UVA. BHSC. IyR_001

2375

UVA. BHSC. IyR_001

1
I

UVA. BHSC. IyR_001

Este ejemplar está incompleto y según Brunet, en la 3ª parte de los completos se dá la fecha de Bolonia 5465 que califica de falsa efecto sin duda de haber olvidado un 8 el impresor; pero añade que debe ser anterior al 80 porque en otro ejemplar de esta fecha se dice hecha con arreglo á otras precedentes.

UVA. BHSC. IyR_001

Incipit solemne Repertorium vtriusq; Juris Reuerendi patris domini Petri Epi Brixiensis.

Ater multa preclara atq; salutaria infirmitatis nostre remedia siue diuino mūere nobis collata siue humano studio ⁊ laboze inuēta nihil profecto uirtute est utilius. nihil melius nihil ad bene beateq; viuendū accōmodatius. Hec nāq; cōponit mores uitam ordinat omniūq; actuū moraliū est quedā q̄si norma ⁊ regula que uitiis ⁊ peccatis obnoxios. atq; per deuia errantes ad rectū salutis iter ueluti dux ⁊ auriga de uitiis redire ꝓpellit que quāti a nobis esti manda sit haud facile dici potest. Ea siquidem ut auctor est Licero neq; naufragio neq; incendio amittit neq; rex aut tempor ꝓturbatōne mutat ea prediti q̄ sunt soli sunt diuites soli sapientes soli res fructuosas possident ac sempiternas solūq; suis rebus contenti nulla re egent nihil appetunt alienuz nihil req̄runt quoniā virtutes habentes nihil sibi deesse arbitrant. Hec hominē ab erroribus reuocat hec cūctis gratū atq; laudabilē facit. Nihil. n. est hac ipsa uirtute amabilius nihil quod magis alliciat ad diligēduz ꝓperantius quom propter ꝓbitatem eos etiā quos nunq̄ uidimus diligimus. Huius ꝓpterea solius stabilis est ⁊ firma possessio in quā neq; fortune uis neq; hostiuz impetus ulla ratōne potest irruere propterea Biantis philosophi uox illa plurimū laudat qui cū ab hostibus capta patria urbe egrederet interroganti quidā cur rem suam curam custodiamq; ne glexisset sola virtutis sue possessione securus ꝑclare simul uereq; sapiēter respondit. omnia mea mecum porto. hec homies patria parentibus genere forma diuitiis ceterisq; rem externarū adminiculis ecutos atq; nudatos solo splendore suo extollit atq; illustrat decorosq; ⁊ admirabiles reddit ac precipua quadam laude ⁊ gloria magnis demū honorib⁹ ⁊ amplissimis dignitatibus dignissimos facit. inest eni virtuti dignitas quedā peculiaris ac ꝓpria quā protinus in eos quib⁹ fuerit adiuncta trāsfundit. C. Mariū septies consulē creatū accepimus non generis claritate non auitis opibus sed sua virtute atq; prestantia. quā tum sepe alias cuz in Jugurtā regem ⁊ in theotonicor ⁊ cymbror terrorē ostendit si romanos consules rectequisq; rogasset. Quid secuti Ciceronē ꝓsulē in Catilinę furoris fecissent non ꝓsapie uetustatem nonfacultatū magnitudinē sed uirtutē sapientiaz multarū rer⁹ notitiā laudare respondissent. Virtutē igit ipsaz siue celeste: quoddā munus siue humanū inuentū eaz dicere uoluerimus quā acl uitā bene honeste ac sapiēter ducendā. erroresq; p multos ac animi morbos p cauendos alliciat pnecessariū esse fateri nos oportet quod ꝓfecto efficit ut quanto ceteris animantibus est excelsior homo ac ꝓstant ior tanto qui eā amplecti tur ceteris hominibus dignitate auctoritate ⁊ merito antecellat. Quia vo ut ꝑclare a Platōe dictū est nō solū nobis ipsis nati sumus sed ortus nostri ꝑtem patria. ꝑtez parētes. ac amici uendicāt. Sitq; preterea insitus nobis cōmunionis ⁊ societatis appetitus nō una tantū uirtute sed plūbus nobis opus fuit que cū actus nostros quo ad nos ꝑmū deinde quo ad alios recta ac debita ordinatōne nos non tm̄ nostre sed alienę quoq; salutis ⁊ quietis auidos effecerūt. Est. n. homo si sapiēter aiaduertere uoluerimus dei atq; hominū causa causatus. ⁊ idcirco summū illū atq; optimū rex omniū opificē ac bonoz largitorē deum tota ꝑmū debet mente diligere colere ac uenerari eiusq; cā omnia facere uirtutēq; idcirco amplecti ut i eū act⁹ suos omnesq; eius cogitatōnes ꝙuertat atq; ab eo tandem qui omnes iustissime iudicat omniūq; opez suoz mercedē ac retributiōem expectet. debet demū non solū sua sed ⁊ alioz cōmoda querere cōmunesq; utilitates in mediū afferre suisq; anteponere dādo quoq; ⁊ accipiēdo cū ꝑmioz atq; bñfitioz spe. tum penarū metu multis demū honestis ac uirtuosis actibus deuincere inter se hominū cet⁹ ⁊ societates. Dedit. n. nobis deus hunc pietatis effectū ut hō hominē tueatur diligat foueatq; contra oia pericula ⁊ prestet et accipiat ꝙsiliū ⁊ auxiliū. Hinc hominū cetus ꝙsilia et ꝙuentus quos ciuitates dicimus emanarunt hinc federa ⁊ ꝙuentōnes hinc ꝙtractus ⁊ cōmertia in ꝙbus cū peccati labe corrupta hominū natura multa quotidie fraude dolo uersutia ⁊ deceptōne cōuerterunt appeterunt aliena raperet uastaret auferret ⁊ rei sue agende inuigilans iure id uel iniuria fieret puisacerz. sicq; hominū inter se vinculū ⁊ societas disrumpetur Necessariū nobis plures ut diximus fuere uirtutes quib⁹ omnis nostra actio non solū in his que ad nos sed etiā que ad alios ꝑtinent recte rōis firmo iustoq; moderamie regularet. Sancta atq; ꝑpetua inter homies pax ⁊ societas haberet quā qui corruperit uio lauerit diruperit ueluti quidā humani generis cōis hostis ac diuine bonitatis transgressor iudicādus est nam ut pulchre a Licerone dictū est. nihil potest esse summo illi deo qui omnē hunc mundū regit gratius nihil acceptius quā cetus ⁊ ꝙuentus hominū iure et beniuolētia sociati. Omnes autē uirtutes que ad cōsiliandū obseruandūq; hanc hominū inter se beniuolētiā ⁊ societatē plurimū ualent. Consideranti mihi nil la dignior nulla prestantiōr nulla utilior uideri solz q̄ illa quā iustitiā appellamus cuius id ꝑcipuū munus atq; officiū esse dicimus ut qđ suū est vnicuiq; tribuens ab eo qđ alienū est ⁊ mentē ⁊ manus abstinere ꝑcipiat. eiusq; in nos bñficia atq; comoda quotiēs memoria repeto. totiens eaz neruū ⁊ sustentaculū rerum publicaz omniūq; inter se hominū ꝙiunctōnez ⁊ societatē esse aiaduerto adeo ut qui eam colant obſuent exerceant. hi ad cōmunē utilitatē ⁊ generis humani ꝓseruatōem nati esse uideant. ⁊ idcirco eos ueluti ō urbibus de rebus publicis de hominū quiete ac pace benemeritos maiores nostri summo i honore atq; admiratōne habuerūt. Statuasq; illis ut eius tēpis mos erat ⁊ ꝑpetua monumēta dedicarūt. id autē magna cū ratione. Quid. n. preclarius quid pulchrius hominibus vnū in locū ad ciuilē uitam cōgregatis pōt esse cōmodius q̄ eos habere qui iuste sancte integre decenter ⁊ innocēter equali lance ꝑsideat qui iniurias arceat discordias tollat ꝙtumelias ꝓhibeat scelera ⁊ peccata debita seueritate compescat. qui denicq

STA CRUZ

UVA. BHSC. IyR_001

ꝑ meritoꝝ diuerſitate ⁊ bõis ꝑmia ⁊ malis iuſta ſup
plicia inferat. que oĩa ex hac ipſa iuſticia ꝓcedere
nemo niſi maxime demens inficiabit. Hanc uetuſti
uates aſtream appellauerũt quaſi ex aſtris ⁊ celo ad
homies delapſam. cuius tantã vim tantã cõmodita
tem eſſe cõperim⁹ ut non aqua non igne non hoc qõ
ſpiramus aere magis q̃ ipa egeamus. Sicut.n. illa
ad uitã naturalẽ ſic ad ciuilẽ vitã ſumme nobiſ eſt ne
ceſſaria. Eteniz ſine hac iuſticia viuere quã reginam
ciuitatũ ac populoꝝ omniũqꝫ omnino hominũ dicẽ
poſſumus nihil aliud eſt q̃ uitã quotidie infinitis pi
culis damniſ iniuriis ꝓtumeliiſqꝫ obiicere hac ſubla
ta cedes rapinas ſtupra homicidia reliquaqꝫ uitioꝝ
agmina inter homies regnare ꝓſpicimus atqꝫ ut pul
chre a gẽtili poeta decantatũ eſt. Viuit ex rapto nõ
hoſpes ab hoſpite tutus non ſocer a genero fratrum
quoqꝫ gratia rara. Hec ſceleſtos homies ciues ⁊ inq̃
etos ac turbulentos penaꝝ formidine territos equo
tandẽ iure cogit cũ aliis uiuere ſubeſſe legibus obtẽ
pare magiſtratibus deſiſtere a flagitiis ac demũ ad
ſemitã bene honeſteqꝫ uiuendi reuerti. vnde illos uel
erroꝝ uel conſuetudo ꝓaua uel impatiẽs freni coꝝru
pta natura detraxerat nulla igit̃ uirtus nobiſ utilioꝝ
nulla melioꝝ nullaqꝫ maioꝝẽ vim habet ſiue ad conſer
uandã tuendã ſiue regendam rempublicã q̃ hec ipſa
equa rectaqꝫ gubernatio quã iuſtitiam uſitato uoca
bulo appellamus. q̃ in ipſis romanis libet intueri
apud quos donec uirtus iſta ſanctiſſima reipublice
gubernacula tenuit regibus ꝓncipibus populis nati
onibuſqꝫ ſubactis ad extremos uſqꝫ terraꝝ fines ma
xime illius impii termios dilatarunt. vbi uero ſedi
tõibus rapinis ⁊ inſolentiis paſſiz uti ceptũ eſt ⁊ ab
iecta iuſtitia ac iugo ſanctiſſimaꝝ leguz excuſſo effre
nata licentia locũ ſibi uendicauit. Amiſſo reꝝ oĩum
impio perdita dulciſſima libertate tam potens q̃ ex
cellens reſpublica totius orbis moderatrix ac domi
na in uarias clades calamitateſqꝫ decidit atqꝫ vniuſ
homis tirãnidi deſeruire ꝓpulſa eſt. Quid potentiſ
ſimas quondã grecie ciuitates thebas ⁊ athenas cõ
memoꝛẽ que amiſſa iuſtitia in fumũ ⁊ cinerem abie
rũt. Quid dicã de Lacedemoniis nõne ſeruatis li
curgi legibus quas ꝓ cõi vtilitate cuſtodienda ⁊ ad
miniſtranda iuſtitia ſapientiſſimus ille legiſlatoꝛ edi
derat q̃maxime floruerunt. At poſtq̃ per luxũ ac li
centia non iure non legibus omia apud eoſ geri cepe
runt. quis ignoꝛat tm̃ grecie lumẽ breui extinctum
eſſe. poſſem multis clariſſimaꝝ vrbiũ tam ſupioꝛis
q̃ noſtre etatis exemplis oſtendere nihil eſſe tam ini
quũ ciuitatibus q̃ iniuſtitiã neqꝫ omnino ſine maxi
ma iuſtitia regi aut ſtare poſſe reſpublicas. Sed no
lo in re tam clara tam manifeſta eſſe ꝓlixioꝛ. Veruz
quid de ciuitatibus tm̃ attinet dicere cũ beatus Au
guſtinus regna ꝓuintias natõnes regiones remota
iuſtitia magna dicat eſſe latrocina. ſz ⁊ ſi caſtella opi
da uicos uillas domos ⁊ omnẽ omnino hominũ cõ
uentũ ⁊ ſocietatẽ intueamur nõne i ipſis ſine iuſtitia
regnare odia inimicicias rapinas ſtupra furta adul
teria incendia oimqꝫ reꝫ ꝓfuſionẽ quandã ac ꝓturba
tõem facile cognoſcem⁹. Itaqꝫ ſi hanc hũani federis
hũaneqꝫ ꝓiunctiõis ⁊ beniuolẽtie parentẽ de medio
ſuſtulerim⁹ oñez hoim ſocietatẽ oimqꝫ cõionem fun
ditus euertemus neqꝫ erit ulla domus taz abũdans
tam magnifica nullũ ꝓſidiũ tã opulentũ taz munitũ
nulla vrbs tam ꝓeclara tam potens nullũ deniqꝫ re
gnũ tã latũ tam hoibus uel auro refertũ q̃ non in ul
timã ꝓnitiẽ deſolatiõemqꝫ labaſ. Ac vo illud nulla
ratione ꝓetermittendũ eſt huius iuſtitie tantaz vim
eſſe eamqꝫ tam late uires ſuas diffundere ut nedum
in treuga in pace in foꝛo in curia inter urbeſ domeſti
coſqꝫ parietes ueꝫ ⁊ in bello i re militari in exercitu
in caſtris ꝓneceſſaria ſit ut inquit in ꝑmis Licero in
bello ſuſcipiendo gerendo ⁊ deponẽdo ius plurimuz
ualet deinde ut hoſtibuſ ꝑmiſſa ſeruent̃ ac ne cui bel
luz ꝓius inferat̃ q̃ iudicat̃ ne quid aduerſus hoſteſ
contra ius faſqꝫ agat̃ ut legatis hoſtiũ nulla ꝑſus
uis nulla iniuria inferat̃ quis non hec oĩa ex medio
ꝑdire iuſtitie exiſtimabit niſi belli ꝓiceps ductoꝝqꝫ
exercitus bñmeritis militibus ſtipendia honoꝛes et
coꝛonaſ dignitates aliaqꝫ iſtiuſmodi uirtutũ ꝓmia
tribuat ignaros uero molles ac deſides pena coerce
at niſi ꝓedã q̃ equo iure inter militeſ diuidat ac ſin
gulos ſuo loco oꝛdineqꝫ cõtineat doceatqꝫ vnũquẽqꝫ
ſuis termis eſſe ꝓtentũ neqꝫ alioꝝ loca officiaqꝫ inua
dere non rape non furari ſed ſuis ſtipendiis uiuere.
quomõ poterit in caſtris in exercitu rei militaris di
ſciplina ſeruari aut quis tueri fines ſuos uꝫ ab hoſti
bus uictoꝛiã repoꝛtare poſſe ꝓfidat ſed ⁊ multe inter
milites deꝓedãdis ſpoliis de dandis honoꝛibus ali
iſqꝫ militariis negociis lites ꝓtroueꝛſie ⁊ cetere diffi
cultates oꝛiunt̃ que niſi iuſtitia terminarent̃ maxiaſ
excitare ſolent ſeditõnes ſtrages grauiſſimoſqꝫ tumꝫ
tus militũ animos a fide ad ꝓfidiã reuocare quo q̃d
poteſt eſſe piculoſius quid ꝑnitioſius. liquet igit̃ ſiñ
iuſtitia neqꝫ regi neqꝫ ꝓtineri exercitũ neqꝫ ab hoſtib⁹
triumphũ poſſe nullatenus repoꝛtari. Sed ne illi q̃
dem qui ſcelere ⁊ maleſitõ paſcunt̃ poſſunt ſine illa
ꝓticula iuſtitie uiuere. Nam qui de eoꝝ rapina q̃ vna
latrocinaꝛ aliquid furaꝛ is ſibi ne in latrocinio quiõ
reliquit locũ ille autẽ qui archipirata dicit̃ niſi eq̃li
ter ꝓedam diſꝑtiet aut interficiet̃ a ſotiis aut relin
quet̃. Cum ergo tanta uis iuſtitie ſit ut ⁊ latronum
opes firmet atqꝫ augeat q̃tum eius vim in iuditiis
in foꝛo in ꝓſtituta republica eſſe exiſtimam⁹ atqꝫ his
etiã qui uendunt emũt conducũt locant õbendis ne
gotiis implicant̃ iuſtitia ad res gerendas neceſſaria
eſt ꝑinde ac ne quid dolo fraude aut fallaci circũuen
tõne agaꝛ. Eſt.n. iuſtitia vinculũ hũane ſocietatis q̃
in regnis in ꝓuintiis in ꝛbibus opidis domibus in
bello i exercitu in omni deniqꝫ hoiz ꝓuentu cetu atqꝫ
negotio ꝓimũ ſibi ſemꝑ locũ ſolet vendicare. huiꝰ ex
ercende atqꝫ admiſtrãde cã ꝓſtituti ſunt reges ꝓinci
pes ꝓtoꝛes ꝓfecti ceteriqꝫ magiſtratus ut quicq̃d
diſcoꝛdiaꝝ inter homies oꝛiret̃ iure ac legibus horũ
quoqꝫ auctoritate ⁊ impio terminaret̃. Ad hoc.n. ꝺ
ſignati ſunt magiſtratus ut ꝓeſint ꝓſcribant ⁊ recta
⁊ utilia atqꝫ ꝓiuncta cũ legibus ſicut popul magiſtra
tus ſic leges ꝓeeſſe ꝓſtant magiſtratib⁹ eos ꝺo cũ mꝰ
tis oꝛnatos eſſe uirtutibus opoꝛteat ſi recte ſi ſancte
ſi innocẽter ꝓeeſſe uoluerint tum maxia iuſtitia dicẽ
te ſcriptura honoꝛ regis iuditiũ diligit. ⁊ alibi Dili
gite iuſtitiã qui iudicatis terrã. Quãobrẽ apud uete
res hi potiſſimũ ad impandũ eligi ſolebant de quorũ
iuſtitia maxima eſſz opinio multitudinis Hinc The
miſtoclis ſapiẽtiſſima illa uox ⁊ uere ꝓincipe digna
laudat̃ qui cũ Simonides poeta rem ab eo iniuſtam
peteret. neqꝫ tu inqt̃ bon⁹ poeta eſſes ſi ſine armonia

UVA. BHSC. IyR_001

ſcriberes neqꝫ ego bonus p̄nceps ſi contra iuſtitiaꝫ iudicarē. Preclare igit̄ ut ſolet oia Virgilius hanc ueluti p̄cipuā quandā uirtutē ⁊ ceteris p̄ſtantiorē romanis tot populoꝝ tot ꝓuintiaꝝ ac natōnuꝫ dominiſ atqꝫ p̄ncipibus p̄neceſſariū eſſe ꝓmemorat dicens.

Tu regere imperio populos romane memento.
Hee tibi erunt artes paciſqꝫ imponere morem.
Parcere ſubiectis ⁊ debellare ſuperbos.

Cum ſapientiſſimi illud Solonis inſtitutū duabus potiſſime rebus conſtat omnis reſpublica p̄mio. ſ. ⁊ pena quib⁹ iuſtitia maxime ꝓtinet̄ neceſſe eſt ut qui reꝫ publicaꝝ gubernacula tenent iuſtitiā ament colāt obſeruent eamqꝫ ueluti ſtabile ciuitatū quoddā oiuꝫ munimentū ualidūqꝫ p̄fidiū ſemꝑ ⁊ ubiqꝫ tueāt atqꝫ defendant. Quāobrē leges nobis neceſſarie fuerunt quibus ut quid equū quid iniquū q̄d bonū quid malū quid iuſtū quid iniuſtū quo uirtus quo ferat error cognoſcētes iniuſtitiā p̄nitioſiſſimū malū fugiamus iuſtitiā uero ampliſſimū bonuꝫ amplectamur. Harū legū quedā nobis ab ipſa natura ingenite quedā diuinitus date alie ſunt humano ingenio adinuente. De p̄ima quā naturalē dicimuſ inquit Aplūs Sunt q̄ legē dei inſcriptā habent in cordibus ſuis hec ſiquidē recta ratio eſt que nihil turpe nihil illicitū cōcupiſcit nil in altū agit quod ipſe ſibi fieri nolit. hanc homini ſua p̄ma creatōne optimus ille atqꝫ omnipotēs rerū omniū ꝓditor deuſ ꝓtulit ⁊ donauit in qua ſi p̄manſiſſet homo nihil fuiſſet illius uita p̄fectius nihil melius nihil excellētius fuiſſēt ſiquidē oīs hominū ſenſus ita rōni ⁊ huic nāli legi ſubiecti omneſqꝫ actus noſtri ſic ab ea debite regulati ut neqꝫ appetere neqꝫ agere quicq̄ ultra recti honeſtiqꝫ fines hominibus placuiſſēt hec lex ita hoibus innata eſt ut nemo ſit qui eaꝫ poſſet ignorare. quis. n. neſciat adulteriū homicidiū furtū ⁊ oio omnē ꝓcupiſcentiā eſſe malū ⁊ nulla ratione in alteꝫ ꝓmittendū eo q̄ talia ſibi nemo uelit ab alio inferri. per hanc cognouit Laym peccatū q̄ in fratrē ꝓmiſit dicēs maior eſt cauſa mea ⁊c̄. Adā quoqꝫ ⁊ Eua cognouerunt dū alter ſocietatē mulieris alter ſerpentis aſtutiā in excuſatiōem ꝑpetrati crimis alle gauit. Pharaon quoqꝫ ſtimulat⁹ hac lege nature ſua crimia recognoſcens dñs inquit iuſtus ego autē ⁊ populus meus impii. ac poſtq̄ corrupta p̄imi parētis peccato humana natura hoim malicia creſcere atqꝫ hec naturalis lex paulatim deprimi cepit ⁊ erroꝝ caligine defuſcatū eſt p̄claꝝ illō lumē iuſtitie miſerator ⁊ miſericors dñs qui omni loco ⁊ omni tpe noſtriſ dignat̄ ſuccurrere infirmitatibus ut a multis erroribuſ aliquātiſp conſurgeret noſtra fragilitas ⁊ qui amiſſa rectitudie ⁊ naturali iuſtitia p deuia uagabamur ad rectā viam v̊tutis rediremus eam legē quā in mentibus noſtris ſculpſerat p Moyſen primo. deinde per alios ꝑphetas ⁊ alios legiſlatores ſm uarietatē temꝑ nobis ſeruandā exp̄mat atqꝫ p̄cipiat. Sed quoniā ut ait Aplūs. lex neminē ducit ad p̄fectōnez euāgeliū autē ſalutē dat omni tpe credenti cū aduenerit plenitudo tp̄is quā diuini conſilii impſcrutabilis altitudo p̄ſperit. Miſit deus filiū ſuū ſup̄remū legiſlatorē qui tulit legē uite legē ueritatis ⁊ ſanctitatis legem immaculatā ꝓuertentez aīas in qua uir iuſt⁹ meditari debet die ac nocte quā euangeliū appellamuſ. Poſt hec creſcēte eccleſia multiſqꝫ in ea gradibus et ordinibus uite diſpoſitis tam ab aplis q̄ ab eoꝝ ſucceſſoribus canones plurimi editi ſunt ad ꝓponendos mores corrigendos exceſſus totūqꝫ corpus eccleſie i omni decore uenuſtate uiteqꝫ ſanctimonia ꝓſeruandū ſed ⁊ multo tpe ante ſaluatoris noſtri aduentū homines quibus ut dixim⁹ lex a natura data eſt ut populos rectitudine equitate iuſtitia facilius ꝓtinerent leges adinuenerunt quaſi vinculū quoddā quo reſpublice ⁊ homies inter ſe pacē ⁊ ſocietatē ꝓſeruarēt. Cō ſtat. n. ad ſalutē ciuiū ciuitatū incolumitatē uitamqꝫ omniū quietē atqꝫ beatā ꝓditas eſſe leges quaſi ita ui cioꝝ emendatrices q̄ uirtutū ꝓmendatrices eſſe opꝫ aut ab eis bene uiuēdi doctrina ſumat̄. has p̄mo fertur grecis Fozoneus rex tradidiſſe. Mercurius egiptiis. Solon athenienſibus ⁊ Ligurgus Lacedemoniis. Romanis nūma Pompilius qui urbē vim armiſqꝫ conditā p̄mus iurib⁹ legibuſqꝫ muniuit aucta deinde republica multiſqꝫ creatis magiſtratibus Romani legatos athenas miſerunt ut Solonis leges ꝺ ſcriberēt aliaꝝqꝫ grecie ciuitatū mores atqꝫ inſtituta cognoſcerent. Ne leges apud romanos ampliate ⁊ i ordinē quendā digeſte. xii. tabulaꝝ leges dici meruerunt. Et quoniā creſcente impio multiplicatiſqꝫ ſeditionū ⁊ diſcordiaꝝ ſemibus ad lites ⁊ ꝓtroverſias dirimendas ꝓſeruandāqꝫ pacē in ciuitate he haud q̄q̄ ſufficere uidebant. Alie inſup leges adinuente ſūt tū ex ſapientū ac iuriſconſultoꝝ reſponſis tum ex ꝓſiliis p̄ncipū alioꝝqꝫ magiſtratuū decretis ⁊ ſanctionib⁹ quicūqꝫ reipublice curā gererent eas debebant leges ſapiēter inſtituere quibus reſpublica optime regi ac ſalubriter gubernari poſſet. he cū pene infinite eſſent utpote que p̄o reꝫ temꝑoꝝ caſuū ac p̄ſonaꝝ uarietate ꝓmulgate fuerant p̄mus oim qui eas in libros redigere uoluit fuit magnus Pompon⁹ conſul ſz metu detractoꝝ ab eo ꝓpoſito deſtitit deiū ceſar id ipm animo ꝓcepit ſed p̄mature interemptus efficere neq̄ uit longo autē poſt hos interuallo cū iam ad monarchiā reſpublica deueniſſet Theodoſius impator primus. deinde Juſtinianus ordine quodā in libros codiceſqꝫ reduxit illis nunc vtimur illis viuim⁹ illis fere totus orbis gubernat̄ ⁊ regit̄. has regibus p̄rincipibus ceteriſqꝫ magiſtratibus quibus iuſtitie adminiſtratio credita eſt p̄neceſſarias eſſe iam dixim⁹ utputa in quibus inſtituit̄ ius unicuiqꝫ dicere lances tenere iuſtitie ⁊ ita equato examie i omni lite ⁊ cauſa cō troverſia ꝓcedere ut neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā declinare q̄libet uideat̄. He nunq̄ docent homies habere libidines ſed coercere cupiditates nihil cōtra honeſtū decoꝝqꝫ agere tueri ⁊ ꝓſeruare noſtra aliena neqꝫ cupe neqꝫ ulla ꝓrſus ratōe invadere. Quare cū ſine his ciuitates aut nullatenus eſſe aut bene morate eſſe non poſſint ueluti quibus omnes iuſtitie ptes ꝓtinent̄ quā parentē ⁊ ꝓſeruatricē ciuitatū antea oſtēdimus recte leges dici poſſunt muri atqꝫ menia ciuitatū quaꝝ ꝓfecto vi ac poteſtate Solon ille athenē ſis minimas tenuiſſimaſqꝫ reſpublicas ⁊ maximas et florentiſſimas fieri poſſe dicebat. hinc factū eſſe arbitramur ut qui illaꝝ inuentores atqꝫ deinde interp̄tes fuerunt habiti ſunt veluti quedā diuina oracula ciuitatū oppreſſoꝝqꝫ omniū portus atqꝫ refugiū. Quid enim melius quid utilius quid multitudini gratius q̄ opem ferre oppreſſis adiuuare afflictos dare ſalutē liberare piculis arcere iniurias retinere homies in ciuitate aut quid cunctis fructuoſius q̄ q̄ p̄cipue

UVA. BHSC. IyR_001

iure consultore officiū est suo ope suoq; labore hoies ex incertis certos ⁊ inopes ꝑsilii compotes facere et ne res iniustas aut iniquas temere tractēt āmonere. Si igit̄ legibus ⁊ iustitia uoce quoq; ⁊ consilio iure ꝓtoꝝ carebit ciuitas ueluti ornamento maximo sta biliq; fundamēto destituta ut breui corruat necessari um fore existimo. Hi legū doctores atq; interꝑtes dū ꝑ suo quisq; ingenio illas illustrare atq; declarare ni titur multisq; ac uariis emergentib⁹ quotidie casib⁹ suis cupiūt responsis atq; ꝑsiliis ꝓdere scripta scri ptis addentes ⁊ nouis uetera corrigētes infinitos pe ne codices ediderunt. Ad quos nedū mature intelli gendos sed ne raptim cursimq; legendos breuis hoiꝝ uita esse uidet̄. Sed ⁊ si cui tot libros tantāq; sapiē tum uarietatē legere posse ꝓtigerit quo pacto memo rie ꝑmendare atq; retinere posset non taꝝ difficile q̄ pene impossibile iudicandū est. que eni memorie uis atq; tenacitas tantā rer̄ casuū iuriū ac sanctionuꝝ co piā tot ꝓterea doctoꝝ sniaꝝ ⁊ opiniones tot codices tot uolumina poterit memoria apprehēdere quot cū diuini potius muneris q̄ hūane facultatis esse uidea tur fieri necesse est ut pleriq; quadā quasi desperatōe adducti in ipso itinere deficiant aut inchoatū studiū deserant cuius finē nedū attingere sed intueri potue runt. Est namq; memoria cū in oibus artibus studi is ac disciplinis tum maxie in hac legū canonūq; sci entia admodū necessaria que cū rer̄ omniū thesaur⁹ sit nisi custos inuentis cogitatisq; reb⁹ assidue quoq; lectioni adhibeat̄ intelliget labores studioso⁹ hoiꝝ fa cile ꝓituros ac sicut qui mꝝtas opes uariis ꝑagratis regionibus magno labore pauerit nisi eas prudenter conseruet ⁊ quidē quasi ꝑ simoniā ꝓut sibi expedire cognouerit eroget atq; distribuat inanem opam sum ꝑsisse uidebit̄ sic qui ex hac immensa legū cōgerie mꝝ ta legerit uiderit audiuerit nisi memoriter conseruet atq; custodiat eaq; ꝓ causaꝝ ⁊ negotioꝝ qualitate i mediū afferret inutiliter ꝑfecto laborasse iudicādus est sed siquis hoc assequi posse ꝓfidet vinceret sane ac tanta librorꝝ multitudine ueteres illos Simonidem atq; Themistoclē quoꝝ alter cū prestāti memoria na tura ꝑditus fuisset eiusq; rei artez quandā inuenisse dicit̄ ⁊ in altero tanta uis memorie tradit̄ ut cū qui dam sibi polliceret̄ artē se memorie tradituꝝ obliui scendi artē malle se diceret. Quod vo de mitridate ponti ⁊ Ciro persaꝝ regibus antiquitas meminit ni hil ad rem nostrā attinet quoꝝ ꝑmus omniū gentiuꝝ linguas quibus imperabat memoriter tenuit earūq; le gatis sine interꝑte respōdit. Alter suos duces ac mi lites omnes noiatim appellari solitū a Senophonte socratico traditū est sed horteusiū etiā eisdē vbis qui bus ꝑmendatus fuerat nulla adhibitis scriptis ora tōnes suas recitasse ⁊ Lucillū cū esset romā ꝓfectu rus in Asiam una nauigatōne omnia rei militaris ꝑ cepta memoriter ꝓcepisse. Hec ⁊ si preclara fuerūt ⁊ a priscis illis scriptoribus plurimū laudata tñ si hec ciuilis ⁊ pontificii iuris amplitudinē ꝓprehendendā ac memorie tenendā conferant̄ leuia ac pene puerilia uident̄. Aliud est. n. plurimoꝝ hoim locoꝝ ac nomiꝝ dispositōnem atq; ordinē memoria tenere aut vnius discipline ꝓbreuis ꝓcepta omnia q̄ celeriter adiscere aliud est tot voluminū tot ꝑticulariū ꝑstitutionū tot casuū opinionū ac sentētiaꝝ memorē esse posse quod sane optandū magis fore sentio q̄ sperādū hanc diffi cultatē seu potius necessitatē intelligētes doctissimi ante nos uiri eidē ꝓ uirili succurrere studuerūt ne in tanta legū copia iuriūq; mꝝtitudine succumberēt studiosioꝝ ingenia aut desperatiōe quadā ab incepto desisterent ⁊ quoniā neq; a natura tantā memorie viꝝ ꝑsecuti sumus ut hec omnia cōplecti ualeamus ars quoq; ipsa memorandi ad id nequaq̄ sufficere uide bat̄. Quidā libros quos sūmas appellant ediderūt in quibus breui ⁊ ꝑpendioso sermone suis quasq; ti tulis legum canonūq; sanctōnes ꝓplexi sunt quo pro fecto labore in inueniēdis diffiniendisq; casibus non parum adiumenti attulerunt pleriq; id non satisfa cere arbitrantes repertoria quedam sic enim eos li bros ab inueniendo ⁊ repiendo uocant cōscripserūt. ⁊ horū quidā per titulos quos rubricas dicimus ut illi supiores. quidā per dictiones quecūq; sparsiꝝ i tot uoluminibus diffusa sūt ueluti in angustū quēdam lo cū coartarūt ita ut quid quisq; de quacūq; re ⁊ quo in loco scripserit recensentes cōpendiose breuiterq; ꝑ strinxerūt. ⁊ quoniā ad res facilius inueniēdas inuen tasq; memorie maximū prestare solz ordo adiumētū. Idcirco prisci illi doctissimi omnes oino dictōes sub quibus uniuersam iuris legūq; materiā complexi sūt ꝟm alphabeti ordinē texuerunt. ita ut que prior in al phabeto littera fuerit earū dictionum ab ea incipien tium materiā prius tractatam posuerunt. Unde cuꝝ A. littera primū locū sibi inter litteras uendicet ab ea primū inchoant eiusq; naturam ac significationeꝝ ꝓout iurispiti de ea scripserunt quebreuiter subiici unt. Post hanc sequitur dictio ab deide abbas abba tissa. ⁊ sic de reliquis que ab hac littera A incipiunt dictionibus inter quas ordinem seruant. ut prius de his que ab his litteris. A. B. q̄ de his q̄ ab. A. L. initium habent tractare incipiāt. Prius ergo ō hac dictione abbas q̄ de dictione actio tractatū esse inue nies. Tunc expedito tractatu eaꝝ dictionū ab. A. in choantiū. de littera. B. suisq; dictiōibus ꝑsequūtur huncq; ordinē in omnibus aliis litteris ⁊ dictiōibus seruant ita ut facile sit de quacūq; re dicere tractare aut disputare volueris. per quos in quo loco quidq; de ipsa plene scribatur ilico ⁊ ad manū repire. horuꝝ doctissimoꝝ librorum cū iuri studiose opam daremus. ⁊ libenter perlectitauimus utpote quos ad hanc infi nitarū rerum pene memoriam adiuuandā plurimum utiles ac necessarios esse cognouim⁹ eorūq; auctores qui ꝓ cōmuni studioꝝ omniū utilitate labores ma ximos susceperunt dignos semper censuimus laude ⁊ gloria imortali. Verum hos singulos singulis in re bus ac disciplinis elaborasse cōperimus. neq; unū oia fuisse complexum quidam eniꝝ quod ad ius ciuile at tinet tantū tractantes sacroꝝ canonū libros ut aiunt labiis tetigerunt ꝑpleriq; sacris canonibus intenden tes ius ciuile intractū reliquerunt. At quidē vtriusq; iuris eruditissimi utrūꝝ abunde copioseq; amplectē tes theologoꝝ sentētias penitus pretermiserūt quod ꝑfecto pace tantoꝝ viroꝝ dixeriꝝ labores eoꝝ mācos reddit ⁊ diminutos. Cū pleriq; aliter leges aliter ca nones aliter theologi de eadē re statuant ac diffiniāt Nos vo post multoꝝ annoꝝ studiū labores vigilias plurimoꝝq; librorꝝ assiduā lectionē cū ex infinita rer̄ congerie multa excerpserim⁹ que ab aliis uel nō usa uel oblita seu neglecta fuerant decreuimus tandē rep toriū nouū ꝓponere ut nostra opa quātulacūq; sit eoꝝ

UVA. BHSC. IyR_001

quos hec studia delectant difficultati aut necessitati subueniremus. Celesti itaq; adiuti presidio opus oi ex pte ut credimus absolutū atq; perfectū edidimus in quo seruato eo quo supra dixi ordine quicqd spar sim ⁊ in magnis multisq; codicibus dictuz est facile poterit repiri. Sed que ab aliis istiusmōi reptoriop scriptoribus aut diminute aut pap ordinate sunt po sita in ordinem debitū reduximus ⁊ ubi necessarium uisum est supplere curauimus adiunximus quoq; qō precipuū ⁊ nostrū est ꝓut cuiq; tractatui ꝓuenire pu tauimus theologop ⁊ precipue sancti thome aq̄natis sentētias ut ad ueritatē abūde copioseq; cognoscēdā nihil studiose deesse possit. Qua quidē in re quantū ꝓfecim⁹ q̄tunq; utilitatis nostris hoibus attulerim⁹ alioz uolumus esse iudiciū. Neq; in hoc ope quisq̄ a nobis expectet omnē dubitationū ac questionū natu rā perfectamq; diffinitōnem atq; sentētiam. Id enim in iure est ꝑdifficile ac pene impossibile cū multis in terdū distinctōibus multisq; dictōnibus opus sit ut vitatē certam ac solidam attingamus. Quādo igit simplex aut facilis dubitatōis ē solutio ul clara atq; concors sapientū decisio eam non querendo tantū ꝛ diffiniendo posuimus. de his vo que longioze inuesti gationē ac distinctōez requirunt ad eos qui late scri pseruut questiones formādo remittimus. illud autē pollicemur nihil i utroq; iure memoratu dignū. Cō munia. n. ⁊ diuulgata interdū omisimus fuisse a quo dam dictū quod non a nobis recensitum ac suo loco descriptū sit ita ut uel in hoc nostro opere uel in eorū libris ad quos remittimus verā decisionē quisq; di ligens ualeat inuenire. Monemus autez omnes qui hoc nostrū opus in manus sumpserint ne illud supbo aut arroganti animo legant ul accusent lacerent aut nobis quolibet detrahant aut hunc multop annorū laborem assiduū reprehendant. Nos. n. neminē ad le gendū compellimus sed quibus placuerint ueterū li bri quos omnes scimus laude ⁊ gloria extollendos illos habeant in illis uersentur. Hec nostra si legere noluerint non mordeant non damnent non calumni entur sed illis legenda dimittant qui in libris non tā uetustatē aut scribentiū auctoritatem q̄ utilitatez se ctantur neq; a quo aut quo tempe sed quid ⁊ quam bene dicatur animaduertant neq; enim in sigillatiōez alioz hunc librum conscripsimus sed solum studiosis hominibus aliquid utilitatis nostro labore afferre uo luimus q̄ si minus forsitan consequi poterimus satis erit nobis ipsis hunc laborem impendisse simulq; id omnibus ostendisse qō neq; maledicendo neq; contē nendo auferri a nobis quisq̄ poterit. Nos neq; iner tes omnino ne desides aut otiosos fuisse sed magis studio ac lectioni semper uacasse atq; inter tot tamq; uarias ⁊ publicarum ⁊ priuatarum rerum occupati ones in quibus semper uersati sumus negotio otiuz ⁊ otio negotium inuenire potuisse.

Hec littera. A. in omnibus linguis est prima in alphabe to. xxxv. di. ab exordio. et ibi no. xiii. q. ii. postquā. in glo. ii. ubi habes q̄. A. signi cat impfectōem. De multi plici significatōne h⁹ littere siue dictōis. A. nō Li. in. l. a caligato. C. de nup. bar. i l. patronus. § . i. ff. de le. iii. nō in. c. statutū. de Rpt. li. vi. Jo. an. in. c. ii. de rescrip. eo. li. in nonella. Spec. in ti. de cita. § . i. vsi. uiso in fi. glo. in. l. iii. § . fi. ff. de acti. emp. sup. vsi. a brundusio.

¶ Hec dictio. A. qñz includit. ut. l. a caligato. C. de nup. C. de aduo. diuer. iudi. l. post duos. ff. de se na. l. fi. de ꝓba. lz. de tre. ⁊ pa. c. i. de fer. c. capellan⁹ de elec. c. i. li. vi. ⁊ ibi Archi. ⁊. c. q̄ sit. eo. ti. ⁊ li.

¶ Hec dictio. A. qñq; ponit exclusiue. ut. ff. de ac. emp. l. ratio. § . fi. xxviii. di. de bis. lxxviii. di. c. ulti. de materia no. xxxi. di. c. ante trienniū. ⁊. c. aliter. ⁊ xciii. di. a subdiacono.

¶ Hec dictio. A. qñq; ponit pro in. ut in auct. de nup. § . nec illud. Qñq; ꝓ ex. ut. l. adeo. § . q̄ si vno. ff. ō acq̄. re. do. xvi. q. iii. c. int cetera. ⁊. c. si sacdotes

¶ Hec dictō triplicata significat humilitatē qua ꝙs confitetur propriam ignorantiā. exemplo Jheremie ꝓphete. c. i. de quo. viii. q. i. in scripturis.

¶ A prepositio diuidit. ideo si statutū dicat q̄ a die responsionis incipiat currere termin⁹ illa dies nō cō putat. dictū est Bal. in. l. scire oportet. § . aliud. ff. ō excu. tu. ⁊ uide Bal. in. l. eos. § . sin autez. in. ii. col. C. de appel. ⁊ Bal. in. l. i. in. ii. col. ff. si quis cau.

¶ Hec dictio. A. qñq; resoluit in per. ut a filio. i. ꝓ filiū. de peni. di. i. sicut in glo. a filio. ff. de le. iii. l. ser uo legato. § . i. de peni. di. ii. si quis. § . si eni. xiii. q. i. § . ad hec. el. i. xxvii. q. i. si homo. ubi expōitur a te ideſt per te. ad materiā uide Bal. in. l. iii. C. de act. emp. idem in. l. fi. C. de temp. appel.

¶ Stante statuto q̄ ꝓcordia debeat fieri infra octo dies a die inchoati ꝓcessus. an ualeat facta illa die. Bal. in. l. cuz anterioribus. C. de appel. tenet q̄ sic per glo. singularem in cle. sicut. de appel.

Aaron. Cum suis filiis summū sacerdotem ⁊ clericos significabat. xxi. di. ministri.

¶ Aaron dedit exemplū posteris clericis ne comaz nutrirent. xxiii. di. non licet.

¶ Aaron cū suis sacerdotibus licite utebat matrio nio tempe suo. xxxi. di. tenere debeat.

¶ Aaron cū multis aliis peccatorib⁹ dedit post pec catū exemplū penitentie. l. di. § . econtra. el. i.

¶ De magna caritate quā habuit Aaron ad popu lū. uide de pe. di. ii. § . opponitur.

¶ An Aaron qui fuit summ⁹ sacerdos possz hodie ꝓferre ordines. nō Spec. in ti. de eta. ⁊ qua. vsi. iiii.

¶ Aaron post ꝓflatuz uitulū fuit in summū sacerdo tem ꝓfectus. exo. xxxii. c. i. di. § . econtra.

¶ Aaron in epm ⁊ filios eius in sacerdotes nouim⁹ a deo fuisse electos. exo. xxvii. ⁊. xxxviii. ⁊ de pe. di. ii. § . opponitur. de Moyse. xxi. di. § . i.

¶ Aaron datus fuit coadiutor Moysi. exo. iiii. qui tamē postea consensit populo in cultura uituli. exo. xxxii. ⁊ in. d. § . opponitur.

UVA. BHSC. IyR_001

Ab. Hec dictio ponit̃ pro post. glo. in. l. neminẽ C. de decur. li. x. xxiii. q. ii. qui peccat.

¶ Hec dictio ab notat sepationẽ. glo. in. l. si ex duo bus. ff. de duo. re. ⁊ in. l. ratio. §. fi. ff. de acti. emp. Bar. in. d. l. si ex duobus. ⁊ Bal. in. l. fi. in princi. C. de temp. appel.

¶ Hec dictio ab. interdũ ponit̃ pro ualde. xiii. q. i. §. ad hec. interdũ ꝑ per. ut ab aduersario. i. ꝑ aduer sariũ. xv. q. vi. usura. ſm Archi. facit de elec. ab eo. de re iudi. cũ ab uno. de appel. ab eo. li. vi. Interduz pro ꝓpter. xiiii. q. v. scriptũ. qñq; notat ꝓfectionem ut. ff. de offi. presi. l. illud. Archi. xlv. di. c. ii.

¶ Hec dictõ ab. qñq; includit. de iureiuran. ego. n. ibi ab hac hora in antea. ⁊ de ꝓben. statutũ. li. vi. et ibi. Jo. an. super glo. est ergo. qñq; excludit. xxxi. di. aliter. lv. di. c. ii. ⁊ ibi Archi. i. q. iiii. qz prelatus. xxxii. di. placuit. lxxvii. di. in ueteri.

¶ De significato huius dictõis. uide. xxxv. q. vi. ab isto die. de iureiurã. ego enim. Spe. in ti. de sponsa. §. fi. ꝑ moder. in. c. ex pte. de sponsa. ⁊ õ rescrip. ⁊ i. c. ab excõicato. ubi dixi in repetitõne mea. Bar. in. d. l. si ex duobus. ff. de duo. reis. ⁊ in. l. patronus. §. i. ff. de le. iii. de resti. in inte. cum ex litteris.

Abbas Abbas grece latine pater dicit̃. Archi. xxiii. q. iiii. §. ex his. de regul. c. ulti. adde qõ habet̃. math. xiiii. ad Ro. viii. ad gala. iiii.

¶ Hoc nomẽ abbas potius est nomen sollicitudinis q̃ dignitatis. viii. q. ii. c. i. Archi. in. c. licet. de pre ben. li. vi. ⁊ nõ. de eta. ⁊ quali. tuã. in glo. ultima. et de corpo. uici. exposuisti. in glo. ulti. de elec. indẽnita tibus. §. uez. li. vi. qui tex. loquit̃ in abbatissa. uide no. in cle. i. de rescrip. ⁊ in cle. attẽdẽtes. õ sta. regu. ⁊ in. c. q̃q̃. de elec. li. vi. in fi. ubi uide. ⁊ in. c. qz nos. de appella. tex. de iudi. decernimus.

¶ Appellatiõe dignitatis non uenit abbatia ſz Jo. mo. in. c. inquisitõnis. de here. li. vi. ⁊ quod no. Jo. an. in. c. ii. de ꝓben. eo. li. super glo. iii.

¶ An sine licentia abbatis monachus possit uouere Jo. an. tenet q; non. in. c. sicut. ex litteris. de iureiu ran. xx. q. iiii. monacho. ubi de boc.

¶ An abbas possit reuocare uotum monachi etiaz factũ ante monachatũ. glo. xxxiii. q. v. noluit. ⁊ facit quod nõ. glo. xvi. q. i. qui uere.

¶ An abbas in ecclesiis secularibus sibi subiectis hõtibus populũ possit celebrare diuina ſm usuz mo nasticũ. an habeat necesse celebrare ſm usuz secularẽ dic ſm secularẽ. xvi. q. i. c. iii. in glo. i. ⁊ glo. in. cle. ulti. de cele. mis. in v. licite. doc. i. c. cũ oliz. de ꝓscri.

¶ Que iura habeat abbas in capellis sibi subiectis nõ plene ꝑ doc. in. c. de monachis. de ꝓben. ⁊ in. c. i. eo. ti. li. vi. de priuil. cũ ⁊ plãrare. §. in ecclesiis. xvi. q. ii. in glo. summe. ⁊ in. c. uisis. de dona. pastoralis. de censi. cũ uenerabilis. de capel. mona. dilectus. et eo. ti. c. unico. li. vi. do. Anto. in. d. c. de monachis. ⁊ ibi per modernos.

¶ An electus in abbatem ante benedictõnẽ sibi col latam habeat nomẽ abbatis. nõ de re iudi. inter mo nasteriũ. Guil. de mõte lau. in cle. ii. de sta. regu. tex. in. c. i. de supple. negli. pla. de eta. ⁊ quali. c. i. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. ⁊ per Go. abba. post Hosti. in. d. c. inter mo nasteriũ. in ultima col.

¶ An abbas ex sola electõe habeat iurisdictõez. nõ per doc. in. c. quanto. de offi. ordi.

¶ An abbas sine consensu capituli possit corrigere monachũ delinquentẽ. nõ hosti. de appel. reprehensi bil. pke ꝑ Jo. an. õ regu. c. Joãnes. ubi ꝓcludit q; sic.

¶ An sine licentia abbatis monachus potest facere elimosinã. glo. xii. q. i. non dicatis. ⁊ ibi Archi. con tra glo. de quo. xvi. q. i. si cupis.

¶ Qualis benedictio det̃ abbati. nõ glo. in cle. attẽ dentes. §. statuimus. de sta. regu. glo. ⁊ doc. de sup. negli. pla. c. i. Jo. an. de accu. meminimus. de pe. et remis. noua quedaz. de eta. ⁊ quali. tuam. ubi ꝑ Jo. an. eo. ti. cum contingat.

¶ An in benedictõne abbatis requirat̃ exaiatio. ui de Jo. an. in. c. uenerabilẽ. de elec. ubi etiam tracta uit que sunt que consequit̃ abbas per benedictõnez.

¶ Qui sunt casus in quibus potest abbas dispensa re. dic ut nõ. in. c. i. de fi. presbi. ⁊ ibi per Bof. ⁊ i. c. cũ ad monasteriũ. de sta. regu. de conse. di. v. carnez. xx. q. ulti. monachũ. ⁊ de eo qui fur. oz. susce. c. cum hac. de regu. licet. ⁊ c. non est in glo. de sen. exco. cũ illoz. de tempo. ordi. ex pte. ⁊ ibi glo. ⁊ doct. plures casus ponit Spe. in ti. de lega. §. sunt quoq; in vsi. abbas quoq; adde q; licet interdũ abbas dispensẽt ut in predictis iuribus. regulariter tamen dispensatõ ꝑ tinet ad episcopũ ut no. Jnno. in dicto. c. cum hac. de eo qui fur. ordi. susce.

¶ An abbas possit mutare ea que sunt in regula uel super his dispensare. dic q; non nisi quatenus sibi a iure uel a regula pmittit̃. no. de temp. oz. dilectus. ⁊ in cle. ne in agro. de sta. mona.

¶ An abbas factus inutilis ad regimẽ monasterii debeat remoueri. dic q; sic. glo. vii. q. i. in summa. quod nõ. Jnno. de simo. licet hely. adde quod dicaz sub dictione administratio.

¶ An abbas ex sola negligẽtia remoueat̃. tex. in fi. ⁊ ibi glo. in. c. cũ ad monasteriũ. de sta. mona. Jnno. in. c. ea que. eo. ti. nõ. de simo. per tuas. bona glo. in c. si quis abbas. xxiii. q. ii.

¶ An de licentia solius abbatis possit monachus uniuus religionis ad aliã transire. tex. ⁊ ibi no. de reg. licet. glo. in. c. cum singula. in vsi. canonice. de ꝓben. li. vi. do. Anto. ⁊ moder. in. c. fi. de renunc. ubi dic Jnno. q; abbas male facit dando licentiaz monacho transeundi ad aliud monasteriũ si non habet illud pa ratũ ⁊ constet sibi q; uelit eũ recipere. quod nõ quia est quotidianũ ⁊ ego sepius allegaui. Idem dic hosti. de iureiuran. sicut ex litteris. glo. in cle. fi. de electi. Jnno. de iureiuran. c. cum quidam.

¶ An abbas exempt9 possit unire ecclesias sibi ple no iure subiectas. Jnno. in. c. sicut vnire. de excess. ꝑ la. glo. in cle. ne in agro. de sta. mo. in. §. ꝙa vo. in v. ordinarios. tenet q; non nisi sibi hoc ex ꝓscriptõe acq̃ siuerit. Jo. an. in. c. cũ singula. de ꝓben. li. vi.

¶ An abbas ante benedictõnem possit uti baculo pastorali. Guil. de monte lau. in cle. ii. de sta. regu. Jnno. in. c. quanto. de offi. ordi.

¶ Abbas potest ad tempus diuidere bona monaste rii ⁊ monachis dare pensiones. Jnno. de sta. mo. c. ii. Guil. de monte lau. in cle. i. §. cadẽ. de sup. negli. pla. in. ii. col. ⁊ in cle. i. de re. eccle. non alie. ꝑ Jnno. de ꝓben. in. c. nisi essent. ⁊ qui cle. uel mona. insinu ante. ubi per Jnno. Jo. an. in regula. non est obliga toriũ. li. vi. uide do. Abba. in. c. edoceri. in. ii. colũ. de rescriptis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In actibus tantū pſonalibus abbas non requirit licētiā ſupioris aut monachoꝝ. glo. xvi. q. i. ō pītiū.
¶ Abbas in capella in qua erat patronus plures ꝓ ſentauit clericos ſeculares qui fuerunt confirmati p dioteſanū. ⁊ hoc per tempuſ. xl. annoꝝ. querit an poſ ſit idem abbas preſentare monachū ſuū. Fede. de ſe nis uidet tenere q̄ ſic. in ꝓſilio ſuo. cxxx.
¶ Abbas dicit habere domiciliū in monaſterio In no. in. c. ex oze. de priuil. Jo. an. in. c. ſtatutū. §. cuz uero. de reſcrip. li. vi. Bal. in. l. omnes qui. in prin. C. de epi. ⁊ cleri.
¶ An abbas poſſit reuocare pactū factū monacho de non auferendo ſibi prioratū. Jo. an. in. c. preſenti. de offi. ordi. li. vi. Inno. qui cle. uel mona. inſinuāte. Archi. ii. q. vii. c. cum paſtoris.
¶ An abbas poſſit excōicare. no. de ſimo. ſicut. de offi. dele. p. ⁊. g. de fo. ꝓpe. ſignificaſti. glo. de offi. or di. cū ab eccleſiaꝝ. de elec. dudū. el. ii. glo. ii. de offi. ordi. quanto. tex. de ma. ⁊ obe. cum in eccleſiis. Ho ſti. in ſumma. de ſen. exco. §. quis poteſt excōicare. glo. xi. q. i. c. de perſona. dicit q̄ ſic.
¶ An abbas poteſt dare licentiam monacho ut ſtet extra clauſtrū in curia domi temporaliſ. Hoſti. tenet q̄ ſic. in ſumma. de ma. ⁊ obe. §. ⁊ ad quid. vſi. Itez quid ſi epus. de offi. ord. quanto. tex. ⁊ glo. in cle. ne in agro. §. quia uero. de ſta. mona.
¶ An cū abbate excōicato poſſint monachi ꝓticipa re. Jo. an. tenet q̄ ſic. de ſen. exco. inter alia.
¶ An abbas pro delictis monachoꝝ ſiue ſubditorū poſſit imponere penas pecuniarias. no. de ſta. mo. re colentes. glo. in. c. ii. de delic. puero. ⁊ in. c. dilectus de offi. ordi. ubi uide.
¶ An abbas teneat uenire ad cōſilia ꝓuincialia ſeu epiſcopalia. no. glo. ⁊ doc. in. c. quod ſup his. ō ma. ⁊ obe. in. c. graue. de prebē. ubi ō hoc. ⁊. c. ſicut oliz de accu. ⁊. c. abbates. de priuil. li. vi.
¶ Quid de conſiliis generalibus. no. i. q. vii. conue nientibus. in glo. monachi.
¶ Quando uacent beneficia abbatis que tenebat ante ꝓmotionē ad abbatiā. dic ſtatim adepta poſſeſ ſione abbatie etiam ante benedictiōem. ſecus in epo in quo expectat conſecratio. xxi. q. ii. ſi quis ꝓ hoc. qō no. in. c. i. de ſup. negli. pla. de re iudi. inter monaſte riū. in fi. Idem no. doc. in cle. attendentes. §. ſtatui mus. de ſta. regu.
¶ Abbas non poteſt teſtificari in cauſa monaſterii ſui dictū eſt Inno. c. inſuper. de teſti.
¶ An abbas poſſit preſtare auctoritatē alienatōi ec cleſie ſibi ſubiecte. no. Inno. de tranſac. ſtatuimus. Hoſti. de priuil. cū ⁊ plantare. §. in eccleſiis. glo. in cle. i. de re. eccle. non alie. ubi pleniſſime ꝑ do. Car. flo. q. xxxiiii. ⁊ tribus ſequē. adde glo. xvii. q. iiii. in uenditōibus. que uidet uelle q̄ ſit neceſſaria epi au ctoritas in cuius dioceſi res eſt alienanda.
¶ Abbaſ corrigit monachū ſed non deponit. xvi. q. ii. uiſis. de priuil. cū ⁊ plantare. §. in eccleſi. in glo. in vſi. pleno iure.
¶ An ad abbatem ptineat tota cura monaſterii ha betur. xii. di. de hiſ. in glo. xviii. q. ii. nullā. do. Ab. in. c. edoceri. in. iiii. col. de reſcrip.
¶ An abbas poſſit eſſe ꝓcurator eccleſie ſecularis. no. de cenſi. ſopite. de poſtu. prela. c. i. ubi tex. ō trāſ ac. c. contingit. glo. xvi. q. i. de preſentiū. glo. ⁊ doc. in cle. religioſus. de ꝓcu. glo. in. c. cū oli. ii. de ꝓuil.
¶ An abbas poſſit portare annulū extra monaſteriū doc. q̄ ſic. de ui. ⁊ ho. cle. c. penul. in hoc tamē inſpi cienda ſunt eoꝝ priuilegia. Jo. an. in. c. ut apoſtolice de priuil. in vi. Spe. ō priuil. §. i. vſi. ſed querit.
¶ Abbas plene exemptus habet iuriſdictōem quaſi epalez in ſubditos ſibi. Inno. in. cle. i. de cle. pegri.
¶ An eo ipſo q̄ quis eligit in abbatē ſtatim uideat profiteri. no. de teſta. c. ii. de elec. nullus. ⁊. c. indem nitatibuſ. li. vi.
¶ An abbas monachū uagabundum poſſit repetere ut eū caſtiget ſm regulā. no. per doc. de regul. in. c. Joannes. ⁊. c. fi. ubi habet q̄ pro delictis puniendis monachus remittendus eſt ad clauſtrum.
¶ Abbas non debet recipe monachū alterius mōa ſterii ſine litteris ꝓnēdatitiis. Inno. in. c. lz. de regu. ⁊ in. c. i. de cle pegri. tex. xix. q. iii. ſtatuimus.
¶ Abbas pro capella que non eſt de menſa non pōt agere nomine ſuo ſed nomine capelle ut no. in. c. con querente. de offi. ordi. per Inno.
¶ Abbas depoſitus remanet monachus eiuſdē mo naſterii cuius erat abbas. tex. ⁊ ibi no. de ſta mo. cuz ad monaſteriū. in fi. ubi uide Bal. in. l. penl. ad fi. ff. de ſena. An idem ſit in abbate renuntiante q̄z ego ba bui de facto in anglia in abbate ueſtimonaſterii roma ne eccleſie immediate ſubiecto.
¶ Quid autē ſit in monacho aſſumpto in abbatem alterius monaſterii priuato poſtea uel renuntiāte no. in. d. c. cū ad monaſteriū. ꝑ do. Lar. flo. in cle. ne in agro. §. quia uero. de ſta. mona. q. iiii. adde. Jo. an. in nouella. in. d. c. cum ad monaſterium.
¶ An abbas obligeat ex iuramento preſtito monach is q̄ dabit eis certos redditus annuos ad eoꝝ ſuſten tationē. Jo. an. in regula non eſt obligatorium li. vi. in mercuriali.
¶ An abbas poſſit manumittere ſeruos monaſterii uide. liiii. di. abbati. nō ꝑ doc. in. c. ii. de cōdi. appo.
¶ An abbas poſſit ire ad ſtudiū ſine licentia epiſco pi. Archi. ne cle. uel mo. c. ii. li. vi.
¶ Abbatia qñq̄z eſt nomen dignitatis ſecularis. de renunc. ex tranſmiſſa. de inſti. c. fi. ꝑ Inno. adde q̄ i ciuitate Brixien. caput conſilii ciuiū uocat abbas.
¶ Abbates in aliquibus equipantur epiſcopis. de offi. dele. c. fi. li. vi.
¶ Abbas non benedictus non poteſt ꝓferre ordinē pſalmiſtatus. Inno. in. c. i. de ſupplē. negli. prela. nō de temp. ordi. c. ulti. li. vi. ſup vſi. epiſcopoꝝ.
¶ An abbates poſſint res monaſterii donare. uide i c. cum in officiis. de teſta.
¶ Abbas non poteſt diſpenſare q̄ cōuerſus ſtet etiā ad tempus extra monaſteriū. dictū eſt Hoſti. de iure iuran. ex reſcripto. ⁊ in. c. ſicut. uide do. Abba. i. c. cū. i. ⁊. a. in fi. uerbis. de re iudi.
¶ An abbas poſſit dare monachū obſidē ꝺ eins uo luntatē. doc. de iureiurā. c. ex reſcripto. ubi uide.
¶ An abbaſ neceſſario eſſe debeat in ordine ſacerdo tali. dic q̄ non de eta. ⁊ qua. c. tuā. glo. l. di. accedēs qō nidet intelligendū diſpenſatiue. regulariter autez dicunt q̄ debet eſſe preſbiter. de eta. ⁊ quali. c. i.
¶ Qualis honoꝝ debeat abbatibuſ. tex. ⁊ glo. cxiii. di. a ſubdiacono.
¶ An clericus ſecularis poſſit eligi in abbatē. dic q̄ non. de elec. cū cauſā. ⁊. c. cū in magiſtratū. xvi. q. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An abbas uel abbatissa possint infeudare plene p doc. x. col. qui feu. da. po. c. i. ⁊ maxime p do. Jaco. de aluarotis in lect. sua noua. ⁊ per eundem in. c. i. episcopis uel ab a. x. coll.

¶ Quando abbas dicat habere in loco iurisdictõez quasi epalem. uide glo. antepenul. in. c. abbates. de priuile. li. vi.

¶ Abbas presumit constituere ꝓcuratoꝛẽ cũ consẽsu conuentus nisi aliud ꝓbetur Jnno. in. c. ea noscit de his qui fi. a prela.

¶ Abbas potest tollerare ad tempus q monachus habeat certos redditus. glo. in. l. lutius. §. tres here des. ff. ad treb. Jnno. in. c. insinuãte. qui cle. uel mo.

¶ An abbas possit populũ soleniter benedicere. no. Guil. de monte lau. in. c. ii. de sta. regu. tex. ⁊ ibi no. in. c. abbates. de priuil. li. vi.

¶ Abbas exemptus non potest construere capellas uel oratoria in loco non exempto sine licentia pape. uide de priuile. auctoꝛitate. li. vi.

¶ Abbas non potest diuidere sine auctoꝛitate epi copi inter ipsuz ⁊ ꝓuentũ suũ cibaria mense sue depu tata. uide in clemẽ. i. de supplẽ. negli. prela. de excess. prela. c. sicut.

¶ Abbas subiectus epo non potest renuntiare sine eius licentia. xviii. q. ii. abbas. no. in. c. cũ uenerabil de consue. ⁊ in. c. pe. de renunci.

¶ An abbas ⁊ conuentus faciũt equalẽ distributio nem legatoꝛ. Jnno. in. c. requisisti. de testa.

¶ An credat sigillo abbatis. Spe. de ꝓba. §. iii. v. si autẽ. dicam infra sub dictõne sigillum.

¶ An abbas obliget ex suo ꝓtractu ⁊ qñ fiet execu tio õ eũ cũ non habeat ꝓpriũ. ⁊ an possit fieri execu tio in bonis monasterii. uide in auct. de nõ alie. §. si aũt creditoꝛ. in prin. in glo. sed qñ tenent. coll. ii.

¶ Abbas non potest ecclesie curate preficere mona chũ quando illa non pertinet ad eum pleno iure ſm Jnno. de capel. mo. c. i.

¶ Si ecclesia subiecta monasterio ꝓsueuit p xl. anos regi p presbiteꝛ secularẽ abbate ꝓsentãte ⁊ ipso cõfir mãte nõ põt abbas ad talẽ ecclesiã pñtare monachũ de re. eccle. non alie. c. possessiones. ubi doc.

¶ An abbas alias exemptus nihilomin9 rõe popli subsit epo. nõ Jnno. de offi. archi. c. fi.

¶ An abbas sit iudex oꝛdinarius monachoꝛ ⁊ cleri coꝛ sibi subiectoꝛ. nõ Jnno. in. c. cum ab ecclesiarũ. de offi. oꝛdi. ubi etiã tractat cui magis debeat obedi re monachus episcopo q̃ abbati. de quo dicam infra sub dictione monachus.

¶ An abbas possit ex prescriptõne acquirere q possit a quocumqz episcopo benedici. nõ Jnno. in. c. au ditis. de prescrip.

¶ An abbas posset facere modice rei alienationẽ ⁊ an possit priuilegio renũtiare sine ꝓsensu ꝓuentus. et an illud qõ facit abbas ꝓsumat facere de ꝓsensu ꝓuen tus. Jnno. in. c. ueniens. de prescrip.

¶ An abbas exemptus possit ꝓtextu cõsuetudinis transire sine licentia pape de abbatia ad aliã dignita tem. Jnno. de consue. c. cum venerabilis.

¶ An abbas possit subdito suo concedere litteras di missoꝛias. Jnno. de cle. peregri. c. i. lviii. di. c. i. ⁊ ii. Archi. ix. q. ii. super glo.

¶ An appellatiõe abbatis ueniat cõuentus. Jnno. no. in. c. edoceri. ⁊ c. rudolphus. de rescript.

¶ An abbas teneat recipere monachũ sepe receden tem. glo. q sic. xxvii. q. i. peruenit.

¶ An abbas possit licentiare monachũ ut efficiatur inclusus. dic q non. sed requirit licentia epi. nõ õ ex cess. prela. c. i. li. vi. ⁊ in. c. cũ monasteriũ. de elec.

¶ An abbas possit dispensare cũ monachis in his q̃ non sunt de substantia regule. dixi. ẽ. adde no. xx. q. ulti. c. fi. de ui. ⁊ ho. cle. c. deus qui.

¶ An abbas possit agere pro cellis uel aliis mẽbris sibi subiectis. dic q sic. uide cle. i. de rescrip. adde de succes. ab intesta. c. fi.

¶ An abbas possit absoluere monachũ suũ ab excõi catõne iure. Fede. de senis. cõsilio. cxiiii. ⁊ do. Car. flo. in cle. i. §. quia uero. in fi. de sta. mo. ⁊ facit. cle. i. iuncta glo. de priuil. dic ergo q soluꝰ epus absoluit nisi quatenus reperiat abbatibus a iure uel ex priui legio concessuz per no. per glo. in cle. i. de re. eccle. nõ alie. quod ꝓcedit etiã in monacho exempto ſm doc. in. d. §. quia uero. dũmodo abbas consentiat ei9 ab solutõi. de quo dic ut ibi adde de sen. exco. cũ illoꝛ.

¶ Abbati cõmittit de rebus cõibus agere sed non transigere. Jnno. de transac. contingit.

¶ An abbas possit esse testis in causa sui monasterii no. Jnno. in. c. insup. de testi. ⁊ in. c. fi. eo. ti.

¶ An abbas possit reuocare ꝓcuratorẽ ꝓstitutuz a cõuentu. uidet q sic Jnno. de testi. ad hoc. õ ꝓcu. c. ii. li. vi. de testi. pñtũ. e. li. Fede. de senis ꝓsilio. xcv.

¶ Qualiter ⁊ quando abbas possit prescribere iura epalia. Jnno. in. c. ad audientiã. de prescrip. ⁊ c. au ditis. ⁊ c. cũ olim. ⁊ c. fi. eo. ti.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An abbas possit p se uel per aliū capere aut dare licentiā laico capiendi monachuz. no. Inno. in. c. ut fame. de sen. excomu.

¶ Abbas debet preferri aliis prelatis inferioribus epo. uide. c. fi. de confir. utri. uel inuti. tex. xciii. di. a subdiacono. dicā infra sub dictōne presbiter.

¶ An abbas possit dare licentiā predicandi aut celebrandi in ecclesiis suis. no. de here. excōicamus.

¶ An abbas obligef ex contractu uel malefitio monachi. no. Inno. in. c. cum olim. de priuil.

¶ An abbas habeat actōnem ad repetēdas res penes suū monachū depositas. Inno. in. d. c. cum oliz. ubi tractat qualiter ex depositō facto apō monachū obligef abbas seu etiā monasteriū de quo ibi p doct. qui tenēt q licet abbas possit agere ex contractu monachi non tñ teneť ex eo respondere.

¶ Abbas nō potest abbatē sibi substituere sed p monachos est eligendus. xvi. q. vii. congregatio.

¶ Abbas duobus monasteriis preesse non potest. xxi. q. i. vnū abbatem. ꝛ in. c. fi. de reli. do.

¶ Abbas pro suis demeritis priuatus post penitentiā debet inter monachos tenere primū locū. l. di. accedens. faciunt ad hoc nō. per do. Lar. flor. in. c. ex litteris. de constitu.

¶ Abbatibus non licet fieri cōpatres alioꝝ. de cons. di. iiii. monachi. ꝛ. c. non licet. el. i.

¶ Abbas in suo monasterio potest monachis cōferre tonsurā clericalē ꝛ tres minores ordines. lxix. di. quoniā uidemus. de eta. ꝛ quali. cū ꝓtingat. de sup. negli. prela. statuimus. de priuil. abbates. li. vi. quod intellige si est in ordine sacerdotali ꝛ susceperit munꝰ benedictionis.

¶ Abbas non potest licentiare monachū ut reuertatur ad seculū. xvii. q. iii. c. q autem queritur.

¶ Cum licentia abbatis monachus potest ab epo bñficiū recipe ꝛ sacramēta ministrare. xvi. q. i. §. ecce. ꝛ. c. si quis monachus. de sta. mo. quod dei timorem ꝛ quod ibi no.

¶ An abbas in collatione priozatuū sibi subiectoꝝ possit aliqō nouū onus imponere. dic q non. ut nō. in. c. i. ut ecc. bñ. ꝛ i cle. q2 regkares. ō sup. ne. pla.

¶ Si abbas bñficiū non manuale confert tanq̄ manuale nec aliter prouidet infra tempus iuris potestaſ conferendi deuoluit ad superiozem. Jo. an. in. c. cuz de benefitio. de preben. li. vi.

¶ An abbas possit uirgines consecrare. Archi. xxvi. q. vi. presbiter. el. i. Jo. an. in. c. ut aplice. de priuil. li. vi. facit quod habef. xxv. di. plectis. in. vsi. ad epm. dicam infra sub dictione monialis.

¶ An abbas propter defectū scientie repellaf a promotione. Archi. xvi. q. i. legi.

¶ An abbates possint benedicere cruces calices ꝛ alia paramenta. Jo. an. in. c. abbates. ō priuil. li. vi. Guil. de monte lau. in cle. ii. ꝛ ibi Sen. de sta. regu. Archi. xxvi. q. vi. presbiter.

¶ Abbas exemptus non potest sine licentia pape suum deserere monasteriū ꝛ consuetudo contraria non ualet. de consue. c. cum venerabilis.

¶ Abbas olim poterat eligi de qualibz ecclesia nisi esset consuetudo q de una potius eligeret q̄ de alia ō ꝓsue. c. cū dilectus. hodie dic ut in cle. i. de elec.

¶ Abbas ordinis cistertieñ non est installandus. de simo. ne dei. adde quod dixi supra.

¶ De abbatis professione ꝛ obedientia habeť in. d. c. ne dei.

¶ Abbas non potest regulariter cognoscere de causis matrimonialibus. de excef. prela. accedentibus. nō. in. c. i. de consan. ꝛ affini.

¶ Qualē mitrā possit portare abbaſ cui ex ꝓuilegio bz mitrā portare. uide. c. ut aplice. de priuil. li. vi.

¶ Que actio ꝓpetat abbati p recupatōne iuris qō bz in ecclesiis uel capellis sibi subiectis. Inno. in. c. ꝓquerēte. de offi. ordi. Ang. in. l. i. §. i. ff. de rei uēd.

¶ Abbas solus pōt agere ꝛ procuratorem constituere etiam in causa spectante ad capitulum. uide nō. i. c. edoceri. de rescrip.

¶ Abbas a lege dicit procurator capituli sui. c. ü. ō dona. in glo. i.

¶ Abbatis mensa qñq̄ est sepata a mensa capituli. qñq̄ non. uide in. d. c. edoceri.

¶ An abbas possit ꝓcedere monacho p uestiario id qō lucraf ex opa sua. uide p doc. in. d. c. edoceri.

¶ Abbatis negligentiā supplz ordinarius in reuocādo monachū uagabundū. de offi. ordi. quanto.

Abbatissa. ¶ Quam iurisdictionem habeat abbatissa. ꝛ qualit possit ea uti plene uide tex. ꝛ glo. de maio. ꝛ obed. dilecta. ꝛ ibi p doc. adde que dicam infra.

¶ Abbatissa non habet prelationē ordinariā sm sanctū Tho. in. iiii. di. xxv. ar. iii.

¶ Abbatissa non potest predicare nec penitentiā iniungere p peccatis. de peni. ꝛ remis. noua.

¶ De benedictōe abbatisse qualiter danda sit ꝛ per quem ꝛ quo tempore. glo. ꝛ doc. in cle. attendentes §. statuimus. de sta. regu.

¶ An abbatissa censeaf esse in dignitate. tex. ꝛ ibi no. in. c. indemnitatibus. §. uerum. de elec. li. vi. ad de quod dixi. ō. sub dictione abbas.

¶ An corrupta possit eligi in abbatissaz. no. in. d. c. indemnitatibus. no. Archi. xx. q. i. iuuenculas. idez glo. in. d. cle. attendentes. §. statuim?. ubi do. Lar. flor. q. xi. dicens soluz papam dispensare posse q corrupta eligatur.

¶ An abbatissa possit monialem ad ꝓfessionem admittere ꝛ ei ueluz imponere. glo. tenet q non. xx. q. i. c. fi. est tex. xx. q. ii. statuimus.

¶ Que qualis ꝛ cuius etatis possit eligi in abbatissam uel prefici. xx. q. i. iuuenculas. ꝛ. c. indēnitatib? de elec. li. vi. ꝛ de mō electōis uide in. d. c. indēnitatibus. ubi ꝓcludit ut ſm. Jo. mo. ꝛ alios q illegitima non posset eligi in abbatissam.

¶ Qualiter abbatissa debeat ꝓuidere monialib? si monasteriū non habet. Ugu. lxxxii. di. c. fi.

¶ Abbatissa benedicit sicut abbas sed eius bñdictō non habet eundē effectū. Jo. an. de accu. meminim? no. in cle. attendētes. §. statuim?. in glo. q̄ incipit ut dixi. de sta. regu. ꝛ in. c. indēnitatibus. sup ỽ. impendant. ꝛ sup gl. no. q prioꝛissa. ubi Jo. an. ō ele. li. vi.

¶ An abbatissa possit excōicare uel bñfitia conferre glo. ꝛ doc. de ma. ꝛ obe. c. dilecta. de sen. excō. ō monialib?. de excef. p. dilecta. ō pe. ꝛ re. i. c. noua q̄dā.

¶ Si abbatissa ꝓpleuit. xxx. annū pōt eligi. alias postulari. sz est dubiū an postulari debeat a papa tm̄ uel etiā ab epo. de quo Archi. in. d. c. indemnitatibus.

¶ Abbatissa solita bñdici dz infra annū munus bñdictōis accipe. in cle. fi. §. statuimus. de sta. regu.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An publice penitens possit in abbatissaz ꝓmoueri. Archi. l. di. §. item obicitur. no. in glo. penultia. xxvii. q. i. nec aliqua.

Abdicare Hoc uerbū idem importat qđ separe. ut. ff. de ori. iur. l. ii. §. deiñ ff. de offi. ꝓcōsi. l. penul. C. de pa. po. l. abdicatō. C. de repu. here. l. fi. ⁊ de sta. mo. c. cū ad monasteriū.

Abditum Exponit. i. occultū. Archi. xiii. q. ii. tempus. uel abditū. i. absconditū. xxxii. q. iiii. c. ii. ubi uide.

Abducere Quid sit abducere. xxxvi. q. i. lex in fi. unde abducet. i. a domo ducetur. xxxvi. q. i. §. cū ergo. ꝺ hoc in. l. item apud labeonē. §. abduxisse. ff. de iniur. ⁊. i. q. i. quāuis. ad de de hoc ꝺ fi. quod habet in. l. eximendi. ff. ne quis eum qui in ius uoca. ui. exi.

Abel Exemplo Abel libenter ⁊ patienter debemus tollerare aduersa. vii. q. i. §. cū autez idem. xxxiii. q. i. hec autem.

¶Exemplo abel plus acceptat deus mentē bonaz ꝙ opationē ⁊ gratiozē habet oblationē animi ꝙ rerū de peni. di. v. consideret.

¶Abel fuit pastoz ouiū. ut habet Beñ. iiii. c.

Abominatio Abominabile

¶Abhominabilis dicit quis ꝑ peccatū mortale. xi. q. iii. si quis dixerit.

¶Abominabile dicit. i. dedecus. xii. di. ridiculuz.

¶Abominatio. i. ꝓsona abominabilis. i. q. i. nō est.

Abigeus Quis dicat abigeus. no. C. de abige. l. i. Bar. in. l. oues. ff. ꝺ abig. tex. in auct. de nup. §. cetere uero. in glo. abigei. col. iiii. uide tex. cū glo. in. l. si quis fundū. §. fi. ff. loca. adde. ff. de abig. l. i. §. i. ⁊ iiii. q. iiii. §. item ab acti. Bar. in. d. l. i. C. de abig.

Abinitio De significato huius dictōis. glo. in. l. ii. in prin. ff. solu. ma.

Abissus Dicitur locus quasi sine lumie uel cādore fz Archi. xxxv. di. c. nōne

Abiuratio Dicit cū iuramento renūciatio. de resti. spo. c. iii. ⁊ iiii. de insti. cū uenissent. qui cle. uel mo. c. ii. de eo qui dux. i matquā pol. ꝑ adul. c. cū haberet. de renunc. sup hoc. de here. accusat⁹. in prin. li. vi. de his que fi. a. ma. par. ca. c. ii. de adul. c. penul. de cri. fal. c. iii. ꝺ regu. ueniens. de here. ad abolendam.

¶Casus in quibus fit abiuratio. uide per Jo. an. in. c. ꝓstitut⁹. ii. ꝺ app. ꝑ Archi. ii. q. v. si qs̄ ꝑsbiter.

¶Que sit forma abiuratōis heresis. habes de cons̄e. di. ii. ego berengerius. de pur. can. c. cū inter. Archi. in. c. accusatus. de here. li. vi.

¶Abiurans būficiū licite retinet illud si de nouo eligat ad illō uel alias sibi de illo ꝓuideat. de renū. c. ii.

Ablatiuus Absolutus licet sit preteriti tēporis uerificat de pñti. Bar. i l. ii. §. deinde. de incen. ru. naufra.

¶An ablatiuus absolutus faciat modū uel ꝙditōez Bar. in. l. a testatoze. ff. de cond. ⁊ demo. Bal. in. l. i. C. de rescin. uen. Bar. in. l. fideicō. §. cum essent. ff. de. le. iii. ⁊ in. l. ab emptoze. ff. de pact. tex. in. l. si seruus. §. qui margaritā. de le. iii.

¶Ablatiuus denotat cām perfectā ⁊ ꝓsumatā. non sic accusatiuus. uide ꝑ Azo. in summa de pac. inter emp. ⁊ uen. ⁊ solet dici in. l. i. in prin. ff. de pac.

¶Batiuus quo ad conditiōem inducendā equipollet ablatiuo. unde si statutū dicit qđ ꝓfitenti remittat certa ps pene. idem est dicere qđ si confiteatur scōm Bal. in. l. i. C. de ser. fugi.

Abnuo Abnuere Hoc uerbum idem importat qđ nego. ut. xxxiii. q. v. manifestū. xxiii. di. his igit. interdū iō importat qđ sperno. xi. q. i. de diuersa. xxv. di. §. ecce.

Abolitio An prosit accusato de falso nō. in. l. si docueris. C. de fal. ⁊ ibi in glo. iii. et per Li.

¶Quotuplex est abolitio. no. Li. in. l. i. C. de aboli. ⁊ C. de gene. abo. super Rica. Hosti. in summa. de calum. §. qualiter sine metu. in princi. ii. q. i. probibentur in glo. penul.

¶An per abolitionē recedat ab instantia prima nō Li. in. l. i. C. de abol. no. ff. ad turpil. l. aut priuatiz in glo. ⁊ ibi Bar. ⁊ i. l. mulier. eo. ti. faciūt nō. i. l. i. C. si re. ꝓac. mor fue. ⁊ qđ no. ii. q. iiii. mēnā. i gl. ii.

¶An ⁊ quando accusator audiat petens abolitōez uide. C. de abol. l. ii. no. glo. ii. q. iii. paulum.

¶Abolitio idem est quod relaxatō. Archi. in. c. ii. xx. q. ii. xxiii. q. iiii. si illic. xxv. q. iii. §. i.

¶Abolitio est accusatōis institute uel alteri⁹ rei de qua agit deletio seu remissio. ff. de publi. iudi. l. iii. i fi. C. de abol. ꝑ totū. ii. q. iii. in. c. si quē penituerit. in fi. de hoc est glo. in Rica. C. de abol.

¶Qualiter fiat abolitio ⁊ qñ ⁊ a quo. Spe. in ti. de abol. §. i. Hosti. in summa de calū. §. qualiter.

¶Ubi accusator fraudulenter impetrat abolitionē iudex ꝓcedit ex offō. C. de abol. l. ii. no. Jnno. ꝺ collu. dete. c. ex tua. Archi. ii. q. iii. si quez penituerit.

Abortus Qualiter puniat abortū faciens uel illi causaz dans. no. de extraor. cri. l. diuus. ⁊ ibi Bar. no. in. l. si quis. §. abortōnis. ff. de pen. uide in. l. necare. in glo. i. de libe. agno. de homici. c. si aliquis. ⁊. c. si quis. ii. q. iiii. consuluisti. et ibi glo. ⁊ de procurante facere abortum. uide. xxxii. q. ii. c. aliquando. ⁊. c. sequen.

¶Mulier faciens abortum. mittitur in exiliū. ff. ad l. cor. ꝺ sicca. l. si mulierē. Archi. ii. q. iiii. ꝓsuluistis.

¶An abortum faciens dicit homicida. ii. q. iiii. cō suluistis. dicam infra sub dictōe homicida.

¶Quis dicat abortiuus. no. de celeb. miss. cū marthe. ubi glo. dicit abortiuū dici qui cū languoze ⁊ angustia ad lucem attrabitur.

Abraam Abraam fuit primus dictus presbiter senioz. lxxxiiii. di. pozro.

¶Abraam dictus est pater multoꝝ. xxii. q. ii. item opponitur.

¶Abrae deus ꝓmisit terram repromissiōis ⁊ tamē non dedit. xxiii. q. v. hinc notandum.

¶Coniugiū abrae prefert uirginitati. xxxii. q. iiii. recurrat nunc.

¶Abraam non culpatus sed magis cōmendatus de obedientia qz filiū ꝓpriū iussu dei uoluit imolari. xxiii. q. v. si non licet. ⁊. c. lex eterna. uide sanctū thomā secūda scē. q. clxii. ar. iii.

¶Abraam accedens ad ancillam suā excusat a peccato. uide sanctū Tho. scda scē. q. clxii. ar. ii.

¶Abraam dedit decimā melchisedech sūmo sacerdoti. sanc Tho. scda secunde. q. lxxxvii. ar. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An abraam fuerit mentitus dicendo ſaram eſſe ſororem ſuam. uide ſanctū Tho. 2ª ſecūde. q. cx. ar. iii. dicam infra in dictōe mendacium.

¶An abraam peccauerit uel temptauerit deū petē do ſignū q̄ eſſet poſſeſſurus terram ſibi ꝓmiſſam. ui de ſanctū Tho. ſcōa ſecunde. q. xcvii. ar. ii.

¶Quare abraam abiecit agar. uide ſanctū Tho. i iiii. di. xxiii. ar. v.

¶Abrae exemplo oſtendit̄ q̄ deus interduz aliqua ꝓcepit q̄ non vult ſemꝑ fieri. xxii. q. ii. §. qñq̄.

¶Abraam per hoſpitalitatis ⁊ pietatis opera pla cuit deo. xlii. di. hoſpitalem.

¶Abraam q̄uis bonus eſſet maloſ tamen in domo ſua habuit. xlvii. di. q̄tumlibet.

Abraſio ¶An ⁊ quando licite poſſunt abradi ſcripture picture uel alie res. eſt cā? ⁊ ibi Bar. in. l. eoꝝ qui. ff. de pe. uide Bar. in. l. ſi ſi ne herede. §. interpoſitū. ff. de admini. tuto. adde qȝ dicam ſub dictione raſura.

Abrogatio Abrogare idem eſt q̄ in totum tollere. iiii. di. §. leges. ff. de v̄. ſigni. l. derogatuz. ſed derogare eſt in partem tollere aut partē parti detrahere. no. in. c. fi. de conſue. no. Jo. an. in. c. i. de v̄bo. ſigni. ſuper glo. ulti. li. vi.

¶An lex abrogata ſit alleganda. no. C. de lati. lib. tol. l. i. dicam aliquid infra ſub dictione argumentuz ⁊ ſub dictione lex.

Abſens Quando longo tempoze quis debet eſſe abſens modus eſt ut detur coad iutoz bonis ut cuz eo agitetur iudiciū ita dicit Bar. in. l. qui ignozare. ff. de reſti. in inte.

¶Quod poteſt fieri me abñte poteſt fieri me iuito ff. de manu. teſta. l. ergo. §. illud. dicā infra plenius.

¶Quis dicit̄ abeſſe ex iuſta cauſa eo q̄ habet alibi domiciliū. de fidei. liber. l. non tantū. §. ſenatus.

¶An abſentia excuſet uaſallū ſi non petit inueſtitu ram tpe debito. no. doc. in. c. i. quo tē. mi. inueſti. x. colla. ⁊ ibi per do. Ja. de aluarotis. in lec. ſua noua.

¶An abſenti poſſit fieri gratia. uide ꝑ eundē. x. col la. de conſue. regni feu. §. i.

Abſentia ¶An magis ſubueniat̄ abſētie q̄ eta ti. no. ff. de mino. l. iii. §. ſz an au xiliū. in glo. ⁊ eo. ti. l. auxilium.

¶Abeſſe non debet clericus etiam ex iuſta cā ſine li centia epi. glo. in. c. relatū. de cle. non reſi.

¶Abſentes defendi ꝓcernit publicā utilitatē. ff. de ꝓcu. l. ſeruū quoq̄. §. publice.

¶An allegans cauſam abñtie debeat ſatiſdare. ar. q̄ non. in. l. i. ff. de reſti. in inte. ⁊. l. queſitū. ff. de re iudi. no. ff. de regu. iu. l. in eo. §. i. Ja. de are. ff. qui ſatiſda. cog. in. l. ſciendum.

¶Qualiter ꝓbet̄ quē ab eſſe ab aliquo loco. no. Bar. in. l. iiii. §. pretoz. ff. de dam. infec. faciunt no. de elec. cupientes. li. vi. in cle. cauſaz. de elec. de do. ⁊ ꝓtu. cauſaz. ⁊. c. cū oliz. qui ma. accu. poſ. c. fi. iiii. q. v. quiſquis. ff. de v̄. ſigni. l. abſentē. Adde q̄liter di cat̄ abſentia in materia duoꝝ reoꝝ. ⁊ de fideiuſ. ⁊ mi rabilem modū ꝓbandi abñtem ꝑ rxcuſſionē. uide ꝑ Bar. in. l. ex duobus. ff. de duo. reis. adde omnino quod no. Bar. in. l. cum quidā. ff. de le. ii.

¶Actoze ſe abſentāte ante li. ꝓteſ. quibus remediis ſuccurrat̄ reo. no. Bar. in aut. qui ſemel. C. qūo et q̄n iudex. ꝑ moder. in. c. cāz. ⁊. c. cū oliz. de do. ⁊ cō tu. ubi glo. faciūt no. in. c. i. de do. ⁊. ꝓtu. li. vi.

¶Abſentia partis repleť ⁊ ſuppleť preſentia rei. ut l. pperandū. §. cum autē. C. de iudi. ⁊ de arbi. c. ii. li. vi. ⁊ ibi in glo ſunt concoꝛdantie.

¶Qualiter ꝓbet̄ iuſta cauſa abſentie. no. i. l. ſeruū quoq̄. §. publice. ff. de ꝓcu. ⁊ in. l. penulti. §. ad cri men. ff. de publi. iudi. iiii. q. v. quiſquis. ubi glo. dic̄ ſufficere iuramentum.

¶An ⁊ quando abſentes ſint uocandi ad actuz col legii uł uniuerſitatis. no. glo. de teſti. preſentiū. li. vi. de preben. cum in eccleſiis. eo. li. de conſti. cū omnes ubi glo. per Inno. de noui op. nūc. c. ii. vii. q. i. fact? eſt cornelius. ubi bona glo. ⁊ in. c. quāuis. de offi. or di. li. vi. docto. in. c. licet. ⁊ in. c. cauſis. ⁊. c. eccleſia de elec. faciūt no. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. no. de ma. ⁊. obe. c. fi. v̄ſi. preſentium.

¶An abſentes ſint uocandi quando collegiū uł uni uerſitas vult condere ſtatuta. no. glo. de his que fi. a ma. par. ca. c. ii. Bar. in. l. omneſ populi. ff. de iuſti. ⁊ iure. doc. in. c. cum omnes. de conſti.

¶Licitū eſt aliquid me inuito quod nō licet me ab ſente. ff. de arbi. l. ſi in tres. ff. man. l. ſi precedēte. §. i. de elec. venerabilē. ⁊. c. bone. ⁊. c. q̄ ſicut. incōtra. ff. de regu. iur. l. qui poteſt. ff. de iniur. l. ſed ſi vnius §. filio. de quo liiii. di. c. quis aut leges.

¶An abſente pte poſſit declarari ſentētia nulla. nō Inno. ⁊ doc. de reſcrip. cauſamq̄. facit. l. ꝓlatam. C. de ſen. ⁊ interlo. om. iudi.

¶An abſens licite pcipiat fructuſ beneficii. ⁊ an cō ſuetudine hoc poteſt induci. habeť in rex. ⁊ glo. de cō ſti. cum omnes. glo. penul. in fi. ⁊ in. c. dudum. el. ii. de elec. Jo. an. ⁊ doc. in. c. extirpande. §. quia v̄o. ō preben. glo. de cle. non reſi. c. i. li. vi. in v̄. improbātes Archi. vii. q. i. quia frater. xxxi. di. ſacerdotibuſ. gl. de preben. licet. de cler. non reſi. ex tue. per Inno. et doc. in. c. conquerente. eo. ti. in glo. Jo. an. eo. ti. in ter quatuoꝛ. Hoſti. in. c. exparte. de ꝓceſ. ꝑben. dicit talē ꝓſuetudinē non ualere tamq̄ eccleſiis oneroſam.

¶An ſe abſentans poſt cauſaz ceptā uel poſt preſen tatā reſcriptū dicat̄ ſe malitioſe abſētaſſe. no. Inno. de eo qui mit. in poſ. c. fi. de do. ⁊ ꝓtu. c. fi. ō offi. de le. c. conſultationibus. de fo. ꝓpe. expte. b.

¶Jura in dubio preſumunt ꝑ abſente. ff. de reſti. in inte. l. ſi ualerianus. ⁊ ibi no. ⁊ in. l. papinianus. §. meminiſſe. de inoffi. teſta. ⁊. l. qui repudiantiſ. eo. ti. in contrariū. ff. de euic. l. ſi ideo.

¶An ⁊ qualiter ſubueniatur abſenti. glo. plene. ii. q. vi. anteriozum.

¶An ⁊ quibus caſibus procedi poteſt contra abſē tem ciuiliter uel crialiter. no. in. l. abſentē. ff. de pe. ⁊ in. l. ne diu. C. de peni. ⁊. l. ii. C. de requi. re. ⁊. c. quoniam. ⁊. c. tue. ut lite non conteſ. iii. q. ix. in ſum ma ubi glo. plene.

¶An ⁊ quando abſens poſt litem ꝓteſt. illeſus ꝓſer uatur. glo. in. c. biduuz. §. ſi aduerſus. ii. q. vi. ſuper v̄. audiatur.

¶Abſentes citati ad eligendū non ſunt expectandi ꝑ totā dilatōnē ſz ꝑ modicū ſpaciū tpis. Inno. ⁊ Ho ſti. de elec. cū nobis. dicā ſub dictione electio.

¶Abſentans ſe debet aliquē dimittere qui ſibi de nuntiet citationē alias dicet̄ uictus contumax. ut di cit ſing. Li. in. l. ab eo. C. qūo ⁊ q̄n iudex.

¶Abſens qui ſi preſens eſſet non poſſet ꝓtradicere

UVA. BHSC. IyR_001

pro presente reputat.no.glo.in.c.auditis.in v. añq̃ ad illũ.de procu.glo.in.l.sed si interpellat.§.i.ff. ō arbi.Bar.uidet aliter dicere in.l.recusare.ff. ad tre bel.Bal.in.l.i.C.qui admit.ad bo.pos.Ang.in.l. de uno.quoq;.ff.de re iudi.

¶ Nomina absentiū non debent poni in instrumēto sed possunt poni cum duobus punctis si est ꝓsuetudo glo.ꝛ ibi doc.de his que fi.a prela.quanto.de elect. cum inter canonicos.in glo.i.

¶ Absentibus nullus debet detrahere maxime i cō uiuiis.xliiii.di.conuiuia.

¶ Absens per scripturā non potest accusare.ii.q.v iii.per scripta.ꝛ.§.sed calistus.

¶ Quāto tempore debeat absens expectari.uide ut lite non ꝓtest.c.quoniā.§.si vo.in glo.magna.

¶ Absente reo sententia ꝓtra ipsum lata regl'ariꝫ est nulla.iii.q.ix.caueāt.ꝛ in.l.ea q̃.C.qūo ꝛ qñ iud.

¶ Absentē nullus accusare potest.iii.q.ix.accusato ri.ꝛ.c.qui accusare.ꝛ.c. absentem. nisi fuerit contu max.iii.q.ix.decreuimus.ꝛ.c.omnia.

¶ Absente accusatore nullus debet condemnari nisi pri⁹ locū defensiōis habuerit.iii.q.ix.habet quoq;.

¶ Absente reo per contumatiā ualet sententia ꝓtra eum lata.iii.q.ix.decreuimus.

¶ Absentibus ꝓtibus sñia diffinitiua ferri non debꝫ iii.q.ix.reuera.ꝛ.c.absens nemo.ꝛ.c.indicas.

¶ Per quantū tempus ꝛ qualiter clerici abesse pos sunt ab ecclesiis suis.uide.vii.q.i. si quis in clero.

¶ Contra absentē ab ecclesia sua uel bñfitio qualit̃ ꝓcedat.ꝛ an sola abñtia sit causa legitia priuādi bñfi tio.glo.ut lite non ꝓtes.c.quoniā.§.si uero.de cle.ñ resi.ex pte.ꝛ.c.ex tue.vii.q.i.§.ambitionis.

¶ In casibus in quibus non possꝫ fieri missio cōtra absentē fertur sententia diffinitiua. Bar.in.l. si fini ta.§.iul.ff.de dam.infec.

¶ An credat alleganti causas absentie nisi offerat se ꝓbaturū.Bar.in.l.quesitū.ff.de re iudi.ꝓ quo fa cit.l.ait ꝓtor.§.si quis ꝓticeps.ff.que in frau.cre.

¶ An idem sit esse ul haberi pro absente.Bar.in.l. si maritus.ff.de adulte.

¶ Qualiter ꝛ qñ absentia ei⁹ cui habeo aliquid nū tiare excuset me.Bar.in.l.seruus.ff.solu.ma.

¶ Probata absentia excusat quis a sciētia eius qō est publice factum.in cle.causam.§.uer.ꝛ ibi no.de elec.facit.c.fi.qui ma.accu.pos.

¶ Qualiter absens restituat.Bar.in.l.ab hostib⁹. §.sed q̃ simpliciter.ff.qui.cau.ma.Adde quod pro bata legitime absentia reuocat quicq̃d cōtra abñtem gestū est.de re iudi.c.cum bertoldus ꝛ ibi no.

¶ Abesse ꝓprie dicit is qui non est in rebus hūanis ut.ff.de vbo.signi.l.mulier.§.fi.ꝛ no.de rescrip.in sceptum.li.vi.in glo.de procur.si quem.in princ.eo. li.de offi.delega. si delegatus.eodem li.ubi tex. no. ꝛ ibi dominicus.

¶ Illi uidet abesse res cui precium rei abest.ff. de v bo.signi.l.labeo.§.item si domin⁹.

¶ Absens dicit qui non est infra continētia edificia urbis.ff.de vbo.signi.l.absentē.ff.de ꝓcu.l.presens Item qui uocē loquentis audire non potest. ut.l.i. ff.de vbo.obli. Item qui non est in eadē ꝓuincia.C. de prescrip.lon.tem.l.fi.ꝛ ibi doc.xvi.q.iii.§.ꝓ scriptionū.ꝛ.c.placuit.ff.de ꝓcu.l.presens.de elec. ubi ꝓiculum.§.i.li.vi.cle.causam.eo.ti. Item qui non est in iuditō.ut in auct.de testi.§.pe.ff.de dam. infec.l.iiii.§.abesse.adde glo.insti.ō inuti.sti.§. itē uerboꝝ.ꝛ in auct.de fideicō.§.i.Bar.in.l.iii.ff. de duo.re.Bal.in auct.hoc ita.C.eo.ti.

¶ An absens ex iusta causa possit pati missionem in possessionem.de uerb.signi.dilecto.in glo.ii.de offi. dele. consultationibus.

¶ Licentiatus ut possit se absentare ab ecclesia non dicit licētiatus ultra duos menses.vii.q.i.presentiū uide Inno.in.c.ex tue.in prin.de cle.non resi.

¶ Quod abfutuꝝ est aliquando uidet ab esse.ff.de neg.ge.l.ii.ꝛ.l.si quis mandato.ff.man.l.inter oñs §.abesse.ꝛ in.l.q̃ de bonis.§.ex donatōibus.ff. ad l.fal.ꝛ.ff.de testa.mili.l.fili⁹.ꝛ.ff.cōi.diui.l.si soci⁹

¶ Absentia presumit iusta nisi ꝓbet iniusta.ff.de fi deicō.liber.l.si eum.§.ex iusta causa.

¶ Absens habet ꝓ dissentiente.no.ff.man.l.si pre cedēte.§.lutius.in glo.ꝛ Bar.plene in.l.que dotis ff. solu.matri.

¶ Quādo quis dicat absens causa rei publice.no. ff.de resti.in inte.l.fi.ꝛ ibi no.glo.in.l.sed ꝛ si per p torez.§.hec clausula.ff.ex qui.cau.ma. glo.in.l.cū quidam.in prin.ff.de acq̃.here.adde q̃ absens in ali qua potestaria dicitur absens causa rei publice. glo. C.de epis.ꝛ cle.l.si presens.

¶ Quanto tempe absens cā reipublice excusat a tu tela.insti.de tuto.§.item diuus.per glo.

¶ An ꝛ qñ absens restituat ꝛ ad quid.no.in.l.fi.ff. de resti.in inte.in glo.ff.ex qui.cau.ma.in.l.sed ꝛ si per pretorem.post princi.in glo.ꝛ uide in glo.i.ꝛ ibi no.Li.C.de resti.mili.ꝛ in.l.q̃ tempore.ꝛ ibi glo. ꝛ Li.eo.ti.ii.q.vi.biduum.in glo.Spec. in ti.ō re sti.in inte.§.ii.v.diximus.

¶ Absens tempore delicti cōmissi non presumitur habere notitiam eius quod factum fuit.ut.l.i.§.hᵒ rescriptum.ff.ad sille.

¶ An productio instrumēti facta absente pte releuꝫ ꝓducentez.dic q̃ non.ut no.iii.q.ix.charte.de quo Bal.qui hoc limitat.in.l.qui ante.ff.de v.obli.

¶ Que sint cause absentie necessarie ꝛ fauorabiles no.Bal.in.l.ab eo.C. quomō ꝛ qñ iud. facit.l.fi. ff.de resti. in inte.

Absolutio ¶ An absolutio facta ex falsa cau sa ualeat. no. de offi.ordi. in.c. expte.in glo.i.de sen.exco. cū pro causa.in glo.

¶ Ad absolutionē debemus esse ꝓniores q̃ ad obli gandū.Bi.plene in regula in obscuris li.vi. glo.i.c. ex litteris. de ꝓba.l.arrianus.ff.de acti.ꝛ obli.l.re spicienduꝫ.ff.de pe.de fi.instru.inter dilectos. in fi. Inno.de re iudi.cum bertoldus.

¶ Absolutus per presumptionē potest iterum cōdē nari probatione facta contra presumptionez.l.si qui adulterii.C.de adul.

¶ Absolutoria sunt omnia iudicia usq; ad finem in sti.de perpe.ꝛ tempo.acti.§.fi.

¶ Aliud est pronuntiare quem absolutū aliud absol uendum.glo.in.l.i.C.si aduer.li.Ange.ꝛ Raph. ful.in.l.qui se.ff.de iudi.

¶ An ꝛ quando dicatur dari absolutio ad cautelaꝫ Inno.ꝛ docto.in.c.apostolice. de excep.c.solet. de sen.excom.li.vi.

¶ An inuito possit dari beneficiū absolutōnis.uide per do.Anto.ꝛ moder.i.c.ab excōicato.de rescrip.

UVA. BHSC. IyR_001

ubi late dixi in repetitiõe. in ea. glo. ⁊ doc. in. c. significasti. de eo qui dux. in matri. quã pol. p adulte. an autez possit dari non petenti dicaz infra. uide sanctũ Tho. iiii. sententiaꝝ. di. xviii.

¶ An quis possit absolui ab excõicatõne p procuratorem. Inno. tenet q̃ non. in. c. cum desideres. ⁊. c. a nobis. el grande. de sen. exco. facit. ii. q. iiii. quanto ubi glo. tractat an quis debeat absolui p litteras. uiõ no. de elec. uenerabilẽ. ỏ sen. exco. c. i. li. vi. p Jo. an. in Spe. de pcu. §. i. v̀. item opponit. glo. in. c. i. de pcu. li. vi. Inno. tenet q̃ non. in. c. ab excõicato. de rescri. adde gl. ii. q. i. de mãifesta. gl. xi. q. iii. cũ aliqs

¶ An petens absolutioũ ad cautelã uideat fateri se esse ligatũ. glo. de homi. c. exhibita. de elec. uenerabilem. ubi p Inno. doct. de app. c. ac pñtiam. uide in d. c. ab excõicato. uide Inno. no. de ordi. cog. c. cum dilectus. in. v̀. non cogit. adde Bal. in. l. ii. C. de in ge. ⁊ manu. ⁊ in. l. absolutionẽ. C. de re iudi.

¶ An absolutus a non habente iurisdictõnem debeat censeri absolutus ⁊ p tali haberi. glo. in. c. dudũ. ii. de elec. glo. in. c. pastoralis. de offi. ordi. facit de peni. di. i. quem penitet glo. ⁊ ibi doc. in cle. dudum v̀. extra ciuitates. de sepul.

¶ An de substantia absolutõis sit prestatio iuramenti tex. glo. ⁊ ibi doc. de sen. exco. cũ desideres.

¶ An a sententia excõicatõis lata p ordinariũ ⁊ cõfirmata per papam absoluere possit idem ordinari? uel sit necesse adire papam. no. glo. fi. de insti. ex frequentibus. ⁊ ibi doc. Spe. de sen. exco. §. nunc autẽ v̀si. quid si papa.

¶ Que forma ⁊ solemnitas sit seruanda in absoluti one ab excõicatione. no. in. c. cũ desideres. de sen. exco. ubi Inno. Hosti. ⁊ Jo. an. in Spec. de sen. exco. §. porro. v̀si. nunc autem de excõmunicatione. xi. q. iii. cum aliquis.

¶ An solo uerbo quis possit absolui ab excõicatiõe glo. q̃. sic. xxiii. q. iii. compimus. dic contra. nec ille tex. ob. quia ibi non tam absoluit q̃ declarat euz nõ teneri q̃ solo uerbo fieri nõ potest. ⁊ hoc maxime dicendũ est hodie. quia solo uerbo quis non potest excõmunicari. de sen. exco. c. i. li. vi. ergo nec absolui. de peni. di. i. uerbum. adde glo. de cle. excõ. minis. proposuit. super v̀. absoluit.

¶ An absoluendus debeat satisfacere uel prestare cautionẽ priusq̃ absoluat. no. de v̀. signi. ex parte. ad de quod uidet speciale in ecclesia q̃ excõicatus pp̃ ỏ dictũ ꝓmissum contra ecclesiam non debet absolui nisi prius satisfaciat. no. ii. q. vii. accusatio. in glo. super v̀. satisfactione. de materia uide plene per do. Anto. in. c. i. de iudi. v̀. uenio. ad glo.

¶ Quis possit absoluere a minori excõicatione que contrahit pticipando cũ excõicato. habet de sen. excõ. c. nup. ubi distinguit an cõicat in crimie an extra crimen. ꝑmo casu absoluit epus. scõo casu sacerdos.

¶ An absolutio facta p indiscretũ sacerdotẽ quẽ q̃s ex industria elegit sit utilis ⁊ pficua. glo. q̃ non. xi. q. iii. qũo sacerdos. de pe. di. iii. qui vult. adde nota. de peni. ⁊ remis. omnis. de pe. di. i. mensuram.

¶ An absolutus a non suo sacerdote alias tamen rite sit tutus in foro conscientie. no. glo. xvi. q. i. c. i. de pe. ⁊ remis. c. omnis. ubi uidet q̃ non.

¶ An dicenti se esse absolutum ab excõicatione credat nisi ostendat litteras. dic q̃ non. de offi. ordi. ex parte. xxiiii. q. i. miramur. in glo.

¶ An quis possit absolui post mortẽ. uidet q̃ sic. ỏ sen. exco. a nobis. xiii. q. ii. in summa. ⁊. c. fi.

¶ Quis possit absoluere a sententia canonis. Pau. de liaz. in cle. i. de reb. eccle. non alie.

¶ Quid de sententia lata p statuta. doc. in. c. graue de preben. Pau. in cle. i. de sen. exco. ubi uide.

¶ An post absolutionẽ excõicatus recupet iura sua de elec. c. quia diligentia. in glo. fi. ⁊ ibi doc. Inno. i c. ex tue. ⁊. c. fi. de cle. non resi. idem in. c. pastoralis. de appel. ⁊. c. sicut. de coha. cle. ⁊ mul. ⁊ glo. in. c. ue niens. el. ii. in fi. de testi.

¶ Absolutus ab excõicatione iurans stare mãdatis ecclesie. si incidit in excõicationẽ ꝓpter talẽ ꝓtumaciam non debet absolui nisi prius satisfaciat. dictuz est hosti. de appel. c. questioni.

¶ Absolui potest excõicatus etiã non repetens. doc. de spon. ex litteris. Jo. an. de sen. exco. c. i. li. vi. glo. ⁊ doc. de eo qui dux. in ma. quã pol. p adul. c. significasti. Jo. cal. de rescrip. ab excõicato. de postu. pla. c. fi. de offi. dele. c. cum contingat. de sen. exco. solet. li. vi. Guil. de monte lau. in cle. i. de consan. ⁊ affini. in v̀si. recognoscentes. Abbas in. c. transmissam. de elect. in princi.

¶ Absolutio a peccatis debet esse integra ⁊ non partes Jo. an. de usur. c. ii. li. vi. super glo. penul.

¶ Absolutio in foro penitentiali non tollit irregularitatẽ. glo. i. q. i. uentũ. tex. ii. q. vii. si quis. de simo. p tuas. el grande. in glo. que incipit. ⁊ ita.

¶ Absolutio ab excõicatione etiã si fit iniuste facta tenet. Jo. an. de rescrip. ab excõicato. v̀. ego dixi. bonus tex. de sen. exco. uenerabilibus. §. ubi autez. li. vi. glo. ii. q. i. de manifesta. glo. de his que ui metus ue. cau. c. i. li. vi.

¶ Absoluit quis. i. absolutus declarat uel iudicat xi. q. iii. excellentissimus. xv. q. vi. auctoritate. xxiii. q. i. audiuimus. de arbi. c. ii. uel absoluitur de facto. de simo. ex diligẽti. de despõ. ipube. c. accessit.

¶ Absoluit quis. i. non punit. ii. q. iii. plericz. uel idest absoluẽdus declarat. qui cle. uel mo. ueniẽtes. uel eo ipso absolutus est. de hereti. ad abolendaz.

¶ Qui potest absoluere potest ⁊ ꝺemnare. ⁊ econtra. ff. de regu. iur. l. qui ꝺemnationẽ. ⁊. l. nemo. et l. eius est uelle. de peni. di. i. uerbum. Archi. xxi. di. inferioz.

¶ An prohibitus absoluere in ultimo mense sui regiminis possit ꝓnuntiare absoluendũ. uide Li. in. l. i. C. si aduer. li. ubi gl. no. in. l. fi. C. ubi ⁊ apud quos Bar. in. l. solent. ff. de offi. ꝓconsul. ⁊ leg.

¶ An simpliciter absoluens uideat absoluere i totũ ⁊ ex omni causa. ff. de excep. rei iudi. l. si q̃s cũ totũ. ff. de iur. fis. l. fi. de elec. si ꝓfirmationẽ. li. vi.

¶ An absolutus ab excõicatiõe recupet fructus medii tpis. ar. q̃ nõ. in. l. i. ⁊. l. si ut allegas. C. de resti. mili. in auc. ut cũ. de app. §. si vo. colla. viii. Inno. ỏ app. pastoralis. no. de elec. qz diligẽtia. l. di. studeat.

¶ Absolutio ad cautelam fit in multis casibus qui no. de sen. exco. presenti. li. vi. de testi. uenies. i glo. fi. de app. ad presentiã. Jo. an. de offi. dele. cũ ꝓtigat de sen. exco. p tuas. idem Jo. an. de sen. exco. solet. li. vi. ⁊ dic q̃ absolutio ad cautelã tunc tantuz uidet locũ habere qñ dubitat de excõicatione. no. Inno. ỏ testi. uenies. adde de hac absolutõe quod no. Inno.

UVA. BHSC. IyR_001

in.c.apostolice.de excep.de cle.excõi.mis.apostolice de sen.exco.uenerabilibus.li.vi.

¶An teneat absolutio facta per eũ qui ꝓhibitus ẽ absoluere.in cle.i.de sequel.pos. in glo.nullatenus. de appella.romana.li.vi.

¶Forma absolutónis ad cautelam est q̃ iurat stare mandatis ecclesie ⁊ prestare idoneã cautionẽ de satisf dando si inuentus fuerit iuste excõicatus ꝑm Inno. de sen.exco.per tuas.⁊.c.uenerabilis.

¶Absolutio debet ꝓtinere seriem facti.alias non tenet.c.super eo.de coha.cle.⁊ mulie.

¶Absolutio facta ꝑte absente nunq̃ ualet. no.glo. xi.q.iii.excõicatos. Jo.an.de appe.qua fronte.do. Ab.in.c.per tuas.in ulti.col. de sen.exco. adde qõ dicam infra sub dictõne citatio.

¶An absolutionẽ debet precedere satisfactio. uide de iudi.c.i.in glo.ut li.non ꝓte.quoniã.in glo.de appel.qua frõte.de sen.exco.prochianos.eo.ti.uenerabilibus.§.secus.li.vi.de vbo.signi.expte. in.p̃nci.

¶An excõicatus debeat satisfacere de expens̃ puniq̃ absoluat.glo.fi.de simo.ad aures. Spec.in ti.de iur.§.fi.vsi.sed nunq̃d. Jo.an.de sen.exco.uenerabilibus.§.porro.li.vi.glo.de offi.dele.ex litteris. Hosti.de offi.dele.querenti.⁊.c.cum contingat.in glo. Archi.in.c.fi. de offi.dele.li.vi.

¶An absolutio ab excõicatione debeat fieri ꝑ iudicem delegati qui excõicauit.uel per ordinariũ ꝓpriũ no.Archi.vi.q.iii.placuit.

¶Potestas absoluendi excõicatũ pendet a iurisdictione.glo.in.c.solet.de sen.exco.li.vi. in v.interdictũ.xxxii.di.§.uer.alias est.c.ad hoc.in glo.sup v. duabus.Inno.⁊ Host.de excess.prela.c.fi.⁊ ibi. Joan.Inno.de consue.c.quanto.⁊ ibi in glo.i.Fede.ꝺ senis.ꝓsi.suo.cxviii.xxiiii.q.i.§.si autem.in glo.sup vsi.ualet.ii.q.i.nemo.in glo. Spec.in ti. de leg.§. uidetur.vsi.quid de absolutione.no.in.c.transmissã de electione.

¶An non sacerdos possit absoluere ab excõicatiõe doc.de sen.exco.a nobis.ii.de sepul.c.fi.glo.in.c.canonica.de sen.exco.⁊ Hosti. de offi.archi.cũ satis. Jo.an.in.c.romana.§.i.de appella. li.vi. sup glo. iii.idem de rescrip. ab excõicato. de elec.dudum.ii. Archi.xxiiii.q.iii.c.notandum.

¶In quibus casibus epus potest absoluere alios a sententia iuris ipe incidens in eam non potest alii cõmittere ꝓpriam absolutionẽ.nõ.Guil. de mon.lau. in cle.i.de reli.do.⁊ ibi do.Lar.flo.in.q.ix.uel vii. quod uidet pcedere in foro ꝓtentõso.secus in penitẽtriali.p no.de offi.dele.sane. de sen.exco.duobus. in glo.⁊ ibi per docto.

¶An una absolutio sufficiat p pluribus excõicationibus.glo.de offi.ordi.expte.glo.in.c.ita quorũdaꝫ de iude.glo.in.c.cum pro causa.de sen.exco. Bar. in.l.de pupillo.§.si pluribus.ff.de no.op.nunc.

¶Absolutio ad cautelam non debet statim cõcedi sed iudex debet se informare sũmarie presente aduersario uel ꝓtumaciter absente ⁊ si appellationẽ ꝓbabilem inuenerit q̃is aduersarius dicat sententiã iniustam tamen absoluat eũ.dictũ est Inno.in.c.p tuas. de sen.exco.quod nõ.

¶Absolutio non est necessaria non ligato. Inno.in c.uenerabilibus.de sen.exco.li.vi.

¶Absoluendi ⁊ ligandi potestate se priuant q̃ hanc exercent iniuste.xi.q.iii. ipsi ligandi.

¶Absoluere non possunt q̃ se a fidei uel ecclesie unitate segregant.xxiiii.q.i.quicumq;.ab unitate.

¶Absolutio publice penitentiũ spectat ad solũ epm̃ xxvi.q. vi.si iubet.

¶Absolui possunt muti ⁊ dementes si tñ ante fuerũt bone uoluntatis.xxvi.q.vi.if qui in infirmitate.

¶Absolutio nulli est denegãda in piculo mortis existenti.xxvi.q.vi.de his.⁊.c.his qui tempe.

¶Absolui uolens sed morte pẽtus non ualens uenire ad sacerdotẽ apud deũ est absolutus. xxvi.q.vi. si aliquis fuerit mortuus.

¶Absolui non potest excõicatus per epm̃ nisi ab eo uel eius supiore.xi.q.iii.si quis a proprio.

¶Absolui potest excõicatus a successore eius q̃ eum excõicauit.xi.q.iii.si episcopus.el.ii.

¶An presbiter possit absoluere excõicatos existẽtes in articulo mortis.dic q̃ sic.xxvi.q.vi.aureliuf.⁊.c. si aliquis.⁊ de sen.exco.c.nuper.in fi.

¶Ab omni excõicatione maiori uel minori absoluit epus.nisi conditor canonis sibi reseruauerit.de sen. exco.nuper.§.i.⁊ dic ut ibi no.

¶An in casibus in quibus ordinarius potest absoluere excõicatũ absoluat illũ si post excõicationẽ incurrit irregularitatẽ talem sup qua ipse non potest dispẽsare dic q̃ non.de quo laudi.in cle.i.§.statuimus.in v.absolutionis.de sepul.

¶Episcopus existens extra dioceſ suaꝫ non põt absoluere etiã subditũ suũ in his que requirunt cãe cognitionẽ seu iurisdictõem contentiosã.ix.q.ii.epm.et c.epi.de offi.lega.excõicatis.⁊.c.uenit.nisi forte eẽt eps de sua dioceſi.expulsus.p cle.q̃is.de fo.ꝓpe.

¶An a sentẽtia lata p iferiorẽ subditũ epo possit absoluere epus. dic q̃ non debet facere sine consensu illius qui excõicauit ⁊ sine ꝓgrua satisfactione.de offi. ordi.cum ab ecclesia.⁊.c.ad reprimendã. si tamẽ absoluit ualet absolutio.ar.xi.q.i.de persona.⁊ no.per do.abba.in.d.c.cum ab ecclesiaꝫ.in glo.fi.

¶Non est absolutus ab excõicatõne is quẽ papa saluat.uel cũ quo ꝓticipat siue scienter siue ignoranter. tex.⁊ ibi no.in cle.si summus.de sen.exco.

¶An absolutio possit fieri die feriata.de fo.ꝓpe.cõquestus. Hosti.in summa de feri.§.q̃ in eis. vsi.sed que ptinent. Fede.de senis.ꝓsilio.xi. uide Jo.an.in c.i.de sen.exco.li.vi.

¶Quando absolutio est refuata pape non absoluũt penitentiarii curie. secꝰ quãdo est reseruata sedi apostolice.no.in cle.ne romani. de elec. uide de elec.fundamenta.super vsi.pontificem.li.vi.

¶Absolutio ab excõicatione potest fieri ad tempus Hosti.de testi.ueniens.ii.in fi.

¶Absolutio non debet dari nisi penitẽti.no.Inno. de sen.exco.romana. li.vi.tex.xxiiii.q.ii. legaf. qõ uidetur limitandum de absolutione in foro consciẽtie per ea que dixi supra.

¶Absolutio fori penitentialis facta a nõ suo iudice non ualet etiam si suus iudex postea ratificet.de pe. ⁊ remiſ.q̃ autem.

¶Si quis impetrat absolutionẽ sciente aduersario ⁊ non contradicente neq; aliquid petente nõ poterit de absolutione aduersarius postea conqueri. quia remisisse uidetur.de sen.⁊ re iudi.q̃is.

¶An debeat peti absolutõ cũ dubitat ꝺ excõicatõe

UVA. BHSC. IyR_001

no. de sen. exco. inquisitioni.

¶ Qui vult uere absolui si est ligatus pluribus sententiis. uel una ex pluribus causis debet omnia exprimere alias subrepticia erit absolutio. de sen. exco. officii. faciunt no. in. c. expte. de offi. ordi.

¶ An absolutio possit fieri sub illa conditõe. si satisfeceris uidet q̃ non. de re. iur. actus legitimi li. vi.

¶ Que sit forma absolutõnis sacrãlis siue fori penitẽtialis. uide p̃ sanctũ Tho. in tertia pte. q. lxxxiiii. adde quod dicam infra sub dictione confessio. ⁊ sub dictione penitentia.

¶ Absolutio a iuramento non potest fieri neq̃ debz etiã per ep̃m in casibus etiã p̃missis sibi nisi precedẽte cause cognitione. uide Inno. in. c. ad aures. quod me. cau. facit quod idẽ no. in. c. ii. de arbi. in glo. an tepenult. Jo. an. in addi. Specu. de iureiuran. super Rica in fine.

¶ Absolutio ab excõicatione seu accusatione ⁊ condemnatio cũ solutõe equipant. uide glo. de pe. felicis li. vi. doc. de accu. super his.

¶ An habens peccatũ cuius absolutio spectat ad superiorem possit per inferiorẽ absolui ab aliis peccatis. uide Jo. an. in. c. cũ inhibitio. de clãdest. despon.

¶ Quid importent illa vba absoluo te. ⁊c̃. uide de pe. ⁊ remis. significauit.

¶ Cautus sacerdos quando absoluit debet iniũgere ⁊ omnia bona que fecit sibi prosint ad uitã eternaz uel saltem cedant in remissione peccatoz suoz. uide laudi. in cle. i. de reli. ⁊ uene. sanctorum. Jo. an. de peni. ⁊ remis. omnis.

¶ Impedientes malitiose electionẽ uł matrimoniũ non possunt absolui nisi satisfaciant lesionẽ uel dimẽtum laudi. in cle. i. de sequest. pos.

¶ An prosit absolutio facta a sacerdote indiscreto. uide glo. ⁊ Archi. xi. q. iii. quomodo.

¶ Qui occasione statuti facti cõtra libertatẽ ecclesiasticã sunt excõicati absolui possunt p̃ dioces. de sen. exco. c. nouerint. ⁊ ibi no.

¶ Si clericus secularis vnius dioces̃ pcurit clericũ alterius dioces̃ ep̃us pcucientis absoluit ab excõicatione. de sen. exco. cum illoz.

¶ Si fui absolutus iniuste licet melius faciã soluere possum tamen licite ⁊ sine peccato retinere. uide gl. in. c. olim. de censi. uide oio quod no. Inno. de imu. eccle. quia plerigz. ⁊ de iure patro. pastoralis.

¶ Is cui p̃missa est potestas excõicandi uidet̃ etiam habere potestatem absoluendi. de pe. di. i. uerbũ. xxi. di. inferior. in glo.

¶ Quis potest absolui de crie quinq̃ modis quos uide in. c. de his. de accu.

¶ Qui petit absolutionẽ ab excõicatione non debz offerre libellũ neq̃ scripturã quia talis absolutio expedit̃ de plão offõ iudicis. ut no. i. c. sacro. ò sẽ. exco.

¶ An habens potestatẽ absoluendi uel condẽnandi possit p̃nuntiare super absolutõe uel condemnatõne uide glo. C. si aduer. liber. l. i. ad quod adde qò no. Bar. in. l. solent. ff. de offi. p̃consu.

¶ Quare absolutio in foro penitentie fiat p̃ modum indicatiuũ. ⁊ quare debeat p̃mitti misereator ⁊c̃. uiò sanctũ Tho. in. iiii. di. xxii. ar. xii.

¶ An p̃ absolutione ab excõicatione possit quis pecuniã petere. uide sanctũ Tho. 2ª scẽe. q. c. ar. ii.

¶ An ⁊ quando sacerdos possit uel non possit absoluere non suũ subditum. uide sanctuz Tho. in. iiii. di. x. arti. viii.

¶ An ⁊ qualiter absolui possit hereticus. uide per eundem in. iiii. di. xxv. ar. ii.

Absolute Absolute. i. indistincte. ita exponitur in. c. i. de seq̃. posses. ⁊ fruc.

¶ Absolute alibi exponit̃. i. sine titulo. lxx. di. c. i. uel indifferẽter. de bap. maiores. §. fi. uel. i. ex toto. de regula. c. beneficiũ. li. vi. ꝑm Archi. adde q̃ alibi absolute ponit̃ p̃ro pure. ff. de dona. l. i. uide in. l. euidenter. de excusa. mino. li. x.

¶ Absolute dictũ intelligit̃ de eo quod est simplicit̃ sicut ens de substãtia. uide sanc. Tho. i. i. di. ix. ar. i.

Absq̃ De significato huius dictõis. uide i. l. meminisse. ff. de offi. ꝑconsul. ⁊ Bar. in. l. patronus. §. sempronio. ff. de le. iii. de ꝑcu. qui generaliter. li. vi. glo. xxiii. q. v. non est nostruz. adde no. in. l. minime. C. de appel. Archi. xv. q. i. si concupiscẽtia ò ꝑsue. c. i. li. vi. ò elec. cũ ex eo. li. vi. ⁊ c. ubi periculũ. §. sane. eo. li. ⁊ c. ii. ò decr. §. sane. eo. li.

¶ Quid de significato huius dictõis absq̃ eo. uide Jo. mo. in extraua. execrabilis. ioha. xxii.

¶ Absq̃ licentia. i. sine licentia. de consecra. di. iiii. constat. Item absq̃ distinctione. i. nullo modo. xii. di. c. i. in princi.

¶ Qualiter formet̃ articulus p̃ hanc dictõez absq̃ no. Jo. an. in. c. bone. el. i. de elec. ⁊ de cau. posses. ⁊ proprie. cum ecclesia.

Abstulit Quandoq̃ sumit̃ in bonã partem. ut. l. meuius. §. euz qui. ff. de le. ii. ff. de fur. l. qui quas. i. responso. ff. de acqui. re. do. l. in laqueũ. ff. si pars heredi. pe. l. cũ multi heredes. ff. solu. ma. l. meuia. C. de actio. ⁊ obli. l. cum qui. quandoq̃ sumitur in malam partez. ut. ff. de incen. rui. nau. l. iii. §. non solum.

Abstineo Jura p̃miscue utunt̃ hoc uerbum tam in p̃sona suoz q̃ extraneorum per tex. in. l. defunctis. C. de legiti. here. ubi uide.

¶ Abstinentia respicit p̃sone ualiditatem temporis oportunitatem ciborum qualitatem ⁊ quantitatem xli. di. q̃ dominus dicit.

¶ Abstinentia ortum habuit in paradiso post eiectõnem autez de paradiso edendi lasciuia incepit. xxxvi. di. sexta die.

¶ Lex abstinentie omnibus temporibus ascripta est lxxvi. di. huius.

¶ Abstinentia a cibis ⁊ non a peccatis nihil prodest lxxxvi. di. esau.

¶ Conuiuia abstinentiũ multas debent habere conditiones. xliiii. di. conuiuia.

¶ Abstinentia ciboz̃ dat corpori sanitatem ⁊ acuit intellectũ. de conse. di. v. nihil. cũ duobus sequẽt. hñ facit de conse. di. v. legimus.

¶ An abstinentia sit uirtus spũalis. sanc. Tho. tenz q̃ sic. 2ª scõe. q. cxlvi. ar. i. qui tamẽ dicit q̃ abstinentia ciborum necessariorum non est uirtus. uide p̃ euz in. iiii. di. xxxiii. ar. xxxi.

¶ Abstinere a bono propter obedientiaz quandoq̃ licet. quamuis numq̃ liceat facere malum. xi. q. iii. quid ergo mirum.

¶ Abstinendũ est ab illicitis ut facilius consequi ualeamus quod petimus. xxxiii. q. iiii. ꝓiano.

¶ Abstinentia nutrix est p̃tinentie que facili9 frenos

UVA. BHSC. IyR_001

patitur si non deliciarum calcaribus incitet no. Joan. in cle. ne in agro. in princi. in glo. super vsi. cibis. de sta. monach.

¶ Pretor dedit potestatē abstinendi suis ⁊ necessari is heredibus. ut. l. necessariis. ff. de acqui. here. ⁊. l. ii. ff. ꝙ cum eo. insti. de here. qua. ⁊ dif. §. extraneis §. sed ⁊ his. C. si ut se ab heredi. absti. l. i.

¶ Non sufficit abstinere a malo nisi fiat quod bonū est. xxii. q. v. de forma. xxxv. di. ecclesia. in fi.

¶ Abstineat. i. cohibeat ⁊ cōpescat. xvi. q. i. frater noster. Item abstineat repellat a psortio uxoris. xxii. q. i. c. fi. Item abstinere est cessare. de elec. generali. §. fi. li. vi. de preben. c. ii. eo. li.

Absurdum Absurditas uitanda est. ut. ff. de nego. ges. l. siue hereditaria. ff. de eden. l. si quis ex argentariis. §. prohibet. ff. de euic. l. si is qui. in fi. l. diuortio. ⁊ ibi no. ff. so. ma. ff. de le. iii. l. ofidius. ff. de manu. uin. l. fi. de iureiurā. quēadmodū. de excep. cum inter. facit. l. aliud. §. absurdum. ff. de regu. iur. c. iniustum. de rer permu. c. cum sit nimis. de iude. c. noua. de peni. ⁊ remis. c. solite. de maio. ⁊ obedi.

¶ Absurditas aliqua quandoq; tolleratur ut maior absurdū euitetur. ff. ad. l. acquil. l. ita vulneratus. ad fi. in Spe. in ti. de. instru. edi. §. vi. v. sed ⁊ cū dies.

¶ Quandoq; posito aliquo falso sequitur aliud absurdum. no. ff. ꝙ quisq; iuris. l. i. §. hec autez uerba. facit. ff. de rei uen. l. ex diuerso.

¶ Absurdum est aliis benefacere ⁊ non sibi. xix. di. si romanor. in glo. sed satis.

¶ An ualet argumentū ab absurdo. uide quod dicā infra sub dictione argumentum.

Abusus Abusio De xii. abusionibus claustri. ⁊ xii. seculi. no glo. in cle. ne in agro. de sta. mon. in §. quia uero in v. curias.

¶ Qui abutit concessione sibi facta reddit se illa indignū ⁊ consequenter illam pdit. xi. q. iii. priuilegius de regu. iur. priuilegiū. li. vi. lxxiiii. di. ubi ista didici sti. xi. q. iii. ipse ligandi.

¶ Abusus quandoq; ponit in bonam ptem. Arch. xi. q. iii. priuilegiū. regulariter tñ sonat in malum. de rap. in archiepatu. de rescrip. nōnulli. xxxvi. q. i. §. cum ergo. de elec. quisqs. de offi. ordi. q̄uis. li. vi. de consue. exparte. de peni. ⁊ remis. cum ex eo. ⁊ de abusionibus. eo. ti.

¶ Abusiua locutio qñq; admittit. ff. ad munici. l. i. ff. de vbo. signi. l. bona. ⁊. ff. de fideius. l. fideiussor obligari. in v. fideiussor accipi. in auc. de no. §. hinc autem. de sta. regu. ea que. §. i. ⁊ quod ibi no.

Ac Hec dictio interdū ponit expositiue. ut. C. de sa. sanc. eccle. auc. decernimus. Interdū copulatiue. ut. C. de sum. tri. ⁊. fi. catho. l. nemo. de pacti. cū accessissent. Interdū illatiue p iō. ut. xxxi. di. c. i.

Acas An si acas rex peruisset signū ex deo tempraret deum ⁊ peccasset. uide sanc Tho. secūa secūe. q. xcvii. ar. ii.

Acephalus Quis dicatur acephalus. dic ille qui est sine capite uel sine prelato. xciii. di. nulla rōne. ⁊ in auct. de appel. §. generalem. uide Inno. de reli. do. constitutus.

Acceptio personaꝝ Non debet habere locum in iudiciis. ut in. c. in iudiciis. de regu. iu. li. vi. ⁊ in. c. statutū. §. insup. de rescrip. eo. li. ⁊ in. c. nouit. de iudi.

¶ Quandoq; p acceptionē psonaꝝ pmittit peccatū uide per sanctū Tho. 2ª secūe. q. lxiii. adde an in eligēdo tantū de gremio ecclesie dicat haberi acceptō psonaꝝ. uide p sanc. Tho. 2ª secūe. q. clxv.

¶ An ep̄us dans beneficiū bono pretermisso meliori peccat hoc genere peccati qō dicit acceptō psonaꝝ uide sanc Tho. in. q. qōlibet. ⁊ in palle. q. lxiii.

¶ Sine acceptōne psonaꝝ debet hospitalitas a clericis seruari. xlii. di. quiescamus.

¶ Sine acceptione psonaꝝ debent omnes piter penitentes ecclesie reconciliari. xxvi. q. vii. sacerdos.

¶ Apud deum non est acceptio personarum. de iu dic. nouit.

¶ Acceptio psonaꝝ non est habenda. C. de ue. iur. enucli. l. i. in auct. de mo. §. i. faciunt iura supius allegata. Incontrariū facit. ff. de postu. l. i. ⁊ ibi de hoc ⁊ in. d. c. nouit. de iudi. ⁊ in regula in iudiciis. li. vi. ii. q. iii. si quis presbiter.

Acceptilatio Quas obligatōnes tollat obligatio ⁊ an habeat vim pacti no. insti. qui. mo. tol. obli. §. item p acceptilationez. in glo. in v. cetere. ⁊ no. Li. in. l. fi. C. de accep. uide no. in. l. an inutilis. ff. de acceptila.

¶ An acceptilatio possit fieri p̄ procuratorez non habentē spetiale mandatum. uide Bar. in. l. predicta. an inutilis. in princi. ff. de accept.

¶ An uicief acceptilatio si ei apponat dies uel magis reiecta appositione dicti habeat pro pura. no. in. l. in diem. ff. de accepti. ⁊ ibi per Bar.

¶ An acceptilatio ꝓbat numerationē seu solutionē uide Bar. in. l. i. ff. de bis que in frau. credi. ⁊ in. l. si stipulatus. ff. de dona. adde ꝙ acceptilatio est quedā imaginaria solutio. ut insti. qui. mo. tol. obli. §. i. ff. de accepti. l. i. ff. de solu. l. penul. uide glo. in. d. §. i. insti. qui. mo. tol. obli.

¶ Qualiter fiat acceptilatō. dic debitor interrogat creditorem habes me acceptū quod tibi debeo. ⁊ ille respondet acceptū habeo ⁊ sic debitor liberat. hec habent. ff. de accepti. l. i. ⁊. l. an inutilis. §. acceptō eo. ti. adde de forma acceptilatōis ⁊ eius effectu. insti. quibus mo. tol. obli. §. i. ⁊ Spec. in ti. de acti. ⁊ obli. §. i. v. aquiliana.

¶ An inutilis acceptilatio habeat vim pacti. uide ff. de pac. l. si vnus. §. si acceptilatio. ff. de acceptila. l. an inutilis.

¶ Acceptilatio est de iure ciuili sicl propter pactus quod in se continet est de iure gentium. no. in preall. l. an inutilis. §. fi. in glo. super v. iure gentiū.

¶ Acceptilatione finit iudiciū. Spec. in ti. de iudi. dele. §. sexto. v. item finit acceptilatione.

¶ Acceptilatione tollit omnis obligatio tam ciuilis ꝙ naturalis. ⁊ exceptio acceptilationis est de re finita quia ꝓpetit contra rescriptū etiam li. contes. Spec. in ti. de excep. ⁊ replic. §. i. v. defensiones. ⁊. §. iii. v. sed ut plenius.

¶ Que sunt actiones que non tollūtur acceptilatōne. ⁊ an acceptilatio tollat actiones que sunt de iure ciuili. insti. qui. mo. tol. obli. §. item per acceptilatōnem. in glo. in v. cetere.

¶ An acceptilatio fideiussoris liberet principalem uide Ja. butri. in. l. si cū exceptōe. §. labeo. ff. ꝙ me.

UVA. BHSC. IyR_001

cau. qui tenet ꝙ non. qñq; expresse agit' ut fideiussor liberet. facit. ff. de fideiuss. l. cum is.

¶ An & quando acceptilatio possit fieri in rei uēdi. uide glo. in. l. qui cum tuto. ff. de transac.

¶ Acceptilatio intercedentis inutiliter non liberat ꝑncipalē debitorē. ff. ad uelle. l. q̄uis. §. marcellus.

Acetum. Acetū non ꝓprehendit' appellatōne vini. ut. l. i. C. de ero. mi. anno. li. xii. & ibi tex. & Bar. uide. l. ii. C. de pericu. & ꝓmo. rei uendi. & ibi Bal.

¶ Et qualiter fiat acetum. uide glo. in. l. in uenditō nibus. ff. de contraben. emp.

Accessio. Qualiter accessiones ualeant ad ꝓ scriptōez uel usucapionē. no. Bar. in. l. pomponius. §. fi. ff. de acqui. pos. ubi etiā uide de accessione tpis que fieri debet in prescriptōnibus uel usucapionibus de quo etiā in. l. de accessionibus & in. l. penul. ff. de diuer. & temp. prescrip. aliquid dicam infra proxime.

¶ Multis modis sumit' accessio. ut no. Li. in. l. intelligere debes. C. de lui. pigno.

¶ An portus accedens insule dicat' insula. no. ff. de pub. l. cesar.

Accessorium. Accessoriū regulariter sequitur naturā sui principal'. C. ꝑ quas ꝓso. nob. acq̄. l. ii. C. de app. l. eos. ff. de reg. iur. cū principalis. & in regula accessoriuz. li. vi. uide moder. in. c. debitores de iureiurā. bona glo. de cōse. ecclē. uel alta. quod in dubiis in quibus omnib⁹ tractat' an & quando accessorium sequatur naturam sui principalis.

¶ Accessoriū non confirmat principale. ut. l. ex pupillari. ff. de vul. & pupil. & l. q; per manus. ff. de iu. codi. & l. si quis eum. §. fi. ff. de vul. et pupil. sed bñ econtra. ut in. d. regula. accessorium.

¶ Accessoriū dicit' id quod causa alterius accedit ēt si sit preciosius illo. ff. de aur. & arg. le. & l. si non sint §. fi. ff. de rei uendi. l. in rem. ff. qui. mo. usuf. amit. l. fundi. ar. contra. ff. de serui. rusti. ꝓdi. l. si ꝓtem. ad de quod no. glo. institu. de re. diuisi. §. q; si partiz. in glo. que incipit. no. precioſius.

¶ An spūalia possint accedere tpalibus siue ꝓphāis Inno. tenet q; non. in. c. ex litteris. de iure patro. gl. in cle. ꝑ litteras. de preben. & ibi doc.

¶ Si non ualet contractus nec eius accessoriū. C. de le. l. non dubiū. de fo. ꝓpe. si diligenti. de offi. dele. prudentiaz. §. vi. in fi. de fi. instru. inter dilectos. ad fi. adde quod no. Spec. in ti. de arbi. §. viii. v̄si. sed nunquid processus.

¶ An iudex datus super principali censeat' etiā dat⁹ super accessorio. unde no. in. c. si super gratia. de offi. dele. li. vi. bonus tex. in. c. de prudentia. de dot. post diuor. resti. faciunt no. in. c. causā. & c. ꝑ uenerabilē. qui fi. sint le. ad idez in. c. de causis. de offi. dele.

¶ An pempto principali perimat' accessoriū vi in. l. ii. ff. de pecu. le. de reg. iur. accessoriū. uide. C. de le. non dubiū. C. de usur. l. eos. insti. de pupi. substi. §. libertus. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. nec impuberis. no. in cle. statutū. de elec. in auct. de sanc. epis. §. iubemus. & ibi Ja. de bel. de iureiurā. c. debitores & c. sicut. & c. cum ꝓtingat. uide Spec. in ti. de ꝓpe. iudi. adi. §. i. v̄. sed quid. el. ii. glo. in. l. fi. ff. de cōdi. inde. Li. in. l. i. §. pro socio. C. de cadu. tol. & in. l. i. C. de iudi. & in. l. i. & ii. ff. de pecu. lega. & l. itez. §. qui habet. ff. de ser. rusti. predi. C. si re. uel ac. mor. fue. l. fi. & C. si pen. appe. mor. interue. l. si is.

¶ Accessoriū non dicit' illud quod est minus dignū sed illud quod ꝓncipaliter non agit'. si enim minus dignū ꝓncipaliter agit' illud est principale. ut no. in. l. i debiti. §. sed & si nūmi. ff. de condi. inde. facit. l. si in emptione. ff. de contraben. emp.

¶ An uenditio principali uideat' tacite uenditum es se accessoriū. uerbigratia si quis uendidit equā ul' vaccam an uideat' uendidisse pullū qui illā comitabatur tamq; accessoriū similiter si uendito equo uideat' uendita sella & frenum. dic ut per Bar. in. l. si ut certo. §. usq; adeo. ff. cōmo. & in. l. i. §. que depositis. & quod ibi no. ff. depo. faciūt que dixi supra proxime.

¶ Accessoria obligatō finita non resuscitat' absq; nouo consensu. ff. loca. l. item queritur. §. qui impleto.

¶ Quis potest aliqua accessorie que non potest principaliter. C. de iudi. l. quotiens. ff. de acqui. re. do. l. quedam. de donac. inter ui. & uxo. de prudentia. et quod ibi no.

¶ Quid opetur accessoriū in feudo & qualiter regulet' ad principale. uide per doc. de feu. guar. §. i. & de contro. inuesti. §. i. & §. si q̄s. & de inuesti. de re. alie. fac. §. i. & §. econtrario.

¶ An accessoriū possit esse plus q; principale. uide quod no. glo. insti. de fideius. §. fideiussores. in glo. q; incipit. contra hanc regulam.

UVA. BHSC. IyR_001

Accidia ¶ Quid sit accidia. uide p sactū Tho. in pma pte. q. lxiii. ar. ii. ꝛ 2ª scde. q. xxxv. ar. ii. qui dicit ꝙ est tediū bene operandi ꝛ tristi tia de re spūali. de qua quādo sit peccatū mortale ibi habet. adde qđ idē no. in. q. de malo. q. ii. ar. iii.

Accidens Accidere ¶ Accidens est illud quod po test adesse uel abesse preter subiecti corruptionē. nō. Jo. an. de cele. mis. cū marthe. §. qsiuisti. xvi. di. ha beo. vii. q. i. deniqꝫ. ff. de iudi. l. ꝓponebat. ff. de con traben. emp. l. pacta. ff. de excep. rei iudi. l. ꝛ an eadē §. idem corpus. xii. q. ii. liberti. de concess. ꝓben. c. i. §. sed extitit ex aduerso. li. vi.

¶ Accidere dicit quod a casu est. xxvi. q. ii. itellige ubi uide.

¶ Quandoqꝫ inspiciendū est id qđ accidere potest. Spec. in ti. de loca. §. nūc aliqua. vsi. sexto querit.

¶ Accidēs non imutat naturā rei. ff. de acq. re. do. l. naturalē. §. pauonū. ꝛ. ff. de postu. l. i. §. bestias. ꝺ cele. mis. cū marthe. §. quesiuisti. de testa. quia nos.

¶ Quandoqꝫ magis ꝓsideratꝫ accidentale q̄ natura le. ff. de orī. iur. l. ii. §. ex actis. ff. de postu. l. i. §. be stias. ff. de vbo. signi. l. ꝓuinciales. adde. l. fi. ꝛ quod ibi no. C. de his qui ue. eta. impe. lxxvi. di. ieiuniū. ꝛ. c. de ieiunio. de obseruat. ieiu. c. i. ff. de aqua plu. arcen. l. i. §. in summa. ff. de vbo. signi. l. qui uenenū adde de preben. de multa. de concess. ꝓben. litteras xiii. q. i. §. quia rego. l. di ferrū. xvi. q. i. ne ꝙ cuiusli bet. de elec. cum in cunctis. §. cū uero. de maio. ꝛ ob edi. cum inferior. de deci. ad apostolice. de preben. cū de beneficio. ꝛ. c. cū singula. li. vi. adde ꝙ qñ accidēs alterat in totū formā cause ꝓncipalis attendit actus ſm accidens non ſm originē. ff. de offi. asses. l. si eaꝺ. cum glo. ꝛ in prealle. l. i. §. bestias. secus si non alterꝫ ex toto. ut. l. fi. C. de his qui ue. eta. impe. insti. de re. diui. §. pauonum.

¶ Accidentia non presumunt nisi ꝓbent. xlvii. di. sicut bi. de offi. dele. cū in iure. de elec. si forte. li. vi.

¶ Accidentia uariātur ſm subiecti uariatōez. xviii. q. i. statutum.

¶ Accidentia naturaliter non possunt esse sine subie cto. xxx. q. i. §. i. de pe. di. ii. si enīz. de offi. dele. qñ abbas. ff. si cer. pe. l. eius qui in ꝓuintiā. ff. de usuf. l. ii. miraculose tñ secus sicut in sacramento altaris. ut in. c. cum marthe. §. quesiuisti. de cele. mis.

¶ Alteratio nature propter accidens suam naturā recupat cessante accidenti. ff. de re. diui. l. ii. in fi.

¶ Impressum p accidens facilius corrumpit q̄ im pressum natura. ff. de sena. l. filio. iuncta. l. senatoris filiū. ꝛ. l. emancipatū. eo. ti.

¶ Maius est impedimentū nature q̄ accidentis. ff. de libe. ꝛ postu. l. placet. cum. l. sequenti. ꝛ eo. ti. l. si quis posterius.

¶ Accidentia solū diuina uirtute possunt esse sine subiecto. uide sanc. Tho. in 3ª pte. q. lxxv. ar. v. Jtez in quarto. q. xii. ar. ii. ꝛ in prealle. 3ª pte. q. lxxvii.

¶ Quādo in sacramento altaris accidentia sint sine subiecto. uide sanc. Tho. in 3ª. q. iiii. ar. iii.

Accipiens Accipere ¶ Accipienduꝫ est quandoqꝫ ab initio id quod non vult sponte dare. xiii. q. v. non sane.

¶ Beatius est dare q̄ accipere. xvi. q. i. predicator. glo. in. l. i. ff. como. de cele. mis. cū marthe. in. i. col.

¶ Quod non accipit christus accipit fiscus. xvi. q. vii. maiores nostri.

¶ Accepisse. i. fecisse. glo. insti. de iniur. §. i. Jtē ac cidere. i. sumere. vnde uulgo dicit hoc uerbū sic acci pitur. i. sumit. ff. de vbo. signi. l. sepe. §. i. ff. de acq. re. do. l. iiii. circa prin. Jtem accipe. i. ab alio recipe xxxviii. di. quando. xii. q. ii. si qua de rebus. ff. que i frau. credi. l. si fraudator. §. si ꝓcurator. Jo. an. de cōmo. c. i. circa prin. Archi. xxiii. di. lector.

¶ Differentiā inter accipere et recipere. uide. ff. de do. prele. l. cum quis circa fi. ꝛ. ff. de act. emp. l. qui fundū. uide Jo. an. de elec. uenerabilē. in v. obsistat.

¶ Etiam si id quod datꝫ non sit mansuꝫ penes acci pientē nihilominus per eū accipit. ut. ff. de vb. signi. l. aliud est cape. ff. cōmo. l. si ut certo. §. idē labeo.

¶ Accipio. i. accipe debeo. non accipio. i. nō debeo accipere. xii. q. i. clericus. i. q. ii. sacerdos. xi. q. iii. si episcopus forte.

¶ In hoc uerbū notet translationem dominii. uide in. l. ii. ff. de re. ꝓmu. ff. de ꝓscript. vb. l. nāliter. §. i.

Accolitus ¶ grece latine ceroferarius dicit. xxi. di. cleros.

¶ Accolitus potest legere epistolam sine apparatu. de ui. ꝛ ho. cleri. ut quisqꝫ.

¶ Qualiter ordinet accolitus. xxiii. di. accolitus.

¶ Accolitoꝝ officiū est prepare luminaria ecclesie. ut. xxv. di. perlectis.

¶ Accolitus debet reuerentiā ꝛ obedientiā diacono xciii. di. a subdiacono.

Acquisitio ¶ Que sunt ꝑsone que possunt alteri acquirere. glo. in v. seruus in ꝓhemio. Brego. ꝛ ibi doct. uide glo. in. c. q̄q̄. de usur. li. vi. super v. acquirere. doc. in. c. cū pridez. de pac. glo. i. q. vii. quotiens. in glo. iiii. Jnno. de ꝙuer. cōiug. c. dudum. insti. ꝙ quas ꝓso. nobis acqri. super Rica ꝛ per totū insti. de inuti. stipu. §. si quis alii. et ibi no. in glo.

¶ In quicqd in solo alterius ponit acquiratur do mino. aut non. insti. de re. diui. §. cum in suo. in glo. ꝛ. §. ꝛ ex diuerso. in glo. ꝛc.

¶ Cui acquirat scriptura uel sculptura aut pictura facta in marmore alieno. uide insti. de reꝝ diui. §. si quis in aliena in glo.

¶ In ad hoc ut is qui est in potestate alicuius acq rat illi in cuius est potestate sit necessarius iussus illi? uide insti. ad tercul. §. postea. in glo.

¶ In per liberā ꝓsonam regulariter possit alteri ac quiri. uide insti. de obli. que ex delict. nascū. §. mani festū. in glo. que incipit per hoc.

¶ Acquiri potest aliquid contra ꝓhibitionē legis dupliciter. ſm sanc. Tho. in iiii. q. xv. ar. xxviii.

Acra ¶ Quid sit acra. dic ꝙ est mensura vna ter re ſm vulgare anglicoꝝ. de eccle. edifi. ad audientiā. in glo. i. sicut in marchia uocat vn9 cāpus terre. ꝛ Brixie uocat vnum plodiū terre.

Accresco ius accrescendi ¶ An ius accres cendi habeat locū inter usufructuarios. no. ff. de usu fruc. l. dūs fructuario. in glo. ꝛ. ff. de usufruc. accres. l. i. Ange. in ꝓsilio quod incipit ad primū. ꝛ est in nu mero. clv. alt. clvi.

¶ An ius accrescendi habeat locū in dona. cā mor.

UVA. BHSC. IyR_001

Bal. in. l. unica. in fi. C. de cadu. tol. Bal. in. l. i. in fi. C. quando non pet. pa.

¶ Quando ius accrescendi habeat locū in ꝓtractu inter viuos. no. in Spec. de dona. in prin. Li. in. d. l. i. in fi. C. quādo non pet. par. Bar. in. l. si mihi et titio. ff. de v̄bo. obli. ⁊ in. l. pinde. ff. de stip. seruo.

¶ An habeat locū in seruitute aqueductus. no. ff. quēadmo. serui. amit. l. aquā. in glo. Item an ius accrescendi habeat locū inter legitimos ⁊ eos qui succedunt iure prętorio. no. insti. de ozfic. § . fi. in glo.

¶ An habeat locū in testamēto militis. no. C. de testa. mili. l. i. in glo. in fi.

¶ An testator possit ꝓhibere hoc ius. glo. que reputat' sin. tenet q̄ sic. in. l. dñs. § . i. ff. de usufruc. Bar. in. l. quotiens. § . si duo. ff. de here. insti. ⁊ in. l. penul. ff. de iniust. rup. ⁊ irri. test. ⁊ de materia huius iure accrescendi. uide. l. i. § . sed interdum. ff. de usufruc. ac. Li. ⁊ Bal. in. l. i. C. qñ non pe. par.

¶ Generaliter an ⁊ quando ius accrescendi habeat locū in contractibus ⁊ in ultimis uoluntatibus. ⁊ an inter coniunctos re tantū uel uerbis tantū uel re ⁊ v̄bis insimul. no. p Li. ⁊ ozdinarios in. l. i. § . bis itaq; C. de cadu. tol. ⁊ in. d. l. i. C. qñ non pe. par. Bar. in. l. titio. § . iul'. ff. de leg. ii. ⁊. l. cum pater. § . cum estimarem. eo. ti. ⁊. l. si duobus. § . fi. ff. de leg. i. ⁊. l. que conditio. in glo. ⁊ ibi Bar. ff. de ꝓdit. ⁊ demon. plene per Bar. in repetitione. l. re coniuncti. ff. de lega. iii.

¶ An ⁊ quādo presentibus ⁊ interessentib⁹ facientibus aliquod corpus uel collegiū debent' aliqua emolumenta portio absentiū accrescat presentibus. uel sit ꝓuertēda in utilitatē ecclesie uel collegii. glo. q̄ accrescat in cle. ut hi qui. § . illi. in. v̄. dimidia. o eta. ⁊ qli. de quo ibi per do. Lar. flo. ⁊ alios doc. bonus tex. in sti. de le. § . si eadem res. uide Bar. in. l. re coniuncti in articulo de cōiunc. lega. Bal. in. d. l. i. C. quādo non pe. par. que tene menti. qm̄ ita obtinui florentie coram sanctissimo dño nostro Eugenio quarto dum essem ꝓthonotarius ⁊ orta esset questio de emolumētis vnius ꝓthonotarii de cipro absente. uoluit. n. sanctissimus dñs noster me allegante eius emolumenta diuidi inter dños meos ꝓthonotarios presentes nūerarios. de quoꝝ ꝓportio tunc eram. adde bonā glo. in cle. ii. de ui. ⁊ honest. cle. v̄si. suspensus. que vult q̄ in quotidianis distributionibus portio absentis accrescat presentibus.

¶ Deficientibus institutis ex v̄niuerso accrescit instituto in re certa. Bar. in. l. seruo. ff. de condi. inde. faciunt no. in. l. quotiens. C. de here. insti.

¶ Ius substitutiōis prefert' iuri accrescendi. Bar. in. l. qui patri. ff. de vul. ⁊ pupil.

¶ Ex testamētis diuersoꝝ non habet locū ius accrescendi. de quo dic ut no. in. l. plane. § . si coniunctim ff. de lega. i. ⁊ quod notat Bar. in. l. re coniuncti. ff. de lega. iii.

¶ An si minor fuit restitutus ad legatū repudiatus habeat in eo locum ius accrescendi. uide no. p Bar. in. l. mulieri. ff. de condi. ⁊ demon. accrescat. s. de nouo. uide in. c. expte. el. i. de priuil.

¶ An ius accrescendi habeat locū in mandatis. uiō in. c. p. ⁊. g. ⁊. c. causam matrimonii. ⁊ in. l. diligēter ff. man. ⁊ in. c. q̄uis. de offi. dele. li. vi.

¶ In eo q̄ debet' gratia conditōis implende habet locum ius accrescendi. uide. ff. de cōmis. libert. l. thais. § . titius.

¶ Usufructus non accrescit portioni sed psone. ff. de excep. rei iudi. l. ⁊ an eadem. § . i.

¶ Causa intestati trahit ad se causaz testati quando cessat ius accrescendi. ut. l. penul. ff. de iniusto testa. facit quod no. Bal. in. l. si arrogator. ff. de adopt. v̄. secundo queritur.

¶ Ubi portio que datur datur taxatiue impedit ius accrescendi. ff. ad trebel. l. lutius. § . qui habeat.

¶ Inter eos qui habent usumfructū ex tacita dispōne defuncti non habet locū ius accrescendi. ff. de usu fruc. accres. l. si duobus ꝑm Bar.

¶ Ius accrescendi post aditam hereditatē non habz locū in ꝓprietate. ut. l. i. § . interdū. ff. de usuf. accre. quod limita uer nisi fit vnitū cū substitutōe pupillari casus est singu. in. l. qui patri. ff. de acqui. here.

¶ Si concurrat ius ꝓsolidatōnis cū iure accrescēdi attenditur magis ius accrescendi q̄ consolidationis etiam in eisdem personis. ff. de usufruct. accrescen. l. inde neracius.

¶ Jus accrescendi inter usuarium ⁊ ꝓpꝛietarium etiam disiunctos habet locum ⁊ excludit' heres. ff. o usufruc. l. si titio. ⁊. l. si extraneo. quod no.

¶ An ille cui potest deferri hereditas ex iure accrescendi ⁊ ex substitutione possit repudiare ex iure accrescendi ⁊ acquirere ex substitutōne. uel econtra. uide gl. in. l. nec idē. ff. de acq̄. here. ⁊. l. si q̄s heres. eo. ti.

¶ Jus accrescendi in legatariis est uoluotarium. in heredibus necessariuz. bonus tex. in. l. si duobus. ff. de testa. mili.

¶ Jus accrescendi non habet locū quando distributiue diuerse partes assignatur legatoꝝ. ff. de lega. i. l. huiusmodi. § . i.

¶ An ⁊ quando inter cōiunctos coniunctōne legali habeat locuz ius accrescendi. uide in. l. ⁊ proculo. ff. de le. ii. Bar. plene in repetitōe. l. re cōiuncti. palle.

¶ In usufructu facilius habet locum ius accrescēdi q̄ in ꝓprietate ⁊ hereditate q̄ in legato. glo. ⁊ Bar. p̄alle. l. ⁊ proculo.

¶ An ius accrescendi habeat locū in incertis causa capione in. l. penul. ff. de condi. ⁊ demo. ubi glo. relata ad textū dixit q̄ non habet locū. sed Bar. tenz cōtrariū in. l. si mihi ⁊ titio. ff. de v̄bo. obli.

¶ Jus accrescendi uenit cū suo onere. casus est notabilis. in. l. expte. ff. de solut.

¶ An ius accrescendi tollat existentiam suitatis. ⁊ dic q̄ sic. quia ueniens per ius accrescendi dicit' uenire ꝑ modū cuiusdā restitutiōis uulgaris. ut. l. si titio ⁊ meuio. § . iulianus. ff. de le. ii. ⁊ ibi plene p docto. ⁊ an ꝓcedat ex tacita mente defuncti uel ex dispōne legis. uide in. l. si in testō. ff. de uul. ⁊ pu.

¶ An in emphiteosi habeat locum ius accrescendi. uide Bar. in p̄alle. l. si mihi ⁊ titio. ff. de v̄bo. obli.

Acrimonia. Acrimonia est pena que sacrilego infligit' precipue sicut incarceratio uel perpetua exilii relegatio. ut no. Archi. xvii. q. iii. attendendū. no. in. c. decet. de imu. eccle. li. vi. in glo. penul. de sta. regu. c. i. in fi. eo. li.

Ac si. An be due dictōes simul iuncte denotent omnimodā similitudinē. uide Bar. in. l. i. ff. de recepta. ⁊ in. l. si in alteri⁹. ff. de here. insti. facit. l. si q̄s ita legauerit fructus annuos. ff. de usufruc. le.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Hec dictio ac. est copulatiua ꝛ etiã repetitiua ꝓce dentiũ qualitatũ. ut. l. nemo. C. de epi. ꝛ cle. ꝓbat i l. fi. §. cui dulcia. ff. de vi. tri. ꝛ oleo leg. ꝛ. l. scie. §. gaio. ff. de fun. instruc. lega.

Acta iudicii. ¶ An perempta lite seu instãtia peant acta. no. Bar. in. l. cuz lite mortua. iudica. sol. C. de iudi. l. ꝑperandum. de materia uide in. l. fi. C. de testi. ꝛ. c. cum a nobis. de arbi. ꝛ. c. presentata. de testi. ꝛ quod no. Inno. in. c. cansam. de testi. de elec. per inquisitõẽ. de testi. spo. pisanis. ꝛ ibi ꝑ doc. qui etiã tractant quid de confessi one facta in iudicio nullo ꝛ quid de aliis ꝓbationib? uide no. in cle. constitutionẽ. §. fi. de elec. ad materiã uide no. per glo. ꝛ Bar. in. l. gesta. C. de re iudicata Spec. in ti. de instru. edic. §. satis utiliter.

¶ An acta in vno iudicio faciant fidem in alio. no. Bar. in. l. cum lite mortua. ff. iudica. sol. Li. ꝛ alii doc. in. l. is apud quẽ. C. de eden. Bar. in. l. diuus. C. de custo. ꝛ exhi. re. do. Anto. ꝛ moder. in. c. at si clerici. ꝛ ibidem do. Alb. de iudi. ꝛ in. c. ꝑ inquisitio nẽ. de elec. ubi spetialiter tangit an confessio facta co ram vno iudice ꝓiudicet coraz alio. de quo dicã infra sub dictione confessio. de materia uide in. l. ꝑperãdũ §. ꝛ siquidẽ. C. de iudi. adde glo. in. l. ii. C. de edẽ. ꝛ ibi per Li. ꝛ in. d. l. ꝑperandũ. ꝛ glo. in. l. cũ antea C. de arbi. C. de testi. l. fi. ꝛ ibi Bar. ꝛ in. l. ii. §. i. ff. ui bo. rapt. ꝛ ibi etiã Bar. ꝛ Bal. ꝛ Li. in. l. si ut ꝑponis. C. qũo ꝛ quãdo iu. in Spec. in ti. de ꝓba. §. fi. vsi. xiii. uide glo. in. c. cũ dilectus. de ordi. cog. de ꝓba. c. fi. in glo. Spec. in ti. de confes. §. nunc uidendũ. v. quid de confessione. ꝛ ibi Jo. an. ꝛ Spe. ti. de confes. §. nunc uidendum. v. quid de confes. ꝛ ibi Jo. an. ꝛ Spec. in ti. de sen. §. nunc de effectu. v. sed pone. do. Ange. in repetitiõe. l. si uacãtia. C. de bo. ua. li. x. Sali. in. d. l. gesta. C. de re iudi.

¶ Acta litis ordinatoria non pereunt licz pereat iu risdictio. uide ter. de ꝓba. cum bone. Pau. in cle. i. de deci. Jo. an. de testi. causam. i. Spe. in ti. de dila. §. restat. vsi. sed nunquid.

¶ Si non apparet in actis libellũ esse oblatũ lit. cõ tes. ꝛ similia an ꝓsumant interuenisse. no. de ꝓcur. in nostra. docto. de testi. spo. cum ad sedem. de ꝓba. quoniam contra.

¶ An acta facta in iudicio contra defunctũ ualeant contra heredem. no. C. de arbi. l. pe. ꝛ de testi. ꝓsen tata. Spec. in ti. de arbi. §. differt. in prin. docto. de arbi. c. fi. concludunt ꝙ sic.

¶ Quibus non preiudicat sententia non preiudicat etiã acta. ter. est no. de fide instru. inter dilectos. vsi. porro. faciũt no. de testi. causam. ubi Inno. Li. in. l. is apud quem. C. de eden. Bar. in. l. ii. ff. iudi. sol. in. iii. collum.

¶ Partes possunt tacite uł expresse approbare acta concernentia decisionez cause. licet sint mutilia. uide Inno. in. c. cum causam. i. de testi.

¶ Cuius expensis debeat fieri copia actoꝝ. dic expẽ sis petentis. de ꝓba. quoniã contra.

¶ Omnia acta iudicii debet iudex dare litigantib? infra. xxx. dies post latam sententiã. i. omniũ actorũ copiam. ii. q. vi. si uero is qui.

¶ An acta faciant ius in preiudiciũ tertii cui preiu dicaret sententia. uide Bar. in. l. si perlusorio. §. i. ff. de appellationibus.

¶ Hic terminus acta est generalis ꝓhendẽs etiã extra iudiciales. ut in. l. acta. ff. de re iudi. regula tñ est ꝙ appellatione actoꝝ ueniũt ea que fiũt in iuditio de ꝓba. quoniã contra. no. de elec. ꝙuis. in. §. fi. li. vi. ubi glo. super v. act. l. acta. ff. de re iudi. l. ii. i gl. ff. de eden. l. ii. in prin. in glo. ff. de cura. bo. da.

¶ Acta habent fidem triũ testiũ. ut. l. sancimus. C. de testi. l. i. §. si quis. C. de lati. li. tol.

¶ Quedam sunt acta litis quedã sunt acta iudicii. no. in. c. causamqz. de testi.

¶ Licet productio instrumẽti sit de actis non tamẽ tenor instrumẽti. unde nisi alias solemniter publicet semper debz ostendi originale. no. Jo. an. post Hosti. de offi. dele. cum in iure.

¶ Acta dicunt non solũ que fiunt in cõmuni iuditõ sed ubicumqz decretũ iudicis interponit. ut in tutela cura. ꝛ emancipatõne. ita no. Inno. in. c. i. de ꝓbat.

¶ Acta iudicii sine scriptis habita redigi possunt in publicã formã etiã nullo citato licet sit tutius fieri ci tationes. de testi. Albericus. ꝑm Inno.

¶ Acta debent esse cõia. de fi. instru. g. ꝑpetuus. in glo. fi. ꝛ de ꝓba. c. ii. ubi Inno.

¶ Acta in causa principali faciunt fidez in causa ap pellatõnis. no. de testi. spo. cũ ad sedem. sup vsi. acta adde no. in. l. i. §. i. ff. de na. mu.

¶ An pticularia acta iudicii possint ꝓbari ꝑ testes Inno. ꝙ sic in. c. quoniã contra. de ꝓba. tex. ꝺ ꝑcu. in nostra. v. nos vo. de testi. cũ a nobis. ubi tex. de re iudi. sicut. Bar. in. l. ne in arbitris. C. de arbi. facit l. emancipatõne. C. de fi. instru. ꝛ quod no. Bar. in l. donationibus. C. de dona. Li. in. l. ii. C. de emã. libe. adde Bal. in. l. litigatoribus. C. de app.

¶ Si pars actoꝝ est perdita illa est reiteranda. uide tex. de ꝓba. c. fi.

¶ Si acta iudicii sunt scripta inepte ita ut non itel ligant habent pro non ꝓductis. uide Laudi. in cle. fi. ut lite pendẽ.

¶ An acta facta coraz arbitro faciant fidẽ coraz iudi ce. no. de testi. presentata. in glo. pe. Spec. in ti. de arbi. §. differt. vsi. quid si contra defunctũ. ꝛ in ti. de lit. contes. §. nunc tangamus. in fi.

¶ Quando cã transfertur de uno iudice ad aliũ. an debeant secundo iudici exhiberi acta originalia. uide tur ꝙ sic. de ꝓba. cum bone.

¶ An ualeant acta iudicialia sine testibus. uide Jo. an. de ꝓba. quoniã contra. Spec. de instru. edic. §. restat. v. sed cũ litteris. ꝛ. §. satis. in. fi.

¶ An iudex possit scribere acta que fiunt coram eo Bar. in. l. iubemus. §. sane. i. C. de sa. sanc. eccle. ꝛ Inno. in. c. cũ a nobis. de testi. uide no. per Bar. in l. ii. ff. de stipu. ser. adde Bal. in. l. si ꝓsul. ff. de adop. qui tenet ꝙ in causa que agitat de plano iudex potest scribere acta. allegat pro casu. d. l. iubemus. §. is illõ facit. ff. de testi. l. curant. ꝛ in auc. nisi breuiores. C. de sen. expi. reci.

¶ Acta necessario fieri debent sed non necessario ꝓ duci nisi coram diuerso iudice. no. Inno. in. c. cũ i iure de offi. dele. bene facit. l. quotiens. C. de iudi.

¶ Acta iudicialia dicunt non solũ que fiũt in cõtra dictorio iudicio sed etiã ubicumqz auctoritas iudicis interuenit. no. Inno. i. c. i. de ꝓba.

¶ Si una pars sua pecunia redemit acta a notario sua erunt. si tñ originalia ꝑderent debẽt ista edi alteri

UVA. BHSC. IyR_001

parti ſuis expenſis ⁊ ꝓgrua mercede. ita dicit Inno. in. c. i. de ꝓbat.

¶ Acta debent edi cum die ⁊ conſule ſiue ſint iudici alia ſiue extraiudicialia uł quaſi iudicialia. no. Inno. in. c. i. de ꝓbat.

¶ Acta maleficioꝝ condemnatōnū debent edi cuiuſlibet poſtulanti. no. Bar. in. l. in fraudem. §. neqꝫ inſtrumenta. ff. de iure fiſ. ⁊ cum die ⁊ conſule. ut no. Inno. in. c. i. de ꝓba.

¶ An inter acta cōputet executō ſententie. Archi. in. c. indemnitatibus. de elec. li. vi. in. §. ſi uero. dic ꝙ non eſt de actis cauſe ſed iudicii.

¶ Actis ita demū fides datur ſi ſunt ſcripta auctoritate iudicis per notariū. l. in fraudem. §. quotiens ⁊ ibi no. de iure fiſ. Spe. in ti. de inſtru. edi. §. reſtat v̄ſi. ſi uero exemplum.

¶ Si eſt dubiū in cauſa certa acta exemplata debet recurri ad originalia. Spec. in ti. de rela. §. qualiter v̄ſi. item relatio.

¶ An acta publicata ⁊ quorum copia eſt data parti poſſint corrigi. dic ꝙ nō. ut. l. rura. C. de omni agro deſerto. li. xi.

¶ Penes quez debent eſſe acta iudicialia ſiue remanere. no. in. c. cum bone. de ꝓba. ⁊ in. d. c. quoniaz contra. ⁊. c. fi. eo. ti.

¶ Quę dicant acta iudicii. no. glo. in. l. acta. ff. de re iudi. glo. in cle. ſepe. de v̄. ſig. ſup v̄. defenſiones.

¶ Quid ſit apud acta fieri. no. Li. in. l. i. C. ꝺ ſatiſda. in. q. ii. ⁊ uidetur uelle ꝙ illud dicatur fieri apud acta quod fit iudice ſedente pro tribunali. ut. l. penł. ff. de iuſti. ⁊ iure.

¶ Quid ſit apud ⁊c̄. que ſit differentia inter acta facta ⁊ geſta. uide glo. in. l. ii. ff. de cura. bo. dan.

¶ Acta facta in cauſa priuata proſunt fiſco ut ex eiſ poſſit ſe fundare ſi in aliquo ius eius concernant. C. de offi. cōmu. re. cū priua. l. i.

¶ Caſus aliquos in quibus iudex ꝓcedit ad ſententiam ſine actis. uide per glo. in auc. ut iudi. ſine quo ſuffra. §. neceſſitatem.

¶ An ſufficiat facere acta coraz aſſeſſore abſente poteſtate uel notario. C. de ꝓci. impa. offe. auc. que ſupplicatio. ⁊ ibi uide Buil.

¶ Acta almarii cōis continentia bannū uel ꝓdemnationē alicuius. uel acta epi continentia ꝓdemnationē ſeu excōicationē debent cuicūqz poſtulāti edi. Bar. in. l. i. §. diuus. ff. de iure fiſ.

¶ An quando v̄nus iudex remittit ad alium ille ad quem fit remiſſio debeat ſequi acta remittentiſ. glo. dicit ꝙ non. in auc. clericos. C. de epi. ⁊ cleri. de qª uide ibi Bal.

¶ Cui nocet ſententia nocent etiam acta ſm Inno. in. c. cauſamqz. de teſti. Bal. in. l. is apud quem. C. de edendo.

¶ Negans acta non poteſt ex illiſ ſe fundare. Inno. in. c. g. perpetuus. de fi. inſtru.

¶ An acta probent per ſententiā. uł expediat ea aliter ꝓbari. no. Li. in. l. emancipatōne. C. de fi. inſtr. Bar. in. l. fi. ff. qñ appel ſit. in Spec. de inſtru. edic. §. reſtat. v̄ſi. in ſumma. no. de offi. dele. cū in iure. de ꝓba. quoniā contra. in glo. fi. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An in actis debeat continuare idem tabellio qui primo incepit ea ſcribere. no. Jaco. butriga. in. l. i. C. de ſpon.

¶ An acta comprehendant appellatōne inſtrumentoꝝ. uide Bar. in. l. in fraudem. §. neqꝫ inſtrumenta ff. de iure fiſci.

¶ Si acta que mittuntur ad conſultatōnē ſigillata diſſigillent. non poſſunt ꝑ diſſigillantē impugnari. Caſus eſt in. c. cum olim magiſter. de offi. dele. Bar. in. l. i. ff. de his que in teſta. delen.

¶ Si acta non oſtendant iudici appellatōnis quod remediū habeat. uide Bar. in. l. ii. C. de iudi.

¶ Ex eiſdem actis iudicare tenet iudex ſubrogatus ex quibus iudex ꝓmortuus. l. mortuo. ff. de iudi. Jō in delegato ſubrogato loco eiꝰ qui nulliter iudicauit ſm glo. in. l. ſi ut ꝓponis. C. qūo ⁊ quādo iud. Idez in iudice appellatōnis. ſm glo. in. l. ſi expreſſim. ff. ꝺ appel. no. in. c. quoniā abbas. de offi. dele.

¶ Acta preiudicant illi cui ꝓiudicat ſentētia. Bar. in. l. ſi pluſorio. §. fi. ff. de appel.

¶ Utꝝ ⁊ a quo acta in crialibus edi debeant. Bar. in. l. ii. §. diuus. ff. de iure fiſ. ⁊ ibi glo.

¶ Aperiens acta iudicii ſigillata uel non publicata punitur crimine ſtellionatus per ea que dicit Bar. i l. paulus. ff. de fal. ⁊ uide quod idē no. in. l. i. §. is q. depoſita. eo. ti. Canoniſte ponūt in. c. cū olim. el. ii. de offi. dele. ubi meliꝰ ꝑ abba. ſup glo. in v̄. uiolauit.

¶ An acta poſſint cancellari uel comburi ante ſentētiam uel poſt. no. glo. ⁊ Bar. in. l. acta. ff. de re iudi. ⁊ ibi uide.

¶ Qualiter puniat corrumpens acta. Spe. de do. ⁊ contu. §. reſtat. in prin. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An appellatione actoꝝ ꝓhendat ſententia. no. Li. in. l. ii. C. ut li. pen. Bar. in. l. in fraudē. §. neqꝫ ff. de iure fiſ. uide in. l. actoꝝ. ff. de re iudi. Spec. in ti. de ſenten. in prin. ⁊ ibi Jo. an. Bal. in. d. l. ii. ⁊ in l. is apud quem. C. de eden.

¶ An acta preſumant rite facta. no. glo. de elec. bone. el. i. Jo. an. in. c. ſicut. de re iudi.

¶ An procedi poſſit ex eiſdem actis ubi ſentētia eſt nulla. uide in. l. ſi expreſſim. ff. de appella. ⁊. l. cū que rebat. ff. de re iudi. Inno. i. c. in litteris. de offi. dele.

¶ An ex erroꝛe expreſſo in actis reddat ſentētia nulla. gl. ꝙ non in. l. ii. C. qñ ꝓuo. nō eſt ne. ⁊ ibi Bar. ſed incontrariū facit. C. de erro. cal. l. i. ⁊ ibi Li. et Bar. no. Archi. de ſen. exco. venerabilibus. in fi. et c. romana. in fi. de ſen. exco. li. vi. adde quod dicā in fra ſub dictione erroꝛ ⁊ ſententia.

¶ An acta faciant notoriū. uide no. ff. de probati. l. quotiens. de poſtu. prela. bone. de proba. quoniā. de appel. ex inſinuatione.

Actio. ¶ An in obligationibus in diem ante diez ſit nata aliqua actio. no. Bar. in. l. certi conditio. in prin. in ix. col. ff. ſi cer. peta. ⁊ Li. in. l. i. C. ut actio ab here. ⁊ contra here. ⁊ ibi Bal. Bar. in. l. ita ſtipulatus. in. xxvi. col. ⁊. l. interdū. in princ. ⁊. l. continuus. ff. de v̄bo. obli. Bal. in repetitōne. l. ⁊ ſi poſt tres. ff. ſi quis cautio. Inno. in. c. ad ultimū de cau. poſ. ⁊ proprie.

¶ Quid ſit actio plene nota. in. l. edita actio. C. de eden. inſti. de acti. in princi. ubi etiā uide quot modiſ dicitur actio.

¶ Actionis uerbo perſecutio continetur. ut. l. actōnis. de v̄bo. ſigni.

¶ Actio aliquando dicit ꝓprie. aliquādo improprie. no. gl. in. l. i. in prin. C. qñ ciuilis actō crimi. ꝓiudi.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ glo. in. l. i. ff. de eden. glo. insti. de actio. §. i.

¶ An appellatione act. ꝓhibendat exceptio. no. in l. i. in ꝓin. ꝛ ibi Bar. ff. ỏ excep. ubi etiã tractat que sit actio utilis ꝛ que directa. ꝛ an possunt in vnius ꝑsona concurrere. vide Bar. in. l. i. ff. de actio. ꝛ obli.

¶ In quot spẽs diuidat actio. no. glo. insti. de acti. §. sunt ꝓterea. ꝛ ibi doc.

¶ An in genere sit vna uel plures actones. no. glo. insti. de acti. super Rica. ꝛ. §. actiones. ꝛ ibi doc. gl. in. l. i. ff. de peti. here. Bar. in. l. si seruus cõis meutii §. cum seruus fructuarius. ff. de stipu. ser.

¶ Actio est de iure ciuili. ut. l. ii. ff. de orig. iur. ꝛ in l. ex hoc iure. ꝛ ibi no. ff. de iusti. ꝛ iure.

¶ Qualiter ꝛ quibus casibus alteri per alterũ que rat actio. no. per doc. in. l. certi conditõ. §. si nũmos ff. si cer. pe. Li. in. l. multũ interest. C. si quis alteri uel sibi. Bar. plene in. l. stipulatio ista. §. si quis insulam. ff. de ỽbo. obli. glo. singul. i. q. vii. quotiens coꝛdis oculus. que vult ꝙ de equitate canonica alter posfit alteri stipulari quam dñs meus raphael cuma. al legat ꝓ singulari.

¶ An quis possit expiri in iuditio sine actione. tex. ꝛ ibi no. in. l. si pupilli. §. uideamus. ff. de nego. gest. ꝛ ibi Bal. Bar. in. l. si titius. ff. de ỽbo. obli. ꝛ idem in. l. ii. ff. de do. ꝓele. glo. in. l. nuda. C. de cõtrahẽ. ꝛ cõmit. stipu.

¶ An ex contractu inutili oriat aliqua actõ. Bar. in. l. i. ff. de dona. ꝛ in. l. si id quod aurũ. ff. de ỽ. obl.

¶ An si quis stipulet aliquid ex causa emptõnis oriatur actio ex empto uel ex stipulatu uel utraq. uide Bar. ꝛ do. Rapha. cu. in. l. si stipuler. ff. de ỽbo. obl. Bar. in. l. certi conditio. §. quoniã. ad fi. ꝛ i. l. singularia. in. v. col. ff. si cer. peta. ff. de eo quod certo loco in bone fidei. ꝛ in. l. si quis cum aliter. ff. de ỽbo. obliga. ubi etiã Bar.

¶ Habens utilem actionẽ ꝓferet habenti directaz de ꝑcu. constitutus. ꝛ ibi glo. i. Adde qỏ no. Bar. i l. i. ff. de excep. Bar. in. l. iii. C. de noua.

¶ Actionũ quedã sunt directe quedã contrarie de quibus per glo. ꝛ Bar. in. l. ii. ff. de act. ꝛ obl. Bar. in. l. in comodato. §. i. ff. como. ubi etiã tractat que actio datur ex õctu emphiteotico ꝛ feudali.

¶ An qui egit contra aliquẽ super vulnere possit ẽt agere contra eũ super cicatrice. Bar. in. l. senatus. ff. de accu. ꝛ in. l. si ut certo. §. si duobus uehiculuz. ff. cõmo. in pe. col.

¶ Que sit actio ꝑsonalis. uide Jnno. in. c. quia diuersitatẽ. de consue. ꝓben. ꝑpe ꝓinci. ꝛ in. c. cũ. m. de consti. in glo. penul.

¶ An ubi competunt plures actones ꝓtrarie electa vna quis excludat ab aliis. glo. ꝛ doc. de reli. do. cuz dilectus. Jnno. de collu. dete. c. fi. Jo. an. in. c. non solũ. de appel. li. vi. glo. ꝛ Archi. xiii. q. ii. c. i. de ele. ut quis duas. li. vi. in gl. fi. uide no. in. l. cũ filius. §. uariis. ff. de le. ii. ꝛ in. l. i. C. cõia dele.

¶ Quando quis possit plures actones ꝑponere in eodem libello. no. ff. de tribu. l. ꝙ in heredem. §. eligere. ꝛ in. l. non est nouũ. ff. de acti. empt. iuncta. l. si mihi. ꝛ tibi. ff. de le. i. Jo. an. in addi. Spec. ỏ libell. concep. §. iuxta. no. C. de eden. l. edita. ꝛ ibi Li. et Bal. Bi. in regula nullus pluribus. li. vi. adde quod dicam infra.

¶ Qua actione agit petens ꝓlaturaz dignitatem castrum villam uel ecclesiam. rõne alicuius iuris qỏ ꝓtendit in illis. uide Jnno. in. c. cum uenerabilis. de reli. domi. in glo. ii.

¶ Ciuilis actio de crimie dicit quãdo intentat priuatio benefitii ꝓpter crimen. uide Jnno. de testi. ex parte. adde tex. de simo. per tuas. glo. fi. xviii. q. ii. si quis abbas.

¶ Actio personalis est perpetua. Jnno. in. c. cũ cãz de emp. ꝛ uendi.

¶ Qua actione agat legatarius ꝑ legatis consequẽdis. uide in. l. cum filius. §. uariis. ꝛ ibi no. ff. de le. ii. ꝛ in. l. i. C. cõia delega. Jo. an. in. c. Raynaldus. de testamentis.

¶ Que sit natura actionis ypothecarie. Jo. an. in addi. Spec. de ꝓmo ꝛ secundo decreto. §. iam de effectu. ỽ. pone ꝙ missus.

¶ Actio aliqñ sumit ꝓ actu uel modo ut cũ dicit tres sunt actones penitentie. i. tres sunt actus uł modi hoc est tribus modis agit uel fit penitentia. de peni. di. i. tres sunt. adde ꝙ actio sumit ꝓ actu. ff. de adop. l. quesitum. iuncta glo. ff. de offi. ꝑconsul. l. iii. C. de transac. l. transactones. C. de sac. sanc. eccle. auct. hoc ius.

¶ Ex eodem facto potest oriri duplex actio. tex. in c. cum desideres. §. fi. de sen. exco. ꝛc.

¶ Non habens actionẽ non auditur in iudicio. tex. et glo. in. c. examiata. de iudi. glo. in. c. cum inter R. ỏ elec. tamen si non opponit ualet iudiciũ. uide Jnno. in. c. cum inter. de consuetu. in glo. i. adde quod dixi supra ꝓxime.

¶ Quando agitur ad ꝓuationez beneficii ꝓpter crimen non dicitur agi petitorio nec possessorio glo. in ỽ. cõtra possessorẽ. in cle. i. de sequel. possel. ꝛ fruc.

¶ Actio. i. satisfactio. de pe. di. i. in actone. xc. di. si quis contristatus. Jtem penitentiã agunt. i. penitẽt ꝛ satisfaciunt. xvii. q. iiii. sunt qui opes.

¶ Actione prima. i. die prima. xcvi. di. c. in supꝛa scriptõne. xvi. q. vii. noua. Jtem actione. i. tractatu de ma. ꝛ obe. c. i.

¶ An ꝛ quãdo subditi possunt agere sine exꝑsso mãdato supiozis. uide Jnno. in. c. edoceri. ỏ rescrip.

¶ Actones ꝛ eaꝝ dominiũ inherent ossibus hominũ sicut aia coꝛpoꝛi. glo. in. l. quis ergo. ff. de pecu. uide tex. iii. q. i. §. sed notandũ. ꝛ ibi Archi. glo. in. l. licz C. de acqui. pos. Bar. in. l. i. ff. de acqui. pos.

¶ Qualiter ꝓcedatur in actione ad exhibendũ ꝛ q̃ les ꝓbatones in ea requirant. Spec. in ti. de offi. iudi. §. postremo. ỽ. sexto querendũ.

¶ An simul possint intentari actio ad exhibendũ et rei uendi. uide Spec. in ti. de actio. ꝛ peti. §. sequit. ỽsi. ꝛ nota.

¶ Per hec uerba moneas ꝛ inducas non inducitur ꝓcise aliqua actio. tex. ꝛ ibi glo. in. c. ii. de sponsa. de quo Fede. de senis. uidetur dubitare consilio suo cclxii. ꝛ sequenti.

¶ Quando nascatur actio pignoꝛaticia ꝛ actio mãdati tutele ꝓ socio ꝛ similes. no glo. ꝛ doc. in. l. i. C. de anna. excep.

¶ An actio ex stipulatu que cõpetit marito pro exactiõe dotis sit bone fidei. no Li. in. l. i. §. i. C. de rei uxo. ac. Bar. in. l. de diuisione. in fi. ff. solu. ma.

¶ An actio ꝛ obligatio sint cõputande inter res mobiles. ꝛ immobiles. no. Li. ꝛ Bal. ꝛ Albe. in auct.

UVA. BHSC. IyR_001

hoc ius porrectū. C. de sacro sanct. eccle. Bar. in. l. potest. ff. de auc. tu. ⁊ in. l. quintus. §. argento. ff. ꝺ aur. ⁊ ar. le. Bal. in. l. iubemus. §. sane. ii. C. de sa. sanc. eccle. Bar. in. l. mouentiū. ff. de ꝟbo. sig. Spe. in ti. de fruc. ⁊ interes. §. i. ꝟ. secundo queritᷣ. faciunt no. in. l. fi. C. in qui. cau. in inte. resti. non est neces. Bar. in. l. si conuenerit. ii. ff. de pigno. act. glo. in. c. consultissimo. de re. eccle. non alie. li. vi. Bal. colla. x. de feud. cogen. c. i. ubi querit. quid de pedagiis ⁊ gundagiis ⁊ quid de annuis redditibus ⁊ nominibus debitoꝝ ad materiā adde no. ꝑ Jo. an. i addi. Spe. ti. de expen. §. i. ꝟsi. nunquid si debes.

¶ An plures ꝑsone possint simul agere an magis debeant vnuꝫ procuratorē constituere. uide de procur. non iniuste.

¶ An actio oriatur ex sola naturali obligatione. gl. ⁊ Bar. in. l. fideiussor obligari. §. fideiussor. ff. de fideiussoribus.

¶ An actio oriat᷑ ex iuramento. dicam infra sub dictione iuramentum.

¶ An actio ex testamento sit bone fidei uel stricti iuris. no. glo. ⁊ doc. in. l. si heres generaliter. ff. de le. i.

¶ Non admittit᷑ quis ad agendū pro iure quod possidere non potest. uel in eum cadere non potest. uide glo. in. c. apostolice. de dona. gl. in. c. ii. de ꝓcu. li. vi.

¶ An ⁊ quando agit᷑ contra plures uideat᷑ actio directa contra quēlibet pro rata. uide Jnno. in. c. cōsti tutus. de reli. do. in glo. pe.

¶ An in actionibus contrariis iuretur in litem. no. glo. ⁊ doc. in. l. in actōibus. de in litē iurā. ubi cōclu dit᷑ ꝙ non. sed tu illud limita ꝑ notata in. l. si pignori §. si post distractū. ff. de pigno. actio. in glo.

¶ An in actōe ex empto ueniat interesse extrinsecū glo. ⁊ doc. in. l. i. ⁊. l. si sterilis. §. cū p uenditorē. ff. de acti. emp. gl. est sin. in. l. q̄tenus. ff. de regu. iur.

¶ Quando lex tribuit potestatē agendi nec dat nominatim actōnē oriť actio ex lege. ut in. l. i. ⁊ ibi no. ff. de ꝓdi. ex. l. glo. in. c. cum liberum. de sepul.

¶ An habens actionē iudicati ex sentētia possit agere prima actione. no glo. in. l. si a te. §. i. ff. de except. rei iudica. uide tex. in. l. si quis separatiz. §. quotiens. de appella.

¶ An actio que oriť ex sententia uocetur actio in factū uel actio iudicati. Bar. in. l. actori. C. de rebus cre. ⁊ iureiur. adde ꝙ actio datur ex sententia confirmante non confirmata. ut no. in. c. coram. ⁊ in. c. pastoralis. de offi. dele. in. §. preterea. per do. abba.

¶ An uendens uel alienans actionē dicat᷑ uendere rem ad quā habet actionem. no. Bar. in. l. gallus. §. uidendū. ff. de libe. ⁊ postu.

¶ An ⁊ quando vnus de ecclesia possit agere ꝑ alio de eadē ecclesia. no. Jnno. ⁊ doc. de testi. cū olim.

¶ Qui scienter ꝓmisit aliquē agere ꝑ eo quod sibi cōpetebat sibi preiudicat. no. Jnno. de re iudi. q̄uis ⁊ qꝺ no. de testi. ueniens. el. ii.

¶ An sublata actōne per lapsum tpis tollatur exceptio. no. Jnno. de appel. sepe. ⁊ ibi per moder. de hᵒ in. l. pure. §. ultimo. de do. excep. Li. in. l. licet. C. de excep. ꝑ moder. in. c. sin autē. de rescrip.

¶ De multiplici significato huius ꝟbi actio. no. glo. ⁊ doc. in. c. i. de ma. ⁊ obe. adde que dixi supra.

¶ An per uiam actōnis possit deduci quod erat antea deductū per uiam exceptōnis. no. Bar. in. l. fundum. ff. de except.

¶ An per statutū possit tolli actio uel potestas agendi puta dicit statutū ꝙ si quis cōmiserit tale ꝙ nō audiatur neq; agendo neq; defendendo. Bar. in. l. cum mulier. ff. solu. ma. ubi etiā Bal. in repetitōne illius l. Albe. in. l. omnes. C. de epis. ⁊ cleri. ⁊ in. l. ea que C. qūo ⁊ qū iu. moder. in. c. dilecti. de excep.

¶ Actio ꝓut accipit᷑ pro iure agendi potest sumi stricte large ⁊ largissime. ut. ff. de verbo. signi. l. pecunie §. actiones.

¶ Unum est genus actōnis species autem sunt mutue. ff. de acqui. pos. l. iii. §. fi.

¶ Actio aliquādo sumit᷑ pro replicatione. ff. de i rē uerso. l. si pro parte. §. uersum. ff. rem ra. ha. l. si sine §. si in stipulatione.

¶ Quid sit actio in factū ⁊ qū. alia est spetialis alia est generalis alia est generalissima. uide Spec. in ti. ꝺ cā pos. ⁊ ꝓpie. §. notandū. ꝟ. item iura.

¶ Que sunt actōnes bonefidei. ⁊ que stricti iuris. quare sic dicant᷑. no. glo. de excep. c. cum uenerabilis insti. de acti. §. actionum.

¶ Quando agit᷑ actōne reali exprimenda est res q̄ petit᷑ glo. ⁊ doc. in. c. ii. de libel. obli.

¶ Actio displicuit sed passio grata fuit. hic ꝟsi. no. i c. i. de consecra. eccle. uel alta. glo. in. ꝟ. sanguinis. in fine. li. vi.

¶ Agens actōne reali non solum petit declarari se dominū sed etiam rem restitui. de fide instrumen. in ter dilectos.

¶ Agens operat᷑ ſm dispōnem patientis. de peni. di. iii. §. talis. i. q. i. fertur. ⁊. c. ꝟulnerato. ⁊. c. neces se. ⁊. c. per ysaiam. de bap. maiores. in fi. uide. xi. q. iii. estimant. xxiiii. q. i. miramur. ff. de op. no. nunc. l. de pupillo.

¶ An super pluribus actōnibus possint contra eundem diuersi iudices impetrari. no. de rescrip. stipendia li. vi. in glo. in ꝟ. psonales. ⁊ in ꝟ. impetrare.

¶ Que sit actio prescriptis ꝟbis ⁊ ex quibus cōtractibus oriat᷑. uide in. l. i. ⁊ per totū. ff. de pscrip. ꝟb. Spe. de emp. ⁊ uen. §. nunc uidendū. in princi. ⁊ qꝺ ibi no. Jo. an. in addi.

¶ Actio ex testaméto est psonalis. Jnno. in. c. querente. in ꝟ. quadrimestre. de offi. dele. de testa. raynutius. in glo. tunc prodest.

¶ Si plures actōnes ponunt᷑ pro vna re que tamen habent diuersum effectū condēnatōnis. queritur ſm quam debet fieri condemnatio. Jo. an. in. c. ii. de ordi. cogniti.

¶ Forma agendi multum est consideranda. ut in dicto. c. ii.

¶ Actio ciuilis appellat᷑ directa. actō ꝟo utilis ꝓpetit pscribēti. uide no. in. c. abbate sane. ꝺ re iud. li. vi.

¶ Actione psonali possum petere rem quaꝫ petii ex alia causa ⁊ succubui. no. glo. de causa possess. cum ecclesia. ⁊. c. ulti.

¶ Actio oritur ex nudis ꝟbis ſm ius canonicuꝫ. de pact. c. i. ⁊ ibi no. Hosti. de testa. iudicante. xii. q. ii. quisqs. bene facit quod no. glo. i. q. vii. quotiens coꝛdis. uide qꝺ dicam infra sub dictōne pactum.

¶ Quid oporteat probare creditorē agentē actione ypothecaria. Bar. in. l. rem alienā. ff. de pig. actio.

¶ Que sit actio ypothecaria ⁊ qualiter intentetur. uide Bar. in. l. i. ff. de salui. interdicto.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que sit actio publiciana. no. insti. de acti. §. alie autem. ff. de publi. l. i. ⁊ per totum.

¶ Qua actione agat is cui restituenda est hereditas uide de testa. raynaldus. in glo. in v̄bo occasione.

¶ An illis casibus quibus in ecclesiā per dñm trās fert dominiū sine traditione a non domino transfera tur publiciana. no. in. l. fi. C. de sacro sanc. eccl. Jo. an. in addi. Spec. in ti. de loca. §. nunc aliqua. v̄si. lv iii. Bal. in. l. quotiens. C. de rei uendi. Jnno. de pro ba. in presentia. p do. an. ⁊ moder. in. c. ii. de cōsue.

¶ Qualiter ius habens in beneficio uel ad būficiuz agat ō capitulū uel aliū. uide plene in. c. mandatū. de rescrip. Jnno. de ꝓcess. preben. quia diuersitatem.

¶ Quid sit actio que uocat conditio ex lege. glo. et Bar. in. l. i. ff. de cōdi. ex. l. de elec. querelā. ⁊ ibi no. de resti. spo. sepe. glo. de sepul. cū libez. Jnno. eo. ti. in. c. de bis. adde quod dixi supra.

¶ An ⁊ quando quis possit uel non possit uti plib⁹ actōibus in eodem libello. no. in. l. q in heredem. §. eligere. ff. de tribu. ⁊ in. l. i. ff. ui bo. rap. ⁊ in. l. ꝓtor. §. i. ff. de iniur. plene p glo. Bar. ⁊ Bal. in. l. edita. C. de eden. ⁊ in. c. ut quis duas. de elec. li. vi. Jnno. de collu. dete. c. fi. glo. ⁊ doc. in. c. cum dilectus. de reli. do. de materia. no. in. c. querelam. de elec. ⁊ i. c. dispendia. de rescrip. li. vi. in glo. ⁊ in. c. ii. de capell. mona. adde quod dixi supra.

¶ Quid si ciuilis actio ⁊ crimialis simul concurrāt de qua primo debeat cognosci uel an una tollat aliaz uide in auc. ut omnes. obe. iudi. puin. §. hec conside rantes. in glo. in v̄. de termis. colla. v. ⁊ in. l. presens. C. ad. l. fal. de plag. habet. C. qñ ciui. ac. pre. cri. in rubro ⁊ in nigro. ⁊ in. l. i. eo. ti. ⁊ ibi Li. Bar. in. l. ex morte. ⁊ ibi Li. ⁊ Bal. C. ad. l. acquil. ⁊. l. inde neratius. §. si dolo. ff. eo. Bar. in. l. ii. §. i. ff. ui bo. rap. ⁊ in. l. interdum. ff. de publi. iudi. Spec. in ti. ō inciden. questi. §. i. v̄si. porro si diuerse. adde glo. i. l. si actor. ff. de iureiurā. ⁊ in. l. iiii. §. fi. aī. est. l. si filius §. nouissime. ff. nau. cau. stab.

¶ Quid in actiōe rei psecutoria ⁊ penali. an una tol lat per aliam. glo. ff. cōmo. l. vnde queritur. ⁊. ff. si q̄ cau. l. si duo. glo. in. l. si seruus seruū. §. si puez. ff. ad l. acqui. glo. in. l. si cum exceptōne. §. eum qui. ff. qō me. cau. uide no. ff. pro socio. l. rei cōis. C. de fur. l. ancille. in glo. ⁊ ibi Li. glo. in. l. ii. ff. de priua. delict. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. ⁊ an eandem. §. actiones. ff. de ex cep. rei iudi. Bar. in. l. i. §. unde queri. ff. de publi. Spe. in ti. de inciden. questi. p totū. adde Bar. in. l. quod senatus. ubi glo. ⁊. l. pretor. §. i. ff. de iniur.

¶ An actio debeat explicite ꝓponi in iudicio uel suf ficiat implicite. Jnno. tenet hoc ultimū. in. c. dilecti. de iudi. adde q actōnis nomen de necessitate non ex primit in libello. Spec. in ti. de act. ⁊ peti. §. sequit v̄si. sed nunquid.

¶ An ⁊ quando actio subrogata in locū alterius sa piat naturā eius in locum cuius subrogat. Bar. in l. i. §. hec actio. ff. si quis in testa. li. esse ius. fue. glo. i l. eum qui. ff. de iureiur. glo. in. l. item illa. §. i. ff. de consti. pecu. glo. in. l. iiii. ff. de usur. Li. in. l. i. §. et omnes. C. de rei uxo. acti. glo. in. l. si eum. §. qui in iuriaz. ff. si quis cau. ⁊ est conclusio q primeuā natu ram sapiat non accidentalē. puta si per inficiatōnem creseeret. l. item ueniunt. §. cū prediximus. ff. de pe ti. here. debemus. n. semper inspicere originalē causā ut dicit glo. in. l. si a domino. §. q̄ si. ff. de peti. here. facit. l. fi. id quod ex causa. ff. de donat. de quo uide latius p do. Ange. in. d. l. si a domino. §. i.

¶ Una actio qñq; in aliā transfundit. ut no Bar. in l. tutor. ff. de fideius.

¶ Que sit natura actōnis noxalis. uide Bar. in. l. sed. si vnius. §. cum seruus. ff. de iniur.

¶ Deportatus habet actionē pro his que iuregentiū sunt. Bar. in. l. iiii. ⁊. l. quidam. ff. de penis.

¶ An exprimens causam in actōne reali teneat pro sequi. Bal. in. l. scio. in fi. ff. de app. de iudi. exaiata. ⁊ ibi no. in quibus habet regula affirmatiua. q qui semel proposuit actionem debet psistere in ea usq; ad sententiā ad cuius limitationē uide Bar. in. l. ii. ff. ō preto. stipu. ⁊ in auc. qui sek. C. qūo ⁊ qñ iudex.

¶ De actōne confessoria ⁊ negatoria. uide Bar. i. l. si prius. ff. de no. op. nunc. c. exaiata. de iudi. do. An to. in repetitōne. c. fi. de cā pos. ⁊ ppre. Jnno. in. d. c. examinata. ⁊ in. c. abbate. de v̄bo. signi. ⁊ in. c. con querente. de offi. ordi.

¶ Actio pignoraticia habet locū etiā si res pignora ta puenit ad debitorem sine facto creditoris. Bar. in l. inquilino. ff. de dam. infec.

¶ An alterata actōne directa inutilem pendēte iudi cio possit ex eadem instantia sequi condemnatoria. Bar. in. l. q̄q̄. §. iulia. ff. de aqua plu. arcē. uide qō dicam infra.

¶ De differentia inter realem actionē ⁊ in rem scri ptam. no. Bar. in. l. si tertius. §. si quis prius. ff. de aqua plu. arcen.

¶ Que sit actio arbitraria ⁊ qualiter cognoscatur. Bar. in. l. hoc edicto. in princi. ff. de pub. ⁊ i. l. i. C. ubi pue. qui cer. lo. da. pmis.

¶ Actionē realem quis suscipere non cogit. ut. ff. ō rei uendi. l. fi. secus in psonali. casus est in. l. summa. cum ratōne in fi. ff. de pecu. qui casus nō est alibi ⁊c.

¶ An actio ordinaria tollat extraordinariā. no. per Sali. in. l. ancille. C. de fur. faciunt no. per Bar. in l. in puinciali. ff. de no. op. nunc.

¶ An actio de dolo concurrat cū interdicto unde ui uel q ui aut clam. seu actōne iniuriaz. uide Bar. l. ō dolo actio. C. de dolo.

¶ Differentiam inter actōnem utilē ex testamento ⁊ actionē in factū. uide per Bar. in. l. si quis pecuniā ff. si quis ommis. cau. testa.

¶ Inanis est actio quā inopia debitoris excludit. de resti. spo. olim. ii. de solu. odardus. glo. de homici. si cut dignum.

¶ Que dicat actio natiua ⁊ que datiua. Bar. in. l. i. ff. de ac. ⁊ ob. Li. in. l. cum mota. C. de transac

¶ An ⁊ qñ actio cessat ut possit cedi alteri. uide Bar. in. l. non quocūq;. §. qui gaiū. ff. de le. i.

¶ An actōnes descendentes ex testamēto sint perpe tue uel tempales. Bar. in repetitōne. l. omnes popu li. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ Licet lex deneget actionē tamē non tollit eā ipso iure. Bar. in. l. nam ⁊ postea. in prin. ff. de iureiurā.

¶ De actōnibus subsidiariis qūo ⁊ quando dantur no. Bar. in. l. i. ff. de condi. ex lege.

¶ In actōnibus popularibus si unus agat ꝑiudicat omnibus aliis absentibus nisi in duobus casibus. ut de glo. penul. in. c. dilecti. de iudi.

¶ Actōnes que dant possidentibus ponit Jnno. de

UVA. BHSC. IyR_001

iudi. examinata. insti. de ac. §. eque. ꝛ. ff. si ser. uēdi. l. ꝛ si forte. §. sciendum.

¶ Agi potest de pluribus in eodē libello. no. Inno. in. c. querelam. de elec. in. i. glo.

¶ Agens simpliciter uidet intentare tam ius cōe q̄ ꝓsuetudinariū. ꝛ municipale. no. Inno. in. c. dilect⁹. de offi. ordi. post princi. ꝛ in. c. constitutus. in fine de reli. domi.

¶ An actio detur ꝓ modico. uide in. l. scio. ff. de re sti. in inte. no. glo. in ꝓhemio decre. ꝛ in. c. cōte. de re iudi. xiiii. q. vi. c. fi. ꝛ ibi Archid. adde glo. in. l. si oleum. ff. de do. in fi. cum. l. sequē. melior glo. instit. de re. diui. §. gallinarum.

¶ An actōnes penales dentur heredibus. ꝛ contra heredes. habet. ff. de regu. iur. l. pupillus. §. i. de se pul. c. fi. de rapt. in litteris. xii. q. ii. pater qui filios. xvi. q. vi. si ep̄m. uide in. l. i. C. ut acti. ab here. ꝛ cō tra here. ꝛ in. c. i. de delic. pue. ꝛ in. l. vna. C. si ex de lict. defunct.

¶ Qui actōnez habet rē ipsaz uidet habere ad quā illa actio ꝓpetit. ff. de regu. iur. l. qui actionem.

¶ Cui damus actōnem multo fortius ꝛ exceptiōez ff. de supfi. l. i. §. q̄ ait. ꝛ ff. de regu. iur. l. in iure. §. cui damus. Inno. de excel. ꝓcla. dilecta. Bi. in regu la qui ad agendū. li. vi. ꝛ ff. que lega. l. i. §. i.

¶ Quedā actiones personales dantur ad instar rea lium. ff. si quadru. paupe. fe. dica. l. i. §. fi. ff. de nox ali. l. penul. §. fi. ꝛc.

¶ Actō personalis non sequitur possessorē. ut. ff. ad trebel. l. i. §. si heres. ff. quoꝝ lega. l. i. §. illud. adde quod dicam infra.

¶ Quando competat actio de dolo. uide in. l. i. ꝛ ꝓ totum. ff. de dolo. uide in. c. ulti. de immu. eccles. li. vi. in glo. ii.

¶ Quando habeat locū actio. l. acquil. uide instit. ad. l. acquil. per totum. glo. in. c. ultimo. de iniuri. ꝛ dam. dato.

¶ Agēs ciuiliter certo casu agit ad depositōez. liiii. di. frequēs. in gl. ii. q. i. in primis. in gl. nō intelligas.

¶ De actione que competit ꝓ damno dato ꝛ de actione iniuriaruz. no glo. de offi. ordi. si canonici. li. vi. in v̄. damnis.

¶ An si tempe inchoati iudicii alicui non competit actō que tñ tempe sententie ꝓpetit possit sequi ꝓdem natio. uide de elec. dudū. in glo. magna circa fi. de re iudi. abbate. li. vi.

¶ An ꝓponens ineptam actōnem amittat intentio nē suam ꝛ possit ad aliā redire. no. ff. de instito. l. sed ꝛ si pupillus. §. pe. ff. si mes. fal. mo. dix. l. i. in glo. ꝛ ff. de edil. edic. l. bouem. §. si sub conditione. in glo. Spe. in ti. de offi. iudi. §. deseruit. v̄. itē ut absoluat. no. in. c. exaiata. de iudi. in glo. fi. ꝛ ibi Jo. an.

¶ Que actio dari debeat ubi lex non dat. no. in. l. quotiens. ff. de ꝓscrip. v̄b. Ci. in. l. ex placito. C. de re. pmu. Spec. in ti. de act. ꝛ peti. §. ii. v̄si. si uero ue lis. ꝛ sequen.

¶ Que dicat actio directa ꝛ que utilis glo. in. l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iudi. Ci. in. l. si q̄s suo C. de fur. glo. in. l. consensu. ff. de actio. ꝛ obli. ꝛ ibi Bar. glo. in. l. curatorē. C. de nego. ge. ꝛ. l. actō. ff. eo. Bal. in. d. l. si quis seruo. adde no. in. l. qui stipen dia. C. de procu. uide Rapha. ful. in. l. fin autez. §. sed ꝛ is. ff. de rei uendi.

¶ Actione directa in utilem alterata pendente iudi cio an possit sequi condēnatio ex eadē instantia. uide Bar. in. l. q̄q̄. §. iulia. ff. de aqua plu. arcen. uide Spec. in ti. de acti. ꝛ peti. §. ii. v̄. hoc quoq; non est premittendum. ꝛ Jo. an. ibi in addi. ti. de sen. ꝓcla. §. qualiter. v̄. q̄ si lis. ꝛ de offi. iudi. §. deseruit. v̄si. quid si libellus.

¶ Qui solum habet actionē utilez cedendo eā nihil retinet apud se. ut no. ff. ad trebel. l. ex asse. Spec. in ti. de cessi. ac. §. i. v̄. sed pone. ꝛ ibi Jo. an.

¶ In quibus differunt actio directa ꝛ utilis. no. gl. in. l. actio. ff. de nego. ges. ꝛ in. l. curatozis. C. eo. ti. ꝛ Ci. in. l. i. C. de acti. ꝛ obli. ꝛ in. l. ex legato. C. ō lega. Bi. in regula ꝓ possessore. li. vi. Bar. in. l. i. ff. de acti. ꝛ obli. Spe. in ti. de act. ꝛ peti. §. ii. v̄. fi.

¶ Quibus casibus ꝓpetat utilis actio sine cessione no. C. de le. l. ex legato. ꝛ ibi Ci. ꝛ glo. ꝛ Ci. C. de acti. ꝛ obli. l. i. uide Bar. in. l. stipulatio ista. §. si sti puler. in penul. coll. de v̄bo obli. Jo. an. in addi. spec. de cessi. ac. §. i. v̄si. sed nunquid.

¶ An actio utilis sit datiua uel natiua. no. Ci. in. l. i. C. de acti. ꝛ obli. Bar. in. l. i. ff. eo. glo. in. l. pater ꝛ ibi Ci. C. de pac. cōuen. Bar. in. dicta. l. i. C. de acti. ꝛ obli.

¶ Actio directa ꝛ utilis non dat vni ꝛ eidez suo no mine. uide Bar. in. l. si heres institutus. ff. ad treb.

¶ An actio utilis ꝓferat directe. no. ff. de ꝓcu. l. in cause. §. fi. in glo. ꝛ no. C. de noua. l. si delegatio. in glo. ꝛ ibi Ci. no. ff. de mino. l. ꝛ si fine. §. sed q̄ pa pinianus. in glo. ꝛ Ci. in. l. si tibi. C. de here. uel ac. uendi.

¶ An actio perpetuet ꝓ citationē uel executionem no. ff. de eo ꝓ quem fac. eri. l. fi. in glo.

¶ Item an perpetuet per libelli oblatōnē. uide glo. in. l. i. C. q̄n li. princi. datus. Ci. in. l. ii. ꝛ ibi etiam glo. eo. ti. Item an ꝓ litis contest. no. glo. in. l. fi. C. de dolo. ꝛ glo. in. l. fi. C. de ꝓscrip. xxx. annoꝝ. ꝛ ibi uide. ꝛ. C. de temp. in inte. resti. pe. l. fi. in glo. ꝛ ibi per Ci. Bar. in. l. omnes. ff. de regu. iur. adde quod no. Bar. in. l. cum hereditas. la. ii. ff. ad trebell. ubi tractat an perpetuetur contra eum qui tenebat utili de quo dic ut ibi per eum.

¶ Actio prętoria est tempalis q̄n est contra ius ciui le. alias est perpetua. ut. l. in honorariis. §. sed cum rescissa. ff. de acti. ꝛ obli. uide Bar. in. l. iulia. in ꝓn. ff. de acti. emp.

¶ Actio quanto minoris repitur ciuilis ꝛ prętoria de quo in. d. l. iulia. in princi.

¶ In actionū multiplicatōe non gloriat iuris ꝓsul. ut. l. si ita fuero stipulatus. cum. l. se. ff. de noua. uiō do. Raph. ful. in. l. si quis certū. ff. si cer. peta.

¶ Actio directa. l. acquil. ꝓpetit habenti directū do miniū ꝛ utilis habenti utile. ut. l. item mella. §. leg. ꝛ. §. fi. cum. l. se. ff. ad. l. acquil.

¶ Actio ꝓsonalis de sui natura est perpetua. ut. l. ii. C. de consti. pecu.

¶ Quando actio dicat ꝓdita ad vindictā uel ad rē familiarem. uide Bar. in. l. prętor edixit. §. si dicat. ff. de iniuriis.

¶ An in actōne confessoria ꝛ negatoria q̄s precise cō pellat ad paciētiā. uide Bar. in. l. i. ff. ō no. op. nūc.

¶ Qualiter ꝛ quo respectu dicatur actio arbitraria ꝛ quomodo cognoscatur. uide Bar. in. l. hoc edicto.

UVA. BHSC. IyR_001

in prinçi.ff. de pubici.

¶An actio in factū oriat ex sentētia interlocutoria uide in.l.a diuo pio. in prin.ff. de re iudi.

¶An in actōne iniuriaꝝ debeat certa quātitas exp̄mi Bar. in.l. iniuriaꝝ. la.ii.ff. de iniuri.

¶An actio penalis duret anno. uide in.l. in bonoꝝ riis.ff. de acti. ⁊ obli.

¶Que actio detur ex contractu feudatario uel emphiteotico. Bar. in.l. in cōmodato. §. fi.ff. cōmo.

¶In quibus contractibus dentur actio directa et ōria. uide Bar. plene in.l. curatoꝝ.ff. de neg. ges.

¶Actio que dat ex equitate legis si me ⁊ titiū.ff. si cert. peta. non dicitur proprie actio licet aliquid de meo sit penes te. nisi factum precedat. Li. in.l.i. C. ubi cau. fisca. in. iii. q.

¶In causis piis ubi cōscientia stimulat ꝓducitur actio licet alias materia non sit apta ad productionē C. de religio. l. militis.

¶Quando actio subrogata in locum alterius sortiatur illius naturā. uide Li. in.l.i. §. ⁊ si non ignoramus. C. de rei uxo. acti.

¶Actio qñq; competit ad id ad quod nomen actōnis omnino repugnat nec illi ꝓportionat.ff. de aqua plu. arcen. l.i. §. de eo opere.

¶Actōnes sunt de iure ciuili.ff. de acti. ⁊ oblig. l. actionū. §. omnes. ubi tex. cum glo.

¶Que sit differentia inter actōnem petionem ⁊ ꝓsecutionem. uide.ff. de acti. ⁊ obli. l. actō in psonam.

¶Quomō debet intelligi q̄ sine actōne nemo experitur. uide Bar. in.l. si titius.ff. de v̄bo. obli. ⁊ adde casum in quo licet constet actionē non cōpetere tamē admittitur quis ad agendum paciente reo.ff. ad exhib. l. iulianus. §. quesitum.

¶Habens utilem actionem non potest dicere quez sibi obligatum quia non transfert utilis obligatio sic utilis actio. glo. in.l.i. C. de acti. ⁊ obli. tex. facit cōtra. in.l. in solutione. eo. ti. uide Bar. in.l.i.ff. de acti. ⁊ obligat.

¶Multe actiones psonales in rem scripte numerātur per glo. in.l. iii. §. preterea.ff. ad exhiben.

¶Actio appellat formula. uide i ꝓhemio. fftoꝝ. §. hoc igit. ⁊.ff. de fur. l. si seruus nauem.

¶Ubi non est ꝓuisum de actōne potest agi officio iudicis.ff. de annu. lega. l. quintus.

¶Quomodo cognoscat an actio detur ad vindictā uel ad extimationē. uide glo. no. in.l. cū emancipati. §. emācipatus.ff. de colla. bono. Bal. in.l. hec actio ff. de calumnia.

¶Actiones que oriunt ex maleficio uel quasi nō uident nasci ex obligatōne naturali seu iuregentiū sed solum ex ciuili uel pretoria. ut est glo. sing. insti. de iure naturali. §. ius autem gentiū. in v. pene. Sed aduerte quia illa glo. debet restringi in actōibus que dātur ad meram penā ⁊ hoc ideo quia iure naturali. i. diuino uel gentiū non tenet quis ad merā penam applicandaz aduersario. xii. q. ii. fraternitas. ⁊ ibi glo. nōt. sed ubi ex delicto datur actio ad rei restitutionē uel emendam quis tenetur de iure diuino.ff. de fur. l. fi. ⁊ sic debet intelligi quod ibi not. Bar. ⁊ insti. de obli. que ex male. nasca. in ꝓncipio. ⁊ sic debet restringi. quod notat Bar. in.l. ex hoc iure.ff. de iusti. ⁊ iure. que sunt bene notanda.

¶An actio utilis ⁊ directa nascant in materia feudali sicut in aliis contractibus. uide doct. ⁊ maxime do. Ja. de al. in lectu. sua noua. x. colla. in. c.i. §. silr de lege cozra.

¶An ⁊ quando actio ꝓpetat uasallo ꝓ re feu. uide per eundem. in. c.i. §.i. de inuesti. de re alie. fac. ⁊ in c. si uasallus. si de feu. fue. contro.

¶Quam actōnem intentat domin⁹ contra uasallū uide per eundem. in. c.i. §. sed nec alia. que fue. ꝓma cau. bene amit.

¶Quam intentōnem intentat dñs contra emptorē ad renouationē feudi alienati. uide eundez in. c.i. de cōtro. inter domi. ⁊ emp. ⁊ in.l.i. de ꝓhibi. alie. feu. per Federi.

¶Que actō preferatur an directa que est penes dominū. uel utilis que est penes uasallū. uide quod idē dñs Ja. notat. per quos fi. inuesti. in prin. ⁊ de.l. cozradi. §. similiter.

¶An id quod fuit deductū per modū exceptionis possit deduci per uiam actionis. Bar. in.l. fundum. ff. de except.

¶Que actio cōpetit ad illud quod quis sine facto suo amisit. uide Bar. in.l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no. oper. nunc.

¶Actio psonalis ut dixi supza non sequit fundum quod est regulare. fallit primo fauore ultime uoluntatis. ut.l. plane. ii. ⁊. §.i.ff. de le.i. Secundo si possidens bona dolū pticipasset. ut.l.i. C. si uen. pigno. aga. Tertio ex causa lucratiua. ut.l. fi. in prinçi.ff. de eo per quem fac. est. ⁊ in.l. pater dotē.ff. de do. ꝓle.

¶An ex eodem ꝓtractu det actio ad resoluendū cōtractū. no. in.l. exempto. §.i. ⁊. §. si quis uirginē.ff. de acti. emp. ⁊. l. quotiēs. §.i. in gl.ff. de usufruc.

¶An actio semel extincta resuscitet. no. glo.ff. de here. uel acti. uen. l. ii. §. fi.ff. de solu. l. qui res. §. aream. ⁊ ibi Bar. Li. C. si aduer. transact. l. ii. in prin. Bar. in.l. meuius. §. duobus.ff. de le. ii. in sexta oppositione.

¶An actio que datur ꝓ diuersis rebus sit vna uel plures. uide in.l. heredes. §. de plib⁹.ff. fa. hercis.

¶An actio psonalis transeat ad singularē successorez. no. gl. in.l.i. §. si heres.ff. ad trebel. ⁊ ibi Bar. uide eundem.ff. de aqua plu. arcen. in.l. si tertius. §. si quis prius.ff. de contraben. emp. l. fin. in fi. Bar. in.l. ii. C. de debi. ciui. li. xi.

¶Que sunt actōnes psonales in rem scripte. uide glo. in.l. iii. §. est autez.ff. ad exhibendū. ⁊ in.l.i. §. penul.ff. de interdict. glo.ff. de aqua plu. arcen. l.i. Bar. in. d.l. si tertius. §. si quis prius.

¶Actio qñq; datur in aliū ꝓpter inopiā alterius. no. glo. in.l. si apud quē.ff. de mino.

¶In quo differunt actōnes ex maleficio ab illis ex quasi maleficō. no. glo. in.l. fi. §. seruoꝝ.ff. nau. cau. stab. insti. de obli. que ex quasi malefi. §. fi. in glo. gl. in.l. sicut. C. de prescrip. xxx. an. insti. de acti. §. itē seruiana. ⁊. §. maxime.

¶Que sit actio vniuersalis que generalis que speti alis. Spec. in ti. de acti. ⁊ peti. §. ii. v. item vniuersalis actio. ⁊ no. q̄ quattuoꝝ. uide glo. no. in. c. ii. de libelli. oblati.

¶Que sunt actōes reuocatorie ⁊ quibus dent. no. glo. in.l. ii. C. si in frau. patro. ⁊ ibi Li. no. insti. de actio. §. item si quis in fraudē. in glo. idem glo. Bi. ⁊ Bar.ff. de bis. que in frau. credi. l. hac in factum.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si actio non est edita in libello an presumat inte tata. uide Li. in. l. edita. C. de eden. in. q. v.
¶ An actio qua tenet heres sit eadem cū illa qua te nebat defunctus. no Li. in. l. i. in fi. C. de his qui in prio. cre. lo. succ.
¶ An actio uariet ex detractõe uel adiectõe qualita tis. no Bar. in. l. denũciasse. §. q̃d tñ. ff. de adul.
¶ Que dicatur actio popularis 7 quare. no. ff. de pop. ac. super Rica.
¶ Quot sunt actões bone fidei 7 stricti iuris 7 in quibus differant. uide insti. de ac. §. actionũ. in glo. de excep. cum venerabilis. ubi glo.
¶ Actio directa non transit in cessionarium. glo. in l. quis ergo casus. ff. de peculio. glo. in. l. ea uero. ff. pro socio.
¶ An actõ que est inutilis principali sit utilis defen sori. uide in. l. 7 heredi. §. nos autem. ff. de pac. p gl.
¶ An actio que est inutilis cedenti sit inutilis cessio nario. no. ff. de fideiuss. l. cum his. 7 ibi Bar. glo. in d. l. 7 heredi. §. nos autem.
¶ Que sunt actões iudiciales 7 quibus ꝓpetant 7 de eaꝝ natura. no. glo. insti. de ac. §. preiudiciales. Bar. in. l. fundũ. cum. l. se. ff. de excep. Jo. an. in ad di. spec. de ordi. cog. super Rica. uide Spec. in ti. de na. ex lib. uen. §. porro.
¶ Actio ex testamento est stricti iuris quo ad ꝑstan dũ iuramentũ in lite. Bar. ff. de in litẽ iuran. l. alias sed quo ad fructus 7 accessiones est bone fidei. ut. l. i minoꝝ. C. in qui. cau. in inte. resti. non est neces. 7 ẽt quo ad alia que enumerantur. in. l. si heres generalit ff. de lega. i.
¶ Actione iniuriaꝝ tenet utens aliqua consuetudie uel statuto quo legi preiudicatur. glo. in. l. iniuriarũ. ff. de iniur. in v. usurpatum.
¶ Quare actio pro socio non oriatur nisi finita soci etate. uide Bal. in. l. i. circa fi. C. ut acti. ab hered. 7 contra here. incip. ubi etiã tractat an ex obligatiõe in diẽ nascat actõ ante diẽ. de quo dixi supra.
¶ Que sit actio ꝑpetua 7 que tempalis. uide insti. de perpe. 7 tempo. acti. 7 uide Bal. in. l. recepticia. ff. de consti. pecu.
¶ Actio q̃ iussu 7 actio mandati quomodo differãt 7 in quo cognoscant. uide Bal. in. l. si mandato. C. q̃ cum eo.
¶ An actio de peculio sit realis uel personalis. 7 an actioni reali accedat fideiussor. unde Bal. in. l. domi nũ. C. q̃. cum eo.
¶ Actio popularis cõpetit etiam forensi qui longo tempe stetit in ciuitate ꝺm glo. in. l. ii. §. penul. ff. ne quid in loco publi.
¶ Actio descendens ex statuto est stricti iuris. l. ex constitutionibus. ff. ad munici.
¶ An actio furti sit pnblica uel priuata. uide Bar. in Rica. ff. de popu. actio. 7 Bal. contra. in. l. aduer sus. C. de furt.
¶ Que dicatur actio ad uindictã. uide glo. in. l. cuꝝ emancipati. §. emancipatus. ff. de colla. bono. quaꝝ pro singu. allegat Bal. in. l. rei iudicate. §. i. ff. solu. ma. sed 7 socia uidet esse. in. l. pro herede. §. i. ff. de acq̃. here. adde quod dixi supra.
¶ Melius est habere directã actionẽ q̃ utilem. glo. in. l. mutius. §. si ꝓcuratoꝝ. ff. de ꝓcura. quod intel ligit quando alius utilem non haberet. alias utilis ꝑ ferꝝ directe. ut. l. iii. C. de noua.
¶ Actio qñq̃ sumit pro replicatõne. ut. ff. rem ra. ha. l. si siue. §. si in stipulatõne. qñq̃ pro obligatõne. ut. C. de epis. 7 cle. l. ii. qñq̃ pro retentõne. ut. C. ꝺ legi. l. non dubiũ. ꝺm vnũ intellectũ. qñq̃ pro defensi one. ut. C. de iur. 7 fac. igno. l. i.
¶ Qualiter agendũ sit contra canonicum qui perce pit fructus 7 cessauit a diuinis. no. glo. de offi. ordi. si canonici. li. vi.
¶ An actio sepulchri uiolati infamet. de iude. c. sic. in glo. penulti.
¶ Quando due actões cõpetunt ad uindictã 7 p vnam uenit maior pena imponenda q̃ per aliaꝝ si set actuꝝ est de una non agit postea ad aliam. ff. de iniur. l. preto. §. i. de accusa. de his. ii. q. vi. si q̃s ex plib⁹.
¶ Actio competit gubernatori ecclesie. de elect. c. querelam.

Actor ¶ Quis dicat actor vniuersitatis. no. ff. ꝙ cuiusq̃ vniuersit. no. l. i. in glo. super v. sindicum.
¶ An filiussa. possit esse actor vniuersitatis. no. i. l. item. §. fi. ff. ꝙ cuiusq̃ vniuersi. no.
¶ Que est differẽtia inter actorẽ sindicũ 7 procura rẽ. no glo. ii. q. vii. c. si quis erga epm. Inno. in. c. pe nul. de iura. calũ. glo. in. c. i. de obli. ad ratio. Inno. in. c. peritio. de ꝓcur. 7 in. c. fi. eo. ti. aliquid. xvi. q. vii. quoniã in quibusdã. Bar. in. l. actor. ff. rem ra. ha. Spe. in ti. de acto. ab vniuersi. const. p totũ. 7 ibi uide Jo. an. in addi. super Rica.
¶ Actor dicit qui uocat uel trahit aliquẽ in iudicio de vbo. signi. forus. Jtẽ dicit actor a tutore constitu tus in causa pupilli. ut. C. de appel. l. si actor. aliqñ dicitur actor constitutus ab vniuersitate. ut dixi supꝝ qñq̃ actor. i. castaldus. ut. ff. de offi. ꝑsi. l. ulti. insti. de iniur. §. sed pena. qñq̃ actor. i. aduocatus qui cãs agit. ut. C. ne lice. potentio. l. i. cũ si.
¶ Si actor agens rei uendicatõne ꝓponat vnaꝝ cãꝝ 7 succũbat potest ex alia causa agere. si vo nullã exꝑs sit tunc uidet omne ius suũ deduxisse in iudiciũ. unꝺ si absoluit reus quia actor non probauit. obstat sibi itez agenti exceptio rei iudicate. no. de libel. obla. c. ii. in glo. magna.
¶ Actor intentans vniuersale iudiciũ non habet ne cessario exprimere singulas res sed sufficit dicere peto talem hereditatem quia sum heres. no. glo. 7 doc. in c. ii. de libell. obla.
¶ Si actor negligit ꝓsequi causam potest reus mit ti in possessionẽ bonoꝝ actoris ꝓpter eius ꝓtumaciã no. de vbo. signi. dilecto. in glo. ii. quam uidet repro bare Spec. in ti. de ꝑmo 7 secũdo decreto. adde no. in. q. iii. §. spaciũ. §. q̃ fieri.
¶ Actor trahens reũ ad uetitũ examen pdit causaꝝ. C. de iurisdic. em. iudi. l. in crimiali. Idem si trahit reum ad diuersa tribunalia. no. de pur. cano. in. c. cũ dilectus. in glo. fi. glo. xi. q. i. inolita.
¶ Si actor proponit ineptã actionẽ reus absoluit 7 nihilominus si postea ꝓponit aptaꝝ tenet reus respõ dere. de iudi. examinata.
¶ Actor non cõpellit iurare ex quo plene ꝓbauit. uide no. in. c. ii. de proba.
¶ Actor ante libelli oblationẽ cautionẽ prestat de li te conte. 7 de omni dãno restituẽdo reo si perdat. iii. q. iii. §. libellũ. unꝺ qꝺ no. i auc. offerat. C. ꝺ li. ꝓtes.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Actori non reo incumbit onus ꝓbationis. ff. de proba. l. ii. vi. q. v. ꝙ autem.

¶ Quid si concurrant actor ⁊ reus in ꝓbationibus faciendis quem debeat iudex primo admittere. uide Bar. in. l. si queramus. ff. de testa.

¶ Actore non ꝓbante reus debet absolui hoc est regulare. C. de eden. l. qui accusare. ⁊ in. l. actor ꝙ assseuerat. C. de ꝓba. quod intellige nisi ꝓ actore sit ius cõe quia tunc etiã si nihil probaret iudex debz ferre sententiã ꝓ eo ꝑm glo. no. in. c. cũ ecclesia vulteranã. ỏ elec. ⁊ in. c. i. ut eccles. bene. doc. in. d. l. qui accusare. ⁊ in. l. sicut. §. sed si querat. ff. si ser. uendic. Bar. in. l. si prius. ff. de no. op. nunc. Item aduerte quia licet intentio actoris sit de iure cõi fundata si tñ reus aliquid ꝓbet incõtrariũ licet non plene. facit tñ ꝙ presumptõ que erat pro actore sit dubia. alio casu uenit sententia ferenda pro reo ꝑm Bal. in. l. i. C. de ꝓba. ⁊ in. l. in bone fidei. C. de reb. credi. Bar. in. l. admonendi. ff. de iureiu. v. sed quero qd si actor. Joan. c. fi. eo. ti. do. Anto. in. c. post electionẽ. de ꝓcess. preben. ⁊ in. c. fi. de succes. ab intesta. ubi est tex. ualỏ notabi. ꝙ ad excludendã intentionẽ actoris sufficit ꝓbatio ꝑ admicula ⁊ semiplena. ad idem quod no. in cle. fi. de rescrip. ⁊ quod no. Bar. in. l. non solum. §. sed ut ꝓbari. ff. ỏ op. no. nunc. que sunt bene notãda. adde ad materiã qõ no. vi. q. v actor.

¶ Actor debet sequi forꝝ rei. ut. l. i. C. de iuris. om. iudi. de fo. ꝓpe. cum sit generale. xi. q. i. experientie. ⁊ c. si quisq̃. ⁊ l. fi. C. ubi in rem actio. de foro compe. si clericus.

¶ Actor qui plura adducit copulatiue debet omnia probare. secus si disiunctiue uel diuisim. no. Hosti. i c. olim. de rescrip.

¶ An actor in petitiõe sua possit non solũ facere mẽtionẽ de actione sua sed etiã de replicatõne aduersus exceptionẽ rei puta peto a te. x. ex causa mutui non ob. pacto de non petendo quia tu postea fecisti pactũ de petendo. no. Jo. an. post Jnno. in. c. cuz bertold9 de re iudi. Bal. in. l. pacta que contra. C. de pac. et in. l. tale pactum. §. qui ꝓuocauit. ff. de pac. ⁊ est cõclusio ꝙ sic. qõ tene menti. qz habui de facto.

¶ An actore excõicato labat termi9 reo. no. Jnno. in. c. prudentiã. de offi. delega. in antepenul. col. i fi.

¶ An actor excõicatus debeat citari quando agitur de ipsi9 ꝓiuditio. Jnno. tenet ꝙ sic. in. d. c. prudẽtiã.

¶ An ꝑ actore absente sed non ꝑ ꝓtumaciam possit ferri sententia diffinitiua. no. Bar. in. l. properandũ. §. sin autem reus. C. de iudi. adde ꝙ actore absente ⁊ reo instante procedit ad sententiã diffinitiuã. ut in c. causam. de do. ⁊ contu.

¶ Actor fundans se ex contractu debet ꝓbare ꝓtractum precessisse petitionẽ. Bar. in. l. non solum. §. si cum. de no. op. nunc. ⁊ in. l. ⁊ an eadem. §. actiones ff. de excep. rei iudi.

¶ An actor possit ꝑticulariter petere qõ sibi debeat. Bar. in. l. scire debemus. ff. de vbo. obli. ⁊ in. l. incõmodato. §. duobus. ff. cõmo.

¶ Quando agens ex iure cessio teneat edere instrumentum cessionis ante litis contest. uide Bar. in. l. si duo. ff. de solu.

¶ An actor teneat actionẽ exprimere ubi est certuz actionẽ competere ſz dubitat de noie actõis. Bar. i l. gallus. §. si cuius. ff. de libe. ⁊ postu.

¶ Actori fauemus in ꝓcedendo sed reo in decidẽdo Jo. an. in regula cuz sint iura ptiũ. li. vi. de resti. spocum ad sedem. in glo. ii. in fi. Bar. ⁊ Alnge. in. l. si qs intentione ambigua. ff. de iudi.

¶ Licet actor habeat pro se fundatã intentionẽ põt. tñ sponte in se onus ꝓbandi suscipere non tñ ad id cõpelli potest neqz etiã iurare ⁊ non ualet contraria consuetudo. tex. in. c. ii. de proba. ⁊ in. l. cum uirum. C. de fideicõmis.

¶ Actor qui fecit inducias pricipali debitori si vult agere contra fideiussorẽ repellit ab agendo si per fideiussorem petat cessio ⁊ opponit de bñficio cessionis. ff. de solu. l. sticum. §. penul. ff. de vbo. obl. l. scio. §. fi. de pac. l. utiqz. cũ. l. se. ff. man. l. si fideiusso9. §. qdam. in glo. C. de preci. impa. offe. l. quotiẽs. Bar. in. l. idem. §. fi. ff. de pac.

¶ Actore plene ꝓbante intentionẽ suam ⁊ reo semi plene exceptionẽ deferendũ est iuramentũ actori. ⁊ reus condemnandus. Spec. in ti. de iureiuran. §. sup v. quid si actor. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An is qui agit depositi ⁊ ꝓbat cõmodatũ ꝑ testes uel cõfessionẽ aduersarii debeat obtinere. uide Spe. in ti. de acti. ⁊ peti. §. i. super v. hoc quoqz.

¶ Actor cõpulsus a iudice litigare potest esse in iudicio licet sit excõicatus. uide glo. fi. in. c. significauit. de offi. ordi. Jnno. in. c. exceptõnẽ. de excep. ita limita. c. intellexim9. de iudi. ⁊ adde ad ea que dico ibi in repetitione.

¶ An actori sufficiat fundare intentionem suam ex causa sufficiẽti. uidet ꝙ non. de re iudi. abbate. li. vi. in glo. in v. in reo.

¶ An actor possit cõuenire reũ super pluribus psonalibus actõnibus cora diuersis ordinariis uel super vna coram ordinario super alia coram delegato. gl. et doc. in. c. fi. de rescrip.

¶ Actor interdum se absolui petit. de rescript. dilectus. ii.

¶ Actor debet se subscribere in libello. de libel. obl. c. i. quod non seruatur.

¶ Actore excluso ab agendo potest reus causam in rescripto ꝓhensam ꝓsequi cora eodem delegato. licet impetrato ab actore. de quo dic ut in. c. ex cõquestione. de resti. spo.

¶ Reo ꝓtumace actor mittit in possessionẽ ecclesie qñ ecclesia petit ut propietas. de do. ⁊ contu. c. ii. facit. c. i. ⁊. ii. de eo qui mit. in pos. secus si petit ut titulus beneficii. ut i. c. i. de eo qui mit. in pos. li. vi.

¶ An actor debeat esse presens qñ constituit a tutore uel curatore. Spe. in ti. de acto. uidet dicere ꝙ sic Bar. in. l. actor. ff. rez ra. ha. nihil dicit de presentia actoris sed de presẽtia curatoris per. l. curatorẽ. C. qui dare tu. pos. uide tex. in. l. i. C. de actore a tuto. seu cura. dan. insti. de cura. §. fi. ff. de tutel. l. solet.

¶ Actor non potest post li. contes. sine causa reuocari sicut nec ꝓcurator ut est tex. cum glo. in. l. itez eoꝝ §. actor. ff. ꝙ cuiusqz vniuer. per mortẽ tñ principal etiã post litis contes. censet reuocatus. uide tex. i cle. fi. de procu.

¶ An actor datus ab aliquo teneat appellare. uide in. l. si actor. C. de appel. ⁊ ibi Bal.

¶ Actor qui aliũ citari fecit non cõparens in termino ꝓdemnat in expensis ⁊ itez citatio sibi non ꝓmittitur nisi sufficienter caueat de ꝓparendo in termio. ut

UVA. BHSC. IyR_001

in.c.i.de do. ⁊ contu.li.vi.

¶ Actor debet esse cum iuribus suis patus. ut.l.si quando. C.de dilat.

¶ Si actor ⁊ reus simul uadunt ad iudicē ⁊ quilibz petit se primo admitti.uide Bar.⁊ Ang.in.l.si que ramus.ff.de testa.

¶ Si actor habet rōnabilem causam agendi licet error in nomine actōnis error ille propterea non uiciat de iure canonico.ſm Inno.in.c.exaiata.de iud.sec⁹ de iure ciuili.ut idem no.in.c.dilecti.eo.ti.

¶ Actor debet semper intentōnem suā fundare sup illa causa super qua ius fundat se ⁊ non debz querere causam extraneā.ita dicit Inno.in.c.cum sit.de fo. ppe.facit.l.si duo patroni.§.iii.ff.de iureiurā.

¶ Actor ꝙuentus a reo non potest recōuenire reum qz reconuentio intelligit respectu primi qui cōuenit de mu.pet.c.ii.in glo.ii.

¶ Actor qui administratōnē recepit a lege potest pe tere restitutionē in integr̄ sine ſpeciali mandato ſm Inno.in.c.suscitata.de resti.in inte.

¶ Actore presente ⁊ reo absente uel econtra qualit̄ procedi debeat.plene habet in.l.pperandū. C.de iu di.⁊.l.post edictū.ff.eo.glo.in.c.prout. de do.⁊ cō tu.⁊ in.c.per tuas.de appel.

¶ Actor inueniens reuz coā iudice potest sibi offer re petitionē suā.⁊ reus tenet habere inducias.ō offi. dele.causam.⁊ ibi de materia per Inno.

¶ Quando plures possunt esse iudices in una causa actoris est electio. C. de epis.⁊ cleri.l.cū clericis. in prin.⁊ in auc.habita. C.ne fi.pro pal.

Actus. An actus qui non ualet ut agitur uale at ut ualere potest.no.Li.⁊ Bal.in.l. non codicillum. C.de testa. Bar.⁊ do.me⁹ Raph. cuma.in.l.i.§.si quis ita.ff.de vbo.obli.

¶ Actus positiuus uel affirmatiu⁹ potentior est ad inducendū consensū.i.ad exprimendā uoluntatē q̄ p uatiuus uel negatiuus.dictū est Inno.in.c.ueniens. de fi.presbi.in glo.i.circa fi.glo.de consti. cū accessis sent.docto.in.c.dilectus.de cap.mo.in glo.sup vbo uotum.dicā infra sub dictōne factum.

¶ Actus actiuor sunt in paciente bene dispositio.de spon.iuuenis.i.q.i.p ysaiam.ff.si qua.pau.fec.dix. l.i.§.cū arietes.ff.ad.l.acquil.l.si ex plag.§. taber narius. de peni.di.i.medicina. no.Jo.an.de sen.ex co.romana li.vi.sup v.per hanc.

¶ Ubi sunt duo actus paris potentie quia tunc reie cta consideratōne temporis inspicitur quis sit poten tior.de iureiur.c.ea te.⁊.c.intellecto.de sponsa.c. si cut.⁊.c.si inter.ubi plene de hoc in regula qui prior. li.vi.⁊ in.c.si a sede.de preben.eo.li.

¶ Actus exterior non tantū remunerat q̄tum uolū tas.de peni.di.i.si cui.etiā non secuto actu exteriori punit mala uoluntas.de peni.di.i. si quis non dicaz rapere.⁊.l.si is qui cum telo. C.ad.l.cor.de sicc.de peni.di.i.cogitationis.

¶ Sine actu exteriori quis dicit homicida ⁊ etiam martir si uoluntarie passus est pro christo subire mar tiriū.de pe.di.i.nunq̄d Laym.

¶ Actus iudiciales possunt fieri per seruū ⁊ pupillū Bar.in.l.de pupillo.post pn.ff.de no.op.nunc.

¶ Actus iudiciales semp sunt fiendi ad postulatōez priū.in.l.properandū.§.⁊ siquidē. C.ō iudi. Bar. in.l.iiii.§.hoc autem.ff.de dam.infec.ff.iudi.sol.in l.si quis apud.Bal.in.l.cessante.⁊ in auc.qui semel C.qūo ⁊ quando iudex.

¶ Actus interdum sumit̄ pro gestione negocior uel rationū.ff.de nego.ges.l.eū actū.ff.de cōdi.⁊ demo. l.cum seruus.in fi. Interdū sumit̄ pro vna spetie ser uitutis predialis.ut.ff.de ser.urba.pdi.l.i.§.i.ff.de iti.actuq; priua.in rubro ⁊ nigro. generalit̄ vo sumit̄ pro omni quod agit̄.ut.ff.de vb;signi.l. labeo.

¶ Actus resoluit̄ in potentiā.xxii.q.ii.c.faciat hoc de eo qui mit.in pos.c.ii.de elec. cōmissa.§.i.li.vi. ff.de statib.l.iii.§.si quis.de preben. licet episcopus li.vi.ff.de le.ii.l.i.

¶ Actus naturalis non resoluit̄ in ciuilem ex vbis sed ex interpretatōne.xi.q.iii.reuera.de bap. debitū de temp.ordi.litteras.ff.de lib.⁊ postu.l.gallus.§. ⁊ quid si tantū.⁊.§.nunc de lege.de conse.eccle. uel alta.quod in dubiis.

¶ Actus proximi magis sunt attendendi q̄ remoti de pe.di.ii.radix.⁊.c.sicut enim.de cā pos.⁊ ppie. cum ecclesia.ff.de condi.ob tur.cām.l.si ob turpez. xliii.di.sit rector.xxiii.q.viii.conuenior.no.ff.de ac qui.pos.l.iii.§.ex pluribus.no.lxxxvi.di.non satis. de homici tua.⁊.c.exhibita.

¶ Actus legittimi non recipiūt conditōnez nec diē regula.actus.de regu.iur.li.vi.insti.de vbo.obli.§. in diem.⁊ ibi inde glo.que incipit sed nunq̄d.ff.de re gu.iur.actus legittimi.ubi etiā de hoc.

¶ Qui dicant̄ actus legittimi. uide glo.in.l.i.C. de adopt.

¶ An ex uno actu tantuz aliquid uerificet. puta an ex una gestione quis dicat̄ gestor.uel ex vno actu mer cancie dicatur mercator.uide glo.in.l.i.§.i.ff.de tri bu.Bar.in.l.mariti.§.questa.ff.de adul.pleniusin l.seruis legatis.in prin.ff.de le.iii.

¶ Actus aliquādo accipit̄ pro potentia.ut no.glo. in.l.ii.in glo.ii.ff.solu.ma.adde qō dixi supra.

¶ Actus in dubio debet semper interpretari magis ut ualeat q̄ ut pereat.ut.l.titia.§.luciusf.de le.ii. l.gallus.§.⁊ quid si tantū.ff.de libe.⁊ postu.l. quo tiens.ff.de rebus dub.

¶ Actus agentiū non operant̄ ultra eor intentiōez ut.l.non omnis.in prin.ff.si cer.pet.a.sed qñq; preter ut.l.si is.§.si libero.ff.cōmoda.⁊.ff. de vbo.obli.l. qui rome.§.augerius.

¶ Actuū quidā sunt publici.ut tutela ⁊ cura.⁊ qui dam sunt ciuiles ut iudicare ⁊ arbitrare. quidam cō munes sicut procurare.no.Jo.an.in.c.pia.ō excep. super glo.in v.olim.li.vi.

¶ An actus qui expedit̄ per litteras sociat̄ effectū anteq̄ pars recipiat litteras. no.in.c.apostolice. de clerico excōi.ministrā.

¶ Actus sunt personar̄ siue suppositor ſm phm. ⁊ ideo pluralitas personar̄ inducit pluralitatē actuum ita no.in.c.in genesi.de elect.

¶ Actus secundus dependens a primo habente cer tam formā intelligitur sub eadem forma compositus ff.de serui.rusti.pred.l.qui duo predia.de rescrip.su per litteris.in fi.

¶ Actus confirmatus ab alio denominat̄ a confir mante.ff.de testa.tu.l.iii.de offi.dele.dilectus.de p ben.si eum.li.vi.

¶ Quod inducit̄ de eo quod est in actu inducit̄ de eo quod est in potētia seu aptitudine.ut.l.si uero.§.

UVA. BHSC. IyR_001

de uiro.ff.solu.ma.ff. de transac.l.⁊ post rem.ff. de sta.ho.l.qui in utero .ff.de ser.ur.prædi.l.foramen. ff.de testa.mili.l.penul.de pe.di.i.omnis iniquitas ⁊.c.noli. ⁊.c.si cui.xlvii.di.quod ad'nos.i.q.i. qui studet.de homi.si aliquis.de re iudi.cū olim.de offi. dele.ex parte.insti.de actio.§.preiudiciales. in glo. pro constanti.

¶Actus sunt note passionū eaꝝ que sunt in anima de pe.di.i.§.potest.de presump.ex studiis.de simo. ⁊ si questiones. C.de condi.inde.l.penul.⁊.l.is qui de tu.⁊ cur dan.ab his.xliii.di.sit rector.prope finē xciii.di. legimus.

¶Actus naturaliter prior est q̄ potentia. ꝟz sanctū tho.parte.i.di.iii.ar.i. Item est melior ea.parte.i. q.xcv. ar.i.

¶Actus morales specificant' ex fine. sanct⁹ tho.i. scōe.q.i.ar.iii. Item.q.xviii.ar.vi. Itē in tertio di. xviii.ar.iii.⁊ iiii.

¶Actus morales habent ratōnem rectitudinis uel peccati propter bonitatem uel malicīa. uide san.tho. scōa scōe.q.xxi.ar.ii.

¶Ad actum meritorium duo requirunt' ꝟz sanc.tho. in 2°.di.xxviii.ar.iii.⁊ di.xxvi. ar.vi.

¶Actus anime extendit se ad ea que non sunt. uiō sanc.Tho.in scōo.di.vii.ar.v.

¶Actus dicit' durare dupliciter.uide p eundem in quarto.di.xv.ar.lvii.

¶Actus aliqui imediate ordinant' ad eundē dupl'r sanc. Tho.in iiii.di.xxxiiii.ar.x.

Actum. Non dicit' actū cum aliquid supest ad agendū. C.ad sille.l.cū silleianū.⁊.l. i.ff.de in ius uocan.vii.q.i.nihil.no.de sacra uncti. c.i.in glo.iii.⁊ glo.in.c.pastoralis.de sacra.iter.l. si vnus. C.de testa.

Actiuus. Quando uerba possunt intelligi tā in actiua q̄ in passiua significatione qualit' intelligant'.uide Bar.in.l.ii.in fi.ff. de duo. re.⁊ in.l.si uxor.§.si quis plane.ff.de adul.

Accurrius. Hic fuit florentinus. ut no.gl. in auc.de nup.in prin.

¶De ethimologia hui⁹ nomis.uide glo.in.l. facta si in danda.ff. ad trebel.

Aculeus. Quid sit dic primus motus. xxxii. q.v.si paulus.uel ponit' pro cogita tōne.vii.q.i.q̄uis.ul' est pena ⁊ ponit' pro pena.xvi. q.i.similiter.in fi.xxiii.q.iiii.quidam.in fi.

Accusatio Accusator Accu satus. Quid sit accusatio. dic q̄ est alterius cri minis p libellū ad vindictā solemnis facta delatio. C.qui accu.non po.l.non ignorat.⁊.l.cum rōnibus.ff.de accus.l.libellor.ii.q.vii.plerūq;.⁊ in l.i.C.de priua.delic.Bal.aliter diffinit. in.l.i.C. de delic.defunc.

¶Si inhabilitas accusatoris est occulta oportz reū de illa excipe si tamē non excipit potest iudex eum ex officio repellere.no.ō accu.c.i.etiā contradicēte reo ii.q.vii.alieni.Archi.ii.q.vii.querendum. glosa de accu.nulli.

¶Si accusator differt causam ꝓsequi poterit reus post annū ꝓmoueri. C.de mu.⁊ ho.l.reus.

¶Accusatore absente an reus possit ꝓducere testes ad sui defensionē.de accu.licet.⁊ reo contumace pōt accusatori imponi silentiū quando ex actis cause ap paret id per quod accusator non debet admitti ad ac cusandū.de accu.ueniens.

¶Si obiectum sit crimen contra aliquē in modū ex ceptionis ⁊ reus sit absolutus an possit postmodū de illo crimine accusari.uide de pur.cano.cū dilectus.

¶Domestici repellunt' cōiter ab accusando. C.qui accu.non pos.l.si quis ex familia.⁊.l.sequen.Hosti. in summa.de accusa.§.quis possit.vsi. quid ergo de comitibus.

¶An laicus possit accusare clericum.no.in.c.de ce tero.⁊ in.c.ex pte.a.de testi.⁊ de accusa.cum.p.mā conel.⁊.c.cum oporteat.⁊.c.qualiter.ii.q.vii. in sū ma.⁊ per totum.

¶An sponsus possit accusare sponsam de adulterio uide glo.que allegat iura.i.c.quēadmodū. ō iureiu.

¶An pendente accusatōne mariti contra uxorez de adulterio teneat' maritus illi reddere debitū.no.glo. xxxiiii.di.si cuius.in glo.magna.faciūt no.in.c.ii.ut lite pen.adde.v.di.ad eius vo concubitū.

¶An uxor possit accusare maritū ō adulterio.sicut econtra.no.in.l.i.C.de adul.de diuor. gaudemus. §.fi.de conuer.coniug. ex publico. de procura.tue. ⁊ ibi per docto.

¶An episcopus qui scienter ꝓmouit indignū uel ir regularem possit illum de tali crimine accusare seu ō eū inq̄rere.no.Inno.de cler.piug.diuersis fallaciis.

¶Qui sunt casus in quibus potest aliquis sine accu satore damnari.no.glo.⁊ Bar.in.l.ii.§.si publico. ff.ad.l.iuli.de adul.glo.⁊ doc.in.c.i. ut eccle.bene. de hoc in.l.rescripto.§.si quis.ff.de mu.⁊ ho. glo. ii.q.i.de manifesta.que enumerat.viii.casus.ō ordi. cog.cum dilectus.glo.insti.de publi.iudi. in princi. adde quod no.Inno.in.c.dilecto.de sen.exco.li.vi. ⁊ de elec.bone memorie maguntino.

¶An quis accusari possit post mortē.dic.q̄ non re gulariter. C.si reus uel accusa.mor.fue.l.i.ii.⁊.iii. fallit in casibus qui no.per glo.qui fi.sint le. causāq; el.ii.bona glo.xxiiii.q.ii. in summa. gl.de sen.exco. a nobis.⁊ xxiii.di.quorundaz.glo.lxxxvii.di.neq; . glo.de hereti.si quis episcopus.docto.in.c.accusat⁹ eo.ti.li.vi.

¶Quis possit accusare matrimoniū.no.Inno.qui ma.accu.pos.super Rica.⁊ in.c.pe. Spec.eo.ti.fa cit.xxxv.q.vi.c.consanguineos.Hosti.in summa.ti. qui matri.accu.pos.§.ostendimus.

¶An accusatus ⁊ absolutus possit de eodem crīne itez accusari. dic q̄ non regulariter. fallit in casibus no.per glo.ii.q.iii.habet hoc propriū. C. de accus. l.iii.adde iii.q.vii.in glo.sume.adde glo.magistraz. de elec.cum dilectus.⁊ in.c.de his.de accu.in gl.pe.

¶An accusatus debeat ſm ius canonicū se inscribe re ad penā talionis.dic q̄ sic.fallit in aliquibus cāib⁹ no.per glo.ii.q.viii.in summa.de ꝓcu.tue.de accu. super his.iii.q.iii.§.aliqñ.in ter.⁊ glo.xv.q.iii.de crimine.in glo. plene per Hosti.in summa.ti. de ac cusa.§.qualiter.

¶An ⁊ quales admittant' ad accusationē seu repel lant' ab ea.habet'.iii.q.v.per totum.ff.de accu.p to tum.adde q̄ frequēter ⁊ libenter litigans non admit tit' ad accusandū.iii.q.v.suspectos.⁊.c.similiter. et c.nullus.quod est bene notandum.Hosti.in summa eo.titu.§.ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que ſolemnitates requirunt tam in libello q̃ in actis iudicii accuſatorii. no. in. l. libellor. ff. de accu. ii. q. viii. p totũ. adde. v. q. ulti. epiphaniũ.

¶ An hiſtriones poſſunt accuſare. dic q̃ non. iiii. q. v. c. i.

¶ An abſens poſſit per litteras accuſare. dic q̃ non v. q. ii. relatum.

¶ An quis teneat accuſare. ſanct. tho. ſcõa ſcõe. q. lxviii. ar. i. dicit q̃ ſi crimen eſt publicũ ꝛ quod uergit in detrimentũ reipublice tenet quis ad accuſandũ dũ modo ſufficienter probari poſſit alias ſecus. ꝛ de hac materia an quis poſſit compelli ad accuſandũ. adde glo. ii. q. vii. qua propter. glo. xxii. q. i. ſi quis per capillũ. glo. xcvi. di. in ſcripturis. glo. iiii. q. v. c. i. glo. ꝛ Archi. v. q. vi. epiphaniũ. adde q̃ in crimine homicidii poteſt quis cogi ad accuſandũ. Bar. in. l. in eu ff. de accu. Ange. ibi contra.

¶ Accuſatio reddit uitioſa tripliciter. ut habetur ii. q. iii. per totum. uide ſanc. Tho. ſecunda ſecunde. q. lxxviii. ar. iii.

¶ An emuli admittant ad accuſandum. uide. ii. q. vi. decreto.

¶ An ſubditus poſſit accuſare prelatum de ſimonia uel ipe puniri monitione non premiſſa. uid. i. q. vii. requirit. ii. q. iii. §. ex multis. de accu. inq̃ſitionis.

¶ An ille qui iurauit ſe non accuſaturꝝ. poſſit poſtea mutata uoluntate accuſare uel denunciare. nõ. de accuſant. ueniens de iureiuran. quemadmodum glo. ꝛ Bar. in. l. ſi maritus. §. ſi negauerit. ff. ꝺ adul. xxiii. qõe. iiii. ſi illic. in glo. adde q̃ me. cauſa. ad audientiam. de cognat. ſpirituali. tua nos. xiii. di. nerui teſticulorum.

¶ An quis poſſit accuſari de crimine de quo ſemel egit penitentiã nõ. glo. xxxiii. q. ii. admonere. xxxiii. q. iiii. ſi illic. de temp. ordi. c. fi. xxvi. q. v. quicumq̃. ii. q. iiii. mennã. ꝛ c. habz. ubi diſtinguit inter crimẽ publicũ ꝛ priuatũ. adde. ff. de fur. l. qui ea mente. vi. q. i. qui crimen. de diuor. gaudemus. de accuſa. c. accuſaſti. ꝛ c. ſuper his.

¶ An iura loquentia in accuſatõne habeant locũ in denunciatione. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de denũc. §. i. q̃ no. pro ſtatutis.

¶ An iura loquentia in accuſationibus habeant locum in inquiſitionibus. Jo. an. in. c. frequens. de reſti. ſpo. li. vi. ꝛ quid econtra. uide glo. in. c. in fidei fauorem. de hereti. li. vi.

¶ Qui deſiſtit ab accuſatione ciuili non admittitur ad criminalem ſuper eodem facto. Bar. in. l. qui deſtitit. ff. ad turpil.

¶ Uſq̃ ad quod tempus licet deſiſtere ab accuſatõne ſine pena. Bar. in. l. queſitũ. ff. ad turpil. ad materiã adde no. de accu. licet. de col. dete. c. i. ꝛ ii. ꝛ v. q. vi. epiphaniũ. ii. q. i. prohibentur.

¶ An clericus poſſit repelli ab accuſatione laici ſi ꝺ eu agit criminaliter. glo. ſentit q̃ non. quãdo eſt crimen non inferens penã mortis. xxiii. q. iii. maximianus. alias ſecus. ut Jnno. no. de homic. poſtulaſti. ꝛ c. tua. adõ tex. xxiii. q. v. vnũ ſolũ. doc. ne cle. uel mo. ſententiã. no. Jnno. de accu. cũ. p. mãconella.

¶ Accuſari poteſt de crimie quis uſq̃ ad centũ annos ſm cano. Jo. an. de probatõ. licet. ſuper glo. ii. Archi. xi. q. iii. preſbiteri. adde q̃ ſm ius ciuile uidetur terminus. xx. annorum. ut. C. de fab. l. querela. fallit tamen in caſibus ibi notatis.

¶ An accuſatio incepta uiuente reo poſſit poſt eius mortem continuari. Bar. in. l. in ſenatus. §. ſi ꝓpter ff. ad turpil. adde inſti. de perpe. ꝛ temp. actio. §. nõ omnes. ꝛ in. §. penales.

¶ An unica ſententia poſſit abſolui accuſatus ꝛ accuſans de calũnia condemnari. uide Bar. in. l. athletas. ff. de bis qui notã. infami. §. i. ꝛ. l. athletas. ff. de falſi.

¶ An ſi accuſator renunciauit proceſſui poſſit ex eadem inſtantia iudex officio ſuo procedere. Bar. in. l. ſi maritus. §. ſi negauerit. ff. de adulte. ꝛ in. l. i. §. fi. ff. de queſtio.

¶ An in eodem libello poſſint accuſari falſi teſtes. ꝛ is qui eos produxit. Bar. inquit q̃ ſic. in. l. nihil. ff. de adul. adde qõ no. glo. ii. q. i. prohibẽtur. lxxxi. di. maximianus. in quibus tractatur an plures poſſint ſimul in eodem libello accuſari. de quo uide quod dicam infra.

¶ An accuſans ad inſtigationẽ alterius excuſetur a pena calũ. uide no. in. l. athletas. §. calũniator. ff. de bis qui no. infa. ꝛ. l. athletas. ff. de fal.

¶ An accuſator in cauſa criali poſſit ibi eſſe teſtis. ꝺ conſan. ꝛ affini. c. i. Jnno. qui ma. accuſa. poſ. ſuper Rica. glo. iiii. q. iiii. in ſumma.

¶ An in accuſatione requirat monitio. glo. ꝛ doc. ꝺ accu. c. ii. de ſimo. licet hely. in glo. iii. glo. ii. q. vii. ſi quis erga. Spec. in ti. de prepara. iudi. §. i. v̈ſi. item circa parteſ. glo. ii. q. vii. accuſatio. glo. ii. qõne. viii. perſcripta.

¶ An accuſatione pendente quis poſſit ꝓmoueri. doc. de accuſa. omnipotens. Archi. lxxxi. di. tantis Baniel. uide in. l. reus delatus. ff. de mu. ꝛ bono. de materia in. c. accedens. de accu. ꝛ in. c. accuſatuꝝ. de ſimo. in quibus uidet ꝓbari q̃ accuſatus de crimine etiam anteq̃ probet uel pronuntiet illud ꝓmiſiſſe pendente accuſatione non admittit ad honores quod eſt ueꝝ quando ꝓpter ſolam accuſationẽ accuſatus eſt infamis apud bonos ꝛ graues uiros. alias ſecus dictũ eſt ſingu. Hoſti. ꝛ Jo. an. in. c. meminimus. de accu. quod no. quia ita conſului.

¶ An pendente accuſatione poſſit quis adminiſtrare uide. viii. q. iiii. nonne. ꝛ quod no. glo. inſti. de ſuſpe. tuto. §. ſi quis autem.

¶ An clericus paup debeat habere expenſas ab epo cum eum accuſat. uide de accuſa. c. ex parte. glo. ꝛ Archi. ii. q. vii. c. ſi quis nos. Spec. in ti. de inqui. §. fi. v̈ſi. quid de clerico.

¶ An ꝛ quando clericus admittat ad accuſandum clericũ. no. glo. ii. q. vii. in ſũma. ꝛ c. ſi q̃s. v̇. ex bis.

¶ An monachus uel uxor accuſantes abbatem uel maritum debeant habere expenſas. uide de accuſa. ex parte. ꝛ c. cum olim.

¶ An monachus admittitur ad accuſationẽ clerici uide. ii. q. vii. in ſũma. ꝛ c. ſi q̃s. v̇ ex bis. uide glo. ii q. vii. cũ paſtoris. que dicit eo caſu non requiri licentiam abbatis.

¶ An plures accuſatores admittantur ſimul cõtra vnũ. glo. ꝛ doc. in. c. i. de collu. dete. in glo. i. ii. q. i. in primis. in glo. in v̇. accuſatores. Jnno. in. c. ſuper bis. de accu. in glo. ſua que incipit a ꝓmotõne. glo. i c. cupientes. §. ſi uero. in v̈ſi. ſi duo. de elec. in vi. Jnno. de accu. cum olim. in v̇. idoneus. glo. ꝛ Jnno. de

UVA. BHSC. IyR_001

purga. cano. quotiens. ⁊. c. cū dilectus. Archi. ii. q. iii. euphemiū. v. q. vi. epiphaniū. ubi p Archi. Bar. in. l. iii. in. §. si plures. ff. de sepul. uio. ⁊ in. l. si plures. ff. de accu. glo. ⁊ doc. de elec. cuz dilectus. glo. ii. q. v. habet. glo. de tempo. ordi. c. fi. glo. xvii. q. iiii. reū. Spe. de accu. §. i. v. quid si uulneraſti. adde glo. C. de accu. l. ſi accuſatoribus. ⁊ ibi Ci.

¶ An preſumat q accuſatio malo animo fiat, uide ii. q. vii. ſi quis epiſcopus. ubi glo. vi. q. i. ſi omnia. que incipit hic canon.

¶ Accuſator deſiſtens ab accuſatione non poteſt poſtea de eodez facto agere ciuiliter. no. in. l. qui deſiſtit ff. ad turpill. niſi forte impetrauerit generalem abolitionem. de accu. licet.

¶ Accuſatio publica non cōpetit pro priuatis delictis etiā ſi agat crialiter. no. ff. de priua. delic. l. i.

¶ Ad remotionē prelati agit per uiam accuſatōnis non per uiā actōnis ciuilis. doc. ⁊ S. de elec. querelā ⁊ doc. de offi. cuſto. in. c. i. glo. de iureiur. querelā. in glo. fi. Archi. ii. q. vii. ſicut. xvii. di. c. nec licuit. glo. ſuper v. modus. ii. q. i. in primis.

¶ An coram diuerſis iudicibus poſſint accuſari vulnerans ⁊ defendens. no. Bal. x. colla. de contro. feu. ap. pa. ter. in fi.

¶ Si plures ſint accuſati an poſſit ſentētia ferri cōtra vnū ⁊ ſuſpendi ꝺ alios. Bar. in. l. de vno quoq. ff. de re iudica. facit de accuſa. ad petitionez. de re iudi. cum. i. ⁊. a.

¶ An offendens uel ledens ſacerdotem aut rem ſacram poſſit ab omnibus accuſari. no. i. di. ius publicum. in glo.

¶ A quibus ⁊ cozā quibus poſſit epus accuſari. ui de. iii. q. vi. in ſumma. per totum. xi. q. iii. epus.

¶ Quando aliquis accuſat ex delicto cui⁹ pena auget rōne qualitatis que qualitas non ꝓbatur an poſſit itez accuſari ſine qualitate. Bar. in. l. cū ſuū. §. ſi tibi ꝓmendauero. ff. de actio. ⁊ obli. melius in. l. de nuntiaſſe. §. quid tamē. ff. de adulte.

¶ Si poſt tempus datū ad accuſandū fiat accuſatō ⁊ non excipiatur ualet iudicium. Bar. in. l. i. §. accuſationem. ff. ad turpil.

¶ Si ignoraf nomen accuſati an procedi poſſit i accuſatōne. no. glo. ii. q. viii. libellozum.

¶ An ſi pendente accuſatōne accuſator banniaf poſſit nihilominus audiri ſtante ſtatuto q repellanf banniti ab agendo ⁊ accuſando. Bar. in. l. uranius. §. i. ff. de fideiuſ. ⁊ in. l. deferre. ff. de iure fiſ. ⁊ in. l. is q reus. §. i. ff. de publi. iudi.

¶ Quilibet de populo poteſt accuſare quando delictum non reſpicit tertiaz perſonam. ſicut eſt portare arma uel blaſſemare deū. Bar. i. l. qȯ ſenat⁹. ff. de iniur. ⁊ in. l. i. ff. de publi. iudi. ⁊ in. l. i. ff. de iure fi.

¶ Qñ ⁊ qualiter nomē accuſati dicaf receptū inter reos. Bar. in. l. is qui reus. ff. de pub. iudi. glo. ii. q. viii. pſcripta. Spec. in ti. de accu. §. i.

¶ Judex debz eſſe cautus ut faciat dari ſibi licentiā ab accuſatore ⁊ accuſato ut poſſit procedere in eoz abſentia. Bar. in. l. is qui reus. §. i. ff. de publi. iudi. ⁊ in. l. inter. eo. ti.

¶ An poſt abolitionē poſſit quis iterato accuſare. glo. ii. q. i. prohibentur.

¶ An poſt purgationē poſſit quis iterato accuſari. no. de pur. cano. ex tuarum.

¶ An in caſibus in quibus mortuus poſſit accuſari requiraf inſcriptio. uide glo. xxiiii. q. ii. ſi forte. alias incipit ſane. el. ii.

¶ Si accuſator poſuerit die crimis in libello liez nō artaref ſi tñ non probat delictū eo die cōmiſſum non poteſt ſequi condemnatio. Bar. in. l. is qui reus. §. i. ff. de publi. iudi.

¶ Si reus accuſatus ul accuſans moriaf ante ſentētiam an perimaf iudiciū ul inſtantia. Bar. in. l. libellor. §. fi. ff. de accuſa.

¶ An infamis repellaf ab accuſando. uide Bar. in l. qui accuſare. §. i. ff. de accu.

¶ An exiſtens in officio poſſit accuſari, uide Bar. i l. bos accuſare. §. i. ff. de accuſa.

¶ Si non ualens accuſare admittif nec contra euz excipif ualet iudiciū. Bar. in. l. hos accuſare. §. lege iulf. ff. de accu. ⁊ eo. ti. l. ſi plures. Bar. in. l. i. §. accuſationē. ff. ad turpil. Jo. an. i. c. i. de accu. ubi uiꝺ.

¶ An ſemel accuſatuſ de delicto poſſit itez accuſari adiecta certa qualitate que fuit omiſſa in primo iudicio. uide Bar. in. l. ſenatus. ff. de accuſa. ⁊ in. l. denū ciaſſe. §. quid tñ. ff. de adul.

¶ An quis poſſit ſimul accuſari de pluribus crībus no. glo. ii. q. vii. latoz. ⁊ iii. q. x. placuit. adde quod dicam infra.

¶ An inſtantia accuſatōnis crialis tranſeat in heredes accuſati. Bar. in. l. diui fratres. ff. de accu. no. i c. fi. de ſepul. ⁊ in. c. in litteris. de rapto.

¶ Si forma ꝓcedendi non ſeruaf in accuſatione et tamē de delicto conſtat ex confeſſione accuſati an poſſit ſequi condemnatio. no. Bar. in. l. ſi confeſſus. ff. de cuſto. ⁊ exhib. reo.

¶ Accuſatio uel actio criminalis dicif ciuiliter moueri quando pena uenit applicanda parti. ſec⁹ ſi fiſco eſſet applicanda. inſti. de iniur. §. i. ſumma. ubi glo. ⁊ no. in. c. i. de teſti. li. vi. ⁊ in. c. teſtimoniū. eo. ti. Jn no. de accu. qualiter. el. ii. uel quando quis priuatur iure queſito in bñficio. p glo. de elec. cupientes. §. ſi uero. li. vi. Jnno. de preben. graue. in glo. magna. de ſimo. per tuas. el. i. ad fi. do. de rota concluſione. cc xiiii. iii. q. vi. hec quippe. in glo. Jnno. dc accu. c. ii. Fede. de ſenis. conſilio. xxv.

¶ An prius debeat citari reus q accuſator ſe inſcribat ad penā talionis. doc. in. c. i. ⁊. c. lz hely. ô ſimo.

¶ An accuſatus de homicidio negans ſe feciſſe ſi cōuincaf ⁊ poſtea dicat ſe feciſſe ad ſui defenſionē ſit audiendus. uide Jo. an. in. c. nullus pluribus. de regu. iur. li. vi.

¶ An falſo accuſat⁹ poſſit ⁊ debeat accuſanti remittere. uide ſanc. Tho. in ſcōa ſcōe. q. lxviii. ubi etiam tractat an accuſatus negans ueritatez in iudicio peccet moztaliter.

¶ An accuſator ſe inſcribere debeat ⁊ quib⁹ caſib⁹ non teneaf. no. C. qui accu. non poſ. l. qui crimen. et ibi Ci. glo. in. l. ii. C. de fide inſtru. C. de accu. l. fi. Bar. in. l. ſi cui. ff. de accu. uide de accuſ. ſuper his. glo. ii. q. viii. in ſumma. Hoſti. in ſumma. de accuſa. §. qualiter. ubi plene Specu. ti. de accu. v ſi. item q non. ⁊ ibi Jo. an.

¶ Ab accuſatione non poteſt repellere epus quos prius tollerauit. ii. q. vii. §. in hoc. iii. q. ulti. ſi qſ. n. ex familiaribus. de accu. nulli. xxiii. q. iiii. qſquis.

¶ Si pendente inquiſitōe ſuper crimie ſuperueniat

UVA. BHSC. IyR_001

accusator ꝓfert accusatio tamꝫ uia ordinaria inquisitoꝛi que est uia extraordinaria ſm Hosti. de accu. ac cedens. quod est uerꝫ ante sententiã ſm Di. qui hoc no. in regula factũ legitime. li. vi. ⁊ multo fortius si superueniat ante inquisitionẽ inchoatã. ut no. Inno. ⁊ Jo. an. in. c. super litteris. in glo. magna. de rescrip. vsi. querit Inno.

¶ An pater possit accusare filiũ. Bar. in. l. ii. §. i. ff. ad. l. corne. de sicca. quid econtra. uide. ii. q. vii. q̃ rendum in glo.

¶ An post mortẽ possit accusari notorie crimen. no. glo. xxiii. di. quorundã. glo. in. c. neqꝫ apud. lxxxviii. di. glo. xxiiii. q. ii. in summa. de sen. excõ. a nobis. xx iiii. q. iiii. ipsa pietas.

¶ An adiectio uel detractio qualitatis faciat uideri mutatã accusationem. no. Bar. in. l. denuntiasse. §. quid tamen. ff. de adulte.

¶ An accusator probans per vnum testem excuset a pena talionis. no. doc. de accu. cum dilecti.

¶ Que persone admittant ad accusandũ ⁊ que nõ. uide. ii. q. i. prohibent. glo. ea. cã. q. vii. pagani. ⁊. c. ipi apostoli. iii. q. iiii. si quis a suo. ⁊. C. qui accu. nõ pos. in rubro ⁊ nigro. adde qõ dixi supra. ⁊ de accus. c. i. ⁊. c. nulli. ⁊. ff. de accu. l. quĩ accusare.

¶ An vnus possit plures simul accusare. uide. ii. q. i. prohibent. lxxxi. di. maximianus. Hosti. de purga. vul. c. ii. Archi. xiii. q. viii. placuit. Bar. in. l. hos ac cusare. ff. de accu. adde quod no. glo. in. l. i. C. si reꝰ uel accu. mor. fue. ⁊ ibi Li.

¶ Accusari dicit matrimoniũ qñ agit ad sepationẽ ꝓpter consanguinitatẽ. tex. ⁊ ibi doct. in. c. series. et c. cum in tua. de testi. glo. ⁊ Archiđ. xxiiii. q. vi. c. i. Jo. an. qui ma. accu. pos. c. ii. glo. iiii. q. iiii. in sũma faciunt no. in. c. tue. de procu.

¶ An is cum quo dispensatũ est super crimie possit de illo postea accusari. glo. in. c. ii. de scisma.

¶ An liceat accusato dare pecuniã accusanti. glo. ii. q. i. prohibent. facit de simo. c. dilectus.

¶ Quando ⁊ qualiter accusator teneat fideiubere habeat in. l. i. C. ad turpil. quid de denũtiatore. uide in. l. ea quidem. C. de accu. per Bar. in. l. diuus. ff. de custo. reo. de accu. super his. ⁊. c. qualiter. q̃d de submittente aliũ ad accusandũ. uide in. l. polla. C. de bis qui. ut indig. Quid de delatore. dic ut in. l. senatus. §. i. ff. de iure fis.

¶ An deficiens in accusatione puniatur pena talionis. glo. ii. q. iii. calũniator. docto. de hereti. excõmunicamus. el. ii.

¶ An accusator reaccusari possit de alio crimine. uide glo. xxxii. q. vi. c. i. plene per Bar. in. l. is qui reꝰ §. i. ff. de publi. iudi. Li. in. l. i. C. qui accu. nõ pos. Spec. in ti. de accu. §. tertio uidendum. vsi. ⁊ no. q accusatus. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An accusator puniat pena talionis in ꝑma instantia uel requirat nouũ iudiciũ. uide glo. li. di. c. i. glo. ii. q. iii. §. notandum. ii.

¶ Accusator presumit inimicus accusati ⁊ amicoꝝ eius. uide. ii. q. viii. si quis episcopus. tex. ⁊ ibi doc. in. c. frequens. de resti. spoli. li. vi. de accusa. cũ. p. et c. cum oporteat.

¶ An prohibitus accusare possit coadiuuare iudicẽ ꝓcedentem ex officio. Archi. q sic in. c. indẽnitatibꝰ in prin. de elec. li. vi.

¶ Si accusatus respondet se non esse culpabilez an sit sufficiens responsio. Bar. dicit q non. in. l. i. §. accusationẽ. ff. ad turpil.

¶ An accusatore repulso ꝓpter inhabilitatez possit iudex super eodem crimie ꝓcedere ex officio. uide xx iii. q. iii. c. i. in glo. fi. Archi. ii. q. vii. si quis. in fi. ⁊ si qui sunt. adde quod no. Bar. in. l. libellorum. §. fi. ff. de accusa.

¶ An vnus possit eundem accusare de pluribus crimiñibus. glo. insti. de publi. iudi. in prin.

¶ An accusans liuore vindicte repellat ab accusando. Inno. de elec. dudum. ii. in glo. quod electõnis. in fi. tex. ⁊ ibi Archi. ii. q. vii. si qui sunt. ⁊. c. querendum. in dubio an presumat ob inuidiaz uel vindictã no. glo. ii. q. vi. decreto. adde qõ dixi supra

¶ An accusatore existente inhabili ⁊ accusato non ualente cõuinci ex defectu ꝓbatõnis ueniat reus absoluendus diffinitiue uel tantũ ab obseruatiõe iudicii uide glo. v. q. vi. epiphanium.

¶ In actis debet apparere dies productõnis accusatõnis. no. Bar. in extraua. ad reprimendã. circa fi. ⁊ in. l. libelloꝝ. ff. de accu.

¶ Judex ex officio suo potest requirere defensiones pro accusato. Bar. in. l. si non defendant. ff. de pe. et in. l. i. in fi. ff. de questi.

¶ An contra incorrigibilem possit ꝓcedi sine accusatione. uide Inno. de offi. custo. c. i. Archi. xvii. di. nec licuit.

¶ An liceat accusato appellare. uide sanc. Tho. se cũda scde. q. lxviii. ꝑ cuius doctrina bñ facit. ii. q. vi. quicumqꝫ. tractat etiã ibidẽ sanc. Tho. an liceat accusato seu damnato ad mortem se defendere. ad primũ facit. l. addictos. C. de appel.

¶ Accusator non presumit legitimus nisi ꝓbet. de accu. c. i. quod est uerum quando est ignotus. ut. ii. q. vii. querendum.

¶ Accusator repellit etiã ꝓpter inimicicias ortas i causa ciuili. no. de resti. spo. item cum quis.

¶ An pendente accusatiõe super crimine contra aliquẽ possit episcopus cũ illo dispensare. no. de cleri. exco. c. clerici. adde quod dixi supra.

¶ An accusator qui se expresse nõ inscribit ad penã talionis ꝓcedendo ad ulteriora. uideat tacite se inscribere. Archi. iiii. q. iiii. inscriptio.

¶ An accusatus debeat absolui ꝓpter contumaciã accusatoris accusatore amplius non uocato. uide Archi. iiii. q. v. c. i. in fi.

¶ An ualeat ꝓcessus si accusator non inscripsit se ad penã talionis. uide glo. iiii. q. iii. §. inscriptio. uide Bal. in. l. fi. C. de accu.

¶ An de damno dato possit quis crialiter accusari no. Bar. in. l. i. ff. de iure fis.

¶ An restrictio iuris accusandi ad certas personas desinat esse iudicium publicum. no. Bar. in. l. i. ff. ꝺ publi. iudic.

¶ An filii spurii ⁊ incestuosi aut alias ex damnato coitu nati admittant ad accusandũ de morte patris uel matris. uide Bar. in. l. ii. ff. de accu. ubi etiaz tractat an uxor possit accusare de morte mariti.

¶ An sindicꝰ possit accusare noie vniuersitatis. no. Bar. in. l. ii. §. fi. in fi. ff. de accu.

¶ Quicumqꝫ repellit a testificando repellit ab accusando. l. accusare. ⁊. l. is qui iudicio. ff. de appel. ⁊ in

UVA. BHSC. IyR_001

l.ii.§.i.ff.de accu.per Bar.

¶ An si plures accusent vno libello uel vnus de plibus delictis dicat vna accusatio uel plres.uide Bar. in.l.libellor.§.sed si aliud.ff.de accu.uide Bal.in l.si familia.ff.de iurisdic.om.iudi.

¶ An desinente uel mortuo accusatore transeat instantia in alium.qui uelit reum accusare.Bar.in.d. l.libellorum.§.fi.

¶ An pducens falsam accusatōnem teneat.l.cor. de falsis.Bar.in.l.si quis obrepserit.ff.de fal.

¶ An plures accusatores possint constituere vnū p curatorem ad accusandum. Bar.tenet q sic. in.l.si plures.ff.de accusa.

¶ Quando quis accusat bis de eodem crimie et aliter designat locus in vna accusatōne q in alia.uel qñ quis accusat pluries de delicto reiterabili quid iuris uide Bar.in.l.senatus.ff.de accu.

¶ Que sint ptes iudicis quando est accusatus aliqs et accusator non comparet.uide Bar.in.l.inter accusatorē.§.fi.ff.de publi.iudi.

¶ In libello accusatorio debet accusator specificare locū cōmissi criminis saltem p duos confines nisi sua demonstratiōe certus esset.ut no.Bar.in.l.libellor ff.de accusa.adde quod in simili.no.in.l.si prses.ff. de penis.

¶ An pcedat accusatio in qua fit mentio de maleficio ꝓmisso tali castro uel villa. et nulla fit mentio exps sa de comitatu nel territorio in quo dictū castr uel villa residet.Bar.in.l.que conditio.ff.de conditi. et de mon.in.§.fi.

¶ An quis possit p alio crialiter accusare.no.doc. in.l.polla.C.de bis qui.ut indig.

¶ An in crimine lese maiestatis pcedat accusatio licet inepta.Bar.in extrauagan. ad reprimendam.in uerbo per accusationem.

¶ Accusatus de homicidio coram iudice seculari et allegans se clericū si producit litteras pape in quibus appellat clericus an hoc sufficiat ut remittat ad iudicē ecclesiasticū.Jo.an.in regula non licet.li.vi.

¶ An accusatio tollat per inquisitionē supuenientē quando tendunt ad diuersos fines. Jnno.tenet.q sic in.c.cum dilectus.de purga.cano.in.l.ii.§.si publico.ff.de adulte.

¶ Non potest quis de priuato crimine illū accusare qui prius fuit cōtentus satisfacere.no.Jnno.de purcano.c.cum dilectus.uide in.l.licz.§.possumus.ff. nau.cau.sta.insti.si qua.pau.fe.di.§.fi.facit.l.si vnius.§.si ante iudicem.ff.de iniur.

¶ Accusatus de crimine debet detrudi in carcerem idem si ueniat torquendus.idem si non potest dare fideiussores. fallit in muliere.ut.C. de custo.reo.l.i. et auc.ibi posita.et ibi Bal.

¶ An accusatus de homicidio qui negat se illud cōmisisse et aliū nominat qui cōmisit uideatur illum accusare.dic q nō.ut.C.de delato.l.nulla.li.x.qō nō

¶ Si accusatus de delicto et bannitus postea capiatur non debet ilico puniri seu condemnari. sed iudex debet facere eum confiteri delictū.uide Bi.et Bar. in.l.diuus.ff.de custo.reo.in.i.colū.

¶ Accusatus debet purgare suam contumaciā uel innocentiā etiā postq accusatori impositū est silentiuz. uide de accu.uenies.

¶ An accusatus de crimie possit postea denuntiari ad penitentiā agendā.uide de pur.cano.cū dilect.

¶ Accusans aliquē de crimie de quo potest accusari ciuiliter et crialiter potest ipsum coram diuersis iudicibus simul et semel accusare.tex.in.l. tam colatores. C.de re mili.li.xii.

¶ Si accusatus de aliquo crimie dicat se illud commisisse ad sui defensionem illud pbare tenet.ita dicit Alberi.in.l.qui contra.C.de incest.nup.

¶ Accusator qui obmisit se subscribere ad penā talionis in cā principali potest se subscribere ad penā talionis in causa appellatōnis. dictū est Bal.in.l.p hāc C.de temp.app.in.viii.col.in fi.

¶ Accusans aliquē de homicidio et pducens testes qui reprobant non ratōne dicti sed rōne persone non debet condemnari ad penā talionis. dictū est Spec. in ti.de calū.in fi.Bal.in auc.generaliter.C.ō epi. et cle.in.v.col.in fi.

¶ In accusatoribus maxime inquirenda est ueritas xxviii.di.quia sunt culpe.facit.l.fi.C.de proba.

¶ Accusare alior crimina ex caritate melius est q il la celare.v.q.v.non osculatur.

¶ Accusare sacerdotes nullus debet nisi prius eos monuerit al excōicabitur.ii.q.vii. accusatio quoq. et.c.si quis erga episcopum.

¶ Accusator de priuatione cōuictus non potest aliū amplius accusare.ii.q.iii.§.accusator.

¶ Subditi qui accusando bonor prelator uitam lacerare conant fiūt infames.ii.q.vii.q nec regiminis.

¶ Clericus accusans calūniose epm est infamis.nec debet audiri.iii.q.iiii.clericus.

¶ Accusator deficiens in pbatione punit pena talionis.ii.q.iii.calūniator.et efficit infamis.ea.cā et.q. c.qua autē pena.et cōione priuat.ea.cā et.q.si qs epz et.c.entheniū.et qui per pecuniā accusationē deserit i currit infamiā.ii.q.iii.§.notandū. ad materiā facit iii.q.x.si accusator. adde Li.in.l.qui crimen.C. q accu.non po.glo.in.l.fi.C.de accu.ubi uide qua pena puniat accusator succūbens uel non psequens.

¶ Episcopo alium accusanti sine pbatione non credit.vi.q.ii.placuit.

¶ Serui non possunt accusare dños suos.iii.q.v. nullus seruus.et.ii.q.i. si quis in hoc.

¶ Accusare non possunt alios qui non sunt recte fidei uel qui alias sunt utles pone.ii.q.vii.c.querēdū et.c.alieni erroris.et.c.non potest.et.c.pagani.hereticus.n.hereticū.paganus paganū accusare potest.ii. q.vii.§.in hoc capitulo.

¶ Qui ad magos et sortilegos accedunt non possūt alios accusare.ii.q.viii. quisquis ille.

¶ Excōicatus non potest alios accusare. iii.q.iiii. nullus. et.c.omnes.

¶ Accusati alios accusare non possunt nisi prius ostēderint se innocentes. iii.q.xi.neganda. et.c. non est credendum.

¶ Accusare non potest alios de aliquo crimine qui illud de se confessus fuit nisi sit crimen lese maiestatis xv.q.iii.nemini.

¶ Seruus factus liber per collegiū uel vniuersitatē accusare non potest vniuersitatē uel collegiū potest tamē accusare singulos de vniuersitate uel collegio.xii. q.ii.§.qui manumittitur.

¶ Libertus potest accusare patronū impetrata licētia alias punitur. xii.q.ii. libertus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Nullus potest absens p scripturā aliū accusare ſz tantū viua uoce. ii. q. viii. c. perscripta. ꝛ. §. calistus. ỽ. stephan⁹ papa. glo. v. q. vi. epiphaniū. fallit in qui busdā casib⁹ de q̄bus. iiii. q. iiii. nullus introducat.

¶ Qui sacerdos non est sacerdotē accusare non pōt ii. q. vii. ipsi apostoli. ꝛ. c. testes. ꝛ. c. sacerdotes.

¶ Subditi licet criminosi accusare possunt supiores suos si errant ꝛ a fide deuiant. ii. q. vii. §. opponit hu ic opinionē.

¶ Quare stipendarius non potest accusare. uide. ii. q. i. prohibentur.

¶ Absolutus ab obseruatōne iudicii potest itez ac cusari. glo. v. q. vi. epiphanium.

¶ Qui deposuit falsum repellit ab accusando. licet non sit infamis. ii. q. i. prohibent. in glo.

¶ Ad accusationē epoz nullus admittit nec cleric⁹ nec laicus nisi prius conditio psone eoz ꝓbata fuerit ii. q. vii. clericos aut laicos.

¶ Clerici suos prelatos debent accusare apud sedez apostolicā. ii. q. vii. qua propter. ꝛ. c. si q̄d in ecclesia

¶ Clerici extra suam ꝓuinciā accusari non debent. iii. q. vi. neminē exhiberi.

¶ An mulier accusare possit sacerdotez. uide. xv. q. iii. §. cum autem.

¶ Quilibet accusare potest prelatū qui pecunia per uertit iudicium. ii. q. viii. sciant cuncti. ꝛ qui errat i fide. xv. q. iii. sane.

¶ Qui in accusatione plura deduxit si vult desistere debet singuloz abolitionē petere. ii. q. iii. §. si plura.

¶ Accusatiōis abolitio penā remittit sed non tollit infamiam. ii. q. iii. §. abolitio.

¶ Qui possunt accusare de crimine lese maiestatis possunt etiā de crimine simonie. vi. q. i. §. pozro.

¶ Judex qui cognoscit reum crimiosum ꝛ nihilomi nus inter ipsuz ꝛ accusatozē ꝓpositōem fecit incurrit cum accusatoze notam infamie. ii. q. iii. c. si quem. et §. notandum.

¶ Accusatus qui accusatozē corrumpit habet pro conuicto. ii. q. iii. §. in omnibus.

¶ Accusatus deficientibus ꝓbatōibus non cogitur ad purgatōnē. ii. q. iiii. deficientibus. quod limita ni si contra eum laboret publica infamia. de quo plene i toto ti. de pur. cano. vi. q. v. actor.

¶ Accusatus non cogit uenire ad iudiciū nisi i scri ptis ꝛ congruo spacio sit citatus. ꝛ si alter presens fu erit respondere non cogitur. v. q. ii. uocatio. ꝛ. c. si primates.

¶ Accusatus epus debet a sinodo audiri ꝛ iudicari v. q. iiii. nullus epus. ꝛ. c. duodecim.

¶ Accusatus epus ad sedem aplicam citatus inde recedere non debet nisi purgat⁹ ꝛ aplicis litteris mu nitus. viii. q. v. quilibet.

¶ An sit necesse q̄ in quolibet crimine accusatoz se presentet ꝛ rei contumaciaz accuset. Bar. in. l. inter accusatozem. ff. de pub. iudi. ubi uide quid facere de bet reo non comparente.

¶ An sindicus possit accusare. Bi. q̄ non. Bar. cō tra in. l. ii. ff. de accu. adde quod dixi supra.

¶ Subditi de rigoze non possunt accusare suos pre latos sed tantū ex pmissione. ii. q. vii. nos si incōpetē ter. ꝛ. §. ex his omnibus. ꝛ. c. si quis nos.

¶ An quilibet possit accusare de delictis priuatis. uide. ff. de priua. delic. l. fi. ff. de popu. ac. sup Rica ff. de iure fisci. l. i.

¶ An accusatoz possit penitere. Li. in. l. fi. ꝛ penū. C. de accu. Li. in. l. ii. C. de exhib. reis. Bar. in. l. athletas. ff. de fal. ꝛ de simo. licet. in glo. pe. Hosti. i summa. de calū. §. qualiter. adde. ff. de iudi. l. desti tisse. ꝛ. l. si ea. C. qui accu. non po. ꝛ. l. qui cū maioz §. accusasse. ff. de bo. libe. glo. in. l. papinianus. §. me minisse. ff. de inoffi. testa. Item si renūtiat liti q̄ pena puniat. uid. C. q̄ acc. nō po. l. si ea. ꝛ i. l. accusatōez.

¶ An si accusatoz non ꝓsequit possit iudex produ cere testes pro se. Li. q̄ sic. in. l. ii. C. de abol. Bar. contra. in. l. qui accusare. C. de eden. Spec. in ti. de accu. §. quinto tractandū est.

¶ An accusatoz desistens ante litē contes. incidat in turpil. no. glo. ꝛ Li. in. l. i. C. ad turpil. Bar. in. l. quesitum. ff. eo. Spec. ti. de accu. §. v. ỽsi. si autē li. contest. ꝛc. ꝛ ibi Jo. an.

¶ Accusatoz debet custodiri sicut accusat⁹. no. Li. ꝛ glo. in. l. fi. C. de accu. in princi.

¶ An accusanti aliquez de falsa moneta statuat pre miū. no. glo. in. l. si quis numinū. C. de fal. mo.

¶ Accusat⁹ debet ꝓsequi appellatōnē. ut no. Bar. in. l. i. in fi. ff. ad turpil.

¶ An accusatio tollat inquisitionē precedentē. Li. i l. ea quidē. C. de accu. in ult. q. Bar. in. l. si marit⁹. la. i. §. i. ff. de adul. Bi. in regula. factū legitie. li. vi. Jo. an. i addi. spe. ỽ inq̄si. §. nūc tractem⁹. ỽ. pozro.

¶ Per accusationē non pdit succession. ff. unde cog na. l. cognatus.

¶ An reus possit accusare conreū eiusdem criminis glo. in. l. repetita. ff. de fide instrumen. glo. C. de ac cusa. l. fi. Specu. in ti. de accusatoze. ỽsi. item repelli tur. ꝛ ỽsi. sequen.

¶ An accusans aliquem de pluribus criminibus si non probat in uno audiatur in aliis. uide. iii. q. iiii. in glo. summe. ꝛ per totum.

¶ An pupillus uel adultus possit accusare. glo. no. ꝛ Li. in. l. ii. qui accu. non pos. Bar. in. l. ii. §. pupil lus. ff. ỽ accu. spec. de accu. §. itē excipit q̄ ē pupil⁹

¶ An autē tutoz possit accusare noie pupilli. no. i. l. ii. C. q̄ accu. non po. ꝛ Bar. in. l. ii. ff. de accu.

¶ An is qui semel desistit ab accusatōe possit iterū accusare. no. C. qui accu. non pos. l. accusationem. ꝛ ibi Li. Bar. in. l. si marit⁹. §. si negauerit. ff. ỽ adul. ꝛ. ff. de sepul. uiol. l. pretoz. §. si is. glo. in. c. licet in beato. ꝛ. c. ueniens. de accusa. Specu. in ti. de accu. ỽsi. item q̄ semel.

¶ An ille qui coniunctiz accusauit possit sepatim ac cusare. Bar. in. l. in eum. in fi. ff. de accusa.

¶ Accusatus absens habet. xxx. dies ad rem famili arem ordinandā. Li. C. de exhi. re. l. ii. Spec. in ti. de accusa. §. i. ỽsi. qualiter.

¶ An contra accusatū de maleficio in loco ubi deli quit possit itez procedi in loco originis sue. no. Bar. in. l. sepulchri uiolati actio. ff. de sepul. uio.

¶ An stet confessioni accusati ut statim puniat. no. C. de custo. reo. l. si quis in ea. ꝛ ibi Li. Spec. ti. de accu. §. i. ỽsi. accusati autem.

¶ An accusatoze renuntiāte uł trāsigēte habeat reo pro confesso. no. Bar. in. l. si maritus. §. si negauerit ff. de adulte.

¶ Habitans cum inimicis non dicitur legitimus ac cusatoz. de accu. repellantur.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An accusatus de pcussione cū sanguinis effusione uel alia qualitate debeat ꝑdemnari illa qualitate non ꝓbata. Li. in. l. ii. C. de ꝓba. Jo. an. in addi. spe. de accu. super Rica. Bar. in. l. denuntiasse. §. quid tamen. ff. de adulte.

¶An quis possit diuersis legibus accusari. uide Bar. in. l. senatus. ff. de accusa.

¶Interdū appellatōe accusatōnis uenit actio. ut in auc. ut omnes obe. iudi. ꝓuicie. §. si vo. ⁊ accusatus interdū accipit ꝑ ifamato. v. q. vi. epiphaniū. i gl. i.

¶Accusatōnis effectus est depositio inquisitionis ab administratione remotio. denunciationis penitentia uel correctio. uel institutionis uel consecrationis exclusio. de accusa. super his.

¶Si accusator non cōparet in termio citatōnis postea non audit. de accu. licet. in glo. i.

¶An debeat esse equalitas inter accusatū ⁊ accusā tem. uide. iiii. q. iiii. nullus. ii. q. i. in hoc.

¶Accusatus ⁊ absolutus non potest de eodē crimine iterꝝ accusari. fallit in duobus casibus. uide glo. ii. q. iiii. habet hoc ꝓpriū. de elec. cum dilectus. in gl. penul. de accusa. de his. ⁊ est questio Bar. Brix. que incipit aliquis fuit de crimine.

¶Si accusatori obicit exceptio spoliationis ante omnia spoliatus est restituendus. iii. q. i. §. patz. no. ii. q. iiii. super causa. in glo. i.

¶An accusari uel denūciari possit crimen nondum cōmissuz. uide de despon. impu. ad dissoluendū. xxii. q. v. hoc uidetur. de spon. ex litteris.

¶Quo tempe presumit quis ab accusatiōe uelle recedere. ii. q. iii. §. destitisse. in glo.

¶Accusationē debet precedere secreta ammonitio. ꝑm sanc. Tho. scda scē. q. xxxiii. ar. vii. ⁊ in quarto di. xix. ar. vi.

¶Accusatio potest esse uiciosa tripliciter. s. calūnia preuaricatione. ⁊ tergiuersatione. Idez sanc. Tho. secunda scē. q. lxviii. ar. ii.

¶Religiosus non debet accusare aliū de crimine in capitulo. uide per eundē scda scē. q. xxxiii. ar. vii.

¶An subditi debeant accusare prelatos suos. ⁊ q̄ affectōe. uide scda scē. q. lxviii. ubi etiā uide.

¶An quis debet accusare de eo qō scit in secreto.

¶Accusatio non debet negare ueritatem. ubi supra q. lxix. ar. i.

¶De accusatione crimis partus suppositi. uide de peni. ⁊ remis. officii.

¶Si accusator deficit in ꝓbatiōe accusato inducit purgatō in q̄ si deficit deponit. de pur. ca. quotiens.

¶Accusatus potest petere qō sibi debet ⁊ ab eodez peti quod debet. de elec. querelā. in glo. ii.

¶Ab accusatōe non potest repellere eos quos prius tollerauit. ii. q. vii. §. in hoc. iii. q. xi. §. si quis ex familiaribus. de accu. nulli.

¶An ille qui iurauit nunq̄ accusare possit denunciare. de accu. uenies. de iureiur. quemadmodū. ⁊. c. ad nostraz. qō me. cau. ad audientiā. de cogna. spiri. tua nos. xiii. di. nerui.

¶An quis possit accusari post purgatōnē canonicā uide de purga. cano. ex tuarum.

¶Accusatus cuius crimen est occultū pendente accusatione eligit sed non confirmat nisi ꝑmo absoluat ꝫ Hosti. ⁊ Jnno. de simo. accusatū. ō accu. oportēt.

¶Accusatore absente per contumaciam non potest accusatus ꝓducere testes ante lit. contest. ad sui defensionem. de accusa. licet.

¶Accusatori potest imponi silentium reo contumace quando ex actis cause apparet q̄ accusator non debet admitti. uide de accusa. ueniens.

¶Accusatoris confessioni statur in causa quando id confitetur per quod apparet non posse cum accusare ut in. c. ueniens. de accusa.

¶Accusatꝰ debet purgare suā ꝓtumaciā etiā postq̄ accusatori est impositū silentiū. in. d. c. ueniens.

¶Accusatus potest alienare bona nondū annotata. nec fiscus reuocat nisi lata sententia. Specu. in ti. de accu. §. sequitur. vsi. quid si post.

¶An existens in officio possit accusari. glo. ii. q. i. ꝓhibentur.

Accusatiuus. Non significat rem ita consumatā sicut ablatiuus ꝑm Azo. in summa. in ti. de pac. inter emp. ⁊ uendi. quē referunt doc. in. l. i. in prin. ff. de pac.

Ad. Quid significat ista dictio ⁊ an ponat exclusiue. no glo. in. c. cuz ex litteris. de resti. i ite.

¶Quid si statutū dicat si quis fecerit insultum usq̄ ad domū qualiter intelligat. uide Bar. in. l. itē apud labeonem. §. conuiciū. ff. de iniur.

¶De ista dictione ad. inserta actioni uel actui. uide Bar. in. l. libertis. in prin. ff. de alimē. ⁊ cibaria. lega. de mā uide Bar. in. l. quidā hiberus. ff. de ꝑui. ur. ꝑdi. idem. in. l. apud labeonē. §. ꝓuiciū. de iniur.

¶An ⁊ quādo ista dictio ad. denotat causā finalem Ja. butri. ⁊ Bar. in. l. cum hi. §. si cui. ff. de transac. uide Bal. in. l. iii. C. de act. emp.

¶An hec dictio ad. faciat conditionē. uide Bar. in. l. i. ff. de condi. ⁊ demon. in. x. colū.

¶Hec dictō ad. qñq̄ ponit pro iuxta. ut no. Bar. in. l. militis. ff. de testa. mili. ff. de ꝑui. ur. ꝑdi. l. q̄daz hiber⁹. ⁊ in auc. ut nō luxu. ō natu. in ꝓnci. colla. vi.

¶An ad ⁊ preter equipolleant. glo. in. c. cupientes §. ad hec. de elec. li. vi.

¶Hec dictio ad. ponit pro post. no. ff. de ma. tes. l. qui duos. §. fi. ⁊. ff. solu. ma. l. si ante nuptias. Interdum ponit pro propter. ff. de negz. ges. l. que utiliter. in prin. C. de rap. uirgi. l. i. in prin. C. de epis. ⁊ cle. l. raptores. in princi. Qñq̄ ponit pro usq̄. ut dabis ad tale tempus. i. usq̄. ff. de picu. ⁊ cōmo. rei uendi. l. i. §. i. Qñq̄ importat conditōnē. ut. ff. de condi. ⁊ demō. l. quibus diebus. §. fi. Interdū ponit causatiue ut ad quid uenisti. i. quare uenisti.

¶De hac dictōne ad. no. lxxvii. di. epus. lxxxii. di. presbiter. de resti. in inte. cum ex litteris. de do. ⁊ cō tu. cum dilecti. de dila. exposuit. de accu. uenies. ui de Archi. de rescrip. si gratiose. li. vi.

¶Ad qñq̄ includit. ff. de feriis. l. ulti. in fi. ⁊. C. ō aduo. diuer. iudi. l. post duos.

¶Ad denotat pfectionē. ff. de offi. presi. l. illō. ff. de condit. ⁊ demon. l. non putabam. no. Archi. lxxxii. di. presbiter.

¶Ad interdum excludit. ut. ff. de empt. l. idem. et l. si per uenditorem in fi.

Adam. An Adam sit saluus. glo. tenet q̄ sic. ⁊ xxv. di. sexto die. de peni. di. i. sicut primi. ⁊ di. ii. hi duo.

¶An si Adam viueret posset ducere vxorē. glo. tenet q̄ non. insti. de nup. §. i. ff. de ritu nup. l. nuptie.

UVA. BHSC. IyR_001

la.iii.xxxv.q.ii.in summa.per do.Lar.flo. in.c.nō debet.de consang.7 affi.7 in arbore consanguinitatis in.ii.col.q.xi.

¶An si Adam non peccasset fuisset immortalis. dic ut no.glo.de consec.di.iiii.placuit.que uidetur dicere q sic.de hoc uide in libro.ii.sententiaꝝ.di.xix. ui de ibi sanc.Tho.ar.ii.

¶Magis peccauit Adaz q̄ nos.qz omni bono abū dauit.de peni.di.v.c.i.in ꝑma col.sed peccatū Eue grauius fuit q̄ peccatū Ade.sanc Tho.sc̄da sc̄de.q. clxiii.ar.iiii.uide glo.xl.di.illud.

¶Quale fuit illud pomū qđ comedit Adam ꝺ diuinū ꝓceptū.glo.in.l.qui fundū uendidit.ff.de v̄b. signi. dicit q pomꝰ uel ficus uel vua ꝑm theologos.

¶Adā ꝓpter peccatū fuit eiectus ȯ padiso.xl.di. quelibet occulta loca.7.c.adam.de peni.di.i.adaz.

¶Quare peccatū ade posteris imputat.uide.§.is itaq̄.xxiiii.q.iii.7.c.q̄ris a me.cca p̄n.ȯ ꝑse.di.iiii.

¶Ante peccatū Adam fuit gratia 7 uirtutibus coronatus.de pen.di.ii.§.adam.7.c.qūo renouari.et c.p̄incepſ uicioꝝ.7.c.primus homo.7.c.illa anima adde sanc.Tho.in sc̄do sententiaꝝ.di.xix.ar.iii.7 in prima pte.q.xcv.ar.i.

¶Adam per Euam deceptus fuit.xxxiii.q.ult.§. adam per euam.

¶De costa ade facta fuit eua ut ostenderet q uiri 7 mulieris una est natura.xxxiii.q.ulti.§.ultimo incipit.nec illud uiciosum.

¶Adam fuit creatus in agro damasceno. glo.in.l. assumptio.ff.ad municip.

¶Adam dicit ꝓthoplastus.i. primo formatus de biga.debitū.7 no. Sen.ii.c.

¶Adam fuit creatus in etate iuuenili.uide sanctuz Tho.in iiii.sentē.di.xliiii.q.i.ar.iii.7.q.i.ad sc̄z.

¶Adam fuit deiectus de padiso ꝓpter peccatū.xl. di.adam.7.l.di.in capite.uide sanc.Tho. in prima parte.q.cii.ar.iii.

¶Adam ante peccatū dilexit deum super omnia ꝑz Tho.ubi supra.

¶Adam in primo statu potuit uitare peccatū per liberū arbitriū ꝑz sanc. Tho.sc̄do senten.di.xxiiii.q.i. ar.iiii.7.xii.q.cix.ar.viii.

¶An peccatū ade fuit in spiritū sanctū.sanc.tho.tz q non.2° sententiaꝝ.di.xxiiii.ar.iiii.

¶An Adam potuit primo peccare uenialiter.sanc. Tho.di.xxi.q.ii.ar.iii.

¶Adam in creatione sua habuit omnē scientiā.san. Tho.prima parte.q.xciii.ar.iii.7 sc̄da sentenciarum di.xxiii.ar.iiii.

¶Adam non uidit essentiā dei nec cognouit ex creaturis.sanc.Tho. prima pte.q.xciiii.ar.i. 7 sc̄da secunde 7 di.xxiii.q.ii.ar.i.

¶Adam habuit passiones anime.ꝑm Tho.parte illa.q.xcv.ar.ii.

¶An Adam habuerit dominiū sup omnes creaturas.uide sanc.Tho.pte p̄ma.q.xcvi.ar.i.7.ii.

¶Si adam in statu innocentie pmansisset fuisz maioris meriti q̄ nos modo sumus.san.Tho.p̄ma pte q.xcv.ar.iiii.7 2° sententiaꝝ.q.xxix. ar.iiii.o.

¶De adam non fuit assumpta caro christi sed de dauid 7 de abraam.sanc.Tho.pte.iii.q.xxxi. ar.xiiii.

¶Si adam non peccasset tot fuissent mares quot femine. Idem in.q.de quolibet.q.iii.ar.xxv.

¶Si adam in prima temptatione non peccasset ad huc poterat peccare ipe 7 eius filii. Idem in.q.de qº libet.q.v.ar.viii.

¶Quomodo adam in p̄mo statu innocentie dona gratie habuisset. Idem in sc̄do.di.xix.ar.iii.7 an et quādo fuisset immortalis.ea.di.ar.ii.

¶Si adam non peccasset idē homes saluarent q̄ mō saluarent. Idē in.q.de quolibet.q.v.ar.viii.

Adequatio ¶De materia adequationis no. Bar.in.l.i.in prin.ff.de lega. i.faciunt nota.per glo.7 docto.in.c.i.ne sede uacan. ubi optima glo.in princi.

¶Qualiter interpretandū est statutū quo cauet adquari debere conditionē nobiliū 7 populariū uł q nobiles adequent popularibus uel econtra. uide Bar. in dicta.l.i.ff.de lega.i.

Ad exhibendum ¶Hec actō ad exhibendum non uidet cōpetere nisi interfit pecuniariter.ff.ad exhiben.l.de eo.§. i.7.l.si liber homo.7 no.C.eo.l.i.in glo.ii.7.l.quedam.§.iudicio.ff.de eden.

¶An actio ad exhibendū possit proponi in eodez libello cū rei uendi.no.ff.ad exhibendū.l.iii.§.est aūt in glo.acturus.7.ff.de inoffi.testa.l. qui de inofficioso.in glo.magna in fi.Li.in.l.ordinarii.C.ȯ rei uē. Spec.in ti.de actio.7 peti.§.i.v̄si.item no.

¶An actio ad exhibendū tollat per rei uendi.7 ecōtra.no.ff.de rei uendic.l.in rem.§. tignuz.in glo.in v̄si.defendens.

¶Ad exhibendū actio non intentat p̄o re immobili.C. qñ 7 qui.quar.pars debe.l.ii.li.x. 7 ibi no.in glo.in v̄si.officium.

¶Actio ad exhibendū est arbitraria. ut no.C. ad exhiben.l.exhibitōnis.in glo.ii.

¶Qualiter ꝓcedatur in hoc iudicio ad exhibendum 7 quales ꝓbationes in eo requirant. Spec.in ti.de iurisdic.om.iudi.§.postremo.v̄.sexto querendū.

¶An appellet qñ agit actōe ad exhibendū. Spec. in ti.de appel.§.in q̄bus.v̄si.sed nunqđ in actione.

Ad hec ¶Hec dictio aduerbialiter 7 ꝓtinuatiue ponit.ut.C.de anna.excep.l.i.§.ad hec.xiii.q.i.§.ad hec.7.q.ii.in p̄n. Item ad hec.i. post.de sta.regu.c.i.§.ad hec.li.vi.7 ibi concor. Itē ad hec.i.p̄eter hec.de elect.cupientes.§.ad hec.li. vi.7 ibi glo.7c̄.

Adhereo ¶De adherentib⁹ habet in.c.ut cca v̄.alioqn.7 qȯ ibi no.de elec.li.vi.

¶Que adherent religiosis religiosa sunt 7 eodē p̄uilegio gaudent.ff.de rei uen.l.q̄ religiosis.de sū.tri. dānamus in p̄n.c.q in dubiis.de ꝑse.eccle.uel alta.

¶Adherens dicit quod est affixum.ff. de lega.iii. l.librorum.§.charte.

¶Idem est in adherentib⁹ qȯ in p̄ncipali. de accu. cū oli.7 qȯ ibi no. Jo.an.xvii.q.iiii. si quis ꝓtiax.

¶De adherentibus 7 sequacib⁹.uide Bar.in.l.fi. C.de edil.act.in pe.col.in fi.Ange.in ꝑsi.suo cclix. quod incipit quia consultatio.

¶Adherere.i.assistere.de postu.pla.c.i.7.c.fi.

¶Illi dicunt adherentes alicuius qui spōte sunt eiꝰ dem uoluntatis cuius est p̄ncipalis.text.est in.c.ad apostolice.de re iudi.li.vi.quod no.pro capitulis pacis in quibus p̄mittitur non offendere talem ciuitatē uel eius adherentes.

UVA. BHSC. IyR_001

Adhibēo. Exponitur .i. conuoco seu cito. ff. "de adop. l. nam ita diuus. ff. qui sa tisda. cog. l. de die. §. i.

¶ Adhibeo. i. inhibeo. ff. de offi. proconsul. l. nec q̄c q̄. §. obseruare.

¶ Adhibeo. i. recipio seu admitto. ff. de testi. l. i. et l. scio. ⁊. l. repetundaꝝ. ⁊. l. pater. de iudi. nouit. cca prin. uide de ꝓba. quoniā cōtra. in v̄. adhibeat.

¶ Adhibeo. i. rogo. insti. de testa. §. fi. in glo. in v̄. adhibitis.

Adiectio. Id quod adicit̄ alicui sequitur na "turā eius cui adicitur. ff. de le. i. l. si ex toto. in prin. ff. de pac. dota. l. inter socer. §. cum inter. ff. de rei uen. l. in rem. §. i. ar. contra. ff. ꝓ em ptore. l. qui fundum. §. si fundum.

¶ An inutilis adiectio uiciet uel uicie. uide Bal. C. de sa. sanc. eccle. auc. ingressi. ⁊ ibi Li. ff. ō adop. l. si pater. de sta. mo. cū ad monasteriū. de condit. ap po. c. fi. Inno. de conuer. coniug. dudum. xxxii. q. ii. solent. ⁊ ibi Archi.

¶ An adiectio immutet naturā rei p̄existentis. uide ff. de sena. l. senatores. ff. de v̄. signi. l. qui venenū.

¶ Ratōne adiectionis uel adiuncti aliq̄d licet quod alias nō liceret. ut. ff. de dona. inter ui. ⁊ uxo. l. si spō sus. §. generaliter. xxvii. di. si uir. ff. quemadmoduꝫ serui. amit. l. si cōmunem.

¶ An quis uideat adiectus causa solutōis uel obli gationis. Bar. in. l. eū qui. §. si tibi. ff. de v̄bo. obli.

¶ Qua actōne petat̄ ab adiecto. no. Bar. in. l. iul. §. q̄ fundū. ff. de v̄. obli. in. v̄. quero an ab adiecto.

¶ Adiecto pōt solui si mutet̄ eius ꝓditō in meli⁹. se cus. si in deteriꝰ. Bar. in. l. cū quis. in p̄n. ff. ō solu.

¶ Adiecto potest solui residuū licet p̄ncipalis recep it partem. tex. est in. l. cū. R. ff. de solu. bene facit. l. fi. C. de duo. reis.

¶ An addendo uel detrahendo mutet̄ actus in totū uide. ff. de v̄. obli. l. i. §. cū autē adicit. ⁊ ibi Jaco. de are. ⁊. l. stipulatio ista. §. si quis. eo. ti. ar. cōtra. ff. ō condi. ⁊ demo. l. falsa. §. i. iii. q. ix. pura.

¶ Addere ⁊ adducere idem uidet̄ importare. unde de v̄bo addere quid importet. uide in. l. cuꝫ etiā. C. de re. cred. ⁊ iureiuran.

¶ Qui non potest addere non potest mutare ⁊ econ tra. ſm Bar. in. l. fi. C. de p̄epo. sacr. scri. li. xii. fac l. in conuentionalibus. ff. de v̄bo. ob.

Adiectiuus. Eadem dictio aliud significat in adiectiuo aliud in substanti no. no. de sum. tri. c. i. §. damnamuſ. in glo. no. ad in telligentiam. ⁊ in glo. distinctiua.

¶ Quādo plura adiectiua copulant̄ respectu unius substantiui an requirant ꝓcurſuꝫ omniū. uide Bar. in. l. si is qui. §. utrū. ff. de re. du. ⁊ in. l. qui concubi nam. ff. de le. iii. in p̄inci.

¶ Adiectiuū masculini generis ꝓiūgit duo substātia tā masculini q̄ feminini. ut. l. fratres. C. ō ioffi. testa.

¶ An adiectiuū singularis numeri ꝓmeat duo singu laria ut si testator dicit ꝓcedo fundū fructibus plenū quō intelligat̄. uide Bar. in. l. cū filio. i fi. ff. de le. i.

Adigere. Hoc uerbū exponit̄ p̄o compellere "de in ius uocan. l. adoptiuū. §. fi. ff. de iure patro. l. adigere.

Adimere. Aldimi non potest quod non habet̄ "ff. de adimē. lega. l. iiii. §. conditō.

¶ Que seruant̄ in concedendo seruant̄ in adimēdo ff. de testa. l. heredes palam. ⁊ quod ibi no. ff. de adi. lega. l. iiii. §. nuda.

Ad instar. De hac dictōne uide no. in. c. iter "dilectos. ante fi. ō fi. instru. sup v̄. alia. ⁊ exponit̄ ad instar. i. ad similitudinē. C. de lib. exhi. l. si ad instar. ⁊ de offi. leg. c. ii. li. vi.

Aditio Adire. ¶ An filius faciens pacē "cum occisorib⁹ patris uide atur adire hereditatē. no. in. l. pro herede. §. fi. ff. de acqui. here. ⁊ in. l. pe. ⁊ fi. ff. de sepul. uiol.

¶ An ⁊ quando non adita hereditate ualeant dispo sita in testamēto. no. in. l. eā quā. C. de fideicō. spe. in ti. de instru. edic. §. nunc v̄o. v̄si. quid igit̄ si heres ⁊ in ti. de testa. §. i. v̄si. pone nullus.

¶ An in aditōe hereditatis requirat̄ p̄ntia partis. no. Bar. in. l. certū. ff. de confes. in. §. si quis abīte.

¶ An mortuo monacho añ aditā hereditatē abbas possit adire. no. Bar. in. l. inde neraciuſ. ff. ad. l. acq̄. Bar. pleniſſime in. l. i. ff. de vul. ⁊ pupil.

¶ Aditio paterne hereditatis p̄sumit̄ si filius do mū paternā habitauit niſi ꝓbet se alio aio q̄ adeundi habitaſſe. no. gl. in. l. i. C. si ut se ab here. abst. Bar. in. l. i. ff. de acqui. here.

¶ Aditio hereditatis rescindit̄ qñ mulier dolo cre ditoris circūuenta eam adiit siue adiuiſſe confeſſa est casus est i. l. si mulier hereditatē. ff. ad uellei. Bal. in l. i. C. ad uelle. post p̄inci.

¶ Quotuplex sit ius adeundi ⁊ quot mōis sumat̄ i iure. uide Bar. in. l. is pōt. ff. de acqui. hered.

¶ Adire ꝓprie est extraneoꝝ immiscere suoꝝ. ut in insti. de here. qua. ⁊ diffe. §. extraneis. ff. de inoffi. te sta. l. quēadmodū. C. si tu. uel cu. l. i.

¶ Aditione hereditatis confirmat̄ testamentuꝫ. ff. ad trebel. l. si patroni filius. §. qui fideicōmiſſam. de celebra. miſ. c. cum marthe. adde que dixi supra et q̄ infra dicam.

¶ Ab aditione hereditatiſ cedit dies legati. ff. de le. i. l. si tibi hō. §. cū seruus. ⁊ quod ibi no.

¶ An adeundo hereditatē ꝑ ptē qui efficiat̄ heres i totū. uide. ff. de acq̄. here. l. i. ⁊. ii. ⁊ ibi no.

¶ Minore adeunte hereditatē debet interuenire de cretū iudicis. ut. l. qui habebat. §. i. ff. de ma. teſ.

¶ Aditio hereditatis trahit̄ ad tempus mortis. ut ff. de regu. iur. l. omnes. ⁊. l. omnia fere.

¶ Aditio hereditatis fit transmiſſibilis. unde est re gula q̄ hereditas non adita non transmittit̄. C. de cadu. tol. l. i. §. i. ⁊. §. his ita. C. de iure deli. l. cum antiquioribus. quod uidetur habere locum in extra neis. secus in suis. ut. C. de bis qui ante ap. tabu. l. i. quod dic ut ibi.

¶ Aditio hereditatis est caput testamenti. ut. l. filiū §. sed cum exheredatio. ff. de cōtratab. ⁊ ꝓfirmat te stamentū. ut. l. si seruus cōis meus. in prin. ff. de stip. ſuo. glo. in. l. si quis ita hereditatē. ff. de condi. insti. ⁊ ita confirmat̄ etiā si unus ex plurib⁹ heredibus ad eat. tex. in. l. si nemo. ff. de testa. tut. facit. l. eā quam C. de fideicō. ⁊. l. fi. ff. de codicil. adde glo. sin. in. l. i. §. i. C. de cadu. tol. que incipit duobus modiſ que dicit ipoſſibile eſſe legata deberi niſi adeat̄ hereditas uide Bal. in. l. cū constitutio. ff. de manu. testa.

¶ Non solū uoluntaria aditō ꝓfirmat testamentū. ſ̄ etiā coacta. ut. l. apud iul. §. antistia. ff. ad trebel.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Aditō hereditatis facit bona testatoris ⁊ heredis dici vnū patrimoniū. gl. in. l. i. §. ꝓterea. ff. de separatio.
¶ Adire non dicit̄ is qui accusat testm̄ de falso. ut l. eius qui delatorē. §. fi. ff. de iure fis.
¶ Adiens hereditatē ex testamēto uel ex eo iure qō sibi non ꝓpetebat. an uideat eam repudiare ita q̄ nō possit adire ex iure uel capite competenti. uide in. l. clodius. ff. de acqui. here.
¶ An ⁊ qñ adire possit is qui dubitat de iuribus testamēti. uide in. l. heres institutus. ff. de acq. heredi. Ange. in cōsilio suo. clxxxv. qō incipit ex themate.
¶ Aditione hereditatis confundunt̄ actōnes. ut. l. stichū. §. aditio. ff. de solu. sed an reuiuiscant qñ quis est rogatus de restituendo uel non fecit inuentarium. uide Bal. in. l. debitori. C. de pac. ⁊ l. ab omnibus. §. fi. ff. de le. i. Adde q̄ aditione hereditatis confunduntur actiones solum pro rata qua quis est heres. C. de nego. gest. l. ab eo.
¶ Aditio ⁊ repudiatio retrotrahunt̄. ff. de acq. re. do. l. hereditas in multis. ⁊ ibi no. ⁊. ff. de stip. suo. l. si ex re.. §. fi.
¶ Sepeliendo defunctū non uidet̄ quis adire hereditatē. ff. fam. hercis. l. qui erat.
¶ Non potest quis adire hereditatē in ultimo extremo mortis. ⁊ talis conditio si adierit licet pendeat a nuda uoluntate. non potest impleri ultimo uite spiritu. ff. de libe. ⁊ postu. l. si filius heres.
¶ An quis implendo conditionē uideat̄ adire. no. ff. de condi. ob causā. l. i. ⁊ ibi glo. ⁊ Bar. ⁊ eo. ti. l. si filius. ⁊. ff. de cond. inde. l. in summa. ⁊. ff. de acqui. here. l. antistius.
¶ An filius habitando domū paternā uideat̄ adire tex. ⁊ glo. q̄ sic in. l. i. C. si ut se. ab here. absti.
¶ Heres recipiendo aliquid causa conditōis impellende non uidet̄ adire hereditatē. ff. de condi. indeb. l. is cuius. uide no. in. l. pro herede. §. papinianus. ff. de acqui. here.
¶ Frater utendo rebus cōibus ut prius faciebat nō per hoc uidet̄ adire hereditatē fratris ab intestato decedentē. uide Jo. an. in addi. Spec. ti. de iudi. §. sequitur. vsi. porro. ad finem.
¶ Scienſ hereditatē sibi deferri ex testamēto adiēs ab intestato uidet̄ repudiare ex testamento. ⁊ facit locū substituto vulgari. ff. de acquir. here. l. filium.
¶ Furiosus adit hereditatē uel uoluntate alteri⁹ nō sua. ut. l. antistius. §. fi. ff. de acqui. here.
¶ Non seruata forma iussus uel mandati non tenet aditio. casus est notab. in. l. eum qui duobus. §. i. ff. de acqui. here.
¶ Si ad instantiā creditor⁹ statuat̄ tēpus heredi ad ad eunduz post tempus habet̄ ꝓ adeunte. l. fi. §. hic autē aliquis. ⁊. §. si quis autē temerario. C. de iure deli. si autē ad petitionē substituti post tempus habet̄ ꝓ repudiante. ut. l. q̄diu. insti. ff. de acqui. here. ⁊ rōnem diuersitatis uide ibi per Bar. ⁊ in. l. si quis suus ff. de iure delibe.

Adisco Quinq; sunt fines propter quos hō adiscit quos pōit arch. xxxvii. di. nōne
¶ Pater cogit̄ alimētare filiū in scholis uolentē ad iscere. ſm Archi. xxx. di. si quis reliquerit.

Adiectio ¶ An dispositū in re principali extendat̄ ad nouiter adiectum. uide C. de iure deli. l. etiam.
¶ Adiectio principaliter ad obligationē solui nō potest. ff. de vbo. obliga. l. si ita stipulatus. §. grisogon⁹ ⁊. l. si duo.
¶ Adiectio fit per uel. ut ꝓmittis mihi uk titio. seu mihi aut titio. non autem ꝑ ⁊. ff. de vbo. obli. l. stipulatio ista. §. eum qui. in glo. ⁊. ff. de stipu. suo. l. eum qui. §. fructuarius.
¶ An adiectio possit fieri in diuersa re ab ea quā qs stipulat̄. uide. ff. de vbo. obli. l. fi. §. cū mihi ⁊ tibi. et ibi uide plene an ⁊ quando adiectio uiciet uel non uiciet stipulationem.
¶ Adiectio ad solutionē non potest solui nisi usq; ad litem contest. facta per stipulationē contra reū. casus est in. l. si quis stipulatus fuerit. x. in melle. ff. de solu. de quo dic ut ibi per Bar.
¶ An adiectus ad solutionē uideat̄ adiectus aio donandi. ⁊ q̄ actōne repetat dñs ab adiecto. uide glo. et Bar. in. l. iulianus. §. qui fundū. ff. de vbo. obli.

Adiectiuus ¶ An si duo adiectiui uk duo adiectiua copulentur respectu vnius substantiui exigatur concursus vtriusq;. uide i l. qui concubinam. ff. de le. iii.

Adiunctum Aliquid declarat̄ rōe adiūcti ut. ff. de dela. l. i. §. non fuit.

Aditus Aditus. i. uia. de rescrip. nonnulli. et de resti. spo. pisanis.

Adictus Adictus. i. astrictus. C. de epi. au. l. adictos. de biga. c. i. li. vi.
¶ Differentia est qñ hec dictio scribit̄ per vnū. d. et quando per duplex. Item qñ per. c. ⁊ quādo sine. c. de quibus uide Jo. an. in. c. ꝓcertatiōi. de app. li. vi.

Adiudicatio Prope habet locū in iudiciis diuisoriis. ff. cōmu. diui. l. si qs putās. §. si fundus. ff. ō publi. l. si heres. ⁊ ibi no.
¶ Loco adiudicatōis iudices utunt̄ vbo assignationis. ff. cōi diui. l. cum vnus. §. inter eos.
¶ De hac adiudicatiōe ⁊ eius effectu ⁊ an in beneficialibus debeat quis petere sibi bñficiū adiudicari uk potius declarari sibi competere ius ⁊ ad se ptinere. uide plene per Jo. an. de rescrip. mandatū. ⁊ ibi Lō po. ⁊ quod no. de re iudi. abbate. li. vi. in v. adiudicari. post prin. de concess. ꝓben. c. i. in fi. li. vi.
¶ An statutū quod disponit de uenditiōe habeat locū in adiudicatōe insolutū. Spec. in ti. de act. ⁊ uen. §. nunc uidendū. v. ſz pone statutū. ⁊ ibi Jo. an.

Adiuuare An debeat quis alii adiuuare in offensione aut i defensione. no. ff. de iusti. ⁊ iur. l. ut vim. in glo. ii. ⁊ ibi Bar. de regu. iu. l. culpa caret. ⁊ ibi Bar. ⁊. l. si quis in seruitute. i fi. ff. de fur. Li. in. l. i. C. unde ui. q. penſ. no. de sen. exco. c. quāte. in glo. ii. xxiii. q. i. in summa. adde qō dicam infra sub dictione auxilium.
¶ An ille qui tenet̄ alii adiuuare debeat facere non requisitus. no. de iureiurā. c. breui. in glo. ii.
¶ Qui debet aliquē adiuuare contra alios. multo fortius contra se. no. xxv. q. ii. quod uerum.
¶ An is qui fideiubet uel ꝓstat adnoratōnē uel testificat̄ ꝓ alio dicat̄ adiuuare. uide in. l. post legatuz. §. sunt qui putant. ff. de his qui. ut indig. ubi Bar. dicam infra sub dictione auxilium.

Adminiculum Adminicula iura non sūt alicui deneganda. ut. C. de sen. prefec. preto. l. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Adminicula ſi per ſe non probant coadiuuant tñ de proba. cum cauſam. de ſucceſ. ab inteſta. c. fi. de ſi mo. per tuas. de teſti. preterea.

Adminiſtrator Adminiſtratō.

¶ An quando pluribus omittit adminiſtratio alicuius rei uel negociatōnis omnes teneant inſolidū uel pro parte. no. Bar. in. l. i. §. ſi plures. ff. de exercito. i re petitōne illius. §. Bal. & Ange. in. l. pluribus. ff. de pcu. faciunt no. in. l. i. §. nunc tractemus. ff. de tu. & ra. diſtra. & in. l. i. C. de tranſac. & in. c. ſi duo. de pro cura. li. vi. tē.

¶ An pro adminiſtratione clerici quā facit de bonis eccleſie bona eius patrimonialia ſint tacite obligata glo no. in. c. ex litteris. de pig. & ibi no. doc. adde qō dicam infra ſub dictione clericus.

¶ Qualiter ſacerdos male adminiſtrans ꝓueniatur ipſe uel heredes eius. uide no. in. c. ex pītiū. de pigno.

¶ Quis habeat dare adminiſtratorē eccleſie cathe drali uacanti. plene no. in. c. cum nobis oliz. de elec. hodie eſt rex. in. c. is cui. de elec. li. vi.

¶ Que ſit poteſtas talis adminiſtratoris ſic dati. ha beē in. d. c. is cui. de elec. li. vi. & in. c. grandi. de ſup plen. negli. prela. li. vi. in glo. licet libꝝ.

¶ An generalis admiuiſtratio bonoꝝ eccleſie poſſit laico cōmitti. Inno. dicit ꝙ non in. c. ex rōne. ō eta. & quali. & ibi doc. xi. q. i. ſacerdotibus.

¶ An ſi regi uel alteri principi ſuccedat pupillus uel adultus debeat tutor uł curator accipere regni admi niſtrationē. no. Bar. in. l. quidam conſulebat. ff. de re iudi. uidejque habentur in. c. grandi. de ſupple. ne gli. prela. li. vi.

¶ An clericus habens ſimplex beneficiū dicaē habe re adminiſtrationē. Inno. tenet ꝙ ſic in. c. ex litteris de proba. & in. c. nouū genus. de deci. glo. in. c. pīti. de offi. ordi. li. vi. ubi uide qui ſunt beneficiati. qui di cant habere adminiſtrationē. de quo per Hoſti. in. c. ſi quis ſane. de pecu. cle. per do. Anto. in. c. fi. de cā poſ. & propie. in repetitione. adde no. in. c. peruenit. de fideiuſſoribus.

¶ Ab adminiſtratione facilī remouentur regulares ꝙ ſeculares. de ſimo. licet hely. & c. per tuaſ. in fi. iii. q. ii. quia ea in glo.

¶ Suſpectus de dilapidatōne remouet ab admini ſtratōne etiam ſi ſit epus. iii. q. ii. c. ſi epus. & c. quia ea eadem cā. & q.

¶ Adminiſtratio facilius tollit tutori ꝙ prelato. di ctū eſt Inno. in. c. licet hely. de ſimo.

¶ An ex contractu adminiſtratoris queraē actō do mino & an adminiſtratori poſſit ſolui. Bar. in. l. ſi ur bana. ff. de condi. indebi.

¶ An ex contractu adminiſtratoꝝ obligeē dominuſ uide. ff. de neg. geſ. l. ſi pupilli. ff. ſi cer. pet. a. l. ciuitaſ ff. de admi. re. do. ad ciui. ptinē. l. iii. §. in eum. Hoſti. de imu. eccle. c. aduerſus. Inno. de iudi. cū de pre ſenti. adde Li. & Bal. in. l. eum qui. C. ꝙ cū eo. Li. in. l. i. in fi. C. qñ ex fac. tuto. ff. de admini. tu. l. cuz poſt. §. qui cū eſſet. in glo. magna. & ibi Bar.

¶ An & quādo plures adminiſtratores poſſunt ſibi inuicē adminiſtratorē committere. no. Bar. in. l. in uenditione. ff. de bo. auc. iudi. poſ.

¶ An actus ſimpliciter celebratus ab adminiſtrato re uideaē factus nomie ꝓprio uel nomine officii. no. Bar. in. l. i. §. nunciatio. ff. de no. op. nunc. adde qō no. idē Bar. in. l. poſt mortē. §. i. ff. qñ ex fac. tuto.

¶ Qualiter & in ꝙtum adminiſtratores obligentur no. Bar. in. l. eandem. ff. de duo. re.

¶ Quomō adminiſtratores poſſint durante officio conueniri. Bar. in. l. tutor. ff. de admi. tuto.

¶ An geſta per adminiſtratorē reuocatū remaneant ualida. Bar. in. l. quotiens. ff. de acq. here.

¶ An adminiſtratoris confeſſio noceat illi cuius ne gocia adminiſtrat. no. Sali. in. l. iubemus nullā. C. de ſacro. ſanc. eccle. Bar. in. l. certum. §. ſed an et ipſos. ff. de confeſ.

¶ Adminiſtrator rerū ciuitatis poteſt ſup re dubia bona fide tranſigere ſed debitū liquidū non poteſt re mittere. l. preſes. C. de tranſac.

¶ An prelatus electus ante confirmatōnē poſſit ad miniſtrare. Item quid ſi eſt confirmatus ſz non habz poſſeſſionē. Item quid ſi non habet litteras apoſtoli cas dicam plene infra ſub dictione electio. adde ꝙ ad miniſtrans poſt electionē ſed caſſataz priuaē iure ſuo de elec. qualiter. Idem ſi adminiſtrat poſt confirma tionem a qua fuit appellatum. de elec ꝙuis. & eo. ti. c. auaricie. li. vi.

¶ Que ſunt illa que competunt alicui ratione ſpiri tualis adminiſtratiōis. glo. in. c. auaricie. de elec. li. vi. ubi ēt uide q̄ ꝓpetunt plato rōe tpalis adminiſtratōis.

¶ An officiū adminiſtratoris dati eccleſie uacāti ex piret morte committentis. uide in. c. is cui. de elect. li. vi. in glo. pe. iūcto. c. ſi gratioſe. de reſcrip. eo. li.

¶ An adminiſtrator durāte officio poſſit conueniri Li. in. l. aduerſus. C. de admini. tuto. ii. q. i. probi bentur. & quod ibi no.

¶ Adminiſtratio eſt honor & dedecus eſt ab admini ſtratione remoueri. ff. de manu. teſta. l. teſtamento cē turio. & ibi no. in glo. ſi.

¶ An delictū adminiſtratoris noceat dño. uide. C. ō ſac. ſanc. eccle. l. iubemus. & ibi Li. ff. de re iudi. l. cō tumacia. Inno. ut lite non conte. c. i.

¶ Adminiſtratores rex alienaz debent iurare i auc. ius iurandū. quod preſtaē ab his in rubro & in nigro in. l. fi. C. de cura. furio.

¶ Adminiſtrator habeē loco dñi dummō bñ admi niſtret. ut no. ff. ꝑ emptore. l. ſi fundus. §. ſi tutor.

¶ Quis dicaē habere liberā adminiſtrationē. no. in c. petitio. de procura. in glo. i. inſtitu. de re. diui. §. ꝑ traditionem. ad fi.

¶ Contra adminiſtratores debet iudex ex officio in quirere & ſuſpectos remouere. Spec. in ti. de offi. iu di. §. i. vſi. iudicis officium.

¶ Indignū eſt ut alterius fiat adminiſtrator q̄ ſuus defenſor legitimus & rex ꝓpriaz moderator eſſe non poteſt uel neſcit. Spec. in ti. de inſtru. edict. §. nunc uero. vſi. quid de minore.

¶ An is cui aſſignaē beneficiū per inferiorē prelatū debeat adminiſtrare anteq̄ inſtituaē per dyoceſ. uide Inno. de conceſ. preben. propoſuit.

¶ An adminiſtratores aliaz rex poſſint conditionē eoz quoz res adminiſtrant deteriorē facere. no. ff. de pac. l. impatores. C. unde ui. l. meminerint. in glo. ſi. & l. aduerſus. C. de uſur. & ibi Bar. Li. in. l. pre ſes. C. de tranſact.

¶ An adminiſtratores poſſint obligare res eoz quo rū bona adminiſtrant. no. in. l. curator. C. ſi res alie.

UVA. BHSC. IyR_001

pig.da.ſit.ꝛ ibi Ll.Bar.ꝛ Bal.

¶ Adminiſtrator negligens puniꝫ ut no.C. de ſer. fugi.l.mancipia.in gl.exigat.ꝛ ibi etiã uide Bar.

¶ Bona adminiſtratoris ſunt tacite obligata ꝓ ad miniſtratione ſua.no.C.de debito.urb.ro.l.ii.in gl. obnoxiis.ꝛ ibi Bar.li.xi.

¶ An inter adminiſtratores ỽnus ꝓ alio teneatur ꝛ quod tempus inſpiciatur an deſierint eſſe ſoluendo no.C.de ꝓba.l.iii.ꝛ ibi Ll.

¶ An id quod acquirunt adminiſtratores poſt depoſitũ officiũ ꝓſumat acquiſiuiſſe de admiſtratõe.no. Bar.C.de iur.fiſ.l.facultas.li.x.Bal.in auc.licentiã.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ Bal.de ꝓtenti.inter do.ꝛ fid. c.i.faciũt nota.in.l.ſi defunctus.C.arbi.tute.

¶ An adminiſtrator teneat conficere libꝝ rationuꝫ. rex.ꝙ ſic.in.l.cum ſeruus.ff.de condi.ꝛ demo.uide conſiliũ Ange.cclix.quod incipit puncta.ꝛ aliud eiꝰ dem.cclxxxviii.quod incipit.quia in facto.ꝛ ita conſului florentie.

¶ Adminiſtrator etiã generalis cũ libera non hꝫ poteſtatẽ donandi.l.cõtra iur.§.fi.ff.de pac.ꝛ.l.credi tor.§.lutius.ff.man.de ſup.negli.pla.grãdi.li.vi.

¶ Quando ab adminiſtratione remoueꝫ ꝑlatus q̃d ſibi debeat remanere.rex.ꝛ glo.iii.q.ii.c.fi.

¶ Quando adminiſtratio interdicit ꝓlato adeo ꝙ remanet ꝓlatus ſolo nomie adhuc poteſt iuriſdictõ nalia exercere ſm Domini.in.d.c.i.§.ſi ỽo.de cle. egro.uel debili.li.vi.qui refert ita tenere. Archi.xxiiii.q.i.audiuimus de hoc.ꝛ.i.q.iii.audiuimus.

¶ Quando dicaꝫ conceſſa libera admiſtratõ ut poſſit terminũ ꝓrogare.uide Bar.in.l.qui rome.§.calimachus.ff.de ỽbo.obli.

¶ Adminiſtratio plena ꝛ libera idẽ importat.Bar i l.inter bonoꝝ.ff.de admi.tu.

¶ An adminiſtratores ſimul uel diuiſim inſolidũ uꝫ ꝓ parte in eodẽ libello uel diuerſis poſſint ꝓueniri. uide Bal.in.l.qm̃.C.de ꝓue.fiſ.debi.li.x.

¶ Maiorẽ poteſtatẽ habet priuatus adminiſtrator q̃ publicus.ff.ꝙ ui aut clam.l.prohiberi.§.plane.in glo.in.ỽ.data.

¶ Adminiſtrationez eccleſiaſticã emere non licet et contrafaciens eſt ſimoniacus.i.q.iii.in ſumma.ꝛ.c. ſaluator.in glo.fi.

¶ Adminiſtrationis noie continet iuriſdictio. no. Archi.i.q.i.iubemus.

¶ An ea que habent locũ in ꝓcuratore habeãt locũ in adminiſtratore ꝛ ecõtra.no.ff.de ỽben.empt.l.in emptione.§.fi.ꝛ.ff.de edil.edic.l.ꝙ ſi nolit.

¶ An rõne adminiſtratõis quis ſortiaꝫ foꝝ.Spec. in ti.de cõpe.iudi.adi.§.i.ỽ.xxxix.

¶ An adminiſtrator fiſci poſſit remittere debitũ nõ liquidũ.glo.ꝙ ſic.in.l.aduerſus.C.de uſur.

¶ Qualiter teneant adminiſtratores uoluntarii. et qualiter non uoluntarii.uide Bar.plene.in.l.i.§. ſi plures.ff.de exercita.

Admitto Quid importent iſta uerba admitto ſi ꝛ inquantũ de iure debeo.uide Bar.in.l.ambitioſa.ff.de decre.ab or.fa.i pen.col. ꝛ in.l.ſi qñ.ff.de le.i.Bal.in.l.i.C.quomodo ꝛ qñ iudex.ꝛ in.l.edita.C.de eden.in.xxxiii.colꝛ. in repetitione paduana.

¶ Admitto.i.recipio.ff.de inoffi.teſta.l.contra.§. ſi quis impuberi.

¶ Admitto.i.facio uꝫ perpetro.ut.ff.de offi.preſi. l.diuus.

¶ dAmiſſur?.i.cõmendaturus.no.inſti.qui mo.teſta.infir.§.ulti.in glo.i.

¶ Admiſſus uideꝫ qui non repitur prohibituſ.ff.ex qui.cau.ma.l.nec non.§.quod eis.

¶ An admiſſus ad aliquos actus ad quos nõ erat admittendus ſit ad alios admittendus.uide de offi. dele.ſuper queſtionũ.in gl.ex quo.adde no.per Jo. an.in regula acceſſoriũ.li.vi.in mercuria.

¶ Non admittit ad agendũ denuntiandũ uel accuſãdum niſi is cuius intereſt.ii.q.vi.non ſolent.de elec. cum inter.R.de accu.illa.fallit in elec.ubi admittũtur omnes creditores.de appel.conſtitutus.ii.ꝛ.c. oblate.ꝛ eſt ſpeciale ꝓpter piculũ animaꝝ.ſm Jnno. in.d.c.oblate.quoniã in talibus etiã nemine petente exuberat officiũ iudicis.de elec.cũ nobis oliz. de materia uide in.c.ſuper his.de accu.

¶ Admitto.i.delinquo.ff.de decu.l.ſpurii.in ꝓnc.

¶ Si quis admittit ad exequendũ ſeu excipienduz conſequenter uideꝫ admiſſus ad exceptõem ꝓbandã no.Jnno.de teſti.cũ ueniſſent.ꝛ.c.tã litteris.

¶ Admittere non poteſt renuntiationẽ qui non põt deſiſtere inuitũ.no.Juno.de renũt.ꝙ in dubiis.

¶ An ille admittaꝫ cuiꝰ actor repellit.no.qui.ma. accu.poſ.c.ſignificãte.ꝛ.c.ſequẽ.in glo.fi.

Admodum Be ſignificato huius dictõnis que exponitur ꝓ ualde.no. glo.in.l.i.in princi.C.ne lice.poten.ꝛ in cle.romani §.nos itaqꝫ.de iureiuran.ꝛ in cle.i.de mag.ꝛ in.c. quanto.eo.ti.in quibus habetur de ſignificato huius dictionis.

Adnotatio Adnotatio ꝓgmatica que dicaꝫ.C.de ſacro ſanc.eccle.l.iubemus nullam.in glo.adnotatio.C.de palatinis ſacra.larg.l.non aliter.li.xii.

¶ Adnotatõ.i.ſcriptura.xxiii.di.q̃ꝙ.

¶ Quid ſit adnotatio.uide.xxxii.q.ii.dicenti.

¶ Formã adnotationis.uide Spec.ti.de primo de cre.§.ſequitur.ỽſi.item qualiter.

Adoleſcentia Adoleſcentia eſt flos etatis .l.i.de rap.uirgi.ff.de edil.edic.l.precipiunt.ꝛ no.in.l.i.C.de ſtudi.libe.urbi. Ro.in tex.ꝛ glo.

¶ Adoleſcentia.xxv.annis clauditur.ff.de le.iii.l. non aliter.in fi.ff.de mino.l.i.ff.de tranſac.l.cũ bi. lxxvii.di.quicumqꝫ.de his etatibus uide qõ no.glo. in ꝓhemio vi.ſuper ỽ.perfectus.

Adoptio Quid ſit adoptio ꝛ quis poſſit adoptare uel adoptari.uide.ff.de adop.per totũ.inſti.eo.ti.ꝛ per do.Lar.flo.de cogna. leg.ſuper Rica.glo.eo.ti.c.i.Hoſti.in ſumma.eo. ti.adde.l.penul.C.de adopt.Spec.in ti.de cogna. leg.§.ii.adde quod ponit ſanct.Tho.in.iiii.ſenten. di.xlii.ar.iiii.

¶ An ſacerdoſ poſſit quo ad patrimonialia adoptare.uide in.d.iurib? ꝑalle.ubi ꝓcludit ꝙ ſic.

¶ An mulier poſſit adoptare.habet inſti.de adop. §.femine.ubi concludit ꝙ non.Idem in.l.ii.§.illõ. ꝛ.l.ſi pater.§.fi.ꝛ.l.ſi arrogato.§.pe.ff.de adopt. Jo.an.de cogna.leg.c.fi.adde hoc eſſe uerꝫ ſm legez iuſtinianã.ſecus ſm legem moſaycam.niſi in caſu ut no.lvi.di.hyſmael.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An quis possit adoptari in fratrē uel sororez. dic q̄ non. C. de here. insti. l. nec apud, uide sanc. Tho. in quarto. di. xlii. ar. vi.

¶An inter adoptatū ⁊ adoptantē uł uxorē adoptā tis ⁊ adoptati. uel ecōtra possit esse matrimoniū. dic q̄ non etiā finita adoptione. de cogna. leg. c. i. tex. est cum glo. in. l. qui adoptionē. in fi. ff. de adopt. plene glo. xxx. q. iii. in summa.

¶An adoptat⁹ transeat in potestatē adoptātis. dic q̄ non. C. de adop. l. fi. insti. de adopt. §. sed hodie. glo. in. d. c. i. de cogna. leg.

¶An inter filiū adoptiuū ⁊ illegitimū possit eē matrimoniū. glo. q̄. sic. xxxiii. q. iii. in summa. ⁊ de cog. leg. c. i. ubi doc. tenent contrarium.

¶An adoptiui possit adminicē cōtrahere matrimoniū. glo. q̄ sic de cog. leg. c. i. cōtrariū uidet uerius p illū tex. bonus tex. xxx. q. iii. c. ii. ⁊. c. si pater eos.

¶Adoptatio ꝓuenit deo ꝑm sanc. Tho. in. iii. pte. q. xxiii. ar. ii. ⁊ in tertio. di. x. ar. x. ꝓprie tñ cōuenit rationali creature ut ibi.

¶Adoptatio ꝓprie non conuenit angelis. sanctus Tho. in tertio. di. x. ar. xi.

¶An ualeat legatū grauās de adoptādo. uidē Bar. in. l. uxorē. §. heres. ff. de le. iii.

¶An adoptiuus filius succedat in feudo. uide. ꝛ. colla. si de feu. fue. ꝓtrouer. l. adoptiuus. ubi uide.

¶An ualeat pactū q̄ adoptiuus succedat in feudo. ⁊ an princeps possit hoc facere ⁊ qualiter concipiat instrumentū adoptionis. ⁊ an emancipatus ⁊ postea adoptatus succedat in feudo. uide plene de his oibus in prealle. C. de adoptiuis.

¶An inter adoptiuos spirituales possit esse matrimoniū. glo. q̄. sic. xxx. q. iii. in summa. adde quod dicaz infra sub dictione matrimonium.

¶Adoptio qñq; ponit pro arrogatōne. ut. ff. de adop. l. in adoptionibus.

¶Adoptio est uoluntarie iurisdictōis ⁊ tō pōt fieri tpe feriato. Spec. in ti. de feriis. §. ii. v̄s. porro.

¶Qualiter adoptiuus succedat adoptanti. Spec. in ti. de testa. §. i. v̄s. itez de cautōibus. ⁊ in ti. de succes. ab intesta. §. nunc de successore ab intesta. §. nūc de naturalium.

¶Adoptiuus emancipatus non succedit. institu. de here. qua. ⁊ diffe. in. §. i. in glo. in v̄. in potestate. C. de adopt. l. pe. §. penul.

¶Que sit differentia inter adoptionē ⁊ arrogatōez uide insti. de adop. §. i. ⁊ in. l. generalit. ff. de adopt.

¶Quando adoptio tenet uel non. uide in. l. non aliter. ff. de adopt.

¶Qualiter fiet instrumentū adoptionis. uide spec. in ti. de cogna. lega.

¶An filius adoptiuus dicat suus patri adoptanti Bal. in. l. eam quaz. C. de fideicōmis. facit. l. iii. §. aperture. ff. de bered. institu. tex. in. l. i. §. suos. ff. de suis ⁊ legitti.

¶Adoptio est legalis actio ad solaciuz eoꝝ qui liberos non habent inducta pene naturā imitans. C. de adop. l. cū eum. ⁊. ff. de adop. l. adoptio. uel adoptio est legitimus actus cuius interuentu quis fingitur filius. C. de adop. l. pe. §. pe.

¶Si post testamentū conditū testatoꝛ adoptatur uł arrogatur rumpitur testamentū. Spe. in ti. de istru. edic. §. xii. v̄s. quid si vnus.

¶Adoptiuus non transit in potestatez adoptantis sed tantū habet ius succedendi ab intestato. ut instit. de adop. §. sed hodie.

Adoratio ¶Adorādo imagines non picturaz "sed id quod per picturā nobis repsentat adoram⁹. de conse. di. iii. perlatū. ⁊. c. uenerabiles. adde quod dicā infra sub dictione imago.

¶Adoratio est actus latrie ꝑm sanc. Tho. scōa scōe q. lxxxviii. ar. i. ubi uide.

¶Adoratio requirit locuz determinatum. uide ubi supra. ar. iii⁹.

¶Adoratio includit actū interiorem ⁊ exteriorem ꝑm sanc. Tho. scōa scōe. q. lxxxi. ⁊ in 3⁹. di. ix. ar. iiii.

¶Eadē adoratio debet diuinitati christi. uide sanc. Tho. in tertia pte. q. xxv. ar. i. nō tñ debet carni christi nec ei⁹ imagini. ꝑm eundē in tertio. di. xi. ar. iii.

¶Adoratio non debet reliquiis. idem in 3ª pte. q. xxv. ar. vi. ⁊ in tertio. di. ix. ar. iii.

¶Adoratio non debet creature ⁊ exhibita non est vniuoce adoratio. uide sanc. Tho. in. iii. pte. q.

Aduena ¶Rome nemo est aduena. ut no. in. l. "eū qui uectigal. ff. de v̄bo. signi. ⁊ i. l. si legationis. in glo. ii. ff. de iudi.

¶Quis dicat aduena. uide in. l. pupillus. §. aduena. ff. de v̄bo. signi.

¶Aduena uidet ille qui ad tempus moratus aduenit. ar. l. heres absens. in p̄n. ff. de iudi.

¶An aduena ligef statuto ciuitatis. no. doc. in. l. i. C. de sum. tri. uide no. viii. di. quo iure.

Aduenticiuz ¶Dicit respectu patris illud "quod filius querit ab auo. ꝑm glo. in. l. qui in aliena. §. interdū. ff. de acq. here. idē ecōtra. ut. l. paulus. per ꝓcuratorē eo. ti. facit ad primū quod no. Bar. in. l. quesitū. de le. i.

¶An de iure antiquo quod filiuſ querebat a matre esset aduenticiū uel profecticiū. uide in. l. is qui heres §. fi. ff. de acqui. here.

¶Aduenticius casus attendi nō debet. ut. ff. de admi. re. ad ciui. perti. l. ii. §. si eo tempe. ff. qui ⁊ a q̄. l. iuł. Archi. v. di. c. pe.

¶Que dicant bona aduenticia ⁊ que profecticia et que castrensia uel quasi ⁊ q̄liter ꝑ his agat filiusfami. ⁊ quale ius sibi uendicet pater in bonis filii aduenticiis. uide plene. in. l. i. C. de bo. mater. ⁊. l. cū oportet C. de bon. que liber. ⁊ auē. ibi posita. ⁊ adde qđ no. Bar. in. l. i. §. nec castrense. ff. de colla. bo.

¶An in aduenticiis filius contrahendo uł delinquēdo possit patri ꝓiudicare. uide Bar. in. l. si finita. §. si de uectigalibus. ff. de dam. infec'.

Aduerbium ¶Aduerbia possunt intelligi a "ctiue ⁊ passiue ꝑm Bar. in. l. si uxor. §. si quis plane. ff. de adul. uide Bal. in repetitione. l. edita. C. de eden.

¶Aliud est nomen aliud aduerbiū. de conse. di. iii. i. aliud est no. Inno. de libel. obla. in. c. fi.

¶Aduerbioꝛ deus est retributor non nominū. xv. q. vi. c. i. in fi. glo. in. c. i. de collu. dete.

Aduersus, Aduersum, Aduersarius, Aduersatiua. ¶De significatione huius dictōnis aduersus. no. in cle. i. de resti. in inte. in glo. iii. que dicit q̄ significat idem q̄ contra. adde

UVA. BHSC. IyR_001

Cal.in.c.super spoliatõe.de or.cog.i suo cõmento.
¶ Alduersus ꝛ preter equipollent fm Archi.ii.q.i. nemo.super v.aduersus.
¶ Aluersarius.i.offensor.C.de obse.patro.pst.l.si manumissor.C.ad appel.l.si appellationẽ.qñq; accipiẽ pro contradictore.ut.C.de fide instru.l.si aduersarius.ꝛ de eo qui mit.in pos.c.si aduersarius.ꝛ.C. de pena.iudi. qui male iudicat.l.i.
¶ Alduersam fortunã expectare inutile ꝛ inhumanũ est.ut.l.inter stipulantẽ.§.sacrã.ff.de vbo.obli.
¶ Non debet poni in potestate aduersarii negociuꝫ quod geriẽ.ff. de iurisdic.om.iudi.l.si idẽ.§.i.
¶ Alduersitas qñq; est utilis.i.q.iii. saluator. ubi Archi.vii.q.i.aduersitas.
¶ Alduerso tpe nauigandũ non est.ff. de rei uen.l.q̃ petitor.§.fi.ꝛ ibi no.
¶ Alduersatiua iuncta cũ copula ponit copulatiue. ut no.in.l.i.ff.si quis ius.di.non obtemp.
¶ Natura aduersatiue est contrariari ꝛ aduersari p̃cedentibus.ut.l.ii.§.sed et fortius.ff. ne quis eum qui in ius uoca.
¶ Alduersatiua aduersat in eisdem casibus in quib⁹ loquebat precedens oratõ cui aduersat.ut.d.l.ii.§. sed ꝛ fortius.ff.ne quis eũ qui in ius noca.
¶ Alduersarius mihi dicit qui in lite mihi aduersat ut no.in.c.i.de iudi.c.pposuisti.de fo.ope.l.i.C.ꝺ eden.in auc.de litigio.§.omnem.
¶ Aluersus bonos mores qñ dicat fieri. uide.ff. de iniur.l.item apud.§.ſ3 quod est.ꝛ.§.ptor ait.ꝛ.§. addit.C.de pac.l.pacta.ꝛ.l.fi.
¶ Alduersatiua inducit repetitionẽ facti uel iuris p̃cedentis cũ aliquali diuersitate.ut.l.hoc ampli⁹.§. i.ff.de dam.infec.ꝛ.l.mariti.§.fi.ff.de adulte.ꝛ ibi glo.ꝛ Bal.Ci.in auc.sacramẽta.C. si aduers.uen.

Adulator ✠ In adulatio sit peccatũ.uide sac. Tho.scda scde.q.cxv.ubi dicit ꝙ tribus mõis põt esse peccatũ mortale.uide glo.xxv. di.c.vnum.§.nunc.in glo.penulti.
¶ An dare pecuniã uel mercedem seu aliquid aliud temporale adulatorib⁹ sit peccatũ mortale.uide san. Tho.scda scde.q.clxiiii.
¶ Alulationibus animos principũ religiosi sibi conciliant propter quod prohibent in episcopos eligi.xlvi.di.ecce quare.
¶ Aldulari peccatoribus est graue peccatum. xlvi. di.sunt nõnulli.
¶ Clericus adulationibus seruiens degradari debꝫ xlvi.di. clericus qui adulationibus.
¶ Nihil est miserius eo qui adulationibus delectat lxxxiii.di.nihil illo pastore.
¶ Utilius est peccantẽ seuere corrigere q̃ adulando palpare.v.q.v.non omnis.
¶ Melius est pro ueritate suppliciũ pati q̃ p adulationibus bñficiũ.xi.q.iii.nemo peritor.
¶ Adulatio est blandus sermo ꝑlatus ut placeat.xliii.di.c.ulti.C.de statu.ꝛ imagi.l.i.ubi uide.
¶ Aldulari quis dicit trib⁹ modis qui notant.xxv. di.§.ea demũ.ꝛ.c.perlectis.
¶ Adulatio regulariter ꝓhibetur. ut.ff.de here. insti.l.captatorias.uide quod no.glo.in.l.i.C.si quis aliquẽ testa.prohi.ꝛ ibi Ci.

Adulterium Adulter ✠ Que sit pena mulieris ꝓmittentis adulteriũ.no.in.l.quoniã alexandri.C. de adul.ꝛ in.l.castitati.ꝛ in auc.sed hodie.eo.ti.xxxiii.q.v.hec imago.xii.q.ii.§.si qua.glo.ꝛ doc.in.c. tue.de procu.ꝛ in.c.gaudemus. de ꝓuer.cõiug. xxxii.q.i.si quis.ꝛ.c.de benedicto. in glo. adde ꝙ in ueteri lege mulier propter adulteriũ lapidabat.ut habetur.xxxiii.q.v. hec imago.
¶ An ualeat consuetudo ut mulieri adultere incidãtur capilli ꝛ uestes ad ignominiã. glo.dicit ꝙ sic.xxxii.q.i. de benedicto.
¶ An adulteriũ sit enormius peccatũ aliis.no.ff.de adul.super Rica.uiꝺ tex.in.c.atsi clerici.§. de adulteriis.de iudi.xxxii.q.vii. quid in omnibus. de quo in.d.§.de adulteriis.adde.xxxiiii.q.iii.animo.de tẽpo.or.c.fi.ꝛ quod ibi no.
¶ An mulier adultera perdat dotem.no.C.ꝺ iure doti.l.si dotem.C.de adul.l. libertatez.in auc.ut lice.ma.ꝛ auie.§.quia vo plurimas. de consue.ex pte de dona.inter ui.ꝛ uxo.plꝫq;.C.de adult. auc.sed nouo iure.adde quod no.glo.in.c.i.ut lite non ꝓest. adde qꝺ no.in.l.ꝓsensu.C.de repu.ꝛ.l.si vo.§.ꝺ uiro.ff.solu.ma.do.Bal.in.c.tue.de procura.
¶ An propter adulteriũ uxor perdat bona parefrenalia.glo.tenet ꝙ sic. in.c.plꝫq;. de dona.inter uiꝫ ꝛ uxo.que est bene notanda.
¶ In quibus differunt carnale adulteriũ ꝛ spirituale.no.doc.de cõuer.cõiug.c.fi. vii.q.i.sicut uir.
¶ Quid sit proprie adulteriũ ꝛ unde dicat. uide.xxxii.q.ii.meretrices.Archi lvi.di.dñs.ubi dicit ꝙ ad ulteriũ dicit quasi alienũ uteꝫ terrens.adde.xxxii.q. vi.non mechaberis.ꝛ.vii.q.i.sicut alterius.ff.de adulte.l.inter liberas.no.Juno.in.c.discretionẽ.de eo qui cogno.ꝓfang.ux.sue. Hosti.in sũma.eo.ti. i ꝑn.
¶ Quando cũ uidua dicit ꝓmitti adulteriũ. ut.ff. de vbo.signi.l.inter stupꝛũ.ff.de adul.l.inter liberas ꝛ.l.iulia.interdum omnis illicitus coitus dicit adulteriũ.c.significasti.de adulte.
¶ An propter adulteriũ uir possit a se abiicere uxoꝛẽ propria auctoritate. uide de eo qui dux.in mat.ex tuaꝫ.glo.ꝛ doc.de adul.c.fi. Hosti.in summa.de adulte.§.que pena.v.sed nunquid hoc fieri potest.doc. uidet dicere ꝙ sic.de diuo.porro.quoniã uir vbo dei qui est iudex iudicũ talẽ habuit facultatẽ.adde no.in l.rei iudicate.ff.solu.ma.ꝛ.c.i.ut lite non conte.
¶ An solo animo ꝓmittat adulteriũ. no.xxxii.q.v. qui uiderit.ꝛ.c.nec solo.
¶ Quibus casibus maritus repellat ab accusando uxoꝛẽ de adulterio.uide glo.xxxii.q.vi.in summa.
¶ An adulter ꝛ adultera possint in eodẽ libello accusari.dic ꝙ sic.qñ agit ad thori sepationẽ.glo.est sing. ii.q.iiii.statuit.quã pauci sciunt. tunc.n.dicit causa ciuilis.de ꝓcu.tue.in fi.Bal.in.l.ꝑ ꝓcuratorẽ.ff.ꝺ obsequi.liber.secus ubi accusarent ad infringendam penã tpalem.ut.l.reos.C.de adulte.
¶ An cum sponsa de pñti nondũ cognita cõmittat adulteriũ.dic ꝙ sic.glo.est no. de eo qui cogno ꝓsan. uxo.sue.discretionẽ.ubi tex. secus de sponsa de futuro.per glo.xxvii.q.ii.c.quidam.facit glo. de sen. ex cõmu.si uero.
¶ An uir possit obiicere uxoꝛi adulteriũ cui ipse causaꝫ prebuit.no.in.l.ii.§.si publico.ff.de adul.ꝛ in.l. cum mulier.ff.solu.ma.glo.ꝛ doc. de eo qui cogno. ꝓsang.uxo.sue.discretionẽ.plene ꝺ diuor.significasti.

UVA. BHSC. IyR_001

adde quod no.glo.xxxii.q.vii.concubuisti. de uxore mariti infirmi.que ad eius rogatū concubuit cuz me dico.de q° ēt p do.Lar.flo.i.d.c.discretōez.i.v.q.

¶An sola suspitio adulterii sufficiat ad repellenduz uxorem.tex.ꝛ glo.xxxii.q.i. dixit dominus. glo. in c.maritis de adulte.

¶An sicut marit⁹ pōt accusare uxorē de adulterio ita econtra.dic ꝙ sic. sed effectū pene imponēde uiro ad sepationē thori non ad penā legalē.Spec.in ti.de adul.v̄si.sed nunquid.xxxii.q.i.publico.ubi de hoc i glo.per do.Lar.flo.in.c.tue. de ꝓcu. de diuoꝛ.gaudemus.§.quia uero.ꝛ.c.ex litteris.bona glo.xii.q.ii.§.si qua.ꝛ.c.qui manumittit.. qō not.Li.in.l.i. C.ō adul.xxxii.q.iiii.nemo.ꝛ.q.v.christiana.ꝛ.q.vi.si auctoꝛi.ꝛ.c.sc.gl.xxxii.q.i.§.hoc i mulieribꝰ.

¶An adulteriū possit ꝓmitti cū uirgine.uideꝯ ꝙ sic de iure canonico.per tex.no.in.§.cū ergo. xxxvi.q.i.glo.in.c.nemo.xxxii.q.iiii.

¶An ꝛ qñ iudex ecclesiasticus uel secularis possit ō adulterio cognoscere.Jo.an.in.c.fi.de fo.ꝯpe. dicit ꝙ ecclesiasticus cognoscit eo tantū casu quo agit ad sepationē thori.sed uideꝯ male dicere qz p adulterio multiplex pena imponit.uidelicet sepatio thori.ꝛ p pter hoc debet adiri ecclesiasticus ut ipse dicit.casus est in.c.tue.de ꝓcu.Item pena detrusionis in monasteriū.in auc.sed hodie. C.de adulte.ꝛ pro hoc possz etiā adiri ecclesiasticus.casus est in.c.gaudemus. de cōuer.cōiug.Item alia est pena tertia qz scinduntur panni ꝛ capilli ante ꝛ retro. ꝛ pro hoc etiā potest adiri ecclesiasticus.tex.est.xxxii.q.i.de benedicto.quarta pena uxoris adultere est excōicatō.ꝛ p hoc clar ē adiri ecclesiasticū.de adul.c.ii.ꝛ.c.intelleximus.

¶An cōmittens adulteriū cū uxoꝛe uiri reconciliati uideat rumpere pacez.Bar.in.l.uer.ff.de fur. Jo.an.in regula frustra.li.vi.

¶An plures cōmittendo adulteriū cū eadem mulier constituant plura adulteria penitentialia.Bar.in l.vulgaris.ff.de fur.ꝛ in.l.mariti.§.sex mensiuz.ff. de adulter.

¶Quid.si ynus pluries cognoscit uxoꝛē alteriꝰ an dicant plura adulteria.tex.in.c.sicut nobis.de testi. glo.vi.q.i. imitare petrum.

¶An cognoscens uxoꝛē quā credit esse solutā cōmittat adulteriū.no.glo.xv.q.i.illud.super v̄.seruū. bonus tex.ꝛ ibi.gl. xxxiii.q.ii.in lectū mariti.Jo.an. in regula cū quis.li.vi.i mercu.uiō no.i.l.uxoꝛ.C. de repu.in glo.fi.Li.in auc.hodie.eo.ti.

¶Qualiter ꝓbetur adulteriū.Bar.in.l.ii.§.fi.ff. ō adul.ꝛ in.l.quod ait.ꝛ in.l.capite quinto.§.i.eo. ti.xxxii.q.i.dixit dñs.adde ō ꝓesump.litteris.ꝛ.c. tertio loco.de testi.preterea.ꝛ ibi Jo.an.adde quod no.Bar.in.l.querebat.ff.de testa.mili.

¶Qui accusat aliquē de adulterio iure mariti debz ꝓbare ꝙ illa sit uxoꝛ.ff.de adul.l.si uxoꝛ.§. sed si ea ꝛ ibi Bar.ꝛ Bal.in.l.de iure.§.fi.ff.ad mūicip.

¶An ꝛ quando moꝛtua muliere possit maritus obtinere heredi suo illam fuisse adulteraz. Bar.in.l.rei iudicate.ff.solu.matri.

¶Si accusatus de adulterio confiteat crimen. an uideatur confiteri matrimoniuz. Bar.in.l.si cui.§. si a filio.ff.de le.i.

¶An heredibus mariti cōpetat exceptio adulterii contra uxoꝛez repetentē dotē moꝛtuo marito. Bar. in.l.rei iudicate.ff.solu.ma.in.§.ii.

¶An propter adulteriū clericus deponi possit.tex. ꝙ sic.l.di. si quis dyaconus.ii.q.vii.latoꝛ. in glo.i. Bar.in.l.si adulterium.ff.de adulte.

¶Religiosus grauius peccat fornicando ꝙ secularis adulterans.tex.ꝛ glo.xxvii.q.i.ꝓposito.

¶An cognoscens maritatā publice meretricē puniatur de adulterio.Bar.in.l.inter.ff.de adulte. adde quod idē no.in.l.si uxoꝛ.§.i.eo.ti.ꝛ.C.de adul.l. si ea.ꝛ.l.que adulteriū.in glo.fi.

¶Probato ꝙ cognita habebaꝯ ꝛ reputabaꝯ ꝓ uxore.an sufficiat ad ꝓbandū adulteriū seu ad penā adulterii imponendā absq; hoc ꝙ ꝓbeꝯ matrimoniū.tex. ꝛ ibi Bar.in.l.si uxoꝛ.§. sed ꝛ si.ff.de adulte. adde Bar.in.l.cure.§.fi.ff. ad municip.

¶An marito liceat magistratū interficere inuentuz cū uxoꝛe.uide Bar.in.l.qō ait.§.marito.ff.ō adul.

¶Contrahens matrioniū cū repudiata iniuste incurrit penā adulterii.no.Bar.in.l.fi.ff.de adul.

¶Filius qui adulteraꝯ cū nouerca pdit oia iura filiatōnis ꝛ potest a patre inpune interfici. in auc. ut cū de appel.cogno.§.aliud quoq; capitulū. Bar.in.l. diuus.ff.ad.l.pompe.de paricid.

¶Contrahens matrimoniū de facto cuz duabus et vtramq; cognoscens dicitur adulterari cum utraq;. tex.xxiiii.q.iii.an non.

¶An cognoscens sepatam a uiro propter adulteriū dicatur adulter.tex.xxxii.q.i.dixit.Jo.an.in regula cum quis.li.vi.in mercuria.

¶Usq; ad quantū tempus possit maritus accusare uxoꝛē suam de adulterio.no.xxxiii.q.ii.admonere. i glo.super v̄.pñtia.de diuoꝛ.gaudemus.in fi.xxxii.q. i.ꝙ autē.no.C.de adul.l.adulter.in glo. ꝛ.ff.eo.l. si maritus.§. extraneis. in glo.in v̄. post xl.dies. in fi.de publi.iudi.§.lex iul.in glo.

¶An uir possit sibi reconciliare uxoꝛē adulterā in uitam.no.de diuoꝛ.ex litteris.in glo.fi.ipe autē inuitus non cōpellit ꝙ si non uelit eā reconciliare ponat i tali loco ubi non possit amplius adulterare. xxxii.q. i.de benedicto.

¶An maritus possit accusare uxoꝛē de adulterio si post adulteriū eam cognouit.glo.xxxii.q.i.c.i.de adul.c.fi.in glo.ꝛ ibi Jo.an.

¶An sacerdos cognoscens solutā dicaꝯ cōmittere adulteriū.quidā ꝙ non.in cle.fi.de bere.ubi p Lar. vii.q.glo.cōtra.in.c.p uenerabilem.§.i.q̄ fi.sint le.

¶An cōmittaꝯ adulteriū ex copula inter solutuz et ligatā.no.in.c.ueniens. de eo qui cogno.ꝑsang uxo. sue.sup v̄.de adulterio.tex.xxviii.di.presbiter.xxxii. q.iiii.nemo.de pur.cano.cū dilectus.xxiiii.q.v. puto.glo.optima.xxxii.q.v.non mechaberis.

¶An eo ipso ꝙ alter cōiugā mechaꝯ pdat ius petē di debitū ꝛ petens possit repelli sine iudicio ecclesie. uide.xxxii.q.vi.in summa.de adult.c.i.ꝛ.c.pe.ꝛ ulti.xxxi.q.i.§.ꝙ si.

¶Quare in matrimonio spūali nō admittit contra clericū replicatō adulterii.no.Archi.vii.q.i.eos.

¶An adulteriū spūale ꝓmittaꝯ occupādo ecclesiā alteri debitā.tex.ꝙ sic.iii.q.ii.audiui⁹.vii.q.i.sic uir.

¶An uxoꝛē cognitā p viz possit marit⁹ de adulterio accusare. no.glo.xxxii.q.v.c.i.ꝛ.xxxii.q.iiii. de pudicicia.

¶Si uir reconciliat sibi uxoꝛem adulteraz ꝛ postea

UVA. BHSC. IyR_001

cõmittit adulteriũ de quo accusaꝫ ab ea an possit replicando uel excipiendo sibi obiicere adulterium de quo fuerat reconciliata. uide. xxxii. q. vii. apostolus. ⁊. c. communiter.

¶ Quod possit uir uxorem adulterantem sibi reconciliare. uide de adul. si uir.

¶ An exceptio adulterii quo ad thor̃ sit pemptoria ⁊ quando ꝓponaꝫ. ⁊ an uir reddendo debitũ uxori uideatur renuntiare exceptione adulterii. uide Inno. ⁊ doc. in. c. pe. ⁊ ulti. de adulte.

¶ Cõmittens adulteriũ ⁊ incestũ cũ vna ⁊ eadẽ muliere non debet plus puniri q̃ ꝑ solo adulterio. de q° dic ut habeꝫ. xxvii. q. i. uirginibus. in glo. i. adde tex. in. c. transmissibile. de eo qui cogno. ꝓsang. uxo. sue. de pur. cano. cum dilectus.

¶ Crimen adulterii cõnumeraꝫ inter crimina ecclesiastica. Spec. i ti. de cõpe. iudi. adi. § . i. v̀si. ii. in crimĩbus. no. de iudi. atsi clerici. § . de adulteriis. de so. cõpe. cũ sit. ⁊. c. conquestus. quod uideꝫ ueruz q̃ agitur ad sẽpationem thori. ut no. in. d. § . i. v̀. xviii. de quo dic ut supra dixi.

¶ Adulteriũ non cõmittiꝫ sine dolo. xxxiiii. q. ii. in lectum. ubi glo. de frig. ⁊ male. fraternitatis. in glo. de repu. l. uxor. in glo. i. Li. i auc. hodie. eo. ti. ⁊. C. ad. l. iuk. de ui. publi. uk priua. l. quoniã multa. xxxii. q. v. ꝓposito. ⁊. c. se. gl. x. col. q̀. mo. seu. amit. c. i. q̃ incipit adulterauerit. xxxii. q. v. § . inde lucreciam.

¶ An uir cũ propria uxore possit cõmittere adulteriũ. glo. xxxii. q. ii. q̀cquid. alia gl. xxxii. q. iiii. ozigo glo. xxiiii. q. iii. cũ nõ alia. glo. xxvii. q. i. in ꝓposito.

¶ Filii ex adulterio nati sunt deo abhominabiles si sunt paterni sceleris imitatores. lvi. di. § . sed hoc.

¶ Adulter in episcopum ordinari non debet. lxxxi. di. apostolus.

¶ Adulteram quam quis polluit adulterio uiuẽte marito non posset postea eaz ducere in uxorẽ uiro eiꝰ mortuo. xxxi. q. i. c. illud. ⁊. c. relatum. ⁊. c. si quis uiuente. de quo habetur de eo qui dux. in matri. quã pol. per adul. per totum.

¶ Adulteri dicunt qui uenena sterilitatis ꝓcurant uel ꝓlem conceptã occidunt. xxxii. q. ii. aliqñ.

¶ Adulterã uxorẽ tenens fatuus ⁊ impius est. xxxii. q. i. dixit dominus.

¶ Adultere uxori uir cõmisceri non debet. donec ꝑ penitentiã purgata fuerit. xxxii. q. i. c. si quis uxorez. ⁊ qui alias ei cõmiscetur debet triennio penitere ea. causa ⁊. q. si quis uxorem. el. ii.

¶ Qui non accusat uxorẽ adulteram leno ipsius dicitur. xxxii. q. i. c. apud misericordem. § . qui si in adulterio. ⁊. § . crimen.

¶ In crimine adulterii q̃q̃ vni coniugũ precipiatur intelliget etiã de alio. xxxii. q. v. precepit dñs.

¶ Adulterã uxorem non licet uiro interficere. xxxii. q. ii. c. admonere. ⁊. c. inter hec.

¶ Non debet fieri sacerdos cuius uxor adulterium cõmisit. xxxiiii. di. si laici uxor.

¶ Ex adulterio nasci non est culpa nascentis sed generantis. c. nasci. lvi. di.

¶ Quare sic non puniant uiri adulterantes sicut mulieres. uide. xxxii. q. v. christiana.

¶ Cum agit cã adulterii assignandus est locus securus in quo uiolentia non timeatur. xxxiii. q. ii. siue de coniugii.

¶ Certa suspitio de adulterio dicit subesse quando maritus scit se non cognouisse uxorẽ ⁊ ipsa repit gra uida. l. filiũ diffinimus. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. tex. ii. q. i. si peccauerit. glo. xxxii. q. i. c. ii.

¶ An ex pte vnius tantũ possit cõmitti adulterium uideꝫ q̃ sic. xxxii. q. v. ꝓposito.

¶ Plures casus in quib⁹ uir nõ potest obiicere uxori adulteriũ. no. gl. ⁊ doc. in. c. intellexim⁹. de adul.

¶ Adulteriũ cõmittit qui uxorẽ alterius cognoscit licet eam pro seruitrice teneat. ut. l. athletas. § . ait ꝓ tor. ff. de his qui no. infa.

¶ An ⁊ quando mulier propter adulteriũ pdit dotẽ maritus excipiendo possit eã retinere uel an requiraꝫ ut accuset. Bar. in. l. miles. § . socer. ff. de adul. aliq̃ moder. tenent. contra. in. l. lutius. ff. so. ma.

¶ Adulteriũ ita cõmittiꝫ cum pulchra sicut cuz deformi. imo uidetur q̃ magis peccet cum deformi. xii. q. v. c. fi. in glo.

¶ De eo qui dormiuit cum uxore fratris sui uel filii astra uel duabus sororibus uel cum duabus consanguineis. uide. xxxii. q. vii. c. quedam. ⁊. c. si quis uiduam. ⁊. c. qui dormierit. ⁊. c. se.

¶ Propter adulteriũ licet patri filiam ⁊ quemlibet adultez in domo interficere. l. nec in ea. § . ius occidẽdi. ⁊. § . fi. ff. de adul. de marito. uide in. l. marito. ff. eo. ⁊. l. si adulteriũ. § . imperatores. eo. ti. ⁊. l. si quis in graui. § . si tamen. ff. ad sillei. de iure canonico dic ut dixi supꝛ. ⁊ adde glo. in. c. iii. de pen. ⁊ remi. ⁊ de materia uidelicet an ⁊ quando pater maritus possint occidere. no. C. de adul. l. grachus. in glo. potuerit. et ibi Li. ff. q̃ me. cã. l. nec timoꝛẽ. in glo. occidere. ff. ad. l. acq̃. l. qui occidit. in glo. i. uide glo. in. l. ab hostibus. § . si uir. ff. solu. matri. quid de alio. uide. ff. de adulte. l. q̃ ait. in glo.

¶ Uxoratus non ꝓmittit adulteriũ cũ soluta nec ab uxore posset accusari. no. C. de adul. l. i. in glo. uiolato. ⁊ ibi Li. uide no. xii. q. ii. si qua cum seruo. xxxii. q. i. publico. Spe. in ti. de adulte. § . i. v̀si. sed nũq̀d econuerso.

¶ An super crimie adulterii liceat transigere. no. in auc. ut lice. ma. ⁊ aui. § . pen. in glo. amicabili. collatiõi. ⁊. l. transigere. C. de transac.

¶ Quis dicaꝫ adulter manifestus. uide Bar. in. l. fur est. ff. de fur.

¶ Quis potest accusare de adulterio. no. glo. ⁊ ibi Li. in. l. q̃uis adulterii. C. de adul.

¶ Accusans aliquã de adulterio ⁊ succũbẽs q̃ pena puniatur. no. C. de adul. l. q̃uis. in glo. in v̀. gladio. ⁊ ibi Bar. de procu. tue. in glo. ii.

¶ An mulier possit accusari de adulterio constante matrimonio. no. in. l. miles. § . uolenti. ff. de adulte. ⁊ ibi Bar. de procu. tue. in glo. ii.

¶ An propter adulteriũ filie pater debet perdere dotẽ. Spec. in ti. de diuoꝛ. § . iii. v̀si. sed nunquid.

¶ Sicut propter adulteriũ uxoris uir lucraꝫ dotem ita mulier ꝓpter adulteriũ uiri donat. ꝓpter nupt. si tñ filii extant tam dos q̃ donatio ad eos ptinet. no. glo. ut lite non contes. c. i. ubi bonus tex.

Adunantia. ¶ An adunantia generalis tribuens alicui iurisdictionẽ faciat eum ordinarium uel commissarium. uide Bar. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab oꝛ. fa.

UVA. BHSC. IyR_001

Aduocatus. Quando quis possit compelli ad aduocandū. gl. in. l. in sacris. C. ō ꝓri. sacro. scri. li. xii. adde qō no. Bar. in l. prime. ff. de his que in testa. delen.

¶ An liceat aduocato calūnioſus aduocatū cauillationibus repellere. glo. ꝙ. sic. in. c. cupientes. in v. malignantiū. de elec. li. vi. uide xxiii. q. ii. dñs noster.

¶ Aduocatus generaliter dicit qui causis agendis quoquomodo uel studio opatur. unde ſm hoc procuratores aduocati dicunt. ff. de uari. ⁊ extraor. cog. l. i. §. aduocatos. vi. q. iiii. si quis epus. ſpecialiter tñ ⁊ stricte dicit aduocatus qui patronus est cause. ut l. i. §. ait prętor. ff. de postul. de talibus intelligit. l. nec quicq̄. §. obseruare. ff. de offi. ꝓconſul. ⁊ le. ⁊. l. cū delatiōis. §. asinā. ff. de fun. instru. ⁊ in. c. pastoralis. de iudi. de his facit Spec. spēalem Ricā. uide ēt quod no. de elec. cū ex eo. li. vi. sup v. indigere. adde glo. ⁊ Bar. in. d. l. i. §. aduocatos. ⁊ quod no. in. c. consulere. de simo.

¶ Aduocati non mīnus ꝓuident humano generi q̄ si patriā armis defenderēt. C. de aduo. diuer. iudic. l. aduocati. glo. in prealle. c. cuz ex eo. facit quod no. de sepul. licet. li. vi.

¶ An aduocatus lite pendente possit denegare cliē tulo suo patrocinii si non soluit sibi debitū stipendiū no. in. l. fi. C. de aduo. diuer. iudi. in glo. fi. alia glo. in. l. properandū. §. honorariis. C. de iudi.

¶ An aduocatus electus ab altera ptiū possit remoueri a iudicando. glo. in v. recuſaſtis. de testi. dilecto. ⁊ ibi docto. uide notata de offi. ordi. irrefragabili per Innocen.

¶ An illiteratus possit esse aduocatus. glo. in. c. de occidendis. xxii. q. v. Bar. in. l. i. §. aduocatos. ff. de uar. ⁊ extraor. cog. adde glo. que tenet ꝙ sic. in. l. i. §. postulare. ff. de postul. Jo. iii. q. vii. §. infames. qō limita in pribus in quibus redditur ius in vulgari. alias secus. ut. l. nemini. C. de aduo. diuer. iudi.

¶ An quis possit esse aduocatus in causa proꝑia. no. glo. in. d. c. de occidendis.

¶ An excuſet aduocatus defendens malam causam quā putat bonam. no. Archi. xiiii. q. v. deniq̄.

¶ An aduocatus pro certo salario conductus iurās clientulū defendere teneat irrequisitus. no. glo. de iureiurā. c. breui. Spec. ti. de aduo. §. i. vſi. ſed numqd is qui iurauit defendere.

¶ Si doctor mittit aliq̄ā cedulaz iudici non dicit aduocare. Bar. in. l. paulus. §. fi. ff. de legatio.

¶ An aduocat⁹ debeat iurare anteq̄ audiat. Hoſti. de iura. calū. c. ce tex. Jo. an. i. c. romana. §. nec etiā de fo. cōpe. li. vi. adde inſti. de pena temere liti. §. itē actoris. in glo. ſubeunt. Specu. eo. ti. de aduo. §. i. vſi. item ꝙ est prevaricator. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An aduocatus qui iurauit defendere clientulū teneat id facere etiam quando clientulus fouet malam causam. glo. ⁊ doc. de iureiuran. breui.

¶ An aduocatus licite recipiat salariū ꝓ suo patrocinio. uide tex. ⁊ glo. xi. q. iii. non licet. ⁊ de fo. cōpe. c. romana. §. nec etiā. li. vi. doc. in. c. i. de postu. uide glo. in. d. c. non licet.

¶ An aduocatus potest paciſci de salario. ⁊ quādo non. ff. de pac. l. ſumptus. in glo. ii. ⁊. C. de postul. l. ſi qui aduocator. ⁊ ibi Li. ⁊. l. quiſquis. in glo. et ibi Li. eo. ti. Bar. in. l. archiatri. C. ō ꝓfeſ. ⁊ medi. li. x. ff. de uar. ⁊ extraor. cog. l. i. §. ſed ſi cui. Spec. in ti. deſala. §. ſequitur. vſi. perſone. ⁊ ibi Jo. an. no. ff. de postu. l. i. §. ait prętor. in glo. non habebunt.

¶ An possit petere salariū pro perſona ſua a uēdito re qui ei uendidit rem que est euicta. Bar. ff. de fide iuſ. l. ſtipulatus es. Spe. in ti. de expen. §. poſtremo vſi. quid ſi ab emptore.

¶ An debeat habere salariū ſi est tranſactum de lite inter partes. dic ꝙ sic. niſi forte pactum eſſet in caſuz uictorie ſm Jo. an. in regula contractus. li. vi. ⁊ no. C. de ſuffra. l. i. in glo. fi. Spec. in ti. de ſala. §. ſeqt. vſi. quid ergo. adde. l. fi. ff. man. ⁊. l. ſi cum dotem. in prin. ff. ſolu. matri.

¶ An aduocatus qui pro certo ſalario ꝓmiſit clientulū ſuū defendere in tali cauſa ſi ducat extra locū debeat ultra ſalariū habere expenſas. Jo. an. tenet ꝙ sic in regula contractus. li. vi. in mercu. in. q. i.

¶ An quis possit eſſe aduocatus ambaz partiū. gl. ꝙ sic. xlv. di. diſciplinam. in glo. fi. uide Jo. an. in regula contractus. in mercu. adde ꝙ aduocatus qui recipit ſalariū ab vna parte ſi poſtea paciſcat cū alia et eam adiuuat incidit in crimine falſi. ita no. Bar. ff. ō prevari. in. l. i. ⁊ ſuper Rica.

¶ An aduocatus vnius ptis in cauſa principali poſſit eſſe aduocatus alterius in cauſa appellatiōis. Jo. an. in. c. fi. de teſti. li. vi.

¶ An liceat aduocato paciſci de quota litis. Inno. tenet ꝙ non in. c. ii. de alie. iudi. mu. cau. fac. in glo. iii. Bar. in. l. ſi qui. C. de poſtu. no. C. de ſuffra. l. i. in glo. fi. Specu. in ti. de ſala. §. ſequitur. vſi. ⁊ no. ⁊ vſi. ſequen.

¶ An debeat habere ſalariū ſi non ſtat per eum quo minus preſtet patrocinium. glo. de pen. di. i. magna. in glo. fi. in fi.

¶ An officiciū aduocatōnis possit exerceri per ſacerdotē. glo. xiii. q. v. deniq̄. ⁊. xv. q. ii. in ſumma. glo. in. c. querelam. de procu.

¶ An aduocato debeat ſolui ſalariū ante finem litiſ glo. in. l. i. C. de ſuffra.

¶ Doctor dans conſiliū in camera ſua non dicit aduocatus. dictū est Bar. in. l. i. §. aduocatos. ff. de uari. ⁊ extraordi. cog. adde quod idez dicit in. l. i. §. poſtulare. ff. de poſtu.

¶ An clericus poſſit eſſe aduocatus in cā ſanguinis no. glo. li. di. c. aliquantos. Jo. an. in. c. i. de poſtu. ⁊ in. c. ſententiam. ne cle. uel mo.

¶ An aduocatus debeat habere totū ſalariū cōuentum ab herede titii intentante actionē quam ignorauit poſſe ex perſona titii elidi exceptiōe. uide Jo. an. in regula contractus. li. vi.

¶ Quando aduocatuſ reſtituat ſalariū acceptū. no. C. de condi. ob cauſaz. l. pe. ⁊ fi. ff. de ua. ⁊ extraor. cog. l. i. §. diuus.

¶ An aduocatus per imprudentiaz ſuccumbens ſaciat litem ſuā. no. glo. ff. de poſtu. l. i. §. iniciū. i glo. cōpleuit. inſti. ex qui. cau. ma. non licet. §. fi. in glo. penul. uide. ff. de mino. l. i. in glo. fragile. Specu. ti. de aduo. §. ulti. vſi. quid ſi per imprudentiaz. Hoſti. in ſumma. de aduo. §. fi.

¶ Non teneor tibi de euictione ſi malū aduocatum adhibuiſti. glo. in. l. q̄ ſi nolit. §. ſi mancipium. in v. medicum. ff. de edil. edic.

¶ An aduocatus poſſit idem ius ſepi⁹ inducere aut

UVA. BHSC. IyR_001

allegare. uiđ. xxiiii. q. vii. c. fi. aĺ incipit quẽadmodũ.

¶ An aduocatus possit decipere licite suũ aduersa riũ. no. xxiii. q. ii. dominus. in glo. i.

¶ Aduocati confessio preiudicat pti sicut ꝓpria ni si reuocet. ⁊ infra quantuz tempus debeat reuocari. no. de censi. olim. in glo. ii. de appel. cũ causam. adde quod dicam sub dictione confessio. uide in. l. ii. C. đ erro. aduoca.

¶ An aduocatus possit mutare opinionem suã si ex pedit. uide. xxiii. q. v. iudex.

¶ An si aduocatus fuerit preuaricatus sententia sit ipso iure nulla. uel per restitutionẽ rescindaĺ. no. C. de aduo. diuer. iudi. l. i. in glo. v. queriť. ⁊ ibi Li. et Specu. in ti. de aduo. §. ulti. vsi. illud autem.

¶ Aduocati officiũ est honor ⁊ de multis eoꝝ priui legiis. uide in. l. i. §. hoc edicto. ff. de postu. in glo.

¶ An aduocatus prime cause teneaĺ defendere etiã in causa appellatõis ꝓ eodẽ salario. no. C. de suffra. l. i. in glo. fi. ff. de ꝓcu. l. qui ꝓprio. §. item queriť. in glo. i. Li. in. l. inuitus. C. de ꝓcu. q. pe. Jo. an. i regula contractus. li. vi. in. ii. q. tenet q̃ non. Spec. in ti. de sala. §. sequiť. vsi. sed nunqd aduocatus. adde vi. q. iiii. osius. glo. in. l. ita demũ. C. de ꝓcu.

¶ Aduocatus an teneaĺ ire ad aduocandũ extra ꝓ uinciã pro eodẽ salario. no. in. l. sed ⁊ he. §. non solũ. ff. de ꝓcu. in glo. in v. tribunali. ⁊ in. l. i. C. đ suffra. in glo. fi. ⁊ ibi Li. Spe. in ti. de sala. §. sequitur. vsi. quid si causa. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An aduocatus teneaĺ restituere clientulo salariũ si tempe aduocatõis est excõicatus ⁊ propterea non potest aduocare. no. Jo. an. in. c. decernimus. đ sen. excõ. li. vi. iii. q. vii. §. tria.

¶ In causa heresis non habenti aduocatũ debet da ri pro defensione. Laud. in cle. i. de excess. ꝑla. sup v. in causis seu negociis.

¶ An clericus possit esse aduocatus coraz iudice se culari. no. Jnno. de obli. ad ratio. c. i. in glo. pe.

¶ An iudex debeat audire aduocatũ quouscz allega re uoluerit. no. glo. iii. q. vii. §. apud urbem.

¶ An aduocatus qui promisit duabus ecclesiis pro certo annuo stipendio illas defendere debeat illiś inui cem litigantibus causas ambaz defendere. Jo. an. in regula contractuś. li. vi. in mercu. q. ii. ⁊ glo. i. q. vii. c. i. Archi. vii. q. i. c. epm. adde no. in. c. ueniens. de iureiurã. ⁊. c. eam te. glo. ⁊ doc. in. c. fi. de postu. uiđ Alberi. in. l. quisquis. C. de postu.

¶ Aduocatus non potest pro vna causa recipere ul tra centũ florenos. tex. ⁊ ibi Bar. in. l. i. §. diuus. ff. de uar. ⁊ extraor. cog. aduocati tñ curie Romane in telligunt pro vna causa scilicet pro vno articulo ut di cit ibi Bar.

¶ An si sententia feratur per allegationes aduocati priuati officio aduocationis ualeat. Jo. an. in. c. si ad uersus. de hereti.

¶ An aduocatus repellaĺ ꝓpter excoicationẽ. no. i c. fi. ne cle. uel mo. adde q̃ repelliť si est hereticus uel paganus. iiii. q. i. c. i. de here. excõicamus. de peni. i. nemo. Jtem qui locauit opas suas ad pugnãdũ cum bestiis in arena. iii. q. vii. infames.

¶ An ille qui fuit aduocatus pro aliquo põt esse te stis pro eodem. no. in. c. ex litteris. de transac. ⁊ i. c. fi. de testi. li. vi. in glo. i. de testi. cũ a nobis. ⁊ ibi per do. Anto. de butri. Bar. in. l. deferre. §. idem decre uerunt. ff. de iure fis. faciunt nota. ꝓ Jnno. ⁊ moder. in. c. ii. de arbi. gl. ii. q. vi. statuẽdũ. in glo. fi. ubi uiđ.

¶ Quo tempore aduocatus potest petere salarium suũ. uide glo. i. q. iii. uendẽtes. xiiii. q. v. c. fi. ubi tex. ⁊ glo. uide in. l. i. C. de suffra. ⁊ ibi Li. ⁊ Jnno. in. c. potuit. de loca.

¶ An aduocatus potest compelli ad patrocinanduz gratis. Hosti. ⁊ doc. in. c. i. de offi. iudi. faciunt no. i l. prouidendũ. C. de postu. Albe. in. l. i. C. đ suffra.

¶ An aduocatus teneaĺ pauperi impendere gratis patrocinũ. Hosti. tenet q̃ sic in summa. de peni. §. q̃ bus. v. quid de aduocatis. ⁊ v. sed ⁊ pauperi. ⁊ in sũ ma. de postu. §. quis postulare. v. dixit tñ Azo. ⁊ in summa de ui. ⁊ ho. cle. §. fi. v. itez consistit. ⁊. v. seq. Albe. in. l. i. C. de suffra. xi. q. iii. paup. adde quod scribit sanc. Tho. scda scde. q. lxxi.

¶ An aduocatus prestans patrocinũ in lite mota su per re de qua pretendit se ius habere sibi preiudicet tex. ⁊ ibi glo. ⁊ doc. de transac. ex litteris. bene facit l. fi. ff. de inoffi. testa.

¶ Que sit pena ciuis aduocãtis contra patriã suaz Spec. in ti. de aduo. §. i. vsi. sed nunquid ſm hoc. et vsi. sequen. no. doc. in. c. fi. de postu. Ange. ⁊ Bal. i l. hi qui. ff. de postu.

¶ An uasallus aduocans contra dñm perdat feudũ no. xxii. q. v. de forma. x. colla. quẽadmo. feu. amit. glo. Jnno. ⁊ doc. de postu. c. fi. bene facit. l. qui cum maior. §. pe. ⁊ ulti. ff. de bo. libe. ⁊. l. alia. C. de his qui. ut indig. Spec. i ti. de aduo. §. i. v. premissa. et vsi. item q̃ postulat contra eũ. glo. in. c. i. v. sed ⁊ qui delator. que fuit prima cã benefi. amit. colla. x. ⁊ ibi Bal. ⁊ est glo. in v. non euitabit circa medium.

¶ An aduocatus possit uariis modis exponere iura no. l. di. in. c. quid est. in glo. hic stans.

¶ An aduocatus quem remordet conscientia tenea tur iurare clientulũ suũ. no. de iureiur. breui. i gl. fi.

¶ An aduocati gaudeant priuilegio militũ. pulcher tex. C. de aduo. diuer. iudi. l. aduocati. ⁊. l. miles. in prin. ff. de re. iudi.

¶ An officiũ aduocatõnis de iure diuino sit licitũ ⁊ meritoriũ. Albe. pulchre examinat in. l. i. C. de suf fra. ubi ostendit saluatorẽ nostrum sepius usum fuisse officio aduocationis.

¶ An aduocatus faciens clientulũ culpa sua uel ig norantia perdere causam seu immoderate exigens. uł aliam fraudem ꝓmittens teneaĺ in foro conscientie ad restitutionẽ. Hosti. in summa. de postu. §. quis postu lare. v. dixit tamẽ Azo. ⁊ in. §. quod ptinet vsi. item ad officiũ. ⁊ in summa. de pe. §. cui confitendũ. v. cui aduocatus. ⁊. §. quibus. v. quid de aduocatis.

¶ An faciens pacẽ cum aliquo ꝓmittens non cõtra uenire dicaĺ contrauenire si est aduocatuś ɔ eũ. dic q̃ non. uidr do. Anto. in. c. fi. de postu. ubi doc.

¶ Quid si litigent pater ⁊ patria cui magis filiꝰ ad uocatus debeat impendere patrocinium. Spe. in ti. de aduo. §. i. vsi. quid si pater.

¶ An aduocatus in latino seu litteraliter ꝓponens cogaĺ ad instantiã partis exponere vulgariter. Albe. C. de postu. l. quisquis. glo. xxiiii. q. i. odi. que dicit q̃ si clericꝰ agit ɔ laicũ debet loqui vulgariter.

¶ Aduocatus qui fauet olim iniusto possessori petẽ ti se restitui non diciť habere conscientiam lesam. no. Jnno. de cã. posś. pastoralis. bene facit de resti. spoli.

UVA. BHSC. IyR_001

item cum quis. ꝛ. c. in litteris.

¶ Aduocatus actoris debet prius incipere allegare colligit' in tex. in. l. iii. §. nensenius. ff. de nego. gest. ubi etiaꝫ colligitur ꝙ aduocati non debent esse uerbo si in allegando.

¶ Aduocatus qui promisit alicui patrociniū in una causa ꝛ uidit iura illius. si postea prestat patrocinium aduersario debet puniri pena falsi. ut no. Bar. in. l. i. §. is qui deposita. ff. de falsis. ꝛ Bar. in. l. si quis alii quid. §. instrumenta. ff. de penis. no. Bar. in. l. i. ff. ꝺ ꝓuari. faciunt no. in. l. fi. ff. de postu.

¶ Licet aduocatus non debeat facere instrumēta si tamē facit ualent no. Bar. in. l. uniuersos. C. de decu. li. x. ꝛ in. l. consulta. C. de testa. adde ꝙ aduocat⁹ non debet uti officio tabellionis. glo. est singul'. in. d. l. uniuersos. glo est singularis in. l. in albo. C. de decurio. libro. x.

¶ Aduocato non debꝫ exigi nisi inquantū facere potest. glo. est in. l. miles. in prin. ff. de re. iudi.

¶ Aduocatus non potest eligi ad faciendū extimuꝫ ciuitatis. glo. in. l. sancimus'. C. de aduo. diuer. iudi. quod bene no.

¶ Qui fuit aduocat⁹ in una causa non potest postea esse in eadem iudex. glo. est in auc̄. clericos. C. ꝺ epi. ꝛ cle. no. C. de postu. l. quisqs. in glo. ii. ꝛ ibi Li. et C. de appel. l. eos. in glo. prouocatum. Spe. in ti. ꝺ aduo. §. i. ṽ. si. item ꝙ fuit olim.

¶ Aduocatus in una causa non potest cogi ut consulat in eadem. dictuꝫ est Bar. in. l. proxime. ff. de his que in testa. delen.

¶ Heres aduocati conducti pro certo stipendio cogit' seruire per substitutū si pater est mortuus. glo. in l. quisquis. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ ibi doct. Bar. in. l. continuus. §. si ab eo. ff. de ṽbo. obli. Specu. in ti. de aduo. §. i. ṽ. sed pone. Bal. in. l. edem. C. loca.

¶ Aduocatus non potest postulare ꝓ famoso latrōe C. de defen. ciui. l. ꝓ omnes. ꝛ non est alibi.

¶ Si aduocatus scit ptem suā fouere iustā causam licite potest decipere aduersariū. gl. xxii. q. ii. do. Alberi. in. l. rem non nouam. C. de iudi.

¶ An aduocatus debeat interesse questioni ꝛ responsioni reoꝝ. uidet' ꝙ sic. in. l. si postulauerit. §. questiōi ff. de adul. cōtrariū dicit glo. in. l. custodias. ff. de publi. iudi. dic ꝙ exaīationi ac disputatōi. an rei sint torquendi ꝛ examinandi debet interesse aduocatus ita ī telligitur. d. l. si postulauerit. ꝛ. l. i. §. si quis. ff. de q̄stio. non aūt exaīatōi seu questioni ipius rei. gl. i auc̄. de testi. §. quia ṽo. super ṽ. aduocatoꝝ.

¶ Qui fuit aduocatus in causa sanguinis non potest ꝓmoueri ad sacros. li. di. ecce criminosi.

¶ An sufficiat aduocato dicere hoc dicit quedā lex uide. i. q. i. c. ut euidenter. ubi glo. in ꝓn. xlix. di. hinc facit de cohabi. cle. ꝛ. mulie. uestra. ꝛ quod ibi notat' xlv. di. c. ii.

¶ Non habenti aduocatū iudex dare debet. ut. ff. de postu. l. i. §. ait pretor. ut lite non contest. c. i. C. de postu. l. prouidendum. ff. ex qui. cau. maio. l. ab hostibus. §. sed ꝙ simpliciter.

¶ An coraꝫ metropolitano agendū sit de salario aduocati in causa coram suffraganeo uentilata. uide de fo. compe. romana. li. vi.

¶ Aduocatus allegando debet stare non sedere. de postu. prela. bone. i. in glo. i.

¶ Uilissimus reputat' ille aduocatus qui ꝓpter lucꝝ causas ꝓgat. iii. q. vii. c. infamis. §. tria

¶ Auocati officiū non cōuenit eṕo qui non debꝫ ut sapiens consilium uendere. xi. q. iii. non licet. xiiii. q. v. non sane.

¶ Aduocati non possunt esse monachi. xvi. q. i. de ꝑ sentiū. glo. in. l. i. §. secundo loco. ff. de postula. super uerbo officiis.

¶ Non licet christiano habere aduocatū infidelem. de peni. di. i. nemo. facit. l. fi. C. de iude.

¶ Aduocatus q̄ contra leges alicui auxiliū dederit ab officio aduocatōnis remotus exilio damnatur. de peni. di. i. quicumq; ausus.

¶ An aduocatus teneat' ad restitutionē salarii recepti pro iniusto patrocinio. no. Archi. xiiii. q. v. non sane. adde san. Tho. 2ª scōe. q. lxxi. qui dicit ꝙ aduocatus fouens causam iniustā grauiter peccat ꝛ tenetur ad restitutionem. quod no. quia pluries dixi aduocatis quos noui.

¶ An clerici pro causis in quibus possunt esse aduocati licite recipiant salarium uel munus. uide xv. q. ii. per totum.

¶ An propter absentiaꝫ aduocati sit danda pti dilatio ul' ut quis de nouo inueniat aduocatū. Bar. in. l. sed si unius. in fi. ff. de iniur. melius in. l. ait pretor. §. fi. ff. ex qui. cau. ma. in glo. aduocationes. ṽ. prepara torie. ꝛ ibi Jo. an. no. in. l. i. in prin. ff. de postu. Li. in. l. uelamento. C. de postul. ut lite non contest. c. i. in glo. iiii. Specu. ti. de dila. §. i. Ange. in. l. non id circo. ff. de iudi.

¶ An aduocatus possit seruire clientulo per substitutū. Bar. in. l. continuus. §. si ab eo. ff. de ṽ. obli. adꝺ qꝺ scripsit Bar. in. l. i. §. ne autē. C. de cadu. tol.

¶ Aduocati possunt testari ꝺ eo quod pcipiūt a cliē tulis. Bal. in. l. fori. C. de aduo. diuer. iudi.

¶ An aduocat⁹ factus monach⁹ monasterii magno ere grauati possit de licentia abbatis exercere officiū aduocati ut de lucro eius releuet' monasteriū. Jo. an. in regula in argumentum. li. vi.

¶ Aduocato defendenti cām iustam licitū est prudēter ea occultare quibus impediret' ꝓcessus eius non tamen licet ei uti aliqua falsitate. dixit sanct. Tho. 2ª scōe. q. lxxi.

¶ Multo magis nouerunt calumniari aduocati q̄ partes quoniam ipsi sciunt omnia mala. dicit glo. in l. ab anastasio. C. manda.

¶ Si aduocatus meus interpetrat' in delegatum ꝓ aduersarium meū an propter hoc remoueatur. no. de testi. dilecto. glo. iiii.

¶ Aduocati non possunt torqueri. no. Li. in. l. milites. C. de questio.

¶ An aduocati teneant' ad publicas functōnes. no. C. de aduo. diuer. iudi. in. l. sancimus.

¶ Aliquis potest esse contra eū pro quo fuit aduocatus tam in fisco. q̄ in priuato. Li. in. l. i. C. de aduo. fis. no. in. l. fi. ff. de postu. ꝛ in. l. penul. eo. ti. in gl. ii. Spec. in ti. de aduo. §. nunc tractemus. ṽ. pe. ꝛ fi. et ibi Jo. an.

¶ An quis ꝓpellat' esse aduocatus in causa in q̄ consuluit. no. in. l. i. ff. de in ius uo. quid econtra. uide in l. prime. de his que in testa. delen.

¶ An aduocatus debeat instruere ptes interrogatōnibus ꝛ responsionib⁹. no. C. de iura. calū. l. ii. i ꝓn.

UVA. BHSC. IyR_001

in glo. in v. utriusq. Spe. in ti. de posito. §. iii. vsi. fz uidet. z in ti. de aduo. §. fi. vsi. sed nunqd clientulũ.

¶ An aduocatus debeat interesse disputatõibus z publicatõibus testiũ. no. in auc. de testi. §. illud tam in glo. non habebunt. col. vii.

¶ Si aduocatus instruit ptem suam respondere sal suz tenet parti sue ad dãna. no. in. c. i. de pfes. li. vi. in glo. i. Spec. in ti. de aduo. §. fi. vsi. sed nunqd põt.

¶ Alduocatus non conuenit nisi inquantũ facere po test. no. ff. de re. iudi. l. miles. in glo. iii.

¶ Alduocati in fine debent repetere breuiter omnia que dixerunt. no. in auc. de defen. ciuita. §. fi. in glo. dictum est.

¶ An aduocatus patrocinando in causa sanguinis siue pro reo siue pro actore incurrat irregularitatem. no. Jo. an. de postu. c. i. li. di. aliquantos. Specu. in ti. de aduo. §. i. vsi. in causa.

¶ Que possunt opponi in causa contra aduocatũ ut repellat. no. in Spec. de aduo. §. i.

¶ Quasdã cautelas aduocatoz tã actoris q̃ rei. ui de per. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de aduo. §. nũc dicendum. vsi. in hoc autem.

¶ An aduocatus ita debeat allegare ut intelligatur non solum a iudice sed etiam a parte. Spec. in ti. de aduo. §. nunc de exordiis. v. penul.

¶ Alduocatus rõne minoris etatis non restituitur. Ange. in. l. i. §. puericiam. ff. de postul. z qõ ibi no. glo. bene facit. l. inter officiũ. ff. de rei uen. fallit in. l. fi. ff. de inoffi. testa. ratio autem est quia aduocatus non ledit licet sententia ferat contra clientulũ suũ. vñ gloriabat me presente quidã aduocatus consistoriat q̃ numq̃ succubuerat in aliqua causa qõ est uerũ ꝙa non ipse sed clientulus suus succubuerat.

¶ Alduocatus non cogit pro inimico postulare neq; contra amicũ. glo. in. l. i. §. ait pretor. ff. de postu.

¶ Clericus corã iudice seculari non potest esse aduo catus nisi pro ecclesia sua. z pro miserabilibus psonis ut in. c. i. z fi. de postu.

¶ Cecus non potest esse aduocatus. ut. l. i. §. secun do loco. ff. de postula.

¶ Alduocatus ecclesie nihil amplius potest accipere q̃ id quod de iure taxatum z statutum alias punitur ut in. c. penul. de pen.

¶ Alduocatus doctus ꝑmo debet iura clientuli fun dare z postea obiectis respondere. no. in. c. abbate sa ne. in ꝑn. in glo. sup v. multũ. de re iudi. li. vi.

¶ An per responsionẽ aduocati fiat litis contes. dic ut no. in. c. cum causam. de appel.

¶ Talis debet esse ordo inter aduocatos q̃ misera biles psone inueniant aduocatos. ut. l. nec quicq̃. §. obseruare. ff. de offi. proconsul. z lega. z si sponte nol lent iudex ex officio suo debet dare. ut. d. l. nec quicq̃ §. plerq; z. §. ceterum.

¶ Alduocati debent dicere domine iudex ego dicam vnũ uerbũ pro causa mea z tamen postea dicunt multa dicit glo. in. l. antiquitas. in fi. C. de usufr.

¶ Alduocatus doctus z cautus facit qñq; ut mala causa uideat bona. ita dicit glo. super v. malũ. in. l. q̃ si nolit. §. si mancipiũ. ff. de edil. edic.

¶ An doctor ea conditione conductus ut non possit aduocare possit saltẽ cum iudice loqui in camera pro aliqua causa. uide Bar. in. l. paulus. §. paulus. ff. d lega. z in. l. i. §. aduocatos. ff. de uar. z extraor. cog.

¶ An aduocatus dicat aduocare corã arbitratore. Bar. q̃ non in. d. l. i. §. aduocatos. in quo ualde du bito z alias uisum est mihi contrarium legendo in. l. i. ff. de postu.

¶ Licet aduocato non fuerit ꝑmissuz salariũ potest tamen illud petere officio iudicis. ut habet in. d. l. i. ff. de uar. z extraor. cog.

¶ Alduocatus negligens z fraudem ꝑmittens debz puniri. no. in. l. uacantia. C. de bo. uacan. li. x. in gl. in v. patrono.

¶ Alduocati nimis prolixi in allegatõibus solent ap sessoribus esse odiosi ꝝm Bal. in. l. proxime. ff. de his que in testa. delen. tñ debet iudex eos pacienter audi re moderate loquẽtes. ut. l. nec quicq̃. §. circa aduo catos. ff. de offi. ꝓconsu. z potest iudex eis silentium imponere. ut. d. l. prime. ꝑmittit fame aduocatis ali quid exordiũ facere ut dicit tex. in. l. i. ff. de ori. iur.

¶ Cũ aduocatis ptiũ iudex non debet habere consi liũ. ut. d. l. prime. ff. de his que in testa. delen.

¶ Alduocatus obtinens in causa ꝓpria non debz pe tere salariũ sibi taxari. ꝝm Bal. in. l. fi. C. de fruc. z lit. expen. Bar. in. l. si stipulatus es opus. ff. de fide iusso. no. in. l. q̃ si domus. ff. loca. Spec. ti. de spon. §. postremo. vsi. q̃ si ab emptore.

¶ Alduocatus prohibitus postulare simpliciter non intelligit prohibitus pro se z certis personis ꝑ quib9 in. l. i. in fi. ff. de postu.

¶ Et prohibitus postulare simpliciter non intelligi tur ꝓhibitus postea postulare apud successorem. l. pu to. §. i. ff. de postu.

¶ Alduocatus prohibitus potest repelli per iudicez etiam si aduersarius uelit q̃ admittatur. ut. l. quos prohibet. ff. de postu.

¶ Alduocatus ꝓhibitus postulare ad tempus potest post temp9 postulare. ut. l. impator. in ꝑn. ff. d postu. z ꝓhibitus postulare ex cã q̃ non infamat põt extra ꝑ uinciã postulare tñ non in curia ep̃ali illius territorii ut est tex. cũ glo. in. l. ex ea. ff. de postu.

¶ Alduocato rixoso z cauilloso potest iudex interdi cere iudiciũ aduocãdi. uid. ff. d offi. pcõsu. cesa. l. fur.

¶ Alduocat9 debet reuereri magistratũ. ff. de postu. l. i. §. casum.

¶ An aduocat9 tenet sequi clientulũ suũ si alibi mu tatum est tribunal. uide glo. in. l. sed z he. §. non solũ ff. de procura.

¶ Alduocati pupillorz z miserabilũ personarz debẽt salariari d publico. in auc. ut cle. apud pro. epis. §. i. C. in qui. cau. ser. ꝑ ꝑmio. acci. liber. l. prouide.

¶ Alduocatus non debet parti aduocantis iniuriaz dicere. C. de postulan. l. quisquis.

¶ An liceat aduocato cũ bona conscientia tueri cãm iniustam. uide sanc. Tho. 2ª scde. q. lxxvii. iii.

¶ Eligens aduocatũ iuuenem dicit esse in culpa cũ soleant esse litiuz confusores. ut no. in. l. i. §. puericiã ff. de postul.

¶ Infamis ex necessitate officii potest postulare. ut si est tutor uel curator. ut. l. i. §. sed est equissimũ. z. l. fatuo. cũ. l. sequẽ. ff. de postu. uide. iii. q. vii. infames.

¶ Alduocatus potest patrocinari ꝑ excõicato z cuz eo cõicare in his que ptinent ad cãm dummõ eũ d iu sticiã non iuuet. ꝝm Hosti. qui hoc no. in. c. ꝓposuit. de cle. excõi mini. super vbo fautorem.

¶ Cautela aduocatorz est qui nolunt uideri aliquid

UVA. BHSC. IyR_001

confiteri dicunt. n. qui se gerit pro tali uel assertus talis. no. in. c. cū ad nostrā. de elec. super v. gerebat.

¶ Contra aduocatos qui non defendunt clientulos uide plene lxxxvii. di. c. in religiosum.

Aduocatio ¶ Quando princeps aduocat ad "se causas ligate censent esse manus ordinarii. ut in. c. non solū. de appel. li. vi. i. c. ob late. eo. ti. & in. c. pe. ut lite. pen. Archi. in. c. fi. de cō sue. li. vi. & in. c. ut debitus. de appell. de fo. compe. dilecti. & ibi per Inno.

Aer ¶ An per intemperiē aeris excuset quis a xpi "tōne. uidet q̄ sic. xxiii. di. cōis. in glo.

¶ Aer est cōis omnibus quo ad usum & quo ad ius edificandi. quia cuius est solū eiusdem est aer usq; ad celū. no. glo. xii. q. i. c. ii.

¶ Aer iste caliginosus est locus penaꝝ demonū. san. Tho. in pma parte. q. lxvi. ar. iiii.

¶ An ex aere fuerunt ꝓducte aues. uide san. Tho. in pma pte. q. lxxi. ar. i.

Affatum ¶ De significato huius dictōnis. no. "xxiii. di. preterea. & ibi per Archi. & de reli. do. c. i. li. vi.

Affabilitas ¶ Affabilitas est uirtus spetialis "uide san. Tho. 2ª scōe. q. cxiiii. ar. i. & ibi plene qualiter est pars iusticie.

¶ Affabilitati opponit litigium. sanctus Tho. scōa scōe. q. cxvi. ar. i.

Affectus Affectio ¶ Affectio consi de "rat & credit esse quia res fuit maioꝝ nostroꝝ. ut. l. si in emptionē. ff. ō mino. & l. & si equo. ff. de le. i. facit. l. lex que tutores & quod ibi no. de admi. tut. C. uide qō habet in. l. si dominus. §. qui confitet. ff. de lega. i.

¶ An affectio tollat uel inducat suspitionē. no. in. l. non solū. §. i. ff. de ri. nup. glo. i.

¶ An habeat ratio affectiōis. no. ff. man. in. l. si mā dauero. §. si tibi centum. & ff. de pac. l. fideiussor. ff. de ser. expor. l. seruus ea lege. in glo. fi. adde. ff. man. l. cū seruus. ff. de euic. l. penul. ff. ad. l. acquil. l. si ser uū. ff. ad. l. fal. precia reꝝ. Spec. in ti. de treug. & pa. vsi. quid. si quilibet. §. penul.

¶ Affectus nomē operi imponit. no. ff. de dona. int ui. & uxo. l. sed si uir. §. si duo. in glo. in. v. donandi.

¶ Affectus aliqñ punit ultra q̄ extendat. ut no. C. ad. l. iul. de ui. publ. l. quoniā multa. in glo. suppliciū uide Bar. in. l. diuus. ff. de ficca.

¶ An affectus puniat si non sequat effectus. no. ff. q̄ quisq; iuris. l. i. in glo. fi. insti. de obli. que ex delic. nas. §. optima. in glo. a quibusdā. C. ad. l. iul. mace. l. quisquis. in. gl. eniz. Li. in. l. is qui cuz tello. ad. l. cor. de ficca. no. C. de epi. & cleri. l. si quis non dicaz in glo. i. & ii. & ibi Li. Bar. in. l. qui ea mente. ff. de fur. & ibi glo. no. C. de his que ad eccle. confu. l. pre senti. in glo. cogitatione. Bar. in. l. i. §. diuus. ff. ad l. cor. de ficca. & l. diuus. eo. ti. & ibi Bi. & Bar. in. l. vulgare. §. qui furti. ff. de fur. no. x. colla. de capi. q̄ cu. uen. c. i. §. si noluerit. in glo. i. uide. xxxvi. q. i. q̄s non dicam. Archi. xvii. q. i. sicut. de biga. nup. et qō ibi no. adde no. p moder. x. colla. qui. mo. feu. amit. §. i. & de capi. qui cu. uen. c. si uoluerit. adde omnino Bar. in. l. i. ff. de extraor. crimi. & qō no. moder. i. c. i. §. sed & qui. que fue. prima cau. bene. amit.

¶ Affectio qñq; impedit ꝟitatem. iii. q. v. accusato res uel testes. & ibi no.

¶ Ex affectione mentis considerat iniuria. xv. q. i. illud.

¶ Affectio inducit presumptionē. ff. de inoffi. testa. l. iii. ff. ō excu. tu. l. pe. iii. q. v. accusatoꝛes. & ibi archi.

¶ Affectōnis causa etiaz inhonesta licet dare. ff. de dona. l. affectionis. & quod ibi no.

¶ Par cā affectōnis remouet suspitionē. ut. ff. ō ri. nup. l. non solū. §. i.

¶ Contra sequentes carnalē affectū potius q̄ iudi ciū rationis. no. de preben. graue. & ibi plene Jo. an.

¶ Affecta non prosunt. ff. si quis cau. l. ii. §. fi. & ibi glo. allegat plures concor. iii. q. vii. infames. & no. ff. ad sille. l. iii. §. subuenitur.

¶ Affectio qñq; dicit per antifrasim. ut. C. de leg. l. cum quidam.

¶ Affectus qñq; considerat magis q̄ res. iii. q. vii. in grauibus.

¶ Affectio iusta ꝓhendit appellatione affectōnis non autē iniusta. uide. ff. de ma. uin. l. illud.

¶ Affectus presentis seculi est filiꝰ luxurie. uide. s. Tho. scōa scōe. q. cliii. & ar. v.

¶ An affectꝰ sit ps iusticie. uide 2ª scōe. q. lxxx. ar. i.

Afficere ¶ Hoc ꝟbum qñq; sumit in bonā ptē ut. C. ex qui. cau. ser. acci. pmi. lib. l. i. & ff. de ser. expor. l. seruus ea lege. aliqñ in malaz ut. l. diuus. §. i. ff. de offi. presi. l. si pecuniā. §. itez si quis. ff. de condi. ob causam.

¶ Qualiter & quibus casib? prebenda dicat affecta ta. no. ō ꝓcess. preben. si soli. li. vi. circa finē in glo. ma gna. adde quod dicā infra sub dictione prebenda.

¶ Quando aliquid dicat affectū. de hac dictōe uiō plene p glo. & Jo. an. de rescrip. c. tibi qui.

Affinis Affinitas ¶ Ubi dicatur affini "tas. no. ff. de xdi. ob cau. l. q̄ seruus. in glo. affinitas. adde. ff. ō postu. l. cui eorum. §. i. in glo. presentes. uide instit. de nup. §. affinitatis. in glo. i.

¶ An inter sponsos dicat affinitas. gl. q̄ non. in. d. l. q̄ seruus. ff. de condi. ob cau. & ibi Bar. facit glo. in. l. si qua. §. i. ff. de ritu nup. insti. §. si uxor. facit. l. labeo. ff. de gradi. xxvi. q. vii. benedictus.

¶ Affinitas non durat soluto matrimonio. ut. l. cui eoꝝ. §. affinitatis. ff. de postu.

¶ An affinitas contrahat tantū ꝑ licitā coniunctio né. no. C. de nup. l. iiii. in glo. ii. & ibi Li. no. ff. de ō tab. l. i. in glo. ꝓhibendum. xxxv. q. i. cū igit. in glo. ii. C. de incest. nup. l. cū ancillis. & de eo qui cogno. consang. uxo. sue. discretionē. adde. l. non facile. §. sci endū. & §. affines. ff. de gradi. uerū est etiā q̄ etiaz ꝑ illicitū coitū contrahit. ut. d. c. discretionē. ubi glo. & doc. & eo. ti. c. pe. & fi. glo. in. c. fi. de cōsang. & affini. Jo. an. & do. Lar. flo. in arboꝛe affinitatis. in. q. i. & adde quod no. glo. xxx. q. iiii. c. si quis ex uno. & xxx ii. q. iiii. in eo. in glo. adde glo. xxvii. q. ii. si quis de sponsauerit.

¶ Quid sit affinitas uide Jo. an. de consang. & affi. non debet. in glo. iii.

¶ Affinis non potest impetrare pro affine sine man dato. no. de rescrip. nonnulli.

¶ An affinitas contrahat per pollutionē extraordi nariā. dic q̄ non. de eo qui coguo. ꝓsang. uxoꝛ. sue. c. fraternitati. ubi Inno. q̄ sine ꝓmixtione uiri & mulieris

UVA. BHSC. IyR_001

in loco ad hoc dispositio non contrahitur affinitas. Archi. de spon. c. i. li. vi. tenet q̄ per actū contra naturā non contrahit affinitas. facit. xxxii. q. vii. adulterii. ⁊ c. usus. uide do. Lar. flo. in predicta arbore. q̄d si alter tantū emittat sperma an contrahat affinitas ⁊ an dicat ex hoc matrimonio cōsumatū. uide. xxxv. q. iii. ꝓgeniem. ⁊ c. seq. ⁊ quod no. Archi. in. c. i. de spon. li. vi. adde Fede. de senis. in ꝓsilio suo ccl xxxvi.

¶ Appellatōe parentele ꝓprehendit affinitas. glo. i cle. i. de iureiuran.

¶ An affinis dicat coniūctus. Inno. tenet q̄ sic. in c. nōnulli. de rescript.

¶ An inter concubinā patris ⁊ filiū dicat esse affinitas. uide glo. in. l. liberti. C. de impens.

¶ An inter uirū ⁊ uxorē sit proprie affinitas. glo. dic̄ q̄ non. sed uir ⁊ uxor sunt causa affinitatis. ff. de procu. l. sed ⁊ be. §. i. no. de ꝓcu. constitutis. uide dn̄m Lar. flo. in arbore affinitatis. q. i. adde q̄ q̄ uxor uocat affinis. ut. C. de here. insti. l. non ideo. C. cōia de succes. l. affinitatis. ff. de condi. ob cau. l. q̄ seruus ff. de gradi. l. non facile. §. affines.

¶ An morte extinguat affinitas. uide. iii. q. vii. §. affinitates. ff. de postu. l. iii. §. i. insti. de nup. §. affinitatis. xxxv. q. x. fraternitatis. uide do. Lar. flo. in p̄ dicta arbore. q. iii.

¶ Qualiter debent computari gradus affinitatis. habet in. d. arbore. ⁊ in. c. non debet. de cōsang. ⁊ affi. xxxv. q. v. porro.

¶ Affinitas uxoris ad ꝓsanguineos uiri desinit mor tuo uiro ⁊ econtra. xxxv. q. x. fraternitatis.

¶ An propter affinitatē quis repellat a testimonio Spec. in ti. de teste. §. i. v̄si. sed nunquid. ⁊ se.

¶ An affines dicant propinqui. no. Bar. in. l. sugestioni. C. de v̄bo. signi. ubi etiā uide an gener ⁊ nurus dicant propinqui. quod facit ad statuta.

¶ An contrahat affinitas si uir mittit membr̄ per claustra pudoris cū non emittit semen. no. xxxv. q. iii. extraordinaria. in glo. fi.

¶ An contrahat affinitas ex matrimonio quod o̊ iure non tenet. dicā infra sub dictione matrimoniū.

¶ Quandoq̄ consideratur presens affinitas non que olim fuit. ff. de postu. l. i. §. affinitates. iii. q. vii. infames aliquando consideratur que olim fuit ⁊ hodie nō est. insti. de nup. §. affinitatis.

¶ Affinitatis uerbo q̄q̄ cōtinent ꝓpinqui. ut. C. de pe. l. sancimus. xxxv. q. ii. de affinitate.

¶ Affinitas presumptionē ⁊ suspitionē inducit. ut i auc̄. de alic. ⁊ emphi. §. yconomus. ff. de dona. inter ui. uxo. l. seruus cōmunis.

¶ An ⁊ quando affinitas precedens uel superueniēs rumpat sponsalia uł impediat. uide de eo qui cogno. consang. uxo. sue. discretionē. de puer. cōiug. ueniēs.

¶ De materia affinitatis plene no. per Jo. an. in arbore affi. ⁊ ibi etiā per do. Lar. flo. Specu. in ti. de consang. ⁊ affi. ⁊ Jo. an. in. c. non debet. de consang. ⁊ affi. in glo. iii.

¶ Usq̄ ad quem gradū affinis habeat pro cōiuncto uide Inno. ⁊ Compos. de rescrip. nōnulli. iii. q. v. c. i. Spec. in ti. de rescrip. presentata. §. ratione. v̄. sed quid de affinibus. ⁊ v̄si. seque.

¶ In affinibus non est proprie gradus. ff. de gradi. l. non facile. §. gradus. adde ad hanc materiā affinitatis quod scribit sanc. Tho. in quarto. di. iiii. ⁊ di. xxxiiii. ⁊ di. xli.

Affirmatio Affirmatiua. Affirmatio est propō facta de ente uel de effectu entis ꝑm Bal. in. l. actor. in. iii. col. C. de ꝓba. ubi dicit q̄ negatio est inficiatio affirmatiue proposītōis.

¶ Affirmatiua q̄q̄ resoluit in negatiuā. ff. de dolo l. non debet. i. di. omnes leges. xxvi. di. c. i. ⁊ ibi no. de testi. licet. lxxxii. di. ꝓposuit. de diuor. gaudemus. §. i. de renunci. sup hoc ibi coact. i. non sponte. vniuſ ideſt non pluriū. xxv. di. c. i. Quandoq̄ econtra. negatiua resoluit in affirmatiuā. ut. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. meminisse. ⁊. l. etiam.

¶ Quod de uno affirmat de alio negat. ⁊ econtra. ut. C. de procu. l. maritus. ff. de iudi. l. cum pretor. c. nonne. de presump. c. qualis. xxv. di.

¶ De quolibet est affirmatio uel negatio uera. de bap. maiores. v̄. sed ad hoc. glo. in. l. ita stipulatus. §. sabinus. v̄. sed illud. ff. de v̄bo. obli. xxvii. q. ii. sic enim de pe. di. i. omnis qui non diligit.

¶ Affirmans non tenet de dolo. ff. de dolo. l. elegan ter. §. fi. ⁊ l. seq. ⁊ l. si quis affirmauerit. ar. contra ff. de mino. l. in cause.

¶ Plus tollit negatio q̄ inducat affirmatio. ff. de v̄ bo. obli. l. si sic. no. ff. de condi. ⁊ demo. l. hoc genus. no. de consue. cū dilectus. in glo. magna. de. rescrip. c. i. li. vi. ubi Jo. an.

¶ Plus creditur vni testi affirmāti q̄ decē negantib⁹ uide quod dicam infra sub dictione testis. ⁊ sub dictō ne negatiua.

Affixum An affixum sit pars rei cui affigitur. uide. ff. de o̊bē. emp. l. dolia. ff. de acti. emp. l. fundi. in prin. ⁊. §. fi. ⁊ ibi no.

¶ Affixa cedunt illi rei cui affiguntur. ut. d. l. fundi ff. de ac. emp. incōtrariū facit. ff. o̊ acq̄. re. do. l. titi⁹.

Afflictio Non est danda afflicto. ff. de offi. p̄ si. l. diuus. ff. ad. l. ro. de iactu. l. nauis. in fi. ff. de euic. l. si seruus. v̄. di. cū enixa. ⁊. c. ad eius uero. vii. q. i. cum pcussio. de eta. ⁊ quali. c. i. de cle. egro. c. i. ⁊. c. expte. de cle. non resi. ad audientiā uide glo. in. d. l. nauis. §. cum autem. in glo. duplici C. de fur. auc̄. nauigia. in glo. ii.

Agapa Est cōuiuiū preparatū paupibus. xlii. di. non oportet. ⁊. c. si quis despicit.

Agar Quid significat. no. xxiii. q. iii. quando vult. in glo. i. de agar. no. geñ. xxiii. q. iii. qñ vult. ⁊. c. si ecclesia. xxiii. q. iii. recurrat.

Agata An beata Agata non exhibens corpi suo medicinam sed eam expectans a deo temptauerit deū. sanctus. Tho. tenet q̄ non. secūda scē. q. xcvii. ar. i.

Ager Agricola Agrimessor.

¶ Quibus casibus licet transire per alienū agrū. gl. i. di. c. i. xxiii. q. ii. c. fi.

¶ Ager est locus qui sine villa est. ut. l. ager. ff. de v̄ bo. signifi.

¶ De quo teneat agrimessor. no. de prescript. quia iudicante. in glo. i. Bal. in. l. que fortuit. C. de pig nora. actio.

¶ Ager est prediū rusticū quod est sine edificio. nam si habet edificiū non est ager sed fundus. ff. de v̄bo. signi. l. fundi. §. ultimo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quid ſint aggeres nō. in. l. inſula in. fi. ⁊. l. penul. §. ſi qua. ff. de acqui. re. do. Spe. in ti. de ꝓba. §. i. v. quid ſi non eſt.

¶ Cauſa agriculture ꝫ quod alias nō liceret ut. ff. ō aqua plu. arcen. l. i. §. de eo ⁊. ff. ſolu. ma. l. diuortio §. impendia.

¶ Ager eſt locus ubi ē ortus eccleſie. xxiii. q. viii. c. ſecundum in glo. i.

¶ Confines de quibus ē queſtio debent ꝑ agrimenſores de iudiciis mandato diſtingui. Specu. in ti. de ꝑmo ⁊ ſcdo decreto. §. uidēdū v. in actione autē. uide no. de ꝓſcrip. quia iudicante.

¶ Agricolaꝫ alii ſūt aſcripticii alii cēſiti. C. ō agri. ⁊ cenſi. ꝑ totum li. xi.

¶ Agricole ſunt de foro eccleſie. Spe. in ti. ō cōpe. iudi. adi. §. i. v. xxviii. uide nō in. c. ii. de fo. compe. ubi per dñm Anto.

¶ Fines de quibus eſt ⁊c̄. appellatione agri non comprehendit̄ domus. ff. de dam. infec. l. emptor. §. i. ff. de aqua plu. arcen. l. i. §. item ſciendū ⁊. l. ii.

Agere Agens. ¶ Quando quis compellitur agere quando dicit̄ agere malicioſe ut poſtea iniuſto tempore agat. nō. l. i. C. ut ne. inui.

¶ Quod dicit̄ inuitum non cōpelli agere. eſt uerū quo ad utilitatem ſuā. ſecus quo ad utilitatē alteri⁹. Buil. de cu. in. d. l. i. C. ut ne. inui. age. ff. de le. i. l. ſi ſic. ff. loca. l. ſi merces. §. i. ⁊. l. cū in plures. §. x.

¶ Agere ⁊ pati non poſſunt concurrere in eadē perſona. ff. de offi. ꝓconſul. l. i. ⁊. ii.

¶ Agere propter finem ꝑtinet homini ⁊ eſt propriū rational̄ creature. ſm ſanc. Tho. ꝑma ſcde. q. i. ar. i. et. ii. ⁊ in tertio. di. xxiii. ar. ix.

¶ Agens non vniuoce ſemper precedit agens univoce. ſanc. Tho. in ꝑma ꝑte. q. xiii. ar. v.

¶ Quomō agens eſt nobilius paciente ⁊ quomodo non. uide ꝑ eundē ꝑte ꝑma. q. lxxx. ar. ii.

¶ Agens ꝑ eſſentiā eſt agens primū. ſanct. Tho. in ꝑmo. di. iii. arti. x.

¶ Quomō differunt agens diuinū ⁊ naturale. uide ſanc. Tho. in ꝑmo. di. xxxvii. ar. i.

¶ Agens eſt poſterius paciente naturaliter non tpe ſanc. Tho. in 3°. di. xviii. ar. ii.

¶ Agens per ſe ⁊ agens inſtrumentale differunt. ui de ꝑ eundem in quarto. di. x.

Aggrauare. ¶ Cauſa aggrauat delictū. ff. de his que no. infa. l. ictus fuſtiū. ff. man. l. ſi procurator̄. in prin. cuꝫ ibi no. ff. de pen. l. aut facta. §. i.

¶ Circūſtantie aggrauāt delictū. ut in. d. l. aut facta no. xl. di. homo chriſtianus. vii. q. i. §. hoc autem. et quod ibi no. Archi. ⁊ ibi eſt glo. magiſtra. in cle. conſtitutionē. §. i. de elec. de teſti. c. fi. li. vi.

¶ Perſona aggrauat delictū. l. aut facta. §. pſona. ⁊. l. capitaliū. §. i. ff. de pe. C. de epi. ⁊ cle. l. preſbiteri. ⁊ quod ibi no. xxxii. di. c. i. ⁊ ibi. Archi. ff. de offi. preſi. l. i. ff. de iniur. l. i. §. i. ⁊. l. pretor. §. i. eo. ti.

¶ Locus aggrauat rem geſtā. d. l. aut facta. §. loc⁹ ff. de reli. ⁊ ſump. fu. ⁊ qō no. i. q. i. placuit. xxvii. q. i. neqꝫ uiduas. ii. q. viii. libelloꝝ. ⁊ ibi Archi. inſti. de iniur. §. atrox. ff. de iniur. l. pretor. §. fi. de homi. c. preſbiterum.

¶ Tempus aggrauat. d. l. aut facta. §. tempus. ff. ad. l. acquil. l. itaqꝫ. ff. de ſicca. l. furem.

¶ Qualitaſ aggrauat. ut. d. l. aut facta. inſti. de pub. iudi. §. item. l. iulia.

¶ Quantitas aggrauat. ut. d. l. aut facta. §. quantitas. ff. de abige. l. i. i. q. i. iudices. de ſimo. ⁊ ſi qōneſ.

¶ Perſeuerantia aggrauat. ff. de re mili. l. iii. §. de ſertorē. ff. de pe. l. capitaliū. in. §. ſolent.

¶ Iteratio aggrauat. C. de epi. audi. l. nemo. ⁊ qō no. ff. de pe. l. ſi diutino

¶ Cumulatio alterius delicti aggrauat. C. de rap. uirgi. l. i. §. i. ff. de re mili. l. non omnes. §. q̄ deꝓtorē

¶ Contumacia aggrauat. ut. ff. de pe. l. releg ati. et quod ibi no. ff. de re mili. l. omnes delictū. §. i.

¶ Ratōne exempli etiā aggrauat̄ delictum. ut. d. l. omnes. §. i. ff. de re mili.

¶ Publicatio aggrauat delictū. ff. de iniur. l. ꝓtor. §. fi. ff. de re mili. l. omne. §. qui in acie.

Agitator. ¶ Quandoqꝫ dicit̄ augur. C. de malefi. ⁊ ma. l. fi. qñqꝫ dicit̄ agitator eqꝝrū ⁊ alioꝝ aialiū. ff. de his qui no. infa. l. iii. in princi. Itē agitator. i. aduocatus qui cauſas agitat. l. i. C. de aduoca. fiſ. Itē agitator. i. diſcuſſor. l. ſi quis. C. ad. l. iul. de ui publi.

Agilitas. ¶ Hec eſt ꝓprietas corporis ſm ſanc. Tho. in. iiii. di. xliii. ar. iii.

¶ Agilitas non poteſt oſtendi uiſibiliter. Idem i 3°. di. xxi. ar. vii.

Agnatio Agnatus. ¶ Qui dicantur agnati ⁊ quibuſ modis ius agnatiōis perditur. no. inſti. de leg. agna. tutel. in. §. fi. in glo. pe. ⁊ fi.

¶ Uſqꝫ ad quē gradū ſuccedunt agnati cū cognatis no. C. de ſuis ⁊ legiti. auc̄. in ſucceſſione. in glo. fi. in ſti. de ſucceſ. cogna. §. fi. in glo. fi.

¶ Agnatis quedā concedunt̄ que non conceduntur aliis. no. x. colla. ꝑ quos fiat inueſti. c. i. i gl. primoſ.

¶ Agnati ſunt cognati uirilis ſexus ab eodē orti. ff. de ſuis ⁊ legiti. l. ii. uide glo. in. l. ius agnationis. ff. de pac. inſti. de legi. agna. tutel. in prin. qñqꝫ tñ ponitur agnatio pro natiuitate. C. de or. iudi. l. i.

¶ Agnatōe poſtumi rumpit̄ teſtamentū. ut. l. i. C. de poſtu. here. inſti.

¶ Agnatōnis ⁊ cognatōnis differentia ſublata eſt in ſucceſſionibus ab inteſtato. in auc̄. de here. que ab in teſt. §. nullā. que eſt poſita. C. de legiti. heredi. auc̄. ceſſante. Spe. in ti. de teſta. §. iii. v. ſꝫ nūqd. ⁊ v. ſeq.

¶ Aliud eſt dicere agnatū aliud habere ius agnatōis Bal. in. l. lege. C. de legiti. here. in fi. qui allegat illā ⁊. l. meminimus. eo. ti.

¶ In quo differant agnati ab extraneis in materia feu. uide. x. colla. de alie. feu. §. ⁊ ſi clientulus. ⁊ per quos fiat inueſti. §. i. ⁊ de alie. feu. pater. c. i.

¶ An in quoſcūqꝫ agnatos ⁊ remotiores poſſit ferri alienatio feu. uide in. d. §. ⁊ ſi clientulus.

¶ An agnati poſſunt appellari parentes. uide in. c. i. quēadmodū feu. ad filii. perti.

¶ An agnati admittantur ad feudum exiſtentib⁹ deſcendentibus. uide ꝑ doc. in. c. ſi uaſallus. ſi de feu. fuerit cōtrouer. ⁊ in. c. i. ſi uaſal. feu. priue. cui defe. debea. ubi uide per quam lineaꝫ debeat eſſe agnatus ad hoc ut in feudo ſuccedat.

¶ Quis preferat̄ agnatus uel extraneus in feudo ſi extraneus offert ultra iuſtū preciū. uide per quos fiat

UVA. BHSC. IyR_001

inuesti. §. i. ⁊ quali. olim pote. feu. alie. §. porro.

¶ An agnatus preferat domino in redimendo feu. uide per doc. in prealle. §. porro.

¶ An agnatis preiudicet alienatio. uide per quos fi at inuesti. §. i. ⁊ in. c. i. de alie. feu. pater. i ꝑn. coll. x.

Agonia. An sit species timoris. uide per san. Tho. ꝑma scde. q. xli. ar. iiii.

Agnus. Quid ꝓtineat appellatõne agni. uide in. l. cum queritꝫ in ꝑn. ff. de le. iii.

¶ Unde dicat agnus. uide Jo. an. in. c. ut officium de here. li. vi.

Album. Quid sit album pretoris. habet in. l. i. ⁊. ii. ff. de albo scriben. no. glo. i cle. i. de iudi. Spec. in ti. de cita. §. sequit. vsi. ⁊ no. ⁊ de do. ⁊ contu. §. restat. in princi.

¶ Qualiter puniat corrumpens albũ pretoris. uide ff. de iurisdic. om. iudi. l. si quis id. Spe. in ti. de ac. ⁊ peti. §. ãnto. in vsi. nunc dicamus.

Alchimista. Contra alchimistas uide quod habet. xxvi. q. v. episcopi.

¶ An faciens aurꝫ uel argentũ alchimicũ possit puni ri de falso. uide Jo. an. in addi. Specu. in ti. de fal. ubi dicit se uidisse quendã Arnaldũ de uilla noua fa ciẽtẽ in curia ro. alchimiã uerã. uidꝫ Jac. de alua. in le etu. noua. x. coll. que sint rega. Oldra in consilio suo xxiiii.

¶ An uendere aurꝫ uel argentũ alchimicuꝫ ꝓ uero sit peccatũ. uide san. tho. 2ª scde. q. lxxvii. ar. ii.

Alea Aleator. An pertineat ad auariciã uide sanctum Tho. scda secunde. q. xcviii. ar. viii.

¶ An de acquisito per aleas possit fieri elimosina. uꝫ oblatio ad altare. idẽ scda scde. q. xxxii. ar. vii.

¶ Ad materiã uide qꝺ dicã infra sub dictõne ludus

Alere Alimenta. Alimenta pacto tolli nõ possunt. ff. de trãs ac. l. cũ hi. glo. fi. de ꝑben. si epus. li. vi. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An bona mariti sint tacite obligata ꝓ alimentis uxoris. Bar. in. l. si cum dotẽ. §. sin aũt in seuissimo ff. solu. ma. Spec. tenet ꝙ sic in ti. de dona. inter ui. ⁊ uxo. §. iii. vsi. sed nũquid bona. facit. l. ꝓ onerib⁹ C. de iure doti. ad materiam uide Jnno. de dona in ter uirꝫ ⁊ uxo. per uestras.

¶ Uxorem etiã indotatã uir tenet alere. dicꝙ sic. si ipsa marito operat. Bal. in. l. ꝓ oneribus. C. ꝺ iu re do. uide Bar. in tractatu de alimẽtis in ulti. collũ ⁊ uide Bal. in. l. in rebus. §. possunt. ff. como.

¶ An pater filio sano ⁊ robusto nolenti laborare pos sit denegare alimenta. no. Bar. in. l. i. C. de mendi. uali. libro. xi.

¶ Pater illis casibus quibus tenet alere filiũ si nõ facit tenet. l. cor. de sicca. ff. de libe. agno. l. necare.

¶ An auus teneat alere nepotẽ quem habet in pote state. uide Bar. in tractatu de alimentis in. ii. collũ. qõne. ix.

¶ An pater teneat alere filiũ naturalẽ uel spurium. Bar. in tractatu de alimentis. in. iii. collũ. Li. C. ꝺ alen. libe. l. competenti. C. de incest. nup. auc. ex cõ plexu. Bar. in. l. si quis a liberis. §. ii. ⁊ ibi glo. ff. ꝺ libe. agno. no. in auc. qui. mo. natu. effi. sui. §. si quis igit liberos habens. in glo. legitimis. colla. vii. Spe. qui filii sint legiti. vsi. quid de natis. glo. in. c. cum ha beret. de eo qui dux. in matri. quam pol. per adulte. ⁊ ibi per do. Anto.

¶ Generaliter propter quas causas pater possit de negare filio alimenta. glo. ⁊ docto. in. c. cum haberet de eo qui dux. in matri. adde quod dicam infra sub dictione exheredatio.

¶ An uxor teneatur alere maritũ. no. glo. in. l. si sti pulata. ff. de dona. inter ui. ⁊ uxo. ⁊ in. c. cũ haberet. de eo qui dux. in ma. Spec. in ti. qui fi. sint leg. q̃si p totũ. ⁊ maxime in v. nunc dicamus.

¶ An heredes mariti teneant alere uxorẽ infra ãnũ restituende dotis. no. glo. in. l. i. §. exactio. C. de rei uxo. ac. glo. ⁊ Bar. in. l. diuortio. ff. solu. ma. Bal. i auc. ei qui. C. de bo. auc. iudi. pos. ⁊ in. l. i. C. de le. Spe. in ti. qui fi. sint le. v. sed nũquid uxor petet. de mã uide in. l. ſ fideicõmissũ. §. tractatũ. ff. de iudi. ⁊ in. l. ubi adhuc. C. de iure do. ⁊c.

¶ An socer teneat alere nuꝝ. dic ꝙ sic per. l. si quis a liberis. §. non tantũ. ff. de lib. agno. Bar. in tracta tu alimentoꝝ. in. iii. col.

¶ Quid contineat appellatione alimentoꝝ. no. glo. in. l. cũ hi. §. qui transigit. ff. de transac. Bar. in. l. le gatis. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. Spe. in ti. qui fi. sint leg. post princi. glo. x. q. ii. epus. qui dicit ꝙ appellatõne alimentoꝝ ueniunt uestes sed non appellatione cibari orũ. facit. l. vbo uictus. ff. de vbo. signi. adde qꝺ no. Bar. in tractatu de alimẽtis. q. iii. ubi querit an ap pellatõe alimentoꝝ ueniant sumptus magistri qui in struit in artibus liberalibus.

¶ Quid autem sit in vbo educare uel educatio. uide in. l. fi. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. Bar. in tractatu de alimẽ tis in. i. col. q. iii. ⁊ uide in. d. tractatu. an appellatõ ne alimentorum ueniat habitatio ⁊ uestiarium. Jtez an ueniat lectus.

¶ An appellatiõe alimentoꝝ ueniant medicine uide tur ꝙ sic. ut. ff. solu. ma. l. si cum dotẽ. §. si maritus. in fi. ⁊ quod no. de eo qui dux. in ma. cuꝝ haberet. in glo. ulti. Bar. in. d. §. si maritus. ⁊ in tractatu de ali mentis. in. i. col. tenet ꝙ sic. adde ꝙ nomie alimẽtoꝝ non uenit cura equoꝝ. ff. de bo. auc. iudi. pos. l. ꝓtor. §. his uerbis. uide Bar. in tractatu alimentoꝝ. vsi. quero an illi cui debent aliméta debeant medicine.

¶ In cã alimentoꝝ ubi proceditur ex officio non est necessarius libellus. Specu. in ti. de libel. concep. §. nunc dicendum. vsi. xxv.

¶ An appellatione alimentoꝝ ueniant calciamenta uide Spec. in ti. qui fi. sint le. vsi. in summa.

¶ Alimentoꝝ prestatio finit cũ uita. ff. de transact. l. cum hi. §. modus.

¶ De alimentis parentũ filioꝝ patronoꝝ libertoruꝫ tutoꝝ pupilloꝝ cõiugũ ⁊ similiũ. uide plene in Spe. qui fi. sint le. ꝑ totũ. ⁊ Bar. in tractatu de alimẽtis.

¶ An frater sororẽ uel soror fratreꝫ inopem alere te neat. dic ꝙ sic per. l. mutus. §. manẽte. ff. de iur. do. ⁊. l. q̃uis. ff. solu. ma. ⁊. l. i. ff. de tu. ra. distra. Bar. in tractatu de alimentis in. iii. col.

¶ Qui negat alimenta negat uitã ⁊ sic est homicida ff. de trãsac. l. cũ hi. ff. de libe. agnos. l. necare. lxxxvi. di. non satis. ⁊. c. pace fame morientem. xxii. q. iiii. i ter cetera. ubi glo.

¶ Alimentis ⁊ cibis uti debemus ſm mores illorũ cũ quibus uiuimus. xli. di. quisquis.

¶ Alimentis uel cibis cum utimur non est in culpa sed appetitus comedentis. xli. di. delicie.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Diuites uel infirmi non coguntᵉ uti alimẽtis pau
peꝛ uel ſanoꝛ. xli. di. non cogantur.
¶ Alimentoꝛ tempantia non abundantia cõmenda
tur. xli. di. parſimoniam.
¶ Qui tenet puellã in ſeruicio teneᵗ ad alimenta ẽt
ad omnes expedieñ. pꝛo docẽdo arteᵗ cõmuneᵗ mulie
ribus. glo. in. l. ſi patro. C. de nego. geſ. ⁊ ibi Ja. bu.
¶ An ius alimentandi poſſit tolli per ſtatutũ. uide
Li. in. l. ſancimus. C. de nupt.
¶ Si teſtatoꝛ mandat ut ꝓuideatur alicui ꝺ neceſſa
riis ſolum uideꝛeᵗ legaſſe alimenta non ut ſatiſfiat de
bitis ſuis. C. de alen. libe. l. i. cum glo.
¶ Pater poteſt agere contra patrẽ ut filiũ alat. C.
de alen. libe. l. ſi competenti.
¶ Quod dicimus relictũ pauperi in dubio uideri re
lictũ in cauſam alimentoꝛ. eſt uerũ quatenus ſufficit
ad alimenta non ultra. tex. eſt ſingu. in. l. q̃ bonis. ff.
de ceſſi. bo.
¶ An onus alimentãdi filiũ tranſeat ad heredes ex
traneos patris. uide in. l. ſi quis a liberis. ff. de libe.
agno. ⁊ in. l. pe. eo. ti. ⁊ ꝙ utrobiq; no. Bar. Li. i. l.
alimenta in fi. C. de nego. geſt.
¶ Pro alimentis ꝓteritis dotis durat petitõ etiã
poſt ipſam doteᵗ ſolutã. ar. l. ſi marito. §. ſi fundũ. ff.
ſolu. ma. ⁊ ibi ſic tenet Bal.
¶ Si teſtatoꝛ legat uxoꝛi alimenta in domo ſua ibi
debet alimenta percipe ⁊ eſt cõmodũ heredis. quod
eſt ueꝝ ſi poteſt ibi cõmode moꝛari alias ſecus. uide
Bar. in. l. gaio. §. impa. ff. de ali. ⁊ ciba. leg. ſecus ſi
ſimpliciter legantur alimenta. ut. l. liber. §. lucius.
eo. ti. ⁊ ibi Bar.
¶ Si ſunt plures debẽtes alimenta ꝓtoꝛ debꝫ vnũ
conſtituere per quẽ ꝓſtenᵗ ceteris conferentibꝰ par
tes ſuas. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. l. iii. §. i.
¶ Iudei debent alere filios licet cõuerſos ad fidem
⁊ filios dotare. ar. eoꝝ que no. glo. iii. l. neq; mater.
⁊ ibi Bal. C. de iure dot.
¶ Alimenta in dubio ꝓeſtare debent in domicilio
debentibus. tex. eſt. ff. de tranſac. l. cum hi. §. in cau
ſa. ubi glo. ⁊ docto.
¶ Seruus agit pꝛo alimentis ⁊ etiã monachus. et
an paciſcaᵗ ſine abbate. uide Bar. in. d. l. cum hi. §.
cauſa. aᵗ in cauſa.
¶ Legat. ad alimenta non eſt annuũ. tex. in. d. l. cuꝫ
hi. §. ſi integra.
¶ Legato cibo potus uidetur legatus. ff. de ali. ⁊ ci
ba. lega. l. ſi legati.
¶ An appellatõne alimentoꝛ ueniat habitatio uide
in ꝑalle. l. cũ hi. §. ſi ad habitatõem. ff. de tranſac.
¶ Alimenta poſſunt relinq̃ dãnato in metaliũ. caſuſ
eſt ſin. l. ſi in metallũ. ff. de bis q̃ ꝓ non ſcrip. haben.
¶ Legatũ alimentoꝛ factũ uſq; ad pubertateᵗ intelli
gitᵉ uſq; ad annos. xviii. ⁊ eſt ſpetiale in alimentis. ff.
de ali. ⁊ ciba. lega. l. item mella.
¶ Alimenta debent ꝓeſtari ex reddituꝫ non ex coꝛ
poꝛibus. tex. eſt no. in. l. impatoꝛ. ff. ad treb. Bar. in
tractatu de alimentis. in ultri. q.
¶ Si uir relinquit uxoꝛẽ dñam uel uſufructuariam
quo caſu debentᵉ ꝓimo aliméta an debeanᵗ in domo
ipſius teſtatoꝛis uel in domo uxoꝛis ſi reuertaᵗ ad pa
rentes uel conſanguineos ſuos. glo. eſt ſing. in. l. cum
hi. §. cauſa. ff. de tranſac. uide Bar. in. l. i. ff. de ali.
⁊ ciba. lega.

¶ Qui conducit nutriceᵐ ad lactanduꝫ debet ſibi da
re alimenta ⁊ filio ſuo paruo. tex. adducit in ar. in. l.
ſi ut certo. §. uſq; adeo. ff. cõmo.
¶ Quis debeat alere filiũ anniculũ pater uel mater.
no. glo. in. l. gema. §. ſi quiſ non poſſet. ff. ad exhibẽ.
dic ꝙ filius minoꝛ triennio alendus eſt apud matrem
maioꝛ apud patrẽ. ad hoc in. c. fi. de ꝓuer. ꝓiug. ⁊ i. c.
cũ haberet. de eo q̃ dux. in ma. ⁊ ibi eſt glo. magiſtra.
¶ Filius qui obtinuit in cã querele inofficioſi teſta
menti debet ali de bonis hereditatis. tex. eſt in. l. ſi in
ſtituta. §. pe. ff. de inoffi. teſta. ſecus ante ſententiaꝫ.
ut. l. qui de inofficioſo. ff. eo. ti.
¶ An pater filiũ emancipatũ nolenteᵐ ſibi ꝓeſtare ali
menta poſſit redigere ad patriã poteſtateᵐ. Bar. i tra
ctatu de alimentis. tenet ꝙ ſic. in. ii. coll. per. l. i. C.
de ingra. lib. ⁊ l. necare. ff. de libe. agno. Idẽ dicit in
patrono. per. l. i. C. ꝺ libe. agno. qui etiã dicit ubi ſu
ꝓa. x. q. ꝙ iuſtam cauſam habet pater exheredandi
filiũ ſi non vult ſibi ꝓeſtare alimenta.
¶ Epus uel ſacerdos habens uxoꝛẽ ſupſtitẽ tenetuꝛ
ſibi de alimẽtis ꝓuidere. xxxi. di. omnino.
¶ An legatũ alimentoꝛ cenſeaᵗ ad cauſas piaſ. bar.
dicit ꝙ ſic. ſi eſt factũ pauperi aliaſ non ita dicit in tra
ctatu de alimentis. in. iiii. col. glo. in. l. ſi quis a titio
ff. de le. ii. no. in. l. i. C. de ſacro ſanc. eccle. ⁊ in auc.
ut cũ de appel. cog. §. aliud quoq; capitulum.
¶ Qualiter debeanᵗ legata facta incapaci uel fratri
bus minoꝛibus. dic ꝙ offi. iudi. l. ſeruos ad cuſtodiaꝫ
templi. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. ⁊ in. l. legatũ. ff. ꝺ capi.
dimi. Bar. in. d. tractatu de alimentis. in. v. collũ.
¶ An alimenta peti poſſint pꝛo tpe futuro. no. in. l.
de alimentis. C. de tranſac. ⁊ in. l. i. C. de fideiꝯ. ⁊
in. l. non quẽadmodũ. ff. de iudi.
¶ Alimentis ꝓeſtitis ꝑ trienniũ inducit obligatõ ꝑ
petua. ut. l. i. C. de fideiꝯ. l. ſi certis ãniſ. C. ꝺ pac.
Bar. in. d. tractatu de alimẽtis in. v. coll. q. xxxvii.
¶ An iuri alimentoꝛ poſſit renũtiari. Spec. q. non
in ti. qui ſi. ſint legi. vſi. ſed pone quidã. Bal. plene in
l. pactum. C. de colla.
¶ An non habenti unde ſe alat liceat uendere rem a
iudice ſequeſtrataꝫ. Bar q̃ ſic in. d. tractatu. in ulti.
col. per. l. ſi. C. de oꝛ. cog.
¶ Ubi ſunt petenda uel ꝓeſtanda alimenta. no. ff. ꝺ
tranſac. l. cũ hi. §. in cauſa. in gl. eoꝝ. Bar. in. l. i. ff.
de alimen. lega. ⁊ in quodam conſilio ſuo. quod inci
pit quidam ſibi filios numero xxvi. adde ſpetiale eſſe
in legato alimentoꝝ ut ſoluanᵗ ubi eſt alimẽtandꝰ. ff.
de iudi. l. ſed ⁊ ſi ſuſceperit. §. i.
¶ Qualiter conſideremᵗ aliméta. uide Ange. ⁊ per
Jo. de ymo. in. l. nenſenius. ff. de re iudi.
¶ An is qui teneᵗ alere aliquez poſſit eum mittere
ad hoſpitale ut ibi alatur. uide in. l. i. §. i. C. de lati.
libe. tol.
¶ An uxoꝛ diues teneaᵗ ꝓeſtare alimenta marito
pauperi. Spe. in ti. qui ſi. ſint legi. §. i. v. quid ſi mu
lier. Spe. ti. de dona. inter uiꝝ ⁊ uxo. §. foꝛmat. vſi.
quid ſi vult. uide Bar. in. l. ſi eum doteᵐ. §. ſin autem
in ſeuiſſimo. ff. ſolu. ma. uide quod dixi ſupꝛa.
¶ Qualiter pꝛo alimentis ſit foꝛmãdus libellus. ui
de Bar. in. l. pecunie. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. ⁊ eo. ti. l.
libertis. §. i. in fi.
¶ Quicquid tangit alimenta dicitᵉ cauſa alimentoꝝ
ut. l. ſolent. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quando debeñt alimenta an debeat prestari res uel eius estimatio. ⁊ ubi ⁊ quid de gabella ꝑ eis solue da. uide Bar. in .l. i. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ Quando pecunia relinquit ad alimenta pecunia debet deponi ⁊ de fructibus debent alimenta prestari casus est no. in. l. diuus. ff. ad. l. fal.

¶ An parentes debeant prestare alimenta filiis uel econtra. habet. C. de alen. libe. ꝑ totum. no. ff. ō ne go. ges. l. nensenius. in glo. exhibuisse. ⁊ in glo. cōueni ret. ⁊ in. l. alimenta. C. eo. ti. ⁊ ibi Li. ⁊ in auc. neq; uiz quod ex do. §. illud quoq;. in glo. mensurā. coll. viii. Specu. in ti. qui fi. sint legi. ꝑ totū. ⁊ ibi plene ō eo qui dux. in matri. cū haberet. in glo. fi. qui fi. sint legi. ꝑ venerabilē. in glo. fi. dixi supra.

¶ An appellatōe alimentoꝝ ueniant expense studii. uide Bar. i. l. de bonis. §. non solū. ff. de carbo. edic.

¶ Si alimēta sunt simpliciter legata non tenet lega tarius mozari in domo heredis. Bar. in. l. libertis. i §. fi. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. ⁊. l. cum heredibus. §. lu cratiuus. eo. titu.

¶ An frater teneat prestare alimenta fratri. no. C. de alen. liber. l. i. ⁊ ibi Li. Bar. in .l. si quis a liberis §. utrū. ff. de libe. agno.

¶ Alimenta debent ab inferiozibus supiozibus. C. de patria po. l. filia. Li. in. l. i. C. de ingra. lib.

¶ A quo sunt prestanda alimenta a patre uel a filio. ubi idem habet patrē ⁊ filiū. no. Li. C. de alen. libe. l. i. q. iii. Bar. in. l. pe. ff. de libe. agno.

¶ An filius debeat prestare patri bannito alimenta. no. Bar. in. l. si ꝙs a liberis. §. ſz utꝝ. ff. de lib. agno.

¶ Ei qui est opifex non dant alimenta ubi aliaſ darē tur. no. C. de dona. l. si quis argentū. §. sed ⁊ si quis in glo. donauit. ff. so. ma. l. si maritus. in glo. fi. i ꝑn. in auc. de trien. ⁊ semiſ. §. i. in glo. idonei. colla. iii. Bar. in. l. si quis a liberis. §. sed si filius. ff. de libe. agno. uide Bar. in. l. i. in fi. C. de mendi. uali. li. xi.

¶ An liceat itinerāti alimentari se ⁊ equū uel aliud animal suū ex fructibus uel herba agri alieni. uiō tex. ⁊ quod ibi plene no. do. Jaco. de alua. in lect. sua no ua. x. colla. de pace tenen. §. fi. adde quod no. Bar. in. l. pretoz. §. de his. ff. de dam. infec. ⁊. ff. de incen. rui. nau. l. ratum. Bal. in. l. ii. C. de oper. liber. ⁊ in l. ii. C. de ser. fugi. Spec. ti. de acco. ꝟ. sed pone.

¶ Filius qui potest alere seipsū non potest petere ali menta a patre ⁊ fratribus. dictū est Bar. in. d. l. si ꝙs a liberis. §. sed si filius. ff. de libe. agno.

¶ An alimenta preterita ⁊ futura possunt peti eodē libello. uide Bar. in. l. libertis. §. manumissis. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ An pro alimentis sint bona obligata. no. ff. de ali. ⁊ ciba. leg. l. iii. in glo. ⁊ ibi Bar. uide Bar. in. l. i. ⁊ l. lutius. eo. ti. adde no. in. l. si cū dotem. §. sin autez ff. solu. ma. ⁊ quod supra dixi.

¶ An unus heres sit obligatus pro alio ad prestatio nē alimentoꝝ. no. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. l. iii. in glo. fi. ⁊ ibi Bar.

¶ Alimenta debēt crescere ꝑput crescit persona. no. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. l. cū unus. §. fi. in glo. fi.

¶ Que speialia sunt in alimentis uide Bar. in. l. mella. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ Alimenta debent prestari laborantibus non tamē emendari instrumenta. no. C. de testi. l. quoniam li beri. in glo. penul.

¶ Alimenta debent aliquandō prestari de publico. no. ff. de decu. l. decuriombus.

¶ Coz̄ quo iudice debēt alimenta peti. uide Bar. in. l. solent. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ An prestari debent alimenta de anno in annū. uel de mense in mensem. uide Bar. in. l. fi. ff. de libe. ag. ⁊. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. l. pecunie. uide in. l. firmio. ff. quando di. le. ce. in. §. fi.

¶ An ille qui putans aliquē filiū cum non sit prestat ei alimenta possit repetere. Bar. in. l. mater. ut lega. nomi. caue. ⁊. ff. si mu. uen. no. l. i. §. competit.

¶ Alimēta moderant habito respectu ad facultatez ⁊ ad fructus. Bar. in. l. impatoz. in fi. ff. ad treb.

¶ An a sententia lata super alimentis possit appella ri. Spe. in ti. de appel. §. ii. ꝟ. viii. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An ille qui debet habere alimenta in domo debe at aliquid in ea opari. Bar. in. l. gaio. §. impatoz. ff. de ali. ⁊ ciba. le. no. in. l. sicut. in fi. ff. de op. liber.

¶ Alimenta non tollunt pacto. glo. ult. in. c. si eps. de preben. li. vi. ubi Jo. an. ⁊ adde qō dixi supra.

¶ Alimenta debent prestari ex facultatibus ſm quā titatē fructuū ⁊ reddituū bonoꝝ. ut. l. cū alimēta. ff. de ali. ⁊ ciba. le. ⁊ ideo si non sufficiunt fructus nō de bet uendi ꝓprietas bonoꝝ. ut in predicta. l. cū alimen ta. ⁊ ibi Bar. idem no. Ange. in. l. qui bonis cessit ō cessio. bono. ubi dicit esse tex. singularem.

¶ An diminuta re ex qua debent alimenta intelliga tur diminutū lega. ali. uide glo. in. l. cum hi. §. si inte gra. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ Quod dicit in cā alimentorū ꝓcedi de plano sine libello est uez in futuris non in preteritis. ut dicta. l. cum hi. in princi.

¶ An fundus ex quo debent alimenta sit pro eis ob ligatus. uide. ff. de transac. l. cum hi. §. sed si vim. ⁊ i l. iii. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. ⁊. l. lutius. eo. ti. ⁊ ibi glo. ⁊ in. l. hactenus. ff. de usufr. ⁊ in. l. fi. in fi. C. de ōbē. emp. ⁊ ibi glo. ⁊. l. hactenus. ff. de usufr.

¶ Si uxor diuertit a uiro ex eo ꝙ inuicē non cōueni unt quia uir forte sepe acriter uerberat eā ⁊ ꝓpterea uxoz reuersa est ad domū patris uel fratris uel consā guinei debet habere alimenta a uiro ſm Bal. in. l. ſz si heres. §. quo aūt. ff. fam. hercis. qui allegat. l. gaio §. fi. in fi. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. ⁊ quod ibi no. Bi. et Bar. ꝙ dicit uez Bal. si mulier erat dotata ⁊ uir ha bebat dotē. quod no. est dignū.

¶ Uir non debet alere uxorē nisi opet ipsi uiro. no. in. l. sicut. ff. de oper. liber.

¶ Si filius ꝓdigalitatis consumpsit ptem suā nihil omin⁹ debet a patre alimentari. Ja. de are. in. l. liber tus qui opaꝝ. ff. de ope. libe. ⁊. ff. ad trebell. l. impa toz. in fine. cauere tñ debet se non dilapidaturꝝ. ff. de le. iii. l. fideiussoz. §. si quis. Bal. in. l. i. §. iusꝫ natura le. ff. de iusꝫ. ⁊ iure.

¶ Que sit differentia inter alimentare ⁊ nutrire. gl. ff. de his q̄ sunt sui uel alie. iu. l. pe. dicit ꝙ alimētare est magnoꝝ. nutrire uero est paruoꝝ.

¶ Fratres minozes possunt capere legata facta rōne alimentoꝝ. ff. de capi. dimi. l. legatū. ⁊ ibi no.

¶ Ꝓ alimento ad sustentationem uite exigit unus homo in die duos uel tres panes. C. de episco. audi. l. iudices.

¶ Alimentū conuertit in uirtutē būane nature. ſm s. tho. in. i. pte. q. cix. ar. i. ⁊ in scō. di. iii. ar. x.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Alimentis indigebat homo etiã si mansisset in sta tu innocentie. san. Tho. in. i. pte. q. cxvii. ar. iii.
¶ An de superfluo alimẽti generet. uide san. Tho. ubi supra. q. cxix. ar. iii.
¶ Qui alias est incapax nihilominus capit legatus ad alimenta. ff. de le. i. l. ser. alie. § . i. & tunc cogitur quis offi. iu. cum ille petere non possit.

Alleluia. Quare alleluia non cantat a septua gesima usq; ad festus pasche habetur pulchre. de conse. di. i. hi duo. plene p ratio. diuino. officio. li. iiii. c. de alleluia. quod incipit quia post lu ctũ sequit consolatio. ubi uide varias huius vbi significatões. de hoc etiã in dicto libro sub dominica de septuagesima. adde de hac dictõne Apoc. xix. c.
¶ In uigilia penthe. ppter solemnitatẽ aduẽtus spi ritus sancti cantantur alleluia. lxxvi. di. de ieiunio. & ibi notatur.

Allegationes Allegata. An iu dex debz omnino pcedere sm allegata & probata uel magis sz conscientiã. no. in. l. illicitas. § . ueritas. ff. de offi. p. no. de offi. ordi. si sacerdos. Spe. in ti. de sen. pla. § . qualiter. vsi. item debet. plene exaiaui in qõne p me disputata padue q incipit titio accusato. adde Inno. Hosti. & Cal. in. c. i. de constitu. & in. c. uenerabili. de censi. Archi. in. c. i. de re iudi. li. vi. de conse. di. ii. nõ phibeat. Spe. in ti. de disputa. & alle. § . ulti. vsi. licz uide sanc. Tho. 2ª scde. q. lxvii. ar. ii. p totũ. & q. lxi iii. ar. vi. in responsione ad argumentũ.
¶ An iudex possit supplere allegatões ptiũ. no. in l. i. C. ut que desunt aduoca. glo. in. c. bone. i. de po stu. prela. Specu. in ti. de disputa. & allega. § . ultio. ubi plene de hoc.
¶ An sufficiat allegatio generalis non expresso libro uel quota. puta in iure habet uel una lex dicit habet. de preben. c. ii. de despon. impu. cõtinebat. xlv. di. c. i. xxxv. q. iii. quedã. xviii. di. c. quoniã. de simo. licet hely. de regu. cũ uiz. Spe. in ti. ō disputa. & alle. § . ult. vsi. in summa. no. q aduocatus. plene p docto. de co ha. cle. & mulie. c. uestra. glo. optima. i. q. i. ut euiden ter. adde quod no. do. Lar. flo. in cle. constitutionẽ. de elec. in princi. & in cle. i. de fo. compe. in secũdo no tabili. & ibi glo.
¶ Quando quis allegaret duo quoz vnũ est pro se aliud contra se. standũ est ei quod est contra se donec pbauerit illud quod est pro eo. dictũ est Bar. in. l. au relius. § . idem quesiit. ff. de libe. leg. Archi. de pfes. in. c. i. li. vi. facit quod no. de insti. cũ uenissent. adde quod dicã infra sub dictõne confessio.
¶ Allegans turpitudinẽ suã audit ubi uertitur picu lũ aie. no. Inno. in. c. tertio loco. de pba. regulariter autẽ quis non potest allegare turpitudinẽ suã. de do na. inter dilectos. adde quod dicam infra sub dictio ne turpitudo.
¶ Allegatio iusta est. ego sum in possessione & patus sum stare iuri. Inno. de appel. bone. & in. c. accessit. de despon. impube.
¶ Qualiter intelligendũ est q alleganz contraria nõ est audiendus. no. Bar. in. l. clodius. ff. de acqui. he re. uide Li. in. l. i. C. de fur. & ibi Bal. & i. l. si patro nus. ff. de bo. lib. & in regula nullus. li. vi. Li. in. l. si quidẽ. C. de except.
¶ An licitũ est allegare iura correcta. no. Bar. in. l. fi. ff. de fal. adde. C. de iusti. co. confir. § . hunc igit. uide quod dicam infra sub dictione lex. no. in. l. i. in glo. magna in fi. ff. de coniũ. cũ eman. lib.
¶ An heredi liceat allegare turpitudinẽ defũcti. dic q non glo. & ibi doct. in. l. rem alienam. ff. de pigno. acti. in glo. fi.
¶ Allegare est iure pbare ff. de mino. l. minor autez magistratus. C. de iudi. l. rem non nouã. § . patroni.
¶ An licitũ sit allegare leges cuius auctor ignorat. no. glo. lxv. di. § . hinc etiam. ff. de oper. liber. l. gai?. § . si eius. ff. de postu. l. i. § . fi. xlv. di. neminem in sup scriptione. i. q. i. ut euidenter. Spec. in ti. de dispu. & alle. § . post hec. vsi. fi.
¶ Allegare qñq; ponit pro excipere. ut. C. de iur. & fac. igno. l. i. ff. de mino. l. minor autẽ magistratus. ff. de iudi. si quis ex aliena.
¶ An id quod obtinet per falsas allegatões debeat habere locũ. uide. C. si ex fal. allega. p totũ. ff. de rit. nup. l. si quis tutor. in prin. no. Spec. in ti. de dispu. & alle. § . ulti. vsi. item si aduocatus.
¶ Non sufficit allegare presumens nisi allegetur pre sumptũ. ut. C. de usur. l. creditor. ff. de op. lib. l. ope ris. facit quod no. Archi. de elec. ut circa. li. vi.
¶ An allegatões sint in sententia repetende. no. in sti. de fideicõmis. here. § . sz q. in gl. in vsi. hic nota.
¶ Modus allegandi no. in. l. nensenius. ff. de nego. gest. in glo. i. Spec. in ti. de disputa. & alle. § . ii. & se. dixi supra sub dictione aduocatus.
¶ Allegans leges falsas uel apostillas punitur pena falsi. Bar. in. l. fi. ff. de fal. Spe. in ti. ō aduo. § . utri usq; vsi. item caueat ne falsam.
¶ Allegationes iure non fiunt in causa post conclusi onẽ. no. Inno. in. c. pastoralis. de cau. pos. & ppie. su per v. & conclusum. ego padue repetii illam decretalẽ & dixi de hoc in ea.
¶ Allegari possunt dicta sanctoz patruz sicut leges scripte sm Bal. in auc. ad hec. C. de usur. adde qō dicam infra sub dictõne argumentum.
¶ An allegans prescriptõnem teneat allegare titulũ no. Inno. de prescrip. si diligenti. bonus tex. & ibi no. in. c. i. eo. ti. li. vi.
¶ Allegans aliquid tenet illud probare. c. di. cõtra morem. in glo.
¶ Casus i quo sufficit allegare nec est necesse pbare uide per glo. in. l. omnes. C. de his qui ue. era impe. in v. edocent. alia glo. C. de iudi. l. apertissimi. in v. recusare.
¶ Allegatio dicit facti. C. de iure cal. l. i.
¶ Licitũ est allegare uersus poetaz. ff. de cõtraben. emp. l. i. facit. c. forus. de vbo. signi.
¶ Quandoq; fit allegatio per quotas qñ titulus est longus. ff. loca. l. si quis domũ. § . i.
¶ Quid operatur renũtiare allegatõib?. uide Jo. an. in addi. Specu. de renũti. § . i. vsi. & no. plenius per Bal. in auc. iubemus. C. de iudi. ubi dicit inter alia q allegatões que fiunt post renũtiationẽ uel quasi i causa non debent scribi in actis nec mitti ad consultoz rẽ cum aliis actis nisi fuerint producte infra trienniũ assignatũ ad allegationes faciendas.

Alias. Hec dictio multis modis accipit. ut no. ff. de in litẽ iuran. l. alias. Bar. i. l. i. ff. ō condi. & demo. in. v. coll. uide quod idẽ scribit in suo tractatu de fluminibus. dum tractat de alueo. sup v.

UVA. BHSC. IyR_001

alias. ⁊ uide i. l. adeo. §. q̄ si ex toto. ff. ꝺ acq̄. re. do.

¶ Alias interdū localiter ponit. ff. de arbi. l. dicere

Interdū est aduerbiū qualitatis. ut. ff. de nego. gest. l. diuortio. in princi. ff. de aqua cotti. ⁊ esti. l. i. §. illꝺ ff. de testa. l. qui testamento. §. mulier.

Alius Aliud.

Be significato hap dictio nū no. Li. in auc. sed neq curiale. C. de epi. ⁊ cle. glo. in auc. qui semel. in v. ali ud. C. qūo ⁊ qñ iudex. glo. ⁊ moder. in. c. sedes. de rescrip. ubi no. q hec dictio alius regulariter facit re lationē eiusdē qualitatis. uide Jo. an. in addi. Spe. de sponsa. circa prin. glo. in cle. i. de rescrip. idē de di ctōne alter que repetit eandē qualitatē. tex. cū glo. i cle. si vna. de re. eccle. non ali. vsi. alteri. adde in auc. ut defunc. seu fun. in prin. C. qui militare non pos. l. super seruis. libro. xii. ff. de mino. l. in cause. ii. ⁊. C. de colla. l. ii.

¶ Hec dictio alius notat similitudinē. unde si statu tū dicit q pro tali delicto puniat quis pena pedis uł alia intelligit de pena simili. unde non intelligit de pe cuniaria q2 non cōuenit in eodem genere pene. nec de amputatiōe capitis quia longe remota est. sed de mu tilatōne membri Bal. in. l. conuenticulā. in. v. collū. C. de epis. ⁊ cle. p hoc glo. in. l. si fugitiui. C. de ser. fugi. in v. alia. pro hoc bene facit tex. in. l. fi. C. de bis qui a non do. manu.

¶ An quod non possum p me regulariter possim p aliū. no. in. l. labeo. ff. de usucap. Bi. in regula. q ali cui. li. vi. Jnno. ⁊ docto. in. c. fi. §. cetez. de offi. de le. bonus tex. ⁊ ibi Bar. ⁊ Bal. in. l. i. §. ne aūt. C. de cadu. tol. bona glo. in cle. non potest. de procu. et ibi Lar. flo. xiii. oppositione.

¶ An illud quod non possum tanq̄ ego possiz tāq̄ alius. no. in. l. si non sortē. §. si filius. ff. de cōdi. inde. in. l. fi. ff. de inoffi. testa. ⁊ in. l. si bis qui heres. ff. de execu. rei iudica. ⁊ in. l. debitor. §. fi. ff. ad trebe. ⁊ in l. si pater. §. qui duos. ff. de adop. ubi glo. faciūt no. per Jo. an. in regula q alicui. li. vi. ⁊ in. c. tuis. de pre ben. uide quod habet in cle. religiosus. de pcu. bon? tex. qui fi. sint legi. p venerabilem. ⁊ ibi est bona glo. in v. tanq̄ princeps.

¶ An faciens per aliū eque puniat ac si faceret p se bonus tex. ⁊ ibi no. de sen. exco. mulieres. bona glo. in cle. i. de uita ⁊ bone. cle. quā doc. ibi no. p singul. quā nota ad intellectū statuti imponentis penā faciē ti an comprehendat fieri facientē. adde qꝺ no. Bar. in. l. sed si vnius. ff. de iniur. ⁊. l. hec uerba. ff. ꝺ adul. adde. l. item eor. §. i. ff. q cuiusq uniuersi. uide glo. in. l. si cum dotē. §. transgrediamur. ff. so. ma. ⁊ in re gula. qui per alium. li. vi.

¶ Alius Alia Aliud ppie implicat. Li. in auc. sed neq. C. de epi. ⁊ cle. ⁊. C. quomō ⁊ qñ iudex. auc. q semel. in glo. in vbo aliud.

¶ Alius alia aliud est relatiuuz diuersitatis ⁊ refert aliud a notatis ⁊ expressis. ut. l. si fugitiui. ⁊ ibi tex. cū gl. C. de ser. fugi. insti. de re. diui. §. gallinaz.

¶ Quid operent hec uerba que cōiter solent appōi in testamentis. in oibus autē aliis suis bonis. uiꝺ An ge. in. l. cogi. §. quando querit. ff. ad trebel. Bal. in l. cum virum. C. de fideicōmis. Bar. in. l. si quis ser uū. §. fi. ff. de lega. ii.

¶ Alia est dictio imputatiua eiusdem generis. ff. de re. du. l. quidā regulatus. no. glo. ⁊ doc. in. l. iii. C. ꝺ ser. fug. pbatur in. c. sacris. de sepul. glo. ⁊ doc. in. c. sedes. de rescrip. in auc. sed neq. ⁊ ibi glo. C. de epi. ⁊ cleri. ⁊ in cle. i. de rescrip.

¶ Aliud est esse talē. aliud haberi pro tali. Bar. in l. si maritus. §. legis. ff. de adul.

¶ Quid importent ista vba si aliud mihi contigerit uel aliꝺ fieret de me. uide Bal. in Rica. C. de depo. bonus tex. in. l. fi. ff. depositi.

¶ Alius. i. contrarius. nota. ii. q. vi. qui se scit. xi. di. quis nesciat.

¶ Aliud ſm leges. aliud ſm canones. uel aliud hic aliud ibi. glo. reprehendit eos qui tales in omnibus ponunt solutōnes. xxix. di. c. ultimo.

Alienus Aliena Alienum.

¶ Quando res dicit aliena intelligit quo ad domi niū. ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. ii. §. fi.

¶ Res aliena uendi potest sed non obligari. ff. de cō trahen. emp. l. rem alienā. ff. de pig. l. i.

¶ Alienā conditionē possum facere meliorez non de teriorem. ff. de procu. l. ignoranter. ⁊. l. se. ff. de nego. gest. l. soluendo.

¶ Alienum dicitur id quod male possidet. xiiii. q. iiii. quid dicam.

¶ Alienum dicitur id quod non est tuum. insti. ui. bo. rap. in princi.

¶ Alienū dicit spe non re. no. ff. solu. ma. l. si constā te. §. si maritus. ⁊. C. manda. l. in re mandata.

¶ Multa licent in propriis que non licent in alienis l. si constante. §. si maritus. palle. ⁊. C. manda. l. in re mandata.

¶ An id quod non licet nomīe alieno liceat noīe p prio. uide no. de elec. p inquisitionē. in glo. vi.

¶ Cum aliena iactura quis locuplectare non debet. ff. de condi. inde. l. nam hec natura. ⁊. ff. de regu. iu. l. iure naturali.

¶ An alienū factū promittendo quis obliget. ff. de vbo. obli. l. stipulatio ista. in pnci. ⁊. l. cū filius. §. i. ⁊ quod no. lxiii. di. tibi domino. de spon. sicut. xxi. di. c. i. xxii. q. v. de forma.

¶ Alienā rem occupans tenet illam cum fructibus restituere. de resti. spoli. c. i. in glo. ulti. ⁊ eo. ti. c. gra uis. in glo. ulti.

Alienigēna

Dicit alienigena in alio territo rio natus uel alteri? iurisdictōi subiectus. C. de emā. libe. l. i. iii. q. v. accusatores.

¶ Item hereticus uel alienus a fide qñq dicit alieni gena. xxviii. q. i. caue. uiꝺ quod no. de usur. c. i. li. vi. super v. alienigenas.

¶ Alienigena repellit ab accusatōne. Specu. in ti. ꝺ accusatore. vsi. item q alienigena.

Alienatio.

An prohibitus alienare extra fa miliaz illis de familia noleutibus emere possit aliis extra familiam illius alienare. Bi. ⁊ Bar. in. l. qui rome. §. coberedes. ff. de vbo. obli. Bal. in. l. uoluntas. C. de fideicōmis.

¶ Que solēnitates requirunt in alienatōne rei eccle siastice. no. in auc. hoc ius porrectū. C. de sacro san. eccle. que est canonizata. x. q. ii. hoc ius porrectū. no. de re. eccle. nō alie. c. i. li. vi. xii. q. ii. in summa.

¶ An solemnitas requisita in alienatōne rei ecclesia stice requirat in transactōne. uide Bar. in. l. i. C. si aduer. transac. ubi no. glo. adde q illa solēnitas que

UVA. BHSC. IyR_001

exigitur in alienatione exigitur in consensu alienatois ut in.l.ii.C.si aduer.donati.

¶An in alienatione rei ecclesiastice facienda per prelatū requiraf consensus capituli uel sufficiat solū tractatus & consiliū.no.de his que fi.a pla.nouit.& ibi docto.& c.i.eo.ti.ubi distinguif inter alienationē uoluntariam.& necessariam.

¶An prohibitus alienare possit infeudare.gl.de cōsti.que in ecclesiaꝝ.& no.in.c.ii.de feu.adde glo.x.colla.p quos fiat inuesti.c.i.in glo.de suis bonis.no.C.de re.eccle.non alie.l.fi.in glo.emphiteosis.

¶An alienans rem ecclesie in casu non concesso euadat penā iuris eam restituendo.no.de elec.q sicut.in glo.fi.faciunt no.per glo.& docto.in.c.si quis pbite roꝝ.de re.eccle.non alie.

¶An epus possit rez mense sue alienare in capitulū Jo.an.in.c.nouit.de his que fi.a prela.no.in cle.si vna.de re.eccle.non alie.in glo.penul.

¶Alienari non dicif id quod transfert de fratre in sororē.no.de his que fi.a prela.cū apostolica.

¶Prohibitio alienatois intelligif de uoluntaria nō de necessaria uel iudiciali.Spec.in ti.de feu.vsi.xix.adde qō.no.ff.de fundo dota.l.i.in glo.uolūtaria.& ff.de le.ii.l.peto.§.prediū.Bar.in.l.quēadmoduz.C.de agri.& censi.li.x.

¶Be solemnitate que requirif in alienatione rei minoris.no.de resti.in inte.constitut?.insti.quib? alie.non licet.§.nunc admonēdi.in glo.neqs ratione.

¶Quid ueniat sub alienatōe vniuersitatis.seu alic? iuris vniuersalis.pulchre not.Jnno.& docto.in.c.ex litteris.de iure patro.glo.& doc.de re.permu.ad questiones in glo.fi.ubi tangif an ecclesia possit alienari cum vniuersitate cē.

¶An prohibitio alienatōnis impediat ipso iure dominii translationē.& an sub ista ꝓhibitione comphendat successio ab intestato uel ex testamento.no.Bar.in.l.si ita quis.§.ea lege.ff.de vbo.obli.& ibi plene p dōm meū Lumanū.Bar.etiā in.l.fi.ff.de pac.Li.i l.fi.C.de reb? eccle.non alie.doc.in.c.Raynaldus.de testa.& cē.adde qō no.glo.magna.& ibi Bar.in.l.quemadmodū.C.de agri.& censi.li.xi.Bal.coll.x.de alie.feu.in fi.

¶An alienatio facta in ecclesiā uel psonā ecclesiasticā censeatur facta in potentiorē.no.glo.Jnno.& Bosti.in.c.ii.de alie.iudi.mu.cā fac.glo.in.c.potuit.& locato.& in.l.si ita quis.§.ea lege.ff.de vbo.obli.ubi est alia glo.de hoc.

¶An ualeat alienatio fructuū ecclesiasticoꝝ ad tpus incertū sine debita solēnitate.dic q non per.c.puenit de arbi.ubi tex.& ibi docto.

¶Quot modis dicif fieri alienatio.Bal.x.coll.q.mo.feu.amit.c.i.§.si libellatio.adde q uerbo alienationis uenit omnis actus per quem dominiū transfertur.C.de fun.dota.l.i.

¶An alienatio comprehendat possessionē quod est dicere an res qua quis spoliatus est dicatur alienata Jnno.tenet q sic de re.eccle.non alie.epi.quod ē bñ notandū.si est uer incontrariū multū facit qz nō alienat q possessionē amittit.ff.de reg.iur.l.nō alienat.

¶An alienatō presumat facta in fraudē.no.ff.de ꝓbat.l.patronus.in glo.i.ultra mediū.Li.C.de dona.ante nup.auc.sed iā necesse.q.vii.uide Spec.i ti.de cessio.actio.§.i.vsi.ut autē hec materia.

¶An in alienatione rei ecclesiastice sint uocādi canonici absentes.doc.tenent cōiter q non.in.c.i.de his que fi.a prela.faciunt no.per glo.in.c.si presentiū.de testi.in vi.adde qō dixi supra sub dictōne absentia.

¶An in alienatōne rei ecclesiastice possit prelat? inferioz epo interponere auctoritatē.doc.cōiter tenent q non.Jnno.de transac.statuimus.de priuile.ex ore glo.in cle.i.de re.eccle.non alie.doc.in.c.i.& penul.de reb.eccle.non alie.bona glo.xii.q.ii.in summa.q vult q in alienatōne talis rei est necessarius consens? prelati & capituli & episcopi.ad idem.xii.q.ii.abbatibus.ubi est bonus tex.

¶Quid autē de consensu capituli ecclesie cathedral an in tali alienatione sit necessarius.no.Jnno.in.c.i.& in.c.nouit.de his que fi.a prela.& uide tex.in.c.i.de re.eccle.non alie.li.vi.Fede.de senis consilio clxix glo.xii.q.i.uidentes.

¶Quid si mandat alicui per papā ut reuocet qcqd de bonis talis ecclesie alienatū repit qualiter intelligātur illa uerba.dic ut no.Jnno.de reb.eccle.non alie.episcopi.uide in cle.quia contingit.de reli.do.& ibi p do.Lar.flo.q.ix.

¶Qualiter is cui fit tale mandatū ut ea que de bonis ecclesie inuenerit alienata studeat reuocare debeat ꝓcedere.no.Spe.in ti.de rescrip.presen.§.ratione forme.vsi.item q in rescripto.& per do.Lard.in.d.cle.quia contingit.q.x.

¶Quid ueniat appellatōne alienatōnis.uide i auc.de non alie.§.alienatōnis.& c.nulli.de re.eccle.non alie.glo.xii.q.ii.in summa.que ponit quatuor causas ꝓpter quas posset fieri alienatio rei ecclesiastice.

¶Adde q large pignoris obligatō est alienatio.de quo dic q uerbo alienatōnis cōprehendif ypotheca non pignus nisi sit ꝓ tanta qntitate q non sit spes luitionis.ut.l.qui habebat.in princi.ff.de le.iii.& l.in quoꝝ.ff.de pigno.no.Bal.in.l.fi.C.de re.eccle.nō alie.uide qō no.in.l.codicillis.§.instituto.ff.de le.ii.Item fuituris impositio & datio in emphiteosim.C.de re.eccle.non alie.l.fi.& no.in auc.de non alie.§.alienatōnis.& §.quia uero.glo.insti.qui alie.non licet.in.i.responso.Item locatio ad magnū tēpus uidetur alienatio.glo.& ibi Bi.in.l.codicillus.§.instituto.ff.de le.ii.Item deducere actionē in iudicio dē alienatio.ut.l.ait prētor.in prin.ff.de iure delib.quitex.non est alibi.no.doc.ō rescrip.edoceri.& ibi Joan.Item occupatū dicif alienatū.Jnno.in.c.epi.de re.eccle.non alie.Item vbo alienatōnis ꝓhendif institutio & legatū.C.de secū.nupt.l.i.§.his illud.Bar.in.l.si ita quis.§.ea lege.ff.de vbo.obli.

¶An ꝓhibitus alienare uideat prohibitus locare dic ut no.glo.in.l.codicillis.§.instituto.ff.de le.ii.& in cle.i.§.ulti.de reb.eccle.non alie.in glo.que distinguit inter locationē ad modicū tempus & non modicū tempus.adde glo.in.d.l.fi.C.de pig.ac.uide in l.i.§.q ait.ff.de superfici.

¶An in alienatione rei hospitalis uel alterius loci pii requiraf solemnitas que requirif in alienatōe rei ecclesiastice.no.doc.in.c.de senodochiis.de reli.do.& in.c.nulli.de re.eccle.non alie.facit tex.in auc.de non alie.§.qz uero.ubi cōstitutō Leonis extendif ad omnia loca pia.tex.& docto.x.q.ii.hoc ius porrectū uide Jnno.de donat.inter dilectos.in glo.mag.Bosti.in sūma.de eccle.edic.§.cui? auctoritate.vel.ueri?

UVA. BHSC. IyR_001

autē. ℙau. in cle. ii. § . premissa. no. de reli. domi.

¶ Maior est alienatio plone q̄ rei. xii. q. i. ꝓcipimus xx. q. i. c. ii. glo. in. c. licet. de regulari. glo. xvii. q. i. ananias. no. de electi. si religiosus. li. vi. in glo. in v̄bo sunt uaria .

¶ An prohibitus alienare non suis sed extra familiā possit in ecclesiam alienare seu transferre. no. in. l. si ita quis promiserat. § . ea lege. ff. de v̄bo. obli. que dicit q̄ ecclesia comprehenditur appellatione suorū qō bene nota.

¶ Licet alienare rem litigiosam ex cā transactōnis nisi fieret in fraudē . c. ecclesia. ut lite penden.

¶ Non dicit̄ de nouo alienare ille qui supplet alienationē iam factā. no. de dona. per tuas.

¶ Alienatio que ab initio est nulla potest reconualescere per ratihabitionē sequentē. uide de his que fi. a prela. c. ii. ꝛ. c. i. de re. ecle. non alie. li. vi. i. q. i. eos.

¶ Magna est differentia inter alienatioūē uoluntariam ꝛ necessariā. C. de predi. mino. l. inter omnes.

¶ Prohibitio alienationis non extendit se ad causaꝫ necessitatis. uide in auc̄. res que. C. cōia dele. de accu. c. fi. Archi. x. q. ii. hoc ius.

¶ De cōsilio generali mulierꝫ ut non ualeat alienatō rei doralis. uide per Specu. in ti. de emp. ꝛ uend. § . tertio loco. v̄si. ꝛ nota .

¶ An in traditōne rei facta ecclesie ualeat pactum q̄ nō liceat ecclesie alienare. glo. q̄. non. x. q. ii. hoc ius.

¶ Que sit pena alienātis rem ecclesie in casibus ꝓhibitis. dic depositio. xii. q. ii. vulterane. ꝛ. c. abbatibus. ꝛ. c. apostolicos. xvii. q. iiii. nullus. glo. x. q. ii. c. fi. de re. ecle. non alie. si quis presbiterorꝫ. glo. allegat bona iura in cle. i. de reb. eccle. non alie. in v̄si. religiosus. bonus tex. in. c. ii. de reb. eccle. non alie. li. vi. quē allegaui in facto patriarchat. acquileg.

¶ An alienatio rei ecclesie facta in casu pmisso sine ō bita sollēnitate teneat. dic q̄ non sed est ipo iure nulla si autē fit cū sollēnitate ꝛ in casu non permisso ualet. sed si est ecclesia lesa restituit̄ ꝛ rescindit̄ alienatio. gl. est nota. xii. q. ii. in summa. ꝛ. c. sine exceptōne. dictū est Inno. in. c. grauis de depos.

¶ An ꝛ quando alienatio facta ante delictū uel post censeat̄ in fraudē. Li. in. l. si quis post. C. de bo. dā. Bar. in. l. post contractū. ff. de dona.

¶ An alienatio facta contra ꝓhibitionez testatoris iudicis uel patris ualeat. glo. ꝛ Inno. in. c. raynald⁹ de testa. idem in. c. fi. de accu. no. x. q. ii. hoc ius porrectū in glo. super v̄. ab imperiali. ꝛ an alienatio ꝓhibita per testatorem sit ualida. no. glo. in. l. quotiens. C. de fideicōmis.

¶ An prohibitus alienare possit saltē alienare res q̄ seruando seruari non possunt. docto. de accu. c. fi. de elec. nihil. ꝛ in. c. indemnitatibus. eo. ti. § . si uero. li. vi. ꝛ. c. is cui. eo. ti. ꝛ libro. adde de cler. egro. c. i. li. vi. in glo. fi. C. de admi. tuto. l. lex que tutores in fi. de his que fi. a prela. c. tua. in glo.

¶ Bona prohibita alienari possunt nihilominus alienari ꝓpter famē uel redemptionē pone. no. i. l. quē admodū. C. de agri. ꝛ censi. in glo. magna. ꝛ ibi etiaꝫ per Bar. li. xi .

¶ An in alienatōne rei ecclesiastice temporaliter fcā causa pietatis requirat̄ consensus capituli uel epi si epus alienat. no. glo. xvi. q. i. possessiones. doct. in. c. i. de re. ecle. non alie. li. vi. ꝛ in. c. tua. de his que fi. a prela. do. anto. in. c. ii. eo. ti .

¶ An bona mobilia ecclesie possint alienari per prelatū sine sollēnitate. no. glo. in. v̄. immobilia. in. c. i. ō re. eccle. non alie. li. vi. no. in. c. tua nuper. de his que fi. a prela. in glo. ꝛ in . c. nulli. de re. eccle. non alie. in glo. x. q. ii. hoc ius. de elec. quod sicut. in fi.

¶ An in alienatōne sufficit seruari sollēnitates p cō suetudinē introductas. no. Inno. in. c. nulli. de re. eccle. non alie. ℙau. in cle. i. eo. ti. in v̄. possessiones.

¶ An epus qui iurauit nō alienare bona ecclesie romano pontifice incōsulto possit alienationē necessariam facere sine pena piurii. Jo. an. in. c. extirpande. ō preben. in. c. fi. de eccle. edic. ꝛ in. c. nouit. de his que fi. a prela. per do. Anto. in. c. pastoralis. eo. ti. no. in cle. ii. de re. eccle. non alie. in glo. super v̄. ecclesiā. ꝛ i quibus casib⁹ a iure pmissis. no. gl. xii. q. ii. bone rei.

¶ An si res ecclesie de cuius alienatōe agit̄ sit in alienа dyocesi requirat̄ in eius alienatōne cōsensus vtriusq̄ epi uel alterius tantū ꝛ cuius. uide Inno. de priuile. pastoralis. ℙau. in cle. i. de re. eccle. non alie. gl. x. q. ii. hoc ius. in v̄. duos .

¶ Remediū si uis prouidere q̄ res quā uendis non possit alienari. uide. ff. de distrac. pigno. l. si creditor. § . fi. cum glo. sua .

¶ Res ecclesie male alienata potest p parrochianos uendicari. glo. in. l. iubemus. § . sane. C. de sac. sanc. eccl. ꝛ Bar. in. l. i. ff. de iusti. ꝛ iur. ꝛ ibi no. glo. i. § . huius studii .

¶ Annalis pēsio ecclesie debita cōputatur inter res immobiles quo ad potestatē alienandi. tex. cū glo. in preallegata. l. iubemus. § . i .

¶ An. emens rem ecclesie habeat regressum contra alienatorē ad preciū. uide doc. in. d. l. iubemus. § . is quoq̄. ubi concludit̄ q̄ quādo uterq̄ est sciens. ꝛ in dolo non habet regressum. secus si emens est in lata culpa ꝛ uendens in dolo.

¶ Res data ecclesie cū pacto ut non alienet̄ non potest alienari nisi in casu siue necessitatis. auctē. hoc ius porrectū. C. de sacro sanc. eccle. docto. de condi. appo. de illis.

¶ An prohibitus alienare possit rez in iudiciū deducere. uide glo. in. c. contingit. de transac. in glo. i. no. in. c. i. de ꝓcu. in gl. fi. adde qō no. Spe. in ti. de actore. § . i. v̄si. quid de clericis. ꝛ quod nota. de rescript. edoceri. in glo. i .

¶ An res sacre vnius ecclesie alteri ecclesie uēdi seu alienari possint. habet̄. xii. q. ii. cū redemptor.

¶ An in alienatōne rez monasterii sufficiat auctoritas solius abbatis. uide in auc̄. de alie. ꝛ emphi. i p̄n. ꝛ. § . licentiā. colla. ix. xii. q. ii. abbatib⁹. ꝛ ibi Archi. glo. in cle. i. de re. eccle. non alie. xvii. q. iiii. in uendi tionibus. ꝛ quod ibi no. Archi. xii. q. ii. placuit. de p uile. cum ꝛ plantare. § . potest .

¶ Qui potest me inuito alienare multo fortius me absente aut ignorante. C. debi. uendi. pig. impe. non pos. l. i. ꝛ. ii.

¶ Alienatio omniū bonoꝛ inducit suspitōnē fraudis ut. ff. que in frau. credi. l. omnis. § . lutius. ꝛ econtra insti. qui ma. non pos. § . in fraudem .

¶ Alienatōne simpliciter ꝓhibita omnes spēs uidētur ꝓhibire. C. de fun. dota. l. i. in fi. ff. eo. l. si fund⁹ ff. de v̄bo. signi. l. alienationis .

¶ Cōtra quē possit agere eccl̄ia sup re male alienata

UVA. BHSC. IyR_001

no.glo.xii.q.ii.monemus.

¶An utensilia donata ecclesie pro diuino officō pos sunt alienari anteq̄ ecclesia utatur illis ad diuinū offi ciū.no.Archi.de conse.di.i.c.altaris palla.

¶An prelatus alienans bona ecclesie in casu conces so sine licentia superioris incurrat penam si hoc fecit q̄ superior non vult consentire. Pau.in dicta cle.i. de rebus eccle.non alie.

¶An res ecclesie alienari debeat cum subhastatione Genze.in extrauag.suscepti.Jo.xii.

¶Casus in quibus ualet alienatio rei ecclesiastice. sine sollemnitate.no.Jo.an.in.c.i. de his que fiūt a prela.super glo.

¶An alienatio rei ecclesiastice facta in cōsanguineū prelati censeat̄ uiciosa ⁊ suspecta. no.in.c.i. ut eccle. benefi.in v̊.carnalitatis.Jo.an.in addi.Spec.in ti. de rebus eccle.non alie.super Rica aī.ti. de his.que fi.a prela.super Rica.

¶An in restitutōne rer̄ earū quas ecclesia iuste tenet ad tempus ⁊ postea debet restituere requirat̄ sollem nitas que requirat̄ in alienatione rei ecclesiastice.do. Anto.de but.tenet q̄ non.in.c.in presentia.de p̄ba. circa fi.bene facit.xii.q.ii.pontifices.

¶Epus de iure non requirit consensum superioris in alienatione rer̄ ecclesie sue nisi iurauerit non alienare no.xii.q.ii.sine exceptōne.

¶An epus possit alienare bona ecclesie sue p̄ soluen do subsidiū pape.Jo.an.i.c.cū dilecti.ō acc. sup gl.

¶Bona translata in monasteriū possūt alienari sine sollēnitate si fuerit ingrediētis ⁊ alienent̄ p̄ suis debi tis.dictū ē do.Anto.ō bu.in.d.c.in pūtia. de p̄ba.

¶Non ualet alienatō rei ecclesiastice nisi pecunia sit presens tpe uēditōis.dictū est Fede.de se.p̄si.cclxvii. De materia alienationis feudi dic ut dicam infra sub dictione feudum.

¶Si per testamentū uel statutum p̄hibeat̄ alienatio sub pena nunq̄ per uerbalē pignorationē ⁊ simplicem ypothecationē p̄mittit̄ pena. dictū est Bal. notabile in.c.i.§.aut si liuellario.qui.mo.feu.amit.⁊ ibi uiō quod scribunt docto.moder.

¶Quando petit̄ licentia a superiore cause debēt ex primi sigillatim. dictū est Bar.in.l.i.C. de predi. curia.li.x.

¶Prohibitio alienationis rei habet locuz etiā in re sterili.gl.⁊ Bar.in.l.i.⁊.ii.C.de agri.⁊ censi.li.xi.

¶An in alienatione rei ecclesiastice requirat̄ cause cognitio.glo.in.c.i.de re.eccle.non alie.li.vi.Fede. de senis.consilio suo ccxlii.⁊.cxxxvii.

¶An epus qui iurauit nō alienare possit dare terru las in emphiteosim.no.do.Lar.flo.in.c.ii.de his q̄ fi.a prela.xii.q.ii. terrulas.

¶Qualiter platee aut uie publice seu alia que sunt iuris publici possunt alienari.no.glo.⁊ Bar.in.l.pre tor.in prin.ff.ne quid in loco pub.⁊ in.l. prohibere. §.plane.ff.q̄ ui aut clam.⁊ in.l.cōtinuus.§.cū quis ff.de v̊bo.obli.ubi uide Bar.

¶Qui uerbo tantū alienat rem p̄hibitā non tamen tradit non incurrit penam.dictū est Bal.x.coll.qui. mo.feu.amit.c.i.§.aut si libellario.

¶An rector ecclesie possit pro debito psonali fruct9 ecclesie sue alienare locando uel dando insolutū. uide tex.⁊ ibi docto.de arbi.puenit.de fideiuss.peruenit. bonus tex.de resti.spo.oli.ii.uide Archi.de rescrip. statutū.§.pe.li.vi.

¶Qualis error impediat alienationē ita q̄ impedi at dominium non transferri.Bar.in.l.i.ff.de offici. procura.cesa.

¶Alienatio facta per prelatū excōicatū est ipso iure nulla.uide in.c.ueritatis.de dolo ⁊ contu.

¶Alienatō iurata non tenet si is qui alienat iurauit primo non alienare quod obtinet in plato.sm docto. moder.in.c.intellecto.de iure iurā.

¶Licet alienatio cōuentionalis non possit fieri sine precedenti tractatu.tamē secus in legali que fit rōne delicti.doc.de ordi.cog.cum dilectus.

¶An alienationē tpalem possit facere prelatus sine consensu capituli.uide in auc̄.de non alie.§.alienatō nes.colla.ii.⁊ in auc̄.de alie.⁊ emphi.§.licētia.col. ix.de his que fi.a prela. sine consensu capituli.c.i. et quod ibi no.Jo.an.in.c.i.de re.eccle.non alie.li.vi. Inno.ut eccle.benefi.c.i.in fi.Archi.x.q.ii. hec vs9 prestatio.xvi.q.i.possessiones.xii.q.ii.sine exceptiōe dicit̄ autem temporalis alienatō que fit in uita recipi entis.ut no.in.c.possessiones.de reb.eccle.non alie. uide ad māz tex.⁊ glo.in cle.i.de reb.eccle.non alie.

¶An in alienatōne rei ecclesiastice requirat̄ consen sus patroni.doc.tenent q̄ non in.c.i.ut eccle.benefi. Inno.in.c.cum ⁊ plantare.§.in ecclesiis.de priuile. glo.in cle.i.de re.eccle.non alie.in v̊. ppii.xii.q.ii. precarie.ubi glo.⁊ Archi.xii.q.ii.placuit.

¶An consuetudine potest induci ut in alienatōe rei ecclesiastice non interueniat sollēnitas debita.doc. q̄ non.de reb.eccle.non alie.nulli.⁊ in.c.pastoralis. de dona.tex.⁊ ibi glo.de re iudi.cū causam.glo.in cle.si vna.de re.eccle.non alie.in v̊.consentiente.doc.in.c. ea noscit̄.de bis que fi.a prela.Pau.in cle.i.de reb. eccle.non alie.Jo.an.in.c.romana.de appel.li.vi.in glo.que incipit prescripta.

¶Quare requiratur consensus episcopi in alienatō ne rerum inferioris ecclesie.no.Inno.in.c.requisisti in fi.magne glo.de testa.cuius dictum ponit Archi. xii.q.ii.alienationes.

¶An in alienatiōe rei ecclesiastice requirat̄ decretū Inno.in.c.ii.de transac.tenet q̄ sic. contrariū no.in c.i.de re.eccle.non alie.li.vi.in glo.tractatus. Pau. in cle.i.eo.ti.in v̊.prelati.

¶An prestans auctoritatē alienationi rei sue uideat̄ consentire alienatōni ita ut non audiat̄ uolens postea contrauenire.no docto.in.c.inter dilectos.de dona. glo.in.c.ex litteris.de transac.

¶An in alienatione terrular̄ ecclesie inferior̄ requi ratur consensus capituli.no.gl.⁊ Archi.xii.q.ii.ab batibus.Jo.an.in regula.qui tacet.li.vi.gl.xviii.q. iii.c.i.⁊ glo.xii.q.ii.in summa. glo.in.c.i.de his.q̄ fi.a prela.⁊.c.cum apostolica.eo.ti.⁊.c.ut super. de reb.eccle.non alie.

¶Que sollemnitas requirat̄ in alienatōne rei mino ris.no.Inno.in.c.constitutus.de resti. in inte.

¶Concessio facta per abbatē monachis de reb9 mo nasterii non dicit̄ proprie alienatio nec requirit̄ in ea sollemnitas requisita in alienatōne rer̄ ecclesiasticarū Lau.in cle.i.de re.eccle.non alie.doct.de preben.ex tirpande.glo.xvi.q.i.ecclesie.doc.in.c.nulli.de reb. eccle.non alie.adde q̄ no.in.c.cuz apostolica.de bis que fi.a prela.in glo.super v̊bo alienare.

¶An prelatus iniuste alienans rem ecclesie si statiz

UVA. BHSC. IyR_001

reddat eccleſiã indemnẽ poſſit amplius cõueniri. no. glo. xii. q. ii. apoſtolicos. glo. de elec. q̃ ſicut in fi.

¶ Agere in iudicio eſt ſpecies alienatõnis. dictũ Jn no. in. c. i. ne ſe. uacã. glo. in. c. contingit. de tranſac. adde quod dixi ſupra.

¶ Epus non poteſt alienare bona inferior eccleſiarũ licet poſſit alienatõi auctoritatẽ p̃eſtare. Jnno. in. c. cũ apoſtolica. de his que fi. a p̃ela. doct. in. c. i. ut ecc cle. bene. glo. ⁊ Archi. xii. q. ii. c. fi.

¶ An illa ſollẽnitas que requirit̃ in alienatione rei eccleſiaſtice requirat̃ etiã in ratificatõne. Jnno. tenet q̃ ſic in. c. cũ dilecti. de emp. ⁊ uendi. quod no.

¶ An in alienatõne rei eccleſie ſufficiat tacitus p̃ſen ſus p̃elati. doc. q̃ nõ. in. c. cũ inter. de re iudi. niſi alienatio eſſet temporalis. ut no. glo. ⁊ docto. de rebus eccleſi. non alie. c. i. li. vi. Jo. an. in regula qui tacet. li. vi. in mercuriali.

¶ An alienata per ep̃m tacente ⁊ non contradicẽte capitulo poſſint p̃ ſucceſſorẽ reuocari. no. Jo. an. i regula qui tacet. li. vi. no. Archi. xii. q. ii. ſine exceptione. in glo. ultima.

¶ Alienationes rer̃ eccleſiar̃ facte a ſciſmaticis ⁊ intruſis nõ ualent. de ſciſma. c. i. xii. q. ii. alienationes.

¶ Caſus in quibus epus ſolus poteſt alienare ſine alior̃ conſenſu. no. de re. eccle. non alie. c. ut ſuper. et in. c. i. de his que fi. a p̃ela. ⁊ in. c. cum apoſtolica. õ dona. c. penul. xii. q. ii. c. ſine exceptõe. ix. q. i. c. ulti.

¶ Caſus in quibus non dñs poteſt alienare. no. iſti. qui. alie. non licz. §. i. in glo. que incipit. idẽ in iudice uide no. p̃ glo. in. l. id qõ noſtrũ. ff. de regu. iur.

¶ Jn alienatõne rer̃ epiſcopat̃ uel ad cathedralem eccleſiã p̃tinentiũ ſufficit conſenſus epi ⁊ capituli nec requirit̃ conſenſus pape uel metropolitani niſi epus iurauerit eis inconſultis non alienare ſm Hoſti. ĩ. c. fi. de his que fi. a p̃ela. faciunt que dixi ſupra.

¶ An eccleſia teneat̃ cedere actiones cõtra alienan tes res ipſius ſi conſecuta ſit eas a poſſeſſore. uide gl. xii. q. ii. monemus.

¶ An ſi epus alienauit rem eccleſie in qua emptor fecit meliorationes. poſſit eccleſia rem repetere non preſtita melioratione. uide Archi. qui tenz q̃ nõ. xii. q. ii. alienationes. ⁊ Spe. in ti. de emp. ⁊ uen. §. nũc dicendũ. v̀ſi. fi. ⁊ de reſti. in integ. c. i. Guil. de monte lau. in cle. i. de re. eccle. non alie.

¶ An res p̃hibita alienari reſpectu certe perſone poſſit alienari cauſa dotis. Jtem an p̃ ſtatutũ poſſit fieri p̃hibitio alienationis. Jtem an p̃hibita alienatio ne uideat̃ p̃hibita heredis inſtitutio. Jtez an p̃hibitio alienationis facta filiis extendat̃ ad nepotes. de his omnib̃ uide Bar. in. l. filiuſſa. §. diui. ff. de le. i.

¶ An in alienatõne rei eccleſiaſtice quo ad meliora tiones ſufficiat negociũ eſſe ceptũ utiliter ab initio lz poſtea non ſequat̃ utilitas. glo. ⁊ Archi. xii. q. ii. ſine exceptõne. de re. eccle. non alie. c. ad noſtrã. no. de arbi. peruenit. ubi uidetur etiam conſiderandũ eſſe p̃iudiciũ quod poteſt euenire eccleſie.

¶ An bona eccleſie romane alienari poſſint p̃ papaz ſine conſenſu cardinaliũ. Arch. xii. q. ii. cũ redẽptor. dicam ſub dictione papa.

¶ Si eccleſia non habet canonicos quor̃ clericoruz requirat̃ conſenſus in alienatiõe rei eccleſiaſtice. doc. i. c. i. de his q̃ fi. a p̃la. tex. in cle. i. de re. eccl. nõ alie.

¶ An emenſ rem eccleſie in caſu non conceſſo poſſit repetere p̃ciũ ab alienante. no. glo. ⁊ docto. in. c. ad audientiam. de re. eccle. non alie.

¶ Licet in alienatiõe rei eccleſiaſtice ſit neceſſe cõſta re de euidenti utilitate eccleſie. ſecus tamẽ eſt in p̃cipe in quẽ facta ẽ alienatio. no. in. c. i. de rer̃ p̃mu.

¶ An pena appoſita dilapidanti habeat locuz in alienante rem alienã poſſeſſam tñ per eccleſiã. uide in. c. auctoritate. de p̃eben. li. vi.

¶ Si alienatio ſit p̃hibita a teſtatore cũ cauſa ul'a donatore quis alienando contra uoluntatẽ teſtatoris uel donantis non tranſſert dominiũ neq̃ poteſtatem uſucapiendi. tex. eſt notabilis ⁊ vnicus. in. l. ii. C. de uſucap. p̃ emp. Bal. in. l. ea lege. C. de p̃di. ob cãz.

¶ Quid ſi alienatio eſt p̃hibita a iudice non ſuo. an ſit ipſo iure nulla. uide ut lite pen. c. eccleſia. el. i. ⁊ de do. ⁊ contu. ueritatis. dixi aliquid ſupra.

¶ Alienans p̃tem rei quaz habet cõmunẽ cum alio cã iudicii mutandi non poteſt poſtea nec ipſe nec emptor petere diuiſionẽ ſed in cõione ſtare p̃pellit̃. caſ' eſt vnicus ſm Bal. in. l. fi. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac.

¶ Non licz alienare illi contra quẽ inquirit̃ ſed ſtati incepta inquiſitione interdicit̃ ei alienatõ. dictum eſt Jnno. in. c. ueritatis. in fi. de do. ⁊ contu.

¶ Appellatõne alienationis continetur ludus. ff. de re mili. l. milites. quod eſt notandũ p̃pter ſtatuta q̃ p̃hibent aliquid alienari.

¶ Alienatio rei que ſubiacet reſtituti. ab ignorante facta non reuocat̃. ſecuſ eſt a ſciente. tex. eſt in. l. fi. §. fi. ff. de le. ii. qui ſm Bi. non eſt alibi. uide in auc. res que. C. cõia dele. ⁊ in. l. marcell⁹. §. res que. ad trebel. adde no. in auc. de reſti. ⁊ ea que parit. §. i. in gl. alienari. ⁊. §. quãobrem. in glo. ſi non ſufficeret. coll. iiii. uide Bar. in. l. ſuo legato. §. ſi ſeruũ. ff. de le. i. ⁊ ff. de le. ii. l. cũ pater. §. libertis. in glo. ne alienarẽt.

¶ Omnis alienator bonor̃ eccleſie bonore ſuo priuetur. xii. q. ii. non liceat.

¶ Alienationi bonor̃ eccleſie omnis clericus poteſt contradicere. ut in. d. c. non liceat.

¶ An alienans poſt litem motã dicat̃ dolo alienare uide Bar. in. l. fulcinius. §. quid ſit latitare. ff. ex q̃. cau. in poſſeſ. ea.

¶ Qualiter p̃bet̃ doloſa alienatio. uide Bar. in. l. i. C. de alie. iudi. mu. cã fac.

¶ An quis poſſit alienare rem quã emit a coherede p̃hibito alienare. uide in. l. pater. §. quindecim. ff. de le. iii. ⁊ in. l. uoluntas. C. de fideicõmiſ.

¶ An p̃hibitus alienare poſſit nihilomin⁹ alienare titulo vniuerſali uel ſpeciali. no. C. de condi. ob cau. l. ea lege. ⁊ ibi Li ⁊ Bar. C. de reb. eccle. non alie. l. fi. in glo. ⁊ ibi Li. idem in. l. uoluntas. C. de fideicõmiſ. ⁊. no. ff. de acq̃. poſ. l. qui abſenti. §. i. in glo. extiterit. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. peto. §. p̃rediũ. ff. de le. ii. in glo. uel ex certo. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. qui rome. §. coheredes. ff. de v̀bo. obli. uide Bar. in. l. ſi ita quis. §. ea lege. eo. ti. ⁊ no. de teſta. raynaldus. in glo. ⁊ de cõdi. appo. uer. in glo. fi.

¶ An alienatio ſit p̃hibita ante iudiciũ uel poſt. no. ff. de peti. here. in. l. diuus. in glo. ii. ⁊ ff. fam. herciſ. l. alienationes. in glo. i. uide. ff. de publi. l. i. in glo. fi. Li. in. l. i. C. cõi diuid.

¶ An titulus de ali. iud. mu. cauſa fac. habeat locũ in actore alienante. Specu. in ti. de ceſſi. act. §. i. v̀ſi. ex premiſſis. ⁊ ibi Jo. an.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Alienatio omniū bonoꝝ non trahitur ad futura ſꝫ obligatio pignoris ſic. ſꝫ glo. in. l. fi. C. que res pig. obliga. poſ.

¶ Prohibitus ne ſibi alieneť a quibuſdam curare debet ne illis ſuccedat aut abinteſtato. no. in. l. ſi ita quis. §. ea lege. ff. de v̄bo. obli. ⁊ uide in. l. codicillis. §. mater. ⁊. l. peto. §. fratre. ff. de le. i.

¶ An prohibitus alienare poſſit rem pignori obligare dic q̄ ſic in auč. hoc ius. C. de ſacro ſan. eccle.

¶ An prohibitus alienare ſit prohibitus donare uł legare. uide Bar. in. l. uoluntas. C. de fideicōmiſ. et no. in. l. ſi domus. §. fi. ff. de le. i. tex. in. l. ex hoc edicto. §. alienare. ff. de alie. iudi. mu. cauſa fac. uide in l. ſequitur. §. de illo. ff. de uſucap.

¶ An prohibitus alienare ſi promittit alienare obligeť. uide Bar. in. l. multū. circa fi. ff. de v̄bo. obli. et in. l. i. circa mediū. ff. de noua.

¶ An prohibitus alienare plures res ſi alienat unā debeat priuari omnibus ⁊ an heres ꝓhibitus alienare ſi alienat poſt aditam hereditatem poſſit hereditate priuari. uide in conſiliis Ange. conſilio. clxx. quod incipit ex iſto dubio.

¶ An prohibitus alienare ſine conſilio ⁊ requiſitiōe conſortiū ⁊ conſanguineoꝝ teneať requirere feminas uide Ange. in conſi. ſuo. cxciii. qō incipit ſup pūcto.

¶ Res prohibite alienari non poſſunt ad fiſcū pueni re propter publicationem. no. Bar. ff. de fideicōmi. libe. l. imperatoꝝ. ff. de dam infe. l. ſi finita. §. ſi de uectigalibus. ⁊ ibi Bar.

¶ An quis poſſit alienare res alienas. no. inſti. qui. ali. non licet. §. contra autē. in glo. alienare. uide no. in. l. id quod noſtrū. ff. de regu. iur.

¶ An quis poſſit rem ſibi inperpetuuꝫ locatam alienare. no. glo. C. de loca. predi. ciui. l. fi. in glo. in v̄. detrahendam. li. xi.

¶ An alienatio facta ab eccleſia uel minore in caſu ſi conceſſo ſi facit conditōnē ſuam meliorē ualet. no. ff. de tranſac. l. cum hi. §. eam. ⁊ ibi Bar.

¶ Si ſtatutū prohibet alienationē reꝝ immobilium in non ſubſtinentes onera canonis an ualeat alienatio facta in eccleſiam. ponit Jo. an. in. c. eos. de immu. eccle. li. vi. ⁊ Bar. in. l. filius. §. diui. ff. de le. i.

¶ Si conſentio alienationi rei non mee ſed mihi debite ſtante prohibitione dicti ſtatuti an comprehēdar in dicto ſtatuto. uide Bar. in. l. gallus. §. nunc uidendum. ff. de libe. ⁊ poſt.

¶ Alienare licet rem ruinoſam ex cā tranſactōis. niſi fieret in fraudē. no. in. c. eccleſia. ut lite penden.

¶ Quis ſit effectus prohibitōis alienatōis. Jo. an. de accu. c. ultimo.

¶ Alienantis pena eſt depoſitio. ut. x. q. ii. c. ulti. in glo. ultima. xii. q. ii. apoſtolicos. in glo. ii. xvii. q. iiii. c. i. de reb. eccle. non alie. c. ſi quis.

¶ Alienata tranſeunt in emptorē cū onere ſoluendi decimas preteritas non ſolutas. de deci. paſtoralis.

¶ In alienatōne reꝝ eccleſiaꝝ vnitaꝝ cuius auctoritas requirať. Inno. de priuile. paſtoralis. xvii. q. iiii. in uenditionibus.

¶ Omne genus alienandi interdicit illi cui eccleſia datur in cōmenda. de offi. dele. cū contingat.

¶ An alienatio facta p illū uel per illam que tranſit ad ſecunda uota ualeat extrāhꝰ filiis uł poſt deficiētibus. no. in auč. de nup. §. qm̄ infirmas. in glo. ſi v̄.

¶ Si per ſtatutū res non poteſt alienari niſi primo conſanguineo an ſi ille conſanguineus non eſt ſoluēdo poſſit alium loco ſui ſurrogare. no. Li. in. l. ad officiū C. cōmuni diuid.

¶ Pactum per quod prohibeť alienatio rei eccleſia ſtice refertur ad caſus alias permiſſos. glo. ⁊ Bar. i l. ea lege. C. de condi. ob cauſam'.

¶ An ualeat pactum in alienatione appoſitū q̄ non liceat rē facere religioſaꝫ. uide. C. de pac. inter emp. ⁊ uendi. in. l. fi. in glo. fi.

¶ Si eccleſia repudiat legatuꝫ an dicať alienare ita q̄ exigať ſollēnitas. uide. ff. que in fraud. credi. l. qui autē. in prin. ⁊ an repudiatio hereditatis ſit alienatio uide tex. in. l. alienationis. ff. de v̄b. ſigni. ⁊ ibi cōcor. in glo. ff. que in frau. credi. l. qui autē. ⁊ ibi in glo. uide. l. non ſolū. §. fi. ff. de ritu nup. uide optimū text. in. l. magis puto. §. fundū. ff. de re. eoꝝ. ⁊. ff. ſi quid i fraud. patro. l. i. §. utrum.

¶ An remiſſio debiti ſit alienatio. uide in. l. ſi quis obligatus. ff. de regu. iur. ⁊ in. l. i. ff. qui. mo. pig. uel ypo. ſol. in glo. ff. de dona. l. in edibuſ. §. i. ⁊. l. mode ſtinus. ⁊ ibi Bar. ⁊. ff. de donat. inter uiꝝ ⁊ uxo. l. ſi ſponſus. §. ſi maritus.

¶ Pecunia dicit de his rebus que ſeruando ſeruari non poſſunt. ⁊ ideo illā poteſt adultus alienare. Bar. ff. de v̄bo. obli. l. ſi ex legati cauſa. glo. in. l. i. §. fuit q̄ ſitum. ff. ad trebel.

¶ Alienare dicit is qui habet rem p derelicto. Jabutri. in. l. i. ff. ſi ex noxa. cā aga.

¶ An alienata re extinguatur actio ad rem uł cōtra rem competens. Bar. in. l. ⁊ ideo. ff. de condi. fur. ⁊ in. l. quecumqꝫ. ff. de actio. ⁊ obli.

Alibratus. Quando quis dicit alibratus i quinqꝫ libris. uide Bar. in. l. qui fundū. §. coheredes. in ulti. col. v̄. hec materia. ff. ad l. fal. ubi etiam uide. Ange. ⁊ Jo. de ymo.

Aliter Iſta dictio ſignificat modū ⁊ qualitateꝫ non quantitatem. ut. l. i. §. aliter. ff. ne quid in loco publi.

Aliquandiu. Hec dictio de ſui natura moꝺ rationē reſpicit ad arbitriū iudicis. ſm Archi. ⁊ ibi uide per Jo. an. in. c. ad decimas. de reſti. ſpoli. li. vi.

Alioquin De hac dictiōe uide de preben. extirpande. §. qui uero. ⁊. ff. de dolo l. eleganter. §. ſeruus pactionis.

¶ Adde q̄ hec dictio non ſolū facit orationē ꝯditionalē ſed in ſeipſa orationē continet ⁊ inducit ꝯditiōeꝫ contrariā precedenti diſpoſitioni ⁊ exponiť alioqn. i. ſi non fuerint predicta. l. ſi finita. §. ex hoc edicto. ff. de dam. infec. ⁊ ibi no. ⁊ in. l. eleganter. §. pe. ff. ꝺ dolo. uide quod no. Jo. an. in addi. Spec. in ti. de cita. §. i. v̄. ſed pone. ⁊ ibi uide Spe. Bar. in. l. i. ff. de cō di. ⁊ demo. do. ¶ Pe. de anc. i. c. mādato. ꝺ pbē. li. vi.

Aliquis Aliquid Aliquod.

¶ Que ſit natura hoꝝ terminoꝝ. dic q̄ ſunt relatiua partitiua. glo. eſt in cle. i. de preben. §. ad hec. quam ibi not. docto.

¶ Hec dictio aliquid uerificať etiam p modico. no. Bar. in. l. ſi ſeruū. §. pretor. ff. de acq̄. here.

¶ Hec dictio aliquid eſt relatiuū diuerſitatis ⁊ iō de vno ſolo ñ intellr. no. i cle. i. ꝺ pben. in gl. i v̄. incerta.

UVA. BHSC. IyR_001

Almucia Quid sit almucia. no. in cle. ne in a gro. de sta. mo. ubi uidet q sit uestis uel habitus canonicoꝝ seu monachoꝝ.

Allodium Allodiū dicit quod est proprium non tñ excludit superioritatē princi pis uel iurisdictionē. x. coll. de pace iura. fir. c. si quis §. ad hoc. ⁊ quod ibi no. Jaco. de bel. uide Hosti. de iure iuran. nimis.

¶ De allodio habes. ff. fam. hercis. l. si famil. ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. ⁊ si quis. §. sed interdum.

¶ Pro allodio dat directa rei uendicatio. Spec. in ti. de actore. v. quid ergo si deiecerit. ⁊ de allodio isto facit mentionē tex. in. c. i. §. item sacrā. de pace iura. fir. uide ibi gl. in. §. fi. ⁊ in. c. ii. ⁊ iii. si de feu. defūc. fue. contro. ⁊. C. de inge. ⁊ ma. l. fi.

¶ Adde q allodiū est res libera de qua tñ prestatur tributū. glo. Bar. ⁊ Bal. in. l. si familie. C. fam. her cis. ⁊ in. l. pe. C. de inge. ⁊ ma. adde quid sit allodiuꝝ per moder. x. colla. de pace iura. fir. §. ad hec. ⁊ in. c. ii. si de feu. fue. contro.

Alte Hec dictio exponit. i. profunde. not. ff. de dam. infec. l. fluminū. §. fi.

¶ Quid importent illa uerba alte ⁊ basse. uide qō no. Jo. an. de ma. ⁊ obe. humilis. Bal. in. l. in maio ribus. C. de appella.

Alter An hec dictio dicatur de duobus uel de pluribus. no. C. de fur. l. ancille. in glo. altera. ⁊ ibi Li. in princi. Bar. ff. quando appel. sit. in. d. l. i. §. q in sententiis.

¶ Item differt ab hac dictiōe alteruter. no. ff. de le. i. l. si ex toto. §. i. in glo. ab alterutro.

¶ Hec dictio est distributiua duoꝝ ꝑm Bar. in. d. l. i. §. q in sententiis. ff. quando appel. sit. Quandoq ponit inter tria. ut. d. l. ancille. ⁊. ff. loca. l. hec distin ctio. §. cū fundus. ff. de vul. ⁊ pupil. l. cū filio. §. fi. ō offi. dele. prudentiam. §. illa quoq.

¶ Alter qñq ponit pro secundo. de conse. di. i. suffi cit. in glo. ii. proprie tamen alter dicit de duobus. ff. de reb. du. l. qui duos. ff. de iudi. in. l. non nunq. C. de here. l. quicunq. ⁊ quod ibi no.

¶ Ista dictio alter est significatiua qualitatis ⁊ quā titatis. Bar. in. l. i. ff. ne quid in flu. pub.

¶ An genitiuus alterius positus in statutis signifi cet dominiū uel possessionē. no. Bar. super Rica. ff. de op. no. nunc. ⁊ in. l. iii. ff. de reli. ⁊ sump. fune. adō quod dicā infra sub dictione genitiuus.

¶ Que sit differentia inter alter ⁊ alteruter. Bar. i l. si ex toto. §. si ita. ff. de le. i. ⁊ in. l. hoc articulo. ff. de heredi. instit.

¶ Hec dictio alter ad utrumq sexum refert. ff. de nego. ges. l. iii. §. alterius.

¶ Alteri per alterꝝ non debet iniqua conditio afferri ff. de regu. iur. l. non debet. xiii. q. v. deniq.

Alteruter Alteruter. i. vnus. dicit glo. in. l. cōmodissime. ff. de libe. ⁊ postu.

¶ De hac dictiōe alteruter dixi aliquid supra sub di crōne alter. uide ter. ⁊ glo. in. l. si ex toto. §. si ita. ⁊ ibi Bar. ff. de le. i. ⁊ in. d. l. hoc articulo. ff. de here. instit. ubi per eundem Bar.

¶ Alterutrꝝ. i. hoc uel illud. de his que fiūt a prela. tua. ff. de rescin. uen. l. de contractu. ff. eo. l. procul?. ⁊. ff. de test. mili. l. si certaꝝ. §. quid si alteruter.

Alternatiua In alternatiua siue homis siue legis cuius sit electio. no. Li. in. l. si traditio. C. de acti. emp. Bar. in. l. si ita stipu pulatus fuero. x. aut. v. de vbo. obli. Li. in. l. cū qdā. C. de vbo. signi. Jo. an. in. c. ii. de rescrip. li. vi. Bi. in regula in alternatiuis. eo. li. adde q in alternatiua psonaꝝ electio est debitoris. ut in auc. habita. ne filiꝰ pro patre. In alternatiua locoꝝ electio est creditoris ut. l. ii. §. qui sticum. ff. de consti. pecu.

¶ Alternatiua qñq ponit pro coniuncta. ff. de vb. obli. i. si quis ita stipulatus. ff. de vbo. signi. l. sepe. de rescrip. c. ii. Archi. xlvi. di. c. i.

¶ Alternatio inducit incertitudinē. ff. de iniur. l. p tor. §. quod ait. no. ff. de pac. l. ueteribus.

¶ Qñq sub alternatione pmittit quod simpliciter non permitteret. ff. qui ⁊ a quib?. l. fi. ar. contra. ff. de condi. insti. l. que sub conditiōe. §. si quis. ⁊ quod no. xxvii. q. ii. multoꝝ. ubi glo.

¶ Alternatiua non fit inter multū distantia. l. i. ff. ō rebus dub.

¶ Alternatiua qñq magis denotat ordinē q electō nē. ff. de le. ii. l. cum pater. §. pe. de preben. mandato li. vi. lxiii. di. metropolitano.

¶ An in alternatiuis facta solutione vnius rei tolla tur obligatio. ff. de iure do. l. plerūq. ff. de le. ii. l. lu cio. ⁊ quod ibi no. C. de vbo. signi. l. cum quidaꝝ. de pben. man. li. vi. regula in alternatiuis. eo. li.

¶ An in alternatiua utrumq sit necessariū. no. ō re scrip. inter cetera. in glo. pe. Inno. de offi. dele. cum contingat. in glo. alternatiua.

¶ In alternatiuis electio potest fieri per ꝓcuratorez no. de vbo. obli. l. si stipulatus fuero. ⁊ in. l. fi. glo. et doc. in cle. i. §. quē etiā. de ꝓces. pben. in v. presenti.

¶ In alternatiua quid sit in obligatōne. Li. in. l. cū quidā. C. de vbo. signi. Bar. in. l. si duo rei. ff. de v. obli. adde. ff. de ꝓsti. pecu. l. illud. ⁊. ff. depo. l. plane.

¶ An in alternatiua facta semel electione liceat ua riare. no. Bar. in. l. eum qui certarum. §. i. ff. de vb. obli. ubi etiā qualiter fiat executio in alternatiua.

¶ An in alternatiua vna re perempta debitor ꝑcise teneat ad aliam. no. Bar. ff. de solutio. l. sticum aut pamphilum.

¶ Quando lex imponit penā alternatiue cuius sit electio. Li. in. l. quicūq. ⁊ in. l. si fugitiui. C. de ser. fugi. Bar. in. l. i. §. expilatores. ff. de effrac. ⁊ expila. Bal. in. l. cunctos populos. C. de sū. trini. v. sexto opponit. adde quod dicā infra sub dictiōe pena. ⁊ qō no. Bar. in. l. ii. ff. de pub. iud. ⁊ quod no. xxxiiii. di. fraternitatis. lxxiiii. di. in summa. adde Bar. in. l. lu cius. ff. de le. ii. ⁊ Bal. in. d. l. quicumq. C. de ser. fugi. dicam infra sub dictione pena.

¶ An alternatiua appellatio ualeat puto appello ad istū uel ad illū iudicē. no. glo. in. c. ut quis duas. in v. nageat. de elec. li. vi. ⁊ glo. in. c. si is cui. de offi. dele. eo. li. Specu. in ti. de appel. §. nūc tractemus. v. sed pone. adde quod dicā infra sub dictōne appellatio.

¶ An alternatio uiciet sententiā. no. ff. de re iudi. l. miles. C. de senten. que sine cer. quanti. l. ii. insti. de act. §. curare.

¶ An alternatiua datio duoꝝ iudicū ualeat. no. do. Lar. flo. in. c. ex tenore. de rescrip.

¶ Alternatiua exceptio fieri non debet. de elec. c. ꝓ curatoꝝ. in. v. singulariter. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An admittatur positio siue articulus alternatiu⁹ no. in. c. tertio loco. de proba. de rescrip. ex parte. de foro compe. ex parte. b.

¶ Quando obligatio est alternatiua ꝓcedit libellus ⁊ sententia alternatiua adeo ꝙ sententia lata in altero ex alternatiuis non ualet. no. de emp. ⁊ uen. c. cū dilecti. ⁊. c. cum causa. ubi est tex.

¶ Ad ueritatē alternatiue sufficit alterā partem esse ueram. no glo. in cle. i. de iudi. ⁊ glo. in cle. i. de ꝓcess. preben. § . quē etiā. sup v̄. aut. ⁊ in cle. i. de re. eccle. ñ alie. adde qȝ no. Jo. an. de elec. uenerabilē. super v̄b. uoluerit. uide tex. de v̄bo. obli. l. si quis ita stipuletur ff. de condi. ⁊ demo. l. cum pupillus. quod est uer in affirmatiua. secus in negatiua in qua debet utrumqȝ probari. de prescrip. inter ceteras. ⁊ ibi no.

¶ Quando affirmatiua sequit negationē habet vīz copulatiue. no. in. l. si is qui ducenta. § . utrumqȝ. ff. de reb. du. in cle. i. de testi. de rescrip. inter ceteras. ⁊ quod dixi proxime.

¶ De natura alternatiue est ꝙ sit duplex. no. Bar. in. l. si quis ita. ff. de auro ⁊ argen. lega. ar. l. i. ff. de rebus dubiis.

¶ An in alternatiua summaꝝ minor summa sit ī obligatione ⁊ qūo intelligat. no. in. l. si is cui. ff. ȝ noua.

¶ An mora cōmissa in vna re alternatiue debita extendat ad aliā. Bar. in. l. sticū. in prin. ff. de solu.

¶ Qualiter in alternatiuis fiat executō. uide Bar. in. l. eum qui. § . pure. ff. de v̄bo. obli.

¶ Quid si pro crimine imponunt due pene alternatiue una capitalis ⁊ alia nō. utꝝ in dubio dicet crimē capitale. uide Bar. in. l. ii. in. i. col. ff. de pub. iudi.

¶ An obligatio alternatiua sit certa uel incerta. no. Bar. in. l. stipulatio. § . qui illud. ff. de v̄bo. obl. no. ff. de iniur. l. preto. § . quod autē. in glo. sub alternatione. ⁊ ibi Bar.

¶ Alternatiua actꝰ debet ꝓtinere ueritatē in utroqȝ mēbro. Li. in. l. fi. C. de peti. here. in. q. fi. in prin.

¶ Alternatiua posita inter genus ⁊ spetiem exponit ꝓ idest. l. ubi pactū. C. de transac.

¶ Alternatiua posita inter conditōnes appositas si liis resoluit in cōiunctā. ut. l. generaliter. in prin. C. de ꝓdi. instī. idē si fratrib⁹. ut. l. lucī⁹. ff. de here. instī.

¶ Alternis uicibus quid importet. uide in cle. pīes de iure patro. tex. cum glo. in. l. si duobus seperatim ff. qui. mo. usufruc. amit.

¶ Si alternatiua precedat negatō intelligit in oīb⁹ alternatiuis repetita. Pau. in cle. i. de fo. cōpe.

¶ Alternatiua uota non ualent in electōibus. in. c. ii. de elec. li. vi. dicam infra sub dictōne electio.

¶ Alternatiue potest per patronos fieri presentatio in cle. plures. de iure patro.

¶ Quādo alternatiua cadit inter terminos debem⁹ accipe terminū magis longū. ar. l. seiaȝ. ff. de usur. et ibi hoc no. Bal. quod tene menti.

¶ Alternatiua uel attribuit cuilibet alternato actionē insolidū. C. de consti. pecu. auc. si quando.

¶ In obligatione alternatiua id quod solutū est qñ electio est debitoris semper fingit fuisse retro in obligatōne. ff. de le. i. l. si sic. § . fi. ff. de fundo do. l. i. § . ꝙ si fundus. Bar. in. l. si ex legati cā. ff. de v̄bo. obli.

¶ Alternatiua inutilis in parte non uiciat aliaȝ partem. ff. de stipu. seruo. l. i. § . cōmunis seruus. ⁊. § . si fructuarius seruus.

¶ Alternatiua posita inter eadem habet vim copule ff. ad. l. acquit. l. qua actōne. § . fi.

¶ In alternatiua iurīū electio est illius cui iura cōpetunt. C. de transact. l. i. ⁊. l. cū ꝓponas. ⁊ ibi Bar.

¶ Si alternatiue imponit pena corporalis uel pecuniaria non potest eligi pena corporalis quia pecuniaria indicta est humanitatis intuitu cui non potest renuntiari. l. additos. C. de episc. audi. ⁊ in. l. additos C. de app. facit. l. cū duobus. § . idē rīdit. ff. ꝓ socio ⁊ ibi Bar. ita dixit Ange. in. l. quicūqȝ. C. de ꝑ. fug.

¶ Alternatiua uel si iungit cum aduerbio certe stat correctiue. uide. ff. de legi. l. nam ut ait lex.

Altare. ¶ Quid sit altare ⁊ quomō accipiat. no. glo. in. c. recolentes. de sta. mo.

¶ An ad consecrationē altaris sit necesse apponere reliquias. ⁊ an per subtractionē illaꝝ execret altare. no. glo. ⁊ doc. in. c. ii. de iure pa. ⁊ no. doct. in. c. i. de conse. eccle. uel alta. uide glo. de conse. di. i. c. placuit que dicit sufficere si ibi sit corpus christi. de quo dubitant doc. in. d. c. i. ⁊ Hosti. in summa. de conse. eccl. uel alta. § . iii. qui dicit se apud Lugdunū consuluisse dñm Jnno. ⁊ ipsum respondisse ꝙ non. adde ꝙ dicte reliquie debent reponi cum tribus granis thuris. ut habet in rationali diuinoꝝ officioꝝ pte ꝑma. sub Ri ca de alta. dedi. § . recōdunt autē reliquie.

¶ Plura altaria possunt simul consecrari in eodem die ⁊ quolibet die. de consec. eccle. uel alta. c. ii. ⁊. c. cum sis. ubi uide.

¶ Altare uiaticū oportet poni in capsella lignea uel lapidea. seu de alia materia solida. ita dicit Archi. de conse. di. i. concedimus.

¶ Qui seruit altari oportȝ uiuere de altari. xii. q. i. ex bis. xiii. q. i. § . bis. xvi. q. i. doctos ita. de ꝑben. cū scōm. ⁊. c. extirpande.

¶ Altaria construunt angelis ⁊ sanctis. sanc. Tho. scōa scē. q. lxxxv. ar. ii.

¶ An super altari portatili celebrari possit etiam in loco prophano. Jnno. ꝙ sic. de consec. eccle. uel alta. c. i. de his altaribus. uide in. c. fi. de priuile. li. vi. et eo. ti. c. in bis.

¶ An in altari uiatico si moueatur lapis a ligno sit altare execratū ita ꝙ sit consecrandū. doct. ꝙ non. de conse. eccle. uel alta. ligneis.

¶ Que dicant mappe altaris ⁊ que palle. dic ꝙ pānni linei qui ponuntur sub corporalibus ad ornanduȝ altare. de consec. di. i. nemo. no. per docto. de custo. eucari. c. ii.

¶ Adde ꝙ tales debent esse omnino linee. de cōse. di. i. ex consulto.

¶ Altare laterañ. debet esse ligneū. glo. de conse. di. i. altaria. ego tñ uidi altare maius lateraneñ. in quo solus papa celebrat lapideum.

¶ Non debet cooperiri vnū altare ⁊ aliud discooperiri. in cle. quia contingit. de reli. do. de preben. cum causā. in auc. qūo oportet epi. § . si v̄o non fecerit. ubi de hoc. facit. l. assiduis. § . excepti. C. qui potio. in pigno. habe.

¶ Vasa altaris uestimenta mulieres etiā sacrate tāgere non debent. c. sacratas. xxiii. di.

¶ Ad altaris ministeriuȝ nullus debet accedere nisi cui castitas seruāda ꝓcipit. xxxi. di. lex continentie.

¶ Altaribus ministrare simoniaci non debēt. xxxiii. di. usqȝ adeo. ⁊. c. cōmuniter.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Altaribus potest etiã lapsus post penitentiã ministrare. l. di. qui sub gradu. ⁊. c. bi qui altaris.
¶ Altaris linteamina debent esse quatuor. de conse. di. ii. si per negligentiam.
¶ Qui erigit altare sine licentia episcopi deponitur ab omni gradu ⁊ honore. xxiii. q. v. non uos. ⁊. c. de liguribus.
¶ Presbiter non potest consecrare altare. xxvi. q. vi. ministrare.
¶ In altari non consecrato missa non est celebranda de conse. di. i. de ecclesiarum. ⁊. c. seq.
¶ Non debet consecrari altare nisi sit lapideum. de consec. di. i. altaria. et. c. concedimus. ubi Archi. et Jo. an. de conse. eccle. uel alta. c. i. adde quod no. san. Tho. in quarto sententiar. di. xiii.
¶ Altaris ornamenta uetustate consumpta debent cõburi. ⁊ cineres sepeliri. de conse. di. i. altaris palla.
¶ In altaris palla uel linteaminibus non debent in uolui corpora mortuor. de conse. di. i. nemo.
¶ Qualiter altaris palle uel alia ornamenta lauari debeant per ministros ecclesie. habet de cõse. di. i. nemo. ⁊. di. ii. si per negligentiam.
¶ Qualiter altaria lauant in pasceue. no. p Archi. de conse. di. i. concedimus.
¶ An si altare consecratũ remoueat de loco ad locũ debeat reconsecrari. Archi. de conse. di. i. si motum. glo. in. c. i. de conse. eccle. uel alta. ubi etiã uide. quod si aliquid addatur uel detrabatur altari.
¶ An altare debeat reconsecrari si ecclesia comburatur. Jo. an. in. c. proposuisti. de conse. eccle. uel alta.
¶ De altari quid significz ⁊ unde dicat ⁊ quid significent linteamina. habet plene in rationali diuinorum officiorum in prima parte super rubrica de altari. c. altare. auc̃. in ecclesia.
¶ De altaris autez dedicatõe ⁊ qũo fiat. uide in. d. rationali sup Rica de altaris dedicatõne.
¶ Quid significet altaris denudatio que fit post uesptinũ officiũ diei cene dñi. habet plene ubi supra. sup Rica de quinta feria dñi cene. c. quarto loco. adde ô conse. di. i. concedimus. ubi Archi.
¶ Altare portatile concedit epis ⁊ supioribus de p uile. c. fi. li. vi. fratribus etiam predicatoribus ⁊ minoribus. de quo in. c. in his. de priuile.
¶ Altare in ecclesia consecrata edificari non potest sine licentia epi. rex. ⁊ glo. lxviii. di. quãuis. ⁊ de cõse. di. i. nullus. ⁊. c. nemo. ecclesiam.
¶ Quod dicat altare uiaticũ. no. Jnno. de conse. ecclc. uel alta. ad hec.
¶ Altare portatile seu uiaticũ concedit epus in dyocesi sua. no. in. c. fi. de priuile. li. vi. Specu. in ti. de legato. § . nunc de epor. v. cxxi.
¶ Juxta altare layci stare non debent. de ui. ⁊ hone. cleri. c. i. nec femine. ut ibi. ⁊ clarius in. c. i. de coha. cleri. ⁊ mulie.

Alluuio Quid sit colligit instit. de re. diui. § . preterea. ff. de acq̃. re. do. l. ergo. § . alluuio. C. de allu. ⁊ pallu. p totũ. uide no. de consti. cũ Ho. in glo. hec uidebat. de prescrip. ex transmissa. Bar. facit tractatũ de alluuionibus. ubi uide plene p eum. uide Bal. in Rica. ff. de rer diui. in viii. col.
¶ Quid si per alluuionẽ aliquid augetur ad feudum cui applicetur. uide. x. colla. de contro. inuestit. § . si quis de manso. ⁊ quod dico infra sub dictione feudũ ⁊ sub dictione incrementum.
¶ De materia alluuionis. uide Bar. in. d. tractatu suo tiberiadis Bal. super Rica. ⁊. l. i. ff. de rer diui. in. v. q. Spe. ti. de loca. § . nunc aliqua. vsi. cxxxi. uiõ per moder. in. c. i. de capita. qui curi. uendidit.
¶ In quibus non habet locũ alluuio. uide no. in. l. i. C. de allu. in glo. fi. adde quod no. in. l. certa forma. C. de iure fis. li. x.

Allusio Vocabuli dat propriũ ⁊ sincer signifi catũ. ff. de acqui. pos. l. i. ⁊ omnino ui de ibi glo. ⁊ Bar. in. l. i. de testa. uide in. l. ut gradati § . fi. ff. de mu. ⁊ hono.

Alueus Quid sit. no. in cle. dudũ. de sepult. post prin. in v. alueus. ubi glo. in. l. i. § . ripa. ff. de flumi. ⁊ in. l. adeo. § . q si. ff. de acq̃. redo. ⁊ est concluso q alueus est receptaculum aquarũ uel uenter fluuiorum.
¶ Alueus mutatus cuius sit. no. ff. de acq̃. re. do. l. adeo. § . si cuius tñ nouus alueus.

Ambasiator An mittens ambasiatores q fuerunt in itinere disrobati uel spoliati ad emendam damni teneat. Bar. in. l. si duus cõis. § . pe. ff. de fur. ⁊ Bar. ⁊ ibi etiã Bal. in. l. int causas. § . non omnia. ff. man. Jnno. in. c. sicut. de iure iuran. adde quod no. Bar. in. l. si tantum. C. de curs publi. li. xii.
¶ Constitutũ est salariũ ambasiatoribus singulis diebus quouscz redierint de ambasiata. redeũt hora tertiar uel hora prandii an debeat eis salariũ illius diei Bar. ff. solu. ma. l. de diuisione. facit. l. iii. ff. de vbo. signi. facit qõ no. glo. in. c. presenti. in. vb. legales. de preben. li. vi. facit. l. iii. § . minorez. ⁊ quod ibi no. ff. de mino. qõ no. in. l. ⁊ qui data opa. ff. ex q̃. cau. ma.
¶ An donatũ ambasiatoribus acquirat ipsis uel mittenti. questio est vulgata. de qua no. glo. ff. de ꝓcura. l. qui proprio. § . ꝓcurator. ut in ceteris. ff. de solu. ma. l. si uero. § . item quicquid. ff. de dona. cã mor. l. si filio. C. de fur. l. manifestissimi. in fi. Albe. in. l. pe. C. de iure deli. ⁊ in. l. i. C. de sacro sanc. eccle. C. ô usur. l. fi. l. cũ filius. § . pater. ff. de le. ii. Cal. ⁊ doct. in. c. postulastis. de concess. preben. Jnno. in. c. sicut. de iure iurando.
¶ Ciuis cogit etiã inuitus suscipe ambasiatã pro ciuitate. glo. est. C. de decurio. l. si quis. la. i. ⁊ ibi uide Bar. etiã debet habere litteras credentie. glo. in. l. i. C. de decurio. li. x.
¶ Si ambasiator infirmat petere potest salariũ usqz ad reditũ suũ. Bar. in. l. si cui. ff. ex qui. cau. ma.
¶ Ex morte unius ambasiatoris aliis collegiis salariũ non accrescit. no. Bar. in. l. ii. C. de legatio. li. x.
¶ Adde etiã q ambasiatores qui uadunt p uias trãsuersales non possunt petere salariũ ꝓ illo tẽpe. Bar. in. l. qui fiscales. C. de nauicula. li. xi.
¶ An ambasiatoribus sit credendũ sine litteris publicis. Bar. in. l. palatinos. C. de col. fun. fisca. li. xi.
¶ Ambasiator deputatus ad concludendũ pacez uidetur etiã deputatus ad apponendũ penã ⁊ iuranduz ut. l. cui iurisdictio. ff. de iurisdic. om. iudi. dictuz est Ange. in. l. bene a zenone. C. de qua. prescrip.
¶ Ambasiator etiã carens saluocõducto non potest capi tpe ambasiate sue. glo. in. l. qui a latronibus. ff. de testa. ⁊ no. in. l. ii. § . legat. ff. de iudi. facit tex. i. l. fi. ff. ô legati. ubi habet q a iure cõi habẽt imunitatẽ

UVA. BHSC. IyR_001

a repzesaliis et a bello indicto. uide late p. Alng. in. d. § . legat. quia tamen ista non seruantur. cautius est habere saluũconductum .

¶ An ambasiator uolens facere testamentũ in terris hostiũ debeat testari ſm ei⁹ consuetudinẽ. Bar. in. l. qui a latronibus. ff. de testa.

¶ Offendens ambasiatorẽ tenet pena legis iulie. de ui pub. ut. l. lege iulia. ff. ad. l. iuli. de ui. publi.

¶ An ambasiator qui habuit pecuniã p uno mense ⁊ non stetit nisi tribus septimanis debeat restituere residuũ. Bal. in. l. lucius. § . i. ff. de le. ii. Alnge. in. l. continuus. § . cum ita. ff. de ũbo. obli.

¶ Probat per litteras q aliquis sit ambasiator . l. legato. ff. de legatio.

¶ Qui finita ambasiata differt uenire non gaudet p̃ uilegiis ambasiatoꝝ. C. de cõmer. l. mercatores.

¶ Esse ambasiatorẽ est officiũ. C. ex qui. cau. ma. l. i. quod no. ad statuta .

¶ Ambasiator uadens per uiam non rectã ut diuti⁹ stet in ambasiata non debet habere salariũ pro eo tẽpe quo plus stat. glo. ⁊ Bar. in . d. l. qui fiscales. C. de naui. li. xi.

¶ Debitor reipublice non potest esse ambasiator. gl. in Rica. C. de lega. li. x. contrarium uidetur dicere glo. in. l. ii. eo. ti. ⁊ li .

¶ Ambasiator non potest deputare substitutũ. ut in dicta. l. ii .

¶ Ambasiator habet uacationem munerum. ut in prealla . l. ii .

¶ Ambasiator debet esse beniuolus ⁊ gratus ei cui mittitur. naz si sibi displicet irati animũ ad deteriora puocat. ut in. c. in grauibus. iii. q. vii .

¶ De ambasiata affectata. uide in. l. is qui reipubl. ⁊ . l. qui data opera. ff. ex qui. cau. ma. facit. l. omnia. ff. de procura .

¶ An pretextu ambasiate excusetur quis coram suo iudice compere. uide notata in. c. cum parati. de ap.

¶ Ambasiatores ⁊ legati appellantur sancti. in. l. fi. ff. de legatio .

Ambages. Hoc uerbũ habet in. l. cũ ueterũ C. de dona. ante nupt. ⁊ in. l. pudor. C. de adul. ⁊ dicunt ambages friuole rõnes que legibus non probant. ſm Bal. in. d. l. cum ueterum.

Ambiguum Ambiguitas.

¶ In quo ambiguũ differt ab obscuro. no. ff. de pac. l. ueteribus. ⁊ . ff. de iudi. l. si quis intentione. ⁊ . ff. ô regu. iur. l. in ambiguis. de iudi. c. i. li. vi. in glo. ii.

¶ An uerba ambigua interpretent contra pferentẽ uel pro eo. no. ff. de pac. in. l. ueteribus. in glo. ii. ff. ô iudi. l. si quis intentionẽ. ff. de regu. iur. l. in ambigu is. ff. de ũbo. obli. l. stipulatio ista. § . in stipulatõnib⁹ ⁊ ibi Bar. meliuſ no. in. l. inter stipulantẽ. § i. ff. de ũ. obli. ⁊ in. l. quicqd astringende. ⁊ ibi Bar. eo. ti. Bi. in regula cum sint partiũ. de regu. iur. in vi. ⁊ ibi. gl. ⁊ eo. ti. ⁊ lib. contra eum. no. de sponsa. ex litteris. in glo. ⁊ de testi. spo. cum ad sedem. in glo. iii. adde qõ no. de testi. cum tu. de pba. in presentia .

¶ Quotuplex sit ambiguitas. no. xxxiii. di. c. fi.

¶ Ambiguũ dicit ubi sunt opi. ⁊ iura uaria de sent. excõi. inter alia. glo. in. c. i. de iudi. li. vi.

¶ Uerba ambigua debent in benigniorem seu mitiorem partem interpretari. ut. l. quotiens. ff. de ũb. ob. l. quotiens. ff. de reb. dub .

¶ In interpretatione uerboꝝ ambiguoꝝ habetur respectus ad cõmunẽ sensum non multitudinis sed ratione intelligentium. dictum est do. Lar. flo. in. c. ex litteris. ii. de spon.

¶ In ambiguis quando agit de fauore anime fit interpretatõ in partem duriorẽ. de spon. c. iuuenis. licz regulariter sit secus in penalibus. de sen. excõ. si quẽ. no. de scruti. c. i. in glo. ulti. dictum est do. Lar. i. d. c. ex litteris. in fi. quod no .

¶ Ambiguũ est dubiũ. ut. l. non ambigit . ff. de legi. C. de acqui. pos. l. nemo ambigit .

¶ De triplici ambiguitate uidelicet iuris facti ⁊ p sone. no. xxxiii. di. habuisse. § . ulti. ⁊ in regu. eum. li. vi. de consti. c. fi. ⁊ ibi glo .

¶ Quibus modis dicit res ambigua siue in iudicijs siue in contractibus. ⁊ qualiter tunc ferat sententia . no. de pcura. auditis. de sponsa. ex litteris. ⁊ in. c. ueniens. de homi. ad audientiam. de usur. c. ultimo. de reg. iur. estote. xxxiii. di. habuisse. de rescrip. c. cãmq; de sponsa. in. c. iuuenis. de simo. dilectus .

Ambitio. Ambitio in beneficialibus reproba"tur. de cleri non resi. c. i. vii. q. i. § . ambitionis. de elec. auaricie. ⁊ . c. quorundã. li. vi. in cle. fi. eo. ti. xl. di. ante omnia. viii. q. i. in scripturis. de elec. qualiter. ⁊ . ff. q cuiusq; vniuersi. l. item eorũ § . si decuriones .

¶ Quid sit ambitio. dic q est inordinatus appetit⁹ honoris qui potest esse inordinatus tripliciter ſm. s. Tho. scõa scõe. q. cxxxi. ubi de hoc .

¶ Quicũq; ambitiosus desiderat primatũ in terra inueniet confusionẽ in celo. xl. di. multi .

¶ Nullus ambitiose presumentiũ debet eligi in iudiciũ epi. lxi. di. miramur. i. q. i. nullus itaq;.

¶ Ambitione illicita quidã perturbãt iura ecclesiaꝝ lxiii. di. quia per ambitiones .

¶ Ambitio maxime in religiosis est reprobãda. i. q. i. nullus itaq;. de elec. quorũdã. li. vi. in cle. fi. eo. ti.

¶ Nullus ambitiosus debet ad epatum admitti. i. q. i. nullus itaq;. de preben. quia in tantũ. ⁊ in. c. cuz iam dudũ. de elec. dudũ. ii. ubi pbatur q ambitiosus ẽ ineligibilis. de q⁹. xxi. di. primũ. i. q. vi. sicut is qui.

¶ Contra ambitiosos facit. ff. ad. l. iul. ô ambi. l. fi. xlviii. di. sicut .

¶ Ambitiosum presumit quod est contra ius. ff. de minor. l. iii. C. de preci. impa. offe. l. rescripta.

¶ Ambitio est aspiratio uel anhelatio ad dignitatez uel beneficiũ. C. si cer. peta. l. quisqs. de pben. cuz iã dudũ. aliter sumit. ff. de decre. ab or. fa. l. ambitiosa.

¶ An lex iulia de ambitu habeat locuz in papa. no. Jo. an. de pac. cum pridem. Archi. xiii. di. c. fi. adde quod dicã infra sub dictione papa .

Ambo. De significatõne huius dictõnis. uide"in. l. qui duos. ff. de uul. ⁊ pupi. ⁊ in. l. heredes mei. § . cum ita. ff. ad trebel. ⁊ in. l. cũ quidã ⁊ in. l. q̃uis. C. de impu. ⁊ aliis. substi .

Amen. De singnificato huius dictõis habetur"de conse. di. ii. reuera. in fi. ubi tex. ⁊ gl. dicunt idem esse amen. quod uer est ô quo etiã habet xxxviii. di. sedulo. de hoc in rõnali diuinoꝝ officiorũ. li. iiii. c. de salu. ad populum. quod incipit . angelico ymno finito .

¶ Hec dictõ est nõ assertõis. de iureiur. ⁊ si christ⁹.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quod populus reſpõdeat amen. habet. xxxviii. diſ. ſedulo. xii. di. de his. de fili ꝓſbiterorꝝ. c. ꝓpoſuit.

Amenare ¶ Quid ſit. dic q̃ eſt eleuare manus cauſa alium ꝓcutiẽdi. licet nõ ꝓcutiat. et tale quid faciẽs tenet actione iniuriaꝝ. de q̃b? eſt tex. nõ. in. l. itẽ apud labeonez. §. i. ff. de iniur.

Amiſſio ¶ Non uideor amittere id quod habeo quod tamẽ nõ credo habere. nõ. ff. ỏ inoffi. teſta. l. mater. in glo. cõpetere.

¶ Qualiter ꝓbetur rei amiſſio. nõ. Li. in. l. ſi credi tor. in fi. C. de pigno. ac. nõ. de ꝑile. cũ oli. in glo. fi. bar. in. l. quotiẽs. C. de naufra. li. xi.

¶ Amiſſio inſtrumẽti ꝓbat̃ ꝑ iuramẽtũ et ꝑ teſtes. l. fi. C. de fi. inſtru. quod eſt uerꝝ quando ꝓcurrũt ea q̃ no. Innio. in. c. cũ olim el. i. de priuile. glo. in. c. inter quatuor. de cle. pegri. in gl. magna.

¶ Amiſſũ nõ uide�reꝫ quod ñ eſt alteri acquiſitũ. ff. ex qui. cau. ma. l. nec utilẽ. ff. de acq̃. poſ. pegre. uncõtra riũ. l. ſi q̃ſ. i. §. dria. ff. ỏ acq̃. po. ꝛ i. l. i. ff. ꝑ derelicto

¶ Amiſſũ dicit̃ ad quod recuperãdũ nulla eſt actio. ff. de. v̀. ſig. l. labeo. in fi.

¶ Item amiſſũ dicit̃ quod eſt corruptũ fractum uel ſciſſũ. ff. ui. bono. rapto. l. pretor. §. loquitur. Item amiſſũ dicit̃ qõ eſt alteri q̃ſitũ. ut. l. fi. C. de pac. pig.

¶ Amittit quãdoqꝫ quis id quod non habet. ff. ad l. acquil. l. ſi ſeruꝰ ſuũ alienũ. §. fi. ff. de euictio. l. fi.

¶ Non uideꝝ rex amittere his cuius proprie nõ fuit xvii. di. concilia. xxiii. di. quorundã. i. q. i. quibuſdã. xxvii. q. ii. ſit quippe. §. ex his.

¶ Facilius eſt aliq̃d amittere q̃ acq̃rere. ff. de acq̃. poſ. l. iii. §. in amittenda. de tranſla. prela. inter corꝑ alia. ff. de acqui. poſ. l. quemadmodũ. ff. de ſerui. ur. prędi. l. iiii. ff. pro derelicto. l. i.

¶ Amiſſum dicit̃ quod non eſt alteri queſitum. ff. ex qui. cau. ma. l. nec utilem. ff. de ſerui. urba. prędi. l. hec autez iura. ꝛ. C. de admi. tu. l. pupilloꝝ. cõtra in. l. peregre. in prin. ff. de acqui. poſ.

¶ Facilius amittuntur iura ſpetialia uel priuilegia q̃ iura cõia. in auc̃. de non alie. aut ꝑmutã. §. qz v̀o. ueriſimile. ff. de publi. l. i. §. unde queritur.

¶ Amiſſio iure cõmuni non amittitur ius ſpetiale. nec econuerſo. ff. de teſta. mili. l. ſi miles. ꝛ. C. de ad ul. l. iure mariti.

¶ Amittens res ſuas per uiolentiã ꝓbata uiolentia ꝓbet amiſſionem ſingulaꝝ reꝝ per iuramentũ. tex. eſt in. c. fi. quod me. cauſa.

¶ Aliud eſt amittere aliud amiſiſſe. ut. l. ſed et ꝓtus §. fi. ff. q̃ metus cauſa.

¶ Amittit quandoqꝫ exponit̃. i. amittere facit. ff. ỏ capi. dimi. l. nam interdum amittit. i. amiſſũ inuenit ff. de mino. l. etiam.

¶ Ubi lex uꝫ ſtatutũ imponit penã amiſſionis rei an intelligit̃ ipſo iure uel per ſententiã. uide no. in. l. ſi q̃ſ in tantã. C. unde ui. ꝛ. C. loca. l. fi. de hoc dicaꝫ plene infra ſub dictione lex. illud tamen adde q̃ qñ ipſo iure tunc licet non ſit neceſſaria ſententia adimens eſt tñ neceſſaria ſententia declarans. ut. ff. de le. ii. l. cuz filius. §. ii. ff. qui ꝛ a quibus. l. queſitũ. de hereti. c. cuz ſecundũ. li. vi. cũ ſimili.

Amicus Amicicia ¶ Qui dicunt̃ eẽ amici. not. in. l. late culpe. §. amicos. ff. de v̀bo. ſigni. facit. l. liberoꝝ eo. ti. adde glo. in. l. affectõnis. ff. de donat. ꝛ in. l. tutoꝛẽ. ff. de nego. geſt. facit. l. tutoꝛi. C. eo. ti.

¶ Qui tribuũt dignitatẽ amicicie ꝛ non meritiſ grauiter peccant. viii. q. i. qui nos.

¶ Pro amico non dz deꝰ offendi. xvii. q. iiii. miroꝛ.

¶ Non omnis qui parcit amicus eſt. nec omnis qui punit inimicus. xxiii. q. iiii. nimiũ.

¶ Quilibet debet uelle amicos magis prudentes q̃ famoſos. xxxviii. di. ſedulo.

¶ An amicus repellat̃ a teſtimonio in cauſa amici. no. Sali. in. l. eos. C. de teſti. adde quod dicã infra ſub dictiõe teſtis. ꝛ quod no. de teſti. in litteris. iii. q. v. in ſumma. Spec. ti. de teſti. §. i. in princi.

¶ An inter latrones ſit amicicia. glo. q̃ non in. l. late culpe. §. amicos. de v̀bo. ſigni.

¶ Amicicia ſeu amoꝛ eſt multiplex. ut no. Archi. iii. q. v. accuſatoꝛes. ii. ꝛ que eſt ꝓpter honeſtũ appꝛobat̃. ff. de dona. inter uirꝝ ꝛ uxo. l. iii. in prin. uide. iii. di. l. late culpe. §. amicos.

¶ Amicicia eſt alteriuſ ad alterꝝ cũ caritate ꝓiunctõ ff. de reꝝ diuiſi. l. ſi fuerit.

¶ Amicicia non ſemꝑ tranſit ad filiũ heredez. ff. de ꝓreca. l. cuz ꝓcario. §. fi. Incontrariũ uideꝫ q̃ amicicia patris tranſit ad filiũ. ff. de neg. ge. l. is qui amicicia. ꝛ. l. liber ſi homo.

¶ Amicicia aliqñ eſt uirtus. uide ſanc. Tho. 2ª ſcõe q. xxiii. ar. i. ꝛ in tertio. di. xxvii. ar. vi.

¶ An amicicia ſit ꝑs iuſticie. uide ſanc. Tho. 2ª ſcõe q. xxix. ar. ii. ꝛ q. cxiiii. ar. ii. ꝛ q. lxxx. ar. i.

¶ An amicicie opponatur litigium. ſanc. Tho. ſcõa ſcõe. q. cxvi. ar. i.

¶ Amicicia non eſt ad irratõnabilia. ſanc. Tho. iꝰ di. xxvii. ar. iii. ꝛ in prima ꝑte. q. xx. ar. ii.

¶ An quis teneat̃ inimico ſigna amicicie oſtendere Idẽ in 3º di. xxvi. ar. ii. ꝛ in 2ª ſcõe. q. xxv. ar. ix.

¶ Amicicia inter uirꝝ ꝛ uxoꝛẽ tria claudit in ſe. ſanc. Tho. in quarto. di. xxx. ar. i.

¶ De amicicia uide qõ no. Jo. an. i. c. niſi. §. poꝛro de renũc. de purga. cano. cũ in iuuentute. ſup v̀. ſcõm conſcientiã. de elec. innotuit. ſup glo. multũ. in fi.

¶ Amici aliqñ nocent. de fideiuſ. c. ii. ꝛ. iii. no. Jo. an. in. c. publicato. ꝛ. c. ſi alicuius. de electi. de ſimo. ſicut. el. ii.

¶ Amicus poteſt ꝑ amico abſente ꝓtra quẽ lata eſt ſententia appellare. de elec. c. i. in gl. li. vi. ꝛ ibi Archi.

¶ Amicus poteſt petere electõnis confirmationem ꝓ amico. de elec q̃ ſit. li. vi. in glo.

¶ Amicus admittit̃ ꝓ amico ad allegandũ cauſaſ abſentie ſine mandato. no. Archi. de elec. cupientes. ſuper v̀bo ꝓpoſita. li. vi.

¶ An amicus poſſit agere ꝓ amico ſine mandato. Li. q̃ ſic in. l. exigendi. C. de ꝓcu. quẽ ſequit̃. Bar. in. l. non ſolũ. §. qui alieno. ff. de ꝓcu. facit. l. nemo. §. qui frater. ff. de bere. inſti. l. ueꝝ. ff. pro ſocio. contrariũ tñ eſt uerius quia canonicus non poteſt agere ſine mandato pro cõcanonico. glo. in. c. cũ. ☞. de conſti. facit. c. cum. ℟. de offi. dele. Item quia bñficiat? non poteſt agere ꝓ eccleſia ſua ſine mandato. ỏ offi. dele. coꝛaz dilecto. ꝓ quo ſoleo allegare tex. in. l. tutoꝛi. C. de nego. ge. ubi eſt caſus ſubtiliter intuenti.

¶ Amicus quilibet preſumit̃ niſi probet̃ inimicus. ut no. in. l. ſi quis teſtibus. C. de teſtibus.

¶ Amicus inimici mei an cenſeat̃ inimicuſ meus ut repellat̃ a teſtimonio. uide Bal. in. l. ſi quis teſtibus

UVA. BHSC. IyR_001

C.ꝺ teſti.ꝛ Bar.i.l.ſciẽdũ.§.ſi accuſatõ.ff. ꝺ lega.
¶ Sufficit ſi in modicis amico conſulat'. dicit tex. in.l.tutori. C.de nego. geſt.
¶ Amicicia differt ab officio quod homo hõi debet quia eſt ſpecies reſpectu generis ꝛ inter paucos dicit' eſſe. ut in dicta.l.late.§.amicos.ff.de v̄bo.ſigni. ita dicit Bar.in.l.i.§.i.ff.man.

Amita "Eſt ſoror patris. xxxv.q.v. primo.§. tertio gradu. de regula. uenienſ. inſti. de nup.§.item amitam.

¶ Amitinus amite filius. xxxv.q.v. primo.§. quã to gradu.

Amor Amare "Amor naturalis eſt pri mus actus uoluntatis. ſan. Tho. in prima pte.q.xx.ar.i.ꝛ in prima ſcẽ.q. xxvi.ar.iii.ꝛ in tertio.di.xxxvii.ar.v.

¶ Amor non eſt idem quod dilectio uel caritas ſed eſt paſſio exiſtens in concupiſcibili. Idez in quarta ſe cunde.q.xxvi.ar.i.ii.ꝛ.iii.ꝛ in tertio.di.xxvii.ar.ii.
¶ Amor naturalis non eſt actus ſed habitus. ſanct⁹ Tho.in.d.i.q.iiii.i. tertium.
¶ Amoris cauſa eſt boni cognitio ꝛ ſimilitudo ami cicie. ſed diſſimilitudo eſt cauſa amoris concupiſcẽtie ꝛ odii. Idem prima ſecũde.q.xlvii.ar.i.ꝛ.iii.
¶ Amor fui eſt cauſa omnis peccati. Idem in p̄ma ſecũde.q.lxxvii.ar.iiii.
¶ Amoris effectus eſt gaudiũ ꝛ timor. p̄ma ſcẽ.q. xxix.ar.iii.ꝛ.q.xl.iii.ar.i.
¶ Qualiter amor eſt plus ad vnũ q̄ ad aliũ. ſanctus Tho. in p̄ma pte.q.xx.ar.iii.ꝛ in 3°.di.xxxii.ar.iiii.
¶ Amor naturalis eſt in angelis. ſanctus Tho. in p̄ ma parte.q.lxxx.ar.i.
¶ Item etiã in beatis.q.lxii.ar.vii. unde idem dicit p̄ª ſcẽ.q.iiii.ar.viii. amor ẽ neceſſari⁹ i beatitudinẽ.
¶ Amor ſui poſſet ſe habere tripliciter ad caritatez 2ª ſcẽ.q.xix.ar.vi.
¶ Amoris ordo erit in patria. 2ª ſcẽ.q.xxvi.ar.i.ꝛ in tertio di.xxx.ar.vii.
¶ Amor magis attendit' ꝑm affectũ q̄ ꝑm effectuz. ſanc. Tho. in 3°.di.xix.ar.vii.
¶ Quid ſit amor. uide per ſanc. Tho. in tertio. di. xxvii.q.i.arti.i.
¶ In quo differant amor ꝛ deſideriũ. uide in tertio di.xxvi.ar.i.
¶ Amare magis conuenit caritati q̄ amari. ſanctus Tho. in 2ª ſecũde.q.xxvii.ar.ii.
¶ Amare amicũ eſt uirtuoſius q̄ amare inimicũ. 2ª ſecũde.q.xxvii.ꝛ in tertio.di.x.ar.iii.
¶ Amare non poſſumus mortuos per ſanct. Tho. in prima ſecunde.
¶ Amare tenemur peccatores ꝛ inimicos. 2ª ſecũde q.xxxv.ar.viii.
¶ Item noſmetipſos. ut in.d.q.ar.iiii.ꝛ.v.ꝛ in 3°. di.xxviii.ar.vi.ꝛ.vii.
¶ Amare tenemur angelos ꝛ non demones. 2ª ſcẽ. q.xxv.ar.x.ꝛ.xii.ꝛ in tertio di.xxviii.ar.iii.ꝛ.v.
¶ Amare tenemur deũ ꝛ p̄rimũ noſtrũ ut corpus ꝛ noſmetipſos. Idem 2ª ſcẽ.q.xxv.ar.xii.
¶ Amare ſe non poſſunt peccatores. ubi ꝺ ar.vii.
¶ Amare tenemur v̄tures. Idẽ in 3°.di.xxvi.ar.i.
¶ Amare tenemur proximũ plus q̄ corpus noſtrũ 2ª ſecunde.q.xxvi.ar.v.
¶ Amare debemus vnũ proximũ plus q̄ alium. ut dicta.q.ar.ii.ꝛ vii.
¶ Et an amare debeamus conſanguineos ꝛ plus q̄ nos uel plus q̄ alios proximos. uide i dicta.q.xxvi. ar.viii.ꝛ in tertio di.xxix.ar.vi. ubi etiã uide an debe mus amare parentes plus q̄ filios. ꝛ plus q̄ uxorez ꝛ plus patrem q̄ matrem.
¶ Amare non debemus aliquem p̄pter mercedem ſanc. Tho. in tertio. di.xxix.ar.iiii.
¶ Eſt in amore modus non habuiſſe modũ. in.c.ad noſtram.el.iii.de iureiurando.
¶ Nullus amor vincit paternũ. l.fi.§.i. C.de cura. fu. glo. in.c.iii. qui fi. ſint legit.
¶ Nota amorem uocari furorem uehementez. text. auc̃. qui. mo. na. effi. legit. §. illud quoqz. colla. vi. et ibi glo. equipat amoroſũ ebrio. facit pſalmus xii.
¶ Item opatur ardor liciti amoris quod opat' clau ſula codicillaris. glo. in. l. ſi iure. C. de teſta. ma. ꝛ in c. requiſiſti. de teſtamen.
¶ Amo amas ſumit' in malam partẽ. diligo diligis in bonam ita dicit Hugu. quez refert Archi. in. c. ac cuſatores. iii. q. v.

Ammouere "Quis dicat' ammouere. uide in.l.qui tabulas. ff. de fur. ff. re. amo. l. ſi concubina. §. i. ꝛ. ff. de acqui. hered. l. ſi ſeruũ. §. ait p̄etor. ff. de collu. dete. ſi res. ff. de incẽ. rui. naufra. l. iii. §. non ſolum.
¶ An ſimpliciter ammotus dicatur perpetuo am motus. no. de conſti. ex litteris.

Amuſſis "Quid eſt dicit glo. q̄ eſt inſtrumen tũ plumbeũ quo rectificant' p̄etes. uide examuſſim ideſt indubitanter. glo. ii. q. vii. nos incompetenter.

Amphoriſmus "Quid ſignificet ampho riſmus. no. glo. de cõſe. di. v. c. ne tales. ubi dicit' q̄ breuiſſimus ſermo ſenſuz rei p̄poſite integre ac pfecte continens quod no. qz forte in iure alibi non reperires.

Amphibologia "De ſignificato amphi bologie per Jacob. de are. ff. de noua. l. in diem. ꝛ. l. quotiens. ff. de v̄. ſign. per Jaco. de are.

Amplexus "Tactus ꝛ oſcula ſunt peccata mortalia. uide in cle. ad noſtruz. de bere. ſanc. Tho. 2ª ſcẽ. q. cliii. ar. iii. ubi uide.

Amplius "An ꝛ quãdo hec dictõ amplius in ducat in petitione. no. Bar. in. l. ſi ſeruus. ꝛ. l. ſi ita. ff. de le. i. plene in. l. ſi tibi pure. ff. de lega. iii.
¶ An ampliatio immutet formã rei. uide. ff. de ſta. homi. l. non ſunt. ꝛ quod ibi nota. ff. quamadmoduz ſerui. amit. l. iuſtum.
¶ Hec dictio ãplius implicat. ff. ſi cer. peta. l. lecta ꝛ. l. ſi tibi pure. ff. de le. iii. uide in. l. uerbũ. ff. de v̄b. ſigni. l. ſi cum inter. ff. de dote ꝓlega. l. qui ita. ꝛ in. l. ſi ſeruus legatus. §. ſi ita ſcriptum. ff. de le. i. ꝛ. l. co dicillus. ff. de uſufr. lega.
¶ Hec dictio amplius etiam totũ capit. no. ff. ſi cui pluſq̄ per. l. fal. l. i. §. hec uerba. Bar. in. l. ſi ſeruus §. ſi ſticũ. ff. de le. i. ꝛ in. l. legata inutiliter. eo. ti. ꝛ. l. ſi pure. ff. de le. iii. l. qui ita. ff. de dot. ꝓle. tex. in. l. uerbum amplius. de v̄bo. ſign. ꝛ in. l. ſi ſeruus legat⁹ §. ita ſcriptum. ff. de legat. i. ꝛ in. l. codicillis. ff. de uſufruct. lega.

UVA. BHSC. IyR_001

Ampliare Hoc uerbū ãpliare ⁊ augere idez significant. differunt tñ qz augere ſpectat ad quãtitatẽ ampliare ad preciū. C. de ſacro ſanc. eccl. l. iubem⁹ nulli. ff. de iure fiſ. l. nõ intelligit.

Anagogicus Ideſt ſupioz ⁊ ſpiritualis intellectus. ⁊ dicit ab ana qđ eſt ſupra ⁊ goge quod eſt ducere. no. in. c. ieiuniũ. lxx vii. di. glo. anagogem. ubi etiã uide de intellectu hiſtorico alias gorico morali ſiue tripologico.

Analogia Dupliciter ſumit ſm Tho. in q̃r to. di. xxv. ar. iiii. ⁊ in p̃ma parte di. xiii. ar. v. ⁊ in p̃mo. di. xix. ar. x.

Anathema Quid ſit anathema habetur xx iiii. q. iii. certũ. ubi dicit tex. q̃ ẽ ſepatõ a deo. alibi dicit q̃ eſt eterne mortis damnatõ xi. q. iii. nemo epiſcopoꝝum.

¶ Qualiter ferat ſententia anathemat. no. xi. q. iii. debent. uide quod dicã infra ſub dictõne excõicatio i fine. xxiii. q. iiii. guiliſarius. ⁊ ibi Archi. exponit anathemata p̃ eterna damnatõne ſeu maledictõne. uide de re iudi. ad apoſtolice. li. vi. ⁊ Archi. ibi.

¶ Que differentia ſit inter anathema ⁊ excõicatõez habetur. iii. q. iiii. omnes.

¶ Unde dicit anathema. uide Jo. an. de iudi. cũ nõ ab homie. de re iudi. c. ii. li. vi. aliquid de re. eccle. nõ alie. ſi quis preſbiterorum.

¶ An anathema poſſit ferri per laicũ. uide cxvi. diſ. bene quidem. ubi dicit q̃ non.

¶ Anathematizatõis pena uidet eſſe ẽt de iure ciuili. in auẽ. de inter. colle. hereti. circa mediũ. colla. ix.

¶ Anathema proprie dicit ſollẽnis excõicatio. glo. xi. q. iii. ſi inimicus. ⁊ ibi no. uide de hac dictione. v. q. ii. preſenti. xvii. q. iiii. quiſquis.

Anciani Non debent ſe abſentare a ciuitate abſq̃ licentia. C. de decu. l. ſi qui de curio. ⁊ l. curiales. li. x.

¶ De ancianis facit mentionẽ glo. in. l. iubem⁹. C. de aduo. diuer. iudi. in v. primatem.

¶ Anciani etiã depoſito officõ nõ ſunt p̃ delicto toꝝ quendi. C. de decurio. l. omnes. qđ ibi no. li. xi.

¶ Anciani ⁊ regentes ciuitates nõ poſſunt eſſe p̃curatores primatoꝝ ak. priuatoꝝ ⁊ puniunt̃ ſi ſuſcipiãt procurationẽ. uide in. l. ſi quis p̃curationẽ. C. de decurio. li. x. nec aliud officiũ poſſunt acceptare extra ciuitatẽ. uide in. l. dominiũ. C. de decurio. li. x.

¶ Anciani non poſſunt ſeruire in officio p̃ ſubſtitutũ uide in. l. nullus. C. de decurio. li. x.

Ancilla Ancilla ſi uendita fuerit ne proſtituat̃ an ſit libera. C. de lati. libe. tol. l. i. §. ſimiliq̃ modo. in glo. iniectione.

¶ Clericus contrahens cũ ancilla ad penitentiã relegat̃. ⁊ ancilla dz uendi. lxxxi. di. quidam clerici.

¶ Ancille filii dicunt̃ homines ueteris legis p̃tinentis ad ysmahel. xxiii. q. vi. ex bis.

¶ Honeſtũ eſt eicere ancillã ⁊ ducere uxorem. xxxii. q. ii. ancillam.

¶ An liceat filios querere ex ancilla propter uxoris ſterilitatẽ. habet̃. xxxii. q. iiii. q̃ autez ex ancilla. ⁊. c. recurrat. ubi habentur exempla patrum ueteris teſtamenti que tamen non uident̃ in hoc imitanda. xxxii. q. iiii. dicat aliquis.

¶ An liceat cõtrahere matrimoniũ cũ ancilla. uide plene de cõiu. ſuo. p̃ totũ. dicã j ſub dictiõe mãioniũ.

¶ Ancilla dicit̃ que non eſt libera. xxxii. q. ii. nõ ois ⁊. q. iiii. recurrat. uide. ff. de le. iii. l. ſi ſeruo.

¶ Appellatione ſeruoꝝ ancille continent̃. ff. de v̄bo. ſigni. l. inter ſtupz. in fi. qui alias eſt. l. deteſtatio.

¶ Ancilla dupliciter poteſt concupiſci. ſanct⁹ Tho. in tertio. di. xl.

Angaria Que dicat̃ angaria ⁊ p̃riangaria notat̃. de imu. eccle. non minus. i glo. ⁊ in tex. ⁊ glo. in. l. i. C. quẽadmo. ciuili. mune. li. x. Bar. in. l. i. C. de mulie. ⁊ in quo loco. Hoſti. in ſũma. de imu. eccle. §. adde. C. de ſac. ſanc. eccle. l. ne miné. ff. de mune. ⁊ bono. l. numeꝝ. in princi.

¶ Angariauit. i. coegit ſiue compulit. xxiii. q. i. c. i.

Angelus Angelus q̃q̃ ponit̃ pro prelato. unde Jo. apſus. ſcribit angelo ecclеſie epheſi. i. prelato. gl. de peni. di. ii. §. petrus. v. Johannes apoſtolus.

¶ Sacerdotes appellant̃ angeli. xi. q. i. ſacerdotib⁹

¶ Qualiter diabolus ſe tranſſigurat in angelũ lucis ut nos decipiat. hz. xxvi. q. v. epi eoꝝ. ⁊. c. nec mirũ.

¶ Omnes angeli ab initio in dilectõne dei creati fuerunt. de pe. di. ii. §. hinc etiaz diabolus. adde q̃ creati fuerunt in gratia ſm ſan. Tho. in p̃ma pte. q. lxii. ar. iiii. ⁊. v. ⁊ in ſecundo. di. v. ar. v.

¶ Angelis omnibus excellentioꝝ creatus fuit diabolus. de peni. di. ii. p̃ncipium. ⁊. c. omnis lapis.

¶ Angeloꝝ noue ſunt ordines per nouẽ lapidũ noia deſignati. de pe. di. ii. c. ois lapis. ⁊. c. principium.

¶ Supra ceteros angelus maiorẽ ſcientiã habuit diabolus. de peni. di. ii. c. principiũ. ⁊. c. h⁹ p̃ncipatus.

¶ Caſus angeloꝝ preſtant nobis occaſionẽ humilitatis. de peni. di. ii. horum ergo.

¶ An angelus ſit res corpalis uel incorpalis. uide glo. in. l. i. ff. de re. diui. ſanc. Tho. in p̃ma parte. q. cx. ar. i. ⁊. q. xlviii. ar. v. Idem dicit q̃ angelus non eſt compoſitus ex materia ⁊ forma. q. l. ⁊ in ſecundo di. iii. arti. i.

¶ Angelo ineſt perſonalitas. ſanctus Tho. in ſcõo. di. iii. arti. ii.

¶ Angeli differunt ſpetie. ſanc. Tho. in prima pte. q. l. arti. iiii. ⁊ in ſecundo. di. iii. ar. iiii.

¶ Angeli ſunt in magno numero. Idem in prima p̃te. q. l. ar. iii. ⁊ in ſecundo. di. iii. arti. iii. ⁊ in quarto. contra gen. q. xlvi.

¶ Angeli differunt ſpetie ab anima. Idem in prima pte. q. lxxv. ar. vii. ⁊ in ſcõo. di. vi. ar. iii.

¶ Angeli non habent naturaliter corpoza ſibi vnita nec habere poſſunt. Idẽ in prima pte. q. li. ar. i.

¶ Et quomodo aſſumant corpoza aerea. uide in. d. q. ar. ii. ⁊ in ſecũdo. di. viii. ar. ii. ⁊. iii. ⁊ qualiter non exercent opera uite in corporibus aſſumptis. uide in dicta. q. li. ar. iii. ⁊ in ſcõo. di. viii. ar. iiii.

¶ Angeli mouent̃ localiter. ſanc. Tho. in p̃ma pte. q. liii. ar. i. ⁊. i. di. xxxvii. ar. viii. ⁊ tamen non ſunt in loco. in p̃ma parte. q. lii. ar. i.

¶ Plures angeli non poſſunt eſſe ſimul in eodẽ loco ſanctus Tho. in p̃ma pte. q. lii. ar. iii. ⁊ in primo. di. xxxvii. arti. viii.

¶ Quomodo cognoſcunt ⁊ intelligunt angeli. uide in p̃ma pte. q. lviii. ar. i. ⁊. ii. ⁊ in ſcõo di. iii. ar. viii. adde iii. di. i. prima parte. q. lvi. ⁊. lvii. per totum. ibi plene de cognitione angelorum.

¶ Angeli habent cãm ſui eſſe. uide in. d. p̃ma parte

UVA. BHSC. IyR_001

q.lxi.ꝛ in ſecũdo di.ii.ar.iii. ꝛ qualiter fuerunt crea ti in celo empirreo.q.lxi.ar.iiii.

¶An in angelis ſit fides ſanc.Tho.2ª ſcõe.q.v.ar. i.ꝛ quãdo habuerunt fidem.2ª ſcõe.q.v.ar.i.

¶Deus in ſui contemplatõne facit angelos p̃eſcire futura.xxvi.q.v.c.i.

¶Angeli non ſunt naturaliter mali.Idem in.q. de malo.q.xvi.ar.iii.

¶An angeli potuerunt peccare. ꝛ qualiter nunc nõ poſſunt.no.ſanc Tho.in p̃ma pte.q.lxiii. ar.i.ꝛ.ii. ꝛ in 2°.di.v.ar.i.ꝛ in 2°.5 genti.q.cxix.ꝛ.cxx.

¶Plures ſunt boni angeli q̃ mali.in p̃ma parte.q. lxiii.arti.ix.

¶Peccatũ angeloꝛ non potuit eſſe niſi ſuperbia ꝛ i uidia.uide in palle.q.xlii.ar.ꝛ in ſcõo di.v. ar.iii.

¶Angeli duo ymnos apud hoies decantauerunt.ꝺ conſe.di.i.c.hi duo.

¶Angelus bonus habꝫ libeꝝ arbitriũ quo utit̃ ſolũ ad bonũ.angelus ꝟo malus habet etiã libeꝝ arbitriuꝫ quo utitur ſolũ ad malũ. homo uero utit̃ libero arbi trio ad utrumq̃.no.xxiii.di. qui epus.

¶An angelus peccauit in primo inſtanti ſue creatio nis.uide ſanc.Tho.in prima parte.q.lviii.ar.v.ꝛ in ſecundo.di.iii.ar.vii.

¶Angeli mali non poſſunt ad bonũ reuerti.ſanctus Tho.in.q. de malo.q.xvi.ar.vi.

¶Angel⁹ ſupior poteſt illuminare inferiorẽ non ecõ tra.uide per eundẽ. in p̃ma pte.q.cvi.ar.i.ꝛ.ii. ꝛ in ſecundo.di.ix. ꝛ ſupior loquit̃ inferiori ꝛ econuerſo. in dicta p̃ma pte.q.eadẽ.vii.ar.i.ꝛ.iii.ꝛ.v.

¶Angeli mittunt̃ in cuſtodiam hominũ non tamen omnes ſed tantũ ordinis inferioris. Idẽ in p̃ma pte. q.iii.ꝛ in ſcõo di.x. ꝛ in.d.p̃ma pte.q.cxii. ar.iii.

¶Angeli habent libeꝝ arbitriũ.ſanc. Tho.in p̃ma pte.q. lix.ar.iii.

¶Non omnes angeli ſunt eiſdẽ yerarchie. ꝛ vna ye rarchia continet plures ordines ꝛ plures ãgeli ſunt i uno ordine.ſanc.Tho.in prima parte.q.cviii.

¶Angeloꝛ nomina conuenienter ordinant̃ in dicta q.cviii.ar.v.ꝛ uide in ar.viii.quomodo homies aſſũ munt̃ ad ordines angelorum.

¶Quomodo ꝛ in quibus angelus eſt ſublimioꝛ ho mine ꝛ quomõ non.uide ſan.Tho.in tertio.di.i.ar. iii.ꝛ di.xx.ar.iii.ꝛ in p̃ma pte.q.xx.ar.iii.

¶Angelus qui anuntiauit marie fuit de ultima ye rarchia.Tho.in tertio di.iii.ar.xii.

¶Angeli non ſunt ſuſceptiui penitentie.uide ſanctũ Tho.in quarto.di.xiiii.ar.ix.

¶Quomodo angeli habent dotes ꝛ quomodo nõ. uide in quarto.di.xlix.

¶Ordo eſt in angelis ꝛ ſupiores regunt inferiores. de omnibus que ſciunt.ſanc.Tho.in ſumma.contra gen.li.iii.q.lxxix.lxxx.ꝛ.lxxxiii.

¶Quilibet ordo angeloꝛ habet pres angelos.Idẽ in p̃ma pte.q.cviii.ar.v.ꝛ in ſcõo.q.ix.ar.iiii.

¶Ordines angeloꝛ ſunt tantum nouem.eadem.q. cviii. arti.iiii.

¶Ordines angeloruꝫ manebunt poſt diem iudicii. Idem in prima parte.q.cviii.ar.vii.ꝛ in ſecundo di. xi. arti.xi.

Anglici. Tributũ eccleſie ſoluũt vnũ denariuꝫ de iure pro homine.no Inno.in.c.fi. de poſtula.prela.

Animaduerſio. Animaduertere eſt pena lem ſententiã proferre.ut̃ animaduerſio ꝓprie eſt pena contingens animaꝫ.no. Jo.an.de offi.ordi.paſtoralis. Idem de homici.pro humani.in v.aduerſionis.li.vi.

¶Animaduerſio debita ponit̃ pro cenſura eccleſia ſtica de excep.c.fi.li.vi.Archi.vi.q.ii.deniq̃.ꝛ.qõ no.de penis.in quibuſdam.

¶Animaduerſio quandoq̃ ponit̃ pro pena pecunia ria.glo.in.c.in nonnullis.de iudeis.

Anima. Eſt forma eſſentialis corporis.ut pro bat̃ in cle.i.§.porro.in gl.iii. de ſum. trini.ꝛ fide catho.

¶Potius eſt ꝓſulendũ aie q̃ corpi tanq̃ ꝑcioſiori. nõ.de peni.et remiſ.cũ infirmitas.in glo.fi.

¶Qñ aia infundat̃ corpori.no.xxxii.q.ii.qõ vero. glo.in cle.i.de ſum.tri.in glo.dicũr theologi.ꝛ ꝺ pe. di.iiii.accepiſti.et glo.xxxii.q.ii.q vero formatum.

¶Alia eſt ꝑcioſioꝛ corpe.ió ipius felicitas eſt felicita ti corpis ꝑferenda.xii.q.i.ꝑcipimus. de peni.et re. cũ infirmitas.in fi.ꝛ ibi ꝓcor.de ꝓſue.c.fi.in fi.C.ꝺ ſacroſanc.eccle.l.ſanctimus.in fi.Spe.de in inte.re ſti.§.i.v.ſed nunquid anima.

¶Anima ligat̃ ꝑ peccatũ ſicut corpus alio vinculo de homic.ſuſcepim⁹.ꝺ ꝓſue.c.fi.ꝺ renũ.c.niſi.v.ver

¶Quo vadit aia qñ egredit̃ de corpe. vide.xiii.q. ii.tꝑus.et qõ ibi no.ꝛ in.c.cũ marthe.§.fi. de cele. miſ.ꝛ ibi glo.et doc.adde qõ ponit.s.Thõ.in q̃rto di.xlv.ar.i.ꝛ.ii.et in ſecundo ꝓtra genti.q.ci. Item adde q aie damnatorꝝ ſtatim deſcendũt ad infernum. ſm.s.Tho.in p̃mo.di.vi.ar.iii.

¶Vulgare ꝓuerbiũ eſt aia ſua manica ſua. q ponit Jo.an.de renũ.poſt tranſlationẽ.circa p̃n.

¶Quod relinquit̃ eccleſiis vel aliis piis locis non eſt dubiũ relinqui ꝑ aia vel ꝑ ſalute aie.no.Jo.an.ꝺ ſepul.c.i.in glo.ſup.v.iudicii.circa fi.

¶Corpus humanũ nõ põt vegetari niſi ꝑ aiam.licꝫ qñq̃ malignus ſpũs ſubintret corpus mortuũ. nõ tñ illud viuificat.nec fit vnũ cũ illo.no.de cele. miſ.q̃dã

¶De tribus q̃ eſſentialit̃ inſunt aie et de effectibus illor.no.glo.de ſum.tri.c.i.in p̃n.in cle.

¶De triplici aia videlicet vegetatiua.ſenſitiua.ꝛ in tellectiua.et an in hoie ſint iſte tres aie vel vna habẽs tres potẽtias.varie fuerũt opiniones. de q̃bus vide i dicta cle.i.v.porro.ubi glo.et doc.

¶An potentie anime fluant ab eius eſſentia. vide ſanc.Tho.in p̃ma parte.q.lxxvii.ar.iii. et in primo di.iii.ar.x.ꝛ tres potentie ſunt plures.ea.q.ar.ii.et diſtinguitur per actus et obiecta.ea.q.ar.iii. et fiunt vna mediante alia.ea.q.ar.vii. et non ſunt oẽs in aia ſicut in obiecto.ea.q.ar.v.et tales potẽtie habent or dines adinuicem.ea.q.ar.iiii. et ip̃a ſunt q̃nq̃ gene ra.Idem in p̃ma parte.q.lxxviii.ar.i. et an oẽs ſint in anima a corpore ſepara.Idem ea.q.ar. viii.et non ſemper ſunt in ſuis actibus. Idem in prima parte. q.xciii.ar.vii.

¶An anime exiſtentes in purgatorio cenſeãtur eſſe de foro eccleſie militantis.Hoſti. tenet q ſic. q quo ad quedam.no. in ſumma. de peni. et remiſ.§.ulti. v.ad hoc poteſt dici.

¶An hoc põt dici.aia hois eſt tota in toto. et tota in q̃libet pte corporis.ff.de ſerui.l.ſi cui. ꝛ ibi Bar. glo.in cle.i.de ſum.tri.et fi.catho. adde ſanc.Thõ.

UVA. BHSC. IyR_001

in ꝑma pte.q.lxxvi.ar.vii.et.i.di.viii.arti.v.

¶ Anima non facile mouet ad aliqd credendū nisi ꝓ cedente ratione.no.Inno.in.c.fi.de postu.ꝓla. idem in.c.veniens.de ver.sig.

¶ Bia saluat aiam et nō locus dignitatis.lx.di. que libet occulta.bonus tex.de renū. ad supplicationem.

¶ Anime mortem incurrit qui mortem corporis timet.xi.q.iii.nō soluz.

¶ Anime defunctoꝝ quatuor modis redimuntur .ō quibus.xiii.q.ii.pro obeuntibus.et.c.se.et.c. anime s.Tho.in tertio.di.xlv.

¶ Qui minus diligit aiam q̄ corpus peccat.xxii.q. v.q̄ ꝓpulsus.et.c.si quis coactus.

¶ Quidā heretici q̄ dicti sunt gnostici dixerūt aiam esse naturā dei.xxiiii.q.iii.q̄dam.

¶ Quidā heretici q̄ dicti fūt arabici dixerūt animaz simul mori cū corpe ⁊ postea in die iudicii simul cū eo resurgere.xxiiii.q.iii.quidam.

¶ Anima ñ infundit corpori nisi iā organizato.et formato.xxxii.q.ii.q nō formatū.

¶ Anima ꝑm aliquos habitat in sanguine . xxxii.q. ii.c.moyses . alibi dicitur q̄ sedes anime est in corde. glo.de sa.vnc.c.i.in prin.

¶ Corruptio anime corrumpit corpus . et non econuerso.xxxii.q.v.ꝓposito.

¶ Sicut vita corpis est in anima ita vita aie est ideo de pe.di.i.resuscitatus.

¶ Illa anima a deo est bene picta que est virtutibus ornata.de pe.di.ii.illa anima.

¶ Anime non potest vis fieri.glo.xxxii.q.v. in sūma ⁊.c.ita ne.⁊ de simo.per tuas.

¶ An sit possibile animam defūcti scire que hic fiūt in mundo.uide tex.xiii.q.ulti.§.de mortuis.

¶ An anime defunctoꝝ loquātur.no.l.di.si quis diaconus.in glo.in v̄.dicturi.

¶ Anima interdum pro homine ponitur.i.q.i.uentum.in glo.i.

¶ An omnes anime fuerunt in principio mundi create prout dixerunt heretici quidam.uide.xxxii.q. ii. quod uero non est.adde que dixi supra.uide.s.Tho. in.i.pte.q.cxviii.ar.iii.

¶ Anime hominis tres superiores presunt . secūdū Hostien.s.papa.epus.⁊ presbyter curatus. ita no.i c.officium.de offi.archiepiscopi.⁊ ibi Jo.an.post eū in ultima glosa.

¶ Anima non pōt habitare in sicco.gl'.de cele.mis. in quadam.in glo.

¶ Anima aliquando sumitur pro spiritu . xxxii. q. ii.moyses.

¶ Anima est quo primo nutrimur sentimus et mouemur.in cle.i.de sū.tri.

¶ Sine anima homo nō pōt dici homo. ⁊ ideo occidens partum in quo anima non sit infusa non dicitur homicida.xxxii.q.ii.q̄ non formatum.qui tex. est supra sepius allegatus.

¶ Anima est omnibus rebus temporalibus preferēda.dicit glo.ff.de le.ii.l.si q̄s titio.et in.c. requisisti de testa.faciunt que dixi supra.⁊ iō dicit dūs bal .in l.eam quam.C.de fideicōmis. q̄ defunctoꝝ anime destinate ad salutem captiuantur prius in purgatorio ⁊ per legata pia redimuntur.unde ex mora heredis ñ debent perclitari ne producantur ad salutem. ut. l. penul.ff.de his qui.ut idig.⁊ ideo officio iudicis qō in sola equitate consistit petuntur legata pro anima executioni mandari.iuxta no.in.l.i.C.de sa.sanc.ecclē.facit quod habetur in.l.hereditas.in fi.ff.ō peti. here .idem ꝑm do.bal.talia relicta debentur etiam ñ adita hereditate.ut ipse dicit in.d.l.eā quā.

¶ Anima est sola forma in homine.sanctus Tho.in primo.q.lxxvi. arti.iii. et vnitur corpori immediate. eadem.q.ar.vi.

¶ Anima accipit cognitionē a sensibilibus . idē in ꝑma pte.q.lxxxiiii.ar.vi.abstrahēdo spēs a fantasmatibus.ut in dicta ꝑma pte.q.lxxxv.ar.i.

¶ Anima nihil intelligit sine fantasmate .s. Tho.in ꝑmo.q.lxxxiiii.ar.vii.

¶ Anima nō cognoscit singularia .s. Tho.in prima pte.q.lxxxvi.ar.i.nec infinita .e.q.ar.ii. nec ꝓtingentia.e.q.ar.iii.nec futura.e.q.ar.iiii.

¶ Alia est creata nō introducta cū semine.s. Tho. in ꝑma pte.q.xc.ar.ii.et.q.cxviii.ar .i. nec est fcā añ corpus.eadem.q.xc.ar.iiii.

¶ Qualiter et q̄d aie separate a corpe intelligāt.vi'.s. Tho in ꝑma pte.q.lxxxix.p totū.

¶ An aie separate cognoscūt q̄ hic agunt.s.Tho.q̄ ñ in ꝑma pte.q.lxxxix.ar.viii.

¶ Anime oēs in sua creatōne sunt eqles.idē in ꝑma pte.q.lxxxv.ar.iiii.v.et.vi.et in scō.di. xxii. ar.v.

¶ Qūo anima separata paciat ab igne corporeo . vide s.Tho.in prima pte .q.lxiiii.ar.iii.et in quarto.di. xliii.arti.iii.

¶ An ⁊ quando anima dicatur esse in loco.uide. s. Tho.in.iii.di.xv.q.ii.ar.i.

¶ Anima non est de aliqua constituta materia .scūs tho.q.lxxv.ar.v.⁊.q.lxxvi.ar.i.

¶ Anima sensitiua in homine ⁊ in equo nō sunt eiusdem rationis.s.tho.in.i.pte.di.xviii.ar.vi.

¶ Anima perfectior est in corpore q̄ extra corpus. s.tho.in quarto.di.xlix.q.i.ar.iiii.

¶ Quomodo possunt interrogari anime existentes i paradiso uel inferno.s.tho.i quarto.di.xlv.arti. iii.

¶ Ubi fuerunt anime illorū qui surrexerūt cuz xpo usqz ad ascensionē.uide.s.tho.in quarto.dis.xxii. q iii.ar.ii.⁊.q.iii.ar.xiii.

¶ Quid sit pro anima iudicare.⁊ quid importent illa uerba.uide §re.de se.consilio.cclxxx.

Animus ¶ Animus alicuius probatur ex his que antea p ipsū dicta fuerunt .no. glo.quā quidam putant singularem.in.l.fulcinio.§. quid sit autez latitare.ff.ex qui.cau.in pos.ea . adde q̄ ex coniecturis declaratur animus.Bartho. in.l. si concubina.§.i.ff.rerum āmo.⁊ idem bar.in .d.l. fulcinius.§.cum quid.⁊.ff.ad.l.coz.de sicca.l.i.§. diuus.ubi bar.idem in.l.falsus.§.si actuz. ff .ō fur. ⁊.l.si cui.§.i.ff.de accu.bar.in.l.quidam .in suo testamento.ff.de condi.insti.l.fi.C.de condi . ex lege. ⁊ in.l.mutum.ff.de acquiren.heredi. . Jo.an .in ad di.spe.ti.de iniur.in.§. nulla.in addi.ii.his oib⁹ locis habes qualiter ꝓbetur animus.adde bal . in.l. ii.⁊ in.l.cum ꝓponas.C.ō his q̄ a nō dño ma.

¶ Animus reus facit linguam ream.xxii. q.ii. homines falsum.

¶ Animus furandi licet non sequatur furtū punit tamen extra ordinem criminaliter. bar.in.l.sacculārii.ff.de extraor.crimi.

¶ Qui emit uenenum aio uenenādi tenetur ac si fe

UVA. BHSC. IyR_001

ciſſet.bar.in.l.i.ff.ad.l.pomp.de ꝓpici.
¶ Qualiter ꝓbet animus occidendi. Bar.in.l.l. §.diuus.ff.de.l.coꝛ.de ſicca.
¶ Animoſitas qñq; capit in partē malā. xlvi.di.c. i.cōiter in bonā. ut.lxxxvii.di. quiſquis.
¶ Propter bonū animū iudicat canō alia eſſe bona vii.q.i.mutationes.in glo.
¶ An animus attendat in delictis. uide.ff.de furt. qui iniurie.⁊.l.ueruꝫ.⁊.l.qui ea mente.de ſen.exco. cum voluntate.
¶ Animus cōſideraꝫ ad hoc ut aliquis cadat in pe nā uꝫ nō cadat. Spe.i ti.ꝺ arbi.§.fi.v. ſꝫ pōe arbit.
¶ Animus declaraꝫ ⁊ ꝓbaꝫ ꝑ uerba.ff.de condi.in ſti.l.quidā in ſuo.ff.de queſti.l.de minoꝛi.§.toꝛmen ta.uide no.vii.q.i.mutatōes.xxii.q.ii.is autem.
¶ Animus magis conſideraꝫ apud deū q̄ factū.xv. q.vi.c.i.xiiii.q.iii.ſi quid.
¶ Animuſ declaraꝫ per facta.ff.de his qui no.infa. l.ii.§.ignominioſam.ff.de pac.l.ii.ff.de acqui.poſſ. l.penul.§.fi.qꝺ no.Archi.in.c.ii.de hereti.li.vi.de appel.dilecti.el.ii.⁊ ibi uide concoꝛ.
¶ Ybi uideꝫ quis eſſe ubi habet animū.ff.de his qui no.infam.l.athletas.§.calūniatoꝛ.ff.de iudi.l.hereſ abſens.ar.tex.c.oꝛdinatōes.lxiiii.di.⁊.c.nō debet lxv.di.⁊ qꝺ no.ibi Archi.xvii.q.ii.matrimoniū.
¶ Sufficit aliquid animo implere licet non actu.xx iii.q.iiii.recedite.xiii.q.iii.predeceſſoꝛ.
¶ Solus animus non facit quē fugitiuū.ff.de ṽbo. ſigni.l. fugitiuus.
¶ An in delictis magis aſpiciaꝫ anim? q̄ factū.uiꝺ Bar.in.l.i.§.diuus.⁊ i.l.diu?.ff.ad.l.coꝛ.ꝺ ſicca.
¶ Nemo poteſt alii cōmittere uotū animi ſui dicit glo.in.l.ſicuti.ff.de arbi.
¶ Animus dicit eſſe facti.l.bone fidei.§.i.ff. de ac quir.re.do.per Bar.in.l.poſſeſſio.§.i.ff. de acqui. poſſeſ.⁊ in.l.ſi is qui pro emptoꝛe.ff.de uſucap.⁊.l. pro herede.ff.de acqui.here.
¶ Aliud eſt rem uerbis exprimere ⁊ aliud animo cō tinere.ff.de preſcrip.uerbis.l.ſi tibi.
¶ In his que dependent ab animo alicuius ſtaꝫ ei? dicto.Bar.in.l.celſus.in fi.ff.de uſucap.
¶ Animus preſumit ab effectu. Bal.in prohemio ffoꝛ.in fine.
¶ Qualiter ꝓbetuꝫ pſeuerantia animi.uide glo.i.l. fideicōmiſſa.§.ſi in ſumma.ff.de le.iii.glo.in.l.his. §.diuus.ff.de tu.⁊ cura.da.ab his.

Animal "Animal eſt quod ꝑ ſe mouet.ut.ff.ꝺ ṽbo.ſigni.l.mouentium.

¶ Animaliū quoddā eſt rationale quoddā irratōale ut.l.pretoꝛ.§.hoc edictū.ff.de dam.infec.
¶ Appellatiōe aialis indubio compꝛehendit irrōna le.ff.de iuſti.⁊ iure.l.i.§. ius naturale.
¶ Animaliū incantatiōes ſunt illicite ⁊ non habent efficatiā ſm.s.Tho.in 2ª ſcē.q.cxvi.ar.iiii.
¶ Omnia animalia ſunt nāliter ſubiecta hōi ſm.s. Tho.i ꝑma.q.xcvi.ar.i. ⁊ pſalm?.viii.ad coꝛin.v.
¶ Animalia ſunt oꝛnamenta elementoꝛ.uide eundē in ſecundo.q.xv.ar.v.
¶ Quomodo animalia cognoſcunt mutationes na turaliter que fiunt per pluuias ⁊ huiuſmodi. uide eū dem 2ª ſcē.q.xcvii.ar.vii.
¶ Animalia que habent magnū coꝛpus ſunt magis timida ſm ſan.Tho.in ſcꝺo.di.xv.ar.iiii. ⁊ di.xxx. ar.iiii. Item minus habent de ſemine ⁊ generatione. Idem in tertio di. xxxv.ar.iiii.
¶ Animalia bruta non poſſunt continere. Idem in quarto di.xxxv.ar.iii.
¶ Animalia generata ex putrefactōne ⁊ ex ſemine ñ ſunt eiuſdē ſpēi. Idē in tertio.xxxiii.q.i.ar.vii.
¶ Hec dictio animal ſimpliciter ꝓlata intelligit de bruto non de homie.ff.ſi qua.pau.fe.di.l.i.
¶ Adde q̄ appellatōne animalis ꝓhenditur uera beſtia.ff.de acqui.re.do.l.i.
¶ Si animalia fera alicui nocent ſiue teneant ligata ſiue non tenetur ille cuius erant. no.xxiii.q.v. de oc cidendis.de iniur.c.ſi.
¶ Animal proprie iniuriā facere non poteſt quia ſen ſu caret.ff.ſi qua.pau.fe.di.l.ii.in peinci.
¶ Animali moꝛtuo non teneꝫ quis ad carnē ⁊ coꝛiū ſed ad extimationē.ff.de le.i.l.quid ergo.§.ſi heres contra.in.l.ſi ſeruus.§.boue occiſo.ff. de ꝓdi.fur.
¶ Que dicant animalia imunda ſm ueterē legem. no.xxxii.q.i.⁊ nuptie.
¶ Animal quod coꝛnu petit uicioſum eſt.ff.ſi qua. pau.fe.di.l.i.⁊.ff.de edil.edic.l.bouem.in ꝓin.
¶ In quot ſpeties diuidant animalia.no.inſti.de re rū.diui.§.ceruos.in glo.talis regula.
¶ Quid compꝛehendaꝫ aialiū appellatōne in ſtatutis uide Buil.in.l.de quibus.ff.de legi.
¶ An poſſuꝫ retinere animal tuū quod damnū fecit in meo fundo.uide Bar.in.l.ratis.ff.de incend.rui. naufra.⁊ glo.in.c.ſi leſerit.de iniur.⁊ Specu.ti. de accuſatoꝛe.ṽſi.pone q̄ animal.

Aniuerſarium "Quid ſit aniuerſariū ⁊ an licet ꝑ eo celebrādo dare re uel accipere pecuniā.no.glo.⁊ docto.de preben. ſi gnificatū.de teſta.c.fi.de ſepul.in noſtra.uide glo.de celebra.miſ.cū creatura que declarat quid ſit aniuer ſariū.ad materiā uide.c.i.⁊ quod ibi no. de cle. non reſi.li.vi.⁊.iii.q.ii.quia alii.
¶ An appellatōne diſtributionū ueniat emolumētū aniuerſarii.no.in cle.ut hi qui.ꝺ eta.⁊ qua.in.§. illi uero.per do.Lar.flo.in.xv.q.
¶ Quid ſit aniuerſariū quid centeſimū.⁊ quid qua drageſimū ⁊ quare fiant.Hoſti.in ſumma.de peni.⁊ remiſ.§.quibus moꝛtuis.ṽ.⁊ notandū.

Animaduerſio "Aliud eſt animaduertere aliud cobercere.ff.ꝺ offi. proconſul.l.ſi quid.
¶ Hec ṽba ſignificant ea que ſunt meri imperii.ff. de offi.eius cui manda.eſt iuriſdi.l.i.§.fi.⁊ in.l.con gruit.ff.de offi.preſi.
¶ Delictum ex quo oꝛitur infamia uel aliud ultra in famiam diciꝫ in ſe habere animaduerſionez.ff.ꝺ offi. pꝛefec.ur.l.i.§.item ſolent.
¶ Animaduerto.i.cogito uel inſpicio aut penſo.l. i.ff.de orig.iur.

Annulus "Eſt ſignū inueſtiture. no.in.c. ex oꝛe.de his que fi.a ma.par.ca. et in.c.ii.de conſue.in glo.
¶ An annulus ſit ſignū ſubarrationis uel matrionii no.xxx.q.v.femine.⁊ in.c.illud.de pꝛeſump.⁊ in.d. c.ii.de conſuetu.per glo.⁊ docto.⁊ adde glo.in.c.te noꝛ. de re iudi.
¶ Quare annulus poꝛtaꝫ in q̄to digito.no. de vi.⁊ ho.cle.c.pe.doc.i.c.illꝺ.de pſūp.tex.xxx.q.v. feie.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quare epi deferant annulos. dic q̄ in signum matrimonii spūalis quod est inter epm ⁊ eccleſiā. de ui. ⁊ bone. cle. c. pe. bene facit de elec. cum inter canonicos. de transla. prela. inter corporalia. ⁊. c. quanto. adde glo. de despon. impu. c. ulti.

¶ Subarratio annuli requirit in sollēnitate nuptiarum. xxx. q. v. nostrates.

¶ An appellatione ornamenti contineat annul⁹. ff. de aur. ⁊ ar. leg. l. argentū. ff. de v̄. signi. l. signatari⁹.

¶ An gemma cedat annulo uel econtra. uide. ff. de usucap. l. rer⁹ mixtura. ⁊ ibi glo. ⁊ Bar.

¶ Annuli cum quibus uir subarrat uxorē non efficiunt uxoris. quia anteq̄ det annulus precedūt v̄ba de presenti ⁊ sic matrimoniuz est perfectū ⁊ illa datio est signū perfecte rei ⁊ ideo non est sponsaliorum largitas sed est donatio inter uir⁹ ⁊ uxorē. Bal. in. l. cum ante C. de dona. ante nup.

¶ Annulo proprio ⁊ alieno quis potest signare. ff. ō testa. l. a testiū. de re iudi. cū int̄. in gl. sup v̄. sua uice.

¶ Qui habet ius annulor⁹ habet imaginē libertatis ut. l. ii. C. de iure an. aur.

¶ Annulus est signuz vnionis animorum. xxx. q. v. femine.

¶ Quid significet annulus. no. de ui. ⁊ ho. cle. c. pe. in glo. annulus. ⁊ ibi docto. xxvii. q. ii. si quis uxorez de re iudi. cum olim.

¶ An annulus dat⁹ mulieri sit signū matrimonii uel sponsalior⁹. no. de presump. illud. in glo. annulos.

¶ Non omnibus licitū est portare annulos. de ui. et ho. cle. c. clerici officia. ⁊ ibi glo.

¶ Quod canoniste appellant sigillū leges appellant annulū. no. Inno. de fi. instru. c. ii. in fi. glo. magne. uide quod no. Jo. an. de despon. impub. c. ulti. super prima glo. in fi. Spe. ti. de proba. §. uidenduz restat v̄si. illud etiam scias.

Anomalum. ¶ Que dicantur exceptiones anomale. uide. ff. de except. l. exceptiones.

Annona. ¶ Appellatiōe annone uenit etiā vinū C. de ero. mili. anno. l. i. ⁊ i. l. iubemus. eo. ti. de hoc no. ii. q. i. prohibent. in fi.

Annotatio. ¶ Annotatio accipit pro scriptura. xxiii. di. quanq̄.

¶ Quid sit annotatio. no. xxii. q. ii. dicenti.

¶ Forma annotatōis uide in Spec. de crimibus. §. sequitur. v̄si. sed qualiter. ⁊ de reli. do. c. cum uenerabilis. in glosa.

Annus. ¶ Quot dies habet annus habet in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. acquil. ⁊. l. cū heres. §. sticus. ff. de fideicōmis. lib. gl. in. c. si ꝓpter tua debita. ō rescrip. li. vi. ubi Jo. an. per do. Anto. de butri. ⁊ alios moder. in. c. licet. de supplen. negli. prela. adde no. per Bar. in. l. i. ff. de iti. actuq; pua. adde no. in. l. iii. §. minorē. ff. de mino. ⁊. l. fi. ff. ō di uer. ⁊ tēp. pscrip. de v̄. signi. c. quesiuit. in glo. mag.

¶ An annus dicat esse multū tempus. tex. est in. c. plerūq;. ⁊ ibi no. doc. de rescrip.

¶ Que sunt annalia ad agendū sunt perpetua ad excipiendum. fallit in casibus qui habentur de rescrip. sin autem. in glo. ii.

¶ Quot menses annus oliz habebat. no. glo. in cle. si dominū. de reli. ⁊ ue. sanctor⁹. in v̄. certū die. ubi ui de q̄ iulius appellat quintilis ⁊ augustus sextilis.

¶ Qui obligatus est ad annū ul̄ in anno soluere qūo possit compelli ad soluendū. uide Bar. in. l. qui hoc anno. ff. de v̄bo. obli. doc. in. c. puenit. de arbi.

¶ Totius anni decima est quadragesima. de conse. di. v. quadragesima.

¶ Duplex est annus. s. vulgaris ⁊ legalis. ff. ō accu. l. libellor⁹. ⁊ ibi no.

¶ Quid si aliquid soluendū sit annuatim an solui debeat in fine uel in pricipio uel quādo. Bar. in. l. si cui ff. de lega. i. tex. glo. ⁊ doct. in. l. i. C. quan. di. le. ce. adde quod dicam infra sub dictōe solutio. de materia uide Inno. in. c. potuit. de loca.

¶ De multiplici anno. s. natnrali usuali legitimo ceremoniali ⁊ emergenti. tractat Archi. de rescrip. si ꝓpter tua. li. vi. adde q̄ annus uerificat ex mēte loquētis ⁊ non ſm computationē annor⁹ dñi. unde bene dicit hoc anno factū si fuit de mense octobris ⁊ de mense Januarii. ſm Bar. in. l. i. §. annū. ff. de iti. actuq; priuato.

¶ De anno bisextili uide no. in. d. c. ii. ꝓpter. i glo. quid dices. ⁊ in. l. cū bisextus. ff. de v̄. sig. ⁊ in. c. que fuit. eo. ti. de elec. quam sit. li. vi. ⁊ ibi Archi.

¶ An in principio anni liceat hominibus dare mūera. dic q̄ non. xxvi. q. vii. non obseruetis.

¶ In quot annis debeat quis esse perfectus in scientiis. uide de elec. ex eo. li. vi. ⁊ in ꝓhemio. ff. §. añpe.

¶ Annus quandoq; ponit pro septimana. xxxi. di. tenere. in glo.

¶ Quid sit annus iubilei. uide viii. di. i. in princ. hic ann⁹ ꝓme elapsus est. uidelicet. M. CCCC. L. pontificatus sanctissimi dñi nostri Nicolai Pape. v. anno quarto. cui iubilei interfui.

¶ Annus diuidit in estatē ⁊ hyemē autumnū ⁊ uer. lxxvi. di. c. i. in glo. i. Et adde q̄ annus diuidit i duo tempa. ⁊ quandoq; in quatuor. uide glo. in. l. i. §. estatem. ff. de aqua cotti. ⁊ esti.

¶ Annuū est quod singulis annis datur. ff. quando di. leg. ce. l. i.

¶ Quando annus ceptus habeatur ꝓ completo. et quando non. uide lxxvii. di. subdiaconus. in glo. i. de elec. cum in cunctis. in glo. v. de iudi. si annū. li. vi. et ibi Archi. de offi. dele. cū uicesimū. i glo. ⁊ ibi cōcor.

¶ Ad annū talem puenire nihil aliud est q̄ illū complere. ff. de condi. ⁊ demon. l. non putabam. C. quando di. leg. ce. l. bis uerbis.

¶ Quando in regule obseruatōne annus ceptus habeatur ꝓ completo. uide de regu. ad nostram.

¶ In anno bisextili nunq̄ ꝓputant duo dies ꝓ vno. lxi. di. c. ii. de rescrip. si ꝓpter. li. vi. Jo. mo. in. c. cuz eterni. de re iudi. li. vi.

¶ Annū dñi quidam cōputant ab incarnatione qui dā a natiuitate. uide glo. in cle. i. de sum. tri. in v̄. ex tempe. dic a natiuitate. ſm do. de ro. decis. lxviii. alis lviii. uide Bar. in. l. libellor⁹. §. si accusator. ff. de accusa. uide glo. magistrā. in Rica. C. de indicti. li. x. ubi dicit quid in christianis iudeis ⁊ paganis. Ego tñ uidi in litteris felicis recordatōnis Eugenii pape q̄rti. computare annos dñi ab incarnatione.

¶ An lapsus uel concursus anni ꝓbet aliquid. uide C. de requi. reis. l. i. de bereti. ꝓtumacia. li. vi. xi. q. iii. rursus. ⁊ qō no. xii. q. ii. longinquitate.

¶ Annus utilis quomō accipiat. no. ff. de calū. l. annus. in glo. ii. ⁊. C. de temp. in inte. resti. l. fi. in glo.

UVA. BHSC. IyR_001

fi. ⁊ ibi Ll. in. q. ii. uide no. C. de inoffi. testa. l. ꝓtra maiozes in glo. fi.

¶ An annus utilis sit hodie in omnibus generaliter cozrectus. no. C. de temp. in inte. resti. l. fi. in glo. fi. ⁊ ibi Ll. in. q. ii.

¶ Qualiter olim ⁊ hodie ſm diuersas sectas ꝓpute tur annus. uide no. C. de indic. sup Rica li. x. ⁊ in. l. per hanc. C. de aduo. diuer. iudi. in glo. singulos.

¶ Annus non uerificat si lapsi sunt sex menses ⁊ po stea ex interuallo labunt sex alii ſm Ange. in. l. quoti ens in stipulatoibus. ff. de vbo. obli. facit. l. cū heres §. sticus. ff. de sta. libe. adde que habent in. l. de diui sione. ff. solu. ma. ⁊ in. c. si ꝓpter. de rescrip. li. vi.

¶ An vno anno uel pluribus debeat fieri pietantia quando testator simpliciter reliquit pietantiam fieri fratribus die sancti Francisci. uide Bar. in. l. cū qui dam. ff. de annu. lega.

¶ De anno in annū ⁊ de septēnio in septenniū quali ter intelligit ⁊ an debeat esse ultimus annus cōplet? uide no. in. l. si cui. ff. de le. i.

¶ Qualiter error in annis dñi uiciet scripturā. uide Bar. in. l. libellozum. ff. de accus. adde quod dicam infra sub dictione instrumentum.

Annulatio. ¶ An annulatio sit actus pene. ui de Inno. in. c. si uere. de sen. ex cō. Bal. ⁊ alios in. l. non dubium. C. de legi. ⁊ no. i c. ii. de constitu.

Anniculus. ¶ Quis dicatur. dic is qui extre mū diem anni attingit. ff. de v. signi. l. anniculus.

Annuum. ¶ De significato hoz uerboz annua bina trina dic. no. ff. de annu. leg. l. iii. in principio.

¶ Annuū dicit id quod singulis annis datur uel de betur. ff. quando di. leg. ce.

¶ Ista uerba annua bina trina die important ꝙ quo libet anno det tertiam ptem ⁊ sic tenet satisfacere spa tio triū annoz quod non est ſm ꝓpriā significationez uerboz sed magis est quedā consuetudo loquendi ſm Bar. in. l. titia. §. titia cum nuteret. circa medium. ff. de lega. ii.

¶ Annua dari uel anno in quo differant. no. insti. de v. obli. §. at si ita. in glo. i. insti. de inuti. stip. §. pe. in glo. potestatis. no. C. quando di. leg. ce. in. l. i. ⁊ ibi Ll. plene Bar. in. l. qui hoc anno. ff. de vbo. obli. cui adde quod idem no. in. l. si seruus cōis. in. §. si seru? ff. de stipu. seruo.

¶ Si annua prestatio debet an debitoz teneat consi gnare rē de qua ꝓcipiat tal prestatio ⁊ si est consigna ta ⁊ deficiat an debeat suppleri. de aliis uide quod di cā infra sub dictōne fructus. adde. ff. de iudi. l. si fidei cōmissuz. ⁊ in. l. i. §. uez. ff. de dote ple. ⁊ l. cogi. §. item queritur. ff. de dote preleg. bene facit. l. gaius. ff. de annu. lega.

¶ An annua prestatio uel promissio usurarū probet promissionem soztis. no. C. de dot. prele. l. ii. in glo. i. ⁊ ibi Ll.

¶ An annua stipulatio uel legatū sit ꝓpetuū. no. de v. obli. l. sticus. §. stipulatio. in prin. glo. ⁊ ibi Bar.

¶ An annua stipulatio sit vna uel plures. no. Bar. in. l. si seruus meuii. §. cū seruus. ff. de stip. seruo.

Anunciatio ¶ Congruū fuit anunciare con ceptionē uirgini. uide sanctum Tho. iii. di. iii. q. iii. ar. viii.

¶ Anunciatio fuit ꝓ angelum. in. iii. di. ar. ii.

¶ Anunciatio ꝓuenienter facta est per corpalem uisi onem. ut in dicta. iii. di. ar. x.

Ansa ¶ Quid sit ansa dic ꝙ est auricula calicis uꝫ scutelle uel alterius uasis. habet etiā aliaz significationē de quo uide glo. in. c. cū olim. de v. sig. no. in. l. in rem. §. ii. ff. de rei. uen. in glo. sup v. ansa.

Ante. ¶ De significato huius dictōis. no. ꝓ glo. ⁊ Jaco. de are. in. l. insulā. §. i. ff. solu. ma. glo. ⁊ Bar. in. l. ii. §. item mutuū. ff. si cer. peta. Ja. butri. in. l. sed si possessoz. §. itez si iurauero. ff. de iu reiurā. doc. de testi. cum tu. in quibus locis habetur etiā de dictione post. adde Bar. in quodā suo consi. quod incipit pluries cōtingit. adde de hac dictōe lxi. di. episcopum. ⁊ xxxiii. di. si quis post. C. de temp. appel. l. cum anterioribus.

¶ Hec dictio ante notat continuationē temporis se quentis ad precedens ⁊ econuerso. ff. de ritu nupt. l. qui in prouintia. in fi.

¶ Hec dictio ante quandoq; ponit ꝓ contra. C. de sa. sanc. eccle. l. iubem?. i. C. de naui. non excu. l. ii. li. xi. xii. q. v. pozro.

¶ Interdū hec dictio est localis non tempalis. xi. q. i. statuimus. l. di. in capite.

¶ Anteq̄ illud fieret non ꝓ hoc ꝓbatur illud po stea factū. xxvii. q. ii. ꝓpoſq̄. de v. signi. qō dicit.

¶ An promittens ante sex dies possit sexta die facez uide. ii. q. vi. anterioz. §. biduū. Archi. lxx. di. ꝓbit

¶ Quādo iste dictiōes ante ⁊ post apponunt tempi puta ante Kalendas uel post. qualiter intelligant. ui delicet inchoatas uel finitas. notat Ll. in. l. i. C. qñ di. leg. ce. Bar. in. l. qui ante Kalendas. ff. de v. obl. adde quod no. C. de temp. in inte. resti. pe. l. iii. i gl. ante militiā. Bar. in. l. ii. §. credit. ff. si cert. peta. in l. si sine. ff. de duo. reis. ⁊ Bar. in tractatu tiberiadis li. ii. super. q. si ex uno latere.

¶ Multa licent ante factū que non licerent post. ff. que in frau. credi. l. ꝙ autem. §. sciendū. ff. de ꝓcur. l. ante. ⁊ l. seq. Idez econtra. ff. de pac. l. si vnus. §. pacta. i. q. ii. quam pio. Jo. an. de re iudi. inter. glo. in cle. i. de priuilegiis.

¶ Qualiter intelligant ista uerba ante consumatio nem. uide de regula. ad nostram. de offi. dele. ꝓsuluit de conse. di. i. solet queri.

¶ An differant inter se ante Kalendas ⁊ in Kalen dis. no. Bar. in. l. qui ante. ff. de vbo. obli. ⁊ l. eum qui. §. qui ita. ff. de vbo. obli.

¶ Hec dictio anteq̄ non semper implicat. ut in. c. quod dicitur. de vbo. signi.

¶ An dicet fieri ꝙ ante finē actus sit. uide. ff. de fiō iusso. l. si fideiussoz.

¶ Melius est ante tēpus occurrere q̄ post vulnera tā cām remediū q̄rere. C. de tēp. in ite. resti. l. fi.

¶ Ante factū interdū considerant quedā que nō cō siderant post factū. Jo. an. de re iudi. iter monasteriū in glo. magna circa mediū. de iure iurā. uez. no. i cle. i. de priuile. in glo. puto.

Antecedens. ¶ An qui vult antecedens uide deat uelle consequens. uide Bar. in auc. habita. C. ne fi. ꝓ pa. facit. l. illud. ⁊ l. nec is. §. i. ff. de acq. here. in qb? videt ꝓbari ꝙ sic.

¶ Interdū añs est licitū ⁊ ñ ꝓñs. ut. xxii. q. i. q̄uis.

UVA. BHSC. IyR_001

Anteceſſor Differentia eſt inter anteceſſorē ꝛ predeceſſorē. ut colligit ex his que no. Archi. de pac. c. fi. li. vi. ubi etiā. Jo. an. ꝛ in c. i. de renū. eo. li. adō q̄ anteceſſor aliqñ dicit doctor qui alios antecedit in ꝓhemio. ff. v. non cū nos.

Antidotum Antidotum dicit medicina ſiue prouiſio uel remediū. uide quod no. in cle. romanā. §. uer. de iure iurā. Inde liber dicit antidotarius qui ꝓtra uicia ꝓpoſitus eſt. ut ibi in glo. antidotū. no. lxxxiii. di. nihil. xvi. q. ii. uiſis doc. de uſur. conſuluit. de iura. calū. cetera.

Antidota Obligatio ad remunerandū dicit ad antidota. de teſta. cū in officiis. ff. de peti. here. l. ſz ꝛ ſi. §. cōſuluit. de quo dic ut ibi ꝛ. ff. ō iuſti. ꝛ iure. lex hoc iure. xiii. q. ii. illud. ꝛ dicit antidotum quaſi contra donum. facit de teſta. cuz in officiis. ꝛ quod ibi no. in glo. i.

Antifraſis Eſt expoſitio ꝓ cōtrariū. ut. C. de uete. iur. enucle. l. i. ꝛ. C. de i offi. teſta. l. fratres.

Antiochus De antiocho. habet. i. q. i. ſic enuchus. in glo. iii.

Antiquitas Antiquior Antiquitas ꝓſone uel poſſeſſionis releuat ab onere ꝓbandi titulū. no. de preben. c. i. li. vi. facit qō no. in regula. i. li. vi. Inno. in. c. ex cōqueſtione. de ꝓcu. bene facit. l. hoc iure. §. ductꝰ aque. ff. ō aq̄ cotti. ꝛ eſti. in. c. i. ō pſcrip. li. vi.

¶ Pro antiquitate. uide no. per glo. ꝛ ibi tex. ff. de iure imuni. l. ſemp. ꝛ ibi tex. ff. ſi cer. peta. l. cuz quid pulcbre. per dominū Anto. ꝛ moder. in. c. quanto. de tranſla. prela.

¶ Antique leges debēt obſeruari. c. ridiculū. xii. di.

¶ Antiquior eſt in ordine preferendus. ut in. c. i. ꝛ i c. ſtatuimus. de ma. ꝛ obe.

¶ Magiſtri noui non debent preferri antiquis. lxi. di. ſtatuimus.

¶ Antiquitas eſt ueneranda. ff. de iure imu. l. ſemp. glo. de tranſla. prela. quāto. ꝛ ibi etiā Jo. an. xxv. q. i. contra ſtatuta. ix. q. iii. conqueſtus.

¶ Antiquiores canonici ſunt aliis preferendi. no. ō conſue. c. ultri. li. vi. ubi uide ꝓcor. in glo. fi.

¶ Quod dicat antiquū tēpus ꝛ quod dicat recēs. uide Jo. an. poſt Hoſti. de preſump. illud. in fi.

¶ Antiquū vinū preualz nouo. no. glo. in. l. vinū. ff. ſi cer. petatur.

¶ An antiquior in gradu debeat in ꝓmotōne preferri. uide. ff. de offi. ꝓfec. ur. l. fi. ꝛ. C. ō ue. iure enuc. l. i. §. cumq̄. no. in. c. i. de ma. ꝛ obe.

¶ Ab antiquiori ſemper incipiendū eſt. uiō. ff. de acqui. re. do. l. i. inſti. de re. diui. §. ſinguloꝝ.

¶ Cum dubitat cui extremoꝝ applicari mediū debz dic q̄ applicatur antiquiori. inſtitu. de ac. in princi. ꝛ vi. q. i. quicumq̄.

¶ Non debemus eſſe contēptores antiquitatis. C. de iure delibe. l. fi. §. ſed quia. C. de cadu. tol. l. i. §. ꝛ cū triplici. inſti. de teſta. in princi.

¶ Antiquitati ſtandū eſt. de tranſla. pla. quanto. et ibi plene ꝓ Hoſti. de ſac. vnct. c. i. xxix. di. ita. xxxiii. q. ii. hoc ipſum. l. di. tibi dño.

¶ An in facto antiquo ꝓbabilis ſit allegatio obliuionis. Bar. in. l. ii. C. de iura. calū. in. §. q̄ obſeruari. per moder. de reſcrip. ab excōicato.

Antiſtes Exponit. i. epus. C. de epi. ꝛ cler. l. ſi qua ꝓ calūniā. ō quo dic ut i cle. dudū circa prin. de ſepul. de tranſla. pla. c. i. xxi. di. cleros. de iudi. nouit. uide de iure patro. c. iii.

Apes Cuius ſunt apes ſi in fundo alicuiꝰ ſunt ſignate uel non. no. ff. de acq̄. re. do. l. naturalē. §. apium. in glo. ii. uide no. de deci. c. nuntioſ ꝛ inſti. de re. diui. §. apium.

Apex Apicis De ſignificato huiꝰ dictō nis. no. glo. in. cle. romāi. de iure iuran. in prin. xl. di. non nos. de conceſ. ꝓben. c. fi. li. vi. qñq̄ dicit ſubtilitas. ſ. de apicibus iuris. i. ſubtilitatibus. ff. man. l. ſi fideiuſſor. §. quedā. qñq̄ pro litteris principis. l. i. C. de indic. uidui. ꝛ. C. de anno. ci. l. ii. li. xi. uide concor. in prohemio. vi. in gl. idem uerbum.

Apparere Paria ſunt non eſſe ꝛ non appare re. ut. l. i lege. ꝛ. l. rutila polla. ff. de contrahen. emp.

¶ Sancti poſſunt apparere hōibus damnatis. uide ſanc. Tho. in quarto. di. xlv. ar. vii.

¶ Samuel apparuit mulieri phitoniſſe uere. ſanctuſ Tho. in ꝑma parte. q. xcix. in ꝑn. ar. viii.

Appellatio Quid ſit appellatio. no. Bar. i l. i. in prin. ff. de appell. uide. ii. q. vi. in ſumma. Jo. an. in Spe. de appel. in prin.

¶ Ubi cauſe appellatōis ꝓponunt alternatiue ſuffi cit alterā eſſe verā. tex. in. c. dilecto. de teſti.

¶ A ſententia lata ſup̄ mōtanea poſſeſſione de iure cōi non appellat. glo. in. c. cū ad ſedē. de reſti. ſpo. Inno. contra. de no. op. nunci. c. pe. ꝛ per Archi. ii. q. vi. de poſſeſſione. Spe. ti. de appel. §. ii. v. vi. ꝛ ſe. glo. ii. q. vi. in ſumma. ꝛ ea. cau. ꝛ. q. ſunt quoꝝ. v. ō poſſeſſione. Pau. in cle. i. de ſequeſ. poſ. ꝛ fruct. de teſti. ſignificauerunt. de reſti. ſpo. c. ex ꝓqueſtione.

¶ An appellet a ſententia primi decreti. Spe. ti. de ꝑ° ꝛ ſcō decreto. §. i. v. ꝛ ſi de his etiā querit.

¶ An a ꝓceſſu nullo appellet de iure canonico. uide de iudi. c. fi. bonus tex. in. c. piſanis. de reſti. ſpoli. de re iudi. cum cauſam. de appel. bone. de arbi. innotuit ut lite non ꝓte. accedens. el. i. ꝛ. ii. de appel. dilecto. ꝛ eſt ꝓcō q̄ ſic q̄ grauat. ut dicto. c. piſanis.

¶ Non iuſtificat appellatio ꝓpter notorietatē cauſe niſi cauſa exprimat. glo. in cle. ſi appellationē. de appel. contraria uidet in. c. accedens. i. ut lit. non ꝓte. Pau. in cle. ii. de reſi. do. no. Jo. an. de ap. c. i. li. vi.

¶ An per ſecūdam appellationē uideat receſſum a ꝑma. do. Anto. de bu. tractat in. c. dilecto. de appel. no. in cle. ſicut appellationē. de appella.

¶ Appellatio non extinguit ſed ſuſpendit ꝓnuncia tū. tex. ꝛ glo. de iureiura. uenientes. de re iudi. cū inc de elec. cū dilecti. ad fi. de offi. dele. paſtoralis. §. preterea. contrariū no. glo. in. c. paſtoralis. de appella. in v. dormitaſſe. de iureiuran. uenientes. in glo. mandā dam. de re iudi. c. i. in glo. de ſen. exco. ſacro. Archi. ii. q. vi. anteriorꝝ. §. i.

¶ A ſententia lata in cā alimentoꝝ in qua ꝓceſſum eſt officio iudicis non appellat. ꝛ ſi fuerit appellatū ꝓ ſtabunt nihilominus alimenta. ꝛ ſic eſt caſus cōtra regulā in. l. nil nouari appellatōne pendente. dictum eſt Spe. i ti. de appel. §. in quibus. vſi. ſz nūqd quādo.

¶ An appellans debeat ꝓbare appellationē interpoſitā ſi negetur. doc. in. c. i. de appella.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An attentata post interpositionē appellatōnis ab interlocutoria reuocent. dic q̄ sic iustificata appellationē. de dila. c. i. de appel. non solū. li. vi.

¶ An appellatō iudicialis ꝓcedat causa non exꝑssa Inno. de appel. consuluit. glo. in. c. considerauimus. de elect. no. de appel. cozdi. li. vi. in glo. no. in cle. appellanti. in glo. in v̄. iudicis. de appel. Inno. ⁊ Hosti. de appel. cū si romana. in glo. in v̄. ex rationali. in. c. ut debitus. eo. ti. ⁊ in. c. cum causam. eo. ti. de postu. ꝓela. c. i. in glo.

¶ Appellatio ab interlocutoria que habet vim diffinitiue ualet sine cāe exꝑssione. doc. de appel. puēit. ii.

¶ An appellatōe deserta amittat appellatio ad dicē dū de nullitate sententie. uide no. in. c. sepe. de appel. casus uidet ut lite non ꝓtes. accedens. la. ii. aliquid p̄ docto. de re iudi. inter ceteras. no. in. c. licet. de sent. excō. li. vi. docto. de eo qui mit. in possē. cū venissent Lau. in cle. i. de appel.

¶ Appellatōne deserta potest pars agere cōtra iudicē qui appellatōni non detulit. do. Anto. de bu. in. c. i. de confir. uti. uel inuti. de offi. dele. pastoralis. §. p̄terea. in glo. sup v̄bo ⁊ si sciat. ⁊ ibi Inno. in v̄. iustaz idem Inno. in. c. sacro. de senten. excōi.

¶ Appellatiōe pendente iudex a quo potest se intromittere de his que tendūt ad faciliozē exitū appellationis. uide de ma. ⁊ obe. c. cū inē. ⁊ eo. ti. c. ü. Inno. de appel. cū teneamur constitutus. ⁊. c. qua frōte. ubi p̄ doct. tex. in cle. q̄diu. de appel. glo. ⁊ Archi. ii. q. vi. appellatōe. Inno. de offi. del. pastoralis. §. p̄terea Fallit qñ causa est sic connexa q̄ sine cā appellatōis expediri non potest. per tex. in. c. solicitudinē. de ap.

¶ Appellatōnis multiplicatōne data an ualeat p̄ria uel secunda. doct. de appel. bone. ⁊ eo. ti. dilecto. no. glo. in cle. si ante. sup v̄. appellare. de dolo. ⁊ cōtu. facit de testi. constitutis. ii. ⁊. c. cum uirum. de regula. xxxi. q. ii. lotarius.

¶ Adire papā habet vim appellatōis. glo. de excess. ꝓela. dilectus. de appel. ut debitus.

¶ Quid si adeat inferior. no. gl. de offi. ozdi. ad rep̄mendā. que rep̄hendit p̄ doc. in. c. dilecti. de appel.

¶ In potestate appellantis est eligere iudicē ad quē de purga. cano. nos inter. glo. de appella. cozdi. li. vi. in v̄bo petierit. Inno. in. c. si duobus. de appel. ii. q. vi. omnis oppressus.

¶ Appellans non irritat gesta post ⁊ contra eā in ꝓcedentibus a caractere. uide doc. in. c. meminim⁹. de ap. ⁊ glo. in. c. puida. de elec. li. vi. in v̄. firmitatis.

¶ An in cōmissis in arbitriū iudicis p̄ viā iuris appellari possit uel possit peti reductio ad arbitriū boni viri. glo. in. c. sup his. de accu. no. glo. de appe. romana. §. q̄ si. li. vi. in glo. sup v̄. legitia. aliquid p̄ Inno. in. c. fi. de feriis. doc. de consti. c. i. glo. in. c. statutuz. §. assessorē. de rescrip. li. vi. ⁊ glo. in cle. i. de iure pat. aliquid p̄ Jo. an. c. ut cōmissi. de hereti. li. vi. glo. fi. in fi. in. c. i. de confes. eo. li. Spe. ti. de citatō. §. seqt̄ uidere. v̄si. hoc adde.

¶ Lapsus fataliū ad appellationē ꝓsequendā non p̄iudicat appellāti quo minus possit appellatōnez ꝓsequi respectu attētati reuocādi. tex. de rescrip. ex pte. s.

¶ An deferens appellationē dicat ꝓtumax ita ut repellat a potestate appellādi in eadē causa. glo. in. c. sepe. de appel. do. Anto. de bu. in. c. directe. eo. ti.

¶ Appellans in causa appellationis debet ꝓbare se appellasse ⁊ infra. x. dies. no. Compos. de elect. cū dilecti. de testi. significauerunt.

¶ In causa criminali quilibet de populo appellat ēt inuito reo. no. glo. ii. q. vi. in summa.

¶ An in appellatōe requirat sciētia uel p̄sentia appellati. no. glo. in cle. causam. de elec. uide tex. in cle. i. de appel. ⁊ ibi glo. fi.

¶ An iudex a quo qui post appellationē reuocat grauamen debeat etiā ⁊ dare apostolos. no. Jo. an. in. c. ut super. de appel. li. vi.

¶ Actoz in causa appellatōnis licet fuerit reus i cā ꝑncipali quo ad exceptiones legitimātes psonā censet actoz ⁊ non reus. uide Inno. in. c. coz̄. de offi. dele. glo. in. c. si a subdelegato. de offi. dele. li. vi. Jo. an. in c. dilecto. de sen. excōi. li. vi. bonus tex. iii. q. vi. accusatus. no. in cle. appellāti. in glo. fi. de appel.

¶ An is qui appellat dicat agere uel defendere. no. Jo. an. in. c. dilecto. de sen. exco. li. vi.

¶ An deserta appellatione iudex qui detulit possit reassumere iurisdictionē. no. glo. in. c. appellatōibus de appell. li. vi. Pau. in cle. sicut. eo. ti. Archi. ii. q. vi. appellatione.

¶ An illa regula que habet q̄ appellatōne pendente nil debeat innouari habeat locū non solū quo ad iudicē sed etiā quo ad ꝓtem. no. Inno. in. c. dilecti. de excep. ⁊ de materia huius regule uide Hosti. in. c. solliciti tudinem de appella.

¶ An a grauamine illato in iudicio per quod inducitur actio sit tutius appellare. uel a sententia inde secuta. no. Inno. in. c. fi. quod me. causa.

¶ An gestū post appellationē sit nullū ipso iure uel anullandū. Archi. ii. q. vi. quotiens. Hosti. de restitspo. ex conquestione. tex. ⁊ glo. de appe. ad audientiā Inno. in. c. constitutus. de appel. ⁊ eo. ti. cū causam. ubi bonus tex. ut lite non contes. accedens. Pau. in cle. causam. de electi.

¶ A sententia pape non appellat. de in inte. resti. tū ex litteris. ubi doct. ⁊ glo. in. c. suscitata. eo. ti. ix. q. iii. cūcta p̄ mūdū. adō qō dicā infra sub dictiōe papa.

¶ An possit appellari a iudice suspecto absq; hoc q̄ ꝓponat recusatio. Pau. in cle. quia cōtingit. de reli. do. aliquid per Archi. ii. q. vi. c. quotiens. Jo. an. c. accedens. ut lite non contes. Inno. in. c. cum speciali. de appel. Archi. iii. q. v. quia suspecti.

¶ Appellatio iustificat p̄ exceptōnis obiectionez et ipsius oblatō ꝓparationē ⁊ repulsionē uel non amissionē iudicis etiā si excipiens non habeat paratas ꝓbationes. tex. de iudi. exhibita. doc. in. c. ex parte. de testi. ⁊ in. c. interposita. de appel. adde ad hanc regulaz tres limitationes. iuxta no. per doc. in. c. i. de his q̄ fi. a ma. par. ca. adde q̄ non sufficit offerre ꝓbationē coz̄ superioze sed debet se offerre probatuꝝ coz̄ iudice a quo dictū est Inno. in. c. uenerabili. de censi. ubi ēt dicit regula. c. interposita habere locū in appellatōne iudiciali secus in extraiudiciali.

¶ An post decez dies possit aliquo modo appellari. doc. de offi. ozdi. ad reprimendā. Pau. in cle. q̄uis. ō fo. cōpe. do. de rota. deciꝭ. lviii.

¶ An contra clericū retinentē bona a laico ⁊ grauātem subiectū sibi p̄textu taliū bonoꝝ appellari debeat ad iudicē ecclesiasticū uel secularē. no. doc. de ma. ⁊ obedi. solite. Inno. in. c. uerum. de fo. compe. tex. de appella. romana. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si clericꝰ agit contra laicū in foro ſeculari an poſſit appellari ꝑ ipſum clericū ad papā a ſententia cōtra ſe lata. docto. de offi. dele. cū. ℞. ⁊ de offi. ordi. c. romana. li. vi. Archi. ii. q. vi. c. non ita.

¶ An victoria appellantis ꝓſit non appellantibuſ quoꝝ tamen alias intererat. glo. in. c. i. de elec. li. vi. docto. ⁊ in. c. cupiētes. §. penul. eo. ti. ⁊ li. quid autē ſi alii appellauerūt. uide tex. ii. q. vi. §. qñq;. de materia uide plene in. c. vna ſentētia. de app. ⁊ ſi appellās malicioſe deſerit appellationē poſſūt ceteri quoꝝ iter eſt eā ꝓſequi. uide glo. in. c. i. de elec. li. vi.

¶ An non appellare ſeu non proſequi uel appellare ſeu ꝓſequi ⁊ ſuccūbere ſunt paria. uide glo. ⁊ Benze. in cle. fi. de appel. tex. in. c. licet. de ſen. exco. li. vi. gl. in. c. q̄uis. de elec. li. vi. in glo. fi.

¶ An ubi ꝓbabiliter dubitat̄ ſi cauſa appellationis ſit ꝓbabilis uel non debeat iudex deferre appellatōni ii. q. vi. ad romanā. de appel. ut debitꝰ. in glo. in v. ex ratōnabili circa. c. ſacro. ad fi. de ſen. exco.

¶ Appellans pendente appellatōe poteſt in cā criali carcerari tamq̄ ſuſpectus. no. glo. ii. q. vi. arguta. ⁊ c. ad romanam.

¶ Si iudex dicat admitto appellationē tamq̄ ex cā ꝓbabili interpoſitā non ꝓpterea uideꝫ interloqui cāz ibi contentā eſſe uerā aut ꝓbabilē. tex. eſt in. c. romana. §. q̄ ſi. de appella. li. vi.

¶ An is qui renūciauit appellatōi poſſit aliquo mō ſeu caſu appellare. no. Hoſt. in. c. ſup queſtionū. in fi. de offi. dele. ⁊ in ſumma de ſen. ⁊ re iudi. §. quo caſu vſi. nono. do. Anto. de bu. in. c. paſtoralis. de appell. Inno. de arbi. innotuit. de renunc. ſup his. ꝺ deci. ex multiplici. Jo. an. de teſta. raynutius. in fi. Arch. ii. q. vi. ſi autē. Inno. de iureiurā. ueniētes. de arbi. cuz dilectus. in fi. glo. ii. Jo. an. in. c. romana. §. ſin autē de appel. li. vi. ⁊ eo. ti. in. c. fi. ⁊ in. c. paſtoralis. §. fi. de offi. dele. glo. in regula. quod ſemel. li. vi.

¶ In cauſa ciuili quis non audit̄ appellans contra ꝓpriā confeſſionē. glo. ii. q. vi. quicumq;. adde qꝺ dicam infra plenius.

¶ An iudex poſt latam interlocutoriaz debeat expectare uſq; ad. x. dies datos ad appellandū anteq̄ procedat ad ulteriora. no. Archi. ii. q. vi. anterioꝝ. uide glo. in. c. fi. de appel. li. vi.

¶ An appellans ſecunda uꝫ tertia die poſt grauamē ſi renuntiat poſtea illi appellatōni poſſit iterato appellare anteq̄ illi decē dies labant̄. no. Lapus in. c. concertatōi. de appel. li. vi. Inno. i. c. ſolicitudinē. eo. ti. in glo. contra epiſcopū. ii. q. vi. ſunt quoꝝ. v. nec cāz.

¶ An iudex ad quē poſſit ꝓrogare terminū appellāti ſtatutū ab homine. glo. de appel. c. cum ſit romana tenet q̄ non. idem glo. in. c. fi. eo. ti.

¶ In iudicio non dicit̄ appellare qui appellat a diffinitiua. Jo. an. pꝰ Archi. in. c. q̄uis. §. i. ꝺ elec. li. vi.

¶ An a ſententia lata ſub conditōne ſit neceſſe appellare. glo. q̄ ſic. ii. q. vi. biduū. ff. que ſen. ſine appel. reſcin. l. i. §. biduum.

¶ Caſus in quibus licet appellare omiſſo medio. uide in. c. romana. de appel. li. vi. ubi Jo. an. Archi. ii. q. vi. anteriozum.

¶ An apoſtoli ſint appellāti ſemp aſſignādi ꝑ iudicē uide Jo. an. in. c. i. de appel. li. vi. in v. ꝓcipimus.

¶ An electi uel uocati ad aliquod officiū poſſint ſi illud nolunt ſtatiz appellare uꝫ ſit neceſſe q̄ priuſ ſe excuſent ⁊ ſi excuſatio non admittat̄ q̄ tunc appellent. uide glo. ii. q. vi. biduū. in v. excuſatio. Inno. in. c. i. de his que fi. a. ma. par. ca. bene facit. ff. quādo app. ſit. l. i. §. ſi quis tutoꝝ. ⁊ C. de appel. hi qui.

¶ Ubicumq; ſit iudex poteſt appellari licet non ſit i banco. tex. eſt ſm vnū intellectū. in. c. ii. de appell. qꝺ intellige de appellatōe que fit in ſcriptis ⁊ ex interuallo. ſecus ſi viua uoce. no. ii. q. vi. biduum.

¶ An appellatio debeat interponi coraz indice. no. glo. ii. q. vi. biduū. in v. imputat̄. no. in. c. ſuggeſtū. ꝺ appel. in glo. i. ⁊ in. c. appellatio. eo. ti. li. vi. Inno. in c. ſi iuſtus metus. de appel. glo. ⁊ doc. in. cle. i. eo. ti. Pau. in cle. cauſam. de elec. Inno. in. c. cum olim. ꝺ do. ⁊ contu. in glo. fi.

¶ An iudex ad quē debeat uocare partes anteq̄ inhibeat iudici a quo. uide Spe. ti. de appella. §. de officio. vſi. ſed numquid.

¶ Contradictio ptiū de aliquo actu iudiciali uel alicui actui iudiciali facta non habet̄ loco appellatōnis uide Inno. de re iudi. q̄ ad conſiltationē. de tēp. oꝛ. ad aures. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. ⁊ in. c. cōſtitutus. de appella. Archi. ii. q. vi. biduū. Jo. an. in c. cum omnes. de conſti.

¶ In cauſa criali appellari poteſt inuito condēnato. ſecus in ciuili. glo. ii. q. vi. non ſolent.

¶ Reuocatio grauaminis ſuſcitat iuriſdictōem iudicis a qꝰ. tex. in. c. cū ceſſāte. de ap. gl. in cle. ii. ꝺ app.

¶ Si iudex precepit aliquod difficile uel periculoſū licite appellat̄. Hoſti. de fi. inſtru. accepimus.

¶ Cauſa appellatōis differt a ꝓncipali. glo. ii. q. vi. ſi eꝑus. contrariū uide glo. in. c. fi. de teſti. li. vi. uide glo. ii. q. vi. ſi autē. §. poſt ſententiā. Inno. in. c. cum ueniſſet. de teſti. Jo. an. in regula contractus. li. vi. in mercu. in. ii. q. Idez in. c. diſpendia. de reſcrip. li. vi. adde q̄ iudiciū cauſe ꝓncipalis non dicit̄ iudiciū cāe appellatōis. ii. q. vi. accuſatus. gl. ea. cā. ⁊ q. §. poſt ſententiā. Archi. vi. q. iii. oſius. glo. in. c. romana. de reſtibus. li. vi.

¶ An ab executore poſſit appellari. no. glo. ii. q. vi. §. ſunt quoꝝ. in v. appellari non poteſt. glo. xxv. q. ii. §. ⁊ ſi non cognitio. de offi. dele. paſtoralis. ꝺ re. iudi. de cetero. ⁊ c. q̄ ad conſultationē. ubi glo. ⁊ docto. Bar. in. l. a diuo pio. §. i. ff. de re iudi. Inno. in. c. fi. de no. op. nunc. Archi. xi. q. iii. cum apud.

¶ De forma libelli appellatorii. uide. ii. q. vi. §. forma. Jo. de fantu. ii. q. viii. libelloꝝ.

¶ Licet notorie delinquēs non poſſit appellare publice tñ ifamatꝰ pōt. Archi. ii. q. iiii. ꝓſbiter ſi a plebe.

¶ An poſſit appellari a condemnatōe expenſaꝝ. gl. ⁊ docto. in. c. ſignificauerunt. de except. per docto. in c. ſepe. de appella. §. ſi quis. Spec. ti. de appel. §. in quibus. vſi. ſed quid ſi uictus.

¶ Quid autē ſi omiſſa ſit condemnatio expenſaꝝ an poſſit appellari. Li. ⁊ Bar. in. l. omnem honoreꝫ. C. q̄ñ ꝓuo. non eſt neceſ.

¶ An a ſententia lata in cā feudali poſſit appellari. ⁊ ad quem. notant doct. in. c. fi. quo tempo. mile. ⁊ in c. apud quem uel quos. uide Inno. ⁊ docto. de iudi. ceteꝝ. de foro compe. uerum.

¶ An iudex poſtq̄ detulit appellationi poſſit reuocare grauamen. doc. q̄ non in. c. appellationibꝰ. de ap. li. vi. Jo. an. in. c. conſtitutus. eo. ti. Idez de accuſa. meminimus. uide no. in. c. i. de appel. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An iudex postq̃ detulit appellatõi possit statuere terminũ ptibus ad appellationẽ ꝓsequendã. no glo. i c.ii. de ma. contrac. contra. inter eccleſie. Jo. an. i. c. cũ appellatõnibus. de ap. li. vi. Lapus in cle. i. eo. ti. Archi. ii. q. vi. § . appellatore. tex. de appel. ſepe. uidetur innuere q̃ ſic. Inno. tenet contrariũ in. c. fi. de accu. Quid aũt ſi nõ detulit tractat in locis allegatis.

¶An omiſſo articulo appellatõnis possit iudex ad quẽ cognoſcere de cauſa principali. no. in. c. i. de foro compe. li. vi.

¶An a pena legis possit appellari. no. Lap. in cle. i. de ſequeſ. tex. de elect. cũ in cunctis. Jo. an. in. c. ꝓterea. circa fi. de ap. glo. in. c. cupientes. § . inſup. ſup v̀. priuatos. de elec. li. vi. adde de app. quia nos. & qõ no. do. Lar. flo. in cle. i. § . ſi quis. de ſequeſtra. in. q. ulti. Archi. iii. q. v. quia ſuſpecti. Spe. ti. de recuſa. § . ulti. v̀ſi. hoc etiã no. adde q̃ licz a pena legis appellari non possit tamẽ a declaratoria dicte pene potest appellari. uide glo. in. c. cupientes. § . q̃ ſi per. xx. de elec. in v̀. priuatos. li. vi.

¶Quid ſi in ſententia cõtinet pena iuris an potest appellari. uide in. l. antepenulti. de v̀bo. ſigni. ff. adde glo. in. c. ſuper his. de accu.

¶An iudex ad quẽ potest inhibere alteri q̃ iudici a quo. Jo. an. in. c. non ſolũ. de appel. li. vi.

¶Appellari potest a ſententia per quã iudex ꝓnunti auit ſe iudicẽ cõpetentẽ. tex. & ibi doc. de reſcrip. dilectus. ꝓmo. Inno. eo. ti. paſtoralis. & c. ſignificante. & c. rodulph9. & c. ſignificauit. adde glo. in auc̃. habita C. ne fi. ꝓ pa. Bar. in. l. ii. ff. de appel. reci.

¶Si conceſſus est epõ ne ab eius ſententiis appellet an poterit appellari a ſententia uicarii ſui. uidet q̃ nõ q2 idem est tribunal de appel. romana. li. vi. & in. c. ñ putamuſ. de conſue. eo. li. Incõtrariũ est v̀itas ꝓ caſũ notabilẽ. in. l. ꝓcipimus. C. de appel. & in. l. a ꝓcõſulibus. eo. ti. quod no. q2 ita cõſultus venetiis reſpõdit. quia felicis recordatõis dñs Eugenius nullas admittebat appellatõnes ab epõ caſtellano. Ego dixi q̃ ab eius uicario ſaltẽ debebãt admitti. & ita poſtea ſeruauit idem ſanctiſſimus dñs noſter Euge. & ex ꝓcal legatis legibus nõ. differentiã inter ius ciuile & canonicũ quia de iure canonico non appellat a uicario ad eum cuius est uicarius. ut in. d. c. romana. & c. nõ putamus. ſecus de iure ciuili ut in dicta. l. ꝓcipimus. & l. a ꝓconſulibus.

¶An fidelis possit appellare ad iudicẽ infidelẽ. no. ii. q. vi. catholicus. in glo.

¶An appellatio & recuſatio ꝓcedant a pari. glo. in c. ii. de conſue. li. vi. in glo. fi. c. ſi contra vnũ. de offi. deleg. li. vi. uide doc. de appel. ſup eo. ii. Pau. in cle. ii. de reli. do. uide. ii. q. vi. ſi quis in quacumq̃.

¶Differentiã inter appellationẽ iudicialẽ & extraiudicialẽ. uide per docto. in. c. cũ nobis olim. de electi. Inno. de maio. & obe. dilecti. doc. de appel. bone.

¶An ꝓcurator appellans debeat exp̃mere quo noie appellat. no. Bar. in. l. i. ff. de no. op. nunc.

¶Que dicat appellatio extraiudicialis. no. Inno. in. c. venerabili. de cenſi. in glo. ſua q̃ro. Jo. an. in. c. cũ inter canonicos. de elec. & in. c. dilectus. de appel. Spe. ti. de ac. & peti. § . ſuper petitõibus. v̀. ly quoq3 uide oio Jo. mo. in. c. concertatõi. de app. li. vi. Jo. an. in. c. pia. de excep. li. vi. in ꝓn.

¶Quis sit effectus appellatõis extraiudicial. not. docto. de appel. bone. i. & in. c. dilecti. de ma. & obe. ubi do. Anto. no. in. c. cordi. de appel. li. vi.

¶Attentata post appellationẽ extraiudicialem non sunt nulla ipso iure. doc. in. c. cum nobis olim. de elec. Inno. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. quod ẽ uerũ q̃n appellatio interponitur ab actu extraiudiciali. de elec. ſi poſtq̃. li. vi. de app. c. i. & ibi Inno. ſecus ſi ab actu iudiciali. per tex. not. de reli. do. cum dilectus. Archi. ii. q. vi. quotiens. & c. appellãte. de appel. dilectus. v̀ſi. ꝓterea. & c. dilecti. de iudi. exhibita. adde de elec. bone. & c. auditis. & c. conſiderauim9. bonus tex. de reli. do. cum dilectus. & ibi doc. per do. Abb. in. c. conſuluit. in fi. & in. c. bone. de appe. no. in. c. nõ ſolum. eo. ti. li. vi.

¶An appellatio extraiudicialis iuſtificet ꝑ exceptionis obiectionẽ & oblatã probationẽ. Inno. q̃ non. de elec. cũ inter canonicos. de appel. interpoſita. de his que fi. a ma. par. ca. c. i. de cenſi. uenerabili.

¶An reus ꝓpellat rataꝫ habere appellationeꝫ ſuo noie ab alio interpoſitã. no. glo. ii. q. vi. non ſolent.

¶Qualiter intelligatur q̃ appellatio extinguat pronunciatum. Archi. ii. q. vi. hoc etiam. glo. eadẽ cau. & q. ſi quis.

¶An adherentes appellato admittant ad appellationẽ ꝓsequendã. no. in. c. ut certa. de elec. li. vi. in glo. ſuper v̀. adherentes. Pau. in clemẽ. conſtitutionem. § . ſane. de electio.

¶An appellans & appellatus possint dimiſſo articulo appellationis impetrare iudicem ſuper negotio principali. uide Jo. an. in. c. i. de appel. li. vi.

¶An appellatio debeat interponi in ſcriptis diſtinguendo inter appellationẽ a diffinitiua & appellatõem ab interlocutoria ſeu a grauamine. tex. & gl. de elec. q̃uis li. vi. & appel. cordi. eo. li. ubi tex. & c. appellatio. eo. ti. & li. ii. q. vi. litigatoribus.

¶Licet appellare a grauamine nonduꝫ facto ſed q̃ poterit in futurum ueriſimiliter fieri. Jo. an. in. c. dilecti. de maio. & obedi.

¶An appellatio a diffinitiua requirit exꝓeſſionem cauſe. uide glo. in. c. q̃uis. de elec. li. vi. & in. c. cordi. de appel. eo. li. in v̀. ſtatuit. glo. de re iudi. q̃ ad cõſultationẽ. & glo. in. c. cum in eccleſia. de appel. & c. cuꝫ cauſam. in glo. fi. eo. ti.

¶Qualiter iuriſdictio iudicis appellatiõis non põt ꝓrogari. uide Bal. x. colla. de pa. ꝓſtan. in v̀b. iudex.

¶An & q̃n appellans possit ab appellatiõe recedere glo. de elec. q̃uis. li. vi. ii. q. vi. ſi quis. per Hoſti. in c. fi. de fal. doc. in. c. ex pte. de reſcrip. aliquid in. c. dilectus. de appel. tex. optimus in cle. conſtitutionem. § . inſuper. de elect. unde Compo. in. c. i. de elec. glo. fi. circa fi. li. vi.

¶Appellatio a ſententiis que non tranſeunt in rem iudicatã tollit preſumptõnẽ ſententie. doc. de elec. bone. Inno. de ꝓba. quoniã contra. glo. de offi. ordi. ad reprimendã. Inno. de ſenten. excõi. ſacro. ubi plene per docto. de effectu talis appellatõnis uide in. c. cum ex litteris. de reſti. in integ.

¶Licet appellans a diffinitiua non teneat exp̃mere cauſam. ſi tamẽ exp̃mat manifeſte friuolã non ualz appellatio. no. Jo. an. in. c. i. de appel. li. vi.

¶Attentata post appellationeꝫ legitimã sunt nulla ipso iure etiã ſi appellatio deſeratur. Inno. de elec. auditis. Jo. an. in. c. licet. de ſen. excõi. li. vi. contrarium

UVA. BHSC. IyR_001

tenet glo. in. c. sepe. de appella. de primo est tex. in. c. super questionũ. in fi. de offi. dele.

¶ An lapso tempe appellatõnis ꝑsequende iudex a quo possit exequi sententiã ꝑte non citata contra quã fuerat pronunciatũ. Jo. de fantu. ii. q. vi. appellatiõe Inno. de appel. ex ratõne glo. fi. & ibi Hosti. in. c. per sonas. de appella.

¶ An & quãdo per actũ gestũ coram iudice a quo uide atur appellans recedere ab appellatione. docto. de offi. dele. gratũ. de testi. cũ venissent. Inno. de rest. spo. olim. glo. & doc. de re iudi qõ ad consultationẽ. no. in c. cũ uenissent. de eo qui mit. in pos. in glo. iii. doc. de reli. do. cũ dilectus. de testi. significauerũt. aliquid de appel. cũ teneamur. & c. sollicitudinẽ. ꝑ Inno. i. c. pastoral. §. ꝓterea. de offi. dele. i. gl. mag. ultra mediũ.

¶ Si ꝓnunciat appellationem esse desertã põt bis a tali sentẽtia appellari. no. in cle. fi. de appella.

¶ Licet cã sit ꝓmissa consulenda de consensu ptium tamẽ a tali sententia sic lata ꝑm consiliũ potest appella ri. Bar. in. l. i. §. quesitũ. ff. de appel. Anto. de but. in. c. intimasti. de appel. Bar. in. l. ex consensu. ff. de appel. & in. l. si conuenerit. ff. de re iudi.

¶ An ũ petat centũ & iudex condemnet in quinqua ginta in aliis absoluit postea condẽnatus appellat pos sit appellatus petere reformationẽ sentẽtie ad totã sũ mã. no. Archi. ii. q. vi. sunt quoꝝ. v. quandoqꝫ.

¶ Casus in quibus de iure non licet appellare. not. docto. in. c. pastoralis. §. preterea. de offi. dele. glo. ô appel. non solũ. li. vi. in. c. romana. §. fin autẽ. eo. ti. & li. glo. ii. q. vi. in summa. glo. in. c. qua fronte. ô ap pel. Spe. ti. de appel. §. in quibus.

¶ An iudex inferior a principe possit ꝓmittere causã appellatõe remota. no. docto. de offi. dele. sup questio nũ. §. i. & §. si uero. glo. & docto. in. c. pastoral. eo. ti.

¶ An iustificata appellatiõe iudex ad quẽ cognoscat de causa ꝓncipali. glo. & Archi. ii. q. vi. §. fi. in fi. no. glo. que incipit hic patet. & ibi Jo. an. de appel. ut de bitus. idem in. c. fi. de iudi.

¶ An appellatõ suspendat sententiã uel effectũ sentẽ tie suspensionis a beneficio. uide no. per glo. de sen. ex cõi. is cui. li. vi. in glo. fi.

¶ An ualeat cõmissio cause appellationis si non fit mẽtio de iudice a quo. Spe. ti. de appe. §. de officõ. vsi. sed pone in cõmissione.

¶ Appellantes mittunt ad iudicem a quo cũ grauamẽ non est repabile ꝑ aliũ iudicẽ. tex. & glo. de ꝓben. dilectus. iii. & in. d. c. significauerũt. de except.

¶ Qui attentat aliquid ꝓtra suã appellationẽ uidet illi renuntiare. no. in. c. ex pte. de rescrip. in glo. ii.

¶ An possit appellari ab iniqua taxatione expensaꝝ Inno. q. sic. de appe. sepe. Idẽ Bar. in. l. ab executo re. ff. de appel. adde Inno. in. c. super eo. q me. causa Bar. in. l. fi. C. qñ ꝓuo. non est neces. Bal. in. l. pro perandũ. §. fin autẽ. & l. sancimus. C. de iudi.

¶ An sit necessaria appellatio ab actu extraiudiciali uide Inno. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. & in. c. cum omnes. de consti. & idẽ in. c. ad aures. de temp. or. & in. c. cum olim. de cau. pos. & proprie. & in. c. cuꝫ olim. de testi. de quo est casus. in. c. concertationi. de appella. li. vi.

¶ An appellans põt omissa appellatione ꝑsequi cãꝫ nullitatis sententie. Lapus in. c. licet. de appel. li. vi. do. anto. de butri. in. c. dilecto. de appel.

¶ An in cã appellatõis requiratꝰ noua litis contest. glo. & docto. in. c. raynaldus. de testa. glo. ii. q. vi. si quis in quacũqꝫ. Spec. ti. de libel. obla. §. nunc dicẽ dũ. in fi. & v. sed nunqd. C. de temp. appel. l. fi. §. illõ Bar. in. l. ab hostibus. §. sed quid simpliciter. ff. ex qui. cau. ma. Li. & Bar. in. l. i. C. ne liceat in vna ea dẽqꝫ cã tertio ꝓuo. no. Bar. in. l. conquerebat. ff. de re iudi. do. Lar. flo. in cle. i. de cã pos. & ꝓpri. q. viii. & in cle. fi. de appel. q. ix. de appel. per tuas. adde gl. ii. q. vi. §. post secundã. que dicit q libellus est necessa rius. & in. c. si quis appellat. ubi glo. tangit quid de citatione.

¶ Si appellat a potestate uel rectore ciuitatis debꝫ appellari ad illuꝫ qui illum instituit uel creauit. no. x. di. quoniam. in glo. adde quod no. Bar. in. l. i. §. si quis. ff. de appella.

¶ Que causa dicat uel non dicat legitima ad iustifi candũ appellationẽ. no. glo. de appel. romana. §. q si li. vi. Spe. ti. de appel. §. in quibus. v. sed quã.

¶ An in appellatione ab interlocutoria debeat expri mi causa in spetie uel sufficiat in genere. uide Inno. in c. innotuit. de arbi. no. in. c. ii. ô no. op. nunc. Jo. an. in. c. super eo. de appella.

¶ An statutio termini ad appellationẽ ꝑsequendaꝫ habeat vim dilatiõis. glo. in. c. cũ appellatõibꝰ. ô ap. li. vi. c. abbate. de re iudi. li. vi. ii. q. vi. appellatore.

¶ Si appellat ab episcopo qui cognoscit de causa ut comes an appellabit ad superiorem iudicẽ ecclesiasticũ uel secularẽ. no. doc. in. c. romana. §. debet. de appe. li. vi. Inno. in. c. solite. de maio. & obe. Bar. in. l. i. §. si quis in appellatione. in ulti. q. ff. de app.

¶ An traditio apostolorꝫ habeat viꝫ dilationis. glo. in. c. cordi. de appel. li. vi. & doct. de appel. dilectus. Jo. an. in. c. cum appellatõibus. eo. ti. li. vi.

¶ Clausula appellatione remota non tollit legitimas appellatõnes. no. de resti. spo. ex conquestione. in gl. pe. de offi. dele. c. pastoralis. §. preterea. de re iudi. in ter ceteras. doc. de appel. pastoralis. & c. ut debitus. glo. ii. q. vi. ad romanam. adde quod no. Bar. in. l. i. §. deniqꝫ. ff. q ui. aut clam.

¶ Si epus delegat causam vni ex canonicis suis au ad uicariũ suũ possit appellari. uide Archi. in. c. ii. de consue. li. vi. qui tenet q sic ꝑ illũ tex. contrariũ videt uerius per. c. si contra vnũ ꝑmo rũso. de offi. dele. li. vi. arguendo de recusatione ad appellationẽ qõ videt procedere. de appel. sup eo. non obstante q idẽ sit tri bunal per. d. c. ii. quia illud non est verꝫ quãdo ordina rius delegat causaꝫ sicut dicim9 in legato qui est ordi narius & delegato sedis apostolice qui est in causa sibi cõmissa maior legato & quocũqꝫ ordinario. de offi. or di. pastoralis. de offi. dele. sane. ad materiã adde no. ꝑ Lau. in cle. ii. de rescrip. ubi ẽt uide ꝑ do. Lar. flo.

¶ An in causa appellatõis super crie debeat notari ꝓcurator fiscal. dic ut no. Bar. in. l. i. in fi. ad turpil.

¶ Qualiter in cã appellatõis fiat condẽnatio expen saꝝ. no. docto. in. c. finẽ. de do. & contu. glo. in regula ignorantia. li. vi. glo. in. c. sacro. de sen. excõi. glo. ii. q. vi. qui se scit. §. pater. adde q appellans frustrato rie debet ꝯdemnari in expensis. ut no. in. d. regula ig̃ rantia. quando sententia lata est ex eisdem actis. ꝑm Bar. in. l. tutores. §. tutor. ff. de admi. tu.

¶ Non excusat quis a ꝓsecutõne appellatõnis licet pestis uigeat in loco iudicis ad quẽ. no. glo. antepe.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ ibi. Jo. an. in. c. dilecti. de donat.

¶ An appellans debet probare se appellasse seruata iuris sollẽnitate. uide Jo. an. in. c. cũ dilect⁹. de elec. ter. in cle. constitutionẽ. §. insup. de elect.

¶ Appellari potest post. x. dies a grauamine interiecto ꝛ successiue. doc. in cle. causaz. de elec. Compos. in. c. dilectus. de rescrip. docto. in. c. ad reprmendaz. de offi. or. Spe. ti. de appel. §. restat. vsi. hoc modo.

¶ Judex ad quẽ etiã prtibus non uocatis potest cogꝰ scere an appellatio sit admittẽda uel non. Jnno. in. c. interposita. de appel. ꝛ in. c. pastoralis. §. ii. in gl. magna. de offi. del. in v. ꝛ debes stare. ubi etiã tractat de quibus hoc casu debet inquirere iudex ad quẽ.

¶ An si quis negat se appellasse audiat postea uolẽs prsequi appellationẽ. Pau. q non in cle. sicut. de ap.

¶ Appellatio non suspendit executionem iuramẽti prius prestiti si seruari potest sine interitu salutis eterne. licet alias sit iniustum. no. Jnno. de maio. ꝛ obe. dilecti. in fine.

¶ A dicto testis nõ appellat. Jo. an. in. c. si celebrat de cle. excõi. minis. Archi. iii. q. vii. sup glo. summe.

¶ An iniuste appellans dicatur iniuriari iudici. Jo. an. in. c. cum appellationibus. de appella. li. vi. doct. in. c. ut debitus. de appel.

¶ Ad quẽ debeat appellari a plato exempto ꝓpter sententiã latã uel aliud grauamẽ illatũ in mẽbro non exempto. uide Jnno. in. c. ex ore. de priuile.

¶ Jmpetrans litteras sup appellatione dicit eã prosequi. ò rescrip. ex pte. Jo. an. eo. ti. dilect⁹. ii. Spe. ti. de rescrip. presenta. §. nũc impetrans. p⁹ princi.

¶ An sufficiat infra terminũ ad prosequẽduz appellationez mittere nuntiũ licet aliter non ꝓsequat. Jo. an. in. c. cũ sup. de re iudi. Jnno. i. c. puenit. ii. de ap.

¶ An de bis uel super bis que ꝓmittunt conscientie iudicis possit appellari. uide glo. de accus. super bis. Jnno. in. c. pastoralis. de rescrip. idẽ in. c. conquest⁹. de feri. glo. in. c. statutũ. §. assessorẽ. de rescrip. li. vi. glo. in. c. i. de iure pa. do. Anto. de but. in. c. i. ò psti.

¶ Quando dubiũ appellatõis consistit in re. potest iudex ad quẽ illã reiicere sicut iniustã absq; partis uocatõne. de dila. littere. de appel. sepe.

¶ Si alicui tollit remediũ appellandi a diffinitiua nõ uidet tolli ab interlocutoria. uide Archi. in. c. ut inq̃ sitionis. de here. li. vi.

¶ Qualiter in appellatione ab interlocutoria requirit expressio cause ꝛ non diffinitiua. no. Jo. mo. in. c. i. de sen. excõi. li. vi.

¶ A grauamine incepto licet non perfecto potest appellari. glo. in v. illa. de appel. non solũ. li. vi.

¶ An appellatio interposita in vniuersitatẽ defẽdat singulares personas. uide Jo. an. in. c. romana. in fi. de sen. excõi. li. vi.

¶ Petens a iudice a quo libellũ appellatoriũ dicẽs se illũ uelle reformare uidetur renuntiare appellatõni nisi aliter appareat aut protestetur. uide tex. ii. q. vi. si quis libellos.

¶ An per susceptionẽ termini corã iudice a quo quis uideat renuntiare appellatõni. no. de offi. dele. gratũ Jnno. de re iudi. q ad consultatõnẽ. de testi. significauerunt. de appel. solicitudinẽ. no. in. c. si a iudice. de appel. li. vi. in glo. super v. tenor.

¶ An appellatio dñi uel superioris prosit subditis uel subiectis. no. Jnno. in. c. dilectus. de appel. Lapus in c. romana. §. fi. de sen. excõi. li. vi.

¶ An uiciet appellatio si appellans non facit induci copiam appellatiõis. Benze. q non in cle. cãz. ò elec.

¶ Condẽnatus qui facit illud qò est consecutiuũ appellatõis licet appareat corã iudice a quo non intelligit renuntiasse appellatõi. fm. Jnno. in. c. pastoralis de offi. dele. bñ facit in ar. l. iii. §. scio. ff. de mino.

¶ An scriptura continens appellationẽ qñ presentatur iudici debeat esse autentica. Pau. in cle. causam. de electi. glo. in. c. i. de appella. li. vi. alia glo. in. c. appellatio. eo. ti. ꝛ li.

¶ Judex ad quẽ non debz inhibere iudici a quo nisi uocatis prtibus ꝛ sũmaria cognitõe prmissa. no. Jnno. de offi. dele. pastoral. §. prterea. in glo. mag. circa fi.

¶ Quando dicat appellatio incõtinenti interposita Lapus in. c. i. de appel. li. vi. Archi. ii. q. vi. litigatoribus. Bar. in. l. i. §. libelli. ff. de appel.

¶ An accusatore intentante duas actões diuersis libellis ad diuersa contra eundẽ si iudex vno contextu prfert sententiã in utraq; a qua est interposita appellatio per nerba singularis numeri possit appellans petere retractationem utriusq; sententie. Jo. an. disputat in mercu. in regu. pluralis. li. vi.

¶ An iudex a quo qui statuit terminũ ad prsequẽdã appellationẽ ꝛ fidẽ faciendã de prsecutione possit exequi sententiã lapso termino si fides sibi facta non fuerit. Fede. de senis consilio suo. xxxiii. glo. de appella. sepe. que incipit ut si lis.

¶ An appellatio facta ad aliũ iudicẽ q̃ ad quẽ debeat appellari ualeat. no. glo. in. c. si is cui. de offi. dele. li. vi. Lapus in. c. romana. de appel. eo. li. ꝛ ibi Jo. an. Archi. ii. q. vi. anterior. v. illo uidelicet.

¶ An apostoli sint dandi apti uel sigillati. no. glo. in cle. ii. de appel. ꝛ ibi Pau.

¶ Quãdo appellat a diffinitiua sufficit dicere uiua uoce appello. Bar. in. l. i. §. libelli. ff. de appel. adde qò no. glo. in v. interlocutor. in. c. i. de appel. li. vi.

¶ An iudex possit reuocare grauamẽ post lapsuz tẽpus tradendor apostolor. uide Jo. an. in. c. ut super de appella. li. vi. ubi etiam uide an post reuocatũ grauamen debeat dare apostolos ꝛc.

¶ An ualeat appellatio alternatiua. Archi. ii. q. vi. §. post datam. glo. de elec. ut quis duas. li. vi. ꝛ in. c. is cui. de offi. dele. eo. li. Spe. ti. de appel. §. nũc tractemus. vsi. sed pone. do. de rota' decisio. xxiiii. aliqui allegant decisio. ccx.

¶ An sit necesse in appellatione exprmere ad quez iudicẽ quis appellet. Oldra. consilio. cclxxxvii. tenz q sic. Bal. contra. in. l. i. §. si quis. ff. de appel. adde q si appellans non exprmit intelligit appellare ad immediatum superiorem quia gradatim est appellandum. no. Archi. ii. q. vi. anteriorũ. Jo. an. in. c. ut debitus in v. superior. de appella.

¶ Delatio iudicis a quo reddit nulla attentata ꝛ añ delationẽ ꝛ post. glo. antepe. in. c. dilectus. de appel.

¶ Post missionẽ nuncii ad iudicẽ ad quem reuocat q̃cq̃d factũ est ꝛ etiã ea grauamia que pcesserũt nuncii missionẽ. Jnno. i. c. ut debit⁹. de ap. i v. nũciũ. cca. fi.

¶ Si appellet ad archiepm ad legatũ ꝛ ad papã. q̃s erit iudex in tali appellatõe. uide Archi. ii. q. vi. anterior. v. illo. Spe. ti. de ap. §. nũc tractem⁹. v. q̃d si.

¶ Si amicus me⁹ appellat noie meo an ualeat mea ratificatio. dic q sic dũmodo infra. x. dies. uide glo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Archi. ii. q. vi. non ſolent. glo. de elec. c. i. li. vi. ⁊ in c. ut circa. in glo. in v. alioqn. eo. ti. ⁊ li. Jo. an. in. d. c. i. de elec. li. vi. facit. l. bñficioꝝ. cū mā. ff. rē ra. ha.

¶ An in termino ſtatuto appellāti ad p̄ſentandum ſe iudici ad quē ꝓpelli poſſit appellās coꝝ ipſo agere Archi. q̄ non. ii. q. vi. appellatione. Spec. ti. de ap. §. nunc breuiter. v̄ſi. item pone prefixus.

¶ An deferens appellatōni poſſit agere de nullitate glo. q̄ ſic in. c. licet. de ſen. exco. li. vi. Bar. in. l. ſi ex p̄ceſſim. ff. de appel. ⁊ in. l. ſi expreſſiz. ff. de re iudic. idem in. l. i. C. qñ ꝓuo. non eſt neceſ. adde an coram iudice appellatōis poſſit agi de nullitate. quod notāt doct. in. c. dilecto. de appella. ⁊ per Abba. in. c. ſepe eo. ti. tex. ⁊ glo. in. c. licet. de ſen. exco. li. vi.

¶ An in cauſa appellatōis pendente noua cauſa poſſint deduci que non fuerunt in appellatione expreſſa. Archi. ii. q. vi. in fi. ſuper glo. pe. ⁊ doc. de appel. cō ſtitutus. adde q̄ in appellatōne ab interlocutoꝛia nō poteſt quis ꝓſequi alias cauſas q̄ expſſas. no Bar. i l. i. ff. de no. ope. nunci. uide in cle. appellanti. de ap. ⁊ quod ibi no.

¶ Judex a quo aſſignans terminū ad proſequendū appellatōnē non dicit cognoſcere de articulo appella tionis. tex. in. c. prouida. de elec. li. vi.

¶ Si a ſententia iudicis ꝓdempnatus in. x. appellet ⁊ iudex ad quē repetit quinq; tantū haberi in illis ſo lis confirmabit ſententiam. fm. Hoſtien. in. c. raynu tius. de teſtamen.

¶ An condēnatus de crimine appellans poſſit inte rim ꝓmoueri. uide. ff. de mu. ⁊ ho. l. reus. §. fi.

¶ An iurans ſtare ſententie iudicis poteſt non ob. iu ramento appellare. no. glo. vi. q. iiii. q̄ ſemel. ⁊ ibi Archi. Lapus in. c. cum dilectus. de arbi.

¶ An recuſans iurare de calūnia audiat appellans. no. Inno. in. c. paſtoralis. de offi. dele. Spe. ti. de ap pel. §. qualiter. v̄ſi. poꝛro.

¶ An iudex a quo poſſit ꝓnunciare appellationē de ſertā lapſo tempe ad ꝓſequendā. uide. Jo. de fantu. ii. q. vi. ſuper glo. fi. adde quod no. Inno. ⁊ Hoſti. de appel. conſtitutus. Idē in. c. paſtoralis. §. preterea. ō offi. dele. in glo. que incipit. ut ſimul. de appell. ſepe. Spe. ti. de appel. §. nunc oſtendendū. v. xxxiii. gl. ii. q. vi. ad romanā. ō appel. ſolicitudinē. in glo. ſed que rit in. c. ut debitus. de appel. in glo. colligit. Jo. an. in. c. ſi a iudice. de appel. li. vi.

¶ An appellans poſſit expreſſe renuntiare appellati oni interpoſite. Hoſti. de cri. fal. c. fi. Jo. an. de app. interpoſita. Archi. ii. q. vi. ſi quis libellos. dic. q̄ nō poteſt in ꝓiudiciū appellari. no. Inno. in. c. ex pte. de appel. ⁊ do. Bal. in. l. poſtq̄ liti. C. de pac.

¶ Quando non pōt haberi iudex ſupioꝛ ad quez ſit appellandū. uide Bar. in. l. i. §. ſi quis. ff. de appell.

¶ An iudex a quo poſſit cognoſcere ſi cā appellatōis ſit legitima uel non. glo. ii. q. vi. ad romanā. facit de appel. ſolicitudinē. in glo. ſed querit. c. ut debitus. ō appel. in glo. colligitur.

¶ Si iudex eccleſiaſticus ⁊ ſecularis ſimul ꝓnūciāt appellabit ad eccleſiaſticū. Bar. i. l. i. §. ſi q̄ſ. ff. ō ap.

¶ An ſit neceſſe q̄ appellans impeditus in p̄no fata li faciat ſibi illud aſſignari in ſecundo. uide text. in. c. ex rone. de appe. ⁊. c. ſignificāte. Jo. an. in addi. ſpe. ti. de appel. ſup Rica. ⁊ in. c. conſtitutus. de appella. adde no. in auc. ei qui. de temp. appel.

¶ An appellatio ꝓzehendat acceſſoꝛia illi negocio ſup quo interponit. de appel. dilectus. v. preterea.

¶ An remiſſio fiat ad iudicē a quo non iuſtificata ap pellatione. no. de reſti. dilecto. Jtē fit ut ipſe emēdet q̄ male fecit ñ ut ō cā ꝓgnoſcat. no. gl. ii. q. i. c. notū.

¶ An plus opetur appellatio q̄ ꝓteſtatio. no. glo. in. c. cū. M. de conſti. Jnno. de maio. ⁊ obe. dilecti.

¶ Cuius ſumptibus ſunt tradendi apoſtoli. not. in cle. q̄uis. de appel. in v. oblatos.

¶ An appellatio ſit actus iudiciarius. Bar. in. l. ſi expreſſim. in. iiii. col. ff. de appella. ⁊ in. l. creditoꝛ. in p̄in. eo. titulo.

¶ Appellatōne pendente non debet fieri executō ſen tentie. no. in. c. uenientes. de iureiur. in glo. fi. Jnno. de offi. dele. querenti.

¶ Quot ſunt requiſita ad iuſtificationē appellatōis ab interlocutoꝛia. Archi. ii. q. vi. non ita.

¶ In libello appellatoꝛio poteſt peti coꝝ iudice a q° reuocari attentatū. Jnno. de excep. dilecte.

¶ An iudex qui ſucceſſit reo contra quē ꝓnuntiauit poteſt ꝓſequi appellatōnē p illū interpoſitā. Spe. ti. de ſen. §. qm̄. v. quid ſi ꝓcuratoꝛ. adde glo. in. l. i. ff. de excep. rei iudi. faciat. l. fi. ff. de inoffi. teſta.

¶ An renuntians tacite appellatōi interpoſite infra decē dies poſſit iterato appellare ante lapſum illoruꝫ decem dierum. uide Jnno. ⁊ Hoſt. de appel. ſollicitu dinē. glo. ii. q. vi. §. ſi uero.

¶ Renuntians appellatōi a grauamine non pōt iteꝝ ab eodē grauamine appellare. licet bene a diuerſo gl. ⁊ Archi. ii. q. vi. ſed his. §. uerum.

¶ An a ſententia auditoꝛis camere poſſit appellari. no. glo. in cle. i. de ſequeſt. Pau. in clemen. auditoꝛ. de reſcriptis.

¶ An ab archiepo ad conſiliuꝫ ꝓuinciale appellari poſſit ⁊ econtra. uide. xvii. di. multis. glo. in. c. a col latione. de appel. li. vi.

¶ Appellatio non ſeſpendit executionē ſententie ex cōicationis. dictū eſt Jnno. in. c. ab excōicato. de re ſcrip. ⁊ in. c. paſtoralis. de appell. ⁊ in. c. qua fronte. eo. ti. ⁊ in. c. ſacro. de ſen. excōi. contrariū uidet in. c. i. de his que ui metuſue. cā li. vi. adde. xi. q. iii. §. ne mo contemnat. ⁊ aduerte quia licet a ſententia excōi catōnis non appellet poteſt tñ appellari a ſententia q̄ declarat quē incidiſſe in excōicationē. per no. in. cle. i. §. ſi quis. de ſequeſt. per Benze. ⁊ ibi per do. Lar. flo. q. ulti. quod bene no. quia allegaui in conſilio. Baſi lienſi. ⁊ fecit mihi honoꝛem.

¶ An ſi appellatio ab interlocutoꝛia ſit manifeſte fru ſtratoꝛia poſſim poſtea appellare iteꝝ a diffinitiua. gl. in. cle. conſtitutionē. §. inſuper. de elec. facit incontra riū. glo. in cle. fi. in v. emptoꝛia. de appel. Jo. an. in c. decem. de appel. Archi. ii. q. vi. ſunt quoꝝ.

¶ Non uiciat appellatio licet apoſtoli non petantur eodē contextu quo interponit appellatō. glo. in v. ap pellare. in cle. i. de appel. ⁊ ibi Pau. Benze. in cle. ii. eo. ti. in glo. in v. contextu. Archi. ii. q. vi. anterioꝝ. v. ſi quis ipſius. tex. ⁊ glo. ii. q. vi. biduū. v. bo dies. Bar. in. l. i. §. libelli. ff. de appella.

¶ Judex a quo non poteſt exequi ſententiā niſi p̄mo citet appellantē ſi appellatus dicit exequendam quia appellans non eſt infra tempus ꝓſecutuſ. Lau. i cle. ſicut appellationem. de appella. Jo. an. de appell. ex ratione. ⁊ c. perſonas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In appellatione a diffinitiua nil operatur delatio uel non delatio iudicis. Specu. ti. de appell. §. qualiter. vſi. porro.

¶ An ſi in inſtrumẽto continet iudicez recepiſſe appellationẽ per hoc uideatur illi detuliſſe. Spec. ti. de appel. §. nunc dicamus. v. ſi.

¶ An appellans debeat dimittere iudici libellum in quo continet appellatio. glo. q̃ ſic. ii. q. vi. biduuz. v. dies opti. tex. in. l. eos. §. ſi uero. C. de appel. ⁊ i. c. appellatio. de appel. li. vi.

¶ Admittit appellatõ interpoſita ꝓpter ꝓiudiciũ quod de facto poſſit aſſignari licz quo ad iuris effectũ non ꝓiudicaret. no. glo. de maio. ⁊ obe. dilecti. ⁊ ibi no. per docto.

¶ Judex a quo non poteſt ꝓrogare terminũ quẽ aſſignauit ad appellationẽ ꝓſequendaz. no. in. c. ſepe. de appel. in glo. in v. peremptorii.

¶ Si quis bis appellat ab una ſententia primo uiua uoce ſecundo in ſcriptis quam debeat proſequi. no. Bar. in. l. cum ꝓcuratoz. §. ſi dñs. ff. de no. op. nũc. Bal. x. col. quo tempo. mile. inueſti. c. i.

¶ Propter ſuũ ꝓiudiciũ poteſt quis appellare a ſẽtentia inter alios lata. Bar. in. l. a ſententia. §. idem reſcripſit. ff. de appella. Lapus in cle. cauſã. de elec. adde quod dicam infra.

¶ An a precepto prioriſ ciuitatis poſſit ad poteſtatẽ ciuitatis appellari. uide Bar. in. l. i. §. ſolent. ff. qñ appel. ſit. in ciuitate peruſii ubi ego fui gubernatoz ꝓ ſanctiſſimo dño noſtro Nicolao papa quinto a priorib⁹ appellabat ad me ⁊ non ad poteſtatẽ.

¶ An ab iniquitate legis uel ſtatuti poſſit appellari uide Bar. in. l. ſi res. in ꝑma col. ff. de appel. reci.

¶ Si in ciuitate non eſt iudex appellatõnis poteſt a poteſtate ciuitatis appellari ad porez ciuitatis Bar. in. l. ii. §. ſi quis in appellatiõe. ff. de appel. ⁊ in. l. ii. ff. de annu. lega.

¶ Que dicat fruſtratoria appellatio. uide glo. ĩ cle. ſi ante. de do. ⁊ contu. Jo. an. de iudi. qualiter. adde Li. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. Bar. in. l. fi. ff. de re iudi. Jo. an. in regula iuris ignorãtia. li. vi. in mercuri. de appel. cum appellationibus friuolis. li. vi. ii. q. vi. ad romanã. in glo.

¶ Puniendus eſt iudex qui recipit friuolas appellationes. glo. ii. q. vi. v. ſi quis etiã auſus.

¶ Si appellat in caſu a iure prohibito non ualet delegatio cauſe nec ualet proceſſus. Jo. an. de conſue. c. fina. li. vi.

¶ An appellans ꝑmo ab interlocutoria deinde a diffinitiua uideat per ſcõam recedere a ꝑma. no. Jnno. de appella. bone. ⁊ c. dilecto. uide docto. in cle. i. §. ſimiliter. de re iudi.

¶ An cauſa appellatõis poſſit delegari. glo. in. c. ſuper queſtionũ. §. intentionis. ⁊ ibi doct. de offi. dele. Bar. in. l. i. §. i. ff. qñ ⁊ a quo appel. ſit. doct. in auc. ad hec. C. de iudic. habet conſuetudo q̃ tales cauſe delegantur per curiam.

¶ An ualeat hec appellatio appello ad iudicẽ ꝓpetẽtẽ. no. glo. in. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ in. l. qui rome. §. ſeya. ff. de v. obli. Jo. an. in. c. ſi is cui. de offi. dele. li. vi. ⁊ in regla in alternatiuis. eo. li. Bar. in. l. i. §. ſi quis in appellatõe. ff. de appella.

¶ An appellans ab epiſcopo ad iudicẽ maiorẽ alio ñ exꝑſſo intelligat appellare ad papã uel ad archiepm. Spe. in ti. de app. §. nũc tractem⁹. vſi. quid ſi appellans. ꝓcor. qð dixi ſupza uidelicet q̃ in dubio intellig̃ appellare ad immediatum ſuperiorem.

¶ An exiſtens in carcere appellans remittendus ſit ad iudicẽ ad quẽ uel retinend⁹ quouſq̃ iudex ad quẽ ꝓnuntiauerit. Bal. in. l. minime. C. de appel. Li. in l. eos. §. ne temere. eo. ti. uide no. in. l. ſi cui. §. fi. ff. de appell. ⁊ in. l. i. C. ubi de cri. agi opor. ⁊ in. l. i. ff. qñ appel. ſit. Jnno. in. c. ut fame. de ſen. excõi. adde quod no. dñs Lar. flo. in cle. i. de cauſa poſ. ⁊ prope. in. ii. q. per legiſtas. in. l. eos. §. ſuper his. ⁊ in. l. minime. C. de appella.

¶ An tempus. x. dier̃ datuz ad appellandũ ſit utile uel continuũ. no. glo. ii. q. vi. anterioz. ubi concludit q̃ eſt utile quo ad initiũ. ſed cõtinuũ quo ad ꝓgreſſuz ff. quãdo appel. ſit. l. i. §. biduũ. ⁊ ibi no. adde de ap. concertationi. li. vi. in auc. de colla. §. ad hec. colla. iiii. glo. in cle. i. de dolo ⁊ contu. glo. in. c. cupientes. §. q̃ ſi per. xx. de elec. li. vi.

¶ Quando incipiat currere tempus datum ad appellãdũ a ſentẽtia que lata eſt ſub conditõe. no. in. d. §. biduũ. de quo etiã. ii. q. vi. §. biduũ. in glo.

¶ Quot requirunt ut ualeat appellatio. dic. x. de q̃ b⁹ no. i. c. cozdi. de ap. li. vi. ii. q. vi. ñ ita. ubi Archi.

¶ Quid ſint apoſtoli qui petunt per appellantem ⁊ quot eor ſpecies. no. in. c. i. de appel. li. vi. l. i. ff. de libel. dimiſſo. no. in cle. ii. de appella. Spec. quarta pte. ti. de appella. §. ſequitur.

¶ An a ſententia regis lata in regno ſuo poſſit appellari. dic q̃ non ſicut nec a ſentẽtia Jmpatoris. Bal. i ꝓhemio. ff. Spe. in ti. de appel. §. uidendũ reſtat. v. a quibus. circa ſi. ubi dicit q̃ a ſententia regis francie nõ appellat. ꝓtrariũ tz Alb. C. de ap. ſup Rica.

¶ An a ſentẽtia arbitri poteſt appellari. no. Bal. in l. i. C. de arbi. Alnge. in. l. ſi ſeruus pluriũ. §. ſi. ff. de le. i. Bar. in. l. ſi ſocietatẽ. §. arbitroz. ff. pro ſocio. no. ii. q. vi. a iudicibus. in glo. pe. per doc. in. c. quintauallis. de iureiurã. do. Anto. de bu. in. c. dilecti. de arbi. adde Spe. ti. de appel. §. ii. v. xvi.

¶ An ſufficiat iudicẽ appellationis ꝓnuntiare bene appellatum. no. glo. in. l. offidius. ff. de lega. iii. no. in l. eos. C. de appella.

¶ An a ſentẽtia miſſionis in poſſeſſionẽ poſſit appellari. notãt moderniores in. c. cũ ad ſedẽ. de reſti. ſpo.

¶ An appellet a ſentẽtia lata in poſſeſſorio. no. in. l. i. C. ſi de momen. poſ. Bar. in. l. ii. ff. de appel. reci. glo. docto. in. d. c. cũ ad ſedẽ. glo. ii. q. vi. ſunt quor. v. de poſſeſſione. ⁊ cõiter tenet q̃ ſic de iure canonico plene ꝓ do. Lar. flo. in cle. i. de ſequeſtra.

¶ Oñ ⁊ qualiter per actus geſtos corã iudice a quo quis uideat renuntiare appellatõi. no. in. c. gratũ. de offi. dele. de appel. ſolicitudinẽ. de eo qui mit. in poſ. cũ ueniſſent. ubi eſt glo. notabi. ⁊ ibi. ꝓ do. Anto. de butri. ⁊ alios moder. adde q̃ per actũ geſtum corã iudice a quo dolo ipſius iudicis non inducit appellatõis renunciatio. tex. eſt ꝑm vnã lec. de reli. do. cuz dilectus. adde alias limitatones. de reſti. ſpo. olim. ⁊ õre iudi. q̃ ad conſultationem.

¶ An non iuſtificata appellatõe iudex ad quẽ poſſit agnoſcere de expenſis factis tã in cauſa appellatõnis q̃ in cauſa ꝓncipali. caſus uidet q̃ ſic in. c. cũ ueniſſet de eo qui mitti. in poſſ. de appella. reprehenſibilis. ⁊ c. nicolao. ⁊ ibi no.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An a grauamine de futuro possit appellari. uide Jnno. de testi. significauerunt. de appel. consuluit. ii. ⁊ c. ex pte. ⁊ c. super eo. no. de appel. cozdi. li. vi. ⁊ i l. ante sententie tempus. C. quoz appel. nō reci. uide glo. ⁊ doc. in cle. sicut. de appel. ubi bona glo.

¶An si iudex a quo efficit iudex ad quē uel illius iu risdictōis possit de iusticia uł iniusticia sue sentētie co gnoscere. glo. ⁊ doc. in. c. querelā. de elec. glo. in. l. filius. §. fi. ff. de inoffi. testa. glo. ⁊ Bal. in. l. eos. C. de appel. docto. in. c. i. de re iudi. glo. iii. q. vii. q̄uis. ff. de iurisdic. om. iudi. l. pretoz. Specu. ti. de appella. §. nunc tractemus. in fi.

¶An ei qui condemnatus est ex pluribus crimibus si a quibusdam appellat possit nihilomin⁹ de aliis pena imponi. habet. ii. q. vi. si quis ex pluribus.

¶An a iudice dato de consensu ptiū pōt appellari. gl. q̄ sic. ii. q. vi. a iudicib⁹. ⁊. ff. de ap. l. ex consensu.

¶An a sentētia uicarii potest appellari ad epz. tex. est q̄ non adeo q̄ non ualet cōtraria cōsuetudo. de cō sue. c. ii. li. vi. quod intellige de uicario pricipali. sec⁹ in foraneo. no. glo. in cle. ii. de rescrip. ⁊ in. c. romana de appella. li. vi.

¶An a uicario foraneo potest appellari ad uicariuz pricipalē. do. Lar. flo. tz q̄ sic. in. d. cle. ii. in. xxiiii. q. adde qō no. Bar. in. l. ꝑcipim⁹. C. de appel.

¶An ad ualiditatē appellatiōis a grauamine suffici at q̄ iudex a quo grauet re licet non animo dic q̄ sic. de offi. deleg. significantibus. de except. dilecte. ⁊. c. significauerunt.

¶An ualeat statutū uel consuetudo q̄ ab interlocutoriis non liceat appellare. uel q̄ non possit ab eis appellari nisi ꝑut iusciuile disponit. Jo. an. late in. c. fi. de appel. li. vi. docto. de iureiurā. uenientes. Bar. in l. ii. ff. a qui appel. non licet. ⁊ in. l. fi. ff. de aqua plu. arcen. Jo. an. in addi. Spec. ti. de appel. §. nunc tractemus. iuxta pricī. in addi. magna. Bal. in. l. i. §. quibus. C. de no. co. compo.

¶An ⁊ qñ ptes possunt renunciare potestati appellandi. tex. ⁊ ibi no. in. l. fi. in fine. C. de temp. appel. doc. in. c. pastoralis. de appe. Jnno. de arbi. innotuit glo. de deci. ex multiplici. de arbi. dilectus. in glo. fi. Jo. an. in. fi. de appel. li. vi. Specu. ti. de appel. §. in quibus. vꝰ. quid si conuenit. ⁊. §. fi. in fi. dñi de ro. conclusione. cclxxxi. adde de appella. directe. ii. q. vi. §. si uero is qui.

¶An in arbitris electis ꝑm dispositionē iuris cōis uel municipalis possit appellari. no. Bar. in. l. i. C. de no. codi. compo. ⁊ in. l. fi. C. de arbi. ⁊ in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi. do. Anto. de bu. ⁊ moder. in c. quintauallis. de iureiur. in. xxv. differētia inter arbitrum ⁊ arbitratorem. ⁊ idem do. Anto. in. c. cum dilecti. de arbitris.

¶An causa appellatōnis ⁊ pricipalis censeat eadē cā. no. ii. q. vi. p⁹ secundā. ⁊. c. si epus. vi. q. iiii. osi⁹.

¶An iudex a quo possit abbreuiare tempus iuris ad ꝑsequendū appellationē. dic q̄ sic ex cā. de re iud. q̄ ad consultationē. de appel. cū sit romana. ubi habetur q̄ tempus ad ꝑsequenduz est annus ⁊ subsistente legitimo impedimēto est bienniū. quod vꝰ sit illō impedimentū. no. in. c. ex rōne. de appel. glo. in cle. sicut eo. ti. Spe. ti. de appel. §. nunc breuiter.

¶An ab eo qui petit decimas possit appellari uidet q̄ nō. de deci. tua. i fi. gl. ii. q. vi. nulli. sup vꝰ. tributū.

¶An ad ualiditatē appellationis sit necesse eā intia re appellato. ⁊ si sic an talis intimatio haberet locum quando iudex defert appellationi. no. glo. in clemē. i. ⁊ ibi docto. de appella.

¶Que sit pena iudicis non dantis apostolos. no. in l. quonā. C. de appel. ⁊ in cle. q̄uis. §. fi. de appell. ubi uide quādo dicatur iudex non dare. uide. c. ab eo de appella. li. vi.

¶Qñ petant reuocari attentata post appellationez interpositam. no. Jnno. ⁊ docto. de appella. dilecto. Jnno. de appella. consuluit. ii.

¶An ⁊ qñ exceptio peremptoria non opposita in causa principali possit opponi in cā appellatōis. no. in. l. per hanc. C. de tempo. appel. ⁊ in cle. de testibus. de testi. no. de re iudi. inter monasterium. in glo. fi. ⁊ ibi Hosti. do. Anto. de butri. ⁊ ibi moder. in. c. ad audiētiam. de rescript.

¶An remotio appellatiōis in rescripto tollat appellationē que interponit a manifesto grauamine. dic q̄ non. glo. est notabi. quā tene menti. in. c. ex conquesti one. de testi. spo. ꝑ quo allego tex. in. c. inter ceteras. de re iudi. adde no. in. c. pastoralis. de appella.

¶Quis debeat ꝓbare in cā appellatōis an appellās sententiā iniustā an is qui obtinuit sententiā iustā. gl. de renunc. in presentia. ubi etiā doct. de ꝓba. quoniā contra. l. bi qui ad ciuilia. C. de appe. ubi gl. ⁊ Bar. adde quod dicam infra.

¶Si in actis apparet appellationē interpositaz an presumat q̄ infra. x. dies sit interposita. Jo. an. in. c. romana. de appel. li. vi. Spec. ti. de appel. §. de officio. vꝰi. penul. Compos. de elec. cū dilectus. in fine. q̄ dicit q̄ non ꝑ quo uide bonū tex. in. c. significauerūt de testi. faciūt nō. ꝑ Bar. in. l. sciendū. ff. de vb. obli.

¶Qualiter iudex a quo qui non detulit appellatōi rescribere debeat iudici ad quem. no. ff. de app. reci. l. sciendum. glo. vi. q. iiii. osius.

¶An notozius criminosus audiat appellans a sentētia lata super illo crimine dic q̄ non. ut. C. quo. ap. non reci. l. ii. de appella. cū sit romana. in fi. ⁊. c. puenit. ii. q. vi. §. nullus. ⁊. §. sunt quoz.

¶An officialis damnatus a suo iudice in officio possit appellare. no. ii. q. vi. §. nulli. ubi uidetur tex. cuz glo. q̄ non.

¶Infra quantū tēpus debeat appellans petere apostolos ⁊ quando illud tempus incipit currere. no. in l. i. ff. de libel. dimis. in. c. ab eo. de appella. li. vi. uide in cle. ii. de appel. ubi habet q̄ infra. xxx. dies. a tēpe appellationis interposite ꝑz doc. licet glo. ibi dicat aliter. adde do. de ro. conclone. xxxii. qui limitant ꝑdicta esse uera qñ appellatio est facta in presētia iudicis alias currūt a tempe intimatōis facte iudici a quo interposita est appellatio quod est notandū.

¶An deferens appellationē dicat uerus contumax ita q̄ non audiat. no. de appel. personas. in. c. directe adde quod dixi supza. ⁊ quod not. docto. in. c. reprehensibilis. de appella.

¶An aliquo casu iudex a quo p⁹ interpositā appellatōnez habeat iurisdictōnez. no. de ap. cū reneamur.

¶Aliquos casus ponūt doct. in cle. i. de sequest. alios ponit Spe. ti. de appel. §. pe. in ꝑn. glo. ⁊ Jnno. in. c. ii. de ma. contrac. contra interdic. eccl. uide tex. de appel. constitutus. no. in. c. non solū. eo. ti. li. vi. in glo. super vꝰ. quicquid.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An excõicatus appellans poteſt a iudice a quo petere abſolutionẽ renũciando appellatiõi. no. Inno. in c. queſtioni. de appella. ⁊ ibi docto. ⁊ in. c. qua fronte ⁊ in. c. ſollicitudinem. eo. ti.

¶ An ſententia confirmata per iudicẽ appellatõis debeat executioni mandari per ipſum uel ꝑ iudicez a quo glo. ⁊ docto. plene de offi. delega. paſtoralis. §. preterea. ỏ appel. cũ in eccleſia. ubi etiã glo. Lar. flo. in cle. i. de re iudi. in duabus ultimis queſtionib⁹.

¶ An collatio beneficii facta alicui ꝑ ordinariuz poſt appellationẽ interpoſitã per capitulũ ne illi conferat̃ bñficiũ quia homicida uel alias incapax. ⁊ an oblata ꝓbatione ueniat reuocãda collatio. ⁊ an interim illi tanq̃ canonico pendente appellatione ſit reſpondẽdũ no. Inno. ⁊ docto. in. c. cum inter canonicos. de elec. ⁊ in. c. conſtitutus. de appella.

¶ An citatio ad locũ non tutũ prebeat iuſtã cauſam appellandi. no. Inno. de appel. interpoſita. uide tex. in. c. ex parte. de appel. quẽ tex. habui in punctis pa due tempe examinis mei ⁊ ſimul cũ illo habui in iure ciuili. l. ancille. C. de fur. ⁊ ſic vno die in vtroq; iure fui examinatus ⁊ licenciatus. ⁊ uide ad materiaz. iii. q. ix. hortamur. xxxiii. q. ii. fine.

¶ Quẽ terminũ aſſignare poſſit iudex a quo eſt appellatũ ad iter arripiendũ. ⁊ ad ſe preſentandũ iudici ad quẽ. no. glo. in cle. i. de appel. ⁊ ibi ꝑ do. Lar. flo. q. xxix. non aũt aſſignat̃ terminus ad ꝓſequenduz ſeu finiendũ. de appel. ex inſinuatõne. fallit in papa. tex. ẽ iũcta glo. ſingulari in. c. cũ olim. de do. ⁊ ꝓtu.

¶ An iudex a quo teneat̃ dare appellanti copiã delationis. dic q̃ ſic. de appel. intimaſti. adde no. ꝑ doct. in cle. ii. §. i. de appella.

¶ An iudex qui detulit appellationi poſſit delatõez reuocare. no. docto. de appella. conſtitutus. Jo. an. in. c. cum appellatiõibus. de appella. li. vi. ⁊ in. c. me minimus. de accuſa.

¶ Appellatõi a diffinitiua iudex debet deferre ſecuſ ab interlocutoria quia in illa exp̃mitur cã de quo in c. cum appellatiõibus. ⁊ in. c. non ſolũ. de appella. li. vi. de iureiuran. uenientes. no. do. Lar. flor. in cle. i. de dolo ⁊ contu.

¶ An ſola delatio iudicis a quo deuoluat totũ negociũ ⁊ omnẽ iuriſdictionẽ ad ſupiozem. no. in. d. c. cuz appellatõibus. do. Lar. flo. in. d. cle. i. q. v. ubi plene Specu. ti. de appel. §. qualiter. v̀ſi. pozro. in fi. ⁊ v̀ſi. quod autem dixi.

¶ An poſſint in vna eadẽq; cauſa ſimł plures appellare. no. doc. in. c. bone. de appell.

¶ An iudex a quo aſſignando terminũ appellanti uideatur deferre appellatõni dixi ſupza. adde no. ꝑ do. Lar. flo. in cle. i. de dolo. q. iii.

¶ An confeſſus audiatur appellans. no. glo. ⁊ doct. de appel. cũ ſpetiali. §. pozro. glo. ⁊ Bar. in. l. ii. C. quoz appel. non reci. ⁊ in. l. creditoz. §. iuſſus. ff. de appel. glo. ii. q. vi. ſunt quoz. de appe. romana. li. vi. glo. ii. q. vi. quicũq;. Specu. ti. de appel. §. in q̃bus. ⁊ in ti. de ꝓceſ. §. poſtremo. plene ꝑ do. Anto. de bu. ⁊ moder. in. c. ueſtra. de coha. cle. ⁊ multi. adde quod no. Bar. in. l. conſtitutõnes. ff. de appel.

¶ Si factũ eſt ſtatutũ in preiudiciũ ſingularis ꝑſone an debeat appellare uel ſufficiat ſola ꝓtradictio. doct. de conſti. cũ omnes. ubi concludit̃ q̃ ſola cõtradictio ſufficiat abſq; appellatione.

¶ Si appellatũ eſt a grauamine ⁊ iudex non detulit appellationi non ualet appellatio niſi etiã appellaret̃ a reiectione uel a non delatõe appellatõnis. quod dic ut no. in cle. i. de dolo ⁊ contu. ubi docto. ⁊ maxime do. Lar. flo. in. iiii. q.

¶ Quotiens licet ab vna eadẽq; ſententia appellare dic q̃ bis. C. ne lice. in vna eadẽq; cã tertio ꝓuo. de appel. ſua nobis. quod intelligo ab eadẽ ꝑſona. Spe. ti. de appel. §. quotiens. in ꝓnci.

¶ An ab epo habente iuriſdictõem tpalem a ꝓncipe ſeculari uel bona tempalia ſit pretextu talis iuriſdictionis uel bonoz tempaliũ appellandũ ad ipſuz ꝓncipẽ uel ad ſupiozẽ eccleſiaſticũ. no. glo. de maio. ⁊ obe. ſolite. Inno. ⁊ docto. de iudi. cereq;. de appel. romana. §. debet. li. vi. ⁊ qỏ ibi no. glo. in. c. ii. de dclict. puetenet q̃ non ad regem ſed ad papã eſt appellandũ. ego dũ fui legatus in regno francie tempoze ſanctiſſimi dñi Eugenii pape quarti uidi ſeruare contrariũ ⁊ ſepius damnaui illam opinionem.

¶ An auditoz datus ad cognoſcendũ de appellatiõe poſſit de deſertõne cognoſcere. no. doc. de appel. ſepe do. de ro. concluſione. cxlviii.

¶ An ꝓcuratoz teneat̃ appellare a ſententia contra ſe lata ꝓcuratorio nomie ⁊ appellatõnẽ ꝓſequi. doc. ⁊ glo. de ꝓcu. non iniuſte. C. eo. l. inuitus. ubi glo. ⁊ doct. Archi. de teſti. romana. li. vi.

¶ An ualeat appellatio interpoſita ante iudiciũ ceptũ ⁊ an preſumat̃ fraudulenter interpoſita. no. ỏ alie. iudi. mu. cauſa fac. in. c. i.

¶ In cauſa appellatõis neceſſaria eſt citatio peremptoria. dictũ ẽ Inno. in. c. eccłia ſancte marie. de ꝓſti.

¶ An iudex appellatõis teneat̃ ſequi conſuetudinez fozi iudicij cauſe principalis uel ptiũ uel ꝓpzii. Inno. ⁊ docto. de conſuetu. ſuper Rica. de teſta. raynuci⁹. ubi per Inno. ⁊ alios.

¶ An a delatione iuramẽti poſſit appellari. Bar. in l. in actõnibus. ff. de in litẽ iurã. ⁊ in. l. intra utile. ff. de mino. Inno. qỏ me. cauſa. c. fi.

¶ An appellans a diffinitiua uideat̃ tacite dicere ſententiã eſſe ualidã. no. in. l. iii. §. falſus. ff. rem ra. ba. ⁊ in. c. i. de re iudi. ⁊ in cle. i. de do. ⁊ cõtu. no. Bar. in. l. i. C. qñ pzouo. non eſt neceſ.

¶ Que ſit forma ſentẽtie in cauſa appellatõis. no. in l. eos. C. de appel. ⁊ in. c. raynaldus. de teſta. ⁊ ỏ fi. inſtru. cũ Joannes. Spe. in ti. de ꝓba. §. ut autẽ. v̀. in iudice. ⁊ in ti. de ap. §. de officio. ⁊ ibi ꝑ Jo. an.

¶ An a ſubdelegato ſit appellandũ ad primũ delegãtem uel ad delegatuz. no. in. l. i. ff. quis ⁊ a quo. ⁊ de offi. dele. ſup queſtionũ. §. pozro. ii. q. vi. in glo. ſumme. ⁊ eſt concluſio q̃ ad primũ deleganté ſi delegatus in totũ ſubdelegauit. ſecus ſi ſibi aliquid reſeruauit. dic ut ibi ⁊ in. l. i. C. qui ꝑ ſua iuriſ.

¶ Quid opetur delatio iudicis facte appellatõni friuole uel nulle. habeẽ in. c. ex litteris. de ma. contrac. cõtra interdic. ec. ⁊ in. c. cozdi. de appel. li. vi. ⁊ in. c. de ꝓze. ꝑ do. Lar. de ap. ii. q. vi. ad romanã. in glo.

¶ An a ſeculari iudice poſſit aliq⁹ caſu appellari ad eccleſiaſticũ. no. de iudi. nouit. de appe. ſi duobus. ii. q. vi. omnis oppreſſus. in glo.

¶ An ſicut ad papam poteſt appellari omiſſo medio de ap. dilecti. ii. q. vi. quiſquis ueſtrũ. ita ad legatum glo. tenet q̃ ſic in prealle. c. ſi quis. uide quod dicam infra ſub dictione legatus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An appellans poteſt cogi ad preſtandū cautiones de proſequenda appellatōne. dic ꝙ non. ii. q. vi. appellantes. ⁊ eſt pallea. ⁊. c. ad rationū. in tex. ⁊ glo. ⁊. c. arguta. ⁊. C. de appel. l. eos. in quibus uideꝫ concludi ꝙ non. in cā ciuili. in crimine vō eſt cuſtodiendus ſi eſt ſuſpectus nec poſſit preſtare fideiuſſores.

¶An littere impetrate p appellantes ſint cōmunes etiā appellato. dic ꝙ ſic. de appel. ſepe. ⁊. c. oblate. et c. nicolao. ⁊. c. interpoſita. ⁊ quod no. Inno. i. c. cor di. eo. ti. li. vi. in glo. ⁊ p doc. in cle. i. de cā poſ.

¶An ſubmittens ſe proiectioni ſedis apoſtolice habeat pro appellante. no. de appel. ad audientiam.

¶An appellatio poteſt interponi die feriata. dic ꝙ ſic. caſus eſt in. l. i. C. de fer. no. glo. in. c. fi. de fer.

¶An a ſententia abſolutoria ab obſeruatōne iudicii poſſit appellari. clarum eſt ꝙ ſic. de quo uide in. l. tria. ff. de accuſati.

¶Que ſit forma appellatōis interponende a tertio ratione ſui intereſſe. habeꝫ. ff. de appel. l. a ſententia. Spe. ti. de teſte. §. ſatis. vſi. q̄d ſi a ſententia. Inno. in. c. cū ſuper. de re iudi. Bar. in. l. ſi pluſorio. ff. de appel. adde ꝙ licet cauſa ꝓmittaꝫ appellatōe remota tñ audiꝫ tertius appellans p ſuo intereſſe. dictum eſt Bar. in. l. i. §. interdū. ff. a qui. appel. non licet. caſꝰ eſt in. c. ſuper eo. de offi. dele.

¶In omnibus caſibus in quibus aliter non appellatur poteſt appellari ſi fiat condemnatio ad intereſſe ratōne rei non reſtitute. Bar. in. l. creditor. §. iuſſus ff. de appella.

¶Cōā ſupiore examinandū eſt an debuerit deferri appellatōi uel non. ff. de appel. l. conſtitutionē.

¶Appellans ab interlocutoria eſt uere contumax ⁊ non eſt amplius citandus. uide Bar. in. l. qui rome. §. ſeia. ff. de vbo. obli.

¶Formā ꝓteſtatiōis eius qui per metuꝫ iudicis nō appellauit. ponit Bar. in. l. de pupillo. §. meminiſſe ff. de no. op. nunci.

¶An iudex a quo appellaꝫ ſit cōā iudice ad quē citandus. uide Bar. in. l. i. §. reus. ff. ad turpil.

¶An in cā damni infecti poſſit appellari. no. Bar. in. l. iiii. §. hoc aūt iudiciū. in fi. ff. de dam. infect.

¶An ualeat appellatio ſi quis cōpelliꝫ reſidere i ecclesia ſua. Spec. ti. de appel. §. ii. v. xxii.

¶An eo ipſo ꝙ appellans ſuccubuit uideat fruſtratorie appellaſſe. no. Bar. i. l. fi. ff. de re iudi.

¶An reo decedente infra terminū appellatōnis appellatōe non facta pena tranſeat ad heredē. no. Bar. in. l. ex iudicio. ff. de accuſa.

¶Appellans debet ꝓbare appellationē iuſtam ⁊ p ducere acta prioris iudicis. ſm Bar. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. pleniꝰ in. l. ꝓperandū. C. ō iud.

¶Que ſit forma appellatōis que interponiꝫ coram alienis perſonis ꝓpter abſentiā iudicis. Spec. ti. de appel. §. de officio. vſi. porro ſi quis.

¶An ualeat talis appellatio dico ſentētiā nullā ⁊ ſi qua eſt appello. no. Bar. in. l. i. C. qñ ꝓuo. nō é ne.

¶An dies quo interponiꝫ appellatio ꝓputeꝫ in nūero. x. dieꝝ datoꝝ ad appellandū. glo. tenet ꝙ ſic. ii. q. vi. anterioꝝ. uide in. c. pia. de excep. li. vi. Specu. ti. de ap. §. reſtat. Hoſti. in ſūma ō ap. §. infra qō tps.

¶An ſub ꝓſecutōe appellatiōis uenit cā nullitatis no. in. l. quedā mulier. ff. fami. hercis. ⁊ in. l. carmelia pia. ff. de iure patro. ⁊ in. l. i. C. qñ ꝓuo. non eſt nec. l. abſentē. C. dē accuſa. que probat ꝙ iudex appellationis eſt iudex cauſe nullitatis.

¶An appellari poſſit ab eo ad quez recurſum eſt ut cognoſcat tanq̄ bonus uir. no. Inno. in. c. preſentiū. de teſtibus.

¶Appellatio non mutat naturam cauſe ideo eſt ordinaria uel ſummaria ſicut cauſa principalis. in. c. dilectus. de appellatio.

¶Qui non ꝓſequiꝫ appellationē in termino ſibi dato a iudice ꝓpter inopiaz non ꝓpterea uideꝫ deſeruiſſe appellatōi. Inno. de appel. ex ratione.

¶An poſſit appellari a ſententia alicuius iudicis lata ex progatione ptiū a quo alias non poterat appellari. tex. eſt quē ad hoc notabiliter allegat. Bar. in. l. epiſcopalem. C. de epi. ⁊ cleri.

¶Sicut ualet appellatio a diffinitiua ſine cauſe expreſſione ſic ualet a mandato iudicis quod habet viz diffinitiue. dictū eſt Jo. an. in. c. puenit. de appella. ⁊ Bar. in. l. ait pretor. §. ꝓmittiꝫ. ff. de mino.

¶An poſſit appellari a muneribus ⁊ onerib⁹ eccleſiaſticis ſicut a ciuilibus. no. in. c. propoſuit. de conceſ. preben. per Inno.

¶Appellatio ꝓprie fit in iudicio. puocatio extra iudiciū. no. Inno. in. c. cū ſit romana. de appel.

¶Appellari poteſt non ſoluz ex cauſa ꝓbabili ſed ex dubia. no. Inno. in. c. ſacro. de ſen. excōi.

¶An ſufficit dicere appello quia me grauaſti. uideꝫ ꝙ non. ſed debet expreſſius inſeri cā grauaminis. no. Inno. in. c. fi. de no. op. nunc. Bal. in. l. minoribus. C. de his qui. ut indig.

¶Appellatio extraiudicialis non imponit ſilentiuz iuſ habenti. nec ceſſare facit actum legitime factum. Inno. de elec. cum nobis.

¶An appellatio impediat officiū executoris gratie apoſtolice. Inno. in. c. ſtatuimus. de elec. li. vi.

¶Si appellans non poteſt habere ſententiā uel eiuſ copiā ut eā ꝓducat coram iudice ad quē ꝓcedit tamen eius appellatio ⁊ iudex interrogabit appellatū an ſententia fuerit lata pro eo ꝙ ſi confeſſus fuerit ꝓbaꝫ ſententia p cōfeſſionē. ſi autē negauerit imponiꝫ ſibi ſilētiū ut aliquo caſu cōmodo illius ſententie uti non poſſit. dictū eſt Inno. in. c. g. perpetuus. de fi. inſtru. qō ſm do. Bal. non eſt alibi.

¶Appellationi faciē de facilius renūciaꝫ q̄ iaz facte no. Inno. in. c. ad conſultationē. de re iudi. cca pn.

¶Appellari non poteſt a diſciplina ſeu correctione. no. Inno. in. c. ad noſtrā. de appel. qō eſt uer quādo ſupior non excedit modū. diciꝫ autē modū excedere quando punit ultra ſtatuta regule. no. in. c. de poze. ō appel. Inno. eo. ti. cū ſpetiali. de offi. ordi. licet.

¶Appellans non debet a iudicio recedere anteq̄ iudex renuat appellationē. uel ei deferat. no. Inno. i. c. ſuper eo. el. i. de appella. quod idem no. in. c. interpoſita. eodem titu.

¶An ⁊ qñ poſſit appellari a ſententia interdicti ⁊ q̄bus ⁊ ad quid proſit hec appellatio. no. Inno. de ap. ad hoc. ubi dicit ꝙ per appellationem non ſuſpendiꝫ interdictum.

¶Paria ſunt non appellare uel appellare ⁊ non ꝓſequi. glo. de appel. ſepe. ſup v. irrita. no. in clemē. ſi appellationem. eo. titu.

¶An appellans a ſententia excōicationis debeat cauſam exprimere. Inno. de ſen. exco. per tuas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An deferens appellationē poſſit nihilominus conqueri coꝝ iudice ad qnē de iniuſticia facta ſibi ⁊ an uideaꝫ renuntiare appellationi. Jnno. uideꝫ tenere q̄ ñ de appella. ſepe. Bal. contra. in. l. ii. ff. q̄ cuiuſq; iur. facit. l. cū antea. C. de arbi. ubi etiā Bal.

¶Appellatio non debet impedire effectū confirmatōis electōis qñ confirmatio p̄ceſſit appellationē. ita no. Jnno. in. c. conſtitutus. de appel.

¶Appellatione pendente non poteſt quis denūtiari excōicatus. no. Jnno. in. c. paſtoralis. de appel.

¶An appellatio facta ab vno capitulo extendaꝫ ad aliud. no. in. l. appellatione. C. de ap. quod p̄cedit in appellatōe iudiciali ſecus in extraiudiciali. no. Jnno. in. c. cū nobis. de elec.

¶Appellatio p̄cludit poteſtatē innouandi non ſoluꝫ in actu contentioſo ſed etiaꝫ in uoluntario. no. in. l. i. C. de bo. poſ. ſm tab.

¶Ualet appellatio ab interpoſitōne ſecundi decreti no. Jnno. in. c. dilecto. de v. ſig.

¶Ut appellans poſſit appellare debet habere notitiam ſententie ⁊ tenorē eius. tex. in. l. i. C. de tēp. app. ⁊ ibi Baldus.

¶Appellans qui ſpoliauit appellatum de re de qua erat queſtio an uideaꝫ renuntiaſſe appellatōni. uide Jnno. in. c. ex pte. de reſcrip. el. ii.

¶Dominus poteſt appellare etiā poſt. x. dies ſi procurator eius non appellauit ⁊ non eſt ſoluēdo. no. i. l. i. §. fi. ff. qñ appel. ſit. in glo. fi. quā ad hoc no.

¶An a ſentētia iudicis denegantis dilationē p̄bationū poſſit appellari. Li. in. l. a procedente. C. de dila. ⁊ in. l. añ ſententie tēpus. C. quo. ap. non reci.

¶Appellans ſemp̄ p̄ſumit habere animū obtinendi ⁊ iuſtā cām litigandi. tex. eſt ſing. in. l. in ratiōe. §. cū quidā. ad. l. fal. qui limitat. l. fi. ff. de re iudi.

¶An condēnatio de maleficio appellante ⁊ non p̄ſequente p̄opter inopiam currant fatalia. Jnno. tenet q̄ non. in. c. ex rōne. de appe. Bal. in. l. acceptā C. de uſur. q. xiii.

¶In cauſa capitali appellandū eſt p̄ ſeipſuꝫ ⁊ non p̄ procuratorē. ii. q. vi. ſi quādo in cauſa.

¶Appellans poſt excōicationē lataꝫ non debet celebrare. xi. q. iii. ſi quis p̄ſbiter.

¶Appellāti ad ſedē apoſtolicā nulla uis eſt inferenda nec in perſona nec in rebus. ii. q. vi. ad romanam. ⁊. c. quotiens.

¶Ille a quo appellaꝫ non p̄ōt eſſe teſtis in cauſa appellatōis coꝝ iudice ad quē. ii. q. vi. ſtatuendū.

¶Appellans cauſa dilationis non relenatōis uel relaxationis non eſt audiendus. ii. q. vi. §. cū ergo. ⁊ in c. quicūq; ea. cā. ⁊. q.

¶Appellatio in cā parue rei non debet fieri ad tam remotū iudicē q̄ expenſe excedant valorē cauſe. ii. q. vi. illud autē. adde q̄ appellationi interpoſite ēt a minimis cāis deferendū eſt. in. c. de appellatōib⁹. ō ap.

¶An in cā appellatōnis poſſit exceptio opponi dilatoria que fuit obmiſſa in cauſa p̄ncipali. no. in. c. ad audientiā. ii. de reſcrip. in glo. fi. tex. ⁊ glo. in. l. ita de mū. C. de p̄cura. glo. ii. q. i. in p̄mis. in v̄bo querēti glo. de reſti. ſpo. ex conqueſtione. glo. in. c. i. de excep. Jnno. de cleri. cōiuga. diuerſis.

¶Appellatio poteſt deduci in iudiciū p̄ uiā exceptōnis. uide Jnno. in. c. dilecti. de excep.

¶Obtinens in cauſa poteſt a ſententia appellare ex eo q̄ iudex non p̄demnauit reū in expenſis q̄ō eſt uer ſi a ſententia non appellauerit reus. de excep. ſignificauerunt in tex. ⁊ glo.

¶An appellans qui infra terminū ſibi aſſignatū ab homine ad p̄ſequendū appellationem litteras impetrauit cadat ab appellatione. Fede. de ſenis tenet q̄ non in conſilio ſuo. clxv.

¶An appellat⁹ poſſit facere cogi appellantē ad p̄ſequendū appellationē cū non ſit p̄ope finē anni. Fed. tenet q̄ non in conſilio ſuo. clxvi.

¶An iudex qui recuſauit dare apoſtolos in termio appellanti poſſit ſe ulterius intromittere de facto ſup quo appellatū eſt. p̄ eundē Fede. clxxix.

¶Si ſententia cōtineat plures articulos non poteſt actor appellare ad vnū iudicē ⁊ reus ad alium. uide de appella. ſi duobus.

¶An appellatio debet continere nomē p̄tis ⁊ iudicis. Specu. ti. de appel. §. qualiter. v̄ſi. hoc etiā nō. ⁊. §. de officio. v̄ſi. antepe.

¶Si minor uel reſpublica uel eccleſia non appellauit uel non p̄ſequant appellationē quis reſtituet. no. Li. ⁊ Bar. in. l. p̄ſes. in fi. C. de appel.

¶An a ſententia arbitror̄ cognoſcentiū ō cauſis ſuſpitōis uel recuſatōis appelleꝫ. uide quod habeꝫ in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi.

¶An ualeat ſtatutum q̄ non poteſt appellari. uide Bar. in. l. penul. ff. de aqua plu. arcen. no. in. l. ſi appellationē. C. de appell. adde quod dicā infra ſub dictōne ſtatutū. adde q̄ inferior non poteſt appellatōē tollere. ut in. c. quia pleriq;. de offi. ordi. li. vi.

¶Quis ſit effectus huius clauſule appellatōe remota. no. de appel. ut debitus. in glo. ii. Specu. in ti. de app. §. in quibus. v̄ſi. uel quia Oſti. in ſumma. eo. ti. §. quomō ante mediū. ⁊ in. c. paſtoralis. §. p̄terea de offi. dele. Bar. in. l. i. ff. quis ⁊ a quo. Bal. in. l. nouū. C. de appel. ⁊. c. ſup eo. de offi. dele.

¶An actor vniuerſitatis teneatur appellare. uide in l. ſi actor. C. de appella.

¶An appellatio extinguat p̄nuntiatū. no. ff. de his qui no. infam. l. furti. in glo. ii. ff. ad turpil. l. i. §. fi. i glo. fi. ⁊ ibi Bar. ff. de teſta. l. qui a latronibus. §. fi. Bal. plene i. l. tale pactū. §. qui p̄uocauit. ff. ō pact. in repetitione. ⁊ in. l. fi. §. illud. C. de temp. appella. no. in. c. venientes. de iureiuran.

¶An in cā appellatōis ſint fiende noue p̄bationes ⁊ noue allegatōes ⁊ noui teſtes adducēdi. no. C. ō ap. l. eos. §. ſi quis autē. in glo. conſequenter. Li. in. l. p̄ hanc. C. de tempo. appel. Jo. an. in. c. fraternitatis. de teſti. ⁊ ibi glo.

¶Quis habeat p̄bare in appellatōe a diffinitiua. ō teſta. ⁊ ibi glo. c. raynucius. no. C. ſi aduer. cred. l. i. ſup glo. fi. ⁊ ibi Li. no. C. de appe. l. hi qui ad ciuilia in glo. fi. ⁊ ibi Li. idem. l. p̄ hanc. C. de temp. appl. in. v. q. Bar. in. l. i. C. ſi tu. uel cu. appel. Spe. ti. ō ſen. plati. in fi. ⁊ ti. de appel. §. ii. v̄ſi. ſed quis p̄bat i appellatōe. no. de renūc. in p̄ſentia. in glo. ſtanduꝫ. de appel. cū ſpetiali. in glo. defecerit. ii. q. vi. appellatore. in glo. nihil. de appel. interpoſita.

¶Que ſit pena ſuccūbentis in cauſa appellationis. no. C. de appel. l. eos. ⁊ ibi Li. no. C. quor̄. ap. nō reci. l. ab executore. in glo. fi. uide no. de elec. dilecti. ⁊ ibi Jnno. in glo. obligauit. ii. q. vi. pater ergo. ⁊. c. omnino. Spec. ti. de app. §. nunc dicamus. in p̄n.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que sit pena iudicis ad quem non admittentis appellationē. no. in. l. i. ff. nil noua. appel. pen. in glo. fiat. c. i. ⁊ ibi uide.

¶ Si stat p iudicē quominus appellet uel ꝓsequat tempus non currit uel si currit restituit. no. in aut. ut spon. largi. §. hoc quoq; sancimus. in glo. preiudiciū col. ix. C. de temp. appel. aut. item si appellato. ⁊ ibi Li. no. de appel. ex rone. ⁊ ibi Jo. an. Spe. de appe. §. nunc breuiter. v̊si. item fallunt.

¶ Generaliter ad quē ⁊ a quo debeat fieri appellatō no. in. l. ꝓcipimus. C. de appel. ⁊ in. l. fi. eo. ti. ff. q̄s ⁊ a quo. l. i. §. ab eo. in glo. magna. ⁊ ibi Bar. ff. de appel. l. i. §. si quis in appellatōe. Idez. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. l. ubi uide de appel. c. cū sit romana. ⁊. c. dilecti filii. eo. ti. ii. q. vi. non solū. in glo. i. ⁊. iii. Spec. ti. de appel. §. uidendū restat. ⁊. §. sequenti. o̊ appel. si duobus. ⁊ ibi Hosti.

¶ Quis sit iudex in ciuitate non recognoscente supi orē. uide Bar. in. l. i. §. si q̄s in appellatōe. ff. o̊ app.

¶ Diuerse forme in cōmissione appellatōis ꝑm stilū curie ponuntur in Spec. ti. de appel. §. de officio. v̊. ut autem. usq; ad finem.

¶ An in causa appellatōis prestet noua cautio. no. Li. in. l. eos. §. fi. C. de appel. no. in aut. de his qui ingredi. ad appel. in ꝓn. in glo. faciētes. coll. v.

¶ Intra quantū temp⁹ debeat appellatio exerceri ⁊ q̄n incipiat currere tempus. no. C. de temp. appell. aut. ei qui. in glo. sententia. ⁊ ibi Li. uide. C. si pen. appel. mors interue. l. fi. Bar. i. l. i. ff. de libel. dimis. in aut. de appe. §. ii. in glo. sup v̊. intra. x. diez. colla. iiii. de appel. psonas. glo. i. ⁊. ii. ⁊. c. cum sit romana. in glo. i. ⁊ cle. sicut. in gl. sup v̊. a die. eo. ti. ii. q. vi. c. ab eo. ubi glo. ⁊. §. equū. ubi etiā glo. Spe. ti. de ap. §. nūc breuiter. Jo. an. in Spe. de dila. §. i. in fi.

¶ An terminus statutus ad finiendā appellationez possit per ptes ꝓrogari. Jo. an. in addi. Spec. ti. de appel. §. nunc breuiter. v̊si. licet autem.

¶ An una ps possit renuntiare appellatōni in ꝓiudi ciū alterius. no. Li. in. l. fi. C. q̄ ꝓuo. non est neces. in fi. uerbis. ⁊. C. de temp. appel. l. p hanc. in. vi. q. Jo. an. in. c. ex pte. in fi. de rescrip. Spe. ti. de appel. §. ii. v̊. xxxiii. ⁊ ibi no. Jo. an. in addi. que incipit ad hec. Bal. in. d. l. fi. ⁊ in. d. l. p hanc. melius in repeti tōne. l. edita. C. de eden. in tertia charta. uide in cle. q̄uis. eo. ti. §. vez. ⁊ Bar. i. l. si q̄s libellos. C. o̊ ap.

¶ An appellatio transeat ad heredes. uide. Bal. in l. i. C. si pen. appel. mors interue.

¶ An a rescripto ꝓncipis possit appellari. no. ff. de appel. l. i. §. i. in glo. in v̊. ꝓuocari. ⁊ ibi Bar.

¶ An victoria in causa appellatōis p unū ex correis ꝓsit alteri qui non appellauit. no. ff. de appel. l. si qui sepatim. §. fi. in glo. fi. ⁊ ibi Bar. adde de appell. inē posita. in pe. glo. Spe. ti. de ap. §. fi. i v̊si. itē si plres.

¶ An ꝓncipalis possit appellare ubi eius ꝓcurator fuit vere ꝓtumax. no. Bar. in. l. infantes. C. de fidei cōmis. liber. Spe. ti. de appel. §. i. v̊. cetez. adde no. ii. ff. q̄n app. sit. Jnno. in. c. i. ut lite nō ꝓtest. Bar. in l. fi. ff. de resti. i inte. c. cū oliz. de offi. delega. i.

¶ Quādo appellatōi non curat temp⁹. uide no. in aut. de his q̄ ingredi. ad ap. §. si vo. in gl. occurrerit.

¶ An appellatio interposita cozā iudice a quo suffi ciat si ꝓsentet iudici ad quē absq; alio libello. Bal. q̄ sic in. l. si quis filio exheredato. §. hi autē. ff. de in iusto rup. ⁊ irri. testa. l3. Jo. de ymo. ibi tenz o̊riū.

¶ Testes qui iurauerunt sup articulis in cā ꝓncipa li licet non fuerunt exaiati non possunt sup eisdē arti culis examinari in causa appellatōis. ꝑm. Jnno. i. c. fraternitatis. de testi. v̊. itē dicāt si testes iurauerunt. uide Ang. in ꝓsi. suo. clvi. q̄ incipit in hac questiōe.

¶ De decedēte pendēte appellatōe in cā capitali. ui de Bar. in. l. qui a latronibus. §. si quis. ff. de testa.

¶ Si appellato sit in scriptis interposita ⁊ postea ꝓ bet per testes an sufficiat. uidet q̄ sic. i. l. i. §. sufficit ff. de bo. pos. ꝑm tab.

¶ Si ferant due sententie interlocutorie idez impor tantes a qua sit appellandū. Bar. in. l. si procurator. §. i. ff. de no. op. nunci.

¶ Qualiter intelligat q̄ non appellans uideat sentē tiā confirmare. uide Bar. in disputatione que incipit a sententia.

¶ Appellans succūbens ꝺdemnat in expensis. uide Bar. in. l. tutores. §. tutor. ff. de admi. tu.

¶ An a sententia reductōnis ad arbitriuz boni uiri possit appellari. uide no. in. l. i. ff. o̊ le. ii. Bal. in. l. i. C. de his que pe. no. in. ii. coll. ubi dicit q̄ sicut pro modica lesione non potest peti reductio ita non pōt ꝓ modica lesione a sententia reductōis appellari.

¶ Si renuntiat appellatiōi interposite tollit omnis effectus appellatōis ⁊ fingit non appellatū. ut. l. fur ti. in ꝓn. ff. de his qui no. infam. no. in. c. gratū. de of fi. delega. ⁊ in. l. ad solutionē. C. de re iudi.

¶ Ab epo iniuste grauante potest appellari ad conci lium. xi. q. iii. si episcopus.

¶ Appellato introducta est ut esset innocentie reme diū non ut esset iniquitatis defensio. de appella. ad ve strā. ⁊. c. cum speciali. §. porro.

¶ Necessarius est usus appellatōis ut iniquitatē iu dicantiū uel imperitiā corrigat. l. i. in ꝓn. ff. de app. l. ꝓfecti. ff. de mino. ⁊ ideo regulariter ꝓmittit in maio ribus ⁊ minoribus negocijs. l. ⁊ in maioribus. C. de appellationibus.

¶ Appellatio est de minore iudice ad maiorē ꝓuoca tio. tex. in aut. de appel. §. illud etiā. Jo. an. in. c. ii. de consue. li. vi. ⁊ habet in. l. i. ff. de appella. ⁊ in. c. ro mana in ꝓn. eo. ti. li. vi.

¶ An sufficiat dicere i libello appellatorio quare pe to ꝓnuntiare me iniuste appellasse. Bal. dicit q̄ sic. in repeti. l. edita. C. de eden. in. v. charta. ubi etiā uide per eū an possit mutari uel emendari. de quo idē no. in. l. appellatione. C. de appel.

¶ Una appellatio sufficit a sententia lata sup princi pali ⁊ super expensis. Bal. in. l. iii. C. si pen. appell. mors interue. ⁊. l. etiā. §. i. ff. o̊ mino. no. in. l. ampli orem. C. de appel. facit optime tex. in. c. raynaldus. de testa. no. in. l. carmelia pia. ff. de iure patro.

¶ Appellari potest si obscurus libellus non declarat ut in. c. ii. in fi. de libel. obla. ⁊. c. significantib⁹. o̊ ap. ꝓpter tñ declarationem libelli ex qua natura negotii non immutatur noua dilatio non datur sed si temp⁹ ad deliberandū denegatur admittitur appellatio. no. in. c. iii. de dilatio.

¶ Appellatio regulariter in omni causa dicit esse p missa nisi reperiat exꝓsse ꝓhibita. glo. no. in. l. q̄ resti tuere. in fi. ff. de rei uen. tex. in. c. sup eo. ii. de appel.

¶ An teneat appellatio contra iuramentū. uide i. c. ad hec. ⁊. c. quoniam. de appella.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An non posse appellare sit pena. uid Bal. in. l. ii. C. quor appel. non reci.

¶ Si ptes ꝓmittant stare sententie qualitercūq; ferat intelligit sublata potestas appellandi. fm Bal. i l. tale pactū. §. qui ꝓuocauit. in repetitōe. ff. de pac. Bar. in. l. si conuenerit. ff. de re iudi.

¶ Appellatio non rite interposita non impedit neq; retardat executionem prime sententie. ff. de re iudicata. l. preses.

¶ Reo appellante debet accusator citari ꝛ appellati onē prosequi non autem ꝓcurator fisci. no Bar. in. l. i. §. fi. ff. ad turpil.

¶ Appellare non ualens propter pauptatē non uidetur appellationem deseruisse. l. si procurator. §. pe. ff. de no. oper. nunci.

¶ Appellatōe pendente debent fructus tempe recollectōnis sequestrari. fm. Bar. in. l. Imperatores. ff. de appellati. §. fi.

¶ In appellatōne a diffinitiua quod nō ē ꝓbatū probat ꝛ quod non est allegatū allegat. l. per hanc. C. d tempo. appel. secus qñ appellat ab interlocutoria qa debet iustificari ex eisdē actis. ut. l. ait prator. §. ꝓmittit. ff. de mino. adde hoc ver d iure ciuili. secus de iure canonico qr non possunt ꝓduci testes ad aliud probandū timore subornatōis. ut in cle. testibus. de testi. quod tñ limita ut dicit Bal. in. d. l. per hanc. late p do. Anto. de bu. in. c. fraternitatis. de testi. i repeti.

¶ An sindicus appellans teneat finito officio ꝓseq; appellationē. uide in. l. fi. §. fi. ff. de appella.

¶ An iudex appellatōis possit sententiā nullā confirmare. uide Bar. in. l. si expressim. ff. de appel. Bal. i l. i. C. qñ ꝓuo. nō est necs. ꝛ in. c. cāmq;. de re iudi.

¶ An in causa appellatōis locū habeat recōuentio. uide Bal. in. l. ampliorem. C. de appel. Li. ꝛ Bal. i l. per hanc. C. de temp. appel.

¶ Appellatōis causa mixti imperii est fz Bar. in. l. i. §. solēt. ff. qñ appel. sit. Bal. in Rica. C. de appel.

¶ Appellatio a diffinitiua an recte fiat si non pcedit scripta sed cora iudice ꝛ notario ꝓnuntiet ꝛ notarius scribat. uidet q; non per tex. in. l. i. in prin. ff. de eden. ꝛ ita tenet ibi Ange. si tñ in scriptis fiat ualet licet non legat. in. c. appellatio. de appel. li. vi.

¶ Qualiter debeat ratificari appellatio facta a negotior gest. uide Bal. in Rica. C. de appel.

¶ Iudex appellatōis potest sententiā pro pte confirmare ꝛ pro pte infirmare. Bar. in. l. i. C. ne liceat in una eadēq; cā tertio prouo.

¶ Deserta dicit appellatio si ille qui appellat ad papā uel ad aliū iudicē competentē infra. x. dies non eligit illū iudicē ꝛ hoc ratōne incertitudinis. per no. per Jo. an. in regula in alternatiuis. li. vi. ꝛ in. c. si is cui. de offi. dele. eo. li. ꝛ ita consului padue ꝛ consilio meo se subscripsit. do. Jo. de ymo. ꝛ post eus do. Pau. de cast. qui in subscriptione limitauit hoc esse uer quādo dicte appellatōis alius q̄ papa poterat esse iudex cōpetens tunc enim ꝓcedebat dictū Jo. an. alias secus quia tunc alternatiua non poterit inducere incertitudinē. ꝓ quo allegauit dictū Spec. ti. de appel. §. nūc tractemus. vsi. sed pone aliquis.

¶ Appellatōne deserta iudex ad quē nihilominus ē iudex quo ad condemnationē expensarum. fm Bal. in. l. eos. §. fi. C. de appel.

¶ Deferens appellationē non habet tempus qō dat indifferenter. glo. est no. in. l. ii. C. d temp. app. bene tamē est citādus anteq; fiat executio. ut. l. si cōtra matorē. C. de appel. ꝛ ibi Bal. idem Bar. in. l. i. in fine ff. nil no. appel. pen. contrariū uidet tenere Jnno. in c. ex rone. circa fi. de appel.

¶ Si appellans ꝛ appellatus deserta appellatione eā ꝓsequunt nihilominus sententia a qua fuit appellatū remanet ualida. in cle. si appellationū. de appel.

¶ Appellatōe deserta ꝑma sententia remanet confirmata ita dicit Bar. in. l. furti. §. i. ff. de bis qui no. infam. sed Li. in. l. fi. §. illud. C. de temp. appel. dicit ꝓinde esse ac si non fecisset appellationē. uide glo. et Bal. in. l. si preses. C. qūo ꝛ qñ iud. ꝛ in aut. ei qui. C. de tēp. appel. ubi tex. dicit rata manet sententia.

¶ Quis cognoscet de desertōne appellatōnis. uide Bar. ꝛ Ange. in. l. i. in fi. ff. nil no. ap. pen. idē Ang. in consilio suo. cxl. quod incipit statutum.

¶ An deserta causa appellatōis iudex debeat aliq̄d ꝓnuntiare. uide glo. ꝛ Bal. in. l. eos. C. de appell.

¶ Appellans non uidet iudicē a quo appellat suum iudicē confiteri. fm Bal. in. l. eos. C. d appe. in ꝑn.

¶ An illi quor non interest possunt appellare. tex. ē q̄ nō de elec. cū inter. ꝛ Bal. in aut. hodie. C. de ap.

¶ Judex appellatōis inique aut friuole appellantes debet remittere ad iudicē cause ꝑncipalis ꝛ in expens ꝓdemnare si iudex a quo detulit appellatōi si autē nō detulit non fit remissio d necessitate sed iudex ad quē cognoscere poterit de causa principali. ut in. c. cuz appellationibus. de appel. li. vi.

¶ An possit appellari a dilatōe nimis breui. Bal. i l. i. de dila. C. Bar. in. l. si expressim. ff. de appel. uid tex. in. c. i. de dila.

¶ An appellatio a diffinitiua absorbeat appellatōes ab interlocutoria. uide Bal. in. l. generaliter. §. i. de iureiuran. C. adde no. in. c. fi. de appel. li. vi.

¶ Appellatio potest fieri qñq; cora vicinis ac publicis ꝛ honestis psonis. Bar. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. de no. op. nūc. tex. in. l. cū quidā. ff. de appe. ꝛ de offi. ordi. pastoralis. glo. in cle. i. de appel.

¶ Appellare possunt ꝓsanguinei eius qui condēnat est ad ultimū supplicū etiā ipso inuito. ut habet in. l. non tantū. ff. de appel. ꝛ in. l. pactū. ff. de pac. ꝛ si eorū appellatio de facto non admittit possunt de facto resisti fm Jnno. in. c. si qñ. de offi. dele. facit qd habetur in. l. aditos. C. de ap. ꝛ. l. qui ultimo. ff. de pe.

¶ Appellatio vim suā non extendit ubi a sententia a qua appellat non oriē exceptio rei iudicate. C. de peti. heredi. l. hereditas matertere. Bal. in. l. per hanc C. de tempo. appella.

¶ An iudex a quo teneat deferre appellationi. uide Bal. in. l. edita. C. de eden. uide no. i. l. iudex postq̄ ff. de re iudi. adde q̄ iudex laicus non deferens legitime appellatōi punit in. xxx. pondo. auri in ciuilibus ꝛ. l. quoniā iudices. ꝛ. l. in iudicibus. C. de appella. Clericus autē non deferens appellatōi in criminalib cū litteris ordinarii mittendus est ad papā. de appe. c. de pore. in. q. vi. decreto. Bal. in. l. si quis filio. §. bi aūt. ff. de iniusto rup. ꝛ irri. testa. tenet q̄ punit silī pena qua laicus. ꝑ tex. in. l. lex iuli. §. fi. ff. ad. l. iul. repetū. adde qd no. in. l. i. C. ne ex delict. defunc.

¶ Infra quantū temp quis possit ꝓqueri de iudice nolente recipere appellationem. uide in. l. si appellati onem. C. de appella.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In appellatõe reparari põt defectus ſubſcriptõis ad penã talionis ꝺz Bal. in l. p hanc. C. de tẽp. ap.
¶ Be ratihabitõne auditoris data in cauſa appellationis. uide do. de ro. deciſ. xi.
¶ Licet alias in appellatione a diffinitiua non debeat apponi cauſa. ut in. l. ſcio. ff. de appel. ſecus tamen qñ appellaꝯ in executõne quia debet apponi cauſa puta quia exceſſit modũ uel non admittendo exceptões legitimas uel exequẽdo ante tempus uel in re in qua non debuit. ut no. glo. in. l. ab executõe. C. quoꝫ ap. non reci. de re iudi. q̃ ad conſultationẽ. facit quod habetur in. l. ſi quis prouocatione. C. de appell. Inno. in. c. innotuit. de appella.
¶ Appellatõ interpoſita poſt. x. dies etiã vtraq; pte ꝓſentiente non vz ꝺm Bal. in auꝯ. hodie. C. de appe.
¶ Qualiter ⁊ in quibus caſibus appelleꝯ ab epo ad archiepm. uide plene in. c. romana. de appel. li. vi.
¶ An iudex eccleſiaſticus ⁊ ſecularis ſiꝯ cognoſcant de cauſa appellandũ eſt ad eccleſiaſticũ ꝺz Bar. in. l. i. §. ſi quis in appellatõe. ff. de ap. idẽ in reductiõe ad arbitrũ boni viri ꝺz Bal. in. l. ꝓcipim⁹. i fi. C. ꝺ ap.
¶ Appellatio debet interponi coraz iudice a quo anteq̃ interponatur coram iudice ad quem. ut. l. i. §. dies. ⁊. §. ſi quis. ff. quando appel. ſit. Bar. in. l. i. §. libelli. ff. de appella.
¶ Inſtantia appellatõnis eſt diuerſa ab inſtantia cauſe principalis. ut habetur in. l. ii. §. illud. ⁊. l. p hanc C. de tempo. appella.
¶ Si cauſa appellatõis a ſentẽtia auditoris camere uel alterius iudicis delegati uel ordinarii cõmittiꝯ in rota omnes termini debent ſeruari ſicut in prima inſtantia. do. de ro. deciſ. xx.
¶ Appellatus qñq; veniens ad curiã proſequi poteſt appellationẽ ſibi nullatenus intimatam. ꝺm do. de rota concluſione. xxxviii.
¶ Si appellatus infra terminũ aſſignatũ ab homie appellanti ꝓmiſſionẽ impetret ꝓderit eius diligentia appellati ꝺm do. de ro. deciſ. xliiii. poteſt etiã per appellantẽ impetratione litteraꝝ ꝓuenire dũmodo non ꝓcurrat nimis. ut in. c. oblate. de appel. de qua ꝓuentõne uide in. c. bone. de confir. uti. uel inuti.
¶ Auditor qui pronũciat appellatõnẽ deſertã poteſt repellere appellantẽ niſi de ſua diligentia doceat. ꝺm do. de ro. concluſione. lxxiiii. ⁊. lxxxvi. uide glo. ordi. in auꝯ. ut ſpon. largi. §. hoc quoq;.
¶ Non ſufficit petenti ſe reſtitui ad appellandũ docere de impedimẽto niſi aliqualiter doceat de ſuo intereſſe. ꝺm do. de ro. conclone. lxxxvii.
¶ Judex appellatiõis poteſt pronuntiare appellationem deſertã ſeu ſententiã confirmare ꝺm do. de ro. cõcluſione. xcvii. alias. xcviii.
¶ Per appellatõnẽ tam ꝓncipalẽ q̃ acceſſoriũ ad ſe dẽ aplicã deferꝯ. ut in. c. dilectis filiis decano. de ap.
¶ Exceptione oppoſita nõ ad appellatõez ꝓcedẽdũ añ reſponſionẽ iudicis. uide in. c. dilecto. de appel.
¶ Qualiter fiat inhibitio ꝑ iudicẽ appellationis. uide in. c. non ſolũ. de appella. li. vi.
¶ Appellatione pendente non eſt facienda executio etiã ſi iudex ſimpliciter iuraſſet ſententiaz exequi. de iureiuran. venientes.
¶ An appellatio poſſit interponi tempore noctis. uide Bal. in auꝯ. hodie. C. de appel. ⁊ in. c. q̃ ad cõſultationem. de re iudica.
¶ Tempus datũ ad appellandũ non currit iacẽte hereditate ꝺm Bal. in. l. ſi vn⁹. C. ſi pen. ap. mozs inꝯ.
¶ Melius eſt appellare. xª. die q̃ ſtatim. l. litigatoribus. C. de appella.
¶ Varia tempa que in appellatione ſtatuũtur. uide glo. de appell. ꝓſonas. Bar. in. l. i. ff. de libel. dimiſ. Bal. in. l. fi. C. de temp. appel.
¶ Tempns appellatõis ꝓſequende non currit durãte uel pendẽte ꝓpromiſſo. ut in auꝯ. ſi tñ. C. de temp appel. ⁊ in auꝯ. de appella. §. i. Item non currit ſi de ptiũ conſenſu ex cã differaꝯ. puta ſi eſt peſtis. ut i cle. q̃diu. de appel. de quo uide ibi plene.
¶ Si in negocio electionis appellanſ non ꝓſequitur infra debitũ tempus poteſt iudex ex officio de impedimẽtis electõis cognoſcere. de appel. conſtitutus. i.
¶ Sufficit infra tempus ſtatutũ ad ꝓſequendaz appellationẽ miſiſſe nuntiũ licet non libelluz obtulit nec lis ſit conteſ. nec iudici ſe preſentauerit. de re iudi. cũ ſup. adde q̃ habet locũ in appellatiõe a diffinitiua. ab interlocutoria uero non ſufficit miſiſſe nuntiuz aut arripuiſſe iter. quia in ea requiriꝯ expreſſio cauſe legitime ita no. Inno. in. c. ut debitus. de appel. in glo. iiii.
¶ Poteſtas appellãdi ab actu extraiudiciali non durat niſi. x. diebus. de appel. ꝓcertatiõi. li. vi.
¶ Poſt concluſuz in cauſa currũt fatalia niſi fiat proteſtatio. Bal. in auꝯ. itẽ ſi appellatio. C. de appella. Inno. in. c. ex rõne. de appe. ubi plene de hac mã.
¶ An ſtatutũ poſſit diſponere circa appellationẽ et eius tempus ut inſtantia citius terminet. glo. eſt ſin. in. l. preſcriptõe. C. ſi contra ius uel utili. publi. ⁊ qñ ad ſtatuentes ſpectat prima ⁊ ſecũda cauſa poteſt ſtatui ne appelleꝯ. Bar. i. l. omnes populi. ff. de iuſti. et iure. ⁊ in. l. ii. ff. de aqua plu. arcen. Bal. in. l. fi. C. de tẽp. appel. uide no. de iureiu. venientes. ⁊ i. c. fi. de appel. li. vi. adde quod dixi ſupra.
¶ Si iudex appellatõis ab interlocutoria que tñ nõ erat friuola non detulit ſed ꝓceſſit ad diffinitiuã poterit idem appellans a diffinitiua appellare. tex. in cle. i. de do. ⁊ contu. ubi uide.
¶ Judex appellatõnis non inhibet anteq̃ ſciat negociũ deuolutũ ad ſe ⁊ ſic in appellatõe ab interlocutoria non inhibet niſi uideat eam interpoſitã ex iuſta ⁊ legitima cauſa. ut in. c. romana. §. ſi uero. ⁊ in. c. ſe. ⁊ in c. non ſolum. de appella. li. vi.
¶ Qui bis appellat eo q̃ exceptõ pemptoria nõ fuit admiſſa ⁊ ſemp ſuccubuit non poterit in appellatõne a diffinitiua de hoc iteꝝ refricare niſi forte repulſa fuiſſet qz ꝓponebaꝯ inepte. ut in. c. fi. de appel. li. vi.
¶ Que cã grauaminis exꝑmi debeaꝯ in appellatiõe ab interlocutoria. uide Ange. in. l. ubi autẽ. §. illud. ff. de vbo. obli. Bal. in. l. minoribus. C. de bis qui. ut indig. que no. ad intellectum. cle. appellãti. de ap.
¶ Per appellationẽ ab interlocutoria non ligantur manus iudicis a quo niſi poſt inhibitionẽ. ut in. c. nõ ſolum. de appella. li. vi. adde Ange. in conſilio ſuo. ccxxi. quod incipit in cauſa.
¶ Appellatione deſerta iudex poteſt ⁊ debet ꝓnuntiare ipſaz deſertã ⁊ condẽnare in expenſis. ut. l. ſi preſes. C. quõ ⁊ qñ iud. Inno. in. c. ex rõne. circa fi. de appel. ⁊ in. c. cũ appellatõibus. eo. ti. li. vi. ⁊ cle. ſi appellationẽ. eo. ti. ⁊ talis ſententia erit interlocutoria nec alias poteſt ꝓnuntiare bñ uel male appellatũ ꝺm Hoſti. in. d. c. ex ratõne. Bal. in. l. tale pactũ. §. qui

UVA. BHSC. IyR_001

ꝓuocauit.ff. de pact.ꝛ in cle. si appellationem.eo. ti. imo non poterit appellatus ꝓsequi si appellatꝰ est de serta ad finē ut consequaꝫ expensas litis ratione iusti cie uel iniusticie.ut no.in.c.finē.de do.ꝛ ꝓtu. quia si nō potest se intromittere sup ꝑncipali nec super acces sorio ut dicit gl. magna circa mediū in.d.cle. si appel lationē.ubi idē tenet do. Lar.flo.dicens ꝙ iudex nō potest condemnare in expensis ratione meriti sed ex ratione desertionis.

¶Appellatus potest ꝙ suo interesse ꝓsequi appella tionē licet desertā per appellantē. ut no.do.Anto.ō butri.in.d.cle.si appellationē.alii moder.in.c.ex ꝓte ꝛ in.c.interposita.§.deniqꝫ.de appel. facit qō no.in l.omnē honorē.C.qñ ꝓuo.non est necesse. l.i

¶Ab interlocutoria per quā quis ꝓnuntiat se iudi cem ꝓpetentē etiā de iure ciuili potest appellari. ut est glo.in auꝫ.habita.C.ne fi.ꝓro pa. uide Bal.in.l.ii. C.de episco.audien.

¶Interlocutoria potest reuocari per appellationē a diffinitiua si ꝓiudicabat negocio ꝑncipali. de appe. c.fi.li.vi.ubi etiam notat glo.ꝙ ille contra quē lata ē interlocutoria nō pōt dicere iudici ad ulteriora proce denti ꝙ supersedeat infra dies decē. quia vult delibe rare si vult appellare uel non.

¶Appellatio ab interlocutoria iustificatur grauami ne culpa iudicis ꝓcedētꝛ ideo in ea requiritur expſ sio cause.secus in diffinitiua. Item appellatō ab inter locutoria iustificatur si ex obiectione ꝛ appositiōe cau se eam appareat esse legitimā ueritate aliter non pate facta.secus in diffinitiua. Item non iustificata appel latione ab interlocutoria officiū iudicis ad quem ē re mittere partes ad iudicem a quo ꝛ appellantē condē nare in expensis secus in diffinitiua.quia non iustifica ta appellatione debet iudex ad quē confirmare ꝑmaꝫ sniam.ut de his ꝛ aliis multis scribit plene do.Ant. de bu.in.c.ex ꝓte.a.de testi.

¶Appellatio interim suspendit sniam conditionalē de appel.c.ꝓterea.requisisti.

¶Appellans spolians appellatū amplius non audiē sup appellatione.quia bñficio appellationis se reddit indignum.de appel.an sit differendū.

¶Qñ secunde littere appellationis non faciunt mē tionē de ꝓrioribus non derogant illis.de ap.significa uit.quod intellige re non integra.i.facta citatōne per primū iudicem alias non est necesse ꝙ mentōnē faciāt de primis.no.i.c.ut debitus.de appel.in glo.iiii.

¶An ille cui ē cōmissa causa appellationis possit de nullitate ꝙgnoscere.uiō bal.C.qñ ꝓuo.ñ.ē necess. l.i

¶An a banno possit appellari.uide bal.in.l.ii.C.si pen.ap.mors inter.ꝛ in.l.ii.C.de epis.audi.

¶De appellatione ab electione ꝓlati ꝛ eius forma. uide in.c.i.ꝛ in.c.cupientes.de elec.li.vi. ꝛ infra quā tum tempus.uide ibi.ꝛ in.c.ut circa.eo.ti.ꝛ li. ꝛ de appellationis forma uide in.c.q̄uis.eo.ti.ꝛ li.ꝛ quis possit de ea cognoscere ꝛ an licet ab ea discedere. in.c q̄uis.ꝛ.c.qui cōtra.eo.ti.ꝛ li.ꝛ electus debet ad cu riam accedere ꝛ inde non discedere donec causa appel lationis expediatur.de elec.c.si postq̄.li.vi. ꝛ ea pen dente non pōt ꝓcedi ad confirmationem.qualiter au tem ꝓcuratoꝛ admittatur ad talem appellationē.uiō in.c.ꝓcuratoꝛ.de elec.li.vi.ꝛ pōt appellari ne fiat electio de tali.ut in cle.apppellatōe.de ap.

¶Innouata ꝑ iudicē post appellationē a diffinitiua a qua fuit appellatū reuocanꝫ.etiā si sint innouata an teq̄ sit appellatū.secus in interlocutoria.vide in.c.nō solū.in tex.ꝛ glo.de ap.li.vi.

¶Appellari pōt a quolibet iudice deperse vel a ma iori parte si plures sunt iudices ꝛ nō ꝓsit simul haberi protestatione tamen premissa.ut in clem.i.de ap.vide Bal.in auꝫ.hodie.C.de appella.

¶Si iudex appellatōnis mādat ut infra certū termi nū arripiaꝫ iter ꝛ ꝓsequaꝫ appellatio. de quo fidez,fa cit infra tot dies si fides nō est facta infra illū terminū nō ꝓpterea dicitꝫ deserta appellatio.nō.in.c.ex insinu atione.de ap.Bal.et Bar.in.l.ꝓses.C.de ap.Idez tenuit Federi.de senis.ꝓsilio.xxviii.

¶Judex appellatōnis debet ꝓcedere eo mō quo iu dex cause ꝑncipalis.qz in eiꝰ locū subrogaꝫ.ar.l.si euz §.qui iniuriaꝫ.ff.si quis cau.Bal.in quodā consilio suo quod incipit ludouicus.

¶Per appellationē interposita ab aliq̄ exceptōe per emptoria sine q̄ cā ꝑncipalis terminari non pōt.supse deꝫ in cā ꝑncipali.de ap.c.super eo.i.

¶Si appellās turbeꝫ sup sua possessiōe iudex a quo potest eius possessionem reformare.ut in.c.cum tenea mur. de appelꝫ

¶Collatio facta post appellationem legitimam non tenet.de ap.c.i.

¶Nō valet appellatio sup omni cā q̄ aduersus eum moueri posset.de ap.c.ii.sed bñ valet sup omni grava mine qō in vna cā posset inferri.de ap. cōsuluit.ii.

¶Coꝝ iudice a quo q̄ appellat pōt ꝓueniri ex alia cā nisi ipm recuset.de app.ad hec si in vna.

¶Pretextu appellatōnis ñ dz subditus ꝓtenere obe dire ordinario.de ap.c.pastoralis.in glo.iii.

¶Apellans ab ordinario pōt nihilomin9 puniri ō cri mine qō postea ꝓmisit.de ap.ꝓterea.

¶Qui nō detulit appellatōni p aduersariū facte sue appellatōne nō deferꝫ.de ap.ꝓstitutus.ꝛ.c.an sit.

¶Si canonicus ad residentiā monitus appellat sta tuitur sibi terminus ad ꝓsequendum et interim bene ficio suo per vicarium deseruit ꝛ de eius prouentibus sustentatur.de ap.c.ꝓuenit.

¶Appellatio que fit contra iura non est admittenda de ap.c.ꝓsuluit.el.iii.

¶Causa appellatōnis ñ dz delegari iudici a quo nisi pribus ꝓsentiētibus.de ap.c.accepta.

¶Qñ iudici ad quē ñ liquet de cā ꝓpter ꝓtis absen tiam.vide glo.ō ap.c. ꝑ tuas.ꝛ q̄d si ꝓparet appellat9 ꝛ nō appellans an debeat eū ꝓdemnare in expēsis. de ap.c.reꝓhensibilis.et.c.Nicolao.

¶Si excōicatus ab epo ꝛ postq̄ appellauit ab epo ad papā hāc cām sibi defert ad archiepm an videaꝫ re nūtiare appellatōni.vide de ap.c.sollicitudinē.

¶Per appellationem nō deuoluūtur ad superiorem nisi ea que sunt de processu.dictum est Jo.an.in.c.cū m.ferarien sis.de consti.

¶Appellans a diffinitiua videꝫ omne ius suū in iudi cio deducere.ꝛ ideo pōt ex alia cā q̄ ex incepta appel latione iustificare.de quo in.l.q̄dam mulier.ff.famil. herc.ꝛ.l.scio.§.fi.ff.de ap.secus in libello cause ꝑnci palis.q̄ ñ pōt ex cā ñ deducta iustificari.in.c.abbate. de re iudi.li.vi.ꝛ.l.q̄ babebat.ff.de instito. Itē secus in appellatōe ab interlocutoria.ut in cle.appellanti.ō appelꝫ.§. appellans.

¶Appellans ꝛ allegans certas causas grauaminuz

UVA. BHSC. IyR_001

non potest ꝑ alias causas iustas appellationē iustifica re etiā si sit subiecta clausula ꝑ v̄ba generalia. ſm do. ō rota decisiōe. vii. qō ego limito ſm Bal. nisi sint sikes ita dicit in. l. eos. §. sin aūt. C. de appel. sufficit tam vnā ex pluribus causis in appellatōne deductis ꝓbare si quelibet depse est sufficiens. no. in. c. exhibita. de iu di. in glo. fi. et realiter appellās parat⁹ erat ꝓbare cau sam appellatōis ⁊ nō fuit admissus. cā ꝑ legitima ha betur. tex. cū glo. in. c. iterpolita. in p̄n. de ap.

¶ Formam apostolor̄ seu libelli dimissorii. vid. ii. q. vi. post appellationem.

¶ An iudex qui denegauit apostolos possit reuocare grauamen tradendorum apostolorum. vide in. c. ut su per. de appell. li. vi.

¶ Q̄ñ appellat extra iudiciū vel ab actu extraiudici ali ꝓsueuit appellans dicere peto apl̄os si sit q̄ ipos da re possit ⁊ debeat. glo. in d. c. ut sup.

¶ Si iudex a quo dicit admitto appellationē si et in quantū de iure debeo ñ ꝓpterea videt dare apl̄os. ita no. do. Lar. in dicta clem. quānis rigor. de ap.

¶ Si iudex a quo petunt apl̄i sepius ⁊ instāter eodē tpe ⁊ vno ꝓtextu certū terminū statuat appellāti ad il los recipiendos ⁊ appellans in termino sibi assignato illos itez nō petat appellationi renūtiare videt. idez si iudex statuat terminū pti petēti terminū iuꝝ ñ exp̄mē do aliter. ĵ. xxx. dies. si appellans iterum deinde non petit. vel oblatos non recipiat appellationi renuntiasse videtur. de appell. ab eo. li. vi. ⁊ ibi nō. et in. dicta cle. quāuis rigor. ⁊ ibi nō.

¶ Si iudex infra terminū iure requisitus instanter ⁊ eodē contextu ut tradat apl̄os nō tradit vel se traditu rū dicit ⁊ terminū ñ statuit vel dicit se tradituꝝ. ĵ. ter minū iuris ⁊ itez req̄situs ñ tradit pōt appellās extūc appellationē suā ꝓsequi acsi exp̄sse denegati fuissent. tex. ⁊ glo. in dicta cle. quāuis rigor.

¶ Appellatio est istius efficacie q̄ extenditur ad gra uamina postea substituta. ita no. in. c. ex parte. adde de testi. in clem. appellanti. de appel. quod ego limito ſm ea que dicta sunt supra.

¶ Appellatio generalis nō valet. Inno. in. c. bone. ō ap. vide in. c. ꝓsuluit. e. ti. in glo. i.

¶ Appellari pōt ab executore pp defectū ordis iudi ciarii ñ seruati. ita dicit Inno. in. c. ꝓposuit. de ꝓcessi. ꝓben. de re iudi. q̄ ad ꝓsultationē.

¶ Appellari pōt ab executore si cās cognitionē assūp sit. Spe. ti. de ac. ⁊ peti. §. iii. v̄. in p̄dicto etiā casu.

¶ An utraq; pars possit ab eadem sententia appella re. de exceptio. c. significauerūt. de testa. c. raynucius ⁊. c. raynaldus.

¶ Appellari nō pōt a correctione vel disciplina. ſm regulā. no. Inno. in. c. ad nāam. de ap. nisi abbas vl̄ p latus excedat modū. ⁊ dicit tūc excedere q̄ corrigit ultra q̄ doceat regula. ita no. Abb. in. c. de p̄ore. ō ap pel. Inno. de ap. c. cū speciali. de offi. ordi. licz.

¶ Appellari pōt a cōminatōe iudicis. no. Inno. i. c. inter cetera. de ap. Abb. in. c. pastoralis. e. ti. q̄ intel lige si dicta cōminatio infert iustū metū facti. q̄ post factū. s. torturā ⁊ ossa fracta sero appellat. ut. l. si q̄s ꝓuocatōne. C. de ap. adde q̄ mine feruētes faciūt iu stū metū. ut in. l. i. C. si quacunq; p̄di. po. ⁊. l. i. C. si rector ꝓuin. no. ff. de arbi. l. licet.

¶ Q̄ñ iudex duplici auctoritate ꝓcedit ad quem ap pellabit. vide de p̄scrip. c. cū ex officii.

¶ An tempus statutum a iudice ad prosequendam appellationem debeat in anno computari. uide de ap pellatio. c. sepe.

¶ An ille qui nomine alterius appellat extra iudici um possit causam appellationis prosequi. uide de ap. c. significauerunt. secundum Inno.

¶ Si proposui exceptionē nec fuit admissa ⁊ ego ap pello ñ tñ ex hac cā an ualeat. uide de appt. c. dilecto.

¶ An reus possit appellare quia iudex non repellit ex officio suo manifeste excommunicatum. no. Spe. in titu. de offic. iudi. §. impedit. versi. quid si iudex. de excepti. c. penultimo.

¶ Appellari pōt etiam in foro seculari ab interlocuto ria si hoc disponit cōsuetudo. no. de appel. c. sup eo.

¶ Appellari licite potest si iudex simul cognoscit de principali ⁊ de exceptionibus preiudicialibus. ut si li te non cōtest. probationes recipit in causa principali. uide de iudi. c. exhibita.

¶ Si appello ꝑ me ⁊ adherentibus defendunt adhe rentes acsi appellassent. de accus. c. olim. de quo dic ut de elec. c. ut circa. li. vi.

¶ Appellari potest si iudex in prima citatōe assignat terminū peremptorium sine iusta causa. de accus. ad pe titionē. ⁊ ibi hoc no. Jo. an.

¶ Appellari potest de consuetudine omissio episco po ad metropolitanū. de no. op. nunc. c. iii.

¶ Si appellat a sententia excōicatōis ꝓcedit appel latio ⁊ sine cause expressione ſz Inno. de sen. excōi. c. per tuas. cōtrariū tenet Jo. an. eo. ti. c. venerabilis.

¶ Appellari potest si iudex male arbitret que sit suf ficiēs cautio. de pur. ca. nos int. de v̄. sig. ex pte. el. i.

¶ Appellari potest ab interlocutoria lata sup exerci tio iurisdictōis. de offi. dele. c. cū causam.

¶ An appellatio ualet facta ne funus sepeliat. uide no. in. c. qua fronte. de appella. text. in. c. ex parte. el primo. de sepultu.

¶ Quam potestatem habeat metropolitanus in cā cum ad eu; appellatur. uide de offi. ordi. romana. li. vi. de appella. romana. eo. li.

¶ Appellari potest non soluz a repulsione v̄bali que fit ꝑ interlocutoria de exceptōe obiecta ſz etiā si facti fit repulsio. ut cū iudex exceptionē non recipit uel ad ulteriora ꝓcedit. de appel. c. ex pte. ii. ſm Hosti.

¶ An si laicus patron⁹ aliquē presentat ⁊ episcopo repellēte ille appellat postea eo patrono aliū presentā te epus istū restituit sit appellationi prime deferendū uide de iure patro. c. pastoralis. ⁊. c. fi.

¶ An capitulū possit sup rebus epalibus appellare uide no. de appella. c. dilecto. de his que fi. a ma. pte capi. c. i. ſm Inno.

¶ Appellans tenet ꝓbare vitatē cause coraz iudice appellatōis q̄ñ debebat illā ꝓbare corā iudice a quo de excep. c. olim. ⁊ ibi docto.

¶ Si appellatus impetrat rescriptū sup confirmati one sententie sicut ꝑ litteras potest petere confirmatō nē sententie sic ⁊ appellans corā eisdē iudicibus pōt ꝓsequi suā appellationē ⁊ petere cassari sententiaz si in litteris appellatōnis ab appellato impetratis fiat mentio de appell. alias non ualēt. de consu. uti. c. bo ne. de appella. c. oblate.

¶ An ⁊ q̄ñ de appellatōe ad papā interposita legat⁹ possit se intromittere. uide Inno. de appel. c. constitu tus. eo. ti. c. romana. §. si uero. li. vi. adde quod dicā

UVA. BHSC. IyR_001

infra ſub dictione legatus.

¶ Appellationis ommiſſio purgat iniquitatẽ ſenten tie. de offi. dele. c. paſtoralis. in gl. ad intelligentiam.

¶ Appellatiõe deſerta poteſt iudex cognoſcere de ex ceptõibus pemptoriis obiectis p eũ qui appellationẽ deſeruit. quod intellige in illis caſibus in quib⁹ iudex põt ex officio ſupplere alias nõ. de ap. c. conſtitutus.

¶ An appellatio eius teneat qui iurauit ſtare mãda tis eccleſie ꝓ eo ꝓo quo fuerat excõicatus. de appel. preterea. c. conſuluit. de ſen. excõi. ex tenore. glo. i. de appella. qõi. in fine.

¶ Appellatio ſub conditione non tenet. de except. ſi gnificauerũt. ſuper v. appellaſſe.

¶ Appellationi a diffinitiua ſemp eſt deferenduz de iureiuran. veniẽtes. in glo. de appel. dilectus.

¶ An copia appellatõnis edenda ſit parti ante litis conteſt. de proba. c. tertio loco.

¶ Appellans non renũtiat appellatõi ſi cõpareat co rã iudice preſtando cautionẽ de ſtando iuri. de eo qui mitti. in poſſeſ. cum veniſſet. in. iii. ⁊ ulti. glo. Jo. an. de teſti. ſignificauit.

¶ Appellatio extraiudicialis finiri debet infra ter minũ anni ſicut iudicialis. cle. ſicut de appella.

¶ Appellans etiã inuito iudice ad quẽ poteſt renun tiare appellatõi refuſis expenſ ꝓti aduerſe. ꝟz Archi. in. c. ſi uero. ii. q. vi. de do. ⁊ contu. finem. Hoſti. de cri. fal. c. fi. de appella. accepta.

¶ In cã appellatõis etiã ſi iudex non condemnet in expenſis nihilominus peti poſſunt. no. in. c. finem. de do. ⁊ contu. in penul. glo.

¶ An in cauſa appellationis poſſit ꝓponi exceptio contra perſonas teſtium cauſe principalis. no. de ex cep. c. i. in glo. iiii.

¶ An idem ſit appellationẽ recipe qõ deferre. uide Spe. ti. de appel. §. nunc dicamus. in. v. fi.

¶ Appellans ⁊ appellatus poſſunt ſuſpendere appel lationẽ ⁊ interim non currunt tempa. in cle. q̃diu. de appella. in glo. iiii.

¶ Quomodo ⁊ per quẽ ⁊ quãdo debeat fieri appel latõis intimatio. uide in cle. cauſam. de elec. in gl. ap probaſ. ⁊ in glo. magna.

¶ Qui uolunt adherere appellationi ꝑ aliquẽ inter poſite debent hoc facere infra decenniũ. no. de elect. ut circa. in glo. dixi. li. vi.

¶ Si ꝓcurator prio appellat poteſt poſtea domin⁹ petere apoſtolos ſm Paul. in cle. ii. de appel. Spec. ti. de dila. §. i. vſi. quid ſi dicatur.

¶ In appellatione non eſt neceſſe adere ⁊ apłos pete re. glo. in cle. ii. de appel. Spe. ti. de appel. §. ſeqꝫ.

¶ Quãdo appellaſ a ſententia nulla qualiter ꝓnun tiare debeat iudex. ⁊ an talis appellans cõdemnetur in expenſis. Spe. ti. de ſen. §. ut autem. vſi. in iudice autem. in fine.

¶ Licet quis appellare poſſit die feriato ut dixi ſuꝑ non tamen proſequi. C. de ſen. l. i. ⁊ de feriis. c. ulti. in glo. ſollemnibus.

¶ Valet hec appellatõ. appello ad papã. appello ad ſedem apoſtolicã ⁊ alias appellauit ad ceſarez. ut no. lxxx. di. c. i. in glo. ii. de appel. ſi duobus.

¶ An ualet appellatio hec. peto ꝑ uos hoc fieri. qõ ſi non feceritis appello. dic q̃ non. ſed bene ualet peto per uos reuocari tale grauamẽ. quod ſi non feceritis appello. Spe. ti. de appel. §. qualiter autẽ. vſi. itẽ q̃ faciat iudicẽ probaſ. de appella. ex parte.

¶ Appellatõne pendẽte non debet fieri executio ſen tentie quod ſi fiat reſtitui debet appellans in priſtinũ ſtatum anteq̃ appellationis cauſa examineſ. no. de iu reiuran. venientes.

¶ Quis cognoſcit de cauſis que mouenſ contra ap pellantẽ appellatione pendente. no. de appel. ad hoc ſi in vna. in glo. i.

¶ An conſentiens dilationi poſſit appellare a graua mine uel interlocutoria prius lata uel lato. no. Hoſti. ⁊ Jo. an. de teſti. c. ſignificauerunt.

¶ Solus princeps ꝓmittit cauſam appellatõe remo ta. ff. a qui. appel. non licet. l. i. §. i. de offi. dele. ſup queſtionũ. §. i. de appel. paſtoralis.

¶ A cõminatõne que fit de iure non appellaſ ſed ab ea que fit de facto. dictũ ẽ Hoſt. de do. ⁊ ꝓtu. dilecti.

¶ An poſtq̃ appellatũ eſt a ſententia poteſt excuſare iudex ſecularis dando brachiũ ſuũ ſi requiraſ ab eccle ſia. no. Jo. an. in. c. i. de offi. ordi.

¶ Si appellaſ in caſibus in quibuſ iura ꝓhibent ap pellari exprimẽda eſt cauſa. ita dicit Inno. in. c. paſto ralis. de offi. dele. in glo. mirum.

Appellatiuum. "Nomina appellatiua ſunt "immutabilia ſz ꝓpria mu tabilia. ⁊ ideo error non excuſat in appellatiuis. ut. ff. de le. i. l. ſi quis in fundi uocabulo.

¶ Qualiter diſpoſitũ ſub appellatõe durat ⁊ uariaſ durata ⁊ uariata appellatõe. no. ff. de annu. lega. l. an nua. ⁊. l. titia. ff. ỏ iuriſdic. om. iudi. l. more. ⁊. l. ⁊ qz ff. ad trebel. l. quotiens. §. fi. xxi. q. ii. ſi quis iã. xvi. q. i. ne ꝑ cuiuſlibet. l. di. ferrũ. de offi. dele. quoniã ab bas. de reſcrip. ſi gratioſe. li. vi. de voto. c. ſcripture.

¶ Si aliquid diſponiſ ſub nomine appellatiuo ceſſã te nomie ceſſat diſpoſitio. ff. de poſtul. l. cui eoꝛ. §. i. ff. de capi. dimi. l. tutelas. cum ſi.

Aperte. "Aperte dicit colligi id quod ex uerbis "colligitur non ex coniecturata mentis tex. eſt in. l. ſi res obligata. ff. de le. i.

Appetitus. "Appetitus eſt ſingularis poten "tia anime. uide ſanc. Tho. in pri ma parte. q. lxxx. ar. i.

¶ Appetitus diuidit in ſenſitiuũ ⁊ intellectiuũ. ſan. Tho. ubi ſupra. ar. ii.

¶ Appetitus intellectiuus non mouet niſi mediãte ſenſitiuo. Idẽ in ꝑ pte. q. xx. ar. i. ⁊. q. xli. ar. ii.

¶ Appetitus ſuperior mouet inferiorẽ. Idem in ꝑma parte. q. xli. ar. iii.

¶ Appetitus eſt multiplex ſm ſanc. Tho. in prima pte. q. xlix. ar. i. in ſcõo di. xxiiii. ar. ix. ⁊. di. xlii. ar. vi. ⁊ di. xxxiii. ar. xv.

¶ Omne quod quis appetit. appetit ꝓpter beatitu dinẽ. idem in quarto. di. xlix. ar. xiii.

Apoca. "Quid ſit apoca q̃d antapoca. no. C. ỏ "fide inſtru. l. plureſ apocas. ⁊ ibi Li. ff. de acceptila. l. ſi acceptilatũ. §. i. C. de apo. pub. ſup Rica. li. x. ff. de condi. inde. l. fi. §. titius.

¶ Apocã debet facere creditor debitori. antapocam creditor debitori. Spe. ti. de inſtru. edic. §. xii. vſi. ii. ⁊ hoc no. in. c. ſignificauit. de teſti. in glo. ii.

Apocrifum. "Que dicaſ ſcriptura apocrifa "no. xv. di. ꝑ totuz. ubi uide que opuſcula ſunt approbata ⁊ que apocrifa. i. non appro bata. ⁊ maxime in. §. item geſta. cũ multis ſe. que ſũt

UVA. BHSC. IyR_001

palee.ꝛ.xvi.di.per totum.maxime in.c.i.
¶ Clementis liber.i.iteneratus petri inter apocrisa computatur.xvi.di.clementis. uide Archi.in.c.i.x vi.di.adde xv.di. in primis.

Apocrisarius. Qui dicantur apocrisarii pape.no.glo.de elect.signi ficasti.in glo.i.xvi.di.septuaginta.glo.i.q.vii.conue nientibus.in glo.apocrisariis.

Apologia. Quid sit apologia. dic ꝙ sermo excusatorius.ut no.lxxvi.di. hāc naturā in supscriptōe.ꝛ ibi uide qñ dicatur alias est i c.sed debet.quod est precedens.

Apostolus. Aliquos canones apostoloꝝ re cipit ecclesia ꝛ aliquos nō. xvi. di.apostoloꝝ.in.c. sexaginta.
¶ Apostoli ꝑ totū mundū ꝓdicauerūt vitatē in lege ꝛ ꝓphetis contentam.xix.di.ita dñs.
¶ Apostoli fuerūt patres ꝛ principes ecclesie.lxviii. di.quoꝝ vices. iuxta illud psalmi. pro patribus tuis nati sūt tibi filii ꝓstituef eos ꝓncipes sup omnē terrā.
¶ Quare turbabant apli pro peccato. uide sanctū Tho.2ª scōe.q.cviii.ar.iiii.
¶ In doctrina apostoloꝝ ꝓtinet ꝓceptū de solutione decimaꝝ. Idē 2ª scōe.q.lxxxvii.ar.i.
¶ Apostoli loquebant vna lingua ꝑ quā intelligebā tur ab omnibus.idē 2ª scōe.q.clxxvi.ar.i.ubi etiā ui de ꝙ apostoli fuerunt instructi sufficiēter in sapiētia ꝛ scientia diuinitus quā requirebat doctrina fidei non ꝙtum ad omnia ꝑ que scientiā acquisitā cognoscunt. ꝛ in linguis omniū gentiū quantū requirebatur ad fi dem docendā.san.Tho.ubi supra.
¶ Apostoli omnibus linguis locuti sunt quia hoc p tinet ad pfectā scientiā ipsoꝝ per quaꝫ non solū loqui ſꝫ intelligere poterāt q̄ ab aliis dicebant.Tho.ubi.ꝑ.
¶ Apostoli multa tradiderūt occulte que non scrip serunt.sanc.Tho.in 3°.di.ix.q.i.ar.ii.ꝛ in tertia ꝑte q.xxv.arti.vii.
¶ Apostoli usi sunt certa forma consecrādi. uiō san. Tho.i quarto.di.iiii.q.i.ar.iii.ꝛ di.vii.ar.vii.
¶ Apostoli ceteri erāt cū petro in pari consortio ho noris ꝛ potestatis q̄uis petrus omniū esset caput. xx iiii.q.i.loquit.xix.di.ita dñs.ꝛ.c.in nouo.xxi.di.ad de quod no.lxxx.di.in singulis.in glo.ulti.ꝛ de elec. fundamenta.li.vi.
¶ An omnes apostoli fuerunt episcopi.uide. xli.di. non omnes apostoli fuerunt. adde quod dicam infra sub dictione episcopus.
¶ Quo tempe qūo ꝛ qualiter fuerunt apostoli ordi nati.uide Lau.in cle.i.de reli.ꝛ vene.sanc.adde glo. lxvi.di. porro.
¶ An omnes apostoli fuerunt a christo baptizati.dic ꝙ sic ut habet de ꝓse.di.iiii.qñ ab iherosolimis. adō quod dicā sub dictione baptismus. adde.s. Tho.in quarto.di.ii.q.ii.ar.iiii.ꝛ di.ii.ar.xxix.
¶ Apostoli dicunt quidā heretici qui non recipiunt eos qui aliquod ꝓpriū possident.xxiii.q.iii.quidam heretici.in v.apostolici.
¶ Apostoli fuerunt.xii.numero. quoꝝ nomia ponit glo.in.c.i.de reli.ꝛ vene.sanc.li.vi.
¶ Appellatōe apostoli continet Paulus.de peni.ꝛ remis.c.iii.in glo.i.de quo uide.xliii.di.dictū.
¶ Quod vniuersalis ecclesia seruat presumit ab apo stolis institutū.gl.xxxiii.q.i.nisi bella.tex.xii.di.illa.
¶ Apostolus.i.apostolicus.x.di.de quib⁹. in glo.
¶ An excusent illi qui dicunt ꝙ ꝓdicatio apostoloꝝ ad eos non puenit. uide.xxxvii.di.§.ut itaqꝫ.
¶ Apostoli dicunt vicarii christi.lxviii.di.quorū vi ces.de sa.vnc.c.i.§.quia vero.
¶ Apostoli in iure cū loquimur in materia appellati onis dicunt littere dimissorie.ut dixi supra sub dictio ne appellatio.Ci.in.l.eos.C.de appel. uide.ff.de li bel.dimis.l.i.ii.q.vi.post appellationē.ꝛ de multipli ci eoꝝ specie.uide Spe.ti.de appel.§.sequit.vsi.no. ꝛ de eoꝝ materia uide in cle.ii.de appel.ꝛ in.c.ab eo. eo.ti.li.vi.ꝛ.c.cordi.eo.ti. Quid autē debeant cōti nere tales apostoli.no. Hosti.ꝛ Jo.an.de appel.con stitutus.ii.super.v.intimauit.
¶ In dicta apostoloꝝ sunt autenticata.uide.xvi.di. in glo.summe.xv.di.in primis.
¶ In apostoli peccauerunt qui volebāt ignē descen dere de celo.xxiii.q.iiii.ꝙ christus.in glo.pe.
¶ Apostolos legimus negociatos fuisse ꝛ victū pro priis manibus quesiuisse.de censi.cum fm.Spec.ti. de cleri.ꝓiu.vsi.sed quoniam.
¶ Apostoli sunt ps appellatōis. unde sicut appella tio debet fieri in scriptis ita apostoloꝝ petitio. uide in c.cordi.de appel.li.vi.ꝛ quod ibi no.
¶ Apostoli petunt infra.xxx.dies. qui currūt a tpe sententie uel ab eo tempe quo incipit currere decēniū statutū ad appellationē interponendā.uide no.in cle. ii.de appella.in glo.iiii.
¶ Apostoli dantur ut iudex ad quem instruatur. de appella.ut super.li.vi.

Apostata. Quid dicat ꝛ quot modis.no.de temp.or.ex ꝑte.i glo.i. no.Inno. in.c.i.ꝛ no.in.c.fi.de apostata.de regula.consulti.in glo.l.di.c.fi.in glo.adde quod dicā infra.
¶ Qui apostatant de christiana fide ad iudaicaꝫ bo na fisco applicant.ut no.i.l.apostataꝝ.C.de aposta.
¶ Apostasia ꝓtinet ad infidelitatē.uide sanc.Tho. 2ª scōe.q.xii.ar.i.
¶ Apostata ꝓdit dominiū super seruos.ut in prealle gata.q.xii.ar.ii.
¶ Apostata non admittit ad officiū ecclesiasticuꝫ.l. di.c.fi. Item punit ut laicus. ut in.c.i.de aposta. et potest imperpetuū in carceribus detineri.l.deo nobis C.de epis.ꝛ cleri.
¶ An ea que apostata querit querat monasterio.uiō Bal.in.l.deo nobis.in fi.C.de epis.ꝛ cleri.no.l.di. c.ulti.in glo.fi.
¶ An apostata possit esse testis uel accusator.no.in c.i.de aposta.iii.q.iiii.beatus. ubi tex.uidet ꝙ non.
¶ Magis delinquit fidelis apostata q̄ infidelis in p fidia remanēdo.de diuor.quanto.
¶ Qua pena puniat apostata. uide no.in.c.fi.de re gula. hodie est ꝓuisum per extraua. benedicti que in cipit pastor bonus.
¶ An monachus deferens habitū monachalē coop to habitu seculari uel clericali sit apostata. Jo.an.dis putat in regula certū.li.vi. in mercu. ꝛ ibi concludit ꝙ sic.de quo uide glo.in cle.quoniā.de vi.ꝛ ho.cler. in glo.extrinseca. adde ꝙ talis est excōicatus ipo fcō quasi uideatur habitum dimisisse. Jo.an.in.c. deus qui.de vita ꝛ hone.cleri.
¶ An apostata sit ipso iure excōicatus. dic ꝙ sic. si erat religiosus.ut in.c.ii.ne cle.uel mo.li.vi. in aliis

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ DE VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_001

uero non religiosis dic ut ibi p glo. xxiii. di. si quis ex clericis. ⁊ ibi Archi. de aposta. c. iii. in glo. ⁊ in. c. ii. de temp. ord. li. vi. adde de vi. ⁊ ho. cle. si quis.

¶ Apostata est infamis. de regula. consulti. ⁊ ibi no. doc. vi. q. i. infames. iii. q. iiii. si quis a suo.

¶ Unde dicat apostata dic q retro stans. de aposta. quidã. xxvi. q. vii. non obseruet. iii. q. iiii. beatus. de peni. di. ii. c. pennata. glo. in. c. magne deuoto. glo. in l. fi. C. de sum. tri. ⁊ fide catho.

¶ An religiosus dimittens habitũ semp sit apostata dic q non nisi temerarie dimittat. ne cle. uel mo. c. ii. li. vi. quando autez dicat temerarie dimittere. no. gl. in. c. i. de sen. exco. li. vi.

¶ Qui transit ad minorẽ ordinẽ etiã non petita licẽtia non dicit apostata. Inno. in. c. intellexim⁹. ô eta. ⁊ quali. de tempo. ordi. ex pte. in glo. i. Jo. an. de regu. Joannes. de hoc per Archi. l. di. c. fi.

¶ Apostatic⁹ non apostolicus dicit quicũq uiciose est intronisatus in sedẽ apostolicã sine cõcordi electiõe lxxix. di. si quis pecunia. xxiii. di. in noie domini.

¶ Apostata apostatantẽ accusare potest. ii. q. vii. §. in hoc capitulo.

¶ Apostatantibus ex religione aliqua nõ sunt reddẽ da bona que illi religioni in ingressu dederunt. xvii. q. iiii. quicũq vult exheredato.

¶ Apostatãtes a religione sunt capiẽdi ⁊ reducendi xiii. q. ii. abbates ꝑ humilitate.

¶ Monialis apostata que a fornicatõne recedere noluit dz in monasterio recludi. xxvii. q. i. puẽit ad nos.

¶ An apostata potest esse in iudicio. uide quod dixi supra. adde quod no. Specu. ti. de appel. vsi. item q est apostata.

¶ Apostata quãdo debet cogi ad reassumptionẽ habitus ⁊ incarcerari. xxvii. q. i. si custos.

¶ Apostatax punitionẽ impedientes excõicant. ut in prealle. c. si custos.

¶ Apostata etiã in fide non pdit sacramentuz baptismi sed illud habet ad sue damnationis augmentũ. xxxii. q. vii. usq adeo.

¶ Triplex est apostata a fide. de qua habet. ii. q. vii. non potest inobedientie. uide. iii. q. iiii. alieni. de ma. ⁊ obedi. si quis irregularitatis. de qua. xlvii. di. q̃tũ libet. xvi. q. i. legi.

¶ An interius fidelis qui tamẽ exterius facit aliqua signa infidelitatis puta reuerentiaz ydolox dicat apostatare a fide. uide. xxxii. q. iiii. sicut sancius. uide. s. Tho. secũda secunde. q. xxiiii.

¶ Si monachus niger portans habitũ sepatũ supio rem a capucio dicit apostata. uide Pau. in cle. ne in agro. §. rursus. de sta. regu.

¶ An apostata possit heres instituí. uide Spe. ti. de instru. edic. §. ii. vsi. xii.

¶ Apostata dicit qui se ad negocia secularia ꝓuertit de ui. ⁊ bone. cleri. c. ex litteris.

¶ An apostata possit ꝓmoueri. dixi aliquid supra. uide de eta. ⁊ quali. intellexim⁹. super glo. ulti. ubi nota. q non.

¶ Cum existente in apostasia si recipit sacrũ ordinez ⁊ si fiat religiosus non dispensat nisi sol⁹ papa. de apostata. c. ulti. uide de temp. ordi. c. i. in glo. li. vi.

Apotheca ¶ Quid ueniat in legato apothece "uide Bar. in. l. naz q liquide. ff. de penu. lega. dic melius ut no. Bar. ⁊ Bal. in. l. cuz pater. §. mense. ff. de lega. ii. qui inuicẽ contradicũt. uide do. flo. in l. certo generi. ff. de ser. ru. predi.

¶ Appellatõe apothece non comphendit ipsuz edificiũ sed merces ibi contente. uide in. l. cũ tabernã. ff. de pigno. ⁊ ibi no. Bar. ⁊. l. qui tabernas. ff. de contraben. emptio.

Approbo "Approbans contractũ uidet illuz approbare cum omnibus suis qualitatib⁹. l. gaius. in fi. ff. de manu. maxime si sciuit uel fuit ignorãtia affectata ⁊ simul lata que non prodest. in. l. si contra. C. de incest. nup. bene facit ad materiã l. si duo. ff. de acqui. here.

¶ Eadẽ potestas requirit in approbãdo que est in faciendo. no. doc. in. c. cũ dilecti. de emp. ⁊ vendi.

¶ Quod semel ꝓbaui non possum improbare. ff. de nego. ge. l. pomponius. ff. de adul. l. si uxor. §. fi. C. de fur. l. i. ff. so. ma. l. cũ mulier. adde. ff. de edi. edic. l. q si nolit. §. in factũ. in regula q semel. li. vi. iiii. q. iiii. c. fi. glo. ⁊ Archi. iiii. di. in istis. viii. q. ii. dilectissimi. de elec. cum vintonien sis.

¶ Approbat aliquid eo ipo q non improbat. no. ff. qui satisda. cog. l. qui ab arbitrio. in gl. ii. in fi. de ac. emp. l. titius. no. Jo. an. de priuil. antiqua. ff. ad macedo. l. si filiusfam.

¶ Approbari debet ab omnibus quod omnes tangit uide. C. de auct. tuto. l. fi. ff. de adopt. l. adoptio. in aut. de here. ⁊ fal. §. si vo. colla. i. lxvi. di. c. i. ubi de materia. liii. di. c. i. viii. q. i. licet.

¶ An ex reprobatõne aliquox uideant reliq approbata. uide Bar. i. l. legata iutilit. ⁊. l. cũ res. ff. ô le. i.

¶ Contrahendo cũ aliquo ut tali quis uidet. euz approbare ꝓ tali. ff. de inoffi. testa. l. cũ ꝓponas. §. pe.

¶ Approbatoz seu affirmatoz non tenet nisi dolo approbauerit uel affirmauerit. l. eleganter. §. fi. cũ. l. seq. ff. de dolo. ⁊ est spetiale in casu. l. cũ ostendimus. i fi. ff. de fideicõ. tu. ut etiã sine dolo teneat. ut ibi Bal.

¶ Quis potest approbare actũ nullũ si eius fauore ẽ nullus. l. inter castellianuz. ⁊ quod ibi not. Bal. ff. de arbi. uide. ff. de act. emp. l. iulian⁹. §. si quis colludẽ te. ⁊ no. Bal. in. l. cũ interdicte. C. arbi. tute.

¶ Qui sponte approbat renũtiationẽ factã per vim potest petere damna ex violentia illata. secus in eo qui sponte approbat contractũ factũ per metuz soluendo qõ ꝓmisit ſm Jnno. in. c. sup hoc. de renũc. in glo. ti.

¶ An illud quod approbo pro me teneor etiã approbare contra me. no. xxxvii. di. siquidẽ ueri. ⁊ ibi sunt concor. de vita ⁊ bone. cleri. ex litteris. uide Jo. an. in. c. ut inquisit. de here. li. vi.

¶ Approbare teneor in officio testificãdi illũ quẽ ꝓbaui in officio iudicãdi. de rescrip. dilect⁹. ⁊ ibi no.

¶ An approbatus ad aliquod officiũ possit in alio officio reprobari. uide Hosti. de elec. venerabilẽ. no. de conse. di. i. celebritatem.

¶ Approbare non videt quis instrumentũ p solutionẽ quam facit eius vigore ⁊ solutũ tamẽ repeti potest uide Bal. in. l. cũ te. in fi. C. qô me. causa.

¶ An ille qui non contradicit uideat approbare. ut de Bal. in. l. ne arbitris. C. de arbit. Bar. in. l. quo enim. ff. rem ra. ha.

Apulia "Tota Apulia est de patrimonio beati Petri. ut no. xix. q. iii. monasteriis. ui de plene in censuali ecclesie romane.

UVA. BHSC. IyR_001

Apud. Quid significat hec dictio. uide text. in l. penes. ⁊ in. l. is apud quẽ. ff. de v̄. sig. ubi uidet q̄ significat detentionẽ. Quandoq; apud idest contra. ff. de peti. hered. l. etiã si putauit. §. non solũ. Item apud. i. coram. ff. ad municip. l. de iure. in princi. adde de hac dictõe. ff. de offi. p̄fec. uigi. l. fi. et in. l. si apud. ff. de mino. ⁊ in. l. penes te. ff. de v̄b. sig. ubi differentia inter penes ⁊ apud. uide. ff. de rei uen di. l. acta. ⁊. l. denuo. eo. ti.

Aptitudo. An sit inspiciẽda aptitudo an actus. no. ff. de rei uẽ. l. vẽdicatõ.

Sufficit aliquid esse aptitudine licet non sit semp actu. ff. de aqua cotti. ⁊ esti. l. i. §. i.

Aqua Aqueductus. Que dicatur aqua cottidiana ⁊ que estiua. no. ff. de aqua cotti. ⁊ esti. l. i. §. duo. in glo. dicendũ. ⁊ Bar. ibi in. §. cottidiana.

Quis potest aqueductũ de publico ducere. no. ff. de aqua cotti. ⁊ esti. l. i. §. p̄mittit. in glo. alii. Bar. in. l. quo minus. ff. de flumi.

Aqueductus debet habere locuz. xv. pedum. no. Bar. in. l. i. C. de aqueduc. li. xi.

Si pluribus concedit ius hauriẽdi aquã debet illud ius diuidi inter eos motu iudicis. Bar. in. l. si q̄. C. de aqueduc. li. xi.

Ad quid ualet aspsio aque benedicte. no. de cõse. di. iii. aqua. ⁊ de peni. di. iiii. aquã. de p̄sec. di. iiii. nec quemq̄. uide plene in rõnali diui. offi. i quarta parte circa princi. misse. adde quod no. glo. in p̄hemio vi. li. no. l. di. in capite.

Aqua quandoq; ponitur pro penitentia. uide. vi. di. c. testamentum.

Aqua tangit carnes sed cor abluit ⁊ mundat. i. q. i. detrahe.

Aqua viua est charitas quã qui bibet non sitiet in eternũ. de peni. di. ii. charitas.

Pisces nõ possũt viuere sine aq̄. xvi. q. i. placuit.

Aqua cũ vino mixto debet in calice offerri. de cele. mis. cũ marthe. de p̄se. di. ii. in sacramentoꝝ. ⁊. c. ñ oportet. ⁊. c. in sacramento. adde quod dicã infra sub dictione missa. ⁊ sub dictione christus.

Aqua de petra data p moysen cuz percussit virga petram significabat sanguinẽ qui fluxit de corpe christi. de conse. di. ii. inquit apostolus.

Ex aqua uisibili ⁊ spiritu inuisibili renascit homo de conse. di. iiii. per aquam.

Qualiter agere debeo ꝺ illuz qui non pmittit me aquã ducere per fundũ p quẽ habeo ius ducẽdi. Spe. ti. de cã pos. ⁊ ꝓprie. §. iii. v̄. quid si nõ pmittit.

De aqua baptismi añq̄ infũdat crisma lz vnicuiq; accipe ad aspgendũ. de p̄se. di. iiii. in sabbato.

Aque purgatio vulgaris omnino interdicit. ii. q. v. omnibus. ⁊. c. consuluisti. adde quod dicam infra sub dictione purgatio.

Aquarii dicti sunt quidã heretici quia aquã solaz sine vino offerebant in sacramento altaris. de qua heresi. no. in. c. cum marthe. de celebra. missa. xxiii. q. vlti. §. aquarii.

An vsus aqueducende de puteo possit p̄scribi. no. in. l. usuz aq̄. ⁊. l. diligenter. C. de aqueduct. li. xi.

Que sit aqua viua ⁊ que mortua. uide Bar. in. l. si alius. §. notauimus. ff. q̄ ui aut clam.

An aqua benedicta sit sacramentũ. dic q̄ non. ꝺm Tho. in quarto. di. ii. sed est quid sacramẽtale. hoc ẽ dispositio quedã ad sacramentũ non eni ordinat dire cte ad remediũ p̄standũ sed magis ad remouendum p̄hibet. unde ualet contra demonũ nequicias ut ueni alia purget. ⁊ contra omne id quod impedire potest effectũ sacramentoꝝ ꝺm theologos.

Quid si cũ aqua benedicta misceat aqua non bñ dicta uel ecõtra. dic ꝺm Tho. in q̄rto. di. ii. q̄ tota ẽ benedicta. bona glo. de p̄se. eccle. uł alta. q̄ in dubiis.

In iudicio aque pluuie arcẽde quid debeat proba re actor ⁊ quid reus. no. ff. de aqua plu. arce. l. iii. §. idem labeo. in glo. i.

Qualiter in tali iudicio formet libellus ⁊ sentẽtia no. Bar. in. l. ⁊ si tertius. §. fi. ff. de aq̄ plu. arcen.

De aqua concessa p bononien. fratribus minoribꝰ uide no. in. l. aquã. C. de ser. ⁊ aqua.

Aqua est sup firmamentũ. uide sanc. Tho. in prima parte. q. lxxviii. ar. ii.

Aque congregate sunt secũda die. uide in p̄ealle. prima pte. q. lxviii. ar. i.

An aues ⁊ pisces producte sunt ex aquis. uide in dicta prima parte. q. lxxi.

Judiciũ aque bulientis non est licitũ. ꝺm Tho. secunda secde. q. xcv. ar. viii.

Aquarius. Aquarius quid sit. dic q̄ est custos aquaꝝ. ut. C. de aqueduc. l. decernimus. li. xi. ubi etiam uide q̄ aquemola est molendinum aque.

Aquile. Ubi fuerit corpus ibi congregabantur ⁊ aquile. Marthei. xxiiii. Luce. xxii. xxiiii. q. i. quoniam uetus. no. in clemẽ. i. de sum. trini. ubi uide concordan.

Aquilia. An actio legis aquilie habet locũ p̄ libero homie occiso. ff. ad. l. aq̄liaz. l. qua actõe. §. si quis in colluctatõne. in glo.

Cui det actio. l. aquilie. no. in. l. item mella. §. legis. ff. ad. l. aquil. in glo. domino.

An actio legis aquilie sit famosa. no. in. l. si seruꝰ seruũ. §. si cũ maritus. in glo. super v̄. aquil. ff. ad. l. aquił. ⁊. l. qui occidit. in glo.

An concurrat actio. l. aquił. cũ actõne qõ me. cã. uel de dolo. no. ff. ad. l. aquił. l. q̄ occidit. §. pe. i glo.

Que sperialia habz lex aquilia. no. in. l. in lege aq̄lia. in gl. sup v̄. debeã vincere. circa fi. ff. ad. l. aquił.

An hec actio sit penalis. no. ff. ad. l. aquił. l. item mella. §. si plures. in glo. magna. ff. qõ me. cã. l. si cũ exceptione. §. fi. in glo. insti. ad. l. aquił. §. bis autem uerbis. in glo. extimetur.

Ubi dat lex aq̄lia an agi possit crimialiter. no. ff. de p̄iua. delic. l. fi. in glo. fi. ⁊ ibi Bar. in. q. penul.

Directa vtilis ⁊ subsidiaria actio legis aquilie qñ habet locũ. no. insti. ad. l. aquił. §. pe. C. ad. l. aquił. l. penul. ⁊ qõ no. Li. in. l. fi. eo. ti.

An det ad factũ. no. C. ad. l. aquił. l. ii. in glo. fi. ⁊ ibi Li.

In quo differt ab actione iniuriaꝝ. no. ff. de iniur. l. ait p̄etor. §. quid ergo. in glo. sarciat. ⁊ ibi Bar.

Aquiliana. De aquiliana stipulatõe ⁊ quid i portet habet in Spe. ti. de obli. ⁊ solu. §. i. v̄si. consequẽter. ⁊ v̄si. se. ⁊ in. l. aquiliana ⁊. l. cũ aquiliana. ff. de transac.

Arare Aratrum. Non licet arare simł in boue ⁊ asino. de

UVA. BHSC. IyR_001

elec. cum cauſa. xvi. q. vi. in noua actione.

¶ Nemo mittens manū ad aratrū ⁊ reſpiciēs retro eſt aptus regno dei. de uoto. c. magne deuotōis.

¶ Ciuitas dicit arari quando deſtruitur. i. q. i. iudices. in gloſa.

¶ Arare ⁊ colere quid ſit notatur in. l. i. C. de the ſau. libro. x.

¶ Quid ſit aratꝝ. uiō. ff. ō aq̄ plu. ar. l. i. §. ō eo ope

Arbor Cuius ſit arbor nata inter duos fundoſ cōmunes. uide rex. in. l. pe. ff. ꝓ ſocio.

¶ Qualiter arbor que eſt ſepata a terra cenſent due arbores licet non ſit niſi vnus ſtipes. caſus eſt in. l. ſi gemina. ff. arbo. fur. ce. qui ſm Alnge. non eſt alibi.

¶ Si arbor inciſa caſu aliquē occiderit preter voluntatē incidentis non eſt imputandū. l. di. bi qui. ⁊ i. c. ſepe cōtingit. ⁊. c. duo. facit. l. ſi putator. ff. ad. l. aq̄.

¶ Non licet in Kalendis Januarii domoſ circūdare arboribus. uide. xxvi. q. vii. non licet.

¶ Arbores naſcētes etiam in prediis prinatis iuxta aquam publicam ſunt excidende. no. Bar. in. l. i. ff. de arbo. ce.

¶ An poſſuꝫ ꝓpria auctoritate arbores ſupra domū exiſtentes excidere. Bar. in. l. i. ff. de arbo. ce.

¶ An emphiteota feudatarius ſeu uaſallus poſſunt ex fundo quē tenent incidere arborē fructuoſam. no. Bar. in. l. diuorcio. §. fundi. ff. ſolu. ma. idem in. l. in fraudem. §. conductor. ff. de iure fiſci. Specu. in ti. de loca. §. i. vſi. fi.

¶ Quid ueniat appellatōe arboris. dic ut habet. ff. arbo. fur. ce. l. iii. ⁊. iiii. ff. de arbo. ce. l. i. §. arboris. ubi uide an ueniunt vites.

¶ Arbor vento deiecta lignū non eſt ſz tñ ligni appellatōne continet. ff. de le. iii. l. ligni.

¶ Arbores ſunt illius cuꝰ eſt fundus ſeu locus vbi nata eſt. ff. arbo. fur. ce. l. ſi plures. §. ſi.

¶ Arbor mala que fructus non facit debet abſcindi ⁊ in ignem mitti. Math. vii.

¶ Arbor conſanguinitatis ⁊ affinitatis ē autēticata ut no. de ſui. nō ordi. ꝓſuluit. in glo. ⁊ ibi concor.

¶ Arbor non eſt que radices non facit. ff. arbo. fur. ce. l. iii.

¶ Si arbor pendet uel radices agit in meo ſolo q̄buſ remediis agā. no. C. de interdic. l. i. in gl. i. ⁊ ibi Ci.

¶ Si arbor ſit deſtructa ⁊ per populares refacta an ſit eadē. no. ff. de dam. infec. l. damni. §. bis qui edef in glo. non augeri. ff. de acti. ⁊ obli. l. obligationū fere §. plerūq;. in glo. in tradendo.

¶ Cuius ſunt arbores ſi radices ſunt ab vno latere vicine. no. ff. arbo. fur. ce. l. ſi plures. §. ſi.

¶ An de arboribus debeat colonus habere partem Spe. ti. de loca. §. i. vſi. fi. ⁊ ibi. Jo. an.

¶ Cuius ſit arbor exiſtens in meo ⁊ mittēs radices in ſolo vicini. text. ⁊ glo. in. l. ſi plures. §. ſi. ff. arbo. fur. ce. ⁊. l. adeo. §. fi. ff. de acq̄. re. do.

¶ De arbore euulſa de meo ⁊ poſita in tuo. uide i. l. pculus. §. arbor. ff. de acqui. re. do.

¶ Arbore legata ſolū in qꝰ nata eſt uidet legatū. gl. i l. ſi fundū ſub conditōe. §. qui fundū. ff. de le. i.

¶ An loco arborꝫ demortuarꝫ uel ui uentorꝫ euulſarū alie ſubrogande ſunt. uide in. l. agri. ⁊. l. arbores. ff. ō uſufruc. no. in. l. diuortio. §. ſi fundū. ff. ſo. ma.

¶ Cuius ſunt arbores que naſcunt in ripa fluminis uide in. l. ergo. §. celſus. ff. de acqui. re. do.

¶ An appellatione arborꝫ continet arbor coniuncta terre. uide Buil. ff. ad. l. rodi. de iac. l. qui leuāde. alias. in. l. amiſſe. ubi melius.

Arbiter Arbitrator Arbitrium Quando pena relinquit arbitrio iudicantis an poſſit imponere maiorez penā q̄ ſit illa que in ſimilibus uel maioribus caſibus eſt a iure ſi poſita. dic q̄ non glo. eſt ſingu. in. c. inquiſitōis. in v. alioquin. de accuſa. idem ſi pena non ſit in iure expreſſa ſed ex conſuetudine in ſilibus obſeruata. nā pena ſolita ex conſuetudine imponi cenſet ordinaria. per glo. ualde nota. in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de bis qui nota. infam.

¶ An de arbitrariis ſtatutis in iure teneamur reddere rationē. dic q̄ non. ff. de legi. l. non omniū. no. glo. in cle. uolentes. in v. quadrageſimū. de hereti.

¶ Qualiter intelligant illa vba facias ad arbitrium tuū uel put tibi videbit. Bar. in. l. i. ⁊ in. l. quidam. ff. de le. ii. ⁊ in. l. fideicōmiſſa. §. ſi ſic. ff. de le. iii. ⁊ in l. ſi filiuſſa. ff. de donati. ⁊ in. l. i. ff. de teſta. mili. uide no. ꝓ glo. in. c. ii. de corpo. uicia. do. Anto. de butri. in. c. i. ⁊ in. c. ne inuitaris. de ꝓſti. ubi moder. ⁊ ibi et uide quid importent illa vba faciaſ ſm voluntatē tuā adde no. in. c. abbate. de vb. ſig. per Bar. in extraua. ad reprimendam. in uerbo uidet. no. glo. in cle. ſepe de vbo. ſig. in v. arbitrium.

¶ Multa relinquntur arbitrio boni viri. no. Inno. de offi. dele. prudentiā. Jo. an. in. c. cū dilecti. ō elec. Inno. in. c. finem. de dol. ⁊ contu. adde no. ꝓ Jo. an. in. c. cū oporteat. de accuſa. ⁊ in. c. fi. de dona. idez in c. oblate. de appel. Bal. in. l. i. C. ſi aduer. uen. adde no. in. l. maritus. ff. de queſtio.

¶ Quid importēt illa vba ad arbitriū boni viri. no. Bal. in. l. ſi quis arbitratu. ff. de vbo. obli. ⁊. l. lutius ff. de fideiuſ. faciūt que idē no. in. l. i. ff. de le. ii. Bal. in. l. in uendentis. ⁊. l. fi. C. de ōben. empt. adde qō idē dicit in. l. uxorē. §. agriplagrā. ff. de le. iii.

¶ Arbitrio ſuo quiſq̄ damnatur uꝫ ſaluatur. xlv. di. de iudeis.

¶ Poſſidens bona eccleſie debet ea tractare arbitro boni viri. xii. q. ii. ſepe fit.

¶ Arbitrio ꝓprio nullus poteſt vxorem dimittere xxxiii. q. ii. an quod.

¶ Si per ſtatutū uel alias datur poteſtati uel capitaneo liber arbitriū ſup aliq̄ re quid importāt illa vba. no. Bal. in. l. ſi quando. C. de inoffi. teſta.

¶ Quid ſi alicui cōcedit arbitriū generale. Bar. in l. i. C. ō preben. ſalario. li. x. adde quod no. idē. in. l. filiuſſamuꝫ. ff. de dona. ⁊ in. l. in uenditōe. ff. de bono. aucto. iudi. poſ. Jtē adde quod idē no. in. l. i. ⁊ in. l. dotale. ff. de teſta. mili. ⁊. l. iii. §. i. ff. de vbo. obli.

¶ Quid importet cū res aliena cōmittitur alieno arbitrio ab hoie uel a lege. Bar. i. l. i. ff. de ſolutio.

¶ An de ꝓmiſſis arbitrio iudicis poteſt peti reductō ad arbitriū boni viri. no. glo. in cle. dudū. §. ſtatuim? de ſepul. ubi arbitriū epi reddit ad arbitriū boni viri ideſt iudicis ita dicit ibi glo. in v. exigit.

¶ An arbiter habeat coartionē in reū. uide. ff. de arbi. l. non ex omnibus. ff. de iudi. l. ii. not. glo. in. c. ex litteris. de offi. delega.

¶ An maiorē poteſtatē habent arbitri voluntarii q̄ neceſſarii uꝫ ecōtra. no. gl. i. c. irrefragabili. §. ceterū.

UVA. BHSC. IyR_001

de offi. ordi. in vbo delegatus. que dicit q̄ non.
¶ Quot modis accipit hoc nomē arbitriū. no. in. l. arbitro. ⁊ in. l. si ab arbitro. ff. qui satisda. cog. Bar. in repetitōe. l. si societatē. §. arbitror. ff. pro socio. ad de q̄ arbiter est iudex compromissarius. sic accipit in toto titulo de arbitris.
¶ Quid de hoc noie arbitriū. uide Jo. an. in. c. ab arbitris. de offi. dele. in vi.
¶ Arbiter dicit q̄ñq̄ dispensator siue moderator. C. man. l. in re mādata. Jtē arbiter. i. amicabil̄ ꝓpositor. l. si societatē. §. arbitror. ff. pro socio. Jtem arbiter. i. delegatus. C. de iudi. l. aptissimi. Jtē arbiter idest iudex ordinarius. C. de postu. l. quisquis.
¶ Quis dicat arbitrator. habet in. l. papinian⁹. §. penl̄. ff. de arbi. insti. de ōben. emp. §. preciū. in. l. fi. C. eo. ⁊ in prealle. §. arbitror. ⁊ in. c. quintauallis. de iureiurā. ubi do. Anto. ⁊ moder.
¶ An a sententia arbitri potest appellari uel supplicari. ii. q. vi. a iudicibus. §. quid de arbitris. no. i. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi. facit. l. non distinguem⁹ §. cū quidam. ff. de arbi. Albe. in. l. i. C. de arbi.
¶ Que sit rō quare a sententia arbitri non possit appellari. no. Bar. in. d. §. arbitror.
¶ An arbiter possit cogi ꝑferre sententiaz. no. in. l. iii. §. tametsi. ff. de arbi. Spe. ti. de arbi. §. sequit. v̄. sed nunq̄d arbitrator. ⁊ ibi Jo. an. ⁊ glo. in. l. fi. C. ō contraben. emp. Albe. in. l. si quis arbitratu. ff. de v̄bo. obliga. Bi. ⁊ Bar. in. l. i. ff. de lega. ii. ⁊ in dicto §. arbitrorum.
¶ An arbiter possit ꝓnuntiare pte absente. no. Li. ⁊ Bal. in. l. fi. C. de ōben. emp. Bar. in. d. l. si q̄s arbitratu. de v̄bo. obli. ⁊ in. d. §. arbitror. tex. in. l. diē §. si quis litigatorez. ff. de arbi. Jnno. ⁊ docto. in. c. per tuas. de arbitris.
¶ An arbiter possit recusari ut suspectus. no. in. l. ñ distinguemus. §. cū quidā. ff. de arbi. de arbitratore no. in. l. si de meis. §. recepisse. ff. de arbi. ⁊ in preall. §. arbitror. adde quod no. Li. in. l. episcopale. C. ō epis. audi. ⁊ quod pulchre dixit Hosti. qué referūt et sequūtur docto. in. c. ii. de arbitris.
¶ An ualet sententia arbitri ex legittima causa recusati. no. Jo. an. in. c. ii. de arbi.
¶ An mulier possit esse arbiter uel arbitratrix. no. in l. cū lege. ff. de arbit. ⁊ in. l. fi. C. de arbit. ubi glo. ⁊ Bal. xxx. q. iii. mulierem. de arbi. c. dilecti. xii. q. ii. cū deuotissimā. Spe. ti. de arbi. §. ii. v̄si. phibet g̃. doc. in. d. §. arbitror. ⁊ in. d. c q̄ntauallis.
¶ An mutus surdus pupillus furiosus possunt esse arbitri habet in. l. sed ⁊ si in seruū. §. i. ⁊. l. diē ꝓferre §. cozā. ⁊. l. non distinguemus. §. sunt. ff. de arbi. iii. q. vii. §. tria sunt.
¶ An minor. xx. annis possit essē arbiter. no. in pal. §. arbitror. Spe. ti. de arbi. §. potest. v̄si. item mior Sali. in. l. si qui ex consensu. C. ō epis. audi. adde gl. Jnno. ⁊ Hosti. in. c. cū vigesimū. de offi. dele. adde. l. cū lege. ff. de arbi. ⁊. l. quidā consuebat. de re iudi.
¶ An infamis possit esse arbiter. uide glo. de arbit. contingit. no. in. d. c. cum vigesimus. in glo. ii. glo. in regula. infamibus. li. vi.
¶ An excōicatus possit esse arbiter. no. de re iudic. ad pbandū. de excep. pia. li. vi. xi. q. iii. cū excōicato. de sen. ex. decernim⁹. li. vi. Spe. ti. de arbi. §. differt v̄. itē scōm eū. glo. in. l. pedius. ff. de arbi. ⁊ ibi Bar. dixi plene in repeti. mea. in. c. intellexim⁹. de iudi.
¶ An excōicatus possit esse arbitrator. Bar. in. l. ex facto. §. si quis arrogatus. ff. ad trebel. facit. l. cū pater. §. hereditatez. ff. de le. ii. Jo. an. plene in regula. dolo. de re. iur. li. vi. docto. in. d. §. arbitror. Jo. an. in. c. ad pbandū. de re iudi. Bar. in. l. si quis. arbitratu. ff. de v̄bo. ob. do. Anto. in. d. c. q̄ntauallis.
¶ An bannitus possit esse arbiter. Spe. ti. de arbi. §. restat. v̄si. sed quid de bannito. no. in palle. §. arbitror. adde qō no. Bar. in. l. ii. ff. ad. l. iuli. pecu.
¶ An abbas possit esse arbiter. no. Li. in. l. si qui ex consensu. C. de epis. audi. Spe. ti. de arbi. §. ii. v̄si. ſz nūquid abbas. ⁊ v̄si. sed quero diligenter. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. faciūt no. per eū in. c. fi. de pscrip. adde quod no. Jo. an. de sta. regu. cū ad monasteriū. glo. xvi. q. i. de presentiū. iii. q. vii. §. tria.
¶ An arbiter possit procedere die feriata. no. in. l. si feriatis. ff. de arbi. Hal. in. l. fi. C. de fer. Bar. in palle. §. arbitror. Spe. ti. de arbi. §. sequit. v̄si. in forma. ⁊. §. fi. v̄si. sed nūquid amicabilis. ⁊ concludit q̄ non q̄ñ dies est feriata in honorē dei. secus in arbitratore. ut. l. si de meis. §. arbiter ex pmisso. ff. de arbi. ⁊. c. i. de fer. do. anto. de bu. in. d. c. q̄ntauallis. de iureiurā. adde quod no. glo. in cle. sepe. in v̄. ualeat. de v̄. sig. que dicit q̄ si ptes renūtiant feriis introductis ad vtilitatez hominū arbitrator non compellitur illo tempore procedere.
¶ Si quis petat reductiōem ad arbitriū boni viri et succūbat licet iniuste an possit ꝓueniri ad penaz. uide Bar. in. l. q̄ rome. § duo fratres. ff. de v̄bo. obli.
¶ An tertius electus ab arbitris discordantibus sit arbiter ⁊ possit sententiare sicut arbiter uel non. uide Bar. in. l. si dominū. ff. de fur.
¶ Si eadē die qua factū est ꝓmissus arbitri ferāt sententiā non ualet sentētia. allegat ad hoc. c. tū ex litteris. de resti. in integ. uide omnino quod no. Bal. in l. platam. C. de sen. ⁊ inter. om. iudi.
¶ Si arbiter ꝓdemnet ad centū dando tempus quo ipse declarabit ⁊ morte puentus non declarat nihilominus renet laudū ⁊ videt condēnasse pure ad ipa cē tum ⁊ poterūt peti ſm Li. in. l. pe. C. de insti. ⁊ sub sti. sub condi. fact. quem refert domin⁹ flo. in. l. quic quid. ff. cōmuni. predi.
¶ Si arbiter incipit causaz audire potest cogi ꝓplere ut in. l. postq̄. ff. de vaca. munez.
¶ Arbiter habens potestatē a ptibus ꝓnuntiādi de equitate ⁊ vitate potest ꝓdemnare ꝓuentū ad rez restituendā non obstante exceptōne pscriptōnis nec est inquū si apparere potest de mala fide prescribentis. tex. est sin. in aut. ut ecclesia romana. §. habeat itaq̄z. col. ii. ⁊ no. do. flo. in. l. i. §. generaliter. in fi. ff. de nota.
¶ Si pendēte appellatōe ꝓmittit in arbitrū pōt quis penā soluere ⁊ appellationē psequi in cle. q̄dm. de appella. secus si est ꝓmissus in arbitratorē. q̄ in transactōe non habet locū penitentia. C. de transac. l. q̄uis. vba sunt Bal. in. l. eos. §. pe. C. de appel.
¶ Arbiter potest condemnare in expensis ⁊ in fructibus licet hoc non sit dictum in compromisso. Jnno. de arbi. ex parte.
¶ Potest recedi ab arbitro si sit omnino inexptus q̄ nesciat ordinare causaz. uide. ff. de arbi. l. item si vn⁹. §. i. ⁊ ibi glo.
¶ Si dictū est in cōpromisso q̄ arbiter ꝓnuntiet de

UVA. BHSC. IyR_001

iure tantū. an poterit ꝓnuntiare ſm ſtatuta munici palia que ſunt contra ius cōe. Jo. an. in addi. Spec. in ti. de arbi. §. excipiť. in addi. que incipit. Guido. ⁊ ꝑ moder. in. d. c. q̄ntauallis. de iureiuran.

¶ An coꝝ arbitro habeat locū cautio rati. ſi dubita tur de mādato. glo. dicit q̄ ſic. in. l. non diſtinguem⁹. §. penul. ff. de arbi. faciunt nota. in. l. i. C. de ꝓcura. Spe. ti. de ſatiſda. §. i. in ꝑma col.

¶ An arbiter poſſit eſſe teſtis de his que corā eo ge ſta ſunt. uide Bal. in. l. ne in arbitris. §. ſin autē i ſcri ptura. C. de arb. faciūt no. per Bar. in. l. deferre. §. idem decreuerūt. ff. de iure fiſci. adde no. in. c. ex litte ris. de tranſac. adde. c. nō ſine. de arb. ubi glo. ⁊ doc. de offi. delega. cum in iure. in glo. i. Jnno. ⁊ Jo. an. in. c. fi. de teſti. li. vi.

¶ An ⁊ qñ arbiter poſſit in totū uel in ꝑtem mutare ſententiā. Bar. in. l. quid tñ. ff. de arbi. do. Anto. et moder. in. c. q̄ntauallis. de iureiur. in. iii. oppo. Spe. titu. de arbi. §. fi. v̄ſi. licet autem. do. Lar. flo. in cle. i. de re iudi. in. x. q.

¶ An damnatus arbitrali ſentētia incurrat infamiā no. in. l. quid ergo. §. ex ꝓmiſſo. ff. de his q̄ no. in fami. glo. ⁊ doc. in. c. penul. de teſti. in inte. Jo. an. in dicto. c. dilecti.

¶ An ſentētia arbitri poſſet dici diffinitiua. tex. eſt ⁊ ibi no. de arbi. dilecti. ⁊. c. ex ꝑte. facit. l. i. ⁊. ii. ⁊ ibi no. de arbi. adde glo. que dicit q̄ ꝓnūtiatio arbitri non eſt ꝓꝓrie ſentētia in. c. pe. de teſti. in integ. Jo. an. in dicto. c. dilecti.

¶ An arbiter poſſit ſtipulari penā ad cōmodū uel in cōmodū ꝑtiuꝫ. Spe. ti. de arbi. §. fi. v̄ſi. quid ſi in cō ꝓmiſſo. ubi Jo. an. gl. in. l. litigatores. ff. de arbi. gl. ⁊ docto. in. c. dilecti. eo. ti.

¶ Jnfra quantū tempus poſſit a ſentētia arbitri pe ti reductō ad arbitriū boni uiri. notāt doc. de arbi. ex poſita. ubi tenent q̄ infra annū. de quo Spe. ti. de ar bi. §. ſequiť. v̄ſi. infra qō tempus. de quo no. in ꝑall. §. arbitroꝝ. ⁊ in. d. c. quintauallis.

¶ An arbitro poſſit dari pignus ꝑ obſeruatōne lau di ⁊ an tale pignus dandū ſit alteri ꝑte nō obſuante. Li. in. l. pe. C. de arbi. glo. in. l. litigatores. §. quid ergo. ff. de arbi. glo. ⁊ doc. in. c. dilecti. de arbi.

¶ An ualeat ſentētia arbitri. qui ꝓnūtiat ꝑut tibi uoluerit ꝓſuluerit ⁊ declarauerit. doc. q̄ non. per tex. iūcta glo. in. c. dilecti. de arbi. no. in. l. itē ſi vnus. §. idem pompo. ff. de arbi. do. Anto. in. c. cū oliz. de ar bi. in ulti. q. faciūt no. ꝑ Spec. ti. de arbi. §. fi. v̄ſi. ſz quid ſi dicať. ⁊ in. c. ſi ꝑ debilitate. de offi. dele.

¶ An ex ſentētia arbitri oriať actio. no. in. l. i. C. de arbi. ⁊. l. diē. §. ſtari. ff. eo. doc. in. c. ꝑ tuas. de arbi. Bar. in. l. ait prętor. §. i. ff. de re iudi. no. in. l. a diuo pio. in prin. eo. ti. in glo. arbitroꝝ. ⁊. l. ſi ſocietatez. in §. arbitroꝝ. in. vi. q. per Bar. no. in. l. ne in arbitris. C. de arbi. ubi glo. ⁊ Li. Spec. ti. de arbi. §. fi. v̄ſi. hoc quoq; notandum.

¶ An poſſit fieri emologatio arbitri electi cum pena no. Li. ⁊ Bar. in. l. ait prętor. ff. de re iudi. plene per docto. in. c. per tuas. de arbi.

¶ An in tempe ꝓmiſſi. ſeu alias ante ſententiā poſ ſit fieri emologatio ſentētie arbitri. Li. ⁊ Bar. tenēt q̄ non. in. l. pe. C. de arbi. facit qō no. Bi. in. l. q̄daz ff. de v̄bo. obli. ⁊ quod no. in regula. ſcienti. li. vi. faĉ l. ꝓuenire. ff. de pac. dota. doc. in. d. c. ꝑ tuaſ. de arbi.

¶ An ante latā ſententiā ꝑ arbitriū poteſt renūtiari reductioni ad arbitriū boni viri. no. per do. Anto. de iureiur. in. c. q̄ntauallis. ubi etiā per doc. moder.

¶ An ſi aditur iudex cū pena preſumať adiri tamq̄ arbiter. no. glo. in. l. i. ff. de iudi.

¶ An arbiter in ſpūalibus ſeu bñficialibus poſſit in ter ptes ꝓponere. no. de ꝓben. niſi eſſent. de rex ꝓmu. c. fi. ubi bona doctrina. doc. de arbi. c. ii.

¶ An arbiter ſeu arbitrator poteſt ꝓdemnare ſeu ab ſoluere ſuper non petito ſeu extra ꝓmiſſum. no. de elec. cū inter. a. de ꝓben. niſi. facit qō no. de relig. do. conſtitutus. in fi. magne glo. Bar. i. l. cū aquiliana. ff. de tranſact. ubi dicit q̄ arbiter non poteſt ferre ſen tentiā ſuper omnino extraneo a petito. ſecus ſuper co herenti. quod nota.

¶ An ordinarius poſſit eſſe arbiter. no. in. l. epale. C. de epiſ. audi. ⁊ in. d. §. arbitroꝝ. ⁊ in. l. ſed etſi in ſeruū. §. ſi quis iudex. ff. de arbi. ⁊ in. d. c. q̄ntauallis glo. iii. q. vii. ſi quiſ vo iudex. ubi ꝓcludiť q̄ poteſt uo lentibus ꝑtibus non tñ pōt eas ad id cōpellere. adde glo. de arbi. cū ꝑte. ⁊. c. ex ꝑte. ii. q. vi. a iudicibus.

¶ Qualiter ꝓbaĉ arbitramētū eſſe iniquū. no. bar. in. l. ſi quis cum aliter. ff. de v̄bo. obli. ⁊ in. l. lucius. §. i. ff. ad trebellia.

¶ Quanto ꝑte duret poteſtas arbitrādi. no. Bar. in. l. ſi quis arbitratu. ff. de v̄bo. obli.

¶ An arbiter poſſit ꝓrogare terminū ꝑti ad aliud fa ciendū cū certū ſit illud iam fieri non poſſe. no. Bar. in. l. cum ita ſtipulatus. ff. de v̄bo. obli.

¶ An arbitrator poſſit in totū abſoluere uel condē nare. no. Bar. in. l. q̄ ſi epheſi. ff. de eo qō cer. lo.

¶ An poteſtas arbitrādi exſpiret uel per mortē uel publicationē bonoꝝ vnius ex ꝓmittentib⁹. Bar. i conſilio ſuo quod incipit. Bartolomeus de ſpoleto. ubi etiā tractat quid ſi arbiter uł arbitrator fuerit bā nitus ꝓpter delictū uel alias an ꝓnūtiare poſſit ⁊ ca ſu quo ꝓnuntiet an cōe a quo fuit bannitus teneatur eius arbitramentū mandare executōi de quib⁹ habe tur ꝑ eundē in. l. ſi quis arbitratu. ff. de v̄bo. obli.

¶ An arbiter poſſit ꝓpellere teſtes coꝝā ſe ꝓducros uel hoc ſpectet ad iudicē ordinariū. uide in. l. iiii. cuz l. ſe. ff. de arbi. ⁊ in. l. ii. §. i. ff. ſi quis cau. uide in. c. per tuas. de arbi.

¶ An arbiter poſſit cognoſcere de cauſa feudali. uiō x. col. de lege conra. c. i. ⁊ ibi ꝑ doc. moder.

¶ An ualet pactū inter ptes de non petēdo laudum reduci ad arbitriū boni viri. no. Bar. in. l. quidā cuz filiū. ff. de v̄b. obli. ⁊ in. l. q̄ de bonis. §. i. ff. ad. l. fal. Bar. in. l. cū antea. C. de arbi. ⁊ quid ſi iuratuz eſt. uide Bar. in. d. §. arbitroꝝ. do. Anto. ⁊ alii docto. in dicto. c. quintauallis. Specu. ti. de arbi. §. fi. v̄ſi. item quid ſi ꝓmiſſum eſt.

¶ An arbitrator ſumať in lite. no. Bar. in. l. i. §. et poſt operis. ff. de no. op. nunc.

¶ Si duo ex tribus arbitris laudū tulerūt tertio ab ſente quid iuris. habetur in. c. fi. de arbi. li. vi. tex. et Bar. in. l. item ſi vnus. §. ꝑncipaliter. ff. de arbi.

¶ Qui ꝓmiſit non petere reductōem ad arbitrium boni viri ſi petierit ⁊ ſuccubuerit an incidat in penaz. no. Bar. in. l. qui rome. §. fi. de v̄bo. obli.

¶ An arbiter poſſit petere ſalariū. Spec. ti de ſala. §. ii. v̄ſi. fi. adde. l. multū. C. ō ꝑpo. agē. in re. li. xii. an autē poſſit petere ſportulaſ. dic q̄ non. C. de ꝓxi. faĉ. ſcri. l. i faĉſ. li. xii. ⁊. l. quoti. C. ō ꝓui. ſco. li. xii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Arbitriū non transit ad heredes. arbitramentū tñ sic. Bar. in. l. si pactum. ff. de proba.

¶ Ab arbitris iuris uel electis ꝑm formā statutoꝝ an possit appellari uideꝫ q sic quia ꝑm Bar. magis tenēt locū iudicū delegatoꝝ q̄ arbitroꝝ. ita dicit sing. Bar. in. l. fi. C. de iudi. de quo uideꝫ casus in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi.

¶ An arbiter qui male iudicat facit litē suā. Bar. in l. si quis in conscribendo circa fi. C. de pac. ⁊ ibi glo. ⁊ Li. insti. de obli. que ex quasi delic. in glo. ii. C. de arbi. aut. decernimus. in glo. fi. Spec. ti. de arbi. §. i. v̄si. sed si arbiter.

¶ Si arbiter ex ꝓmisso habet potestatē inferendi modicuꝫ uel multū damnū contra eius sententiā non potest peti reductio ad arbitriū boni viri. no. Inno. in c. humilis. de maio. ⁊ obedi.

¶ Arbiter absoluit ab obseruatōne iudicii ꝓpter cō tumaciā partis non ꝓparentis sicut iudex de arbi. ex parte ⁊ ibi nota.

¶ An quia hodie ex forma statutoꝝ italie ex sentētia arbitri actio oritur poterit a tali sententia appellari. Bar. tenet q̄ sic in. l. i. C. de arbi.

¶ An de causa restitutōis in integꝝ possit ꝓmitti in arbitratorem. no. Bar. in. l. cum scimus. C. ubi ⁊ apud quem.

¶ Arbitriū ⁊ transactio equipant. dicit gl. in. l. sub ptextu. C. de transact. ⁊ in aut. ut diffe. iudi. §. si v̄o contigerit. Jo. an. de arbi. expositā. ⁊. c. penul.

¶ An arbiter possit ꝓpelli ad sententiandū ex quo suscepit in se arbitriū. no. glo. in. c. presentata. de testi. iii. q. vii. infames. v̄. si quis. in glo. in v̄. iudex. glo. in c. pastoralis. §. i. sup v̄. cōpellere. optima glo. in v̄. negligentibus. de offi. dele. significātibus. ⁊. c. suspitōis in glo. iiii. ⁊. c. p. ⁊. g. in glo. fi. l. fi. ff. eo. ti. adde q̄ iudex ordinarius compellit arbitrum ad sententiandū glo. iii. q. vii. §. tria. v̄. si. si quis.

¶ An sentētia arbitri possit retractari ptextu instrumentoꝝ nouiē reptoꝝ. uide Inno. de pscrip. cū olim.

¶ An laudū latū contra cōmunē cursuꝫ mercatoꝝ p arbitꝝ qui poterat ꝓcedere etiā de facto possit reduci ad arbitriuꝫ boni viri. no. in glo. fi. ⁊ ibi docto. in. c. causam. in secundo de testi.

¶ An dictū arbitratoris uel arbitri sit sentētia. glo. dixit q̄ non. de iureiurā. venientes. ubi doc. pro qua facit tex. de arbi. dilecti. Inno. de v̄. sig. abbate. Idē de testi. in inte. c. pe. de arbi. ex pte. in glo. ⁊ ibi p doct.

¶ An arbiter possit cognoscere in loco remoto a loco ꝓmissi. Inno. in. c. presentata. de testi. ⁊. c. cuꝫ dilectus. de arbi. adde q̄ locus arbitri in dubio uideꝫ locus in quo factum est compromissum. ff. de arbi. l. si cum dies. §. si arbiter.

¶ An ꝓmissuꝫ generale factū in arbitrū extendat ad incognita. gl. ⁊ Inno. q̄ non. de iureiur. venientes.

¶ Factū coram arbitratore non dicit factū in iudicio. Inno. in. c. venientes. ò transac. alias in. c. venerabili. de censi. quid autē de factis coram arbitro. no. Spe. ti. de ꝓbat. §. nunc videndū. v̄. si. quid de confessione.

¶ Arbitriū q̄ndoq; ponit pro ꝓmisso. de testi. presentata. de arbi. exposita. ⁊. c. penul. per Jo. an.

¶ Sentētia arbitri nulla. non emologat p ratificationē ptiū. uide tex. de ꝓbat. uti. uel inuti. examinata. In contrarium de arbit. per tuas. uide Bal. ꝛ. colla. de pace constan. in v̄. sustinere.

¶ An coram arbitro possit interrūpi pscriptio. no. de arb. cū dilecti. i gl. fi. Archi. xvi. q. iii. §. pscriptōes.

¶ Stante statuto q̄ ptinētes ꝓpellant ad ꝓmissū an iudex possit eos compellere ad ꝓmissū cū pena. uide do. Anto. de bu. in. c. cū dilecti. de elec. adde qō dicā infra sub dictōne ꝓmissum.

¶ Arbitroꝝ dicto precise stare debent ꝓmittētes sup electōe prelati si eligunt ydoneū. notat Jo. an. de elec. in causis. sup glo. magna. ⁊ ibi uide.

¶ An presumat pro sentētia arbitri sicut p sententia iudicis. uide do. Anto. in. c. quintauallis. de iureiur. Spe. ti. de arbi. §. sequit. v̄. si. quid si.

¶ An arbiter cui est data potestas a ptibus ꝓrogandi arbitriū suā de tempe ad tempꝰ possit pluries ꝓrogare. uide Jo. an. in. c. p. ⁊. g. de offi. dele. sup glo. fi.

¶ An arbitri possunt ꝓcedere ad sententiā ptibꝰ nō ꝓparētibus coram eis. uide Inno. in. c. ex pte. de arbi.

¶ An arbiter possit sup parte negocii sibi ꝓmissi ⁊ nō sup toto ꝓnūtiare. no. glo. de re iudi. cū. i. ⁊. a.

¶ An ualet sentētia arbitri qui potest cognoscere de iure ⁊ de facto si eligat ꝓcedere de iure ⁊ ꝓnūtiauit ò facto. Inno q̄ non. de iureiurā. quintauallis. text. de prebend. nisi.

¶ An arbiter cui data est potestas faciendi cōtra ius possit ꝑm ius facere ⁊ factum valeat. no. docto. in. c. si cui. de elec. li. vi.

¶ An arbiter possit exequi sententiā suā. Inno. de arb. inotuit. iii. q. vii. infamis. tex. i. c. p tuas. de arb.

¶ Arbitri dati sup electōe non possunt ꝓprie dici arbitri. Jo. an. de elec. in causis. ⁊. c. causam.

¶ Differentias inter arbitrū ⁊ arbitratoꝛē. uide. ii. q. vi. a iudicibus. do. anto. ⁊ moder. late in. c. quintauallis. de iureiur. no. in. c. pe. de arbi. in glo. fi.

¶ Ex quibus causis possit arbitriū reuocari. no. Inno. de iureiuran. uenientes.

¶ Si petat reductio a sentētia arbitri in quē cōpromiserunt. clericus ⁊ laicus de rebus ecclesiasticis coram quo sit petenda. uide in. q. disputata p do. Pe. de anca. que incipit cum. c. laicus. in secundo dubio. Bar. in. l. ii. C. ubi ⁊ apud quos. ubi querit an reductio sit petenda coram iudice arbitratoris uel rei. Ego alias in quodā cōpromisso quod feci in laicū brixien. cū hominibus de bannolo allegaui in ista materia casuꝫ c. expositā. de arbi. ubi a sententia lata p dñm ducem venetiaꝝ inter eꝑm ⁊ ciues teruisinos aditus fuit papa. adde q̄ Bal. sequit Bar. in. d. l. ii.

¶ Si petat reductio a sentētia lata p clericū ⁊ laicū arbitros petenda est coraꝫ iudice ecclesiastico. hoc est coram eꝑo. dixit Bar. in. l. ii. ff. de ap. Bal. in. l. ꝓcipimus. C. eo. q̄ magis dignū trahit ad se min⁹ dignū.

¶ An arbiter ptem cōtumacem possit excōicare uel suspendere. no. Hostien. in. c. grauem. de offi. ordi. ⁊ qualiter possit punire contumaciam. no. Inno. in. c. ex parte. de arbi. in glo. i.

¶ An in instantia petitiōis reductōis ad arbitriū boni viri potest peti ꝓnuntiari de nullitate laudi si ꝓbet nullū. Archi. tenet q̄ sic. ii. q. vi. a iudicibus.

¶ An arbiter qui semel ꝓnuntiat possit iteꝝ ꝓnuntiare. no. Hosti. de iureiur. veniens. glo. de re iudi. cuꝫ i. ⁊. a. in v̄. debita. tex. in. d. c. q̄ntauallis. ⁊ ibi p do. Anto. adde q̄ arbiter potest reuocare sententiā suam interlocutoriā sed non diffinitiuā. ff. de arbi. l. qualē.

¶ An ptes possunt compelli stare sententie arbitri.

UVA. BHSC. IyR_001

no. Jnno. in. c. cum olim. de rescrip.

¶ An excōicatus possit petere reductōnem ad arbi triū boni viri. no. do. Anto. de excep. significauerunt credo me exaiasse in repet. mea. c. itellexim⁹. de iud.

¶ An appellari possit a sentētia lata super reductōe ad arbitrium boni viri. uide Jo. an. in addi. Spe. ti. de appel. §. ii. queritur. v. xvi.

¶ An si arbitriū est iniquū seu alias non ualet possit pars petens reductiōem ꝓpelli ad solutionē pene i cō ꝓmisso contente. glo. tenet q̄ non. in. c. ii. de arbi. gl. in. c. significantibus. de offi. delega. Jnno. in. c. expo sita. de arbitris.

¶ Arbitrator non potest donare alteri partiū. Bal. x. colla. de lege conra. c. ii.

¶ An filiusf. possit esse arbiter in causa patris. text. in. l. quoniā. ff. de arbi. glo. in regula bñficiū. li. vi. iii. q. vi. §. tria. v. & filius.

¶ An si tertius arbiter supueniat dicat nouū cōpro missum. Bar. in. l. si dominiū. ff. de fur.

¶ An arbiter peccet non reddendo arbitriū. glo. xi. q. i. sicut enim.

¶ Arbitrator potest nudo uerbo arbitrari & sine scri ptis ſm Jnno. in dicto. c. quintauallis. uide omnino Bal. in. l. i. C. de here. ac.

¶ A sententia boni viri seu arbitratoris non appella tur ſm Bar. in. l. i. in fi. ff. de le. ii. Bal. cōtra. in. l. i. C. de his qui pe. no. in. ii. col. & in. l. i. C. ne lice. po ten. in. l. fi. C. de contraben. emp. non determinat. ſz dicit se alibi dicturum.

¶ Quando aliquid ꝓmittit ad arbitriū iudicis ꝓsu mit legitime factū quicquid ab eo factū est virtute sui arbitrii ſm Bal. in. l. edita. C. de eden.

¶ Judex aditus sup reductōe ad arbitriū boni viri si ꝓcedit ut iudex sed ut bonus vir. no. Jo. an. in addi. Spec. ti. de appel. §. quibus. vsi. xvi.

¶ Si fiat ꝓpromissum ut arbiter determinet usq; ad certā summā. hoc adito q̄ ultra etiā si ei fuerit iussus non potest in minori quātitate q̄ fuerit illa exꝓssa pro nuntiare. uide glo. in. c. ii. de arbi.

¶ An ualeat arbitriū latum inter intrinsecus ciuita tis & extrinsecum. no. Bal. x. colla. de pace constan. in vbo sue.

¶ An factū ab arbitro contra formā mandati ualeat tex. q̄ non de appel. constitutus. de ꝓbr. uti uel inuti. examinata. de elec. c. cum dilecti.

¶ Arbiter debz sententiā in scriptis ꝓferre. Archi. ii. q. vii. statutum. Hosti. de arbi. cū tempe. glo. in. l. pe. §. sancim⁹. super v. scripserint. C. de arbi. Spe. ti. de arbi. §. differt. vsi. item inferendo.

¶ Arbitriū iniquū nō potest peti reduci nisi infra. x. dies fuerat cōtradictū. notat Archi. ii. q. vi. a iudici bus. Jo. an. in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi. i aut. decernimus. C. de arbitris.

¶ An ex pacto ꝓpromittentiū a sententia arbitri pos sit appellari. uide Spe. in ti. de appel. §. in quib⁹. v. xvi. Jo. an. de arbi. cū dilectus. super glo. ii.

¶ An in causa ꝓpria quis possit esse arbitrator. glo. xxi. di. nunc autē. tex. in. d. c. q̄ntauallis. & ibi no. uid in. l. vnica. C. ne quis in sua cā. in glo. fi.

¶ Arbiter datus ad cognoscendū an possit decidere no. Bal. x. col. de pa. ꝓstan. sup v. ad cognitiōem.

¶ Si in ꝓpromisso non fuit assignatus termin⁹ arbi tris infra quē debeāt causaz terminare. an duret eoꝝ potestas donec ꝓnuntient. text. a contrario sensu. de offi. delega. significantibus. & ibi glo. Jo. an. in addi. Spec. ti. de arbi. §. differt. vsi. itez ut infra. & allegat cle. q̄diu. cum glo. de appel. uide glo. in. l. i. & in. l. cū antea. §. sancimus. C. de arbi.

¶ Judex non ꝓpterea facit litē suam licet arbitri ab eo delegati male pronūtient. uide Bal. x. coll. de pa. constan. in v. credatur.

¶ An arbitriū in generale ꝓphendat omnes species. uide no. in. l. sub ptextu. C. de transac. in glo. i. in fi.

¶ An cozā arbitro debeat dari libellus. no. glo. in. l. pe. §. pe. C. de arbi. doc. in. d. §. arbitroꝝ. cōclusio ē q̄ cozā arbitro sic. secus cozā arbitratore. Spe. ti. de libel. ꝓcep. §. restat. in fi. ubi uide pulchre practicā.

¶ Appellari potest a iudice compellente seruari arbi trium nullum. Bal. x. colla. quo tempore miles. inue sti. pe. debet. in usi. feudo.

¶ An potestas data arbitris possit a ꝓpromittētib⁹ reuocari. no. gl. de elec. in cāis. & ibi per docto.

¶ An ꝓcurator litis possit esse arbiter inter ptes. Bal. x. col. de lege conra. c. i.

¶ An quis possit esse arbiter in cā qua fuit aduocat⁹ no. glo. in. c. postremo. de appella.

¶ An stetur in iudicādo maiori pti arbitroꝝ uel req rat sententia omniū. no. in. l. diē. §. si plures. ff. de ar bi. doc. in. d. c. dilecti. eo. ti. uide in. c. i. & in. c. si pkes de arbi. li. vi.

¶ Habens arbitriū minuendi uel augmētandi q̄tita tē an habeat potestatē in totū absoluendi. uidet q̄ sic ff. de eo quod cer. loco. l. q̄ si ephesi. §. i.

¶ Ex modo ꝓcedendi & ꝓnuntiādi cognoscit an q̄s ꝓcedit ut arbiter uel ut arbitrator. Bar. ff. ō iudi. l. i.

¶ Si statutū artat ad ꝓpromittendū intelligit de de bito dubio non de indubitato & habente paratam exe cutionem. text. & glo. & ibi Bar. in. l. eleganter. §. i. ff. de condi. indebi.

¶ Cozā arbitro prestantur cautōnes iudiciales que exiguntur etiam in iudiciis. glo. in aut. generaliter. C. de epis. & cleri.

¶ Jnstantia arbitri transit ad successorē si est facta su per cā pretinēte ad dignitatē. tex. est in. c. presentiū. ō testi. glo. dicit cōtra. in cle. fi. de ꝓcura.

¶ An arbiter possit adiri ꝓ interptatōe laudi. text. de arbi. cū olim. Archi. xi. q. iii. §. ex his. adde quod no. Spe. ti. de arbi. §. sequit. vsi. sz nūquid obscur.

¶ Si ꝓmissi non petere reductōem contra laudū sub pena postea perii & succubui an ptes possunt petere pe nā. no. Bar. in. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de vb. obli. adde qō no. Bar. in. l. i. ff. rem ra. ha.

¶ Sententia arbitroꝝ potest reduci ad arbitriū bōi viri si continet iniquitatē non obstāte iuramento pre stito de non petendo. glo. & doc. de arb. exposita. Jo. an. in addi. Spe. ti. de arbi. §. fi. vsi. quid si ꝓmis sum. glo. in. c. veniens. de iureiurā. & in. c. ii. de arbi. in glo. pe. de elec. cū causaz. de ꝓben. dudū. in glo. ii. & uide glo. ii. q. vi. a iudicibus. Jo. an. in regula scien ti. li. vi. plene in. d. §. arbitroꝝ. & in. d. c. q̄ntauallis. & aduerte q̄ si laudū reducit ad arbitriū boni viri sic non tenent fideiussores & pignora data ꝓ obseruantia laudi. ita nec pena. ff. iudi. sol. l. cū apud sempronium. quod no. de quo p Bar. in. l. multa. ff. de cōdi. & de mon. Bal. in. l. fi. C. de contraben. emp.

¶ Arbitriū concessum iudicibus in penis imponēdis

UVA. BHSC. IyR_001

non extendit ad penā capitalē ⁊ ideo de tali non pote
rūt arbitrari nisi cōtra vilē persōnā. do. flo. in. l. si ob
stetrix. in prin. ff. ad. l. aquil. uide in. §. in summa. in
sti. de iniur. ptra. tenet Bal. in. l. i. C. de his q̄ latro.
¶ Habens arbitriū sup publica utilitate cōiter non
potest statuere nisi super his que ptinent ad publicam
vtilitatem principaliter. Bar. in. l. quotiens. in fi. ff.
ad municipa.
¶ Quid ꝓhibendit arbitriū aliquibus ꝓcessum sup
bono ⁊ pacifico statu. uide Bar. in. l. ambitiosa. ff. ō
decre. ab ordi. fa. Bar. in. l. milites. C. de testa. mili.
¶ In his que ꝓmissa sunt ad arbitriū dolus excludit
ut. l. in vēditiōe. §. penul. ff. de bonis auc. iudi. pos.
¶ Habens arbitriū super habundantia potest deter
minare salaria in querentib⁹ frumentū. C. de frumē.
alexan. l. i. in glo. li. xi.
¶ Ubicumq; aliquid ꝓmittit iudicis arbitrio ab illa
sententia non poterit appellari. Jnno. in. c. cōquest⁹.
de fer. in glo. fi. v̄. item cum hoc. contrariū tenet glo.
in. c. super his. de accusa.
¶ Laudū arbitratoris clamdestinū non sigillatū non
publicatū nec lectū an ualeat. uide Bal. in. l. nec q̄cq̄
§. ubi decretū. ff. de offi. pcōsul. ad fi. iiii. col.
¶ Habens arbitriū faciendi censet habere etiā nō af
ficiendi. ff. cōmo. l. in cōmodato. §. sicut.
¶ An arbitrator possit ꝓnuntiare sup non petitis.
uide de reli. do. constitutus. de iureiurā. quintaullis
Bar. i. l. aq̄liana. ff. de trās act. facit de arbi. dilecti.
¶ Si arbitratores discordāt an iudex possit dare ter
tiū. Bal. x. col. de inuesti. in ma. fac.
¶ An absolutio arbitri generaliter facta extendatur
ultra petita. glo. ⁊ Bar. in. l. aquiliana. ff. de transac.
doc. in. c. constitutus. de reli. domi.
¶ Duo ex tribus arbitris non possunt ferre sententiā
tertio absente uel mortuo nisi aliud habeat ex forma
ꝓmissi. Jnno. limitat hoc in. c. raynald⁹. de testa.
nisi absens. auditis aliis dixisset opinionez suā. Bar.
ō in. l. duo ex tribus. ff. de re iudi. alias i. l. a diuo pio.
¶ Si ꝓmittat in iudicē tang̃ in amicabilē ꝓposi
torē potest in eodem facto ꝓcedere ut iudex ⁊ cōposi
tor ⁊ quatenus recedit a iure attribuit potestati arbi
trarie quatenus v̄o ſm ius attribuit potestati ordina
rie. tex est ualde no. in. c. nisi essent. de ꝓben. qui tex.
etiā allegat q̄ arbitrator ꝓ bono pacis potest accipe
de iure vnius ⁊ dare alteri etiā in beneficialibus ⁊ ex
ꝓmisso secundū vnū intellectum. ⁊ ideo illum tex.
reputaui mirabilem.
¶ Ubi est certa ⁊ determiata uia iuris. non uia facti
est p arbitratorē sequenda. no. Bal. in. l. nensen⁹. ff.
de nego. gest. facit quod idem no. in. l. si totus. ff. de
seruitu. rusti. predi.
¶ Arbiter qui hodie eligit ex forma statutor⁹ potest
sententiare alio arbitro non citato. no. Bar. i. l. itez si
vnus. §. si in duos. ff. de arbi.
¶ Arbiter citans coarbitrū ut ueniat ad laudū ferē
dū non habet necesse eū citare pemptorie. no. in cle. i.
de hereti. in glo. non ergo.
¶ Arbiter qui ex forma statuti tenet terminare cās
infra tres menses sub certa pena si absoluit ab obserua
tione iudicii non dicit terminasse ⁊ sic incidit in penā
ita dicit Bar. in. l. generali. C. de decurio. li. x.
¶ Quando arbitri ꝓnuntiant ultima die termini p
fixi a litigatoribus ualet sentētia sine citatōe ptiū sec⁹
si tempus ꝓnuntiandi sit a iure statutū quia tunc ne
cessaria est citatō. Bal. in aut. ei qui. C. de tēpo. ap.
¶ Arbitrator debet facere citare ptes quando vult
ꝓferre laudum. tex. est no. in. l. quis sit fugitiuus. §.
fi. ff. de edil. edic.
¶ In generali arbitrio dato alicui non uenit causa p
hibita pura donatōis uel alia. tex. est cū glo. in. l. i. §.
i. ff. q̄ iussu. Bal. in. l. fi. C. q̄ cum eo.
¶ Arbitrio iudicis ꝓmittit an consuetudo sit iusta uł
iniusta. uide in. c. i. de consue. li. vi.
¶ An habens simul potestatē arbitri ⁊ arbitratoris
si ꝓcedit vna tantū possit altera ꝓnūtiare. dic ut no.
Bal. in. l. codicillū. C. de testa.
¶ Quod dicat arbitriū iniquū. uide Li. in. l. fi. C.
ō ēhen. emp. ubi ponit formā libelli qñ petit reductō
ad arbitriū boni viri. adde Bar. in. l. si quis cū aliter
ff. de v̄bo. obli. ⁊ in. d. §. arbitror.
¶ Quid si duo tantū sunt electi qui in ꝓlatione sen
tentie non ꝓcordant an ꝓpellent eligere tertiū ⁊ si id ñ
faciūt an iudex ꝓcedēt in causa. no. in. c. ii. de appell.
li. vi. ⁊ in. l. item si vnus. §. si in duos. ff. de arbi. uide
c. penul. de arbi. Spe. ti. de arbi. §. requirit. v̄si. hoc
quidē. no. Jnno. de arb. innotuit. adde qō no. Arch.
in. c. legitima. de appel. li. vi.
¶ An in electiōe tertii arbitri sit augendū salarium.
Spe. ti. de assess. §. salarium. v̄si. quid de duobus. te
nuit q̄ non.
¶ An arbiter in ꝓferendo sententiā debeat vti verbo
singularis numeri uel pluralis. dic q̄ in singulari debz
loqui. secus in iudice qui dicit nos ⁊c. licet sit vnus. i
c. ab vno. de re. iudi. li. vi.
¶ An clerici possunt eligere arbitratores sine consen
su epi. no. glo. de fo. ꝓpe. si diligenti.
¶ An iniuste damnatus p arbitrū possit agere cōtra
eum ad refectionē damni. no. glo. in cle. sepe. in v̄. de
fensiones. de v̄bo. sig. ii. q. vi. hoc etiam.
¶ Quid si ptes ꝓmiserunt de predio uel agro an
arbiter poterit super fructibus ꝓnuntiare. no. in. l. ñ
distinguemus. §. de officio. ff. de arbi.
¶ Arbitri cogendi sunt p ordinariū decidere cōtro
uersiaz. ut. l. iii. in. fi. ff. de arbi. ⁊. l. si de meis. eo. ti.
Spec. ti. de arbi. §. sequit. v̄. sz nunqd arbitrator.
¶ Be instantia triennii subtrahit tempus qō coram
arbitris est ligatū. Specu. ti. de iudi. §. restat. v̄si. sed
nunquid. ⁊. §. finitur. in fi. tex. uidet in aut. si tamen
C. de tempo. appella.
¶ An sit dare aliquē modū quo sententia arbitri nō
possit reduci ad arbitriū boni viri. no. Bar. in. l. pe.
ff. de arbi. ⁊ in dicto. §. arbitrozuz. canonistę in dicto
c. quintaullis.
¶ An potestas arbitrādi transeat ad heredes uel suc
cessores. no. Li. in. l. fi. C. de ōben. emp. Bar. in. l.
si stipulatus. ff. de v̄bo. obli. ⁊ in. l. illud aut illud. ff.
de opti. leg. ⁊ in. l. fi. C. cōia deleg. Idez Bar. in. l.
si quis arbitratu. ff. de v̄bo. obli. adde qō no. Spec.
ti. de instru. edi. §. nūc v̄o. v̄. quid si testator dixit.
¶ Qrā quo possit peti reductō laudi lati ab arbitro
uel arbitratore viatore inter viatores. uide Federi. de
senis. consilio suo. cclxxi.
¶ An arbitramenta ⁊ lauda dicant instrumēta con
fessionata que ſm statuta italie habent paratā executi
onē. no. Bar. in. l. vnū ex familia. ff. de le. ii.
¶ Ordinarius tenet exequi sentētiā arbitri. Spec.

UVA. BHSC. IyR_001

ti. de arb. §. differt. vsi. item non exequit. uide Bar. & Ange. contradicētes inuicem. in. l. a diuo pio. §. sē tentiam. ff. de re iudi.

¶ Quando ꝓcedit arbiter contra ꝓtumaces & con tra testes ut ueniant ad testificandū cū eos cogere nō possit. Spec. ti. de arbi. §. item non potest. Jnno. de testi. ꝓsentata. Hosti. in summa. de arbi. §. qualiter v. sunt autem.

¶ An contra partē citatā ꝑ arbitꝝ & non ꝓparentem cōmutet pena. Li. in. l. si contra. de arbi.

¶ Dictū seu laudū arbitratoris numq̄ emologatur lapsu. x. diex sicut laudū arbitri. no. Jnno. in. d. c. q̄n tualk. faciūt no. in. l. cū antea. §. sin autē. C. de arb.

¶ An sufficiat solo vbo emologare sententiā arbitri Jo. an. dicit q̄ non. sed requirit scriptura siue subscri ptō ita dicit i. c. ꝑ tuas. in. v. executōi. de arb. qō no.

¶ An vnus ex arbitris possit alteri cōmittere uices suas. Spe. ti. de recusa. §. effectus. vsi. sed nunquid arbiter. idem Spe. ti. de iudi. dele. §. sequit. vsi. itez potest causam suo condelegato.

¶ Qualiter intelligant illa vba quibus dat potestas arbitris ꝓcedendo de iure & de facto. Bar. in. l. filius fami. ff. de dona. Bal. in. l. nec quicq̄. §. i. ff. de offi. ꝓconsu. & lega.

¶ Jn arbitramentis debet arbitrator summaz eqta tatē habere ante oculos. ff. de eo qō cer. lo. l. q̄ si.

¶ Clericus habens causam ꝓtra eꝑm cora arbitris vtriusq̄ ptis debet audiri. xi. q. i. si clericus.

¶ An cora arbitro sit iurandū de calūnia. tex. & glo. in. l. ii. §. si quis. C. de iura. calū.

¶ Vbi actus relinquitur arbitrio iudicantis tantū semper requiritur declaratio ipsius iudicis. Bal. x. col. si de feu. fue. contro. c. uasallus.

¶ An prior uel abbas regularis uel simplex mōach us aut frater mēdicans possit esse arbiter. uide. Spe. ti. de arbi. §. fi. vsi. quero diligenter. & vsi. ix. in. l. si q̄ ex consensu. C. de epis. audi. adde nota. in. c. religio sus. de testa. li. vi. Ange. in consilio suo. cclxxiiii. qō incipit in primis.

¶ An arbiter uel arbitrator potest accipi cū iuramē to. no. C. de secun. nup. l. hac edictali. §. bis igit. in glo. sacramento. & C. de arbi. aut. decernimus. i gl. sacramenti. & ibi Li. & Bar. uide no. de arbi. puenit. in glo. sacramēta. Spec. ti. de arbi. §. i. in prin. adde Bar. in. l. teopompus. ff. de dot. ple. qui uidet aliud uelle. in. l. si quis arbitratu. ff. de vbo. obli.

¶ Arbiter male arbitrādo facit litē suaz. C. de pac. l. pe. in glo. fi. & ibi Li. in aut. de obli. que ex quasi de lic. nas. in glo. ii. uide no. in aut. decernimus. in gl. fi. C. de arbi. Spec. ti. de arbi. §. i. vsi. sed si aliter. adō no. in. l. si quis in conscribendo. in fi. C. de pact.

¶ Sententia arbitri non infamat. no. ff. de bis qui no. infam. l. quid ergo. §. ex compromisso. in glo. que incipit sententia.

¶ An prelatus possit esse arbiter in cā ecclesie. do. Jo. de ymo. tenet q̄ sic. in repeti. d. c. quintauallis. p c. cum tempore. de arbi. & c. cum olim. de prescript. facit quod no. in glo. ii. q. vii. si quis erga. xxiii. q. iiii. guisarius. ubi de hoc. & in. c. i. de penis. li. vi. & in cle. i. de foro competenti.

¶ Abbas potest esse arbitrator in causa monasterii. uide Jo. an. in addi. Spe. in ti. ō arbi. §. sequit. vsi. quid si abbas. do. Jo. de ymo. in. d. c. quintauallis.

¶ An idem sit de confessione emissa cora arbitro uel arbitratore. quod de emissa coram iudice. no. in. l. nō fatetur. ff. de confessis.

¶ An & quando ꝓhibetur causa compromitti possit ꝓpromitti vnus articulus. dic q̄ sic. in. l. cuz ꝓponas. C. de iureiurando.

¶ Questio iuris non potest ꝓpromitti. ut. d. l. cum proponas. nec questio tutele que est mixti imperii. ut l. pretor. ff. de tu. & cura. da. ab his.

¶ An arbiter ꝓrogare possit terminū ptibus ad ali quid faciendū cum iaz certū sit id non posse fieri. uide Bar. in. l. cum ita stipulatus. ff. de vbo. obli.

¶ An sententia arbitri electi cū pena possit emologa ri. uide Bar. in. l. pretor. ff. de re iudi.

¶ An expressio diei facta ab arbitro imponat purga tionem more. uide Bar. in. l. iii. ff. de lega. iii. & l. si tribus. ff. de arbitris.

¶ Ad quē locū debeant ptes comparere coram arbi tro si sint citate non expresso loco. uide in. l. si cū dies §. si arbiter. ff. de arbi.

¶ Arbiter tenet vna vice tantū suaz declarare intētō nez. ar. in aut. de colla. §. si vo. facit. l. iudex. ff. de re iudi. & si eligit ut possit pluries. non tamē potest sentē tiā ferre contra sententiā ꝺm Bal. in. l. i. C. si aduer. rem iudi. nec potest suā sententiā corrigere. ut no. idē Bal. in. l. i. C. qñ ꝓpo. non est neces. & adde glo. i. l. ii. C. com. uel epis.

¶ Arbiter non cogit in se suscipe cōpromissum etiā ex forma statuti si aliquod incōmodū inde pati debet nisi illud resarciat sibi ar. l. apud iulianū. in princi. ff. ad trebelli. & ibi Bar.

¶ Cautele dant arbitris & arbitratoribus qui sub pe na ex forma statuti debent laudare infra mensē si non sunt clare. uide in. l. ait ptor. §. si iudex. ff. de re iudi.

¶ Arbiter quando uidet ratōes hincinde intricatas potest ꝓpellere partes ad concordiā. uide Bal. in. l. si pater. §. titium. ff. de here. insti.

¶ An arbiter assumptus in petitorio possit de resti tutōe pecūie aliqd iudicare. uid Ange. in ꝓsi. suo. xl.

¶ An arbiter possit mulctare. Li. C. de arbi. in. l. ii. in fi. ff. de arbi. l. non ex oibus. in glo. poterit. no. de offi. dele. ex litteris. in glo. ii. de arbi. cū dilecti. in glo. ii. Specu. ti. de arbi. §. differt. vsi. item arbiter non potest facere.

¶ Quid iuris si sunt plures arbitri & alii absoluunt & alii condemnant. Specu. in ti. de arbi. §. fi. vsi. po stremo. & vsi. seq. Ange. consilio suo. cliiii. quod inci pit in puncto presupponitur.

¶ Arbitri eligunt ut expēse euitent. ar. l. i. & l. si ser uū. ꝓpe fi. ff. de neg. ges. & ff. de admi. tuto. l. qui ne gocium. in fi. ff. man. l. si procuratorem. §. fi.

¶ An si sint duo arbitri possint eligere tertiū. no. ff. de arbi. l. item si vnus. §. ii. in glo. pereat. de arbi. in notuit. in glo. ii. Specu. de arbi. §. fi. vsi. hoc quoq. uide. C. de transact. l. sub pretextu. & l. i. in fi.

¶ De qua culpa teneant arbitri & arbitratores. uid Bal. in. l. que fortuit. C. de pigno. actio.

¶ An arbiter uel arbitrator debeat dare fidez pacto nudo uł exceptionē prescriptōis admittere. uid Bar. in. l. i. ff. de resta. mili. Bal. in. l. si ꝑ ea. C. manda. Bar. in. l. sequitur. §. si uiam. ff. de usu.

¶ An quando eligat tertius arbiter an sue sententie standū sit aliis discordātibus. uide Bal. in. l. iubem?

UVA. BHSC. IyR_001

C.de appella.tex.in.l. ſed ſi vnus.§.principaliter'. ff.de arbi.Spec.ti.de arbi.§.fi.v̊ſi.hoc quoq; notã dũ.uide tex.ꝛ quod ibi no.in.c.fi.de arbi.li.vi.

¶Multũ differt an tertius arbiter eligaꝫ a ptibus uel a iudice.Bar.in.l.ſi dominiũ.ff. de fur.ubi etiaꝫ tenet ꝙ p electionẽ noui arbitri dicit̃ ꝓmiſſũ nouũ de quo uide Specu.ti.de arbi.§.fi.v̊ſi.ſed nũquid ſi tertius.facit.l.ſi pedius.in fi.ff.de arbi. Spec.ti.de arbi.§.fi.v̊ſi.ſed numquid ſi tertius.

¶An facta ꝓrogatõe ꝓmiſſi dicaꝫ idem ꝓmiſ ſuꝫ.uide Bal.in repet.l.ſi quiſ arbitratu.ff.de v̊.ob.

¶An acta facta coꝝ arbitro faciant fidẽ coꝝ iudice uide.l.fi.C.de teſti.dixi ſupꝛa in dictõe acta. uide.l. fi.C. de arbitris.

¶Arbitri non poſſunt adiudicare laico ſpiritualia. de arbi. peruenit.

¶Coram arbitro non fit reconuentio.de arbi.c.cuꝫ dilecti.

¶An contra ſententiã arbitri detur reſtitutio. uide Specu.in ti.de reſti. in inte.v̊ſi. hoc etiã ſcias.

¶An arbitratoꝝ poſſit in totũ abſoluere uel in totuꝫ cõdemnare.uide Bar.in.l.ꝙ ſi epheſi.ff.de eo quod certo loco.

¶An arbitratoꝝ qui eſt ꝑmo male arbitratus poſſit iteꝝ arbitrari.Li.in.l.fi.C.de ꝓtraben.emp.q.vii. no.ff.pro ſocio.l.in ꝓpoſita.de elec.cũ cauſam.

¶Arbitramentũ habet inſtar tranſactõis.in auꝯ.ut differen.iudi.§.ſi vero ꝓhenſoꝝ. quod limita ſm Bal.in.l.iuſticia.de iuſti.ꝛ iure.ꝛ Ange.in.l.ꝓtoꝝ ff.de tu.ꝛ cura.da.ab his.Bar.in.d.§.arbitroꝝ. et in.l.ꝙ ſi epheſi.ff.de eo qõ cer.lo.ꝛ in.l.eleganter in ꝓin.ff.de condi.indebi.

¶Arbitratoꝝ ꝑ viaꝫ delatõis non poteſt cognoſcere de iniquitate ſui laudi.ſm Bal.in.l.eos.C.de app.

¶Arbitratoꝝ debet ſequi veritatẽ etiam ſi illa ſcire poſſet per viam columbam.ſm Inno.in dicto.c.qui tauallis.quod nota.

¶An credaꝫ arbitris uel arbitratoꝛibus deponenti bus in iudicio reductõnis ad arbitrium boni viri.uiõ in.l.ne in arbitris.C. de arbi.

¶Arbitriũ conceſſuꝫ alicui non uideꝫ conceſſum ut poſſit nocere in ꝓiudicio alterius. no.Bar.in.l.do tale.ff.de teſta.mili.

¶Si conceſſuꝫ eſt aliquibus officialibꝫ arbitriũ ſup aliqua re quid poſſint facere uigoꝛe illius arbitrii.uiõ Bar.in.l.ambicioſa.ff.de decre.ab oꝛ.fa.

¶Arbiter debet habere affectionem ne ſuũ laudum contemnatur.l.inter litigantes.in ꝓin. ꝛ.l.ſi quis rẽ ff.de arbitris.

¶De multiplici ſignificato huius nomis arbiter dic arbiter.i.ꝓmiſſarius.ꝛ hoc eſt ꝓpriũ ſignificatuꝫ. de quo.ff.ꝛ.C.p totũ.ꝛ extra de arbi.Item arbiter ideſt diſpenſatoꝝ.C.man.l.in re mandata. Itẽ arbiꝫ ideſt arbitratoꝝ ſeu amicabilis ꝓpoſitoꝝ. ff.p ſocio.l. ſi ſocietatẽ.§.arbitroꝝ. Item arbiter.i.iudex delega tus.C. de iudi.l.apertiſſimi. Item arbiter.i. iudex oꝛdinarius.C.de poſtula.l.quiſquis.uide alias ſigni ficationes per Jo.an.de offi.deleg.ab arbitris.li.vi. ꝛ in Spe.de arbi.§.i.in ꝓinci.

¶Arbitro tertio abſente qui dixit ſuaꝫ voluntatem duobus arbitris conſociis ꝛ receſſit poſſunt duo pre ſenteſ ꝓnuntiare ꝛ valet coꝝ laudũ.ita no.Inno.i.c. raynaldus.in ꝓinci.de teſta.facit.c.fi.de arbi.li.vi.

contrariũ uide per docto.iuris ciuilis. per.l.pedius. §.i.ff.de arbi.uide Jo.an.in.d.c.fi.

¶Non ualet ſententia arbitri qui coꝝruptus pecũia iudicat.no.ii.q.vi.§.penales.no.glo.in.c.ii.de arb.

¶Uno arbitroꝝ moꝝtuo ſiue moꝛte naturali ſiue ci uili exſpirat coꝝ iuriſdictio.de offi.deleg.vno.ꝛ in.c. ulti.de arbi. ubi per docto.

¶Si arbitriũ feratur inter aliquos ne liceat coꝝ bo na alienare.an ꝓmittaꝫ pena ſi in extremis legauerit. uide de teſta.raynaldus.

¶De arbitrariis nemo cogiꝫ reddere rationeꝫ de re ſcrip.ſi quando.no.in cle.i.de iudi.l.ñ oim.ff.ð legi.

¶Non refert vtꝝ arbitri eligant̃ in nũero pari uꝫ im pari.ſm Jo.an.in.c.Joannes.de teſta.

¶An ualeat ſententia arbitri qui adiudicauit iuriſ dictionem iudicibus qui non habebant.uide no.de re ſcrip.c.paſtoꝛalis.in glo.iii.

¶Arbitratu lutii uel titii. hec uerba ius ſignificant ꝛ ideo in ſeruũ non cadunt.ff.de v̊bo.ſig.l.illa v̊ba.fa cit.l.qui teſtõ.§. ſeruus.ff. de teſta. uide quod no. Jo.an.de conſti.ex pte.ſup v̊bo cum conſilio.

¶In arbitrariis utile eſt habere iudicẽ gratioſũ.no. Hoſti.de accuſa.nulli.de offi.dele. conſuluit.

¶An credaꝫ arbitroꝝ litteris ꝛ ſigillis.no.de ꝓba. poſt ceſſionem.

¶An arbiter poſſit punire teſtẽ quia coꝝã eo falſum teſtimonium dixit. Specu.ti.de teſti. §.i. v̊ſi. quid de arbitris.

¶Non ualet ſententia arbitratoꝛis contra ſententiã iudicis q̃ trãſiuit in rẽ iudicatã.Spe.ti.de arbi.§.i. v̊ſi.an arbitratoꝝ.uide no.i.l.ſi diuerſa.C.de trãſac.

¶Si ꝓmittiꝫ ſimpliciter in tres ꝛ vnus ſit inha bilis non valet etiã quo ad duos.Spe.ti.de arbi.§. põt.v̊.ſz quid ſi facit.l.pedius.§.i.ff.de arbi.

¶Que ſit arbitraria actio ꝛ quotuplex. no. Li. in l.i.C.ubi cõue.qui cer.lo.da.ꝓmiſ.

Arca ¶Quid ſit .no.in.l.is qui.ff.de reli.ꝛ ſũp. fu.in glo.penul.ꝛ fi.adde quod dicã infra ſub dictione ſepulchrum.

Arcus ¶Quid contineaꝫ appellatõne arcus.ui de in.l.ſupꝛa iter.de aq̃ plu.arcen.

¶Arcus dicunt̃ epi qui viriliter defendunt eccliam nota.in.c.a duocauit.xxxiiii.q.i.in glo. arcus.

Archiuum ¶Dicit̃ arca ſeu armariũ ſcriptu raꝝ.ꝛ qñq; uocaꝫ gazophilatiuꝫ ut in.c.i.de ꝓba.adde ꝙ quelibet ciuitas debet habe re archiuũ publicũ ꝛ cameraꝫ actoꝝ in qua reponunt̃ acta ꝛ inſtrumẽta publica ut facilius inueniant̃ ꝛ con ſeruent̃.ꝛ qualiter uocet̃ ꝓpoſitus archiuo publico uide in auꝯ.de defen.ciui.§.ꝓcepta.colla.iii.

¶Acta repta in archiuo publico probant.C.de fi. inſtru.auꝯ.ad hec.de reſcript.ad audientiam.xxx.q. i.peruenit.xxii.q.i.c.i.

¶Officiaꝫ armarii uel archiui publici ut ſunt puſii tenent̃ qñ reddũt ſcripturas apponere teſtes ſz Bal. in Rica.C. de fi.inſtru.ꝛ ita intelligi debet auꝯ. ad hec.ꝓxime allegata.

¶Ea que ſunt in archiuo publico dicunt̃ notoꝛia ſz Bal.in.l.i.C.qũo ꝛ qñ iudex.facit quod no.in.l.ii. §.exact.ff.de oꝛig.iur.in glo.ſup v̊.ꝑ roſtris. quod ergo ſane intellige niſi in foꝛenſibus quibus licet ſtatu ta ignoꝛare.ut no.Bal.in.l.cunctos populos.C.de ſum.trini.ꝛ Bal.in.l.leges ſacratiſſime.C.de legi.

UVA. BHSC. IyR_001

adde q̄ ſcripture que ſumit̄ ex archiuo publico credit̄ licet non ſit publica ⁊ ſolemnis. no. Bar. in auth. ⁊ ſi p̄tract⁹. C. de fi. inſtru. Inno. i. c. i. i glo. pe. de p̄cu.
¶ Unde dicat̄ hoc uerbū dic ab archos. ut no. xxx. q. i. c. i. Idē uerbū habet̄. C. de fi. inſtru. auth. ad hec de proba. cum cauſam. no. in cle. i. in glo. ſuper v̄bo archiuis. de iureiuran.

Archimandrita. Quis dicat̄ archimandrita. uid. i. q. vii. diſpē ſationes. in ſup̄aſcriptione. adde. C. de ſum. trini. et fide catho. in epiſtola victor.

Archidiaconus. An Archidiacon⁹ poſſit mulctare. glo. q̄ ſic. xciiii. di. c. dictū eſt. Inno. ⁊ doc. in. c. licet. de penis. ubi uidet̄ quod no. Hoſti. in ſumma. de offi. ordi. §. p̄tinet. v̄. debet. Archi. in. c. cū venerabilibus. de ſen. excōi. li. vi. faciūt no. in. c. ad hoc. de offi. ordi.
¶ An ⁊ qualiter archidiaconus habeat iuriſdictōez de iure uel conſuetudine plenariā. glo. xxv. di. plectis de offi. ordi. c. fi. ⁊ de offi. archi. c. fi. in quibus uidet̄ q̄ habeat ordinariā magis de conſuetudine q̄ de iure ad idē bona glo. de elec. dudū. el grande. in v̄. ſuſpendat. lxiii. di. ſi in plebibus. uide ⁊ Arch. de ſen. excō. romana. li. vi.
¶ An archidiaconus fundet intentionē ſuaz de iure cōi in omnibus eccleſiis ſui archidiaconatus. glo. q̄ ſic. xvi. q. i. alia. Inno. de offi. archi. c. fi.
¶ Si eccleſia eſt ſita in territorio alicuius archidiaconatus ei competit ad illam p̄ſentare ⁊ non inſtituere. de excеſ. p̄la. ad aures.
¶ Archidiaconus eccleſie cathedralis de iure poteſt agere ſup̄ ſtatu ⁊ libertate ei⁹ eccleſie. de teſti. cū oliz.
¶ An de iure cōi archidiaconus ſit maior poſt epm̄ no. de offi. delega. liberatōe. in glo. iii. li. vi.
¶ Archidiaconus non poteſt de cā matrimoniali cognoſcere. uide de reſti. ſpoli. litteras.
¶ An archidiaconus poſſit habere vicariū. uide de ſolu. odoardus. de no. op. nūc. ſignificantibus.
¶ An archidiaconatus ſit dignitas. uide de p̄eben. de multa. do. de rota conclone. lxii. tenent q̄ ſic. etiaz ſi carent iuriſdictione. adde quod dicam infra ſub dictione dignitas.
¶ An archidiacon⁹ legitime impeditus poſſit uiſitare archidiaconatū ſuū per aliū dñm do. dominicus dicit q̄ ſic. in. c. ſi epus. de offi. ordi. li. vi. de viſitatiōne archidiaconi adde de offi. archi. ea q̄. ⁊. c. mandam⁹. ⁊ que habentur. xciii. di. §. archidiaconus. ⁊ ibi per dñm Archidia.
¶ An archidiaconus poſſit petere a ſubditis caritatiuū ſubſidiū. docto. cōiter tenent q̄ non. de cenſi. cuz apl̄us. §. p̄hibemus. licet glo. ibi contra.
¶ Ad quē ſpectat de iure cōi collatio archidiaconatus. no. glo. lxx. di. c. fi. ſuper v̄bo. ſic p̄poſito.
¶ An archidiaconus habeat curam animar. glo. et Inno. in. c. cum ſatis. de offi. archi. Lap. in. c. ſuper eo. de p̄eben. li. vi. Lau. in extrauagan. execrabilis. ſuper v̄bo. p̄petit. no. xxv. di. perlectis. in glo. de elec. cū in cunctis. §. inferiora. in glo. archidiaconus.
¶ An archidiaconus ratione iuriſdictōnis archidiaconatus debeat habere p̄ebendā ſicut canonicus rōe iuris canonicā. no. Jo. an. in. c. relatū. el. ii. de teſta.
¶ An epus poſſit p̄hibere archidiacono ne exerceat ea que ſunt iuriſdictōniſ archidiaconalis. Jo. an. i. c. ii. de offi. archi. ⁊ in. c. fi. ⁊. xxv. di. perlectis.
¶ An examiatio ordinandor̄ p epm̄ de iure ſpectet ad archidiaconū. uide no. xxiiii. di. qñ. ⁊ in. c. ſi ſuus liiii. di. In eccleſia mea brixien. ubi eſt dignitas archidiaconatus maior poſt pontificalem ordinandi examinantur per archidiaconum.
¶ An archidiaconus poſſit dare litteras dimiſſorias dic q̄ non. de offi. archi. c. ſignificaſti.
¶ An archidiaconus debeat eſſe de capitulo. Inno. in. c. tua. de his que fi. a p̄la. Archi. lx. di. c. i. In eccleſia mea nullus poteſt eſſe archidiaconus niſi ſit canonicus. ⁊ conſequenter de capitulo.
¶ An archidiaconus de iure ſit vicarius epi. uide xc iiii. di. c. fi. ſuper glo. per Archi.
¶ An archidiaconuſ poſſit dici p̄latus. notāt doc. in. c. decernimus. de iudi. Jo. an. de p̄eben. euz quidli. vi. faciūt no. in. c. cum ab eccleſiar̄. de offi. ordi.
¶ An archidiaconus ſit maior archip̄reſbitero. no. i c. deliberatōe. de offi. dele. li. vi. in glo. ii. q. vii. quāq̄ uide Hoſti. in. c. dilectuſ. el. i. de p̄eben. Benze. in extrauagan. ſi fratrum. Jo. xxii.
¶ An archidiaconus poſſit ſentētiare uel fulminare cenſuras in cauſis quas examinat iure archidiaconatus. no. Inno. in. c. ad hec. de offi. archidi. no. xxv. diſ. perlectis.
¶ Nullus debet in eccleſia ordinari archidiaconus niſi in primo ſit diaconus. lx. di. nullus.
¶ Archidiaconus p̄ſidere debet in electiōe archip̄reſbiteri ⁊ interi regere plebē. lxiii. di. ſi in plebibus.
¶ Archidiaconus debet p̄ſtare epo obedientiaz ⁊ fidelitatē. docto. de excеſ. p̄la. graue.
¶ Si archidiaconus ſuū officiuz implere non poteſt ille locum tenebit ſuum quem epiſcopus ordinauerit lxxiii. di. epiſcoporum.
¶ Archidiaconuſ beneficia conferre non poteſt. ſine conſenſu epiſcopi. ut habet̄. xvi. q. vii. c. nullus oio.
¶ Archidiaconus debet ſcire iura cōia. Inno. in. c. officii. de electi.
¶ Archidiaconi non ſunt maioris p̄fectionis q̄ religioſi. uide. s. Tho. 2ª ſcē. q. clxxxiiii. ar. viii.
¶ An excōicatū ab archidiacono epūs poſſit abſoluere. dic q̄ ſic. no. Archi. in. c. i. de maio. ⁊ obedi. circa finem. li. vi.
¶ An ſubditi archidiacono poſſunt adire epz̄ p̄ ſimplicem querelā. Inno. in. c. i. de offi. archi. Jo. an. et Archi. in. c. cum epus. de offi. ordi. li. vi.
¶ Archidiaconus bononien̄ poteſt ex p̄uilegio abſoluere ſcolares excōicatos in ſtudio bononien̄. p̄morantes ⁊ ibi delinquētes. no. de offi. ordi. c. ulti.
¶ Si archidiaconus moriat̄ cui applicabuntur bona ſua. no. de teſta. relatū. el. ii. in glo. tantū vnus.
¶ Ad officiū archidiaconatus ſpectat admiſſio p̄ſentati a patrono tanq̄ ad vicariū non tñ uidet̄ poſſe inſtituere ſine conſenſu epi. no. de re iudi. cū bertoldus. ō offi. archi. cū ſatis. faciūt que dixi ſupra.
¶ An archidiaconus de iure poſſit mulctare. no. cx iiii. di. dictum. in glo. ſed numquid.

Archiepiſcopus. Uide plene qō dicam ſub dictione metropolitanus. ubi de archiepiſcopo.

Archip̄reſbiter. An archip̄reſbiter habeat iuriſdictōez. uid Spe. ti. de iuriſdic. om. iudi. v̄ſi. infimi. ⁊ de offi. archip̄reſb.

UVA. BHSC. IyR_001

per totum. uide in. c. i. ne p̃la. ui. su.

¶ De iuribus archip̃resbiteri ⁊ plebani. uide Inno. de capel. mona. dilectus.

¶ An archip̃resbiter ciuitatensis possit reconciliare solemniter penitentes ⁊ audire confessiones eor̃. uide de offi. archip̃resbi. c. ii. ⁊. iii.

¶ Que spectant ad officiu archip̃resbiteri. uide de offi. archip̃resbi. p̃ totum. xxv. di. perlectis.

¶ Nullus debet ordinari in archip̃resbiter̃ nisi sit p̃ sbiter. lx. di. nullus in ꝓpositū. contrarium tenet dñs Ab. in. c. dudū. el. i. de elec. circa fi. ubi plene p̃ eum.

Architector. Quis dicat architector. uide "in aut. de non alie. § . qđ autē a nobis. ⁊. § . ut nec nulla. coll. ii.

Area. Est locus in vrbe sine edificio. ff. de v. sig. "l. fundi. § . locus. C. de serui. ⁊ aqua. l. fi. in fi. Q̃ñ̄ area dicit̃ p̃s edificii. ff. de solu. l. que res § . area. ⁊. ff. de ꝓui. l. seruitutes. § . si sublatum.

¶ Si area legata desinit esse area ⁊ postea ad p̃stinū statū redeat reintegratur legatū. Spec. ti. de tuto. § . iii. vsi. sed quid si fuit.

Argentarius. Quid sit argentarius quid "numulari⁹. ⁊ an eor̃ scripte sint autentice. uide in. l. argentarius. ⁊ in. l. si quis ex argentariis. ff. de eden. Spe. in ti. de instru. edic. § . nunc dicendū. vsi. p̃uator̃. ⁊ ibi Jo. an. in addi.

¶ An argentari⁹ teneat̃ reddere rationē in loco ubi exercuit argentariā. Spe. in ti. de cōpeten. iudi. adi. § . i. vsi. xxxviii. ff. de eden. l. argentarius.

Argumentum. An ualet argumentu ab "auctoritate. p̃te no. Bar. in. l. i. ff. si cer. peta. ⁊ in. l. in tantū. § . ulti. ff. de reru diui. ⁊. ff. de solu. l. si pater. ⁊ in. l. septimo mense. ff. de sta. ho. ⁊ in. c. cū omnes. de consti. adde. l. fulcini⁹ § . quid sit latitare. ff. ex qui. cau. in posses. ea. ubi alle gantur auctoritates.

¶ Quot modis sit validū in iure argumentū. plene no. Bal. in. l. conuenticulā. C. de epis. ⁊ cleri. bona glo. xxiiii. q. i. didicimus.

¶ An semp ualet argumentu in iure ab auctoritati bus sacre scripture. ⁊ an possint allegari i decisionib⁹ causar̃. no. glo. in aut̃. ut iudices sine quo. suf. fiant. § . cogitatio. v. sacror̃ eloquior̃. colla. ii. glo. xix. di. i canonicis. Inno. in. c. quia plerique. de imuni. eccles. Bal. in aut̃. ad hec. C. de usu. faciunt no. per Bar. in. l. i. ff. si cer. peta.

¶ Argumentū est articulus. C. de hereti. l. ii. uel ar gumentū est ratio rei dubie de qua querit̃. ff. de iure iurā. l. si duo. § . marcellus. de vbo. signi. c. fozus. in glo. argumentum.

¶ An ualet argumentū ex iuribus ⁊ ea que cōtinēt allegatōnes p̃tium. dic q̃ non. nisi decisio fundaret se sup illis. no. in. c. latoz. de re iudi. in. glo. penul. glo. in. c. abbate. eo. ti. li. vi. in v. iudicio. Jo. an. in. c. dile cto. de p̃ben.

¶ Arguere idem est q̃ rōnibus p̃uincere uel argute p̃bare. C. de interdic. nup. l. de tutela. ⁊. C. depo. l. desideriū. ⁊ quod ibi no. ff. de iureiuran. l. si duo. § . marcellus. de cleri. pegri. c. inter quatuor. de re iudi. ad apostolice. li. vi.

¶ An ualeat argumentū a p̃tibus sufficiēter enume ratis. no. in. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. de p̃ben. c. dilecto. de elec. venerabilem. de imuni. eccle. inter alia. de cogna. spiri. c. ii.

¶ An in iure ualeat argumentū a contrario sensu. ui de in. l. i. § . hui⁹ rei. ff. de offi. eius cui man. est iuris. ⁊. viii. q. i. sciendū. ⁊ in. l. qui testamēto. § . mulier. ff. de testa. xxxvii. di. relatuz. plene per Bar. in. l. inē sti pulantē. § . sacrā. ff. de vbo. obli. Bal. in. l. cōuenticu lā. C. de epis. ⁊ cleri. ⁊ Jo. an. in. c. publicato. ō elec. tex. in. c. cum apostolica. de his que fi. a pla. quē tex. soleo allegare ꝓ ualde no. in eo q̃ probat q̃ argumētū a ꝯrario sensu magis uenit ex mente ⁊ intellectu ⁊ in terp̃tatōne q̃ ex vbis quod est notandū ꝓpter statuta ⁊ ibi p̃ moder. adde. c. cū viz. de regu. adde Spe. ti. de allega. ⁊ dispu. § . post. vsi. ul̃ non obstat. ⁊ ibi Jo. an. Item adde q̃ regulariter p̃cedit argumentū a cō trario sensu q̃ sumit̃ a causa finali ut in. d. § . huius. ⁊ in. d. l. qui testamento. § . mulier. nisi resultaz abso nus intellectus. ut. l. ii. C. de ꝓdi. inser. adde Bar. i l. si quis locuplex. ff. de manu. testamē.

¶ Qđ ꝓmuniter dicit̃ valere argumentū in iure a cō trario sensu est limitandū p̃ glo. in cle. i. de sen. excōi. in vbo obseruare. ⁊ in. c. ii. de foro cōpe. ⁊ in. c. signifi casti. eo. ti. ⁊ in. c. i. de eta. ⁊ quali. li. vi. in glo. ii. adō glo. viii. q. i. sciendum.

¶ An in statutis que sunt stricte interp̃tanda ualeat argumentū a contrario sensu. pulchre tractat domi⁹ Bal. in. l. ꝙuenticulā. C. de epis. ⁊ cleri.

¶ Arguit̃ i iure a vbis ⁊ eor̃ forma. de p̃uil. si papa. li. vi. ⁊ ibi uide concordan. in glo.

¶ An ualeat argumentū a Rica. bonus tex. qui ad hoc quottidie allegat̃. ff. de in die adiec. l. impatores. ⁊ ibi no. ff. loca. l. si vno. ff. de vsufr. l. stipulatus. no. glo. de elec. cū monasteriū. de ꝓfir. uti. ul̃ inuti. bone. glo. de cle. pegri. c. vnico. de offi. delega. c. i. li. vi. ubi bona glo. de Rp. tibi qui. eo. li. Jo. an. in addi Spe. ti. de allega. ⁊ ꝓclu. in fi. per moder. plene in phemio gregoriano. § . sane vero.

¶ Argumentū aliqñ fit de re ad locū. l. fi. ff. de cōdi. inde. lxxxi. di. ualz. xxxv. q. vi. ab isto. xvii. q. iiii. c. sa crilegiū. de custo. euca. c. ii. de celeb. mis. c. sane. ff. de le. ii. l. si quis inquilinos. xli. di. persimonia. xviii. q. iii. in nullo.

¶ Ualet argumentū de tempore ad locū. ff. si cer. pe ta. l. vinū. de transac. c. fi. de feriis. c. fi. ff. de vbo. ob. l. continuus. § . cuz ita. xl. di. quisquis. ⁊. xxxv. di. ab isto. xxix. di. sciendum.

¶ Arguit̃ de p̃sonis ad tempus. de transact. c. fi. dē simo. ⁊ si questiones. de renunci. c. i. ff. de vul. ⁊ pup. l. qui plures. circa p̃inci.

¶ An ualeat argumentū de ōctibus ad iudicia. uide de testi. cum a nobis. ⁊. c. ad hec. de p̃ben. dudum. li. vi. ff. de pecu. l. iii. § . item scribit.

¶ An ualet argumentū de crimialibus ad ciuilia et ecōtra. uide. ii. q. ii. nullus. ⁊. c. seq. de iura. calū. c. i. ff. de peu. l. absentē. ff. de custo. reo. l. i. § . fi. Hosti. in summa. de accusa. § . qualiter ꝓcedat̃. no. de restitu. spoli. item cum quis.

¶ An ualz argumentū ab absurdo. no. de offi. archi. cum satis. ff. de re iudica. l. aliud. § . absurdum. de of fi. uica. clericos. de maiori. ⁊ obedi. solite. ⁊ ibi no. de iureiuran. quēadmodū. de re. pmu. iniustū. ff. de neg. ges. pomponius. adde bonam glo. in. c. dudū. de p̃bē. in glo. non bonum. li. vi.

¶ An tale argumentuz ab absurdo habeat locum in

UVA. BHSC. IyR_001

statutis. uide dñm. Bal. in auth. sed nouo iure. C. de episco. et cleri.

¶ An ualz argumentũ ab ethimologia uocabuli. no. in. l. ii. §. appellata. ff. si cer. peta. ubi glo. et tex. ff. de vbo. signi. l. tugurii. ubi glo. xxi. di. cleros. et ibi no. ꝺ pzeben. cũ secundũ. ubi uide glo. in. l. facta. §. si in dã da. ff. ad trebel. glo. xvi. q. i. si cupis. xii. q. i. clericꝰ. in glo. de despon. impu. c. iii. de peni. di. iii. penitẽtia notat late per Anto. et alios in ꝓhemio gregoziano. Bar. in. l. i. ff. de testa. adde. ff. de iudi. l. ii. in ꝓnci. xxi. q. i. pudenda.

¶ An ualet argumentũ de re ad psonas. uide. ff. de vbo. obliga. l. si duo. de regula. c. ulti. et ecõuerso. de rescrip. rodulphus. et. c. abbate. et. c. significante.

¶ Argumenta aliqñ inducunt supficialiter. ꝺ peni. di. iii. adhuc instant.

¶ An ualet argumentũ de lege ad canonez. uide de iudi. nouit. de sen. excõi. in audientia. et eo. ti. si iudex laicus. li. vi. de hereti. cum secundũ. eo. li. facit. c. pe. et fi. de secun. nupti.

¶ An ualet argumentũ ex supscriptiõe decretaliuz. no. glo. de elec. quozdã. li. vi. de pac. c. fi. eo. li.

¶ An ualz argumentũ ex mẽte legis. no. Bal. in. l. iii. C. ad. l. pompe. de parri. et in pludiis fendo. §. qz v. vidimꝰ. facit. l. nomis et rei. §. uez. de vbo. signi.

¶ Ualet argumentũ a maiozi affirmatiue. de elec. cũ in cunctis. in glo. iiii. et ibi concoz. xliii. di. c. fi.

¶ Argumentũ a simili est valde debile quia faciliter dari potest dissimilitudo. no. Archi. xxxvii. di. relatuz. Guil. de cu. in. l. de quibus. ff. de legi. doc. ꝺ consue. c. fi. bene facit aut. de fi. instru. §. si vo nullus. adde de transla. pla. c. ii. de consti. translato. ii. q. vi. qui se scit. de sen. excõi. in audiẽtia. adde Jo. an. in. c. nullꝰ de tempo. ozdi. li. vi. de rescrip. inter ceteras. Bar. i l. q nerua. ff. depositi.

¶ An ualet argumentũ ab interptatõe magistrozũ. uide tex. et qꝺ ibi no. de deci. c. i. de resti. spo. litteras.

¶ An ualet argumentũ a maiozi. no. de deci. ex pte. et. C. de sacro. sanc. eccle. aut. multo magis. de iure iurã. quẽadmodũ. C. de ꝓcura. militem. adde no. de elec. cum in cunctis. in glo. fozius.

¶ An ualet argumentũ iste potest magis ergo et miꝰ no. in regula plus. et regula. cui licet. li. vi. Hosti. qui fi. sint legit. per venerabilem.

¶ An ualet argumentũ a destructiõe ꝓsequentis ad destructionẽ antecedentis. dic q sic. de sponsa. tue. de peni. di. iii. §. q aũt. v. septies. p do. Lar. flo. de iure iuran. et si christus. ad fi. et in preall. c. tue. adde. xliii. di. ephesis. in glo. penul.

¶ An ualet argumentũ a concessione antecedẽtis ad concessionẽ ꝓsequentis. dic q sic. ff. de ꝓcu. l. qui pro curatoze. facit. l. ii. ff. de iurisdic. om. iudi. Bal. in. l. conuẽticulã. C. de epis. et cleri.

¶ An ualeat argumentũ matrimonio carnali ad spi rituale et ecõtra. de transla. prela. c. inter. et. c. quãto. plene per Jo. an. et do. Lar. flozen. in. c. tue. despon sali. in ultima qõne.

¶ An ualet argumentũ ab omisso. uide Paul. in cle. abusionibus. de pen. et remissi.

¶ Arguimus qñq a uerbis expressis. de elec. ex eo. super v. episcopi. li. vi.

¶ An licet arguere a legibus correctis. no. de iudi. nouit. no. glo. et docto. xi. q. i. quicumq. et ibi bona glo. alia glo. xii. q. ii. cum deuotissimam.

¶ De illo argumento ꝓpter vnũquodq tale et illud magis. no. glo. in cle. i. de reli. et uene. sanc.

¶ Ualet argumentũ a vulgi opinione. nam debent in telligi uerba ut vulgus opinatur. l. librozꝫ. §. q tamẽ cassius. ff. de le. iii.

¶ Ualet argumentũ a toto integrali ad quãlibet sua rũ ptiuz. ut. ff. de arbi. l. diẽ. §. si plures. ff. de excep. rei. iudi. l. si quis cũ totũ. no. Bal. in. d. l. cõuenticu lam. adde no. de offi. dele. c. sup questionũ. in gl. et. c. pastozalis. eo. ti. de iudi. c. atsi clerici. quia si totuz iu diciũ non tenuit ergo nec citatõ. adde q tale argumẽ tũ tenet a toto ad ptem negatiue. no. de offi. dele. pru dentiam. in glo. certa forma. adde quod no. Bar. in l. i. ff. de usufruc. lega.

¶ An ualeat argumentũ a parte ad totũ. uide xxxii. q. iiii. meretrices.

¶ Ualet argumentũ de re ad tempꝰ. ff. de vul. et pu pil. l. qui plures. et. ff. de testa. mili. l. miles ita.

¶ Ualet argumentũ ab vniuersali ad singulares et a primo ad ultimũ. xxiiii. q. i. didicimus.

¶ Ualet argumentũ a contrariis dupliciter. primo contrarioꝫ contraria est natura. ff. de vul. et pupil. l. et si contra. uel aliter. posito vno contrarioꝫ in esse remo uet aliꝺ. ff. de v. sig. l. hec vba. Bal. i. d. l. quẽticulã.

¶ Ualet argumentũ de loco ad rẽ. ff. ꝺ iurisdic. om. iudi. l. extra.

¶ Ualet aliqñ argumentũ a contractibus ad delicta ut. ff. de iudi. l. omnem obligationem.

¶ Ualet argumentũ de actibus inter viuos ad testa mentũ. ut. ff. de pac. l. pactũ. et ibi Ange. ff. ꝺ lega. i. si uero filiũ. §. cum qui. et ibi Bi. ar. contra. ff. cõia ꝑ dio. l. fi. in fi.

¶ Ualet argumentũ de iudiciis ad vltimas uolunta tes. de testa. raynaldus. ff. de pigno. acti. l. non est mi rũ. adde de testi. cũ a nobis. de dona. cũ dilectus. de concess. ꝓben. c. i. li. vi. adde no. in. l. diuoztio. ff. de v. ob. Bal. in. l. i. C. de suffra. et in. l. fi. C. de legi.

¶ An ualeat argumentũ de incorpalibus ad cozpa lia. et econtra. uide. xlviii. di. sicut neophitus. de bap tis. c. debitũ. ff. de sta. ho. l. quoniã. xi. q. iii. sunt uera de sen. ex. a nobis. ii. uide de trãsla. pla. int cozpalia.

¶ Ualet argumentũ a factis christi. quia ois christi actio nostra est instructio. ii. q. i. deus omnipotẽs. de elec. significasti. circa princi. item apostolozꝫ. de sacra vncti. c. i. xx. di. de quibus.

¶ An ualet argumentũ a comparitõe. uiꝺ in. c. quẽ admodũ. de iureiuran.

¶ An ualet hoc argumentũ cuius causa nulla est ipꝫ quoqꝫ nullũ est. uide de censi. cum clerici.

¶ An ualet argumentũ ab exemplis. no. glo. ꝺ elec. venerabilem. de consue. cũ dilectus. iii. q. v. quia sus pecti. xxi. di. submittit. de v. sig. fozus. adde. l. fi. C. de senten. et interlo. om. iudi. de elec. causam.

¶ Ualet argumentũ a remotione generis hoc modo a quocũqꝫ remouet genus remouet et quelibet eius spẽs. ut no. in. l. si causa cognita. C. de transac. sed ñ ecõuerso nisi forte genus non ꝓseruaret nisi in illa spẽ ut. l. sicut. in fi. ff. q cuiusq vniuer. uerba sunt domi Bal. in. d. l. conuenticulam.

¶ Ualet argumentũ a cõiter accidentibus hoc mõ ita cõiter accidit ergo ita presumendũ esse vez. C. de ꝓba. l. neq natales. vel sic hoc cõiter fit ergo ꝓsumit

UVA. BHSC. IyR_001

legitime fieri.ff.si cer.peta.l.certi conditio.§.si num mos.adde quod dicam infra proxime.

¶ Valet argumentū ab eo quod fieri solet.ff.ō pac. l.labeo.ꝛ.l.iurisgen.§.pactoꝝ.ꝛ quod ibi no.alias ē §.q̄nimo.de sponsa.l.sufficit.ff.de usufr.l. si quis in fi.ff.de legi.l. non est nouū.

¶ Valet argumentū a carentia habitus. hoc modo ubi non est habitus ibi non potest esse priuatio.ff. de v̄bo.obli.l.decez.ꝛ.c.ad dissoluendū.de spon.impu. l.manumissiones.ff.de iusti.ꝛ iure.

¶ Valet argumentū a correlatiuis quoꝝ vno p̄ necessitate posito ponit ꝛ reliqū.ut.l.fi. C.de iudi.ꝛ.l.fi. C.de accep.Bal.in.d.l.conuenticulā.uide in.l.ii.ꝛ fi. C.de indic.uidui.tol.ꝛ in.c.translato.de p̄sti.

¶ Valet argumentū in teste a noie.puta dico q̄ talis est titius quia sic uocatur.C.de modo mulcta.l. ad cognoscendos.

¶ An ualeat argumentū de tp̄e ad res ꝛ econtra de tempore ad locū ꝛ econtra. uide Bar.in.l.qui p̄es. ff.de vul.ꝛ pupil.ff.de testa.mili.l.miles ita.

¶ An ualet argumentū de mādato delegati ad mandatū p̄curatoris.docto.in.c.dilecti.de fo.cōpe.glo. in.c.cū bertoldus.de re iudi.ꝛ in.c.i.de p̄cur.li.vi. Inno.in.c.cum olim.de offi.dele. in glo.i.

¶ Que sunt argumenta ꝛ vnde sumantur.uide Jo. an.in.c.ii.de p̄cus.cleri.

¶ Valet argumentū hoc non est p̄missum ergo est p̄ hibitū.l.gallus.§.ille casus.ff.de libe.ꝛ post.quod intelligit q̄ est de genere p̄hibitoꝝ.alias secus. ut.l.i. ff.ō testi.facit.l.cū antiq̄tas.ꝛ.l.sancim⁹.C.ō testa.

¶ Valet argumentū a p̄iunctiōe duaꝝ legū uel duoꝝ §.in.l.gallus.§.ille casus.ff.de libe.ꝛ postu.

¶ Ex pluribus p̄ticularibus non infert nec arguit ut dicit glo.in.l.labeo.ff.de pac.

¶ Argumentū a v̄isimili est ualde validuz de iure.ꝟz Bal.in.l.scripture.C.de fi.instru.

¶ Valet argumentū a cōiter accidentibus.l.q̄ si nolit.§.quia assidua.ff.de edil.edic.ꝛ.l.uel vniuersoꝝ. ff.de pigno.acti.adde q̄ dixi supra p̄xime.

¶ Valet argumentū ab vniuersale ad p̄ticulare.ff.ō iurisdic.om.iudi.l.p̄etoꝛ.

¶ Valet argumentū de pacto ad stipulationē ꝛ econtra.ff.de pac.l.item quia.

¶ Valet argumentū ab ordine tituloꝝ.ff. de sta.ho. l.ii.ꝛ ibi Bar.

¶ Arguimus a loco scripture.ff. de testa.mili.l. ex ea.de p̄eben. mandato.li.vi.

¶ Valet argumentū a p̄pria significatōne vocabuli. ut.ff.de libe.cā.l.cum pacto.ff.de offi.p̄esi.l.i.in fi. ar.contra.ff.man.l.i.§.i.uide.ff.de tab.exhibē.l.i. §.decem.uide etiam in.l.i.in fi.ff. de offi.p̄efec.ur. no.p Bar.in.l.i.§.i.ff.ad municip.

¶ Argumenta sufficiēria faciūt p̄bationē.ii.q.vi.si quoꝝ.ꝛ ibi Archi.ff.de testi.l.ob carmē. iiii.q.iii.si testes.no.de cle.pegri.c.ii.sup v̄.argumenta.

¶ An per argumentū possit determinari cā feudalis no.in.c.i.de feud.cog.

¶ An materia feudi possit trahi in argumentū ad decisionem alterius materie.uide in.d.c.i.

¶ An ualeat argumentū de liberto ad uasallum.uide docto.in.c.fi.de alie.feu.pater.ꝛ de consue.rec.feu. §.in quibus.

¶ An ualeat argumentū de magnis clericis ad infe riores.uide moder.doc.de.c.conra.in fi.

¶ An ualeat argumentū de feudo ad emphiteosim. uide in.c.i.an agna. uel filius.

Arioli Arioli sunt qui iuxta aras idoloꝝ "nefarias p̄eces emittūt ꝛ funesta sacrificia offerunt ꝛ his celebritatibus demonū respōsa recipiunt.c.nec mīꝝ.xxvi.q.v.

Arma Stante statuto q̄ nullus deferat arma si "ne licentia potestatis.an excipiat familia inquisitoris heretice p̄auitatis. dicendū est q̄ sic.per glo.in.c.statutū.de hereti.li.vi.

¶ Quibus casibus liceat portare arma uel non.no. Bar.plene in.l.i.ff.de ui.pub.uide Hosti.ꝛ docto. in.c.ii.de ui.ꝛ hone.cleri.uide.C. ut armoꝝ usus p̄ hibi.sit.li.xi.in rubro ꝛ nigro.adde.x.colla. de pace tenen.c.si quis rusticus.do flo.in.l.iii.§. occisuz.ff. ad.l.acquit.adde glo.in Rica.C.de fabri.li.xi.uide moder.docto.maxime do.Jaco.de aluaro. in lectu. sua noua.in p̄ealle.§.si quis rusticus.ꝛ.§.mercator ꝛ.§.palatium.eo.ti.

¶ An statutū puniens portantes arma p̄ ciuitatem intelligat de portantibus puos cultellos p̄ incisione panis seu vngulaꝝ.no.in aut.de armis.§.p̄hibem⁹. in glo. super v̄bo minoꝛes. adde glo. in Rica.C. de fabricen.li.xi.

¶ An licet clericis habentibus inimicos portare arma.dic q̄ sic.glo.est.xxiii.q.viii.in summa.ꝛ quasi p totum.no.in.c.clerici.de vi.ꝛ hone.cleri.adde quod dicā infra sub dictione defensio.

¶ An templarii ꝛ hospitalarii.possunt ferre arma. no.glo.xii.q.i. duo sunt genera. docto.in.c. ex multa. de voto.

¶ Que veniunt appellatōe armoꝝ ꝛ que differentia sit inter arma ꝛ tela.no.glo.in cle.ne in agro.§.quia uero.de sta.mo.ff. de v̄bo.sig.l.armoꝝ. xxiii.q.viii. clerici.ubi glo.adde insti.de interdic.§.armoꝝ.ff.de vi ꝛ vi arma.l.iii.§.armis.ꝛ ibi Ange.ff.ad.l.iul.ō ui pub.l.armatos.Bar.in.l.pe.§.teloꝝ.eo.ti. no.i aut.de armis.§.nunc aūt.in glo.palā.colla.vi. ꝛ q̄ō no.in.l.si pignoꝛe.§.i.ff.de fur.adde q̄ appellatione armoꝝ non p̄ehendunt dentes.ut.l. hi qui edes.§. teloꝝ.ff.ad.l.iul.de ui.pub.quia dentes non dicūtur arma sed pars corpis.ut.l.i.§.i.ff.de uar.ꝛ extraoꝛ cog.ff.de edil.edic.l.cui dens. facit.ff.de ui ꝛ ui ar. l.iii.§.armis.dic de materia ut per docto.moder.x. colla.de pace tenen.§. si quis rusticus.

¶ Appellatōne armoꝝ p̄ehendunt taz offensibilia q̄ defensibilia.C. que res aspoꝛ.non pos.l.fi.no. de iude.c.ita quorūdam.in glo.ii.de homi.si p̄fodiens. in glo.pen.uide no.in cle.ne in agro.§.quia uero.de sta.mo.in glo.super v̄.arma.

¶ Que sit pena inuadentis possessionē alienā cuz armis.habetur in.l.si quis in tantam.C. unde ui.xii. q.ii.c.cum deuotissimam.

¶ Ecclesia non armis ſz iure bona sua defendat.xvi. q.v.consuetudo.

¶ Armis p̄opulsanda est socioꝝ iniuria ac malis obuiandum.xxiii.q.iii.ecce.

¶ Nullus debet sumere arma contra alium sine licētia officialis potestatis.xxiii.q.iiii.ille gladium.

¶ Armoꝝ auxilium postulat ecclesia ad cohercēdos malos.xxiii.q.iiii. sicut excellentiam.

¶ Arma nō sūt culpabilia q̄uis armis mīri iterficiāt

UVA. BHSC. IyR_001

xxiii.q.v.de occidendis.

¶ Per statuta ciuitatū non punit portans arma nisi cū eis sit uinctus. Bal.in.l.i.ff.ad.l.iul. de ui pub. no.in.l.fi.C.de acqui.possess.tex.est in.l.si barsatorē C.de fideiusso.

¶ Officiales cōes ō iure possunt portare arma.C. de offi.prefec.uigi.l.iii.§.i. Idem dicit ibi Bal. de officialibus epi quod bene no.

¶ An liceat portare arma in venationibus ꝛ que.ui de p moder.x.col.de pace tenen.§.nemo recia.

¶ An forensis deferens arma teneat ad penā statuti uide de pa.tenen.§.si quis rusticus.ꝛ.§.ad palaciū.

¶ Arma clericoꝝ sunt lacrime ꝛ orationes. xxiii.q. viii.ꝓuēior.ꝛ.c.ō epo.ꝛ.c.q̄buscūq;.ꝛ.c.clerici.no. de voto ex multa.in fi.i.q.iii.saluator.

¶ Clerici sumentes arma uoluntarie priuant gradi bus ordinis sui ꝛ carcerantur in monasterio. xxiii.q. viii.clerici.ꝛ.c. quicumq; ex clericis.

¶ Si pdant arma accōmodata ad bellū non tenetur cōmodatarius.dictū est Inno.in.c.sicut.de iureiur. no.i.di.inregentiū.in glo.antepenul.

¶ Arma expulsi de ciuitate ꝓpter ꝑditionē possunt ꝛ debent deleri ubicunq; fuerint in ciuitate.no.Bar. ff.de pen.l.eorum.adde quod dicam infra sub dictio ne proditor.

¶ Insultus dicit factus cū armis etiaꝫ si arma non sunt extracta.ut.l.iii.§.armis deiectum.v̄.qui accu sari.ff.de vi ꝛ vi arma.

¶ Expellere aliquē cū armis est uis publica sine ar mis est uis priuata.uide in.l.i.ff.ad.l.iul.de ui pub. de ordi.cog.c.ii.ꝛ quod ibi no.

¶ Quare solleniter penitens non potest uti armis. no.xxiii.q.i.noli.in glo.i.

¶ Arma non debent extrahi de regno uel de ꝓuincia C.que res expor.non po.l.ii.

¶ Ex genere armoꝝ presumit contra aliquez.ff. ad l.cornel.de sicca.l.i.ff.de re mili.l.omnes.§.si quis commilitonem.

¶ Armoꝝ terror sufficit ad metū inducendum.ff.de ui ꝛ ui arma.l.iii.in fi.

¶ Si quis fecit fieri capellā uel altare ꝛ fecit ibi de pingi arma sua an liceat clericis uel aliis illa delere. dic q̄ nō.immo punit arbitrio iudicis.ut.l.qui liber tatē.ꝛ.l.opus.§.inscribi.ꝛ.l.se.ff.de ope.pub.ꝛ ui de in.d.l.qui libertatē.Bar.qui dicit q̄ non licet ab radere arma de tabulis uel monumentis.

¶ Portans arma uetita uno die debet pro una uice puniri.Bar.in.l.inficiēdo.ff.de fur.

¶ An forenses teneant ꝓhibitione facta a ciuitate ō armis portandis.uide Spe.ti.de consti.v̄si.pe.ꝛ ibi Jo.an.in additi.

¶ Appellatōne armoꝝ non ꝓhendunt dentes ho minū.ſm Bar.in suo consilio.lviii.quod incipit. sta tuto.dixi supra in addi.

¶ De milite qui uadit ꝑ armis rimando an possit fi deiussorē accipere ꝛ qualiter.uide Bal.in Rica.de i ius no.ꝛ in.l.i.si quis in ius uoca.non ierit.

¶ An liceat portare arma uel insignia alterius.uide do.An.in.c.ii.de no.op.nūc.dicā sub dctōe isignia.

¶ An liceat ꝑ libito arma uel insignia portare uel eligere uel pingere.do.anto.in.c.cū ex iniuncto.de no. op.nunc.ꝛ uide in tractatu Bar.de insign.ꝛ armis. Jo.an.in.c.ut nostrū.de offi.archi. Inno.ꝛ Pe.de anca.in.c.ut apostolice.de ꝓbe.li.vi. refert laudabi lem ꝓsuetudinē q̄ homies insignū subiectōnis ponāt arma uel insignia dnoꝝ suoꝝ in domibus suis uel aliis rebus suis priuatis.ſm Bar.in dicto tractatu.

Armentum ¶ Quid sit armentū no.in cle.i. sup v̄bo grex.de deci. adde qō habet.ff.de le.iii.l.seruis legatis. Item appellatōne armenti.non cōprehenduntur pecudes.ff.de offi.pre fec.vrb.l.i.§.cura carnis.

Arra ¶ Quid sit arra.ꝛ de materia arraꝝ.uide in l.contractus.§.ulti.ꝛ.l.fi.C.de fide in stru.ꝛ in.l.ii.C.q̄ li.ab emp.disce.glo.de ꝓuer.con iug.ex parte.el.ii.de procura.accedens.

¶ An in matrimonio uel sponsalibus possit arra inf uenire ꝛ quid operetur.no.in.l.ult.C.de spon.ꝛ in.l. ticia.ff.de v̄bo.oblig.ꝛ glo.in.c.gemma.de spon. de materia arraꝝ.uide in.l.q̄ sepe.in prin.ff.de ōbend. emp.ubi glo.latius.adde.l.fi.ff.de lega.cōmisso. ad de Bal.in.l.mulier.C.de sponsa.

¶ Que sit differentia inter penā ꝛ arram.glo.ꝛ Jn no.ꝛ Jo.an.in.d.c.gemma. Bar.late in.d.l.titia. adde.C.de spon.l.fi.ꝛ ibi Li.

¶ Arra data in pecunia uidetur esse loco precii.glo. in.l.fi.C.q̄ lice.ab emp.disce.

¶ Arre sponsalitie non secuto matrimonio debent restitui.C.de sponsa.l.arris.ꝛ.l.fi.

¶ An datio arraꝝ sit contractus ꝑ se ꝛ an faciat desi nere rem esse integraz.uide in.l.iii.C.q̄ lice.ab ēp. disce.ꝛ quod ibi no Li.C.de fide instru.l.ꝓtractus. C.si rector ꝓuin.l.i.ꝛ ibi Li.in.q.v.

¶ De ꝓmissione arraꝝ sponsalitiaꝝ.uide Spec.ti.ō spon.§.i.v̄si.in diuersis.ꝛ v̄si.si mulier.

¶ Quid opet datio arraꝝ in venditōne. no.in.l.qō sequit.ff.de ōben.emp. Spe.ti.de emp.§.i.in ꝑma forma.ꝛ Jo.an.in v̄. eiusdem rei.

¶ An solutis arris possit peti interesse.no.ff.de con trahen.emp.l.q̄ sepe.in prin.institu.de ōben.empt. §.i.in glo.ꝓpelit.C.de fi.instru.l.contractus.i glo. penul.ꝛ ibi Li.in vii.q.Bar.de publica.l.i.§.hic ti tulus. Jo.an.in addi.Spec.ti.de emp.§.i.in ꝑma forma.super v̄.perdat arras.

¶ An ꝑ arris possit dari species.no.ff.de insti.l.qui cūq;.§.si ei quem.ff.de ac.emp.l.ex empto.§. ergo illud.doc.in.l.fi.ff.de rescin.ven.

¶ Qua actione agat ad arraz.no.ff. de act.emp.l. exempto.§.is qui vina.in glo.fi.ꝛ.ff.de ōben.emp. l.q̄ sepe.in glo.i.C.de fide instru.l.ꝓtractus.in glo. pe.ꝛ ibi uide Li.in.xi.q.

¶ An in dubio uideat data pecunia ut arra uel ut p ciū.no.Li in.l.ii.in fi.C.si ꝓpter publi.pensita.

¶ An contractu pfecto si vēditor penitet possint pe ti arre ꝛ interesse.uide nota.in.d.l.contractus. uide Bar.in.l.i.§.unde queritf.de public.

¶ An arraꝝ duplicataꝝ restitutio liberet ab implen do.uide no.in.d.l.q̄ sepe.ꝛ Bal.in.l.fi.C.q̄ lice. ab emp.disce.Bar.in.l.i.§.unde queritf.de publ. Jo.an.in addi.Specu.in ti.de empti.ꝛ uendi.§.i. v̄si.perdat arras.

¶ De publicatione aut ꝑditione arraꝝ que incurritf q̄ recedit a contractu ſm formā.l.contractus.C. de fide instru.ꝛ insti.de ꝓtraben.emp.§.i. uide plene Bar.in.d.§.vnde queritf.ꝛ Jo.an.i addi.Spe.ti. de emp.ꝛ ven.§.bene est. que incipit ab emptore.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An si emptor qui dedit arras uellet eas pdere et non emere. posset cõpelli ad emendũ. uide Ange. ff. ð vbo. obli. l. stipulatones non diuidunt.

¶An quis possit precise ꝓpelli ad factũ. quidã dicũt ꝙ sic. ⁊ allegant Jo. an. in Spe. ti. de emp. ⁊ uen. §. sciendũ. vsi. item no. ꝙ quidã. sed Jo. de imo. in. d. l. stipulatones non diuidũntur. dicit contrariũ. ⁊ certe Jo. an. non dicit in loco palle. quod dicit Ange. quia qñ non implet contractus non ꝓmittit pena arraꝝ. l. arras. C. de sponsa.

¶Be materia arraꝝ uide plene per Li. ⁊ Bal. in. l. contractus. C. de fide instru. ⁊ Bar. in. l. titia. ff. de vbo. obliga. Bal. in. l. fi. C. de spõsali. tex. in. c. gemma. de sponsali.

Arrogator ¶Qualiter arrogator succedit arrogato. no. insti. de acquisi. per arrga. §. fi. ⁊ pe. in glo. persone.

¶Si arrogator emancipat arrogatũ suũ puberez an teneat ei dare quartã. no. Li. in. l. iii. ⁊. l. ii. C. de ad op. que incipit. impuberem.

¶An arrogator cõueniat ex psona sui arrogati. no. ff. de vbo. obli. l. stipulatio ista. §. sue. in glo. heredis.

¶Qualiter fiet instrumentũ arrogatõis. uide Spe. titu. de cog. leg.

¶Que differentia sit inter adoptõem ⁊ arrogatiõez uide institu. de adop. ⁊. ff. de adop. l. generalis.

Ars Artifices Artificium.

¶An credat peritis in aliqua arte sine iuramento. no. ff. de ven. inspi. l. i. Bar. in phemio. ff. ⁊ Bal. in eo. loco. §. cura quiritũ. Albe. in phemio. C. no. in c. p tuas. ⁊. c. pposuisti. ⁊. c. causam. de pba. ð frigi. ⁊ male. c. pe. ⁊ glo. fin. ⁊ vnica. in. c. ut veterũ librorꝝ. ix. di. de homi. significasti. Spec. ti. de pba. §. i. vsi. hoc quoqꝫ. adde Bar. in. l. i. §. eo. ff. de vbo. obli. ui de no. in. l. si quis decurio. C. de fal. ⁊ ibi Li. in glo. fi. adde. C. de re mili. l. semel. li. xi.

¶An ⁊ qñ requirit iudiciũ taliũ peritorũ in aliq̃ arte debeãt iurare. dic ꝙ si assumpti sunt generaliter ad aliquod officiũ ⁊ tpe assumptõis iurauerũt non debẽt amplius iurare alias sic. ut. C. de fi. instru. l. ꝓpatõel de frigi. fraternitatis. ubi Jnno. ⁊ Jo. an.

¶An quis possit reprehendi faciendo artem suam. glo. dicit in aut. de tabellio. §. nos autem. in glo. agere. collat. iiii.

¶Quid contineat appellatione artificũ. no. Bar. in l. legatis seruis. §. ornatricibus. ff. de le. iii.

¶Artes magice quibus inuocant demones uel fiũt auguria ⁊ similia non sunt licite. xxvi. q. ii. illud. ⁊. c. sequẽ. ⁊. c. qui sine.

¶Artes magicas ⁊ sortilegas epi dissipare debent. xxvi. q. v. episcopi.

¶Que talibus artibus fiunt non sunt uera sed fantastica. xxvi. q. v. nec mirum.

¶Artes magice ⁊ incantationes non possunt infirmis prestare sanitatem. sed sunt laquei diaboli. xxvi. q. vii. admoneant.

¶Clerici vtentes artibus magicis degradant. laici uero excõicantur. ut. d. c. admoneant.

¶Artes liberales debent legi p magistrũ deputatuz ab epo in ecclesia sua. xxxvii. di. de quibusdam. no. de magi. super specula.

¶An appellatõe artificis veniat coquus. dic ꝙ sic. ut in. l. si quis venditor. §. venditor. ff. ð edil. edic. ad de etiã ꝙ esse coquũ Jmpatoris est dignitas. ut not. Bal. x. colla. quis dicat dux marchio ul'co. sup tex.

¶Omne artificiũ p exercitiũ recipit incrementũ. l. legatis seruis. §. ornatricibus. ff. de le. iii.

¶Que sit differẽtia inter officiũ ⁊ artificiũ. uide. ff. de ma. testa. l. nominatim.

¶Ille dicit exercere artem qui exercuit p annũ continuũ. ita no. doc. moder. in cle. i. ⁊ ð ui. ⁊ bone. cle. ⁊ ibi uide Pe. de anca. quod intelligit quo ad penaz infligendã. quia exercuit artem uetitã. secus quo ad immunitatẽ ꝓsequendã p exercitiũ artis licite. qð no.

¶Quid ueniat appellatõe artiũ manualiũ. uid. C. de excu. artifi. li. xi. ⁊ per totum.

¶Ars ⁊ pfessio ponunt ut diuersa. adde. l. pe. C. ð uesti. eloba. li. xi.

¶Ars. i. simulatio. C. de dila. l. i.

¶Artifex videt caparius qui conducit vitulos ad pascendũ ⁊ farciator qui polienda uestimenta ꝓducit. tex. ff. loca. l. si quis domũ. §. celsus.

¶Si in vna psona concurrũt due artes reputat lo co duoꝝ quo ad obligationes contra eũ inducendas. ff. nau. cau. sta. l. fi. §. sed siquidem.

¶Exercẽtes viles artes non debent admitti ad honores nisi in casu necessitatis. l. eos. ff. de decurio. et ibi Bar.

¶An fodere terrã uel lapides sit ars. glo. ꝙ non. in l. que tutoris. C. de admi. tuto.

¶Artem facit experientia quia omne artificiuz p exercitiũ suscipit incrementũ. ff. de le. iii. l. legatis seruis. §. ornatricibus. Spe. in phemio. vsi. hinc ergo.

¶Ars deludit arte. Spec. ti. de aduo. §. iam nunc dicendum. vsi. hoc tamen caueat.

¶Non exercens artẽ non gaudet priuilegio artificuz. quod no. pro scolaribus non studentibus. Bar. in. l. qui sub pretextu. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ in. l. ex eo. ff. de testa. mili. dicam infra.

¶Si vnus artifex stetit in vna contrata. p. xxx. anos exercẽdo semp artem suã postea alius artifex ꝓsimilis uelit in eadẽ contrata habitare exercẽdo artẽ similem an hic nouus possit a ueteri phiberi dicendo se pscripsisse. no. Bi. in. l. si quis ꝙ. ff. de diuer. ⁊ temp. pscri. insti. de re. diui. §. flumina. ubi per moder.

¶An artifices facientes gladios lanceas balistas ⁊ sagittas ⁊ uendentes talia peccent mortaliter. no. plene in summa pisani sub dictione negociatio. §. sed quid de artificibus.

¶An artifices facientes ornamenta mulierꝝ uel vendentes ea aut sotulares pictos uel uestes imoderate sumptuosas peccent. uide sanc. Tho. 2ª scde. q. clxix. ar. vi. ⁊ in pisanella. ubi sup. v. quid de his que faciũt adde quod dicam infra sub dictione mulier. ⁊ sub dictione ornatus.

¶Quid de artifice faciente scachos uel taxillos. uide in summa pisa. §. quid de factoribus scachoꝝ. uid quod no. sanc. Tho. 2ª scde. q. xxxii.

¶An exercẽtes artem in aliquo loco ꝓpellant intrare vniuersitatẽ illius artis in loco illo existente. uide no. p Jnno. in. c. cũ dilecti. de excess. prela. do. Anto. de butri. in. c. cum ab ecclesiarũ. de offi. ordi. Bar. in l. fi. ff. de collegi. illici.

¶Ars artiũ est regimen animaꝝ. de eta. ⁊ quali. cuz sit. ubi uide.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ars imitaſ naturã inquantũ poteſt. de baptiſ. de bitũ. iiii. di. erat autẽ. de offi. ordi. quoniã in pleriſq; xviii. di. c. ulti. lxxxix. di. ſingula. inſti. de adopt. §. minorem.

¶ Ars eſt virtus intellectualis. ſm Tho. in prima ſecũde. q. lvii. ar. iii. ꝛ. iiii.

¶ Ars notoria non eſt licita. Idem ſecunda ſcẽ. q. xcvi. articu. i.

¶ An artifices peccent preparãdo ornamẽta mulier Idem 2ª ſcẽ. q. clxix. ar. ii. uide quod dico infra ſub dictione mulier ꝛ ornatus.

¶ De acquiſitis ex artificio debet dari decima. Idẽ 2ª ſcẽ. q. lxxxvii. ar. ii. dicam ſub dictõne decima. ad de qui dicuntur proprie artifices. quod no. Bar. in. Rica. C. de nauicula. li. xi.

¶ Ars non eſt portare onera ꝛ facere lardũ ꝛ ſimilia no. C. de admi. tu. l. lex que tutores. in glo. ſup vbo labore ſuo. que incipit faciendo.

¶ Colere terrã dicit ars. ut. l. cũ duobus. §. ſi in co eunda. ff. pro ſocio. ubi tex. cum glo. facit. l. ii. C. de feriis. in contrariũ inquantũ pmittit ruſticos laborare die feriata ꝛ non artifices.

¶ Notoria dicit ars. l. ii. C. cõia dele.

¶ Que ppie dicant artes. no. C. de dignita. l. ne quis. in glo. ſtationarius. li. xii. adde quod no. Bar. in. l. ii. C. de cura. fur. li. xi. ubi p eum. qui dicantur proprie artifices.

¶ In arte ſua quilibet preſumit eſſe peritus. ut in. c. ſi. de preſump. facit. l. ii. §. ſeruius. ff. de orig. iur.

¶ An poſſit interdici alicui ne ſua arte vtaſ. not. de pecu. l. ſi. in glo. i. ꝛ ibi Bar.

¶ Deſcripti in matricula alicuius artis illam nõ ex ercẽtes non debent gaudere priuilegio illius artis ſꝫ Bar. in. l. ſemp. §. quibuſdã. ff. de iur. imu. ꝛ in. l. i. ſub pretextu. C. de ſa. ſanc. eccle.

¶ De arte mechanica ꝛ aliis artib⁹. uide glo. i aut. nec nulla. colla. ii. adde q; appellatõe artis ꝓhendi tur ars mechanica non diſciplinalis. ff. de uſufruc. l. ſi pendentes. §. ſi ſerui.

¶ An illi qui addiſcunt veniant appellatõe artifex uide no. in. l. legatis ſeruis. §. ornatricibus. de le. iii. do. ꝓpe. de anca. in cle. i. de ui. ꝛ bone. cler. Bar. i. l. i. §. nec caſtrenſe. ff. de colla. bo.

¶ Statuta artis debent inter artifices ſeruari. l. ſi. C. de iuriſdic. om. iudi. ꝛ in. l. recepticia. C. de ꝓſti. pecu. Bar. in. l. ſi. ff. de colle. illici.

¶ De matricula in diuerſis artibus. no. Bal. in. d. l. recepticia. in fi. ꝛ Bar. in. d. l. fi.

¶ Artifices poſſunt p ſuis neceſſitatib⁹ inter ſe col lectã imponere. ut ẽ gl. in. l. i. §. pe. ff. q; cuiuſq; vni.

¶ An ſtatuta taliũ artiũ requirant confirmationem uide Bal. in. d. l. repeticia. ubi tractat an iuratus in cidat in periuriuz ſi ea non ſeruat. ꝛ an debeant ſeruari in curia aliena.

¶ An collegia artificũ ſunt priuilegiata. uide tex. in l. fi. ff. de iure immu.

¶ Si in ſtatuto fit mentio de artifice ꝓhendit pn cipalis artifex non utilia officia artis exercenſ. ff. nau. caupo. ſtabu. l. i. §. nautam. ꝛ. §. caupones.

¶ Inter artificiũ ꝛ vſum colligit differentia que ha bet in. l. textoribus. ff. de le. iii. ubi uide.

¶ Quãdo quis exercet plura artificia illi magis at tribuit in quo magis verſat. ff. de le. iii. l. ſeruis lega ris. §. ſi vnus.

¶ Faber eſt artifex. ut. l. ſi mãcipia. ff. de fun. inſtru. ꝛ inſtru. lega.

¶ Quid de piſcatore. uide in. l. ꝑdia. eo. ti. in prin.

Artare. Non ſubuenit ei qui ſe nimiuz artauit ppe finem termini. ff. ſi quis cau. l. ii. §. ſed ſi quis. de elec. cũ in ueteri. no. eo. ti. cũ nobis olim. uide quod no. Jo. an. de elec. cũ ex eo. li. vi. ſup v. omiſerit. xi. q. iii. eoz. ꝛ ibi Archi. bene facit. c. licz canon. iuncto. c. cõmiſſa. de elec. li. vi.

Articulus. Hec dictio varias habz ſignifica tõnes. aliqñ ſumit p articulo ſi dei. ꝛ dicit ab hortando. Qñq; eſt illud quod actor i tendit ꝓbare. de ꝓbat. c. preſentiũ. li. vi. Qñq; ſumit p membro ſm Archi. de here. accuſat⁹. li. vi. Qñq; p capitulo. ff. de legi. l. non poſſunt. Qñq; idez eſt q; dictio. ff. de here. inſti. l. hoc articulo. Qñq; idem eſt q; tempus uel punctus. ſicut dicit in articulo mortiſ uel in articulo illius diei. de cele. miſ. in quadã. adde quod no. Jo. cal. de elec. cũ in cunctis. ꝛ adde no. p Archi. de teſti. preſentiũ. li. vi. ꝛ de ſo. ꝓpe. c. i. eo. li. Bal. plene in prealle. l. non poſſunt. ff. de legi.

¶ De materia articulor. uide per Spec. ti. de teſti. §. nunc videndũ. in prin. glo. ꝛ docto. in. l. ii. §. q; ob ſeruari. C. de iureiuran.

¶ Ubi non concludũt articuli non ꝛcludũt etiã ꝓba tones taliũ articulor. de ꝓba. i preſentia. ubi eſt tex. quem ad hoc allegat Bal. in. l. ſi quis non dicam ra pere. C. de epiſ. ꝛ cleri.

¶ An articulus debet ꝓbari ꝓut fuit formatus ꝛ im putet ſibi quis male formauit. no. in. c. propoſuit. de cleri. excõi. mini.

¶ Articuli ſolent admitti ſaluo iure imptinentiũ et non admittendor. in cle. conſtitutionẽ. de elect. in gl. pe. uide Inno. in. c. p tuas. de teſti. c. i. de ꝓſeſ. li. vi.

¶ Forma articulãdi in cauſa reſtitutiõis que petit a minore ꝓpter aliquã rẽ venditã ꝛ traditã ẽptori. po nit Bar. i. l. ſi ſine hereꝺ. §. interpoſito. ff. ꝺ admi. tu.

¶ Formatio articulor non eſt de ſubſtãtia iudicii un de teſtes poſſunt directe ꝓduci ſup libello licet articu li non ſunt formati. dictũ eſt Archi. de teſti. pñtiũ. li. vi. Bal. in. l. ſi duo patroni. §. idẽ iuſ. ff. de iureiur.

¶ Pone feci articulum q; mutuaui tibi. x. iudex mo nuit te q; reſpõderes tu noluiſti. certe tu non haberis p confeſſo qz articulus ſine tpe eſt incongruus. ita di cit Bal. in. l. i. C. ſi plu. vna ſenten.

¶ Articulor copia debet fieri ſi tamẽ non fiat valet nihilominus receptõ teſtiũ ſup eis. Inno. in. c. p tuaſ de teſti. in glo. capitales.

¶ Qualiter formet articulus qñ quis dicit interfe ciſſe ad ſui defenſionẽ. uide do. flo. in. l. qui foueaſ. alias eſt. l. quẽadmodũ. §. ſi nauis. ff. ad. l. aquil. pleni⁹ p eundẽ in. l. ſcientiã. §. qui cũ aliter. eo. ti.

¶ Formam articulãdi ſi quis vult probare edificiuz eſſe commune. uide per Bar. in. l. in communis. ff. de dam. infect.

¶ An articulus ꝓductus per aliquẽ ꝛ reprobatus per aduerſariũ poſſit reprobans ſe illo iuuare. notat Inno. in. c. cum olim. de cenſi.

¶ Articuli ꝓducti non ꝓiudicant niſi ſint per iudicẽ admiſſi. Inno. de fi. ꝓelbi. conſtitutus.

¶ Articuli dari in cauſa ubi iudex poteſt ſupplere de facto non poſſunt reuocari ſine conſenſu iudicis. glo.

UVA. BHSC. IyR_001

fi. in. c. ab eo. de appella. li. vi.

¶ Articuli ꝓuentionales non inducunt ꝓfessionē ꝓ ducentis. Hosti. de resti. spo. ex cōquestione. circa fi. Inno. de fi. ꝓesbi. constituti.

¶ De articulis fidei non est licitus disputare an sint veri uel non. xcvi. di. satis. ubi Hugu.

¶ Formā articulandi ⁊ materiā uide ꝑ Spec. ti. de testi. §. nunc uidendum. vsi. ⁊ quia. cū se. no. de testi. ꝓesentium. li. vi. in glo. de sepultu. certificari. dixi ali quid supra.

¶ An papa possit facere nouū articulū fidei uel anti quū mutare. uide. xv. di. c. i. ⁊ quod ibi not. Archi. Genue. in extraua. Jo. xxii. que incipit cū inter nōnul los. adde quod dicā sub dictione papa.

¶ Articulus est intentio ptis quaꝫ ꝓbare intendit. C. de excep. l. siquidē. de testi. ꝑ tuas. ⁊ quod ibi no. Jo. an. in. c. veniens. de testi. c. pūtium. eo. ti. li. vi.

¶ Articuli debent descēdere ⁊ extrahi de libello. in cle. sepe. de v. sig. Spe. in. d. §. nunc videndū.

¶ Articuli sunt tradendi in scriptis. de causa possess. cum ecclesia.

¶ An sit utile ptibus facere articulos. no. Inno. in c. per tuas. de testi.

¶ De articul' fidei uide Jo. an. sup Rica de sū. tri.

¶ Articulus ꝓuenienter diffinit' ꝑ sanct. Tho. scōa scōe. q. i. ar. vi. ⁊ in tertio. di. xxv. q. i. ar. i.

¶ Articuli fidei creuerūt scōm successionē temporū ⁊ vitatē ad christū quo ad explicationē non autē quo ad substantiā. Idem secunda scōe. q. i. ar. vii. ⁊ in 3°. di. xv. q. ii. arti. ii.

¶ Articuli fidei enūerant. 2ª scōe. q. viii.

¶ Articuli fidei non possunt demonstrari. Idem in prima parte. q. i. ar. ii.

¶ Articuli fidei non dicunt formati nec informes. Idem in. iii. di. xv. q. i. ar. i.

¶ An per certos articulos debeant credibilia distin gui. uide sanc. Tho. 2ª scōe. q. i. ar. xvi.

As. "Hec dictio as sumit ꝑ hereditate. ut not. de testa. c. i. in glo. i. insti. o here. que ab intesta. §. hereditas. no. in. l. i. ff. de testa. mili. vnde vsus. Zis obulus pondus puncrus possessio tota.

Assassinus. "De assassino qui hominē pecūia interficit. no. Bar. in. l. nō solū. §. si mandato. ff. de iniur.

¶ An sit licitū capere assassinos ⁊ manigoldos ꝓ faciēdo iusticiā. no. Bar. in. l. fi. §. fi. ff. de pigno. ac.

¶ Contra assassinos ⁊ receptores ⁊ fautores eoruꝫ. tex. pulcherrimus in. c. ꝓ humani. de homi. li. vi. ⁊ ibi de materia per docto.

¶ Sufficit ꝙ aliquis attentet hoc crimen licet non consumat ad hoc ut puniat'. ff. de pe. l. cicero. ⁊ in. d. c. ꝓ humani. uide Ange. in. l. i. in fi. ff. de eo ꝑ quez fac. erit. ⁊. l. qui autē operas. ff. de his qui no. infam. ⁊ ibi tangit de soluente pecuniā assassino licet non seq̄ tur homicidiū. adde Bal. in. l. si quis non dicaꝫ rape C. de epi. ⁊ cleri. ⁊ in quodā suo consilio. quod incip casus talis est.

Assaltus. "An assaltus puniat' sepatim a pcus sione uide bonū tex. ⁊ ibi Bal. in. c. i. §. similiter. qui mo. feu. amit. colla. x. ⁊ ibi plenius ꝑ do. Ja. de aluarota. in lectura sua noua qui late exa minat quid sit assaltus ⁊ eius materiam.

Ascriptitius. "An ascriptitius sit liber. uide glo. ff. o sta. bo. l. summa. ⁊ in c. ii. de natis ex libero ventre.

¶ An ascriptitius possit condere testamentū uel si in trat religionē an bona sua transeant in ecclesiam. uide Spec. in ti. de instru. edic. §. compendiose. vsi. quito ⁊ vsi. sequenti.

¶ An ascriptitius possit esse clericus. uide liii. di. c. admittunt'. ⁊. C. de epis. ⁊ cle. aut'. ascriptitios.

¶ Ascriptitius sine gleba pacto acquiri non potest. l. ii. C. o agri. ⁊ censi. li. xi. an prescribi possit. Spe. ti. de feu. §. i. vsi. tertio queritur.

Assessor. "Illud quod lucrat' assessor censet' esse peculiū quasi castrense. no. Bar. in. l. velut. C. de assess.

¶ An assessores quibus limitatū est certū tēpus ad ꝓcessum expediendū possit cogi ante tempus illuz ex pedire. dic ut no. Bar. in extrauagan. ad reprimendā in v. proceditur.

¶ An heres assessoris decedētis infra terminū officii debeat habere salariū totius tempis. no. in. l. diē fun cto. ff. de offi. assess. Bar. in. l. leges. C. de domes. ⁊ protecto. li. xii.

¶ An is qui fuit assessor possit retineri tanq̄ vicari? Bal. in. l. neminē. C. de aduo. diuer. iudi. uide text. in. l. ex agentibus. C. de agen. in rebus. li. xii.

¶ Assessor deputatus ut cognoscat inter homies ali cuius quarterii non potest inter alios cognoscere etiā de ꝓsensu partiū. Bal. in. l. testamenta. C. de testa.

¶ An assessor possit esse laicus. no. de arbi. contingit Jo. an. de iudi. decernimus.

¶ An delegato mortuo uel ptibus concordantibus ante finē cause assessor debeat habere salariū uel habi tū restituere. Spec. ti. de assess. per totū.

¶ An iudex ptibus inuitis debeat sibi assumere assess sorē. uide de offi. dele. c. sup questionū. §. vex. not. de rescrip. statutū. §. assessorē. li. vi. ⁊ ibi uide de mā.

¶ In cā in qua quis est assessor postulare non debet. Spe. ti. de aduo. §. obiicit'. vsi. itē ꝙ fuit assess.

¶ An assessor possit iudicare in causa in qua est assess sor. no. ff. de offi. assess. l. i. in glo. fi. uide Specu. ti. de assess. §. officium.

¶ An assessor potestatis habeat iurisdictionē ⁊ quā. Specu. ti. de assess. §. officiū. vsi. pe. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An assessor possit petere salariū siue mercedez. no. de vi. ⁊ hone. cleri. cū ab omni. in glo. penul. Spec. ti. de assess. §. salariū. uide in. l. i. ff. de uari. ⁊ extraor. cogni. ⁊ ibi Bar. uide no. in. d. c statutum. §. assesso rem. de rescrip. li. vi.

¶ Assessores tenent' quando potestas facit iniusticiā nisi contradicant. notatur in. l. quoniam iudices. C. de appella. ⁊ ibi Bal.

¶ In male iudicando potestas tenet' de dolo. assessor de impitia. uide tex. ⁊ glo. in. l. ii. ff. ꝙ cuiusꝫ iur. fac l. fi. ff. de uari. ⁊ extraor. cog.

¶ Quare inuenti fuerunt assessores. uide Ange. in consilio. cclxxiiii.

Assertio. "Quid est assertio. dic sm docto. ꝙ ē depositio testis non iurati. de coha. cle. ⁊ muli. tua. de regu. veniens. de elec. cū inter. R.

¶ Merita causaꝝ ptiū assertōe pandunt'. ut. l. fi. C. si per vim uel alio mō. de in inte. resti. tū ex litteris. o postu. prela. postulationem. in glo. fi.

UVA. BHSC. IyR_001

Asseueratio. Quid sit asseueratio ⁊ de differentia inter asseuerationē ⁊ professionē. uide no. C. de pba. l. non nudis. in glo. ii.

¶ Falsa asseuratō est in culpa. no. ff. de picu. ⁊ com modi. rei uendi. l. si minor. in glo. i.

Assidue. Be significato huius dictōnis. no. in l. meuia. ff. de manu. testa. ubi pulcher tex. ⁊ ibi p do. Benedic. de plūbino. no. in. c. i. de offi. archipsbi. xxxvii. di. de quibusdā. in glo. assidue. no. xxxvi. di. si quis vult. que exponit indesinenter. i. horis statutis. ad idez glo. de offi. ordi. c. q̄uis. li. vi. in v̀ ꝓtinuatis. de hoc plene p do. Anto. ⁊ moder. in phemio gregoriano. ubi multa ad materiā. de hº. no. in glo. l. di. si quis voluntarie. xxii. di. sacrosancta. in glo. super v̀. in orationibus. bona glo. de conse. di. v. numq̄. exponit numq̄. i. constitutis horis. ad idem glo. xxi. q. iii. hi qui. facit. ff. de condi. ⁊ demo. l. si q̄s ita. ff. de adimen. lega. l. meuia. ff. de serui. urba. ꝑdi. l. foramen. ⁊. ff. de aq̄ quoti. ⁊ esti. l. i. §. quotidiana.

¶ Assidue. i. iterato. gl. xciii. di. diacōi. in v̀. assidue.

¶ Assiduitas grauat delictum. xxv. di perlectis. xxii. q. i. ita ergo.

Assigno. An hoc uerbū assignare denotet trā slationē dominii. uide in. l. cū pater. §. dulcissimis. ff. de le. ii. uide in. l. i. §. assignare. ⁊. l. assignare. ff. de v̀. sig. ⁊ in. l. assignare. ff. de assig. libe.

¶ Assignare. i. tradere. ff. nau. caupo. stab. l. i. §. fi. ff. de le. iii. l. si quid. §. fi. uide. ff. de cōtrahē. empt. l. qui officii. §. fi. de hoc uerbo uide. ff. de pecu. l. si nox ali. §. est differentia.

¶ Be significato huiꝰ dictōis. uide quod no. in cle. ii. de ui. ⁊ hon. cle. ⁊ ibi uide q̄ idem est q̄ tradere seu applicare uel attribuere.

Asinus. Asinus intumescit quando uidit se p comparē comphendi. no. glo. in. l. he res per seruum. ff. de acqui. here. ⁊ in. l. i. §. ueteres. ff. de acquiren. possess.

¶ Que dicat asinaria possessio. uidē quod dicā infra sub dictione possessio.

¶ Asinus ⁊ dominus eius pari rōne libertatis ꝑui legio gaudēt. tex. ⁊ ibi no. in. c. ii. de treu. ⁊ pace.

Assisii. Qui dicant assisi habet de cle. non resi. c. pe. in glo. assisios. que dicit q̄ sunt brīficiati in ecclesia ⁊ non sunt canonici sed debent seruire ecclesie nec uocant ad actus cū canonicis. ut ibi no.

Assisteria. Que dicat assisteria. no. xxvii. q. i. si quis rapueris. ⁊. xi. q. i. de persona. in glosa.

Assumptio. Assumptio ꝙuenit diuine psone ⁊ diuine nature. ꝺz Tho. in. iii. pte. q. iii. ar. i. ⁊. ii. ⁊ in. iii. di. v. ar. v. ⁊. iiii.

¶ Assumptio humane nature fuit in primo instanti conceptionis. Idem in. iii. parte. q. xxv. ar. iiii. ⁊. in iii. di. ii. q. ii. ar. iii.

¶ Alia psona q̄ filii potuit assumere humanaz naturam. Idem in. iii. q. iii. ar. viii. ⁊ in. iii. di. i. q. i. ar. ii. magis tñ decens fuit p psonā filii id facere. ut ibi.

¶ Assumere possunt due psone vnā naturaz ⁊ vna p sona duas naturas ꝺm Tho. in. iii. pte. q. iii. ar. vi. et in. iii. di. i. q. ii. ar. iiii. ⁊. ar. viii. ⁊. ix.

Aspectus. An ex aspectu aliquid ꝓbetur. uide. ff. ꝺ mino. l. minor. xxvii. q. i. nec aliq̄. no. i. l. si curatore bēs. C. ꝺ i inte. resti. mio.

¶ An ex aspectu ꝓbetur etas. uide quod dicā infra sub dictione etas.

Astruo. Hoc v̀bū importat idē q̄ affirmo. de cā posse. cū ecclesia. §. nos igitur.

¶ Irez astruo. i. probo. de here. cum ex iniuncto. §. q̄ si forte.

Astronomia. An sit ꝓhibita. xxvi. q. vii. nī obseruetis. Jo. an. in additi. Specu. in ti. de sorti. sub Rica remittit ad nota. per eum. in. c. ii. eo. titu.

¶ Astronomia que nihil confert ad salutez sed potiꝰ nutrit errorē est a fidelibus spernenda. xxvi. q. v. non liceat christianis. Jo. an. de sortile. ex tuarum.

Astutia. Que dicat astutia ⁊ an ⁊ quando peccatū sit uel non. uide sanc. Tho. scōa scōe. q. lv. ar. iii. ubi dicit q̄ talis astutia etiā si ordinetur ad bonū est peccatū. ii. ad corint. iiii. uide ibi plene p eundem sanc. Tho. ⁊ exponitur astute. i. malitō se. C. de legi. l. ii.

At. Be significato huius dictōis. no. Jo. an. in. c. per tuas. de arbi. adde. no. ff. de nego. gest. l. at qui. in ꝓin. ff. de do. l. arbitrio. §. fi. ubi plene.

¶ At si an ⁊ qñ hec dictio importat diuersitatē in facto ⁊ iure uel alteꝝ tantū. no. Jo. an. de arbi. p tuas. de iudi. atsi clerici.

¶ Adde q̄ dictio atq̄ quandoq̄ ponitur pro sicut. ff. de pac. l. item quia. quādoq̄ pro et. ut in. i. consti. ff. §. sed cum nos.

Attamen. Be hac dictōe habet. xiii. q. ii. ꝓhibendum. ii. q. i. nulla.

Attentatum. Remediū attentati non cōpetit quādo quis ꝓsequit appellationē incidenter ⁊ non principaliter. no. glo. magistra. in cle. si ante. de dolo.

¶ Via attemptanti cōpetit p retractationez contra cruū gestoꝝ a capitulo ultra partez contradicentem. Jo. an. in. c. cum olim. de testi.

¶ An petens reuocari attentata habeat necesse ea exprimere in libello. Spe. ti. de appe. §. nunc dicēdū in princi. ⁊ ibi Jo. an. in addi.

¶ Attentata post appellationez interposita a tertio non reuocantur ante omnia. uide glo. fi. de appella. nī solum. li. vi.

¶ Attentata lite pendente dicunt nulla. tex. est i. c. cum. ꝺ. in fi. de constitu.

¶ Attentata inter conclusionē cause ⁊ sententiaz ueniunt retractāda per viam attentati. uide do. Anto. in. c. ii. ut lite penden.

¶ Attentata de facto sunt de facto reuocanda. glo. ii. q. vi. arguta.

¶ Non retractat executio sententie licet fuerit attentata appellatione pendēte si ꝓtingat primā sententiaz confirmari. gl. ⁊ doc. de sen. excō. c. licet. li. vi. Pau. in cle. auditor. in fi. de rescrip.

¶ Remediū reuocandi attentata ꝓpetit etiā si sint attentata pretextu sententie nulle. docto. de pcu. ex insinuatione. in prin. tex. in. c. accedens. ut lit. nō ꝓtes.

¶ Remediū attentati ꝓpetit etiā contra tertiū possidentē. no. Jnno. de ma. ⁊ obe. dilecti. ⁊ in. c. cū. ꝺ. de ꝓsti. Spe. ti. de appel. §. nouissime. vbi. verūtamē.

¶ An reuocatio attentati facta ꝓpter pendentiā litis duret perpetuo etiam post litez finitā. uide Lap. in. c. i. ut lite penden. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An remediū attentati ꝓpetat si iudex a quo scit iu dicē ad quē ꝓcedere tamē non est sibi inhibituz. Jo. an. in. c. non solū. de appel. li. vi. sup glo. inhibitionē.
¶ Quando ꝓcedit super attentatis dicit ꝓcedi sup negotio ꝓncipali. uide. c. exhibita. in fi. de iudi.
¶ Reuocant attentata etiā si fuerit sententia diffini tiua. uide tex. de ꝓcu. in nostra. Jo. an. de testi. ex pte ter. in. c. accedens. i. ut li. non conte.
¶ Attentata post sententiā sup cuius validitate dis putat non tractat sed interdicit eius executio. uide i c. tenor. de re iudi.
¶ An ꝓpetat remediū attentati si iudex attentās ig rabat appellatū. Jnno. de appel. dilectus. circa fi.
¶ An si obtinetur retractatio attentatoꝝ in vno ar ticulo censeantur retractata omnia alia. Jnno. in. c. dilecto. de appella.
¶ An ante reuocationez attentatoꝝ debeat ꝓcedere cause cognitio. uide Jo. an. in. c. cū. M. de ꝓsti. in fi.
¶ An agenti ꝓ viā attentati obstet exceptio defectus ꝓprietatis notoria. no. Lap. in. c. ii. de rest. spo. li. vi. glo. in. c. ii. ut lite. pen. adde Jnno. in. c. bone. de ap. in glo. fi. do. Anto. in. c. in litteris. de resti. spo.
¶ Contra agentē uia attentati non obstat excōicatō nis exceptio. Jnno. in. c. dilecti. de maio. ⁊ obed. do. Anto. in. c. bone. de appel.
¶ An uia attentati ꝓpetat post desertionē appellatō nis. uide de rescrip. ex parte. ii. Jo. an. in. c. licet. de sen. excōi. super glo. li. vi.

Athleta. Quid sit athleta dicit pugil siue pu gnatoꝝ. uide. l. athletas. ff. de his qui no. infa. ⁊ ibi gl. i. no. de reli. ⁊ ve. sanc. c. vnico. li. vi.

Atque. De hac dictiōe no. ff. de iure do. l. si pa ter. in gl. atqꝫ. ⁊ in. l. si quarūdā rex. ff. de acqui. pos. in glo. atqꝫ. adde quod dixi supra sub di ctione At.

Atqui. Jsta dictio ponit ꝓ sed. ff. de iniur. l. fi. in glo. fideiussoꝝ. uide. ff. de nego. gest. l. atqui natura.

Attinet. Hoc uerbū exponit. i. ptinet. ff. de re iudi. l. quid attinet. Jnterduz exponit attinet. i. detinet. ut. C. de aqueduc. l. i.

Attornatus. Quid sit dic idez ꝙ ꝓcurator uel negotioꝝ gestoꝝ maxime ad litem ⁊ est vulgare anglicoꝝ. dicit glo. de sta. regu. c. i. libro. vi.

Attributa. Sunt plura in deo. sanc. Tho. in ꝑma pte. q. xiii. ar. iiii. ⁊ xxiii. ar ticu. iii. ⁊ in ꝑmo. di. ii. ar. ii.
¶ Unde sumit differētia attributoꝝ. uide in palle. q. xiii. ar. iiii. ⁊ i ꝑmo. di. ii. ar. iii. ⁊ in. iiii. di. xlvi. ar ti. i. ⁊. iiii.
¶ Attributa essentie appropriant ꝓsonis. Jdem in prima pte. q. xxxix. ar. vii. ⁊. viii. ⁊. in. i. di. xxxi. ar. i. iii. ⁊. iiii.
¶ Attributa in deo non sunt accidentia sed predicā tur de diuina substantia. Jdem in prima parte. q. xxx ix. ar. iii. iiii. ⁊ sequenti.
¶ Aliquid attribuit alicui dupliciter. sanc. Tho. in iiii. di. xxv. ar. x.

Attritio. Que differentia sit inter attritionez ⁊ contritionem. uide san Tho. i. iiii. di. xvii. q. ii. ar. i. ⁊. ar. xxi.

Atroꝝ Atrocitas. Que dicit atroꝝ in iuria. ⁊ qualiter cō tinet. ff. de iniur. l. prętoꝝ. §. posse autē. C. de iniur. l. atrocē. ⁊ insti. de iniur. §. atroꝝ. adde quod dicam infra sub dictione iniuria.
¶ Que sint facta atrocia. uide Bar. in. l. tiria. §. fi. ff. de aur. ⁊ argen. lega. glo. ⁊ in. l. ad ea. ff. de reg. iu. ubi vide.
¶ In atrocibus delictis attentatū habet ꝓ ꝓsuma to. l. si quis non dicā rape. C. de epi. ⁊ cleri.

Auarus Auaricia. Contra auariciaz ⁊ qualiter intelligi tur illud apostoli ꝙ auaricia est idoloꝝ seruitus. uide pulchros tex. de elec. auaricie. li. vi. de ꝓben. auaricie lxvii. di. sicut hi. ubi tex. pulcherrimus. vi. q. i. quero i. q. i. cū omnis. adde ad collocen. iii. i. q. i. remissionē in glo. ⁊. i. q. iii. saluatoꝝ.
¶ Auarus gradit in obscuritate mentis. xxxvii. di. c. nonne.
¶ Auarus deo adherere non potest nisi cupiditatez abiiciat. xlvi. di. bonoꝝ auctoꝝ.
¶ Auaricia conmaculat corpus ⁊ animam. i. q. i. cum ordinaretur.
¶ An auaricia est contraria ꝓdigalitati. ⁊ ꝙs dicat auarus. ⁊ ꝙs ꝓdigus. no. de ꝓsue. ex pte. in glo.
¶ Auaricia nunꝙ saciat. xlvii. di. sicut hi.
¶ De auaricia clericoꝝ qua ducti cupiunt. habetur xciii. di. diaconi.
¶ Auaricia maxime regnat in mulieribus quarū ge nus auarissimū est. ff. de nego. gest. l. nensenius. ⁊ qō ibi no. ff. ad uelle. l. sed si ego. ff. de do. inter vi. ⁊ ux. l. si stipulata. §. i. C. de dona. ante nup. l. si a sponso. in glo. ⁊ glo. in. l. que dotis. ff. solu. ma.
¶ Quare auarus dicat cecus ⁊ ambitōsus. uide de elec. auaricie. in glo. ii. li. vi.
¶ Auaricia tollit simꝫ benedictionē tpaliū ⁊ spūaliū seu celestiū. xvi. q. i. decime.
¶ Nec auarus vult habere ꝓsessoꝛem nec supbus consoꝛtem. xxiii. q. vii. ꝙ autem.
¶ Auaricia punitur a lege. C. de inoffi. testamen. l. si quis in suo.
¶ Auarus ꝓprie dicitur in retinendo. cupidus in acquirendo. uide. ff. de edil. edic. l. i. §. fi.
¶ Appetitus temporalis lucri est filius auaricie. s. Tho. scōa scē. q. cxix. ar. iiii. ⁊. viii.
¶ Omnis auarus est idolatra. ad ephe. v. i. q. iii. sal uatoꝛ. xvi. q. v. qui autem. quod qualiter intelligitur uide sanc Tho. in. iiii. di. xxxix. ar. vi.
¶ Auaricia castitatē dissipat ⁊ largitatem. de peni. di. v. §. dolendum. vsi. nam si quis.
¶ An auaricia ⁊ cupiditas sit peccatū ⁊ quando sit mortale ⁊ qñ veniale uide p sanc. Tho. 2ª scē. q. cxv iii. ⁊. q. cxix. ubi dicit ꝙ est uiciū capitale habens sub se multas filias ⁊ qualiter auaricia sumit triplicit. ui de p sanc. Tho. in. ii. di. xlii. arti. viii.
¶ Quid opet auaricia. no. ō ꝓbē. cū iā dudū. i gl. ii.
¶ Quilibet presumit auarus. dicit glo. ii. in. l. q̄ do tis. ff. so. ma. que allegat. l. cū de indebito. ff. de ꝓba. dic melius ꝙ a natura est nobis innata cupiditas ꝫ ñ auaricia. qm̄ ꝓmū sine vicio esse pōt. alteꝝ non.
¶ Contra auaros ⁊ cupidos. no. xciii. di. diaconi. Spe. ti. de instru. edic. §. iiii. vsi. item cū parī.

UVA. BHSC. IyR_001

Auctionatur. Hoc uerbū habet. xv. q. i. si "est. ⁊ qō me. causa. Abb. in magna glo. ad fi. ⁊. ii. corinth. ix. c.

Auctor. An ius supueniens auctori meo ꝓdeē "mihi habenti causaꝫ ab eo. no. in. l. rez aliena. ff. de pig. acti. Bal. in. l. cum iur. ff. de usuc.

¶ An sufficiat mihi allegare causas auctoris mei. Bal. in. l. ⁊ in eadē. ff. de excep. rei iudi.

¶ An ille admittat cuius auctor repellit. no. q̄ ma. accu. posi. c. significante. ⁊. c. se. in glo. de testi. licet ex quadā. de hereti. fraternitatis. ii. q. i. in seruis.

¶ Quandoqꝫ auctor admittit ⁊ non admittunt ei⁹ acta. no. de sum. tri. c. fi. in glo. pe. qñqꝫ acta ⁊ nō auctor. xv. di. §. iam nunc. v. item origines. qō no. i. q. i. nōne. de here. fraternitatis. xcvi. di. licet.

¶ An uitiū auctoris noceat successori. uide. in. l. pō ponius. §. i. ff. de acqui. pos.

Auctoritas. An quis possit auctoritatez in "facto ꝓprio interponere. no. in regula qui tacēt. li. vi. ⁊ in. c. si ꝓpter. de rescript. eo. li. no. ff. de contrahē. emp. l. fistulas. §. i. ⁊ ibi Bar. adde cle. si vna. ⁊ quod ibi no. de re. eccle. non ali. ad de. ff. de aucto. prestan. l. i. ⁊. l. pupillus. de instit. c. fi. xvii. q. iiii. questi. de donat. pastoralis. Spec. in ti. de his que fiunt a prela. in fi. Jo. an. post Hosti. ō censi. prohibemus.

¶ Auctoritas debꝫ in ipo actu interuēire. no. Bar. in. l. si autē. ff. de aqua plu. arcen. Spec. ti. de cessio. actio. §. i. vsi. sed nūquid. ⁊ ibi Jo. an. xiiii. q. ii. in uē ditōibus. ⁊ hoc vult. c. cum cōsuetudinis. de consue. Jo. an. in. c. i. de re eccle. non alie.

¶ An ⁊ quantū credat auctoritatibus ⁊ libris uete rū ⁊ eoꝝ dictis. no. Bar. in. l. i. ff. si cer. pet. ⁊. l. si te stamentū. de testa. instit. de auc. tu. §. tutor autē.

¶ An auctoritates sacre scripture possunt allegari i decisionibus causaꝝ. glo. est singu. in aut. ut iudi. sine quoquo. suffra. §. purabit. sup v. eloquioꝝ. glo. in sū. xx. di. ⁊ dixi. s. sub dictione argumentum.

¶ An auctoritates poetaꝝ possunt in causis allegari no. ff. de re. diui. l. in tantū. in glo. fi. ⁊ ibi ꝓcor. Spe. in ti. de aduo. §. nunc de exordiis. v. uel si allegauerit adde no. per Jnno. in. c. cū venerabilis. de except. in glo. quasi dicat. facit. ff. de ōben. emp. l. i.

¶ An in auctoritate prestanda sit necesse auctorez lo qui. Bar. in. l. etiam. ff. de auct. tu. ⁊ in. l. gerit. ff. de acqui. heredi. adde quod notat Jnno. in. c. cum vene rabilis. de excep. in glo. quasi dicat. facit. l. i. ff. de cō traben. empti.

¶ Auctoritas supiorit requirit si due ville vellent in uicem uniri ut corpus. in aut. ut iudicis sine quoquo suffrag. §. illud. uide nota. in. c. i. ne sede uacan.

¶ Auctoritas iudicis non requirit cū pater tanq̄ le gitimus administrator alienat bona filii sui. dictuz est Azo. in summa. C. de bo. que libe.

¶ Auctoritas supioris interueniens in actis tollit suspitionē seu presumptōem turpitudinis. l. furti. §. ⁊ iussu. ff. de his qui not. infa. facit. l. iuste. ff. de acq̄. pos. facit. ff. de mio. l. ait ꝓtor. §. q̄d tñ. ⁊ ibi no.

¶ Si ex pacto possuz ingredi fundū ꝓpria auctorita te an si iste fundus efficiat ecclesie possū hoc pacto uti ō eccliam. Bar. dicit q̄ sic. in. l. fi. ff. ut in pos. lega.

¶ Auctoritate ꝓpria non posset possidens ciuiliter ⁊ naturaliter expellere detinentē ab alio non ab ipso possidēte. Bar. in. l. i. §. necessario. ff. si mu. uen. no. in pos. mit. adde Bar. in. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acqui. poss.

¶ Auctoritatibus sacre scripture regitur ecclesia. xi. di. catholica ecclesia.

¶ Quo quisq̄ maiori ratione utit eo maioris aucto ritatis uidentur verba eius. xx. di. decretales.

¶ Que sit differentia inter auctoritatē decretum et consensū. nota. in. c. i. de reb. eccles. non alie. li. vi. de ꝓsue. cum consuetudinis. uide quod no. Jo. an. de ec cle. edifi. ad audientiā. ii. in glo. ꝑma.

¶ An ⁊ qñ auctoritas supioris excuset. not. lxiii. di. salomitane. in glo. i. de tempo. ordi. dilectus. in glo. adde no. in regula. q̄ quis. li. vi. ⁊ ō transac. statuim⁹ de pac. cū prīdē. in glo. super vbo pactionis.

¶ Auctoritas supioris semp intelligit excepta. no. de iureiur. venientes. xxv. q. i. c. fi. circa fi. lxx. di. c. i. i. q. v. c. i. de elec. significasti. in rex. ⁊ glo.

¶ Auctoritate ꝓpria quis non potest capere possessi onē beneficii. xxiii. di. in nomine domini.

¶ An auctoritate ꝓpria liceat alicui sibi ius dicere. uide. C. de iudeis. l. nullus. C. unde ui. l. si quis in tantā. ff. q̄ me. causa. l. extat. ff. que in frau. credi. l. ait prētor. §. si debitorē. Jnno. de restit. spoli. olim. i. di. ius gentiū. Archi. i. q. i. dictū. de prēben. eum qui li. vi. C. ut ne. lice. in sua causa. l. i.

¶ Quādo quis possit uti duabus auctoritatibus. ⁊ quando ualeat tunc quod agit. uide Jnno. ⁊ Jo. an. in. c. cum ex officii. de prescrip.

¶ Si res ablate sunt ꝓprie an licet eas capere ꝓpa auctoritate. de restit. spoli. olim. per Jnno. in glo. q̄ in cipit quomō. de ordi. cog. cum dilectus. in glo.

¶ Est maioris auctoritatis quod fit a pluribus q̄ quod fit a pautioribus. nota. xix. di. in canonibus. in glo. argumentum.

¶ Auctoritate ꝓpria quis possz reuocare illum qui missus est in suo. no. Li. in. l. i. C. de interdic.

¶ An quis posset ꝓpria auctoritate rem suā uel alie nā ꝓprehendere ⁊ que sit pena. notat. C. unde ui. l. si quis in tantam. ⁊ ibi glo. Li. ⁊ docto.

¶ An ualeat auctoritas interposita a tutore hoc mō si de iure ualeat uel alias sub conditione. no. Bar. ff. de aucto. tut. l. ⁊ si conditionalis.

¶ An quis cogatur prestare auctoritatem. no. ff. de auc. tu. l. si tutor. ⁊ ibi Bar.

¶ Quis potest auctoritatez prestare in facto in quo obligatur tantū ipse non alter sibi. glo. C. de ꝓtrahē. emp. l. cum ipse. que allegatur. ff. de admini. tuto. l. quotiens. §. non tantum.

¶ Auctoritatē debet prestare qui de causa cognouit ⁊ non alius nisi primus sit impeditus. ff. de offi. pcō sul. l. i. in aut. ut defunc. seu fune. §. sancimus. ⁊ in aut. ut iudi. sine quoquo. suffra. §. i.

¶ Si vna ecclesia pmuret rem cum alia requirit au ctoritas epi cui subest ecclesia ⁊ non illius ubi est res sita. ar. l. quero. ff. de solu. ita dicit Bal. in. l. i. C. de contraben. empti.

¶ Auctorare non potest pater filio in casibus in q̄b⁹ patri non querit usufructus. ut. l. si filii nomie. ⁊ ibi Bar. ff. de iniuri. Bal. in. l. fi. §. necessitate. C. de bo. que libe.

¶ Priores ꝓuentuales sancti Augustini. sancti Frā cisci. predicatoꝝ. faciūt cōpositiones sine auctoritate

UVA. BHSC. IyR_001

supiozis.de pac.c.fi.li.vi. ⁊ ibi do. ℘e.de anca.

¶ Quod dicit q̄ in his que sunt volūtarie iurisdicti onis quis auctozat in facto ꝓprio.p.l.si consul.ff.de adop.est ver̄ nisi exigat aliqualis cognitio.ꝑm Guil. in.d.l.si consul.ff.de adop.qui dicit q̄ quis non pōt auctozari infinuatōi donatōnis sue. Itez hoc ver̄ nisi aliquod ꝓmodū pecuniariū veniat applicandū.ō quo dic ut ibi per eum.facit.l.ii.ff.de offi.ꝓfi.

¶ Auctozitas plōz naturaliū in iure allegari potest ut.l.septimo mense.ff.de statu ho.⁊ in.c.fozus.de v̄. signi. Idem in auctoritatibus medicozuz. ut.l.semel C.de re mili.li.xii.

¶ An auctozitatibus ozatoz̄ standū sit. uidet q̄ sic. ff.de leg.ii.l.fulcinius.§.quid sit latitare.ff.ex qui. cau.in posses.ea.

¶ Auctozitas rei iudicate magna est.nt.l.iii.§.itez queri potest.ff.de rebus eoz̄.

¶ Quid opatur auctozitas iudicis interposita in re stitutione rei.uide Bar.in.l.pomponius.§.si iussu. ff.de acqui.posses.

¶ Auctozitas supiozis facit licitū quod alias erat il licitum.ff.de mino.l. ait pretoz.§. quid tamen facit iuste.ff.de acquiren.posses.

¶ Auctozitas presumit interposita ꝑ supiozē si ipso pīte ⁊ non contradicēte actus gerit.ō ꝓcu.⁊ ibi no.

Aucupare. An liceat aucupare in alieno fun do. uide.ff.de ꝟui.urba.ꝑdi.l.di uus.insti.ō rez̄ diui.§ fere.quod intellige dño inuito ut.dcā.l.diuus.facit.l.usufructuarius.in prin.ff. de usufru.l.iii.§.nerua.ff.de acqui.posses.

Audax Audacia. Audacia q̄nq̄z sumi tur in malā partem C.vnde ui.l. si quis in tantā.C. de sum.tri.l.iii.de preben.eum qui.li.vi.q̄nq̄z in bonā.ff. de lib.⁊ post. l.gallus.§.videndū.adde q̄ hoc v̄bum audacia sonat in malam ptem.C.ne uxoz ꝑ mari.l.i.⁊ in aut.habi ta.C.ne fi.ꝑ pa.ff.de publi.l.quante.⁊.l.si quis.de curio.C.de decurio.li.x.

¶ Audacia ita uituperat circa eandē rem sicut obe dientia ꝓmendatur.xiii.q.v. lex eterna.

¶ Audacia ꝓtrariat timozi ⁊ sequit spem ꝑm Tho. p̄ma scē.q.xlv.ar.iiii.

¶ Audacia est materia foztitudinis secūda scē.q. xii.arti.iii.

¶ Audaces foztiozes sunt in p̄ncipio q̄ qui sunt in pi culis. Idem p̄ma scē.q.xlv.ar.iiii.

¶ Audacia est peccatū ꝓtraria foztitudini. secūda se cūde.q.xii.ar.vii.⁊.q.xxvii.ar.i.⁊.ii.

¶ De hac dictōe no.plene Archi.viii.q.i.audacter de censi.c.ii.li.vi.glo.in cle.i.de offi.ozdi.⁊ in.c.i.ō immu.eccle.li.vi.iiii.di.facte.⁊ ibi Archi. ubi dicit q̄ facte sunt leges ad refrenandā malo̱z audaciā.

Auditoz Audientia. Quis dicatur auditoz ⁊ quo tuplex ⁊ quā iurisdictionē habet.no.Specu.in ti.de audi.in prin.⁊.§.i.⁊ in.c.sup questionū.§.uero. de offi.dele.glo.⁊ doc.in cle.auditoz.de rescrip.Spec. ti.de libel.concep.§.iam nunc.v̄si.quid si fiūt. adde glo.in cle.ne romani.de elect.adde glo.iii.in fi.in.c. solet. de sen. excōi.li.vi.

¶ Quis modus seruetur ꝑ auditozes palatii in ꝓpla tione sententie.Spec.in ti.de senten.ꝓpla.§.nunc au tē.v̄.ceteꝝ.do.Lar.flo.in.d.cle.auditoz.in.vii.q.

¶ Si auditozes palatii ferunt sententias cōtrarias vtraq̄z pendet ex arbitrio pape.ut no.in.dicta clemē. auditoz. ubi uide.

¶ An officiū auditozis expiret mozruo papa.no.gl. in cle.ne romani.de elec.uide do.Lar.flo.i.d.cle.au ditoz.Curia tenet q̄ auditoz contradictoziaꝝ ⁊ audi toz camere habent officia perpetua.

¶ An audire detractiones sit peccatū.sanc.Tho.2ª secunde.q.lxxiii.arti.iiii. ubi etiam uide an sit grauius q̄ detrahere.

¶ An auditoz camere sit auditoz pape uel eius camerarius.no.docto.in.d.cle.ne romani.

¶ An auditoz camere ⁊ auditoz contradictoziaꝝ ha beant ozdinariā iurisdictionē. Hosti. in sūma de offi. ozdi.in prin.tenet q̄ sic.idem videt uelle gl.in.d.cle. auditoz.adde quod no.Archi. de his auditozib⁹.xi. q.i.expientie.qui dicit q̄ in curia nullus hz ozdinariā nisi papa.curia tamē seruat primā opinionē.

¶ In quibus casibus alicui denegat audientia. no. xxiii.di.in nomie domini.in glo.hic habes.Spec.ti. de pet.⁊ pos.§.ii.v̄si.sed queritur.

¶ Audire non debet archiepus causas sine omniuz comprouincialiuz presentia.ix.q.iii.saluo.⁊.c.archi episcopus.⁊.c.si autem.

¶ Audientia denegat clerico condēnato si infra an nū se non purgauerit.xi.q.iii. rursus.

¶ Auditoz potest ꝓferre interlocutoriā totaliter pre cludentē viam agendi.tex.de appel. sua nobis.

¶ An auditoz ꝓnuntians in electōne cassata uel cō firmatōe negata bene appellatū possit electionē cōfir mare.no.in.d.cle.auditoz.in glo. debitum.

¶ Audiri non debet excipiens cuius non interest.ut l.ille a quo.§.fi de testō.ff.ad trebel.ff.de appel.l. ñ solent.que est canonizata.ii.q.vi.non solent.

¶ Non est audiendus agens cuius non interest. de elect.cum inter. R.seniozem.

¶ An si ex forma statuti alicui est deneganda audien tia hoc fit ipso iure uel ope exceptōis.uide no.in.l.nē senius.ff.ad.l.fal.⁊ in.l.i.§.i.ff.ad treb.l.non solū. §.q̄q̄.ff.de iniur.⁊.l.sequit.§.si uiā.ff.de usuc.

¶ Auditozes cognoscētes ex cōmissione an dicātur ozdinarii uel delegati dixi supza.adde Bal.in.l.preci pimus.circa princi.C.de appel.

¶ Probatio ꝑ auditū regulariter in iure non admit tit.ut no.glo.in aut.de heredi.⁊ fal.§. si vo absunt. que incipit.no.testimoniū.C.de testi.l.testiū.⁊.l.so lam.⁊.de testi.c.cū causam. fallit ꝑm dictā glo. in ꝓ batione confiniū.l.si arbiter.ff. de ꝓba. adde aliū ca sum in probatione consanguinitatis uel affinitatis.in c.licet ex quadam. de testi.

¶ Altera pte non audita nihil statuendum est. ut in c.i.de causa posses.⁊ propzie.

¶ An auditu ꝓbet foznicatō.uide.ix.q.iii.testes.

Aufero. Interduz sumit auferre ꝓ non dare. no.xvi.q.vii.contra sanctoz̄ patrū cē suras.xlviii.di.sicut.xii.q.ii.⁊ si illi.de translati. pre latoz̄.inter.

¶ Quid sit auferre.uide.ff. de incen.rui. naufra.l. iii.§.non solum.

¶ Aufertur interdū id quod non habetur.no.xxiii. q.iiii.guilisarius.in glo.ultr.

¶ Quod differt non aufert.ff.de arbi.l.q̄uis.ff.de iudi.l.destetisse.de vo.non est.immo maturioz ꝓtilio

UVA. BHSC. IyR_001

perficitur.de conſe.di.v.c.i.no.de elect.cum poſt pe titam.in glo.ſed uidetur.

¶Auferri dicit cũ uiolentia.C.vnde ui.l.ſi quis in tantã.tex in.l.ſed ſi eximendi.in pin.ff.ne quis eum qui in ius uo.ui.Quandoq; ſumit violentia ꝓ auferre.tex.ꝛ.glo.in.l.poſtq̃.ff.de pet.here.ubi dicit Ange.ſe liberaſſe quendã accuſatũ de rapina quia teſtes deponẽtes contra eũ interrogati de cauſa ſciẽtie dixerunt q uiderũt auferre de manibus eius ꝛc̃.quia illõ uerbũ trahi poteſt ad violentiã ꝛ non violentiam ideo tanq̃ dubia ꝓbatio nil opet.de ꝓba.in preſentia.maxime in crimialibus.l.ſciant.C.õ ꝓba.ꝓ quo melio facit prealle.l.ſed eximendi.quod no.

¶Quod ab aliquo auferri poteſt non uidet perfecte eſſe illius.ff.de regu.iu.l.omnes.§.non uidet.

¶Auferte malũ de medio ueſtri.deutro.xiii.xxi.et xxiiii.ad corinth.v.in fi.xlv.di.ſed illud.ii.q.i.mlti xvi.q.i.in canonibus.xxvii.q.i.uiduas.

Augeo. Si ex induſtria canonici augmentata ſunt bona eccleſiaſtica uel prebẽde ſue cui cedet illud augmentũ uel ſibi uel eccleſie.uide no.de conſti.cũ.M.in glo.hic uidebatur.

¶Quid ſi is qui auxit bona eccleſie poſtea dimittit eccleſiã an poſſit in uita ſua illud augmentũ retinere.no.Inno.ꝛ Hoſti.de pecu.cleri.c.fi.

¶Augmentũ uł diminutio ſubſtantialiũ mutat actũ non accidentaliũ.ff.de ẽben.emp.l.pena cõuenta.de ſta.regu.c.ii.de condi.appo.c.fi.

¶Que tendunt ad finẽ augmenti non debẽt diminuere.ff.de acqui.poſſeſ.l.qui pignori.ff.de adopti.l.per adoptionem.

¶Diſpoſitũ in ꝑncipali uidet tacite diſpoſitũ in augmento.caſus eſt in.l.etiã.C.de iudi.ꝛ ibi Bal.idẽ in.l.executoꝝ.C.de execu.rei iudi.facit.l.non dubito.ff.de capti.ꝛ quod ibi notat Bar.

¶An augmentũ recipiat pacta ꝛ ꝯditiones ꝑncipal uide.ff.de pac.do.l.inter ſocꝝ.§.cũ inter.ubi uide.

¶De multiplici augmẽto.uide ſanct.Tho.in.iiii.di.xii.ar.iii.

¶Quid ſit augeri.uide per eundez 2ª ſcõe.q.xxiiii.ar.vi.ꝛ in ꝑma.di.xvii.ar.vi.

Augures Augurium. Auguria a fide chriſtiana reprobant.xxvi.q.ii.illud.ea.cã.q.ii.aliquãti.

¶Clerici conſulẽtes augures deponunt.xxvi.q.v.ſi quis epiſcopus.

¶Auguria non ſunt licita.xxvi.q.ii.qui ſine.adde q per augurium non licet diuinare.ſm ſanc.Tho.2ª ſecunde.q.xcv.ar.vii.

¶Per auguria ꝛ curſus ſtellaꝝ non licet futura predicere.xxvi.q.ii.ſed ꝛ illud.

¶Augures ſunt diuinatores qui ad uolatũ auiuz et eaꝝ uoces attendunt.xxvi.q.iiii.igitur.

¶Augures ſupſtitioſi ꝛ incantatores excõicantur.xxvi.q.v.auguriis.

¶Augures proceſſerunt a phrigiis.xxvi.q.v.nec mirum.§.auguria.

Auguſtus Auguſta. Quare princeps ſeu Imperator vocat auguſtus.uide in ꝓhemio.ff.ꝛ in prohemio inſtitu.

¶Que priuilegia habeat auguſta.nota.ff.de lega.l.princeps.

Auguſtinus. Auguſtinus viuẽte epiſcopo Iponeñ.fuit factus ẽpus et ideo non ei ſucceſſit.vii.q.i.non autem.

¶De auguſtino uide quod no.glo.ix.di.ut vetex.ubi etiã uide de Grego.ꝛ Hyero.

¶An auguſtinus male ſenſit aliquid de fide.l.di.§.ecõtra.in glo.qui fuit.ꝛ.xxiiii.q.vi.uides.

Auia. An auia tranſiens ad ſecũda uota punitur bis penis quibus mater.uide Bal.in.l.in quibus.C.de ſecũ.nup.ꝛ Ange.in.l.matres.C.ad tertul.facit tex.in aut.ſi tñ.C.de ſecun.nup.ꝛ melio in corpore unde ſumitur.

Auis. Hoc nomẽ ſumit aliqñ large ꝓ quolibet animali volatili.ut.ff.de iuſti.ꝛ iure.l.i.§.ius naturale.qñq; ſtricte ad quoddã genꝰ auiũ.ut l.auibꝰ.ff.de le.iii.ubi appellatõe auiũ uenit gallina.

Aula. Eſt ſala uel locus habens ſpatioſum habitaculũ ꝛ habet cõiter quattuor augulos.ut notat glo.in cle.i.de baptiſ.uide in.l.properandũ C.de iudi.

Aureola. Quid ſit aureola ꝛ quibus ſanctis debet.uide doc.in.c.cauſaz.de pro ba.Lar.flo.in.c.continebat.de deſpon.impu.in.v.q.glo.xxxii.q.v.in pin.ꝛ.c.reuera.de materia uide qõ ſcripſit.s.Tho.in.iiii.di.xlix.q.v.ar.v.

¶An uiolenter corrupta perdat aureolã.uide glo.xxxii.q.v.in ſumma.

Aurora. An aurora ꝛ crepuſculũ dicat dies uł nox.no.Bar.in.l.aut facta.§.tẽpuſ ff.de pe.Bal.in aut.hodie C.de appel.faciũt no.per Baz.in.l.fi.ff.de bis qui.ut indig.no.in.c.ſi ꝓdiẽſ õ homi.que ſunt notanda ꝑpter ſtatuta puniẽtia maleficia facta de die uel de nocte.ad materiã facit.l.titius.§.i.ff.de libe.ꝛ poſtu.ꝛ.l.i.C.de cuſto.reo.et ꝓ Bar.in.l.i.§.hoc aũt ſenatus.ff.ad ſille.

Aurum Aureus. Aurum ſumit multis modis ut in canticis.caput dilecti ſicut auꝝ optimũ.de peni.di.ii.§.q aũt.ꝛ ea.di.qui ſe duci.xii.q.ii.auꝝ.xxxvii.di.§.ſed ecõtra.ꝛ quid veniat appellatõe auri quid argẽti.habet.ff.de le.iii.l.argento.ff.de aur.ꝛ argẽ.le.l.cũ auꝝ.ꝛ.l.quintus.ꝛ.l.pedicł.uide qõ no.Jo.an.in addi.Spe.de inſtru.edic.§.porro.in fi.

¶Aureus ꝛ ſolidus ꝓ eodẽ ſumit.ff.de in ius uo.l.fi.in fi.inſti.de pe.te.litig.§.fi.Spec ti.de iuriſdiom.iudi.§.i.vſi.porro.quod no.in.l.quicumq;.C.de ſer.fugiti.

¶Aurei.lxxii.faciunt libraz auri.ut no.de male.c.fi.glo.in.l.ulti.ff.de in ius uo.glo.inſtit.de pe.te.litig.in fi.Specu.ti.de accuſa.§.excipitur ergo contractorem q eſt pauper.

¶Aurum uel auratũ non licet portare ſine principis licentia.no.de ui.ꝛ ho.cle.c.pe.in glo.de auratis.

¶Cauſa dicit vilis que non eſt maior duobꝰ aureis Spe.ti.de libel.concep.§.x.vſi.iii.

¶Quid nõ mortalia pectora cogis auri ſacra fames verſus ſunt Virgilii.ꝛ uiõ quod no.Jo.an.de ſimo.ſicut tuis.

¶Quid ſit aureus ꝛ quantum ualet.uide in.l.pen.ff.de in ius uocan.

Aurifex. Si aurifex non facit argentũ ad ligaz ciuitatis punit õ falſo.no.Bar.in.l.cornet.de fal.adde nota.in.c.quãto.de iureiurã.ubi

UVA. BHSC. IyR_001

uide. adde per do. Jaco. de aluarota. in lectu. sua no ua. x. colla. que sint regalia.

Auspicia ¶An auspicia in iure dicunt exordia litis. no. in. c. pastoralis. de cā pos. ⁊ ppie. in glo. i.

¶Quid sit auspiciū. no. in. l. fi. C. de interdict. ⁊ in dicto. c. pastoralis.

¶Auspicia sunt illicita uel auruspicia. xxvi. q. ii. illō quod. ⁊. c. sequen.

¶Auruspices dicunt horaꝝ inspectores. unde autē ꝓcesserunt habet. xxvi. q. v. nec mirum.

Aut ¶De significato huius dictōnis notat glo. in cle. i. de re. eccle. non alie. ⁊ in cle. cū ei quē de concess. ꝓben. ⁊ ibi habet ꝙ est dictio alternatiua ⁊ diuidit ea inter que ponitur.

¶Aliqñ tamē ponit ꝓ cōiunctiua. ut no. glo. in. c. licet. de confes. li. vi. in glo. ii. adde de ista dictione qō habet in. l. si qñ. C. de cōsti. pecu. adde. l. ubi pactū. C. de transac. ff. de v̄bo. signi. l. hec v̄ba. ⁊ in. l. si is q̄ ducenta. §. vtꝝ ita. ff. de re. dub.

¶Qñq; aut ponit restrictiue uel aduersatiue ⁊ cor rectiue. no. Bar. in. l. hoc amplius. §. fi. ff. de dam. infec. Qñq; ponit ꝓ et. C. de v̄bo. sig. l. cū quidā. ff. de v̄. sig. l. sepe. C. de epis. ⁊ cle. in aut. sed nouo iur. in glo. aut. ⁊. C. de obse. patro. ꝓstan. in. l. ii. in glo.

¶Aut qñq; ponit ꝓ non. ut. C. quib⁹. mu. excu. l. i. li. x. ⁊ in. l. i. C. de ueteri. minis. potesta. li. xi. ⁊ tūc debet scribi p. h. ⁊ per. d. post hoc modo haud.

¶Aut qñq; ponit copulatiue qñq; disiūctiue. ut. l. si quis in puteū. §. interdictū. ff. ꝙ ui. aut clā. Bar. in l. sed is qui ducenta. §. vtrū. ff. de re. dub. qñq; ponit pro etiā. ut. l. ii. C. de obse. patro. prestan.

¶Aut qñq; ponit ꝓ idest. uide Archi. xliiii. di. c. i. ⁊. C. ubi de posses. agi. opor. l. i. de renunc. c. i.

Autem ¶Natura huius dictōis est aduersari p cedētib⁹. no. Bar. in. l. i. §. vsufructu arius. ff. de no. op. nunc. idem in. l. mariti. §. fi. ff. de adul. Archi. xlvii. di. c. i. adde. c. si beneficia. de pre ben. li. vi. Bar. i. l. hoc amplius. §. de his. ff. de dā. infec. idem in. l. qui usufructū. ff. de v̄bo. obli. adde ꝙ huius dictōis natura est aduersare his que sunt eiusō generis. unde si dico scolares legūt petrus aūt scribit est recta aduersatio si petrus est scolaris. l. mariti. §. finali. ⁊ ibi Bar. ff. de adul.

Autenticum ¶Quot modis scriptura dicat autentica. uidē i. c. i. ō fi. istru.

Auus ¶Auus paternus etiā uiuente patre tenet dotare eius nepotē. ut. l. dedit dotē. ff. ō colla. bono. ⁊ ita tenet ibi Bar. ꝓ illū tex. facit. l. qui liberos. ff. de ritu. nup. facit. l. fi. C. de emācipa. lib. facit. l. auus. C. de iure dot. Bar. in. l. fi. C. de do. pro Li. in aut. sed q̄uis. C. de re. uxo. ac. ⁊ ad hᵒ cō pelli potest officio iudicis. ut. d. l. qui liberos.

¶Auus maternus sicut nec mater non tenet dotare glo. in. d. l. si. C. de do. pro. Bar. in. d. i. dedit dotē.

¶Auus paternus tenet prestare alimēta nepotibus ff. de liber. edu. in rubro ⁊ nigro. nec potest denegare etiā si fuerit dilapidator. ut no. doc. in. l. libertus qui operas. ff. de op. libe. ⁊. l. impator. ff. ad trebel. Bal. in aut. si captiui. in fi. C. de epi. ⁊ cle. Itē filiis banni tis ſm Bar. i. l. si constante. in ꝓnci. ff. solu. ma. ⁊ in l. si quis ex liberis. §. i. ff. de liber. agna. Bal. in. l. i. C. ō mendi. uali. li. xi. ubi vult ꝙ pater tenet alere si lios inclusos qui non possunt operari. per. l. nepos ꝓ culo. ff. de v̄bo. sig. ⁊. l. si filius. ff. de condi. insti.

¶An auus ueniat appellatōne patris. Bar. in. l. pē ff. de adul. ff. de v̄bo. sig. l. iusta interptatione in gl. fi. Bar. in. l. liberoꝝ. ff. de v̄bo. signi. l. ii.

Auxilium ¶Omnibus implorantib⁹ debem⁹ prestare auxilium presertim uiduis lxxxvii. di. licet.

¶Auxiliū debemus prestare omnibus qui sperāt in nobis. lxxxvii. di. quisquis. ⁊. c. diuina.

¶Quotiens auxiliū ordinariū petit non est ad extra ordinariū recurrendum. Specu. in ti. de offi. iudi. §. deseruit. v̄si. sed quero.

¶De inuocatōne auxilii brachii secularis. uide in. l. episcopale. C. de epis. audi. ⁊ doc. in. c. i. de offi. ord. Spec. ti. de sen. exco. §. ii. v̄si. penul. ⁊ ti. de rescrip. presenta. §. iiii. v̄si. si autē laicus.

¶Auxiliū debent sibi inuicē prestare epi ad pacē cō seruandā. xc. di precipimus.

¶Auxiliū debent prestare clerici omnibus indigenti bus. iii. q. i. nulli. ⁊. c. deus presertim sedes apostolica ii. q. vi. ideo huic.

¶Illius pacientia non laudat qui iniuriatus negli git postulare auxiliū. xxiii. q. iii. maximus.

¶Clerici iniuriati possunt petere licite auxiliuz a lai cis. xxiii. q. iii. presbiter.

¶Qualiter puniat prestans auxiliuz ut malefactor euadat. Bar. in. l. qui seruo. §. fi. ff. de fur.

¶Quot sunt speties auxilii. Bar. in. l. in furti. §. ope. ff. de furt.

¶An plures delinquētes teneant de auxilio inuicez prestito. Bar. in. d. l. qui seruo. §. fi. ubi etiā tractat an prestans auxiliū teneat eo casu quo principalis nō tenet. uide etiā ibi an attendat qualitas prestantis au xiliū uel magis punitur delinquens.

¶An sit differentia inter auxiliū ⁊ opem. no. Bar. in. d. l. in furti. §. ope. ⁊ in. l. ea lege. §. fi. eo. ti.

¶An dans consiliū uideat dare auxiliū. Bar. in. l. is qui opem. ff. de furt.

¶An mutuans pecuniā ad maleficiū ꝓmittenduz ui deat dare auxiliū. Bar. in. l. fi. ff. de parici.

¶Qualiter ꝓceditur contra prestantē auxiliuz deli cto. Bar. in. l. is qui. ff. de fur.

¶An ille qui dedit auxiliū pluribus delinquentibus teneatur quasi pluries deliquerit. Bar. in. l. fi. ff. ad l. cozne. de sicca.

¶An prestans auxiliū in leuibus teneat. Bar. ꝙ nō in. l. aut qui aliter. §. fi. ff. ꝙ ui aut clam.

¶Auxiliū presumit dedisse qui stat armatus cū ma lefactore. de cleri. pcus. cōtinentia. ⁊ ibi ita no. Jnno.

¶Qualiter ⁊ qñ auxiliū ordiariū facit cessāte extra ordinariū. Bar. in. l. in ꝓuinciali. ff. de no. op. nun. ⁊ qñ simul concurrunt. habetur ibidem. ⁊ in. l. i. §. unō queritur. ff. de publi.

¶Si ex forma statuti punit prestans auxilium tanq̄ principalis licet principali remittat pars que rōe cō fessionis ex beneficio statuti non tamen intelligitur re missa auxilianti. Bar. in. l. libertis. §. postumus. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶An is qui testificat uel prestat patrociniū bannito uel fideiubet pro eo dicat sibi prestare auxiliuz. Bar. in. l. post legatum. §. is vero. ⁊. §. sunt qui. ff. de his qui. ut in dig.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quot modis feratur auxilium. no. ff. ad silley. l. cum dominus.

¶ An occultans malefactorē dicat prestare auxiliū. uide tex. ⁊ ibi bar. i. l. si qs in graui. §. qsq;. ff. ad sille.

¶ An associans aliquē euntem ad maleficiū ꝓmittē dū ad hoc ut associatus iniuriā pati non possit teneat ut auxiliator etiā si dissuaserit maleficii ꝓmissionē ⁊ nō solū teneat ad penā maleficii sed etiam ad omnia dāna que ille passus est si ea passus non fuisset ꝑm Inno. in c. sicut dignum. de homici. in. §. illi etiam. vñ. si vero non dederit.

¶ Ad ꝓdemnandū aliquē de auxilio debet ꝓstare plene de delicto eius cui auxiliū est prestitū ⁊ non sufficit constare per ꝓtumaciā ꝑncipalis ex qua forte ꝑm forma statuti habet pro confesso. Bar. in. l. si is qui rez §. si tu mihi. ff. de fur. ⁊ do. ¶pe. de anchara. in. c. ii. de here. li. vi.

¶ Esse aduocatū banniti est auxiliū illi prestare ⁊ fauorem. Bar. in. l. post legatum. §. sunt qui putant. ff. de his qui. ut indig.

¶ Auxiliator dicit quicūq; reddiderit aliquez audaciorem ꝑm Inno. in. c. petitio. ō homi. adde no. in. l. is qui opem. ff. de fur.

¶ Mutuans alicui pecuniā dicit prestare illi auxiliū ⁊ fauorē. Bar. in. l. quicūq;. ff. ad. l. aquil. maiesta.

¶ Qui prestat domū aliquibus ut cōmode possint loqui de homicidio uidetur prestare auxiliū ad homicidium cōmittendum. ar. l. ⁊ si amicis. ⁊ ibi Bar. ff. de adulteriis.

¶ Procurans ut bannitus rebanniat dicit prestare auxiliū. uide qō no. Bar. i. l. qsq;. C. ad. l. iul. maie.

¶ Non potest quis puniri ut principalis ⁊ ut prestās auxilium. uide notabilia uerba Bar. in. l. qui seruo. §. fi. ff. de fur.

¶ Auxiliū prestare dicit alteri qui cū illo stat armatus ꝑm Inno. in. c. continentia. de cleri. pcusso. Bal. in. l. raptores. C. de epis. ⁊ cleri. ⁊ Bar. in. l. i. §. sed in eo. ff. ad sille. que bene nota.

¶ Frustra implorat auxiliū legis ille qui ꝓmittit i lege. ff. de mino. l. auxiliū. de usur. quia frustra. ō adul. intellexim⁹. in regula frustra. li. vi.

¶ An auxiliū extraordinariū habeat locū ubi est ordinariū. no. ff. de exerci. l. i. §. solent. ff. de mino. l. in causa. in glo. ii. ⁊. ff. de rei uendi. l. i. §. i. in glo. vendi care. Ci. in. l. pen. C. si tu. uel cu. interue. in. vi. q. et uide no. C. de alie. iudi. mu. cā fac. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Ci. Bi. ⁊ Bar. in. l. in ꝓuinciali. §. i. ff. de no. oper. nūci. ⁊. l. qui bona. §. si quis opus. cū. §. seq. ⁊. ff. de publi. l. i. §. unde queritꝫ. per Bar. ⁊ glo.

¶ Que de nouo emergunt de nouo indigent auxilio no. ff. qui satisda. cogā. l. si ab arbitro. in glo. fi. ff. de iur. ac. l. de etate. §. ex causa. ⁊. l. i. in ꝓin. ff. de ven. inspi. l. si mater. §. eadē. ff. de except. rei iudi. l. iii. in ꝓinci. ff. de condi. indebi. glo. in. l. oratōne. ff. de fer. ubi uideas.

¶ Quod auxiliū habz is cui res est restituenda. no. ff. de rei uendi. l. qui restituere. in glo. cōdemnandus ⁊. l. a possidentibus. C. eo.

¶ An prestans auxiliū iniuriā facienti uel defendēti agaſ mandati. no. C. de man. ꝓinci. l. quoniam multa. in glo. supplicium.

¶ An liceat petere uel accipere auxiliū ab infidelib⁹ no. Jo. an. in addi. Spec. ti. de iudi. sup. Rica. ad fi.

¶ Non debet quis implorare auxiliū in eo in quo delinquit. no. in aut. ut lice. ma. ⁊ auie. §. i. i glo. despe rerunt. colla. viii. C. de episco. audi. l. iii. in glo. non dent. ⁊ ibi Ci. de elect. bone. in glo. de usur. quia frustra. in glo. i.

¶ An in accusatōe debet poni locus auxilii prestiti. Bar. in. l. in furti. §. ope. ff. de fur.

¶ An plures simul delinquentes teneant de auxilio inuicem prestito. uide Bar. in dicta. l. qui seruo. ff. ō fur. in. §. si duo.

¶ An in accusatione uel inquisitione debeat exꝑmi qualitas auxilii. uide Bar. in. d. l. furti. §. ope. ⁊ ibi per Ange. dicit etiā Bal. in. l. si duo patroni. in ꝓin. ff. de iureiur. ꝙ non ꝓcedit inquisitio si dicit ꝙ alter alteri prestitit auxiliū. quia non scit quis sit iste alter neq; potest fieri certa relatō secus si dicit ꝙ vnus inuicē alteri. quia quēlibet includit. ut. l. naz hoc iure. ff. de vul. ⁊ pupil. l. parentes. C. de testi.

¶ Quis dicat propie auxiliator. no. Ange. in consilio suo. xxi.

¶ Auxilia qñq; dantur ei qui nō admittit ad possessionē de mādato iudicis. no. ut lite nō ꝓtes. tue.

¶ Auxiliū legis non est alicui denegandū. ff. de re iudi. l. iiii. §. si quis condēnatus. regula indultū. li. vi. C. de sen. ꝓfec. ꝓto. l. i. C. de adulte. l. adulter.

Abilon. De hac dictōne notat do. ¶pe. di. iii. in salicibus. Babilon est multiplex. uide tex. xxxii. q. v. si paulus.

b

Balaam. Historiā balaā uide numeri. xxii. q. vii. §. itē cū balaam. facit ea. cau. ⁊. q. c. secuti.

Baiulus. An baiulo credat sine litteris. uide Bar. in. l. ii. C. ō loca. fū. fis. li. xi.

Balbus. Quis dicat balbus uel blesus habetur. ff. de edil. edic. l. idē offilius. §. ulti. Hosti. in. c. exposuisti. de corpo. uici. ubi uide an tales possunt ordinari. adde circa habētes balbuciētē linguā. l. quoniā indignū. C. de testa.

Balinus. Quid sit balinus. uide ō sen. excōi. dilecto. li. vi. ⁊ in cle. i. de pe. in. §. potestas. ⁊ de imu. eccle. quoniā. in ꝓnci. li. vi. ⁊ ē vulgare ꝓuinciali. ⁊ in francia dicunt prepositi. de vb. signifi. ex parte.

Balneum. De balneo exiuit Jo. euangelista ⁊ illotus discessit ibi existente corintho excōicato. xxiiii. q. i. omnis qui recedit.

¶ Clerici ⁊ alii ꝓtinentes balnea cū mulieribus hīe non debent. lxxxi. di non oportet.

¶ Romani statim post cognitionē uxoris balneis se lauabant. xxxiii. q. iiii. uir cum propria.

¶ An quis possit die dominico balneari. uide de cōsecra. di. iii. puenit. in glo. fi.

¶ Religiosi in necessitate possunt balneari. xxiii. q. i. omnis. in glo. fi.

¶ Blaneari non debet uir cū uxore alterius nec ecō uerso. nec debent habere balnea cōmunia. no. lxxxi. di. non oportet. in glo. fi.

¶ Custodientes uestes balneantiū se habent sicut in fames. glo. in dicto. c. non oportet. ⁊. ff. de his qui

UVA. BHSC. IyR_001

nota. infamia. l. athletas.

¶ Balneus dicit esse locus aptus ad balneandum. & est pars domus. uide. ff. de le. iii. l. ꝑdiis. §. balnea.

¶ Balneari nō debet christian⁹ cū iudeis. xxviii. q. i. null⁹. & c. oīs. Rai. in sū. de iude. §. itē christiani.

Balsamus. Sicut balsamum aromatizans odorē dedi. eccles. xxiiii. de sa. vnc. c. vnico. ad exhibendum. ubi de balsamo.

¶ ꝑ balsamū denotatur odor bone fame. ut in. d. c. vnico. de sacra vncti.

Bannum Bannitus. An bannit⁹ ad instantiā alicuius possit & debeat ad eius instantiā eximi de bā no absq; iudicis auctoritate. no. Bar. i. l. i. §. & post operis. ff. de noui oper. nunci.

¶ An ualeat statutū q; bannitus non audiat' in agendo uel defendendo. Bar. in. l. cū mulier. ff. solu. ma. & ibi Bal. in repetitōne illius. l. idem in. l. ut vim. ff. de iusti. & iur. Alber. in. l. omnes. C. de epis. & cleri. ubi uide an ualeat statutū ꝑ quod tollunt' banniti de fensiones. adde omnino quod no. Bal. in. l. peremptorias. C. de senten. rescin. non poss.

¶ An stante statuto q; bannitus possit impune offendi possit offendi bannitus qui appellauit. notat Bar. in. l. iii. §. si seruus. ff. de acqui. po. & in. l. i. ff. nil no. app. pen. & in. l. qui a latronibus. §. si q̄s. ff. de testa.

¶ An bannit⁹ qui ex forma statuti non potest agere possit ꝓpensatōem obiicere. no. in simili ꝑ glo. & doct. de excep. cū inter. do. meus Rapha. fulgo. in. l. idem iure. ff. de ꝓpensa. uide Bar. in. l. iii. §. si seruus. ff. ō acqui. pos. & in. l. qui a latronibus. §. si quis. ff. de testa. & in. l. si q̄s filio. §. si q̄s. ff. ō iust. rup. & irri. test.

¶ An uilla teneat denūtiare mortē banniti stantib⁹ his duobus statutis uidelicet q; uilla debeat denūtiare maleficia in ea ꝓmissa & q; bannitus possit impune offendi. no. Bar. in. l. fi. §. diuus. ff. de publi. & in. l. si quis in graui. §. si maritus. ff. de stille.

¶ An recipiens fratrē uel cognatos bannitos punitur pena statuti quo cauetur q; recipiens bannitu3 puniat' in cētū. no. Bar. in. l. fi. als ē. l. eos. ff. de recep.

¶ An recipiens bannitū ignoranter incidat in pena3 statuti. no. Bar. in. l. omnes. C. de agri. & cēlī. li. x.

¶ An bannitus in vna ciuitate possit in alia impune occidi. no. Bal. in. l. cūctos populos. C. ō sum. tri. adde glo. x. col. c. i. in ti. hic. fi. le. co3. in glo. que incipit nunquid vasallus. que dicit q; bannitus de vna ciuitate censet bannitus de omnibus que sunt sub eodē domino. Alberi. in auth. qua in prouincia. C. ubi de crimi. agi opor.

¶ Si bannitus moriat' in termino banni extinguitur bannū. Bar. in. l. i. in fi. ff. de requi. re.

¶ Si statutū permittit q; banniti soluētes certa3 penā pecuniariā exeant de banno non intelligit' de iā carceratis. Bar. & Bal. in. l. ii. ff. de custo. reo. meli⁹ in l. domicianus. & l. lutius. ff. ad turpil.

¶ Ubi possit bannitus ꝓueniri. doc. in cle. causa3. de elec. Spec. ti. de cōpe. iudi. adim. §. regulariter. vsi. sed pone quidam lucanus.

¶ An bannitus possit ꝓdere testamentū. no. in. l. eiusdem §. si cui. ff. de testa. & l. si queramus. eo. ti. ꝑ Bar. in l. si quis filio. §. irritū. ff. de iniust. rup. & irri. test. plene per docto. in. l. i. C. de hered. insti. Bal. in. l. i. C. ne ex delict. defunct.

¶ An ualeat ꝓclama q; quicūq; ceperit uł occiderit bannitum habeat centum. Bar. in. l. i. ff. de iusti. et iure. in. ii. colum.

¶ Stante statuto q; bannitus possit impune a quo cūq; occidi an possit bannitus a bannito impune occidi. Bar. in. l. cū mulier. ff. solu. ma. & ibi Bal. in repetitō. Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. & l. si quis in graui. ff. ad silleya. Bal. in. l. i. C. de ꝓcib. impera. offeren.

¶ Stante statuto de quo supra an filius possit impune occidere patrē bānitū & ecōuerso. Bar. i. l. si adulterū cum incestu. §. liberto. in ꝑn. ff. de adulte.

¶ An bannitus postea restitutus possit recupare bona interim alienata. Bar. in. l. fi. C. de sentē. pas. & i l. gallus. §. & quid si tantū. ff. de libe. & postu. facit q; no. glo. de elec. quia tua. Quid autē de fructibus medii temporis no. glo. & doc. de appel. pastoralis. adde no. ꝑ moder. & Bal. in. c. i. in ti. hic finit' lex. col. x.

¶ Stante statuto q; banniti possint impune offendi duo fecerūt pacē adinuicē ꝓmittētes se non offendere an vnus ex illis possit aliū bannitū impune offendere no. Albe. in. l. si quis maior. C. de transac.

¶ An statutū disponēs q; capiens uł interficiens bānitū habeat mille ꝓbendat eum qui fecit ignorāter no. Bar. in. l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad silleya. docto. in. c. ū. de consti.

¶ An ualeat statutū q; bannitus possit impune occidi. Bar. tenet q; sic. in. l. omnes populi. ff. de iusti. et iure. in. viii. col. Jo. an. in addi. Spe. ti. de constit. uide. s. Tho. 2ª scē. q. lxiii. ar. iii. & iiii. uide do. anto. & moder. de const. que in ecclesiaꝝ. & in. c. ecclesia. eo. ti. Bal. in. l. ut viz. & l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iure.

¶ An illi qui sunt sup bursa cōis possunt ō ea remunerare capientē bannitū. Bal. q; non. in. l. i. in ꝑnci. i ulti. q. ff. de iusti. & iure. nisi habeat sup hoc spāles potestatem. allegat ad hoc. l. ꝓhibere. §. plane. ff. q; ui aut clam. & in. l. am bitiosa. ff. de decre. ab or. fa.

¶ Statuto cauet' q; bannitus si soluat centū eximat' de banno. aliquis fuit bannitus sed anteq̄ soluat statutū fit q; volens eximi de banno soluat mille quā ista3 summā soluat ille qui vult eximi de bāno. Bar. in. l. cum lex. ff. de legi. Li. & Bal. in. l. leges. C. de legi. docto. in. c. fi. de constitu.

¶ Qualiter intelligit' statutū quo cauet' si quis accusauerit bannitū habeat medietatē banni. no. in. l. senatus. §. senatus. ff. de iure fis.

¶ De materia istor⁹ bannitor⁹. uide Bar. in disputatione que incipit statuto ciuitatis lucane. & Ange. in disputatione que incipit bonoñ. quidam.

¶ De occidente quendā bannitū cuius bannū nō tenebat. no. Li. in. l. vxor. C. de repu. Bar. in. l. penul. ff. de adul. plenius dixi in repeti. l. penul. §. ad crimē ff. de publi. iudi. in v. subsequenter quero. adde quod notat Bar. in. l. iiii. §. ꝑdenatu3. ff. de re iudi.

¶ An ecclesia habeat bannū seu possit bānire aliquē no. glo. xvi. q. i. statuimus. de deci. tua nobis. el. ii. in glo. fi. de cri. fal. ad audientiā. adde de despon. impu. cū in tua. de clamdesti. despon. cum inhibitio.

¶ Quid sit bannū impiale. habet' in auth. item nulla cōmunitas. C. de epis. & cleri. & l. gazaros. C. de here. xvi. q. i. statuimus.

¶ An bannū latū per laicū contra clericū ualeat. dic q; non. casus est in. c. veniens. de iureur. faciunt iura

UVA. BHSC. IyR_001

vulgaria ꝙ laici non habẽt iurisdictõnem in clericos.
¶ Quãꝙ sumit bannũ ꝓ denũtiatione. c. cuz in tua. de sponsa. de clamdes. despon. c. fi. qui ma. accu. pos. c. fi. aliqñ ꝓ mandato sub pena pecũiaria. xvi. q. i. statuimus. in tex. iuncta glo. ⁊ ibi no. glo. an epus possit bannire. de quo in. c. ad audientiam. de cri. fal. ubi de hoc. ⁊. c. i. de calũ. adde quotuplex sit bannũ ⁊ quot modis capiat. no. x. colla. ỽ sta. contra liber. eccle. §. item quecũꝙ. ⁊ in. c. i. in prin. hic finit lex.
¶ Quo tempore quis possit ⁊ debeat banniri. uide no. xv. q. iiii. placita.
¶ Stante statuto ꝙ bannito non reddat ius agit bãnitus contra titiuz ⁊ non excipit de statuto an ualeat iudiciũ. Jaco. de are. ꝙ non. p. l. si seruus. C. de his qui ad eccle. confu. Bal. in. l. iubemus. §. sane. C. ỽ sac. sanc. eccle. uide Laz. flo. in clemẽ. constitutionez. §. ulti. de electi.
¶ An bannitus statiz cũ capit debeat puniri sine no uo ꝓcessu. Bar. in. l. diuus. la. ii. ff. de custo. reo. ubi uide bonã practicã quã seruare debet iudex coz quo producit bannitus.
¶ Si bannitus non defendit patit missionẽ in possessionẽ ⁊ venditionẽ bonoꝝ. tex. cũ glo. in. l. ad cognitõnẽ. ff. ex qui. cau. in posses. ea.
¶ An bannitus possit cedere bona sua seu iura alteri Spe. ti. de cessi. acti. §. i. ỽsi. illud etiã querit.
¶ Quid ꝓdant bãniti propter delictũ. uide glo. insti. qui. mo. ius pa. pot. so. §. relegati.
¶ Bannitus non pdit ius funerãdi. uide Bar. in. l. certa forma. C. de iure fis. li. x.
¶ An uigore banni censeant ꝓfiscata bona posita extra territoziũ bannientis. Bal. in. c. i. in ꝓnci. hic finitur lex. in. iiii. colũ. adde quod dicit infra sub dictiõe fiscus. quam uide.
¶ An si bannũ fuit cancellatũ iniuste posset bannit? interfici ac si non fuisset cancellatũ. Bal. x. colla. hic finit lex coza. c. fi. in prin. ubi etiã tractat an potestas terrarum possit bannire. per Jo. an. in. c. veniens. de accusa. in nouel.
¶ An bannitus iniuste possit agere cõtra suũ iudicẽ ad interesse. Jo. an. dicit ꝙ sic. in. c. sup eo. qỽ me. cã Bal. in. l. qui accusare. C. de edendo.
¶ An bannitus durante banno possit cõficere instrumenta. dic ꝙ non. si tamẽ postea extrahat de bãno recõualescunt. dictũ est Nico. de ma. in. l. in exercẽdis C. de fide instru. ubi uide Bal.
¶ An bannitus possit ꝙueniri in loco ad quẽ aufugit ex ꝓtractu alibi celebrato. Alberi. tenet ꝙ sic. in. l. ii. C. de iurisdic. om. iudi.
¶ An bannito sit fides seruãda. glo. ꝙ non. in aut. ỽ man. princi. §. neqz. col. iii. contrariũ tenet Ci. in. l. presenti. C. de his qui ad eccle. confug. in fi. ubi idez dicit in simili.
¶ An bannitus ex contumacia uideat bannitus ꝓp delictũ. uide in. l. omne delictũ. ff. de re mili. Ci. C. de crimi. stelli. super Rica.
¶ Bannito ex una causa potest concedi securitas ut cõpareat ad se defendendũ si ex alio crimine accusat. glo. in. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. quam glo. dicit Bal. non esse alibi.
¶ Bannitus pdit tantũ ea que habet a ciuitate sua. non autẽ ea que habet a ciuitate romana. dictum est Bar. in. l. i. C. de here. institu.
¶ An bannitus desinat esse ciuis. uide Bar. in suo tractatu repzesaliaꝝ. q. vii. ⁊ ubi dicat habere domiciliũ. uide Spec. in ti. de cõpe. iudi. adim. §. regulariter. ỽsi. sed pone quidam lucanus. adde Bar. in. l. fi. ff. de lega. i.
¶ Bannitus ex forma statuti habet ꝓ confesso si est contumax in non cõpendo ex tali causa qua ueniz cõdẽnand?. dictũ est bal. in. l. ii. §. penl. C. de iura. cal.
¶ Bannũ latũ in contumacẽ tamꝙ in confessum uigore statuti a non suo iudice est nullus. no. Bar. in. l. iii. ff. de iudi.
¶ Si bannũ est latũ ad instantiã partis an possit ps remittere sine iudice. Bar. in. l. i. §. ⁊ post operis. ff. de no. oper. nuncia.
¶ Bannũ ⁊ excõicatõnes ac similia debent ynicuiqꝙ exhiberi. Bar. in. l. ii. §. diu?. ff. de iure fis. in. ii. col.
¶ An bannũ supueniens in psona accusatoris habeat ipsuz repellere ex forma statuti disponentis ꝙ bãniti non audiantur. uide Bar. in. l. uranius. ff. ỽ fideius sozi. in. iiii. col.
¶ Bannitus equiperat excõicato. uide Bal. x. col. hic finit lex coza. c. i. in prin. glo. in. c. pastoralis. de appella. in ỽ. denegatur.
¶ An bannitus in quinquaginta ⁊ seraginta libris possit impune offendi uigore statuti disponentis ꝙ bãnitus accusatus in centũ libris ⁊ ultra possit impune offendi. uide Bar. in. l. ubi fideiussoz. ff. de solut. ⁊ in l. si testamento. ff. de condi. institu.
¶ An bannitus qui non potest agere possit petere tenutam reuocari. Bar. in. l. de pupillo. §. si ꝓcurator ff. de no. oper. nuncia.
¶ Si bannitus reperiat in territorio de quo est bannitus que est eius pena. dic de iure cõi est pena deportationis in cuius locũ hodie succedit decapitatõ. tex. est in. l. mathematicos. C. de epis. audi.
¶ An ꝓ sententiã tollat bannũ. no. Bar. i. l. ii. ff. de appel. reci. in. iiii. col. in fi.
¶ An bannitus possit ⁊ debeat haberi pro suspecto uide Spec. ti. de compe. iudi. adim. §. i. ỽsi. quid si aliquis. ubi uide.
¶ De rebus bannitoꝝ ueuditis ꝓ cõe. uide Bar. in l. quicũqꝙ. C. de fi. instru. ⁊ iu. hast. fis. li. x.
¶ An banniti nostri tpis dicant hostes rebelles. gl. in extrauagan. quoniã nuper. in ỽ. rebellando.
¶ Statutũ de bannitis impune offendẽtis non comprehendit eos qui ueniunt cancellandi. ar. l. si creditoris. C. de fideicõ.
¶ An semel bannitus possit iterũ bãniri. Specu. ti. de accus. §. sequitur uidere. ỽsi. quid si bãnitus. ⁊ ti. de noto. crimi. §. sequitur.
¶ Si bannitus petat se cancellari quia dicit se indebite bannitũ an possit interim offendi. Bi. ⁊ Bar. in l. iii. §. si seruus. ff. de acqui. posses.
¶ Bannitus in membro ⁊ psona si capiat debet prius membro debilitari ⁊ postea decapitari. Bar. in. l. omnes iudices. C. de delatori. li. x.
¶ An potestas potest facere bannũ ꝙ capiens talem malefactoꝛẽ habeat centũ. Bar. in. l. i. C. de ꝑben. sala. ⁊. l. qui fiscales. C. ỽ manicula. li. xi. ⁊. l. i. i ꝓn. ff. de orig. iur. dicunt multi ꝙ non ualet tale bannum nisi fiat per commune.
¶ An bannitus possit excipere contra bannitũ accusantẽ. Bar. in. l. si seruos. ff. de accus. ⁊. l. apud cellũ

UVA. BHSC. IyR_001

§.marcellus.ff.de do.excep.⁊.l.cū mulier.ff.so.ma.
¶An statutū simpliciter factū in fauorē bannitoruꝫ extendat ad carceratos. Bar.in.l.si quis seruus.ff. de custo.reo.⁊.l.diuus.ff.ad turpil.
¶An bannitus habeatur pro confesso. Bar.in.l.i. ff.de requir.re.
¶An bannito possit solui.uide Bar.in.l.fi.ff.de re qui.re.Bal.C.super Rica.uide quod notatur in.l. iii.C.de nouatio.
¶Banna non possunt exigi contra heredes bannito rū.Bal.in.l.pe.C.de condi.inser.
¶In sententia banni semp debet apponi causa.s.pp sui ꝓtumaciā.ar.l.si quis in suo.C.de fideicōmis.li ber.⁊ ibi Bal.C.de iudi.l.ꝓperandū.§.illo.
¶Bannū in quo dicit⁊ plus ⁊ minus ꝑm formam statuti licet sit incertū valz.⁊ ita seruat cōis vsus.bal. in.l.certa.in fi.C.quando ꝓuo.non est necес. qui al legat.c.damnamus.§.fi. de sum.trini.
¶Si ex forma statuti capiens bannitū debeat reban niri ⁊ quis habeat plura banna an eximat ab omnib⁹ si capiat bannitū.⁊ si non eximat ab omnibus cuius erit electio a quo eximat an fisci an ipsius banniti. ui de Bal.in.l.fi.C.de nup.
¶Si ꝓsequor bannitū intra territoriū ⁊ capio eum extra an captura teneat.uide Bar.in.l.quod ait lex. in.§.quod ait lex.ff.de adulter.⁊ in.l.ne quid.ff.de incen.rui.naufra.
¶An bannitus possit impune offendi in manibus fa milie potestatis uel cōis.notat. Bar.in.l.ii.§.fi. ff. ad.l.corne.de sicca.⁊ per Bi.in.l.in laqueum.ff. de acqui.re.domi.
¶Quidā brixiensis cui ꝓmisi soluere.x. brixie fuit bannitus ita ꝙ amplius ad ciuitatē uenire non potest an possit me in alio loco conuenire.dic ꝙ sic per casuꝫ singu.iuncta glo.in.l.usuras.C.de solutio.
¶Bannitus equiperat relegato. Bar.⁊ gl.in.l.ad cognitionez.ff.ex qui.cau.in possес.ea.insti.qui.mo. ius.pa.po.sol.§.relegati.ubi uide.
¶An pena banni possit pro libito remoueri. Bar.i extraua.quoniā.super vsi.rebelles.glo.⁊ Bal.x.col. hic finit lex contra.c.i.in prin.
¶Pena banni perpetui potest ꝓpter delictū imponi clerico. Inno.de accu.qualiter.ii.in glo.magna.
¶An ⁊ quādo statutū loquens in fauorē bannitorū uel incarceratoꝝ habeat locū in bannitis uel incarcera tis ob crimē falsi.Bar.in.l.domicius.ff.ad turpil.
¶An ꝓpter statutū simplr loquens de bannitis re bannitis uideat concessa restitutio uel indulgentia. Bar.in.l.i.§.si quis.ff.de questio.
¶An bannitus pluribus bannis possit ab vno tantū absolui.Bar.in.l.de pupillo.§.si in pluribus.ff. de no.oper.nunci.
¶An filius teneat alere patrē bannitū.Bar.in.l.si quis a liberis.ff.de libe.agnos.
¶An bannitus teneat soluere collectas.not. Bar. in.l.damni.§.damnū.ff.de dam.infec.
¶An debitor banniti si sit coactus per cōe soluere id quod debeat soluere bānito sit ab eo liberat⁹. bar. in.l.creditor.ff.de solutio.
¶An priores ciuitatū possunt facere statutū ꝙ qui ceperit bannitū rebanniat⁊ quid in capitaneo ⁊ pote state ciuitatis.no.Bar.in.l.non oēs.§.a barbaris ff.de re mili.⁊ in.l.i.in ꝓnci.ff.de iusti.⁊ iure.
¶Be iure cōi potest iudex denegare audientiā bāni to.Bar.in.l.sed ⁊ si per pretorem.§.ait pretor.ff.ex qui.cau.maio.
¶An bannitus possit esse arbiter.uide Jo.an.de re iudi.ad ꝓbandū.dixi supra sub dictōe arbiter.
¶An de iure cōi bannitus nostri tpis possit impune offendi.uide Bar.in.l.ut vim.ff.de iusti.⁊ iure.
¶An bannitus ex vna cā in.x.⁊ ex alia in.x.dicat bānitus in.xx.no.Bar.in.l.ubi fideiussor.ff.de solu.
¶An banniti possunt instituere ⁊ institui heredes. Li.⁊ doc.in.l.i.C.de here.insti. Bar.in.q.per euꝫ disputata que incipit statuto ciuitatis lucane. idez in l.eius qui.circa fi.ff.de testa. adde ꝙ si deferat heredi tas bānito cuius bona sunt publicata an debeat habe re fiscus uel proximus. Bar.in.l. si qua pena.ff. de his qui sunt sui uel alie.iur.
¶An statutū disponens ꝙ bannitus in certa quanti tate possit impune offendi habeat locū i ꝯdemnato ex pluribus quātitatibus seu bannis. uide Bar.in.l. si testamento.ff.de condi.insti.
¶Qualiter intelligit premiū ꝓmissum capientibus uel occidentibus bannitum. Bar.in.l. si quis in gra ui.§.vtrum.ff.ad sille.
¶Quando banniti nostri temporis equiparent anti quis deportatis.plene p Jo.an.in addi.Spec.ti.de cessi.act.§.i.vsi.illud etiā queritur.⁊ in ti.de instru. edic.§.compendiose.post princi.
¶An bannitus qui soluit ⁊ tñ non est cancellat⁹ de banno possit impune offendi stante statuto.not. Jo. an.in addi.Spe.in ti.de obli.solu.sup Rica.⁊ in ti. de accusa.in fi.in.iiii.mēbro prime questionis. adde Bar.in.l.ii.in fine.ff.de sicca.⁊ in.l.fi.ff.de adulte. Bar.in.l.nostram.C.de testa.⁊ in.l.decurionē.C. de decurio.li.x.
¶Stante dicto statuto an bānitus potest impune of fendi licet sit assecuratus ab ignorante assecurationez ar.l.sed ⁊ si pupillus.§.i.ff.de instito. Jo.an. in ad di.Spe.in ti.de accusa.§.fi.
¶An bannitus qui ante erat tutor ꝑ bannū desinat esse tutor.Bar.i.l.si sine herede.§.tutores.ff. de ad mi.tu.facit insti.qui.mo.ius.pa.po.sol.§.relegati.
¶Si ex forma statuti punit contrahens cū bannito non punit ōbens cū seruo uꝝ filio bāniti lz bānito q̄ra tur.Bar.in.l.sed si mortis.§.i.ff.de lega.ꝑstan.
¶Si ex forma statuti querele bannitoꝝ non debent audiri an audiat petens restitutionē cōtra bānū.bal. in.l.ii.C.si pen.appel.mors interue.⁊ ibi Li.tenet ꝙ sic.bene facit.c.i.de rescrip.li.vi.
¶Si in banno apponat pena ⁊ postea in ꝯdēnatōne sequēti apponat etiā pena siue sit maior siue minor so lū fit executio in pena condēnatōis. Bal.i.l.i.C.de here.insti.ad finē.in.iiii.colū.⁊ ibi plene per eum de hac materia bannitorum.
¶An bannitus in ere ⁊ persona dicat bannitus ad mortē.uide Bal.in.l.data opa.C.qui accu.nō po.
¶Uxor nolens sequi maritū bannitū potest dotē re petere.Jo.an.in addi.Specu.ti.de dot.inter ui. et uxo.§.formatis.vsi.quid si vir.
¶Bannitus potest vendere bona que habet in ciui tate nisi sit inhibitū sibi p supiorē.tex.est no.in.l. pol licitationibus.ff.de polli.Bal.in.l.i.C.ꝺ ōbē.ēpt.
¶Si bannit⁹ moriē ī tēpus bāni uires bāni totalr extinguūt.no.Bal.in.l.cuꝫ absenti.C.de requi.re.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Bannū ſupueniens non impedit quin bānitus poſ
ſit proſequi ꝓceſſum iam inchoatū licet non poſſit in
choare de nouo ſtante ſtatuto q̄ bāniti non audiātur
p. l. neganda. C. qui accu. non poſ. Bar. in. l. uranī?
in ulti. q. ff. de fideiuſ. ⁊ in. l. iſ qui reꝰ. ff. ō pub. iudi.
¶ Si quis fuit poſitus in ſacculo prioꝛ ⁊ poſtea ſit
bannitus ⁊ extrahaꝯ de ſacculo debet lacerari quia ſi
nita eſt inſacculatio. ar. l. ſi tutoꝛ. §. ſi tutoꝛi. ff. de tu
te. ⁊ ra. diſtra. ⁊ ibi Bal.
¶ Si ſtatuto cauet q̄ poſſit impune offendi bannit?
ille qui appellauit nō poteſt interiꝫ offendi. no. Bar.
in. l. iii. §. ſi ſeruus. ff. de acqui. poſ.
¶ Banniri poteſt mulier prægnans ⁊ expelli a ciuita
te. tex. ſing. in. l. ⁊ ſeruoꝛ. ff. de ſta. ho. Bal. in. l. Im
peratoꝛ. eo. titu.
¶ Contra bannitū ⁊ carceratū currit preſcriptō nec
reſtituit niſi cū non potuit dimittere ꝓcuratoꝛē uł di
miſit ⁊ moꝛtuus eſt ſm Jnno. de ꝓcu. querelam.
¶ Si pater preterit filiū bannitū non poteſt fiſcuſ rū
pere teſtamentū quia filius habetur pro moꝛtuo ideo
poteſt preteriri. Bal. in. l. ſi qua pena. ff. de bis qui
ſunt ſui uel alie. iur.
¶ Bannito eſt pena capitalis ſi acceptat aliquod of
ficiū publicū auctoꝛitate ⁊ utilitate. ff. de re mili. l. q̄
cū vno. §. inſulā. ⁊ ibi p Ja. de are. facit. ff. de poſtu.
l. i. §. qui aduerſus. Bal. ff. de ſena. in. l. caſſius.
¶ Appellatione banni cōꝓhenduntur edicta que
generaliter fiunt per pretoꝛem. glo. in. l. i. C. de offi.
aſſeſ. ubi uide.
¶ An clericus bannitus ꝑdat beneficia ſua ſi ſtetit p
annū in banno ſicut in excōicatōe. habetur in. c. cum
bone. de etate ⁊ quali. faciunt nota. per Bal. in. l. i.
C. de here. inſtitu.
¶ An bannitus admittaꝯ ad agendū p ꝓcuratoꝛez.
Jo. an. in addi. Spe. ti. ō ceſſi. §. ſeq̄. v. faciūt hec.
¶ Si bannitus compet infra terminuꝫ banni extin
guit bannū. no. in. l. obligationū. §. conditio. ff. ō ac.
⁊ obli. Bar. in. l. i. in fi. ff. de requi. re.
¶ An interficiēs bannitū ex forma ſtatuti habeat ne
ceſſe ꝓbare q̄ ſciuerat illū bannitū eſſe tpe homicidii.
uide Bar. in. l. itez omnes. in. §. recte. in fi. ff. ō fur.
idem in. l. fi. ff. de cri. expi. heredi.
¶ An bannitus perdat in totum priuilegia ciuitatis
uel iuris cōmunis. uide do. Anto. in. c. per tuas. de
ſen. excōi. ſuper glo. i.
¶ An ſi bannitus ſit ꝓhibituſ ſtare indiſtrictu poſſit
ſtare in terra que poſt ꝓhibitionē addit diſtrictui. uiō
Ci. in. l. etiā. C. de iure dot.
¶ Si bona bānitoꝛ ſint confiſcata nō poſſunt poſtea
ꝓueniri. ar. l. ſed ſi heres. §. ſed ſi penā. in glo. honoꝛē
ff. de in ius uo. uide. l. eius. in fi. ff. ad municip. facit
glo. in. l. adulter. in ꝓn. ff. ō adul. uide Ange. in. l. he
res abſens. §. ſi quis tutelā. ff. de iudi. Bar. in. l. ex
facto. la grande. ff. de heredi. inſtit. ⁊ in. l. tutelas. ff.
de capi. diminu.
¶ An bannitus in vno loco poſſit in illo ꝓ alio male
ficio ꝓueniri. uide. l. iii. §. pretoꝛ ait. ff. de dā. infec.
¶ Bannituſ non patit miſſionē ex ſcō decreto. no.
Bar. ff. ex qui. cau. in poſſeſ. ea. in. l. ad cognitionez.
¶ An vnus bannitus poſſit alii opponere bānū. no.
Bar. in. l. apud celſuz. §. marcellus. ff. de do. excep.
ff. ſolu. ma. l. cum mulier. uide etiam Bar. in. l. ſuos
ff. de accuſatio.

¶ Quando bannitus rebānit uideꝯ reſtitutus ⁊ nō
ſimplicē indulgentiā habere. Ci. ⁊ Bar. in. l. fi. C. ō
ſen. paſ. Bar. in. l. i. §. ſi quis ultro. ff. de queſtio.
¶ An bannituſ rebannitus recuper bona. Bar. i. l.
gallus. §. ⁊ quid ſi tantū. ff. de liber. ⁊ poſtu. ⁊ in. l.
quid ergo. §. pena grauioꝛ. ff. de bis qui no. infa. ⁊ in
l. i. §. ⁊ ſi ſeverioꝛ. C. eo.
¶ An bannito rebannito uideaꝯ remiſſa pena. uide
doc. in. l. filio. ff. de libe. ⁊ poſtu.
¶ An bannitus reuerſus poſſit admitti ad honores
Bar. ff. de mu. ⁊ ho. l. ⁊ qui. §. ſi in metallū. Jdez in
l. ii. §. poſtea ne diutius. ff. de oꝛi. iur.
¶ An pena bāniti tranſeat in heredez. uide Bar. in
l. ex iudicioꝛ. ff. de accuſa.
¶ An bannitus qui ex forma ſtatuti non poteſt audi
ri poſſit alteri ꝓmittere ut agat. Bi. in regula. ſi quis
in ius. de regu. iur. uide in. l. ⁊ heredi. §. nos autē. ff.
de pac. do. Jo. de imo. in. l. ſi cū dotē. §. ſi pater. ff.
ſo. ma. adde quod no. Bal. in. l. ꝑ diuerſas. C. man.
ubi uide an poteſt alteri cedere.
¶ An bannitus qui non poteſt accuſare poſſit accuſa
tionē iā inchoatā ꝓſequi. uide. l. deferre. ff. ō iure fiſ.
¶ An bannitus poteſt reſtitutionē in integꝝ petere.
uel ſaltē appellare. uide Bal. in. l. ii. C. ſi pen. appel.
moꝛs interue.
¶ An ualeat ſtatutū q̄ bannito nō fiat iuſticia ⁊ po
ſito q̄ ſic. an iudex poſſit per inquiſitionē ꝓcedere. ui
de Bal. in. l. i. C. ſi a non ꝓpe. iudi.
¶ An exceptio q̄ bannitus eſt ⁊ non debet audiri ſi
non eſt appoſita in cauſa ꝓncipali poſſit opponi in cā
appellationis. uide Bal. in. l. per banc. C. de tēpo.
appella. in. viii. colum.
¶ An exceptio q̄ bannitus non debet audiri ſit per
emptoꝛia. uide Bal. in. l. pemptoꝛias. C. ſen. reſcin.
non poſ. idē in. l. quoniā alexandꝛū. C. de adulte. vſi.
quid ſi ſtatuto cauetur q̄ non reddatur ius bannito
an audiatur excipiendo.
¶ Stante ſtatuto q̄ querele bannitoꝛ non debeant
audiri atteſtatiōes recepte ſunt ipſo iure nulle ſz bal.
in. l. lege. ff. de teſta. Jtem ꝓceſſus in eius fauoꝛem ⁊
ſententia ſunt ipſo iure nulli. no. in. l. ſcire oportz. §.
conſequēs. de excu. tu. ⁊ Jo. an. in addi. Spec. in ti.
de ſentē. §. iurta. vſi. itē eſt nulla ratiōe litigantiū.
¶ An bannitus qui poteſt impune offendi poſſit de
tineri in carcere priuato. Bar. in. l. i. C. de ꝑua. car.
¶ Statutū q̄ bannituſ poſſit impune offendi intelli
gaꝯ in ere ⁊ ꝑſona ⁊ ſic an poſſit ſibi impune furtū fie
ri. uideꝯ q̄ ſic. in. l. i. §. q̄ autē. ff. de alea. non tamen
poteſt impune vxoꝛ eius adulterari ſz Bal. in. l. oñs
C. ſi contra ius uel uti. publi.
¶ Stante dicto ſtatuto non poterit cōtra occidētez
procedi per inquiſitionem. ut no. Bar. in. l. non ſolū.
§. q̄q̄. ff. de iniur.
¶ An dictū ſtatutū intelligaꝯ de bānito ex cā ciuili.
Ci. q̄ ſic. in. l. i. C. de cri. ſtellio. bal. cōtra in Rica.
C. qui accu. non poſ. idem Ange. in rubrica. C. de
cri. ſtellio. bal. in. l. i. C. de ſum. trini. bar. in. l. omne
delictum. ff. de re mili.
¶ Quid ſit bannum dixi aliquid ſupra. adde bal. in
auē. item nulla cōitas. C. de epiſ. ⁊ cleri. ⁊ in. l. i. C.
ne ex delic. defunc. idē in. l. i. C. ſi a non ꝓpe. iudi. ⁊ ē
concluſio q̄ bannū eſt ſententia interlocutoꝛia.
¶ Bannū equiperaꝯ mulcte ſm glo. in. l. i. §. ex hoc

UVA. BHSC. IyR_001

reſcripto. ff. de ven. inſpi. ⁊ dicit pena extraordinaria l. aliud. §. i. ff. de verbo. ſigni. uide Bar. in. l. illicitas. §. fi. ff. de offi. preſi. ⁊ ibi Bal.

¶ An bannū infamet. uide Bal. in. l. caſſius. ff. ō ſe na. Ange. in. l. non poterit. ff. de fur. Bal. in repetit. l. cū mulier. ff. ſol. ma. dicit q̄ banniti exules expulſi ꝓpter parcialitatē non ſunt infames quia non ꝓprie dicunt cōmittere crimē leſe maieſtatis. ar. l. ſi quis in genuam. §. in ciuilibus. ff. de capti. Inno. in. c. cū ex iniuncto. de no. oper. nunci.

¶ An occidens bannitū cū quo fecit pacē dicat rum pere pacē. Bar. in. l. i. §. dolū. ff. de do. tenet q̄ non. ꝑ illū tex. idem Bar. in. l. fi. C. quādo lice. vnicuiq̄ ſine iudi. ſe vindi.

¶ Quis dicat recipere bannitū. uide. ff. de ſer. cor. l. i. §. quod autem.

¶ An bannitus ad petitionē creditoꝝ poſſit abſolui a banno nulla voluntate eoꝝ. uide. ff. de no. ope. nūci. l. in operis. ⁊ ibi Bal.

¶ An bannitus teneat ſoluere collectas. Bar. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. damni. ⁊ l. dāni. in ultio eo. ti. uide Bar. in. l. cōmiſſa. ff. de publi. Idem dico infra ſub dictione collecta.

¶ An in bonis bannitoꝝ poſſit impune dari damnū uide quod ſcribit Bal. in. c. i. hic finit lex. x. coll. qui dicit ibi eſſe glo. ſing. q̄ non. ego allego aliā de milite uaſallo qui ꝓtumax eſt. in fine ad materiaz uide. ff. de contraben. emp. l. ſenatus. ⁊ l. ii. C. de edifi. priua. do. Jaco. de aluaro. in lec. ſua noua. in. d. c. i. ⁊ in. §. preterea. de pace iura. firman.

¶ Quis poſſit forbānire. uide in palle. c. i. hic finit.

¶ An bannū poſſit ex cā relaxari. uide nota. x. colla. de ſtatu cōtra liber. eccle. §. itē nulla. ⁊. §. itē quecūz ubi ꝑ moder. ⁊ ibi uide an cōmunitas uel vniuerſitas poſſit poni in banno.

¶ Bannū datū a iudice ſeculari opat effectuz ſuū in foro eccleſiaſtico illius ciuitatis. ut no. ff. de poſtula. l. ex ea cauſa.

¶ Occidens bannitū caſu ⁊ fortuna non meret pre miū. Bar. in. l. ſi quis in graui. §. vtruz. ff. ad ſille. ꝑ Ange. in. l. i. §. queſitū. de aq̄ coti. ⁊ eſti.

¶ Stante ſtatuto q̄ banniti rebanniant preterq̄ in homicidio an poterit rebanniri is qui non fecit ſed fi eri mandauit homicidiū. Bal. dicit q̄ ſic. i. l. non du biū. C. de legi. uide nota. in. l. i. §. ex incendio. ff. de incen. rui. naufra.

¶ An appellatōe bannitoꝝ ꝛprehendant ꝓnuntiati banniti. Bar. in. l. titio uſufru. ff. de ꝛdi. ⁊ demo.

¶ Si datur ſecuritas omnibus ueniēdi ad nūdinas non poſſunt venire banniti ſm Bar. in. l. i. ff. ad. l. iu li. maieſta.

¶ Bannitus captus extra territoriū debet relaxari ſm Bar. in. l. ii. C. de ſer. fugi.

¶ An bannitus poſſit ſua bona vendere. uide Bal. in. l. i. C. de bere. inſti. ſi tñ ſtatuto ꝓhibet cōtrabere ⁊ rē ſuam uendat ſicut non poteſt petere preciū ita nō poteſt ꝓueniri ad rem. ſm Bal. in. l. i. C. de pīcul. et ꝓmo. rei uendi. facit. l. bona fides. ff. depoſi.

¶ Bannū caſſuz ſolutōne vnius non ꝓdeſt aliis poſi tis in eodem banno. ſm. Bar. in. l. cancellauerat. ff. de his qui. ut indig.

¶ Bannitus qui ex forma ſtatuti in territorio nihil poterat acquirere non poterit etiā per aliū ſubditum poteſtati ſue ſm Ange. in. l. antiſtius. ff. de acq̄. here. fallit quando talis acquiſitō eſſet odioſa. ut no. Bal. in. l. qui ſoluēdo. ff. de here. inſti. facit glo. in. l. ii. §. nemo. ff. de capi. dimi. Bar. in. l. fi. ff. de legi. Item fallit ſi ei ſit relictū ex conditōe ut uendat. Bal. in. l. cū queſtio. in ſi. C. de lega. Jo. an. ⁊ glo. inſup. de re li. domi. do. Anto. de bu. in. c. in preſentia. de ꝓbat. Item fallit ſi talis acquiſitio facta ꝑ bannitū eſſet i fa uorē ciuitatis. Bar. in. l. ſi quis in graui. §. vtꝝ. ff. ad ſille. Item limita hoc in acquiſitōe iuris non in acqui ſitōne poſſeſſionis ꝓſiſtentis in mero facto. Bal. in. l. ii. in fi. C. de iuriſdic. om. iudi. ubi refert ſe ita diſpu tando tenuiſſe per tex. qui bene probat in. l. i. §. ſi uir uxori. ff. de acqui. poſ. que ſunt bene notanda.

¶ Statutū dans premiū occidenti bannitū non cōꝑ hendit bannitū qui ſoluere debet partē mediā pene. ſm Bal. in. l. ſi ab hoſtib⁹. §. ſi uir uxori. ff. ſol. ma.

¶ An ſtatutū diſponens q̄ banniti qui ſeruierunt in guerra per ſex menſes rebanniant ꝓprehendāt illos q̄ in acie belli fuerūt capti uel mortui. uel non potuerūt tanto tpe ſeruire quia pax fuit facta. uide Ange. in q̄ dam diſpu. ſua que incipit exorta guerra. ubi uide.

¶ An bannitus cuius bona ſunt publicata teneatur creditoribus ſuis ſaltē naturaliter. uide Bal. in. l. tā mandatori. C. de non nu. pecu.

¶ An occidens bannitū ex forma ſtatuti dicat legis miniſter. uide Bal. in. l. iii. C. ſi a non ꝓpeten. iudi. glo. in. l. accuſatōis. C. q̄ metus cā. ⁊ in. l. cū fundū ff. de ui ⁊ ui arma.

¶ Statutū q̄ bannitus poſſit impune offendi vxorē pregnantē bannitā non comprehendit ſm Bal. in. l. Imperator. ff. de ſta. ho.

¶ An tale ſtatutū habeat locū in bannito ꝓpter con tumaciā. uide Bal. in. l. ignorātia. C. de cri. ſtellio.

¶ An bannitus qui poteſt impune offendi poteſt ēt impune ſe defendere. uide nota. in. l. ut vim. ff. de iu ſti. ⁊ iure.

¶ Bannitus qui poteſt impune offendi eſt hoſtis rei publice. dicit Bar. in. l. amiſſione. §. qui deficiūt. ff. de capi. dimi. adde Bar. in. l. ii. ff. de recepta.

¶ An uigore ſtatuti quo cauet q̄ bannit⁹ poſſit im pune offendi poſſit bannitus mortuus derobari. uide nota. in. l. fi. ff. de cada. puni. Bal. in. l. ſorore. C. de bis qui. ut indig.

¶ An ſindicus excuſet ſi non denūtiat bannituz qui poteſt impune offendi. uiō Bar. in. l. interdū. §. duꝝ ff. de publ. Bal. in. l. decuriōes. C. ex q̄. ca. ifa. irro.

¶ Stante predicto ſtatuto bannitus nō poteſt ſeipz vulnerare ꝑz bal. in. l. i. C. de ſer. fugi. idē in. l. iii. §. i. ff. de bo. eo. qui an. ſen. mor.

¶ An bannit⁹ de ciuitate aretii ſtante ſtatuto q̄ poſ ſit impune offendi. poſſit impune offendi ab aretino i territorio florentino. Bal. in. l. cunctos populos. in iii. col. v. nunc venio ad materiā. C. de ſū. tri. ⁊ fi. ca.

¶ Quilibet de populo pōt ꝓpere ad allegandū inno centiā offendentis bannitū. ſm Bar. in. l. ubi pactū. C. de tranſact. Bal. in. l. decuriones. C. ex qui. ca. infa. irroga.

¶ Quando bannitus poteſt ſm formā ſtatutoꝝ im pune offendi tunc dicit amittere iura ꝓprie ciuitatis alias non. ſm Bar. in. l. amiſſione. ff. de capi. dimi. idem in diſputatione ſua que incipit ſtatuto ciuitatis lucane. bar. in. l. i. C. de here. inſtitu.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An hereditas delata bannito possit sibi tanq̃ ab indigno p fiscū auferri. uide Bar. in. d. l. i. qui uidetur dicere q̃ sic. Bal. contra ibi. qué cõiter sequũt doct.
¶An bannitus possit petere cassationé banni p procuratoré. uide Bal. in. l. reos. C. de accusa.
¶An bannitus in vno loco possit ꝓpter idé maleficiũ bãniri in alio loco. uide Bal. in. l. i. C. ubi de crimi. agi opor. ⁊ in. l. qui sepulchra. C. de sepul. vio.
¶Si bannitus anteq̃ discedat de ciuitate itez delinquit vtrũ pro illo delicto est puniendus. no. i. l. in seruoz. in prin. ff. de pe.
¶Capiens bannitũ potest expensas quas fecit a cõi repetere. ff. ỏ capti. l. mulier in opus salinaz. Bal. x. col. hic finit lex corra. c. i.
¶An sentétia bãni dicat diffinitiua uel interlocutoria ⁊ quis sit eius effectus. uide Bal. in. l. i. C. ne ex delic. defunc. ⁊ in. d. c. i.
¶Si nõ reperit sentétia banni bãnitus nõ potest puniri ſm Bal. in. l. neganda. in fi. C. qui accu. nõ pos.
¶An bannitus qui potest impune offendi ſm statutũ possit impune occidi. dixi supra in hac dictõne. ad de q̃ Bar. ita consuluit in consilio qỏ incipit. statuto castri pleb. nam si pmittit offensã pmittit occisionem ut in. c. fi. de homici. li. vi. uide glo. in. l. i. C. nemi. lice. sig. sal. facit. l. fi. ff. de pe.
¶Bannitus restitutus ad bona ⁊ ciuitatẽ non recuperat beneficium cessionis bonoz. casus est vnicus in l. ii. in fi. ff. de sen. pas.

Baptísmum Baptísare.

Quotuplex est baptismus. no. de bap. c. penul. de prez. non bap. c. ii. in glo. ii. uide qỏ dicã infra. adde glo. de ꝓse. di. iiii. c. i. ⁊ c. baptismi uicem. adde an fuit ꝓueniens christo baptisari. ⁊ an baptism⁹ Johannis fuit ꝓueniens christo. san. Tho. in. iii. pte. q. xxxix. ar. i. ⁊. ii. ⁊ adde eũdem in. iiii. di. ii. ar. iii. ⁊ adde q̃ baptisati tali baptismo debuerunt rebaptisari ſm san. Tho. in. iii. pte. q. xxxviii. ar. vi. ⁊ in. iiii. di. ii. ar. iiii. circa princ. Idem Tho. in. iii. pte. q. iii. ar. i.
¶An baptismus Johannis fuit a deo. san. Tho. in iii. parte. q. xxxviii. ar. ii.
¶An baptismus possit presertiz tẽpe necessitatis cõferri a quocũq̃. glo. xxiiii. q. i. subdiaconus. de sum. trini. ⁊ fi. catho. c. i. glo. ⁊ doc. de consue. quanto. de conse. di. iiii. c. constat. ⁊. c. mulier. ⁊. c. in necessitate ⁊. c. q̃uis. ⁊ sequenti.
¶De materia uide san. Tho. in ultima pte summe q. lxvi. ar. iiii. ⁊. xxii. di. §. vez. in glo. in baptismo.
¶An sacramentũ baptismi possit conferri ab hereti co. Cipria. dixit q̃ non cuius opinio damnat. de ꝓse. di. iiii. quomõ. ubi est conclusio q̃ hereticus confert sacramentũ sed non effectũ sacramẽti qui est remissio peccatoz ⁊ gratia spũs sancti. quod ꝛ bat. c. cũ ualeat de conse. di. iiii. ad idé bonus tex. xxiiii. q. i. §. his autoritatibus. ⁊. c. subdiaconus. uide de consecra. di. iiii. ostenditur.
¶An si puer ponit caput extra ventrẽ matris ⁊ dubitat de vita eius quia non potest de ventre egredi potest baptisari. no. gl. v. di. si mulier. ⁊. c. baptisari. ubi Archi. de quo etiã in. c. qui in alterius. ⁊ in. c. si baptisata. de conse. di. iiii. de hoc per Lau. in cle. i. de sũ. trini. ubi etiã per Lar. floren.
¶An per baptismũ tollat infamia. no. glo. xxvi. di. deinde opponit in glo. magna. facit quod no. glo. si. de diuor. gaudemus. quã no. ut scias allegare q̃ per baptismũ quo ad deũ tollit omne peccatũ. ⁊ ibi uide Inno. adde gl. de conse. di. iiii. in. c. sine penitẽtia.
¶An p baptismũ tollat irregularitas. Inno. in. d. c. gaudemus. idem in. c. presbiterez. de ho. Spe. ti. de lega. §. iuxta. vsi. penul. ⁊ ibi Jo. an. Hosti. in sũma. de homi. §. qua pena. v. lingua. doc. in. d. c. gaudem⁹ glo. l. di. si quis uiduã. glo. de conse. di. iiii. c. ii. ⁊. c. si ne penitentia. ubi glo. que dicit q̃ per baptismum tollitur infamia.
¶An per baptismũ tollat exceptõ criminis ꝓpetẽs alicui ante baptismũ. uide glo. ⁊ quod ibi not. xxviii. q. i. si quis gentilis. de conse. di. iiii. c. sine penitentia. ⁊. c. ii. ⁊. c. ut ostenderet. de diuor. gaudem⁹. §. ulti.
¶An baptisatus in aliquo loco efficit ciuis illius loci. no. Bar. in. l. i. ff. ad municipa.
¶An peruersio ordinis vboz impediat collationem baptismi. docto. q̃. sic. in. c. i. de bap. de conse. di. iiii. retulerunt.
¶An uir ⁊ vxor possunt simul leuare puez de baptismo. no. xxx. q. iiii. q̃ autẽ. ubi tex. q̃ non. ỏ conse. di. iiii. non plures. adde quod no. Hosti. de cogna. spiri. martinus. qui dicit q̃ si centũ tangerent puez cũ quo libet contrahit cognatõ spũalis. quod intelligo si hoc intendunt alias secus. quoniã intentio in talibus principaliter operatur.
¶Quomodo potuit sanctus Petrus sicut legit in actibus apostoloz baptisare in vna die trina milia. ui de glo. de conse. di. iiii. ꝓpie. que videt velle sufficere si sup quélibet eoz ceciderit gutta aque. de quo alias presentibus multis theologis in quodã ꝓuio p dom. Lar. Rothomageñ. moui multas difficultates q̃ nõ fuerunt bene solute.
¶Circa baptismi sacramentũ fuit quedaz heresis dicentiũ q̃ natus ex baptisato non est necessario baptisandus. de quo de ꝓse. di. iiii. si baptisat. ⁊ ibi Archi.
¶Quid sit baptismus. uide san. Tho. in. iii. pte. q. lxvi. ar. i. ⁊ in. iiii. di. iii. ar. i.
¶An partus monstruosus sit baptisandus. no. doc. in cle. i. §. ad hoc. de sum. trini. uide san. Tho. i. iiii. sententi. di. iiii. ar. ii. in responsione ad. ii. q. facit. l. si gẽma. ff. arbo. fur. cesa. C. de postu. here. instit. l. qỏ certatum. Archi. de conse. di. iiii. ꝓpoꝛie. adde sanc. Tho. in. q. de quolibet.
¶An in baptismo debet fieri trina inmersio. dic q̃ sic. nisi aliud habeat consuetudo ecclesie. de conse. di. iiii. de trina. magister sententiaz. li. iiii. di. iii. uide Inno. in. c. i. de baptis.
¶Quid autẽ significat hec trina inmersio. no. in. d. c. de trina. ⁊. c. postq̃. de hac materia uidelicet an inmersio sit de substantia. uide sanc. Tho. in. iii. pte. q. lix. ⁊. lxvi. ⁊ in quarta. di. iii.
¶In ecclesia mea brixieñ. nulla fit inmersio ſz aqua baptismi in modũ crucis ꝓicitur super caput baptisandi dicendo ego te baptiso ⁊c.
¶In quo consistit sacramentum baptismi. Inno. ⁊ docto. de bap. super Rica ubi dicit q̃ solũ illa aqua q̃ abluit corpus est sacra de qua an sit necesse q̃ sit benedicta glo. dicit q̃ non. xcv. di. §. si istud. adde q̃ materia baptismi est sola aqua elementalis. san. Tho. in 3ª pte. q. lxvi. ar. iii. ⁊. iiii. ⁊ in. iiii. di. iii. ar. xi.
¶An si post ꝓlationé illoz verboz ego baptiso te

UVA. BHSC. IyR_001

in nomie patris ⁊ filii ⁊ spūs sancti. non respondetur amen. uicie' quod agit'. docto. q̄ non. de bap. c. i. bo nus tex. eo. ti. c. debitū. de conse. di. iiii. prima.

¶ Forma baptisandi quaz seruat ecclesia est introducta ex constitutōe ipsius ecclesie. Inno. ⁊ doc. ꝺ bap. c. i. de conse. di. iiii. firmissime. ⁊. c. a quodam.

¶ An istud ꝓnomen te puta ego baptiso te sit de substantia. Inno. q̄ sic. de bap. c. i. glo. ibi dicit contra. ⁊ de consec. di. iiii. multi dicens pronomen subintelligi etiam si obmittatur.

¶ An plures possunt simul baptisari. dicitur q̄ sic. licet sit melius ſm Hosti. q̄ singulariter baptisentur. ut in. c. i. de baptis.

¶ An ualeat baptismus si dica' mergo te in nomine patris ⁊c̄. glo. dicit q̄ non. de conse. di. iiii. mkri. que dicit q̄ ista uerba non sunt sinonoma scilicet baptiso ⁊ mergo ⁊ dic q̄ non.

¶ An non christianus uel non confirmatus possit tenere puez in catheciſmo uel baptismo uel cōfirmatō ne. uide de consec. di. iiii. c. uos ante omnia. adde qꝺ dicam infra sub dictōne compater.

¶ Quando incipit in baptismo remissio peccatorū. no. de conse. di. iiii. tunc ualet.

¶ An iudeus post baptismū libere' a patria potesta te uidetur q̄ sic. xxviii. q. i. iudeorum.

¶ Que sit forma reconciliandi eos qui baptismum ab hereticis ignoranter ſm tr̄ formam ecclesie recepe runt. uide de conse. di. iiii. hi de quibus.

¶ An de substātia baptismi sit q̄ baptisans sciat q̄d est baptismus quid operet ⁊ quid sit eius effect⁹. Inno q̄ non. in. c. i. de bap. ⁊ ibi Jo. an. dicit q̄ i baptismo requirit' tantū q̄ utrobiq; adsit intentio baptisandi. uide glo. de bap. maiores. in fi. in glo. super ỽ. pdurare. idem glo. de conse. di. iiii. satis ostendimus. adꝺ sanc. Tho. in quarto. di. vi.

¶ Forma quā seruat ecclesia in baptismo est adeo de substantia ⁊ exacte seruanda ut etiā si dica' in nomine christi uel in nomie trinitatis non erit baptismus ſm theologos ⁊ Hosti. de bap. c. i. licz glo. ibi contra. ad de de conse. di. iiii. a quodā. ⁊. c. multi. sed i hoc uidetur standū decisioni theologorum. de quo uide sanctū Tho. in. iiii. di. iii. ar. ii.

¶ An si deficeret copulatiua et. uicie' baptism⁹. dic q̄ sic. uide glo. ⁊ Inno. de bap. c. i. de consec. di. iiii. multi. ⁊. c. si non sanctificetur.

¶ In tantū autē seruāda est forma q̄ non licet in vulgari uel in latino puertere ordinē verboz neq; aliquid addere neq; subtrahere ſm Inno. ⁊ Hostiē. in. d. c. i. idē Hosti. plene in summa de bapt. §. que sit eius forma ỽ. quid si aliquid. ⁊ ỽ. quid sit ordo.

¶ An ualeat baptismus si dica' ego baptiso te in nomine generantis geniti ⁊ ꝓcedentis. Inno. q̄ non. in d. c. i. in ꝑn. glo. tenet ꝓtrariū. de conse. di. iiii. multi. que dicit ualere si dica' in noie genitoris ⁊ nati ⁊ sci flaminis. qm̄ hec sunt ỽba equiualentia sed ꝑmuz puto verius exquo ita dñs docuit ⁊ ecclesia seruat.

¶ Quid si aliquid addat'. puta ego baptiso te in nomine patris ⁊ filii ⁊ spūs sancti ⁊ discipuloz uel oim sanctoz. glo. de conse. di. iiii. c. prima. igit' uide' tenere q̄ talis non sit baptisatus ubi etiā dicit glo. q̄ non licet ordinē ỽboz mutare tangit tamē q̄ si interuenit moza uel spaciū uel interuallū in ipsa ỽboz prolatione ⁊ concludit q̄ moza naturalis ⁊ modica non uiciat. ꝺ materia uide san. Tho. in ult. pte summe. q. lxvi. ar. v. Idem sup quarto sententiaz. ad materiā uide glo. de conse. di. iiii. si non pontificali.

¶ Quid si admisceantur alia uerba. uide glo. de conse. di. iiii. si non sanctificatur. Jo. an. de baptis. c. i. s. Tho. in. iiii. di. iii.

¶ An baptismus possit conferri sub conditōe. dic q̄ si conditio est de ꝓterito que ꝓprie non suspendit potest per tex. in. c. ii. de bap. sec⁹ de futuro ut no. doc. in. d. c. ii. faciū nota. de cō. ap. c. fi. i. q. ii. q̄ pio.

¶ Qui est natus inter fideles ⁊ ex parētibus fidelib⁹ ꝓsumit' baptisatus. no. Inno. de bap. c. ii. adde q̄ ñ est rebaptisand⁹. tex. est de ꝓsbi. non bap. c. veniēs.

¶ Quot testes requirunt' ad ꝓbandū quē esse baptisatū. dic q̄ vnus testis. plene ꝓbat glo. singu. in. c. placuit. de infantibus. de conse. di. iiii. c. parvulos.

¶ Que sit pena puuli decedentis sine baptismo. dic damnatio ꝑpetua que est carentia visionis dei quod theologi aliis ỽbis dicunt uidelicet q̄ habet penaz dāni ⁊ non sensus. de conse. di. iiii. firmissime. ⁊ c. regnā te. ⁊. c. nulla. no. glo. de bapt. maiores. §. sed adhuc. in ỽbo carentia.

¶ An baptisatus risu uel ioco recipiat caracterē. gl. i. q. i. §. ecce ab hereticis. de conse. di. iiii. q̄uis. ⁊. c. solent. ubi uide quid in eo qui ficte accederet oze sz nō coꝛde consentit. de quo in. c. maiores. §. itē queritur de bapti. ⁊ ibi est bona glo. in ỽ. perdurare. adde. i. q. i. sicut ficti.

¶ Est magis attendēda volūtas baptisantis q̄ baptisati. glo. ꝺ conse. di. iiii. solent. idem in. d. c. sicut ficti in glo. adde simile de iuramēto in quo attendit' intentio dantis. ⁊ uide. s. Tho. in. iiii. di. vi.

¶ Ad quid ualz baptismus collatus ab hereticis uꝫ scismaticis in forma ecclesie ⁊ an sit baptisatus uꝫ debeat rebaptisari. no. de cōse. di. iiii. q̄uis. i. q. i. firmissime. ⁊. c. in ecclesia. ⁊. c. extra ecclesiā. ⁊ est conclusio q̄ licet baptismus non habeat effectū suū non sunt tñ rebaptisandi quod no.

¶ De septē actibus qui precedūt baptismū quid importent ⁊ qualiter fiant. glo. de cog. spir. c. contracto xxx. q. i. peruenit. in glo. adde quod dicam infra sub dictōne catheciſmus.

¶ An stultus possit baptisari ⁊ ad quid ei prosit. dic q̄ prodest ei sicut infanti quo ad peccatū originale. gl. de bapti. maiores. §. item querit'. in glo. perdurare. adde glo. xxvi. q. vi. qui recedunt.

¶ Quare baptismus fuit institutus in aqua. docto. de bap. debitū. qui dicunt q̄ sicut per aquā ignis extinguit' ita per baptismū peccatum extinguit'. item quia aqua faciliter ⁊ ubiq; reperitur.

¶ An plures possunt alleuare de baptismo. Host. q̄ non in. d. c. debitū. de quo uide in. c. q̄uis. ꝺ cog. spi. li. vi. ⁊ de conse. di. iiii. non plures.

¶ In aqua mixta vino uel alteri liquori. conficiat' sacrū baptismū. Hosti. in sum. de bap. §. que sit ei⁹ forma. ỽ. quid si alius liquor. s̄. de bap. c. pe. ubi concludit' q̄ aqua sit pura. de quo est glo. de conse. di. iiii. c. baptismi uicē. adde. s. Tho. in quarto. di. iii.

¶ Quid de aqua rosaz uel de lixiuio uel de aq̄ alchimistaz de aqua sulphuris balneoꝛuz an in talibus fiat baptismus. no. in. d. c. penul. uide san. Tho. in. iii. p te summe. q. lxvi. ar. iii. uide etiā in. d. c. pe. quid de aqua maris de brodio carniū. facit ad ꝑmissa qꝺ nōt.

UVA. BHSC. IyR_001

glo. i. q. i. detrahe. que uidet uelle q̄ in aqua maris fi at baptiſmus. ꝓ quo uidet tex. de conſec. di. iiii. cele britatem. glo. iii. di. c. i.

¶ An mutus poſſit baptiſari. glo. q̄ non in oino mu to ſecus in mutaſto. i. q. i. detrahe. facit glo. in ſimili de ſurdaſtro. in. l. fi. ff. de le. tuto. uide no. de bapt. c. pe. de ſpon. cum apud. ubi uide docto. moder. ⁊ ma xime Car. floren.

¶ An mutus poſſit leuare puer̄ de fonte baptiſmi. Archi q̄ ſic. in. c. i. de cog. ſpi. li. vi. Baſ. de cal. ꝑtra quia verba ſunt neceſſaria in leuante. de conſe. di. iiii. puuli. de quo ꝑ do. Car flo. in. d. c. cū apud. in. vii. ⁊ viii. q. ubi etiā uide quid in confirmatione.

¶ An puer anteq̄ portaret ad eccleſiaz cauſa baptiſ mi in brachiis parentis fuerit mortuuſ proiciat in pu tenm prolatis verbis ſit baptiſatus. docto. q̄ non. in c. penul. de baptiſ.

¶ An ſi quis baptiſaret in littore maris ſit neceſſe q̄ tota aqua benedicat uel conſecret. glo. i. q. i. detra he. Inno. ⁊ docto. de bap. ſup Rica.

¶ An partus poſtq̄ exiuit de utero ſtatiz poſſit bap tiſari. dic q̄ ſic. v. di. baptiſari. de quo ibi glo. de cōſe. di. iiii. placuit.

¶ In eccleſia mediolanenſi priuſq̄ aliquis baptiſet lauantur pedes eius exemplo dñi qui lauit pedes di ſcipuloz. hoc tamē uidet contra canonem. i. q. i. emē dari. ubi de hoc glo.

¶ An pecunia poſſit deponi in concha cū quis bap tiſat ſiue ante baptiſmū ſiue poſt. tex. uidet q̄ non. in d. c. emendari. ⁊ c. baptiſandis ea. cau. ⁊ q.

¶ Quid ſi ſacerdos noluerit baptiſare niſi detur pe cunia. uiō ſan. Tho. in. iiii. di. v. ⁊ eundē tª ſcōe. q. c. uide no. i. q. i. baptiſandis.

¶ An plus opetur in nobis baptiſmus q̄ in patrib⁹ veteris legis circūciſio. dic q̄ ſic cū circūciſio tollebat penā eterne dānationis non tamē aperiebat ianuam paradiſi. de quo in. c. maiores. de baptiſ. dc conſe. di. iiii. q̄ apud. in glo.

¶ Quando inſtitutū fuit ſacramentū baptiſmi. dic i baptiſmo chriſti licet alii aliter dicant. de quo de con ſecra. di. iiii. in ſumma. ⁊ c. ꝑ aquā. ⁊ c. exquo circū ciſio. ⁊ dicit glo. q̄ baptiſmus Joannis non fuit ſacra mentū ideo multi baptiſati ab eo fuerūt poſtea rebap tiſati. uide bonā glo. ea. di. aliud. ubi dicit q̄ Joannes baptiſauit in noie dñi uenturi ad mortē ad paſſionem ⁊ iudiciū. bonus tex. de conſe. di. iiii. non generabant pulchre etiā de hoc habetur. i. q. i. dedit.

¶ An baptiſata matre intelligat baptiſatus partus qui eſt in utero. dic q̄ non. ō conſe. di. iiii. ſi quicquid ⁊ c. ſi ad matris. cū duobus ſe. adde quod dicit ſan. Tho. in. iiii. di. vi. q. i. ar. i.

¶ An apoſtoli fuerunt baptiſati. dic credendū eſſe q̄ ſic. licet hoc non expreſſe legit. glo. de pe. di. ii. ſi eniz. alia glo. eſt de conſe. di. iiii. aliud. in v. mundi. tex. ea. di. iiii. qñ ab Jheroſolimis. ⁊ c. ſe.

¶ An baptiſatus in noie patrias et filias ⁊ ſpūs ſan ctias ſit uere baptiſatus. docto. q̄ ſic ſi ꝑ ignozantiaz grāmatice ſit ꝓnunciatū. ſecus ſi induceret erroz ſeu alia noua forma. glo. de bap. c. i. de conſe. di. iiii. retu lerunt. ubi eſt caſus. adde quod notat ſanct. Tho. in iiii. di. iii.

¶ Circa ſacramentū baptiſmi ab hereticis collatum errauit ut dixi ſup Ciprianus cū. lxxx. epis appellan tes illud lauacrū diaboli cuius erroz damnat. xxxii. di. §. vez. ⁊ de conſe. di. iiii. quādo exaudit. ⁊ c. ſi nō ſanctificat. ii. q. i. ſi quis inquit. in tex. ⁊ glo.

¶ Baptiſmus plus ualet q̄ penitentia quia ꝑ peni tentiā cū contritōe ſi deleat peccatū remanet tñ ſatiſfa ctio tpalis. per baptiſmū vo utrūq; tollit. glo. eſt nō. de conſe. di. iiii. ſine penitentia.

¶ Quo nomine appellet leuans de baptiſmo uel de confirmatōe. dic q̄ patrinus. ō conſe. di. iiii. in cathe ciſmo. ⁊ leuatus dicitur filiolus uel filiocius. eadem diſ. in baptiſmate.

¶ Qualis debet eſſe fons baptiſmi. habetur de con ſecra. di. iiii. omnis preſbiter.

¶ An ſemel baptiſatus aliquo caſu ſit rebaptiſand⁹ dic q̄ non. ſi conſtat fuiſſe baptiſatum alias ſecus. de baptiſ. c. ii. pulcher tex. de conſe. di. iiii. placuit. de in fantibus. ⁊ c. ſequen.

¶ Omnis preſbiter ad baptiſandū uadens debet ſe cū criſma deferre. de ꝑſe. di. iiii. nullus miniſtroz.

¶ An baptiſmus poſſet dari cū veteri criſmate. uiō in. d. c. nullus. ⁊ c. ſi quis de alio.

¶ An quis poſſit baptiſare ſeipm. dic q̄ non. de con ſe. di. iiii. baptiſmi. de bapt. debitū. facit. c. fi. ⁊ quod ibi no. de inſtitu.

¶ An ualeat baptiſmus ſi epus baptiſans dicat in plurali numero baptiſamus ⁊c. uel preſbiter in reuerē tia baptiſati dicat ego baptiſo uos. uiō Jo. an. ō bap. c. i. ⁊ quod in ſimili ipſe Jo. an. no. de regu. iur. in. c. pe. li. vi. ſuper glo. niſi. Archi. de conſe. di. iiii. ꝓpie Pau. in cle. i. de bap.

¶ Que ſit pena rebaptiſantis ⁊ rebaptiſati. uide. de apoſ. c. ii. in tex. ⁊ gl. de conſe. di. iiii. qui bis. ⁊ c. ſe.

¶ Quid de eo qui non eſt baptiſatus ꝑ hominez ſed per angelū an ſit rebaptiſandus. Archi. de conſec. di. iiii. ꝓpie. allegat. s. Tho. qui hoc dicit in. iiii. di. v. ar. iii. ⁊ dic hoc facere ad materiā eccleſiaz que dicūt ꝑ angelos uel per ſanctos conſecrate an itez ſunt con ſecrande. ⁊ diſtinguit aut per bonos aut ꝑ malos an gelos actus illi ſunt celebrati.

¶ An is de quo non conſtat q̄ ſit baptiſatus ꝑſumi debeat baptiſatus. dic q̄ ſic. in iam mortuo. ſecus in viuente. de bap. c. ii. tex. uidet contra. in. c. ii. in fi. de ꝑſbi. non bap. uide glo. de conſe. di. iiii. ſi eos. qō no. glo. lxviii. di. preſbiteri. adde quod dicit ſan. Tho. in iiii. di. v. q. ii. ar. i.

¶ An paratus ⁊ diſpoſitus baptiſari ſi ſit ꝑuentus morte ⁊ non potuerit debeat ſaluus reputari. uide de baptiſ. debitū. de ꝑſe. di. iiii. cathecizmus. ⁊ c. non du bito. ⁊ c. ſicut. in quibus uidet q̄ ſic.

¶ An delero loco ubi erat fons baptiſmi debeat alta re ſupedificari. dic q̄ ſic. ne locus pedibus conculcet. ideo debet ibi altare edificari. xviii. q. ii. pzidez. de cō ſe. di. i. altaris.

¶ Quare dominus voluit baptiſari. no. ō conſe. di. ii. nec moyſes.

¶ An intentio patrini corrupta uiciet baptiſmum. uide Jo. an. de bap. c. fi.

¶ An diaconuſ poſſet baptiſare. tex. ⁊ glo. lxxxi. di. ſi diaconus. Inno. de bap. ſup Rica. tex. xciii. di. dia conus. tex. ⁊ glo. de conſe. di. iiii. conſtat.

¶ Si mulier pregnans debeat baptiſari. glo. de con ſe. di. iiii. ſi aduenis. v. di. baptiſari.

¶ Quare in baptiſmo tenet filius approbare factuz

UVA. BHSC. IyR_001

parentū ⁊ non in uoto. uide. xx. q. i. quicumq;.
¶ An cathecismꝰ debeat ꝓcedere baptismū. Archi. de conse. di. iiii. ante baptismū.
¶ Quo tempore ⁊ quare fiat scrutiniū baptisandoꝝ Archi. de conse. di. iiii. siue paruuli.
¶ An baptisandus debeat totus balneari uel in capite tantū an sufficiat si in aliqua ꝑte corpis. Inno. i. c. debitū de bap. glo. de conse. di. iiii. ꝑprie. adde glo. ō pe. di. i. vulgaris. adde quod dixi supra de trina mersione. adde. l. vnlgaris. ff. de fur.
¶ Quid operet baptismus collatus a patre uel ab alio laico. glo. in v. baptisatis. lxviii. di. q̄uis.
¶ An sit baptisatus si uerba ꝓferantur in vulgari. Jo. an. de bap. c. fi.
¶ An si intentio vtriusq; est baptisandi credūt tamē baptismū solū ualere uel operari ad sanitatem corpis ꝑpterea uicier baptismꝰ. no. Jo. an. de bap. c. fi.
¶ An qñ baptisat adultus debeat interuenire leuās tex. q; non. ō conse. di. iiii. hi qui. ⁊. c. paruuli. ubi gl. ⁊. c. cū ꝑ puulis. uidi tamē seruari contrariuz.
¶ Ualet baptismus collatus. a laico etiā extra casū necessitatis licet ꝓferens peccet. glo. de conse. di. iiii. sanctū. de qꝰ uide. s.. Tho. in. iii. ꝑte. q. lxvii. ar. iiii.
¶ An iudeus qui baptisat seipm cuz baptismus nō teneat possit compelli ad suscipienduz baptismū. not. Jo. an. de baptis. debitum.
¶ An grecus baptizans inter nos possit uti verbis grecis uel uti debeat latinis. glo. de conse. di. iiii. multi. Jo. an. in. c. i. de bap.
¶ An ualet baptismus si dicat ego baptiso te in noie triū personaꝝ. glo. de consec. di. iiii. multi.
¶ Judeus usurarius non debz baptisari nisi ꝑus usuras restituat. glo. de conse. di. iiii. iudei. in glo. fi. Jo. an. de baptis. debitum. adde quod dicam infra sub dictione iudeus.
¶ An effectus baptismi sit equalis in oibus. Archi. de conse. di. iiii. in summa. adō quod dicit san. Tho. in. iiii. di. iiii. ⁊. di. v.
¶ An baptisatus per laicū debeat postea rebaptisari per presbiteꝝ. Jo. an. de bapt. c. i. tex. i. q. i. §. ecce faciunt que dixi supra. adde glo. lxviii. di. q̄uis.
¶ Quare baptismus tollit peccatū originale. glo. ō conse. di. iiii. c. ii.
¶ An in baptismo adulti debeat precedere penitētia delictoꝝ. glo. de conse. di. iiii. sine penitentia. ⁊. c. ois qui. ⁊. c. agant homines.
¶ An ebrius possit baptisari. tex. ⁊ glo. i. q. i. dedit. de conse. di. iiii. baptismus.
¶ Etiā ꝑ malos ministros datur baptismus. sanctꝰ Tho. in. iiii. di. v. q. ii. ar. ii.
¶ An vnus plures seu plures vnū possunt simꝫ baptisare. Archi. de conse. di. iiii. ꝑprie. Jo. an. de bap. c. i. Pau. in cle. i. in v. filii. de bap. adde qō dicit san. Tho. in. iiii. di. iii. ⁊ in. iii. ꝑte. q. lxvi. ubi de hoc.
¶ An puuli interfecti ꝑ dño sine alio baptismo sint salui. Archi. de conse. di. iiii. catbecuminū.
¶ An qñ adultus baptisat debeat respondere per se uel ꝑ aliū. uide de conse. di. iiii. ante baptismū. ⁊. c. ꝑma. in glo. ⁊. c. puuli. ⁊ ibi glo. Jo. an. de cogna. spi. c. i. li. vi. i. q. i. detrahe.
¶ An eo casu quo patrinus debeat respondere sufficiat ꝙ sine uoce annuat uel sit necesse ꝙ expresse respō deat. uide Archi. de conse. di. iiii. paruuli. Jo. an. de cogna. spiri. c. i. li. vi.
¶ An sufficiat vba baptisati corde concipe licet non exꝑmant ore. Archi. de conse. di. iiii. in sinodo.
¶ An omnis homo teneat de necessitate ad baptismū. dic ꝙ sic ⁊ quilibet etiā sanctificatus in utero tenet ꝑm san. Tho. in. iiii. di. vi. uide bonū tex. de cōse. di. iiii. quisquis ex concupiscentia.
¶ An fides requirat in eo qui baptisat. uide sanctū Tho. in. iiii. di. vi. q. i. ar. iii.
¶ Quid si is qui non est baptisatus ꝓmoueat ad sacerdotē ⁊ epm qui postea celebrat ⁊ multas facit ordinatōes. uide san. Tho. in. iiii. di. xxv. qui dicit ꝙ non baptisatus nullū ordiné recipe potest. uide doc. in. c. veniens. de presbi. non bap. audiui in anglia fuisse epz quendā veconé tpe fere martini pape. v. qui fuit ꝑ nutricé suam baptisatus ⁊ postmodū ad sacerdotiū ⁊ episcopatū ꝓmotus ⁊ cū formasset sibi ꝓscientiā uenit ad dñm meū martinū qui fecit eū baptisari ⁊ ordinari.
¶ An sit aliquod tēpus anni ordinatū ad baptismū recipiendū. uiō san. Tho. in. iii. ꝑte. di. lxvi. ⁊ in. iiii. di. vi. de consecr. di. iiii. duo. ⁊. c. si quis ante. ⁊. c. de cathecuminis.
¶ An baptismus possit ꝑ aliquod tempus differri. dic ꝙ puer debet quanto cicius potest baptisari. ꝑm san. Tho. in. iiii. di. iiii.
¶ In adultis conuersis non stati debet conferri baptismus ꝓpter causas quas ponit san. Tho. in. iii. ꝑte q. lxviii. ar. iii. ubi de hoc.
¶ Quid de duobus sacerdotib⁹ quoꝝ vnus est mutꝰ alter mancus. vnus ꝓfert uerba alius mergit an uale at baptismus. dic ꝙ nō ꝑz. s. Tho. in. iiii. di vi.
¶ Potest mulier baptisari in articulo mortis. de cōsecra. di. iiii. mulier.
¶ Paruulus baptisatus a non recta fide illū offerentibus baptismū uel recipit. de ꝓse. di. iiii. nō illud.
¶ Baptisandus ungit oleo sancto in fronte ⁊ in scapulis. causaz quare. uide de conse. di. iiii. deinde a sacerdotibus. ⁊. c. venisti ad fontē. ⁊. c. postq̄. ⁊. c. emersisti. c. prima. de sac. vnc. c. vnico. §. refert.
¶ Albis uestibus debet indui baptisatus. de conse. di. iiii. pꝰ baptismū. ⁊. c. accepisti. ⁊. c. itē ambrosiꝰ.
¶ Quilibet baptisandus debet prius exorzisari. de consecra. di. iiii. siue paruuli.
¶ Quare nares ⁊ aures baptisandi tanguntꝫ in exorcismo. de conse. di. iiii. postea tanguntur.
¶ Quare sal ponitur in ore baptisandi. de consecra. di. iiii. ex hinc. ⁊. c. sal celestis.
¶ Judei baptisandi per. xl. dies debent abstinere et agere penitentiam. de conse. di. iiii. ne quid absit.
¶ Baptismus usq; ad finem vite differri non debet. de consecra. di. iiii. quando quis propterea.
¶ Qui rebaptisat q̄tum in se est christū iteꝝ crucifigit. de conse. di. iiii. eos quos. ⁊. c. rebaptisare.
¶ Tam adulti q̄ paruuli sine baptismo morientes damnantur. de conse. di. iiii. firmissime.
¶ Si papa uel epus ꝓhibeat aliqué baptisari nihilominꝰ ualet baptismus. Inno. de consue. q̄te. ubi uiō.
¶ Quare baptisati a Joanne fuerunt iteꝝ baptisati. ⁊ non a iuda. no. de consecra. di. iiii. nisi regenerantur. ⁊. c. alium. i. q. i. dedit.
¶ An baptisandus possit dare pecuniā si alter baptisari non potest. no. i. q. i. baptisandus. in glo. moliat.
¶ Que sunt dona baptismi. no. xxx. q. i. peruēit. in

UVA. BHSC. IyR_001

glo. ſuper v. ſeptem dona.

¶ Baptiſari debet vnuſquiſq; in eccleſia niſi in caſu neceſſitatis. fallit in filiis regum ⁊ principum in cle. i. de baptiſ. ubi uide.

¶ An non baptiſatus excludat ſubſtitutum in defectum liberorum. Bal. q̄ non in aut. niſi rogati. C. ad trebellia. ubi uide.

¶ An per baptiſmum acquiratur ciuilitas. Bar. q̄ non in. l. i. in. iii. col. ff. ad municipal.

¶ Baptiſmus tam adultis q̄ paruulis remittit culpam ⁊ infundit gratiā. in cle. i. de ſum. trini.

¶ Pro baptiſmo nil accipiendus eſt niſi a ſponte dāte. i. q. i. placuit. ⁊ c. baptiſandis.

¶ De eo qui ſtatum quo requiritur non baptiſat. uide. xi. q. iii. epiſcopi.

¶ Baptiſmus in monaſterio fieri non permittitur. xviii. q. ii. p̄idem.

¶ An baptiſatus poſſit retinere primam uxorem in fidelem uel aliam ducere. xxviii. q. i. ⁊. ii. per totum. uide de diuor. quanto. ⁊. c. gaudemus.

¶ Que ſit forma reconciliandi eos qui baptiſmum ab hereticis ignoranter receperint in forma eccleſie. uide de conſecra. di. iiii. hi de quibus.

¶ An in baptiſmo deleat exceptio criminis p̄petens alicui ante baptiſmū puta ſi alter cōiugū poterat alterius obiicere crimen fornicatōnis an per baptiſmum tollat. uide no. xxviii. q. i. ſi quis gentilis. de cōſe. di. iiii. c. ii. ⁊. c. ut oſtenderet. cuz ſimili. de diuor. gaudemus. xxiii. di. qui epūs. xxvii. q. ii. §. ex his.

¶ Qualiter per aquā baptiſmi homo fit de terreno celeſtis de peccato tranſit ad uitaz de culpa ad gratiā uide de conſe. di. iiii. per aquam.

¶ Baptiſauit aliquis laicus uel clericus in minoribus aliquā an poſſit cuz illa contrahere. uide. xxx. q. i. omnes. Ray. in ſumma. de cogna. ſpiri. §. item qñ dicit hoc caſu papam eſſe conſulendum.

¶ Per baptiſmū non ſoluunt coniugia ſed dimittūtur crimina. de diuor. gaudemus.

¶ Quare baptiſmus dicatur fidei ſacramentum. de conſe. di. iiii. nihil eſt aliud.

¶ Que ſit pena non ordinati baptiſantis. uide de cleri. non ordina. miniſt. c. i.

¶ Jus baptiſandi non p̄pterea facit eccleſiam curatam. no. Pau. in cle. i. de baptiſ. ubi uide.

¶ Baptiſmus eſt omniū ſacrōr̄ ianua ⁊ ideo añ baptiſmū nulla ſacramēta poſſunt recipi. de preſbit. non bap. c. veniens. de cogna. ſpiri. c. ii. li. vi. i. q. i. c. cuz paulus. xxxii. di. §. uer̄. lxxvii. di. quicūq; in glo.

¶ Que p̄cedant ⁊ ſequant baptiſmū. uide de cog. ſpiri. per totum. ⁊. c. per catheciſmum. eo. titu. li. vi. xxx. q. i. peruenit.

¶ An circa baptiſmū eccleſia poſſit facere nouam cōſtitutionem. uide nota. in. c. i. de bapti. adde quod dicam infra ſub dictione papa.

¶ An p̄ crimine p̄miſſo ante baptiſmū quis poſſit ō poni. uidet q̄ non. xlix. di. cum poſt. glo. ⁊ doc. de diuor. gaudem⁹. nec tale crimē imputat. li. di. aliq̄tos.

Baractaria. Pro officialibus p̄mittentibus baractarias. uide quod ſcribit Bar. in. l. i. C. de execu. ⁊ exa. li. xii.

¶ Statutū contra accipientes baractarias intelligitur etiaz contra dantes. ita no. Bal. in. l. i. in p̄inci. ff. de calumnia.

¶ In eo qui p̄miſit baractariā non habet locuz penitentia etiam de re integra. ut. l. cum etiam. §. ſi quis ff. de calū. ⁊ ibi Bal.

Baratrum. Sumit̄ pro inferno. ii. q. vii. accuſatio. circa medium.

Barbariſmus. De hoc habeſ. xxxviii. di. ſedulo. ⁊ ibi Archi.

Barbari. Pre omnibus prouintiis tuſciaz deuaſtarunt. lv. di. p̄cepta.

Barcaroli. Jſti tenent ſoluere malpagiā que p barca ſoluitur inter paduaz et uenetias. ſz do. Rapha. ful. in. l. cū in plures. §. i. ff. loca. quod tñ de conſuetudine non ſeruatur.

Baſes. Sunt colūne ex petra duriſſima. ut habet̄. de elec. fundamēta. in p̄n. li. vi.

Baſilica. Quid ſit dicit̄ eccleſia non conſecrata. de reli. do. c. i. ⁊ ibi no.

¶ Unde dicat̄ baſilica. no. glo. xlii. di. non oportet. ⁊ ibi Archi. Jo. an. de iure pa. nobis. tu dic q̄ eſt vocabulū grecū qđ in latino interp̄tat̄ regina. qđ no.

¶ An baſilica gaudet his p̄uilegiis quibus eccleſia conſecrata. dicam infra ſub dictione eccleſia.

¶ An liceat in baſilica ſtationem facere. ff. de operi. publi. l. baſilicam.

¶ Baſilice ſanctor̄ martir̄ ⁊ oblatiōes que in eis fiant p̄temnende non ſunt. xxx. di. c. ſi quis p ſuperbiā.

¶ Pro baſilicis dedicandis aliquid exigi non debet i. q. i. ſtatuimus.

Baſtardus. Quis ſit ⁊ an ſint de familia. Bar. in. l. p̄nunciatio. §. familie. ff. de v̄bo. ſigni. uide Alnge. in cōſiliis ſuis conſilio xxix. alias xl. ⁊. cxciiii. in quibus. de hoc uide de materia iſta uidelicet an baſtardi ſint de familia ⁊ an poſſint ferre arma. uide Bi. in. l. cū pater. §. ii. ff. de le. ii. Bar. in. d. l. familie. ⁊ in. l. filiū. ff. de his qui ſunt ſui uel alie. iur. idem in. l. tutelas. ff. de capi. diminu. Bal. in. l. vulgo. in fi. ff. ō ſta. ho. uide no. p Anto. ō but. iu repeti. c. p venerabilem. qui fi. ſint legi. adde quod no. Bar. in. l. ſugeſtioni. C. de v̄bo. ſigni.

¶ An baſtardus ſuccedit in feudū uel emphiteoſim quā accipit pater p ſe ⁊ filiis ſuis. Bar. in. l. ex facto §. ſi quis rogatus. ff. ad trebel. Bal. in aut. ſi quas ruinas. C. de ſa. ſanc. eccle. hodie p inueſtituras p̄ui det̄ quia exp̄ſſe excludūt baſtardos ⁊ illegitimos.

¶ In quo differt baſtard⁹ a ſpurio ⁊ naturali. Bar. in. d. l. ex facto. §. ſi quis rogatus. glo. ⁊ doc. in. c. niſi. §. p̄ſone. de renūc. ⁊ in. d. c. per venerabilem.

¶ An baſtardus ſit ciuis loci i quo natus eſt. Bar. in. l. i. ff. ad municip. circa fi.

¶ An baſtardus poſſit per patrē ſubſtitui legitimo. Bar. in. l. quod p̄ditōis. ff. de dona. cā mor.

¶ An baſtardus poſſit in teſtamento ſuccedere fratri ſuo legitimo. Bar. in. l. ſi is qui. ff. de vulga. ⁊ pupil. ubi uide.

¶ An ſit aliqua cautela ſm quā pater poſſit relinq̄re filio baſtardo ſeu ſpurio. Bar. in. l. ſi is qui. ff. de lib. leg. p Sali. in. l. ſi ſocietatē uniuerſor̄. ff. p ſocio.

¶ An baſtardus ſit alendus a patre. no. in aut. qui. mo. na. effi. legit. §. pe. C. de alen. libe. l. i. C. de inceſt. nup. aut. ex p̄lexu. bona glo. in. c. cū haberet. ō eo qui dux. in matri. quā pollu. p adul. uide que dixi ſupra ſub dictione alimentum.

¶ An mater teneat ſuſcipere tutelaz filii baſtardi uel

UVA. BHSC. IyR_001

ſpurii.no.glo.in.l.fi.C.qñ mu.tut.offi.fun.poteſt.
¶ Baſtardus non includit ſub diſpoſitõe legali q̃tũ ad ꝓmodũ ꝛ honores.glo.eſt in cle.i.de bap.adde qõ no.Li.in.l.quiſq;.C.ad.l.iul'.maie.Bal.in.l.gene raliter.C.de inſti.ꝛ ſubſti.ſub ꝓdi.fac. ubi uide.
¶ An baſtardus ſuccedit agnatis paternis.glo.q̃ ñ in.l.fi.C.de natu.libe.
¶ An baſtardus poſſit dici ꝓiũcta ꝑſona.uide Bal. in.l.ſed ꝛ hec.ff.de ꝓcu.
¶ Baſtardus legitimatus ſequitur domiciliũ patriſ uide Bar.in.l.i.ff.ad municip.Alia de baſtardis ui de infra ſub dictione ſpurius.

Beatus Beatitudo. Beati non cõprehendũt diuinã eſſentiã.ſan.Tho.in.ꝑma ꝑte.q.xii.ar.vii.ꝛ in ſecũda ſcõe.q.ciii.ar.ii.ꝛ in.i.ſentẽ.di.iii.q.i.ꝛ in iii.ſen.di.xiii.ar.ii.
¶ Beati habent ſummã rectitudinẽ uoluntatis.s. Tho.ꝑma ſcõe.q.iiii.ꝛ in.iiii.di.xlix.ar.xvi.
¶ An in beatis ſit fides ꝛ ſpes.ſan.Tho.ſcõa ſcõe. q.xviii.ar.ii.
¶ Beati non uident omnia que ſunt i deo nec uidẽt per ſpẽs que in eo uidenẽ.ſan.Tho.in ꝑma ꝑte.q. xii.ar.ix.ꝛ.viii.ꝛ in.iiii.di.xlix.ar.ix.
¶ Beati ſimul omnia uident que in deo uident.idẽ in.d.ꝑma parte.q.xii.ar.x.
¶ Beati non poſſunt peccare nec ꝓficere.idem in ꝑª ꝑte.q.lxii.ar.viii.ꝛ.ar.ix.ꝛ in ſecũda ſcõe.q.clxxxvi ii.ꝛ in.iiii.di.xlix.ar.iiii.
¶ Beati uident penas damnatoꝝ ꝛ letantur. idem i iiii.di.v.ar.viii.
¶ Beatior eſt unus homo alio.idem in ꝑma parte q.xii.ar.vi.ꝛ in ꝑma ſecũde.q.i.ar.ii.ꝛ in.iiii.di. xlix.ar.iiii.
¶ Beatitudo non eſt in diuiciis nec honoribus.idẽ ꝑma ſcõe.q.ii.ar.i.
¶ Beatitudo non eſt in ſcientiis ſpeculatiuis nec in cognitione ſubſtantiaꝝ ſepatarũ. in ꝑma ſcõe.q.iii. ar.vi.ꝛ.vii.
¶ Beatitudo conſiſtit in uiſione diuine eſſentie.ſan. Tho.i.ꝑma ꝑte.q.xii.ꝛ.xxvi.ar.ii.ꝛ ꝑma ſcõe.q. iii.ꝛ.iiii.ꝛ ſcõa ſecũde.q.clxxiii.ar.i.
¶ Beatitudo ſola quietat deſideriũ.ſan.Tho.in.3ª contra genti.q.xlix.ar.lxiii.
¶ Beatitudo acquiritẽ ex bonis operibus.idem in ꝑ ma ſcõe.q.v.ar.vii.
¶ Beatitudo non poteſt haberi in hac uita neq; ex naturalibus.idem in ꝑma ꝑte.q.xii.ar.x.ꝛ.xi.ꝛ in ſecũda ſcõe.q.clxxxiii.ar.ii.ꝛ in.iiii.di.xlii.
¶ Beatitudo eſt idem quod uita eterna quod ẽ pax ꝛ regnũ celoꝝ.s.Tho.in.iiii.di.xlix.ar.v.viii.ꝛ.ix.
¶ Beatitudines numeranẽ.ꝑª ſecũde.q.lxix.ar.iiii.
¶ Beatitudines differunt a donis ꝛ virtutibus.pri ma ſecũde.q.lxix.ar.i.
¶ Quid ſit beatitudo.uiõ ſan.Tho.in.i.di.i.ar.v.
¶ Dei beatitudo complectitur omnes alias.ſanctꝰ Tho.in ꝑma parte.q.lxii.ar.iiii.
¶ Beatitudo ꝓpetit deo.in ꝑma ꝑte.q.xxvi.ar.iiii. ꝛ.i.diuerſimode tamen inueniẽ in deo in angelis ꝛ ho minibus.idem in ſecũdo di.iiii.ar.i.
¶ Beatitudo ſanctoꝝ eſt multiplex.in ꝑma parte. q.lxii.ar.i.ꝛ.q.xliii.ar.i.

Beginna. De iſto genere mulieꝝ uide tex. et quod ibi no.in cle.i.de reſi.do.ꝛ i cle.ad noſtrũ.de here.ubi etiã uide quid de bigardis.

Bellum Bellare. Quod bellũ dicatur iuſtum ꝛ licituꝫ.no. Bar.ff.de iuſti.ꝛ iure.l.ex hoc iure.ꝛ.l.hoſtes.ff.de cap.Bal.in.l.ii.C.de ꝓui.ꝛ aq̃.xxiii.q.ii.ꝑ totuꝫ. Inno.de reſti.ſpoli.olim.in ꝑmo.ꝛ idem de iureiur. c.ſicut.Hoſti.in ſumma.de treu.ꝛ pa.§.quid ſi: bel lũ.de homi.ꝑ humani.li.vi.ſanc.Tho.2ª ſcõe.q.xl. ar.i.moder.in.d.c.olim.Hoſti.in ſumma.de peni.ꝛ remiſ.§.quibus.v.quid de rapina uel ꝓeda.do.Jo. de ligna.ꝛ Bar.in tractatu.de pugna.
¶ Bellũ non poteſt iuſte geri niſi ꝓcedat diffidatio dictũ eſt Jo.an.in.c.ꝓo humani.de homici.li.vi.in nouella.Bal.in.l.ii.C.de ꝓui.ꝛ aqua.
¶ An captus in bello a duobus ꝛ relaxatus ad fidẽ ſi unus petat ꝛ alius etiã eodẽ tempe cui debet obedi re.Item ſi aliquis eſt captus ab uno in bello ꝛ relaxa tus ad fidẽ deinde in alio bello capiẽ ab alio cui eſt ob noxius.Item nũquid iſti armigeri capti in bello ꝛ re laxati ſub fide teneanẽ de iure uenire quando uocanẽ ꝛ de multis aliis queſtionibus.uide plene Bal.in.l. in adoptione.C.de adopt.
¶ An res capte in bello efficianẽ capientiuꝫ.glo.et Bar.in.l.ſi quid in bello.ꝛ.l.hoſtes.ꝛ.l.fi.ff.de cap ti.doc.in ꝓalle.c.olim.de reſti.ſpo.ꝛ.c.excõicamꝰ §.credenteſ.de here.glo.xxiii.q.v.dicat.i.di.ius na turale.ff.de acq̃.re.do.l.naturalẽ.§.ul.uiõ pulchre Hoſti.in.c.quod ſup his.de uo.in ulti.q.ubi uidẽ tenere q̃ talia nõ poſſideanẽ licite.contrariũ dicit gl. in bello iuſto.xxiii.q.vii.in ſumma.de materia uide plene per Hoſti.in ſumma.de pe.§.quibus.v.quid de rapina.ꝛ v.ſequenti.
¶ An liceat clericis bellare ſeu belliſ intereſſe ſeu ad bellũ hortari.habeaẽ.xv.q.vi.auctoritate.in glo.xx iii.q.viii.c.i.ꝛ ꝑ totũ de uoto.ex multa.§.ulti.adõ glo.xxiii.q.viii.§.his ita.Inno.de reſti.ſpo.olim.el i.Et aduerte ac bene no.glo.in.d.§.his ita.que dicꝫ q̃ licet clericis hortari ad bellũ ꝑ eccleſia ſua ſeu ꝓo patria.adde quod no.s.Tho.2ª ſcõe.q.xl.ar.ii.q̃ di cit q̃ ad clericos ptinet diſponere ꝛ inducere alios ad bella iuſta quibus poſſunt etiã intereſſe ut ſubueniant iuſte pugnãtibus ſpiritualiter que ſunt bene notanda adde.xxiii.q.viii.ſi quis epus.ubi tex.
¶ Quid autẽ ſi papa det licentiã clericis ut pugnẽt in bello iuſto an hoc facere poterint ſine metu irregu laritatis.Jo.an.Calde.tenuit q̃ ſic.in.c.petitio.de homici.Alberi.in.c.clerici.de vi.ꝛ honeſt.cleri.ubi diſputat hanc queſtionem.
¶ An eccleſia poſſit indicere bellum fidelibus. uide quod dicam infra ſub dictione papa.
¶ An ſit iuſta cauſa belli ſi quis denegat mihi paſſũ uel tranſitũ.uideẽ q̃ ſic.xxiii.q.ii.c.ulti.ꝛ ibi no.
¶ De bello ꝛ multis dubitatiõibus circa illud uide xxiii.q.i.c.ii.xxiiii.q.vii.ꝛ.viii.ubi pulchre.
¶ An ſit iuſta cauſa inducendi bellũ ciuitati ſi negat facere iuſticiam ciuibus ſuis uel ſubditis qui damnũ uel iniuſticiã fecerunt.tex.ꝛ glo.uidetur q̃ ſic.xxiii. q.ii.dominus.ubi uide.
¶ Quid ſit meritũ ingredientiũ belluꝫ contra infide les ꝛ inimicos eccleſie.habeẽ.xxiii.q.v.oim ueſtruꝫ. ꝛ.q.viii.omni timoꝛe.uide no.per Hoſti.ꝛ Jo.an.

UVA. BHSC. IyR_001

de iude. ad liberandam.

¶ An quolibet tempore ⁊ qualibꝫ die liceat bellare dic ꝙ non. de treu. ⁊ pa. c. i. xxiii. q. viii. si nulla. uide san. Tho. secunda secũde. q. xl.

¶ Bella carnalia sunt figura spũaliũ. xxiii. q. i. nisi.

¶ Bellare debemus sine odio immo cũ beniuolẽtia inimicoꝝ. xxiii. q. i. noli existimare.

¶ Bellum non est peccatum sed propter predaꝫ sic. xxiii. q. i. militare.

¶ Bellũ est ideo gerendũ ut pax sequat'. ut. d. c. noli ⁊ no. illũ tex. qui dicit ꝙ captis in bello misericordia debet'. maxime si pacis turbatio non timetur.

¶ In bello sunt aliqua reprehensibilia uidelicet nocendi cupiditas ⁊ uindicãdi uolũtas'. xxiii. q. i. q̃d culpat'.

¶ Belloꝝ victoria merito fidei ⁊ orationi prestatur xxiii. q. iiii. si non ex fidei.

¶ Bellans ꝓ fide si occidat' saluatur. xxiii. q. v. oim vestrum. dixi supra.

¶ Bellũ licite suscipit' pro defensione patrie ⁊ legum paternarum. xxiii. q. iiii. si nulla.

¶ Bella fuerunt prius culta a romanis q̃ charitas filioꝝ. ut. l. postlim iniũ. §. filius. ff. de capti. ubi glo. dicit ꝙ apud romanos prius data fuit opera bello q̃ legibus.

¶ An in bello licitũ sit uti insidiis. dic ut no. in. l. i. §. non fuit. ⁊ ibi Bar. ff. de do. ⁊ per Bal. in. l. iurisgentiũ. §. si paciscar. ff. de pact. s. Tho. 2ª scõe. q. xl.

¶ Possessiones perdite uꝫ ablate tpe belli restitui debent facta pace. x. colla. de pa. constan. in v. possessiones. bene facit. l. i. in prin. C. de cadu. tol.

¶ An sit licitũ bellũ cum principe ꝓ libertate ꝓpria defendenda. Jo. an. in. c. significauit. de peni. ⁊ remi.

¶ An tpe belli liceat portare merces prohibitas ad hostes ꝓ redemptõe captiuoꝝ. uide no. in. c. significauit. de iude. ubi glo. ⁊ docto.

¶ An subditi debeant obedire principi bellũ indicẽti. uide glo. in. c. grandi. de supplen. negli. prela.

¶ An excusent' amici uel consanguinei uel stipendiarii auxiliũ dantes dño bellanti iniuste si putant euꝫ iuste bellũ suscipere. uide Archi. xiiii. q. v. deniq̃.

¶ An princeps possit cõponere de dãnis datis subditis suis tempore belli sine consensu subditoruꝫ. no. Hostiẽ. in. c. quanto. de iureiurã.

¶ An si tempore belli stipendiarii de territorio hostium ducunt aialia ⁊ alii stipendiarii postea recuperent debeant restituere dominis. Jo. an. in addi. Spe. ti. de rapina. super Rica.

¶ Mortuus in bello facto etiam contra rebelles de mandato principis si erat rebellis non intelligit' restitutus nisi etiam post mortem restituatur. de sen. excõ. sacris. ubi no.

¶ Sublato bello tollit' eius effectus. x. colla. de pa. constan. in v. cassetur.

¶ Quis potest bellũ indicere ⁊ quis sit eius effect? Bar. plene in. l. hostes. ff. de cap. no. ff. de acq̃. poss. l. i. in glo. bello. xxiii. q. i. quid culpatur. in glo. in v. princeps.

¶ Quid sit bellũ ⁊ qᵒ iure fuerit introductũ. Sali. in reperi. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ Que mala inducat bellũ. no. in aut'. de armis. in prin. in glo. patimur. colla. vi.

¶ Ad bellũ potest quis hortari de iure canonico. de pe. ⁊ remi. quod in dubiis.

¶ Bellus iustum uidetur esse pro libertate. xxiii. q. ii. in summa.

¶ Dux belli inq̃tus dux potest paciscI de treugis in dutiis ⁊ pace. ff. de pa. l. conuentionum.

¶ Indicere bellũ idem est ꝙ diffidare. Bal. in. l. iiii. C. de obse. patro. prestan. qui etiã dicit ibi ꝙ nunq̃ debet venire ad bellũ nisi precedat monitõ ⁊ diffidatõ de quo dixi supra ſm Jo. an.

¶ Que sunt iure reprehẽdẽda ⁊ an bellũ facere sit peccatũ. uide. xxiii. q. i. quid culpat'. ⁊. c. apud nos.

¶ Bellũ indici non potest ab eo qui superiorez non hz aduersus absentẽ qui sibi iniuria intulit nisi prius superiorẽ requirat de iusticia ⁊ deneget. xxiii. q. ii. dñs noster. facit. l. si alius. §. bellissime. ff. qõ ui aut clã. C. de iude. l. nullus. uide Bar. in. tractatu represaliaꝝ. in. i. q. ⁊ Ja. de bel. in aut'. ut non fiãt pigno. in pnci. de resti. spoli. olim. per docto. Li. in aut'. habita. C. ne filius pro pa.

¶ In bello amissi sunt qui in acie pro republica ceciderunt. ff. de excu. tu. l. bello amissi.

¶ An iurans in bello teneat'. de iureiurã. sicut. xiiii. q. v. deniq̃. ⁊ ibi Archi.

¶ Quod belli calamitas introduxit debet pacis lenitas reformare. ⁊ sic est argumentũ ꝙ ordinatiões uel statuta facta tempore belli debent carere effectu tẽpe pacis. C. de cadu. tol. l. i. in pn. ⁊ ibi no.

¶ An interueniẽs in bello possit ꝓmoueri. no. li. di. si quis. in glo. Ray. in summa. de torneа. allegat. c. ii. de torneа. melius in. c. ii. de cle. pug. in duel.

¶ An is qui perdit aliquid in bello repetat ab eo q̃ cepit uel inuenit uel ab eo qui bellum indixit. nota. de iureiuran. sicut.

¶ An capti in bello efficiant' serui capientiũ. uide in l. hostes. ff. de cap. no. in. c. olim. de restit. spoli. de iureiurã. sicut. adde quod dicã infra sub dictõne suus.

¶ An liceat prelatis habentibus iurisdictionẽ tpalẽ indicere bellũ uel illi interesse uel aliũ hortari. uide de iureiurã. si uero. ⁊. c. sicut. xiii. q. viii. quicunq̃. in fi. ⁊. c. hortatur. adde que dixi supra.

Becchecti. ¶ An tales sint exempti a iurisdictione ordinaria ⁊ a iurisdictõne iudicis secularis. uide Bar. in. l. i. ff. de pen. faciunt no. in cle. i. de reli. domi.

¶ An tales retineant bona ⁊ possint de ipsis testari uide Bar. in repetitõe. l. i. C. de sac. sanc. eccles. ad de nota. in aut'. ingressi. eo. titu.

Benedictio Benedicere. ¶ Que dicant benedictões presbiterales no. glo. de offi. Archi. officium. ubi de hoc per Hosti.

¶ An simplex sacerdos possit episcopo benedicere ⁊ an episcopus pape. no. glo. xxi. di. deniq̃. ubi habes quare in principio lectionũ dicit' iube domine benedicere. ⁊ in fine dicitur tu autem domine.

¶ An generaliter minor presente maiore possit benedicere. no. Archi. in. d. c. deniq̃. xxi. di. Jo. an. in. c. abbates. de pnile. li. vi. adde glo. in. c. quidã. de cele. miss. que allegat. d. c. deniq̃. adde no. xcv. di. ecce. in v. benedicere. ubi uide.

¶ An benedictio ꝓiugii remittat' in secũdis nuptiis no. de secun. nup. c. uir autem.

¶ Simplex sacerdos non potest uestes sacris usibus deputatas benedicere ſm Archi. de pe. c. ii. li. vi. qui

UVA. BHSC. IyR_001

allegatur de conſe. di. l. conſulto.

¶ Solius dei eſt effectum benedictionis tribuere. i. q. i. dictum.

¶ Quid ſit benedictio. habeꝫ. xxviii. di. preſbiterũ. xxi. di. deniqꝫ. ⁊ ibi Archi. aliquid per Jo. an. de de ci. non eſt in poteſtate.

¶ Quando dicaꝫ prelatus ſolleñiter benedicere. uiꝺ Spec. in ti. de elec. §. i. vſi. conſequẽter autem. ⁊ ibi Jo. an. glo. in cle. fi. de priuil. in. c. abbates. de priui. li. vi. glo. xcv. di ecce. glo. xxvi. q. vi. miniſtrare.

¶ An ſimplex ſacerdos poſſit benedicere abbati qui legit lectionem in matutinis. Archi. tenet q̃ ſic. xxi. di. deniqꝫ. quia licet abbas ſit maior in adminiſtratione non tamen in ordine.

¶ An prelatuſ poſſit in aliena dyoceſi benedicere populũ. no. in. d. cle. fi. de priuile. ubi tex. glo. ⁊ doct. ⁊ in. d. c. abbates. de priuile. li. vi.

¶ An ante benedictioné habitã a ſacerdote liceat recedere de miſſa. glo. dicit q̃ non. in cle. graui. de cele. miſ. tex. de conſe. di. i. miſſas. ⁊. c. ſequen.

¶ An benedictio menſe ſit ꝓnexa alicui ordini. dic q̃ non. tex. eſt. xliiii. di. c. fi. alibi tamẽ dicit tex. q̃ benedicere ẽ ſacerdotiũ. xvi. q. i. hinc ẽ. ⁊. xxv. di. plectis.

¶ Que ſunt benedictiones nubentiuꝫ. no. docto. de ſponſa. conſultationi. xxiii. di. c. ulti. xxx. q. v. aliter. Thobie. vi.

¶ An ſimplex ſacerdoſ in miſſa poſſit benedicere populũ. dic q̃ ſic. de conſe. di. i. miſſas. ⁊. c. ſeq. xcv. di. ecce. niſi epus ſit preſens quo caſu non poteſt ſimplex ſacerdos niſi conſentiat epus. ut no. glo. in. d. c. ecce. ⁊. c. cum ad celebrandas. de ꝓſec. di. i. adde glo. xxvi. q. i. miniſtrare. ⁊ ibi bonus tex. qui uideꝫ limitare p̃ miſſa in benedictõne ſolemni alias ſecus. conſuetudo tñ eccleſie eſt q̃ preſente epo non benedicit ſacerdos niſi epus conſentiat uel patiatur.

¶ Quo tempore fieri debeat ſollemnis benedictio p epm uel habentẽ iuriſdictioné quaſi epalem. dic poſt miſſam ueſperas ⁊ matutinas. tex. in. c. abbates. de priuile. li. vi.

¶ An corpalia ⁊ paramenta ſint benedicenda. uide Jo. an. in. c. degradatio. de pe. li. vi. eccleſia ſeruat q̃ ſic. de taliũ benedictõe uide in li. pontificali.

¶ An miſſale ⁊ alii libri eccleſie benedicanꝫ. glo. et Jnno. in. c. i. de pigno.

¶ Benedictões veſtimentoꝝ crucis ⁊ calicis poſſũt fieri quolibet die. Lau. in. cle. ii. de regu.

¶ An quis poſſit benedicere calices ⁊ paramẽta ad vſum eccleſiaꝝ ſibi non ſubiectarũ. Jo. an. in. c. abbates. de priuile. li. vi.

¶ An benedictio abbatiſſe ſit iterabilis. uiꝺ gl. in v. benedici. in cle. ii. de ſta. regu. Archi. i. q. i. manus.

¶ An ſi de planeta fiat almanica uel ſtola debeat iterũ benedici. Archi. de conſe. di. i. veſtimenta.

¶ Quis debet dare benedictioné qñ epus uel alius ſupior vult legere lectioné in matutino. glo. xxi. di. deniqꝫ. in v. benedicere. Jn eccleſia mea poſtq̃ eps dixit iube dñe benedicere. rñdet archidiaconus ora pro nobis puſſime pater. ⁊ ita uidi ſeruari in anglia.

¶ An qui poſſunt benedicere poſſunt etiã maledicere. no. lxxx. di. in princi.

¶ De benedictõne quaꝫ dedit dñs Bar. Bartholomeo filio ſuo tẽpe quo recepit gradũ ⁊ inſignia doctoratus. uidelicet anno dñi. M. CCC. xcviii. in feſto apoſtoloꝝ Petri ⁊ Pauli. uide per eundẽ Bar. in. l. i. in fi. C. ſi qua. predi. poteſtate.

¶ Benedictio eſt quadruplex ſm ſanc. Tho. in. iiii. di. xix. q. i. ar. ii. ⁊. iiii.

¶ Interdum ex maledictione conſequiꝫ quis benedictionem. no. xciii. di. diaconi.

Benefieri Benefactum.

Quis cogiꝫ ad benefaciendũ. uide. C. de iude. l. celicolaꝝ. C. de pac. cõ. l. hac lege. lxxxi. di. non ſatis. in pri. xxiii. q. iiii. nimiũ. ⁊. c. ad fidem. ea. cã. q. v. ⁊ ea. cã. q. vi. in ſumma. ⁊. ii. q. vi. in ſumma. cuꝫ. §. fi. adde q̃ benefacere eſt actus caritatis. ſm ſan. Tho. ſecũda ſcõe. q. xxxi. ar. i.

¶ Omne benefactuꝫ recte preſumiꝫ actum. ⁊ omne malefactum praue preſumitur actum. ut no. vi. q. i. oues. ⁊ ibi concor.

¶ Aliquid preſumiꝫ benefieri ſi a bono fiat. no. ff. ꝺ teſti. l. iii. in glo. honeſta.

¶ Benefacere aſtringimur a natura illꝫ qui bona nobis faciunt. l. ſed ⁊ ſi lege. ff. de pet. here. facit. l. ſcripto. ff. unde libe. in auꝫ. de non eligen. ſecundo nuben. § q̃plurimos. in glo. oportere. adde q̃ benefaciendũ eſt omnibus maxime coniunctis. s. Tho. 2ª ſcõe. q. xxxi. ar. ii. ⁊. iii. ⁊ in. iii. di. xxix. ar. vi. ⁊ in. iiii. di. xv. q. ii. ar. vi.

¶ Quis non compellitur benefacere ſed malefacere ꝓhibeꝫ. de offi. ordi. ad reprimendam. in glo. i.

Beneficium.

An quis amittat beneficium ꝓpter delictũ ſuum. no. ff. de mino. l. vtrũ. in glo. fi. ⁊ in. l. auxiliũ. in glo. fi. faciunt nota. in regula. priuilegiũ. li. vi. ubi uide.

¶ An beneficiũ conferaꝫ inuito. no. ff. de nego. geſt. l. ſoluendo. i glo. ii. ff. de ſolu. l. ſolutioné. ff. de dona. l. hoc iure. in. §. non poteſt. ff. de reg. iur. l. inuito.

¶ An beneficio quod habeo a te poſſuꝫ uti te inuito uide Bar. in. l. ſi poſt mortem. §. hi. qui. ff. de bono. poſſeſ. contra tab.

¶ An beneficiũ conceſſuꝫ minori ualeat ſi interim efficiatur maior. no. C. in qui. cau. in inte. reſti. non eſt neceſ. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Li.

¶ An beneficiũ collatũ alicui acquiraꝫ illi anteq̃ in eius noticiã deueniat. Bar. in. l. abſenti. ff. de do.

¶ Beneficiũ vni datũ intelligiꝫ etiã eſſe datũ aliis ſimilibus. no. in auꝫ. ut lice. ma. ⁊ auie. §. ad hec. i gl. mulier. colla. viii.

¶ Beneficiũ quãdoqꝫ appellaꝫ priuilegiũ in quo fit largiſſima interpretatio. licet a iure cõi exorbitet. ut in. c. olim tibi. de vbo. ſigni.

¶ In quo autẽ differunt beneficiũ priuilegiũ ⁊ reſcriptũ. uide in. l. i. ff. de conſti. princi. plene p̃ do. Pau. de caſt. in. l. q; tale. ff. ſolu. maſ. ⁊ in. l. maritũ. eo. ti.

¶ Benefitõ debemus iuuari non decipi. tex. in. l. in cõmodato. §. ſicut. ff. cõmo. ⁊. c. i. de cõmoda.

¶ Beneficiũ vni conceſſuꝫ non debet in alterius preiudiciũ redundare. l. nec auus. C. de eman. libe. l. i. §. ſi quid a principe. ff. ne quid in lo. publi. ⁊. l. impuberi. ff. de admi. tu. ⁊ de pto. ſtip. l. paulus.

¶ An beneficiũ excluſionis feminaꝝ conceſſum filiis maſculis per ſtatutum extendeꝫ ad nepotes. Bar. in l. libe. ff. de vbo. ſigni. in. iiii. col.

¶ De beneficio ordinis ceſſionis diuiſionis ⁊ utilis actionis. no. Bar. in. l. i. C. de tranſ.

UVA. BHSC. LyR_001

¶ Beneficium iuris nemini est auferendum. ff. de re iudi. l. iiii. §. si quis condemnatum. C. de adulte. l. adulter. ⁊. xxviii. de bis. ⁊ ibi Archi. in regula indultum. libro vi.

¶ Beneficia principũ sunt late interpretanda. ii. q. iii. §. notandũ. de dona. cũ dilectus. de v. sig. olim. de rescrip. cãm q. ff. de ꝓsti. ꝓnci. l. bñficiũ. ubi uide.

¶ An pro benefitõ recepto teneat quis gratis agere benefacienti. s. Tho. 2ª scõe. q. cvi. ar. iii. ⁊. iiii. ubi ẽt uide quid debeat benefactori. ⁊ q beneficii recõpẽsatio ptinet ad tres virtutes. ubi supra. ar. v.

¶ An benefaciens debeat subtrahere beneficia ingrato. s. Tho. 2ª scõe. q. cvii. ar. iiii.

¶ Beneficium est virtus spiritualis. idem 2ª secũde q. xxxi. ar. iiii.

¶ Beneficium est causa dilectionis. idem secunda secunde. q. xxxii. ar. vi.

¶ An beneficium prelatõis de quo loquit. l. assiduis. C. qui po. in pig. habe. habeat locũ in dote confessionata. glo. in. d. l. assiduis.

¶ An beneficium transeat ad heredes. dic considerãdam causã beneficii an sit personalis uel realis uel mixta. no. docto. in. l. etiaz. ff. so. ma. Bal. in. l. heredes C. ad vellei. ubi uide.

Beneficium ecclesiasticum.

¶ Quod dicat beneficium sufficiens puta si mandatur alicui ꝓuideri de beneficio sufficiẽti. no. gl. de cle. non resi. conquerente. de rescript. cuz adeo. in glo. ii. tex. est melior qui sit in mundo. in. c. ii. de supplen. negli. prela. ubi illud dicit beneficiũ sufficiens quod põt illa tria onera portare. de quibus ibi bona glo. in. c. extirpande. de preben. in. v. sufficiens. ⁊ glo. in. c. i. de istit. alia bona glo. xxi. q. i. clericus ab instanti. alia gl. de preben. is cui. li. vi. adde quod dicam infra sub dictione dos.

¶ An beneficium dicat habere quis ꝓ derelicto eo ipso q possidens illud efficit miles. glo. ⁊. docto. i. c. qualiter. ⁊. c. fi. de cleri. non resi. vi. q. i. §. illud. ubi glo. dicit q sic.

¶ An ⁊ qñ ꝓ mortem beneficiati dicat vacare uel nõ vacare beneficiũ. no. de preben. dilecto. doct. in. cle. i. de supplen. negli. prela. doc. de consti. cũ accessissent. de reb. eccle. non alie. in cle. si vna. ubi doct.

¶ An quis possit inhabilitari ad beneficia habenda in vno loco ⁊ non in alio. no. in cle. si quis suadente. de pe. in glo. ciuitatibus. que dicit q sic.

¶ An collatio beneficii censeat esse ꝑpetua. no. glo. in. c. si pauper. de preben. li. vi. glo. ⁊ docto. in. c. i. de capel. mo. li. vi. ubi tex. ⁊. glo. de cleri. egro. c. pe. ad de quod no. glo. vii. q. i. pastoral. que dicit q nec sub conditõne nec ad tempus põt dari beneficiũ. adde de fi. presbi. c. veniens. de rescrip. si gratiose. li. vi. in gl. i. Pau. in cle. i. §. iii. de supplen. negli. prela. adde de accu. si ꝓstiterit. de insti. cũ venissẽt. ỏ dona. pastoral.

¶ Beneficiũ dat propter officiũ. de rescript. c. fi. li. vi. de cle. non resi. relatum.

¶ An ordinarius uel executor habens ꝓuidere de bñficio teneat exceptiões oppositas admittere. Inno. q non. de despon. impub. ad dissoluendũ quod ꝓcedit imero executore. secꝰ in executore dato ad ꝓuidenduz alicui si ille erit idoneus uel aliter habebit cognitionẽ de quo per Inno. in. c. fi. de presumpti. glo. ⁊ docto. in cle. i. de offi. delega.

¶ An obtinens beneficiũ ꝑ metũ alteri illatũ peccet glo. i. q. vi. si quis autẽ. dicit q peccat mortaliter.

¶ An licet in bñficiis dimisso maiori accipere minꝰ no. vii. q. i. mutationes. xciii. dist. legimus. in fi. ff. de mu. ⁊ ho. l. ut gradatim. ⁊ no. in. c. i. de cle. nõ resi.

¶ An beneficiũ possit conferri absenti. dic q sic. de rescrip. gracia. li. vi. de preben. si tibi. eo. li. de prebẽ. accedens. ⁊ ibi glo.

¶ An bñficiuz collatũ absenti possit anteq̃ acceptet alteri conferri. dic q non. adeo ut etiã post illius renũciationẽ non conualescit collatio sibi facta. Jo. an. de preben. accedens.

¶ An naleat collatio beneficii facta habenti aliud beneficiũ. no. doc. de preben. sup inordinata. de offi. de le. c. fi. li. vi. ⁊ in cle. fi. de offi. ordi.

¶ An appellatõe bñficii simpliciter veniat ecclesiastici cũ. tex. uidet q sic in cle. quia contingit. §. ut autem. de reli. do. ubi uide docto.

¶ An habens amplũ patrimoniũ unde bene possz viuere possit sine peccato petere bñficiũ ⁊ recipe ac fructus illius ⁊ in suos vsus ꝓuertere. glo. q non. i. q. ii. clericos. ⁊ se. idem glo. xii. q. i. ex bis. ⁊. c. illi autem. ubi bona glo. de cuiꝰ intellectu uide Inno. Hosti. et docto. de ꝑben. epus. ⁊ ne pla. uices suas. c. iii. ubi ꝑ Inno. xvi. q. i. c. ultimo. docto. de preben. tuis. ⁊ ꝑ do. Albe. in. d. c. episcopus.

¶ An potestas ꝓferendi beneficia dependeat ab ordine uel iurisdictione. no. Jo. an. de elec. c̃q̃. li. vi. glo. ⁊ doc. de consue. c. cũ dilectus. de ꝓces. prebẽ. quia diuersitatẽ. glo. dicit q est iurisdictõnis. in. c. aqua. de consec. eccle. uel alta. idem dicit no. glo. xxiiii. q. i. au diuimus. adde qõ no. Jo. an. in. c. vez. de fo. ꝓpe. sup glo. pe. ⁊ in. c. constitutus. de concess. preben.

¶ An beneficiũ ecclesiasticum possit conferri clerico ꝓuugato. doc. q non. ⁊ si conferat collatõ est ipso iure nulla. no. doc. in. c. diuersis fallatiis. de cleri. cõiu. et eo. ti. Joannes. nec ualet ꝓsuetudo incontrariũ tanq̃ irrationabilis. ut no. doct. in. c. cum decorem. de ui. ⁊ honest. clerico.

¶ An conferens bñficiũ ecclesiasticũ indigno scienter sit ipso iure priuatus potestate conferendi. dic q non per. c. quia nõnulli. de cle. non resi. in fi. ubi casus. cõtrariũ no. doc. in. c. graue. de preben.

¶ Quot requirant in ꝓmouẽdo ad bñficiũ. no. Joan. in. c. si pro clericis. de preben. li. vi. facit quod habetur de insti. c. ii. de transac. ex litteris. Jo. an. in regula prima. li. vi. ꝑpe finem glo.

¶ An beneficiũ simplex possit effici curatũ sine licentia dyocesani. Hostiẽ. ⁊ Jo. an. tenent q non. in. c. qz nõnulli. de cle. non resi.

¶ Que dicant maiora beneficia que minora ⁊ q̃ media. no. Jo. an. de preben. maioribus.

¶ An ualeat collatio beneficii facta sub conditõne si vacat. glo. q sic. de elec. c. ii. li. vi. uide quod no. glo. ⁊ Jo. mo. in. c. si tibi absenti. de ꝑben. eo. li. adde no. in regula. actus legitimi. li. vi. in glo. si prole.

¶ Collatio bñficii facta illiterato uel mulieri est nulla. Inno. in. c. cum nostris. de concess. preben. uide. c. fi. de eta. ⁊ quali.

¶ Collatõ beneficii facta crioso non tamẽ irregulari non est nulla sed uenit ꝑ sententiã anullanda ꝑ Cõ post. in. c. capituluz. de rescrip. allegat. c. intẽ dilectos

UVA. BHSC. IyR_001

de excessi. prelato.

¶ Quando collatio beneficii cassat p sententiã dicit tale beneficiuz uacare de iure ⁊ de facto ꝑm docto. de concess. preben. cum nostris.

¶ An ualeat collatio beneficii facta contra consuetudiné ecclesie in qua est illud beneficiũ. uide qȝ no. de preben. cũ in ecclesia. in glo. magna. li. vi.

¶ Si crimen est tale ꝓpter quod quis priuandus uenit bñficio an sufficiat ꝓnuntiare sup crimie ut intelligat priuatus beneficio. uide de fo. ꝓpe. postulasti.

¶ An propter crimen uel infamiã precedenté possit quis a beneficio remoueri. Fede. de senis. tenet q̃ sic consilio suo. xxiii.

¶ An in collatõne beneficii ualeat appositio conditionis si is cui confert satisdederit se seruaturz ecclesiaz indemné. Jo. an. in regula. actus legitimi. li. vi.

¶ An in generali mandato facto ꝓcuratori ad accepandũ ueniat beneficiũ curatũ. uide Jo. an. in. c. accedens. de preben. super glo. fi. in cle. i. de cõcess. prebé. in v. acceptari.

¶ An appellatione beneficii veniant distributiones quotidiane. dic q̃ non. de preben. licet. de ma. super specula. de cle. non resi. c. i. li. vi. in glo.

¶ An in extimatõne ualoris beneficii ꝓputent quotidiane distributões. tractat Oldra. consilio suo. cxvii. dñi de rota. decisi. ccccxxviii. Jo. an. in addi. Spec. de cõcess. pben. sup Rica. tex. facit q̃ sic. in. c. fi. de rescrip. li. vi. qui vult q̃ appellatione fructuũ includant quotidiane distributões. optimus tex. in. c. fi. de concess. preben. li. vi.

¶ An appellatõe beneficii veniant beneficia maiora ⁊ dignitates. no. de v. signi. c. pe. de rescript. si ꝓpter tua debita. de prebé. c. fi. ubi distinguit inter materiã fauorabilem ⁊ odiosaz. uide glo. in. c. i. de re. pmu. li. vi. Archi. de rescript. si eo tempe. eo. li. Inno. ⁊ Hosti. de preben. cum olim.

¶ An appellatõne beneficii cõprehendat prebenba. no. in. c. fi. de preben. glo. in cle. i. de cau. pos. ubi tex. de preben. c. cũ in illis. li. vi. ⁊ ibi no.

¶ An appellatõne beneficii veniat curatũ. uide in locis preallegatis ubi concludit q̃ sic. ad idez glo. de rescrip. si eo tempe. glo. in cle. auditor. de rescript. alia glo. in. c. i. de regu. iu. li. vi. uide Lan. in extraua. execrabilis. in v. ꝓsonatus. Jo. xxii. adde tex. in cle. si romanus. de preben.

¶ An appellatõne beneficii veniant hospitalia. glo. est in cle. ꝓ litteras. de preben. etiã si talia habeant ecclesias annexas ⁊ ꝓcipiant decias. de quo uide Pau. in cle. quia contingit. de reli. domi. uide no. p Archi. in. c. eũ qui. de eo qui mit. in pos. li. vi. uide do. Lar. flo. in cle. i. de sequest. pos. ⁊ fruc. in. vii. q.

¶ An beneficiũ collatũ alicui per inferiorẽ epõ licite posset retineri si non interuenit cõsensus uel confirmatio epi. Hosti. q̃ non. saltem in curatis de quo p eum de instit. sup Rica. de offi. Archi. cum satis.

¶ An substituendus in bñficio eius qui iniuste priuatus est p sententiã iuste possideat. no. ȝ ꝓcess. pbẽ. c. i. p gl. ⁊ docto. de accusa. ad petitionem. adde quod dicam infra sub dictione priuatio.

¶ Quis possit agere contra male institutum in beneficio ut destituatur. no. per Inno. ⁊ docto. de concess. preben. quia diuersitatem.

¶ Quid ueniat appellatiõe beneficii simplicis. uide de vbo. signi. tua. ⁊ quod no. Archi. xii. q. ii. alienationes. Benze. in extraua. execrabilis. Jo. xxii.

¶ An beneficiũ vacans de iure tantũ ⁊ non de facto possit conferri. doc. in. d. c. qz diuersitatẽ. ⁊ eo. ti. cuz nostris. ⁊. c. liãs. ⁊ uidet casus. de pben. licz. ii. li. vi. no. in. c. cũ in cunctis. in. v. liberã. de elec.

¶ An bñficia dimissa ab epo de iure cõi vacent i curia. glo. in cle. i. ut lite pen. de electi. cum in cunctis. Archi. dicit q̃ non quia licet epus confirmet in curia non tamẽ uacãt beneficia nisi post adeptã possessionẽ quo tempe nisi ipse sit psonaliter in curia non censent vacare. ut ipe dicit in. c. cõmissa. de elec. li. vi. quicqd tñ dicat curia seruat contrariũ. adde de hoc cle. in plerisqz. in fi. de elec. Jo. an. in regula. quod ob gratiaz. de regu. iur. li. vi.

¶ An beneficiũ collatũ alicui possit ex ingratitudine reuocari. no. de excessi. prela. grauem. ubi tex. faciunt nota. per doc. de dona. c. fi.

¶ Quod dicat beneficiũ curatũ. Spec. ti. de le. §. uidendũ. vsi. sed queritur. adȝ quod habet in extraua. Jo. xxii. que incipit execrabilis. in fi. ⁊ quod dicaz in fra. sub dictione cura.

¶ An mutilatus uiciatus de iure cõi possit habere beneficiũ. no. de cle. egro. c. i. ⁊. iii. romana tamen curia uidet de gracia spetiali cũ talib⁹ dispensare q̃ possit habere beneficiũ sine cura. ex quo uidetur q̃ de iure cõmuni non possunt habere.

¶ Ad quẽ ptinet de iure cõi collatio beneficioꝝ. no. de instit. c. i. li. vi. ne se. vacan. c. i. li. vi. de elec. cũ ecclesia. de concess. pben. c. postulastis. text. ⁊ glo. de regu. e. ulti. ⁊ est conclusio q̃ de iure cõi spectat ad epm et capitulũ. ⁊ est glo. ȝ rescrip. si ꝓ te. li. vi. do Lar. flo. in. d. c. cũ ecclesia. tenet q̃ ad epm. de consilio capli. uide de his que fi. a prela. c. nouit. Quid autẽ sit qñ iure deuoluto eps confert beneficiũ an tunc faciat cũ capitulo. uidetur tex. q̃ sic. in cle. i. in. § . abbate. ⁊ ibi docto. de sta. mona.

¶ Quid autẽ si ad epm ⁊ capitulũ ptinet cõiter collatio beneficioꝝ ⁊ epus vacanté prebendã confert cuz vno uel duobus de capitulo ⁊ totũ aliud capitulũ confert illã alteri an aliqua ex his collationibus ualeat ⁊ que. Federi. de senis. consilio suo primo. tenet q̃ neutra valet.

¶ Qui stat p annũ in excõicatione pdit beneficia sua ut in. c. cum bone. de era. ⁊ quali. adde quod dicaz in fra sub dictione excõmunicatio.

¶ An ualeat collatio beneficio facta excõicato. uide no. de elec. cũ in cũctis. de cle. excõi. minis. postulastis adde qȝ dicam infra sub dictõne excõicatus.

¶ An impetrans bñficiũ teneat facere mentionẽ de gracia expectatiua quã habet uel de reseruatione que in eius fauorẽ facta est. no. Jo. an. in regula ignorãtia li. vi. no. in cle. gratie. de rescrip. adde. quod dicaz in fra sub dictione rescriptum.

¶ An post canonicã collationẽ uel institutionem in beneficio liceat alicui ingredi possessionẽ ꝓpria auctoritate absqz corpali inductione facta auctoritate collatoris. no. Bi. in regula prima. li. vi. Archi. de pben. eum qui. li. vi. de elect. auaricie. eo. li. faciunt no. per glo. xxvii. q. ii. si qs desponsatã. glo. ⁊. Inno. de elec. transmissam. ⁊ ibi p do. anto. de bu. Pau. in cle. ii. ȝ eta. ⁊ quali. Archi. xvi. q. ii. in summa. do Bomi. de sanc. gemi. in. d. c. eum qui. de preben. li. vi. do Pe.

UVA. BHSC. IyR_001

de ancha. in. c. ꝓpoſuit. de conceſ. pre.

¶ Conferens beneficium ei quem ſcit reſidere uel ut pinguius beneficiū recipiat peccat mortaliter ſecūdū Hoſti. de cleri. non reſi. quia nonnulli et. c. relatum.

¶ Collatio beneficiorum computaſ inter fructus prelature. de ma. et obe. cuz olim. i glo. magna. adde quod dicā. ĩ. ſub dictōe fruet⁹. et ſub dictōe patron⁹

¶ Que dicaſ cā beneficialis. uide nō. in cle. diſpen dioſam. de iudi.

¶ An cā que agitur ſup fructibus bñficii dicaſ bene ficialis. uide Jo. an. in. c. i. de eo qui mit. in poſ. li. vi. et de iudi. ſi annū. eo. li.

¶ Beneficiū non diciſ uacare ſimpliciter ꝓ renūciati onem factam animo ꝓmutandi. nō. de ꝓben. cū ſcōm de re. ꝓmu. c. i. li. vi. ubi glo. et doctores.

¶ Aldeptus beneficium ꝓ colluſionē debet ab illo re moueri. de cri. fal. ad audientiā.

¶ Appellatōe beneficii in priuilegiis comꝓhendiſ curatum et dignitas. glo. et lap. in. c. ſi gracioſe. de re ſcrip. li. vi. de ꝓben. dudū. et. c. is cui. eo. li. Jnno. de ꝓben. c. fi. tex. optimus. et ibi Jo. an. de ꝓben. ſi tibi conceſſo. li. vi.

¶ Non idoneus ꝓmotus ad beneficiū nō ꝓpter hoc ꝓuatur beneficio ſi ſit habilis quo ad ordinis executi onem. glo. in. v. ſuſpendiſ. de. ꝓben. graue.

¶ Quot reqrunſ ut ex uno beneficō poſſint fieri duo dic quatuor q̄ ponit Hoſti. et do. aut. de bu. i. c. uacā te. de ꝓreben. adde no. eo. ti. c. maioribus.

¶ Quot modis dicaſ uacare beneficiū. no. Archi. ⁊ Jo. an. de reſcrip. ſi ꝓpter. li. vi. de elec. ut circa. eo. li. ubi Archi. in v. uacent. glo. de ſciſmati. c. i. li. vi. de ꝓreben. de multa.

¶ An ualeat collatō beneficii cui alius incūbit facta alicui illo ꝑmo incūbente non uocato. doc. in. d. c. de multa. de ꝓreben. ⁊ in. c. licet epus. eo. ti. li. vi. plene ꝓ do. Anto. de but. in. c. cū noſtris. de conceſ. ꝑben. Lompo. in. c. capitulū. de reſcrip. do Domini. in. d. c. licet. qui querit. quid in ꝓſentatōne. ⁊ allegat do. de ro. deciſione. cccl xi. que incipit nunquid patron⁹. Lap. in ſua allegatiōe. cxxviii. de materia no. aliquid in. c. dilectus. de offi. lega.

¶ Quod dicaſ beneficiū manuale. no. Hoſti. de vb. ſigni. olim. in v. manualia.

¶ An inſtitutus ⁊ admiſſus ꝓ epum ad beneficiū po teſt adminiſtrare anteq̄ inducatur in poſſeſſionez cor poralē. no. docto. in. c. eum qui. §. inſuper. de ꝑben. li. vi. faciunt no. de elec. tranſmiſſa. Archi. xvi. q. ii. ſuper glo. ſumme. in. iii. colum.

¶ Quid ſit collatio beneficii ⁊ in quo differt a ꝓſen tatione. no. de ꝓreben. ſi tibi. li. vi. ⁊ in. c. cū in illis. in v. collationē. eo. li. ⁊ de elec. ſtatutū. eo. li.

¶ An beneficiatus ōbens matrimoniū quod non te net uel poſtea aliqua rōne diſſoluiſ recuper beneficia ſua. no. Jo. an. in. c. i. de cle. ꝓiu. Spe. eo. ti. in fi. gl. in cle. gracie. de reſcrip. ⁊ uideſ eſſe ꝓcluſio q̄ non.

¶ In cauſis beneficialibus multa ſunt ſpetialia que colliguntſ ex iſtis iuribus. de elec. c. i. ⁊. c. cupientes. ⁊. c. ut circa. ⁊. c. ꝓcuratoz. li. vi. de eo qui mit. i poſ. eum qui. eo. li. in cle. diſpendioſaz. de iudi. in cle. i. de cauſa poſſeſ. ⁊ ꝓprie. ⁊ in cle. i. de ſequeſtra. poſſeſ. et fruc. ⁊. c. q̄uis. de ꝓreben. li. vi.

¶ An habens poteſtatez conferendi poſſit aliis dare poteſtatē illā anteq̄ beneficiū vacet. dic q̄ non. de cō ceſ. ꝓreben. conſtitutus. no. glo. in cle. fi. de elec.

¶ Quantū tempus requiraſ ut beneficiū dicaſ con ſuetum regi per ſeculares uel regulares. no. in. c. cuz de beneficio. de ꝓreben. li. vi.

¶ An beneficium conſuetū regi ꝓ ſeculares poſſit cō ferri regularibus uel ecōuerſo. no. glo. in. cle. i. de ſup plen. negli. pla. ⁊ ibi ꝑ do. Lar. flo. q. xxi. faciunt que habenſ. in. d. c. cuz de beneficio. Fede. de ſe. conſilio. cxxxi. Hoſti. in. c. poſſeſſiones. de re. eccle. non alie.

¶ De modis acceptandi beneficiū vacans habes in cle. cum ei. §. pe. de conceſ. ꝑben. De modis uero ac ceptandi bñficiū vacatuꝝ. no. Archi. in. c. ne captāde de ꝓceſ. ꝓreben. li. vi. in glo. que incipit. hec forma.

¶ An ad ualiditatē acceptationis bñficii ſit neceſſa ria preſentia executoris cōiter teneſ q̄ non. ut in. c. i. ⁊ fi. de ꝓceſ. ꝑben. li. vi. glo. ⁊ doc. in. d. cle. i. ubi uiō.

¶ An ualeat collatio beneficii facta ꝓcuratoꝛi. ⁊ ei⁹ acceptatio. no. in. c. accedens. de ꝓreben. ⁊ in cle. i. ō conceſ. ꝑben. ⁊ in. c. pe. de ꝓreben. ⁊ ibi doc. ubi uide an requiraſ q̄ ꝓcuratoꝛ habeat ſpetiale mandatuz. et dic q̄ ſufficit mandatū ad acceptandū beneficiū. ⁊ ibi no. glo. ⁊ doct. ubi etiā concludiſ q̄ laicus poteſt eſſe ꝓcuratoꝛ ad beneficium acceptandum. ad quod facit c. i. de ꝓcura. li. vi.

¶ An habens mandatuz ad acceptandū beneficium poſſit acceptare dignitatē. uideſ q̄ non. c. i. ⁊. c. cui ō non. ⁊. c. cū in illis. li. vi. contrariū eſt verius. per no. in. c. ſedes. de reſcript. ⁊ hoc tenet Pau. ⁊ do. Lar. flor. in. d. cle. i. §. pe. in ulti. col.

¶ An ſunt aliqua beneficia que non habent ordinez annexū ⁊ que ſunt illa. no. de elec. licet canon. ⁊. c. cō miſſa. li. vi. ⁊ in cle. ut hi qui. §. i. de eta. ⁊ qual. ⁊ ibi no. an epus poſſit ſtatuere q̄ talia beneficia talem ha beant ordinē annexū. moder. ibi tenent q̄ ſic.

¶ An habens beneficiū curatum ⁊ aliud poſtea obti nens ſine diſpenſatione poſſit retinere primū ſalteꝝ rōe expenſaꝝ quas fecit circa illud. notat do. Lar. flo. in cle. i. de offi. uica. in ꝓma oppo. ubi concludit q̄ non ſed aliquas res beneficii poteſt retinere. uide ibi gene raliter an ⁊ quando res beneficii poſſit ꝓ expenſis retineri. uide in. c. ii. de depoſi.

¶ An ualeat collatio beneficii facta habēti penſionē in alio beneficio non facta mentione de penſione. dic q̄ ſic. doc. ō reſcrip. poſtulaſti. ⁊. c. ad audientiā. el. ii. de ꝓreben. ſi motu ꝓprio. li. vi. per Archi. Pau. ⁊ Benze. in cle. fi. de offi. ordi. ubi do. Lar. q. ix. Jdez dicunt doct. ſi haberet hoſpitale quod non conſueuit conferri in titulū. iuxta cle. quia contingit de reli. do.

¶ Quid auteꝝ de habēte preſtimonia. not. Archi. de ꝓreben. non poteſt. li. vi. Hoſti. ⁊ do. Lar. flo. in. d. c. poſtulaſti. ⁊ in. d. cle. fi. An auteꝝ appellatōe beneficii ueniant preſtimonia uel penſiones glo. q̄ ſic. in cle. ii. de uita ⁊ honeſt. cleri.

¶ An appellatiōe beneficii ueniat penſio. no. Guil. in cle. i. de ſupplen. negli. prela.

¶ Collatio beneficii habet vim electōnis ⁊ ꝓfirmati onis. no. Jnno. de cā poſſeſ. ⁊ ꝓprie. cuz olim. no. de ꝓreben. cum in illis. li. vi. dictum eſt Jnno. in. c. i. de conceſ. ꝓreben. li. vi.

¶ An beneficiatus qui per tempus ſtetit in pacifica poſſeſſione ſui beneficii teneatur docere de titulo ſuo. glo. in regula prima. li. vi.

¶ An beneficia electi ꝓfirmati poſſunt añ ꝓſecratōez

UVA. BHSC. IyR_001

ipso ꝓsentiente ꝓferri. uide no. de elec. cuz in cunctis.

¶ An inferioꝛ a papa possit ꝓmittere potestatez recipiendi resignationē bñficii ⁊ ꝓferēdi. gl. in cle. litteris de ꝓba. que uidetur dicere ꝙ non.

¶ Quis potest inhabilitare quez ad bñficiū recipiendū. Spec. ti. de le. §. supereſt. v̄si. sed nūquid potest glo. in cle. ii. de ui. ⁊ honeſt. cleri. in v̄. inhabilis. ubi tenet ꝙ legatus ⁊ epiſcopus.

¶ An appellatōe bñficii ad cuiuſuis ꝓuiſionē seu collationē ſpectantis veniat beneficiū electiuū. dic ꝙ nō ut in. c. cuz in illis. §. i. de ꝓben. li. vi. ⁊ in cle. i. §. ad hoc. de ꝓben.

¶ Quod dicat bñficiū electiuū. no. do. Lar. floꝛ. in d. cle. i. §. ad hoc. qui allegat. glo. ſing. in cle. quia cō tingit. §. ut autē. de reli. do. que vult ꝙ beneficiuz electiuū est qñ facta electiōe requirit ꝓfirmationē ſupioris. alꝫ secus quod dictū est certe ſingulare.

¶ An ſicut negligentia epi deuoluit collatio bñficii ad capitulum ita etiā deuoluat ex delicto. dic ꝙ non niſi in certis caſibus expreſſis ſed ad papam de elec. bone. el. i. ad finem. de conceſſ. preben. quia diu̇sitatē ubi Inno. et docto. de ſup. negli. prela. c. i. libro. vi. ne ſede uacan. c. i. eo. libro. in clemen. i. §. abbate. de ſta. mo. uide notata de elec. cum in cunctis. §. fi. glo. et doc. in clemen. penul. de preben.

¶ Conferens beneficiū iure deuolutōis uidetur ꝓ ea uice conferre ꝓ iure ꝓꝓio. glo. eſt ſin. in cle. ſi de beneficio. de preben. ubi de hoc.

¶ An ſicut ex negligentia epiſcopi deuoluit collatio beneficii ac capituluz. de con. preben. c. ii. ita ex negligentia inferioꝛis fiat deuolutio ad ſuū capitulum. dic ꝙ non. ſed ad epum. ut in cle. quia regulaꝛes. de ſup. negli. prela. docto. in. c. ii de. conceſſ. preben. do. Caꝛ flo. in clemen. ſi de beneficio. de preben. q. ix.

¶ An ſi ꝓuiſio de beneficio ex negligentia inferioꝛis deuoluat ad ſupioꝛez habeat neceſſe ſupioꝛ illo modo ꝓuidere de beneficio quo habebat inferioꝛ puta ſi inferioꝛ habebat eligere ita habeat ſupioꝛ uel poſſit libere conferre. docto. in. c. ne ꝓ defectu. de elec. gl. in. d. clemen. ſi de beneficio. bonus tex. in clemen. exiui. §. ceterum. de v̄bo. ſigni.

¶ Licet non ualeat collatio beneficii facta ſub conditione. de elec. c. ii. li. vi. de preben. ſi poſtq̄. eo. li. ualz tamē acceptatio. do. de ro. deciſ. que incipit, itē ſi habens gratiam in forma dignū. do. Lar. floꝛ. in cle. i. §. ſecus. de conceſ. preben. q. vi. ubi uide.

¶ Que requirant in litteris ad beneficia ad hoc ut in eis includant dignitates. uide Lap. in. c. cum in illis. de preben. li. vi.

¶ An in conſiderādo ualoꝛē beneficii ueniant oblationes moꝛtuoꝛ ⁊ alie minute obuentiones. glo. in cle. ii. de deci. in glo. i. facit ꝙ ſic.

¶ An in extimatōe ualoꝛis beneficii ſit habenda cōſideratio ad fructus minoꝛis ualoꝛis in extimatiōe bonoꝛum maioꝛis ualoꝛis. uide Jo. an. in. c. ſi pluribus de preben. li. vi.

¶ An in conſiderando ualoꝛē beneficii attendat ualoꝛ monete tpe impetratiōis uel uacatōis. no. Pau. in cle. ii. de deci. Lap. de ꝓben. ſi pluribus. li. vi. Jo. an. in addi. Spec. de ꝓceſ. ꝓben. ſup Rica.

¶ An habens bñficiū ab illo qui conferre non potuit cum bona conſcientia adminiſtret. Jnno. in. c. pen. de ſupplen. negli. prela.

¶ An impetranti uł expectanti bñficiū poſſit ꝓuideri de beneficio ſpectante ad collationez laici ex pape ꝓuilegio. Lap. in. c. ii. de preben. li. vi. ⁊ in. c. cuz in ecclesia. eo. ti. ⁊ libꝛo.

¶ An uigoꝛe gratie facte de acceptando bñficia uacātia poſſit quis acceptare beneficiū quod vacauit ante datā. no. de ꝓben. ſi poſtquā. li. vi. in glo. iii. ⁊ penul. alia glo. in cle. i. de conceſ. ꝓben. in v̄. notitiā. alia i. c. ſi capitulo. ꝺ ꝓceſ. ꝓben. in. v̄. capitulo. li. vi. ſed papa hodie ꝓuidet quia dat gratiā ad bñficiū quod tūc uacat uel q̄ꝓximū aliqꝺ uacabit ⁊ ſic tollit facultas.

¶ Offerens ſe ⁊ ſua monaſterio regulariū ſi non ꝓfitet non ꝓdit eccleſiaſticū beneficiū quod obtinet. uide tex. de ſucceſ. ab inteſt. c. fi. facit etiam. c. beneficiuz. ⁊ quod ibi no. de regula. li. vi.

¶ Si diſpenſat cū electo ⁊ confirmato ut uſq; ad annū non teneat conſecrari an vacabunt eius beneficia ꝺ curſu temporis legali uel expectabit tempus diſpenſatōnis. no. ꝺ elec. cū in cūctis. §. i. de ꝓben. c. ꝺ mꝛa.

¶ Adept⁹ beneficiū minuſ canonice non facit fruct⁹ ſuos. de iure. pa. cū dilectus. in regula ꝓma. li. vi.

¶ Quis non est ꝓuandus beneficio ſuo ſine magna culpa. xvi. q. i. inuentū. ⁊ quod ibi no. glo.

¶ An recipiens beneficiuz ad quod cognoſcit ſe non eſſe idoneū peccet. uidet ꝙ ſic. ꝺ elec. innotuit. xxviii. q. vi. ꝓiuſq̄. xlviii. di. ſicut neophitus.

¶ An impetrans beneficiū ſimpliciter poſſit obtinere beneficiū cui ſacer ordo est annexus de eo non facta mentione nec impetrāte exiſtente in illo ordine. glo. in c. cū in illis. de preben. li. vi. ⁊ ibi no.

¶ Quando beneficiū dicat debitū uel ſuū. no. doct. de ꝓceſ. ꝓben. c. i. li. vi. ⁊ in. c. fi. eo. ti. ⁊ li.

¶ An epus qui contulit bñficiū redeunti a ſtudio putans ipſuz ſufficiēter inſtructū cū non ſit. poſſit poſtea ei illud bñficiū auferre. no. Jo. an. in addi. Specu. de preben. ſuper Rica.

¶ Impetrans beneficiū ſibi conferri ab executoꝛe ñ poteſt illud petere ab ordinario. docto. de conceſ. preben. c. i. li. vi.

¶ An in conſiderādo valoꝛē beneficioꝝ impetratoꝝ detrahant expenſe quas fecit impetrans ſup illis bñficiis. uide Jo. an. in addi. Spec. de ꝓceſ. preben. ſup Rica. facit qꝺ no. de ui. ⁊ ho. cle. qm̄. in glo. i.

¶ Pꝛonuntians bñficiū alicuius eſſe intelligit illud conferre. uide glo. ⁊ tex. in cle. auditoꝛ. de reſcrip.

¶ An inequalitas prebendaꝝ de iure ꝓcedat. glo. ꝙ non. de conſti. cū. ꝺ. ubi etiā videt glo. dicere ꝺriuz tex. ⁊ glo. ⁊ doc. de ma. ⁊ obe. ſtatuimus. glo. de conſuetu. c. fi. li. vi. ſup v̄. meliꝛes. alia glo. eſt. vi. q. vii. in gloſa. i.

¶ An acceptatōe ſecundi bñficii curati vacet ꝓmū non curatū. glo. de elec. cum in cunctis.

¶ An conſuetudine poſſit induci ꝙ vnus teneat duo curata. uide Hoſti. in. c. qꝛ nōnulli. de cle. non reſi.

¶ Non dicit negligens in acceptādo bñficiū ſi iſta cā ꝓteſtat ꝙ non acceptat illud ſed aliud ſibi magis cōgruēs uolet acceptare. glo. in cle. fi. ꝺ ꝓbē. ⁊ ibi pau.

¶ Que ſunt bñficia de menſa ⁊ de natura ipſoꝝ. Jnno. ⁊ doc. de re. eccle. non alie. ut ſup. glo. cle. i. de reſcrip. tex. ⁊ glo. in. c. i. de ſupplen. negli. prela. glo. plene in cle. i. de exceſſi. prela.

¶ In collatione beneficii non requirit ſollēnis cauſe cognitio. Jnno. in. c. propoſuit. de conceſ. preben. in

UVA. BHSC. IyR_001

fi.glo.ii.ubi uide.

¶ An appellatõne beneficii curati uel non curati de quo mandat alicui ꝓuideri ꝓprehendatur bñficiũ patronale laicoꝝ.no.de preben.c.ii.li.vi. idem si mãdatur ꝓuideri de beneficio ptinẽte ad presentatiõez cuiꝰ cũqꝫ.dictũ est Lap.in.c.cũ in illis.de ꝓben.li.vi.

¶ An ualeat collatio beneficii facta p ordinariũ in ꝑ iudiciũ expectantis qui habet certũ tempus ad accep tandũ ⁊ illo tpe durante fuit facta collatio ipo nolẽte uti suis litteris. Jo.an.in.c.statutũ.de ꝓben.li.vi.

¶ An ex traditõe possessionis beneficii inducat eius collatio. Jo.an.in addi. Spe.de insti.super Rica.ad de moder.de concess.preben.in.cle.i.

¶ Impetrans beneficiũ deuolutũ ad papam.ratõne vnius qualitatis si in litteris dicit alio modo deuolutũ non valẽt littere nec poterit illud beneficiũ obtinere.uide nota.in.c.cum nostris.de concess.preben.ubi Inno.in addi.magna.in princi.

¶ Plura bñficia curata etiã debilia retineri non possunt etiã ex collatõe ep̃i etiã dispensantis nisi illa simꝫ vniat.uide Cal.de concess.prebẽ.cum nostris. Lau. in extrauagan.execrabilis. adde quod dicã infra ſub dictione pluralis.ubi de hoc tangitur.

¶ An ex acceptatõe secunde ꝓbende in eadẽ ecclesia ipso iure vacet ꝓma.glo.i.in cle.fi.de preben.

¶ An paria sunt bñficiũ vacare in curia ⁊ pape esse reseruatũ. Fede.de senis in tractatu ꝓmutationuꝫ.in q.i. Archi.de consue.c.fi.li.vi.

¶ An fructus beneficii debeant equaliter diuidi inꝰ rectorẽ ⁊ clericũ habentez titulũ in ecclesia. Pau.in clemẽ.dudũ.de sepul.tex.de fi.presbi.proposuit. gl. lxxxiiii.di.c.fi.in v̀.propicius.

¶ Casus in quibus quis potest habere plura beneficia.no.glo.xxi.q.i.in summa.glo.in.c.duduz. el.ii. de elec.adde quod dicã infra sub dictiõe pluralis.

¶ Assignare bñficiũ idẽ est qõ conferre. Jnno.in.c. ꝓposuit.de ꝓcess.prebẽ.tex.in.c.cũ nostris. eo.ti.

¶ An impetranti bñficiũ possit conferri officiũ ecclesiasticũ. Lau.in cle.i.de sup.negli.pla.in.v̀.officio.

¶ An collatio beneficii facta per papam de qua pꝰ concesserat gratiam expectatiuã non facta mentione de gratia ualeat. Jo.an.i.c.si postquã.de ꝓben.li.vi.

¶ An ualeat collatõ bñficii refuati fcã p papã nulla facta mentione in litterꝫis de reseruatõe. Fre.de senis in tractaru ꝓmutationũ.q.iiii.nõ.docto.de re iudicum olim.⁊ in.c.postulasti.de rescrip.

¶ An ordinarius existens in curia romana possit cõ ferre beneficia spectantia ad suã collationẽ. Jo.an.in c.si apostolica.de preben.li.vi.⁊ ibi per dominicũ.ui de no.in.c.nouit. de offi.lega.

¶ An beneficiũ dicat vacare in curia si uacet per ꝓmotionem ibi factaz.dixi aliquid supra. adde no.per Jo.an.de elec.innotuit.

¶ An per acceptationẽ beneficii simplicis requirẽtiꝫ continuã residentiã vacet primũ simile.uide Jnno.in c.cum nostris.de concess.ꝓben.in glo.credimus.⁊ in c.fi.de cle.non resi.p eundẽ in fi.magne glo.⁊ glo.in cle.gratie.de rescrip.Lau.in extrauagã.execrabilis. in glo.magna circa princi. adde quod dicaz infra sub dictione pluralis.

¶ An ualeat collatio facta p papaz de prebenda uacante que ꝓmo erat affecta ꝓ alio ex mandato ipsius pape nulla facta mentione de tali mandato. Jo.an.

Archi.⁊ Lapus.in.c.si postꝫ.de preben.li.vi.⁊ ibi Bomini.facit quod no.eo.ti.⁊ li.cum illis.

¶ An beneficiũ rurale ⁊ sine cura ⁊ sine collegio qõ uocat canonica siue prioratus possit conferri puero.x. uel.xii.annoꝝ.uide Jo.an.de rescrip.si eo tẽpe.li.vi. Fede. de se.tenet q̃ sic. consilio suo.cxxvi. licet Jo. an.contra.in.d.c.si eo tempore.

¶ Collatio beneficii est actus extraiudicialis. uide no.de elec.cũ inter canonicos.in gl.sup v̀.causis.tex. in.c.concertatõi.de appel.li.vi. Jnno.in.c.cũ olim. de elec.in glo. sup v̀.causis. idem in.c.cum olim. de causa possess.in fi.glo.i.

¶ An impetrãti uel expectanti beneficiuz possit ꝓuideri de beneficio spectante ad collationẽ laici ex ꝓuilegio pape.no.in.c.ii.de preben.li.vi.⁊ in.c.cũ in ecclesia.eo.ti.⁊ li. ubi per Dominicũ.

¶ In beneficialibus etiam non habens mandatũ poterit alteri acq̃rere.no.glo.in.c.ad aures.de rescrip. ⁊ eo.ti.nonnulli. in glo.pe.

¶ Impetrans bñficiũ certi ualoris si ualuerit minꝰ potest declarare voluntatẽ suaz ante uacationem. no. Pau.in cle.i.de concess. preben.§.i.

¶ Licet ante vacationẽ beneficii non possit concedi collatio seu electio actiua posset tamẽ concedi passiua glo.in clemen.fi.de elec.

¶ Ordinarius potest resistere executorẽ uolentẽ cõferre beneficiuz non inclusum in gratia.no. Archi.in c.si eo tempore.de rescrip.li.vi. adde quod dicam infra sub dictõne executor.

¶ Affectio beneficii non semꝑ facit ut sit debituz illi pro quo afficit. glo.in v̀bo executorem. in clemen.i. de concess.preben.

¶ Altaria duo dotata que non conferunt in tituluz sed assignant sacerdoti ꝓ sustentatõe sua rõne alicuiꝰ obsequii non dicuntur beneficia vacantia. Lau.in extrauag.suscepti. Jo.xxii.

¶ An beneficia de mensa vacent.glo.dicit q̃ non.in cle.i.de rescript. de materia uide plene glo.in cle. frequẽs.de excess.pla. Jnno.⁊ Hosti.de re.eccle.nõ aliut sup.aliquid per Jo.an.de consti.cũ accessissent.

¶ An ex collatõne beneficii de mensa preiudicet prelato successori uolenti talem collatõnẽ reuocare.doc. dicunt q̃ non.in cle.i.de rescrip.

¶ Sufficit impetranti beneficiũ facere mentionẽ de vacatione ultimi possessoris ꝫ non habuerit canonicũ titulũ.uide moder.in.c.i.de re.ꝓmu.li.vi.

¶ An sicut beneficiũ sic pensio sup beneficio dicatur vacare per uxoris acceptationem uel per exercituz alterius actus contrarii clericatui. uide docto.in cle.i. de supplen.negli.prela.

¶ An ⁊ qñ uacent beneficia electi.glo.in cle.i.ut li. pen.alia glo.in.c.gratia.de rescrip.li.vi. Jo.an.i ad di. Spe.ti.de ac.⁊ pe.§.sup peritõib?.in fi.ubi uiꝺ.

¶ An beneficiũ nouiter creatũ in quo nondũ est positus aliquis rector dicat uacare.uiꝺ do.Anto.in cle. fi.de rescrip.⁊ ibi glo.⁊ allega.Lap.xcv.

¶ Ex sola beneficii collatione sine traditiõe possessionis.querit ius in re.uide Jo.an.i.c.presenti.de offi. ordi.libro vi.

¶ An sola acceptatio beneficii vacãtis facta ꝓ impetrantẽ afficiat manus ordinarii collatoriꝫ.glo.in.c.i. de concess.preben.li.vi.in v̀.acceptaret. ubi Jo.an.

¶ An acceptans beneficiuz sibi non debitum possit

UVA. BHSC. IyR_001

illo dimisso aliud acceptare. uide in. c. i. de cõcess. pre ben. li. vi. in glo. penul.

¶ An si beneficiũ habet duplicẽ curã sit in impetrati one fienda mentio de vtraq;. nota. in. c. cũ in illis. de preben. li. vi. doc. tenent q; sic. in cle. i. de preben.

¶ An ꝓmissio beneficii vacantis ualeat ⁊ obliget ꝓ mittentẽ. dic q; sic. Jo. an. in. c. detestanda. de cõcess. preben. li. vi. super glo. ad preterita.

¶ Quando dicat ordinarius scire vacationẽ benefi cii ut sibi currat tempus statutũ ad conferenduz. no. Lau. in cle. i. de supplen. negli. prela.

¶ An beneficiũ conferri potest eo ipso q; rector ꝑua tus est ꝓpter crimẽ. Jnno. in. c. qualiter. de accusa.

¶ An beneficium manuale vacet post mortem conce dentis. no. Pau. in cle. i. in v. reuocatus. de supplen. negli. prela. ubi uide.

¶ Si impetro beneficiuz deuolutũ ad papam respe ctu vnius qualitatis ⁊ in litteris dico illud alio mõ ꝺ uolutũ non ualent littere nec vigore illaꝝ potero obti nere beneficium. uide Jnno. in. c. cum nostris. de con cess. preben. in addi. magna. in princi.

¶ Occasione solius infirmitatis nullus debet ꝑuari suo beneficio. ii. q. i. presentiũ. uide in. c. i. ⁊ ꝑ totum de cle. egro. uel debi.

¶ An titulus beneficii possit obtineri uigore arbitra méti uel laudi. uide infra sub dictione ꝓmissum.

¶ An ualeat impetratio beneficii facta a papa licet impetrans non fecerit mentionẽ q; collatio pertinerz ad eum. Jo. an. in regula. i. li. vi. Lap. de rescrip. cuz aliquibus. libro vi.

¶ Si papa scribit ꝑ vno ⁊ postea vacante beneficio confert alteri non facta mentione de primo an ualeat collatõ. uide Jo. an. in. c. si postq;. de ꝓben. li. vi. Jo. cal. in. c. mandatũ. de rescrip. adde quod no. in. c. pe. de prebẽ. li. vi. ubi queritꝫ an si stante priori casu papa reuocat collationẽ debeat expectans ꝑm? obtinere.

¶ An minori. xxiiii. annis possit conferri beneficiuz glo. in. c. si eo tempore. de rescrip. li. vi. doc. de ꝓben. sup inordinata. Jnno. in. c. ex rõne. de eta. ⁊ quali.

¶ An infanti uel muto possit conferri beneficiũ. uiꝺ glo. ⁊ Jo. mo. in. c. fi. de iudi. li. vi. Jo. an. in. c. ii. de concess. ꝓben. doc. in. c. dudũ. de elec. el. i.

¶ Ante etatẽ ordinatus non potest habere bñficium requirens illũ ordinẽ anteq; veniat ad illã etatem legi timam. glo. in. c. ei cui. de preben. li. vi. docto. in cle. fi. de eta. ⁊ quali.

¶ In beneficialibus nulla datꝫ successio respectu titu li quia titulus totaliter extinguitur per mortẽ. Lau. in extrauag. sedes. in v. vacantium.

¶ Duplex est forma uel stilus conferendi beneficia i curia. aut enim papa confert aut mandat conferri. gl. in. c. si soli. de concess. preben. li. vi. ⁊ in cle. i. eo. ti.

¶ Collatio facta de beneficio non vacante non ualet immo recipiens talẽ collationẽ scienter est puniendus ut no. doc. maxime Hosti. in. c. i. de concess. preben. ii. q. i. in primis. ubi uide.

¶ Habens potestatez conferẽdi beneficia sedi aplice reseruata non poterit conferre beneficia vacantia i cu ria ꝫ do. de rota conclusione. xxvii. alias. xcviii. dicã infra sub dictione legatus.

¶ Quando dicat ꝑ acceptationez secundi beneficii uacare primũ. intelligitꝫ quando secũda acceptatõ ha buit effectũ. alias secus. ita dicit Ange. in. l. nihil. §. sed cũ filius. ff. de inoffi. testa. ꝑ illum text.

¶ An quis sit habilis ad beneficia curata inspicitur tempus date non tempus uacatõis. in. c. si eo tempe de rescrip. li. vi.

¶ Per acceptationẽ beneficii incompassibilis uideꝫ renunciatũ gratie. tex. est in cle. gratie. de rescrip.

¶ An annualia beneficia dicunꝫ ea que singulis die bus dantꝫ his qui intersunt diuinis officiis. ſm glo. in c. cũ olim tibi. de v. signi. de cle. non resi. c. i. li. vi. uiꝺ cle. quia regulares. de supplen. negli. prela.

¶ Prelatus fraudulenter conferens beneficiũ quod de iure conferre non potest tenetꝫ eidem aliud conferre qnod de iure potest. de preben. inter cetera.

¶ Si concediꝫ priuilegiũ. de pcipiendis fructib? bñ ficioꝝ comprehendunꝫ etiaz maiora beneficia. de vb. signifi. tua nobis.

¶ Habens plura beneficia non excipit contra alium habentem plura beneficia. c. iii. de excep.

¶ Qui impetrat beneficiũ secundũ an debeat facere mentionẽ de qualitatibus ꝑmi. no. in cle. i. de prebẽ. in glo. uel alteri.

¶ An de modico beneficio facienda sit mentio in lit teris. no. Jnno. in. c. postulasti. de rescrip. ⁊ i. c. si mo tu ꝓprio. de preben. li. vi. Spec. ti. de le. §. videnduz vsi. nunc aliqua.

¶ Si petitur beneficiũ qualiꝫ ⁊ qua actõe agatꝫ. uiꝺ Spec. ti. de ac. seu peti. §. super actionibus.

¶ An ⁊ qñ in beneficio habeat locum optio. uide de consue. c. ulti. li. vi. ubi etiam ponit Jo. an. nunquid in reseruatis habeat locum optio.

¶ Adeptus beneficiũ per collusionẽ debet ab illo re moueri. de rescrip. ad audientiam. el. ii.

¶ Beneficiũ ecclesiasticũ non potest conferri excõica to ⁊ si conferatꝫ non potest illud licite retinere. c. postu lasti. de cleri. excõi. minis. ex dispensatõne tamen soli? pape potest retinere.

¶ Quando agi potest in modũ actõnis ut quis a be neficio remoueatur ul quando sit necessaria accusatio uide de elect. querelam.

¶ Si beneficiũ vacans ꝓmittiꝫ per ordinariũ ꝓmis sio talis non ita afficit beneficiũ quin teneat collatio alteri facta. no. de concess. preben. nulla.

¶ An beneficiũ vacans potest tamq; ꝓprietas ꝓcedi uide in. c. consultationibus. de dona.

¶ An sit licitũ resignare beneficium ut alteri confe ratur. uide no. per glo. in. c. ex parte. de offi. dele. gl. i. q. i. ordinationes.

¶ Potestas conferendi beneficia deuoluta ad epm ipso negligente non reuertitꝫ ad capitulũ sed ad ꝓxm supiorem. de elec. cũ in cunctis. ⁊ ibi Jnno. Hosti. ⁊ Jo. an. uide no. in. c. ii. de concess. preben.

¶ Retinens beneficia sine dispensatione quoꝝ alteꝝ sufficit peccat mortaliter. no. de elect. dudum. in glo. penul. de preben. cum iam dudum. de rescrip. gratia. li. vi. xxii. q. i. c. i. ubi Archi.

¶ An is cui interdicitꝫ beneficiũ intelligitꝫ interdictũ eriã officium. uide. lxxxi. di. sacerdos.

¶ Beneficiũ creatũ post datã litteraꝝ non põt debe ri impetrãti. tex. ⁊ glo. in cle. litteras. de rescript.

¶ Beneficiũ renuntiatũ in curia per ꝓcuratorem va cat in curia. Archi. de preben. c. ii. li. vi. ⁊ in cle. i. ut lite pen. in glo. in v. collato.

¶ Si papa non confert vacantia in curia infra mẽsẽ

UVA. BHSC. IyR_001

ordinarius põt illa ꝓferre. de ꝓben. statutũ. li. vi.

¶ Si beneficiũ habens in ecclesia sit contra eccliam priuandus est illo beneficio. nõ. xcvi. di. imperator in glo. beneficia.

¶ Beneficiũ interdum exponit. i. fructus beneficii. de appel. peruenit.

¶ Beneficia ecclesiastica non possunt retinere p coniugatum. de cle. cõiug. c. et p totum. Quid autem si uxor uel sponsa ante carnis copulam itrauit religionẽ nunqd ille poterit recuperare beneficiũ quod ante obtinebat. Specu. ti. de cle. coniug. in fine.

¶ An quis inuitus compellet accipe beneficiũ. uide in. c. quã sit. de electione. li. vi. et in. l. si quẽquã. C. de episco. et cle. viii. qõe. i. in scripturis. ubi uide.

Benegesta Benegesta puniũtur si contra mandata fiũt. ff. de re milita. l. iii. §. in bello. C. de nego. ge. l. fi. quia non sufficit bonum facere nisi etiam fiat bñ. xvi. q. i. monachi a monasterio. uide glo. in. c. i. de collu. detegenda.

Benemeritus Quis dicat bñ meritus nõ. xii. q. ii. si quos ò seruis

Benignus Benignitas. Benignitas cõmendat. ff. de usu. l. in bone.

¶ An benignitas sit ps iusticie. sanc. Tho. 2ª secũde q. lxx. ar. i.

¶ In dubio preferẽ id quod benignius est. ff. de reb. dub. l. cum in testamento. ꝛ. l. quotiens. eo. ti. ff. de regu. iur. l. semper in dubiis.

¶ Benigni⁹. i. benigne. ff. ò leg. l. benigni⁹. ubi ò hº.

Beneplacitum Quanto tempore illud durare dicat quod concedit ad alicuius beneplacitũ ꝛ quãdo expirat habetur de rescrip. si gratiose. li. vi. uide in. c. si delegatus. de offi. dele. li. vi. uide consilium Bar. quod incipit. In christi noie amen. dñs Sabineñ. ꝛ quod idem Bar. no. in. l. centesimis. §. fi. ff. de vbo. obli.

Bestia Quid ꝓhendat appellatõe bestie. ut de tex. ꝛ doct. in. l. i. §. bestias. ff de postu. dic q appellatõne bestie ꝓhendunt pisces ꝛ uolucres. ff. de acqui. re. do. l. i.

¶ An appellatione bestie an ꝓhendat bestia mortua uide Bar. in. l. cũ delanionis. ff. de fun. instruc.

¶ Bestie potius iudicant ex feritate q̃ aliunde. ut ff. de postu. l. i. §. bestias. ff. si qua. pau. fe. dica. l. i. §. in bestiis. ubi uide.

¶ Bestie create sunt a deo die sexta. ut habetur geñ. i. xxxvi. di. sexto die. ubi de hoc.

Bibliotheca Quid ꝓhendat appellatione bibliothece. no. tex. i. l. libroꝝ. §. sed. si bibliothecã. ff. de lega. iii.

¶ Aliqñ sumit bibliotheca ꝓ armario in quo libri ponuntur uel charte. ut. ff. de fun. instruc. l. quesituꝫ. §. instructo.

¶ Bibliothecarius. i. cancellarius. lxiii. di. adrianº. ubi de hoc vide.

Birotarius Birotarius non debet dicere uel facere iniuriã maxime clerico quãdo ducit uel citat ipsuꝫ. C. de epi. ꝛ cle. l. omẽs §. si uero aptior. ꝛ. §. se. ꝛ ibi ponit pena ꝓtra faciẽtẽ.

Bidellus Si bidellº det libꝝ alii q̃ famulo scolaris ꝛ perdat uel etiã si in scol amittat an teneat. Bar. in. l. si quis uxori. §. apud labeonem. ff. de fur. ubi uide an bidellus teneat de custodia librorꝝ. adde. l. pui. §. recipit. ff. nau. cau. sta.

¶ De bidello do. Azo. uide glo. in. l. hac consultissima. C. qui testa. fa. pos.

¶ An bidelli scolariũ gaudeãt eo priuilegio quo scolares. no. glo. ꝛ docto. de loca. c. i.

Biduum Quandoq̃ ponit ꝓ vno. ff. de minori. l. iiii. §. minore. ff. de v. signi. l. cũ bisextus. facit tex. ff. qñ appel. sit. l. i. §. biduuꝫ.

Bigamus Quot modis contrahit bigamia glo. ꝛ doc. in. c. super eo. ò biga. Hosti. in sum. de biga. §. quot sunt species bigamie. uide. xxvii. q. i. quotquot.

¶ Quis dicat bigamus. uide sanc. Tho. in. iiii. di. xxvii. q. iii. ar. vii.

¶ An ex actu meritorio possit quis incurrere bigamiã. s. Tho. in. iiii. di. xxvii. q. iii. ar. i. q̃ sic. casus est singu. in. c. inter opera. de spon. doc. moder. in. c. nup de biga. facit. xvi. di. acutius. facit quod no. in simili in cle. si furiosus. de homici. ubi ex actu meritorio incurritur irregularitas.

¶ An corrumpens mulierẽ ꝛ postea contrahẽs matrimoniũ cum ea incurrat bigamiã. no. de biga. debituꝫ. glo. fi. plene ꝓ doc. in. c. sane. de cle. ꝓiug. ꝛ in. c. i. de cleri. ꝓiug. li. vi. ubi glo. ꝛ doc. gl. xxxii. di. nemo. do. Lar. flo. in. c. tanta. qui fi. sint legi. in ulti. q. ubi concludit q̃ non. licet Hosti. tenet contrariũ ꝛ male. in sũma de biga. §. penũ. vi. sexto queritur. ꝛ uide de hoc glo. xxx. q. v. qualis.

¶ An ꝓ ingressuꝫ religionis tollat effectus bigamie. doc. q̃ non. de biga. c. fi. faciunt no. de iudi. cũ deputati. in glo. ꝛ de aposta. c. ii. in glo.

¶ An cũ bigamis possit dispensari ut ꝓmoueantur. no. glo. Inno. Hosti. ꝛ doc. de biga. c. ii. ubi concluditur q̃ per epm non potest etiã in minoribº per papaꝫ sic. etiam in maioribus. bona glo. xxxiii. di. lectoꝛ. Archi. in. c. i. de biga. li. vi. xxv. q. i. sunt quidam. in glo. uide. s. Tho. in. iiii. di. xxvii. q. iii. ar. iii.

¶ An bigamus si ordinet de facto recipiat caracterẽ glo. q̃ sic. de biga. c. ii. hoc tenet Archi. in. c. i. de biga. li. vi. sed tex. ibi videt esse incõtrariũ. uide. l. di. si quis uiduam. primum tenet sanctus Tho. in. iiii. di. xxvii. q. ultima.

¶ An bigamus qui non potest clericari possit saltez monachari. glo. xxxii. di. seriatim. facit de fi. presbi. c. i. no. de regu. veniens. de biga. nuper. Jo. an. in regla delictũ. li. vi. in mercu. glo. lv. di. priscis. nota. in. c. ex tuaꝝ. qui cle. uel vouen. Archi. lxxxiiii. di. quisquis. Pau. in cle. ut hi qui. de eta. ꝛ quali.

¶ An bigamus facrus monachº gaudeat priuilegio clericali. dic q̃ sic. ut nota. de biga. c. i. li. vi. ꝛ in regula. delictum. eo. li.

¶ An contrahens cũ corrupta quã credebat vginez possit dici bigamus. glo. q̃ sic. xxxii. di. nemo. de big. super eo. ubi glo. ꝛ Jo. an. ꝛ doc. ꝛ Archi. in. c. i. de biga. li. vi. idem. xxxiiii. di. si cuius.

¶ An ille qui habuit uxorẽ vnã ante baptismũ ꝛ aliam post sit censendus bigamus. Hyeronimus q̃ non. Augustinus contra. cuius opi. verior ꝛ approbata de quo. xxvi. di. c. i. ii. ꝛ. iii. ꝛ. xxxiiii. di. si quis viduaꝫ. xxviii. q. iii. c. i. ꝛ. ii. Hosti. in summa. §. quot sunt. ò secũdo. opi. san. Augu. tenꝫ. s. Tho. in. iiii. di. xxvii. q. ulti. ubi ẽt uide quis possit cũ bigamo dispensare.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An ex contractu matrimonii de facto ⁊ non de iu re ſecura carnali copula quis cenſeatur bigamus. no. glo. ⁊ docto. de biga. nuper.

¶Quare bigamus non poteſt ordinari. dic propter quatuor. ꝑmo ꝓpter ſacramẽti defectũ. de biga. debi tñ. ſecundo ꝓpter progatiuã ordinũ. xxvi. di. vna tãtũ tertio ꝓpter preſumptionẽ incõtinentie. xxxii. di. pro poſuiſti. quarto ꝓpter uerecundiã. quia non poteſt eẽ exortator caſtitatis qui tot cõiugia frequentauit. ut in. d. c. vna. ubi uide.

¶Qui habuit plures ꝑcubinas ſimul uel ſucceſſiue non eſt dicendus bigamus. nota. de biga. quia circa.

¶Bigamus non eſt qui cum relicta alterius non tñ cognita ꝯbit. xxiii. di. c. ulti. de biga. debitum.

¶Bigamus dicit omnis qui poſt votũ caſtitatis ad ulterat. xxvii. q. i. quotquot. adde ꝙ cuꝫ tali bene diſ penſat. de cle. ꝑiug. c. ſane. ii. de biga. c. penul.

¶Bigamus non dicit qui mortuo ſponſo ſponſam eius ducit. quia nec illa dicit vidua. xxvii. q. ii. quod autẽ interrogaſti. §. item ſi ſponſa.

¶An contrahens cuꝫ aliqua incognita a priori uiro ſed virginitatẽ retinente cenſeat bigamus. dic ꝙ non xxvii. q. ii. §. ecce. de biga. debitum.

¶Bigamus de iure poſitiuo eſt irregularis non aũt de iure naturali. Archi. xxiii. di. lector. Jo. an. in. c. ſuper eo. de biga. Inno. in. c. niſi cũ prędem. de renũ. ſuper v. irregularitatis. uide ſanc. Tho. in. iiii. di. xx xvii. q. iii. ar. iii.

¶An contrahens cum uirgine q̃ poſtea adulteratur poſſet dici bigam⁹. tex. ⁊ glo. xxxiiii. di. fraternitatiſ.

¶Contrahens cũ uidua quam non cognoſcit an di cat bigamus. glo. de cleri. coniug. c. i. li. vi.

¶An ille qui uxorem ſuã adulterantẽ poſtea cogno uit dicat bigamus ad hoc ut non poſſit ordinari. glo. xxxiiii. di. ſi cuius alia. xxxiiii. q. ii. placuit. i. di. ius naturale. ubi glo. ⁊ docto. in. c. ii. de bigamis.

¶An dicatur bigamus ille qui ad mandatũ iudicis cognouit uxorẽ adulterã. gl. ⁊ arch. xxxiiii. di. ſi cui⁹.

¶An dicat bigamus cõtrahens matrimoniũ cum ui dua quod non tenuit Archid. lxxxiiii. diſ. quiſquis

¶An contrahens cum ſecũda ignorans impedimẽ tum dicatur bigamus. Arch. xxxiiii. di. cũ cognoſca mus. glo. xxvii. q. i. quotquot. ubi uide.

¶An ignoranter cognoſcens adulteratam uxorem poſſit in ſuſceptis ordinibus miniſtrare. Archi. xxiii. diſtinc. ſi cuius.

¶An bigamus poſſit accuſare clericũ coniugatum. glo. ii. q. vii. ipſi apoſtoli.

¶An bigam⁹ ſit infamis. glo. ⁊ Archi. vi. q. i. c. ii.

¶An bigamus dicat qui contraxit matrimoniũ de facto cũ vidua quod non tenuit ⁊ poſtea contraxit ua lide cũ alia. Archi. xxxiiii. di. cũ cognoſcam⁹. xxiii. di. chriſtiano. Hoſti. in ſumma. §. quot ſunt. v. quar to. glo. xxvii. q. i. quotquot.

¶Non debet quis reputari bigamus niſi in caſibus expreſſis a iure. Hoſti. in ſumma de biga. circa finem vſi. ſecundo queritur.

¶Bigamus hodie eſt nudatus omni ꝑuilegio cleri cali ⁊ addictus foro ſeculari non obſtante quacumq; conſuetudine. caſus eſt in. c. i. de biga. li. vi. ubi hoc plene probatur.

¶Maritus corrupte tamẽ bigamus non poteſt pro moueri. ſed ſi ipſe ſit corruptus ⁊ deceperit vginẽ pot ꝓmoueri. ⁊ que ſit cã. uide glo. in. c. ii. de biga.

¶Bigamũ eligentes etiã ſcienter nõ priuant ipſo iu re ptãte eligendi. nota. de elec. cũ in cũctis. §. fi.

¶Qui ordinat bigamuꝫ ignoranter non eſt irregula ris ſed ordinatus ſic. uide rationem. in. c. ii. de biga. ubi plene de hoc.

Bis. ¶An binus actus inducat conſuetudinẽ. no. C. de epiſ. audi. l. iii. Li. in. l. i. C. que ſit long. conſue. adde quod dicam infra ſub dictione con ſuetudo ubi uide.

¶Quando idez ꝓbatur bis. uide. ff. ad exhib. l. iii. §. ſciendũ. de reſti. ſpo. ſolicite.

¶Bis exponit. i. perfecte. lxxxi. di. preſbiter.

¶Qui bis idem ꝓmittit non tenet niſi ſemel. ff. de vbo. obli. l. qui bis idem.

¶Non iudicabit deus idipſum bis. de peni. di. iii. ſunt plures.

¶An pro eodẽ negotiõ quis cogatur bis iurare. no. xxiii. q. viii. ut prędem.

¶Qualiter intelligat bina ꝓmiſſio eiuſdem rei ⁊ qd operet. no. Bar. in. l. qui bis. ff. de vbo. obli.

¶Si fuerit aliquid ꝓmiſſuꝫ bis uel aliquis offenſus bis an preſumat ꝑ eodẽ facto. no. Bar. in. l. triticuꝫ ff. de vbo. obli. no. C. de noua. l. fi. in glo. fi. in fine.

Biſantium. ¶Hoc vbum ponit de iureiuran. querelam. ⁊ ibi uide.

Biſextus. ¶An biſextus cõputet in nũero die rũ ⁊ menſiũ. no. ff. de diuer. ⁊ tẽp. preſcrip. l. ii. in glo. fi. uide plene de biſexto. ff. de vb. ſigni. l. cũ biſextus. in glo. ⁊ doc. tangunt. ff. de mio. l. iii. §. minorem. in glo. biſexto. ⁊ de vbo. ſigni. c. que ſuit in glo. magna.

¶Quando occurrit biſextus. quot dies habet ille annus. uide in iuribus ꝓallegatis. adde not. lii. di. c. ii. ⁊ de conſue. di. v. quadrageſima. do Saſ. de cal. in ꝓmento. c. ſi ꝓpter. de reſcrip. li. vi.

Bladum. ¶Conſiliũ uolentibus portare bladũ ne damnũ incurrant. ponit Bar. in l. ſaluberrima. C. de lito. ⁊ itiner. cuſto. li. xii.

¶An liceat forenſi extrahere bladũ de patria in qua eſt ſtatutũ ne bladũ exportet. no. C. que ſit lon. ꝓſue. l. i. in fi. ubi Li. uide Bar. in. l. penꝯ. C. de naucle. li. xi. ⁊ nota. C. de edifi. priuat. l. ſi quis. in glo. fina. et ibi Linus.

¶Circa prohibitionẽ bladoꝝ. uide Li. in. l. cuꝫ pro ponas. C. de nau. feno.

¶An appellatõe bladi ueniat ſemen lini. uide Bar. in. l. triticum. ff. de vbo. obli. uide etiã in. l. i. §. eo tẽ pore. ff. de aqua plu. arcen.

Blandicie. ¶An blandicie ꝓmittant. uide no. ff. de inoffi. teſta. l. iiii. in glo. fi.

¶Blandicie potentũ reputantur mine. dicit glo. in l. i. C. ſi rect. prouin.

¶Si filius fuit blanditus patri ut aliquid ſibi cõce deret talis conceſſio veluti facta ꝑ metũ reuocãda ue nit ſm Inno. in. c. petitio. de iureiurã. de quo multũ dubito ⁊ credo ꝙ non ſit ver. immo dicerez contra. ꝑ ea que no. glo. ⁊ Bar. in. l. i. §. quo bonorande. ff. qua. re. acti. non da.

¶An liceat blandiri uel non. uide quod dixi ſupra ſub dictione adulatio.

Blaſphemia. ¶Quid ſit blaſphemia ⁊ in q° differt a maledicto ⁊ an ſit in

UVA. BHSC. IyR_001

iuria.no.Bar.in.l.item apud labeonē.§.ait prętor.
ꝛ.§.conuiciū.ff.de iniur.Ange.in.l.quotiens.§.tā
tundē.ff.de here.inſti.adde ſan.Tho.in.iiii.di.xiiii.
ꝛ ſecūda ſecūde.q.xiii.arti.i.

¶ De penitentia imponenda blaſphemantibus.no.
in.c.fi.de maledict.

¶ Si quis blaſphemauerit in ſpūz ſanctū non remit
titur ei nec in hoc ſeculo nec in futuro.Mathei.xii.ꝛ
xxv.di.qualis.de pe.di.i.§.pena.

¶ Quid ſit blaſphemia.ꝛ an ſit mortale peccatum
uel veniale.uide ſanc.Tho.ſecūda ſcē.q.xiii.ar.i.ꝛ
in.iiii.di.xiiii.

¶ Que ſit pena ꝑm ius ciuile blaſphemantiū deum
habeꝯ in auꝯ.ut non luxu.cōtra natu.§.ꝛ qm̄.colla.
vi.de iure canonico.habeꝯ.xxii.q.i.ſi quis ꝑ capillū
de maledi.c.i.ꝛ.ii.xxiii.q.v.quid ergo.de hoc etiam
de pe.di.iii.§.auctoritas.in tex.ꝛ glo.

¶ Blaſphemia eſt filia ire ꝛ filia ſuperbie.uide ſanc.
Tho.ſcōa ſecunde.q.clviii.arti.vii.

Bonus Bona Bonum. Bone.

¶ Bona intelliguntur deducto ere alieno.
no.ff.de iure do.l.mulier bona.in glo.i
v̄.alieno.ff.de coll.bo.l.ii.§.illud.ꝛ.ff.de v̄bo.ſign.
l.princeps bona.ꝛ.ff.de v̄bo.ſigni.l.ſubſignatum.§.
bona.Bar.in.l.i.ff.de bono.poſſeſ.

¶ Quid veniat appellatione bonorum.Bar.in.d.
l.i.ff.de bono.poſſeſſ.ꝛ in dicta.l.princeps.uide de
conſuetu.ex parte.de teſtamen.relatum.

¶ An appellatōne bonoꝝ veniāt tā mobilia ꝙ̄ imobi
lia.uide Bar.in.l.q̄ntus.ff.de au.ꝛ ar.le.Jo.an.ꝑ
Hoſt.i ātiq̄ decretali.ad liberādā.ō iude.ſup v̄.bōa.

¶ An appellatōe bonoꝝ veniant noia debitoꝝ.no.in
l.a diuo pio.ff.de re iudic.glo.in auꝯ.de nō alie.§.i.
colla.ii.ꝛ in.l.mouentiū.ff.de v̄bo.ſigni. Oldra. in
queſtione ꝑ eū diſputata.que incipit rex frācie.Bar.
in.l.pupillus.ff.de aucto.tuto.Jo.an. de reb.eccle.
non alie.c.ii.no.in.l.ii.ff.de ſta.ho.ff.de pecu.lega.
l.uxor.no.in.l.ſi conſtante.§.fi.ff.ſolu.matꝝ.ꝛ adde
quod no.Bar.in.l.princeps bona.ff.de v̄bo.ſigni.ꝛ
in.l.ſeruus.§.fi.de lega.ii.ꝛ.l.i.§.an bona.ꝛ.l.non
poſſunt.ff.de iure fiſ.ꝛ.l.ſi peculiū.ff.de pecuꝯ.lega.

¶ An appellatōe bonoꝝ contineantꝰ bona cōmodata
uel depoſita.uide in.l.ii.§.eius.C.de uſuc.ꝑ emp.
in.l.a diuo pio.§.in uenditione.ff.de re iudi.

¶ An liceat cogere aliquē ad bonum.uide.xxiii.q.
v.vnum.ꝛ.xxiii.q.iiii.per totum.

¶ Bona dicunꝰ eo ꝙ beant.ff.de v̄.ſigni.l.bonoꝝ.
Jo.an.in addi.Spec.ti.de ſen.exco.§.fi.v̄ſi.ſeptio.

¶ An annui redditus computantꝰ inter bona mobilia
uel imobilia.nō. C.de ſacroſanc.eccle.l.iubemus.et
i clemen.exiui.de uerbo ſigni. Frede.ō ſenis conſilio
xix.vide quod dicam infra ſub dictione nomē.quid ō
aliis iuribus incorpalibus.de qb⁹.Spec.ti.de reſti.
ſpoli.§.nunc dicamus.dic ut nō.i.c.ii.de reb⁹ eccle.
ñ alienan.li.vi.et in clemē.de rebus eccle.non alienā.
ubi do. Lar.flor.q.ix.et duabus ſequentibus.adde
quod habeꝯ.i.l.uxorem.§.cōcubine.et in.l.ſi chor⁹
§.i.ff.de lega.iii.ff.de peculi.l.q̄ tuberionis.Spec.
ti.de fructi.et intere.§.v̄ſi.octauo q̄ritur.ꝛ ſequen.
ubi.Jo.an.

¶ Non ſufficit facere bonum niſi fiat bene hoc eſt de
bito modo.xi.q.iii.quid ergo.de conſe.di.v.nō optz
xii.q.ii.quatuor.xvi.qōe.i. monachi a monaſterio.
adde quod dicam infra ſub dictione deus.

¶ Bona uxoris non ſunt capienda ꝑ delicto mariti
nō.Abb.i.c.ex litteris.de pigno.et.C.de ꝑuile.fiſ.
l.i.ubi de hoc.

¶ Bona improprie dicunꝰ que plus habent incom
modi q̄ commodi.ff.de v̄bo.ſigni.l.ſubſignatum.§.
bona.ꝛ.l.iii.in ꝓin.ff.de bono.poſ.

¶ Principiū malū plerumq; habet finem bonum.i.
q.i.nūq̄ difficulter.tamē malū ꝓncipium habet bo
nū exitū.i.q.i.principatus.

¶ Bona vita facit prelatum ꝛ non prelationis digni
tas.i.q.vii.non omnes.

¶ Quandoq; licet omittere bonuz ſed nunq̄ licet fa
cere malum.xi.q.iii. quid mirum.

¶ Bona que quis facere deliberat ſi illa facere omit
tit peccat.xvii.q.i.qui bona.

¶ Nullum bonum poteſt eſſe niſi ſit voluntarium.v.
q.iii.preſens clericus.

¶ Bonū incaſſum agitur ſi ante tempus deſeratur.
de peni.di.iii. incaſſum.

¶ Nil prodeſt facere bona niſi mens prius a peccato
reuocetur.de peni.di.iiii. nihil.

¶ Bonoꝝ viroꝝ premia non in preſenti vita ſed in fu
tura debemus inquirere.de peni.di.iii.cauendum.

¶ Maius bonū minori eſt preferendū.non ecōuerſo
de conſe.di.v.non mediocriter.ubi de hoc.

¶ Bonū ſemper facere debemus ut nos diabolus
occupatos inueniat.de conſe.di.v.nunq̄.

¶ Per bonos ꝛ malos deus gratiā ſuā confert.i.q.
i.ſi fuerit.ꝛ.c.ſeq.ubi de hoc.

¶ Bonos homines quos diabolus propꝛie ſupera
re non poteſt infamat per alios.ii. qōe.iii. habet
hoc propꝛium.

¶ Bonis plerumq; permittit deus detrahi ne ſuper
biant.vi.q.i.ſunt plurimi.

¶ Boni non debent malis detrahere nec ipſos proſe
qui.vi.q.i. quieſcite.

¶ Bonoꝝ aduerſitas ꝛ perſecutio non eſt eorum re
probatio ſed delectationis ꝛ virtutis probatio.vii.q.
i. aduerſitas.

¶ Boni malos tollerare debēt.xxiii.q.iiii.c.i.ꝛ.ii.

¶ Bonis non preiudicant aliena peccata.xxiii.q.ii
ii.ſi quis a catholica.ꝛ.c.ſeq.

¶ Boni non ſunt deſerendi ꝓpter malos ſed potius
mali tollerandi ſunt propter bonos.xxiii.q.iiii.q̄ ma
gnum.ꝛ.c.conſtantius.

¶ Boni a malis in preſenti uita non poſſunt ſupera
ri.xlvii.di.quātumlibet.xxiii.q.iiii.arrogantia.ꝛ.c.
hec autem uita.

¶ Boni aduerſitatibus ꝛ flagellis emendantꝰ. mali
vero magis indurantur.xxiii.q.iiii. nabugodonoſoꝝ.
ubi uide.

¶ Bonū ſcienti ꝛ non facienti illud malū eſt. de pe.
di.iiii.§.finis.ꝛ.di.ii.ſi enim.

¶ Boni quandoq; ꝓſequntꝰ malos non cauſa nocen
di.ſed proficiendi.xxiii.q.iiii.nimirum.

¶ Boni malos ꝓſequntur iuſte.mali autē bonos in
iuſte.xxiii.q.iiii.ſi eccleſia.ꝛ.c.q̄ crudele.

¶ Bonus ſe corrumpit ſocietate maloꝝ. xxiiii.q.i.
non turbatur.

¶ An interdictio bonoꝝ facta a iudice extendaꝰ ad
bona extra territorium ius dicentis.nota.Bar.in.l.

UVA. BHSC. IyR_001

relegatoꝝ.§.interdicere.ff.de inter.et rele.Bar.i.l. interdum.§.diui.ff.de publi.C.de ſum trini.et fide catho.l.i.§.fi.uide de foro compe. poſtulaſti.idem ſi publicãtur bona alicuiꝰ.ut in dictis iuribus.

¶Bona relicta ſub appellatiõe rerum cõtinent totã hereditatem.Bar.in.l.licet.C.de pac. ubi uide.

¶Qui emit bona alicuiꝰ ſingulariter nõ tenetur ad debita et credita. ſecus ſi uniuerſalit.dictũ eſt. Bar. in.l.ſi peculium.ff.de pecu.

¶An quis poſſit tm̃ creſcere in malitia quantũ i bonitate.vide.xlvii.di.omnes.in glo.ſi.

¶Que dicant bona aduentitia que profecticia.et q̃ caſtrenſia uel quaſi.uide in.l.cũ oportz.C.de bo.q̃. libe.et in.l.i.ff.de col.bo.et in.l.i.ff.de caſtrẽ.pecu. Spe.ti.de actore.§.i.v̈ſi.ſed quid filiuſfamil.

¶Bona damnatoꝝ regulariter tranſeũt ad heredes in auten.bona.C.de bo. preſcrip.fallit in caſibus notatis in.c.felicis. de pe.li.vi.et de here. cũ ſm.eo.li.

¶An bona prelati defuncti ſint eccleſie uel heredum uide de teſta. cum in officiis.de offi.ordi.c.fi.li.vi.et quod plene no.ibi.

¶Bona eccleſiaꝝ dicunt pauperum .xii.q.ü.aurũ. et.glo.de preſcrip.nihil.

¶Bono melius iueniri poteſt.ff.de uerbo.ob.l.ubi aũt. circa prin.ff.de furt.l.ſi ſuus.§.qui uero.

¶Aliquid eſt bonum quod non eſt equum.nõ.ff.ꝺ iuſti.et iure.l.i.

¶Quilibet preſumitur bonus .ff.qui ſatiſda.cog.l. ſi uero.§.i.glo.xl.di.nõ nos .ii.q.i.deꝰomnipotens Bꝯ.in regula.ſemel.li.vi.et de p̃ſump.c.fi.ii.q.vii. querendũ .glo.in.c.i.de ſcruti. adde.ff.de mãumiſ. teſta.l.ſuos legauit .C.ꝺ inoffi.teſta.l. omnimõ.ff. de lega.ii.l. cum quidam.et.l.cũ pater.§.rogo.no. in.l.ſi cui.§.i.ff.de accu.i.glo. no.ff.de re mili.l.nõ omnes.§. a barbaris.in glo.bonus miles.ubi ſemel bonus ſemꝑ p̃ſumitur bonus i eodẽ genere boni.no. in.d.regula ſemel.

¶An de bono poſſit ꝓcedere malum.no.de ſum. trini.c.i.i.glo.uide nõ.xxvii.q.i.nupciaꝝ .ubi.uide.

¶ Preſumendũ eſt aliquid bonum eo q̃ fit a bono xxxii.di.ſi quis.

¶Quis dicit bonꝰ ꝓpter gratiã eum habilitantem i.q.i.multe .in.glo.ulti.

¶An bona damnati de crimine capitali applicent fiſco.no.C.ſi re.ul accu.mor.fue.l.fi.i.gl.i.Ly.plene i auten.bona.C.de bo.dam.Bar.in.l.i.ff.de bo dam.uide que dixi ſupra ꝓxime.

¶An bona rei poſſint ante ſententiã ſequeſtrari uel deſcribi .Bar.in.l.poſt contractũ.ff.de dona.

¶Bona aliquando amittunt ipſo iure.aliquando p ſniam ꝓpter ꝺlictũ.no.Bar.i.l.impator.ꝺ iure fiſci

¶Bona debent patefieri p ſacramentum uxoris uel feudarii.ut no.C. q̃ et qui.quar.pars debetur.l.ii. in glo.iurata.li.x.

¶Si bona defuncti uenduntur qui debeant citari ꝛ qualiter.no.ff.ex quibus cau.in poſſeſ. ea.l. ſi domi et.ff.de bon.auct.iudi.poſſi.ſi ſuus i fine ubi.uide.

¶Quando teſtator ꝓhibet ne plus peti poſſit in bonis uel de bonis aut ſuper bonis.uide Bar.i.l.ut iuriſiuran.§.ſi liberi.ff.de bo.liber.Bal.in.l.liberti libertaq̃.C.eodez.et quod idez. Bal.no.in.l.i.C. de bis.que pe.no.ubi ſingulariter dicit q̃ q̃ teſtator legat aliquid dicendo de bonis ſuis q̃ etiam non con fecto inuentario non teneꝰ heres ultra uires heredi tatis.ꝓ quo bene facit.l.ſerui electõe.§.ſi.ff.de le.i. quod eſt bene notandũ. mõ tamen alique lecture dñi Bal.non habent hoc dictum ſed reperi.

¶De bonis defuncti nõ dicunt eſſe ea que ueniunt poſt mortẽ eius licz de rebus defuncti ueniãt.ut.l.titius rogatus.ff.ad trebel. ubi uide an talia dicantur eſſe bona hereditatis.

¶Res dicit eſſe de bonis noſtris quotiẽs aduerſus perentez exceptionem et poſſidentez actionẽ habemꝰ l.ſtatuas.et.l.rem in bonis.ff.de acqui.re.do.

¶Qualiter intelligat et quid operet cõceſſio facta de bonis preſentibuſ et de bonis futuris uel de bonis ſimpliciter.uide pulcre Ang.i conſi.ſuo quod icipit. uiſis inſtrument.nũero .clxxxi.ubi de hoc.

¶Bonoꝝ poſſeſſiones q̃ tribuũt ius et q̃ poſſunt ꝺ legari.no.ff.de offi.eiꝰ cui man.eſt iuriſdic.l.cognitõ i.glo.in.v̈.ut poſſeſſio.uiꝺ.l.i.in glo.iii.ff.ꝺ iuriſdic. om.iudi.uide plene in.l.fi.C.unde legiti.et ibi Ly. et in.l.qui ſe patris.in.ii.q.ad fi.C.unde liberi.

¶ Infra quantũ tempꝰ peti debeat talis bonoꝝ poſſeſſio.no.ff.de minori.l.ſed ſi filiꝰ.in.glo.i.

¶Quando petantur.uide in.l.fi.C.qui admit.ad bo.poſ.in.glo.teſtõ.

¶An tales bonoꝝ poſſeſſiones trãſmittant ad hered eſ.no.ff.de inoffi.teſta.l.poſtumꝰ.§.fi.in.gl.fi.no. C.qui admit.ad bono.poſ.l.emãcipata.et in.l.una C.de his qui ante aper.tabul.ubi.Ly.in.iii.qõe.

¶In quo differt a bonoꝝ poſſeſſione.no.C.de bo. auct.in poſ.l.cum ꝓponas in.glo.bonoꝝ.

¶Talis bonoꝝ poſſeſſio ſi ſit petita pendẽte ꝓdictõe quid iuris tribuat.no.C.de inoffi.teſtamẽ.l.ſi filius matrem.in.glo.iiii.et ibi Ly.qõe.ii.

¶An poſſit peti p ꝓcura.gñalẽ .no.C.mã.l.ſi maritꝰ.i.glo .ii.ff.ꝺ bo.poſſ.l.bõa.§.acq̃rẽ.ꝛ ibi bar.

¶Que dicat bonoꝝ poſſeſſio decretal et q̃ edictal. no.ff.de bo. poſ.l.i.i.gl.datã.et i.l.bona.§.a municipibus.uide no.inſt.de bono.poſſeſ.in.gl.ꝓponẽda

¶An in tali bonoꝝ poſſeſſione debeat dari libellus et ps citari.no.ff.de bo.poſ.l. bona.§.pe.ꝛ ibi bar.

¶Bonoꝝ poſſeſſio habz utilez actionẽ ubi heres hz directam.no.ff.de re iudica.l.pretor bonorum.

¶Bonorum poſſeſſio contra tabulas non habz locũ donec poſſit intentari ſecũdum tabulas.ut.l.ii.§.expectandi.ff.de bono.poſſeſ.ſecundum tabulas.

¶Bonoꝝ poſſeſſio contra tabulas non datur niſi ex teſtamẽro potuerit adiri hereditas.ut.l.q uulgo.ff. de contra.tabu. quod ſane intellige niſi impediretur aditio ꝓpt uẽtris pendentiã.ut.l.illud.ff. de ꝺtabu.

¶Bonorum poſſeſſio contra tabulas q̃q̃z daꝺ ad declarandũ teſtm̃ nullũ quale eſt teſtem in quo filius in ptãte eſt ꝓterit? cõtra quod poteſt intentari cõtra tabulas.de q° uide moder .et maxie do.Jo.de imo. in.l.ſi filius qui in poteſtate.ff.de libe.et poſtu.

¶Quandoq̃z ſecundũ tabulas cõuertitur in contra tabulas.ut in.l.ii.§.ſi ſub ea condictione.ff.ꝺ cõtra tabu.q̃q̃z ecõtra.ut no.in.l.uentre.ff.de acq̃.he.

¶Quid iuris tribuat heredi ſcripto ſub condictiõe bonorum poſſeſſio.uide in.l.ſi quis inſtituatur.ff.de heredi.inſti.

¶An agnita bonorum poſſeſſione ꝺnde liberi poſſit agnoſci bonoꝝ poſſeſſio unde cognati p aliũ uolentez ꝓbare illũ ꝓmũ nõ eẽ filiũ.Bar.i.l.iiii.ff.ꝺ bo.poſ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Bonoꝝ poſſeſſio acquiriť inuito per ſeruũ uel per filiũ. ut. l. iii. §. inuito. ff. de bono. poſ.
¶ In bonoꝝ poſſeſſione contratabulas ſufficit ſola agnitio ut teſtamentũ rumpať. uide. l. illud. in princi. ff. de bono. poſſeſ. contratab.
¶ An bona fides preſumať ſine titulo. uide Bar. in l. celſus. ff. de uſuca. dicã infra ſub dictione fides.
¶ An bona fides preſumať ex curſu tpis. uide Bar. in. l. ii. C. unde ui. Inno. in. c. ii. de reſti. in integ.
¶ Qñq; bonus dormitat homerus ut eſt glo. in. l. re cuſari. ꝛ no. in. l. clodiuſ. ff. de acqui. here. glo. in. c. ſi quis cũ nouerca. xxxii. q. vii.
¶ Tutius eſt paucos bonos q̃ multos malos habeꝛ miniſtros. in. c. pe. de ete. ꝛ quali.
¶ Si habes bonũ ꝓpter me equũ eſt etiam ut habe am propter te. no. in. l. metum. §. ſed licet. ff. q̃ me. cau. in glo. ſuper v. opere.
¶ Quid ſit bonũ melius optimũ. no. C. qñ ꝛ qui. quar. pars debe. l. i. in glo fi. li. x. adde. ff. de mino. l. quod ſi minoꝛ. ff. de pignoꝛi. l. fideiuſſoꝛ. §. i. C. de uſur. l. i.
¶ Bonum eſt eligendũ ꝛ malum fugiendũ. no. ff. de iure fiſci. l. non intelligitur. §. ſi quis palam. in glo. i. ꝛ ibi Bar.
¶ Ad bonũ aliquando quis compellitur. dixi ſupra adde no. de ui. ꝛ hone. cleri. clerici.
¶ Bona mortificata ſupueniente caritate reuiuiſcũt de pe. di. iii. ſi fides. in glo. ii.
¶ Bonoꝝ omniũ emptor loco heredis eſt. ideo ſicut heres non uſucaperet ita nec ipſe. no. glo. ii. de uſuc. pro empt. l. i.
¶ Bonoꝝ omniũ emptoꝛ ſicut heres põt ꝙueniri. ut l. non intelligiť. §. cũ ex cauſa. ff. de iure fiſ.
¶ Bona uxoris non debent capi per creditoꝛem ma riti. ita no. Abb. in. c. ex litteris. de pignoꝛ. facit. l. i. C. de priua. fiſ.
¶ Bona ſua ſimpliciter obligans intelligiť obligare preſentia ꝛ futura. ſed ſi p̃mo debitoꝛ aliquã rem ſuaꝫ ſpetialiter obligat ꝛ deinde omnia bona q̃diu poteſt creditoꝛ de ſpẽali pignoꝛe ſibi ſatiſfacere nõ debꝫ pone re manũ ad alia. Spec. ti. de obliga. ꝛ ſoluti. §. i. vſi. omnia eoꝝum bona.
¶ Bonũ aliqñ dimittiť ꝓpter obedientiã. glo. no. ꝛ ibi uide ꝓcoꝛ. in. c. ne dei. de ſimo. in glo. ulti.
¶ Ex bono quandoq; ſequiť malũ ꝛ ecõuerſo. no. in c. i. de ſum. tri. in glo. xxvii. q. i. nuptiarum.
¶ Oportet facere bonũ nec ſufficit abſtinere a malo in cle. cupientes. de pe.
¶ Bonus uir intelligiť ſeu debet eſſe iudex. ff. de v. obli. l. continuus. §. cũ ita. ff. pro ſocio. l. in ꝓpoſita. no. de loca. potuit. Spec. ti. de arbi. §. i. vſi. ſi quis. glo. in. c. ſtatutum. de reſcrip. li. vi. in. §. i. ꝛ glo. i. c. ſi clericus. de preben. libro vi.
¶ Quando res dicať eſſe in bonis. uide glo. in. l. dã ni. in princi. ff. de dam. infec. glo. in. l. reꝫ in bonis. ff. de acqui. re. domi.
¶ Bona ſequũtur perſonã unde cui cõmitto me uide oꝛ etiã cõmittere mea. tex. ꝛ glo. ff. de adopti. l. ii. in auť. de mona. §. illud.
¶ Quot modis dicať res in bonis nullius. ff. de re. diui. l. i. glo. inſti. de re. diui. §. fere. vſi. item nullius.
¶ Differentiã qñ bona ꝓfunťa contrahentiꝫ uel a teſtatoꝛe ulťa lege. uide Bar. in. l. iii. in ꝑ n. ff. ô to. poſ. plenius in. l. ſi quis ſeruũ. §. fi. ff. de lega. ii.
¶ Bonoꝝ poſſeſſio non agnita non tranſmittitur. ff. de inoffi. teſta. l. quẽadmodũ. in glo.
¶ Bonũ habꝫ rationẽ cauſe finalis. ꝛ illud oía appe tũt. s. Tho. in ꝑma pte. q. vi. ar. i. ꝛ. q. v. ar. iiii.
¶ Bonũ diſtinguiť inter utile delectabile ꝛ honeſtuꝫ ſanc. Tho. ubi ſupra. q. v. ar. vi. ꝛ in ſecũdo. di. xxvii. ꝛ di. xxxiiii. ar. v.
¶ Bonũ eſt cauſa mali. ſan. Tho. in ꝑma pte. q. xl ix. ar. i. ꝛ in. q. de malo. q. i. arti. iii. ꝛ in ſecundo. q. xxxiii. articulo. iii.
¶ Facere bonũ eſt ps iuſtitie. ꝛª ſcẽ. q. lxxix. ar. i.
¶ Soli deo ꝙuenit eſſe ſummũ bonũ. idem in prima parte. q. vi. ar. i. ꝛ. iii. ꝛ in ſum. cõtra genti. q. xxxvi. ꝛ. q. xxxix. ubi uide.
¶ Quando bona eccleſiaſtica poſſunt reponi in the ſauris ꝛ quãdo non. uide per eundẽ ſcẽa ſcẽ. q. clxx xv. arti. v. ubi etiam uide quando poſſit dari conſan guineis ꝛ quando non.
¶ Bonũ priuatũ eſt prius q̃ cõmune. ſanc. Tho. in iiii. di. ii. arti. vi.
¶ Quare bona temporalia minus dantur melioribꝰ Idem in. iiii. di. xlvi. arti. xiii.
¶ Bonitate propria non ſunt omnia bona. idem in ꝑma pte. q. vi. ar. iiii. ubi uide.
¶ Ut aliquid ſit bonuꝫ oportet q̃ multa contineat. ſanc. Tho. in. iiii. di. xlix.

Bononia. Eſt de patrimonio eccleſie romãe no. glo. in ꝓhemio. ff. §. hec autez Spec. ti. de reſcrip. preſenta. §. fi. vſi. item qõ obten tũ. Inno. ꝛ Jo. an. de reli. do. cũ venerabiliſ. Bal. x. colla. in ti. de feu. marchi. ꝛ in. c. quẽadmo. feud. ſu. acqui. c. i. adde. no. de preſcrip. ſi diligenti.
¶ De archidiacono bononienſi. no. glo. in. c. fi. de of fi. ordi. ꝛ in cle. ii. de magi. Archi. in. c. fi. de reſcrip. li. vi. ubi dicit archidiaconatui bononie conceſſum eſt priuilegium non reſidentie.
¶ Bononienſes bene ſciunt facere honoꝛẽ de uerbis dicit glo. in. l. ſi vo nõ remũerandi. in. §. cũ quidã. ff. man. adde qõ dicã infra ſub dictõe cõmendare.
¶ Studiũ bononie legalis iuris obtinet monarcha tum. dicit glo. C. de ſtudi. liberali. urb. ro. ſuper Ri ca. li. xi. ubi uide.
¶ Bononienſes aliud habent in coꝛde aliud in ore. ꝛ ſunt optimi ſimulatoreſ. glo. in. l. obſeruandum. ff. de offi. preſi.
¶ De ethimologia huius vocabuli bononia ꝛ quan do illa ciuitas incepit habere priuilegiũ ſtudii. no. gl. in. cle. i. de magi. in gl. bononia. ꝛ in dicta Rica. C. de ſtudi. libe. ur. Ro. li. xi.

Bos. Continet appellatõe armentoꝝ non iumẽ toꝝ. ff. de vb. ſig. l. boues. ff. de edil. edict. l. ediles. §. iumentoꝝum. ubi de hoc.
¶ Bos aliquãdo exponitur ꝑ boue femina. i. vacca ff. de edil. edic. l. ſi bos.
¶ Deo non eſt cura de bobus. ad coꝛinthe. ix. ꝛ. xv. q. i. §. ex eo.
¶ Cum boue ꝛ aſino non eſt arandũ hoc eſt hominem diuerſe ꝓfeſſionis non ſunt in uno officio aſſociãdi ita exponiť. xvi. q. vii. noua actõe. no. de elec. cũ cauſaꝫ.
¶ De laboꝛantibus ꝛ pungentibꝰ boues alternis ui cibus ad laboꝛandũ ſi unus perit cuius periculo peat uide in. l. ſi ut certo. §. nunc videnduꝫ. ff. cõmoda. et

UVA. BHSC. IyR_001

inſti.loca.§.i.uiꝺ i.l.ſi gratuita.§.ſi cū vnū.ff. loca.

Bottinum Quando res vadunt inter ãmigeros ad bottinū an per ducem belli diuidi debeant dic ꝙ ſic.per.l.pe.§.i.de donat. dixi legendo in.l.i.ff.de acqui.poſſeſ.

Brachium Brachiuz ſeculare qñqz a clericis inuocaꝯ.de quo in.l.ſi quis in hoc genus.de epi.ꝛ cle.ꝛ in.l.epiſcopale.ꝛ in auꝯ. ſi quis litigantium.C.de epiſ.audi.

¶An brachiū ſeculare poſſit inuocari tam ꝑ delegatū ꝙꝫ per ordinariū.no.Inno.de offi.dele.ſignificaſti. Inno.ꝛ Jo.an.de offi.ordi.c.i.ubi plene de ſta.reg. c.i.li.vi.de hereti.ut officiū.eodē libro.ubi uide.

Brauium An in equis currentibus ad brauiuz ꝑmus equus veniens ad terminū debeat habere brauiuz licet equi inceſſoꝛ prius ceciderit.Bar.in.l.i.§.queſitū.ff.de aqua quoti.et eſti.idem Bar.in.l.ii.ff.de condi.ꝛ demon.ꝛ.l.itez acquirimus.ff.de acqui.poſſeſ.

¶An datio iſtoꝝ brauioꝝ alicui ciuitati ꝑ aliã ſicut fit in tuſcia arguat ſubiectionē dantis ad eam cui daꝯ uide dñm Anto.de butri.in repetitõne.c.fi.de cauſa poſſeſ.ꝛ proprie.

¶Quid iuris ubi plures equi ſimul concurrunt ad brauiū.uide doc.in ꝓhemio.ff.§.diſcipuli.adde qꝺ no.Ange.in.l.eū qui nouiſſimus.ff.ad trebel.

¶Currens ad brauiū licet legitime impeditus non potuerit eſſe ꝑmus non tamẽ habebit brauiū.Bal.in l.ii.C.de dona.ante nup.quod ego alias limitaui pa due ſed poterit habere regreſſuz cõtra impedientẽ uel debz ſibi ſuccurri.ar.l.fi.§.plane.ff.de eo ꝑ quẽ fac. erit.facit glo.in.l.inde neracius.§.i.ff.ad.l.aquil.

Breue Breuiter Breue tempus mꝯis modis intelligiꝫ no.de eta.ꝛ quali.preterea.in princi.glo.ii.

¶De breuitate uide Jo.an.de peni.ꝛ remiſ.ſignificauit.de teſta.ſi pater.li.vi.ſuper glo.i.ꝛ de his que fi.a prela.paſtoralis.ſuper v.breuiter.

¶Quod ſit breue tempus relinquiꝫ arbitrio iudiciſ de dila.c.i.in glo.magna.

¶Que dicant breues cauſe.glo.de re iudi.c.ulti.li.vi.in auꝯ.niſi breuiores.C.de ſentẽ.experi.reci.ubi per glo.ꝛ doctoꝛes.

¶In breuibus cauſis non fit litis ꝓteſt.Spec.titu. de aduoca.§.ii.vſi.quid de breuibus.adde ꝙ in breuibus cauſis ſi iudex ſit notarius ipſe ſcribet acta ꝛ ſẽtentiã ſuam ꝛ datur fides.Bar.in.l.iubemus.§.ſane.C.de ſac.ſanc.eccle.

¶Item in talibus cauſis ſufficit vnus teſtis idoneuſ ad plenã ꝓbationem.ut eſt de mente Bar.in.l.de minoꝛe.§.tozmenta.ff.de queſtio.

¶Breue impedimentū non nocet.ff.de arbi.l.ſi q̃ ff.de iudi.l.ſi longius.

¶Quod in breui faciendū eſt habeꝯ ꝑ facto.ut.ff.ꝺ fun.do.l.ſi fundū.in fi.bene facit.l.pe.ff.ꝺ teſt.mili.

¶Gaudent breuitate moder.ff.ꝙ me.cã.l.i.in glo.i.C.ꝺ ap.l.ãplioꝛe.§.i refutatoꝛiis.l.fi.C.ꝺ dona.

¶Breuiter ꝛ effectualiter loq̃ debemꝰ.ut.l.fi.C.ꝺ ꝑci.impa.offe.facit.l.fi.C.qui admit.ad bono.poſ. facit.l.proxime.ff.de bis que in teſta.delen.facit tex. in.c.cū dilectus.de cauſa poſ.ꝛ proprie.

¶Quid ſit breue teſtatuz ꝛ qualiter intelligaꝯ.uide docto.ꝛ.colla.de feud.guar.§.i.ꝛ de contro inueſti.c.in euidentia.ꝛ quid ſit inueſti.§.i.

¶An breue teſtatū poſſit repꝛobari per ſigillū domini ꝛ qualiter.ꝓbetur.uide docto.in.c.i.qui teſte.ſint neceſ.de ꝓba.noue inueſti.

¶An ſit neceſſe ꝙ breue teſtatuz inueſtiture ſit roboratum a paribus curie.uide in dicto.c.i.qui teſte.ſit neceſ.ꝛ quid ſit inueſtitu.in princi.

Britania De britania habeꝯ mentio.xxi.di.de libellis in ſupꝛaſcriptõne.ꝛ.c.accedens.el.ii.ut lite non conteſ.iii.q.vi.hoc quippe. de foꝛo compe.ex tenoꝛe.uide in biſtoꝛia beati Eleutherii pape ꝛ martiris.

¶Quis ſit metropolitanus in britania.habeꝯ in.d.c.hoc quippe.iii.q.vi.de quo uide controuerſiam in conſilio baſilee quando archiepiſcopus turonenſ.dicebat ſe metropolitanum.

¶Britania maioꝛ eſt inſula que vocaꝯ anglia.xxv.q.ii.in galliarum.ubi glo.

¶Hec natio britanica que uocatur anglia abundat diuitiis.lvi.di.ſi gens.

¶Huic nationi fuit olim conceſſum ut contrahe rentur matrimonia in quarto gradu.xxxv.qõne.ii.quedam lex.

Bubulcus Eſt qui cum bobus arat.uel q̃ boues aratro paſcit.ut.ff.de fũdo inſtruc.l.cum delanionis.§.de bubulco.ꝛ ibi no. tarde uenere bubulci.no.Hoſti.de accu.ad petitionẽ in glo.ſuper v.non valebat.ubi uide.

Bucellarius Quandoqz ſumitur ꝑ quodam genere latronuz.ut.C.ad.l.iuꝯ.de ui.publi.uel priua.l.fi.aliter ſumitur in l.ii.C.de ero.mili.anno.li.xii.

Bucella Melioꝛ eſt bucella panis cum gaudio ꝙꝫ tota domus repleta victimis cum iurgio.glo.in auꝯ.de coll.circa mediuz que incipit.vnde ſalomon.

¶De hac dictiõe uide.in.l.i.C.de ero.mili.anno. libro.xii.

Bulla Bullarius Qualis debeat eſſe bullarius pape ꝛ quid debeat continere ꝛ qualiter fiat collatõ bullarum.uide Specu.de reſcrip.preſenta.§.i.in princ. adde no.per Jo.an.ꝛ docto.ſup data.li.vi.adde qꝺ dicã infra ſub dictione papa ꝛ ſigillum.

¶Quis non debet bullari in fronte.ut.C.de pe.l. ſi quis in metallo.uide de crimi.fal.ad audientiã.

Burgus Quid ſit burgus.no.Bar.in.l.ſi heres.§.uicis.ff.de lega.i.ꝛ quid ſint ſuburbia ꝛ quid veniat appellatione ſuburbioꝝ uide in.l.cetera.§.hoc ſenatus.ff.de lega.i.adde no. in.c.ſi ciuitas.de ſenten.excõi.li.vi.ꝛ quod dicam infra ſub dictione ciuitas.

Buſtum Dicitur cuz res eſt exuſta.xxiii.q.viii.conenioꝛ.in glo.ſuper verbo buſta.

UVA. BHSC. IyR_001

Cadauer ¶An cadauer delinquētis possit suspendi ubi delinquens viuus c ueniret suspendendus. no. in. l. i. ff. de fur. ubi uide de materia

¶An ubi reperit cadauer ibi presumat quis mortuus adeo q̄ uilla illa denuntiare tenetur ex forma statuti. uide Bal. in. l. iii. ff. de offi. pfec. ur.

¶An cadauera mortuoꝝ possunt de uno loco ad alium portari. tex. in. l. i. C. de reli. 7 sumpt. fu. 7 qō dicunt moder. in. l. apud iulianū. §. i. ff. de lega. i.

Cadere ¶An intelligat ipso iure uel per sententiā no. Bal. in auten. qui res. C. de sacro sanc. eccles.

¶Cadit septies in die iustus 7 resurgit. de pen. di. iii. post princi. §. q̄ autem.

Caducum ¶Cui applicent de iure bona caduca uel quasi. no. Bar. in. l. si duobus. in prin. ff. de le. i. tex. plene 7 ibi glo. 7 doc. in. l. i. C. de cadu. tol. ubi uide quod modis dī caducū.

¶Sacerdos laborans morbo caduco celebrare non debet nisi prius conualuerit. vi. q. i. in litteris. adde quod dicam infra sub dictione missa.

¶Illud uidet esse caducū quod cecidit. ff. de v̄. sig. l. silua. §. glans. 7 quod est in utile. ut ibi no.

Calculus Calculator ¶In calculo ferende sententie dicimus esse quādo conclusū est in causa. ut in c. pastoralis. §. si uero. de cā pos. 7 proprie.

¶An error calculi in sentētia uel transactiōe noceat 7 infra q̄tuz tempus possit retractari. no. ff. de admi. re. ad ciui. perti. l. calculi. 7 in. l. i. C. de erro. calcu. 7 ibi Bar.

¶Calculatores rōne cōis possunt pnunciare parte absente. ff. de admi. re. ad ciui. pti. l. non utiq̄. §. qō si de frumētaria. adde q̄ calculator rationū postq̄ posuit postas particulares debet breuiter in fine leuare summam rationum. ff. de orig. iur. l. ii. §. nouissime. quod nota.

¶Materiam calculi uide in. l. instar. C. de iure fis. libro. x. ubi glo. 7 Bar.

¶Calculus qñq̄ idem est qō pputatio ut nūer?. C. de erro. cal. l. i. 7 hoc non semp sed interdū. ut ibi.

¶Item calculus. i. cognitio cause. C. de iudi. l. rem non nouam. in princi.

¶Item calculus. i. sententie diffinitio. C. de ap. si actor. adde q̄ calcul? idē est q̄ sntia. C. de arbi. l. pe.

¶De calculo uide de fi. instru. cū dilectus. de offi. dele. prudentiā. Spec. ti. de sen. §. iiii. v̄si. xii. 7 v̄si. item non ualet. alia de hac materia uide. C. de erro. calcu. super Rica.

Calende Calendarium ¶De materia calēdarum. 7 iduū. uide no. ff. de v̄bo. signi. l. cū bisextus. tā gitē in Spec. in ti. de instru. edic. §. ii. v̄. p? edictiōez.

¶Calendariū est liber in quo ponunt nōia debitoꝝ 7 creditoꝝ. ut. l. qui filiū. ff. de lega. iii. Bal. in. l. uxorem meam. 7. l. fi. ff. de lega. iii.

Calliditas ¶Q̄q̄ dicit fallacia. no. ff. ō pac. l. iure gentiū. §. dolo. in glo. calliditas. ff. de dona. l. i. §. ii. in glo. omnē calliditatē. et in glo. fallacia. no. in aut. de testa. i pn. in gl. col. viii.

¶Calliditas est tacendo fallacia in loquendo. ff. de pac. l. iure gentiū. §. dolo. l. i. ff. de dolo.

¶Calliditas nocet q̄q̄s. ff. de do. l. i. §. si quis affirmauerit. C. ad velle. l. si sine. in fi. ubi de hoc.

Calix ¶Quo utimur in missa debet esse de argento uel de auro. de consecra. di. i. 7 no. ō celebra. missa. c. fi.

¶Calix ungit in consecratōne. de sa. unc. c. i. 7 bene dicit per episcopū. de conse. di. i. cōsulto. uide Arch. de pe. degradatio. li. vi.

¶Calix unius ecclesie potest uendi alteri ecclesie in eadē forma uel alia. de conse. di. i. nupciarum.

¶Calicē 7 alia uasa sacrata non potest tangere nisi homo sacratus. de conse. di. i. iustam. 7 idem in uestimentis. ea. di. uestimenta.

¶Quare presbiter non accipit calicē de altari s̄z corpus christi sic. no. xciiii. di. peruenit. in glo. i.

¶Si quid turpe cadit in calicē uel musca ul' aranea non tenet recipe. de conse. di. ii. si per negligentiaz. in v̄. sumatur. in glo. dicam infra sub dictione christus.

¶Quotiēscūq̄ calicē offerimus passionem christi ad memoriā reuocamus. primo. ad corinth. xi. c. de conse. di. ii. scriptura.

¶Si aurifex uel alius reficiat uel effundat calicem iam consecratum incidit in. l. iul'. maiesta. secus si uendat ꝑm Bar. in. l. non trahit. ff. ad. l. iul'. maiesta.

Calumniam Calumniator ¶Quis dicat calūniator. uide. ii. q. iii. §. notandū. de calū. per totū. ff. de his. qui no. infa. l. athletas. §. calumniator. clemen. i. de re. iudi. tex. in. l. i. in prin. ff. ad turpillia.

¶Qua puniat pena calūniator. Bar. in. l. i. ff. ad turpilli. glo. in. l. i. C. de calū. ff. eo. ti. l. in lege. §. si quis ab alio. C. de calum. super Rica. Hosti. in summa de calum. §. finali.

¶An ꝓbans ꝑ unū testē excuset a pena calūnie. doc. q̄ sic. de elec. cū dilecti. contrariū tenent de calū. c. fi. Jo. an. in. c. i. de elec. li. vi. ubi de hoc.

¶Qualiter ꝓcedat contra calūniatorē. Bar. in. d. l. i. ff. ad turpil'. tex. ii. q. iii. notandū. glo. 7 Bar. in l. athletas. §. calūniator. ff. de his qui no. infa. uide i l. si calumniator. ff. de v̄bo. signi.

¶Infra quantū tempus posset ꝓcedi contra calūniatorē. glo. 7 Bar. in. l. i. §. i. ff. ad turpil'.

¶An non ꝓbans crimē in dubio presumat calūniator. glo. ii. q. iii. §. notandū. Spec. ti. de accu. §. fi. i fi. Bar. in. l. i. ff. ad turpil. Spe. ti. de expen. §. iiii. v̄si. quid si est talis. 7. v̄si. ceterū. adde glo. in. l. athletas. §. ꝓuaricator. ff. de his qui no. infa. ff. de testi. l. iii. §. ii. in glo. relegaret. C. qui accu. non pos. l. ii. in glo. fi. Li. in. l. i. in op. iiii. C. de aduo. diuer. iudi.

¶An iudex posset accusatorē punire de calūnia post quā soluit accusatū. glo. ii. q. iii. §. notandū. Bar. in l. i. §. i. ff. ad turpil'.

¶Instigantes 7 submittentes alios ad accusandum tenent pena calūnie. Bar. in. l. i. §. icidit. ff. ad turp.

¶An accusans ad inuestigationē releuetur a pena. Bar. in. l. athletas. ff. de fal.

¶An qui non ꝓbant ꝓtra accusatorē dēant in eadē sntia ꝓdēnari tāq̄ calūniatores. Bar. i. d. l. athletas.

¶Que dicat euidens calumnia. no. Bar. in. l. fi. ff. de publi. iudi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quid significet hoc nomẽ calũnia. uide Bar. in l. i. ff. si muli. uen. no.
¶ Calumniator punitur pena talionis. iiii. q. iiii. in scriptio. Inno. dicit q̃ punit extraordinaria in. c. dilectus de calũ. Li. in. l. sciant. C. ǒ excu. tu. ubi uide.
¶ An ratione calumnie quis repellat ab agendo. ui de de elec. si forte. li. vi. ⁊ ibi Archi.
¶ Calumniator potest ꝓueniri actione iniuriar. no. ff. ad turpil. l. si quis repetere. §. si stellionatus. in gl. iniuriarum. ⁊ ibi Bar.
¶ Qualiter ꝓbet calumnia. uide Bar. in. l. i. ⁊. ii. ff. ad turpillia.
¶ Quis damnat calũniatorez. no. ff. de his qui no. infa. l. athletas. §. calumniator. in glo. tempore.
¶ Quomõ debet ferri sententia contra calũniatorez no. C. de calum. l. i. §. postea.
¶ Calumniator non punit ipso iure sed per sentẽtiã ii. q. i. §. i.
¶ Inuestigatio serui uel alicuius alteri? non releuat accusatorem a calumnia. Bar. in. l. athletas. ff. ǒ his qui no. infa. ubi de hoc uide.
¶ Calũniis ⁊ subterfugiis est obuiandũ. ff. de rei uẽ. l. in fundo. in cle. i. de re iudi. adde. C. de appel. l. ii. C. de fal. l. satis aperte. C. de dila. l. i. de appel. cum appellationibus friuolis. li. vi.
¶ Judex ex officio ꝓcedere potest contra calũniatorem. Specu. ti. de libel. concep. §. x. v̌si. xviii.
¶ Calũniator dicit quandoq; ꝓuaricator ⁊ tergiuersator. ii. q. iii. §. notandum.
¶ Calũniator puniendus est siue in accusatõe siue in denunciatõne calumnians fuerit ⁊ puniend? est extraordinarie. ſm Inno. in. c. dilectus. de appel. qǒ nõt. Li. in. l. sciant. C. de excu. tu.
¶ An calũniator ꝓnunciatus sit infamis. Spec. ti. de sen. §. vi. v̌si. si uero iudex.
¶ Aduocatus improꝑe dicit calumniator. ff. de his qui no. infa. l. athletas. §. fi. ⁊ ibi glo.
¶ An calũniator nobilis puniatur eadem pena qua ignobilis. uide Buil. in. d. l. athletas. §. fi.
¶ An eo q̃ quis succũbit presumatur calũniari. uide Li. C. de epis. ⁊ cleri. auctoritate generaliter. glo. et Li. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi.
¶ Agens contra aliquẽ calumniose actione ciuili potest cõueniri actõne iniuriar. ut. l. item apud labeonẽ §. si quis non deteriorẽ. ff. de iniur. Bar. in. l. si quis repetere. §. si stellionatus. ad turpill.

Cambium. An cambia que hodie fiũt ut aliquid accipiat ꝓ cambio ualeant uide Bar. in Rica. C. de constit. pecu. ⁊ in. l. instituria. C. de instito.
¶ De significato huius dictõnis. uide tex. de excep. cum venerabilis. adde quod no. Bal. x. colla. de controuer. inuesti. c. i. §. cum autem.
¶ Contraxi cambiũ cum quodã mercatore lodoen. qui fecit mihi litteras cambii ad aliũ mercatorẽ venetum venetiis existentẽ quas cũ illi presentaui acceptauit ⁊ satisfactum dixit. postea anteq̃ faceret satisfactionẽ abfuit cuius sit periculũ. Bal. ponit i. l. singularia ff. si cer. peta. Bal. in. l. pro debito. C. de bo. auc. iu. pos. ⁊ est conclusio q̃ est periculum creditoris. quod no. quia quotidianum est.
¶ Si perdidi litterã cambii unde cambiũ secutũ nõ est possum depositũ meũ repetere liberãdo mercatorẽ ab ipsius cambii litteris ꝑ publicũ instrumentũ. Bal. in. l. instrumenta. C. de fideius. allegat tex. ⁊ glo. no. ff. de le. i. l. huiusmodi. §. ita cui. qǒ est notandũ.

Camera Camerarius. Quid contineat appellatione camerarii. uide Bar. in. l. fi. ff. de pe. le.
¶ Quid ueniat in legato camere. uide in. d. l. fi. ⁊. l. cũ pater. §. mense. ff. de lega. i.
¶ Quid sit officiuz camerarii pape. habet in cle. ne romani. de elec. adde qǒ dicã infra sub dictõne papa.
¶ An camerarii dicant habere dignitatem. uide qǒ dicam infra sub dictione decurio.
¶ Que ⁊ qualis sit iurisdictio camerarii. uide in. l. fi. ff. de iurisdic. om. iudi.
¶ A sentẽtiis camerariorz ad quẽ appellet. uide i. l. i. §. si quis. ff. de appel. ubi plene de hoc.
¶ Artifices non possunt declinare iurisdictionẽ suorum camerariorz. ut in preallega. l. fi. C. de iuris. om. iudi. quod nota.
¶ Si camerarius ꝓdemnat aliquẽ ad certã quãtitatem nec appareat ex qua causa artis. an ualeat sententia. uide Ange. in consilio. v. quod incipit lata est sententia ubi etiã tenet libellũ non tenere coram camerario artis si est generalis ⁊ non est de facto artis hoc per Jo. an. in. c. cum sit. de fo. cõpe. qui dicit q̃ ubi iurisdictio est limitata ad certũ actum non ꝓcedat in illa iurisdictione libellus generalis quod bene no. quia facit ad multa ⁊ limitat. l. fi. C. de anna. excep.
¶ Quid importent illa v̌ba camerarii uel consules possunt cognoscere de bona conscientia. uide Bal. in l. si pro ea. C. manda.
¶ Camerarius finito officio tenet reddere rõnem alteri camerario. ſm Ange. in. l. fi. C. de v̌bo. signi.
¶ In camera non debet fieri collatio beneficiorũ. de appell. qua fronte. nec debet quis baptisari. uide cle. i. de baptism.

Campana. De officio campane. ⁊ unde hoc nomẽ ortũ traxit. no. Jo. an. i. c. i. de offi. custo. ubi docto.
¶ De campana uide qǒ habet ǒ elec. in causis. Jo. an. de homici. Joannes.
¶ Si monasteriuz construit de nouo in alterius parrochia an possit ibi poni campana inuito rectore parrochiali. no. Jo. an. de ꝓuil. patẽtibus. ubi uide.
¶ Qualiter statutũ disponẽs q̃ delinquens post tertiũ sonũ campane soluat duplicatã penã possit habere effectũ quando non pulsat campana ut in parasceue uel si campana esset fracta. uide Bar. in. l. i. §. hoc aũt senatus. ff. ad sille. ⁊ in. l. aut facta. §. tempus. ff. de pe. Bal. in. l. sed si susceperit. ff. de iudi. facit qǒ not. in. l. titius. §. lutius. ff. de libe. ⁊ postu.
¶ Quot significent per sonũ campane. uide qǒ no. glo. in. c. si capitulo. de concess. ꝓben. li. vi.

Campsor. An scripturis campsor credat per se. uide Spe. de instru. edic. §. vii.
¶ Campsores tenent ꝓncipaliter ꝓ his quibus pro mittunt. no. in aut. de fideius. §. argentariorz. in glo. moderatio. col. i. ⁊ ibi dicit q̃ possunt ꝓueniri nulla facta discussione quod tenet Bal. in. l. frustra. C. de nõnu. pecu. ꝓ illã glo. que loquit de argentario nũmulario ⁊ campsore quoz officia habent publicã utilitatez l. argentari?. §. i. ff. de eden. cũ glo. campsores nostri tpis publica auctoritate ñ fungant neq̃ curã publicaz

UVA. BHSC. IyR_001

habeant ⁊ ideo dici possunt predictis dissimiles. ergo quod dictū est de eis per dictā glo. ad ipsos cāpsores ⁊ mercatores trahi non debet. pro quo optime facit tex. in. l. argentarius. §. i.

¶ Officiū campsoꝝ est publicū. no. in auᵗ. ὸ fideiuss. §. argentarioꝝ. in glo. moderatio. adde quod dixi. s.

Cancellatio. Quid sit cancellare inducere ⁊ circūcidere. not. in. l. si quis libertatē. C. de pet. here. ⁊ in. l. inductū. C. de solu. doc. in. l. i. ⁊. ii. ff. de his que in testa. delen.

¶ An sentētia lata uel alia scriptura cancellata ꝓbꝫ Bar. in. l. acta. ff. de re iudi. ⁊ in. l. fullo. ff. de fur.

¶ Idem est cancellare quod scribere sibi satisfactum Bar. in. l. iii. §. fi. ff. de admen. lega.

¶ Cancellatio sñie uel ꝓcessus ꝓdest oībus qui per sñiam uel processuꝫ liberantur licet non fuerunt citati no. in. c. in nostra. de ꝓcura. ⁊ ibi Inno.

¶ Cancellatō instrumenti debitorē liberat nisi credi tor ꝓbet contrariū. in. c. ecclesia. ut lite pen. in glo. ulti. ⁊ quod ibi no. Jo. an. adde. ff. de fur. l. fullo. ⁊ ibi Bar Spec. ti. de instru. edic. §. postq̄. ὑsi. porro.

¶ An cancellatio possit fieri solo uerbo uidelicꝫ dicē do sunt uana ⁊ cancellata. tex. ⁊ ibi Bar. ff. de pac. l. emptor. §. lutius. ⁊ ibi tex. nam ὑbalis cancellatō nō est uera sed tñ habeᵗ ꝓ cancellatione quod not. ꝓpᵉ statuta. uide glo. ⁊ Bar. in. l. ab emptione. ff. de pac.

¶ Instrumentū cancellatū ꝓbat ac si non esset cācellatū si notarius ibi scripsit q̄ cancellauit ꝓ errorē. ar. l. in fraudē. ff. de testa. milī. ⁊ ibi Bar. sed Bal. aliᵗ sentit in. l. nostrā. C. de testa.

¶ Cancellatio si est incorporata cū instrumento non requirit diē ⁊ consulē quia sufficit q̄ est in instrumento cuius est ps. secus si sit scripta a latere quia reqrit ὑba solemnia que requirit instrumentū publicū alias non ualet. Bal. in. l. nostra preallegata. ubi etiā uide an cancellatio tollat ipso iure instrumentuꝫ uel tollat ope exceptionis.

¶ Si eodē facto fiūt due scripture sufficit q̄ una sit cancellata. ⁊ an cancellatio limitaᵗ ꝑm causam cancellatōis. Bal. in dicta. l. nostram. C. de testamen. ubi uide. l. si unus. eo. ti.

¶ An cancellatio ꝯdemnatōis ꝓbet absolutionē uel liberationē. uiō in. l. itē fullo. ⁊ in. l. qui uas. ff. ὸ fur.

¶ Cancellatio restringiᵗ ad cām cancellatōis. uide in. l. cancellauerat. ff. de his que in testa. delen. uide in. l. acta. ff. de re iudi. ubi licꝫ sententia sit cancellata ꝓbat tamen sententiā latam.

Candela. Quando est constitutū q̄ electio fieri possit usq̄ ad consumatōnē candele. uide in. c. cum in ueteri. de elec.

Canis. Fortior est ligatus q̄ solutus. ff. si quapau. fe. dica. l. hec actio. §. i.

¶ Canis in ueteri lege non offerebaᵗ nec redimebaᵗ sanc. Tho. scōa secūde. q. lxxxvi. ar. iii.

Canna. Quando uenditᵉ canna panni intelligiᵗ de mensura uel de mensurato. uide i. l. titia seya. in princi. ff. de lega. iii.

Canon. Quid appelleᵗ canon. not. glo. in. c. i. iii. di. doc. de consti. c. i.

¶ Uiolatores canonū sunt blasphematores sanctoꝝ xxv. q. i. uiolatores. ubi tex. ꝙ canonib⁹ sanctoꝝ patꝝ ad idē ea. cā. ⁊. q. omnia. ⁊. c. salus. ⁊. c. nulli.

¶ Uiolans canones uideᵗ excōicatus. xxv. q. i. generali. glo. in. d. c. violatores. xx. di. si decreta. uideᵗ ex presum. xxv. q. ii. si quis dogmata.

¶ Qui dicanᵗ esse canones apostoloꝝ qui recipiuntᵉ ab ecclesia. uide. xvi. di. apostolorū. ⁊. c. sexaginta. uide tamen q̄ per unuꝫ sinodum fuerunt confirmati. ut. xvi. dis. placuit.

¶ Pontificeᵉ debent esse ministri canonū. xxi. di. ministri. no. in. c. i. de constitu.

¶ Circa que potest ecclesia nouos edere canones uᵗ non. habeᵗ. xxv. q. i. sunt quidam. no. in. d. c. i. ⁊. c. q̄ in ecclesiaꝝ. ubi do. Lar. flo.

¶ Quod canones preferantur legibus. plene nota. de no. op. nunc. c. i. Spe. de dispu. ⁊ allega. §. post h̄ ὑsi. sed nunq̄d. de secū. nup. c. pe. ⁊. c. fi.

¶ Uenire cōtra canones est peccatū mortale. ὸ ma. ⁊ obe. istud. ⁊. c. ii. in glo. de offi. ordi. inter cetera.

¶ Canones non seruāt subtilitatē uel rigorositatem iuris ciuilis. ut in. c. i. de do. ⁊ contu. de resti. spoli. se pe. facit de sen. excōi. a nobis.

¶ Jura canonica preualent in terris ecclesie. de appella. si duobus. presertim in foro ecclesiastico. de fo. compe. q̄ clericus.

¶ Quando aliquid reperiᵗ decisū in iure ciuili ⁊ nō de iure canonico ius ciuile debet seruari etiā in terris ecclesie. ut no. in. c. i. de no. op. nunc. ⁊ in. l. priuilegia C. de sac. sanc. eccle.

¶ Canon late sententie non minꝰ operaᵗ q̄ sinodus. glo. no. in. l. amissione. §. q̄ deficiūt. ff. de capi. dimi.

¶ Nota contracta ex canone late sententie non est purgabilis scōm Jo. an. de elec. cupientes. super ὑb. expectans libro. vi.

¶ Canones instinctu spūs sancti sunt editi. l. di. si illos. xxvi. q. i. violatores. no. de eta. ⁊ quali. a multis.

¶ Canonum statuta sunt ab omnibus seruanda. de constitu. c. i. ubi tex.

¶ Canonum transgressores sunt infames infamia canonica. vi. q. i. infames. de maio. ⁊ obedi. illud. ⁊ no. de elec. dudum. ii.

Canonicus Canonicatus.

¶ Si ꝓmissa est causa canonico per papā qui postea renūciauit canonicatui an possit cognoscere de causa. Bal. in. l. būanitatis. C. de impu. ⁊ aliis substi. glo. in. c. statutū. de rescrip. li. vi. ubi Archi. ⁊ docto.

¶ An canonicus potest esse testis in causa concanonici sui. glo. ⁊ doc. in. c. cū. R. canonicus. de offi. dele. tex. ⁊ glo. xiiii. q. ii. ubi uidetur concludi q̄ potest esse testis ⁊ non iudex.

¶ An canonici possunt artari ad suscipiendos sacros ordines. cle. ut bi q̄. de eta. ⁊ q̄li. ⁊ i cle. queris. eo. ti.

¶ An canonicus habeat certū ordinē annexū. no. de insti. c. ii. de rescrip. si eo tempore. li. vi.

¶ An canonicaᵗ duaꝝ ecclesiaꝝ habeat uocē in electione prelati utriusq̄. glo. de priuil. c. i. li. vi. de re iudi. cū olim. glo. de ꝓben. quia in tantum.

¶ An cānonicus supnūerarius habeat uocē in capitulo qñ agiᵗ de electōe prelati ⁊ de alio actu capitulari. glo. ⁊ doc. de consti. cum. M. quid de recepto in cānonicū expectante prebendam.

¶ Sed quid de canonico si est ꝓbendatus an habeat uocē ut supra. Lau. in cle. fi. de ꝓben. uide do. Lar. ibi. q. iiii. Inno. in. c. dilectus. eo. ti. Idem do. Lar. in dicto. c. cum. M. de constitu.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An canonicus supnumerarius debet habere ꝑben dam ꝓxime vacaturā. Inno. q̄ non. de ꝓben. cuz di lectus. docto. ibi tenent contrarium.

¶An ꝓlatus possit interesse capitulo ecclesie sue tamq̄ canonicus. glo. in. c. a collatione. de appell. li. vi. uide de concess. ꝑben. postulasti. ubi de hoc.

¶An ꝯ quādo ꝓlatus interest capitulo velut cano nicus uox eius sit maiozis auctozitatis. q̄ ceteroꝝ ca nōicoꝝ. no. i. d. c. postulasti. Jo. an. i. d. c. a collatiōe.

¶An canonicatus in ecclesia cathedrali sit dignius beneficiū q̄ cura. Hosti. in sū. de fi. ꝓesbi. §. fi. v̀. cir ca. facit quod no. de fil. pres. c. fi. de Rpt. statutū. §. i. li. vi. adde Inno. de sepul. fraternitatem.

¶An canonicus teneꝫ scire grāmaticā adeo q̄ ígno rantia eius repellat eū a canonicatu. Archi. in. c. sta tutū. §. i. ꝯ. c. si eo tempe. de rescript. li. vi. facit. c. fi. de eta. ꝯ quali. ꝯ. c. i. de ꝑsang. ꝯ affi. ꝯ Lar. flo. tenet q̄ sic. in cle. ne in agro. in v̀. regula. de sta. mo.

¶An ad receptionē canonicoꝝ sint vocādi absentes no. de ꝓben. cuz in ecclesiis. li. vi. ꝯ. c. si per te. de re scrip. eo. li. in glo. ꝯ. c. si duobus. eo. ti. ꝯ li. in glo.

¶Qualiter agaꝫ ꝓtra canonicū qui cessauit a diuis ꝯ pcepit fructꝰ. no. de offi. ozdi. si canonici. in glo.

¶An appellatione canonici veniat canonicus regu laris. no. glo. quā dicit do. Lar. esse siugularē in cle. dispendiosam. de iudi. que dicit q̄ sic. ego autez soleo dicere aduertendā esse materiā de qua loquit̄ de cano nico q̄ potest esse talis q̄ nulla appellatiōe possit ꝓhe bendi canonicatus regularis.

¶Unde habuit oztū canonicatus. no. in cle. fi. de ꝑ ben. ubi do. Lar. flo. q. i. ubi etiā tractat an canonica tus sit titulus ꝑpetuus. de quo in. c. dilectꝰ. de ꝑben.

¶An receptus in canonicū ultra numeꝝ assequatur ꝑbendā postea uacantē ex vi canonicatus uel illiꝰ cui erat ꝓbenda annexa. glo. ꝯ doc. de ꝓben. dilectus. ꝯ do. Lar. in cle. fi. de ꝑben. q. vii.

¶An canonici eligentes uel recipiētes ultra numeꝝ rumpant numeꝝ. dic q̄ sic. nisi faciant auctozitate pa pe. glo. de ꝑben. c. ꝑ illoꝝ. in cle. fi. ō ꝓben. ubi do. Lar. q. viii. ego alias ꝓsului q̄ etiā qñ canonici recipi unt auctozitate pape utile est ꝓtestari q̄ non intendūt rumpere numerum.

¶An canonicus regularis potest effici canonicus se cularis. de ui. ꝯ honest. cle. deus qui. de regula. super eo. de reli. domi. inter quatuoꝝ. conclude q̄ non ꝯ. c. q̄ dei timozem. de statu. regu.

¶An numerus canonicoꝝ potest excedere numeruz ꝓbendaꝝ. uide Inno. de ꝑben. maiozibus.

¶Fructus mense grosse non debent canonico ratōe prebende sed ratōe canonicatus. glo. fi. ꝯ ibi Inno. in c. dilectus. de ꝓben. Jo. an. eo. ti. dilectus.

¶An canonicus qui non habet possessionē canonica tus possit habere ius eligendi seu interesse electioni. uide docto. de consti. cum. ℳ.

¶Bare uocē in capitulo ꝯ habere stallū in chozo nō est de iure prebendali sed canonicali. glo. fi. in. c. ꝑ il loꝝ. de ꝓben. no. de consti. cū. ℳ. idem dicit Inno. in. c. cum iam dudum. de ꝓben.

¶Ecclesie possunt constitui in ꝓbendā ꝑ canonicos ꝯ ꝓlatos ecclaꝝ. tex. est in. c. suggestū. de iure patro.

¶Canonici possunt diuidere cōia bona ꝑbendarum glo. i. q. ii. sacerdos.

¶An canonici excōicati uel interdicti possunt aliuz recipe in canonicū. uide Inno. in. c. capitulū de Rp. in. c. veritatis. de do. ꝯ con. glo. in. c. ꝓo illoꝝ. ō ꝑbē.

¶Canonicus non succedit canonico etiā in bōis ca nonicatus. Inno. de testa. relatū. in glo. de elec. quod sicut. in v̀. consentire. si per industriā alicuius canonici augmentata sunt bona eccl̄ie. de consti. cū. ℳ. ferra.

¶Itē quid si postea dimittit ecclesie. an poterit i ui ta sua tenere illud augmentū. uide Inno. ꝯ Jo. an. in c. fi. de pec. cle. adde qō dixi sub dictōe augmentū.

¶An in ecclesia in qua est determinatꝰ numerus ca nonicoꝝ ꝯ prebendaꝝ rupto numero canonicoꝝ rūpaē numerus prebendaꝝ. ꝑ Inno. de ꝓben. ꝑ illoꝝ. in glo. fi. ubi est glo. ordinaria. Inno. eo. ti. dilecto. i gl. ꝯ v̀. non est. ꝯ. c. maiozibus. eo. ti.

¶An consuetudo posset induci q̄ canonicus non ha beat prebendā. etiā dato q̄ uacet ꝑ aliquod tempus. Inno. in. c. dilectus. de ꝓben. in glo. pe. in fi.

¶An canonicus regularis possit effici archidiacon? glo. ꝯ docto. de ꝓben. preterea. glo. in clemen. i. de elect. in glo. penul.

¶Quid sit canonicus. uide no. de ꝓben. dilectus. i. q. iii. in summa. Lau. in cle. fi. ō fi. ꝓesbi. ubi Lar. flo. q. xv. idem in. d. c. cum. ℳ. de consti.

¶An canonicus possit esse si est prebendatꝰ. Inno. q̄ sic. de ꝓben. dilectus. de quo ibi ꝑ doc. de consti. cū. ℳ. ꝯ ecōuerso. q̄ si est prebenda esse non potest re ꝯ spe. re autē potest saltem ad tempus.

¶An ualeat receptio pluriū canonicoꝝ ultra nūerū glo. ꝯ docto. in. d. c. dilectus. Host. de ꝓben. uacan te. ubi plena distinctio de hoc.

¶An canonicus supnumerariuſ debeat habere quo tidianas distributiones. no. de ꝓben. dilectus. ꝯ. d. c. ꝑ illoꝝ. in glo. fi. ꝯ ibi doc. plene de materia in. d. c. cū. ℳ. Oldra. cōsilio. xxiii. tex. in. c. fi. §. in illis v̀o de conces. ꝓben. li. vi. ubi de hoc.

¶Ad quē ptineant bona canonici mozientis haben tis ꝓbendā distinctā. Inno. tenet q̄ ad capitulū. de testa. relatum. uide. c. ꝓesenti. ꝯ quod ibi no. de offi. ozdi. li. vi. dic ut ibi. adde qui. opini. Inno. tenuit gl. xii. q. ii. illud.

¶An liceat canonico cui deputata est aliqua domuſ canonicalis ꝑ sua habitatōne frangere illius hostia si aliꝰ eā indebite occupet. Inno. q̄ sic. de imu. ecc. c. i.

¶An canonicus possit impetrare Rptuz pro eccl̄ia in qua est canonicus sine mādato. glo. de ꝓcur. ꝓsulti que dicit q̄ canonicus est ꝓuncta ꝑsona que admittit̄ sine mādato. de quo in. c. nonnulli. de Rptis. Archi. plene in. c. statutū. §. cū v̀o. de rescrip. li. vi. Hosti. in summa. ō rescrip. §. que possunt obiici. v̀si. ſz nūquid canonicus. Spec. ti. de rescrip. ꝓesentata. §. ratōne aūt impetrantis. adde quod dicam infra sub dictione coniuncta persona.

¶Canonicus eligendo non dicit̄ fungi officio publi co. no. in. c. cum dilectus. de consuetu.

¶Singularis canonicus non potest etiā nomie toti us capituli recipere aliquem in canonicuz. Compo. in. c. eam te. de rescript.

¶Recept? in canonicū illico consequitur ea que ad canonicos pertinent. Inno. in. c. cum in litteris. de re sti. spoli. ubi de hoc.

¶Canonicatus est ministeriū ita dicit Inno. in. c. di lectus. de ꝓben. ꝯ que dixi supza.

¶Canonicus eccl̄ie cathedralis est maioziſ bonoris

lt

UVA. BHSC. IyR_001

ꝯ alterius ecclesie. Jnno. de sepul. fraternitatis.
¶ An si prebende aliquoꝝ canonicoꝝ aliquo casu destruantur teneantur alii cómunicare suas. Jo. an. in c. ii. de deci. libro vi.
¶ An collato canonicatu intelligit collata uel assignata prebenda. uide Jnno. in. c. proposuit. de concess. preben. Archi. in. c. eũ qui. de preben. li. vi. tex. in. c. tibi qui. de rescrip. eo. li. ⁊. c. duobus. glo. xvi. q. i. si canonicus. tex. contra. in. c. si capitulo. de ꝓcess. ꝑben. li. vi. ⁊. c. cũ super. eo. ti. adde text. qui uidet velle ꝙ collato canonicatu intelligat collata ꝑbenda. de cler. excõi. ꝓposuit. uide Jo. an. in. c. si clericus. de ꝑben. li. vi. idem de consti. cũ. ℳ. adde tex. de appel. puĕit Lap. de preben. si postquã. li. vi.
¶ Facta assignatione ꝑbende canonico ꝑ habentem potestatẽ licite in ea administrat licet pariat ꝓtrouersiã sup ea. Jnno. in. c. ꝓposuit. de concess. ꝑben.
¶ Ex collatõe canonicatus statim ꝙs non habet administrationẽ donec sibi assignet ꝑbenda. Jnno. in. c. ex oze. de his que fi. a ma. par. ca. in. c. ꝓposuit. de cõcess. ꝑben. Jo. an. in. c. iii. de consti.
¶ Antiquior canonicus põt optare meliorẽ preben dam. c. cum in tua. de consue. li. vi.
¶ De ecclesiis que habẽt distinctũ numeꝝ canonicorũ ⁊ non prebendaꝝ. Jnno. in. c. dilectus. i. de ꝑben. ⁊ in. c. ex parte. de concess. preben.
¶ An fructus prebendaꝝ sint proprii canonicorum. Jo. an. in. c. auaricie. de preben.
¶ Usqꝫ ad quantũ tempus possint canonici contradicere collationi bñficii facte per prelatũ sine eis. uide Jo. an. in. c. ii. de his que fi. a. prela. si. consen. capi.
¶ Morte canonici non dicunt vacare bona prebẽde seu ius prebendale. Jnnocẽ. in. c. dilecto. de prebend. Archi. in. c. si a sede. de preben. li. vi. Pau. in cle. ut professores. de regulari.
¶ An canonici regulares debeãt preferri monachis Jo. an. in. c. auaricie. de preben.
¶ Canonici possident vacantes ꝑbendas. Jnno. i. c. de cetero. de transac. in glo. ii. in v. sed si de beneficio. idem in. c. in presentia. de proba. ⁊ eo. ti. ex litteris. ⁊ c. ex parte. de arbi. ubi de hoc.
¶ An impetrans canonicatũ in ecclesia simplicit in qua sunt duo collegia alterꝝ maius alterꝝ minus debeat in illo recipi in quo magis elegerit. uide Jo. an. in c. si pluribus. de preben. li. vi.
¶ Canonicatus supnumerarius collatus auctoritate pape extinguit eo mortuo nec dicit vacare. uiõ gl. in cle. si iusta. de ꝑben. do. de rota. ꝓclusione fi.
¶ An si canonici recipiũt aliquẽ auctoritate ꝓpria ⁊ postea uacat prebenda quam alteri conferunt uale at collatio. doc. ꝙ sic. in. c. inter cetera. de preben. et de concess preben. c. ii.
¶ Licet papa scribat ꝑ uno in ecclesia ut recipiatur in canonicũ si in ea est consuetudo ꝙ receptus iuret residentiã non recipiet nisi prius iuret. uide doct. in. c. ex parte. de concess. preben.
¶ An appellatõe canonici ueniat clericus. Lap. in c. i. õ elec. li. vi. super glo. que incipit. hoꝝ canonicoꝝ no. in. c. per exceptionẽ. de priuile. li. vi.
¶ Canonicorum appellatio ponitur collectiue. de resti. spolia. ad decimas.
¶ Canonici non sunt uocãdi in collatõe ecclesiaꝝ uel prebendaꝝ nisi hoc habeat ꝓsuetudo. de ꝑben. cum in ecclesiis. li. vi. de offi. ordi. ꝙuis. in glo. eo. li.
¶ Si cõmissa est causa canonico si post citationẽ cõtrahit matrimoniũ desinit esse canonicus an expiret cõmissio. Spec. ti. i. §. excipi potest. vsi. quid si causa uide nota. de rescrip. statutũ. §. i. in glo. li. vi.
¶ An canonicus possit agere ꝑ prebenda uel ꝑ possessione prebende. uide in. c. ex litteris. in glo. i. de ꝑben. Jnno. tenet ꝙ sic. de rescript. edoceri. de quo ibi per doc. ⁊ in. c. in litteris. de resti. spoli.
¶ An canonici possunt facere statutũ ꝙ pars minor eoꝝ fecerit ualeat. no. de constit. cũ omnes. in glo. de his que fi. a ma. par. ca. c. i. i gl. ō elec. cũ non deceat. in glo. li. vi. de vb. sig. constitutionẽ. eo. li. quod no.
¶ Canonicus non potest esse laicus nisi ingressus religionẽ sit uocatus ad electionẽ vacantis ecclesie. ꝑ. annũ ꝑbatõis. uide no. in regla. indultũ. i gl. mag. li. vi.
¶ De canonicoꝝ mulieribus. dic ut habetur in. c. dilecta. de maio. ⁊ obedi.
¶ An canonicus possit constituere ꝓcuratorẽ sine licentia epi. uide de appella. dilecto. in glo.
¶ Canonicus regularis potest esse in ecclesia prochiali sine socio eiusdẽ religionis licz monachus non. no. xvi. q. ii. in summa. no. in. c. qõ dei. de sta. regu.
¶ An canonici possunt de cõibus ꝓuentib⁹ dare aliquid canonico uolenti studere. no. de ꝓstit. cum oĩs.
¶ An canonicus ecclesie cathedralꝭ ꝓcipiat fructus stando in iuicio epi. no. de cle. non resi. ad audientiã.
¶ Canonici debent seruare interdictũ latũ per suum prelatũ. de consue. cum inter nos.
¶ Ad quẽ ptinet canonicoꝝ receptio in ecclesia non cathedrali sed collegiata. uide de elec. cũ ecclesia vulterrana. de institu. ad nostram.
¶ Canonici occupãtes bona obuenientia tpe vacatõis sunt suspensi ⁊ beneficiis ⁊ officio quibuscumqꝫ. de preben. quia sepe. li. vi. de materia no. in. c. presenti. de offi. ordi. li. vi.
¶ An duo canonici possunt eligi ad vnam prebendã no. Jnno. de preben. maioribus.
¶ An canonicus expulsus a tiranno ꝑ viz perdat iure canonicatus. uide Bal. in. l. ii. C. de ser. ⁊ aqua.
¶ An canonicus priuatus per sententiã ꝑdat ipso iure stallum. uide Bal. in. d. l. ii.
¶ An vnus canonicus possit aliis contradicentibus exequi mandata pape. Bal. in. l. preallegata. l. ii. no. in. c. eam te. de rescriptis.
¶ An auctis fructibus ecclesie ⁊ prebendaꝝ possunt plures canonici eligi. uide tex. ⁊ quod ibi late scribũt docto. in. c. cum. ℳ. de consti.
¶ Si canonicus regularis efficit monach⁹ ⁊ postea reuertit in canonicã prelaturã an possit eam obtinere de eta. ⁊ quali. intelleximus.
¶ An ualeat statutũ canonicoꝝ iurantiũ ꝙ ecclesiaꝫ suã ⁊ seipsos defendant õ omnes impetrantes canonicatũ ipsius ecclesie. uide in. c. ꝓtõez. de v. sig. li. vi.
¶ Canonici cuꝫ episcopo dicunt facere vnũ corpus c. nouit. de his que fi. a prela. sine consen. capi.
¶ An canõicus regularis qui est in potestate patris bona aduenticia querat ecclesie. Specu. titu. de statu mona. vsi. quinto queritur.
¶ Canonicus ecclesie cathedralis potest esse minor annis. xiiii. de prebẽ. super inordinata. glo. ⁊ doct. de rescrip. si eo tempore. li. vi. ⁊. c. ex eo. eo. ti. ⁊ li. uide in cle. ut bi q. de eta. ⁊ qli. dicã infra sub dictõe eras.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Canonicus pupillus non est uocandus ad electio nem episcopi. ut dicto. c. ex eo.

¶ Canonicus qui non est in sacris non habet vocem in electione seu in quocūq; alio actu capitulari. ut. d. cle. ut hi qui. de eta. ⁊ quali.

¶ Canonici sinuicem contendentibus sup ꝓcuratōe ille dicit ꝓcurator capituli qui est constitutus a maio ri pte capituli ⁊ talis habebit expensas a capitulo. de elec. cum inter canonicos. in glo. i.

¶ Canonicus de licentia sui prelati ingressus mona sterii infra annū ꝓbatōnis debet omnes fructus pre bende habere cum sit clericus ecclesie ⁊ possit reuerti si vult. de quo in. c. bñficium. de regu. li. vi.

¶ Canonici agunt ad obseruantiā interdicti lati per prelatū. de consue. cum inter.

¶ Creare canonicos in ecclesia inferiori cathedrali nō ptinet ad episcopum sed ad prelatum illius ecclie uide de insti. cum ad nostram.

¶ Si canonici iurarunt non esse contra aliquem itel ligitur ipsis exceptis ⁊ etiaz ecclesia sua. tex. ⁊ ibi no. in. c. petitio. de iureiuran.

Canonice ¶ Quando aliquid dicat canonice fieri. uide Jo. an. in. c. non potest. de preben. li. vi. super v. canonice. ⁊ dic canonice. i. ser uata forma. uel canonice. i. ꝓcordanter. sm Jo. an. de renunc. c. ulti. adde ad hoc qō no. Jo. an. de elect. du dum. ii. Specu. ti. ii. §. uidendum restat. vsi. sed nun quid nocet.

Canonisare ¶ An canonisatō facta p Gracia nū de quibusdā legibus incorp atis in volumine decretoz facit eas debere seruari i fo ro ecclesiastico. dic q; sic dūmodo non sit contrarie dis positioni iuris canonici. de quo uide Jo. an. in. c. ii. ō rescript. super glo. penulti. faciunt notata in. c. i. de noui oper. nunci.

¶ Canonisatoz nullus est damnatus. uide san. Tho. in quolibe. iii. q. viii.

¶ Solus papa potest sanctos canonisare in qua cāo nisatione que ⁊ quot requirant. uide not. de reli. ⁊ ve ne. sanc. c. i. li. vi. in glo. faciunt nota. in. c. venerabili. de testi. Hosti. in summa. de reli. ⁊ vene. sanc. dicā ple nius infra sub dictōne sanctus. Specu. ti. de lega. §. nunc ostendendum.

Canonica. ¶ Canonica portio que debet ex re ictis ad pias causas debet cōtra voluntatē testatoris ⁊ ideo non potest peti actione ex testamento sed condictione ex canone. sm Jnno. i. c. ii. ⁊. c. de his. de sepultu.

¶ Cui ecclesie debeat canonica portio vagabundi ul viatoz. Pau. in cle. dudum. §. verum. de sepultu. in vbo parrochialibus.

¶ Canonica detrahit per epm uel ecclesiā de legatis testamenti etiā factis multo tempore ante mortem te statoris. uide Jnno. in. c. requisisti. de testa. in glo. i.

¶ Canonica debet etiaz delegato facto paupibus et piis locis. Jo. an. in. c. duduz. de con. ꝓiug. adde glo. ⁊ Jnno. de sepul. c. ii. Archi. xiii. q. ii. §. sed aliud.

¶ Ecclesia priuat canonica quando in ea violenter sepelit corpus defuncti qui eligit alibi sepulturaz. de sepultu. cum liberum.

¶ Si ecclesia prochialis negligit petere canonicā pe ter etiā epus de sepul. relatū. ubi etiā tractat an exēp ti soluāt canonicā. de quo etiā in. c. certificari. eo. ti.

¶ Canonica portio debet ecclesie prochiali. de reb⁹ mobilibus ⁊ immobilibus. uide de sepul. relatum.

¶ Consuetudine potest induci ut epus de legatis nō recipiat canonicā. Jnno. de testa. requisisti. in. glo. iii. de sepul. certificari.

¶ An quota canonice potest consuetudine minui. ui de no. per Jo. an. in. d. c. certificari. uide etiā eo. ti. in nostra. ⁊ adde no. in. c. de quarta. de prescrip.

¶ An canonica debeat ecclesie prochiali si parrochi anus alibi sepelit. uide Jo. an. in. c. ii. de sepult.

¶ Cui ecclesie solui debeat canonica portō de legatis regis uel alterius principis quotidie p territoriū suuz discurrentis. uide glo. in. c. omnes. de maio. ⁊ obedi. Jnno. in. c. ii. de sepul. ubi etiaz tractat de quibus ob uentionibus debeat solui canonica portio.

¶ Casus in quibus non soluit canonica portio. no. glo. ⁊ doc. de sepul. c. ii. de vbo. sig. ex parte.

¶ An si ingressus religionē moriat infra annū proba tionis parrochialis ecclesia possit petere canonicam. Archi. de sepul. c. ii. li. vi. tenet q; sic. docto. eo. ti. de his. Hosti. ibi tenet contrarium. uide in clem. ii. de se pul. Archi. xiii. q. ii. §. sed aliud.

¶ An pro relictis pro. xxx. uel anniuersario debeat canonica portio. Pau. in cle. dudum. de sepult. ⁊ ibi glo. in vbo funeralibus. de vbo. sig. cum inter.

¶ An si epus uel rector seu prelatus ecclesie sepeliat in alia ecclesia debeat canonica portio ecclesie ꝓprie. Lau. in clemē. ne romani. de elect. facit tex. de simo. audiuimus.

¶ An si funus deferet ad vnā ecclesiā non ut ibi ma neat sed ut alibi deferat canonica debeat solui ꝓme ut secunde ecclesie. facit tex. q; prime. de excef. pla nimis in contrariū est tex. in. l. cum propria. ff. ō reli. ⁊ sup. fune. sed melius in. l. si quis cum eo. eo. ti. glo. in cle. i. in vbo eis. de sepul.

¶ An si comitatenses ꝓpter guerrā fugiant ad ciui tatē ⁊ ibi moriant ac sepeliant priuet parrochialis ca nonica portōe. uide Jo. an. in. c. cū ḋs. de sepk. li. vi.

¶ An si detrahit canonica parrochialis possit etiā ō trahi de eodē relicto canonica epalis. uiō. no. in. c. cer tificari. de sepul. ubi uidet concludi. q; sic.

¶ An heredes possunt ꝓpelli ad soluendū canonicaz parrochiali ecclesie de legatis factis ecclesie in qua se pultus est glo. in v. legari. ⁊ ibi Pau. in cle. dudum. §. vez. de sepul. Jnno. in. c. de his. eo. ti.

¶ An ꝓpter legatuz factū a testatore ecclesie uel illi cui debet canonica excludat facultas petendi canoni cā. Pau. in cle. dudū. §. vez. de sepk. Jo. an. in. c. cer tificari. eo. ti. ⁊. c. officii. de testa. ubi in simili uidetur casus. de hoc dicā infra sub dictione cōpensatio. adde quod dicā plene in disputatione mea que incipit statu to seu de consuetudine ciuitatis cauetur. ⁊ quod dicā infra sub dictione quarta.

¶ An canonica portio debeat ecclesie parrochiali si testator in uita soluerit legatum. glo. in clemē. duduz. §. verum. de sepultu.

¶ Canonica debet ecclesie parrochiali etiaz si defun ctus mandauerit se cū habitu religiosoz sepeliri. glo. in cle. dudū. §. vez. v. decesserit. de sepul.

¶ An canonica debeat de relictis factis pro succur su ecclesie. uide de sepul. in nostra.

¶ Canonica soluit parrochiali ecclesie pro relictis factis in mortis articulo etiaz singularibus fratribus

UVA. BHSC. IyR_001

posito q̄ concernat eoꝝ utilitatem. glo. in cle. duduz. § . veꝝ. in. v̄bo. recte. de sepultu.

¶ Canonica portio non datur a parrochiano alii ec clesie q̄ ubi sepeliē. glo. in. d. § . veꝝ. in v̄. quartā. glo. in. c. i. de sepul. ⁊ ibi docto. Jnno. eo. ti. c. ii. ⁊. c. i no stra. Archi. xiii. q. ii. § . sed aliud .

¶ Canonica portio debeē ex funeribus ubi prochia nus sepeliē posito q̄ in ecclesia prochiali aliqua fune ralia interueniūt que sibi fuerunt applicata. glo. in. d. cle. dudū. § . uerū. in. v̄. integro. ubi uide .

¶ An de funeribus habitis tempore quo corpus ali bi sepultū fuit si nūc nouiter alibi sepeliē debeaē cano nica portio. Pau. in. d. cle. i. de sepul .

¶ An canonica debeat ecclesie prochiali si corpꝰ ali quo casu non debuerit imponi in loco electe sepulture cui tamē fuit solutū legatū. Pau. in cle. dudum. de se pul. in v̄. nec non. Jnno. eo. ti. in nostra .

¶ Canonica portio debeē ecclesie parrochiali posito q̄ eius parrochianus de iure debeaē alibi sepeliri. Jn no. in. c. in nostra. de sepul. in glo. magna .

¶ An de relicto hospitali habenti ecclesiā annexam debeatur canonica. Jnno. in. d. c. in nostra .

¶ An de relictis deo simpliciter detrahaē canonica portio istud uidi de facto quia quidā legauerat p hec verba lego omnipotenti deo vineā meam ⁊ ducatos. xxv. de quo fuit dubitatum. uide Archi. xiii. q. ii. § . sed aliud .

¶ An epus habeat canonicā de funeralibus illius q̄ eligit in aliena ecclesia uel dyocesi sepulturam. uide Jnno. in. c. ii. de sepultu .

¶ An priuilegiatus super iure sepeliendi debeat per soluere canonicā licet in eius priuilegio de hoc nulla fit mentio. Jo. an. in. c. certificari. de sepul.

¶ An canonica debeat detrahi antequā sepeliaē de functis. Jo. an. in dicto. c. certificari. ⁊ eo. titu. cum quis. li. vi. ubi uide .

¶ Monachi etiā exempti debeāt soluere canonicaz ecclesie cathedrali. Archi. i. d. § . sed aliud. xiii. q. ii.

¶ An parrochialis ecclesia debeat habere canonicā portionē de anniuersario facto p consanguineos de qꝰ non disposuit testator. do. anto. de bu. consuluit in cō silio suo q̄ sic. Pau. in cle. ii. de sepul .

¶ An de banderiis seu uelis que ponunē in ecclesia ob memoriā defunctoꝝ debeat solui canonica. docto. moder. ponunt in. c. ii. de sepul. q̄ non.

¶ An pro canonica ꝓperat actio ex testamento ꝓtra heredē. dic ut no. de sepul. c. de his. rationē posui. ō. in principio huius dictionis canonica .

¶ Si legaē aliquid pro fabrica ecclesie ⁊ ecclesia tūc non indiget fabrica an debeaē tūc canonica episcopo. tenet Hosti. q̄ sic. de v̄bo. sig. ex parte. el. ii. alias aūt relicta pro fabrica sunt priulegiata. ut habetur in . c. finali. de testamen.

¶ Canonica debeē de relicto facto hospitali etiā si ñ sit auctoritate epi fundatū. de testa. requisisti .

¶ An de relictis iure institutōis debeatur canonica episcopo. uide de sepnl. c. i.

¶ Canonica parrochialis ⁊ epalis de iure cōi est q̄r ta de pscrip. c. quarta. no. in. c. relatū. ii. ō testa. ⁊. c. i. ii. ⁊. c. cū libeꝝ. ⁊. c. certificari. ⁊. c. i nostra. ō sepk.

¶ An canonica debeaē parrochiali ecclie si testator elegit alibi sepulturaz ⁊ ibi aliquid legat tñ ex aliqua cā ibi non est sepultus puta qꝛ est submersus uel mor tuus in bello ⁊ eius corpus non reperiē. uide Jnno . de sepul. c. in nostra. adde quod in simili no. Bar. in l. miles. § . ulti. ff. de adul. dixi aliquid supra .

¶ An canonica debeaē de legato facto ecclesie si nō exp̄miē q̄ pro anima legat. uide doc. de sepul. c. i .

¶ Si ecclesia parrochialis negligit petere canonicaz eps repetet. no. in cle. relatū. de testa. ⁊. d. c. req̄sisti .

¶ De legato facto exempto non debeē canonica epi scopalis sed parrochialis. sic no. de sepul. de bis. ⁊. c. certificari. ⁊ de testa. requisisti .

¶ An canonica que debeē epo possit ꝓsuetudine uel pscriptione minui. no. in. c. de quarta. de prescrip.

¶ Canonica debeē tam pro rebus mobilibus q̄ im mobilibus legatis. de sepul. c. relatum .

¶ De relicto facto pro condenda capella non detra hiē quarta si per talem detractionem impediretur cō structio. ff. ad. l. fal. si seruus. do. Lar. in clemen. du dum. de sepultu. in. iiii. q.

Cantus Cantare. Clerici debent can tare ieiuni. de conse cra. di. i. sacramenta .

¶ Quid dicaē cantare. no. Jo. an. in. c. ut quisq̄. ō uita ⁊ honesta. cleri.

¶ Cantandum est corde magis q̄ ore. xcii. di. c. can tantes. quod bene nota.

Capella Capellanus. Capella scā in loco fratꝝ non accipiē in tenutam. no. Bar. in. l. aufidius. ff. de priuile. credi .

¶ Que iura potest sibi acquirere capella subdita ec clesie matrici. no. plene. do. anto. in. c. cum contigat. de deci. v̄. venio igitur ad secundum .

¶ Si redditus vnius capelle non sufficiūt debet pre positus super hoc ꝓuidere. lxx. di. sanctoꝝ.

¶ An capella monachoꝝ teneaē ad onera epalia. Jn no. ō sta. mo. c. i. archi. ⁊ Jo. an. in. c. i. ō pben. li. vi.

¶ De relicto facto p cōstituenda capella non detra hiē quarta si p talē detractionē impediretē constructō ff. ad. l. fal. l. si seruus. uide do. Lar. flozē. in clemen. duduz. de sepultu. in. q. iiii. adde quod dixi supra sub dictione canonica .

¶ Quando capella non potest fieri in loco ubi iussit testator an possit mutari per epm ut fiat in loco alio. de testa. nos quidē. Bar. in. l. legatū. ff. de usufruct. lega. adde Bal. in. l. i. C. de bis que pe. no. in antepe nulti. ⁊ ulti. colum .

¶ Capellanū priuatū potest quis habere in domum suā ad orandū etiā sine licentia sed non ad celebrandū de reli. do. ad hoc. de censi. c. fi. ⁊ ibi Jnno.

¶ An acquisita p capellanū exercendo curam uideā tur acquisita intuitu clerici uel ecclesie. Jnno. in. c. cum inter. de v̄bo. signi. idem de testa. requisisti. n fi. facit quod no. in. c. i. eo. ti.

¶ Capella edificata in domo fratrū uel ecclesia noie alicuius constructa non potest etiā illo destructo seu defuncto assignari alteri nec arma abradi ⁊ alia poni uide Bar. in. l. ii. § . fi. ff. de ope. pu. uide quod dicaz ꝓme. ⁊ quod dixi sub dictōe arma. ubi uide.

¶ Capella non ꝓbaē esse ecclesia eo q̄ dicatur lego tali ecclesie. no. xxvi. di. deinde. in glo.

¶ Capella nō debet habere decimas nisi ex ꝓuilegio sed tantum mater ecclesia. glo. in. c. ex transmissa. de prescript .

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An simplex capellanus in ecclesia cathedrali hēat uocē in capitulo. dic q̄ non. per tex. no. in. c. fi. ō sta. mo. qui licet loquaf in secularibus habentibus capel las in ecclesia regulari tamē extendit ad seculares ha bentes capellas in ecclesia cathedrali. ſm Inno. in. c. i. de instituti.

¶ Capellanus quandoq; appellaf rector ecclesie. de offi. delega. coram iuncta supraſcriptione.

¶ An capelle que sunt in domib⁹ uel plateis magno rū dñoꝝ subsint epo in cuius dioceſi uel ciuitate consi stūt. uide quod dicā infra sub dictione ecclesia.

Capitaneus. ¶ De capitaneo ptis guelfemi tarꝝ pusii. uide Bar. in Rica. C. de mili. z in quo loco. li. x.

¶ Capitanei gentium armigeroꝝ sunt iudices in ibi occurrentibus inter gentes armoꝝ. ut. C. de iurisdi. om. iudi. l. magisterio. z debent tantuz bene iudicare ſm consuetudinez armoꝝ z loci z gentiū quibus pre sunt. uide do. Ange. in quodam consilo suo quod in cipit. innouata guerra.

Capitulum. ¶ An appellatōe capituli veniat caput. glo. in cle. ut hi qui. de eta z quali. no. de concef. preben. post electionem. de rescrip. eam te. pulchre de testa. requisisti. ubi tex. gl. z doc. p do. Lar. in cle. ut pfessores. de regu. in q̄bus concludit q̄ non. in contrariū uidef q̄ appellatōne fa milie venit dñs. ff. de v̄bo. sig. l. familie. Item appel latione exercitus dux uel p̄nceps ꝓhibendit. ff. ō his qui no. infa. l. ii. in p̄n. Item appellatōe decurionum eoꝝ preses continef. ff. qñ appell. sit. l. i. §. si plures. Item nomie monachoꝝ uenit abbas de simo. c. fi. de hac materiq dic ut no. do. Lar. in dicta clemen. ut hi qui. ubi uide.

¶ An capitulū mortuo episcopo possit reuocare sta tutum factuz per episcopuz. no. do. Lar. flozen. in. c. cum omnes. de constitu.

¶ An capitulū vacante sede succedat in potestate dis pensandi illis casibus quibus poterat epus dispensa re. no. do. Lar. in. d. c. cum omnes. de consti. ubi dic se consuluisse q̄ sic. quia dispensare est iurisdictōis. ut no. l. di. ut constitueret. est. n. dispensatō iuris cōis re laxatio. ſm Inno. de tempo. oꝛ. cū dilectus. de supp. negli. prela. si epus. li. vi. z debet fieri cū cause cogni tione. ut no. in. d. c. cum dilectus. z de iudi. atsi cleri ci. hoc tenet Jo. an. in. c. cū ex eo. de elec. li. vi. i glo. z in nouella. de quo in Spe. ti. de le. §. nūc de epoꝝ. v̄. sed nūquid. Fede. consi. suo. cxxxviii. gl. xvi. q. i. ec clesia. q̄ etiā tangit an a sentētia capli possit appellari.

¶ An capitulū sede vacante succedat in potestate ex cōicandi z absoluēdi. no. in. c. i. de maio. z obedi.

¶ Capitulū ꝓprie dicit ecclesie secularis de preben. c. significatū. qñq; tñ ponit pro collegio qñq; pro arti culo. ut no. Pau. in cle. i. de re. eccle. non ali. qñq; p conuentu inter que tñ est differentia. ut no. Jo. an. in c. quia sepe. in p̄nci. de elec. li. vi.

¶ Capitulū dicit ubi est maioꝛ pars. ō elec. cū inter canonicos. de preben. ex parte.

¶ An capitulū vacante sede possit transigere. doc. in c. contingit. de transac. concludunt q̄ non.

¶ An capitulū succedat prelato in his que ꝓpetebāt sibi iure pticulari uel accidentali. no. glo. z docto. de elec. scriptū. bene facit quod no. Inno. de fo. ꝓpe. vez xxiiii. di. presbiteri. z ibi no. adde Jo. an. in. c. i. ne se. uacan. li. vi. in contrariū uide tex. in cle. statutum. de elec. uide Inno. in. c. cum in cūctis. de elec. de maio. z obedi. cum olim. z. c. ii. ne sede va.

¶ Procurator constitutus a maioꝛi pte capli hēbit expēsas a capło. no. de elec. cū inter canōicos. i glo. i.

¶ An capl̄m vacāte sede succedat in potestate admit tendi renūciationes bñficioꝝ. no. do. Anto. de but. z moder. in. c. q̄ in dubiis. de renū. ubi concludit q̄ sic quia hec potestas uidef esse iurisdictōis bene fac tex. in extrauag. execrabilis. §. qz vero. Jo. xxii.

¶ An capitulū succedat prelato in potestate licentiā di prelatū non exemptū ut trāseat de vno monasterio ad aliud. Jo. mo. q̄ sic. de elect. si abbatez. li. vi. z ibi Jo. an. in nouella. contrariū no. Archi. de supplē. ne gli. pla. c. fi. li. vi. faciūt no. de maio. z obe. c. bis que p ecclīa. xxiiii. di. presbiteri. lxx. di. fraternitatez.

¶ An capitulū succedat in potestate dandi licentiaz de qua in cle. i. §. volumus. de fo. compe. dic ut not. ibi in glo. que dicit q̄ sic.

¶ An capl̄m succedat in ptāte dandi litteras ꝓmen datitias ad ordines. no. de tēpo. ordi. cū nullus. li. vi.

¶ An capitulū succedat in potestate instituēdi presē tatū p patronū. dic q̄ sic. de insti. c. i. li. vi. z ibi no.

¶ An capitulū succedat in potestate conferēdi bene ficia. no. in. c. i. ne se. va. li. vi. z ibi no. glo. z doc. i. c. bis que. de ma. z obe. xxiiii. di. presbiteri.

¶ Ad quē ptinet congregare capl̄m dic ad illuz qui habet hoc de cōsuetudine. si eni nulla est talis tunc ad illū qui est maioꝛ ordine z dignitate i capitulo. Inno. in. c. i. z in. c. statuimus. de ma. z obe. epus autē si in teresf tamq̄ epus z caput ipse qñ vult conuocat capi tulū alias statur consuetudini uel maioritati ut dictū est. uide docto. de offi. ordi. irrefragabili. §. cetez. ad de glo. in. c. si capitulū. de concef. pben. li. vi. Inno. i c. ii. de no. op nūc. Bar. in. l. iii. C. de decu. li. x.

¶ Qualiter vocandū sit seu congregandū capituluz glo. in. c. bone. i. de elec. melior glo. in. c. si capitulo. de concef. preben. li. vi. facit quod no. glo. z docto. in cle. causam. de elec. Bar. in. l. ii. ff. ō. decu. z ibi glo.

¶ Quot debēt esse presentes in capitulo qñ fit actꝰ capitularis. no. in. c. fi. de ma. z obe. Inno. in. c. ii. de no. ope. nunc. Bar. in. l. quod maioꝛ. ff. ad municip.

¶ An uacante sede possit aliquid alienare de rebꝰ ec clesie. tex. z ibi gl. no. xii. q. ii. si q̄. no. i. c. i. ne se. ua.

¶ An illi de capitulo debeant se subscribere actibus capitularibus. Archi. xii. q. ii. sine exceptōe. Inno. i c. de his que fi. a prela.

¶ Si capitulū aliquid facit capitulariter singuli nō possunt illud reuocare si esset talis casus qui posset ab initō ꝓhiberi p vnū. de postu. prela. bone. el. ii. no. de elect. in causis. super v̄. a singulis. z. c. quia propter. super v̄. assumatur. ubi uide.

¶ De multiplici significato huiꝰ dictōis capl̄m. no. Jo. an. in. c. capitulū sancte crucis. de rescrip.

¶ Capitulū vacante sede potest dici vicarius episco pi. dictū est Inno. in. c. eam te. de rescrip. ubi etiā tra ctat an capitulum vacante sede teneatur exequi man datum pape directum.

¶ An capitulū vacante sede succedat i potestate uni endi beneficia. doc. q̄ sic. in cle. ne in agro. §. ad hoc. de sta. regu. ubi do. Lar. flo. q. vii. faciunt no. in cle. i. de re. permu. de maio. z obedi. c. i. li. vi.

¶ An capitulum ecclesie cathedralis possit inducere

UVA. BHSC. IyR_001

ceſſationē diuinoꝝ uel ſupponere eccleſiā interdicto ſi ne conſenſu epiſcopi. dic ꝙ non de iure cōi niſi illud habeat ex conſuetudine. glo. ⁊ docto. in. c. ſi canonici de offi. ordi. in v. ceſſare li. vi. ubi uide.

¶ An ad actus capituli ſint conuerſi eccleſie uocandi. glo. in. c. ex eo. de elec. li. vi. Jo. an. in addi. Spe. ti. de ſindico. v. q̄d de cōuerſis. no. doc. de ꝓcur. c. i.

¶ An capitulū poſſit condere ſtatuta ⁊ an in illis cōdendis requiraꝫ conſenſus epi. no. glo. ⁊ doc. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. doct. de conſue. cū conſuetudinis. de conſti. cū omnes. de vbo. ſig. c. ii. li. vi. faꝫ quod no. glo. xxvii. di. placuit. ⁊ no. docto. de cleri. ñ reſi. cum dilectus.

¶ An actus capitulares debeāt fieri capitulariꝫ uel poſſunt fieri ſimpliciter. no. de cau. po. cū eccl'ia ſutrina. de reſcrip. eam te. de poſtu. ꝓla. bone. el. ii. no. de elec. in geneſi. ubi Jnno. ⁊ doc. glo. de ꝓſti. cū omnes ubi ꝑ moder. Bar. in. l. oñs populi. ff. de iuſti. ⁊ iu.

¶ An capitulū vacāte ſede poſſit petere caritatiuum ſubſidiū domi ſicut poterat epus viuēs. glo. in. c. cupiētes. §. ad hoc. de elec. li. vi. no. de cēſi. cū apl'us.

¶ An ſingl'ares de capitulo poſſint ſine mādato agere uel reſpondere ꝑ capitulo. no. de ꝓcu. c. i. de reſcrip. edoceri. de conceſ. ꝓreben. ex ꝑte. in glo.

¶ An capl'm vacante ſede poſſit preſtare auctoritatē ꝑmutationis beneficioꝝ. glo. in cle. i. de re. ꝑmu.

¶ Beneficiatus in pl'ibus eccleſiis vocabiꝫ ad actuſ capitulorꝝ illarꝝ eccl'iarꝝ. no. de prebē. q̄ in tñ. in gl. i.

¶ An relictū capl'o uideat relictū eccleſie. gl. ⁊ doc. de teſta. requiſiſti. Bar. in. l. ciuibus. ff. de re. dub. faciunt no. ꝑ docto. in. c. ſi diligenti. de fo. ꝓpe.

¶ An capitulū vacante ſede ſuccedat in poteſtate ex equēdi vltimas voluntates defunctoꝝ. Specu. ti. de inſtru. edic. §. nunc aliqua. vſi. ſed quid erit in ꝓlato. ⁊ v. ſe. Jo. an. in. c. i. de teſta.

¶ An maioꝝ ꝑs capituli poſſit conſtituere ꝓcuratorem contradicente minoꝝ ꝑte. dic ꝙ ſic. ut dixi ſupra adde no. in. c. cupiētes. in glo. ii. de elec. li. vi.

¶ Si capitulū citaꝫ debet cōparere ꝑ ꝓcuratorē ne eccleſia deſtituaꝫ diuino officio uel obſequio. de ma. ⁊ obe. c. ſi. in glo. ubi etiā per Jo. an.

¶ An ſine conſenſu capituli ſolus epus poſſet deponere clericū ꝑ crimie ab officio ⁊ beneficio. gl. xv. q. vii. in ſumma. Jnno. in. c. graue. de preben. Archi. in c. i. de hereti. li. vi.

¶ An prelatus poſſit abſoluere uel excōicare ſine cōſenſu capituli. uide glo. ⁊ docto. de exceſſi. prela. c. i. Jnno. in. c. cum inter. de conſuetu.

¶ An capitulū ſuccedat in poteſtate petendi rōnem adminiſtrationis ab executoribꝰ ultimaꝝ uoluntatū. Specu. ti. de inſtru. edic. §. nunc vo. vſi. itez circa. et ibi uide Jo. an. qui videt inclinare in ꝑtē affirmatiaꝫ ꝺ q° ꝑ doc. maxie ꝑ do. Lar. flo. i cle. i. ꝺ teſta. i. q. i.

¶ An capitulū vacāte ſede ſuccedat in poteſtate viſitandi ⁊ recipiendi ꝓcuratores que debent rōne viſitationis. glo. in cle. multoꝝ. de hereti. Jo. an. in. c. fi. de ſupplē. neg. prela. li. vi. ubi tenet ꝙ non. do. Lar. flo. in. cle. attendente. de ſta. regu. in. q. iiii.

¶ An capl'z ſine conſenſu ⁊ auctoritate epi poſſit inſtituere ꝓcuratorē ad negocia uel ad lites eccl'ie. dic ꝙ nō de iudi. cām. de ꝓcu. c. i. glo. v. q. iii. quia epi.

¶ An capl'm vacante ſede poſſit concedere indulgentias quas poterat epus. dic ꝙ non. ſm Pau. in cle. i. de hereti. idem tenet do. Baſpa. de cal. in repeti. c. noſtro. de peni. ⁊ remiſ.

¶ An capitulū vacante ſede ſuccedat in poteſtate examinādi ſcolares ⁊ doctorandi in illis vniuerſitatibꝰ in quibus epus eſt cancellarius ſicut Padue ⁊ puſii dic ꝙ non. ut in. c. i. ne ſe. vacā. li. vi. facit glo. de elec. ſcriptum. circa princi.

¶ An capl'z ſede vacāte ſuccedat in poteſtate admittendi fratreſ ad confeſſionē ſm formā cle. dudū. §. ſtatuimus. de ſepul. doc. ibi tenent ꝙ ſic. qō eſt notandū ego tñ alias diſputādo multa allegaui incōtrariū pre ſertim q̄ iſta poteſtas non eſt iuriſdictōis ſed potius ex ꝓuilegio iure cōi clauſo.

¶ Capitulū non ſuccedit prelato in bonis habitis reſpectu dignitatis. Jnno. in. c. relatū. de teſta. el. ii.

¶ Quando maioꝝ ꝑs capituli aliquid facit qō tēdit ad utilitatē eccleſie uel ſaltē non tendit ad dānuꝫ totū capl'm videt feciſſe. ſecus ſi tendit ad dānum q̄ tunc minoꝝ ꝑs uel pauci ꝺicere poſſunt ⁊ illud non dicit factū a capitulo. ita no. Buil. de cu. ⁊ doct. in. l. iubemus. C. de ſac. ſanc. eccle. quod bene no.

¶ An ſine cōſenſu capl'i prelatus poſſit agere. glo. et doc. in. c. edoceri. de Rpt. glo. de ꝓcur. c. i. adde qō dicam infra ſub dictione prelatus.

¶ An prelatus non habens capl'm poſſit ꝑ ſe ſolum facere que iure fieri non poſſunt ſine conſenſu capl'i ⁊ q̄liter facere debet in talibus. uide Jnno. in. c. i. de his que fi. a prela. tex. in cle. i. de re. eccle. non alie.

¶ An capl'm debeat conſulere epm ſi vult mouere litē ꝓtra ipm. Jo. an. c. ulti. de his q̄ fi. a prela. qō no.

¶ Conſenſus capl'i in actu gerendo ꝑ prelatū ſemper requirendus eſt qñ agit de eoꝝ ꝓiudicio. doc. in. c. iii. de his q̄ fi. a ꝓla. Jnno. in. c. nouit. ubi docet qñ req̄rit conſenſus eius ⁊ qñ conſiliū. quod bene no.

¶ Conſuetudo non ualet ꝙ in actibus in quibꝰ ꝓlatus de iure debet requirere conſenſū capl'i non req̄rat ſecꝰ in ꝓſilio. gl. ⁊ Pau. in cle. ii. de re. eccle. nō alie.

¶ Caſus in quibus prelatus debeat requirere cōſenſum capituli. uide ꝑ Archi. xxiiii. di. epiſcopus. no. i c. nouit. de his que fi. a prela.

¶ Nunquid requiritꝫ conſenſus capl'i ab ipſo prelato niſi in caſibus a iure exꝓſſis. Jo. an. i addi. Spec. ti. de cler. egro. ſuper rubrica in fine. Bar. in. l. actoꝝ. ff. rem ra. habe. quod no.

¶ Totū capitulū preeſt ſingularibus ꝺ capl'o. Jnno. de preben. cū non ignores. glo. ⁊ doc. i. c. irrefragabili. §. excelſus. de offi. ordi.

¶ Singulares de capl'o non preſunt clericis eccl'ie ſz totū capl'm. Jnno. in. c. ii. de his q̄ fi. a ma. par. cap.

¶ An debite ꝓgregato capl'o licet maior ꝑs recedat poſſint alii gerere actū glo. ꝙ ſic. in cle. ne romani. §. porro. de elec. nec illi recedētes ſunt amplius uocādi Jnno. in. c. conſuluit. de offi. dele. tex. ⁊ ibi doc. in. c. ubi periculū. §. ſane. de elec. li. vi. Jnno. in. c. conſideranimus. de elect. ⁊ in. c. eccleſia. el. ii. eo. ti. Archi. lxiii. di. ſi forte. Spe. ti. de ſindico. §. i. v. q̄d ſi oñs.

¶ Si aliquis de capl'o eſt inhabilis ad uocē dandaꝫ non eſt vocandus ad actū capl'i. Jnno. de poſtu. ꝓla. bone. in fi. Jo. an. de conſue. cū dilectus.

¶ Si in actu gerendo contemniꝫ ſingularis de capitulo an reuocato illo actu per contemtū deuoluatur ius gerendi ad illum qui fuit contemtus in glo. in. c. gratum. de poſtula. prela.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An capitulū eccleſie inferioris a cathedrali poſſit determinare numeꝝ in eccleſia ſine conſenſu capituli. Archi. xii. q. i. §. ſi ergo.

¶ Si principale caput capituli eſt abſens an preſentes poſſunt eū ⁊ alios uocare ad actū capituli. glo. ꝙ ſic. de elec. cum inter vniuerſas.

¶ An ⁊ quando actū cum maiori pte capituli dicat factū a capitulo. tex. in. c. ex pte. de exceſ. pla. ⁊ in. c. cum inter canonicos. de elec. Archi. lxiii. di. ſi forte glo. in. c. ſi pro te. de reſcrip. li. vi. glo. in clemē. ne romani. de electi.

¶ Conſenſus capituli ꝓſuetus interuenire in actu geſto per eꝑm preſumit niſi cōtrariū probet. per Compoſ. in. c. cū dilectus. de conſue. doc. in. c. ea noſcit. ꝺ his que fi. a prela. quod no.

¶ Singularibus de capitulo ꝓpetit ius eligendi iure priuato. Inno. de conſue. cū dilectus. de elect. cū vinitonien. in glo. eo. ti. ꝙ ſicut. ⁊. c. nihil. de do. ⁊ ꝓtu. vitatis. Inno. in. c. fi. de ꝓcu. in. c. cū in eccleſiis. de ꝓben. li. vi. quod limito niſi exerceat iure deuolutū. dictū eſt Lap. in. c. i. de reſcrip. li. vi. ⁊ in. c. i. ne ſe. va. eo. li. ⁊ in cle. i. de regu. ubi uide.

¶ An actus capitulares debeāt fieri in loco capituli uel poſſunt fieri ubicūqꝫ. Inno. de reſcript. eam te. de poſtu. pla. c. i. de elec. in geneſi. ⁊. c. bone. el. ii. tex. e. ti. cū in terra. glo. in. c. cum omnes. de conſtitu. ⁊ ibi Inno. idem in. c. cū conſuetudinis. de ꝓſue. glo. in. c. cū inter canonicos. ⁊. c. in cauſis. ꝺ elec. ⁊. c. ſicut eo. ti. li. vi. in glo. in. c. i. de reb. eccle. non alienā. li. vi. aliquid per docto. de arbi. cum olim. glo. lxiii. di. c. i. ii. q. vi. nominationes.

¶ An ad ualiditatē actuū capl̄oꝝ requirat preſentia duaꝝ ptiū totius capl̄i. glo. in. c. bone. de poſtu. pla. i c. licet. de elec. eo. ti. cū inter vniuerſas. ſup v. remoti glo. de ma. ⁊ obedi. humilis. gl. in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. idem in. c. cuz omnes. de conſti. in. c. i. de cle. egro. li. vi. in v. due partes.

¶ An capl̄m ſcribendo alicui debeat uti vbis plālis nūeri uel ſingularis. no. de reſcrip. c. capl̄z ſcē crucis.

¶ Quare citare debeat capl̄m. uide glo. ⁊ Jo. an. ꝺ elec. bone. de ꝓceſ. ꝓben. ſi capitulo. li. vi.

¶ Capitulū dicit ubi eſt totū uel maior pars. de his que fi. a ma. par. ca. c. i. ff. ad municip. l. ii. de elec. cū inter canonicos. quod nota bene.

¶ An capl̄m ſede vacāte poſſit ꝓcedere contra hereticos. uide de hereti. ad abolendā. in cle. i. eo. ti.

¶ Capitulū ſede vacāte debet cuſtodire iura epiſcopi. de elec. quia ſepe. li. vi. de offi. ordi. preſenti. eo. li. xii. q. ii. hoc ius.

¶ An capl̄m ſede vacāte dat coadiutorē demēti uel infirmo. uide in. c. i. de elec. li. vi.

¶ Capitulū ſede vacāte non ſuccedit in immunitatibus ⁊ priuilegiis epalibus dignitatibus conceſſis. de quibus in. c. fi. de priuile. li. vi.

¶ Quando capitulū poſſit diſpenſare. no. de ſimo. ex inſinuatione. de ꝓben. cū non ignozes. xvi. q. i. alia ⁊ in. c. ii. de eo qui fur. ordi. ſuſcep.

¶ An capitulū ſede vacāte diſpenſet in ſeptēnio rōne ſtudii. Jo. an. in. c. ex eo. de elec. li. vi.

¶ Qualiter capl̄m ꝓbabit ſe non fuiſſe citatū. no. ꝺ elec. bone. el. i. in glo. que incipit. ⁊ ſi eſſet.

¶ Capl̄m eccleſie cathedral non poteſt infringere cōſtitutionē factā ꝑ eꝑm. no. in cle. ne romani. de elect.

¶ An capl̄m poſſit cognoſcere de cā matrimoniali. uide de ſpon. preterea. de ꝓſang. ⁊ affi. c. i.

¶ In quibus actibus capitularib⁹ ſint uocādi abſentes. uide glo. in. c. preſentiū. de teſti. li. vi. glo. in. c. q̄uis. de offi. ordi. eo. li. Inno. ⁊ Hoſti. de no. op. nūc. c. ii. glo. ⁊ doc. in. c. licet. de elec. ⁊. eo. li. cū inter vniuerſas, ſup v. remoti. ⁊ i. c. i. ꝺ his que fi. a ma. p. ca.

¶ Capitulū ꝙgregatū non dicit diſſolui etiā p receſſuz maioris ptis licet ſi anteꝙ congregeꝫ due ptes recederent non uideant conueniſſe. in cle. ne romani. §. poro. de elec. ⁊ ibi no. p do. Pe. de ancha.

¶ Quoſdā caſus pmiſſos capl̄o ⁊ quoſdā ꝓhibitos uide p Jo. an. ⁊ moder. in. c. i. de ma. ⁊ obe. li. vi.

¶ An dicant vnū uel plura capl̄a diuerſa uł cōnexa uide Bar. in. l. aurelius. §. pe. ff. de lib. lega.

¶ An capl̄m ſede vacāte poſſet diſpenſare cū illegitimo ſm tenorē. c. i. de fi. preſbi. li. vi. Jo. an. ibi dicit ꝙ egeret declaratione. de quibus in cle. i. de hereti. in glo. hec littera.

¶ Capitulū totuz poteſt eſſe ꝓiurum. Jo. mo. in. c. ut circa. de elec. li. vi. in glo. nouiter.

¶ An ſingularis de capitulo tractans cauſā eccleſie debeat habere ſumptuſ ab eccleſia. glo. ⁊ doc. de elec. cum inter canonicos. ubi uide.

¶ Be q̄ remoto loco ſint vocandi abſentes ad capitulū. tex. ⁊ glo. in. c. ꝙ ſicut. de elect.

¶ An in actu gerendo ꝑ capl̄m uel inſtrumēto de actu geſto ꝑ capl̄m requirat deſcriptō ſinguloꝝ uel ſuffiçiat generalis deſcriptio capl̄i. uide de ꝓcur. c. i. ⁊. c. fi. de his que fi. a ꝓla. ſine ꝓſen. ca. c. q̄to. ⁊ mo. de ordi. cog. c. cū dilectus. do. de ro. cōclone, cxxvi. oldra. conſi. cxii. Specu. ti. de ſindi. §. i. vſi. item opponit. adde Bar. in. l. ꝙ maior. ff. ad municip. do. Pe. de ancha. in. c. fi. in fi. de pac. li. vi.

¶ An capl̄m de iure habeat aliquā iuriſdictiōez. Inno. ꝙ non. in. c. queſiuit. de his que fi. a ma. par. ca.

¶ In actibus capitularibus in quibus vocādi ſunt abſētes preſentes nō poſſunt actū facere abſentib⁹ nō uocatis. ſecus in actib⁹ in quibus non ſunt vocādi abſentes quia preſentes illū actū facere poſſunt licz ſint pauci. glo. in. c. fi. de ma. ⁊ obedi. ubi uide.

¶ Actus expediendus a capitulo ſonans in ius non poteſt fieri per ſingulares. ſecus ſi ſit tm̄ facti. no. Inno. de reſcript. eaz te. de poſtu. pla. bone. ii. Lap. i. c. cuz in eccleſiis. de ꝓben. li. vi. aliquid ꝑ Inno. in. c. ir refragabili. de offi. ordi. quod bene no.

¶ An archidiaconus ſit de capitulo. tex. pro ⁊ ꝓtra de preſcript. eam te.

¶ Quid de aliis prelatis eccleſie. uide de preben. c. cum in eccleſiis. ⁊. c. fi. li. vi.

¶ An abb̄te ꝓncipali capite capl̄i poſſunt pfitesi actū capitularē facere. glo. de elect. cum inter vniuerſas.

¶ An plati inferioris eccl̄ie a ꝓncipali ſeu cathedrali poſſint eſſe de capl̄o eccleſie cathedralis. uide Jo. ꝺ imo. in. c. fi. de ꝓben. li. vi. in quibuſdā eccleſiis almanie eſt conſuetudo ꝙ ad electionē epi non ſolū canonici eccleſie cathedralis ſed etiā aliaꝝ eccleſiaꝝ collegiatarum ciuitatis uocantur.

¶ An ſi capitulū ſede vacante diſcordet in electione uicarii qui regat eccleſiā poſſit ſuperior illū conſtituere tex. de reſcrip. cum dilecta.

¶ Capitulū eccl̄e regl̄aris pōt agitare cās eccl̄e ſede vacāte. Inno. de ꝓſue. cū dilectus. ⁊ ꝺ reſti. i ite. c. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Vacante sede capl̃m non succedit nisi in his que a iure specifice sunt p̃cessa ⁊ admissa. optim⁹ tex. in. c. illa. ne se. ua. glo. in cle. i. de hereti. in v̊. ⁊ capituli.

¶ An capitulū sede vacante possit soluere aduocatos ecclesie. ¶ Pau. q̃ sic. in cle. statutū. de elec.

¶ An capitulū sede uacāte succedat epo in potestate sibi a iure delegata. Hosti. in. c. ad abolendaz. de hereti. ¶ Pau. in cle. i. eo. ti.

¶ An capl̃m sede uacante possit dare licentiā ut suffraganei consecrent. doc. in. c. suffraganeis. de elec.

¶ Capitulū sede uacāte non succedit in his que sunt voluntarie iurisdictōis respicientia totā ciuitatē. doc. ⁊ glo. in cle. i. de hereti.

¶ An capl̃m sede vacante possit dare licentiā transeundi de vna ecclesia ad aliā. Archi. q̃ sic. in. c. si abbatē. de elec. li. vi. aliquid p̃ doct. in. c. fraternitatis. de cle. non resi. contrariū tenet glo. in. c. ii. de supplē. negli. p̃la. doc. eo. ti. c. fi. li. vi.

¶ Quando p̃sumat q̃ capitulū alicui actui p̃senserit. uide de his que fi. a p̃la. ea noscitur. ⁊ ō re iudi. cum inter.

¶ An capl̃m mortuo p̃lato de p̃suetudine p̃cipiat fructus ecclesie idē si p̃latus transferet. Archi. vii. q. i. §. ecce apparet. ⁊ de rescrip. si p̃pter. li. vi.

¶ An capl̃m ecclesie collegiate succedat in custodia bonoz ecclesie tpe vacatōis. Hosti. in. c. ea que. ō sta. regu. Archi. in. c. p̃senti. de offi. ord. li. vi. uide Jo. an. post Lap. in. c. cupientes. §. ad hoc. de elec. li. vi. de supplen. negli. p̃la. c. fi. eo. li. tex. in cle. statutum. de electi. ⁊ ibi Lau.

¶ An p̃latus cū capitulo possit statuere sup̃ beneficio vacante ad p̃iudiciū successoris. glo. in cle. ii. de rebus eccle. non aliena.

¶ Capitulū sede uacante non succedit in potestate p̃standi consensuz illi actui quē expedire non potest sine episcopo. glo. pe. in cle. i. de re. permu.

¶ An capituluz sede vacante possit aliquid alienare de bonis ecclesie. glo. ⁊ ¶ Paul. xii. q. ii. si qua de re. Archi. ea. cau. ⁊. q. precarie.

¶ Capitulū sede uacante debet conseruare successori quicquid p̃uenit ex iurisdictiōe uel sigillo. ut in cle. statutum. de electio.

¶ An capl̃m sede vacante succedat in potestate p̃mēdandi ecclesiā quaz episcopus poterat p̃mendare. Archi. xxiiii. di. p̃sbiteri. Jo. an. in. c. i. ne se. ua. li. vi.

¶ In actibus in quib⁹ requirit̃ p̃sensus capli qualit̃ faciet p̃latū non habēs capl̃m. Inno. in. c. i. de reb. ecc. non alie. Archi. xii. q. ii. placuit. credo q̃ sit vna bona glo. in. c. potuit. de loca. adde quod dixi ibi.

¶ An capl̃m possit statuere super tangentibus ecclesiā. uide de consue. cum consuetudinis.

¶ Capl̃m sede vac ātē potest accipere de bonis mēse p̃lati ad p̃sequēdū negociū electōis. de elect. ut p̃terite. in glo. ⁊. c. cupiētes. in glo. fi. eo. ti. li. vi.

¶ Si epus facit aliquid in p̃iudiciuz sue dignitatis capl̃m potest illud reuocare ⁊ appellare. de maiori. et obedi. dilecti. ⁊ ibi no.

¶ Capitulum sede uacante potest excōicatos absoluere. de maio. ⁊ obe. c. i. li. vi.

¶ Capitulū sede vacante non potest minuere fructus canonicoz. de iureiur. sicut. in glo. ii.

¶ Capl̃z regulariū canonicoz uel mōachoz dz fieri ō triēnio in trienniū. de sta. mo. in singul. ⁊. c. ea que.

¶ Que dicant̃ plura capitula uel vnū. uide Bar. in l. aurelius. §. idem quesit. ff. de li. le. ⁊ l. filius. §. si autem. ff. de libe. ⁊ postu.

¶ Mortuo p̃lato subditi tenent̃ obedire capto. de ma. ⁊ obe. his q̃. ⁊. c. cū oli. e. ti. no. in. c. i. e. ti. li. vi.

¶ Quot requirunt̃ ut gesta p̃ capl̃m ualeāt. uide ange. in p̃silio suo. xliii. qō incipit q̃ sufficiat reuocatio.

¶ Capl̃m dī vnū corpus ideo nō debet diuerso iure censeri. xii. q. ii. q⁹ cognouim⁹. ⁊ de deci. cū in tua.

¶ Capitulū potest ordinare ut canonici p̃sentēt alternis vicibus ad ecclesiā patronalē vacantem. glo. i cle. ii. de iure patro. in v̊. alternis.

Capiens Captus Captiuus.

¶ Capere intelligitur cuz effectu. ff. de v̊bo. signi. l. aliud. ⁊ l. cepisse.

¶ Captus in alieno territorio debet relaxari. de v̊b. sig. ex parte. ⁊ facit. l. fi. ff. de iurisdic. om. iudi.

¶ Capere non videt̃ qui habet necesse restituere. ff. de regu. iur. l. non uidetur.

¶ An quis possit capere p̃pria auctoritate delinquētē uide Bar. in. l. si quis in furtiue. §. fi. ff. de fur.

¶ An captus ab hostibus possit p̃curatorē constituere. no. in. l. absentem. ff. de v̊bo. signi. in glo. penul. et de procura. accedens.

¶ Omnis qui habet iurisdictionē potest capere delinquentē non aūt p̃riuatus carens iurisdictōe nisi forte ille cuius interest ⁊ de fuga timet̃. ut. l. ait p̃etor. §. si debitorē. ff. que in frau. credi. ff. de usur. l. si quis solutioni. §. mora uidet̃. uel si dephens⁹ fuerit deliquēs in facinore ꝑm Inno. in. c. ut fame. de sen. ex. uel p̃pt̃ immanitatē criminis. l. fi. C. de malefi. ⁊ mathe. uiō Jo. an. in Spe. ti. de accu. §. i. v̊si. hoc autem.

¶ Quis dicatur captus. uide insti. qui ⁊ ex quibus cau. ma. in p̃inci.

¶ Quando capi posset quis p̃ debito uel crimine. Bar. in. l. cū eo. ff. ad. l. iul̃. pecu. adde q̃ ciuis nō potest capi p̃ debito ciuili. Guil. in. l. i. ff. de eo qō cer. loco. ⁊ in. l. fi. ff. de libe. ho. exhib.

¶ Aliud est capere aliud accipere. ff. de v̊bo. signi. l. aliud. ubi uide de hoc.

¶ An capti hodie fiant serui capientiū. Bar. in. l. diuus cōmodius. ff. de iure fis. ff. de testa. l. qui a latrombus. plene in. l. hostes. ff. de capti. dicam infra sub dictione seruus.

¶ Si capti moriant̃ cui⁹ sunt bona eoz. no. in p̃alle. l. diu⁹ cōmodius. ff. de iure fis. ubi glo. ⁊ Bar. plene.

¶ An capti usucapiāt. no. ff. de usucap. l. si is qui p̃ emptore. in glo. super v̊. habere. ⁊ ibi Bar. plene uide ff. de capti. ⁊ postli. reuers. l. in bello. §. re autem. in glo. super v̊. possidens.

¶ De capto in franganti crimine. uide quendam tractatum do. Ange. qui incipit hic queritur.

¶ An captus in alieno territorio possit repeti. uide Bar. in. l. si cui. §. fi. ff. de accusa.

¶ Qualiter puniat̃ crimens uel liberans captuz de manibus familie potestatis. uide in. l. si quis. ff. ad. l. iul̃. maie. Bar. in. l. iul̃. ff. de ui publi.

¶ An quis possit capi in domo videt̃ q̃ non. tex. et ibi Bar. in. l. plerīq⁹. ff. de in ius uocan.

¶ An captus relaxatus sub iuramento teneat̃ redire ad captiuitatem etiam si inde mortem timeret. no. in clemen. pastoralis. de re iudi. in glo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Captiuus dicitur qui est captiue detentus. ff. de libe. ho. exhi. l. i.

¶ Intantū est odiosa captura q̄ aliū faciens indebite capi perdit debitū ſm Bal. qui allegat tex. in. l. ſed ſi vnius. §. ſi autē. ff. de iureiur. quod no.

¶ Si ex forma ſtatuti in feſto natalis domini uł alio feſto debet extrahi vnus captiuus qui ſtetit in captiuitate p annū ⁊ non reperit aliquis qui ſtetit p annū q̄d ſit faciendum. uide Bar. in. l. debitor. §. uerisimile. ff. de contraben. emptio.

¶ Captura ꝓſonalis dicit realis citatio. ſm Bar. in l. ait prętor. §. ſi debitorē. ff. que in frau. credi. glo. in l. conſentaneū. C. qūo ⁊ qñ iud.

¶ Ex quibus cāis impedit captura uel ex quib⁹ ue niat captus relaxand⁹. no. i. l. ii. i p̄n. ff. ō in ius uo.

¶ De captiuis relaxandis ſub fide a gentib⁹ armoꝝ uide Inge. in diſputatōe ſua que incipit renouata fac ſm eū. tex. in. l. ii. §. ait ꝓtor. ff. de bis q̄ no. infa.

¶ De eo qui non poterat ꝓ aliquo debito capi. uide Bar. in ꝓſi. ſuo. lxxiiii. quod incipit. ſtatuto ciuitatiſ.

¶ Captus in vno territorio ſi ducat ad territoriū alterius debet relaxari. Bar. in. l. quid ſit fugitiuus. § apud labeonem. ff. de edi. edic.

Captatoria Captioſa. Captioſa diſpoſitō non dicit eſſe beneficiū p̄ncipis. ff. de ꝓto. ſtipu. l. paulus.

¶ Que dicat diſpō captatoria ſiue legatuz ſiue inſtitutio ⁊ an ualeat. no. in. l. captatorias. C. de teſtam. mili. uide Ang. ꝓſi. ſuo. iii. qō incipit viſo themate.

¶ An diſpō iſta dicat captatoria lego centū paupib⁹ quos titius elegerit. not. Li. in dicta. l. captatorias. C. de teſtamen. mili.

Caput Abciſo capite cetera mēbra deficiunt. "tex. i. q. i. illi offerunt.

¶ Caput aliqñ exponit pro aia. i. q. ii. uetituz. adde de hac dictōe qō no. de ꝓſcrip. c. cū non liceat.

¶ Ubi caput homis ſepultū est fit locus religioſus. licet non ſint ibi alia membra. glo. xiii. q. ii. in eccleſia glo. inſti. de re. diui. §. religioſum.

¶ Quot capita tot ſententie. de conſe. di. iiii. ſicut i ſacris. ff. de arbi. l. item ſi vnus. §. p̄ncipaliter. glo. ō conceſ. p̄eben. quia diuerſitatem.

¶ Non licet a capite mēbra diſcedere. de ꝓſcrip. cuz non liceat. xii. di. c. i. de conſe. di. iii. celebritatem. ubi uide. ⁊ in aut. de eccle. titu. in p̄inci.

¶ Caput aque dicit illud unde aqua emergit. ff. de aqua coti. ⁊ eſti. l. i. §. hoc intelligitur.

¶ A capite edenda est ratio. ff. de eden. l. argentari⁹ §. edi. ff. de nego. geſt. l. at qui natura.

¶ Omnia mēbra caput ſequūtur. ad epheſi. iiii. xii. di. non decet.

¶ Quid tollat capitiſ diminutō. no. inſti. de leg. agtute. §. pe. in glo. pe. in fi. de reg. iur. l. iura ſanguis.

¶ Item quotuplex est capitis diminutio. no. inſti. ō capi. dimi. §. i. in glo. i. ⁊ per totum.

¶ Caput ⁊ pes que dicantur. uide Bar. in tractatu tiberiadis.

¶ Caput maloꝝ est diabolus ⁊ eius antichriſtus. s. Tho. in. iii. pte. q. viii. ar. vii. ⁊. viii.

¶ Caput eccleſie est chriſtus ſm q̄ hō. idem in. iii. p te. q. viii. ar. i. ⁊ in. iii. di. xiii. ar. i. dicam infra ſub dictione chriſtus.

Caprarius. Qui dicantur caprarii. uide de offi prefec. p̄eto. l. iii.

Caporalis Est ille qui facit uel fieri facit. "Bar. in. l. i. C. de ſer. fugi.

¶ Caporalis tenet de eo quod facit rōne ſue ſocietatis ſm Bal. in. d. l. i. in. v. colū. qui allegat. l. quoniā multa. C. ad. l. iul. de ui publi.

¶ Caporales dicunt qui caput ſiue p̄incipū alicui⁹ facti ſeu rei tenent p̄o quo uidet tex. in. l. ii. §. ſi quis non homines. ff. ui. bono. rap.

Caracter Quid ſit caracter. no. plene ō ſacr. "non iter. ſup Rica. s. Tho. in. iiii. di. iiii. q. i. ar. i. in. iii. pte. q. lxiii. ar. ii. ⁊. iiii. adde gl. in cle. in pleriſq̄. de elec. in glo. quia.

¶ Quis imꝑmat caracterē in aia⁊ deus uel eccleſia aut miniſter conferens. Inno. tenet q̄ ſolus deus. c. i. ō baptiſ. s. Tho. dicit q̄ caracter efficit a tota trinitate i. iii. pte. q. lxiii. ar. iii. ⁊ in. iiii. di. iiii. q. i. ar. iiii.

¶ An caractere ſemel recepto poſſit quis renūtiare. dic. q̄ non. de ꝓſe. di. iiii. queris. ⁊. c. puuli. ſed effectiue ſic no. doc. de bap. maiores. §. item quia. adde qō no. glo. in. d. cle. in pleriſq̄. ubi dicit q̄ caracter imꝑſ ſus nunq̄ tollit. s. Tho. dicit q̄ caracter est indelibił in. iii. pte. q. lxiii. ar. v. ⁊ in. iii. di. iiii. q. i. ar. iii.

¶ Non licet ſcribere caracteres ⁊ ponere ſup aliquē uel ligare. xxvi. q. v. nec mirum.

¶ Caracterē etiā mali miniſtri imꝑmunt dū tñ ſuet forma eccłie. de ꝓſe. di. iiii. qūo exaudiuit deus.

¶ Caracter est ſignū impreſſuz anime per receptiōez ſacramenti. i. q. i. q̄ quidam.

¶ An in quolibet ordine imprimatur caracter. no. Archi. xxi. di. c. i. xxxii. di. in ſumma.

¶ Adde i quib⁹ ſacramētis imꝑmat caracter. p. s. Tho. i. iii. pte. q. lxiii. ar. i. ⁊. iiii. ⁊ i. xxiiii. q. i. ar. ii.

¶ Caracter confirmatōis ⁊ baptiſmi non ſunt idem ſanc. Tho. iiii. di. vii. q. ii. ar. i.

Carbo Quid comprehendat appellatione car "bonū. uide in. l. carbonum. ff. de v. ſig. de lega. iii. l. ligna. ⁊. l. pali.

Carbonianum. Quando habet locuz car "bonianū edictū. no. C. de carbo. edic. l. i. in glo. filio. ⁊ in. l. ii. §. i. in glo. ii. eoti. ⁊ p totū. ff. de carbo. edi. Jo. an. in addi. Spe. ti. de teſta. §. viſo. vſi. expeditus. in p̄nci. ubi plene.

Carcer Carceratus An ualeat pa "ctū de capiendo uel carcerando debitorē fugientez non ſoluentem. Bar. in. l. titio centū. §. titio gemino. ff. ō cōdi. ⁊ demon. Li. in. l. i. C. qui bo. ce. poſſ. docto. moder. de iureiuran. ex ſcripto. ⁊ de ſolu. odoardus. C. de act. ⁊ obli. l. ob es.

¶ Quid autē ſi in tali pacto interuenit iuramentuz no. Li. in. d. l. i. Bar. in. l. ſi quis p eo. ff. de fideiuſ. docto. de iureiuran. cum contingat.

¶ Quando quis poſſit ꝓſonaliter capi ⁊ carcerari. no. Bar. in. l. ſacrilegii. §. labeo. ff. ad. l. iul. pe. ⁊. l. i ff. de cuſto. reoꝝ.

¶ An debitor carceratus debeat ali expenſis ſuis uł creditoris. glo. ſing. tenet q̄ expenſis ſuis. l. ſi. de erm. anno. li. xi. alibi uidet q̄ cuſtos carceris debet ſibi p̄rouidere. C. de epiſco. audi. l. iudices. no. glo. xvii. q. iiii. diſſiniunt.

¶ An debitor carcerat⁹ ad petitōem vni⁹ creditoriſ

UVA. BHSC. IyR_001

ſui intelligit etiã carceratus ad petitionẽ eoꝝ habẽti
ũ ſimilẽ cauſaꝫ ita ut licet illi ſatiſſecerit ad cuiꝰ peti
tionẽ eſt carceratus non tamen relaxat niſi aliis ſatiſ
fecerit. no. Bal. i aut. ei q̃ iurat. C. de bo. au. iu. poſ.

¶ An poſitus ex vna cã in carceribus poteſt ex alia
recõmendari. Bar. in. l. ii. ff. de cuſt. reo. ⁊ in. l. ſi cui
§. fi. ff. de accu. adde Bar. in. d. aut. ei qui.

¶ An ille qui exit apto carcere uideat frangere car
cerẽ ⁊ de hoc puniri debeat. glo. in. l. ſuccurrit. ff. ex
qui. cau. ma. fa. l. i. §. i. ff. de effrac. ⁊ expila.

¶ An quis poſſit teneri ſine cibo ⁊ potu ad enarran
dam vitatẽ. glo. in. l. item apud labeonẽ. §. queſtionẽ
ff. de iniur. ⁊ in cle. multoꝝ. de hereti. ⁊ ibi habetur q̃
carcer eſt mala manſio.

¶ Debitor non poteſt carcerari ſi creditores renunti
ant iuri incarcerãdi. Bal. in. l. i. C. qui bo. ce. po. ali
bi dicit Bar. q̃ debitor qui fuit incarceratus põt da
re creditori inſolutũ de rebus ſuis. etiã dum eſt in car
ceribus. in. l. qui neq̃. ff. de vbo. ſigni.

¶ Debitor cuius bona fraudulenter nõ apparẽt po
teſt includi in carcerez. l. fi. §. fi. ff. que in frau. credi.
ſm vnam lectu.

¶ Si cacceratus relaxat de mandato iudicis cuſtos
carceris non tenetur. Bar. in. l. ſi quis uxori. §. ſi fu
gitiuum. ff. de fur.

¶ Quid ſignificet p carcerez. no. ff. ex q̃. cau. ma. l.
ſuccurrit. uide de offi. ordi. cũ epus. in glo. pe. li. vi.

¶ Carcerare põt qui aliter non põt de crimine iudi
care i fuga reptũ. no. Inno. ỏ sẽ. ex. ut fame. ubi uid.

¶ In carcere non debet eſſe pmixtio ſexuũ. C. de cu
ſto. re. l. quoniã. ⁊ glo. in. c. q̃uis. de pe. li. vi.

¶ De carcere no. tex. ⁊ glo. ⁊ doc. in. c. q̃uis. de pe.
li. vi. ⁊ quod no. Jo. an. de aposta. a nobis.

¶ An poſitus in carcere poteſt allegare iuſtũ metuz.
Spe. ti. de his que ui me. cau. vſi. porro.

¶ An inferior epo poſſit habere carcerem. uide de
pe. c. iii. li. vi. in glo. iii.

¶ An homo liber eſt carcerandꝰ p debito. ỏ pigno.
c. ii. uide de hoc in. c. ex reſcripto. de iureiur.

¶ Licet caplm habeat carcerẽ ⁊ iuriſdictõnẽ non tñ
in ſuo ſed in epali carcere tenebit inmitti carceratus
ſede vacante. ut in cle. i. §. porro. de hereti.

¶ Omnis incarceratus eſt captus ſed non ꝓuertit.
no. Pau. in. d. cle. i. in v. arreſtare.

¶ De iure ciuili carcer eſt tantuz ad cuſtodiã non ad
penã. ut. l. aut damnũ. §. ſolent. ff. de pe. ⁊. l. incredi
bile. C. de pe. licet. ſecus de iure canonico. ut in. c. q̃
uis. de pen. in vi.

¶ Stante hoc quod ꝓxime dictũ eſt quero an iudex
eccleſiaſticus cognoſcẽs de cã eccleſiaſtica cõtra laicũ
poſſit punire laicũ pena carceris perpetui. dic q̃ non.
quia. d. c. q̃uis habet locũ q̃ puniat pſona eccleſiaſti
ca non laica. dictũ eſt Oldra. cõſilio. lxxxviii. quẽ ſeq̃
tur Jo. an. in addi Spe. ti. de off. or. in Rica. p quo
bene facit recte intelligẽdo. c. cũ epus. de offi. or. li. vi.

¶ Pro quibus cribus debeat imponi pena carceris
Inno. de accu. q̃liter. ii. in glo. magna. v. ſi autem.

¶ Qualiter puniat cuſtos carceris fugiens cũ carce
rato. tex. ⁊ ibi Bar. in. l. non eſt. ff. de cuſto. reo.

¶ Qualiter puniat frangens carcerez. Bar. in. l. in
eos. ff. de cuſto. ⁊ exhib. re. Spec. ti. de ꝓſcript. §. ii.
Hoſti. de aposta. a nobis. ubi dicit q̃ fractor carceris
ſecundũ legem puniatur pena capitali. etiam ſi alias
fuerit innocens.

¶ Qualiter debeat relaxari detentus in carceribus
ſi non reperiat ad cuius inſtantiã detineat. uide Bar.
in. l. ſi quis uxori. §. ſi fugitiuũ. ff. de fur.

¶ An detentus in carceribus poſſit conſtituere ꝓcu
ratorẽ. tex. ⁊ ibi doc. de procur. accedens. Bar. in. l.
is qui reus. ff. de pub. iudi.

¶ An ſcriptor qui ꝓmiſit ſcribere libꝝ poſſit poni in
carceribus uel detineri donec ſcribat librũ. glo. in. l.
ſtipulatio. §. ſin autẽ. ff. de no. op. nunc. Spec. ti. de
renun. ⁊ conclu. §. i. vſi. item eſt beneficium.

¶ An ꝓ debito ciuili poteſt quis capi ⁊ in carceribꝰ
deduci ⁊ detineri. dic q̃ non regulariter. ut. C. de ac.
⁊ obli. l. ob es. C. qui bo. ce. poſ. l. fi. ⁊. c. latores. de pi
gno. Bar. in. l. alia. §. eleganter. ff. ſolu. ma. fallit in
debitore fugiente per. l. ait pretor. §. ſi debitorẽ. ff. q̃ i
frau. credi. de iudi. cũ non ab homine. ſup glo. i. item
fallit qñ nondũ dies aduenit ⁊ eſt ſuſpectus de fuga.
ff. ſi cui plus q̃ per. l. fal. l. hec aũt. item fallit in debi
tore publicaꝝ functionũ. C. de exac. tri. li. x. uide no.
per doc. in. d. c. latores. ad materiã uiꝺ quod no. Bar.
in. l. fi. ff. ad. l. iul. pec. ⁊ per Ange. in. l. nemo carce
rem. C. de exac. trib. li. x.

¶ Qui detinet in carcere uidet legitime impeditus
ad ſoluenduz in termino quo ſoluere tenebatur. de pi
gno. ſignificante. ⁊ ibi no.

¶ An clericus detentus in carcere hoſtili q̃tumcũq̃
longo tempore poſſit priuari eccleſia ſua. glo. dicit q̃
non in. c. cum per bellicam. xxxiii. q. i.

¶ Quid ſit priuatus carcer ⁊ quando aliquis dicat
teneri in carcere priuato. Bal. in. l. capite quinto. ff.
de adulteriis.

¶ An iudex poſſet facere recõmendari in carceribus
poſitũ per aliũ iudicem ⁊ quis ex eis ſit potior. Bar.
ff. de accu. l. ſi cui. §. fi. ubi uide per eum plene.

¶ Si aufugit carceratus cui poteſtas deputauit cu
ſtodiam an eo caſu teneatur cuſtos carcer. Bar. in. l.
ſi ut certo. §. ſi de me. ff. commo.

¶ An ⁊ quando imputet cuſtodi carceris ſi non ad
hibuit debitã diligentiã circa carceratos qui erant in
cauſa relaxationis ſi aufugiunt. Bar. in. l. ſi pecuniaꝫ
§. pe. ff. de condi. ob cauſaꝫ.

¶ Judex poteſt aliquẽ tenere in carceribꝰ ad finẽ ut
manifeſtet ſocios. Bar. in. l. ii. §. diuꝰ. ff. de iure fiſ.

¶ An quis poſſit ꝓ debito incarcerari diebus feria
tis. Bar. in. l. fi. ⁊. l. omnes. C. de fer.

¶ An quis ꝓ debito publico poſſit carcerari. Bar.
in. l. cũ eo. §. fi. ff. ad. l. iul. pe. idez in. l. nemo carcerẽ
C. de exac. trib. li. x. ⁊ ibi plene p Ange. in repet. ubi
ponit circa materiã carceris multas qõnes. ubi uide
⁊ adde q̃ debitor fiſcalis ſi eſt paratus ſoluere uel ſatiſ
dare non poteſt carcerari. no. tex. ⁊ glo. in. l. ii. C. de
exact. tribu. libro. x.

¶ An ⁊ qñ mulier poſſit pro debito carcerari. not.
Ange. in. d. l. nemo carcerem. ff. de in ius uoc. l. neq̃
ubi etiam uide de pupilla.

¶ An tempus carceris ꝓputetur in tempore exilii.
Bar. in. l. moris. §. ſi quis. ff. de pe.

¶ An ualeat ꝓtractus factus a carcerato. Bar. i. l.
q̃ a latronibꝰ. ff. ỏ teſta. Bal. in rubri. C. ỏ reſci. uẽ.

¶ An carceratus poſſit ꝓtrahere matrimoniũ. uide
de ſpon. cum locum. ⁊ quod ibi no.

¶ An legata facta illi qui eſt damnatus ad perpetuũ

UVA. BHSC. IyR_001

carcerem sint pro non scripta. Bar. in. l. si in metallū ff. de his que p non scrip. ba.

¶ An delinquens sit detinendus in carceribꝰ donec discuciat de crimine. tex. uidet q sic. de hereti. ut inq sitionis. li. vi. de sen. excōi. c. clericos. eo. li.

¶ An detinens mulierē liberā inclusaz causa libidis teneat de plagio. uide de priua. ca. Bar. q sic si tenuerit eam per. xxiiii. horas alias secus. uide in. l. uerū. in fine. ff. de furt.

¶ Quid si carceratus est primo cōmendatus pro executione. secundo pro processu an secūda impediat p mam. Bar. in. l. iii. §. i. de custo. reo.

¶ Si secundū formā statuti p aliquo crimie primo uenit imponenda pena pecūiaria z in eius defectu corporalis an ita condēnatus debeat carcerari z an si fuerit carceratus ita debeat relaxari dando fideiussores idoneos uel faciendo depositum de pecunia. uide Bar in. l. i. ff. de custo. reo.

¶ Pena carceris habet locū depositōis. de aposta. a nobis. de pe. q̄uis. li. vi. faciūt que dixi supra.

¶ An statuta uel reformatiōes que fiunt p aliquibꝰ extendant ad carceratos z quādo. Bar. in. l. denūtiamus. ff. ad turpil. Jo. an. in Spec. de obli. z solu. super Rica in addi. fi.

¶ Statutū facrū de carceratis relaxandis non extēditur ad carceratos ob crimen falsi. Bar. in. l. lutius ff. ad turpill.

¶ An ille qui est indebite positus in carcere possit p aliquo debito recōueniri. Bar. in. l. non est vsimile. ff. q me. causa. z in qōne per eū disputata que incipit lapus. z in. l. ii. C. de exa. tribu.

¶ Carceri perpetuo debent mancipari monachi et moniales uacantes luxurie. xxvii. q. i. impudicas. et c. peruenit ad nos.

¶ Qui condemnatus est pro debito potest incarcerari. uide glo. ii. q. vii. arguta.

¶ Monialis lapsa in peccatum carnis debet in alio monasterio carcerari. xxv. q. i. si qua.

¶ Debitor qui non est soluendo pōt incarcerari. gl. in. l. iii. §. tutores. ff. de suspec. tu. z ibi Bar.

¶ An sine peccato possit quis licite carcerari uel deteneri i carceribꝰ. uide. s. Tho. 2ª scde. q. lxv. ar. iii.

¶ Carcer est mala mansio. ut. l. si homiez. ff. de pe.

¶ An a carceratione potest appellari. uide Bal. in l. ii. C. de episco. audi.

¶ In causa carcerati potest procedi diebus feriatis ob utilitatem hominū. no. in. l. custodias. ff. de publ. iudi. glo. in. l. pe. ff. de feri.

¶ Licet p executione sentētie carceret debitor si tñ p illam viā non satisfit creditori pcedendū est ad alia remedia. uide do. Ange. in. l. qui restituere. ff. de reuen. facit. l. p executione. C. de pig. z aut. qui semel C. qūo z qñ iu. z ibi Bar. tex. est nō. in. l. a quo fundus. ff. de dam. infect. z ibi Bar. z. l. consentaneum. C. qūo z quando iudex.

¶ Qui iuste carceratus est obligatus est ad non recedendū. ita dicit glo. in. l. succurrit. ff. ex qui. cau.

¶ An carceratus dicat ille cui assignatus est locus pro carcere etiam si esset ciuitas. Inno. in. c. nuper. de sen. excōi. adde q incarceratus dicitur qui detinet in uitus. ut. l. ii. ff. de li. ho. ex.

¶ Carceratus etiaz iniuste qui dedit fideiussores de nō recedendo de palacio dicit capturā confirmare. ut l. fi. iuncta. l. sed z partus. ff. q me. cā. ita firmat bar. in disputa. sua que incipit lapus licet multū faciant i contra. q̄ no. Bal. in. l. ut debitū. in. fi. C. de ac. here.

¶ An carceratus qui citatus non cōparet possit dici uerus ptumax ita q non possit appellare. uide Ange. in consilio suo. lxiii.

¶ Carcerato quādo aliter fieri non potest etiā ex publico prestant alimēta. ut. l. iudices. C. de epi. audi. alias debent fieri de propriis z si non pmittit punitur impediens. ut. l. si uictū. ff. de re iudi. immo si pp illō mozit tenetur pena capitali. ut. l. i. in fi. C. de cus. re.

¶ In quo differt a vindicta. no. ff. de. v. sig. l. uex est.

¶ An quis possit dānari ad ppetuū carcerē. no. C. de custo. reo. l. si quis. §. i. in glo. cōstiterit. z ibi Li. idē in. l. seruus. C. de pe. adde q damnare ad ppetuū carcerē sicut faciūt iudices ecclesiastici non est pmissū de iure ciuili ꝺz Bar. in l. imperiū. ff. de iurisdic. om. iudi. z in. l. aut damnū. §. solet. ff. de pe.

¶ An damnatio ad perpetuū carcerem sit pena capitalis. Bar. in. l. ii. in. iiii. colū. ff. de publi. iudi. z. l. si qui reus. ad finem. eo. ti.

¶ An in priuato carcere poni possit reus. uide Bar. l. i. ff. de cus. z exhi. reo.

¶ Debitor non debet detrudi in carcerē nisi pri ex custis bonis. no. ff. de suspec. tu. l. tutor quoq. §. pe. z ibi Bar. Ab. in. c. ii. de pignor.

¶ An carceratus possit ptrahere z testari. no. ff. q me. ca. ma. l. qui carcerē. z ibi doct. Bar. in. l. qui a latronibꝰ. ff. de testa. ff. de v. sig. l. qui neq. z ibi bar.

¶ An carceratus teneat ire uel mittere ad iudiciuz. no. C. ex qui. cau. ma. l. ii. ubi Li. Spec. ti. de cita. §. i. vsi. item q citatus. Bar. in. l. ii. ff. de in ius uo. z in. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. moder. dicunt in l. quesitum. ff. de re iudi. ubi uide.

¶ Frangens carcerē punit ea pena qua puniret si uerū esset crimē. no. C. de custo. reo. l. ad pmētarienſē.

¶ Quando carcer dicat fractus. uide in. l. vex. z. l. si quis uxori. §. si fugitiuū. Bal. in. l. ubi absunt. ff. ō tu. z cu. da. ab his. melius in. l. i. ff. de offi. pconsul. idem Bal. z Ange. in. l. fi. ff. de custo. reo.

¶ Quid sit carcer. uide in. l. i. ff. de custod. reo. z in c. quāuis. de pe. li. vi.

¶ An carceratio possit delegari. uide Bar. in. l. ii. C. de iure fis. li. x. z in. l. i. C. de priua. carcer.

¶ In quo loco debeat carcerari captus p aliquo debito. uide Ange. in repe. l. nemo carcerē. C. de exactori. li. x. z in. l. i. C. de priua. carce.

¶ An minor possit pro debito carcerari. uide in dcā l. nemo carcerem.

¶ Si redimo aliquē de carceribus an possim illuz licite vinctū retinere. uide Ange. in. l. nemo. ubi etiam tractat quando liceat uti priuato carcere.

¶ Carcer potest euadi per dationē fideiussionis si cā non est capitalis. ꝺm Bal. in. l. eos. §. ii. C. de appl. z. l. minime. eo. ti. z in. l. nullus. C. de exhi. re.

¶ Carcer quidā ad penā quidam ad custodiā. ut. l. aut damnū. §. solent. ff. de pe. z. c. q̄uis. de pe. li. vi. plene p Ange. in. d. l. nemo carcerem. ubi uide.

¶ Quādo vnus captiuꝰ remanet p alio qui uadit p curādo taliā. uide tex. in. l. nā z suus. ff. de nego. ges.

¶ An retineri in carcere sit lesio uel iniuria. uide Jn no. in. c. nuper. de sen. excōi.

¶ Qui in carcere damnat debet luere in corpꝰ. vba

UVA. BHSC. IyR_001

sunt Ange. in. l. si qs id qđ. ff. de iuris. om. iu. ubi uiđ

¶ Nobilis non debet poni in cõpedibus sicut ignobilis. ff. de offi. prefec. urb. l. i. §. item solent.

¶ Solus habens mer imperiũ habet potestatem in carcerandi. tex. de in ius uo. l. ii. ⁊ ibi Bar.

¶ An ⁊ quando incarceratus sit relaxandus fideiusoribus. Bal. in. l. nullus. C. de exhi. re.

¶ Pactũ q quis possit carcerari ꝑ debito non transit ad heredes. Bar. ff. qui satisda. cog. l. sciendũ.

¶ An absoluens carceratũ ex misericordia teneatur uide. ff. de do. l. elegãter. §. idem labeo. ubi uide.

¶ Carcerati debent per iudicem uisitari ⁊ uideri ⁊ prouideri eis de alimentis ⁊ extrahi ad lucem. C. de epis. audi. l. iudices.

¶ Carcer est species seruitutis. ff. de lib. ho. exhi. l. i. facit quod no. Bar. in. l. frater a fratre. §. quesitus ff. de condicti. indebi.

¶ In diebus pascalibus aperiri debent carceres omnibus preterq̃ quibusdã delinquentibus enormiter. l. nemo. C. de epis. audi.

¶ Mortuo carcerato presumitur dolus carcerantis nisi probatur contrarium. glo. in. l. cum ita. §. speties ff. de lega. ii.

¶ Priuatũ carceré dicit inferre qui detinet aliquez ultra q̃ p. xx. horas. C. de priua. car. l. i. ubi uide.

¶ Damnatus ad perpetuũ carceré potest testari ⁊ testimoniũ phibere qñ genus delicti ex quo carceratus est non reddit ipsum inhabilẽ. ita tenet do. Pe. de anchar. in. c. quamuis. de pen. li. vi. Bar. in dicta. l. capite quinto. ff. de adulte.

¶ Quando alicui concedit arbitriũ excarceratõnis captiuoꝝ non potest excarcerare eũ qui tenet ꝑ enormi delicto nec potest excarcerare itez excarceratos. tex. ꝑm Bal. in. l. iii. C. de epis. audi. ubi uide.

Cardinalis. Qui sunt cardinales habentes titulũ ⁊ qui non. uide Spe. ti. de libel. concep. §. iam nunc uidendũ. vsi. si vo cardinali. ⁊ ibi Jo. an. in addi. ubi uide. adde q presbiteri habent titulũ ⁊ diaconi non. de testa. raynutius. de consue. cũ venerabilis. do. Car. in cle. ne romani. ỏ elec.

¶ An clerici ꝓmorantes cũ cardinalibus habeãt fructus beneficioꝝ suoꝝ ac si residerẽt. Jo. an. in additi. Spec. ti. de cle. non resi. in fi. idem ⁊ post eũ scribẽtes in. c. cum dilectus. de cle. non resi.

¶ Cardinales presbiteri ⁊ diaconi non ꝓstant manu alẽ obedientiã ꝑm Jnno. in. c. antiqua. de ꝓbe.

¶ De pena offendentis uel interficientis cardinalez uel eius officiales uel familiares uel ministros uel etiã capientes. uide tex. ⁊ ibi plene in. c. felicis. ỏ pe. li. vi.

¶ An stetur dicto cardinalis. uide quod no. in. c. cũ olim effectus. de ꝓbe. Bar. in. l. iurisiurandi. C. de testi. ubi plene de hoc. Ange. in. l. quicumq;. in fi. ff. de publi. Jnno. in. d. c. cũ olim. ⁊. c. cũ in iure. ỏ offi. dele. Jnno. de accusa. cum dilecti. tex. ⁊ glo. xcvii. di. nobilissimus.

¶ An monachus factus cardinalis sit capax ⁊ quid si postea efficiatur papa. uide no. in. l. si quis mihi bona. §. i. ff. de acqui here.

¶ Collegiũ cardinaliũ equiperat senatui. xcvi. di. cõstantinus. Lau. ⁊ moder. in cle. ne romani. de elect. Jnno. in. c. cũ te. de re iudi. ⁊ ideo multa potest que olim poterat senatus romanus ꝑm do. Jo. de imo. in l. si queramus. ff. de testa. adde no. in. c. ad probandũ de re iudica. ubi uide.

¶ A quo tempore inceperunt cardinales ⁊ de potestate eoꝝ. no. Albe. C. de sum. tri. super Rica. glo. i cle. ne romani. §. i. de elec. Hosti. eo. ti. in. c. i. Quidam dicunt q cardinales inceperunt tpe pontiani pape qui fuit anno dñi. ccxxxi. ut dicit in cronica martiniana ubi etiã habet q marcellus papa qui fuit anno dñi. ccciiii. cõstituit. xv. cardinales in urbe ꝑpter baptismũ ⁊ sepulturas. adde q tẽpore pontiani pape cardinales fuerũt. ccxxxvi. ut no. doc. in. d. cle. ne romani. §. postro. Jtẽ adde ꝑm beatũ Hyeronimũ q Euaristus secũdus a Clemente natõe grecus dimisit titulos in urbe ⁊ Marcellus natione romanus tertiꝰ añ beatũ Siluestrũ. xxv. titulos in urbe constituit.

¶ An in litteris pape sit necessaria subscriptio cardinaliũ. uide de testib. cum a nobis. in glo. fi. tex. ⁊ glo. xii. q. ii. cum redemptor.

¶ An in litteris ⁊ sigillis cardinaliũ adhibeat plena fides. gl. de re iudi. ad apostolice. li. vi. doc. in. c. q sup bis. de fi. instru. faciũt no. in. c. post cessionẽ. de ꝓba.

¶ Cardinales hodie tenent locũ pfecti urbis. glo. in l. i. §. item solent. ff. de offi. pfec. urb.

¶ An inter cardinales possit esse aliquis inferior diacono. glo. q non in cle. ut hi qui. de eta. ⁊ quali.

¶ Quare cardinales appellant hoc nomine. glo. de offi. archipsbi. c. ii. facit text. cũ glo. xxii. di. sacrosancta. xxiii. di. in nomie dñi. lxxxix. di. oportebat. ⁊. c. si quis ex epis. de offi. le. c. i. ⁊ ulti. li. vi.

¶ An cardinalis in titulis habeat iurisdictionẽ ⁊ q̃lem. dic q quasi epalem. doc. de maio. ⁊ obe. si quis. Idem dicit Jo. mo. qui fuit cardinalis in. c. i. de ma. ⁊ obe. li. vi. ubi dicit se de hoc papã interrogasse q̃ ita rñdit. adđ qđ no. Jnno. in. c. cũ dilectus. de ca. mo.

¶ Cepelle cardinaliũ habent loco dioceꝑ. no. de tempo. ordin. c. cum nullus. li. vi. do. Car. flozẽ. in dicta cle. ne romani. de elect.

¶ An cardinales sede vacante possunt remouere legatũ antea constitutũ per papã. glo. in. c. ii. de off. le. li. vi. Hosti. i. c. cũ ex liis. de resti. in inte. ubi uide.

¶ Presbiter cardinalis licet sit epus non exercet põtificalia sine mandato pape speciali. uide Hosti. in. c. ex tue. de cleri. non resi.

¶ Que sit potestas cardinalium sede vacante. no. lxxix. di. c. nullus. ii. ubi glo. bona.

¶ An possit deponere epm. Hosti. de peni. ⁊ remis. cũ ex eo. glo. de scisma. c. i. li. vi. ⁊ in cle. ne romani. ỏ elec. ⁊ in. c. ubi periculũ. eo. ti. li. vi.

¶ An collegiũ cardinaliũ possit dispensare sede uacãte in casibus in quibus non possunt epi. Jnno. de reiu. cũ te. ubi etiam uide per eum an dictus collegium possit ad famam restituere. de quo etiam in preallega. clemen. ne romani.

¶ An ⁊ quando cardinales diaconi subsint presbiteris cardinalibus uł econtra. no. lxxix. di. si quis. ⁊. xc iii. di. §. ut ex premissis. ⁊. c. legimus. in glo. Archi. xiii. q. ii. cum redemptor.

¶ An uxoratus possit ꝓmoueri ad cardinalatũ. dic q sic. de licentia uxoris. Hosti. ⁊ docto. de ꝓuer. coniug. sane. ubi tenent docto. q eo casu vxor debet ingredi religionem aliquam.

¶ An cardinalatus liberet aliquẽ a patria potestate uide Benze. in extrauag. execrabilis. Jo. xxii.

¶ Quando cardinales habeant ius capli uł collegii

UVA. BHSC. IyR_001

no. Hosti. de iude. ad liberandam. glo. in cle. ne roma ni. de elec. ubi de hoc.

¶ Cardinales sunt coadiutores pape in executiõe sa cerdotalis officii. qui fi. sint legi. per venerabilez. ⁊. c. fundamenta. de elec. li. vi.

¶ De cardinalibus habet. lxxix. dis. c. i. ⁊. c. oportebat. ⁊. c. si quis ex epis. ⁊. c. si quis pecunia. xxiii. di. c. i. xciii. di. diaconi. ii. q. iiii. presul.

¶ An cardinalis possit renuntiare uoci sue in electõne pape. no. plene de renun. c. nisi. in. §. ppter maliti am. uide de elec. ubi periculũ. §. sane. li. vi.

¶ Sicut cardine regit hostiũ sic ecclesia romana cõ siliis cardinaliũ. glo. xxii. di. sacrosancta. in fi. Archi. in. d. c. ubi periculũ. glo. in. c. ii. de offi. archipsbi.

¶ Cardinales sunt sacerdotes leuitici generis. deu trono. c. xvii. qui fi. sint le. per venerabilem. C. ad. l. iuli. ma. l. q̃s. vi. q. i. si quis cũ militib⁹. ubi uide.

¶ Cardinaliũ accusatõ de facili non admittit. scõm Hosti. qui hoc no. de accu. ad petitionem.

¶ In collegio cardinaliũ quidã sunt diaconi subdia conibus succedentes. de quibus actuũ. vii. ⁊ xciii. di. diaconi. quidã presbiteri tipũ. lxxii. discipulor tenẽtes xxi. di. in nouo quidã epi uicem apsor tenentes. xiiii. di. legimus. ⁊ ex his fit senatus romane ecclesie. xvi. qõne. i. ecclesia.

¶ Quando cardinalibus sit loquendũ eos cõmensã do. uide Spec. ti. de aduo. §. nunc de exordiis. adde quod no. de eis in. c. fundamẽta. §. decet. de elect. li. vi. Jo. an. post Hosti. in antiqua decretali ad abolen dam. de iude.

¶ Cardinales aliqñ capiunt pro episcopis. xxi. q. i. relatio. vii. q. i. pastoralis. lxxi. di. fraternitatẽ. xxiiii. dis. presbiteri.

¶ Cardinales cũ delinquũt debent acrius puniri cũ assistant sanctissimo dño nostro pape qui est vicarius christi ⁊ hoc exemplo ade. de quo dicit beatus Augu stinus q̃ quãto erat deo primior tanto grauius pec cauit. de peni. di. v. consideret. exemplo etiã luciferi. de pe. di. ii. princeps. ⁊. c. principuz. caueant ergo ne sint nebule sine aqua deuotionis lacrimar turbinibus agitate ut dicit Hosti. in summa. de pe. ⁊ re. §. cui cõ fitendum. uer. cui cardinales ubi tractat cui debeant confiteri cardinales. ⁊ an possint eligere confesso res sine licentia pape dicit q̃ non. Ibi etiã tenet q̃ sin licentia pape non possunt facere testñ nec possunt san guinẽ minuere sine eius licentia quod mir est ⁊ notan dum nisi forte esset absens ob causaz legatõis tunc. n. gaudet priuilegio episcopor um. ut in. c. ne pro dilatõne. de peni. ⁊ remis.

¶ An cardinales possunt uti insignijs pontificalib⁹ ⁊ sollemniter benedicere. doc. q̃ sic. de supplen. negl. prela. c. i. Jo. an. in addi. Spec. ti. de le. §. nunc ostẽdendum. circa finem.

¶ An epus cardinalis possit in archiepm promoueri rex. ⁊ ibi doc. de pben. dilectus. i. de postu. pla. bone el. i. ubi concludit q̃ non potest eligi sed debet postulari de quo etiã no. in. c. fi. de postu. prela. ubi idez cõcluditur in presbiteris cardinalibus. de quo in. c. ecclesia. ii. de elect.

¶ De uestibus quibus cooperiebãtur equi cardina liũ. no. in glo. xciii. di. §. compagis.

¶ Cardinales habent de cõsuetudine q̃ si obuiat eis quis qui ducit ad mortẽ possunt ipsuz liberare. dictũ est Bal. in. l. addictos. C. de appel.

¶ Cardinales ob reuerentiã romane ecclesie debent preferri omnibus aliis prelatis. Jo. an. in. c. dilectus. de pben. ⁊ in. c. i. de offi. le. li. vi. adde q̃ cardinales habent minorẽ dignitatẽ q̃ episcopi sed maius officiũ Bar. in. l. i. §. si quis. ff. de appel.

¶ An presbiter cardinalis possit ordines miores cõ ferre. Jo. an. q̃ sic. in. c. i. de sup. negli. prela.

¶ An cardinales sede vacante possunt aliquẽ restitu ere ad famã. uide doc. in cle. ne romani. i ꝑn. de elect.

¶ An cardinales sede uacãte sustineant caput totius vniuersalis ecclesie. Archi. lxxix. di. nullus. lxvi. dis. poro. ubi uide.

¶ Cardinales ab alio iudicari non possunt nisi a papa. Jo. an. in. c. dilecto. i. de preben.

¶ Cardinales non habẽt maiorẽ dignitatẽ q̃ epi. sz officiũ sic. Bar. in. l. i. §. si quis. ff. de appella. glo. ii. q. vii. quamq̃.

¶ Cardinales in electõne pape non tenent seruare formã concilii generalis. no. de elec. in. c. si cui. in vi. in glo. no. ista duo.

¶ An cardinales diaconi preferantur aliis presbiteris. no. xciii. distin. legimus.

¶ Cardinales legati conferunt beneficia etiam quorum collatio est ad sedem apostolicam deuoluta. de preben. venerabili. de offi. lega. c. i. li. vi. ubi glo. no. in cle. per litteras. de preben. in glo. antepenulti.

¶ In depositõne cardinalis episcopi. lxxii. testes requiruntur. in cardinalibus presbiteris. liiii. in cardinalibus diaconis. xxvii. ut habetur. ii. qõe. iiii. presul.

¶ An cardinales priuentur iure eligendi papam si male eligant. no. lxxix. dis. si quis papa.

¶ An cardinales possint accusari q̃ papam per simoniam elegerunt. no. lx. di. si papa. lxxix. di. si quis pecunia. ii. q. vii. nos. si incompetenter. ix. q. iii. nemo. Inno. in. c. licet. de electi.

¶ An presbiter seu diaconus cardinalis debeat pcedere epm. glo. tenet q̃ non. ii. q. vii. q̃q̃. ubi dicit q̃ beatus Hyeronimus fuit cardinalis. ad idem glo. xciii. distinc. legimus. ⁊. xvi. q. i. generaliter. in ver. si ostendit. Hugu. tamen ibi contra. ⁊ ita seruat curia.

¶ Quis possit deponere cardinalem. glo. ⁊ docto. de cleri. non resi. ex gestis. de scisma. c. i. libro. vi.

¶ An cardinales gaudeant priuilegio. c. quia periculosum. de sen. excõ. li. vi. Hosti. dicit q̃ sic. in. c. ex gestis. de cle. non resi.

¶ An cardinales sede vacante possint mittere cardinalez legatũ ⁊ si non uelit ire p defensione ecclesie an possint euz cogere. dic q̃ nõ in cle. ne romani de elec.

¶ An presbiter cardinalis possit deponere epm. dic q̃ non sine speciali mandato pape. Hostiẽ. ⁊ docto. in c. ex tue. de cleri. non resi.

¶ Presbiteri cardinales habet titulum diaconi nõ. ⁊ sic est intelligendũ quod dixi supra in prin. huius dictõis ⁊ sic seruat curia in lijs suis de testa. raynutius. ⁊. c. raynaldus. de consue. cũ venerabilis. de elect. coraz. ⁊. c. querelã. aliter pape littera esset falsa de crifal. q̃ graui. adde quod no. Lar. flo. in cle. ne romãi. in princi. de elec. in. vi. qõne.

¶ Ecclesia Compostolana ⁊ ecclesia Rauẽnensis habent ex priuilegio canõicos cardinales mitratos. vii. q. i. pastoralis. uide no. in cle. dignũ. de cele. miss. ubi glo. ⁊ Lõpos. ⁊. Jo. an. in. c. cũ accessissent. de cõsti.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Bomini. in. c. fi. de offi. dele. li. vi. §. ꝓseruatores.
¶ An iurans fidelitatez pape uideat etiã iurasse cardinalibus. glo. q̃ sic. lxiii. di. tibi dño.
¶ Cardinales sunt reuerendissimi. xciii. di. a subdiacono. ubi tex. ea. di. constantinus.
¶ An liceat de ep̃o facere presbiterꝫ cardinalez sicut quotidie uidemus fieri. Jo. an. dicit q̃ hoc non seruauit curia usq̃ ad tpa Clemẽtis. v. sed postea seruauit vsq̃ ad tempus p̃sens ⁊ melius. ita dicit in. c. cũ alias quibus. de rescript. li. vi.
¶ Solis cardinalibus papa ꝓmittit causas eccl̃iarũ cathedraliũ ⁊ regulariũ. glo. in cle. auditor. ꝺ rescrip.
¶ An cardinales vacante sede possint nouũ cardinalẽ creare. Hosti. in. c. licet. de elec. dicit q̃ sic. contra. est verius ut no. glo. in cle. ne romani. de elec. qꝺ no.
¶ Uni cardinali papa semp ꝓmittit officiuꝫ maioris penitentiarii. glo. in dicta cle. ne romani. in ver. maiorem. de electi.
¶ An credat̃ uerbo cardinalis dicentis se esse legatũ in aliqua ꝓuintia licet non ostendat litteras legatõnis glo. uidetur velle q̃ sic. xcvii. di. nobilissimus. ⁊ Spe. titu. de lega. §. sequitur.
¶ An sit necesse ad hoc ut aliquis sit cardialis q̃ habeat titulũ sibi assignatũ. Jo. an. in. c. ad ꝓbandũ. de sen. ⁊ re iudi. dicit q̃ non. ⁊ q̃ talis ante assignationẽ tituli est cardinalis ecclesie romane.
¶ An cardinali asserenti sibi esse ꝓmissionẽ factam a papa sup̃ aliq̃ re uiue uocis oraculo credi debeat. no. in. l. i. C. de man. ꝓin. ⁊ ita seruat curia romana.
¶ Cardinales habent titulos alicuius ecclesie nomine cardinalatus. Jo. an. in addi. Spec. ti. de libel. obla. §. iam nunc. in princi.
¶ Priuilegia cardinaliũ. uide in Spe. de le. §. seq̃t. ꝟsi. sicut. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. in addi. ⁊ per Hostiẽ. qui fuit cardinalis. in. c. antiqua. de priuile.
¶ Que sit forma creandi cardinales ⁊ que sollẽnitates siue cerimonie seruent̃ ⁊ de aliis multis statũ eor̃ tangentibus. uide in cerimoniali ecclesie romane.
¶ De cardinalibus ecclesie Rauennatis ⁊ quare sic uocent̃. uide Jo. an. in addi. Spe. ti. de iura. calũ. §. restat. ꝟ. qꝛ si aliquod. ⁊ in. c. licet causaz. de ꝓba.
¶ Cardinalis nihil potest quod ius prohibeat. uide Jo. an. de elect. nemo deinceps. li. vi. Bal. ff. de offi. prefec. preto. l. i.

Carina. Dicit̃ carentia ⁊ est penitẽtia. xl. dies in pane ⁊ aqua. de accu. accusasti. ⁊. c. i. de spon. duo. c. in capite. l. di.

Caritas. De hac virtute caritatis quid sit et quotuplex. ⁊ an semel habita possit amitti. plene habet̃ de peni. di. ii. in glo. summe. ⁊ ꝑ totã dis. maxime per glo. in §. hec q̃ de caritate. de quo per. s. Tho. secũda scẽ. q. xxiiii. ⁊. xxv.
¶ An sint idem caritas amicitia ⁊ beniuolẽtia. uide s. Tho. scꝺa secũde. q. xxiii. ar. i. ⁊ i. iii. di. xxv. ar. v.
¶ Caritas est virtus spũalis. idẽ in. d. q. xxiii. ar. iii. ⁊. iiii. ⁊ in. ii. q. lxvi. ar. vi. ⁊ 2ª scẽ. q. xxiii. ar. vi.
¶ Caritas est mater omniũ virtutũ. s. Tho. secũda secunde. q. clxxxvi. ar. vii.
¶ Caritas non potest esse informis. i. simul cũ mortali peccato. scꝺa secũde. q. cxxxvi. ar. iii. ⁊ in. iii. di. xxvii. q. ii. ar. iiii.
¶ Caritas est finis bonaꝝ voluntatũ. sanctus Tho. in. ii. di. xxxviii. ar. ii.
¶ Quelibet caritas sufficit ad resistenduꝫ ciuilibus temptationibus. idem in. iii. di. xxii. ar. iii.
¶ Sine caritate nullũ corpus est viuũ nisi iustificet̃. idem in. iii. parte. q. lxxix. ar. v. ⁊ in. iiii. disti. xviii. articu. viii.
¶ Caritas sine uirtutib⁹ aliis haberi non potest. idẽ secũda secũde. q. lxv. arti. ii.
¶ Ordo caritatis manebit in patria. secũda secũde. q. xxvi. arti. xiii.
¶ Duo sunt p̃cepta caritatis. idem secunda secunde. q. xlix. arti. ii. ⁊. iii.
¶ Ex caritate diligendus est proximus. idem secũda secunde. q. xxv. ar. i.
¶ Preceptum caritatis quod pertinet ad deum potest seruari in hac vita. idem secũda secunde. qõne. xliiii. arti. iiii. ⁊. v.
¶ Caritas vno modo sequit̃ fidẽ ⁊ spez. alio mõ ecõuerso. 2ª scẽ. q. xlii. ar. iiii. ⁊ in 2ª scẽ. q. xvii. ar. vi.
¶ Caritas est forma fidei. idem secunda secunde. q. iiii. ar. xiii. ⁊ in. iii. di. xxii. ar. xii.
¶ Cum caritate non manet timor seruilis. idem secunda scẽ. q. xix. arti. vi.
¶ Sine caritate non potest esse aliqua virtus uera ⁊ perfecta. secunda scẽ. q. xxiii. ar. vii.
¶ Caritate crescente crescit timor filialis ⁊ decrescit seruilis ⁊ ecõuerso. idẽ 2ª scẽ. q. xix. ar. x.
¶ Ex caritate potest homo sine peccato diligere. ꝺa secũde. q. xxv. ar. iii. ⁊ in. iii. di. xxix. ar. vi. ⁊ ibi uide quid de simplicibus quid de rationabilibus quid de angelis quid de demonibus.
¶ Quot requiruntur ad diligendum deum. secunda scẽ. q. xlvii. ar. i. ⁊ in. iii. di. xxix. ar. eo.
¶ An ex caritate melior ꝓximus sit magis diligendus q̃ nobis cõiunctior. ⁊ an pater q̃ mater. ⁊ an vxor q̃ pater. ⁊ an benefactor q̃ beneficiatus. uide secũda secunde. q. xxvi. ar. vi. vii. viii. ix. x. xi. ⁊ in. iiii. di. xxix. arti. vi. ⁊. vii.
¶ Effectus caritatis sunt gaudium ⁊ pax. secunda secunde. q. xxviii. ar. i. ⁊. ii.
¶ Caritas potior est misericõdia. 2ª ꝭe. q. xxx. ar. iiii.
¶ Actus caritatis est beneficentia ⁊ datio elimosinarum. secunda secunde. q. xxxi. ar. i.
¶ Actus caritatis est fraterna correctio. secunda secunde. q. xxiii. arti. i.
¶ Quis sit effectus caritatis. no. glo. in clemẽ. i. de sum. trini. in glo. penul.
¶ Prima ⁊ ordinata caritas incipit a seipso. l. ꝓses. C. de serui. ⁊ aqua. no. de supplen. neg. ꝓla. c. i. li. vi. ⁊ quod no. xlii. di. quiescamus. de pe. di. ii. in patria. ⁊. c. nisi specialis. de usu. pa. in fi. ⁊ ibi glo. Bar. i. l. pupillũ. ff. de excu. tuto. gl. fi. ad finẽ. in. c. ex parte. el. ii. de cle. non resi.
¶ Operibus factis sine caritate non debetur p̃miũ i. qõe. i. marchion.
¶ Sine caritate nulla virtus potest ualere. i. qõe. i. ex his uerbis.
¶ Prelatus caritatiue moueri debet ad correctionẽ subditorum. xlv. dis. licet.
¶ Ex caritate melius est alterius crimina indicare q̃ celare. v. q. i. non uos.
¶ Judex condemnando reum debet seruare caritatẽ xxiii. q. v. quis etenim.
¶ Ab eo qui habet caritatẽ ⁊ scꝺm illã operat̃ nihil

UVA. BHSC. IyR_001

mali ꝓcedere poteſt.de pe.di.ii.radicata.

¶ Electi nunq̃ ꝑdunt caritatez ſed in illa ſemp ꝓficiunt de pe.di.ii.non reuertebantur.

¶ Illa caritas ficta eſt que deſeritur in aduerſitate de pe.di.ii.poteſt diſcurſus.§.ficta.

¶ Caritas eſt illa de qua domin⁹ dicit in euangelio q̃ qui ex aqua biberit non ſiciet ineternuz ut in.d.c. poteſt.§. caritas.

¶ Multi ſancti caritatẽ habuerunt a qua poſtea peccando ceciderunt.de peni.di.ii.opponitur.

¶ Caritas eſt ignis quo peccata exuruntur.de pen. di.iii. inter hec hircum.

¶ Bona opera facta ſine caritate ualent ad minus ſuppliciũ minuendũ nõ autẽ ad ꝓmiũ eternũ ꝓſequẽ dũ.de pe.di.iii.quid ergo turbamur.glo.de pe.ꝛ re. q̃ autẽ.adde qð ſcribit.s.Tho.in.iiii. di.xiiii.

¶ Caritatis vinculũ quo chriſtus nos dilexit maxie in ſacramẽto altaris nobis demonſtratũ eſt. ut.de cõ ſe.di.ii.hoc eſt ſacramentum.

¶ Utrũ diligere inimicos ſit de neceſſitate caritatis uide ſanc.Tho.ſecũda ſcẽ.q.xxv.ar.viii.ubi etiam tractat an ſit de neceſſitate caritatis q̃ homo inimico ſuo oſtendat ſigna uel affectus dilectionis an ſufficiat caritatẽ ꝛ dilectionẽ gerere in animo ſuo.

¶ Habe caritatez ꝛ fac quicquid uis.ut in cle.ad noſtram.de hereti.

¶ Ubi non ꝑdeſt caritas eſt adhibenda poteſtas. xl v.di.licet.de exceſ.ꝓla.c.i.in glo.

¶ Non eſt caritas ſed languor ubi mali mozes non cozriguntur.xxiii.q.v.c. non putas.

¶ Ubi caritas non eſt ibi fides ꝛ iuſticia eſſe non poſſunt.xxiiii.q.i.ubi ſana.

Caritatiuum ſubſidium. An inferiozes epiſcopo poſſunt clericis ſibi ſubiectis imponere ſubſidium caritatiuũ.uide Archi.xciiii.di.c.fi.

¶ Quando ꝛ ex quibus cauſis poſſit quiſ petere caritatiuũ ſubſidiũ a ſuis ſubditis.uide de cenſi.cũ apoſtolus.Specu.ti.de renun.§.ii.ꝟſi.quid ſi monens. Hoſti.in ſumma.de offi.le.§.qd ꝓtinet.circa ꝓnci.

Carmelite. An carmelitaꝝ ozdo ſit de nũero mendicantiũ.uide Ange.i quodã ſuo conſi.quod icipit facta carmelitaꝝ nũero. lxxvi. adde quod dicã infra ſub dictione mendicantes.

Caro Carnes. An appellatõe carniũ ueniãt oua ꝛ lacticinia.no. v.di.deniq̃.adde quod dicã infra ſub dictõe ieiuniuz glo.xxxiii.q.ii.admonere.ubi uide quid de lardo.ad de.lxxxii.di.preſbiter.in glo.que dicit q̃ permiſſo eſu ouoꝝ ꝛ caſei intelligit̃ eſſe ꝓmiſſus eſus lardi uel ſanguinis.adde quod dicã infra proxime.

¶ An damnatũ eſum carnaliũ comedens anathema ſit.xxx.di.ſi quis carnẽ.ꝛ alius tex.dicit q̃ eſt hereticus cenſendus.ea.di. ſi quis preſbiter.

¶ Eſus carniũ ꝛ potus vini ſoluz poſt diluuiũ eſt cõceſſus.xxxv.di.ab exozdio.

¶ Ab eſu carniũ abſtinendũ eſt diebus mercurii ꝛ veneris.de conſe.di.iii.de eſu carniũ.ꝛ etiaz die ſabati. de conſe.di.v.quia dies.

¶ A ſtimulo carnis nullus in hac vita liberat̃ aut ſecurus reddit̃.xxxii.q.v.ſi paulus.

¶ Carnis infirmitas luxuriã fugat.de pe.di.i.põt.

¶ Carne bene utit̃ qui ſua membra ad bene operandum conuertit.de conſe.di.v.ieiunium.

¶ An carnalitas inducat ſuſpitionẽ. no.ut eccle.benefi.c.vnico.in fi.

¶ Ad curã iudicis ſpectat ut carnes vendant̃ iuſto precio.ff.de offi.ꝓfec.urb.l.i.§.cura carnis.

¶ In carne preter carnẽ viuere magis angelicũ q̃ humanũ eſt.no.xxxii.q.vii. omnes cauſationes.

¶ Carnel hedie ꝓuocãt ỏmõeſ.ut no.vii.q.ii.c.ul.

¶ Nemo naturaliter carnem ſuam odio habet. ad ephe.v.xiii.q.ii.non eſtimemus.Specu.ti. de aduo. §.i.ỏſi.item quod poſtulat.

¶ Que ſunt in carne deo placere non poſſunt. ad romanos.viii.lxxxii.di.ꝓpoſuiſti.

¶ Opera carnis ſunt inmũdicie ꝛ luxuria ad galla. xv.xxxii.q.iiii. in eo.

¶ Carnes non ſunt comedende in ſabato. de conſecra.di.v. quia.

¶ Carnes in diebus prohibitis licet comedere ratione infirmitatis uel neceſſitatis.de obſerua.ieiu.conſilium.ꝛ quod ibi no.

¶ Appellatõne carniũ non uenit lardum.ſm Bar. in.l.i.C.de ero.mili.anno.libro.xii.

¶ Caro remota anima non eſt ꝓprie caro ſed equiuoce ſm.s.Tho.in.iii.di.xii.ar.i.

Charta. Charta ꝓprie dicit̃ bombaſina.ff.de le.iii.librozꝝ.§.chartas.ꝛ.ff.ỏ acquire.do.l.adeo.§.i. aliter accipit̃ ſiue ſit noua ſiue abraſa ſiue non.ff.de bo.po.ſm tab.l.charte.adde.ff.ỏ le.iii.l.chartis.aliqnid de ꝓbat. cũ cauſam.

¶ Locus ubi conſeruant̃ uel cuſtodiunt̃ charte uocatur chartophilatium.de proba.c.i.

¶ Charta uilis reddit inſtrumentuz ſuſpectũ. ut.l. contractus.C.de fide inſtru.

¶ Si in eadem charta reperiunt̃ plura inſtrumenta ſollemniſata eiſdem teſtibus an ualeant. uide Bar.ỏ vul.ꝛ pupil.ff.in.l.patris ꝛ filii.

¶ An vna ſigillatio ſufficiat in vna charta etiam ſi eſſent mille contractus. Bal.q̃ ſic in.l.eo q̃ a multis. C.ſi certum peta.

¶ Quid ꝓhibendat̃ chartis legatis. uide tex.in.l. librozꝝ.§.chartis.ff.de le.iii.

¶ Charta dicit̃ publica ſcriptura manu publici notarii uel officialis publici.ut.l.inter chartulas.C.de conue.fiſ.deb.li.x.Bar.in.l.ſi quis legatum.in ꝑn. ff.de falſ.faciunt nota.in.c.i. de iura.calum. ubi plene de hoc.

Cartuſienſes. Qualiter fratres cartuſienſes operando ꝛ laborãdo habuerunt locum prope Bononiaz. ponit Jo.an.in.c. ii.de deci.li.vi.

Caſſare Caſſatio An iſta uerba referant̃ ad factũ tãtuz ꝛ ſic ad id quod eſt nulluz quod eſt dicere an illud qð nullum eſt'caſſari poſſit.glo.ꝛ doc. de poſtu.ꝓla. gratũ.ut lite non conteſ.accedens.i.in glo.

¶ Caſſatio ꝓceſſus ꝛ ſententie ꝑdeſt omnibus qui ex eis ledebantur.etiaz ſi fiat ipſis non citatis.ita no. Jnno.in.c.in noſtra.de procura.

¶ Petere caſſari inſtrumentũ aut teſtamentũ q̃ nõ eſt inſinuatuz eſt dicere nullũ ſm Bal.in.l. bi qui ad ciuilia.C.de appella.Sed de hoc uide Ange.in ſuo nõ.conſil'.xxxv.quod incipit ꝓ deciſione queſitoꝝ. et adde.C.de ſac.ſanct.eccleſi.aut. caſſa ꝛ irrita. ꝛ.l.

UVA. BHSC. IyR_001

decernimus eo.ti.ubi uide.

¶ Cassum.i.nullū. C.de le.l.non dubiū.itē cassum idest iefficax.7 sine effectū.tex.in.l.epale.C.de epi.au.

¶ Duplex est causa cassationis scilicet nullitas 7 iniquitas.de qua materia uide Bal.in.l. hi qui ad ciuilia.C.de appella.

Casale. "Idem est q familia. ut no.Bal.in.l.peto.§.fratre.ff.de le.ii.in.ii.no. qui mouet per glo.que dicit idez esse si testator legat familie idest domui.7 idem si legat familie uel casali seu casate 7 hoc est uidere meo uocabulo venetoz apud quos dicitur talis casata.i.familia.

Casina. "Quid sit uide.ff.de mino.l. verum.§. si quis locupleti.

Castellum Castellanus. "Quod dicatur castellū.uide in.l.i.§.castellū.ff. de aqua coti. 7 esti. l.iii. C.de aqueduc.libro.xi.

¶ Castellū est receptaculū qđ recipit aquā publicaz. ff.de aqua coti.7 esti.l.i.§.equissimū.

¶ Interdū castellū sumit̄ p castro.ff.de le.ii.l.titia. §.fi.de hoc no.de cau.pos.pastoralis.in glo.iiii.

¶ Si castellanus offert dño edificii claues 7 domin9 non vult recipere licet remaneat in fortilicio non tñ tenet̄ de periculo contingente ꝓpter custodiā non sollēniter adhibitam.ita no.in.l.fi.ff.so.ma.

Castigatio. "Castigatio modica est aliquibus ꝓmissa.ff.de iurisdic.om.iudi.l. magistratibus.in aut̄.de nup.§.si uero.7 ibi no.vii. q.i.sicut. adde nota.ff.ad.l.aquil̄.l.sed 7 si.§. fina. in glo. docenti.

¶ Quem diligo castigo.glo.ii.in.c.si quando.de rescrip.7 ibi sumr concoz.

¶ Adde q uerbū castigare refert̄ ad cozrectōnē leuē 7 domesticā.C.de pa.po.l.ii. dic melius quid uenit appellatōe castigatōis.ut habet̄ in.l.nec quicq̄.§. ō plano.ff.de offi.ꝓconsul.7 leg.

Castitas. "Si testator reliquit uxori.x.annua si caste 7 honeste vixerit an si transeat ad secunda vota dicat̄ honeste viuere.Bar.7 Ange.in l.mulier.§.cum proponeretur.ff.ad trebell̄.Bal.in l.fi.C.de edić.di.adri.tol.

¶ Stante testamento supradicto quid si mulier ingredit̄ religionē.uide Bal.i.l.deo nobis.C.ō epi.7 cle.

¶ Castitas sola est que deo potest animas presentare.ut in aut̄.de leno.§.i.

¶ An castitas sit annexa ordini clericali. no.glo. de conuer ꝓiug. coniugatus. 7.c.uxoratus. 7 plene per glo.7 doc.de cle.coniug. cum olim.

¶ Castitas potest suaderi non precipi.7 est consiliuz nō ꝓceptū.xxxii.q.i.integritas.doc.ō ꝓiug.le.p.c.i.

¶ Qui deliberat castitatē seruare retrahens se ab hꝰ proposito meritū perdit.xvii.q.i.qui bona.

¶ Castitas uidualis melioz est q̄ secūde nuptie.xxxi. q.i. quod si dormierit.

¶ Qui dimittit uxorē castam crudelis est. xxxii.q. i. sicut crudelis.

¶ Violenter corrupta non perdit castitatem. xxxii. q.v.qui autem.7.c. proposito.

¶ Castitas mentis melioz est castitate corporis.xxxii.q.v.tollerabilius.

¶ Castitas quandoq; intacto corpore perditur. xxxii.qōe.v.nec solo.

¶ Qui vult digne eucaristiā sumere debet castitatez seruare tempore ieiunioꝝ. 7 a coniugatis etiā seruanda est.xxxiii.q.iiii.penitentiam.

¶ Vir uxori debitum reddens non perdit meritā castitatis.xxxiii.q.v.c.secundū uerba.

¶ Castitatē inuiolati corporis clerici perpetuo debēt seruare.xxxii.di.bis ergo.xxxi.di.causa uero. 7.c.sacerdotibus.7.c.si laicus.7.c.lex continentie. et in sacris ordinibus constituti castitatem non seruantes priuant̄ suis ordinibus 7 dignitatibus.xxxii.dis.erubescant. 7.c.placuit.

¶ An cōiuges qui ꝓmiserūt inuicē castitatē possint inuicē ꝓmiscere. Inno.7 Hosti.de puer.ꝓiug.duduz. Jo.an.de vo.c.i.li.vi.de iureiur.c.tua nos.el.ii.

¶ Vulgare prouerbium si non caste saltem caute. Jo.an.de accusa.c.ulti.

¶ Difficile est viuere in castitate.text.7 glo.l.distin. quia sanctitas.

¶ Castitas potest dici concubitus viri cum vxore. Specu.ti.de eo qui mit.in pos. vſi.porro.

¶ Castis in quibus castitas est deterioz fornicatōne. no.xxxiiii.di. fraternitatis.

¶ Lupanaria non infamant castitatem. Spec.ti.de arbi.§.viii.vſi.sed quid si sponte.

¶ Castitas est preferenda uite.ff.de orig.iur.l.ii.§. 7 cum placuisset.

¶ Castitaſ maxime reddit hominē aptū ad ꝓtemplationē.s.Tho.secūda scōe.q.cviii.ar.ii.

¶ Castitas est virtus spūalis.ſm sanc.Tho.secūda secunde.q.cli.arti.i. 7.ii.

¶ Et an castitas differat ab abstinentia. uide in prealligata1qōne.ar.iiii.

¶ Castitas est in anima sicut in subiecto. secunda secunde.q. cli. arti.i.

Castratus. "Ille qui est castratus non habet necesse seruare carnez uel puluerē ut dicunt vulgares si vult ꝓmoueri. no.lv.di.enuchus.adde qđ dicā infra sub dictione ordo.

¶ Que sit pena castrantis seruū suū 7 etiam medici operantis.habet̄.lv.di.si quis a medicis.

¶ Castrat9 non meret̄ ꝓtinendo nec paup pce viuendo.de pe.di.ii.si eni inquit.in glo.ar.q̄ spado.

¶ Castrat9 non pōt esse miles.lv.di.pcepta.in glo.

¶ An castratus sit habilis ad dignitatē.no.de elec. si forte.li.vi.in glo.super verbo.si uero.

¶ Castratus naturaliter est impotens ad coytū.spado uero ex accidenti.ff.de adop.l.ii.§.illud.

Castrense. "In castrensi peculio filiusfamilias uicem patrisfami.obtinet.tex.est in l.ii.ff.ad macedo.ad hanc materiā uide quod dicam infra sub dictione peculium.

Castrum. "Quando vna ciuitaſ dicatur castra metari contra aliam.no.Bar.in.l. i.C.de meta.libro.xii.

¶ Unde dicatur castrum.uide Jo.an.in.c.si ciuitaſ de senten.excōi.li.vi.

¶ In castris aut paruis uillis non debz ordinari epūs lxxx.di.illud.7.c.seq.de priuil̄.c.i.

¶ Incastellatus p regem in aliquo castro an dicatur pati violentiam.no.de sen.excōi.nuper.

¶ Si uendit̄ castrū intelligit̄ venditū ius patronat9 ei annexū. secus si vendit̄ palaciū. causaz diuersitatis uide per Inno.in.c.ex litteris.de iure pa.ubi de hoc

UVA. BHSC. IyR_001

adde Hosti. in sūma. de inre pa. §. qualiter. et ō offi. del. §. que declarari. circa finem. q. vii. accusatio.

¶ Non licet facere castra uel alia casamenta ad emulationez. Inno. in. c. pisanis. de resti. spoli.

¶ Adde q castrum factū ad emulationē debz euelli scōm Ange. in cōsilio suo. consil. clvii. alias. clxiii. alias. cxxxvii. quod incipit uisis omnibus. adde no. in. l. ii. C. de fun. limi. li. xi. Inno. ō excel. prela. dilecta de offi. ordi. cum ab ecclesiaꝝ. Bar. et Bal. in. l. i. ff. q cuiusq uniuersi.

¶ Princeps facit aliquem locuz castrum eo ipso q scribit sibi tanquaz castro. Inno. in. c. ab ecclesiarū de offi. ordi. quod est nōndum. adde quod dicam sub dictione ciuitas.

¶ Castrū qō quis mihi furtiue abstulit et occupauit si est difficile mihi recupare possum etiam furtiue sibi auferre. ita dicit Inno. in. c. olim. de resti. spoli.

¶ An ecclesia possit incastellari. dicam sub dictōne ecclesia. ubi uide.

¶ Contra tenētes castra in aliquo castro. uide Bar. in. l. quicumq. C. de fun. limi. li. xi.

¶ An concesso castro dicatur concessa eius curia. Bar. in. l. si quando. C. de bo. ua. li. x.

¶ Qui non restituit castrū illi a quo recepit incurrit crimē lese maiestatis. ut. ff. ad. l. iul. maie. l. iii.

¶ Quod dicat castrū. uide Bar. in. l. i. §. siue autē. ff. de no. oper. nunc. Bal. in. l. i. ff. de offi. prefect. z Bar. in extrauag. quoniam nuper.

¶ An ciuitas possit p tuitione sua accipere castrum quod habet ecclesia. no. Li. in. l. ii. C. de sum. trini.

¶ Si castruz ui uel obsidione capit que actio detur ad recuperandum. Bar. ff. de vi z vi. ar. l. si ui met⁹. alias si metu.

¶ Si aliquis pmisit custodire castrū p certa merce de z illud ab hostibus capiatur an ille teneat. Jo. an. in addi Spec. ti. de loca. super Rica.

¶ Si quis concedit alicui locū ad edificandū castrū an uideat eximere locū z eū cui concedit a iurisdictōe sua. uide Bar. in consil. suo qō incipit cōe spoleti.

¶ Si aliquis pmisit custodire castrū usq ad tēpus z eo finito obtulit castrū an teneat postea de custodia uide Bar. in l. si moza. ff. so. ma.

¶ Si quis pmisit custodire castrū p annū z dedit fideiussores z post annū ammittit an fideiussores teneā tur. uide Bar. in. l. lucius. §. paulus. ff. de admi. tu.

¶ An appellatōe castri ꝓtineat uilla. Bar. ff. de dā. infec. l. si finita. §. ex hoc edicto.

¶ Castrū non potest fieri sine licētia dāi ꝺm Inno. in c. pisanis. de resti. spoli.

¶ Licet aliquis dederit alteri custodiā castri. potest tamē si vult p se custodire. ff. de usu. z ha. l. si ita. §. i. facit ad hoc. ff. cōmo. l. si ut certo. §. si de me.

¶ Si consensi tibi ut in fundo meo construeres castz an possum in eū ponere custodias te inuito. uide Bi. ff. de usu. z hab. l. si ita. §. dominus.

¶ Tenentes castra z fortilicia in confinibus territorii possunt cōpelli illa relaxare. ut. l. quicumq. C. de fun. limi. li. xi. z ibi per Bar.

¶ Quid sit castrū z quis possit illud construere z in quo loco z de multis similib⁹. uide p glo. in. l. ii. C. de fundis limi. li. xi. Bal. in. l. i. §. sin autē. ff. de no. op. nunc. z. ff. de ope. publi. l. opus. Bar. in. l. i. §. in initio. ff. de offi. ꝓfec. ur. z in. l. fi. C. de sac. sanc. ecc. docto. in. c. cum ad sedem. de resti. spol. z in. c. cū ab ecclesiarum. de offi. ordi.

¶ In castro corā vicario solēt cause ordinarie tractari ꝺm Bal. in auth. nisi breuiores. C. de sen. ex p. rec.

¶ An z quando castz teneat de delicto commisso in eius territorio. uide in. l. ii. ff. ui bo. rap.

¶ An liceat castz in quocūq loco edificare. uide per Sali. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. z iure. in repeti.

¶ Quādo uendit castrū cū pertinentiis an intelligātur vendite possessiones quas venditor habet in territorio dicti castri. uide do. Jo. de imo. in. l. iii. in fine. ff. de acquiren. possess.

¶ Castrū quod habet p se regimē licet in aliquo deꝰ uiat ciuitati non ꝓpterea ꝓprie dicit eē membrū ciuitatis nec de comitatu. nam illa dicunt esse membra que sunt ps rei z non que sunt res sepate z p se stātes ut in. l. scapham. ff. de euic. z ibi Bal.

Casus. Casus aduenticii attendi z cōsiderari non debent. ff. de admi. re. ad ci. pti. l. ii. §. si eo tēpore. ff. qui z a quibus. l. iulian⁹. Archi. v. di. c. penulti.

¶ De casu. l. nulla est questio. C. de furt. l. ancille. z ibi notatur.

¶ Casuz uidet appetere qui postpositis gradibus q rit ascensuz. no. ff. de nego. gest. l. que vtiliter. in ꝓn. xl viii. di. c. sicut neophitus. quod no. z ibi uide.

¶ Casus omissus habet ꝓ obmisso. ff. de liber. z postu. l. commodissime. Jo. an. de rescript. susceptum. li. vi. z ibi etiam glo.

¶ Casus qñq ponit ꝓ casu. de iudi. c. i. in glo. q ponit ꝓcor. glo. in. l. eā quā. C. de fideicōmis.

¶ Casus non debet expectari cui⁹ euentus nihil' operatur. de pe. di. vii. quicumq egerit. ad fi. de simo. pertuas. ff. de fideiuss. l. penul.

¶ Casibus futuris prudenter occurrere debemus. xxiii. di. in nomine.

¶ Ratione casuū emergentiū licituz est transgredi leges. l. equissimū. ff. ō usufruc. no. Inno. in. c. i. ō ꝓsti.

¶ Quando res venit ad eū casuz a quo non pōt inciꝑere uiciat. l. qz rem. ff. de ꝓdi. instit. z. ff. de sui. l. ꝓ parte. ff. de re mili. l. qui cū vno. §. reus. z. l. plurib⁹ §. fi. ff. de vb. obli. ubi de hoc p Bar. qō no.

¶ Casus multi euenire possunt qui rem impediunt. l. naturalem. §. i. ff. de acqui. re. do. z instit. de re. di ui. §. illud quesitum.

Casus fortuitus. Quādo ex pacto vn⁹ debet mercedez alter operaz alteri que casu fortuitu prestari non potest an possit exigere mercedē. uide Bar. in. l. §. diuus. ff. ō vari. z extraor. cogni.

¶ An quis teneat de casu qñ culpa precessit casum Bar. in. l. si ut certo. §. interdū. ff. cōmo. z. l. in reb⁹ eo. titu. z. l. si quis ex argentariis. §. ulti. ff. de eden. Li. in. l. que fortuitis. C. de pigno. acti. adde no. de depo. c. ii. adde de spon. veniens. Archi. de conse. di. v. c. fi. xxxii. q. v. de pudicitia.

¶ An extimatio faciat quē teneri de casu fortuito. Bar. in. l. si ut certo. §. nunc videnduz. ff. cōmo. z in l. sed z si quis. §. quesitū. ff. si quis cau. ubi glo. adde quod dicam infra sub dictione extimatio.

¶ An furtū nūeret inter casus fortuitos. uide doc. in. l. que fortuitis. C. de pig. acti. glo. in. l. cuz duob⁹ §. dāna. ff. ꝓ socio. doc. in. c. i. de cōmo. adde. l. z ita

UVA. BHSC. IyR_001

§. si vo. ⁊ quod ibi no. ff. nau. cau. sta. adde. ff. ad. l. fal. l. qua rõne. §. ii. C. ō lati. lib. tol. l. i. §. sed ne furandi. ⁊ quid de latrocinio uide glo. ⁊ quod ibi not. Bal. i. l. i. C. depoſi. ⁊ ibi Li. qui dicit q; ſi quis eſt diſrobatus in ſiluis ſolitis cõmorari eſt caſus. ſi autẽ in non ſolitis eſt culpa quod no.

¶ In iudiciis bonefidei an quis teneaꝫ de caſu fortuito. uide no. in prealle. l. que fortuitis.

¶ Qui ſunt caſus fortuiti. no. inſti. qui. mo. re. ꝓtra obli. §. item ſi is. in glo. que incipit naufragio. ff. de regu. iur. l. contractus.

¶ Caſus qñq; exponiꝫ uel ſumiꝫ pro negligentia. ff. de incend. rui. naufra. l. qui edes. ⁊. ff. ad. l. cor̃ne. de ſiccar. l. i. §. diuus.

¶ An ⁊ qñ ualeat denunciatio caſuũ fortuitor̃. uide glo. ⁊. doc. in. l. ſed ⁊ ſi. §. queſitũ. ff. ſi quis cau. no. in. c. i. de cõmo. ubi uide.

¶ Caſus fortuitus non uenit ex natura contract⁹ de poſiti. fallit in caſibus. nota. de depo. c. ii.

¶ Caſus fortuitus excuſat a piurio. de pig. ſignificãte. adde quod dicam infra ſub dictione iuramentũ.

¶ Caſus fortuiti ꝓuideri non poſſunt. glo. de eta. ⁊ quali. ad aures. ff. cõmo. l. in rebus. ff. de actio. ⁊ obliga. l. i. §. bis quoq;.

¶ Quid operet ꝓmiſſio qua quis obligat ſe teneri de caſu fortuito. no. in. d. l. ſed ⁊ ſi quis. §. queſitum. doc. in. d. c. i. de cõmo. ⁊ in. l. ſi ut certo. §. nũc vidẽdũ. ff. cõmo. in glo. periculũ. Li. in. l. i. C. cõmo. gl. in. l. iuriſgentiũ. §. ſed ⁊ ſi quis. in glo. preſtet. tangit etiam. ff. man. l. ariſto. Specu. ti. de loca. ⁊ Jo. an. ibi in additio.

¶ An iniuria iudicis ſit caſus fortuitus. doc. dicunt q; ſic. in. c. fi. de emp. ⁊ uendi.

¶ Qualiter ꝓbet caſus fortuitus. no. Ja. de are. in l. ſcire oportet. §. ſufficit. ff. de excu. tu. Bar. in. l. i. C. depoſi. glo. in. l. iii. §. ſi ad diem. ff. de re mili. ubi uide an ſufficiat ꝓbare p iuramentuz. de quo in. c. qr ꝓpter. de elec. ⁊ in. c. cum bertoldus. de re iudi. Zr chi. in. c. i. de do. ⁊ ꝓtu. li. vi. adde Bar. in. l. ii. C. ō nau. li. xi. quod no.

¶ Quando quis teneꝫ de caſu fortuito extra naturã contractus uel ꝓpter moram quid operet obligatio. no. in. l. ſi mora. ff. ſolu. ma.

¶ Caſus fortuitus põt ꝓbari in territorio illiuſ iudicis ubi quis paſſus eſt illũ caſum. ⁊ ille ꝓbationes facient fidem coram iudice cõpetenti etiam ſi pars non fuit citata coraz primo iudice. Bar in. l. i. C. de nau frag. libro. xi.

¶ Si quis renuntiat caſibus fortuitis teneꝫ. quod intellige niſi eſſet talis caſus qui eueniret de mille uicibus vna. Bar. in. l. lucius. ff. ad turpil.

¶ Quando caſus fortuitus imputeꝫ debitori uꝫ creditori. uide de pig. ſignificante. Spec. ti. de loca. §. iam dicendum. vſi. ſed quid.

¶ An uiolentia ſit caſus fortuitus. de ſepul. ſacris. ubi uide.

¶ Caſus imputari non debet cuius culpa uel mora non preceſſit. de elec. cum ex eo. li. vi.

¶ An appellatione periculi veniat caſus fortuitus. glo. dicit q; non. in. l. opus qõ in aduerſione. ff. loca. quod limito niſi verbũ piculi aliter nihil operet. tunc eniz ut aliquid operet ꝓzehendit caſuz fortuituz. caſ⁹ eſt nota. quẽ ad hoc induxit coram dño meo domino Rapha. ful. in. l. item quia. §. ſi gemma. ff. loca. bene facit ad materiã. l. fi. eo. ti.

¶ Caſus ſupueniens non abſorbet culpã precedentẽ quãdo culpa ad caſuz rem facili modo diſponit. ff. de dam. infec. l. fluminũ. §. idem ait. uide. l. ſi uehenda. ff. ad. l. rodi. de iac. ⁊ huic ſcripture. ff. ad. l. aquil.

¶ An mors ſit caſus fortuitus. uide. ff. de iudi. l. interdũ. ⁊ dicit glo. fing. inſtit. de capi. dimi. in ꝓnci. q; omnis mors ſiue naturalis ſiue ciuilis uenit dei iudicio. uide Bal. in. l. i. C. qui admit. ad bo. poſ. in. xx iiii. ſua oppoſitõe. ⁊ in. l. ſi infanti. C. de iure delibe. Bar. in. l. qui duos. ff. qui ⁊ a quib. uide in. l. ſi. C. de iure dori. docto. ⁊ Bal. in. l. i. C. qui ad liber. perue. non poſſunt.

¶ Si quis ſuſcipiat in ſe omnẽ caſum uel omne picu lũ noui caſus intelligiꝫ de caſu inopinato preter ꝓſue tudinẽ aduenientẽ. ff. de ōben. emp. l. fiſtulas. §. frumenta. ubi tex. nota. Bal. in. l. fi. in fi. C. de act. ẽp.

¶ Quid ſit caſus fortuitus. no. inſti. de re. diui. §. theſauroſ. in glo. fortuito caſu. uide Bal. in. l. que fortuitis. C. de pigno. actio.

¶ An is qui recepit i ſe periculũ ⁊ fortunã teneatur de caſu fortuito. no. ff. de acq. re. do. l. ſi is qui.

¶ Quis debet ꝓbare caſum fortuitũ quis dolũ quiſ culpã ⁊ qualiter. no. ff. loca. l. ſi quis domũ. aſ. l. ſi q; fundũ. §. impator. in glo. ꝓbari. no. ff. nau. cau. ſta. l. ⁊ ita. §. ii. in glo. exceptõnẽ. inſti. qui. mo. re. cõ. obli. §. penꝭ. C. ō pig. ac. l. ſi creditor. aſ. ſi debitor. ubi Li. ⁊ Bal. Spe. ti. de pig. §. i. vſi. ⁊ nota. cũ vſi. ſe. ⁊ ibi Jo. an. Spe. ti. de cõmo. §. ii. uide glo. in. l. ſiẽ. in glo. ii. C. de fi. inſtru. ⁊. l. fi. §. fi. in glo. ſacramentũ. ⁊ ibi Bar. ⁊ Li. ⁊ i. l. ſi quis ex argẽtariis. §. pe. in glo. habere. ⁊ ibi Bar. ff. de eden.

¶ Mercator qui tenet pecuniã ad lucrum ⁊ damnũ ꝓbare debet caſum fortuitum. no. Bar. in. l. ii. C. de nau. libro. xi.

¶ An caſus fortuitus excuſet in arbitris. not. in. l. celſus. ff. de arbi. in glo. quantũ in ipſo.

¶ Ad quẽ ſpectat ratio uite uel interitus poſt litem conteſtatã. no. i. l. ſi moram. ff. de rei uend. ⁊ eo. ti. l. item ſi uerberatum. §. fina. in glo. moram paſſo. ⁊ in gloſa lucratus.

¶ An caſus fortuitus liberet debitorẽ. no. in. l. incẽ diũ. C. ſi cer. pe. ⁊ ibi Li. plene.

¶ An caſus ſupueniens excuſet a precedenti delicto no. ff. ad turpil. l. in ſenatuſ. §. ſi ꝓpter moraꝫ. in glo. non ideo. adde q; caſus ſupueniens non tollit obligationẽ contractã ex culpa uel delicto pcedenti qñ caſus incogitate euenit poſt culpam. ff. q; vi aut clam. l. ſi alius. §. idem ait.

¶ In conditione cui noceat caſus fortuitus. no. C. de cõdi. ob cau. l. pe. ⁊ ibi Li.

¶ Quando caſus fortuitus dicaꝫ expreſſus ex mente uel ex uerbis. uide Bar. in. l. ſi debitor. §. viſimile. ff. de ōben. emp. facit quod no. in. l. gallus. §. nunc. de le. ff. de libe. ⁊ poſtu.

¶ An ſuſcipiens in ſe caſuz fortuitũ teneaꝫ etiam de caſu cõtingenti culpa aduerſarii. uide in. l. qui officii §. fi. ff. de contraben. empt.

¶ Qui ꝓmittit indemnitatẽ videꝫ ꝓmittere caſum fortuitum. no. in. l. i. C. cõmo. ubi tex.

¶ Suſcipiens in ſe caſuz fortuitũ ⁊ piculũ edificii intelligiꝫ obligari donec edificiũ fuerit pfectũ. no. in. l.

UVA. BHSC. IyR_001

ſed hec biſtinctio. §. i. ff. loca. ubi uide.

¶ Qualiter puniat caſus fortuitus. uide in. l. reſpiciendum. §. delinquũt. ⁊ in. l. aut facta. §. euentus. ff. de penis.

¶ An incendium ſiue latrociniũ ſit caſus fortuitus. uide Bal. in. l. i. C. depo.

Catadiſmus. Catadiſmus. i. diluuiuz. ⁊ dr̃ a cata q̃ eſt per uel circum. et diſma qđ eſt pars mundi quaſi circũquaq; diffuſus. no. glo. in verbo catadiſmi. in. c. quomodo uirginib⁹. xxxi. qõne. i.

Cataſtrum. Bona ſua ponens in cataſtro ali cuius cã fraudandi cõe punitur quia illa bona a fiſco vendicantur. ut. l. ordinez. §. in fraudem. ff. ad municipa.

¶ Cataſtrũ aut extimuz non probat dominiũ. ut. l. ſollemnibus. C. de rei uendi.

¶ Bñs rei tenet ſoluere collectas licet non habeat illam rem in cataſtro. ut. l. fi. C. đ incen. rui. naufra. ⁊ cõe poteſt agere contra poſſeſſorẽ rei licet non ſit dominus. ut. l. ſi pendentes. §. ſi quid. ff. de uſufruc. facit. l. in ſumma. C. de pigno.

¶ Quando bona que ponũtur in cataſtro poſſũt cõ fiſcari. uide Bal. in. l. i C. ubi cau. fiſ.

¶ An libra uel cataſtrũ defuncti debeant cumulari cũ cataſtro ⁊ libra heredis ad ſcienduz ſi heres poſſit habere officia ſtante ſtatuto q̃ nullus poſſit habere officiũ niſi habuerit tantũ in libra. Bar. in. l. qui fundũ §. fi. ff. ad. l. falci. in. iiii. col.

¶ Cataſtrũ minuit ꝓpter ſterilitatẽ. ut. l. forma. §. i. ff. de cenſi. ⁊. l. interdũ. §. i. ff. de acqui. poſ.

¶ Res non poteſt tolli de cataſtro vnius qui ponat in cataſtro alterius qui ſit exigibilis. Bal. in auẽ. ſed piculũ. C. ſine cenſu. uel reli. Bal. in. l. incola. ff. ad municipal.

¶ Creditor non tenet facere poni rẽ pignoratã in cataſtro ſuo. ſm Ange. in. l. ſciendũ. §. poteſt. ff. qui ſatisda. cog. etiã ſtante ſtatuto q̃ quilibet poſſidens ali quã rem teneat eã ponere in cataſtro ſub pena.

Cathalogus. Quid ſit ⁊ vnde dicat glo. xxiiii. di. quorũdã. xix. q. iii. quoniã. unde cathalagus eſt ſermo cõtinens nomina clericorum ⁊ laicorum. ſicut eſt lethania ubi ponunt nomina ſanctorum.

¶ Cathalagus eſt ſuperior pars molendini. ut. ff. de fun. inſtruc. l. cũ delationis. §. idem conſultus.

Cathedra. Quid ſit cathedra ⁊ quotuplex. ⁊ vnde dicat ⁊ quis habeat cathedrã no. glo. in cle. dudũ. de ſepul. in v. ſuper cathedrã. xl. di. multi. ii. q. vii. §. bis ita. C. de offi. diuer. iudi. l. ſciant. C. ubi ſena. uł clariſ. l. fi. xl. di. non eſt. adde q̃ dux venetor habet cathedrã in quibus ꝓbat q̃ papa imperator iudex doctor habet cathedraz quã facit añ ſe deferri ex donatõe Alexandri pape. iii.

¶ In quo differat cathedra a ſolio ⁊ tribunali. uide glo. in. d. cle. dudum. in princi.

¶ Cathedra non facit ſacerdotez ſed ſacerdos cathedram. xl. di. multi ſacerdotes.

¶ Non aſt facile cathedram tenere regnantium cum chriſto ⁊ ſtare loco petri dicit beatus Hyeronimus. xl. di. non eſt facile.

¶ Qui vſurpat cathedrã epiſcopi ipſo viuente peior eſt fure ⁊ latrone. vii. q. i. non furem.

¶ Eccleſia cathedralis ſeu cathedra epiſcopi vrgente neceſſitate ad alia loca poteſt tranſferri. vii. qõe. i. tempozis qualitas.

¶ Quelibet cathedralis eccleſia habet circa ſe. xl. paſſus imunitatis. alie vo inferiores habent. xxx. tex. eſt. xvii. q. iiii. ſicut antiquitus.

¶ Cum ſcribit de eccleſia cathedrali ſtilus curie eſt q̃ non exp̃matur nomen ſancti. c. quãuis. de preben. li. vi. in glo. antepenul.

¶ Que differentia ſit inter cathedrã pontificalem ⁊ magiſtralem. uide per ſanctũ Tho. in. q. ò quolibet. q. iiii. arti. xviii.

Cathedraticum. Quid ſit cathedraticuz no. glo. de offi. or. ꝙque rente. in v. duos ſolidos. de dona. c. paſtoral. de reli. do. conſtitutus. x. q. iii. placuit. ⁊ c priſcis.

¶ An cathedraticũ preſcribi poſſit. uide Jo. an. de conceſ. preben. c. venerabilis. de offi. ordi. c. ꝙqueren te. adde Archi. de pben. c. i. li. vi. Laudi. in cle. i. de cenſi. glo. xvi. q. vii. c. quicumq;. Archi. x. q. i. ſuper glo. ſumme.

¶ Cathedraticũ datur ꝓ honore cathedre. x. q. iii. placuit. aliqñ dicit ſinodaticũ. ut. no. in. d. c. placuit ⁊ c. dilectus. de offi. ordi. ubi uide.

¶ Pro iure cathedratico epus ultra duos ſolidos exigere non poteſt. x. q. iii. illud. ⁊ c. inter cetera. et adde q̃ ultra cathedraticũ non debet epus recipere ultra conſuetudinẽ. x. q. iii. nec numeros.

¶ Cathedraticũ iõ dicit ſinodaticuz quia in ſinodo frequẽter ⁊ cõiter ſoluit ſm glo. x. q. iii. in ſumma. ⁊ c. olim. ⁊ c. cum cauſam. de cenſi.

¶ An cathedraticũ poſſit exprẽſſe remitti. dic q̃ nõ de dona paſtoralis. glo. in. c. cum cauſaz. uide Inno. in. c. cum ex officii. de preſcrip.

¶ Monaſteria exempta abſoluũtur abſolutõe cathedraticii. x. q. iii. inter cetera.

¶ Canonici eccleſie cathedralis non tenent ſoluere cathedraticũ cum ſint vnũ corpus cum epo. c. nouit. de his que fi. a prela. ſi conſen. cap.

Catheciſmus. Quid ſit catheciſmus. no. glo. de cap. mo. dilectus. et de cogna ſpi. c. cõtracto. eo. ti. catheciſmũ. li. vi. xxx. q. i. c. i. uide de ſac. vnc. c. i. §. ſi vo. in fine.

¶ An catheciminus moriens ante baptiſmũ poſſit ſaluari habet de conſe. di. iiii. catheciſmũ. ⁊. c. nõ dubito in quibus uidet concludi q̃ ſi habuit firmũ ꝓpoſitũ baptiſandi ſic. contrariũ uidetur tenere glo. in. d. c. contracto. xxx. q. i. peruenit. de conſecrati. di. iiii. catheciſmum.

¶ Qui ſunt baptiſandi debent ꝑmo catheciſari. de conſecra. di. iiii. catheciſmus.

¶ Catheciminis ante baptiſmũ debeant per. xx. dies exorciſari. de conſe. di. iiii. exorciſari.

¶ Judei debent ſtare octo menſib⁹ poſt catheciſmũ anteq̃ baptiſentur. de conſe. di. iiii. iudei.

¶ Catheciſmus catholicus prefert heretico baptiſato. de conſe. di. iiii. non dubito.

Cauillatio. Quid ſit cauillatio no. Jo. an. đ iudi. venerabilis. de vbo. ſig. l. natura cauillationis. ⁊. ff. de regu. iur. l. ea vero.

Caupo. Caupo dicit is qui cauponea exercet ff. nau. cau. ſta. l. ii. §. caupones.

UVA. BHSC. IyR_001

Causa An cessante causa ipulsiua cesset effect⁹ dic q̄ ñ. ut no. in. l. i. §. sexū. ff. de postu. gl. ⁊ bar i. l. ii. ff. dona. ꝺ gl. ꝺ renū. p⁹ trâslatōnē. C. ꝺ condi. ob cau. l. si milite. in glo. C. de nau. feno. l. i. Li. in. l. generaliter. C. de epi. ⁊ cleri. Specu. ti. de dispu. ⁊ alle. §. post hec. ꝺsi. ut illud constitutū.

¶ Causa immediata attendi debet magis q̄ remota glo. in. l. si mulier. ff. re. ammo. glo. in. c. de cetero. ꝺ homici. ⁊ ibi concor.

¶ An sit ver q̄ cessante causa cesset effectus. ⁊ an in dubio presumit causa finalis uel impulsiua. Li. in. l. generaliter. C. de epi. ⁊ cleri. plene ubi glo. ⁊ Bar. i l. ii. §. fi. ff. de dona. glo. de renūc. post translationem p moder. de appel. cū cessante. i. q. ii. q̄ p necessitate i. q. vii. q̄ pro remedio. adde q̄ ubi sunt plures cause cessante vna causa cessat effectus. no. ff. de his q̄ no. i fam. l. hberor. in glo. Bar. in. l. i. ff. sol. ma. ff. de priuile. cre. si neutri. ff. de except. rei iudi. l. si quis ad exhibendū. ⁊ ibi Bar. idem in extrauag. ad reprimendaz sup ꝟ. ne ex eor. fallit ubi essent plures ⁊ omnes cessarent. l. quod dictū. ff. de pac. l. generalit. C. de epi. ⁊ cle. l. adigere. §. quāuis. ff. de iure patro.

¶ Causa limitata ꝓducit effectū limitatū. ff. de acq̄re. domi. l. in agris. de vo. q̄ super his. de custo. euca. c. ii. tex. ⁊ glo. in cle. i. de sequest. possess. ⁊ fruct. super verbo restituat.

¶ De significato huius verbi causa uel causatus. no. glo. i. q. iii. audiuimus. de spon. c. i. ff. de instito. l. sed si pupillus. §. de quo. adde. ff. de le. ii. l. cū pater. §. pater pluribus. ⁊ l. ita autē. in ꝑn. ff. de admi. tuto.

¶ An appellatione cause ciuilis veniat causa spūalis no. in clemen. i. de offi. dele. in glo. super verbo ciuili ubi uide.

¶ Quot modis sumit hoc nomen causa. Hosti. de accu. cū dilecti. de re iudi. cum eterni. li. vi. do. de rota. conclusione. cccvii. Panor. plene. in cle. dudū. de sepul. ubi uide differentiā inter causā ⁊ occasionē. de q⁹ habes in. c. solite. de maio. ⁊ obe. ꝺ pe. di. i. resuscitat iiii. di. sic itaq̄. puer. xvii.

¶ An causa ecclesiastica debeat terminari ꝑm leges uel canones etiam si agat coram iudice seculari. uide. de consti. c. i. ⁊ c. ecclesie sancte romane. de fo. ꝓpe. q̄ clericis. de testa. relatum. i. ubi casus. q̄ ꝑm canones. de eta. ⁊ quali. cum sit.

¶ Ubi concurrunt due cause quaꝝ vna a potentiori principio surgit alia a minus potenti preferē surgens a potentiori. de deci. cū non sit in homine. de ꝓben. si a sede. ⁊. c. hi qui. li. vi. adde q̄ ubi concurrūt due cāe vna per prius alia p posterius. effectus denominat a priori. ut. l. ex placito. C. de re. pmu.

¶ An falsitas cause uiciet actū spiritualez. no. de cō uer. ꝓug. ex parte. ⁊. c. dudū. q̄ me. causa. c. cum dilectus. de uoto. c. magne.

¶ Generaliter q̄n falsa causa uiciet dispositionē. uide Bar. in. l. demonstratō. ff. de ꝓdi. ⁊ demon. ⁊ eo. ti. l. cum tale. §. falsuz. in. l. i. C. de fal. cau. adiec. le. Inno. de ꝓuile. c. ex parte. doc. de ꝓsang. ⁊ affi. quod circa. facit de fi. instru. qō sup. de sen. excōi. cū p cā.

¶ Ad multiplicationē cause sequit multiplicatio effectus. ff. de ꝟbo. obli. l. scire. ii. q. iii. §. notandū. ꝟ. si plura. de elec. in gene. de ꝓcura. si duo. li. vi.

¶ Que dicat causa mediocris. no. glo. xvi. q. i. frat noster. adde q̄ cause maiores sunt ad sedē aplicā refe rende. de baptis. maiores. lxxx. di. urbes.

¶ Causa est multiplex ciuilis ⁊ criminalis ⁊ quādo vna preiudicet alteri. uide nota. in. l. vnica. C. quādo ciuilis acti. crimi. pre.

¶ In causaꝝ cognitione non debent esse uerba litigiosa sed plana. v. q. iiii. in loco.

¶ Tria sunt genera causaꝝ ciuilis criminal⁹ ⁊ spūalis no. Inno. in. c. crimina. de collu. deteg.

¶ Causas que de directo ptinent ad ecclesias numerat Inno. in. c. nouit. de iudi.

¶ Cause criminales secundū ius canonicū delegari possunt excepta causa ultimi supplicii. de rapto in arbiepatu. ⁊ ibi no.

¶ Si causa est simplr ꝓmissa intelligitur cōmissuz pe titoriū. ⁊ possessorium. secus si spetialiter. de sequest. possess. c. i.

¶ Quando causa dicat sumere initū. no. Bar in. l. eū qui res. C. de ꝓcu. ⁊ in. l. iii. ff. de ali. ⁊ cib. leg.

¶ Ex prefationibus colligit causa finalis dispositōis Bar. in. l. fi. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ An causa simpliciter ꝓuilegiata intelligant priui legiata omnia que ipsam causam tangunt. Bar. in. l. solent. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ An ex causa adiecta de futuro uiciet dispositū taz in contractibus q̄ in ultimis voluntatibus. Bar. i. l. libertis. ff. de ali. ⁊ ciba. lega. la. i.

¶ An in causis in quibus sententia facit modicū ꝑ iudiciū in illis sufficit semiplena cognitio seu ꝓbatio i quibus uero facit magnū preiudiciū in illis requiritur plena cognitio. Bar. in. l. si ꝓstante. ff. so. ma. in. i. q.

¶ Causa respiciens actū primū in dubio presumit finalis. C. de dona. l. si quis. ꝑ redemptōe. ⁊. l. si ego ff. de iure do. Bar. in. l. ii. §. titio. ff. de dona.

¶ Inspicit cā que nocet. ff. de aqua plu. ar. l. i.

¶ Facilius tollit causa accidental⁹ q̄ naturalis. ff. ꝺ adop. l. in adoptionibus.

¶ Causa remota qñq̄ sumit pro proxima ⁊ illaz exponit. ff. de dam. infec. l. si finita. §. notandū.

¶ Ad positionez effectus sequit positio cause. ff. de ma. testa. l. si quis.

¶ Ubi due cause concurrunt quaꝝ vna ꝓdest alia nocet. attendit que prodest ⁊ sic p aliuz quis consequit quod p se non consequeret. ff. de li. ca. l. liberis. §. si duo. ⁊. ff. qui. ad libe. ꝓcla. non lic. ⁊. l. fi. vide. ff. de acquiren. re. domi. l. adeo. §. cum quis. Bar. in. l. si vir. ff. de donatio.

¶ Cum aliquid concedit respectu certe cause id cōcedit solum cū eam impellit non autem cuz altero respectu id fiat. tex. in. l. i. ff. de aqua plu. arcen.

¶ Occasio aliqñ sumit ꝑ causa. ff. de dona. cā mor. l. mortis causa.

¶ Causa facti plus attendit q̄ factū. ff. de acqui. re. do. l. adeo. §. fi. ⁊ quod ibi no.

¶ Causa turpis in pambulo non inficit immediataz in qua non est turpitudo. glo. in. l. apud. §. si cū legitima. ff. de doli excepti. ad hoc. l. iiii. §. fi. ff. de condi. ob causam.

¶ Defectus cause que sonat in monitionē non uiciat ipso iure secus si in conditionē. do. Pe. de ancha. in cle. i. de offi. dele. ꝟ. quarto quero.

¶ Concurrente duplici causa finali non cessat dispō altera cessante. l. si uentri. §. in bonis. ff. de ꝓuile. credi. insti. de nupt. §. affinitatis. de his qui no. infa. l.

UVA. BHSC. IyR_001

liberoꝝ. Bar. in. l. ita ſtipulatus. ff. de v̄bo. obli.

¶ Be differentia inter cauſam ⁊ litez. uide glo. in. l. cauſas. C. de tranſacti. ⁊ in. l. i. ff. de teſta. Jo. an. de accuſa. cum dilecti.

¶ Que ſit cauſa pꝛoxima ⁊ remota. uide Bar. in. l. ⁊ an eadem. § . actiones. ff. de excep. rei iudi.

¶ Regulariter omnis cauſa requirit cauſe cognitionem. no. Bar. in extrauag. ad repꝛimendam. in glo. ne ex eoꝝ. ubi uide.

¶ Errоꝛ in cauſa finali remouet conſenſuꝫ ab actu. Bal. in . l. eam quam. C. de fideicō. facit. l. per errоꝛem. ff. de iuriſdict. om. iudi. adde quod dicam infra ſub dictione errоꝛ.

¶ Cauſa adiecta donationi uel legato in dubio p̄ſumit impulſiua. ff. de adimen. le. l. iii. l. ii. in fi. cum. l. ſequen. ff. ſolu. matri.

¶ Quando aliquid eſt applicandum fiſco illa cauſa eſt criminaliſ. ut. l. iii. ff. de ſepul. uiola. adde quod dicam infra ſub dictione crimen.

¶ Licet regulariter cauſa non poſſet delegari. fallit inter milites ſi eſt criminal' ſiue ciuilis. tex. ſingularis in. l. tam collatoꝛes. C. de re mili. li. xii.

¶ Una ⁊ eadem cā non parit diuerſos effectus. xvi. q. i. legi. de renunc. ſane. de fideiuſ. puenit. C. de fur. l. i. ff. de v̄bo. obl. l. inter ſtipulantē. § . ſacramēta. xii. di. nos conſuetudinē. de baptiſ. maioꝛes. v̄. ſi ad hoc. de elec. cū non deceat. li. vi. idem non poteſt eſſe cauſa ſuiipſius ⁊ ideo diuerſa ſunt cauſa ⁊ cauſatū. de iure patro. p̄ veſtras. de elec. qualiter. de pe. di. i. § . hoc iō xxiiii. q. i. didicimus. de inſti. c. fi.

¶ Cauſa eſt potentioꝛ cauſato. v. q. v. non omnis. de elec. ſignificaſti. C. de legi. l. digna uoꝛ. xl. di. quiſq̄s. xxi. q. iiii. omnis iactantia. de p̄ceſ. p̄ben. p̄opoſuit. de accuſa. cū dilecti. de p̄cu. is qui. li. vi.

¶ Cauſa dicituꝛ vilis que non excedit duos aureos. Spe. ti. de libell'. concep. § . nunc. dicendum. v̄. iii. ff. de dolo. l. ſi quis oleum.

¶ Cauſa q̄ñq̄ dicit' lis ſeu iudiciū. ut. C. de trāſac. l. cauſas. de v̄bo. ſigni. c. foꝛus.

¶ Quandoq̄ cā dicit' actio uel titulus. ff. de publi. l. ſi ego. § . partus. ff. ſol'. ma. l. i.

¶ Item cauſa. i. contractus. ut. l. quod in heredem. § . eligere. ff. de tribu. item cā. i. teſtamentum. l. cum antiquitas. C. de teſtamen.

¶ Item cauſa. i. queſtio. ff. de his que in teſtamē. de len. l. p̄ime. q̄ñq̄ cauſa. i. circūſtantia. ſm Inno. de teſti. cum cauſaz. q̄ñq̄ cauſa. i. utilitas. ff. de ſta. libe. l. ſi quis ita. § . i. uide Jo. an. de accu. cum dilecti. de cri. fal. c. fi. Pau. in cle. dudū. ſup v̄ rōne. de ſepul. ui de Jo. mo. de iureiurā. c. fi. li. vi.

¶ Differentiā inter cauſā ⁊ occaſionē. ponit Jo. an. de reſcript. ſtatutū. § . i. li. vi. idem de maio. ⁊ obedi. ſolite. adde quod dixi ſupꝛa.

¶ Non ſufficit narrare factū niſi cauſa facti narretur no. de reſcrip. dilectus.

¶ Cauſa p̄babilis ⁊ iuſta dicit' que de iure appꝛobatur. ita no. Inno. in. c. bone. de appella.

¶ Ubi cauſa immediata eſt certa de mediata nō curat'. ff. de le. ii. l. peto. § . in rem. xvi. q. vii. ⁊ hoc dixi mus. xxviii. q. i. idolatria. i. q. i. ut euidenter. de cōſe. di. iiii. nemo tollit. de v̄bō. ſigni. abbate. in fi. de offi. dele. ſi ſuper gratia. li. vi. de p̄eben. ſi eum. ⁊. c. ſi is cui. eo. libro.

¶ Cauſa criminalis eſt maioꝛ quacūq̄ pecuniaria. ut. l. in ſeruoꝝ. ff. de pe.

¶ Cauſa p̄batur p̄ effectuz. xii. q. ii. quatuoꝛ.

¶ Cauſa poſſeſſionis ⁊ p̄pꝛietatis poſſūt ſub vno et eodem iudice tractari. de cau. poſ. c. i.

¶ Que dicant' cauſe minime. no. glo. in. c. de appellatōnibus. de appel. uide in aut'. de appel. § . illud. colla. iiii. in glo. ſuper uerbo minimis.

¶ Quot ſunt genera cauſaꝝ. no. xi. q. i. in ſumma. Specu. in ti. de contu. § . ii. circa p̄n. ⁊ in ti. de offi. uica. § . fi. Jo. an. de crimi. fal. c. fi.

¶ Berita cauſaꝝ partiū aſſertione panduntꝛ. C. ſi p̄ vim. uel ali. l. ii. no. ō poſtu. p̄la. c. poſtulationē. in gl. ult. de in inte. reſti. cum ex litteris.

¶ Illud eſt cauſa alicuius cuius poſitōe illud ponit'. ⁊ eius remotione remouet'. ff. man.. l. ſi vero remunerandi. de peni. di. i. reſtituit'. de appel. cum ceſſante. ō p̄eben. ſi pauper. li. vi. ubi uide.

¶ Cauſa agens eſt potentōꝛ paciente. ff. ſi qua. pauꝛe. dica. l. i. § . cū arietes. ff. ad. l. aquil'. l. ſi ex plagis. § . tabernarius. ⁊. ff. de reb. du. l. qui duos. § . penul. de pe. di. i. quia diuinitatis. ⁊. c. medicina. de iureiu. c. ſi v̄o. ⁊. c. mulieri. de reg. iur. defleat.

¶ Nemo debet eſſe melioꝛis conditionis illo a quo habuit cauſam. de reg. iur. l. in omnibus.

¶ Quotienſcūq̄ due cauſe diſponunt vnū et eundez effectū una ut pꝛoxima alia ut remota.

¶ Defectus ille eſt in cauſa p̄ima nominandus. de conceſ. p̄eben. q̄ diuerſitatez. Jnno. de teſti. teſtimoniū. C. de re. permuta. l. explacito.

¶ Quādoq̄ attendit' cauſatū ⁊ non cauſa. xi. q. iii. § . i. ⁊. c. quibus epi. xix. di. in memoꝛia. c. di. contra moꝛē. xxiii. q. i. quid culpat'. de p̄uer. cōiug. c. ex pte. el. ii. de p̄ſang. ⁊ affini. quia circa. de ſen. excō. veneraBilibus. § . ubi autem. li. vi.

¶ Omnis cauſa habet tacitā demonſtrationem. de p̄uer. cōiug. ex pte. de conſang. ⁊ affi. q̄ circa. no. ff. de p̄di. ⁊ demon. l. demōſtratio. § . q̄ autem.

¶ Defectus cauſe defluentis pacienter cauſā reddit inutilem. i. q. vii. dyabertū. de regul'. iur. nemo plus iur. ff. de acqui. re. dom. l. traditio. de iure patro. q̄ō autez. de dona. inter ui. ⁊ vxo. nuper.

¶ Cuius cauſa nulla eſt, ipſum quoq̄ nullus eſt. no. de cenſi. cum clerici.

¶ Que dicat' cauſa capitalis. glo. ⁊ doc. ff. de ſerui. l. in pecuniariis. ⁊ in. l. ii. ff. de publi. iudi. ⁊ in. l. ſi v̄o § . rei capitalis. ff. ſi quis cautio.

¶ Cauſatū ſequit' naturā ſue cauſe. ⁊ eiuſdē rōnis ē cauſa ⁊ cauſatū. l. manumiſſiones. ff. de iuſti. ⁊ iure. ⁊ ibi Bal.

¶ In dubio cum fit mentio de cauſis intelligit' de p̄ximis. no. glo. in. l. ut ex pluribus. ff. de regul'. ⁊ in. l. ſi mulier. ff. re. amo. ff. de vſufr. l. ſed ⁊ ſi quid. § . nec diſtinguimus.

¶ Ubi eſt dare cauſam ibi eſt dare effectū. ff. de ali. iudi. mu. cau. fact. l. i.

¶ Cauſa ⁊ cauſatū neceſſario dicunt'. ff. de gra. l. nō facile. § . affines. Ja. bu. in. l. de quib⁹. ff. de legibus.

¶ Ad pemptionē cauſe non perimit' cauſatū quādo cauſatū non aſſumit cauſaz p̄ cauſa perimendi. ut. l. ſi. § . i. ff. ſolu. ma. alias in. l. femine. ff. de ſena.

¶ Actus regulat' a natura cauſe. ff. de poſtu. l. ex cā ⁊. ff. de his qui no. infa. l. ii. § . ignominie.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que conueniunt in causa conueniũt in effectu. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hostibus. §. sed q̄ simpliciter. l. deo nobis. C. de epi. ⁊ cleri.

¶ Quod permittit causa necessitatis habet locũ in stante necessitate ⁊ non ulterius. ff. de iudi. l. sed ⁊ si restituatur. §. edium.

¶ An ualeat actus exercitus pretextu false cause. uł adsit uera cuius effectus geri non potest. ff. de iudi. l. si fideicõmissuz. §. tractatũ. ⁊ ibi glo. in v̄. putem.

¶ Causa. i. natura uel conditio. ff. de cõdi. inde. l. si non sortẽ. alias. §. libertus. §. sed si operas. ⁊ ibi glo. in ver. causam.

¶ Ubi due cause concurrunt opposite illa inspicitur per quam minus obuiatur iuri. ff. de eo quod cer. lo. l. non utiq̄.

¶ Causa alicuius dicit illa sine qua illud esse nõ põt ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. at si quis. §. funer. ubi uide.

¶ Prohibitio mensure trahit ad mensuras cause. ff. de ritu. nup. l. si quis officium.

¶ Causa releuat dictũ. ff. de acq̄. pos. l. si is qui mihi ⁊. ff. de calũ. l. hec actio.

¶ Illud dr̄ fieri causa cognita quod fit pte pręsẽte uel ꝓtumaciter absente. ut. l. in cause. §. causa autẽ cognita. ff. de mino. Bar. in. l. plata. C. de sen. ⁊ interlo.

¶ Si dubitat de causa que mouit iudicẽ stat uerbo iudicis ⁊ eius declaratõi. gl. in. l. hoc iure. ff. de euic. ⁊ ibi uide Bal. Ja. butri. in. l. i. ff. de ꝓsti. princ.

¶ Cause agentis sunt tres modi. ſm. s. Tho. in pri mo. di. viii. arti. ii.

¶ Insufficiẽtia cause potest ex duobus ꝓtingere. ſm Tho. in. ii. di. xxvii. arti. vi.

¶ Quid sit causa vniuoca ⁊ quid equiuoca. uide in iiii. di. xliii. arti. iiii.

¶ Quandoq̄ posita causa non ponit effectus. uide ſm Tho. in. iii. di. xix. ar. vi.

¶ Applicatio causati ad suam causaz est duplex. idez in. ii. di. xxiii. ar. i.

¶ Causa cognoscit per similitudinez in effectu ꝓpin quo resultant. no. Pau. in cle. ad nostrã. de bere.

¶ Cause diuerse diuersos ponunt effectus. de iura. calũ. c. cerer. de ꝓse. di. ii. c. quia corpus. C. ỏ ali. iu. mu. cã fac. l. i. i. q. i. c. ii. l. di. c. quãuis. xxv. q. v̄. c. ii. iii. q. iii. c. engeltruda. vi. q. i. mutare. de offi. ordi. c. ex pte. de sen. excõi. cũ ꝓ causa. de re. iudi. abbate. li. vi. de testa. c. officii. ⁊. c. requisisti.

¶ Quod iuris est in causa causante idem est in suo effectu uel causato. ff. de aqua plu. ar. l. si autẽ. §. fi. ff. de flu. l. quo minus. i. q. i. quicumq̄. dẽ peni. di. ii. c. quia radix. de uo. c. maiores. §. sed adhuc. de offi. de le. c. super gratia. li. vi.

¶ Quicquid est causa cause est cã causati. ff. de iusti. ⁊ iure. l. manumissiones. ff. de dolo. l. elegant. ff. de ꝓ cu. l. licet. §. ea obligatõ. no. in. l. certi conditõ. i ꝑn. ff. si cer. peta. de testi. c. sicut. de custo. euca. c. i. de pre bẽ. is cui. li. vi. xxxi. q. ii. c. de nept.

¶ Causatuz ꝓmitur causa perempta. uide in. c. ita quorundam. de iude.

¶ Causa naturaliter precedit causatum. de peni. di. ii. quia radix.

¶ Quod iuris est in effectu idem est in causa. ff. de pecu. l. iii. de pe. di. ii. post discursus. ⁊. §. in his itaq̄ ⁊. §. ficta. de ꝓsumpt. ex studiis. ⁊. c. litteris. in fi. de sta. regu. q̄ỏ dei. de no op. nunc. c. ii. in fi.

¶ Qualis est causa talis ꝓducit effectus. i. q. i. ferẽ ⁊. c. vulnerato. ⁊ in. l. de pupillo. ff. de no. op. nũc. xx iiii. q. viii. decidit. de spon. tue. de despõ. ipu. accessit. ⁊. c. ex litteris. de censi. cũ clerici. ⁊ ibi no.

¶ Quot modis dicat causa. Jo. an. de accu. cũ dilectus. no. in. l. i. ff. so. ma. in glo. ii. de v̄bo. sig. focus.

¶ Quid sit cã. uide Bar. i. l. demonstratio falsa. §. quod autẽ. ff. de cõdi. ⁊ demon. ubi etiã uide ꝓ euz in q. ii. que dictiones indicant causam.

¶ Causa est de preterito res de futuro. no. ff. de ꝓdi. ob cau. in Rica. ⁊. C. eo. ti. super Rica.

¶ An inspiciat prima uel secunda causa. no. ff. de cõ di. ob tur. cau. l. iiii. §. sed qỏ meretrici. i gl. ſz noua.

¶ An datũ ob causaz causa non secuta possit repeti. ⁊ quid sit causa non secuta. uide. ff. de ꝓdi. ob cau. per totũ. ⁊ no. C. de cõdi. ob cau. l. i. ⁊ ibi Li.

¶ An sit addenda cã quãdo aliquid fit. no. ff. de his qui no. infa. l. ii. §. ignominie. in gl. miles. de rescrip. dilectus. in glo. i.

¶ Ad sciendũ que sit obligatio voluntaria ⁊ que ne cessaria inspicit causa ꝓxima non remota. ut. l. de die §. tutor. ff. qui satisda cog. ⁊. l. sociũ qui. ff. ꝓ socio. ſz in legatis causa ꝓxima ⁊ remota inspicit. ut. l. uxori. ⁊ ibi Bar. ff. de aur. ⁊ arg. lega. qui dicit q̄ cã multũ remota debet dici magis occasio.

¶ Causa impulsiua non inducit repetitionẽ etiã si sit de ꝓterito. ff. de ꝓdi. inde. l. dñs. ⁊. l. si repetendi. C. de cõdi. ob cau. idem si sit de futuro. ff. de ꝓdi. ob cãz l. iii. §. si quis quasi. Li. C. de dona. l. penul. l. ii. §. fi. ff. de dona. facit glo. in. l. si mulier. C. de iure dot. Bar. in extrauag. ad repmendã. in v̄. ne ex eaꝝ.

¶ An due cause lucratiue possunt concurrere circa idem in eadem persona. no. in. l. meuius. §. duob⁹. ff. de le. ii. ⁊ ibi plene per Bar.

¶ Causa aliqñ habet ꝓz non causa. ff. de pac. l. iure gentiũ. §. si ob maleficiũ. in glo. nulla.

¶ Si cã exprimit generalit ⁊ supueniat pendente iu dicio an sequat ꝓdemnatio. no. Bar. in. l. ⁊ an eadẽ. §. actiones. ff. de excep. rei iudi.

¶ In quo differunt causa ⁊ actio. no. instit. de actio. in ꝑn. in glo. ii. ff. de eden. l. i. glo. ut prouide. C. eo. l. edita.

¶ An preualeat causa naturalis q̄ accidentalis. no. Bar. in. l. iii. in prin. ff. de tute.

¶ Que dicatur causa ꝓpria. no. C. de testi. l. omnibus. ⁊ ibi. Li. q. i.

¶ Omne ius est potentius in causa q̄ in causato. ut l. digna uox. C. de legib. ⁊ ita dicit ibi Jaco. butri. per illum tex.

¶ Bue cause vincunt vnã. in aut. ita. C. de suc.

¶ Si causa non est apposita in instrumẽto an possit ꝓbari ꝓ testes. uide no. in. l. generaliter. C. de nõ nu. pecu. tex uidetur uelle q̄ sic. in. c. si cautio. ỏ fi. istru.

¶ Cessante causa priuilegii cessat priuilegiũ. ut. l. ti tia seio. §. usuras. ff. de le. ii. l. amicissimos. §. luci⁹. ff. de excu. tu. quod sane intellexit Bal. in. l. i. C. de offi. eius cui man. est iurisdict. esse vex. nisi quatenus priuilegium retro habuit effectuz. ar. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

¶ Causa iusta iustificat suũ causatũ ⁊ ipsum uestit et informat. nec potest esse iniustũ quod fit cum cã iusta ff. de in integ. resti. l. omnes.

¶ Potentior est ꝓhibitio in causa q̄ in causato. C.

UVA. BHSC. IyR_001

de epi. ⁊ cle. l. fi. ff. ut in poſ. le. l. fi.

¶ An conſenſu partiū poſſit cauſa ordinaria fieri ſū maria. uide nota. in cle. ſepe. de v̄bo. ſigni.

¶ Cauſa quelibet dicit ordinaria niſi probet ſūmaria. l. iudices. C. de iudi. in cle. diſpendioſaz. de iudi. l. iii. §. ſciendū. ff. ad exhiben. uid bal. i. l. i. ff. ſol. ma.

¶ Cōmiſſa cauſa ſimplicit intelligit cōmiſſa cauſa poſſeſſionis ⁊ p̄prietatis. uide no. in. c. i. de ſequeſ. poſſeſ. ⁊ fructu.

¶ Quando p̄ceps mouet ex duplici cauſa ad aliquid concedendū ⁊ vna apparet falſa ceſſat diſpoſitio ut in. c. quoniam. §. porro. ut lite non p̄teſ.

¶ Inſpicienda eſt cauſa ꝓpter quā fit diſpoſitio. ut ff. de adimen. lega. l. legata inutiliter. Inge. in conſi. ccli. quod incipit in ſplēdidiſſima.

Cauſa capitalis ¶ Que dicat cauſa capitalis. Li. in. l. i. C. de dila. l. ſi fugitiui. C. de ſer. fugi. ⁊ l. edicto. §. rei aūt capitalis. ff. de bo. poſ. docto. de dila. p̄terea.

¶ An accuſatio p quā quis venit damnandus ad petuū carcerē dicat cauſa capitalis. Bar. in. l. iii. ff. ō publi. iudi. adde quod dixi ſub dictione carcer.

Cauſidicus ¶ Cauſidicus generalit dicit cāz agens ſiue aduocat⁹ ſiue iudex ut. C. de poſtu. l. quiſquis. ⁊ ibi no.

Cautio ¶ Quid veniat appellatōe cautiōis. no. glo. Bar. ⁊ Bal. in. l. i. C. de ꝓcur. ⁊ l. ſancimus. C. de v̄bo. ſig. Cano. in. c. litteras. de reſti. ſpo. de do. poſt diuor. p veſtras. de v̄. ſigni. ex pte. de ꝓuer. cōiu. ex publico. ubi glo. addit q̄ aliqñ cautō dicit inſtrumentū quia in eo cauet. ff. de pac. l. ii. qñz ſumit cautio ꝓ dilatione. in aut. de litig. §. ſi vo. adō ff. de ꝓdi. ⁊ demon. ⁊ de. l. vintiane. ff. de p̄to. ſtip. l. i. §. fi. de conſe. di. iiii. c. i. xxiii. di. c. q̄q̄.

¶ Quam cautionē debet p̄eſtare vir qui eſt reconciliatus cū vxore. no. de reſti. ſpo. litteras. ⁊. c. ex tranſmiſſa. xxxii. q. i. de benedicto. C. de his qui ad eccle. confu. l. p̄ſenti. §. placet.

¶ Quā cautionē valeat p̄ſtare is qui agit ⁊ cōuenit in iudicio noie ſuo uel alieno. no. plene. do. Lar. flo. i cle. i. de ꝓcu. in. q. ix. Azo in ſumma de ſatiſdat. ⁊ an hec cautio habeat locū coram arbitro. uide Specu. ti de ſatiſda. §. i. ⁊. §. in ſequentibus.

¶ Licet cautio de iudicio ſiſti ſit p̄eſtita non per hoc eſt limitata p̄ſona iudicis coram quo p̄eſtat de iure uel de voluntate partiū. no. Inno. in. c. inter monaſteriū. de re iudicata.

¶ Cautio mutiana eſt cū fideiuſſione. ſm Bar. in. l. mutiane. de condi. ⁊ demō. ff. ubi etiaz tractat an bona redi qui venit contra cautionē auferat hereditas tāq̄ ſi non fuiſſet heres ibi etiā tractat glo. ⁊ Bar. poſt eā qualiter p̄eſtetur hec cautio mutiana. de q⁹ uide ibi.

¶ Quando interponit cautio ſup debito p̄terito uel ſup eo quod non erat debitū an ex tali cauſone poſſit agi. Bar. in. l. ſi patronus. ff. de dona.

¶ An ⁊ quādo poſſit peti cautio de non offendendo Bar. in. l. qui bona. §. ſi quis uxori. ff. ō dam. infec. ⁊ l. denuntiamus. C. de his qui ad eccle. cōfug. ubi Li. ⁊ Bar. tangit etiā. per eū. in. l. ii. ff. ſolu. ma.

¶ Quid importent iſta v̄ba facies me cautū ⁊ ſecuz ad ſenſū ſapientis. uide in. l. die adiecto. §. i. ff. man. glo. ⁊ Bar. in. l. ex ea pte. ff. de v̄bo. obl. ⁊. l. illa inſtitutio. ff. de here. inſti. per Bar.

¶ Quid operet cautionis p̄eſtatio. uide Bar. in. l. i. C. de conue. fiſ. debi. li. x.

¶ Qualiter fructuarius ⁊ dñs caueant inter ſe. uid Bar. in. l. damni. in p̄in. ff. de dam. infec.

¶ Contra non cauentē fit miſſio ex qua poteſt pueniri ad ſecundum decretum. Bar in. l. debitores. ff. de p̄iuile. credito.

¶ Ille qui ꝓmiſit ſatiſdare liberat ſatiſdando ſemel nec inopia fideiuſſoris ſuperueniens illi nocet Bar. in l. iii. ff. de p̄eto. ſtipu.

¶ Quilibet deb⁹ cauere aduerſus futura. de ꝓcu. c. 1. ibi ſunt concor. in glo. de p̄ſcrip. c. fi. li. vi.

¶ An in cautionibus ⁊ ſatiſdationib⁹ teneat quis obligare bona ſua. Bar. ff. de p̄to. ſtip. in. l. p̄tor ie.

¶ Qualis eſt forma cautionis de rato. Bar. in. l. ꝓcura. ff. rem ra. ha. ⁊ de hac cautione de rato qualiter ⁊ qñ ſit p̄eſtanda. no. de offi. dele. coram. in glo. i. de conſti. cū. Ab. in glo. i. de ꝓcu. c. i.

¶ Conreus agens licet non teneat cauere de rato. cauere tñ tenet de defendendo reū ſi ab altero ꝓcuratur. Bar. in. l. non ſolū. ff. ſo. ma. in. iii. colū.

¶ An ⁊ qñ ꝓcurator teneat cauere de reſtituendo uel p̄ſequendo quando res non apparet. Bar. in. l. cuz res. §. i. ff. de le. i.

¶ Plus cautionis eſt in re q̄ in p̄ſona. inſti. de obli. que ex delic naſ. §. furti. ff. de regu. iur. l. plus.

¶ An cautio mutiana habeat locū in contractibus. Bar. in. l. mutiane. ff. de condi. ⁊ demon.

¶ Que differentia ſit inter ſimplicez cautionē ⁊ ſufficientē ſiue idoneā. tex. ⁊ quod ibi no. in. l. ſancimus. C. de v̄bo. ſigni. de reſti. ſpoli. ex tranſmiſſa. de vſur. q̄q̄ li. vi. in gloſa.

¶ De multiplici genere cautionis uel ſimplici cōpetenti ſufficiēti ⁊ iuratoria. uide Jo. an. in addi. Spe. de pignor. ſuper rubrica.

¶ Quodcūq̄ uicioſe cautū eſt ꝓ non cauto habetur l. quotiens. ff. qui ſatiſda. cog.

¶ Cautio debet p̄eſtari parti. uide de eo qui mit. in poſ. c. i. in glo. in v̄. pati.

¶ Cautio iuratoria non ſufficit quādo conſtat de iniectione manuū. ſed requirit ſatiſdatio. doc. de ſentē. excōi. ad hec. de v̄bo. ſigni. ex parte. glo. de appell. ꝓ uenit. de iudi. poſtulaſti.

¶ In arbitrio iudicis eſt que ſit ſufficiens cautio a quo ſi male arbitrabit poterit appellari. ō pur. cano. inter. de v̄bo. ſigni. ex parte. el. i.

¶ Cautio de iudicio ſiſti non ꝓ hoc limitat perſonaz iudicis coram quo p̄eſtatur. no. Inno. de re iudic. c. inter monaſterium.

¶ In cauſa ſpūali non eſt neceſſe q̄ ꝓcurator rei caueat de iudicato ſoluendo uel de iudicio ſiſti. ſed ſufficit ſola cautio de rato. not. Archid. xvi. q. i. monachi. a monaſterio.

¶ Non ſufficit ſola cautionis oblatō niſi factū ſequatur. ff. de offi. ordi. paſtoralis.

¶ De cautione damni infecti. uide Specu. ti. de ſatiſda. §. eſt quoz. v̄ſi. item eſt ⁊ alia. ⁊ titu. de no. op. nunc. c. ii. per totum.

¶ An ſufficiat ei qui aliquid reſtituit ſub pena p̄ſtari cautionē. no. glo. de elec. quia ſepe. li. vi.

¶ Debitor receſſurus debet cauere ſm Bal. x. col. de pace iuramē. fir.

¶ Cautio p̄eſtatur ratione incertitudinis. ut. ff. de

UVA. BHSC. IyR_001

colla.bono.l.i.

¶ An assumpti ad officia publica debeāt ꝑmo caue re uel satisdare no. Bar. in.l.i. C. de munic. li. xi.

¶ Hoc uerbū cautio ꝓpriū a lege intelligit cū fideiuſ soribus. no. Ci. de ūbo. signi. l. sancimus. Bar. in. l. diuortio. §. interdū. ff. solu. ma. C. ō omni agr. def. l. quicumq; libro. xi. uide no. de iureiur. ad nostram. el. i. ff. de ꝓcto. stipu. l. ꝓctorie.

¶ Quando quis cogat ꝓstare cautionē. no. C. de transac. l. siue apud acta. in glo.

¶ Quando ꝓstet cautio de re restituēda si ad eius manus puenerit. no. ff. depo. l. si sine dolo.

¶ Cautio est ꝓstanda in restitutōe hereditatis. no. ut in pos. leg. l. cum archimedoram. in glo.

¶ Si ex forma statuti quis obligat ad satisdandū et ante acceptationē est idoneus facultatibus satis facit statuto ex cōi obligatione bonoꝝ suoꝝ. Bar. in. l. quicumq;. C. de fun. limit. alias patri. li. xi.

¶ An quelibet mutatio iudicis uel iudicii extinguat cautionē ꝓstitam de iudicato soluendo. Bar. in. l. cum apud. ff. iudi. sol.

¶ An si cautio non est ꝓstita in causa ꝑncipali debz ꝓstari in causa appellatōnis. no glo. in. l. ii. C. de ꝓ cur. Spe. ti. de satisda. §. expedito. ūsi. sed pone. glo. ii. q. vi. non solēt. Bar. in. l. cū apud. ff. iudi. sol.

¶ Quid sit satisdatio. uide glosam. C. de satisdati. super rubrica.

¶ An cōpellat offensus ꝓstare cautionē offendēti de non offendendo. uide Bar. in. l. qui bona. §. si qs iusto. ff. de dam. infect. glo. in. c. de benedicto. xxxii. q. i. faciūt nota. per abba. in. c. i. ut lite non ꝓtest. faci unt nota. p Inno. i. c. in presentia. de ꝓba. uide Jo. an. in. c. ii. de homi. li. vi. tex. in. l. denunciamꝰ. C. ō bis qui ad eccle. confu. Bar. in. l. litibus. C. de agr. et censi. li. x.

¶ Quot sunt species cautionū uel satisdationū. et qui debent eas ꝓstare. Archi. xvi. q. i. monachi.

¶ An in cautione ꝓstanda debeat pars uocari cō tra quā ꝑstat. no. i. c. prudentiā. §. sexta. de offi. def.

¶ An obligatus ad dandū cautionē idoneā si nō pos sit dare fideiussores uel pignora possit dare iuratoriaz cautionē. glo. q; sic. de usu. c. i. li. vi. ō pe. c. felicis. li. vi. in v. idonee. et doc. in. c. i. de eo qui mit. in pos. gl. in. c. fi. §. illis. de sen. excō. li. vi. glo. in. c. i. de do. et contu. glo. et doc. in. c. odardus. de solu.

¶ Verbū cautio simplr ꝓpriū non intelligit nisi de pignoribus uel fideiussoribus si hoc exigit materia in qua ꝓferat. glo. in. c. qua fronte. ō appel. alias si ma teria est indifferens. dic ut in iuribus allegatis in ꝑn cipio huius dictionis. adde no. de iureiur. el. i. C. de omni agr. deser. l. iiii. li. xi. xxii. di. q̄q̄.

¶ Condemnatus ad soluendū in termino debet ido neā cautionē ꝓstare de soluendo aduenīente termio alias pendente dilatione poterit carcerari donec satis det. Bar. in. l. si debitori. de iudi. ff.

¶ An cautio euictōis ꝓstet a petitore possessorio si det extimationē rei petite. no. ff. de rei uendi. l. at ex diuerso. §. penul. ff. de donat. inter uir et uxo. l. si do nate. in glo. de euicti.

¶ An cautio ꝓstet ab eo qui cōuenit coram iudice non competenti. no. ff. de iudi. l. ii. §. sed si dubitetur in glo. accipere.

¶ Cautio iuratoria aliquādo sufficit in iudicio aliqs non. ut in. d. l. ii. §. sed si dubitetur. de dolo et cōtu. prout. in glo. ii.

¶ An alio tempe ꝓstet et alio tempore agat. no. in l. ii. §. sed si dubitet. ff. de iudi. in glo. sisti.

¶ Quando cautio de rato datur post litē contestatā et usq; ad quantū tempus dari debeat. no. Ci. in. l. i. in fi. C. de consort. eiusdem lit. idem plenius in. l. ni hil. C. de procurato.

¶ Cautio supuacua non est ꝓstanda. not. ff. de pro cur. l. non cogendū. §. fi. in glo. ulti. et. l. hec stipulatō §. i. ff. ut lega. non caue.

¶ An actor ꝓstet cautōnē de ꝓsequenda lite. no in aut. de litigi. §. ad excludendos. in glo. ꝑmanet. cum glo. decimā. et glo. ex consensu. colla. viii.

¶ Cui sit prestanda cautio in iudicio per ꝓtumaceꝫ. no. de eo qui mit. in pos. cau. rei seruan. c. i. in glo.

¶ Quando sit ꝓstanda cautio de implenda volūta te defuncti. uide in. l. peto. §. q; si cautio. ff. de le. ii. et in aut. hoc amplius. C. de fideicōmiss. ff. et. C. ut le ga. no. caue. quasi per totum.

¶ Cautio non immutat maliuolū aiuz. ut. l. quia sa tisdatio. ff. de suspec. tuto. insti. eo. ti. §. nouissime.

¶ Cautionis fragilitati non debet quis se submitte re. ut. l. suspectus. ff. de suspec. tuto. et. l. qui ita. §. i. ff. ad trebel. et. l. cogi. §. si pater. ūsi. itē queritꝰ. eo. ti.

¶ Cum cautōe de rato non admittit ꝓcuratoꝛ de cu ius mandato dubitat quādo per talē cautionē plene non subuenit. l. qui ita. §. i. ad trebel.

¶ Quādo non potest aliter ꝓmissioni facte subueni ri recurrit ad remediū cautionis. dicit glo. quam ibi declarat Bal. in. l. ii. C. de colla. facit. l. diuortio. §. interdum. ff. solu. matri.

¶ Ubi cautius est agendū ubi maius est periculū. vii. q. i. c. ulti. xlii. di. quiescamus. et. l. i. §. ii. ff. ad carbo. de elec. ubi periculū. li. vi.

¶ Cautū intelligit siue rebus siue ꝑsonis sit cautum l. habere. §. cautū. ff. de ūbo. signi.

¶ An ex cautione interposita super debito de ꝓteri to uel sup eo q; non est debitus quis cogi possit. uide Bar. in. l. si patronus. ff. de dona.

¶ De cautione fructuarii et domini. uide Bar. in. l. damni. in ꝓin. ff. de dam. infect.

¶ An in cautione teneatur quis bona sua obligare. Bar. in. l. ꝓctorie. ff. de ꝓcto. stipu.

¶ Cauere debet ꝓcurator de defendendo pro reo uel coniuncta persona licet non de rato. Bar. in. l. cum res. §. itaq;. ff. de le. i.

Cautela Cautelā q; nunq; actus possit reuoca ri. uide per Bar. in. l. ii. ff. de iureiu ran. ubi uide.

¶ Cautela ꝓpria est rex futurarum. de sen. excōi. cum desideres. de ser. non or. c. i. Jo. an. de senten. ex cōi. solet. li. vi. de procu. c. i.

¶ Quam cautelā debet habere ille qui habet aliqd agere cum iudice et timet de eo. Bar. in. l. de pupillo §. si quis. ff. de no. oper. nunc.

¶ Aliqua facere ad cautelā non nocet. l. di. presbite ros. xxxiiii. q. ii. in lectū. xxiii. di. in noie. domini.

¶ Abundans cautela non nocet. no. ff. de arbit. l. si cum dies. §. plenū. in glo. exprimere. C. de testamē. l. testamentum.

¶ Doctor siue predicator debet cū magna cautela ꝓ ferre sermonem. xlii. di. sit rector.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Cautela bonoꝝ eſt caſus malorum. de peni. di. ii. apoſtolus ſciens.

¶ Caurelam illius qui non poteſt ꝓbare intentioneꝫ niſi per vnū teſtē. uide per Specu. ti. de ꝓcura. §. ſequitur. v̀ſi. in ſumma. ⁊ titu. de teſte. §. i. v̀ſicu. ſed pone mutuaui.

¶ Caute ſupplendū eſt quod incaute ꝓtermiſſū fuerit. de ſacramē. non ite. c. i.

¶ Quotiens aliquid fit ad cautelaꝫ non requiritur ordo iuris. no. glo. de elec. bone.

¶ Cautela bona eſt in qua totū ratio agit ⁊ furor nil vendicat. xi. q. iii. illa ꝓpoſitorum.

¶ Cautela bona ut inter duo mala minimū commitatur. xiii. di. duo mala.

¶ Nihil quod ad cautelaꝫ ptinet eſt obmittendū. lxiii. di. quanto. in. c. i. ⁊ ulti. de ſacra. non ite.

¶ Ad cautelā quis poſſit abſoluere. no. de ſen. excō. ſolet. li. vi. ⁊ quod ibi no. Jnno. ⁊ Jo. an. Archi. ii. q. vi. quotiens. adde que dixi ſub dictione abſolutio.

¶ Cautela eſt ps ꝓudentie. ſm ſanc. Tho. ſecūde ſecunde. q. xlix. arti. viii.

Cecus Cecitas. ¶ An cecus ꝓmittēs maleficiū ꝓpter quod ex forma ſtatuti debꝫ effodi oculus poſſit puniri alio mēbro. Jo. an. in regula nemo poteſt. li. vi. no. de elec. ſi ꝓmiſſarius. li. vi. in. glo. ſi.

¶ Cecus ſi ceco ducatū ꝓeſtet ambo in foueā cadūt xxxviii. di. que ipſis. de renunc. poſt tranſlationē. de eta. ⁊ quali. cū ſit. de ꝓſe. di. iiii. antē baptiſmū.

¶ Cecus uel ignarus non debet eſſe rector uel ꝓlatꝰ alioꝝ. xlix. di. §. cecus. ad materiā uide quod dicam ſub dictione oculus.

¶ Cecus dicit utroqꝫ lumine carens. ff. de poſtul. l. i. §. caſum. ⁊ de hoc uide in. l. i. C. de his qui ve. eta. impetra.

¶ An cecitas mentis ſit peccatū. ſm Tho. 2ª ſcōe. q. xv. ar. i. ⁊ ſm Grego. li. xxxi. moralium.

¶ An cecus poſſit tenere dignitatē quaꝫ habet ante cecitatē. uide Specu. ti. de teſte. §. i. v̀ſi. nunquid cecus. ff. de ſta. ho. l. qui furere.

¶ An cecus exoculatus ꝓpter crimen teſtari poſſit uel codicillari. Specu. t. de inſtru. edict. §. compendioſe. v̀ſi. xvi. ⁊ v̀ſi. ſequen.

¶ An cecus poſſit eſſe iudex uel teſtis. not. C. de teſti. l. teſtiū. Jo. an. de teſti. cū cauſā. Spe. ti. de teſte. §. i. v̀ſi. ſed nunquid cecus. uide ē re iudi. c. ſi. in glo. ii. li. vi. adde. l. i. §. caſū. ff. de poſtula.

¶ Cecus non excuſat a ꝑſonalibus muneribus. no. C. qui moꝝ. ſe. excu. l. i. li. x. adde no. de reſti. ſpoł. c. licet. ⁊. de cenſi. c. licet.

¶ An cecus poſſit reddere rationē de his que geſta fuerunt tempore quo uidebat uide Bar. in. l. ad teſtamentum. ff. de teſtamen.

¶ Cecus eſſe non poteſt in ꝓfectōne inuentarii. tex. ē in auł. de here. ⁊ falci. §. ſi v̀o abſunt. coila. i.

¶ Ceci ſunt ⁊ duces cecoꝝ. de quibus ꝑ do. anto. ui de in. c. magne. de voto.

¶ Cecitas mentis eſt filia luxurie ſecundū. s. Tho. ſecunda ſecunde. q. cliii. ar. v.

Cedula. ¶ Si teſtatoꝝ dicat uolo ꝙ ſatiſfiat omnibus qui ſunt in cedula que eſt apud guardianū ſancti Franciſci. uide Bar. in. l. ſi ita. ff. ō condi. ⁊ demō. ⁊ in. l. beredes palā. in ꝑn. ff. de teſta.

¶ Quid importet cedula vacua licꝫ ſigillata ꝓut ui di adduci ad regem francie dū eſſem apud eū legatus miſſus per. s. d. noſtrū. Euge. iiii. cū quodā legato de latere. uide Jnno. in. c. ii. de fiō. inſtru. Jnno. bene ad materiā loquit in. c. ſi quoꝝūdā. ō ſolut. adde quod dicam infra ſub dictōe ſigillū. ubi uide.

Celeritas. ¶ An ⁊ qñ appꝛobat uł reꝛobet celeritas. glo. in. c. fi. de elec. li. vi. ff. de fe. l. ii. ff. de dam. infec. l. i. ⁊ C. de cuſto. reo. l. fi. Archi. xciiii. di. c. i. xxiii. di. cōis filius. lxv. di. diſciplina. ff. de queſti. l. i. §. diuuſ. de elec. c. fi. li. vi. ⁊ ibi Jo. an. Spec. in ti. de inſtru. edic. §. vi. v̀ſi. item non ꝓhibeas. in cle. i. de immu. eccle. Archi. xxviii. di. de ſiracuſane. de re. eccle. non alie. c. ſi quis.

¶ Nihil eſt quod poſſit cū animi celeritate contēde re. Jo. an. de ſpon. tua nos. ſuper glo. i.

¶ Celeritas neceſſaria qñqꝫ excuſat a pena. ꝓau. i cle. i. de re. eccle. non alie.

Celeriter. ¶ Quis dicat ſibi celeriter ꝓuidere. tex. ⁊ glo. in. c. potuit. de loca. ꝓo hoc uide Spe. ti. de loca. §. nunc aliqua. v̀. lxxxiiii. ō re. eccle. non alie. ſi quis ꝓeſbiteroꝝ. ⁊ ibi no.

¶ De ſignificato huius dictōis. no. glo. in. d. c. ſi qſ ꝓeſbiteroꝝ. ⁊ de loca. c. fi. de regu. non eſt.

Celo Celare. ¶ Aliud eſt celare aliud non indicare. ff. de act. emp. l. i. §. i. C. de ſer. fug. l. i. ⁊ quod ibi no. xxxii. q. ii. c. i.

¶ Celans punitur. ut. ff. de ōben. emp. l. i.

¶ Non uidet celare qui nō dicit ei qui ſcit. de acti. emp. l. i. in fine.

Celum. ¶ Exponit celum. i. aer. inſtitu. de iure natu. in ꝓinci. in glo. in celo. ⁊ in glo. ff. de acqui. re. do. l. i.

¶ Celū non eſt tantū vnū ſed plures ſm Tho. in ꝑª ꝑte. q. xlviii. ar. iiii. ⁊ in. ii. di. xxiiii. ar. iiii.

¶ Celum diuidit aquas ab aquis. Jdem in ꝓima ꝑte. q. xlviii. ar. iii.

¶ Celum non eſt de materia elimentoꝝ. Jdem in ꝑª ꝑte. q. lxxvi. ar. ii. ⁊. lxviii. ar. i. ⁊ in. ii. di. xiiii. ar. i.

¶ Celum non eſt animatū. Jdem in ꝑma ꝑte. q. lxx. ar. iii. in. iii. di. xiii. ar. iii.

¶ Celum eſt cauſa eoꝝ que fiunt in iſtis inferioribꝰ. Jdem in ꝓima parte. q. cxv. artic. iii. ⁊ in ꝓima. cc. qōe. vi. arti. vi.

¶ Celum poſt dies iudicii erit lucidius q̄ nūc. Jdez in quarto. q. xlviii. ar. vii. ⁊ purgabit ab igne. ibidem arti. v. ubi de hoc.

¶ Celū nō mouebit poſt diē iudicii ſz Tho. in. iiii. di. xlviii. ar. vi. ⁊ in. q. de potentia. q. v. ar. v.

¶ Ceſſante motu celi omnis alius motus ceſſabit. Jdem in quarto ⁊ ceſſante motu celi omnia corpora corrumpent. Jdem in ꝑª ꝑte. q. v. arti. ix. ⁊. x.

¶ Celū mouetur ab intelligentia. Jdem tertio. contra gentil. q. xxiii.

¶ Celum empirreuz habet influentiam ſuper omia corpora. Jdem in ꝓima parte. q. lxvi. arti. iii. ⁊ in ſecundo. di. ii. arti. vi.

Cella. ¶ Quid ueniat appellatōe celle ⁊ vnde dicatur. no. de v̀bo. ſigni. c. pe. li. vi.

Cenobium. ¶ Cenobiū. i. monaſteriuz. dicit a cenon quod eſt cōe. not. Alb. de conſue. cū dilectus. Jdem etiā habetur. de ordi. cog. c. ii. ⁊ de his que fi. a ꝓela. tua.

UVA. BHSC. IyR_001

Cepisse. ¶ Quando quis dicat cepisse. no. ff. de regu. iur. l. non uidet cepisse. adde. ff. de no. oper. nunc. l. de pupillo. §. denunciationē. ubi uide quando opus dicat ceptum.

Censeri Censitum. ¶ Censeri. i. statuere uel ꝓcipere concipe uel iudicare. ff. de ūbo. signi. l. censeri. C. de agri. ⁊ cē si. l. iiii. li. xi.

¶ Censitū est ūnū genus coloni. C. inqui. colo. cen. l. ii. li. xii. C. de agri. ⁊ censi. per totum.

Censemus. ¶ De significato huius dictionis. no. glo. in cle. i. ō ꝓcess. ꝓben. gl. in cle. litteras. de ꝓeben. alia glo. in cle. i. de ꝓbat. in quibus uide ꝙ hoc uerbū appositū in constitutōne sit noui iuris inductiuum.

Census. ¶ An solutio census semꝑ inducat ⁊ ꝓbet subiectionez. no. de cau. poss. c. fi. de censi. quanto. ⁊ c. cū omnis anima. de ꝓuile. si pa pa. li. vi. de transac. ꝓterea. el. ii. Li. in. l. si certis annis. C. de pac. ⁊ no. in. l. cū de in rem ūso. ff. de usur. Bal. in. l. indicia. C. de rei uendi. ⁊. l. solūtibus. eo. ti. adde ꝙ per solutionē census ꝓbat qualiter castruz uel villa sit de aliquo territorio. ut. l. iii. C. de natu. lib. ⁊ ita dicit ibi Bal. qui allegat aut. qui mo. natu. effi. sui. §. si quis igit ex qualibet.

¶ An solutio census ꝓbet dominiuz. uide de resti. spolia. c. olim.

¶ Que sit differentia inter contractū censualē ⁊ em phiteoticū. no. de iureiurā. querelā. de censi. per totū de reli. do. constitutus. de capel. mo. dilectus. glo. et Bar. in. l. i. ff. de publica. ubi uide quid sit census q̄d tributū quid uectigal. adde quod no. Archi. ii. q. vi. quesitū. ubi uide quid sit census.

¶ Omnis prestatō census que non apparet a iure ꝑ missa censet ꝓhibita ⁊ dicens censuz deberi debet ꝓ bare ⁊ ostendere causam. x. q. iii. quia cognouimus. ⁊ quod ibi no. in glo. de ui. ⁊ honest. cleri. cū ab omni. in glo. docto. de censi. peruenit. ⁊. c. quāto. de accus. cum olim.

¶ An obligatio census sit tpe acquisibilis. no. in. c. puenit. de cēsi. faciūt no. in. l. si certis ānis. C. ō pac.

¶ Quis possit censū ecclesiis imponere. no. de censi. ꝓhibemus. ⁊. c. se. ⁊. c. significauit. ubi ad imponēdū censum tria requirunt. epi auctoritas. iusta causa. et impositio facta tpe fundatōnis. Item consensus capi tuli utriusq; ꝑm Hosti. ibi qui addit glo. xvi. q. ii. sane ad materiā uide ō eta. ⁊ quali. eam te. de ꝛta. mo. cle. i. §. ad hec. xviii. q. ii. seruiciū. i. q. i. nullus epus. de uita ⁊ honesta. cleri. c. quoniā. de censi. quanto. ⁊ q̄ ibi no. ⁊ in cle. i. de censi.

¶ Qua actōne agat contra subtrahentē censum de bitū. no. Inno. in. c. significauit. de censi.

¶ An si census debitus sit prescriptus in non soluen do ⁊ postea renouet ꝑ superiorez dicat debitus. uide Inno. in. d. c. significauit. ubi per do. Anto.

¶ An census possit ex iusta causa augeri. uide de cen si. prohibemus. ⁊. c. significauit. de pac. cum clericis ⁊ ibi Hosti.

¶ Licet census non soluat ꝑ bienniū non perdit res censualis sicut emphiteotica. glo. fi. in. c. constitutus de re. do. de resti. spo. in litteris. melius. in. c. fi. de cā poss. ⁊ ꝓprie. de pe. calūniā. Spe. in ti. ō iure emphi. ꝟ. xix. ⁊ ꝟ. xxvii. adde Bar. in. l. i. ff. de public.

¶ Census ⁊ pensio differunt. no. glo. in cle. i. de sup plen. negli. prela. in ꝟ. pensiones.

¶ Appellatōe census potest comprehendi redditus alicuius. tex. in. c. apostolice. de dona.

¶ Qualiter cognoscat an census sit realis uel non. Inno. de postu. prela. c. fi. in glo. mag. ꝟ. anglici.

¶ An solutio census sit spūalis. uide Inno. in. c. pre terea. ii. de transactio.

¶ An census ecclesie possit per transactionez uel gra tis remitti. uide de transac. preterea. el. ii.

¶ Non est ūsimile ꝙ ecclesia minor recipiat censum a maiori. Inno. in. d. c. preterea. el. ii.

¶ Subditi non possunt se facere censuales sine licen tia sui superioris. Jo. an. in. c. licet. de ꝓba. ubi uide.

¶ Que differentia sit inter censuz ⁊ tributum. uide Jo. an. in. c. ad audientiā. ō prescrip. ⁊ ibi do. Anto. Bar. in. l. i. ff. de public.

¶ Quid sit census. dic ꝙ est annua pensio que de ꝓ uentibus ecclesie dent. no. i. q. iii. quesitū. in fi.

¶ Secundū quā mensuram de moneta debeat fieri solutio census. no. de censi. ex pte. ⁊. c. olim.

¶ Quis dicat census nouus. uide no. de censi. signi ficauit. in glo. penulti.

¶ Si census soluit a non exempto presumit solui in signū subiectōnis si soluens sit clericus secus si sit lai cus. viii. di. quo iure. si aut ab exempto tunc habet locū. c. cū cā. de cā. pos. ⁊ q̄ ibi no. Hosti. ⁊ docto.

¶ Quando census ꝓbat subiectionē ⁊ qñ non. no. ō ꝓinde. recipimus. adde quod dixi supra.

¶ Existens in quasi possessione percipiendi censū di citur spoliari illa hoc ipso ꝙ petit censuz ⁊ non soluit de elect. querelam. ⁊ ibi no.

¶ Census potest a fundatore imponi tpe fundatōis de iure patro. preterea. ō censi. quanto. in glo. i. habi to tū ꝑsensu epi ⁊ aliis req̄sitis ad hoc. de q̄b? supra.

¶ An non soluens censuz possit repelli sicut non sol uens pensionē uel fiscū. no. de reli. do. c. constitutis. ⁊ quod ibi no. Inno. Specu. in ti. de iure emphite. ūsicu. cxxviii.

¶ An rei que non est possit census imponi. uide no. de ec. edifi. c. ad audientiā. de re iudi. abbate. li. vi. x xxii. q. ii. quod nota.

¶ Qui petit censum qualiter formabit libellū. uide de resti. spo. in. c. in litteris. melius in. c. fi. de cā pos. ⁊ ꝓprie. de pe. c. calumniam.

¶ An scripture librorz censualiū credat quo ad ple nā probationē. uide per Bal. in. l. exemplo. C. de ꝓ ba. adde infra sub dictione libros. Inno. de rescript. ad audientiam.

¶ Pactū ꝙ emens rem censualem non soluat censū non tenet in preiudiciū fisci. licet inter ipsos ōbentes ꝓuari debeat. glo. ⁊ Bal. in. l. ii. C. si censi. uel reli.

¶ Prestatio census facta ecclesie de re mea in ꝓiudi ciū meū preiudicat mihi presertim si diu prestiti. uide Bal. in. l. cum falsa. C. de iur. ⁊ fac. igno.

¶ Lessatio etiam per. xl. annos in solutiōne census non est sufficiens ad priuationē. tex. est ꝑm vnuz intel lectū de reli. dom. constitutus. Bar. in. l. i. ff. de pub li. do. Pe. de ancha. in. c. ad aplice. de re. iudi. li. vi.

Censura. ¶ Quid sit censura siue seueritas eccle siastica. tex. est ⁊ ibi no. de ūbo. signi. querenti. Hosti. ⁊ Jo. an. de peni. in quibusdam.

¶ Quid aūt sit cēsura. uide Hosti. i. c. irrefragabili.

UVA. BHSC. IyR_001

§.ulti.de offi.ordi.adde qȝ no.Spec.in ti. de teste. §.xiii.vsi. sed qualiter. do.Jo.de ligna. fecit tractatum de censura ecclesiastica quē uide,ꝛ per Ja.cal.in tractatu de ecclesia.interdic.

¶Rationes quare a censura non appellaꝫ. uide per glo.in.c.nemo condemnat.xi.q.iii.ꝛ.c.sententiam. vbi tex.Jo.an.crisostomus. ꝛ.c.omnis christianus. ubi tex.Augustini.

¶Contra censuras iniuste latas. uide text.xi.q.iii. illud.de sentē.excōi.sacro.eo.ti.c.i.li.vi.ubi imponi tur pena iudicii.

¶Appellatōe censure non cōprehendit degradatio seu depositio.de v.signi.querenti.

Cerimonia ¶De hoc vbo uide.C.de feri.l. quadraginta.

¶Cerimonie ptinent ad diuinū cultū. ꝟ Tho.i.q. ii.c.ciii.ar.i.ꝛ in.dcā.q.ar.ii. uide quare cerimonie non iustificabant.

¶Cerimonie cessauerunt christo veniente. in dicta q.ciii.ar.iii.ꝛ in.iiii.di.iii.ar.v.

¶Cerimonias obseruare est peccatū mortale.uide i pª scōe.q.ciii.ar.iiii.ꝛ in.ciii.di.iii.arti.v.

Certitudo Certum. ¶Qualiter intelligit illa regula qꝫ is qui certus est amplius certificari non debet. no.in l.i.ff.de act.emp.Bar.in.l.iii.in fi.ff.so.ma. Bi.in regula eum qui.li.vi.

¶Certus dicitur qui vehementer credit.Bar.in.l. si quis.ff.de testa.tu.quod facit pro teste qui dicit se scire quia certus est ꝛ vehementer credit quod no.

¶Paria sunt aliquid esse certū p se uel per relatiōez ad aliud certum.ff.de testa.l.heredes palam. in prin cipio.ꝛ ibi nota.

¶Quid sit certū no.de preben. si beneficia.li.vi.ff. si cer.peta.l.certū.adde quod no. Archi.de elect.c. ii.li.vi. ubi etiā ponit.quid est incertū. de quo.dicaz infra sub dictione incertum.

¶Aliud est certū aliud expressum.not. de preben. si epus cui.li.vi.in glo. ꝛ expressas.

¶Quid sit certitudo uide Jo.an.de sep. certificari glo.in.c.constitutionē.de vbo.sig.li.vi.

¶Idem operaꝫ certa scientia pncipis quod clausula non obstante.ff.de excu.tu.l.idem scripsit.§.fi.no.ō cta.ꝛ qua.c.i.li.vi.Inno.de fi. pbi.c.veniens.

¶Sufficit quid certificari p vnā ex circūstantiis ue ris licet altera sit falsa.l.patronꝰ.§.sempronio. ꝛ.§. fi.ff. de le.iii.

¶Paria sunt aliquid esse certū ꝛ posse fieri certum. Jo.an.de vb.signi.constitutionē.li.vi. sup v.manife stū.adde qȝ no.Archi.in.c.ii.de elec.li.vi.ubi uide.

¶Si pmitto esse in aliquo loco die martis uel certa die iouis ista uerba important ul saltem die iouis.ff. de legi.l.nam ut ait pedius.

¶Certo certius est compertū. hec vba habent.ff.ō v.obli.l.stipulatio ista.§.i.ꝛ.c. inter dilectos.v. rur sus.de fi.instru.ff. que in frau.cre.l.ait pretor.§.fi.

¶Quid sit certitudo.uide sāctū Tho.in tertio. di. xvi.arti.x.

¶Potius debet attendi certū qꝫ incertū.ff.de cōdi. insti.l.quia ratio.ꝛ ibi no.ff.ad trebel.l.cogi.§.si ser uo.ff.de here.insti.l.quotiens.ff.si heres.de pe.dist. iii.qui egerit.xiiii.di.sicut.de spon.iuuenis.de homi. ad audientiā.ꝛ.c.petitō. de pces.preben.li.vi.

¶Quilibet debet esse certus de facto suo.c.ab excōi cato.de rescrip.ubi glo.ꝛ doct.ff.de acq̄.here.l.cum fa suz.ꝛ an quis debeat certiorari de facto suo.Bar. in.l.sciendū.ff.de vbo.obli.ibi iuxta predicta.

¶Non in certis sed in incertis.locus est cōiecturis. ut.l.continuus.§.cū ita.ff.de vbo.obli.

¶Quando dicaꝫ ex certa scientia princeps aliquid facere.no.Jo.an.de rescrip.nōnulli. adde no.de con fir.uti.uel inuti. porrecta.

¶Certioratus dolo non caret.ff. de liber.homi. ex hib.l.iii.§.is qui.de preben.si beneficia li.vi.

Ceruisia. ¶Quid sit ꝛ ubi fiat. habeꝫ de homi. c.ii.in tex.ꝛ glo.que dicit qꝫ fit in an glia ꝛ ego sepius bibi de ea dum essem collector p se de apostolica in regno illo.

¶Quidā alamanus cuius nomen erat Raynaldus quē habeo in domo mea solet dicere qꝫ ceruisia est po tus nobilium in alamania bassa.adde.xiii.q.ii.c.fi. ꝛ.ff.de vino triti.ꝛ oleo lega.l.si quis vinū.

Cessio Cedens Cessionarius.

¶An ualeat cessionario cedere bonis.Li.in.l.i.C. qui bo.ce.pos.in ulti.q.Bar.in.l.alia.§.eleganter. ff.solu.ma.Bal.in.d.l.i. do.Rapha.cuma.i.l.i.ff. de cessio.bono.

¶An is cui facta est cessio actionū per excōicatū po terit agere iure cesso illo manente in excōicatiōe.glo. in.c.i.de iure patro.li.vi.Spec.ti. de pcu.§.fi.vsi. quid si excōicatus.circa pn.ubi concludit qꝫ sic. Jo. an.in.d.c.i.de iure patro.li.vi.Bar.in.l.apud celsū ff.de doli excep.

¶An cessio actionū facta per laicū clerico uideꝫ fcā in fraudē.uide Li.ꝛ Bal.in.l.qui stipendia.C.de p cur.Bal.in.l.fi.C.ne lice.po.tex.in.c.ii.ō ali.iudi. mu.cau.fac.ubi no.ꝛ ibi uide.

¶Cedere diē est venisse diem quo aliquid incipit de beri.ff.de vbo.signi.l.cedere diem.

¶Item cedere.i.cōcedere uel restituere siue cōstitu ere.ff.cōi.predi.l.fi.ff.de ser.rust.pre.l.p fundū. Itē cedere.i.recedere.ff.ad.l.aquil.l.qua actōne.§.si qꝭ Itē cedere.i.succidere.ff.arbo.fur.cesa.l.cedere.

¶An cedens alicui actōnes suas si postea agat ptra debitorē suū possit repelli exceptōe cessionis. item an confessio cedentis noceat cessionario ꝛ quid de solutō ne ꝛ similib⁹.Bar.in.l.facta.§.si heres.ff.ad treb.

¶An agens ex iure cessio teneaꝫ ante litem pstatā ostendere cessionē.Specu.ti.de instru.edic.§.nūc di camus.vsi.sed quid ecce.

¶Partes possunt cedere liti sine licentia iudicis.de pac.cum pridem.uide no.in.l.postq̄ liti.C.de pact. ubi uide.

¶An ꝛ quando ualeat uel non cessio actionū. no.in l.i.ꝛ.ii.C.ne lice.poten.l.p diuersas. ꝛ.l.ab anasta sio.C.mā.no.in.c.ii.de alie.iudi.mu.cau.fac.

¶An cedens teneaꝫ indicare bona cessionario. glo. qꝫ sic.in.l.pe.ff.de ces.bono. ꝛ.in.l.i.C. qui bo.ce. pos.facit quod no.Spec.in ti.de pmo ꝛ scō decre. §.nunc uideamus. vsi.fi.

¶An cessione facta possit debitor penitere.dic qꝫ sic Bar.in.l.pe.ff.de ces.bon.Li.in.l.i.C. qui bo.ce. pos.in.vi.q.tex.videꝫ qꝫ sic in.l.is qui bonis.la.i. et in.l.is quem penitet.ff.de cessi.bo.

¶Stante statuto qꝫ nobilis nō possit recipe cessionē

UVA. BHSC. IyR_001

contra populare uel clericus cõtra laicũ. an si ab aliq̃ instituit nobilis. uel clericus qui poterat uti actõe cessionaria poterunt ⁊ illi eadẽ uti. dic q̃ sic. per glo. i. c. i. in vbo conductores. ne cleri. uel mona. Bar. in. l. i. §. penulti. ff. de soluti.

¶ Cessio non presumit simulata nisi probet ⁊ aliud est cessio aliud contractus. no. Inno. in. c. ex parte. ꝺ ali. iu. mu. cansa fac.

¶ Q.ue sit differentia inter cedere ⁊ concedere. bar. in. l. ab eũ. ff. de dona. ⁊ in quo det differẽtia inter cedere actioni ⁊ mandare. no. Bar. in. l. i. ff. de acti. et oblig. ubi etiam tenet q̃ cessio est loco traditionis et ibi uide eum.

¶ Q.ue sit forma denũtiatõis quã debz facere cessionarius debitori. Bar. in. l. i. in pn. ff. de no. op. nũci.

¶ An licentia ingrediendi rem debitoris propria autoritate possit cedi. bar. in. l. i. §. fi. ff. de no. op. nũ.

¶ An ⁊ qñ cedens possit uti iure cesso contra cedentẽ. uide Bar in. d. l. i. ubi etiã tractat si res cessa pueniat ad cedentẽ qua actõe succurrit cessionario.

¶ Cessionari9 cui de necessitate debet fieri cessio. potest agere absente eo qui debet cedere. casus est in. l. damni. §. fi. ff. de dam. infec. qui non est alibi.

¶ Cessionarius primus preferet secundo. tex. est in. l. non quocũqz. §. qui gaiũ. ff. de le. ii.

¶ An quis libere cedendo rem ⁊ inquãtuz tempus Bar. in. l. is cum quo. ff. de aqua plu. arcen.

¶ An cessionarius possit intentare vtilẽ actionez nomie suo. Bar. in. l. i. §. fructus. ff. de no. op. nũci. ad de q̃ intentat utilẽ nomie suo aut directã noie cedẽtis casus est in. l. emptor. C. de here. uel actio. uen. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. fi. eo. ti.

¶ An in cessione actionis ex causa uenditõnis requiratur interuentus pecunie. Bar. in. l. singularia. ff. si cer. peta. ubi uide.

¶ An quis possit renũtiare beneficio cessionis bonorum. Bar. in. l. fi. ff. de cessi. bono.

¶ An ualeat pactũ de non petendo cessionẽ uel de ñ renuntiando beneficio cessionis bonoruz. in. l. alia. §. eleganter. ff. solu. ma.

¶ An simplex cessio alicuius loci ad castrũ edificãdũ eximat dictũ locũ ⁊ cessionariũ a iurisdictiõe cedentis uide Bar. in consi. suo qõ incipit cõmune spoleti.

¶ An cessa rei uendicatiõe transeat in cessionariũ uti le dominiũ uel directũ. Bar. in. l. i. ff. de acti. ⁊ obli. ubi etiam tractat an per cessionẽ uideatur mandatuz exercitium directarum.

¶ An ypothecaria possit cedi sine principali ⁊ an ⁊ quando pncipali cessa intelligatur cessa ypothecaria. Bar. in. l. heredẽ. ff. man. idem in. l. fideiusso9 obligari in prin. ff. de fideiuss. Li. in. l. fi. C. de here. uel act. Bar. in. l. ii. C. si pig. pigno. datũ sit. Li. in. l. usucapio. C. de pignor.

¶ Per cessionẽ actõnis realis non transfert utile dominiũ sed solũ actio realis ⁊ practicã tunc libellandi. uide per Bar. in. l. fi. C. de here. uel act. uendi.

¶ Casum in quo exceptio obstat cedenti non obstat cessionario. uide in. l. fi. C. de iudi. de quo ibi p Bal.

¶ An ⁊ qñ quis cedendo rei pro qua est obligatus libere. uide Bal. in. l. seia. ff. de dona. cau. mor.

¶ Quid importent illa vba notarii dedit transtulit ⁊ cessit. uide Bar. in. l. i. C. de actio. ⁊ obli.

¶ Quid opat traditio in corpalibus. no. in. l. fi. C. quando fis. uel pua. ff. de dona. l. pe. Bar. in. d. l. i. et in casibus in quibus transfert dominiũ sine traditõne transfert in psonali sine cessione ita dicit Li. in. d. l. i.

¶ An cedens iura cõtra debitorẽ transferat ius ypothece quod habet in bonis debitoris. tex. facit q̃ sic. i l. si isolutũ. C. de actio. ⁊ obli. ⁊ ibi Bar. ⁊. l. seq.

¶ Constituẽdo procuratorẽ in rem suã quis vere cedere dicit. Li. in. d. l. si in solutum.

¶ Utilis cessa est eiusdem nature cuius directa. tex. C. de here. uel acti. uen. l. emptor.

¶ An cessa actione de dote in aliũ transeant priuilegia actõnis de dote. Li. in. l. fi. C. qui po. in pig. ha. in ulti. q. ⁊ in. l. i. C. de priuile. do.

¶ Quando cessionarius debeat denũtiare cedẽti ne soluat ⁊ an sufficiat q̃ denũtiet simpliciter uel debeat eum certificare. uide Bar. in. l. i. in princip. ff. de no. oper. nunci. in. xi. qõne.

¶ An officiuz iudicis extraiudicialiter cõpetens possit ex pacto cedi. uide Bart. in. l. i. in fine. ff. de noui oper. nuntiati.

¶ Actio utilis mihi querit sine cessione quando is qui tenet cedere non potest cedere. ff. de dam. infec. l. damni. §. fi. ff. de insti. l. i. ⁊. ii. C. de actio. ⁊ oblig. l. i. ⁊. l. multum. C. si quis alter. uel sibi. Bar. in. d. l. damni. de dam. infec. in. §. fi.

¶ In iuribus insepabilibus a persona querit actio sine cessione sic in usufructu. ff. ad trebel. l. q̃ ita. Bar. ff. de acqui. pos. l. si possessio.

¶ An cessa actione cõtra pncipalez uideat cessa contra fideiussores. Bar. in. l. si heres. ff. ad trebel.

¶ An cessio potest fieri pro parte uel debeat fieri in solidũ. Bar. in. l. si plures. ff. de diui. tute.

¶ An sufficiat cessionario dicere denuntio tibi debitori ne soluas. Bar. in. l. i. ff. de no. oper. nunc.

¶ An ualeat cessio facta de re litigiosa uel dubia. Bar. in. l. ii. C. ne fis. uel respu. ⁊ ideo si duo fratres habent vnũ castrũ ⁊ vnus expulit aliũ si expulsus cedit ius suũ alicui ciuitati non ualet cessio.

¶ Si alicui cesse sunt actõnes ut ipse agat ante litez contestatam an debeat discuti de eius cessione. Bar. in. l. i. ff. de actio. ⁊ obli.

¶ Cessio actionis petit iudicis officio per legatariuz uel heredem. glo. ⁊ Bar. in. l. si res obligata. in fine. de lega. i.

¶ Cessio idem operat in iuribus ⁊ actionibus cessis quod operat traditio in rebus corpalibus. uide no. p docto. moder. in. l. ex legato. C. de lega.

¶ An ius deliberandi competens creditori in obligatione alternatiua transeat in cessionarium. Bar. in. l. si sic. §. fi. C. de le. i.

¶ An excõicati uel banniti possunt cedere. glo. de iure patro. c. i. li. vi. Hosti. de excep. pia. eo. li. adde no. in. l. apud celsum. §. de auctoris. ff. de dol. excep. no. de regu. iur. qui in ius. li. vi.

¶ An ⁊ qñ actio cessa vni possit cedi alii. Bar. in. l. non quocumqz. §. qui gaium. ff. de lega. i.

¶ In dubio vbũ cedo operatur donatione m. Bar. in. l. uxori. ff. de le. iii.

¶ An debitor ante denũtiationẽ possit excipe cõtra creditorem q̃ cessit. Bar. in. l. facta. §. si heres. ff. ad trebel. ubi etiã tractat an pena uel transactio uel confessio debitoris noceat cessionario. ubi uide.

¶ Cedens liti post publicationẽ ꝓcessus ex quo scit

UVA. BHSC. IyR_001

illud quod prius ignorabat euadit condemnationem expensay. Bar. in. l. destitisse. ff. de iudi.

¶ Cessionarius debet in denuntiatiõe quam facit debitori ne soluat cedenti ostendere instrumentũ cessiõis alias debitor non tenet credere. Li. in. l. nomen. C. que res pig. obli. pos. Bar. in. l. grege. ff. de pignor. uide nota. p eũ in. l. i. ff. de no. op. nunc. adde Spec. ti. de instru. edic. §. nunc dicamus. vsi. sed quid ecce. uide Jo. an. in. c. i. de ali. iudi. mu. cau. fac.

¶ Qui licentiaz cedendi petit z obtinuit cõpellit ce dere. de renunc. quidam.

¶ An in filium contra patrem possit cedi actio. bar. in. l. actiones. ff. de acti. z obli.

¶ An cessio possit fieri in absentem. uide Jo. an. in addi. Spec. ti. de testa. §. consequenter.

¶ An cedens possit testificari pro cessionario super iure cesso. no. de testi. insup. Spec. ti. de ꝓcura. in fi.

¶ An ecclesia possit cedere bonis. casus est in aut. ut determina. sit cer. nume. cleri. §. licet ad aliũ.

¶ Is qui non potest ꝓbare intentũ suũ nisi p vnuz testem caute agit si cedit ius suũ alteri amico quo facto cessionarius habebit duos testes. s. cedentẽ z aliũ. quã cautelã ponit Spec. ti. de ꝓcu. §. sequit uidere. uiõ tex. ibi positũ. p Jo. an. contra cautelã illam specu.

¶ An cessionarius possit uti rescripto impetrato per cedentem. uide docto. in. c. fi. de rescript. qui uidẽtur dicere q non.

¶ Anteq fiat cessio bonoz debet constare de debito. ff. de cessi. bono. l. penul.

¶ An cedens libereť ab obligatione ciuili z naturali glo. q sic. in. l. heres a debitore. §. quod si stipulator. ff. de iudi. cõtrariũ no. in. l. ubicumq. ff. de fideiusso. ubi Bartholus.

¶ Cessiones non ualent nisi iustã causã uel titulũ habeant seu contineant. Spe. de pac. vsi. fi.

¶ Si is contra quẽ inquirit cedit. an iudex possit desistere ab inquisitõe. no. de simo. p tuas. in fi.

¶ An in debitis fiscalibus habeat locũ cessio bonoz Bar. in. l. fi. ff. ad le. iu. pecul.

¶ An cessio possit fieri ex interuallo. Bar. in. l. cum is. ff. de fideiussori.

¶ Cedens bonis potest ne reuocare. uide. ff. de cess. bonorum. l. iii.

¶ An is qui cessit bonis debeant pãni remanere. ff. de cessio. bono. l. qui bona. ubi per Bar.

¶ Instãtia iudicii cedi potest. ff. ad trebel. l. i. in ꝑn. ff. de iudi. l. cum ex contractibus.

¶ In cessione sicut transfert utilis actio sic z utilis obligatio. ff. de actio. z obli. l. i. z ibi uide Bar.

¶ An cessionarius possit intentare directam. uide Bar. in dicta. l. i.

¶ An qñ cedendo non remanet directa uel utilis penes cessionariuz perdatur remediũ. l. iii. C. de noua. Bar. in. l. i. C. de act. z obli.

¶ Ubi dolus est causa actõis querẽde ex quo obstat cedenti obstat cessionario. secus si dolus sit in alio ad bibitus z ex alio perdita est actio. l. apud celsum. §. sed cum legitima. ff. de do. except.

¶ An ius optandi possit cedi. no. ff. de vbo. obli. l. si stipulatus fuerim. z ibi Bar.

¶ An ius ꝓsonale ꝑ seruitute consequẽda uti z cedi possit. ff. de vbo. obli. l. si sub una. §. i. ubi uide.

¶ Quod dicit habente actionem teneri cedere eo q habeat actionem. uez est qñ habet actionẽ contra certã z determinatã persoñ alias non dicit Guil. in. l. fz z si quis. §. quesitũ. ff. si quis cau.

¶ Cessio litis z actõis potest fieri inter absentes. gl. ff. de ꝓcu. l. in cause. §. i.

¶ An cessionarius tenet defendere cedentem si recõueniatur. tex glo. z ibi Bar. in. l. si seruum. §. fi. cum l. sequen. ff. de procu.

¶ Siue cessionarius intentet utilem siue directaz potest uti adminiculo sui auctoris. ſm Ja. butri. ff. de ꝓcura. l. si quis in rem.

¶ An cessio possit fieri inter absentes. glo. q sic. ff. ꝺ ꝓcur. l. in cause. §. fi. z Bal. ibi dicit Bononie fuisse disputatum contrarium.

¶ Jus restitutionis in integrũ potest in alium cedi. ff. de mino. l. q si minor. in princi.

¶ Quod dicit cessionariũ preoccupando precludere viã cedenti. ut. l. iii. C. de noua. est verũ qñ lis est legitime mota. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. in. l. cũ miles.

¶ Ubi cõuenit quis ex delicto suo non potest petere cessionẽ. secus si ex quasi delicto. ff. ubi cau. sta. l. licet in fi. z. l. fi. §. penul. z ibi glo.

¶ Actione cessa non utit pater contra filiuz nec ecõtra. tex. z glo. ff. de vbo. obli. l. venditores. uide Bal. in. l. iii. C. manda.

¶ Actio etiã ex delicto ceditur. ff. de peti. here. l. q si in diẽ. §. iul. z. l. fi. C. de here. uel actio. uen.

¶ Possidens potest cedere actõni. text. z glo. in. l. si culpa. ff. de rei uendi. glo. contraria. in. l. fi. C. de here. uel actio uendi. Bi. in regula pro possessore. li. vi. Li. in. l. i. C. de here. uel ac. uen.

¶ Ei qui habet utilem potest cedi exercitiũ directe. glo. ff. si cer. peta. l. cum fundus. §. seruũ tuũ.

¶ Actio inutilis penes cedentẽ efficitur utilis penes cessionarium. l. fi. C. de iure dot. Bar. in. l. qui se debere. ff. de condi. ob cau.

¶ Condictio indebiti transit ad euz ad quem res pertinet ratificatõne etiam sine cessione. ff. de condit. inde. l. ii. z. l. si fundũ. eo. ti. per Bar. Idem in condit. sine causa. l. cum fundũ. ff. si cer. peta.

¶ Quando mihi obligatus cedendo actionẽ liberat ex equitate habeo actionẽ contra illũ contra quẽ cedẽda est. ut. d. l. cũ fundũ. §. seruũ tuũ. ff. de cond. inde. l. dñs testõ. secus si cedendo non liberaret. Bar. ff. ꝺ condi. inde. l. si urbana. z dicta. l. dominus.

¶ Traditiõe iuris vniuersalis actiones pro illo competentes non uidentur tradite nisi cedantur. ff. de peculio. l. si stico.

¶ Obligatus mihi ad cedendũ tenet facere voluntatẽ meã de illa actõe. ff. man. l. deniqꝫ. §. si mãdauero.

¶ An acceptilatio cedentis etiaz ex lucratiua causa facta cessione obstet cessionario. ff. de here. uel. actio. ven. l. venditor. §. solet queri.

¶ Utilis sine cessione transit in emptorẽ hereditatis qñ per defunctũ actio est quesita secus si p heredẽ qz tũc expectat cessio. glo. in. d. l. uenditor. §. solet.

¶ An cessa actione contra ꝑncipalẽ sit cessa uel cedi debeat contra fideiussorẽ. uide in. d. l. uenditor.

¶ Exacta per cedentem sunt restituenda cessionario d. l. venditor. §. i.

¶ Ubi quis liberatur cedendo debet cedere periculo cessionarii. ff. de acti. emp. l. si ea.

¶ An ius retentionis sit cessibile. glo. ff. de pignor.

UVA. BHSC. IyR_001

l.i.§.cum prædium. ⁊ ibi Bar. tenet ꝯ sic.
¶ Denuntiatio que fit cessionario non debet esse nuda ut impediat solutionē sed oportet ut faciat fidē de cessione. Bar. ff. de pigno. ac. l. grege. §. cū pignori.
¶ Eo ipso ꝙ conuenit ut ius tale qđ mihi debeat ad te pueniat uidet̄ per hoc facta cessio. ff. de pigno. act. l. si conuenerit. qui tex. etiā probat ꝙ eo ipso ꝙ obligatum est nomen utilis actio uidetur cessa pro debito exigendo.
¶ An creditor cedat pignoraticiam post solutionem debiti ab eo qui emit rem pignoratā. uide. ff. de euic. l. in creditore.
¶ An omne transmissibile sit cessibile. ff. de iure do. l. si mulier. §. erasse. ⁊. l. ex plibus. ff. de admi. tuto. doc. in. l. i. C. de priuile. do. Bar. ff. de v̄bo. obli. l. si stipulatus fuerim illud. ⁊ in. d. §. ex asse.
¶ Actori non obstat exceptō cedendarū qñ non pōt petere si non contingat ex culpa excipiētis. Bar. in. l. cum is. §. si p eo. ff. de fideiuss.
¶ An actio iniuriarum possit cedi. Bar. in. l. iniuriarum. ff. de iniur.
¶ Quid sit cessio. no. Jo. an. i. c. qr intētōis. ꝺ puil.
¶ An debitor ex maleficio cedere bonis possit. no. ꝺ solutio. odoardus.
¶ Non ꝑdest cessio facta soluendo debitū alicui? nisi fiat ante solutionē. Inno. in. c. sicut. de iureiur. el. iii. glo. insti. qui. mo. tol. obli. §. itē ex cōtrario. Jo. an. de re. eccle. non alie. si quis presbiteroꝝ. Specu. ti. de renunc. ⁊ conclu. §. i. v̄si. quid si cessio.
¶ An ualeat cessio facta in potentiorem. Spec. ti. ꝺ ces. actio. §. sciendū. v̄si. illud autem.
¶ An cōfideiussor seu conreus soluens possit petere sibi fieri cessionē contra alios. Specu. ti. de renunc. ⁊ conclu. §. i. v̄si. postremo.
¶ An dominus possit ꝑmissionē factaꝝ suo ꝓcuratori in aliū transferre anteq̄ ꝓcurator sibi cedat actionē Bar. in. l. apud celsum. §. mandaui. ff. de do. except.
¶ In quo differunt cedere ⁊ mandare. no. C. de ac. ⁊ obli. l. i. in glo. mandauero. ⁊ ibi Ci. q. iiii.
¶ An exceptio que obstat cedenti obstat cessionario Bar. in. l. apud celsum. §. cum legitima. ff. de doli ex cep. adde. l. si quis in rem. ubi glo. ff. de ꝓcura. facit quod habet̄ in. l. ⁊ heredi. §. nos autē. ff. de pact. ad de Bar. in. l. cum is. ff. de fideiuss.
¶ An ypothecaria possit cedi sine pſonali. ⁊ an cessa ꝓncipali uideat̄ cessa ypothecaria. Bar. in. l. heredē ff. man. ⁊. l. fideiussor obligari. ff. de fideiuss.
¶ An ius eligendi ꝙpetens cedenti. in alternatiua cōpetat cessionario. uide Bar. in. l. si sic. ff. de le. i.
¶ An ⁊ qñ actio cessa vni possit cedi alteri. Bar. in l. non quocumq;. §. gaium. ff. de le. i.
¶ An cedens utilem quam habet apud se aliquid retineat. uide Bar. in. l. facta. §. si heres. ff. ad trebel. ⁊ ibi uide an cessionarius possit uti iure cessō ꝺ cedentē.
¶ An cessio ad usum ꝓzehendat ꝓprietatē. Bar. in l. donatōes. §. species. ff. de dona.
¶ Quādo quis cedit omnia bona sua quid importet uide Bar. in. l. seia. ff. de dona. cau. mor.
¶ An cessionari? teneat̄ cedenti instrumentū reddere uide Ange. in ꝓsi. lxxxiiii. quod incipit cessionarius.
¶ An cessio debet fieri in totū uel in ꝑte contra cōreum debendi uel fideiussoreꝝ. no. ff. de pecu. l. quesitū. §. ii. melius in. l. modestinus. ff. de solutō. ⁊ ibi Ci. ⁊ Bar. tangit̄. ff. de admi. tu. l. si plures. in glo. penul. ⁊ ibi Bar. ⁊ Spec. ti. de cessio. acti. §. i. v̄si. sed pone debitor. ⁊ ibi Jo. an.
¶ An ꝓcuratoꝝ tutoꝝ ⁊ curatoꝝ possit cedere. Spe. ti. de cess. acti. §. i. v̄si. item querit̄ an ꝓcuratoꝝ. ⁊ ibi Jo. an. Bart. in. l. restituta. §. pupillus. ff. ad treb.
¶ An cessio facta contra ꝓncipales uideat̄ facta contra fideiussorem. uide. ff. ad trebel. l. si heres pecuniā. Spec. ti. de ces. acti. §. i. v̄si. sed nunquid.
¶ An ualeat cessio si dicat̄ confessus est se habuisse. uel sit necesse ꝑciuꝫ solutum exꝑmere. no. C. man. l. ꝙ diuersas. in glo. soluraꝝ. Bar. in. l. ad finem. C. ne lice. poten. tenet ꝙ confessio non sufficit. Spec. ti. de cessi. acti. §. i. v̄si. item ſm Jnno.
¶ Facta cessione an possit cedēs cessionariū ꝑuenire Jo. an. in Spe. de ces. acti. §. i. v̄si. sed nunquid.
¶ Quo iure petat̄ cessio. Jo. an. in addi. Spe. ti. ꝺ cessi. acti. §. i. v̄si. sed pone debitor.
¶ An cessio possit fieri earū rer̄ que ad heredes non transmittunt̄. uide. ff. ꝺ admi. tuto. l. ex plibus. ⁊. ff. de v̄bo. obli. l. si stipulatus fuerim. in princi.
¶ An cessionario cui etiaz ex necessitate facta est cessio possit obiici compensatio. Ange. in consi. cclxi. qđ incipit ex isto themate. Bar. in. l. qui duos. in princi. ff. de lega. ii.

Cessare Cessatio. Que differentia sit inter cessare ⁊ extinguer̄ Bar. in. l. ex facto. ff. de vulg. ⁊ pupil. adde ꝙ cessare idem uidet̄ qđ extingui. ff. de v̄bo. oblig. l. inter. §. fa eramēta. ff. de solu. l. qui res. §. aream.
¶ Quandoq; ponunt̄ ut diuersa. ut. ff. quēadm. seruit. amit. l. si is qui. no. ff. de v̄bo. obli. l. ii. §. i.
¶ Qualiter possit fieri cessatio a diuinis. no. in. c. q̄uis. ⁊. c. si canonici. de offi. ordina. li. vi. no. xi. qōe. i. episcopus habeat.
¶ Necessitate cessante cessare debet illud quod ꝑ ne cessitate factum est. xi. q. i. ordinationes.
¶ An ⁊ quando in presentia maioris cesset officium minoris. de offi. lega. uolentes. de offi. delega. c. ii. xxii. distinc. denicq;.
¶ Non potens facere non dicit̄ cessans sicut non dicitur nolle qui non potest velle. ut. l. pater seuerinaz. in prin. ff. de condi. ⁊ demo. ⁊ ibi no.
¶ Cessante periculo cessat remediū periculi. ff. de dona cau. mor. l. iii. ⁊ ibi no.

Ceterum. De significato huius dictōnis. no. doc. in. c. ceterū. de rescript. ⁊. c. cetez. de iura. calū. de fi. instru. inter dilectos. §. cetez. doc. de coha. cle. ⁊ mulie. uestra. §. cetez. adde ꝙ hec dictio non semp facit relationē. ut. ff. de ꝓcu. l. nō solum. §. querit̄. ⁊ ibi no. glo. in v̄. ceteros. ⁊. ff. de leg. iii. l. seruis legatis. §. i. xxvi. di. deide. ⁊ ibi no. Jnterdū ponit̄ ꝓ certe. ff. de ꝓcur. l. que omnia. in glo. cetez. uide no. in. l. apud celsuz. §. fide. in glo. cerez. ff. de do. excep. adde ad hanc dictōem. ff. de ali. iu. mu. cau. fac. l. non solū. §. i. ff. de pigno. acti. l. si necessari as. §. fi. ⁊. l. si mater. §. eadem. ff. de ex. re. iud. ff. de procu. l. que omnia. §. ceterum.

Ceteri. Quid ꝓzehendat hec dictō no. ff. de ꝓcura. l. non solum. §. queritur. in glo. ceteros. ubi uide.

Cetera. De significato huius dictionis. Bar. i l. gallus. §. idem credendū. ff. de liber.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ postu. ꝛ. l. si duo patroni. in. §. i. ff. de iureiuran. ꝛ Bar. in. l. argentarius. in princi. ff. de eden. l. si quis mouerit. ff. de iureiura. ꝛ. l. magis puto. §. si pupill⁹. ff. de re. eo. do. Anto. ꝛ moder. in. c. suspitois. ꝺ offi. dele. ꝛ de hac dictõe qñ est extensa. uide in. l. ad ꝓbati onẽ. C. de ꝓba. ꝛ. l. omniũ. C. de nego. gest. ꝛ in. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de no. op. nunc. ꝛ in. l. iiii. §. duas. ff. de dã. infect. ff. de his qui no. infa. l. athletas. ff. de usu. ꝛ habi. l. plenũ. §. sed si pretoris. ff. de offi. prefec. urb. l. i. §. cura. ff. de transac. l. cũ hi. §. si vnus non. ꝛ. l. item veniunt. §. petitam. el. ii. de petitio. hereditat.

¶ Quid contineaꝯ appellatione ceteroꝝ. uide no. in auth. ex causa. C. de lib. prete. uel exhere. no. Bar. in l. filio preterito. ff. de iniust. rup. testa

¶ Quid ueniat appellatõne ceteroꝝ. ff. de ꝟbo. sig. l. ceteroꝝ. l. di. ut constitueret. glo. in. c. i. de reli. dom. li. vi. in glo. que incipit satis uidet ꝺ cetero quid significet. no. in ꝓhemio cle. in glo. in ꝟ. decetero.

Cetus. Quot homines faciunt cetũ gentẽ ꝛ populũ. Bar. in. l. pretor. §. i. ff. ui bo. rap

¶ De multiplici significaro huius dictionis cetus. no. glo. in cle. ne romani. in princi. de elect. ꝛ ibi uide docto. xv. di. c. canones. §. cetus.

Cibus Cibaria. Cibaria faciunt illud ꝓ mitti quod alias non ꝓ mitteretur. not. ff. de inoffi. testamẽ. l. si instituta. §. penul. in glo. in ꝟ. decerni.

¶ Omniũ ciborum usus est licitus. san. Tho. in. iii. contra genti. qõe. xii.

¶ Cibum oportet frequenter sumere. Idem in quarto. q. xii. arti. xix.

¶ Quis cibus sit dimittendus propter scandalũ et quis non ꝛ quando est dimittendus ꝛ quãdo non. uiꝺ scꝺa secunde. q. xliii. arti. viii.

¶ Cibus quẽ comedit christus post resurrectionẽ in quid est conuersus. Idẽ in. iii. di. xii. arti. xi.

¶ Item cibaria non veniunt in expensis. ut. ff. de rei vendi. l. si res mobilis. in glo. fi.

¶ Quid contineaꝯ nomie cibarioꝝ. uiꝺ Bar. in tractatu de alimentis. in. i. colũ. sed quid si debeꝯ cibariũ uel cibariũ ubi etiã uide an appellatione cibi ueniant medicine. ꝛ dicit ꝙ non.

¶ An nomine cibi ꝓhendatur potus. ff. de aur. et argen. lega. l. si non sunt. §. si autẽ. Archi. xxx. di. omnino. de consec. di. ii. c. in quibus. ff. de verbo. signi. l. verbo victus.

Cicatrix. Cicatrix remanet post sanitatẽ vulneris. i. q. i. ventũ. no. de hac dictõe. xxxii. q. viii. c. si quis membroꝝ. in glo. putruerũt ꝛ corrupte sunt cicatrices mee. psal. xxxvii. de peni. di. iiii. §. fi. adde ꝙ cicatrices remanent in sanctis. s. Tho. in. iii. di. xxi. ꝛ in. iiii. di. xliii. ar. xii.

¶ Putruerunt ꝛ corrupte sunt cicatrices mee. psal. xxxvii. de pe. di. iiii. §. fi.

¶ Per cicatricẽ deformaꝯ psona. ff. de usufruct. l. locũ. §. i. de hoc ꝟbo uide. ff. ꝺ edil. edic. l. queritꝯ. §. fi. ꝛ ideo lex uel statutũ loquens de cicatrice debet intelligi de illa que deformat vultũ. ita uideꝯ ꝓbari in. l. ex hac. ff. si qua. pauperi. fec. di. ubi ꝑ dñm Flor. ꝛ adde ꝙ idem no. in. l. fi. ff. de his. qui dete. uel effu. ubi notabiliter dicit ꝙ non sufficit formari ꝓcessum simpliciter de cicatrice quando statutuꝫ dicit penã duplicari ꝓpter cicatricẽ nisi in processu dicatur de cicatrice deformãte. ꝛ ibi etiã uide que dicatur cicatrix.

¶ In qᵒ differt cicatrix a uitupabili signo. Ange. in consi. clxviii. quod incipit super primo.

¶ Cicatrix est duplex. quedã euidens ꝛ periculosa. quedam tecta a uestimentis. ut. l. queritur. §. fi. ff. de edil. edic. no. Li. in. l. i. C. de edi. act. per hoc dico ꝙ si statutũ punit facientẽ cicatricem euidentem non habet locũ in percutiente in tibiis uel cruribus que caligis teguntꝯ. sed in eo qui facit cicatricẽ in vultu uel in manu quia hee partes corpis non sunt tecte sed omnibus euidenter apparent. uide Ange. in. l. extat. C. ꝙ metus cau.

Cimiterium. An cimiteriuꝫ gaudeat ea immunitate qua ecclesia. no. xvii q. iiii. sic antiquitus. ꝛ. c. quisquis. ꝛ. c. se. glo. de cõ se. eccle. uel alta. consuluisti. ꝛ. c. decet. de immu. eccle. li. vi. adde de immu. eccle. cum ecclesia. ꝛ ibi uide cõ cordan. Archi. xiii. q. i. c. i. de consecrat. eccle. uel altar. c. i. li. vi.

¶ An polluta ecclesia itelligiꝯ pollutũ cimiteriuꝫ et ecõtra. uide in. d. c. i. de ꝓse. eccle. uel alta. li. vi.

¶ An cimiteriũ possit accedere loco non sacro puta oratorio uꝳ hospitali. dic ꝙ non sine licentia pape. no. Inno. ꝺ sepul. abolende. ubi etiã dicit ꝙ non est necesse cimiteriũ esse prope ecclesiã sicut est in francia ꝓpꝫ fetorẽ cadaueroꝝ. dicit etiã ibi ꝙ plures ecclesie possunt habere ius sepeliẽdi in eodẽ cimiterio.

¶ Quid sit cimiteriũ ꝛ vnde dicaꝯ. no. Jo. an. in. c. i. de conse. eccle. uel alta. li. vi.

¶ An in cimiterio ecclesie possunt fieri nundine et edificia laicoꝝ. uide in. c. decet. de immu. eccles. li. vi. xii. qõne. i. necessaria. ꝛ. c. nulla. ꝛ ibi glo. ꝛ conclusio est ꝙ non.

¶ Quante latitudinis debeat esse cimiteriuꝫ cuiusli bet ecclesie. no. xvii. q. iiii. sicut antiquitus.

¶ An sit necesse ꝙ cimiteriũ benedicaꝯ per epm ut possint in eo corpora sepeliri. uideꝯ ꝙ sic. de conse. di. i. nemo. glo. in cle. eos. de sepul. ubi per do. Lar. flo. in. iiii. q. uide in autꝯ. de mo. §. illud.

¶ Cimiteriũ non efficiꝯ sacrũ per immissionem cadaueris sed per auctoritatẽ epi. uide Inno. de sepul. abolende. Pau. in cle. i. eo. ti. insti. de re. diui. §. sacrũ.

¶ Ecclesia sine cura potest habere cimiteriũ ex consuetudine cum auctoritate episcopi. no. Archiꝺ. de sepultu. c. i. libro. vi.

¶ Licet laici non possunt edificare in cimiterio uꝳ ꝑ pe secũdũ canones. xvii. q. iiii. si quis contumax. ꝛ. c. sicut antiquitus. si tñ clerici edificant ꝛ postea dcã edificia uendantꝯ laicis qꝺ potest fieri secundũ. c. ii. de re. eccle. nõ alie. li. vi. laici tũc licite possunt retinereꝯ.

¶ Cimiteriũ potest assignari qñ locus ecclesie deputaꝯ uel consecratur. de conse. di. nemo.

¶ Cimiteriũ vendi potest ratione terre ex necessitate sanc. Tho. in quarto. di. xxv. q. iii. ar. ii. alias di. xxv arti. xv. in quarto.

Circa. De hac dictione no. per Hosti. ꝺ despõ. impu. continebaꝯ. ꝛ. c. attestatiões. i glo. Archi. de offi. ordi. c. i. li. vi. de despon. impu. c. fi. in glo. ii. ꝛ dic ꝙ hec dictio referꝯ ad modicũ. Spec. de libel. concep. §. xiiii. ꝟsi. iudex autem.

¶ Hec dictio denotat incertitudinẽ licet circa modicũ. ff. de ꝟbo. signi. l. adiectio. ꝛ ff. ex qui. cau. ma. l.

UVA. BHSC. IyR_001

ab hostibus. §. sed quod simpliciter.

¶ Quod autē dicit' q̄ hec dictio refert' ad modicuz no. in aut'. quomodo oportet epis'. §. quanta. colla. i. iuncta. l. nulla. C. de epis'. ⁊ cleri.

Circuitus. Circuitus est euitandus q̄n non "est vtilis. ut. l. singularia. ff. si cer. peta. ⁊. l. dñs testamēto. ff. de condi. inde. Bar. in. l. si quis mihi bona. in p̄n. ff. de acqui. here. tractat an ⁊ q̄n circuitus sit euitandus. adde no. de ordi. cogni. tu am. ⁊ quod no. doc. in cle. auditor. de rescript. in glo. pe. adde. ff. de statu. libe. l. si ita scriptū. ⁊ ibi cōcor. in glo. ii. C. de emanci. libe. l. fi. in glo. ⁊. C. de adopt. l. fina. in glosa.

Circumuentio. An illud quod fit per cir "cūuentionez reuocari pos sit. no. Hosti. de re iudi. cū bertold⁹. ubi uid nōbilit'.

¶ Circumuentio euitatur. ff. de transacti. l. cum hi. §. si cum his.

¶ Circūuentus non uidetur velle. ut no. de regu. iu. scienti. li. vi. ar. C. de rapt. uirgi. l. i. §. penulti. de re iudi. cum olim.

Circumducere. Quid sit circūducere. ui "de in. l. ii. ff. de his que in testa. delen. ff. de adimē. le. l. nihil interest. ⁊. l. si quis libertatē. in p̄in. ff. de peti. here.

¶ Aliud est circūducere aliud ab instantia uel obser uatione iudicii absoluere. Inno. de offi. dele. ꝑsuluit. uide. Archi. xi. q. i. placuit. uide. l. ⁊ post edictuz. §. circumducto. ff. de iudi.

Circumstrepit. De significato h⁹ v̄bi no. "de rest. spo. frequēs. li. vi.

Circumstantia. Singule circūstantie sunt "requirende a teste. Spec. ti. de testi. §. vi. v̄si. interrogatorium.

¶ Circūstantie contractuū tolli possunt per pactum de consue. c. ii. de cōmo. c. i.

¶ An circūstantie probentur p instrumentū. uide de maio. ⁊ obe. cum in ecclesiis.

¶ An circūstantie aggrauent peccatum. xl. di. homo christianus. ⁊ ibi no. de iureiuran. cū quidaz. adde qd̄ dicā sub dictione peccatum.

¶ Circūstantia est actus moralis. s. Tho. in 2ª scōe q. vii. ar. i. ⁊ in. iiii. di. xvi. ar. v.

¶ Circūstantia est de consideratione theologi. in p̄ª secūde. q. vii. ar. vii.

¶ Circūstantie aggrauant peccatum in infinitū. p̄ia scōe. q. vii. ar. iiii. ⁊. q. xviii. ar. x. ⁊. xi. ⁊. q. lxxii. art. ix. ⁊. lxxiii. arti. vii.

¶ Alique circūstantie aggrauant peccatū non tñ dāt ei spēm. s. Tho. in. q. de malo. q. ii. ⁊ arti. vii.

Circumspectio. Est pars prudentie. san. "Tho. secunda scōe. q. xl ix. ar. vii. ⁊ ibi uide.

Circumcisio. Paulus apostolus circūcidi "fecit Thimotheū. xxxv. q. ix sentētia. ubi glo. ⁊ dic q̄ hoc est ꝑm legē Mc ꝙsi.

¶ An circūcidere sit ꝑmissum iudeis. Spec. ti. de iu ra. calū. §. iii. in v̄. sed pone.

¶ Quid olim opabat' circūcisio. not. in. c. maiores. de bap. de conse. di. iiii. quod apud nos.

¶ In circūcisione christus legē impleuit licet esset do minus legis. de conse. di. iiii. si quis autem.

¶ Circūcisio ualebat olim contra originale peccatū. sicut hodie valet baptismus. de consecrati. di. iiii. ex quo instituta.

¶ Circūcisio olim erat signū iusticie non autez causa iustificationis. de peni. di. i. omnis qui non diligit.

¶ Circumcisio non fuit ante diluuium sed post. xxx v. di. ab exordio.

¶ Quare circūcisio sit sublata. uide Archi. de cōse. di. iiii. quod apud. ⁊. xxxv. di. super glo. sume.

¶ Circūcisio dari debuit ⁊ fuit signū baptismi. sanc. Tho. in. iii. pte. q. lxx. ar. i. ⁊ in. iiii. di. i. arti. xxix.

¶ Circūcisio fuit conuenienti tempori ⁊ sexui institu ta. in dicta. iii. parte. q. lxxii. arti. ii. ⁊ in. iiii. di. i. ar. xxi. ⁊ sequenti.

¶ Circūcisio cessauit in christo. in. di. i. ii. q. ciii. ⁊ in quarto. di. i. ar. xxxiii.

¶ Circūcisio non purgabat a peccato neq; gratiā cō ferebat. Idem in tertia parte. q. lxii. ar. vi. ⁊. q. lxx. ar. iiii. ⁊ in. iiii. di. i. xxx. ⁊. xxxi.

¶ Quare christus debuit circūcidi. s. Tho. in. iii. parte. q. xxxvii. ar. i. ⁊ in. iiii. di. i. ar. xxv.

Cirographus An legato cirographo ui "deat' legatū debitū quod in cirographo continet'. uide. ff. de pac. l. labeo. ff. de lega. iii. l. qui cirographum.

¶ Cirographū quo diabolo tenebant' obnoxii delet' per mortē christi. de pe. di. iii. c. ille tex.

Cistercienſis. Ordinē cisterciensiū multis "honoribus ⁊ priuilegiis dita uit papa. no. Jo. an. de deci. c. ii. § religiosos. in p̄in cipio. libro vi.

¶ Cistercienses ⁊ premonstratenses habent ꝑuilegiū papale ut electi possunt sine aliqua confirmatōe admi mistrare. no. Jo. an. in. d. c. ii. de deci. ⁊ de consue. cū venerabilis. uide de istis cistercien. quod no. Jo. an. i c. i. de supple. negli. prela.

¶ De cistercien̄sibus uide nota. p Specu. ti. de re scrip. presenta. §. iii. v̄si. item cistercien̄sibus.

¶ Cistercienses non sunt de iure cōi exempti ab ordi nariis. ut ꝓbat' de simo. ne dei. si ergo dicūt se exemp tos per priuilegiū debent illud ostendere de priuile. cū psona. li. vi. ⁊ ita no. Jo. an. in. d. c. ne dei.

Cirurgia. An sit credendū cirurgico de his q̄ "ptinent ad artē suam. uide Specu. ti. de ꝓbati. §. fi. v̄si. hoc quoq;.

¶ An ars cirurgie possit exerceri p clericos. uide in c. sententiā. ne cle. uel mona. adde que dicam infra sub dictione clericus. ubi uide.

Citatio. Quotuplex est citatio. quando fiat. et "per quē. no. Li. C. qūo ⁊ q̄n. in aut'. qui semel. in. q. pe. per glo. x. colla. de mili. uasal. qui contu. ⁊ in cle. dudū. de iudi. Spe. ti. de cita. p totū.

¶ Citatio olim fiebat p edicta hodie p nuntios. no. i aut'. de litigi. §. uideamus. in glo. colla. viii. C. qūo ⁊ q̄n iud. aut'. qui semel. in v̄. uocetur.

¶ Si iudex citauit reū primo secūdo ⁊ tertio pemp torio. in p̄mo ⁊ secūdo reus ꝓparuit ⁊ non actor. i ter tio cōparet actor ⁊ non reus quis eor dicat' ꝓtumax Spec. ti. de cita. §. viso. v̄si. quid si. Bar. in. l. pretor in fine. ff. de no. oper. nunc. ⁊ in. l. qui ante Kalen. ff. de uerbo obligari.

¶ An citatō debet fieri in psona pupilli uel adulti uel tutoris uel curatoris. ⁊ quid de aliis actōibus iudici alib⁹. Bar. in. l. i. §. sufficit. ff. de admi. tuto. ubi tex.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ in.l.ſi dictuꝫ.§.fi.ff.de euict. ꝛ in.l.ſi ſtipulatus. ff.de verbo.obligatio.

¶An ualeat citaꝛō die feriata. Li.in.l.fi. C.de fer. Bar.in.l.i.§.nunciatio.ff.de no.op.nunc. Li.in.l. in minoꝛ. C. in qui.cau.reſti.non eſt neceſſ. Bar.in l.cum filius.§.ulti.ff.de v̄bo.obl.doc.plene in.c.fi. de fer.glo.xi.q.v.placita.ꝛ in cle.i.de ſo.compe.ubi uidetur eſſe caſus ſpetialis ꝙ ualeat citatio die feriata de quo ibi gloſa.

¶An ꝛ qñ iudex ꝓcedit ex officio ſuo debeat fieri ci tatio ꝛ dic quoꝫ intereſt uel generaliter uel nominati Inno.de maio.ꝛ obedi.c.fi. de elec.li.vi. facit aut̄.ſi oms. C.ſi ut ſe ab here.abſti.no.in.c.fi.ꝺ elec.li.vi.

¶Si papa mādat alicui ꝙ moneat titiū reſtituere ta lem reꝫ ſeio infra menſeꝫ alioqn citet eū ut infra duos menſes ꝓpareat in curia. ille monuit titiū ut infra mē ſem reſtituat alioqn ex tunc eū citat ꝙ infra duos mē ſes compeat coꝝā ſede aplica. an ualeat talis citatio. dic ꝙ non quia debuit expectare p menſeꝫ ꝛ poſtea ci tare ſm formā reſcripti. hoc voluit Spec.ti. de cita. §.i.v̄ſi.ſed pone papa. do.Lar.floꝛ.in clemē.i.§. ſa ne de ſo.compe. in ulti.q.

¶An in cauſa criminali citatio artet citatū ſi nō ex p̄mit ea que obiiciunt̄ a citatione ꝙ non.v.q.ii. ſi pri mates.lxxxi.di.maximianꝰ.vii.q.i.preſentiū.no.iii. qōe.ix.indicas.faciunt nota.in clemen.ii.ut lite pen. ubi Lar.in.v.qōne.

¶An ut iudex poſſit ꝓcedere contra citatū ſit neceſ ſe eum eſſe factū certioꝛē de executōe citatōnis. Bar. ꝙ ſic.in.l.hec autē.§.i.ff.de bono.aucto.iudi.poſſi. docto.in.c.fi.de eo qui mit.in poſſ.faciunt no.in.d. clemen.ii.ut lite pen.

¶An citatus in ꝓceſſu debeat iterato citari. uide.l. ſtatuliberos.§.ſtichus.ff.de ſtatulibe. Inno.de offi. dele conſuluit.doc.de dila.c.fi.do.Lar.floꝛ.in cle.i. §.ſane.de ſo.ꝓpe.in.v.q.Spe.ti.de cita.§.viſo.v̄ſi. item licet.Inno.in.c.auditis. de ꝓcura. Bar.in.l. deſertoꝛē.§.ſi ad diem.ff.de re mili.

¶An poſt concluſioneꝫ in cauſa debeat fieri citatio ad ſententiam. Inno.dicit ꝙ ſic.de pꝛocura.auditis. Bal.in.l.nec quicq̄.§. ubi decretum.ff. de offi.pꝛo conſul.ꝛ lega.

¶An ſemp in iudicialiꝫ requiraꝫ trina citatio. dic ꝙ ſi quis citaꝫ tamq̄ ps in iudicio requiriꝫ trina cita tio alias ſi citaꝫ ut actui interſit ſufficit vnica. glo.in cle.i.de here. Bal.in.l.fi.§.cū igiꝫ. C.de iur.delib.

¶An ualeat citatio ſine die ꝛ hoꝛa. Bar.ꝛ doct.in l.liber homo.§.decem.ff.de v̄bo.obli. tenet ꝙ non. Li.in.l.fi. C.de fer.no.in.l.aut qui aliter.§.i.ff. ꝙ ui aut clam.facit.l.fi. C.de iure do.ipetrā. v̄ſi.ꝛ cer tū tempus.ꝛc̄.in aut̄.de exhibi. ꝛ intro.re.§.igiꝫ ibi ꝛ det inducias certas.ꝛc̄. Spe.ti.de cita.§.ſequitur v̄ſi.quid ſi non p̄fixerat.de ſen.exco.eoſ.li.vi. Jo.an. ꝛ moder.de fer.c.fi. ubi tenet ꝙ ualet talis citatio p tex.in.c.cum dilecti. de dol.ꝛ contu.

¶An per ſimplicē citationē dicaꝫ inchoatū iudiciuꝫ Bar.in.l.ubi ceptū.ff.de iudi.ubi uide. ꝛ.l.ꝛ q̄a.ff. de iuriſd.om.iudi.glo.ꝛ doc.in.c.gratū. ꝛ.c.relatuꝫ de offi.dele. de ſo.ꝓpe.c.penul.ꝛ quod ibi no.

¶An in citatione que emanat in cauſa criminali iu dex debet exp̄mere crimina ſuper quibus vult ꝓcede re.uide de dila.c.i.ꝛ.ii. in glo.ii.

¶An p̄hibitus aliquē trahere ſub pena in iudicō in cidat in penam ſi faciet eū citari. no.do. Anto. de bu tri.in.c.ſi diligenti.de ſo.ꝓpe. Li.ꝛ Bar.in.l.in cria li. C.de iuriſdict.om.iudi.facit.xi.q.i.inolita. ꝛ.c. placuit.ꝛ.l.amplius.ff.rem ra.ba.ꝛ quod ibi no.ff. de inoffi.teſta.l.papinianus.aꝫ incipit contra ueterā. §.meminiſſe.ff.de bo.libe.l.qui cū maior.§.accuſaſ ſe.ꝛ.l.lucius.§.tres heredes.ff.ad treb. ubi uide.

¶Circa materiaꝫ citatōnis eſt bona ꝛ plena glo. de mili.uaſal.qui contu.eſt.c.i.x. colla.glo.adde.xxiiii. q.iii.de illicita.ꝛ glo.iii.q.ii.ſi epus.

¶De diuerſis foꝛmis citationū. uide Spec.ti.de ci tatō.§.dicta.

¶Ubi nulla eſt citatio quia non tenet. uel quia non emanauit ibi nulla eſt ſententia. Inno.in.c.pꝛeterea. de reſcrip.de ꝓcu.querelā.de re iudi.l.ſi cū nulla.ff. iudi.ſol.l.uir bonus.ꝛ.l.ſi pater. C.ne de ſta.defūc. de appel.ut debitus.adeo aūt eſt neceſſaria citatio ut ualeat ſentētia ꝙ nec papa nec impatoꝛ aliter poſſunt ferre ſententiā.ut in.d.c.i.de cau.poſ.ꝛ ꝓpꝛie.in cle. paſtoꝛalis.de re iudi. quia citatio eſt de iure diuino et naturali.nam dñs citauit adaꝫ ut dicit Bar.in extra uagan.ad rep̄mendā.ꝛ in.l.fi. C.de legi.hoc fallit ni ſi papa uel impatoꝛ ferant ſententias contra illos qui exiſtētes rebelles eccleſie uel imperii retinent eoꝝū ter ras quia tunc ualet ſentētia ꝓtra eos etiā ſine citatiōe dictū eſt ſingulare Jo.an.in.c.cū olim.de re iudi. ar. illius tex.de quo dicto Bal.facit magnū feſtū.in ꝓhe mio feudoꝝ in pꝛinci. quarte charte.

¶Ualet ſententia lata ſine citatione ſi eſt lata p̄ñte parte.no.Inno.in.c.exceptionē.de except. no.in.c. quoniā contra.de ꝓba.in glo.que incipit pꝛeſumit̄. i fine.ꝛ de offi.deleg.cum in iure.no.glo.in dicto.c.ex ceptionem.

¶Qualiter debeat citari vniuerſitas ſiue capitulū. glo.in.l.aliud.§.referꝫ.ff.de regu.iur. ꝛ in.c.ſi capi tulo.de ꝓceſ.ꝓben.li.vi.glo.ꝛ doc.de elec.bone. Jo. an.de maio.ꝛ obe.humilis.in v̄.pꝛelatoꝝ. Bar.in.l. non omnes.ff.de re mili.

¶An ꝛ qñ incipiat currere tempus appoſitū in cita tione infra qō debet citans ꝓparere. dic ꝙ a die recep tōis litteraꝝ niſi aliud in citatōe dictū fuerit. de appe. ſup eo.iiii.q.v.c.i.ꝛ ibi no.in glo.

¶An contumax debeat iteꝝ citari.no.xxiiii.q.iii. ꝺ illicita.de do.ꝛ ꝓtu.c.i.li.vi.

¶Qui ſunt iudices qui poſſunt citare p edictū. no. in.cle.i.de iudi. Spec.ti.de cita.§.ſequiꝫ.v̄ſi.ꝛ no. ſm. Uber.ꝛ ti.de do.ꝛ ꝓtu.§.reſtat.in pꝛinci.

¶An citatio in qua non exp̄miꝫ cauſa citatōis artꝫ citatū.no.in.l.i.§.iteꝫ cū ex edicto.ff.que ſen. ſine ap pel.reſcin.glo.in.c.cū contūacia.de here.li.vi. Bal. in.l.conſentaneū. C.qūo ꝛ qñ iu. Bar.in.l.inter.ff. de publi.iu.glo.iii.q.ii.ſi epus. que uideꝫ dicere ꝙ ñ Idem.v.q.ii.ſi pꝛimates.

¶An iudex vnius loci poſſit citare in territoꝛio alte rius. Bar. in.l.i.ff.de req.re.in cle.paſtoꝛalis. de re iudi.ubi tex. Li.in.l.omneſ. C.de epi.ꝛ cle. Jo.an. in.c.romana.§.ꝫbentes.de ſo.cōpe.li.vi. Bar.in ex trauagā.ad rep̄mendā. adde ꝙ ad req̄ſitiōem iudicis cauſe iudex territoꝛii.in quo eſt citādus citabit.ut.d. §.contrahentes.

¶Citatio infra territoꝛiuꝫ decreta pōt exequi extra territoꝛiū ſi ñ ꝫdicit dñs territoꝛii ubi eſt reꝰ. no.doc. in.c.fi.de ſo.cōpe.ꝛ in cle.i.de iudi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An ualeat iudiciū si non ꝓcessit citatio pemptoria nec hoc apparet in actis. Bar. in. l. si finita. §. iulian⁹ ff. de dam. infec. no. de offi. dele. consuluit. glo. xxiiii. q. iii. de illicita.

¶An interlocutoria ad sui validitatē requirit ptis cōtumaciā. glo. in. l. nec q̄q̄. §. ubi decretū. ff. de offi. ꝓ consul. ⁊ l. si interpellat. §. i. ff. de arbit. Inno. de ꝓcur. querelā. ⁊. c. auditis. de sen. excōi. sacro. Bar. in dicta. l. ne q̄q̄. §. ubi decretum. domini de rota. decisione. ccccxv.

¶An quis possit citare ꝓpria auctoritate. ⁊ an iudex possit citare non requisitus a parte. Bar. in. l. iiii. §. preterea. ⁊. §. hoc aūt iudiciū. ff. de dam. infect. ⁊. l. neminem. C. de exhibi. ⁊ intro. re. dominus Anto. de butri. in. c. i. de iudi.

¶An presens in iudicio sit citandus ad ualiditatem ꝓcessus. Bar. in. l. i. ff. de in ius uo. ⁊ in aut. si omnes C. si ut se ab here. absti. ⁊. l. furioso. ff. de re iudi. ubi etiam Bar. ⁊ in Rica. C. de in ius uocan. no. in. d. c. i. de iudiciis.

¶An non ꝓparens in causa ꝓncipali condēnari debeat in expensis ⁊ sit itez citandus. Bar. in. l. non ignoret. C. de fruc. ⁊ lit. expen. ⁊. l. ex quacumq; ff. si q̄s in ius vo. non ie. Bal. in. l. sancimus. C. de iudi. ubi Ci. docto. in. c. querelam. de ꝓcura. eo. ti. constitutis in glo. fi. ⁊ in. c. i. de iudi.

¶An necessario quis sit citandus ad uidendū ꝓduci testes. tex. optim⁹ in. c. ii. de testi. glo. in. l. pe. C. de testi. ⁊. C. de fi. instru. l. iudices. in tex. ⁊ glo. Spec. ti. de teste. §. nunc tractandum. in princi. ⁊ uidet conc̄ludere q; sic.

¶An citatio solemnis ⁊ necessaria sit illis casibus necessaria quibus ꝓcedi potest ad diffinitiuā lite non cōtestata. Inno. q; sic. in. c. i. ut li. non ꝓtes.

¶An q̄n citatio fit de longinquo iudex possit facere pemptoriā ad totā causaz. no. in. c. consuluit. de offi. dele. de accu. ad petitionē. de do. ⁊ ꝓtu. cū dilecti. pulcher tex. ⁊ glo. de testi. in integ. cū ex litteris. §. fi.

¶An iudex in ꝓncipio cause possit citare pemptorie dic q; nō nisi cū cā urgente. de dila. dilecti. glo. iiii. q. i. c. i. glo. xxiiii. q. iii. de illicita. C. q̄uo ⁊ q̄n iu. l. consentaneū. ⁊ in aut. qui semel. doct. in. d. c. dilecti. dñs Lar. flo. in cle. i. §. asē. de fo. compe.

¶An pars debeat citari quando sentētia mandatur executōi. Inno. de appel. ex rōne. Bar. in. l. a diuopio. §. in uenditione. ff. de re iudi.

¶An ualeat citatio facta ad terminū ad quē quis nō posset uenire pp longitudinē itineris. doct. in. c. cū dilecti. de do. ⁊ ꝓtu. Bar. in. l. aut qui aliter. in ꝓn. ff. q; ui aut clam. faciunt nora. de dila. c. i.

¶An pars debeat citari q̄n iudex interponit auctoritatē suā exemplificatōi seu publicatōi alicuius instrumenti. Inno. de fide instru. c. fi. Bar. in aut. si quis i aliquo. C. de eden. ubi uide.

¶An q̄n publicatio testiū sit sit citanda pars. tex. ⁊ glo. q; sic. in cle. fi. de testi. ubi ꝓ doc. adde glo. singulare. in. l. gesta. C. de re. iudi. q̄ uidet dicere ōrium.

¶An ꝓs debeat citari ad absolutōem seu a relaxatōne a iuramēto. doc. de iureiur. debitores. ubi Inno. ⁊ Hosti. dixi plene in repeti. d. c. debitores. ubi uide.

¶An inhibitoria quā facit unus iudex alteri sit necessaria citatio ptis. no. de iureiur. debitores. plene in. c. tuā. de or. cog. adde q̄ dicā infra sub dictiōe inhibitō.

¶An in absolutōe ab excōicatōe sit necessaria ptis citatio. gl. xi. q. iii. excōicatos. de appel. q̄ frōte. Inno. de offi. deleg. prudentiam. §. sexta. de appellat. romana. §. sententias. li. vi.

¶An pars debeat uocari priusq̄ detur licentia capiendi aliquem. Bal. in. l. ii. C. si cer. peta. Archi. xxviii q. ii. abbatem. ubi uide.

¶An citatio ꝓdecessoris artet citatū ad ꝓparendū coram successore. uide in. c. licet. de accu. doct. in cle. ne romani. ad fi. de elec. ar. xxiiii. q. iii. de illicita.

¶Si citatus ad certū tēpus uenit ad locū iudicii añ lapsum terminū non tenet compere coram iudice. glo. in v. comode. in. c. cupientes. §. i. de elec. li. vi.

¶An citatio fcā ꝓ delegatū ad locū distantē ultra dietā a domicilio pris artet citatū ut saltē teneat ꝓpere allegatur? priuilegiū suū. no. in. c. statutū. de Rpt. li. vi. no. Inno. de dila. preterea. doc. de excep. c. olim.

¶Qualit̄ sit citandus uagabundus qui nec se pñtia liter exhibet nec hz domiciliū. dic ut no. in. c. fi. de eo qui mit. in pos. do. Lar flo. in cle. causaz. de elec.

¶Quot sunt modi citandi. dic quattuor. ꝓ litteras iudicis. de ꝓba. quoniā. uoce ꝓconis. de appel. cū parati. dispōne iuris. de elect. c. i. ⁊. c. cupientes. li. vi. ꝓ edictum in albo pretoris. in cle. i. de iudi. ⁊. C. q̄uo ⁊ q̄n iu. in aut. qui semel.

¶Qualit̄ dz ꝓbari q; citatus impediuit ad se uenire citatōem. Bar. ff. q; ui aut clā. l. i. §. sed aristo. ⁊. §. fi. doc. i. c. q̄n frequēter. §. porro. ut li. non ꝓtest.

¶An appellans ante sententiā a grauamine sit citandus ad alios actus. no. in. c. eum qui. de do. ⁊ ꝓtu. li. vi. ⁊ in clemen. i. eo. ti.

¶An in reuocatōe grauamis quā facit iudex a quo sit citandus is qui ꝓpter illud grauamen appellauit. no. in. c. si a iudice. de appel. li. vi. cui? intellectū uide ꝓ do. Lar. flo. in cle. i. de do. ⁊ ꝓtu. iiii. oppo.

¶Qualiter intelligunt illa v̄ba cites omnes qui uolunt ⁊ possunt se opponere. Inno. ō excep. dilecti. plene de elec. c. fi. li. vi.

¶An iudex sit citandus ut defendat processū ⁊ suaz sniam. Inno. de ꝓcu. in nostra. ⁊. c. de cetero. de trāsac. de sen. excō. venerabilib⁹. §. secus. li. vi. ubi tex. gl. ⁊ Inn. de ap. cū spēali. Bar. in. l. i. in fi. ff. ad turpil.

¶An i interpretatōe ꝓuilegii statuti uel rescripti sit necessaria pris citatio. no. de v̄bo. sig. in his.

¶An citatōes que fiunt circa merita cause censeant̄ pemptorie. no. de offi. dele. consuluit.

¶An ualeat citatio facta a non habēte iurisdictōem allegat glo. q; non. de accu. veniens. adde tex. in cle. i. ut li. pen. ibi a iudice ꝓpetēti. bene facit de appel. pterea. an aūt eo cāu debeat ps ꝓpere coram iudice allegatura defectū iurisdictōis. no. glo. de rescrip. sup litteris ⁊ in. d. c. veniēs. faciunt nora. in cle. pastoral. de re iudi. de fo. ꝓpe. romana. li. vi. ⁊. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Inno. ⁊ doc. de dila. pterea. de offi. dele. prudentiā. in ꝓn. ⁊ ibi doc. glo. iii. q. ii. si epus. que uidet uelle q; non. silis. xi. q. i. nullus epus. q̄ dicit q; q̄n citatō est nulla rōne psone tpis uel cause non tenet̄ quis ꝓpere allegaturus priuilegiū. adde glo. xv. q. iiii. placita. ⁊ quod no. Jo. an. in regula scienti. li. vi. adde glo. in c. cum causam. de offi. delega.

¶An clericus citatus a laico tenet̄ compere allegaturus priuilegiū. glo. xxiii. q. viii. conuenior. adde q̄ no. gl. ⁊ Archi. i. c. statutū. §. in nullo. de Rpt. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ualeat citatio non exp̄ſſo loco uł ad locū incertū. no. glo. ff. de iudi. l. ſi locus. faciūt nota. in. c. fi. de reſcrip. ꝑ doc. adde ꝙ qñ papa citat ⁊ non exp̄mit certū locū ſed ſolū dicit ꝓpeas coā nobis. uł re noſtro cō ſpectui repꝛeſentes. de reſcript. c. ii. de do. ⁊ ꝓtu. cum dilecti. de exceſ. pꝛela. tāta. de reſti. in inte. tū ex līis. de dila. expoſuit. de dolo. v̄itatis. de appel. cū parati. de elec. cū inter vniuerſas. de elec. c. i. li. vi. ratio ē qa vnicuiq; facile poteſt eſſe notum ubi papa eſt uel eius curia ſeu audientia.

¶ An vna ſola citatō conſtituat citatū non ꝓparentē in ꝓtūacia. no. gl. i cle. religioſi. ō deci. ſup v̄. factam.

¶ An ꝓminatio iudicis ꝙ ꝓcedet ad ulterioꝛa hēat vim citatōis pemptoꝛie. glo. v. q. ii. in ſūma. tenet ꝙ ſic. doc. de reſcrip. cauſaz. de offi. dele. ꝓſuluit. Spec. ti. de cita. §. viſo. v̄ſi. ſed q̄liter. de ꝓcu. auditis.

¶ An regulariter trina citatio dicaꝫ pemptoꝛia licet in ea non dicaꝫ expꝛeſſe. dic ꝙ ſic ut no. v. q. ii. in ſumma. Spe. ti. de cita. §. viſo. v̄ſi. hec ergo.

¶ Si apparet in actis citationē factā ad domū alic⁹ qui habet plures domos nec apparet ad quā iſtaꝫ ſit facta iſta citatio an ualeat ꝓceſſus. dic ꝙ ſic. Bar. in l. ſciendū. ff. de v̄bo. obli. glo. in cle. cauſam. de elect. doc. in. c. quoniā contra. ⁊. c. poſt ceſſionez. de ꝓbat.

¶ Citatus ad vnū actū ⁊ alios ſucceſſiue debz mittere ꝓcuratoꝛē ad oia. ſed citat⁹ tm̄ ad vnū actū non tenet ꝓcuratoꝛē mittere niſi ad illuz actum tantum. ita no. in. c. conſtitutus. de ꝓcura.

¶ An ⁊ qñ citatō debeat fieri ad domū uel ad eccl̄az no. in. l. fulcini⁹. ff. ex qui. cau. i poſ. ea. l. iiii. §. domū ff. de dā. infect. de do. ⁊ ꝓtu. cām. ⁊. c. fi. de eo. q̄ mit. in poſ. c. fi. ubi plene de hoc. de cle. non reſi. c. ex tue.

¶ An ualeat citatō facta ad domū uel ad eccleſiā de eo qui non eſt abſens ſed ſui ꝑſentiā exhibet. Hoſti. dicit ꝙ nō. in. c. cauſā. de do. ⁊ ꝓtu. facit qō no. Spe. ti. de cita. §. ſequit̄. v̄ſi. ſed nūquid ſufficit. adde not. ꝑ doc. in cle. i. de iudi. ⁊ in cle. cauſaz. de elec.

¶ Nuncius non debet intrare domū citādi alꝫs facit ei iniuriam. ⁊ tenetur actōne iniuriarum. ff. de in ius uocan. l. pleriq;.

¶ In actibus nemini ꝑiudicantib⁹ non eſt fienda citatio. Bar. in. l. iii. §. penul. ⁊ ibi glo. ff. de bo. poſſ. facit quod no. glo. in cle. i. de offi. dele.

¶ An ad valoꝛē ſnie ſit neceſſe ꝙ citatio ꝓueniat ad citati noticiā. dic ut no. C. qūo ⁊ qñ in. l. ea que. ⁊. l. ab eo. ff. que ſen. ſine ap. reſcin. l. i. §. itē cū ex edicto. ⁊ qō no. iii. q. ix. caueant. Inno. de ꝓcu. c. ii. ⁊. iiii. q. v. quiſq;. de reſti. in inte. ex litteris. ⁊. lxxxii. di. ꝓpoſuiſti. ⁊ in cle. i. de iudi. Inno. de accu. ad petitōez. gl. ff. qñ appel. ſit. l. i. §. fi. no. de eo q̄ mit. in poſ. c. fi. et in cle. q̄uis. de fo. ꝓpe. ⁊ in cle. ii. ut lite pen. adde qō dicam infra ſub dictōe iuriſdictio.

¶ Que ſit foꝛma citatōnis pꝛo ſententia ferenda. no Bar. in extrauag. ad repꝛimendā. ⁊ in. l. ſi apperitoꝛ. de coarta. pꝛinci. li. xii.

¶ An ad conceſſionē diſpenſatōnis uel pꝛiuilegii ſit pars citanda. no. Inno. ⁊ Jo. an. de ſi. ꝑſbi. veniens. de pꝛiuile. cum olim eſſemus.

¶ An ad delationē iuramēti in litē ſiue de v̄itate ſiue de affectōe ſit ꝑs citāda. no. in. c. fi. de iureiur. de his q̄ vi metuſue. cau. fi. c. fi. do. de ro. ꝓcluſi. ccxciiii.

¶ Citatus ad ꝓceſſuz non eſt citandus ad interlocutoꝛiā. ſecus in diffinitiua. ita no. Inno. in. c. auditis. de ꝓcura. Ja. de are. in. l. nec quicq̄. §. ubi decretuz. ff. de offi. ꝓconſul. ⁊ lega. glo. no. in aut. iubem⁹. C. de iudi. in glo. ſuſpectis. Inno. in. c. cū olīz. de teſti.

¶ Citatus ſine appoſitōe hoꝛe uideꝫ citatuſ ad hoꝛā ꝓſuetam ad quam ſolitus erat citari ut compareat uł ad hoꝛā iuridicam. ut no. Inno. de elec. bone. ⁊ in. c. cum nobis olim. eo. ti.

¶ De effectu citatōnis facte ꝑ iudicē a quo eſt appellatū. no. Inno. in. c. pꝛelatoꝛ. de accu.

¶ Citatio facta de aliquo ut ꝓpeat ſi ſua putauerit intereſſe non facit quē ꝓtumacē ſi non ꝓpeat. uide Bal. ⁊. colla. de mili. uaſal. qui contu. eſt. c. i.

¶ Si citatur aliquis ut cōpeat inſtructus cuz mumentis cāe quid debeat ſecū poꝛtare. glo. in. c. cupientes. §. ſi uero. de elec. li. vi. ⁊ in. c. coram felicis. de reſtitu. in integrum.

¶ An inhabilis ad aliquē actū gerendū ſit neceſſario citanduſ cū ille actus geriꝫ. Jo. an. in. c. cū vintonienſis. de elec. ⁊. c. nihil. de do. ⁊ ꝓtu. v̄itatis. facit glo. ō offi. oꝛdi. irrefragabili. Inno. in. c. fi. de ꝓcu. doc. i. c. cum dilectus. de conſue. ubi ꝓcludit̄ ꝙ non.

¶ Licet cōiter dicaꝫ ꝙ iudex pōt mittere pemptoꝛium ynū ꝑ omnibus. ut. l. ad pemptoꝛiū cū. l. ſeq. ff. ō iudi. ⁊. l. conſentaneū. ⁊. l. tres. C. qūo ⁊ qñ iu. hoc ē uez nisi pena ueniat alias imponēda ⁊ exigant̄ tres ō nuntiatōes qz tunc non ſufficit vna ꝑ oībus. gl. eſt ſingularis in cle. i. de uita ⁊ honeſ. cleri. Jtez limita niſi citatio eſſet fienda ꝑ edictū tunc. n. vna non ſufficit ꝑ omībus. dictū eſt Jo. an. in addi. Spe. de cle. nō reſi. quod referunt ⁊ ſequnt̄. doct. moder. in. c. ex tue. de cle. non reſi. quod eſt bene notandum.

¶ An citatus excuſet̄ ſi in loco ad quē citaꝫ eſt peſtilentia. uide glo. ⁊ ibi docto. de do. ⁊ ꝓtu. cū dilecti. ſuper v̄. calozis. tenet Bar. ꝙ ſic. in. l. recuſare. §. filius ff. ad trebel. ⁊ in. l. ſemꝑ. ff. ſi quis in ius uo. non ierit adde glo. xxiii. di. cōis. ubi uide. adde. lxxiiii. di. quorundā. facit. c. ad ſupplicationē. iuncta glo. de renūc. c. ex parte. de appell.

¶ An citatus ut cōſpectui iudicis ſe repꝛeſentet poſſit comparere per ꝓcuratoꝛē. no. de poſtu. pꝛela. c. penul. ⁊ de iura. calū. c. penulti.

¶ Quando aliquis examinaꝫ extra iudiciuz non eſt neceſſaria citatio alicuius. dictū eſt ſingulare Inno. i c. fi. de tranſlat. ꝑla. ubi dicit ꝙ qñ fit ꝓmiſſio de ꝓuidendo alicui de beneficio ſi eſt idoneus non eſt neceſſe fieri citationē ad ſciēdū ſi ille ē idone⁹. qō bñ nota.

¶ Si citatus non cōpeat non ꝓpterea dicit̄ turbare iuriſdictōem. ita no. Inno. in. c. ſignificaſti. ō offi. oꝛ.

¶ Citatus hoc modo ſi voluerit opponere nō dicit̄ citatus ꝑciſe aut ſimplr̄ ſed ſub mō ita no. Inno. i. c. dilecti. de excep. ⁊ no. in. l. ea q̄dē. C. ſi māci. ita fue. alie. adde Bal. in. l. ii. C. ſi ō ius uel uti. publi.

¶ Citatio pōt fieri alternatiue ut cōpeat tali die uel tali uel ſub conditōne ſi tua putaueris intereſſe. uel ſi uis ōdicere uł ſimili. ita no. Abb. in. c. ii. ō teſti. cog. ⁊ no. in. d. l. ea q̄dē. C. ſi manci. ita fue. alie.

¶ Citatio debet eſſe ꝑſonalis ſi ſcitur ubi eſt ꝑſona citanda. alias ꝑ edictū. qui ma. accu. poſ. c. i. ⁊ fi. ō cle. nō reſi. ex tue. ō eo q̄ mit. in poſ. c. cām. ⁊. c. fi. ⁊ bar. i. l. iiii. §. ꝓtoꝛ. ff. ō dā. infec. uide in cle. cām. de elec.

¶ An iudex exiſtens extra ꝓuinciā dioceſ. uel territoꝛiū poſſit citare uel decernere citationē. dic ꝙ nō. ꝑ no. de offi. lega. nouit. de do. ⁊ ꝓtu. cū olim. iii. q. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

neminē. Spe. ti. de cita. §. i. v. itē q̄ sit extra ꝓuinciā.
¶ An citat⁹ teneat credere nuncio citanti. Spe. ti. de cita. §. sequit. v. vtr. de appel. cū parati. in glo.
¶ An stet iuramēto ptis dicentis se ignorasse citatio nē. uidet q̄ sic. xxxii. q. iiii. in lectū. lxxxii. di. ꝓposui sti. in glo. que incipit. ex hoc uidet idē. iiii. q. v. quisq; in glo. ultima. Sofre. contra. de elect. q̄ sicut dicens credi nuntio nisi ex aduerso adducant ualide ꝓbatio nes. Idem dicit Inno. de ꝓbati. quoniā contra. glo. iiii. q. iii. testes quos. ⁊. c. cū parati. de appell. Idem Archi. in. c. venerabilibus. de sen. exco. li. vi. glo. iiii. q. iii. §. itez testes. sup v. executorib⁹. Iré adde quod dicā sub dictōe nūcius. Bar. tenet ꝑmū in. l. scire opz §. sufficit. ff. de excu. tuto. uide Bal. in. l. fi. C. si pro pter publi. pensita.
¶ An citatio ad locū non tutū artet citatū. no. de ap pel. ex pte. ⁊ in cle. pastoralis. de re iudi. glo. in v noto riū. ⁊ ibi doc. uidē ꝓcludere q̄ non. etiā si nō cōparu erit. Spe. ti. de cita. §. i. vsi. itē q̄ citatio fit de mate ria uide Bar. in. l. recusare. §. filius. ff. ad trebel. ⁊. l. semp. ff. si quis in ius uo. non ierit.
¶ Citatus simplr qui psonalit non ꝓparet tenet mit tere ꝓcuratorē etiam si sit in carcere. no. in. l. ii. §. q̄ diximus. ff. si quis cauti.
¶ Citatus ut cōpareat psonalit si non potest cōpere tenet mittere ꝓcuratorē sufficienter instructū secus si generaliter est citatus ad domuz dictū est Inno. in. c. dilectus. de procura.
¶ Quid debet continere citatio delegati. ponit Inno. notabiliter in. c. preterea. de dilat.
¶ Citatus ad totā causam si est contumax in vno ar ticulo non est citandus in alio. dictum est Inno. in. c. consuluit. de offi. dele. Albe. in. l. ꝓperandum. §. sin autem reus. C. de iudi.
¶ Citatio est necessaria quoties tractat de ꝓiudicio alicui⁹. l. in cāe. §. cā aūt cognita. ff. ō mino. l. de vno quoq;. ff. de re iudi. de ma. ⁊ obe. inter quatuor.
¶ Citatio ꝓtinens ꝓminationē ferende sentētie habz vim peremptorii. glo. in. l. si aperitor. C. de coar. prī cip. li. xii. quam no.
¶ An citatio que nō artat interrūpat prescriptōnem uide no. in. l. sicut. C. de ꝓscrip. xxx. uel. xl. anno.
¶ Quando citat aliquis nobilis citatio debet fieri i scriptis. ter. in. l. quotiens. C. de dig. li. xii.
¶ Citatio facta in ꝑsona dñi ut ueniat ad uidendum iurare testes. quando ꝓcurator fuit litem contestatus non ualet. dictum est Jo. an. in. c. in noie domi. de te sti. Bal. in. l. si quando. C. eo. ti.
¶ Citatio pemptoria non requirit in publicatōne te stiū sed bene in receptōe. dictū est Bal. in. l. testiū. C. de testi. Jo. an. tenuit contrariū de offi. deleg. c. consu luit quod uidetur uerius.
¶ Citatio ad sniam audiendā pōt fieri etiā ad domū eius qui est in carcere. glo. in. l. ii. C. ex qui. cau. ma.
¶ Citatō facta ut quis ꝓpeat si ruit an ualeat. uidet q̄ sic. de testi. significasti. glo. in. l. ea q̄dē. C. si māci. ita fue. alie. Bal. in. l. pen. C. de testi. adde q̄. s̄. dixi.
¶ Citatō pemptoria est necessaria in causa appellati onis. Inno. in. c. ecclesie sancte marie. de consti.
¶ Citatio v̄balis pōt fieri sine ꝓmissione iudicis nec requirit cause cognitōem. dictū est Bal. in. l. pen. C. de testi. glo. in. l. cū ꝓponas. C. qūo ⁊ qū iudex.
¶ An citatio possit fieri in ecclesia. uide ter. in aut. ō mā. ꝓnci. §. deinceps. Bal. in. l. ii. C. ō sa. sanc. eccl.
¶ Licet ad sententiā requirat citatō si tamen non fi at sententia lata vtraq; parte presente. Inno. in. c. ex ceptionem. de exceptio.
¶ Citatus cōparens cora iudice ⁊ recedens sine licē tia dicit ꝓtumax. Inno. in. c. calūniam. de pe. uide. c. i. de iudi. ⁊ qō ibi no. do. Anto. ⁊ moder.
¶ Cum quis citat ad videndu examinari testes ad ppetuā rei memoriā non sufficit citatio ad domū. imo si non reperit debet expectari quousq; inueniat. quod ego intelligo si non erat periculū in mora alias secus. Inno. de testi. significauit quod tene menti. adde no. per Bal. in. l. i. ff. de iurisdic. om. iudi.
¶ Si pars comparet in iudicio ꝑsumit citata nec po test petere q̄ aduersarius probet de citatione. de elec. bone. in. v. nos igitur.
¶ Citatus sine termini pfixione debet compere q̄ꝑti mū poterit. de do. ⁊ ptu. cū dilecti. ⁊. c. finē. qui ma. accu. pos. c. fi. v. q. i. quidā. uide que dixi supra.
¶ Si citatus ultra duas dietas uel vnā comparet ⁊ non excipit si postea iterum eo modo citetur poterit excipere. uide de rescrip. nonnulli. ⁊. c. dilectus. ⁊ qō ibi notatur.
¶ Quando dicatur euidenter citationem non tenere uide Inno. de accu. veniens.
¶ Quādo requirat citatio psonal. no. de eo q̄ mit. i pos. c. fi. ⁊ in. c. consuluit. de offi. delega.
¶ Citatio generalis potest fieri ad totam causam. de do. ⁊ contu. c. fi. ⁊ ad vigorem talis citatōnis procedi potest ad sententiam. ut. C. qūo ⁊ qñ iud. l. consenta neum. no. de offi. dele. c. consuluit.
¶ An citatus qui non cōparet in termino teneatur comparere saltem post terminū. Inno. q̄ non. de do. ⁊ contu. cum dilecti.
¶ An par potest citare parez. dic q̄ non. sed bene po test requirere. dictū est Inno. in. c. cū nobis. de elect. ter. est in cle. i. de hereti. post ꝓncip. ⁊ uide concor. ibi in glo. requisierit.
¶ Quibus casibus citatus ul requisitus non teneat compere. Hosti. ponit in. c. bone. de elect.
¶ An ad taxationē expensarū sit necessaria partis ci tatio. Inno. dicit q̄ non. quia taxatio est quedā impli cita condemnatio. in. c. querelam. de ꝓcura. alias de elec. ⁊ in. c. super eo. q̄ me. causa.
¶ An in agnoscendo bonoz possessionē sit faciēda ci tatio. glo. q̄ non. in. l. iii. §. fi. ff. de bo. pos.
¶ Citatio potest fieri sub conditione. ut. l. pupillo. §. meminisse. ff. de no. oper. nuncia.
¶ Citatio incognita reddit processum nullum. ut in clemen. pastoralis. de re iudica. glo. in. l. si accusatori bus. C. de accusatio.
¶ An sola citatio in causa criminali infamet. glo. in l. fi. ff. de re iudica.
¶ Citatio semp intelligitur qualificata cū aduerbio legitime. no. glo. que non est alibi in. l. si minor. ff. de bo. aucto. iudi. possi.
¶ Citatio non est necessaria qñ testamentū ꝓfirmat. glo. in. l. fi. C. qui admit. ad bo. pos.
¶ Si non comparente citato is ad cuius instantiam facta est citatio comparuit ⁊ illicentiatus recessit. non dicitur citatus contumax. Inno. in. c. calum niam. de pen.
¶ An presens sit citandus. uide in. l. ab eo. ⁊ quod

UVA. BHSC. IyR_001

ibi nō. glo. C. quomodo ⁊ quando iudex Bal. in. l. nam ait diuus. ff. de adop.

¶ An in insinuatōe instrumenti pars sit citāda. Itē an q̄libet possessor sit citandus anteq̄ spolietur. ⁊ an in mera executiōe sit fienda citatio ⁊ de multis aliis circa citationē. vide Bal. in. d. l. nam ita diuus.

¶ Citatus nō tenet comparere qñ citatio peccat in mā vel in forma. nō. Inno. in. c. preterea de dila.

¶ Citatio quā faciūt canonici ad eligendū ñ est ꝓpie citatio sz denūtiatio. Inno. i. c. cū nobis ō elec. vbi uiō

¶ Si citatus timet vim fieri psone sue dz mittere ꝓ curatorē. docto. i. c. bone. de elec. q̄ tene menti.

¶ Unus ex pluribꝰ delegatis non pōt citare nisi ad dat cām q̄ ad euz deuoluta est integra ⁊ totalis iurisdictio. Inno. in. c. prudentiam. de offi. delega.

¶ Citatio est initiū ⁊ exordiū iurisdictionis. sed quo ad cām initium est litis contestatio. illa enim que precedunt litis contestatōez sunt quedā preludia nō litis ingressus. ſm Inno. in. c. super questionuz. de offi. de le. facit. l. i. C. de prescrip. lon. tempo.

¶ Non est necesse citare singulos de vniuersitate i negociis vniuersitatis. sz solū administratores ⁊ rectōes l. municipibꝰ. ff. de condi. ⁊ demō. ff. de mino. l. etiā §. fi. nō. Inno. ō ma. ⁊ obe. humi. adde q̄ dicā. j. sub dictōe vniuersitas. facit. l. fi. §. hoc ē de iura. calum.

¶ Quando citatio fit ad domum si nullus in ea reperitur debet affigi cedula foribus domꝰ. dicit Inno. in. c. si aduersarius de eo qui mit. in pos.

¶ Citatio etiā in notoriis req̄rit Inno. ō iure iurā. ad nostrā. el. ii. Idē Inno. in. c. sacro. de sen. excō. et in. c. tua de coha. cleri. ⁊ mulie. adde que dicā. j. sub dictōe notoriū. Itē adde q̄ dicūt doc. de elec. bone. el. i. glo. ⁊ doc. de appel. cū sit romana. glo. de offi. de le. c. i. li. vi. glo. de purga. cano. cū dilectꝰ. glo. ii. q. i. c. q̄ lothariꝰ. ⁊ an req̄rant plures citatōes. vel sufficit vna. nō. Jo. an. in. c. ex pte el. i. de cleri. non resi. Archi. de offi. dele. c. i. li. vi. ⁊ in cle. ii. de re iudica.

¶ An si ago contra aliquē qui habet substitutuz vel alium ad quem res est reuersura. ille sit citādus bar. nō. q̄ non in. l. in diem. ff. de aqua plu. arcen.

¶ Quādo citat quis pro duabꝰ causis. an pro vtra q̄z debeat respōdere. Bar. i. l. ii. §. ii. ff. de custo. reo.

¶ An in citatione dz apponi verbū ꝑemptorie ita q̄ eius omissio viciet. Itē q̄d si citatus semel dicit nolo venire an debeat amplius citari. Itē q̄d si in termio cō paret reus ⁊ nō actor. Ité quid si ꝓcurator hūs pfes cās dixit citatꝰ pūto me in oibꝰ causis q̄s hēo. Itez si citatꝰ nō repiat que erit forma ꝓmissiōis quā facit iudex nuntio. ⁊ de multis questiōibus circa materiaz citationis. vide Bar. plene in. l. iiii. §. preto. ⁊. l. si fi nita. §. iulianus. ff. de dam. infec. quem vide.

¶ An citatio facta ad stationē vel ad apothecā libraria teneat ac si facta fuisset ad domū. vide Bar. i. l. ité apud labeonē. §. ꝓuiciū. ⁊. l. lex cornelia. §. si tamē ff. de iureiuran. ⁊. l. iiii. §. preto. ff. de dam. infec.

¶ Per citationē videt quis approbare psonam citati. Bar. in. l. de pupillo. in pri. ff. de no. oper. nunti.

¶ Citatio dz ꝓtinere nomē citati ⁊ cāz. ⁊ ad cuiꝰ instā tā. tex. est singularis in. l. sancimus. C. ad trebel.

¶ An in snia absolutoria ab obseruatōe iudicii debeat pars citari. nō. Bar. in. l. cū ticia. ff. de accu.

¶ Quando in vna citatione plures termini assignātur quo tempore sufficiat citatū cōparere. nō. Bar. in. l. pretoꝛ. §. si aliquādo. ff. de no. oper. nun.

¶ Illud quod est nullū potest fine citatiōe declarari nullum. ita nō. Abb. in. c. causamq̄ de rescrip.

¶ In concessione priuilegiozum non requiritur partis citatio. nō. in. l. ii. C. de legi.

¶ Si non apparet in actis de. citatione non presumitur interuenisse. Bart. in. l. i. ff. de in ius vo.

¶ Ad hoc vt citatus non excusēt comparens per ꝓcuratorem debet iudex in citatiōe dicere vt cōpareat personaliter quia vult ab eo scire veritatē. Bar. in. l. pecuniariis. C. de procura. vbi vide.

¶ Citatio per edictum congruit ordinariis ⁊ delegatis a principe non aliis. dicit Bar. in extrauagan. ad reprimendam in. v. per edictum.

¶ Citatꝰ ad ꝓcessum nō est citādus ad interlocutoriam. sz bene ad diffinitiuā. de ꝓcu. auditis. glo. in aut. iubemꝰ. C. ō iudi. Jaco. de are. i. l. nec q̄q̄. §. ubi ō cretū. ff. de offi. ꝓcōsul. ⁊ lega. nō. i. c. cū oli de testi.

¶ Citatus a delegato non tenetur comparere si non mittatur copia rescripti in citatoria. de dila. preterea ⁊ ibi nō. ⁊ in. c. cum in iure. de offi. delega.

¶ Citatio ñ dz fieri nisi de mādato iudicis. C. de exhi. re. l. neminem. ⁊ quod ibi nō. i aut. de equali. do. §. si vero colla. vi.

¶ An ista sint paria cito te vna pro omnibꝰ ⁊ cito te peremptorie. Bar. in. l. contumacia. ff. de re iudica.

¶ Actꝰ dz esse ꝓformis citatōi ad quē fit. aliꝰ videt eē factꝰ pte nō citata Bar. i. l. aut q̄ alr i ꝑn. q̄ vi aut clā. ⁊ ibi vide aliq̄ nōbilia circa materiā citationis.

¶ An ⁊ qualit possit quis ꝓbare se non fuisse citatū vide. C. de rela. l. i. de elec. q̄ sicut. §. q̄ autem. de proba. quoniam contra. nō. ii. q. vi. quisquis.

¶ An citatio facta in vna causa vel articulo perpetuet iurisdictionem in alia causa vel articulo. vide nō. in c. p. ⁊. g. de offi. deleg. in glo.

¶ Quādo currit terminꝰ appositꝰ in citatōe dic q̄ a die pūtatiōis citatōis nisi aliud exprimat. iiii. q. v. c. i. in glo. ⁊ in clem. q̄uis de appella. ⁊ in. c. sup eo. de appella. in glo. fi. de cleri. exco. mi. c. illud.

¶ An subditus existēs extra territoriū possit p superiorem suū citari. nō. de foro cōpe. romana. §. ꝓtrahē tes li. vi. ⁊ eo. ti. c. fi. ⁊ in. c. i. de appella. ⁊ in. c. ii. de ꝓsti. li. vi. glo. ⁊ ibi Pau. in cle. ii. de reli. do. ⁊ Spe. ti. de compen. iudi. a di. §. i. v. sed quero iudex.

¶ Qualiter probet citatum fuisse captū. nō. ō elec. bone. in glo. que incipit ⁊ sic.

¶ De mō citandi nō glo. in. d. c. bone in. v. singlarel ⁊ ibi docto. glo. in. c. fi capitulo de concel. preben. li. vi. glo. in. c. fi de maio. ⁊ obe. Archi. xliii. di. ꝓmissationes Bar. in extrauagan. ad reprimendam.

¶ Citator non debet intrare domū citati contra voluntatē ipsius de eo qui mit. in pos. c. fi. glo. super. v. in domo in cle. cām de elec. tex. ⁊ ibi Bal. i. l. plerigz ff. de in ius vo. dixi aliquid supra.

¶ Quando aliquis citatur ad aliquē actum in tali hora actus ille debet fieri illa hora alias non valet. Bar. in. l. fi. ff. q̄ vi aut clam.

¶ An reus citatus in plurib⁹ terminis simul veniēs in primo absente actore teneatur etiā venire in alios. Bar. i. l. qui ante Kalendas. ff. de verbo. obliga.

¶ An post peremptoriū debeat quis citari ad audiēdam sententiam contra contumacē. Bar. in. l. deseruitorem. §. ad diem. ff. de re mili.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Citatio debet fieri ad partis petitionez. alias non valet. Bar. in l. si finita. §. iulianus. ff. dam. infec.

¶ Quando quis citat ad domum tutum est q̄ nun tius referat se non potuisse habere eum personaliter. Bar. in l. cum quidam. ff. de le. ii.

¶ Quando plures diuerse iurisdictionis sunt citādi ad actum contencioſum quid sit faciendum Bar. in l. solent. ff. de ali. ciba. lega.

¶ Si citat̄ ticiꝰ ð tali capella l' ð tali villa ꝛ ibi sit pñs ticii q̄d iuris. Bar i. l. iii. §. si ticio. ff. ð adimē. lega.

¶ Si q̄s citet vl' ō eū inq̄rat sub alio noie q̄ hēat. an valeat pcessus. bar. i. l. demōstratio. ff. ð p̄di. ꝛ ōmō.

¶ Si est contentio an reus fuerit citatus vel nō. q̄s probabit. glo. in. c. quoniā contra. de proba. Bar. in l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tuto. dixi supra. adde qð notat idem Bar. in. l. magis puto. ff. ð reb. eo. Li. in. l. si quis decurio. C. de fal.

¶ An i represētatiōe instrumti requirit̄ citatio Jo. an. in regula p̄sumitur li. vi. Bar. in extrauagan. ad reprimendam.

¶ An ꝛ qñ citatus excusēt non cōparendo. Bar. et doc. in. l. si ex quacunq̄. ff. si quis in ius vo. non ie.

¶ An quando citatus habet plures domos valet re latio nuntii dicentis se citasse ad domuz non exprimē do ad quā. Bar. in. l. heredi. ff. de acqui. heredi.

¶ An citatio facta in carceribꝰ valeat. Bar. in. l. in ius vocari. ff. ð i ius vo. glo. i. l. si idcirco. C. ex qui. cau. maio. bar. in. l. is qui reus. §. i. ff. de publi. iudi.

¶ Quādo lis fiut p̄testata cū p̄curatore dz ipse citā ri ꝛ nō dñs. alias actus nō valet. bar. in. l. mutari. ff. de p̄cura. ꝛ. l. furiosus. ff. de re iudica. licet regulariť prima citatio fieri debeat de dño ꝛ non procuratore. dictum est Bar. in. l. i. C. de iur. rei pu. li. xi.

¶ Citatio vt quis p̄pareat personaliter non artat p sonā citati. de iura. calū. c. pe. ð appel. cū pati. glo. in c. q̄ sicut de elec. tenet ꝓtrarium. ꝛ eo. ti. nihil ð testi. cog. c. ii. de postula. p̄la. c. penul. ð dila. exposuit.

¶ An contra fugientem de carceribus requiratur ci tatio si ex fuga contra eum super crimine procedatur Spe. ti. de presump. §. fi. circa prin.

¶ Quare a iure fuerit inuentus modus citādi perē prorie. Spe. ti. de excep. §. dicto. v. ꝛ nōt.

¶ An in declaratōe que fit a iudice sup pena iterpo sita a iure ipso facto sit necessaria citatio glo. q̄ sic in clemē. fi. de censi. in. v. ꝓstiterit. alia in clemē. ii. ð pe. tex. ꝛ glo. de appella. reꝓhensibilis. dñs Anto. in. c. vestra. de coha. cle. ꝛ muli. in. iii. membro princi. dñs Lar. flo. in. c. extirpande de preben.

¶ An citatio ad sniaz req̄rat̄ trina l' ꝓemptoria. glo. de ꝓsti. ecclesia. glo. in. cle. sepe. de v. signi. i. v. pēpto ria tex. vt lit. nō ꝓtes. qm̄. §. porro glo. xxiiii. q. iii. de illicita. glo. in. c. cū bertoldus de re iudi. Inno. in. c. ꝓsuluit de offi. dele. ꝛ in. c. ad petitionem de accu.

¶ An citatus qui veniendo ad iudicem fuit captus in via ꝓdemnetur in expensis. glo. in. c. uenerabilibus in. v. captus de sen. exco. li. vi.

¶ Citatio psone incerte debet esse cum peremptorii solemnitate nec sufficit eo casu vna pro omnib⁹. sed re quiritur oino citatio trina. Jo. an. de cleri. nō resi. ex tue. ꝛ eo. ti. in addi. Spe. nō. in clemē. i. de uita ꝛ ho nesta. cleri. in glo. super. v. tertio. adde tex. ꝛ glo. i. c. constitutionem. §. statuimus de sen. exco. li. vi.

¶ Citatio facta aliter q̄ debeat nō artat. nō Archi. v. q. ii. si primates. ꝛ glo. iii. q. ix. indicas. Inno. ð di la. preterea tex. in clemen. pastoralis de re iudi.

¶ An monitio habeatur loco citatiōis. tex. q̄ sic. ut lite non contes. accedens. i. doc. de iudi. c. i. glo. in. c. consuluit de offi. dele. tex. in. c. olim de rescrip. adde que dicam infra sub dictione monitio.

¶ Citatio generalis uolentiū contradicere fit per tu bam. glo. in. l. hoc autez. ff. ex qui. cau. in pos. ea.

¶ An in actibꝰ qui fiūt ō absentē sint citādi ꝓsangui nei. Bar. q̄ nō in dicta. l. hoc aūt. §. non defendi.

¶ An in excussione ꝛ pnuntiatiōe q̄ principal' nō sit soluēdō debeāt citari fideiussores ꝛ possessores bonoꝝ ꝛ q̄r fiat talis citatio. bar. in. l. decem. ff. de. v. obli.

¶ Si debeat citari tirannus uel alter qui sit terribil' citanti sufficit vnica citatio ita notabiliter dicit Joā. an. in. c. non minus de immu. eccles.

¶ An i citatiōe q̄ fit i cā criminali debeat ises copia inq̄sitōis l' accusatōis. tex. de accu. lz bar. tenet q̄ nō i. l. inē. ff. de publ. iudi. ubi etiā tz q̄ in criminali neces saria est trina citatio distincta. ubi etiā tz q̄ i criminali bus reus dz citari psonal'r. uide etiā ibi qual'r pcedat si accusatio ꝛ accusatus fuerunt contumaces.

¶ An citatio intelligat̄ peremptoria qñ apponit̄ illa dictio ex tunc ꝛc. nō glo. in clemen. i. de excep.

¶ Citatio si tua putaueris interesse nō facit ñ cōpen tem contumacē. bal. in. x. col. de mili. uasal. q̄ contu. est. adde quod dicam sub dictione contumacia. tra ctat etiam ibi bal. qualiter fiat citatio ꝓtra infantez.

¶ Si nuntius aliter exprimat citato q̄ illi commise rit iudex non artat citatū. glo. in cle. ii. ut lit. pen.

¶ Plus dicitur contemni citatio precōis q̄ illa que fit per campanā. glo. in cle. q̄uis de sen. exco.

¶ Citatio q̄ fit p auditorē contradictaꝝ nō habet lo cum si quis habet procuratorē generalem in curia di ctum est Jo. an. in. c. cū olim de re iudica. super glo.

¶ An p̄curator fisci debeat citari in cā appellatiōis interposite ab inferiore ꝓpter penā fisco applicandam Bar. q̄ non in. l. fi. C. si re. uel accu. mor. fue.

¶ Quādo q̄s est citat⁹ ut psonal'r cōpareat non pōt mittere p̄curatorē ad se defendendū sed bñ ad se excu sandū si est legitīe impedit⁹. nō glo. de maio. ꝛ obe. c. fi. de dila. c. fi. ð dolo ꝛ ꝓtu. cū dilecti. iō iudi. c. penal. li. vi. de mā nō. in. c. ueniens. ð accusa. v. q. iii. in sum ma. Spe. ti. de p̄cura. §. penul. v. fallit hec regula.

¶ Citandus non est is qui citatus inutiliter ueniret nō Inno. de postula. prela. gratum.

¶ Si citatio non ualet nec processus factus uigore il lius. nō ð elec. bone. el. ii. in glo. ultima.

¶ An ordinarius uel eius delegatus possit citare ul tra duas dietas Spe. ti. de lega. §. supereſt. v. hoc ꝛc ꝛ ibi Jo. an. in addi.

¶ Citatio est sentētia Bar. in. l. in sacris. C. de pro xi. sa. scri. li. xii. ꝛ ibi glo.

¶ Si pars dz citari ad aliquē actuz ꝛ nihilomin⁹ iu dex non citat an actus sit nullus tex. iii. q. ix. omnia.

¶ An nuntio citanti credatur sine litteris. Bar. in l. ii. C. de fun. fis. li. xi. uide qð nō. idem bar. in. l. the opompus. ff. de do. prele.

¶ Si citatur ad actum is qui citandus non est. an ualeat actus illo non expectato. glo. ꝛ doc. in. c. cum inter vniuersas de electio.

¶ Qui sint citādi qñ petit̄ beneficiū uel cōfirmatio electionis. nō Inno. in. c. de cetero de transactio.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An in cõmissis arbitrio iudicis debeat iudex qñ arbitrat vocare partes. Lau. in clemen. i. de sepul.
¶ Non sufficit si citatio q̃ fit per edictũ sit affixa nisi steterit p tantũ temp⁹ q̃ verisile sit q̃ potuerit ttãsire ad noticiã citati. Bar. in extrauagã. ad reprimendã.
¶ An pars possit partem citare. Pau. in clemen. ii. de deci. do. Anto. in. c. i. de iudi.
¶ Si ps uenit casu ad iudiciũ an possit ꝓpelli respõdere absq; alia citatõe. vide Archi. v. q. ii. uocatio.
¶ Si quis citat ad certũ articulũ cautela est addere citatõi ⁊ ad alia icũbẽtia. Inno. de ꝓcura. ꝓstitutus.
¶ An mandatum iudicis factuz alicui ut satisfaciat habeat vim citationis. Inno. in. c. tua de coha. cleri. ⁊ mulie. Jo. an. in. c. vestra eo. ti. Specu. ti. de notorio cri. §. i. dñs Anto in. c. penul. de foro compe.
¶ Judex ex officio suo nõ põt apponere pemptoriũ in citatõe sed ad instantiã partis. Bar. i. l. ad pẽptori um. ff. ỏ iudi. ⁊ lz nõ exprimat in citatõe nihilomin⁹ valet citatio. tex. est in. c. fi. ỏ do. adde qỏ dixi supra.
¶ Citatio iudicis peremptoria expressa non plus valet aut potest q̃ citatio iuris. glo. in cle. i. de excep.
¶ Per secundã citatõez sup eodẽ articulo factã non videt recessum a prima. tex. est in. c. fi. de dilatio.
¶ An citatio debeat transire in noticia citati. glo. ⁊ doc. ut lite non ꝓtesta. qñ. §. si vo. glo. ⁊ doc. in. c. fi. de eo q̃ mit. in pos. glo. ⁊ Inno. in. c. ex litteris de excess. prela. in cle. cãm de elec. Pau. in cle. i. ỏ iudi. Archi. iii. q. ix. caueãt. Spe. ti. de accu. §. seqt circa fi.
¶ Citatio hz in se annexũ preceptũ ⁊ sic põt dici int locutoria. tex de dila. exposuit in ꝑn. Inno. eo. ti. ꝑterea de offi. dele. ꝓsuluit. Pau. i cle. ꝓstitutiõez de ele. Jo. an. i. c. romana. §. ỹbentes ỏ foro ꝓpe. li. vi. glo. i. l. cum clericus. C. de epis. ⁊ cleri. tex. i. l. presenti. C. bis qui ad eccle. cõfu. glo. ⁊ Bar. in. l. penul. C. de digni. li. xii. vbi uide.
¶ Citatus eo tpe quo citatio nõ artat si dz uenire. sed illius citatõis virtute etiã tempore debito ꝓpere. glo. ⁊ Inno. i. c. bone. el. i. ỏ elec. Jo. an. i. c. fi. ỏ fer.
¶ Citatus ad vnum articulũ potest super alio cõueniri. ⁊ si respõdet ualet qỏ agit. tex. de cau. pos. pastoralis in ꝑn. Jo. an. de elec. c. fi. li. vi. ⁊ in. c. bone el. i. de elec. si autẽ non vult respõdere an debeat ꝓpelli. ui de Inno. i. c. fi. ỏ fo. ꝓpe. glo. ⁊ Archi. v. q. ii. vocatõ
¶ An citatio facta de ꝓpendo ifra tres dies post presentationẽ numerãdos includat diez citatiõis. glo. q̃ sic. xxiii. q. iiii. ea uidicta. Jo. an. i. c. cupiẽtes. §. i. ỏ elec. li. vi. ⁊ i. c. i. ỏ iur. li. vi. glo. ⁊ do. iii. q. v. q̃s.
¶ In oi actu in quo requirit causę cognitio requirit citatio. Spe. ti. ỏ ꝑmo ⁊ scỏo decre. §. nũc dicam⁹ i prin. tex. in. c. fi. de sup. negl. prela. li. vi. ubi vide.
¶ An citato sindico vniuersitatis possit procedi contra vniuersitatem. Bar. in. l. i. C de iure pu. li. xii.
¶ An si partes citate comparent ⁊ iudex ibi non est an debeant iterato comparere sine noua citatione. vi de Inno. in. c. consuluit de officio dele. in glo. ii.
¶ An citatio predecessoris transeat ad successorem. docto. de accu. licet. ⁊ in cle. ne romani de elec. Archi. iii. q. ix. caueant. adde quod dixi supra.
¶ An si iudex citauit ptes ad audiendã sniam cuius pronũtiatõez postea ꝓmittit alteri sit opus noua citatõe. Inno. q̃ ñ i. c. dudũ. el. ii. ỏ elec. Archi. v. q. iii. si egrotãs. tex. iii. q. iiii. §. hᵒ vo. Spe. ti. ỏ cita. §. i.
¶ Citatio est de iure nãli. vide in cle. pastoralis ỏ re iudi. in cle. sepe. de vbo. signi. ꝑm bar. in extrauagan. ad reprimendã super. vsi. ⁊ figura. v. quero igitur.
¶ An si vna partiũ non teneat cõparere propter defectum loci ad quez citata est. teneat nihilominus altera comparere. tex. q̃ nõ in. l. si cum dies. §. si arbiter ff. de arbi. Jo. an. in regula. in iudiciis li. vi.
¶ An si iudex peremptorie citet ad sniam audiendã ⁊ reus non venit nec iudex prouũtiauit possit post terminũ pronuntiare sine noua citatõe. Stepha. in cle. sepe de verbo. sig. Spe. ti. de cita. §. viso. v. itez lz in die. do. Anto. ỏ but. in. c. cũ dilecti de dolo ⁊ contu.
¶ An citatio sit de processu. glo. q̃ sic in. c. prudentiam. §. i. de offi. dele. Jo. an. in. c. fi. de fer.
¶ Ubi i actu requirit citatio pemptõia si fiat vnica. ⁊ citat⁹ ꝓpet nõ opponẽdo valet actus. Spe. ti. de sen. §. vt autẽ. ⁊ ibi Jo. an. in addi. que incipit sciat.
¶ Citatio ad hoc vt quis ostendat titulum sue possessionis est nulla. Bar. in. l. i. C. de condu. li. xi.
¶ An in cã agitata p procuratorẽ debeat ad sniaz citari dñs l' ꝓcurator. Bal. i. l. si a furioso. ff. ỏ re iudi. Jo. an. ỏ testi. i noie dñi. dñs Anto. i. c. qrelã ỏ ꝓcu.
¶ Citatio facta ad locũ turpẽ ñ artat citatũ. Inno. ỏ dila. ꝑterea. Bar. i. l. si cũ dies. §. si arbit. ff. ỏ arbi.
¶ In vna ⁊ eadẽ cedula plures citatões fieri põt. glo. i. c. ii. de testi. cogẽ. glo. i cle. sepe de. v. sig. facit tex. ỏ ꝓuile. cũ oli. el. ii. adde glo. in cle. ii. de statu regula.
¶ Quando quis non fuit citatus decreta tamẽ fuit citatio si venit ad iudicium presumit citatus. Archi. lxxxii. di. ꝓpositi. dñs Anto. in. c. i. de iudi.
¶ Quãdo actus est talis qui põt fieri non obstãte ỹ dictione partis. valet actus sine citatõe. Jo. an. in. c. ii. de no. oper. nun. do. de rota concluſi. lxi. alias. xi.
¶ Citatio facta per edictũ non preiudicat probabiliter ignoranti. Inno. in. c. fi. de maio. ⁊ obe.
¶ Ubi ⁊ qñ debet citari vagabũdus. Inno. in. c. fi. de eo qui mit. in pos. ⁊. c. quia pp de elec. dñs Lar. i clemẽ. causam de elec. dicam sub dictiõe vagabũdus.
¶ Citatus ut compareat usq; ad certaz diem potest comparere qualibet die. Jo. an. in. c. fi. de heret. glo. in cle. q̃uis de appel. Fre. de se. consi. lxxxi.
¶ Citatio ptiũ nõ requirit qñ iudex ꝓcipiat fac actũ ad sui istructõez. Inno. i. c. tenor de re iudi. ỏ accu. expte. bar. i extrauagã. ad reprimẽdã i glo. hic modus.
¶ Citatio que fit per viam iuris non requirit trina. do. An. in. c. quoniã. §. si vero. vt lit. non contes.
¶ Dies citationis currit a die presentatiõis facte citatio. de elec. cum inter vniuersas. dixi supra.
¶ An citatio ꝓtinens in se expressũ errorẽ artet citatũ. Inno. i. c. ꝑterea de dila. ⁊. c. fi. de accusa.
¶ Citatio ad sententiã valet etiam si nondũ fit plene cognitum de cã. doc. de priuile. cum olim. ii.
¶ An requirat citatio ad retractationẽ sententie vel declaratiõem nullitatis. Jo. an. in. c. cãm de rescrip. glo. in. c. tua nobis de offi. vi. glo. ⁊ doc. i. c. in nostra de procura. tex. in clemẽ. ii. in fi. de iudi.
¶ Si in citatione non exprimitur locus ad quem intelligatur quis citatus. vide glo. in. c. fi. ỏ rescrip. Inno. in. c. consuluit de offi. dele. dixi de hoc supra.
¶ Citatõis defectus reddit sententiã ipso iure nullã. vide Ange. in suo ꝓsi. cclxii. qỏ incipit dicta interlocutoria. tex. in cle. sepe de verbo. sig. ⁊ ibi nõ.
¶ Non sufficit si iudex moneat partes ad audiendaz voluntatẽ suam. sed dz citari specifice ad audiendam

UVA. BHSC. IyR_001

sniaz. vt nō. in. d. cle. sepe sup. v. ad id i glo. facit tex. in. c. ii. de dolo ꝛ contu. li. vi. facit. l. i. §. item ex hoc edicto. ff. que senten. sine appel. rescin.

¶ Etiam vbi p̄cedi potest sumarie ꝛ de plano req̄ritur nihilominus citatio. vt in. d. cle. sepe. facit. c. cū olim de testi. do. de ro. concluſi. cxxxiii.

¶ Citatio requirit etiam si aliquis est surrogatus loco ipsius qui iam in causa p̄cluserat ꝛ citauerat ad audiendum eius voluntatē. vt. l. edictum. ff. de iudi.

¶ Citatōis appellatōe itelligit de valida ꝟz glo. i. l. si p̄. C. ne de sta. defunc. ꝛ i. c. vt debit? ō appel. nō i cle. ii. ut lit. pē. ad hō. l. iiii. §. p̄dēnatū. ff. de re iudi.

¶ Monitio facta p̄ iudicem ad partis instantiaz habet vim citationis. tex. ꝛ glo. in. l. ii. C. qūo ꝛ quādo iudex. Jo. an. in. c. fi. de elec. li. vi. ymo dicitur sententia interlocutoria. vt. l. cum clericis. ꝛ. l. omnes. §. p̄terea. ꝛ. §. si vero apitor de epis. ꝛ cleri.

¶ Locus ad quē quis citat dz esse oi respectu tutus nō solū rōne p̄sone citati. vt i cle. pastoral' de re iudi. ō appel. ex pte. ꝛ. l. sciendū in fi. ff. ad trebel. sed etiam ratione testiū p̄curatoꝝ ꝛ aduocatoꝝ. ratione etiam cāe ꝛ honestatis. xxxiii. q. ii. siue de iugatis. iii. q. ix. hortamur. ii. q. i. c. vlti. l. cū dies. §. si aūt. ff. ō arbi. ꝛ pōt ob hanc causam licite appellari non solū de iure canonico. vt in. d. c. ex. parte. ꝛ dixi supra sub dictiōe appellatio. sed etiā de iure ciuili. quā tale grauamen non sit reparabile p̄ appellationē a diffinitiua. vt. l. añ sententie tempus. C. quo. ap. nō re. ff. de iudi. l. si locus. ꝛ quod nō. glo. ff. ad trebel. l. de etate. de quo vide per Ange. in. q. sua que incipit bonoñ.

¶ An citatōe fcā ad domū resultet va p̄tūacia. ſi ꝓparendo. Ange. ꝓsilio suo. clxxxviii. qō incipit visis.

¶ Presumit q̄ illi de domo habeant noticiā citationis facte ad domū. l. vt pfectius. C. de anna. excep. C. de epis. audi. l. si legib?. l. iiii. §. i. ff. de dam. ifec.

¶ An citatio facta reo pp vnā cām posset fieri ꝛ pp aliā eodē termino durante. nō. ff. de custo. reo. l. si q̄s §. exhibendi. in glo. non recipiunt. ꝛ ibi bar. pulchre.

¶ Siue citatio sit iusta siue iniusta debet citatus venire ne puniatur vt contumax. nō. ff. de iudi. l. si quis ex aliena. nō. ff. si quis in ius vo. non ier. l. ii. in glo. magna. Ci. in. l. generaliter in ꝓn. C. de epis. ꝛ cleri. de offi. dele. prudentiam in glo. i. de accu. veniens in glo. fi. ff. iudica. sol. l. si reus. iii. q. ii. si episcopus.

¶ An in citatōe debeat exp̄mi cā. vide Spe. ti. de citra. §. i. v. itē q̄ in ea. ꝛ ibi Jo. an. v. q. ii. c. i. ꝛ. c. fi.

¶ Citatio prima potest fieri etiaz sine cause cognitione. Inno. in. c. licet de accu.

¶ Citatus ad cām si postea mutauit forum debet nihilominus cozaz primo iudice comparere. de fo. competenti proposuisti in tex. ꝛ glo. ꝛ ibi nō.

¶ Unica citatio non sufficit vt possit fieri missio in possessionem. sed trina requiritur. vt. c. quoniam. §. si autem. vt lit. non contes.

¶ Citatio generalis sufficit quādo non est persona q̄ posset citari. alias requiritur specialis. qui ma. accu. pos. cum in tua. melius de elec. c. fi. li. vi.

¶ Citat? legitime ipeditus pōt facere fidē ō ipedimto p̄ propriū iuramentū. nō. iiii. q. v. quisquis in fi.

¶ Citatus vt aliquid faciat infra terminum potest quandocunq; infra illum terminū congruo tamē loco ꝛ tempore illud facere. nō in cle. ii. de appella.

¶ Citationis induție sunt arbitrarie. de procura. di lectus. v. q. iii. si egrotans. nō Archi. v. q. ii. c. ii.

Cito ¶ Non refert an iam fiat vel cito. lx. di. c. i. ō verbo. sig. ex parte. el. iii.

¶ Nemini cito manū imponas. ad thimo. v. lxi. di. miramur. de elec. cum nobis olim.

Citra ¶ De significato huj? dictionis citra habet in. l. si filio. §. pomponius. ff. fami. hercis. C. de reb. cre. l. nec filius. ff. so. ma. l. quotiens. §. i. de offi. dele. p̄udentiā. v. illam. Jo. an. ō ordi. cogni. c. i. ff. de tran. l. transigere in fi. ff. de calum. l. fi.

¶ Citra. i. p̄eter. nō. C. de sacrosan. eccle. auc. qui res. nō in. l. fi. ff. de calum. in. v. citra.

¶ Hec dictio est p̄tinuatiua tēporis. nō doc. de p̄ba. c. lz cāz sup. v. citra. adde. C. coia vtri. iudi. l. si fies.

¶ Hec dictio ponitur p̄ro ante. vt. l. i. in p̄in. ff. de vul. ꝛ pup. ꝛ. l. si intra. ff. de pac. vide do. meum Rapha. ful. in. l. fi. ꝛ ibi etiam glo. C. ō liberi. p̄re. ꝛ Rapha. cu. in. l. cōmodissime. ff. de lib. ꝛ postu.

¶ Adde q̄ hoc verbū citra excludit. ff. de dona. l. in edibus. §. i. de ordi. cogni. cum dilectus. Item adde q̄ hec dictio quādoq; stat inclusiue. in aut. si q̄ suffragia. §. i. vide. ff. ō origi. iurisd. l. ii. §. quint?. Itē adde q̄ quādo hec dictio citra apponit cum copula significat vnius extremi in alterū extensionē. ut si dicat' possedi tale podere a pascate ꝛ citra. si sine copula nōt se parationem loci ꝛ temporis. Inno. ꝛ hosti. de proba. licet causam. Bar. in. l. celsus. ff. de usucapio. qui remittit ad. l. inuictus. C. de procura.

Circiter ¶ Vide in. l. cum nauicularioz. C. de lustra. au. co. li. xi.

Ciuilis ¶ Quomodo dicitur ciuilis eo q̄ est pecuniaria. glo. in. l. i. ff. de calum. §. i. in vsi. ob negocium.

Ciuis Ciuitas ¶ Quid sit ciuitas quid castrū q̄d villa. Bar. in. l. i. §. siue aūt. ff. de no. op. nun. ꝛ in. l. si heres. §. vicis ff. de lega. i. ꝛ i. l. ii. ꝛ. l. vrbis. ff. de. v. signi. nō in. c. si ciuitas de sen. excō. li. vi. dñs Lar. flo. plene in clem. dudū. §. statuim?. v. extra ciuitates de sepul. in. i. q. Archi. i. c. statutū. §. i. si. v. i ciuitatib? ō rescri. li. vi.

¶ An p̄uilegiū p̄cessū ciuitati extendat' ad castr̄ l' ad villas. glo. ꝛ doc. i. l. res publica. C. ex qui. cau. ma. bar. i. l. ii. ff. ō. v. sig. glo. ꝛ ibi idē bar. i. l. si finita. §. si de vectigalib?. ff. de dam. ifec. Bal. i. l. i. §. cū vrbē ff. de offi. pfec. vrb. ꝛ. l. i. §. fi. C. de sacrosan. eccle.

¶ An capta ciuitate ciues perdant ciuilitatē. Bar. in. l. eius qui. §. celsus. ff. ad municip.

¶ Quid si ciuitas destruatur an perdat p̄uilegia. ꝛ quid si postea reedificet' an recuperet illa vide Bal. x. colla. de pac. constan.

¶ Esse de ciuitate importat quem esse ciuem. secundum Bar. in. l. i. ff. ad municip.

¶ Qō sit a maiōi pte ciuitatū iuicē colligatar̄ itelligt factū ab oib?. vide bal. x. col. de pac. p̄stan. v. maior.

¶ An ciuitates possint sic colligari sine licētia supioris vide bal. x. col. de pace cōstan. v. item ciuitates.

¶ Id qō facit p̄siliū ciuitatis itelligit' fcm a tota ciuitate. glo. sup Rica. C. q̄ sit lon. p̄sue. Inno. de iureiuran. c. q̄to. ꝛ ō iur. i nostra bar. sup Rica. ff. ō ōcur.

¶ An p̄hibitus stare in ciuitate intelligat' p̄hibitus stare in suburbiis vel in districtu. Alb. pulchre in l. p̄senti. C. ō his q̄ ad eccle. p̄fu. adde nō. in. c. si ciuitas ō sen. excō. li. vi. ubi vide an appellatōe ciuitatis

UVA. BHSC. IyR_001

veniant ſuburbia. de quo in. l. qui i ꝓtinẽtibuſ. ⁊. l. edificia. ⁊. l. pupillus. §. incola. ff. de. v. ſigni. ⁊. l. naz q §. ſi ita. ff. de penu. le. adde. lxiii. di. ego Ludouicus in tex. ⁊ glo. facit. l. cetera. §. hoc ſenatus. ⁊ quod ibi nõ. ff. de lega. i.

¶ An appellatõe ciuitatis ueniant dioc. nõ in. c. ſi ciuitas de ſen. excõ. ꝺ reſcrip. rodulph⁹ li. vi. facit. l. fi. ff. de offi. ꝓfec. urb. faciũt nõ. ꝑ doc. in. c. ſua nobis de offi. uica. ꝓo hoc glo. de ꝓben. c. fi. ꝺ eta. ⁊ q̃li. ac cepimus de reꝝ ꝑmu. c. i. l. vi. doc. de offi. ordi. c. i. in ꝙbus tractaᷓ an ꝑ mandatũ factũ de ꝓuidendo alicui in eccleſia ciuitatis ꝓzehendaᷓ eccleſia q̃ eſt in dioc. ⁊ ecõtra. ⁊ ꝓcluditur q non. ꝺ quo uide do. Lar. flo. in clemẽ. ne romani. §. ſane de elec. in. vii. q. ⁊ nõ.

¶ Qualiter puniaᷓ ciuitas que interficit ſuum epiſcopum. habetur. xxv. q. ii. ita nos de pe. in quibuſdã ⁊. c. ad aures. uide in cle. ſi quis. §. ciuitas de pen.

¶ An de ſubſtãtia ciuitatis ſit q habeat ſedẽ epiſcopalem adeo q alias non dicaᷓ ciuitas. Bar. q non in l. i. C. de metropoli. li. xi. facit glo. xvi. q. i. ⁊ tẽpõis glo. lxxxi. di. epi. ⁊ in. c. i. de ꝓuile. Bal. dicit õriuz i. l. reſcripta. C. ꝺ ꝓci. ipe. offe. allat. xvi. q. i. ꝓcipiũſ

¶ Que ſunt de ſubſtantia ⁊ de eſſe ciuitatis. nõ Jnno. de offi. ordi. cum ab eccleſiarum.

¶ Quis dicaᷓ ciuis. vide do. Lar. flo. ſup Rica de ꝓoba. adde q non dicit ciuis q̃ eſt de vico. C. de naturali libe. l. iii. ⁊ ibi bar. ⁊ adde q ſi ciuitas ꝑmittit tractare aliqué ut ciué efficitur ciuis. vide bar. ff. de verbo. obli. l. quidã cum filiũ. in ultima queſtione.

¶ Que dicebãᷓ olim ciuitates refugii. nõ glo. xv. q. i. illa habetur deutero. xix. c.

¶ De ciuitate ianuenſi q debet appellari ienua ⁊ nõ ianua. vide tex. xxxv. q. vi. c. ii. lxiii. di. quãto.

¶ Si ciuitas uł populus alic⁹ ciuitatis ſubmittat ſe alicui dño an molendina ⁊ alia q̃ ſunt de patrimonio illius ciuitatis itelliganᷓ eſſe ꝓceſſa. Jaco. but. diſputauit hoc i diſputatõe q̃ incipit. nõ reuocãdo i dubiũ.

¶ In ciuitatib⁹ inſignibus preſumiᷓ eſſe copia periton̄. ut in. l. ſcire. opz. §. i. ⁊. §. ſequẽ. ff. de excu. tuto. Bar. in. l. ſi ab hoſtibus. §. ſi vir. ff. ſolu. ma. uide l. i. ⁊ quod ibi nõ. C. de ſtu. lib. ur. ro. li. xii.

¶ An ciuitates poſſunt vendere loca publica. glo. ⁊ bar. in. l. continuus. §. qum q̃s. ff. de. v. obli. faciunt que habentur in. l. apud iulianũ. §. i. ff. de lega. i.

¶ Impiũ eſt relinq̃re ꝓpꝛiã ciuitatez ⁊ ire alibi ad habitandũ. vide in. l. i. C. ſi curi. relic. ꝓo ciui. li. x.

¶ Ciuis fit origine. manumiſſione. adoptiõe ⁊ alie natione. l. ciues. C. de incolis li. x.

¶ Ciuitas conſtantinopoł. gaudet ꝓiuilegiis urbis Rome. l. i. C. de ꝓiuile. vbis conſtan. li. x.

¶ Ciuitas non ſuccedit ciui ſuo abinteſtato. Bal. in l. i. C. de heredi. decu.

¶ Si ſtatuto quis habiliteᷓ ad ciuilitatez vt habeaᷓ ꝓo ciue. per hoc non perdit ꝓiuilegia forenſiũ. Bar. in. l. iii. §. ſi emancipatus. ff. de ꝓtrata bu. Bal. in pª conſtitu. ff. §. hec autẽ tria. tex. in auᷓ. de digni. §. il lud. glo. in. l. nepotes. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iuris. nõ in. l. dotalem. ff. de teſta. mili.

¶ Ciuitas non poteſt conſtitui ſine auctoritate regia vel ꝓncipis. C. de ope. pu. l. opus. C. de edific. ꝓua. l. per ꝓouinciam. ⁊ ibi nõ.

¶ Diuidere ciuitaté per curias ⁊ quarteria ſpectat ſolum ad habentẽ ibi dominiũ ⁊ ſupremã poteſtatez.

vide Jnno. de offi. ordi. cum ab eccleſiarum.

¶ Ciuis factꝰ ex ꝓſtitutõe eſt verus ciuis. adeo q ſtatuta loquẽtia de ciuibꝰ verificanᷓ in illiſ. ut. l. ſz ſi hac §. ſed ſi ius annuloꝝ. ff. de in ius vo. Ci. in. l. fi. C. ꝺ bis q̃ ve. etat. ipetra. dicit tñ Bal. q ſi eſt cõſuetudo q ſoli originarii ciues hẽant ꝓuilegia ciuitatis tales non habebunt. Bal. in. l. in urbe. ff. de ſtatu. homi.

¶ Filii rebelliũ q̃ naſcunᷓ extra ciuitatẽ non ſunt ciues ciuitatis. tex. ⁊ Bal. ff. ꝺ ſtatu. homi. l. iperatõ.

¶ An appellatõe ciuitatis comprehendaᷓ comitatꝰ uide in. l. i. ⁊. l. fi. ff. de offi. ꝓfec. urbis. ff. de ſepul. viol. l. iiii. §. non perpetue. ⁊ ibi Jaco. de are. de ſen. excõ. ſi ciuitas li. vi. ⁊ quod ibi nõ. lxiii. di. ego ludouicus. Bar. in. l. i. ff. de offi. ꝓfec. urb.

¶ Ciuitas vẽdicãs ſibi iura iperii habet eandẽ potestaté cũ impatore. ff. de offi. ꝓeto. l. barbari⁹. Bar. in. l. i. §. de quire. ff. de poſtu. dixit q populus liber extendat manum ad illa que ſunt ꝓncipi reſeruata.

¶ An ciuitas que non recognoſcit ſuperiorem ſit libera. ⁊ an poſſit in ſuis terris quod poteſt imperator in vniuerſo. Bar. in. l. hoſtes. ff. de cap. ⁊ poſtli. reuerſ. ⁊. l. infamem. ff. de publi. iudi.

¶ An ciuitas poſſit diſpẽſare cũ ꝑſona ihabili. circa iuriſdictõez. Bar. in. l. q̃dã ꝓſulebat. ff. de re iudica.

¶ Si iniuria fit ciui an ciuitas poſſit ꝓo illo agere. Bar. in. l. i. ff. de iniur.

¶ An ⁊ quãdo ciuitas poſſit concedere imunitatez Bar. in. l. i. §. operis. ff. de iure. imu.

¶ An ciuitates reſtituaᷓ ſicẽ reſpublica. Bar. i. l. reſpublica. C. ex q̃. cau. maio. Jnno. i. c. i. ꝺ i iteg. reſti.

¶ Ciuitas in aliquibus eſt priuilegiata. de quibꝰ vide Bar. ⁊ alios in. l. fi. C. de ſa. ſanc. eccleſi.

¶ Q̃ ciuitas mittit aliqué ad aliqꝺ offiñ ñ ꝺz redũ ſiñ licẽtia ciuitatiſ. Bar. i. l. nullꝰ. C. ꝺ of. rec. ꝓuin.

¶ Que dicunᷓ ciuitates magne. maiores. ⁊ maxie. Bar. in. extrauagan. quoniã nuper. in. v. lombardie. nõ in. l. ſi duas. §. grammatici. ff. ꝺ excu. tuto. i glo. maxime. ⁊ Bar. in. l. i. C. de metropoł. li. xi.

¶ Meliꝰ eſt eſſe ciué alic⁹ ciuitatis inſignis q̃ nobilẽ alterí⁹ loci iferioris. Bar. in. l. i. C. de ex. alex. ꝓma.

¶ Ciuitas poteſt confiſcare bona ſi hoc habet ex ꝓuilegio vel conſuetudine. alias ſecus. dictũ eſt Jnno. in. c. poſtulaſti de foro compe. in auᷓ. de defen. ciui. §. non hac re. in fi. glo. magne. quia confiſcare eſt meri imperii. nõ in. l. i. C. de bo. va. li. x.

¶ Ciuitas peruſina non ſubeſt imperio ſed eccleſie. Bar. in. l. nec. C. de decurio. ⁊ in. l. ſi quis. ff. de ven den. re. ad ciui. perti.

¶ An vna ciuitaſ poſſit hãe duoſ epoſ. dic q ñ. c. q̃ñ i pleriſq. ꝺ offi. ordi. bar. i. l. i. C. ꝺ metropoł. li. xi.

¶ Ciuitas de vbanitate tenetur reſtituere ⁊ reficere damna inflicta ab hoſtibus. utputa nuntio vel legato ſen ambaſiatori ſuo. ſed mihi videtur q non ſolum de vbanitate ſed etiam de iure. Jnno. in. c. ſicut de iure iuran. adde quod dixi ſupra in dictione ambaſiator.

¶ Quando aliquis pretendit ſe habere aliquid in ciuitate caſtro vel in villa cõtra quẽ debet agere. Bar. in. l. iii. ff. de libe. exhib.

¶ Ciuitates poſſunt facere ſtatuta contraria iuriſdictioni. Bar. in. l. omnes populi. ff. de iuſti. ⁊ iure q̃ limita dummodo tale ſtatutum non ſit in preiudiciuz ſingularis perſone. Jnno. in. c. veniens de iureiuran.

¶ An ciuitas caſtrum vel villa poſſit edificari ſine

UVA. BHSC. IyR_001

licentia superiorꝭ. Bar. in. l. fi. ff. de col. illi. idem in l. ii. ff. de verbo. signi. glo. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ ibi Sali. in repe.

¶ Quibus modis ciuitas desinit esse ciuitas. Bar. in. l. usufructu. ff. qui. mo. usufru. amit.

¶ Si ciuitas castrū vel villa vniat alteri cuius ꝑuilegia statuta vel ꝯsuetudines sequende sunt. Bar. in. l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pigno. ac. ⁊ in. l. i. C. ō metropo. liberi. li. xi. adde bonā glo. in. c. i. ne se. ua.

¶ Ciuitas murorū ambitu claudit de elec. ubi periculum li. vi. in glo. ⁊. c. si ciuitas de sen. excom. eo. li.

¶ Tuscus ⁊ lōbardus prouintiā significāt. flozē. ⁊ senē. ciuitatē. Bar. i. l. ut ꝓpōas. C. ō mūi. ozigi. li. x.

¶ An non ciuis possit exequi ius ciuitatis. Bar. in l. in prouintiali. §. fi. ff. de no. oper. nun.

¶ An per ciuez acquiraf actio ciuitati. Bar. in. l. si ita stipulat⁹. §. grisogon⁹. ff. de verbo. obli. docto. in l. illud. C. de sa. sanc. eccle. Bar. i. l. i. ff. de iure fis.

¶ Que sit differentia inter ciuem ⁊ comitatensem. Bar. in. l. i. ff. ad municipal.

¶ An priuilegiuz concessum ciuibus extendaf ad comitatenses. Bar. in. l. urbis. ff. de. v. signi.

¶ An comitatensis natus in ciuitate sit ciuis vel comitatiuus. Bar. in consilio quod incipit. dubia occurenda. idez Bar. in. l. i. ⁊. l. prouincialis. ff. ad municip. ⁊ in consi. quod incipit. ciuitati commerine. ⁊ est xii. alias. xxi. doc. in. ꝓbemio gre.

¶ An sit differentia iter hec duo sit ciuis ⁊ habeatuz pro ciue. Bar. in. l. si is qui. pro emptoze. ff. ō usuca. idem in. l. si maritus. §. i. ff. de adulte. adde Bal. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ Quando aliquis promisit tractare aliquem ut ciuem qualiter debet intelligi sua promissio. nōt Bar. in. l. quidam cum filium. ff. de. v. obli.

¶ Ciues sunt honorabiliozes q̄ comitatenses. dicit Inno. in. c. rodulphus. de rescrip.

¶ An mulier efficiaf ciuis illi⁹ loci cuius maritus. glo. in. l. ciues. C. de incol. li. x. ⁊. l. origine. C. ō mulie. ⁊ in quo lo. li. x. ubi glo. ⁊ bar. in. l. fi. §. idē rescripserunt. ff. ad municip. facit. l. femine. ff. de senato.

¶ An rector eccle efficiaf ciuis illi⁹ ciuitatis ubi est eccla. Bar. i. l. i. ff. ad mūicip. ⁊ doc. i ꝓbemio gre.

¶ De infantibus qui sunt ꝓpositi ad hospitale cuius loci dicuntur esse ciues. ꝑsertim illi quoꝝ parentes ignorantur. Bar. in. l. i. ff. ad municip.

¶ Quis hēat creāe sindicū ciuitatis. ⁊ an h⁹ ptineat ad ꝓsiliū ciuitatis. bar. i. l. ꝓcuratōes. C. ō ōcur. li. x.

¶ Esse ciuē ciuitatis non includit necessario esse habitatorem ciuitatis. Bar. in. l. i. ff. ad municip.

¶ An damnata ciuitate ad destructionē intelligaf esse damnata castra. Jo. an. de pe. felicis li. vi. Bal. x. col. de pa. constan. ubi vide quotiens simil.

¶ An ad esse ciuitatis sit q̄ hēat muros. Archi. xii. q. ii. qui manumittitur. ⁊. c. epus. vide Bal. in. l. i. ff. q̄ cuius. vniuer. qui dicit q̄ nō. ⁊ allegat. l. nam q̄ liquide. §. si ita. ff. de penu. lega.

¶ An magistrat⁹ sit de esse ciuitatis. Bal. q̄ ñ. p. l. si q̄s duas. §. decē. ff. de excu. tuto. ⁊ ibi Jaco ō are.

¶ Stāte statuto q̄ qui habitauerit tot annis i ciuitate sit ciuis. ille dicef habitasse q̄ habitauit maiozi pte anni. ff. de fundo instruc. l. cū de lanionis. §. sabinus.

¶ Ciuitas nō potest prestare immunitatē nec facere quem exemptū a publicis muneribus. Bal. in. l. sub minus. ff. de excu. tuto. ⁊ dixit ibi q̄ hodie ciuitas perusina non posset facere comitare eū ciuem. ⁊ ibi dixit q̄ tria sunt genera ciuitatū. ⁊ q̄ non ois ciuitas est locus insignis ⁊ q̄ pōt in totū trāsferri cognitio vni⁹ ciuitatis in aliā de quo dixit Bal. ibi esse tex. pegrinū.

¶ An ex ꝓpa significatōe ille possit dici ciuis q̄ nō subiit onera ciuitatis. Bar. in. l. i. ff. ad municip.

¶ An quis possit esse ciuis ex concessione ciuium. Bar. in. d. i. ff. ad mumcip.

¶ Nat⁹ i castro vicino ciuitati ñ dicit ciuis illi⁹ ciuitatis si castr̄ ē alteri⁹ puicie. bar. i. d. l. i. ff. ad mūici.

¶ Natus in aliquo vico est de illa ciuitate cuius est ille vicus. nam ⁊ Virgilius fuit mantuanus licet ex vico illius ciuitatis vocato plectebo nat⁹ fuerit. glo. est de hoc in. l. qui ex vico. ff. ad municip.

¶ Quum ciuitas de nouo facta appellatur a principe ciuitas videt habere oia priuilegia que habent alie vicine ciuitates. dictum est Inno. in. c. que in ecclesiaz de consti. vide Bar. in. l. fi. ff. de col. illi.

¶ Ciuitas potest artare temp⁹ constitutuz ad appellandum. licet hoc non possit iudex. glo. sing. in. l. prescriptione. C. si contra ius vel utili. pub.

¶ Ciuitas pōt prescribere iura legitimādi. ⁊ ea q̄ sūt meri vl̄ mixti ipii. glo. i aut. de defensi. ciui. Bar. i. l. i. ff. de dā. ifec. ⁊ i. l. hostes. ff. ō capti. ⁊ postli. reuer.

¶ An ciuitas teneaf de robaria facta i territōio suo ⁊ q̄d de villa. Itē q̄n agit̄ ꝓ ciuitatē vel villā q̄liter damnū probabit̄. Itē an pro tali dāno q̄libet ō ciuitate vel villa teneaf insolidū. ⁊ q̄liter imponet collecta pro tali dāno. Bar. in. l. ne quid. ff. ō incen. rui. nau.

¶ Ciues ciuitatis in qua sunt beneficia debent in eorum assignatione preferri extraneis. lxi. di. nec emeritis. ⁊. c. nullus. c. obitum.

¶ De quibus ciuitatibus ordinari debeant patriarche in q̄bus archiepi ⁊ epi. lxxx. di. in illis.

¶ Ciuitates epales non debent multuz ad inuicem distare. lxxx. di. fraternitatem.

¶ Quot ciuitatez debeat habere quelibet prouincia habetur. vi. q. iii. scitote.

¶ An statutū loquens de ciue intelligaf de ozigiario vl̄ de eo q̄ est ciuis ex priuilegio. Bar. in. l. si is q̄ pro emptoze. ff. de usuca. ⁊ i. l. edificii. ff. de. v. sig. Bal. i l. ii. C. de iure aure. annu. ⁊. l. ciues. C. ō appel. ⁊. l. i vrbe. ff. ō sta. ho. adō q̄ nō. bar. i. l. si māit⁹. §. i. ff. ō adul. ubi q̄rit de statuto dictāte aliquē hēri pro ciue ubi vide que sit dzia inter esse ciuē ⁊ haberi pro ciue.

¶ Quando ciuitas dicatur libera vel nō. Bar. in. l. non dubito. ff. de captiuis.

¶ Quando ciuitas perdat beneficium ciuitatis. nō in. l. si quis instructus. ff. ad municip.

¶ An consuetudo ciuitatis extēdatur ad loca postea posita seu quesita. nō Li. C. de iur. doc. l. etiā Bar. plene in tractatu tiberia. §. insula.

¶ An priuilegium concessum ciuitati ꝺideatur concessum villis. nō Bar. in. l. sed ⁊ reprobazi. §. ampli⁹ ff. de excu. tuto. ⁊. l. ii. ⁊. ff. de. v. sig. dixi supza.

¶ An q̄libet ciuitas vtaf eo iure q⁹ ciuitas romana nō. ff. de peti. here. l. iteꝝ venūt. §. ait senat⁹ i glo. potentiū. viō glo. i. l. ii. C. ō iur. reipub. li. xi. ⁊ ibi bar.

¶ Ciuitas vtitur eodem iure quo ecclesia. nō. C. de sacrosanc. eccle. l. fi. in glo. ii.

¶ An ciuitas sit idē q̄ fisc⁹. l differat. viō. C. ō iur. reipu. i Rica li. xi. ⁊ nō. C. i q. cau. pig. taci. ōbi. l. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quanto tempore prescribitur contra ciuitatem & quibus casibus. nō. C. ō sacrosanc. eccle. l. fi. in glo. centū. & ibi Li. in. ii. q. & in aut. quas actiones eo. ti. vide. C. cōi de usuca. l. iam prīdē in glo. ii. & ibi Li.

¶ An ciuitas teneatur ex facto administratoris. nō C. quando ex fac. tuto. l. ii. in glo. si rem. nō doc. in l. ciuitas. ff. si cer. peta.

¶ Qualiter bona ciuitatis pñt vendi per administratorē. Bar. i. l. prohibere. §. plane. ff. q vi aut clā. nō i aut. de alie. & emphi. §. ēpbitheosis i gl. chartulāiis.

¶ An si vna ciuitas occupat bona alterius possit illa recuperare sua auctoritate. nō Bar. in. l. si alius. §. bellissime. ff. q vi aut clam.

¶ Si ciuitas contendit de ciue vel si habet contētionem cum ciue quis cognoscet. vide in. l. de iure. & ibi Bar. ff. ad municip. & in. l. omnes. C. de icolis li. x.

¶ Quot & q̄bus modis ea efficiat ciuis. nō Bar. i l. i. ff. ad municip. & in. l. ciues. C. de icolis libro. x.

¶ An miles doctor p̄ stipendiari? sit ciuis illi? ciuitatis vbi ōgit. nō bar. i. l. mūicipes. §. miles. ff. ad mūici.

¶ An ciuis possit mutāe ciuilitatē. nō i. l. assūptio i pn. ff. ad mūic. ff. ō iudi. l. bēs absēs. §. i. i gl. ii. mag^{a}

¶ Quid autē de potestate vnius ciuitatis an sit ciuis vel habeatur pro ciue. nō glo. C. de incolis. l. ciues.

¶ An filius sequat ciuilitatem patris originis & domicilii. nō. ff. ad municip. l. assumptio. §. filius. & l. libertus. §. patris. vide. l. filios. C. de municip. li. x.

¶ An ciuitas possit eligere pperuū officialē & āmonere. nō de iudi. c. vlti. de ꝓstitu. q̄ in eccl̄ia. ꝓm Inno.

¶ Ciuitas tpe guerre ꝺz custodiri a rusticis priuilegio antiquo non obstante de imuni. eccles. c. ii.

Ciuiliter Ciuiliter agi potest pro quolibet delicto pro quo agi potest criminaliter. ut. l. qui nomine. C. de fal.

¶ An sufficit aliquid fieri ciuiliter. nō Li. de epis. & cleri. l. deo nobis in prin. nō. C. de his qui ueni. eta. impe. l. fi. in glo. fi. Bar. in. l. gallus. §. & quid si tantū. ff. de libe. & postu. nō. ff. de vbo. obli. l. ex ea. §. in insula. nō de rescrip. susceptum in glo. i. li. vi. Jo. an. de conuer. coniug. cum sis. xvi. q. i. placuit. el. ii.

Clades De clade vel estimate nō. de loca. c. fi. in glo. pe. Specu. ti. de loca. §. nunc aliqua. v. sed quare.

Clam Quando aliquid dicatur clam factuz nō. ff. de regu. iur. l. quo tutelam. Bar. in. l. ii. C. de his qui ex pu. cok. li. x.

¶ Clam possidere qualiter accipitur. nō. C. de rei. & aqua. l. i. in glo. i. & ibi Li. in. i. q. nō. ff. uti. pos. l. i. in glo. clam. & l. i. §. fi. in glo. eo. ti.

¶ Que sit differentia inter factum clam & factuz palam. Bal. in. l. iii. C. de sum. trī.

¶ Clā. i. furti. ff. ar. fur. ces. l. faciēdi. §. i. ff. ō acq. pos. l. clā possidēs. ff. q vi aut clā. l. ii. §. fi. cū. l. seqn.

¶ Si testator clam precepit alicui vt post mortē suā vendat duas possessiones suas & q̄ hoc preceptū nemini vnq̄ reuelet secunduz materiam. l. non intelligitur ff. de iur. fisci. an iste possit compelli ad illud secretuz propalandū. dic q̄ sic glo. & Bar. in. d. l. nō intelligit. §. tacita. ff. de iure fisc. plene in. l. fi. ff. de his qui ut indig. facit quod nō. glo. in. c. statutum. §. assessorem de rescrip. li. vi. & in clemen. i. de iure patro.

¶ Ea que clam fiunt presumunt fraudulenta facta. glo. & Inno. in consuluit de offi. delega.

¶ An ille q̄ facit aliq̄d clā magis puniat q̄ ille q̄ fac palā. Bar. i. l. emptor. §. in hac actōe. ff. vi bo. rap.

¶ Clamdestina non carent suspitione. ff. de ven. ispi ci. l. i. §. mittantur. ff. de repu. l. uxor.

¶ An illud de quo extat publicū instrumentū dicat factum palam. Bar. in. l. iii. §. tacita. ff. de iure fis.

¶ Que dicatur clamdestina collatio bñficii. & an valeat. vide Jo. an. in. c. i. ut ecclē. bene. Archi. in. c. si tibi. de preben. li. vi. facit de clam despon. c. i. & ii.

Clamis Quid sit. dic q̄ est habitus militaris C. de ve. elebe. l. tempent. li. x.

Clamor Unde dicatur quis potius se audire clamorem. vide in. l. i. §. potuisse. cuz sequen. ff. ad sil̄. de excess. prela. c. i. li. vi.

¶ Clamor populi exaudiendus nō est. xii. q. iiii. q̄s ubi glo. viii. q. i. si ergo. c. ii. de elec. ubi de hoc.

¶ Differentiam inter clamorem & infamiaz. uide de accu. c. qualiter. el. ii.

¶ Clamor est filiꝰ ire. sanctus Tho. secunda secūde q. clviii. ar. vii.

Clarissimus Quis dicat vir̄. C. ubi sēa. ut clarissi. i rubro & i nigro. ad de Spe. de iurisdic. om. iudi. v. ꝑm canones.

Claritas Est proprietas corporis glorioſi. s. Tho. in. iiii. di. xliii. ar. vii. & i. iii. contra gentiles. q. lxxxvi.

¶ Claritas transfiguratiōis in morte fuit vera & gloriosa. Idem in. iii. di. xxvi. ar. iii.

¶ Claritas i corpib? celestib? augebit. sed mod? soli deo est cognit?. Idem in quarto di. xlviii. arti. x.

¶ Claritas corporis glorioſi videri potest a corpore non glorioso. Idem in quarta di. xliii. ar. xxvii.

Claua Qui claua percutit leuius punitur. ff. ad l. cornel. de sicca. li. x.

Clauis An & q̄n traditio clauis cōtineat traditionem rerū sub custodia clauiū contentarum. nō in. l. claubus. ff. de contraben. empt. & in l. iii. ff. de acqui. pos. glo. & docto. in. c. ii. de consue. Bar. in. l. cum pater. §. pater. pluri?. ff. de lega. ii.

¶ An per traditionem clauiū liberetur quis a custodia rerum. vide. ff. nau. caupo. sta. l. debet. §. i. alias l. nemo. §. vi factus. xxv. di. plect. xxvi. di. hostiarius glo. in. l. fi. §. i. super. v. predixerit. ff. nau. caupo. sta.

¶ An traditio clauium transferat dominiū vel tantū custodiam. in. l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de lega. ii. & ibi vide. facit quod dixi supra. ubi vide.

¶ An clauis ecclesie seu potestas earum se extendat ad mortuos. Hosti. q. non. de cleri. non resi. quia nō nulli. de sen. excō. a nobis. el grande. de pe. re. c. q aūt Hosti. in sum. de excess. prela. §. vltri. Idem in summa de pe. & remis. §. quibus presint.

¶ Jtē custos clauis ciuitatis vt castri ꝺz eligi a p̄sidibus siue p̄sulibus ciuitatis in aut. de defen. ciui. §. p̄ceptū. l. i. C. de irenarchis li. x. & hoc itellige cū auctoritate p̄ncipis. vide in tractatu ō offi. p do. Bar.

¶ An claues sint pars domus. videtur q̄ sic. l. quesitum. §. fistule. ff. de fun. instruc. & instru. lega.

¶ De claubus ecclesie. nō de sum. trī. c. i. §. vna. de sen. excō. presenti. li. vi.

¶ In opinionib? quar altera fauet. alia detrahit testati clauiū standū est illi que fauet. dictū est Hosti. & aliozuz docto. in. c. rursus. q̄ cle. uel mon. ubi vide.

¶ Contenens clauel eccl̄ie ñ videt eē alien? ab heresi

UVA. BHSC. IyR_001

de excel. pla. tãta. de pe. ⁊ remiſ. c. ſi. fac. xxii. di. c. i.
¶ An eccl'ia hz duas claues vel vnã tm. Hoſti. dicit duas. vnã fori ꝓtentioſi. aliã fori penitentiał. i ſum. de pe. ⁊ remiſ. § . i. vide nõ. in. c. noua quedã de pe. ⁊ re. adde. s. Tho. i. iiii. di. xviii. q. i. aꝛ. i. vide qõ nõ. gl. xx. di. decretales. ⁊ de excel. pla. tanta. ⁊ qõ ibi nõ.
¶ An ſciſmatici ſuſpẽſi ⁊ excõicati hẽant uſũ clauiũ. ſimiliter degradati. vide. s. Tho. in predic. diſ. xviii.
¶ In claubus collatis a Chriſto beato Petro nõ. ſcientia ⁊ poteſtas. xx. di. decretales. ubi vide.
¶ An claues fuerit date ſoli Petro. vide. xxiii. q. i. qõcũqz de pe. noua quedã. adde qõ dicã. ĵ. ſub dictõe papa. ⁊ qõ dixi i tractatu meo de poteſtate eccleſie.
¶ Qui negãt clauel eccl'ie ſt diuiſi a deo itelligẽdo p claues ptãtez ligãdi atz ſoluẽdi. de pe. di. i. põt fieri.

Claudicatio Claudicare

Claudus An claudus ſit moꝛboſus. vide. ff. õ edil. edic. l. iteꝫ claud⁹. Hoſti. i ſũma õ coꝛp. vici. § . iteꝫ que ipediãt. v. ſi claudus.
¶ Claudicare non dz contract⁹ nec iudiciũ. vt hẽtur in. c. cũ iter. õ excep. ⁊ õ procu. nõ eo min⁹. de deſpõ. impu. de illis. xxviii. q. ii. ſi infidel. adde glo. in. l. iuł. § . ſi qs a pupillo. ff. õ acti. emp. ⁊ l. nulli. C. õ iudi. ⁊ l. terminato. C. de fruct. ⁊ lit. expen. adde q ſicut ab initio non dz claudicare contractus ſic nec ex inter uallo. ff. de arbi. l. ſed ⁊ ſi interpellatur. § . i.
¶ An claudus poſſit oꝛdinari. nõ. de coꝛp. vici. c. ii. ſuper glo. vltima.
¶ Claudicare non debet compꝛomiſſum. Spe. ti. õ arbi. § . vi. circa finem.

Clausula Quotiẽs ẽ mã fauoꝛabił ⁊ ãpliãda clauſula in fine poſita referẽ ad pce dentia niſi p talem relationẽ materia ãplianda reſtrin geretur. tex. eſt ſingularis. de iude. ad liberãdã. p quẽ limito. c. ſecũdo requiris. ⁊ c. inquiſitõi. de appel.
¶ Quid ſit clauſula ⁊ ex q̃buſ conſiſtit. Jo. an. in. c. certificari. de ſepul. ſuper. v. clauſula.
¶ Clauſula illa condemna ſi inueneris condemnan dum. vel ſi pꝛobatuz fuerit non eſt foꝛma ſed monitio. dicit Jnno. in. c. pꝛudentiam. de offi. dele.
¶ Quid impoꝛtet clauſula illa ſi quid reſiduũ fuerit queſtionis. Jnno. in. c. ad repꝛimenda de offi. oꝛdi. Jo. an. de reſcrip. ab excoicato. ſuper glo. vlti.
¶ Clauſula illa qõ canonicũ fuerit õcernas. reſtrigił ad peritũ. dictũ eſt. Cõpoſ. i. c. ſup lẽis. de reſcrip.
¶ Be illa clauſula dũmodo in beneficio faciat legitie deſeruiri. nõ de pꝛeben. non poteſt. § . i. li. vi. in glo.
¶ Be illa clauſula q̃tum õ iure poterit. vide Jnno. in. c. cauſam qz. de reſcrip. in glo. ii.
¶ Be illa clauſula ſi pꝛo alio nõ ſcripſerim⁹. nõ i. c. mãdatũ. ⁊ c. abbaté. de reſcrip. ⁊ i. c. pe. eo. ti. li. vi.
¶ Be illa clauſula ãmoto inde quolibet illicito deté toꝛe. nõ Jo. an. de pꝛiuile. cum olim. glo. de conceſ. pꝛeben. pꝛopoſuit. de re. permu. cum uniuerſoꝛuz. ad de que dicam infra ſub dictione reſcriptum.
¶ Be illa clauſula quouſqz ſup hoc ałr durerim⁹ dł ponẽdũ. bẽtur p Jo. an. i. c. ſi gracioſe. õ ĩſcrip. li. vi.
¶ Be illa clauſula reuocato in irritum. vide de re ſcrip. ſignificante. ⁊ c. rodulphus. de iudi. exhibita.
¶ An clauſula illa contradictoꝛes per cenſuram ⁊c. compꝛehendant contradictoꝛes iuriſ tantuz uel etiaz facti. nõ in. c. pꝛo illoꝛ. de pꝛeben. adde quod dicam infra ſub dictione reſcriptum. Archi. xvii. q. i. § . ſi.
¶ Be clauſula anteferri. nõ de pꝛebẽ. c. i. li. vi. de cõ ceſ. pꝛeben. auctoꝛitate. ⁊ c. ulti. eo. ti. ⁊ li.
¶ Be illa clauſula ne inane nomen canonici feras. nõ glo. de pꝛeben. ſi apłice li. vi.
¶ Quãdo gen⁹ determinet ſpẽs vel ecõtra. ⁊ qñ ge nus pcedit ſpẽm. ⁊ qñ ſeq̃tur. cła gñalis nõ referẽ ad ſpecifice pmiſſa. ff. õ. v. ob. l. ſtipulatõeſ ꝓmodiſſime.
¶ Clauſula gñalis ſubiecta enũerationi certaꝝ ſpẽꝝ an reſtringaẽ ad ſpẽs eiuſdẽ q̃litatis q̃litatis aut ꝓpõ tõiſ. viõ pleñ p bal. i. l. ſin alia. ff. õ offi. pꝓſul. i ul. q.
¶ Be hoc verbo clauſula uide plura per Bal. i. l. i. ff. de conſtitu. pꝛinci.
¶ Clauſula exoꝛbitans in medio non reſpicit futura ff. de le. i. l. ratis ſcriptura. ⁊ ibi Bar.
¶ Per clauſulã derogatoꝛiã põt papa iponere legez ſibi ſz ñ ſucceſſoꝛi ſuo. nõ. Jo. mo. i. c. i. de cõſti. li. vi. bal. qui. feu. da. po. ẽca finẽ ſeptie q̃te. col. x. vbi viõ.
¶ Clauſula in fine inquiſitõis poſita ſuper quibuſ oi bus ⁊ ſingulis ⁊c. quid ipoꝛtet. vide per Bal. in. l. cũ ctos populos in fi. C. de ſum. tri. cuius vigoꝛe reſtri git ipſe Bal. non hãe locum qñ menſis non pꝛobaẽ qz eſt de ſubſtãtia inquiſitõis. i. l. i. C. qui accu. nõ poſ. ſup ſeptimo pũcto. Jdẽ i. l. ⁊ ſi ſeueriõ. C. ex q. cau. infa. irroga. dicit vigoꝛe dicte clauſule ſeq̃ poſſe ꝓdem nationẽ etiã ſup alio q̃ ſit i inq̃ſitõe ⁊ accuſatõe dedu crum. ſi illud fuerit confeſſatuz. per ea que nõ. Jnno. de confeſ. cum ſit per. de elec. per inquiſitionem.
¶ Clauſula q̃ utunt iudices i ſniis dũ dicũt q ſi eſſet vltra ł pꝛeł foꝛmã ſtatutoꝝ ad ipaz foꝛmã reduci nihil opaẽ. nõ. Bar. i. l. aut dãna. § . iſte fere. ff. de penił. ⁊ lacius p eundẽ in. l. iuder. ff. õ re iudica. ⁊. l. i. in pn. ff. ad turpił. bal. i. l. ⁊ ſi ſeueriõ. C. ex q. cau. iſa. irzo.
¶ Maioꝛis efficacie eſt pcedens cła ad determinãda ſeq̃ntia q̃ ſequẽs ad determinãda pcedentia. l. auia in fi. ff. de condi. ⁊ demon. iuncta. l. filiũ. ff. qñ die. lega. cedit. ⁊ hanc regulam ponit Bar. in. d. l. auia.
¶ Si ſecundũ teſtm̃ ſit inualiduz repetitio ab inteſta to facta in pꝛimo. nihil operatur ſi in ſecundo teſtõ ſit illa cła caſſans ⁊ irritãs omne aliud teſtamentũ ⁊c. fa cit quod nõ. Jaco. de are. in. l. i. §. ſi legatarius. ff. ſi cui pluſq̃. p legem fal. ſecus ſi illa cła non ſit expreſſa nam tacite nunq̃ ſubintelligiẽ niſi poſtrema voluntas ſit valida õ iure. hoc dixit illa ſingularis lex. ſi iure. ff. de le. iii. Bal. in. l. i. C. de fideicõmiſſa. liber.
¶ Clauſula q̃ de omni ⁊ toto eo ⁊ de omnibuſ ⁊ ſin gulis de quo ⁊ de quibus ſtat laudatũ interfuiſſe ⁊ eẽ lis ⁊ quomodo inter partes que apponi ſolet in com pꝛomiſſis eſt tante impoꝛtantie q̃ in ipſo compꝛomiſ ſo venire facit per pꝛius deciſa ⁊ liquida inter dictas partes. ſecundũ Bal. ⁊ Ange. in. l. i. ff. õ tranſactio.
¶ Clauſula derogatoꝛia. l. vel ſtatuti reuocat eaten⁹ quatenus repugnantia reperitur ⁊ non in alio. Bal. i l. i. § . is tantũmodo. C. de lati. liber. tollen.
¶ Be illa cła cõter ł diuiſiz ſpectãte. nõ. de pꝛeben. c. ulti. in fi. li. vi. ⁊ eo. ti. cum in illis. § . vltimo eo. li.
¶ Be illa clauſula moueas attentius ⁊ inducas. nõ Jo. an. in. c. ſi pauper. de pꝛeben. li. vi.
¶ Be illa clauſula quotiẽs videris expedire. nõ. Jo. an. in. c. ii. in fi. de iura. calũ. li. vi.
¶ Be illa clauſula dũmodo non in contemptuz claui um. vide de ſen. excõ. cum illoꝝ.
¶ Be clauſula illa dũmodo paterne continentie non

UVA. BHSC. IyR_001

sit imitator. vide in. c. litteras de fili. presbi.
¶ Clausula prout tibi usum fuerit intelligitur recti tudine regulante. nō in. c. ii. de corp. vici. in glo.
¶ De illa cla ꝓuiso q̄ cura aiaꝝ ñ negligat. ñ itelligi tur factū beneficiū curatū. nō. glo. in cle. i. de preben.
¶ An ⁊ qñ cla posita in aliq̄ disputatōne si est de me dio siue de fine refert ad omnia capitula dispositiōis. Bar. in. l. iii. §. filius. ff. de lib. ⁊ postu. ⁊. l. talis scri ptura. ff. de le. i. ⁊. l. fi. ff. de reb. dub. nō. de rescrip. causamq̄. in glo. precedat. ⁊. c. olim eo. ti. Jo. an. in addi. Spe. ti. de dispu. ⁊ alle. §. post hoc. v. vl' in p̄n.
¶ De illa cla ⁊ quidā alii. nō. glo. in. c. ii. de rescrip. li. vi. ⁊ in. c. sedes eo. ti.
¶ Clausula precedens est maioris effectus ad restrin gendum sequentia q̄ sequens ad restringendum prece dentia. Bar. in. l. si quis. ff. de le. iii.
¶ Clausula generalis refertur tantū ad ea in quibus potest habere locum. ff. ad. l. fal. §. i.
¶ De clausula non obstāte ⁊ anteferri. nō Jo. an. in c. duob⁹ de rescrip. li. vi. ⁊ in. c. i. ò excel. prela. Bar. in extrauagā. ad reprimendā. in fi. Spe. in ti. ò istru. edic. §. nunc autē ubi vide. an ⁊ quādo cla in instīo p̄ uilegio vel statuto posita refert ad precedentia vel ad sequentia. adde nō. in. c. que in ecclesiaꝝ. de cōsti. ubi vide quid si dicat non obstāte aliqua lege vel statuto. adde bonā glo. in. c. i. §. liuellarie. de pa. ꝓstan. x. col.
¶ Quid opat cla generalis posita post aliq̄ specifi cata. Bar. in. l. sed ⁊ si quis. §. quesitū. ff. si q̄s cau. ⁊ nō. in. c. qui ad agendū de procu. li. vi. ⁊ in cle. non pōt eo. ti. nō. ff. ex qui. cau. maio. l. sed ⁊ si. §. deinde in glo. ff. de le. iii. l. uxorē. §. i. ff. de au. ⁊ ar. le. l. q̄nt⁹ mucius. ff. de. v. ob. l. doli clausula. ⁊ ibi Bar. Ci. l. cū q̄stio. C. ò le. Bar. i. l. si fu⁹cōis s⁹. ff. ò stipu. suo.
¶ Clausula gñalis restringit ad specificata tm̄. si pōt fieri salua ratione recti sermonis. nō. ff. de solu. l. si ex pluribus. Bar. in. l. aurelius. §. gaio. ff. de libe. lega.
¶ Clausula non obstantib⁹ quibuscunq̄ in ꝓtrarium non videtur tollere statutū iuratum. glo. est singul'. in c. cū non deceat. de elec. li. vi. Idē si dicatur nō obstā tibus q̄buscunq̄ pactis. q̄ non tollūtur pacta iurata glo. in cle. dudum. §. pe. super. v. pacta de sepul.
¶ Clausula. sicut iustū tibi videbit'. dz itelligi. i. vide deri poterit. ⁊ debebit. notat Inno. in. c. i. de cōstitu.
¶ Clausula illa quantū de iure poterim⁹ p̄cedem⁹. nō bz vim peremptorii. dicit Inno. i. c. sedes. ò rescrip.
¶ Clausula illa. si idoneus est non requirit iudicialez disceptationem. Inno. in. c. licet de transla. prela.
¶ Clausula illa. studeas ad ius reuocare. denotat nu dam possessionē. Inno. in. c. epus ò reb. eccle. nō ali.
¶ Clausula illa. a tali tēpore citra non inducit tēpus continuū. secus si apponatur copula ⁊ citra. q̄ copla cadens inter principiū ⁊ finem includit medium tem pus. ita dicit Abb. in. c. licet causam de proba.
¶ Per istā cla̅m. facias tibi p̄uideri. pōt ille cui scri bit' p̄uidere. ita dicit Abbas i. c. pro illoꝝ de preben.
¶ Clausula gñalis. raro est in usu ubi spālis lex p̄ui det. no. ff. ex qui. cau. ma. l. hoc edictū in glo. minus vide. ff. de edili. edic. l. quid si fugitiuus. §. q̄ autem.
¶ Quid opet clausula gñalis q̄ solet appōi in renun tiationib⁹ ⁊ promissionib⁹. de non cōtraueniēdo. vide Angel. in consi. xii. alias. lxxx. qò incipit. pro parte.
¶ Clausula. rato manēte pacto nō prodest ei qui ex pte sua ñ seruat p̄missa. dic̄ Bar. i. l. pī. §. libert⁹. ff. de le. ii. ò q̄ cla vide plene in. l. qui fidē. ff. de transac.
¶ Cla de ñ veniēdo ō ōctū itelr nisi aliq̄ cā supuene rit pp quā alias licuisset venire ō ꝓtractū. tex. est in. l. quero. §. inter locatorem. ff. loca. quē ad hoc inducit Bar. ⁊ post eū no. dñs meus Rapha. ful. ibi.
¶ De clausula sup quib⁹ oibus ⁊ singulis ui pro rē. Bar. in. l. ii. §. si publico. ff. de adulte. v. iii. quero. Ange. in. l. si vacantia. C. de bo. vacan. circa fi. li. x. Bal. i. l. edita. C. ò edē. pleñ i. l. ii. C. ò p̄ba. ubi vid
¶ Clausula intelligitur tam in accessorio q̄ in princi pali. no. de rescrip. olim.
¶ De clausula illa. quotiēs videbitur expedire. no. Jo. an. de iur. calum. c. ii. li. vi. in fi.

Clementia ¶ Per clementiaz deum imitamur C. de nup. l. imperialis circa p̄n. lxxxvi. di. qui clementiam.
¶ Clementia pietas ⁊ misericordia qualiter conueni ant. ⁊ qualiter differant. vide. s. Tho. secunda secūde q. clvii. ar. iiii. ⁊. cli. ar. ii.
¶ Clementia est virtus ⁊ pars temperantie. Idem secunda secunde. q. clvii. ar. ii. ⁊. iii.
¶ Cleñtia non est maxia v̄tutū. vide ubi. s. ar ti. iiii.
¶ Clementie opponitur crudelitas ⁊ seuicia. Idem secunda secunde. q. clix. ar. ii.

Clericus Clerus ¶ Clerus ⁊ populus sē diuersa. de priuil. ex parte. de sententia excōi. c. si sententia li. vi. xii. q. i. duo sunt genera. ⁊ in. c. i. de preben.
¶ An ⁊ qñ valeat p̄cessus vel nō fact⁹ p iudicē secu larem ō clerū. doc. in aut. statuim⁹. C. ò epis. ⁊ cleri. Bal. x. col. ò pac. te. c. si cleric⁹. pleñ no. ī. c. si diligē ti ò fo. ꝓpe. C. ò epis. ⁊ cleri. l. cū clericis. ⁊. l. omis.
¶ An cleric⁹ gaudeat priuilegio ne conueniat nisi in quantū facere pōt. glo. ⁊ Bar. in. l. miles in prin. ff. de re iudi. ⁊ Hosti. ⁊ docto. in. c. odardus de solu. gl. l. dis. studeat. no. in. c. i. de cleri. egro. uk debi. fac tex. ⁊ quod ibi no. de ser. non ordi. eo libentius. ubi vide.
¶ Si papa mādat q̄ clerici exeant ciuitatē tpe inter dict. exceptis pariochialibus clericis. an religiosi hñ tes curā debent excusari. nō. de elec. c. statutū li. vi.
¶ An clericus possit satisfacere creditorib⁹ suis ò fru ctibus beneficii sui pro debito ꝓtracto nō occasiōe be neficii. nō. de resti. spoli. oliu. el. ii. ⁊ ò fideius. puenit ubi tex. facit quod nō. in. c. puenit. de arbitris.
¶ An si q̄s ex cirographo agat ō clericū exceptio nō nūerate pecunie. terminet' bienio dic q̄ nō ſz ē ppetua de solu. c. fi. dñs Anto. in. c. si caucio. de fi. instru.
¶ An cleric⁹ possit torqueri. glo. v. q. v. illi. q̄. xv. q. vi. in sūma de depos. grauis. Jo. an. ⁊ Hosti. de reg. iuris. cū in ꝓtemplatōe. de appel. dilect⁹. ò aposta. no bis. adde nō. p̄ docto. i. c. sup bis. de pen. ubi dicitur q̄ clericus vacillans in testimonio potest torqueri.
¶ An cleric⁹ possit verberib⁹ subici glo. xlv. di. cum beatus. v. q. v. illi qui in glo. q̄ dicit q̄ sic. p iudicē ec clesiasticū. optim⁹ tex. cū glo. xxiii. q. v. circūtelliōes ò sen. excō. vniuersitatis. v. q. vi. qr. iuxta. c. i. ò calū.
¶ An clerici sint usufructuarii ł usurarii rer ecclīarū siue bñficiorū. ⁊ gñaliter q̄le ius hñt in bonis ecclīasticis no. in. c. inquirendū. ⁊. c. fi. de peculio. cle. glo. ò offi. ordi. c. pñti. li. vi. Archi. i. c. statutū. §. assessorez ò re scrip. eo. li. plene p̄ do. Anto. de but. i. c. fi. ò cā pos. vbi stat cū gl. notabili. i. c. fi. de pigno. q̄ dic̄ q̄ clerici sunt usuarii. dñs Car. flo. in clem. grarie. de rescrip.

UVA. BHSC. IyR_001

adde glo. xii. q. i. duo. q̃ dicit q̃ licet nõ sint dñi rerũ ecclĩasticaꝝ sunt tñ dñi fructuũ perceptoꝝ. qõ itelligo quantũ ad fidelẽ ⁊ debitam dispensatõez. ⁊ non aliter ut dicit Archi. in. d. §. assessorem. quod nõ.

¶ An licet laico sine nota excõicationis capere cleri cum in facinore deprehensũ. glo. de iudi. cũ non ab homine. glo. lxxxi. di. presbit. ubi Archi. Hosti. de sen. excõ. si vero. el. i. Inno. de sen. excõ. ut fame. Bẽze. in cle. i. de offi. ordi. facit glo. de penis. tue ex pte. de puile. adde Bar. in. l. si quis in seruitute. ff. de furt.

¶ Qualia sĩt ⁊ in q̃bus p̃sistãt p̃uilegia clericoꝝ. dñs Lar. flo. i repe. c. ppendim⁹. de sen. excõ. ⁊ i cle. i. de offi. ordi. vide eundẽ i cle. i. de vi. ⁊ ho. cleri. q. xvii.

¶ An clericus possit propter adulteriũ deponi. tex. q̃ sic. l. dis. si quis diaconus. glo. v̊. q. vi. delatoꝝ. vide nõ. de iudi. at si clerici. §. i.

¶ An ⁊ q̃n liceat vel ñ liceat clericis venari. ⁊ de mltiplici venatõe. nõ. doc. de cleri. venat. c. i. lxxxvi. di. qui venatoribus. dñs Lar. flo. in cleñ. ne in agro. §. porro. de sta. mo. Inno. in. c. dudum. el. ii. de elec. dicit q̃ quandoq̃ causa recreatiõis licet clerico venari.

¶ An licet clericis piscari. dic q̃ sic. dominus Lar. flor. in. d. §. põro in. i. q. ⁊. ii. Hosti. in summa de cleri. venat. §. que ⁊ quibus.

¶ An ille q̃ nõ est cleric⁹ possit ipetrare ⁊ obtiere bñficiũ eccl̃iasticũ. nõ. de rescrip. cũ adeo. v̊ trãsac. ex lĩis ubi tex. ⁊ ibi nõ. q̃ ñ. Jo. an. idẽ v̊ isti. c. fi. idẽ Spe. ti. de acti. ⁊ peti. §. sup actõibus. v̊. ſz nũq̃d sectaris.

¶ Clericus pro iceſtu dz deponi. glo. ii. q. vii. latoꝝ.

¶ An cleric⁹ alic⁹ eccl̃ie admittat ad agẽdũ. ipetrã dũ. ⁊ defendẽdũ pro illa eccl̃ia sine mãdato. nõ. de postu. c. ii. de p̃sti. cũ. m. sup glo. i. Inno. de testi. cũ oliz. glo. ⁊ do. de offi. dele. corã dilecto. nõ. de rescri. ſinlĩ de p̃cu. c. fi. adde quod dicã. j. sub dictõe p̃iũcta p̃sõa

¶ Clericus capiens sponsam alicuius est deponẽdus tex. de pur. ca. si quis de gradu.

¶ An appellatione clericoꝝ comprehendant omnes tam prelati q̃ alii inferiores. nõ. de vita ⁊ ho. cler. sup Rica. xii. q. i. duo sunt. de fil. presbi. lĩas i glo. i aut. de san. epis. §. presbitoꝝ. xi. q. i. de psona. glo. de offi. vica. clericos. glo. ⁊ doc. in. c. ii. de cohabi. cleri. ⁊ mu li. Jo. an. i. c. i. de cleri. egro. li. vi. glo. i. c. ii. de pbẽ. ⁊ de. v̊. sig. tua. ⁊ in. c. cũ tibi. adde nõ. p doc. moder. de foro ppe. c. ii. ⁊. c. cum sit. glo. xvii. q. iiii. quisq̃s. ubi templarii ⁊ hospitalarii dicunt persone eccl̃iastice. adde quod dicam infra sub dictione religio.

¶ An appellatõe clericoꝝ veniant religiosi. nõ. Jo. an. in addi. Spec. ti. de rescrip. psentat. §. rõe forme v̊. itẽ dicit. ⁊ nõ. in. c. cũ non ab hoie de iudic.

¶ Qualr puniat cleric⁹ corrũpẽs mõialẽ. tex. ⁊ gl. xxvii. q. i. si quis episcop⁹. ⁊. c. si qua monachaꝝ.

¶ An clerici debent portare uestes clausas. dic q̃ sic glo. xxxviii. di. que ipsis. ⁊ de vi. ⁊ ho. cle. c. pe.

¶ An appellatione clericoꝝ veniant coniugati. ⁊ in quib⁹ gaudeant p̃iuilegio clericali. nõ. Jo. an. de cleri. ꝑiuga. Johãnes. ⁊ eo. ti. c. i. li. vi. ubi dicit Jo. an. q̃ tales clerici ꝑiugati in eccl̃ia debẽt stare int̃ laicos ⁊ non inter clericos. Idẽ nõ. de vit. ⁊ ho. cleri. c. i.

¶ Clericus pcutiẽs aliuz ut subueniat alteri est deponendus. tex. lv. di. c. fi. glo. in. c. fi. de cleri. pcus.

¶ Que sunt psone que gaudẽt p̃iuilegio clericali. doc. in. c. ii. de fo. cõpe. Hosti. in summa de regu. §. i. v̊. q̃d de rusticis. Spe. ti. de sta mo. v̊. xxxvi. Lau. ⁊ dñs Lar. flo. in cle. p lĩas. de pben. in. xii. q. ubi vi de quid de hospitalariis. quid de loꝝrosariis. quid de fratribus tertii ordinis sancti franciſci. ⁊ similibus.

¶ An valeat statutũ q̃ clericus nõ possit declinare iurisdictionẽ potestatis si coꝝ eo ꝓueniat. Bal. in aut. cassa. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ in aut. statuim⁹. C. de epis. ⁊ cle. ⁊ in. l. ab administratõe. C. v̊ lega. Ange. in. l. nolle. ff. de ac. here. Bal. in. l. i. §. cleric⁹. de pa. te. colla. x. Bar. i. l. pe. §. ad crimẽ. ff. de publi. iudi. dñs Anto. de but. ⁊ moder. i. c. si diligẽti. de fo. ꝑpe.

¶ An bõa clericoꝝ gaudeãt eo p̃uilegio q̃ bõa eccl̃iarũ. nõ. glo. de pigno. ex lĩis. xvi. q. i. silr. tex. i cle. i. de vita ⁊ ho. cle. ⁊ ibi glo. in. v̊. in reb⁹ propĩs. doc. de cõsue. c. i. de vi. ⁊ ho. cle. c. fi. in glo. de pscrip. si diligẽti ubi doc. tex. de cẽsi. c. pe. li. vi. v̊ imu. eccle. c. i. eo. li.

¶ An clericus de fundis patrimonialibus teneatur soluere collectas census ⁊ alia onera. doc. in. c. fi. de vita ⁊ ho. cleri. Spe. ti. de cleri. coniuga. v̊. ad huius autem. vide que dicam sub dictione collecta.

¶ An cleric⁹ sectaris possit iuito ep̃o trãsiz ad ordiez cruciferoꝝ vl̃ hospitalarioꝝ. Archi. xix. q. i. in sũma.

¶ An clericus deponens falsum coraz iudice seculari possit per eum puniri. dic q̃ non. ſm Hosti. de foro compe. verum. ⁊ doc. de cri. fal. c. i.

¶ Cleric⁹ depbẽsus i crimie sine bitu ⁊ tõsura si põt declinare iurisdictõez iudicis sectaris. de puile. ex pte.

¶ Qua pẽa pũiat cleric⁹ nõ ordinat⁹ ministrãs gl. de pse. di. i. nullus. de cleri. nõ ordi. c. i. ⁊ per totum.

¶ An cleric⁹ eccl̃ie possit esse notari⁹ in ꝓtractibus eccl̃ie. vide nõ. in. c. sicut. ne cleri. uel mona. tex. in extrauagan. Bonifaci. octaui. que incipit. debet.

¶ Clericus eccl̃ie depositus remãet sub iurisdictione eccl̃ie. tex. xxi. q. v. c. ii. Spe. ti. de con. iudi. ad di. §. regulariter. v̊. in quibusdam.

¶ In quibus casibus cognoscit iudex secularis ô clerico ⁊ de rebus eccl̃iasticis. Spe. ti. de compe. iu. ade. §. regulariter. v̊. in quibusdam.

¶ An bona patrimonialia clerici sint tacite obligata eccl̃ie pro mala administratõe clerici. glo. q̃ sic. xvi. q. i. similiter glo. de pigno. ex litteris. doc. in cleñ. de vita ⁊ ho. cleri. ubi glo. in. v̊. rebus.

¶ An supior ordinarius possit agere contra statuentes ut reuocent statutũ eoꝝ vel declarent q̃ generalit intellectũ potest ꝓhendere clericos. Jo. an. q̃ sic i c. fi. de imu. eccle. li. vi. doc. in. c. i. de cõsue. ubi vide.

¶ An ⁊ q̃n clericus se imiscens secularibus negociis ⁊ turpibus ⁊ incedens sine habitu ⁊ tonsura pdat p̃iuilegiũ clericale. doc. v̊ vita ⁊ ho. cle. c. fi. cle. i. eo. ti. c. i. eo. ti. li. vi. de sen. excõ. c. ꝓtingit. ⁊. c. in audiẽtia dñs Lar. flo. in. d. repeti. c. ppendimus. de sen. excõ. faciunt que habentur in. c. i. de appel. ubi vide.

¶ An cleric⁹ q̃ dimisit habitũ ⁊ tonsurã si postea reasumit recuperet p̃iuilegiũ clericale. Jo. an. ⁊ doc. in c. Johannes. de cleri. coniuga. in cle. i. de vita ⁊ hõe. cleri. glo. xvii. q. iiii. quisquis.

¶ Quot modis dicat clericũ se imiscere negociis secularib⁹. gl. xxi. q. iii. i sũma ⁊ tene mẽti. tex. ea. ca. ⁊ q. c. i. cũ gl. adõ qõ nõ. s. Tho. 2ª 2e. q. lxxvii. ar. iiii.

¶ A quibus muneribus clerici sunt imunes. dic ut nõ. in cle. i. de vita ⁊ ho. cle. ubi do. Lar. qui distiguit inter munera sordida ⁊ honesta. q. xviii.

¶ An appellatõe cleri veniãt exẽpti. tex. cũ glo. videtur velle q̃ nõ. de offi. ordi. c. graue. de puile. ex parte

UVA. BHSC. IyR_001

glo in cle. si de beneficio. de ꝓben. ⁊ ibi ðo. Car. flo. in q. i. declarat intellectū. d. c. graue. cꝰ mā de facto est i curia. adde ad materiā ð reſcrip. ſi pp. li. vi. ⁊ quod nō. Inno. ⁊ Jo. an. i. c. abbatē. de reſcrip. glo. in cle. frequens. de exceſ. pla. ⁊ in cle. ne romani. de elec.

¶ An clerici poſſunt ꝙpelli ad cuſtodiendos muros ciuitatis. nō. de imu. eccle. c. ii. ubi Inno. ⁊ doc. q̄ vi dent dicere ꝙ in magna neceſſitate ⁊ qñ bellū eſt iuſtū ⁊ piculū iminens tenētur. facit. xxiii. q. viii. igitur.

¶ Quid ât ð refectōe pontiū. an clerici teneāt. Jo. an. dicit ꝙ nō niſi ꝙſulat papa. ð imu. eccle. nō min⁹.

¶ An liceat clericis emere ⁊ vendere cā lucri. glo. ⁊ doc. in. c. i. ne cleri. vl mona. dicit ꝙ ñ. vide. lxxxviii. diſ. per totū. glo. xiiii. q. iii. in ſūma in fi. que dicit ꝙ licet clericis emere aliquā rudez materiā ⁊ exinde ar tificio ſuo conficere aliquid. ⁊ ſic lucrari. bonus tex. cum glo. xiiii. q. iiii. canonū. xc. diſ. omnis.

¶ An clericuſ poſſit eē procurator laici. nō. de ſimo. cum eſſent. ne cleri. vel mo. c. ſed nec. ubi cōcludit ꝙ ſic. in vno uel duobus negociis. ſed non generaliter in omnibus. adde Fre. de ſe. in conſilio ſuo. cclx.

¶ An clericus poſſit ꝙſulere principi uel iudici in cā ſanguinis. nō. ne cleri. vel mo. c. clericis. glo. ð exceſ. pla. c. ex litteriſ. xxiii. q. vlti. peſſimā. xxiii. q. v. circū cellōcel. Boſti. i ſūma. ne clerī. l' mo. §. ii. v. poſſēt tñ.

¶ An clericus poſſit eſſe aduocatus in cā ſanguinis nō. de homi. ad audientiam. ne cleri. vel mona. ſniam adde que dixi ſub dictione aduocatus.

¶ An liceat clericis itereſſe ludis theatralibus. ⁊ co miciis ⁊ ſilib⁹. dic ꝙ nō. xxxiiii. di. preſbiteri. de ꝙſe. di. v. non oportet. de uita ⁊ ho. cleri. cum decorē.

¶ An clericus beneficiatus in duab⁹ eccleſiis poſſit preſtare patrocinium vni ꝓtra aliam. glo. i. q. vii. c. i. glo. in. c. fi. de poſtul. dicit ꝙ clericus preſtans patro cinium contra eccleſiam in qua habet beneficiū eſt illo priuandus. adde que dixi ſub dictione aduocatus.

¶ An crimen probatū contra clericū in iudicio ſecu lari in modū exceptionis eū infamet in foro eccl'iaſtico ut ſic ſaltem coram eccleſiaſtico debeat purgari. nō. ð excep. c. i. glo. ii. q. i. multi videntur velle ꝙ ſic.

¶ An cleric⁹ poſſit accuſare laicū ð crimie corā iudi ce ſeculari. dic ꝙ ſic. ciuilit' ñ criminal'r. ii. q. vii. laicoſ ⁊ ibi glo. adde Inno. de accu. cū. p. ð homi. c. i. li. vi.

¶ An clerici debeant permittere ſe magis occidi q̄ alium occidere. glo. xxxiii. q. i. in ſumma. ⁊. q. v. vnū ſolum. glo. l. di. de bis. xxxii. q. v. ita vero.

¶ An regulariter liceat clericis vim ui repellere glo. xxiii. q. i. in ſumma de reſti. ſpoli. olim cauſam. adde ꝙ non licet clericis aliquē occidere nec percutere ma lefactorem. s. Tho ſecunda ſecūde. q. lxiii. ar. iiii.

¶ An ⁊ qñ cleric⁹ poſſit l' ñ eē fideiuſſor. nō ð fideiuſ. c. i. xi. q. i. te quidē. Bar. i. l. i. ff. ſi q̄s i ius vo. ñ ier.

¶ An clericus poſſit eſſe teſtis in inſtrumento edito ſuper rebus ſecularibus. nō. xiiii. q. ii. c. fi.

¶ An cleric⁹ productus in teſtē in iudicio ſeculari ð beat deponere coram iudice ſeculari vel potius coram eccleſiaſtico. dic ꝙ coram epo vel deputato ab eo glo. xiiii. q. ii. c. fi. glo. ii. q. vi. ſtatuendū. qð nō. in. c. i. de iura. calum. glo. in. c. cum ad ſedem. de reſti. ſpoli. Spe. ti. de teſti. §. ſequitur. v. quid de preſbitero.

¶ Que ſit pēa clerici uſurarii. dic ðpoſitio. xvii. di. c. i. ⁊ c. ii. ⁊ c. ſi q̄s. ⁊ gl. xix. q. iiii. c. i. ⁊ c. ſi q̄s obli tus. ⁊ c. qm̄. qð nō. ð vi. ⁊ bo. cle. c. c. erici. ubi vide.

¶ An ⁊ qñ cleric⁹ poſſit eſſe aduocatus coꝝ iudice ſeculari l' eccleſiaſtico. nō. de poſtu. c. i. ⁊ c. fi. glo. xv. q. ii. in ſumma. ubi vide an liceat ei recipere munera pro patrocinio. adde. s. Tho. 2ª ſecūde. q. lxxii. ar. ii.

¶ An poſſit cleric⁹ ſiñ licētia epi dimiſſa eccleſia ſua ingredi monaſteriū. nō. xix. q. i. ii. ⁊. iii. per totum.

¶ Que ſit pena clerici qui relicto iudice eccleſiaſtico vadit ad ſecularem. nō. xcvi. di. deniq̄. ⁊. xxi. q. v. ſi quis a propio. ⁊. c. epiſcopoꝝ. nō. de foro cōpe. ſi di iglenti. glo. xxiii. q. fi. ſi quis epiſcopus.

¶ Clerici in aliq̄bus ſt' deteriorīs ꝓditōis q̄ laici. de pe. di. i. menſurā. ubi vide ꝓcor. in glo. ſup. v. gloriaz.

¶ An cleric⁹ poſſit litigāe coꝝ alio iudice eccl'iaſtico ſiñ licētia ſui epi. Bar. i. l. i. § ⁊ poſt. ff. ð no. op. nūr. caſuſ ē i. c. poſtulaſti ð fo. ꝓpe. ⁊ i. c. rōana eo. ti. li. vi.

¶ An cleric⁹ hōicida poſſit degradāi. gl. ꝙ ſic q̄ cli. l' voue. tex. c. i. facit inōriū. c. cuz nō ab hoie. de iudi.

¶ Elici miores miora ſuicia faciūt. ut purgāe eccl'iā accēdeā cādelas ⁊ ſilia. Jnno. ð ma. ⁊ obe. c. ſtatuim⁹

¶ An cleric⁹ poſſit locare opas ſuas. nō. xci. di. cle ric⁹. xciii. di. legim⁹. de ꝓben. ſignificatū. ⁊ ibi nota.

¶ Clerici tenent operas ſuaſ exhibere eccleſie. xviii. q. i. nos autem in glo.

¶ Cleric⁹ i miorib⁹ ē capax ðpoſitōis ⁊ degradatōiſ tex. de purga. c. ſi q̄s de gradu. de iudi. cū nō ab hoie. glo. xxi. di. cleroſ. glo. xi. q. iii. epus ð cle. ex. mi. c. ii.

¶ Clericus vocatus a iudice ſeculari non tenetur ue nire etiam ad allegandum priuilegium ſuuz. nō. xxiii. q. viii. ꝙenior. de foro compe. ſi diligenti. xi. q. i. nul lus epus. Spe. ti. de cita. §. i. vſi. ſed pone ꝙ iudex.

¶ Clericus in trib⁹ caſibus tradit' curie ſeculari. nō xi. q. i. ſi quis ſacerdotē. nō. xcvi. di. ſicut. Jnno. ð ac cuſa. q̄liter. de iudi. cū non ab hoie. de ſen. excō. ꝓpen dimus. ⁊. c. ꝓtingit. nō. de bereti. ad abolendam.

¶ Si clericus amplectetur mulierez interpretari de bemus ꝙ facit ex cauſa benedictōis. ⁊ in dubio in me liorem partem accipimus. nō. xi. q. iii. abſit.

¶ An clericus poſſit conueniri coꝝ iudice ſecula ri. vide. xcvi. diſ. deniq̄. de iudi. at ſi clerici. ⁊ ibi ple ne nō. de mutu. pe. c. i. ⁊. ii. dixi plene in diſputatiōe mea que incipit. ſtatuto ciuitatis venetiarū.

¶ Clericus non poteſt accuſare laicum criminaliter coꝝ iudice ſeculari. ſed ciuiliter ſic. de accu. cuz. p. ſm Jnno. facit. c. ii. de homi. li. vi.

¶ Clericus factus comes perdit priuilegiuz clerica le. xx. q. ii. preſens in glo. facit. c. ſcripſit. xxvii. q. ii. ⁊ glo. in. c. qualiter. de cleri. non reſi.

¶ An clericus habens eccleſiam pauperem poſſit in terdum ſe ab eius obſequio ſubtrahere ⁊ de artificio ſuo viuere. uide. xcv. di. c. clericuſ.

¶ Clericum abſens poteſt per alium etiam laicuz de beneficio inueſtiri. de preben. accedens. ⁊ ibi nō.

¶ Cleric⁹ q̄ ꝙſūit bōa eccl'iaſtica cū meretricib⁹ ⁊ hi ſtriōib⁹ peccat grauit' ⁊ raptō iudicat'. xvi. q. i. c. vlti.

¶ An clerici in minorib⁹ gaudeāt priuilegio canonis ſi quis ſuadente. glo. ꝙ ſic. xxi. di. cleroſ. bene faciunt nō. in. c. i. de cleri. coniuga. li. vi. adde qð nō. Jnno. i c. i. de apoſta. qui dicit ꝙ clerici in minorib⁹ gaudent ꝓuilegio foꝝ ⁊ imunitatis. niſi ꝓtradicat ꝙſuetudo.

¶ An clericus poſſit eſſe ductor vel preeſſe gentibus armoꝝ. vide Jnno. in. c. ſniam. ne cleri. uel mona.

¶ Que artificia ſint pmiſſa clericiſ ⁊ q̄ nō. uide. xci. di. cleric⁹ victū. xiiii. q. iii. i ſūma. ea. cau. q. iiii. canō.

UVA. BHSC. IyR_001

de conſe.di.vi.nūq̄. Spe.ti.de cleri.p̄iug. uide i.c.i. ne cleri.uel mona.ꝛ per totum ti. quem vide per te. ꝛ Abb.ſup Rica eo.ti.lxxxviii.di.per totum.

¶ An ille qui poſt maleficium efficitur clericus poſ ſit puniri per iudicem ſeculare. Bar.in.l.i.ff.de pe. doc.in.c.i.de obli.ad ratio.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Quaſi p̄ſulat clerico accuſato ꝓ inq̄ſito ſi vult eua dere penā ſtatuti q̄ cauet q̄ ꝺclinās iuriſdictōez pote ſtatis ꝛc. vi ꝺ Bar.i.l.pe.§.ad crim̄.ff. ꝺ pub.iudi.

¶ Clerici dicuntur maiozes quibuſcunq̄ laicis.glo. de reſcrip.ſedes.xii.q.i.duo ſunt.

¶ Qualiter poſſit imponi poſſeſſionibus clericoꝝ collecta. Bar.i.l.reſcripto.§.ſciēdū.ff.ꝺ mu.ꝛ ho.

¶ An ꝛ quando clericus uideatur obligat⁹ metu vel reuerentia epi. Bar.in.l.i.ff.quaꝝ re.act. non da.

¶ Qualiter p̄ ſtatutū poſſit fieri ut nō reddat iuſ cle rico. Bar.in p̄ſilio ſuo q̄ ꝺ incipit ciuitatis fiozen.

¶ An clericꝰ poſſꝫ renūtiaꝛ p̄uilegio ſuo. Bar.i.l.ii. C.ꝺ ſa.ſā.ec.nō.i.c.ſi diligēti.ꝺ fo.p̄p. ubi uiꝺ p̄ do.

¶ An ꝛ qñ relictum clerico intelligitur relictum cō templatione ipſius uel eccleſie. Bar.in.l.ciuibus.ff. de reb.ꝺub.habetur in.c.requiſiti.de teſta.

¶ Quis det curatozem clerico adulto. Bar.in.l.i. ff.de tuto.ꝛ cura.ꝺa.ab his.

¶ An clericus poſſit eſſe arbiter vel arbitrator. Jo. an.in addi.Spe.ti.de arbit.§.reſtat.ꝺ.fi.tenet q̄ ſic de quo Sali.in.l.non plures. C.de ſacroſanc.eccle.

¶ An clericus in ſacris poſſit ſine diſpenſatione ma trimoniū p̄trahere. Jo.an.in regula.ſemel deo. li.vi.

¶ An clericꝰ poſſit teſtari de fructibꝰ bñficii ſui.uō. i.c.i.ꝛ fi.ꝺ pecu.cle.ꝛ.c.pñti.ꝺ offi.ōꝺi.li.vi. Spe. ti.ꝺ ſtatu mona.ubi hāc māu exaiat p.lxiiii.qōnes.

¶ An clerici teneant ſoluere mūera ipoſita p̄o rebꝰ eccleſie. Bar.in.l.bi.peneſ. C.ꝺ agri.ꝛ cēſi.li.xi.ꝛ i l.fi. C.de curſu.pu.li.xii. ubi tractat an tenēt ſoluēi collectas ipoſitas p̄o pecuniis ſoluendis ſtipēdiariis.

¶ An clericus degradatus gaudeat p̄uilegio clerica li.glo.q̄ non.l.di.accedens.vide nō.in.c.ii.de pe.li. vi. Quid ꝺ depoſito.glo.q̄ ſic.de ſen.excō.ut fame. ꝛ.c.p̄tingit in glo.ii.glo.in.d.c.ii.ꝺ penis li.vi. doc. de iudi.cū non ab hoie.glo.de heret.ad abolendaz in v.p̄erogatiua. Jnno.eo.ti.c.excōmunicamus. Jdez de cleri.coniuga.ex parte.glo.xi.q.i.clericum.

¶ An clericꝰ excōicatus poſtea abſolut⁹ debeat hīe fructꝰ medii tēpoꝛiſ. Jnno.de appella.c.exiſmuatōe.

¶ Clericus ratione feudi pōt conueniri coraz iudice ſeculari. Jnno.de fo.compe.uerū.de iudi.ceterū.

¶ An clericus ſuccedens patri ſoluat collectas p̄o rebus paternis.glo.in.c.i.de imm.eccle.li.vi.

¶ Cauſa clerici agentis p̄tra laicum in foro ſeculari debet determinari ſecundū ius municipale vel p̄mune ſiue ciuile.glo.in.c.qō clericis.ꝺ foro p̄pe. Archi.ii. q.vii.nō ita.qui dicit q̄ eo caſu clericus ꝺz appellare ad iudicē ſeculārē non ad eccleſiaſticū.qō tene menti.

¶ Clericus accuſās laicū criminaliꝫ debet p̄teſtari ſm formā.c.ii.de homic.li.vi.xxiii.q.iii.maxianuſ.

¶ Clericꝰ bñficiatus reſidēs in curia debet p̄cipere fructꝰ ac ſi reſideret in bñficio. Bal.i.l.ſz ꝛ reprobari §.pe.ff.ꝺ excu.tu.uiꝺ qō dicā.j.ſub dictōe reſidētia.

¶ Clericꝰ ex ſola delatōe armoꝝ cū monitiōe p̄dit p̄ uilegiū canonis.glo.de vita ꝛ ho.cle.in clemen.ii.

¶ Clerici poſſūt eſſe p̄curatōes in curia eccliaſtica vel ſecularī. Jnno.in.c.i.de obli.ad ratō.p̄obat i.c. p̄ uenerabilē.q̄ fili.ſint legit.ubi Abb. Jdē Abb.i.c. ii.ꝛ in.c.ſz nec.ne cleri.vel mo.ꝛ i.c.i.de iura.calū.

¶ An p̄o iniuria illata clerico competat actio iniuri arum.nō.in.c.contingit de ſen.excō.

¶ Clericꝰ p̄cuſſus pōt remittere actōz iuriaꝝ ſz nō exactōez. Jnno.i.c.ñ dubiū.ꝛ.c.veniēſ.de ſen.excō.

¶ Clerici poſſunt dare de bonis eccleſie uel de fructi bus beneficioꝝ ſuozum aliquid libere conſanguineis pauperibus.glo.xxxi.di.omnis abbas.ꝛ in aut.licē tiam.ꝛ quod ibi nō. C.de epiſ.ꝛ cleri.

¶ Clerici negociatozes tenentur ſeruare ſtatuta loci ubi negociant. Abb.in.c.ex litteris.de ui.ꝛ ho.cle.

¶ Clericꝰ fugiens pōt detineri a creditōe ſuo ſine pe na excōicationiſ.nō. Abb.in.c.ut fame.de ſen.excō.

¶ Clerici ſectareſ mōaſterioꝝ nō hñt vocē in electōe p̄latoꝝ illoꝝ monachoꝝ. Jnno.in.c.cauſaz. de elec.

¶ Clericus etiam volens non poteſt detineri captiu⁹ a iudice ſeculari.quia eſt iniuria totius ordiniſ clerica lis. Jnno.in.c.ex reſcripto.de iureiuran.ubi vide.

¶ Clericus infamatus infamia iuris deponi poterit ꝛ infamia facti ſuſpendi.glo. de iudi.at ſi clerici. glo. de renunt.niſi cum p̄idem.ad finem glo.magne.glo. ii.q.v.ſup cauſa.ꝛ.c.p̄reſbiter.

¶ Clericꝰ nec ad curiā romanā nec ad aliū locū pōt pegriari ſine licētia ſui epi. Jnno.i.c.i.de clezi.pegri. ſecꝰ ſi grauaret vel ex cā appellatōis accederet.qz tūc nō tenet petere licentiā niſi de honeſtate. Jtē ſecus re galia.ut nō. Jnno.in.c.cum parati.de appel.

¶ Clericus ex ſola enozmi delicti ifamia eſt remouē dus.dicit Jnno.in.c.ex tuaꝝ.de pur.ca.

¶ Clericus penes quem eſt factuz depoſitū pecunie de mandato iudicis ſecularis poteſt per eum cogi ad reſtituendum depoſitum. dictū eſt Bal.in.l.acceptā C.de uſur.quod forte non eſt verum.

¶ Clericus pōt iurare p̄ caput ſuū ſi eſt ſacratū q̄ eſt in ſacriſ ordinib⁹.ꝛ pinde ē ac ſi iuret p̄ deū. dic Bal. in aut.ſacramēta pubeꝝ. C.ſi aduer uen.ego tū non vi deo qualiꝫ caput ſacerdotū poſſit eē ſacratū quz nō vn gat.ſz forte voluit Bal.de epo dicere cuiꝰ caput vngi tur criſmate ſacro.ut nō.in.c.i.ꝺ ſacra vnc.ꝛ ibi tex.

¶ Clericus ita ꝺz ſeruire eccleſie ſicut vaſallus ꝺño xxii.q.v.ꝺ forma. Alberi.i.l.ii. C.ꝺ aduo.diuer.iu.

¶ Si clericus in minozibus conſtitutus facit contra ria ordini ſuo p̄dit p̄iuilegiū clericale. puta ſi fiat mi les vel ducat uiduam uxoreꝫ. vel penitus deſerit habi tum ꝛ tonſuram.nō. Jnno.in.c.i.de apoſta.

¶ An liceat clerico p̄ducere poſſeſſiōes ad firmā. Jn no.i.c.i.de obli.ad ratio.gl'.lxxxvi.di.c.fi.gl.ꝺ cēſi. dilecti.glo.xx.q.iii.in ſūma.glo.lxxxviii.di.c.i.

¶ Clericꝰ accuſatꝰ de hereſi nō pōt pendēte iudicio miſſā celebrare glo.inſtitu.de ſuſpec.tuto.§.ſuſpectꝰ

¶ Clericꝰ adiumās ſcient ad baptizādū illū q̄ alꝫ fuit baptizatꝰ ſz legeſ capite pūit.gl.i.l.ii.ne ſa.ba.reite.

¶ An clericꝰ excōicatus gaudeat p̄iuilegio clericali vide. Li.in.l.qui ſub p̄textu. C.de epiſ.ꝛ cle.

¶ Clericꝰ q̄ eſt exēptus a iuriſdictiōe epi ꝺz p̄ueniri coraz ſupiōꝛ ſuo.uide gl.i aut.caſſa. C.ꝺ ſa.ſan.eccle.

¶ Clericus factus ſacerdos liberatur a patria p̄tāte glo.i.c.indecoꝝ de eta.ꝛ quali. Hoſti.ibi contra.

¶ Clerici etiā uxoꝛati non tenent aliq̄d ſoluere p̄o dacio vel gabella porte. Bal.in.l.i. C.de epiſ.ꝛ cle.

¶ Uñ dicat clericꝰ. vide ꝺ p̄ben.cū ſz.xxi.di.cleros ubi hēs ꝺ eoꝝ gradib⁹ ꝛ officiis.ꝛ ea.di.miniſtri.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Per suſceptionem ordinis clericalis ammittit di
gnitas ſecularis. utputa ſi erat rex. dux. vel comes.
xxvii.q.ii.ſcripſit. quid de milicia. glo.xx. q.iii. pre
ſens.de cleri.nō reſi.qualiter.in glo.

¶ Quoniam ſancta ⁊ honeſta debeat eſſe vita ⁊ con
uerſatio clericoꝝ.vide.xxiii.di.bis igitur.

¶ Clerici non debent nutrire comā.de uita ⁊ ho cle.
clericus.xxiii.di.clerici qui.⁊.c.non liceat.

¶ Clerici conuiuiis nuptialibus intereſſe non debent
xxxiiii.diſ.preſbiter.⁊ eis turpe eſt vacare delicijs.
xxxv.diſ. eccleſie princeps. nec debet vacare poetis
xxxvii.di.ſacerdotes.⁊.c.legimus.

¶ Clerici non debent comedere niſi dicto himno et
poſt cibum debent gratias agere.xliiii.di.c. fi.

¶ Clerici plus debent attendere veritati q̄ ornamē
to verborum.xxxviii.di.ſedulo.

¶ Clerici habitu ⁊ inceſſu profeſſionē ſuam ⁊ oneſta
tem oſtendere debent ⁊ veſtimenta honeſta habeā.xli.
di.ecce.⁊.c.clericus.de vita ⁊ ho.cleri.c.pe. bene fa
cit.c.ſi iudex laicus.de ſen.excō.li. vi.

¶ Clericus non debet frequentare tabernas. xliiii.
di.quaſi.per totum.

¶ Clericus adulator ⁊ proditor deponitur.xlvi. diſ.
clericꝰ.⁊.c.deponit.ubi habes de clerico ioculatore.

¶ Clerici ciues in promotōe preferendi ſunt extrāeis
niſi aliud ſubſiſtat.lxi.di. nec emeritis.xxiiii.diſ. preſ
biteri.lxxi.di.per totum.

¶ Nullus clericus ſine litteris epi in aliqua eccleſia
ſit recipiendus.lxxi.di.primatus.⁊.c.extraneo.⁊.c.
hortamur.vide de cle.pegri.c.ii.ubi de hoc.

¶ Clerici ꝟz ips ordinatōuz ſuaꝝ ad iuicē ppōi debēt
ꝑ poſtponi.lxxv.di.ordinatōes.c.i.de ma.⁊ obe.

¶ Clericꝰ adulter in mōaſterio dz incarcerari.lxxxi.
di.ſi quis clericꝰ.⁊.c.romanuſ.⁊.c.ſunt pſbiteri.ubi
hēs q̄ clerici notorie fornicātes ſi debēt igredi eccliā.

¶ Clerici non debent ingredi balnea cuꝫ mulieribus
lxxxi.di.non oportet. quoniam eis neceſſaria eſt caſti
tas.lxxxii.di.plurimos ſacerdotes.

¶ Que penitentia ſit imponenda clericis fornicanti
bus.vide.lxxxii.di.preſbiter.

¶ Clerici ſi aliunde non habent debēt ſibi propio la
bore querere victum.xci.di.qui autem.⁊.c. clericus
victum.⁊.c.clericus.qui ad opus.

¶ Clericis non debēt imponi etiam ꝑ epm uilia ſer
uitia.⁊ ſeruilia onera.i.q.i.nullus epus.

¶ Clericus qui aliquem falſo crimine impedit com
munione priuatus eſt.ii.q.iii.ſi quis epm.

¶ Clericus tenetur omni indigenti auxilium preſtāe
iii.q.i.nulli dubium.⁊.c.deus ergo.

¶ Qua pena debent clerici puniri perhibentes teſti
monium falſum.habetur.v.q.vi.preſbiteri.

¶ Clerici maxime tiebꝰ feſtis ab eorū eccleſis abeſſe
non debent.vii.q.i.ſi quis in clero.

¶ Clericus nō poteſt ſibi in eccleſia ſua vel beneficio
ſucceſſorem inſtituere.viii.q.i.apoſtolica. de fili. preſ
bi.c.preſentium.de preben.c.i.

¶ Clericus inobediens epo ſuo ⁊ contra ipſuꝫ inſur
gens debet deponi ⁊ poſtea tradi curie ſeculari.habet
xi.q.i.ſacerdotum.⁊.c.ſtatuimus.

¶ Que ſit pena clerici ꝓiuratoris ⁊ ꝓſpiratōis.xi.q.
i.ꝓiuratōuz.⁊.c.q̄ clericoꝝ.⁊.c.ſi q̄s litef.⁊.c.ſi quē.

¶ Clerici ab oīb⁹ debēt honorāi.xi.q.i.ſacerdotib⁹.

¶ Clerici iuuenes ſub cuſtodia antiqui magiſtri de
bent gubernari.xii.q.i.omnis etas.

¶ Clerici omnes a regendo reges dici poſſunt. quia
ſe ⁊ alios regere debent.xii.q.i.duo ſunt.

¶ Clerici omnia que vltra victum habēt debent pau
peribus erogare.xii.q.i.quia tua.

¶ Clerici cōiter debent intendere taꝫ ad ſuſtentatio
nem paupernm q̄ ad fabricam ⁊ ornamentū eccleſie.
xii.q.ii.aurum habet.⁊.c.gloria epi.

¶ Clerici ⁊ maxie regulares ſi pro datis ꝓfiliis aliq̄d
exigant uſurarii iudicant.xv.q.ii.obſeruandum.

¶ Clericis non licet eccleſias de manu laicoꝝ recipe
xv.q.vii.qui de manu.nec in conſulto epiſcopo eccle
ſias acquirere poſſunt.xvi. q.vii.conſtituit.

¶ An clericus poſſit eſſe procurator laici. Inno. di
cit q̄ non.in.c.i.de obli.ad ratio. Incontrariū videt
rex.qui fil.ſint legi.p venerabilē.dixi aliquid ſupra.

¶ Clerici debēt incedeī ornatis veſtib⁹.glo.i.c.fi. ō
cuſto.euca.qō dic ut dicā.j.ſub dictōe ueſtiſ.adō q̄ ñ
dñt uti veſtib⁹ pciosis ⁊ ſericis.xxi.q.iiii.ois iactātia

¶ An clerici debent eſſe male induti.glo.xxi. q.iiii.
in ſumma.alias.xx.q.iiii.in ſumma.

¶ Quilibet delinquens etiam ſi erit clericus poteſt
detineri in loco ubi delinquit per nō.in.c. ut fame de
ſen.excō.⁊.c.ſi clericus.eo.ti.li.vi.

¶ Licet dicat q̄ bōa clericoꝝ gaudeant eo ꝑuilegio
quo bōa eccliaꝝ.ut nō.i.c.fi.de vi.⁊ ho.cleri.ut dixi
ſupra.fallit tñ in pſcriptōibus.nam ꝓtra eccliaz nō p
ſcribit niſi q̄draginta ānis.c.de q̄rta.de pſcrip.ſecꝰ eſt
in bonis clericoꝝ.p glo.ſingu.xvi.q.iiii.poſſeſſiones.

¶ Clericus uſurarius ſtatim deponitur. xiiii.q.iiii.
c.i.in glo.de exceſ.prela.inter dilectos.de vita ⁊ ho.
cleri.c.ii.in glo.fi.de uſur.c.i.⁊.c.preterea.

¶ Clericus ꝙētus coram ſeculari petēs ſe remitti ad
eccliam debet ſe probāe clericū coram iudice eccliaſtico
de quo Jo.an.in.c.ſi iudex laicꝰ de ſen.excō.li.vi.

¶ An ciuis factus clericus reputetur āplius de vni
uerſitate ciuium. Bal.dicit q̄ ſic.per.l.fal.§.i.ff.de
condi.⁊ demon.⁊ de foro compe.dilecti.

¶ Clericus ꝓiugatus de cā mere ciuili pōt ꝓueniri co
ram iudice ſeculari etiā ſi incedat in hitu clericali ⁊ tō
ſura.de cā vo criminali ſiue ciuili criminaliter intētata
ſecus.ut nō.Jo.cal.in.c.i.de rapto plene de materia
in.c.i.de cleri.ꝓiuga.li.vi. p Jo.an. ⁊ ibi moder.

¶ Clerici inhabiles ſunt ad officia ciuilia ⁊ publica
xv.q.i.generaliter. Inno.de obli.ad ratio.c.i.

¶ An clerici teneantur contribuere quando pecunie
dantur ſtipendiarijs ne deſtruatur comitatus. Bar.i
l.nullus. C.de anga.⁊ per Ang.li.xii.

¶ Clericus habitans in aliqua parrochia dicit pro
chianus illius.de offi.ordi.cum ab eccleſiaꝝ.

¶ Clerici die ac nocte ſpūalibus rebuſ debent inſiſte
re.xxi.q.iii.hi qui in eccleſia.⁊.c. ſacerdotum.

¶ Arma clericoꝝ ſt lachryme ⁊ orōes.xxiii.q.viii.
cū a iudeis.⁊.c. cōuenior.dixi.ſ. ſub dictione arma.

¶ Clericus in bello.aut rixa.aut ludo gentiliū mor
tuus ꝓmunione priuatur ⁊ orationibus eccleſie. non
tamen ſepulture.xxiii.q.viii. quicunq̄.

¶ Clericus q̄ magicas artes ſeu incātatōes obſerua
uerit ꝓmuniōe puat ⁊ ogradat.xxvi.q.vii.amoneāt.

¶ An clericis ꝓhibitū ſit pulſare iſtia muſicalia. gl.
in.c.i.de vita ⁊ ho.cleri.li.vi.glo.lxxxvi.di.donare.

¶ Clerici diſſoluti equiparātur coruis. ⁊ quare glo.
ii.q.vii. non omnis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Clericus deponens habitū non pdit pīuilegiū clericale nisi post trinā monitionē. glo. de sen. excō. si vo §. i. glo. v. q. iiii. fine ornatu. Archi. lxix. di. c. fi. Ad de q̄ lz ex sola dimissiōe habit⁹ ñ pdat bñficiū. dz tñ p dere fruct⁹. Archi. xi. di. nō est idē. iii. q. iiii. si quis.
¶ Nota quod requirunt ad hoc q̄ cleric⁹ dicat hīe necessaria vite. Henze. in extrauagā. Jo. xxii. que icipit execrabilis. adde que dixi supra sub dictione beneficiū.
¶ An cleric⁹ i miorib⁹ ꝓpellat̄ ōferre tōsurā ⁊ habitū clericalē. glo. l. di. c. fi. doc. ō cleri. ꝓiug. Johānes. gl. xxiii. di. clerici. glo. lxxxiii. di. q̄sq̄s. glo. xx. q. iii. eos.
¶ In quibus consistat habitus clericalis. tex. ⁊ ibi doc. in. c. si iudex laicus. de sen. excō. li. vi. ubi vide.
¶ An clerici p oia eq̄pant̄ militib⁹. Bar. i. l. miles i pn. ff. ō re. iudi. Jo. an. i regla sīn clpa. li. vi. i mercu.
¶ Clerici non debēt cibuz sumere sine lectore. xliiii. di. qñ. ⁊ c. p̄o reuerentia. ⁊ c. non licet.
¶ An liceat clerico habenti inimicos ferre arma. gl. xxiii. q. viii. quicunq̄. Jo. cal. de homi. petitio.
¶ An clerici possint ministrare in sacrificio altaris sine femoralibus. tex. q̄ non. exodi. xxviii. c. in fi.
¶ An sit abstinendū ab officiis clericoꝝ ꝓcubinarioꝝ etiā in minorib⁹ existentiū. Archi. xxxii. di. ad hec.
¶ An clerico concubinario quo ad suspensionem vel beneficiū pīuationē requiratur trina monitio. Arch. in. d. c. ad hec. do. Anto. de but. in. c. si constiterit. de accu. adde quod dicam infra sub dictione monitio.
¶ An cleric⁹ ꝓiugat⁹ possit esse vicari⁹ epi vl habere administrationē ecclesie. doc. de postu. pla. c. i. de cleri. coniuga. c. ii. Lapus in. c. i. de offi. vicar. li. vi.
¶ An cleric⁹ ꝓiugat⁹ possit cognoscere ō cā sibi delegata ante ꝓiugiū. Pau. in cle. ⁊ si p̄incipal. ō rescrip.
¶ An cleric⁹ ꝓiugat⁹ ⁊ bñficiat⁹ debeat viuere clericaliter. tex. ⁊ glo. xxxii. di. si q̄. tex in cle. i. ō vi. ⁊ ho. cle. ō cleri. ꝓiug. Johānes. glo. xii. q. i. q̄a tua. Arch. ō cle. ꝓiug. li. vi. c. i. i. v. nolum⁹. idē. xxxii. di. placuit
¶ An cleric⁹ ꝓiugat⁹ hñs bñficiū teneat dicere officium. tex. ⁊ glo. xii. q. i. quia tua. xxxii. di. si qui.
¶ Cleric⁹ ꝓiugat⁹ ⁊ ñ bñficiat⁹ volēs gaudeꝛ bñficio clericali. nō dz se imiscere negociis laicoꝝ. Inno. ō vi. ⁊ ho. cleri. c. fi. glo. xii. q. i. q̄a tua. glo. xxxii. di. si q̄.
¶ Ad quam penam potest clericus se obligare. nō. xxiii. di. q̄q̄. glo. de cri. fal. c. i. de elec. cum dilecti. ō pe. licet in glo. iii. tex. ⁊ glo. de offi. dele. c. p. ⁊ g.
¶ An clericus grecus habitans inter latinos possit retinere uxorem suam. Archi. xxxii. di. quoniaz. Jo. an. de tempo. ordi. cum secundum.
¶ An clericus coniugatus possit habere beneficium glo. ⁊ Archi. xxxii. di. c. placuit. Lau. in cle. i. ō reb. eccle. non alie. glo. xii. q. i. quia tua.
¶ Clericus non dz esse fideiussor. si tñ fideiussit tenet de fideiuss. c. i. adde nō. ff. q̄ satisda. coga. l. ō die. §. i. i glo. probā di. nō. in aut. de sanc. epis. §. alium aūt in glo. causis. ⁊. C. loca. l. milites in glo. procuratōes.
¶ An clericus ōbendo matrimoniū vicleat renūtiāe bñficio. Inno. in. c. cū nostris. de cōcess. pben. Archi. xxxii. di. placuit. Lan. in cle. i. ō reb. eccle. ñ alie. Archi. vii. q. i. mutationes. facit q̄d dixi supra proxime.
¶ An clericus coniugatus possit p̄o debito ciuili cō stringi psonaliter a iudice laico. Lap. q̄ non. in. c. i. ō cle. coniuga. li. vi. Abb. in. c. ex parte. eo. ti.
¶ Clericus petens ⁊ obtinens licētiam eundi ad studiuz non ex hoc solo pōt licite pcipe fructus beneficii existens in studio nisi exp̄esse cum eo actum sit. ideo sit cautus petendo licentiā ut etiam hoc petat ab epo ita nō. Archi. xxxvii. di. de quibusdam.
¶ An clericus coniugatus possit esse cōpromissarius in causa electionis vel postulationis abbatisse. Lap. q̄ non in. c. i. de offi. vica. li. vi.
¶ An clericus coniugatus promotus a greco secundum eoꝝ ritum possit uti matrimonio ꝓtracto inf lati nos. Jo. an. in cle. q̄ translationem. de tempo. ordi.
¶ An cleric⁹ hñs altare i ecclesia p̄o quo dz celebrare ⁊ esse in choꝛo si est etiā canonic⁹ ecclesie dz habere quotidianas distributiones. Fre. de se. ꝓsilio. cxxvi.
¶ An clerici demōiaci l'hūtes morbū caducū pōt celebrāe. glo. xxxiii. di. c. cōiter. ⁊. c. seq̄n. vii. q. ii. i līf.
¶ Quis potest dare clericis pegrinis litteras ꝓmendaticias. doc. in. c. fraternitati. de cleri. non resi.
¶ Clericus qui gloriat̄ de crimine p se commisso dz suspendi. de excess. p̄ela. quam sit. in glo. i.
¶ Clerici possunt testari de peculio aduēticio. glo. ⁊ doc. de testa. quia nos. Quid autem de quotidianis distributionib⁹. Lau. tenet q̄ sic. in cle. fi. de preben. tex. in. c. i. in fi. de cle. non resi. li. vi. adde q̄ dicam. j. sub dictione distributio. ⁊ sub dictione testamētum.
¶ An clericus possit relegari. videtur q̄ sic. xlv. dis. cum beatus. ⁊ ibi nō.
¶ An clerici beneficiati debeant dimittere bona patrimonialia fratribus suis. Archi. viii. q. i. si ergo. di xi supra sub dictione beneficium.
¶ Bona clerici depositi traduntˊ mōasterio. glo. xvi. q. vi. placuit. ⁊ c. delapsis. de renuot. c. iii.
¶ An clericis liceat uti vel interesse torneamentis. vide. c. i. de torne. glo. lxxxvi. di. donare.
¶ Clericus recipiens sponsam alterius est deponendus. de pur. ca. si quis.
¶ Clerici puniri possūt pecuniali. x. di. qm̄ i glo. fi. xi. q. i. si q̄s de offi. ordi. irrefragabili. i fi. ⁊ ibi nō glo.
¶ Cleric⁹ rapiens bona ecclīastica pīuat̄ bonis p̄o pīis. xvi. q. vi. placuit. ⁊. c. elapsis. ō. ii. q. vii. latoꝛ.
¶ An p̄opter venationē clericus deponi possit. Archi. xxxiii. di. c. i. super glo. fi.
¶ Cleric⁹ alium pcutiens ut oculū sibi eruat est ōponēdus ab ordine. lv. di. c. fi. glo. in. c. i. de cleri. pcus.
¶ Clericus dz ferre tonsuram in modū cozone super tonsurā capillozū ab infra. cuius ratioué vide p glo. in cle. i. de vi. ⁊ ho. cleri. s. Tho. i. iiii. di. xxiii. q. iii. ar. i. adde quod dicam infra sub dictione tonsura.
¶ An clerici vel plati qui consumunt bona ecclesiaꝝ in usus illicitos sint raptoꝛes vel saltem peccent mortaliter. vide. s. Tho. secunda secunde. q. clxxxv.
¶ Clericus de bonis ecclesiasticis amissis sua negligentia siue dolo siue culpa lata uel leui tenet. c. ea que ⁊ ibi nō. de offi. archi. ii. q. ii. monemus.
¶ An clericus possit iurare coram delegato sine licētia epi. vide Inno. de procu. petitio. doc. de iura. calum. c. i. Archi. xv. q. iii. de crimine. v. q. iii. q̄a tps.
¶ An simplex clericus possit acquirere quasi possessionem excōicandi. doc. de fo. compe. cū contigat. de offi. odi. irrefragabili. §. excessus. ⁊. c. ꝓquerente. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. quesiuit. de resti. spoli. oli. el. iii. plene p̄ do. Anto. in repetitione. c. in litteris. de resti. spolia. Jo. an. in. c. auaricie. de elec. li. vi.
¶ Qualit⁹ ⁊ coꝛā quo ꝓueniat̄ clerici de eo q̄ fecerit ⁊ ꝓtraxerūt ante clericatū. Li. C. de epis. ⁊ cle. aut.

UVA. BHSC. IyR_001

cãmqz.nõ.i aut.de mõach.§.i.i glo.mutatõe.z nõ. C.de sacrosanc.eccle.aut.ingressi.z ibi Bi.z Bar.i l.non solũ.§.sunt autẽ.ff.de excusa.tu. Idẽ Bar.in l.penul.ff.si ex noxa.cau.aga.idem in.l.i.ff.de pe.

¶An clerici teneantur seruare statuta ptinentia ad ordinationẽ iudicii.vide Ange.in consilio suo qõ incipit.viso puncto numero.clxiii.z aliqd dixi supza.

¶Si clerici sẽ dephensi i hitu laicali an possint iudicari a iudice seckari.dñs Lar.flo.ꝺ sẽ.ex.c.ppedimꝰ viõ qõ nõ.ꝺ puil.ex pte.ii.ꝺ sẽ.ex.si iudex laicꝰ li.vi.

¶An clericꝰ ꝺbeat satisdare i iuditio.nõ.C.ꝺ epis. z cleri.l.oẽs.§.in hac.in glo.i.ꝺ.fideiussoꝛibus.

¶Clericꝰ ñ ꝓuẽit nisi inꝯtũ facere põt.nõ.ff.ꝺ re iu di.l.miles.i glo.z ibi bar.z nõ.gl.i.c.odardꝰ ꝺ solu.

¶An clericus põt eẽ tutõ.nõ.isti.de excu.tu.§.idẽ i milite.nõ.C.de epis.z cle.aut.ꝑbiteros.el.ii.i gl. Bar.i.l.legitias.§.fi.ff.de legi.tuto.nõ.lxxxvi.di. c.fi.in glo.pe.z Spe.ti.de tu.§.fi.ꝺ.itẽ opponitur.

¶Clerici q̃ cessãt ab eccl̃ia ꝺbẽt cessare a ꝑbẽda.nõ. isti.de testa.mili.§.i.i glo.adimant̃ in aut.de his q̃ i gre.ad app.in glo.colla.v.de ꝓsti.cũ oẽs.in glo.fi.de elec.oudũ.i glo.pe.Spe.ti.ꝺ cle.ñ resi.z ibi Jo.an.

¶Clerici sunt sub tuitione laicoꝝ.l.si quis in hoc genus.in fi.de epis.z cleri.

¶Clerici non debent ludere nisi ad scachos.z si ludant qua pena puniant̃.vide.C.de epis.z cleri.aut. interdicimus.z ibi glo.z in ant̃.de san.epis.§.interdicimus.colla.ix.de vita z ho.cleri.c.pe.in glo.ii.ad de qõ dicam infra sub dictione ludus.ubi vide.

¶Quis iduxit clericoꝝ ꝓtinẽtiã.nõ.lxxxiiii.dis.cũ i ꝓterito.nõ.de cle.ꝓiuga.cũ olim.lxxxix.dis.diaconi.

¶An clerici possunt tenere mulieres in domo.nõ. C.de epis.z cle.l.eum qui.z in aut.ibi posita.de coha.cleri.z muli.c.i.lxxxi.di uolumus.

¶An clericus possit legare vel dõare ꝓcubine.Bar. in.l.miles in pzin.ff.de re iudi.z.l.affectionis.ff.de dona.ubi idem Bar.z de his qui.ut indig.l.mulierẽ adde qõ dicam infra sub dictione concubina.

¶An clericꝰ ꝑsumat̃ acq̃rere ꝺ bõis suis.nõ.ꝺ testa. cũ in officiis.nõ.de dona.int̃ vi.z uxo.c.ii.in glo.fi.

¶Clericus non põt dare sniam in cã sanguinis.iiii. di.c.ulti.in glo.iii.vide.xv.q.iii.in summa.li.dis.c. i.de excess.prela.ex litteris.in glo.i.z.ii.ne cleri.vel mona.c.sniam.xxviii.q.iiii.illud.

¶Clericus vadẽs de nocte non incurrit penã statuti ciuitatis.sz alias ꝺz puniri p snuz iudicẽ.p.c.ecclesia de consti.xcvi.di.bene quidẽ.de sen.excõ.grauamen.

¶Clericus luxurians ꝓtra nãm deponit̃.de excessi. pla.clerici.vide qõ dicam infra sub dictione pena.

¶Clericus deponens falsum coram iudice seculari non põt ab eo puniri ꝑm hosti.de foꝛo compe.verum doc.de cri.fal.c.i.etiã facit.l.nullum.C.de testi.

Cloaca. Quid sit cloaca uide.in.l.i.§.cloacã z.§.cloace.ff.ꝺ cloa.Spe.ti.ꝺ cau. pos.z ꝑpe.§.iii.i fi.§.iiii.v.põzo.z.v.sz nũquid.

¶Cloaca que habet aditum potest fieri in publico. ut.l.i.§.deinde.z.§.seqn.ff.de cloa.

¶Celuz pestilẽs z ruinans minantur imunditie cloacarum.ff.de cloa.l.i.§.i.uide Spe.ubi supza.

¶An possim facere cloacam inter me z vicinum meum ipso inuito.Spe.ti.de cau.pos.§.priuata.i vlti. coll.v.sed nunquid licet.

Cluse. Cluse que fiunt in fluminibus sunt eoꝝ qui faciunt eas si sunt supza aquaz.z de aliis circa clusas uide Bar.ff.de dam.infec.l.flumi num.in pzin.z Bar.in.l.cõis.ff.de flumi.

Coaceruatio. An coaceruatio dz attendi. nõ.de dona.c.ii.in glo.gra ues.ff.ꝺ iurisdic.om.iudi.l.si idẽ cũ eodẽ i.l.iii.z ibi Bar.ubi uide.adde coaceruatio non fit in odiosis sz i fauoꝛabilibꝰ.ff.de iurisꝺ.om.iudi.l.si idem.§.si vna. z ibi vide Bal.z quod nõ in.l.ubi.ff.de solu.

Coactio. Coacta voluntas uoluntas est.l.si mlier.§.si metu.ff.q̃'met.cau.nõ. de simo.mathe.z ibi vide concoꝛ.in glo.z.xlv.di.de iudeis.q̃ me.cau.sacris.v.di.ad eius nõ.

¶Qui coactus facit non habet merituz.ff.de here. insti.l.si seruo.xiii.q.ii.q̃ pzepostez.

¶Coactio excludit dolũ.ff.ꝺ libe.cau.l.imo ubi viꝺ

¶Non cogitur quis emere nec vendere aut heredi tatem adire.C.de contraben.emp.l.inuitum.C.de iure.delibe.l.nec emere.ar.contra.ff.de acti.emp.l. iulianus.§.idẽ celsus.i.q.i.eos.xxxix.q.vlti.c.fi.

¶Cogere.i.cogi facere.ff.de fer.l.i.in pzin.

¶Que dicatur actio absoluta z que conditionalis. uide in.c.abbas.de his que vi metusue.cau.c.fi.z in c.maioꝛes.de bapt.z ibi nõ.

¶Coactio ipedit mzimoniũ.s.Tho.i.iiii.di.xxiiii. ar.iii.z ibi vide q̃ aliq̃ coactio cadit i ꝓstantẽ uirum.

¶Aliqd sit coactio.uide eundẽ in.i.di.xl.ar.ii.

¶Coactio est multiplex.idem in.iii.di.xxv.ar.ii. iiii.z.v.z in.iiii.di.xxv.ar.i.

Coadiutoꝛ. Si clerico egrotãti ꝺatꝰ ẽ coadiutoꝛ penes quẽ est cura aiaruz. doc.de cleri.egro.c.iii.ꝓcludunt q̃ qº ad hituz est penes ꝓncipalẽ ẽctoꝛẽ.qºvo ad exercim penes coadiutoꝛẽ

¶Quis sit coadiutoꝛ.z qs possit dare z dari.z qlis sit.z eius officiũ qñ exspiret z de sibibus.uide Jo.an. in addi.Spe.ti.de cler.egro.sup Rica.z doc.i.c.fi. de cleri.egro.ubi etiã tenet Jo.an.q̃ potest dari iuito de quo nõ.eo.ti.c.penul.in glo.adde glo.de offic.de lega.c.venerabili.in glo.coadiutoꝛem.

¶An religiosus possit dari coadiutoꝛ ab epo l' pzesbitero seculari.nõ.Jo.an.in.d.c.fi.doc.in cle.i.§.i.ꝺ regu.z ibi dñs Lar.flo.in.xi.q.

¶An plebano infirmo possit dari coadiutoꝛ ab epo sine licentia capituli.Archi.vii.q.i.c.i.

¶An abbas pp infirmitatem sit remouendus.an magis dandus coadiutoꝛ.Jo.an.in.d.c.fi.de cleri. egro.z in.c.fi.de sup.negli.prela.li.vi.

¶Officium coadiutoꝛis colligitur ex forma datõis nõ.Jo.an.in pzeallegato.c.fi.z eo.ti.c.i.li.vi.

¶An sacerdoti habenti vnum oculum tantũ sit dandus coadiutoꝛ.glo.z doc.in.d.c.fi.

¶Laicus potest dari coadiutoꝛ in regno vel in pzincipatu z in aliis actibus qui possunt fieri per laicum. ut.c.grande.de sup.negli.prela.li.vi.

¶Coadiutoꝛ datur suspecto de dilapidatiõe.de offi. dele.venerabili.itez z lepzoso.de cleri.egro.c.tua.itẽ z epilentico.eo.ti.consultationibus.item impedito ꝑpetuo impedimento.nõ.de cle.egro.c.i.li.vi.

¶An femina masculo possit dari coadiutrix vel ecõtra.vide.c.i.de coba.cleri.z muli.

¶Prelato exuli l' capto nõ est dandus coadiutoꝛ.sz ꝑ uicariũ ipse pzouidebit ecclesie sue.vide in cle.i.de

UVA. BHSC. IyR_001

so. cõpe. ⁊ de ſuppl. negli. prela. ſi epiſcopus. li. vi.

¶ Coadiutor dat epo ⁊ ſupiorib⁹ p ſedē aplicam. de cleri. egro. c. i. li. vi. de inferiorib⁹ dicunt doc. q ꝯ ad quem ſpectat inſtitutio in beneficio dabit coadiutorē vt in. c. conſultationibus. de cle. egro. ⁊ ibi nō.

¶ Coadiutoris poteſtas exſpirat mortuo illo cui datus eſt. de ſup. negli. prela. c. grande. li. vi. ⁊ ibi glo. fi. idem in morte ciuili. xvi. q. i. c. placuit. in glo. ⁊ glo. i c. iii. de ſup. negli. prela. li. vi.

¶ Duo ⁊ non plures poſſunt dari coadiutores uni de cle. egro. c. i. § . ſi vero li. vi. ⁊ ibi glo.

¶ An coadiutor datus epo poſſit exercere pontifica lia. vide in. c. is cui. in fi. de elec. li. vi.

¶ Coadiutor dz eē tal q̄liſ ē ille cui dat⁹ ē. puta laic⁹ laico. cleric⁹ clerico. de ſup. negli. prela. c. grāde li. vi.

¶ Coadiutor dat⁹ epo hz ordinariā. tō ſi duo ſt dati hūt iuriſdictiōez iſolidū. dixit Bart. ff. ō iuriſ. om. iu. al. ff. de offi. procōſul. l. i. ff. de offi. ei⁹ q̄ ui. alte. ge. l. i. § . a pfecto. nō. ff. ō offi. procōſul. l. nec. q̄q̄. § . ubi decretū. ff. de le. iii. l. i. § . a pfecto. Bal. i palle. l. i.

¶ Hoſpitalario dat coadiutō laic⁹ q̄a laic⁹ pōt peſſe hoſpitali. xviii. q. ii. q̄dā. de eccle. edi. c. cū dicat. vide nō. in cle. q̄a ꝓtingit. de reli. domi. ſec⁹ ſi eēt tale offiū cui laic⁹ preeſſe nō poſſet. q̄a tunc non pōt eſſe coadiutor. ut in. c. ii. de conceſ. preben. nō. in. c. ii. de iudi.

¶ Cleric⁹ ſecularis pōt dari coadiutor plato regulāi quo ad tēporalia. ſz nō quo ad adminiſtratōez q̄ reſpicit obſuātiaz regularē. nō. doc. ō cle. egro. c. ꝓſultatōib⁹.

¶ An coadiutor poſſit conferre beneficia. Jo. an. in c. pe. de cleri. egro.

¶ An ille q̄ pōt ꝓtradicere uel appellare poſſit officium iudiciſ coadiuuare. nō. Archi. de elec. idemnitatibus. § . fi. li. vi. ſuper. v. offic.

Coadunatio. Coadūati dicunt q̄ etiā non in vno loco ſunt ſed multum diſtāt. nō. Bar. ff. ui. bo. rap. l. pretor. § . hoc edicto.

¶ Quot homines faciunt coadunationez. nō. Bar. in. l. pretor. in prin. ff. ui bo. rap.

Codex. Codex dicit gñaliter omnis liber. nō. i aut. de trien. ⁊ ſemiſ. glo. ii. coll. iii.

¶ Uñ dicat codex. nō. gl. i Rica. C. de no. co. ꝓpo.

¶ Quid ſit codex rationum ⁊ quando olim fiebat. in aut. l. i. ff. de eden.

Codicillus. Quot modis fiant codicilli. Azo. in ſumma. C. de codi. ⁊ inſti. de codi. in glo. i.

¶ An p illa verba q̄ſq̄s mihi heres erit det ticio. x. iducat clauſula codicilloꝝ adeo q̄ videāt grauati venientes ab iteſtato. glo. eſt ſingu. i. l. ex duob⁹. § . fi. ff. ō vul. ⁊ pup. ⁊ ibi Bar. ⁊ Bal. quā limito ſz doctrinā eiuſdē. Bal. in. l. ſi quis cum nullū. ff. de inr. codicil.

¶ An pater qui non poteſt facere teſtm̄ filio niſi faciat ſibi. ut. l. ii. ff. de vul. ⁊ pu. l. patriſ ⁊ filii. co. ti. poſſit facere codicillos filio licet non faciat ſibi codicilloſ nec teſtamentū. vide nō. in. l. ſi fundus per fideicōmiſ ſum. § . fi. ff. de lega. i. ubi glo. ſingularis.

¶ An valeant diſpoſita in codicillis niſi ab iteſtato adeatur hereditas. dic q̄ non. ſicut dicimus in teſtō. glo. eſt nō. in. l. qui filio. § . i. ff. de here. inſti.

¶ An pena ſint in teſtō apponi clauſulā codicillarez vel legata facta in teſtō repeti ab iteſtato. glo. ⁊ Bal. in. l. qui autē in prin. ff. ſi quis ommi. cau. teſta.

¶ De virtute ac poteſtate clauſule codicillaris. pleñ nō. i aut. ex cā. C. ō liber. pre. Bar. l. i. ff. ō iur. codici. Spe. ti. ō iſtru. edic. § . ꝓpēdioſe. v. q̄d aūt opet.

¶ An phibit⁹ teſtari poſſz codicillari. Bar. i. l. ii. ff. de le. i. ubi etiā tractat an ſtatutū coartās numeꝝ teſtium circa teſtm̄ videatur etiā coartāe circa codicilloſ.

¶ Clauſula codicillaris facit deberi legata licet non adeatur hereditas per heredem ſcriptum. ſed per venientes ab inteſtato. ff. de here. inſti. l. filios. § . ſeruoſ nō. in. l. eam quā. C. de fideicōmiſ. ubi Bal. plene.

¶ Codicillus q̄nq̄ pōitur pro quodā genere vltime voluntatis. ⁊ tunc regulariť ponit in plurali. ut. ff. ⁊ C. de iur. codici. Quādoq̄ ponit in ſingulari. ut. l. cum antiquitas. C. ō teſta. Quādoq̄ pro litteris ab imperatore miſſis. C. ubi ſena. uel clar. l. quotiens. Quādoq̄ pro dignitate. ut. C. de offi. pre. ptor. l. i.

¶ In codicillis non poteſt dari neq̄ adimi hereditaſ ut. l. hereditas. C. de codici. ff. ad trebel. l. ſceuola. Jo. an. de teſta. ſi pater. in glo. ſup. v. interdū. li. vi.

¶ Si teſtamentū nō valet iure teſtamēti nō valet ēt iure codicilloꝝ niſi teſtator hoc dicat. l. fi. C. de codicil. ⁊ hoc ſeruat cōis cōſuetudo.

¶ In codicill⁹ ſufficiūt q̄nq̄ teſtes. C. ō codicil. l. fi. gl. ō teſti. lz. el. i. Spe. ti. de iudi. § . i. v. ſi vo. nec req̄rit q̄ ſint rogati. ff. de fideicōmiſſa. liber. l. ſi p̄. § . fi.

¶ Hoc verbū q̄ſquis mihi heres erit hz vim clauſule codicillaris quo ad relicta. ut. l. ſi q̄ſ cū nullū. ff. ō iur. codic. nō. Bar. i. l. ſi ex duob⁹. § . filiū. ff. ō vul. ⁊ pu.

¶ Uñ eſt factū teſtm̄ nō hūt effectū codicilli ſi nō habeat hereditas ex teſtō q̄a videnť grauati veniētes ex teſtō. vide in. d. l. fi q̄s cum nullū. Bar. in. l. i. eo. ti.

¶ In codicill⁹ pōt directo dari ⁊ adimi hereditas q̄ñ pater ſtatuit inter liberos. Bar. in. l. mīris codicillis ff. de teſta. mili. Bal. in. l. filii p̄is. C. famil. herciſ.

¶ De materia codicilloꝝ dixi ſupra. ⁊ vide Specu. ti. de inſtru. edic. § . uiſo. v. i. ⁊ per totum.

¶ Poteſt mulier eſſe teſtis in codicill⁹. glo. ⁊ doct. in l. qui teſtō. § . mulier. ff. de teſta.

¶ An codicilli rumpantur agnatione poſtumi. nō. in l. i. C. de codicil. in glo. ii.

¶ An codicilli poſſunt fieri ſine ſcriptura. nō. glo. in ſti. de codicil. in Rica. ⁊. C. eo. ſup Rica.

¶ Si codicilli ꝓfirmēť ubi ruptū erat teſtm̄. q̄ſt valeant. nō. C. ō codicil. l. i. in glo. iudiciū. ⁊ ibi Ci. q. ii.

¶ A quo tp̄e valeāt codicilli. an tp̄e teſtamti ul codicilloꝝ. nō. Ci. i. l. ſine. i initio. C. de codicil. ubi vide.

Coerrare. Qualr accipiat. nō. ff. ō offi. pfe. uigi. l. iii. § . ſcim⁹ i glo. coerrare.

Coercere. Quid ſignificat hoc uerbum uide ff. de orīgi. iur. l. ii. § . exactis.

¶ Minie iudicef leuiť coercēť. ut i aut. de deſē. cūi. § . audiēt. hz glo. i. l. ii. ff. ō i ius vo. ñ ut puniāt carcere ratū. ſz ut ad maiōes trāſmittāt. hz Alng. ibi p dic. §.

Cogitatio. An ⁊ quādo ſola cogitatio punitur. nō. in. c. i. de eo qui mit. in poſ. in glo. nō tamen ſtudioſam. Jo. an. de homi. pro humana. li. vi. ff. de pe. l. cogitationis. ubi. vide.

¶ Non debemus ſm preceptum dñi cogitare de craſtino. Mathei. vi. xii. q. i. habebat.

¶ Cogitatio peccati mortalis cum conſenſu etiam ſine operē uiua lege damnať. xlix. di. hinc etenim.

¶ An aliquo veniāt ea ō q̄b⁹ nō eſt cogitatū. nō. de offi. dele. cū olim. ubi ponit glo. plures ꝓcordātias.

¶ Que ſit radix cogitationis. vide. s. Tho. in. iiii.

UVA. BHSC. IyR_001

dis. xxiii. arti. xxi.

¶ Cogitatio sumit triplr. Idē 2ª 2e. q. ii. arti. i.

¶ Cogitationes solus deus cognoscit. Idem in. iiii. dis. xxxv. arti. 2 qñ cognoscunt dupliciter. vide eundē in prima parte. q. lvii. arti. iiii.

Cognatio.

Est triplex. xxx. q. iii. i summa.

¶ Habenda est ratio cognationis. ff. de manu. uin. l. si sanguine. Jo. an. in arbore consanguinitatis.

¶ Ō ēt sum⁹ cognati. ff. ō iusti. 2 iuī. l. i. i fi. 2 ibi nō.

Cognitio. Cognoscere.

¶ Cognitio cāe sūmarie pōt fieri p solū iudicē sine p sentia ptiū. nō. i. c. ex pte de accu. adde nō. i cle. dispē diosā. ō iudi. 2 cle. sepe ō. v. sig. i. c. fi. ō hei. li. vi. bar. i extrauagā. ad reprimēdā. Spe. ti. ō offi. iu. §. posti⁹.

¶ Cognitio sūmaria fit in cā restitutōis in integrum de resti. in inte. cum venissent.

¶ Cognitio summaria intelligit duplex sm ordinē 2 probationē. Bar. in. l. i. §. fi. ff. de pretor. stipula.

¶ Cognitio cause matrimonialis est solius episcopi de consang. 2 affi. c. i. in fi. de excess. prela. accedētib⁹.

¶ Cognitio summaria sufficit in cōfirmatōe. Inno. in. c. cum dilectus. de elec.

¶ Si sit alicui mandata cognitio cause an videatur mandata diffinitio. Bar. in. l. a diuo pio. in prin. ff. ō re iudi. Spe. ti. de delega. §. sequit. v. 2 nō. 2 ibi Jo. an. nō. ff. de procur. l. qui procuratorem dat.

¶ De qua re cognoscit iudex de eadem pronuntiare debet. ff. de iudi. l. de qua re. 2 ibi no.

¶ Cognitio summaria debet precedere restitutōez in integrum. de resti. in inte. cum venissent.

¶ Cognitio summaria nō est de substantialib⁹ execu tionis mandati. de concess. preben. proposuit.

¶ Cognitio vesptina 2 matutina differunt. s. Tho. in. iiii. parte. q. lviii. ar. vii.

¶ Cognitio altior habetur in hac vita per gratiaz q̄ p naturalitatē. Idem in. i. parte. q. xii. ar. xiii.

¶ Cognitio dei est multiplex. Idem ibidez. q. vi. ar. 2. q. xii. alias. xxii. arti. ii.

¶ Cognitio veritatis est multiplex. Idem in prima parte. q. lxiiii. arti. i.

¶ Aliquid dicitur tripliciter. Idem in. i. parte. q. lvi. ar. iii. 2. q. lxxxiiii. ar. v.

Futurum cognoscitur dupliciter. Idez in. i. parte. q. lxii. ar. iii. 2. q. viii. ar. iiii.

¶ Cognitio particulariuz prior est quo ad nos q̄ co gnitio vniuersalium. Idē in. i. parte. q. lxxxiiii. ar. ii.

¶ Cognitio perfecta non est in pueris. s. Tho. in. ii. dis. xx. arti. iiii.

¶ Philosophi non cognouerunt celum empireum. Idem in. ii. di. ix. ar. ii. 2 in. iii. di. xiiii. arti. xii. 2 di. xxiiii. ar. vi. 2 in. iiii. di. xlv. ar. xviii.

¶ Quando cognitio est altior amore 2 quando non. Idem in. iii. parte. q. xxxvii. ar. iiii.

Cohabitatio.

Cohitatio duorū viri 2 uxo ris 2 an probet matrimoniū videtur q̄ non. de presump. illud. xxx. q. v. c. i.

¶ An 2 qñ liceat ut clerici cohabitent cum mulieri bus uel non. uide in. c. i. 2. ii. 2 per totū. de coha. cle. 2 muli. 2 aliquid dixi sub dictione clericus.

Coherentia.

Ea que coherent assumūt na turam eorum quibus coherēt ff. de rei. uen. l. que religiosis. de offi. lega. volentes. 2 quod nō. Archi. xiii. q. ii. quicunq;

¶ In coherentibus probato vno probatur 2 reliquū xxxi. di. si laicus. 2 ibi Archi. i. q. i. sicut xp̄us.

¶ Bonum non improbatur propter malus coherēs nec econtra. xiiii. q. i. nec.

¶ De hoc uerbo coherens uide de offi. delega. pasto ralis. in prin. in glo. de foro compe. cum contingat. in fi. de regu. Johannes. . de sacr. vnc. c. i.

Coitus.

An coitus illicit⁹ inducat affinitatē. vide. c. ifidelib⁹. de p̄sang. 2 affini. ali q̄d dixim⁹ sub dictōe affinitas. adde gl. i. c. discretōez de eo q̄ cogno. p̄sangui. 2 qō no. in arbore affinitatis.

¶ Coitus illicitus qualiter puniatur. no. Bar. in. l. si adulterium cum incestu. ff. de adult.

¶ Natura in coitu posuit delectationem. s. Tho. in iiii. di. melius. xxxiii. ar. iii.

¶ Coitum magis appetunt virgines q̄ corrupte. Idem in. iiii. dis. xlix. 2. l.

Collatio.

An libri quos emit pater filio cā stu dii veniāt post mortē p̄is i collatio nē cū fratrib⁹. Bar. i. l. i. §. nec castrēse. ff. ō col. bo.

¶ Si pater expendit pro filio ut habeat beneficiū ec clesiasticū vel militiam seculare an tales expense com putent in diuisione hereditatis 2 veniant p̄ferende cū fratribus. Bar. in. d. §. nec castrense. ubi etiā tractat quid si pater expēdit pro doctoratu filii an talis expē sa ueniat in collationē 2 filio computetur in quartaz. ibi etiam tractat quid ō pecunia data filio cā studioz. ideu qō de expēsis quas facit in nuptiis filii 2 filib⁹.

¶ Collatio est perpetua commissio. non temporalis Pau. in cle. i. de sup. negli. prela.

¶ Q̄ue differentia sit inter collatōez. dispositōem. 2 prouisionē. 2 electionē. uide glo. in cle. i. ō sup. negli. prela. sup. v. dispōere. de preben. cū in illis sup. v. col lationē. li. vi. 2 i cle. i. eo. ti. de elec. querelā. aliqñ po nitur pro eodem. de preben. pro illoz. 2. c. accedens. de cōcess. preben. c. ne captāde. 2. c. auctoritate. li. vi.

¶ An collatio hēat locuz in donatiōe simplici. nō. in aut. ex testō. C. de colla. 2 ibi Li. adde. C. eo. ti. l. si donatōez. i aut. de trien. 2 semis. §. illud quoq;. i glo. oio. coll. iii. Bar. i. l. i. §. nec castrēse. ff. de colla. bo.

¶ An collatio habeat locū in expensis redempti ab hostibus. nō. in aut. ex testō. C. de colla. Spec. in ti. de iudi. §. sequitur de cōibus. v. quid si aliquid.

¶ An collatio habeat locum in solutōe facta a patre pp cōdemnationē filii. nō. Bar. i. l. stich⁹. ff. de pecl. lega. 2 in. l. frater a fratre. de condi. indebi. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de iudi. in. §. sequit. v. quid si aliter.

¶ Quo remedio fiat collatio. nō. C. de col. l. si sozō in glo. ii. 2 ibi Li. nō. in. l. postumo. la scōa. eo. ti.

¶ Ad collationē non cogitur qui in vniuersum succe dit. nō. C. de colla. l. si a patre.

¶ An in male acquisitis habeat locum collatio. nō. Bar. ff. de acqui. pos. l. q̄ seruus. C. de bo. q̄ liber. cū oportet in glo. ex eis. 2 ibi per Bar. 2 Li.

¶ Collatiōis materiā bene tractat Bar. 2 Li. i. l. si emācipati. C. de colla. 2 ibi Bal. Ego audiui Pau. de castro repetentē padue legē illā. vide ad materiam quod scripsit Bar. in. l. pater filium. ff. de colla. bo.

¶ Ea que sunt castrensis peculii non conferunt. ff. de fideicōmis. libe. l. fideicūmissa. §. seruum.

¶ Conferuntur hodie omnia etiam si succedatur ex

UVA. BHSC. IyR_001

testō. ⁊ quid de datis ob cām. ⁊ similiter de donatis vide in aut. de trien. ⁊ semis. §. illud quoq;. colla. iii.
¶ Filiis succedentibus contra testamentuz donatio cōferebat fratribus. ff. de in offi. testa. l. si nō mortis.
¶ An frat teneat ꝓferre fratrib⁹ illud qđ q̄rit ex dote vxoris sue ꝟz formā statutoꝝ. glo. q̄ sic. si uxor decedit viuo ꝑe uiri. al' secus. l. doté. ff. de castrē. pecu. ꝟz 3am lecturaz quā sequunt Bi. ⁊ Li. in. l. ii. C. famil. her cis. Bar. cōtra in. d. l. doté. de quo dic ut ibi per euz.

Collecta. Be multiplici significatōe b⁹ verbi nō. glo. ⁊ doc. ỏ offi. archipr̄esb. c. i. glo. de conse. di. v. cōuenit. ⁊ glo. iiii. q. i. c. ii.
¶ An collecte que alicui dicuntur imposite sint licite ⁊ quis possit eas imponere ⁊ quibus habeat. C. de vaca. mu. l. vna li. x. vide nō. ꝑ doc. in. c. ii. de imuni. eccle. ff. de iur. imu. l. semper. §. fi. C. de excu. mu. l. placet li. x. ⁊ x. colla. l. hac editali. §. illicitas. ⁊ l. ad decus. §. item nulla in aut. de eccl'esia. titu. §. ad hec sancimus in aut. ut nulli [illegible] iudi. §. nulli vero liceat.
¶ Collecte se[illegible] ꝑ p̄sumunt illicite que nō a iure [illegible] tuto [illegible] ꝓuetudine ꝑmittūt. dicūt doc. i. c. [illegible] oe excel. pla. Idē Jo. an. i antiq̄ decretali ad [illegible] erādā. ỏ inde.
¶ An ⁊ usz ad q̄tū tps liber⁹ ⁊ qs collectis ⁊ tributis cedēdo rē c⁹ occasiōe collectā soluere tenebat. Bar. i l. is cū quo. al' incipit hactenus. ff. de aq̄ plu. arcen.
¶ Cōitas qualiter cogatur ad collectas vel condemnetur. Bar. in. l. iiii. §. i. ff. de re iudi.
¶ An ꝑ ñ solutōez ꝑscribat qs libertatē ñ soluēdi collectā. vide Bar. i quoda ꝓsi. qđ icipit cōe spoleti.
¶ An clerici succedētes in possessiōibus alicui⁹ tenean⁹ soluere collectas ipositas suis ātecessoribꝫ ꝟz libratōez ⁊ extimatōez ipaꝝ possessionū. an vỏ sint imūes. uide Bar. i suo ꝓsilio qđ icipit. si q̄ possessiōe extiata.
¶ Grauato in collectis ultra uires patrimōii an succurratur officio iudicis vl' remedio appellatōis. uide tex. ⁊ ibi nō. in. l. sextū. ff. de uaca. mune. §. fi.
¶ Js a quo petit collecta pōt dicere officiali. ostēde te mihi libꝫ ut videā si sum descript⁹ in ipso ⁊ in q̄to. Bar. in. l. ducennarii. C. de exact. tribu. li. x.
¶ Solues lōgo tpe collectā ꝓ re q̄ erat alteri⁹ sciēte ⁊ paciēte dño ꝑiudicat ei q° ad dñiuz. gl. est notabil' i. l. solēnb⁹. C. de rei vē. ỏ q̄ Bal. ibi fac mag^m festū.
¶ De collectis iponēdis ꝑ aduentū ꝑncipis ⁊ q̄ tenent ad eaꝝ solutōez. ⁊ de mō utēdo in ill' iponendis. vide Sali. in. l. neminē. C. de sacrosāc. eccle. ubi glo.
¶ An notarii ⁊ cancellarii tenentur ad solutiōez collectarum. Bar. in. l. i. C. de iure imu. cū coz. li. x.
¶ An babens predia in alia ciuitate debeat conferre ad collectas in ciuitate in q̄ habitat. vel ubi ꝟz predia Spe. in ti. de cēsi. §. i. glo. in. l. i. C. ỏ muli. ⁊ in quo loco li. x. Baz. in. l. ordine. §. sola. ff. ad mūicip. adde Jo. an. in. c. pastoral'. de ꝓuile. ⁊ in. c. i. de imu. eccle. li. vi. Guil'. de mon. lau. in clemen. i. de iure patro.
¶ An si imponant collecte singul' de ciuitate debeat etiam illi cōtribuere qui mittit' ad deferendum ciuitatem. glo. in. c. cum nō deceat. de elec. li. vi.
¶ Qualiter quis dicatur obligatus ad collectas. Bar. in. l. incola. ff. ad municipal'.
¶ Officiales debēt sicut alii soluere collectas ciuitatis. glo. in. l. actoꝛes. C. de exact. tribu. li. x. Bar. in l. i. C. ỏ imu. nō ꝓcess. li. x. nō. ff. de mūe. ⁊ bono. l. bonoꝛē. ⁊ ibi Bal. nō. C. ỏ supindic. i Rica. ⁊. l. i. li. x.
¶ Exactoꝛ collecte pōt illam pauperi remittere. gl. in. l. omnis. C. de anno. ⁊ tribu. li. x.
¶ An quelibet ciuitas vel castrum possit imponere collectas. Bar. q̄ sic in. l. i. C. de superindic. li. x. gl. i. v. procōsul. ff. q̄ cuiusq; vniuer. no. l. i. §. q̄ si nēo.
¶ Collecte distributio ꝺz esse eq̄. C. ỏ vecti. l. oi. qī incipit obligatio ꝑtra collectatū. Jaco. butri. in aut. itē nulla. C. ỏ epi'. ⁊ cle. Bar. i. l. icola. ff. ad mūicip.
¶ An bannitus teneat' soluere collectas. vide Bar. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. damni. ⁊. l. damni. ⁊. l. ulti. eo. ti. Idem Bar. in. l. cōmissa. ff. de publi.
¶ Pauper⁹ dñt eximi a ꝑstatōe collectaꝝ q̄ fiūt ꝑ ad uētu mil[illegible]tū. tex. ff. ỏ offi. ꝑ. l. illicitas. §. ne potētiōes
¶ Si ꝑposita collecta aliqs ñ ē soluēdo ñ dñt alii soluere. ep illo. ff. ad. l. ro. ỏ iac. l. ii. §. si qs ex vēditōib⁹.
¶ Solutio collecte attendit' ꝑm tempus ꝑpositōis nō habito respectu si postea crescat vel minuat' patrimoniū. ff. de cōsti. pecu. l. nec eni. ⁊ ibi Bar. vide i. l. damni. §. sabini. ff. de dam. infec. qđ nō. Li. de sacro sanc. eccle. l. placet. uide Bal. in ꝓcal. l. nec enim.
¶ Si vnus eximatur ab onere collecte an alii teneantur ꝓ illo. uide in. l. ab oibus. in ꝓin. ff. de le. i.
¶ Quando imponit' collecta ꝓ soluenda pena in q̄ vniuersitas est condemnata non debent cōtribuere illi qui non cōsenserunt delicto. Bar. i. l. aut facta. §. nū q̄. ff. de peni. Bal. in. l. etiā. C. de execu. rei. iudica.
¶ Post onus collecte impositum quis recedendo de municipio ⁊ ad aliud se transferendo non se eximit ab illa. ut. l. incola. ⁊ ibi Bar. ff. ad municip.
¶ Ille soluit collectā q̄ ꝓcipit fruct⁹ ex re ꝓp quā ipo nit' collecta. ut. l. nz. ff. de ipens. uide dñm Floꝛ. ff. de noxa. l. si ex duob⁹. §. i. bal. i. l. ꝓdia. C. ỏ fideicōmis.
¶ Res posite in extimo siue catastro non possunt ꝓtextu alicuius alienationis de extimo leuari. nisi ponantur in extimo alterius idonei ⁊ qui ꝓ illis collectis cogi possit ꝑm Bar. in. l. incola. ff. ad municip.
¶ Quādo collecte debent imponi ꝑ capita vel ꝑm extimationē bonoꝝ. Bar. in. l. i. C. de apo. pu. li. x. ⁊ i l. ii. eo. ti. tractat q̄ si vnus uel plures de ciuitate non possunt soluere collectas an alii ꝓpellātur. adde qualr imponit' collecta per Bar. in. l. ne quid. ff. de incen. rui. ⁊ naufra. ⁊ in. l. iiii. §. actoꝛ. ff. de re iudi.
¶ An ciuitas possit cōcedere immunitatem ut quis nō teneat' soluere collectas. glo. ⁊ Bar. in. l. uacante. C. de decur. li. x. Bar. in. l. ii. ff. ỏ iur. immunita.
¶ An foꝛēsi bīti domū in ciuitate possit impōi onus soluēdi collectas. Bar. i. l. cū neq;. C. de incol. li. x.
¶ An bīntes predia tributaria vl' censualia teneātur ad collectas. Bar. i. l. ꝓuate. C. de excu. mūe. li. x.
¶ Clerici imponere possunt laicis subditis suis collectas ⁊ caualcaturas ⁊ alia onera. doc. ỏ reb. eccle. nō alie. consensus. Archi. x. q. iii. ḍa cognouimus.
¶ An clerici teneant' soluere collectas ꝓ bōis patrimōialib⁹. Pau. in. cle. i. de censi. ⁊. c. fi. eo. ti. Guil'. de mō. lau. in cle. i. ỏ vi. ⁊ ho. cle. vide nō. i. c. ñ min⁹. ⁊. c. aduersus. ỏ imu. ec. adỏ q̄ dixi sub dictōe clericoꝝ.
¶ An si imponat' collecta epo ⁊ exemptis sepatiz ecclesie subiecte exēptis quo ad ius patrōatus tm̄ tenentur ꝓtribuere cum epo vel cuiu exēptis. Jnno. i. c. cum ⁊ planrare. §. in eccl'iis. de ꝓuile. in glo. magna circa finē. Guil'. de mon. lau. in. c. frequens de excess. ꝓcla. adde Bar. in. l. rescripto. §. fi. ff. de mūe. ⁊ ho. Bal. in. l. si negocium. C. de nego. ges.
¶ An appellatione collecte veniant pedagia. ⁊ quis

UVA. BHSC. IyR_001

possit exigere ea. Archi. xxiiii. q. iii. si qs rompetas.
¶ An ille cui soluit pedagiū debeat emēdare res ablatas soluenti in suo territorio. Archi. i. d. c. si qs rompetas. ubi etiā tractat an pedagiū possit solui saracēis.
¶ An si aliquis sit priuilegiat⁹ super nō solutiōe collectaꝝ alii nō priuilegiati loco illius soluere teneātur. Jo. an. de imu. eccle. c. ii. de materia vide cle. fi. ō cē si. Specu. in ti. de censi. §. i. v. aliud. Bar. in. l. ab oi bus. §. i. ff. de lega. i. habui de facto in dioceſi mea.
¶ An priuilegiat⁹ ut pedagiū possit i certo loco recipe possit illud ad aliū locū trāsferre. doc. de iudi. c. ii.
¶ Jus ciuile vel statutum laicoꝝ non pōt astringere eccleſias ad collectas. Jo. an. de imu. eccle. c. i.
¶ An dñi tempozales possint cuz bona ꝓscientia subditis suis collectas iponere. Archi. xxiiii. q. iii. si qs rompetas. ⁊ Archi. x. q. iii. qa cognouimus. qō nō. Jo. an. de offi. archi. c. fi. de imu. eccl. c. ii. p eūdem.
¶ Collecte q̄ imponūt ꝑsonis rōne bonoꝝ censentur personales nō reales. Jo. an. in. c. i. de imūita. eccle. li. vi. Bar. in. l. rescripto. in fi. ff. de mune. ⁊ ho.
¶ Si semel soluta est collecta afficiēti ⁊ ille aufugit. ñ tenet ille q̄ soluit. Bar. i. l. p his. C. ō naufra. li. xi.
¶ Colonus nō potest compelli soluere collectas de fructibus dñi. Bar. in. l. hi penes quos. C. de agri. ⁊ censi. li. xi. ubi etiā tenet Bar. q̄ procurator nō pōt cōpelli pro collectis dñi dicit esse ibi casū q̄ solus ille tenet ad collectā soluendaz qui rem possidet noie pro prio. dicit etiā ibi q̄ dñs nō tenetur soluere collectas pro famulo suo que nō. quia sunt quottidiana.
¶ An laicus factus conuersus alicuius religionis teneatur soluere collectas sibi ātea impositas. uide glo. ⁊ Bar. in. l. incola. ff. ad municip.
¶ Illa dicitur collecta que nō venit ex generali ordinatione ⁊ nō habet certam formā uł regulā. sed supioris arbitrio variat. Specu. ti. de cleri. ꝓiuga. §. i.
¶ Forensib⁹ possessoribus nō potest imponi collecta qa est munus qō imponit persone pro rebus. vnde nō potest imponi nō subiectis nisi ciuitas hoc haberet ex priuilegio. ut. l. ordie. §. sola. ff. ad mūicip. ⁊ ibi Bar. ⁊ i. l. fi. ff. ō mūe. ⁊ ho. adde qō dixi supra ꝓria colū.
¶ Qui vult habere fundū pro derelicto nō tenet pro eo soluere collectas. ff. de mune. ⁊ ho. l. rescripto. §. fi. adde nō. in. l. icola. ff. ad mūicipa. Bal. in. l. ⁊ si forte. ff. si fui. vēdi. ⁊ in. l. pp. C. qui bo. cede. pos. Idē Bal. in. l. i. C. de sen. q̄ pro eo. q̄ inter. in. vi. colt.
¶ An possessiōes laicoꝝ veniētes ad eccliaz debeant soluere collectas cū laicis. Jo. an. i. c. i. de imu. eccl. li. vi. Bar. in. l. si diui. C. de exac. trib. li. xii. ⁊ i. l. ordine. ff. ad mūicip. i. l. rescripto. §. fi. ff. ō mūe. ⁊ ho. Bar. i ꝓsi. suo qō icipit. si aliq̄ possessio. ⁊ ē. xlvi. ⁊ i alio qō icipit cōe senaꝝ. ⁊ ē. viii. ⁊ alio qō icipit pūctus questionis. vide omnino Bal. in. l. fi. si cen. uł religi.
¶ An bannitus debeat soluere collectas. Bar. in. l. si finita. §. si dñs. ff. de dam. infec.
¶ An cleric⁹ excōicat⁹ pro pēa pdēs fruct⁹ bñficii ō beat soluere collectas. glo. ⁊ Bar. in. d. §. si dñs.
¶ An obligatus ad collectas libereť si cedat rei pro qua tenebat. Bar. i. l. is a quo. ff. de aqua plu. arcē.
¶ An marit⁹ debeat soluere collectas p reb⁹ dotalib⁹ uxoꝝ. Bar. i. l. luci⁹. §. idē respōdit. ff. ad mūicip.
¶ An veniens ad habitāduz in ciuitate debeat soluere collectas. Bar. in. l. honorē. ff. de mune. ⁊ bono.
¶ An milites gaudentes ⁊ fratres tercii ordinis sancti franciſci sint imunes a solutione collectarū. Bar. in. l. si semper. §. fi. ff. de mune. ⁊ bono.
¶ An vaſallus debeat soluere collectas de bonis feudalibus. Bal. in. c. i. in. x. colla. p quos fiat inuesti.
¶ Collecta non imponit nisi pro fructibus eiusdez. vide Bal. in. §. fi. de capi. coꝝ. x. colla.
An hūs priuilegiū nō soluēdi collectā nisi de vno usu si iponat collecta de alio usu trāsferat i usū ubi pus ñ tenebat soluei. bal. x. col. ō pac. inre fir. v. ꝓuētōales.
¶ Collecta ē iponēda ꝑz q̄ptitate primōii ñ ꝑz nūeꝝ p soāꝝ. nō. C. ō apo. pu. l. i. i gl. ut ⁊ iopes li. x. ⁊ i⁹ bar.
¶ An collecta que imponit vniuersitati sit imponenda per es ⁊ libraz. an vero p capita. Bar. in. l. iiii. §. actoꝝ. ff. de re iudi. C. de sent. aduer. fis. l. i. ⁊. C. ō su perindic. l. i. ⁊ ibi Bar. li. x. per eundē melius ⁊ lati⁹ q̄ alibi in. l. i. C. de mulie. ⁊ in quo loco. li. x.
¶ An loca pia teneant soluere collectā. vide Ange. i ꝓsilio suo qō incipit. pro decisiōe. ⁊ est numero. ccix.
¶ Collecta papal dicit onus extraordinariū. decima vero epalis dicit onus ordinariū ꝑm bal. in. l. neminē C. de sacrosanc. eccle. facit glo. i cle. dispendiosaz. de iudi. sup. v. decimis. facit qō nō. Jo. an. i. c. i. ō imu. eccl. li. vi. ⁊ iō si eccl'ia ex q̄ debet decima epo est facta paupioꝝ ita q̄ reddit⁹ nō sufficiant nisi ad decimā epalem si iponat postea collecta papal pro qua epus tenetur pro extimatōe valoris sui epatus i qua extimatione continet etiam decima ꝓdicta quā soluere tenetur eccl'ia. cōputata paupertate dicte eccl'ie. naz pauptas eccl'ie non agrauat dictum episcopū ad soluenduz pro ea dictā collectā papalem. Et collecta papal preferť decime epali. pro quo facit clemē. si beneficioꝝ. de de ci. ⁊ qō ibi nō. do. Lar. facit. l. forma. §. i. ff. de censi. ⁊ ita me alias subscripsi in quibusdam consiliis.
¶ Collectā iposita tenet soluere plat⁹ q̄ tūc erat ⁊ nō successoꝝ. c. pīti de offi. ordi. li. vi. ⁊ ibi nō.
¶ Si rex uel baro remittit collectā aliquib⁹ an illud sit dētrahendū de portōe alioꝝ. vel alii teneant ad itegrā collectā. Hosti. de imu. eccle. puenit. vide supra.
¶ De significato h⁹ dictiōis vide de offi. archipsbi. c. i. i gl. ubi collecta appellat ozō q̄ dicit in missa.
¶ An doctoꝝ possit recipere collectam de scolaribus nō. plene de magi. c. quia nōnulli.
¶ Prelatus non debet imponere collectam clericis suis. nō. de excess. prela. c. i.
¶ Collecte debent imponi pro modo facultatum. de sta. regu. ea que dixi supra.

Collectiuum. Dictio collectiua nō distribuit sed attribuit dispositiuz oibus ut omnib⁹ nō ut singul. ff. de le. ii. l. si pluribus qō est verum qñ proferť in spetiali. secus in singulari. qa tunc distribuit. ut nō. glo. in. l. iii. ff. de sta. homi. tex. in. l. moschis. ff. ō iure fis. ⁊ ibi Bar. ⁊ i. l. hᵒ articulo. ff. de heredi. instī. in. v. opponitur ⁊ videtur.

Collegium. Que dicātur collegia licita et que illicita ⁊ an talia possint facere statuta. nō. Bar. in. l. cū senatus. ff. de reb. dub. plene in. l. fi. ff. ō col. illic. Jnno. pulchre in. c. dilecta de excess. prela. ⁊. c. cum ab eccl'iaꝝ. de offi. ordi. nō. ff. q̄ cuiusq̄ vniuersi. no. l. i. in glo. aliorum.
¶ An excōicato uł interdicto collegio subrogati i locum mortuoꝝ. censeant excōicati uł interdicti. Bar. i l. quod rerum. §. fi. ff. de le. i. plenius p eum in. l. int stipulantē. §. sacram. de vbo. obli. docto. in. c. aduer

UVA. BHSC. IyR_001

ſus de imunita. eccleſi. ⁊ Inno. de ſenté. excõi. graue.

¶ An ⁊ quaſ collegiũ poſſit excõicari vel nõ. nõ. in c. romana. §. in vniuerſitaté. de ſen. excõi. li. vi. bona glo. in ſimili. de elec. q̃ ſicut. ſup. v̊. ꝓſentire. in fine.

¶ Quot hoies faciũt collegiũ. Bar. ſup Rica ô colle. illic. glo. ô poſtu. pla. gratũ. ff. de. v̊. ſigni. l. neraci⁹ doc. i. c. fi. de ꝓſum. alia glo. x. q. i. c. i. q̃ dicit q̃ duo ℓ tres faciũt collegiũ. adde qô nõ. de elec. c. i. ubi glo.

¶ Quaſ ꝓbet q̃ plures ꝓſtituãt collegiũ. Inno. de exceſ. pla. dilecta de iure patro. c. pe. ⁊ dic q̃ tria ſi ſi gna collegii. cõe ſigillũ. ô appl. ſignificauit. cõſ tractatus. ô. pba. c. tercio loco cõſ arca. ff. q̃ cuiuſq̃ vniuerſi. nõ. l. i. Inno. de iur. patro. poſtulaſti. ⁊. c. a nobis. Pau. in clemen. ut bi qui de eta. ⁊ quali. glo. in. c. ſtatutum. de elec. li. vi. Hoſti. in ſumma de exceſ. prela. §. i. v̊. ſed ⁊ quando ſciam. ⁊. §. ſuborta.

¶ O ẽ collegiũ ⁊ rectõ ꝓſonaꝝ collegii ſubeſt gñali rectori ciuitatis ℓ caſtri ubi eſt collegiũ illud. Inno. i. c. dilecta. ô exceſ. pla. fac. l. fi. ⁊ ibi nõ. C. ô iur. om. iu.

¶ An nouit igrediẽs collegiũ teneat ad debita antiq̃ añ igreſſũ ſuũ. dic q̃ ñ tenet ad illa ꝓtribuere. caſus é i l. puidẽdũ. C. ô decur. li. x. qué allegat Bi. i. l. icola ff. ad mũicip. adde que dicam ſub dictõe vniuerſitas.

¶ Quilibet põt libere exire collegiũ. quia nec exire nec intrare cogit. Inno. in. c. dilecta. de exceſ. pla.

¶ An ubi collegiuz tenet ſuis ſumptibus mittere defenſores ſi mittit aliquos de collegio debeãt illi ꝓtribuere ad ſũptus. vide glo. fi. ô elec. c. cũ nõ deceat li. vi.

¶ Que dicatur eccleſia collegiata. nõ. per moder. in clemen. ſtatutũ. de elec. Hoſti. de exceſ. prela. dilecta. Jo. an. in. c. nobis. de iur. patro.

¶ An de ſubſtãtia collegii ſit q̃ habeat caput ſiue rectorẽ. Inno. q̃ nõ. de prebẽ. cuz nõ ignores. ubi eſt ei⁹ dictũ ſingnlare. refert ⁊ ſequit do. Lar. in. c. cũ oẽs ô conſti. adde qô nõ. Inno. de no. oper. nunt. c. ii. adde nõ p Pau. in cle. i. de regula. Bar. in. l. fi. ô col. illic.

¶ An ius collegii poſſit ꝓſeruari in vno. dic q̃ ſic. ut nõ. in. l. ſicut. §. ulti. ff. q̃ cuiuſq̃ vniuer. no. nõ. gl. in l. de teſtõ. §. iuit⁹. ff. ô. v̊. ſigni. l. neraci⁹. eo. ti. nõ. gl. de poſtula. prela. c. gratũ. alia glo. in. c. bone. el. ii. de elec. ꝑ moder. in. c. de ꝓſump. adde q̃ ſi collegiũ deuenit ad vnũ ⁊ deſit ſpes reparatõis deficit collegii potestas. ideo hodie ſenator urbis nõ hz poteſtaté ſenatõis q̃a nõ eſt ſpes reparatõis. ita nõ. Jaco. de ſaba. ⁊ Ci. in. l. non ambigit. ff. de leg. ad hoc. l. mella. §. i. ff. de cib. ⁊ ali. lega. vide Bal. in. d. l. non ambigit.

¶ An relictum vni de collegio videatur relictũ collegio. Bar. in. l. ciuibus. ff. ô reb. dub. Alb. in. l. i. C. de ſacroſanc. eccle. nõ. in. c. requiſiſti. de teſt.

¶ An actuſ collegii debeant fieri collegialiter. nõ. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. cum eccleſia ſutrina. de reſcrip. ſcã te. de poſtu. prela. bone. de elec. in geneſi. ⁊. c. cum terra. Bal. in. l. omnes populi. ff. de iuſti. ⁊ iure. glo. in c. cum omnes. de conſti. ⁊ ibi per moder.

¶ An in actib⁹ collegii debeãt eſſe due ptes preſẽtes ⁊ uidet q̃ ſic. p. l. plañ. ff. q̃ cuiuſq̃ vniuerſi. no. l. iii. ff. de decre. ab ordi. fa. qô eſt notandũ. ⁊ qô nõ. in. c. quia pp. de elec. in. v̊. deberent. ⁊ qô nõ. eo. ti. eccℓia ī v̊. cõtemptũ. hz ita ꝓputant due ptes q̃ in numero absentiũ non computant illi qui vocari non debent.

¶ An quis poſſit eſſe ſimul de plurib⁹ collegiis. ſdic q̃ non. ubi non ſunt ſubordinata. l. i. in fi. ff. de col. illic. doc. in. c. dilecta. de exceſ. prela.

¶ An exiſtẽs in aliquo collegio non tñ exercens artẽ illi⁹ collegii dicat eſſe de illo collegio ⁊ gaudeat ꝑuilegiis eiuſdez collegii. nõ. Bar. in. l. i. de colle. ⁊ carto. pra. ⁊ nũ. li. xi. adde qô dixi ſub dictione ars.

¶ An iuramentũ uel obediẽtia ꝓſtita ſupiori a collegio obliget abſentes. Inno. in. c. olim de reſti. ſpolia.

¶ Ubi collegiũ exiſtit in ꝓſonis diuerſaꝝ qualitatuz maiozis ⁊ minozis quo ad denominãdũ illud collegiũ a qua q̃litate denoiabitur. dic q̃ a maiori q̃litate. uide oẽs tex. in quibus papa dicit de cõſilio fratrũ noſtroꝝ cardinaliũ cum tñ inter eos ſint preſbiteri ⁊ diaconi quos ſeozſuz non appellat fratres ſed filios. glo. in. c. i. de offi. lega. li. vi. quod limita niſi maiõ qualitas ſit multum parua in numero per glo. in prohemio v̊ſi. fi liis. uide Bar. i. l. fi. ff. de colle. illici.

¶ An clerici poſſint creare nouũ collegiuz. Inno. de offi. ordi. cum ab eccleſiaꝝ. ⁊ in. d. c. dilecta.

¶ An de iure cõi omnes eccleſie cathedrales ⁊ regulares ſint collegiate. Hoſti. in. c. dilecta. de exceſ. prela. Pau. in cle. ii. de eta. ⁊ quali. in prin.

¶ Collegiũ ñ tribuit auctozitatẽ ad exercẽdũ aliqué actũ ſiñ licẽtia epi. Inno. i. c. ut archidiacon⁹ ô of. ar.

¶ An eo ipſo q̃ papa ſcribit collegio videat ipm approbaſſe. Inno. de offi. ordi. cũ ab eccℓiaꝝ. vide caſũ i cle. atteudẽtes. de ſta. regu. doc. in p⁹ cõſti. grego. ad de nõ. in cle. fi. ô ſen. excõ. ⁊ qô dicã ſub dictõe papa.

¶ Ubi ad actũ gerendũ req̃runt duo collegia ñ tanq̃ collegia ſed tanq̃ ſingulares voces eoꝝ deſcribũt ꝑ capita nõ aũt ꝑ collegia. tex. eſt in. c. ſcriptum. de elec. ⁊ ibi nõ. tex. ⁊ glo. in. c. paſtoralis. de reſcrip. ⁊ in. c. fi. de paro. adde glo. in. c. i. ne ſe. uacan. li. vi.

¶ An cardinales habeant iura collegii. glo. in cle. ii. §. i. de elec. dixi ſub dictione cardinalis.

¶ An deſtructo collegio bõa eius diſtribui debeant inter ſingulos de collegio. Inno. in. d. c. dilecta. tex. ô religi. do. c. i. li. vi. glo. in. c. cum dilecta. de reſcrip. i glo. fi. tex. ⁊ glo. xviii. q. ii. i nullo. glo. in. l. i. ff. de colle. illic. Bar. i. l. fi. eo. ti.

¶ An in eodẽ corpore eccleſie poſſint eſſe duo collegia diuerſa. nõ. glo. in cle. i. de elec. in. v̊. monaſterii.

¶ An collegiũ cardinaliuz poſſit reſtituere quem ad famã. Inno. q̃ ſic de re iudi. cum te. dixi ſupra in. v̊. cardinalis. adde Bal. in. l. i. §. eum qui. ff. ô poſtula.

¶ An colligiũ poſſit ꝓſtituere ꝓcuratorẽ. Bar. in. l. neq̃. C. de ꝓcu. adde q̃ collegiũ eꝓo ſubiectũ põt ꝓſtituere ꝓcuratorẽ. ⁊ ſine e⁹ auctõitate. ô iura. calũ. c. i.

¶ An collegiũ poſſit recuſari non ſpecificatis aliquibus perſonis. Alb. in. l. apertiſſimi. C. de iudi. adde nõ. in. c. i. de iudi. ⁊ in. c. licet. de fo. compe.

¶ Tantã poteſtaté hz rector in eccleſia nõ collegiata quãtũ platus cũ capitulo in eccℓia collegiata. glo. i. c. potuit. de loca. tex. in. c. relatũ. de teſta. Jo. an. in. c. edoceri. de reſcrip. aliq̃d. de prebẽ. cũ nõ ignores.

¶ Nõ dicit eſſe collegiũ hz pluref eligãt l'ẽbãt ſocietatẽ oiuz bonoꝝ. Inno. in. d. c. relatũ. ⁊ i. d. c. dilecta.

¶ An ⁊ qñ collegium poſſit facere ſtatuta ⁊ qualia. vide Jo. an. in. c. cum omnes. de conſti.

¶ An i cã collegii ſingℓares poſſint eſſe teſtes. nõ. de ꝓba. tercio. de teſti. iſup. nõ. Inno. i. c. cũ oẽs ô ꝓſti.

¶ Collegium deſtruitur ꝓpter delictuz collegiatorum. Spe. in ti. de dona. v̊. quid ſi aliquis baro.

¶ An collegium poſſit ſibi facere ancianum ſiue priorem. nõ. C. de aduo. diuerſo. iudi. l. iubem⁹. i glo. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In quo differat collegium a corpore. ⁊ quot noia habet. nō Bar. ff. ō colle. illic. sup Rica. ff. q̄ cuiusq; vniuersi. l. i. ⁊. ii. glo. i. ⁊. ii.

¶ Qua pena puniatur exigens collegiū illicituz. nō. ff. de colle. illic. l. quisquis. ⁊ ibi Bar.

¶ An rector ciuitatis possit videre statuta collegii si sint licita ut qō nō spectet ad religionē dissoluat. nō. Bar. i. l. sub pretextu. ff. de var. ⁊ extraor. crimi.

¶ Cum mandat aliquid collegio q̄libet ō collegio tenetur exequi si potest. nō. de rescrip. eam te. in glo. de beres. adde quod dixi in dictione capitulū.

¶ Si vnus de collegio moriē in quo sunt plures sup numerarii quis debet poni in loco defuncti. Bar. in l. si quis inter tres. ff. de. excu. tuto.

¶ Quādo collegiū non habet rectorē senior de collegio pōt alios ꝓuocare. ⁊ illi tenent ire. ⁊ si nō vadūt lz nō possint multari tñ pōt ad ulteriora procedi ꝑm Jn no. de ma. ⁊ obe. c. i. Bar. i. l. i. ff. de albo scrib.

¶ Ex contractu inito p aliquem de collegio noie collegii non tenentur singuli sed ipsum collegiū conuenit Jnno. in. c. dilecta. de excel. prela.

¶ Collegia ⁊ ꝑgregationes artiū ⁊ regulariter oium nisi quorūdam. de quibus in. l. i. ff. q̄ cuiusq; vniuer. non sunt approbata. ⁊ ideo ex vltima voluntate nō st capacia nisi sint approbata per habētem potestatē. ut nō. Bar. in. l. cum senatus. ff. de rebus dub.

Collega. Quid contineatur appellatione collegarum. nō. ff. de offi. proconsul. l. i. ff. de verbo. signi. l. collegarū. ⁊ dic q̄ continētur hi qui sunt eiusdem officii ⁊ potestatis. ut nō. in. c. licet de offi. deleg. ⁊ nō. Archi. ii. q. v. presbiter.

¶ Collega nō par sed idē imperiū hz. ff. de offic. pro cōsul. l. i. ⁊ qō ibi nō. ff. de manu. l. apud eum.

¶ An collega impedito q̄ icepit cognoscere possit alter collega finiū. dic q̄ sic. ff. ō offi. ꝓsul. l. i. ⁊ qō ibi nō.

Colonus. Colere. Quotuplex sit colonus. nō. C. de agri. ⁊ cēsi. sup Rica. li. xi. Spe. i ti. de feudo. §. fi. v. ulti. vide Bar. i. l. si merces. §. uis maiō. ff. loca. ubi etiam uide quo tempore colonus facit fructus suos. ⁊ Bar. in. l. si apes. ff. de furtis.

¶ Dñs potest ciuiliter accusare iniuriantem colonuz suum. Bar. in. l. i. §. fi. ff. de iniur.

¶ An colonus possit suo vī procuratorio nomie dñi prosequi nuntiatiōem noui operis. Bar. in. l. i. in. fi. ff. de no. oper. nun. ubi uide de inquilino.

¶ Emptor aliqñ potest compellere colonum. aliqñ non. Bar. in. l. i. §. q̄ aūt. ff. de sup. nō. in. l. emptorē C. loca. ubi vide Li. in. vi. q. Bar. in. l. si filio. §. si uir. ff. solu. ma. ubi generaliē querit an ⁊ qñ successor singularis vel vniuersalis teneatur stare colono.

¶ Si colonus sit conuentus ⁊ non nominauit dñm in iudicio ⁊ fuerit condemnatus an preiudicet domio Bar. in. l. peregre. §. fi. ff. de acqui. pos.

¶ An p furto facto colono possit dñs agere. dic q̄ nō de appel. dilecti. de priuil. auctoritate. li. vi.

¶ An colonus partiarius anteq̄ diuidat fructus possit deducere sumptus factos occasione fructuū. Bar. in. l. fructus. ff. solu. ma.

¶ Colon⁹ dicit in villa. i ciuitate inqlin⁹. ff. de acq̄. pos. l. re pignoris. adde i quo differat colon⁹ ab inqlio qō nō. C. de acq̄ pos. in glo. i. l. fi. Li. in. l. si prediuz. C. cōia predi. ⁊. C. loca. l. certi. ubi etiā ponit Li. in viii. q. C. de agri. ⁊ censi. l. diffinimus. in glo. ii. li. xi.

¶ An colonus teneatur plantare arbores ⁊ purgare fossata. Bar. in. l. impense. ff. de impens.

¶ Colonus non possidet. glo. in. l. si pignus. ff. de pignor. acti. l. multū. C. si quis alte. uel sib.

¶ Colon⁹ volēs vēdere fruct⁹ dz poti⁹ vendere dño ꝓ iusto ꝑcio q̄ alī. Bar. in. l. i. C. de metal. li. xi.

¶ An colonus debeat portare fructus ad domū dñi ⁊ eius expensis. Bar. in. l. acceptam. C. de usur.

¶ Si colonus faciat rem ꝓductā coli p aliquē inexp tum ⁊ per hoc res deterior ē tenet dño ad interesse. l. i. C. de man. ⁊ colo. li. xi. ⁊ ibi Bar.

¶ Colonus semen ⁊ omnia tenetur ponere de suo in c. tuam. de decimis.

¶ Colonus partiarius est socius. ff. loca. l. si merces §. uis maior. Bal. in. l. i. C. pro socio. in. viii. q. ⁊ ibi dem habet q̄ colon⁹ pro me. Idē qui nūmis colligit.

¶ Si dñs predii vendidit illud saluo iure coloni ⁊ nō lus sit colonus quia ipse dñs colebat vel coli faciebat illa verba iure coloni nihil operant. ar. l. si quis duas §. si in venditōe. ff. cōia predi. ⁊ ibi p do. Flo.

¶ Qui psuadet colonis meis ut meaz possessionē in cultam dimittāt. tenetur mihi de dolo ⁊ interesse. Jn no. de appel. dilectus. in glo. ciuitatis. v. pōt dici tñ.

¶ Si colono meo iferet iuria siue rebus suis spoliat ego ñ ago ad ipaz rez icupatōz. Jnno. i. c. cū dilect⁹.

¶ Colon⁹ q̄ pp ñ solutā pēsiōez expellit maturis fructib⁹ dz detrahere ꝑciuz opaz. qa nō delinqt ō rē quā bñ coluit lz circa psonaz dñi. ff. fami. hercis. l. fundus ff. de ui ⁊ ui arma. l. colonus. Bal. in. l. edē. C. loca.

¶ Colonia dicit patria nouis habitata colonis ꝓ pter inopiā naturaliū cōpatriotaz. nt. l. i. ff. de censi. ⁊. l. i. C. de colono. illi. ac colo. trocē. p totum. li. xi.

¶ Colon⁹ non facit fruct⁹ suos nisi sit soluta merces uł habita fides de ea. ut est glo. quā approbat bar. i. l. si seru⁹. §. locaui. ff. ō furtis. Bal. in. l. licet. C. loca.

¶ Si colon⁹ fruct⁹ ꝓcepisset ⁊ tādē casu amisisset nō fit ei remissio qa dānū ꝓtigit i reb⁹ suis. ut. d. l. si fuus §. locaui. lz donec pēdent i agro dānuz ꝓtingēs in eis dicit ꝓtingere in re dñi. ⁊ iō nocet dño. Bal. i. d. l. lz.

¶ Successor ꝑbende non tenet stare colono. Jnno. in. c. fi. ne prela. uice. suas. quia preest glebe. non eccle sie. ⁊ ideo non habet potestatem obligandi successorez rem ecclesie. Bal. in. l. emptorē. C. loca.

¶ Colono partiario nō tenet emptor stare nisi pro il lo anno quo laborauit fundū ⁊ fecit sumpt⁹. qa si tene tur inuit⁹ fieri socius. ita dicit Bal. in. d. l. emptorē.

¶ Colon⁹ nō pōt ꝑcipe fruct⁹ imaturos. ff. ō usufr. lega. l. i fructu. ⁊ ibi glo. Bal. i. l. si pat. ff. ō usufruc.

¶ An inter colonū ptiariū ⁊ dñm sit societas uł ꝓtra ctus locatōis. tex. i. l. si merces. §. uis maior. ff. loca. ⁊ ibi Bar. tenet q̄ societas. adde gl. isti. loca. §. i.

¶ Si colon⁹ ui eicit dñs amittit ciuilē possessionem tñ. Jnno. ⁊ Hosti. in. c. qñ. ut lite non contesta.

¶ An colonus cessans soluere cadat a iure suo sicut emphitheota. glo. de vila. littere. glo. x. q. ii. §. q̄ rem Bar. in. l. vectigal. §. ii. ff. de publi.

¶ Si duo litigant sup dñio eiusdem pōt colonus de negare solutōez fructuū quousq; lis inter eos sopiat. Bar. in. l. litibus. in fine. C. de agri. ⁊ censi. li. xi.

¶ Colon⁹ ille q̄ nūmis colit. ptiari⁹ dicit ille q̄ ꝑcipit partē fructuū. l. si merces. §. uis maior. ff. loca. l. rez pignōis. ff. de acq̄. pos. ⁊. l. si pdiū. C. ō predi. mino.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Statutum disponens q̄ colonus non possit desere re possessionem intelligitur dummodo domini nō sint rixosi. uel non seruent pacta. Bar. in. l. penul. C. de agri. & censi. li. xi. bene facit. l. quero. §. inter locatorē locati. & quod ibi nō. glo. & doc. ubi uide.

¶ An colon⁹ plantans arbores faciat illas suas. nō. in. l. certo. ff. de serui. rusti. prędi.

¶ Si quis turbat colonum meum in meam iniuriā cōpetit mihi utilis interdictis. uti pos. secus si non in meam iniuriam. de appel. dilectus.

¶ Colonus nō prescribit contra dñm. l. male agitur C. de prescrip. xxx. anno.

¶ Qui sunt coloni originarii & ascripticii. nō. in. l. omnes. C. de agri. & censi. li. xi.

¶ Colon⁹ dño possidet & ei tenet actōe locati. Spe. in ti. de loca. §. postq̄. v̄. ad hoc. & §. q̄nto. v̄. ad hec.

¶ Stans. xxx. annis cōtinuo in fundo meo efficitur colonus meus. Spe. ti. de feu. §. ii. v̄. tertio querit.

¶ An colonus ascriptus possit uendi uel alienari. nō C. de agri. & censi. l. quēadmodum. li. xi.

¶ An colon⁹ faciat fructus suos. nō. ff. de fur. l. si a pes. §. i. in glo. minus. & ibi Bar. & in. l. eū q̄. §. ꝓte rea eodē ti.. & l. seru⁹ cōis. §. locaui. & ibi Bar. eodē ti. nō insti. de re. diui. §. is ad quē in glo. colono.

¶ An colon⁹ possit dño resistere ubi mr̄o tr̄e soluit nō. Li. C. de prescrip. xxx. ānо. l. ꝓpit. i ꝑma qōe.

¶ An colonus cogatur stare in conductione. nō. C. loca. l. si cum hermes. in glo. detinentur.

¶ An & qñ ꝓcedūt & rebuāt fruct⁹ itelligat ꝺ ꝑte coloni. vide in glo. l. si q̄s legauerit. ff. de le. i. ōriū tenet Rapha. ful. in. l. si in venditōe. ff. cōia ꝑdi. p illū tex.

¶ An & qñ colon⁹ pōt petere ut fiat sibi remissio pē sionis. nō. C. loca. l. licet. & ibi Li. vide glo. & bar. in l. si merces. §. uis maior. ff. loca. Li. in. l. legē. C. loca. nō. de pact. cū clerici. in glo. ii. & in. c. q̄to. ꝺ cēsi. in glo. fi. faciūt nō. in. c. pp sterilitatē. de loca.

¶ Colonus non potest expelli nec ei pensio augeri si de fundo sterili facit bonum. nō. Bar. in. l. quicunq; C. de om. agr. deser. li. xi.

¶ An colonus si habuit damnū a latronibus uel ab hostibus nihilominus pensionez soluere teneatur. nō. C. de loca. l. damum. & ibi Li. & Bar.

¶ Qua actōe ꝓueiat colon⁹. nō. ff. depo. l. i. §. si q̄s seruū in glo. nō dat. insti. ꝺ act. §. ité. Iuiana. i glo. coloni. & gl. se. Bar. i. l. si apes. §. fi. circa finē. ff. ꝺ furt.

¶ Si colonus cōduxit possessionē ad magnū temp⁹ & debet aliquam pensionem soluere si uult recedere se questrātur eius bona. de sequest. pos. & fru. dilectus.

Color. Quid sit color rethoricus qui dicitur occupatio. nō. de renū. nisi cum prędem §. uerum. glo. de ma. & obe. c. solite. & ibi nō.

¶ Colō q̄sit⁹ ñ ꝑdest. ff. ad macedo. l. fi & si iulian⁹.

¶ Incolorate possidere est sine cā possidere. ff. de minor. l. minor aūt. §. fi. ff. de inoffi. testō. l. hoc colore.

¶ Inter colores quis sit nobilior. vide plene p Bar. in tractatu de armis. v̄. sed dubitatur quis color.

¶ An color rei sit exprimendus. vide. ff. de rei uen. l. si rem. ff. depo. l. i. §. si quis argentū.

¶ Color non mutat rem. ar. ff. de acqui. re. do. l. sed si ex tabulis. §. fi.

Columba. De septē proprietatib⁹ que attribuunt columbe ex q̄bus eliciunt septē dona ꝓtra septē peccata mortalia. Primo caret felle & visū recupat. & p hec ꝺ luxuriā castitas. nullū ledit. & hoc cōsiliū ꝓtra auaritiā. alienos pullos nutrit. & p hoc pietas ꝺ inuidiā. gemitū hz pro cātu. & p hoc timor ꝺ supbiā. iuxta fluuiū morat. & p hoc scia ꝺ irā. grano puro vescit. & p hoc sapiētia ꝺ gulā. in petra nidificat. & p hoc fortitudo ꝺ accidiam. Jo. an. in. c. vnico. de sacr. vnc. adde q̄ columba que apparuit in baptismo x̄pi fuit verum animal. s. Tho. in. iii. parte. q. xxxix. ar. vii. & in. i. di. xvi. ar. iii. & iiii.

Collum. An & qñ liceat suspendere ad collum breuia & alia verba. licet diuina vide s. Tho. secunda secunde. q. xcvi. arti. iiii.

Collusio. An si magnū iudiciū expediat i duob⁹ vel trib⁹ diebus presumat collusio adeo q̄ ꝺ sniaz possit oppōi de collusiōe Bar. q̄ sic i ꝓhemio. C. & ff. ꝺ adul. l. milex. §. ul. xl. di. nō nos. adde q̄ ꝓbat collusio saltē ꝑsūptiōe & breuitate tpis.

¶ De materia collusionis notat Bar. in. l. post contractum. ff. de dona.

¶ Quid sit collusio. nō. glo. i. c. cū clericis. de censi. Archi. ii. q. iii. si quēquē pēituerit. gl. ꝺ coll. ꝺte. c. iii.

¶ Ad butandū est collusiōibus & illusionibus. ut in. c. sup eo. de eo qui cognoscit cōsan. uxo. sue. & de diuor. quāto. & de iureiuran. tua. el. ii. ꝺ postul. pla. bone. el ii. de ali. iudi. mu. cau. fac. c. i. adde tex. & gl. in cle. i. de renū. v. q. i. quidā. de re iudi. cū olim. in q̄bus casibus videt q̄ collusio & illusio accipit ꝓ deceptiōe & fraude. & alibi aliter accipit illusio. vi. di. testñ.

¶ Collusio vnius non debet nocere alteri. ff. de do. l. eleganter. §. si dolo. ff. si ser. ven. l. si de cōi.

¶ Colludens non debet remanere impunitus. ii. q. iii. si quem penituerit. & de eo qui cogno. consangui. uxo. sue. super eo. de collu. dete. c. i. & per totum.

¶ Si accusator colludit pōt iudex procedere ex officio. C. de collu. dete. l. i. & per totum.

Columna. De columna vide quod nō. de offi. custo. c. custos sollicitus. super versi. columnis.

¶ An adhibeat fides litteris sculptis in aliq̄ colūna nō. xxiiii. q. ii. facit plene de proba. c. cum causam.

¶ Domus siue familia de columna apostatarum sinistra producens infructuosos palmites. de scisma. ad succedendos li. vi.

Comedia. Unde dicatur comedia. vide glo. & Archi. in. c. sacerdotes. xxxvii. di. qui dicit q̄ comos grece latine est villa. oda cantus inde comedia. i. villicus. uel utilis cantus.

Cōmendo. Cōmendare.

¶ An beneficia commendata dicantur vacare. dic q̄ sic. in clemen. i. ut lit. pen. contrariuz nō. glo. in. c. nemo. deinces de elec. li. vi.

¶ An sublata cōmenda p papam potestas conferēdi beneficium redeat ad ordinarium. vel sit solum apud papam. nō. de excess. prela. inter dilectos. adde nō. p Archi. & Jo. an. de elec. is cui. li. vi.

¶ De significatōe huius verbi cōmendo. dic ut. ff. ꝺ po. l. lucius. ff. ꝺ. v̄. signi. l. cōmēdare. xxii. q. ii. ne q̄s de depo. c. i. in q̄bus habet q̄ idē est q̄ deponere. alibi accipit aliter. videlicet pro eo q̄ cōiter dicit. habeas hūc ꝓmēdatū. ff. māda. l. si v̄o nō remunerādi. §. cuz quidā. l. idē cū eodez. §. fi. in glo. pe. ff. man. & C. q̄ cū eo. l. fi. nō. in. d. c. nemo. deiceps. de elec. li. vi. ubi

UVA. BHSC. IyR_001

dicit̃ q verbuz cõmendare accipit̃ etiam pro laudare ff. de ptraben. emp. l. ea q̃. ꝛ ita hz usus. adde qđ nõ. Hosti. ꝛ Inno. in. c. dudũ. el. ii. circa finẽ. de elec.

¶ Quale ius habet cõmendatarius in beneficio sibi cõmendato. Inno. circa finem. in. c. duduz. el. ii. de elec. nõ. in. d. c. nemo. de accu. si constiterit. xxi. q. i. q̃ plures. ubi glo. dicit q cõmendatarius nõ est platus.

¶ An cõmendans possit pro libito voluntatis sue cõmendam reuocare. glo. q sic. xxi. q. i. qui plures. ad materiam vide nõ. in. c. si gracioſe. de rescrip. li. vi. Inno. de accusa. si constiterit.

¶ Cõmendãs aliquẽ alicui nõ teneꝯ mãdati. l. si ñ remunerãdi. ff. mã. adde. ff. đ dolo. l. qđ vẽditor. i. q. ii. c. fi. i. q. iii. saluator. ꝛ in. d. l. si vo nõ remunerãdi. §. cũ qdã. ubi glo. dicit q hoc bñ sciũt facere bononiẽſes.

¶ An cõmendatarius faciat fructus suos. tex. in. l. lucius. §. i. ff. ad trebel. facit quod nõ. in. c. nemo. de inceps. de elec. li. vi.

¶ Omne genus alienatiõis iterdicit̃ ei cui eccl̃ia data est in cõmenda. đ offi. deleg. c. venerabili. hz Inno.

¶ Ea que sunt manifesta non indigent cõmendatiõe ff. de resti. in integ. l. i. de do. prele. l. i. in fine.

¶ An liceat alicui se cõmendare. i. laudare. Jo. an. de renunt. c. nisi. §. porro. xxxi. di. tenere. xxiii. q. iiii. ore. adde quod dicam in. v. laus.

¶ Quod causa cõmendandi dicitur habetur pro nõ dicto. nõ. i. q. iii. saluator. in fi. ubi glo.

¶ Cõmendandi causa debet facere quis id qđ alteri non noceat. xi. q. iii. si quis vero.

¶ Cõmẽdatarius nõ videt̃ habere aliquid ius in bñficio sed solã simplicẽ administratiõez ſm Inno. in. c. dudũ. de elec. l. lucio. ff. de posi. la grãde. facit. l. lucio §. meuia. ff. đposi. adde nõ. p Ange. i. psi. suo. xxxiiii.

¶ Verba pmẽde sicut mãdati st diligẽter inspiciẽda ff. manda. l. diligẽter. c. cũ dilecta de rescrip.

¶ Hñs eccl̃iaz pmẽdatã si priuet̃ illa violẽter nõ agit iterdicto. uti pos. qz ñ possidet. c. pstitut. đ appt. i gl.

¶ Ordinari pot̃ dare in cõmendã bñficia devoluta ad papã. Jo. an. in. c. nemo. de inceps. de elec. li. vi.

¶ Nõ pot̃ qs hẽ duas eccl̃ias pmẽdatas sic nec ititulatas. dicit Jo. an. i. d. c. nemo. vnã tñ ititulatã ꝛ aliã pmẽdatã. sic tex. est ꝛ ibi glo. in. c. dudũ. de elec. el. ii.

¶ An de pmenda quã qs hz debet facere mentõez in impetratõe beneficii. dic q sic. ar. c. litteras. ꝛ. c. cum nostris. de cõces. preben. Jo. an. in. d. c. nemo.

¶ Cõmenda non expirat morte cõmendantis. vide Jo. an. in. d. c. nemo. qui hoc tenet in glo. fi.

¶ Quãdo beneficiũ cõmendat̃ debent citari illi qui ex cõmenda leduntur. an iterfit illoz. l. nã ita diu. ff. đ adopt. vnde vocabit̃ patron. hz Inno. ꝛ Hosti. in. c. si pstiterit. de accu. ar. xvi. q. vii. filiis. si autez nõ vocabunt̃ officio iudicis reuocabit̃ cõmenda. vide glo. in d. c. nemo. Inno. ꝛ Hosti. in. d. c. si pstiterit. de accu.

¶ Cõmendã pot̃ acceptare clericus sine cõsensu epi propꝛii. quia nõ est obligatus ad eam tenendaz nisi in quãtum voluerit. ſm Inno. in. d. c. si constiterit.

Cõmentum. Be hoc verbo uide i. l. ii. C. de exo. militum.

Cõmercium. Quid sit cõmercium ꝛ vnde dicatur. nõ. insti. de inuti. sti pula. §. i. in glo. cõmercium.

¶ An si deducarur in contractum uel in stipulatiõez res cuius non est cõmercium debeatur res ut̃ extima tio. vide. ff. de verbo. obli. l. multum interest.

¶ Cõmerciũ large sũit̃ p quolz õctu. stricte sumit̃ p pmutatõe. tex. ꝛ glo. ff. de. iusti. ꝛ iure. l. ex hoc iure.

Comes. Comes palatinus qui hẽt auctoritatem a papa pot̃ creare tabelliones in terra imperii. ꝛ ecõtra. C. de sum. tri. l. i. per Bal. i in repet. nõ. in. c. per venerabilem. qui filii. sint legit.

¶ Comes palatinus qui auctoritate pape potest legitimare non potest preiudicare legitimis. dictum est Bal. in. l. ii. C. de serui. ꝛ aqua.

¶ An comes intentõez suã sũdet de iure cõi in comitatu. uide Jo. an. i. c. dilecto. de offi. archi. sup gl. iii.

¶ Quis dicat̃ comes vide in. l. itẽ apud. §. pticium ff. đ iniur. ꝛ qđ nõ. Bar. in. l. i. ff. ad. l. iul. ma. uide i c. i. qs dica. dux. co. uel ma. coll. x. adde q ille ppie dicit̃ comes q est iuestit̃ de comitatu. ut. d. c. i. ex qo dicit ibi Bal. q sine comitatu nõ dz prope dici comes sed abusiue. sicut st comites palatini đ qb̃ vide Spe. de instru. edic. §. restat. v. sed quis pot̃ facere. ꝛ. v. põ ro. p Bar. in. l. nõ aliter. ff. de adop. p Bal. in prohemio. C. ꝛ p Inno. in. c. penul. de fi. istru. glo. i. l. i. ff. de tuto. ꝛ cura. da. ab his. facit qđ hẽtur i ti. đ comi. sacri. pala. li. xii. ꝛ qđ nõ. in. c. nãles si de feudo fuerit ptroversia. facit qđ hẽtur in. l. i. in fi. ff. ad municipa. ꝛ in. l. fi. C. ubi ꝛ apud quẽ. ꝛ in. l. i. C. de comi. cõ sis. li. xii. ꝛ in Spe. de cura. §. i. v. qđ de his.

Cõmessatio. Commessationes sunt illicite maxime dieb̃ festis. xliii. di. c. i. đ cele. missa. dolentes. ubi de hoc.

¶ Cõmessatio ẽ gule intẽpãtia. xliii. di. c. i. ꝛ seqn.

¶ Si pmessatões laicis sunt damnabiles multo magis ꝛ sacerdotib̃ putãt̃ ad gehennã. xliii. di. ñ liceat.

¶ Quozũdã abusus reputãt̃ q ñ putãt digne celebrare festa sanctoꝛ nisi pmessatoribus seruiãt. xliii. di. c. i.

Comitatus. Quid sit comitat̃ ꝛ i qo differat a ciuitate distrctu l territorio. nõ. do. i cle. ne romãi. §. sane đ elec. tex. i. l. i. C. qñ ipa. iter. pu. ꝛ ui. faciũt nõ. i. c. rodlph̃ đ rescrip.

¶ Comitat̃ dz district̃ alicui̇ ciuitatis ubi est epus xix. di. c. i. adde nõ. xcix. di. prouincie i glo. comitib̃.

Cõmitto. Cõmitto. i. possum pmittere. ff. đ noui oper. nun. l. i. §. ꝛ post. sic cõmittitur. i. cõmitti pot̃. C. de testa. l. iubemus.

¶ Cõmittens alicui vices suas videtur in totum delegare. de offi. dele. c. uenerabili. ꝛ. c. super questionũ §. i. ſm Inno. ꝛ eo. ti. si delegatus. li. vi.

¶ Cõmissio potest fieri in loco iurisdictionis. licet pmittens sit extra locũ. glo. de offi. delega. puenit.

¶ Cõmissiones probantur per singula sigilla cõmittentiũ. ſm Inno. de proba. quoniã. đ offi. dele. gratũ.

¶ Cõmissio facta dignitati presumit̃ realis. secus si persone. ſm Inno. de insti. cum venissent.

¶ Cõmissio dispensatiõis debet fieri iuris sublimib̃ ꝛ litteratis. c. dudũ. de elec. ſm Inno.

Cõminatio. An ꝛ qñ pminatio habeat viz sme late uel ferende. nõ. glo. de sagit. c. i. lxiii. di. salonitãe. uide glo. ff. đ admi. tuto. l. tutõ. q reptoriũ. §. q depositõi. facit qđ nõ. Inno. q matri. accu. pos. cũ. i tua. Hosti. in sũma đ re iudi. §. de multa. Spe. in ti. de dispu. ꝛ alle. §. iiii. v. illud est pmiatio. adde. C. pmi. l epis. i rubro ꝛ nigro. adde q st qdã leuia delicta q̃ sola pminatõe puniũt̃. ff. de offi. pfec. urb. l. i. §. cũ patroñ. ff. de offi. pfec. uigi. l. iii.

UVA. BHSC. IyR_001

§.cognoscit.fac.l.nec q̃cq̃.§.ꝺ plão.ff.ꝺ offi.pcõs.
¶ Cl cõminatione indicis qualiter appellatur. vide Spe.in quarta parte.i ti.de appel.§.ii. adde que dixi sub dictione appellatio.

Cõmissum. Cõmissoria.

De pactis.l.cõmissorie.vide.C.de pac.per totum.ꝛ ff.de pigno.l.si fundus.§.fi.
¶ An cum iuramento possit renuntiari pacto legis cõmissorie.nõ.C.de pac.pigno.l.filio. Inno.de pignoꝰ significauit.ꝛ in.c.cum cõtingat.de iureiuran.
¶ Cõmissus.i.delictũ.ff.ꝺ publica.l.ipatores.§.fi.
¶ Pactum legis ꝓmissorie transfert ipso iure dominium quãdo ab initio hoc actus est non alias ex interuallo.glo.in.l.ab emptione.ff.de pac.

Cõmissarius.

Si heredi est cõmissa voluntas defũcti.ubi nõ est heres ibi nõ est ꝓmissarius.ff.ꝺ fideicõmissa.liber.ubi vide.
¶ Si ex duob⁹ ꝓmissariis alter est absens vel nolit implere voluntatẽ defuncti.alter põt.ff.de fideicõmissa.liberta.l.si legatario.§.i.vide.j.sub dictõe executor.
¶ Si testator prouidet de cõmissario in negligentiaꝫ primi non exequentis per hoc non tollitur quin potestas deuoluatur ad ẽpum per negligentiã. facit.ff. de fideicõmissa.liber.l.inuitus.§.fi.
¶ Heres põt dari ꝓmissarius.ꝛ nõ põt capere pecuniã legatã ante essentiã conditiõalis relicti.l. quidã.§. si scriptum.ff.de le.i.vide Bal.in.l.si pluribus. eo.ti.
¶ De hac materia cõmissariorꝫ vltime volũtatis dic plenius ut dicã infra sub dictione executor.

Cõmixtio.

An.ꝛ qñ rex ꝓmixtio inuicẽ ꝓmixtaꝫ vna trahat ad se aliã. dic ut nõ.de ꝓse.eccle.uel alta.qꝺ in dubiis.de cele.miss. cũ marthe.§.quesiuisti.ff.de aqua quot.ꝛ esti.l.i.§. itẽ si q̃s.ꝓcꝺ est q⁹ si sũt sepabilia vnũ nõ trahit ad se reliquum.si vero insepabilia aut eiusdem nature.ꝛ vnum trahit ad se aliud.si sunt diuerse non licet vnus sit magis dignũ alio.ut patet in iuribus prealle. sic nõ.do. Lar in cle.i.de deci.in.ii.oppositione quod bene nõ.
¶ Cõmixtio interdũ improbatur interdũ approbat nõ.de cau.pos.c.ii.de tempo.ordi.c.ii.

Cõmodatũ. Cõmodatarius.

¶ Quid sit commodatum habetur in.l.i.ff. cõmo. nõ.in.c.i.de cõmo.
¶ Cõmodatarius equi ad bellũ non tenet si equus moriat i bello. Inno.nõ.in.c.sic.ꝺ iureiurã. adde qꝺ dicã sub dictõe ꝓductor.ꝛ dixi sub dictione bellũ.
¶ Differentiã inter commodatũ.ꝛ precariũ. vide per glo.in.l.fi.ff.de preca. Inno.de cõmo.c.i.
¶ An si res mihi ꝓmodata p nuntiũ transmissa i uia peat sit piculũ meũ l' ꝓmodãtis.glo.xcv.di.presbiteri Jo.an.i.c.fi.de pigno. Bar.i.l.eũ q̃.§.i.ff.ꝓmoda.
¶ Si peto ut accõmodes mihi rem ad certum usus.ꝛ tu simpliciter accõmodes. an dicatur cõmodatum vel precarium. Bar.in.l.i.ff.de preca.
¶ An accõmodans uas corruptum teneatur cõmodati.glo.de peni.di.iii.inter hec.in.vsi.uasa. adde supra cõmo.l.in rebus.§.qui sciens.
¶ An pdens rem ꝓmodatã teneat aliã eque bonã restituere ꝓmodãti. Inno.i.c.sic.el.iii.de iureiuran.
¶ An liceat ꝓmodanti propria auctoritate accipere rem ꝓmodatam finito usu ad quem fuit commodata. Inno.dicit q⁹ sic.in.c.propter sterilitatẽ. de loca.
¶ An expẽse facte in re ꝓmodata possint repeti. Joan.i addi.Spe.in ti.ꝺ pigno.§.ꝺ Rica.i addi. q̃ ici pit.i hoc istat.vide q̃ hũtur i.l.i reb⁹.§.põt.ff.ꝓmo.
¶ Cõmodatum ante usuꝫ completũ reuocari non potest.nõ.de ꝓmo.c.i.Specu.in ti.de acto.vsi.item excipitur.adde.ff.ꝓmo.l.in ꝓmodato.§.sicut.
¶ Cõmodatari⁹ non tenet regulariter de casu fortuito nisi in trib⁹ casib⁹ q̃ notant de ꝓmoda.c.i.itẽ tenet de leuissima culpa.ut dicto.c.i.ꝛ in.c.ulti. de depo.
¶ Qui utitur re ꝓmodata ad aliũ usum q̃ ad quem ꝓmodata est tenetur furti.ff.ꝓmo.l.si ut certo.§.usq̃ adeo. Rai.in sũma de furt.§.ex bis liquet.
¶ Ubi res est cõmodata ad certum usum ũ dubio presumitur commodata usq̃ ad illum completũ. C. ꝓmo.l.ii.nisi aliter sit actum in contractu.
¶ Commodatũ habet in se usuꝫ donationis.ff. ꝓmoda.l.i.§.i.ff.de dona.l.in edibus.
¶ Incorpalia ꝓmodat.tex.ꝛ gl.i.l.i.§.i.ff.ꝓmoda.
¶ Ubi ab initio ꝓmodatũ non valet ex retentione rei non transit in commodatũ.ut.d.l.i.§.impubes.
¶ Ubi ꝓmodatũ fit ad certũ usũ dat actio ꝓmodati. ubi ad icertũ dat pscriptis vbis.ff.de pscrip.vbi.l. si gratuitã. Bar.i.d.l.i.§.i.ꝛ ibi vide an fuit⁹ ꝓmodet
¶ In reb⁹ usu ꝓsũptibilib⁹ nõ cadit ꝓmodatũ nisi ad pompã.ff.ꝓmo.l.fi.ꝛ ibi ẽ glo.q⁹ pãis ꝓpe ñ ꝓmodat
¶ Cõmodatũ non cadit in pecunia nisi quãdo fit ut quis ditior appareat.ff.cõmo.l.sepe.
¶ Si ꝓmodat res extiata ut rõcin⁹ si ꝺctus ẽ gꝫa dãtis extiatio facit q⁹ tenet de oi culpa. si gꝫa recipiẽtis venit etiã casus.ff.ꝓmo.l.si ut certo.§. nũc videndũ.
¶ Cõmodatari⁹ regulariter tenet ꝺ leuissima clpa. Fallit prio qñ pacto vlt teneri ꝺ solo dolo. Scꝺo qñ ꝓmodatũ ẽ gꝫa utriusq̃. Tertio qñ q̃s se spõte offert ad cõmodatũ.qz tc tñ ꝛ ꝺ leui.ff.ꝓmo.l.si ut cto.§.itẽdũ.
¶ Cõmodans rem alteri ut pignoret potest agi ut re pignoret.ut.d.l.si ut certo.§.nunc videndũ.
¶ Si consentio q⁹ ille qui mihi subtraxit rez habeat ipsam in commodatũ.an ex eo habeam contra eum actionem ꝓmodati. Li.in.l.penul. C.ad exhi.
¶ Idẽ ẽ dicẽ ꝓmõ.ꝛ accõmodo.ff.ꝓmo.l.rei ꝓmo.
¶ Ex usu ad quẽ res est cõmodata si res deterioret non tenetur cõmodatarius commodati.nisi culpa deterior fiat.ff.cõmo.l.eum qui.
¶ Si cõmodo tibi canẽ ad experiendũ omnia capta p canẽ ptinent ad me.vide.ff.ꝓmo.l.si is qui.§.i.
¶ Commodare possum rem alienã quã possideo. ff. commo.l.commodare.
¶ Cõmodati actio ẽ ciuil.ff.ꝓmo.l.i ꝓmo.§.sicut.
¶ Commodatũ ad certũ usum non limitatũ tempõe tacite uel expresse.põt reuocari quãdocũq⁹.l.luci⁹.ff. de dona.secus si usus est limitat⁹.ut.d.l.incõmodato §.sicut.ꝛ qꝺ nõ.ibi Bar.ꝛ Li.in.l.ii. C.ꝓmoda.
¶ Ad quas ipensas teneat ꝓmodatarius vide in.l.i rebus.§.possunt.ff.commo.
¶ Percutiẽs equũ ꝓmodatũ fuste l' backo tenet si moriat.sec⁹ si vga l' calcãiis.bar.i.l.i.C.ꝺ cur.pu.li.xii.
¶ Si mulũ ꝓmodatũ onerauerit ꝓmodatari⁹ secũdũ cõem consuetudinẽ non tenet si ratione illius oneris moriat. Bar.in.l.publica.C.de cursu publi.li.xii.
¶ Dans male ad comedendũ equo cõmodato tenet cõmodatari⁹ ad interesse.dicit Bar.in.l.aialia.C.ꝺ cursu publi.li.xii.q̃ etiã dicit q⁹ conducẽs equuꝫ utilis

UVA. BHSC. IyR_001

ꝑcii nō ꝺz ꝺare tm̄ ꝺe blado q̄tū si esset magni ꝓcii.
¶An ꝓmodatū possit esse in re incoꝛpali. nō. ff. ꝓmo da. l. i. in glo. habitationē. ⁊ in. c. i. eodē ti. in glo. i.
¶Si equꝰ ꝓmodatꝰ restituit ꝺeteriozatꝰ ñ tenet cō modatoꝛ illū recipe sine obligatōe ꝺetiozatōis. Bar. i. l. q̄ sibi. §. q̄ stichū. ff. ꝺ solutio. ubi vide q̄d si recepit siñ emꝺa ꝺetiozatōis an sⁱ ꝓiudicet. ꝺ quo iˣ gl. ⁊ baz.
¶Ad q̄d teneat ꝓmodatariꝰ. vide isti. qui. mo. re cō tra. obli. itē iſ. in glo. exacta. Li. plene i. l. i. C. ꝓmo. i. iiii. q. idē Li. i. l. iii. C. ꝺ epis. au. c. i. i gl. ii. ꝺ ꝓmo.
¶An ꝓmodatariꝰ lꝺns possit agere ꝺ eū q̄ retinet si bi ꝓmodatū. nō. ff. ꝺe peti. here. l. ⁊ ñ tm̄ i glo. facile.
¶An actio cōmodati sit ciuilis uel pꝛetoꝛia. nō. ff. cōmo. l. i. in glo. i. ⁊ eo. ti. l. in cōmodato. §. sicut in glo. ciuiliter. Bi. insti. ꝺ acti. §. sed iste. ⁊ ibi glo. Jo. an. in addi. Specu. in ti. commo. in pꝛin.
¶An possit agi actōe ꝓmodati añ usū ꝓpletū. nō. ff. ꝓmo. l. i ꝓmodato. §. sicut i gl. ꝓmodauit. ⁊ ibi Bar.
¶An actiōe cōmodati possiz agere ꝺ eū q̄ rē meā hz ab eo q̄ mihi abstulit. Li. in. l. pe. C. ad exhiben.

Cōmodum.

Commodū hoc ꝺicimur pos sequod possumus cōmode. ff. ꝺe verbo. signi. l. nepos pꝛoculo. C. qui bo. ce. pos. l. i. insti. ꝺe offi. iudi. §. q̄ si commode.
¶Que ꝺicant ꝓmode fieri. vide q̄ nō. i cle. i. ꝺ pen. ⁊ ibi sunt concoꝛdātie in glo. in. ꝺ. cōmode. ⁊ xix. di. si romanoꝝ. ⁊ i. c. statutū. in fi. ꝺe rescrip. li. vi. ubi gl.
¶Qui sentit onus ꝺz sentire cōmodū. C. ꝺe caduc. tol. l. vnica. §. pꝛo scꝺo. ⁊ ibi Li. i. v. oppo. Bi. ꝺe re gu. iur. li. vi. q̄ sentit. insti. ꝺe legitima. pꝛō. tute. §. fi.

Comparatiuus.

Compatiuꝰ pꝛesuppo nit positiuū. l. ubi āt nō oz. in ꝑn. ꝺe. ꝺ. ob. Jo. an. in. c. cū ꝺilectꝰ. ꝺe elec. i. ꝺ. digniozes. facit. c. nisi. ꝺe renūt. aꝺꝺe q̄ aliq̄n ꝓpatiuꝰ ñ ꝑticipat positiuo. ff. ꝺ nego. ges. l. i. ⁊. C. ꝺ fur. l. ii.
¶Compatiuus aliq̄n ponit ꝓ positiuo. glo. xii. q. i. consideꝛa. ꝺe eta. ⁊ q̄li. cū sit. ꝺe cele. miſ. consiliū. in glo. fi. nō. glo. ⁊ ꝺoc. ꝺe ꝺespon. impu. ex liis. in. ꝺ. po tius. ꝺe pꝛeben. si bñficia. li. vi. ꝺe usu pal. c. penꝯ. ꝺe si mo. quotiens. ⁊. c. se. glo. i. q. iiii. saluatoꝛ. vñ ꝺicimꝰ certioꝛes uel liberioꝛes. i. liberi uel certi. aꝺꝺe. ff. ꝺe ꝺam. infec. l. int quos. §. ꝺamni. ⁊ in. l. i. ff. ꝺe iusti. ⁊ iure. ⁊ in. l. cū filius. §. patri. ff. ꝺe le. ii. ⁊ aꝺꝺe q̄ ubi compatiuus non habet ad quid compeꝯ sonat in vim positiui. uide i. l. si seruꝰ legatꝰ. §. ita scriptū. ꝺe le. i.
¶Compatiuus infert positiuū etiam in confusione. nō. Jo. an. in. c. cum ꝺilectus sup. ꝺ. ꝺignioꝛes.
¶Compatiuus hz ꝺe nā ut relinquat formā positiui in extremo. nō. Bar. ff. ꝺe lega. ii. l. cū filiꝰ. §. pater.

Comparatio.

Quid sint ꝯpationes ⁊ q̄s ⁊ in q̄bꝰ istrumtis ⁊ chartis ⁊ qualr ⁊ ꝑ quos fiāt ⁊ q̄s sit eaꝝ effectꝰ. nō. C. ꝺ fi. istru. l. cōpatiōes. ⁊ ibi Li. aꝺꝺe q̄ ꝺ idē nō. in auc. ad hec. ⁊ in auc. ⁊ si ōctus ibi positis. ⁊ ibi Bar. ⁊ i auc. ꝺe instru. cau. ⁊ fiꝺ. §. i. ⁊. ii. coll. vi. Hosti. i sūma. ꝺe fi. instr. §. iii. Spe. in ti. ꝺe pꝛoba. §. fi. ꝺ. sz instrumē toꝝ quoq;. Bi. Bar. ⁊ Sali. in. l. uēditoꝛ. ff. ꝺe iudi.
¶Compationes litteraruz facit iuꝺex non scriptoꝛ. nō. in. ꝺ. auc. ꝺe instru. cau. ⁊ fi. §. sin uero coll. vi.
¶Que sit ꝺria inter compare ⁊ emere. nō. in. l. i. ff. ꝺe contraben. emp. ubi etiā tractat Bar. an illuꝺ uer bum compare significet solā emptionē. uˡ etiā pmuta tionem. aꝺꝺe q̄ uerbū compare est generale. l. i. C. ꝺe rerū pmu. Jtē compare aliq̄n sumitur pꝛo extimare ff. ꝺe statu homi. l. queritˣ. Jtem uerbū compare late sumitur pꝛo pmutatione. ff. ꝺe lega. iii. l. si quiꝺ eaꝝ.
¶Cōpatio non fit in vno. ff. qui potiꝛ. in pigno. hab. l. ii. in fi. ar. contra. ff. ꝺ vbo. signi. l. illa uerba.
¶Cōpare alīꝰ capitˣ ꝑ uēdere. alīꝰ pꝛo emere. nō. in li. i. ff. ꝺe pꝛiuile. credi. in glo. in comparatione.
¶Quotuplex sit cōparatio. uide Bar. in. l. pꝛo he reꝺi. in pꝛin. ff. ꝺe acqui. heredi.

Compareo.

Paria sⁱ ñ cōpereˡ minꝰ suffi cientˣ ꝓpere. ut pꝛobatˣ i. c. i. ꝺe pꝛocu. ꝺe ꝺolo ⁊ cōtu. cū ꝺilecti. ꝺe appel. nicolao.
¶Compere nō ꝺicitˣ qui minꝰ legitime cōparet. C. ꝺe his qui aꝺ eccle. confu. l. pꝛesenti. §. cū aūt. C. ꝺe pꝛocu. l. fi. Jnno. ꝺe elec. q̄a pꝛopter. in glo. sup hoc.
¶An comparens coꝛam iuꝺice possit postea recusa re eum. uiꝺetur q̄ non. ii. q. vi. §. biduum. circa finez iii. q. ii. offeratur. in glo. magna.

Compater. Compaternitas.

¶An inter duo leuātes ꝺe sacro fonte eunꝺem ꝺbatˣ aliq̄ pātasˣ ꝺicit Jnno. q̄ nō. ꝺe cognat. spi. martinꝰ ꝺoc. eo. ti. c. fi. li. vi. glo. xxx. q. iiii. c. fi. ⁊ ibi Archi.
¶An ꝓpatnitasˣ possit ꝺbi ꝑ pꝛocuratoꝛē. Bar. in. l. gallus. §. si foꝛsitan. ff. ꝺ lib. ⁊ postu. Bal. in. l. i. §. ñ aūt. ff. ꝺe cadu. tol. aꝺꝺe q̄ ꝺicā sub ꝺictōe ꝓcuratō.
¶An ꝑ cathecismū contrahatˣ cōpaternitas. ꝺic q̄ sic. impeꝺiens matrimoniū sed non ꝺirimens iam cō tractum. in. c. contracto. ꝺe cognat. spi. eo. tit. per ca thecismū. li. vi. ꝺe hoc. c. puenit. xxx. q. i. ꝺe cōse. ꝺi. iiii. in cathecismo. xxx. q. iiii. si quisquis vnus.
¶ Omnes tangentes puerum ꝺum baptizatur sunt compatres. Archi. xxx. q. iiii. c. fi.
¶An suscipiēs ꝺe sacro fonte nō ualēs loq̄ cōtrahat ꝓpaternitatē. Archi. ꝺe cogna. spirituali. c. i. li. vi.
¶Maritus ⁊ uxoꝛ non ꝺebent simul leuare eunꝺem ꝺe sacro fonte. xxx. q. iiii. q̄ autem.
¶Quot modis ōbatˣ ꝓpatnitas. uide. xxx. q. i. ꝺeꝰ.
¶Cōmatrē uxōis mee factā añq̄ cū uxoꝛe mea ōbe rē possū ea moꝛtua hze i uxoꝛē. xxx. q. iiii. post uxoꝛ.
¶An post cōpaternitatē sequentē soluantˣ sponsalia ꝺe futuro. glo. ⁊ ꝺoc. q̄ sic. ꝺe cogna. spiri. ueniēs. q̄ꝺ ꝺe matrimonio. nō. eo. ti. c. ii. ubi uiꝺetˣ q̄ non.
¶Compater est fiꝺeiussoꝛ apuꝺ ꝺeum pꝛo illo quē le uat ꝺe sacro fonte. tex. est ꝺe cōsecra. ꝺi. iiii. nos ante oia. aꝺꝺe q̄ quis ita ꝺebet ꝺiligere illū quē ꝺe sacro fō te leuauit ac si esset eiꝰ pater. tex. xxx. q. iii. c. i.
¶Quoꝺ compater ꝺebeat ꝺocere leuatū. ponit Jo. an. in. c. i. ꝺe cogno. spiri. li. vi.
¶An cōpaternitas possit ꝓtrahi ꝑ vniuersitatē. ꝺo. q̄ nō ꝺe cogna. spi. ueniēs. q̄a q̄ nō est baptizatꝰ ñ pōt leuare. ꝺe ꝑse. ꝺi. iiii. i baptismate. ōriuz tñ seruat ꝑsue tuꝺo. nec ualet rō in ōriū. q̄a lz vniuersitas non sit ba ptizata ut vniuersitas. sunt tñ baptizati singulares ꝺe vniuersitate. sicut nec vniuersitas ut vniuersitas hz cō sensum. q̄a nō hz aīa. sed q̄ñ singulares oēs uel maioꝛ ps ꝑsentit uiꝺetˣ ꝑsentire vniuersitas seu aliq̄ꝺ agere.
¶An contrahatˣ cōpaternitas inter chꝛistianū leuan tē ⁊ iuꝺeū cuius filius leuatˣ ꝺe sacro fonte. glo. uiꝺetˣ uelle q̄ sic. xxx. q. i. c. i. que iꝺē ꝺicit ibi in hereticis.
¶An inter maritū ⁊ uxoꝛē contrahatˣ ꝓpaternitas si alter eoꝝ scienter uel ignoꝛāter leuet filiū alterius seu cōmunē. nō. xxx. q. i. in sūma. ⁊ ꝺe cogna. spi. c. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An ois q̄ est ꝓpater uxoris mee sit etiā ꝓpat̄ me⁹ ⁊ ecōtra. glo. dicit q̄ nō. xxx. q. iiii. in sūma. nisi qñ fili⁹ est cōis. adde q̄ uir ⁊ uxor cōicant sibi actōes spūales de quo in. c. martin⁹. de cogna spi. ⁊ ibi. glo. ⁊ doc.

¶An p̄ coitū fornicariū cōmunicet cōpat̄nitas. nō. glo. xxx. q. iiii. si quis unus. Archi. de cogna. spi. c. i. li. vi. adde quod dicam sub dictione concubina.

¶An ad contrahendū compaternitatem sit necesse tangere puerū. Archi. xxx. q. iiii. q̄ autem. dicit sufficere tangere linteū in quo puer est inuolutus. ꝓ quo facit qđ idem notat de cogna. spi. c. i. li. vi.

¶An adultus baptizādus debeat hāe patrinos. Archi. q̄ sic. de ꝓse. di. v. spūs. Idē dñs Ñicus de sanc. gemi. in. c. i. de cogna. spi. li. vi. v. quid de adulto.

¶An monach⁹ baptizādo possit esse ꝓpater. gl. xxx. q. i. omnes. alia glo. xviii. q. ii. puenit. dicit q̄ sic. non autem leuando. Archi. de consecra. di. iiii. monachi.

¶An iudeus. pagan⁹. uel hereticus possit cōtrahere compaternitatē. Jo. an. in regula ex eo li. vi. in mercuriali. glo. de conse. di. iii. in baptismate. Jo. an. aliq̄d de iure patro. nobis. ⁊ in. c. i. de cogna. spiri. li. vi.

¶Qua pena punit̄ ꝓmiscēs se cū cōmatre. uide tex. xxxiii. q. ii. si quis cū cōmatre. ⁊ xxx. q. i. omnes.

¶An simulās tangere puerū i baptismo ⁊ nō tangēs ꝛ tñ exprimat uerba sicut alii patrini sit ꝓpat̄. dic q̄ ñ de conse. di. iiii. c. non plures. ⁊ ibi per Archi.

¶An oēs tenētes manus i baptismo sint cōpatres. Archi. xxx. q. iii. c. fi. Jo. an. de cogna. spi. c. fi. li. vi.

¶An in baptismate collato p̄ laicū contrahat̄ cōpat̄nitas. inter baptizatū ⁊ filios baptizātis. uel inter baptizantem ⁊ parentes baptizati. Jo. an. in. c. fi. de cogna. spiri. li. vi. uide. xxx. q. i. omnes. ⁊ ibi nō.

¶Compaternitas non transcendit paternitatē filiationem sororitatem ⁊ fraternitatem. glo. xxx. q. iii. in summa. Archi. ea. ca. ⁊. q. c. fi.

¶An inter iudeos ex circūcisione contrahatur cōpaternitas. Jo. an. in. c. i. de cogna. spi. li. vi.

¶Quo ad compaternitatem contrahendam non est necessaria responsio patrini sed sufficit tactus cum intentione. Archi. de conse. di. iiii. non plures.

¶An ꝓpat̄nitas ꝺbeat̄ cū p̄ie iudei baptizati. gl. xxx. q. i. c. i. de cogna. spi. c. i. li. vi. adde q̄ dicā ⁊ dixi. ē.

¶An si leuat̄ filius alteri⁹ cōiugis tñ alter etiaz sit cōpater. glo. q̄ nō in. c. ti. de cogna. spi. glo. ii. eo. ti. ꝺcto. glo. iii. eodē ti. c. i. li. vi. dixi supra proxime.

¶An ratōe ꝓpaternitatis iudex possit recusari ut suspectus. uide dñz Ange. in. c. cū spāli. ⁊ in. c. postrēo de appel. ⁊ Spe. ti. de rela. §. quatr̄ v̄si. quid si uis.

Cōpendium. Compendiū dicit̄ id qđ est breue ⁊ utile. inde ꝓpēdiose. Ee rescrip. dispēdia. in glo. i. li. vi. ⁊ i prohemio clemen. in glo. nō. de iudi. in clemen. dispendiosam.

Compensatio. Quādo ex una parte ē debitū alternatiuū spetiei et quātitatis. ex alia quātitatis tm̄ admittat̄ cōpēsatio tex. in. l. i. C. si ma. ra. ba. glo. ⁊ Bar. in. l. si seruus cōis. §. idem dicendum. ff. ꝺ furt. ubi uide.

¶An debitor fiscal̄ possit fisco petēti oppōere ꝓpēsationē. nō. i. l. auferē. §. q̄ ꝓpēsatōez. ff. de iur. fis. doc. in. c. ii. de depo. ⁊ adde q̄ cōpensatio obiecta ꝺ fiscuz debet probari infra duos mēses. ut in. d. §. q̄ cōpensationē. ⁊ ibi Bar. ⁊ adde Bal. in. l. ii. C. de cōpensa.

¶An ephiteota possit dño petēti obiicere cōpēsatōz nō. Spe. i ti. ꝺ loc. §. nc aliq̄. v. lxxix. do. ꝺ ꝓpo. c. ii.

¶Paria delicta mutua compensatione tolluntur. nō. xxxii. q. vi. nihil. ꝺ adul. c. pe. ⁊ fi. ff. solu. ma. l. uiro atq̄. ff. de adul. l. si uxor. §. si iudex. c. dilecti de excep. doc. in. c. significasti. de diuor.

¶An ꝓmodū cū incōmodo ꝺbeat ꝓpēsari. nō. i. c. i. de sciſmati. uide nō. in. c. pp sterilitatem. de loca.

¶An legata facta ecclesie ꝓchiali ueniant ꝓpensanda in quartā que sibi debet occasiōe electe alibi sepulture. cōis opi. q̄ sic. de quo in. c. officii. ⁊ c. req̄sisti ꝺ testa. Ego tenui ōrium in disputatōe mea que incipit statuto ciuitatis venetiar̄ in secundo dubio.

¶An in illicitis admittatur compensatio. nō. ff. solu. ma. l. uiro. de diuor. c. significasti. glo. xxxii. q. vlt. c. ulti. de con. infide. c. i.

¶Culpa cū culpa ꝯpensat̄. l. si ambo. ff. de cōpē.

¶De debito alteri etiam volente non admittitur cōpensatio nisi in casibus. C. de compen. l. si ꝓpter.

¶An procuratori in rem suam possit obici compensatio de eo q̄ dñs debet. uide Bar. de compē. l. eius.

¶An si soluo id quod possem compēsare possim postea repetere. uide Li. in. l. sepe. C. de compen.

¶Cōpēsatio admittit̄ qñ bincinde debet̄ genus. ut equus uel hō. ut. C. de compēsa. l. fi. ubi glo. ⁊ Li. ibi contra.

¶Compensatio non habet locum quādo ab uno deberur quātitas ut quantitas. ab alio quantitas ut species ſm glo. in dicta. l. fi. Li. ibi contra.

¶An possū ꝓpēsare illꝺ qđ ꝛ ꝺbitō me⁹ creditōi meo uide. C. ꝺ ꝓpē. l. si ꝓstat. aī ē. l. fi. ubi p̄ Jaco. de are.

¶Pro nāli debito ēt nō liqdo oppōit̄ ꝓpēsatio. Li. i. d. l. fi. C. de ꝓpen. ⁊ ibi uide qđ de debito ciuili tm̄.

¶Compensatio non potest cadere si bincinde non est debitum. Bar. ff. de pactis. l. si cū te. ubi uide oino.

¶Bolus cum dolo compensatur circa idem nō circa diuersa. ff. de dolo. l. si duo.

¶Solutū etiā subiacēs cōditioni indebite ꝓpēsabile est ⁊ retētibile etiā ob aliud debitū. ff. de cōdi. indebi. l. elegāter. §. i. ⁊. l. si nō sortē i ꝑn. ⁊. §. si centū eo. ti.

¶Cōpēsatio nō admittit̄ de spetie ad quātitatē sed bñ retētio donec soluat̄. ff. de cōdi. indebi. l. si ñ sortez §. si centū. ⁊ est bon⁹ tex. in. l. qđ dicit̄ i ꝑn. ff. ꝺ ipen.

¶Qꝺ dī exceptōez ꝓpēsatōis obstare agēti de nāli ꝺbito est uer̄ in petēte nō in repetēte. nō. glo. i. l. iterdū. ff. de cōdi. indebi. eo. ti. l. cū is. in fi. ubi uide Bar.

¶Nāle debitū hñs ꝓcomitātiā ciuil̄ ñ hz siue iducit ꝓpensatōez sublato ciuili. glo. ff. de cōdi. inde. l. iulian⁹ verū debitorē. nō. in. l. q̄cunq̄. ff. de condi. indebi.

¶Quod quis pōt consequi tantū p restitutionez in inte. non pōt compensare. quia nec naturaliter debet̄ nec ciuiliter. ff. de condi. indebi. l. fi. §. finali.

¶Debitū officio iudicis ꝺ remediū iuris cōis nō cōpensat̄. si v̄o nō est ꝺ ius cōe bñ ꝓpensat̄. primū patet i l. fi. §. fi. ff. de cōdi. inde. secundū in. l. si cū ambo. §. fi. ⁊. l. pecuniā. ff. de compensa. Bar. in. d. l. fi. §. fi.

¶An si opponatur compensatio de maiori debito q̄ petatur possit iudex condemnare in toto. tex. q̄ nō in l. in rebus. §. fi. ff. commo. ⁊ ibi Li. ⁊ Bar.

¶Non solum quantitatis ad spēm ueram nō admittitur compensatio sed etiam quantitatis ad spetiez ficta m. nō. ff. de peculio. l. si creditor. §. i.

¶Compensatio fit ipso iure eo ipso q̄ apparet de voluntate ꝓpensare volentiū. l. ii. ff. de cōpen. p Bar.

¶Que p exceptionē ꝓmi possunt in compensatiōez

UVA. BHSC. IyR_001

non ueniunt.ff.de compen.l.quecūqꝫ.
¶ Lucrū cum damno compensatur.ff.de nego. ges. l.si negocia.ff.pro so.l.de illo.
¶ An fisco petenti tributa possit obici compensatio. uide qđ dixi supra proxime.doc.dicunt q nō. de quo dicam sub dictione decima.ꝛ sub dictione fiscus.
¶ Sñaliter in qbus casib⁹ fiat uel nō fiat ꝓpensatio. nō.gl.de re iudi.suborta.glo.de fide istr.cū Johānes xii.q.iiii.sacerdotes.adđ qđ dixit Li.i.l.fi.C.đ ꝓpē. nō.glo.de depo.c.fi.glo.ne cleri.l' mona.c.ñ magno.
¶ Compensatio non opponitur petenti restitutionez de ordi.cogni.c.fi.in glo.
¶ Lōpensatio opponit etiam post sententiā si nō fuerit appellatū.c.cum Johānes.de fi.instru.in glo.fi.
¶ Compensatio potest fieri in penis quando neutra pars fidem seruat.de peni.constitutus.
¶ An compensatio admittatur in decimis. uide de decimis.cum homines.ꝛ quod ibi nō.
An compensatio opposita non admissa in iudicio contra quem iudex pronuntiat possit opponi post sententiam.de re iudi.c.suborta.in glo.pe.ubi uide.
¶ An fieri possit compensatio de debito tantum naturali.glo.ꝛ Bar.in.l.procurator.§.ii.ff.rem rat. ha.adde.nō.ff.de condi.indeb.l.cū his.§. fideiussor in glo.magna.ꝛ ibi Bar.Li.C.si aduer.solu.l.ii.
¶ An malum cum bono licite compensetur.ꝛ econtra.glo.in.c.non magno.ne cleri.ul' mo.de depos.c. ii.in fi.Jo.an.de ordi.cog.sup spoliatione.
¶ An compensans dicatur soluere.tex.facit pro ꝛ cōtra.in.l.si constat.C.de compen.tex.ꝛ ibi Bar. in l.amplius.ff.rem ra.ha. adde quod nō.Spec.ti. de usur.vsi.sed pone.ff.de libera.cau.l.uel pmutare.
¶ An cōpensatio quātitatis fiat ipso iure uel tm̄ ope exceptōis.glo.in.l.si constat.C.de ꝓpen.adde nō.in l.ueꝝ.ꝛ ibi Bar.ff.đ ꝓpē.nō.ff.solu.ma.l. rei iudicate.§.i.i gl.obligat⁹.nō.ff.đ nego.ges.l.si debitō i gl.
¶ An debitor ex plurib⁹ causis possit ꝓpēsare in quā cām uelit.Bar.in.l.cū ex plurib⁹.ff.de solutio.
¶ An qui promisit non petere incidat in penaꝫ compensando.Bar.in.l.amplius.ff.rem ra.habe.
¶ Infra quātū tp̄us debet liquidari debitū ut possit fieri ꝓpensatio.Bar.in.l.si seruus.§.idē dicendū. ff. de fur.ꝛ in.l.auferat.§.q̄ ꝓpensatōez.ff. de iure fis.
¶ Quantitatis ad rem ꝛ econtra non fit ꝓpensatio. Li.in.l.fi.C.de compen.doc.in.c.ad nostraꝫ. de iureiuran.Bar.in.l.si seruus.§.idē dicendū.ff.de fur.
¶ An đ q̄titate fructuū ad q̄titatē pecūie admittat ꝓpēsatio.uide in.l.diuortio.ff.solu.ma.ꝛ ibi Bar.
¶ Si uerus debitor meus fuerit iniuste absolutus a debito forte propter impiciaꝫ iudicis.ꝛ is postea agit contra me ad aliud debituꝫ. an possim opponere exceptionem compensationis de ꝑmo debito de quo iniuste fuit absolutus.uide Li.in.l.ii.C.de compen.
¶ An sicut possum opponere compensationem debitori meo.ita possim ꝛ alii cui ipse cessit Li.in.l.fi.C. de compen.Jo.an.in regula.si quis in ius li.vi.
¶ An eius quod debetur ciuili ꝛ naturali obligatōe nondum tamen est nata actio possit obici compēsatio Bar.in.l.inter tutores.ff.de admi.tuto.
¶ Lōpensatio nō admittit in delictis. quo ad penas temporales uel spūales.uel fisco applicādas. nō.in.c. sicut.de iureiurā.uide in.c.intellexim⁹ de adulte.
¶ Compensatio potest fieri ꝛ declarari etiaꝫ extra iudicium.Bar.in.l.i.ff.de compen.
¶ Lōpensatio nō hz locū in deposito.c.fi.de depos.
¶ Nō admittit ꝓpēsatio ei⁹ qđ debet officio iudicis nobili.nō.ff.đ cōdi.ide.l.fi.i gl.fi.ꝛ ibi Bar.sz bñ ei⁹ qđ đbet offō iudicis mercēario.nō.ff.đ ꝓpē.l.pecūiaz
¶ An admittat ꝓpēsatio ei⁹ qđ alii debet.C. de cō pen.l.ei⁹ qđ.ꝛ ibi nō.Li.ꝛ Bar.ꝛ nō.Bar.ff.eo.l. si qđ a fideiussore.Bar.ff.de admi.tuto.l.int tutōes.
¶ An ꝓpēsatio hēat locū i dote.nō.ff. solu.ma.l. di uorcio.§.ob donatōes.ꝛ ibi Bar.nō.C.de rei uxor. acti.l.i.§.taceat.i glo.retētio.ꝛ ibi Li.in.iii.oppo.
¶ An compensatio habeat locum ubi aliquid debet gratia conditionis implende. nō Bar.ff. de sta.libe. l.statulibe.ff.de condi.inde.l.iulianus.
¶ An admittat ꝓpēsatio q̄titatis ad q̄titatē diuersorū genez.Bar.i.l.diuorcio.§.ob dōatōes.ff.so.ma.
¶ An int lucꝛ ꝛ dānū admittat ꝓpēsatio. vide.ff.de nego.ges.l.si negocia.ff.p socio.l.đ eo.et.l.si ob eaz.
¶ Si administratō gerēs offm̄ i aliq⁹ ledat l' i aliq⁹ melioꝛet rē.p.hētur rō ꝓpensatiōis.ff.de.usur.l.gaius.
¶ Ø dio penaꝫ fit cōpensatio ipso iure.nō.in.l. si cō stat.C.de cōpen.ff.eo.l.hoc negociū.insti.de actio. §.in bone fidei. Per hoc decidit qđ de stipēdiario de bente recipe centū a cōi pro suo stipendio ꝛ ꝓdemnato ad.x.soluenda sub pena amputatōis manus q si non soluat amputat manus.quia ipso iure fuit facta compensatio cū eo q debeat recipe a cōmuni pro quo factio.quia per cōmune.q non soluit stipendiū factum est quo minus possit soluere penam.hanc rationē reddit notabiliter tex.ff.de condi.ꝛ demō.l.iulianus ait si heredi.Bal.in.l.i.C.de compen.
¶ An exceptio compensatōis impediat primum uel secundum decretum.vide Bal.in.l.iii.C.de ꝓpen.
¶ Compensatio est speties recōuentōis.ff.de ꝓpen. l.nec.ꝛ ibi est tex.notabil q cōpensationi est respōdendum tanq̄ petitioni.Bal.in dicta.l.iii.ꝛ.l.neqꝫ.
¶ Sicut coram arbitro non habet locum reconuentio.ita nec compensatio.quia 'non potest de ea cognoscere cum non sit de ipsa compromissum.secus in iudice delegato.ff.de arbi.l. si de meis. in ꝑn.ꝛ.l. si cum dies.§.plenum eo.ti.Bal.in.d.l.iii.ꝛ ꝑalle.l.neqꝫ.
¶ Ubi non habet locum solutio nec compensatio.ꝛ ideo sicut aliud pro alio inuito creditori solui non potest.ita nec compensari.Bal.in.l.fi.C. de compen. Idem in.l.diuortio.§.ob donationes.ff.solu.ma.
¶ Lōpensatio opposita đz liq̄dari ō illud tp̄s qđ reo daret ad soluendū.Bar.in.l.aufert.§.q̄ ꝓpensatiōez ff.de iure fis.Bal.contra in.l.mea.C.de compen.
¶ Q.đ debet societati ñ ꝓpēsat cū vno ex sociis.ff.p socio.l.actōe.§.si cōis.bal.i.l.si i vēditōe.C.đ ꝓpē.
¶ Si ticius petat a me.x.nō obiciā ei cōpensatiōem de aliis.x.que ipse đz.Jo.licet Johānes velit.ut i.l.i rem.§.i.§.de compen.ꝛ in.l.eius.C.de cōpensa.
¶ Si petis a me.x.ꝛ obicio tibi cōpensatōez de.xx. que mihi debes ꝛ probo.nō poterit iudex cōpensatis x.ꝓdemnare te in aliis.x.sed opus erit nouo iudicio. ut.l.in rebus.§.fi.ꝛ ibi nō.Bar.ꝛ glo.ff.cōmoda.
¶ Creditori non potest obici compensatio de fructibus ꝓceptis ex pignore nisi cum desierint stare.secūdū Inno.in.c.ad nostram.de iureiurā.in glo.restituat.
¶ Ex debito alternatiuo quantitatis uel spetiei ponitur compēsatio ad debitum simplicis quātitatis ut i.l.i.C.si maior.fac.ratū habue.ꝛ ibi hoc nō.bal.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Exceptio cõpẽſatõis licet ſit pemptoria põt oppo ni poſt ſniam. l. ſi cũ mulier. §. cum iter. ff. de ꝓpen. et adde omnino qõ nõ. Bal. in. l. i. ff. de excep.

¶ An admittatur compẽſatio maioris debiti ad mi nus petitum. nõ. de fi. inſtru. c. cum Johãnes in glo. i. ⁊ in. l. in rebus. §. contrario. ff. commo.

¶ In q̃bus caſibus ceſſet cõpenſatio licet ſit debituꝫ nõ. ff. de compẽ. l. ob negociũ. ⁊. l. in reb⁹. §. hoc aũt ff. ꝓmo. ⁊. l. fi. C. de compẽ. iſti. de acti. §. i bõe fidei in glo. ff. ſolu. ma. l. diuorcio. §. ob donatõeſ. ubi nõ. in glo. ꝓpenſatões. de depoſi. c. ii. in glo. pe. ⁊ fi.

¶ An compenſatio poſſit opponi poſt ſniam. nõ. in l. i. ff. qui ſen. ſcin. app. reſc. in glo. fi. nõ. in dicto. c. cum Johannes. in fi. glo. Specu. in ti. de ap. §. pe. v̄ſi. ſed nũq̃d in cauſa. adde nõ. de ordi. cogni. tuam.

¶ Non admittit̃ compenſatio rerũ niſi ꝓtes expreſſe uel tacite voluerint facere compenſationẽ. qũo autem ⁊ qñ dicatur tacite. uide in. l. i. §. item. ſi cum me. in glo. compenſatio. ff. ſi pars here. pe.

¶ An compenſatio ſiue exceptio compenſationis im pediat executionẽ inſtrumenti confeſſionati. Ange. in conſi. cxxx. quod incipit. viſis dictis.

¶ Qui põt obicere ꝓpẽſatõez ⁊ ñ obiecit poſſit nihilo minus p uiã agẽdi iuuari. ut. l. ſi aũt. §. fi. ff. de ꝓcu.

¶ An bãnit⁹ l excõicat⁹ poſſit ꝓpẽſatõez obicere. nõ. de excep. cũ inter. ubi Inno. Archi. iiii. q. i. i ſũma.

Compitum. Quid ſit compitum. dic q̃ eſt locus ubi plures uie congregã tur. xii. queſtione. ii. de uiro.

Completũ. An aliq̃d uideat̃ eſſe ꝓp'etũ dũ aliquid reſtat ad faciẽdũ. tex. ⁊ ibi nõ. i. l. cũ ſilãianũ. C. ad ſil. gl. ỏ ſacr. vnc. c. vnico

¶ Cõpleri. i. roborari. ff. de mino. l. i. Itẽ ꝓplere. i. fi niri. l. fi. C. de op. publi. adde de differẽtia int̃ ꝓplere ⁊ exercere. tex. ⁊ glo. in. l. q̃ etate. ff. de teſtamẽtis.

Complices. Si factũ eſt ꝓclama in ciuita te q̃ quicũq; idicauerit occiſo res tĩcũ habeat centũ. an ſi vnus ex ꝓplicibus idicaue rit alios debeat hẽ illud ꝓmiuꝫ. Bar. i. l. ſi q̃s i graui §. ſi ſtipulat⁹. ff. ad ſil. ⁊. l. iii. ff. de ꝓdi. ob turp. cau.

¶ Qui dicãt̃ ꝓplices. vide de accu. in. c. cũ oporteat ⁊ qõ ibi nõ. adde nõ. in. l. i. C. ſi rector ꝓuincie.

Compoſitio. Be hoc nõ. in. c. i. de ſum. tri. in glo. nõ. q̃ multiplex.

¶ Ad ꝓpoſitõez dꝫ iudex ꝓmo dare opaꝫ. l. i. §. ⁊ p⁹ opis. ff. de noui oper. munt. de mutu. peti. e. i. Spe. i ti. de offi. iudi. §. vi. v̄. ⁊ gñaliter. c. fi. de tranſac.

¶ An compoſitio amicabilis poſſit interuenirire in ſpiritualibus. vide Spe. in ti. de pac. v̄. amicabilis.

¶ Cõponere ẽ ab alio iuentũ ſit colligere. pmḷgare ẽ a ſe facere. vide Jaco. butri. in. l. i. ff. ỏ ꝓſti. ꝓncipuꝫ.

¶ Compoſitũ ex plurib⁹ ptibus debet eſſe e⁹ nature cuius ſunt ptes componentes. ff. ſi certũ peta. l. i. ⁊ ỏ hereti. excõmunicamus. ⁊. xxxiiii. q. iii. nec autem.

¶ Quot modis dicatur compoſitio. nõ. de ſum. tri. ⁊ fi. carbo. c. i. in glo. omnino.

¶ Si vna pars nõ ſeruat compoſitõez. an altera poſ ſit ad ius ſuum redire. nõ. in. c. cũ inter. r. de elec.

Cõpromiſſuꝫ. Cõpromittere.

¶ An valeat ꝓpromiſſi i quo offendens ꝓpromittit ſe inoffenſũ. nõ. Li. in. l. ſi cũ ea. C. de do. ꝓmiſ. glo. in. l. ſi de re ſua. ff. de arbi. tex. ⁊ glo. ỏ renũ. veniens.

¶ An litigãtes poſſint ad cõpromittendũ cõpelli ex diſpoſitõe ſtatuti vel ex officio iudicis. Bar. in. l. fur ti. §. q̃ iuſſu. ff. de his q̃ nõ. infa. ⁊ p̃ cundẽ in p^a cõſti. C. ⁊ ibi Bal. ⁊ in. l. ex ſtipulatõe. C. de ſenẽ. ⁊ iter lo. oium iudi. ⁊ in. c. i. §. ſi q̃s quinq;. ỏ pace te. x. col la. nõ. de elec. cũ inter. r. vide qõ nõ Bar. ff. ỏ decre. ab ordi. fac. l. ambitioſa. adde q̃ talia ſtatuta ꝓpellẽtia ad cõpromiſſum ſunt exorbitãtia. nõ. doc. in. ca. cum tempore de arbitris.

¶ Inferior a papa non videtur poſſe compellere par tes ad compromiſſum de rebus ſuis. Inno. de elec. cam inter. r. ⁊ doc. de arbi. c. i. ubi ter.

¶ An pena appoſita in cõpromiſſo poſſit hodie de iu re canonico peti. Bal. tenet q̃ ſic in. l. cũ allegas. C. ỏ uſur. Bar. i. l. q̃nta. §. fi. ⁊ vide nõ. i. l. ſtipulatio iſta §. alti. ff. ỏ. v̄. ob. gl. ỏ arb. dilci. ⁊. c. ſuã ỏ pe. ubi ỏ h^a

¶ An facto ꝓpromiſſo inter emptorẽ ⁊ venditorẽ em ptor poſſit agere ỏ euictiõe habeat̃. ff. de euic. l. ſi dictũ §. ſi ꝓpromiſſor. quẽ tex. limita ſingulariť p nõ. i Spe. de arbi. l. i. §. i. v̄. ſed nũq̃d in venditõe. ⁊. v̄. ſe.

¶ Quid ſi fiat cõpromiſſum ut pronuntiet̃ de iure. an poſſit pronũtiari ꝑm ſtatuta municipalia. Bar. et Bal. ff. de heredi. inſti. l. illa inſtitutio. dixi ſub dictio ne arbiter. adde quod nõ. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de arbi. §. excipiť. v̄. ſed q̃d ſi tulerit cõtra ius.

¶ An ꝓpromiſſũ factũ in aliquẽ ſub noie dignitatis. trãſeat ad ſucceſſorẽ in dignitate. Bar. in. l. q̃ liberis §. ỏ vba. ff. de vul. ⁊ pup. Bal. i. l. fi. §. ſz ⁊ ſi q̃s. C. cõia delegatis. Inno. i. c. qm̃ abbaſ. ⁊. c. fi. ỏ offi. ỏle.

¶ An compromiſſum tranſeat ad heredes compro mittentium. vide in. c. ulti. de arbi. ⁊ dic q̃ non. ut ibi ſecus in laudo. ut. l. q̃uis. ff. de arbi.

¶ An compromiſſum expiret morte ciuili compro mittentium. vide in. d. c. ulti. de arbi.

¶ An valeat compromiſſum ſup cauſa uſurar⁹. Bal. x. coll. de controuer. inueſti. c. i. §. ſimiliter.

¶ Stante ſtatuto q̃ cauſe inter conſanguineos ꝓpromit tãtur. factũ eſt compromiſſũ quod expirauit ante cau ſam finitã. an iterũ poſſit compelli ad compromitten dum. Bal. q̃ ſic. in. l. veluti. §. hec vox. ff. de eden. et in. l. fideicõmiſſa. §. ſi quis. de le. iii. dñs meus Ra pha. cuma. in. l. ſi finita. in p̃n. ff. de dam. infec.

¶ Cõpromiſſum factũ p minorẽ in arbitratores de rebus imobilibus eſt inualidũ. niſi tpe compromiſſi in teruenerit iudicis decretuꝫ ⁊ tutoris vel curatoris au ctoritas. Bal. in. l. i. C. ſi aduer. tranſa. ⁊ ibi glo.

¶ Tot ſunt compromiſſa quot ſunt cõpromittentes Jo. an. in addi. Spe. ti. de arbi. §. finiť. v̄ſi. ꝓmo.

¶ Si in ꝓpromiſſo eſt dictũ q̃ arbiť pronũtiet de iuꝫ an poterit pronũtiare ſecũdũ ſtatuta. Jo. an. in addi. Specu. ti. de arbi. §. excipitur. v̄. item q̃ corruptus.

¶ An ꝓpromiſſũ poſſit fieri de vno articulo. l de iuriſ articulo. vide Bal. in. l. cũ proponaſ. C. de iureiurã.

¶ Stante ſtatuto q̃ omniſ queſtio compromittatur non debet compromitti cauſa in qua obſtat exceptio litis finite ſm Bal. in. l. fratris. C. de tranſa.

¶ Stãte pdicto ſtatuto nõ dꝫ ſatiſfactũ ſtatuto p p^m ꝓpromiſſũ niſi qõ ſit finita. alꝫ dꝫ iterũ ꝓpromitti. q̃a adhuc ſibi vẽdicat locũ ratio ſtatuti q̃ eſt ut lites ter minent. Bal. in. l. fideicõmiſſa. §. ſi q̃s. ff. de le. iii.

¶ Si eſt cõpromiſſuꝫ in tres arbitros cũ clauſula cõ ce dẽte ſeiꝫ ⁊ duob⁹ ex eis plenã poteſtatẽ. nẽ. vno re nuntiãte vel nõ acceptãte duo poterũt iudicare apud

UVA. BHSC. IyR_001

quos eſt ſolida poteſtaſ. ita nō. Bal. in. l. i. ff. q̄ falſo. tuto. actu. p̄o quo eſt expreſſum in. l. ſed ita. ff. de arbitr. ad idem. de offi. dele. p̄udentiam. in p̄in.

¶ An p̄promiſſum factū a p̄elato ſolo vel p̄lato ⁊ capitulo mo⁊te p̄elati expiret. nō. Spe. i ti. de arbi. §. finiť. v. q̄d ſi p̄latuſ. Bar. in. l. ſi p̄ epiſtolā. ff. de acq̄. here. faciūt nō. in. c. i. ne ſe. ua. li. vi. Jnno. ỏ teſti. p̄eſentiū eo. li. Hoſti. Jnno. ⁊ moder in. c. dilecti. de fo. p̄pe. de arbi. c. fi. glo. i cle. fi. de p̄ocu. ubi tex. ỏ hoc.

¶ Si factum eſt compromiſſum in duos qui aſſumpſerunt tercium. an per hoc uideatur nouum compromiſſum. Bar. in. l. ſi dominū. ff. de furt.

¶ An ſtante ſtatuto q̄ cōſanguinei compellātur compromittere ſi tu ⁊ ego ſumus p̄ſanguinei. ⁊ tu moues litē ei cui vendidi. ⁊ ego p̄o illo ſuſcipio iudiciū. hēat locū ſtatutū. Bar. in. l. i. C. ubi in rem act. Idem in l. p̄curato⁊. ad exigendū. §. i. ff. rem ra. habe. Bar. in diſputatione ſua que incipit. piſane ciuitatis.

¶ An ſtante dicto ſtatuto poſſit iudex eos cogere ad compromiſſum cum pena. vide do. Anto. de elec. cuz dilecti. ſuper glo. in vſi. oſtenſum.

¶ An in iudicē delegatū uel ordinariū p̄tes poſſint p̄ promittere. nō. de p̄ſump. līas. de p̄ſcrip. cū ex officii. ubi plene. ỏ arbi. cū t̄pe. i gl. i. ⁊ ibi doc. gl. de no. op. nūt. l. i. §. ⁊ poſt opiſ. ⁊. ii. q. vi. a' iudicib⁹. i tex. ⁊ gl. Li. in. l. ſi q̄ ex p̄ſenſu. C. ỏ epiſ. audi. moder. de iure iur. q̄ntauall'. de arbi. ex p̄te. ubi eſt caſuſ. ⁊ an eo caſu iudex poſſit utraq̄ via p̄cedere. videť caſus ỏ p̄eb. ni ſi eſſent glo. ⁊ doc. de arbi. inotuit. ⁊ in palle. c. litt'as de p̄eſump. vide nō. de rerum permu. c. finali.

¶ An ſuper actione iniuriarum poſſit compromitti. nō. in. c. quintauallis. de iureiuran. ubi tex. uide de hoc de reſti. in integ. c. penul. ubi doc.

¶ An timō reuerentiaľ uiciet p̄promiſſū. vide ỏ elec. cū inť. Bar. ff. qua. re. act. non da. l. i. §. q̄ bonorāde q̄ nō. de offi. dele. cauſam. moder. in. d. c. q̄ntauall'.

¶ An p̄curato⁊ hīs ḡīale mādatū poſſit p̄promitte re. Bar. i. l. mādato ḡīali. ff. ỏ p̄cu. hēt̄ur i tex. ⁊ gl. de arbi. p̄ tuas. facit. c. q̄ ad agēdū. in fi. de p̄cu. li. vi.

¶ An compromiſſum factum per p̄deceſſorem noceat ſucceſſori. nō. de re iudi. q̄uis. Bar. i. l. facta. §. i. ff. ad trebel. Jo. an. de teſti. p̄eſentata.

¶ An de cā matrimōiali poſſit p̄promitti. nō. ỏ trāſ. c. ſi. de reſti. in ite. c. pe. glo. i. c. i. de p̄ſan. ⁊ affini. ubi do. ⁊. ff. ỏ arb. l. ñ diſtiguem⁹. §. ỏ liberali. ⁊ ibi vide.

¶ An in p̄ſonā l' clericū eccl'ie poſſit de cā eccl'ie p̄promitti. nō. de p̄ſcrip. cū oli. ⁊ ibi doc. Spe. i ti. ỏ arbi. §. ſeq̄ť. v. ſz nūq̄d abbaſ. ⁊ ibi Jo. an. gl. xxi. di. nć ār.

¶ An de cauſa conuerſionis uel monacatiōis poſſit compromitti. no. glo. in. l. non diſtinguemus. §. de liberali. ff. de arbi. doc. in. c. pe. de reſti. integr.

¶ An de cauſa alimentorum ⁊ tutele poſſit compromitti. Specu. in ti. de arbi. §. reſtat. vſi. ſed nunquid faciunt nō. in. l. cum hi. ff. de tranſac.

¶ An compromiſſum factū in laicum p̄ clericuz ſine licētia ep̄i ſi ſit ſup ſtatu ⁊ reb⁹ eccl'ie valeat. nō. Spe. in ti. de arbi. §. reſtat. v. ſed nūquid clericus. ⁊. §. finitur. v. ſed nūquid p̄latus. nō. doc. de arbi. p̄uenit. ubi Hoſti. ⁊ do. Anto. in. c. cū t̄pore. co. ti. ubi videť caſus. glo. i. c. ſi diligēti. de fo. cōpe. alia glo. in. c. róana §. i. v. iudiceſ. de fo. p̄pe. li. vi. xvi. q. i. plures i gl. pe.

¶ An ſup cā ſtat⁹ traz hois q̄ eccl'ie poſſit p̄promitti. nō. ff. de arbi. l. nō diſtiguem⁹. §. de liberali. ⁊ i. c. pe. de reſti. in ite. doc. i. c. cū t̄pe. de arbi. ⁊ i. c. cū oli. ỏ p̄ ſcrip. adde q̄ nō. bar. i. l. p̄to⁊. ff. ỏ tu. ⁊ cu. da. ab hiſ

¶ An de reb⁹ q̄ nō p̄nt alienari poſſit fieri p̄promiſſū dic q̄ nō p̄ tex. de arbi. in. c. cū t̄pore. ⁊ ibi nō. doc.

¶ An valeat compromiſſum factum per vaſallum de re feudali ſine licentia dñi. dic q̄ nō. Hoſti. in ſumma de arbi. §. ſed queritur vſi. ſed nūquid uaſallus. faciūt nō. in. c. peruenit. ⁊ in. c. cum tempore. de arbi.

¶ An valeat cōpromiſſum factū in laicum de rebus ſpūalibus. caſus eſt q̄ nō. de arbi. p̄tingit. ubi nō. q̄ ſolus papa hz poteſtatē faciēdi. adde q̄ de cā electōis ec cleſie p̄ōt p̄promitti in laicis. ſm Jnno. de arbi. p̄tigit adde q̄ nō. Spe. de arbi. §. reſtat. v. itē de ſnia.

¶ Quid ſi fiat compromiſſum de re ſpirituali in clericum ⁊ laicum ſimul. vide de arbi. per tuas.

¶ Cōpromiſſum cenſeť eſſe quedā tranſactio in auť. ut diffe. iudi. §. ſi vo p̄tigerit. ⁊ ibi nō. in glo. ⁊ in auť. ſi vo p̄tigerit. C. de iudi. nō. glo. de arbi. c. expoſita.

¶ Stante ſtatuto de p̄promiſſo inter p̄ſanguineos an ſi petiť executio ſnie circa quā aliq̄ opponiť p̄ cōſanguineū debeat ſup hoc cōpromitti. Bar. in. l. ob rem ff. de tranſac. dñs Anto. ⁊ moder. in. d. c. oppoſita.

¶ Compromiſſum generale non extenditur ad incogitata. glo. ii. in. c. veniens. de iureiuran. ubi Jnno.

¶ An p̄ compromiſſū factū de cā aliis delegata expiret poteſtas delegata. cōis opinio q̄ non. de quo p̄ gl. Jnno. ⁊ doc. de arbi. in. c. innotuit. de p̄eben. c. niſi.

¶ An valeat compromiſſum in duos. hoc addito q̄ ſi diſcordauerint eligant tercium. nō. ff. de arbi. l. item ſi vnus. §. ſi in duos. de appel. in ſpetiali. plene in. c. in notuit. de arbi. ⁊. c. ſeq̄n. ⁊ quod nō. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de arbi. §. ſequitur. v. ſed eo quod dixi.

¶ Stante ſtatuto de p̄promiſſo faciēdo inter p̄ſanguineos. ⁊ q̄ arbiter litē finiat infra duos mēſes. niſi ſpō te cōpromiſerint expiret p̄promiſſum poſt lapſum duorum menſium. nō. in. l. ſi duo. ff. de acqui. heredi.

¶ An valeat compromiſſum de omni eo quod fuerit laudatum. ⁊ qualiter intelligatur. nō. in. c. expoſita. de arbi. Ange. in conſilio ſuo. xl.

¶ Qui non poteſt alienare non poteſt compromitte re. nō. Hoſti. ⁊ Jo. an. de arbi. cum tempore.

¶ Si fiat compromiſſum in clericum non habentem dignitatem non cogitur laudare ſi ad dignitatem p̄omoueatur. de teſti. p̄eſentata. in glo. i.

¶ An valeat p̄promiſſum q̄ arbiter p̄nūtiet ſm cō ſiliū talis l' p̄out illi uidebiť. nō. glo. Bar. ⁊ Bal. ff. de here. iſti. l. illa iſtitutio. Jnno. de offi. dele. ſi p debilitate. Spe. i ti. ỏ arbi. §. vlti. v. ſz ſi dicať. nō. ỏ arbi. cū oli. adde Ang. i p̄ſi. cclxxvii. q̄ ỏ icipit p̄m⁹ p̄ctuſ.

¶ De itellectu illi⁹ clauſule q̄ cōiter apponiť in p̄promiſſis q̄ pena ſoluta vl' nō nihilomin⁹ ſteť laudo. Hoſti. tractat in ſūma de arbi. §. q̄liter inſtituať. Spe. ỏ arbi. §. ut aūt. ⁊. §. ſeq̄ť. v. p̄ſuluit. ⁊. v. ſm premiſſa glo. ff. de arbi. l. ii. alia glo. de arbi. dilecti. in glo. fi.

¶ Quāto t̄pore de iure duret p̄promiſſum. Spe. in ti. de arbi. §. differt. ubi Jo. an. in addi. glo. in. l. itez ſi vn⁹. §. ſi mlto poſt. ff. de arbi. adde Bal. i auť. ſi tñ C. ỏ t̄po. ap. Jo. ỏ imol. i. l. mlta. ff. ỏ p̄di. ⁊ demō.

¶ Compromiſſum ſoluitur ſoluta pena. nō. Jnno. in c. ex parte. de arbi.

¶ Compromiſſum non poteſt fieri poſt ſententiam. Jnno. de arbi. expoſita. quia cauſa eſt iam ſopita.

¶ Compromiſſarii electionis non dicuntur p̄opr̄ie

UVA. BHSC. IyR_001

compromissarii. dicit Inno. de elec. in causis.

¶ Quando ꝓmissū fit in iudicez semp potest peti reductio ad arbitriū boni viri. quia obtinet instar arbitratoris. ita nō. Inno. in. c. de causis. de offi. dele.

¶ Quando quis cogitur ad ꝓmittendū an possit appellare. vide in. l. fi. de iudi. ubi Bar.

¶ An sup causa restitutionis in integrū possit cōpromitti in arbitratorē nō in. l. cuz simus. C. ubi ⁊ apud quem. vide in. c. pe. de resti. in integ.

¶ An si qui compromittunt in aliquem ut libere faciat quod vult. an possit ab eius sententia appellari. nō in. c. irrefragabili. de offi. ordi.

¶ An ⁊ quādo tertius assumpt⁹ in ꝓmisso possit ⁊ cogat sententiare Bar. in. l. si dominum. ff. de furt. ⁊ per compromissum non expiret iudicium. Jo. an. in c. significantibus sup glo. qō fieri. de offi. dele.

¶ An valeat compromissum factū in eum q̄ est publice excōicatus. Jo. an. disputauit in regula doio. li. vi. faciunt nō. in. c. decernimus. de sen. excō. eodē li. dixi plene in repetitione. c. intelleximus. de iudi.

¶ Quar itelligēdū sit id qō cōiter dī q̄ ñ valet ꝓmissū sine pena. Bar. i. l. si ita stipulat⁹. de. v. obli.

¶ De cōpromisso facto cū potestate procedēdi de iure ⁊ de facto ⁊ pronūtiandi de iure trñ. nō. Bar. in. l. diem. §. stari. ff. de arbi. ⁊ in. l. si societatē. §. arbitrorū. ff. pro socio. Jo. an. in. c. ex īsinuatōe de rescrip.

¶ An tempus cōpromissi qō deducit de appellatione deducatur etiam de cā principali. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de le. §. restat. v. sed nūq̄d. ⁊ in clemen. q̄diu. de appel. ubi vide an ꝓmissū suspēdat termi nū. x. dierū ad appellandū. ⁊ cōiter tenet q̄ non.

¶ Compromissum finitur morte compromittentiū. vide in. l. diez. §. i. ff. de arbi. glo. in. c. ex parte. eo. ti.

¶ Vigore statuti disponentis q̄ pro qualibet lite vel controuersia fiat cōpromissum. non cogitur quis compromittere de contentis in instrumēto qō habet paratam executionem. Bar. in. l. eleganter. ff. de condi. in debi. Idem in prima constitutione. C. circa mediū.

¶ Stante supradicto statuto an possit compromitti super causa apud quem debeat ali pupillus. nō. in. l. non distinguemus. §. quesitum. ff. de arbi.

¶ An de causis mixti imperii possit compromitti. nō. in. l. non distinguemus. §. de liberali.

¶ An iudex possit ꝓpellere ptes ut in eū ꝓmittāt. Bar. q̄ nō. ut in. l. pretor. ff. de tu. ⁊ cura. da. ab his.

¶ Si hoc mō compromittit ut intelligat sup omni eo cōpromissum qō fuerit laudatū. ⁊ sup eo intelligit esse cōpromissum sup quo est controuersia inter ptes. ⁊ ideo si arbiter pronūtiauit sup determinato p sniam nō valet tale arbitriū. qa cōpromissuz nō poterat se extendi ad iam decisa. ita dicit dñs Anto. i. c. exposita de arbi. ⁊ de hac clausula vide Ange. in suo ꝓsilio. xl.

¶ An stante statuto de causis inter ꝓsanguineos ꝓmittendis possit iudex cōpellere ad ꝓmittendum sub pena. dñs Anto. ponit in. c. cū dilecti. de elec.

¶ An prelatus possit compromittere de rebus ecclesie sine consensu capituli. vide glo. in. c. fi. de maio. ⁊ obe. Jo. an. in. c. cum tempore de arbi.

¶ Quare secundum compromissum faciat expirare primum. nō. Pau. in clemē. q̄diu. de appel.

¶ An abbas possit ꝓmittere i mōachū suū ut snia p eū lata valeat. gl. xxii. q. viii. quēadmodū. Inno. de iuziurā. vēiēs. ⁊ c. q̄ntauall. Bal. ō. l. cōza. c. i. x. col.

¶ An magis expediat facē ꝓmissū i vnū q̄ i duos gl. in. c. prudentiā. §. i. de offi. delega. ⁊ i. c. i. de arbi.

¶ Prelati qui iurant non alienare bona ecclesiastica inconsulto summo pōtifice non possunt compromittere. dictum est Hosti. in. c. cum tempore. de arbi.

¶ Compromissum quo obligatur ecclesia non potest fieri ecclesia vacante etiam si fiat inter clericos eiusdē ecclesie. Jo. an. de preben. nisi essent.

¶ An mortuo prelato expiret compromissum factū per ipsum de rebus ecclesie. glo. in clemē. fi. de procu. Jo. an. in. c. presentata. de testi.

¶ An valeat compromissum per quod arbiter astringitur ad aliquod certum pronuntiandū. glo. in. c. pe. de elec. li. vi. in. v. decreta. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An pendente compromisso possit iudex adiri sup causa de qua est compromissum. glo. q̄ sic in. c. significantibus. de offi. dele. in. v. terminum. glo. in clemē. q̄diu. de appel. Jo. an. de presump. c. litteras

¶ An licite possit vigore compromissi retineri titulus beneficii. glo. de transac. super eo. de preben. nisi.

¶ An super re ecclesiastica possit fieri compromissuz de facto. nō. Inno. in. c. i. in fi. de depo.

¶ Cōpromissū nō pōt fieri de snia excōis nec de cā liberali nec criminali. de resti. in integ. c. pe. ⁊ ibi glo.

¶ Per q̄ verba eligāt siue pronūtient ꝓmissarii. vide de elec. sicut li. vi. nō. in. c. qa propter. de elec.

¶ An ubi ꝓmissū nō tenet pena ꝓmittat. nō. ff. ō arbi. l. nō distinguem⁹. §. iulian⁹ in gl. executōez. hēs tex. in. l. seius. ⁊ augeri⁹. ff. ad trebel. ubi vide ō hoc.

¶ Forma ꝓmissi uide in Spe. de sentē. §. ut autē ꝓmissū. ⁊ ponūt aliq̄ moderni in. d. §. arbitroz.

¶ An si in ꝓmisso sit apposita pena possit laudu z emologari. ⁊ ad quid agat. nō. Li. C. de arbi. l. cum antea. Spe. in ti. de arbi. §. fi. v. si. consueuit.

¶ Si in compromisso sit apposita pena ⁊ dictū ratū manēte pacto. seu laudo. an pena soluta possit agi seu excepi. nō. Li. C. de arbi. l. cum antea. no. de arbi. di lecti. in glo. fi. Spe. in ti. de arbi. §. fi. v. qd ergo. ſm premissa. ⁊ v. quid si in compromisso penali.

¶ An ꝓmissū possit fieri sup re iudicata vl de q̄ ꝑ arbitz aliꝫ ē cognitū. no. Li. C. ō trāsac. l. si cā cognita. gl. ⁊ doc. ō arbi. expositā. i gl. ii. Bal. i. l. si diuersa C. ō trāsa. Spe. ti. ō arbi. §. i. v. debūt. ⁊ ibi Jo. an.

¶ Quādo petit executio snie non potest fieri cōpromissum sup tali petitōe. dixi aliquid supra. vide no. in l. ⁊ post rem. ff. de trāsac. ⁊ in. l. elegāter. §. si qs post ff. de cōdi. inde. Bar. ⁊ Bal. in ꝑma cōsti. C. ⁊ in. l. tausas. C. de transac. ⁊ in. l. impetrata. C. sen. resc. nō pos. Ange. in. l. tale pactuz. §. q̄ prouocauit. ff. de pac. facit qō no. Bar. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. fa. ⁊ qō no. in. l. edicto. C. de edic. di. adri. tol.

¶ Cōpromissū videt iō fieri a ptib⁹ qa litez abhorrēt ar. l. fi. ad. l. falci. ⁊ l. gruētib⁹. C. q̄ po. i pig. ha. l. iii. §. pe. ff. ō ali. iu. mu. cau. fa. no. i. c. i. ō trāsac. bal. i. l. q̄ se pāis. C. vñ libe. ⁊ i. l. affinitatis. C. cōia ō suc.

¶ Cōpromissū nō pōt referri ad liquida. dicit Bar. i. l. cū hi. §. sed cū lex. ff. de trāsac. Bal. i. l. fīis. C. ō trāsac. bon⁹ tex. i. l. de his. ff. de arbi. bñ fac qō dicit Bar. i. l. aqliana. ff. de trāsac. fallit ubi ōriū appet extenoze qa rei sue vnusq̄sq̄ est moderator ⁊ arbiter. l. in re mandata. C. man. ⁊ qlibet rei sue pōt legē impone re. l. in traditōib⁹. ff. de pac. ⁊. l. legē. C. de pac. adde Ange. in consilio suo. ccxxii. qō incipit uisa vacatiōe.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ⁊ qualiter cõpromissum possit prorogari. vide l. non distinguemus. §. diem. ff. de arbi.

¶ An in compromisso poterit pignus interuenire. ⁊ quis debeat illud habere. nõ. C. de arbitr. l. cum antea. in glo. nomine. ⁊ ibi Ci. in. v. questione.

¶ An in cõpromisso possit renũtiari petitõi reductionis ad arbitriũ boni uiri cũ iuramento. nõ Ci. C. de arbi. l. cũ antea. in vlti. q. Bar. in. d. §. arbitror. i. x. q. ff. a qui. appel. non li. l. i. §. si quis. ⁊ Specu. in ti. de arbi. in. §. fi. v̀si. item quid si compromissum. ⁊ ibi Jo. an. dic ut p Bi. in regula scienti. libro. vi.

¶ An in promisso iuret de calũnia. nõ. in. l. ii. §. sz ⁊ ꝙ veremur. C. de iuramẽ. calũ. in glo. promisso.

¶ Quis nõ cogitur suscipere cõpromissum. nõ. C. de proxi. sacr. scri. l. in scriniis. in glo. consentit. li. xii.

¶ An cõpromissũ finat̃ morte vni⁹ arbitror. nõ. de offi. dele. c. pe. Spe. i ti. ỏ arbi. §. finit̃. v̀. ii. ubi vide.

¶ Quibus modis finit̃ compromissũ. vide in Spe. in dicto. §. finitur.

¶ Quid sit promissus nõ. Bi. in regula sciẽti. li. vi.

¶ An valeat compromissum factum a tutore super alienatione. seu diuisione bonorũ pupilli. uide Ange. consilio suo. lxiiii. quod incipit comes.

¶ An compromissum factũ cum plurib⁹ quor aliqs est minor valeat pro pte alior ⁊ pro pte minõis sit nullũ. vide Ang. in dicto consi. lxiiii. qõ incipit comes.

¶ Quãdo in promisso addit̃ q intelligat̃ esse lex ꝙc quid fuerit laudatũ. vide Ange. in dicto ꝓsilio. lxiiii.

¶ In gñali promisso ñ veniũt ea q̃ hñt executõez patã. Bar. i. l. ãbitiosa. ff. ỏ decre. ab ordi. fa. i fi. v. col.

¶ Quo iure petat̃ compromissum uel lauduz reduci ad arbitriũ boni viri. ⁊ ꝙs sit iudex talis reductionis. Bar. in. d. §. arbitror. in. q. vii. ⁊. viii. Spe. ti. de arbi. §. fi. v̀. item quid si cõpromissum. ⁊. v̀. sequen.

¶ Infra quantum tempus possit reductio ista peti. Spe. in ti. de arbi. §. fi. v̀. sed infra quod tẽpus. ⁊. v̀. item quid si compromissum. cum duobus sequen.

¶ Quid si sit petita talis reductio an a sententia super ea lata possit appellari. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de appel. §. ii. adde que dixi supra in. v̀. appellatio.

¶ Si petitũ est q promissũ vel laudũ reducat̃ ad arbitriũ boni viri. ⁊ ꝙdẽnat⁹ sit petẽs an ꝓmittat̃ pẽa ex p^a vel ex 2ª sñia. Bar. in. l. multa. ff. de ꝓdi. ⁊ demõ.

¶ Si petitur reductio qualiter debeat concludere et probare ⁊ contra eum excipere. Bar. in. l. si quis cuz aliter. ff. de verbo. obli. in pe. q. idem in. l. lucius. §. fi. ff. ad trebel. ⁊ in. d. §. arbitror. q. ii. ⁊. q. xii.

¶ Si petitur reductio pena non cõmittit̃. Bar. in dicto. §. arbitrozum. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de arbi. §. fi. v̀. item quid si compromissum.

¶ Quid si cõpromissum fit in aliquẽ tanquã in arbitrum uel arbitratorẽ. ⁊ non apparet si pronũtiauit ut arbiter uel ut arbitrator. quid iuris. Spe. in ti. de arbitr. §. fi. v̀si. quid si compromissũ. Bar. in. d. §. arbitrozũ. in. v. q. ⁊. l. miles. ff. de testamen. mili.

¶ Quid si compromittatur in aliquos ut omnes debeant esse concordes. an possint eligere alium. nõ. Jo. col. in. c. cum in iure. de elec.

¶ Ratione compromissi quis sortitur forum. Spe. ti. de compe. iudi. adi. §. i. v̀si. xxv.

Commune. ¶ An id qõ est cõmune possit dici meũ. Bal. i. l. i. C. q̃ testa. fa. pos. Bar. in. l. forma. C. de vendẽ. re. fisca. li. xii. ⁊. xii. q. i. c. ulti. ff. de dam. infec. l. in edibus. in glo.

¶ Qualr ⁊ quãdo re cõi possunt plures uti insolidũ nõ. in. l. si edes. ff. cõi. diui. Bar. in. l. si ut certo. §. si duob⁹ vehiculũ. ff. ꝓmo. Bi. in regula in re cõi. li. vi.

¶ Duo habent domũ cõem quã alter altero absente inhabitauit. an eo reuerso teneat̃ ei dare pensionem pro pte sua. glo. in. l. sabin⁹. ff. cõi. diui. Bal. in. l. duo fratres. ff. de acqui. here. adde nõ. in. l. si ꝙs putãs. §. cũ aũt. ff. cõi. diui. Bal. i. c. i. §. pterea si ducat⁹. ỏ phi. ali. feu. coll. x. facit glo. in. l. iubem⁹. C. de sa. sãc. ec.

¶ Quid si plurib⁹ scolarib⁹ cõducẽtib⁹ domũ cõiter an vnus pro pte alteri⁹ qui se absentat teneat̃. nõ. dñs meus Rapha. cu. in. l. duo fratres. ff. de acqui. here. faciunt nõ. p Bal. in. l. i. C. qui testa. fa. pos.

¶ Si duor habentium cõmunem domũ vnus delinquit. an propter delictum illius tota domus sit confiscanda uel destruenda. Bar. in. l. hactenus. §. fi. ff. de aqua plu. ar. adde Jo. an. in. c. sup Specula. de ꝓbil.

¶ An iure cõi pluribus liceat vni aliquid facere contradicente altero. glo. in. l. sabinus. ff. cõi. di. glo. in regula iure cõi. li. vi. Bar. in. l. q maior. ff. ad muni.

¶ Secundũ bonã pollicitã deberẽt vxores esse cões. ita dixit Socrates quẽ refert dñs Lar. i Rica ỏ spõ. qõ ibi iprobat assignãdo multas rões incõuenientie.

¶ An tpe necessitatis cibaria sint cõia. dic q sic. ff. ad. l. ro. de iac. l. ii. §. diẽ. ⁊. §. cũ aũt. nõ glo. lxxxvi. di. pasce fame morientẽ. Incontrariũ facit. l. palã. §. non est ignoscendũ. ff. de rit. nup. vide nõ. in. c. iii. de furt. ubi glo. nõ. adde. xlvii. di. sicut. xii. q. ii. c. i.

¶ Cõmune in decernenda re attenditur id quod cõmuniter accidit non singulariter. ff. de flu. l. i. §. ii.

¶ Quod commune est nullius est. glo. ff. de re. diui. li. i. in v̀si. nullius. in fine.

¶ De bis v̀bis si cõiter uixerit uel bitauerint quem habeant intellectũ. vide. ff. loca. l. quint⁹. ⁊ ibi Bar.

¶ Cõclusionẽ libelli i actõe ꝓmu. diui. vide p Bar. ⁊ Ci. i. l. i. C. cõi. di. meli⁹ p Bar. in. l. ad offiñ eo. ti.

¶ Actio ꝓmu. diui. nõ dat̃ illi q̃ negat̃ soci⁹. sz opz q agat rei ven. si tñ agat cõmu. di. ⁊ non opponat̃. valet iudiciũ. tex. ⁊ glo. in. l. ii. C. cõmu. di. ⁊ ibi Bar.

¶ Que veniant in actione commu. diui. uide in. l. pe. ff. commu. diui.

¶ Casus in qbus quis ꝓpellit̃ stare in ꝓmuniõe habẽtur in. l. fi. C. cõmu. diui. vide i. l. i. C. ỏ ãna. excep.

¶ An actio cõmu. diui. sit bone fidei. Ci. in. l. i. C. cõia. utri. iudi. ⁊ in. l. iii. eo. ti. ubi est casus.

¶ Actio cõmu. diui. non semper datur ad diuidẽdũ sed quandoqz ad iudicandum quod non est diuisibile. ut. l. de instrumentis. C. cõmu. diui.

¶ Ex diuisiõe rei cõis ꝓtingit quidã quasi ꝓtract⁹ p mutationis in qualz re diuisa pro pte ⁊ pro illa si euincatur agit̃ de euictõe ⁊ pscriptis v̀bis. uide. C. ꝓmu. utri. iudi. l. si fratres. ⁊. C. famili. hercis. l. familie.

¶ Si duo volũt diuidere rem cõez aliis sociis absentibus. an possint. ibi Ci. in. l. i. C. de cõsor. eiusl. lit.

¶ An pro re incorporali detur commu. diui. glo. ⁊ Bar. in. l. in prouintiali. §. i. ff. de no. oper. nunt.

¶ Per adiudicationez rei non adiudicatur actio corporalis pro re competens in iudicio. cõmu. diui. tex. ff. de dam. infec. l. si finita. §. si quis vicinas.

¶ Quomodo itentur cõ. diui. super usufructu. uide ff. de usu. fer. si cum dominorum.

¶ Actio ꝓmu. diui. ñ dat̃ nisi dño. ff. cõi. diui. l. p h^s

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Cõmu. diui. agitur ad expensas factas in re per alterum ex sociis tempore quo res fuit cõmunis nõ ante. ff. cõmu. diui. l. per hoc. §. sicut autem.
¶ Pro gestione in re cõi actiue ⁊ passiue dat' cõmu. diui. demũ qñ res non potuit ꝯmode expediri pro pte sua. ita q; ex necessitate gessit pro utroq; secus si voluntarie. ꝺa negociũ potuit pro pte expediri tũc dat' actione. gesto. ff. cõmu. diui. l. si ꝙs putans. §. siue autem.
¶ Commu. diui. datur habentibus publicianam. ff. cõmu. diui. l. cõi diuidundo. §. qui in rem.
¶ Inter possidentes etiam iustos ex causa nõ ordinata ad dominium querendum non competit cõmu. diui. ut. d. l. cõi diuidundo. §. qui in rem. ⁊. §. sequẽti.
¶ Cõmu. diui. dat' inter creditores in pignore ⁊ dat' missis in possessionẽ. ut in palle. l. cõi diuidũdo. §. ſz si ſt. ⁊. §. se. ñ autẽ inᵗ detẽtatores. ut. d. l. ſz nec colõis.
¶ Si plures hñt rem cõem põt diuidi inter aliquos aliis in ꝯmunione manentib⁹. ff. cõi diui. l. ⁊ si nõ ois.
¶ Propter deteriorationes rerum inter socios dat' etiam cõi diui. ut in palle. l. ⁊ si non omnis. §. i.
¶ Etiam cõmunione durante põt dari cõi diui. ut in prealle. l. ⁊ si non omnis. §. i. in glo.
¶ Qui non amat cõmunẽ utilitatem pluſq̃ propriã non amat xpm. viii. q. i. in scripturis.
¶ Omnia debent esse clericis cõia. xii. q. i. dilectissimus. ⁊. c. necessaria. ⁊. c. clericus. ⁊. c. duo sunt.
¶ Ille q̃ assidue utit' re cõi ita q; aliuz usum ptinere non põt. ꝙueniri potest cõi diuidundo ſz res non sit diuidenda. l. imperatores. ff. de seruitu. rusti. prędi. l. arbõ ff. cõi diui. glo. insti. de re. diui. §. i. sup. v. omnia.
¶ Cõis paries põt refici inuito socio. ⁊ reficiẽs põt cõpellere sociũ ad reficiẽdas expẽsas. Bar. in. l. inq̃lino ff. de dam. infec. ubi etiã tractat q̃liter pies dicat' cõis pro diuiso ⁊ indiuiso. de quo in. l. damni. in ꝑn. eo. ti.
¶ Si duobus sociis ambulantibus per viam vnus inueniat margaritam uel saccum ducatorum. an teneat' cõicare socio. vide Li. in. l. q̃diu. C. pro socio.
¶ Que verba sunt cõia. Bar. in. l. cẽturio. ff. ꝺ vul. ⁊ pupil. ⁊ in. l. precibus. C. de impub. ⁊ ali. substi. ad de que dicam sub dictione verba.
¶ Quando quis disponit simpliciter super re que est cõis sibi ⁊ alteri an videatur disponere de toto uel de parte. Bar. in. l. serui electione. §. i. ff. de le. i.
¶ Quid sit cõmune vel cõmunitas. vide Bar. in extrauagan. ad reprimendam. in glo. cõmunitas.
¶ Facile ꝓtemnit' uel negligit' id qꝺ cõe est. xlvii. dist. §. necesse. ⁊ i. l. ii. C. qñ ⁊ qui. quar. pars debe. li. xi. de resti. spoli. cum venissent. ne se. vaca. c. i. in glo.
¶ De iure primeuo omnia erant communia. vide tex. xii. q. i. dilectissimis.
¶ Si vnus lucrat' cũ bob⁹ cõibus vni ⁊ alteri ꝺz illꝺ lucr̃ diuidi p mediũ. Bal. x. coll. i. c. i. ꝺ bñfi. fratris.
¶ De cõib⁹ nemo põt dicere ſ̃ meã. xii. q. i. §. ul.
¶ Cõmunio pit discordiã. l. cũ pat. §. dulcissimis. ꝺ lega. ii. ne se. uacã. c. i. i gl. iii. ꝺ resti. spoli. cũ venisset. lxxxi. i. di. c. i. Inno. in. c. qꝺ sup. de vot. ubi vide.
¶ Quid dicatur fieri communiter. vide Jo. an. in c. pastoralis. de rescrip.
¶ An communis vtilitas preferatur priuate. C. de caduc. tol. l. i. §. pe. vii. q. i. scias. glo. in. c. non est. de voto. c. bone. el. i. de postula. prela.
¶ Pro communi utilitate multa contra rationem introducta sunt. ff. de iudi. l. si longius.

¶ An iure cõi possit aliqꝺ fieri inuito socio. nõ. ff. de seruit. urba. prꝺi. l. fistulã. §. fi. i glo. fi. ⁊ in. l. i re cõi. ⁊ l. pietẽ. e. ti. ⁊ i. l. sabin⁹. ff. cõi di. ⁊ i rẽa i re cõi li. vi.
¶ An quis cogat' stare in cõi siue in ꝯmuniõe. nõ. ff. fami. hercis. l. i. in glo. coheredib⁹. ff. de cõdi. indebi. i. l. si nõ sortẽ. §. si centũ in glo. ad ꝯmunionẽ. nõ. C. de ãna. excep. l. i. §. ad hoc. ⁊ ibi Li. nõ. C. cõi diui. l. fi. ⁊ ibi Li. nõ. ff. pro dot. l. fi. in fi. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de iudi. §. sequitur videre vſi. itez si heres.
¶ Qui hz rem cõem cũ alio non põt illã vendere uel locãe ℓ' in emphiteosiz dare irreqsito socio. vide i extraua. frede. q̃ icipit. sacim⁹. i gl. ⁊ ibi Bal. q̃ eã glosauit
¶ Si in cõi diui. res adiudicat' dz cauere de euictiõe is cui⁹ ps adiudicat' alti. ff. cõi diui. l. itẽ q̃uis. §. fi.
¶ Si aliquis expendat in re cõi quam putabat esse cõmunem cum ticio ⁊ erat cum alio. vel putabat esse communẽ sed nesciebat cum quo. quam actionem habeat pro impensis. uide. ff. cõi diui. l. in hoc iudicio.
¶ Pactum de nõ diuidendo rem communẽ non valet sed de non diuidendo ad tempus bene ualet. l. in hoc iudicio. §. si conuenerit. ff. ꝯmu. diui.
¶ Etiam inter non possessores datur iudicium communi. diui. ut. ff. cõmu. diui. l. penul.
¶ In cõi pecunia q̃libet dñoz dicit' hãe ꝯmunitatẽ in. quolibet corpore. ff. si cer. petat. l. nã ⁊ si fur. §. i.
¶ Nemo inuitus compellitur ad communionem. ff. de condi. indebi. l. si non sortem.
¶ Actio cõi diui. non datur nisi sociis. licet alias sit res cõmunis. vide glo. ff. de peti. heredi. l. ⁊ ancillas §. fi. facit. ff. cõmuni diui. l. pro socio. §. fi.
¶ Licet habentes rem communẽ in qualibet parte cuia censeantur habere partem. non tamen sic est in precio redacto ex re cõi. ff. pro socio. l. si ticius.
¶ An arbõ nata i cõi fũdo ℓ' ꝯmib⁹ postea succisa sit pro ill' ptib⁹ cõis pro q̃b⁹ erat i ẽra. vide. ff. ꝙ so. l. pe.
¶ Licet quis steterit in cõione per annos. xl. non tñ prescripsit quo minus possit peti diuisio. Ange. in consilio. lxiii. quod incipit ex pacto. de reuendenda.
¶ An res empta ex pecunia cõi sit cõis. Ange. in cõsilio. clxxvi. quod incipit circa primũ. Bal. in. l. si patruus. C. ꝯmu. utri. iudi. ⁊. in. l. i. C. si ꝙs alte. ℓ' sibi.
¶ An vni ex habentibus rem ꝯmunẽ possit denuntiari nouum opus. uide in. l. iii. ff. de no. oper. nunt.
¶ Quid si vnus ex hñtibus rem cõem uelit eã locãe Bal. i. l. i. C. q̃ testa. fa. pos. ⁊ i. l. si duo. ꝺ acq. here.
¶ A cõiter accidentibus potest argui. l. iii. C. de spon. dixi supra sub dictione argumentum.
¶ Judiciuz cõi diuidundo recipit ea que fami. hercis. nõ. ff. ꝯmuni diui. l. si quis putans. §. penul.
¶ Judicium ꝯmuni diuidundo directum uel utile quando habeat locum nõ. ff. ꝯmuni diui. l. i. in glo. ii.
¶ An ⁊ qñ nascatur ⁊ an currat prescriptio possidenti. nõ. C. de annali excep. l. i. in glo. communi.
¶ Quod est ꝯmune non est singuloz. nõ. in. c. i. de ꝓ ben. vide qꝺ dicam infra sub dictione vniuersitas.

Communico. Cõmunicatio.

¶ An p illa verba nullus cõicet tali videat' ille excõicat⁹. vide i. c. i. ꝺ iudi. ⁊ i. c. ꝓposuit. ꝺ cler. excõ. mi.
¶ Cui non ꝯmunicat' uiuo non ꝯmunicat' mortuo. fallit in casibus. nõ. de sepul. ex parte el. ii.
¶ An ⁊ qñ quis reneatur ꝯmunicare. nõ. ff. ad. l. ro. de iac. l. ii. §. cum autem eum. in glo. conferre.

UVA. BHSC. IyR_001

Ille dicitur cum altero ꝓmunicare uel alterius esse co mes qui ob id ꝓncipaliter cum illo est ⁊ illum fre quentat. l. item apud labeonem. §. comitem. ff. de in iur. Bar. in. l. i. ff. ad legem iul' maiest.

Concentus. Dicitur auium cantus. de ce leb. miss. dolentes.

Conciones. Dicuntur parlamenta. de im mu. eccle. decet. §. i. li. vi.

Concedo. Concessio. An concessio iuris ꝓ sumat' realis uel ꝑsonalis. Spe. in ti. de instru. edict. §. nunc aut'. v. item que fuit ꝯcessio. glo. de his q̄ fi. a ꝓcla. tua. Jo. an. in regula. ꝓiuilegiū. li. vi. Hosti. in summa de pact. §. que sunt diuisiones. de insti. c. cuꝫ venissent. Bar. plenissime in. l. pater. ff. de serui. lega.

¶ An habens potestatem conferendi uł eligendi pos sit illam alteri concedere. nō. de elec. in causis. de con cess. ꝓben. constitutus. de offi. uica. c. fi. li. vi.

¶ Verbū ꝯcedere est generale. ⁊ intelligit' ꝑm naturā ꝓtractus cui addicitur. nō. de usur. c. i. li. vi. in glo.

¶ Concedēs alicui simplr aliquā rem uidet' ꝯcedere ius qō hꝫ in ea. ita nō. Abba. in. c. pastoral'. de dona.

¶ An ad tēpus ꝯcessum post tēpus uideat' ꝓhibitū ⁊ econtra. ff. de legi. l. cū lex. ff. de postu. l. impator. uide Jnno. in. c. cuꝫ olim. ⁊. c. de causis. de offi. dele.

¶ Concessio debet intelligi sine alterius iniuria. ff. ne quid in lo. pu. l. ii. §. si quis a ꝓncipe.

¶ Concessio ꝑsonalis finit' cuꝫ ꝑsona. realis aut'ē est ꝑpetua. de ꝓben. nisi. in fi. de institu. cū venissent.

¶ Quādo aliquid concedit' videt' concessum oē id ꝑ qō ꝓuenitur ad illud. ff. de iurisdic. om. iudi. l. ii. ff. de ꝓcura. l. ad rem mobilem. ⁊. l. ad legatum.

¶ Cum aliquid conceditur uidet' concessum quicqd sequitur ex illo. ut in ꝓcalle. ll. l. ii. ⁊. l. cum quedaꝫ ff. de iurisdic. om. iudi. Bi. in regula. cū quid. li. vi.

¶ Cū aliqd concedit' illa que accedunt videnť esse cō cessa. ff. de ꝓtraben. emp. l. fistulas. in ꝑn. ⁊ l. q̄ fundū ar. ꝓtra in. l. ꝓedia. §. fi. ff. de fun. instru. ⁊ instru. le.

¶ Cum aliquid concedit' videtur concessuꝫ oīe qō concedens circa id consueuit facere. ff. de usu. ⁊ hita. l. plenū. §. equicii. ⁊. ff. de usufruc. l. itē si. §. finali.

¶ Frustra ꝓcibꝰ impetrat' qō a iure cōi ꝯcedit'. gl. de tēpo. ordi. eos. li. vi. ⁊. l. clarū. C. de aucto. ꝓstan.

¶ Quod alicui graciose conceditur non debet trahi ab aliis in exemplum. in regula. quod alicui. li. vi.

¶ An hoc uerbū concedo sit potēs ad transferenduꝫ dñiuꝫ. nō. ff. de dona. l. i. ꝺ offi. dele. p. ⁊. g. ⁊ de dōa. pastoral'. adde. ff. de legi. l. non ābigit'. ubi glo. ⁊ Bal.

¶ An ⁊ quando concessio ad usum contineat etiam ꝓprietatē. Bar. in. l. donatiões. §. ſpēs. ff. de dōa.

¶ Verbū cōcessio ipoꝛtat donationē. Bar. in. l. uxorem. de le. iii. adde q̄ ꝯcedere idē est q̄ dare q̄n ꝯcessio sit ex cā apta ad trāsferendū dñiuꝫ. ff. de le. ii. l. cū pat' §. pii. ff. de usufruc. l. arbōibꝰ. §. si usufru. ff. ꝺ peculio l. q̄s ergo casus. ⁊ in. l. ſꝫ si me. §. i. ff. de ꝯdi. indebi.

¶ Cōcessio semp videt' fcā ad istātiaꝫ alicꝰ nisi de motu ꝓprio appeat. Bar. i. l. i. C. de peti. bono. subl. adde quod dicam sub dictione motus ꝓprius.

¶ Quod non est prohibitum videtur concessum. et econtra. glo. de transla. ꝓla. inter. ff. de ꝓcu. l. i.

¶ An una uia possit ꝯcedi q̄ alia ꝓhibeat'. uid. ff. ꝺ tu. ⁊ cur. da. ab his. l. scī. §. i. ⁊ i rka cū q̄d una uia li. vi.

¶ Quod de uno ꝯcedit' de alio prohibet'. C. de ꝓcura. l. marit⁹. ⁊ ecōtra. ff. de legi. l. cū lex. xxv. dis. q̄ lis. de hoc. xxxiiii. q. v. qui sitit. ff. de iudi. l. cū ꝓtō. c. nonne. de ꝓsump. Spe. ti. de aduoca. §. i. ꝺ si. sed si.

¶ Cōcessio uno oia videt' sibi ꝓcessa. nō. iiii. di. dēiq̄ xiiii. q. v. pēale. iii. q. vi. hꝰ q̄ppe. Archi. i. q. i. ferē.

¶ Q̄nq̄ aliquid secūdario ꝯcedit' qō ꝓncipaliē non concederet'. ff. de ꝓba. l. cum ꝓbatio. in glo. fi.

¶ In quo concedere ⁊ mandare differunt nō. de re scrip. cum aliquibus. in glo. concedimus libro. vi.

¶ Cōcessio castri fcā ꝑ ꝓncipē icludit mer̄ ipiū. Jo. an. in addi. Spe. ti. de iurisdi. om. iudi. §. i. ꝺ q̄ aūt.

Conceptus. Cōcept⁹ añq̄ nascat' nō ē aial gl. ff. ꝺ sta. ho. l. q̄ i vŏ ubi viꝺ q̄ ꝯcept⁹ q° ad ꝓmodū alteri⁹ ñ hētur ꝑ nato. uiꝺ ibidē

¶ Si statutū dat ꝓmiū occidēti lupū. an occidēs lupam ꝓgnantē ex plurib⁹ lupis debeat ꝓ quolibet ꝑmiari. vide Buil. in. d. l. qui in utero q̄ determinauit q̄ non ꝑ. l. sed ades. §. si merces. ff. loca. Jdeꝫ Jaco. de are. in. d. l. qui in utero. ꝑ. l. i. §. i. ff de vent. inspi. ⁊. ff. de vētre in pos. mitten. l. si mulier. ff. de ꝓtrahē. emp. l. in lege. ff. ad legē fal. in. l. falcidia placuit.

¶ Licet conceptus habeatur ꝓ nato in his que sūt eius comoda. non tamen in his que sunt eius incomoda. l. paulus. ff. de statu homi. adde glo. que allegat concor. in. l. emancipatum. §. i. ff. de sena.

¶ Conceptus in ventre non dicitur esse in rerum natura anteq̄ fiat. d. l. qui in utero.

Concilium. Quid sit concilium habetur in tex. xvii. di. sinodum.

¶ Ad quē spectet ogregatio ꝯcilii gīalis habeat'. xvii. di. ꝑ totū. de elec. significasti. ⁊ ibi nō. de ꝓcur. di. i. ec clesia. ⁊. i. q. vii. mādatis. xcvi. di. bñ quidē. facit tex. iuncta glo. i. q. vii. ꝓueniēt⁹. lxiiii. dis. adrian⁹. xvii. di. regła. ubi glo. in. v. legatio. iii. di. §. poꝛro. ubi gl. ⁊ Archi. nō. de offi. dele. qō trāslatōes. i glo. de excess. ꝑla. sic vnire. in glo. Spe. in ti. de lega. §. supest uideꝫ ꝺ. sꝫ nunq̄d. s. Tho. 2ª ꝑe. q. i. ar. x. ⁊ in. i. q. xxvi. ar ti. ii. ⁊ est ꝯclusio q̄ ad solū papā. ⁊ dixi plene in tractatu meo de potestate pape. ⁊ concilii generalis.

¶ Conciliū generale vniuersalē ecclesiā repꝛesentat. est ꝓactica modernoꝝ conciliorꝝ. in quibus dicit' sacro sancta synodus Constant. ⁊c. vniuersalē ecclesiam rep sentans. ꝓ quo est bonus tex. xxiiii. q. i. maiores.

¶ Si duo ꝓtendunt de papatu ad quem pertinet cō gregatio concilii gīalis. nō. xvii. di. §. hinc etiā. facit lxv. di. c. fi. uide do. Lar. flo. i. c. significasti. ⁊. c. licet de elec. dixi copiose in dicto tractatu meo.

¶ Quālr ꝓlati sint vocādi ad ꝯcilii hētur. xviii. di. si eps. ubi gl. ⁊ Archi. dic' sufficeꝫ hꝰ casu vnā citatōꝫ. fac q̄ nō. Jo. an. de iureiurā. ego eni. ⁊. c. breui. Jnno. ꝺ elec. cū nobis. Jo. an. ꝺ imu. eccle. ñ mīn⁹ i. v. mōiti.

¶ Qua pena puniant' non venientes ad ꝯcilium nō. xviii. di. ꝓuenit. ⁊. c. placuit. ⁊. c. sequen. glo. xviii. di. epus ad sinodum. adde q̄ iusta cā est excusandi episcopum a veniendo ad conciliū si eodeꝫ tempoꝛe vocatur a rege. glo. v. q. iii. si egrotans. ubi de hoc.

¶ An ꝓlati possint añ finē ꝯcilii recedere. tex. xviii. di. si q̄s aūt. xi. q. iii. certū. facit de iudi. c. i. de elec. si postq̄ li. vi. dixi plene i. d. tractatu de potestate pape.

¶ Qui ⁊ q̄les cōstituāt conciliū generale ⁊ sint de cō poꝛe ipsius. Dic pº romanus pontifex est caput cōcilii de elec. significasti. ⁊. c. licet. adde qō dicā sub dictiōe papa. Jtē collegiū dñoꝝ cardinaliū. fꝫ Hosti. ꝺ ꝓuis.

UVA. BHSC. IyR_001

antiq̃.facit de re iudi.ad apostolice.§.nos itaq; li.vi.
Itẽ patriarche.xvi.di.habeo libz.i.q.vii.ꝓueniẽtib9
Itẽ archiepi.xvii.di.§.hinc etiã. Item epi de iureiu
ran.ego eni.xv.xvi.z.xvii.di.p totum. Itẽ abbates
lxiii.di.adrianus.z in.d.c.ꝓueniẽtib9.i.q.i.§.ſz hoc
intelligendũ.ubi Archi.q̃d autẽ de laicis principibuſ
aut inferiozib9 prelatis dixi plene in.d.tractatu. ſz q̃a
non oẽs euz hñt remitto ad glo.in.c.fi.de his que fi.
a prela.uide.xxxv.q.v.ad ſedez.ubi glo.ſup.v. iudici
bus.z uide.xxxi.q.i.relatũ.adde.xxix.q.ii.ſi quis in
genuus.in ſupzaſcriptõe. ubi rex Pipinus fuit in ꝓci
lio.adde.xcvi.di.nos ad fidẽ.lxiii.di.adrianus.xvii.
di.§.hinc etiã. Legit etiã q̃ Conſtantinus fuit in cõ
cilio niceno. ut refert Euſebius in biſtoria eccliaſtica
xi.q.i.conſtantinus.z habetur.xii.q.i.futuram.

¶Que ſollẽnitates ſint ſeruande in inchoatõe ꝓcilii
z aliis actib9 eius.dic miſſa de ſpũ ſancto.nõ. Inno.
de elec.cũ nobis olim.de cau.poſ.z propzie.cũ eccliа
ſutrina. Itẽ prelati debent eſſe induti ſacris ueſtibus.
pzo hoc facit de elec.q̃ ſicut.z q̃ ibi nõ.facit.c. ut a
poſtolice.de pziuile.li. vi.dixi plene in.d.tractatu ubi
etiã dixi qualiter plati ſint ozdinandi in ſeſſionibus.

¶An in actibus ꝓcilii debeant oẽs eſſe pſentes. uel
ſufficiat maioz pars. an requirant due ptes. glo.de e
lec.cũ inter vniuerſas.de maio.z obe.c.fi.de elec.licz
lxiii.di.q̃to.de his q̃ fi.a ma.pte ca.c.i.de poſtula.p
la.bone.ii.de elec.eccleſia.ii.z.c.q̃a pp. Inno.z Ho
ſti.de pzeben.graue.de iudi.c.i.de libe.obla.c.i.

¶Auctõitaſ ꝓcilioz ſaluberrima ẽ i eccliа.xii.di.illa

¶An conciliũ poſſit recuſari ut ſuſpectuz. pender ex
nõ.p docto.z glo.de iudi.c.i. de ſta.mo.in ſingulis.
ubi concludit q̃ ſic.adde q̃ ſanctus Jo. chziſoſtimus
recuſauit iudiciũ ꝓcilii.iii.q.v.quia ſuſpecti.

¶An oẽs ſacerdotes teneant ire ad ꝓciliuz. Jo.an.
in.c.q̃ ſup his.de ma.z obe.tex.xxxviii.di.quoniaz.
bene faciũt nõ.p Inno.z docto.in.c.graue.de pben.

¶Concilium in actu iuriſdictionis ſeu exercitio non
eſt iudex cum papa ſed conſultoz etiaz in arduis. glo.
in.c.ad apoſtolice.de re iudi.libzo.vi.

¶An ꝓciliũ poſſit deponere papã pzo hereſi. Archi.
in.c.in fidei.de hereti.li.vi.glo.ii.q.vii.ſicut.xl.di.ſi
papa.ubi tex.z glo.adde q̃ dicã ifra ſub dictõe papa
doc.de pzeben.graue.dixi late in dicto tractatu meo.

¶Papa pſidet z pzeeſt gñali ꝓcilio.vide in.c.i. de ſi
mo.in ſupzaſcriptis.xxv.q.ii.ſi q̃s i ſupzaſcriptõe.ii.
q.vii.cũ paſtozis.xxv.q.ſi.ſi q̃s dogmata.xxxv.q.ix.
q̃ quis.xxiiii.di.nullus.xxii.di.in nomine domini.

¶An concilium generale habeat iuriſdictionem pze
ſente papa. dixi aliquid ſupza pzoxime. adde q̃ nõ.
Hugu.ix.q.iii.cuncta per mundum.

¶Conciliũ pzouinciale põt ꝓgregari ſine metropoli
tano q̃ non eſt ibi.xviii.di.placuit.ubi Archidia.

¶Conciliũ non põt reſtringere voluntatez pape ſine
eius pſenſu.glo.ſi.iii.q.vi.dudũ.glo.xvii.di.§. huic
etiã.de iudi.nouit.ubi Jo.an. tex.xxii.di. ſacroſãcta
imo q̃ plus eſt nec ipſo pſentiente.ut nõ.xxi.di.nunc
autem. Jo.an.in.c.eccleſia. de conſti. quia eius pote
ſtas a deo eſt immediate.ut eſt glo.in.d.§.huic.

¶Si ꝓcilium ꝓtradicit pape cui9 ſnia pualet.gl.xix.
di.anaſtaſius.glo.xxiii.q.i.q̃cũq;. Hugu. ix.q.iii.
cũcta p mundũ. Archi.xv.di.ſic.glo.ix.q.iii.nemo.

¶Conciliuz poteſt pzohibere ut nemo particip̃et cũ
papa q̃ eſt hereticus. Hugu.xix.di.anaſtaſius.

¶Conciliũ põt audire cauſas ciuiles õ papã. ſed nõ
eũ compellere.ſecundũ Hugu.xcvi.di.cũ ad uerum.

¶Cõciliũ dicit facere id q̃ facit papa i ꝓcilio. pbãt
duo tex.ſimꝫ vniti.vz.c.q̃uiſ.z.c.puida.ỏ elec.li.vi.

¶An in actibus ꝓcilii oẽs de ꝓcilio ſint iudices. Jn
no.de pzeben. graue.facit.ii.q.vi. placuit.xi.q.iii. ſi
epus.de re iudi.ad apoſtolice.§. nos ita.li.vi. de ho
mi.pzo humani.eo.li.dixi plene in dicto tractatu.

¶Qualr debeant dictari acta ꝓcilii.dic papa pſente
formã ponit tex.de re iudi.ad aplice.li.vi. z.d.c.pzo
hũani.z de ſen.excõ.ſacro.de uſur.cũ tu.cũ multis ſi
milibus.in quib9 dicit ſacro appzobãte cõcilio.aliq̃
dicit ſuadente ꝓcilio.de bapt.c.fi.tex.eſt nõ.xii.q.ii.
de laicis. Papa vo abſente dictabunt ſub noie ꝓcilii
vniuerſitatis ſeu ꝓgregatõis. z de diuerſis formis hẽ
tur.xii.di.de his.z in.c.placuit.xxvi.di.bñ quidẽ. x
xiii.di.illud ſtatuendũ.z.c.q̃q̃.xvi.q.i.c.i.z.c.q̃daz
mõaci.xxx.di.c.ult.xvii.q.iiii.diffiniũt.xxxii.di.qñ
z.c.iterdixit.xlv.di.de iudeis.xlvii.di.qñ multi. de
elec.c.ii.ỏ re.eccle.nõ alie.c.iii.de obli.ad ratio.c.i.
de offi.cuſto.c.fi.de ſpõ.c.i.de ſucceſ.ab inteſta.c.ii.
xxii.q.v.decreuit.de pac.c.i.xii.q.ii.aplicos.xxi.q.
ii.ſi q̃s iã trãſlat9.z.q.iii.credo.vi.q.iiii.oſi9.ỏ teſti.
c.i.x.q.iii.vnio.xxii.q.vii.decreuit. cuz aliis multis
ſimilibus que uide.

¶Heretici nõ ſunt de cozpoze ꝓcilii.tex.xxiiii.q. iii.
cũ quib9.glo.in.v.itẽ baſilicas.i.q.vii.c.ꝓueniẽtib9.

¶Qỏ dicat ꝓciliũ uniuerſale.gl.i palle.c.ꝓueniẽtib9.

¶Quid debeat fieri z tractari in conciliis.nõ.de ac
uſa.qualiter.ii.z.c.ſequẽ.de pzeben.graue. ubi per
Inno.de ſtatu mo.in ſingulis.z.c.ea que.

¶Aliud eſt concilium aliud cetus.z bozum differen
tiam.uide.xv.di.c.canones.circa fi.

¶Cõcilia epoz ãte quadrageſimã z circa autumnũ
debent celebzari.xviii.di.decernim9.dc accu. ſic oliz.

¶An ſi ꝓtendant duo de papatu debeat ꝓciliuz inter
eos iudicare.nõ.lxxix.di.ſi duo.xvii.di. hic ẽt.ii.q.
vii.§.item ſimachus.de hoc eſt canon concilii conſtã
tien.quod incipit frequẽs. hoc autem caſu de modis
tollendi ſciſma.uide dñm Lar.flo.in.c.licet. de elec.
ego dixi in dicto tractatu. Abb.in dicto.c.licet.

¶An ꝓcilium generale poſſit p papam diſſolui. ego
ſemp tenui q̃ ſic.ſubſiſtente iuſta cã. p glo.ſing. in.c.
ubi piculuz.de elec.li.vi.in.v.ꝓcilio.bonus tex.xcvi.
di.bñ quidẽ.uerſus finẽ.facit.c.licet in fi.ỏ elec. dixi
plene i dicto tractatu meo. z ita practicauit.s. do.n.
papa Eugeni.q̃rtus.q̃ diſſoluit ꝓciliũ Baſilienſe. ſeu
trãſtulit.noluit tñ ꝓciliũ illi trãſlatũ ꝓſentire ſtatuens
papã id nõ poſſe facere.ex q̃ altricatõe ozta ſunt mul
ta mala in eccleſia.z tandem ſciſma pernitioſum.

¶Concilium calcedonien.fuit.cccccxxx. epiſcopoz
i.q.iii.ſaluatoz.

¶Ante concilium nicenum non legitur fuiſſe aliud
concilium.dicit glo.xii.q.i. futuram. ego alias dixi
contra.ut patet legenti actus apoſtolozum.

¶Illud dicitur concilium uniuerſale in quo eſt papa
uel eius legatus.glo.i.q.vii.conuenientibus.

¶In loco concilii debet ceſſare riſus.ſtrepitus.z tu
multus.v.q.iiii.in loco.

¶Concilium debet impendere reuerentiam ſedi bea
ti petri.vi.q.iiii.oſius.

¶Conciliuz acclamauit. Simaco pape ſit uita.xvi.
q.i.in canonibus.in fi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quę dicatur esse prima actio concilii. nō. xvi. q. iii. peractione.

¶ An concilium possit dispensare, absoluere. ⁊ alia facere que ad solū papam ptinent uel sibi soli fuerint reseruata. ego tenui q nō. glo. de cleri. excō. c. iii. vii. q. i. mutatōes. ⁊. c. epūs de loco. ptrariū uidet. nō. lxxxii. di. presbiter. in pn. dixi plene in dicto tractatu.

¶ An in ꝯcilio gñali possunt lites ⁊ cause tractari. uidet q sic. de iudi. c. i. xxi. di. c. fi. iiii. q. v. c. i. de libel. obla. c. i. v. q. iiii. c. i. xxi. q. v. si ꝙs a prōpo. Inno. et doc. de prebē. graue. dixi in quodā libello meo ō panormitanū. adde Abb. in. c. i. de spō. ⁊ i. c. licet. de elec.

¶ Quo tempore fuerit celebratum ꝯcilium Vienen. ⁊ quanto tempore durauit. glo. in cle. i. de censi.

¶ An canones concilii sint preferendi dictis sancto rum. glo. xx. di. ō libellis. glo. xxxvi. q. ii. c. tria ubi auctoritas Hieronimi prefertur. ⁊c.

¶ Qui ⁊ quot possunt psidere noie pape in ꝯcilio generali bētur. i. q. vii. ꝙueniētib⁹. vii. q. i. hoc nequaq̄ in suprascriptōe. ubi in ꝯcilio ꝓstantiñ. presiderūt noie Jo. pape. Petrus presbyter cardinal'. Eugeni⁹ epūs hostien'. Paulus anconitan⁹ epūs. adde ō uicarios pape in ꝯciliis. xciii. di. diacōi. in suprascriptōib⁹. xcviii. di. nullus in suprascriptōe. ii. q. vii. cū pastoris. ubi papa psedet in ꝯciliis. bētur etiā. xvi. di. sexta. v. q̄rta vo sardonen. q q̄ttuor epi fuerūt legati pape. adde. lxiii. di. adrian⁹. ⁊ in ꝯcilio cartaginē. ubi pfuit faustin⁹ romane eccīe legatus. ⁊ in ꝯcilio niceno pfuit Cōstātin⁹ ipator. xii. q. i. futurā. x. q. i. ꝓtinua. ⁊. c. sacerdotib⁹.

¶ In ꝯciliis gñalib⁹ oli procedebat' p vota singulor. de ser. nō or. c. i. de elec. osius. xvii. di. § . huic ⁊. xcvi. di. bñ quidē. i. q. vii. ꝙueniētib⁹. ō pac. c. i. xxii. q. iiii. actōe. xxvi. q. vi. c. si iubz. ⁊. c. aureli⁹. xxiiii. q. iii. sāe pferē. ⁊. c. se. xxxv. q. ix. q ꝙs ꝓmisit. ubi bonus tex.

¶ Quando papa est presens in ꝯcilio ipse hz presidentiam suprēmā in eo. xxv. q. ii. si ꝙs dogmata in suprascriptōe. xxxv. q. ix. q quis in suprascriptiōe. de ꝯsec. di. v. in die. ubi Gregorius septim⁹ prefuit in ꝯcilio generali. Idem. xvi. q. vii. si quis deiceps. adde q papa est caput ecclesie ⁊ p consequens ꝯcilii. xxiiii. q. i. rogamus. adde ad materiā de simo. c. i. in suprascriptione ii. q. vii. cum pastoris. xciii. di. nullus. xxiii. di. in nomine dñi. adde quod dicam infra sub dictione papa.

¶ Concilium gñale pōt errare pz. xxxvi. q. ii. placuit. ⁊ ibi glo. xxxvi. q. ii. de puellis. ⁊. c. fi. in quib⁹ pz ꝯcilium cabilolanen. ⁊ meldonen. errasse. iuncto. c. fi. de rap. bo. glo. ⁊ ibi Archi. xx. di. c. i. Ego alias ex cronicis ostendi multa ꝯcilia errasse de quib⁹ facio mentionē in suprascriptis libris meis ⁊ tractatib⁹. dixi etiā in q̄busdam orationib⁹ a me habitis corā rege ⁊ clero frācie.

¶ Concilium ozmineñ. errauit ⁊ est ppetuo damnatus di. xv. sancta. in pn. armineñ. ad idez. xxiiii. q. i. aduocauit. ubi imperator cassauit gesta concilii.

¶ Quod dicat' ꝯcilium generale ⁊ qō latranen. de q̄bus sepe fit mētio in suprascriptionib⁹ decretaliū. dicutrūq; fuisse gñale. sed id in quo pfuit Alex. terci⁹ qō fuit celebratū anno dñi. M. cl. xix. ꝝm Jo. an. in. c. nemo. deiceps. de elec. li. vi. uocat' latranen. aliud vo in quo pfuit Inno. terci⁹ qō fuit in anno dñi. M. cc. xv. uocatur generale. ut nō. glo. in cle. i. de sum. tri.

¶ Quoddam ꝯcilium lugdanen. fuit celebratus sub Gregorio. x. aliud fuit tēpore Inno. iii. de quor quolibet facit mentionem Jo. an. in. d. c. nemo deinceps.

¶ De temporibus quibus fuerunt celebrata multa alia concilia ponit Jo. an. sub data. li. vi. in fi.

¶ De concilio latranen. de quo supra dixi ponit Jo. an. in. c. cum aplica. de his que fi. a prelatis.

¶ Qui agit seu ptinaciter tenet ō quattuor ꝯcilia ꝑncipalia censendus est heretic⁹. ut in epla inē clausulas §. suscepimus. C. de sum. tri. xv. di. sicut sancti.

¶ In ꝯcilio generali lugdonen. celebrato p Gregoriū x. tractatū fuit de tollendo impedimēto publice bone statis circa matrimoniū. ut refert Jo. an. de consang. ⁊ affi. non debet. qō ꝯcilium celebratum fuit anno dñi M. cclxxiiii. ⁊ durauit a ꝑncipio mai usq; ad augustū ꝝm Jo. an. in. d. c. nemo. de elec. li. vi. aliud vero concilium lugdonē. fuit prius celebratū per Inno. iiii. anno dñi. M. ccxlv. ꝝm vinc. in Specu. historiali.

¶ Quattuor fuerunt ꝯcilia generalia ꝑncipalia. que beatus Gregorius dicit se venerari sicut q̄ttuor euāgelia. xv. di. sicut. s. nicenū. ꝓstantinopolitanū. epheson. ⁊ calcedonē. xv. di. canones. xvi. di. sācta. ⁊. c. se. ubi uide sub quib⁹ pōtificib⁹ ⁊ ipatorib⁹ fuerūt celebrata adde tex. ⁊ glo. de renunt. post translatōes. in. § . i.

¶ Concilium sardicense auctoritate apostolica receptum est. xvi. di. quod dicitis.

¶ Concilii nō dicit' sed ꝯuenticulū. qō sine auctoritate sedis apostolice ꝯgregatum est. xvi. di. multis.

¶ Concilii ad corrigendos defectus pape absq; eius licentia ꝯgregandum non est. xvii. di. § . huic etiam.

¶ Cōcilia episcopalia debēt bis i āno ꝯgregari. xviii. di. de ꝯciliis. de accusa. sicut. xviii. di. habeatur.

¶ In conciliis episcopalibus clerici reddant rationē epo de officio animar ⁊ cura. xxxviii. di. quando.

¶ Si in ꝯciliis discors sniа repiat' illius teneat' sniа cuius antiquior ⁊ potior est auctoritas. l. di. aplica.

¶ A concilio licet appellare ad sedem apostolicam. xxiii. q. iiii. sicut excellentiam.

¶ Dies concilii a nullo debet impediri. de consecra. di. iii. scribendum.

¶ Quando est q̄stio de papatu. ꝯcilium pōt ꝯgregari p alium q̄ per papam. Jo. an. in. c. licet. de elec. idez in. c. i. de renunt. li. vi. Hugu. idem. lxxix. di. si duo.

¶ Concilium non potest tollere constitutionez pape glo. in cle. ne romani. de elec. in. v. si. inferiorem.

¶ Concilium potest congregari pro negociis particularibus prouincie. glo. vi. q. iiii. si inter.

¶ Concilii vniuersale uacante sede pōt disponere cōtra iura positiua ⁊ illa tollere. Archi. lxvi. di. c. pōro Inno. de sacra. non ite. c. fi. tex. de libel. obla. c. i. idez glo. in cle. ne romani. in. v. inferiorem. de elec.

¶ Oēs epi st de ꝯcilio gñali. tex. l. di. si ꝙs diacon⁹.

¶ Sacerdotes parrochiales debent uenire ad concilium episcopi. tex. xviii. di. quoniam.

¶ An ꝯcilium det potestatē pape. dic q nō. sed deus glo. iii. q. vi. dudum. tex. ⁊ glo. xvii. di. §. huic etiam tex. ⁊ glo. xxi. di. q̄uis. ⁊. c. nunc autē. xxii. di. c. ii.

¶ Alia papa nō pōt ꝯgregare ꝯcilii gñale. tex. ⁊ gl. ii. q. iiii. mādastis. xvii. di. p totū. glo. iii. di. § . porro.

¶ Si ꝯcilii ꝯtradicit pape cui stetur uidet q pape p ea que dixi supra. incontrariū glo. xix. di. anastasi⁹. gl. ix. q. iii. nemo. Archi. xv. di. sic. Hug. ix. q. iii. cūcta.

¶ Quādo papa deponit imperatorē nō est necesse cōgregare ꝯcilii. glo. in. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi.

¶ In ꝯcilio vnus pōt pro omnib⁹ respōdere. Hugu. xcvi. di. bene q̄dem. xi. q. i. petitionem. in tex.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Cōciliū rōe eccl'ie dī eē ubi ſt bōi. gl. xxi. di. q̄uiſ.
¶ Cōciliū pōt congregari p̄ p̄miſſarioſ pape q̄ illi pſūt
ii. q. vii. ꝯueniētib⁹. in ſupraſcrip. vii. q. i. hoc nequaq̄
tex. lxiii. di. cū adria⁹. xvi. di. ſeptuagita. xvii. di. c. ii.
⁊ ibi gl. pleñ i. c. q̄ trāſlatōz. ꝺ offi. le. c. di. i ea ſinodo
¶ Quouſq̄ cciliū eſt congregatū pōt cognoſcere de de
lictis clericoꝝ. xii. q. i. diaconi. xi. q. i. ſi qui clericoꝝ.
¶ Concilium petit a papa ut faciat conſtitutionem.
tex. xii. q. ii. eccleſiarum ſeruos.
¶ Cōciliū ꝺz iuſtis ſtatutis cſentire. xii. q. ii. ſi epuſ.
¶ Zn i cauſis iuriſdictōalib⁹ poſſit appellāi ad cciliū
tex. q̄ ſic. xvi. q. i. cſtitutum. facit. xxviii. q. ii. c. pe.
¶ Cōciliū ꝺz ſuare canōes ātiquoſ. xvi. q. vii. i noua
actōe. ⁊ ad hoc pōt cciliū cogi p̄ papā. xxv. q. fi. ſi q̄ſ.
¶ Rex poteſt intereſſe concilio. xxix. q. ii. ſi quis inge
nuus. in ſupraſcriptione. xxxi. q. i. illud. in ſupraſcri
ptione. Hugu. ii. q. iiii. mandaſtis.
¶ Statuta concilii confirmantur per papam. tex.
xcvi. di. bene quidem. ego alias allegaui concilia mul
ta in quoꝝ geſtis legitur fuiſſe petitam confirmationē
a papa. de quibus dicam infra ſub dictione papa.
¶ Cōciliū prouiciale cui itereſt metropolitan⁹ dicit̄
pfectū. lxxxxii. di. c. pe. lxxxxii. di. c. ſi quis epus.
¶ In cciliis ſolus papa poteſt ſtatuere. tex. lx. di. c. i.
xliiii. di. multos. xvi. q. i. in canonibus. de preben. ſta
rutū. li. vi. in ſupraſcript. de ſimo. c. i. in ſupraſcript.
¶ Cōciliū pōt adiri p̄ uiā q̄rele. tex. liii. di. gñal. i fi.
¶ Apoſtoli fecerunt concilia. glo. xxii. di. c. ii. in. vſi.
chriſtianoꝝ ubi uide.
¶ Zn concilium prouintiale iudicet de factis archi
epiſcopi. glo. xvii. di. multis. xxi. di. nunc autez. ix. q.
iii. ſaluo. lxiii. di. ſalonitane. ii. q. vii. ſicut. ubi glo.
¶ Concilium eſt iudex ſuper dubio electionis pape.
glo. lxxix. di. ſi duo.
¶ Quod ſoli epi ſint de numero facientiū cciliū gña
le probat tex. xv. di. c. i. ⁊ c. ſancta. ea. di. x. q. i. hanc
ꝯſuetudinē. xvi. di. ſeptuagita. xvii. di. c. i. ⁊ ii. glo. c.
di. cilia. xxi. di. nunc autē. ii. q. vii. item cum balaam
in fi. iuncto. d. §. huic etiam. xvii. di. lxiii. di. adrian⁹
xcvi. di. bene quidem. ⁊ c. ſatis. l. di. ſi quis diacon⁹.
¶ Zn procuratores prelatoꝝ habeant uocez in cciliō
dic q̄ ſic. probat tex. ⁊ glo. ii. q. vii. ꝯuenientibus.
¶ Concilium ſine papa dicitur corpus acephalum.
xxi. diſ. ſubmittitur.
¶ Zn cſtitutio fcā i cciliō ꝓuiciali liget ſubditos ſuf
fragāeoꝝ. nō. i. c. rōana. §. i. ꝺ fo. cpe. li. vi. i gl. canō.
¶ Zl quo tempore inceperint concilia generalia. Zr
chi. xiii. q. ii. placuit.
¶ Conciliuz pōt congregari p̄ aliū q̄ p̄ papā q̄ eſſet q̄
ſtio de papatu. dixi aliq̄d ſupra. adde nō p̄ Jo. an. ſup
v. cardinalib⁹. in. c. licet. ꝺ elec. ubi uide do. Lar. flo.
Jdē i. c. i. ꝺ renūt. li. vi. Hug. idē i. c. ſi duo. lxxix. di.
¶ Qui debeāt itereſſe cciliō epali l' ꝓuiciali. ꝺ q̄b⁹ re
bus debeāt reſpōdere. nō. Jnno. de pben. graue. i pn.

Conclaue. Quid ſit habetur in. l. quod con claue. ff. de dam. infec. ⁊ in. c. ubi periculum. §. i. de elec. libro. vi.

Concluſio in cauſa. Zn p̄ cluſionē i cā dicat̄ pēdē iudiciū. nō. p̄ gl. i. c. i. ꝺ mutu. peti. quā nō. ad mſta.
¶ In cauſa beneficiali poteſt iudex poſt concluſum in cauſa ex officio ſuo recipere nouas probationes ſe cundum Jo. an. de accuſa. ad petitionem.
¶ Poſt cluſionē i cā an poſſint teſtes iterrogāi nō.
i. c. p̄ tuas. ⁊ c. cū clamoz. de teſti. de hoc i. c. cū iohā
nes heremita. de fide inſtru. faciūt nō. in cle. i. de teſti.
¶ Concluſio in cauſa principali non includit uel im
pedit productionem in cauſa appellationis. de fide in
ſtru. cum dilectus. ⁊ ibi Hoſtien.
¶ Zn poſt cluſionē in cā poſſint fieri acta in cā. nō.
de procu. auditis. de fide inſtru. cū iohānes. ⁊ d. c. cuz
dilect⁹. de cā poſ. paſtoral. ꝺ teſti. ſignificauerūt. i cle.
i. de cā poſ. ubi cludit̄ q̄ nō. ſz bñficio reſtitutōis ſic.
caſus eſt i. c. auditis. de reſti. in ite. adde q̄ de iure ſu
puenienti poſt cluſionem in cā non pōt in eadem ſen
tētia iudicari. uide Bar. ff. de excep. rei iudi. l. ſi mat
§. eandem. Jo. an. in. c. auditis. de procurato.
¶ Zn concluſio in cauſa ſit neceſſaria ad ualiditatez
iudicii. glo. q̄ non in clemē. ſepe. de uer. ſigni. Jo. an.
in addi. Spe. ti. de alle. ⁊ conclu. ſuper Rica.
¶ Zn poſt concluſionē in cauſa admittatur obiectio
exceptionis nouiter ſuperuenientis. nō. dñs Anto.
de butri. ⁊ moder. in. c. paſtoralis. de excep.
¶ Qñ dicat̄ cluſū eſſe in cā. nō. Jnno. de cā poſ. pa
ſtoralis. Spe. ti. de renū. ⁊ clu. v. ⁊ nō. ⁊. v. auditis
glo. i. c. qñ ꝯtra. in. v. renuntiatōes. de proba. ⁊ de fi.
inſtru. cū dilect⁹. ⁊ cōiter dicit̄ q̄ qñ renūtiatū eſt pro
bationibus iuris ⁊ facti. de quo i cle. i. de cā poſ. Li.
⁊ Bal. in. l. cum a nobis. C. de dila. dñs Lar. flo. in
d. cle. i. xii. q. adde Bal. in. l. nec cauſas. C. ꝺ appel.
¶ Zn poſt cluſionem in cā poſſunt inſtrumenta pro
duci. Bar. in. d. l. diui fratres. ff. de peñ. Jnno. de cā
poſ. paſtoralis. Bar. in. l. admonendi. ff. de iureiur.
¶ Illud q̄ꝺ nō pōt fieri poſt ſniam nō pōt fieri poſt ꝯ
cluſionē in cā. Bar. i. l. is qui reus. ff. de publi. iudi.
¶ Zn poſt concluſionez in cauſa poterit ſuppleri q̄ꝺ
fuerat omiſſum. ſicut poteſt quandoq̄ poſt ſententiaz
nō. in. l. per banc. C. de tempo. appel.
¶ Poſtq̄ cluſū eſt in cā nulle ſunt ptes iudicis. nec
in pronuntiatōe. nec aliq̄ allegatio iuris uel facti uide
tur admittenda. Jnno. in dicto. c. paſtoral. ubi ego di
xi in repe. mea. adde glo. in clem. ſepe. de vbo. ſigni.
¶ Eoipſo q̄ delegat⁹ remittit negociū ut inſtructuz
uel cām ꝓmittit conſulendā uidet̄ cluſum in cā. ⁊ an
partes poſſint renūtiare. Li. C. de dila. l. cū a nobis.
¶ Zn ꝺ iuz ciuili cludat̄ i cā. ⁊ an pteſ poſſint ñūtia
re pbatōib⁹ pducēdis. Ja. ꝺ are. i. l. iudices. C. ꝺ iu.
¶ Poſt cluſionē in cā bñ admittunt̄ probatiōes no
torie. ut. l. i. C. ubi ⁊ apud quo. caſus videt̄ i. c. dudū
ꝺ elec. Guil. de cu. l⁹ tenet i aut. iubem⁹. C. de iudi.
¶ Licet ſit renūtiatū probatōib⁹ ⁊ cluſū tñ cfeſſio
nibus nō cōcludit̄. de fide inſtru. cū iohānes. C. ꝺ ap
pel. l. ampliozem. §. ſequit̄. Bal. in. l. i. C. ꝺ proba.
¶ Poſt cōcluſionē in cā non pōt allegari ignorantia
ad reuocandū erroꝝ. ſicut non pōt poſt ſententiā diffi
nitiuaz. nam cluſio in cā eſt terminus diſceptōis. ut
nō. Jo. mo. ⁊ Jo. an. in. c. fi. de reſti. in integrū. li. vi.
Bal. in. l. erroz. C. de iuris ⁊ facti igno.
¶ Si ante cluſionem in cā fuit productū inſtrumētū
nō autenticū puta exemplū. ⁊ poſt cluſionē produca
tur illud idē publicum uel originale ualet. quia iſta ſe
cūda productio fit ad iuuandum nō ad inducendū. fa
ciunt nō in. l. p̄ banc. C. de tēpo. appel. verba ſunt do
mini Bonifi de peruſio in quodam conſilio ſuo.
¶ Jnt̄ cluſionē in cā ⁊ ſniam nō eſt dare actū mediū
niſi citare ad ſniam. in aut. ut cū de appel. cogno. §. i.

UVA. BHSC. IyR_001

adde qđ nō. glo. in auť. de testi. § . ḋa uero. in glo. ii .
¶ Q.ue sit differentia inter conclusionem in causa et renūtiationem. uide Jo. an. ꝛ doc. in. c. pastoralis. ubi dixi in repeti. mea. glo. in auť. de testi. § . ḋa uero multi. ꝛ Archi. xxx. q. v. iudicātem. Spe. ti. de renūtia . ꝛ ꝓclu. in prin. ꝛ v. ꝛ nō ꝙ eoipso. ꝛ ibi Jo. an .
¶ Cōclusio i cā dicit finaľ termin⁹ disceptōis. ut sin gulariť dic Jo. an. i. c. auditis. đ i ite. resti. ꝛ i. c. pastōaľ đ cā pos. ꝛ ꝓpe Bal. i. l. error. C. đ iuris ꝛ facti igno .
¶ Cōclusio in causa claudit os pti ut nihil possit opponere uel probare niſi ea que ꝓcernunt incidētia uel emergētia in iudicio. ut oppōere exceptōes in psonas testiū ꝛ probare. casus est singu. in. c. i. de excep. li. vi. Spe. in ti. de renuū. ꝛ conclu. v. ꝛ scias. adde ꝙ post ꝓclusionem in causa ad partis petitiōez nihil potest facere iudex. sed bene pōt supplere circa ea q̄ suo ⁹officio incumbūt. de fide instru. cum iohannes. ꝛ. c. cum dilectus. Bal. in. l. edita. C. de edic. diui adri. tol.
¶ Dicit eē ꝓclusū i cā etiā si ptes sepati renūtiāt probatōib⁹. ſm Bal. in. l. postq̄ liti. C. đ pac. i ulti. col.
¶ In criminali non solet fieri cōclusio in causa. quia renuntiatio non ualet. ff. de pac. l. pactum inter heredes. adde Bal. in. l. in causis. C. de accusa.

Concordia. ¶ An illud qđ fit a maiori pte collegii ſ vniuersitatis dicať factuz ꝓcorditer. glo. de sen. ꝛ re iudi. c. iii. uideť uelle ꝙ sic. ad idem glo. c. ubi piculum. de elec. li. vi. in. v. singulis glo. dicit cōtra. in. c. cupiētes. § . ad hec. de elec. li. vi. in. v. ꝓcordare. glo. dicit idem in. c. licet. de elec. ꝛ qđ nō ibi glo. ꝛ doc. de ma. ꝛ obe. c. i. de elec. cum nobis olim. ꝛ ibi nō. ꝑ modernos. ꝛ in. c. in causis. eo. ti. et ibi doc. de postula. prela. c. i. qđ me. cā. ad aures. ꝛ ibi nō. glo. ꝛ doc. in clem. ne romani. de elec. in vſi. cetus ꝛ in. v. cōcorditer. facit quod nō. Archi. de elect. nullus libro. vi. idem. lxxvi. dis. dilectionis .
¶ An ꝛ qñ iudex possit cū bona ꝓscientia laborare ut reducat ptes ad concordiā. glo. ꝛ doc. de transact. c . fi. de mutu. peti. c. i. xc. di. c. i. ꝛ. c. studendū. in glo. đ no. op. nun. l. i. § . ꝛ post opis. ꝛ ibi glo. Bar. adde gl. v. q. ii. si primates. adde que dixi sub dictōe ꝓpositio.
¶ Pater potest facere concordiam de iniuria facta filio. Bar. in. l. sed vnus. § . filius. ff. de iniur .
¶ Quid sit concordia ꝛ quid discordia uide Jo. an . in. c. indemnitatibus. § . postremo. de elec. li. vi.
¶ Concordia maritaľ preferenda est oī lucro. l. reprehendēda. C. de insti. ꝛ substi. sub ꝓdit. fac. ubi uide .
¶ Episcopus debet discordantes ad concordiam reuocare. xc. di. discordantes. ꝛ. c. litigiosus .
¶ Promptum est iura iuribus concordare. C. de in offi. do. l. i. C. de colla. l. illam. in auť. de exhiben. et intro. rei. § . fi. de elec. cum expediat libro. vi .
¶ Concordanda sunt dicta testium quoad pōt fieri . nō. de testi. cum tu. dicam infra sub dictōe testis.
¶ Distiguēdo loca tēpora ꝛ psōas ꝓcordāť scripture ii. q. i. si peccauerit. xxiii. q. iiii. si eccl'ia. ꝛ qđ ibi nō.
¶ Testes ꝛ istia debēt reduci ad cōcordiā. ff. đ peti. here. l. illud. ꝛ. l. itē veniūt i pn. ꝛ. C. đ fi. istru. l. i ex ercēdis eo. ti. cū iohānes heremita. ii. q. vii. sancim⁹.
¶ Jurisconsultus laudat concordiam. ut. l. arbitro ff. famiť. herc. ꝛ ideo dixit Bal. ibi esse casum. ꝙ licet statutum mandet arbitro ꝙ decidat litem infra mensem si interim inter partes fiat concordia non expedit ꝙ arbiter laudet. ꝛ est extra penam statuti. quod nō .
¶ De hoc verbo uide. C. de inoffi. testa. l. si filia .
¶ An aliqui possint cogi ꝛ astringi ad concordiam vide plene per Bar. in. l. congruit. ff. de offi. presi.
¶ Concordia est pars iusticie. vide. s. Tho. secunda secunde. q. lxxx. arti. i.

Concubina. Concubinatus.

¶ An ꝛ qñ ꝓcubinatus sit uel nō sit pmissus. Bar . in. l. in ꝓcubinatu. ff. de ꝓcubi. docto. in. c. tanta. ꝛ. c. latores. qui filii sint legi. xxxii. q. iiii. nemo. ꝛ. c. meretrices. Jo. an. in regula sine culpa. li. vi. in mercurialib⁹ Adde ꝙ habere ꝓcubinam est ꝓtra legē nature ꝛ mortale peccatum. licet quādoq̄ fuerit ꝓcessum ꝛ permissum. uide sanctū Tho. quarto. di. xxxiii. arti. iii .
¶ Licet ſm ius ciule officialis non possit cōtrahere matrimoniū cum subdita . l. i. C. si rect. prouin. pōt tamē tenere ꝓcubinā. per casum in. l. fi. ff. de ꝓcubi.
¶ Q.ue sit pena clerici concubinarii uel fornicatoris ꝛ an tale delictum sit dignum depositiōe. glo. ꝛ doc . in. c. i. ꝛ. ii. ꝛ. iii. ꝛ. c. si autem. ꝛ. c. uestra de cohabi . cleri. ꝛ mulie. de iudi. cum nō ab homine. uide tex. et glo. xxxii. di. c. i. ꝛ. c. nullus. ꝛ quasi per totum .
¶ Quid ueniat appellatione concubine. ff. de uerbo. signi. l. marcianus. xxxiiii. di. § . concubina. ꝛ. § . ꝙ autem. nō. in ꝓallegato. c. uestra. adde Jo. an. in. c. si autem. de cohabi. cleri. ꝛ mulie. ubi ponit quid sit cōcubina. ꝛ quid fornicaria. ꝛ ḋ pellex. ꝛ ḋ meretrix .
¶ An ꝓpter sterilitatem uxoris licitum sit tenere ꝓcubinam. doc. ꝙ non. de spon. duo. sup Rica. xxxii. q. iiii. nemo. ꝛ. c. se. ꝛ maxime in. c. sicut. ꝛ. c. dicat a liquis. ubi. Augu. ꝛ Ambro. ꝙ non. uide eos .
¶ An ꝓcubina efficiať ꝓmater eius cuiꝰ filiū fornicarius seu ꝓcubinarius leuauit de sacro fonte. Inno. de cogna. spi. martinus. doc. ibi ꝓcludunt ꝙ nō. ꝛ in. c. ꝓ tracto eo. ti. adde quod dixi sub dictione ꝓpater.
¶ An valeat legatum uel donatio facta per presbyterum ꝓcubine uel meretrici. Barto. in. l. miles. ff. de re iudi. dicam infra sub dictione donatio .
¶ An filius natus ex concubina accepta in uxorem post aliud matrimoniū sit legitimꝰ. Bar. in. l. bonorū ff. rem ra. ba. c. tantam. qui filii sint legi. ꝛ ibi nō .
¶ Cōcubina succedit amasio suo abintestato. sic vxor māito. auť. đ triē. ꝛ semiſ. § . ꝓsiderem⁹ qđ ñ puto uer
¶ Concubinarius ad sacros ordines promoueri non debet. xxxiii. di. si quis .
¶ Concubinarius non debet in episcopum promoueri. li. di. qui in aliquo .
¶ An ꝓcubia sequať domiciliū ꝓcubinarii. ff. ad municipa. l. de iure. Bar. in. l. ipatoreſ. § . iii. ff. ad mūnicipa. isti. de pa. po. in glo. idiuiduā. ꝛ. ff. de iudi. l. exigere. i glo. fi. Bar. in. l. fi. ff. ad mūnicipa. ꝛ in. l. cū q̄daz puella. ff. de iurisdi. om. iu. ꝛ an ꝓcubia assumat dignitatē ꝓcubiarii. uide i. l. itē legato. § . patrōi. ff. đ le. iii.
¶ An accedēs ad concubinā alteriꝰ ꝛ illi se ꝓmiscens puniať. Bar. in. l. si vxor. § . i. ff. de adul. Adde ꝙ cō cubina alicuiꝰ ꝓiugati uel soluti reputať mulier inhonesta uiuens. ꝛ iō alius hīs coitus cū ipsa non pōt accusari ab eo cuius illa erat ꝓcubina. nec puniri. tex. est in dicta. l. si vxor. in prin. ff. de adul. fallit ꝙ liberta erat ꝓcubina patroni sui. ut ibi. Aduerte tamē quia si filiꝰ haberet rem cum concubina patris ista esset iusta causa exheredādi eum. in auť. ut cum. de ap. cog. § . aliud quoq̄ capľm. nō. glo. in. c. q̄ntauallis. de iureiuran.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ꝯcubina clerici ſit ꝺ foꝛo eccl̃ie. nō. ff. ad mũic. l. de iure. § . fi. glo. dicit ꝙ ſic. xxxii. di. eos. Spe. ti. ꝺ ꝯpe. iudi. adi. § . i. v. xliiii. adde gl. xi. q. i. cĩcũ. rō ꝺa ꝯcubia clerici ẽ de familia clerici. familia aũt cĩci ſeq̃t foꝛ cĩci. lxxxix. di. iudicatũ. nō. doc. i. l. ii. Cꝺ. epi. ⁊ cle.

¶ Non licet ſecundum ius ciuile habere ultra vnam concubinam. nō. C. de concubi. l. i.

¶ Que ſit concubina legitima. nō. in aut. qui. mo. natu. effi. ſui. § . ſi quis autem defunctus. in glo. indubitanter. ⁊ glo. ſequẽ. ⁊ in. l. i. ff. de concubi.

¶ An is qui reliquit ꝯcubinam pregnãtem uideatur ſine liberis deceſſiſſe. nō. ff. de re iudi. l. ſi quis pregnãtem. Bar. in. l. ex facto. § . ſi ꝙs rogatus. ff. ad treb.

¶ An ꝯcubinarius ſacerdos poſſit audire ꝯcubinam ſuam in ꝓfeſſionẽ ⁊ eam abſoluere. nō. glo. ⁊ Archi. xxx. q. i. omnes. xxxiii. q. iii. placuit. in glo. iii. q. vii. § . penul. adde que dicam ſub dictione confeſſio.

¶ Concubinarius notoꝛius eſt ſuſpenſus quo ad ſe ⁊ quo ad alios. plene nō. i. c. ueſtra. ⁊. c. fi. de cohabi. cleri. ⁊ mulie. dicam ſub dictione notoꝛium.

Concupiſcentia. ¶ Concupiſcẽtia eſt abſ qꝫ culpa in coꝛpoꝛe nō conſentientis. xv. q. i. ſi concupiſcentia.

¶ Quid ſit ꝯcupiſcẽtia. uide de ꝓſti. nã ꝯcupiſcẽtiaꝫ.

¶ Concupiſcentia eſt in appetitu ſenſitiuo. ⁊ eſt paſſio ſpiritualis. s. Tho. in 2ª ſecũde. q. xxx. ar. i. ⁊ ii.

¶ Concupiſcentia adulterii ⁊ furti ꝓhibetur ſpiritualibus ꝓceptis. non autẽ concupiſcentia homicidii. ⁊ que ſit cauſa uide. s. Tho. ſecũda ſecũde. q. vi.

¶ Cõcupiſcẽtia ẽ mꝉtiplex. s. tho. i 2º di. xxx. ar. iii.

¶ Primi motus concupiſcentie non ꝓhibentur. s. Tho. in ſecunda ſecunde. q. cxxxii. ar. vi.

Concurſus. Concurrere. ¶ Be duobuſ ſimꝫ ꝯcurrentib⁹ ad bꝛauiũ. ⁊ de duob⁹ ſimul intrãtib⁹ caſtrũ cui eoꝝ deꝫ ꝓmiũ ꝓmiſſũ ei qui pº applicuerit ⁊ itrauerit. dixi. s. ſub dictiõe bꝛauiũ. uide Bar. in. l. hoc articulo. ff. de here. iſti. Bal. in. l. ex duob⁹. ff. de vul. ⁊ pu. doc. in ꝓhemio. ffoꝛ. facit qꝺ nō. in. l. are thoſa. ff. de ſta. ho. ⁊. c. ii. § . cum aũt. de ſepul. li. vi.

¶ An illꝺ qꝺ ſuaꝫ qñ diuerſa iura ſt̃ i diuerſis ꝓſõis idẽ ſueꝫ ſi illa ꝯcurrãt i vna ꝓſõa. Ci. i. l. q̃ de crimine C. de accu. facit. l. ſingularia. ff. ſi cer. peta. ⁊ ib nō.

¶ Quãdo ad petendam rem ꝯcurrunt dñs rei ⁊ extraneus. glo. ⁊ Bar. in. l. ſi alienam. ff. ſolu. matri.

¶ Cõcurrẽtib⁹ iudicẽ duab⁹ cauſis quaꝝ vna ꝓdeſt alia nocet. q̃ illaꝝ ſit attẽdẽda. Bar. i. l. ſi uir. ff. ꝺ uſu capi. ꝓ dõato. ⁊. l. ſi ꝙs i graui. § . fi. cũ. l. ſe. ff. ad ſill.

¶ Si ad eundẽ actũ exercendũ ꝯcurrũt epus ⁊ archiepus diuerſa mandãtes. cui ſit magis obediendũ. nō. de tẽpo. oꝛdi. ad aurẽſ. de offi. dele. paſtoꝛal. de appeł. cũ parati. doc. de ꝓſcrip. cũ ex officii. dixi in libꝛo meo quem ſcripſi ꝓtra impugnãtes auctoꝛitatez ſedis apoſtolice. ad. s. d. n. dominũ Nicolaum papã quintum.

¶ Qñ ꝯcurrũt mãdatũ regis ⁊ archiepi cui ꝺz magiſ epuſ obedire. glo. tenet ꝙ regi. ſecꝫ ſi ꝯcurrat mãdatũ pape ⁊ regis. ꝺa tẽ pape mãdatũ ꝓferẽdum ẽ. xxiii. q. viii. reꝑhẽſibile. ubi gl. faciũt nō. i locis ꝓie allegatis.

¶ An ⁊ qñ ꝯcurrentib⁹ ad aliquẽ actũ abili ⁊ inabili uicieꝫ actus ꝓp admixtõem inabiliũ. nō. de offi. dele. cum ſup. de elec. cum vintonien. Inno. de re iudi. cũ J. ⁊ Ł. do. Anto. in. c. fi. ꝺ ꝓcu. credo me tractaſſe in repetitione. c. intelleximus. de iudic.

¶ Quid ſi ad actum gerendũ ꝯcurrit aliqꝺ qꝺ faciat eum validũ cum eo qꝺ facit iualidũ. an inſpiciaꝫ id qꝺ nocet. an id qꝺ ꝓdeſt. Bar. ꝙ id qꝺ nocet. i. l. ſi uir vxoꝛi. ff. de dona. facit. l. ſi ſpõſus. § . ſi maritus. ff. de dona. inter uiꝝ ⁊ vxoꝛ. facit qꝺ habetur in. c. ꝓtingit. ⁊ c. ꝓ tuas. de arbi. facit qꝺ nō. Inno. ꝺ hereti. fraterni tatis. in glo. hic habz locum. ⁊ in clemen. i. de deci. in glo. facit qꝺ habetur in regula utile. li. vi. ubi uide.

¶ An ꝯcurrentib⁹ ꝓcario ⁊ poſſeſſoꝛe alicuius rei actus uel iuris ad actũ illum uel ius exercendũ alter alteri ꝓferaꝫ. ⁊ ꝙs. uide Inno. ⁊ doc. in. c. cũ eccleſia. de cã poſ. ꝺ reſti. ſpo. in litt̃is. de elec. cumana. Inno. in. c. ꝙſultationibus. ⁊. c. ex litteriſ. de iure patro. do. Anto. plene in repeti. c. fi. de cauſa poſ. ubi uide.

¶ Quãdo duo cauſe ꝓiuilegiate ꝯcurrunt ꝓferturmagis ꝓiuilegiata. glo. in. c. ſuboꝛta. de re iudi. ſecuſ ſi ſunt pares. quia tũc ꝓceditur ſuper utraqz. Bar. in. l. ſi inter me ⁊ te. ff. de excep. rei iudi.

¶ Propter ꝯcurſum actionis efficacis cũ inefficaci. iefficax robur recipit ab efficaci. ff. ad vell̃. l. q̃uis. §. plane. uide in. l. q̃ pater. ff. de acqui. heze. ⁊. l. q̃ fundũ § . ſi tu ex parte. ff. ad. l. falc. ⁊ in clem̃. i. de ꝓeben.

¶ Concurſus duoꝝ actuũ facit actum nō tenere qui alias teneret. uide Jo. cal. de reſcrip. in noſtra.

Concuſſio. ¶ Quid ſit crimẽ ꝯcuſſiõis hẽtur ff. de ꝯcuſ. l. i. ⁊. ii. glo. i. q. i. cõcuſſionis. xxiii. q. i. militare. ⁊. c. nam ſi. ⁊ eſt qñ quis minaꝫ alicui niſi ita dicat uel faciat ſe pecuniã ſolutuꝝ adde glo. in. c. ſtatutũ. § . notoꝛium. de reſcrip. li. vi. q̃ dicit crimen ꝯcuſſionis eſſe ultra debitũ ratõe officii a liquid exigere. i. q. v. ſancimus. i. q. i. iubemus.

Condemnatio. ¶ Cõdẽnato iuſte teneꝫ iudex ad reſtitutõz totiº dãni qꝺ ꝙſeq̃t ꝓdẽnatus. Inno. in. c. ſup eo. qꝺ me. cã.

¶ Licet ꝓdẽnatº nõ appellet põt tñ agere ꝺ iudicẽ ad itereſſe eo ꝙ male iudicauit ꝟz Inno. ꝺ ſen. excõ. ſacº.

¶ Cõdemnatº de crimie publico nõ ꝓpea dicit̃ depoſitus. Inno. i. c. nihil. i fi. de elec. vñ taliſ nõ ſtati ꝓdit offm̃ l̃ bñficiũ. ſz reqrit̃ poſt illã ꝓdẽnatõez ꝺpoſitõ ab officio uel bñficio. dicit Inno. in. c. qualiter de accu.

¶ Condẽnato moꝛtuo nõ fit executio ſnie ꝓdẽnatõie ꝺ heredes niſi ꝓius illꝫ citatis. Inno. de iudi. c. ꝺa. v.

¶ Cõdẽnato ſuffic̃ mittez ad ſedẽ aplicã ⁊ ꝓteſtãi ne iteri aliqꝺ ꝺ eũ fiat. nō. Inno. i. c. ut debit⁹. de appeł.

¶ An ꝙs poſſit retinere ſine peccato illud in quo eſt ꝓdemnatus. doc. de ꝓiuil. cũ olim. ego allego dictum Inno. in. c. quia pleriqz. de imu. eccle. ubi per eum.

¶ Cõdemnatus a iudice incõpetẽti etiã ſi eſſet papa nõ efficitur infamis. Inno. in. c. ex litteris. ⁊. c. licet. ꝺ foꝛo ꝓpe. Bal. in. l. i. C. de his q̃ no. ifa. ubi uiꝺ eũ.

¶ An condemnatus de crimine capitali qui non poteſt teſtari poſſit ſaltem elemoſinam facere. de teſta. ad hec. de uſuris. c. ii. libꝛo. vi. ubi Johan. an.

¶ Sie oꝛdie iudiciario ꝓdẽnari pñt illi quoſ euidẽtia opis reos ſe eſſe oſtẽdit. ii. q. i. cũ autẽ. ⁊. c. ſequenti.

¶ Practicã ꝓdẽnandi in triplo uel in q̃druplo ſi ñ ſoluit̃ i tꝛio. põit Ainge. i. l. nemo carcerẽ. C. ꝺ exacto. trib. li. x. adde qꝺ nō. Bar. i. l. publicoꝝ. ff. ꝺ pub. iu.

¶ An ꝓdemnatº ad abſciſiõez manº debeat amittere dextrã vel ſiniſtrã. bonã uel debilẽ. Bar. in. l. elegãter § . q̃ repꝛobos. ff. de pigno. act. dicã ſub dictõe manº.

¶ Iniuſte condemnatus manet apud deum iuſtificatus. xi. q. iii. ⁊ ſi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In ꝑdemnādo iudex semp᷑ tꝫ ſeruare equitatem ⁊ caritatē. nō. i. c. fi. ỏ trāſac. xxiii. q. v. ꝓdeſt ſeueritaſ.
¶ An ⁊ quando ex iure ſuperueniente pendente iudicio ſemper ſequi debeat condemnatio. Bar. in. l. ii. ⁊. l. ⁊ ad eandem. §. actiones. ff. de excep. rei iudi.
¶ Condemnati inſolidum poſſunt petere beneficiuꝫ diuiſionis. ff. de re iudi. paulus. ⁊ ibi Barto.
¶ Si aliq̄s eſt ꝑdemnat⁹ in minus ꝓp aliquā q̄litatē obmiſſam ⁊ ſoluit an poſſit iterū agere cum adiectiõe qualitatis. Bar. in. l. ſepulchrum. ff. de ſepul. viola.
¶ An ⁊ qñ poſſit fieri vna ꝑdēnatō i vna q̄titate ꝓ pluribꝰ ỏlictiſ. Bar. i. l. luti⁹. §. q̄ hēbat. ff. ad trebel.
¶ An ꝑdēnat⁹ ad pecuniā ꝓpellat᷑ ꝑciſe ad ſolutõꝫ pe cūie. Jo. an. i addi. Spe. ti. ỏ ſē. exec. §. ſeq̄t. v. ſin āt
¶ Is dicit᷑ ꝑdēnat⁹ q̄ rite eſt ꝑdēnat⁹. l. iiii. §. ꝑdem natū. ff. de re iudi. ⁊. ff. de peñ. l. rei capitalis. in fine.
¶ Cõdemnatio nõ debet fieri niſi ad id qỏ fuit actuꝫ de ordi. cogni. cū dilectus. ad fi. de lit. cõt. c. i. in glo. qñq̄ tamen fit ad id qỏ nõ fuit actum. nō. ff. de his q̄ no. infa. l. q̄d ergo. §. pena grauiõ in glo. ii. ff. de edil᷑. edic. l. bouem. §. aliquādo. in glo. officio. ff. ſi cer. pe ta. l. vinum. in glo. magna. ff. de act. emp. l. i. glo. ii.
¶ Ad hoc ut exequtio corporalis ꝑdemnatū differat᷑ cautela eſt ꝙ accuſet᷑ de crimine grauiori ex q⁹ veniat pēa duriõ iponēda. caſus ē ſingu. i. l. i. §. fi. ff. nil no. ap. pen. hāc cautelā põit Bar. i. l. ii. §. fi. ff. ỏ cu. reo.
¶ Eoipſo ꝙ quis nõ eſt condemnatus uidetur abſolutus. Spe. ti. de excep. §. ii. vſi. ſed quid ſi iudex.
¶ Sanctius eſt nocentem impunitum relinquere q̄ innocentem condemnare. l. abſentem. ff. de penis.
¶ An ꝑdemnatio debeat fieri in dñm vel in procuratorē ſeu defenſorē. nō. de his q̄ no. infa. l. furti. §. ſi q̄s alieno. meli⁹. C. de ſen. ⁊ interlo. om. iudi. l. i. in glo. magna. ⁊ ibi Li. ⁊ Bar. vide. ff. de procu. l. lz. §. pe. ff. de neg. geſ. l. liberto. §. fi. Li. C. de iiur. l. fi. C. ỏ procu. l. iii. ⁊ ibi Li. nõ. de vbo. ſigni. l. ſtipulatio iſta §. ſi ſtipuler. de elec. q̄relā. in glo. icoriomū. de proba. licet cām. in glo fi. Spe. ti. de ſen. §. q̄liter. v. porro.
¶ An valeat ꝑdēnatio ꝫ eū q̄ deſiit poſſidē. nec dū fuit an poſſidē deſierit. nō. doc. ỏ re iudi. l. iſ q̄ i gl. fi.
¶ An ꝑdemnatus pro parte uideatur abſolutus pro alia parte. uide qỏ dicam infra ſub dictione ſentētia.
¶ Nullus dꝫ ꝑdēnari ſine accuſatõe. l. reſcripto. §. ſi q̄ accuſatorē. ff. ỏ mūe. ⁊ ho. c. i. ⁊ i⁹ nō. ut eccle. bñfi.
¶ Aduerſus ꝑdemnatum de vulnere nō poteſt interi inquiri ſi mors ſecuta eſt ex illo vulnere. tex. de accu. c. de his. de pac. c. i. Spe. ti. de accuſa. §. ſed pone.

Conditio. Conditionalis.

¶ An creditor conditionalis uel in diem dicatur in terim habere ius. dñs meus Rapha. cu. ponit in. l. ſi ſtipulatus fuerim illud aut illud. §. i. ff. de ver. obli.
¶ An apponens ꝑdemnatōem uideatur eam debere ipleri. glo. in. l. ſi q̄s locuplex. ff. ỏ ma. teſta. ubi uide.
¶ Cõditio dandi fictõe iuris ꝓſumit᷑ poteſtatiua. q̄a fingit᷑ ipleta ſi ille nolit recipe. ⁊ q̄a ꝓſumit᷑ ꝙ q̄s uelit ſemp recipe debitū. Bal. in. l. fi. C. cõmu. utri. iudi.
¶ Dictio ut facit ꝓditõꝫ qñ refert᷑ ad aliq̄d de futuro. puta ſi dicat᷑ promitto tibi ſub hac ꝓditiõe ut ⁊c. tex. ⁊ ibi Li. in. l. ſi cum patrono. C. ꝓmu. utri. iudi.
¶ Conditio indebiti datur ad repetendū indebitum ⁊ caſus in q̄bus nō dat᷑ uide in. l. ii. C. de cõdi. inde.
¶ Si aliq̄d deē ut fiat nõ poſſibile de iure an danti ꝓ petat ꝓditio ob cām. vide tex. ⁊ glo. in. l. militē. C. ỏ ꝑdi. ob cām. ⁊. l. datā. e. ti. ubi uide Li. ⁊ Barto.
¶ An conditio ob cauſam naſcatur ex pacto uel traditione rei. uide glo. in. l. ii. C. de condi. ob cauſam.
¶ Si cauſa ob quam datum eſt impeditur per caſuꝫ ꝓtrarium nō repetit᷑ ⁊ hētur pro impleta. C. de ꝑdi. ob cām. l. pecuniā. de quo dic ut ibi per glo. ⁊ Li.
¶ Implementū ꝓditionis ex lege cōtra mentē iplere debētis ꝓdeſt iplē debēti. C. ſi māci. ita fue. alie. l. fi. ⁊ i ꝓcor. ibi allegatis. uide. l. cū ſeru⁹. ff. de vbo. obli.
¶ In ꝓtractib⁹ noiatis hꝫ locū cõditio ob cām qñ cā finalis ceſſat. ut. l. cauendum. C. de reſcin. uendi.
¶ An dictio cum faciat cõditionem. nõ. in. l. ex hac ſcriptura. ff. de dona. uide. l. ticius. ff. de le. ii. q̄ nō. Bar. in. l. i. ⁊. l. q̄bus diebus. §. fi. ff. de condi. ⁊ de.
¶ Licet ea q̄ ſunt in ꝓditione nō inducāt diſpoſitōꝫ exꝑſſe. ꝓſecutiue tñ ampliāt diſpoſitōꝫ. ff. ỏ uſufruc. l. procul⁹. ⁊. ff. de pecul᷑. leg. l. deniq̄. §. interdū. ⁊. l. pe. ff. de dot. colla. hꝫ Barto. in. d. l. ex hac ſcriptura.
¶ Ubi ꝓditio dandi refertur ad plures ſubaudit᷑ ex ꝑſona eorꝫ. ff. de manu. teſta. l. ſi legato. §. ſi ticius.
¶ Teſtator inſtituit filiū ſuū ſub ꝓditione ſi iuerit ad ſanctū Jacobū. an ſit impleta conditio filio nō eunte ſed mittente. Bal. in. l. i. §. ne aūt. C. de caduc. tol.
¶ Cõditões ſi de⁹ voluerit. l. ſi uixero. l. ſi poro videt᷑ eſſe actui. xvi. q. i. i prochia. xxii. q. ii. beat⁹ Jnno. ỏ voto ſcriptuā. bon⁹ tex. cū gl. xxii. q. ii. ne q̄ſ arbitret᷑.
¶ Cõditio ỏ faciēdo itel⁹ p⁹ vice iā ſem⁹ fcō extinguit᷑ ꝓditio q⁹ ad iplere ẽbētē. ff. ỏ māu. teſta. l. ſi ita fuerit.
¶ Cõditio faciēdi ad plures relata idiuidua ſpē diuidua nūero ſubaudit᷑ nūero ſꝫ ñ ſpē. ut. d. l. ſi ita fuerit.
¶ Conditio negatiua in libertate impletur data facultate oppoſiti affirmatiui faciendi. etiam ſi id non fiat. ff. de manumi. teſtamē. l. libertas. §. i.
¶ Conditio impleta in vita teſtantis purificat legatum. ff. de manu. uindic. l. qui duos.
¶ Cõditio cū moriar videt᷑ ipleri vtrio uite ſpū ante mortē. q̄a viuēs moriē. ut in pallegata. l. q̄ duoſ. §. i.
¶ Hec dictio ut iūcta tēpori facit ꝓditōꝫ extinctiuā ut ad ānū. i. uſq̄ ad annū. ut in palleg. l. q̄ duos. §. i.
¶ Conditio debet bona fide impleri. ⁊ ſi non fiat nõ habet᷑ pro impleta. ff. de manu. teſta. l. q̄ filium. in fi.
¶ Conditio iplēda in perſona heredis poteſt impleri in perſona eius qui a lege ponitur loco heredis. ut ff. de fideicō. liber. l. ergo. §. cum ſub conditione.
¶ Cõditio collata in pſõa heredis ceſſat eo ñ exiſtēte herede. nec ipſe põt ỏdicere. ff. de fideicō. liber. l. luti⁹ ⁊. l. thais. §. ſtich⁹ eo. ti. ⁊. ff. de le. ii. l. ſi q̄ſ teſtamēto.
¶ Legatū ad certā etatē heredis eſt ꝓditōale ſi puenerit ad illā etatē ⁊ expirat illo nō pueniēte. ff. ỏ fideicō. liber. l. fideicōmiſſa. uide Bar. in. l. ſicut. §. hoc autē ff. de lega. i. ⁊ in. l. ſeruus. ff. de ſtatu libe.
¶ Implementuꝫ conditionis poteſt alterari volente illo ad cuius commoduꝫ implenda eſt conditio. ff. de fideicommiſ. liber. l. fideicommiſſaria. in fine.
¶ An ⁊ quando dies incerta habeatur pro ꝓditione uide Ja. de are. ff. de manu. teſta. l. ſi ita ſcriptum.
¶ Que dant᷑ cauſa ꝓditionis iplende heres nō capit iure hereditario. ff. qui ⁊ a quibus. l. ſi mortis. §. i.
¶ Conditio ſi rationes reddiderit intelligitur ſi ad miniſtrauerit. ita ꝙ ſubſit aliquid ex quo rōnes reddere debeat. ff. de fideicō. liber. l. thais. §. ſplendiforus.
¶ Que dria ſit inē ꝓditōꝫ ⁊ modū. gl. de ꝑdi. appo.

UVA. BHSC. IyR_001

vez.glo.in.c.i.ut ecclē.benefi.nō.de ꝓdi.ꝛ demō.sup Rica.Bar.in.l.q̄bus dieb⁹.§.stermilini⁹.ff.de ꝓ.i.ꝛ demō.doc.in.c.rainald⁹.de testa.glo.insti.de lega. §.tutoꝛ autem.v̊si.sed in.v̊.conditionaliter.

¶ An ipossibilis ꝓditio in vltimis voluntatib⁹ uiciet actū vel nō.nō.insti.ō le.§.fi.glo.C.de his q̄ pe.no. l.i.in fi.ff.de ꝓdi.ꝛ demō.l.obtinuit.nō.ff.ō.v̊.obli. l.gn̄aliter. plene p doc.in.c.fi.de cōdi.appo.in.v.op po.ꝛ.l.ipossibilis.ꝛ.l.se.ff.de ver.obli. insti.ō inuti. sti.§.sed impossibilis.bona glo.xxxii.q.ii.solet.

¶ An ꝛ qñ euent⁹ ꝓditōis trahaꝫ retro ad diē celebꝝ ti act⁹ sub ꝓditōe.nō.isti.de.v̊.obli.§.ex ꝓditōali. ff. q̄ po.i pigno.ha.l.potioꝛ.ff.de picu.ꝛ ꝓmo.rei vēdi. l.q̄d si pendēte.c.ꝑterea de appel.tex.ꝛ gl.de rescrip. si p te.li.vi.ubi uideꝫ probari q̄ nō trabiꝫ retro in pre iudiciū actus medio tp̄e celebrati.adde nō.in clemē. vnica.de cōcel.prebē.Bar.in.l.si filiꝰ.ff.de ver. obl.

¶ In institutionib⁹ legatis ꝛ fideicōmissis attendiꝫ tempus euenientis ꝓditiōis.ff.de re.iur.l. que legati ff.de pigno.l.si legati.C.q̄ di.le.ce.l.si usufruc.C. de ꝓdi.iser.l.si uxoꝛ.ff.de ver.sig.l.cedere diē.Bar. in prealleg.l.si filius.ff.de ver.obli.ubi ponit differen tiam quare in contractibus conditionalibus spes trās mittitur in heredem.secus in vltimis voluntatibus.

¶ An valeat collatio beneficii facta sub conditione si vacat.glo.q̄ sic.in.c.ii.de elec.li.vi.glo.ꝛ Jo.mo.in c.si tibi absenti. de preben.eo.li.nō.in regula actus le gitimi.li.vi.ubi per Jo.an. aliqua ponuntur.

¶ Actus diciꝫ purus ꝛ sine ꝓditione. licet tacita cō ditio subintelligaꝫ.de spō.ꝑterea.glo.in.c.ii. de elec. li.vi.glo.in.c.i.de spon.ipu.eo.li.glo.de iureiur.quē admodū.Jo.an.de consti.ex pte. q̄ ꝺ itellige q̄ nulla exprimiꝫ ꝓditio.licet tacite insit p ea que dicā infra.

¶ Si promitto dāe cētū sub ꝓditōe si dederis mihi libꝝ q̄s nostꝝ dꝫ poꝛ iplere.Jo.an.i regla fruſt².i mercur.

¶ An ꝺ dictio dūmodo iportet modū uꝫ ꝓditōez.gl. in.c.nō pōt.de preben.li.vi.Ange.in suo ꝓsilio.iii.

¶ Actus dicitur purus licet exprimatur conditio q̄ ineſt tacite.glo.c.di.mea.glo.ō elec.c.ii.libꝛo.vi.Jn no.de presump.dudum.glo.in clem̄.i.de offi. deleg. Oldra.in consilio suo.xli.glo.fi.in.c.i.de spō.duoꝝ.

¶ An i dubio actꝰ dicaꝫ a p̄ncipio pfectꝰ ſꝫ resoluen dus pp ꝓditōem uel dicaꝫ suspensus usq̄ ad ꝓditionis euentum.glo.in.l.ii.ff.de in diem adiect.ubi uide.

¶ Quando mandatū dicatur ꝓditiōale. uide Pau. in clemen.i.de concess.preben.in.v̊.reputamus.

¶ An pfessio fcā sub ꝓditōe ōria subālib⁹ regule obli get pfessoꝛē.glo.de ꝓdi.appo.c.fi.q̄ cle.l'mo.insinuāte Pau.i cle.ii.ō regu. adō q̄ dicā.j.sub dictōe āligio.

¶ An si dicatur do tibi rem eo tenoꝛe videatur data sub conditione.uide de ser.non oꝛdi.eo libentius.

¶ An postq̄ res ē trāslata possit appōi ꝓditio ōtrahēs ptē iuris.tex.q̄ ñ.ō isti.c.pe.ō ꝓdi.appo.ō ill'.ubi gl.

¶ Conditio potestatiua dandi uel ascendendi capito lium haberēt pro impleta.etiam si per tertiū stet quo minus impleatur.ff.de statulibe.l.statuliberos. §.i.

¶ Cōditio dandi heredi infra certū tp̄us impleꝫ q̄ nō stat per implere debentē quomin⁹ det heredi ſꝫ p heredē.q̄a nō adit hereditatē.ut dicta.l. statuliberos §.si quis seruū.ꝛ ibi probaꝫ q̄ conditio iplenda in p sonam heredis incipit currere a die adite hereditatis.

¶ Cōditio dandi in plurib⁹ terminis ipleꝫ si vno ter mino totū offerat ꝛ ster p eū in cuius psona oꝛ ipleri ꝛ sic conditio dandi ad terminuz potest impleri ante ter minum.dicta.l.statuliberos.§.si quis seruum.

¶ Conditio casualis habetur pro impleta si stetit p eum cui debet impleri.ff.de sta.homi.l.aretusa.

¶ Conditio dandi impletur per depositionem si ab sens est is cui dꝫ impleri.ff.de statulibe.l.cum heres.

¶ Conditionē implet qui de certis soluit ꝛ de incer tis satisdat.ff.de statuli.l.statuliberos.§.rationes.

¶ Conditio dandi non impletur datione fideiussoꝛis dicta.l.statuliberos.§.si filius.

¶ Cōditio dādi impleꝫ si deꝫ illi cui dare est iussus. uel alteri eiꝰ volūtate tacita uel expressa.ut.d.l. statu liberos.§.si seruos.secus in ꝓditōe faciendi que non impletur in alia persona.ut dicta.l.statuliberos.§.fi.

¶ Cōditio legatario apposita si nō est dictuz i cuiꝰ p sōa i dubio ē iplēda heredi.ut.l.ita liber.ff.ō statulib.

¶ Conditio dandi heredibus si eoꝝ nomina expri mantur nō.utriles.si non expressis nominib⁹ proprijs nō.portiones hereditarias.ut dicta.l.ita liber.

¶ Cōditio dandi nō impleꝫ q̄ datur pro alia causa q̄ conditionis implende.ff.de statulibe.l.seruus qui.

¶ Quod mihi sub conditione debetur non est in bo nis meis.ff.de acquir.rerum do.l.sub titulo.

¶ Impediēs conditiōez ipleri ad ꝓmodū tertii teneꝫ actiōe in factū ad itereſſe.ꝛ sic p3 q̄ id q̄ est in ꝓditōe pit q̄siq̄ effectū actōis.ut.l.si peculiū.ff.de statulibe.

¶ Conditio dandi impletur compensatione.ut dicta l.si peculium.§.si de illo.

¶ Conditionis implementuz in dando titio non trās it ad heredes.ideo moꝛtuo titio deficit conditio.ut dicta.l.si peculium.§.si cui seruus.

¶ Ubi est ꝓditio ꝛ dies silis licet ꝓditio hēatur pro i plera tamen expectaꝫ dies.dicta.l.si peculiū.§.fi.

¶ Quando conditio non pōt impleri de iure sufficit q̄ impleaꝫ de facto.ff.de statuli.l.stichus.§.heredi.

¶ Conditio iplenda ex psona heredis ifra certū tp̄us a moꝛte testantis non habeꝫ pro impleta.si heres rar dauit adire hereditatez usq̄ ad illud tempus.fallit in libertate.tex.est singu.ff.de statulib.l.si hereditas'.

¶ Conditio implenda in persona heredis impletur reciso testamento in personam succedentis abintestato ff.de statulibe.l.statuliberi a ceteris.§.quintus.

¶ Ex peculio potest seruus implere conditionem dā di quando dat principaliter pro cōsequenda libertate alias non.ff.de statulibe.l.si seruo.

¶ Cōditio dandi titio nō impleꝫ eo solo q̄ locuplex sit ad dandū nisi actu dederit.ff.de statulib.l.stichus.

¶ Conditio in faciendo per alium impleri non potest in dando sic.ff.de statulibe.l.stichus.§.fi.

¶ An conditio dandi uꝫ faciendi ad tempus si impe diatur infra tempus possit uel debeat post tempus im pleri.uide.ff.de statulibe.l.sticho.§.ticius.

¶ Solutū indebite p sniam nō impedit ꝓditōez inde biti.q̄ illud an esset indebitū nō potuit exaiari ante p sententiam.ff.q̄ ui aut clam.l.i.§.ii. per Bar.

¶ Que uerba faciunt conditōem.Bar.ꝛ doc.ff.de cōdi.ꝛ demō.sup Rica.ꝛ in.l.q̄bus diebus. eo.ti.

¶ Hec dictio si non semper facit conditionem.ff. de contrahen.emp.l.hec conditio.in p̄n.ꝛ q̄ ibi nō. ff. de condi.ꝛ demō.l.sub hac.dicam.j.sub dictione si.

¶ Qualiter intelligatur hec dictio si res in eodem statu permanserit.uide de rescrip.ex parte ꝙuentus.i glo.iiii.adde q̄ nō.de iureiur.quēadmodū.in glo.ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Cõditio interdũ dicit modus pendẽs ex futuro q̃ ita se hz ad esse sicut ad nõ esse. ff. si cer. peta. l. cũ ad p̃ sens. ⁊ in. l. sequenti. de condi. appo. c. ii. ⁊. c. ueruz.
¶ Cõditio. i. dies icert⁹. l. tal scripta. ỽ le. i. ⁊ ibi nõ.
¶ Conditio firmatiua aliter exponitur q̃ negatiua. de quo uide glo. v. q. i. quidam.
¶ Cõditões mlte itelliguntᷓ in ipetratiõib⁹ bñficioꝝ de qb⁹ uide in. c. si p̃ponẽte. de rescrip. in glo. ultia.
¶ Que conditiones possunt apponi in matrimonio nõ. xxxii. q. ii. solet queri.
¶ Quid si apponitur conditio interceptione ordinis glo. de baptis. maiores. super uersi. conditionaliter. ui de plene de hoc in. c. fi. de condi. appo.
¶ Pronomẽ qui iunctũ uerbo futuri tpis facit p̃ditionem. ff. de leg. i. l. stichũ qui meus erit. l. serui electiõe § . i. e. ti. nõ. Jo. imo. i extraua. Bõifa. q̃ icipit antiq̃ adde Barto. in. l. si ita q̃s. in p̃n. ff. de ỽbo. obliga.
¶ Ablatiui absoluti faciũt p̃ditõez. ut. l. uictis. ff. de usur. l. a testatoꝛ. ff. ỽ p̃di. ⁊ ỽmõ. dixi sub dcõe ablati⁹
¶ An ⁊ qñ hec dictio cũ faciat conditõez. l. a testatore. ff. de condi. ⁊ demõ. l. si. x. cum petiero. ff. de ỽbo. obli. l. q̃ promisit. ⁊. l. qui exceptiõez. ff. de cõdi. inde bi. Barto. in. l. i. ff. de condi. ⁊ demõ. dicaz infra sub dictõe cũ. Adde q⁹ dictio cũ inᷓ res posita ñ facit p̃ditõ nẽ. sec⁹ si iungatᷓ ỽbo futuri tpis. ff. ỽ manu. testa. l. si ita fuerit. iũcta. l. si ita scriptũ. eo. ti. ⁊ ỽ hac dictõe ui de i. l. aristo. ⁊. l. impator seuer⁹ eo. ti. Itẽ adde q⁹ inᷓ si ⁊ cũ nõ est differẽtia. ff. ỽ ỽbo. obli. l. quodcũq; i fi. ⁊ ibi vide Barto. Ci. in. l. extraneũ. C. de here. isti.
¶ Conditio interdũ ponitur pro electõe. ff. de inoffi. testa. l. contra. § . si quis. Interdum pro qualitate seu dignitate. ff. de testibus. l. iii. in p̃in. Interdum pro actione seu lege. C. de pac. l. legẽ. ff. pro so. l. societatẽ.
¶ Contractus dicitur purus. licet apponatur conditio resolutiua. tex. in. c. illo vos. de pigno.
¶ Si p̃ambulũ ꝓtract⁹ fiat p̃ditõaliter ⁊ postea simpliciter ỽhitur an intelligatᷓ repetita p̃ditio. tex. in. c. de illis. de cõdi. appos. ⁊. c. dudũ. de ꝓuersi. cõiug.
¶ An ualeat sententia lata sub conditione. uide in. l. ii. § . biduum. ff. quando appell. sit. de resti. spol. olim in fi. dicam infra sub dictione sententia.
¶ In ỽctib⁹ p̃ditionalib⁹ nõ fit retrotract⁹ qñ p̃ditio est potestatiua. Bar. in. l. si filius. ff. de ver. obliga.
¶ An in contractibus conditionalibus inter uiuos ius implende conditionis transeat ad heredez. Bar. in. l. si. x. cum petiero. ff. de uerbo. obliga.
¶ Cõditio de ꝑterito l᷑ ꝑsenti nõ suspẽdit actũ. ff. de ver. obli. l. a ticio. nã p̃ditio proprie dicit q̃ hz tractuz de futuro. tex. ⁊ ibi. Bar. in. l. si ita. ff. de verbo. obli. adde glo. de elec. significasti. super. ỽ. si diligis.
¶ Effectus conditionis stantis pacto contrahentiuz retrotrahi potest. ff. de ver. obli. l. hmõi. ⁊ ibi nõ.
¶ An tacita cõditio que inest ex natura rei impediat ortũ obligatõis. ff. de ver. obli. l. interdũ. ⁊ ibi Bar.
¶ Quomõ intelligit hec p̃ditio negatiua. si nõ dederis. uel si nõ feceris. ff. de p̃di. ⁊ demõ. l. hec p̃ditio. ff. de. ỽ. ob. l. si ita stipulat⁹. ff. ỽ mãu. testa. l. si peculiũ.
¶ Cõditio q̃ põt itelligi de pñti ⁊ ỽ futuro i dubio itelligit de futuro. ff. de ver. obl. l. ex ea pte. § . penul.
¶ An in actu p̃ditõali ad ei⁹ ualiditatẽ uel ualiditatẽ attendat tẽpus p̃ncipii l᷑ p̃ditõis existẽtis. uide. ff. ỽ ver. obli. l. si rẽ meã. ⁊. l. usufruct⁹. ff. de stipu. seruo.
¶ Cõditio respiciens executionem non dispositionez obligationis non reddit actum conditionalem. ff. de arbi. l. ita demum. ff. de pactis. l. item quia.
¶ Ut p̃ditio dicat impleta nõ sufficit nõ scire p̃ ipleẽ debentẽ ubi depẽdet a potestate alteri⁹ nisi probet illũ paratũ ad implendũ. ff. de mino. l. iii. § . si heres.
¶ Licet captũ cã p̃ditõis ipleẽde nõ dicat captũ ex legato ỽ tñ captũ ex testamẽto. ff. ỽ trãsac. l. cũ hi. § . i.
¶ Nõ sufficit ut p̃ditio hẽatur p̃ impleta probare cãz impedimẽti. nisi probet q⁹ tẽptauit ⁊ p̃ casũ steterit. ff. si qs caut. l. ii. § . i. Bar. allegat. l. q̃ ꝓmeatu. ff. de re mili.
¶ Nõ refert an p̃ditio ponat añ l᷑ post dispositõez. ff. ỽ p̃di. ⁊ ỽmõ. l. titio. § . i. uiỽ bar. i. l. iudex. ff. ỽ re iu.
¶ An p̃ditio resoluta in sentẽtiis opet suspẽsiõez sic i ultimis voluntatib⁹. an eq̃paret ꝓtractib⁹. Bar. in. l. obligatõuz. § . i. ff. ỽ act. ⁊ oblig. ⁊ i. l. cẽtesimis. § . fi. ff. de uer. obli. ⁊ clari⁹ p eũ in. l. iudex. ff. de re iudi.
¶ Si pp auctoritatẽ principis nõ implet p̃ditio siue in ꝓtractib⁹ siue in ultimis voluntatib⁹ hẽtur pro ipleta. ff. ex qui. cau. maio. l. si stipulat⁹. ⁊ ibi uide Buil.
¶ Grauat⁹ nõ põt remittere legatario p̃ditiõez p̃cernentẽ ꝓmodũ tertii. ff. de dolo. l. filius. ⁊ qỽ ibi nõ.
¶ Cõditio i legatis ñ trahit retro q⁹ ad fruct⁹. gl. ff. de rei vẽdi. l. ẽptoꝛ. ⁊. ff. ad trebel. l. mlier. § . si heres.
¶ Conditio tacita impedit obligationem contrahi ff. de act. ⁊ obli. l. si cui. uide glo. ff. si cer. peta. l. ii. § . appellata. in glo. post nuptias.
¶ Seru⁹ põt iplere p̃ditiõez dãdi de pecũia peculiari licet proprie nõ sit. l. iii. § . subtili⁹. ff. de p̃di. ob cãm.
¶ Conditio impedit ortum naturalis ⁊ ciuilis obligationis. glo. in. l. i. de condi. ⁊ demon.
¶ Conditio consideratur possibilis uel impossibilis per respectum ad opinionem testantis. non per respectum ad ueritatem. ff. de condi. indebi. l. seruo.
¶ Dictio secundum non facit conditionez. ff. de consti. pecu. l. eum qui. § . iulianus.
¶ Conditõe. i. tenoꝛe. ⁊ sic nõ semp notat actũ suspẽsiuũ sz modificatiuũ. ff. p̃o socio. l. societatẽ. ad finẽ.
¶ Si p̃ditio purificat nõ trahit retro ad p̃incipiuz qñ extremũ ad qỽ debet fieri retrotract⁹ est extinctuz Barto. in. l. quotiẽs. in fine. ff. de noua. ubi etiã tex.
¶ Cõditio scriptũ p. c. ⁊ p. t. aut p duplex. c. est qỽ dã genus actionis. de quo insti. de act. § . appellam⁹.
¶ Expssio p̃ditõis oio extriture nõ facit actũ p̃ditõalez tex. in. l. si pupillus. § . qui sub conditõe. ff. de nouat.
¶ Conditio apposita institutioni uidetur ad repetita in legatis. ff. de do. excep. l. fi. § . fi.
¶ Conditionalis obligatio debet habere aliquas uires ante conditionis existentiam. glo. in. l. huiusmodi ff. de uerbo. obli. ff. de stipula. ser. l. si usufructus.
¶ An debitum sub conditione possit inuito credito re solui ante conditionis euentum. tex. glo. ⁊ Bar. ff. de uerbo. obliga. l. stipulatio ista. § . inter certam.
¶ Hoc uerbum ad tuam uoluntatem facit conditionem. Bar. in. centesimis. § . fi. ff. de uerbo. obliga.
¶ An i ỽctib⁹ ipleñtũ p̃ditõis trãseat ad hẽdes. bar. ff. ỽ. ỽ. ob. l. si. x. cũ petiero. Ci. i. l. pe. C. ỽ usufru. uiỽ i. l. si q̃s titio. ff. ỽ. ỽ. ob. ⁊. l. q̃ rome. § . augeri⁹. e. t.
¶ An conditio impossibilis uiciet contractuz. Bar. in. l. quidam. ff. de uerbo. obliga.
¶ Ista conditio si debitor esse desierit uerificatur altera tantum obligatione sublata. uel debitore desinente esse soluendo. Bar. in. l. huiusmodi. ff. de uerbo. obli.
¶ Que p̃ditões itelligãt in ũramẽto. uide Inno. de

UVA. BHSC. IyR_001

iureiur. quēadmodū. dicā infra ſub dictōe iuramētū.
¶ Conditionum quedam ſunt ſucceſſiue. quedam in ceptiue. quedam exactiue. quedam extinctiue. quedā momentanee. Bar. in. l. ſeruitutes. ff. de ſerui.
¶ An ꝑditio caſual' adiecta heredis inſtitutiōi uiciet l' bēatur ꝓ nō adiecta. Bar. i. l. ſu⁹ quoq⁹. ff. ō hēi. iſti.
¶ An ⁊ qñ ꝑditio adiecta in ꝓſona pluriū ꝓticular' exiſtens poſtea in ꝓſonam vni⁹ uel quozundā purificat diſpoſitōem uel neceſſe ſit in ꝓſona omnium impleri. Bar. in. l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad trebell'.
¶ Quid impoꝛtet illa conditio ſi ſine liberis adiecta diſpoſitioni facte de clerico. Bar. in. l. heredes mei §. cum ita. ff. ad trebell'.
¶ An conditio neceſſaria ⁊ certa ſeu incerta quando ſuſpēdat diſpoſitionē. Bar. in. l. i. ff. de ꝑdi. ⁊ demō.
¶ An copulatiua l' alternatiua inducat ꝑditōez. Itē an noia uel ꝓnoia faciāt ꝑditōez. Itē q̄d de diſtributiuis ⁊ q̄d de relatiuis. Itē quot modis dicat' ꝑditio tacita. nō. Bartho. ff. de condi. ⁊ demon. in. l. i.
¶ An participium ⁊ gerundium inducat conditionē Bar. in dicta. l. i. ⁊. l. a teſtatoꝛe. ff. ō condi. ⁊ demō.
¶ An ꝓhibita directe ꝑ modū diſpoſitōis itelligat' ꝓhibita etiā ꝑ modū ꝑditōis. Baꝛ. i. l. ticio cētū. §. i. ff. de condi. ⁊ demō. idem in. l. ſeruus. ff. ad. l. falc.
¶ Conditio que non eſt nociua non reddit teſtamentum nullum. ſecus ſi ſit nociua. nō. in. l. cum filio. ff. de vul. ⁊ pup. Bar. in. l. gallus. in ꝓin. ff. de libe. et poſtu. nō. in. l. filius matrem. C. de inoffi. teſta.
¶ Conditio que non eſt omnino extitura non uiciat omnino teſtamentum. l. huiuſmodi. ff. qñ di. le. ce.
¶ Cōditio ſi deceſſerit ſine liberis ex ꝓpo coꝛpōe ō ſcendentib⁹ ꝓhibēdit nō ſolū filios ſed etiā nepotes ⁊ ꝓnepotes. tex. eſt ꝫ Bal. i. l. i. C. de ꝑdi. iſer. Bar. i l. libertoꝛ. ff. de. ṽ. ſig. q̄ ad h⁹ allegat. l. luti⁹. ff. ō hēi. iſti. idē Bar. i. l. ex facto. §. ſi q̄s rogat⁹. ff. ad trebell'.
¶ Cōditio ꝑdcā ſi deceſſerit ſiñ liberiſ expirat ꝑ igreſſū mōaſtii. niſi alr appet ō mīte teſtatōiſ. ita dicūt doc. i aut'. niſi rogati. C. ad trebell'. nō. i. c. i pītia. ō ꝓba.
¶ Conditio appoſita in donatōe ſi donatoꝛ habuerit filios non ꝓhebendit introitū monaſterii. Jo. an. i. c. in ꝓſentia. de ꝓba. Bal. in dicta aut'. niſi rogati. ubi nō. q̄ talis ꝑditio ſi deceſſerit ſine liberis non ꝓhebendit ingreſſuz monaſterii fratrū minoꝝ. q̄ nō. ꝓ quo bene facit q̄ habetur in clem'. exiui. de verbo. ſigni.
¶ An ⁊ qñ ꝑditio poſſit adipleri i ſili ⁊ ꝑ ſilez. Bar. in. l. gallus. §. ⁊ quid ſi tm̄. ff. de libe. ⁊ poſtu.
¶ An conditio poteſtatiua tranſeat ad heredem in contractibus. glo. oꝛ. in. l. ii. C. de pac. inter empto. Bar. in. l. ſi. x. cum petiero. ff. de uerbo. obliga.
¶ In quo differat conditio a demonſtratione. Bar. in. l. nominatim. in fi. ff. de condi. ⁊ demon.
¶ Cōditio ſi de⁹ voluerit q̄ itelli ̄ i quolz iuramīto q̄d opet' nō. Jnno. ō iureiurā. quēadmodū. ⁊. c. ō bitōeſ.
¶ Conditio in contractibus poſt perfectum contractum non facit contractum conditionalem. ſed reſoluit. ff. de contraben. empt. l. ſi res diſtracta.
¶ Cōditio tacita ē rei nā inherēs ſuſpēdit ōctuz ⁊ ea exiſtēte retrotrahit'. ff. de ōben. emp. l. b venditio.
¶ Ubi ꝓtractus init' ſup re que in ꝓtractu deducitur ad menſurā uel ad pōdus uel numeꝝ ineſt ꝑditio. ſi pō deret'. menſuret'. uel numeret'. ff. ō ꝓtrahē. empt. l. q̄ ō ſepe. §. in venditionib⁹. ⁊. l. in venditionib⁹. §. i. ff. de peri. ⁊ ꝓmo. rei vē. ff. de act. emp. l. lutius. §. titius.
¶ Algitur conditione ob cauſaz propter factum dantis in eius voluntate poſituz. ff. de condi. ob cām. l. i.
¶ Sic dat' ꝑditio ob cām cā nō ſecuta ita ⁊ ea ſecuta ſi nō durat. ff. de ꝑdi. indebi. l. elegāter. §. ſi q̄d poſt.
¶ Conditio ob cauſam naſcitur a tempoꝛe implementi. ff. de uſuris. l. uideamus.
¶ Conditio indebiti tranſit in eum cuius res ex poſt facto reperitur ſoluta. etiam ſine ceſſione. ff. de condi. indebi. l. ii. ⁊ nō. l. ſi fundum. eo. ti. per Bar.
¶ Conditio indebiti hz nām ut detur ad id in quo q̄s eſt locupletioꝛ. ff. de cōdi. indebi. l. ſi nō ſoꝛtē. §. libertus. ⁊ uide in. l. id quod eo. ti. ⁊ ibi per Barto.
¶ Conditio idebiti dat' ad extimatōez q̄ñ res nō pōt reſtitui. caſus eſt in dicta. l. ſi non ſoꝛtem. §. libertus.
¶ Sic dat' certi ꝑditō gñal' ita icerti ꝑditio ubi petit' incertū. ff. de ꝑdi. indebi. l. ſz ⁊ ſi me putē. §. cū inter.
¶ Ut detur conditio indebiti opoꝛtet q̄ ſolutum ſit ex cauſa de ꝓterito abſoluente ⁊ ſoluere volente ex illa cauſa. glo. in. l. interdum. ff. de condi. indebi.
¶ Sicut datur conditio indebiti aduerſus ſolutum ita aduerſus ꝓmiſſum. ff. de condi. indebi. l. is qui.
¶ Conditio indebiti oꝛitur ex quaſi contractu. ff. de condi. indebi. l. ſi in area.
¶ Ut detur ꝑditio indebiti req̄rit' q̄ ſoluēs noīe ꝓ ꝓio ſoluerit ſicut ſi alieno. ff. de ꝑdi. inde. l. q̄ heredit'.
¶ In ꝑditōe idebiti veniūt fruct⁹ part⁹ ⁊ oē id i quo ꝓuent⁹ fact⁹ ē locupletioꝛ. l. in ſūma. §. ei q̄. ff. ō ꝑdi. i debi. nō tñ veniūt fruct⁹ ꝓcipiēdi ſz ſolū ꝓcepti. ut. d. l. in ſūma. §. in fruīto. ⁊. l. nō ſolū. §. libert. e. ti.
¶ Caſū in quo q̄s tenet' ꝑditōe indebiti ultraq̄ fact⁹ eſt locupletioꝛ uide in dicta. l. in ſumma. §. ſi ſeruū.
¶ An ſolutum per errozem cauſa conditionis implende repetatur conditione indebiti uel conditione ob cauſaz. uide glo. ⁊ Bar. in. l. ſtichus. in ꝓin. ff. de condi. inde. ⁊ in. l. in ſūma. ⁊. l. is cui hereditas eo. ti.
¶ Si ꝓmiſi idebitū ñ dat' ꝑditō idebiti ſz ſine cā. tex. ⁊ glo. in. l. i. ff. ō ꝑdi. ſine cā. ⁊ oio uide. l. q̄ ſine eo. ti.
¶ Cōditio furtiua nō dat' niſi ꝓtra furē. uł heredē ei⁹ aut ſucceſſoꝛē. ff. de ꝑdi. furti. l. ſi ſeruus. ⁊. l. ſequēti.
¶ In conditione furtiua veniunt fructus. ff. de condi. furti. l. inter. §. ſi.
¶ Conditiones appoſite contra naturam contractuſ uiciant quod agitur. Jnno. in. c. i. de condi. appo.
¶ Cōditio appoſita exequtiōi legati facit legatū ꝑditōale. ff. de ꝑdi. ⁊ demō. l. ꝺbus dieb⁹. §. q̄dā titio.
¶ Cōditio q̄ eſt ꝓtra ꝓcepta euāgelica dicit' ipoſſibil' glo. in. ṽ. conditiones. ff. de condi. ⁊ demonſtra.
¶ Conditio dandi. x. pupillo uel furioſo non dicitur impleta ſola datōe niſi illa. x. fuerint ꝓuerſa in eorum utilitatē. glo. in. l. ſtichū. §. uſumfructuz. ff. de ſolut.
¶ Cōditio i legatis ñ trahit' ret⁹ niſi ſit apppoſita negatiue. tex. in. l. neratius. ff. de manu. teſta. Adde q̄ ꝑditio dandi pupillo impleť ſi detur tutoꝛi ex bona fiō ff. de manu. teſta. l. qui filiū. ⁊. l. lutius eo. ti. qui tex. ſm Bar. ꝓbat ſingulariter q̄ non impletur cōditio niſi in ꝓſentia pupilli uel minoꝛis detur.
¶ Actus ꝑditōalis nō pōt impleri niſi purificata cōditōe. l. cedere diem. ff. de ver. ſigni. de cōdi. appo. ſuper eo. ⁊. c. ſe. in clem'. cum ei quē. i. reſpōſo. de ꝓceſ. ꝓheben. nō. in. c. ꝓudētiam. i. reſponſo. de offi. deleg.
¶ Dis ꝑditio uidet' ee cā final' diſpoſitōis. ff. ō dōa. l. ii. de ſpōſa. c. i. li. vi. ⁊ in cle. cū ei quē. ō ꝓceſ. ꝓhebē.
¶ Conditio que ineſt licite apponitur ⁊ exꝓimitur

UVA. BHSC. IyR_001

nec ex hoc cõmittitur simonia. de elec. significasti.
¶ Qui cõditõem apponit vult eaz ipleri uel existere ff. de cõdi. insti. l. verba. ff. de cõdi. ob causam. l. iii.
¶ An impeditus implere conditõez teneat cessante impedimento illam implere. uide. ff. de arbi. l. celsus in fine. ⁊ l. se. C. de usuris. l. pro te. de dolo ⁊ contu. cũ dilecti. qõ nõ. Archi. viii. di. q̃ ptra mozes. ⁊ xii. q. i. scimus. in. v. quicunqz. nõ. xxxiii. q. ii. antiqui.
¶ An conditio apposita in vno uideatur in sequentibus repetita. ff. de condi. ⁊ demon. l. cum filius. et l. auia. ff. de lega. iii. l. si tibi pure.
¶ Quotuplex sit conditio ⁊ quis sit earum effectus tractat Li. in. l. i. C. de instit. ⁊ substi. sub condi. fac. uide nõ. in. l. si quis heredem eo. ti. nõ. glo. ff. de condi. ⁊ demon. in Rica. ⁊ Bar. in. l. i. eo. ti.
¶ An in dubio p̃esumatur modus uł conditio. nõ. Li. C. de transac. l. cum mota in. iiii. oppo. ⁊ idem Li. in. l. ii. C. de his que sub mo. ii. op
¶ Cõditio aliqñ subintelligit lz nõ appõat. ð rescrip. c. ii. i gl. pditio. nõ. de iureiurã. quẽadmodũ in glo. ii.
¶ An pditio sit mod⁹ tollẽde uł inducẽde obligatõis. nõ. ff. ð hui. l. iiii. i gl. sub pditõe. ff. ð le. i. l. nemo põt
¶ Si plures pditões sunt apposite an omnib⁹ sit parendũ. nõ. insti. de here. insti. §. pe. in glo. si plures.
¶ Nõ dz expectãi euẽt⁹ pditõis q̃ nihil sit opatuz⁹. ff. ad vel. l. alñ. §. fi. l. q̃ fũdũ. §. si tu ex pte. ff. ad. l. falc.
¶ An pditio nõ ipleta hẽatur pro ipleta si p aduersariũ uel aliũ stet. nõ. ff. de reg. iur. l. iure ciuili. ff. de. v. obli. l. in executionib⁹. §. fi. uide. ff. de pscrip. uer. l. si rem. §. fi. in glo. Bi. in regula cũ non stat p eũ. li. vi.
¶ Hec verba tanti quanti respicientia preteritum cuius declaratio pender ex futuro faciunt cõditionez ff. de contraben. emp. l. si quis fundum.
¶ Dictio nisi si respicit õctum prout est i fieri reddit eũ pditõalẽ. si pro est in perfecto esse nõ facit eum conditionalem sz resoluẽdũ. ff. õhẽ. emp. l. labeo. nõ. gl. i l. ii. ff. ð i diẽ adiec. ⁊ ibi bar. idẽ. i. l. q̃b⁹ dieb⁹. §. q̃dã ticio. ff. ð pdi. ⁊ demõ. uide canõistas i. c. pterea. ð ap.
¶ Cõditio q̃ consistit in placito testatoris põt imperi in psonã heredis qui placitũ põt declarare. sz ñ põt iplere hereditate iacente. ff. de in diẽ adiec. l. predio.
¶ An participiũ futuri tẽporis inducat conditõem. tex. q̃ nõ. ff. de pezi. ⁊ cõmo. rei vendi. l. si quis vina.
¶ Contractus conditionalis dicit non pfectus. l. necessario. ⁊ l. q̃ si pendẽte. ff. de peri. ⁊ cõmo. rei ven.
¶ An dispositio collata sub cõtrariis conditionibus disiunctim puta siue nauis ex asia uenerit siue non sit pura uel conditionalis. uide in predicta. l. necessario §. fi. ⁊ l. iulianus. cum ibi nõ. ff. de condi. indebi.
¶ Ubi in õctu apponit pditio iplenda ad pmodũ alteri⁹ semp itelligit eo istãte ad cui⁹ pmoduz uenit iplẽda. ff. de act. emp. l. ex empto. §. idẽq̃. q̃ alias est lex.
¶ Dictio quoad habet in se conditionem extinctiuã ff. locati. l. locatio.
¶ Quãdo apponit pditio q̃ est collata in voluntatez alteri⁹ an morte illi⁹ extinguat Bar. i. l. cẽtesimis. §. fi. ff. ð. v. obl. Li. i. l. fi. C. ð õben. emp. ð rescrip. c. si gratiose. li. vi. ⁊ i. c. si õlegat⁹. ð offi. õle. e. li. ubi uide.
¶ Pendentia conditionis impedit ortum obligationis ⁊ actionis. bonus tex. ff. de pigno. l. grege. §. i. et l. bouem. §. penul. ff. de edil. edic.
¶ Tacita conditio non reddit iudicia conditionalia. glo. in. l. iii. C. de arbi.
¶ Dictio quoad etiam iũcta actui successiuo hz in se pditionẽ repetitiuã. ff. de euict. si rem q̃ apud. §. fi.
¶ Conditio cedendaz pditõuz ptinet in se ut reliq̃ re signet. ff. de euict. l. q̃ libertate. §. quid ergo. qõ nõ.
¶ Relatiuum quantitatis inducit cõditionem. l. clemens patronus. §. i. ff. de heredi. insti.
¶ Alternatiua cõditio in parte turpis reicitur in totum. l. que sub conditione. ff. de condi. insti.
¶ Conditio tacita non impedit transmissionem. glo. in. l. que sub conditione. §. fi. prealleg.
¶ Gerundium iuncto futuro facit cõditionem. ff. de acquir. heredi. l. ex parte.
¶ Appositõe dispositionis in diem comprehenditur dispositio conditionalis. ff. de le. i. l. talis scriptura.
¶ An ⁊ quando tempus certe etatis faciat cõditionem uel diem. uide Bar. ff. de lega. i. l. si cui.
¶ Qð dicit in legatis pditõez ipossibilẽ hñi pro ñ adiecta est uez qñ restatõ scit illã iposibilẽ. sec⁹ si ignõat l. ab oibus. §. i. ff. de lega. i. ⁊ l. seruo. ff. de pdi. ideb.
¶ Ubi ⁊ postq̃ faciunt cõditionem. Bar. in. l. si ita scriptum. §. fi. ff. de lega. ii.
¶ An conditio si decesserit sine liberis intelligatur deficere si supersunt liberi non heredes. uide plene in l. filiusfamil. §. cum quis. ff. de lega. i.
¶ Conditio potestatiua deficiens per casum habetur pro impleta. etiam si pendeat a potestate tertii nõ oneratí. l. turpia. §. i. ff. de condi. ⁊ demonstra.
¶ Dictio ne inducit conditionem. ff. de le. ii. l. luti⁹ §. si ea. ⁊ eo. ti. l. cum pater. alias cum põt. §. ticio.
¶ Sicut implemẽtuz cõditionis retrotrahit ita effectus. ff. de le. ii. l. cũ fili⁹. §. q̃ muciana. ⁊ qð ibi nõ.
¶ Conditio apposita vni persone non videtur repetita in alia persona. etiam secum in eadem oratione copulata. ff. de le. ii. l. testator. §. seio.
¶ An euentus conditionis constituat quem in mora Bar. in. l. quotiens. ff. de ver. obli. Li. in. l. in minoz C. in quibus cau. in inte. resti. nõ est ne. in. vi. q.
¶ An cõditio retrotrahat ad tẽpus cõtractus. nõ. insti. de testa. mili. §. qui igit. i glo. ff. de peri. ⁊ pmo. rei uẽdi. l. necessario. §. q̃ si pendẽte. in glo. in preteritum. nõ. ff. q̃ po. in pig. ba. l. potioz. i gl. est iterposita uide. ff. de uer. obli. l. si rẽ meã. ⁊ ibi Bar. ⁊ l. si filiꝰ eo. ti. Bar. plene. ff. de usuca. l. si is q̃ pro emptore. in v. q. nõ. de cõdi. appo. c. penul. in glo. magna. Jo. an. i addi. Spe. ti. de testi. §. nũc tractem⁹. i addi. magna
¶ An pditio ipleta moñto lz ñ duret hẽtur p ipleta uide Ange. i psilio suo. xxxiii. qõ incipit. ⁊ clici. ⁊. clxi.
¶ An pditio adiecta i vno gradu itelligat i alio repetita. uide i. l. q̃ pditio. ff. de pdi. ⁊ demõ. ⁊ i. l. sub pditõe. ff. ð here. insti. no. ff. de le. ii. l. cũ pi. §. ab istituto.
¶ Cõditio dies ⁊ modus sũt comites dispositõis et actus. ⁊ sm illas ois actus regulat. ff. de reg. iur. l. actus. ⁊ regula actus. li. vi. insti. de ver. ob. §. ex pditõa li. ff. de act. ⁊ obliga. l. actõum fere. §. cõditio.
¶ Qui allegat aliquid sibi sub conditione fuisse concessum necesse habet probare conditionem extitisse. l. cum ita legatum. §. legato. ⁊ l. meuius. ff. de cõdi. et demon. Inno. in. c. ex parte abbatisse. de priuileg.
¶ Conditio nõ inducit dispositionem sed inductam qualificat. l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. testa. ⁊ i. l. i. §. si quis simpliciter. de uerbo. obli. probatur in. l. ex facto. i. §. fi. de heredi. insti.
¶ Conditio cui non est adiectum tempus sufficit si

UVA. BHSC. IyR_001

purificatur etiam in uita teſtantis. l. ſi quis heredem C. de inſti. ⁊ ſubſti. ſub condi. fac.

¶ Legatum factū a ſubſtituto pupillari nō uidetur eſſe uiuēte pupillo cōditionale quo ad tranſmiſſiōem tex. eſt nō. in. l. heredis. §. tractari. ff. quādo di. le. ce.

¶ Quando conditio caſualis uel poteſtatiua debeat impleri nō. in. l. ii. ff. de condi. ⁊ demon.

¶ Quotuplex eſt ꝑditio ipoſſibil'. uide inſti. de here. inſti. §. ipoſſibilis. adde inſti. ō leg. §. fi. i glo. ipoſſibilia Li. C. de iſti. ⁊ ſubſti. l. i. Bar. i. l. i. ff. ō iſti. ⁊ ſubſti.

¶ An cōditio ipoſſibil' viciet diſpoſitōez. nō. ff. de cō di. ob cāz. l. dictā. ff. ō act. ⁊ obli. l. nō ſolū. adde nō. inſti. de here. inſti. §. ipoſſibilis. Li. in dicta. l. i. C. ō inſti. ⁊ ſubſti. ⁊ in. l. i. C. de his q̄ pene no. glo. fi. ⁊ ibi Li. in. l. i. §. pro ſecūdo. C. de caduc. tol. Bar. in. l. i poſſibil'. ff. ō ver. obli. nō. de ꝑdi. appo. c. fi. i gl. i. ⁊ ii.

¶ An ꝑditio poteſtatiua ſcindat' ut pro pte poſſit impleri. ⁊ an per heredem grauari. ⁊ an ea remiſſa remittatur promiſſum. Li. plene in. l. fi. C. de condi. inſer. Barto. in. l. cui fundum. ff. de cōdi. ⁊ demōſtra.

¶ Cōditio perſone quot modis dicitur. nō. in. l. pre ſenti. C. de his qui ad eccle. confu. in glo. iii.

¶ Qualiter intelligatur iſta cōditio ſi res in eodem ſtatu permanſerit. nō. de reſcrip. ex parte conuentus in glo. iiii. de iureiuran. quemadmodum in glo. ii.

Conductor. An ⁊ qñ cōductor uideat' hīe mādatū a locatoꝛ pro executōe iuriū rei locate. bar. i. l. i puitiali. §. fi. ff. ō no. op. nū.

¶ Quāti temporis ceſſatio in ſolutiōe penſionis ſufficit ad priuādum quēlibet cōductorem. Barto. in. l. vectigalia. ff. de publi. de loca. potuit. ⁊ ibi nō.

¶ Cōductor eq̄ ñ dz ſibi dare trī ō blado qñ ē car ſic qñ ē uile. dictū ē bar. i. l. aialia. C. ō curſ. pub. li. xii.

¶ Cōductō pōt agere ad intereſſe ō locatorē q̄ vēdidit rē locatā a q̄ ēptō eū expulit añ finitā ꝑductōz nō. i. l. ſi merceſ. §. uiſ maiō. ff. loc. viō nō. i. l. ēptorē. C. lo.

¶ Conducens ſtipēdiarios uel equos ad bellum nō tenet' ad emēdam equoꝝ mortuorū niſi ex pacto alias cōueniatur. dixi ſub dictione bellū. ⁊ ſub dictiōe commodatum. uide Li. C. ad. l. iul'. de ui pu. l. quoniaz.

¶ An ⁊ quo tempore conductor teneatur ſoluere pēſionem. uide Inno. de loca. potuit.

¶ An ꝑductor alic⁹ rei poſſit eā alti locāe. gl. ō fide iſtru. int' dilectos. i. v. ñ ſufficit. gl. iſti. loca. §. fi. adde nō. ff. ō iuꝛ fiſ. l. mochiſ. §. i. ⁊ l. nemo. C. loc. Spe. ti. ō act. ⁊ peti. §. ſeq̄t'. v. h⁹ quoq; ⁊ i' Jo. an. i addi.

¶ An conductor poſſit ante tempus deſerere rem cōductam. Archi. xii. q. ii. alienationes.

¶ An conductor poſſit rem retinere ultra tempus conductionis ſi forte infra tempus non potuit perci pere fructus ex ea. Lau. in cle. i. de re. eccle. nō alie.

¶ An conductor domus tenetur reficere uiam ante domum. Spe. ti. de cau. poſ. §. quia vero.

¶ An bōa ꝑductōis ſint obligata locatori ꝓ mercēd tex. ⁊ gl. iſti. ō iterdic. §. iterdictū. ff. de pac. l. itē q̄a.

¶ Conductor poſſeſſionis uel agri pro ſolutiōe certe partis fructuum an deducat expēſas ſeminis ⁊ operaruz. Inno. uidetur tenere q̄ nō. de deci. tua. ii. ad materiam uide que dicam infra ſub dictione locatio.

¶ Quādo ꝑductor dedit mercedē ul' repetit datā ul' releuat' a dando ſi forte nō utat' re ꝑducta. nō. ff. loca. l. ſi vno. §. itē cum q̄daz. in glo. pſonis. ⁊ ibi Barto.

¶ An plures cōductores eiuſdem rei teneātur inſoli dum uel pro parte. nō. C. loca. l. ſi diuiſa. ⁊ ibi Li.

¶ An conductori competat aliquod ius in re. nō. ff. de ſuperfici. l. i. §. quod autem. ⁊ ibi Bar.

¶ An quis poſſit cōducere rem ſuam. ff. de acquir. poſ. l. ſi rem aliquam. in glo. fi. ff. de uſuca. l. ei a quo ⁊ ibi Barto. C. loca. l. ad probationem.

¶ Si rei eccl'ie ꝓtractus reſcindit' an ꝑductor agat ō locatorē. nō. de re. eccle. nō alie. ad audiētiā. in glo. fi.

¶ Cōductō ppetuꝰ pōt rē ꝑductā vēdere ⁊ dōare ⁊ ad poſtos trāſmittere. nō. C. ō loca. fū. cui. l. pdia. ubi gl.

¶ Si cōductor ceſſat ſoluere penſionem per biennīū cadit a iure ſuo. Inno. ō loca. potuit. bene facit. l. quero. §. inter locatorem. ff. loca. ubi uide.

¶ An conditio poſſit fieri de aliqua re nomine monaſterii. uide ne cleri. uel monachi. monaſterium.

¶ An cōductor teneatur dimittere agruz in eo ſtatu quo erat tempore cōductionis. ⁊ qualiter fructus diuidantur uide Frederi. in conſilio ſuo. ciii.

¶ Quis dicat' ꝑductor ad ñ modicū tēpꝰ. gl. ⁊ Bar. in. l. i. §. q̄ō ait. ff. de ſupfi. glo. in. l. fi. ff. ſi ager uecti.

¶ An conductori debeat fieri remiſſio propter guerram uel alium caſum ſuperueniētem. uide Bar. in. l. cotem. §. qui maximos. ff. de publi. Bal. in. l. ſi ea lege. C. de uſur. adde q̄ō dixi ſupra ſub dictōe colonus.

¶ Qui cōduxit domū vno anno pro certa penſiōe et poſtea relinquit domū. ⁊ deinde ex iteruallo reuertat' ad habitādum de voluntate dñi ſine expreſſiōe penſionis uidetur eadem pēſio repetita quaz primo ſoluerat ar. l. etiam. C. de iure dot. ⁊ ibi hoc tenet Bal. ⁊ idē dicit in doctore conducto vno anno ad legendum.

Confederatio. Non licet Imperatori cō federationem facere cum infidelibus ⁊ inimicis eccleſie. cle. i. de iureiurā.

¶ An liceat catholico ꝑfederatōez facere cū ifidelib⁹ ad exterminiū alioꝝ infideliū. uide do. Ppe. de ancho. in dicta cle. i. xvii. q. ⁊ in. c. preſidēteſ. de hereti. li. vi.

¶ An uaſallus ꝑfederatiōez faciēs cū inimico dñi ſui poſſit iuſte feudo priuari ⁊ aliis bōis q̄ hz ab ipſo dño Bar. in. l. ſciendū. ff. de le. Bal. in. l. i. §. cū patronus ff. de offi. prefec. ur. Spe. ti. de dona. §. i. v. quid ſi aliquis baro. faciūt nō. de accuſat. cuz oporteat. glo. ⁊ Bal. x. col'. quibus mo. feu. amit. c. i. uide tex. ⁊ ibi nō. in clemē. paſtoralis. de re iudi. cum ibi notatis.

¶ An quādo due ciuitates ſunt cōfederate ad inuicē bannitus de vna intelligatur bānitus de alia. Bar. uidetur cōcludere q̄ non. in. l. nō dubito. ff. de capti.

¶ An ⁊ quales confederationes ſint uel non ſint licite. dicam infra ſub dictione conſpiratio.

¶ An ſint licite ꝑfederatiōes que quotidie fiūt inter ciuitates q̄ vocant' vulgarit' lige. uide Bar. in. l. fi. ff. ō col. illi. bon⁹ tex. q̄ ſic. i. l. ñ dubito. ff. ō cap. Inno. i. c. i. ō ſciſmati. do. Ppe. ⁊ mode. i. d. cle. i. ō iureiur.

Confeſtim. De ſignificatōe huius dictiōis uide. l. ii. §. pfeſtiz. ff. ad tertull'. ⁊ dicitur cōfeſtim. i. ſtatim. ff. de euic. l. ſi is. qñq; cō feſti. i. quātociti⁹ poterit. ff. de iudi. heres abſēs. ⁊. ff. ō reſti. i ite. l. diu⁹. ubi uide. adde. ff. ō dōa. l. i. i fi. ubi exponit' pro ſtati. ⁊ in. l. iii. §. cū igit'. ff. de ui ⁊ ui ar.

¶ Ité hec dictio notat tēpus lōgū uel breue ſm māz ſubiectā. ff. de procura. l. q̄ procurator. ⁊ uide de hac dictōe ꝓ Bar. in aut'. ſbyteros. C. de epiſ. ⁊ cleri.

Confeſſio iudicialis extraiudi

UVA, BHSC. IyR_001

cialis ⁊ ſacramentalis. ¶ Quot modis quis dicitur confiteri nō. de preſump. nullus. in glo. ii.

¶ Quot modis ⁊ que dicatur propria ⁊ improprie confeſſio nō. Li. C. de confeſ. l. vnica. in prin.

¶ Confeſſio de ueritate ⁊ credulitate eque preiudicant. nō. de iureiurā. ex litteris. in glo. fi. Spe. ti. de poſi. § . ſexto. v. hoc tamen certum eſt.

¶ An cōfeſſio extra iudiciū facta in ultima volūtate vel iter uiuos teneat. nō. ff. de iterroga. act. l. i. in glo. pe. ff. de proba. l. cū de indebito. § . pe. Li. in. l. gñaliſ C. de nō nu. pecu. ⁊ ibi glo. nō. ff. ꝺ pact. l. tale pactū in ꝑn. Bar. in. l. nō ſolū. § . ſi liberatōis. ff. de libe. le. ⁊ in. l. rōnes. C. de proba. adde glo. iii. q. ix. teſtes. q̄ dicit ꝙ valet ſi eſt mūita iuſta cā. alias nō. Spe. ti. de cōfeſ. § . nunc uidendū. bonus tex. ⁊ ibi nō. in. c. fi. de ſucceſ. abinteſt. in glo. cōfitentis. ⁊ ibi ꝑ do. Anto. de butri. qui de hoc etiā tractat in. c. ſi cautio. de fide inſtru. ubi allegat dictū. c. fi. pro caſu ſingulari ꝙ valet ꝓ feſſio extra iudiciū ⁊ parte abſente quādo fit ad exonerationē ꝓſcientie. qꝺ eſt maxime ſingulare. Adde ꝙ cōfeſſio extraiudicialꝭ declaratoria alicuius qꝺ eſt probat cōtra confitentē. Li. C. de proba. l. nō epiſtolis. Itē adde ꝙ cōfeſſio extraiudicialis nō exigit preſentiā ptiſ glo. in. l. inter cartulas. C. de cōueni. fiſci. debi. li. x.

¶ Item cōfeſſio extraiudicialis coram honeſtis perſonis inducit indiciuz. ff. de ediℓ. edic. l. quero. § . finali.

¶ Itē ꝓfeſſio extraiudicialꝭ pōt reuocāi. ⁊ ea reuocata ñ ꝓbat etiā pſūptiue. gl. C. ꝺ iur. ⁊ facti igno. l. errō.

¶ An volēs probare numerationē pecūie ⁊ ad probationē inducit ꝓfeſſionez probet intentū ſuū. Bar. in. l. predia. ff. de acquir. poſ. ff. de ſolut. l. ſi debitorē. ⁊. l. i. § . ſi qs ita. ff. ꝺ ver. obli. l. ii. in fi. ff. ſi cer. peta. Li. ⁊ Albe. i. l. ſi ex cautōe. C. ꝺ nō nu. pecu. Spe. ti. de teſte. § . i. ⁊ § . ſed pone egi. Bar. ⁊ do. meuſ Rapha. cu. in. l. ſi ita ſtipulat⁹. § . griſogonus. ff. de uer. obli. do. Anto. ⁊ moder. in. c. ſi cautio. de fide inſtru. bene facit. l. i. § . ſi mutuā. ff. ſi qs in frau. patro. ubi uide.

¶ An nō reſpōdēs poſitiōib⁹ habeat pro ꝓfeſſo. glo. ⁊ Li. in. l. ii. § . qꝺ obſeruari. C. de iura. calū. Bar. in l. lex cōnelia. . § . fi. ff. ad ſiℓ. gl. ⁊ doc. ꝺ ꝓfeſ. c. ii. li. vi.

¶ An ꝓfeſſus poſſit uariare. Inno. ꝙ nō. maxime qñ fit ꝓfeſſio iuramēto firmata. in. c. ꝑ inq̄ſitōez. de elec. i c. cū dilectus. de accuſa. facit. l. proinde. ff. ad. l. acq̄ℓ. glo. eſt de hoc in auℓ. at qui ſemel. C. de probat.

¶ Confeſſio non dirimit matrimonium. Inno. in. c. cauſam que. de offi. dele. de eo qui cog. conſang. uxo. ſu. ſup eo. nō. de reſcrip. cū cauſam. in glo. penℓ. glo. melior in. c. cauſam matrimonii. de offi. dele. in glo. i.

¶ Cōfitens cōtenta in inquiſitōe eſſe vera in qua cōtinebant ea q̄ iuris erāt q̄ nō erāt va ꝺ iure ſibi nō ꝓiudicat. quia pars nō poteſt per ſuam ꝓfeſſionem ea que iuris ſunt immutare. glo. in. l. ornamētor. ff. de auro ⁊ ar. leg. glo. in. l. i. C. de cōfeſ. glo. in. l. ii. § . qꝺ obſeruari. C. de iura. calum. Ange. in conſilio. xxi.

¶ Si reus confiteatur delictū iudex ex quocunqz ordinato proceſſu poteſt penam infligere. Jo. an. ꝙ ſic. in. c. qualiter. de accu. ubi Inno. dicit ꝙ extraordinariam infligit. de elec. per inquiſitionez. de confeſ. c. ii. adde Ange. conſilio. cxc. quod incipit viſis actis.

¶ An ꝓfeſſio fcā ꝙ ꝓfitēs ſit bezeſ taℓ ꝓſit abſēti ſaltē i vim aditōis. nō. in. l. fi. ff. ꝺ iterroga. act. i gl. fi. i fi.

¶ An ꝓtrahens cum aliquo tanq̄ cū herede alicuius uideatur ita ꝓfiteri eum eſſe heredem ut poſtea negari nō poſſit. uide in. l. optimā. C. de ꝓtraben. ⁊ cōmit. ſtipu. Bar. in. l. ex hac ſcriptura i fi. ff. de dōat. Bal. in. l. his verbis. circa prin. ff. de heredi. inſti.

¶ Si querit ſup delicto cōmiſſo certo tēpore ⁊ loco ⁊ cōfeſſio fit de delicto. ſed variata qualitate loci uℓ tēporis an ex tali cōfeſſione poſſet ſequi cōdemnatio. ui de Ange. in conſilio. ccxxi. quod incipit in cauſa.

¶ An cōfeſſio prelati facta in iudicio noceat eccleſie. nō. glo. in. c. dudū. ii. de elec. glo. ⁊ doc. in. c. fi. ꝺ prescrip. Li. in. l. i. C. de ꝓfeſ. in. xv. q. Bar. in. l. certū § . ſed an ipſos. ff. de cōfeſ. adde ꝙ ꝓfeſſio rectoris ꝓiudicat eccleſie qñ eſt vnus tm̄ rectō in eccleſia. qꝺ eſt dicere qñ eccleſia nō eſt collegiata. de cap. mo. dilectuſ. facit glo. in. c. potuit. de loca. in collegiata vero dic ut nō. i. c. preſentiū. de teſti. li. vi. Spe. ti. de cōfeſ. § . fi. Inno. de excep. cū venerabilis. glo. xxii. di. de ꝓſtanti nopolitana. tex. ⁊ glo. in. c. dilect⁹. de cap. mo. de prescript. ſi diligēti. Archi. x. q. ii. hoc ius porrectū. do. Anto. in. c. i. de depo. glo. xxii. di. c. i. Jo. an. in. c. fi. de ſol. idem in addi. Spe. de re. ec. nō alie. ſup Rica.

¶ Quid ſignificet hāi pro cōfeſſo. Bazo. in. l. eius q̄ ff. ꝺ iure fiſci. uide nō. i. c. ii. de ꝓfeſ. li. vi. adde Bar. i. l. lex cornelia. ff. ad ſiℓ. ⁊. l. abſentē. ff. de peñ. doc. i c. veritatis. de dolo ⁊ cōtu. in qꝺ⁹ tractaℓ de itellectu ſtatuti quo cauetur ꝙ contumax hēatur pro confeſſo.

¶ An parrochianus accedens ad alias partes debeat admitti ad confeſſionem ſine licentia ſui ſacerdotis doc. in. c. ii. de deſpon. impub.

¶ An deliſtēs ab accuſatōe ex hoc ſolo hēatur pro ꝓfeſſo. Bar. in. l. ſi marit⁹. § . ſi negauerit. ff. de adulte.

¶ An ꝓfeſſio poſſit approbari ⁊ pro parte reprobari. Li. ⁊ Bar. in. l. i. C. de cōfeſ. Bar. ⁊ Bal. i. l. ii. C. de do. an. nup. Bar. in. l. aureli⁹. § . idem queſit. ff. ꝺ libe. lega. doc. in. c. ex parte decani. de Rpt. ⁊ in. c. olim. de cenſi. do. Lar. flo. ⁊ moder. in. c. bōe. ii. de poſtu. prela. caſus eſt de hoc in. c. cū veniſſent. de inſti. et ibi uide do. Lar. flo. Archi. i. c. i. de ꝓfeſ. li. vi. Inno. de excep. cū uenerabilis. Specu. ti. de poſiti. § . i. vſi. penℓ. Inno. in. c. cum contingat. de offi. deleg. uide omnino Hoſtien. in. c. cum ſuper. de ꝓceſ. preben.

¶ An ꝓfeſſio fcā coraℓ nō ſuo iudice obliget ꝓfitētē coraℓ ſuo iudice. nō. Bal. i. l. clar. C. ꝺ auct. preſtā. nō. in. l. i. ff. de cōfeſ. glo. ⁊ doc. de iudi. at ſi clerici. adde Bar. i. l. fi. ff. ꝺ ꝓfeſ. Inno. ꝺ elec. ꝑ inq̄ſitōz. ꝺ ſucceſ. abinteſt. cū dilect⁹. ⁊ in. c. ſi cōſtiterit. de accu. ⁊ ꝑ eūdem Bar. in. l. diues. ff. de cuſto. reo. ⁊ cōiter tenet ꝙ nō. qꝺ eſt uer qñ iuriſdictio iudicis coraℓ q⁹ emanat cōfeſſio non pōt prorogari per confitentē. alias ſecus ita limitat Jo. an. in addi. Specu. ti. de ꝓfeſ. § . ſequitur verſi. quinto non valet. prodeſt tñ talis cōfeſſio ut non poſſit poſtea coram cōpetenti uariare. Fm Inno. in dicto. c. per inquiſitionem. dic tamen circa hoc ut plenius ſcribit Bal. in. l. rationes. C. de probat.

¶ Quid ſi ꝓfeſſio ſacramētalis eſt facta coraℓ nō ſuo iudice an poſſit haberi rata per ſuū iudicē dic ꝙ nō. de peni. ⁊ remiſ. qꝺ aūt ꝺ peni. di. v. c. ultimo. in glo. fi.

¶ Si teſtatō credēs ſe ex infirmitate moritur⁹ ꝓfeſſus ſe habuiſſe a ticio centū ex cauſa uſurar⁹ poſtea qualuit an ex tali ꝓfeſſiōe poterit ꝙueniri ad illa centū. Bar. in l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de leg. iii. bene facit dictum. c. fi. de ſucceſ. abinteſt. ⁊ qꝺ ibi nō.

¶ An ꝓfeſſio extraiudicialis inducat notoriū uℓ ſolū

UVA. BHSC. IyR_001

faciat indiciũ. glo. in. l. quoniã. ⁊. l. ictus fustiũ. ff. de bis qui no. infa. Jnno. de offi. dele. c. i. li. vi. glo. in. l. capite ãnto. ff. de adul. ⁊ in. l. q̃ro. § . fi. ff. de euic. Jn no. in. c. p inq̃sitõez. de elec. plene p doc. de coha. cle. ⁊ multi. uestra. quid aũt de iudiciali uide in dicto. c. ue stra. de accusa. euidentia. glo. in. c. ex parte. ii. de v̄bo. signi. Hosti. in. c. cum speciali. § . porro. de appell.

¶ An p̄fessio facta in absentia partis faciat plenã uel semiplenã probatõez. Bar. in. l. certũ. § . si q̃s absente ff. de p̄fes. ⁊ i. l. capite ãnto. ff. de adul. ⁊ in. l. admonẽ di. ff. de iureiurã. ⁊ in. l. i. C. ō p̄fes. bon⁹ tex. in. c. fi. de succes. abintesta. ⁊ q̃ ibi nõ. doc. Adde q̃ dicã. j. proxi. ubi pleni⁹ de hoc. Adde Bar. in. l. nuda. ff. de dona. Jtẽ adde q̄ p̄fessio facta in vltima volũtate absẽ te parte de rigore iuris ciuilis nõ obligat. nec probat obligatõez. ut. l. luti⁹. § . q̃squis. ff. de leg. ii. ⁊. l. aure lius. § . fi. ff. de libe. lega. ⁊ uidet etiã probari in. c. cũ dilect⁹. de succes. abintes. ubi talis p̄fessio emissa in ul tima voluntate trahit ad mãm ultime volũtatis. q̃ō est mirabile ſm Jnno. ibi. ſz de eq̃tate canonica dz sta re heres p̄fessioni defuncti fauore aie. ff. de iure dot. l. si ego. § . i. quod nõ. i. q. vii. quotiens cordis. uide Bal. in. l. generaliter. in. x. q. C. de non nume. pecu.

¶ An appellatõe probatõis veniat p̄tis p̄fessio. tex. ⁊ ibi nõ. ō iudi. at si clerici. § . si vō. Li. i. l. actõ. C. ō proba. Jo. an. ⁊ ibi moder. de elec. bone. nõ. de p̄ba. sup Rica. Archi. i. q. ulti. actor. de resti. spol. cũ ad se dẽ. § . nos igit. iũcta glo. in q̃bus p̄cludit q̄ p̄fessio nõ est propr̄ie probatio sed probationis reuelatio.

¶ An p̄fessio procuratoris noceat dño. Li. in. l. i. C. de p̄fes. in. q. xiiii. Bar. in. l. certũ. § . ſz an ipsos. ff. de p̄fes. glo. ut lite nõ cõt. c. i. ⁊ ibi do. Anto. Spe. ti. de p̄fes. § . postremo. v̄. si vō. de elec. scriptũ. ō re iudi. sub ozta. Compost. de elec. c. i. li. vi. de offi. dele. cũ olim.

¶ An p̄fessio facta coꝝ iudice cõpetenti in iudicio tñ nullo preiudicet p̄fitenti. nõ. Jnno. de ordi. cogni. cuz dilectus. de accusa. sup his. tex est multũ singu. in. c. pisanis. ō resti. spol. Bar. in. l. si p̄fessus. ff. de custo. ⁊ exhib. reo. doc. moder. plene in. c. p inq̃sitõez. de elec.

¶ An p̄fessi p̄priũ crim̃ ōbeat introgãi ō sociis sugge rẽtib⁹ant recepta tõib⁹ suis. ⁊ an eoꝝ p̄fessio noceat illi tex. i. l. fi. ⁊ ibi Li. C. ō accu. bar. i. l. repeti. § . i. ff. ō q̃sti. doc. ō p̄fes. c. i. adde ō testi. veniẽs. ⁊. lxxi. di. c. i.

¶ An p̄fessio tutoris l̄ curatoris p̄iudicet pupillo uel adulto. Bar. i. l. certũ. § . ſz an ipos. ff. ō p̄fes. moder. i c. i. ut lite ñ cõt. gl. i. l. ii. § . q̃ō obſuãi. C. ō iur. calũ.

¶ An obiciens exceptionem uideatur confiteri inten tionem aduersarii. glo. ⁊ doc. in. l. non utiq;. ff. de ex cep. ⁊ in. c. ex tenore. de testi. in regula exceptionem obiciens. li. vi. de transac. preterea. ii. ubi tex. notabi.

¶ An ⁊ q̃n cõfessio requirat uel nõ partis p̄sentiaz glo. ⁊ Li. in. l. i. C. de cõfes. glo. in. l. ḡnaliter. C. de nõ nu. pecu. glo. in. l. cũ de idebito. § . ulti. ff. de ꝓba. glo. in. c. fi. de cõfes. glo. in. c. si cautio. ⁊ ibi p Anto. de but. de fide instru. Bar. in. l. certũ. § . si q̃s absente ff. de p̄fes. ⁊ in. l. nõ solũ. § . si liberatõis. el. ii. ff. ō lib. le. adde gl. i. q. vii. quotiẽs cõdis. do. Anto. de renũ. c. veniẽs. Jo. an. in. c. fi. de succes. abintes. adde q̄ cõ fessio facta p̄te absente facit semiplenã probatiõem. a deo q̄ pōt deferri iuramentũ in supplemẽtum. Bal. in. l. i. C. de furt. adde q̃ō dixi. ē. proxime. Et q̃d in cõfessione facta in iudicio absente p̄te an valeat ad pro bandũ vel obligãdũ. uide Bal. in dicta. l. ḡnaliť. in añ penl. q. ⁊. l. cum quis decedẽs. § . ticia. ff. de lega. iii.

¶ An veniens cõtra suam p̄fessionem debeat audiri. dic q̄ nõ regulariter. l. ḡnaliter. C. de nõ nu. pecu. l. cũ de indebito. ff. de proba. § . ult. c. p tuas. de proba. fallit quãdo p̄fessio est reprobata p sniam. de iureiurã. mulieri. ⁊ ibi nõ. doc. facit glo. in aut. si possessor. C. q̃ po. i pigno. ha. dictũ ẽ Jnno. ō excep. cũ venerabil.

¶ Confessio in cã ciuili mandat executioni sed nõ in cã criminali in qua expectat sntia. ſm Jnno. in. c. q̃rẽ ti. ō offi. dele. adde q̃ō glo. nõ. in. c. dudũ. de elec. ii. ō ver. signi. ex pte. iii. glo. in. c. sup eo. ii. de testi. cogen. ii. q. i. nos in quẽq̄. do. Aluto. i. c. at si clerici. ō iudi.

¶ Confessio vnius latronis contra alium valet quo ad p̄sumptionem inducendam. nõ. Jnno. in. c. i. de p̄fes. sed nõ vnius falsarii p̄tra alium. ut ibi nõ. Jnno.

¶ An miti⁹ agat cũ cõfesso q̄ cũ p̄icto. dic q̄ sic q̃n spõte p̄fessus est. sec⁹ si metu probatõuz. nõ. gl. l. di. p̄f bytex. glo. de simo. ō hoc uide ibi. adde q̃ō dicã infra.

¶ Quis sit effectus p̄fessionis facte in foro p̄tentioso ⁊ facte in foro penitẽtie. ⁊ mixte. nõ. de elect. innotuit de eta. ⁊ quali. q̃ris. Hostien. in sũma. de scruti. § . fi.

¶ An nõ negans dicat p̄fiteri. tex. de postu. prela. c. i. de transac. ex litteris. de ordi. cogni. cũ dilect⁹. ⁊ q̃ō in eis nõ. facit glo. fi. in. c. fi. de cõfes. li. vi. de reli. do. c. cõstitutus. de p̄fes. c. fi. ⁊ glo. C. vnde ui. l. cũ q̃reba tur. doc. in. l. fi. C. de iura. calũ. facit. l. de etate. § . q̃ tacuit. ff. de interroga. act. doc. de cohabi. cle. ⁊ mlie. vestra. in. v̄. nõ diffidetur. de cõdi. appo. p tuas. adde nõ. p Bar. in. l. i. § . sciendũ. ff. de ven. inspi. ubi uide.

¶ An confessio aduocati preiudicet clientulo. nõt. in. l. iii. C. de erro. aduo. de appell. cum causaz que. adde que dixi supra sub dictione aduocatus.

¶ An dicta cõfessio possit reuocari ⁊ usq; ad q̃ō tẽp⁹ nõ. in. l. iii. C. de erro. aduo. uide Spe. in ti. de p̄fes. § . postremo. in p̄in. Archi. tenet q̄ possit reuocari usq; ad sententiam. xxxv. q. ix. § . is ita. ⁊ ibi glosa.

¶ An stetur confessioni facte in instrumento. uide xxxi. q. ii. lotharius. nõ. de fide instrumẽ. si cautio.

¶ Regula ẽ q̄ p̄fessiõi mutui de receptõe pōt de iure ciuili obici exceptio nõ nu. pecũie infra bienniũ de iure canonico ꝑpetuo. mõ dubitat q̃d si dicat cõfiteor me habuisse ⁊ recepisse a titio centũ mutuo an ꝑ uerbuz habuisse possit opponi exceptio nõ numerate pecunie dic q̄ sic. per. l. singularẽ. in. l. ex plurib⁹. in glo. in. v̄. habere. ff. de solut. ⁊ est ratio q̃a quis dicitur habere illud ad q̃ō habet actionẽ. casus ẽ in. l. si volũtate. C. de do. p̄o. idẽ si dicat cõfiteor apud me habere. quia id dicor apud me habere ad q̃ō p̄sequẽdũ habeo actio nẽ. l. id apud. ff. de uer. sig. secus si dicat p̄fiteor penes me hãe. q̃a tũc non pōt opponi exceptio nõ nũerate pe cunie. id eni dicor penes me habere q̃ō iam recepi nõ id ad q̃ō agere possũ. tex. ẽ in. l. penes. ff. de. v̄. sig. teñ mẽti. q; sũt notabilia. ⁊ nõ facilẽ ut puto repies alibi.

¶ Cõfessio p̄tis extra iudiciũ ubi ẽ p̄iudiciale opat hẽ effectũ. q̃a si postmodũ p̄fitẽs dicat ōriũ i iudicio ut te stis ñ valet testimoniũ. de ꝓba. p tuas. ubi uidet tex.

¶ Cõfessio ō crie fcã ex[a] iudi[m] opat ut tñr p̄fitẽs ñ ad mittat ad purgatõz. d. c. p tuas. Jo. an. ō ex. pla. q̄ sit

¶ An sacerdos in foro penie p̄fessus de crimine statiz possit celebrare. etiã anteq̄ satisfaciat pnie iposite pro crimine. glo. q̄ sic. l. di. de bis. q̃ō nõ. cautela tñ est q̄ cõfessor iponat breuẽ penitentiã sacrãmtalẽ quã illico possit cõplere. ⁊ aliã satisfactoriã qua req̃rat tractum

UVA. BHSC. IyR_001

tẽpozis ꝟz theologos. ⁊ ita ſeruãt prudẽtes ꝓfeſſozes.
¶ An ſacerdotes poſſint ſibiinuicẽ ꝓfiteri ⁊ ſe abſolue re ſine licẽtia ſupiozis. ꝓcluſio eſt q nõ. de quo Hoſti. in ſũma de peni. ⁊ remiſ. §. q̃b⁹. v. cui ꝑſbyter. nõ. de pẽi. ⁊ remiſ. ne pro dilatõe. bon⁹ tex. ẽ in. c. ſi epuſ. §. ulti. de pẽi. ⁊ remiſ. li. vi. ⁊ ibi p do. Bomi. ỏ ſãc. ge.
¶ An liceat aliq⁹ caſu peccata ꝓfiteri laico. glo. xxv. di. §. crimis. v. alterutꝝ. gl. de offi. ordi. paſtoral. alia gl. de elec. dudũ. i mag⁹ tex. nõ. de pẽi. di. i. quẽ pẽitet
¶ An confeſſio conuentus uel capituli preiudicet ec cleſie nõ. de ordi. cogni. cum dilectus. de teſti. preſen tium. li. vi. de trãſact. ꝑterea. lo. ii. uide q̃ dixi ſupra.
¶ An q̃s teneat ſigillati cõfiteri de venialib⁹. glo. de peni. di. i. pfecta. xxv. di. q̃lis. s. Tho. in. iiii. di. xvii.
¶ An ſint aliq̃ caſus i q̃b⁹ de eodẽ peccato debeat bis ꝓfiteri. gl. i. c. lachryme. alias ẽ. c. nõ tibi dico. de pẽi. di. i. Hoſti. i ſũma de pe. §. de q̃b⁹. v. vi. Jo. mo. i ex traua. Bõifa. viii. q̃ icipit ãtiquoꝝ. gl. ỏ pe. di. v. c. i. i v. opz. alia gl. de pe. di. i. bis auctõitatib⁹. ⁊ i⁹ Archi.
¶ An marit⁹ ingreſſus monaſteriũ poſſit ꝓfiteri ſe re cepiſſe dotẽ ab uxore. nõ. Bal. in aut. ſi q̃ mulier. C. de ſacroſanc. ec. ubi etiã tractat q poſt igreſſũ nõ põt ordinare de reſtitutiõe uſuraꝝ. ⁊ ibi etiam uide Bal.
¶ An ꝓfeſſio p metũ extõta ſit ipo iure nulla ⁊ ānullã da. nõ. xi. q. iii. q̃ttuor. doc. i. c. abbas. q̃ me. cã. gl. i l. q̃ i carcerẽ. ff. ỏ his q̃ ui me. ue cã fi. dicit q nõ valz.
¶ Quib⁹ remediis poſſit reſcindi ꝓfeſſio facta ſpe fu ture numeratiõis. glo. ⁊ doc. in. l. in ꝓtractib⁹. ⁊. l. ſi ex cautõe. C. de nõ nu. pe. Hoſti. ⁊ moder. i. c. fi. ỏ ſo lu. ubi ꝓcludit aliỏ eẽ de iur ciuili. aliud ỏ iur canõico.
¶ An cõfeſſio facta in ultima voluntate preiudicet cõ fitenti. dixi aliq̃d. s. uide Bar. in. l. cũ quis decedens §. codicillis. ff. de le. iii. Li. in. l. gñaliter. C. de non nu. pecu. do. Anto. ⁊ moder. in. c. cũ dilectus. de ſuc ceſ. abinteſta. ubi nõ. caſus ꝟz vnũ intellectuz q ꝓfeſſio facta in ultima volũtate nõ animo cõfitendi ſed propt aliud valet ad excludendũ actum teſtãdi. licet nõ faci at plenã probationez. tñ adminiculata vno teſte plene probat. niſi directe uel indirecte probet contrarium.
¶ An cõfeſſio facta in vno iudicio faciat fidez in alio dixi aliquid ſupra. uide nõ. de elec. p inquiſitiõez de cõ feſ. cum ſup. glo. ⁊ doc. de cap. mona. cũ dilect⁹. rex. in clemẽ. conſtitutionẽ. de elec. Inno. in. c. cũ dilect⁹ de ordi. cogni. Archidia. ii. q. i. multi. l. di. expoſuit. Spe. ti. de ꝓfeſ. §. ſequitur. v. decimo. ⁊. §. ſi quãdo v. q̃d de cõfeſſione. ⁊. §. nunc uidendum. vſi. ſed nec.
¶ Licet expreſſa ꝓfeſſio facta in iudicio poſſit oſtenſo erroꝛe reuocari. de ꝓfeſ. c. fi. ſecus in tacita q̃ ſurgit ex productõe inſtrumẽti i iudicio. dictũ eſt notabile Inno. de cenſi. cũ olim. adde Jo. an. in addi. Spe. in ti. de ỏ poſi. §. nono. v. vez tñ. in addi. q̃ incipit uidi dubitãi.
¶ An ꝓfeſſus ſpe future numeratõis poſſit poſt bieni um licite i foꝛo ꝓſciẽtie retineꝛ q̃ỏ eſt ꝓfeſſus. doc. q ſic de imu. eccle. q̃a plerisq̃. ubi etiã tz Inno. q ſi ſoluiſſz ille q̃ recepit teneꝛ reſtitueꝛ. faciũt nõ. in. c. fi. de ſolu.
¶ Que interrogatões debẽt fieri i ꝓfeſſiõe ſacramẽtali. Hoſti. in ſũma. de peni. ⁊ remiſ. §. que interrogatões.
¶ An dicenti ſe eſſe confeſſum ⁊ abſolutum debeat credi. s. Tho. in. q. de quolibet. Jo. in ſumma de cõ feſ. q. xlviii. facit q̃ỏ nõ. inſti. de act. §. alie. per glo.
¶ An ſtati poſt peccatũ teneat q̃s ꝓfiteri uel poſſit dif ferre ſalte ad annũ. nõ. de peni. di. v. in ſũma. de peni. di. iii. ille rex. in ꝑn. ⁊ ibi Archi. de pe. ⁊ remiſ. ois. i v. ſemꝫ. p Inno. adỏ. s. Tho. i. iiii. di. xvii. q. iii. ar. i.
¶ An ꝓfeſſio obſcura poſſit interptari p heredẽ cõfi tentiſ. Inno. q nõ in. c. fi. de ſucceſ. abinteſta. glo. i. l. idem põponi⁹ ſcribit ſi frumentũ. §. fi. ff. de rei uẽdi.
¶ An ꝓfeſſus ỏbeat hꝫe maioꝛẽ fauoꝛẽ ꝓuicto. Inno. q ſic. de offi. dele. prudẽtiã. in gl. l. eũ q̃. ff. de iuriurã. iſti. de act. §. itẽ mixta. de elec. inotuit. ỏ ſimo. ad h.
¶ An ꝓfeſſus fratri electo ꝟm formã cle. dudũ. de ſe pul. teneat itez cõfiteri curato ſuo. cõis eſt opinio q nõ. in dicta clem dudũ. §. ſtatuimus hodie. ita eſt deci ſum in extrauag. q̃ incipit. vas electõis. ꝓtrariũ dicit Archi. de pẽi. di. i. iudicet. dicã. j. ſub dictõe peccatũ
¶ An cõfeſſio ſacramẽtalis poſſit fieri p nuntiũ ⁊ ſcri pturã. dic q nõ. de peni. di. i. quẽ penitet. niſi in neceſ ſitatibus. uel nõ ualẽtib⁹ loqui. xxx. q. v. q̃lis. in glo. Inno. de peni. ⁊ remiſ. ois. ubi de ſurdo ⁊ muto. do. Car. flo. de ſpõſa. cum apud. in. x. q. ⁊. xi. ⁊ uide Hoſti. i ſũma de peni. ⁊ re. §. penꝫ. v. pe. ⁊. §. q̃ penitẽtia v. q̃d ſi aliqs ſacerdos. ubi uide q̃d de ceco muto uel furioſo. de quo p. s. Tho. in. iiii. di. xvii. q. iii. ar. iiii.
¶ An ꝓfeſſio ſacramẽtalis ſit preceptꝫ. nõ. de peni. ⁊ remi. ois. gl. de peni. di. i. §. hoc idẽ. v. hic etiã dñs ⁊ v. ꝓcepit ea die. §. alii ecõtra. ubi gl. ſup. v. euãgeliũ.
¶ An ſit preceptꝫ q fiat ſacerdoti. glo. de peni. di. v. in ſũma. Archi. de peni. di. i. §. alii meli⁹. de peni. di. i. pfecta. de hoc p. s. Tho. in. iiii. di. xvii. ubi dicit q ita eſt preceptꝫ q papa non põt diſpẽſare cũ aliquo ne cõfiteaꝛ. licet poſſit diſpenſare q differat ultra annũ.
¶ Quot uicib⁹ teneaꝛ quis cõfitere. dic monach⁹ ſe mel in meſe. in clem. ne in agro. §. ſane. de ſta. mo. lai ci ſemel in anno. de pe. ⁊ re. c. ois. ſacerdotes quoties celebꝛant. de quibus ⁊ de prelatis uide in. c. de homi ne. de celebꝛa. miſ. habes. ⁊ melius in. c. dolentes eo. ti. ⁊ in. c. fi. de peni. ⁊ remiſ. Hoſti. in ſũma. eo. §. i.
¶ An liceat cõfiteri alteri q̃ propo ſacerdoti ſine ei⁹ licentia. dic q nõ. ut dicto. c. ois. glo. in cle. dudũ vſi. libere. de ſepul. uideaꝛ dicere ꝓtrariuz. glo. de pe. di. i. quẽ penitet. ſup. v. ſciat. ſi aũt propius ſacerdos non vult dare licentiam recurrendum eſt ad ſuperioꝛẽ. ꝟm Hoſtien. in ſumma de peni. §. qualiter. vſi. diſcreta.
¶ Quid autẽ ſi propꝛius ſacerdos ſit ignoꝛãs. q̃ỏ ſe pe cõtingit. preſerti in hac noſtra italia. nõ. i dicto. c. ois. de q° uide glo. nõ. de peni. di. i. in. c. quẽ penitet.
¶ Epo vel penitẽtiariis per epm deputatis põt quiſ ꝓfiteri abſq; licentia ſacerdotis propꝛii. nõ. Archi. xi. q. iii. q̃ reſiſtit. Hoſti. in ſũma de peni. §. q̃b⁹ ꝓfitẽduz v. an patriarcha. i fi. ỏ mã uide. s. Tho. i. iiii. di. xvii.
¶ An hec confeſſio ſacramentalis habuit oꝛtum a lege uel euangelio. uel a ſola conſtitutione eccleſie glo. de peni. di. v. in ſumma. tenet q ex conſtitutione ec cleſie que traxit cauſam ex nouo ⁊ ueteri teſtamento.
¶ A quo tẽpoꝛe incepit frequẽtari hec cõfeſſio ſacra mentalis. uide glo. de peni. di. v. in ſumma. Archi. de peni. di. i. nõ poteſt. uide. s. Tho. in quarto. di. xvii.
¶ An ille qui omiſit dicere circunſtantias peccati te neatur iterum confiteri de eodem peccato cum debi tis circunſtantiis. glo. de peniten. diſ. v. c. i. concludit q non. niſi tales eſſent q mutarent genus peccati.
¶ An liceat ꝓfiteri p partes hoc eſt aliq̃ peccata vni ⁊ aliqua alteri. uꝫ vno tẽpoꝛe aliqua ⁊ alio tẽpoꝛe alia tex. ⁊ glo. q nõ. de peni. di. v. c. i. v. q̃d ergo peccatuz ⁊. c. tantus ſit. de quo p. s. Tho. in quarto. diſ. xvii.
¶ Qualꝫ dz eẽ ille q̃ admittit p epm ad audiẽdã ꝓfeſ

UVA. BHSC. IyR_001

siõez. bonꝰ tex. i cle. dudũ. §. statuimꝰ. ō sept. ꝛ iª doc.
¶ Quot ꝛ quales circũstantias debeat habere sacra mentalis confessio. nõ. Archi. de pe. di. v. consideret.
¶ An in causa criminali sufficiat vna confessio tantum. Bar. in. l. i. ff. de custo. ꝛ exhi. reo.
¶ An confessus in iudicio de crimine possit condemnari licet processus alias sit inualidus Bar. in. l. si confessus. ff. de custo. ꝛ exhi. reo. faciunt que dixi supra.
¶ Cõfessio facta sine scriptura nõ preiudicat post biẽ niũ. ꝑm glo. in. l. si nõ singli. C. si cer. pe. quã seqꝫ ibi Jaco. butri. ꝛ Li. in. l. gñaliꝫ. C. ō nõ nu. pecu. õriũ fẽrit bal. i. l. si ex cautõe. e. t. gl. i auꝫ. zogati. C. ō test.
¶ Nota mirabilẽ modũ extorquendi ꝓfessionem uel consensum aduersarii tui videlicet ꝙ tu mittas ei vnã breuem litterã in qua dicas ꝙ rogas eũ ꝙ reddat tibi centũ ad que tenet tibi ex cã depositi. nã si simplr acci pit litterã nõ protestãdo aliqd in oppositũ uidet fatezi depositũ. l. si filiꝰ. ii. ff. ad macedo. ꝛ in cle. i. ō procu. hanc doctrinã ponit Bar. in. l. bꝰ oia. §. i. ff. rẽ ra. ha. ꝛ i. l. cũ tabernã. §. idẽ quesiit. ff. de pigno. tex. uidet iũcta glo. in. l. publia. in fi. ff. depos. ubi hoc tz Bar.
¶ Cõfessio minoris facta ad inqsitiõez vitatis ualet. etiã sine auctoritate curatoris. ꝛ iõ in tortura minoris nõ requit auctoritas curatoris. Jo. an. i addi. Spe. ti. ō ꝓfes. i ꝓn. uide i. l. clax. C. de auto. pstan. ꝙ Bal.
¶ Confessio facta coram arbitro non dicitur facta in iure. Jo. an. in addi. Specu. ti. de confes. §. nunc videndum. vsi. quid de confessione. ꝛ versi. sequenti.
¶ Cõfessio facta de dote recepta a viro ꝓstante matrimonio est ipso iure nulla. qa donatio ꝛc. sed morte cõ firmatur. ꝛ uidetur esse maioris efficacie morte uiri se cuta qꝫ ꝓfessio facta ante ꝓtractũ matrimonii Jo. an. i addi. Spe. ti. ō dõa. int uirꝫ ꝛ uxo. i Rica. v. ẽ factũ.
¶ Si ꝓfiteor fundũ esse meũ ꝛ tuũ ex ista ꝓfessiõe iudicit ꝓmunio dñii. semp eni dz ꝓfessio ita iterꝑtari ut ni hil contrarietatis cõtineat. ꝑm Li. in. l. cum salsa. C. de iuris ꝛ facti igno. quod est nõ. dignuz ꝑm Bal. ibi.
¶ An cõfessio facta a uiro in testamẽto ad utilitatez uxoris prosit uxõi ut possit ex illa agẽ. uide Bar. i. l. cũ quis decedẽs. §. codicill. ꝛ. §. ticia. ff. de lega. iii.
¶ Habitus pro cõfesso ex forma statuti pōt cõdẽnari licet cõstet iudici aliquid pp qō absens poꝛat se rueri. secus si cõstet iudici id de quo inquirit nõ esse delictũ ꝑm Bar. in. labsentez. ff. de peñ. Adde aliqua nõ. circa hoc ꝙ Bal. in. l. exigendi. C. de procu. circa finẽ.
¶ Cõfessio fcã cozã notãio maleficioꝝ ꝛ cozã iudice sñ i figura iudicii. nõ facꝫ plenã ꝓbatõez. ꝛz facꝫ indicitũ. ita nõ. bal. i. l. iubemꝰ. C. ō lib. ca. ꝙ gl. quã dic i nõbilẽ
¶ Postqꝫ qs negauerit non prodest sibi ꝓfessio nisi sit minoꝛ. l. si ex cã. §. nũc videndũ. ff. de mino. ꝛ tũc pro dest ope restitutõis. ō qª uide Bar. i disputatõe sua q i cipit ꝙ italiã. Bal. in. l. ꝯ negãtem. C. ad legẽ acquil.
¶ Cõfessio facta in tormẽtis precedẽte aliquo indicio si reuocaꝫ remãet semiplena probatio. glo. in. l. ii. C. de custo. reo. ꝛ ideo nisi reuocãs probet ōrium cõpelli tur pseuerare in ea etiã per repetitõez tormẽtoꝝ. facit qō nõ. Jnno. de elec. ꝙ inquisitõez. ubi oio uide Bal. in. l. bone fidei. C. de iureiur. Bal. in. dic. q. ꝙ italiã.
¶ Nõ dicitur ꝓfiteri qui negat aliquid de his que in ferunt ad condemnatõez. ꝛ ideo respõdens inquisitõi ꝛ dicens se feciſſe ad sui defensiõem nõ habet bñficiuz cõfessiõis. ar. l. bñficio. ff. de sal. ꝛ. l. etiã. ff. de lega. i. uide Bal. in. l. ea que. circa finem. C. de ꝺdi. indebi.
¶ Ubi lege uel statuto cauet ꝙ quis habeaꝫ pro con fessio. intelligit si debet haberi. i. si uidet iudici. ꝛ ideo super hoc est iterloquendũ. ꝑm Bar. in. l. eius q dela torẽ. ff. de iure fisci. Bal. in. l. i. C. de delic. ꝺfũcto.
¶ Ex ꝓfessiõe extraiudiciali pōt qs torqri sz ñ ꝓdẽna ri. Bar. i. l. capite ꝗnto. ff. de adꝫ. nõ. Jnno. de elec. ꝙ inqsitõez. faciũt q. s. dixi ō vi ꝓfessiõis extraiudicialis.
¶ An ꝓfessio facta coram iudice remittẽte faciat fidẽ coram eo ad quem remittit. Bar. in. l. diuef. ff. de cu sto. ꝛ exhibi. reo. Johã. an. in. c. at si clerici. de iudic.
¶ Qualiter ꝛ quãdo dicatur confessus perseuerare in confessione. Bar. in. l. i. ff. de custo. ꝛ exhibi. reo.
¶ An ubi ꝗrit pñs pecũia i ōctu sufficiat sola ꝓfessio ꝺbẽtis ꝛcipe. bar. i. l. a diuo pio. §. sz si ẽptõ. ff. ō re iu.
¶ An ꝛ qñ possit reuocari erronea cõfessio emissa taz circa preparatoria qꝫ circa decisoria iudicii. Bar. in. l. non fatetur. ff. de cõfes. adde ꝙ si est iuramento firma tanō potest reuocari. nõ. Jnno. in. c. cum dilecti. de accu. C. de proba. auꝫ. q semel. ubi est glo. ordinaria.
¶ Quid debeat probare volens reuocare confessionem. Jnnoc. in. c. cum dilecti. de accusat. ad finem.
¶ An sufficiat ꝓfessio eius q habet mãdatum ad reci piendũ solutõem. Bar. in. l. si debitoꝛ. ff. de solu. Jo. an. in addi. Spe. ti. de teste. §. i. v. sed põe egi ꝓta te.
¶ An ꝓfessio facta in tormentis preiudicet. dic ꝙ nõ nisi perseueret cõfitens post tormẽta. Bar. in. l. i. ff. ō questio. in. §. questioni. ff. de custo. reo. l. penꝫ. ꝛ. l. ii. C. quo. appellꝫ. nõ reci. glo. ii. q. i. nos in quẽꝫ. Ja. butri. l. si quis. C. ō custo. reo. ꝛ in. l. fi. C. qō cũ eo.
¶ Confessio quam facit tertius super iure meo tãtuz non valet in preiudicium mei. de re iudi. cum super.
¶ Cõfessio licet nullis adminiculis adiuuata tñ in criminali si spõte fiat tenet. ut bñ probaꝫ de diuoꝛ. ex litteris. ꝛ ibi nõ. Bar. in. l. questiõis. ff. ō questio. uidet velle ꝙ sine indiciis nõ preiudicat etiã si sit pseuerãs.
¶ Confessio personalis aliquãdo non nocet fideiusso ri. tex. in. l. tam mandatoꝛi. C. de non nume. pecũia.
¶ An emissa ꝓfessiõe de preterito istrumẽto id sup qª de ducit ꝑsumaꝫ fem tpe ꝓfessiõis an añ ex aliquo intual lo. Bar. in. l. certi cõditio. §. si nũmos. ff. si cer. peta.
¶ An post ꝓfessiõez factã semꝑ requiraꝫ snia. Bar. i l. i. ff. de cõfes. Bar. in. l. i. ff. iudi. sol. q dicit ꝙ ꝓfessio facta coram iudice statim potest exequi sine sententia.
¶ An ille q dicit se absolutũ ab excõicatiõe uideaꝫ se ꝓfiteri fuisse excõicatuz. i. l. i. ff. de no. op. nũ. ꝑ Bar.
¶ An quis confitendo peccata uideatur remisisse actionem iniuriarum. Barto. in. l. non solum. ff. de iniur. adde quod dicam sub dictione iniuria.
¶ Confessioni partium statur ubi dubitatur de pro cessu. Jnnocẽ. de probat. cum bone.
¶ Cõfessus crimen potest cõdemnari etiã post tẽpus prefixum instãtie per legem uel statutuz. Bal. dicit sin gulariter i. l. properãduz. §. i. C. de iudi. quod nota.
¶ Cõfessio facta post sentẽtiam in criminali nõ nocet quin possit appellari. glo. est singula. in. l. nõ tm. ff. de appell. Bal. in. l. si qs in hoc genꝰ. C. de epis. ꝛ cleri.
¶ Cõfessus extra iudiciũ me ꝓsente se mihi dãnuz de disse an teneaꝫ. dic heredem teneri. qa ꝑ istã ꝓfessiõem uidetur cõstituisse se solutuꝝ. ideo tenetur heres actio ne de constituta pecũia. ff. de consti. pecu. l. qui iniuri arum. Bal. in. l. i. ad finem. C. ex delic. defuncto.
¶ Confessio non est causa sed probatio cause. ꝛ ideo regulariter confessio non parit obligatõez sed detegit.

UVA. BHSC. IyR_001

fallit in dote ⁊ mutuo in quibus est ſpeciale. uide Bal. in. l. generaliter. C. de non nume. pecu. in. i. q.

¶ An neganti maleficium proſit inſtrumentum pacis. Bal. in. l. i. C. de confeſ. in ſecunda carta.

¶ Deficiens in probatione uidetur confiteri. glo. eſt ſingularis in auſ. de exhi. rei. §. ſcimus. in glo. ſ. narratione. Bal. in. l. ii. C. quando fiſ. uel priua.

¶ Seminata pfeſſio extra iudicium facta operat per inde ac ſi in iudicio facta eſſet. Bar. in. l. cum ſcimus C. ð agri. ⁊ cēſi. li. ix. Bi. in. l. ii. §. etas. ff. ð excuſa. tuto. Jo. an. in addi. Spe. ti. de pfeſ. §. nūc autem.

¶ Qui pfitet ſe ſubditū alic⁹ tenet ſuare niſi probet ſe exemptū. Bal. in. l. i. ff. de offi. pfec. urb. in. ii. colū.

¶ Ex cōfeſſione facta incidēter de crimine in iudicio nō poteſt quis criminaliť dānari. licet ex illa poſſit iudex iquiſitiōem formare. Bar. in. l. ſi pfeſſus. ff. de cuſto. reo. Bal. in. l. mercalē. C. de pdit. ob turp. cām.

¶ Per confeſſionem probatur veritas facti. ff. depoſi. l. publia. in fi. C. de non nu. pecu. l. generaliter. C. arbi. tute. l. fi. fallit in caſibus de quib⁹ Bal. in. l. deo nobis. C. ð epi. ⁊ cle. de teſti. pſentiū. ð elec. dudū. ii.

¶ Habit⁹ pro pfeſſo ex delicto in pmittēdo pmiſſo eſt ifamis. ut. l. ſi tutor. C. de iterdict. matri. ⁊ ibi Bal.

¶ Cōfeſſio nō uiciatur pp omiſſiōem ordinis iudiciarii. ut in. c. i. ⁊. ii. ð accu. li. vi. qð procedit etiā ſi omiſſio ordinis redderet proceſſū nullū ipſo iure. nā tūc ēt remāet firma pfeſſio. tex. eſt in. c. piſanis. ð reſti. ſpol. ⁊ in clemē. pſtitutionez. ad fi. de elec. ubi eſt tex. ſingu. ſm do. Pe. ð ancha. in dicto. c. i. de accuſa. libro. vi.

¶ In pfeſſione debiti ſoluti debet eſſe teſtis rogatus. nec ſufficit q⁹ caſu ibi venerit. tex. eſt. i. q. ix. de his.

¶ Reus pōt iterpretari pfeſſionē ſuā exponēdo nō pimendo. qð hz locū in ciuili ⁊ criminali. tex. eſt nō. de accu. cū dilecti. idē dico i actōe qm̄ videť pfiti ðducta i libello. uide Ange. in. l. ſi quis intentōe. ff. de iudic.

¶ Quidā ðtulit poteſtatē corā ſindic. dicēdo q⁹ dederat ei pecuniā ut talē ferrz ſniaz. ſindici noluerit audire ſz abſolueŕ poteſtatē. an ille poſſit ex thi pfeſſiōe dānāi ð barattia. bal. i auť. nouo iuſ. C. ð pēa iud. qđ male iu.

¶ In quibus caſibus non ſtatur confeſſioni alicuius contra ſe. uide nō. de fide inſtru. ſi cautio.

¶ An ⁊ qñ pfeſſio in tormētis piudicet. dixi. ē. adde plene p Jo. an. i regula cuz i ptēplatōe. nō. ii. q. i. c. i.

¶ Confeſſionē erroneaz poteſt qs reuocare etiaz poſt preceptum ſibi factum per iudicē de ſoluēdo id quod fuerat confeſſus. de verbo. ſigni. ex parte. el. i. in glo.

¶ An ſufficiat confeſſio executoris uel adminiſtratoris vendentis rem qui fatetur ſe pecium recepiſſe. Bar. in. l. alio. ff. de ali. ⁊ ciba. lega.

¶ Confeſſio facta ex cauſa mutui in dubio refertur ad mutuum quod in eadem quantitate probatur preciſe. Bar. ff. de adimen. lega. l. cum certum.

¶ Ad hoc ut confeſſio obliget confitentem requirun tur multa de qbus dixi. ē. uide Specu. ti. de confeſ. §. nūc videndum. glo. in. c. fi. de cōfeſ. in glo. magna.

¶ Cōfeſſio facta extra iudiciuz ex cā parte pſente nō valet. niſi fiat ad petitionē partis. nō. Salicetus. i. l. gñaliter. C. de nō nu. pe. qð eſt bñ nōndū ſi eſt veruz.

¶ Cōfeſſio dotis facta p maritū pſtante matrimonio nō preiudicat creditoribꝫ mariti bñtib⁹ bona dicti mariti obligata. etiā poſt ipſam pfeſſiōem niſi vera numeratio dotis probeť. ff. q⁹ poſ. in pigno. habe. l. balneuz ff. de proba. l. qui teſtamētuz. in fi. ff. de ritu nup. l. fi.

¶ Confeſſio duplex extra iudicium facit plenam probationē. dictū eſt Bar. in. l. i. C. ð agri. ⁊ cenſi. li. xi.

¶ An cōfeſſio cedentis noceat ceſſionario. nō. Spe. ti. de ceſ. actio. §. i. v. ſed nūqd. ⁊ ibi Jo. an. in addi.

¶ Cōfeſſio minoris valet in criminalibus etiā ſine curatore. ff. de mino. l. auxiliū. §. i delictis. ff. ð reb. eo. l. ii. Jo. an. i addi. Spe. ti. ð pfeſ. §. nūc videdū. i pn.

¶ An pfeſſio ſimplex extra iudiciū facta iure pacti pi at actionem ⁊ obligatōem. Jo. an. in addi. Spe. ti. ð teſte. §. i. vſi. ſed pone egi. dicit q⁹ nō. p. l. publia. ff. ð poſi. adde nō. i. l. i. C. de pfeſ. ⁊ qð nō. i. c. ſi cautio. ð fide inſtr. Spe. ti. de pfeſ. §. nūc uidēdū. v. in ſūma.

¶ Cōfeſſus i iure habeť pro iudicato ⁊ in pfeſſuz nulle ſunt ptes iudicis preterq⁹ in pdemnādo. ff. ad. l. ac quiť. l. proinde. quod qualiter intelligatur nō. de re. permu. cum olim. de teſti. preſentiū. de elec. dudū. ii.

¶ Quādo ⁊ qualiter pfeſſio poſſit reuocāi dixi ſupra Bar. in. l. de etate. ff. de interrogo. actio. in fi. ⁊. l. nō fatetur. ff. de cōfeſ. glo. in. c. fi. de iureiuran. glo. in. c. ex litteris. de diuor. Jo. an. in. c. ſcriptum. de elect.

¶ Cōfeſſio facta corā iudice vni⁹ ciuitatis ñ pōt exeq̄ i alia ciuitate niſi ad reqſitōez p̄mi iudicis. Bar. i. l. i. ff. de offi. pſul. Ei. in. l. i. C. ð pfeſ. facit maxie qð nō. Bar. in. l. cum quedā puella. ff. de iuriſdic. om. iudi.

¶ Cōfeſſio fcā corā arbit⁹ nocz i iudicio. ſec⁹ſi corā arbitratōe. Ei. i. l. i. C. ð pfeſ. Bar. i. l. fi. ff. ð pfeſ. Jo. an. i ad. Spe. i ti. ð pfeſ. §. nc̄ videdū. v. qđ ð pfeſſiōe.

¶ In his q̄ prohibita ſunt gñaliter ⁊ certo caſu ſūt p̄miſſa nō ſtatur pfeſſioni dicentis caſū premiſſum. Jo. an. in addi. Specu. ti. ð re. eccle. nō alie. ſuper Rica.

¶ Cōfeſſio facta a mercatore i libris ſuis ad pmodū alterius abſente parte quādocūq⁹ ratificata p partem probat cōtra mercatorē ⁊ eius heredeſ. Bar. in. l. inť cartas. C. ð pueni. fiſ. ðbi. li. x. ⁊ bal. i. l. i. C. ð pfeſ.

¶ Cōfeſſio inť prohibitos preſumiť ſimulata. Bal. i auť. ſi q̄ mlier. C. ad velť. q̄ allat. l. q̄ teſtm̄. C. ð pba.

¶ Si vir ⁊ vxor vendūt rem dotalē ⁊ in eodez inſtrumēto ambo pfitent precium recepiſſe an ſoluto matrimonio mulieri volēti repetere totū precium obſtet in parte dicta ſua confeſſio. Barto. conſuluit q⁹ ſic. Bal. in dicta auť. ſi qua mulier tenet contrarium.

¶ Si mlier i figura iudicii pfiteť totā pecuniā verſā i ei⁹ utilitatē valet pfeſſio. Bal. in dicta auť. ſi q̄ mlier.

¶ Si quis confeſſus eſt recepiſſe centum nomine dotis ⁊ poſt confeſſionem ſoluantur ſibi. l. non obſtat ſi bi confeſſio in aliis. l. niſi appareat q⁹ illa. l. ſint ſoluta pro reſiduo. Bal. i. l. ab anaſtaſio. circa finē. C. man.

¶ Cōfitens omnia in inqſitiōe uel accuſatiōe ptenta uidetur pfiteri oia tam principalia q̄ acceſſoria etiā p uiam q̄litatis. Bar. in. l. ſi cui. §. ſi a filio. ff. de leg. i.

¶ Ex pfeſſione qua quis pfitetur ſe certā quātitatez i depoſitū recepiſſe nō oriť actio. uide plene p Jo. an. in addi. Spe. ti. de teſte. §. i. v. ſz pone egi ptra te. ubi etiā ſubdit notabiliť q⁹ procuratō ad exigēdū ⁊ qetādū nō pōt qetare debitorē dñi a quo pfiteret ſibi ſolutuz. quia ſolum de exacto poteſt quietare non de confeſſo.

¶ In criminalib⁹ in qbus nō pſueuit reſpōderi poſi tōib⁹ iobediēs nō habeť pro pfeſſo. ſz Archi. l. di. ferrū. Jnno. ð elect. dudū. Bal. i. l. i. C. qūo ⁊ qñ iudex.

¶ Tūc dicitur quis pſeuerāe in pfeſſiōe quādo diuerſis tēporibus illud idē pfiteť. ſecus ſi pluries eodē tēpore. quia tunc eſt vna cōfeſſio tantum. nec proprie dicitur perſeuerare. Bal. ſuper Rica. C. de cōfeſ. in fi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ex ꝓfessione facta coꝝ iudice de eo qđ nō cōtinet in libello nō potest ꝓfitens damnari in illa instātia. sed inchoata noua instātia sic. Archi. ii. q. i. nulli. Spe. ti. de act. ⁊ peti. §. super actōibus ⁊ peti. v̄. sed quid si reus dicit contra. quod limitat ibi Jo. an. in addi.
¶ An cōfessio heredis ꝓeiudicet legatariis. do. Anto. in consilio suo. viii.
¶ Assertōes ptiū hn̄tur ꝑ ꝓfessiōib⁹ i ꝓiudiciū asserē tiū. ȝ eo q̄ mit. i pos. c. i. ȝ resti. in ite. c. tū ex litteris.
¶ Cōfessio aduersarii nō ꝓbat itentōez alteri⁹ ptis qñ necessario vnū nō ꝓcludit. ſz est vniuersal' in plurib⁹ glo. de excep. cū venerabilis. rex. de accu. cuz dilecti.
¶ Confessio defuncti etiam in criminali ciuiliter intē ta mandatur executioni contra heredes. Joh̄. an. in adi. Spe. ti. de cōfes. §. postremo. v̄si. sed nūquid cō fessus. do. Anto. in. c. cuz speciali. §. porro. de appl'.
¶ Confessio indeterminata ꝓbat quando quelibet pars capituli super quo fit confessio cōcludit intentio nem aduersarii. rex. in. c. preterea el. ii. de transact.
¶ Producēs istrumētuz videt ꝓfiteri oia in eo ptēta Jnno. in. c. cum venerabilis. de excep. de cēsi. cū oliz.
¶ Respondens interrogationi iudicis ubi de iure in terrogari nō debet nō habetur pro confesso. neq; sibi ꝓeiudicat. dictum est do. Anto. in. c. i. de confes.
¶ Nō dicitur vera sed ficta ꝓfessio que inducit ex cō tumacia nolētis vēire ad iudiciū. gl. ȝ ꝑsump. nulluſ.
¶ An confessio in matrimonio spirituali ꝓeiudicet. glo. de rap. c. cum causa. Archi. xxx. q. v. nec illud.
¶ Qui confitetur in tormentis dicitur sponte confes sus Bar. in. l. i. §. i. ff. de questio.
¶ An cōfessio facta coram notario ita ꝓeiudicet ac si esset facta coram iudice. glo. ⁊ Bar. in. l. cū scimus C. de agri. ⁊ censi. li. xi. glo. in. c. ii. de usuris. li. vi. Bal. x. colſ. de pac. iur. fir. §. item sacramenta.
¶ Stāte statuto q̄ nō respondēs simpliciter positiōi habeatur pro cōfesso. quidā dixit se nō debere pecuniā ⁊ si debitor erat q̄ expendit in negociis petitoris an iste habebitur pro cōfesso. dic q̄ sic. quia duplicate re spōdit. Bar. in. l. i. §. si quis simplicit'. ff. de. v̄. oblig.
¶ Cōfessio serui ⁊ filii ꝓeiudicat patri ⁊ dūo in bis i quibus habent administratōem. Bar. in. l. cū filiꝰ. §. i. ff. de. v̄. obli. ⁊. l. si ita stipulatꝰ. §. grisogonꝰ. eo. ti.
¶ Cōfessiōes iudiciales inducūt obligatōem. ⁊ ex eis pōt agi. extraiudiciales v̄o probatiōez tm̄. Bar. in. l. triticū. ff. ȝ. v̄. ob. ⁊ i. d. l. si ita stipulatꝰ. §. grisogonꝰ
¶ Cōfessio rei dz itelligi ꝑm itentōez eiꝰ. Bar. i. l. is qui reus. ff. ȝ publi. iudi. vide. c. cū dilectꝰ. ȝ accusa.
¶ Confessio nō est obligatio sed inducte obligatiōis probatio. Bal. in. l. si ex causōe. C. de nō nu. pecu.
¶ Confessio facta coram duobus iudicibus ex tribus datis sine clausula est ipso iure nulla. nec parti ꝓeiu dicat. ut in. c. olim. de rescript.
¶ Confessio procuratoris eligentium non ꝓeiudicat electo. de elec. dudum. ii. ⁊ ibi nō. super. v̄. constiterit de transact. veniens. nō. de resti. in inte. c. ii.
¶ Si q̄s bis varie ꝓfiteꝫ stādū est ꝑme ꝓfessiōi. glo. i c. ut nostr. ut eccle. bñfi. de ꝓscript. litteras. ubi uide.
¶ An valeat cōfessio patris asserētis quem esse suuz filium. uide qui filii sint legi. per tuas. secūdū Jnno.
¶ An confessio facta coram vno iudice possit per ali um mandari executioni. Specu. ti. de confes. §. nunc videndum. v̄si. quid de confessis. ⁊ ibi Joh̄. an.
¶ Que sit differētia inter ꝓfiteri ⁊ confiteri. uide Jo. an. in. c. i. de sum. tri. li. vi. in. ȝ. ꝓfessione.
¶ Si post ꝓductōez libelli ⁊ idutias datas reo reꝰ ꝓfiteꝫ itentōez actoris. iudex fert sniaz. si v̄o sine libello ꝓfiteꝫ iudex fac ꝑceptū q̄ soluat. nō. ii. q. i. c. i. ȝ elec. dudū. ii. i glo. ſz pone. de v̄bo. sig. ex pte. in principio.
¶ An ille qui est cōfessus se criminosum possit ꝓba re contrarium. vide de except. cum venerabilis.
¶ Confitens extraneo sacerdoti ⁊ sine causa ⁊ sine li centia ꝓpꝛii sacerdotis peccat mortaliter. de peni. ⁊ remis. quod autem. dixi supra late de hoc.
¶ Cōfitens crimen extra iudicium licet vi talis con fessionis non possit condemnari. tamen in iudicio non poterit negare quod extra fuerat ꝓfessus. ꝑm Jnno. ȝ elec. per inquisitōem. de excess. prela. q̄ sit. ubi vide.
¶ Quādo confitēs admittatur ad declarādum suaz confessionem. uide de accusa. cum dilecti.
¶ Si confitens peccata sua petat penitētiam de ali quibus an sit sibi danda. vide de rap. super eo. in glo. ii. de peni. di. iiii. §. his auctoritatibus. in glo'.
¶ An confessus sub conditione debeat condemnari. vide de insti. cum venissent. ⁊ ibi concor. in glo.
¶ Confitēs debet esse illius propositi q̄ de cetero nō peccet. de verbo. signi. nouimus. in glo. fi.
¶ An contra eum qui in foro penitentie confitetur episcopo se aliquod crimen commisisse quod epūs di cit se ante sciuisse possit episcopus de eodem iudiciali ter inquirere. Jo. an. in. c. omnis. de peni. ⁊ remis.
¶ Quis dicitur tripliciter confiteri. ore. rei. euiden tia. ⁊ contumacia. vide de presump. nullus. in glo.
¶ Confessio facta coram arbitro valet. ꝑm Li. tanq̄ extraiudicialis. C. de arbi. l. fi.
¶ Cōfessio facta in testamēto cum iuramēto inducit probatōem. ff. de lega. iii. l. cum quis. §. codicillis. si ne iuramēto. dic ut in. l. lurius. §. sempronie. eo. ti.
¶ An stetur ꝓfessioni prelati ꝓfitentis in instrumento alienatōis rei ecclesie q̄ talis alienatio fuerit in utilita tē ecclesie. rex. q̄ nō. in. c. i. de re. ec. nō alie. li. vi. Jo. an. in. c. si cautio. de fide instru. de solut. c. fi. Frede. ȝ senis in ꝓsilio. cli. facit glo. C. ȝ predi. mino. l. minoꝝ Archi. x. q. ii. hoc ius. Laudi. i cle. i. de re. ec. ñ alie.
¶ Stāte statuto q̄ vnus iudex nō possit pōere ad tō turā sine alio an si pōat ⁊ coꝝ vno reꝰ ꝓfiteat' ꝓiudicet sibi ꝓfesso ñ obstāte statuto. nō. i cle. i. ȝ. h̄ti. v̄. ipo iuꝫ
¶ Si quis ꝓfiteꝫ se dedisse cētū ticio ne eū accusaret de homicidio an possit ex tali ꝓfessiōe ꝯdemnari. Bal. x. colſ. de pac. iur. fir. Jo. an. in. c. i. de accusa. li. vi.
¶ Cōfitēs delictū licet dicat se fecisse id pro sua defē sione dz ꝓbare hꝰ. Jo. an. ȝ offi. dele. c. i. li. vi. ȝ. v̄. sig. ex parte. Bar. i. l. aureliꝰ. §. idē q̄sit. ff. de libe. lega.
¶ Confessio ad sui esse non exigit tutelā iudicii. ff. de iudic. l. si debitori.
¶ Ubi cōfessus habet in promptu pecuniam non est sibi dandus terminus. glo. in dicta. l. si debitori.
¶ Etiā si error cadat i culpā leuē dūmodo ñ latā au dit' reuocās ꝓfessiōez. ut. l. ȝ etate. §. q̄ iusto. ff. de int ro. act. ⁊. eadē. l. §. fi. ubi vide q̄r ꝓbet' errō ꝓfessiōis.
¶ Respondens positionibus se esse heredem propter hoc nō est heres. sed habetur pro herede quo ad illuz cum quo cōfitetur. glo. ff. de interro. actio. l. si filiuſ.
¶ Quomodo intelligitur illud q̄ de eo de quo non est uel esse potest actio nō valet confessio. uide. ff. de in terroga. actio. l. confessionibus. ⁊ ibi per docto.
¶ Confessio facta in rationibus in quibus cōfitetur

UVA. BHSC. IyR_001

titius se debitorem gai nõ obligat . ex quo non appa ret de causa. ff. de pecu. l. non solum. § . fi.
¶ Cõfessio differt a probatõe. qa pfessio parit actõez in factũ pro executõe ſz ñ probatio. ff. de iureiurã. l. ſz si possessori. § . item si cum in hereditate. i glo. bona.
¶ Cõfessiõez põt declarãe pfitẽs ⁊ ad ipaz declarãdã repetitur. ff. de iureiurã. l. si duob⁹. § . si qs iurauerit.
¶ Ubi pfessãs delictũ hz diminutõez certe pene si p⁹ negat postea pfiteť audiť. iudex tñ nõ cogiť admittere si nõ vult. uide Bar. ff. de iureiurã. l. eũ qui. in prin.
¶ Confessioni pro se nõ statur. etiam si in eadem car ta sit confessio contra se. ff. depoſi. l. lutius .
¶ In diuersis instãtiis ⁊ agẽdo ⁊ excipiẽdo quis po test cõfiteri cõtraria. ff. de euic. l. si vo. § . i. in glosa.
¶ Qualem actionem producat confessio. uide Ci. in l. generaliter. C. de epiſ. ⁊ cleri .
¶ An ex simplici pfessiõe q res sit alteri⁹ trãsferatur dñiuz. Bar. q ñ i. l. cũ falsa. C. ỏ iur. ⁊ facti igno. nisi sit fcã i ultima volũtate. ff. de dõa. l. ex hac scriptura.
¶ Cõfessio facta ad suasionem aduersarii etiam post sentẽtiam potest reuocari. Bar. in. l. error. C. de iur. ⁊ facti igno. ⁊ in. l. ii. ff. de anna. excep. glo. in prealle ga. l. error. dicit q reuocať per restitutõez in integrũ .
¶ Cõfessio post preceptũ de exequẽdo põt reuocari. quia illud preceptũ nõ habet vim sentẽtie sed emanat ad executõem. ita dixit Bar. in dicta. l. error. ⁊ in. l. nõ fateť. ff. de pfeſ. glo. in. c. ex pte. de verbo. signifi.
¶ Cõfessio ad liberãduz ſz sit enũtiatiua iducit dispo sitõez qñ principalr fit pp se. ut. l. tale pactũ. ff. de pac. sec⁹ si pp aliud. ita dicit Bar. in. l. cũ testamẽtũ. C. de iur. ⁊ facti igno. qui allegat. l. non idcirco. eo. ti .
¶ Cõfessio que emanat sup iure reali in depẽdentib⁹ a nuda volũtate inducit dispositõez. vnde si pfiteor rez obligatam inducitur pignus quod nuda volũtate in ducitur. ita dicit Bar. in dicta. l. cum testamẽtum .
¶ Ubi confessio ultra verba enũtiatiua habet in se a liqua dispositiua. vt pfiteor me debitorẽ ticii ideo volo ei teneri inducũt dispositiõem. alias nõ. ita dicit Ci. i dicta. l. cũ testamẽtũ. allegat. C. de postu. si sub specie.
¶ An gerẽs actum cũ aliquo extraiudicialiter tanq̃ cum tali uideatur pfiteri eum esse talẽ. tex. videť q sic C. de. iur. ⁊ facti igno. l. nõ idcirco. quod intellige dũ modo illum actum faciat tanq̃ cum tali scienter .
¶ Quod dicitur q pfessio coram publica pſona que põt alteri q̃rere valet. est verũ quãdo is coram quo fit ad hoc est pñs ⁊ intẽdit alteri q̃rere. alias secus. ita di cit Ci. in auť. sacramẽta. C. si aduer. vẽdi. i. x. q. ⁊ alle gat pro casu. l. fi. ff. ỏ interro. actio. qỏ est bñ notãdũ.
¶ Cõfessio extraiudiciať que nõ est ad obligãduz nec ad liberãdum sed certificãdũ uel probãdũ aliqd esse vť nõ esse ex qua tñ pfitenti inferť preiudiciũ nõ valet si ẽ sine cã. glo. i. l. iii. alꝭ in. l. i. C. si minõ se maio. dixe.
¶ An cõfitens se tulisse falsam sniam preiudicat ei pro quo lata est. uide. ff. ad silť. l. si quis in graui. § . i.
¶ An accusatus q cognouit ticiã vxorem sei si pfitea tur se cognouisse ticiã videť pfiteri q̃litatẽ. s. q sit vxor sci. vide Bar. in. l. si cui. § . i. ff. de legat. i.
¶ Cõfessio subita ⁊ nõ deliberata uideť erronea. ⁊ iõ põt reuocari. tex. xix. di. c. ii. nõ. in. c. si qs iratus . ii. q. iii. adde q pfessus indeliberate ⁊ caloze iracũdie ui detur errare. nõ. de diuor. ex litteris. in glo. sed nũqd ut eccle. benefi. vt nostrum. in glo. de censi. olim. Ar chidia. de iureiurã. c. fi. li. vi. de accusa. c. i. eo. libro.

¶ Cõfessio nõ piudicat pfitẽti nisi ad illũ finẽ ad quẽ ẽ istituta istãtia iudicii. gl. l. di. ex pẽitẽtib⁹ i gl. mag⁹ in fi. ⁊ ibi Archi. glo. de pfeſ. c. fi. tex. de excep. c. i.
¶ Effectus multos confessionis extraiudicialis in causa criminali uide per Ange. in consilio suo. xv.
¶ Interrogatio hz inclusam pfessionem interrogãtis xxii. q. ii. qỏ ait. ⁊ c. queritur. xxv. q. vii. quicũqz .
¶ An confessio extraiudicialis facta in instrumento cum causa probet causam veram fuisse. Specu. ti. de testi. § . i. vỏ. sed pone egi contra te. ⁊ ibi Jo. an.
¶ Cõfitens debitũ sed exceptõem obiciens est sup ea audiẽdus. glo. xiii. q. ii. q̃ oblatões. ỏ offi. dele. ex pte ii. glo. de elec. dudũ. ii. ff. ỏ le. i. l. si dom⁹. § . q̃ pfiteť.
¶ An confessio iudicialis vel extra super crimine in famet. Jnno. de accu. super his. Bar. in. l. infamem ff. de publi. iudi. glo. in. l. qñ. ff. de his qui nõ. infa.
¶ Cõfessio facta in iudicio in cã criminali etiã absẽte accusatõe piudicat pfitẽti. Jnno. in. c. qa. i fi. de iudi.
¶ Cõfessio facta nõ extẽdiť ad aliã pſonã q̃ ad illã ỏ quã induciť. Bar. in. l. cum filius. § . i. ff. de. vỏ. obli .
¶ Cõfessio reuocari potest etiam post preceptum nõ autem post sniam. glo. in. c. ex parte. i. de ver. signi.
¶ An in confessione extraiudiciali seu eius reproba tione requiratur scriptura. Jnno. de elec. per inquisi tionem. Archi. xxxi. q. i. lotharius. super glo.
¶ Judex uidetur confiteri esse uera omnia que conti nentur in sentẽtia. tex. in. c. cum super. de offi. deleg.
¶ An cõfessio facta in foro mixto inducat probatõez ut ex ea pfitens pdẽnari possit. Hosti. de eta. ⁊ quali. queris. ⁊ in sũma de scruti. § . fi. in fi. cuius verba po nit do. Anto. de butri. in. c. tertio loco. ỏ proba. uide l. di. ex penitẽtibus. in glo. tex. in. c. innotuit. de elec.
¶ An pfessio fcã i eã criali possit reuocãi. Archi. i. c. i. ỏ accu. li. vi. glo. ⁊ doc. i. c. ex lẽis. de diuor. Archi. xiii. q. i. i sũma. Jo. an. i. c. attestatõeſ. ỏ despõ. ipub .
¶ An simpliciter confitens homicidium possit ex in teruallo confessionem reuocare. Bal. x. coll. de con trouer. inuesti. § . item si vasallus.
¶ Cõfessio electoz preiudicat electo sciẽti ⁊ patiẽti si est facta in iudicio sec⁹ si extra. Jnno. in. c. ii. de testi. i ire. gl. lix. di. ordiatos. vide Jnno. i. c. dudũ. ii. ỏ elec.
¶ An confessio facta per promissionem q non impu tabitur ei a iudice factam preiudicet. ⁊ an teneatur ser uare tale promissum. Archidia. xxii. q. ii. utilem .
¶ Cõfessio facta contra id quod quis facere non po tuit non tenet. Lap. in. c. romana. de sen. excõ. libro vi. Specu. ti. de confeſ. § . ii. vỏ. xi .
¶ Qñ pfessio iudiciať q̃ fit i scriptis piudicat pti ſz fa ciat in absentia ipsi⁹. Bar. in. l. ii. § . fi. ff. de iure fisci.
¶ An petẽs veniã ỏ delicto videat illud pfiti . gl. i . c. exhibita. ỏ hoic. uiỏ qỏ nõ. Jnno. ỏ elec. c. venerabilẽ
¶ An fugiẽs pro delicto si capiat bẽatur pro pfesso . glo. ⁊ Bar. ⁊ qỏ nõ. in. l. raptores. § . sin autez. C. de epi. ⁊ cler. tex. i. l. i. § . sin ãt. C. ỏ rap. vir. uide Spe. ti. ỏ presũp. § . i. i pn. Adde q qñ official fugit tpe sin dicat⁹ bẽtur p pfesso. casus ẽ i. l. psiliari⁹. C. ỏ assesso.
¶ An respõdẽs p uerbũ credo videat pfiteri. glo. fi. de iureiurã. ex litteris. Bar. in. l. inť oẽs. § . i. ff. ỏ furt. Jo. an. i. c. mlieri. ỏ iureiurã. Fre. ỏ sẽis pfilio. cxxv.
¶ An cõfessio facta p vnam ptiũ in cã bñficiali iuuet aliaz. Jo. an. in. c. i. de eo qui mit. in pos. li. vi. ⁊ in. c. ii. de pfeſ. eo. li. Bo. de ro. pclusione. xxvii. glo. nõ. in vỏ. appareat. in. c. pe. de rescript. li. vi. optimus tex. in

UVA. BHSC. IyR_001

c. cum ad ſedem. de reſti. ſpo. ⁊ c. ii. de confeſ. li. vi.

¶ An tacēs hēatur pro ꝓfeſſo. Inno. i. c. ducū. el. ii. de elec. ⁊ in. c. i. de poſtu. prela. Spe. ti. de poſi. § . ix. adde. ff. ꝺ iterro. act. l. ꝺ etate. § . q̄ tacuit. gl. ꝺ ꝓfeſ. c. fi. li. vi. vide plene do. Anto. in. c. cū cāz. ꝺ iura. calū.

¶ An ꝓfeſſio hñtis cāz ꝓnexā cū alio illi ꝓiudicz gl. ii. q. v. interrogatū. gl. lix. di. c. fi. Inno. i. c. ꝓſuluit ꝺ ignā.

¶ In foro penitētiali ſtat ꝓfitēti etiā ꝑ ſe. Archi. xii. q. ii. cū deuotiſſimā. fac ꝺ iureiurā. mlieri. ⁊ qꝺ ibi nō.

¶ Confeſſio facta ſuper poſſeſſiōem in iudicio moto ſuper ꝓprietatez nō preiudicat cōfitenti. Lap. in. c. bone. de poſtula. prela. Jo. an. in. c. i. de cap. mo.

¶ An ficta cōfeſſio faciat fidē. Bar. in. l. eius q̄ delatorē. ff. de iure fiſci. Bar. in. l. mānfeſte. ff. de iureiurā. dicit q̄ effectus ficte ꝓfeſſiōis nō trāſit ad heredez. qꝺ nō. Adde q̄ in ficte ꝓfeſſum nō fit executio niſi ꝑcedat ſnia. caſus eſt in. l. ii. § . qꝺ ſi actor. C. de iura. calum. ⁊ ibi ꝑ Bar. qui allegat prealleg. l. eius q̄ delatorem.

¶ An cōfeſſus audiat appellās. glo. ⁊ doc. de appl. cum ſpēali. § . porro. dixi. ō. ſub dictione appellatio.

¶ An confeſſio erronea ſit nulla ipſo iure uel reuocetur per reſtitutionem. nō. Inno. de reſti. in inte. ex litteris. ⁊ in. l. error. C. de iur. ⁊ facti igno.

¶ Cōfeſſio ꝓiudicat poſſidēti ⁊ ꝺ eū habet pro proba tōe. Cōpoſt. i. c. ex pte decāi. de reſcrip. doc. ꝺ poſtu. pla. bōe. el. ii. de iureiurā. mlieri. glo. i. c. ii. de fidiuſ.

¶ An confeſſio filii noceat patri vel teſtatoris heredi Bar. in. l. eius qui delatorem. ff. de iure fiſci.

¶ Confeſſio ſecreta facta iudici propalari poteſt. de elect. innotuit. de preſump. tertio loco.

¶ An confeſſio inter aliquos facta aliis preiudicet. Jo. an. in. c. conſulti. de regula. glo. ii. q. iiii. alias. q. v. interrogatum. xv. q. iii. nemini.

¶ Recognoſcēs actū dicit illū ꝓfiteri. de exceſ. pla. tāta. glo. ⁊ tex. de elec. ꝑ inqſitōez. tex. ⁊ glo. in. c. odardus. de ſolu. gl. i. c. ꝓſtituit. de reli. do. gl. ⁊ doc. ꝺ iuꝫ patro. relatū. tex. in. c. ii. de re. ec. ñ alie. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An quis debeat confiteri peccata ſua occulte uel publice. Archidia. de peni. di. i. porro. ⁊ c. ultimo.

¶ An cōfeſſio debeat fieri pro peccato originali. nō. glo. de pe. di. iiii. c. fi. dic q̄ nō qr delet in baptiſmo.

¶ An de omnibus venialibus debeat quis confiteri glo. de peni. di. i. perfecta. ⁊ c. fi. Inno. in. c. omnis. ſuper. v. peccata. de peni. ⁊ remiſ. glo. i prohemio. vi. ſuper. v. bñdictōem. Archi. xxv. di. in. § . criminis.

¶ Licitū ē ꝓfiteri peccata ſua cuiq̄ ⁊ petere ſup illā cōſiliū citra abſolutiōez. gl. nō. i. c. ii. ꝺ pēi. ⁊ remi. li. vi.

¶ An de peccato ſola voluntate commiſſo teneatur quis confiteri. de peni. di. i. § . item ſicut.

¶ An ſacerdos poſſit audire ꝓfeſſiōez vxoris ſeu ꝓcubine ſue. glo. ⁊ Archi. xxx. q. i. ois. gl. xxxiii. q. ii. placuit. Archi. iii. q. vii. § . ulti. ⁊ ibi Archi. Jo. an. i. c. fi. de ord. ab epi. q̄ renun. epi. ⁊ in. c. ois. de peni. ⁊ remiſ. ꝺ materia uide. s. Tho. in. iiii. di. xix. ubi tractat gñaliter de omni peccato in quo ſacerdos fuit ꝓſentiēſ vel quo operat. de hoc dixi. ō. ſub dictione ꝓcubina.

¶ An ſacerdos peccet ſi audit confeſſionem quando eſt in peccato. glo. de peni. di. vi. c. i. ⁊ c. qui vult confiteri. iii. q. viii. § . item in euangelio.

¶ An cōfitēs peccata ſua alieno ſacerdoti ſit quo ad deū abſolut. glo. in cle. ducū. § . ſtatuim. in. v. audiē ꝺ ſepl. alia gl. ꝺ pēi. di. vi. placuit. alia gl. ꝺ elec. ducū.

¶ An confeſſor pape vel epiſcopi poſſit eū abſoluere vel ligare. glo. de offi. dele. ſane. in. ii. xcv. di. ecce. glo. ix. q. iii. nemo. ⁊ c. aliorū. glo. de exceſ. prela. dilectus. Adde quod nō. Laudi. in clemen. i. de reli. domi.

¶ An ſacerdos poſſit audire ꝓfeſſionē parrochianoꝝ ſuoꝝ extra parrochiā. Oſti. q̄ ſic. in ſūma de peni. et remiſ. § . cui ꝓfitendū ſit. iuxta ꝑn. Archi. de peni. di. i. placuit. Oldra. ꝓfilio. lxxii. facit qꝺ i ſiſi. nō. ꝺ ſen. ex. canōica. ubi dicit q̄ eſt volūtarie iuriſdictōis. uide Lau. ⁊ Pau. i cle. dudū. ꝺ ſepul. ubi ōriant ad iuicē.

¶ An diaconus poſſit audire confeſſionem. glo. et Inno. in. c. ii. de furt. Pau. in clemē. i. de baptiſmo.

¶ An monachi debent confiteri peccata ſua ſacerdoti parrochiali vel eorum ſuperiori. doc. de exceſ. prelatorum. i. Frede. de ſenis cōſilio. xviii. Pau. in clemē. dudum ſup. v. imptiri. de ſepul. Archi. xvi. q. i. c. placuit. el. i. ⁊ adde nō. in clem. ne in agro. de ſta. mo.

¶ Sacerdos poteſt propalare ꝓfeſſiōem ꝓfitentis de cōſenſu ꝓfitentis. de adul. ſignificaſti. de ſimo. mathe glo. de cōſe. di. ii. cū omne. in. v. proditorē. Jo. an. de elect. innotuit. Inno. de peni. ⁊ remiſ. c. omnis. Ad de quod ſcribit. s. Tho. in quarto. di. xxi. q. iii. ar. ii.

¶ Licet laic⁹ poſſit audire ꝓfeſſiōez in tpe neceſſitatiſ nūq̄ tñ pōt abſoluere. ꝺ offi. ordi. paſtoral. i gl. ꝺ fur. c. ii. i gl. ꝺ trāſac. veniēs. i gl. de ſē. ex. a nobiſ. ii. i gl. Inno. ꝺ of. arch. c. i. gl. xxv. di. v^m. dixi ſub dcōe abſolo.

¶ An confeſſus de vno peccato ⁊ non de aliis ⁊ recepta vna penitentia de illo ſi poſtea confiteatur alia debet illud repetere ⁊ iterum penitentiam recipere. uide glo. i. de peni. di. iii. §. his auctoritatibus. Jo. an. in dicto. c. omnis. Archi. de peni. di. iii. c. fi. ⁊ ibi glo.

¶ Confeſſio non poteſt fieri heretico aut abſolutio ab eo recipi. docto. de ſponſal. non eſt.

¶ Confeſſo coram deo ⁊ ſacerdote peccata ſua ſpes venie promittitur. l. di. de his vero.

¶ Cōfiteri volens ſed morte preuentus non valens xxvi. q. vi. ſi aliquis. ⁊ c. ſequenti.

¶ Confeſſio ſubita a latrone in cruce aperuit ſibi paradiſum. xvi. q. vi. cognouimus.

¶ Sacerdos cognoſcens filiam confeſſionis deponitur. ⁊ perpetuo carceribus traditur. xxx. q. i. omnes quos. ⁊ c. ſi quis ſacerdos. ⁊ c. ſequenti.

¶ Confeſſio eſt ſecunda tabula poſt naufragium ſi quidem prima eſt baptiſmus. de peni. di. i. ſecunda.

¶ Penitēti certū tēpus penitētie iponit. quia ꝓfeſſor cōtritionē peccatoris ignorat. de peni. di. i. in actōe.

¶ An ille q̄ nō fuit ꝓfeſſus ſemel in anno ſm formam c. omnis. de penitē. ⁊ remiſ. ſi tēpore mortis in eo apparuerunt ſigna ꝓtritionis ⁊ penitētie euitet penā illi⁹ c. omnis. ⁊ an ſit tradēdus eccleſiaſtice ſepulture. ego dixi q̄ nō. quia nō ſatisfecit diſpoſitōi illiuſ. c. ⁊ iputet ſibi. q̄a ſe artauit. Repio tñ do. Nico. de cicilia. in. c. ii. de tornea. dixiſſe ꝓtrariū. ar. c. a nobis. de ſen excō. ſed plures doc. tenuerūt opinionē meaz. ideo cogita.

¶ Contemptus confeſſionis eſt quedā lepra ⁊ moꝛs anime. de peniten. diſ. i. cuncta que.

¶ Erubeſcentia in confitente eſt magna pars ſatiſfactionis. de peniten. di. i. quem penitet.

¶ Cōfeſſorē idoneū q̄libet ꝺz eligere. ⁊ ñ ad min⁹ idoneū ſcient accedē. ut. d. c. quē pēitet. ⁊ ꝺ pēi. di. vi. q̄ vult ꝓfiteri. ꝺ peni. ⁊ remiſ. ois. ⁊ qꝺ ibi nō. ubi uide.

¶ Que ſit pena reuelātis ꝓfeſſiōem. dic q̄ deponit ⁊ ꝑpetuo pergit pegrinus. de peni. di. vi. ſacerdos ante omnia. tex. in fine. de peni. omnis. ⁊ de hac materia

UVA. BHSC. IyR_001

reuelandi cõfessionem uide sanctũ Tho. in quarto. dis. xxi. q. iii. arti. i. ꝛ. q. i. per totum. xxii. q. lxx. arti. i.

¶ Quid est ꝓfessio. dic ꝙ est remediũ per quod morbus latẽs spe venie aperit. ꝟz. s. Tho. in. iiii. di. xvii.

¶ Quot sint ꝓfessiõis ꝓditões. dic ꝙ sũt sexdeciz. ꝗs ponit. s. Tho. in ꝑallegato libro. di. xvii. q. iii. ar. iiii.

¶ An ꝓfessio fcã sine ꝓtritõe ꝛ sine caritate valeat. ut puta ꝗa peccator nõ doleꝛ de oibus. ꝫ nõ firmit ꝓpõit ab oib⁹ abstinere. s. Tho. i ꝑalle. di. xvii. q. iii. ar. iiii.

¶ An liceat in confessione dicere vel detegere aliena s. Tho. in quarto. di. xvii. q. iii. ar. ii.

¶ Cõfessio aduersarii opatur ꝙ ꝓtra probatõem uel ꝓsũptõez iuris ꝛ ꝺ iure admittit ꝓbatio q̃ alias admitti ñ ꝺz. glo. est sing. in aut. ꝺ eqli. do. § . illud. colt. vii.

¶ An valeat confessio facta die feriata. dicit Jnno. ꝙ sic. in. c. ulti. de testi. Albe. in. l. fi. C. de fer.

¶ Cõfessio infamat sicut snia. glo. est in. l. sed si possessoꝛi. § . si eum de hereditate. ff. de iureiuran.

¶ An interficiens seipsum habeatur pro confesso de crimine. Bar. in. l. fi. § . fi. ff. de his q̃ moꝛ. si. consci.

¶ Cõfessio facta int ꝓhibitos ꝓtrahere ꝙ ille sit ei⁹ debitoꝛ in dubio ꝓsumit simulata. nisi ꝓbet ꝑ ptez veritas ꝓfessati. tex. est in. l. q̃ testamẽtum. ff. de ꝓba.

¶ An liceat ꝓfiti peccata q̃ ꝗs ñ ꝓmisit. uiꝺ. s. Tho. i. iiii. di. xxi. ar. iii. ubi etiã tractat an qũ ꝗs dubitat ꝺ peccato utꝛ sit mõtale ꝫ vẽiale teneat ꝓfiti. ꝛ dic ꝙ sic.

¶ An per cõfessionem generalem deleantur venialia glo. in ꝓhemio. vi. super. v. benedictionem. s. Tho. in ꝑalleg. di. xxi. adde qꝺ dicã. j. sub dictõe peccatuz.

¶ An ꝗs possit seu debeat pluries pluriꝫ⁹ sacerdoti bus ꝓfiteri. ꝛ ad qꝺ ꝓsit talis ꝓfessio ponit. s. Tho. in quarto. di. xvii. faciunt nõ. c. fi. de penitẽ. ꝛ remis.

¶ An recidiuans teneatur confiteri peccata ꝓioꝛa. sanctus Tho. in quarto. di. xxii. q. i.

¶ An audientia confessionis possit alteri committi. sanctus Tho. in. iiii. di. xvii.

¶ An supioꝛ qui scit peccata sui subditi ꝑ ꝓfessionem sacramentalem possit postmoduz illa puniri tanq̃ sibi nota. dixi supra de hoc. adde ꝙ potest non in foꝛo contentio sed penitentiali. quia talis scit ut deus. non ut homo. ſm. s. Tho. in quarto. di. xxi. q. iii. arti. i.

¶ An sigillũ ꝓfessionis extendat ad alia que nõ sũt de ꝓfessione. s. Tho. ponit in quarto. di. xxi. q. iii. ar. i.

¶ Quid si aliquis extra confessionem dicat aliquid alicui sub sigillo ꝓfessionis. dicit. s. Tho. in ꝓallega. di. xxi. ꝙ nullo modo quis debeꝛ dictuz facile audire si tamen audit ꝛ promittit debet seruare promissum.

¶ An ñ sacerdos q̃ iterdũ ẽ int ꝓres ꝓfessiõuz debeat pcca celãe. s. Tho. in. iiii. di. xxi. q. iii. ar. i. dic ꝙ sic.

¶ An si is qui confitetur sit excõicatus tali excõmunicatione qua nõ potest eum absoluere confessoꝛ suus poterit nihilominus ab aliis suis peccatis cum absoluere. vide. s. Tho. in quarto. di. xvii. q. iii. ar. iiii.

¶ An is cui epus committit vices suas circa confessiones possit in casibus ipsi epo specialiter reseruatis absoluere. dic ꝙ nõ nisi expresse cõmittat. in regula in generali. li. vi. ꝛ. c. si epus. de peniten. ꝛ remis. eo. li.

¶ Que interrogatões faciende sunt per sacerdotem in cõfessione. habetur de peni. di. vi. circa prin. c. qui vult. de pe. ꝛ re. c. ois. Hosti. in summa. eo. ti. § . que interrogationes. per totũ. maxime sub. v. de luxuria.

¶ Confessio facta in toꝛmentis precedentibus legitimis iudiciis facit semiplenam probationem. glo. in. l. ii. C. de custo. reo. adde ꝙ si fuerit reuocata potest cogi persistere in ea per repetitionem toꝛmentoꝛũ. dictũ est Bal. in. l. bone fidei. C. de re. credi. ꝛ iureiuran.

¶ Cõfessiõib⁹ suspectis stãdũ ñ ẽ. nã leuis suspicio tollit effectũ ꝓfessiõis. l. q̃ testm̃. ff. de ꝓba. ꝛ. l. cũ ꝗs. § . ticia. ff. de le. iii. Bal. in. l. gñalit. i fi. C. de ñ nu. pec.

¶ Confessio facta in ultima voluntate ad utilitatem non capacis intelligitur facta in fraudem. l. qui testamentũ. ff. de ꝓba. l. cum ꝗs. § . ticia. ff. de lega. iii.

¶ An confessio facta in carcere ubi quis patiebat fame ꝛ frigus dicat facta in toꝛmentis. Bar. ꝙ sic. in. l. itẽ apud labeonẽ. § . qõis. ff. de iniur. ꝛ. l. iii. § . si ꝗs ff. de vi ꝛ ui ar. ubi dicit sufficit terroꝛ armoꝝ. idem si est facta apud toꝛmenta. in. l. nouissime. ff. ꝙ fal. tu.

¶ Confessus in iudicio non appellat nisi ꝓbet erroꝛem suum. dicit Jo. an. in. c. romana. de appell. libro vi. Bal. in. l. i. C. de lit. cont. dixi supra.

¶ An confessio facta coꝛã notario noceat. dic ꝙ non. uide glo. in. l. interrogata. ꝛ. l. iubemus. ff. de lib. cã.

¶ In quo debeat confessio in ultima voluntate differre ab ea que fit inter viuos. nõ. C. de fal. ca. adiec. le. l. i. glo. fi. ꝛ ibi Li. in. ii. oppo.

¶ Cõfessio dicit euidẽtissima ꝓbatio. nõ. ff. de iure fisci. l. nõ itelligit. i. § . tacite. i gl. sup. v. mãifestissimis.

¶ De nullo gñe ꝓbatõuz oꝛit actio nisi ex iuramẽto ꝛ confessione. ut. l. sed ꝛ si possessoꝛi. § . si cũ de hereditate. ff. de iureiurã. ꝛ ibi nõ. maxie cuz facta est in iudicio. ut. l. i. ꝛ ibi nõ. C. de ꝓfes. maxime qñ est gemina. ꝗa est maioꝛis efficacie. ut. l. ii. C. de nõ nu. pecu. in glo. ii. ꝛ. l. cum scimus. C. de agri. ꝛ censi. li. xi.

¶ Unica confessio non videtur sufficiens ut quis puniri debeat. nisi sit ratificata ꝛ geminata. l. ii. C. de custo. ꝛ exhi. reo. facit. quod nõ. Bal. in. l. i. C. de plus peti. facit. l. si mulier. ꝛ aut. siue a me. C. ad vell. facit qꝺ dicit Bar. in. l. licitatio. § . ꝙ illicite. ff. ꝺ publica.

¶ Cõfessio validat processũ alias inualidũ. ꝟz Bar. i l. si ꝓfessus. ff. de custo. reo. Jnno. ꝺ resti. spo. pisãis. ꝛ supplet defectũ istãtie. ꝟz Bal. i. l. ꝑpãdũ. C. ꝺ iudi.

¶ An cõfessio fcã in iudicio ſz nõ in forma iudicii ꝓiu dicet. bar. i. l. cũ scim⁹. ad finẽ. C. ꝺ agri. ꝛ cẽsi. li. xi.

¶ Confessio in dubio uideꝛ facta eoꝛum que in iudicio ponuntur. nõ. C. de libe. cã. l. cũ precũ. Li. C. de cõdi. ob turp. cau. l. mercalẽ. Bar. in. l. certũ. § . si quis absente. ff. de confes. Specu. ti. de positio. § . i.

¶ An per confessionem iudex acquirat parti absenti Li. C. de epi. ꝛ cle. aut. generaliter. ꝛ. C. de confes. l. i. in glo. vide Specu. ti. de cõfes. § . ii. ꝛ ibi Jo. an.

¶ An ꝓfessio idefinita oibus ꝓiudicet. nõ. ff. de reli. ꝛ sump. fune. l. at si quis. § . pleriq̃. in glo. oporet.

¶ An ꝓfessio procuratoꝛis aut alteri⁹ administratõis noceat dño. nõ. Li. C. de ꝓfes. l. i. ꝛ. l. ii. § . qꝺ obꝟua re. C. de iur. calũ. in glo. i. ꝛ ibi Li. ff. de ꝓfes. l. certũ § . ſz an ipsos. ꝛ ibi Bar. ff. ꝺ iterrog. act. l. si sine. § . si de ꝓfesso. in glo. ꝓeiudiciũ. ꝛ in. l. nõ solũ. ff. ꝺ ꝓcu. i gl. tenet. Sp. t. ꝺ ꝓfes. § . ii. v. xiiii. ꝛ i⁹ Jo. an. i addi.

¶ Confessio facta metu non tenet. de procura. accedens. in glo. i. Spe. ti. de confes. § . ii. in principio.

¶ De cõfessiõe facta in toꝛmẽtis an noceat. dixi aliq̃d s. nõ. Li. in. l. fi. C. de q̃stio. in. v. ꝛ. vi. q. Bar. i. l. i. § . diuus seuer⁹. ff. de questio. nõ. C. de ꝓfes. l. vnica. i glo. ii. nõ. C. qũo appell. nõ reci. l. obꝟuare. i glo. pe. nõ. ii. q. i. c. i. in glo. ii. Que aũt dicat facta i toꝛmẽtis vl metu toꝛmẽtoꝛ uide Bar. in dicto. § . diuus seuer⁹.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ex ꝓfessiõe facta in tormẽtis nõ precedentib⁹ indi
ciis ꝙs nõ ꝓdẽnat. etiã si i tali ꝓfessiõe pseueret. Bar.
in.l.pe.ff.de q̃stio. vide do. Bathe. ỏ math. nõ. lvi.
¶ An confessio faciat penaz transire ad heredes. nõ.
ff. de bo. eorum qui mor. sibi consci. l. ii. in glo. defen
sionem. z ibi Bar. idem in. l. eius qui. ff. de iure fisci.
¶ Lõfessio serui z subiecti de subiectõe vertẽte inter
duos q̃q; prodest ei pro q⁹ ille ꝓfiteꝛ. C. de rei vẽdi.
l. cum super. tenet tamẽ ibi Guil. q nõ plene probat.
¶ Quis proponẽdo in iudicio videꝛ ꝓfiteri. C. de ꝓ
di. ob turp. cau. l. mercalẽ. adde q oẽ positũ in libello
videꝛ ꝙs sine exceptõe ꝓfiteri. dixit Bar. in. l. i. C. de
his q̃ potẽ. adde q talis ꝓfessio nõ ꝓiudicat añ litẽ ꝓt.
ita dixit glo. ff. famil. herc. l. q̃ familie. uide. l. cũ ꝑcus
C. de libe. cau. Bar. in. l. certũ. §. si ꝙs absente. ff. de
ꝓfe. z in. l. nuda. ff. de donat. Adde q ois responsio in
iudicio habet vim ꝓfessionis. ff. de dõat. l. q̃dã in iure.
¶ Quid ipoꝛtat ꝓfessio qua q̃s ꝓfiteꝛ sibi integre satis
factũ. siue sit factũ in testamẽto siue in ꝓtractu. uide per
Bar. in. l. aurelio. §. gaꝰ. ff. libe. lega. in. v. questiõe.
¶ An ponẽs ꝑuatõez videat fateri bituz. uide Bar.
i auc. si dicat. C. de testib⁹. z in. l. decẽ. ff. de. v. obli.
¶ Confessio non debet operari plus vel minus q̃ꝑ
probatio. C. de pigno act. l. si creditoꝛ. in glo. ad hoc
ff. ad. l. acquit. l. proinde in fine.
¶ Lõfessio in vltima volũtate iurata est irreuocabil.
ꝛz ubi nõ est iurata põt ꝑ testatoꝛẽ z heredẽ ꝓbari ernõ
z reuocabit. Li. in. l. gñaliter. C. de nõ nume. pecu.
¶ Licet ius reiciat oẽz exceptõez si tñ de exceptiõe ꝓ
stat ꝓfessiõe aduersarii admittit. dixit glo. i. l. in octib⁹
C. ỏ ñ nu. pecu. uide Inno. de imu. eccle. qỏ plericq;.
¶ Si cõfiteoꝛ me plus recepisse q̃ꝑ recepim tacite ex
hac ꝓfessione ficta volũtate dantis videt dans paciscꝛi
ut qỏ plus est derur. C. de dote prel. l. si voluntate.
¶ Lõtra ꝓfessiõem dotis factã ꝓstãte matrimõio nõ
oppõit exceptio ñ nũerate pecũie. C. ỏ dote prel. l. fi.
¶ Promittens aliquid videtur debitum confiteri.
tex. est nõ. in. l. si patronus. §. fi. ff. de donat.
¶ Lõfiteri te id ỏbere qỏ ñ ỏbes ẽ dõare. ff. ỏ dõa. l.
q̃dã i iure. qỏ limita ꝛz ea q̃ dixit Bar. i. l. nuda. e. ti.
¶ Lõfessio facta coꝛã iudice ambulãte videt valere.
qa expedit ꝑ modũ voluntarie iurisdictõis. ff. de mãu.
vindic. l. nõ est. ff. de interro. actio. l. valuit. Jaco. ỏ a
re. tz q nõ valet talꝭ ꝓfessio ut iudicial. qa exigit q fiat
i iure z i loco maioꝛi. uide Jaco. de are. i dicta. l. nõ ẽ.
¶ An confessio facta in instrumento guarentigie pos
sit reuocari. Barto. in. l. ii. ff. de confessio.
¶ In casibus in quibus valet sententia incerta tolle
ratur etiã ꝓfessio incerta. Bar. in. l. certũ. ff. de cõfes.
¶ Differentia inter confiteri z cognoscere. vide glo.
in. l. penul. ff. cessi. bono.
¶ Si aliqs ꝓfiteꝛ se hũisse cẽtuz iõ liberat ꝑ acceptila
tõez an ꝓbet ex ill⁹ vbi nũeratio. uid Bar. i. l. i. i fi. ff.
q̃ i fra. cre. do. i. l. si ita stipulaꝰ. §. grisogonꝰ. ff. ỏ v. o.
¶ Confessio facta sepatim ab instrumẽto ꝓfitendo con
tenta in instrumẽto potest reuocari instrumẽto repto
falso si ꝓp instrumentũ motus sum ad ꝓfitendũ. casus
est in. l. qui agnitis. ff. de except. uide nõ. per Inno.
de censi. cum olim. z de except. cum venerabilis.
¶ Lõfessio adiecta i octu iutili ꝓbat. Bar. ỏ. v. obl.
l. si ita stipulaꝰ. §. grisogonꝰ. q̃ allegat ibi instaꝭ ꝓcoꝛ.
¶ Lõfessio habet executõez paratã demũ quãdo fit i
iure. ff. de re iudi. l. post rem. facit. l. ii. ff. de confes.
¶ Lõtra confessiõem reꝓbatã per sententiã ꝙs põt
venire. in auc. de triẽ. z semis. §. illud quoq;. coll. iii.
vñ sumit auc. item si possessoꝛ. q̃ poti. in pigno. habe.
¶ Lõfessio in ꝓpriali hz viz pacti. glo. i. l. cũ falsa. C.
de iur. z facti igno. Bar. in. l. tres fratres. ff. de pac.
¶ An ꝓfessio delinquẽtis preiudicet illi in cuius sub
dium dat actio ex delicto. vide glo. in. l. i. in fi. ff. si ex
noxa. cau. aga. Bar. in. l. cum filius. ff. de verbo. obl.
¶ Ubi ius fingit ꝓfessiõez intelligi eã fingere solẽnez
z i iudicio. tex. iũcta glo. in. l. qm̃. ff. de his q̃ no. infa.
¶ Confessio non habet uim sententie quando sta
tim confitendo solut. de procura. l. si reus paratus.

Cõfessoria. ¶ Que sit actio ꝓfessoria l negatõia
nõ. ff. si ser. vẽ. l. ii. §. i. isti. ỏ act.
§. ỏ i gl. altꝰ. uiỏ. l. pe. §. fi. ff. ỏ usuc. nõ. ỏ iud. exaia
ta. i gl. ii. nõ. de cã pos. z ꝓpe cũ eccia. i gl. utraq; ps.
¶ Quid debeat probare agẽs ꝓfessoꝛia. nõ. ff. si ser.
ven. l. loci coꝛpꝰ. §. si ꝙs mihi. ff. de iti. actuq; pri. l. i.
§. hꝰ inẽdicto. i gl. i. z ibi Bar. fac qỏ idẽ nõ. i. l. si pus
ff. ỏ no. op. nũ. Inno. ỏ post. pla. c. bõe. i. i gl. z hꝰ iõ.
¶ Lõtª quẽ det ꝓfessoꝛia. nõ. ff. si ser. vẽ. i. l. z si fõtis
§. h q̃t actio. in glo. dñz. iusti. ỏ act. §. ỏ. i glo. altꝰ.
¶ Quid contineat confessoꝛia nõ. in. l. ii. ff. si ser.
ven. in glo. qui negat.
¶ Quid veniat in ea. nõ. C. de ser. z aqua. l. si quid
pars. z ibi Li.
¶ Qualiter formet libellus in actõe cõfessoꝛia. uide
Spe. ti. de cau. pos. z. proprie. §. ulti. in ꝓn. Inno. ỏ
v. signi. abbate. in glo. i. de offi. oꝛdi. ꝓquerẽte. i gl. ii.
¶ Lõfessoꝛia dat possidẽti rẽ ne iqeret negatoꝛia dat
dño q̃ negat seruitutẽ ỏberi. uide ubi. s. ꝑ do. Anto. i
repe. c. fi. ỏ cã pos. z ꝓp. adỏ qỏ dixi. s. sub dcõe actõ.

Confinia. ¶ Qualiter puniendus sit ille qui
fregit confinia. Barto. in. l. aut
dãna. §. q̃s. ff. de peñ. z in. l. i. ff. de termi. ãmoto.
¶ Qualiter formãdus sit libellus z q̃liter ponẽdus
in mã ꝓfiniũ. Spe. ti. de prochi. v. z qd de limitibus.
¶ Si iudex ponit quem ad confinia que assignabit z
postea moꝛiatur nulla facta assignatione quid iuris.
nõ. Bal. z dñs Rapha. in. l. i. in fi. ff. de heredi. insti.
facit qỏ nõ. Bar. in. l. ab executione. ff. de appell.
¶ An cõfinati dicantur habere domiciliuz in loco in
quo habitant. Bar. in. l. ex facto. ii. §. fi. ff. de here.
insti. facit qỏ nõ. in. l. ticius seruum. ff. de ser. expoꝛ.
¶ Stãte statuto q ꝓmittẽs hõicidiũ debeat stare ad
ꝓfinia ꝑ. x. ãnos. z ifra illỏ decẽniũ ꝓmittat aliud hõici
diũ q̃ dz icipe aliỏ ỏcẽniũ. Bar. i. l. seat⁹. ff. ad turp.
¶ Cui incumbat onus probandi obseruationem con
finium. Barto. in. l. relegati. ff. de penis.
¶ Lõfinia nõ possunt dari extra territoꝛiũ ꝓfinãtis. z
data nõ valẽt. Barto. in. l. relegatoꝛ. §. q̃dã. ff. de int
dic. z rele. Florentini tñ seruant ꝓtrariũ. Adde. ff. de i
terdic. z rele. l. fi. §. ẽ qỏdã genꝰ. z. §. se. z ibi Bar.
¶ De ꝓfirmatõe facta ꝑ hec verba dõec voluero l dõec
reuocauero. Bar. in. l. centesimus. §. fi. ff. de. v. obl.
¶ An admitti debet petitio alicuiꝰ rei nõ designatis
ꝓfinib⁹. uide in. l. si rẽ. ff. de rei vẽdi. l. forma. z ibi gl.
ff. de censi. Adde qỏ dicam infra sub dictiõe libellus.
¶ Qualiter z quis gubernat ecclesiam suaz in confi
nio duarũ terrarum uel duarũ parrochiaruz. glo. xvi.
q. iii. licet. Inno. de prochi. super eo. glo. z doc. de se
pul. cũ q̃s. li. vi. Bar. in. l. qỏ cũ claue. ff. de dã. infec.
faciunt nõ. in. c. i. de conse. eccle. uel alta. li. vi. in glo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ De confinibus apponendis nō. Specu. de causa. poſ. §. nunc dicendum reſtat. circa principium.
¶ Urbanis prediis nō dicūtur proprie ꝓfinia apponi Specu. ti. de empt. ⁊ vēdi. §. ſciendū. v. ſz ſi dictum.
¶ Deſignanti rem ſufficit duos confines deſignare. tex. ⁊ glo. in. l. forma. ff. de cenſi.
¶ Non ſeruanti confinia duplicatur tempus quod reſtabat. vide Bar. in. l. aut damna. §. ii. ff. de penis.
¶ Poſit⁹ ad ꝓfinia eſt priuat⁹ dignitate ita ꝙ nō pōt iteriz eligi. Bar. in. l. ii. C. de his q̄ in exil. dam. li. x.
¶ Equalis eſt pena nō accedētis ad ꝓfinia vel accedē tis ⁊ nō obſeruātis. Bar. in. l. relegati. ff. de penis.
¶ An tēpus quo q̄s ſtat in carcere ꝓputet in termio qō debet ſtare ad cōfinia. Bar. in. l. aut damna. ff. de penis. ⁊ i. §. q̄ſq̄s. ⁊ uide qō dicā. j. ſub dictōe exiliū.
¶ Quicqd ꝓtinet int ꝓfines dicit eē de re ꝓfinata. ut l. fūdi. i ꝑn. ⁊. l. luti⁹. ⁊. l. labeo. ff. de act. emp. ⁊. l. ru tilia polla. ff. ō ōbē. ép. bar. i. l. pīon⁹. §. i. ff. ō le. iii.
¶ An confinia probentur inſtrumentis emptionum uide. in. l. prediis. §. ticio. ff. de lega. iii.
¶ Deſignatio confinium rem deſignat ⁊ includit q̄d quid eſt intra. ff. de contraben. empt. l. ede ſacra. §. i. Bal. in Rica. C. de contraben. empt. in. xxii. qōe.
¶ Si oritur queſtio de confinibus inter emptorem ⁊ vicinuz venditor pōt eſſe teſtis in illa cauſa confiniū ut in. l. eos terminos. ff. fini. reg. de quo vide Bal. in l. quod ad te. C. de fal. ⁊ in dicta. l. eos terminos.
¶ Si ꝓfinia alicui⁹ poſſeſſiōis ſūt mutata ex tpe q̄lr probent. uide practicā Bar. in. l. i. C. ſi vn⁹ ex pluri.

Confirmatio. Appellatōe ꝓfirmatōis ſim pliciter intelligit de ꝓfirma tione in forma cōi. qō ſm do. Lar. flo. ſinguli probat in. c. ex parte. iuncta glo. de ꝓſtituti. v. cōfirmatione.
¶ An debeat conſiderari tempus quo actus fit. vel quo confirmatur. uide de reſcrip. quāuis. li. vi. de of. dele. paſtoralis. ff. de ſerui. urba. predi. l. fundum.
¶ Cum petitur confirmatio nullo ſe opponente non eſt neceſſarius libellus. nec lit. cont. Specu. ti. de li bel. concep. §. nunc dicendum. vſi. vi. ⁊. xxxii.
¶ Confirmatio in frōte eſt oībus fidelibuſ neceſſaria ad ſalutē. de cōſe. di. v. c. i. de ſen. excō. reſpōſio i glo. adde qō dicam infra ſub dictione criſma ⁊ criſmare.
¶ An ⁊ q̄n agit de ꝓfirmatōe electōis admittāt arti culi obiectiui ⁊ criales. uide Jo. an. i. c. qō ſic ō elect.
¶ Petens electionem confirmari uidetur agere peti torio non poſſeſſorio. Jo. an. in. c. ii. de reſti. in inte.
¶ An ꝓfirmatio q̄ pōt referri ad actū nullū ⁊ ō ius ⁊ ad actū validū ⁊ ꝛz ius poti⁹ iterp̄tet ⁊ ꝓfirmet q̄ ut i ualideꝫ. tex. videt ō deci. dudū. q̄ ꝛmendat ibi p doc.
¶ Qualiter debeat procedere iudex quando petens confirmari electionez ut canonicam ⁊ non probat eſſe canonicam. doc. de offi. dele. cum contingat. de reſti. ſpol. ex ꝙueſtione. Jnno. de procura. ex inſinuatiōe.
¶ An is qui obtinuit ſniam pro ſe poſſit petere illam confirmari. Jnno. ⁊ doc. de confir. uti. uel inuti. c. i.
¶ Quid opet ꝓfirmatio pape appoſita i aliq° actu. nō. ō ꝓfir. vti. l' iuti. c. i. ⁊. ii. ⁊ p totū. opti. gl. i. c. frat noſt. xvii. q. iiii. q̄ dic ꝙ hz tres effect⁹. Prim⁹ é q̄a fa cit rē maioris auctoritatis. Scōus validat inualidū. Tertiꝰ reddit actū irreuocabilē. qō puto itelligēdū ō ꝓfirmatōe ex certa ſcientia. alias forte ſec⁹. Adde ad materiā de ꝓſti. ex parte. ⁊. c. cuz acceſſiſſent. in glo. ſz nūquid. de cōceſ. prebē. quia diuerſitatē. xi. di. c. ulti.

¶ Confirmatus ſtatim habet ius adminiſtrandi tem poralia ſine aliqua poſſeſſione uel inueſtitura. Jnno. ⁊ Hoſtien. in. c. tranſmiſſam. de elec.
¶ Confirmatio nō tribuit ius ubi req̄rit diſpēſatio ⁊ ceſſat poteſtas diſpēſatōis. Jnno. in. c. inotuit. ō elec.
¶ Confirmatio facit valere actum licet nullū. Jnno. in. c. cum dilectus. de elect.
¶ An cōfirmatio valeat etiā ſi nullus citet. uidet ꝙ ſic. ⁊ tal ꝓfirmatio hz vi ſnie. Jnno. i. c. cū oli. ō dolo ⁊ ꝓtu. in ōriuz videt tex. in. c. fi. de elec. li. vi. dic ut ibi.
¶ Confirmatus nō agit pro beneficio obtinendo ſed pro iam obtēto. Jnno. in. c. fi. de eo qui mit. in poſ.
¶ Confirmat⁹ ꝑ papā pōt ꝓueniri coā inferiore de ſi monia ſi agit ꝓtra ꝑſonā. nō aūt ſi agat ꝓtra ꝓfirmatio nem. iſtud eſt dictuz Jnno. in. c. de cetero. de re iudi.
¶ Confirmatio facta de excōmunicato valet. ita di cit Jnno. in. c. poſt electionem. de conceſ. preben.
¶ Licet confirmatio obtenta in forma cōi non det ius tū dat cām preſcribēdi. Abb. in. c. dudū. de deci.
¶ Cōfirmās ꝑ epl'am teſtū ruptū agnatiōe poſtumi videt codicillari. caſus ē in. l. i. C. ō codicill. ⁊ ibi nō.
¶ Hūs poteſtatē ꝓfirmādi ſtatuta ſi caſſat aliq̄ videt alia tacite ꝓfirmare. Bal. in. l. ii. C. de ſa. ſanc. eccle.
¶ Cōfirmatio reſpicit tps ꝓfirmatōis. de lib. lega. l. aureli⁹. §. teſtō. dictū ē bal. i. l. ſi q̄ mlier. C. ad uell. ō mā ꝓfirmatōis uiō bal. i. l. ex placito. C. ō re. pmu.
¶ An q̄s poſſit petere ꝓfirmatōez ſibi i ius qō erat ō ſe ualidū. Bar. i. l. ō pupillo. §. q̄ op⁹. ff. ō no. op. nū.
¶ Cōfirmatio ſtatutoꝝ vl' ꝑuilegioꝝ ſilr fcā intellr de ſtatutis vl' ꝑuilegis licitis ⁊ poſſibilib⁹. Bar. i. l. i. ff. de his q̄ ſt' ſui l'alie. iuris. bñ fac. c. i. de iureiurā. li. vi.
¶ An ad validādum teſtamentū in quo fili⁹ eſt in po teſtate preterit⁹ req̄rat ꝓfirmatio exꝑſſa vl' ſufficiat ta cita. Bar. i. l. filio ꝓterito. ff. ō iuſto rup. ⁊ irri. teſta.
¶ An ⁊ q̄n ius ſupueniēs ex poſtfacto ꝓfirmet diſpo ſitioné precedentē. Bar. in. l. ſerui filii. ff. de legat. i.
¶ Cōfirmatio facta cū cauſe cognitōe hz vim diffini tiue ⁊ reuocari non pōt. ⁊ ſi reuocet pōt appellari. ut nō. Jo. an. in. c. fi. de elec. li. vi. Adde nō. in. c. qō ad conſultatōez. de re iudi. tex. in. c. dudum. in. i. de elect.
¶ Quod ius aq̄ratur confirmato. Jnno. de arbi. ex pte. Laudi. in cle. romani. §. nos itaq̄. de iureiuran.
¶ An ppls poſſit petē ꝓfirmatōz plebāi ſui. Jo. an. i. c. qō dei. de ſta. regla. de elec. cū nobiſ oli. ⁊. c. cū int
¶ Si eccl'ia adiudicat vni ex duob⁹ collitigātib⁹ ſup ſua electōe videt ille ꝓfirmat⁹ hz alr exꝑſſe ñ cōfirmet doc. i. c. ut q̄s duaſ. §. fi. ō elec. li. vi. Jnno. i. c. cū ber told⁹. ō re iu. i gl. fi. circa ꝑn. adde tex. i. c. du^m. ō ele.
¶ Cōfirmatio electōis nulle nō validat eā. glo. de po ſtu. pla. c. i. li. vi. glo. de elec. q̄ ſit. eo. li. Jnno. ⁊ Cō poſt. in. c. q̄ ſicut de elec. Archi. ⁊ Jo. an. in. c. ſi cui. de elec. li. vi. Hoſti. de accu. c. fi. Jnno. i. c. ſi celebrat de cle. excō. mi. idē Jnno. in. c. inotuit. de elec. Pau. in cle. i. eo. ti. Jnno. in. c. cū dilect⁹. de elec. in glo. iii.
¶ An in ꝓfirmatōe req̄rit cauſe cognitio. Jnno. i. c. ſi celebrat. de cleri. excō. mi. in addi. Cōpoſt. de elec. q̄ ſicut. Jnno. in. c. cū dilecti. de elec. tex. i cle. romāi §. nos itaq̄ de iureiurā. Jo. an. i. c. fi. ō offi. dele. Jn no. ⁊ Hoſti. i. c. q̄a diuerſitatē. circa fi. de ꝓceſ. prebē.
¶ An ꝓfirmāi poſſit electō abſētiſ. uide Jnno. i. c. cū dilēti. de dolo. i gl. i. tex. q̄ ſic. lxiii. di. q̄to. ⁊. c. q̄ igr.
¶ De quibus debeat inquirere ſuperior in confirma tiōe prelati. vide Jnno. in. c. i. de poſtu. pla. ubi uide.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An confirmare sit iurisdictionis. dic q̄ sic. est glo. de consue. cum dilectus. ⁊ ibi docto. alia glo. de transla. prela. c. i. Jo. an. in. c. quanq̄. de elect. libro. vi.
¶ An ante confirmationem possit quis administrare uide casus positos in. c. indemnitatibus. §. si vero. de elec. li. vi. ⁊ in. §. ceterū. faciūt nō. in. c. venerabilem. de elec. ⁊ in. c. auaritie. de elec. li. vi. in. v. ecclesiarū.
¶ An dicat confirmata electio si supior dicat adiudico tibi talē dignitatē. Jo. an. i. c. ut q̄s duas. ō elec. li. vi.
¶ An confirmatio electiōis sit actus iudicial vl extraiudicialis. Inno. videt dicere q̄ extraiudicialis. de cau. pos. cū olim. doc. de appell. ꝓstitutis. ōrium uidet vel le idē Inno. in. c. cū inter canonicos. de elec. Lap. et doc. moder. in. c. fi. e. ti. li. vi. Inno. de re iudi. qō ad ꝓsultatiōez. in fi. glo. magne. glo. i. c. ad dissoluēdū. de despō. ipube. ⁊ in. c. venerabili. de cēsi. ubi ⁊ p Inno.
¶ Qui sunt vocādi in confirmatōe electiōis. Inno. in. c. de cetero. de transac. uide in. c. fi. de elec. li. vi.
¶ An confirmatio electōis possit peti p procuratorem glo. i. c. cupiētes. §. qō si p. xx. de elec. li. vi. Inno. de dolo. cū dilecti. tex. in cle. romani. §. nos eodē. de iure iuran. ⁊ ibi Laudi. q̄ nō possit. tex. vii. q. i. qualiter. Bo. de ro. conclusione. lxvi. uide in. c. nihil. de elect.
¶ An confirmatio addat aliqd ad electōez. Jo. an. i ad di. Spe. ti. de act. ⁊ peti. §. sup actōib⁹. v. auctō. Archi. vii. q. i. si q̄s epus. idē. xii. q. i. expedit. sup glo. i.
¶ An confirmatio sit pars electōis. Jo. an. in addi. Spe. ti. de act. ⁊ peti. §. sup petitionibus. v. auctor.
¶ An confirmatio electionis possit fieri extra dioc. confirmātis. Archidia. li. di. qui in aliquo. Jo. an. de offi. vica. c. fi. libro. vi. super glo. penulti.
¶ An electio metropolitani debeat confirmari per papam. glo. lxiii. di. quia igitur.
¶ An post confirmatōez possit oppōi defect⁹ forme electōis. vide nō. in. c. indēnitatib⁹. §. si vo. ō elec. li. vi.
¶ Prouisio hz in se ānexā electōez ⁊ confirmatōez. glo. in. c. i. de elec. li. vi. ⁊ Laudi. in cle. cām. eo. ti. glo. ii. in. c. ut circa. eo. ti. li. vi. idē in collatōe. fm Inno. in c. i. de cōcess. prebē. li. vi. in. c. cū oli. de cau. pos. i glo. i. in. c. ꝓstitutus. ii. in glo. i. dē appel. idē Jo. an. in. c. cū in ill. de pben. li. vi. glo. ii. in. c. dilect⁹. de offi. leg. Hosti. in. c. in litteris. de resti. spo. in fi. glo. magne.
¶ Qui confirmat nō dōat. ō fi. istr. int dilectos. v. cetez.
¶ Qui petit confirmatōem gie sibi facte a legato ita dz facere mentōez de aliis bnficiis que habet. sicut si peteret dispensatiōem. nō. de preben. si apostolice. libro vi. in glo. penul. Archidia. in. c. si motu. eo. ti. ⁊ libro.
¶ Confirmationis petitio non dirigitur specialiter contra aliquez. sed iudicis officiū implorat. Inno. de ordi. cogni. cum dilectus. de cā pos. cum ecclesia.
¶ Confirmatio fit proprie a superiore non ab inferiore. uel a pari. secundū Hostien. in. c. i. de loca.
¶ Cōfirmati possūt propria auctoritate capere bonoz possessiōez ptinentiū ad eoz bnficia si ōdictorē nō bnt si vo ōdictorez bnt ⁊ bona possidēt opz q̄ doceāt se cō firmatos ab bnte potestatē. nec habēt necesse probare de iusta electione ⁊ confirmatione. Jo. an. in. c. transmissam. de elect. in sua glo. magna. circa medium.
¶ Cōfirmatio ꝓuilegii facta i rescripto fac robur. lz ꝓuilegiū nō posset exhiberi. xix. di. si romanoz. in glo.
¶ Cōfirmatio pōt fieri in camera. de appell. q̄ frōte.
¶ An confirmatio impediatur per exceptionem obiectam cōtra confirmandū. vide de accusa. accedens.
¶ Si peto ꝓfirmatōez electōis ⁊ iudex ifirmat an possū ire ex pte ꝓfirmatōez. vide de procura. ex insinuatōe.
¶ An possit peti confirmatio sententie que transiuit in rem iudicatam. Inno. de confirma. uti. si quis.
¶ An actus gestus circa rem alienam re deueniente ad eum q̄ fecit cōfirmet. vide. ff. q̄ ⁊ a qui. l. si seruo.
¶ In confirmatione non exigitur maior solemnitas q̄ in prima datione. dixit Guil. in. l. nam. ita. ff. de adop. q̄ allegat. C. de mino. l. si ut proponis. ⁊ in aut. de defen. ciui. §. nihil. Bal. in dicta. l. nam ita.
¶ Ubi confirmatum est suspensum agitur ex confirmante nō ex cōfirmato. ff. de his qui nō. infa. l. furti.
¶ Uerbum confirmo etiam inducit dispositionem de nouo. l. donatio. ⁊ ibi Bal. ff. de donatio.
¶ Confirmatio superioris requiritur in omni statutaria dispositiōe. Bal. in. l. omniū. C. de testa. Bar. ibi cōtra. vide do. Anto. in. c. q̄ clericis. de fo. cōpe.
¶ Quid prodest tenorē ꝓfirmatiōis vel ꝓpositiōis in ꝓfirmatione inserere. vide de confir. uti. uel inuti. venerabilis. dic q̄ videt papa ex certa scientia ꝓfirmare. fz Archidia. vii. q. i. presentium. lxiii. dis. in sinodo.
¶ Quando confirmatio pape supplet defectus. uide de deci. dudum. ubi Innocen.
¶ Confirmationem electi possunt petere eligentes. de re iudi. inter monasterium. de elec. ut preterite.
¶ Quid opat ꝓfirmatio fcā p ista vba ꝓfirmam⁹ ⁊ cōcedim⁹. vide ō offi. leg. studuisti. ō fi. istr. int dilectos.
¶ Confirmatiōe potest exceptio criminis opponi ne in possessiōez inducatur. de excess. prela. inter dilectos.
¶ Cōfirmatio electōis est debita si aliud nō existit. ⁊ hoc iure actōis peti pōt. de postu. prela. c. ulti. sed melius uidetur implorare officiuz iudicis. ut dixi supra.
¶ Hñs ptātē ꝓfirmādi si ꝓmittat ꝓfirmatōez alii q̄ ꝓfirmat idignū ñ pūit ꝓfirmās nisi sit i dolo. fz Hosti. ō elec. nihil. ⁊. e. t. si ꝓpromissari⁹. li. vi. ō renū. c. ii. e. li.
¶ An solus princeps possit confirmare sententiam que nulla est. vide de accusa. ad petitionem.
¶ An ꝓfirmatio pape faciat personalem transactiōez censeri realem. vide de transac. veniens. eo. ti. statuimus. ⁊. c. de cetero. ubi idem in ꝓfirmatiōe ordinarii.
¶ Electio dat iurisdictiōem sed confirmatio exercitium. C. de iurisdic. om. iudi. l. iuris ordinem. ⁊ ibi Li. Inno. de offi. ordi. quanto. Archi. xxiiii. di. c. i.
¶ An qō nullū est validet p ꝓfirmatiōez. nō. ff. de appel. l. si exp̄ssiz. de elec. q̄ sicut. ⁊. c. nihil. ⁊ ibi Inno. ō ꝓfir. uti. l' inuti. c. i. de cā pos. ⁊ ppe. cū sup Archi. xii. q. ii. alienatōes. xv. q. vi. c. i. in regla nō firmat. li. vi.
¶ An ꝓfirmare sit dare. nō. ff. de iurisdic. o. iudi. l. ⁊ q̄a i glo. nec ipa. de ꝓcess. pben. q̄a diuersitatē. i gl. cōi. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc aūt. circa pn. Adde q̄ ꝓfirmās actū pfectū ⁊ validū si actū tollere nō dependet ab ei⁹ potestate nō dat. ut. l. vnū ex familia. §. si de falcidia. ff. de lega. ii. si aūt erat i potestate sua tollere tūc si ꝓfirmat volēs ō nouo iducez dat. ut. l. postumi. §. fi. ff. de iiusto testa. ⁊ i. l. tractabat. ff. de testa. mili. si tm̄ vult ꝓfirmare tūc qui ꝓfirmat nō dat. de ꝓfir. uti. ul' inuti. c. i. Bar. in dicta. l. ⁊ q̄a. ff. de iurisdic. om. iudi.
¶ An de confirmatione facta per papam possit inferior cognoscere sine eius mandato. nō. de confir. uti. vel inuti. c. i. in glo. fi. adde nō. de iudi. cum venissent.
¶ Quid operat ꝓfirmatio. nō. de concess. pben. q̄a diuersitatē. in glo. cōmuni. de cōfir. uti. vel inuti. c. i. ⁊ ii. ⁊. c. exaiata. in glo. ulti. ii. q. ix. frater. in glo. ulti.

UVA. BHSC. IyR_001

Barto. in. l. si quis. C. de decur. li. x. facit que dixi su
pra. Spe. ti. de instru. edi. §. nunc autez. in pncipio.
¶ Formã confirmatõis vide in Spe. de rescrip. pre
sentata. §. rõne forme. v. item qñ confirmatus. & se.
¶ Confirmans aliqua ex pluribus cetera videtur in
firmare. docto. in. l. legata inutiliter. ff. de lega. i.
¶ Cõfirmãs qđ erat ipfectũ vel nullũ vel inualidũ si
ex ipsius certa sciẽtia faciat facit eũ validũ. & pfirmãs
qui bz potestatẽ tollere cõfirmatũ uidet pfirmãdo de
nouo cõferre seu cõcedere. & pfirmatũ auctorizare. illi
qz robur validꝫ dare. ar. l. adoptio. ff. đ adop. ff. de le.
i. l. legata inutilit. aut, de defen. ciui. §. sed si interim.
Bar. in. l. more. ff. de iurisdic. om. iudi. tex. & qđ ibi
nõ. de fide instru. int dilectos. de cõces. pben. qa diuer
sitatẽ. do. Anto. de butri. in. c. qđ clericis. đ fo. cpe.
¶ Confirmatio non supplet defectus nisi ex certa
scientia. glo. in. c. qꝫ sit. de elect. libro. vi.
¶ Cõfirmatio gñalis nõ cõprehẽdit inualida & iuri õ
ria. ar. l. legata iutilit. ff. de le. i. Bal. elegant. x. colt.
p quos fi. iuesti. i. c. i. ubi allegat ad hꝰ mlta iura. Ci.
i. l. more. ff. de iurisdic. om. iudi. i addi. dixi đ hoc. sẽ.
¶ Confirmatio fit verbis & facto pluribus modis.
de quibus uide Inno. in. c. transmissam. de elect.
¶ In qbus bñficiis reqrit pfirmatio. & qd in eis opat
vide in. c. proposuit. de cõces. preben. & c. qa diuersita
tẽ. de trãsac. veniẽs. fz Inno. de pfir. uti. vl inuti. c. i.
¶ Quãdo ex ratihabitione pfirmãtur ea q ante gesta
sunt. vide de elec. auditis. de pac. c. ii. de eo q duxit in
matri. significauit. de his que fi. a prelatis. cum uos.
¶ An appellatus possit petere confirmationem sen
tentie infra annum. de appell. oblatio. secundũ Inno.
¶ Confirmatus cuius electio non tenet non facit fru
ctus suos si illos percepit post electionem retractaz.
secus si ante. de cau. pos. cum super.
¶ Quãdoqz qs eligẽdo pfirmat. de elec. cũ inter ca
nonicos. fz Lopost. & ibi nõ. Archi. lxiii. di. i synodo.
¶ Cõfirmatio ppetui prioratus vel administratiõis
regularis presumit falsa. nisi probet emanasse ex certa
scientia pape. de pfir. uti. uel inuti. pozzecta fm Inno.
¶ An sententia excommunicationis possit per papã
confirmari. & per inferiorem iudicem qui excommu
nicauit fieri absolutio. Specu. ti. de sentẽ. excõmu.
¶ Confirmatio electionis que nulla est tribuit pote
statem administrandi. nõ. Inno. de elec. q sicut. & c.
cum dilectus. ubi per dominum Bas. de cal.

Confiscatio. An iudex possit confiscare. vi
de. C. ne fi. iuf. prin. l. i. & ibi
Ci. ad materiã uide que dicam. j. sub dictõe fiscus.
¶ Hodie bona nõ cõfiscãtur nisi pro grauib⁹ delictis
nõ. in aut. de man. pn. §. fi. colt. iii. in glo. sed etiam.
¶ In gñali confiscatiõe nõ veniũt iura petentia filiꝰ
ut filiis nõ ut heredib⁹ extrãeis. ut. l. i. & ibi nõ. Bal.
C. de bo. liber. nec iuspatronat⁹ ecclesie. ut nõ. in cle.
pastoralis. de re iudi. nec usufruct⁹. l. cõruptõez. C.
de usufruc. nec feuduz nec emphiteosis ecclesie. ut in
aut. de alie. & emphi. §. i. nec dos pstãte matrimõio.
ar. ff. de op. liber. l. si bõa. & ff. mãda. l. si tibi mãdaue
ro. & ff. de bo. dã. l. qnqz legib⁹. & de pigno. ex litt'is.
¶ Quãdo cõdemnat aliquis habẽs bona in diuersis
prouintiis cui fiat pfiscatio & per quẽ. ff. de capi. di. l.
tutelas. §. fi. & ibi nõ. & ff. de interdic. & ret. l. i. §. i.
¶ Si bõa dñt ex aliq cã pfiscãi eccl'ie ñ põt plat⁹ sine
capko. lz nõdũ fuerit pfiscata. nec eccl'ie incorpata illud
ius remittẽ. de sen. excõ. ptingit. i gl. & ibi p do. Cal.
¶ Confiscata sunt bona hereticorum ipso iure. de he
reti. ad abolendam. plene eo. ti. cum secundũ. li. vi.
¶ An per illicitum confiscatur licitum. Barto. in. l.
cotem ferro. ff. de publica.

Confusio. Cõfundit actio qñ debitor succe
dit creditõi. ff. đ sol. l. stichũ. §. a
ditõ. nõ. đ deci. nouũ gen⁹. nõ. đ ele. cũ int. i gl. mag⁸.
¶ Confusio uitanda est in licitis. de relig. domi. c. fi.
de hoc nõ. in prohemio Brego. sup. v. confusionem.
¶ Ubi duo iura inequalia concurrunt in eadem per
sona minus confunditur. ff. de usufruc. accres. l. item
neratius. §. fi. & ff. defideiuf. l. generaliter.
¶ Differentiã inter pfusiõem & pmixtõez. uide. ff. de
rei vendi. l. pomponius scribit. §. si plumbũ & ibi glo.
¶ Jus mi⁹ plenũ pfũdit ex supueniẽtia plẽi. ff. si usuff.
petat. l. utifrui. ff. đ usu & ba. l. p fuũ. §. i. & l. si fõte.
¶ Per aditionem hereditatis non confunditur ius
dotis quo ad deducendum de hereditate adita. ut. l.
i. §. igitur. C. de reiuxo. act. & ibi nõ. Bal.

Cõgregatio. Quot hoies faciũt pgregatõz
nõ. Bar. in. l. ptor. i pn. ff. ui
bo. ra. adđ đ ele. c. i. i gl. Sp. t. đ no. czi. §. vni. v. adđ
¶ An condemnatus qui tenuit uel habuit homines
congregatos in armis dicatur condemnatus pro vio
lentia. Bar. in. l. i. ff. ad. l. iul. de ui. publi.
¶ Cuilibet licitũ est pgregare exercitũ amicoꝝ & alio
rũ pro defensiõe rei sue. nec dicit bellũ sz defensio. Jtẽ
hoc licet pro recuperatione possessionis in ptinenti. et
nõ solũ laicis sed etiã clericis. c. cũ olim. de resti. spol.

Cõgruũ. Cõgruitas. Cõgruitas lo
ci & tpis atten
di debet. ar. ff. de usuris. l. more. nõ. Archi. de offi. or
di. cum epus. li. vi. de priuileg. cuz persone. eo. libro.
¶ Hoc uerbum congruit aliquando importat necessi
tatem. in regula accessorium. libro. vi.
¶ Quod dicat tps pgruũ dic relinquẽdũ eẽ arbitrio
iudicis. l. i. ff. đ iure delib. nõ. de cler. nõ resi. int qttuõ
i gl. pe. Et qđ dicat pgruũ uide tex. i. l. i. ff. đ pac. qđ
nõ. si det ptãs đterminãdi dũmodo determinet pgruũ.

Cõniuentia. Quid sit nõ. ff. de mãumis. l.
i. doc. in. c. eolibenti⁹. de ser. ñ
ordi. tex. in. c. tua. de bis q fiũt a prela. & ibi nõ. doc.
¶ Conniuentibus oculis quando dicatur uide de pri
uil. quanto. in fi. & ibi concor. lvi. di. populis.
¶ Cõniceẽ. i. pjecturãe. đ isti. ad decorẽ. ff. mã. l. is q
se. C. đ bo. q libe. l. ii. C. de postu. l. cũ qs cũ silibus.

Cõiectura. De mã coniecturaz tam in ultri
mis volũtatib⁹ qꝫ in õctib⁹. nõ.
glo. & Bar. in. l. seruus pluriũ. §. fi. ff. de lega. i. Bal.
latissime i. l. cũ acutissimi. & l. volũtatis. C. đ fideicõ.
¶ Que sit differentia inter diuinationem & coniectu
ram uide in. l. fi. C. de contraben. empt.
¶ In icertis ñ i certis ẽ loc⁹ pjecture. de le. i. l. si fuus
pluriũ. & i. l. ptinu⁹. §. cũ ita. ff. đ. v. o. ff. đ. reg. iur. l.
i obscuris. & rta. ispicim⁹. li. vi. gl. i. l. arbitrio. ff. đ ar.
¶ Coniecture qualiter capiãtur uide Angel. in con
silio suo quod incipit thema. numero. cclxiii.
¶ Cõiecture multũ valẽt imo totũ faciũt in his que
fiũt in secreto. uel psistũt in aio hois. ff. ex qui. cau. in
pos. ea. l. fulcini⁹. i pn. & l. dolũ. C. đ dolo. l. repbẽdẽ
da. C. de instit. & substi. sub pdi. fac. & ff. de qstio. l. fi.
¶ Cõiecturis stãdũ ẽ ad arbitriũ iudicis. C. de dolo

UVA. BHSC. IyR_001

l.dolū.ff.de ꝓba.l.quotiēs.§.q̄ dolo.ff.ꝺ q̄stio.l.fi.
¶ Coniectura dicitur sententia ex verbis nō ꝓpria sed impꝓpria.tex. est singul'.in.l.i.ibi nō ꝓprie scriptus uidebitur.ff.si tabu.testa.nul.exta.
¶ Be ꝓiecturis ñ pōt dari certa doctria.ff.ꝺ pigno. act.l.si fuos.ff.ꝺ iureiurā.l.si iusiurādū.§.ad pecūiaſ

Cōiuncta.Cōiunctio. Cōiūcta valent q̄ disiuncta viciātur.ff.de acquir.pos.l.pomponi⁹.§.quesitū ff.de diuer.ꝛ tempo.ꝓescrip.l.in usucapionib⁹.§.i.
¶ Coniuncta quādoq; sumitur ꝓ disiuncta ꝛ econuerso.ut.C.de libe.ꝓtete.aut'.ex causa.C.de verbo. signi.l.cuꝫ quidā.de rescrip.c.ii.Archi.xliiii.di.c.i.
¶ In cōiunctionibus potest una ꝓ alia poni ꝓout necesse fuerit.ff.de cōdi.ꝛ demō.l.bas cās.ꝛ ibi nō.
¶ An coniuncta retineat naturam simplicium. uide de relig.domi.c.ii.ꝛ quod ibi nō.ne se.va.c.i. de confir.uti.uel inuti.c.fi.xiii.q.i.ꝛ temporis qualitas.
¶ In ꝓiūgēdo nō est dria inť ꝛ.ꝛ cū.q̄ eq̄ inť ꝑncipales ponitur.ff. de usufruc.accrescen.l. si quis titio.
¶ Cōiungiť creatura deo triplicit'.s. Tho.in p⁹ di. xxxvii.ar.ii.ꝛ in q̄rto di.xxvi.ar.iii. ꝛ di.xlix.ar.vi.
¶ Coniunctio anime ad deum perfectioꝛ est quacunq; alia. Idem in tertio. dis.ii. arti. vii.
¶ Prima coniunctio anime ad deum est per fidem. Idem in quarto. dis. xxxvii. arti. vi.
¶ Coniunctio est multiplex. uide sanctum Tho. in tertio.dis.ii.arti.x.ꝛ dis.v.arti.vi. Item in quarto. di.ii.ar.vi.ꝛ di.xxxvii.ar.i.ꝛ di.xli.ar.iii.
¶ Q.ñ duo danť ꝓiūcti ñ pōt adimi sepati q̄ vnū hꝫ depēdētiā ab alio.ff.ꝺ lib.ꝛ postu.l.si ita.§.regla nō. de offi.dele.ꝑterea.est exꝓssum de ꝓbē.si is cui. li.vi.
¶ Cōiuncta q̄q; separant' ꝛ de his statuitur ut de separatis.Bar.ff.de adul.l.vim passam.§. prescriptiones.ff.de verbo.obli.l.ii.ff.de libe.ꝛ postu.l.si ita.ff. de contraben.empt.l.sed celsus.§.i.in glo.uel hoc.
¶ Qui dicantur coniuncti re ꝛ verbis. nō.ff. de usufruc.accrescen.l.i.in glo.separatim.insti. de legat.§. si eadem in glo.disiuncti.Li.C. de caduc.tol.l.i.§. ubi autem Bar.in.l.re coniuncti.ff. de lega.iii.
¶ Coniunctio legalis est ubi pluribus per vnum acquiritur.Barto.in.l.ꝛ proculo.ff.de lega.ii.

Cōiuncta persona. Que dicātur ꝓiūcte ꝓsōe.nō.ff. de procu.l.fꝫ ꝛ hec.ꝛ.l.exigēdi.C.de procu.c.nōnulli. de rescrip.Archi.in.§.cū aūt.c.statutū.ꝺ rescrip. li. vii.de postu.c.fi.i glo.C.de epi.ꝛ cler.aut'.licētiā.gl. ꝛ Bar.ꝛ do.me⁹ Rapha.in.l.cū q̄dā.§.q̄ dicit'.ff. de acq̄r.here.Bar.i.l.ii.ff.de accusa.nō.de testa.req̄ sisti.in glo.a propinq⁹.Spe.ti.ꝺ aduo.§.i.v. itē q̄ ē cleric⁹.circa mediū.Adde q̄ ꝓiūct⁹ intelligiť ꝓ lineaꝫ sanguinis.fꝫ Bal.in.l.dudū.in fi.C.de ꝺben.empt.
¶ An ꝓiuncta ꝑsona possit pro ꝓiuncta solutiōez recipe.glo.ꝛ Bar.in.l.iii.ꝛ.l.vo procuratori.ff.de solu. tex.in.l.ii.ff.ut lega.no.cau.ꝛ.l.iii.ꝛ.l.q̄ hoiez.§. si gener.ff.so.ma.ꝛ Bar.i.l.si q̄sapō.i.§.i.ff.iud.sol.
¶ An cānonic⁹ possit tā q̄ꝫ ꝓ ꝓiūcta ꝑsōa agēꝫ ꝓ cānonico glo.ꝛ doc.i.c.cū.m.ꝺ ꝓsti.ꝛ.c.cū cā.ꝺ offi.dele.ꝛ.c. coꝛā dilecto.e.ti.ꝛ.c.i.ꝛ fi.ꝺ procu.gl. de postu.c.fi.
¶ Cānonic⁹ ꝓ ꝓiūcto ñ admittiť ubi ñ pōt se obligare ad interesse si ratū ñ hēatur. Pau.in cle.i.de ꝓcess.ꝑbē.
¶ An ꝓiūctio ꝑsōe suppleat ēffectū mādati i ill' casib⁹ q̄bus exigiť spēale mādatū.dic q̄ nō.p.l.patri.in ꝑn. iuncta.l.illud.§.i.ff.de mino.glo.in.c.ꝓstitut⁹.de resti.i inte.faciūt nō.i.c.ñnulli.ꝺ rescrip.ꝛ i.c.q̄ ad agē dū.de ꝓcu.li.vi.facit qꝺ nō.glo.ꝺ pac.cū ꝑdē. doc.i l.exigēdi.C.de procura.ꝛ.l.fꝫ he.ff.e.ti.Spe.ti.de procura.alias de ꝓiuncta ꝑsona.v.q̄d ergo si sit talis.
¶ An ꝓiūctio ꝑsōe i bñficialib⁹ suppleat mādatū. gl. q̄ sic.in.c.coꝛā.ꝺ offi.dele.glo.i.c.nōnulli.ꝺ rescrip.
¶ An coniunctio sanguinis tollat suspicionem uel inducat.nō.lxxxix.dis. decenter.x.q.ii.hec usus.ꝛ.c. episcopus.de cohabi.cleri.ꝛ mulie.c.penulti.
¶ An ꝓiunctio sanguinis habeat locū in religiosis ut possit ꝓiunctus agere ꝓ ꝓiuncto sine mādato. glo.q̄ nō.in.c.ii.de postul.do.Lar.flo.in cle.religiosus.de procu.in.x.op.quo autē ad successiōez dic q̄ hꝫ locuꝫ ꝓiunctio sanguinis etiā in eis.ut nō.in dictis iuribus.
¶ An illegitimus censeatur esse coniuncta persona. nō.in.c.non iniuste. de procura.
¶ An coniuncta persona possit agere ꝓ coniuncta ꝛ an sit necessaria ratihabitio.nō.in.l.i.ff. de app.re. Inno.in.c. auditis.ꝛ in.c. genesi. de elect.
¶ Coniuncta persona etiam ubi requiritur speciale mādatum pōt agere ꝓ pupillo ꝛ prodigo. ꝑm Bal. per tex.qui non est alibi.in.l.patris.ff.de mino.
¶ Si ꝓiuncta persona in cā criminali appellauit ꝓ ꝓiuncta ꝛ iudex nō detulit appellatōi pōt resistere iudici si velit facere executōez.dictū est Inno.in.c.si q̄.ꝺ offi.dele.Bal.in.l.adiectos.C.ꝺ epi.audi.ubi uide.
¶ Cōiuncta ꝑsona nō potest agere ꝓtra aliā eque coniunctā.C.de procura.l.exigendi.Bal.in.l.pe.ff.eo.
¶ Licet cōiuncta persona nō vere possit exigere debitū vel solutōez recipere.ut est tex.singu.in.l.i.§.fi.cū l.se.ff.ut le.no.ca.pōt tñ petere q̄ pecūia debita deponat'.Guil'.de cu.in.l.fin aūt.ff.de neg.ges.ubi.Bal.
¶ Cōiūct⁹ ꝓ ꝓiūcto spūali ꝓiūctōe tm̄ ñ admittat' sin̄ mādato.glo.in cle.religiosus.de ꝓcu.ꝺ ꝓcu.c.i.ꝛ fi.
¶ Licet ꝓiūcta ꝑsōa admittat' sin̄ mādato tm̄ nō pōt dici ꝓcuratō.gl.ꝛ ibi Bar.i.l.si q̄s apō.§.i.ff.iu.sol.

Coniunx. Cōiuges tenēť sibi mutuo reddere debituꝫ.vide.ff.si q̄s cau.l.ii.§. si vo ꝓ valitudinē.in glo.s.Tho.in.iiii.di.xxxii.ar.i.
¶ Cōiuges pñt p diuorciū separi.fꝫ sepati nō pñt nubere.fꝫ magis dñt religiōez itrare ꝛ ordies suscipe.pñt etiā recōciliari.s.Tho.in q̄rto.di.xxxiii.ar.v.ꝛ.vi.
¶ Cōiunx nō pōt accipe crucē ultramarinā ꝓtra voluntatez uxoris.Idē in.q.de quolibet.q.iiii.ꝛ arti.xi.
¶ Cōiuges possunt facere diuorciū cā adulterii.lꝫ nō teneātur.sed hoc nō possunt ꝓprio iudicio ꝛ in hoc sūt equales.Idē in quarto.dis.xxxv.ar.i.ii.iii.ꝛ.iiii.
¶ Cōiuges debēt separi ꝓp infidelitatē.ꝛ post talem sapatiōez licet alñ nubere.ꝺ diuor.cōto.ꝛ.c.gaudem⁹ vide per.s.Tho.in quarto.di.xxix. ar.ii.iii. ꝛ.iiii.
¶ An coniuges possint se facere seruos sine consensu mutuo. Idem in quarto. dis. xxxvi. arti.iii.
¶ Cōiuges in actu matrimonii sunt eqles.nec pōt alter vouere ñ pete debitū nisi ꝺ ꝓsensu alteri⁹. idē i.iiii. di.xxxii.ar.ii.iii.ꝛ.iiii.ꝛ i.q.ꝺ quolibet.q.iiii. ar.ii.
¶ Coniuges non debent se occidere propter fidem thoꝛi. Idem in quarto.di.xxxvii.arti.iii.
¶ Cōiūx q̄ añ matrimōiū vouit ꝓtinētiā ñ pōt repete ꝺbitū.idē i.q.ꝺ quolibz.q.iii.ar.xviii.ꝛ.q.ix.ar.xi.
¶ Quando coniuges excusantur a peccato ꝛ quādo non. Idem in quarto.di.xxxi.arti. v.
¶ Q.ñ ꝓiugiū qꝺ ē ꝓtractū dirimat'.uide in q̄rto.di.

UVA. BHSC. IyR_001

xli.ar.ii.ꝛ.v.in ſũma contra Senti.libꝛo.iii.q.cxxv.

Cõnexio.Cõnexũ. De ꝓnexis idẽ ẽ in diciũ.ff.ꝺ mio.l.ꝛ ff.de nego.geſt.l.actum.de iudi.quanto.iii.q.vi.hoc quippe.quod nõ.vii.di.quo.iure.de cõſti.tranſlato. ꝛ.l.qui ꝓpꝛio.§.itez queritur.ff.de ꝓcura.ꝛ.l.ſi cognati.C.de neg.geſt.de offi.dele.ꝓterea.i glo.ult.

¶ Ratione connexi permittitur quod alias non permitteretur.xi.q.iii.nolite.ꝛ ibi nõ.xxiii.q.iii.q̃ magnum.Spe.ti.de ſentẽ.excõ.§.i.v̈.ſed pone.

Cõſãguineus.Cõſãguinitas.

¶ Quiſ dicaꝛ ꝓſãguineꝰ.Hoſti.i ſũma ꝺ ꝓſãg.ꝛ affi.§.i.ꝛ.ii.glo.in.l.i.ꝛ.ii.§.fi.ff.ꝺ ſuis legi.faciũt nõ.i l.cũ aliena.C.de lega.bõa gl.in.c.poſtremo.ꝺ appe.

¶ An ꝛ quatenus cõſanguineus admittatur ad ꝓſequendã iniuriam cõſanguinei vel nõ.ciuiliter uel criminaliter.Bar.in.l.lex cornelia. in ꝓin.ff.de iniur.

¶ Quid ipoꝛtet ꝓſãguineꝰ.Bar.in.l.cũ q̈dã.§.qꝺ diciꝯ.ff.de acquir.here.Jo.an.in.c.i.de ſpõſaꝯ.li.vi.

¶ Stãte ſtatuto q̃ mulier nõ poſſit teſtari vel ẽre ſine ꝓſenſu ꝓſanguineoꝝ ꝛ ipſi nolũt ꝓſentire ad officiũ iudicis ſpectat inq̃rere cãs ꝓtradictõis vel nõ ꝓſenſus Barto.in.l.ſi cũ dotem.§.ſi eo tempõe.ff.ſo.matri.

¶ An cõſanguineus repellatur a teſtimonio in cauſa cõſanguinei ciuili vel criminali.Bar.in.l. lex cornelia in ꝓn.ff.de iniur.Spe.ti.de teſte.§.i.v̈.ſed nũquid.

¶ An ꝓſanguinitas ſit vna vel plures.Archi.ꝛ Jo.an.de ſponſaꝯ.c.i.li.vi.Archi.xxxv.q.iii.ꝓiunctões.

¶ In q̃ differãt ꝓſãguinitas ꝛ affinitas.uide Jo.an.in.c.i.de ſponſaꝯ.li.vi.dixi ſupꝛa ſub dictõe affinitas.

¶ Quedã licẽt aliis q̃ nõ licẽt ꝓſãguineis.C.de ſa.ſanc.eccle.q̈buſcũq̃.x.q.i.ꝫ ꝓſtatio.i.q.iii.puenit.

¶ Differentiam inter uterinos ꝛ cõſanguineos uide in Specu.ti.de teſta.§.inter.v̈.ſed nunquid homo.

¶ An appellatione conſanguineoꝝ veniant affines. vide Joban.an.de elect.ſciant cuncti.libꝛo.vi.

¶ Cõſãguitaſ inẽdũ iducẽ ſuſpitõz.nõ.i.c.i.i fi.ut ecclie.bñfi.ꝺ coba.cle.ꝛ mu.c.i.ꝛ ul.uide ꝺ teſt.ꝛeq̈ſiſti.

¶ Conſanguinitas repellit iudicem.ſed non teſtem. glo.de offi.delega.inſinuante.

¶ Q̃q̃ hẽtur rõ ꝓſãguitatis.ff.de iuriſdi.o.iu.l.q̈ iuriſdictõi.ff.q̈ ſatiſda.cog.l.ii.iii.q.v.i ſũma.ꝛ.c.i.

¶ Qibꝰ ꝓſãguineis ꝺbeꝯ eq̈ pietas.ut.ff.de libe.agꝯ. l.ſi q̈ſa liberiſ.§.veꝝ.ꝛ.C.ꝺ cura.fur.l.furioſo mãiſ.

¶ Quando agitur de cõſanguinitate pꝛobanda ſufficit incipere a pꝛimo gradu.licet ꝺ ſtipite nulla fiat mẽtio.de teſti.ſeries.ꝛ.c.licet ex quadam. plenius in.c. nõ debet.ꝛ.c.fi. per glo.ꝛ doc. de cõſangui.ꝛ affini.

¶ Conſanguinitas bene diffinitur ꝛ diuiditur per lineas ꝛ gradus.s.Tho.in quarto.di.xiii.arti.i. ꝛ.ii.

¶ Gradus conſanguinitatis poſſunt per eccleſiam limitari ꝛ taxari. Idem in pꝛeallegato.di.xl.arti.iiii.

¶ Gradus conſanguinitatis extenduntur ſecundum gradus affinitatis. Idem in quarto. diſ.xli.ar.ii.

¶ Cõſanguinitatis pꝛobatio reputaꝯ legitima ſi duo teſtes deponant de vno gradu.ꝛ alii duo de alio.ſecundum Jnno. in dicto.c.ſeries. ꝛ.c. licet ex quadam.

¶ Qꝺ facit ꝓſãguineꝰ in cã tãgẽte ꝓſãguineũ ꝓſumiꝯ de ipſius mãdato facere.de teſti.cõſtitutus.ꝛ ibi nõ.

¶ Cõſanguineus uſq̃ ad quem gradum intelligatur nõ. de appell. poſtremo.

¶ Ratione conſanguinitatis quis preſumitur ſcire ꝛ cognoſcere etatem ſtatum ꝛ negocia conſanguinei. nõ.C.de in integ.reſtit.in.l. de tutela. in glo.finali.

¶ Conſanguineoꝝ cõiunctiones diuina lege pꝛohibentur.Leuiti.xviii.xxv.q.iii.coniunctiones. adde qꝺ dicam infra ſub dictõe gradus ꝛ matrimonium.

¶ Cõſãguineꝰ inimici mei repellit a iudicanꝰ i cã ꝺtẽte inꝯ me ꝛ tertiũ.ut lite nõ ꝓteſta.accedẽs.i.ꝛ ibi nõ.

¶ An ad repꝛobandam conſanguinitatem ſufficit deſtruere pꝛimum gradum. nõ.in.c. ſeries.de teſti.

¶ Cõſanguineum meũ nõ poſſum adducere in teſtez contra accuſatum per me.de accuſa.cum opoꝛteat.

¶ Que conſanguinitas repellat teſtem uel expellat aliquem ne cõtra cõſanguineum deponere cõpellatur Specu.ti.de teſti.§.i.v̈.ſed nunquid frater.ꝛ ſe.

Conſcientia. An ꝛ quãdo quis ſit relinquẽdus pꝛopꝛie ꝓſciẽtie.nõ. de renũt.niſi.in fi.glo. q̃ allegat iura in.c.fi.. de voto. ubi eſt tex.Adde de iureiurã.mulieri.ꝛ in cleñ.i.§. ſane de foꝛo cõpe.ꝛ in cleñ.dudũ.§. in q̈bus.de ſepul. in clemẽ.quia ꝓtingit.de relig.domi.ꝛ in cleñ.i. de iure patro.ꝛ in cleñ.exiui.§.nos volẽteſ. de verbo.ſigni.

¶ An ꝛ quãdo aliq̈d ꝓmittiꝯ cõſcientie alicuiꝰ poſſit illud i dubiũ reuocãi.dic ut nõ.gl.i.c.ſtatutũ.§. aſſeſ foꝛẽ.ꝺ reſcrip.li.vi.adde qꝺ dixi ſub dictõe appellatio

¶ An ꝛ qñ aliq̈d dicaꝯ remitti ꝓſciẽtie alicuiꝰ. uide Ange.in ꝓſilio ſuo qꝺ incipit ad ꝑmũ.numero. cxlv.

¶ Nõ debemus ſemp ſequi pꝛopꝛiam ꝓſcientiã.xxx. di.ſi qui filii.ꝛ.c.quecũq̃ mulier.ꝛ.c. ſi quis tanq̃.

¶ Facta dubia ſunt relinquenda iudicio pꝛopꝛie conſcientie.xxxiii.di.habuiſſe.

¶ An in foꝛo ꝓſciẽtie bereſ teneaꝯ ultra uires heredi tatis.Barto.ff.ꝺ acquir.here.ſup Rica. Jnno.i. c. q̈a pleriq̃.de imu.eccle.vide qꝺ dicã.j.ſub dictõe heres.ꝛ ſub dictõe foꝛus ꝓſcientie.ꝛ foꝛus ꝓtentioſus.

¶ Extra ꝓſciẽtiã expõiꝯ.i.extra ſciẽtiã ꝛ auctoꝛitatẽ lxiiii.di.extra ꝓſcientiã.x.q.i.c.fi. Jtẽ extra ꝓſcientiã alicuiꝰ diciꝯ aliq̈d de quo q̈s nõ recoꝛdaꝯ.de peni.di. iii.§.illõ.Adde q̃ hoc v̈bũ mltis modis ſũiꝯ.l.milit. C.de reli.ꝛ ſũp.fũe. vide tex.i.l.i.C. de iure fi.li.x.

¶ Cruẽta ꝓſciẽtia.i.maculata.ii.q.i. ſi peccauerit.

¶ Quid ſit cõſcientia habetur per Archi.ꝺ reſcrip. ſtatutum.§.aſſeſſoꝛem.li.vi. Idem.xxviii. q.i.§. ex his.de peni.di.iii.rex.tex. ꝛ Jo.an. de tẽpo. oꝛdi.c. ulti. ubi uide quid ipſe dicit de bona conſcientia.

¶ Qua ꝓſciẽtia.i.q̃ frõte.lxi.di.i ſacerdotibꝰ.i fine.

¶ Qui facit ꝓtra ꝓſcientiã ad gehennã edificat.de reſti.ſpoſ.litteras.de pꝛeſcript. quoniã oñe.de ſimo. p tuas.ii.ꝛ ibi Jnno.ad Roma.xiiii.xxviii.q.i.omnes

Adde q̃ quando lex vel ſtatutum cogit aliquem ad actum ꝛ conſcientiam repugnat quid ſit ſequendũ.nõ. in dicto.c.litteras.Jnno.de ſentẽ.excõ. inquiſitiõi.

¶ Procurãs ut q̃s ꝑmoueaꝯ ad oꝛdies l' ad dignitatẽ quã male mereꝯ ſubtrahẽdo elimas pauꝑibꝰ diuinũ cultũ minuẽdo teneꝯ i foꝛo ꝓſciẽtie ſatiſſacẽ leſiõi ex tali ꝑmotõe ſubſecute.Lau.i cle. q̈a ꝓtingit.de reli. do.

¶ Conſcientia bona eſt in hac vita ſummum bonuz. de tempo.oꝛdi.queſitum. ſecundum Hoſtien.

¶ Ubi de alicuius conſcientia queritur ſtandum eſt iudicio illius.nõ.Jo.an.de elect.bone.de homi.ſignificaſti.de ſen.excõ.ſi vo.ii.ubi glo.Archidia.i.q.iiii. quia pꝛeſulatꝰ.Bar.in.l. teopõpus.ff. de dote ꝑle.

¶ An retineſ ꝛẽ alienã õ iuriſ diſpõez ſi facꝯ cũ diſpẽſatõe teneat eã cũ bõa ꝓſciẽtia.uiꝺ Jo.an.i.c.cũ aplica.

UVA. BHSC. IyR_001

de bis q̄ fi. a ꝓla. adde qȝ dicā. j. sub dictōe dispēsatio.
¶ An ꝯdēnatus vigore statuti qȝ nō tenet possit cuȝ bona ꝓscientia furtu vel dolo vel alio mō rez in qua est cōdemnatus auferre. vide Laudi. in clem. pastoralis. in fine. de re iudi. vide Innocē. in. c. olim. i. de rapto.
¶ Qui fidens conscientie sue famam negligit cru delis est. xii. q. i. nolo.
¶ Judex nō debet iudicare ꝫ ꝓscientiā nec ꝫ iusticiā. in. c. i. de re iudi. li. vi. ⁊ sic utrūqȝ debet concurrere.
¶ Quid aūt si discordāt. qa iusticia dictat vnū ⁊ ꝓsci entia aliud. dic ut nō. de offi. ordi. si sacerdos. ff. de of fic. presi. l. illicitas. §. veritas. ⁊ dic qȝ lz iudex debeat sequi ꝓscientiā debet tn ipsaz ex actis cause informare nō proprīū sensuz seq̄. nō. in. c. i. de ꝓsti. in glo. si malo facit qȝ nō. xv. q. v. presbyt. in glo. ꝓsueuit. de ꝓse. di. ii. prohibeat. ita dicūt moderni. in. c. i. de re iudi. i. vi.
¶ Ubi ponuntur illa uerba super quo tuam consci entiam oneramus potest nihilominus superior emen dare si ꝓscientia nō fuit bona. ita dicit do. Anto. in. c. pastoralis. de app. ⁊ allegat glo. in clem. i. de iurepa.
¶ Quid sit cōscientia. s. Tho. in ꝑma scōe. q. lxxix. ar. xiii. ⁊ in. q. de veritate. q. xvii. alias. xxvii. arti. i.
¶ Conscientia est habitus. in prealleg. q. lxxix. arti. xiii. ⁊ in secundo. di. xx. alias. xxiiii. ar. viii.
¶ Conscientia erronea obligat. Idem in prima secū de. q. xix. arti. v. ⁊. vi. ⁊ in. q. de veritate. q. xvii. arti. iii. ⁊. iiii. ⁊ in. q. de quolibet. q. iii. arti. xxvii.
¶ Licz oē qȝ fit ꝫ ꝓsciētiā sit pctm̄ ut dixi. s. n tn oē qȝ fit ex ꝓsciētia ē bonū. tex. xxviii. q. §. ex his itaqȝ.
¶ An is cuius ꝓscientie actus aliqs ꝓmittit possit al teri delegare. dicā infra sub dictōe delegat⁹ ubi vide.
¶ Unusquisqȝ remittitur conscientie sue an debeat quotidie communicare. de conse. di. ii. quotidie.
¶ An ꝓscientia erronea obliget ad aliquid faciendu vl dimittendū. vide. s. Tho. prima scōe. q. xxi. ar. vi.
¶ Conscientia titubans non inducit malam fidem. quia mala fides non cadit nisi sub certa conscientia. dictum est Inno. in. c. fi. de prescript. quod bene nō.
¶ Habens cōscientiam erroneā debet illam depōere ad cōsiliuz periti. doc. moder. in. c. per tuas. de simo.
¶ Hūs ꝓsciētiā lesā ꝺ aliq⁹ scō n dz ꝑ aliū facere qȝ ip se ꝑ se facere nō pōt. l nō vult. de purga. ca. c. accedēs.
¶ Satis est de propria ꝓscientia ꝑ iuramentū fidē fa cere. C. de his q̄ ad eccle. cōfu. l. ꝓsenti. i. q. i. qȝ q̄dā i. q. iiii. qa ꝓsulat⁹. Spe. ti. de furtis. v. q̄d si pegrin⁹.
¶ Contra conscientiam non cogitur quis pronuntia re. de offi. dele. pastoralis. §. quia vero. in glo.
¶ De remorsu conscientie uide Angel. in consilio suo. clxxxiii. quod incipit super hoc.

Cōscius. Cōsci⁹ fraudis n agit. ff. de eo ꝑ quē fac. ē. l. fi.. ff. de neg. gest. l. ex scō. i fi.
¶ Conscius dicitur qui scit licet non consentiat. ff. ad sill. l. i. §. occisorum. ⁊ ibi Barto.
¶ Conscii criminis debent puniri. C. de rap. virg. l. i. C. de fal. mo. l. i. lxxxvi. di. quasi per totum.

Consecratio. Quare mulier corrupta nō ꝓsecrat. epus āt sic. glo. xxvi. di. accusti⁹. in. v. amisisse. de mā videlz an mulier cōru pta ꝓsecret. vide tex. xxiii. di. sāctimōiat. gl. ⁊ Pau. i cle. ii. de sta. regla. Archi. xx. q. i. iuuēculas. ⁊ ibi glo.
¶ Quid tbuat ꝓsecratio epo. gl. ⁊ do. ꝺ ele. trāsmissā
¶ Quib⁹casib⁹ eccīa l altāe sit ꝓsecrādū. uiꝺ Inno. sup Rica. ꝺ ꝓse. eccle. l alta. ⁊ i. c. i. e. ti. i. c. ꝓposuisti ubi glo. ⁊ doc. Adde qȝ dicā infra sub dictōe eccīa.
¶ An sit de substātia cōsecratiōis episcopi qȝ missale teneatur super caput cōsecrandi. glo. xxiii. di. epus.
¶ Cōsecrare. i. sil cū alio sacrare. ut in dicto. c. epus Item cōsecrare. i. dare. xii. q. ii. nulli. siue ꝓferre. i. q. iii. saluator. Itē ponit pro baptizare. de ꝓse. di. iiii. cū itaqȝ. Item pro ordinare. liiii. di. c. ii. Itē pro sanctifi care. de pen. di. i. tres sunt. de conse. di. iiii. per quā.
¶ Qualiter probetur ꝓsecratio ecclesie. Inno. de cō secra. eccle. l alta. in Rica. ⁊. e. ti. c. proposuisti. i glo. adde qȝ vnus testis probat ꝓsecratōem ecclesie. ⁊ eius dicto credit. glo. de conse. di. iiii. placuit de infantib⁹.
¶ An plures epi seu plura altaria possūt vno die ꝓse crari. dic qȝ sic. tex. ⁊ ibi nō. de ꝓse. eccle. l alta. cū sis.
¶ In q̄bus partib⁹ ecclesie fiat ipsius ꝓsecratio dic i parietib⁹. glo. in. c. in ligneis. de ꝓse. eccle. l alta. uide do. Anto. q̄ dicit qȝ cruces ⁊ vnctōes fiūt in parietib⁹ ⁊ in illis consistit consecratiōis substantia. ꝑm Hosti.
¶ An ꝓsecratio ecclesie facta sine ꝓsensu diocesani red dat locum religiosum. glo. tenet qȝ sic. xvi. q. ii. lator.
¶ Que exceptiones impediant consecrationem uel non. nō. Inno. ⁊ docto. de accusa. super his.
¶ An episcopus possit execrare locum sacrum. Jo. an. de iurepatro. c. ii. super glo.
¶ Cōsecratio facta iuris ordine nō seruato nō valet. de elec. quida. li. vi. qȝ intellige q⁹ ad executōez. nā ca racter ipressus nō pōt aboleri. ut ibi nō gl. i. v. electio.
¶ An altare viaticum debeat esse totum lapideuz ad hoc ut cōsecrari possit. Archi. de cōse. di. i. cōcedim⁹ Jo. an. aliquid in. c. i. de consecra. eccle. vel alta.
¶ An si lapis altaris viatici remoueat a ligno debeat altare recōsecrari. Jo. an. de cōse. eccle. l alta. ligneis.
¶ In quib⁹casib⁹ ecclesia sit recōsecrāda vl recōciliā da. Inno. de ꝓsecra. eccle. vel alta. sup Rica. glo. e. ti. proposuisti. ꝺ ꝓsecra. di. i. ecclesia. ubi Archi. dicit du plicē esse recōciliatōem ecclesie. s. maiorem ⁊ minorē.
¶ An consecratio ecclesie possit esse sine celebratione misse. de consecra. di. i. c. ii. glo. de elect. qȝ sicut. Ad de quod dicam infra sub dictione missa.
¶ Cui⁹ sūptib⁹ sit ecclia ꝓsecrāda l recōciliāda. Ben ze. in cle. i. de cele. mis. ⁊ Lau. i cle. i. de excess. pla. ubi ꝑ eūdē Bēze. Jo. an. de cēsi. c. i. li. vi. idē in. c. ꝓposui sti. de ꝓsecra. eccle. l alta. Archi. de ꝓse. di. i. ecclesiis.
¶ An si ecclesie consecrate addatur aliquid in longi tudine latitudine vel altitudine debeat reconsecrari. Archidia. qȝ non. de consecra. di. i. de fabrica. in glo.
¶ An ecclesia sit recōcilianda si ibi interficiatur mar tyr. Archi. xxi. di. quāuis. de conse. di. i. ecclesiis.
¶ An si altare consecratum remoueatur de vno loco ad alium debeat reconsecrari. Archidia. de consecra. di. i. si motum. glo. de consecra. eccle. uel alta. c. i.
¶ An si qs seipsum in ecclia interficiat req̄rat recōse cratio ecclie. Jo. an. in. c. i. de cōse. eccle. vl alta. li. vi.
¶ An si violatio ecclesie sit occulta debeat ecclesia re conciliari. Archidia. de cōsecra. di. i. c. ecclesie. in. ii. glo. de consecra. eccle. vel alta. c. i. li. vi. ubi glo.
¶ In dubio presumitur ecclesia non consecrata. glo. lxviii. di. presbyteri. de conse. di. i. ecclesia. ⁊. c. sollem nitates. el. i. de conse. eccle. vel alta. proposuisti.
¶ Si pietes eccīe ꝺstruāt ꝺbeat postea eccīa ædifica ta ꝓsecrari. gl. ꝺ ꝓse. di. i. ꝺ fabrica. gl. i. d. c. ꝓposuisti.
¶ An altare possit cōsecrari sine reliquiis sanctorum vel saltē sine corpore xpi. glo. ⁊ Archi. de ꝓsecra. di. i.

UVA. BHSC. IyR_001

placuit. Jo. an. de conſe. eccle. vel alta. c. i. ſuper glo.
¶ An eccleſia egeat recõſecratõe ℓ ſufficiat recõciliatio ſi in ea ſepeliat excõicatus. Archi. de conſe. di. i. eccle. Hoſtien. de conſecra. eccle. vel alta. conſuluiſti.
¶ An ſi eccleſia comburatur debeat altare reconſecrari. Jo. an. de conſe. eccle. vel alta. propoſuiſti.
¶ An eccleſia ꝓſecrata per epm publice excõicatum debeat recõſecrari. Jo. an. de ꝓſe. ec. vℓ alta. ꝓſuluiſti.
¶ An pp violẽtiã factã in eccleſia ſine ſanguis effuſione ſit eccleſia ꝓſecrãda ℓ recõciliãda Jo. an. de ꝓſe. ec. ℓ alta. aq̃. e. ti. c. vnico. li. vi. in glo. de ꝓſe. di. i. eccleſiis.
¶ Epus die dñico ⁊ atribuſ epis dz ꝓſecrari. li. di. q̃ in aliquo. Adde qõ infra dicã ſub dictiõe epiſcopus.
¶ Qualr fiat ꝓſecratio epi. vide de elec. cp ſic. in glo. ſed qualiť. Que autẽ ceremonie ſeruenť ⁊ de officio ꝓſecratõis tam epi q̃ eccleſie vide plene in põtificali.
¶ Nullus debet in epiſcopum conſecrari niſi ſit canonice electus. lxii. di. nullus.
¶ Conſecrari nõ debet epus ſine auctozitate metropolitani. lxiiii. di. extra ꝓſcientiam. ⁊. c. epiſcopum.
¶ Quid ſi metropolitan⁹ ꝓtradicit ꝓſecratiõi epiſcopi ſed oẽs ſuffraganei ꝓſentiunt. vel ecõtra. vide. lxv. di. ſane. ⁊ quod ibi nõ. in. c. ſuffraganeis. de elect.
¶ Quid ſi metropolitan⁹ non vult ꝓſecrare ſuffraganeum an ꝓſecratio ſit petẽda a ſuffragãeis. vide. lxiiii. di. c. ulti. hodie i eccℓia romana promouẽtur epi ꝑ papã. ⁊ dať eis facℓtas recipiẽdi mun⁹ ꝓſecratõis a quo cũq; catholico epo gr̃az ⁊ coionez ſedis aplice habẽte.
¶ In ꝓſecratione epiſcopi idez epus debet dicere verba in impoſitione manus. xxiii. diſ. quozundam.
¶ Qua hora habent conſecrari ſacerdotes ⁊ alii clerici. vide. lxxv. diſ. ordinationes.
¶ Solum certis tempozibus poſſunt moniales conſecrari. xx. q. i. deuotis. ⁊. c. placuit. de elec. indemnitatibus. li. vi. vide in clemen. attendẽtis. ⁊ ibi nõ. de ſta. regula. Adde qõ dicam. j. ſub dictione monialis.
¶ Cõſecrãi ñ pñt mõiales añ. xxv. ãnũ. x. q. i. placuit
¶ Conſecratio monialium ad ſolum epiſcopum pertinet. xxvi. q. vi. ſi iubet.
¶ Pro ꝓſecratiõe eccleſie nihil exigi poteſt. ſed bene recipi gratis oblatũ. i. q. i. ſtatuimus. i. q. ii. placuit.
¶ Epus edificãs eccleſiã in aliena dioceſi nõ dz eã cõſecrare. ſz ille in cui⁹ dioceſi edificata ẽ. xvi. q. ii. lator.
¶ In eccℓia ℓ altari ñ ꝓſecrato ñ dz pſũere qs miſſã celebrare niſi h⁹ exigat neceſſitaſ. ỏ ꝓſe. di. i. ſic ñ alii. ỏ q⁹ dic ut dixi ſub dictõe altãe. ⁊ dicã ſub dictiõe eccleſia.
¶ Singuℓ ãnis dz celebrari ãniuerſariũ ꝓſecratõis eccleſie. de ꝓſe. di. i. ſolẽnitas. ⁊. c. ſolẽnitates. ubi vide.
¶ Fingẽs ꝓſecratõez eccℓie ℓ altaris q̃ ñ ẽ. ſi clericꝰ eſt degradať. ſi laic⁹ excõicať. de ꝓſe. di. i. nulꝰ pſbyter.
¶ Nõ debẽt recõſecrari vel recõciliari altaria in q̃b⁹ degradati celebrauerũt. de ſacram̃. nõ iterã. a nobis.
¶ An inferior poſſit ꝓſecrare epiſcopũ promotuz per papam. glo. fi. ⁊ ibi Jo. an. ſuper ea. in. c. ſi eo tempore. de elec. li. vi. hodie ſeruatur qõ dixi ſupra proxime.
¶ Infra quãtũ tpus epus ỏbeat ꝓſecrari. vide. lxxv. di. qm̃. de elect. cũ in cunctis. ⁊ ibi nõ. lxi. di. omnis.
¶ Quibus diebus fiat conſecratio eccleſie uel altaris. vide de conſecra. eccleſia. vel alta. tua.
¶ An epus poſſit cõſecrare eccleſiaz nõ dotatã. vide de conſe. eccle. vel alta. cum ſicut. vide de conſe. di. i. nemo. de filiis ꝓbyt. veniens. xvi. q. ulti. pie mentis.
¶ A quo ſit ꝓſecrandus epiſcopus grecus vicarius in aliqua ciuitate propter grecos a latino epiſcopo deputatus. vide de offi. ordi. qm̃. ⁊ quod ibi nõ.
¶ An epus teneať eccℓiaz ſuis expẽſis ꝓſecrare ſi nõ põt ſibi ꝓcuratõez exhibeꝛ. vide ỏ ſimo. cũ ſit romana
¶ An ſciſmaticus uel hereticus poſſit conſecrari uel conſecrare. vide. xxiiii. q. i. pudenda. de conſecra. di. i. in. c. eccleſiis. ⁊. c. ſeq̃n. ⁊. c. hic ergo.
¶ Si ꝓſecratio epiſcopi eſt facta i caſu a iure prohibito. vel alias ſit nulla ipſo iure an debeat iteꝛ ꝓſecrari. uel ſola executio ꝓcedi. nõ. de elec. prouida. libro. vi.
¶ Cõſecrať. i. mũdať. de ꝓſe. di. i. ſi motũ. ubi uide.
¶ Cõſecrationẽ epi debet ꝓcedere ꝓfirmatio. alꝫ nõ valet. glo. de elec. prouida. li. vi. ỏ dolo ⁊ ꝓtu. cũ oliz.
¶ Si eccleſia foznicatõe vel homicidio polluta fuerit aqua bñdicta cum ſale ſperſa per epm recõciliabiť. ỏ ꝓſecra. di. i. ſi motũ. nõ. de ꝓſe. eccle. vel alta. aqua.
¶ An canonici debeãt ꝓferre ad expẽſas ꝓſecratiõis epi ℓ eccleſie cathedraℓ. nõ. Jo. an. de ꝓſcrip. accedẽs.
¶ An metropolitan⁹ poſſit ꝓſecrãi ſiñ oſẽſu pape. ⁊ a q̃b⁹. uiỏ. c. di. ſcriptoꝛ. li. di. q̃ i aliq⁹. xxiiii. q. i. pudẽda. ỏ tpo. oz. ſi archiep̃s. ⁊. c. ſe. lxiii. di. metzopolitão
¶ Si eps renũtiat ordini an poſſit iteꝛ ad aliũ epatũ conſecrari. uide nõ. de renunt. poſt tranſlationem.
¶ Nõ eſt ꝓſecrãda eccℓia in q̃ corpa fideliũ ⁊ infideliũ ſt ſepulta niſi illis ꝑus electis. de ꝓſe. di. i. eccleſiam.
¶ Quis res cõſecrata ſiue hõ ſiue aimal ſiue q̃d aliud in poteſtate eſt ſacerdotũ. xii. q. ii. nulli licet. ubi uide.
¶ Res aliena conſecrata reſtitui non debet ſed equi ualens. xiiii. q. vi. comperimus. liiii. di. frequens.
¶ Locus ſemel deo cõſecratus nõ debet amplius ad hominis habitatõez cõuerti. x. q. i. qm̃. xix. q. iii. que ſemel. ⁊. c. qm̃. xvii. q. ul. queſti. de relig. domi. ad ħ.
¶ An ꝓſecrãs ſit maiõ ꝓſecto. viỏ. xxiii. di. i noie dñi
¶ An conſecratus vno ex ſuffraganeis contempto ſit conſecratus. ideſt habeat ordinis executionem. habetur. lxiiii. di. epi. nõ. Jnno. de tẽpo. ordi. c. nec epi.
¶ Conſecrare eſt ordinis. ſed demandare eſt iuriſdictionis. de ꝓſecra. eccle. uel alta. aqua. ⁊ ibi nõ. in glo. docto. de elect. ſuffraganeis. ⁊. c. tranſmiſſam.
¶ Si aliq̃s eſt ꝓſecratus ſine cõſenſu populi uel poſt appellatoz an caſſeť q̃d geſtũ ẽ. uide. lxii. di. c. i. ỏ dolo ⁊ ꝓtu. cũ oli. factũ nõ. ꝑ Jnno. ⁊ doc. ỏ accu. ſup hiſ.
¶ An oẽs prelati aſtãtes cõſecrent. ⁊ an manus ipoſitio ſit de ſubſtãtia cõſecratoniſ. habeť. xxiii. di. ſubdiaconus. ⁊. c. epiſcopuſ. Jo. an. de elec. cp ſic. ubi uide.
¶ A quibus fuerit inuenta conſecratio. ⁊ quoruz exemplo fiat. que ornamenta conſecrentur. uide de cõſecra. di. i. iacobus. ⁊. c. i. de ſacra. vnctio. c. i.
¶ Ubi nec ſcriptura nec teſtes reperiunť eccleſia ℓ pp dubium eſt conſecranda. de conſe. di. i. ſolemnitates.
¶ In ꝓſecratiõib⁹ epoꝝ quõ fieri ỏbeãt opať ꝓſuetuº lxiii. di. q̃to. xxiii. q. i. pudẽda. nõ. i. c. nihil. de elect.

Cõſenſus. An ⁊ qñ pñs videat ꝓſẽtire. Li. i l. iuit⁹. C. ỏ pcu. ⁊ i. l. filiusfamiℓ. § . inuit⁹. ff. ỏ pcu. Bar. in. l. q̃ dotis. ff. ſolu. ma. gl. ỏ preſũp. nõne. xxvii. di. diacon⁹. gl. ⁊ doc. de trãſact. veniẽs. Adde cp in fauorabilib⁹ preſens ⁊ tacẽs hẽtur pro cõſentiẽte. ff. man. l. ſi nõ remunerãdi. § . ſi paſſus ⁊. l. q̃ pariť. ⁊ ibi glo. de hoc in regℓa q̃ tacet. li. vi. Jnno. de elec. in geneſi. de mã vide in pallegato. c. nõne.
¶ Stãte ſtatuto cp mulier ñ poſſit ỏbere ſeu obligare ſe ſine licẽtia duoꝝ ꝓpinquoꝝ an poſſit adĩ hereditaté Bar. i. l. mutũ. § . i. ⁊. l. moze. ff. ỏ acq̃r. here. ⁊. l. apỏ

UVA. BHSC. IyR_001

iulianū. § . fi. ff. ex q̄bus cau. i pos. ea. Bal. in. l. i. i fi. C. q̄ admit. ad bo. pos. ubi ꝺcludit ꝙ ñ. qꝺ limito qñ tal' aditio fieret ad finē ut sibi q̄reret. sec⁹ si fieret ut se liberaret ꝛ fidē ipleret. q̄a tūc posset etiā sine cōsēsu ꝓ pinquoꝝ. puta si eēt īstituta ꝛ rogata de restituēdo to tā hereditatē. qꝺ est bñ nōndū. ꝛ forsitā nouū. ad qꝺ al lego glo. in. l. ii. ff. de accepti. q̄ ad hoc est singularis.

¶ An stāte dicto statuto possit mlier pere bonoꝝ pos sessiōez sine cōsensu propinquoꝝ. dic ꝙ ñ. tex. ē ꝺūcta glo. in. l. quotiēs. in fi. ff. de sepa. Adde circa itellectū hⁱ statuti qꝺ nō. Bar. i. l. stichū q̄ me⁹. ff. de legat. i.

¶ An valeat statutū ꝙ mulier nō possit testari sine cō sensu duoꝝ ꝓpinquoꝝ. Bal. in. l. gñali. C. ꝺ sa. sanc. eccle. vide tex. ꝛ qꝺ ibi nō. doc. in. l. i. C. ꝺ sa. sāc. ec.

¶ An si me ꝓsētiēte res mea reliq̄t alⁱ ꝓiudicet mihi ex tali ꝓsēsu. Bar. i. l. cū q̄s decedēs. i ꝑn. ff. de le. iii.

¶ An ꝛ qñ i actib⁹ vniuersitatis req̄rat' ꝓsēsus oiuz l' sufficiat maiōis ptis. bar. i. l. qꝺ maiō. ff. ad mūic. gl. ꝛ doc. ꝺ ꝓsti. cū oēs. Adde q̄ dixi sub dictōe capitulū.

¶ Si vnus litigantiū petit a papa vnū iudicē aliⁱ pe tit alium ꝛ papa dat tertiū an iste dicat' datus de con sensu partium. Jo. an. in addi. Spe. ti. de rescrip. pre senta. §. ratione quoq̄ defectus. v̄. itē quod non fuit.

¶ An cōsentiētes litigāe sub vno q̄ pōt eē iudex ꝛ ar bitⁱ uideāt i dubio ꝓsētire i eū ut in iudicē l' arbitꝝ. dic ut i iudicē. gl. ꝛ ibi doc. C. ꝺ epi. au. l. epale. ubi uiꝺ.

¶ Qualiter intelligat' ꝙ agētes ꝛ ꝓsentiētes pari pe na puniūtur. de sen. excō quāte. plene p glo. ꝛ doc. de offi. deleg. c. fi. ff. de sepul. vio. l. iii. § . diuⁱ⁹. C. de sa. sanc. eccle. l. iubem⁹. § . iconom⁹. Adde Leuiti. xx. ꝛ Esdre. i. lxxxvi. di. facietis. ii. q. i. notū. xviii. q. iiii. oīs

¶ Qui cōsentit actui ꝛ illico post actū ꝓtradicit pre sumitur nō sponte cōsensisse. tex. est. in. c. cōsultatiōi. ii. Rn. de spōsa. Ad idem. i. q. i. constat. xxxi. q. ii. de neptis. de spōsa. c. ad id quod. ꝛ qꝺ ibi nō. in glo. ii.

¶ An ꝛ quādo aliquid dicatur fieri vnanimo ꝓsensu do. Anto. de bu. ꝛ moder. in. c. scriptuz. de elect. tex. in. c. ad aures. de his que ui me. ue cau. fi. ꝛ ibi docto.

¶ Que differētia sit inter cōsensū ꝛ auctoritatē. Li. in. l. fi. C. ad mace. Bar. in. l. si q̄s mihi bōa. § . iussū ff. de acquir. here. glo. in. c. i. de re. eccle. li. vi. Jnno. in. c. cū cōsuetudinis. de cōsue. ubi p do. Anto. ꝛ mo der. qui examinat ibi quo tēpoze debeat fieri utrūq̄. ꝛ qñ cōsensus requirat' ut cōsensus ul' ut auctoritas.

¶ An ꝛ quādo cōsensus de nouo supueniens possit a ctū ualidare. nō. Jnno. do. Anto. ꝛ alii. de offi. dele. prudentiā. in prin. doc. pulchre. de his q̄ fi. a prela. c. iii. tex. de iurepatro. cura. ubi tex. uideⁱ probare ꝙ au ctoritas possit interuenire ex postfacto. sed doctores ibi accipiunt auctoritatem pro consensu. uide ibi.

Quot modis dicatur quis alicui actui consentire. glo. ponit tres modos. ii. q. i. notuz. vide. j. proxime.

¶ In actib⁹ collegii requirit' cōsensus pluriū. nō seoz sum sed simul in his que ptinēt ad utilitatē collegii. si cut est diuisio reddituū. nō. Jnno. in. c. cū oēs. de ꝓsti.

¶ Quis pōt in oib⁹ suis actib⁹ ꝓsētire in nō suū iudi cē. ſz nō i inq̄sitōe. maxie i ꝓiudiciū alteri⁹ iurisdictōis ita nō. Jnno. in. c. ad petitōez. de accu. qꝺ tene mēti.

¶ Cōsensus est quadruplex. vnus est cōsensus negli gentie. alius cōsilii. alius cooperatōis. alius auctorita tis siue ꝓfessionis. ita dicit Jnno. in. c. i. de offi. dele. i glo. sup. v̄. pena. adde qꝺ nō. Jo. an. in cle. i. de peñ. vi de Bar. recitātē verba Jnno. in. l. is q̄ opē. ff. de fur.

Adde glo. ii. q. i. notū. Jo. an. i. c. felicis. ꝺ pēis. li. vi.

¶ Cōsentire est vnuz eligere. Jnno. ꝛ Hosti. de elec. cum in iure. facit. l. si pater. § . fi. ff. de manu. vindic.

¶ Consensus eozum qui ꝓius erant in possessione est necessarius ad querendam possessionem iurium. dictum est Jnnocen. de resti. in integ. cum venissent.

¶ Si dicta testiū alias nō valēt nō ratificāt' p ꝓsensū partiū. dicit Jnno. in. c. cām. alias. cū causaz. de testi.

¶ Consensus fict⁹ induct⁹ a iure ciuili nō inducit na turalem obligatōez. secus in ꝓsensu ficto inducto a iu re naturali. l. cū nō ampli⁹. § . is natura. ff. ꝺ reg. iur.

¶ Nō valens actum gerere potest agenti consentire. ff. de manu. vindic. l. si minoz. ꝛ. l. si pater. §. fi. eo. ti.

¶ Cōsensus facto exp̄imit'. Item etiā nō facto. ff. ꝺ legibus. l. de quibus. sicut enim p factum affirmatiuū ita per negatiuū exp̄imitur cōsensus. potētius tñ ope ratur factū affirmatiuū. Jnno. de resti. spo. cum olim iii. de fil' ꝓsby. veniēs. glo. de cōsti. cū accessissent. Li. in. l. si certis annis. C. de pactis. nō. de censi. puenit.

¶ In actibus ubi solus sufficit cōsensus nō requirūt verba dummodo cōsensus ita exp̄imat'. ff. de adopt. l. si pater naturalis. ff. de act. ꝛ obli. l. in quibuscūq̄z. ꝛ ff. de ver. obli. l. si stipuler. § . fi. ff. si cer. peta. l. cū qꝺ.

¶ Post verbū placet exp̄mit' ꝓsensus. ff. de pact. l. i.

¶ Consensus in actu habet tacitam conditionem si a ctus ualet. ff. qui. mo. pig. l'. ypo. sol. l. si debitoz. § . fi.

¶ Consensus ad tempus post tempus non proficit. ff. qui. mo. pig. uel ypo. sol. l. sicuti. § . si debitor.

¶ Ubi alias tacēs nō ꝓsentit si tñ est principalit' ꝓtra hens cū illo cui ꝓsentit videt' ꝓsentire. ff. qui. mo. pig. l' ypo. sol. l. titi⁹ iūcta. l. sic. § . ñ v̄. e. t. uide. e. t. l. luti⁹

¶ An consentiēs alienationi rei per fideicommissum relicte sibi ꝓiudicet. uide. C. de pactis. l. cū ꝓpoāt.

¶ Consentiēs alienatōi rei sue potest petere precium ab alienāte perceptū. ff. de le. i. l. si fundū p fideicōmiſ sum. ff. man. l. si vero remunerādi. § . idez pap. Bar. plene. in. l. q̄ dotis. ff. so. matri. ꝛ i. l. si filiū. ff. de le. i.

¶ Ois ꝓsēsus q̄ ptinet ad aliquē rōe publici officii ē auctōitas. vio bal. i. l. fi. § . necessitate. C. ꝺ bo. q̄ libe.

¶ Stāte statuto ꝙ minoz nō pōt cōtrahere sine ꝓsen su ꝓpinquoꝝ. cū minoz vult facere ꝓtractū valde sibi utilē vn⁹ vult ꝓsentire ali⁹ nō. nō pōt cogere nolētem ad cōsentiēdum. ar. l. hmōi. § . i. ff. de le. i. si ille nulla tenus vult cōsentire iudex interuenit ꝛ supplebit ei⁹ vi ces. ut. l. i. C. de nup. ꝛ. e. ti. l. uidue. ꝛ. l. bono. C. q̄ admitti. ꝛ. l. si infāti. C. de iur. deli. ꝛ credo bonū eē ꝙ iudex iterloquat' ꝛ ꝺclarat illū suspectū. ꝛ i locū suspe cti ꝛ remoti iudex interponat decretū suū. ar. l. si quis sub ꝓditōe. ff. de testa. tu. Bal. in. d. l. i. Adde ad ma teriā oio qꝺ scribit idē Bal. in. l. i ꝓiūctōe. C. ꝺ nup.

¶ Tacitus ꝓsensus pōt hꝫ pro titulo. vnde epus per mittēdo illū qui recepit ecclesiā de manu laici possi de re videt' titulū ꝓstāe possidēti. Jnno. ꝺ iurepatro. cura ad hⁱ facit qꝺ nō. de cā pos. cū i eccl'ia. i glo. ꝛ ita pat.

¶ Cōsensus simplex inducit obligatōem bonoꝝ qñ a liq̄s ad aliquē actū tenet' bōa sua obligare. ista ē theo rica Bar. in. l. si cū dotē. § . trāsgrediamur. ff. so. ma.

¶ Cōsēsus semp ē ab eo req̄rēdus penes quē resident ius ꝓncipale. dictū ē Bal. i. l. pmittēte. C. ad mace.

¶ Consentiens peccato ut peccans deponitur. xi. q̄ōe. iii. ita corporis. et. c. qui peccantibus.

¶ Consentientes indebite alienationi rerum ecclesie honoze suo priuantur. xii. q. ii. c. non liceat.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quando possit reuocari consensus. vide. lxi. dis. episcopum. lxiii. di. obeuntibus.

¶ Quicq; qs psentit alicui actui ⁊ tñ eũ nõ approbat. viii. q. i. audacter. ⁊ qõ ibi nõ. xxvii. q. ii. §. cũ ergo.

¶ An qs uideat psentire negocio in quo se subscribit uide tex. ⁊ qõ ibi nõ. in. c. si qs presbyteroꝝ. de rebus eccle. non alie. ⁊. l. gaius. ⁊ ibi glo. ff. de pigno. act.

¶ Consensus presumitur ex diuturna taciturnitate. ff. de usuris. l. cum quidam. §. diuus.

¶ Cõsẽtit qs salutãdo. lxiii. di. cũ adrian⁹. ⁊ ibi nõ. xxxiiii. q. i. ois. de sen. excõ. si aliquẽ. ꝺ puñ. cũ oli esse mus. ꝺ his q̃ fi. a ma. par. ca. ex ore. ꝺ offi. dele. cũ oliz el. i. a ptrario. Itẽ pfirmãdo quis cõsentit. lxiii. di. qa igitur. ⁊. c. se. Item osculãdo. de conse. di. ii. pacem.

¶ Cõsensus probat᷑ p ṽba. ut. ff. de le. iii. l. nõ aliter.

¶ Ubi i actu req̃rit᷑ psẽsus aliquoꝝ si ñ intuẽiat ñ valz act⁹. nõ. lxiii. di. obeũtib⁹. Inno. ꝺ psue. cũ psuetudis.

¶ Cõsẽsus ptis i iudicẽ hꝰopat᷑ qõ nõ põt recusari. ñ aũt tollit alias exceptões. Cõpost. ꝺ rescrip. sup litt᷑is.

¶ Consentiens dicitur concedere uel donare. de donat. pastoralis. ⁊ quod ibi nõ.

¶ Inter psentire ⁊ dissentire est dare mediũ. s. nõ consentire. ut nõ. glo. in. c. cupiẽtes. §. dẽiqꝫ. ꝺ elec. li. vi.

¶ Quo tpe requirat᷑ psensus episcopi in pstitutiõib⁹ per capitulũ faciendis. vide de consue. cũ psuetudinis.

¶ Ubi requiritur consensus expressus non sufficit tacitus. glo. super. versi. expressus. in. c. statutum. §. in nullo quoqꝫ. de rescrip. libro. vi. ⁊ ibi Archidia.

¶ Consensus post actum factum prestitus non valet de elect. indemnitatibus. libro. vi. secũdum Jo. an.

¶ Plus est expresse contradicere q̃ non consentire. de simo. sicut tuis. de homici. petrus.

¶ Pro consentiente habetur qui iustam causam contradicẽdi nõ hz. ff. solu. ma. l. que doris. ff. ad trebel. l. quia poterat. ff. de no. oper. nun. l. i. in pñ.

¶ Quãdo lex ꝺsensum requirit intelligit᷑ de expresso ff. ꝺ ritu. nup. l. i eo iure. §. deiñ. ꝺ peni. di. vi. placuit iũcto. c. ois. ꝺ pẽi. ⁊ remi. nõ. lxxi. di. si qs i gl. ⁊. lxxxvi. di. i glo. nõ g⁹. nõ. ff. so. ma. l. ii. §. volũtaté. i gl. i.

¶ Per que verba debeat quis consentire electioni de se facte. Jo. an. de elect. c. ii. ⁊. c. q̃ sit. de elect. li. vi. ⁊ in. c. cupientes. §. deniqꝫ. eo. ti. ⁊ libro.

¶ Qui nõ obuiat malo cũ põt cõsentire videt᷑. de homici. sicut dignuz. ii. q. vii. negligere. xxiii. q. iii. q̃ põt lxxxiii. di. erro⁹. de hereti. c. ii. ⁊ ibi nõ. xv. q. iii. q̃ ãt.

¶ Consentire alienis peccatis est tangere immunduz xxiii. dis. iiii. recedite.

¶ Cõsensus est duoꝝ uel pluriũ in idem sensus. vnde cõsensus dicit᷑ quasi simul sensus. xcix. q. i. §. bis ita.

¶ Cõsensus nõ euacuat᷑ erroꝛe q̃litatis uel fortune. sed erroꝛe persone uel cõditionis. xxix. q. i. ꝟ. ad hoc.

¶ Cõsẽtiũ ñ põt q̃ ñ itellit qõ põit᷑. xxx. q. ii. spõsalia

¶ Consentiens proprie libidini uel aliene committit adulterium. lxxxiii. dis. c. i.

¶ Non prodest suo malo non pollui si alieno vicio quis consenserit. lxxxiiii. di. quid prodest.

¶ Consensus ⁊ voluntas possunt precedere ⁊ sequi. Bar. in. l. sin autem. ff. de aqua plu. arcen.

¶ In paria sint consentire actui ⁊ persone facienti actum. Bar. in. l. pomponius. ff. de iudi. ubi vide.

¶ Pat᷑ põt psẽtire filio ut sit i iudicio p nũtiũ l᷑ epl̃az Bar. in. l. si qs mihi bona. §. iussũ. ff. de acquir. here.

¶ Quãdo plures gerũt simul aliquẽ actũ videtur si biũuicẽ psentire. Bar. i. l. cũ pi. §. libertis. ff. ꝺ le. ii.

¶ Fideiubẽdo videt᷑ quis psentire. ut. l. exceptionem C. de euict. nõ aũt testificãdo l᷑ ex eo q̃ sit testis i aliq⁹ negocio. ff. de lega. ii. l. titia. §. lutia. ⁊ ibi nõ. in glo.

¶ Nõ psẽtit q̃ errat. ff. ꝺ iurisdi. om. iu. l. si p erroꝛez ff. de acq̃r. re. do. l. si ꝓcurato⁹ me⁹. ff. ꝺ iudi. l. i. ⁊. ii.

¶ Appositio sigilli facta ex certa scientia inducit consensum. ut. l. distrahente. C. de re. alie. non alienan. ubi vide Alber. Adde nõ. in. l. in fraude. §. i. ff. de testam. mili. ⁊ quod dicam infra sub dictione sigillum.

¶ Cõsensus illicitus nõ habetur pro cõsensu. xvi. q. vi. c. placuit. ⁊ quod ibi nõ. de elect. osius. C. de sal ganio bospi. nõ prebẽ. l. i. li. xii. C. ꝺ rap. uirg. l. vna.

¶ Quis act⁹ iducat psensũ. vide i regl̃a. q̃ tacet. ꝺ regu. iur. li. vi. bona glo. in. l. gaius. ff. de pigno. actio.

¶ Cõsẽsui adꝺsat᷑ uis ⁊ met⁹. ff. ꝺ re. iu. l. nihil᷑ psẽsui.

¶ Cõsẽsus ẽt coact⁹ fact⁹ auctoritate illi⁹ q̃ põt ius tollere ⁊ cessãte psẽsu valz. vi ꝺ tex. i. c. cũ int᷑. R. ꝺ ele.

¶ An subsistẽte lite int᷑ platũ ⁊ capl̃m req̃rat᷑ psensus alt̃i⁹ ipoꝝ. uiꝺ gl. q̃ dat practicã i. c. edoceri. ꝺ rescrip. gl. in. c. irrefragabili. de offi. ordi. de app. significauit.

¶ Cõsẽsus. i. nãt᷑ affect⁹. xxvii. q. ii. §. cũ ergo. in fi.

¶ Quis aliquãdo potest alicui actui cõsentire quem ipse facere non potest. ff. de manu. vindic. l. ii. Bar. in l. si fundum. §. i. ff. de pigno. l. finali. C. de pactis.

¶ Cõsensus duplex plus opat᷑ q̃ simplex nõ. in aut. ut immobi. antenup. dona. in glo. consensum. colꝰ. v.

¶ Tacitus consensus presumitur ex tempore. nõ. de sponsat᷑. ad id quod. in glo. ii.

¶ Ubi certo ⁊ determinato tẽpore requiritur cõsensus alicuius non sufficit ex postfacto interuenire. nõ. ff. de his qui no. infa. l. quid ergo. ubi glo. ⁊ Bar.

¶ Consensus eius qui tacet non dicitur proprie consensus. secundum Bar. in. l. ii. §. fi. ff. solu. matri.

¶ Consensus aliquando accipitur pro confirmatione. ix. q. i. c. fi. ix. q. ii. nullus primas.

¶ Non omnis qui consentit ratificat. ut. C. de euic. l. exceptione. ff. quod iussu. l. i. §. sed si ego.

¶ An id qꝺ alicui⁹ cõsensu fieri ꝺz ei⁹ dissensu tollat᷑ ⁊ an qs possit p litt᷑as l᷑ nũtiuz psensũ suũ exprimere. ui de. lxiii. di. obeũtibus. lxiiii. di. c. i. li. di. q̃ in aliquo.

¶ Quando quis possit reuocare psensum. vide. lxv. di. episcopus. ⁊ in preallegato. c. obeuntibus. lxiii. di.

¶ An sufficiat tm̃ semꝰ psẽtire. uiꝺ. xxxii. q. v. hõrẽd⁹

¶ Aliud est consentire aliud consilium dare. glo. in c. i. ne sede vacan. libro. vi.

¶ Consentiens in aliquem iudicem an videatur illi⁹ iurisdictionem prorogare. nõ. de offi. dele. p. ⁊. g.

¶ Cõsentiẽs ꝓpositõi q̃ fit p iudicẽ sibi p̃iudicat. etiã si ignorat modũ compositiõis. de ma. ⁊ obe. humilis.

¶ Cõsẽsus alñ pũit᷑ ⁊ si ñ seq̃t᷑ effect⁹. ꝺ ele. c. ii. li. vi.

¶ Cõsẽsus ẽ act⁹ rõnis. s. Tho. i pª scde. q. xv. ar. i.

¶ Cõsensus in dilectõe est peccatũ mortale. idem in i. scde. q. lxxviii. ar. viii. ⁊ in scecũdo. di. xxiiii. ar. xii.

Cõsequẽs. Cõsequẽtia. Quod ꝫ regulas iuris cõmunis est non est trahendum ad consequentiam. ff. de legi. l. quod uero. ⁊ in regula que a iure. li. vi.

¶ Id dicitur per cõsequentiam fieri qõ consequẽter fit sine aliquo interuallo. uel quod fit non per saltum. uide in prima constitutione. ffroꝝ. §. ⁊ antea.

¶ Ad pmissiõez liciti ⁊ pmissi pmittit᷑ alñ nõ pmissũ pp psequntiã necessariã. ff. mã. l. si mãdauero. §. is cui.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Plus iuris hz ꝺs i eo qꝺ debeꝯ directe q̄ in eo qꝺ debeꝯ ꝑ ꝓsequntiã. ff. usufruc. l. iteꝫ si fũdi. §. instrumẽti.
¶ Qꝺ directe fieri ꝓhibeꝯ ñ dz fieri idirecte nec ꝑ ꝓsequntiã. ff. ꝺ his q̃ nõ. ifa. l. atletaſ. §. ait ꝓtor. ff. ꝺ neg. geſ. l. si duob⁹ inõriũ. ff. ꝺ au. tu. l. i. C. ꝺ iu. l. quotiẽſ
¶ An valeat argumẽtũ a ꝓsequnti. vide. lxxxviii. di. c. ii. lvi. di. ꝓsbyteroꝝ. xliii. di. i mãdatis. ꝺ offi. dele. ex lẽis. ꝺ accu. ad petitõz. adde qꝺ dixi sub dcõe argu⁹.
¶ Quod ex cõsequẽtia ꝓrioris actus fit ꝓriori actui attribuitur. ideo non requiritur nouus consensus. ar. ff. de mino. l. iii. §. scio. facit. c. de causis. de offi. dele.

Consequenter. Exponitur. i. a siti. xvi. q. vii. ⁊ hec diximus.

Consequi. An quis põt per aliuz ꝓsequi qꝺ ꝑ se nõ põt. nõ. ff. de ediƈ. edic. l. cũ autẽ. §. fi. glo. nocebit. ff. q̃ res pigno. obli. poſ. l. a risto. in glo. fi. glo. ⁊ Bar. in. l. his eni. ff. de fur. Bi. i regula qꝺ alicui. li. vi. adde qꝺ dixi. ꝺ. sub dictõe ali⁹.

Conseruator. Quis possit dari ꝓseruator ⁊ de eoꝝ potestate. nõ. in. c. i. ⁊. c. fi. de offi. dele. li. vi. glo. in clemẽ. ii. de rescrip. Adde q cõseruatores possunt in notorijs inquirere ex eoꝝ officio. Inno. in. c. statutũ. de offi. deleg. li. vi. ubi etiam dicit q eoꝝ officium consistit in mero imperio.
¶ An conseruator possit recusari. glo. in. c. i. de offi. deleg. libro. vi. ubi tenet q non.
¶ Quis possit esse cõseruator. nõ. glo. in cle. ⁊ si ꝓncipalis. de rescrip. in glo. delegat⁹. ⁊ in. c. fi. de offi. de le. li. vi. Spe. ti. de iudice dele. §. fi. ỽ. iteꝫ q nõ estis.

Consignatio. Cõsignare. i. tradere. xvii. q. iiii. id constituimus.

¶ Consignare. idest crismare. i. q. i. baptizandis. de relig. domi. c. i. x. q. iii. c. i.
¶ An ꝓsignatio héat locũ in aialib⁹. nõ. ff. so. matri. l. si mõa. i gl. i. ⁊ ibi bar. ⁊. C. de usu. l. acceptã. i gl. i.
¶ Sola cõsignatio uel cũ depositiõe qꝺ operet nõ. in aut. ut exactio. instru. do. §. fi. glo. penƈ. colƈ. viii.
¶ An ⁊ qñ ꝓsignatio req̃rat vel sufficiat sola oblatio vide nõ. in. l. acceptã. C. ꝺ usuris. do. Jo. de imo. i. l. si seru⁹ cõis. ff. de vul. ⁊ pupil. ⁊. l. si moza. ff. so ma.

Consilium. Cõmissũ est alicui ut ferat sniaz ꝑm ꝓsiliũ titii. titius nõ vult ꝓsulere vel est mortuus qꝺ fiet. Bar. in. l. si qs arbitratu. ff. de ver. obli. ⁊ in. l. i. §. si plures. ff. de exercitio. i re pe. ⁊ in. l. titiũ ⁊ meuiũ. ff. de admi. tu. facit tex. ne se. va. c. i. i fi. li. vi. ⁊ qꝺ nõ. glo. i. c. si ꝑ te. ꝺ Rptis. e. li. nõ. de ꝓsti. ex pte. de elec. cũ in veteri. ꝺ arbi. cũ olim.
¶ Quis dicat dare ꝓsiliũ auxiliũ ⁊ fauorẽ. nõ. Bar. i l. is cui⁹. ff. de fur. Bal. in. l. si fugitiui. C. ꝺ ser. fugi.
¶ Quãdo causa ꝓmittitur cõsilio sapiẽtis quid ipor tet talis cõmissio. Bar. in. l. quid tamen. §. si arbiter ff. de arbi. Bal. in. l. i. C. ubi ⁊ apud quos. ⁊ in. l. i. C. si aduer. solu. ⁊ in. l. cũ iudex. C. de sen. ⁊ interlo. om. iudi. Jo. an. ꝺ elec. trãsmissã. Bar. i. l. illa institu tio. ff. ꝺ bere. isti. gl. i. l. si mãdato tutii. §. fi. ff. mãda.
¶ An qs obligeꝯ ex ꝓsilio. Bar. i. l. i. §. si plures. ff. de exercito. Bal. in. l. iii. C. de ser. fugi. nõ. ꝺ elec. cũ in veteri. de renũ. c. penƈ. in glo. xiiii. q. i. ꝓcipiƈ. Bi. i regla nullus ex ꝓsilio. ⁊ ibi tex. ⁊ gl. li. vi. nõ. ff. depos. l. i. §. idẽ põponi⁹. i glo. qa rez. insti. man. §. tua. isti. de obli. q̃ ex delic. §. at si ope. in glo. nõ teneƈ. nõ. de sen. excõ. nup. in glo. ii. glo. ff. ꝺ ver. signi. l. sepe. in fi.
¶ Quis dicatur potuisse consulere peritiores. Bar. in. l. in bonoꝝum. ff. de bono. posseſ.
¶ An ⁊ quãdo lex prohibitiua uł preceptiua sit ꝓsilii uel precepti. plene ꝑ do. Anto. ⁊ moder. de consti. nã cõcupiscentiam. ⁊ in. c. ii. de maio. ⁊ obedi. ubi uide.
¶ An ⁊ qñ lex est ꝓsilii sit ei necessario parẽdũ. glo. ꝺ tpo. ordi. ad aures. el. ii. gl. i cle. i. ꝺ testi. xiiii. q. i. q̃s̃q
¶ An is qui ex forma mãdati necessario hz requirere cõsilium alterius teneatur eius respõsum expectare. ⁊ dato q sic. an teneaƈ illud sequi. glo. ⁊ doc. de elec. cũ in veteri. ubi de hoc nõ. tex. glo. ⁊ doc. de offi. dele. ue nerabili. ubi probaƈ q si is cuius cõsilium requiri de bet sit particeps officii cũ inquirente nõ sufficit requi rere nisi sequatur. facit qꝺ nõ. glo. de coꝛ. uici. c. ii. de quo in. l. quidã decedẽs. §. papinian⁹. ff. de admi. tu. l. i. §. si plures. ff. de exercito. doc. in. c. cũ oli de arbi.
¶ An ꝑbens alicui malũ ꝓsiliũ ex ignorãtia ł impitia ⁊ ñ sequẽs i ꝓsulẽdo traditõeſ artis sue teneaƈ pti lese dic q sic i foro ꝓsciẽtie. nõ. Li. post Pe. i auƈ. sz bodie C. ꝺ iu. p do. Anto. ⁊ doc. i. c. ad aures. ꝺ tẽpo. ordi.
¶ An illi quoꝝ ꝓsiliũ est req̃rẽdũ a delegato ex forma sint ⁊ delegati. Bi. q nõ. p nõ. ꝺ of. deƈ. si p debilitate hz gl. dicat ꝺriũ. ⁊ male. i. c. ii. ꝺ cõ. ui. ꝺ q⁹ dic ut i⁹ nõ.
¶ An valeat statutũ q in iudicãdo ł exercẽdo aliquẽ actũ quis teneaƈ requirere ꝓsilium. Spe. ti. de req̃si. consi. §. i. ỽ. ut aũt. ⁊ ibi Jo. an. Bar. in. l. si quenerit ff. de re iudi. ⁊. ff. ꝺ admi. tuto. l. titiũ ⁊ meuiũ. in ꝑn. Bar. in. l. i. §. si plures. ff. de exercito. i repe. illi⁹. §.
¶ An si is cui⁹ ꝓsiliũ é req̃rẽdũ latitet ł sit absẽs valeat nihilõin⁹act⁹fcũ izeq̃sito ꝓsilio. nõ. i. c. i. i fi. ne se. va. li. vi. ubi bon⁹ tex. bar. i. d. §. si plẽs. doc. ꝺ ar. cũ oli.
¶ An si aliqd debeat fieri cũ consilio uł de consilio ali cui⁹ consiliũ debeat precedere actum. nõ. de elect. cuz in veteri. ubi Innocẽ. ne sede va. c. i. li. vi. adde Bar. in. l. sin autem. ff. de aqua plu. arcen. ubi vide.
¶ Consiliũ in reb⁹ agẽdis q̃q̃ est sumendũ ab uxore gl. i aut. ut iudi. sine quoq⁹ suf. §. ꝺ oia. ⁊ ita faciebat genitor me⁹ q̃ de oibus agẽdis ꝓsulebat matrẽ meaz.
¶ An ꝓsiliarij ꝓsilio possint recusari ut suspecti. Jo. an. q sic. i. c. statutũ. ꝺ rescrip. li. vi. Adde qꝺ nõ. Al be. in. l. apertissimi. C. de iudi. q̃ idem uideƈ dicere de aduocatis quibus aliquid imponitur consulendum.
¶ Si ꝓsul⁹ ꝓsuluit aliquẽ ꝓdẽnandũ ⁊ iudex ꝓdẽna uit ꝑ ꝺ verba. ꝓnuntio ꝑm formã ꝓsilii. utrũ illũ uidea tur ꝓdẽnasse ꝓsul⁹. Bar. in. l. funduſ. ff. de resci. ven.
¶ An consilium liget consulentez. uide in regula nul lus ex consilio. li. vi. ⁊ in. l. ii. in fi. ff. manda.
¶ An is cui⁹ cõsilio uel suasiõe factũ est furtũ teneaƈ qñ faciẽs furtũ erat nihilomin⁹ alias factur⁹. etiam si ne ꝓsilio. Bar. in. l. non solũ. §. si mãdato. ff. de iniur.
¶ De mõ ꝓuocãdi ꝓsiliũ ciuitatis. ⁊ c⁹ mãdato. ⁊ qꝺ sit ꝓponẽdũ i eo. nõ. bar. i. l. obꝑuare. C. ꝺ decu. li. x.
¶ Judex q̃ ꝓmisit cãz ꝓsulẽdã põt ꝓmissiõez reuocare etiã sine ꝓsensu ptiũ. Bar. in. l. ad ꝓncipẽ. ff. de appeƈ.
¶ Assumptus ad consulendum nõ debet recipere no uas probationes. Bar. in. l. i. §. ii. ff. de appeƈ.
¶ Nõ hz mutare ꝓsiliũ i alteri⁹ detrimẽtũ. ff. de re. iur. l. nemo põt. ⁊ in regula mutare. li. vi. ⁊ ibi glo. ⁊ Bi.
¶ Sapientis est mutare consiliuz. in auƈ. de nup. §. fi. ⁊ quod ibi nõ. colƈ. iiii. xii. q. i. cexte. ubi uide.
¶ Consilio reuerentiali obediendũ est. vi. di. testamẽ tum. de simo. matheus. de consilio vero perfectionis uide. xiiii. q. i. quisquis. de tempo. ordi. ad aures.
¶ An quilibet requisitus teneaƈ dare cõsilium. vide

UVA. BHSC. IyR_001

qđ nō. Bar. in. l. i ſacriſ. C. de prox. ſa. reſcin. li. xii.
¶ Bans alii ꝓſiliū peccādi dz puniri. lxxxvi. di. tanta ſicut dans bonum cōſiliuz meretur. xii. q. ii. bone rei.
¶ Conſulendum eſt utilitati malorum magis q̄ ipſorum voluntati. xxiii. q. v. non uos.
¶ Cōſilio ſolo q̄s efficit hōicida. de pe. di. i. piculoſo
¶ Si petatur conſilium ſapientis quis debeat ſolvere. Bar. in. l. qui poſtulauerit. ff. de adulte.
¶ An delegans cauſam poſſit ſibi reſeruare conſiliuz nō. Jo. an. in. c. ſi pro debilitate. de offi. dele.
¶ Aliud eſt conſilium aliud conſenſus. nō. de arbi. cum olim. de elect. cum in veteri. ne ſede va. c. i. li. vi. Jté aliud cōſiliū aliud mādatū. de homici. c. ul. li. vi.
¶ Quod dicatur conſilium nudum. nō. in. c. felicis §. illud. de peñ. libro. vi.
¶ An ſit differētia ſi mādatur aliquid fieri cū ꝓſilio a licuius uel de ꝓſilio. Archidia. xlix. di. hinc eteni. nō. ne ſede va. c. i. li. vi. Jo. an. plene in regła nullus. e. li.
¶ Arēga ꝑ hōdo ꝓſilio pōit. C. de repudi. l. dubiū.
¶ Petere cōſilium eſt in examine vel iudicio hōtis iudicare. C. ō legatōib⁹. l. ſi qđ. li. x. ubi vide q̄ ꝓſiliū ē ſubſcribēdū. ⁊ q̄ conſultatio debet trāſmitti ſigillata.
¶ Cōſulens ut mihi res rapiat̄ teneat̄ mihi de dolo ſi ꝺ raptorē nolo agere. Jnno. de hōici. ſic dignū. in glo. occupauerit. in. v. ſz ſi ꝓſulēs. ⁊ in. v. imo plus videt̄.
¶ Ostendens utilitatem ſecuturam ex homicidio videtur illud conſulere. Jnno. de homici. ad euidentiaz in glo. ad firmitatem. vſi. ⁊ intellige conſilium.
¶ Si cā ꝓmittit̄ ꝓſulēda de neceſſitate puta ex forma ſtatuti acta interi ſcā valēt. ſz reuocāt̄ ꝑ appellatiōez. alꝫ ſec⁹. bar. i. l. i. ff. nil no. ap. pē. alleg. l. i. C. ō rela.
¶ Statutū deponens q̄ iudex debeat ſententiare de cōſilio ſapientis debet intelligi in caſu dūmodo. nā in caſu indubitato petēs conſilium debet repelli a iudice tanq̄ calūnians. ſm Jaco. de are. in. l. ille aut ille. §. cuz in verbis. ff. de lega. iii. Bal. in. l. ii. C. de legib⁹.
¶ An a ſententia lata ſm conſilium dicatur cum conſilio. quia dictio cum ſignat acceſſorie ⁊ principale nō dependet ab acceſſorio. ſed dictio de ſignat ſubſtantiā. vide Bal. in. l. i. in fine. C. de manu. vindic.
¶ Si vnus ex litigātibus dicat iudici petatis ꝓſiliuz ſapientis. ſi id prodeſt tm̄ petenti ipſe ſolus ſoluet ꝓſulenti. ſi utriq̄ uterq̄ ſoluet. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de aſſeſ. §. ſalarium. v. quid ſi duobus. circa hoc vide Bar. in. l. ſi poſtulauerit. in prin. ff. de adulteriis.
¶ Si doctor ꝓſuluit in cā aliena teneat̄ ipſe i ſua eodē conſilio uti. Angel̄. in. l. i. §. ſi quis. ff. qđ quiſq̄ iu.
¶ Qualr q̄s teneat̄ ō ꝓſilio dato ōlinq̄nti. ⁊ q̄lr ꝓſtet ꝓſiliū. ⁊ q̄lr ꝓſumat̄. vide Bal. i. l. i. C. de fuis fugi.
¶ Habens exigere conſilium non excuſatur a temporis breuitate. quia imputat ſibi q̄ ſe arrauit. vide do. Anto. de butri. in. c. cum in veteri. de elect.
¶ Conſilium eſt inquiſitio de his que ſunt ad finem. ſanctus Tho. in prima ſecūde. q. xiiii. arti. i. ⁊. ti.
¶ Cōſiliuz ponit̄ inter dona ſpūs ſancti. Jdē ſecūda ſecunde. q. lii. ar. i. ⁊. ii. ⁊ in tertio. di. xxxv. ar. viii.
¶ Cōſiliari⁹ nō poteſt agere ꝓtra ꝓſiliariū interdicto ſm Jnno. de elec. quezelam. de reſti. ſpol. cū ad ſedez.
¶ Qñ ꝓſiliū reqrendū ē ex forma mādati ſi ñ pōt hāi refereēdū ē mādāti. nō. ne ſe. va. c. i. li. vi. ſup. v. ſtatuto
¶ Cōſulēs clericū verberari ſi ex ꝓſilio ſecuta ē pcuſſio eſt excōicat⁹. de ſen. ex. quāte. ⁊. c. nup. ⁊ qđ i⁹ nō.
¶ Cōſiliū ñ iducit neceſſitatē. ff. mā. l. i. ō pe. di. iii. c. i. i ſi. xiiii. q. i. c. pe. ⁊ ſi. ⁊ i⁹ archi. ō eta. ⁊ q̄li. ad aureſ
¶ Ea q̄ fiūt in ꝺſilio ſapientū preſumūt̄ bñ fcā. C. de legibus. l. humanū. in fine. ⁊. C. de epi. audi. l. epale.
¶ In oi re ꝓſulendi ſūt pitioreſ. ut. l. ſz ⁊ ſi. §. ꝓſcribere. ff. de inſti. ff. de iur. ⁊ facti igno. l. regula. ubi uide.
¶ An valeat ſententia ſi iudex dicat pronuntio ſecundum conſilium talis. Specu. ti. de excep. §. uiſo. vſi. porro. Adde qđ dicam infra ſub dictione ſententia.
¶ An poſſit cā ꝓmitti ita q̄ ꝑnūtiet̄ ꝓſiliū ſapiētis vide ō offi. dele. ſi pro debilitate. Spe. ti. ō arbi. §. fi.
¶ Reuelans conſilium principis qua pena puniatur nō. ff. de peñ. l. ſi quis aliquid. §. i.
¶ Que cum conſilio fiunt non ſolent inducere penitētiam. nō. in aut̄. de appell̄. §. i. in glo. pleniſſime.
¶ Nouum factum nouum requirit conſilium. nō. ff. de ven. inſpi. l. i. in glo. apponat.
¶ Conſiliarii debent ſedere ad latus principis nō ad pedes. ſecūduz Bar. in. l. iuriſperitos. ff. de excu. tu.
¶ Quandoq̄ plus puniuntur conſulentes q̄ facientes. nō. xxiiii. q. iii. qui aliorum.
¶ An cric⁹dāſ ꝓſiliū i cā ſāguiſ ſit irregłariſ. uide ō excel. pla. ex līſ. ne cle. l⁹mo. cricīſ. xxii. di. oiſ ubi arch.
¶ Que cum conſilio fiunt firmitate utuntur. C. de repu. l. conſenſum. in principio.

Cōſpiratio. De ꝓſpiratōe ſiue ꝓiuratōe nō. xi. q. i. ꝓiuratōuz. ⁊. c. ꝓſpiratio nū. de teſti. c. pe. Archi. i. c. ꝓſtitutōez. de. v. ſig. li. vi. ō hereti. fraternitatis. de re iudi. cū. J. ⁊. Al. tex. ⁊ gl. ō iudi. exhibita. uide cle. ne in agro. de ſta. mo. §. qz vo.
¶ Qua pena puniātur clerici vel ſacerdotes ꝺſpirantes contra dñm temporalē. dic q̄ ſunt degradādi ⁊ ꝑ uandi officiis ⁊ beneficiis. xxii. q. v. ſi q̄s laicus. adde q̄ conſpiratoz damnat̄ in metallum. ff. de offi. prefec. vigi. l. i. §. cum patronus. ⁊ ſi eſt miles degradat̄. l. i. in fi. ff. de obſequi. Bal. in. l. i. ff. de offi. prefec. vigil̄.
¶ An cōſpiratoz admittat̄ ad teſtificādum. Spe. ti. de teſte. §. i. in principio. ⁊. v. item q̄ eſt conſpiratoz.
¶ Qualiter puniātur clerici vel laici cōſpirantes aduerſus ep̄m. glo. in. c. fi. de teſti. cogen. plene. xi. q. i. conſpirationū. ⁊ tribus. c. ſequentibus. in q̄bus videt̄ cōcludi q̄ clerici deponuntur ⁊ laici excōicantur. Ad de quod nō. Bar. in. l. non dubito. ff. de capti. glo. in c. ꝓſtitutionez. de ver. ſigni. ſuper. v. canonicas. li. vi.
¶ Que ſunt iuramenta in conſpirationibus licita. ⁊ que illicita. nō. xi. q. i. ſi qui clericorum.
¶ An ⁊ quales conſpiratōes prohibent̄ uel non. dicitur in iurib⁹ allegatis. adde. C. de monopol. l. i. ff. ō colle. illi. l. i. Bal. x. coll̄. de pac. te. l. hac edictali. §. cōuenticulaſ. xlii. di. ſi quis. de teſti. cogē. c. fi. xi. q. i. ſi qui. Bar. in extraug. quoniā nuper. in prin. vſi. occulte. ubi tractat an ⁊ quādo valeant confederatōes ⁊ lige ciuitatū. uide que dixi ſub dictione confederatio.
¶ Nullus ꝓſiratoz accuſare pōt. iii. q. iiii. ꝓſiratōeſ Spe. ti. de accuſatore. v. itē q̄ eſt inimic⁹. ⁊. v. itē q̄ ē ꝓſiratoz. ⁊ ꝓſentiētes ſunt ifameſ. ⁊ excōicati. xi. q. i. ꝓſiratōuz. ⁊ tales ꝑ epos ſunt puniēdi. xi. q. i. ſi q̄s.
¶ Cōſpiratoz q̄q̄ ſumit̄ in parte bonā. C. de ꝓteſ. ⁊ medi. l. magiſtros. li. x. i aut̄. ut cū ō app. cog. §. ſi q̄d Archi. de ver. ſigni. ꝓſtitutionem. li. vi. xxiii. di. illud.
¶ Quis dicatur conſpiratoz. vide in. l. i. §. cum patronus. ff. de offi. prefec. vigil̄.

Cōſiſtoriū. Cōſiſtoriū ꝓpe ē locꝰ ubi papa l⁹ i patoz audit. nō. i aut̄. de appe. §.

UVA. BHSC. IyR_001

ii. in glo. ꝓsistoriũ. de ap. nõ. glo. in cle. pastoralis. in. v. ꝓsistoriũ. de re iudi. ⁊ ibi dicũt doc. q̃ est locus in quo sedet ꝑnceps in audiẽtia. vide. ii. q. vi. anterioꝝ. xxiii. q. ulti. ꝙenioꝝ. ubi uide. Tribunal vero inferioꝝ. uide Exodi. v. de appell. ex insinuatõe. vi. q. i. si q̃s cũ militibus. ⁊ ibi Archi. de appell. romana. in ꝑin. li. vi.

Consors. Quis dicat ꝙsors eiusdẽ litis. ⁊ an ⁊ qñ ꝙsors admittat ꝑ ꝙsorte. glo. i c. cũ dilecti. de do. ⁊ ꝓtu. in glo. i. q̃ vult q̃ ꝙsortiũ litis iõ supplet defectũ prouenientem a cã de q̃ agit. vnde cõ sors nõ admittit ꝓ ꝙsorte in cã criminali. glo. in cle. religiosus. de procu. ubi ꝙsortiũ eiusdẽ litis nõ supplet inabilitatẽ persone. plenius de materia in. c. cum. m. de consti. Specu. tit. de acto. versi. item consors.

¶ Consors eiusdẽ litis admittit etiam sine mãdato. glo. de cõsti. cum. m. de do. ⁊ cõtu. cũ dilecti. in glo. i.

¶ Consors idest socius. de here. c. penul. li. vi. Adde de conuen. fis. debi. l. i. li. x. ⁊ C. si li. imperia. so. l. i. eo. li. ⁊ in. l. i. C. quando ⁊ qui. quar. pars debe. li. x.

¶ De consortio uide. C. de fabricen. l. si quis consortium. li. xi. ⁊ in. l. nemo. C. de sum. tri.

¶ Cõsors litis ñ agit iuito ꝙsõte. ff. ỏ iudi. l. si petitõ.

¶ Consors intelligitur per participationem dominii q̃ facit ad statutum quod non licet alienare contra cõsortes. Bal. in. l. dudum. C. de contraben. emptio.

¶ Etiã rõne minime partis quis dicit cõsors qỏ facit ad statutũ flo. q° cauet qỏ dom⁹ ñ possit alienari extra ꝙsõtes. uide bal. i. l. i. §. is itaq̃. C. de ꝓmu. ser. mãu.

¶ Consortium. i. communio. xi. q. i. placuit.

¶ Omnis potestas impatiens est consortis. vii. q. i. in apibus. xxiii. q. vii. quod autem.

¶ Appellatione consortis continetur etiam femina. ut. C. de consor. eius. lit. in rubro. ⁊ nigro. uide An gel. in consilio suo. cxciii. quod incipit super puncto.

Consuetudo. Cõsuetudo q̃d sit. nõ. Li. i l. ii. C. q̃ sit lon. ꝙsue. ubi q̃ rit in q° differt a lege. statuto. stilo. ⁊ ꝑscriptõe. uide ỏ testi. cogẽ. cetex. i glo. i. di. ꝙsuetudo. de ꝙsue. nõ. est. i glo. ꝙsuetudo. li. vi. Spe. ti. de ꝑscrip. v. ſ q̃ est dria.

¶ Que sit consuetudo ratiõabilis relinquit arbitrio iudicis. nõ. in. c. i. de cõsue. li. vi. in glo. rationabilis.

¶ An semp debeam⁹ sequi ꝙsuetudinẽ romane eccle sie. nõ. xi. di. nolite. xii. di. c. ulti. de tẽpo. ordi. c. ii. de celebra. miss. ꝓnitiosus. de bereti. ad abolendã. nõ ỏ cognа. spi. sup eo. in glo. iii. de spon. duo. c. fi. ubi glo. ⁊ doc. glo. in. c. ii. de ꝑben. li. vi. de re iudi. sicut. in tex. de consti. ex litteris. Inno. in. c. q̃ translationem. de offi. leg. glo. in. v. docuit. in. c. i. de sum. tri. li. vi. glo. in. c. ad hec. de sen. excõ. glo. in. c. fi. de regul. iur. li. vi. glo. de frigi. consultationi. glo. xciii. di. legimus.

¶ An populus possit abrogare ꝙsuetudinẽ. iiii. di. in istis. §. leges. in glo. Adde qỏ nõ. do. Lar. flo. in cle. gñalẽ. de eta. ⁊ q̃li. ubi bon⁹ tex. ⁊ ibi vide ꝑ eũ. in. iii. op. ubi tractat quãdo generalis ꝙsuetudo derogat legi.

¶ An consuetudo delinquendi excuset a pena. distin gue inter penam spiritualem ⁊ temporalez. glo. iii. di. deniq̃. ⁊ in. l. aut facta. §. ulti. ff. de pe. ⁊ qỏ ibi nõ.

¶ An consuetudo possit minuere solemnitates iuris glo. in. l. rem non nouam. C. de iudi. ⁊ ibi Li. Bar. ⁊ Bal. in. l. ii. C. que sit lon. ꝙsue. ubi Li. in. v. q. ꝑn cipali. faciunt nõ. C. de sacrosanc. ec. aut. hoc ius por rectũ. Li. in. l. ii. §. sed q⁹ veremur. C. de iura. calũ.

¶ An cõsuetudo possit minuere solẽnitates req̃sitas a iure in alienatõe rei ecclie. Bar. in aut. hoc ius põre ctũ. C. ỏ sacrosãc. eccle. doc. in. c. nulli. de re. eccle. ñ alie. ubi Inno. Jo. an. ⁊ alii. Adde q̃ ꝙsuetudo ñ pot opari ut ꝑlatus alienet bona ecclesie sine ꝙsensu capli. nõ. ỏ re iudi. cũ cãz. i gl. Archi. ỏ appe. romana. li. vi.

¶ An consuetudo localis sit stricti iuris. nõ. in. l. fi. C. de testa. ⁊ l. an in totum. C. de edifi. priua. Bal. in preludiis feudorum. in. c. i. de feu. cog. x. coll.

¶ An ꝙsuetudo que est in ciuitate debeat seruari etiã in castris ⁊ in comitatu. glo. in. l. ex ea. ff. de postulã. Bar. in. l. cũctos popꝰos. C. ỏ sum. tri. plene per do. Anto. ⁊ modernos. ỏ ꝙsue. c. fi. bõa glo. ne se. ua. c. i.

¶ An consuetudine possit tolli uel minui legitima iuris nature. tex. qui non est alibi. ⁊ vult q̃ sic. in. c. ray nutius. de testa. adde qõ dicã. ĩ. sub dictiõe legitima.

¶ An ꝙsuetudo liget viatoꝛes. uide. xii. di. illa. Li. ⁊ alii doctoꝛes. in. l. i. C. ỏ sũma tri. doc. in. c. fi. ỏ ꝙsue.

¶ Excusat consuetudo a pena temporali. licet nõ ab eterna. iiii. di. deniq̃. de tempo. ordi. c. ii. ⁊ ibi vide.

¶ Consuetudo que excedit hominum vitam habe tur loco constitutionis. viii. di. que contra.

¶ An ꝙsuetudo trãsferat possessiõez ipso iure sine ap prehensiõe. Inno. ⁊ Host. tenet q̃ sic. in. c. ii. ỏ ꝙsue.

¶ An valeat ꝙsuetudo q̃ iuramẽtũ calũnie differat usq̃ ad calculũ sententie ⁊ detur victori. Jo. an. in ad di. Specu. ti. de iuramẽ. calum. §. sequitur. v. ⁊ nõ.

¶ An ꝙsuetudine possit induci q̃ plena probatio hẽa tur pro nõ plena. ⁊ eõ. nõ. in. c. ii. de proba. Frede. de senis consilio. xxvii. docto. de appell. c. i. ubi uide.

¶ An i crie cui a iure ñ ẽ istituta pẽa certa illa cẽseat q̃ solita est ex ꝙsuetudie apponi. dic q̃ sic. glo. est sing. in. l. quid ergo. §. pena grauioꝝ. ff. de his qui no. infa.

¶ An in ꝙsuetudine magis presumat tacita approba tio ꝑncipis q̃ in statuto. lz utrũq̃ sit facti. dic q̃ sic. ut colligit ex nõ. i. c. q̃ i eccliaꝝ. ỏ ꝙsti. faciũt nõ. ꝑ Inno. ỏ fi. istr. cũ. p. tabellio. ex qb⁹ limitat. c. i. ỏ ꝙsti. li. vi.

¶ An factũ notoriũ possit transire in consuetudinem nõ. de cleri. coniug. iohannes. ⁊ ibi tex. nõ. de consue. c. fi. ⁊ ibi doc. de his que fiunt a prela. c. ea noscitur.

¶ An ꝙsuetudine possit induci q̃ quota litis iudici ỏ beatur. Spe. ti. de salar. §. i. v. si vo ordinari⁹. ⁊. v. se quẽti. ubi sentit q̃ sic. ꝛ̃ius nõ. glo. in. c. statutũ. de re scrip. li. vi. facit qỏ nõ. in. c. cũ ab oi. de vita ⁊ ho. de.

¶ An damnata simpliciter ⁊ indistincte consuetudi ne intelligatur etiam de futura. glo. in clemen. statutũ de elect. ⁊ in clemen. si vna. de re. eccle. non alie.

¶ An ꝑnceps possit certi loci ꝙsuetudinẽ reprobare. dic q̃ sic. tex. cũ gl. i cle. ꝙa ꝓpter. §. ut aũt. ỏ reli. do. ⁊ i cle. ne i ag⁹. §. sãe. ỏ sta. mo. i cle. ii. i fi. e. ti. ⁊ i cle. i. ỏ iurepa. ỏ ꝙsti. c. i. li. vi. i aut. ois. C. cõia ỏ succes.

¶ An ỗ ius ꝑceptõiũ l' ꝓhibitoriũ iduci possit ꝙsetu° dic q̃ nõ. Host. ỏ of. or. int' cet'a. ỏ tre. ⁊ pa. c. i. fac qỏ nõ. Jo. mo. ⁊ Jo. an. i. c. vẽiẽs. §. cetex. ỏ. v. sig. li. vi.

¶ An appellatõe ꝙsuetudis in dubio itelligat' de pre scripta. tex. ⁊ ibi doc. de elec. cumana. plene ỏ ꝙsuetu. c. fi. ⁊. e. ti. c. fi. li. vi. i gl. Frede. ỏ senis ꝙsilio. lxxxvi.

¶ Qualiter intelligãtur illa verba de iure vel de ꝙsue tudine. uide do. Anto. ⁊ moder. notabiliter loquẽtes in c. cumana. de elect. ⁊ de eo q̃ mit. in pos. cũ venissent.

¶ An ꝙsuetudo possit tribuere iurisdictõez aks ñ hñti dic q̃ sic. ỏ excess. ꝑla. accedẽtib⁹ i fi. iũcta gl. ỏ offi. ar chi. c. fi. ⁊ qỏ i' nõ. xxv. di. plectis. ⁊ i' nõ. ỏ ꝑscrip. au ditis. de fo. cõpe. cũ ꝓngat. ỏ offi. ordi. irrefragabili.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ꝛ quãdo cõſuetudo exiſtens in aliquo loco ſeu circa aliqua iura extendatur ad alia loca ſeu alia iura. nõ. plene Innocẽ. ⁊ docto. in. c. dilecto. de offi. archi.
¶ An ad iducẽdã ꝓſuetudinẽ req̃rat̃ titulus. dic q̃ ñ ut nõ. de ꝓſcrip. cũ oli. plene in. c. fi. de ꝓſue. ꝑ docto.
¶ An valeat conſuetudo q̃ bona deputata ad vnum uſum expendantur in alium. doc. q̃ nõ in clem̃. q̃a contingit. in ꝑn. § . ut aũt premiſſa. de reli. do. per illũ. § .
¶ An ꝓſuetudie poſſit iduci q̃ q̃s ſine licẽtia ſupiõis eligat ſibi ꝓfeſſorem. vide nõ. de pe. ⁊ remiſ. c. ii. li. vi.
¶ Cõſuetudo eccl̃ie gallicãe eſt q̃ ỏ toto regno frãcie vocẽt̃ abſẽtes ad electõez epi. dicit tex. i. c. i genesi. ad fi. ỏ elec. ⁊ ita vidi ſuã tpe q̃ fui i⁹ aplice ſedis legat⁹.
¶ An teſtamentũ factũ in ſuburbiis ciuitatis in q̃ diuerſa eſt ꝓſuetudo ab illa que eſt extra ciuitatẽ debeat iudicari ſm conſuetudinez ciuitatis vel ſm illam que eſt extra. nõ. in. l. titiis. § . rome. ff. de excu. tuto. ⁊ ibi tex. notabilis de hoc. Bal. in. l. ii. C. quenadmoduz teſta. aperi. facit q̃ nõ. glo. in. l. ex ea. ff. de poſtulan.
¶ An ꝓſuetudo liget extraneos ꝓtrahẽtes ꝛ delinquẽtes in loco ꝓſuetudinis. Li. in. l. i. C. de emãci. libe. ꝑ eũdẽ ⁊ Bar. i. l. i. C. ỏ ſum. tri. nõ. i. c. ii. ỏ ꝓſti. li. vi. viii. di. q̃ otra. in q̃bus diſtinguit̃ an ſint trãſeũtes aut mozãt̃. ⁊ an ꝓſuetudo ſit latẽs ꝛ patẽs. Spe. ti. ỏ ꝓſti. § . ⁊ ſunt b in argumti. Inno. ſup Rica. Adde de cleri. cõiuga. cum olim. ⁊ in. c. ex pte. de cõſue. ubi tex. dixi late in queſtione per me diſputata Padue que incipit ſtatuto uel conſuetudine ciuitatis Venetiarum.
¶ An cõſuetudo clericoꝝ liget laicos. vel eõ. Inno. de ꝓſue. ſup Rica. de ꝓſti. eccleſia ſancte marie. ⁊. c. i. e. ti. de eo q̃ mit. in poſ. cũ veniſſent. Bar. in. l. i. C. ỏ ſum. tri. cuius opinio reꝓbat̃ ꝑ doc. in. d. c. eccleſia.
¶ Licet ꝓſuetudo nõ excuſet in delictis ut in. c. fi. de ꝓſue. Inno. i. c. i. de treu. ⁊ pa. glo. ulti. i. c. ii. ỏ tẽpo. oꝛ. ⁊ ibi Inno. iiii. di. dẽiq̃. viii. di. mala. induc̃ tñ facilioꝛẽ cãz diſpẽſãdi. eſt tex. iũcta gl. ỏ ꝓſue. cũ venerabil̃ ⁊ i⁹ doc. facỏ diuõ. gaudem⁹. ỏ ꝓſag. ⁊ affi. q̃ ſup hiſ.
¶ An ad ꝓbandã ꝓſuetudinẽ in aliquo loco ꝑticulari ſufficiat ꝓbare gñalẽ ꝓſuetudinẽ i regno ꝛ ꝓuintia cui loc⁹ ille ẽ ſubiect⁹. Inno. ⁊ doc. ỏ offi. archi. dilcõ de elec. cũ eccleſia vulterana. bon⁹ tex. i. c. ſup eo. ỏ cognaſpi. ⁊ ibi nõ. de cenſi. ſopite. de conſue. cum olũ.
¶ Quis ſit gñaliter moduſ ꝓbãdi ꝓſuetudinẽ. uide Oſti. de ver. ſigni. abbate. Jo. an. ⁊ doc. ỏ ꝓſue. c. fi.
¶ An cõſuetudo aliquid poſſit circa ea q̃ ſunt iuriſdictiõis ſeu auctoꝛitatis põtificalis. nõ. de iudi. c. ceteꝝ de foꝛo ꝓpe. cũ ꝓtingat. ỏ exceſ. ꝓla. accedẽtib⁹. ⁊ q̃d circa ea q̃ ſunt oꝛdinis. nõ. de conſue. quãto. ubi vide.
¶ An i his q̃ ſũt reſeruata ꝑncipi in ſignũ ſũme poteſtatis aliq̃d poſſit ꝓſuetudo. nõ. ỏ poſtula. ꝓla. bõe. ii. de offi. lega. q̃ trãſlatõez. de ꝓſcrip. auditiſ. ⁊. c. ad aures. in q̃bus ꝓcludit̃ q̃ nõ. Adde q̃ dicã. ĩ. ſub dictiõe ꝓſcriptio. ⁊ aduerte q̃a liber populus põt ea q̃ ſunt ꝑncipi reſeruata. Bar. in. l. nõ ambigit̃ . ff. de legi. ⁊ i. l. i. § . de q̃. ff. de poſtul̃. ⁊. l. deniq̃. in ꝑn. ff. de minor. l. q̃dam ꝓſulebãt. ff. de re iudi. ⁊. l. acta eo. ti. do. Anto. ⁊ moder. q̃ fit̃. ſint legi. ꝑ venerabilẽ. in qõe an ciuitas poſſit ꝑ ꝓſuetudinẽ aliquẽ legitimare. ⁊ ibi ỏ hoc uidetur eẽ caſus. Adde q̃ nõ. Bar. in. l. hoſtes. ff. ỏ capti.
¶ An ꝓſuetudo poſſit tribuere poteſtatẽ excõicandi. nõ. de foꝛo cõpe. cũ cõtingat. de reſti. ſpol. olim. ii. de offi. oꝛdi. cũ ab eccleſiaꝝ. de his q̃ fiũt a ꝓla. puenit.
¶ An ſi eſt ꝓſuetudo in maioꝛi ꝑte eccleſiaꝝ ciuitatis vel dioc. alie eccleſie teneãtur eam ſeruare. nõ Inno. ỏ offi. archi. dilecto. do. Lar. flo. in clem̃. q̃a ꝛtingit. § . ut autem. de reli. do. in. x. q. facit de cõſue. cum oliz.
¶ Cõſuetudo attenditur in multis. ſ. in baptiſmo. in miſſa. in ieiunio. in matrimonio. ⁊ diuinis officiis. de obſer. ieiu. c. ii. xii. di. nos cõſuetudinẽ. lxiii. di. q̃a ſancta. ⁊ in. c. cũ olim. de cle. ꝓiuga. de cele. miſſe. pnitio ſe. de ꝓſangui. ⁊ affi. c. iii. ⁊. c. q̃ ſup. xxxii. placuit. et de preben. venerabilis. de verbo. ſigni. abbate. Inno. de cõſue. ſuper Rica. de cenſi. ſuper eo. ubi bona glo.
¶ Cõſuetudo ꝑ lege ſuaſ̃. ỏ of. leg. c. nouit. ⁊ ibi nõ.
¶ Judex appellatõis debet ſequi cõſuetudinem loci iudicis a quo fuit appellatum. de teſta. raynutius. et ibi nõ. adde ad hoc quod dixi ſub dictione appellatio.
¶ Cõſuetudine põt iduci facꝛas appellãdi q̃ aliq⁹ caſu a iure eſſet pꝛohibita. de appel. ſi duobus. ⁊ ibi nõ.
¶ Conſuetudo poteſt reſtringere facultatem eligendi ad vnam tm̃ perſonam. vide de verbo. ſignifi. abbate.
¶ An valeat ꝓſuetudo q̃ pꝛo hõicidio veniat ꝑponenda pena pecũiaria. vide de delic. pue. c. ii. ⁊ q̃ ibi nõ.
¶ An valeat conſuetudo q̃ religioſus vnius habitus poſſit pꝛefici monaſterio alterius oꝛdinis ⁊ habitus. de verbo. ſigni. abbate. clemen. i. de elect. ⁊ q̃ ibi nõ.
¶ An valeat conſuetudo q̃ in feudo ſuccedat femina vel heres extraneus. dicam. ĩ. ſub dictione feudum.
¶ Cõſuetu⁹ q̃ ẽ õ libertatẽ eccl̃iaſticã ñ vz ỏ ele. cũ ꝛta
¶ An valeat conſuetudo q̃ facta plena ꝓbatione nihilominus exigatur iuramentum partis. dic q̃ non de ꝓbatio. c. ii. de teſtamen. cum eſſes. et ibi nõt.
¶ Cõſuetudo põt diſpõere q̃ ifirmo ꝛ legitime ipedito debẽt̃ quotidiãe diſtributões. ỏ cle. ñ reſi. c. i. li. vi. ⁊ q̃ ibi nõ. adde quod dicã. ĩ. ſub dictõe diſtributio.
¶ Canõici cõi ꝓſenſu poſſũt venire õ ꝓſuetudinẽ etiã iuramẽto firmatã ſi iuſta cã ſubeſt. glo. xi. di. i his. Archi. õ i. c. i. de cle. ñ re. li. vi. tu tene q̃ nõ. ꝑ Jo. an. i. c. i. de hiſ q̃ fi. a ma. par. ca. ſ̃. v. iuramẽti. ubi pleñ ỏ hoc
¶ Si aliq̃ eccleſia uel ciuitas eſt de nouo ꝓuerſa ad fidem quã cõſuetudinẽ ſeq̃ debeat. uide de cẽſi. ſup eo. ⁊ quod ibi nõ. glo. alia glo. in. c. cũ oliz. de cle. ꝓiuga.
¶ An ſi i aliq̃ eccl̃ia erat ꝓſuetudo de aliquo faciẽdo ⁊ mꝛto tpe ceſſatũ ẽ illud fieri an ex hoc dicat̃ interupta ꝓſuetu⁹. uỏ qõ nõ. Jo. an. i. c. ul. ỏ ꝓſue. li. vi. ſ̃. v. pñt
¶ Si oẽs pꝛeꝛ vnũ vtãt̃ aliq̃ ꝓſuetudine extẽdit̃ ad illũ. Oſti. ⁊ doc. de his q̃ fi. a ma. par. ca. c. ea noſcit̃. Jo. an. i. c. fi. de offi. archi. ⁊ ibi nõ. Inno. i gl. mag⁸.
¶ Conſuetudo generalis loci artat clericum agentez contra laicum q̃ laicus eſt de tempoꝛali iuriſdictione eccleſie. uide de eo qui mit. in poſſeſ. cum veniſſent.
¶ Cõſuetudie põt iduci ut uxõ lucreꝛ tertiã ptẽ i bonis mariti ꝑmoꝛiẽtis. nõ. ỏ teſta. raynuti⁹. i gl. ſ̃ q̃d.
¶ An valeat conſuetudo q̃ noui teſtes accipiantur publicatis atteſtationibus. uidetur q̃ nõ. q̃a dat materiã delinquendi. cõtrarium tenet do. Anto. ⁊ melius in. c. ſeries. de teſti. qui allegat Jo. an. in addi. Spe.
¶ An ꝓſuetudo poſſit aliq̃d oꝑari circa ea q̃ ſt̃ meri i ꝑii. Li. i. l. i. C. ỏ emã. li. doc. i. c. cũ ꝓtigat. ỏ foꝛ. ꝓpe.
¶ An ꝓſuetudo faciat eligibilẽ illũ q̃ alꝛs ẽ ieligibil̃. ⁊ eõ. gl. ⁊ doc. ỏ cleri. ꝓiug. cũ oli. xii. di. noſ ꝓſuetudiez.
¶ An valeat ꝓſuetudo diſponẽs q̃ circa collatõez fiẽdam a pꝛelato nõ req̃rat̃ cõſenſus capituli. ⁊ ecõuerſo Oſti. ⁊ doc. in. c. ea noſcit̃. de his q̃ fi. a pꝛela. ubi uide. ⁊ uide ibi an cõſuetudo diſponens circa collatõem beneficioꝝ habeat locum in ꝓſentatione. ⁊ econtra.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An valeat ꝯsuetudo uel statutū q̄ in actib⁹ capitularibus nō stetur maiori parti. nō. de his que fi. a ma. par. ca. in. c. ii. ubi Jnno. ⁊ doc. de boc. adde q̄ valet ꝯsuetudo q̄ minor pars capli ꝯtradicat maiori. etiā in his q̄bus vertit utilitas ecclesie. de cōsti. cum omnes.

¶ An consuetudo possit aliquid circa sacramenta ecclesie. tex. ⁊ glo. q̄ sic. de celebratio. miss. c. penulti.

¶ An ꝯsuetudine possit induci q̄ quis recipiat sacramenta ecclesie a nō suo sacerdote parrochiali. uide in clem. q̄a cōtingit. de reli. do. in fi. ⁊ in cle. i. de priuil.

¶ An ⁊ qñ possit consuetudo aliq̄d ꝺoperari circa matrimonium. uide de cogna. spi. c. i. ⁊. c. super eo. ⁊ ibi nō. de cōsang. ⁊ affini. q̄ sup his. ⁊. c. nō dz. ubi vide.

¶ An cōsuetudine possit induci ut absentes percipiant fructus beneficioꝝ sine peccato. glo. fi. de consti. cum omnes. glo. penk. in. c. dudū. el. ii. de elect. dixit q̄ sic.

¶ An valeat consuetudo q̄ minor preferatur maiori. uide Joban. an. in. c. i. de maiori. ⁊ obedien.

¶ An consuetudine possit derogari solemnitatibus instrumenti. Jnnocen. q̄ sic. de fide instrumen. c. i.

¶ Ex cōsuetudine oritur ius petendi confirmationez ⁊ infirmationem. nō. Jnno. in. c. abbate. de uer. signi.

¶ Cōsuetudo trāsfert possessiōez ipso iure sine apphēsione possessionis. Jnno. ⁊ Hosti. de consuetudi. c. ii.

¶ Consuetudo que dat alicui prebendam uidetur dare licentiam possidendi. Jo. an. in. c. i. de consuetudi.

¶ Consuetudo vniuersitatis afficit etiam singulares personas. nō. Jnnocen. in. c. finali. de consuetudi.

¶ Cōsuetudo romane curie est q̄ nō cōfirmat electionem nisi presentib⁹ duob⁹ electoꝝib⁹. dicit Jnno. in. c. ii. ꝺ elec. Adde quod dixi supra sub dictōe ꝓfirmatio.

¶ Consuetudo extenditur ad priuilegium, sed non prescriptio. Jnnocē. ⁊ Hostien. in. c. fi. de offi. archi.

¶ Cōsuetudo idiget facti ꝓbatōe. i. c. i. de ꝓsti. li. vi.

¶ Consuetudo rationabilis dicitur que est a iure approbata. irrationabilis que est improbata. Joban. an. de consue. super Rica. ubi allegat multa iura ad hoc.

¶ An possit induci consuetudine ut clerici vendant rem ecclesie sine consensu capituli. dixi. ē. uide glo. in Rica. C. q̄ sit lon. consue. ⁊ in. l. de quibus. ff. de leg.

¶ Cōsuetudo ⁊ pactū equipollēt. ff. de legi. l. de q̄b⁹ de elec. sacrosancta. adde nō. in. l. ꝓsuetudinis. C. q̄ sit lon. ꝓsue. ubi Li. ⁊ Bar. adde q̄ de ꝓsuetudine ad pactum ualet argumentū. Archi. xi. di. ꝓsuetudinis. gl. magna in. c. ii. de ꝓsue. li. vi. vñ id qꝺ pōt induci cōsuetudine pōt etiam pacto. C. de agri. ⁊ censi. l. i. li. xi. C. ꝺ decre. decu. i Rica. ff. quēad. ser. amit. l. ñ satis.

¶ Consuetudo dat licentiam delegandi causas. causus est singularis in. l. cum prętor. ff. de iudiciis.

¶ Cōsuetudine nō potest induci q̄ monachus faciat testamentū. nō. in aut. ingressi. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Consuetudine nō potest induci q̄ credatur litteris mercatorum. dictum est Bal. in. l. i. C. de confessio.

¶ Cōsuetudo facit nō esse culpabile qꝺ alias culpabile iudicaret. glo. in. l. pignus. C. de pigno. ⁊ ibi Bal.

¶ Ex consuetudine presumitur voluntas ⁊ mandatum. Bal. C. de exercito. super rubrica.

¶ Consuetudo potest dare notario officium stipulandi. Bal. in. l. i. C. per quas perso. no. acquir.

¶ Consuetudo facit ut recedatur a maiori solemnitate ⁊ minor subrogetur loco maioris. in aut. de instru. cau. §. oportet. adde quod nō. Bal. i. l. i. C. ad uell.

¶ An ꝯsuetudo ꝓbet p vnū actū i ꝺictorio iudicio ⁊ j. decēniū. gl. isti. ꝺ iure natu. §. ex ñ scripto ubi uide.

¶ An cōsuetudo debeat eē obtēta i ꝺictorio iudicio nō. ꝺ. v. sig. abbate. i gl. ꝺ re iudi. cū cā q̄. uiꝺ nō. i gl. ꝺ ꝯsue. c. fi. gl. viii. di. frust. Jo. an. i. c. fi. ꝺ eta. ⁊ q̄li.

¶ An consuetudo in scriptis redacta desinat eē ꝯsuetudo ⁊ dicat lex. Bar. in. l. ii. in ꝑn. ff. ꝺ vul. ⁊ pupil.

¶ An ponēs ꝯsuetudinē ⁊ probās statutū succūbet. ⁊ que differētia est inter statuta, mores. ⁊ ꝯsuetudinē. ⁊ que requirātur ad ꝯsuetudinē inducēdā. ⁊ an mulieres possint inducere ꝯsuetudinē. ⁊ an certa ꝑs populi possit in ꝑte sua inducere ꝯsuetudinē. ⁊ an ex sententia iudicis lata ꝓtra legē presente ꝑplo ⁊ tacente inducat cōsuetudo. ⁊ an ex sentētiis que nō sunt mādate executioni inducat cōsuetudo. ⁊ quid de sentētiis arbitroꝝ ⁊ quot testes probāt consuetudinē. ⁊ quot actus inducant consuetudinem. de his ⁊ multis aliis vide Li. ⁊ Barto. in. l. consuetudinis. C. que sit lon. consuetu.

¶ An consuetudini derogetur per statutum. Bar. in. l. viros. C. de diuer. offi. et appa. libro. xii.

¶ Nō valet ꝯsuetudo que ius alteri⁹ usurpat. ita ꝺicē Bal. i disputatōe sua q̄ incipit. accusat⁹ ꝺ ui turbatiua allegat gl. ordinariā. i. l. iniuriaꝝ actio. §. fi. ff. ꝺ iur.

¶ An ꝯsuetudo q̄ talis familia censeat nobil⁹ vl⁹ ignobilis valeat. nō. Bar. in. l. exēplo. C. de decur. li. x.

¶ An consuetum. solitum. ⁊ usitatum idem importent. nō. Bar. in. l. i. C. quomodo ⁊ quando iudex.

¶ Que sit differentia inter consuetudinem ⁊ usum. Jnnocen. de consuetudi. cum consuetudinis.

¶ An valeat ꝯsuetudo q̄ canonici possint testari ꝺ fructib⁹ pceptis de pbēdis suis vsq̄ ad annū post mortez ipsoꝝ Jo. an. in regla nemo plus. li. vi. Jo. cal. in. c. relatū. ii. de testam. Bēze. in extrauag. suscepti Jo. xxii.

¶ An ꝯsuetuꝰ reprobata excuset a pēa. gl. sing. q̄ sic i c. venerabil⁹ de cōsue. quā limito p glo. iiii. di. deniq̄.

¶ Allegans consuetudinem debet illam probare. ut l. ab ea parte. ff. de probat. in. c. i. de consti. libro. vi.

¶ Que dicat lōga ꝯsuetuꝰ bēt i glo. i. di. mos āt nō. i. c. fi. ꝺ ꝯsue. vide i extraua. Jo. xxii. q̄ icipit suscepti.

¶ Consuetudo nō inducit per plures actus vel etiaz p binam cōsuetudinem nisi p illos actus ꝓstituatur q̄ illud āmodo pro cōsuetudine seruet. glo. i. di. cōsuetudo. glo. i. di. mos. Jnno. de ca. pos. cū ecclesia. ⁊ ibi videtur velle q̄ ex duab⁹ vicibus inducatur cōsuetudo.

¶ An ꝯsuetudo liget infantes ⁊ furiosos ⁊ an si iterdū iudicatū est p ꝯsuetudie iterdū ꝺ ex plurib⁹ sētētiis sit introducta ꝯsuetudo. ⁊ an ꝯsuetudo maioris ptis popli nō ꝓsentiētis liget. Bar. in. d. l. ꝯsuetudinis. C. q̄ sit lōga ꝯsue. vbi etiā tractat si vna cōsuetudo est in foro actoris. alia in foro rei. alia in loco iudicii q̄ ex his seq̄nda sit. de quo p Jnno. de cōsue. sup Rica. Spe. ti. de fer. §. i. v. sed pone. Pau. in cle. pastoralis. de re iudi. Bult. in cle. sepe. de vbo. sig. Archi. ii. q. vii. non ita.

¶ Consuetudo municipii preiudicat maioribus sicut minoribus. de resti. in integ. constitutus. ⁊ ibi nō.

¶ An in vna eccl̄ia debeāt fuari ꝯsuetudies vicinarū eccl̄iaꝝ uide. xii. di. illud de cogna. spiri. sup eo. c. di. ꝺ more ꝺ offi. archi. dilecto. ꝺ cēsi. ex pte. ꝺ ꝯsue. cū ꝯsuetudo.

¶ Consuetudo parificatur priuilegio. de iudic. nouit ⁊ ibi nō. de foro competen. cum contingat.

¶ Consuetudo non potest derogare iuri diuino. potest tamen augere diminuere vel distinguere. Jnnocē. in. c. fi. de consti. ⁊ in. c. que in ecclesiarum. de consti.

¶ Consuetudo facit q̄ scriptura priuata sit censenda

UVA. BHSC. IyR_001

autentica. de fide instrumen. cum dilectus.
¶ Cōsuetudo tollēs substātialia iudicii puta litis ꝛr. ⁊ libelli oblationem ⁊ similia nō valet. de proba. c. ii.
¶ Consuetudo requirit decez annos cum frequentia actus. nō. Bar. in. l. de quibus .ff. de lega.
¶ Cōsuetudo reqrēs necessario tres testes ⁊ ꝙ ñ sufficiat probatio duoꝝ nō valet. vt nō. in. d. c. ii. ꝺ proba.
¶ An cōsuetudo que defert primogenito hereditatē paternam preiudicet secūdogenito si est clericus. Jo. an. in regula sine culpa. li. vi. ubi vide an valeat talis ꝓ suetudo ꝙ primogenitus habeat totam hereditatem paternam. vide quod dicam. j. sub dictione genitus.
¶ Si diuerse sit i loco ꝓsuetudies circa solōez canōice portiōis q̄ ꝯuāda sit uide do. ℙe. ꝺ pu. i trac" canōice portiōis in 2ª pte. c. v. nō. de sepul. c. i. ⁊ c. certificari.
¶ An consuetudo admittat probationem in contrarium. glo. ⁊ dominus Anto. de but. in. c. fi. consuet.
¶ An valeat ꝓsuetuꝰ disponēs ꝙ sin̄ spēali mādato possit ꝺs appōere manū ad ea q̄ exigūt spēale mādatū nō. ꝺ of. leg. qꝺ trāslatōez. Jo. an. ꝺ se. ex. mieres ubi vi ꝺ.
¶ Cōtractꝰ i dubio itelligūt facti ꝟz ꝓsuetudiné loci. Bar. i. l. magistratꝰ. ff. ad mūici. ⁊ l. sēp. ff. ꝺ reg. iu.
¶ Bone cōsuetudines tacite itelligūtur approbari ꝑ principē. Bal. x. colk. de pa. cōst. ver. romanoꝝ. ubi ⁊ dicit vnuz notabile verbū videlicet ꝙ erroꝛ ꝺsuetudis expressus in sententia nō facit illam nullma. ibi etiam tractat an cōsuetudo valeat cōtra concilia generalia.
¶ An consuetudo contra ius extendatur de casu vero ad casum fictum. Jo. an. in. c. fi. de cōsue. libro. vi.
¶ Cōsuetudo trahit ad sequētia sic ius. de ꝓsue. cuz oli. ꝺ elec. cū eccl̄ia vult̄ana. Jnno. in. c. fi. ꝺ of. archi.
¶ Consuetudo que est rationabilis nec iuri contraria valet etiam si non sit prescripta. glo. in. c. fi. de cōsue. li. vi. glo. in. c. ut litigantes. de offi. ordi. eo. libro.
¶ Quātum tempus requirat in cōsuetudine prescribenda nō. in. c. fi. de cōsue. Archi. xi. di. ꝓsuetudinis. Jnno. in. c. ex parte de cōsue. Lau. in extrauag. suscepti. in versi. ꝓsueuerūt. Jo. xxii. glo. xii. di. ꝺsuetudo.
¶ Cōsuetudie iduci nō pōt. ut ꝺs sit iudex i cā ꝓpa. Jo. an. i. c. postlasti ꝺ fo. ꝓp. vi ꝺ i. c. ex pte el. i. ꝺ. v. si.
¶ Quomodo sit possibile vt consuetudo tollat legez positiuam. Archidia. xi. dis. in bis.
¶ Consuetudo emanās super opinione postea reprobata non valet. tex. ⁊ docto. de biga. c. i. libro. vi.
¶ Secundum locoꝝ consuetudines computētur diete. glo. de rescrip. nonnulli. glo. de elec. cupientes. §. i. li. vi. ⁊ in. c. presenti. §. loca. de preben. eo. libro.
¶ An epus possit nouā ꝓsuetudiez iducei i sua eccl̄ia gl. xi. di. i bis. ⁊ c. catholica. Archi. ꝺ cle. ñ re. c. i. li. vi. idē. xii. di. nouit gl. cxi. di. c. i. aª gl. ꝺ ꝙse. di. iii. c. i.
¶ Cōsuetudo gñalis prouincie probat spēlez certi loci in prouincia illa existētez. de elec. cū eccl̄esia. Jnno. de offi. archi. c. fi. glo. xi. di. illud. tex. in. c. sup eo. de cogna. spi. glo. ⁊ Jnno. de cēsi. sopite. adde qꝺ dixi. s.
¶ Differētiā int̄ ꝓsuetudinē ⁊ pscriptōez vide p glo. i c. fi. de cōsue. Jo. an. in. c. fi. de offi. archi. Jo. an. i. c. pen̄t. de consue. li. vi. ⁊ in regula sine possessione eo. li.
¶ Rit? est ꝺsuetudo certaꝝ psonaꝝ de cle. ꝓiuga. cuz olim. Jnno. ꝓtra de offi. ordi. qñ in plerisq̄ de tēpo. ordi. cū ꝯm archi. in. c. ꝓtra chr̄istiāos. de hereti. li. vi.
¶ Non valet consuetudo contra rationem iuris posi tiua specialiter approbatam. ℙau. in clemē. i. de elec.
¶ Ex cōsuetudine potest interpretari priuilegium et statutū. tex. de cōsue. cuz dilectus. glo. in. c. i. de loca.
¶ Consuetudine potest queri onus ⁊ nō honoꝛ. glo. c. di. contra morem. Archidia. xi. di. catholica.
¶ Ubi duo certo casu pificant a iure ꝓsuetudo dispones sup vno extēdit ad aliū. gl. i. c. q̄uis. ꝺ of. oꝛ. li. vi.
¶ Appellatōe ꝓsuetudinis in mā stricta in dubio itel ligit de pscripta. tex. ⁊ ibi doc. de elec. cumana. glo. i c. gñali. eo. ti. li. vi. Jo. an. in regla nemo eo. li. in ꝟiū videt tex. ꝺ elec. q̄relā. gl. i. c. fi. ꝺ elec. li. vi. adde. c. cū bñficio. de ꝓben. e. li. vide Jo. an. in. c. fi. ꝺ ꝓsue. eo. li.
¶ Consuetudo extenditur ad comprehensa sub ratione. tex. xii. di. consuetudo.
¶ Una pars ciuitatis vel dioc. potest consuetudinez introducere. tex. de offi. ordi. quoniam.
¶ An simplex cleric? ex ꝓsuetudine possit acqrere, potestatē excōicandi. doc. de foꝛ. com. cū cōtingat. de resti. spoꝰ. oli. iii. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. q̄siuit. de offi. ordi. irrefragabili. §. excessus. ⁊. c. ꝙrēte. gl. ⁊ doc. ꝺ ap. dilectis. gl. ii. q. i. nēo. do. anto. i rep. c. i lēis. ꝺ res. spo. Archi. i. c. epoꝝ. ꝺ pui. li. vi. ℙa. i cle. i. ꝺ sen. ex.
¶ An ppls ꝺ tpali iurisdictōe eccl̄ie possit introducei ꝓsuetudiez ꝟiā canonib?. tex. de eo q̄ mit. i pos. c. pe.
¶ Cōsuetudo supueniēs post ius irritās ꝓsuetudinez valet. glo. in cle. statutū. de elec. sed ꝓtrariū nō. ℙau. in cle. i. de excess. pla. ⁊ i cle. si vna. ꝺ re. ec. ñ alie. ⁊ ibi nō. glo. Jnno. in. c. pe. de cōsue. gl. in. c. i. ꝺ ꝓsti. li. vi.
¶ Cōsuetudo ꝓtra ius reqrit cāz licet nō titulū. glo. i c. cū eccl̄ia. ꝺ cau. pos. ⁊ pp sup. v. breuitatem. Hosti. in. c. cū olim. de pscrip. Jo. an. in. c. i. de pscrip. li. vi. ⁊ in. c. iii. de cōsue. eo. libro. doc. in. c. fi. de cōsuetu.
¶ Sententia lata pretextu inique consuetudinis valet ⁊ ab ea potest appellari. de re iudi. cum causa.
¶ Consuetudo contra libertatem ecclesiasticam non valet. glo. in. c. clerici. de iudi.
¶ Be mō probādi ātiquā ꝓsuetudinē cuiꝰ ꝟiī nō extat memoria. vide de pscrip. cū nobis. doc. i. c. sup qꝺ dā. de ver. sig. glo. in. c. i. de pscrip. li. vi. Archi. i. c. i. ꝺ ꝓsu. li. vi. nō. i. c. i. ꝺ pscrip. e. li. Jnno. ꝺ. v. sig. vēiēs Bar. i. l. hoc iure. §. ductꝰ aque. ff. de aq̄ quo. ⁊ esti.
¶ Que dicat lōga ꝓsuetudo gl. ff. ꝺ legi. l. ꝺ qꝺ nō. C. q̄ sit lō. ꝓsue. sup Rica. ff. ꝺ legi. l. diuturna. ⁊. l. cū ꝺ ꝓsuetudie. C. ꝺ pscrip. lōg. tēpo. l. fi. de. v. sig. sup.
¶ Ad pias ⁊ laudabiles consuetudines obseruandas laici compelli possunt per iudicem ecclesiasticum. de sepul. ad abolendam. de simo. ad apostolicam.
¶ In qꝺ casiꝺ ñ ꝑdest ꝓsue nō. ꝺ ꝓsu. cū int. i gl. ii.
¶ Ad iudicē ecclesiasticū ptinet declarare ꝓsuetudies locoꝝ q̄ ꝙcernūt peccatū ꝑm doc. in. c. ex pte. de ꝺsue. ⁊ in aut. ut clerici approp. epis. §. si vero coll. vi.
¶ Cōsue ē alt̄a nā. ff. ad mace. l. i. ff. de li. ⁊ post. l. si qs postūos i pn. ar. cō. ff. ꝺ aq̄ plu. arce. l. i. §. idē varꝰ
¶ Cōsuetudo alt̄at nāz. ff. de postu. l. i. §. bestias. ff. ꝺ acqui. re. do. l. nālē. §. i bis. isti. ꝺ re. di. §. pauonū.
¶ Cōsuetudo regiōis attendit. ff. de offi. procō. l. observare. §. anteq̄. ff. māda. l. idēq̄. sic ⁊ ꝺsuetudo municipū. ff. ꝙ cuiusq̄ vniuer. l. itē eoꝝ. §. i. ff. de aq̄ plu. arcē. l. i. §. fi. sic ꝓsuetudo vicinoꝝ. ff. ꝺ flumi. l. i. §. i. de cōsue. cū venerabilis. sic ⁊ cōsuetudo aialiū attēdit insti. de re. di. §. pauonū. ff. de acqui. re. do. l. nālem.
¶ Ñ ꝓsuetudies sit diuerse q̄ illaꝝ dz obseruāi. Jnno. ꝺ ꝓsue. c. i. Archi. viii. di. q̄ cōtra. xii. di. illa. ⁊ ibi nō.
¶ An consuetudo trahatur ad similia. uide. ff. de legi. l. quod vo. de elec. cupientes. Archi. xi. di. in bis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An consuetudo onerose ecclesie sit seruanda nō. de consue. c.i. de offi. archidia. c.ulti.
¶ An consuetudo interpretetur uel distinguat ius naturale. vide de consue. c.fi. secūdum Inno. ⁊ docto.
¶ Cōsuet' aggrauat ōdictū. ff. ō pe. l. capitaliū. §. solēt ō re mi. l. debtorē. §. si pkes. ō ꝓsu. c.fi. ubi tex. ⁊ i' nō.
¶ Si post prescriptā ꝓsuetudinē semel aut bis ꝯuenit' uidet' iterrupta. ar. ff. de pac. l. si vnꝰ. §. si pacto. Li. in. l. i. C. q̄ sit lō. ꝓsue. nō. ō ꝓsue. c.fi. Archi. viii. di. frust'. i fi. Inno. i. c. accedētibꝰ. ō ꝑui. nō. ō ꝓsue. c.fi.
¶ Ad hoc ut introducatur consuetudo requiritur ut actus fiat animo inducendi consuetudinē. ff. de legi. l. de q̄bus. i. di. cōsuetudo. viii. di. frustra. ⁊ ibi Archi.
¶ Quakr autē possit ꝓstare de tali aio. uide nō. in Ric. de ꝓsue. de postu. pre. bone. de offi. ordi. ꝓquerēte. de cap. mo. c. ii. ⁊ dic q̄ ex freq̄ntatōe actū cū lapsu tē poris p̄sūit' aius. C. ad vell'. l. si mkier. ff. ō repu. l. iii.
¶ Consuetudinem malam iniqui assumunt pro priuilegio. viii. di. mala.
¶ Suffraganei debēt seruare ꝓsuetudinē ecclesie metropolitane. de qꝰ in. c. sane. de tēpo. ordi. de spo. duo c. ult. ⁊ in. c. i. ō postu. pla. ⁊ in. c. sup eo. de cogª. spi.
¶ Ad hoc ut dicat' ꝓsuetudo autētica siue ātiq̄ta. dic si agit' de ꝓsuetudine p̄ter ius sufficit q̄ sit. x. ānoꝝ. ita itelligit' glo. in. l. de q̄bus. ff. de legi. Si vō agit' ō ꝓsuetudine iuri ꝓtraria requirit' tm̄ tempus cuiꝰ inicii memoria non existit dictū est notabile. Archi. in. c. gñali de elec. li. vi. Adde q̄ ꝓsuetudo p̄ter legē ut dixi valida datur. x. ānis. glo. in. c. fi. de ꝓsue. li. vi. q̄ō est vex nisi esset p̄ter legē que derogaret iuri particularis eccl'ie q̄a tunc nō censet' valida nisi p lapsum. xl. annoꝝ. ſm Inno. in. c. cū dilectus. ad fi. de cōsue. q̄ō est bene notandum super ver. antiq̄. uide moder. in. c. fi. de ꝓsue.
¶ In ꝓsuetudie excedēte memoriā hoiuꝫ nō est necesse q̄ alie circūstātie probent'. Archi. xii. di. ꝓsuetudo.
¶ An cōsuetudo alicuiꝰ particularis loci liget hoies alteriꝰ loci uel eiusdē extra illū locū nō. in. c. ii. de ꝓsti. li. vi. Benze. in clem. fi. de verbo. signi. ubi uide hoc.
¶ Non valet consuetudo contra substantiam actus glo. magna in. c. ii. de consuetudi. libro. vi.
¶ An in criminalibus bina uice inducatur consuetudo. glo. xxv. q̄ōe fi. ita nos. i. di. mos. in glosa.
¶ An in ꝓsuetudie q̄ inducit' ꝯ ius req̄rat' tacitꝰ vl' expressus ꝯsensus p̄ncipis. vide Pau. i cle. q̄a ꝓtingit. ō reli. do. Inno. i. c. ex pte. ō ꝓsue. Jo. an. i addi. Spe. ti. de instru. edi. §. ꝓpēdiose. v. sed nūquid de ꝓsuetudine. ⁊ ti. de feu. sup Ric. Adde nō. in. c. cū. p. de fide instru. Jo. an. in. c. fi. ō censi. li. vi. Inno. de ꝓsue. sup Ric. gl. iiii. di. §. legeſ. xi. di. in sūma. glo. in. c. penl'. de fili. presby. viii. di. frustra. glo. in clemē. fi. de eta. ⁊ qua. Archi. x. q. i. relatū. glo. in. c. gracia. de rescrip. li. vi. Jo. an. in. c. cum de beneficio. de preben. eo. ti.
¶ Si princeps improbat consuetudinez de nouo illa reiterari non potest. Jo. an. in. c. i. de censi. li. vi. tex. iii. q. ii. festa. Inno. in. c. ex parte. de consue. ubi vide.
¶ An valeat ꝓsue' ualidās plēas ꝓbatōes testiū ⁊ in stroꝝ. Jo. an. i Spe. ti. ō istr. edi. §. ꝓpēdiose. v. ſz eō.
¶ An consuetudine induci possit. ut electus admini stret sine aliqua ꝓfirmatione. Cōpost. q̄ nō de cōsue. cum venerabilis. Archi. in. c. cuz qui. de ꝓben. li. vi.
¶ Lex plerunq̄ recipit interpretationem a consuetudine. Spe. ti. de loca. §. nūc aliqua. v. quinto queritꝰ.
¶ Sicut in ꝓsuetudine introducēda requirit' spaciuz xl. ānoꝝ. vt dixi. ō. sic i introducta tollēda. gl. ⁊ Inno. i. c. accedētibꝰ. ō ꝑui. gl. i. c. cū ō bñficio. ō ꝓbē. li. vi. Archi. xi. di. in his. glo. in. v. solite. i cle. ii. de sta. reg.
¶ Consuetudo volūtate introducta ⁊ obseruata intelligitur habere volūtatē obligādi ⁊ q̄ seruās eam uoluit se obligare. Innocē. in. c. ad apostolicam. de simo.
¶ An requirat' q̄ ꝓsuetudo sit obtēta in ꝓtradictorio iudicio. glo. viii. di. q̄a frustra. glo. in. c. abbate de. v. signi. Jo. an. in. c. fi. ō ꝓsue. glo. in clem. fi. de eta. ⁊ q̄li.
¶ An consuetudinem tollere possit lex precepti. glo. ⁊ docto. iiii. di. §. leges. glo. ⁊ Inno. in. c. i. de treu. ⁊ pa. do. Anto. de bu. in. c. quod dilecto. de cōsangui. ⁊ affi. Jo. an. in. c. cum de beneficio. de preben. li. vi.
¶ An ⁊ quādo dicatur cōsuetudo ratiōalis. Archi. iiii. di. §. leges. idem ⁊ melius. viii. di. frustra. glo. in c. i. de consti. libro. vi. in. v. si. rationabilis. ⁊ ibi docto.
¶ An ꝓsuetudini detrahat' ex vnica ꝯuentiōe. Inno. de priui. attēdentibꝰ. Archi. xi. di. in his. glo. in. c. si de bñficio. de preben. li. vi. do. Anto. in. c. fi. de ꝓsue.
¶ An consuetudo erroꝝbitans extendatur p ideptita tem ratōis. Jo. an. in addi. Spe. ti. de sen. sup Ric.
¶ Qualiter consuetudo in iure multipliciter nominetur. Laudi. in extrauagan. suscepti. Joban. xxii.
¶ Obseruātes legem nō uidētur in dubio facere aio inducēdi ꝓsuetudinē sup eo sup quo lex disponit. Joan. in v. si. uolumus. in. c. i. de cleri. coniuga. libro. vi.
¶ Cōsuetudo ñ pōt opari ut ñ exaiaꝰ exerceat actū q̄ dz fieri ab exaiato. Inno. ō offi. ordi. ꝓquerēte. q̄ō nō.
¶ Cōsuetudo mala est appellāda corruptela. viii. di. mala. ⁊ nulla rōe est seruāda nō. C. de decur. l. oēs iudices. in glo. i. li. x. ⁊ C. ne fi. pro pa. auc'. habita. in glo. in auc'. ut nulli iudi. §. i. in glo. mala. colc'. ix.
¶ Jus ꝓsuetudis pꝰ legē nālē būit erroꝝdiū. xi. di. i his
¶ Cōsuet' dz credē vitati ⁊ rōi. viii. di. vitate mānifesta
¶ Consuetudo est imobilis que nec legibus humānis nec sacris obuiat cōstitutiōibus. xi. di. ecclesiasticarū.
¶ Cōsuetudo vniuscuiusq̄ ecclesie i ea seruari dz. viii. di. que ꝺ. xii. di. illa. fallit i eccl'ia romana cꝰ ꝓsuetudo etiā alibi seruat'. de quo dixi. ō. in ꝓncipio hꝰ dictōis.
¶ An ꝓsuetudo tollat legē uel tollat' a lege. nō. in. l. de q̄bus. ff. de legi. in glo. fi. de ꝓsti. c. i. li. vi. Hosti. de treu. ⁊ pa. c. i. Archi. i. di. ꝓsuetudo. viii. di. frustª. xi. di. in his. C. q̄ sit lon. ꝓsue. l. ii. i glo. magna. ⁊ ibi Li. nō. ff. q̄ō cuiusq̄ vniuersi. l. itē eoꝝ. in glo. uel pro idest insti. in prohemio. §. pe. in glo. in desuetudine. insti. de iure na. §. ex nō scripto. glo. imitant'. ff. de re. iur. l. nemo alieno. in glo. tēporalis. C. de testa. l. ex ipfecto. ⁊ ibi Li. nō. x. colc'. ō feu. cog. c. i. in gl. i. nō. glo. ⁊ doc. de cōsue. c. fi. de proba. c. ii. in glo. xi. di. ꝓsuetudinis.
¶ An debeat attēdi ꝓsuetudo loci. ꝓtractus. l' iudicii nō. ō eo q̄ō cer. lo. l. ii. i glo. Li. in. l. i. in. penl'. q. C. que sit lon. ꝓsue. ⁊ ibi glo. i. Li. in. l. i. in. iiii. q. C. de sum. tri. ⁊ ibi glo. ii. nō. in clem. q̄uis. §. debet. de fo. cōpe. in glo. omnimodā. Spe. ti. de fer. §. i. v. ſz pone xii. di. illud. ⁊ ibi nō. in glo. magna. uide que dixi. ō.
¶ An ⁊ q̄ñ spectāda sit ꝓsuetudo patrifamilias l' cu iuslibz alt'ꝰ. nō. ff. ꝓmo. l. si ut certo. §. custodiā. i gl. ꝓ modātis. ff. ō ne. ge. l. si negocia. §. solꝰ i fi. Li. i. l. nēo C. ō epi. au. ff. ō ali. ⁊ cib. leg. l. mella. §. ſz si alimēta.
¶ Cōsuetudo inducit presumptiōez. nō. ff. de pigno. acti. l. si pignore. ff. de edil'. edic. l. q̄ si nolit. §. qui assi dua. in glo. ⁊ ff. de aqua plu. arcen. l. i. §. fi. in glo. fi.
¶ Quid opet' ꝓsue' glo. nō. ⁊ magīa. xviii. q. ii. c. fi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quando glo. dicit aliquid seruari de consuetudine debet ei credi. ut. l. dos a patre. C. solu. matri. glo. in. l. naturalem. §. illud. ff. de acquir. re. domi.
¶ An ꝓsuetudo ciuitatis ⁊ regni extendat ad loca olim sibi subdita ꝛ amissa. Li. in. l. i. in fi. C. q̄ sit lō. ꝓsue.
¶ An cessante ratione consuetudinis cesset ipsa consuetudo. nō. in. l. iii. C. commu. diui.
¶ Quō iducat ꝓsuetudo nō. C. q̄ sit lō. ꝓsue. i Rica Li. i. l. ii. c. ti. isti. ꝺ iuꝝ na. gē. ⁊ ci. §. ex ñ scripto i gl. C. ꝺ agr. ⁊ cēsi. l. dñi i gl. fi. li. xi. ꝺ cōs. c. fi. i fi. ubi gl.
¶ Quaꝛ ꝓpōat i iudi⁹ ⁊ an i libello ꝓpōat nō. Li. i l. ii. C. q̄ sit lon. cōsue. Jo. an. i Spe. ti. de ꝓsue. i ꝑn.
¶ Quis sit effectus consuetudinis. Li. in. l. ii. C. que sit longa consuetu. in. vi. q. principali.
¶ Quot sūt vtutes ꝓsuetudis nō. i. l. fi. i gl. i. C. q̄ sit lō. ꝓsue. isti. ꝺ iuꝝ na. gē. ⁊ ci. §. ex ñ scripto i gl. imitat
¶ An ꝓsuetudo tollat ubi ꝓplus in ꝺziū utit nō. ff. ꝺ reg. inr. l. nemo. §. tpat. Li. in. l. ii. C. q̄ sit lon. ꝓsue.
¶ Cōsuetudo facit quedā esse licita que alias ñ essent nō. in aut. de defen. ciui. §. ḋa vero. in glo. percipient.
¶ An transgressoꝛ consuetudinis puniatur ut transgressoꝛ legis. nō. de simo. ad apostolicam. in glo. fi. et xi. di. in his. glo. in. c. ex litteris. de consue.
¶ Propter ꝓsuetudinem excusat quis a pena temporali. ſm Bal. in aut. omnes peregrini. C. cōia ꝺ suc.
¶ Q̄ñ aliq̄ cōsuetudo referꝛ ab aliquo doctoꝛe ei creditur. ut dicit Bar. in repeti. in. l. ꝺ quib⁹. ff. de legi.
¶ Cōsuetudo ita ꝺbet ſuari ab assessoꝛib⁹ sicut statutū dūmodo sit publica ⁊ notōia. ⁊ ipat uel punit. si āt ꝓmittit. suadet. l' ꝓsulit. tūc ñ artat iudicē ad penā trāsgressiōis. Bal. i. l. si ḋs ñ dicā rape. C. de epi. ⁊ cleri.
¶ Quādo cōsuetudo apparet ex inspectōe publicoꝝ instrumentoꝝ nō indiget alia probatiōe. ⁊ ideo si ſz cō suetudinē aliqua minoꝛ solēnitas seruaꝛ q̄ dispōat iusꝯ cōmune illa minoꝛ intelligit surrogata in locū illi⁹ maioris. ⁊ sufficit hoc apparere ex inspectiōe instrumēto rum confectoꝝ cum dicta minoꝛi solemnitate aliter non probata ꝓsuetudine. vide Bal. in. l. i. C. ad uell.
¶ Consuetudo. i. assuetudo inducit ex bino actu. vñ qui furatus est bis dicitur consuetus furari. ⁊ sic pro tertio mittet ad furcas. Bal. in. l. iii. C. de epi. audi.
¶ Actus presumitur gestus ſm consuetudinem. de hereti. filii. li. vi. ideo contrahentes semper intelligun tur tacite conuenire q̄ illud quod est de consuetudine veniat i ꝓtractu. ut. l. accepta. C. loca. l. si prius. ff. ꝺ aqua plu. arce. ⁊ ibi ꝑ Bar. ⁊ moder. in dicto. c. filii.
¶ An si consuetudo redigatur in scripturam dicatur ius ꝓsuetudinarium uel ius scriptuꝫ. vide Li. in. l. ii. C. que sit lon. cōsue. Bar. in. l. de quibus. ff. de legi. ꝺ. quarto modo. Bal. x. colꝛ. q̄ feu. da. pos. sup Rica ⁊ ibi plene per do. Jaco. de alua. in lectura sua noua.

Cōsul. An valeat istūm siñ ꝓsule nō. C. ꝺ diuer. ſcrip. l. si q̄. vide. c. inꝛ dilectos. ꝺ fi. instr.
¶ Lozā ꝓsulib⁹ mercatoꝝ q̄ de veritate ⁊ equitate cognoscūt ñ licet de iur. apicib⁹ disputare. vide i. l. si fide iussoꝝ. §. q̄dā. ff. māda. nō. Bal. in. l. si ꝑ ea. C. mā.
¶ Quā iurisdictōꝫ ⁊ dignitatē hēat ꝓsul. vide Guil. ff. de offi. cōsuꝛ. l. i. ⁊ ibi vide q̄d de ꝓsulib⁹ moderniſ.

Consultatio. Dicitur rescriptum ab imperatoꝛe illatum. nō. in aut. de iudi. §. oportet. in glo. consultationem. colꝛ. vi.
¶ Quod ad ꝓsultatōeꝫ pcedit ius cōe nō ꝓtinet. nō. de filiis presbyꝛ. tua. ⁊ in. c. consultatōi. de tēpo. ordi.
¶ Ad consultationem ponitur ius cōmune. de elect. cum in iure. de filiis presbyꝛ. ex tua.
¶ An cōsultatiōi pape vel imperatoꝛis sit obediendum uel nō. vide in. c. si quādo. in glo. ulti. de rescrip.
¶ Cōsulto. i. dolose. ff. ꝺ offi. ꝓfec. ur. l. i. §. itē solēt ⁊ consulte. i. studiose. ff. loca. l. ⁊ hec distinctio. §. i.

Cōsultoꝛ. Cōsultoꝛ ḋz recipe mercedē ſm laboꝛē quē hz i reuoluēdo cartas. alꝫ gratis ꝓsulere ḋz. alleg. glo. pro sing. xi. q. iii. nō licet.
¶ Cui⁹ pecūia ḋz solui ꝓsultoꝛis salariū. bar. i. l. si postulauerit. ff. ꝺ adul. Adde qꝺ nō. Saly. i. l. crim. C. ꝺ adꝛ. adde Spe. ti. ꝺ assel. §. salariū. v. q̄d si alꝛ. ⁊ ibi Jo. an. i addi. ⁊ i ti. de req̄si. ꝓsi. in ꝑn. sup. v. salariū.
¶ Consultoꝛ assumptꝰ debet solū de his ꝓsulere q̄ sibi a iudice trāsmittūt. Bar. in. l. i. §. q̄situ. ff. de appell.
¶ Cōsultatōib⁹ discoꝛdātib⁹ iudex eligit. ⁊ si ſz fōmā statuti ꝺbeat seq̄ ꝓsiliū. bar. i. l. duo iudices. ff. ꝺ re iu.
¶ Ubi ptes discōdāt i ꝓsultōe eligen⁹ l' pūcto fōmādo iudex h⁹ fac. Bar. i. l. i vēditōe. ff. ꝺ bo. auc. iudi. poss.
¶ Assūptio ꝓsultoꝛis hētur renūtiatōe ⁊ pcone in cā Inno. i. c. ul. ꝺ resti. i ite. Li. ⁊ Bar. i. l. i. C. ꝺ relat.
¶ Cōsultoꝛ assumptꝰ ad ꝓsulendū de iure nō debz nouas probatōes recipe. ſz sup his q̄ a iudice trāsmittūt ꝓsulere. nō. in. l. cū a nobis. C. ꝺ dilat. Bar. in. l. i. §. quesitum. ff. de appell. dixi. ē. sub dictione consilium.
¶ An consultoꝛ teneatur de malo consilio dato. vide Barto. in. l. si filius. ff. de iudic.
¶ Nō est necesse q̄ cōsultoꝛ in exhibitōe ꝓsilii alleget iura. sed sufficit q̄ dicat sic est. l' sic nō est. Spe. ti. ꝺ req̄si. cōsi. §. i. v. sed nunquid huius consiliarii.
¶ An ꝓsultoꝛ acceptꝰ ꝑ iudicē possit ꝑ eū reuocari et ipse iudicare. Barto. in. l. ad principem. ff. de appell.
¶ An ꝓsultoꝛe ꝺbeāt assūere ptes l' iudex. Bar. i. l. i. §. i. ff. ꝺ vē. ispi. spe. t. ꝺ req̄. ꝓsi. ĉca ꝑn. ⁊. t. ꝺ as. §. ii.
¶ An consultoꝛ possit mutare consiliuꝫ. vide Johā. an. in addi. Specu. ti. de requisi. consi. v̄si. porro.
¶ Plura de consultoꝛe vide Jo. an. in addi Specu. ti. preallegato, videlicet de requisi. consi.
¶ Consultoꝛ potest cogi si incipit laudare causam. l. postq̄. ⁊ ibi Bar. ff. de vaca. mu.
¶ Si dicit cōsultoꝛ. nō video cur nō sit cōdēnandus quid operātur illa verba uide Bar. in. l. i. §. si quesita ff. de. v. obli. ⁊ in. l. vxorem. §. concubine. ff. de le. iii.
¶ Si cōsultoꝛ dicit aliquē absoluēdū sufficit q̄ iudex qui hz sentētiare ſm ꝺsiliū sapiētis dicat pronūtio pro ut in cōsilio ꝓtinetur. Bal. in. l. i. C. si aduer. liber. q̄ allegat. l. q̄ro. ff. de edict. edic. ⁊. l. fundus. ff. de rei vē.

Cōsumptū. Cōsumare. Quando res dicat cōsumpta. nō. insti. quib⁹ alie. nō li. §. nūc admonēdi in glo. cōsumpti. vide glo. in. l. si alieni. ff. de solut. docto. ⁊ Bar. in. l. rogasti. §. fi. cū duab⁹ se. ff. si cer. pe.
¶ Consumare. i. coaceruare. C. de usu. rei iudi. l. fi. q̄nq̄ idē est qꝺ finire. ff. ꝺ offi. procōsuꝛ. l. si in aliam.
¶ Briaz inꝛ ꝓsūere ⁊ pdere. vi. ff. ꝺ peti. hēꝝ. l. utꝝ.
¶ Quid importet hoc verbum consumere. vide. ff.

UVA. BHSC. IyR_001

de donat. inter uiz & vxo. l. cū hic status. §. quod ait.
¶ Nō dicit delictū ꝯsumatū si qs est i via accedēdi & nōdū deuēit ad locū. Bal. i. l. cū te. C. ō dōa. añ nup.
¶ Qui incipit cogitur consumare & complere. ff. de pollic. l. i. ff. de arbi. l. iii. §. i.
¶ Consumptione reconciliatur mutuum & obligatio ff. si cer. peta. l. si a furioso. & l. nam & si fur. & l. si filiꝰ ar. ff. de nego. gest. l. si pupilli. §. si cui.
¶ Differētia est ut bñ intelligas int ꝯsumere & ꝯsumare. ꝯsumere est delere extinguere. vñ dicit talis ꝯsūpsit oia bona sua. & dicit a ꝯsumo cōsumis. Cōsumare est cōplere. pficere. implere. iuxta illud verbuz domini in cruce. cōsumatum est. i. impletū qō est predictū de me Paulus ad corinth. bonum certamen certaui. cursuz cōsumaui. i. ipleui & perfeci. ad hoc vide vocabulistaſ.

Cōstare. Hodie ꝯstat hodie agat. ff. ō iudi. l. si ō ui. & l. si qs a quo. ff. ut i pos. lega.
¶ Constare dicit qō est certū vel manifestū vel hz pre sumptionē vehementē. iii. q. ix. decreuimꝰ. de hereti. cū ꝓtumacia. li. vi. i. q. i. si q a simoniacis. ubi de hoc.
¶ Cōstare dicit p sententiā. xxxii. di. §. uex. vel p testes. de offi. dele. prudentiā. vel p euidentiā facti. de resti. spol. c. fi. uel exactis iudi. de iureiurā. ad nostrā. ii. de ver. signi. c. cū olim. Adde q ubi aliquid dz ꝯstare iudici ad hoc ut aliud possit pueniri exigit q snia sibi cōstet. uide Bar. ff. de no. op. nū. l. stipulatio. §. hoc autem. & ibi nō. vide. c. cum ad sedem. de resti. spol.
¶ Cōstare. i. existē. ut hꝰ ꝯstat ex ilꝫ. i. existit. lxiii. di. q̄to. lꝰ ꝯstat. i. cognoscit. ii. q. vii. latoz. ō ver. sig. fozꝰ.
¶ Cōstare videt aliqñ de aliquo eoipso q nō ꝯstat de ꝯtrario. de procura. cōstitutꝰ. & ibi Jo. an. C. q̄ mili. nō pos. l. sup seruis. i. q. i. q̄ a simōiacis. ubi ō hꝰ late.

Cōstātia. Est vtꝰ. & iō ꝓmdat. ff. ō iusti. & iure l. iustitia. & ff. qō me. cau. l. metum.
¶ Constantia debet esse maioz in uiro q̄ in muliere. de elec. indemnitatibus. libzo. vi.
¶ Non dicitur inconstans qui ꝓpositum mutat in melius. de rescript. statutum. libzo. vi.
¶ Cōstātia & moꝝ grauitas multū ꝙuēit clericis. ō rescrip. gīa. hz Archi. aliqd i. c. ad audiētiā. qō me. cā.
¶ Cōstātia ē pſ fōtitudis. s. tho. 2ª 2e. q. cxxviii. ar. i.

Constitutū. Cōstituere. Cōstitutū potest fieri nudo pacto. nō. ff. ō ꝓsti. pec. l. hactenꝰ. §. i. i gl. videt
¶ Qāz ꝓstiᵗ vide p azo. i sūma ō ꝓsti. pe. ff. & C. e. t.
¶ Debitum etiam incertuz potest reduci in constitutum. ff. de consti. pecu. l. qui iniuriarum.
¶ Licet constitutum nō tollit primā obiectionem solutio tamē vnius tollit utrūqz. ff. de cōsti. pecu. l. si qs.
¶ Cōstituens se debitoꝛē sine cā sciēter obligatur. qa donare uidetur. l. q si maritus. §. i. ff. de consti. pecu. quod nō. pro intellectu. l. ii. §. circa. ff. de doli excep.
¶ Debitū cui ob. exceptiō ꝑpetua impedit ꝓstitutuz secus si tēporalis. & gīaliter que soluti repetitiōez ipediunt causant cōstitutū. & que nō impediūt nō causant ff. de cōsti. pecu. l. q si maritꝰ. §. i. qō q̄liter intelligendum sit vide per Bar. in. l. hactenus. §. fi. ff. de cōsti. pecu. hodie vide. l. si quis argētū. §. penꝰ. C. ō dona.
¶ Actio de constituta non est accessoria sed principalis. quod patet quia non extinguitur extincta princi pali. ff. de consti. pecu. l. qui autem. §. i.
¶ Si quis constituit se debitozem alicuius an noue tur obligatio. & an habeat locum aut. presente. C. de fideiuſ. vide glo. in aut. de fideiusso. in principio.
¶ Ēditoz q̄ tenet actōe pſōali ex empto ad tradēdā vacuā possessiōez ēptozi. ut. l. ii. & iii. & l. empto. §. i. ff. ō act. emp. liberat ab illa eoipso q ꝓstituit se ēptoziſ noie rē illā possidere. ita dicit glo. in. l. ab emptiōe. ff. ō pac. quā ibi seqt Bar. ad qō facit glo. in aut. sacrā. C. si aduer. vēdi. facit nō qa ꝑ talē actū ꝓstituti transfertur nālis & ciuilis possessio in emptozem. l. certe. §. i. ff. de rei. vendi. l. quod meo. in ꝑn. ff. ō acquir. pos.
¶ Cōstituit. i. ꝓfirmat. C. ō ꝓfir. tu. i. l. si ut ꝓpōis.
¶ Cōstituēt. i. dederūt lꝰ ꝓtuleāt. xii. q. v. qa iohānes.
¶ Cōstituim⁹. i. ordinam⁹. iuxta illud Ecclīastice cōstitui te sup gentes & regna. Jere. i. vii. q. i. daybertuz xxvi. di. §. ecce facit. ii. q. vii. in sancta. ō maio. & obe. solite. vel cōstituim⁹. i. ꝑcipimus. ii. q. vii. cū pastoziſ.
¶ Quādo aliquis cōstituit se possidere noie alterius ut hoc aliquid opetur debet ꝓbare ꝓstituētez tūc possediſſe. ſm Angel. in. l. quāuis. §. i. ff. de acquir. pos.
¶ Pactū nudū de ꝓstituta quantū ad penaz nō suffic ff. ō ꝓsti. pecu. l. titiꝰ. Bal. in. l. i. C. e. ti. Jtē aduerte qa si dico promittis mihi. x. ꝑ stipulatiōez. & tu ex int uallo respōdeas promitto nō ualet ut ꝓstitutū. ff. ō cōsti. pecu. l. i. §. titiꝰ. hz si nō apposuiſſez hoc verbū ꝑ stipulatōez. hz dixi promittis mihi. x. & tu dixisti volo ō liberare. & postea respōdeas q sic valet ut ꝓstitutū. uel saltem ut pactum nuduz. ita intelligo nō. in. l. iuriſgentium. §. sed cum nulla. ff. de pactiſ. Bal. in dicta. l. i.

Constitutio. Quid sit ꝓstitutio nō. ii. di. ꝓstitutio. & dicit q̄si cōis statuitio seu cōmune statutū. ſm Archi. de consti. c. i. libzo. vi.
¶ Cōstitutio fieri dz ab hñte potestatē. ō offi. lega. c. fi. ad māz viō q̄ dicā. j. sub dictōe lex. & dictiōe statutū

Contagiū. Cōtagiū expōit pro pestilētia. ō coba. cle. & muli. vestra. qa qcqd tangit polluit. secūdum Archi. xxiii. q. iiii. est iniusta.

Contaminatio. Cōtaminatus erat olim populus in cōspectu dñi & omnia que offerebat erāt ꝓtaminata. i. q. i. sicut populus. idē verbū habet. xi. q. iii. c. fi. xii. q. ii. aut hēt l. di. si qs ꝑbyter. & c. ō his vo. lxxxii. di. propoſuiſti.

Contemplatio. Actꝰ attribuit illi cuius cōtēplatōe fit. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. i. ff. ō edē. l. ꝓtoz. in ꝑn. 5. ff. ō peti. here. l. hz & si. §. si qs ō sua. & ff. ō ꝓdi. & demō. l. falsa.
¶ Cōtēplatio. i. ꝓsideratio. xxxiii. q. v. tūc saluabit.
¶ An vita ꝓtēplatiua sit melioz actiua hētur ō renū. nisi cū ꝑdē. ō regula hz. Adde qō dicā sub dictōe vita.
¶ Vita contemplatiua proficit etiam ad quietem. vide. C. de epiſ. & cleri. l. quiſquis.
¶ Cōtēplatio hz delectatōez duplīr. s. rōe opatōis et ratione obiecti. s. Tho. scda secūde. q. clxxx. arti. vii.
¶ Cōtēplatio ē cā ꝺuotōis. Jdē 2ª scde. q. xlii. ar. iii.
¶ Contemplatio dei est duplex. Jdez in quarto. di. xv. & liii. adde qō idem nō. in secundo. di. xlix. arti. i.
¶ Be. vi. spēbꝰ ꝓtēplatōiſ viō eūō i 3º di. xxxv. ar. iiii.

Cōtēptus. Cōtemnere. Cōtēnere ꝓtoz ēt iudicē is videt q nō paret eiꝰ citatōi pemptorie. & pena est ut ꝓtoz illi suā deneget iurisdictiōez. ff. ex qui. cau. maio. l. hz & si. §. hz & si dū. ff. si qs i ius vo. ñ ie. l. ii. ff. si qs ius di. nō obtēpe. l. i. facit ō app. cū pati. Jo. an. i Spe. ti. de cita. §. viso. in ꝑma addi. circa medium
¶ Facere bonū i ꝓtēptū ē peccatū. xxx. di. si qs tāḡ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Contemnens ea que ſunt ſalubriter inſtituta debet ſeuere puniri. lv.di.nullus.
¶ Ñ quis dicat̃ ꝓtemnere nõ. Archi. de appell̃. c. i.li.vi.ſup.v.cõtempſerit.de iudi.cũ nõ ab hoie.in fi. xii.q.ii.q̃ diuinis.xi.q.iii.excellentiſſim⁹. Benze.pul chre in cleñ.i.de ſepul.vbi do.Lar.flo.in q̃rto nõbili nõ.ff.ſi quis iuſ dicẽ.ñ obtẽpe.l.i.i glo.in.v.iudiciũ.
¶ In his que ſunt neceſſitatis cõtemnere ⁊ negligere a pari iudicãtur. Archi ⁊ Jo.mo. in.c.cupientes. in v.contempſerit.de elec.li.vi.i glo.x.di. quis autem.
¶ Docens contemnendam eſſe eccleſiam ⁊ eiuſ man data anathema eſt. xxx.di.ſi quis extra.
¶ Nimia familiaritas parit cõtemptũ.ff.de offi.p̃ſi. l.obſeruandũ.ff.de offi.ꝓcõ.l.nequicq̃.§. circa ad uocatos.lxxxvi.di.qñ. ⁊ ibi nõ. de iude. ⁊ ſi iudeos.
¶ Differẽtia inẽ cõtẽnere ⁊ negligere nõ.xx.di. ſi de creta.de elec.cupiẽtes.§.qõ ſi p.xx.ſup.v.ꝓtẽpſerit.
¶ Aliud eſt contemnere aliud non parere.xviii.q.ii. quodcunq;. facit de excep.c.ii. libro.vi.
¶ Nõ licet impune iudicẽ ꝓtẽnere.ff.de iuriſdic.om. iu.l.ſi familia.ff.õ iterroga.act.l.õ etate.§. q̃ tacuit.
¶ Judex debet punire contemnentẽ ſe.ff. ſi quis ius dicen.non obtempe.l.i.ff.de poſtul̃.l.i.
¶ Ex cõtemptu q̃s ãplius ligat̃.de cle.ex.mi. ſi cele brat.⁊ qõ ibi nõ.⁊ õ exceſ.ꝓela.c.fi.de ſen.ex.p tuaſ xxiiii.q.iii.notãdũ.⁊.q.i.oĩbus.xi.q.iii.§. cuz ergo.
¶ Cõtemnere nõ dicit̃ ſi q̃s ex iuſta cã nõ obtẽperat ar.ff.de i ius vo.l.ſatis.⁊ qõ ibi nõ.glo.ff.ſi quis ius di.non obtẽ.l.i.facit qõ nõ.de elec.cupiẽtes.li.vi.de excep.c.ii.eo.li.⁊ in.c.ſi qñ.de reſcrip.bñ facit.ff. de fideicõ.liber.l.ſi eũ.§.ſi iuſta. Adde q̃ ſcienter faciẽs contra ius dicitur contemnere. glo.in.l.i.ff.de fer.
¶ Contemnere eſt deſpicere.aſpernari.⁊ non curare xxii.di.de conſtantinopolitana. Archidia.de electio. cupientes.libro.vi. de ſentẽ.excõ.c.i.eodẽ libro.
¶ Non poteſt agi de contemptu facta confirmatione ex quo edictum ꝓpoſitum fuit.de elect.c.ulti.li.vi.
¶ Cõtẽpt⁹ iducit dolũ.ut.ff.õ reg.iur.l.ñ põt dolo
¶ Quis dicatur celebrare in contemptum clauium. vide tex. ⁊ quod ibi nõ. de cleri.excõ.mi. ſi celebrat.
¶ Juſtũ ẽ ut ꝓtẽnẽs pũiat̃ ⁊ iudici ꝓtẽpto ſatiſfaciat. õ puñ.epoꝛ.li.vi.vide qõ nõ.gl.õ ma.ꝓtrac.õ inẽ ec. c.i.i glo.penñ.Jo.an.i ꝑallegato.c.epoꝛ.i.v. ꝓtẽpſit
¶ Si ꝓtempt⁹ cõſẽtit poſt electõez poſtea ñ põt ageꝛ de ꝓtẽptu.nec ei⁹ voꝛ auget numeꝛ.de elec.eccleſia.i.
¶ Plus nocet i electõib⁹ ꝓtẽptus vni⁹ q̃ õdictio mk̃ toꝛum.de elec.q̃ ſicut.⁊.c.venerabilẽ.⁊ quod ibi nõ.
¶ De ꝓtẽptu alteri⁹ terti⁹ nõ excipit.nec iudex ex of ficio ſuo põt electiõez caſſare.nõ.in.d.c.q̃ ſic.õ elect.
¶ Ex conuerſatione equali contemptus naſcitur di gnitatis. Specu.ti.de lega.§.iiii.vſi.in ſumma.
¶ Contemnit ſententiam excommunicatiõis qui ab ſolutionem non petit.de ſentẽ.excõ.per tuas.
¶ Sentẽtia excõicationis cõtemnitur multis modiſ quoſ nõ.Jo.an.õ ſen.excõ.dilcõ filio.v.ꝓtẽptiſ.li.vi.

Cõtẽtio. Cõtẽdere. Contẽdere accipit̃ ꝑ appetere.l.di. ꝑ terea. Jtẽ ꝑ uſurpare.xcv.di.ꝑſbyteꝛos.l̃ ſik̃ tẽdere.iii. q.vi.b̃ q̃ppe.adde alias ſignificatões.de ꝓſe.di.ii.bñ ẽ qõ dicim⁹ õ ꝓbẽ.õ mk̃ta.õ reſ.ſpo.c.i.li.vi.fz Archi.
¶ Contentio conſiſtit in verbis.litibus.⁊ iudiciis.⁊ rixis.nõ.ne cleri. vel mo.c.i.
¶ Predicatoꝛes ſuos veritas nihil per contentionez agere precepit. Mathe.v.xvi.q.v.conſuetudo.
¶ Quid opeꝛ̃ hoc verbũ abſq; ꝓtentiõe.vide.C.de i offic.teſta.l.ſi q̃s in ſuo.in.l.ii.C.de iureiurã.⁊ in.l. õ pupillo.§.ſi q̃s riuos.ff.õ no.op.nũ.ff.õ acq̃r.poſ. l.q̃ vniuerſaſ.§.i.vide i.l.i.C.õ ſuſcep.⁊ archi.li.x.
¶ Quid iporẽt iſta vba ꝑmitto diſcedere ab oi ꝓten tõe l̃ ꝓtrouerſia.viõ.l.fi.ff.õ iuꝛiur.⁊.l.iuſiurãdũ.e.t.
¶ Contentio eſt peccatuz moꝛtale. s.Tho. ſecunda ſecunde. q.xxxviii.arti.i.
¶ Contentio eſt filia inanis glozie. Jdem ut ſupꝛa q.xxxviii.arti.ii. ⁊.q.cxxxvii. arti.v.
¶ An contentio ſit peccatum moꝛtale.s. Tho. ſecũ da ſecunde.q.xxxvii.ar.i.ubi vide.
¶ Amantes contentiones ⁊ lites debent coꝛrigi. ꝛc. diſ. ſi quis monachus.
¶ Contentionis uicium humilitatis caret exercitio. de peni.di.ii.ſi quis ſemel.

Contextus. Quãdo aliquid dicat̃ fieri vno cõtextu habeẽ in.l.heredes pa lam.in fi.ff.de teſta.õ elec.ꝺa pp.⁊.l.q̃ extrinſec⁹. ff. de vbo.obli.in glo.cleñ.q̃uis rigoꝛ.de appell̃. Adde de hoc vbo in.l.ſi finita.§.ex hoc edicto.ff.õ dã.ifec.
¶ Contextus verboꝛuz ⁊ ſcripture attenditur.ff. de ma.teſta.l.meuia.ff.de le.i.l.ſi ſeruus plurium.§.fi.
¶ Contextas ideſt inſertas.lxxxvi. di.utinam.

Contiguum. Ex cõtiguitate actus ꝑſumit̃ volũtas.ff. ex qui.cau. ma.l. ab hoſtib⁹.§.i.C.de his q̃ vi me.ue cã fi.l.ii.⁊ i⁹ Li.
¶ Quid dicat̃ ꝓtiguũ nõ.õ ſen.ex.ſi ciuitaſ.li.vi. fac qõ hẽtur i.c.i.õ ꝓſe.ecclẽ.l̃alta.e.li.⁊ ibi viõ notata.
¶ Cõtiguum ſapit nãm eius cui cõiungit̃.ff.de ver. ſigni.l.ii.⁊.l.edificia.de conſecra.eccle.vel alta.c.i.⁊ ibi glo.⁊ Jo.an.⁊ de ſen.excõ.ſi ciuitas.eodez libro.
¶ Cõtigua dicũtur quoꝛũ extrema ſe contingunt. de ꝓſe.eccle.uel alta.c.i.⁊ ibi glo.⁊ Jo.an. ſup ea.li.vi.

Cõtinẽs. Aliqñ ponit̃ pro ꝓtento.de ui. ⁊ ho. cleri.mõaſteria.de eta. ⁊ q̃li. cũ ꝓtin gat.ff.de reli.⁊ ſump.funeꝛ.l.cũ in diuerſiſ. xciii.di.le gimus.i fi.de offi.archi.ea que. aliqñ ecõuerſo. xiiii. q.v.penale.xxxiii.q.iiii.meretrices.õ parrochi.c.i.⁊ qõ ibi nõ. Jnno.⁊ Hoſti.⁊ Archi.de ꝓſe.di.ii.cuz oẽ ff.de pac.l.iuregẽtiũ.§.qõ fere.ff.de iudi.l.ſi lõgius §.ſi filiꝰ.ff.ad.l.acquit̃.l.ita vlnerat⁹.ad fi.nõ.ff.õ ꝑ ui.ruſti.ꝑdi.l.certo i gl.actũ ẽ.ff.de offi.ꝓſu.l.ſolẽt.
¶ Alꝓbãſ ꝓtinẽſ vz ap̃bãe ꝓtẽtũ.ff.õpo.l. ſic iſta
¶ Appoſitõe continẽtis ꝓhendit̃ cõtentũ. vñ ſi le go tabernam videoꝛ legare merces contentas in taber na uel oꝛdinatas ad eam.ff.de pigno.l.cum tabernã.
¶ Locus continens dicitur qui nullo aut modico di ſtinguitur interuallo.l.i. C. de dila.in glo.⁊ in.l. no tionum.§.continentes.ff. de uerbo. ſignifi.

Cõtinẽtia. Continẽtia ſuaderi põt.impari nõ poteſt .glo.in.v. conditionaliter. in.c.maioꝛes.de baptiſ.xxviii.di.nullum.in glo.
¶ An a ꝓtinẽtia excuſet̃ eo q̃ nãꝰ appetit̃.uiõ.l.di. qꝛ tua.õ pur.ca.c.ul.i gl.ii.uiõ nõ.i cle.ad nñz õ hz.
¶ An imponatur alicui neceſſitas continendi. uide xxviii. q.ii.c.i.
¶ Qualiter ꝓbetur continentia clericoꝛum. nõ. in Specu.ti.de ꝓba.§.iii.v.quarto per euidentiam.
¶ Continentia cauſe diuidi non debet. de ſequeſtra. poſ.⁊ fruc.c.i.⁊.ii. C. de iudi.l.nulli.
¶ Continentia eſt uirtus circa delectationes tactus

UVA. BHSC. IyR_001

ſanctus Tho. ſecunda ſecunde. q. clv. arti. i. ꝛ. ii. et iiii. ubi vide in quo differt a temperantia.

¶ Cõtinẽ[a] tripl'r ſũit. s. Tho. i 3°. di. xxxiii. ar. xxix.

¶ Ad continentiam alter coniugz obligatur per accidens. Idem in quarto. di. xxv. arti. v.

Cõtingés. Cõtingere. Nõ iputatur caſus dũmõ nihil de ꝓtingentib9 omittat'. ff. de offi. p̃ſi. l. illicitas.

¶ Cõtingere. i. tangere. xi. q. iii. q̃d ergo. ꝓtingere. i. cõtingere poſſe. ff. de dã. infec. l. ſi finita. §. cum autẽ.

Cõtinue. Be ſignificato huius dictõis nõ. in c. cũ cauſa. de elec. ꝛ plenius p̃ doc. in ꝓhemio grego. Adde q̃ hoc uerbũ intelligit' cum temperamẽto. i. qñ opus eſt. C. de apoſta. l. apoſtata.

¶ Qualr̃ p̃bet' ꝓtinua poſſeſſio. nõ. Spe. ti. de p̃ba. §. i. i fi. adde qõ dicã. ĩ. ſub dictõe ꝛtinuũ ꝛ ꝓtinuitaſ.

Continuo. Be ſignificato hui9 dictiõis nõ. doc. in. c. cetex. de reſcrip. ubi dicunt q̃ ſignificat idez qõ ſtatim uel incõtinẽti qõ facit ꝓ teſtibus. Adde qõ dicã. ĩ. ſub dictõe continuum'.

¶ Cõtinuo ut dixi expõit' ꝓ ſtati. l'illico. ut. ff. ꝓ ſocio. l. iii. adde qõ nõ. Bar. i. l. ſi ita legatũ. ff. ꝛ ꝓdi. ꝛ demõ. q̃ põit. q. ꝛ teſte. q̃ dic̃ q̃ titi9 ꝓtinuo poſſedit.

¶ Continuo exponitur quandoq; ꝓ integro. tex. eſt in. l. paulus. §. gayus. ff. de libe. cau.

¶ Licet cõtinuo ut dixi exponat' ꝓ ſtatim uel incõtinenti. tñ quãdoq; intelligit' cum tẽporis interuallo. ut' eſt glo. ꝛ ibi Bar. in. l. ſtipulat9 ſum damnã. ff. de ṽ. obli. Adde ꝓtinuo. i. incõtinẽti. ff. ꝛ dona. l. ariſto.

Cõtinuũ. Cõtinuitas. Si in aliq° actu reqrat' cõtinuitas ita q̃ iteruallũ hẽat uiciare an p̃ ꝛfectiõez inſtĩi ante finitũ actũ dicat' uiciatus actus. glo. eſt ſing. ſm Bar. in. l. duos. §. fi. ff. de duo. re. q̃ eſt bñ notanda.

¶ An ad hoc ut aliq̃d dicat' eẽ ꝓtinuũ reqrat' q̃ nulla hẽat interpellatõez. dic q̃ nõ. de frigi. c. fi. ff. de here. inſt. l. ex facto. §. rex. ff. de ſui. vrba. prę. l. fozamẽ. ff. de aq̃ quoti. ꝛ eſti. l. i. §. quotidiana. fac. l. di. ſi qs volũtarie. ff. de. ṽ. obli. l. ꝓtinu9. Adde qõ nõ. Bar. ff. ꝛ ꝓdi. ꝛ demõ. l. ſi qs ita legauerit. ꝛ in. l. i. ff. ſo. ma. in ṽ. ſi nũc ad ſoluti. Adde q̃ ꝓtinuo ſit etiã aliquo tẽporis appoſito iteruallo. vide. ff. de lib. cau. l. ſi ut p̃põit' §. i. dixi aliq̃d. ẽ. p̃rie. alibi tñ tex. uidet' uelle illud eẽ ꝓtinuũ qõ nõ hz tẽpõis iteruallũ. ff. ꝛ offi. p̃ſi. l. diu9.

¶ Diſtinctio cauſe ꝓtinue nõ hz locũ niſi in iurib9 mere realib9. Bar. i. l. i. ff. uti poſſi. ꝛ ibi põit q̃ ſit rõ h9.

¶ Qualr̃ p̃bet' ꝓtiua poſſeſſio. ſpe. ti. ꝛ p̃ba. §. i. i fi.

¶ Actus dicit' ꝓtinuus qñ ptes nõ diuertũt ad aliof actus extraneos ꝛ imptinẽtes. licet interuallũ interueniat. ff. ꝛ pac. l. iuregẽtiũ. §. ãnimo. ff. de ſui. l. ſuitutes. fac de of. archip̃by. c. i. ꝛ ibi Jo. an. lxxvi. di. ſcĩ vide ꝛ. ṽ. ſig. c. ul. li. vi. adꝛ ꝛ ꝓſe. di. v. nũq̃. xxxvi. di. c. fi. xxxvii. di. de q̃buſdã. glo. ꝛ doc. in prohe. grego.

¶ Continuo. i. tempore congruo. de uerbo. ſignifi. c. ulti. libro. vi. dixi ſupra ſub dictione continuo.

¶ Propter ꝓtinuã actionẽ plures act9 reputãt' vnuſ ff. ad. l. acquir'. l. illud. §. fi. de tẽpo. ordi. c. litteras.

¶ Cõtinuatio titli ad titulũ ẽ faciẽda ꝛ ad p̃ria. l. ii. ff. ꝛ ſta. ho. qõ ẽ vex niſi titꝰ ſit p̃n[m] libri. nã tũc ꝓtinuatio põt fieri ad rẽota. nõ. gl. ꝛ Rica. ff. de ꝓdi. fur.

¶ Continuatio nõ fit de neceſſitate de lege ad legem nõ. glo. in. l. gallus. in p̃in. ff. de libe. ꝛ poſtu.

¶ Quid dicat' ꝓti[m] vi9 Jo. an. ꝛ de. ñ reſi. ex p̃te. ii. adde ꝓtinuũ. i. totũ. vide i p[a] ꝓſtitutõe ffroy. §. i. ꝛ ſi.

Contra. Be ſignificato huius dictionis nõ. glo. in. l. duob9. §. fi. ff. de iureiuran.

¶ Cõtra. i. cit[a]. C. mãda. l. mãdati. iii. q. iii. offerat'

¶ Qui ñ ẽ mecũ ꝺ me ẽ. C. ꝛ iude. l. celicolaꝝ. qõ intelligit' ſi ꝛbeat eẽ mecũ. alꝰ ñ. xxiiii. q. i. qñ vet9 i fi.

¶ An liceat venire contra factum p̃opꝛium. ff. de adop. l. poſt mortem. ꝛ ibi nõ. ꝛ cleri. cõiuga. diuerſis. de filiis p̃reſby. veniens. de elect. noſti.

¶ Contra. i. econuerſo. de cõſecra. di. ii. in. c. in xpo patre. vel contra ideſt extra. viii. q. i. ſciendum.

¶ Quod quis recipit p̃o ſe dz etiã recipe ꝓtra. ff. q̃ quiſq; iu. l. i. xix. di. ſi romanozum. xxxvii. di. ſi quid.

¶ Qui facit ꝓtra mãdatum etiaz ſi bñ facit puniri debet. C. de neg. geſt. l. fi. ff. de re mili. l. iii. §. in bello.

¶ An q̃ promiſit aliquẽ iuuare debeat iurare ꝺ ſe. vide. ff. de condi. indebi. l. frater. de iureiurã. c. petitio.

¶ Cõtra me aliquid facere non compellor. Spe. ti. de teſte. §. iiii. ꝛſi. poſt hec.

¶ Contrarius ideſt aduerſarius. xi. q. iii. eozum.

¶ Cõtra accipit' p̃o pp. nõ. C. ꝛ iureiurã. l. nec filiꝰ Adde glo. ff. de duo. reis. l. duos. §. i. ꝛ omne qõ eſt p̃ter fidem eſt cõtra fidem. C. de iude. l. celicolarũ.

¶ Cõt[a] q̃ accipiat' nõ. ff. ꝛ iuriu. l. duob9. §. f. i gl. ꝺ

Cõtractuſ. Cõtrahere. An ꝺct9 inmiati poſſint fieri p̃ ſi. l'debeãt fieri p̃ ut tñ. bar. i. l. ſi qs cũ ꝛbitõe ff. ꝛ iureiurã. adde gl. ꝛ Bar. i. l. hꝰ iuꝝ. §. i. ff. ꝛ dõa.

¶ Que differentia ſit inter contractum ꝛ ultimam voluntatem. Bar. in. l. cum quiſ. ff. de uerbo. obliga.

¶ An ſtatutũ diſponẽs de ꝺctu extendat' ad q̃ſicõtractũ. Bar. in. l. apud iul'. §. fi. ff. ex qui. cau. in poſ. ea.

¶ An prohibitus cõtrahere per ſe poſſit cõtrahere p̃ tutorem vel alium. Barto. in dicta. l. apud iul'. §. fi.

¶ De effectu. l. uel ſtatuti diſponentis q̃ contractus non ualeat. vide Bar. in. l. cum lex. ff. de fideiuſ.

¶ In iudiciis q̃ſi cõtrahit' tã p̃ li. cõt. q̃ p̃ ſniaz. bar. i. l. ii. §. i. ff. ꝛ p̃to. ſtip. ꝛ ff. ꝛ pecu. l. iii. §. idẽ ſcribit.

¶ Quãdo cõtractus dicat' fieri gẽa utriuſq; uel alterius tãtum. Bar. in. l. ſi quis nec cãm. ff. ſi cer. peta.

¶ In ꝓtractib9 potius inſpicim9 iniciũ ꝛ cãm q̃ finez ut. l. ſi. p̃curatorẽ. i p̃n. ff. mãda. ꝛ. l. ſi id qõ. §. ſi filiꝰ ff. p̃o ſocio. Adde ad ponderandũ cõtractũ innoiatũ an inſpiciamus modũ ꝓueniẽdi l'modũ iplendi. C. de trãſac. l. cũ mota. glo. ꝛ ibi Bar. ff. de pac. l. ſi inter.

¶ An contractus poſſit fieri in eccleſia. Barto. in. l. nemo. C. de ſacroſanc. ec. nõ. in. c. decet. de imu. ec. li. vi. in glo. Adde quod dicam ſub dictione eccleſia.

¶ An ꝺct9 fact9 i carcerib9 valeat. Bar. i. l. q̃ i carcere. ff. qõ me. cã. adde qõ dixi ſub dcõe carcer. ubi vi9.

¶ Cõtractus in dubio intelligitur ſm cõſuetudinem loci. Bar. in. l. ſi p̃ius. §. recte. ff. de aqua plu. arcẽ.

¶ An in contractu liceat recedere a perſona. Bar. in. l. ſi quis arbitratu. ff. de uerbo. obliga.

¶ Qñ lex aliq̃d p̃cipit fieri tp̃e ꝓtractus ſi nõ fiat an valeat. Bar. in. l. ſi ita quis. §. ea lege. ff. de uer. obli.

¶ An quãdo ex ꝓtractu ſerui dñs obligẽt'. Item an eccleſia teneat' ex cõtractu p̃lati uel adminiſtratoris. Itẽ an pupillus uel adult9 teneat' ex ꝓtractu ſui tutoris uel curatoris. ꝛ an dñs ex ꝓtractu ſui p̃curatõis de his oĩb9 vide Bar. in. l. ei qui ſeruo. C. qõ cũ eo.

¶ An prohibitus contrahere poſſit adire hereditatẽ Barto. in. l. moze. ff. de acquir. heredi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Nō intelligit ꝓtractus ubi est negociū gestū sed ubi pecūia est soluēda. ff. ȯ bo. auc. iudi. pos. l. iiii. nō. Jo. an. in. c. romana. de so. ꝓpe. li. vi. in gl. sup. v. rūdere.
¶ Transactio proprie non est contractus. glo. in. l. contractus. C. de fi. instru. in vsi. transactionem.
¶ Quādo ꝓtractus dicat esse pfectus an in ipsa obiectionis productōe vel in eius exceptiōe uide Li. in. l. ii. C. de ꝓtraben. emp. ⁊ in. l. ꝓtractus. C. de fide in stru. vide bonā glo. in. l. i. C. ȯ peri. ⁊ ꝓmo. rei vē. C. ȯ euic. l. si pᵒ pfectā. ff. qȯ me. cā. l. metū. §. sz qȯ ptō
¶ Contractus innominatus habet naturam contractus nominati cui assimilatur. l. i. ff. de rerum pmu. ⁊ in. l. i. §. si quis seruuz. ff. depos. ⁊ in. l. eū q. ff. ꝓmo'.
¶ An ex ꝓtractu innoiato ipleto ex vna pte possit pci se agi ad factū. glo. tāgit in. l. cū pcibᵒ. C. de re. pmu. vide Bar. in. l. stipulatōes nō diuidūt. ff. de. v. oblig.
¶ Aliud est contrahere. aliud paciscī de contrahendo. Ja. butr. in. l. i. C. de pac. pigno.
¶ In ꝓtractibus cōtrahens ut talis debet se ostendere ut talē. l. i. C. debi. euic. pi. ñ de. ⁊ i. l. i. C. ȯ euic. ꝑ qȯ oportet q vendēs ut procuratoz vel tutoz licet ñ teneat de euictōe debet tamē se ostendere esse talē ut vē dit. l. si qnis domū. §. i. ff. loca. ⁊. l. q taberna. ff. de ꝓ traben. emp. Bar. in. l. si rem aliquā. ff. de acqr. pos.
¶ Appellatōe ꝓtractᵒ in stricta significatōe nō ꝓphē dit qsicōtractᵒ. Bar. in. l. apȯ iulianū. §. fi. ff. ex qui. cau. i pos. ea. i lata vo secᵒ. ff. ȯ ꝓsti. pecu. l. i. §. debitū
¶ Ubi lex ponit ꝓtractum specificum ponit in dubio ꝓtrahentē nomine proprio nō alieno. ff. de his qui no. infa. l. quid ergo. §. i. vide. l. pater filiū. ff. de ma. vin.
¶ An ōctus dicat notatus qñ ex statuto ut ꝓsuetudie datū est ei. Bar. in. l. iuīgentiuz. §. ānimo. ff. de pac.
¶ Luius nāe est ꝓtractᵒ eiusdē est distractᵒ. ff. de pac. l. ab emptiōe. C. de in integ. resti. mino. l. de tutela'.
¶ Multiplicatio contractuum non presumitur ubi secunda conuētio potest prime adaptari. ff. de procu. l. licet. §. i. ⁊. l. i. §. idem pomponius. ff. depos.
¶ An contractus possit resolui ex vna parte ita q non ex alia. glo. ff. de pac. l. si venditoz. ⁊ ibi Barto.
¶ Cōtractus dotis ⁊ pignoris dicit gā utriusqz. ff. cōmo. l. si ut certo. §. nūc uidendū. ⁊. l. in rebᵒ. eo. ti.
¶ Ad ñ dat vna res ut a dē. qñ cognoscat ōctᵒ inoia tus a noiato. viō plenā distinctōz bar. i. l. ii. ff. si cer. pe.
¶ Contractus super cōtinente videtur factus super quolibet contento. ff. depos. l. i. §. filiumfamilias.
¶ Quid opēt b vba i ōctibᵒ piculū in eo credas tali vide. ff. māda. l. si vo ñ remūerādi. §. si qs mādauerit.
¶ Pactum de non veniendo contra contractum intelligitur nisi iusta causa subsit. et si contra. l. contractus ab alio non fiat. ff. pro socio. l. si conuenerit.
¶ Ex equalitate personaruz quandoqz iudicatur cō tractus. ff. pro socio. l. si margaritam.
¶ Etiam ad resoluēdum cōtractum bonefidei datur actio ex eo cōtractu. ff. cōtrahē. emptio. l. sed celsus.
¶ Fallens fidem in cōtractu nihil utilitatis pcipere potest ex eo cōtractu. ff. de le. commisso. l. in legem.
¶ Errō i noie ōctᵒ ñ nocet. ff. ȯ act. emp. l. veteres.
¶ Ubi per testatorem ex postfacto liberatur vnus ex contrahentibus a contractu per hoc contractus non resoluitur ex alia parte. ff. loca. l. si in lege. §. finali.
¶ Quando ab vna parte est remissio ab alia datio est contractus innominatus do ut des. glo. in. l. i. C. de pac. ⁊. C. de transac. l. actione. ⁊ ibi uide Bar.

¶ Ubi contractus expectat declarationem oportet q incontinenti ante uel post declaretur. alias si ex intervallo non valet declaratio. Jaco. bu. in. i. lec. in. l. petēs. C. de pac. licet glo. ibi ꝓtradicat. qȯ ibi p bar.
¶ An in dubio ꝓtractus innominatᵒ uel trāsactōis i remittendo iura intelligitur cōditionaliter uel in vim modi respectu implementi ex alia parte. per Barto. quod in uim modi. in. l. cum mota. C. ȯ transactio.
¶ Quod dicit ex cōtractu facio ut des dari de dolo est verū quādo ex facto nō adest aduersatio si adest dat pscriptis vbis. Li. ⁊ Bar. in. l. cū mota. C. ȯ trāsac.
¶ Appositōe ꝓtractᵒ ꝓhendit donatio ⁊ trāsactio C. qȯ me. cau. l. si donatiōis. uide ibi Bar. q dicit q nō sunt proprie ꝓtractus. per. l. labeo. ff. de ver. signi.
¶ An in mā stricta appositōe ꝓtractᵒ ueniat qsicōtractus. ut si statutū prohibeat ōctū videat etiā prohibere quasicōtractū. vide Bar. in. l. more. ff. de acqr. here.
¶ In ꝓtractu innominato dotis nō habet locū penitētia. puta do tibi. x. ut habeas dotē uel pro dote futura ⁊ est speciale in cōtractu dotis. casus est vnicus in. l. si ego. §. i. ff. de iure do. Idē ubicūqȝ ē par ratio ut ad pias causas. ut nō. in. l. si qui pro redemptiōe. C. de donat. ita nō. Bal. in. l. sicut. in fi. C. de act. ⁊ obli.
¶ Si sit dubiū ȯ positate ōctus qs psumat pus tpo steri celebrat. vide bal. i. l. ȯ reb. C. ȯ dōa. añ nup.
¶ Prohibit ōbere nō ē ꝓhibit ad sui utilitatē paci sci. Jo. an. i addi Spe. ti. ȯ sen. §. iusta. v. sz nūqd tūc
¶ Inspiciendū est cū quo qs ꝓtrahit ⁊ nō cui queritᵒ ex ꝓtractu ex dispositōe legali. ⁊ ideo si a statuto punit ꝓtrahens cū seruo uel filio bāniti. licet ex tali cōtractu querat bannito secᵒ si ꝓtraheret cū aliqᵒ procuratorio noie bāniti. Bar. in. l. sed si mortis. §. i. ff. ȯ le. pstan.
¶ Qui contractus sunt sine peccato ⁊ qui non. uide sanctum Tho. in. q. de quolibet. q. iii. ar. xix.
¶ Quot sunt contractus ex quibus transfertur utile dominium directo remanente penes dñm. vide plene p do. Ja. de alua. in lec. noua. x. colᵏ. in plu. feudoz ū.
¶ Cōtrahens cuz aliquo debet esse certus de ꝓditōe eiᵒ cum quo ꝓtrahit. ff. de reg. iur. l. q cū alio. e. ti. qȯ quis. li. vi. ubi Jo. an. ar. ꝓtra. ff. de exercito. l. i. i pn.
¶ An in ōctibᵒ regulr trāsferat dñium sine traditiōe l. traditōibᵒ. C. de pac. l. nūq. ff. de acqr. re. do. Ad de qȯ dicā. j. sub dictōe dñium. ⁊ sub dictiōe ecclesia.
¶ An contractus emptionis ⁊ venditionis possit statuto prohiberi. Bar. in. l. in bis. C. ȯ pdi. naui. li. xi.
¶ An valeat cōtractus factus sup re ecclesie si ex eo nō est meliorata nec ōteriorata ꝓditio eccle. doc. in. c. cū aplica. ȯ bis q fi. a pla. glo. xii. q. ii. sine exceptiōe.
¶ Cōtractus ex ꝓuentione legē accipiunt. ff. depos. l. i. §. si conueniat. ff. de reg. iur. l. contractus. ff. de pac. l. iurisgētium. §. ait ptoz. regula cōtractus. li. vi.
¶ An attendatur locus ⁊ tempus contractus. nō. ff. de euic. l. si fundus. ff. de usur. l. i.
¶ Quod inter ꝓtrahentes agitur habendum est pro expresso. ff. si cer. pe. l. iii. ff. de uerbo. obli. l. triticuz.
¶ Sicut ꝓtractus cōi psensu celebrat sic cōi dissensu dissoluitur. ff. de pac. l. ab emptione. de reg. iur. c. i.
¶ An ex contractu vnius alius obligetur. uide in. l. ei qui. C. qȯ cum eo. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. i.
¶ Qui st ōctus bōefidei. ⁊ q stricti iurisꝺ. nō. glo. i. c. cū venerabil. ȯ excep. nō. in. c. ulti. ȯ pscrip. sup gl. ii.
¶ Cōtractᵒ proprie dicit qñ utrobiqȝ oritᵒ obligatio ff. de. v. signi. l. labeo. qñqȝ ñ ita stricte accipit. ut. C.

UVA. BHSC. IyR_001

de fide instru. l. cõtractus. ff. de vbo. signi. l. verba. ff. de act. ⁊ obli. contraxisse. ff. de bo. auc. iudi. pos. l. ii.
¶ Cõtractus init⁹ cũ excõicato tenet. ipse tñ ex eo ñ põt agere nisi cũ fuerit absolut⁹. de dolo ⁊ ptu. vitatis de peñ. felicis. §. uer. li. vi. de sen. excõ. decreuimus. ⁊ ibi nõ. eo. li. dixi plene in reperi. c. intellexim⁹. ỏ iudi.
¶ Nãlis pena ỗbentiũ ptra ius l' ptra pceptũ pncipis nõ est nullitatis ptractus. ꝟz Inno. de sen. excõ. si ve.
¶ Contractus tenet dummodo forma seruetur. secũ dum Innocẽ. in. c. grauis. de depos.
¶ Cõtract⁹ psumit pure celebrat⁹ si in instõ ñ appa ret modus vel ỏditio. de fide instrum. cum iohãnes.
¶ An post iuramentũ prestitũ de nõ ptrahendo si qs cõtrahat valeat ptractus. nõ. Jo. an. de pben. dilecto.
¶ Q.ñ ex vna pte dat res ⁊ ex alia res ⁊ pciũ videt ꝓ tractus pmutatõis. de re. pmu. ad questiões. ⁊ ibi nõ.
¶ Ubi solemnitas substantialis deficit cõtractus nõ tenet ipso iure. xxiii. di. quorundam. xxxviii. dis. que ipsis. ⁊ ibi nõ. de eo qui dux. in ma. c. ulti. ⁊ ibi glo.
¶ Cõtract⁹ sub certo tpe ꝓstitut⁹ qñq; ex lapsu tpis validat. qñq; invalidat. vide glo. ⁊ doc. de spõ. ex liis.
¶ Si in pambulo ptractus fuit apposita ỏditio q̃ po stea in ptractu nõ repit itelligit ptractus pure celebra tus. tex. de cõdi. ap. c. ii. de cõuer. cõiug. ex publico.
¶ Quis põt ꝙeiri ubi õrit si ibi repit. de fo. ꝓpe. ro mana. §. ỗbẽtes. li. vi. l' ubi hz dõiciliũ. ỏ fo. ꝓpe. c. fi.
¶ An contractus possit fieri in testamento. dic q; sic ut. l. heredes palam. §. fi. ff. de testam.
¶ Contractus in quo fit mentio interuenisse iuris so lemnitatẽ probat. glo. in. l. ne in arbitris. C. de arbi.
¶ Ubi contractus emptionis est nullus emptor non lucratur fructus. Bar. in. l. i. C. de predi. curia. li. x. ⁊ in. l. i. C. de fide instrum. ⁊ iure hast. fis. libro. x.
¶ Q.ñ in ptractu inoiato iteruẽit iuramtũ iurãs ꝙnũq; põt pẽitere. glo. in. l. si pecuniã. i ỗn. ff. de ỏdi. ob cau.
¶ Quãdocũq; ptract⁹ est celebrãdus sub certa solẽni tate l' fõma illi solẽnitati l' forme nõ põt addi l' detrahi dictũ est Bal. in. l. i ꝙuẽtiõib⁹. ff. de. ỏ. obli. ⁊ ibi tex.
¶ Male cõtrahens sibi debet imputare. bonus tex. in. l. imperatores. ⁊ in. l. eo q; a multis. C. si cer. pe.
¶ Cõtract⁹ arraꝝ ẽ sepat⁹ a ỗctu ỗncipali. glo. in. l. ptract⁹. C. ỏ fi. istru. Adde qỏ dixi. ŝ. sub dcõe arra.
¶ Cõtract⁹ de cui⁹ nã dubitat psumit esse emptõis ⁊ venditionis. C. de predi. curia. l. iii. ⁊ quod ibi nõ.
¶ Cõtractus induct⁹ de nouo ỏ quo lex nõ facit mẽ tionem dicitur ptractus innominatus. glo. in aut. eo decursũ. C. de dona. añ nup. que ꝟz Bal. nõ est alibi.
¶ An i ỗctib⁹ volũtas bẽtur ꝑ fcõ. Inno. ỏ spõ. c. fi.
¶ Quis dicat propie ptract⁹ ⁊ qs ĩpropie nõ. ff. de verbo. signi. l. labeo. in ỗnci. §. cõtractus. ⁊ ibi Bar.
¶ Cõtractus nominati raro possunt probari ꝑ publi ca instrumta. cum cõmuniter notarii apponãt in fine i strumentoꝝ q; predicta oia ⁊ singula ptes predicte pro miserũt sibiinuicẽ ꝑ solẽné stipulatõem. ita dicit Bar. in. l. ii. in fi. C. de cõdi. ob cau. qỏ est utile. qa tũc non est locus penitẽrie re iregra. Itẽ oritꝫ actio añ ipleñtũ ut. l. iuẽgentiũ. in ỗn. ff. de pac. qỏ nõ est in ptractibus innominatis. ut. l. ex placito. ⁊ ibi nõ. C. de re. pmu.
¶ Cõtractus facti ꝑ subditum cum superiore sunt ser uandi. etiã si ille superior habet potestatẽ legis ꝙdende ut. l. cesar. ff. de publi. l. fi. C. de dona. inter uir ⁊ vxo. ⁊ superior ad obseruãtiam dicti contract⁹ artatur. ut nõ. in. c. i. de ꝓba. ⁊ l. digna vox. C. de legi. ⁊ ibi Li.
¶ An appellatõe ptractus cõprehendat pactũ de nõ petẽdo. vide Angel. in ꝙsilio. xc. qỏ incipit pro parte.
¶ Cõtra contractũ licet venire etiã si promissũ est nõ venire. ⁊ hoc superueniẽte causa legitima ꝑ quã nõ int ueniẽte dicta promissiõe licebat vẽire ptra. bon⁹ tex. i l. q̃ro. §. iter locatorẽ. ff. loca. q; tex. iducit ad multa.
¶ Cõmunis nã ptractuũ est cõsensus sine quo nullus ptractus pficit. l. cõsensu. ff. de act. ⁊ obli. iõ ỗctus a quẽtõe ptiũ. l. accipiũt. ut. l. i. §. si quenerit. ff. ỏposi.
¶ In dubio standum est verbis contractus. ut. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. iii. ⁊ contractus cognoscitur ex verbis. l. fi. ff. de condi. ob cau.
¶ Cõtract⁹ẽ fci. ut. l. ꝙsilio. ff. ỏ cur. fur. ⁊ ex eo oritꝫ obligatõ q̃ mat ẽ actõis. ut. l. lz. §. ea obliga⁹. ff. ỏ ꝑcu.
¶ Contractus dicitur quãdo bincinde oritur mutua obligatio. l. labeo. §. cõtractum. ff. de uerbo. obliga.
¶ Ubi inter cõtrahentes ex consensu non resultat a liquis contractus non resultat etiam aliqua obligatio ut. l. inter stipulantem. in ỗnci. ff. de uerbo. obliga.
¶ Forme contractus non potest aliquid addi uel de trahi. l. in conuentionalibus. ff. de uerbo. obliga.
¶ Contractus perficitur ex conclusione. ut. l. cum. C. de fide instrum. ubi vide.
¶ Cõtractus q̃ frequẽtant ꝑ ꝙsuetudinẽ approbãt. l. pe. ff. si cer. pe. Bar. in. l. eũ q̃. §. q̃ ita. ff. de. ỏ. obli.
¶ Contractus non debet claudicare. ut. l. iul. §. si q̃s a pupillo. ff. de actio. emptio. in glo.
¶ Qui sunt contractus de iure ciuili ⁊ gentium nõ. insti. de iure natu. §. ex hoc iure. in glo. penꝫ.
¶ Qui cõtractus requirãt scripturã. vide bonã glo. in. c. i. de censi. li. vi. dicam. ỹ. sub dictione scriptura.
¶ Qui cõtractus possunt fieri extra iudicium. vide Li. in. l. siue apud acta. C. de transact.
¶ Cõtractus est iudicandus secũdum naturam eius quod prevalet in eo. nõ. Li. in. l. cum te. C. de pac. i ter emp. ⁊ vendi. Bar. in. l. aristo. ff. de donat.
¶ Contractus in dubio debet continere ea que sunt de natura ipsius. nõ. Barto. ff. de aqua plu. arcẽ. l. si prius. §. uia publica. ff. de verbo. obliga. l. ex parte.
¶ In ptractib⁹ bõefidei veniũt ea de qb⁹ nõ est actus neq; cogitatũ. nõ. ff. de cõdi. ob tur. cau. l. fi. in glo. fi.
¶ Qui sẽ ptract⁹ i qb⁹ vẽit dol⁹. ckpa ⁊ casus fortuit⁹ siue negligẽtia. nõ. ff. ꝙmo. l. si ut certo. §. nẽ uidẽdus ff. ỏ reg. iur. l. ỗct⁹. bar. i. l. qỏ nexua. ff. ỏpo. ubi plen.
¶ An ⁊ quãdo inspiciat tempus celebrati cõtractus nõ. ff. de ptraben. emp. l. rutilia polla. i glo. ii. nõ. ff. ỏ here. vel act. ven. l. ii. §. i. i glo. in venditõe. ubi vide.
¶ An ptractus possit celebrari die feriata. bon⁹ tex. i. l. fi. C. de fer. ubi videt q; sic. unde nõ. in. c. fi. ỏ fer.
¶ An ptract⁹ ỗncipis ỏbeat fuã pro lege. dic ut nõ. Li. C. de dona. inter uir ⁊ vxo. l. pe. Adde qỏ dixi. ŝ.
¶ An valeat cõtractus factus de nocte. nõ. docto. i l. nõ minorẽ. C. de trãsac. docto. in. l. more. ff. de fer.
¶ An valeat cõtractus collatus in arbitriũ alterius nõ. C. de cõtraben. emp. l. in vendẽtis. ⁊ ibi Li. nõ. ff. de ver. obli. l. centesimis Kalendis. §. fi. in glo. et ibi Bar. ff. de reg. iur. l. in personam. §. generaliter.
¶ Si quis in cõtractu sit deceptus ultra dimidiam iusti precii quod remedium habeat. Li. in. l. ii. C. de rescin. ven. Bar. in. l. si quis cũ aliter. ff. de uer. obli.
¶ In dubio presumitur ꝓnilegiatus prius celebrasse contractum. nõ. Bar. in. l. non puto. ff. de iure fisci.
¶ Cõtract⁹ põt tñ ex vna pte dissolui nõ. ff. de pac.

UVA. BHSC. IyR_001

l. si cõuenerit. ff. de rescin. vendi. l. i. in glo. est ergo.
¶ Cõtractus inoiati vestiũtur rei interuẽtu nõ autẽ nudo pacto. glo. est quã sequũt doc. in. l. i traditiõib⁹ ff. de pac. bñ facit. l. ex placito. C. de re. pmu. Bal. i l. i. C. de usuca. ꝑ dõa. q̃ allegat. l. diuisiõis. ff. ỏ pac.
¶ Cõtract⁹ aliqñ dicit null⁹ ex pte vni⁹ ñ alteri⁹ nõ. ff. de act. emp. l. si sterit. §. q̃uis. in glo. sup. v. vẽditõ nõ. de eo q̃ dux. in ma. quam pol. p adul. c. i. in glo. fi.
¶ Ubicũq; cõtractus debet esse gratuitus si interue nit pecunia cẽsetur locatio. nõ. ff. mãda. l. i. in glo. fi.
¶ An ex cõtractu inutili agi possit. nõ. in aut. de nõ alie. re. eccle. §. si quis igitur emere. in glo. cõtractu.
¶ An ⁊ quãdo ex iutili ꝓtractu trãsferat dñiuz. uide nõ. in. l. ii. C. de ꝓdi. ob tur. cau. i glo. ii. ⁊ in. l. nõ du bium. C. de legi. Adde qỏ dicã. j. sub dictõe dñium.
¶ An ꝓtractus inoiatus denominet ꝓpo noie l' ex forma ꝓuẽtõis ut impleméti. nõ. in. l. cũ ꝓpoas. ⁊ ibi doc. C. ỏ dolo. bar. i. l. iuꝛgẽtiũ. §. i. ⁊ i⁹ gl. ff. de pac.
¶ Contractus aliquãdo exponitur idest distractus. ut. C. om. agri. deser. l. omnium. libro. xi.
¶ Cõtraxit. i. cõtraxisse apparuit. de frig. c. ex lãis.
¶ Ad hoc ut ꝓtract⁹ ꝑsumat simulat⁹ ⁊ fictus atq; i fraudẽ usuraꝝ duo requirũtur. s. q̃ sit vẽdita res pro minori dimidia iusti pcii. ⁊ q̃ sit pactũ factũ de retro uẽdẽdo. ut bẽtur i tex. ⁊ ibi glo. ỏ emp. ⁊ vẽ. ad nñaz.
¶ An i octab⁹ bẽat locũ remissio. viỏ tex. ⁊ qỏ i⁹ nõ. i. c. romana. §. ỏbẽtes. ỏ fo. ꝓpe. li. vi. ⁊ i cle. pastoraꝭ de re iu. ⁊ ibi nõ. Adde qỏ dicã. j. sub dcõe remissio.

Cõtradictio. Plus est ỏdicere q̃ ñ ꝓsẽtire. ỏ simo. sic suis. de homi. petrus.
¶ Qui nõ ỏdicit dũ põt itelligit ꝓsentire. de re iudi. q̃ ad ꝓsultatõez. C. ỏ legi. l. ii. ⁊. C. ỏ paga. l. nemo.
¶ Quid iportẽt illa vba omi ꝓtradictõe cessãte. vide C. ỏ iudi. l. propãdũ. §. sin aũt re⁹. ỏ q⁹ dic ut i⁹ p gl.
¶ Cõtradictio aliquãdo habetur pro appellatõe. qỏ est vex si ex coherẽtiis uel circũstãtiis appet ꝓtradictũ esse animo appellãdi. ut quia essent petiti apostoli. l' qa cõtradicens submisisset se iudicio supiorum. secũdum Bal. in aut. si quis litigantium. C. de episco. audi.
¶ Qñ cõtradictio habet mediũ ⁊ quãdo nõ. vide. s. Tho. in quarto. di. xvii. arti. vi. ⁊ di. xliiii. arti. xxv.
¶ An ꝓtradicẽs excusetur a pena lata in vniuersitatẽ l' collegiũ. nõ. Jo. an. ỏ sen. excõ. si sentẽtia. §. i. li. vi.
¶ An in actib⁹ extraiudicialib⁹ sufficiat ꝓtradictio si ne appellatõe. vide nõ. in. c. i. ỏ his q̃ fi. a ma. par. ca.
¶ Si oẽs de vniuersitate l' collegio vellẽt facere ꝓtra priuilegia ⁊ cõsueras obseruantias vnus solus potest cõtradicere. de priuil. accedentibus. ⁊ quod ibi nõ.
¶ In assignatõe termini nõ sufficit sola ꝓtradictio siñ appellatiõe. ⁊ sic nõ appellãs videtur ꝓsentire ⁊ termi nũ acceptare. de re iudi. qỏ ad cõsultatiõem. ⁊ ibi nõ.

Cõtrariũ. Cõtrarietas. Cõtrariorũ ỏzia ẽ rõ ⁊ ef fect⁹. xxxii. di. hospitiolũ. ỏ peñ. di. i. resuscitat⁹. §. itẽ ut ait. ỏ biga. nup. ỏ resti. spol. lãas. de fi. istru. iputari ff. de uerbo. obli. l. iter stipulãtẽ. §. sacrã. ỏ excep. cũ i ter. de puil. cũ olim. ii. ff. de mino. l. papinian⁹ exuli.
¶ An ad positõem vnius cõtrariorũ sequatur destru ctio ⁊ remotio alteri⁹. vide. ff. de insti. l. fi. ⁊. l. sed ⁊ si pupillus. §. institoꝝ. in glo. recte. ff. de ꝑcura. l. pom ponius. §. sed ⁊ his. in glo. rem meã. ff. de ver. signi. l. hec verba. in aut. de man. ꝑn. §. nec aũt. Di. i regla qui sentit. li. vi. ff. de diuor. l. fi. in glo. matrimoniuz.
¶ An duo ꝓtraria possũt esse simul bona l' mala. vide xxxii. di. hospitiolũ. ⁊ ibi Archi. de iureiurã. intellcõ.
¶ Cõtraria cõtrariis curãtur. xxvi. q. vii. effectu. de peni. di. ii. si qs semel. glo. in cle. cupiẽtes. de penis.
¶ Ex duob⁹ ỏziis qñz idẽ seqt effcũs ỏ pe. di. iii. nihil.
¶ An eligẽs vnum ex duobus ꝓtrariis videat alteri renũtiare. vide. ff. de tribu. l. qỏ i heredẽ. §. eligere. ⁊ ibi nõ. in glo. C. de inoffi. testa. l. eũ q̃. ⁊. l. ỏ maiores C. de furt. l. i. ⁊ ibi nõ. i gl. ff. de le. ii. l. cũ fili⁹. §. va riis. nõ. i. l. i. ⁊. ii. C. cõia ỏ le. lxxxi. di. si qs sacerdotũ
¶ Cõtraria nõ debent dici que tendũt ad eundem ef fectũ. C. de inoffi. testa. l. eum qui.. de cõse. di. ii. quo tidie. Jo. an. de consue. c. fi. de iureiuran. intellecto.
¶ Eadem res nõ debet operari cõtrarios effectus. ff. de cõdi. indebi. l. cum is. in ꝓin. ff. de pac. l. si ita.
¶ Ex duob⁹ ꝓtrariis fit optimũ tpañtũ. ff. si q̃s cau. l. ii. §. si qs. ff. de uerbo. obliga. l. ꝓtinuus. §. q̃ isulaz.
¶ Contraria sunt uirtus ⁊ uicium. nec se compatiun tur. xxxii. q. i. cum renuntiatur. xiiii. di. c. i. in glosa.
¶ Contrarietas viciat quod agitur. Specu. tit. de arbitr. §. finali versi. sed pone q̃ sunt.
¶ Cõtrarioꝝ eadẽ est disciplina. ff. de bis q̃ sunt sui l' ali. iur. l. i. ff. qui satisda coga. l. sciẽdum. §. fi. i glo. fi. Archi. viii. q. i. sciẽdum. glo. in cle. i. de sen. excõ. sup v. obseruari. ff. de ꝑcura. l. pomponius. §. fi. in glo. in sti. de bis q̃ sunt sui l' alie. iur. in ꝑn. glo. Bar. in. l. prẽdia. ff. de act. emp. uide nõ. ff. de neg. gest. l. si qs negocia Bar. in. l. inter stipulãtem. §. sacrã. ff. de. v. oblig.
¶ Utrum aũt semp ꝓtrariozuz sit eadem disciplina. dic q̃ nõ. ut est tex. in. l. cũ quo. i. v. ego dubito. iũcto v. aliqd decet. ff. ad. l. fal. ⁊ de ista mã bzocardica vide p Ci. i. l. vnica. §. ꝑ scỏ i. vii. op. C. de ca. tol. ⁊ ibi Bal. ⁊ p Bar. i. l. iter stipulãtẽ. §. sacrã. ff. ỏ. v. obli.
¶ Si i vno voluie repiũt sta⁹ ỏzia cui stãdũ ẽ Ci. i. l. ii. C. ỏ testa. tu. Bar. i. l. si certaꝝ. §. si eodẽ. ff. ỏ test. mili. ⁊ i. l. gall⁹. §. q̃dã recte. ff. ỏ li. ⁊ postu. ⁊ i. l. oẽs ppli. ff. ỏ iusti. ⁊ iuꝛ. Alb. i. l. scripture. C. de fi. istru.
¶ Quãdo lex cõtrariatur canoni cui magis stãdum est. distingue materias ⁊ terras ⁊ hẽbis veritatẽ. glo. x. di. ꝓstitutiones. Bar. in. l. innouatiõe. ⁊ in. l. priui legia. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ in. c. i. ⁊. ii. de no. op. nũ. ⁊ in. c. clerici. de iudi. ⁊ in. c. fi. de secundis nup.
¶ Allegãs ỏzia nõ ẽ audiẽd⁹. C. ỏ fur. l. i. ⁊ ibi nõ. ỏ iudi. exaiata. ỏ elec. ut q̃s duas. li. vi. ỏ appel. solicitu dinẽ. C. ỏ mũe. ꝓmo. l. possessio. xxiii. q. vii. qỏ aũt i tex. ⁊ gl. adde. C. ỏ inof. testa. l. eũ q̃. ff. ỏ ꝓdi. ⁊ ỏmõ. l. tria. regla null⁹. li. vi. xiii. q. ii. i sũma. ⁊ ibi Archi. bal. pleñ i. l. i. C. ỏ fur. l. ubi repugnãtia. ff. ỏ reg. iur.
¶ Cõtraria nõ possunt stare simul in eodem subiecto ⁊ vnius inclusio alterius est exclusio. in clemẽ. gratie. de rescript. plene domin⁹ Lar. flozẽ. in. c. i. de consti.
¶ Que dicãt capitula ỏzia. nõ glo. i cle. fi. ỏ testib⁹.
¶ Cõtrarius modus. i. aduersarius. x. q. iii. eozum.
¶ De ꝓtrarietate legũ ⁊ statutoꝝ uide Bar. optime in extrauagã. ad repzimẽdam. in versi. nõ obstãtibus.
¶ Differẽtiã inẽ ꝓtrariũ ⁊ diuersũ colligẽ i. l. sz ⁊ ipis ff. ut leg. no. ca. C. de fide instru. l. scripture. ⁊ ibi nõ.
¶ Facta seu inducta ad vnum effectum non debent operari ꝓtrarium. ut. l. legata inutiliter. ff. de. ali. leg. ⁊. l. elegãter. §. fi. ⁊. l. cũ bis. §. i. ff. de cõdi. inde. l. q̃ hominem. ff. de sol. nõ. in. c. cũ dilectus. de ordi. cog.
¶ Plerũq; duo ỏzia i idẽ viciũ icidũt sic accipe pecũi am ad accusãdũ l' nõ accusãdũ. nõ. doc. ỏ simo. nemo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Intellectus ꝓtra ius alicui⁹ diſpoſitõis nõ dicitur ꝓpꝛi⁹ nec ver⁹ ſed fictus ⁊ tacit⁹. ut nõ. C. de furt. l. apud ãtiquos. xxv. di. q̃lis. xlv. di. diſciplinã. de hiſ q̃ fi. a pꝛela. cũ apoſtolica. de regu. cũ uix. ⁊ qð ibi nõ.
¶ Per itelligẽtiã vni⁹ ex õziis iterdũ apiẽ itellect⁹ alteri⁹. Bi. i regla null⁹. li. vi. Spe. ti. ð arb. § . ii. i ꝑn.
¶ Non eſt inconueniens q̃ duo vni ⁊ eidem contrarientur. vide ſanctum Tho. in quarto. diſ. xli. arti. i.
¶ Cõtrariãi aliq̃d alt̃i ẽ mꝛipkr. Idẽ i. ii. di. xliii. ar. ii. ⁊ in. iiii. di. iiii. ar. xxix. ⁊ di. xxv. ⁊ di. xvii. ⁊. xviii.
¶ Contraria ſunt directe affirmatio ⁊ negatio. nõ. in regula nullus pluribus. libꝛo. vi.

Cõtribuo. Quãdo plures habẽt ꝓtribuere ad aliq̃d qũo iter ſe debẽt diuide re. uide de elec. cupiẽtes. § . ad h. li. vi. in glo. ſi autez.
¶ Qui habẽt ꝓtribuere ad expẽſas que fiũt ad ꝓſequẽdã confirmatõem electionis an bona ꝓlati uꝫ capituli ſeu alioꝝ ſubditoꝝ. Jo. an. ⁊ doc. ð elec. ut ꝓterite
¶ Qui debẽt ꝓtribuere ad reparãdam eccleſiã q̃ corruit vel que iam eſt deſtructa. uide nõ. in. c. i. de eccle. edifi. Adde quod dicam infra ſub dictione eccleſia.

Contritio. Quid ſit ꝓtritio. dic ꝑz. s. Tho. in q̃rto ſniaꝝ di. xvii. q. ii. ar. i. q̃ eſt dolor volũtarie pro peccatis aſſumpt⁹ cum ꝓpoſito confitẽdi ⁊ ſatiſfaciẽdi ut dicit ibi ſanctus Tho.
¶ Que differẽtia ſit inter ꝓtritionem ⁊ attritionem. uide. s. Tho. in quarto. di. xvii. ubi dicit q̃ attritio ſignificat quãdã diſplicẽtiã de peccatis ſz nõ ꝓfectam.
¶ An neceſſaria ſit ſpẽal' ꝓtritio de quolibet peccato s. Tho. i dicto loco. q̃ ⁊ tractat ibi an ꝓtri⁹ poſſz eẽ nimia. ⁊ utꝝ p⁹remiſſiõez pcci ỏbeat eẽ ꝓtri⁹. q. i. ar. ix.
¶ Cõtrit⁹ vere dz poti⁹ optare eẽ in iferno q̃ peccãe s. Tho. in q̃rto di. xvii. q. ii. ar. iii. ⁊ i. q. de quolibet.
¶ An effectus contritiõis ſit remiſſio peccati ſanct⁹ Tho. in quarto diſ. xvii. qui etiam ibi querit an contritio ſola poſſit tollere totum reatum pene.
¶ Cõtritio cõdiſ pccã remittit. ð peñ. di. i. §. ſtr. ⁊ i § . cũcta. ⁊. c. ſacrificiũ. ⁊. c. ꝙuertimini. cũ mlt̃ſ aliis.
¶ Contritiõe. lachrymis. ieiuniis. ⁊ oꝛationibus. fit ſatiſfactio de peccatis. de penitẽ. diſ. i. non ſufficit.
¶ Menſura ꝓtritionis magis eſt ꝓſideranda in penitẽte q̃ tẽpoꝛis. de peni. di. i. in actõe. ⁊. c. menſurã. ubi nõ. glo. q̃ ꝓfeſſoꝛ poſſet tantã ꝓtritõez cognoſcere i peccatoꝛe q̃ nullã aliã exterioꝛẽ ſatiſfactõez ſibi ꝑponeret.
¶ Cõtritio cognoſcit ꝑ ſigna exterioꝛa. de peni. di. i. in actõe. Adde q̃ tꝑus ꝓtritionis ſoluz eſt in hac uita s. Tho. in quarto di. xvii. ar. vi. ubi vide q̃ ꝓtritio remittit penam ⁊ culpam. nec tamen omnis contritio ſufficit ad remiſſionem vniuſcuiuſq̃ peccati. vide in dicta di. xvii. arti. x. ⁊ in. q. de quolibet. q. i. arti. ix.
¶ Contritio vera ſine charitate haberi non poteſt. de peni. di. ii. item ſine charitate.
¶ Contritio. confeſſio. ⁊ ſatiſfactio. ſunt tres partes penitentie. de peni. di. iii. perfecta.

Cõtrouerſia. Cõtrouerſia ẽ añ lit. ꝓte. ff. de peti. hez. l. ꝛz ⁊ ſi. § . ſi añ. adde q̃ appellatõe ꝓtrouerſie ꝓhẽdit̃ iuris ⁊ fci. ff. ð acq̃r. poſ. l. clã poſſidere. i ꝑn. tex. ⁊ glo. i. l. luci⁹. § . tres hz ff. ad trebell. plene ꝑ Bar. in. l. ampli⁹. ff. rẽ ratã hꝫi.
¶ Cõtrouerſie reſiſtẽs nõ uidet̃ facere ꝓtrouerſiã. ff. ad trebell. l. luti⁹. § . meuia. xxiii. q. iii. ſi iferẽda. ⁊. c. ſe. ⁊. q. iiii. ipa pietaſ. ð ma. ⁊ obe. ſolite. ut ec. bñ. c. i.
¶ Qñ dicat̃ ꝓtrouerſia nõ. ff. de. peti. hꝫ. diu⁹. i gl. i. C. ð trãſac. l. cãs. i gl. i. ⁊ ibi Li. ⁊. e. ti. l. ſi qs maiõ.
¶ An quis faciat ꝓtrouerſiaz in accipiẽdo. nõ. ff. de procura. l. non ſolũ. § . ſi ſtatus. in glo. ꝓtrouerſia. ff. ſi pars here. pe. l. ꝑmittendus. in glo. fi. Adde q̃ cõtrouerſiam debet facere excipiẽs. ff. de libe. exhiben. l. iii. § . iulianus. ⁊. ff. ſi pars here. peta. l. permittendus.

Contubernium. Contuberniũ. i. conſoꝛtiũ. xi. q. iii. ꝓcipue xii. q. i. indigne. xvi. q. i. ſi clericatus. de cleri. ꝓiuga. ſane.
¶ Contuberniũ eſt ſeruoꝝ ꝓiugiũ. C. de inceſt. nupt. l. cum ancillis. vnde ⁊ contubernales dicũtur ſeruoꝝ vxoꝛes. ff. de fundo. inſtruc. l. queſitũ. § . ſi inſtructuz.
¶ Cõtubernium quãdoq̃ dicitur matrimoniũ quod ꝓtrahũt ſacerdotes. ut nõ. de cleri. ꝓiuga. ſane. ii. vide etiã quod habet̃. xi. q. iii. ꝓcipue. in. ỏſi. contubernio.

Cõtumax. Contumacia. Quid ſit ꝓtumacia ⁊quot modis dicat̃. uide Spe. ti. de cõtu. in. § . i. de dolo ⁊ cõtu. c. cãm que. ff. de re iudi. l. ꝓtumacia. i gl. i. ⁊. ii. ⁊ ibi Bar. nõ. ut lite nõ cõteſta. qm̃. § . pozzo. in glo. impedit. Hoſtiẽ. in ti. de contu. § . i. in princi.
¶ An pẽ teneat̃ ſoluẽ ð peccio ꝑ filio ꝓdẽnato ob ꝓtumaciã. bar. i. l. ſi finita. § . ſi ð uectigalib⁹. ff. ð dã. ifec.
¶ Qñ q̃ſ dicat̃ ꝓtumax. Inno. pulchꝛe i. c. calũnia ð pe. bar. i. l. ꝓſẽtaneũ. C. quõ ⁊ q̃n iu. ⁊ i. l. ſi finita. § . iulian⁹. ff. ð dã. ifec. do. Anto. ⁊ moder. i. c. i. ð iudi.
¶ Cõt[a] ꝓtumacẽ citatũ ñ ẽ ipoſita certa pẽa. ſz bñ õ ꝓdẽnatũ ꝓtumacẽ. Inno. i. c. ð cauſis ð of. ðle. circa fi.
¶ An dñs dicat̃ ꝓtumax ſi ꝓpet ꝑ ꝓcuratoꝛẽ ñ ita le gẽ ſic ipe ẽ. bar. i. l. ꝓtõ. § . fi. ff. ex qui. cau. i poſ. ea.
¶ An ſola ꝓtumacia iducat probatõez delicti. Bar. in. l. abſentẽ. ff. de pẽiſ. tex. ⁊ glo. iii. q. ix. decreuim⁹.
¶ Citatio fcã alicui ſi ſua putauerit iteꝛeſſe nõ reddit ꝓtumacẽ ñ ꝓpaꝛẽtẽ. Bal. x. coll'. ð mili. uaſal. q̃ ꝓtu. ẽ.
¶ Tãto maioꝛ cẽſet̃ eẽ ꝓtumacia q̃to ex minoꝛi re uꝫ cã. glo. xcvi. di. duo. Jo. an. de iudi. cũ nõ ab homie.
¶ Non excuſatur a contumacia eius qui tarde arripuit iter. licet poſtea impediat̃. Archi. xi. q. iii. eoꝛuz.
¶ Citat⁹ nõ ꝓparẽs nõ dicit̃ ꝓtumax ſi nõ tenebat̃ ꝓparere. uide i. c. accedẽſ. ii. ut lite nõ ꝓteſta. ð elec. bõe ii. cleñ. ſi autẽ. de dolo ⁊ ꝓtu. nõ. in cle. ii. de re iudi.
¶ Non dicitur contumax qui etiam ſi preſens eſſet non tñ tenetur ſubire iudiciuz. ff. ſi quis in ius. l. ii. in fi. ff. de arbi. l. arbiter. ff. de iudi. l. ſi quis ex aliena.
¶ Si neutra pars comparet in termino an poſſit puniri contumacia. glo. q̃ non. iiii. q. v. c. i.
¶ Pꝛo ꝓtumacia nõ põt quis puniri niſi iudex in termino ſederit ⁊ accuſata fuerit contumacia. Angel'. in conſilio ſuo. xxx. facit de dolo ⁊ contuma. c. i. li. vi.
¶ Contumax dicitur eſſe qui non comparet legitime ad inſtantiam illegitime ꝓſone etiam ſi detegatur illegitimitas in termino. tex. eſt in. c. ueniens. de accuſa.
¶ Cõtumacia quãdoq̃ põt eſſe delictũ. glo. in. c. ad apoſtolice. ð re iudi. li. vi. in ỏ. exceſſib⁹. glo. ix. q. iii. patet. ad idẽ. iiii. q. i. in ſũma. glo. i. de eta. ⁊ q̃li. cum bone. Bar. in. l. penl'. ff. de re iudi. nõ. glo. in. l. ſi filiꝰ la. i. ff. ð iterrog. actio. Bar. i. l. ſi ꝓkes. ff. ð admi. tu.
¶ An illõ qð auſert ꝓtũacia reſtituat obediẽtia. nõ. ð ꝓſti. ex lẽis. ubi tex. fac̃. l. i. i ꝑn. C. ð ca. tol. ubi uide.
¶ An reus nõ ꝓparẽs in ꝑma citatõe ſz in aliis ſic debeat tanq̃ ꝓtumax ꝓdẽnari in expẽſis. Bar. ⁊ Bal. et Albe. in. l. ſancim⁹. C. de iudi. glo. ⁊ doc. in. c. q̃rela de procura. Spe. ti. de cita. § . viſo. ỏ. ſz itẽ qd ſi tres.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ꝓtumax in vno actu iudicii ꝺbeat i aliis ſcitari tex. ⁊ glo. in. c. eũ q. ꝺ dolo ⁊ ꝓtu. li. vi. ⁊ i cle. i. eo. ti.
¶ Cõtumax in proceſſu dꝫ nihilomin⁹ citari ad ſniaꝫ Inno. i. c. cũ oliꝫ de teſti. glo. i. c. ad petitõez. ꝺ accu. ſec⁹ ꝺ iterlocutoria. ut nõ. Inno. i. c. audit. ſ. ꝺ ꝑcura.
¶ An is ſit ver⁹ ꝓtumax q̃ recepta citatõe dixit ſe nolle vẽire. Li. ⁊ Bal. in. l. ꝓpãdũ. §. fin aũt. C. ꝺ iudi. ⁊ in. l. ad pemptoriũ. §. ulti. ff. de iudi. Bar. in. l. ex ꝺ ſenſu. §. ulti. ff. de appell. glo. in cleñ. i. ꝺ dolo ⁊ ꝓtu. Inno. de accuſa. ad petitõem. ⁊ in. c. fi. de dolo ⁊ ꝓtu ma. glo. nõ. in. c. venerabilibus. §. ſecus. de ſen. excõ. li. vi. late ꝑ Bar. in. l. fi. ff. de in inte. reſti. ubi eſt bõa glo. ⁊ in. l. fulcini⁹. ff. ex qui. cau. i poſ. ea. q̃ ꝺicẽ q⁹ talꝫ eſt apt⁹ ꝓtumax q̃ excepta citatõe dicit ſe nolle vẽire.
¶ Quis dicaꝫ mãifeſt⁹ ꝓtumax. nõ. glo. in dicta cle. i. de dolo ⁊ ꝓtu. ubi etiã quis ver⁹ ⁊ q̃s fict⁹. ⁊ ibi do. Lar. i. vii. viii. ⁊. ix. q. de q° ⁊ Spe. e. ti. §. i. v. ⁊ nõ.
¶ An citat⁹ ꝑ iudicẽ ad aliquẽ tm̃inũ ñ ꝓpenſ ad illũ dicaꝫ ꝓtumax ſi illa die iudex ñ fuit i loco iudicii. gl. ẽ ſinguꝰ. q⁹ nõ i. c. fi. ꝺ dolo ⁊ ꝓtu. ⁊ vide gl. i. c. i. ꝺ dolo ⁊ ꝓtu. li. vi. Inno. in. c. calũniã. ꝺ pẽis. glo. i dicta cle. i. de dolo et cõtu. Adde qꝺ dixi ſub dictione citatio.
¶ Cõtumax etiã nõ appoſito pemptorio in citatione põt condẽnari in expẽſis. c. q̃relã de ꝑcura. c. i. de dolo ⁊ contu. li. vi. ⁊ ibi nõ. glo. xxiiii. q. iii. de illicita.
¶ An ⁊ qñ maior ꝑs capituli poſſit ꝓſtituere minorẽ abſentẽ i ꝓtũacia. gl. ⁊ doc. ꝺ elec. cũ nobiſ. ⁊. c. bõe. i.
¶ An ad excuſãdã ꝓtumaciã ſufficiat dicere ſe fuiſſe i peditũ lz ñ aſſigneꝫ cã ipediñti. gl. q⁹ ñ. xviii. di placu it. faꝫ ꝺ Rip. ſciſcitar⁹. ꝺ offi. dele. prudẽtiã. ⁊ nõ. gl. i dicto. c. placuit. q̃ dicit ſufficere vnũ teſtẽ ad ꝓbãdum cãz ipediñti. vide glo. in. l. i. §. hᵒ iudiciũ. ff. ſi ꝙs ius di. ñ obtẽ. ubi iuſta cã allegata excuſat eũ a pẽa iudicii
¶ An ſi vna ꝑs fecit citari aliã nec ꝓparet in termino poſſit p⁹ terminũ accuſare ꝓtumaciã citati. tex. faꝫ q⁹ ñ i. c. i. ꝺ do. ⁊ ꝓtu. li. vi. uiꝺ Inno. i. c. ꝓſuluit. ꝺ of. ꝺle.
¶ An citat⁹ a iure uel monit⁹ ſi nõ ꝓparet in termio iuris dicaꝫ cõtumax uerus uel fict⁹ Li. in. l. propãdũ §. ſin autẽ reus. C. de iudi. glo. in cleñ. i. de dolo ⁊ ꝓtu. dicit eum eſſe uer contumacẽ. de quo ibi ꝑ docto.
¶ An monitio ſeu requiſitio ptis poſſit aliã ꝓſtituere in cõtumacia ad finem incidendi in penã. nõ. in cleñ. i. de vita ⁊ honeſta. cleri. in. vſi. regula. ubi dicitur q⁹ non. fallit in caſu clemẽ. i. de deci. ubi docto. et glo.
¶ Cõtumax in vno actu nõ preſumit ꝓtumax in aliis glo. in. c. ii. de arbi. li. vi. glo. de dolo ⁊ cõtu. eum qui li. vi. in. v. nõ tenet ⁊ in glo. fi. Inno. in. c. eccleſia. i. de elec. Pau. in clemen. fi. de uerbo. ſigni. Inno. ꝺ accuſa. ad petitõez. tex. iii. q. ix. carte. Inno. i. c. fi. de iura. calũ. Spe. ti. de libell. concep. §. ſeqt. v. itẽ ꝺicũt.
¶ Contumax in iuramento calumnie an habeatur pro confeſſo. Innocen. in. c. finali. de iuramñ. calum.
¶ Contumax tamdiu poteſt opponere declinatoriaz q̃ diu poſſet ſi compareret. Innocẽ. de dila. preterea.
¶ Cõtumax circa producẽdos teſtes nihilomin⁹ eſt citãdus ad diffinitiuã. Inno. in. c. eccleſia. de electio.
¶ An citatus cõparens ⁊ proteſtãs ſimplr q⁹ nõ intẽdit ꝓſentire i illũ tãq̃ in iudicẽ dicaꝫ ꝓtumax. Inno. q⁹ ſic. ſec⁹ ſi diceret ⁊ pteſtareꝫ pditõaliter. niſi ꝺ iure tenea tur l ſi ⁊ inquantũ ſit iudex in. c. cumana. de electio.
¶ Qualr ꝓbeꝫ q⁹ aliqs ñ fuit ꝓtũax nõ. Inno. ⁊ doc. i c. actõ ꝺ do. ⁊ ꝓtu. li. vi. gl. i. l. ex ꝓſeſu. §. i. ff. ꝺ app.
¶ An contumax poſſit mulctari. Archidia. xi. q. iii. certum. Soffre. in. c. tue. ut lite non conteſta.
¶ Sicut cõtumax ver⁹ nõ audiꝫ appellãs ita itineris arreptio nil prodeſt ei. Inno. in. c. oliꝫ. de dolo ⁊ ꝓtu.
¶ Cõtumax i appellatiõe producẽda ſiue termin⁹ ſit ſtatut⁹ a iure ſiue ab hoie hẽtur ꝑ deffore appellatõis ita nõ. Inno. ⁊ Hoſti. de appell. pſõaſ. ⁊. c. ſe. qꝺ limi ta iuxta nõ. ꝑ eũdẽ Inno. e. ti. ex rõne. ⁊ Abbatẽ ibi.
¶ Cõtumax ver⁹ in ꝑma citatõe põt nihilomin⁹ ap pellare. Bal. i. l. ii. C. ſi pẽdẽ. ap. mõs iterue. ubi viꝺ
¶ Cõtumax ver⁹ q̃ purgauit moꝛã. ꝛ. illꝺ tps qꝺ daꝫ p⁹ pẽptoriũ põt nihilõin⁹ appellãe. dictũ ẽ bal. i. d. l. ii.
¶ De mõ procedendi ꝺ actoꝛẽ añ litis cõteſtatiõem uel poſt. Inno. in. c. i. ⁊. c. quoniã. ut lite nõ conteſta.
¶ An ꝓtumax i cauſis ſpũalib⁹ hẽatur pro confeſſo q̃n ñ vult rñdere poſitõib⁹. Archi. q⁹ ñ i. c. i. ꝺ confeſ. li. vi.
¶ Cõtumax i vno iudicio ñ ſolũ ſibi ꝓiudicat i illo ſz etiã i alio ut nõ audiaꝫ niſi purgata ꝺtũacia coꝛã eoꝺẽ iudice. gl. q̃ nõ ẽ aliꝰ i. l. ſz ⁊ ſi ꝑ ꝓtoꝛẽ. ff. ex q̃. cau. ma.
¶ Licet contumax verus ñ audiatur appellãs tamẽ volens dicere ſentẽtiam nullam auditur. dictum eſt Bal. ſingulare in. l. ſi ut propõiſ. C. quõ ⁊ quãdo iu.
¶ An contumax ſit infamis. glo. in ver. ſcriptis. lxxiiii. diſ. honoꝛatus. glo. iiii. q. i. in ſumma.
¶ An contumax in non obediendo duci belli debeat decapitari. tex. in. l. ob delictum. ff. de re militari.
¶ An ꝓtumacia inducat ꝑbatõez delicti. Bar. in. l. abſẽtẽ. ff. ꝺ pẽis. tex. ⁊ gl. iii. q. ix. ꝺcreuim⁹ vbi viꝺ ⁊c
¶ An contumacia defuncti tranſeat ad heredem. Bal. x. coll. ſi de feu. fue. controuer. c. ſi vaſallus.
¶ Contumax non dicitur qui citatus non fuit. tex. de electio. uenerabilem. Archidia. xi. q. i. certum.
¶ An cõtumacia faciat quẽ dãnari pro heretico. Archidia. xix. di. nulli. tex. xxii. di. c. i. tex. lxxxi. diſ. ſi q̃ preſbyteri. glo. iiii. q. i. i ſũma. glo. xi. q. iii. abſit. ⁊. c. epiſcop⁹. glo. xl. di. ſi papa. glo. xxiiii. q. i. omnibus.
¶ Si reus negat maleficiuz ⁊ dat fideiuſſores poſtea apparẽt indicia ſufficiẽtia ꝓtra eũ ⁊ ipſe eſt ꝓtumax q̃liter procedaꝫ cõtra euz. Bar. in. l. q̃ſtiõis. ff. de q̃ſtio.
¶ Quid fiet ſi accuſatus ⁊ accuſans ſunt contumaces. Barto. in. l. inter. ff. de publi. iudic.
¶ Quãdo cognoſceꝫ an ꝓtumacia ſit procuratoꝛis l dñi. Bar. in. l. cum filius. §. in hac. ff. de uerbo. obli.
¶ Nõ dicitur verus ꝓtumax qui exiſtẽs in domo audit ſe citari ⁊ ñ ꝓparet. Li. in. l. properãdũ. §. ſin autẽ C. de iudi. ⁊ de mã an ex citatõe ad domũ reſultat vã ꝓtumacia. vide Angel. in ꝓſilio. clxxxviii. qꝺ incipit viſis. ⁊ in ꝓſilio. ccxx. ubi vide q̃s dicaꝫ verus ꝓtumax.
¶ Clerici contumaces prout ordo dignitatis permiſerit ab epiſcopis corrigi debent. l. diſ. contumaces.
¶ Contumacibus ⁊ ſuperbis prelati debent eſſe ſeueri. ii. q. v. quanto. in fine.
¶ Cõtumaceſ dñt a ſupiõib⁹ excõicãi. ii. q. vi. q̃ſq. vii. q. i. ſi q̃ ꝓbyt. xxiiii. q. iii. ecce. xv. q. iiii. ſi q̃ ꝺincepſ
¶ An ꝺtũax i vno iudicio poſſit ſe iuuãe ex geſtis illi⁹ iudicii i alio iudi⁹ ubi idẽ negociũ agit nõ. bar. i. l. ſept chri. ff. ꝺ ſept. vio. faꝫ qꝺ nõ. bar. i. l. q̃uiſ. ff. ꝺ dã. ife.
¶ An actoꝛ uel accuſatoꝛ habeat neceſſe accuſare cõtumaciam rei. Bar. in. l. accuſatoꝛẽ. ff. de publi. iudi.
¶ An ꝺ contumacẽ q̃ ex forma ſtatuti hẽtur pro confeſſo poſſit iudex ad ꝓdemnatõez ꝓcedere ſi cõſtat ſibi cõtumacẽ poſſe aliq⁹ mõ ſe tueri. bar. i. l. abſẽtẽ. ff. ꝺ pe.
¶ An vã ꝓtumacia ꝓcuratoꝛis noceat dño quomin⁹ poſſit appellãe. Bar. i. l. i. §. ſi aduerſus. ff. q̃ appel.

UVA. BHSC. IyR_001

sit. ꝛ in. l. i. ff. si ꝙs ius di. nō obtem. Adde Jnno. i. c. i. i gl. sec⁹. ut lite ñ ꝓte. Spe. ti. ō ap. §. ꝙb⁹. v. breuit.

¶ An ad hoc ut ꝙs habeat ꝓ ꝓtumace sit necesse ꝙ iudex pronūtiet eum cōtumacē. uel sufficiat eum reperiri in actis contumacem. ita ꝙ fuit citatus ꝑsonaliter ꝛ nō ꝓparuit. ꝛ in termino fuit accusata ei⁹ contūacia glo. pe. ꝛ ibi doc. in. l. penl. C. ad trebell. Bar. in. l. si finita. §. iulian⁹. ff. de dam. infec. ff. ō no. op. nū. l. stipulatio ista in fi. Bal. in aut. sz hodie. C. de act. ꝛ obli. Adde ꝙ nō sufficit quē ꝓtumacē nisi modus ꝓtūacie exprimat. Spe. ti. de rescrip. presen. §. iiii. v. nō circa Adde ꝙ nō sufficit esse ꝓtumacē nisi liqueat iudici. iō si citatus sit aliqs ꝛ iudex pronuntiat ō eum ut contumacem si postea fiat relatio non valet sententia. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. hoc autem. §. fi. ꝛ ibi Barto. et plenius in. l. multum. ff. de condi. et demonstratio.

¶ An ꝓtūacia faciat litē hāri pro ꝓtestata qñ ps nō vult litē ꝓtestari. Bar. i. l. scire oz. §. sufficit. ff. ō excu. tu.

¶ An sufficiat ꝙ actor excuset contumaciam rei qui illicentiatus recessit. Barto. in. l. quesitum. ff. de re iudi. ꝛ in. l. si finita. §. iulianus. ff. de dam. infec.

¶ An ex ꝓtūacia ꝓcuratoris possit vēiri ad secōm decretū ō dñz. Bar. i. l. hoc ampli⁹. ff. de dam. ifec. ꝛ. l. eū q. C. de ꝓcu. Adde Jnno. in. c. i. ut lite ñ ꝓtesta. ī glo. i. fac ꝙd idē nō. i. c. oli. de cā pos. ꝛ ō appel. sepe.

¶ An itērato vno remedio ō ꝓtumacē possit recurri ad aliud. Bar. in. l. i. §. sz ꝛ si duus. ff. de vēre ispici.

¶ An valeat ꝓnūtiatio iudicis ō ꝓtumacē cui⁹ ꝓtūacia ñ erat nota iudici. ꝺa nō erat relatio facta ꝙ nūtiuz nō. Bar. in. l. multū. ff. de condi. ꝛ demō. Adde glo. in. l. sancim⁹. C. ad trebell. Jnno. in. c. cū ꝓtingat. ō of. dele. Bar. i. l. hoc aūt. §. i. ff. ex qui. cau. i pos. ea.

¶ Cōtumacia ꝓcuratoris ipediti nō nocet dño. bar. in. l. cū a matrib⁹. C. qui pe. tu. Idē in. l. si ꝓcurator ff. de cōdi. indebi. Idē in. l. i. ff. si ꝙs ius di. nō obtē.

¶ Cōtumax ñ audit nisi refectis expēsis. C. ō iudi. l. sancim⁹. Spe. t. ō expē. §. nūc ō expēsis. v. hᵒ quoqz

¶ De iure ꝓmuni sola ꝓtumacia nō facit quē hāri pro cōfesso. Bar. i extrauagā. ad rep̄mēdā in. v. irreptōez de quo idē in. l. locoz. C. de om. agro. deser. li. xi. doc. in. c. veritatis. de dolo ꝛ ꝓtu. Spe. ti. de actio. in ꝑn. ꝛ §. sequitur. glo. in. c. cū cōtumacia. de hereti. li. vi. glo. in. c. nullus. de presump. glo. iii. q. ix. decreuim⁹.

¶ Cōdemnatio expensaꝝ que fit rōne cōtumacie nō continet expensas aduocatoꝝ. sed tm̄ eas que fuerunt facte occasione cōtumacie. glo. ii. q. i. in primis. iii. q. v. in summa. tex. in. c. i. de dolo ꝛ contu. li. vi. glo. uidetur dicere contra. in. c. finem de dolo ꝛ contuma.

¶ Quid requirat ad hoc ut quis dicat ꝓtumaciter abesse. Bar. in. l. consentaneū. C. quō ꝛ qñ iu. Adde ꝙ eo ꝙ quis fuit semel certificatus affuit in iudicio ꝑ sumitur contumax abesse dolose. glo. et Barto. ex qui. causis in pos. ea. l. fulcinius. §. quid si latitare.

¶ Qualiter procedat contra vniuersitatē ꝓtumacē. Archidia. xii. q. ii. episcopus qui. vii. q. i. sicut uir.

¶ Maior cōtumacia est cōtemnere edictū citationis q̄ vocē preconis uel cāpane. glo. in clem. ii. de penis.

¶ An ꝓtumax cōdēnari possit in expēsis licet citat⁹ ñ sit ad cōdēnatōez expēsaꝝ. Jnno. in. c. calūnia. ō pēis.

¶ Cōdemnatio expensaꝝ ō contumacē fit stati eo ulterius nō citato. de dolo ꝛ cōtu. c. i. li. vi. ꝛ ibi nō. moder. qui dicūt ꝙ aliam penā extrinsecā puta mulcte uł excōicationis non potest iudex imponere cōtra ꝓtumacem nisi citetur ad se excusandum. quare non debet cō demnari. per ea que nō. Barto. in. l. iii. §. si ad diem ff. de re mili. ita dicit ibi dominus ꝑe. de anchona.

¶ Cōtūax ñ pōt a iudice citāri sin̄ noua assignatōe termini ad faciēdū suas ōfēsiōes. bar. i. l. ex q̄cūqz. ff. si qs i ius vo. ñ ie. vīd qō idē nō. i. l. iii. §. si ad diē. ff. ō re mi.

¶ Cōparens ꝙ ꝓcuratorē in casu in quo dz cōpere ꝑsonaliter nō dicitur ꝓparuisse ꝛ se ꝑsentasse. ꝛ sic tāq̄ nō comparēs censet ꝓtumax. ꝛ ō ipsum procedit tāq̄ ō contumacē. qō bene nō. ꝑz Bal. in. l. quod sepe. §. si quis amico. ff. de contraben. emptio. per illum tex.

¶ Contumax ō quem facta est missio in possessionem quid debeat facere ut illā recuperet uide Bar. plene i l. si finita. §. iulian⁹. ff. ō dā. infec. in. v. ꝓcedo ulteri⁹ dicit gl. uide etiā qō idē nō. i. l. ii. §. fi. ff. ō acq̄r. pos.

¶ Contumax in respōdendo an possideat si fuerit ius sus a iudice ꝛ sine legītima cā recusauerit habebitur pro confesso uel pro negante prout sibi magis damnosum fuerit. ut in. c. ii. de confes. li. vi. ꝛ ibi nō. glo. ꝛ Bar. in. l. de etate. §. qui tacuit. ff. de interrogatio. actio.

¶ Si pp contumaciā rei processū est añ lit. cont. ad testiū receptionē uel ad alios actus q̄ post lit. ꝓtesta. fieri debeāt. reus veniēs nō pōt petere lit. cont. ne actus facti vicient. Jnno. ō elec. statuim⁹. i glo. ꝛ in absētia.

¶ Licet pars sit cōtumax tamen iudex nō debet procedere ut delegatus. nisi sibi ostēdantur littere delegationis. nec ad petitionē asserentis se procuratorem nisi videat procuratorium. ꝛ de eius ostensione pateat in actis. ꝛ si aliter procedit processus est nullus. Idem in dicto. c. statuim⁹. et dicta glo. facit quod nō. Bar. in. l. hoc autem. §. i. ff. ex qui. cau. in possessio. ea.

¶ Citat⁹ ꝓparēs sz recedēs sine licētia dī ꝓtūax. nō. Jnno. i. c. calūniā. ō pen̄. facit. c. i. ō iudi. ꝛ qō ibi nō. glo. i. l. ōcurio. ꝛ. l. fi. C. ō decur. li. x. qō limita qñ ñ ꝑficit actū ad quē citabat. als sec⁹. de q° in dicto. c. i.

¶ Contumax potest sine citatione damnari in expensis. nō. de procurato. constitutus. in glo. finali.

¶ Rōne ꝓtumacie clericus posset ꝑuari būficio qō est vez ab ordinario. sec⁹ a delegato. de eta. ꝛ q̄li. cū bōe.

¶ Quelibet contumacia potest puniri excommunicatione. ut lite non contesta. tue. xc. dis. duo.

¶ Cōtūacia fac quē hāri ꝑ pūte i odiū ꝓtūacis. C. de iudi. l. ꝓpādū. §. sin āt. ff. ō mio. l. i cause. §. fi. i aut. ō iudi. §. appellatōes. ꝛ de hereti. cū ꝓtumacia. li. vi.

¶ An cōparens absolute protestās ꝙ nō intēdit in iudicem ꝑsentire sit ꝓtumax. uide Jnno. in. c. cumana. ō elec. dic ꝙ comparēs coram iudice ꝛ dicēs nō ꝑsentio in vos ꝺa nō estis iudex competēs. censet contumax. secus si dicat nō consentio in vos nisi inquātum sitis iudex competens ꝑm Jnnocē. in dicto. c. cumana. facit tex. in. l. ii. C. ubi quis decuri. ꝛ qō ibi nōt. Bal.

¶ An ꝓtumax postea ꝓpens iudice sedēte ꝙ tribūali i digeat restitutōe ad appellādū. Jnno. tractat ō elec. q̄ relā. sz ñ firmat pedē. tu dic ꝙ ñ. sz ipo iure pōt appellare. ꝺa lex admittit ꝓpitōez suā ꝛ fingit eū nō ꝓtūacez ut. l. diuus. ff. de resti. in integ. glo. in. l. fi. eodem tit.

¶ Quomodo committatur contumacia in non comparendo. uide ut lite non contesta. tue.

¶ Contumax potest artari a iudice per iuramentum de stando iuri. de dolo ꝛ contuma. prout.

¶ Cōtūax habet ꝙ ꝓfesso ꝑsūptiue ñ tm̄ est tal ꝛ tāta ꝑsumptio ꝙ ex ea possit ꝓcedi ad finaz. ō ꝑsump. nullus. de ꝓfes. c. ii. ubi Jnno. de hereti. cū ꝓtūacia. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Punit⁹ pp ꝓtumaciã si postea est obediẽs restituit ad ꝑstinñ statũ. ff. ỏ col. bo. l. i. §. si frat. ỏ ꝓsti. ex lẽis.
¶ Contumacia quandoq; prodest. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. meminisse.
¶ Crescente ꝓtumacia dz crescere pena. de iudi. at si clerici. r. c. cũ nõ ab hoie. in fine. ut lite nõ ꝓtesta. qñ.
¶ Cõtũax dr ꝓpens añ tminũ. tex. ỏ ap. sepe circa fi.
¶ An contumacia non comparentis in termino pos sit post terminum accusari. iii. q. iii. quod fieri.
¶ An per solam contumaciam quis possit suspendi a beneficio r officio. Archidia. iiii. q. v. c. i.
¶ An citatus ñ comparens sit tanq̃ ꝓtumax in expẽ sis cõdemnãdus. si iudex etiam illo comparẽte nõ po tuisset procedere. glo. in. c. fi. de dolo r cõtu. r glo. in c. i. eo. ti. li. vi. Inno. in. c. calumniã. de penis. glo. in c. prudentiam. de offi. deleg. Archidia. iiii. q. v. c. i.
¶ An citatus comparẽs minus legitime reputet cõ tumax. glo. in. c. pe. in. v. admitti. de elec. li. vi. tex. in c. auditis. i fine. de ꝓcura. glo. fi. in. c. accedẽs. eo. ti. tex. est expressus. eo. ti. cõstitutus. de accusa. veniẽs.
¶ Si sententia feratur pro contumace an debeat fie ri in penam contumacie condemnatio expensarum. glo. ii. q. i. in primis. tex. r glo. in. c. calumniam. de penis. r. l. properandum. §. r siquidem. C. de iudi.
¶ An ꝓtũa[a] r ckpa eqpẽt Inno. i. c. ex tua ỏ cle. ñ re.
¶ An sit ꝓtumax reꝰ l'actor ubi dãtur tres dilatoẽs r i aliq̃ eor ꝓpareat sz nõ i ultima. Bar. i. l. añ Kalẽdas ff. de. v. obli. r. ff. de no. op. nũ. l. ꝓtor. §. pe. ỏ dolo r ꝓtu. c. i. li. vi. i glo. ii. Spe. ti. de cita. §. viso. v. qd si i ꝑmo. r ibi Jo. an. Adde qđ dixi sub dictione citato.
¶ Quaꝛ r qñ r quot modis punit ꝓtumax. nõ. ff. ỏ re iudi. l. ꝓtumacia. r. l. litis condẽnatio. r ibi Bar. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. fulcinꝰ. r ibi Bar. x. colꝛ. de mili. uasal. q̃ cõtu. est. c. i. in glo. magª. Spe. ti. de ꝓtu. §. ii. iii. r. iiii. de ꝓcu. q̃relã. in glo. sup. v. rõabili Adde q pp ꝓtumaciam põt qs excõicari. etiã quãdo agitur reali. ut. c. olim de rescriptis. ubi est casus.
¶ An excõicatus pp ꝓtumaciã soluat expẽsas ãteq̃ absoluatur. r an pars sit vocãda. Specu. ti. de cõtu. §. nunc dicamus. v. sed nunquid excõmunicati. Jo. an. de sentẽ. excom. §. porro libro. vi. r in. c. querenti de offi. delega. r in. c. cum contingat. in glosa.
¶ Cõtumaci nõ põt iudex ꝑcere seu remittere expẽ sas in ꝑiudiciũ aduersarii. de offi. delega. c. consuluit.

Cõtumelia. Quid est cõtumelia. s. Tho. r[a] scde. q. lxii. r. lxxii. ar. i. ubi dic q cõtumelia importat debonorationẽz alicuius p verba aut facta aut quicquid aliud habet vim significandi.
¶ An ꝓtumelia sit peccatũ mortale. s. Tho. ubi. s. ar. ii. dicit q sic nõ min⁹ q̃ furtũ l'rapina. qa nõ min⁹ bz hõ amare honorẽ suum q̃ aliã rem a se possessam..
¶ An liceat causa correctõis vel disciplinę ꝓtumeliã dicere. sanctus Tho. secunda secunde. q. lxxii. arti. ii. dicit q sic. exemplo domini qui discipulos appellat stultos. Luce ultimo. ad Gal. tertio. ubi vide.
¶ An christian⁹ debeat ꝓtumelias sibi illatas sustinere s. Tho. r[a] scde. q. lxxii. ar. iii. r. q. lxxiii. ar. iiii. dic q i talib⁹ semp debem⁹ hie aiuz patũ ad patiẽtiã. qñz tñ expedit ut ꝓtumeliã repellam⁹. r forte pp boni i illꝰ q ꝓtumeliã infert ut eiꝰ audacia reꝑmat uel pp bonũ mal tor quor ꝓfectus impedit p huiusmodi cõtumeliaſ.
¶ Cõtumelia reputatur iniuria. ff. de iniur. l. i. in pri ci. Adde q cõtumelia oritur ex ira. sanctus Tho. se cunda secunde. q. lxii. arti. iiii. r. q. clviii. arti. vii.
¶ An impediẽs honorẽ alicui faciẽdũ dicat' iferre cõ tumeliã. uide. ff. ỏ iniur. l. iuriaꝛ. §. si qs ỏ honõib⁹.
¶ Cõtumelia aliquãdo accipitur pro accusatiõe. ii. q. vii. qualis. vel pro graui conuitio. xi. q. i. si quis sa cerdotum. uel pro inuasione. xii. q. ii. precia.
¶ Cõtumelia distinguitur a derisione r subsanatiõe. sanctus Tho. secunda secunde. q. lxxv. arti. primo.

Cõualescẽtia. An qđ ab initio ñ valz tractu tpis ꝓualescat. vide ỏ sui. vz. ꝑdi. l. p fundũ. ff. de reg. iur. l. qđ ab initio. Bi. i regla nõ firmatur. li. vi. de rescrip. si eo tempore. eo. libro.
¶ Per ꝓualescentiam reuocat' donatio. ff. de dona. cau. mor. l. senatus. de sentẽ. excõ. eos qui. libro. vi.
¶ Qui diu stetit in infirmitate si postea fit sine illa di citur conualescere. vii. q. ii. c. i.

Cõuentus. Quid veniat appellatiõe ecclie ꝓ uẽtuat an vẽiat ecclia seclaris col legiata. nõ. ỏ rescrip. c. cãz. ỏ trãsac. cũ ꝓtingit. ỏ ꝑbẽ. nisi. de cau. pos. cũ ecclia sutria. Jo. an. de iurepatro. nobis. r. c. postulasti. e. ti. ubi Hosti. in qb⁹ ꝛcludit' q ꝑpe loqndo ꝓuẽtus dicit' ꝓgregatio ecclie regularis. capitulũ vero secularis. licet iura aliqñ promiscue vtã tur talib⁹ terminis. facit qđ habetur de elec. inotuit. p do. Anto. de offi. ordi. inter cetera. r in. c. i. de elec. ubi Inno. nõ. in clem. r si principalis. de rescriptis.
¶ In conuentu. ideſt in ecclesia. de consecra. di. iiii. mulier. de maio. r obedi. dilecta. xvi. q. i. c. ii.
¶ Que sit ethiolo[a] ꝓuẽt⁹ r vñ dicat'. gl. l. di. c. i. r fi.
¶ De prioratibus conuentualibus uide glo. in clem. ne in agro. §. ceterum. de statu mona.
¶ Ubi cõuentus habet bona distincta a ꝑlato potest in illis facere sindicum. etiam sine auctoritate prelati. Inno. in. c. edoceri. de rescrip. Idem si uacet prelatus ut dicit idem Innocẽ. de consue. cum dilectus.
¶ An mõtuo ꝑlato regulari potestaſ eꝰ soluat i spũa lib⁹ r tꝑalib⁹ ad ꝓuentũ. uide Lau. i cle. i. de sta. reg. Adde nõ. per Inno. in. c. bis que. de maio. r obedi.
¶ Cõuent⁹. i. ppłus. xvi. q. i. possessio. lxiii. di. vota.
¶ In ꝓuentu. i. ꝓgregatiõe. xciii. di. c. diaconus. nõ. xcvii. dis. ecclesie. v. q. ii. c. i. xii. q. ii. q̃cũq; suffragio.
¶ Quot mõis sũt h⁹ nom ꝓuẽt⁹. gl. ii. q. i. nos i quẽq̃
¶ Cõuentus vacãte monasterio potest recipe aliqué in monachũ. uel ad professiõez. qđ intellige si receptio spectat ad ꝓuentum solum. uel ad abbatẽ r ꝓuentum simul. secus si ad abbatem solũ. de regula. c. fi. li. vi.

Cõuenit. Cõueniés. Nõ ꝓuẽit. i. ñ est hõestũ. xxxi. q. i. illud. de peni. di. ii. dum sanctam. i. q. vii. necessaria.
¶ Conuenias. i. moneas. xvi. q. i. peruenit. in clem. causam. de electio. xxiii. q. viii. conuenior.
¶ Cõuenit. i. conueniẽter pertinet. xviii. q. ii. nullã. de cohabi. cleri. r mulie. tua. de dõa. inter uir r vxo. per uestras. de hereti. c. penꝛ. de electio. auditis.
¶ Cõuenire. s. nãlit⁹. lxxvii. di. c. fi. x. q. ii. precarie.
¶ Conuenientibus. ideſt congregatis. i. q. vii. conue nientibus. xv. q. iiii. c. i.
¶ Cõuenti. i. reqsiti. xxiii. q. v. administratores. Itẽ ꝓuẽti. i. admõiti. l'ꝓpulsi. xi. q. i. penit⁹. ỏ accusa. c. ii.
¶ Cõuenienter. i. vere. xxiii. q. iiii. §. quãuis ergo.
¶ Anteq̃ ꝓuenirent nõ importat q postea ꝓuenerunt Matthei. p⁹. xxvii. q. ii. ꝑsq̃. de. v. signi. qđ dicitur.
¶ Conuentio priuatorũ iuri publico non derogat. de

UVA. BHSC. IyR_001

iurisdic. om. iudi. l. priuatorum. cum similibus.
¶ Cōuēit. i. aicabꝫ ꝓposuit. nō. Archi. xvi. q. i. plēs

Cōuenire. Cōueniri. „An q̄ i vno loco „pmisit i quolz loco ꝙueniri possit. nō. ff. ō eo qō cer. lo. l. i. in glo. fi. ff. iudi. l. eum qui. ff. de consti. pecu. l. si duo. C. ubi con ue. qui cer. lo. da. promi. l. i. in glo. ii. ꝛ ibi Ci. in fi. Bar. in. l. titium ꝛ meuium. §. tutores. ff. de admi. tu. Adde nō. de foro cōpe. c. fi. in glo. quod dicitur.
¶ An possit ꝙuēiri q̄ successit i ꝛ niuersū ius lz ū sit bene nō. ff. ō iure fis. l. ñ itelligit. §. cū ex cā. ꝛ ibi Bar.
¶ An possit quis ab eodē pro diuersis causis corā diuersis iudicib⁹ cōueniri. nō. de Xpt. c. fi. in glo. litꝛas ꝛ ibi Inno. eo. ti. dispēdia. in glo. psonas li. vi. Bar. in. l. fi. C. de re mili. li. xii. Spe. ti. de rescrip. psenta §. ratione autem cause. v. item q̄ ad diuersos. ꝛ. v. se.
¶ Corā quo possunt malefactores ecclesiaruꝫ conueniri. nō. de foro compe. cum sit generale. in glo. finali.
¶ Volēs intētare iudiciū reale an bēat eligere ubi velit reū ꝙuēire. ꝛ ubi hz domiciliū ꝛ ubi res ē. nō. C. ubi i rē acti. l. fi. i fi. ꝛ ibi glo. adde de fo. compe. c. fi. ꝛ ibi nō. in glo. rōe possessiōis. ꝛ in dicto. c. dispēdia. ꝛ glo.
¶ Si cōuentus rei vendicatōe dicit se non possidere cum possideat transfertur possessio in actorem. quāuis non probet rem suam esse. de testamē. raynaldus.
¶ Cōuentus reali si probet se dominum poterit dñs declarari per iudicem. ſm Hostien. de resti. spol. ex cō questione. per. c. cum causam. de re iudi. qō est ueruz si reus hoc postulet. alias non. de uerbo. signi. abbate.
¶ Cōueniēs aliquē corā delegato an possit eū ꝙuēire corā ordinario sup eadē cā. vide ō rescrip. c. fi. i gl. sup v. līas. Adde q̄ hꝰ vbū ñ ꝙuēiat qñz ipedit sola exceptione. ff. de re iudi. l. sunt q̄ cū pluribus. ꝛ. l. sequenti.
¶ Cōueniri pōt q̄s ubi ōrit si ibi inuenit. de fo. ꝙpe. romana. §. ꝓtrahēt. li. vi. ꝛ ubi hz domiciliū. e. ti. c. fi.
¶ Cōueniēdus est q̄libet regulariť corā suo iudice. fallit i casib⁹ nō. ii. q. vi. i sūma. de fo. ꝙpe. cū sit. i glo. fi.
¶ Conuenitur eadem lege quam quis sibi fieri postulat. ff. q̄ quisq; iur. l. i. de mu. peti. c. i. in glosa. i.

Cōuenticulū. „Cōuenticulū dicit cōgregatio subditorū sine ꝑsensu ꝑlatoꝛ ꝛ aliorꝫ supioꝛꝫ. xvii. di. multis. lxxix. di. c. ii. xxiii. q. v. nō vos. de hereti. cum ex imūcto. i ꝑn. ꝛ. c. excō municamus. in fine. Archidia. de ver. signi. c. ii. li. vi.

Cōuersus. „An ꝙuersi admittāť ad electōes ꝑlati tex. ꝛ ibi nō. ō elec. ex eo. e. li. Hosti. ō isti. c. ii. doc. ō iudi. decreuim⁹. glo. in. c. ut ꝑ uilegia. ō ꝑui. ō sen. excō. ſ dubiū ubi tex. ꝛ gl. bōa gl. xii. q. ii. duo ſť. alia gl. xvii. q. iiii. q̄s. Adde qō dicā ſ. sub dictōe electio. Ite adde glo. in. c. sciāt cūcti. de elec. li. vi. in. v. ecclesiasticas. glo. in. c. i. de iniur. eo. li.
¶ An aliquis cōuersus qui tamē nō est clericus possit habere ecclesiā. doc. de deci. quāuis. ubi tenent q̄ ex tollerantia potest habere ruralem non curatam.
¶ Cum conuersus fueris ꝛ ingemueris tunc saluus eris. Jere. xxxiii. xxvi. q. vi. is qui.
¶ An cōuersus possit cōtrahere matrimonium. glo. q̄ sic. xxvii. q. i. ut lex. ꝛ ibi uidetur tex. ibi etiam tenet glo. q̄ talis debet censeri persona ecclesiastica.
¶ An eoipso q̄ qs efficitur ꝙuersus videať voluisse renūtiasse ꝓpꝛiis. nō. in dicto. c. ut lex. ꝛ ibi glo. glo. i cleñ. i. de deci. ꝛ ibi vide do. Lar. flo. q. xxxv. ubi ui de quid de oblat. Johā. an. de maio. ꝛ obedi. dilecto.

¶ Que differentia sit inter oblatum ꝛ conuersum. vide quod nō. in dicta clemē. i. per dñm Lar. flozen.
¶ An cōuersi regulares possint itereſſe actib⁹ qui geruntur per conuentum. Inno. in. c. ii. de instī. Archidia. xii. q. ii. placuit. glo. in. c. ex eo. de electio. li. vi.
¶ Cōuertini ad me ꝛ ego ꝙuertā ad uos. Eze. xxxvi. zacha. i. ō pe. di. i. §. bis auctōitatib⁹. xvi. q. i. ꝛuertini
¶ An ꝙuersus possit ꝙdē testm̄ ſpe. t. ō sta. rka. v. lxvii.
¶ Ille ñ est ꝑpe ꝙuersus q̄ retinet ꝑpꝛiū. licet i instīo dicať q̄ fecit se cōuersū. Jo. an. de sen. excō. nō dubiū Adde q̄ cōuersus ecclesie secularis pōt habere ꝑpꝛiū secus in conuerso ecclesie secularis. xxvii. q. i. ut lex continentie. in glo. iii. Archidia. xii. q. i. duo sunt.
¶ Conuertitur qui vndiq; uertitur. de peni. di. i. §. bis auctoritatibus. xxxiii. q. v. qui uxorem.
¶ An bona conuersi post eius conuersionem sint monasterii. Archidia. xxviii. di. quia sunt culpe.
¶ An conuersi ecclesiarum secularium gaudeant ꝓuilegio clericali. uide Jo. an. de maio. ꝛ obe. dilecta.
¶ An ꝙuersi ꝛ oblati gaudeāt ꝑuilegio religiōis cui se offerūt. tex. de ꝑuileg. cū ꝛ plātare. §. ō fratrib⁹. e. ti. ut ꝑuilegia. Inno. eo. ti. recepimus. in glo. magna. v. item dicim⁹. tex. eo. ti. tuaꝫ. ad finē. glo. in clem̄. i. de deci. uide Inno. de ꝑuil. c. penū. tex. ꝛ ibi Jo. an. de ꝓuileg. per exeptionem. li. vi. eo. ti. accedentibus. in tex. de cap. mo. dilectus. de excess. ꝓela. nimis. el. ii.
¶ An cōuersus sit liber. ꝛ an possideatur ab ecclesia nō. ff. de acquir. pos. l. cum heredes. §. fi. ꝛ ibi Bar.
¶ Cōuersiōis forma ꝛ q̄ eā tāgūt. vid̄ ꝑ spe. t. ō regla.
¶ Conuersi ꝓ iure hospitalis possunt causas in iudicio deducere. de verbo. signifi. in bis.
¶ An ꝙuersus bigam⁹ gaudeat imūitate disputať i regla ō dictū li. vi. Jo. an. i mer. adō nō. i. c. i. ō big. li. vi.

Cōuersatio. „Stādū est iudicio ꝛ testimonio „illoꝛū cū quib⁹ qs est ꝙuersatus. ff. de q̄stio. l. de minore. C. ō aduo. diuer. iu. l. nemini de elec. si postq̄. ꝛ. c. si scriptū. ii. q. vii. cum pastoris.
¶ Honesta conuersatio attenditur potiusq̄ nobilitas de ꝓpreben. uenerabilis.
¶ Talis hō ꝑsumiť qualť ē locꝰ ubi ꝓtinue ꝙuersať. l. iusto errōe. ff. ō usuca. doc. i. l. ii. C. ubi sena. ſ clariſ.
¶ Minores debent cum antiquis ꝛ maioꝛibus conuersari. in auť. de mona. §. cogitandum.
¶ In vestib⁹ ꝛ cibis qs debet se ꝓformare illis cū quibus conuersatur. xli. di. c. i. ꝛ quod ibi nōt Archidia.
¶ Conuersatur. i. cohabitat. lxxxi. di. volumus.
¶ Conuersatio. i. fama. xxiii. di. ꝓesbyteri.
¶ Prelati debēt se oñdere q̄ꝛ oꝛ alios in domū dei ꝙuersari. ꝑmo ad Thimo. i. de elec. cū in cūctis. in ꝑn.
¶ Ex ꝙuersatōe aliq̄d ꝑsumiť. C. de sponsa. l. finali.
¶ Pater potest coꝛrigere filium ut desinat a mala cōuersatione. ff. de offi. ꝓcō. l. nec quicq̄. §. de plano. vide in auť. de nupt. §. secūdum occasionem. colť. iiii.

Cōuitiū. „Quid dicať ꝙuitiū uide i. l. itē apō la„beonē. §. ꝙuitiū. ff. ō iiur. adō qō nō. Bar. i quodā ꝑsilio suo qō icipit i qōe ꝑtente inť dñz.
¶ An ꝙuitiū sit pccm̄ mortale vid̄. s. Tho. 2ª scde. q. lxii. ꝛ. lxxii. ar. ii. ubi diť q̄ sic ñ min⁹ q̄ furtū ſ rapina q̄a ñ min⁹ amat hō bonoꝛē suuz q̄ rē ꝑpꝛiā ꝛ possessā.
¶ Quid sit ꝙuitiū ꝛ vnde dicať. vide in dicta. l. item apud labeonem. §. conuitium. ꝛ. §. bis. Archi. xi. q. i. si quis sacerdotuz. Idem habes de iureiurā. veniēs.
¶ An ꝓ cōuitio teneať quis actione iniuriarum.

UVA. BHSC. IyR_001

vide Jo.an.in addi. Specu.ti.de iniur.§.i. in prin.

Cõuictus Quot modis dicat qs conict⁹.dic "testib⁹ istis.cfessiõe,ppa.seu fci eui dẽtia.nõ.gl.ii.q.i.nos i quẽcq;.qñz dz qs conictũ ita ꝺ mũ si testib⁹ conincat.lz nõ p cfessorẽ.C.ꝺ cfes.l.fi.ui de.ii.q.i.c.i.de testi.spok.cum ad sedem.in glo.pe.

¶ Buri⁹ agit ꝺ conictũ q ꝺ cfessũ.C.quõ appel.nõ reci.l.i.i.q.vii.c.ii.t ibi Archi.ii.q.i.i pmis.i glo. adde qꝺ dixi sub dcõe cfessio ꝺ elec.inotuit.l.di.c.iii.

¶ Bria int conictũ t cfessũ suit ex bis q hñt ꝺ iudi.at si clerici.C.ꝺ excep.rei iu.l.fi.C.quõ ap.ñ reci.l.ii.

Conuiuiũ Cõuiuia phibẽtur clericis.xxiiii. "di.cũ liceat.xxiii.di.bis igit.t ibi Archidia.xliii.di.non oportet.xxxiii.di.presbyteri.

¶ Cõuiuiuz.i.cfortium.xvii.q.iiii.id cõstituimus.

Copia Copia instãi k alteri⁹ scripture dz fieri ei "tñ cui⁹ itereſt.t de illa tñ parte que ad ipsum spectat.Barto.in.l.fi.ff. de bo.auc.iudi.pos. Adde quod dicam infra sub dictione instrumentum.

¶ Copia.idest habundantia vel multitudo.nõ.Jo. an.in.c.statutũ.i.Rn.de rescript.li.vi. de hoc uerbo uide in.l.i.C.quando nup.inter pupil.t uidu.

Copula.Copulatiua. An ad vitatẽ copulatiue re quirat vitas oiuz ptiũ.Bar.in.l.i.ff.de bis q no.ifa. t idẽ Bar.i.l.si is q ducẽta.§.utz.ff.ꝺ re.du.Bal.i l.i.ff. de iusti.t iure. t Bar.in.l. sepe.ff.de.v. signi.

¶ Copulatiua aliquando exponitur pro disiunctiua. nõ.de vbo.signi.l.sepe.de rescrip.c.ii.t.c.int ceteras quãdoqz ecõtra.de cõsecra.di.ii. in calice.de rescrip. ex parte.el.i.in glo. de procura.mandato. et ibi doc. in glo. C. de uerbo. significa.l. cum quidam.

¶ An t quãdo copulatiua posita inter psonas deno tet cõcursum uel ordinem copulatorũ tam in ultimis volũtatib⁹ q in aliis dispositõib⁹.Bar.in.l. gall⁹.§. i.ff.de libe.t postu.t.l.vrorẽ.§.testamto.ff. ꝺ le.iii.

¶ Be nã copulatiue et. vide Bar.in.l. ea tñ adiectio ff.ꝺ le.iii.t i.l.ut vi.ff.ꝺ iusti.t iuz.t.l.si is.q ducẽta §.utz.ff.ꝺ re.dub.Adde q copulatiua t qñz stat expo sitiue.C.loca.l.si diuersa.qñz põit pro etiã. ut i auth. eisdẽ penis.C.de secũdis nup.t ibi Li.t de hac copu latiua t uide glo.t Bar.in.l.i.§.pueri etiã.ff. de po stulã. Item adde q quãdoqz copulat similia qñqz nõ ff.de procura.l.nõ solum.§.si status in auth.ut defũc. seu fune.§.i. Itẽ adde q copulatiua posita iter ea q sit idem exponit pro ideſt.ff.ꝺ serui.rusti.predi.l.i.in fi.

¶ Copula posita int ppatibilia ãsoluit i disiũctiuã.C. ꝺ iuz codicil.l.fi.p bar.t.ff.ꝺ usufru.leg.l.si ti⁹ fũdũ.

¶ Que differẽtia sit inter oratõem copulatiuam t ꝺ copulato extremo.nõ.docto.in.c.ii.de rescrip. glo.i clem.sepe.ꝺ uer.signi.in pn. t ibi dñs Lar.flo.in.ix. q.t per eum pulchre in clemẽ. in plerisqz. de electio.

¶ Copula t ponit inter diuersa.C. p quas pso.no. acqr.l.si duo.t qꝺ nõ.ff.ꝺ iur.t facti igno. sup Rica xvi.di.duo sit.de sum.trini.dãnam⁹.de elec.ecclia.ii.

¶ Copula t quãdoqz ponit inter duo substãtiua quo rum vnũ est resolubile in adiectiuũ tũc pdit effectũ.ff. de pac.l.i.ff.ꝺ offi.pcõ.l.obtuare.§.pficisci.ubi gl.

¶ Punctus quãdoqz ponit pro copula.ff. pro socio l.cum duob⁹.§.si in quo.dicaz.j. sub dictõe pũctus.

¶ Ubi duo copulãtur iuz diuiduo obligatio scindit pro partibus.ff.de pigno.l.si fundus.§.si duo piter.

¶ Copula t inter incompatibilia resoluitur in disiun ctiuam.ff.de usufruc. lega.l.titio.

¶ Si appõit pẽa si offẽdã.P.t.L.ñ pmittit si offẽ dã alt tm i.c.i.ꝺ scisma.li.vi.t i nõ.do.pe.ꝺ ancho.

¶ Virtus copulatiue est q nãm t proprietatẽ pcedẽ tium sequẽtibus attribuat.ff.de fun.instruc.l.scie.§. gaio.ff.de cõditio. t demõstratio.l.auia.in pncipio.

¶ Copula cõtinet continuatõem. Hosti.t Jo.an.ꝺ proba.licet.ff.de aqua quoti.t esti.l.i.§.quod autẽ.

¶ Copula requirit utrunqz seruari seu fieri. ff. de uerbo. obligatio.l. si quis ita stipulatus.

¶ Quando plura copulatiue mandantur an sufficit alterum fieri.uide de rescrip.ex parte.super glo.

¶ Quãdo plura proponũtur copulatiue que tendũt ad eundem finẽ an sufficiat probare alterũ. de iudi. ex hibita.plene nõ.de elect. is qui.li.vi.in glo.ultima.

¶ Coplatiua sine negatõe seu affirmatiõe pcepta req rit pcursũ copulatorũ.uide psik.Angel.lix.qꝺ incipit q ritur.uide in.l.si quis stipulat⁹ fuerit.x.ff.de.v. obli.

¶ Copla nãqz expõit expositie.ff.ad.l.iuk.ꝺ ui pu. l.q cetu.C.ꝺ ap.l.eos.§.fi.C.quo.ap.ñ rei.l.asipe.

¶ De copulatiuis orõnibus disiunctis t solutis nõ. Bi.in regla in alternatis.li.vi. t ibi Jo.an.sup gl.fi.

Cor De respic cõ.ut hẽt ꝺ usur.i ciuitate ubi gl. "allegat pcõ.fac.xv.q.vi.c.i.i fi.gl.i.l.ii.ff.ꝺ dõa.int vi.t vxo.ii.q.v.psuluisti.xxii.q.v.q piurare.

¶ Corda filiorum hominum sunt nota soli deo.scꝺo Paralipomenõ.vi. Luce.xvii. Act.primo.

¶ Corde magis q opere in illatis iniuriis habenda est patientia.xxiii.q.i.paratus.

¶ Impudicus oculus impudici cordis est nuntius. xxii.q.v. nec solo.

¶ Cor debemus habere ad deum dum missa celebra tur.de consecra.di.i.quando autem stamus.

Corã De significato h⁹ dictõis nõ.ff. de arbi.l. "die.§.corã.ubi tex.t.ff.ꝺ.v.si.l.corã. gl.i c.ut cca ꝺ elec.li.vi.vide oio bar.i.d.l.die.§.corã.ad qõem de notario q dicit corã testib⁹ q erant psentes.

¶ Quãdo delictũ dicatur esse pmissũ corã iudice uel officiali.uide Bar.in.l.si quis obrepserit.ff. de falsis.

Corea An coree sint licite.dic ut hẽtur in clem. "i.de cele.mis.t in clem.attẽdentes.de sta. regula.uide Exodi.xxxii. t Mathei.xiiii.ꝺ ui.t ho. cle.cũ decorẽ.t.c.pe. adde qꝺ dicã.j. sub dcõe lud⁹.

Correctio Qua pẽa pũiri dz pducẽs statutũ "correctũ.nõt Bal.in 2ª pstit.C.ꝺ h⁹ dic ut nõ.gl.i.l.iustas.C.ꝺ iuz fis.li.x.gl.t Bar.i l.i.ff.de diungẽ.cuz emãci.libe.glo.t doc.de iudi.no uit.doc.ꝺ psti.c.i.bõa glo.vii.di.fuerũt.in.v.notitia t est pclusio q producẽs legẽ correctã pro decisiõe pu nitur pena falsi.secus si allegat ei⁹ rationẽ. Bar.in.l. fi.ff.de fal.Adde quod dixi supra sub dictõe allegatõ t argumentũ.t quod dicam infra sub dictiõe falsitas.

¶ Noua dispositio corrigẽs t exorbitãs licet in vno tantum corrigat tamẽ uidetur corrigere oẽ id qꝺ inue nit necessariũ psequi ad id qꝺ est correctum.t qꝺ ab ea dem radice procedit.licet de eo nullã facit mentionẽ. glo.est notabilis in.c.nõ debet de consangui.t affini.

¶ Correctio iuriũ est uitãda.l.illaz. C.de col.t.l.i. C. de inoffi.do.l. sancimus.C.de testa. de electio. cuz expediat.li.vi. Adde Archidia. xxiii.q.iii.c.i.

¶ Cõstitutio noua t corrigẽs nõ trahit ad preterita. nisi emanauerit declarãdo irrationabilitatẽ ueteris le gis.glo.nõ.i.c.i.ꝺ postu.pla.li.vi.nõ.in cle.i.ꝺ elec.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quis teneat ad correctionē delinquentiū ⁊ sic de intellectu illi⁹ auctoritatis. si peccauerit in te ⁊c. ii. q. i. si peccauerit. de iudic. nouit. xxiii. q. iiii. duo ista.
¶ Pro correctione vide bonos tex. i. q. vii. c. i. ⁊. ii. ⁊ per totum. xlv. di. cum beatus. ⁊. c. disciplina.
¶ Aliter corrigere debet plat⁹ delinquētes. ⁊ aliter sociu⁹. aliter sacerdos. bona glo. xxiii. q. iiii. c. primo.
¶ An desistendū sit a correctiōe ubi multitudo delinquentium est in causa ⁊ timetur de magno scandalo. nō. xxiii. q. iiii. ipsa pietas. et in. c. non potest.
¶ In correctione semper adhibenda est misericordia xlv. di. disciplina. ii. q. vii. §. is ita.
¶ In correctione seruandus est modus. ut. l. si constante. §. si maritus. ff. so. matri. lxxxvi. di. quanto.
¶ Nō est pudor si q̄s seipsum corrigat in eo q̄ male gessit. i aut. ꝺ nup. i fi. p̄me colī. xii. q. i. terrenā. lxiiii. di. §. uer. nō. de p̄sangui. ⁊ affi. nō dz. ꝺ except. pia. li. vi. ⁊. c. statutū. ꝺ rescrip. e. li. ff. de vulga. ⁊ pupil. l. ex facto. de concess. p̄ben. detestanda. li. vi. ut lite pendē. a memoria. ff. de colleg. illi. l. nonnunq̄. xxxv. q. ix. veniam. de resti. in inte. tum ex litteris. xxii. q. iiii. incō mutabilis. ⁊. c. beatus. de accusa. qualiter. el primo.
Adde q̄ melius est si nosipsos corrigimus q̄ si expectamus ab aliis corrigi. in aut. de nup. §. ii. ⁊ in aut. ut fratrum filii. in p̄inci. colī. viii. ⁊ quod ibi nō.
¶ Que differētia sit inter corrigere ⁊ reprobare. glo. ⁊ doc. in clem. statutū. ꝺ elec. glo. pe. in clem. si romanus. de p̄ben. Adde in aut. de nō alie. in p̄nci. colī. ii.
¶ An is cui mandata est correctio alicuius possit illum deponere. nō. de verbo. signifi. querenti. in glo. i. Adde quod dicam infra sub dictione uisitator.
¶ Que in actis fiunt possunt corrigi et emendari. Barto. in. l. actorum uerba. ff. de re iudi.
¶ An testis possit cōrigē dictū suū. bar. i. l. si postkaue rit. ff. ꝺ arb. dicā. j. sub dcōe testis ⁊. c. p̄tea ꝺ test. cog.
¶ Ex idēptitate rōnis noue p̄stitutionis correntis nō potest argui ut corrigat alius casus q̄ expressus in noua p̄stitutione corrigente. Bar. in. l. gallus. §. ille casus. ff. de libe. ⁊ postu. ⁊ i. l. si ꝺo. §. de uiro. ff. so. ma. Sali. ⁊ doc. in aut. q̄s actōes. C. de sacrosanc. eccle.
¶ Aliud est correctio aliud reformatio. de offi. ordi. irrefragabili. ⁊ sic notari⁹ istīm a se p̄fectū pōt reforma re. nō aūt cōrigere. fz do. Anto. in. d. c. irrefragabili.
¶ Correctio erroris non admittitur nisi refectis expensis. Bar. in. l. pura. C. de om. agro deser. li. xi.
¶ Occulta peccata non debent manifeste corrigi. ii. q. i. si peccauerit. de penitē. ⁊ remis. c. i.
¶ Negligētes corrigere malos cū possunt videtur eis consentire. lxxxiii. di. consentire. ⁊ ibi concor. in glo.
¶ Quilibet dz seip̄m p̄q̄ alios corrigere. iii. q. vii. q̄ sine pccō. ⁊. c. postulat⁹. ⁊. c. sacerdos. ⁊. c. iudicet.
¶ Inobedientes deo ⁊ parentibus seuere corripiendi sunt. xxiii. dis. iii. iustum est.
¶ A correctione malorum non est cessandum. xxiii. q. iiii. sicut non est. ⁊. c. ipsa pietas.
¶ Corrigendi sunt pauci ut multi saluentur. xxiiii. q. iii. ecce autem crimina.
¶ Malos quos nō pōt ecclesia corrigere secularis dz potestas cohercere. xxiii. q. v. p̄nceps. ⁊. c. incestuosi.
¶ Supplens dicitur corrigere. in aut. de nō alie. aut permu. in p̄in. ⁊ ibi glo. que allegat. l. i. §. i. ⁊. §. fi. ff. ad. l. ro. de iac. Item faciens additionem ad statutum si sit additio aliquid immutans dicitur corrigere in aut. de nup. §. per occasionem. colī. iii.
¶ Aliud est corrigere. aliud determinare. aliud supplere. uide glo. ff. de legi. l. non est nouum.
¶ Cōrigere dī suppleī ⁊ distīguēī i aut. quō opō. epi. §. fi. colī. i. i gl. q̄ icipit ñ cōrigere. ⁊ i gl. q̄ icipit scilicz
¶ Nō ē verisīle q̄ q̄s incōtinēti corrigat id q̄ incōtinēti fecit. ut. l. nā ad ea. ⁊ ibi nō. gl. ff. ꝺ p̄di. ⁊ demō.
¶ Correctio fraterna tripliciter potest omitti. sanct⁹ Tho. secunda secunde. q. xxxii. arti. ii.
¶ Correctioni fraterne directe opponitur scandalū.
Idem secunda secunde. q. xliii. arti. iii.
¶ Per h⁹ vbū l'idē iducit cōrectō. vñ si dicat tal' dñs l'idē q̄ dicit se dñz nō fatet. ff. de libe. cau. l. cognitio.
¶ An is qui promisit dare libz̄ correctū si dat libz̄ in quo vna pars deficiat uideat dare libz̄ correctū. ui de Ja. butri. ff. ꝺ iurisdic. om. iudi. l. si id quod. §. si.
¶ Filius quandoq̄ corrigit patrem. ff. de condi. ob cau. l. iiii. §. si quis. ar. contra. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. l. is qui. ⁊ in aut. de mo. §. si vero. colī. i.
¶ Causa correctiōis licet quod alias non liceret. ff. qui ⁊ a quibus. l. si ex quacūq̄s. §. si magister. ⁊ quod nō. ff. so. matri. l. si constante. §. si maritus.
¶ Qui pat⁹ est cōrigi ⁊ si erret i fide ñ est dānāduſ ut heretic⁹. xxi. di. nūc autē. ⁊ q̄ ibi nō. ff. so. ma. l. si cō stante. §. si maritus. xxiiii. q. i. hec est fides. ubi uide.
¶ Qui vult seipsū corrigere de delicto an sit puniendus. nō. de excess. pla. c. inter dilectos. in glosa prima.
¶ Qui ⁊ quādo possint corrigere errorē suum. uide C. de iur. ⁊ facti igno. l. error. C. de erro. aduoca. l. si. nō. i regula ignorātia. li. vi. nō. de diuor. ex litteris.
¶ Prelatus excedens modum in corrigendo potest deponi. glo. fi. xxiii. q. iiii. qui peccat.
¶ Qui omittit corrigere errantem non amat eum. xxiii. q. v. non putes.
¶ Incorrigibilibus venia dari non potest. xxiiii. q. ii. damnationis sententiam.
¶ Non corrigens delinquentes tacendo eos occidit xliii. di. ephesiis.
¶ Cōrigūt' boies si uitia odio hēant'. lxxxvi. di. odio
¶ Prelat⁹ correctōes subditor⁹ sine peccato differre nō pōt. lxxxiiii. di. p̄uenit. ⁊ de modo corrigendi vide xlv. di. licet. ⁊. c. disciplina. ⁊. c. ois q̄. ⁊. c. sūt nanq̄.
¶ An cessandū sit a correctione ubi timet' ne corrigēdus efficiat' deterior. s. Tho. secūda secūde. q. xxxiii. ar. v. ⁊ in quarto di. xix. q. ii. ar. ii. Adde qꝺ nō. doc. de iudi. nouit. ⁊ cōcludit sanctus Tho. q̄ correctio p tinens ad prelatos nō est obmittenda p̄p turbationez eius qui corrigitur. secus in correctione fraterna.
¶ An qui est in vno peccato possit corrigere aliuz existentem in eodem. vide sanctum Tho. ubi supra.
¶ Quat'p̄cedēdū ē ad cōrectōez cū mīt'itu⁹ est i delicto. s. Tho. 2ª scde ubi dicit q̄ tollerādū ē peccatū p̄ncipis q̄ sine scādalo multitudis pūiri ñ pōt. qꝺ pluriet allegaui i cōsil'. Basilien. dū p̄cedebat' furiose ꝺ papā.
¶ An cōrectio fraterna sit p̄cepti. s. Tho. 2ª scde. q. xxxiii. dicit q̄ est p̄ceptū affirmatiuū qꝺ nō cbligat pro semp fz pro loco ⁊ tp̄e. ⁊ ibi etiā tractat an debeamus querere quos corrigam⁹. Adde qꝺ idē scribit in quarto. dis. xix. arti. v. ⁊ in. q. de quolibet. q. x. xii. et. xiii.
¶ An p̄ceptū ꝺ cōrectōe fraterna se extēdat ad oēs. s. Tho. 2ª secūde. in p̄allegata. q. ubi etiaz dicit q̄ est duplex correctio. vna q̄ est actus charitatis. alia q̄ est act⁹ iurisdictiōis. qꝺ est notabile. ibi etiā tractat an subditi

UVA. BHSC. IyR_001

teneantur corrigere ꝓlatos. ⁊ quo ordine in correctõe fraterna ꝓcedendũ est. Adde nõ. ꝑ do. Anto. in. c. no uit. de iudi. ⁊ qõ dixi in libro meo õ Panormitanũ. in illo articulo qualiter consiliũ possit corrigere papam.
¶ Corrigere aliqñ sumitur pro addere. in aut. ꝗbus mo. na. effi. leg. in ꝓn. ⁊ in. l. i. §. q̃ opas. ff. ad tertul.
¶ A correctione nõ appellatur. de appell. reprehensibilis. ⁊. c. cum speciali. ad finẽ. ⁊. c. ad nostraz. nõ. de offi. ordi. irrefragabili. dixi. ñ. sub dictõe appellatio.
¶ Papa. impator. ⁊ quilibet alius sapiens corrigit errorem suum. Spe. ti. de except. §. iiii. v. ubi autez.

Correlatiua. Pater ⁊ filiꝰ sunt correlatiua glo. ⁊ Bar. in. l. q̃ pluresꝫ. §. i. ff. de vul. ⁊ pupil. Jo. an. ỏ filiis ꝓsby. michael. gl. ponit nam correlatiuoꝝ in. c. debitum. in fine. de baptis.
¶ An statutũ pẽale loquẽs de vno correlatiuoꝝ hẽat locũ in alio. puta dicit statutũ si ꝗs vẽdiderit talẽ rem pũiaꝯ i. x. an hẽat locũ in ẽptore. cũ vẽditõ et emptor sint cõrelatiua. Bar. pulchre i. l. fi. C. de idic. uidui. tolꝯ. tex. est bonꝰ i. l. i. C. ỏ cuprez. ex luco nõ cedẽ. li. xii. glo. in. l. i. i fi. C. ne fideius. doti. den. Bar. in. l. liberoꝝ. ff. de his q̃ no. infa. glo. ⁊ doc. in. c. i. de loca. ỏ elec. si pokẽ. li. vi. oio adde qỏ nõ. Bar. in. l. fi. ff. de acceptil. vide. l. q̃a. C. que res vendi nõ possũt. Adde ꝙ statutum in vno correlatiuoꝝ extendiꝯ ad aliud. ni si inter illa sit dispar ratio. ut. l. fi. C. de rescin. vendi.
¶ Si vnũ correlatiuorũ prohibeꝯ videtur ⁊ alterꝫ proꝓ hiberi. Bal. in. l. nemo martyres. C. de sa. sãc. eccle.
¶ Licz statutũ ꝓpleat aliquẽ emere ñ tñ itelligi ꝓplẽ aliquẽ vẽdere. ⁊ eñ. qz vnũ statutũ ñ icludit aliũ. tex. ⁊ gl. i. l. i. C. ỏ ꝓmu. ꝟuo. mãumiss. ubi viỏ nõbl̃ ꝑ bar.
¶ Nã correlatiuoꝝ est ꝙ se ñ ꝓpatiũꝯ i eodẽ subõ. nõ. ỏ appelꝯ. ut debitꝰ. i gl. ulti. vide nõ. i cle. i. ỏ sum. tri. bñ facit. c. fi. de insti. ubi alius est dans. aliꝰ accipiẽs.

Correus. An fcactũ vnius ex correis credẽdi aliis correis credendi noceat. nõ. ff. de pactis. l. fideiussor. in glo. ii. ff. de duobus reis. l. ex duobus. ubi Barto. plene in. l. penulti. ff. eo. ti.
¶ Quid i cõreis ỏbẽdi an vniꝰ factũ noceat alẽi. ⁊ nũ ꝗd vnꝰ utaꝯ exceptõe alẽiꝰ. nõ. ff. ỏ pac. l. idẽ i duobꝰ in glo. i. ⁊. ff. ỏ duo. re. l. ex duobꝰ. Bar. in. l. pe. e. ti.
¶ An plures insolidũ obligati habeãt beneficiũ noue constitutionis de duobus reis. nõ. ff. de cõsti. pecu. l. si duo. Barto. in. l. iii. ff. de duo. reis. q. ii. vi. et. viii.
¶ An plures correi teneaꝯ de facto correi quilibet i solidum vel ꝓ parte. nõ. ff. depos. l. i. §. si apud duos. in glo. peruenirent. circa finẽ. ⁊. ff. ꝓmo. l. si ut certo. §. fi. in glo. Li. C. si cer. pe. l. cum te in gallia. C. de duo. reis. l. i. in princi. ⁊. l. eadem. in princi. eo. tit.
¶ An vnꝰ ex cõreis agẽs caueat aliũ rẽ ratã habituꝝ nõ. ff. so. ma. l. iii. i gl. i. ⁊ ibi bar. ⁊ i. l. si ex duobꝰ i fi. ff. ỏ duo. re. ⁊. C. ỏ duo. re. aut. hꝰ ita ubi Li. i pe. q.
¶ An vnus correus videaꝯ fideiussor alteriꝰ. nõ. C. de duo. reis. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Li. ⁊ Bar. ff. de duo. reis. l. reos. nõ. ff. ad uelꝯ. l. uir uxori. in fine. in aut. de duo. reis. in principio. in glo. fideiussione. colꝯ. vii.
¶ Si vnus ex correis soluit totum qua actione repetat a correo. nõ. C. de duobus reis. l. i. in glo. finali. ⁊ ibi Li. in. i. q. Barto. ff. eo. ti. l. reos. ubi plene.
¶ Si vnꝰ ex ipis soluit totũ an cogaꝯ creditõ cedẽ actionẽ. ⁊ iꝑtũ. nõ. C. ỏ duo. reis. l. i. i glo. fi. ⁊ ibi Li.
¶ An oñes correi credendi seu debẽdi possunt in eodem libello conueniri vel ꝓuenire. nõ. Li. C. de duoreis. aut. hoc ita. in. xiiii. q. Bar. ff. de no. op. nũ. l. ỏ pupillo. §. si pluriũ res. ff. ỏ duo. re. l. iii. §. ubi Speti. de libell. cõcep. §. fi. v. eadem etiam. ⁊ ibi Jo. an.
¶ An vnius absolutio prosit aliis. Li. in aut. hoc ita C. de duobus reis in. x. q.
¶ An duo uel plures possunt insolidum obligari ex interuallo. Li. in aut. presente. C. de fideiusso.
¶ Si vnus correus stipulandi totum exigat an teneatur cõtribuere alii. ⁊ qua actõe. nõ Li. C. ỏ duo. reis aut. hoc ita. in ulti. q. Bar. ff. eo. l. reos. in. viii. q. ff. de solu. l. qui hominẽ. §. si duo. in glo. cõmunis. ⁊ ibi Bar. Jo. an. i addi. Spe. ti. ỏ obli. ⁊ solu. sup Rica.
¶ Plures rei debendi qualiter constituantur. nõ. Barto. ff. de duobus reis. l. ii. in. ii. qõe.
¶ Qualiter ꝓstituaꝯ in actõib⁹ facti. nõ. in. l. nemo est q̃ nesciat. ff. de duo. reis. in glo. finali. ⁊ ibi Barto.
¶ In quibus obligationibus constituantur duo rei. Barto. in. l. eandem. ff. de duobus reis.
¶ Que diuersitates impediunt constitutiones duorum reorum. nõ. Barto. in. l. fi. ff. de duobus reis.
¶ Quibus modis cognoscitur ꝙ sunt duo correi debendi uel credendi. Bar. ff. de duo. reis. l. fi. in fine.

Corrodere. Si animalia tua corroserũt granum meũ in herba debes ꝓdemnari mihi ad tantũ quãtũ potuisset vẽdi iste dubiꝰ euẽtus ꝓceptõis. ꝟz Ja. de are. ⁊ Li. i. l. fi. C. ad. l. acq̃l. do. Floria. in. l. ex hac lege. ff. si qua. pau. fecis. dica.
¶ Si corrosum est instim uel alia scriptura si est in loco nõ substantiali deꝯ fides secus si in loco substãtiali. ⁊ nõ possit apparere ex aliis ꝓcedentibꝰ uel sequẽtibꝰ ꝗd debeat ꝓtineri i loco raso. ut nõ. gl. ⁊ Bar. i. l. i. §. si rose. ff. de bo. pos. ꝟm tabu. vide. j. in verbo rasura.

Corona. Corona qñz daꝯ in signũ impii. ut in cle. romãi. ỏ iureiurã. qñz in signũ victorie ⁊ premii militaris. i. di. ius militare. quãdoqꝫ i signũ spiritualis uictorie. de renũ. nisi. xii. q. i. duo. ut de glo. in dicta clem. ne romani. §. nos itaqꝫ in. v. diadema. ubi habes differentiaz inter coronã ⁊ diadema.
¶ Ubi ⁊ qualiter ⁊ ꝑ quos fiat corona imperatoris. nõ. glo. in cle. romani. de iureiurã. ubi vide de triplici corona impatoris ex materia diuersa. Adde qỏ dicaz j. sub dictõe impator. alibi hec corona appellaꝯ infula imperialis. tex. in. l. bene a zenone. C. de q̃dri. prescri.
¶ Quid significet coroña clerici. uide Archi. xxiii. di. prohibere. Adde qỏ dicam infra sub dictõe tonsura.
¶ Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. uerba sunt Apostoli. ad Thimo. ii. c.

Corpus. Corporeum. Qui nõ est soluendo in ere luat in corpore. C. de ser. fugi. l. quicunqz.
¶ Tria sunt genera corporum. ut. ff. de usucap. l. rerum mixtura. ⁊. l. eum qui edes.
¶ Ex idispositõe cõpis seq̃ idispositio mẽtis. ut. ff. ỏ edil. edic. l. i. §. iterdũ. ⁊ ỏ pẽi. ⁊ remis. cũ ifirmitaſ.
¶ Diuersitatẽ corpoꝝ seq̃tur diuersitas animoꝝ. de concess. preben. quia diuersitatem. in princi. ubi glo.
¶ Corpus habet multas significationes ⁊ multipliciter sumitur. nõ. de excess. prela. dilecta. in glo. i.
¶ Nõ plusq̃ necesse sit debemꝰ corpori inſuire ꝫ solũ eius infirmitatẽ reficere ut ipsum habeamꝰ dispositus ad usum exercẽde virtutis. tex. in. c. ꝓuida. xliii. dis.
¶ Corpus liberum non recipit extimationem. ff. de reg. iur. l. liberum. ⁊. l. libertas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Corporis integritas quandoq; per aspectum probatur. Specu. ti. de probatio. §. iii. vsi. quarto.
¶ Corpus preferendum est rebus. Specu. ti. de accusa. §. sequitur. vsi. quid si non potest.
¶ Corporale iuramtū qđ dicat. vide nō. in cle. i. ỏ heret. i gl. i. v. tacta. Adde qđ dicā. j. sub dcõe iuramtū
¶ Corpora excōmunicatoꝝ debent poni procul a cimiterio ita q; voces psallentiū nō possint ibi audiri. de sepul. sacris. dicam infra sub dictiõe excōmunicatio.
¶ An corpõe viciati possint promoueri. ꝛ quādo sufficiat dispēsatio episcopi uel requirat pape. uide. xl. di. per totum. de corpo. uici. c. i. ꝛ. c. ex parte. ꝛ. c. ultio. ꝛ p totum. dicam. j. sub dictione dispensatio ꝛ ordo.
¶ De corpore christi quod est in sacramento altaris dicam infra sub dictione christus.
¶ Cõp⁹. i. vniversitas. ff. ỏ ori. iu. l. ñ. ꝛ. §. cū placuissz
¶ Corporeum legatum. idest legatum speciei nō quātitatis. ff. de lega. i. l. talis scriptura.
¶ An sit possibile k itelligibile plura cõpa eē sit i eodē loco. vide p. s. Tho. in q̄rto. di. xliii. ar. v. ꝛ in 3°. di. xxii. ar. xiii. ꝛ di. xxx. ar. viii. ꝛ an hoc possit fieri diuina virtute. uide eundem in. q. de quolibet. q. iii. ar. ii.
¶ Productio corporis humāi ꝓueniēter describit p eundez in ꝑma pte. q. xix. ar. iiii. ꝛ in 2°. di. xvii. ar. v.
¶ Corpus humanū fuit factū de limo terre ꝛ imediate a deo formatuz. Idem in ꝑma pte. q. xci. ar. i. ꝛ. ii.
¶ Corpi hūano nihil ineſt de nā corpoꝝ celestiū. Idē i p⁹ pte. q. lxxvi. ar. v. ꝛ. q. xci. ar. i. ꝛ i 2°. di. xvii. ar. v.
¶ Cõpa sanctoꝝ erūt eqlr oia ipassibilia. Idē i tertio di. xliiii. ar. v. ꝛ in quarto ỏ Bēti. q. lxxxiiii. ꝛ. lxxv.
¶ Cõp⁹ nāle pōt diuidi i infinitū. idē i 2° di. xxx. ar. v.

Corporale. Vbi ꝓsecrat corp⁹ dñi dz eē ỏ purissimo linteo. ꝛ ñ dz hīe mixturā nec de fico. nec ỏ pāno tincto. ỏ cōse. di. i. ꝓsulto. ꝛ ibi Archi. refert Jo. de deo dicere qđā peccāt q̄ ponūt sup ꝓfectōez farie ut stet magis rigide sup calice fz qđ q̄si tor⁹ videt errare. nā cōiter corpalia aptant cū amito ꝛ floze farine. ꝛ cum eo incolātur ut sint magis solida.

Cortina. De cōtina vide Exo. xxvi. ꝛ. xxxvi. ꝛ Ju. xxiiii. ỏ sa. vnc. c. i. §. ad exhibē^m

Corruptio. De penis corrumpentis iudicē ꝛ corrupti iudicis nō. in. c. i. de sen. ꝛ re iudi. li. vi. ꝛ in. l. i. ꝛ. ii. C. de pe. iudi. qui male iudi. Adde quod dicam infra sub dictione iudex.
¶ Que sit pena corrumpentis acta. uide. ff. de iure fisci. l. in fraudem. §. penultimo.
¶ Corrumpere dicitur quis alium per pecuniā siue eum liberauerit a debito. siue gratis sibi mutauerit. siue rē minoꝛi precio uēdiderit. ff. de calum. l. etiam.
¶ Bās iudici pecūā ut bonā cāz expediat dī cōrūpe ff. ỏ ꝓdi. ob tur. cau. l. ii. ubi ē casus fz vnū itellectū gl.
¶ An promittēs iudici idēnitatē si male iudicauerit dicat corrūpe. ꝛ talis ꝓmissio sit licita. vide. ff. ỏ fur. l. si qs uxori. §. si fugitiuū. ꝛ in. l. i. C. de magis. cōue.
¶ Corrumpēs libez magis delinquit q̄ corrumpēs seruuz. ff. de seruo cor. l. doli. in ꝑin. §. fi. ff. de dolo.
¶ Corrumpere dicitur is qui tollit. ff. de iurisdictio. om. iudi. l. si quis id quod. §. hoc edicto.
¶ An corrūpens iudicē cadat a cā ipso iure. glo. C. ỏ pe. iudi. q̄ male iudi. l. i. q̄ sic. Bar. ỏ i. l. i. q̄ aūt. ff. de calū. p. l. eiꝰ qui delatoꝛē. ff. de iure fisci. ꝛ p. d. l. i.
¶ An corrūpens reum uel procuratoꝛē ex pte rei cadat in edictū de calū. dic q̄ sic. p dictā. l. i. §. qđ autez ff. ỏ calū. qcqđ dicat. glo. in. l. elegāter. §. i. ff. ỏ dolo.
¶ Que sit pena corrumpentis aduocatum. vide. C. de aduoca. diuerso. iudi. l. i.
¶ De pena corrumpentis testem. uide. C. si ex fal. instru. l. i. ꝛ. ii. ff. de re iudica. l. diuus.
¶ Pēa cōrūpētis albū ꝓtocol. q̄tnos curie. libellos. k dicta testiū delēdo. uk iterlineādo. uk radēdo. ponit p Spe. ti. de dolo ꝛ contu. §. restat in ꝑn. ꝛ ibi Jo. an.
¶ Corruptio est multiplex. vide p. s. Tho. i scđo di. xix. ar. iiii. ꝛ. xxxv. ar. v. ꝛ in tertio. di. xiii. arti. xiii. et in quarto. dis. i. arti. vi. ꝛ dis. xxxiii. arti. xiii.
¶ Nō est confidendū de illis qui p pecuniā consueuerunt corrumpi. Specu. ti. de prola. sen. v. item nota.

Crapula. Prope est superfluitas ciboꝝ ꝛ dī q̄si cruda epla. Ebrietas ē superfluitas potus. vide glo. ꝛ Jo. an. de uita ꝛ hone. cle. a crapula.

Crassus. Crassus dictatō fuit. ꝛ ꝓtēpane⁹ iulio cesari ꝛ Pōpeio ꝛ a partis auro feruēti iterfect⁹. nō. i glo. in. c. qđ qđā. i. q. i. i v̄bo crassus.

Creator. Creatura. Mala nō fuerunt a deo creata. de peni. di. iii. §. ex his. ꝛ. c. adhuc. uide de cōsti. cum oēs. in glo. iii. de sum. trini. c. i. in glo. vnde salomon.
¶ Qui uiuit i eternū creauit omnia. xxxv. di. sexto.
¶ Inter creatoꝛē ꝛ creaturaz nō pōt notari tanta silitudo q̄n mꝛto maioꝛ sit dissimilitudo. de sum. tri. c. ii.
¶ Deꝰ ex nihilo creauit oia. in dicto. c. i. de sum. tri.
¶ Creatio nō est mutatio. ꝛ qđ sit vīđ. s. Tho. in p^a parte. q. xlv. ar. i. ꝛ in secundo cōtra Genti. q. xvi. et se. usq; ad. xix. ꝛ in. q. de potentia. q. iii. arti. secūdo.
¶ Creare est cōe trinitati. Idē in dicta. q. xlv. ar. vi.
¶ Quaꝛ itelligit ꝓncipiū Bēn. q̄ i ꝑn⁹ creauit deus celū ꝛ trā. vide p eūdē i p^a pte. q. xlvi. ar. iii. ꝛ. xli. ar. iii. ꝛ i scđo. di. ii. ar. vi. ꝛ in. q. de potētia. q. xli. ar. ii.
¶ Creare est ꝓpū deo. Idē in p^a pte. q. xlv. ar. v. ꝛ i ānto. q. xxvii. arti. iii. ꝛ i. q. ỏ quolibet. q. iii. vi. ꝛ. vii.
¶ An creatura possit anihilari. Idez in prima parte q. ciii. ar. iii. et. iiii.
¶ Creatura nulla est simplex. Idem in prima parte q. iii. arti. iiii. ꝛ in primo. di. viii. arti. xiii.
¶ Creare non potest communicari. Idem in prima parte. q. lxiii. arti. i. ꝛ in secūdo. di. xxiii. arti. primo.
¶ Omnis creatura est mutabilis. Idem in prima parte. q. ix. arti. i. ꝛ in primo. di. viii. articulo. viii.
¶ Creature fuerūt create distincte p species. Idez in prima parte. q. lxvi. ar. i. ꝛ in primo di. xii. arti. ii.
¶ Creature sunt a deo producte non necessitate nature sed voluntate. Idem in prima parte. q. iii. arti. xv.
¶ Creatura ꝓūgit deo tpr. Idē i p°di. xxxvii. ar. ii.
¶ An creatura aliqua possit fieri ad imaginem dei. Idem in primo. dis. xvi. arti. ꝑmo.

Credētia An līs credētie sit dā fides plēa bar. i. l. luti⁹. ff. ỏ fideius. ci. ꝛ bal. i. l. si q̄ p calūniā. C. ỏ epi. ꝛ cle. ꝛ i. l. fi. C. qđ cū eo. doc. in c. fīnitatis. ỏ cle. ñ resi. ubi do. Anto. ỏ bu. ꝛ moder.

Credere. Credulitas An illedicat ꝑ babiliter credēs q̄ credit ꝑtis. Bar. i. l. i bonoꝛ. ff. ỏ bonoꝛ pos. fac qđ nōt idē Bar. i. l. i. ff. ỏ vē. ispi. ꝛ. l. cū qđā. §. qđ dicit ff. ỏ acqr. here. bon⁹ tex. in. l. semel. C. ỏ re mi. li. xii.
¶ An per uerbuz credere detur certa responsio. tex. uidetur. q̄ sic. in. c. i. de postula. ꝛ ibi nō.
¶ An nimia credulitas imputet alicui. nō. in. l. i. ff.

UVA. BHSC. IyR_001

de eo ꝓ quē fac. eſt. ꝛ. l. cū plures. §. Fuū meū. ff. loca. xi. q. iii. nō ſolū. lxxxvi. di. ſi q̄d. bona glo. xvi. q. ii. c. i. ī glo. pe. xxii. q. iiii. inocētes. ꝛ ibi glo. xxiii. q. iiii. q̄ magnū. ꝛ ibi bōa glo. Adde. ff. ō i rē vſo. l. iiii. §. ſz et ſi ſic. C. de accu. l. fi. in ꝑn. ff. de libe. lega. l. qō mihi.

¶ Credi debet libro cenſuali. ꝛ talis facit fidem. In no. in. c. ad audientiam. de reſcriptis.

¶ In extraiudicialib⁹ credit litteris epi ſigillatis. ſecus in iudicialibus. Inno. in. c. poſt ceſſionē. de ꝓba.

¶ Credit relatōi publici nūtii. lz ñ appeat ō ꝓmiſſiōe ſec⁹ eſt i nūtio ꝑuate aſſūpto. Inno. in. c. qm̃ ō. ō ꝓba. ꝛ. c. cū pati. ō ap. Li. in. l. neminē. C. ō requi. re. dic q̄ ſēp debeat appere ō ꝓmiſſiōe. dicā. ī. ſub dcōe nūti⁹

¶ Credulitas nō excuſat a iuramento calumnie. ita nō⁹ Innocē. in. c. fi. de iuram̃. calum.

¶ Ita reus eſt qui credit leuiter falſa ſicut qui dicit falſa. xi. q. iii. non ſolum.

¶ Credere uel non credere in his que nō ſpectant ad fidem non eſt peccatum. xxii. q. ii. in quibus.

¶ Nihil ſtultius eſt q̄ credere ſibiipſi pluſq̄ ſapienti bus. xxiiii. q. iii. quid iniquius.

Credē ñ ōbēuſ facile alio⁹ mal auditiſ. xxx. q. v. nullū

¶ Credere in xpo eſt amando tendere in xpm. quod nullus ſine charitate facere pōt. de peni. di. ii. itē dñſ.

¶ Item debemus credere in eccleſiam catholicam. de conſecra. diſ. iiii. in hoc ergo forte.

¶ Credē nihil aliō ē q̄ fidē hīe. ō oſe. di. iii. nihil aliō.

¶ In tantū eſt credendum dictis doctorum inquan tum canonicis ſcripturis deſeruiunt. ix. di. noli in eiſ.

¶ Nullibet preſumitur credere illud quod aſſerit. Barto. in. l. is poteſt. ff. de acquir. heredi.

¶ Credo. i. ex fide ſentio. C. de ſum. trini. l. ii. Item credo. i. cōſentio uel permitto. C. qui teſta. fa. poſ. l. hac conſultiſſima. §. at cum humana. Item credo. i. contraho. ff. ſi cer. peta. l. eius qui in prouintia.

¶ Quādo hoc verbū credo profert a lege ꝓtinet vita tē. l. ut ſi quis. §. ſi cū funeriſ. ff. de reli. ꝛ ſump. fune.

¶ Credo deo. i. credo his q̄ dicit de⁹. credere in deū eſt amore tendere in deū. credere deū eſt credere deum eſſe. vide glo. q̄ ponit h. de peni. di. ii. charitas eſt aq̄.

¶ Attēdi debet id quod eſt credibiliius. ff. de proba. l. cum de etate. ꝛ. l. cum de indebito. §. i.

¶ Credit duob⁹ ō vnū. ō re iu. c. fi. nō. ō ele. cū dilcūſ

¶ Credere ꝛ ſcire quandoq; ponuntur pro eodē. de re iudi. cum olim. ſuper. v. credimus.

¶ Credit alicui cōtra ſe nō pro ſe. ff. de interro. act. l. de etate. §. i. ff. de donatio. l. ex hac ſcriptura. C. de probatio. l. exemplo. de tempo. ordina. dilectus.

¶ Inter credere ꝛ nō credere eſt dare mediuꝫ ſcilicet dubitare. Spe. ti. depoſi. §. vi. v. hoc tamen certum.

¶ Caſus i qb⁹ credit vni ſoli nō. i. c. lz vniuerſis ō teſ.

¶ Credulitas cōmuniſ excuſat. nō. ff. ad mace. l. iii. ff. de edit. edic. l. quid ſi fugitiuus. §. apud labeonez.

¶ Credulitas falſa non nocet. ff. de pac. l. ſi cum te. ff. de inoffi. teſta. l. ſi mater. §. finali.

¶ An reſponſio p uerbū credo valeat. uide Bar. i. l. marcell⁹. §. i. ff. re. amo. ꝛ. l. int oēſ. §. recte. ff. ō fur.

¶ Teſtatoribus obtemperatur ſed nō ſemp credit. ff. ad ſill. l. ſi qs in graui. §. i. C. de teſtam̃. in. l. uerba.

¶ Multitudinis credentium erat cor vnum ꝛ anima vna. Act. xxx. de ſumma trini. c. ii.

¶ Eque iudicat cōfeſſio de credulitate ſicut de veri tate. nō. de iureiurā. ex litteris. in glo. penū. Adde q̄

verbum credo in iudiciis equiualet uerbo ueritatis. Bal. in. l. i. in fine. C. de fal. cau. adiec. lega.

¶ An valeat hec reſpōſio credo prout in inſtrumēto continetur. Spe. ti. de teſte. §. qualiter. v. quid ergo.

¶ Si ex duob⁹ teſtibus loquētib⁹ de tēpe vnus depo nit p uerbū credit. alius ꝑciſe depōit de eodem tēpore cuius ius melius probetur. uide Angel. ꝓſilio ſuo. iii.

¶ Credere ꝛ extimare idem ſunt. l. ii. §. quod obſer uari. C. de iuram̃. calum.

¶ Iuſta eſt cā credulitatis ſi quis credit id qō habet fama. ꝛ qō dicit a fidedignis. Li. in. l. i. C. de ſeruit. Bar. in. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi. ff. de no. op. nū.

¶ Si ꝓſultor dicat i ꝓſilio ita credo ē pinde ac ſi dice rit ita affirmo. bon⁹ tex. i. l. ſi qs filio. §. irritū. ff. de i iuſto rupto. ꝛ irri. teſta. ꝛ ibi nō Bal. ꝛ ſi alio tēpe aliō crederet ꝛ ꝓſuleret tal vitas eēt erubeſcēda. nō. Bal. i l. ō tutela. C. ō i inte. reſti. mi. p. l. eoſ. C. ō mo. mul.

¶ Reſpōdens poſitōib⁹ p uerbū credit ſi poſtea dicat ſe credere aliud eſt ꝑiurus niſi aſſignet iuſtā cāz quare nūc aliter credit q̄ prius. Bal. in dicta. l. de tutela. q̄ etiā dicit ibi q̄ ō reſponſiōez factā p uerbū credit ſem per pōt quis probare ꝓtrariū. quia ut dicit glo. ibi ho die poſſum credere vnum ꝛ cras aliud uel contrariuꝫ.

¶ Per hoc uerbum credo fit litiſ conteſtatio. ō reſti. ſpoⁿ. cum ad ſedem.

¶ Credere eſt cū aſſenſu cogitare. uide ſanctū Tho. ſecūda ſecunde. q. ii. ar. i. ꝛ in ſecundo di. xiii. arti. vii.

¶ Credere eſt actus fidei. ꝛ diſtinguitur tripliciter. Idem ſecūda ſecūde. q. ii. arti. ii. ꝛ in tertio di. xxiii. ar. viii. ꝛ in. q. de quolibet. q. vi. arti. ꝑmo. et. iiii.

¶ Credere explicite eſt neceſſariū. non tam̃ omnes te nentur equaliter explicite credere. ſecūda ſecunde. q. ii. ar. v. ꝛ. vi. ꝛ in tertio. di. xxv. arti. iii. et. vi.

¶ Credere eſt meritorium. Idem ſecunda ſecunde. q. ii. arti. ix. ꝛ in tertio. di. xxiiii. arti. iii.

¶ Bicenti ſe habere priuilegiū non creditur niſi oſten dat. de priuileg. porro. melius. e. ti. cuꝫ perſone. li. vi.

¶ Credit vni i ſui prudiciū. de tēpo. ordi. c. dilectus.

¶ Qui credit in deū habet uitā eternā. Jo. vi. de pe ni. di. ii. charitas eſt aq̄. ꝛ di. iiii. §. finis. ꝛ. §. ſiliter.

¶ An credendum ſit officiali. de accu. ſicut olim.

¶ An credatur iudici. uide de probatio. quoniam. et ii. q. vi. ſtatuendum. xi. q. iii. quātis.

Creditor. Creditor eſt is cui aliquid debetur ff. ſi cer. peta. l. certi conditio. §. pe ff. de uerbo. ſignifi. l. creditores. cum. l. ſequenti.

¶ An creditor teneat conſeruare rem ſibi pignoratā Barto. in. l. ſi finiua. §. ſi quis dāni. ff. de dam. infec.

¶ An creditor teneatur ſic ad recipiendum ſicut de bitor ad dandum. Bar. in. l. i. ff. de acceptil.

¶ An ſoluēdo creditori creditoris qs liberet. Bar. in. l. ſi opa. ff. de do. excep. ꝛ. l. non ſolū. ff. ſolu. ma.

¶ Creditor peccat utendo re ſibi pignorata. de re iu di. cum bertoldus. in glo. per hoc.

¶ An ꝛ qñ creditor cōſentiendo alienationi uel obli gationi rei debitoris que ſibi erat obligata ſibi preiudi cet. Jaco. butri. ꝛ Barto. in. l. ſi. C de remiſ. pigno.

¶ An valeat pactum q̄ liceat creditori capere ſuum debitorem. Bar. in. l. alia. §. eleganter. ff. ſolu. matri.

¶ An valeat ſtatutū q̄ niſi creditor petierit debitū in fra certū tēpus cadat a iure ſuo. Bar. in. l. ſeq̄. §. ſi uiā. ff. de uſucapi. ꝛ. l. oēs populi. ff. de iuſti. ꝛ iure.

¶ Ille cui⁹ bona venduntꝫ p creditores preſmuit nō

UVA. BHSC. IyR_001

ſoluendo. Bar. in. l. tres tutores. ff. de admini. tuto.
¶ An creditor poſſit defendere bona debitoris ſibi o bligata que pp delictū debent denaſtari uigore ſtatuti qō delictū fuit ꝓmiſſū poſt obligatōez bonoꝝ. Bar. in l. i. §. fuus. ff. ad ſilk. Li. in. l. pign⁹. C. de pig⁹. act.
¶ Creditor dz ſibi ꝓputare i ſortē illud qō pcepit ſeu pcipere potuit ex re pignorata. per. l. ii. C. de pac. pi gno. de pigno. cū cōtra. de uſur. qm̄. C. ō pig⁹. act. l. creditor. fallit hoc qñ dñs rei utiliter rem in qua habz utile dñiuz pignorat dño. tūc enī fruct⁹ nō ꝓputantur in ſortem. exemplū in feudatario uel emphitheota. ca ſus eſt nō. in. c. i. de feu. ꝛ in. c. cōqueſtus. de uſuris.
¶ Creditō capiés ꝓpa auctoritate res ōbitoris dī vi iferī. fz. l. extāt. ff. qō me. cā. ꝛ. l. ſi qs i tātā. C. vñ vi
¶ Creditor exigens plus debito poteſt puniri crimi ne concuſſionis uel falſi. ſcilicet in quadruplum. nō. Angel. in. l. nemo carcerem. C. de exac. tri. li. xi.
¶ Si creditor ſuccedit debitori ſuo p aditionez here ditatis ꝓfundunt actiones. C. de pac. l. debitori. ꝛ. l. in imponenda. C. ad. l. fal. ſiue inſbliduz ſiue pro pte prout heres conſtituitur. glo. in. l. iii. C. de fideiuſſo.
¶ An creditor reſtituēs pign⁹ debitori uideat p hoc remittere debitū ſi nō reddat inſtim debiti. uide in. c. eccl'ia. ii. ut lite pen. caſus eſt qꝫ ñ. i. l. poſtq̄. ff. ō pac.
¶ Creditor rē pignoratā pōt alteri locare ꝛ fructus computare in ſortem. glo. fi. de re iudi. cū bertoldus.
¶ Creditor qui recipe debet vinū uel bladū ad certū tempus nō compellit ante tempus illud recipe. nec a liq̄d aliud qō curſu tēporis deteriorari poteſt. ſecūdū Buil. de cu. quē refert Bal. i. l. plures. C. de fi. iſtr.
¶ Legatarij poſſūt dici creditoreſ hereditarii ꝛ reſpe ctu ad creditoreſ alios diuerſo mō nūcupēt. l. fi. C. ō beredi. act. ꝛ ibi gl. ꝛ Li. uiō. ff. ō act. ꝛ obli. l. heredi tarioꝝ. adde tex. i. l. ii. C. ō hēi. l'ac. vē. ubi uidet qꝫ le gatarij ꝛ fideicōmiſſarij ñ veniāt appoſitōe creditoꝝ.
¶ Appellatōe creditōis ꝓphēdit is cui ex quacunqꝫ cauſa ꝓperit actio. ff. qui ꝛ a qui. l. fideicōmiſſo. §. i.
¶ Appellatione creditoris non comprehenditur de poſitarius. ff. de priuil. credito. l. uenditor. §. i.
¶ Creditor proprie dicitur ex cauſa non lucratiua. ff. de actio. ꝛ obligatio. l. ex promiſſione.
¶ Is cui ſub conditione debetur non eſt creditor. ff. de actio. ꝛ obliga. l. is cui. de quo dic ut ibi.
¶ An i ꝑuilegiis ōbitori ꝓceſſis appellatōe creditōis ꝓphēdat creditō ex ōlicto. uide. ff. qō cū eo. l. ſed ꝛ ſi.
¶ Ubi ſoluit aliud pro alio volenti creditori ipſo iu re extinguit obligatio. ſicut ſi eſſet ſolutū id qō uere ō bebatur. inſtit. qui. mo. tol. obli. in princi. ſecus ubi ō cōſenſu creditorū quis ſoluit alteri aliud pro alio. q̄a tunc tollitur obligatio ſolum ope exceptionis. l. fi. §. cum mihi aut titio. ff. de uerbo. obli. ꝛ ibi per Bar.
¶ Si creditor dicat debitori debeo a te recipe centū cum in veritate deberet ducenta nō intelligit liberat⁹ debitor a reſiduo ſi nō adiecerit creditor taxaturā tm̄ uel ſolutio. glo. in. l. ratiōes. C. de ꝓba. Bar. in. l. ſi cum dos. ff. re. amo. ꝛ in. l. ſi quidem. C. de tranſac.
¶ Creditor large dicit ois q̄ credit ꝛ alienā fidē ſeq̄t ff. ſi cer. pe. l. i. aſr ꝛ ſtricte ſumit in. l. i. C. ſi aduer. credi. quādoqꝫ largiſſime. ff. ō. v. ſigni. l. creditor. de q̄ materia uide plene per Bar. in. d. l. i. ff. ſi cer. peta.
¶ Util⁹ eſt creditori qꝫ in inſtīo in q⁹ debitor oia bōa ſua obligauit qꝫ ipſe ꝓſtituat ſe creditoris noīe poſſidē trāſferēdo i eū ſolā poſſeſſiōez ciuilē retēta nāli ipi ōbi
tori q̄ qꝫ ipſe debitor trāſferet ciuilē ꝛ nālē i creditorez retēta ſibi nuda retentōe. nā p⁹ caſu ſi ōbitor tradat fū dum altri uel deiciat nō priuat creditor ſua poſſeſſiōe ciuili. q̄a ſtat p ſe ꝛ nō coberet nāli poſſeſſiōi ōbitoris. ſicut dicim⁹ in uſufructuario. qꝫ ſi tradat l'eiciat nō p dit propetarius ciuilē. ut. l. ſi de fūdo. ꝛ ibi nō. ꝛ in. l. iii. §. vñ ui. ff. de ui ꝛ ui ar. nō. glo. in. l. i. ff. uſuſfruc. quēad. caue. ſecūdo vo caſu ſi debitor tradet alteri fū duz l'expellat p vi ꝑuat creditō oi poſſeſſiōe. ſic qñ h⁹ accideret i ꝑſona colōi. ut. l. pegre. §. quib⁹ ꝛ. l. iii. §. qō ſi fu⁹. ff. ō acq̄r. poſ. hāc doctrinā ſeq̄t bar. i. l. cre ditōes. C. ō pigno. i repeti. in ulti. q. iiii. ar. ꝑncipal'.
¶ Nec oneroſus creditor. nec delicatus debitor eſt audiendus. ff. de pigno. actio. l. ſi ſeruus. in ꝑncipio.
¶ An plurib⁹ poſſidentib⁹ bona poſſit creditor elige re quem vult. uide Bar. in. l. moſchis. ff. de iure fiſci.
¶ An creditor reſtituens pignus debitori uideatur per hoc renuntiare debitum. glo. in. c. eccleſia. ii. ut li te pen. xii. q. ii. ſi quis de clericis. in gloſa.
¶ An creditō poſſit ipedire ne mōtu⁹ ōbitō ſepeliat ō ꝓſe. di. i. ſolēt i gl. adde qō dicā. ī. ſub dcōe ſepultura.
¶ Creditori primo ſoluēda eſt pecunia. deinde babē da eſt ratio fructuum. de iureiuran. ad noſtram.
¶ Creditor cogit reſtituere pign⁹ debitori ſoluta pe cunia. ō iureiurā. ad noſtrā. Idē ſi pceperit tot fruct⁹ ex re q̄ equiualēt ſorti deductis expenſis. de uſur. c. i.
¶ An ſicut creditor ꝑuati recuſanſ recipe debitū ſibi ꝓgruo tēpore oblatū nō pdit ius ſuū. ut. l. ſed ſi poſtea ff. de arbi. ꝛ. l. ſz ſi p emptorē i ſi. ff. ō act. empt. l. ſi de cem. ꝛ. l. ſi debitor. eo. ti. ita ꝛ creditor reipublice. dic qꝫ nō. imo ſpeciale eſt i republica ut offerēdo debitum creditori ſi ñ vult recipe creditor pdat iuſ. p duos tex. in. l. nulli. ꝛ. l. fortiſſimi. C. de erro. mili. anno. li. xii.
¶ Js aliquādo creditor dicit qui probat pecuniaz in utilitatē debitoris eē conuerſam. C. de ſacroſanc. ec cle. aut. hoc ius. ꝛ ibi nō. ff. ſi cer. peta. l. ciuitas. C. ſi aduerſus tranſ. l. i. per docto. de depoſi. c. i.
¶ Creditori inuito aliud pro alio ſolui nō poteſt. nō. xii. q. ii. hoc ius. Specu. ti. de inſtrum̄. edic. §. dicto ōſi. nunc. ubi Johā. an. nō. in. l. ii. ff. ſi cer. peta.
¶ An creditor eccleſie dz eſſe curioſus ad ſciēdum in cuius utilitatem conuerſa eſt pecunia mutuata. uide nō. in dicta aut. hoc ius. de fideiuſ. quod quibuſdam.
¶ Quando creditori poſſit ſatiſfieri de fructibus be neficii. de fideiuſ. peruenit. ꝛ ibi Innocē.

Creſcere. An qs poſſit tm̄ creſcē i malo q̄tū i bono l'pl⁹ bono nō. xlvii. di. ois h⁹.
¶ Creſcēte ꝓtumacia dz creſcere pēa. de iudi. cū nō ab homine. C. de ſer. fugi. l. quicūqꝫ. lxxiiii. di. bono ratus. Adde quod dixi ſub dictione contumacia.
¶ Per inficiationem creſcit pena. ff. ad. l. acquit. l. ii. C. e. contra negantem.
¶ Creſcite ꝛ multiplicamini. Gene. viii. ꝛ. xi. xxxii. q iii. in principio.

Cretenſes. Cretenſes mēdaces male beſtie pigri. i. q. i. domin⁹ declarauit.

Crimen. Criminoſus. An obiectio criminum ha beat ipedire acquiſitionē poſſeſſiōis electi ꝛ cōfirmati nō. de accuſa. accedēſ. de dolo ꝛ ꝓtu. cū oli. ꝛ in. c. inf dilectos. de exceſ. prelato. ꝛ. c. tam litteris. de teſti.
¶ Cria vñcūqꝫ claruerit puniēda ſt. xxiii. q. iii. ecce
¶ Quot modis ſumitur crimen. glo. xxii. di. vnum.

UVA. BHSC. IyR_001

ozarium. §. nunc autem. ubi ponit quattuoz modos.
¶ Quomodo differunt crimen ⁊ peccatū. nō. lxxxi. di. c. i. Jo. an. in regula peccatum. libzo. vi. in mercu.
¶ Crimē pzobatū in modū exceptōis nō valet ad in ducendā sniam. Jnno. in. c. inē dilectos. de excess. pla.
¶ Crimen facte pacis pzincipaliter pertinet ad eccle siam. nō. Jnnocē. in. c. nouit. de iudic.
¶ Crimina recipiunt augmētationē p multitudinē actuū uł augmētatōis iniurie. Jnno. in dicto. c. nouit.
¶ Criminis enozmitas inducit aliud q̄ ipsum crimē Jnnocē. in. c. cum non ab homine. de iudi.
¶ Crim̄ notoziū pūit ex testib⁹ receptis sup inq̄sitōe gn̄ali nō aliud crim̄. Jnno. ⁊ Hosti. in. c. bone. ò elec.
¶ Crimē expilate hereditatis non reddit rem in usu capibilem. tex. est vnicus in. l. si homo. ff. de usucap.
¶ Crimē lese maiestatis cōmittit si uiuo papa de ele ctione tractat. Jo. an. in. c. veniēs. de testi. Bal. in. l. qm̄. C. de testa. Adde quod dicā. j. sub dictōe papa.
¶ Quādo crimē obicitur testi sic dz specificari locus ⁊ tempus sicut quādo aliquis de crimine accusat nō. de testi. pzesentium. Bal. in aut. si dicatur. C. de te sti. Adde quod dicam infra sub dictione testis.
¶ Quādo pzo crimine potest agi criminal⁹ utrū pos sit agi ciuiliter. vide Li. ⁊ glo. in. l. fi. C. de fi. instru. ⁊ tex. ⁊ glo. in. l. ii. ff. de carbo. edict. ⁊ ibi Barto.
¶ Crimē lese maiestatis nō ꝓmittit otra tyrannum. ſz ꝓtra p̄ncipē. nō. Archi. ii. q. i. si q̄s in hoc gen⁹ uide do. Lar. flo. in clem̄. pastozalis. de re iudi. in. viti. q.
¶ Crimē lese maiestatis non cōmittitur a non subie cto. nō. in clem̄. pastozalis. de re iudi. in. v̄si. rursus.
¶ Quot ⁊ q̄b⁹ modis ꝓmittat crim̄ lese maiestatis. bētur. ff. ⁊. C. ad. l. iuk. ma. tex. ⁊ ibi doc. i dicta cle. pastozal. ubi nō. q ꝙ q̄ facē rebellāe ciuitates p̄ncipis. Jtē q̄ iniuriat officialib⁹ ei⁹. Jtē q̄ facē aduersus rēpublicā romanoz ꝓmittit crim̄ lese maiestatis. vide do. Lar. flo. i. d. cle. pastozal. ubi enūerat mltos casus ⁊ mlta spālia q̄ st i dicto crimie. de mā vide plene p Bar. i ex trauag. quoniam nup. in. v̄. rebelles. ⁊. v̄. rebellando.
¶ Quādo ex eodē facto oziunt plura crimina an pe na sit extraozdinaria. Bar. in. l. senatus. ff. de accusa.
¶ Quando in criminibus dicatur semiplene pzoba tum. vide Barto. in. l. ii. C. de custo. reo.
¶ An crimiosus sit remittēd⁹ ad locū ò licti ⁊ an ad h⁹ possit iudex ꝓpelli. bar. in. l. i. C. ubi ò cri. agi opō.
¶ An crimē possit pzobari p instrumētuz. Bar. in. l. senatus. ff. ad turpil. Li. in. l. fi. C. de pzoba. Jo. an. i. c. ii. ò. v̄. signi. li. vi. ⁊ i regla semel mal⁹. e. li. Adde de maio. ⁊ obe. cū in eccles. de testi. spo. cū ad sedez.
¶ Jn quo differant crimen ⁊ delictū. glo. ⁊ ibi Bar. in. l. i. C. si aduer. delict.
¶ Quid sit iudiciū crimiale ⁊ in quo differat a ciuili Bar. in. l. fi. ff. de p̄ua. delic. ⁊ i. l. ꝓtoz. ff. ò sepl. viol.
¶ An cause crimiales ⁊ ciuiles descēdētes ex diuersis fcis possint sil itētari. bar. i. l. si. §. i. i fi. ff. ui bo. rap.
¶ Quousq̄ ò crimiosū criminal⁹ sit cognitū agi pōt ò tertiū ciuiliť pzo delicto illi⁹. Bar. i. d. l. ii. §. i. i fi.
¶ An ille q̄ stetit ab actōe ciuili possit crial⁹ p eodē ò licto agē. Bar. i. d. l. ii. §. fi. ⁊. l. q̄ ò stitit. ff. ad turp.
¶ An i cā criali sit ò ferēdū iuram̄tū. bal. i. l. maritus ff. ò q̄stio. Jdē i. l. i. C. ò iuz. calū. fac. c. fi. ⁊ i⁹ nō. ò iu reiurā. ⁊ in. c. fi. ò his q̄ ui. me. ue cau. fi. ⁊ q̄ ibi nō.
¶ Appellatōe crimis pccm̄ oē ꝓtiet. xxv. di. §. noie.
¶ Quedam sunt crimina capitalia. quedam leuia. xxv. dis. §. criminis. ⁊. §. alios.
¶ Pietas plati crimina non punientis non est pietas sed crudelitas inimica iusticie. l. di. si quis diaconus.
¶ Jbi cā crimis dz agitari ubi ꝓmissū ē crim̄. C. ubi ò cri. agi opoz. l. i. ⁊ ꝓ totū. iii. q. vi. ibi cā. ⁊. c. q̄ crim̄
¶ Celans crimen alicuius magis illi nocet q̄ is qui ex charitate manifestat. v. q. v. non uos.
¶ Crimina sunt punienda quando salua pace eccles̄ie ferri possunt. xxiii. q. iiii. §. ecce.
¶ Pzo q̄litate crimis iponēda ē pnia. xxvi. q. vii. p q̄litate. Adde quod dicā infra sub dictione penitētia.
¶ Jn crimie lese maiestatis punitur voluntas sine o pere. vi. q. i. uerum.
¶ Crimen lese maiestatis ⁊ simonie parificantur. vi. q. i. §. pozro.
¶ An cā dicatur sup crimine ciuiliter mota qm̄ impo nitur pena pecuniaria. Jo. an. ò testi. tā litis. Jnno. de accusa. q̄liter. el. ii. ⁊ in. c. ii. de peñ. insti. de iniur. §. sin autē. Bar. in. l. i. ff. de sepul. uiol. ⁊ in. l. si quis ff. de pzīua. delic. faciunt nō. in. c. tue. de procurato.
¶ Quādo dicat agi de crimine ad uindictā ⁊ quādo pzo suo interesse. Bar. in. l. pzetoz. §. ii. ff. de iniur.
¶ Pro culpa leuissima nō potest agi criminaliter. di cit Bal. de pac. iuram̄. firma. c. i. x. colk.
¶ Criminal actio dicit ciuil⁹ mota qm̄ pēa vēit appli cāda pti. sec⁹ si fisco. nō. in. c. i. ò testi. li. vi. ⁊ in. c. testi monii. de testi. Jnno. in. c. q̄r. el. ii. ò accusa. l q̄m̄ nō admittit procuratoz i lite dicit moueri criminal⁹. gl. in. c. cupiētes. §. si v̄o de elec. li. vi. Frede. de senis ꝓsi lio suo. xxv. Jnno. ò pbē. graue. i gl. mag⁹ tex. ò simo. p tuas. do. de ro. ꝓclusiōe. ccxxiii. glo. iii. q. vi. hoc q̄p pe. insti. de iniur. §. in summa. Jnno. de accusa. c. ii.
¶ An post morte criminosi possit agi ad penā crimis glo. de sen. excō. a nobis. ii. q̄ filii sint legi. cām. xxiii. di. quozūdā. gl. lxxxviii. di. nz. glo. ò hereti. si q̄s epus li. vi. aliq̄d p doc. i. c. accusat⁹. e. ti. ⁊ li. plen̄ gl. xxiiii. q. ii. in summa. Adde q̄ dicā infra sub dictōe mozs.
¶ An si agatur de crimine ciuiliter sententia dicatur ciuilis uel criminalis. do. de ro. conclusione. ccxxvi.
¶ Crim̄ eccliasticū pūiri pōt i vtroq̄ foro. ò pēis. feli cis. li. vi. ⁊ i⁹ Archi. v. q. ul. ꝓbyti ⁊. c. cū sit. ò so. ꝓp.
¶ Quod dicat crimē capitale. uide. ff. de uer. signi. l. licet. ff. de bo. pos. l. heredē. §. rei autē. ff. de pēis. l. rei capital. nō. iii. q. vii. ifames. plene p Jnno. ò accu. q̄liter. in glo. cui⁹ noie. xxv. di. §. crimis. ⁊. §. alias.
¶ Crimina regulariter morte extingūtur. nō. xxiiii. q. ii. in summa. lxxxviii. di. c. finali.
¶ Que sunt crimina publica ⁊ que pzīuata. ⁊ in quo differant. uide Specu. ti. de accusa. §. i. adde nō. vi. q. i. infames. glo. penl. in. c. i. de collu. dete.
¶ An de eodez crimine possit agi ciuiliter ⁊ crimina liter. Specu. ti. de fur. §. i. v̄si. sed nunquid.
¶ Quid sit crimen peculatus. glo. in. c. ut nostrum. ut eccle. benefi. Specu. ti. de pzoba. §. i. v̄. decimo.
¶ Jn cā criminali ciuiliter intētata vnus admittitur pro se ⁊ pro aliis. nō. de dolo ⁊ contuma. cum dilecti.
¶ An pretextu criminis quis repellatur ab agendo. nō. de electio. illa. et ibi Joban. an.
¶ Quis dicat eē sine crie. uide. xxv. di. vnuz. in glo.
¶ Si de crimine agat criminaliter an sufficiat fama cum vno teste. de testi. veniens. i.
¶ Crimen quattuoz modis deducitur in iudicium. de quo dic ut nō. de accusa. veniens.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que ſunt crimina que impediunt executionem ordinis. uide de accuſa. inquiſitionis. de renun. niſi.
¶ An opponēs crimen cōtra aliquem teneatur exp̄mere circūſtantias criminis. de pur. ca. accepim⁹. de teſti. preſentiū. li. vi. ⁊ ibi nō. Jo. an. de ꝓcura. c. tue.
¶ Quod dicat᷑ proprie crimen eccleſiaſticū. vide nō. de foro compe. cum ſit generale. ⁊ in. c. i. de offi. ordi.
¶ Que ſt̄ cria mioza nō. ꝺ iu. at ſi clerici. § . adꝛ̄iiſ
¶ An crimen occultum ligetur conſtitutione eccleſie de accuſa. qualiter. i. glo. in cleñ. i. de hereti.
¶ Nemo ſine crimine uiuit. de renū. niſi cū p̄ide. § . propter ꝓſcientiam. ⁊ ibi concor. in glo. ſup. v. forſitā.
¶ Propter crimen quis pdit bona conſcientie quod eſt ſummū bonum. ſm Jnno. in. c. fi. de tempo. ordi.
¶ Reipublice expedit ne crimina remaneant impunita. ff. ad. l. acquiſ. l. ita vulneratus. in fi. ff. depoſi. bona fides. de ſentē. excom. ut fame .
¶ Propter q̄ crimina quis ſit mutilādus uel ultimo ſupplicio affligēdus. Spe. ti. ꝺ accuſa. § . i. v. q̄r aūt.
¶ An pro criminibus poſſit licite imponi pena pecuniaria. uide de vita ⁊ honeſta. cleri. ut clericorum. de offi. archidia. irrefragabili. in fi. ⁊ quod ibi nō .
¶ Omni criminoſo dominus eſt inimicus. de peni. di. iiii. ſi ex bono. ⁊. § . ſunt plures .
¶ Cā criminal᷑ dicit᷑ q̄ñ agit᷑ ad depoſitōez dignitatiſ de accu. q̄liter ⁊ q̄ñ. el. ii. ⁊ qꝺ ibi nō. liii. di. frequēs.
¶ In crim̄ leſe maieſtatis dī icidere q̄ patriā ipugnat glo. in. l. fallaciter. C. de aboli. ⁊ ibi Angel. ⁊ Sali.
¶ An q̄s teneat᷑ reſpōdere an ſit criminoſus. Jo. an. poſt Jnno. de elec. dudum. i. ſup. v. ꝺ dicenda vitate .
¶ Que crimina teneatur promouendus confiteri . nō. Jo. de cor. uici. c. penul. ſuper glo. ultima .
¶ Que crimina inducunt priuationez ipſo iure uide de accuſa. accedens.
¶ Crimen probatum ꝓtra aliquem p̄ modū exceptionis repellit eum ab accuſādo. licet non infametur. ii. q. vii. ipſi apoſtoli. nō. de accuſa. ſup his. ubi de hoc ?
¶ Cōmittens plura crimina etiaꝫ in vna re. ſ. ſacrilegium. adulteriū. ⁊ inceſtuꝫ. an puniatur tanq̄ pro vno an tāq̄ p plurib⁹. vide nō. xxvii. q. i. uirginib⁹. i glo. i.
¶ Crimina que q̄s pōt emendare ⁊ nō corrigit ipſe committit. xxiii. q. viii. ꝓterea. ⁊ de ſimo. licet hely .

Criſma. Criſmare.

¶ An omni āno ſit novum criſma confici endum p̄ epiſcopum. dic q̄ ſic. de conſe. di. iii. litteris ⁊ di. iiii. omni tempore. nō. de cele. miſ. referente .
¶ Que ſit pena ſacerdotis vnguētiſ aliquē ueteri criſmate. nō. Jo. an. ⁊ Archi. i. c. q̄ñ. ꝺ ſen. ex. li. vi. ubi dic̄ Jo. an. eū eē deponēdū. Addeꝺ ꝓſe. di. iiii. ſi quiſ.
¶ Hoc ſacramentū criſmatōis eſt deuote cōferenduꝫ de reli. domi. c. i. xvi. q. iii. licet in regulis. quod facit contra epiſcopos anglie qui criſmant equitando.
¶ Confectio criſmatis eſt meri imperii. Specu. ti. de iuriſdic. om. iudi. v. ſecundum canones .
¶ An criſma poſſit ꝓfici tempore interdicti . uide de ſen. excō. q̄ñ. li. vi. adde qꝺ dicā. j. ſub dcōe iteꝺictuꝫ
¶ Preſbyteri accepturi criſma nihil debent dare epiſcopo. i. q. i. ſtatuimus. de ſimo. ea que.
¶ Criſma uetus ꝓburi debet ſingulis annis. tex. de cōſe. di. iii. litteris. glo. in. v. ꝓfirmatōe. in cleñ. i. de reli. ⁊ venera. ſanc. glo. fi. in. c. q̄ñ. de ſen. excō. li. vi.
¶ Quibus ſit conferendū illud ſacramentuꝫ criſmatis. i. confirmationis . Archidia. de conſe. di. v. c. ii .
¶ An poſt confirmationem debet criſmatus panno in fronte ligari. nō. Archidia. de conſecra. di. v. nouiſſime. Alde de conſecra. di. iiii. ſi quis voluerit.
¶ An hñs duos epatus vnitos. ſiue vnū in tituluꝫ et aliū i p̄mēdatū ꝺbeat i quolibet ꝓficere criſma. doc. di cūt q̄ i vno āno in vno. ⁊ in alio in alio. ⁊ de vna eccl̄ia cathedrali eſt mittēdū ad aliam. ꝺ cele. miſ. referente.
¶ An ꝺ ſubā celebratōiſ criſmatis ſit celebratio miſſe gl. dic̄ q̄ ſic i. d. c. referēte. adꝺ qꝺ dicā ſub dcōe miſſa
¶ An criſmatio in frōte q̄ dicit᷑ ꝓfirmatio ſit de neceſſitate ſalutis. glo. de ſen. excō. reſpōſo. q̄ dicit q̄ q̄ cō temnit criſmari ñ plene eſt chriſtian⁹. facit glo. de trāſ ac. venies. glo. de cōſe. di. v. c. i. vide p. s. Tho. i q̄to di. vii. Alde tex. de cōſe. di. v. omnes. Idez. s. Tho. in tertia pte. q. xxviii. ar. i. ubi tenet q̄ tale ſacramētū non eſt neceſſariū ad ſalutem. nec eſt utilius baptiſmo.
¶ Quid operetur in nobis hec criſmatio habetur de conſecra. di. v. c. i. et. ii. ubi tex. ⁊ glo.
¶ An criſma⁹ i frōte ꝺbeat fieri a ieiūo. dic q̄ ſic. ꝺ ꝓ ſe. di. i. facīa i gl. ⁊ di. v. ut ieiūi. ⁊. c. ſe. qꝺ ñ ſuaꝫ ⁊c̄.
¶ De materia criſmatis uide de conſecra. di. iiii. pre ſbyteris. cum ſeptem capitulis ſequentibus.
¶ An criſmate vngere liceat baptizatos. uide de conſecra. diſ. iiii. preſbyteris .
¶ An a proprio epo ꝺbet ſacerdos petere criſma. dic q̄ ſic. ⁊ p ſe uel aliū ſacerdotē ſeu clericū nō p ſimplicē laicū. vide ꝺ conſecra. di. iiii. preſbyteri qui dioceſanos ⁊. c. ſe. qꝺ nō. ꝺa in plurib⁹ locis laici ueniūt ad accipiendū criſma. ⁊ ita obſeruabat᷑ in dioceſi mea brixienſi. ſed ego illum morem ſubſtuli non ſine difficultate .
¶ Criſmatio ſeu confirmatio in fronte eſt maius ſacramentum q̄ baptiſmus. quia a ſolis epiſcopis confertur. de conſecra. di. v. de bis uero. ubi tex.
¶ Criſmatio ñ ē iterāda ſic nec alia ſacrāmta. ꝺ cōſe. di. v. dictū ⁊. c. ſe. s. Tho. i tertia pte. q. lxxii. ar. xcii.
¶ Quid ſit criſma. vide ꝺ ſa. vnct. c. i. gl. xcv. di. § . ſz iſtꝺ ubi gl. dic̄ q̄ ē oleū balſamo admixtū. adꝺ q̄ mā ſacrāmti ꝓfirmatōis ē criſma ꝓſecratū p epm. ſm. s. Tho. in tertia pte. q. xxvii. ar. ii. ⁊ i q̄rto di. vii. ar ii.
¶ Que ſunt de ſubſtātia hui⁹ ſacramenti uide ſanctū Tho. in quarto. di. vii. plene in. c. i. de ſacra vnctiōe.
¶ Que ſit forma hui⁹ ſacramēti. ⁊ an p ipſum ꝓferatur gratia. ⁊ q̄bus ꝺbeat dari. ſanctus Tho. in palle gata di. vii. q. i. ar. i. ⁊ in tertia parte. q. lxxii. arti. i.
¶ An vnus ꝺbeat tenere aliū ad criſmationē ſeu ad confirmationem ſicut in baptiſmo. ſanct⁹ Tho. in tertia parte. q. lxxii. ar. x. communiter ſeruatur q̄ ſic.
¶ Nec ſacerdotis nec diaconi manus criſmate ungūtur. xxiii. di. preterea. uide melius in pontificali.
¶ Criſmati eſt mixta inuiſibilis ſpiritus ſancti uirt⁹ lxxv. di. ordinationes .
¶ Solus epuſ conficit criſma. xvi. q. i. q̄ñ quicquid xxvi. q. vi. ſi iubet. ⁊ ſolus criſmat in fronte. de conſe. di. iiii. nullus. ⁊. c. de eo. Adde ꝺ ſacra vnctio. c. i. § . quia uero. de conſue. quanto. ⁊ ibi nō. de cōſecra. diſ. iiii. omni tempore. ⁊. c. preſbyteri batizatos.
¶ Nemo poteſt criſmari niſi a proprio epiſcopo. Jnnocen. in. c. i. de reli. domi .
¶ De hac criſmatione in fronte uide Jo. an. in. c. i. de cog. ſpi. li. vi. Archidia. de conſecra. di. v. ſpirituſ.
¶ An puer qui eſt in diſcrimine mortis debeat criſmari . Archidia. de conſecra. diſ. v. c. ii.
¶ An in ꝓfirmatōe adulti ꝺbeat interuenire leuās .

UVA. BHSC. IyR_001

Jo.an.ō cogna.ſpi.c.i.li.vi.Archi.de ꝓſe.di. v.c.ü.
¶ Criſma ꝓficit ex oleo ⁊ balſamo, ⁊ cum tali debet vngi epus.ō ſacra vnctio.c.i.§.ad exhibēdū. uide qō nō. Specu.ti.de iuriſdic.om.iudi. vſi.ſm canones.
¶ Quo tpe criſma cōficiat.dic quolibet anno in die cene domini.de celebra.miſſa. referente.⁊ ibi nō.
¶ An ꝑſbyter de mādato pape poſſit ꝓficere criſma. nō.xv.di.preſbyteri.⁊.c.puenit.vide glo.⁊ doc.in.c. q̄to.de ꝓſue.Adde qō dicā.j.ſub dictōe papa.Adde s.Tho.in 3ª pte.q.lxxii.ar.xi.⁊ i q̄rto.di.vii.ar.vi.
¶ Clericus vendēs criſma ꝺmittit ſimoniaz.i.q.iii. ſi quis prebendas.i.q.i.dictum. de ſimo. non ſatis.
¶ Omnis ꝑſbyter ad baptizandū vadēs debet cum criſmate ꝓcedere.de cōſecra.di.iiii.nulluſ miniſtroꝝ.
¶ An i criſmate cōferat gīa.s.Tho.i palle.q.lxxii. ar.ix.⁊ i q̄rto.di.vii.ar.viii.ubi ⁊ tz q dz dari adultſ ñ pueris.⁊ q hº ſacrañtū dat i dēmiata pte corꝓris.

Chriſtianus. Duo ſunt genera chriſtianoꝝ ſcilicet clericoꝝ ⁊ laicoꝝz xii.q.i.duo ſunt.glo.in.c.ii.de hereti.libro.vi.

Cronica. An crōicis ſit dāda fides.gl.tenet q ſic.in.c.inter.dilectoſ.de fide inſtru.

Crudelitaſ. Cōtrariat iuſticie ⁊ differt ab iiu ſtiª ꝺz.s.tho.2ª ſcde.q.cl.ar.i.itē oppōit clemtie ⁊differt a ſeuitia ⁊ vitate vbi.s.ar.xii.

Crux. Cū ſacerdos ſacris veſtibꝰ iduit dz hīe oza riū ad modū crucis.xxiii.di. eccleſiaſtica.
¶ Oō fideī crucis ſignacko ſe mūiat ñ hēt ex aliq̄ ſcri ptura ſz potiꝰ ex ꝓſuetudie fideliū.xi.di.eccleſiaſticaꝝ.
¶ Crux dicitur a cruciatu.iii. q.i. nulli dubium eſt de uoto magne. circa principium.
¶ Feſtū inuentionis crucis ab omnibus eſt celebran dum.de cōſecra.di.iii.crucis.dicā.j.ſub dictōe ferie.
¶ An cruci debeat aliquis cultus. dic q non latria que debetur ſoli deo.ſed dulia que debet creaturis. ō quo uide per magiſtrū ſententiaꝝ.li.iii.di.ix.⁊ de ꝓſe. di.ii.c.i.⁊.c.platū. ⁊.c.venerabiī.nō.p glo.in clem. i.de ſumma trini.in.v.cruci. ubi uide do.Lar. florē.
¶ Qualr fideles debeāt ſe ſignare ſigno crucis. Ar chi.xi.di.eccleſiaſticarū.glo.de conſe. di.v.nunquid.
¶ Crux eſt ſignū pegrinationis.vnde peregrini cruce ſignantur.de uoto.magne. Item eſt ſignū ordinis. de reſti.ſpol.cum ad ſedem.vnde eſt ordo cruciferoꝝ. Item eſt ſignum dignitatis. de priuileg. antiqua.
¶ Crux chriſti fuit de quattuoꝝ ſpēbus lignoꝝ ⁊ qua druplex cauſa aſſignat quare chriſtuſ elegit morte cru cis.glo.⁊ doc.in clem.i.de ſumma trini. Ad materiā crucis uide quod dicam infra ſub dictione chriſtus.
¶ Plura ſunt ſacramēta que non conferuntur ſine ſi gnaculo crucis.que uide de conſecra.di.v. nunquid.
¶ Crux chriſti inuenta fuit tempore Euſebii pape. nō.de conſecra.di.iii.crucis.
¶ Poſtq̄ patriarcha l archiepus paliuz recepit a pa pa debet crucē ante ſe facere deferri. de ꝑuileg.antiq̄.
¶ Ante archiepm ōferenda eſt crux in prouintia ſua ⁊ non alibi. niſi habeat ex priuilegio. ſicut eſt in archi epiſcopatu Eboraceñ. qui per totam Angliam ante ſe facit deferri crucem. ut lite pen.c.i.⁊ ibi nō.glo. et ita uidi ſeruari de facto dum eſſem in Anglia.
¶ Cruce ſignatis in voto ultramarino poteſt papa omnem delicti penam remittere. Pau.in clemē. reli gioſi.de ꝑuil. Adde quod nō.de iude.ad liberanduz.
¶ Ideo baptizandi cruce ſignanī ut diabolus p inter poſitionē ſiue ſignum uas ſuum priſtinū ſciat deincepſ eſſe alienum. de conſecra. di.iiii. poſtea ſignatur.
¶ Illis quibus committitur predicare crucem non poſſunt ſubdelegare.de offi.delega.quoniam. in fine.
¶ Qualiter ſcribatur pro cruce ſignatis. Specu.ti. de reſcrip.preſenta.§.iiii.vſi.nunc dicamus.
¶ Cruci chriſti debetur idem honoꝝ qui chriſto. ſan ctus Tho.ſecunda ſecunde.q. ciii.ar.iiii.

Culpa.Culpabilis. Quādo lex facit mētionē de culpa an intelligat de lata vel leui.uide glo.in.l.ſi moza. ff. ſo.matri.nō.ff.de bo.auc. iudi.poſ.l.in venditione.
¶ Fuga in dubio non inducit preſumptionem culpe l.ut certo.§.ſi ante.⁊.§.cuſtodiam.ff.comoda.
¶ Culpa leuiſſima ē ñ facere qō faceret diligētiſſimꝰ ff.ꝓmoda.l.i reb.uide Bar.in.l.qō nerua.ff.ō poſi.
¶ An in ꝓtraria ꝓmodati ueniat culpa ſicut i directa vide.ff.cōmo.l.in ꝺmodato.§.ꝓtraria. Bar.in.l. in rebus.§.itē qui ſciens.eo.ti.⁊ in dicta.l.qō nerua.
¶ An damnū datum ex iniuria tenentis preſumatur culpa uel caſu datum. vide in.l. ad eos.ff. cōmo. et in.l. ſi merces.§. culpe. ⁊ quod ibi nō. glo.ff. loca.
¶ Plꝰ ē teneri ō cuſtoª q̄ ō leui cpa.l.ſi ut certo.§. nc videm.ff.ꝓmo.ff.ō pig.ac.l.ſi quēcit.§.ſi.vbi tex.
¶ Mīſicordia qñq̄ cadit i culpā.ff.depoſi.l.hoiem.
¶ Cpa.ō ſidia.negligē.idē ſignificāt.ff.p ſo.l.ſoci.
¶ Quib casibus lata culpa eq̄pareī dolo.glo.in.l.i actionib.ff.de in li.iurā.l.i.§.nō autē.ff.ſi q̄s teſta. lib.iuſ.eſſe fue.plene p eum in.l. qō nerua.ff. depoſi. Bal.latiſſime in.l.pign.C.de pigº.actio.Adde gl. ⁊ ibi doc.in.c.i.ō depoſi.Bi.i regula ignoratia.li.vi.
¶ An is q̄ tenetur de culpa teneat de omnib que ſe quūtur ex illa.glo.xv.q.i.inebriauerūt.glo.ō depoſi. c.i.⁊ ibi nō. ⁊ in.c.i.de cuſto. euchariſtie.
¶ Que ſit leuis culpa. nō.lxviii. diſ.c.i. Barto. in dicta.l. quod nerua.
¶ An ⁊ quando mandatari tenetur de leuiſſima cul pa uel non.Bar.in.l.eum qui. §.finali.ff.de furtis.
¶ An in cōtractu commodati ⁊ depoſiti veniat leuiſ ſima culpa. dic q ſic. Bar.in.l. ſi ſeruus communis §.qō vero.ff. de fur.⁊ in.l. quod nerua prealleg.
¶ Ñ p ōdicto agit ciuiliꝰ lata cpa eq̄pat dolo.ut.l. i.§.ñ aūt.ff.ſi q̄s teſta.liber. Item equipat dolo qñ q̄s dat opaz rei illicite.l. ſi q̄s aliq̄d.§.q̄ aboꝛtiōis.ff. de pen. Item qñ tacite ⁊ nō exp̄ſſe aſſerit ſe pitū.l. athletaſ ⁊.l.ſi.ff.ō cu.⁊ exhi.reo.gl.i.l.ii.ff.q q̄ſq̄ iu.i ōdictiſ aūt mere pēalib exceptis caſib pdictis lata cpa nō eq̄pat dolo.l.i lege.ff.ad.l.coꝛ. ō ſic.gl.iſti.ō ſuſpec. turo.§.ſuſpect aūt.i ꝓſecutoriis aūt eq̄pat.l.i.§. h actio.ff.ſi mēſ.fal.mo.dixe.bar.pleñ i.d.l.qō nerua.
¶ An in actōe mādati ꝓtraria veniat culpa leuiſſima tex.eſt vnicus in.l.ſi ſeruus cōmunis.§.qō vero.ff.ō fur.glo.in.l.furti.§.contrario.ff.de his qui no. infa.
¶ Culpa claudit oculos quos apit pena.xxvii.q.i.ſi cuſtos.q̄a ois culpa p penitētiā dimittit.i.q.vi. ſi q̄ſ.
¶ Diuerſitas culparum merito exigit diuerſitatem penarum.xxiiii.q.iii.corripiantur.
¶ Bōaz mētiū ꝺz Greg. ē ibi culpā timere ubi cpa nō eſt.v.di.ad eius vero.⁊.c.conſiliū. de obſer.ieiu.
¶ Culpa maioꝝ maiori pena punīri dz.l.di. q̄a tua.
¶ In ablato ui latronum culpa abeſſe preſumitur. C. de pigno. actio.l. que fortuitis.
¶ Ut euitetur culpa aliquid agendo ſufficit probare

UVA. BHSC. IyR_001

alios sic publice facere. vide. C. de pigno. actio. l. pignus in bonis. ff. ad macedo. l. iii.

¶ Casus q ubi qs in se assumpsit custodiā ultra nām ptractus tenet de leuissima culpa. Ci. in. l. i. C. loca.

¶ Appellatōe ckpe i dubio pphēdit lata z leuis. ff. ō dā. ifec. l. dāni. §. ei q z. ff. ō bo. auc. iudi. pos. l. i vēdi tōe. §. pe. adde q pphēdit leuissima. ff. ad. l. acqk. l. q occidit. §. in hac. ff. ptmo. l. si ut certo. §. nūc uidēdū.

¶ Culpa que committitur in non faciendo non extē ditur ad culpam in omittendo ex uerbis. ff. ad. l. ac quik. l. si seruus seruum. §. si foznicarium.

¶ Que dicat leuis ckpa vid. ff. ad. l. acqk. l. si putatō.

¶ Casus superueniens impediens effectum culpe et finem precedentis excusat a culpa secundus naturam finis. ff. ad. l. acquik. l. huic scripture. z ibi nō.

¶ Casus supueniens licet nō extinguat effectū moze extinguit tam effectū culpe qñ culpa nō erat ordinata ad casū. ff. ad. l. ro. de iac. l. si uebēda. vide i. l. ñ oē. ff. de statu libe. ff. si qs cau. l. ii. §. si vo pp ualitudinem.

¶ Nō pōt dici i ckpa vtēs re ad vsū ōstiatū. ff. usufr. l. arbōib⁹. §. si nauis. ff. ō rei vē. ñ utiq. §. fi. z. l. si nauis

¶ Culpe subditorum imputantur prelatis negligentibus. lxxxvi. di. inferiorum.

¶ Culpa facientis imputatur ei qui emendare potest z negligit. lxxxvi. di. facientis.

¶ Lata culpa equiparatur dolo in contumacia. In no. in. c. ex tue. de cleri. non resi. in glo. i.

¶ Culpa est triplex. ff. cōmo. l. si ut certo. §. nunc uidendum. ff. de le. i. l. cum res. §. culpa. de cōmo. c. i. de depos. c. i. et. ii. ff. loca. l. uideamus. in pncipio.

¶ Qui sunt similes in culpa debent esse similes in pena. C. de epi. z cleri. l. si quenq.

¶ Error iuris cadit in lataz culpam. glo. ff. de interrogatio. actio. l. de etate. §. qui in iusto.

¶ Aliquādo quasi cōtractus est gā utriusq z tamen nō uenit leuis culpa. ff. si mēs. fal. mo. dixerit. l. i. §. i.

¶ In culpa est quis preferēdo res proprias rebus cōmodatis. ff. cōmo. l. si ut certo. §. nūc videndū. z qō ibi nō. qō est uerū in ptractu in quo venit leuissima. ut ibi. secus in contractu ubi venit dolus lata z leuis. ut l. tutor. §. non est ferendus. ff. de administra. tuto.

¶ Ex leui culpa non pōt criminaliter agi nec inqsitio formari. z lata culpa est p ebrietatē delinquere. Bar. in repetitōe. l. data opa. C. q accusa. nō pos. in. i. car.

¶ Ex culpa incidente cōtractui uel iudicio nulla oritur accusatio criminalis. ar. l. fi. si aduer. liber. uide Bal. in. l. si quis non dicaz rapere. C. de epi. z cleri.

¶ In culpa est q miscet se rei ad se nō pti'nēti. ff. ad. l. acquik. l. in lege acquilia. ff. de reg. iur. l. culpa.

¶ Qō dicit violentiā excusare a culpa est uez qñ violētia est illata uiriliter resistēti. alias sec⁹ ām glo. in. l. venditor ex hereditate. ff. de heredi. uel actio. uendi.

¶ An dicēs se sine culpa pdidisse debeat probare uel aduersarius dicens culpaz interuenisse. uide glo. in. l. si quis fundū. alias incipit iulianus. §. imperator. ff. locati. z. l. si quis ex argentariis. §. i. ff. de eden.

¶ In artifice imperitia ascribitur culpe. ff. loca. l. iulianus. §. celsus.

¶ In trib⁹ casib⁹ tollit culpa. qñ extra pactionē. qñ i moza. qñ nō facit id qō qlibet diligēs. glo. ff. loca. l. uideam⁹. alios casus uide. e. ti. l. itē qrit. p totā legem.

¶ Ckpa depbēdit qñ qs iuito dño facit ō re ei⁹ afr qp vellet z postea casus ptingit. ut. d. l. itē qrit. §. si ptmo

¶ Ex qlitate rei deducte in ptractu qñq qs tenet ō culpa ultra cōez nām ptractus. vnde quādo qs assumpsit portare ultra q requirūt diligētissimā custodiā tenet de leuissima culpa. ff. loca. l. si merces. §. q colūnā

¶ Qui accipit pecuniam specialiter pro custodia rei tenetur de leuissima culpa. ff. loca. l. qui mercedem.

¶ Qui alias tenet de leui culpa si ptmittat custodiaz tenet de leuissima. glo. ff. loca. l. dñs orreoz. ad l⁹. l. q mercedē. prealleg. insti. de contraben. emp. §. quod si

¶ Culpa est quando a diligenti potuit prouideri. ff. ad. l. acquik. l. si putator.

¶ Inter culpam leuissimam z casum nullum est medium. nō. ff. nau. cau. sta. l. z ita. §. si vero.

¶ Ignorātia iurīs ē lata ckpa z ñ dol⁹ glo. i. l. liberoz ff. ō bīs q no. ifa. isti. ō suspe. tu. §. suspect⁹i gl. siñ ckpa

¶ Quis aliqñ pūit sine culpa ñ tñ sine cā. ff. ō penis l. sancim⁹. ō diuor. quāto. ut lite nō pte. c. qm. §. vo.

¶ Culpa ex q quis sentit lucz non pōt opponere. ff. de euic. l. sed z si excipis. ff. de iure dot. l. cū in fundo.

¶ In culpa est is qui utitur opa malorum. glo. insti. de obli. que ex quasidelic. §. item si exercitor.

¶ Diligentia excusat a culpa. ff. ad. l. acquik. l. si putator. ff. loca. l. si merces. §. qui columnam.

¶ Caret culpa qui scit sed nō potest prohibere. ff. de reg. iur. l. culpa caret.

¶ In culpa est is qui cum imperitis uersatus est. ff. ad. l. acquik. l. qua actione. §. fi. z. l. sequenti.

¶ In culpa est is qui modum excedit. ff. loca. l. item queritur. §. item iulianus.

¶ Quedam sunt culpe in quibus culpa est relaxare vindictam. de postul. prelato. c. i. circa princi.

¶ In culpa est q facit qō facere nō dz. Itē si obmisit qō facere ōbuit. ff. ō reg. iur. l. ckpa. z. l. q ñ fac. i regla sine ckpa. li. vi. itē si itēpestiue fac. ff. ad. l. acqk. l. si putator. z. l. itē si obstetrix. Itē si fac loco z tpe icōgruis ff. ad. l. acqk. l. q foueas. z. l. se. Itē si cū ipito vsar⁹ est ff. ad. l. acquik. l. q actiōe. §. fi. z. l. se. Itez si modū excedat. ff. loca. l. itē qrit. §. itē iulian⁹. z. ff. ad. l. acqk. l. sz z si quēcūq. §. fi. Itē si ignōauit qō sciz ōbuit. ff. ad. l. acquik. l. idē iuris. §. pe. ff. de fur. l. si suus cōis.

¶ Qñ pkes fuert ckpabiles z ignōat qs an oēs sint pūiendi. nō. ō elec. cupiētes. §. ceteq i gl. si h⁹ignōet. li. vi.

Cultus diuinus. Cultus diuinus augēdus est non minuēdus de consue. c. ulti. li. vi. de consti. c. penk.

¶ De legatis ad diuinum officium et ad cultum perpetuum non debetur quarta episcopo. de testa. c. fi.

¶ Cultus simplr est erga vineas. l. omnis. C. de fer.

¶ Quid veniat in legato ad cultum uel ad culturaz. vide in. l. cum quereretur. §. fi. ff. de lega. iii.

¶ Cultui diuino potest admisceri aliquid pernitiosuz sanctus Tho. secunda secunde. q. xciii. ar. ii. z. iii.

¶ Cultus diuinus precipitur tertio precepto decalogi. Idem secunda secunde. q. xciii. arti. iiii.

Cum. De significatōe h⁹ dictōis hētur i. l. si qs arbitratu. ff. ō. v. obli. adde nō. i. l. i. z. ii. C. de. v. signi. z i. l. i. §. si plures. ff. ō exerci. z ibi Bar. z melius in. l. i. §. si plures. ff. ō var. z extraor. crimi.

¶ Hec dictio cū auget. ff. de le. i. l. si cui. z ibi Bar.

¶ Hec dictio cum quandoq implicat. ff. de moz. in feren. l. negat. z quod ibi nō.

¶ An z quādo hec dictio cum importet cōditionem apparet ex his que dixi sub dictione conditio.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Hec dictō cū alīo pōīt tpaliter alīo causatiue. tex. i. l. gñaliter. C. de iureiurā. iūcta glo. q̄ incipit cū multa.
¶ Hec dictio nō exigit necessario ꝓcursū ꝓiūctiuoꝝ. imo vificat i alto tm̄. ff. de māu. tes. l. si ita fuerit. § . fi.
¶ Q.ō hec dictio cuz p̄ncipaliter notet tpus secundario conditionē. uide Bar. ff. de uerbo. obliga. l. q̄cūq; § . non solum. ꝛ in. l. si quis titio. ff. qñ dies lega. ce.
¶ Hec dictio cum quādoq; stat aduersatiue ꝓ quāuis. glo. ff. de ꝓcurato. l. non solum. § . pater.
¶ Hec dictio cum ponitur ꝓ quando. glo. ff. de offi. ꝓcon. l. i. in vsi. non poterit.
¶ Hec dictio cū i dubio pōīt inī diuersa. vñ tm̄ valet dicere lego ducēta cū trecētis q̄tū lego ducēta ꝛ trecēta casus ē i. l. si is q̄ ducēta. i p̄n. ꝛ. § . i. ff. ō reb. dub.
¶ Dictio cū coniungit eque ꝛ p̄ncipaliter. ff. cōmo. l. si ut certo. § . si me rogaueris. uide de hac dictione cum. in. l. cum clericis. C. de epis. ꝛ cleri. in glo. i.
¶ Quo ad vim ꝓiungēdi nō est differentia inter cuz. et et. ff. de le. i. l. titia. § . nihil. ꝛ uide in. l. si cui serui. ꝛ in. l. si ancilla. e. ti. ꝛ. l. si q̄s inquilinos. § . pe. e. ti.
¶ An sit dria si dicat ille cū illo. an ille ꝛ ille Jo. an. i c. cū marthe. § . q̄siuisti. ō cele. mis. sup. v. aq̄ cū vino.
¶ Cū dāe potit. i. cū dabit. ff. ō sta. li. l. iii. C. si q̄s sic
¶ Differentiam inter cum ꝛ si vide in. l. centesimis. ꝛ. l. quodcunq;. ff. de uerbo. obligatio.
¶ Differētiā inī cū ꝛ postq̄. vide. ff. ō. v. obli. l. i illā.
¶ Cū sumit diuersis modis. qñz p q̄uis. isti. de usu ꝛ habi. § . i. i glo. i. qñz ꝓ et. ff. cōmo. l. si ut certo. ꝛ § . si me rogaueris. ff. ō fun. istru. l. si is cui fūdū. ꝛ ibi i glo. i. ꝛ itelligit q̄ fac copulā. qñ pōīt inī res q̄z vna est accessio alteri?. isti. de le. § . si q̄s ācillas. aliqñ pōīt cū ꝓ ut. ff. de ꝓdi. idebi. l. idebiti. i fi. qñq; ponit ꝓ q̄a. ff. q̄ satisda. cog. l. si arbit°. i p̄n. ꝛ ō ꝓsue. c. fi. Jtez cū ponit ꝓ qñ. ff. ōposi. l. publia. C. ōposi. l. si quis. Jtem ponitur ꝓ postq̄. de resti. spol. c. iii. ubi uide.
¶ Cum dare voluerit. idest q̄diu uiuat. uide in. l. fi deicommissa. § . si sic. ff. de lega. iii.
¶ Cū nupserit. i. quādo nupserit. dic ut. ff. de cōdi. ꝛ demō. l. hec conditio in p̄n. ꝛ eo. ti. l. cum ita legatuz.

Cumulatio. Si iudex p̄cipit alicui ut faciat aliquid sub pena librar̄. x. Jtez p̄cipit ut faciat sub pēa. xx. ille adhuc ñ fac. tertio sub pēa. xxx. ille adhuc nō facit. an fiat cumulatio omniū istar̄ penar̄. ita q̄ oēs exigant uel altera tantū. Spe. ti. de contu. § . nunc dicam?. v. sed pone iudex. Bar. in. l. nūq̄ plura. ff. de p̄ua. delic. facit qō nō. doc. in. l. eos. C. ō mo. mul. glo. i. c. i. ō pen. gl. vi. q. i. imitāe.
¶ Stāte statuto q̄ extrahēs bladū ō territorio pdat aial sup quo portauerit ꝛ pdēneē i. x. Jtē stāte statuto alio. s. q̄ in mal° omissis de nocte pena duplicet. aliqs extrahit ō nocte bladū sup mulo an pdat duos mulos an condemnetur in. xx. Bar. in. l. meuius. § . in duobus. in. xvi. col. de lega. ii. Jtem in. l. scio. ff. de penis.
¶ Stāte statuto q̄ dānat? a centū libris supra possit impune offendi. aliqs ex vna cā est dānatus in. xxv. ꝛ ex alia i. l. ꝛ ex alia i. xl. an fiat cumlatio oiuz istar̄ sūmarū ut dicat posse impune offēdi. tāq̄ dānat? a cētū libris supra. Bar. q̄ nō i. l. ubi fideiussor. ff. de solu. doc. i. l. si idē cū eodē. ff. de iurisdic. om. iudi. in. l. si q̄s separatiz § . i. ff. de appel. in ctrariū facit qō nō. Bar. in. l. hos accusare. § . oib?. ff. ō accusa. Bal. in aut. ſz nouo iure C. ō ser. fugi. faciūt nō. p glo. ꝛ doc. in. c. ii. ō donat.
¶ Stāte statuto q̄ ludēs ad azardū pūiat i. x. quotiēs lusit an fiat cumulatio ludoꝝ ut fiat vnū ōlictū. an vo cēseat ōlictū iteratū. glo. ꝛ Bar. in. l. pōponi?. ii. ff. ō neg. gest. plene idē i. l. ificiādo. § . infans. ff. de fur. ubi pulchre exaiat an ꝛ qñ ex iteratiōe videant plura delicta uel vnuz. faciunt nō. de sen. excō. cum voluntate.
¶ De mā cumulatiōis vide plene p Bar. in. l. edita C. de eden. ꝛ ibi Li. ꝛ Bal. in repe. ꝛ Bi. in regula nullus pluribus. li. vi. Bar. in. l. funduz. ff. de excep. ꝛ in. l. naturaliter. § . nihil. ff. de acquir. pos. in repetitione. Idem in. l. i. § . si plures. ff. si fa. fur. fe. dic.
¶ Quot sunt genera cumulationum. vide Bar. in dicta. l. edita. C. de eden.
¶ De cumulatione plurium electionum uide tex. et ibi nō. in. c. ut quis duas. de electio. libro. vi.

Cunabula. Hec dictio exponitur. idest principia. ff. de offi. prefec. prest. l. i.

Cupiditas. Cupidus. Cupidus dicitur mltis modis qui nō. p Archidia. xlvii. di. quoniā multi. nō. in probemio decre. Adde q̄ cupiditas est multiplex. ut de. s. Tho. in secundo. di. v. ar. iii. ꝛ di. xxii. ar. p̄mo.
¶ Cupidi p̄hibēt ordinari. ad Thimo. iii. xlvii. di. i p̄n. ꝛ. c. vir. lxxxv. di. florētinū alis icipit archidiaconū
¶ Cupiditas est radix omniū malorū. i. ad Thimo. vi. de peni. di. ii. quia radix. ꝛ. xlvi. di. bonorum. xlix. di. hinc etenim. s. Tho. p̄ma secunde. q. lxxxiii.

Cura. Curatus. An sacerdos curatus possit proprīa auctorita te curam cōmittere alteri presbytero. uel hoc soluz faciat epus. gl. ꝛ doc. i. c. ex eo. ō elec. li. vi. gl. in. c. pene pla. uices suas. plene p doc. in clem̄. i. de offi. uica.
¶ Quid sit cura ꝛ i q° ꝓsistit. Hosti. ꝛ Jo. an. ō pen. ois. Jnno. ꝛ Hosti. ō offi. archi. cū satis. p eosdē. i. c. ō multa. de p̄ben. ubi babes qō dicat bñficiū curatū. Spe. ti. de lega. § . videndū. v. sed q̄rit. Archi. ō filiis p̄by. c. i. li. vi. viii. q. i. q̄ epatū. xviii. q. ii. cognouim? in clem̄. i. ō offi. uica. ubi doc. ꝛ p do. Lar. flo. i cle. i. de p̄ben. vi. q. Adde qō dicā sub dictione parrochia.
¶ An hñs curaz animarū possit alteri ꝓmittere facer dotalia. dixi. s. proxie. adde Hosti. ō offi. archi. offm̄. glo. ō pen. ꝛ remis. ois. i gl. i. v. alieno. ō p̄ui. c. i. li. vi.
¶ Ubicūq; sacerdos est p̄ficiēdus cure animar̄ ibi instituio ꝛ destitutio spectat ad epm. dictū est Jnno. in c. i. de cap. mo. glo. xvi. q. vii. nullus omnino. ubi uidetur q̄ solus epus dat curam animarū. ad quod bene facit de offi. archidia. c. cum satis. ꝛ quod ibi nō.
¶ An eccl̄ia ruralis in q̄ nullus hitaret postea aliq̄ veniāt ad hitādū possit dici curata. Jtē q̄ si oēs prochiāi recedūt ab eccl̄ia ꝛ trāsferūt dōicilia ad aliā prochiaz an eccl̄ia remaneat curata. Hosti. ꝛ Jo. an. de cleri. ñ resi. q̄ nōnulli. Pau. i clem̄. i. de offi. vica. ꝛ ibi p do. Lar. flo. q. xi. Adde qō dicā. ī. sub dictione prochia.
¶ An cura fori pniat possit p̄scribi. dic ut nō. i cle. ii. § . ul. ō reli. domi. adde qō dicā. ī. sub dictōe p̄scriptio
¶ Qualiter probet cura animar̄ ꝛ qualit testes probent seu deponant sup ea. Jnno. in. c. dudum. de elec.
¶ Monachi debent reddere rationez episcopo de cura parrochianorum quos tenent. xvi. q. ii. sane.
¶ Que sit maior cura an fori contentiosi uel penitentialis. Laudi. in clemē. i. de preben.
¶ An cura vnius parrochie possit penes plures presbyteros esse. Jnno. in. c. cum non ignores. de p̄ben.
¶ An ille qui exercet curam dicatur curatus. uide

UVA. BHSC. IyR_001

Jnno. in dicto. c. cum non ignores.

¶ Quis dicat hẽ curã aiaꝝ ecclie i q̃ ẽ ꝑsbyt̃ hñs ad ministratõez bonoꝝ. i. vicari⁹ q̃ ꝑ exercitio cure recipit certã portõez. an iste l' ꝑbẽdari⁹. nõ. Lau. i cle. i. ꝺ re. eccle. non alie. ⁊ glo. in. c. sup eo. de ꝓben. libro. vi.

¶ Hñs exercitiũ iurisdictõis ⁊ gubernatõz q̃ ad iurisdictõez dz hẽ curã. l. ii. ff. ꝺ ozi. iur. alꝫ ꝺ iur. om. iu.

¶ Qui habet curã reipublice habet potestatẽ statuẽ di. ut ꝓalleg. l. ii. §. deinde quia difficile. Et ad materiam uide notata in. l. i. ff. de offi. ꝓfec. urbis.

¶ Preses prouintie dicitur habere curam. ff. de offi. ꝓsi. l. presides. ⁊. l. congruit.

¶ Princeps ⁊ sibi assistẽs dr hẽ curã. ff. ꝺ offi. ꝓsi. l. i. ⁊ in. l. i. §. preterea. ⁊. §. cura. ff. ꝺ offi. ꝓfec. urbis.

¶ De his ꝟbis cura ⁊ sollicitudie. ff. ꝺ arbi. l. iii. §. i.

¶ Hñs curã dr hẽ iurisdictõez. C. ꝺ iur. om. iu. l. fi.

¶ Presbyteri uel diaconi hñtes curã aiaꝝ nõ sunt in statu ꝑfectõis. s. Tho. secũda secũde. q. clxxxiii. ar. vi. nec sunt ꝑfectiozes religiosis. Jdez in dicta. q. ar. viii.

¶ Quis potest habere curam alicuius dupliciter. vi de sanctum Tho. in quarto. di. xix. ar. xi.

¶ Qñ mandat prouideri de ecclesiasticis psõatib⁹ vt dignitatib⁹ nõ veniũt hñficia curata. vide de ꝓben. cuz i illis. i. Rn. li. vi. adde. c. q̃uis. ⁊. c. nõ põt. e. ti. ⁊ li.

¶ Cura animaꝝ nõ põt ꝓcedi sine licẽtia ⁊ auctozitate epi. nec valet cõsuetudo in contrariuz. nec ꝑscriptio glo. de offi. archidia. cum satis. ubi Hostien. contra.

¶ Si collegio ãnectitur ecclesia curata cura est penes collegium. de ꝓben. exposuisti.

¶ An ad curã ptineat suspẽsio. excõmunicatio. interdictuz. absolutio. inq̃sitio. ⁊ procuratio. nõ. doc. in. c. dudum. ii. de elec. de offi. ozdi. ꝓquerẽte. ⁊. c. dilect⁹.

¶ Qui suoꝝ ⁊ maxime domesticoꝝ curam nõ habet deterior est infideli. ad Thimo. v. xlvii. di. §. necesse.

¶ Quãdo promittit q̃s simpliciter factum alienum videtur se promittere curaturũ q̃ illud fiat. ff. de ꝟbo. obli. l. illa stipulatio. ⁊. l. inter stipulantez. in ꝓncipio.

¶ Que dicãtur hodie beneficia curata ⁊ que sunt in compatibilia uide in extrauagã. execrabil'. Jo. xxii. Adde quod dicam infra sub dictione pluralitas.

Curator An sit dria int' curare ⁊ facer'. Bar. i. l. illa stipłatio. §. eũ q̃. ff. de. ꝟ. obli.

¶ An curator habeat beneficium diuisionis. Bar. in l. ii. ff. de cur. bo. da.

¶ Curatõ dat⁹ bõis tenet' ꝺ dolo ⁊ lata ckpa tm̃. bar. i. l. generalit'. ⁊. §. est ꝓterea. ff. de bo. auc. iudi. pos.

¶ An curatõ dat⁹ bõis possit actõez l' accusatõz exercere. bar. i. l. i. ff. ꝺ cur. bo. dã. adꝺ bar. i. l. pe. ff. ꝺ bo. auc. iu. pos. Spe. ti. ꝺ cura. §. fi. ꝟ. itẽ curatõ ad litẽ.

¶ Curator ad litẽ vl' certã spẽm nõ tenet' facere inuẽtariuz. Bar. in. l. i. ff. de cura. bo. dan. ⁊ ibi glo. penl'.

¶ An iudex ex offõ suo possit dãe curatorẽ bõis nemine petẽte. dic q̃ sic i curatõe pdigi ⁊ furiosi. sec⁹ i aliis bar. i. l. ii. ff. ꝺ cur. bo. dã. ubi vi ꝺ an tal' teneat iurãe.

¶ Curator dat⁹ bonis tenetur tm̃ de dolo ⁊ lata culpa. ff. de bo. aucto. iudi. pos. l. pretor. §. generalit'er.

¶ In datõe curatõis bõis volẽtis adire vocãt' illi q⁹ rũ p⁹ cã ẽ i successiõe. vide Bar. i. l. i. ff. ꝺ cur. bo. dã.

¶ Judex proprio motu potest dare curatorem. ff. de cura. bo. dan. l. ii.

¶ Que hz facere curatõ dat⁹ bõis. ⁊ i q⁹ differat ab aliis curatõib⁹. gl. i. l. ii. ff. ꝺ cur. bo. dã. ubi vi gl. an iuret ꝺ calũnia. ⁊ vi tex. i. l. int' bonoꝝ. ff. ꝺ admi. tu.

¶ Quõ intelligit' illud q̃ q̃s nõ cogit' petere curatorem ꝓterq̃ ad lites. vide. ff. de mino. l. ait ꝓtor. §. i.

¶ Practicam dandi curatorem bõis vide. ff. de negg. gest. l. qui negocia. §. fi. ⁊ ibi Bar.

¶ Si dat' curatõ hereditati ⁊ dicat' do t' curatorẽ ad adeũdã hẽditatẽ saluat' tal' datõ. bar. i. l. i. ff. si fui. vẽ.

¶ Quomõ actio detur ꝓtra curatorẽ datũ hereditati a creditoribus quando creditor bona alienauit ⁊ creditoribus nõ soluit. uide. ff. mã. l. si vero. §. si curator.

¶ Non est dare curatorem legitimum nisi in curatore furiosi. secundum Bul. C. de epi'. ⁊ cleri. aut'. ꝓbyteros. ⁊ ibi vide Li. qui allegat glo. contrarias.

¶ An curator possit dari in testamento. vide in. l. coditillis. §. fi. ff. de usufruc. lega. dicam infra.

¶ Si creditor agat ꝓtra curatorẽ datũ bonis debitor postea cõparens tenet' suscipe litẽ in his terminis qui erant cũ curatore poterit tamẽ cõtra creditorẽ excipe de inepto processu facto cum curatore. vide Jo. an. in addi. Specu. ti. de secũdo decreto. §. i. ꝟ. bis pactis.

¶ Curator iurat de calũnia. sed de ꝟitate dicenda iurat minor. ⁊ tũc etiã sine auctozitate tutõis. glo. in. ꝟ. possũt. i. l. ii. §. qꝺ obꝟuari. C. ꝺ iura. calũ. ⁊ ibi bar.

¶ Curator nõ dat' psone q̃ est in alteri⁹ potestate. ⁊ si det' nõ valet datio. sed dz dari reb⁹ l' ad actões mouendas ⁊ suscipiendas. põt etiã dari ad vnã rẽ. l' ad vnã litem. hoc dicit glo. singu. in. l. fi. §. sin autẽ. in secunda C. de bo. que libe. ubi etiã subdit Bal. q̃ ad merũ factũ ñ dat' curatõ miozi. allegat. l. luti⁹. ff. ꝺ mãu. test.

¶ Nõ suffic filiofãilias curatõ i iudicio nisi pr ꝑsẽtiat i signũ patrie ptãtis. Bal. i. d. l. fi. §. sin aũt. i secũda.

¶ An in causis criminalibus minor egeat curatore vi de plene per Bal. in. l. clarum. C. de aucto. prestan.

¶ Curator ad lites põt reuocari. sicut ⁊ procurator. Bar. in. l. cum semel. ff. de tutelis. ubi etiam uide an possint dari simul plures tutozes uel curatozes.

¶ Curator põt dari bonis absentis. ff. de neg. gest. l. i. ff. de mu. ⁊ bo. l. i. §. illud. Adde q̃ non põt dari curator bonis quãdo dominus relinquit procuratorẽ generalez. Bar. ff. de dam. infec. l. qui bõa. §. si alieno.

¶ Que sit differentia inter curatorez datum pupillo non habenti tutorem. ⁊ curatorez datum loco tutoris Barto. in. l. inter oñes. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his.

¶ Qualis sit potestas curatoris. nõ. Bar. in. l. curator. ff. de tuto. ⁊ curato. dan. ab his.

¶ Curator dz dari ab eo q̃ hz iurisdictõz i eũ cui dat' ⁊ si sic dat' clerico dz dari ab epo Bar. i. d. l. i. ff. ꝺ tu. ⁊ cura. da. ab his. ꝓ illũ tex. ⁊ ita fuit'. Adde q̃ datio curatoris semp est volũtarie iurisdictiõis. ⁊ quolz die põt expediri. nec est necessari⁹ ꝓsensus ptis. cũ filiussa. petit illũ dari liti mouẽde a se sup aduẽtitiis. Bal. in l. fi. §. necessitate. C. de bo. q̃ lib. ꝟ. q̃ro nũq̃d filiussa. Adde qꝺ idem dicit eadem. l. §. sin aũt. in secunda.

¶ An curator possit cõueniri durante cura in curatore furiosi. dic q̃ sic. ff. de tute. ⁊ ra. dis'. l. nisi. in fi. ⁊ ibi glo. in curatore adulti est dubium. ut ibi. ⁊ etiam in. l. ii. C. de admini. tuto. glo. insti. de aucto. tuto. §. fi.

¶ An luxurioso uiuenti sicut est prodigus sit dandus curator. nõ. glo. in. l. i. C. de cura. furio. Specu. ti. ꝺ actore. §. item opponitur cõtra actorem. ꝟsi. sed ⁊ si'. do. Anto. ⁊ moder. in. c. pastoralis. de iudic.

¶ Curator põt de iure canonico dari in testamento. sicut ⁊ tutor. nõ. Jo. an. in. c. ultimo. ꝺ iudi. libro. vi.

¶ Curatoꝝ mꝛta st' gña. ff. ꝺ mũe. ⁊ bo. l. i. §. fi. adꝺ

UVA. BHSC. LyR_001

nō. ff. ō cura. bo. dā. i Rica. Spe. ti. ō cura. §. ut ār.
¶ An curatō det bōis abſētis k'ifirmi. viō. ff. ex qui. cau. maio. l. ab hoſtib⁹. i ꝑn. adō gl. i. l. i. ff. ō neg. geſ.
¶ In quo differt tutor a curatore. nō. ff. de tuto. et curato. dan. ab his. l. ventri. §. i.
¶ Quod ſit officiū curatoris. ⁊ que ſint differētie curatorū. vide. ff. de cura. bo. dan. l. ii. in glo. habebunt.
¶ Curatō eiz dat⁹ ad litē ñ fac̄ iuētariū nō. C. ō epi. audi. l. ō creatōib⁹. i gl. ꝺſcriptio. ⁊ ibi Li. ⁊ bar. Idē ff. rē pupil. ſal. fo. l. fi. i fi. vide Ang. i. l. ſi vacātia. C. de bo. vacā. li. x. ubi dicit q̄ lite pēdēte nō tenet facere inuētariū. ſz data ſnia ꝑ quā cōſtet rē ad dñm ꝓtinere ſic. ut i. d. l. ſi vacātia. ubi h⁹ tenet. ⁊ dic̄ q̄ ē noua opinio. vide ō hoc ꝑ Jo. an. quē ñ iuenio allegari ꝑ aliquē i addi. Spe. ti. ō actōe ab vniuer. ꝺſti. §. i. v. puberes.
¶ An maritus poſſit dari uxori curator ad litem. Specu. ti. de cura. §. ut autem. vſi. ſed nunquid uir.
¶ Curator datus ad litem debet ſatiſdare. nō. ff. ꝛem pupil. ſal. fo. l. ⁊ ſi ad ſpecies. ⁊ ibi Barto.
¶ Q. ñ curatō dat̄ iuitiſ ⁊ iuito. nō. C. q̄ pe. tu. l. i. ⁊ ibi Li. nō. ff. ō ꝓcu. l. iuit⁹. §. is q̄. i gl. ꝺſentiēte. ⁊ gl. ſatiſdare. adde. ff. ō mino. l. i. i glo. ōbebit. adde. ff. de mino. l. ait ꝓtor. §. ꝓmittit. i glo. iſti. de auc. tuto. §. nec nullū. Spe. ti. ō cura. §. fi. v. ſz nūqd inuit⁹. adde ff. de ꝓuiſ. credi. l. dabim⁹. In ōtrariuz videt q̄ curatō ñ det niſi petēti. ff. de tutet. l. q̄ hz. §. ſi pupill⁹. de q° ibi vide Bar. ⁊ Bal. i. c. i. de mili. uaſal. q̄ ꝓtu. eſt. col. x. ubi dicit eē caſū ſingularē q̄ curator dat̄ ꝑ inq̄ſitōez ō regulā. ō q̄ iſti. ō cura. §. itē iuiti. adde q̄ curatō dat⁹ ad certū actū dz ſatiſdāe. bal. i. l. mlier. C. ō iure do.
¶ Si ex forma ſtatuti curator ad ꝓſtādū ꝺenſū aliēa tōi debeat hīe tm̄ i bōis q̄tū valet res alienāda ſufficit ꝑ tꝑe q° dat̄ tm̄ hēat. lz tꝑe quo ꝺſentit alienatōi ñ tm̄ hēat. ar. eius qō nō. glo. in dicta. l. mulier. ⁊ ibi Bal.
¶ Maiōi. xxv. ānoꝝ neſciēti facere facta ſua ñ dz dari curatō niſi ſit furioſus k' ꝑdig⁹. Fallit i regib⁹. ducib⁹ comitib⁹. ⁊ marchiōib⁹ iuriſdictōez cū adminiſtratōe hñtib⁹. ſz Jnno. ō ſup. negli. ꝓla. c. grādi. li. vi. Quid aūt hoc caſu ſint curatōeſ pōit Jnno. i dicto. c. grādi.
¶ An curatō furioſi ꝑdigi ⁊ alioꝝ ſit legitim⁹ k' datiu⁹ nō. C. de epi. audi. l. de creatōib⁹. i glo. ait. ⁊ ibi Li.
¶ Si detur curator furioſo cum non ſit an valeat datio. nō. C. de curato. furi. l. i. in glo.
¶ Curator datur capto ab hoſtib⁹ ⁊ cuilibet indigēti nō. C. de cap. ⁊ poſtli. re. l. cum agnatos. in glo. ii.
¶ De quo teneť curator ⁊ e⁹ heres. nō. C. ō neg. ge. l. creditor. i glo. pe. C. ſi tu. k' cura. iterue. l. i. in gl. fi.
¶ Curator dat̄ bōis ei⁹ de quo dubitat̄ an viuat. nō. Bar. ff. de tute. ⁊ ra. diſ. l. ſi pupillus. §. ſi tutor. i fi.
¶ An curator poſſit appꝛhēdere poſſeſſiōez noie adulti. nō. Li. C. qui admit. ad bo. poſ. l. bonorum. q. iii.
¶ Dat̄ ñ pōt dari a pāe curatrix filiis i teſtō poſt pupillarē etatē. Ang. i ꝓſilio ſuo. xlviii. qō icipit i tbēate
¶ An lucrū qō curator acquirit cū pecunia adulti ſit ſuū. ⁊ quid ſi ꝙuertit pecuniā adulti in ſuos uſus. ⁊ an teneat̄ dare eam ſub uſura. ⁊ an ſtatutū poſſit diſponere q̄ ex pecunia adulti aliquid ꝓcipiatur. vide Angeť. in conſil. lxxxii. alias. xcv. quod incipit pro deciſione.
¶ An curator ad litē ſit dandus infanti. ⁊ q̄ñ ſuccurratur creditori qui ſuum vult conſequi ab infante. ui de Bal. x. col. de mili. uaſal. qui. contu. eſt. c. primo.
¶ An curator poſſit vendere bona ſine iuſſu ⁊ māda to iudicis pro ſatiſſaciendo creditoribus vel dare illa in ſolutum. ⁊ de toto proceſſu faciendo cum curatore vide Bar. in. l. ſi quis inſtituatur. ff. de heredi. inſti.
¶ Curator nunq̄ datur bonis aut hereditati quādo aliquis habet ſuuz herēdem. ⁊ ſi det non valet. Bal. i l. cū hereditas. C. depoſi. ubi dicitur de hoc eſſe glo.
¶ An ille q̄ ē creditō poſſit eē curatō. ⁊ an curatō bonoꝝ poſſit ſ⁹ ſoluē viō i. l. ōbitō me⁹. ff. ō ne. ge. v⁹ ō h⁹
¶ Añq̄ det curator hēditati iacēti oz q̄ iudici fiat fides q̄re dubitat̄ q̄ hereditas illa diu ſtet ſiñ aditōe heꝛ dis. nā alr nō dz iudex dare curatorē. ff. ex qb⁹ cau. in poſ. ea. l. ſi diu. ubi tex. ꝑ quē dicit ibi Angeť. hēditate iacēte nihil eē inouādū ꝑ creditoreſ niſi ꝓmo fuerit ſpeciaľ citati illi ad quos ſpectat p^a cā ſucceſſiōis ut veniant ad dicēdū ſi volūt eē heredeſ. ⁊ tc̄ ſi iudici liq̄bit q̄ volūt differre diu adire ꝑut dixit ille tex. dabit curato rē hereditati. ⁊ aliter nō. vide Bal. in. l. cū debitoris. C. de iudi. Adde qō nō. Ange. in. l. ſi minor. ⁊ in. l. ſi ſeruus. §. ſi quis autem. ff. de bo. aucto. iudi. poſſi.
¶ Curator dat⁹ bonis pōt petere reſtitutōez ſine mā dato ſpeciali. glo. in. l. ab hoſtib⁹. ff. ex qui. cau. maio.
¶ An curator poſſit dari bonis defuncti herede non citato. ⁊ nō dato termio ad adeūdā hereditatē. Ang. dicit q̄ ſic. in conſilio. cxciiii. quod incipit queritur.
¶ An curator datus bonis hereditatis iacētis poſſit cōꝓmittere. vide Angeť. in prēallegato conſilio ſuo.
¶ In qb⁹ caſib⁹ poſſit ōueīri ad datōz curatōiſ bonoꝝ ⁊ ō curatōe dādo bōis relictis filiofāilias ꝓie recuſāte ⁊ ō curatōe dato bōiſ ei⁹ q̄ bōiſ ceſſit. ⁊ ō curatōe dato bōis abſētis i fauorē abſētis ſiue i fauorē creditoꝝ. vīō Ange. in ꝓſilio. xcv. alias. lxxxii. qō icipit ꝑ deciſiōe.
¶ An ⁊ qñ ⁊ ad qd curator poſſit dari non hñti tuto rē. tex. ⁊ glo. ⁊ Bar. in. l. tutor. ⁊. l. curator. ff. de tu. ⁊ cura. da. ab his. ⁊ i. l. curatorē. ff. ō auc. tu. ubi bar.
¶ An curator poſſit apꝛhēdē bonoꝝ poſſeſſiōez noie furioſi k' ꝑdigi. nō. C. ō cur. furi. l. fi. §. i. i gl. admitti
¶ An curator poſſit adire hereditatē noie adſti furioſi k' prodigi. nō. C. ō cur. furi. l. fi. §. tali. i gl. accedat.
¶ Quando deſinit eſſe curator. nō. inſti. quibuſ modis. tu. fi. in glo. fi. Barto. de tutet. l. ſolet.
¶ Curatō i duab⁹ tm̄ ꝓſōis dz eē legitim⁹. ſ. i furioſo ⁊ ꝑdigo. i aliiſ ē datiu⁹. iſti. ō tutet. §. furioſi. i gl. i. vīō nō. in. l. amiſſionis. ff. de execu. tuto. ⁊ i. l. de creatiōi bus. C. de epiſ. audi. ubi per Li. facit qō dixi ſupra.
¶ Quādo pater emācipat filiū ſuū pupillū nanciſcit eius tutelā a lege. nō ſic nanciſcitur curā ſi emācipat a dultū. ita nō. glo. inſti. de fidei. tu. §. i. in glo. i pluref.

Curia. Curia romana eſt commune foruz omnibus. nō. Jnnoc. in. c. expoſuit. de dilat.

¶ An accedēs ad curiaz ro. poſſit ꝙueniri. ⁊ an hēat iuſ ꝙuocādi domū Jnno. i. c. lz ⁊. c. ſi. ō fo. ꝛp. ⁊ i doc.
¶ Curia dī a cura. ff. ō orig. iur. l. ii. §. poſt ꝓncipiū.
¶ Curia roma^a fuat ferias ſuas ⁊ ñ ferias litigātiū. ⁊ ſic q̄lz iudex dz fuāe feriaſ ſui fōi. Jnno. i. c. q̄ſt⁹ ō fe.
¶ Curia roma^a ē ubi ē papa. vīō i cle. ne romāi. ō ele.
¶ Hoc vbū curia ſūit mlti modiſ. de ſta. mo. c. i. §. pōro. li. vi. ō ſen. exc. ōcernim⁹. ⁊. c. ſi iudex laic⁹. e. li.

Curialitas. Si ex his q̄ cā curialitatis fiūt ꝑ ſcriptio alleget̄ non ſufficit ꝓbare tēpus niſi probet̄ etiaz titulus. Specu. ti. de loca. §. nunc aliq̄. v. lxiii. ⁊. iiii. ⁊ in ti. de preſcrip. v. hoc etiaz hñ facit̄ no. in. l. cū de in rem verſo. ff. de uſur. in glo. ⁊ doc. in. c. pueīt. de cēſi. ⁊. l. ſi certis ānis. C. de pac.
¶ Non eſt licitū curiali tranſire ad militiā nec ecōtra

UVA. BHSC. IyR_001

C. de decur. l. qui de relicta. libro. x.

Curiosus. Curiositas. ¶ Nō dz q̄s esse nimis curiosus ff. ō iur. ⁊ fci ig⁹. l. nec supia i fi. ⁊ l. rta. §. sciētiā. e. ti. adde q̄ curiositas ē cit⁹ cognitiōez. s. Tho. 2ª scōe. q. clxvii. ar. i. ⁊ ēt i aspectōe ludoꝝ. ut ibi ar. ii. ubi ō hoc ¶ Curiositas oriť ex acci⁹. idē 2ª scōe. q. xxxv. ar. iiii. ¶ Curiositas circa cognitōez sēsitiuā ē peccatū. ꝟz. s. Tho. 2ª scōe. q. clxvii. ar. ii. ⁊ in tertio. di. xxxv. ar. v. ¶ Curiositas est subtilitas mentis nimia cura exquisita. nō. in clemē. i. de iureiurā. de renun. c. i. libro. vi. ⁊ ibi concor. in glo. de re iudi. c. i. libro. vi.

Custos. Custodia. ¶ Ad quē ptineat custodia ecclesiarū vacātiū. nō. ō offi. ordi. cū vos. de appell. bone. lxiii. dis. si in plebib⁹. ō insti. cū venissēt. ubi gl. ⁊ doc. in. c. i. ut ec. bñfi. Adde q̄ nō. de ꝓuileg. cū ⁊ plātare. §. i eccle siis. de preben. in lateranēsi. Inno. in. c. sicut tuis. de ꝓuileg. glo. ⁊ Archi. xii. q. ii. illud. adde glo. nō. in. c. cū vos. de offi. ordi. do. Abb. plene i. c. bone. ō appell.

¶ An pscripta institutiōe videatur pscripta custodia vide do. Abbatem in. c. cum venissent. de institutio.

¶ An custodia sit nomen dignitatis. tex. uidetur q̄ sic. de insti. c. fi. ⁊ ibi docto. Idem dicunt de succento toria. de excess. prela. inter dilectos. ubi vide.

¶ An pastor teneat ō custodia gregis. glo. in clem̄. i. de deci. glo. in regula quāuis. de regul. iur. ⁊ ibi nō. Specu. ti. de actio. ⁊ obli. §. sequit. vsi. item nō. q̄ si.

¶ Officiū custodis deputati ꝓ ꝓuato itereſſe ꝓsistit i mktos. nā custos agri pōt ꝓhibere igrediēte. ff. de fui. rusti. pdi. l. diu⁹. Itē pōt pecora expellere ō fūdo. ⁊ includere nō tñ occidere. ff. ad acq̄l. l. q̄nt⁹. ff. de pscrip. ver. l. q̄ ꝓuādoꝝ. Itē cape eū q̄ dānū dedit ut testes eoz cognoscāt. ff. de adulte. l. capite. Itē pōt fruct⁹ quos aliqs furripuit auferre. l. ait ptor. §. si ōbitore. ff. que in frau. credi. Itē illū ducere ad iudicē. ff. de fur. l. inē dū. §. q̄ furē. Si autē est custos dat⁹a republica ꝑ dño tūc est vidēda forma sue ꝓmissiōis. nā ex simplici custodia nō videť ei cōmissa iurisdictio. sed debet maleficiū iudici denūtiare. ut. l. i. C. ō irenar. ⁊ in. l. diu⁹. ff. de custo. reo. ⁊ ō his oib⁹ vide lati⁹ ꝑ Bal. i. l. i. C. loca.

¶ Quid opeť obligatio ad custodiā. ⁊ q̄d ānūtiatio ⁊ q̄ſr dicať ānūtiatū custodie viō Ja. ō are. ⁊ bal. i. l. dñs horreoꝝ. C. loca. ff. de peri. ⁊ ꝓmo. rei vē. l. si vēdita.

¶ Quis nō teneť de custodia si ꝓbat q̄ posuerat res in loco ubi cā custodie poni ꝓsueuerūt. C. de pigno. actio. l. pign⁹cū gl. q̄ ad hoc ē ibi nō. Bal. i. l. iiii. e. ti.

¶ Extimatio facit quem teneri de culpa. C. pro socio. l. cum duobus. §. damna.

¶ Vis nō ascribiť culpe. etiā i eo q̄ teneť ad custodiā ff. ō actio. emp. l. si ea res. Adde q̄ q̄ teneť ad custodiā non teneť de vi ab alio illata. ff. loca. l. sed de damno.

¶ An custos castri teneatur de damnis datis ibidez. Jo. an. in. c. ii. de ordi. cogni.

¶ An ⁊ qñ appositio custodis facta a dño habeat exi mere a piculo custodie eū q̄ aliaſ teneba. Bar. in. l. si ut certo. §. si de me. ff. ꝓmo. ⁊ i. l. si mora. ff. solu. ma.

¶ An custodes presumantur scire id quod agitur in eorum custodia Bar. in. l. si ita. ff. de fun. instru.

¶ Si quis suscipit in se custodiā castri vel cōduxit ad tempus quo finito obtulit domino claues qui non recipit an custos teneatur de occupatione uel amissione castri. Barto. in. l. si mora. in fine. ff. solu. matri.

¶ Si castellanus vel ali⁹ dedit fideiussores pro custodia certi tēporis quo finito remaneat adhuc custodia si nunc perdat castrum an fideiussores teneātur. Barto. in. l. lutius. §. paulus. ff. de admini. tuto. Idem in l. item queritur. §. qui impleto. ff. loca. ubi vide.

¶ An custos possideat. vide de acquir. possessio. l. i. in fine. ⁊ quod ibi nō.

¶ Quaťr ꝓ custodiā aialiū, pbeť ipsoꝝ mors ťpditio vide Bar. in. l. quod ad presens. C. de murile. li. xi.

¶ Quid possit facere de fructibus is qui habet custodiam bonorum ecclesie de iure vel de priuilegio. nō. in c. generali. de electio. libro. vi. in glo. penť.

¶ An ad officiū custodis spectet pulsatio cāpanarū. nō. Jo. an. de homic. iohannes. vide de offi. custo. c. i.

¶ De custodib⁹ nocturnis ciuitatis uel murorū qui vocantur excubitores. Item de custodibus pontium uel portuum vide Specu. ti. de accusa. §. i. in fine.

¶ An venditor teneatur ad custodiam rei. uide. ff. loca. l. dominus horreorum. C. loca. l. ex diui.

¶ An custos teneať de culpa uť solū de casu. vide. ff. de offi. prefec. uigi. l. iii. §. fi. ff. ō offi. presi. l. diu⁹. §. fi. Spe. ti. de loca. §. postq̄. v. q̄d si locaui tibi boues.

¶ Stante statuto q̄ custos carceris teneatur pena capitis si carceratus aufugiat. si duo sunt custodes ⁊ vn⁹ ex eis cum carcerato aufugiat alter nō an teneatur de casu vide. l. fi. §. interdum. ff. de custo. reo.

¶ Quando aliquid dicatur esse in nostra custodia. vide. ff. de acquirē. re. do. l. quod enim.

¶ Negligentia custodū puniēda est. ſm Bul. in. l. iii. ff. de offi. prefec. uigilū. ff. de custo. reo. l. milites. ⁊. l. carceris. ad finez. ⁊. C. de anno. ⁊ tribu. l. iudices. li. x. ideo dixit q̄ si fiant furta de nocte custodes tenētur de proprio emendare damnū passis. nisi docuerint qui furtum cōmisit. ⁊ hoc quando receperunt pecuniam de publico pro custodia. ff. loca. l. qui mercedez. ⁊. ff. commo. l. ut certo. §. nunc videndum.

¶ Appellatione custodie non comprehenduntur vinacula. ff. de offi. presi. l. diuus.

¶ In criminali ſm pditōez pſone reus in custodiā cōmendať uel fideiussoꝝ ib⁹ relaxať. ff. de in ius vocā. l. i.

¶ An ōputar⁹ ad custodiā possit alienare res tpe pturas. vide Bul. i. l. ſz si pupill⁹. §. itez si pres. ff. de insti.

¶ An eo q̄ quis hz custodiā dicať hīe ius agendi. ui de Bul. de custo. in. l. sancim⁹. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Si quis obligat se ad non sinendū fieri damnuz in villa videť se obligari ad custodiā. ff. loca. l. si in lege.

¶ Custo⁹ aduersus vi paz pfīc. nō. C. qō me. cā. l. ii.

¶ Qualiter custodia debet prestari rebus venditis. nō. ff. de pericu. ⁊ cōmo. rei vendi. l. custodiam. nō. ff. cōmo. l. si ut certo. §. nunc videndū. in glo. facere.

¶ Qualis custodia adhibeať rebus venditis. nō. ff. de contraben. emp. l. qō sepe. §. si res vēdita ubi vide.

¶ Quando quis videatur renuntiare custodie. nō. ff. cōmo. l. si ut certo. §. si de me. in glo. relicte. ⁊ in. l. fi. §. fi. nau. cau. stabu. in glo. predixerit. Barto. ff. de libe. agno. l. i. §. quēadmodum. nō. ff. usufruct. quē admo. caue. l. fi. alias. l. penť. in glosa. ii.

¶ Custoditus a nuntio cōmunis dz ei soluere. ut no. C. de eroga. mili. ano. l. fi. in glo. agnoscere. libro. xii.

¶ De custodibus nocturnis castroꝝ. ciuitatū. ⁊ aliorum locoꝝ. qui alias excubitores uel uigiles appellāť Item de custodib⁹ passuū uel pontiū dixi. ō. proxime.

UVA. BHSC. IyR_001

Dacium. Dacia rius. An ⁊ qñ daciarius possit petere remissionē. vide Bar. in. l. cotē fer 20. ff. ꝺ publi. ꝺ mā dacii vide qꝺ dicā. j. sub dictōe gabella

Dalmatica. Absq; licentia apostolica nec episcopi nec diaconi possunt uti dalmaticis. xxiii. di. communis filius.

¶ Quid sit dalmatica ⁊ quid significet uide Archi. xxiii. di. §. dalmaticis.

Damnum. An si aliqs dat damnuz pp me ego tenear de illo dāno. Bar. et d. m. Raph. in. l. stich⁹ certo die. ff. de. v. obli. ⁊ in. l. si merces. §. culpe. ff. locati. ⁊ in. l. pe. i pn. ff. so. ma. ubi Bar. ⁊ Bal. ⁊ in. l. ii. §. itē si i facto. ⁊. §. ex bis ff. ꝺ. v. obli. uide bar. i tractatu repssa. fac. l. si pit. ff. ꝺ libe. cā. ⁊. l. ñ distiguem⁹. §. cū qꝺā. ff. ꝺ arbi. vbi viꝺ.

¶ An animal dans damnū in domo uł agro possit retineri pro illo dāno. Bar. in. l. hoc ampli⁹. §. de bis. ff. de dam. infec. Spe. ti. de actore. §. i. v. sed pone in uenio pecudē. ubi cōcludit q; pōt retineri quousq; cognoscat dñs eius. nō quousq; damnū reficiat. Adde bar. i. l. ratis. ff. ꝺ incē. rui. nau. tu adde qō nōt Bof. i libel. de actio. i factū de paupie. in. §. itē assidue q̄rit.

¶ An ciues teneant reficere damnū alicui illatū pro incēdio repādo p exiticios. Bar. in. l. creditō. ff. de solu. Bal. in. l. falsus. C. de fur. ⁊ i. l. si ꝺ bōis. C. ꝺ iuꝫ delibe. facit tex. de accu. cū p. ⁊ nō. i. l. i his. ff. so. ma.

¶ An princeps uel dominus ciuitatis possit ꝓponere de damnis populo suo factis tempore guerre. ignorantie uel inuito populo. Hostien. in sūma de pe. §. fi. vsi. sed pone q; guerra. facit quod nō. de iureiurā. quāto.

¶ Quał agatur pro dāno dato in re ex quo res fit ꝺ terior. glo. in. l. elegāter. §. nō solum. ff. de dolo. l. iii. §. si redditā. ff. cōmo. Li. in. l. exhibitionis. C. ad exhiben. Bar. in. l. iulian⁹. §. qui fundū. ff. de vbo. obli.

¶ Aliqñ qs facit dānū alteri qꝺ tñ sibi nō ꝓdest. C. vñ uir ⁊ vx. l. i. ⁊ i aut. licet. C. ꝺ natu. libe. ⁊. l. legati §. i. ff. ꝺ adim. leg. l. placet. i pn. ff. ꝺ le. i. xii. q. iiii. ⁊ si

¶ An ille qui dat cām damni videatur damnū dedisse. glo. i. q. i. hi quoscunq; de iniur. si egressus. ⁊. c. ii. eo. ti. ff. ad. l. acquił. l. qui occidit. §. penł. xxv. q. fi. ꝺ nept. l. di. sepe. xxiii. q. v. de occidendis. in glo.

¶ An ⁊ qñ dñs teneat pro dāno dato p animal suuz. vide. ff. qua. pau. fe. di. p totū. ff. ad. l. acqł. p totū. bona glo. xxiii. q. v. de occidēdis. ubi videt q; rigor iuris ciuilis in talib⁹ nō habeat locū sm equitatē canonicā.

¶ An ille cui datum est damnū teneatur ad contributionem. Bar. in. l. ii. §. cū in eadē. ff. ad. l. ro. de iact.

¶ An ciuitas ł uilla teneat de dāno dato in suo territorio viatorib⁹. Bar. in. l. ne qꝺ. ff. ꝺ incē. rui. naufra.

¶ Si statutū dicat q; de dāno dato stet iuramēto actoris. ⁊ reus dicit iudici ire uł mittite ad videnduz q; ex aspectu appet nullū damnū datū q̄ erunt ptes iudicis. dic q; dz ire ł mittere prout ei videbit. Bar. in. l. satis. ff. de in ius vo. Adde stāte tali statuto ad qō tpus referatur ꝓdēnatio ⁊ iuramētū. vide Bar. ff. ꝓmo. l. iii. §. i boc. Itē adde q; stante tali statuto. si qs asportauit aliqua ligna incisa de possessiōe alicui⁹ nō stabit iuramento. quia nō dicitur damnū dedisse sed furtū ꝓmisisse. si tamen furtū esset probatū uideretur standū iuramēto furtū passi super extimatione asportatoꝝ. per nō. in. l. cum fusti. ff. de in litem iuran. ⁊ in. l. si quādo. C. vñ ui. vide do. Flori. i. l. nauta. ff. nau. cau. sta. ⁊ ibi bal.

¶ Bāna moꝝ st maiora q̄ dāna reꝝ. vi. q. i. uerum.

¶ Si hospes dic dānū sibi datū i reb⁹ positis i hospicio an stet dicto suo an debeat illud ꝓbare. vide. l. i. ff. fur. aduer. na. cau. sta. adꝺ qꝺ dicā. j. sub dcōe hospes.

¶ In extimatōe dāni dati dz deduci valor soli ⁊ ꝓmē torum superantium. Bar. in. l. iiii. ff. arbo. fur. cesa.

¶ Ille q̄ est inter coadunatos nō tenet nisi de damno p se dato. Bar. in. l. hi. §. si qs nō hoies. ff. ui bo. rap.

¶ Obligatus ad emēdandū damnū datū in bello tenetur emēdare equū vulneratū in bello qui postea moriet in ciuitate. Bar. in. l. i. §. i. ff. de incē. rui. naufra.

¶ An si dānū sit datū iniuriose possit agi criminaliter. Bal. x. colł. de pac. iu. fir. c. i. tertio Rn. i glo. mag⁸.

¶ Damna data exiticiis tempore diuisionis restituūtur facta pace etiam si fuerint ablata per uiam sententie. Bal. x. colł. de pac. constan. super versi. sententie.

¶ Stante statuto q; emendet damnū datū p incolas loci. qualiter debeāt satisfacere uille de damno dato in confinibus duaꝝ uillarū. vide in. l. ne quid. per Bar. ff. de incen. rui. nau. docto. in. c. i. de rap. ubi de hoc.

¶ Que dicatur actio damni. vide in. l. damnum. §. i. ff. de dam. infec. de offi. ordi. c. si canonici. li. vi. i gl.

¶ An damnū datū cōductori pp inimicitias locatōis noceat ꝓductōi. Bal. in. l. si merces. §. culpe. ff. loca.

¶ Pro damno cicatricū agi non pōt quia liberū corpus extimatōem non respicit sed pro damno impensarū ⁊ operaꝝ amissaꝝ ⁊ admittēdarū sic. ff. si qua. pau. fe. di. i. §. ex hac. ⁊. ff. de his q̄ deiece. uel effu. l. fi.

¶ Etiā de dāno dato in liberꝝ cōp⁹agit actōe acqł. p extiatōe dānoꝝ liberi corpis. gl. ff. ad. l. acqł. l. q̄ actōe §. i colluctatōe. glo. ff. si qua. pau. fe. di. i. §. ex hac.

¶ Si damnū detur in re debita cui competat actio. uide plene per do. Flori. in. l. leg. acqlie. ff. ad. l. acqł.

¶ Si aliqs i frumto auenaz ł loliū miscuerit p qꝺ frumentū deterioret dicit dānū dedisse ⁊ tenet acqlia. ff. ad. l. acqł. l. si seru⁹ seruū. §. inqt lex. ⁊. §. si vestimēta.

¶ Lōsumēs ad usū iumta ñ dz dānificāe rē. iō ñ tenet acqł. sed in factū. ff. ad. l. acqł. l. q̄ occidit. ⁊. §. si qs.

¶ Regula est q; ubi est dānū ⁊ non cadit in lege acqł. datur actio in factū. ff. ad. l. acquił. l. si seruum meuz.

¶ Eo ipso q; dānū est datū psumit culpa datū. l. si qł fumo. §. fi. ⁊ ibi glo. ff. ad. l. acqł. l. si seruū meū. e. ti. q̄ tex. etiā probat q; licitū est causa ignis ardendi ne veniat ad domū meā ꝺstruere domos int̄mediaſ. qꝺ nō.

¶ Si plures equi inuicem obuiēt quis teneatur emē dare damnum. vide casum in. l. fi. ff. ad. l. acquił.

¶ Quando ignoratur damnum datum an presumatur a uicinis. Bar. in. l. si ita. in fi. ff. de fi. instru.

¶ Dānū dicit qñq; diminutio pzimōii. ff. de dā. ifec. l. iii. qñz pditio lucri. l. nō ampli⁹. §. si certū. ꝺ leg. ii. ꝺ dam. infec. l. ꝓcul⁹. C. cō. di. l. fi. qñq; dānū dz extimatio dāni. l. si liber hō. §. si fu⁹. ff. ad. l. acqł. vi ꝺ nō. p Jo. an. ꝺ elec. ꝙa sepe. li. vi. sup. v. iacturā. ubi vide.

¶ Pro quo damno habeat locum actio legis acqui. vide insti. ad. l. acquił. i. Rn. ⁊ quod ibi nō.

¶ Qꝺ dicat dānū ifectū. dic ut nō. i. l. ii. ff. ꝺ dā. ife.

¶ Aliquod damnum cum aliquo lucro ecclesia non vult dispensare. de conuer. infi. c. i.

¶ Damnū patit qui cōmodū qō hēat amittit. ff. ne qꝺ in loco pub. l. i. §. damnū. facit. l. ii. ff. ui bo. rap.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Non est par ratio. lucra non capere ⁊ damna sentire. C. de pac. l. seruus. C. de codicil. l. finali.

¶ Nō videt pati dānū q̄ excludit a lucro. ff. p̄ socio. l. nemo. ff. de aq̄ plu. ar. l. i. §. sic. ff. ꝺ fur. l. is q̄. §. fi.

¶ An appellatōe damnoꝝ veniāt expēse. vide qꝺ nō. Archi. ii. q. i. in p̄mis. de offi. ordi. si canonici. li. vi. ⁊ l. sancim⁹. C. de iudi. de iniur. oli. ⁊. c. i nostra. i gl. i.

¶ Cōtra tenentes ursos uel animalia ferocia q̄ dant damnū soluta. vide. ff. de edict. edic. l. is cui. cum. l. se.

¶ Si damnū est mihi datū in frumto q̄ est in herba an hoc dānū sit emendandū p̄o valore frumti l' p̄o valore herbe. Ci. in. l. de pecoribus. C. ad legē acquil.

¶ Magna est differētia inē damū hīe ⁊ lucrū pdere. dixi. s. adde. l. p̄oculus. ⁊ qꝺ ibi nō. ff. de dam. infec.

¶ Damnuꝝ sentit qui cōmodum amittit. ff. ne quid in loco publi. l. i. §. merito. ff. de lega. i. l. nō ampliuſ.

¶ Damnum in dubio p̄esumitur datum a vicinis. in l. si ita testamento. §. fi. ff. de fun. instruc.

¶ Dānificāi q̄s pōt duplr. s. tho. 2ª scōe. q. lxii. ar. iiii

¶ Dāᵐ pōt q̄s duplr icurrē vīꝺ eūꝺē i. iiii. di. iiii. ar. x

¶ Quatr probet damnū expensaꝝ siue itereſſe. nō. ꝺ sen. ex. sacro. in glo. ⁊ de fo. cōpe. dilecti. glo. ultima.

¶ Qui omnes res vel maioꝝ partem perdit graue damnum pati dicitur. de resti. spo. frequens. libro. vi.

¶ An de damno dato ab vno socio alter teneatur. vide. ff. cōmo. l. item queritur. in glo. compellitur.

¶ Quid iuris si q̄s patit dānū p̄ cōi utilitate nō. ff. ad l. ro. ꝺ iac. l. ii. §. eq̄ssiᵐ nō. ff. ꝺ fur. l. si q̄s uxōi. §. pe.

¶ An damnum extimetur in futurum an tantum in p̄esenti. Ci. in. l. fi. C. ad. l. acquil.

¶ Damnū quandoq; probat per iuramentū. nō. C. vnde ui. l. si quādo. ⁊ ibi Ci. ⁊ Bar. ff. quādo ex fac. tu. l. i. ⁊ in. c. fi. qꝺ me. cā Specu. ti. de fru. ⁊ interes. in p̄in. vſi. illud etiam. ⁊. v. sequēti. ⁊. §. fi. vſi. pozzo.

¶ Ad hoc ut quis teneatur de damno que culpa debeat interuenire. nō. de iniur. c. fi. in glo.

¶ Si dānū sit datū ab hoie libero l' suo l' aiali māsueto l' feꝛo. q̄ actōe agat ⁊ ad q̄d. nō. i. c. fi. ꝺ iiur. i gl. tua

¶ An cautio dāni infecti det a vicino q̄ vult ēmoliri cōꝛ p̄iete. nō. ff. de ser. ur. p̄e. l. q̄dā hīber⁹. §. uicinis

¶ Quot sunt remedia damni infecti. Bar. in. l. qui duas. ⁊ ibi in glo. fi. ff. de no. oper. nunt.

¶ Quā ꝑmittat stipłatio dāni ifecti ⁊ cesset. nō. ff. de dā. ifec. l. fluminū. §. p̄terea. i gl. ñ vēire. ⁊ ibidē bar.

¶ Super damno dato non potest procedi lite non cōtesta. de iniur. c. i. ⁊ ibi nō.

¶ Formam satisdatiōis damni infecti. vide Specu. ti. de satisdat. §. finali. versi. ii.

¶ Si damnum dans negat ⁊ probatum fuerit condēnatur in duplum. de iniur. c. fi. in glo. iiii.

Damnatus. Damnatus ad mortem ⁊ arreptus de manibus familie remanet seruus pene. Bar. in. l. ultimo. ff. de peñ.

¶ Damnatus ad mortem fugiens peccat. Bar. in. l. relegati. ff. de peñ.

¶ An damnatus ad mortez possit disponere ad pias causas. Barto. in. l. i. C. de sacrosanc. eccle.

¶ An ciuitas capiat bona damnatoꝝ ad mortez. Barto. in. l. i. C. de bo. va. libro. x.

¶ Nullus damnatur sine merito male voluntatis. xxiii. q. iiii. displicet.

¶ Dānatōis eterne penā q̄nz incipit deꝰ dare in hoc mūdo illis q̄ int flagella indurant. xxiii. q. v. q̄d ergo.

¶ Damnatus per sententiaz p̄o maleficio cōmisso. que sententia requirit confirmationem alterius superioris interim est tenendus in custodia per iudicem qui condēnauit secundū Inno. in. c. ut fame. de sen. excō.

¶ An damnatus ad mortez possit facere testamentū Specu. ti. de instru. edi. §. compendioſe. vſi. ii. ⁊. iii.

¶ Adde q̄ dānatus ad mēbri mutilatōez ex q̄ casualiter sequit mors nō est intestabilis. ⁊ valet eiꝰ testamētū q̄a nō casus sed īnia dz attēdi. ff. de testa. l. q̄ manꝰ. ar. ff. ꝺ bo. libet. l. q̄ cū maiō. §. i. bal. i. l. i. C. ꝺ sa. sā. ec.

¶ Quis dicat natꝰ ex dānato coitu. nō. C. de iceſ. nup. i aut. ex ꝓplexu. C. ꝺ cog. l. i. i aut. liz. C. ꝺ na. li. ⁊ i aut. q̄. mo. na. ef. sui. §. fi. ⁊ iⁱ gl. ⁊ qꝺ iⁱ nō. cok. vii.

¶ Damnatus ad perpetuum carcerez dicitur esse seruus pene. Innocen. in. c. qualiter. de accusa.

¶ Adde q̄ dānatus ad ꝑpetuū carcerē ep̄i est intestabil' actiue ⁊ passiue. nec aliq̄d sibi legari pōt p̄ter alīmta q̄ nō capit p̄sona sz nā. ff. de capi. dimi. l. legatū. ⁊ si tal' morit in carcere dicit mori nātr nec ꝑpea epus est irregularis. facit tamē in cōtra. q̄a qui morit in carcere dicitur mori in cruciatu. C. de custo. reo. l. i. uide oio Bal. ꝺ hⁱ loquētē. in. l. i. C. q̄ ad liber. per. ñ po.

¶ Dānatus ad mortē a iudice nō suo ñ efficit intestabilis. casus est singularis i. l. si q̄s decurio. C. de falsis.

¶ An damnati careant cognitiōe dei. ⁊ an sciant gloriam beatoꝝ. vide. s. Tho. in. i. par. q. lxii. ar. iiii. et dis. l. ar. v. ⁊ in. q. de quolibet. q. vii. arti. xvi.

¶ Quis volūtas dānatoꝝ ē mala ⁊ vellēt nō eē. ⁊ gaudēt ꝺ pēis inimicoꝝ. ⁊ vellēt oēs eē dānatos. idē i. i. pte q. lxiiii. ar. ii. ⁊ i. i. scōe. q. lxxviii. ar. iii. ⁊ i di. l. ar. v.

¶ Damnati odiunt deuz nec possunt demereri. Idē in. iii. di. l. ar. v. ⁊ in. q. de quolibet. q. iii. arti. xxiii.

¶ In dānatis est doloꝝ. Idē in. i. pte. q. lxiii. arti. iii.

¶ Damnati iuste puniuntur eternaliter. Idez in. iiii. di. xlvi. arti. iii. et in prima parte. q. lxiii. arti. iii.

¶ Que sit pena dānatoꝝ. ⁊ an fletus eoꝝ sit corpalis ⁊ tenebre eoꝝ corpozales. Idem in. iiii. di. l. ar. vii. et in. q. de quolibet. q. vii. arti. xviii. ⁊. q. xi. arti. xii.

Daniel. Ante iuuenilem etatem spiritum p̄o pheție accepit. lxxviii. dis. §. finali.

¶ In daniele ⁊ salomōe ostēdit deꝰ auctoꝛē eē totius sapiētie. xxxvii. di. legimus. §. hic etiam Hieronimꝰ.

¶ Daniel iniuriam vindicans nabuchodonosoꝝ perse curoꝛ non fuit. xxiii. q. v. si propterea.

¶ Danieli falso ascripta somnia non licet seruare. xxvi. q. vii. non obseruetis.

Dans. Dare. An dās pecuniā dicēdo tolle pecūiā ilā. an videat mutuare ul' donare. glo. ⁊ Bar. in. l. cū q̄d. ff. si cer. peta.

¶ Uerbū dare in stipulationibus accipitur p̄o tradere. aliq̄n p̄oprie aliquādo improprie secundū subiectā materiam. ff. de ꝟbo. obli. l. stipulationes non diuidun tur. §. i. ubi Bar. ⁊. e. ti. l. scire debemus. §. si a fure.

¶ An si expectetur q̄ quis desinat posse dare. Bar. in. l. sticbus. ⁊ in. l. ita stipulatus. ff. de uerbo. obliga.

¶ Ad q̄d teneat q̄ obligatus est rez dare siue in ōctu siue i ultima volūtate. Bar. in. l. q̄ legata. ff. ꝺ lega. i.

¶ An verbum do uel dare sit directum uel obliquuz Bar. in. l. si ita. de le. i. ⁊ in. l. centurio. ff. de vulg. et pupil'. Bal. in. l. p̄ecibus. C. de impu. ⁊ ali. sub.

¶ Propter euitandam contrarietatez exponitur dare. idest tradere. Bar. super Rica. ff. solu. matri.

¶ An obligatꝰ dare debeat ita dare q̄ nō possit ab ac

UVA. BHSC. IyR_001

cipiente auferri. Bar. i. l. q̃ a substituto. §. i. ꝺ le. i. ⁊ i l. i nũeratõib⁹. ff. ꝺ solu. ⁊. l. si fideiussõ. §. fi. ff. ꝺ le. i.
¶ Qñ lex ꝓ statutũ dispõit aliq⁹ casu nõ dari an itelligat ipo iuꝛ ꝓpe exceptõis. bar. i. l. i. §. i. ff. ad trebeꝯ.
¶ Bari dicitur ꝙ causatiue imꝓrimit nõ translatiue de dante in accipientem. ff. de iusti. ⁊ iure. l. manumissiones. facit lex seruis. §. ornatricibus. ff. de lega. iii.
¶ Bãe. i. ꝓcedere. ff. ꝺ of. e⁹ cui mã. é iurisdi. l. cogni⁹
¶ Bria é int credẽ ⁊ dãe. ff. ꝺ sta. li. l. stichũ. §. si hĩs.
¶ An inter dantem ⁊ accipientem debeat esse differẽtia. ff. de stipu. ser. l. seruus communis. ⁊ ibi Barto. ⁊ ibi vide an inter recipientem ⁊ rem datam sit dria.
¶ Nemo dat qꝺ non hꝫ. de iurepa. qꝺ autẽ. ꝺ re. iur. li. vi. vii. q. i. daiberte. de offi. ꝓcõ. l. obseruandũ. ff. de re. iur. l. nemo. ff. de acquirẽ. re. domi. l. traditio.
¶ Bare sua illis qui habent. nihil aliud est q̃ perdere data. i. q. v. pastoꝛ.
¶ Beatius est dare q̃ accipere. ut nõ. glo. ff. cõmo. l. i. de celebꝛa. miss. cum marthe. xvi. q. i. ꝓdicatoꝛ.
¶ Quandoqꝫ quedaꝫ licite dari possunt. que peti nõ possunt. xxiii. q. iii. qui vero.
¶ Qui prohibetur lege uel statuto dare prohibetur etiã accipe. glo. singularis in. l. i. §. sin aũt. ff. de calũ.
¶ Bifferentiam inter dare ⁊ donare vide. xxiii. q. vi. §. ex his omnibus. ⁊ ibi nõ.
¶ Bifferentiã inter dare ⁊ facere vide insti. qui. mo. tol. obliga. §. est enim. in glo. ut debet.
¶ Pro non dato habetur quod ab eo datur qui dare non potest. de iurepa. quod autem. in fine.
¶ Nõ uideꝯ datũ qꝺ pũt ꝺ pe. di. iiii. si ex bono ⁊ faciliꝰ ẽ ꝓmittẽ q̃ dare. ff. ad uelle. l. fꝫ si ego. C. ꝺ spõ. l. fi.
¶ Bare ⁊ remittere idẽ ſt. de simo. c. ulti. i glo. ii. de testi. veniens. el. i. ⁊ ibi nõ. l. fi. C. ad. l. fal. ⁊ ibi nõ.
¶ Inter dantem ⁊ accipientem debet esse distinctio psonalis de bap. debitum. de insti. c. fi. cum multis simulibus. ff. de auc. tu. l. i. xxiiii. q. i. didicimus.
¶ Batũ ñ uideꝯ qꝺ ẽ reuocabile. nõ. ff. ꝺ i diẽ. adie. l. qꝺ autẽ sabin⁹. i glo. i. facit. ff. de ac. emp. l. iõ i gl. i.
¶ Bare é accipiẽtis facere. isti. ꝺ acti. §. sic itaqꝫ ⁊c. itẽ dare. i. ꝓmodare. isti. qui. mo. recõtra. obli. §. itẽ iſ
¶ Itẽ dat q̃ ꝓmutat ⁊ q̃ ꝓpẽsat. ff. ꝺ. v. sig. l. dedisse.
¶ Item qui remittit. ff. de calum. l. generaliter. facit quod habetur de testi. veniens.
¶ Itẽ dare. i. reddere. in aut. de nup. §. qꝺ autẽ. C. de iure do. l. mulier. ⁊ ecõuerso reddere. i. dare. ff. ꝺ lega. iii. heres me⁹ in ꝑn. ff. de. v. sig. l. uerbũ reddendi.
¶ Item dare. i. dare uelle. ff. de verbo. obliga. l. stipulatus sum. ff. de condi. ⁊ demon. l. pater seuerinam.

Data. An tẽpus dati rescripti vl̃ ꝓsentatiõis sit attendendũ. nõ. de ꝓben. dilectus. ⁊ in. c. eã te. de rescrip. ⁊ in. c. capl̃m Jo. an. sup data li. vi. ubi uide. adde de appell. ut debit⁹. ꝺ usu. q̃a frust⁹.

Datio i solutũ. An ꝺcept⁹ i datõe i solutũ vlt⁹ dimidiã iusti ꝓcũ possit agere ⁊ q̃ſtr. nõ. Spe. ti. ꝺ iudi. §. seq̃tur. vꝺi. dubitaꝯ.
¶ Datio i solutũ ẽ spẽs aliẽationis. l. si ꝓdiũ. C. de euic. l. libera. C. ꝺ sẽ. Qꝺ itellige q̃ spẽs ꝓ pecũia daꝯ ſz an tollaꝯ p⁹ obligatio ad q̃ptiratẽ ita q̃ si res data i solutũ euincaꝯ nõ põt agi p⁹ actõe ſz tm̃ de euictõe. vide glo. ⁊ Bar. in ꝓall. l. libera. ⁊ i. l. si q̃s aliẽa. ff. ꝺ euic.

Dauid. Bauid regẽ ab hõicidio obligat⁹ mlier oraõdo reuocauit. xxii. q. iiii. si aliquez.
¶ Bauid duxit berſabee in uxoꝛem quam tamen ante polluerat adulterio. xxxi. q. i. §. sed obicitur.
¶ Peccatum post penitentiam ⁊ confessionem statiz fuit remissum dauid. de pe. di. i. §. si peccatum.
¶ Exẽplo dauid q̃ nõ coꝛrigit filios in iuuẽtute reperit eos contumaces in senectute. xlvii. di. §. necesse.
¶ Bauid agendo penitentiaz in adolescentia sua fuit vnctus in regem. lviii. dis. presbyter.
¶ Bauid agẽ⁹ pniaz docuit ⁊ alios pẽitẽ. l. di. põderz

De. Be significato hui⁹ dictiõis ⁊ de ethimologia dictõis ex. vide Bar. in. l. pretoꝛ. §. i. ad fi. ff. de bo. auc. iudi. pos. ⁊. l. i. §. ex icẽdio. ff. de incẽ. rui. ⁊ nau. ⁊. l. hoc iure. ff. ꝺ iusti. ⁊ iur. idẽ Bar. in. l. serui. ff. de le. i. de cle. ex. mi. c. i. ⁊. ii. ꝺ pe. degradatio li. vi. ff. de fur. l. fi. §. fi. de hereti. ut cõmissi. li. vi. Archi. xiii. q. i. ecclias. xxxv. di. c. i. i glo. xxxiiii. di. eps.
¶ Adde ꝙ hec dictio de quãdoqꝫ stat priuatiue. ff. de offi. pre. l. fi. quãdoqꝫ nõt sepationem ab intrinseca cã ff. de i ius vo. l. pleriqꝫ. cũ. l. sequẽti. qñqꝫ nõt materiã ut hic pannus est de lana. quãdoqꝫ oꝛdinẽ vel temp⁹ vt de mane. vel de sero. quãdoqꝫ oꝛiginẽ. ut petrus de padua. ff. de excusa. tuto. l. sed ⁊ reprobari. de spon. c. i. Bal. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ in. l. ex hoc iure. eo. ti. ⁊ de hac dictiõe vide in. l. i. in prin. ff. depositi. ⁊ in. l. si seruus lega. §. ticius. ff. de lega. i.
¶ Be aliqñ exponiꝯ. i. ꝓter. nõ. C. ad. l. iuk. ꝺ ui. publi. l. si criminis. C. qñ ciui. ac. preiu. cri. l. i. in glo. i.
¶ An hec dictio de significet causam proximaz uel remotã. nõ. in. l. i. §. ex incendio. ff. de incen. rui. ⁊ nau.

Debet. Be significato huꝰ verbi nõ. glo. xi. q. iii. debẽt. ꝺ despõ. ipu. c. i. gl. ꝺ appeꝯ. proposuit. glo. in cle. attẽdẽtes. de sta. reg. Bar. in. l. creditoꝛes. C. de pigno. in ꝑn. optia gl. xxv. q. i. c. i. q̃ dicit ꝙ aliqñ importat honestatẽ. glo. i cle. dispẽdiosaz ꝺ iudi. in regula. i. li. vi. in glo. ii. aliqñ poiꝯ debet pro põt. ⁊ ecõtra. in auꝯ. sed piculũ. C. si cen. uel reli. glo. ff. de offi. procõ. l. obtuare. in glo. post hec. ff. de iudi. l. pe. ff. de lega. ii. l. si quis seruuz. §. si inter. habeꝯ de so. cõpe. si clericꝰ. ⁊. c. cũ cõtingat. ⁊. c. postulasti. Add de q̃ ponitꝯ pro põt. ff. de iudi. l. cum. proꝛ. §. i. ff. ꝺ lega. ii. l. si quis seruũ. §. inter. in fi. ff. de here. insti. l. i.
¶ Nõ qꝺ fit ſz qꝺ fieri ꝺz attẽdẽm ẽ. xciii. di. legim⁹ ꝺ ele. cũ cãz. l. iusplurib⁹. ff. ꝺ iusti. ⁊ iu. l. ⁊ lꝫ. ff. ꝺ of. ꝓsi.
¶ Hec dictõ ꝺz ipõrat necessitatẽ. ff. ꝺ of. ꝓcõ. l. sepe
¶ Verbum debere late patet. ut nõ. de offi. archidi. c. ulti. super versi. debere.
¶ Quid ꝓphẽdat istud vbũ ꝺz ꝺbeꝯ i larga ⁊ stricta significatõe. nõ. isti. ꝺ act. i ꝑn. i glo. sup. v. q̃ si debeꝯ.
¶ Hoc verbum accipiendum est cum effectu. nõ. ff. de iniur. l. eum qui. §. si mulier. in glo. prestita.

Debilis. Debilitatus. Qui dicaꝯ debiles vide ff. de offi. procon. l. nec quicq̃. §. aduocatos. ⁊ an vulneratus dicaꝯ debilitatus. vide. ff. de rei vẽ. l. nõ solũ.
¶ Is dicitꝯ mẽbro debilitat⁹ cui membꝝ est occisũ. ut l. si fugitiui. C. de ser. fugi. ⁊ iõ statutũ loquẽs ꝺ debilitãte membꝝ nõ hꝫ locũ in incidẽte digitũ man⁹ uꝰ pedis. q̃a digit⁹ nõ est membꝝ sed officiũ mẽbri. ut. l. nõ ſt liberi. ff. de sta. ho. ⁊ ibi p Ja. bu. ⁊ postea p do. Flori. q̃ hoc limitat. nisi incideret tal digit⁹ q̃ totã manuz redderet inutilẽ. puta polex. de q⁹ vide ibi Bar. ⁊ in. l. offidi⁹. alꝰ offili⁹. ff. ꝺ edil. edic. Adde qꝺ dixit Bar. in. l. ii. i fi. ff. de publi. iudi. vbi dicit ꝙ tũc dicitꝯ membrũ debilitari q̃ ei⁹ officiũ aliqualr ipediꝯ. ⁊ ita dicit

UVA. BHSC. IyR_001

debere intelligi ſtatuta loquentia de debilitatione mẽ bri. et uide plene ibi p eũ quid ſit mẽbr. ⁊ Bal. ibi pul chre. ⁊ an digitus ſit mẽbr de quo dicam. j. ſub dicti one mẽbr. uide ẽt ibi p eũdẽ Bar. an debilitatio mẽbi ſit pena capitalis.

¶ Debilitatio uirge fit ex multo coitu. s. Tho. i. ii. di. xxx. ar. v.

Debitor. Debitũ. an pẽpta re debita debeat id qđ ex ea ſupereſt uel actio pro ea ꝺperẽs. Bar. in. l. ſtichus. ff. de uer. obli. facit. l. ſi ſeruus. § . bone. ff. de ꝺdi. fur.

¶ Qualiter intelligatur ꝙ quis deſinat eſſe debitor Bar. in. l. huiuſmodi. ff. de ver. obli.

¶ An debituz naturale quo quiſ tenetur ad anthido ra impediat repetionẽ Bar. in. l. ſi teſtamẽtum. ff. de fideiuſ. ⁊ de tali debito uide in. l. ſed ⁊ ſi. § . conſuluit. ⁊ ꝙ ibi nõ. ff. de pe. here. facit tex. ⁊ ibi nõ. de teſta . cum im officiis.

¶ An contra debitorem meum aliquid annuũ detur mihi interdictũ Bar. i. l. fi. ff. quo. bo.

¶ Si res mihi debita ab alio occidatur debitor tene tur mihi cedere iura contra occiſorẽ. Bar. in. l. ſtich? ff. de verbo. obli.

¶ Debitor defũcti põt grauari onere fideicõmiſſi. ut l. ſi pecũia. ff. de lega. i. glo. nõ. in. l. i. § . pro ſecundo. C. de cadu. tol.

¶ Debitor qui tenetur ſoluere centũ. j. x. dies ſub pe na nõ euitat penã pro parte offerendo ⁊ pro parte ſol uendo creditori inuito ſed agi poterit ad totã penã. ca ſus eſt in. l. tutor. § . lucius. ff. de uſu. glo. in. l. ii. § . i. ff. de ver. obli. vbi uide.

¶ An ⁊ quãdo poſſit res debitoris detineri pro debi to per creditorez. Bar. in. l. fi. ff. comoda.

¶ An debitor preſumatur liberat? eo ipſo ꝙ hz iſtru mẽtũ debiti penes ſe. By. in. l. fullo. § . fi. ff. de fur . Jo. an. in. c. eccleſia ſancte Marie. ut li. pen. uide i. l. i. § . fi. C. de la. li. tol. adde quod dicam. j. ſub dictõe inſtrumentum.

¶ An debitor ex quacũqz cã et p quocũqz debito poſ ſit cedere bonis uide. C. qui bo. cede. po. l. cuz filius. ⁊ ibi Bar. ⁊ C. q̃ po. in pig. ha. l. cũ ⁊ filii. vbi Bar.

¶ An debitor poſſit cogere creditorem ad faciendu ſibi inſtrumẽtum de ſolutiõe. Bar. in. l. ſi finita. § . ele ganter. ff. de dam. infec. glo. in. c. ſignificauit. de teſti. idem. Bar. in. l. ii. in fi. ff. ſo. ma.

¶ An debitor in dubio uideatur relinquere creditori aio ꝓpẽſãdi uiđ. ff. ſo. ma. l. ſi cũ dotẽ. § . ſi pz ⁊ ibi nõ.

¶ An ex una cã debitũ poſſit in aliam cõuerti. Bar. in. l. ſingularia. ff. ſi cer. pet. a. vbi ẽt dixit ꝙ vir eſt debi tor voluntarius uxoris. ſz pat ẽ debitor neceſſari? filii.

¶ Debitor eſt a quo inuito põt extorqueri alias abu ſiue dicit debitor. ff. de fideiuſ. l. fideiuſſor. vbi. Bar. ff. de ver. ſig. l. debitor. ff. de le. iii. l. fideicõmiſſa. § . ſi rem ſuã vbi de hoc. ff. de libe cau. i. uel obligatam . § . quocũqz iure.

¶ Debitori ſponte confeſſo fit preceptũ de ſoluendo per. l. ſi debitori. ff. de iudi.

¶ Si debitor fuit in mora ſoluendi tẽpore debito ac propterea oportuit creditorem recipere pecuniam ſub uſura tenetur debitor illas reſtituere creditori tãqz in tereſſe. tex. in. l. per hanc. C. đ eroga. mil. ãno. li. xii. Jnno. in. c. i. de uſur. Bal. in. l. nummis. in fi. ff. de i li. iuran.

¶ Si debitor ex diuerſis cauſis ⁊ contractibus abſol uatur non ſpecificando pro qua cã uel contractu põt creditor in quã cauſã maluerit cõputare. Spe. ti. de act. ⁊ obli. § . nunc aliqua. v. ſi vero debitũ. vide in. l. i. cũ ſe. ff. de ſo. ⁊ ibi nõ.

¶ Debitor ſuſpect? põt capi ẽt die feriato ſi eius ſit deteriorata conditio. ut nõ. Bar. i. l. fi. C. de fer.

¶ Debitorem fugientem propria auctoritate capere poſſum?. l. ait pror. § . đbitorẽ. ff. q̃ i frau. cre. ubi utđ

¶ Debitor uolens gaudere iudiciis quadrimeſtrib? uel de aliquib? dz ſatiſdare de ſoluẽdo adueniente ter mino Bar. in. l. ſi debitori. ff. de iudi. alſ põt capi eti am pendente termino. ut ibi.

¶ An debita contracta per unum ex fratrib? cõez he reditatẽ habentibus ueniant de cõi ſoluendo. Bar. in l. ex parte. ff. fam. herc.

¶ An debitor teneatur portare pecuniam per euz de bitam ad domũ creditoris. uide. ff. đ tranſac. l. cũ hi. § . in cã. in glo. ⁊ doc. in. l. item illa. ff. de conſti. pecu. ⁊ c. ſignificante. de pigno. Bar. in dic. l. item. illa. et Bal. in. l. fi. C. de condi. inſer.

¶ Debens aliquid annuati põt condempnari nõ tm̃ de preterito ſed ẽt ut ſoluat in futurum. ff. ſi ſer. uẽdi. l. egi. C. de ſen. que ſin. cer. quanti. l. i.

¶ Debitores eccleſie non debent ſoluere plato illegi tio ſz debitores plati ſic ꝺz Jnno. i. c. i lẽis đ reſti. ſpo .

¶ Debitum non compenſatur cum fructib? niſi ſint conſũpti et tũc ꝓprie dr fieri cõpẽſatio cũ pcio fructu um. Jnno. in. c. ad noſtram de iureiuran.

¶ Debitor hereticի nõ teneť ei ſoluere. dicit Jnno. i c. fi. de here. adde quid dicã. j. ſub dictiõe hereticus.

¶ Qualiter liberatur debitor curie et ciuitatiſ. uide glo. in. l. ii. C. de pre. cu. li. x.

¶ Debitũ debet cõferri niſi lata ſit ſnia de ſoluendo creditori. tex. in. l. certum. C. fam. herc.

¶ Debitum equiualẽs ualori pignoris inducit preſũ ptionem ꝙ debitor non ſit loccurus. caſus eſt in. l. q̃ habebat. ff. de le. iii.

¶ An debitor ſoluens creditori ſui creditoris libere tur. Jo. an. ꝙ ſic de iureiuran. ea te.

¶ Si debitor qui tenetur directa actione ſuccedit il li qui tenetur utili illa directa confirmať . dictum eſt Bar. in. l. ſtichum. § . ticio. ff. de ſolu.

¶ Licet debitor ex cã priuata nõ poſſit capi i domo ſua. ſi tm̃ fuit fugatus exiſtens extra domũ ad eam con fugit poteſt poſtea capi in domo. dictum eſt Bal. i. l. cunctos populos. C. de ſum. tri.

¶ Debitor inſtitutus heres a creditore ſi ſtat diu ad ſoluendũ debitũ uidetur adire hereditatem. Bal. i. l. ſi certis anni. C. de pac.

¶ Debitor põt reſiſtere birrotario ſeu nuntio publi co ſi capit pignus ſuum ultra modum. tex. eſt in. l. cõ tra iura. C. de exac. ⁊ execu. li. xii.

¶ Si debitor idẽq̃ creditor reſpectu tertii dicat cre ditori ſuo pono te in locũ meuz reſpectu actionũ quas habeo aduerſus ticium videť eum in rem ſuam procu ratorem facere. tex. eſt ſin in. l. qui quadringẽta. ff. ad trebell. uide quod ibi nõ.

¶ Debitor fiſcalis exigitur ſummatim. tex. in. l. bi qui fiſco. C. de conue. fiſ. debi. li. x.

¶ An debitor promittens ſoluere. x. in pecũia nũera ta poſſit. x. ſoluẽ in mã groſſa. ẽt ſi ſit conſuetudo uel ius in loco ꝙ una pecunia poſſit ſolui p alia. glo. tenet

UVA. BHSC. IyR_001

q̄ nō in.l.si quis argentū. C.ō donat. Bal. in.l.si stipulatus sum decem in mille.ff.de solut.

¶ Is qui est debitor nō ex aliquo ꝓtractu sed ex eo q̄ ad eū pecunia ꝑuenit nō tenet eā portare ad domū creditoris.sed sufficit si eaꝫ deponit.casus est ꝑm aliquos in.l.quāuis.§.fi.ff.de pigno.act.

¶ Debitor impetrans ius iniquum nō ꝓpterea facit q̄ illud ius competat fideiussoribus.glo.in.l. vbicūq; ff.de interro.act.

¶ Debitor etiā ex cā ꝑuata pōt se astringere ad stādū in aliquo loco ⁊ deinde non recedendū quousq; satisfaciat.no.Inno.in.c.ex rescripto.de iureiuran.

¶ Debitor q̄ soluit collectas thesaurario qui aufugit liberat.tex.in.l.pro his.C.de naufra.li. xi.adde qō dixi.ō.sub dictione collecta.

¶ Debitor in diē si sit fugitiuus pōt capi etiā añ diē. tex.est cum glo.in.l.quesitū.ff.de pigno.Bal.in.l.i. in fi.C.de condi.ex le.

¶ An ꝓ delictū debitoris possit dari guastū rei pignorate inuito creditore.Bar.⁊ Bal.in.l.pignus.C. ō pig.ac.⁊ ibi Ly.adde qō dixi sub dictōne creditor.

¶ An debitor pecunie qui nō pōt eam soluere si vult dare fundū vel aliā spēm loco pecunie cū qua solennitate debeat fieri talis solutio.tex.in aut. ō fideiuss.§.qō aūt.Bar.⁊ Bal.in.l.ii.§.i.ff.si cer.peta.

¶ Debitor debitoris mei nō est meus debitor.C. si aduer.ven.l.non aduersus.

¶ Si debitor nō inuenit creditorē ⁊ ꝓpatus est solue re in effectu.liberat.xxiiii.q.i.aduocauit.in glo.pe.vi de in.l.acceptā.C.de vsur.l.obsignatōe.C. ō solut.

¶ Si debitor soluit vni ex pluribus creditoribus i solidum ab omnibus liberatur.Jo.an.in.c.ea te. de iureiuran.in nouella.

¶ Debitor in diem vel sub conditione potest compelli ad cauendum.l.in omnibus.ff.de iudiciis.fallit ubi ꝓssit ante penitere. casus est singularis.in.l.seya. in ꝓrin.ff.de dona.cau.mor.

¶ Si debitor ꝓueniat ex maleficio ⁊ est non soluendo punietur corꝑaliter.secus si ex ꝓtractu.lxxxvi.di.non satis.in glo.que incipit hic loquit.⁊ glo.se.et glo.xii. q.ii.fraternitas.in glo.i.

¶ Debitor qui dicit sortem esse extenuatā ex fructuū perceptione debet quatuor ꝓbare. de quibus in.c.ex litteris.de iureiuran.ꝑ doc.

¶ Facto debitoris nō potest tolli ius creditoris sine suo consensu.q̄ me.cau.cum dilectus.de arbi.cū tpe. de ver.signi.abbate.

¶ An debitores dignitatis possint soluere capto. se. va.vide ne se.vac.constitutis.

¶ Quotuplex sit debitū.no.ff.si cer.peta.l.qō te.in glo.i.Ly.in.l.cū quis.C.de iur.⁊ fac.ig.

¶ An appellatōe debiti contineatur tantum debitus naturale.no.Bar.i.l.quibus diebus.§. dōmin⁹.ff. de condi.et demon.

¶ An debitor inuito ꝑmo creditore possit offerre pecuniā creditori sc̄o ⁊ pignus recupare.Fede.de senis tenet q̄ sic.consilio suo.ccxvii.

¶ Qñ debitor est absens vel mortuus ita q̄ non pōt interpellari qualiter subueniat creditori. vide in.l.ut ꝓfecti⁹.C.de an.excep.glo.in.l.ii.C.de naufra.do. m.Rapha.in.l.ad idē.de ver.obli.

¶ Quis dicatur debitor.no.de.re.iur.l. marcellus ff.cle fideiuss.l.fideiussor.vbi vide no.in.l.legaui.ff.de libe.le.in glo.fi.et ibi Bar.

¶ An debitor sit liberatus si soluit creditori post cessionē quando creditor alii cessit iura contra eū. Ly. C.de noua.l.si delegatio.dixi ō sub dictione cessio.

¶ An debitor ꝓeiudicet creditori si agat ⁊ nō cōtrariatur.no.ff.de pigno.l.si superatus.no.C.eo.l.ꝓfessi.in glo.finali.

¶ Debitor psonalis durius debet astringi.no.ff. de edili.edic.l.reddibere.in glo.fi.§.fi.

¶ Si quis est debitor generis uel spēi an ad ipsū spectet periculū ante moram.no.ff.loca.l.in naue saufelli.in glo.super uer.dūtaxat.ff.de verb.ob.l.si certos nūmos.et ibi Bartho.de materia. in.l.incendium. C.si certum petatur.

¶ An debitor in diem uel sub conditione liberetur, soluens ante diē.no.ff.de ver.ob.l.stipulatio ista.§. inter cetera.et ibi Bar.Jo.an.in additi.Specu.ti. de deci.ver.tertii dicūt.

¶ An debitor in diē possit soluere ante diē inuito creditore.no.de ver.ob.l.qui rome.in ꝓrinci.in glo.magna.et ibi Bar.vide.ff.si cer.pe.l.si pecuniam.de cō se.di.i.solent.in glo.

¶ Quando debitor non pōt in domo capi que cautela pōt adhiberi ut possit postea capi.no.ad.l.iuli.pecul.l.cum eo.circa fi.

¶ Si debitor alienat in fraudē pōt incarcerari si res non inuenitur.Bar.ff.que in frau.cre.l.fi.§.fi.⁊ ibi glo.spec.ti.de re.ec.non alie.v̄.pozzo.

¶ In debitore ciuitatis quatuor spēalia sunt que.nota.C.de conue.fis.debi.l.fi.in glo fi.li.x.

¶ Debitori si legatur liberatio a creditore an sit liberatus ipso iure uel ope exceptionis.no.Ly.C.de fideicō.l.si creditoris.Bar.in.l.iiii.§.nūc de effectu. ff.de libe.lega.

¶ Postq̄ debitor soluit creditori qua actione petat instrumentuū uel cirographū sibi reddi.no. C.ad exhiben.l.fi.in glo.fi.⁊ ibi Ly.specu.ti.de instru.edit. §.iii.v̄.quid si debitor.⁊ v̄.se.adde no.per bar.i.l. qui tabulas.ff.de fur.

¶ Qualiter debitor debitoris cōueniatur a creditore.no.spe.ti.de pigno.§.i.v̄.sed pone.C.de here.uel acti.uen.l.iii.⁊ ibi Ly.⁊ no.C.qñ fis.uel ꝓtua.l.ii. in glo.ii.et ibi Ly.

¶ An debitor purus statim teneatur ⁊ statim debeat soluere.no.ff.de v̄b.obli.l.eū qui Kalendis. et ibi bar.insti.de v̄.obli.§.cure.

¶ Debitor conditionalis non pōt cōstitui i mora negligendo sed cōmittendo.no.bar.ff.de v̄.ob.l.eū qui ita.§.fina.circa ꝓrin.

¶ Si debitor est bānit⁹ ad petitionē creditoris pōt eximi.no.ff.de no.ope.nunti.l.i.§.⁊ p⁹ opis.

¶ Si debitor soluat creditori posteriori ⁊ per priorē pecunia reperatur qua actione cōuenitur a primo creditore ille cui soluit.no.i.l.deferre.§.fi.ff.de iur.fis. in glo.auferenda.⁊ glo.se.⁊ ibi bar.

¶ An appellatione debitoris cōprehendatur debitō noie alieno.Ly.post pe.i.l.i.C.si cer.pe. dicit q̄ sic ⁊ ibi bar.et an fideiussor dicatur debitor.uide ibi pe

UVA. BHSC. IyR_001

Buil. Item non dicitur uerus debitor ex causa lucrativa. ff. de re iudi. l. exheredatū. licet glo. ibi ⁊c. Item illud proprie dicit deberi quod non tm̄ est i obligatōe sed quod est facultate exigendi. ff. de iureiuran. l. eum qui. §. si mulier.

¶ Si promitto id in quo talis ē debitor intelligitur de debito exigibili. ff. de compen. l. uerū.

¶ Debitū naturale improprie dicitur debitū. propē aūt utroq; modo. Ly. in. l. fi. C. de solu. qui allegat ff. de fideiuss. l. si fideiussor. §. fideiussor.

¶ Debitor non dicit qui conueniri nō pōt. ff. ex q̄. cau. in pos. ea. l. qui in diē.

¶ Hec uerba si desierit eē debitor uerificantur in desinente tm̄ naturaliter. glo. ⁊ bar. ff. de v̄. ob. l. huius modi. Item in debitore desinente esse soluendo. glosa et Bartho. ubi supra.

¶ Debitor dicitur proprie qui inuictus pōt extorq̄ri. ff. de fideiuss. l. fideiussor. §. i. ⁊ ibi bar.

¶ Debitor pōt cōpellere creditorē ad receptionem debiti. quia est quedam seruitus eē debitorē. glo. in. l fideicōmissa. §. si rem. ff. de leg. iii.

¶ Debitoris est electio in quā cām uelit esse solutus ⁊ si statim non eliget electio transfertur in creditorem quā si statim non facit presumitur in causam duriorē l. i. cum. l. sequen. ff. de fideiuss. alias de solu. ⁊ ibidē uide plura per Bartho.

¶ Debitor uolens euitare penam debet pecuniaz offerre ad domum creditoris. ut. l. si fundus. §. finali. ff. de le. comi.

¶ Licet debitor dicat ecce centū que tantū uel solus tibi debeo ⁊ creditor recipiat per hōc non est fundata intentio debitoris ut plus nō debeat nisi appareat q̄ aio transigendi factū sit. casus est in. l. si quidē. C. de transac. ⁊ ibi bar. ⁊. l. si cū dos. in p̄n. ff. rer. amo.

¶ Omnis debitor suspect⁹ de fuga pōt cogi ante diem. no. bal. in. l. i. C. de condi. ex lege. per. l. quesitū ff. de pignoribus.

¶ Si debitor fugiens vulneratᵉ ab officiali uel nūtio insequenti et sic capiatur an debeat relaxari. ⁊ q̄d de ipso percutiente. uide Bal. in auten. ⁊ omnino. i pe. colū. C. ne uxor pro marito.

¶ An debitor teneatur facere instrumentū creditori no. bar. ff. so. ma. l. ii. ff. de dam. ifec. l. si finita. §. eleganter. no. de testi. significauit. in glo. pe. specu. ti. de instru. edi. §. postquā. ver. quid si soluit. et. ff. de ver. obliga. l. ex ea parte.

¶ Si debitor teneatur cauere ⁊ fideiussorē dare. an ad hoc teneatur si est soluendo. Ly. i. l. uniuersa. C. de preci. impe. of. ⁊. C. de here. uel acti. uen. l. ii. ⁊. l i. in fi. C. ut in pos. lega. uide nō. C. de ope. liber. l. penul. no. ff. de iudi. l. in ōibus. no. ff. de condi. ob cā. l. iii. in glo. ii. Bar. ff. de priuile. credi. l. si creditores ff. so. ma. l. ii. ⁊. l. diuortio. uide Ly. in. l. sancimus. C. de verbo. significatio.

¶ Si debitor vult cedere bonis in cuius electōne sit an cedat uel accipiat tempus quiquiennale. no. C. q̄ bo. ce. po. l. fi. in glo. sup v̄. sed inducias.

¶ An ⁊ inquātū debitor possit conueniri post cessionem. no. Ly. C. de bo. au. iu. pos. l. ex contractu. de solu. c. odoardus. in glo. fi. Jo. an. in addi. spec. ti. de sen. ex. §. fi. v̄. viii.

¶ Si debitor cedat bōis an sit necessaria excussio ut possit ad alios peruenire. no. Ly. de pigno. act. l. hoc debitum. in fine.

¶ Non auditur debitor volens cedere bonis sed tenetur bona sua indicare. no. ff. de ces. bo. l. penul. in glo. fi. et ibi Barto. et Ly. in. l. i. C. e. ti.

¶ An debitor qui cessit bonis possit penitere. nō. ff. de ces. bo. l. pe. in glo. fi. et ibi Bar. ⁊ Ly. i. l. i. C. e.

¶ An debitori qui cessit bonis debeat aliquid remanere. nō. ff. de ces. bo. l. penul. in glo. fi. et ibi Barto. Ly. in. l. i. C. eo. in. iiii. q.

¶ An debitor possit cogi accipe mutuū post p̄tractū vel econtra. Barto. in. l. si fideiussor. ff. de fideius.

¶ An debitor possit agere de p̄prietate rei pignorate Spe. ti. de actore. v̄. item impeditur.

Decalogus. Decalogi p̄cepta sunt p̄cepta iusticie. s. Tho. sc̄a sc̄e. q. xxxii. ar. i. et de his vide late eadez. q. ar. ii. iii. et. iiii. v. et. vi. vbi de his preceptis decalogi.

Decanus. Quod sit officiuz decani et an teneatur ad residentiam. glo. tenet q̄ sic. in. c. ex parte. i. de cleri. non resi. Jo. an. in commento. c. cum in iure. de offi. dele.

¶ Quid sit officium decani ruralis. glo. in cle. ii. de rescrip. docto. in. c. ad hoc. de offi. archi.

¶ Episcopus non potest decanum constituere i ecclesia sua nisi sit sacerdos. li. di. innouamus.

¶ Decanus nō pōt bñficia vel officia ecclesie cōferre vel distribuere sine licentia episcopi. xvi. q. v. nullus.

¶ Decanus dicit honorabilior de capto. de concess. p ben. post electionē. glo. de elec. cum inter vniuersas.

¶ Decano mortuo vel absente an possint scribi acta i capitulo non expresso nomine sed dignitate. vide nō. ō bis que fi. a prela. sine consen. ca. c. quanto.

Decem An decem anni dicantur longuz tempus. nō. C. que sit lon. consuetu. in Rica. insti. de vsucap. §. i. C. de p̄scrip. lon. tem. l. i.

¶ An decem dies dati ad appellanduz currant a die scientie. nō. ii. q. vi. anteriorum. adde quod dixi sub dictione appellatio.

Decet Exponitur quandoq; p oportet. ff. de iusti. et iure. l. i. i prin. C. de cap. ⁊ post limi. reuer. l. fi. Archi. de regula. non solum. li. vi. de immu. eccle. c. decet. eo. li. de elec fūdaméta. et. c. cuz non deceat. eo. li. viii. q. i. oportet. xxv. q. i. c. i.

¶ Decentia debent attēdi. ff. de regu. iur. l. semp in p̄iunctionibus. de voto magne. circa p̄n. de immu. ec. decet. li. vi. de elec. cum non deceat. eo. li.

Decernimus. Istud verbum in lege vel in constitutōne positū est noui iuris inductiuū. glo. in cle. p lās. de preben. vbi vide.

¶ An p hoc verbū decerno inducat sntia. videt q̄ nō de offi. ordi. conquerente. facit. c. in his. de ver. signi.

¶ Decerno. i. delibero. viii. q. i. in sum. ubi glo.

Decetero. De significatione huius dictōnis posita in noua constōne est tex. cū glo. in. c. ii. de p̄ces. pben. li. vi. ⁊ in. c. i. de postu. pla. eo. li. viii. q. i. oportet. xxv. q. i. c. i. p Archi. de regla. nō solū. ii. vbi. vō tex. ⁊ gl. i cle. i. ō elec. ⁊ i. c. i. de cō sue. li. vi. de of. de. p. ⁊. g. xxxiii. q. iiii. dixit sara.

Decime. Si seminaui pozros in parrochia sci andree quos ibi natos plantaui i parrochia sancti benedicti cui ecclesie debeantur decime. Jo. an. in regula. qui prior. li. vi.

¶ Si episcopo petenti quartam partem decimarum

UVA. BHSC. IyR_001

opponitur prescriptio. quis debeat probare. Jo. an. in regula. sine possessione. li. vi.

¶ Decime pdiales debent baptismali eccle in cuius territorio sita sunt pdia. xiii. q. i. in dyocesi.

¶ Cui ecclesie debeat soluere decimas translatus de vna cura ad aliã. vide. xiii. q. ii. facultates. ubi vid.

¶ Decime nõ debent monachis. nec ipi pnt eas recipere. xvi. q. i. puenit ad vos. licz ptrariũ videat decidi ea. cã. et. q. c. moderamine. ⁊. c. doctos.

¶ Monachi nõ debent soluere decimas de pdiis prio priis que colunt. xvi. q. i. §. de his vero.

¶ Decime a priuato homine nullo tpe pscribuntur. xvi. q. iii. placuit. el. ii. nec laici etiã nisi auctoritate pape possunt eas possidere. xvii. q. v. q autem ecclesias de manu. et. c. decimas.

¶ Decime solui debent de noualibus. xvi. q. i. pbit et. c. dilecti filii.

¶ Decime dari debent illis ecclesiis qbus epus ordinabit. xvi. q. i. in sacris.

¶ Epus pot dare ius decimaz monachis et aliis religiosis. xvi. q. i. qñ quicqd.

¶ Decime de oibus bonis sunt fiende fideliter. xvi. q. vi. qcunqz recognouerit. ⁊. c. oẽs decime.

¶ Si decimas non damus ius plerũqz in bonis temporalibus perdimus. xvi. q. i. reuertimini. et habetur xvi. q. vii maiores.

¶ Quot sunt genera decimaz. no. in. c. i. de deci. ad de bo. glo. xiii. q. i. §. bis itaqz.

¶ An obligatio soluendi decimas sit ỏ iure cõi introducta adeo q nõ soluentes peccent mortaliter. no. Jn no. de deci. sup Rica. Hosti. de deci. in summa. §. vtz v. itẽ de iure canonico. ⁊. v. magister vo canonũ. xvi. q. i. decimas. ⁊. c. reuertimini. ⁊. c. decime. xvi. q. vii. decimas. et in. c. qcunqz. in glo. de deci. prochianos. ⁊. c. in aliquibus. et. c. cũ nõ sit. ⁊. c. tua nobis. glo. in c. i. de deci. li. vi. facit de deci. puenit.

¶ Non soluentes decimas debent excõicari. tex. i. c. cum apostolica. de his que fi. a prela. vide. s. Tho. se cũda secunde. q. lxxxvi. ar. i.

¶ An decima q̃ soluit de caseo et lacte vel ỏ fetu animalis sit psonalis. vel an sit realis. glo. et docto. de deci. ad aplice. ubi vide qñ talis decima sit soluenda. ỏ quo glo. xvi. q. i. reuertimini. in glo. super. v. ñ tñ. glo. nõ. xiii. q. i. §. qz ergo. in glo. ar. bonum.

¶ An is cui debet decima possit interdicere ne fructꝰ remoueant de fundo nisi ipo psente. Spe. ti. de deci. circa fi. doc. de deci. ex parte. el. ii.

¶ An iudex ex officio possit pcellere ad solutionẽ decimaz. videt q sic. in cle. dispendiosã. de iudi. ubi vide formã libz quas iudex dz pcedere in tali casu. et ibi vide do. Lar. flo. q. xxiii.

¶ Ex subtractõe decimaz qtuor mala puenium. preuaricatio diuini mandati. diminutio patrimonii. et rerum tpaliũ qbus olim soluẽtes decimas abundabant. xvi. q. vii. maiores. vnde decimã nõ soluẽtes reuertũtur ad decimam. xvi. q. i. decime. itẽ dãna fiunt in frugibus ab animalibus. xvi. q. i. reuertimini. quarto qõ nõ accipit xpus accipit fiscus. ut dicto. c. maiores.

¶ An liceat dare ecclesiis certas possessiones p decimis. no. de re. permu. c. fi. de re. eccle. non alie. ut sup in glosa prima.

¶ Omnium iuste quesitoz decima pars est debita. ỏ deci. tua. el. ii. xvi. q. i. decime.

¶ An consuetudo aliqd opetur in excusationẽ nõ soluentium decimas. Jano. de deci. super rubrica. glo. i c. i. de deci. li. vi. tex. iunc. glo. in. c. cum aliquibus. ỏ deci. et ibi no. glo. Archi. xvi. q. vii. quicũqz. do. Anto. de bu. in. c. prochianos. de deci. ⁊ in. c. cum sint homines. ubi idẽ do. Anto. Lau. in cle. ii. de iudi. uide in regula qui prior. li. vi. in mercuri. s. tho. scda secunde. q. lxxxvi. ar. iiii. late in tractatu meo de deci. quẽ feci Basilee tpe consilii generalis.

¶ An non habens redditus sufficientes ad sustẽtationem suam ⁊ familie sue teneatur ad solutionẽ deciaz glo. xii. q. i. quia tua. ⁊ in. c. dominus habebat. in. c. cum sint homines. de deci.

¶ An ille qui diu cessauit in solutione decimarum et nunc nõ habet unde soluat si non uendat omnia bona sua cõpellatur ad uenditionẽ. glo. xvi. q. vii. quicũqz. glo. xii. q. i. quia tua. Jo. an. i. c. cũ sint boies. ỏ deci.

¶ Pauper de elemosinis tenent soluere decimam. Jo. an. de deci. cũ sint boies.

¶ An ante solutionẽ decimarũ deducantur expense no. plene in. d. c. cũ sint boies. ubi uide q in decia palı an deducantur expense. uide in. c. pastoralis. ỏ deci. glo. in cle. dispendiosam. de iudi. no. ff. de peti. he redi. l. si a dño. §. fi. in glo. inpensis. bar. i. l. fructꝰ. ff so. ma. Hosti. i sũ. de deci. §. qualiter.

¶ An de illicite quesitis sit soluẽda decima. no. i. q. i. non est putanda. glo. ⁊ doc. de deci. ex trãsmissa. di xi in predic. tractatu in. q. iiii. xvi. q. i. decime. in glo. xiiii. q. i. in principio.

¶ An ꝓpter malã uitam sacerdotis possit quis subtrahere se a solutione decimarũ. tex. de deci. tua nobis et ibi no. docto.

¶ An papa possit suo priuilegio eximere quẽ a solutione decimarũ. no. glo. et doc. de deci. a nobis. dixi i dic. tractatu in. vi. q. glo. xvi. q. i. c. de deci. que dicit q papa posset suo priuilegio eximere sed nõ facere cõstitutionẽ. adde glo. xvi. q. iii. §. põt. v. etiam a roma no. ubi etiam uide an laicus possit prescribere decias de quo dic ut in. c. cãm. ỏ pscrip. ad predicta. adde ỏ deci. tua. ⁊. c. in aliquibus. Hosti. in sũ. eo. ti. §. a q̃ bus. in prin. ubi pulchre.

¶ Qualiter intelligenda sunt ꝓuilegia de decimis laborũ uel de nutrimentis aialiũ. glo. in cle. i. de deci. q̃ dicit ea intelligenda de terris quas ꝓprie colũt de animalibus que per se nutriuntur non eas quas uel que tradunt aliis colenda uel nutrienda. sic intellige de deci. ex pte. ⁊. c. nup. de eccle. edi. c. cũ dicat.

¶ An decime siut soluende epo uel ecclesie prochiali. no. xvi. q. i. decimas. de deci. quoniã. ⁊. c. dudum. ⁊. c. cũ contingat nũnos. cũ homies. ⁊. c. prochianos de offi. ordi. conquerente. de pscrip. auditis. ⁊. c. de quarta. glo. xvi. q. i. quicũqz. de deci. cũ cõtingat. gl. x. q. i. de his. xvi. q. i. statuimus. in glo. do. Anto. in c. cũ contingat. de deci. dixi i. d. tracta. in. q. vii.

¶ An sicut decime sint de pcepto. sic ⁊ oblatões. no ta. de conse. di. i. ois xpianus. ⁊ ibi glo. s. tho. secũda secũde. q. lxxxvi. ar. i. Hosti. in sũ. de proch. §. in quibus. dixi in. d. tracta. q. viii.

¶ An in decimis habeat locũ cõpensatio. docto. de deci. cũ sint homines. etiam uide an habeat locũ compensatio uel remissio facta per eũ ad quez decima pertiner. conclusio est q pro preteritis ualet nõ pro futuris. adde ad mãm compensationis. quod no. glo. de

UVA. BHSC. IyR_001

deci.c.i.que dicit q̄ nō.xvi.q.ii.decime.ratio.quia fisco petenti tributa non posset obici cōpensatio .l.iii C.de cōpēsa.l.ñ auferet.§.q̄ ꝓpēsationē.ff.ꝺ iur.fis.

¶An de grano sit soluenda decima anteq̄ de palea seperetur.doc.q̄ sic.de deci.ad apostolice ubi concludit seruandam esse consuetudinē.de qua specu.tit.de deci.circa finem.

¶An decima sit portanda ad domū eius cui debet gl.q̄ sic.xvi.q.i.reuertimi.no.in palle.c.ad aplice ꝺ ꝺci.ubi doc.gl.xvi.q.vii.c.i.Jo.an.i.c.ex pte ꝺ ꝺci.

¶An decima debeatur religiosis qui deseruiūt eccle sie prochiali per uicarium uel ipsi uicario.Lau.i cle.i.de deci.dicit q̄ religiosis quia uicarius debet esse cō tentus portione sibi assignata.Idem ibi dicit domin⁹ cardina.florentī.in.q.ix.

¶An coloni priuilegiatorū super decimis non soluē dis gaudeant ꝛ ipsi priuilegio tali.gl.in cle.i.de deci. in ver. excolendas.quam sequuntur doctores in. c. ueniens.de transactio.

¶An coloni episcoporum et abbatum de portione eis contingente teneantur soluere decimam.uide. xvi qōne.i.questi.

¶Propter non solutionem decimarum presumitur de celo uenire sterilitas.xvi.q.i.reuertimi. ꝛ.c.decie Unde uide quia dicit Hosti q̄ nō debet fieri remissio pensionis ꝓpter sterilitatē si ꝓbatū fuerit cōductorē eo anno non soluisse decimas ꝛ sic hoc casu non habz locū.l.si merces.§.uis maior.ff.locati.ꝛ.l.licet.C. eo.ubi ꝓpter intolerabilem sterilitatez fit remissio.q̄ illud habet locum quando sterilitas prouenit uicio rei non persone.dictum Hosti.ualde singula.in.c.ꝓpter sterilitatē.de loc.quod bñ no.

¶An liceat alicui tradere possessiones illi uel cui te netur soluē decimas ut per hoc alie possessiones sue sint libere a solutione decimarum .glosa q̄ non in. c. finali.de rerum permuta.

¶An clerici teneantur ad solutionem decimaꝝ.no. de deci.nouū genus.ubi uide quid de epis .ubi cōclu dit Inn.ꝛ Hosti.q̄ epi soluūt decimas psonales suis ecclesiis a quibus recipiunt sacramenta . reales illis ubi sunt posita eorū predia que conclusio uidetur con tra illum textum.ibi etiam uide an clerici teneantur soluere decimas pape.

¶An monachi teneantur ad solutionē decimarū.di xi.aliquid s̄.uide no.de deci.ex pte.ꝛ.c.nuper. ꝛ.c. suggestū.xvi.q.i.§.de bis.in glo.

¶An serui ꝛ mercenarii teneant ad decias . Inno. ꝛ doc.de deci.nouū genus.ubi concluditur in merce nariis q̄ tenentur soluere.de seruis dic q̄ non.q̄ acq̄ runt dñis.ideo domini tenentur soluere. ibi etiā uide q̄d de negociantibus noie alterius.

¶An si in terra aratoria de qua soluebant decime grani plantentur uites debeatur decima etiam de ui no.doc.q̄ sic.de deci.ꝓmissū.ꝛ.c.cū in tua.

¶De quibus piscibus ꝛ pascuis soluenda sit decia. ꝛ an ꝛ qñ.Inno.de deci.cōmissū.ꝛ.c.non est .plene eo.ti.peruenit.ubi etiam per doc.qui enumerāt ibi omnia ex quibus debētur decime.de quo uidē quod no.Hosti.in sū.de decimis.§.quot sunt spēs.Aug. xvi.q.i.decimas.glo.in cle.i.de deci.ubi domin⁹ car dinalis flo.in.q.xv.

¶Quo iure et qua actione petantur decime.no.xvi q.i.moderamine.de deci.tua nobis.et.c.parrochia nos.ubi Innocen.

¶In decis soluēdis stat cōsuetudini pscripte.no.de deci.cum sint.ꝛ in.c.cū in aliquibus.

¶Si quis non habet unde soluat decimas nisi uendi tis bonis suis debet illa uendere sed ecclesia debet illi tantū dimittere ex quo uiuat.nō.xvi.q.i.quicunq̄.ꝛ de deci.in aliquibus.

¶De rebus donatis nō soluit decima si sint mobiles siue imobiles.Inno.de deci.nō est.ꝛ.c.pastoralis.

¶In decimis nō appellat.nō.ii.q.vi.§.diffinitiua. ꝺ.quotiens.uide no.de deci.tua nobis.in glo.i.

¶Possidēs dz soluere decimas.C.ꝺ exa.tri.l.i.li. x.xvi.q.i.si quis laycus.ꝛ ibi Archi.

¶Remissio decimaꝝ facta alicui p dyocesanū ꝓhibē dit psentes ꝛ futuras.de puit.q̄ circa.

¶De pensionib⁹ domoꝝ dz solui decima. ꝺ decimis ꝓmissum.no.Hosti.de pac.plericq̄.

¶Clericus pbendatus soluit decimā prebēdalem.ñ illi ecclesie in qua habz pbendas sed illi in cui⁹ territo rio sita sunt predia.nisi consuetudo aliter disponat ꝝ Inno.in.c.ii.de deci.

¶Licet mutet q̄litas rei nō pmitur ius illius pcipi endi decimas.c.cōmissum.de deci.

¶Decime personales sunt soluende in fine anni.xvi. q.i.reuertimini.

¶Apud quem sit dominium decimaruz.glosa.xvi. q.i.moderamine.

¶An ecclia possit agere ad decimā extimatōis arbo rū cesaꝝ uel segetū ꝓbustaꝝ.Inno.de deci.ꝓmissū.tenz q̄ sic.de quo dic ur ibi Jo.an.et doc.

¶Ad qué pineat decima cui renūtiat laycus exhor tatōe epi.no.Hosti.ꝛ doc.de deci.c.qm̄.

¶Cui eccle sint soluēde decime qñ colon⁹ vni⁹ pro chie colit terras sitas in alia prochia.Inno. de deci.a nobis.ubi distiguit iter colonū pēsionariū ꝛ ptionariū Jo.an.et doc.de deci.cū sint homines.

¶An venatores et piscatores computentur iter red ditus reales uel personales ad sciendū cui ecclesie de cima debeatur.Innocen.et doc.in.c.nō est in potesta te.de decimis.

¶Qui dicit se exemptum a prestatione decimarum debet illud probare quia ius commune est contra eū. de deci.a nobis.de prescript.c.i.li.vi. facit de priuil. cum persone.eo.li.

¶An is cui debentur decime possit eas remittere ꝺ preterito uel ꝺ futuro.docto.q̄ sic. quo ad partem su am.de decimis.a nobis.

¶An bonus soluendi decimas preteriti tpis trāseat in emptorem pdii.doc.q̄ sic.de deci.pastoralis. p illū tex.facit.l.imperatores.ff.de publi. Joban.an.c.ti. cum sint homines.

¶An ualeat pactū in traditōne rei factū de decimis ñ soluēdis.dic q̄ nō.de pac.plericq̄.xvi.q.i. si qs lay cus.et ibi bona glo.de deci.cū ñ sit.

¶Quo tpe sint soluēde decime.dic in realibus stati collectis fructibus.in psonalibus sufficit in fine anni. ꝝ Inno.de deci.pastoralis.glo.xvi.q.i.reuertimini ubi glo.q̄ si ager bis in anno reddit fructus. bis in an no sunt soluende decime.

¶Qui pōt de iure ꝓuilegio uel descriptōne pcipe de cimas de aliqua terra potest de omnibus ibi nascenti bus decimas percipere.tex.est cum ibi no.p Jo.an.ꝛ doc.de deci.cum in tua.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An liceat decimas in pignus recipere. dic q̄ non. de deci. c. fi. et ibi nō.

¶ Si edificat vna eccl̄ia infra limites alterius cui debeatur decima. glo. et doc. de eccle. edi. ad audientiā. vide de deci. cum contingat. et ibi no.

¶ An decime possint p̄cedi laycis. no. de his q̄ fi. a p̄ la. cum aplica. de deci. tua. glo. i. q. iii. puenit. xvi. q. iii. c. placuit. el. grande. vbi tex. ⁊ glo. ad idem. c. puenit. xvi. q. vii. ubi episcop⁹ concedens decimas laycis dicitur hereticus et maximus antix̄pus.

¶ Penes quem sit dominium decime anteq̄ soluat. glo. xvi. q. i. moderamine.

¶ An de hereditate et legato debeatur decima. glo. xvi. q. i. decime.

¶ An doctor et aduocatus ō salario suo teneat ad decimas. gl. q̄ sic. xvi. q. i. decie. no. i. c. pastoral. ō deci.

¶ An collegium leprosorum vel hospitale teneatur ecclesie parrochiali. no. de eccle. edi. cum dicat. bona glo. in clem̄. i. de deci.

¶ An valeat p̄putatio de deci. ⁊ dando aliq̄d minus de decima. Hosti. videt tenere q̄ sic. in. c. statuimus. de transac. doc. p̄tra in cle. dispendiosā. de iudi. ubi vi det glo. et ibi vide do. Lar. flo. in. q. xviii. et. q. xix. vi de de re. pmu. exhibita. do. Anto. de bu. tenet partez affirmatiuā in. c. parrochianos. ō deci. ubi dicit ita fe cisse. Jo. an. adde no. de re. pmu. c. fi. de re. eccle. non alie. ut super. doc. in cle. fi. de decimis.

¶ An decime possint concedi layco in feudum. Inn. in. c. cum apostolica. de his que fiunt a maio. par. ca. glo. de decimis. quāuis.

¶ Super decimis non potest fieri computatio ut am plius non soluantur dato feudo ecclesie. glo. de re. ec. nō alie. ut super. glo. de re. permu. c. fi. glo. de deci. ex multiplici. Pau. in cle. ii. de deci. glo. ō transac. c. ii. Joban. an. de deci. cum omnes.

¶ An decimas in preteritu⁊ nō solutas possit rector petere ſm extimationem tex. de transac. c. veniens. glo. in. c. cum sint homines. de decimis.

¶ Si concedantur alicui decime in parrochia ⁊ post concessionem noue accrescunt non veniunt in concessi one. glo. i. q. iii. peruenit.

¶ Decime sunt tributa pauperum. tex. xvi. q. i. deci me. et in. c. tua. el. ii. de decimis. glo. ii. q. vi. sūt quo rum. ỽ. quotiens.

¶ An si dñs pascua sua gratis concedat alteri debeat solui decima. Jo. an. in. c. commissum. de decimis.

¶ Qualit̄ fuerit facta taxatio decie papal̄ in bñficiis Lau. in extraua. suspecti. in gl̄. q̄ incipit. q̄draginta.

¶ An colonus debeat soluere decimas illi eccl̄ e ō fū do in q̄ situs est fundus. vel illi ecclesie in qua habitat Jo. an. i. c. cū sint. ō deci. Inn. ⁊ Hosti. e. ti. a nobis.

¶ An coloni vel censuales priuilegiatorum sub deci mis non soluendis debēt soluere decimas. glo. ⁊ Pau lus. in clem̄. i. de decimis.

¶ Cui eccl̄ie rex debeat soluere decimas. glo. de ma. et obe. omnes. adde quod dicam. j. sub dictione rex.

¶ An pēsionarius teneat̄ soluere decimas. vide. xvi. q. i. si q̄s laycus. ⁊ c. questi. ō deci. dilecti. ⁊ c. a nobis ubi etiam Inno. Hosti. et Jo. an. de pac. plerīq̄. Jo. an. de deci. c. cum nō sit. Pau. in cle. i. eo. ti.

¶ Loca monialiū q̄ sine elemosina sustentari ñ possūt nō tenent̄ soluere decimas papales. vide Pau. in cle. ii. de deci. adde quod dicam. j. sub dictione moniales.

¶ Clericus nō debet soluere decimas de patrimonio quod habet loco tituli. no. Hosti. de simo. tua. de cē si. c. i. de p̄ben. tuis. in glo. ii.

¶ An decime alienentur uel dentur ad firmam. uiō Inno. de loca. uestra. ⁊. c. ad hoc.

¶ An fructus decimaruⁿ uel decima possit pignori obligari. spec. ti. de pig. §. i. in fi.

¶ Causa decimarū spectat ad iudicē ecclesiasticum. cle. dispen. de iudi. spec. ti. de compe. iudi. adi. §. i. v. xvi. adeo q̄ nec in modū recōuētionis tractari pōt co ram seculari iudice. spe. t. de conuē. ⁊ recōuen. §. i. versi. ⁊ credo.

¶ An p̄scribi possit q̄ decime soluantur in minori quātitate. glo. xvi. q. vii. quicūq̄. glo. de decimis in aliquibus. Inno. ⁊ Hosti. de transac. ueniēs. Arch. xvi. q. vii. maiores. glo. de transac. c. ii. ubi habes an de consēsu ep̄i laic⁹ possit soluere p̄ decia minorē p̄tē

¶ An clericus uel ecclesia possit p̄scribere ut nulli soluant decimam. glo. et Inno. de parroch. c. finali. glosa de deci. nuper.

¶ An ⁊ cui ecclesie soluatur decima de pascuis. dixi s̄. uide Inno. de deci. cōmissum.

¶ An ecclesie rector possit agere contra cōburentes uel deuastantes segetes in sua parrochia. Innocen. in dicto. c. commissum.

¶ Cui ecclesie debeat solui decima piscium ⁊ auium nō recusarū. Inno. i. d. c. cōmissū.

¶ An decima debeat solui de pensiōibus domorum uel p̄diorū ⁊ quis debeat soluere. Jo. an. de pac. ple riq̄. uide i extrauag. Bonifacii q̄ icipit declaratōes.

¶ Que dicantur decime p̄sonales ⁊ que p̄diales. glo. de deci. ad aplice. Inno. eo. ti. cōmissum. Lau. i clemen. i. de decimis.

¶ Priuilegiatus ut de ortis ⁊ de ortaliciis nō soluat decimas intelligitur priuilegiatus de his que colit p̄ vsu suo. Jo. an. de ec. edifi. cū dicat.

¶ Si animalia iacent i alia parrochia ⁊ pascua i alia cui soluent̄ decie. gl. i. c. ad aplice. de deci. gl. i. c. q̄sti xvi. q. i. gl. xiii. q. i. c. i. i v. pascit.

¶ An rector ecclesie possit decimā exigē ab illo apō quem fructus sunt etiā si nō sint sui. Inn. ō deci. a no bis. glo. magna. e. t. tua. xvi. q. i. decie. i gl. magna.

¶ An recipiēs certaⁿ pensionē uel fructus de fundo teneatur soluere decimā si fructus p̄mo inde recepti erant decimati. Inno. de deci. cū sit. Jo. an. e. t. cum sint homines. et. c. tua. ii.

¶ An p̄o decimis alteri indebite solutis possit agē ecclesia cui debētur contra soluētem uel contra recipi entem. Jo. an. de pac. c. pe.

¶ An ecclesia soluat decias ō fūdo dotali. gl. ō deci. c. ii. gl. i. c. i. de cēsi. Archi. xxiii. q. i. serui.

¶ An papa p̄o qualibet cā possit exigere decimam bñficiop. uide Inno. de deci. c. ii.

¶ An nolēs colligere fructus ut nō soluat decimam possit ꝯpelli ad colligēdū. Arch. xvi. q. i. reuertimini

¶ An fur uel iuasor rei decimalis possit cōpelli ad ō cimā. gl. xvi. q. i. decime. ubi etiā tractat gl. an ē que stio ex donatōe soluatur decia.

¶ Si nō soluatur decima licet postea sequatur sterili tas non potest tamen recusari solutio. no. doct. in. c. i. de deci. li. vi. Jo. an. in. c. ꝓpter sterilitatem. de lo ca. in ver. sine culpa.

¶ An si rector ecclesie fecit pactū cū aliquo super de

UVA. BHSC. IyR_001

cimis. ⁊ fit taxatio fructuū ꝓ̄o annis. x. rector autē ꝓ̄o illis recipit unam uineam que facit illos fructus si casimate perit possit petere decimas suas. Archidi. xvi. q. vii. e. decimas. el. ii.

¶ An non soluens decimas tempore debito possit cō pelli ad soluendam extimationē. tex. de transac. ueniens in fi. ibi etiam tractat Inno. contra quē debeat porrigi iudiciū si agatur sup iure deciali feudi.

¶ Quando debeant solui decime animaliū. Jo. an. de deci. cū sint homines. eo. ti. non est. ubi uide cui ecclesie dēat solui decima aialiū.

¶ Pactū factū cū dño fendi de decimis nō soluēdis non extenditur ad colonos. de transac. ueniens.

¶ An decima ex parte fructuū coloni censeat̄ ꝑdialis uel ꝑsonalis. Jo. an. de deci. cū sint.

¶ Si abscinduntur ligna in una parrochia ubi sunt parui ualoris et uenduntur in alia ubi sunt magni ualoris ubi debetur decia. Jo. an. de deci. nō est.

¶ Si obligatus ad decimas ꝑsonales dormit in una parrochia et habet larem i alia cui ecclesie debeat solui decias. glo. in. c. ad aplice. de deci.

¶ Colonus pensionarius exemptor non soluit decimas ex pensione. pau. i cle. i. de deci. i v. excolēdas.

¶ Qui non vult recipere decimā tēpore fertilitatis non debet etiam tēpore penurie. bo. tex. i. l. fortissimi et. l. se. C. de erro. mil. anno. li. xii. sed ille tex. loquit̄ in debito reipublice tñ eadē uidet̄ ratio.

¶ Si consuetudo habet q̄ colonus soluat partē de cimarū diu ab eo fit exactio. glo. in v. erat in. l. litib⁹ C. de agri. et censi. li. xi.

¶ An non monitus ut soluat decimā possit dici i mora nō soluendi. Hosti. de deci. non est.

¶ An ꝓ̄o decima debeant dari optima. dic q̄ de agnis et pullis non tenetur quis dare optimos. nec etiā debent dari deteriores sed mediocres uel sic ut transeunt sub uirga pastoris. indignū eni est dare q̄ dedignatur hō. xvi. q. vii. oēs decime.

¶ Religiosi audientes confessionem tenentur facere consciam confitentibus de soluendis decimis quod si obmiserint suspensi sunt ab officio predicationis dōec faciant si possunt comode ⁊ si interim ꝑdicant sunt excōicati. illi etiam religiosi qui aliqua retrahūt a solutione decimarū sunt excōicati. item ꝑceptum graue fit predicatoribus uerbi dei q̄ in prima dñica quadragesime quarta ⁊ ultima in festo ascensionis dñi pentheco stes natalis assūptiōis beate uirginis ⁊ natiuitatis ioannis baptiste. informent audientes de solutione decimarū. hoc habetur in cle. cupiētes. de pe. quod male seruatur ex negligentia uel ignorantia ꝑlatorū ⁊ malitia predicatorū ego tñ feci seruari Brixie licz nullus fructum attulerit.

¶ Que sit retributio fideliter soluētiū decimas. die quadruplex. uidelicet abundantia rerū temporaliū. sanitates corporū. remissio peccatorū. ultimo celeste regnū. uide in sūma pisanelle sub dictione decime. §. i. ver. que renuntiatio.

¶ Clerici coniugati ⁊ tonsurati debent dare decias ꝑm Vincē. in. c. nouū genus. de deci. uide no. de cle. coniug. c. i. libro sexto.

¶ An iudei teneantur soluere decimas. dic ꝑsonales non quia nulla recipiunt sacramenta secus de realib⁹ ut in. c. de terris. de deci. adde quod dicā infra sub dictione iudeus. Jo. an. i addi. spe. t. ō iude. sup rubri.

¶ An clerici teneant̄ dare decimā pape requirenti. Tho. 2ª. scōa. q. lxxxvi. ō deci. c. ii. xvi. q. i. decimas.

¶ Epus q̄ dicit se ꝑscripsisse decimas i alieno ēpatu dz allegare ⁊ ꝓbare titulū q⁹ ius cōe est ꝓtra eū nisi tā ti tpis alleget̄ ꝑscriptio cuius initii memoria ñ existit tex. in. c. i. de prescrip. li. vi.

¶ Quid si in eodem anno in eadē terra diuersa semi nant̄ ⁊ colligunt̄ an de omnibus debeat dari decima. no. de deci. c. ex pte canonicor.

¶ An de illicite acquisitis teneatur quis dare decimas. s. Tho. secūda scōe. q. lxxxvii. et qō no. in sūma pisanelle. sub dictione decime. §. iii. vtruz de illicitis. ubi vide multa vtilia ad hanc materiam decimarum. adde quod supra dixi.

¶ An prelati possint laicis decimas infeudare. text. et ibi Innocen. de his que fi. a prela. cum apostolica. glo. in. c. quāuis. de deci.

¶ Qualiter probetur quasi possessio percipiēdi decimas. Spe. ti. de teste. §. iam de interrogatoriis. ver. item de tempore.

¶ An a snia sup decimis appellet̄. Spe. ti. de ap. §. ii. v. q̄rto. de deci. tua. ii. in glo. i. et ibi Jo. an.

¶ An alienās vel vēdens rē cū omni iure qō hz in ea intelligat̄ alienasse ius decimādi. Inno. de iurepatro. ex lris. Spe. ti. de emp. ⁊ vendi. §. i. v. nō nunq̄. Joan. in addi. Spe. de deci. sup Rica.

¶ An clerici habētes aliunde sufficientem victū possint licite decimas recipere. Hosti. in summa. de deci. §. vlti. v. quarto queritur.

¶ De q̄bus rebus debeat solui decima bñficior. nō. in cle. si bñficior. de deci. in glo. i.

¶ An in solutione decimarum debeat semen deduci. no. de deci. tua nobis. Hosti. in summa. de deci. §. fi. v. secundo queritur.

¶ An decime possint pignorari. Spe. ti. de pig. v. fi.

¶ An illi cui debet̄ decima possit petere iterdici dño feudi ne colligat fructus donec mittat̄ nūtius. dixi alicubi. s. adde qō dicit Spe. de deci. in fi. q̄ tenet q̄ sic.

¶ Que dicantur decime minute. vide de deci. cum in tua. et quod ibi no.

¶ Rustici debēt portare decimas ad horrea sacerdotum nec a clericis sunt colligende. ut no. xvi. q. i. decime. ⁊ expensis illius qui debet soluere. Spe. ti. de decimis. in fi. v. in fi. ubi tenet q̄ sunt portāde ad horreū Hosti. de deci. §. fi. v. xvi. quero. de decimis ex parte et. c. pastoralis. et ibi no.

¶ Decimas tenet̄ soluere paup de elimosina. ii. q. i. habeat. nō. de deci. cum homines.

¶ An decime possint alienari vel dari ad firmā. vide Inno. de deci. ad hoc. ⁊ de loca. vīa.

¶ Priuilegium de decimis non soluendis est ius publicum auctoritate priuatum sed utilitate. ideo ei pōt renuntiari. Specu. titu. de renuntia. ⁊ conclu. §. i. v. ius vero publicum.

¶ De mā decimar. vide late. s. Tho. scōa scōe. q. lxxxvii. p totū. ⁊ in. q. de quolibet. q. ii. ⁊ q. vi.

Deceptio Deceptus.

Nō multuz distat i vicio vel decipe vel decipi posse. xvi. q. i. si cupis.

¶ An ⁊ qñ liceat alicui decipere aliū. vide. xxii. q. ii. utile simulationē. ⁊. c. hoc artificio.

¶ In deceptōne vltra dimidiā iusti ꝓcii habet locum c. cū dilecti. de emp. et vendi. an autem habeat locum

UVA. BHSC. IyR_001

in locatione. vide Jo. an. in dicto. c. cum dilecti.
¶ Quid aũt de adiudicatione in ſolutum. vi3 Spe. ti. de iudi. §. ſequitur videre.
¶ Deceptis et non decipientibus iura ſubueniunt. l. ii. §. hec verba. ff. ad vell. de dona. c. inter. de rerum permu. cum vniuerſoꝝ.
¶ Nõ debet quis decipi alterius beneficio. l. ꝓmodato. §. pe. ff. cõmo. et. l. iii. ff. de arbi.
¶ Non decipit' qui vſus eſt iure cõi. ff. ỏ mino. l. vtꝫ ff. de regu. iu. l. nihil ꝓſenſu. §. nõ capit'. C. de in integ. reſti. in. l. non videtur.
¶ Licitũ eſt ꝓtrahẽtibus inuicẽ ſe decipe. l. in cauſe. §. põponius. ff. de mino. et. l. itẽ que ꝓcio. §. quẽad modũ. ꝛ. l. ſe. ff. loca. dũmodo de hoc non interueniat dolus. nec ſit magna deceptio. C. de reſcin. ven. l. ii. de vſu. in ciuitate. no. x. q. ii. hoc ius. ꝛ ibi Archi. vi3 rex. et ibi no. glo. et doc. in dicta. l. ii. C. de reſcin. vẽ. adde no. in. l. ſed ſi pupillus. ff. de inſti. in glo. decipi.
¶ Deceptiones ſũt euitãde. ff. de rei ven. l. in fundo. ff. de euic. l. q libertatis. in fi. de exerci. l. i.
¶ Decepto ſubueniendum eſt. no. ff. de pig. act. l. ſi rem. §. omnis. in glo. fi.
¶ An ex futuro ꝓſumat' quis deceptus in ꝓteritum nõ. Ly. in. l. ſi minoꝛẽ. C. de in integ. reſti.
¶ An liceat aduocato decipere aduerſariuꝫ. dic q ſic ſi fouet iuſtam cauſam. nõ. xxiii. q. ii. dominus noſter. ff. de dolo. l. i. xliii. di. in mandatis. xiiii. q. iii. c. i. gl'. i. et glo. pe. in dicto. c. in mandatis.
¶ Scienti ꝛ volenti non fit deceptio. ff. de peti. here di. l. q ſcit. ff. de rei ven. l. is qui ſcit. ff. de ac. emp. l. i. in fi. in regula ſcienti. li. vi.

Decisio. Si vis cognoſcere. l. deciſiones quaſ Juſtinian⁹ addit ad. C. dic q vbicũ qꝫ Juſtinian⁹ facit mentõꝫ de opinionib⁹ vetex et ad illas tollendas ſtatuit aliq̃d circa. illa lex eſt vna de qui quaginta deciſionibus. ita dicit Bal. in. l. fi. C. ỏ do. ꝓmiſſi. que eſt vna de illis quinq̃ginta.

Declaramus Declaratio.

¶ De ſignificatõe huius dictõis declaratõ vel declaramus poſita in lege vel ſtatuto. no. in cle. fi. ỏ Rp. et in cle. ſtatutum. de elec.
¶ An ꝛ qñ liceat heredi declarare voluntatẽ defũcti Bar. in. l. ſi quis a filio. §. i. de le. i.
¶ Ex aliis ſcripturis declarat' volũtas defũcti. bar. in. l. alimenta. ff. de ali. ꝛ cib. lega.
¶ Si eſt dubiũ de ꝑſona electi eligẽtes ꝑñt declarare de quo ſenſerũt. Bart. in. l. q̃dam. ff. de rebus dub. ꝛ in. l. ab executoꝛe. ff. de appell'.
¶ Declaratio iuſti ꝓcii facta ꝑ iudicem in reuocatõe ꝓcii eſt interlocutoꝛia habens vim diffinitiue. Bar. in. l. creditoꝛes. C. de pig.
¶ An ius declarandi tranſeat ad heredeꝫ. Bar. in. l. inter ſtipulãtem. §. i. de ver. obli. ꝛ in. l. ſi quis a filio §. ſi plures. de le. i. docto. in. l. in ement'. et. l. fi. ad fi. C. de contraben. emp. ꝛ in. l. ſi ſtipulat⁹ fuerim illud aut illud. ff. de ver. obli.
¶ An declaratio libelli obſcuri obſcure ꝓcepti per defunctũ poſſit fieri ꝑ heredẽ. no. glo. in. l. itẽ põponius. ſcribit ſi fructũ. §. fi. ff. de rei ven. que tenet q nõ.
¶ An appellatõe declaratõis veniat ſuppletio et coꝛrectio ꝛ ſic an ille cui data eſt ptãs declarãdi poſſit ſupplere ꝛ coꝛrigere. vide doc. in. c. ſup qõnum. in ꝑnci. de offi del'. faciunt no. in cle. ne romani. de elec. et i. l. heredes palã. §. ſi q̃d poſt. ff. de teſta.
¶ An iudex poſſit declarare ſniam ꝑdeceſſoꝛis ſui. ui de bar. in. l. inter ſtipulantem. §. i. de v. obli. qui dicit q ius declarandi ẽ ꝓſonaliſſimũ.
¶ In his que dependẽt ex animo alicuius ſtatur declationi illius. ꝛ ſi eſt moꝛtuus ſtabit declarationi ſui heredis qui de ueriſimili nouit animũ defuncti cuꝫ iuramento. ſm bar. in. l. gerit. ff. ỏ acqui. here. in. ii. columm. in v. venio ad queſitum. et in. viii. colump. v. venio ad quartum.
¶ Qui declarat non dat ſed datum oſtendit. ut. ff. ỏ rei uen. l. ex diuerſo. ꝛ. ff. ſi ſer. uen. l. ſicuti. §. ſed ſi q̃ ratur. ff. de teſta. l. hẽdes palã. §. ſi qỏ poſt. no. ỏ ap. nouit. de dila. c. iii.
¶ Quid tribuit declaratõ ꝛ ad qỏ tẽpus referatur. Jo an. i addi. ſpec. ti. ỏ teſte. nũc uidẽdũ. v. pe.
¶ Declaratio libelli obſcuri ptinet ad actoꝛẽ. ff. ỏ iudi. l. ſi qs intentione ambigua.
¶ Lex que ponitur ad declarationẽ alterius trahit' ad ꝓterita. C. man. l. fi. circa fi. no. Boſti. in ſum. ỏ conſti. §. pe. dicam ſub dictione lex. j. Adde qỏ no. Jo. an. in. c. fi. ỏ v. ſig. ubi dicit q in plus ſe habet declaratio q̃ conſtitutio. quia declaratõ reſpicit ꝓterita ſed conſtitutio tantũ futura. Adde bal. in. l. non dubium. C. de legi. ꝛ quod idez no. in. l. iubemus. C. ad uel. adde qỏ idẽ dicit in. l. ſi quis ſeruo. C. de fur. ui de Jo. an. in addi. ſpec. ti. ỏ teſte. §. nunc uidendum. ubi etiam hoc nota.
¶ Declaratio ꝓncipis debꝫ apparere per inſtrumẽtum. l. i. C. de man. ꝓin.
¶ A ꝓncipio dubia ex poſt facto declarent'. ff. de ufufru. l. ſed et ſi quis. §. fi. ff. de acqui. here. uel ꝓo herede. inſti. de acti. §. fuerat. uide quod no. Jo. an. in ꝓhemio decre. ſup v. declarant'.

Declinatio. Qui obmiſit ſemel ỏclinare iudicium non poteſt amplius penitere. de iudi. c. i.
¶ Conſtituens ꝓcuratoꝛem ad iudicium ſimpliciter uel cum clauſula ſaluis exceptionibus non dicitur renuntiare declinatoꝛie foꝛi. no. de dila. expoſuit.
¶ Sciens ſibi declinatoꝛiã cõpetere debet iudici ꝓponere ante oia. C. de ꝓba. aut'. qui ſemel. ꝛ ibi no. ỏ de excep. exceptionem. ỏ ꝓbation. quoniam contra de re iudica. inter monaſteriũ. et ibi Inno. et Jo. an. i ſpe. ti. ỏ recuſa. §. fi. uiỏ qỏ dicã. j. ſub dcõe exceptõ
¶ Declinare a malo eſt pars iuſtitie. s. Tho. ſecũda ſecunde. q. lxx. ar. i.
¶ Stante ſtatuto q declinans iuriſdictionẽ poteſtatis puniatur in. x. uel poſſit impune offendi. Cautela eſt q epus declinat ꝓo clerico ſuo ꝛ pater ꝓo filio. ſm bar. in. l. pe. §. ad crimen. ff. de pu. iudi.

Decurio. De ſignificato huius uocabuli. ui de. ff. de decuri. l. decuriones. erat enim oꝛdo in ciuitate ꝓuidens regimini ciuitatis.
¶ Decurio eſt alendus a patria. ſpecu. ti. qui. fi. ſint legi. v. quid de adoptiuo.
¶ Decuriones non poſſunt agere contra ciuitatẽ. l. ii. §. decuriones. ff. de poſtu.
¶ An notarius poſſit eſſe decurio. no. C. de primi pilo. l. ii. li. xii. per. bar.
¶ An decuriones poſſint uendere bõa imobilia ſine decreto. bar. in. l. i. C. de ꝓdi. curi. et in. l. i. C. de

UVA. BHSC. IyR_001

ipo.lucra.descrip.li.x.

¶ Decuriones sunt cõsiliarii ciuitatis.glo.ff. qẽ cu iu.uni.l.nonnulli.no.C.que sit lon.consue.super ru brica.glo.de v.sig.l.pupillus.§.decuriones.uide no ta.in ru.C.de decu.li.x.

¶ An decuriones possint donare de bonis ciuitatis bar.in.l.ambitiosa.ff.ꝺ decre.ab or.fac.

¶ Licet decurio non debeat exercere officiũ tabellio nis.tñ si exercet ualent instãa facta per eũ.bar.in.l.q̃ cunq;.C.de tab.li.x.

¶ In quo differant decuriones a curialibus.no.C. de decu.in ru.li.x.

¶ Quẽ honorẽ ⁊ quod onus habeãt decuriões.no. C.de decu.l.i.li.x.in glo.i.

¶ Si sint remoti ⁊ postea restituti an recuperent pri mũ gradũ.no.ff.de decur.l.ii.i gl.magna. ⁊ ibi bar. ⁊ in.l.ambitiosa.ff.de decre.ab or.fa.

¶ Decuriones descendentes a ciuitate infirmi uꝫ ali as impediti nõ debẽt expectari ad consiliũ.bar.in.l. fi.C.de legatio.li.x.

Decretales ¶ An stetur decretali extrauag. no.de fi.instru.c.pastoralis.

¶ In quo differant deretales canon et sanctio. uide no.iii.di.in glo.sue

¶ An ⁊ qñ decretalis generalis uel spãlis habeat ui iuris.no.iiii.di.in pn.

Decretum ¶ An presumatur pro decreto iu dicis q̃ sit solenniter interpositũ specu.ti.de emp.⁊ uen.§.nũc dicendũ.v.et breuiter eo.ti.de procu.§.i.v.⁊ quid si solũ.bal.in.l.,platam C.de fen.⁊.l.non tantũ.ff.de appel.et in.l.cũ hi.§. si pretor.ff.de transac.do.meus ¶Raph.in.l.sciẽdum ff.de v.ob.facit quod no.in.l.i. C. de fi.instrumen. ⁊ iur.hast.fis.li.x.

¶ An factum contra decretũ sit nullũ.Lap.in.c.sta tutũ.de preben.li.vi.Jo.an.in.c.dilecto.eo.titu. di cam infra .ubi gl.

¶ Que sit dria inter iussũ decretum auctoritatem ⁊ consensum.no.in.c.i.de re.ec.non alie.bar.in.l.si q̃s mihi bona.§.iussum.ff.de acqui.here.⁊ in.l.si autẽ. ff.de aqua plu.ar.bal.x.coll.de feu.si ñ amit. c.sikes

¶ An primũ et secundũ decretũ iudicis sit sententia diffinitiua uel interlocutoria.doc.in.c.contingit ꝺ do lo.dicunt q̃ est interlocutoria.glo.in.c.cũ olim.de re sti.spo.specu.ti.de pri.⁊ se.de.§.i.in pn.uide. l. cuz apud.ff.de bo.auc.iudi.pos.bar.in.l.si finita. §.iuli anus.ff.de dam.infec.⁊.l.ante sniaz.ff.ꝺ ap.recipi.

¶ An decretũ pape uitiet actũ postea gestũ. doct.q̃ sic.in spũalibus ⁊ temporalibus.no.Jo.an.⁊ doc. ꝺ preben.dilecto.de rescrip.c.tibiq;.li.vi. quid aũt i sa cramentalibus.doc.et glo.de elec.prouida.li.vi.et i cle.in pleriscq;.de elec.de despon.impu.ad dissoluẽdã uide in toto titulo ꝺ ma.contra.cõtra interdic. eccle sie.doc.in.c.quanto.de consue. quid aũt de decreto inferiorũ.nota.in.d.c.dilecto .adde qꝺ no.bar.in.l. i.C.de pre.cur.li.x.

¶ An simplex inhibitio pape sine decreto aliq̃d ope retur.no.de concess.preben.c.ii.li.vi.quid de inferioꝛ no.de in integ.rest.c.ii.adde quod dicã infra sub dic tione rescriptum ⁊ papa.

¶ An decretum pape liget ignorantes.nota.in.c.ti bi qui.et.c.dudum.et.c.si apostolice.de preben.li.vi glo.in.cle.i.de concess.prebẽ.sup v.attẽptari. et com muniter tenetur q̃ sic.

¶ Decretũ debet fieri cũ cause cognitõne. Jnno.et Jo.an.de pces.pben.c.i.li.vi.in glo.magna. Jnno.i c.sua nobis.de offi.vica.idẽ in.c.dilecto.de pben. in glo.si quicq̃.idẽ in.c.fi.qui ma.accu.pos. et in.c.cuz dilectus.in glo.confirmatio.eo.ti.

¶ Scõm decretũ põt imponi in reali.pm Jnn.in.c. dilecto.de ver.sig. qꝺ intelligit imponi cã silentii nõ adiudicatiuũ dñii.qz alias agẽs eẽt sibiipi ꝓtrari?.no. glo.et doc.in.l.si finita.§.iulianus.ff.de dam. infec.

¶ Decretum secundum non est actori necessarium in actione reali.tamen potest interponi.Jnno.⁊ Hostiẽ. in.c.quoniam.ut lit.non contesta.

¶ Decretum non ligat ignorantem tamen presumit quis scire publicum bannum.Hosti.et Jnno. in.c.i. de postu.prela.faciunt .ꝺ.prime dicta.

¶ Quid ꝑdest vt opetur scõm decretũ in bñficialib? no.Jnno.in.c.contingit.de do.⁊ contu.

¶ Decretũ ꝑut residet in iudice idẽ est q̃ iussus. sed ꝑut residet in executore.idẽ est q̃ actualis missio. Jn no.in.c.i.de eo qui mit.in pos.

¶ Decretũ põt apponi etiã p ꝑuatũ in suis dispositõ nibus.Jnno.⁊ Hosti.de pben.dilecto.Jnno.aliquid in.c.i.de ꝓces.pben.li.vi.in fi.glo.magne.

¶ Decretũ iudicis ꝓfirmãs ꝓtractũ opatur q̃ ptes ñ poterũt ꝓqueri se esse deceptas ultra dimidiã iusti ꝑcii casus est singu.in.l.i. C.de pre.curi.li.x.

¶ Decretũ vniuersitatis ꝺz auctoritate magistratus populi ꝓfirmari.l.i.C.de ser.reipub.

¶ Decretũ interueniẽs in his q̃ sunt iurisdictõnis vo lũtarie facit ꝑsumere omnia solẽniter acta. dictum est Spe.in ti.de emp.⁊ ven.qꝺ nõ est alibi.

¶ Qui sint iudices qui possunt apponere decretum Jnnocen.in.c.i.de concess.preben.li.vi. in glo.ii. Ar chidia.vii.q.i.quia frater.

¶ Formã decreti interponendi in quocũq; actu.vide per Bal.in.l.i.circa fi.C.qui admi.ad bo.pos.

¶ Qui nõ habẽt decreta summoꝛ pontificũ vel hñt ⁊ nõ seruãt sũt puniẽdi.xx.di.si decreta.

¶ An interpositio primi decreti habeat vim ostõnis ad hoc ut faciat actionẽ penalẽ transitoriã ad heredes Bar.in.l.i.ff.de priua.deli.

¶ Secundum decretum non est sententia diffinitiua l.si forte.ff.de dam.infec.

¶ Qualiter fit missio ex primo decreto i iudiciis du plicibus vel diuisoriis.Bar.in.l. apud iuk.in prin.ff. ex qui.cau.in pos.ea.

¶ An facta missione in possessionẽ in vna re ex primo decreto possit fieri alia ex scꝺo decreto. Bar.in.l.cuz vnus.ff.de bo.auc.iudi.pos.⁊.l.q̃uis.e.ti.

¶ Ad scõm decretũ seu datio in solutũ indebite facta ꝑ pte vicieꝫ in totũ.Bar.in.l.si non sortem.§. si cen tum.ff.de condi.indebi.

¶ Quas solennitates requirat decretum superioris vide.l.i.C.de pre.curia.li.x.

¶ Infra quantum tempus audiatur is contra quem est interpositũ primũ decretũ.Barto.in.l.si finita.§. iuk.ff.de dam.infec.ubi etiã vide per eũ an in actione exempto debeat interponi primũ decretum .⁊ an mis sus ex primo decreto lucretur fructus ibi etiã tractat an primũ decretum det titulũ.et dicit q̃ non. de quo Jo.an.in addi. Specu.ti.de primo decreto .§. iam de effectu.v.sed qꝺ diu.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Decretum ſuper alienatione rerum minoris debet
interponi iudice ſedente pro tribunali et die ñ feriata.
Spe.ti.de fer.§.ſequitur.v̊.fi.
¶ An decretum poſſit apponi per executorem ſi non
eſt ei data facultas in lris.glo.in.v̊.irritum.in.c.i. de
conceſ.preben.li.vi.et ibi Jo.an.
¶ Decretū p mendaciū impetratū nulli⁹ eſt momenti
l.cū v̊o.§.ſubuentū.ꝛ.§.hoc ſenatus.ff.de fideicō.li
be.ſecus in ſnia q̄ valet ſed venit reſcindēda p reſtituti
onē.l.ſi pror.§.marcellus.ff.de iudi.
¶ Decretū in cauſis futuris interponi nō pōt.tex.in
l.item eor.§.ſi ita.ff.qō cuiuſq; vni.no.
¶ De potēria p̄mi ꝛ ſcōi decreti vide Jnno.in.c.i.in
glo.fi.de eo qui mit.in poſ.Bar.in.l.ſi finita.§.iulia
nus.ff.de dā.infec.Spe.ti.de p̄ri.ꝛ ſecū.decre.§.fi.
¶ Miſſio ex ſcōo decreto fit ō tutorē nō ō pupillum
dicit Bar.in.l.i.C.de iur.reipub.li.xi.
¶ An p̄cedat ad interpoſitionē decreti ō p̄tumacem
quando agitur poſſeſſorio retinende. Spe.ti.de p̄ri.ꝛ
ſecū.decre.§.ſequitur.v̊.verum.
¶ Decretum appoſitū in lris non operatur niſi volē
te illo pro quo interponitur. Jnno.de conceſ.p̄ben.c.
i.li.vi.in fi.glo.magne.Jo.an.in.c.ſtatutum. de p̄e
ben.e.li.Oldra.conſilio.ccxxvii.
¶ Miſſio in poſſeſſionez ex p̄mo decreto fit propter
contumacem intereſſe actoris. Jnno.in.c.fi.et.i.v̊ eo
qui mit.in poſ.li.vi.
¶ An poſſit fieri miſſio ex p̄mo decreto in iurepatro
natus. Jo.an.in.c.i.de eo q̄ mit.in poſ.li.vi.
¶ Miſſio in poſſeſſionē ex p̄mo decreto nō valet ubi
cunq; reus eſt tutus exceptōe. Jnno.in.c.p̄terea.v̊ di
lat.do.Anto.in.c.p̄tingit.de do.ꝛ p̄tu.Bar.in.l.ful
ciniuſ.§.cū hoc.ff.ex qui.cau.in poſ.ea.
¶ Nō valet interpoſitio p̄mi decreti facta ſine ſūma
ria cognitōne. Archi.ii.q.vi.§.ſunt quor.
¶ Que ſunt examinanda per iudicem in interpoſitio
ne ſecundi decreti. Jo.an. in.c. contingit.de dolo et
contu.ubi do.Anto.de but.
¶ An decretū pape afficiat manus eius ꝛ ſuor ſexecu
tor.tex.ꝛ ibi Lap.in.c.pe.v̊ p̄bē.li.vi.ꝛ in.c.i. v̊ cō
ceſ.p̄bē.e.li.in cle.i.p̄mo rñſo.de p̄ceſ.p̄ben.
¶ An decretum inferiorum a papa liget ignorantes
vide de p̄reben.ſi apoſtolice.li.vi.de conceſ.p̄reben.c.
i.e.li.in glo.magna.
¶ Decretū pōt interponi etiaz in abſentia partis ad
uerſe.vide Jo.an.in dicto.c.i.ſuper glo.
¶ Nō.q̄ decretū nō afficit niſi ſit modus expreſſus i
lris.vide do.Anto.in conſilio ſuo.xlvi.
¶ De decreto electōnis nō.in.c.innotuit. de elec.et
an decretum ſit de ſubſtantia electōnis.et quod conti
nere debeat.nō.xl.di.epiſcopus.ꝛ.lxiii. di.quanto.v̊
iurepatrona.nobis.
¶ Decretū iudicis ñ excuſat in p̄hibitis a iure. Jo.
an.in.c.fi.de re.p̄mu.nec validat actū a iure p̄hibitū
tex.de cenſi.ſignificauit.ꝛ tex.de p̄ben.dilectus.glo.
i.in.v̊.iuſſione.ꝛ in.c.iiii.de p̄ben.
¶ Decretū epi ſup p̄tractu nō validat cōtractū quin
epus poſſit poſtea cognoſcere de ualiditate p̄tract⁹. vi
de Bal.x.colr.de cōtr.inuef.c.i.
¶ An miſſus ex p̄mo decreto recupet expēſas quas
fecit in rem in qua fuit facta miſſio. Jo.an. in.c. pe.v̊
eo qui mit .in poſ.ꝛ in.c.ex pte.de cōſti.
¶ An ex miſſione ex ſecundo decreto tranſferatur do
minium rei.glo.inſti.de offi.iudi.§.fi.tex.in.c.qm̄.
§.q̄ ſi ſuper.ut lite non conteſ.glo.in.c.prout.ꝛ.c.
contingit.de do.et contu.bar.in.l.ſi finita.§.iulian⁹
ff.de dam.infec.
¶ An contra miſſum ex primo decreto poſſit agi rei
uendicatōe. Jo.an.in.d.c.contingit.ꝛ ibi p do.An.
¶ An in interpoſitione ſecundi decreti requirat ple
na probatio eius qui petit illud interponi. Bar.in.l.
fulcinius.§.cū hoc.ff.ex qui.cau.i poſ.ea.gl.ꝛ bar.
in.l.hereditariū.ff.de bo.auc.iu.poſ.
¶ An p̄o expenſis factis ꝛ fiendis poſſit fieri miſſio
ex primo decreto.bar.in.l.fulcinius.§.ſi quis.ff.ex
qui.cau.in poſſ.ea.
¶ Contra bannitū non pōt fieri interpoſitio ſecundi
decreti.bar.in.l.ad cognitionē.ff.ex q̄.cau.i poſ.ea.
¶ Miſſus ex primo decreto poteſt locare et uendere
fructus.tex.in.l.in uenditione.§.ii.et ibi Bar.ff.de
bo.auc.iudi.poſ.
¶ Non ualet primum decretū ſi fiat ad inſtātiā ñ ha
bentis ius.bar.i.l.i.§.hec uerba.ff.ne uis fi.ei.
¶ An primū uel ſecundū decretū fiat i re feudali uel
emphiteotica.glo.ꝛ bar.i.l.ſi finita. §.ſi de uectiga
libus.ff.de dam.infec.
¶ An miſſus ex ſecundo decreto in ſpūalibus licite
adminiſtret ſacramenta. Jnnocen.et Hoſti.in.c. cuz
contingit.de dolo.
¶ Miſſio ex primo decreto nō poteſt fieri niſi prece
dente trina monitione uel una peremptoria. glo.i v̊.
dilationes.in.c.quoniam contra.de proba.glo.in.c.
querelam.de procura.ſpecu.ti.de primo et ſecūdo de
cre.§.iam de effectu.ver.ſed quid ſi iudex.facit tex.
ut lite non cōteſ.quoniā.§.qō ſi ſuper.de eo q̄ mitt.i
poſ.c.i.et ibi nota.
¶ An i interpoſitōe ſecūdi decreti pars contra quaz
fit fit uocāda. Jnno.i.c.i.de eo qui mitti.i poſ.ꝛ ibi
nota.ſpe.ti.de p̄ri.ꝛ ſe.decre.§.nūc dicam⁹.i p̄n.
¶ Secundū decretū debet interponi in ſcriptis. ſpe
cu.in pal.§.nūc dicam⁹.v̊.ꝛ p̄cedit.
¶ An reo petente reuocari miſſionē ex primo decre
to obſtet exceptio excōicationis. Jo.an.in.c.dilecto.
de v̊.ſig.ſpecu.ti.de contu.§.nunc dicamus.v̊.ſz po
ne excōicatus. Jo.an.de reſcrip.c.i.li.vi. dixi i repe
ti.mea.c.intellexim⁹.ō iudic.dicā ſub dcōe excōica°.
¶ Qualiter fiat miſſio ex primo decreto in iuribus
incorpalibus. Jnno.in.c.i.de eo qui mit.in poſ. Jo.
an.in.c.i.eo.ti.li.vi.
¶ Decretū quandoq; ſumitur p̄o ſnia diffinitiua.ff
de offi.procon.l.nec quicq̄.§.ubi decretū.et. l.p̄or
§.i.ff.de iudi.et.ff.de re iudi.l.ſi decreta. quandoq;
ſumitur p̄o ſimplici petitione data iudici. C.ō pae.
impe.l.i.quandoq; continet p̄miſſionē uel diſpoſitio
nem iudicis abſolutionē uel condēnationem nō conti
nentem ut in iuriſdictione preciſe uoluntaria ubi nēo
citandus eſt.ff.de bo.poſ.l.iii.§.pe. qñq; dicitur de
cretum electio de aliquo facta ad aliquod officiū. ff.
quod cuiuſq; uni.l.item eorz.§.ſi decuriones. uide
quod no.de elec.innotuit.quandoq; dicitur in itegr
reſtitutio.ff.de poſtu..l.i.§.de qua.
¶ Per citationē factam in procuratore ꝛ nō in dño
pōt fieri miſſio ex p̄mo ſed nō ex ſecūdo decreto.bar.
in.l.ſolent.ff.de ali.et ci.le.
¶ Secūdū decretū pōt interponi in reali.ita no. Jn
no.in.c.dilecto.de v̊.ſig.gl.et bar.in.d.l.ſi finita.§.

UVA. BHSC. IyR_001

iulianus.uide in.c.i.de eo qui mit.in poſſ.et.c. quo niam.ut lite non conteſ.

¶ Decretum iudicis ex falſa probatõne latum ẽ nul lum ipſo iure. Inno.de dila.pterea in fi.glo.magne. Boc.in.c.licet cãm.de probatio.idem ſi ex cauſa iiu ſta.tex.ȝ cenſib⁹.ſignificauit. Bo.de ro.deci.clxii.ꝛ cccl vi. Bar.in.l.ambitioſam.in prin.ff.de decre. ab or.fa.et.l.actor.ff.rem ra.ha.et bar.late in. l.tutor. et in.l.ſeye egreſſe.l.de rap.ꝛ.l.iuſte poſſidet. ff.ȝ ac qui.poſ.bal.in.l.ii.C.quando ꝓuo.non eſt neceſ.et bar.in.l.ſi non ſortem.§.centũ.ff.de cõdi.inde.uide bar.i.l.is apud quẽ.ff.de acq̃.here.in pn.

¶ Decretũ iudicis non extenditur ad futura. glo.in ii.q.vii.ſi quis erga.

¶ Qui non habent decreta ſũmorũ pontificũ uel ha bent ꝛ nõ ſeruãt ſũt puniẽdi.xx.di.ſi decreta.

¶ An creditor perdat ius primi decreti ſi non intra uit poſſeſſionẽ ſibi per iudicem aſſignatam.l.pretor.§ in eũ.ff.de bo.auc.iudi.po.

¶ Decretũ iudicis ſine cauſe cognitione ualet ſi i ue ritate ſubeſt cã ꝓpter quã debet interponi.ſpecu.ti.ȝ procura.§.i.v.quid ſi ſolũ.

¶ Decretum epiſcopi ſuper contractu ex colluſione celebrato non ualidat contractum.glo.ȝ cẽſi.cũ cleri ci.bar.i.l.ambitioſa.i pn.ff.de decre.ab or.fa.

¶ Decretũ non ualet niſi ꝓbetur cãe cognitio.bar.i l.i.C.de pred.curi.li.x.

¶ An appellatione actorũ cõprehendatur decretum iudicis.uiȝ Inn.i.c.i.de ꝓba.bal.i.l.ii.C.ut li.pẽ.

¶ Decreti interpoſitio eſt future uẽditionis pmiſſio et iõ ſecundum ordinem debet precedere uenditionẽ Bal.in.l.magis puto.§.non paſſim.ff.ȝ rebus eor per illũ tex.gl.in.c.i.de re.ec.nõ ali.li.vi.

¶ Decretũ interpoſitũ a iudice incõpetenti ẽ nullũ. nec põt quo ad interpoſitionem decreti iuriſdictio ꝓ rogari.bal.in.d.l.magis.§.illud alias.§.in primis. v.illud.per illum tex.

¶ Decretum interpoſitum ſuper aliquo iure uidet i terpoſitum ſuper omni eo quod ſequitur ex illo.ut in l.ſi pupillorũ.§.ſi pupillus.ff. de re.eo. ex quo deci ditur ꝙ ſi eccleſie obligauit predium creditori ſuo cũ decreto epi ſi poſtea creditor illud uendidit non ſerua ta ſolennitate.aut.hoc ius porrectum.ualet uenditio in ꝓiudiciũ eccleſie.ꝛ ita fuit determinatum.ut refert bal.in.d.l.ſi pupillorũ.§.ſi pupillus.

¶ A forma decreti non eſt recedendum ꝛ in decreto alternatiuo.electio eſt eius cui decretum dirigit.cãuſ de utroq;.in.d.l.ſi pupillorũ.§.ſi pretor.ff. de rebus eor.ibi etiam probatur ꝙ decretũ eſt ſtricti iuris ꝛ nõ extendit ad ſimilia aut minora.quod no.

¶ Decretum interpoſitum ſub hac conditione ſi ȝ iu re debeo ualet. Item ualet decretum ſi dicat hoc mõ interpono decretum tali actui ſi de iure proceſſit ꝛ de his ꝛ multis aliis circa materiam.uide bal.in. l.i.in fi.C.qui admit.ad bo.poſ.

¶ Si minor de una ciuitate uendit rem exiſtentem i alia ciuitate uterq; iudex põt interponere decretum ꝛ ſufficit decretũ unius eorũ licet cautius ſit ꝙ uterq; i terponat.ar.ff.de excu.tu.l.iuriſperitus.§.i. bal.in l.i.C.de contra.emp. Idem dicit in.l.v.§.illud.ff. de rebus eorũ.per illũ tex.

¶ Decretum interpoſitũ a iudice excõicato nõ ualet ſecundum Inno.in.c.fi.de procura. Bartho.i.l.ac tor.ff.rem ra.ha.

¶ An ſcõm decretum ſit ſnia interlocutoria vel diffi nitiua.ꝛ huius magnus eſt effectus.p no.ȝ appell.cũ ceſſante.ꝛ in.c.i.de appell.li.vi. Inno.in.c. dilecto. de ver.ſig.videt velle ꝙ ſit interlocutoria.quia dicit ꝙ iudex poteſt quãdocunq; ſibi conſtiterit ſcõm decretũ eſſe iniuſtũ illud reuocare.adde Jo.an.in addi. Spe. ti.de ſecundo decreto.§.iuxta.v.i.vide omnio Bal. in.l.cum et minores.C.ſi aduer.rem iudi.

¶ An decretũ iniquum vel ambicioſũ p obreptionem obtẽtum ualeat.viȝ.ff.ȝ tu.ꝛ cura.da. ab his.l.ſcire or. Archi.xi.q.i.q reſiſtit. Inno.de elec.cum dilecti.

¶ Qualiter liget decretũ executoris.ꝛ q̃liter ñ.no.ȝ ꝓceſ.ꝑben.ſi capko.ꝛ.c.ſi ſoli.li.vi.

¶ Quid ꝓdeſt ſcõm decretũ i bñficialib⁹. vide Inn. de dolo.ꝛ ꝓtu.contingit.faciunt q̃ dixi.ẽ.

¶ Quid ſit decretũ.no.ȝ re.ec.nõ ali.c.i.li.vi. i gl. magna. Spe.ti.de pri.ꝛ ſe.decre.in pn.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Quid ſit ꝑmũ.qd ſit ſcõm.ꝛ qñ det ꝛ ꝑ qb⁹ cau ſis.no.ff.ȝ dam infec.l.ſi finita.§.iul.in glo.i.ꝛ bar. ibi plene in.l.is cui.ff.ut in poſ.le. Ly.in.l.cuz ꝓpo nas.C.de bo.au.iudi.poſ. Specu.ti.de pri. et ſe.de cre.§.ii.in prin.ꝛ ibi Jo.an.in addi.

¶ An decretum iudicis poſſit interponi die feriata i alienatione rei minoris. Ly.C.de fer.l.actus. Spe. ti.de fer.§.iii.v.fi.

¶ Quo tempore expiret virtus primi decreti. Bar. ꝛ Ange.in.l.eleganter.§.ſi quis metu.ff.de dam.in fect.ubi vide eos.

¶ In alienatione rei minoris vel eccleſie ille iudex inẽ ponit decretũ cui perſona alienãs eſt ſubiecta. licz res ſit alibi.licet cautius ſit ꝙ uterq; faciat. Ly.C.ȝ ꝑ. mino.l.ſi ꝓdium.in.ii.q.dixi aliquid.ſ.ꝛ adde no. ꝑ Bal. in.l.i.C.de contraben.emp.

¶ In quibus caſibus non habet locum decretũ. nõ. C.qñ decre.opus nõ eſt.in Rica.C.

¶ Ad hoc ut decretũ teneat debet interponi recte et rite.no. Bar.ff.de acquir.poſ.l.iuſte.

¶ An creditor amittat benefitium primi decreti ſi ñ intrauit quando miſſus eſt a iudice.no. Bar.ff.ȝ bo. auc.iudi.poſ.l.cum vnus.§.i.

¶ Si ſcõm decretũ ſit interpoſitũ pro vno creditore an alius potior poterit ad bona data in ſolutum recur ſum habere. Spe.ti.de pri.et ſe.decre.§.nũc dicam⁹ v.ſed pone ꝙ vnus.ꝛ ibi. Jo.an.

¶ Qñ icipit currere tpus vl'ann⁹ ꝑmi ȝcreti. Spe. ti.de ꝑ.et ſe.decre.§.int'dũ.v.b° quoq;.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Scõm decretũ ñ dz interponi niſi plene ꝓſtet de de bito. Barto.in.l.iiii.§.ꝓtor.ff.de dam.infec. glo.in l.hereditariũ.ff.de bo.auc.iudi.poſ.glo.in.l.fulcini⁹ §.cũ aũt.ff.ex qui.cau.in poſ.ea.ꝛ ibi Bar.

¶ Decretum iniuſtum nõ valet.no.ff.de re.eo.l.ma gis puto.§.ſi es alienum.in glo.nulla.in prin. Bar.i l.i.C.de pred.cura.li.x.

¶ Quot ſũt neceſſaria ad hoc ut valeat decretũ decu rionũ.nõ.ff.ȝ decre.ab ordi.fa.l.ii.ꝛ.iii.ꝛ ibi Bar.

¶ Decretum fuit compoſitum anno dñi.M.cc. ſm formã appellatõis q̃ ponitur.ii. q.vi.§.forma. ſed ut gl. ibi dicit fuit.M.cl.qȝ dicit gl. colligi ex cronicis.

¶ Decretũ nõ eſt approbatũ quo ad dicta Gratiani. ſed bene quo ad cõpilationẽ et alia. de quo p Jo.an. de biga.debitũ p eum.de reſcrip.ex pte.el.i.dicam.j. ſub dictione liber.de quo vide.q.nõ. Aug.et Archi.

UVA. BHSC. IyR_001

xix.di.quis neſciat.⁊.l.di.de bis.
¶ An iſta verba decernētes irritū ⁊c. poſſint apponi per inferiorē a papa.nō.Jo.an.ō ꝓceſ.ꝑben.c.i.li.vi. et ibi Archi.vii.q.i.qualiter.
¶ Decretum debet precedere venditionem.ff.de re. eo.l.ii.⁊.l.magis puto.§.ne paſſim.
¶ Q.ñ decretū trāſit in formā ꝓtractus ñ pōt reuocari per ſuperiorē faciētez in ꝓiudiciū eius qui impleuit. glo.⁊ Bar.in.l.qō ſemel.ff.de decre.ab or.fa.
¶ An decretum preſumatur interpoſitum ex iuſtis cauſis.vide glo.in.l.i.C.de fide inſtru.et iur.baſ.fiſ. li.x.facit quod no.in.l.actor.ff.rem ra.ba. Spe.ti. de emp.⁊ ven.§.nunc videndum.
¶ Habēs decretū vel verbū ſuperioris ñ indiget decre to verbo inferioris.l.illud.C.qñ decre.opus ñ ē. ꝑm Bal.ibi.qui dicit ꝙ ad hoc allegaᷓ illa lex.
¶ In alienatione quam faciunt commiſſarii teſtamē tarii an ſit opuſ decreto.vide Bal.in.l.prędium.C. quando decre.opus ñ eſt.
¶ Quando decretum eſt nulluz nō cōualeſcit ſed bñ poteſt ellidi exceptione ⁊ tūc cōualeſcit ſi cauſa excipi endi ceſſat iſta eſt theorica.Bal.i.l.ſi qui tres.in ꝑn. ff.de excu.tuto.
¶ Reciſo ſcō decreto obligatio ꝑma renaſciᷓ.l.elec tio.ff.de nor.ubi hoc.no.Bal.
¶ Decretū in alienatōne rei minoris ñ pōt interponi die feriata.caſus eſt in.l.minor.C.ō pre.mi.iunc.l. iii.§.ſed cauſa cognita.ff.de bo.po.in ꝓtrarium qz eſt volūtarie iuriſdictōnis.C.de fer.l.actus.
¶ Decretū pōt interponi poſt actū.Jrē decretū ꝓtra eccl̄iam pſumiᷓ obrepticiū.⁊ de dia inter decretū auc toritatē et ꝓſenſum.vide Bal.in.l.quecūqz.C.ō bo. q̄ lib.⁊ in.l.fi.C.de mag.cōue.

Dedicatio. Quid ſignificet.et quot modis ſumaᷓ.gl.⁊ doc.de reli.do.c.i.
¶ Pro dedicatōe mōaſterii eꝑs nihil dz recipe niſi ꝑ ut habetur.xviii.q.ii.eleutherius.
¶ Bom⁹ deo dedicata nō debet āplius trāſire i vſus et habitatōz layco⁹.xix.q.iii.q̄ ſemel.adde.ff.de re. di.l.in tm̄.§.ſacre.C.de ſacroſanc.eccle.l.ſanctim⁹ de re.pmu.c.mācipia.⁊.c.ſe.⁊ in regula.ſemel deo. li.vi.inſti.de re.di.§.locus.⁊ regula ſemel deo.li.vi.
¶ Bedicatōnes eccl̄ie pñt fieri diebus feriatis.doc. in.c.ii.de temp.ordi.ſup.v̄.de dedicatōmbus.

De facto. Dic ut plene dicitur.j.ſub dictio "nefactum.

Defectus. Deficere. Quid veniat "appellaroē de fectuū.no.glo.in cle.ꝑſtōnem.ō elec.et ibi ꝑ do.Lar. flo.in.q.xix.quem vide.
¶ Defectus alio⁹ nemo ſupplet niſi i caſibus a iure exꝑſſis.nō.Jnno.de ꝓceſ.ꝑben.qz diuerſitatē.
¶ An ꝓpter defectū locatōnis viciētur teſtes ⁊ iſtru mēta.no.xvi.q.vii.c.⁊ hoc diximus.
¶ An ubi requiruntᷓ plura defect⁹ vnius viciet actū vide.ff.de tranſac.l.cū hi.§.ſi quis.et.§.ſi ꝓtor.ff.ō adopt̄.l.non enim.ff.de diuor.l.fi.xxxviii.di. q̄ ipis. vii.q.i.nihil.de elec.quia propter.⁊.c. cum in veteri de ſpon.tua nos.de bap.c.i.
¶ Cū aliq̄d deficit nihil diciᷓ eſſe actū.ff.de or̄i. iur. l.i.ff.de ver.ſig.l.edificia.§.pfeciſſe.ff.ō au.⁊ ar. le. l.⁊ ſi nō ſint.§.q̄d ergo.C.ad ſilᷓ.l.pe.in fi.
¶ In defectū aliquid admittiᷓ qō alias ñ admittere tur.C.de hereᷓ.l.pe.ff.de mu.⁊ ho.l.ut gradatim.i pr̄in.lxii.di.c.i.⁊.lx.di.c.i.
¶ Beficere dicuntur illi qui ab his ſub quoꝝ impio ſunt deſiſtunt ⁊ in hoſtiū numero ſe conferūt.l.poſtli miniū.§.i.ff.de capi.dimi.⁊.l.amiſſione.e.t.
¶ Befectus nō manebunt i corpibus glorioſis.ſcūs Tho.i.iiii.di.xlii.ar.xxiiii.
¶ Befectus et ſuphabūdātia diuerſificāt ſpēm.idē in pr̄ima ſecūde.q.lxxii.ar.viii.

Defenſor. Defenſio. Duplex eſt de "fenſio.de qua per bar.in.l.de pupillo.§.ſeruo.ff.de no.ope.nunc. ubi etiam uide per eum qualiᷓ excōicatus poſſit defē dere ſe.de q° plene dixi in reperi.c.itellexim⁹.ō iudi.
¶ An ille qui non pōt agere ſed tantum ſe defendere poſſit petere reuocari tenutam.bar.in.l.de pupillo. §.fi.ff.de no.ope.nunc.
¶ Ad quid teneatur qui promittit aliū defendere de iure ⁊ de facto.bar.in.l.ſtipulatio iſta.ff.de v̄.obli.fa cit quod idem no.in.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſor.ff.de iureiu. et in.l.permiſceri.ff.de acqui.poſſ. Bal.in.l.finali. C.de acti.empti.
¶ Si malefactor defendit ſe a familia uolente ipſum capere pōt licite interfici.bar.in.l.ſi ſeruus.C.ō his qui ad eccle.cōfu.⁊ in.l.fi.C.quā.li.ſi. iu.ſe uindi.
¶ Sicut pōt quis ſe defendere ita ⁊ filiū ſuū.bar.i.l i.C.unde ui.ubi etiam bal.
¶ An promiſſio facta de aliquē defēdendo i iudicio tranſeat ad beredes ꝓmittentis inſolidū an pro parte ⁊ ſic an talis obligatio ſit diuidua uel indiuidua.bar. in.l.eadem.§.cato.ff.de v̄.obli.
¶ Quando quis dicatur aliquid facere ad ſuam de fenſionē.bar.in.l.deuotum.C.de metba.li.xii. Et quid habeat probare uolens probare ꝙ aliquid fecit ad ſuam defenſionē.uide bal.in.l. mulieris.C.de li be.cau.idem in.l.recte poſſidenti.C.unde ui.Adde quod no.do.flo.in.l.ſcientiā.§.qui cū aliter.ff. ad.l acqui.⁊.l.qui foueas.§.ſi nauis.eo.titu. bal.in.l.i. C.de confeſſ.
¶ Defenſio a natura uel equitate conceſſa nūq̄ toli poteſt.Bal.in queſtione per eum diſputata. que inci pit ſtatuto cauetur ꝙ feneratoꝝ.
¶ Sicut aliquis eſt idoneus defenſor alicuius i tota cauſa ſine mandato.ſic quo ad unū articulum ⁊ fauo re populi eſt ſpeciale ꝙ femina admittatur.bar.in.l. ii.C.de neg.geſt.qō dicit eſſe norandū.
¶ Be multiplici defenſione circa rē ⁊ perſonam.uiō no.per do.Butri.et Bartho.l.ut uim.ff.de iuſti.et iure.ubi etiam gloſa.
¶ Jlle qui conuenitur ut heres poteſt uti defenſioni bus ſibi competentibus etiam ut non heredi.bar.i.l. lutius.§.fi.ff.ſo.ma.
¶ An uolens defendere partē uniuerſitatis ſit audi endus.ſpecu.t.de defen.poſt ꝑn.⁊ ibi Jo.an.
¶ Qualiter intelligatur unicuiq̄ ꝓmiſſa defēſio.dic ut no.in.l.i.C.unde ui.optima glo.xxiii.q.i.in ſum ma.et.c.i.ubi glo.ſup v̄.fugienſ.que tractat an liceat clerico cū armis ſe defendere.⁊ quid ſi hoc faciat non pro defenſione pſone ſed rerū ſuarū.
¶ Quando quis fouet iuſtam cauſam pōt quis defē dere per malitias et cauillationes aduerſarium repel lendo non tamē debet falſas probationes immiſcere. glo.eſt nō.xxiii.q.ii.dñs.alia glo.in.c.cupientes.in

UVA. BHSC. IyR_001

ver. malignante. de elect. li. vi. Bal. sup rubrica. ꝺ fi. instrumen. in. xiiii. col.

¶ An petens aliquem uocari in ius ut agat contra uocandum dicatur agere uel defendere. uide bar. in. l libertus a patrono. ff. de in ius uo.

¶ Quod dicitur inhabilé ad agendū si defendat au diendū eé est uerū si defensio est uoluntaria. secus si ne cessaria. ff. qui satisda. cog. l. si fideiussor. §. i.

¶ Defendere ponit aliqñ ꝓ agere. C. ꝺ testi. l. i.

¶ Tripliciter dicitur quis defẽdere. s. largissime lar ge stricte. bar. in. l. de pupillo. §. fi. ff. de no. ope. nũc. ⁊ ibi uide an petens reuocari tenutaꝫ dicaꝫ defensor.

¶ An defensor sit condemnandus uel ille quez defen dit. bonus tex. in. l. qui seruū alienū. post ꝑn. ff. de int rog. acti. Bartho. in. l. i C. de. sen. Bal. in. l. exigen di. C. de procurato.

¶ Ille qui imediate percutit offensorem suū dicitur facere ad sui defensionem. quia presumit fecisse ne ite rum percuciatur. ita dicit glo. in. l. si ex plagis. §. ta bernarius. ff. ad. l. acqui. ⁊ ibi bal.

¶ Insultus dicitur fieri ad sui defensionẽ si fiat incõ tinenti. ſm bal. in. l. si q. ff. ad. l. corne. de siccar.

¶ Quando aliquis interuenit ad defensionẽ preten dens se habere mandatū cũ in ueritate habeat ex quo executio sententie fit in eũ. ut. l. plaucius. ff. de ꝓcur. iudiciū non est nullū respectu dñi. ff. de iudi. l. licet. ⁊ C. e. l. lz. si. n. eẽt nullū oi respectu ratihabitio nõ cõ firmaret illud. quia ratihabitio nihil operatur ubi ni hil inuenit quod confirmet. ſm Inno. de offi. deleg. prudentiam. talis etiam asserens se procuratorẽ obri pit iudici ⁊ parti tenetur de crimine falsi. ff. de falsis. l. si quis obrepserit. et hoc tenet gl. in. l. sin aũt. §. itẽ si fundū. ff. de rei uendi. Ange. ad lẽaz. i. d. l. plauci⁹

¶ Ecclesia debet defendere paruulos expositos ante ecclesiam. lxxxvii. di. c. fina.

¶ Cuilibet ante condẽnationem dãdus ẽ locus ad ꝺ fensionẽ. iii. q. ix. c. bẽtur. ⁊ c. q accusare. ⁊ c. dignū.

¶ Qui nõ defendit libere ueritatẽ proditor ẽ uerita tis. x. q. iii. nolite.

¶ Ecclesia debet bona sua defendere nõ armis ſz iuꝫ xvi. q. iiii. consuetudo.

¶ Princeps debet defẽdere ecclesiã ⁊ eius bõa. xxiii q. v. princeps. ⁊ c. res omnes.

¶ Qui pro defẽsione ecclesie uel patrie moritꝫ celeste regnū consequitꝫ. xxiii. q. viii. oi timore.

¶ Quilibet debet defẽdere bona ciuitatis magis q̃ ꝓpriū corpus. xxiii. q. viii. conuenior.

¶ Licitum est iuuare unũquémq; defendentez se ⁊ sua dũmodo non excedat modũ. Inno. in. c. si uero. de sẽ ten. excõi. el primo. ⁊ ibi no. q̃ piciẽtes lapides ad se dandam rixam nõ puniũtur.

¶ Defensio facta per defensorẽ fideiussoris ꝓdest ꝑn cipali. tex. q̃ nõ ẽ alibi. i. l. i. §. fi. ff. de iureiur.

¶ Defensor qui interuenit pro alio ad suscipiendũ iu dicium rangꝫ procurator in rem suam animo nouandi põt ante litẽ contesta. constituere procuratorẽ. bar. i. l. solutiones. ff. de soluti. Specu. t. de procur. §. i. ver. sed nunquid defensor.

¶ Defensor admittitur in causa crimiali sine cautõe de rato ad allegandam cãm absentie. glo. est singu. in l. in eo. §. i. ff. de reg. iur.

¶ Admittitur defensor sine mandato cum cautione uide Inno. in. c. cũ uenerabilis. de reli. do. in glo. iste epus. ad fi. glo. ii. q. vi. nõ solent. Inno. de accuſ. sup bis. in ꝑn. ⁊ in. c. ꝓstitut⁹ de ꝓcu. in glo. fi. adde q̃ qñ aliquis ꝓparet ut defensor ⁊ satisdat offerẽdo se liti fit in eũ executio. l. plauci⁹. ff. de ꝓcura. ⁊. ff. de rei ven. l. is qui se obtulit. sed aduerte q̃ licet in defensorẽ pos sit fieri executio snie ipe tñ põt soluere de patrimonio rei. tex. est singu. in. l. si ꝓcuratorẽ. §. si ignorantes. ff. manda. ſm Ange. in dicta. l. plaucius.

¶ An quis possit uti defensionibus iniustis. glo. fi. x. q. iii. nullus. xxiii. q. ii. dominus. glo. in. c. cupien tes. §. i. de elec. li. vi.

¶ An reꝰ ꝓpellat pcise se defendere. Jo. an. de resti. spol. frequẽs. li. vi. Inno. de testi. cũ olim. ubi vide.

¶ Qui debet defendere aliquẽ ꝓtra aliũ multo fortiꝰ contra se. ff. si ser. ven. l. alicuius. ix. di. noli. de na. ex li. ven. c. i. xvi. q. i. in canonibus. sed hoc forte nõ est ve rũ. p no. in. l. inquisitor. C. de solu. ⁊. c. petitio. i glo. de iureiuran. adde quod dixi sub dictione auxiliũ. s.

¶ Defensor vocatur procurator ecclesie. i. q. iii. salua tor. et defensor. i. aduocatus vel gastaldus. lxxii. di. in singulis. i. q. i. si quis episcopus.

¶ Quis dicatur defendere. nõ. ff. de procura. l. sed ⁊ hec. §. defendere. et. §. fi. ff. ex qui. cau. ma. l. item ait ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. hoc autem. §. defendi. nõ. in cle. si quis suadente. de penis. in glo. Jo. an. ⁊ Archi. de hereti. c. ii. li. vi.

¶ Defensione ñ interueniẽte in cã qñ ferenda sit snia. Inno. qui fi. sint le. c. causam. ii. in fi. magne glo.

¶ Nemo aliene litis defensor existit idoneus sine satis datione. ff. de ꝓcura. l. qui ꝓprio. §. qui aliũ defendit

¶ Publice utilitatis est reo defendere. l. seruum. §. publice. ff. de procura. l. nam rei publice. ff. de no. op. nun. clerñ. pastoralis. de re iudi.

¶ Defensio est de iure naturali ⁊ per principem tolli non potest. ut in dicta cle. pastoralis.

¶ Qui aliozum defendit errorez damnabilioꝛ est illo qui facit. xxiii. q. iii. qui aliozum.

¶ Qui debet me defendere vel iuuare me non debet impugnare. ff. si ser. ven. l. altius. xxvi. di. vna tantum xxv. di. c. ulti. glo. de na. ex lib. ven. c. i. xi. q. i. silueſtez ff. de condi. inde. l. frater a fratre.

¶ Defendere qñq; exponit ꝓ agere. C. de abo. lit. l. ii. ⁊ econtra. ff. de dolo. l. si oleum. viii. di. quo iure.

¶ An defensor semp satisdet iudicatū solui. no. ff. qui satisda. cog. l. sciendum. §. tutorez. in fi. glo. fi. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de defen. in rubrica.

¶ Quot modis accipiatur defensor. vide Bar. in. l. de pupillo. §. fi. ff. de no. oper. nun.

¶ Si ꝓmisit qs defẽdere intelligit de iure ⁊ ñ de fcõ nõ. Bar. in. l. dãni infecti. §. q̃dam. ff. de dam. infec.

¶ Quis põt aliũ etiã inuitũ defendere si facit animo donandi. in aut. ut oẽs obe. iudi. §. si vero aliter. i gl. litis. colꝛ. v. Spe. ti. de defen. §. ſz nunq̃d. no. Jo. an. in addi. Spe. de eo qui mit. in pos. sup Rica.

¶ An quis possit esse defensor inuito actore. no. bar. in. l. solutionez. ff. de solut. in. v. q.

¶ An defensor ante litis prestatõnẽ possit constituere procuratorem. Bar. ff. de solu. l. solutionem. in penulẽ. q. Spe. ti. de ꝓcura. §. i. v. sed nunquid defensor.

¶ Defendendo licet quod alias non liceret. C. si q̃. pau. fe. di. l. ii. §. cum arietes. ꝺ resti. spol. olim. in fi. de sen. excõ. si vero. de homici. c. penul. cum modera mine. tamen ut in. l. i. et ibi nõ. C. vnde vi.

UVA. BHSC. IyR_001

Deformis.

An habeatur ratõ deformitatis vide in.l.ex hac lege .ff. si qua. pau.fe.di.

¶ Modica deformitas non impedit quem ꝓmoueri de corpo.vicia.c.i.et.c.ulti.C.de pe.l.si quis metal lum.ff.de offi.ꝓcõsi.l.si ꝓcõses.

¶ Deformitas põt esse in corpore humano.s.Tho. dupliciter.de quo ꝑ eũ in.iiii.di.xliiii.ar.xix.

¶ Publicus aspectus deformari non debet .C. de edifi.priua.l.ii.

Defunctus.

Ultima voluntas defuncti est seruanda.xiii.q.ii. vltima vo luntas.xvi.q.i.admonere.ꝛ.c. consideratio, aut.de nup.§.disponat.C.de sacrosanc.eccle.l.i.

¶ Suffragia q̃ dum vixerũt coopant ꝓsunt mortuis xiii.q.ii.nõ estimemus.ꝛ.c.pro obeuntibus.

¶ Quare certi dies obseruant ad cõmemorationem defũctor puta.vii.xxx.xl.dic ut habet.xiii.q.ii.c. qr alii.ad mãz vide qõ dicã.j.sub dictione .mors.

Degradatio Degradatus.

¶ Clericus adulator ꝓditor degradat ab officio suo xlvi.di.c.clericus qui adulationibus.

¶ Degradatur clericus maledicus si veniam postula re noluerit.xlvi.di.clericus.

¶ Degradatur clericus vsurarius.xlvii.di.c. episco pus.et.c.sequenti.

¶ Eps degradat⁹ sacros ordies ꝓferre ñ põt .i.q.i. ex his.vide nõ.in.c.i.et.ii.de or.ab epi.q̃ renũ.epis.

¶ Transgressores canonum sinodi degradantur .iii. q.v.accusationibus.

¶ An clericus degradatus possit ꝓficere corpus xp̃i. glo.in.c.ii.de pe.li.vi.glo.et doc.in.c.ii.ỏ cle. excõ. mi.adde glo.l.di.accedens.ꝛ.ix.q.i.in sũma. q̃ dicit ꝙ nõ.qr exutus ẽ omni ꝑuilegio clericali.adde de con se.di.iiii.ostendit.i.q.i.ꝙ q̃dam.xi.q.iii.epus.el.ii. ꝛ glo.ubi Archi.de conse.di.ii.quid sit.

¶ An clericus post degradationẽ statim sit de foro se culari.Jo.an.ꝛ ibi do.Anto.de iudi. at si clerici.§. de adulteriis.ꝛ.c.cũ ñ ab hoie.ỏ heret. ad abolendã.

¶ Qualiter dicatur tradi curie seculari.no.de v.sig. nouimus.adde quod dicam.j.ꝓme.

¶ An clericus degradatus perdat priuilegium cleri cale.Innocen.et doc.de cle.excõ.mi.c.pe. glo. xi.q. iii.clericum.ubi vide.

¶ An degradatio seu depositio indubio censeatur eẽ ꝑpetua.no.glo.l.di.c.i.

¶ Q̃ñq; ꝓpter actionẽ ciuilem etiã ꝓtra nõ corrigi bilem imponit pena degradatõnis.casus est singu. in c.nullus.de ser.non ordi.ubi de hoc.

¶ Quotuplex sit degradatio.dic duplex.verbalis et realis.de q̃bus plene no.de iudi.cũ nõ ab hoie. de pe. degradatio.li.vi.de ver.sig.nouimus.pulchre in.c.i. de obli.ad rati.Bar.tractat de multiplici degradatõ ne.ꝛ ad quẽ effectũ fiat.in.l.pe.ff.si ex no.cau. aga.

¶ Ptãs degradatõnis est ordis quã ñ põt facere ele ctus ꝛ ꝓfirmatus q̃ nõ est ꝓsecratus tñ bene põt ꝓnun tiare degradandũ.Jo.an.de elec.transmissã. ubi glo. idem Jo.an.in.c.fi.de pe.li.vi.super.v.epus.

¶ An degradatus verbaliter sit de foro seculari.vide de iudi.cum non ab homine.de ver.sig.nouimus. de materia vide Spe.ti.de ope.iudi.adi.§.i.v. in q̃busdam.dixi.s.ꝓme.adde ꝙ degradatus nõ est traden dus curie seculari nisi in tribus casibus.Primo in cri mine hereti.de hereti.ad abolẽdam.§.i.ꝛ.iii. nisi ad penitentiam incontinenti redire voluerit.de heret.ex cõicamus.§.damnati. Secundus in falsario littera rum aplicarum.de cri.fal.c.ad falsariorũ.Tertius cũ quis deponitur propter cãlũniã quaz intulit suo epo xxxi.q.i.si quis sacerdotem.

¶ Degradatus actualiter conficit si celebrat.gl.Jn no.ꝛ hosti.de cle.ex.mi.c.ii.Archi.l.dis.accedẽs.di xi s̃.adde quod dicã.j.sub dictõe xp̃us.

¶ An degradatus tenetur dicere horas canonicas. glo.in.c.ii.de cle.ex.mi.l.di.accedens. in glo. eadez di.contumaces.in gl.fi.ꝛ.xxviii.di.presbiterũ.adde quod dicam sub dictione officiũ.

¶ Degradatus agens i suo ordine ut prius debet ex cõicari.de.cle.ex.mi.si q̃s p̃sbiter.i gl.

¶ An epus degradatus possit iterũ in epm ꝓmoue ri.Archi.ii.q.vii.§.hoc edicto.

¶ Que sunt crimina digna degradatione. no. de iu dic.at si clerici.ꝛ.c.cũ non ab hoie.bo.gl.xv.q.ulti. in sũma.ubi vide que sunt crimina ipedientia executi onem officii.de quo plene in.c.fi.de tẽp.or.no.de iu di.at si clerici.§.de adulteriis.lxvii.di.c.i.xlv.di.lz. glo.lxxxi.di.apostolus.

¶ An epus uel presbiter cõmittens contra p̃cipez suũ secularem crimen lese maiestatis sit degradandus xxii.q.v.si quis laicus.v.epus.et est palea.vide gl.i d.c.aplus.q̃ enumerat crimia digna degradatõe.

¶ An pro simplici fornicatione clericus sit degradã dus.glo.ꝙ non.quia pauci sine illo crimine inueniunt lxxxi.di.maximianus.de quo etiam.lxxxii.di. p̃sbit. Idem dicit glo.l.di.quia tua.ꝛ.xxxiiii.di.fraternita tis. Idẽ dicit etiã glo.xv.q.ul.c.i.

¶ Que sit dña inter degradare ꝛ pronuntiare degra dandũ. Ly.ꝛ bar.in.l.i. C.ubi ꝛ aqud quẽ.glo.de offi.dele.super eo.no.glo.in.l.pe.§.ut bonorũ.ff.de off.eius cui man.est iur.

¶ An clericus in minoribus cõstitutus possit degra dari uel debeat.no.de cle.ex.mi.c.ii.Jo.an. de pe.c ii.li.vi.no.i.c.clericꝰ si tõsura.ỏ ui.ꝛ ho.cle.

¶ Quot epi requirũtur in degradatione presbiteri. dic.vii.degradante cõputato.xv.q.i.de crimie.xv.q vii.c.felix.ꝛ.§.si aũt.et.c.si presbiteri.de pe.c.ii. li. vi.ubi vide.ꝛ.l.di.estuat.

¶ Quando sacerdos esset pro hereti degradandꝰ et tradendus curie seculari põt hoc fieri solum per epm conuocatis abbatibꝰ ꝛ aliis religiosis ꝛ litteratis sue dioce.de hereti.qm̃.li.vi.

¶ An clericus degradatus possit contrahere matri monũ.doc.ꝙ non.de cler.ex.mi.c.ii.ꝛ de cle.cõiu. c.iobanes.per doc.quia retinet caractereẽ.de quo ad de de ui.ꝛ ho.cle.c.clericus si.

¶ Quis possit restituere degradatũ.dic si est solenni ter degradatus solus papa.alias secus.glo.ii.q.vi.c ideo si contrabitur. Jnn.in.d.c.ii.de pe.in.vi.xi.q. iii.epus i sinodo.xlviii.di.clericꝰ maledicus.

¶ An degradatus possit accusare aliũ clericũ.glo.ꝙ non.ii.q.v.ipsi apostoli.

¶ Degradatio q̃ñq; poni solet pro suspensione .glo. xlviii.di.clericus.

¶ Depositus ꝑpetuo ab officio ꝛ beneficio dicit degradatus.Jo.an.de accu.inq̃.sup glo.i.

¶ An ꝑcutiens clericũ degradatũ incidat in canonẽ

UVA. BHSC. IyR_001

no.glo.l.di.accedens.ꝛ.c.contumaces.lxxxi.di.dictum.in glo.de sen.ex.contingit.adde quod dicam infra sub dictione excõicatio.

¶ Que sit forma degradationis.uide specu.ti.de accusa.§.ii.v.degradatur.uiõ plene in preal.c.ii.de penis li.vi.Adde ꝙ in degradatione debet epus incipe ab eo ornamento quod ultimo datum fuit.ut in.c.ii. de pe.li.vi.ubi etiam dicit do.Pe.de ancha.ꝙ nõ requiritur ꝙ epus degradans sit indutus pontificalib⁹ ꝛ ꝙ de solẽnitate est ꝙ degradatio fiat in ecclesia. põt tñ etiam extra fieri.ſm eã ibi.

Deierans Qualiter formetur libellus ꝓtra "deierantem.Ja.bu.in.l.cunctos populos.C.de sum.tri.

¶ Qualiter deierans puniatur.Ly.in.l.ii.C.õ re. cre.adde qõ dicã.j.sub dictõe iuramentũ ꝛ plurium.

Deinceps De significato huius dictõis ui "de in.c.nemo.deinceps.ꝛ.c.licz canon.de elec.li.vi.ff.de usu.l.seya.no.in cle.i.§.põro.de sum.tri.Adde.ff.de his qui sunt sui uel ali.iu. l.nam ciuiũ.ꝛ.ff.de adop.l.adoptiones.

¶ Quando hec dictio ponitur in noua constitutione legis.quid ꝓtet.no.glo.in cle.eos.de regula.

Delator An et quando delator infametur si "non probat.uide bar.in.l.ii.in pri. ff.de iure fis.ꝛ ibi no.in glo.i.

¶ Si quis deferat bona in fiscũ ꝛ non probet an teñ atur.no.ff.de iur.fis.l.senatus.§.si quis delatorẽ.in gl.erarium.no.C.de dela.l.ex uaria.i gl.tenet.li.x.

¶ Quod premiũ déat habere delator.no.bar.ff.de iur.fis.l.senatus.§.senatus.ꝛ.l.dicto.

¶ Quot modis quis dicat deferre.no.C.de dela. super rubrica.li.x.ubi uide qui prohibeantur deferre quod no.Adde quod bene scribit do.Jaco.de alua. in lectura sua noua.x.coll.que fuit pri.cau.bñ.amit. §.sed et qui.

¶ Deferre est arguere conuincere accusare.ff.de vb. signifi.l.iudicasse.

¶ Laudabile genus est deferre.C.de dela.l.ex uaria.et.l.fina.li.x.

Delectatio An consensus in delectatõe sit "peccatum mortale.s.tho.scõa scõe.q.cliiii.ubi etiam uide ꝙ delectatio nõ dicit mo rosa ſm diuturnitatẽ temporis sed eo ꝙ rõ deliberãs in ea morat.que statim ut attingit animum respui deberet secundum eum.

¶ Delectatio peccantis ẽ circũstãtia aggrauans peccatum.de pe.di.v.consideret.

¶ Delectatio est passio et non fit in tempore.s.tho. i.scõe.q.xxxi.ar.i.ꝛ.ii.ꝛ i.iiii.di.xlviii.ar.xi.ꝛ.xii

¶ Delectatõ spũal ẽ maior corpali.idẽ ubi ẽ art.vi.

¶ Delectatio tactus est maior omni alia corpali.idẽ in pal.q.xxxi.ar.vi.ꝛ i.iiii.di.xlviii.ar.xvi.

¶ Delectatio impedit usum rationis.Idem in.i.se cũde.q.xxxiii.ar.iii.ꝛ ibi in ar.iiii.uide qualiter delectatio perficit operationem.

¶ Non omnis delectatio est mala.Idem ubi supra. q.xxxiii.ar.i.

¶ Delectatio est mensura boni et mali moralis.idez in preal.q.xxxiii.ar.iiii.

¶ Delectatio sensibilis in quo est completa.s.tho.i iii.di.xv.ar.x.

Delegatus Delegatio An dele "gat⁹ pos sit citare per edictũ.Jo.an.de so.cõpe.si quis cõtra super glo.ulti.quod no.de cle.nõ resi.ex tue.super.i. glo.de offi.dele.gratum.super.v.edictum.

¶ An delegatus qui tpe date lãrum erat habilis tpe vero psentationis reperitur inabilis possit de causa sibi cõmissa cognoscere.no.glo.ꝛ Jo.an.de Rp.statutũ. li.vi.Bal.in.l.eam quam.C.de fideicõmis.

¶ An delegatus per litis contestationem efficiatur dominus litis.glo.in aut.de exi.ꝛ intro.re.§.si vero et.l.apertissimi.C.de iudi.

¶ An delegatus possit suam sniam mãdare executõi no.Bal.in.l.a diuo pio.i pn.ff.de re iudi.in.c.pastoralis.§.qz vero.de offi.del.ubi glo.ꝛ doc.Inno.õ arbi.inotuit.glo.ꝛ doc.de so.ꝓpe.si ꝙs õ clericũ.ubi d. Anto.Spe.ti.de sen.ex.§.ii.in pn.Inno.de offi.ordi.cũ ab eccliaꝝ.ꝛ in.c.dilecto.de v.sig.õ offi.del.significasti.ꝛ.c.querenti.plene p doc.in cle.auditor.de Rp.glo.ii.q.vi.quisquis.ubi vide pulchre ꝛ nõ.

¶ An delegatus in procedendo debeat seruare statuta et consuetudies loci in quo dat⁹ ẽ delegat⁹.Inno. de ꝓsue.in Rica.facit qõ no.Bar.in repe.l.si societatẽ.§.arbitroꝝ.ff.p socio.de quo viõ glo.xiii.di.illõ.

¶ An iurisdictio delegata possit dari a lege.no.õ of. ordi.irrefragabili.§.ceterum.de hereti.ad abolendã in fi.facit quod no.glo.de iureiur.c.i.

¶ Si iudex post delegationem sibi factam excommunicetur.an expiret eius potestas.no.doc.de offi.dele. licet.glo.de offi.vica.romana.li.vi.facit quod no.in l.iudicium soluitur.ff.de iudi.

¶ An iudex ordinarius vel cui facta est commissio vt delegatio alicuius cause possit simul procedere ex iurisdictione ordinaria et delegata.Inno.et doc.õ pscrip. cum ex officii.de corpo.vici.significauit.de preben.nisi.ter.cum glo.de offi.ordi.licet.

¶ An iudex habens ordinariã iurisdictionẽ nõ autez delegatã.pone exemplũ de offi.ordi.licet.in cle.accedentes.de sta.reg.si eligat ꝓcedere in delegata valeat ꝓcessus ꝛ illa tantũ debeat uti.no.doc.in pall.c.cum ex officii.de pscrip.ubi Abb.coll.vii.adde de corpo. vici.c.significauit.õ pben.nisi.adde ꝙ ubicũqz superior ꝓmittit cãm iudicii ordinario.sic dicendo. ptãs faciat iusticiã.vel mãdamus ptãti vel ei cõmittimus.non videtur ei dare nouam potestatem delegatam sed ei⁹ ordinariam excitare.õ offi.ordi.licet.et.c.penul.nisi ponat hoc ver.vice nostra seu auctoritate nostra.ar.l.i.§ pe.ff.de offi.eius cui man.et iurisdic.ꝛ in.c.i.de cle. egro.li.vi.facit quod no.Bar.in.l.more.ꝛ.l.se.ff.de iurisdic.om.iu.secus si dixisset delegamus talem cãm potestati.qz tunc cũ verba sint clara nulla videt dubitatio.ar.ff.de le.iii.l.ille aut ille.§.cum in verbis.

¶ Delegatõ appellat ꝓmissio õ iudi.exhibita.ubi viõ

¶ An vno delegato impedito sint alii impediti.et qd si non constet de impedimento.vide de rescript. sciscitatus.in glo.penul.ꝛ ulti.

¶ An delegatus de cuius iurisdictõne dubitatur possit citare.no.de prescript.pastoralis.in glo.i.facit qõ no.glo.e.ti.super litteris.in glo.sic.

¶ Cause criminales põt delegari de iure canonico excepto vltimo supplitio.ita no.Inno.in.c.in archiepatu.de rap.glo.in cle.i.de offi.del.e.ti.sup questionũ.

UVA. BHSC. IyR_001

et ibi no. de offi. ordi. quod ſedem. ubi de hoc.
¶ An delegat⁹ poſſit reſtituere aduerſus ſniaz p ſe la tã. Hoſti. in. c. ſuſcitata. de reſti. in inte. ubi vide.
¶ An per ſimplicem cauſe delegationem intelligatur commiſſum petitoꝛium et poſſeſſoꝛium ſimul. dic q̃ ſic. de cau. poſ. c. ii. et de ſequeſtra. c. i.
¶ An delegat⁹ pape poſſit excõicare exẽptos. vi̊ d. Car. flo. in cle. dudum. §. nos. de ſepul. in. x. q. 7. xi.
¶ An delegat⁹ poſſit quẽ p̃uare bñficio ſuo. Jo. an. dicit q̃ nõ. niſi habeat ſpeciale mãdatũ. tu nõ. in. c. p humani. de homi. li. vi. ad hoc. de ꝓceſ. ꝓben. q2 diuerſitatẽ. de accu. cũ dilecti. 7 in. c. penul. ỏ of. vica. li. vi.
¶ An valeat p̃ceſſus delegati q̃ ſe putat delegatũ ab vno cũ i veritate ſit delegat⁹ ab alio. Spe. ti. de ſen. p la. §. qm̃. v̇. q̃d ſi dixit. 7 doc. de ꝓſcrip. cũ ex officii.
¶ An valeat ꝓceſſus iudicis habentis ordinariam et delegatam ñ expꝛeſſo ex q̃ iuriſdictione p̃cedat. Fe de. ỏ ſenis ꝓfilio ſuo. xxv. doc. in dicto. c. cũ ex officii.
¶ An valeat p̃ceſſus delegati dati ab eo qui tpe delegationis non habuit ptãtem delegandi q̃ tñ poſtea ſup uenit. glo. Ly. et Bar. in. l. i. C. qui pro ſua iur. 7 in l. i. C. ubi ỏ cri. agi opoꝛ. doc. in dicto. c. cũ ex officii.
¶ An electus poſſit ante ꝓfirmationẽ ſuam delegare cauſam. Ly. in. l. i. C. qui p ſua iur. Jo. an. in addi. Spe. ti. de dele. §. excipi tantũ. v̇. ſed nũq̃d ꝓmittens
¶ An valeat p̃ceſſus eius q̃ cũ nõ eſſet delegatus p̃ ceſſit ut delegat⁹ ſed ſupioꝛ poſtea ratũ habuit. glo. in l. licet. ff. de iudi. et ibi Bar. doc. de ꝓſcrip. cũ ex officii. glo. de fo. compe. ſignificaſti. ubi vide per moder.
¶ An delegatus pape poſſit abſoluere ad cautelam litigantem coꝛam ſe. glo. de appell. ad penitentiaz. 7. c. ſolet. de ſen. excõ. li. vi. in glo. nõ. in. c. p̃udentiam. § ſexta. de offi. dele. de teſti. veniẽs.
¶ An delegatus poſſit p̃ defenſione iuriſdictõis ſue ſicut ordinarius implozare ſeu inuocare bꝛachiũ ſecu lare i auxiliũ. Archi. tenuit q̃ ñ. xxiii. q. v. adminiſtra toꝛes. de heret. ut officiũ. li. vi. no. in. c. de cauſis. de offi. dele. faciunt nõ. in. c. i. de offi. ordi. 7 in. l. epale. C. de epi. audi. Inno. 7 doc. ỏ offi. del. ſignificaſti. tenent q̃ ſic. adde ad materiã qõ nõ. glo. et ibi doc. i. c. fi. de deci. ubi videtur q̃ hoc non poſſit niſi ſpecialiter committatur vel niſi eſſet tanta rebellio q̃ per cenſurã eccleſie non poſſet pꝛouideri de quo eſt quedam extra uag. Bonifa. viii. Item adde quod no. Laud. in cle. i. de offi. del. et ibi do. Car. flo. in. iiii. q. 7 quod nõ. Innocen. in. c. cum ſatis. de offi. archidi.
¶ Belegatus ad vniuerſitatẽ cauſaz cenſeat̃ ſimilis ordinario. ideo põt alii ſubdelegare. glo. de ap. cũ cãm alia glo. in. c. ſtatutũ. §. inſuper. de reſcrip. li. vi. adde doc. in cle. ii. ỏ Rp. Archid. in. c. ſtatutũ. de heret. li. vi. tex. in. c. ii. ỏ offi. lega. e. li. Hoſtiẽ. in. c. quoniã ab bas. eo. ti. et in. c. fi. ỏ offi. ordi. gl. in. l. fi. C. de iudi.
¶ An delegatus inferioꝛis a pꝛincipe vel ſubdelegat⁹ a legato pꝛincipis datus cũ poteſtate ad ſubdelegãduz poſſit alii ſubdelegari. glo. in. c. is cui. de offi. dele. li. vi. et in. c. i. de pꝛocura. eo. li. Archidi. de offi. dele. c. quãuis. li. vi. Ly. in. l. a iudice. C. ỏ iudi. Bar. in. l. et quia. ff. de iuriſdic. om. iudi. plene per do. Car. flo. in clemẽ. i. de offi. dele. in. xi. q. ubi concludit q̃ non.
¶ An coꝛã delegato q̃ abſoluit reũ ab inepta petitõe actoꝛis. 7 ſic ab obſtatõe iudicii poſſit actoꝛ itez̃ pꝛo ponere aptã actionẽ. Specu. ti. de offi. iudi. §. defuit v̇. q̃d ſi ꝓponens coꝛã delegato. tenet q̃ ſic. idez tenet do. Car. flo. in clem̃. fi. de appell. in. x. 7. xi. q.
¶ An delegatus datus a papa ſub conditione ſi ifra certum terminũ debitoꝛ nõ ſatiſfecerit poſſit ante lap ſum termini illum pꝛoꝛogare. qõ fuit bononie ỏ facto Jo. an. tenet q̃ non. de quo per do. car. flo. in clemẽ. i. de conceſ. pꝛeben. in. x. q. faciũt no. per Inno. in. c. pꝛudentiam. in ꝓn. de of. dele. ſpecu. t. de cita. §. i. v̇. ꝛd pone papa. 7 in. c. ſi p̃ te. de reſcrip. li. vi.
¶ An pꝛoceſſus nullus perpetuet iuriſdictionem delegatam. no. in. c. uenerabili. de of. dele. Hoſt. 7 doc. in. c. licet undiq3. eo. ti.
¶ An delegatus pꝛincipis qui male uerſatur in iudicando uel negligit iudicare poſſit cõpelli per ordinarium. Ly. in auten. qua in pꝛouintia. C. ubi de cri. agi opoꝛ. Jo. an. 7 doc. in. c. fi. de reſcrip. Laud. tenet q̃ ſic ſi exceſſus delicti eſt notoꝛius. in cle. i. de offi. oꝛ. et ibi per do. car. flo. in. iii. q.
¶ An delegatus pꝛincipis poſſit dici executoꝛ. habetur de offi. dele. ſane. el. i. 7 de fo. cõpe. ſi quis ỏ cleri cum. de reſcrip. ab excõicato. glo. de offi. ordi. paſtoꝛalis. §. quia uero.
¶ An delegatus poſſit cõmittere cauſam alteri retẽto ſibi conſilio. Item an poſſit cõmittere cauſam alteri diffiniendam ẽm conſiliũ tertii. no. glo. 7 doc. in. c. ſi pꝛo debilitate. de offi. dele. 7. c. uenerabili. de elec. cum in ueteri. de arbi. cũ olim. 7 quod no. bar. in. l. i. §. ſi plures. ff. de exerc.
¶ An delegatus poſſit mulctare. glo. tenet q̃ non. i l. ii. C. de ſpoꝛ. 7. l. eos. C. de n. o. mulc. 7 in. l. defẽ ſoꝛes. C. de defẽden. ciui. glo. contra. in. c. paſtoꝛalis de offi. dele. de quo eo. ti. ꝑ Inno. 7 Hoſti. c. i. 7 de penis. c. licet. 7 Hoſti. in ſumma de re iudi. in rubꝛica facit quod no. in. l. i. ff. ſi quis ius di. nõ obtem. adde no. in. c. de cãis. de offi. deleg.
¶ An delegatus poſſit augere uel minuere penaz ſtatutam a iure. dic q̃ non. ſecus in ordinario. gl. 7 doc. in. l. quid ergo. §. pena grauioꝛ. ff. de his qui no. ifa. et in. l. ſi ſeueꝛioꝛ. C. eo. ti. glo. in. c. de cauſis. de off. deleg. glo. in. c. licet. de pe. ii. q. iii. §. notandũ. Inn. de conſti. c. i. 7 ibi per do. Anto. 7 moder.
¶ Belegatus cui eſt cõmiſſa receptio teſtiũ ñ põt recipere teſtes repꝛobatoꝛios. niſi ubi hoc haberet i mãdato. ẽm Inno. in. c. licet. de ꝓba.
¶ Belegarus datus cũ clauſula põt pꝛocedere colle ga in remotis agente uel longa abſentia diſtante. de teſti. pꝛeſentata. 7 ibi uide.
¶ Si duo delegati ferunt diuerſas ſnias utraq3 arbitrio delegantis pendet. de re iudic. c. fi. de offi. deleg. cum te. ſecundum Innoc.
¶ Belegatus eandem habet auctoꝛitatem in iuriſdictione pꝛoꝛogata ſicut in delegata. de mu. pe. c. ii. de offi. deleg. p. et. g.
¶ Qui cã pendente coꝛã delegato ordinariũ adiit ſuper eadẽ cã uidetur renũtiare lẽis delegationis. doc. ỏ accu. ad petitõem. de pur. ca. cũ dilectus.
¶ Relatio delegatoꝛum miſſa ad curiam facit fidem de pur. ca. cum dilectus.
¶ Si delegatus pꝛofert ſniam excõicationis generalem in contradictoꝛes rebelles expirat eo moꝛtuo. de ſen. ex. a nobis. el. i. 7 ibi no.
¶ Belegatus põt facere miſſionẽ ex pꝛimo 7 ſecũdo decreto. ẽm Inno. in. c. dilecto. de v̇. ſig.
¶ Belegatus põt punire iniuriã factã parti i dieb⁹

UVA. BHSC. IyR_001

casibus.de offi.deleg.c.i.ꝛ.c.de causis.

¶ Delegatus pōt reuocare subdelegatuz in casibus qui hñtur de offi.deleg.si ꝑ debilitate.

¶ Delegatus qui executionē sue sentētie cōmisit oz dinario potest causam executionis reuocare.de offic. delega.significasti.

¶ Inquisitozes heretice prauitatis pñt delegare uices suas.no.in cle.i.de here.in glo.ipsozū.

¶ Per uerbum mando iurisdictio datur delegata. ff.de offi.procon.l.legatus.ꝛ.l.legati.ꝛ.l.mandatū eo.ti.Est tamen differentia inter mandare ꝛ delegare nā mandare concernit plures causas. delegare unaz. glo.in.l.i.§.qui mandatum.ff.de iurisdic.om.iud. Item per uerbum do fit delegatio.ff.de offi. eius cui man.est iur.l.cognitio.ff.de iurisdi.om.iudi.l.ii.

¶ Existens extra territoziū pōt delegare intra ꝛ quo ad exercitiū ꝛ quo ad habitum.ubi alias habet exerci tium quia aliquando fuit intra.ubi aūt nunq̄ habuit delegat habitū sed non exercitiuz nisi a tempore quo intrat.primum patet in.l.fi.ff.de offi.pre.ur.ſm pa tet.ff.de offi.presi.l.preses. Existens autem intra an possit delegare extra.dic ꝙ sic si loquitur ō uolūtaria iurisdictione.quia illam pōt ipse extra exercere.idem de contentiosa.ff.bo.auc.iudi.pos.

¶ Cause meri imperii casu quo delegari possunt nō transeunt i generali delegatiōe.ff.de offi.eius cui mā. ē iuris.l.i.§.huius rei.ꝛ i aut.ō colla.§.phibemus

¶ Si proceditur coram delegato cuius iurisdictio i ueritate est extincta ꝛ nihil per partes opponitur. an ualeatlprocessus.no.de offi.deleg.gratū.

¶ An delegatus ab epo sit maioz uicario suo in illa causa.dic ꝙ sic.quia legatus pape habet ozdinariam c.ii.de offi.deleg.li.vi.ꝛ tamen delegatus pape ē ma ioz eo.de of.le.studuisti.ꝛ.c.sane.

¶ An ꝛ quādo delegatus a papa possit absoluere ab excōicatione lata per ordinariū uel alium delegatum pape.uide notata in.c.prudentiam.§.sexta.de offic. deleg.et ibi Innocen.

¶ Usqz ꝛ ad quot tpus possit delegatus tueri missū in possessionem.uide in.c.querēti.de of.dele.

¶ Qñ delegatus uideat se malitiose excōicare. uide de offi.deleg.pastoralis.

¶ An iurisdictio delegati impediatur si delegās excōi cetur.uide in.c.licet.de of.dele.

¶ Delegatus datus sup absolutōe facienda nō teneť exequi.de offi.dele.cū contingat.

¶ Delegatus super nullitate inie nō pōt cognoscere de iniustitia.no.de of.dele.p.ꝛ.g.

¶ Delegatus non potest priuare clericuz ratione cō tumacie.ſm Hostien.de eta .et quali.cū bone. de ho mi.pro humani.li.vi.de offi.deleg.cū cāis.de cōces. preben.c.quia diuersitatem.

¶ Licet delegatus pronuntiando se non esse iudicez non possit etiam de partium uoluntate resumere iuris dictionem in principali.de of .deleg .significantibus. hoc intellige quando a tali sententia non est appellatū secus si appellatur et appellatio est iustificata.no.ō p ben.dilectus.ubi uide.

¶ Delegatus pōt cōmittere receptionē testiū.extra locū ubi ē cā delegata.de fideins.constitutus.

¶ Delegatis cōmittens executionē simpliciter uide tur ex toto abdicare a se iurisdictionem nisi aliqd co hertionis sibi reseruaret.ſm Inno.de of.dele.in līis.

et.c.significasti .

¶ An ualeat ꝓcessus delegati reuocati per delegātez ignorantis reuocationē.de appell. si duobus . faciunt que habentur in cle.i.de renunt.

¶ Quid si alter delegatozum tempore delegationis non est in rerum natura.Jo.an.in.c.causaz matrimo nii.de offi.dele.Spe.ti.i.§.restat.

¶ Si delegatus episcopi allegetur suspectus illa cau sa debet tractari coram epo.casus videt in .c.si cōtra vnum.de offi.dele.li.vi.

¶ An delegat? ozdinarii debeat hīe expensas a ptib? vide nō.in.c.statutū.de rescript.li.vi.§.insup.

¶ An delegatus possit subdelegare.nō.in.l. a iudice C.de iudi.et de offi.dele.si ꝑ debilitate. ꝛ.c. sup qō num.ꝛ.c.pastoralis.glo.ff.de offi. ꝓsi.l. sepe audiui. ꝓclo est ꝙ delegatus ꝓncipis pōt.ꝛ alius non.

¶ An sit necesse ꝙ delegatus pape ꝓmittat personis de quibus in.c.statutum.§.i.de rescript.li.vi.glo. et doc.ibi de hoc.ubi Archi.tenet ꝙ sic.

¶ De materia subdelegationis an ꝛ quando possit fi eri ꝛ que cause et quis articul? cause possit subdelega ri.no. Inno.de re iudi.cū bertoldus.ubi tractat an ꝛ quando possit fieri et que cause ꝛ quis articulus cause et que receptio testium ꝛ examinatio possit delegari vť subdelegari. Pau.in cle.i.de offi.dele . ubi etiam per do.Anto.et do.Lar.flo.in.iiii.q.Spe.ti.de lega.§ iam nunc.ver.sed nunquid.de materia vide docto.de offi.dele.ꝛ in cle.i.e.ti.ubi glo.adde quod nō. Bar. in.l.i.ff.qui et a qui.

¶ An cui ꝓmittť citatio ꝛ ptās citandi possit illum articulū subdelegare.no. Inno.ꝛ Hosti.de ꝓbať. qm̄ ꝓtra.vide in d.c.fi.de offi.dele.ꝛ in cle.i.e.ti.

¶ An delegatus ꝓmittens simpliciť alteri vices suas videať in totū trāsmisisse in illū iurisdictōnem.tex. de offi.deť.venerabili.glo.e.ti.sup qōnum.§.si vero .v. vices suas.optimus tex.e.ti.c.quāuis.li.vi.

¶ An delegatus sup iniuriis ꝛ violēciis factis alicui possit super illis ꝓcedere ꝑ inquisitionē.vide Fede.de se.ꝓsilio suo.xxxvi.plene ꝑ doc.in.c.venerabili.ō offi. dele.ubi concluditur ꝙ non.rō colligiť ex notatis per Inno.de iureiuran.ad nāam.el.ii.ubi dicit ꝙ in his q̄ ꝓcernunt ꝓncipaliter ꝑuatū interesse non pōt ꝓcedere per inquisitionem.quod nō.

¶ An ea que sunt meri vť mixti imperii possint dele gari.nō.in.l.i.ff.de offi.eius cui mā.est iurisť.ꝛ in.l. imperium.ff.de iurisdic.om.iu.in glo.ꝛ doc. de offi. ozdi.quod sedem.glo.in.c.in archiepatu.ō rap.adde glo.xxiii.q.iiii.illud.que tenz ꝙ causa criminalis ſm canones potest delegari.de quo dixi supra. adde bonā glo.in cleñ.i.ō offi.dele.ꝛ ibi per do.Lar.flo. in.iii. ꝛ.iiii.op.idem in dicto.c.quod sedem . vide ad mām Bar.in.l.i.C.qui pro sua iurisť.

¶ An ꝑ de ordine mendicantiuz possit dari delega tus a papa.no.docto.de maio.ꝛ obe.cum olim.ꝛ ibi tex.in subscriptione.tex . in cleñ.et si principalis. de rescrip.ubi plene.

¶ An monachus possit esse delegatus pape.nō.de ꝑ uile.cū olim.Hosti.in sūma.de offi.deť.§. si quis pos sit.v.sed nūqd religiosus.Archi.in.c.statutū .§.i.de Rp.li.vi.ꝛ est ꝓclo ꝙ sic.si hoc exprimatur in Rpto. alias secus.ut ibi no.idē no.glo.in.cle.ii.de rescript.

¶ An aliquo casu possint valere ꝓcessus iudicis dele gati non seruata forma statuti seu mandati . est casus

UVA. BHSC. IyR_001

q̄ sic. in. c. sup litteris. de rescrip. et ibi vide rationem
¶ An delegatus possit cām subdelegare inuitis partibus. cōiter tenet q̄ sic. de offi. del. si ꝓ debilitate. no. in. c. sup q̄onum. in p̄n. in glo. magna. ⁊. c. ulti. eo. ti. adde Spe. eo. ti. ō offi. del. § . nūc. v. casibus. ⁊ sic ad hoc nō sunt vocande ptes. adde Inno. et Hosti. de ꝓba. qm̄ ptra. Archi. in. c. si a subdelegato. de offi. del. li. vi. Spe. ti. de instru. edi. § . nūc dicamus.
¶ An laycus et clericus possint esse delegati in causa spirituali. Hosti. in summa. de offi. dele. § . i. v. quid si delegetur. no. de arbi. per tuas. ubi tex. in simili argu endo de arbi. ad delegatos.
¶ An iurisdictio delegati possit extēdi ultra suos termi nos. no. plene de offi. del. p. ⁊. g. adde q̄ extēdit ad cām ꝓnexā. in. c. veniēs. de spon. ⁊ ibi no. Inno. i glo. sup. v. restituit. ⁊. c. p̄udentia. § . sexta. ⁊. c. i. de offi. dele. adde casum in cle. auditor. de rescript.
¶ Ad dicit in cā absentie p̄sidem posse delegare esse ver̄ qñ est absentia necessaria. secus si voluntaria . nō. glo. penul. ⁊ ibi Bar. ff. de of. eius cui mā. est iurisdi. l. i. ⁊ in aut. ut nulli iudi. in p̄mo. coll. ix.
¶ An iurisdictio delegata semper expiret per mortē delegantis. distingue. aut fit sub noīe ꝓp̄rio aut sub nomine dignitatis. de offi. del. quoniam abbas. ubi tex. glo. et docto. in cle. ii. de rescrip. Bar. in. l. quod p̄incipi. ⁊. l. se. de lega. i. ⁊ in . l. annua. § . i. ff. ō annu. le. Ly. in. l. cum heredes. C. de testa.
¶ An delegatus p̄incipis qui subdelegat possit revocare subdelegationē. vide de offi. del. venerabili. ⁊. eo. ti. quāuis. li. vi. adde quod no. Inno. in. c. super questionum. de offi. dele. qui tenet q̄ non. alibi videtur dicere q̄ potest re integra. in. c. in litteris. eo. ti.
¶ An delegatus possit exequi sententiam arbitrorum sicut potest ordinarius. etiam si lata sit super causa sib delegata. glo. et docto. de arbi. per tuas. ⁊. c. innotuit Inno. in. c. si quando. de offi. dele.
¶ An delegatus cui commissa est causa expedienda infra mensem excōmunicans reum contumacē possit adiri post mensem ut absoluat. Hosti. de re iudi. q̄ ad consultationem. faciunt no. de offi. dele. querenti.
¶ Modica cohertio etiam personalis permittitur delegato. l. magistratibus. ff. de iurisdic. om. iudi . et ibi Barto. ponit que sit modica cohertio.
¶ An amittens debitorem delegatus sibi p̄eiudicet vide. ff. man. l. inter causas. § . si is qui.
¶ Delegatus generaliter vel ad vnam causam potest restituere incidenter non p̄incipaliter nisi causa restitutionis sibi p̄incipaliter delegetur . C. ubi et apud quos. l. fi. ubi plene per Ly. et Barto.
¶ Delegatus ad vniuersitatem causarum in aliquo habet maiorem potestatem q̄ delegatus ad vnam. vi ō glo. in. l. ii. C . de spon.
¶ Exceptio que obstat deleganti obstat ei cui facta ē delegatio ex causa lucrativa. ff. de donat. l. si cum filiꝰ et ibi vide glosam.
¶ Si attribuit ptās a statuto q̄lit cognoscat delegatꝰ an sit illi attributa ptās ut ordinario. ⁊ ut faciat iure ꝓp̄rio. an ut alieno. Bar. in. l. quotiens. ff. de opt. le.
¶ Delegatus potest punire eos qui impediunt suam iurisdictionem. vide Jo. an. in addi . Spe. ti. de iudi. dele. § . ii. v. quid ergo.
¶ Mortuo delegato pape dato in curia . ordinarius non se intromittit de causa delegata . sed solus papa. q̄ causa q̄ semel intrauit curiam nunq̄ exit nisi papa deleget extra uel remittat ad ordiariū. uerba sūt bal. in. l. si ut ꝓponis. C. quō ⁊ qñ iud.
¶ An inferior a papa possit alteri delegare cām q̄ est sne ptātis. no. de ꝓse. ec. uel. al. aq̄. glo. ⁊ doc. de ꝓsue. q̄to. no. xxv. di. c. i. ⁊ ibi Archid.
¶ An simplici assertioni dicentis se delegatuz credatur adeo q̄ citatus nō uiso rescripto delegationis aut nō inserta copia teneat comparere. Bar. in. l. ii. ff. si quis ius di. non obtem. Boc. de offi. deleg. cum in iure. pulcre per Innocen. et dominum Anto. in. c. p̄terea. de dilatio.
¶ Delegatus excōicans aliquē nō ostenso mandato nihil agit. dictū ē Inno. ō cēsi. uenerabili.
¶ An exequi deat mandatū dicētis se eē delegatū nō uisis līis delegatōis. no. Inno. in. d. c. uenerabili. de quo uide do. car. flo. in. cle. i. de fo. cōpe. adde spe. t. de cita. § . uiso. v. sed quid si.
¶ An delegatus subdelegans in totū possit eē testis cora subdelegato. glo. ii. de testi. dilecto. ⁊ ibi no.
¶ An delegatus possit suā sniam reuocare. uide Inno. de iudi. super rubrica. ubi tenet q̄ sic. si lata ē per errorē facti. secus si iuris. ⁊ adde mām. quod no. spe. de sen. p̄ola. § . qualiter. v. hoc quoq; faciūt no. ō ac causa. qualiter. el. i. in cle. i. de re iudi. ubi ꝑ do. car. in x. q. Inno. de of. dele. in līis.
¶ An cā spūalis ut ecclesiastica delegata alicui possit tractari in loco ubi est copia legistarū ⁊ non canonistarū. Archi. in. c. statutū. § . i. in v. peritor. de rescript. li. vi. ubi dicit q̄ obstat talis exceptio si talis est causa spūalis que non possit bene termiari ꝑ leges seculares alias secus. quod no.
¶ An illi sit causa deleganda quem altera pars peti erit. nota. ff. de iudic. l. obseruandum. iii. q. iii. c. i. xi. q. i. c. iii. in glosa.
¶ Delegatus non p̄ebet auctoritatem cōtractui coram se facto nisi esset datus ad uniuersitatem causarū ꝑm bar. i. l. furti. § . q̄ iussu. ff. de his qui no. infa.
¶ Delegatus pōt absoluere testē ab excōicatōe ut ferat testimoniū cora se sup cā decreta si alias fides ueri haberi non pōt. Jo. an. in addi. specu. ti. de teste. super rubrica. qui allegat quod nota. de sen. excōi. solet libro. vi. in glo. iii.
¶ Si in delegato crescit dignitas non ꝓpterea extinguitur delegatio. Jo. an. in addi. spec. ti. de iudic. de lega. § . restat uidere. v. q̄d si cā.
¶ An iudex secularis possit delegare cām epo . uide in. l. fi. C. de epis. audi. ubi uidetur q̄ sic. ⁊ tūc nō ap pellabitur ad papā sed ad delegantem. bal. in. d. l. fi. quod no. uide tex . in auten. si quis litigantium. C. eo. et ibi Baldus.
¶ Qui nō patitur legi līas delegatōis dicitur ipedire iurisdictionem delegati. de offi. delega. ex litteris. Bal. in. l. pscriptione. C. si cō. ius uel uti. pub. bene facit. c. pe. de imu. eccle. li. vi.
¶ Si tempus p̄figitur delegato ad causam terminandam ⁊ ex malitia partiū non potest terminari nihilominꝰ finit iurisdictio. no. Inn. i. c. ō cāis. ō of. del.
¶ Si papa dat delegato formā ꝓcedendi ñ ꝑ hoc uidetur remittere li. contesta. licet i forma nō fiat mētō de ea. Innocen. in. c. dilecta. de confir. uti. uel inuti. i glo. fi. v. tu autez.
¶ An delegatus datus super iniuriis ⁊ uiolentiis il

UVA. BHSC. IyR_001

latis cuidã monacho possit ꝓcedere per uiã inq̃sitõis
Fede. tenet q̃ sic. in cõsilio suo. ccvii.

¶ Delegatus non põt citare partem ut psonalit cõ
pareat nisi hoc in rescripto ꝓtineatur. de dilati. c. ult.
de iudi. c. i. li. vi.

¶ An delegatus habeat exercitiũ a tempore date lĩa
rum uel presentationis. Jnno. in. c. conquerente. ò re
sti. spo. Hosti. in. c. ex conquestione. eo. ti. zenze. in cle
men. fi. de rescrip. glo. in. cle. i. de ꝓcur. in v. recept.
Jo. an. in. c. eam te. ò rescrip. ubi dicit q̃ a tẽpore da
te habet iurisdictionẽ. tempore presentationis habet
exercitiũ. idem in. c. ut debitus. de appel. Fe. de Se.
consilio suo. xxvi.

¶ Delegatus pape cui mandatur ut aliquem excõi
cet non potest illum absoluere nisi i causa sibi cõmissa
uel nisi sit dat⁹ iudex ad causã. xxvii. q. i. si hõ. i gl. fi.

¶ An delegatus legati possit subdelegare. no. de of.
delega. c. ulti. eo. titu. is cui. li. vi. in glo. ulti. ubi Jo
hannes andree super ea.

¶ Si delegatus absoluit ab obseruatione iudici expi
rat eius iurisdictio. de offi. deleg. c. i lĩis. sup glo. pe.

¶ Delegatus debet papam cõsulere si ab eo diuerse
littere emanant super eadem causa. de rescrip. si quã
do. de offi. delega. c. ii.

¶ An delegatus possit dare curatorẽ minori. Jo. an.
in. c. iii. de iudi. li. vi. ubi uide in glo.

¶ An si delegatus qui in totum subdelegauit põt ut
suspectus recusari possit similiter subdelegatus. dicit
q̃ non. casus est in simili. i. c. iudex. de of. dele. li. vi.

¶ Si delegatus cõpetens associauit sibi iudicem icõ
petentem non debet processus ualere. quia proceden
do cũ adiũcto nõ seruat formã cõmissionis. secus i or
dinario. ẽm Jnno. i. c. cũ sup. de of. deleg. ubi uide.

¶ An delegatio possit probari per testes. uide p Jn
no. in. c. cum olim. de priuileg. el. i. circa finem. glo. in
l. i. C. de man. prin.

¶ Delegatus non põt sibi factam cõmissionem trãs
ferre in alios si est psonalis secus si realis. tex. in. c. fi.
de offi. dele. ⁊ ibi no. Jnno. i. c. dilectus. de pe.

¶ Si delegato cõmittitur iquisitio super crimine de
bet prius inquirere super fama. secus i ordinario qui
põt prius inquirere super crimine si non ꝓcedat inqui
sitio super infamia. dictum est Jnnocen. i. c. ex parte.
de accusatio. ubi uide.

¶ An delegati archiepi uel patriarche possint trahe
re ultra duas dietas. Jnno. in. c. nõnulli. ò rescrip.

¶ Delegatus pape põt mittere in possessionẽ bono
rum laicorum. Jnno. in. c. significasti. de offi. delega.
Laud. in cle. i. e. ti.

¶ Delegatus nõ põt exequi transactionẽ partiũ. qz
non fuit datus ad hoc. Jnno. in. c. si qñ. de offi. dele.
facit. l. tale pactũ. ff. de pac. ubi uide.

¶ Si sunt plures delegati ⁊ unus dolose abest pñt ni
hilominus alii procedere sine illo. Jnno. in. c. causam
de officio delega.

¶ Delegato non sufficit ueritas delegationis sibi fac
te sine eius scientia uel notitia ad hoc ut possit uti iu
risdictione. ita no. Jnno. in. c. prudentiam. de offi. de
leg. idem uidetur dicere contrariũ in. c. sup lĩis. de re
scrip. adde quod idem no. de resti. spo. ex cõquestione
⁊ bal. in. l. falsus. ff. de fur.

¶ Delegatus cui non est cõmissa prãs excõicandi nõ
põt ea uti extra cõmissionem sibi facta. secus in ordia
rio. Jnno. in. c. cũ olim. in fi. de offi. dele. idẽ ò p̃sũp.
c. fi. idem. de cle. ex. mi. illud. de of. ordi. ex parte. de
Rp. cũ ꝓtingat. de pben. p illoꝝ. Archi. xi. q. iii. c. i.
glo. in clemẽ. i. de of. dele.

¶ Licet delegatus ad vnã cãm recipiat compromis
sum in eum factũ nõ ꝓpterea derogat iurisdictõni sibi
attributę. no. Jnno. in. c. innotuit. de arbi.

¶ Delegatões ꝓbant p lĩas delegantis sigillo sigilla
tas. ⁊ idẽ in subdelegatõibus. dictũ est Jnnocẽ. in. c.
quoniã ꝓtra. de ꝓba. circa mediũ.

¶ Delegatus lata sñia functus est officio suo. glo. in
l. si ut ꝓponis. C. quo. et quã. in tex. de of. del'. et ibi
no. in. c. in lĩis. qò vex est nisi sit lata p errorẽ facti. di
ctum est Jnno. in. c. i. ò sen. ⁊ re iudi. dixi. s. adde qò
nõ Bar. in. l. iudex. ff. de re iudi.

¶ Si delegatus ꝑncipis delinquit in cã sibi delegata
eo qz facit litẽ suã põt puniri a iudice illius loci in quo
datus est delegatus. ita no. Bal. in aut. q̃ in ꝓuintia.
C. ubi de cri. agi oporꝛ. faciũt que dixi. s.

¶ Processus falsi delegati ñ põt ratificari p ratõnes
q̃s ponit Bal. in. l. mancipia. C. de re. ali. nõ alie.

¶ Delegatus vel subdelegatus non a delegato ꝓinci
pis potest vnum articulum subdelegare puta receptio
nes testium. no. Jnnocen. de re iudi. cum bertoldus.
de quo dic ut. s. plenius dixi.

¶ An delegatus a delegato pape possit subdelegare
totam causam. docto. in. c. cum vicesimum. de of. de
le. ubi tenent q̃ non.

¶ Delegans põt sñiam sui delegati corrigere ⁊ inter
ꝓtari. l. i. §. quesitũ. ff. q̃ et a qui. ⁊ qò ibi nõ.

¶ Delegans potest agere pro iniuria facta delegato.
de of. dele. cum olim.

¶ An is cui delegata est cã appellatõis possit cognos
cere de nullitate. Archi. tenet q̃ sic. in. c. i. de appel'.
li. vi. ubi etiã Jo. an. Bal. in. l. i. C. qñ ꝓuo. non est
necess. ꝓtrariũ tenẽt ibi moder. ⁊ forte melius.

¶ An delegatus in sñia possit sibi reseruare taxatõez
expensarum. Barto. in. l. ab executore. ff. de appel'.
delegati cõmuniter hoc faciũt.

¶ An facta delegatione creditori a debitore statiz de
bitor liberet. Bart. in. l. delegare. ff. de nouat'. ⁊ i aut.
de fideius. circa ꝑn. in glo. magna. et. l. singularia. ff. si
cer. peta. ⁊ in. l. fi. C. de noua.

¶ An plures delegati habeant iurisdictionem insoli
dum. vide in. c. prudentiam. et. c. super eo. de of. del'.
eo. ti. cum plures. et. c. si duo. li. vi. Bar. in. l. si vnus
ex pluribus. ff. de re iudi.

¶ An penes delegatũ subdelegantẽ aliquid iurisdicti
onis remaneat. vide Bar. in. l. i. ff. de dam. infec. ubi
dicit q̃ simpliciter committẽdo vices suas videtur to
taliter commisisse. no. ò of. del'. sup qõnum. §. si vero
Spe. ti. de iudi. del'. §. vi. v. ſz pone aliqs. alias tantũ
apud eũ remanet q̃tum sibi retinet. ⁊ intelligitur illõ
retinuisse quod non commisit.

¶ An delegatus q̃ in terminũ sibi ꝓfixũ sñiam tollit
possit illã exequi elapso termio. no. in. c. de causis. de
of. del'. ubi Jo. an. tenet q̃ sic. quẽ ibi sequitur Jo. cal.
idẽ Hosti. in. c. ꝓsuluit. eo. ti. p. c. querenti. ⁊ c. pasto
ralis. eo. ti. Archi. tenet cõtrariũ. xxvii. q. i. si homo.

¶ Quando causa committitur duobus adiecta clau
sula q̃ quilibet possit pronũtiare qualiter intelligitur
talis commissio. Barto. in. l. paulus. ff. de re iudi. de
offi. dele. causam. et ibi nõ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quis proprie dicatur delegatus. vide Bar. in. l. suggerente. C. de offi. eius qui vi. al. ge.
¶ An delegatus inferioris a pncipe qui habet ptātez subdelegandi possit vigore huius specialis mādati sub delegare. glo. in. c. is cui. . de of. del. li. vi. tenet q sic. ō quo ut ibi ego alias disputādo tenui q sic. qz delega tꝰ iferioris a pncipe ñ pōt ptātem dare subdelegato.
¶ Si delegata est cā duobus cuz clausula q si ambo et alter eoꝝ renuntiat delegationi. an ipm post ea colle ga teneatur admittere si eum peniteat. vide Jo. an. in regula mutare. li. vi. in mercu.
¶ Delegatus cui commissa ē causa vniuersitatis po test vniuersitatem compellere ad constituēdum procu ratorem. c. romana. de sen. ex. li. vi. Ja. de are. in. l. er go. ff. de fideicō. lib. ubi vide.
¶ Causa delegatur etiam inuito . l. munerum . ff. de mu. et ho. glo. in. l. cum furiosus. ff. de iudi. et in. l. i. C. qui pro sua iurisdic.
¶ An delegatus possit aduersus sniam suam restitue re. Bar. in. l. fideicōmissum. ff. de conse.
¶ An delegatus possit cognoscere de veritate vel fal sitate rescripti in quo datus est delegatus. no. Bar. in l. iure nostro. ff. de testa. tu.
¶ An cā possit delegari illi q̄ semel male in ea iudica uit. Bar. in. l. si ut ꝓponis. C. qūo et quā. iudi. vide no. in. c. cordi. ō ap. li. vi. Ange. in d. l. si ut ꝓponis.
¶ An delegatus possit retractare delegationem post causam ceptam coram delegato per litis contestatio nem. Joban. an. q non. in addi. Spe. ō compe. iudi. adi. §. i. v. sed nunquid.
¶ Si delegatus pncipis cām subdelegat a subdelega to appellat ad delegatum subdelegantē. l. i. C. qui p sua. quē rex. Bar. dicit se alibi nescire.
¶ An delegatꝰ possit facere statuta perpetua . dic q non. de preben. pro illorum. et ibi docto. de sen. excō. a nobis. el. i.
¶ Causas pp q̄s delegatus vel subdelegatus recusa ri possit. vide p Spe. ti. ō iudi. del. §. supest . z de his q̄ pñt ꝓtra eū opponi. vide. e. ti. §. excipit. viii.
¶ An delegatus a quo est appellatum possit turbatū in possessionem reformare. no. de appell. cū teneamur in glo. ii. dic ut ibi.
¶ Verbū dubiū contentū in rescripto debet per dele gatū declarari. Spe. ti. de rescrip. ꝓsenta. §. róne aūt cause. v. item quod est ibi.
¶ Delegatus compellit subdelegatum etiam inuitū. de of. del. pastoralis. in glo. ii. et sup ea.
¶ An delegatus possit excōicare aliquē cū oibus fau toribus suis. dic q nō. xi. q. iii. rogo.
¶ An preiudicetur partibus si eis non contradicenti bus delegatus excedat formam mandati. vide de of. dele. cum olim. el. i. z quod ibi no.
¶ Delegatus qui misit in possessionez potest et debz inductum in possessionem defendere. de testi. ex parte adde de simo. querelam.
¶ Delegatꝰ vicē gerit delegātis. xciii. di. c. ul. de of. del. sane. in glo. z in. c. cū olim. in glo. ii. z ibi no .
¶ Delegatꝰ ñ pōt cōpellere suā collegā. de elec. inno tuit. nō. de of. del. pastoralis. circa pn. fm doc.
¶ Delegatio fit i inuitū nec ē ps citanda in delegatō ne facienda. no. de of. del. sup qōnum. in fi.
¶ An delegatus ordinarii possit suam sniam manda re executioni. no. de fo. compe. c. si quis cōtra. de of. del. querenti. et quod no. ii. q. v. quisquis.
¶ Delegatus etiam inferioris a principe pōt mittē in corpalem possessionem. vide tex. de re iudica. cum bertoldus. quod nota.
¶ An delegatus possit dispensare. Jnno. q non . de elec. dudū. ii. in glo. pe. i. c. de cāis. de of. dele.
¶ Delegatus subdelegando dicit uti iurisdictione. glo. in. c. iudex. de offi. deleg. li. vi. z. e. ti. c. si a subde legato. in v. processum. tex. opti. in. c. pastoralis . ō of fi. dele. Jo. an. in addi. specu. ti. ō rescrip. pñta. §. rō ne aūt cāe. v. quid si is. Jo. an. dicit contrariū. i. c. ro mana. de offi. or. li. vi. super glo. tractus.
¶ Interpretatio debet fieri benigna ne expiret iuris dictio delegata. glo. i. c. si delegatus. de of. dele. li. vi.
¶ An sententia excōicationis prolata a delegato nō seruata forma. c. sacro. de sen. ex. teneat. Archi. in. c. i. de of. dele. li. vi. et in. c. cum in illis. de preben. e. li. de concess. pben. c. i. eo. li. Lap. in. c. romana. de sen. ex. eo. li. z i. c. i. de of. or. eo. li. Jo. an. i. c. illud. ō cle ri. ex. mi. Archi. xi. q. iii. c. i.
¶ Delegans dicitur causam reuocare ad se hoc ipso q incipit de causa delegata cognoscere. Jnn. z Hosti. de ap. intimauit. z doc. i. c. q̄uis. de of. dele. li. vi.
¶ An delegans possit reuocare delegatū sine causa. Hosti. in. c. cām. ii. de iudi.
¶ An ꝓcessus factus per delegatum hītem iurisdic tionem habitu sed non actu ualeat uel sit nullus ipso iure. Jo. an. in. c. cū plures. de of. dele. li. vi.
¶ An delegatus datus ut inducat illos quibus mā datur ut aliquem recipiant possit eos recusātes excōi care si hoc in litteris non exprimatur. Archi. q sic. ii q. vi. q̄squis. Jo. an. i. c. si paup cleric⁹. de pbē. li. vi.
¶ An delegatus possit per uim i possessionē mittere uide no. in. c. significasti. de offi. delega. idem in. c. cū olim. de priuileg.
¶ An a delegato ordinarii possit appellari ad papaz obmisso medio. doc. in. c. cū uenissent. de eo q̄ mit. in pos. gl. i cle. z si pncipalis. de rescrip.
¶ An uniuersitati possit cā delegari. vide in. c. i. ut li. nō contes. in suprascriptōe.
¶ An delegatus datꝰ sub noie dignitatis cognoscat de causa si transferatur ad aliā dignitatē. uiō Jo. an. in. c. q̄uis. de of. dele. li. vi.
¶ An delegatus uel executor postq̄ executus est suā sniam possit se intromittere de alia molestia facta pro uisis p eum. glo. et Jnno. in. c. ex parte ade. de testi. doc. in. c. per illorū. de pbē. de offi. deleg. in līis. et in cle. si plures. de preben.
¶ An laicus possit eē delegatus clerici. Boc. de ap pellatio. sua nobis.
¶ An delegatus legati possit subdelegare. doc. q nō in. c. ii. de of. leg. li. vi. Jo. an. in. c. fi. de iudi. eo. lib. Jnno. tz ōriū i. c. cū bertoldus. de re iudi. dixi ē.
¶ Jura loquentia de delegatis pape procedūt etiaz si sint delegati per uiam iurisdictionis. glo. in ver. me tropolitanus. c. ut litigantes. de offi. ordi. lib. vi. ubi Bomi. hoc colligit.
¶ An delegatus per illa uerba moneas et inducas possit iurisdictionem exercere. Jo. an. i. c. si pauper. ō preben. li. vi. tex. in. c. cum apostolica. de his que fi. a prela. c. ii. de spon. tex. in. c. excōmunicamus. §. mo nemus. de hereticis.
¶ An habens ptātem prestandi consiliuz possit hoc

UVA. BHSC. IyR_001

alii delegare. Jo. an. in. c. i. ne se. ua. li. vi.

¶ An delegatus pape datus ad excõicãdũ possit excõicatos a se absoluere. gl. vii. q. i. peruenit. glo. xxi. dis. inferior. glo. ⁊ Hosti. de maio. ⁊ obe. cum inferior glo. xxvii. q. i. si homo. Goff. in summa de sen. excõi catio. §. sed quid si papa.

¶ An ordinarius inferior epõ possit alteri delegare iurisdictionẽ suam. no. in. c. fi. de offi. dele. tex. in. c. odoardus. de solu. glo. i. c. i. de offi. ꝑmi.

¶ Si sunt dati tres delegati cum clausula q̃ si non oẽs ⁊c. ⁊ hi simul procedũt sed i ſnia duo concordãt ⁊ tertius discordat an in executione ſnie illi duo debeant uocare illũ tertiũ. glo. in. c. ii. ð do. ⁊ cõtu. li. vi.

¶ An delegatus pape possit cõpellere ordinarius ut eius factũ exequat. Inno. in. c. significasti. ð of. dele.

¶ Delegatus datus super correctõe põt inquirere. uide Jo. an. in. c. cũ. i. ⁊. a. de re iudi.

¶ Modi per quos iurisdictio delegata expirat habẽtur in. l. iudicium soluitur. ff. de iudi. glo. in. c. in litteris. de offi. delega.

¶ An delegatus possit punire impedientes executõnem sue sententie. Inno. in. c. sane. ii. ð offi. dele. tex. eo. ti. c. significasti.

¶ An actus cõmissus conscie alicuius sit delegabil. Jo. an. in. c. ii. de testamen. lib. vi. bonus tex. in. c. fi. de offi. deleg. ubi uide.

¶ An delegatus datus cum clausula possit procedere altero in remotis absente absq; alia requisitione uel certificatione uolũtatis sue. Jo. an. in. c. si cõtra unũ de offi. deleg. li. vi.

¶ An unus delegatus pape possit causam pluribus subdelegare. tex. ⁊ ibi no. in. c. cũ te. de offi. dele. ⁊ in c. pastoralis. in ꝑn. eo. ti. ubi tex.

¶ Habens iurisdictionem perpetuam a lege ⁊ uolũtarios subiectos dicitur habere iurisdictionez delegatam. glo. in v. ipenderet. in cle. ii. §. statuimus. de sepul. ubi etiã ẽ glo. in v. recessu.

¶ An secundi delegati pape dati sup appellatõe inẽ posita a ſnia ꝑmorũ delegatorũ possit cõmittere inhibitoriam. Inno. in. c. pastoralis. § . ii. in glo. ad mandatum. de offi. delega.

¶ An delegatus pape possit cõpellere subdelegatuz a se ad acceptandũ subdelegationem. doc. in. c. fin. de offi. dele. dixi supra.

¶ An executor datus ad prouidẽdũ dicatur delegatus. glo. i. de rescrip. tibi qui. li. vi. no. in cle. i. de off. delega. in v. executõis. dicã. j. sub dictõe executor.

¶ An contra delegatũ possit opponi q̃ sit infamis uel criminosus. uide. iii. q. v. in sũma. de rescrip. sciscitatus. et in. c. sup lẽis. de offi. dele. cũ super.

¶ An delegatus ante exercitũ iurisdictõis possit alteri subdelegare. uide de rescriptis pastoralis. i gl. fi. sed aduerte. quia sicut dixi ẽ ſm unã opionẽ delegat? hoc ipso q̃ subdelegat videt uti iurisdictione.

¶ Cuius fori consuetudinez sequi debet delegatus. glo. iii. di. mos. de eo q̃ mit. in pos. cũ uenissent. de dilatio. conquestus. adde. xii. di. illa. ⁊. c. diuturni. uiõ Inno. de consue. sup rubrica. specu. ti. de sen. ꝑla. §. sequitur. post principium.

¶ An credatur lẽis et sigillis delegatorũ. uide no. de probatio. post cessionem.

¶ Si delegatur causa uno plato sub noie dignitatis qui cũ dispensatione tenebat duas dignitates, eo autẽ mortuo in suis dignitatibus subrogantur duo, an ambo vigore prime delegationis cognoscant de cã. doct. in. c. quoniam abbas. de offi. dele.

¶ An delegatus pape vel alterius absoluat ad cautelam. nõ. de sen. excõ. solet. li. vi. in glo. in. v. superiorẽ. nõ. de appell. ad presentiam.

¶ An delegatus possit ponere interdictũ i loco. tex. et ibi docto. in. c. statutum. de sen. excõ. li. vi. tex. cuz glo. in. c. episcoporum. de priuil. e. li.

¶ Delegatus metropolitani nõ põt absoluere excõicatũ p suffraganeũ. de offi. del. prudentiã. §. sexta.

¶ An corã delegato possit fieri recõuentio ⁊ an in cã recõuentionis habeat delegatus iurisdictionẽ. vide in c. dispendia. §. reus quoq;. ⁊ ibi nõ. de Rpt. li. vi. gl. fi. in. c. p. et. g. de offi. del. glo. in. c. ii. de mu. pe.

¶ Per inhibitionem perpetuatur iurisdictio delegati. Jo. an. in. c. cum plures. de offi. del. li. vi.

¶ Delegatus non dicitur esse iudex antequã ꝓsentiat glo. xxiii. q. viii. sepe. Jo. an. post Archi. in. c. si iudex de offi. dele. li. vi.

¶ Delegatio iurisdictionis est actus extraiudicialis no. Inno. de offi. del. prudentiã. in glo. magna. ⁊ Jo. an. super glo. ii. Spe. ti. de instru. edi. §. nũc dicam?.

¶ Epus qui est comes sicut sum ego qui vocor rõne ecclesie mee brixiens. dux comes et marchio. delegans causã ad comitatũ pertinentẽ. simpliciter dicẽs se epm tenet cõmissio et videt delegare ut comes. Jo. an. in c. q̃ clericis. de fo. compe. super glo. comit.

¶ An delegatus possit absoluere excõicatũ a suo subdelegato. Jo. an. in. c. sup q̃num. §. verum. de offi. del. vide Spe. ti. de sen. §. ut autem. v. sed pone.

¶ An delegatus datus ad tractandã cãm vel ad cognoscendũ de causa possit illã diffinire. vide Jo. an. i. c. i. de resti. in inte. Inno. in. c. ad hoc. in prin. de offi. archi. idem in addi. Spe. ti. de lega. §. sequit. v. quid si in cõmissione. p glo. in cle. auditor. de rescrip. Bar. in l. a diuo pio. ff. ð re iudi. adde ad materiã tex. in. c. cũ ad sedẽ. de resti. spol. ð do. et ꝓtu. veritatis. et de re iudi. teneor. tex. ð of. archi. c. fi. de sup. negli. ꝓla. li. vi. Jo. an. c. ii. de offi. vi. eo. li. tex. et doc. in. c. cũ epus. de offi. archi. eo. li. tex. ii. q. vi. anterior. §. illud etiã.

¶ Si delegat cã epo brixiensi et vnus tanq̃ intrusus occupat ecclesiã vel alias legitimus nõ possidet. quis de causa cognoscere. Jo. an. in. c. per venerabilez. qui fi. sint le. Archi. xi. q. i. si quisq̃.

¶ Licet delegatus possit omnia sine quibus causa expediri non potest. tamen non potest illa per que causa sit commissa facilius expediretur. glo. et Jo. an. in. c. solet. de sen. excõ. li. vi.

¶ De causa semel per papam delegatata ordinarius se intromittere non potest etiam si delegatus nulliter ꝓnuntiet. Bal. x. coll. de pa. iur. fir. §. fi.

¶ An dicat delegatus is qui adiungit delegato ad sibi consulendum.. glo. in. c. cum de tua. de cor. vi.

¶ Excusatio delegati potest fieri per nuntium. tex. ð rescript. sciscitatus. glo. ibi contra. et in. c. prudentiã. v. nuntium. de offi. dele.

¶ An per actum extraiudicialem expiret iurisdictio delegata. no. de offi. dele. in lẽis. per Inno.

¶ Quas penas potest delegatus imponere. Jo. an. in. c. p humani. de homi. li. vi.

¶ An causam in qua de iure requiritur ordo iudiciarius inferior a papa possit delegari sine strepitu ⁊ figura

UVA. BHSC. IyR_001

iudicii. glo. q̄ non in. c. fi. de hereť. li. vi. in glo. in. v̄. figura. ⁊ i cle. fi. de v̄. sig.

¶ Jurisdictio delegata ipso iure extinguitur per delegantis morte. glo. de testi. cum uenisset. tex. cū glo. in c. fi. §. officiū. de offi. dele. li. vi.

¶ Subdelegatus qñq; appellatur delegatus. tex. de offi. deleg. c. cozam.

¶ Si pars super causa delegata adit ordinariū non potest postea redire ad delegatum. glosa. de purga. canoni. cum dilectus.

¶ An possit resisti delegato exequenti sententiam nl̄ lam. uide de offi. deleg. si quando. ⁊ ibi Jnno. in glo. ii. in fi. et glo. cum. doc. in. c. ex litteris. ⁊ in. c. pastoralis. §. ḡa uero. eo. ti.

¶ An excōicato delegato impediatur subdelegatus quo min⁹ ꝓcedere possit. glo. ⁊ doc. de of. dele. licet.

¶ Examinatio testiū in causa crimiali delegari nō potest. glo. de offi. dele. sup qōnum. de fideius. cōstitut⁹ glo. pe. in cle. i. de of. dele.

¶ An per citerioꝛē actū citatōe perpetuetur iurisd ictio delegata. uide de of. dele. licet. de offi. leg. c. fina. doc. de of. deť. q̄uis. li. vi. ⁊ ibi pau. glo. i. c. ne aliqd de hāti. li. vi. Archi. ii. q. vi. nō ita.

¶ Delegatus per uxoratione amittit ptātem cognoscendi de cā spūali sibi antea delegata. pau. in cle. et si pr̄incipalis. de rescrip. super glo. ii.

¶ An per actum nullū ꝓpetuetur iurisdictio delegata. de of. deť. licet. Archi. ii. q. vi. nō ita. glosa. in. c. si plures. de of. deť. li. vi.

¶ Prioꝛ factus monachus pōt cognoscere de causa sibi delegata sub noie proprio tēpoꝛe prioratus. pau. i cle. ii. de rescrip. specu. ti. ō lega. §. excipitur. ver. q̄d si fiat. Archi. ⁊ Jo. an. i. c. statutū. §. i. ō rescrip. li. vi

¶ An perempta instantia perimať iurisdictio delegata. glo. ⁊ doc. de iudi. uenerabilis. Jnno. de offi. deť. consuluit. doc. de iudi. examiata cā. de testi. causam. de rescript. ex parte.

¶ An causa que nōdum est oꝛta possit delegari. Jo. an. in. c. si confirmationem. de elec. lib. vi. cancellaria quotidie committit causam et causas quas. A. intēdit mouere contra. B. ⁊c̄.

¶ An datus iudex ad certam partem dioce. dicatur habere ordinariam uel delegatam. glo. et doc. in cle. ii de rescrip. Hosti. de offi. dele. qñ abbas.

¶ An delegatus possit apponere decretum irritans Jnno. ō pr̄ebē. dilecto. Archi. vii. q. i. q̄ frať. sup gl.

¶ Maioꝛ. xxv. annis pōt dari a quocūq; delegat⁹ minoꝛ uero. xx. sed maioꝛ. xviii. nō nisi de consensu partium. de offi. dele. cū uicesimum.

¶ An delegatus debeat dari de consensu actoꝛis nel rei uel utriusq;. dixi s̄. addꝛ quod no. xi. q. i. iudices. de so. cōpe. c. i. de offi. dele. cū inter. in glo. fi.

¶ An contra delegatū possit opponi exceptio suspitionis anteq̄ sibi līe pr̄esententur. Fe. de se. tenet q̄ sic. in consilio suo. xxiii.

¶ An clericus possit esse delegat⁹ iudicis laici. tex. q̄ sic. in. c. inter dilectos. de fi. istru. tex. ⁊ glo. ō rap. i archiepatu. tex. ō ap. cū parati.

¶ An delegās possit prohibere partibus ne ꝓgēt tempus datum per ipsum delegatū ad finiendū causā Jo. an. in addi. specu. ti. ō cōpeté. iudi. adi. §. regula riter. v̄. queritur cum ordinarius.

¶ Uerbū auctoꝛitate nostra posituꝫ in līis uel rescripto facit delegatū dato q̄ causa cōmittatur alꝫ hāti iurisdictionē ordinariā. Pau. in cle. i. ō supplē. negli. pr̄ela. tex. de pr̄eben. bi qui. ii. respon. li. vi. cōtra no. doc. de excess. pr̄ela. sicut unire. glo. in. c. significauit. de so. ꝓpe. doc. in. c. licz. de offi. ordi. ubi glo. Lōpo. de elec. nosti. tex. de pben. dudū. in p̄n. li. vi. tex. ⁊ gl. in v̄. concedimus. de rescrip. cum aliquibus. li. vi. et ibi glo. in v̄. eaſdem.

¶ An delegatus possit imponere penaz suspensionis ꝓpetue. Jnno. de excess. pr̄ela. c. i. aliquid p Jo. an. in c. i. de homi. li. vi. idē in. c. q̄ diuersitatē. de ꝓcess. pb.

¶ Jura loquēt̄ia de iudicibus habent locū in iudice delegato quando est eadem ratio in illis. glo. in. c. felicis. de censi. li. vi.

¶ An tollerantia iudicis delegātis ualidet ꝓcessum delegati hoc est dicere an tollerātia iurisdictōnis delegate ualidet ꝓcessuz. uide quod no. in. c. scisscitatus. de rescript. ⁊. c. cum dilecta. eo. ti. uide Jo. an. ibi. et glo. iii. q. vii. in summa.

¶ An ꝓpetuatio iurisdictōis delegati facta in vno articulo extendať ad alū. glo. ⁊ doc. de offi. dele. licet. glo. de hereti. pr̄esenti. li. vi. ⁊ ibi Jo. an.

¶ Per absentiam delegati pōt alteri causa delegari. Bar. in. l. fi. ff. de vaca. mu.

¶ An pendente causa recusationis contra vnum delegatum alius detur cum clausula q̄ si non amboꝛē. q̄ possit in causa procedere. gl. in. c. si contra vnū. de of. dele. li. vi. doc. in. c. cum super. e. ti.

¶ An delegatus datus ad citandum omnes q̄ se opponunt vel opponere possunt indistincte possit citare omnes quos impetrans nominauerit. Jnno. ⁊ Host. de excep. dilecti.

¶ An si delegatus dicat se nolle ꝓcedere expiret ei⁹ iurisdictio. glo. xi. q. iii. §. fi.

¶ An delegat⁹ cā cognita sine defensiōe possit iudex punire ꝓtumaciā. glo. q̄ sic. iii. q. vi. accusatus.

¶ Nō valet delegatio facta de cā a iure ꝓhibita neq; ꝓcessus. Jo. an. de consue. c. ii. li. vi.

¶ Si delegatus se excuset ad tempus non perdit iurisdictionem cum suis delegatis procedentibus datis cum clausula q̄ si non omnes. ⁊c̄. Jo. an. in. c. si duo. de offi. dele. li. vi.

¶ Si delegat⁹ committit vices suas donec duxerit reuocandas ꝓtestans ꝓpter cognitionez cause quā facit non intendit reuocare ad se. an videať nihilominus reuocare si ō causa postea cognoscit. Jo. an. in. c. si delegatus. de offi. dele. li. vi.

¶ Industria delegati intelligitur electa si dicatur fm vel ꝓut sibi videbit̄ expedire vel ad arbitriū tuū. Jo. an. in. c. is cui. de offi. deť. li. vi.

¶ Si delegatus cuius electa est industria subdelegat processus est nullus quem facit delegatus. Jo. an. in c. is cui. ō offi. dele. li. vi.

¶ An episcopus possit delegare his qui sunt de alia dyoc. seu territoꝛio. vide in summa pisane. sub dictiōe delegare. in pr̄in. et. §. fi.

¶ An iudex appellatōnis possit cām alteri delegare. no. ō of. deť. sup qōnum. §. item omnis. ubi vide.

¶ Delegatio aliquando est species nouationis. et ea facta que actio detur contra delegatum. vide. ff. ō nouať. l. delegare. in glo. super verbo. contestationem. et ibi Bartho.

¶ An exceptio q̄ obstat delegāti h⁹ est nouāti. obstet

UVA. BHSC. IyR_001

ei cui facta est delegatio. no. ff. de noua. l. si quis dele
gauerit. ⁊ ibi bar. no. ff. eo. l. doli mali. ⁊ ibi bar.

¶ Ad hoc ut teneat delegatio q̄ sunt necessaria. no.
ff. de iurisd. om. iudi. l. eum qui. in glo. ii. iniūc. l. solet
eo. ti. C. q̄ p̄ sua iurisd. l. i. in glo. recessit.

¶ An de iure canonico ois causa iurisdictionalis co
gnoscibilis sit delegabilis. Jo. an. in cle. i. de offi. del.
Jnno. ⁊ doc. in. c. sup q̄nū. eo. ti.

¶ De iure ciuili cause simplicis iurisdictionis usque
ad cām solidor̄. ccc. possūt delegari. l. placet. ⁊. l. que
dā sunt negocia. de peda. iudi.

¶ An iurisdictio delegata expiret morte delegantis
dixi aliquid ō. adde no. in. l. eius qui in prouintia. ff.
si cer. peta. in glo. ignorasset. ⁊ ibi Bar. no. in auth. ut
nulli iudicū. §. si uero p̄cepta. in glo. p̄cipient. specu.
ti. de iudi. dele. §. restat. v̄. item mortuo mandatore.
Hosti. in. c. ex parte. de rescrip. no. eo. ti. ceterū. i gl.
ii. ⁊ eo. ti. significauit. in glo. ii. de off. dele. c. ii. li. vi.
⁊ ibi Jo. an. bar. in. l. ⁊ quia. ff. de iurisd. om. iudi.

¶ Qualiter datur delegatus in curia. no. de fo. cō.
romana. in glo. fi. ⁊ ibi doc. li. vi.

¶ An ⁊ quando delegat⁹ possit recedere a uerbis re
scripti. no. ff. de arbi. l. pedius. in. l. fi. uide in auth. de
iudi. §. sedebunt in glo. colla. vi.

¶ Delegatus tenetur seruare statuta prouintie. Jo.
an. in rubrica de consue. bal. in. l. i. C. si p̄pter pub.
pe. adde no. de fo. cō. q̄ clericis.

¶ An delegatus p̄incipis possit citare per edictū. no
ta. in auth. de litig. §. iubemus. in glo. aliis. colla. viii

¶ Si sūt plures delegati qualiter citent ⁊ cōmittāt
sibi uices. specu. ti. de cita. §. pe. v̄. hoc autē nō. ⁊ se.

¶ An delegatus possit habere assessorem. Ly. C. ō
iudi. auct. ad hec. ⁊. C. ubi de cri. agi opor. auth. qua i
p̄uitia. de rescrip. statutū. §. assessorē. li. vi. ⁊ ibi no.

¶ Si delegatus subdelegat donec sibi placuerit ad
quem appellabitur. bar. i. l. iurisp̄itos. ff. de excu. tu.

¶ An delegatus debeat habere expēsas q̄n uadit ex
tra locū. no. de ui. ⁊ ho. cle. cū ab omni. de rescrip. sta
tutū. §. insuper. et ibi no. li. vi. ubi etiam tractatur an
debeat habere salarium.

Deliberatio. Que cum deliberatione fiūt
maiori firmitate nitūtur. C
de sen. ex. ex peri. reci. l. hac lege. bar. in. l. i. C. de re
pu. ⁊. l. dudum. no. C. de his qui no. infa. l. q̄d ergo.
§. q̄tū. Archi. de accu. c. i. li. vi. ii. q. vi. anteriorum
xxvii. q. i. nuptiarum.

¶ Deliberatio excludit errorē ⁊ iterationē. ff. ad uel
lei. l. si mulier. no. ii. q. iii. si q̄s iratus.

¶ Tempus ad deliberandū dandum est. C. de li. cō
testa. auten. offeratur. C. de iur. delib. l. fi. ff. de iure
deliberandi. l. i.

¶ Excusatur qui plene deliberare nō p̄ōt. ff. de exer
ci. l. i. in p̄n. l. di. ponderet.

¶ Que de nouo petūt nō sūt sine magna deliberatō
ne cōcedenda. no. xxiii. di. cōis. ⁊ ibi Archi.

¶ Deliberare nec est affirmare nec negare. ff. ad tre
bel. l. sed et si alio. §. si quis sub conditione. xxvii. q. i
nuptiarū. xxxii. q. ii. ancillaz. de cog. spi. sup eo. de si
mo. sicut tuis.

¶ An quis possit petere tempus ad deliberandum.
an uelit respondere uel iurare. no. ff. de inter. acti. l. q̄
interrogatur. in glo. fina.

¶ Quis p̄ōt deliberare de appellone per. x. dies. ut
i autē. de ap. §. i. ī gl. pleniſſime. colt. iiii.

¶ Quando potest peti tempus ad deliberandum ad
adeundam hereditatem et quando incipit currere no.
Ly. in. l. fi. sed quia. C. de iure deli.

¶ An si petitum tempus ad deliberandum ad adeun
dam hereditatem sit transactum an videatur abusse.
no. in dicta. l. fi. §. sed quia. in glo. ulti. recusauit ⁊ ibi
Ly. et in glo. fi. ibidem.

¶ Ut ius deliberādi transmittat quot sūt necessaria
nō. ff. de re. dub. l. qui duos. vide nō. p̄ glo. et doc. in
l. cum antiquioribus. ⁊ in. l. fi. C. de iure deli.

Delicatus. Jura nō fauent delicatis. ar. ff.
de serui. l. ut pomū. ff. ō verbo.
obli. l. continuus. §. cū ita. et. ff. de pig. act. l. si duos

Delictum. An ex delicto patris filiꝰ puniat
Bal. in. l. emancipatū. §. sed ⁊ si
pater. ff. de sena. i. q. iiii. in summa. c. i. in glo. Ly. in
l. diuo marco. C. de q̄ō. Bar. in. l. eum qui. ff. de inꝰ
dic. et rele. glo. Ly. et Saly. in. l. ii. C. de lib. et eo.
li. glo. in. l. fi. C. de reuo. dona. Spe. ti. ō loca. §. nūc
aliqua. v̄. cxliiii. adde no. xxiiii. q. iii. in summa. Bal.
in. l. fi. C. de li. cā. adde glo. C. ad. l. iul. maie. l. quis
quis. in. v̄. committet. et ibi Ly. in. ii. q. nō. ff. de de
cur. l. ii. §. penul. in glo. delictum. ff. de iurepa. l. diui
fratres. i gl. fuisse. x. colt. si vas. feu. p̄ue. in glo. ii. nō.
de pe. in quibusdam. in glo. heredes.

¶ Quid sit delictū et in quo differat a crimie. glo. in
Rica. C. si aduersus delictū. ⁊ in regla delictū. li. vi.
ff. de iur. fis. l. impatores. glo. et de pe. di. i. si peccatū

¶ Quando delictum commissum in vno loco qualifi
cetur et augmentetur per commissa in alio loco. no.
Bar. in. l. si cui. ff. de accusa.

¶ An id q̄ō creditor vel alius p̄secutus est p̄p delictū
p̄missum p̄tra vel circa rem meā teneatur ad restituen
dum mihi. nō. in. l. si pignore. in p̄in. ff. de pig. act.
Bar. in. l. p̄etor. §. i. ff. ō bo. au. iu. po.

¶ An et quādo ex alieno delicto quis puniatur. no.
Albe. in rubrica. C. ne fi. p̄ pa. nō. Arc. de iniur. c. i.
li. vi. no. i. q. iiii. in summa. et in. l. sanctimus. C. de
pe. plene. xxii. i. q. iii. per totum.

¶ An priuatꝰ iure suo propter delictum si postea pa
efficauit. recuperet ius suum. vide glo. ii. q. vii. maxi
mū. glo. et doc. de elec. quia diligentia. Jnno. de here
ti. c. fi. glo. in. c. ad succidendos. de scisma. li. vi. in. v̄.
publicatis. de cle. coniuga. quod ad te.

¶ An delictum possit probari per scripturaz. Bar.
in. l. senatus. ff. ad turpil. Jo. an. in regula. semel ma
lus. li. vi. de resti. spol. cum ad sedem. ubi spoliatio
probatur per instrumentum. glo. in. c. fi. de iureiurā.
li. vi. facit de maio. et obe. cum in ecclesiis. ubi inobe
dientia probatur per scripturam.

¶ An delictum prelati vel conuentus noceat eccleſie
doc. in. l. iubemus. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ Jnno. de
ordi. cog. cum dilectus. glo. in. c. ii. de dona. no. in re
gula delictū. li. vi. do. Anto. in. c. i. de dolo. bona gl.
xvi. q. iii. placuit. el. i. que distinguit an delictum sit i
cōmittendo vel omittendo. idem dicit glo. xvi. q. vi. si
epm. adde. l. iubemꝰ. §. yconomꝰ. C. ō sacrosan. ec.
et glo. in dicto. c. cum dilectus. in glo. iii.

¶ An ex delicto oriatur naturalis obligatō. gl. insti.
de iur. na. v̄. pone q̄ non.

¶ Super delicto de quo nō potest accusatio institui
potest inquisitio formari. Saly. in. l. licet ex talibus.

UVA. BHSC. IyR_001

C.ad.l.cozne.de falsis.

¶ Bñs nó punitur crimialiter ꝑ delicto adminiſtra tozum.tex. eſt no.in.l.polla. C. de bis qui ut indig. dictum eſt Jnno.in.c.tue.ut lite non conteſta.

¶ Pluribus delinquentibus pariter et principaliter vnuſquiſq; tenetur ut principalis de facto ſi factū pōt diſcerni.ita nō.in.c.ſicut.de homi. et non tenetur de ope.quia non videtur ad hoc acceſſiſſe ut opem ferret ſed eſſet ut principalis eſſet.

¶ Qualiter intelligat illa regula quot perſone delin quētium tot ſunt maleficia. vide Bar.in.l.cū ſi exbi buiſſent.§.fi.ff.de publi.et.l.i.§.fi.ff.eo.ti.

¶ Quando petitur delinquentem remitti ad aliquē locum debet primo iudex a quo petitur fieri remiſſio videre ſi deliquerit.et poſtea remittere.l.i.C.ubi cā. ſtatus.et ibi Bal.

¶ Delinquens poteſt criminaliter accuſari propter damnum datum per dolum.glo.eſt ſingularis.in.l. fi.ff.de priua.delic.

¶ Delinquens abſq; dolo non eſt infamis.tex. ē nō. inſti.de ſuſpec.tu.§.ſuſpectus.

¶ Delinquens in aliquo loco efficitur de iuriſdictōe illius iudicis ubi delinquit.nō obſtāte exceptōne priui legii vel dignitatis.caſus eſt ubi ſena. vel clariſ.

¶ Delinquere dicitur qui ex animo vel caſu vel ꝓter intentionem delinquit.criminoſus tantuz dicitur qui ex animo delinquit. hoc colligitur ex glo. nō.in aut. qua in prouintia.C.ubi de cri.agi opoz.quod nō. ad intellectum ſtatutozum.

¶ Delinquentibus cōmittentibus homicidiū vel ro baria debet fieri executio in loco publico ad exempluz alioz.tex.in.l.bona fides.ff.depo.z.l.qm̄.ff.de peñ. et in.l.vniuerſi.C.ubi cā fi.ſm Bal.ff. de peñ.l.aut facta.§.fi.C.ð ſer.expoz.l.moueoz.

¶ Ubi lex punit factū cū dolo caſus excuſat a ðlicto ſicut impitia.ff.de iuriſdic.om.iudi.l.itē ſi quis.

¶ Auferēda eſt mā delinquendi.ff.nau.cau.ſta.l.i.

¶ Delictum grauius eſt quando quis delinquit in ſe et in alium.q̄ quando in ſe tantum.ff. de bis qui no. infa.l.atlethas.§.ait pretoz.

¶ Negligētia alicui? i officio opaī delictū.ff.ð neg. geſt.l.diuoztio.z ibi nō.dicā.j.ſub dictōe negligētia.

¶ Oīne delictū dolo ꝓmiſſū dicit atrox. vide tex.ff. de offi.ꝓfec.ur.l.iii.et.l.fi.

¶ Delictum atrox.et graue reputatur ex quantitate dāni alteri illati.ff.de of.ꝓſi.l.fi.ubi tex.z ibi Ja.bu.

¶ Juſſus ſupioris excuſat a delicto requirēte dolū. ff.de iuriſdic.om.iudi.l.ſi qs id quod.§.fi.

¶ Delictum adminiſtratozum negligentia vel omit tendo nocet ciuitati vel eccleſie. in aut. ut cum de ap pell.cogno.§.ſi vero.z in aut. de eccle. ti.§.ſi vero. glo.in.l.imperatoꝛes.ff.de pact. Ly.in.l.iubemus. nullam.C.de ſacroſanc.eccle.

¶ Delictū aliqñ ex culpa tantū pōt eſſe graue.nō.ff. ð noxa.l.ii.ubi glo.in.v.ad poſteriozes.ff.ad.l.acq̄. l.liber homo.et ibi glo.

¶ An delictū ꝓtinuatū dicaī vnū vel plura.vide.ff.ð iuriſdic.om.iu.l.eū qui.§.in popularibus.

¶ An ad ponderanda delictum attendatur quod eſt delictum in re.vel quod eſt in extimatione.vide.ff.de ſoluī.l.qui.x.§.i.et.l.inter omnes quidē recte.ff.de furt.et.l.fi.ff.de cri.expi.be. vide in.l.regula.§.qui ignozanter.ff.de iur.et fac.igno.

¶ An delictum cadat in volētē. vide plene per Ly. C.de epi.et cleri.l.raptozes.

¶ Delictum dicitur publicū qñ concernit iuriā pu blicam.C.de here.l.manicheos.z ibi ꝓ Ja.bu.

¶ Cōmiſſum.i.delictū.C.de aduo.diuer.iudi.l.i.

¶ Licet ex delicto nō ſequaī pena. quia forte tollit a ſtatuto ꝓpter aliquod priuilegiū non ꝓpterea ſequi tur q nō ſit debitū.C.de bis q̄ no.infa.l.decuriones in glo.z ibi Ja.butri.

¶ Facinus z zelus aſſumūtur pro delictis atrocibuſ ff.qð ui aut clam.l.ſi is q̄ i puteū.§.ſi rutoze.

¶ Delictū non cadit in ignozantē.ff.de acti.z ob.l. ex maleficiis.§.i.

¶ An z quando z qualiter puniatur delictum attē tatum z non conſumatū.uide in.l.is qui cū telo.C. ad.l.coz.de ſicca.bal.plene in.l.ſi quis nō dicā rape re.C.de epi.z cle.do.Pe.de ancha.z moder.in.c.i de homici.li.vi.circa fi.

¶ Quod dicatur delictum eccleſiaſticū ſeu canonicū z quod ciuile.uide in auten.clericus.C.de epi.z cle ri.et quod ibi no.gl.et bal.z adde quod no.glo.in.c. cum ſit alias conqueſtus.de fo.cōpe. z Jnno.in.c.ix eo.ti.glo.in.c.nos inter.de pur.cano.Zidde qð dixi ſupza ſub dictione crimen.

¶ Delictum non preſumitur idem ex qualitate pene glo.eſt in.l.ad cōmētarienſē.C.de cuſt.reo.

¶ Delinquens in aliqua inſula uel in mari debet pu niri a dño loci qui eſt proximioz.glo.que non eſt alibi in.l.i.C.de claſſitis.li.xi.et Jo.an.in.c.ubi piculuz de elec.li.vi.Albe.in auten.qua in ꝓuintia.C.ubi ð cri.agi opoz.quod no.

¶ Delinquens in aliqua ciuitate foztitur ibi foꝛū nō ſolum ratione iudicis ozdinarū ſed etiaz delegati. Jn no.in.c.dilecti.de fo.compe.

¶ Delinquenti licet allegare ignozantiaz ad eius cō modum non ad incōmodum.tex.in.l. inter reos. §. recte.ff.de fur.quem ibi ſummat Barth.ubi tractat multa pulchza.

¶ Eoipſo q̄ quis delinquit conſentit in penam. gl. in.l.i.§.beſtias.ff.de poſtu.ubi bar.

¶ An contumatia ſola ſit plena probatio de delicto an alia requirantur.bar.in.l.abſentē.ff.de pe.

¶ An delictum cōmiſſum per ebrietatem ueniat pu niendum.Bartho.in.l.in ſeruozum.ff.ð pe.uide.j. ſub dictione ebrietas.

¶ An delinquens per ignozantiaz iuris ueniat puni endus.Bar.in.d.l.in ſeruozum.

¶ An corpora delinquentum et dānatoꝛ poſſint da ri medicis ad anothomiā faciendam.Bar.in.l.fi.ff. de cada.pu.dicā infra ſub dictōe medicus.

¶ Circūſtantie aggrauant delictum.ff. de pe. l.aut facta.no.xl.di.homo chriſtianus.uide in clemen.cō ſtitutionem.§.i.de elec.de teſti.c.finali.li.vi.de pe. di.i.§.pene.z di.v.c.i.vii.q.i.hᵒ ār.z ibi ꝓ Archi.

¶ Quando uno ex pluribus delinquētibus cōuēto alii liberentur.no.Bartho.in.l.ſemper.§.ſi in ſepul chro.ff.quod ui aut clam.

¶ Delictum regulariter non cōmittitur ſine dolo. xxxiiii.q.ii.in lectum.ar.contra.C.de ſa.ſan.ecc.l. iubemus nullā.xi.q.iii.priuilegiuz.xvi.q.iii. pacuit z.q.vi.ſi epm.xxiii.q.vi.ſi auditoꝛis.uide de renūc. c.ii.li.vi.dicam infra ſub dictiōe dolus. Zidde q̄ ubi factuz punitur ſimpliciter a lege mūicipali itelligi ur

UVA. BHSC. IyR_001

¶ dolo fecit nõ si culpa.ff.q̃ cuiusq; iur.l.hoc edicto.
¶ Circũstantie alleuiant delictum.xv.q.i.inebriaue rũt.quod no.xxix.di.c.i.de transac.c.fina.de iureiu ran.cum quidam.de testi.cũ cãm.de pe.di.v.ꝓsiderꝫ
¶ In pari delicto melior est conditio possidentis.ff. de condi.ob tur.cãm.l.iii.ꝛ in.l.si ob turpem.§.i.ff de reg.iur.l.cũ par.ꝛ in regula ipari.li.vi.ꝛ ibi By.
¶ Persona delinquens aggrauat delictũ.ff. de pe.l aut facta.§.persona.C.de epi.ꝛ cleric.l.presbiteri. xxii.di.c.i.ꝛ ibi Archi.xli.di.non cogantur.xvii.q. iiii.ad epos.xxxii.q.vi.indignant.
¶ Locus aggranat delictum.ff.de pe.l.aut facta.§ locus.de reli.ꝛ sump.fu.l.ossa.ꝛ quod no.i.q.i. pla cuit.xxvii.q.i.nec uiduas.item locus etiã vulnerũ.ff de iureiur.l.ꝓtor.§.fi.ꝛ de homici.ꝓsbiterũ.
¶ Perseuerãtia aggrauat delictum.ff.de pe.l.capi taliũ.§.solent.ꝛ.ff.de re mili.l.iii.§.deserto.
¶ Contumacia aggrauat delictũ.ff.ō pe.l.regulari ꝛ quod ibi no.ff.de re mili.l.omni.
¶ Ratione delicti quis põt conueniri ubi deliquit. ubi habet domiciliũ ꝛ ubi inuenitur. quod ultimũ in tellige de uagabundo.no.in.c.fi.de fo.cõpe.
¶ An de delicto eiusdem hois sepius querẽdũ sit.vi de.ff.nau.cau.sta.l.licet.§.fi.ꝛ.l.ꝛ ita.§.nouissime eo.ti.C.de epi.ꝛ cleri.l.nemo.de testi.in inte.c.i.de collu.deteg.in tantũ.de iudi.at si clerici.ubi gl.xxvii q.i.uirginibus.et quod ibi no.ꝛ nota.de celeb.miss. c.finali.glosa.iii.
¶ Delictum aliquod est licituꝫ in una persona.qõ ñ ẽ i alia.ff.de re mili.l.ii.ꝛ.l.nõ oẽs.xxxii.di.ñ oium.
¶ Cõmittens delictum noie alieno si cõueniatur nõ põt noiare dñm in iudicio.ut li.non contest.quoniam §.q; si.et ibi nota.
¶ An delictũ alibi cõmissum si puniatur i loco domi cilii puniat ꝑm statuta illius loci uel eius ubi cõmissũ est.no.de sen.ex.a nobis.el.i.
¶ Delictũ superueniens facit cessare mandatũ priuꝰ factum.no.de consti.ex lẽis.
¶ Delictum dat iurisdictiõem ei qui alias nõ habꝫ de fo.cõpe.c.si.ubi glo.
¶ Publicatio aggrauat delictũ.ff.de iur.pretor.§. fi.ff.de re mili.l.omnes.§.q̃ in acie.
¶ Delictũ aggrauatur rõne cãe.ff.de his qui no.in fa.l.ictus fustiũ.ff.manda.l.si procuratorẽ.in ꝑn.et quod ibi no.ff.de pe.l.aut facta.§.i.
¶ Delictum tunc dicitur esse obmissione perfectum quando transiuit tantũ tempus q̃ delinquens potuit actum adimplere.no.C.ō his qui.ut indig.l.i.i gl. reddere.ibi.et transierit illud tempus ꝛc̃.bar.in.l.in cognitione.ff.ad silꝫ.Adde q̃ delictum non dicit cõ sumatũ dũ quis est in uia accedendi ad delinquenduꝫ unde si statutũ punit extrahentem granũ ō territorio non cõprehendit illũ qui adhuc ẽ in uia cã extrahendi bal.in.l.cũ re.C.de dona.an.nup.
¶ Delictũ filii non nocet patri in acquisitõe necessa ria ꝛ legali.casus est nõ.in.l.si quis.§.filius meus. ff.q̃ quisq; iur.et ibi est casus q̃ in rebus filii in q̃bus pater habet usufructum non põt dari guastũ ꝓpter ō lictum filii iũgendo.ibi tex.cũ glo.ꝑm bal.
¶ Delictorũ quedam sunt noiata quedã inoiata ꝑm bar.in.l.nũq̃ plura.ff.de ꝓua.deli.ubi uide.
¶ Exemptus stans in loco exempto proiecit lapidẽ per quem percussit exẽtem in loco non exempto quis sit huius delicti iudex.Jo.an.in regula in obscuris. li.vi.in mercuriali.
¶ Delicta maiorꝫ nõ sunt celanda.Bar.in.l.ad splẽ didiorꝫ.C.de diuer.offi.ꝛ appa.li.xii.
¶ In delictis eoipo q̃ nõ ꝓbat delictũ dicitur cõsta re de innocentia.ita dicit Bal.in.q.ꝓ eum disputata que incipit accusatus de vi turbatiua.
¶ Licet pena non sit sine delicto.C.de peñ.l. sancti mus.ff.de ver.sig.l.aliud delictum.tamẽ aliquando est delictum sine pena.ff.de sepul. pio.l.iii. et.l.ñ per petuo.et ibi nota.
¶ Nemo ex delicto dꝫ facere ꝓditionẽ suã meliorem C.de trãsac.l.transactione finita.ff.ō re.iur.l.ñ frau datur.§.nemo.et qō ibi no.ō hº.xvi.q.i. legi epłam.
¶ In delictis habetur duplex cõsideratio vna ex par te offense.alia ex parte reipublice.ff. de publi.l. licita tio.§.quod illicite.
¶ In delictis maxime attendit volũtas.ff. de fur.l. qui iniurie.in prin.ff.ad.l.corne.de sic.l.diuus.
¶ Quot modis delictũ cõmittatur ꝛ distinguatur. no.de act.et obli.l.ex maleficiis.in glo.
¶ An continuatio facti faciat vnum delictuꝫ vel plu ra.nõ.ff.ad.l.acquit.l.illud.§.i.i glo.Ly.in.l.liber tam.C.de nup.
¶ An et quãdo in delictis consideretur initium.nõ. C.de accusa.l.qui de crimie.in glo.pe.
¶ Qualiter possit cognosci an delictum commissuꝫ extra personam sit vnum vel plura.Barto.ff. de fur. l.inficiando.§.infans.
¶ Paria delicta mutua ꝓpensatõne tollunt.ff.ne q̃s eũ q̃ in ius vo.fu.l.ii.in glo.i.ff.solu.ma.l.viro.in gl. ii.ff.ō ꝓpẽ.l.si ãbo.ꝛ ibi doc.no.ō adul.c.fi.ꝛ.c.pe.
¶ Paria delicta parem vel similem penam merẽtur no.C.de epis.et cle.l.si quẽq̃.in glo.fi.et in auten. ut fratrum filii.§.fi.in glo.colꝫ.ix.
¶ Quanto tempore prescribatur cognitio in delicto nõ.C.de fal.l.querelam.et ibi no.doc.
¶ Delicta dicunt grauiora ō q̃bus imponit pena ca pitalis.no.C.de requi.re.l.i.Bar.ff.de iniur.l.non solum.§.si mãdato.ff.de accu.l.leuia.ꝛ qō ibi no.
¶ Que delicta dicant acriora.vide in.l.ii.ff.ō publ. iudi.que vero sint capitalia.nõ.C.qui accu.nõ pos. l.si magnũ.C.de transac.l.transigere.in glo.i. et ibi vide Ly.in.iiii.q.Bar.in d.l.ii.ff.de publi.iudi.
¶ Delicta ñ debẽt manere ipunita.ff.de iudi.l.si lon gius.§.i.in glo.ipunita.ff.ad.l.acq̃.l. ita vulnerat⁹ in fi.ubi tex.et glo.de sen.ex.ut fame.ubi tex.et glo.
¶ Delinquẽs in exercitu extra territoriũ põt ibidẽ puniri.ꝑm Bal.in.l.cunctos ppos.C.de sum.tri.
¶ Delictum in committendo in multis differt a de lictis in omittendo.vide Ange.in consilio.lxx. quod incipit.pro parte negatiua.
¶ Delicta debent puniri ꝑm consuetudinem ꝓuintia rum ubi committuntur. nõ ubi de ipsis cognoscitur. Bar.ff.de extraor.cri.l.fi.et.l.si cui.in fi.ff. de accu sa.Ly.in.l.i.C.de sum.tri.ubi Bart.
¶ Que differentia sit inter delictum et crimen. no. C.si aduer.deli.l.i.in glo.delictum. dixi plene supra sub dictione crimen.
¶ In quo differt delictũ a maleficio.no.Bar.in.l. aut facta.in prin.ff.de peñ.
¶ Pro delictis publicis est pena limitata.no.Bar. in.l.i.ff.de penis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An in delictis negatiuis sit fundata intentio puni entis. Barto. in. l. iii. § . si ad diem. ff. de re milit . ff. ꝺ verbo. obli. l. hoc iure.

¶ An quis possit de vno delicto puniri a diuersis iu dicibus. et an ꝓcessus vnius impediat alium. no. bar. ff. de sepul. . vio. l. sepulchra.

¶ Qui delinquit in vno factus est oim reus. de reg. iur. defleat. Spec. in ti. de testi. § . i. v. item q in aliis de peni. di. v. c. i. ff. ad sill. l. si quis in graui.

¶ In delictis fit remissio lz secus in ꝓtractib9. vide ꝺ fo. ꝓpe. lz. et. c. romana. § . ꝓtrahētes. eo. ti. li. vi. vide cle. pastoralis. de re iudi. de ver. sig. ex pte. el. primo.

¶ Que delicta cadunt in impuberem. vide in. c. i. et c. ii. de elec. pu.

Demon. Juranti per demones non est danda fides. xxii. q. i. mouete.

¶ Querere consilium demonum est maius peccatuz q̄ scriptibus uti. xxvi. q. ii. c. hi qui.

¶ Demones multis modis diuinant et predicant futura. xxvi. q. iiii. sciendum.

¶ Predicens futura p demonū ꝓsultationē censetur ydolatra. xxvi. q. ii. qui sine. ⁊. xvi. q. v. q autem.

¶ Demones amant sanguinem . ideo quotienscunq; fit nigromantia aque miscentur colore sanguinis. ⁊ ꝺ faciliter prouocantur. xxvi. q. v. nec mirum.

¶ Colere demones est in vicis vitaz ducere. xxii. q. iiii. in eo fornicator.

¶ Demones in presenti vita continuū nobis inferūt bellum. de conse. di. iiii. spūssanctus.

¶ Demon interpretatur sciens. no. de sum. tri. super ꝺ. demones. et de peni. di. ii. si enim.

¶ Demoniaci et epilētici ad altare ministrare nō dñt xxxiii. di. clerici. et. c. cōiter. et. c. usq; adeo.

¶ Demoniaci ad sacros ordines promoueri non debent. xxxiii. di. clerici.

¶ Demones dicuntur esse quarta pars angelorum. nō. xvi. q. i. decime. ubi vide.

¶ Uno respectu seu certo casu bonū est demones esse ut nō. xxiii. q. v. non solum.

¶ Qualiter demones possint predicere futura . vide xxvi. q. v. ne mirum.

¶ Demones hñt dolorē et puniūt᷑ i aere. s. Tho. in i. pte. q. lxiiii. ar. iiii. et. iii. Et in. ii. di. vi. ar. iii.

¶ Demones intrant corpora hominum sed nō semp inhabitant existētes in mortali. Idem in. i. pte . q. lii. ar. iii. et in scꝺo. di. viii. ar. v. et in. q. de quolibet. q. iii. ar. viii. et in. iii. parte. q. iii. ar . ii.

¶ Locus demonum conuenienter assignatur. per. s. Tho. in. ii. di. vi. ar. iii.

¶ In demonibus est ordo. vide p eundē in. i. pte. q. x. ar. ix. et in secundo. di. vi. ar. iii.

¶ Demones non sunt naturaliter mali. sanc. Tho. in summa contra gentiles. li. iii. q. cvii. ⁊ in. q. ꝺ malo q. xxvi. arti. vii.

¶ Demones patiuntur ab igne. Idem in summa cō tra gentiles. li. iiii. q. xc.

¶ Quomodo demones cogantur per artem magicā Idem in. q. de potentia. q. vi.

¶ Demones puniunt animas in inferno et purgatorio. Idem in. scꝺo. di. xxi. ar. i.

¶ Qūo distinguit᷑ ꝓphetia demonū a ꝓphetia bonoz angelorz. vide. s. Tho. scꝺa scē. q. clxxii. ar. v.

¶ Quare demones ¡nuocati possint prenuntiare futura. dixi proxime. adde quod scribit. s. Tho. secūda secunde. q. xcv. ar. ii. ⁊ ibi uide qualit᷑ eorū opera euenīunt qꝺ diuinant. uide ibi i ar. iiii.

¶ An demones habeant fidem. Idem secunda secū de. q. v. articulo. ii.

¶ Demon deuictus non potest temptare. Idem in ii. di. vi. articulo. v.

Demonstratio. An in cōtractibus inter uiuos falsa demonstratō uiciet contractum seu dispensationem. bar. i. l . demō stratio. ff. de cōdi. et demō. ubi etiam uide an falsa demonstratio uiciet relictum. de materia uide. ff. de ꝺ. obli. l. si diuortio. C. si cer. pe. l. si ex precio. ff. de contraben. emp. l. si quis fundū. ⁊. ff. de ꝺ. ob. l. si stipulatus fuero hāc sūmā. ubi glo. ⁊ bar.

¶ Demonstratio falsa circa personas honoratas nō uitiat dispositionē. l. falsa. ff. de cōdi. ⁊ demō.

¶ Demonstratio nō expressa specifice habet in se cō ditionem. no. ff. de condi. ⁊ demō. l. demonstratio . et ff. de ui ⁊ ui ar. l. quintus.

¶ Parcitur demonstranti socios crimis. ff. de re mi li. l. nō omnis. § . fi. C. de fer. l. prouintiarum. ar . cō tra. C. de accu. l. fi.

¶ An demonstratio falsa uiciet legatum. uide. ff. de condi. ⁊ demō. l. falsa. ⁊. l. demonstratio

¶ Qui demonstrāt nō mandant . ff. de bis qui no. i fa. l. ob hec. ⁊ ibi no.

¶ Demonstratio est probanda q̄ eius obmissio red deret rem incertam si aūt certa alias remaneret suffic̄ probare circūstantias. l. i. § . si qꝺs argentū. ff. depo. et l. i. ff. de dote ple. in fi.

¶ Demonstratio non habetur eorū q̄ sūt fidei. uide s. tho. in. iii. di. i. ar. ii.

Dena. Hec dictio significat bis decem. ff. de le ga. iii. l. si quis testamentum. ff. de ꝺ . ob liga. l. si ita stipulatus fuero. Alii dicunt q dena idez est qꝺ decem. ad hoc soleo allegare uersus uirgilii q̄ eneas dixit. Bisdenis frigiū conscendimus nauibus equoz. et tamen eneas nō habuit nisi. xx. naues. ⁊ idē uirgili9 alibi. Aspice bissenos letātes agmie cignos. ⁊ tamen non fuerunt nisi . xii. cigni. Adde quod no. bar. in. l. stipulatio ista. § . si quis. x. ff. de ꝺ. ob . alias § . qui. x. ⁊ i. l. si qꝺs testamēto. § . i. ff. de le. i.

Denique. Hec dictio est copulatiua ⁊ continuatiua et respicit precedentia ⁊ illis ꝓtinuat sequētia. de elec. ecclesia. el. ii. alꝫ . i.

¶ Benicz ponit᷑ p nō. ff. si cer. pe. l. filius.

Denuntiatio. Benunciatio pōt fieri tam in iudicio q extra. Inno. in c. solicitudinē. de appel.

¶ Quando aūt debeat fieri in iudicio ⁊ quando extra. bar. in. l. si ex legati cā. ff. de ꝺ. ob. ⁊. l. cū postulas sem. ff. de dam. infec. et in. l. cum filius. § . fi. ff. de ꝺ. obli. Ly. in. l. in minoz. C. in qui. cau. i integ. resti. nō est ne. uide notata in. l. qui rome. § . coheredes. ff. de ꝺ. obliga. in glosa.

¶ Benūcians per calūniā punit᷑ extraordinarie. In no. i. c. cū dilectus. de calū.

¶ Benuntiatio delictorum ad pias causas pōt fieri per quēcūq; tex. nō. in. l. nulli. C. de epi. et cleri. ubi uide pulchre.

¶ Is potest denuntiare qui potest accusare. glo. c. in omni. de testibus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ De materia denũciationis. uide Jnno. de iudic. c nouit. bal. pulchre in auĉ. ad hec. C. de usu. Bart. in l. diuus. ff. de custo. re. ubi de materia denũciatõnis tractat bar. et Jnno. in. c. super his. de accu. adde. ii q. vii. in sũma. Archi. xxii. q. v. hoc uidetur.

¶ An uenditor sciens qõnem moueri emptori super re uendita teneatur nihilominus de euictõe licet non fuerit ei denũciatũ per emptorem. glo. tenet q̃ non. i l. emptor. C. de euic. que reputatur singularis. uide bar. in. l. qui absentem. ff. de ꝓcura. ⁊ in. l. i. in fi. ff. ꝺ acti. empti. ⁊ in. l. non solũ. §. morte. ff. de no. ope nũcia. ⁊ in. l. denũciasse. ff. de adult. ⁊ in. l. ii. in fi. ff. soma. doc. in. c. fi. de emp. et uẽdi. Jo. an. i addi. spec. in ti. de emp. ⁊ uen. ad fi. ubi uide pulcrã regulã. an ⁊ quando scienti debeat uel nõ debeat fieri denũciatio.

¶ An denunciatio quã debet facere emptor uẽditori sit faciẽda iuxta formã cle. cãm. de elec. do. car. i. d cle. in fi. tenet q̃ sic. qõ ẽ bene no.

¶ An sola denũciatio excõicatiõis probet excõicatõnem. dic ut no. de offi. deleg. ꝓudentiã. §. sexta. Archidi. ⁊ Jo. an. de excep. pia. li. vi. do. car. flo. in cle. i de excep. in. x. q. ubi concludit q̃ si denũciatõ fit solẽniter a iudice ꝓbat. alias secus.

¶ Stante statuto q̃ testamenta usurariorũ ualeãt an epus possit denũciare ptãti ne illa exequaĉ. bar. in. l. consulta. C. de testa.

¶ Stante statuto q̃ sindicus ille debeat denũtiare maleficia sub pena an teneatur denũtiare illa ex qbus nulla pena uenit imponenda. bar. i. l. i. § . accusatõez ff. ad turpil. ⁊ l. fi. §. diuus. ff. de publi. tex. uideĉ q̃ non. xxxv. q. vi. epus in sinodo. do. Anto. et moder. de accu. c. penul.

¶ An iuramentum de non denũciando tollat ptãtez denuntiandi. dic q̃ non. tex. est de iureiuran. quemadmodum. in fi. nota. eo. titu. c. i. per doc. ⁊ glo. xvi. q. vi. auctoritatem.

¶ An criminosus admittatur ad denũtiandũ. no. de testi. cogen. ꝓterea. ii. de cog. spi. tua. de sponsa. ꝓterea. el. ii.

¶ An turpes persone admittantur ad denũtianduz no. in locis ꝓallegatis. Hoff. in sũma de accu. in fi. glo. ⁊ doc. in. c. pe. ꝺ cog. spiri. ubi bẽtur q̃ tales possunt crimen cõmissum denuntiare. non autem cõmittendum. uide nota. in. c. fina. qui ma. accu. pos. ii. q. i. si peccauerit in glo.

¶ An quilibet admittatur ad denuntiandnm ipedimentum matrimonii. no. despon. cũ in tua. ꝺ clãdes. despon. cũ inhibitio. qui ma. ac. pos. c. cũ in tua. bona glo. de despon. ipu. ad dissoluendũ.

¶ An ille qui repellitur ab accusatione repellaĉ etiã a denuntiatione. no. de iureiuran. quẽadmodũ. in fi. glo. ⁊ doc. qui ma. accu. pos. c. fi. ubi distinguiĉ inter denuntiationem que fit ad penitentiam ⁊ denũciationẽ iudicialẽ. ad p̃mã admittiĉ ad scõdam nõ.

¶ Quid operetur denũciatio. uide in. l. pe. C. ꝺ pe. ⁊ l. quedã. §. i. ff. de eden. ⁊ in. l. fundũ. C. de rei uẽdi. bar. in. l. non solũ. §. morte. ff. de no. ope. nũ. gl. in l. si maior. C. de rescin. uen.

¶ An in denũciatione noui operis ⁊ eius prosecutione sit necessaria aditio iudicis. et de aliis qõnibus circa materiam denũtiationis. uide nota. in. l. i. §. denũciatio. ff. de no. ope. nũ. p bar.

¶ An ⁊ quatenus credatur denũciationi. Bar. in. l diuus. ff. de custo. re. ubi etiam tractat q̃ sup denũciatione põt duobus modis ꝓcedi. ubi etiã tractat an denũtiator pp ignorantiã vel ꝓuentionẽ excuseĉ a pena si sibi imposita si nõ denũtiauerit. ubi vide.

¶ Quid autem in denũtiante maleficia an illi credatur. videtur q̃ sic. ff. de offi. prefec. urb. l. i. §. cura. et C. de accusa. l. ea quidem.

¶ An denũtiator teneaĉ denũtiare ad instigationẽ alterius. Bar. in. l. athletas. ff. de fal.

¶ An sindicus tenetur de delicto occulto ñ denũtiato. Bar. in. l. semper. §. hoc interdictum. ff. quod vi aut clam. adde q̃ statutum puniens ñ denuntiantem vel ñ occurrentẽ maleficiis intelligiĉ de publicis nõ occultis. ut. l. i. §. occisorum. ff. ad sil.

¶ An post contractum celebratum denuntiatio constituat quem in mora. Bar. in. l. ait pretor. §. si quis ff. qui in frau. cre.

¶ An certo debeat fieri denuntiatio. l. i. in fi. ff. ꝺ ac. emp. Bar. in. l. qui vxorem. ff. de adul. adde tex. i. l. i. ff. de ac. emp. ⁊ ibi Bartho. et in. l. denũtiasse. ff. de adul. et est ꝓclusio q̃ aut denũtiatio fit ad finẽ certificãdi. et tũc certo ñ est necesse denũtiare. aut ad aliũ finẽ et tunc secus. dic ut ibi.

¶ Qualiĉ puniaĉ crimẽ deductũ p viã denõtiatõnis glo. ii. q. viii. in sũma. Archi. ii. q. i. si qs peccauerit. Jo. an. de iureiuran. quẽadmodũ. glo. xxiii. q. iii. tue

¶ An criminosi et infames admittantaĉ ad denũtiãdũ dixi. ꝺ. adde de accusa. cũ oporteat. in glo. de iudi. no uit. in glo. ulti. et sup ea. glo. i. q. v. in summa.

¶ Denũtiatus de crimie qui penitentiã egit ꝓpetent an possit postea de eodem crimie accusari. vide ꝺ pur. ca. cum dilectus.

¶ Ubi exigiĉ trina denũtiatio ñ dz esse in cõtinenti. ut solue. solue. solue. sed dz hẽ ꝓpetẽtia interualla. ff. de pig. act. l. si ꝓuenerit. in glo. vide plenius de hoc p Bar. in. l. denũtiasse. §. quid tñ. ff. de adul.

¶ Ubi ius exigit denuntiatõz regulariĉ sufficit vna. nisi aliud caueaĉ. ut. l. titia. §. vsuras. ff. de le. ii. et. l. si ꝓuenerit. ff. de pig. act. dixi sub dictione citatio.

¶ Qualiter debeat fieri denuntiatio. vide Bartho. in. l. i. C. de peri. et com. rei vendi. et plenius in. l. nõ solum. §. morte. ff. de no. oper. nun. per Bal. in. l. emptor fundi. C. de euic.

¶ Ubi denuntiatio exigitur ad scientiã certe persone imprimẽda. nõ sufficit denũtiari ꝓcuratori nisi ad eius noticiam vel scientiam peruenerit. ff. de peti. here. l. ueniunt. §. petitam.

¶ Ubi in actu exigiĉ scia denuntiationi cuiuslibet est credendũ. in palĉ. l. itẽ veniũt. §. petitã.

¶ An tequã quis incipiat litem tenetur ex urbanitate denuntiare reo ut iusticiam seruet. ff. ꝺ serui. urba. prędi. l. quidam hiberus.

¶ Denũtiatio ut aliquis faciat id ad qõ ẽst obligat9 nihil operatur. Jtẽ denũtiatio ad tollendũ ius alteri qsitum ñ valet. ff. de ꝓsti. pecu. l. cũ mãdatori. Spe. ti. de fideius. §. i. v. quid si fideiussoria mutuauit.

¶ Si detur p̃miũ denũtianti maleficia an debeaĉ pticipi delicti illud denũtianti. vide. ff. ad silĉ. l. si quis in graui. §. si stipulatõe. et qd in denũtiante ex necessitate officii debeat habere p̃miũ. vide in dicta. l. si quis in graui. §. vtrũ aũt. Jtẽ de qbus bonis debeat dari tale p̃miũ. vide in. l. cornelia. ff. ad silĉ.

¶ Denũtiatio nihil aliud est q̃ intimatio sine ꝓclone

UVA. BHSC. IyR_001

Bal. in.l.i.C.si ex deli.defunct.in.iii.colũna.

¶ Sufficit denuntiationẽ fieri extra iudicium.l.qui uxori.et ibi Bar.ff.de adul.

¶ An denuntiatio euangelica possit fieri pupillo.viꝺ tur ꝙ non.qꝛ illa verba si peccauerit in te.etiã videnꝫ intelligenda de doli capace.qui potest peccare. ut nõ. Inno.in.c.cuz in tua.qui matri.accu.pos. viꝺ Bal. in auꝫ.ad hec.C.de vsur.

¶ Benũtiatio secreta ꝓbabiꝫ ꝑ iuramẽtum et fcã cũ vno teste ꝓbabiꝫ ꝑ iuramentũ ⁊ illum testẽ. Jo.an.de testi.in omni.in nouella.

¶ An mercatoribus q̃ vendunt plus debito ⁊ aduocato qui plus iusti recipiunt possit fieri denũtiatio. vi de Inno.in.c.quia pleriqꝫ.de imuni.eccle.et in.c.cũ olim.de censi. Bal.in auꝫ.ad hec.C.de vsur.

¶ Benũtiationẽ dz ꝓcedere testiũ inductio.s.Tho. scꝺa scẽe.q.xxxiii.ar.iiii.

¶ In denũtiatõne euangelica denuntians põt implorare officiũ iudicis.dicẽdo talis tenet rem meã iniuste ⁊ ꝓtra ꝙsciam quare peto ipm compelli ad agendũ penitentiam.ꝑm Innocen.de iudi.nouit. de despon.im pub.ad dissoluendum.

¶ Benuntiãs q̃ deficit in ꝓbatõe suspendiꝫ ab officõ et bñficio.nõ.de iura.calũ.c.ii.in glo.

¶ In denũtiatõe in q̃ de plano ꝓcediꝫ libellus nõ est necessarius. Spec.ti.de denunc.§.fi.v.pe.

¶ Benuntiatio potest fieri tã in iudicio q̃ extra. ꝑm Inno.de pur ca.cum inter.

¶ An denuntiatio ꝓcedens impediat accusationem. ⁊ an post inquisitionem denũtiatio admittatur. Spec. ti.de inquisit.§.i.v.item obiciat.

¶ Falsa denuntiatio habetur pro non denuntiatione Spe.ti.ꝺ loca.§.vi.v.xcii.

¶ In denuntiatione euangelica denuntians habetur pro teste.de testi.in omni.

¶ Ad denuntiandũ ꝺ prelatum illi tñ admittuntur quorum interest.de accusa.illa.

¶ An denuntiatio probet.nõ. Inno.et Jo.an.de excep.pia.li.vi.de sen.excõ.solet.et.c.licet.eo.ti.xi.q. iii.cure.et.c.nemo.

¶ Qualiꝫ puniantꝫ denũtiatores maleficiorum. vide Barto.in.l.ab accusatõe.ff.ad turpilꝫ.

¶ An reficienti possit denuntiari nouũ opus. Bar. in.l.i.§.si quis.ff.de no.oper.nũ.

¶ Habens ius in re põt denũtiare nouũ opus nisi sit ius debile et de facili perituꝝ.sicut est vsus. Bar.in.l. i.§.si ꝗs edificiũ.in fi.ff.de no.oper.nũ.

¶ An valeat denũtiatio noui operis si in loco ubi fit nullus reperitur.glo.et Bar.in.l.de pupillo.§. nuntiatio.ff.de no.oper.nun.

¶ An valeat denuntiatio noui operis per vnum cepta et per alium prosecuta.vide in.l.prouinciali.§.ul. ff.de no.oper.nun.

¶ An sufficiat denuntiare magistris lapidum si ibi ñ est alius.Bartho.in.l.de pupillo.§.nuntiatio.ff.de noui oper.nuntiaꝫ.

¶ An valeat venditio pignoris facta sine aliq̃ denũtiatione.Ly.in.l.iiii.C.de diſt.pig.

¶ An denuntians crimen contra aliquem et succumbens teneatur reficere expensas illi contra quẽ denũtiauit.vide Ly.in.l.sanctimus.C.de iudi.⁊ qua pena puniatur non probans crimẽ denuntiatum. vide in.l. i.§.calumniatoꝝ.ff.ad turpilꝫ.⁊ in.l.ii.C.ꝺ col. illi.et in.c.ii.in glo.de calum.

¶ Que sit causa ꝙ libelli oblatio nõ habet uiz denunciationis nec constituit debitorez i mora. uide bar.in .l.denũciasse.§.qd tñ.ff.de adul.

¶ Benunciatio est necessaria ad hoc ut emptor agat de euictione.et sic in eo cui res data est i solutũ. bar. i.l.libera. C.de sen.⁊ iterlo.oi.iudi.adde qꝺ dixi s.

¶ Infra q̃tũ tẽpus debeat fieri denũciatõ ꝑ emptorem uẽditori.bar.i.l.berẽi.ff.de euic.

¶ An denũciatio debeat fieri de eo qꝺ est uenditori notoriũ.dic ꝙ sic.glo.ẽ no.quã ibi bar.ꝙmendat i.l. emptore notali.ff.de ac.empt.

¶ An iura loquentia in accusatione in materia stricti iuris habeãt locũ in denũciatione. Jo.an.in addit. specu.ti.de denunci.§.i.dixi supra sub dictione accusatio.ubi uide.

¶ An laicus admittatur ad denuncianduz clericum criminosum.uide glo.in.c.uenerabili.de offi.delega. glo.in.c.uenerabili.de offi.deleg.gl.in.c.ex pte ade. de testi.glo.ii.de accu.c.q̃liter.el.ii.uide.ii.q.vii.in summa.et.c.latorez.

¶ Probato crimine per uiam denunciationis nõ tãtum punitur criminosus sed ei imponitur penitentia. uide de iureiuran.quẽadmodum in fine. doc.in.c.i. ut eccle.bene.ubi glo.fi.⁊ ibi Jo.an.in.c.i.de offici. cus.tex.de accu.super his.quod limita prout no.Archi.liiii.di.ex antiquis.Jo.an.de sta.regu.c.fi.super glo.quia de plano.glo.ii.q.viii.i sũma. uide omnino Archi.ii.q.i.in.c.si peccauerit.gl. xxiii. q. iii.tue.

¶ An denũciator repellatur qui denũciauit uel ꝓmouit in crimie notorio.uide Archi.ii.q.iii.calũpniatõ glo.et doc.de accu.inq̃sitõis.

¶ An quis possit compelli ad denunciandũ uide gl. ii.q.vii.quapropter.glo.xxii.q.i.si ꝗs per capillum glosa.xcvi.di.in scripturis.glo.iiii.q.v.c.i.glo.⁊ ibi Archi.v.q.vi.epiphanũ.gl.ii.q.i.si peccauerit.

¶ An denũcians crimen alicuius peccet etiã si dicat uerũ.Inno.i.c.solicitudinẽ.de appel.

¶ An denuncians crimẽ simonie debeat prius monere.glo.ii.q.vii.accusatio. Et an generaliter añ denũciationem debeat ꝓcedere monitio.uide.ii.q.viii. in summa.de iudi.nouit Archid. xxii.q.v. iuramenti. ⁊.c.hoc uiderur.adde de accu.c.ii.in glo.⁊.c.cũ dilectus.⁊.c.inq̃sitis.eo.ti.in glo.ii.

¶ An denũciatio faciat quem male fidei possessorez. doc.in.c.grauis.de resti.spoli.Adde quod dicã ifra proxime. Item adde ꝙ denuntiatio constituit quẽ in mala fide respectu eius ꝙ vult facere in futurũ.ut.ff. de eden.l.quidam.§.is autem.⁊.ff.que in frau.cre. l.ait pretor.§.si quis.l.si fundum.et ibi Bartho. C de rei uendicatio.

¶ An in denũciatione facienda sit citatio.uide de hereti.cũ secũdũ.li.vi.in cle.presenti.de censi.⁊ in cle.i de consang.⁊ affi.et ibi Lau.Jo.an. in.c. nestra. de coha.cleri.et muli.

¶ Materiam denũciationis criminis et ꝗs põt constitui denũciator.uide per bar.in.l.diuus.ff.de cust. et exi.reo.Ly.in.l.ea quidem.C.de accu.bar.in extrauaganti ad reꝑmendã.in v.denũciationẽ.specu.t. de denũci.§.ii.v.nũc aũt.Adde qꝺ dixi s.

¶ An denũciator habeat necesse se iscribere.no.in.c inquisitõis.de accu.in glo.ii.

¶ An denunciatio prout idem est quod protestatio

UVA. BHSC. IyR_001

constituat quem ī dolo. dixi aliquid s̄. adde. ff. ō edē. l. quedam. §. is autem. in gl. super uer. tenebit. Ly. in. l. fundum. C. de rei uen. et ibi nota. in glo. ii. ff. q̄ in frau. cre. l. ait prētor. §. si quis particeps ⁊ ibi bar.

¶ An denūciatio constituat quē ī mora. no. ff. de v. obli. l. si seruū. §. uideamus. glo. in totam cām. et ibi bar. idem in. l. qui rome. §. seya. eo. ti. ubi tractat an ad constituendū debitorem in mora sufficiat semel tā tum denuntiare.

¶ Benūciatio aliquando pōt contemni. ff. de furt. l i. §. si quis. in glo. i. ff. de eden. l. quedam. §. is autez in glola tenebitur.

¶ An denūciatio possit fieri procuratori uel debeat fieri dño. no. ff. de pe. here. l. item ueniūt. §. petitam in glo. non nocebit. Ly. C. in qui. cau. in inte. resti. ñ est neces. l. in minorū. no. ff. quod ui aut clā. l. aut qui aliter. §. si quis ad domū. et ibi bar. qui remittit ad nō. per eum in. l. i. §. denūciatio. ff. de no. ope. nūci. Jo. an. in regula in generali. li. vi.

¶ An denūciatio possit fieri ad domū uel amicis si uē uxori. no. in. l. aut qui aliter. §. si fōte. ff. qō ui aut clam. i glo. ad domū. cū glo. se. ⁊ ibi bar.

¶ An una denūciatio tollat aliam. no. Ly. in. l. i. C ut li. non contes. in. v. ⁊ vi. q. bar. in. l. i. ff. de libe. ag no. ⁊ in extrauagā. ad reprimēdā. in v. denūtiationez

Deorsum. "Quid importet. uide bar. in trac "tatu suo tiberiade. in. ii. li. ō isula super v. ex uno latere.

Dependet. "An id quod dependet sit idē cū "eo a quo dependet. no. Archid. xxi. q. i. in summa.

¶ Qualiter una ecclesia dependere dicatur ab alia. no. de eta. et quali. eam te. facit quod no. glo. in. c. i. ne se. ua. ⁊ in. c. extirpande. §. q̄ uero. de p̄bē. ubi viō

Deperditum. "Deperditum dicitur qō de "sūt eē i rez natura. ff. ō pe. here. l. deperditum.

¶ Deperditum dicitur quod conditionē mutauit. puta quia est consecratū uel publicatū factum est. ff. p socio. l. uerū. §. penk.

De plano. "Qualiter accipiatur. no. ff. de in "sti. l. sed et si pupillus. §. perscri bere. i glo. ut de plano. ff. de acc. l. lenia ubi bar. spec. ti. de offi. iudi. l. fi. v. iii. uide tex. ⁊ glo. in cle. dispen diosam. de iudi. et in cle. sepe. de v. sig. ⁊ i. l. nec q̄cq̄. §. de plano. ff. de offi. pcon. ⁊ leg.

Deportatus. "An deportatus habeat acti "onem executiuam eorū q̄ sūt iur. gent. uide in. l. si mandauero tibi. §. is qui bona. ff. man. ⁊ no. bar. in. l. utrū. ff. de re. du.

¶ An deportatus obligetur ciuiliter. Bar. i. l. quo tiens. ff. de dona.

¶ An deportatus sit omo incapax etiam ipso iure uł tantū ipso facto seu in effectu. Bartho. in. l. deporta ti. in pu. ff. de leg. iii.

¶ An bona acquisita post deportationem ueniant cō fiscanda. Bar. in. l. eius qui bona. ff. de testa. ⁊ d. l. si mandauero. §. is cuius.

¶ Si fiscus non vult ab intestato succedere deporta to succedūt eius filii. glo. in. l. ea sola. ff. de reg. iur. q̄ ſm bal. non ē alibi. qō no.

¶ An iudex possit in sententia reseruare bona depor tato. glo. in. l. si qua mulier. ff. ex qui. cau. ma. quod q̄liter sit intelligendū. uide per bal. in. l. iiī. C. si per. appel. mor. interue.

¶ Qui dicantur deportati. vide in. l. iii. §. hi quibus ff. de lega. iii. ff. de pe. l. ii. ff. de in ius. rup. et irri. te. l. si quis filio exheredato. §. eius qui. et. l. eius qui. e. ti. et. l. i. C. de here. insti.

¶ Deportatus habetur pro mortuo. ff. pro socio. l. actione. §. publicatione. ff. de bo. pos. con. ta. l. i. §. fi lium. de hoc. xvi. q. i. placuit.

¶ Deportatus non potest habere heredem. quia ha bere heredem ex testamento siue ab intestato est ō iure ciuili. ut. l. ii. et. iii. ff. ō peti. here. fiscus ergo occupat talia bona tanquā decedentis sine herede ad quod im pediendum cautela est q̄ ea alienat per viaz contract⁹ Bal. in. l. eius qui. §. i. ff. de testa.

¶ An deportatus perdet libertatem. vide tex. ⁊ glo. in. l. i. C. ut ne. priua. et an possit declarare voluntatē suam. vide. ff. de donat. inter vi. et uxo. l. et si mortis et. l. res uxoris. eo. ti.

¶ Deportat⁹ ex toto eximit ab obligatōne psonali ⁊ transfundit in fiscū. casus est in. l. quotiēs. in fi. ff. de noua. glo. in. l. si debitor. ff. de fideius. glo. in. l. ubicū q̄. eo. ti. et ibi Bar. glo. et Bar. in. l. fi. ff. de duo. re.

¶ Deportati perdunt ea que sunt iuris ciuilis. non que sunt naturalis. ff. de bo. dam. l. sed si ea lege. ff. ō regu. iur. l. ea sola. Bar. in. l. si victum. ff. ō re iudi. et ibi no. in glo. fi. ff. mā. l. si mandauero tibi. et. §. is cu ius. ff. de pe. l. quidam. in glo. iur. gentium.

¶ Deportatio succedit loco interdicti aque et ignis. ff. de lega. iii. l. i. §. hi quibus. ff. ad. l. iul. pecu. l. ii. ff. de peñ. l. ii. §. constat.

¶ Qui pñt deportare. no. ff. de of. pfec. ur. l. i. §. re legādi. ff. ō of. psi. l. illicitas. §. q̄ vniuersas. adde nō. insti. q̄. mo. ius. pa. po. sol. §. cū aūt. i glo. deportatus

¶ Deportatus nec agit nec conuenitur suo nomine. Spe. ti. de actore. v. item q̄ est deportatus.

¶ Deportatus non potest constituere procuratorem Spe. in ti. de procura. §. ii. circa prin.

¶ Deportatus nō pōt heres institui nec ei pōt legari Spe. ti. de instru. edic. §. xii. v. restat. vide nō. in. l. i. C. de here. insti. Bar. in. l. si deportati seruo. ō le. iii.

¶ In quo differt deportat⁹ a relegato. no. insti. qui. mo. ius. pa. pos. §. relegati.

¶ An deportatus recuperet pristinum statum si resti tuatur. no. insti. qui. mo. pa. po. sol. §. pari ratōne. in glo. statum. vide Ly. in. l. fi. in. ii. op. C. ō sen. passis

¶ An deportatus contrahendo post deportationem obligetur. Bar. in. l. quotiens. ff. de noua.

¶ An deportato debeantur a libertis opere obsequi ales et reuerentiales. no. ff. ō in ius vocan. l. si bac. §. si perpetuam. in glo. honorem. ubi vide.

Depopulator. "Depopulator agrorum nō "gaudet imunitate. ⁊ si con fugit ad ecclesiam extrahitur ab ea absq̄ pena. de im mu. eccle. inter. et ibi nō.

¶ Quis dicatur depopulator. dic fructuum atq̄ ter re deuastator. ut no. in dicto. c. inter.

Depositio Depositus. "Presbit "depositus non potest in sacro ordine reparari. l. di. presbiteros. ⁊ ibi nō. pulchre.

¶ Presbiter depositus pp homicidiū ñ pōt sacerdo tale officiū ampli⁹ exercere. l. di. miror. et. c. accedēs.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Sacerdos siue ex ꝓposito siue ira motus si aliquē occidat deponitur. l. di. studeat.

¶ Clerico deposito propter aliquod crimen debet ꝑ ep̄m locus penitentie assignari. lxxxi. di. sacerdos. et c. dictum. et. c. si quis clericus. ⁊ romanus.

¶ Clerici frequentantes domicilia mulierum depo nuntur. lxxxi. di. clericus solus. et. c. volumus. et. c. archidiaconū. et. c. oportet. similiter clerici nimis in tenti curis secularibus. lxxxviii. di. consequens.

¶ Clerici inuadentes loca aliorum deponuntur. vii. q. i. cum quis.

¶ Clericus confugiens ad iudicium imperatoris de ponit. xi. q. iii. si ꝙs ꝓsbiter. et. c. si quis eps. xxi. q. v.

¶ Qui altare erigit sine licentia episcopi deponitur. xxiii. q. v. non vos.

¶ Beponit clicus ꝙ māducat vel bibit vl habitat cū iudeis. aut ab eis ꝯcipit mediciā. xxviii. q. i. nullꝰ eor

¶ Clerici raptores puellar et ꝓsentientes deponunt xxxvi. q. ii. eos qui. et. c. de puellis.

¶ Beponitur clericus qui celebrat in locis priuatis sine licentia episcopi. de conse. di. i. clericos.

¶ Crimina leuia non inducunt penam depositionis. glo. de iureiuran. sicut. ii.

¶ An inferior episcopo possit deponere ab officio et beneficio. glo. q̄ non. in. c. cum et plantare. §. cum in ecclesiis. de priuilegiis. ubi doc.

¶ An in depositione ab beneficio que fit ciuiliter req ratur numerus cꝓor. glo. iii. q. vi. hoc quippe. in glo. iiii. adde Jo. an. in. c. fraternitatis. de cle. excō. mini. Jnno. de ꝓben. graue. de excess. ꝓla. c. i. Jo. an. de pe. c. ii. li. vi. xv. q. vi. iuratus. et. c. abbate. no. glo. xviii. q. ii. si quis abbas. ⁊ est conclusio q̄ non.

¶ Quando agitur ad depositionem a beneficio non dicitur causa criminaliter mota. glo. xviii. q. ii. si quis abbas. tex. de simo. per tuas.

¶ An ꝓ alienatōne minime rei abbas vel ꝓlatus de ponatur. vide tex. et glo. xviii. q. iiii. c. i.

¶ An pro crimine per viam denuntiatiōis possit im poni pena depositionis. glo. ii. et ibi doc. tenent q̄ sic de ser. non. ordi. nullus. glo. in. v. reprobationis. ii. q. i. in primis. glo. xviii. di. c. i. Archidi. ii. q. i. si pecca uerit. super glo. i. circa fi. glo. ii. q. viii. in sūma. Spe. ti. de inquisi. §. penul. in prin.

¶ Depositus simpliciter intelligit depositus ꝑpetuo glo. fi. l. di. c. fi. alias. c. i. vide. xxxii. q. vii. licite.

¶ Depositꝰ ꝑpetuo a bñficio ⁊ officio dicit degrada tus. Jo. an. de accusa. inquisitōnis. sup glo. i.

¶ An ꝓ simplici fornicatōe clericus sit deponendus glo. q̄ non. xv. q. viii. c. i. ¶ Pau. in cle. i. de offi. ordi. glo. ii. q. vii. lator. glo. lxxxi. di. maximinianus. et. c. ꝓsbiter. ii. q. vii. paulus. xxx. q. i. nō debet.

¶ Sicut propter dolum sic per negligentiam quis d̄ ponitur. lxxxi. di. dictum.

¶ Si depositus restituitur an subrogatꝰ sit remouē dus. nō. xxiii. q. iiii. nabuchodonosor. in glo. i. d̄ elec. nouit. in glo. penul. ⁊ sup ea.

¶ Que sūt crimia que inducūt depositōez. vide. xv. q. ulti. in sūma. et. lxxxi. di. c. i. in glo. ⁊ de iureiuran. sicut. in glo. i. dicam plenius. j. ꝓrime.

¶ An verberās depositū sit excōicatus. vide. liii. di. c. ii. in glo. ⁊. lxxxi. di. dictum. in glo. ii. et de sen. ex. contingit. in glo. ii. vide. ē. sub dictione degradatio.

¶ Si depositus celebrat nihilominus conficit. d̄ cle. excō. mini. c. ii. in glo. i.

¶ Propter insufficientiam deponitur prelatus. glo. in. c. i. de renūci. in v̄bo sufficientem. li. vi. glo. iii. dis. sedulo. in contrariū. glo. x. q. i. placuit. gl. d̄ simo. per tuas. et ibi doct.

¶ An is qui in ordinatione sua occultauit crimen su um sit deponendus. glo. l. di. ex penitentibus. liii. di. si seruus. in glo. fi.

¶ Pro quibus criminibus imponatur pena depositionis. uide. lxxxi. di. c. i. ⁊ c. maximinian⁹. no. Jnn. de temp. ordi. ex tenore. in glo. ii. de iurepa. preter gl. xxix. di. ep̄us. glo. l. di. si ep̄us. et. c. si quis presbyter glo. lxxxii. di. si quis presbyter. glo. de ui. et ho. cleri. ut clericorum. de coha. cle. ⁊ mu. gl. in v̄. supplicauit. i. q. v. presentium. tex. xxii. q. i. si quis per capillum. glo. magna. xvi. q. fi. in summa. glo. xxiiii. q. iii. non i perpetuum. glo. xxx. q. i. non debet. doc. in cle. i. d̄ offi. ordi. glo. de conse. di. iii. c. ii. Adde q̄ pena depositionis potest impōi pro quolibet delicto enormi. tex. de pe. quod in dubiis. ⁊ c. tue. de accu. qualiter. el. ii de here. ad abolendam. de iudi. cū non ab homie. xlv di. licet. lxxiii. di. honoratus. xv. q. vii. in sūma. Jtez uenienti contra canonem pena depositionis imponat no. glo. de elec. generali. li. vi. doc. de re. ec. non alie. episcopi. uide Hosti in summa de accusa. §. fi. ver. est ergo ratio. in prin.

¶ Recipiens scienter beneficium alterius est ꝑpetuo deponendus. secus si ignoranter credens uel putās se hīe ius. Archi. iii. q. ii. audiuimus. iii. q. i. i ꝓmis.

¶ Depositus debet nihilominus uiuere ꝑm regulaꝫ ecclesiasticam. et an percutiens eum incidat in canonē no. lxxxi. di. dictum. adde de sen. ex. contingit. i gl. ii. adde q̄ dixi s̄ sub dictione degradatio.

¶ An epus possit deponere abbatē. glo. xvi. q. vii. epo. Jo. an. de cōsue. c. iii. li. vi.

¶ Si aliquis est depositus iniuste a beneficio. ⁊ aliꝰ in locū eius institutus ignoranter. de quo postea appa ret an iuste secundus dēat cedere ⁊ bñficiū ꝓmo dimit tere. no. de concess. ꝑbē. c. i. ubi de hoc.

¶ Que forma seruetur in deponendo aliquē. uid̄ ple ne p Archi. xi. q. iii. si epus. ⁊. c. ꝓsbiter. lxxxi. di. dic tum. in glo. ii. specu. ti. de sen. ex. §. vi. v. nō nūq̄.

¶ Depōere aliqñ accipit ꝓ suspēdere. no. xxxiii. di. c. fi. in glo. ul. specu. t. d. accu. §. q̄to. l. di. dño sācto ⁊ eō. lxxxiii. di. si quis.

¶ Solenniter depositus a solo papa restituitur. d̄ cle ri. ex. mi. clerici. in glo. magna. specu. ti. de in integ. resti. §. ii. v. i sūma. adde no. d̄ cle. ex. mi. clerici. xxiii q. iiii. nabugodonosor. specu. ti. de accu. §. secūdo lo co. v. item queritur.

¶ An depositus sit de foro seculari. uide. xi. q. iii. epus. ubi Archi. de v. sig. nouimus. Adde que dixi sub dictione degradatio.

¶ Qualiter dēat monachus deponi. d̄ simo. dilect⁹ Archi. ii. q. ii. abbatibus.

¶ Deponitur quis a beneficio ab ordine ⁊ ab utroq; xv. q. vii. in sūma.

¶ Si depositus contrahit postea tanq̄ prelatus nō ualet qđ agit. de concess. ꝑbē. c. i. li. vi.

¶ An depositus teneatur dicere horas canonicas. glo. de cle. ex. mi. c. ii. adde que dixi ē sub dictōne de gradatio. ⁊ qđ no. de here. ad abolendâ. in glosa. iii.

¶ An clerico deposito debeat prouideri ne egeat. dic

t

UVA. BHSC. IyR_001

q̄ sic. de appel. pastoralis. in glo. fi.

¶ Deponere ab officio ⁊ beneficio uel ab altero tantum est iurisdictionis. deponere uero ab ordine ꝓprie est ordinis. no. de elec. transmissam.

¶ An epus possit presbiterum a se depositū iuito patrono instituere. qō est dūicalis quā ponit glo. in. c. q̄uis. de rescrip. li. vi. que tenet q̄ nō. de quo per doc. in. c. transmissa. de renū.

¶ An clericus depositus sit infamis ⁊ an possit eē ꝓcurator. no. specu. ti. de procu. §. rōne igitur. v̄. item abbas. Adde q̄ depositus a dignitate non uicio ꝑsōe non efficitur infamis. de elec. si aduersarius. i gl. pe.

¶ Qualiter feratur sententia depositionis. specu. t. de sen. §. vi. v̄. nōnunq̄.

¶ Depositū ab epo pro cōtumacia ipse idē restituit vii. q. i. si quis in glosa. i. et. xi. q. iii. episcopus presbiter. in glosa quarta.

Depositum Depositarius.

¶ Depositarius dicens rem apud se depositā suā eē pōt eā retinere. Ly. in. l. si q̄s i pecūia. C. depo.

¶ Depositio pecunie uel alterius rei facta per contumaciā recipere nolentis habet multos bonos effectus de quibus bar. et alii in. l. acceptū. C. de usu. ⁊. l. obsignatione. C. de solu.

¶ Depositū non admittit cōpensationē. tex. ⁊ ibi nota. in. l. fi. C. de cōpen.

¶ In deposito uenit dolus. de depos. c. i. ⁊. ii. ⁊ an depositarius teneatur de culpa ⁊ quali de loco piculo uel casu aut morte. uide glo. insti. qui. mo. re contra. ob. §. preterea.

¶ Restituere depositum proprie est de iure naturali i. di. ius naturale. facit. l. bona fides. ff. depos.

¶ Quid si depositarius vult reddere similem rē rei depposite quā pdidit ⁊ deponens vult extimationem. specu. ti. de solu. §. sequitur. in p̄n. ubi format hanc q̄stionem in cōmodato.

¶ Quidam deponit pecuniā apud campsorē de mādato iudicis ut dari debeat et cōsignari cui ipse iudex mandauerit lite finita iudex recedit ab officio anteq̄ depositum restitui mandet quid fieri debeat de illa pecunia ⁊ an debeat restitui deponenti. tex. uidet q̄ sic. in. l. si apud. ff. de pscrip. v̄.

¶ Si quis deposuit pecuniā apud ticium ut eaz sibi restituat. ⁊ si non restitui posset sibi detur seyo an mō tuo deponente possit seyus pecuniam petere uel potius sit reddenda heredi deponentis. tex. et glo. in. l. donationes. §. pe. ff. de dōa. et. l. publia. ff. depos. i p̄n.

¶ Si pecunia est data mercatori numerata nō presumitur depositum. secus si data ē in sacco. in dubio nō presumitur depositū. Ly. et doc. in. l. i. C. si cer. pe. Adde no. in. l. certi conditio. §. fi. eo. ti. gl. in. l. cum q̄d. eo. ti. Ly. ⁊ Bal. in. l. incendiū. eo. ti.

¶ Si quis facit depositū ad modū alterius pōt reuocare depositū anteq̄ ille acceptet. uide. C. de usu. l. acceptam. et ibi bar.

¶ An actio depositi oriatur ad restituendū etiam an re cōmissum dolū. uide. ff. depos. l. i. §. plane. in glo. ⁊ eadem. l. §. est autem.

¶ Casus in quibus depositarius tenetur de leui culpa et ꝺ casu fortuito. uiꝺ. ff. depo. l. i. §. sepe. ⁊ ibi no.

¶ Contra naturā depositi est ut tantundē restituat. ff. depos. l. lucius.

¶ Si pecunia est depposita non signata uidet actu ut depositarius ea utatur. secus signata. ff. depos. l. die.

¶ Si pono res meas te sciēte i domo tua. an sit ꝺpositū ⁊ q̄ actōe repetā. viꝺ. ff. ꝺ iu. do. l. si ego. §. dotis.

¶ Si postq̄ deposui pecuniā permittā aliquē ea uti an dicat depositum. vide. ff. depo. l. si stichum. §. i.

¶ Si instrumenta et apotisse deponantur nec sit actum cui restituantur debet reddi ei cui ius disponit ut l. si propter. C. depo. et ibi Bal.

¶ Contractus depositi est tantum fauorabilis q̄ meretur executionem sicut sententia vel confessio in iudicio. ut. l. penul. C. depos. et ibi Bar. facit q̄ idē nō. in. l. creditores. C. de pigno.

¶ Si debitor meus ex causa dotis vel venditionis vl̄ simili obliget se mihi ad idem ex causa depositi non potest postea mihi repetenti obicere exceptionem q̄ tale depositum sit simulatum. vide Bal. C. depos. in rubrica. qui allegat. l. si ex precio. C. si cer. peta.

¶ An bannito cui ex forma statuti non debet ius reddi. et cuius bona sunt publicata possit depositum restitui a depositario volente recognoscere bonam fidem. vide Bal. in dicta rubrica.

¶ Depositū factū mercatori cū hoc pacto q̄ si aliq̄d ꝓringat deponēti reddat seyo. nō pōt seyo restitui nisi in casu mortis. et ideo si deponēti cōtingeret captura vel carceratio vel infirmitas non pōt seyus petere. ff. depos. l. publia. in p̄n. qō facit si testator dicat. Si deus aliud faceret de filio meo volo q̄ bona mea talit distribuant. qz talia verba itelliguntur si filius meus decesserit. ſm Bar. in dicta. l. publia. quod tenet mēti Bal. in preallegata rubrica.

¶ Si plures deposuerunt pecunias penes vnū mercatorem sicut cotidie fit qui foro cessit. i. fidē rupit. vl̄ fefellit cui debet prius satisfieri et restituio. viꝺ Bal. in. l. fi. in fi. C. depos.

¶ Si depono pecuniam ut post tempus vel in euentum alicuius conditionis mihi reddatur possuz mutare voluntatem. et ante diem vel conditionem petere. casus est no. in. l. i. §. si deposuero. ff. depos. q̄ intellige si depositarii nō interfit conditionem impleri. aliaz si interfit ꝺz expectari ꝓditionis euentus. ut in pall. l. i. §. est autē. quē sic debes ꝓcordare cū dicto. §. si deposuero. p hoc. e. l. §. apud iulianū. ⁊ qō ibi nō.

¶ Qui amisit depositum ex culpa sua magis tenetur restituere non autem qui sine culpa. s. Tho. secunda secunde. q. xxvi. ar. vi.

¶ Depositum gladii non debet quis restituere furioso. Idem scꝺa scē. q. lxii. ar. v.

¶ Si res deposita apud depositariū seq̄stret ꝑ debito deponētis. vl̄ qz alius dicit dictā rē ad se ptinere. an dāda sit dilatio depositario ad notificandū hoc deponēti. dic q̄ sic. glo. in. l. locū. §. ꝓdēnatio. ff. ꝺ tab. ex.

¶ Si monachus deposuit pecunā an sibi sit restituēda. Bar. q̄ sic. in. l. non ideo. ff. de noua.

¶ An pro debito deponentis possit fieri executio cōtra depositarium in rebus depositis. Barto. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi.

¶ An depositarius teneatur de negligentia. Inno. in. c. ea que. de offi. archidi.

¶ An imputetur deponenti si elegit maluz aut minus idoneum depositarium. tex. et glo. in. l. si soluturus. ff. de solu. dixit q̄ sic. vide illam.

¶ Si pecunia sit deponenda propter aliquē ꝓtractū

UVA. BHSC. IyR_001

et in loco non sit persona de qua deponēs confidat ex cusatur. Bar. in dicta. l. si soluturus.

¶ An facta depositione pecunie debitor sit liberatus Bartho. ibidem.

¶ Cuius periculo stet pecunia deposita p alterꝝ ex cō trahentibus. Bart. in dicta. l. si soluturus.

¶ Deponēti licet qñqꝫ sibi placet depositū reuocare tex. et ibi Inno. in. c. bona fides. de depo. etiā si ꝓtra rium esset in pacto expressum. qđ est nō.

¶ An depositarius possit uti re deposita. dic q non. imo utendo ꝓmittit furtū nisi deponēs hoc cōcesserit. ff. de condi. furt. l. q̄ fur. ff. depo. l. licet. §. rei. ꝛ. l. die sponsalioꝝ. §. q̄ pecunia. et. l. quitus. e. ti.

¶ An peccet q̄ rē suā apud aliū depositā vl iniuste de tentā furto surripit. s. Tho. scđa scđe. q. lxvi.

¶ In ꝓtractu depositi re ꝓtrahit obligatio. ff. depo. l. i. insti. q̄ mo. re cōtra. ob. §. pe.

¶ Rei deposite sicut et cōmodate ꝓprietatē ꝛ possessionē apud nos retinemus. ff. depo. l. licet. §. rei.

¶ An eccl̄ia teneat de depositō facto apud sacristam vel aliū de ecclesia. nō. de depo. c. i. in glo. ii.

¶ Cā depositi est sūmaria. et instrumētū depositi hz paratā executionē. l. si quis. C. depo.

¶ An actio depositi sit ciuilis vel pretoria. nō. ff. de posi. l. i. §. i. in glo. dabo.

¶ An possit agi depositi añ diē. nō. ff. depos. l. i. §. pe. ff. cōmo. l. in cōmodato. §. sicut. in glo. nō officiū adde glo. in. l. die. §. i. eo. ti. de depo. c. ii. in glo. iii.

¶ In q̄bus sit p̄uilegiata actio depositi. nō. ff. de p̄uile. cre. l. si neutri. §. in bonis. in glo. p̄uilegia. vide. ff. depo. l. si hominē. §. fi. in aut. de depos. in p̄n. in glo. dicta sūt. colr. vi. adde qđ habet executionē paratam. ut dixi. s. et adde omino Bar. in. l. si quis. C. depo. q̄ ita dicit p illū tex. sed Bal. ibi ꝓtra.

¶ An depositarius teneatur de casu fortuito. nō. ff. depos. l. i. §. sepe. ꝛ. C. depos. l. i. in glo. conuenit. et ibi Ly. in. i. oppo.

¶ Depositū aliqñ trāsit terminos suos depositi. no. ff. loca. l. in naue saufelli. in glo. soluere.

¶ An i actōe depositi ꝓtraria veniat leuissima culpa nō. Bar. ff. depo. l. si seruus. §. q vero.

¶ An actio depositi nascatur ex die depositiōis. nō. ff. de solut. l. si stipulatus. §. si lanam. in glo. non inci dam. et ibi de hoc.

¶ Quando ex depositō obligetur ecclesia. nō. de de posi. c. primo.

¶ Depositum quandoqꝫ fit gratia deponentis. qñqꝫ gratia depositari. nō. de depo. i. c.

¶ In causa depositi cessat reconuentio. Spec. ti. de reconuent. §. ii. in. v. sed quid si agebam.

Deprehensio ¶ Multū opatur. ff. ad. l. ac quil. l. q̄ occidit. in p̄n. l. di. si q̄s dyaconus. et. c. de his. xv. q. viii. c. fi. de iudi. cū nō ab homine. lxxxi. di. presbiter.

¶ Deprehensio sola in crimine non sufficit ad senten tiam nisi sequatur legitia probatio. inducitur tamen p talem deprehensionem infamia. ff. de ritu nup. l. palā de iudi. cum non ab homine. ꝛ ibi nō.

Derelictum ¶ An clericus longo tempore deserens ecclesiam suam vide atur eam habere p derelicta. nō. in. c. i. de offi. vi. ꝛ in c. fi. de cle. non resi. glo. in. c. q̄liter. e. ti.

¶ An sola alimētoꝝ denegatō faciat baberi p derelic to. q̄. p derelic. l. fi. de infan. lan. expo. c. iii.

¶ An exponens rem uel deiciēs uideatur habere p derelicto. ff. ꝓ derelic. l. si q̄s. ff. de fur. l. falsus. §. si iactum. Adde q ex qualitate proiciendi rem ꝑsumit quis habere uel non habere eam p derelicto. l. falsus §. fi. ff. de fur. ꝛ ibi bar. ubi etiam dicit q allegans se putasse rem a se inuentam habitam esse ꝓ derelicta debet allegare aliquam iustam rōnem ꝓpter quā mo tus fuerit ad ita putandū alias non excusatur a pena furti. quia presūptio est circa euz. ut. l. cū querebatur C. unde ui. ꝛ an possit respondere se tunc cum inuenit nihil de hoc cogitasse. uide bar. i. d. §. fi.

¶ Pro derelicto uidet rē habere qui ea mēte abicit ut amplius ñ sit in bonis eius. uide insti. de re. diui. §. fi. Jaco. butri. l. mater. C. de rei uen.

¶ Quis potest habēi domū destructā p derelicto si non uult cauere. ff. de. neg. gest. l. nā ultro. §. i.

¶ Aliud est rem esse deperditā aliud habere p dere licto. uide. ff. đ acqui. pos. l. interdū. §. i.

¶ An eo ipso q̄ seruꝰ habetur p derelicto sit liber. uide. ff. de sti. ser. l. q seruus

¶ Rem p derelicto habere est eā ex toto a se abicere. d. l. q seruus

¶ Negligēs ad recuperandam detentiōem per decen nium uidetur habere ꝓ derelicto. ff. de dam. infec. l. si finita. §. non autem. et ibi tex. q silentio res habe tur ꝓ derelicto.

¶ An merces ex naui pulse ad soluz uenientes habe antur ꝓ derelicto. ff. ꝓ derelic. l. si quis. ff. đ fur. l. falsus. §. si iactum.

¶ Derelinquat ipius uias suas ꝛ uir iniquꝰ cogita tiōes suas. ysa. xlv. de peni. dis. i. §. his auctoritatib?

¶ Dñs nō defendendo seruū nō uidetur euz habere p derelicto. ff. de sta. ho. l. seruū.

¶ Habens ꝓ derelicto uidetur donare occupanti ff. de sti. ser. l. q seruus. ꝛ ibi bar. ꝛ ideo uidetur solue re gabellam tanq̄ contrahens. quod no. circa fraudā tes gabellam isto modo. bar. in. l. i. ff. si ex noxa. cau. aga. ꝛ in. d. l. q seruus.

Derisio ¶ An đrisio sit spēale peccatū. s. tho. scđa scđe. q. lxxv. ar. i. ubi tz q sic.

¶ An derisio sit peccatum mortale. uide. s. tho. ubi s. ar. ii. qui dicit q aliquando est ueniale et aliquādo mortale. de quo dic ut ibi.

¶ Deridet iurisc̄sultus. ff. q̄. cau. pig. taci. contra. l. ē differentia. ff. de testa. l. domicius labeo.

¶ Deridendi nō sunt rudes antistites ꝛ clerici q̄ cuz soleocismis et barbarismis deum inuocant. xxxviii. distinctio. sedulo.

¶ Dice derisorem ꝛ exibit cū eo iurgiuz ꝛ cessabit cō tumelia. puer. xxii. v. q. iiii. in loco.

Derogato ¶ Derogare quandoqꝫ est idē qđ denegare. C. đ auc. pre. l. ii. itē derogare ē ꝓ parte detrahere. iii. dis. §. legis. i gl. i

¶ An de uerbis derogatoriis sit in dispositione seqn ti facienda specialis fides uel sufficiat generalis. uide ff. de lega. i. l. si mihi ꝛ tibi. §. in legatis. plene in. l. si quis. in p̄in. de leg. ii. By. in regula q semel. lib. vi. Ly. in. l. fi. C. si cō. ius uel uti. pub.

Descendo ¶ Aliud est descendere aliud inclinare aliud cadere. ii. q. vii. pleri qꝫ. ubi bonus tex.

¶ Descēdentes semper excludūt matrē a successiōe.

UVA. BHSC. IyR_001

ut no. de testa. raynutius. in glo. sed quid.

Desero. Desertor. Desertor est qui longo tempore uagatus tandem ad militiam redit. ff. de re mili. l. iii. § i. xxiii. q. vii. c. ulti. glo. ulti. ſm canones uero quis dicatur desertor. hētur. xxi. q. ii. placuit.

¶ Quis dicatur locus desertus. no. de vb. sig. c. i.

¶ Desertū qñq; sumitur pro celo. l. di. q; scitas tua

¶ Qui deserit illum quē debz tueri tenetur. ff. loca. l. dñs horreorū. ⁊. l. fi. ff. de re mili. l. desertorē.

Desiderium. Qualiter liceat desiderare episcopatum habetur. viii. q. i. in scripturis. ⁊. c. epatum.

¶ Cum mens sequitur desideria corrupta seruire illi rebus non cōmittitur pena quarum amore separatur xiiii. q. i. qui sua.

¶ Quid est desideriū uide. ff. de offi. procō. l. nec q̄c q̄. §. obseruare.

¶ Quāto res desiderata magis defertur magis postea appreciatur. xxvii. q. ii. iustū est.

¶ Qui non sequitur desideria carnis censetur nō eē in carne. de conse. di. iiii. hoc memini.

¶ Desiderans nocere proximo suo est homicida. de pe. di. i. homicidiū.

¶ Nemo pōt desiderare uitā eternā nisi eū peniteat uite mortalis. de pe. di. i. tres sūt.

Desino. Desinere. Quādo aliq̄d dicatur desinere posse fieri. no. in. l. suus quoq;. §. sz si filio. ff. ō here. isti.

¶ Desinit interdū qui nec incepit. ff. de usufru. quē admo. caue. l. oēs. regulariter tamen non dicitur desinere qui nec incepit. ff. de condi. ⁊ demon. l. ticio.

¶ Non desinūt abesse qui licet absint. habent tñ sp̄ ē manendi in eodem loco. ff. ex q̄. cau. ma. l. si cui. §. i.

¶ Is uidetur desiisse esse soluendo qui ab initio erat sed postea factus est non soluendo. ff. qui satisda. cog. l. si ab arbitrio. §. i.

¶ Desiisse possidere dicitur qui cū eadez res ab alio possideatur. seu cū desiit habere restituendi facultatez ff. de ui ⁊ ui arma. l. i. §. si seruus. ⁊. ff. quorū leg. l. i. §. quod autem.

Desisto. Qualiter puniatur desistēs tacite uł expresse ab accusatione. bar. in. l. puaricator. in fi. ff. de pua.

¶ Qualiter puniatur desistens non solū ab actione iam instituta sed etiam a psecutione. Bar. in. l. miles §. socer. ff. de adult.

¶ An denuntiatore desistente uel renūciante accusatore possit iudex ex officio suo prosequi. bar. in. l. maritus. §. si negauerit. ff. de adul.

¶ An desistens a lite mota post publicationē testium uel productōnem instrumenti eo q̄ uidet se iniuste liti gare cum ante crederet oppositum euitet condēnationem expensarū. bar. in. l. destitisse. ff. de iudi. ⁊ in. l. si quis inficiatus. ff. depos.

¶ Is uidetur desistere a lite qui non suffert sed qui i totum renuntiat. no. de preben. dilectus. ff. ad turpi. l. ab actore. §. i. C. de accusa. l. ea quidem. ii. q. iii. § notandū. in v. destitisse.

¶ An desistens ab accusatione ante litis contestationem euitet penam. uide. ff. de in ius uo. l. q̄uis. C. ō bis qui. ut indig. l. alia. C. de iurisdi. om. iudi. l. i criminali. ⁊. l. qui cū maior. §. destitisse. ff. de bo. li.

¶ Destitisse uidetur qui factum uel negociū inchoatum non psequitur. Spe. ti. de accusa. §. quinto. añ mediū. vi ō no. ff. ad turpil. l. ab accusatore. ubi habes quando quis dicatur destitisse. adde. ff. de iudi. l. desti tisse. ⁊. ff. de in inte. resti. l. destitisse.

Desperatio. Signū desperatōis ē mortuos nimis plangere. xiii. q. i. ubiq;

¶ Desperatio ē passio ⁊ ē irascibilis. s. Tho. i. scē. q. xl. ar. i. ⁊. ii. et ptrariat spei. idē scōa scē. q. xiiii.

¶ De nullo est desperandum in presenti uita. quia ignoramus quis sit predestinatus. xxiiii. q. iii. corripiā tur. de peni. di. vii. nemo.

¶ Desperatio est diffidentia diuine misericordie. ⁊ p prie dicitur peccatū in spūmsanctū. de peni. di. iii. inc hec. adde q̄ desperatio est maximū omniū peccatorū. s. Tho. scōa scē. q. xx. ar. i. ⁊. iii.

¶ An desperatio sit peccatū. vide. s. Tho. scōa scē q. xx. ar. i. vide in sūma pisanelle. sub dictione penitentia. iiii. §. i. adde q̄ desperatō potest oriri ex tristitia ⁊ ex negligentia. et ex luxuria. ut in prealle. q. xx. vide etiam eundem in. iii. parte. q. v. ar. v.

¶ Desperati monendi sunt. quia eorum vitam contemnunt et non timent mori. vide dñm Petrum de anch. in. c. i. li. vi.

¶ Desperatio aliquando inducit mortem. de pe. et remis. cum infirmitas.

Desponsatio. Despōsare ⁊ subarrare in q̄bus differūt. no. xxvii. q. ii. si q̄s desponsauerit. in glo. ad materiā vide q̄ dicā. j. sub dictione matrimoniū ⁊ spōsus et sponsalitia.

Destino. Destinatio. Utrū et quādo destinatio operetur. ita q̄ destinatum habeatur pro facto. Bar. in. l. cetera. §. sed si peruenerit. ff. dele. i. adde. ff. de fur. l. fur. ⁊. l. sequen.

¶ Res videtur esse ubi est destinata licz inde sit detracta si tamen est inde detracta ut ibi reportetur. ff. de act. emp. l. fundi. §. labeo.

¶ Res destinata ad locū ñ videt ibi esse anteq̄ ponat vide dicta. l. fundi. §. labeo. vide. l. grauaria. eo. ti.

¶ Res que annectit alteri cā ppetui usus illi ē destinata. secus si cā tpalis. ut dicta. l. fundi. §. labeo.

¶ Res alibi destinata ñ videt esse ubi est. ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. si quis. et. C. eo. l. si nec dū. ⁊. ff. dele. iii. l. uxorē. §. legauerat. ⁊. l. si fundus. ⁊ res dicit ibi ōsti nata ubi est cā ppetui usus nō tpalis. ff. de pig. l. debitor. et. l. qui salurem. alias quesitum. ff. de lega. iii.

Destitutio. Multuz operatur destitutio. ff. de ritu nupt. l. tutori. et. l. si q̄s officium. §. tutorem.

¶ Si aliquis nō est legitime destitutus alius in eius locū nō fit legitime institutus. iii. q. vi. hoc quippe. ō accusa. ad petitionē. ⁊ ibi no. de renunt. c. ultimo.

Destruo. An re destructa et postea reedificata sit eadē cū pma. ff. de iudi. l. pro ponebatur. ff. de dam. infec. l. qui bona. §. fi.

¶ Si aliquid fuit destructum ex pacto non potest reparari quia intelligitur perpetuo. Bar. ff. de adulte. l. si quis adulterium. §. i.

¶ An pulegia data uni monasterio uel loco durent si illud monasterium aliquo casu destruatur et postea reedificatur. no. de ver. signi. abbate. vide no. in regula. priuilegium. li. vi

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si destruit ecclesia vel ciuitas vel ali⁹ locus sacer vel ꝓphanus auctoriate supioris nullus dz postea vocari clericus illius ecclesie vel ciuis aut municeps illi⁹ ciuitatis vl̄ loci. vide ȯ no. ope. nun. c. ii. et ibi nō.

Detego ¶ Qui detegit nihil noui facit sed ostē dit qȝ est. ff. de acquir. re. do. l. adeo §. cū ēs. et qȝ nō. ff. de iusti. et iure. l. manumissiones ¶ Qui detegit premiatur. ff. de custo. reo. l. in eos. ff. de re. mili. l. non omnes. §. penul. Q̄ñq̄ punit. ff. depositi. l. i. §. si quis tabulas.

Detentio Detentatio ¶ Que sit differentia inter detinere et possidere. no. de resti. spol. in litteris.

¶ Eoipso q̄ quis detinet ꝑsumitur possidere. de pri uile. cum olim. el. i. et ibi nō.

¶ Detinēs ꝓuenit rei vendicatōe ut auferat ab eo detentatio vel custodia rei nō vera possessio quia non hz. ut lit. nō contest. qm̄. ꝑm Jnno.

¶ Detentionem solam habet is cui res sacra pignorata tur in casu necessitatis quia non est verum pignus. no. x. q. ii. §. hoc ius. in glo.

¶ Si detentor cadat a possessione rei qñq̄ hz petitionem hereditatis vel officium iudicis. glo. est. ff. de peti. here. l. et nō tantū. vide. C. de fur. l. manifestissimi §. sed cum in secunda. et in. l. ideo. cum glo. ff. de condi. fur. C. de agri. et censi. l. si coloni. li. x. vide tex. cū glo. in. l. aquilius regulus. ff. ȯ dona.

¶ Nudus detentor nō hz interdictū vnde vi. no. gl. in. l. damni. §. pe. ff. de dam. infec.

¶ Detinēs aliquā etiā ut sponsā de futuro si spoliat ea pōt petere restitutionē. secus si tenet eā ut ꝓcubinā ꝑm Jnno. in. c. ex pte. de resti. spol. qȝ est vex si spoliatur a tertio secus si ab ipso sponso qui cōtrario ꝓsensu pōt soluere sponsalia. de appell. ꝓterea.

Deterioratio ¶ Qui rem eccl̄ie in emphiteosim recipit et illaz deteriorem facit repelli potest. x. q. ii. §. hoc ius.

¶ Deteriorare non potest ꝓcurator rem ecclesie. sed meliorare. xviii. q. v. si ergo.

¶ An restituens rē deteriorata liberet. vide. ff. de rei vendi. l. non solū. §. elegāter. ff. ad. l. acqui. l. q̄ tabernas. facit. l. elegāter. §. qui reprobos. ff. de pigno. ac.

¶ Conditio vnius per alterum deterior fieri non dz. ff. solu. ma. l. iii. ff. de regu. iur. nemo dz. ar. ℈. ff. ꝓ socio. l. verum. §. si cum res.

¶ Alia dicit deterior si vsus eius ad comeandū et ad eundū corrūpit. ff. ne qd in lo. publi. l. ii. §. deteriorē

¶ Quando aliquid dicatur deteriorari. vi ȯ. ff. ne qd in flu. pub. l. i. §. deterior.

Determinatio ¶ De pluribus determinationibus additis vni verbo nō. Bar. in. l. i. §. si quis. ff. vi bo. rap.

¶ An q̄ñ in duobus adiectiuis determinātibus copulatiue vnū substantiuū sufficiat alter verificari. vide Bar. in. l. qui concubinā. in ꝑn. ff. de lega. iii.

¶ Prioza determinant ꝑ posteriora. ff. de legi. l. non est nouū. q. l. se. et ibi nō. et ecōtra. ff. qui sa. da. co. l. sciendū. ff. de legi. in. l. si fuus pluriuz. §. fi. de Rpt. cām q̄. adde q̄ determinatio in vna pte posita ñ refert ad aliā nisi ad illū exꝑsse adiciat. ff. de dam. infec. l. in hac. et in fine posita refertur ad omnia ꝓcedentia. tex. et glo. ff. de acqui. re. do. l. quāuis.

¶ Verba generalia vel vniuersalia determinationem recipiunt. ff. de serui. l. i. in fi. ff. qui sa. da. cog. l. inter omnes. ff. de no. ope. nuncia. l. i. §. item nunciatō. q no. in. l. i. C. de sa. san. eccle. ȯ. unusquisq̄. s. habilis. q. l. ut gradatim. §. sed si. ff. de mu. q ho. bonus. tex quem soleo allegare innc. glo. in. c. dilecto. de sen. ex. li. vi. c. i. de consti. de sen. ex. si uero.

¶ Quod non determinatur a lege nec nos determinare debemus. ff. de euic. l. si rem. §. fi. C. de diuer. rescrip. l. falso. ar. ℈. de cō. di. ii. liqdo.

¶ Clausula precedens minus operatur in determiatione sequentium q̄ sequens i determinatiōe precedētium. ff. de leg. iii. l. quisquis. per bar. q quod ibi no. in. l. heres. §. uxori. eo. tit. Adde quod dixi snb dicti one clausula.

Detestatio ¶ Detestatio est denunciatō facta cum detestatione. unde detestari est absenti denūciare. ff. de ȯ. sig. l. detestatio. q. l. sub signatum. §. ii. Jo. an. in. c. ii. de concess. preben. lib. sexto. in nouella.

Detractio ¶ Vitium detractionis est uicium precipue in clericis damnabile. xlvi. di. §. ecce.

¶ Detractores nec accusare possunt nec testificari. iii. q. iiii. detractores.

¶ Quandoq̄ deus permittit detractionem fieri cōtra bonos ut magis humilientur. vi. q. i. imitare. et c. sunt plurimi.

¶ Detractiōes inferioꝝ cōtra supiores qñq̄ excitat diabol⁹ ut facilius totū corp⁹ eccl̄ie corrūpat. vi. q. i. uex. alias incipit. sicut scriptū.

¶ Mali bonis detrahere non debent. vi. q. i. quiesci te. et. c. ex merito.

¶ Detractio qñq̄ aufert utilitatem ei cui detrahit. vi. q. i. §. ipsa aūt. q. c. se. et. c. ex merito. xi. q. iii. inc uerba. sed semp est dānosa detrahenti. iii. q. iiii. detractores. vi. q. i. deteriores. q. c. ex merito.

¶ Detractio qñq̄ dicitur peccatū in spūm sanctum de pe. di. i. homicidioꝝ. i gl. iil.

¶ Detractor longe deterior est q̄ raptor bonoꝝ temporaliū. vi. q. i. deteriores. xxix. q. iii. facta.

¶ Detractio dicitur eē sūma iniquitas. vi. q. i. deteriores. Adde q̄ detractio est peccatū mortale grauissimum eorum que cōmittuntur i ꝓximū. s. Tho. se cūda secūde. q. lxxiii. ar. ii. q. iii.

¶ Ille quem conscia iustificat nō dz timere detractionem. xi. q. iii. inter ȳba.

¶ Nisi lingua a detractione retrahatur nihil ꝓdest ieiunare aut alia bona facere. de consecra. dis. v. nihil enim prodest.

¶ In quo differunt detractio q contumelia. s. tho. scōa scē. q. lxxi. et. q. lxxxiii. ubi etiam uide quot modis quis detrahat fame alicuius. et an detractio sit mortale peccatum.

¶ Qualiter detractor debeat restituere famā. uide s. tho. scōa scē. q. lxii.

¶ An aliquis peccet audiendo detractores. uide. s. tho. secūda secunde. q. lxxiii. ar. iiii. et q̄ detractio sit filia inuidie. uide ubi s ar. iii. q. q. xxxvi. ar. iiii.

¶ Detractio refertur ad particulare immutationez quod no. pro statutariis quibus datur potestas detrahendi. quia non possunt totum corpus statutorū tollere. possunt tamen unum statutum. tex. et glo. ff. de iusti. q iure. l. ius ciuile. quod etiam nota. pro libellā

UVA. BHSC. IyR_001

tribus et ponentibus.
¶ Summa iniquitas est detrahere. ⁊ oīs q̄ detrahit fratri homicida est. uide. v. q. i. ex merito.

Deuastatio. Creditor pōt impedire ne bona sui debitoris deuastentur si non remanet tantū q̄ sufficiat ad satisfactionem sui ō biti ſm Jaco. de are. ⁊ Ly. in. l. pignus. C. de pign. sed bar. in. l. i. §. seruus. ff. ad sill. dicit. idem etiam si tantū remaneat, quia delictū debitoris nō debet nocere securitati creditoris. quē seq̄t bal. i. d. l. pignus.

Deuetum. Deuetus seu prohibitio ne extra ciuitatem extrahatur frumētum quare fit et quando. Ange. in consilio suo. ccxxiii. qō icipit. ut arbitror. ubi dicit requiri q̄ tale deuetū seu prohibitio publicetur. de quo uide ibi ⁊ in. l. comeat⁹ ff. de re mili. ubi Bart. et in. l. cotem, ubi Bartho. ff. de publicatio.
¶ Ista deueta de non extrahendo frumentum uel similе. non intelliguntur de eo q̄ quis portat causa sui uictus uel familie sue. no. in. l. si publicanus. §. i. ff. ō publi. l. celsus. ff. de v̄. signi. C. ō uecti. ⁊ comi. l. uni uersi. ⁊ glo. in. c. super. de v̄. sig. ⁊ an portet causa sui uictus uel non. creditur iuramento uel non ſm uerisi milia. ul' nō v̄. similia. ar. ff. de re mili. l. non ois. §. a barbaris. facit quod no. gl. in clem̄. finali. de censi. ī glo. a ōrio. bal. in. l. fi. C. de usu.

Deuolutio. Quando mortuo plato deuoluatur iurisdictio ad capitulum uide ne se. ua. c. i. li. vi. dixi plene sub dcōne capitulū.
¶ Quando ex negligentia inferioris deuoluat' ptās ad superiorem. uide in. c. ii. de concess. preben. ō elec. ne pro defectu.
¶ Si ad minorē partem aliquando deuoluatur ius eligendi quando currat ei tempus. de elec. cum uintonien sis. et quod ibi no.
¶ An ex negligentia administratoris iustitie deuoluatur ptās iudicandi a iudice seculari ad eccleſiasticum. nota. de iudi. nouit. de fo. cōpeten. licet ex suscepto. ⁊ ibi notatur.

Deuotio. Quid sit ⁊ unde dicatur. uide. s. tho. scōa scē. q. lxxxii. ar. i. ⁊ ibi dē. in ar. ii. uide q̄ deuotio ē actus religiōis.
¶ Deuotio q̄nq̄ habūdat in uiris simplicibus ⁊ mulieribus ⁊ ignorantibus. ⁊ quare hoc sit. uide p eūdē scōa scē. q. lxxxii. ar. iii.

Deus. An ⁊ quando dicat' deus mutare sentētiā et qualiter. glo. de pe. di. i. §. nouit deus. xxii. q. iiii. incōmutabilis. ubi rex. cū glo. de pe ni. dis. i. quamobrē. in glosa. itē uide. glo. xxiii. q. iii. cum superna. quod nota.
¶ An et qualiter deus det malis ptātem nocēdi ul' mala p̄mittit ꝓpter peccata. hētur. vii. q. i. sciscitaris
¶ Deus est remunerator aduerbiorū. nō aūt v̄borū seu nolum. gl. i. c. i. de collu. dete.
¶ Qui est infidelis deo nō pōt eē fidelis corā hominibus. ii. q. vii. nō pōt.
¶ Deus magis attendit ad uoluntatē offerentis q̄ ad oblatū. quia deus acceptat oblationē ꝓpter offerētem. non offerentē ꝓpter oblationē. de pe. di. v. c. i. ⁊ dis. i. nunquid chaym.
¶ Deum persequi dicit' qui aliquem iuste persequitur. xi. q. iii. unicuiq̄.
¶ Deus nullā alicui ingerit imeritā penam. xi. q. iii illud plane.
¶ Obediendum est magis deo q̄ cuilibet hominum xi. q. iii. si dominus. et. c. qui restitit. et. c. impatores et. c. iulianus. et. c. is qui preest.
¶ Qui timet deum nihil aget contra eum. nec cōsentit. xi. q. iii. qui omnipotentem.
¶ Nihil pōt esse miserabilius q̄ ptemnere deū ꝓpter nummū. xii. q. i. duo sunt genera.
¶ Deo in oī testamēto dz ꝓputari in nūero filioꝝ et pars substātie sibi relinqui. xiii. q. ii. si quis irascitur.
¶ Deus respicit voluntatem et non opus. lex autem econtra. xv. q. i. si quis nō iratus.
¶ Deus patus est nobis semp bñfacere sed nīa mala id ꝓhibent. xvi. q. i. decime tributa.
¶ Deo relinquēda est omnis vindicta. xxiii. q. iii. §. ex his omnibus. et. c. cum in lege.
¶ Quid sit dicere deū loqui v el audire. sepius enim habet' in scripturis. dixit dñs. locut⁹ est dñs. audiuit deus. vide de conse. di. v. saluator.
¶ Deus est impeccabilis. no. de sum. tri. c. i.
¶ Deum nemo vidit vnquam. Jo. in sua epistola. cōtra. viii. q. i. moyses.
¶ Deo nota sunt omnia. xxxii. di. erubescant.
¶ Deus scit intentionē et corda hominū. glo. insti. ō act. §. alie. et circa hoc vide plura p Ange. in cōsilio suo. lxxxviii. qō icipit. visis. cē. ⁊ i alio ꝓsilio. lxxvi. qō incipit ñ est. ⁊ i alio. cccxxi. qō incipit factū.
¶ Deus est. sed deū esse nō est pſone notū. s. Tho. i pma pte. q. ii. ar. i. et in pma. di. iii. ar. ii.
¶ Deus nō est corpus. Idez in pma pte. q. iii. ar. i. et in summa contra gentiles. li. i. q. xx.
¶ Deus nō est cōpositꝰ ex mā et forma. idē in pma pte. q. iii. ar. ii. et in sūma ꝓtra gētiles. li. i. q. xvii. nec est ꝓpositus ex esse ⁊ essentia. in pallega. q. iii. ar. iiii. ⁊ in pallega. li. i. q. xxi. ⁊ xxii. nec ex genere ⁊ differētia Idem in pmo. di. viii. ar. xi. ⁊ xii.
¶ Quando sit inuestiganda dei cognitio. Idez in li. i. contra genti. q. xiiii.
¶ Deus potest cognosci per creaturas ab intellectu creato. sed nō perfecte. Idē in pma pte. q. xii. ar. iiii. et. xiiii. et. q. xxxii. ar. i. et. q. lxxxviii. et in primo. di. iii. ar. i. et. iii. et di. xxxv. ar. i.
¶ Deus noiatur pluribus nomibus ꝓprie et methaphisice. Idē in pma pte. q. i. ar. ix. ⁊. q. xiii. ar. iii. et in. i. di. xxii. ar. ii. iii. et. iiii. et di. xxiii. ar. iii.
¶ Dei ꝓprium nomen est qui est. Idem. i. parte. q. xiii. ar. xi. ⁊ in. i. di. viii. ar. i. et. iii.
¶ Deus est veritas. idē in palk. i. pte. q. xvi. ar. vi.
¶ Deum vnum esse est necessarium. Idem in prima pte. q. xi. iii. ar. et. iiii. ⁊ in. q. ii. ar. iii.
¶ Deus est causa efficiens omnū. Idem in pma pte q. xliii. ar. i. ⁊ in. ii. di. i. ar. i. ⁊. ii. et in li. i. ō gentiles q. xiii. ⁊ in. ii. cōtra gentiles. q. vi. ar. xvi. et ubi supra vīō q̄ deus est causa finalis omniū. dic. q. xliii. ar. iii. et est causa exemplaris omnium. ubi. s. ar. iii.
¶ Deꝰ ñ opatur ex necessitate nature sed libere. idē in. i. pte. q. xix. ar. iii. xxii. ar. v. ⁊ in pmo. di. xiii. ar. iii. et in sūma ꝓtra gentiles. li. ii. q. xxiii. ⁊. xxv.
¶ Deus est causa distinctionis rerum. Idem in summa contra gentiles. li. ii. q. xlii.
¶ Deus potest aliqua facere preter ordinem nature. Idem in prima parte. q. cvi. ar. vi.
¶ Deus genuit deum et se deum. Idem in. ii. parte

UVA. BHSC. IyR_001

q.xxxix.ar.iiii.et in.i.di.iiii.ar.ii.et.iii.

¶ Deus genuit deum qui est deus pater. Idem in primo.di.iiii.arti.iii.

¶ Quomodo deus dicatur magnus et pius. Idem in primo.di.xix.ar.v.

¶ Quo deus est in aia ⁊ quo ñ.idē i p°.di.iii.ar.ii.

¶ In deo non est realis dīa.idē in pmo.di.xxv.ar.i.

¶ Deus non potest esse quid singulare. idem in pmo di.xxiii.ar.ii.et di.xxiiii.

¶ Deꝰ pōt triplicit videri.idē in.ii.di.xxiii.ar.iii.

¶ Deꝰ ex malo sēp maiꝰ bonū elicit.idē.ii.di. xxix.

¶ In deo nulla est priuatio.licꝫ in eo fit negatō. Idē in.ii.di.xxiiii.ar.i.

¶ Adoptatio conuenit deo. Idem in .iii. parte.q. xxiii.ar.ii.⁊ in.iii.di.x.ar.iiii.

¶ Deo debet adoratō et pī ⁊ filio.⁊ spūi sancto.idē scōa scōe.q.lxxxii.ar.iii.et in.iii.di.ix.ar.iiii.

¶ Deo conuenit agere ppter finē. Idē in pma pte.q. xliiii.ar.iiii.⁊ in.ii.di.ii.ar.vii.⁊.x.⁊ di.xv.ar.vii.

¶ Deus agit de necessitate iusticie dupliciter. Idem in primo.di.xliii.ar.iiii.

¶ Deus plus amat inuocantē q̄ penitentē. Idem in iii.di.xxxii.ar.v.et ibi vide an deꝰ plus amet angeluꝫ q̄ hominē.et iustum pscitum q̄ peccatorē pdestinatū

¶ Deus amari debet propter seipsum. Idem secūda scōe.q.xxvii.ar.iii.

¶ In deo est amor. Idem in pma pte.q.xxix.ar.lx. et in summa contra gentiles.li.i.q.xci.

¶ In deo est amor ad creaturas ab eterno. Idem in iii.di.xxxii.ar.ii.

¶ Deus triplicit apphendit. Idē in.iiii. di.l.ar.ix.

¶ In deo sūt plura attributa. Idem in.i.pte.q.xiii. ar.iiii..⁊.q.xxxii.ar.iii.et.q.xl.ar.ii.⁊ in.i.di.ii.ar. ii.et in sūma contra gentiles.li.ii.q.xxxi.

¶ Attributa in deo non sunt accidentia sed predicantur de diuina substantia. Idem in .i.parte.q.xxxix. ar.iii.iiii.v.vi.et.vii.

¶ Dei beatitudo pplectit omnes alias. Idem in.i. parte.q.lxix..alias.lxii.ar.iiii.

¶ Deo ppetit beatitudo.in pma parte.q.xxvi.ar.i.

¶ Quot requirunt ad diligendū deū. Idē scōa scōe. q.xliiii.ar.i.⁊ in.iii.di.xxix.ar.iiii.

¶ Creatura pōt piungi deo triplicit. Idē in.i.q.xxx vii.ar.ii.et in.iiii.di.xxvi.ar.vi.et dis.xlix.ar.vi.

¶ Coniunctio aie ad deū pfectior est q̄cunq; alia coniunctione. Idem in.iii.di.ii.ar.vii.

¶ Prima coniunctio anime ad deum est per fidem. Idem in.iiii.di.xxxvi.ar.vi.

¶ Corpora sunt a deo et propter eius bonitatē. Idē in.i.parte.q.lxv.ar.i.et.ii.

¶ Deo ppriū est creare.idē in.i. pte.q.xlv.ar.v. in i.di.xxxvii.ar.iii.⁊ in.q.ō quolibz.q.vi.ar.vi.⁊.vii.

¶ Deo proprie consueuit esse. Idem in.i.parte. xiii. ar.xi.et in.i.di.viii.ar.i.et.iii.

¶ Esse causatur in omnibus a solo deo. Idez in summa contra gentiles.li.iii.q.lxvi.

¶ Deus potest facere que sunt impossibilia nature. Idem in.i.di.xlii.ar.iiii.

¶ Deus potuisset facere q̄cunq; creaturā meliorem quantū ad bonitatē actualez.nō quantū ad essentialē Idem in.i.di.xliiii.ar.i.

¶ A deo ē ineqlitas rer.idē in.i.pte.q.xlvii.ar.ii.

¶ Deus ē oino imutabilis. Idē in.i.pte.q.ix.ar.ii.

et in.i.di.viii.ar.vii.et est ei ppriū.ea.q.ix.ar.iii.

¶ Deus intelligit seipsū pfecte.idē in.i.par.q.xiiii. ar.ii.⁊ in sūma ō genti.li.i.q.xliiii.xlvii.⁊.xlviii.

¶ Deꝰ itelligit seipsū p suā eēntiā.ea.q.xiiii.ar.iiii.

¶ Qualiter in deo dicatur esse ira. Idem in.i .par. q.xix.ar.ulti.

¶ In deo est iusticia.idem in.i.par.q.xxi.ar.ii.et in iiii.di.xlii.ar.i.⁊ eius iusticia est eius uirtus ⁊ bōitas ea.di.ar.ii.nec pōt eā deꝰ ptermittere.nec iustior esse uni q̄ alteri.idē i.iiii.di.xlvi.ar.ii.ubi plene.

¶ Deo non conuenit esse malū.idē in sūma cōtra gē ti.li.i.q.xxxvi.

¶ Deus nō ē cā mali.idē i.i.par.q.xlix.ar.ii. et in sūma ō gen.li.iii.q.xiii.⁊.xiiii.

¶ In deo est misericordia cū oibus opibus eius.idē in.i.par.q.xxi.ar.iii.⁊.iiii.

¶ Nomina dicta de deo tempore significant essentiā et relationem. Idem in.i.par.q.xiii.arti.vii. et in.i. dis.xxx.arti.iii.

¶ Quomodo in deo est numerus. Idem in primo. dis.xxiiii.arti.ii.

¶ Deus pōt odio haberi ab homie.idē scōa scōe.q. xxxiiii.ar.i.⁊ i.iiii.di.l.ar.v.⁊ tale odiū ē maximuꝫ peccatoꝝ.idē scōa scōe.q.xxxiiii.ar.ii.

¶ In deo nec est nec eē pōt odiū.idē in sūma ō gen. li.i.q.lxxxvi.

¶ A deo est originale peccatum.idem in secūdo.dis. xxxii.ar.iiii.et.v.

¶ Deo maxime conuenit esse perfectum. Idem i.i. par.q.iiii.ar.i.

¶ Deus pmittit hominē affligi a diabolo.idē i.iiii. di.xxxiiii.ar.ii.⁊.iii.

¶ De deo formari pñt alique ppositiones affirmati ue.idē in.i.p.q.xiii.ar.i.⁊.ii.⁊ in.i.di.iiii.ar.iiii.⁊ i sūma ō genti.li.i.q.xxxvi.

¶ Deus q̄ꝫ punit hoiem sine eius culpa ⁊ quare. idē in.iii.di.xv.ar.xi.

¶ Deus punit peccatores multipliciter.idem i.iiii. di.xlv.arti.vii.

¶ Deo conuenit reprobatio.idem i.i.di.xl.ar.v.⁊.vi. et in sūma ō gen.li.iiii.q.clxiii.

¶ Ubiq; esse conuenit deo.idē i.i.par.q.viii.ar.i.⁊ ii.et in.i.di.viii.ar.iii.⁊ di.xxxviii.ar.iii.et in. q.de quolibet.q.x.ar.i.

¶ Deus est ubiq; per essentiā presentiā et potentiaꝫ Idē i.i.par.q.viii.ar.iii.etiā i.i.di.xxxvii.ar.ii.

¶ Videre deū contigit dupliciter.idē in.i.di.ii.⁊ in ii..di.xxiii.ar.iii.

¶ In deo sunt vtutes.idem i sūma ō gen.li.i.q.xcii et in.q.de quolibet.q.iiii.ar.ii.

Dexter. Dextrū et sinistrū quid iportet. uide bar. in tractatu tyberiadis. in secūdo li.de insula.sup v.q; si ex uno latere.

Diabolus. Non per suam conditionē sed p suam uolūtatē factus est malus xxiii.di.qui epus.

¶ Diabolus semp bonū uertit i malū ⁊ in electis ma culā iponit.ii.q.vii.c.i.⁊ illos maxime tēptat quos reputat meliores.iii.q.i.nulli dubiū.

¶ Diabolus habet filios iudeos ⁊ oēs malos nō ge neratōe sed imitatōe.xxii.q.iii.itē opponit.

¶ Qualiter diabolus se transformat in angelū lucis ut homies decipiat.habet.xxvi.q.v.nec mirū.⁊.c.

UVA. BHSC. IyR_001

epi.xxix.q.i.§.i.de regul.c.licet.

¶ Diabolus dicitur cecidisse ab altitudine nō quaz habuit sed quā habitur⁹ erat.xxvii.q.ii.§.ex his oib⁹

¶ Adorans diabolū credens adorare deū nō peccat xxviii.q.i.ad hoc.adde.xxix.q.i.§.his ita.z.§.qđ aūt.ubi tex.cum glosa.

¶ Peccatuz facit nos filios diaboli.de pe.dis.i.omnis qui odit malum.

¶ Diabolus excellentioz oibus aliis angelis fuit creatus et in vitate non steterit.sed ꝓpria uolūtate corrupt⁹.de pe.di.ii.§.huic etiā.z.c.ois lapis.

¶ Per penā diaboli cognoscit qua pena puniat sup bia homis.de pe.di.ii.q̄ ergo.

¶ Qualiter diabolus possit predicere futura.habet xxvi.q.iiii.sciendum.

¶ Diabolus fugat aqua benedicta.de conse.di.ii.a quā.de pe.di.iii.crucis dñi.fugat etiā ꝑ exorcismum de conse.di.iiii.hic iterū.z.c.sacerdotes.ubi uide.

¶ Diabolus añ baptismū possidet hominē sed p⁹ baptismū oēs uires suas perdit.đ cō.di.iiii.nec quēq̄.

¶ Diabolus amicus est ocii.ideo sēper aliquid operis faciendū est et ociuz fugienduz.de consecra.dis.v.nunq̄ de manibus.

¶ Qualiter diabolus possit diuersoz animalium diuersas formas ostendere homibus.z quare deus permittat ea euenire que diabolus ꝑdixit futura.habetur xxvi.q.v.nec mirum.

¶ Qualiter intelligit q̄ diabolus ē ꝓnceps mundi. glo.xxxii.q.ii.c.ii.

¶ An diabolus cognouerit xp̄m eē filiuz dei.glo.dicit q̄ nō certitudinaliter z plene.qz aliqñ credidit ali quādo dubitauit.xxxvii.di.si quidē.

¶ An diabolus natura creatus sit bonus.de sū.tri. c.firmiter.§.diabolus.ubi dicit q̄ sic.xxiii.di.q̄ eps ultra medium.et ibi glo.

¶ Diaboli nequitia usq; ad baptismū ꝓtinax ē.sz p⁹ oēs uires suas pdit.de cōse.di.iiii.nec quēq̄.

¶ Quot sunt noia diaboli.no.Archi.xiii.di.c.nerui testiculoz̄.Adde q̄ multa noia diaboli repiūtur i iure.Quiq; lupus rapax.pater mēdacii.iimic⁹ hois. de elec.licet ātiquus hostis demō.de elec.ne ꝑ defectu.Pau.in cle.ad nostrū.de here.sup v̀.sathane.uiō c.ii.ad fi.de sum.tri.

¶ Diabolus habet mille modos nocēdi.xvi.q.ii.ui sis litteris.post princi.

¶ Diabolus habet liberū arbitriuz sed tm̄ ad malū. no.xxiii.di.q̄ epus.i glo.i.

¶ Diabolus dictus ē hō ab euentu. quia deuiat homine.quia sicut Scipio dictus ē affricanus .qz uicit affricā.de elec.lz.§.statuim⁹.i glo.i.ubi uide.

¶ Unde dicat diabolus.gl.in.c.i.de sū.tri.in v̀. diabolus.z dicit a dia qđ est duo z bolos.qz facit duos bolos hoc ē morsellos .unū de corpe z aliū de aia.sed illud ē iperite z puerilit dictū ex ignorantia lingue latine.Ideo dic q̄ diabolus ē grecū uocabulū magis q̄ latinum licet greci aliter sonent. et idem apud nos significat quod calūniator.

Diaconus. Unde dicatur diacon⁹ z qđ sit eius officiuz.hētur.xxi.dis.cleros.xxv.di.plectis.xciii.diaconi.

¶ Qualiter ordinet diacon⁹.habet.xxiii.di.diaconus.Et aduerte q̄ man⁹ eoz̄ nō debēt iungi crisma te.xxiii.di.ꝓterea.sed epus debet man⁹ iponere z v̀ ba proferre.xxiii.di.quoz̄ūdā.dic de hoc melio⁹ ut habetur in pontificali.

¶ Ad officium diaconi pertinet lauare corporalia.đ consecra.di.i.nemo.

¶ An diacon⁹ possit baptisare vl̄ ꝓfirmare.no.xciii. di.diaconos.z.c.se.đ ꝓse.di.iiii.constat.et ibi no.

¶ Diaconus orariū.i.stolam in siniſtro humero gerere debet.xxv.di.sacerdos.z.c.vnū. nec debet ordinari nisi ꝓus fuerit castitatē ꝓfessus.xxvi.di.quod aūt.

¶ Diaconi debent esse in qualibet cathedrali eccl̄ia. xciii.di.diaconi.z sūt ministri sacerdotū.ut ibi. et debent esse subiecti presbiteris.ea.di.nōnulli.

¶ Diaconus ante sacerdotem sedere nō debet. xciii. di.legimus.hodie diaconi cardinales ecclesie romane sedent ante archiepiscopos et patriarchas.

¶ An tpe apl̄oz̄ fuerūt diaconi.habet.xxxv. di.eps ubi tex.iuncta glo.vide qđ habet actuū .vi. ubi legit q̄ apl̄i.vii .diaconos elegerūt.xciii.di.dñs.

¶ An diaconus possit predicare populo verbum dei videtur q̄ non.xxv.di.perlectis.in tex.et glo .xvi.q.i.adiicim⁹.in tex.et glo.alia glo.xci.di.in sancta. ad de quod dicam sub dictione predicatio.

¶ An diaconus possit portare corpus christi ad infirmū.vide quod habet.xxxix.di.diaconus.xciii.di. diaconus.z.c.nō oportet.dicemus.ĵ.sub dictione xp̄s adde qđ dicit.s.Tho.in.iiii.di.xiii.ar.iii.ubi tenz q̄ licet diaconus sanguinē in calice ministrare possit. nō tamē debet corpus xp̄i ministrare.qz nō habet man⁹ consecratas ad tangendū.vide ibi.adde q̄ in necessitate diaconus videt posse baptisare et cōicare populum no.glo.xciii.di.diaconus.vide glo.in.c.i.de custo.eucha.Item ad hanc materiā adde glo.i.q.i. null⁹ eps glo.xxvi.q.vi.ministrare.glo.de conse.di.ii. peruenit et no.bene.quia doc.non allegant istas glo.

¶ An diacon⁹ ex mādato pape possit ordinare aliuz diaconum.glo.q̄ sic.xcv.di.peruenit.de quo multuz dubito.ꝑ no.de ꝓsue.q̄to.in glo.z ꝑ doc.z de conse. eccle.vl̄ al.aq̄.z qđ ibi uō.gl.dicā.ĵ.sub dictōe papa.

¶ Diacones nō sunt perfectiores religiosis.s.Tho. scđa scđe.q.clxxxiiii.ar.viii.

¶ Quare diaconus postulat benedictionē añ euangeliū.vide Archi.xxv.di.perlectis.vide in ra.di.offi.

¶ An diaconus possit benedicere in matutinis volētem cantare lectionem.vide Archi.xxi.di.deniq;.

¶ Diaconus cōmunicanti sacerdoti debet porrigere calicem.glo.xciii.di.peruenit.et.c.diaconi.iii.

¶ Diaconus grece latine interpretatur minister . de quo vide.xxi.di.cleros.xxv.di.plectis.

¶ Diaconi officio nil in hac vita periculosi⁹ si male. nil utilius si bene agatur.xl.di.ante.

Diadema. Diadema ꝓprie dicit coronam imperatoris vel regis que fit de auro solo z ornatur lapidibus pciosis.et differt a serto qđ fit de floribus insertis.et a coroua que est circulus capitis de quolibet metallo.ſm glo.in cle.romani.i gl. super.v̀.diadema.de iureiuran.

¶ Unde dicat diadema.Jo.an.ubi.s̄.dicit q̄ dicit a dia qđ est duo.et demo demis.qz ex sui rotunditate ꝓncipiū demit z finē.sed tant⁹ vir ignorauit huius vocabuli originem z puerliter nimis locutus est.sequēs quoz̄undā grāmaticoz̄ ignorantiā. Dic ergo insuppli cabil̄.portrabit diadema.Ecclesiasti.xi.et recitat Jo. an.de elec.cum dilectus.in.v̀.admirantes.

UVA. BHSC. IyR_001

Diarium. Ad cibaria tantum pertinet quasi diurnuscibus. nec habitatō neq; vestitum neq; calciamentum continetur eius appellatōe ff de ali. et cib. lega. l. añpe. et ibi no.

Dictio. Una dictio qñq; habet ꝑ actōne qñq; ꝑ passione. sicut ista dictio violēter. ita no Bart. in. l. si ita scriptū. de leg. i.

¶ Dictio. i. ptās. vnde sub dictōne. i. sub ptāte. de elec. quorundam. li. vi. et ita ibi no. Archi. quez vidi.

¶ Dictio semel posita sumitur proprie et improprie ff. de offi. proconsu. l. ii. de rescrip. plerunq; et ibi nō. de offi. dele. quoniam abbas.

¶ Dictio quandoq; sumitur pro sillaba et ecōtra. vn ō si dicatur sub pena dupli. intelligitur. i. dupli. Bal. in. l. verbum. C. de fideicom. circa fi.

¶ An error in vna dictione noceat. vide Joban. an in. c. ex parte. de fide instru.

Dictum. Quid sit dictum. vide in. l. sciendū. §. edictū. ff. de edil. edic.

¶ Dictū nō dz esse idē cū rōne. ff. de le. ii. cū pater. §. dulcissimis. ff. de acqui. pos. l. si is q̄ anio. no. in. l. fi. in ꝑn. ff. de offi. ꝓcu. cesa. ff. de offi. ꝓfec. ur. l. i. §. cura carnis. i. q. i. marcbion. xi. q. iii. añcessor. xxii. q. ii. is añt. et. ff. ō pet. here. l. ꝑ herede. adde qō no. In no. ō testi. cū cām. Spe. ti. de teste. §. nūc tractem⁹.

¶ Non videtur id dictum ab aliquo qō non gerit in mente. l. labeo. ff. de sup. lega.

¶ Dicta pensari debēt ex psona. C. si q̄s impe. mal. l. i. et qō no. xxvii. di. q̄ de mensa.

¶ Nō est attendendū q̄s dicat sed q̄d dicat. C. de vete. iur. enu. l. i. §. oibus. xcv. di. esto subiectus.

¶ Dictū debet intelligi ſm materiā vl̄ naturā sui ad iuncti. i. q. v. sacerdos. de ꝑnit. ex ore. t. c. qm̄. de rescrip. ex pte peccaui. xxv. q. v. si nō licet.

¶ Dictū simpliciter dz simpliciter itelligi. ō deci. ad audientiā. ff. de publi. l. de ꝓcio. cū si.

¶ Dictū pollicitatio t stipulatio in quo differūt. no. ff. de edil. edic. l. sciendū. §. i. in glo. pollicitatōne.

¶ Dicens se esse talem dz ꝑbare illud. C. de accu. l. ñ ignorat. et ibi no. facit qō no. in. l. ii. ff. de ꝑbat.

¶ Hec dictio dictus simpliciter ꝑlata refert ad substantiā psone non ad qualitates inherentes psone. vnō si formata est inquisitio ꝓtra titiū. qz cognouit seyam uxorē semproniī. t titius respōdendo ꝓfiteat se cognouisse dictam seyam p hoc nō videt ꝓfiteri q̄litatē q̄ sit uxor sed tm̄ substantiā psone. ar. l. si cui. §. i. t ibi hoc no. Bartbo. ff. de lega. i.

Didragma. Didragma est is denari⁹ q̄ valet duos nūmos vsuales stat. autem continet duo didragmata. ſm beatum Hieronimum quem refert Archidia. xi. q. i. magnum. vide Barth. xi. in fi. Unde versus. Bat nūmos didragma duos stat. id duplicabit.

Dies. Quando dicatur dies et q̄n nox. Bart. in. l. aut facta. §. temp⁹. ff. de pe. t. l. hec verba. in fi. ff. de verbo. signi.

¶ An dies termini computetur in termino. Bar. in l. i. ff. si quis cau. t in. l. i. §. si marti⁹. ff. de lib. agno. adde no. in. c. pia. de excep. li. vi. Bal. in. l. eos. §. ſm aūt. C. de appel. Bar. in. l. miles. §. sexaginta. ff. de adul. glo. ii. q. vi. anterior. glo. de appel. super eo. ii. glo. in. c. statutū. de ꝓben. li. vi. glo. in cle. q̄uis. de appel. Jo. an. in. c. felicis. de pe. li. vi. pau. in cle. causā. de elec. v. ab interpositione. glo. iiii. q. v. c. i.

¶ Dare attribuitur diei sequenti t nō ꝓcedenti. ff. de li. t postu. l. si eius. §. i.

¶ Si dies maleficii sit positus in articulis et non in libello nihilominus debet sequi condēnatio. ſm bal. in. l. in cāis. C. de accus.

¶ An ille qui certā diē posuit in accusatōe dēat obtinere si nō ꝓbat. bal. in. l. is q̄ reus. ff. de publi. iudic. tenet q̄ nō. uide quod idē no. in. l. i. C. de accu. circa fi. ibi. super. vii. puncto.

¶ Dies in factis est de substantia. secus in dādis. ff. de v. ob. l. ita stipulatus. t ibi ꝑ bar.

¶ Appellatione diei continetur dies t nox. quia nox deseruit diei. et non autez econtra. uide bal. in aut. ho die. C. de appella.

Dies creationis cōuenienter enumerantur. t quādo sunt unus uel plures. uide per sanctū Tho. in. i. par. q. lxxiiii. ar. i. et. ii. t in. ii. di. xii. ar. iii.

¶ Dies septimana debuit benedici. et quare intelligitur q̄ illa die deus requieuit. uide in prealle. i. par. q. lxxiii. arti. i. et. ii. et in. ii. dis. xv. articu. viii.

¶ Si ponitur certa pena cōmittenti maleficiū i die festo beate Marie de mense augusti. an is qui noctis tēpore finito die festi cōmisit illud maleficiū puniat illa pena. Frede. de se. tz q̄ ñ. i ꝓsilio suo. xliii.

¶ An t quādo dies sit apponēda in stipulatōe t q̄ñ eius obmissio uiciet. bar. in. l. si ita stipulatus. ff. ō v. obli. ubi etiā uide que sit differentia inter diē qui inest obligationi t diē qui miserationis causa indulget. ad de. no. ff. qui satisda. cog. l. de die. in glo. ii. t ibi bar. specu. ti. de ꝓcura. in ꝑn. t. §. iii. v. q̄d si in mandato specu. ti. de instru. edic. §. instrumentū. v. quid ergo. Inno. et Hosti. de fi. instru. inter dilectos. xxii. di. in noie dñi. xxv. q. ii. si qua.

¶ An hora matutina ascribat diei uel nocti. bar. in. l titius. ff. de li. et postu.

¶ Dies iterpellat ꝑ homine t morā inducit t facit penā cōmitti absq; denūciatione. bar. in. l. magnā. C de cōtra. et cōmit. stipu. et. l. traiectitie. §. de illo. ff. de actio. et obliga.

¶ An si dicatur q̄ talis actus fiat infra tale tēpus i choandū a tali die illa dies cōputetur in tali tēpore. uide. iiii. q. v. quisq;s. t. ff. de requi. re. l. annus. ff. de adul. l. is cuius. §. ex senatus. t. l. i. §. quod dicim⁹. ff. de succes. edic. uide no. ꝑ gl. t doc. i cle. sicut ō ap.

¶ Dies apposita in legato soluēdo semp ꝑsumit pro sita fauore heredis. glo. i. l. cū quidā. ff. de ānu. lega.

¶ Dies uariabilis t certa ad nutū stipulatoris inter pellat pro homie. no. in. l. cū stipulatus sim mihi a ꝑculo. ff. de v. ob.

¶ Dies quo ad collōnē sacrorū ordinū incipit a uespera t finitur mane sequēti. lxxv. di. quod a patribus. ō tēp. ordi. līas. quo ad iudicia incipit ab ortu solis nsq; ad occasū cū iaz iudex iuste t honeste pro tribunali sedere non possit. aut. de iudi. §. sedebūt. de offi. deleg. consuluit. quo ad contractū. et alia incipit a media nocte t finitur i media nocte. ff. de fer. l. more romano. quo ad treugas incipit ab ortu solis t finitur ad occasū. de treug. t pac. c. i. quo ad ieiunia uide de consec. di. iii. de esu. quo ad feriandus incipit a uespera ad uesperū. de fer. c. ii. t ibi no. rōnem. de quibus oibus uide per Jo. an. t alios doc. in. c. cōsuluit. de offi. dele. sup v. desistat. Adde quod no. Zinge. in. l. in usucapi

UVA. BHSC. IyR_001

one.ff.de usucapi.

¶ Die dñico licet scribere legere audire .panē ⁊ carnes coquere si necessitas fuerit.quod referť ad panis decoctionē.uide Archi.de conse.dis.iii.omniū.⁊ qō dicā infra sub dictōe festū.

¶ Dies qñq; accipitur pro anno et septimana.xxxi. di.tenere.in glo.i.

¶ Die dñico ante missaꝝ debet fieri ꝓcessio p ecclesiam ⁊ cimiteriū cū crucibus ⁊ aqua benedicta.de ꝓse. di.iii.ieiuniū.Archi.ea.di.aquā.

¶ An ⁊ qñ dies ceptus habeať ꝑ cōpleto.uide.ff.ō mino.l.i.§.minorē.⁊ ibi glo.ff.de testa.l.qua etate. ff.de fer.l.more romano.

¶ Duplex ē dies.s.nālis et artificialis.uide no.in.d l.more.⁊.de consecra.di.iii.in ꝓncipio.de fer.c.i.gl. in.l.ii.ff.de verbo.signifi.

¶ Maior ps diei ē prima q̄ secūda.ff.de v̄bo. signi. l.ii.§.i.et ibi nota.

¶ Die dominico cuilibet prohibitū ē ieiuniū.de fer. c.i.no.de obser.ieiu.in.c.i.Adde.s.tho.secūda secū de.q.cxxii.ar.iiii.

¶ Dies dñica dī carnis ꝓuiū.iiii.di.deniq;.⁊ ibi no.

¶ An obmissio diei uel tēporis uiciet actū.bal.in.l. i.§.quibus.C.de no.co.cōpo.

¶ Qualiter accipiať dies dixi ō q̄ accipitur diuersi mode ſm diuersitatē rerū.de qbus loq̄mur .adde qō no.bar.in.l.fi.ff.de v̄.sig.⁊ in.l.more romano. ff.de fer.idē in.l.i.ff.de manu.⁊.l.aut facta.§.tēpus.ff.ō pe.et in.l.i.§.hoc senatus.ff.ad silť.⁊ aduerte quia i his que nō pñt nisi i luce expediri dies cōputať ab ortu solis usq; ad occasū.ita no.de treu.⁊ pac.c.i.per illū tex.faciūt no.de offi.deleg.c.ꝓsuluit.⁊.C.ō trās acti.l.nō minorē.Ad materiā adde bonā glo .de con se.di.iii.c.i.adde qō dicā.j.sub dictōe nox.

¶ Si actus factus una die ualet.factus uero altera die nō ualet i cōfectōe instrumēti de necessario appōi debet dies.bal.in.l.si qñ.C.de testi.

¶ Dies egiptiaci non sūt a fidelibus obseruādi .xxvi q.vi.nō obseruetis.ea.ca.et.q.c.qs estimaret.

¶ Est graue peccatū obseruare dies annos ⁊ tpa.vt in dic.c.quis estimaret.

¶ Dies calendarū obseruare non licet.xxvi.q.vii.ñ licet.et.c.admoneat.

¶ Diebus mercurii ⁊ ueneris ē a carnibus abstinendū.de consecra.dis.iii.ieiunia.et.c. de esu carnium. et ibi rationem uide.

¶ Die sabbati est ieiunādū ob reuerentiaꝫ sepulture xpi.de conse.di.iii.sabbato.dicā infra sub dictōe ieiuniū.secus die dñico et die iouis.ut dixi ō.et habetur de conse.dis.iii.ieiuniū.

¶ Die dñico epi ab officio ecclesie se absentare nō debent.de ꝓse.di.iii.epus si ifirmitate.

¶ Die dñico in orōnibus nō flectunť genua.de ꝓse. di.iii.quoniam sunt.

¶ Die dñico quis pōt lauari ꝑ necessitate corpis. ñ cā luxurie.de ꝓse.di.iii.puenit ad me.

¶ An obseruatio diei dñice succedat in loco sabbati legalis.uide per.s.tho.secūda secūde.q.cxxii.q̄ dicit q̄ nō succedit ex ui ꝓcepti sed ex cōstitutōe ecclesie et cōsuetudine totius populi xpiani. Adde q̄ tali die lꝫ coquere panes piscari ⁊ itinerari.i pal.q.cxxii.ar.iiii

¶ Quot horas habet dies nālis ⁊ artificiaľ.no.ō v̄. sig.l.ii.§.uniuscuiusq; diei.i glo.i.⁊.ii.

¶ An dies sit semp apponēda in instrumētis.no.ff. de aqua plu.ar.l.ii.§.idem labeo.in glo.sup.ver.con sulem.et ibi Bar.in oppo.iiii. Spe.ti.ō instrumen. edi.§.instrumentū.v̄.quid ergo.

¶ An dies incertus habeatur pro conditōe. no.ff.ō condi.inde.l.sufficit.in glo.fi.C.qñ di.le.ce.l. ex his verbis.in glo.fi.et ibi Ly.

¶ Qñ dies cedat in obligatōibus.ꝓtractiꝫ. et ultimis voluntatibus.no.ff.de reg.iur.l.in omnibus obligationiꝫ.Bar.plene in.l.ita stipulatꝫ.de v̄bo. obidē.ff.de re.iur.l.q̄ legata.idē de v̄bo.obli.l. q̄dā cuꝫ filiū.⁊.l.fi.ff.ō sti.ser.faciūt no.i.l.i.C.qn.di.le.ce.

¶ Dies est summa pars stipulationis vel instrumenti in quo continetur stipulatio.nō.ff.de eden.l.i.§.diem.in glo. super ver.summa.

¶ Qñ in diem plus vel minus soluere diciť.no.in dicta.l.i.§.diem.ff.de eden.⁊.ff.da ver.sig.l. minus.

¶ Qñ plures actus reperiunť facti eadē die quis p sumatur ꝓcessisse.vide glo.in.l.i.ff.de bo.po.se.rab. et in.l.fi..C.de edi.di.adri.tol.⁊ in.c.si duobus. de Rpť.li.vi.adde quod no.Bal.in ꝓma ꝓstitutōe.C. §.qbus.et in.l.falsus.C.de fur.et in.l.cū ꝓponas. C.de codicil.et in.l.i.C.de ꝓuiť.cre.

¶ Dies receptionis litterarum non computatur in termino assignato iudici ad litem finiendam.no.de appella.super eo.

¶ An dies sit apponendus in libello. Johan.an.de re iudi.abbate.li.vi.no.insti.de publi.iudi. in glo. dicam.j.sub dictione libellus.

¶ Cū quis citať ad certū diē tota dies illi cedit .ii. q.vi.anteriorꝫ. Spe.ti.de appel.§.fi.v̄. illud.

Dieta ¶ Quid sit dieta et quot miliaria ꝓtineat no.in.l.i.ff.si quis cau.glo.ii.q.vi.si qs iudicem.glo.in.c.cuꝫ inter.de elec. Inno.de rescrip. nonnulli.et ibi glo.duas dietas.facit de preben. psenti.§.loca.li.vi.Archi.de rescrip.statutum.§.cuꝫ vero.super verbo dietam.li.vi.vīd no.in.l.ii.ff. de ver. sig.⁊ quod habetur in.l.i.ff.qui sa.da.cog.

¶ Computatio diete fit a fine dyoc.vnde quis trahitur.no.in dicto.c.nonnulli.et.c.statutum.§.cum autem.in glo.olim.eo.ti.li.vi.

¶ A quo loco debeat computari dieta etiam in reali no.in dicto.c.statutum.§.cum autem.in glo.vna die Spe.ti.de cita.§.i.v̄.⁊ no.

¶ An appellatōe diete intelligať de vulgari vť legali no.de Rp.nōnulli.in gl.i.eo ti.statutū.§.cū aūt. li. vi.de elec.c.cupientes.eo.li.et Spe.ti. de cita.§.i.

Dietarii ¶ Dietarii sunt qui in aliena cenacula se dirigunt animo furandi.ff.ō var. et extraor.cri.l.saccularii dicuntur etiam qui administrant dietas ⁊ cibos.ff.nau.cau.sta .l.i.§. qui sunt. et.ff.de his qui no.insa.l.athletas.in ꝓin.

Diffamatio ¶ Quis dicatur diffamatꝫ. no. bar.i.l.turpia.ff.de le.i.

¶ Si diffamanti est terminus statutus.j. quē agat. pōt agere elapso termio si nō est sibi impositū silentiū p sniam.et diffamāti nō pōt statui terminus.j.quem agat sub alia pena q̄ silentii.et si apponereť non tenet nisi in casu.l.tutor.§.si deponi.ff.de admi. tuto. In no.in.c.cuꝫ in tua.glo.biennii.qui.ma.accu.pos.

¶ Qualiter agere debeam contra illum qui me ⁊ statum meum diffamauit.vide Spe.ti.de na.ex li.ven. bene facit.l.diffamari .C. de ingenu.et manu. et qō

UVA. BHSC. IyR_001

ibi no. adde q terminus ſm dictam. l. diffamari eſt aſ ſignandus diffamatori nec ꝓnuntiaꝫ tūc ſuper cā ꝓn cipali ſed ſolū ut a diffamatōne ꝺ́ſiſtat. Jnno. i. c. cau ſam. q fiℓ. ſint legitimi. in glo. iudicare. v. alii tñ.

¶ In cauſa diffamationis ꝓceditur lite non cōteſta ta. de accuſa. licet. facit. l. diffamari. C. de ingenu. et manu. et quod ibi no.

¶ Diffamare eſt malum de aliquo ꝓdicare vel vili ficare. vel deboneſtare. vide de obli. ad ratio. c. i. in fi. et in cle. i. de offi. ordi.

Differentia. Differentia vocabulo⁊ iducit differentiam ſiue diuerſitatem rerum. C. de codicil. l. ſi idem.

¶ Dīa inter artifices. no. ff. de ſolu. l. inter artifices.

¶ De hoc ꝟbo dīa. vide ꝑ glo. in. l. i. C. ꝺ́ dela. li. xi.

¶ Differens et diuerſum quid importent. vide ſanc. Tho. in. i. di. viii. ar. ii.

¶ Die rerū cognoſcunt penes ꝓprietatē earum. C. de iure emphi. l. i. ⁊ ibi nō.

Differre. Nō ꝺ́ differre q nō eſt potēs. no. ꝺ́ elec. cū ſit. in glo. ꝑ hoc. li. vi.

¶ Q. ꝺ́ differt nō aufert. ff. de arbi. l. cū quis. ff. ꝺ́ iudi. l. deſtitiſſe. no. de elec. cū poſt petitā. glo. in. c. nō eſt ꝺ́ vo. xxxii. q. ii. ancillam. de pe. di. vii. nemo.

¶ Omne qꝺ́ differendi cā fit more annumerandū eſt de hereᵭ. ſtatutū. et ibi vide ꝓcor. li. vi.

¶ An differri ꝺ⁊ qꝺ́ maiorē poſcit indaginē. no. ff. ad exhi. l. iii. in glo. ſi obſcurior. ubi vide.

¶ Hoc verbū differt nōt negligentiā. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hoſtibus. §. ſed quod ſimpliciter.

¶ Illud differt ſpecie quod ab aliis ꝓpriam et ſpe cialem naturam ſortitur in ſubſtantia. ut. l. cum antiq tas. C. de vſufruc.

Difficile Difficultas. Difficile eſt bene tenere ꝓbationē male acquiſitā. i. q. i. ꝓncipatus.

¶ Omnia difficilia fiunt per caritatem facilia. ꝺ́ pe. di. ii. ergo ſi caritatem.

¶ Difficile ē inter emētes et vendētes mendaciū nō interuenire ⁊ peccatū. de pe. di. v. q̄litas. ubi tex.

¶ An difficultas ſolutōnis impediat cōmiſſionē pe ne. Bar. in. l. continuus. §. itē qui inſulā. ff. de ꝟbo. obli. adde. ff. ſi cer. pe. l. qꝺ́ te. i glo. tua. no. in. l. ſi. ff. ad. l. ro. de iac. in glo. dicemus. nō. ff. de do. excep. l. apud celſum. §. ſi in arbitriū. et ibi Bar. de iureiurā. breui. in glo. i. Adde q difficultas in iudicio excuſat a pena. ut dicta. l. apud celſū. gl. ibi dicit ſecus eſſe in cō tractibus. ſed eam ibi repꝛobat Bar.

¶ Difficile qñq⁊ exponiᵭ ꝓ impoſſibile. ff. de peti. he re. l. ſed et ſi lege. §. ſi me. et. ff. de pigno. act. l. i. ff. ꝓ ſocio. l. de illo. xlviii. di. quātumlibet. i. q. i. ꝓncipat⁹. aliqñ ecōtra. ff. loca. l. cū in plures. §. veſtimēta. C. de edic. act. l. i. vide Jo. an. de fide inſtru. accepimus.

¶ Multū difficilia reputantᵭ impoſſibilia. ff. de nego. geſt. l. ſin aūt. in ꝑn. ff. famiℓ. hercīſ. l. familie.

¶ Que cum difficultate fiunt nō videntur fieri poſſe ff. de tranſac. l. cum hi. §. in cauſa. de verbo. ſig. l. ne pos ꝓculo. adde q paria ſunt aliquid fieri non poſſe et difficultate fieri poſſe. ff. de rei ven. l. idem pompo nius. §. ſi plumbum.

¶ Rōne difficultatis aliquid admittiᵭ qꝺ́ alⁱs ꝓhibe retur. no. de eccle. edi. ad audientiā. in glo. i.

¶ Difficultas excuſat a ꝑiurio. de iureiuran. breui.

¶ An difficultas excuſet ab excōicatione. vide quod dicā infra ſub dictione excōicatio.

¶ Difficile ponit aliqñ ꝓ nō. aliqñ ꝓ uix. aliquā do ꝓ nunq̄. no. i. q. i. ꝓcipatus. ii. q. vi. biduū. iii. q. ix. c. i. l. di. q̄cunq⁊ dignitatē. xlviii. di. quātūlibet. Jo. an. de fi. inſtru. accepimus. ubi uide.

¶ Difficile ⁊ oneroſū menſuraᵭ ſuituᵭ inſtituētis. s. tho. in. iiii. di. xl. ar. vi.

¶ Difficile dicitur dupliciter. ſanctus Tho. i. ii. di. xxviii. articu. iiii.

¶ Quando omnis difficultas excluditur tūc aliqꝺ́ dicitur fieri ſinedifficultate. de ꝓbē. ſi beneficia. li. vi.

¶ Difficultas pertinet ad incōmodū ꝓmiſſionis ⁊ ſic nō ipedit nec uiciat obl̄onē nec excuſat a mora. ff. de arbi. l. celſus. ff. ſi cer. peta. l. q te. By. in regula peccatū. li. vi. ii. q. vii. beati. iiii. q. v. quiſq⁹. ar. ꝓtra de iureiur. breui. de teſti. cog. cū ſup.

Diffidatio. An diffidatio facta contra unuz dūm uideatur facta contra oēs eius cōplices. dicit Jnno. q ſic. in. c. oli cām. de reſt. ſpo. bal. in. l. i. C. de ſer. ⁊ aqua.

¶ Quis dicatur diffidatus ⁊ quid operet diffidatō uide Jo. an. de homici. ꝓ hūana. li. vi. Hoſti. in. c. fe licis. de pe. eo. lib.

¶ An diffidans aliū uideatur conſequēter ab eo dif fidatus. ar. ff. ꝓ ſocio. l. ſi ſocii. et. l. actione. §. dixi mus. ⁊. C. de repu. l. licet.

¶ Diffidēs iniuſte tenet diffidato ad oīa que ratōne diffidationis ꝓdidit. ꝺ́ iniur. c. i. ubi de hoc. Adde q diffidatus iniuſte pōt agere cōtra diffidantē ad dāna ⁊ intereſſe ⁊ illa ꝓbabit per iuramentū. Jnno. in. c. fi na. q me. cā. bal. i aut. itē nūa cōitas. C. ꝺ́ epi. ⁊ cle.

¶ Diffidens de iure ſuo debet illi renūtiare de elect. dudū. i. de poſtu. ꝓla. c. bone.

¶ Ex diffidentia iuris permittiᵭ alicui uariatio dū modo non fiat alteri ꝓiudicium. de poſtu. ꝓela. bo ne. i. ſuper v. diffidere.

¶ An diffidatus ſeu poſitus extra ꝓtectionē cōmu nis dicaᵭ pati penā capitalē ſeu ꝑſonaliter dānatus. uide bal. i. l. data opa. C. q̄ ac. nō poſ. i ulti. carta.

Diffinitio Quid debet continere diffinitio uide. l. i. ff. de teſta.

¶ Cui cōpetit diffinitio eidē ꝓpetit diffinitū. ff. ꝺ́ do lo. l. i. inſti. de tute. in ꝑn. de rap. cū cām.

¶ Omnis diffinitio debet conuerti cū diffinito. no. de pe. di. i. tres ſunt actiones. de ſū. tri. ſup rubꝛica. no. de rap. cū cā. et. l. ſi. de v. ſig. ⁊. l. i. §. doli. ff. de dolo. alias nō ē bona. ut ibi.

¶ Cui nō cōpetit diffinitio nec diffinitū. ff. de regu. iur. l. ois diffinitio. ff. de au. ⁊ ar. le. l. q̄ntus.

¶ Quot modis dicaᵭ diffinitio. uide. ff. de reg. iur. l. omnis diffinitio.

¶ Quis plerūq⁊ audit ⁊ nō diffinit. de offi. archi. ad hec. in v. audire. ⁊ de rapto. c. ſi.

¶ Licet arguere a diffinitōe. ff. de his q ſūt ſui uⁱ ali eni iur. l. filiū. dixi ſub dictōe argumētū.

¶ Differentie ſpērū non cognoſcunt niſi ꝑ diffinitio nē. C. de iur. emphi. l. i. ff. de fun. inſtru. l. queſitū. in ꝑn. ff. de au. ⁊ ar. le. l. ſi quitus. §. cū aurū.

¶ Diffinitio poteſt dupliciter conſiderari. uide ſanc. Tho. in. i. di. xxix.

¶ Quid ſignificat diffinitio. Jdem in. ii. diſt. xxxvii. articulo ſecundo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Q.ue dicatur bona diffinitio. uide in prealllega. di. xxxvii. articu. viii.

¶ Triplex est gradus diffinitionis. Idem in. iiii. di. in. articulo primo.

¶ In diffinitione qñ ponit cõmune ⁊ quando ꝓpriũ Idem in. iii. di. xxxiii. ar. ii.

Digestum. ¶ Hoc sumitur multis modis. ut no. Jo. an. in ꝓhemio li. vi. i fi.

Digitus. ¶ Quare digitus grossus hũane manus uocetur pollex. no. Jo. an. i. c. finali. de corpo. uici.

¶ Digitus non ẽ mẽbrũ sed officiũ mẽbri. ff. ỏ testa. or. l. non sunt. in glo. fin. ff. de edili. edic. l. offilius. et ibi no. bar. i. l. ii. ff. ỏ publi. iudi. Adde quod dixi sub dictione debilis.

¶ An habens sex digitos uel quatuor in manu possit ordinari. uide Jo. an. de corpo uici. c. ii. super glo. ulti. que tenet ꝙ sic.

Dignitas. Dignus. ¶ Quilibet ꝑsumitur dignꝰ ni si probet indignus. tex. ⁊ ibi bar. in. l. cũ quidã. ff. de leg. ii. ff. qui satisda. cog. l. si uero. §. q̀ pro rei. et de ꝑ sũp. c. fi. ii. q. vii. querendũ.

¶ Qualiter accipiat hoc nomẽ dignitas. glo. de cle. nõ resi. quia nõnulli. bar. in. l. i. C. ỏ digni. li. xii. gl. in. c. statutũ. in ꝓn. de rescrip. li. vi. Archi. de consue. c. i. eo. li. et ibi no. ꝙ ꝑsumendũ ẽ ꝙ exñte ī dignitate no. i rubrica de ꝓben. ⁊ dig.

¶ Quot modis sumat dignitas. gl. de rescrip. sedes in v. digniores. glo. iiii. di. deniqꝫ. Adde ꝙ qñqꝫ sumitur dignitas pro bona opione. ff. de usufru. l. sed ⁊ si. §. sufficiẽté. ff. de uen. ī pos. mit. l. iiii.

¶ Que dignitas liberat a pẽa ptãte. bal. in. l. si maritus. C. de pa. pote. tex. et ibi glo. de eta. ⁊ quali. in decorũ. Adde ꝙ dignitas sacerdotalis liberat a pẽa ptãte non tamen tollit existentiã sui heredis. dictũ est bal. in. l. apud hostes. C. de su. ⁊ leg.

¶ An posse ferre testimoniũ sit dignitas. no. de testi. testimoniũ. in glo. ii.

¶ Dignitas reputat esse seruũ ecclesie. de re. pmut. iniustum. secũdũ Abba.

¶ Digniores debent ꝓcedere ⁊ habere meliores pbẽdas. de ꝓben. cũ dilectus. in glo.

¶ An ⁊ quãdo dignitas aggrauet ⁊ minuat peccatũ seu penã. no. in. l. ꝓbiteris. C. de epi. ⁊ cle. Ly. in. l. nemo. C. de sũ. tri. no. ff. de pe. l. moris. §. iste fere. ⁊ l. aut facta. §. persona. i. q. iii. saluator. v. q. ulti. ꝓbiteri. glo. de transla. pla. c. fi. uide de stat. mo. ea que. specu. ti. de accusa. §. secũdo loco. in fi. glo. ⁊ doc. de iureiur. cũ quidã. glo. i. q. i. nullus. xi. q. iii. precipue xl. di. homo christianus. xxv. q. i. nulli. facit de peni. di. ii. principium.

¶ An dignitas ꝓsonat ⁊ officiũ sint idẽ. no. Arch. in. c. i. de consue. li. vi. Inno. in. c. de multa. de ꝓben. ⁊ in. c. quia nõnulli. de cle. nõ resi. de cõsti. cũ accessis sent. do. car. flo. in cle. ut hi q̀. §. i. de eta. ⁊ quali.

¶ Licet quis reputet idoneus ad unã dignitatẽ nõ tñ ad aliã. no. de elec. scriptũ. in glo. sup v. ꝓsũptione uide de eta. et quali. accepimus.

¶ Quõ cognoscatur ꝙ beneficiũ sonat ī dignitatez. no. Inno. Jo. an. ⁊ doc. de ꝓben. de multa. faciũt no. de cle. nõ resi. quia nõnulli. de consue. cũ oli. eo. ti. c. i. li. vi. Jo. mo. in. c. si forte. de elec. li. vi. plene ꝑ Alr chi. ⁊ Jo. an. et Domi. in. c. i. de ꝓsue. li. vi. do. ỏ ro. ꝓclusione. clxxxviii. Lau. in cle. i. de ꝓben. Host. in sũma. de ꝓben. §. quid sit dignitas. de hoc ꝑ do. Lard. flo. in cle. i. ỏ ꝓben. in. i. ii. et. iii. q.

¶ An ordo clericalis sit dignitas. no. doc. in. c. eo libentius. de ser. non ordi. de or. ab epi. qui renũ. epi. c. i. ubi exponit dignitas. i. ordo.

¶ Par dignitas maior reputat in persona viri q̃ mulieris. l. i. ff. de sena.

¶ Ordines dignitatũ de iure ciuili. ff. de sena. l. qui indignus.

¶ Dignius reputatur compositum ex nobilioribus subiectis. vide. ff. de sta. ho. l. in summa. in glo. i.

¶ Femina non perdit dignitatem generis etiam si sit meretrix corporis sui. vide. C. ad offi. l. si q̃ illustris. ff. de ritu nup. l. senatoris filia.

¶ Per priuationẽ maioris dignitatis q̃s ꝑ hoc nõ est inhabilis ad minorem. ff. de sena. l. senatores. ⁊ qõ ibi no. C. de decur. l. vniuersos. Bal. in. d. l. senatores.

¶ Assumens dignitatem de qua non est dignus icurrit crimen falsi. no. Bar. ff. de publi. iudi. l. is qui reꝰ et. l. i. C. ad. l. iul. ma. Bar. et Bal. in. l. barbarius. ff. de offi. preto. ubi Bal. in. iiii. colum.

¶ Dignitas patris nõ solũ extendit ad filios futuros sed etiã añ natos. C. de aduo. diuer. iu. l. aduocatos.

¶ Dignitas reputatur habere filios. ut. l. i albo. C. de decur. li. x.

¶ Ad quas personas dignitas alicuiꝰ eius corruscatione extendatur. tex. et glo. in. l. fi. C. de incol. li. x.

¶ An quis possit habere plures dignitates eodẽ ꝛpe vide plene per do. Jaco. de Alua. in lectu. sua noua. quis di. dux co. vel mar. c. i. §. i. x. col.

¶ Quid si constitutus in dignitate superiori descendat ⁊ adipiscatur inferiorem an priuetur prima. dic ꝙ sic mutato statu. puta si de archiepo fiat epus. scõm Bal. in. l. cum te. C. de nup. et ibi omnino vide.

¶ Qui est diguior debet prius admitti ad eligendũ et votum suum deponẽdum. facit. l. vidue. C. ỏ nup. et quod ibi no. per Ly. et Bal.

¶ An noua dignitas possit creari in ecclesia vel antiqua extingui sine licentia pape. no. glo. i. de consue. cũ olim. glo. et doc. plene de consti. cuꝫ accessissent. adde quod dicam. j. sub dictione episcopus.

¶ An maius dignum trahat ad se minus dignuꝫ. vide ar. ff. de peti. here. l. hereditas. de offi. delꝫ. sup q̃stionum. §. si vero. de conse. eccle. vel al. quod in dubiis Archi. ii. q. vi. anteriorum. lxxvi. di. ỏ ieiunio.

¶ An quis possit cogi ad dignitatem acceptandam. siue sit ecclesiastica siue secularis. no. doc. de postu. pela. c. fi. gl. vii. q. i. epus de loco. viii. q. i. in scripturis. lxxiiii. di. ubi ista. xxiii. q. iiii. displicet. xl. di. ante omnia. xvi. q. i. nos autem. i. q. vi. c. ul. in glo.

¶ An prioratus sit dignitas. no. de preben. nisi. i cle. et si principalis. de rescrip. ubi concluditur ꝙ conuentualis est dignitas clausralis nõ. de quo dicam. j. sub dictione prior. adde qõ no. Lau. in cle. i. ad fi. de sup. neg. pla. ⁊ in extraua. execrabilis. Archi. in. c. ꝓsenti de of. ordi. li. vi. Lap. in. c. is cui. de preben. eodẽ li.

¶ Que sit pena ambitiose petentis dignitatem secularem vel ecclesiasticam. no. in. l. i. ff. ad. l. iul. de ambit. i. q. vii. sanctimus. i. q. i. c. nullus. i. q. vi. sicut. viii. q. i. in scripturis. adde no. in. l. barbarꝰ. ff. ỏ of. ꝓto. i glo. ii. ⁊ ibi Bar. ff. de inter. act. l. q̀ iterrogatꝰ.

UVA. BHSC. IyR_001

Ly. C. ad. l. iul. de ambi. l. ii. Item adde q licet dignitatē petere ⁊ p ea pces porrigere. de quo dic ut in d. l. barbarius. adde. l. fi. C. ō offi. pfec. urbis.

¶ An appellatōne dignitatis veniat epatus. glo. q ñ qr nō est dignitas sed culmē dignitatis. de pben. c. ii. li. vi. faciūt nō. in. c. fi. de re iudi. eo. li. ubi uiō.

¶ Dignitas ecclesiastica quanto maior est tanto periculosior. xl. di. ante.

¶ Malus sacerdos non acquirit dignitatem ex sacrificio suo. sed crimen. xl. di. multi.

¶ Dignitas non facit prelatū sed bona vita. ii. q. vii. non omnes. ii. q. ii. quibus.

¶ Dignitate qs nō reputaf maior vel minor alio sed bonitate et sanctitate. ii. q. vii. paulus.

¶ Dignitate platōnis Petrus maior fuit Paulo. ſz meritis fuerūt equales. ii. q. vii. beatus.

¶ Dignitatē ecclesie non dz recipe clericus de manu layci. xvi. q. vii. si quis deinceps.

¶ Dignitate ppria puatur qsquis ptra pacē ecclesie insurgit. xxiiii. q. i. qui ptra.

¶ Dignitas secularis acquisita per pecuniā meo nomine et me ignorante datam non facit me incidere in penam. l. iul. de ambi. vide in. c. fi. ⁊ ibi nō. de elec. gl. in. l. i. ff. ad. l. iul. de ambi.

¶ Rōne dignitatis et nobilitatis psumit liberalitas dixit Bal. in. l. i. ad fi. C. ad vell.

¶ Si dignitas ptemnaf pōt agere successor de ptēptu. no. Inno. in. c. q sicut. de elec. adde qō no. Bar. in. l. bonor. in fi. ff. rem ra. ha. ubi vide.

¶ Dignitas ecclesie non ordinatur fm ius ciuile. nec ex eo sumit iurisdictionem. ita no. Inno. et Hostien. in. c. ad hec. ō offi. archi.

¶ Si scribitur pro dignitate an includatur dignitas habens canonicatum vel prebendam annexam. glo. in cle. fi. de preben.

¶ Digniores debent sedere in loco altiori. glo. instiē. de bo. pos. § . aliam vero.

¶ Dignitas cognoscitur in sessionibus. honoribus. ⁊ aliis preeminentiis. ut est ter. et ibi no. de ꝓsue. cū oliz facit. ff. ō pba. l. fi. et. l. fi. C. de of. diuerso. iudi.

¶ Qui precedit in dignitate debet etiaz precedere in aliis. iiii. di. deniq. xvii. di. illud.

¶ Propter dignitatem utilitas debet augeri non minui. no. de testi. spoſ. ex parte.

¶ Qñ ꝓsideref maior dignitas post pontificalē. vide no. de offi. del. c. pe. in glo. iii.

¶ An qs possit obtinere dignitatē in eccl'ia sub expectatione. no. de pben. is cui. li. vi. ⁊ in cle. fi. eo. ti.

¶ Dignitati pōt annecti eccl'ia curata q poterit tenere sine dispensatōne cū alia curata. fm Host. de pben. exposuisti. casus est in. c. sup eo. eo. ti. li. vi.

¶ Habenda ē rō dignitatis. ff. de pac. l. maiorē. ff. ō iudi. l. si longius. C. de epi. et cle. l. nec honor.

¶ Porte dignitatis patere nō debent indignis. C. ō digni. l. ii. li. xii. ⁊ de testi. licet ex q̄dam.

¶ Ex dignitate ñ admittit ꝓditio psone. ff. de sena. l. senatores. ff. de ꝓdi. et demō. l. falsa. § . sed ⁊ si cui.

¶ Quelibet dignitas hz onus annexū. ff. ō colla. bo. l. i. § . si cui illud. ff. de mu. et ho. l. rescripto.

¶ An dignitas sit idem quod nobilitas. Bar. in. l. i. C. de dig. li. xii.

¶ An dignitas excusat a tormētis. vide. C. ad. l. iul. ma. l. nullus. et ibi Ly.

¶ An dignitatē recuper relegatus vel ab ordine nor? no. ff. de his qui no. infa. l. quid ergo. § . pēa grauior in glo. honorasset. ⁊. C. eo. l. si possidemus. in glo. ii no. instī. qui. mo. ius pa. po. sol. § . relegati. no. ff. de fal. l. falsi. § . ordine. et ibi bar. no. ff. de decur. l. ii. in glo. sup v. uenit. ⁊ ibi bar.

¶ Maior dignitas est pferenda minori. instī. de iur. natura. § . fi. in glo. fi. facit quod no. ff. de aqua pluar. l. i. § . sed et si uicinus. in glo. seruitutē. facit. c. i. ⁊ ii. ⁊ ibi no. de ma. ⁊ obe.

¶ Si de dignitate in aliqua dispositione fit mentio. an res illa transeat ad successorē. vide Ly. C. qui te sta. fa. pos. l. si quis. bar. ff. de lega. ii. l. quod principi idē. ff. de vulga. et pupil. l. qui liberū. § . hec vba. no. ff. de pac. l. tale pactū. in glo. fi. de rescrip. si gloſe. in glo. sup v. apostolice. li. vi. de offi. deleg. qm abbas. in pe. dicā infra sub dictione successor.

¶ An dignitas tollat uel inducat psūptionē metus Ly. in. l. inuidiā. q me. cā. facit qō no. gl. ⁊ bar. i. l. i. § . que honorāde. ff. qua. re. ac. non de.

¶ Quilibet infamis quacūq infamia uel turpitudine repellitur a dignitate. C. de digni. l. ii. li. xii. ⁊ i. l. i. C. de infa. li. x. C. de his q̄ no. ifa. l. i. § . q̄ publico

¶ Dignitates nō debent diuidi. de testa. si heredes no. de testi. lz uniuersis. in glo. fi.

¶ Dignitas facit bñ psumi p aliquo. no. de rescrip. statutū. § . i. li. vi. i glo. habētibus. ⁊ ibi uide pcor.

¶ Qua actione petaf tā ecclesiastica q̄ secularis dignitas. specu. ti. de pbē. ⁊ dig. sup rubrica.

¶ Aliquas qōnes circa dignitates. vide p Jo. an. in addi. specu. ti. de pben. ⁊ dig. sup rubrica.

Dii. Ego dixi dii estis. psal. lxxx. Jo. xxvii. ⁊ omnes dii gentium demonia. psal. xxvi. q. ii. q̄ sine saluatore.

Dilatio. De dilatione vide bar. in extrauagā. ad reprimendā. in v. sequentia.

¶ An dilationes que dant ad ueniendū ad allegādū ⁊ probandū sint sui natura peremptorie. vide bar. in. l. cessante. C. quō et qñ iu.

¶ An iudex possit augere uel minuere dilationes legales et que sit iusta cā eas augendi uel minuendi. vide bar. in. l. ii. ff. de re iudi. glo. in. c. romana. de appel. vi. ff. de iure delibe. l. i. ubi per bal. ⁊ in. l. i. C. ō dila. Adde Inno. de testi. ultra tertiā. no. de re. iur. in dultū. li. vi. vide de iudi. c. pe. glo. ⁊ doc. de offi. dele. de cāis. de re iudi. q ad consultationē. glo. et docto. de dilatio. preterea.

¶ An pendente una dilatione possit dari alia. Bar. in. l. ii. ff. de re iudica. et. l. quādiu. ff. de acqui. here.

¶ Producens probationes in fine dilationis ꝓbatorie non habet necesse facere citari aduersariuz ad uidē dū productionem alias sic. bar. in. l. ii. ff. de re iudic. et in. l. item illa. ff. de consti. pec.

¶ Si data est dilatio ad aliquid faciendum illo facto stari censetur esse finita dilatio adeo q iudex pōt ad ulteriora procedere nō expectato q dilatio finiaf. bar. in l. a filio. § . fi. ff. ad trebel. in. l. si ita quis heres scriptus. ff. de acqui. here. Ly. et bar. in. l. siue pars. C. de dila. do. Anto. in. c. pterea. de dila. facit. l. i. ⁊ iii. § . stichus annua. ff. de sta. li. ubi est casus. bar. in. l. ii ff. de re iudi. in ul. q. glo. in cle. secūda. de magistris. Jo. an. de elec. cū in cūctis. § . fi. facit quod habef de appel. ab eo. li. vi. doct. ō loca. potuit. Adde q facto

UVA. BHSC. IyR_001

actu ad quē faciendū data fuit dilatō uidetur renūtia tū dilationi.glo.in.c.cupientes.§.i.super v̄.cōmode de elec.li.vi.de appella.significante.7 ibi doc. tex.in cle.ii.in fi.de appel.7.c.ab eo.eo.ti.li.vi.

¶Non ualet dilatio ad aliquid faciendū qđ factū ē ſet nullū nec impedit ꝓceſſū.Bartho.in.l.cū pater. §.curatoris.ff.de leg.ii.

¶An ualeant geſta inter p̄mā et ſecūdā dilatōnem. bar.in.l.i.in fi.ff.de iure deli.

¶Dilationes deliberatorie qñq; deneganť.ſpecu.t. de dila.§.i.v̄.deliberatorie.

¶Dilatio dari nō debz ad id quod ꝑs potuit ꝓuide re.bar.in.l.ii.C.de dila.

¶Dilatio quelibet poſt p̄mā intelligať peremptoria. Jnno.in.c.conſuluit.de offi.deleg.bar.i auť.q̄ ſemť C.de teſti.7.l.fi.C.de fer.

¶Dilatio p̄ma datur ſine cauſe cognitione uel leui ſecūda cū graui.tertia et quarta cū grauiſſima. quita nunq̄.Specu.ti.de dilat.§.fi.v̄.in ſūma.ff. de fer. l.oz̄one.7.l.fi.in glo.magna.C.de dila.l.i.

¶Dilationes conceſſe per p̄ncipē debitoribuſ ſuper ſolutione limitande ſunt debitore ſatiſdante idonee ꝺ ſoluendo aduenīēte termino.tex.eſt 7 gl..no.in.l.uni uerſa.C.de ꝑci.impe.of.

¶Si iudex dedit dilationē.x.dierū actori ad ꝓdu cendos teſtes.reo aūt alios.x.poſt illos ad ꝓducen da interrogatoria.actor aūt ſtati ſecūda die producit teſtes an ſtatim current.x.dies dati reo uel expectet lapſus.x.dierū datorū actori.no.bal.in.l.fi.C .q̄ ad mi.ad bo.poſ.facit qđ ꝺ dixi ꝓme.

¶Dilationes probatorie in dubio cēſent pemptorie ſecus in expectatoriis.glo.i.l.fi.ff.de fer.bar .in.l .ſi finita.§.iulianus.ff.de dā.infec.7 in.l.ii.C .quō et qñ iud.glo.et doc.in.c.conſuluit.de of.dele.

¶Omnis dilatio data poſt inchoatū iudiciū cenſet eſſe peremptoria licet nō dicatur in ea. de accu .ad peti tionē.ubi Jnno.Spe.ti.de cita.§.uiſo. v̄.quid ſi eſt data.et eo.ti.§.i.v̄.et no.idē dicit glo.de dilatiōe da ta ad exceptiones prouidendas.in cle.i.de excep.ſup v̄.peremptor.adde no.in.c.i.de dila.et in.c.paſtoralť lis.de exceptio.

¶An in dilatione data ad producendos teſteſ poſſit pars producere inſtrumenta et econtra.no.in glo.iiii q.iii.nullus.glo.in cle.ſepe.in v̄.ꝓducendū.de v̄.ſig nifi.Jo.an.de teſti.co.puenit.faciūt no.per bar .in.l aut qui aliter.§.i.ff.qđ ui aut clā.

¶Quot ſunt ſpēs inducіarū ſeu dilationū.glo.iii.q ii.in ſūma.et ibi uide.

¶An dilatio deliberatoria que dať reo poſt porrecti onē libelli ſit de ſubſtantia iudicii.no.in auť.offerať. C.de lit.conteſt.no.in cle.ſepe.de v̄.ſig.in ver.neceſ ſario.7 in v̄.lit.conteſta.glo.ii.q.i.in ſūma.doct .de libel.obla.c.i.ubi ꝑ Jnno.qui dicit q̄ iudex pōt talē dilationē abreuiare ſed nō omo denegare.

¶An et qualiter dilatio danda ſit ēptori ad denūtiā dū uenditori litē motā in re empta.doc.de emp.7 vē di.c.fi.ſpecu.ti.de dila.circa p̄n.

¶An dānatus ad mortē uel ad aliā penā corpalem poſſit renūtiare dilatōibus a iure uel ſtatuto cōceſſis bar.in.l.cuſtodias.ff.de pub.iudi.

¶An 7 quādo ꝓpter abſentiā aduocati ſit concedē da dilatio parti.no.ut li.non cōteſt.c.i.de dolo 7 con tu.prout.C.de poſtu.l.uelaměto.Adde q̄ ꝑ queré do aduocato datur dilatio.ff .ex quibus cau.ma. l. ait pretor.§.fi.

¶An et quando ad eundem actum poſſint dari plu res dilationes.et quot ſunt dande.vide.ff.de fer.l.fi. iii.q.iii.§.ſpacium.de teſti.in cauſis.et.c. ſignificaue runt.C.de iudi.auť.iubemus.

¶Dilationes ſunt ita moderande q̄ nō tranſeat tem pus prefixū inſtantie a lege ſtatuto vel ab homine. nō. Jnno.in.c.in cauſis.de teſti.et.c. ad petitionem , de accuſa.7.l.fi.C.de adul.

¶Dilatio nō dať poſt lapſū termini dati ad ꝓbandū niſi rōne impediměti.Jnno.in.c.i cauſis.de teſtibus.

¶Qualiť petať q̄rta dilatio 7 q̄liter deneget . Jnn. in.c.ſignificauerunt.de teſti.adde q̄ dilatio nō datur poſt terminū pemptorium datum a iudice etiam ſi pe tatur cū ſolēnitate.ſm Jnno.in.c.in cauſis. de teſti.

¶Si prima dilatio ſit peremptoria non datur ſecun da niſi cum cauſe cognitione in qua non ſufficit ꝓbatō impedimenti per iuramentum ſed requiritur ꝑ teſtes ita no.Jnno.in dicto.c.in cauſis.ꝺ teſti.

¶Dilatio deliberatoria non eſt danda niſi ſemel.l.fi. §.ſed quia.C.de iur.deli.

¶Dilationes abreuiari debent in cauſis incarcerato rum.tex.no.in.l.fi.C.de cuſto.reo.

¶Dilatio poteſt prorogari per iudicem etiam elap ſo termino ipſius dilationis.unde ſi finita dilatione iu dex dicit prorogo.ad.x.dies alios nihilominus valet Bal.in.l.i.C.de temp.appel.

¶Dilatio ad ꝓcludendū in cā eſt arbitraria.gl.in.v̄. remouet.in.c.ad petitionē.de accu . adde q̄ oēs dila tiones regulariť ſūt arbitrarie.no.in.l.ii.ff.de re iud.

¶Dilatione pendente ſuper vno articulo nō quieſcit iudicis officium in aliis.caſus eſt in.l. generaliter.§. his de preſentibus.et ibi Bar.C.de re.credi. Adde ff.ad treb.l.a filia.§.fi.et.ff.de ſta.lib.l.iii.§.ſtichū. vide Bar.in preallegata.l.ii.ff.de re iudi.

¶Si petitur quarta dilatio legitime ad producēdos teſtes ſi iudex eam deneget ſimpliciter non aſſignando cauſam . ſnia eoipſo eſt iniqua et pōt appellari . Jnn. in.c.ſignificauerūt.de teſti.

¶Dilatio ſeu terminus ad conficiendum inuentariū currit minori licet poſſit reſtitui.glo.eſt no.in.l . auxi liū.ff.de mino.

¶Quando datur dilatio per verba genitiui caſus.vi delicz.viii.dierum qualibet die pōt fieri actus.Spe. ti.de dila.§.dilatōib⁹.v̄.qd ſi dicať. Bart.in.l.eū q̄ calēdis.ff.de ver.ob.et ideo eſt neceſſaria partis cita tio.ut ꝑ Bar. in.d.l.eum q̄ . qđ no.ad practicā.

¶Si impedimentum ſuperueniens in fine dilationiſ eſt tale q̄ abſorbeat totam dilationem precedentē dať iterato integra dilatio.Bar.in.l.ſi ita ſtipulatus.ff.ꝺ v. r.ob.facit.c.ſi electio.de elec.li.vi.

¶An ſi ꝓgetur dilatio aſſignata ſub pena euitetur pena.Bar.in.l.cum ſtipulatus.§.i.ff.ꝺ ver.obli.

¶An in qualibet dilatione debeāt comparere actor et reus.Bartho.in.l.inter.ff.de pub.iudi.

¶Judex in crimialibus debet dare reo dilationes ad ſe defendendum.l.diuus.in fi.ff.de queſti.

¶Quelibet dilatio itelligitur eſſe peremptoria. bal. x.colť.quo temp.mile.inueſ.c.iii.in fi.in.v̄.abſentia. no.in.c.i.de elec.li.vi.hoc verum niſi ſubſit legitimū impedimentum.quia tunc non intelligitur perempto ria.Bal.in.x.colť.de probi.feu.ali.per Lotha.c.fi.

UVA. BHSC. IyR_001

facit de elec cupientes. §. q̄ si per. xx. li. vi.

¶ An post dilationem peremptoriam datam alicui ad opponendum quicqd vult audiatur dicens aliqd de nouo ad eius notitiam peruenisse. Bal. x. colū. de mil. vas. qui con. est. c. i.

¶ Dilatio ubi dat̄ ministerio iudicis lex ñ supplet ēt si iudex sine causa artet. vide Bar. i. l. ii. ff. de re iudi.

¶ Dilatio legis non potest mutari a iudice. secus in dilatione hominis. glo. ff. de re iudi. q̄ iusserit. potest tamen utraq; ab eo coartari. ut ibi dixit glo.

¶ Tempus decem dierum est communis dilatio ad deliberandum. glo. in auth. de appel. in prin.

¶ Si statutum prohibet dari in causa ultra unam dilationem intelligitur sine cause cognitione. ff. de fer. l. oratione. Item hoc procedit non mutato iudice. alias si mutetur dabitur noua dilatio. dic. l. oratione.

¶ Valet probatio sine dilatione. Bar. in. l. in pecuniariis. ff. de fer. per. l. in crimine. ff. de adulte. ubi de hoc plene per eum.

¶ Dilatio dz dari ad iurandū de calūnia. q2 licz iuret de credulitate. nō debet iurare de credulitate temeraria sic informata. Ja. butri. in. l. fi. ff. de fer. vide bar. in. l. iusiurandum. & ad pecunias. §. fi. ff. de iureiurā. no. glo. de iur. calū. cū in cā. & ibi plene p̄ do. Anto.

¶ Actori non debet dari dilatio ad deliberandum. ff. de fer. l. fina.

¶ Si datur dilatio alicui ne teneatur creditoribus. an intelligatur de creditoribus ex delicto. Guil. q̄ nō ff. q̄ cum eo. l. sed & si.

¶ An est danda dilatio pro consulendis amicis. nō. C. de dila. l. i. in glo. instrumentorum. circa medium.

¶ Infra dilationem datam reo actor potest probare l. petende. C. de temp. et in inte. resti. pe.

¶ Dilationū mā est amputāda. C. de temp. ap. l. i.

¶ Si dilationes sunt date ad diuersa loca ad producendum testes vna excomputatur in alia. dixit Ly. in l. i. C. de dila.

¶ Q̄d dicit in dilationibus dandis iudicē debere sedere est verum q̄n in dilatōnibus est cōtradictio ita q̄ oporteat q̄ interloquat. secus q̄n nō est p̄tradictio. Ly. et Bar. in. l. a p̄cedente. C. de dila.

¶ An valeat dilatio data vni ptī altera absente. doc. q̄ nō. in dicta. l. a precedente.

¶ Quid operē dilatio ad p̄bandū & p̄batū habendū. vide q̄ habet. C. de testi. l. si q̄n. et ibi p̄ Bar.

¶ Ubi dies nō est adiecta in dilatōne ad actū expediendū videt̄ ad actum ut expediat̄ q̄cito cōmode potest. ff. de sta. libe. l. si peculium. §. fi.

¶ An data dilatōne si. j. eā impedior aliqbus diebus reintegret̄ tota dilatio vel solū pars impedimēti. vide Bar. ff. de ver. obli. l. si ita stipulatus. et ibi Bar.

¶ Etiam lapsa dilatione allegatoria possunt leges allegari. Bar. in. l. ornamentorum. ff. ō au. et argen. le. Bal. in auth. iubemus. C. de iudi.

¶ Nulla dilatō currit ignoranti sed dz ei notificari. l. ii. C. ubi in rē act. & l. ii. §. ann⁹. ff. ō requi. re. q̄ō intellige put dicit bal. i. l. scire oz. §. scire. ff. ō excu. tu.

¶ Q̄n dilatio statuit̄ ut incipiat ab actu curret ō mō mēto ad momentū. glo. in cle. cām. de elec. in. v. interpositione ubi in dilatōne ponit̄ ver. exnūc itelligit̄ peremptoria. glo in cle. i. de excep.

¶ Ubi dilatio data ad p̄bandū nō obstat quo mīn⁹ quis audiatur multo minus dz obstare si dat̄ ad p̄ponendum. glo. penul. in cle. i. de excep.

¶ Non pōt iudex artare aliquē ut quolibet die assignate dilationis cōpareat coram se. gl. in cle. ii. ō exceptio. in ver. uidetur.

¶ An debeat dari dilatio ad probandū extra curiaz exceptionē dilatoriā. Jo. an. de rescrip. nōnulli. . et in c. i. de sen. excōica. li. vi.

¶ Deliberatoria dilatio denegat̄ reo si per citatoriū potuit instrui de negocio p̄ncipali. no. de dila. preterea ubi Inno. et moder.

¶ Quando sit danda dilatio ad conuincendū maliciā uide in. c. prout de dolo & cōtu.

¶ Si dilatō est arbitraria p̄sumit̄ moderatō fieri ex iusta cā. si uero est legalis nunq̄ p̄sumit̄ nisi exprimat̄ cā et p̄betur iusta. de accu. ad petitionē.

¶ Qui habuit dilationē deliberatoriā nō pōt dicere se errasse. ii. q. iii. si q̄s iratus. in glo. pe.

¶ An sit danda dilatio ad amicos consulendos. uidē iii. q. iii. c. i. ut li. nō contes. c. i. et ibi no.

¶ Dilatio data ad procedendū in cā intelligit̄ data ut ueniat instructus. Jo. an. in. c. i. de elec. li. vi. sup glo. in ver. instructus.

¶ Processus factus pendente dilatione est nullus. Jo. an. in. c. i. de elec. li. vi.

¶ Q̄uō & q̄n debeat fieri actus q̄n dilatio non dat̄. no. glo. v. q. i. c. i.

¶ An in causa adulterii sint dande dilationes. glo. iii. q. iii. spatiū. bar. in extrauagan. ad reprimendam super v. declaratio. specu. ti. de dila. §. uidendum. v. utrū ualeat. do. Anto. in. c. licet de p̄bati. bar. in. l. i crimine. ff. de adul. tex. in. l. diuus. §. fi. ff. de questi.

¶ An iudex possit simul unā dilationez assignare ad p̄bandas omnes exceptōnes cōpetentes. tex. de p̄bati. licet cām. in p̄n. qui loquit̄ in peremptoriis. de dilatoriis uide tex. iiii. q. i. c. i. glosa. xii. q. ii. §. quia ergo. do. Anto. de testi. ultra tertiā.

¶ An iudex ex officio suo possit dare dilationē ad p̄bandū. glo. ii. in. c. iz cām. de p̄ba.

¶ An quelibet dilatio currat de momēto ad momētū. uide ō appel. sup eo. el. ii. Archi. iiii. q. v. c. i. Joan. de pe. c. felicis circa mediū. li. vi. Lap. de iureiur. c. fi. eo. li. bal. x. coll. quo tēp. mi. iuesti. c. tertio.

¶ Quando q̄s habet duo domicilia a quo tēpore ō beat cōputari dilatio arbitrio iudicis moderāda. gl. in. c. cupientes. §. i. in v. absq; fraude. ō elec. li. vi.

¶ Non datur noua dilatio ad p̄bandū dilatoriā q̄n nō est grauis p̄iudicii & pōt iterato opponi etiaz si opponens fuerit in p̄ma dilatōe ipeditus. glo. i v. viii. dierū. in. c. pia. de excep. li. vi.

¶ Si dilatio statuit̄ nō ad cōuincendā malitiā alicuius sed ad p̄uidendū actui currit dño ignoranti. glo. in v. numerandū. i. c. statutū. de p̄ben. li. vi.

¶ P̄ōt assignari dilatio simul actori et reo q̄n reus peremptoriā opponit ante fundatā intentionē actoris. Jo. an. in. c. filii. de hereti. li. vi.

¶ An ubi debet assignari dilatō dño sufficiat assignari p̄curatori gerenti actū noie dñi. uide P̄au. i cle. i. de iurepa. in v. p̄sentationibus.

¶ Si datur dilatio hodie ad. viii. dies. uel. viii. dierū nō pōt antea actus fieri. glo. in cle. q̄uis. ō fo. cō.

¶ Ubi ius requirit trinā citationē aut dilationē nō sufficit una etiā cū peremptoria. . no. Jo. an. in additō. spec. ti. de cleri. nō resi. sup rubrica. & in. c. ex tue. de

UVA. BHSC. IyR_001

cle. nō resi. in cle. i. de ui. ⁊ ho. cle. in v. iii. adde quod dixi supra in ver. citatio.

¶ In dilatione data ad ꝓbandū currit tēpus quo disputatur super positionibus uel articulis admittēdis glo. in v. post dationē. ⁊ ibi pau. i cle. sepe. de v. signi.

¶ In dilatiōe data ad probandū nō currit tēp⁹ quo iudex dicit se habere deliberare an admittere déat ꝓbationes uel nō. glo. in. c. cupiētes. §. q̄ si p. xx. in v. uidebit. de elec. li. vi.

¶ An si in residuo dilatōis appareat partē nō posse procedere ad actū faciendū iudex possit ꝓcedere ad ulteriora nō obstante pendentia termini. specu. de dila. §. i. v. probatoria. uide in. c. cōmissa. de elec. li. vi. et ibi gl. in ver. elapsus.

¶ An dilatione data ut quis faciat actuz añ. x. dies decima dies cōputet in numero. ii. q. vi. anterior.

¶ An si datur dilatio usq; ad diē septimā tota dies septima cōuertat. glo. de fer. capellanus.

¶ An data dilatione ut quis faciat actū seu ut ꝙs ꝓducat testes si nō potuit ꝓducere ꝓpter impedimentuz actoris currat sibi tēpus. Jnno. in. c. prudentiā. de offi. dele. Idē in. c. tam litteris. de testi. glo. in cle. i. de resti. in integ. ver. finiri.

¶ Dilationis datio ad agendū habet uim citatōnis tex. de offi. dele. quoniā.

¶ An dilatio data ad ꝓbandū sit utilis uel continua doc. in. c. lz cām. de proba. Jnno. in. c. ultra tertiā. in fi. de testi. glo. xv. q. iiii. placita. Adde archi. iii. q. vi anteriorū. Jo. an. in. c. quia diuersitatē. ō cōces. ꝓbē. ubi uide an ⁊ qñ dilationes sunt utiles uel cōtinue.

¶ An si ultima dies sit feriata possit actus fieri die sequēti. specu. ti. de dila. §. dilationem. v. sed pone iudex. glo. in. c. cupientes. §. q̄ si per. xx. de elec. li. vi no. in. c. consuluit. de offi. dele.

¶ An dilatio possit dari ad ꝓbandū altera ptē nō citata. specu. ti. de dila. §. nunc uideamus. v. sed pone. do. An. in. c. lz cām. de ꝓba. doc. in. c. ii. de dila..

¶ Si quis citat ut cōpareat hic ad. x. dies a quo tē pore incipit dilatio. specu. ti. de dila. §. dilatōnem. v. sed quid si iudex.

¶ An post dilationē datā ad ꝓbandū possit fieri positio. specu. ti. de dila. §. uidendū. v. itē quid. ⁊ ti. de posi. §. qualiter. v. sed si ante. do. Ant. in. c. licet cāz de ꝓba. glo. in cle. sepe. v. interrogabit. de v. sig.

¶ An inter dilationē datā reo ad probandū possit actor ꝓbare. et sic an dilatio sit cōis. Jnno. q̄ sic. in. c. super eo. el. ii. de appel. in glo. magna. Jo. an. in. c. ii de dilatio. tex. in. l. petende. C. de tem. in inte. resti. glo. in. c. solet. de sen. ex. li. vi. in v. viii. dierū.

¶ An quis debeat puniri ex delicto anteq̄ detur dilatio ad se corrigendū. Fre. de se. cōsilio. cii.

¶ An lapso termino dilationis ad accusandū uel aliud faciendū debeat is audiri cui data est dilatio. gl. ⁊ Jnno. in. c. cū in tua. qui ma. ac. pos. glo. et doc. ō ꝓba. licet cām. Jo. an. in regula moza. li. vi. in mercu. Aldra. consilio suo. iii.

¶ An et quādo dant alicui diuerse dilationes ad actus diuersos expediendos an possint illi actus fieri in una dilatione. Jo. an. q̄ nō. in. c. cōmissa. de elec. lib. vi. et in. c. plures. de offi. dele. eo. li. aliquid in. c. constitutionē. de sen. ex. eo. li. glo. fi. in cle. fi. ō sta. regu. glo. in ver. post dationē. in cle. sepe. de v. sig.

¶ An in dilationibus currant dies feriati. glo. in. c. cupientes. §. q̄ si per. xx. de elec. li. vi. Jnno. in. c. ultra tertiam. ō testi. in glo. fi.

¶ Si ille cui fuit assignata dilatio ad probandum sit impeditus facto partis non currit sibi dilatio. Jnno. in. c. de causis. de offi. delega. glo. in. ver. octo dierū. in. c. solet. de sen. ex. li. vi.

¶ An dilatio data per papam possit moderari per inferiorem. doc. in. c. ad hec. el. ii. de appel. gl. xxxii. q. ii. latorem. glo. xxvi. q. vii. tpa.

¶ An procuratori danda sit dilatio ad consulendum dominum. Jnno. in. c. in pertractandis. ō iura. calū. in. c. dilectus. de procura. c. veritatis. de do. ⁊ contu. glo. in. c. cum in cunctis. de elec. sup. v. emergētibus. Spe. ti. de posi. §. vi. v. in summa. ⁊. v. sequenti. Jo. an. in. c. ii. de elec. li. vi. in. §. i.

¶ Ubi dilatio petitur super actu odioso non debz dari sine magna cause cognitione. item debet esse breuis Jnno. in. c. licet. el. iii. de testi.

¶ An debent dari dilatorie dilationes ad deliberandum in ratione fienda per iuramentuz calumnie. vide no. in. c. cum causam. de iura. calū. ⁊ in. c. in pctractandis. eo. ti. et in. c. ex tenore. de censibus.

¶ Dari debet dilatio extra curiaz ad probandū acta ad veniendum cum iuramentis si sibi de nouo aliquid opponatur. glo. in. v. contingentibus. in. c. cupientes §. i. de elec. li. vi.

¶ Pendente dilatione iudicis conquiescit officium. de appel. significante. quod limita per no. in. c. cū oliz ii. de priuile. glo. in. c. presenti. super. v. prudentiam. de offi. dele. li. vi. glo. in. c. ii. de dila. Spe. ti. de dila. §. i. v. deliberatorie sunt. quod no.

¶ Dilatio ad testes ꝓducendos pōt assignari ad instantiā habentiū ꝓducere testes. c. gratū. de offi. dele.

¶ An quis habet duplex domicilium qualiter debz considerare dationez dilationis. glo. in. v. absq;. in. c. cupientes. §. i. de elec. li. vi.

¶ Regulariter oēs dilatōes sūt arbitrarie etiā si hoc nō exprimat. Jnno. ō accu. ad petitionē.

¶ An debeat dari dilatio ꝓcuratori actoris ad ꝓducendū mandatū. Spe. ti. de satisda. §. viso. in ꝑn.

¶ Dilationē datā a iure iudex limitare vel ꝓrogare nō pōt. glo. in. c. cupiētes. §. q̄ si per. xx. ō elec. li. vi. glo. et doc. de appel. cū sit romana. glo. in. c. licet. de elec. li. vi. in glo. antepenul. aliquid per glo. in. c. solet de sen. ex. li. vi. nisi de ꝓsensu ptium. ſm Archi. ii. q. vi. §. ad hoc. glo. in regula indultum. li. vi.

¶ An dari debeat dilatio pro aduocato querendo. glo. q̄ sic. in. c. i. ut lit. non contest. glo. contrariā vide in. c. preterea. de dila.

¶ Dilatio ꝓbatoria dz statui ad instantiā illi⁹ q̄ artatur ad ꝓbandū. tex. de ꝓcu. in nūa. Jnno. de ap. inter posita. tex. in. l. petende. C. de temp. in inte. resti. pe.

¶ An in cā crimiali dent dilatōes deliberatorie. gl. iii. q. ii. in sūma. aliā vide. ii. q. viii. p scripta. ⁊ ibi Archi. Jo. an. in. c. ii. de dila. et in. c. q̄liter ⁊ qñ. ii. ō accu. Pau. in cle. fi. ut lit. pen. Archi. iii. q. iii. offerat.

¶ An dilatio data ad exceptōnes ꝓbandas censeat peremptoria. doc. in. c. pastoralis. de excep. glo. in cle. i. de excep. in. v. peremptoria. tenet q̄ sic.

¶ Ad dilatorias ꝓponēdas dat vna dilatio. secus i peremptoriis. Jo. an. in addi. Spe. ti. de teste. §. q̄liter v. sed cum sup. do. Anto. in. c. ultra tertiam. de testi.

¶ A quo tempe incipiāt currere dilatōes a iudice

UVA. BHSC. IyR_001

assignate an a die vel ab actu. Specu. ti. de dila. §. dilationem. v. sed pone.

¶ An assignatio dilationum fiat cum cause cognitõe cum sit iurisdictionis. Inno. in. c. cum contingat. de rescrip. glo. in. c. cum causam. de offi. dele. Inno. i. c. prudentiam. eo. ti. in glo. ii. et in. c. licet. de accu. i gl. i. glo. in. c. ii. de dila. ⁊ ibi Inno. melius per eum i. c. in causis. de testi. et eo. ti. licet. in. iii.

¶ An in dilatõne veniãt etiã dies feriati. glo. in. v. cõ parere. in. c. cupientes. §. q si per. xx. ỏ elec. li. vi. Inno. et Hosti. in. c. licet cãm. et in. c. ultra tertiã. de testi. doc. de ꝓcess. prẽben. c. ii. glo. in. c. fi. de fer. casus ẽ in. l. siue pars. C. de dila. dixi. ỏ. proxime.

¶ Quid sit dilatio. no. Ly. in. l. i. C. ỏ dila. in. i. q.

¶ An dilatio possit peti tempe finie. Ly. in. l. ii. C. ut. j. cer. tem. cri. questi. ter.

¶ An dilationes date a lege possint per iudicem augeri vel minui. no. C. ut li. ñ contest. auk. offerat i gl. x. dierũ. C. de dila. l. i. in glo. mẽses. ⁊ ibi Ly. in fi. l. siue pars. ⁊ ibi Ly. eo. ti. ⁊ in. l. iudices. C. de iudi. no. quo. ⁊ quan. iu. auk. qui semel. in glo. et ibi Ly. in vii. q. no. ff. de iudi. l. nõnunq̃. in glo. sup. v. tempor. ff. de re iudi. l. ii. in glo. artat. ⁊ ibi Bar. By. in regla indultũ. li. vi. in glo. no. in auk. de exhi. re. §. sanctim⁹ in glo. xx. dies. col. v. de offi. dele. de causis. in glo. i. ỏ ꝓcura. dilectus. in glo. fi. de dila. ꝓterea. de appel. cũ sit romana. in glo. iii. Spe. ti. de dila. §. nũc videam⁹ . v. sed nunqd. ⁊ ibi Jo. an. in addi.

¶ Dilationibus que calumniandi causa petũtur via est funditus precidenda. l. ii. C. de appel. l. satis apte C. de fal. C. de dila. l. i.

¶ Que dicatur nimis breuis dilatio. no. de dila. c. i.

¶ An reus possit renũtiare dilatõni sibi date ut ea ñ utat actor. Spe. ti. de dila. §. fi. v. quid si reus. bar. ff. de contra. tabu. l. si post mortẽ. §. fi.

¶ An dilatio possit assignari sil actori ⁊ reo ad ꝓbandũ. Spe. ti. de ꝓba. in ꝓn. et ibi Jo. an. ⁊ alii.

¶ An dilatõ possit prorogari parte absente ⁊ post terminum peremptorium. Spe. ti. de dila. §. nunc videndum. v. sed pone iudex.

¶ An dilatõ deliberatoria det reo vl actori. no. Ly. C. ỏ dila. l. i. i. ii. q. no. ỏ dila. c. ii. i gl. fi. circa mediũ

¶ Oẽs dilatões sũt arbitrarie exceptis appellatoriis de dila. c. i. in glo. fi. Spe. ti. de dila. §. sequitur.

¶ Si sit nimis breuis dilatio vel etiã peremptoria põt appellari. de dila. c. i. ⁊ ibi no. Spe. ti. ỏ dila. §. ii. v. sed quem dices. et ibi Jo. an.

¶ Qñ dilatio dat ad annũ an dies bisexti cõputetur pro vno tantũ. glo. in. l. i. ff. de diuer. et tem. prescrip. et. il. iii. §. minorẽ. ff. de mino. et i. l. iiii. ff. de statuli. vide in. c. quesiuit. ỏ ver. sig.

¶ Data dilatõne ad opponendũ õ psonas testiũ sufficit q crimia opponant sine specificatõe tenet tñ opponens postea ad instantiã ptis specificare. no. in cle. constitutionẽ. in. v. circũstantiarum. de elec.

¶ An in proprio facto debeat quis habere dilationẽ no. l. di. ponderet.

¶ Dilatio non dz afferre lucrum sed excusare a dam no. l. in fideicommisso. §. i. ff. de vsur.

¶ Perens dilationem ratificationem actum. ff. de pac. l. tale pactum. §. qui prouocauit. de re iudi. qỏ ad consultationem.

¶ Dilatio in pluribus tacite inest. ff. ỏ eo quod cer. lo. §. si qs ita. ff. loca. l. insulã. §. i.

¶ Dilatio regularit apponit fauore debitoris. ff. ỏ v. ob. l. eũ q. ff. de reg. iur. l. cũ tẽpus.

¶ Quidã actus ex sui nã recipiũt tẽporũ dilatõnem ff. de fideius. l. ex testamẽto. §. fi.

¶ Si iudex dicat se dedisse dilationẽ que nõ repitur scripta in leui cã credit sibi in graui non. v. sunt. Jo. an. in addi. specu. ti. de dila. in fi.

¶ Judex nõ tenetur daꝛ quartã dilationẽ sed põt ex urbanitate si vult sic debet intelligi. l. et post edictum ff. de iudi. ꝑm Inno. de accu. ad petitionẽ. in gl. remouit. v. quartã aũt. et in ea. gl. v. prudẽter. ⁊ v. nec mireris. dixit q iudex abreuians tẽpus dilatõnis prudẽter agit si cãm ꝑassignat ⁊ est uera. aliaꝛ põt ab illa appellari. ⁊ q si interloquit ꝓpter partis continuatõnẽ abreuiandam esse dilationem põt illã interlocutoriaꝛ ferre absente pte. q oia sũt bene nõnda.

Delapidator. Delapidacio.

¶ Omnes prelati uel clerici dilapidãtes eccl esie bona debent remoueri ab administratione. iii. q. ii. q si. ⁊. c. se. no. de sta. mo. c. ii. §. ulti. de elec. q sicut. i gl. fi. de re. ec. non alie. si qs pbiterorũ. glo. de solu. si qꝰ rundã. faciũt no. in. c. i. de of. custo. idẽ si incõtinẽter uiuat. ut. d. c. ii. §. ulti. idẽ si ẽ suspect⁹. insti. ỏ suspe. tu. §. si quis aũt. idem si est negligens. glo. in. c. excõi camus. §. ul. in fi. de here.

¶ Dilapidatoꝛ bonorũ eccleſie tenet illa restituere. xii. q. ii. epus qui. Et dilapidatoꝛ dicit is q fructus i suã utilitatẽ conuertit. ar. ii. q. vi. quãtũ. ⁊ in cle. i. de sequestra. pos. et fru. archi. xi. q. i. quia tres.

¶ Ille dicit dilapidatoꝛ de quo est fama ꝓ uicinos q dilapidat oia bona sua. gl. in. l. si ꝓ ea. C. mãda.

¶ Nullus dicit magis dilapidare q̃ ille qui commit tit crimen tale ꝓpter quod bona confiscant. no. abb. in. c. ex litteris. de pig.

¶ Qualiter procedendũ sit contra platũ dilapidãtẽ uel de dilapidatione suspectũ. glo. i. q. ii. quia ea. gl. in. c. licet heli. de simo. de accu. c. fi. glo. ⁊ doc. plene de offi. deleg. uenerabili.

¶ Qui admittitur ad denũciandũ uel accusãdũ prelatũ de dilapidatione. dic q quilibet clericus de eccle sia. imo etiã clerici ⁊ prochiani. glo. no. in. c. si qs pbiterorũ. de re. ec. nõ alie. Inno. de testi. cũ oli. gl. i. c uenerabili. de of. dele. glo. lxxxi. dis. maximianus.

¶ An suspectus de dilapidatõne possit remoueri ab administratione. glo. q nõ. iii. q. i. in sũma. ⁊. q. ii. c. fi. glo. et doc. de offi. dele. uenerabili. de accu. c. ulti. Archi. xii. q. ii. vulterane. de simo. licet. C. de suspe. tu. l. eũ quẽ. de solu. c. ii. i. q. iii. c. fi. specu. ti. de actoꝛ v. item q est tutoꝛ.

Dilectio.

Signũ dilectiõis est arguere peccãtẽ. v. q. v. nõ osculat. xxiii. q. iii. ipsa pietas. Adde q nõ diligit errantẽ qui ipsũ ñ corripit. xxiii. q. v. non putes.

¶ Jtẽ petrus ter confessus ẽ se diligere xp̃m. qꝛ ter eũ negauerat. vi. q. i. imitare.

¶ Qui diligit plus corpus q̃ aiam peccat. xxii. q. v qui cõpulsus. ⁊. c. si quis coactus.

¶ Lex noua precipit diligere inimicos ⁊ eis benefacere. lex aũt uetus pmittebat odire et eis malefacere. xxiii. q. iii. cũ in lege. §. pcepta.

¶ Boni persequũt malos dilectione nõ crudelitate

UVA. BHSC. IyR_001

exẽplo multorũ sanctor. xxiii. q. iiii. q̃d crudele. ⁊. c. ea uindicta. xxiii. q. vii. q̃cunq;.

¶ Prelatus qui subditos negligenter gubernat non habet dilectionem dei. ii. q. i. uxor. legitima.

¶ Filius tenetur tantum diligere patrẽ spiritualem sicut carnalem. xxx. q. iii. ita diligere.

¶ Diligere uxorẽ ꝓpriam inhoneste maius est peccatum quã aliam diligere. xxxii. q. iiii. ozigo.

¶ Nemo tenetur plus diligere aliũ q̃ seipsum. no. l. preses. C. de serui. et aqua. no. de iureiur. petitio. de usupalii. nisi et ibi. uide concor. in glo. et ibi uide. Joan. adde q̃ dixi s̃ sup v. caritas. ubi uide.

¶ Differentiã inter amare et diligere ponit Archi. iii. q. v. accusatores.

¶ Plus diligit cui plus donat. ꝺ pe. di. iii. spẽs.

¶ Q̃ ꝺ q̃s nõ diligit facile cõtẽnit. xxii. q. iii. psens.

¶ Omnis q̃ nõ diligit odit. de pe. di. ii. §. romanos

Diligencia. An quis debeat eandẽ diligẽti amin rebus alienis uel cõibus adhibere q̃ in suis. bar. in. l. i. ff. de solu. et i. l. q̃ ner ua. ff. depos. ubi plene per eum. Bal. in. l. que fortuitis. C. de pigno. acti.

¶ Ubi est diligentia inquisitionis nõ interuenit temeritas pſũptionis. de cõse. di. iii. si nulla.

¶ Quid sit diligentia. uide. lxxxiii. dis. nihil. adde q̃ no. in. l. sicut. C. de pigno. in glo. fi.

¶ Diligentia debet ꝑdesse non nocere ei qui est diligens. ff. de allu. ⁊ pa. l. i. ff. depos. l. fi. C. de allu. l. finali. in glo. intelligitur.

¶ Diligentia excusat. de eta. ⁊ qua. ad aures. ubi gl. ponit concordan.

¶ Qualis diligentia debeat adhiberi a creditore. nota. de exerci. l. fi. in glo. fi. ff. de in rẽ uer. l. iii. §. quid tamen. in glo. utatur.

¶ An sufficiat adhiberi eandem diligentiã in alienis quã in suis. no. ff. so. ma. l. si constante. §. si maritus. in glo. culpanda. no. ff. de acti. ẽpti. l. pe. in glo. fueris ff. loca. l. si merces. §. qui calũniã. in gl. diligẽtissim? ff. de reg. iur. cõtractus. circa mediũ. in glo. adde q̃ no. spec. ti. de pig. §. i. v. ⁊ nõ.

¶ Quãdo ps̃umatur diligẽs errare. no. ff. de ꝓba. l. cũ indebito. in glo. diligẽs.

¶ Qui est diligens in uno ps̃umit diligẽs i alio. C. de his q̃ a ñ do. ma. l. fi. ar. s̃. C. q̃ aduer. quos. l. i.

¶ Hoc uerbũ diligentia excludit culpã leuissimã. ff. como. l. si ut certo. §. nũc uidendũ.

¶ Diligenter dicit factũ id quod bona fide ẽ factus ⁊ arbitrio boni uiri. ff. de sta. li. l. labeo.

¶ Diligentia est mater omniũ vtutũ. specu. ti. de ad uo. §. v. v. cõmendant aũt.

Dilucidum. Si quis habet dilucida intual la ꝓ sano reputat. C. de cur. furi. l. cũ aliis. C. de testa. l. furiosũ. ar. contra. ff. de edili. edic. l. qui tertiana. uide no. iii. q. ix. indicas. et de suc. ab intest. cuz dilectus. adde quod dicam infra sub ver. furiosus.

¶ Dilucidum dicitur non confusum. uide in. i. cõstitutione. ff. §. in reliqua.

Diluuium. Post diluniũ fuit esus carniũ. libellus repudii. et gladius circũcisionis. xxxv. di. ab exordio.

¶ In diluuio deletũ est genus hũanũ exceptis his q̃ fuerũt i archa. Gen. vii. xxiii. q. v. q̃d ergo.

Diminutio. Triplex est capitis diminutio. Maior. media. et minor. ff. ꝺ cap. di. l. i. et per totũ. no. Archi. ii. q. vii. §. q̃ ergo insti. de capi. di. per totum.

¶ Qui pot tollẽ pot ẽt diminuere. ff. ꝺ pac. l. iuris gẽtiũ. §. uideam?. et eõ. C. ꝺ iof. dõa. l. i. ⁊. l. q̃ totas

¶ An diminuto patrimonio diminuat onus. vide. ff. de iudi. l. si fidei cõmissuz. et. ff. ubi pupil. educ. de. l. ius alimentor. et. insti. ꝑ quas ꝑso. no. acq̃. §. ulti.

¶ Inducta ad augmentũ nõ debent operari diminutionẽ. et ideo si testator legat uxori fructus et reddit? cc. legatũ non minuit. uide i. l. iul. als est. l. mella. ff. de ali. et ci. lega. et q̃ ibi no.

¶ Uerba ordinata ad diminutiõez operãtur augmẽtũ quãdo aliter nõ possũt uerificari nec operari. ff. ꝺ usufru. l. ꝓcolus. vide. l. deniq;. §. iterdũ. ff. ꝺ pe. le.

¶ Differẽtia est inter diminutũ et deperditũ. C. de iur. do. l. si inter. et. ff. de peti. here. l. deperditum.

¶ De isto verbo diminuere. vide in. l. ait prator. §. quid sit. ff. de iure delib.

Dimissorie. Dimissorie litteze sumuntur ꝑ apostolis. et dicuntur dimissorie. quia per illas appellans dimittitur per iudicez a quo. ff. de verbo. signi. l. dimissorie. ff. de libel dimis. l. i. vide no. in. c. i. de appel. li. vi.

¶ Dimissoriarum et commendatitiarum litterarum differentiam vide de cle. non resi. fraternitatis. in gl. lxxxviii. di. inutile.

¶ Formam dimissoriarum vide in. c. quod sedem. ꝺ offi. ordi. lxxiii. di. in prin. de preben. si epus. in fi.

¶ Dimissorias non debet dare epus nisi postulanti lxxii. di. c. i. et per totam.

¶ An ꝓtextu dimissoriarũ obmittat examinatio alicuius. vide no. ix. q. ii. in summa. et. c. epm. in gl. fi. adde ad materiã q̃ dicã. j. sub dictõne littere.

Diocesis. Quid veniat appellatõne diocesa ni. dic solus epus et supiores. gl. in cle. i. de iurepatro. ad materiã vide. xi. q. i. de ps̃õa xxv. di. plectis. in glo. ex hoc videt. in fi. ꝺ offi. archi. c. fi. de so. ꝓpe. cum contingat. ubi vide et no.

¶ An extra diocesim epus possit ꝓferre beneficia vacantia intra diocesim. no. de concess. preben. c. post electionẽ. no. in. c. nouit. de offi. lega. in glo. et ibi doc. adde quod dixi. s̃. sub dictione beneficium.

¶ Quid veniat appellatione diocesis. habetur de pecu. cle. c. ii. ix. q. ii. episcopi. plene per Archi. in. c. statutum. §. cum vero. de rescrip. li. vi. qui ad hoc allegat multa iura. adde no. in aut. qũo oportet epos. §. naturaliter. in glo. diocesis. colla. i.

¶ An appellatione diocesis. veniat ciuitas. no. dñm Lar. flo. in cle. ne romani. §. sane. de elec. in. vii. q. vi de glo. de eta. et quali. accepimus. videt esse cõclusio q̃ non. in materia restringibili. ad hoc facit. c. quãuis i. §. i. de preben. li. vi. adde doc. in. c. i. de offi. ordi. vide in. c. dudum. de elec. ꝺ priuile. li. vi. et quod no. in. c. Rodulphus. de rescrip. Adde Bar. in. l. iubemus. C. de priua. carcer.

¶ An appellatione diocesis. veniat ꝓuintia et ecõuerso. vide do. Lar. flo. in cle. dudum. v. extra ciuitatẽ. de sepul. facit quod habetur. xvi. q. iii. quicũq; . l. di. studeat. in. c. non est nobis. de sponsa.

¶ An ex distinctione terminorum vel dñiorum i territorio inducatur vt probetur distinctio diocesis. dic q̃

UVA. BHSC. IyR_001

non. per no. in. c. i. de reli. domi. ubi gl. tex. xvi. q. iii. licet in regul. et. v. territoriu. vide. x. di. lege. iii. q. vi. hoc quippe. c. di. peruenit.

¶ An omnes de dioce. censeantur parrochiani eccl'ie cathedralis. dic q' sic. de offi. archipr'es. c. officiu. xiii. q. ii. ubicunq'. et sic omes possunt in ecclesia cathedrali recipere ecclesiastica sacramenta.

¶ Diocesis aliquando dicitur parrochia. de quo dicam plene. j. sub dictione parrochia.

¶ Qui ex aliq' cā sortit' fo'. vel h' domiciliu' in aliq' dioce. an dicat' de illa dioce. vid' sub dict'ōe domiciliū.

¶ An locus exemptus dicat' de dioce. Jo. an. in. c. abbatē. de rescrip. plene dicā. j. sub dict'ōne exemptō.

¶ An appellatione diocesis alicuius intelligatur de dioce. domicilii. no. de rescrip. statutum. §. cum vero in glo. olim. li. vi.

¶ Ubi intelligit' inchoare dioce. vide qō no. Jo. an. de sen. excō. si ciuitas. super. v. terminari. li. vi.

¶ Licet ecclesia sit in diocesi. non tamē propter hoc est subdita episcopo quo ad temporalia. de excep. cum venerabilis. et ibi nota.

¶ Cum fit mentio de diocesi intelligit' etiā ō quocunq' alio habente in loco iurisdictionem epalem. de quo dixi. s. prime. adde Jo. an. de testa. Johānes.

¶ A quo tempore fuerunt distincte dioce. no. xcix. di. prouintie. in glo. i.

¶ Appellatione diocesis in dubio continetur dioce. domicilii. sic no. Compost. de rescrip. nōnulli. i gl. iii. Spe. ti. de cita. §. i. circa pn. et sic Jo. an. dicit dispu tasse. de rescrip. statutum. §. cum autem. li. vi. in glo. que incipit. olim dicebamus. vide oino do. Anto. in c. licet. de foro compe. Et adde qō de diocesi dicitur ille tantum qui est subiectus rōne domicilii. Archi. ō temp. ordi. cum nullus. li. vi. in. ver. parrochie.

Discere. Semper homo debet discere. ff. de fi deico. liber. l. apud iulianū. xvi. q. i. sic viue. xxxvii. di. nonne. xxxiiii. q. iii. si habes.

¶ Par pena ē prohibita discere q' docere. C. ō epis. et cle. si quenq'. C. de malefi. t mathe. l. culpe. ar. ō. C. de hereti. l. quicunq'. §. pe.

Discipulus. Turpe est illum magistrum fi eri qui nondum didicit se discipulum esse. de elect. cum in magistrum. lxi. di. miserū adde. lix. di. ordinatos.

¶ Qñ ille efficit' platus q̄ vix poterat esse discipulus cecū animal deo offertur. xlix. di. sacerdotes.

¶ Sabinus iurisco'sultus fuit plurimū a suis discipulis sustentatus. ff. de orig. iur. l. ii. §. pe.

¶ Discipulus nō debet esse supra magistrū. vi. q. i. sacerdotes. t. c. oues. xcvi. di. quis dubitet.

¶ Discipulus dz defendere opinionē sui magistri. gl. xxiii. q. iii. cū deuotissimus. facit tex. xii. di. de his. tu vide. l. dicere. ff. de arbi. et. l. qualē. §. iulian'. eo. ti. ubi Cassius sniam Sabini sui magistri bñ excusat.

¶ Discipulum magister impune potest verberare cā correctōnis. de pen. di. i. ut facto.

Disciplina. Discipline debet p̄uenire omis lex. i. di. consuetudo.

¶ Disciplina cuiq' regenti est apta ut homini pareat et corrigat vicia. xxiii. q. iii. §. ne amissio.

¶ Per disciplinam excōicatus a catholicis nō recipitur. xxiii. q. i. subdyaconus.

¶ Quid sit disciplina. no. Archi. in di. consuetudo. xxv. di. adire. xlv. di. disciplina. no. v. q. i. q̄dā ubi uiō

¶ Discipline militaris rei seruiūt omnia spolia. xxiii q. v. dicat aliquis.

¶ Antiquior fuit apud romanos disciplina castro' quam caritas liberorū. l. postliminiū. §. filius. ff. de cap. et postli. reuer.

¶ Disciplinam imprudentia tollit. et scientia ignorātiam. de pe. di. iii. ille rex.

¶ Pro modo uiuendi disciplina ponit'. xxv. di. audite. Item pro rigore siue pena. xlv. di. disciplina. Itez pro correctione. v. q. i. quidā.

Discordia. Via discordiis paranda non est. xxvii. q. i. de uiduis. ii. t de dōa. per tuas. i fi. de resti. spoli. lias. de v. sig. c. ii. li. vi.

¶ Epus debet discordantes concordare. xci. di. discordantes. t. xc. di. dissidētes.

¶ Amantes discordias t contentōnes debēt acriter corrigi. xc. di. si q̄s. t. c. placuit.

¶ Si iudices discordant in ferenda snia q̄d agendū sit. uide. vi. q. iiii. si q̄s. t. c. se. ff. de re iudi. l. si plures de re iudi. c. pe. de of. dele. uno delegato'.

¶ Discordia inter ptes de puncto formando reliuq̄tur arbitrio iudicis. uiō qō dicā. j. sub dictōe pūctus

¶ An discordia sit peccatum mortale. s. Tho. secūda secūde. q. xxxvii. ar. i.

¶ Que electō dicitur celebrata i discordia. uide Jo. an. in. c. indēnitatibus. §. postremo. et. c. quorūdam super ver. discordia. de electi. li. vi. adde quod dicam infra sub dictione electio.

¶ De hoc vbo uide i. l. ii. §. deinde. ff. de orī. iur.

Discretio. Discretio prelato necessaria exp mitur per nasū. xlix. dis. c. hinc et enim. §. paruo naso.

¶ Maiorē discretionē indiget sacramentū ordinis q' cetera. i. q. i. §. ecce.

¶ Qui dicantur anni discretionis. uide in. c. iuuēis de spon. et in. c. ois. de pe. t re.

¶ Discretio est mater vtutū. de offi. custo. c. i. adde i. q. v. presentiū. in cle. pastoralis. §. uerst. de re iudi.

¶ Quando aliquid cōmittitur discretioni alicuius. Dic q' intelligitur de discretione naturali et a deo data non pro arbitrio. uide tex. t do. Anto. in. c. latoris de cleri. excōica. ministran.

¶ Discretio. i. sepatio. et discreti. i. separati. ff. de iusti. et iure. l. ex hoc iure.

Discussor. Quot modis dicatur quis discussor. nota. C. ō discus. super rubrica. libro decimo.

¶ An et quando sufficiat relatio discussionis facte. et an super relatione debeat p̄nūciari. uide. ff. de acq̄. pos. l. exitus. per bar. t plenius in. l. stipulatio. §. hz. ff. de no. ope. nū. idem in. l. decē. ff. de v. ob. bal. i auten. sed hodie. C. de acti. t ob. idē in. d. l. decē. qui tz cū bar. sed do. Jo. de ymo. tz ibi ō.

Disiunctiua. Disiūctiua semp est incerta. Jo. an. in. c. p̄sentium de testi. li. vi. bar. in. l. ubi aūt. §. illud. ff. de v. ob. glo. i. d c. p̄sentiū. t in. c. is qui. de elec. li. vi. adde quod dixi sub dictione aut.

¶ Disiūctiua aliquādo ponit' p cōiūctiua. ō rescrip. inter. adde no. in. l. cū quidā. C. de v. sig. in glo. pen. et fi. t ibi Ly. de ver. sig. l. si sepe. t ibi bar. idē i. l. cū pater. §. pe. de lega. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An ad ueritatē diſiunctiue ſufficiat alterā ꝑtem eē uerā. uide qđ dixi ꝺ ſub dictione alternatiua
¶Que dicaſ diſiūctiua. no. ff. de ṽ. ſig. l. alieno. §. ulti. ⁊ l. hec aūt uerba. adde ad materiā. bart. in. l. is qui. §. utrū. ff. de reb. dub.
¶An ⁊ qñ diſiūctiua poſſit poni in libello. nō. ꝺ em pti. ⁊ uen. cū cā. no. Jo. an. de teſta. raynutius. ſuper ṽ. ſubſtitutionis cōmiſſarie. adde ſpecu. ti. de libel. cōcep. §. ii. iuxta ꝓin.
¶Omnis diſiūctiua dicit indeterminata. ut patet de elec. is qui. li. vi.

Diſparitas. ¶An ⁊ qñ ad unū corpus faciē dū uel ad unū actū exercenduꝫ admittatur oīs diſparis ſtatus uel conditionis. no. ꝺ procura. c. i. li. vi. Jo. an. in. c. Johānes. de teſta. no. in. c. cū cām. de elec. in cle. i. eo. ti. ꝺ ui. ⁊ ho. deus q.
¶Diſparitas reprobat. xii. q. ii. cognouim⁹. ⁊. xviii q. ii. in nullo. ff. de uſuca. l. eū q edes.
¶Diſpar ꝓfeſſio nō debet eē i uno ⁊ eodē loco. xviii q. ii. in nullo. lxi. di. miſerū.

Diſpendium. ¶Exponit. i. longū ⁊ iutile re ſcriptum. c. diſpendia. de re ſcrip. li. vi. ⁊ in cle. diſpēdioſā de iudic.
¶Diſpendio iniquo occaſione iuris quid trahi non debet de ꝓuile. q ñnullus. in gl. fi. de tranſla. ꝓla. int corporalia. xlv. di. licet.

Diſpenſatio. ¶An habens ptātem diſpēſandi cū ſpurio ⁊ cuꝫ inceſtuoſo habeat ptātē diſpenſandi cū eo in quo concurrit utrūq. uide bar. in. l. ui paſſam. §. ꝓſcriptōe. ff. ꝺ adulte.
¶An papa poſſit diſpenſare inter aliquos ut matrimoniū ualeat inter eos quouſq filius maſculuſ naſcatur. Jo. an. in regula actus. lib. vi. in mercur. bal. x. col. ſi de feu. fu. con. c. nāles.
¶An princeps ſecularis poſſit cōtra legē diuinā uł canonicā diſpenſare. et an eccleſiaſticus ꝺ legē ciuilem Ly. in. l. qui cōtra. C. de inceſt. nup. doc. eo. ti. auł. ex cōplexu. ⁊ in. l. impialis. C. de nupt. glo. ⁊ doc. in c. uenerabilē. qui ſi. ſint legi. bal. in ꝓhemio. C. Albe. in rubrica. C. de na. libe.
¶Illud quod nō pōt fieri de iure cōi ſed fit tantum ex diſpenſatione cenſet ipoſſibile. glo. in. l. cōtinuus. §. cū quis. ff. de ṽ. obli. bar. in. l. apud iul. §. fi. ff. de leg. i. doc. in. c. ſup eo. de condi. appo. Inno. in. c. paſtoralis. de cā poſ. glo. in. c. gratia. de reſcrip. lib. vi. et ibi Domini.
¶An papa diſpēſans cū aliquo ſup dignitatibus duabus uideat etiā diſpenſare q in neutra teneat reſidere. ſpecu. ti. de lega. §. uidendū. ṽ. q̄d ſi. tenet q non. idē do. car. flo. i cle. i. de ꝓben. in. ix. q.
¶An ualeat diſpēſatio ad incōpatibilia ⁊ an p hoc uideatur diſpenſatū ſup reſidentia. dic q in una illarū debet ꝓſonaliter deſeruire. Specu. in dicto. §. uidendum. ṽ. quid ſi indulgetur.
¶An ualeat diſpenſatio ad incōpatibilia et an inſſuſ deſeruire per alterū ſi id nō facit ualeat diſpēſatio. Inno. in. c. dudū. el. ii. de elec. tenet q ualeat. debꝫ tñ puniri is qui nō facit deſeruiri. ut ibi no. uide ſpecu. i. d §. uidendū. ṽ. ſed q̄d ſi indulgentia. quia illa clauſula ſonat in monitionē. uide no. p do. car. flo. in cle. i. ꝺ ꝓben. in. iiii. q. ⁊ quod ibi no. gl. ſup ṽ. aiarū.
¶An pnceps cōcedēdo alicui aliq̄d qui nō eſt capax ad illud obtinendū an uideat cū illo diſpēſare. bar. in l. q̄dam ꝓſulebant. ff. ꝺ re iudi. Inno. ⁊ doc. in. c. veniens. de fil. preſbi. facit qđ no. in cle. ſi ſūmus. de ſen. ex. adde pulchra verba. Inno. in. c. diuerſis. de cle. cōiuga. Specu. ti. de lega. §. qualiter. ṽ. nunquid ergo.
¶An babens generale mandatum ab aliquo poſſit p eo petere diſpenſationem. dic q non. tex. eſt ꝺ elec. innotuit. et ibi no. glo. ii. q. iiii. qua de cauſa.
¶An ſuperior peccet ſi non vult diſpēſare ubi ſubeſt iuſta cauſa. glo. no. l. di. domino ſancto. Hoſti. ⁊ doc. de renun. c. niſi. §. perſone.
¶An quis poſſit ꝓpelli ad diſpenſandū. no. de elec. licet canō. li. vi. l. di. miror. ⁊. c. ut ꝓſtitueret. et ibi gl. no. in. c. ii. in fi. ṽ. ſi noluerit. de eo q̄ fur. or. ſuſce. glo. i. q. vii. exigunt. q̄ notabiliter vult q implorari poſſit officiū iudicis p diſpenſatōne obtinenda.
¶An in cauſis ſibi a iure ꝓceſſis poſſit epūs ſine cōſenſu capli diſpēſare. no. gl. lxxxi. di. ſi qui ſine. Archi. tenet de iure q non. in. c. i. de fil. preſbi. li. vi. ꝓtrariuꝫ ſeruatur de facto. vide glo. i. q. v. preſentium.
¶An diſpenſatio ſit gratia. vide glo. i. q. vii. didici. l. di. ut conſtitueretur. ubi dicitur q diſpenſatio eſt iuris communis relaxatio. facit qđ no. Inno. ꝺ temp. or. dilectus. i. q. vii. §. niſi rigor. et. c. ſe.
¶De interptatione diſpenſatōnis. no. ꝺ ꝓſan. ⁊ affi. q dilectio. de ꝓben. ñ pōt. li. vi. de fil. preſbi. c. i. eo. li.
¶An in diſpēſatōnib⁹ bēat locū ar. a maior. Hoſt. et moder. no. de reſcrip. poſtulaſti. de trāſla. ꝓla. c. fi.
¶An ſuperior videatur diſpenſare licet hoc verbum diſpenſamus non exprimatur. ſolet allegari glo. p ſingulari. de conceſ. preben. litteras. ego allego aliā. xii. di. nos. conſuetudinē. Hoſti. de fil. preſ. veniens. ⁊ ibi doc. Inno. de cle. coniug. diuerſis fallaciis. ubi videt tenere q non eſt diſpenſatū niſi exprimatur cōis opinio ꝓtra. in dicto. c. veniens. faciunt no. p moder. de cogna. ſpi. ſup eo. adde quod no. Jo. an. in. c. ii. ꝺ ſciſma. Spe. ti. de le. §. qualiter. ṽ. dicunt autem. adde qđ dicam. j. ſub dictione tollerantia.
¶An inferior poſſit cognoſcere ꝺ validitate vel inualiditate diſpenſatōis ꝓceſſe p papā. tex. videt q nō. ſꝫ ad papā eſt remittendū. de of. ordi. c. ordinarii. li. vi.
¶Diſpenſatio vocatur vulnus. quia ius vulneratur. xxiii. q. iiii. ipa pietas.
¶Que ſūt illa q̄ inducūt diſpenſatōꝫ. i. q. vii. i ſūma et. c. et ſi illa. c. de multa. de ꝓben. eo. ti. c. expoſuiſti.
¶An in occultis habeat locum diſpenſatō. vide no. de temp. ordi. c. ul. l. di. de his.
¶An diſpenſatio facta per inferiorem a prīncipe poſit per eum ſine cauſa reuocari. ego aliquando fui iterrogatus. et dixi q non. et allegaui glo. ſingulare in. c. cum ex eo. de elec. li. vi. que allegat. c. ex tua. de filiis preſ. et. c. i. de renunt. li. vi.
¶In diſpenſatione ad incompatibilia vel ſuper etate ordine vel reſidentia ſemper apponi debꝫ illa clauſula puiſo q animarum cura. cē. glo. in cle. i. de prebē.
¶Diſpenſatōnes tanq̄ odioſe et ſtricti iuris nō ſunt ãpliande ſed potius reſtringēde. de ꝓſang. et affi. q dilectio. de fil. preſ. c. i. et. ii. li. vi. qđ intellige qñ diſpenſatio fit ad petitionē alterius. et ad priuatā utilitatem ſecus qñ motu ꝓprio fieret. ⁊ ad publicā utilitatē. qr tūc eſt amplianda. et eſt vnus effectus quē bꝫ motus ꝓprius ita ſingulariter. no. do. Anto. et moder. in. c. cū in cunctis. §. cū vero. de elec. adde in ꝓtra. qđ no. do. Car. flo. in. c. quia circa. de conſan. et affi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An de iure cõmuni sine aliqua dispensatõne possit quis tenere duas ecclesias quarũ neutra potest de per se suum sustentare sacerdotem. tex est pulcher. de elec. dudum. ii. ubi glo. et doc. de eta. et quali. eam te. ubi etiam glo. et doc. de preben. de multa. ubi plene Inn. de cleri. non resi. quia nonnulli. et. c. fi.

¶ An facultas data legato per papam vel alteri ut possit dispensare cum filiis presbiterorꝫ. facta dispensatõne cum vno vel duobus expiret post mortem pape. vel sit ppetua quo ad omnes alios. Spe. ti. ỏ dele. §. videndũ. v. quid si is. ubi dicit q in facto obtinuit q ñ est ppetuata. tex. est in fi. in. c. pastoralis. §. i. ỏ Rp. vide de fil. pres. ex tua. ubi doc. Jo. an. ⁊ moder. i. c. si cui. de preben. li. vi. ubi videtur casus ỏ opi. Spec.

¶ An si dispẽsatur cum illegitimo q possit promouere ad ordines vigore huius dispensationis possit ꝓmo ueri ad sacros. cõmunis opinio est q non. de quo ẽ gl. in. c. litteras. de fil. pres. et ibi doct. ad hoc bona glo. xxxiii. q. ii. c. fi. alia glo. xxxvi. q. ii. si autem. Hosti. i summa. de fil. pres. §. quis possit. v. quid si dispenset. Archidia. de fil. pres. c. i. li. vi. Spe. ti. de lega. §. ul. circa prin. et in fi. adde glo. xxxiiii. di. lectoꝝ.

¶ An si dispẽset cũ aliquo q possit ꝓmoueri ad oẽs ordines vigore huius dispensatõis possit ꝓmoueri ad bñfitiũ quantũcunq; simplex. no. Jo. an. de ver. sig. olim. sup glo. ul. facit de pben. c. fi. de trãsla. pla. c. fi. in glo. fi. Spe. in dicto. §. ul. ubi etiã dicit q si dispensatur cũ illegitimo ad oẽs ordines ⁊ ad oia bñficia nõ poterit vigore huius dispensatõnis ꝓmoueri ad dignitatẽ. qỏ no. et limita nisi forte motu ꝓprio. ut dixi. s.

¶ Quis possit dispẽsare cũ clerico pugnãte i duello. no. i. c. i. et. ii. ỏ cle. pug. i duel. ⁊ i. c. i. ỏ corpo. vicia.

¶ Ubicũq; ius ꝓmittit dispensationẽ nec illã refuat pape. intelligitur permittere eam inferioribus. doc. ỏ temp. ordi. dilectus. de postu. prela. c. fi. Archi. in. c. licet canon. de elec. li. vi. doc. in. c. ii. ỏ eo qui fur. or. su. quod limita nisi pene impositio pro eo delicto super quo fieri debet dispensatio reseruaret pape. dictuꝫ est Hosti. nõbile. in. c. ii. ỏ biga. vñ in casu quo venit eps deponendus solus papa dispensat. qñ depositio q est pena delicti est soli pape reseruata. no. de excess. prela. sicut. de dolo. veritatis. de of. lega. q translatiõnem.

¶ De multiplici specie dispensationis et quis possit dispensare. no. glo. i. q. vii. requiritis. ubi dicit q dispensatio est iuris communis relaxatio cum cause cognitione. vide etiam ibi que sint iuste cause dispensandi de quo est etiam glo. ea. causa et. q. c. et si illa.

¶ An dispensatio sine causa facta releuet quo ad deũ glo. dicit q nõ etiã in dispensatõe papali. in. c. nõ est. de voto. facit qỏ no. glo. in. c. dudũ. de elec. qỏ singulariter limito in dispensatõibus q essent õ ius diuinuꝫ vel nãle. aut õ statũ generalẽ vniuersalis ẽ. secus si simpliciter õ ius positiuũ. qr in talib9 volũtas pape sufficit. pro causa ad hoc allego Spe. ti. ỏ lega. §. nũc breuiter. v. et no. Jnno. ỏ sta. mo. cum ad monasterium.

¶ Multa pulchra circa materiam dispensationis vide per Archidia. in. c. licet canon. de elec. li. vi.

¶ Licet dispensatio sit stricti iuris tamen dispẽsans super principali intelligitur etiam dispensare super accessorio. no. glo. in. c. quia intantum. de preben.

¶ Dispensatio super pluralitate beneficiorum intelligitur de primis. tex. cũ glo. in. c. non potest. de ꝓben. li. vi. glo. in c. eñ. si plures. de preben. Spe. ti. de leg. §. uidendũ. v. item si aliqs.

¶ Dispensatio super pluralitate beneficiorũ i dubio intelligitur in diuersis ecclesiis nõ in eadẽ nisi aliỏ ex primat. uerbum fuit Egidii quez sequũtur docto. in c. de multa de preben.

¶ Si fuit dispensatũ cũ aliquo super aliqua irregularitate q nõ possit ꝓmoueri ad honores ecclesiasticos seu dignitates an potit ꝓmoueri ad epatũ. doc. q ñ. de concess. pbẽ. dilectus. facit. c. quia periculosũ. ỏ sen. ex. li. vi. adde quod dixi sub dictõe dignitas.

¶ Defectus cause facilius inducit dispẽsationem. causus est de uoto. magne. ⁊ ibi no.

¶ Dispensatio nisi expediat dĩ dissipatio. dicit Jo. an. i. c. nisi. §. plone. sup v. discretõis. de renũtia.

¶ Dispensatio ẽ quedã cõmensuratio rõnis cõis ad singula ⁊ particularia. unde gubernator familie dicitur dispensator quia dispẽsat singula simul cõsiderans labore ꝓmiũ ⁊ qualitatẽ. s. tho. ꝓma secunde. q. xcvii. ar. iiii. secũda secunde. q. lxxxviii. ar. x.

¶ Dispensatio qñq; ponit ipropꝛie ꝓut est iuris cõis declaratio. de iureiur. quitaualt. facit. e. ti. c. ⁊ si christus. i fi. ⁊ quod ibi no. gl. fi. uide i. c. ii. de torneam.

¶ Dispensatio semel facta nõ ẽ reuocãda etiaz p successorẽ. Archi. i. q. vii. q ꝓ remedio. glo. in. c. cuz ex eo. de elec. li. vi. specu. ti. ii. §. postremo. v. i sũma. ui de no. de fi. pbi. ex pte. i glo. pe. ubi uide.

¶ An ualeat dispensatio facta illegitimo si nõ fit mẽtio de qualitate pris. uide Hosti. i. c. fi. de fi. ps.

¶ An dispensatio facta cũ illegitimo ut possit habere beneficiũ in ecclesia cathedrali extẽdatur ad metropolitanã. Jo. an. tz q nõ. i. c. quis. de pben. li. vi.

¶ Quis possit dispẽsare cũ corpore uiciato ut ꝓmoueatur ad ordines. no. Jnno. in. c. i. de corpo. uiciat. Jo. an. eo. ti. significauit.

¶ Si dispensetur cũ aliquo ut possit eẽ absẽs a beneficio nõ uidetur esse dispensatũ ultra duos menses. nota. vii. q. i. presentium.

¶ In quibus uotis dispenset epus. nota. de uo. c. i. dicã infra sub dictione epus.

¶ An dispensatio possit fieri nõ uocatis illis quoruz interest. Jo. an. de renũ. nisi. §. persone.

¶ Dispensatio semp est prohibita abbati nisi appareat q sit sibi concessa. doc. in. c. ii. de eo qui fur. or. su. adde qỏ dixi sub dictõe abbas.

¶ Dispensacio ẽ odiosa. de fi. pres. c. fi. de prebẽ. non põt. li. vi. de cle. ex. minis. postulasti. de pe. in quibusdam. de consang. et affini. quod dilectio. de fi. presbi. c. ii. libro sexto.

¶ Dispensare super executione ordinũ longe maius ẽ q̃ absoluere ab excõicatione. de sẽ. ex. cũ illoruũ.

¶ An dispensatio facta lite pendẽte ualeat ⁊ ualidet actũ super quo pendet lis. Jo. an. sup rubrica. nt lite pen. li. vi. qui tenet q sic. quẽ sequit do. car. flo. in. c. cũ aplica. de spon.

¶ Facilius dispensat in facto q̃ in fiendo. xxvii. q. i. quotquot. ⁊. c. ipudicas. ⁊. c. se. ⁊. c. uirginibus. ⁊. c si quis sacro. ⁊. xxviii. di. decernimus. ⁊. c. de his. de iureiur. quẽadmodum. de consec. eccle. uel al. aqua. de diuor. c. finali.

¶ An ⁊ qñ inferiores epo possint dispẽsare. dic q solũ quãdo eis ꝓmittitur a iure. Jnno. de eo q̃ fur. ord. sus. c. ii. specu. ti. de lega. §. sunt quoq; in fin. Archidia. ii. q. vi. biduum.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ubicūqꝫ aliquid fit cōtra ius neceſſaria eſt diſpē ſatio ſiue inter clericos ſiue inter laicos. dictū ē Inn. i. c. ii. de eo q̄ cog. conſang. ux. ſue.

¶ An ptās conceſſa per papam legato diſpenſandi i quarto gradu reſtringaſ ad eas tantū q̄ equaliť diſtāt a ſtipite eodē gradu. tex. q̄ nō. niſi hoc habeat cōſue tudo que ſcandalū generat. de conſang. ⁊ affi. q̄ dilec tio. ubi caſus. ⁊ ibi Inno. Hoſti. Jo. an. ⁊ doc. ⁊ nō. bene per illū tex. q̄ conſuetudo interp̄taſ diſpenſatio nem ſeu facultatē diſpenſandi.

¶ An i generali mādato facto legato ueniat facultaſ diſpenſandi. glo. uideť dicere q̄ ſic. niſi in ſpēaliter re ſeruatis. uide. ii. q. v. que de cā. ſpecu. ti. ii. §. cōſeqn ter. ver. generaliter.

¶ Quis poſſit diſpenſare cū diacono qui celebrauit ante ordiné ſacerdotalē ſuſceptū. no. ꝺ cle. nō or. mi. c. ii. ubi glo. tenet q̄ epus. ꝯ. tñ uerius.

¶ An habens ptātem diſpenſādi hēat etiā ptātē re ſtituēdi ad famā. glo. no. xv. q. ul. c. ii. dicit q̄ ſic.

¶ An ſi papa diſpenſat cū aliquo ut p̄eter beneficia que habet poſſit habere aliud intelligaſ diſpenſaſſe cū his que habet. inno. dicit q̄ nō. de elec. dudum. el. ii. quod eſt notandū. adde quod dicā infra ſub dictōe niſi ⁊ quod no. pau. ⁊ do. car. flo. in clemen. i. de ſum. tri ni. ubi de dictōe p̄eter.

¶ An diſpenſatio facta ſup pluralitate curatorū nul la facta mentione de cura ſit ſurrepticia. no. in cle. i. ꝺ p̄ebeu. ubi uide tex. q̄ ſic. ⁊ adde quod notatur infra ſub dictione reſcriptum.

¶ Diſpenſatio inordinata poteſt reuocari tamen bñ ficiū interim canonice poſſidetur. Inno. in. c. diuerſiſ de cleric. coniug.

¶ Si diſpēſať cū ineligibili an debeat eligi uel poſtu lari. no. de tranſla. p̄ela. licet.

¶ Inferior etiā ſine cā p̄ōt diſpenſare cōtra p̄opriuꝫ ſtatutū ſed nō contra ius cōmune. ino. in. c. cū ad mo naſteriū. de ſta. mo. licet idem uideat dicere contra. i c. ex tenore. de temp. ordi.

¶ In diſpēſationibus que fiūt in beneficialib⁹ debet fieri eadē mentio que fit in interp̄tatōibus beneficio rū. glo. in. c. nō p̄ōt. de p̄bē. li. vi.

¶ An pendēte lite ſup crimine cōtra electū poſſit ſu perior cum eo diſpenſare ſuper crimine illo. uide de elect. dudum. ii.

¶ Ille cū quo ē diſpenſatū ñ habet neceſſe facere mē tionē de ꝺiſpenſatione cū beneficiū ipetrat de fi. p̄reſ. c. ii. li. vi. de elec. cū uictorié.

¶ Ei qui dicit ſe cū aliquo diſpenſaſſe nō crediť ſed eſt neceſſe p̄obare diſpenſationé maxie cū agiť de illo puniendo. lxxxi. di. ſi qui ſine.

¶ Diſpenſatio ad unū ordiné nō extendiť ad alios. xii. di. nos conſuetudiné. in glo. ſi.

¶ Diſpenſatio et p̄uilegiū large ſūpto uocabulo ideꝫ ſunt. iii. diſ. p̄iuilegia.

¶ An in diſpenſatione requirať cauſa. ar. q̄ ſic. ꝺ ele cti. cū nobis olim. Innoc. de fi. p̄reſ. ueniens. de ſtat. mo. cū ad monaſteriū. Quid aūt ſi cauſa exp̄imať q̄ nō eſt uera. an uicietur diſpenſatio. uide de conſang. ⁊ affi. quia. de conuer. coniug. ex pte. lv. diſ. c. i. ⁊ ibi ar chidi. i. q. vii. q̄ p remedio.

¶ In diſpenſationibus debet fieri ſtricta interp̄tatō q̄ exorbitat a iure cōi. de fi. p̄ſ. c. i. ⁊. ii. li. vi.

¶ Diſpenſatio iuris nō indiget diſpenſatōe hominis de elec. nihil. Jo. cal. eo. ti. cum in iure.

¶ Quid ſit diſpenſatio ⁊ qualiter fiat. no. i. q. vii. §. niſi rigor. in glo. et glo. in. c. neceſſaria. ea. cauſa et. q. Spe. ti. ii. §. diſpenſatō. in p̄n. do. Anto. in. c. per ve nerabilem. qui fil. ſint le. ubi ponit differentiam inter diſpenſationem et legitimationem.

¶ Quis poſſit diſpenſare cum illegitimis. no. doct. de elec. cum dilectus. in glo. in etate. de fil. p̄reſ. c. fi. ⁊ in. c. i. et. ii. eo. ti. li. vi. lvi. di. in ſumma. Specu. ti. ꝺ leg. §. nūc de epor. v. vtrū autem.

¶ Que ſit diſpenſatio arta. ampla. et amplior. Jo. an. in addi. Spe. ti. de fil. p̄reſ.

¶ Qualiť ꝑbeť diſpenſatio. et an poſt eā poſſit quiſ accuſari. no. de ſciſma. fraternitati. in glo. i. ubi vide.

¶ Diſpenſatio aliquando fit ipſo facto. no. l. diſ. qui in aliquo.

¶ Formas diſpenſationum ſiue ſententiarum ſuper diſpenſationibus. vide Specu. ti. de ſen. §. ut autem v. poſtremo. ubi vide.

¶ P̄roles qñqꝫ inducit iuſtā cām diſpēſandi. de eo q̄ dux. in ma. cū hēret. de p̄ſang. et affi. qr circa.

¶ Delicti manifeſtatio vel ſcandali an ꝓhibeāt diſpē ſationē. de apoſta. c. i. ⁊ ibi no.

¶ Qñqꝫ diſpenſatur in officio ⁊ nō in bñficio. ⁊ ecō tra. l. di. p̄reſbiteros. et. c. ſtudeat.

¶ P̄rinceps p̄ōt reuocare ꝓ futuro tempore nō p̄o p̄terito ius diſpenſatiuū. C. ꝺ omni agro. deſer. l. qui fundum. li. xi. Bal. in. l. nupte. ff. ꝺ ſenato.

¶ Diſpenſatio ex q̄ eſt ius q̄ſitū nō p̄ōt reuocari ſine cauſa. no. de elec. cū ex eo. li. vi. fallit in p̄ncipe. ut dic ta. l. q̄ fundū. et vide Bal. ff. de conſti. p̄n. l. fi.

¶ In iure p̄ohibitorio inferior a p̄rincipe non diſpen ſat. Inno. de temp. ordi. vel non es compos. Bar. ff. ꝺ offi. p̄reto. l. barbarius.

¶ An populus aliquid ſtatuendo vel ex certa ſciēt̄ia faciendo ubi exigitur diſpenſatio cenſeať diſpenſare. Bal. dicit q̄ ſic. in. l. barbarius. ff. de offi. p̄reto. v. ex peditus. in. iii. colū. ade quod dixi. ꝺ.

¶ In ſcꝺa diſpenſatōe dz fieri mētio de p̄na alias nō valet. ꝺ fil. p̄reſ. c. ii. li. vi.

¶ Diſpēſat epus cū corrupta ut poſſit inter virgines ſacrari. Archi. xxv. di. acutius qꝺ dicūt quidā verū ſi crimen eſt occultum. alias ſecus.

¶ Licet ſit in beneficio diſpenſatū cū minore nō tñ in telligitur diſpenſatū in adminiſtratōne bonor̄ tp̄aliū dicti beneficii. de eta. et quali. c. i. li. vi. qꝺ dixit ibi ve rum. do. P̄e. de ancha. niſi exp̄reſſe aliud appareat ꝺ p̄ncipis volūtate. qꝺ dic. ut no. Jo. an. in. c. ex ratōne de eta. ⁊ quali. et in. c. de multa. de p̄reben.

¶ An pendēte lite ſuper defectu etatis ordinū vel na taliū ⁊ ſimiliū poſſit ſupior inuito opponēte diſpēſare in caſibus in q̄bus licite potuiſſet ante litē motā. vide Jo. an. in. c. dudū. ii. de elec. ubi de mā diſpenſatōnis plures utiles queſtiones inuenies. ⁊ in Spe. de lega. §. pe. et fi. ubi omnino videas.

¶ Diſpenſatōne indiget ordinatus ab epo per ſimo niā ꝓmoto. s. Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. c. ar. vi. ubi vide q̄s poſſit diſpenſare cuꝫ ſimoniaco.

Diſperſum. Virtus diſperſa eſt minoris potentie q̄ vnita. C. ꝺ no. co. compo. l. p̄ma.

Diſpoſitio. Que ſit differentia inter diſpoſi tionem vniuerſalem ⁊ gñalem.

UVA. BHSC. IyR_001

no. Bar. in. l. vxori. ff. ō au. et ar. le. facit qō no. glo. in. c. ii. de libel. obla. et doc. in. l. edita. C. de edē.

¶ An dispositō generalis extendatur ad ea que sunt specialiter ꝓuisa. Bar. in. l. in sacris. C. de ꝓx. sacr. scri. l. obligatōne nāli. li. xii. ō ꝓcur. qd ad agendū. li. vi. in cle. nō pōt. eo. ti. l. sed et si quis. §. quesitū. ⁊ ibi no. ff. si quis cau. facit qō no. glo. xxiii. di. quanq̄.

¶ Dispositio simplex debet referri ad ꝓpriam ñ ad communem significationem. ff. ō lega. iii. l. legatis seruis. et. l. hoc legatum. ff. de ver. sig. l. i. vi. ō. xxxi. q. i. q̄o. de conse. di. iiii. retulerūt.

¶ Dispositio et indispositio non compatiūtur se sub eodem genere. no. in regula moza. li. vi. de prēs. ñ bap. c. i. et. c. veniens. ubi vi. ō.

¶ Dispositio relata ad personas operatur effectuz in illis personis in quibus potest in aliis non. xxvi. di. de iō. de consang. et affi. de infidelibus. de rescrip. sedes. de elect. quia propter. ff. de lega. i. l. plane. §. si duob? xiii. q. ii. non estimemus.

¶ Dispositio relata ad personam recipit intelligētiā scōm conditionem persone. de maio. et obedi. solite. ō simo. et si questiones.

¶ Dispositio firmata in duabus rationibus non tollitur per remotionem vnius. de rescrip. ad audientiā. ii. vide de diuor. c. gaudemus. §. ulti.

¶ Dispositio limitata debet ſm suam determinatōz seu limitationē intelligi. de rescript. c. ii. et. iii. de trās lat. prela. c. ultimo.

¶ Dñe dispositū regulat ſm naturā disponētis. ff. de fun. instruc. l. cū q̄ritur. ⁊. l. taberne. ō despon. impu. lias. et. c. accessit. de or. cog. c. ii. de bap. c. i. ad fi.

¶ Dispositio est quidam habitus incompletus. san. Tho. in quarto. di. iiii. ar. i.

¶ Dispositio est multiplex. Idem in scō. xxi. di. ar. vi. et in tertio. di. i. et. xi. ar. iii.

Disputatio. Disputatio de fide ꝓhibetur. C. ō sum. tri. l. nemo. x. di. qs nesciat. xcvi. di. nos ad fidē. vi. ō. s. Tho. scda scōe. q. x. ar. x. adde de hereti. c. fi. §. iubemus. li. vi.

¶ Facile est ventre pleno de ieiunio disputare. xii. q. ii. socrates.

¶ Per disputationē veritas melius inuenitur. ff. de mu. et bono. l. fi. §. mixta. ff. de iurepatro. l. diui fratres. ff. de orig. iur. l. ii. §. ex legibus.

¶ Disputationis gratia aliqua recipiuntur. ff. ad. l. acquil. l. ita vulneratus. in fi.

¶ Non est disputandum de eo de quo statim constare potest. ff. ut in pos. le. l. si is a quo. xcvi. di. bene quidem. ⁊ ibi glosa.

Dissimulatio. Quid est dissimulatio. no. C. de iur. et fac. igno. l. pe. in glo. fi. adde quod dicam. j. sub dictione simulatio. adde qō habet de hoc verbo. ff. de offi. ꝓcon. l. nec qc q̄. §. circa aduocatos. ⁊. l. i. C. de resti. in integ. et. l. hac editali. §. is illud. C. de se. nup.

¶ Dissimulatō est peccatū mortale in plato. xliii. di. sit rector. de immu. eccle. clericos. in glo. pe. li. vi.

¶ Dissimulare aliqñ possumus. xxii. q. ii. utilem.

¶ Dissimulatio multis modis sumitur. no. xxiiii. q. i. officii. in glosa.

¶ Qō ñ é simulo dissimulo qō é. l. i. i glo. ff. ō ꝓcus.

Dissuasio. An dissuadens videatur mādare vel prohibere. vide. ff. de dolo. l. si qs affirmauerit. ff. de leg. ii. l. lucius. §. sempron? ff. de admi. tu. l. ticium.

Distantia. Modica distantia nō nocet. ff. de in inte. resti. l. diuus. ff. de arbit. l item si unus. §. i.

¶ Distantia longarū uiarū inducit plura priuilegia. que no. de resti. in integ. tum ex līis. spec. ti. de iura. calū. §. i. v. qd ergo. ad fi.

¶ Distantia inter existēs ⁊ non existens. uide sāctū tho. in primo. di. v. ar. v.

¶ Distantia est multiplex. idē in ꝑmo. di. xiiii. ar. iii et in. iiii. di. xlviii. ar. xvi.

¶ Qualiter ꝓbetur distantia loci ad locū ⁊ qualiter dēant formari articuli. et q̄liter testes deponere. bar. in. l. cōtinuus. §. cū ita. ff. de v. ob.

Distractio. Hoc uerbū notat necessariā trās lationē dñii. ff. de contrahē. ēp. l. rem alienā. nec infert necessario traditōnē rei. ff. de distrac. pig. l. obligatione.

Distinctio. Ubi lex uel canon non distinguit nec nos distinguere debemus. ff. de publi. l. de precio. et ibi no. de priuileg. quia circa. in glo. adde quod dicā. j. sub dictione lex.

¶ Nec distictio personarū debet apud extraneos eē in aut. de monachis. §. i. uide bar. in. l. i. ff. de postu. ⁊ ibi glo. et Ja. butri.

¶ Distinctio ē multiplex. s. tho. in ꝑmo. di. xiiii. ar ti. ii. ⁊ i secūdo. di. xiiii. ar. ii. et in. iiii. di. xv. ⁊. xlvi.

Distributio. An appellatiōe distributōnū quotidianarū que dant in ec clesiis ueniant āniuersarii. dixi ō sub dcōe āniuersariū

¶ An clericus habens altare in ecclesia ꝑ quo debz celebrare ⁊ esse in choro sicut ⁊ canonicus dēat habeē distributiones quotidianas. Frede. de se. tenet q̄ nō consilio suo. cxxvi.

¶ An ualeat consuetudo q̄ interessentes uni ex horis canonicis puta matutino uel uesperis recipiat distributiones ꝓ oībus horis. glo. q̄ sic. quidā contra. in cle. ut hi qui. §. illi. super v. certis horis. de eta. et q̄lita. opinio glo. est cōmunior.

¶ An ualeat consuetudo q̄ nedū ꝑ horis canonicis sed etiā ꝑ missa percipiant distributiones. glo. uidet uelle q̄ sic. in. d. cle. ut hi q̄. de eta. ⁊ q̄li.

¶ An seruiens ꝑ canonico absente dēat habere quotidianas distributiones quas canonicus haberet si ꝑsonaliter resideret. Lau. q̄ sic. i. d. cle. ut hi q̄. Cas. caldri. tenet contrarium.

¶ An ualeat consuetudo q̄ habens plura beneficia si interest diuinis in uno ipsorū habeat etiā distributiones alterius. doc. q̄ nō. in. d. cle. ut hi qui. ⁊ ibi doc. car. flo. in. viii. q. facit. c. i. de cle. nō resi. li. vi.

¶ An portio distributionū absentis accrescat ꝑsentibus uel conuertat in utilitatē ecclesie uel reseruet illi cū erit presens. glo. ē no. in cle. ii. de ui. ⁊ ho. cleri. in v. suspensus. Adde quod plene dixi supra sub dictōne accresco. doc. in cle. ii. de eta. ⁊ qualita. tenēt q̄ cessat hoc casu ius accrescendi.

¶ An canonicus infirmus debeat habere distributō nes quotidianas. doc. in. c. ad audientiam. de cle. nō resi. ⁊ in. c. i. de cle. nō resi. li. vi.

¶ Distributio male ablatorū incertorū debet fieri ꝑ episcopū. de usur. cum tu. ſm Hosti. dicam infra sub dictione episcopus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An facultas percipiẽdi quotidianas diſtributões perueniat ex iure canonicali uel prebendali. glo. de p ben. pro illoꝝ. oldra. ſuo conſilio. cxxvii. alias. cxliiii tex. de conceſ. prebẽ. c. fi. v. illos. li. vi.

¶ An quotidiane diſtributiones ſint pars prebẽde. dicã infra ſub dictõne pbenda.

¶ An extimatiõe ualoris beneficii impetrãdi cõpu tentur quotidiane diſtributiones. oldra. cõſilio. cxvii do. de ro. concluſione. xxviii. Jo. an. in addi. ſpecu. ſu per rubrica. de conceſ. pben. tex de reſcrip. c. fi. li. vi. optimus tex. in. c. fi. de cõceſ. pben. eo. li.

¶ An diſtributiones quotidiane ita ſint clericoꝝ q de ipſis poſſint teſtari. Laudi. q ſic in cle. fina. ỏ p ben. uide tex. in. c. i. de cleri. nõ reſi. li. vi.

¶ An ualeat conſuetudo q infirmo uel alias legitie ipedito debeantur diſtributiones quotidiane. archi. q ſic in cle. i. de cle. nõ reſi. li. vi.

¶ Dictio ſi quis eſt diſtributiua et dictio quiſqs ſed nõ dictio quiſqs. ff. de pigno. acti. l. ſi neceſſarias. §. ſi annua. et ibi bar.

¶ Diſtributio uel diſtributiuus equipatur ſpẽali nu merationi. uide bar. in. l. ſtichũ. §. i. ff. de v. obli. ⁊ in d. l. ſi cũ in ãnos. ff. quẽad. ſeruit. amit. ⁊. l. huiuſmõi §. pe. ff. de lega. i.

¶ Diſtributiua eſt ſpẽs iuſticie. s. tho. ſecũda ſecũde q. lxi. ar. i. ⁊ q in ea nõ eodẽ mõ accipitur medium ſi cut in cõmutatiua. ea. q. ar. ii.

¶ In diſtributiua iuſtũ nõ eſt id quod ẽ cõtra paſſuꝫ s. tho. ubi s. ar. iiii.

Diſtrictus. Quid contineat appellatõe di ſtrictus. Jo. an. in. c. fi. ỏ offi. delega. li. vi. et in. c. ii. de deci. eo. li.

¶ Quid ueniat appellatione diſtrictus honoris uel iuriſdictionis. no. de proba. licet cãm. de fi. inſtru. int dilectos. ut lite nõ conteſ. accedens. in cle. ne romani §. ſane. de elec. ubi p glo. ⁊ doc.

¶ An appellatione diſtrictu aliũ cõprehendant cleri ci. no. Jo. an. in. c. fi. de offi. deleg. li. vi. ⁊ i. c. dilecti de foro competenti.

¶ Diſtrictus qñqꝫ idẽ eſt quod territoriuꝫ. in cle. ne romani. §. ſane. de elec. eo. ti. ubi piculũ. §. porro. li. vi. de of. delega. c. ul. §. i. eo. li. Adde q diſtrict⁹ lati us patet q̃ territoriũ. de offi. dele. c. pe. i fi. li. vi. bar. ff. de offi. pfec. uigi. l. i. ubi de hoc.

¶ In odioſis appellatione diſtrictus nõ continet ci uitas nec econtra. de pben. q̃uis. li. vi. et in. c. rodul phus. de reſcrip. ſecus in fauorabilibus. ut. l. i. §. q̃ i urbẽ. ff. de offi. prefec. urb. ut no. doc. in. d. c. q̃uis. ⁊ in. d. cle. ne romani. §. ſane. Et ỏ differẽtia int diſtri ctum ⁊ territoriũ. uide azo. in. l. fi. ff. de iuriſ. om. iu.

¶ Delictũ cõmiſſũ in diſtrictu debet puniri per iudi cẽ loci cuius eſt diſtrictus. bal. in. l. i. C. ubi de poſſ. agi opor. circa finem.

Diſtricte. An iſte terminus diſtricte poſitus in conſtitutione obliget cõtra facié tem ad mortale uel ad penã. no. per do. car. flo. in. c. ii. de deſpon. impu. facit de elect. dudum. el. ii. in prin cipio. et ibi notatur.

Diu. De iſta dictione uide bar. i. l. i. §. deniqꝫ. ff de aqua plu. ar.

¶ Quod tẽpus dicatur diu. no. ỏ eo qui dux. i ma. c. cũ haberet. de coniug. lepro. c. ii. de fideiuſ. c. fin. et ibi no. Jo. an. ⁊ in cle. q̃diu. de appella. l. fideicõmiſ ſa. §. ariſto. ff. qui ⁊ a qui. Archi. iii. q. ii. ſi epus. de conceſ. preben. c. ii. cle. i. de re. eccle. non alie. ⁊ ibi p Jo. an. Adde q quandoqꝫ hec dictõ importat breue tempus. ff. loca. l. dominus horreoꝝ.

¶ Quicqd importet hec dictio q̃diu. no. glo. in. d. clemen. q̃diu.

¶ Diu uel diutius dicit tempus. x. uel. xx. annoꝝ. no. C. de acqui. poſ. l. ii. in glo. diu. alibi dicit arbitro iudicis. no. ff. man. l. lutius. C. man. l. ſi p eo. uiõ. ff. loca. l. cũ diu. in glo. biennii. Li. in. l. i. C. ubi cau. fi. no. ff. de re mili. l. deſertoꝝ. §. emanſor. in glo. plixũ de cõiu. lepro. c. ii. in glo. diuti⁹. adde de reſti. ſpo. fre quens. li. vi. adde. ff. de orig. iur. l. ii. §. ex actis. als deinde exactis. ⁊ in aut. de terri. nõ ſo. do. uel pecu. §. fin autẽ decendiũ. uide in. l. diutina. iuncris is que no. in. l. de quibus. ff. de legi. ⁊ q diu dicat decendiũ uide. ff. qui ⁊ a qui. l. ſi cũ fiderico. §. ariſto. ⁊ in glo. que allet cõcoꝝ. ⁊ in. d. l. de quibus. in gl. ii. adde gl. in. l. iii. §. ſi ſeruus. ff. de acq. poſ. Item diu. i. tanto tempore cuius memoria ꝛc. ff. de aqua plu. arcen. l. i. in fi. ff. de uſucap. l. ⁊ a quo. Item diu ſumit p bie nio. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. l. ſi diu

¶ De hoc uerbo diutinum. uide in. l. i. C. quan. in ter pupil. ⁊ uidu.

Diues. Diuites non coguntur ueſci cibis pau pere. xli. di. delicie. ⁊. c. non cogant.

¶ Ideo deus diuicias hominibus cõtulit ut dei boni tate experirent ⁊ ut pauperes per virtutem patientie coronent. xlvii. di. ſicut.

¶ Diues non dans indigentibus cuꝫ poteſt non mi nus peccat q̃ rapiens aliena. xlvii. di. ſicut.

¶ Diues ⁊ pauper omnes in cõi ãmonent ut confe rant non habenti. lxxvii. di in ſingulis. ubi uide.

¶ Qui uolunt diuicias per phas ⁊ nephas acqrere ambulant in obſcuritate mentis. xxxvii. di. nõne.

¶ Diues fuit petrus ſed p chriſto omnia reliquit. i. q. ii. §. ver his auctoritatib⁹ ſed beatus Hyeronim⁹ ſup illud. Ecce nos reliquim⁹ omnia dicit petr non fuiſſe diuitẽ ſed cibos ſibi a mare ⁊ manu acqſiuiſſe.

¶ In menſurãdis diuiciis interdũ homies fallunt ⁊ maxime mercatores qui in diuerſis locis ⁊ p alioſ ne gociatões exercent. ff. qui ⁊ a qui. l. in fraudem.

¶ Quando diuites ſunt melioris conditõis q̃ paup es ⁊ q̃ econtra. s. Tho. in. iiii. di. xlv. ar. xix.

¶ Qualiter diuites honorent. Idem ſecũda ſecũde q. cix. arti. iii.

¶ Diuicie faciũt tria mala. Idem ſcõa ſecũde. clxxx clxxviii. arti. vii.

¶ Diues elimoſinarius min⁹ pfectus q̃ pauper uo luntarius. i. q. ii. ſi quis propter hoc.

¶ Diuicias ⁊ virtutes ſimul habere eſt valde diffici le. xii. q. ii. ſocrates.

¶ Diuicias dat deus illis qui decimas ſoluũt. xvi. q. i. decime tributa.

¶ An magis puniat diues q̃ pauper. uide no. in. l. fi. C. de ſac. ſanc. eccle.

¶ Quãdo quis eſt diues non ſatisdat ſed cauet tãtũ cũ ypotheca bonoꝝ. Bar. in. l. q̃cũqꝫ. C. de ſer. fugi.

¶ Ratione diuiciaꝝ preſumit liberalitas. Bal. in. l. i. in fi. C. ad macedo. glo. in. l. ſꝫ ſi ego. ff. ad velle.

¶ Diuites cũ opibus bonis ⁊ cũ iuſticia non ſũt abi iciendi. xxx. di. hoc autẽ ſcripſim⁹. qõ no. de ſa. mo. recolentes. in v. paupertate.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An hīe diuicias sit de se malū. tex. ⁊ gl. xxx. di. hꝰ aūt scripsimus. glo. xii. q. i. clericꝰ. ⁊ xiiii. q. i. c. i.
¶ Si adsunt bona opera habere diuicias non esset malum. xii. q. i. clericus.
¶ Diuicie aliquando prosunt. ff. de testi. l. iii. § . i. in aut. de testi. § . sancimus .
¶ Que dicant magne diuicie. no. instit. de attili. tu to. § . ex hoc. in glo. iussu .
¶ An presumat pars scire diuicias suas. no. C. ad l. fal. aut. sed cū testōz. in glo. i. ⁊ ibi Li. ubi uide .
¶ Diuicie non conseruāt dignitatē ⁊ honestatez. ple ne per Ange. in consilio suo. lxvi. quod incipit. Mar tinus . ⁊ ibi uide .

Diuersitas. Quid est quod habz inducere diuersitatē specificā. no. Bar. in. l. i. in pn. ff. de acq. pos. ⁊ in. l. i. ff. de ac. ⁊ obli.
¶ Una ⁊ eadē res non dz diuerso iure cēseri. ff. ꝺ re. pmu. l. i. ff. de usuca. l. eū qui edes. de deci. cū in tua.
¶ Ex diuersitate facti sequitur diuersitas iuris. l. si ex plagiis. § . in diuo. ff. ad. l. aquil. ⁊. C. si vnus ex pluri. appella. l. i .
¶ Ex diuersis non fit illatio. l. si eū actū. ff. de nego. gest. l. fi. ff. de calum. l. pap. exuli. ff. de minoz .

Diuersorium. Quid sit diuersoꝛium no. ff. in qui. cau. pig. uel ypo. taci. contra. l. iii.

Diuinatio. Nemo tenet diuinare quod pos sit uel poterit accidere. glo. i. c. i. ut eccle. benef. ff. man. l. si fideiussoz. no. tamē bonā glo. in. c. fi. de homi. gl. ⁊ doc. in. c. i. de ser. non ordi. ff. de rei uen. l. non solum .
¶ Quot sunt genera diuinationū. uide. xxvi. q. iiii . duo etiā. ⁊. q. v. nec miz. adde pulchre p. s. Tho. 2ª scōe. q. xcv. ⁊ in sūma pisanel. sub dictōe ars. ⁊ sub di ctione sacrilegiū. adde ꝙ diuinatio est spēs superstitōis in. d. q. xcv. ar. ii. ⁊ eiꝰ sunt plures spēs ubi. s. ar. iii. ⁊ ꝙ diuinatio p sortes pōt esse licita ubi. s. ar. viii.
¶ Quis dicat diuinatoz. uide. xxxvii. di. vino .
¶ An diuinare futura sit spēs idolatrie. tex. ꝙ sic. x xvi. q. v. c. i. adde quod dicā infra sub dictōne sorz ⁊ scientia. ⁊ quod dixi. s. sub dictione ars .
¶ Que sit pena clerici uel laici dantis operā diuina tionibus. no. xxvi. q. i. p totū. ⁊ maxie in. c. quicūqz.
¶ An crimē diuinatōis sit ecclesiasticū. glo. ꝙ sic. xx vi. q. v. ꝓtra idoloꝝ. doc. in. c. conquestus. de so. ꝓpe. ⁊ quod ibi dixi supza sub dictione crimen .
¶ Diuinatio raro in bonā partē accipi potest. i. q. i. iudices. ⁊. c. cum ergo .
¶ Diuinatoribus non est credendū licet qñqz uideā tur ꝛep dicere. xxvi. q. ii. intelligi .
¶ Diuinatō etiā iure ciuili uidet ꝓhibita. l. si puta toz. ff. ad. l. aquil. ⁊. l. fi. C. de malefi. ⁊ mathe. gl. in l. filiū quē habentē. C. famil. hercis. que dicit ꝙ diui natio est refugiū miseroꝝ. adde nota. per Jo. an. in ad di. Spe. de sorti. super Rica .
¶ Que sit differētia inter diuinationē ⁊ sortilegiuz. uide per Fede de se. consilio suo. cclxx.

Diuisio Diuiduum Quid sit diui duū uel indiui duū habet plene in. l. ii. in glo. § . cato. ff. de ꝟb. obli. ⁊. l. stipulatōes non diuidunt. per Bar. eo. ti.
¶ Quodlibz continuū est diuisibile in ptes infinitas Bar. in. l. si ita. ff. de serui .

¶ Beneficiū diuisiōis qꝺ habēt correi pōt oppōi pꝰ sniam. bar. i. l. duobus. ff. de duo. re. ubi uide.
¶ Si duo fratres ꝓ diuiso longo tēpoze possiderunt aliquā rē nec apparet de diuisione an ꝓsumat facta di uisio. bar. in. l. si maioz. C. cōi. diui. ubi uide.
¶ In diuisionibus subuenit ei qui est deceptus dolo aduersarii ultra dimidiā iusti precii. ut hētur in. l. ma ioribus. C. cōmu. utri. iudi.
¶ Qualit petat deceptus diuisionē rescidi. no. Jo. an. i addi. spe. t. de iudi. § . sequit. ꝟ. itē hęredes.
¶ Cui incūbat onus ꝓbandi ut bñficiū diuisiōis ha beat locū. bar. i. l. duobus. ff. de duo. re.
¶ Binarius numerus ē ꝓncipiū diuisionis. ⁊ iō ope ribus secūdi diei nō benedixit dñs iuuenes q̄ detestan tur diuisionē ⁊ amāt unitatē. xxiiii. q. i. loqt. ⁊. c. scil ma. ⁊. xxxii. q. i. nuptie terrarū.
¶ An beneficiū diuisionis concedat repetiti. soluti. bar. i. l. si testatoz. ff. de fideiuss.
¶ An ⁊ qñ minoz possit ꝓuocare ad diuisionē. uide bar. in. l. iubemus. la. ii. C. de sa. san. eccle. et in. l. ꝓ curatoz. ff. de auc. tuto.
¶ Diuisio est quedā pronūciatio. ff. fa. herc. l. si filia § . si pater. no. ff. de transac. l. q̄ cū tutoribus.
¶ In diuisiōe dz alter cauere alteri. de euic. ff. fami. herc. heredes. § . pe. C. fami. herc. l. si familie.
¶ Quid habeat seruare pater bodie diuidēs heredi tatē inter filios. uide quod no. in aut. de trie. ⁊ semis. § . et ꝙ sepe. coll. iii.
¶ Diuisio ꝓuintiarū introducta est de iuregentium bodie impatoz diuidit ⁊ papa quo ad eccle. no. ne se. ua. c. i. uide quod no. in. l. i. C. de metro. beri. li. xi. ⁊ l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iur.
¶ Qualiter debeāt diuidi bona mobilia. tex. i. l . ii. ꝟ. ꝙ si sepe. C. qñ ⁊ qui. quar. pars debe. li. x. ubi est glo. no. qualiter debeant diuidi bona immobilia here ditaria inter heredes.
¶ Ens qñqz diuidit ꝑm naturā materie ex qua pro ducitur. l. i. ff. de iusti. et iur. qñqz diuidit ex parte fi nis. ea. l. i. huius studii.
¶ Diuisio habet instar transactiōis. ff. de pac. l. trel fratres. ubi glo. et bartho. Jtem dilucidat intellectū ff. de ozi. iur. l. i.
¶ An domus uel fundus possit sic diuidi ꝙ remane at unus. bar. in. l. stipulationes nō diuidūtur. in . ii. q ff. de uerbo. obli.
¶ An in diuisione debeat euictio si res assignata ex diuisione euincatur. uide in. l. si familie. C. famil. her cis. et ibi Baldus.
¶ Unus diuidit ⁊ alter eligit. de pro. c. i. i gl. insti. de le. § . ſz nō usqz. C. de meta. l. ii. li. xii.
¶ Per diuisiones res melio itelligit. ff. de excep. do li. l. i. i glo. i. isti. de le. § . sed nō usqz.
¶ Quādo fratres diuidūt quoꝝ unus est maioz et alter minoz. cōiter ⁊ vulgares ꝙ maioz natu dz ptes facere ⁊ minoz eligere. ꝓo quo uidetur tex. i. l. i. C. de bis qui se dese. li. x. dixi aliqd s. arguendo de muli ere ad minorē. de hoc uide bal. in. l. si maioz. C . cōi. diui. sed tex. in. l. ii. C. quādo ⁊ qui. quar. ps de. uiō tur innuere cōtra. bar. in. d. l. i. dicit hoc solū ꝓcedē in illis casibus in quibus hoc repitur exꝑssum i iure. alias regulariter diuisio expedit iudicis officio . ut di cā infra. Sed contra euz uidet tex. exꝑssus in. c. i . de parro. ubi dicit ꝙ maioz diuidit ⁊ minoz eligit. Jo.

UVA. BHSC. IyR_001

an. in. d. c. i. uidetur cõcordare iura ⁊ bñ iudicio meo vnde eius opi. puto uerã et equitati ꝑsonã. dic ut ibi per eũ. ⁊ adde quod dicam infra prox me. ubi etiam aliquid de hoc.

¶ An ex longi tẽporis possessione facta inter fratres prõ diuiso ꝑsumatur diuisio facta inter eos glo. Bar. et bal. in dicta. l. si maior.

¶ Sic est facienda diuisio ut filii a parentibus. sorores a fratribus. ⁊ a uiris cõiuges natura separent. l. possessionũ. C. cõi utri. iudi. ⁊ ibi glo. ponit cõcor.

¶ Tẽpore diuisionis fuit inter diuidẽtes appositum pactũ quod quidã locus nõ posset altius tolli cũ inser tione pene. ⁊ erant uerba iperſonaliter prolata. uidet ꝙ tale pactũ nõ artz singularẽ succesſorẽ. p no. in. l. iii §. opus. ff. de alleato. ego consului cõtrariũ uidelicet ꝙ transiret quo ad seruitutẽ nõ quo ad penalẽ ꝯligationẽ. per. l. cũ fundo. ff. de seruit. rusti. ꝓdi. facit. l. cui cunqꝫ. §. si fundus. eo. ti. ita dicit bal. i. d. l. cũ fũdo.

¶ Qñ heres extraneus ⁊ suus uenĩũt ad diuisionẽ debet differri filio ⁊ ceteris ꝓbus debet sibi dari option in his qui recipiũt affectionẽ in diuisione rerũ patrarũ. bal. in. l. imperator. ff. de pac. ar. illius. l.

¶ Qñ fratres ueniũt ad diuisionẽ qui ẽ maior tẽpor debet facere diuisionẽ ⁊ ponere ad partũ minorẽ ꝺ bonis paternis. ar. l. i. C. de his qui se defen. li. x. ⁊. l. ii C. de metal. li. xii. ⁊ in. c. i. de parrochi. ⁊ qꝺ ibi no. ſm Ange. in. d. l. imperator.

¶ Diuisio nisi i casibus a iure exꝑssis petitur officio iudicis. insti. de offi. iudi. §. si fa. ⁊. §. se fallit. ff. cõi. diui. l. iudiciũ. ⁊. C. eo. l. ad officiũ. et ꝙ regulariter nõ detur electõ in diuisionibus uidetur tex. in. l. ii. C qñ ⁊ ꝙ. quar. ps de. circa ꝓnc. li. x. et de diui. fratrũ maioris et minoris. uide Bald. in. l. ex duobus. ff. de nego. gesſ.

¶ Si habeo coẽm rem cũ absẽte qui ñ diuisit ꝓ certis formabo libellũ contra ipsũ absentẽ et faciã citari affines cognatos ⁊ amicos per edictũ generale. et si aliqs cõparet ad defensionẽ absentis ꝓcedã cõtra eũ defensorio noie ⁊ si uelit denũtiare absenti audiet. nt i aut. qua in ꝓuintia. C. ubi de crimie agi opor. facit. ff. de in ius uo. l. neqꝫ in pub. in fi. Si aũt ẽ penitus idefensus nec sperat de ꝓximo redire faciã dari curatorẽ cũ bonis absentis ⁊ cũ illũ experiar. ut. l. ab hostib⁹. i ꝓn. ff. ex ꝙ. cau. ma. bal ad lãz. i. l. cohẽdib⁹. C. fa. herc.

¶ Si fratres diuidũt ꝓ breuia ⁊ sortes ⁊ contingat i tolerabilis lesio ultra dimidiã iusti ꝓcii põt peti i melius reformari. ut. l. maioribus. C. cõi. utri. iudi. iũc. l. ii. C. qñ ⁊ qui. quar. ps debe. li. x. nisi diuisio eẽt facta per iudicẽ ⁊ trãsiuisset in rẽ iudicatã. debuit enim apparere qui ledebat alias nõ poterit ſnia reformari. C. si pupil. in ireg. resti. postu. l. i. bal. i. d. l. maioribus

¶ Per diuisionẽ transfert dñiũ. insti. de of. iudi. i fi. Specu. titu. de ꝓri. ⁊ se. decre. §. uidendus restat. ꝟ. sed quid in duplicibus.

¶ De effectib⁹ diuisionis. no. gl. i ꝓhemio insti.

¶ Nihil ẽ tã magnũ quod si in plures partes diuidatur non efficiat quasi nihil. in aut. ut iudi. fine quoq⁹ suffrag. in principio.

¶ Quid si duo fratres habitant ⁊ alunt de cõibus unus habet filios ⁊ alius nõ. an si ueniant ad diuisionẽ ille qui nõ habet possit repetere sũptus quos alter fecit circa filios. bal. in. l. si paterno. C. de nego. gesſ. ubi dicit se sepius fuisse interrogatũ. Adde qꝺ singulariter no. Bar. in. l. quintus. ff. de annu. lega.

¶ Testator habens domũ uel fundũ ꝟni legauit post ea diuisit in plures uel ecõtra quid veniat in legato. glo. ⁊ Bar. in. l. i. ff. de re. dub. casus uidetur de hoc in. l. gaius. §. titius. ff. de lega. ii.

¶ Quid importent ꝟba testatoris mandantis filiis suis ut diuidant bona sua equaliter. uide Bar. in. l. cum patet. §. dulcissimis. ff. de lega. ii.

¶ Quid significent illa ꝟba ꝙ tale onus diuidat inter tales prõ rata. Bal. in aut. defuncto. C. ad tertul. ad de quod dicam infra sub dictione rata.

¶ An diuisioni possit pacto renũtiari seu possit diuisio ꝑpetuo ꝓhiberi. Bar. i. l. i hoc iudicio. ff. cõi di.

¶ Diuisio est spẽs alienatõis similis pmutatõi. bar. in. l. cũ pater. §. hereditatem. ii. ff. de lega. ii.

¶ Ea que in ꝑtes diuidi non possunt solida a singulis heredibus debent. ff. de regu. iur. l. ea que.

¶ Diuisio facta de fructib⁹ non ꝓiudicat iuri ꝑpetatis. no. ff. fam. hercis. l. lucius ⁊ titia. i gl. partionũ.

¶ Quid cõtineat diuisio facta inter coheredes ⁊ an ꝓrebendat fideicõmissũ. no. ff. de pac. l. tres fratres. in glo. posse. ⁊ no. ff. de ꝓba. l. si pactũ. de ꝟbo. oblig. l. qui rome. §. duo fratres. in glo. magna. ⁊ ibi Bar. plene uide. ff. de transact. qui cũ tutoribus. in glo. ii. Spec. ti. de testa. §. i. ꝟsi. item quid si duobus fratribus. ⁊ ibi Jo. an. in addi.

¶ Ad diuisionẽ faciendã potest minor ꝓuocari ſꝫ nõ ꝓuocare. no. ff. de nego. gesſ. l. ex duobus. in glo. i. et Li. C. si aduer. trãsac. l. i. in. ii. q. Bar. ff. de tute. l. iii. §. i. ⁊. l. inter pupillos. ff. de aucto. tuto. tex. in. l. pe. C. de ꝓdi. mino. Bar. ff. de re. eor. l. si pupillor. in ꝓin. Li. C. de sac. sanc. ec. l. iubem⁹ la. ii. Jo. an. in addi. Spe. ti. de cura. sup Rica. fallit qñ sibi expedit. uide in. d. l. iubemus. la. ii. C. de sac. sanc. eccle. adde. ff. de re. eor. l. i. §. si cõis. quod intellige a maiore als secus. ut. l. si pupillor. in princ. eo. ti. ⁊. l. inter omnes. C. de ꝓedi. mino. ⁊ vno maiore ꝓuocãte intra plures minores diuidere ꝓbat. in. l. inter pupillos. ff. de aucto. tuto. ⁊ adde qꝺ no. glo. in. l. ii. C. si aduer. transac. Item adde ꝙ si expedit pupillo diuidere ipse ad diuisionẽ ꝓuocat cũ decreto iudicis. ff. ꝓ socio. l. si quenit. ⁊. l. fi. C. de iure do. als de fun. do. Itez ad de ꝙ licet minor non ꝓuocet ad diuisionẽ ꝓprietatis potest tamen prouocare ad diuisionem proprietatis ⁊ fructuũ. ff. fam. hercis. l. lutius titius. C. de sa. sã. eccle. l. iubem⁹ nulli. Bal. ad lãz ponit hec omnia in prealle. l. i. §. si cõis. ff. de re. eor. Et adde omnino quod idẽ dicit. in. l. i. C. cõi. utriusꝫ. iudi.

¶ An diuisio possit fieri de rebus mobilibus eccle. no. C. de sac. san. eccle. l. iubemus. in glo. diuidendũ ⁊ ibi Li. in. ii. qõe.

¶ Si diuisio fiat a patre inter filios an sit testamẽtũ no. C. fam. hercis. l. quotiens. in glo. i. ⁊ in. ii. q.

¶ Si diuisio fiat inter coheredes quando teneantur inuicẽ de euictione. no. C. fam. hercis. l. si familia. ui de Bar. ff. de ꝟbo. obli. l. qui rome. §. fi. in. i. q.

¶ An diuisio ꝑsumatur eo ꝙ diu separati bona possiderunt. no. C. cõi. diui. l. penul. in glo. ii. ⁊ ibi Li. Jo. an. in additi. Specu. ti. de iudi. §. sequitur de cõmunibus. ꝟsi. poro.

¶ Licet quis steterit in cõmunione cũ aliquo p. xl. ãnos tñ nõ impedit diuisio. uide Ange. in ꝑsilio. liii.

¶ Diuisio est spẽs alienatõis. glo. in. l. pe. C. ꝺ ꝓdi.

UVA. BHSC. IyR_001

mino. facit qđ habet in. l. cũ ſolus. ff. de uſuc.
¶ Quomó habeat locũ iudiciũ diuiſoriũ. uiđ Ang. in conſilio. cccvi. quod incipit in qõne.
¶ An & in quibus diuiſio ſit ſimilis emptõi. no. C. cõi. utri. iudi. l. i. in glo. i. & ii. & ibi Li.
¶ An diuiſio pariat cauſã uſucapiendi. no. C. cõi. utri. iudi. l. i. & ibi Li. in. q. iiii.
¶ Diuiſionis forma & inſtrumentũ. uide in Spe. ti. de iudi. §. ſequit uidere de dictõibus. §. porro.
¶ In diuiſione non uenit q̃ ui aut latrocinio habet ff. famil. hercis. l. cetera. §. ſed & ſi quid. no. Jo. an. đ preben. cum cauſam. in fi.
¶ Judiciũ cõi diuidun. non habet locũ ubi reſ deſinit eſſe cõis. Specu. ti. de loca. §. ui. v̄ſi. lxxxix.
¶ Non ualet pactus ne res cõis vnq̃ diuidatur ſed ne diuidatur ad tempus bene ualet. uide in prealleg. §. ui. v̄ſi. lxxxix.
¶ Facta diuiſione inter fratres uel alios non uidet actũ ut vnus poſſit tranſire p̃ parte alterius ſicut p̃us niſi hoc ſit inter eos ſpealiter actũ. ut. l. uia ꝓſtituit. §. fi. ff. de ſer. ruſti. predi. & ibi p̃ do. Floria. ut idẽ tenet ibi Bal. ex eo quia diuiſio eſt ſimilis emptõni. ut. l. i. C. cõi. utriuſ. iudi. unde ma. uel mi. non uenit niſi ex preſſe ſit dictũ. alleg. ff. de õben. emp. l. in vendẽdo fũ do. & eſt expreſſũ in. d. l. uia. in fi. & ideo dicit q̃ debẽt eſſe cauti fratres ut reſeruent ſibi viã uel aditũ p̃ prez alterius & ponit exemplum in domo habente tria ſolaria que diuidit inter fratres & habens ſolariũ inferiuſ non patit fratrẽ habentẽ ſupius ſolariũ tranſire p̃ ſolariũ ſuũ. ita dicit Bal. ſed contra. tenet glo. in. l. Fuũ filii. §. fi. ff. de leg. i. & incontra. uidet facere. l. binas edes. §. non autẽ. ff. de ſer. ur. pre. & l. ſi is qui binas eo. titu. ſi is. non ob. Bal. dicit ut dictum eſt ſupra. non tamen allegat dictam glo.
¶ An diuiſio quã facit pater inter filios de bonis ſuis in uita ſua ualeat poſt mortẽ ipſius ſine alia ratificatione filioꝝ. uide per Bal. in. l. iii. C. de uſu. ca. pro dona. ubi concludit q̃ confirmat morte.
¶ An diuiſio facta inter heredes preiudicet fructuariis uel aliis habentibus ius pſonale ad rem. uiđ tex. & Bar. in. l. qui fundum. ff. de uſufruc. lega.

Diuortium. ¶ An inter cõiuges inter quos non interuenit carnalis copla poſſit dici fieri diuortiũ. habet. ff. de vbo. ſign. l. inter ſtupr. §. diuortiũ. glo. xxvii. q. i. §. ecce. que dicit q̃ non. ſed magis repudium. idem glo. xxxii. q. vii. c. i. ff. re. amo. l. ſi concubina.
¶ Quid ſit diuortiũ. gl. xxxii. q. vii. c. i. ff. re. amo. l. ſi concubina.
¶ Diuortiũ inter ꝓiuges fieri non poteſt niſi ex cauſa fornicationis. xxvii. q. ii. agathoſa.
¶ An diuortiũ poſſit fieri inter adulteros. uide ar. xxxii. q. vi. ſed ponat. & c. nihil iniquius.
¶ Diuortiũ non dicit niſi qđ fit intentiõe conſtituendi diſceſſionẽ perpetuã. de pe. di. i. §. diuortium.
¶ Que ſit practica quando alter cõiugũ petit diuortiũ fieri ex quacũq; cauſa. uide in ſũma piſanel. ſub dictione diuortium. adde Specu. de ſpon. & ma. §. ſequitur. v̄ſi. ſi vero.
¶ Que ſit forma ſentẽtie diuortii ꝓpter adulteriuz Inno. in. c. de illa. de diuor. in fi. glo. magne.
¶ An pendente lite ſup diuortio uir teneat reddere debitũ uxori. habet in. c. qñ. §. porro. ut li. non ꝓteſt. & in. c. fi. de adul. glo. xxiiii. di. ſi añ.
¶ Filia i pudiciũ patris diuortiũ facere ñ põt. C. đ repu. l. conſenſu.
¶ An diuortiũ fieri poſſit conſenſu partiũ. no. C. de repu. l. conſenſu. §. ſin autẽ. in gl. aliter. & in aut. q̃ hodie. eo. ti. no. in. l. diuortio. ff. de neg. geſ. i glo. i.
¶ Si fiat diuortiũ ſine cã que ſit pena. no. in aut. de nup. §. ſi uero altera. in gl. penis. & i gl. ſe. coll. iiii.
¶ An habeat locũ diuortiũ de iure canonico. glo. i. l diuortio. in prin. ff. de nego. geſt. adde quod dicã infra ſub dictione matrimoniũ.

Do. Ideſt accomodo. uide inſti. qui. mo. re. contra. ob. §. itẽ is cui. ff. ſi cer. pe. l. cũ qd &c.
¶ Dare eſt accipientis facere. ut. l. ubi autẽ. in pnc. ff. de verbo. obligatio.

Doctor Doctrina. Qualis debeat eſſe doctor & doctrina eius. uide. xliii. diſ. in ſumma. & ibi Archi. xlvi di. habet hoc ꝓpriũ. de maio. et obe. humilis. viii. q. i qualis. vii. q. i. nouatianus. §. xvi. q. i. ſic uiue.
¶ An ille qui ſimul doctor eſt & miles debeat uti ueſtibus militaribus. dic q̃ in actibus militaribuſ debz uti ueſte militari. in doctoralibuſ doctorali. ita colligitur ex doctrina Jo. an. i. c. ut q̃ſq; de ui. & ho. cle.
¶ Credendũ ẽ dictis doctoris inquãtũ ſcripturis canonicis deſeruiũt. ix. di. noli.
¶ Doctoratus põt probari non ſolũ per inſtrumẽtũ ſed etiã per teſtes qui interfuerunt in publica lñia ſeu examine quod includit in ſe priuatũ & non ecõtra. verba ſunt bal. i. l. ſolẽnibus. C. de fi. inſtru.
¶ An doctor ſemel approbatus poſſit reprobari. docto. de deſpon. impu. de iſtis. glo. de preben. cũ ſm Archi. xxxvii. di. de quibuſdã.
¶ Excõicatus uel hereticus non põt eſſe doctor. qa iurat ſe eẽ fidelẽ eccleſie. uide Ja. bu. i rubri. ff. vetis.
¶ Doctor debet ſtatim uenire ad effectus & nõ ſtare in ambagibus. C. de ap. l. ampliorẽ. §. i refutatoriis & l. fi. C. qui admi. ad bo. poſ. & C. de ſtu. libe. urbe. l. i. lib. xii.
¶ Doctor legendo debet magis attendere ad fructũ q̃ ad ornatũ. ff. de ori. iur. l. ii. §. fiũt. C. de indic. uidu. tol. l. ii. & C. de annu. turo. l. i. & l. lex que turores. ff. de condi. & demõ. l. ſz ẽ hic ſpealiter. §. fi.
¶ Doctor appellatur ꝓfeſſor legitime ſciẽtie. uide i ꝓma ꝓſti. digeſtorũ. §. ſed cũ nos. & §. iii. đ v. ſig. for
¶ Doctor in docendo debet inchoare a leuioribus. ut i prohemio. ff. §. itaq;.
¶ Doctor debet legere materias que ſunt i uſu. ubi ſupra. §. is ergo.
¶ Doctor dz limare materias ſicut ferrũ lima mundatur a rubigine. uide ubi ſ. §. diſcipuli.
¶ Doctor debet opiones quas recitat attribuere illi quorũ ſunt. uide ubi ſ. §. ne autẽ.
¶ Doctor debet incipe traditionẽ doctrine ſuocato noie dñi & eius tuitõe. uide ubi ſ. §. i capite.
¶ Decus & honor reſultat doctori ſi habet bonum ſcholarẽ. ut in palle. §. in capite. & in autẽ. ut iudi. ſi quo ſuf. §. cogitatio. colla. iii.
¶ Doctoris ſocius gaudet priuilegio doctorum i ꝓhemio. ff. §. illud uero.
¶ Doctor appellat ſacerdos. quia ſacra miniſtrat. l i. ff. de iuſti. & iur. hinc eſt q̃ debet habere noticiã rerũ diuinarũ. ſ. boni & eq̃. ut. l. iuſticia. §. i. ff. đ iuſt. & iu.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Doctor legendo debet aliq̃ euidentialia ꝓmittere ex quibus declarat ꝓncipia dicendoꝝ̃ et talia debent esse breuia. ut. l. i. ff. de ori. iur.

¶ Doctor mȯdernus ueriſimiliter plus ſcit antiquo quia ius quotidie in meliuſ producitur. ff. de ori. iur. l. ii. §. poſt originem.

¶ Doctor debz habitare in loco publico ⁊ ſi nō pōt danda eſt ſibi dom⁹ de publico ut facilius conſuli poſ ſit. uide tex. de ori. iur. l. ii. §. poſt hos.

¶ Doctor dicit orator. ut. d. l. ii. §. ſeruus. Itē dici tur ſcriptor. ut. ff. de of. ꝓfec. ꝓto.. l. ii.

¶ Ex multitudine doctoꝝ̃ confundit intellectuſ au dientis. C. de no. co. cōpo. l. i.

¶ Doctor debet eſſe laborioſus et ſollicicus. alias ſubtilis. dic. l. i.

¶ Ad collegiū doctoꝝ̃ non debet admitti uilis ⁊ dz eſſe approbatus. ⁊ approbantes doctores debēt depo nere cū iuramento ipſū eſſe habilē. et filii doctoꝝ i ag gregatione collegii ſunt ꝓponēdi aliis ſupnumerariis C. de aduo. di. iudi. l. nemini. ⁊. l. petitiones. ⁊. l. iu bemus. §. fi. ti. ſe.

¶ Nemo debet aſſumi ad doctoratū niſi certo tēpoꝝ ſtuduerit. de quo uide bar. qui determinat tēpora. in d. l. petitiones. ⁊. l. iubemus.

¶ Doctor habens iuriſdictionē debet prohiberi a le ctura ne ſubtrahat ſcholarē. uide guil. ff. ſi cer. pet. l. lecta. et per hoc pōt dici ꝙ exiſtentes de ſtatu debent prohiberi a lectura. quod eſt contra multos doctoreſ bononienſ. et perusinos.

¶ Doctor ſemel approbatus ſi nō eſt utilis ſtudenti bus debet reprobari. C. de ꝓfeſ. ⁊ me. l. grāmaticos alias magiſtros. li. x.

¶ Doctor nō debet aſcendere cathedrā cauſa legēdi niſi a decreto decurionū ſit approbatus. ut in prealle. . l. magiſtros.

¶ Facultas approbans doctores de iure cōi reſidet in decurionibus regentibus ciuitatē. l. medicos. e. ti. quod uidetur intelligi de approba. ad leticiā quaz ho die uocamus conductam. ſecus de approbatione quo ad doctoratum.

¶ Numerus doctoꝝ̃ approbantiū ⁊ regentiū ē taxa tus. glo. in. d. l. magiſtros. in approba. doctoris ſeptē debent eſſe. ⁊ doctor approbatus nouiter ē ultimus ī ſedendo. C. de ꝓfeſ. ⁊ me. l. ſi quis.

¶ Pro dando corona doc. uide. C. de athle. l. i. li. x

¶ Ut quis efficiatur prouectus in doctrina oportet ꝙ capiat principium a tenera etate. uide i pal. l. i.

¶ Doctor debet ſtare ſepatus a conſortio vulgariuz ut. l. i. C. de ſtu. li. ur. ro. li. xii. alias. xi.

¶ Doctor debet legere in ciuitatibus ī loco publico nō i ꝑuata domo. alias ñ gaudet ꝓuilegio. ut i pal. l. i

¶ Non debet quis ꝓſentari niſi a doctore ſuo. C. de offi. magi. l. i.

¶ Quod dicitur ꝙ doctores nō poſſunt detineri in carceribus eque habet locū in doc. legū ⁊ medicine q̃ etiam nō poſſunt capi pro debito ex contractu uel q̃ ſi. ut eſt tex. in. l. medicos. C. de ꝓfeſ. ⁊ me. li. x. ⁊ bo ꝓuilegio gaudent eoꝝ̃ filii ⁊ uxores. unde ſtatuta ſim pliciter loquentia de capiendis debitoribus debent li mitari per. d. l. medicos. ⁊ per. l. ii. C. de noxa. cū ſi mili. fac quod no. in extrauag. ad reprimendā. in ver. non ob. ⁊ i aut. q̃ in ꝓuintia. C. ubi de cri. agi opor.

¶ Qui gerit ſe pro doctore ⁊ nō ē tenetur pena falſi l. eos. in fine. ff. de fal. Bar. in. l. reddatur. C. de pro feſſ. ⁊ me. libro. x.

¶ Doctor debet habere ỽtutem fortitudinis ⁊ iura fortune patienter ſufferre. Bar. in prealle. l. reddat.

¶ Scripture doctoꝝ poſſūt in multis corrigi ⁊ emē dari. no. ix. di. negare non poſſum.

¶ Mulier licet docta ⁊ ſancta non debet docere. xx iii. di. mulier. xxxiii. q. v. mulierē. ȯ ꝑſe. di. iiii. mlier.

¶ Prelati maxime debent eſſe doctores populi in ſa cris ſcripturis. uide. xxxvi. di. ſi quis vult.

¶ Doctores falſi ſunt fontes ſine aqua nebule turbi nibus agitate quibus caligo tenebraꝝ reſeruat qui li benter audiunt cum dulces ſint in ſermonib⁹. de pe. di. ii. §. opponit. in glo. ſunt fontes non lauantes ſed coinquinātes. ii. q. vii. ſecuti ſunt.

¶ Et ſacerdotes debent habere docēdi peritiam. xl iii. di. diſpenſatio.

¶ Doctor ſm qualitatē auditoꝝ ſuoꝝ debet ſeruare ſermones. xliii. di. in mandatis. viii. q. i. oportet.

¶ Doctor ſecreta ſcripturaꝝ ac miſteria rudo popu lo preponere non debet. xliii. di. pariter.

¶ Nullus debet docere niſi prius didicerit ⁊ ſancte conuerſationis exemplū potius ȯ ſe aliis preſtare poſ ſit q̃ ab aliis ſumere. xlix. di. ſacerdotes.

¶ Doctor debet opere implere quod alios docet. lx xxi. diſtinc. nemo.

¶ Senex non debet dedignari ſi a iuuene doceatur. xxiiii. q. iii. ſi habes. xxxviii. di. c. fi.

¶ Non poteſt eſſe bonus doctor qui in tenera etate non incepit diſcere. glo. in. l. i. C. de athle. li. x.

¶ Doctoreſ nō debēt mittere margaritas añ porcoſ xliii. di. in mandatis. Mathe. vii. x. q. iii. q̃ igit.

¶ Vera doctrina multuz differt a doctrina arrogan tium. xlvi. diſ. hoc habet.

¶ Doctrina bona etiā maledictoris utilis eſt audien tibus. lxxxiii. di. §. quamq̃ ſacerdotem.

¶ Doctrina vera que in libris infideliū ſeu gentiliū reperit improbari non debet. i. q. i. nōne ſodomite.

¶ Debemus. n. magis cōſiderare ỽitatē doctrine q̃ turpitudinē vite. i. q. i. ſignificant. ⁊. c. non quales.

¶ Defendens doctrinā prauā pertinaciter cenſetur hereticus. xxiiii. q. iii. qui in eccleſia.

¶ Doctor legens ius ciuile in aliqua ciuitate nō pōt uocari ad tutelā. ut. l. reprobari. §. i. ff. de excu. tu.

¶ Doctor ſalariatus in aliq̃ ciuitate non pōt ō cōe illius ciuitatis aduocare. ut. l. ii. C. de aduo. diuer. iud. ubi Bar. ⁊ in. l. diuerſoꝝ̃. C. ō aduo. diuer. iu.

¶ Doctor dz habere reuerentiā a ſcholaribus ſicut pater a filio ⁊ in caſu neceſſitatis ali ab eis. glo. in. l. ii. C. de excu. tuto. dixi ſupra ſub dictō diſcipulus.

¶ Doctor poteſt eſſe teſtis pro ſcholari de licentia ſi bi data. glo. ⁊ ibi tex. in. l. nemini. C. de aduo. diuer. iudi. uide. xii. q. i. omnes. ubi glo. uidet dicere ꝙ do ctor poteſt de ſciētia ⁊ moribus ſcholaris teſtificari. uide Bar. in. l. cū aduocatio. C. de aduo. diuer. iud. facit. l. nemini. eo. titu.

¶ Doctor poteſt repellere monachuz de ſcholis qui audit ius ciuile contra ſtatuta canonum. glo. in. c. i. de vſu. li. vi.

¶ Doctor deputatus ad legendū poteſt ſeruire p ſub ſtitutū reputatū eque bonū ſeu alias approbatū arbi trio boni uiri. glo. in. l. ſi quis exempti. C. de mu. et hono. Bar. in. l. nemo eſt qui neſciat. ff. de duo. re. ⁊

UVA. BHSC. IyR_001

in.l.pe.C.de ꝓnci.agen.in re.li.xii.uide in.l.i.§.ne aũt.C.de cadu.tol.⁊ ibi ℭy.in.iiii.q.ſpecu.t.de ſa la.§.fi.v.pe.Adde ℘e.de ancha.in.c.is cui.de of. deleg.li.vi.Jo.an.in regula.qui per aliũ.li.vi.i mer cur.ff.pro ſocio.l.ſi conuenerit.cũ.l.ſe.bar.in.l.con tinuus.§.ſi ab eo.ff.de v.obli.Et dic ꝙ talꝫ ſubſtitu tus debet eſſe doctor nõ ſcholaris licet ſit ſufficiẽs.ut l.agentes.C.de agẽ.i re.li.xii.⁊ ibi ꝓ bar.

¶ Doctor nõ debet detineri in carceribus.ſicut nec mulier.glo.in.l.medicos.C.de profeſ.et me.li.x.ꝺ quo dic ut plenius ſupra.

¶ Doctor qui tẽpore debito noluit recipere ſalariuꝫ ſuũ non auditur poſtea petens.quia applicatur fiſco. tex.eſt in.l.fortiſſimi.C.de er.mili.anno.li.xii.uide Bal.in.l.acceptã.C.de uſu.

¶ Doctor non debet ſe ſubſcribere conſiliis alioꝝ niſi prius lecta ſcriptura.dictuꝫ eſt Bal.in.l.fi.C.plus uale.quod agi.

¶ In ꝓmouendis ad doctoratũ trina examinatio re quirit̃ ſm Archi.xxxvii.di.de quibuſdam.

¶ Ad quos de iure ſpectat examinatio doctorandi. tex.⁊ glo.in.l.i.C.de profeſ.⁊ medi.li.x.Bar.in.l. athletas.C.de athle.li.x.

¶ An priuilegiũ conceſſuꝫ clericis ſcolaribus ut poſ ſint ſtudere in iure ciuili extendat̃ ad doctorẽ.Jo.an. in regula.cum quid.li.vi.in mercuria.do.Anto.ple ne examinat in prohemio grego.

¶ Si doctori legenti ꝓ aliquo ſalario deꝫ licentia re cedendi a loco per aliquos dies an debeat habere pro illis ſalariũ.glo.in.l.iii.§.ſi ad diẽ.ff.de re mili.quã Bal.allegat ꝓ ſingulari in.l.iii.C.de cõdi.inſer.

¶ Quis dicat̃ doctor ⁊ quis magiſter ⁊ que differẽ tia ſit inter eos.no.glo.in cle.ii.de magiſtris.in uer. doctoratus.alia glo.xxxvii.di.de quibuſdam.no.de loca.c.i.de conſti.ex litteris.

¶ Quot requirunt̃ ut quis poſſit effici doctor.uide do.Lar.flo.i ꝓhe.cle.in ſalutatõe.ubi ꝛcludit ꝙ ille ꝓprie dicit̃ doctor qui actu docet.adde glo.in ꝓhe. vi.ſuper v.doctoribus.ubi habes unde dicat̃ doctor ⁊ qualis eſſe debeat.

¶ Que ⁊ quot ſunt inſignia doctorũ.no.glo.in cle. ii.de magiſ.in v.inſignia.

¶ Non ſunt uituperandi doctores utentes inſigniis ſuis puta cingulo deaurato.glo.in.c.ut apoſtolice.de priuileg.li.vi.

¶ An non doctor utens inſigniis doctoris puniat̃. Bar.in.l.reddatur.C.ꝺ profeſ.⁊ meli.li.x.facit qꝺ no.in.l.eos.§.fi.ff.de fal.

¶ An ordo doctoꝝ ſit approbatus per eccleſiaꝫ.dic ꝙ ſic.c.cum ex iniuncto.de hereti.faciunt.no.in.c.i. de reli.⁊ uene.ſanc.li.vi.

¶ An ſit licitũ doctori petere licentiaꝫ docendi.Ar chi.xlviii.di.in prin.⁊ Lau.in cle.i.de magiſ.

¶ Ad quem ꝓpineat poteſtas faciendi doctores.no. in cle.ii.de magiſ.in glo.fi.

¶ Si eſt diſcordia inter doctores eccleſie cuius opi. uel ſententie magis ſtandũ ſit.glo.ix.di.ut uetex.

¶ Que etas requirat̃ in doctore.no.doc.in ꝓhem. cle.Benze.in cle.ii.de magiſ.ubi etiã uide an illegiti mus poſſit doctorari.

¶ An doctor poſſit pro licentia ſcolaris licite accipe pecuniã.no.i.q.iii.non ſolũ.Hoſti.in ſũma.ꝺ magiſ. §.utꝝ.v.quid ſi magiſtri.de magiſ.c.i.⁊.c.quanto. Hoſti.in prealle.ti.de magiſ.§.quid iuris.vſi.ſed nũ quid.in quibus uidetur dicere ꝙ incidit in crimẽ con cuſſionis.xxiii.q.i.paratus.

¶ An doctor ꝓ conſiliis licite recipiat.gl.xi..q.iii. non licet.

¶ An doctor ꝓ doctrina poſſit licite petere ſalariuꝫ glo.ꝙ ſic.i.q.iii.uendentes.⁊.c.non ſolũ.adde.xix. di.de eulogiis.Lau.in cle.ii.de magiſ.glo.eo.ri.qa nõnullis.bene facit.l.cũ plures.§.ſi tutor.ff.de ad mini tu.optima glo.xxxvii.di.de quibuſdaꝫ.ubi Ar chi.adde qꝺ dixi.ꝑ.ſub dictione aduocatus.

¶ An doctor poſſit petere collectam a ſcholaribus. no.de magiſ.quia nonnullis.

¶ Quot ſunt doctores eccleſie ⁊ qlit̃ ſint celebrandi habeat̃ pulchre de reli.⁊ uene.ſcõ.c.i.li.vi.

¶ An poſſit doctor eſſe iudex in cã ſcholaris.dic ut habetur i aut̃.habita.C.ne fi.ꝓ pa.

¶ An doctoratus ſit dignitas.uide bar.in.l.i.C.ꝺ no.co.cõpo.v.quero circa hoc.ubi tractat an ifamiſ ⁊ qui alias eſt incapax poſſit eſſe doctor.adde qꝺ no. Pau.in cle.i.de regul.in v.officii.

¶ De doctoribus uide aliquid p Bar.in.l.gramati cos.C.de his qui nume.li.⁊ in.l.i.C.de mu.⁊ i qꝰ lo.⁊ in.l.iudices.C.de dig.li.xii.⁊ in.l.ii.C.ꝺ ſtu. li.ur.ro.li.xi.⁊ i.l.tirones.C.de tiro.li.xii.

¶ Doctor legens.xx.annis eſt comes illuſtris.tex. in.l.i.C.de ꝓfeſ.qui in ur.conſtan.li.xii.Bar.in.l. alexander.C.de decur.li.x.

¶ Que ſunt ꝓuilegia doctorũ.Benze.i cle.i.de ma giſ.Jo.an.in regula.cũ qd.li.vi.

¶ An doctores dicant̃ nobiles.glo.in.l.ꝓuidenduꝫ C.de poſtu.no.in.c.de multa.de ꝓben.in fi.Bar.in l.iudicis.C.de digni.lib.xii.gloſa in.l.i.C.de pro feſſo.et medi.libro.x.

¶ Bonus doctor debuit audiri ⁊ q̃ hũit ꝓpitũ docto rẽ debet illũ defendere.gl.xxxiiii.q.i.cũ beatiſſimus.

¶ Doctor in acquiſitis ex ſciẽtia dicit̃ habere ius q̃ ſi caſtrenſis peculii.iõ nõ tenet̃ illa cõicare fĩb⁹.bar. in.l.fi.C.de ſillen.li.xii.

¶ Doctor dicit̃ ciuis illius ciuitatis ubi legit cõduc ta ſua durante.bar.i.l.filii.§.fi.ff.ad mũici.

¶ Potius ſequenda eſt doctrina antiqui doctoris q̃ iuuenis.glo.xvi.q.i.ſic uiue.tex.ɔ.in cle.i.ꝺ ſũ.tri.

¶ An doctor nouus ſit preferendus antiquo uel eõ. no.glo.in aut̃.de monach.§.ordinatõe.xvi.q.i.ſic uiue.in glo.adde.xx.di.de q̃bus.Adde quod notat bar.i.l.cũ qd.ff.ſi cer.pe.ubi dicit ꝙ ãtiq̃oꝝ dz ꝑferri

¶ An doctor decretoꝝ debeat ꝓcedere doctorẽ legũ Jo.an.de iudi.c.clerici.

¶ An doctor abſens aliquo tẽpore ſi poſtea reuerta tur recuperat locũ ſuũ in collegio.uide in.l.filio que pater.ff.de lib.et poſtu.

¶ An doctor debeat precedere militẽ uel ecõtra.dic ut dicam ſub dictione miles.

¶ Doctor minor.xxv.annis allegans ſe leſũ nõ ẽ au diendus tanq̃ allegans ſuã turpitudinẽ.uide qꝺ no. glo.et ℭy.in.l.i.C.qui ⁊ aduer.quos turpe eſſet iu reperitis iura ignorare in quibus uerſant̃.ut dicit ele ganter.tex.in.l.ii.ff.de ori.iur.adde ad materiaꝫ qꝺ no.bar.in.l.ſed ⁊ reprobari.circa ꝑn.ff.de excu.tut. no.in.l.ꝓfeſſio.C.de mu.patri.li.x.

¶ Licet doctor nõ bẽat neceſſe ſemp uti inſigniis po teſt tñ ſi vult etiam in preſentia principis.bar.in.l.i.

UVA. BHSC. IyR_001

C.de bo.ua.li.xi.

¶ An doctor excuset a muneribꝫ.no. C.de ꝓfesso. ⁊ me.li.x.i rubrica.⁊.l.medicos.eo.ti.in gl.magna

¶ Filii doctorũ nõ debent aliqd soluere cũ examinã tur.no. C.ꝺ aduo.diuer.iudi.l.iubemꝫ.i gl. sũptibꝫ

¶ An doctor teneatur ponere disputationẽ suam ad stationem publicaz. Jo.an.in regula accessoriũ.li.vi. in mercuriaſ.et ibi uide qualiter sit intelligendum sta tutum hoc disponens.

¶ Doctor factus per corruptelã doctorũ nõ uidetur doctor.bar.in.l.athletas.i ꝑn.ff.de excu.tuto.

¶ Si scholaris ꝓmittit audiꝛ sub tali doctore an ua leat ꝓmissio.uideſ q nõ.de magiſ.c.ii.ubi uide.

¶ An suspensus a doctoratu possit facere doctorẽ et an factus a tali sit doctor.no.in clemen.ii.de magiſ. in glosa penultima.

¶ In doctoratu alicuius quot doctores deãt inter esse.no. C.de ꝓfeſ.⁊ me.l.magistros.in glo.fi. li. x. et ibi bar.⁊ in.l.i. C.de ꝓfeſ.qui i ur.constan.li.xii. Abbas in.c.propoſuisti.de probat.Johã.an.in.c.i. de celebratione miſſ.

¶ Doctrina que surgit solo nature instinctu nõ aliq° accidente extrinseco a natura cadit in brutis.ut.l.i.§ ius naturale.ff.de iusti.⁊ iur.ibi q natura cũcta aia lia docuit.⁊ sic licet doctrina ex arte nõ cadat in tali bus indisciplinabilibus cadit tñ dogmentũ instinctus ⁊ huius instinctus doctor ⁊ magister est nã.i.solꝰ deꝰ

¶ An religiosis liceat docẽ.s.tho.ꝑa ꝑe.q.clxxxvii ar.i.nõ tñ cõuenit mulieri.ut ibi.

¶ Docẽs sacrã scripturã exñs in peccato peccat.idẽ in quarto.di.xix.ar.xii.

¶ Docere ẽ actus ꝟtutis.idẽ i.iiii.di.xlix.⁊.lvii.

¶ Nullus põt docere exterius nisi deus doceat inte rius.idẽ in sc̃o.di.xxviii.ar.v.

¶ In doctore debemus tria considerare.idez in. iiii. di.xxxviii.ar.ii.et.v.

¶ Docilitas est ps prudentie.idẽ ꝑa ꝑe.q.xlviii. ar. i.et.q.xlix.ar.iii.

Dogma Quid sit hẽtur de sũ.tri.dãnamus in fi.ubi Jo.an.de hoc etiã no.xcvi di.satis euidenter.i fi.ubi dr q dogma ẽ angelꝰ.

Dolor Clerici qui causa doloris altaria ueste lugubri attingunt aut luminaria exti gunt deponũtur.xxvi.q.v.q̃cũq; sacerdotũ.

¶ Dolor corꝺis ẽ pnia.de pe.di.i.i actõe.⁊.§.his ꝟbis.⁊.c.ecce nũc.§.de his ꝟbis.

¶ Dolor est eadẽ passio cũ tristitia.s.tho.in.i.ꝑe.q xxxv.ar.i.⁊.ii.⁊ q quatuor sunt speties doloris. uiꝺ in dicta.q.ar.viii.

¶ Dolor contrariatur delectationi .non aũt ois do lor nec oi dilectõi.idẽ ꝑa ꝑe.q.xxxiiii.ar.v.

¶ Dolor causat aggrauationẽ animi. Idez i ꝑma se cunde.q.xxxvi.ar.ii.

¶ Causa doloris est bonũ amissũ ⁊ malũ coniunctũ. idẽ ꝑma ꝑe.q.xxxvi.ar.i.

¶ Dolor debilitat operationẽ.idẽ ubi s̈.q.xxxvii.ar. iii.⁊ uide ibi.articu.iiii.q dolor nocet magis corpori q̃ cetere passiones.

¶ Nõ omnis dolor est malus. Idem prima secunde q.xxxix.articu.i.

¶ Dolor mitigatur per delectationem alias per dile ctionẽ. Idem ubi supra.q.xxxviii.art.iiii. et per som nium et balneum.e.q.

¶ Dolor habet rõnem boni honesti. Idez ꝑma sc̃e q.xxxix.ar.ii.⁊ boni utilis. uide ibi.ar.iii.

¶ Dolor uerus fuit in christo non tamen impediuit fruitõnẽ.s.Tho.in.iii.pte.q.xv.ar.v.⁊.vi.⁊ in.iii. di.xv.ar.v.⁊.vi.

¶ Dolere debemus de christi passione. Idem secun da secunde.q.lxxxii.ar.iiii.

¶ Nulla est nobis tanta cã doloris sicut recoꝛdari ca sum peccati.de.pe.di.i.sunt qui arbitrantur.

¶ Doloris mensura magis ꝓsideranda est q̃ peniten tia tempoꝛ.de peni.di.i.in actione.

¶ Penitentes semp debent dolere quia ubi cessat do lor ibi cessat etiã penitentia.de peni.di.iii.si apꝰs.

¶ Durus est qui non potest dolorẽ lacrimis ostende re.de peni.di.iii.sunt plures.

¶ Justus dolor excusat.ff.de edil.edic.l.bouem.§. mortis.ff.de iure fiſ.l. in fraudem.§.i.⁊.ff.ad sille. l.si quis in graui.§.ii.

Dolus An in statutis penalibus requiratur dolus. Bar.in.l.i.§.i.ff.si quis test. libe.esse iusſ.fue.

¶ An ⁊ quatenꝰ fama excuset a dolo. Bar.in.l.mi les.§.mulier.ff.de adul.dicã infra sub dictõe fama.

¶ An ei qui dolo desiit possidere sit cedenda actõ ab actore. Bar.in.l.depositi.ff. de re iudi.

¶ Est bonus dolus ⁊ est etiã malus.ff. de dolo.l.i. ⁊ no.de offi.custo.c.fi.in glo.fi.

¶ Ubi plures tenent de dolo solutio vnius liberat alium.ff. de iurisdicti.om.iudi.l. si quis id quod. et quod ibi notatur.

¶ Dolus q̃q; dat causam contractui q̃q; incidit in contractũ ⁊ que inter hoc sit differentia.plene no. glo.de emp.⁊ uen.cum dilecti.

¶ Dolus prepõderat culpe.ut no.q me.cã. cũ dile ctus.in glo.ulti.ff.de eo p quẽ fac.est.l.i.§.dolũ.ff. ad.l.aquiſ.l.itẽ si obstetrix.⁊.l.si putator.

¶ Sciẽti ⁊ uolenti non fit dolus.regla scienti.li.vi.

¶ Non ꝓmittit dolũ qui utiſ iure suo.ut.ff. ꝓ socio l.merito.ff.de regu.iur.l.nullus quod est vex nisi aliꝫ iure suo ñ esset usurus.ff.de iudi.l.ex hoc edcõ.§.fi.

¶ An alienans mota controuersia presumaſ calũnia re alias dolose alienare. Bar.in.l.fulcinius.§. quid si autem.ff.ex qui.cau. in poſ.ea.

¶ An dolo desinens possidere possit ex eadẽ cã ꝓdẽ nari. Bar.in.l.i.§.deniq;.ff. de aqua plu.arcen.

¶ An dolo suo quis lucrari non debet.ff. de eo per quẽ fac.est.l.i.in fi.ff.de fur.alꝭ de fer.l.si duo.

¶ Ex dolo alieno sentiens ꝓmodũ teneꝰ demũ i sub sidiuz non existente soluendo illo qui dolum cõmisit. ff.de eo per quẽ fac.est.l.i.in fi.

¶ Deceptis non decipientibus iura subueniunt.ff. ad uelle.l.ii.§.uerba.

¶ Ex q̃titate precii non arguitur dolus ut reprobe tur contractus.ff.de transac.l.cũ hi.§.modus.i gl. facit.n.talem qualem fidem sed non plenã ꝓbationẽ ſm glo.ibi alle.⁊ tex.

¶ Ad uiciandũ ꝓtractũ bonefidei ex dolo attenditur ꝓut est in opinione non ꝓut est i ueritate. Bar.in.l. si cum te.ff.de pac.

¶ Hec uerba data opera no.dolum.ff. de tribu.l.il lud.§.i.ff. de pig.ac.l.fi.

¶ Qui non facit quod facere debet ⁊ potest est in do lo presumpto.ff.man.l.dolus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Dolus ⁊ culpa ſunt diuerſa vnū tamē includit in alio quia in dolo includit culpa. ff. de peti. here. l. itez veniunt. ⁊ ibi Ja. butri.

¶ Licet dolū cōmittere non ſolū ad defendenda ſua ſed etiā aliena. l. i. §. dolū. ff. de dolo. ⁊ in. d. l. i. non fuit q licitū eſt decipere hoſtē uel latronez. adde glo. in. l. ſi lectarius. eo. ti.

¶ In actione de dolo non tranſfert dominiū in dolū paſſum ⁊ ſic non ſapit in hoc naturā reſtitutionis. ff. de dolo. l. eleganter. in glo.

¶ An exceptio doli competat cum actione de dolo. uide in. l. i. in fi. ff. de dolo.

¶ Quis ſemp poteſt allegare dolum ꝓpriū contra illum qui ſciuit. l. de tutela. ⁊ ibi no. Bal. C. de in in teg. reſti. mino.

¶ Ignorans committit dolum. Guil. ff. de exhib. l. iulianus. §. ſi tibi.

¶ Diſcordia excuſat a dolo ſed non a lata culpa. ff. ō poſi. l. i. §. ſi homiez nec a dolo preſūpto. ꝺz Bar. ibi.

¶ Gratia excuſat a dolo ſed non a lata culpa. ff. mā. l. ſi procur. ꝺ. dolo.

¶ Si dolus dat cauſaz diſtractui bonefidei acceptila tōe intercedēti an diſtractus ſit nullus ipſo iure. gl. in l. i. C. de do. gl. in. l. ō tutela. C. ō in ite. reſti. mino.

¶ Circūuentio ⁊ deceptio nō. dolum non tñ decepti onē reipſa proprie ſumendo quod no. ꝓpter ſtatuta. uide glo. ff. loca. l. item ſi precio. §. fi.

¶ Quid uertatur in cauſe cognitione ut det actō de dolo. uide Li. in. l. dolo. C. de dolo.

¶ Ficta ſcientia non impmit vez dolū ⁊ erroz iuris excuſat a vo dolo. tex. ⁊ glo. ff. de uſuca. l. penul.

¶ Sapientia ignorātia excludit dolū. glo. in. l. i. §. ſi quis. ff. ne uis fi. ei. adde q dolus non cadit in ignorā tem. ff. de lib. ho. exhi. l. iii. §. is qui nec in dubitātez de cle. excōi. mini. c. illud.

¶ Exceptio doli concurrit cū qualibet alia. l. ii. §. ⁊ generaliter. ff. de doli excep.

¶ Dolus ⁊ lata culpa excludit ubi quis facit aliqd quod iuſtū putat ſiue iuſtis rōnibus ſiue iniuſtis mot? ff. de libe. cau. l. reptiſſime. ⁊ ibi concoz.

¶ Sciens factū ⁊ faciens cōtra ius preſumit eſſe in dolo. caſus eſt no. in. l. ꝓpter veneri. §. neptis. in rñ. ff. ad ſill. quod eſt menti tenendum.

¶ Differentia eſt inter dolū ⁊ temeritatē ſeu calumniam. l. i. §. queri poteſt. ff. ad turpil. ⁊ ideo non ſeqt factuz eſt temere ſeu calūnioſe igit doloſe. Bar. in. l. penul. ff. ad. l. iul. de ui. priua.

¶ An ille qui doloſe alienauit poſſit repetere. Bar. in. l. iuſiurandū qō ex ꝙuentōe. §. fi. ff. de iureiur.

¶ An ⁊ quādo donatio alicuiuſ rei ante crimē cōtractum ul cōmixtñ preſumat doloſa. Bar. in. l. poſt cō tractum. ff. de donati.

¶ An dolus futurus poſſit remitti. tex. q non. ⁊ ibi Bar. in. l. ſi vnus. §. illud. ff. de pac. ⁊ in. l. ſtipulatio hoc modo. ⁊. l. ſi plagii. ff. de vb. obli. adde. Li. in. l. ſub pretextu. C. de tranſac. ⁊ de iureiuran. quēadmodum. in glo. crimen.

¶ In quo differat dolus ⁊ culpa. no. inſtit. qui mo. re. contra. obli. §. prererea. ſup v. debet. Bar. late in l. quod nerua. ff. depoſi. ⁊ no. in. c. i. de cōmo.

¶ Sicut qñ dolus dat cām contractui bonefidei cō tractus eſt nullus ſic qñ dat cām diſtractui hoc eſt illi rei. p quā recedit a cōtractu ita ſingulariter tenet gl. in. l. ſi maioz. C. de dolo. de qua Bartho. facit ibi magnum feſtum.

¶ Dolus nō preſumitur in lītis iuſticie uel parue gratie ſed magne ſic. uide in. c. ad falſariozū. ⁊. c. accedēs de cri. fal. ad qō uide gl. nō. i. l. cū poſtea. C. de pac.

¶ An dolus ꝓcuratoris noceat dño. uide glo. in. l. ſi procurator rei. ff. de dolo. glo. in. c. i. ut li. nō cōteſta. adde no. per Inno. in. c. cū oli. de cā poſ. ⁊ ꝓprie. ad de quod nō nocet niſi quatenus é factus locupletioz. ff. quādo ex fac. tu. l. ob dolū. ⁊. l. ſi tutoz. et. ff. de tribu. l. ſed et ſi ſeruus. §. i.

¶ Allegans dolū debet illum probare. ut. l. dolum. C. de dolo. ⁊. l. patronus. ⁊ i. l. quotiēs. §. q dolo. ō ꝓbat. glo. in. c. ii. de renū. li. vi. adde q dolus probat per coniecturas. de excep. c. fi. ſuper gl. ſed quis. tex. in. d. c. ii. et ibi de hoc.

¶ Qui non eſt doli capax non pōt alteri iniuriam facere. xv. q. i. illud.

¶ Dolus uel culpa preſumitur interuenire i delicto ex qualitate inſtrumenti quo delictū perpetratur. dictū eſt Inno. in. c. ſignificaſti. de homici. qui allegat. l i. §. ſed et ſi claua. ff. de ſicca. adde quod no. in ſpec. de ꝓba. §. fi. v. unde cū quidā. gl. in. l. i. C. de ſicca. ff. loca. l. item queritur. §. iul.

¶ Qualiter intelligitur q ſi doloſus agit cū doloſo. uel doloſus excipit. melioz eſt conditio excipiētis. In no. in. c. intelleximus. de adul.

¶ Dolus in ſpūalibus reſcindit officio iudicis. no. Abb. i. c. cū uniuerſozū. de re. ꝓmu.

¶ Qualiter probetur dolū nō interueniſſe. Inno. et Hoſti. in. c. ſup hoc. de renū. uide no. de elec. c. pe. in glo. ii. Ly. in. l. dolū. C. de dolo. ff. de reſcin. uendi. l. dolus. in glo. ⁊. ff. de excep. doli. l. i. §. fina. in gloſa facta. et. l. apud celſum. in princi. in glo. ii.

¶ Dolus debet eſſe talis qui cadit in prudentē uirū ſicut metus debet eſſe talis qui cadat in cōſtantē uirū Inno. in. c. cum dilectus. quod me. cau.

¶ Dolus requiritur i delictis. ut. l. i. C. de ſiccari. ⁊ ſemp in delictis ꝓſumitur niſi delinquens ſit minoz uel mulier. quia in talibus ius non preſumit q dolo egerint. glo. eſt ualde pulchra in. l. exigitur. ff. de edē. et ideo licet dicatur q minoz delinquens non excuſat quo minus puniatur. in. l. ii. C. ſi mi. ſe. ma. eſt uerū quando certum eſſet eum doloſe egiſſe. alias in dubio non preſumitur dolus in eo.

¶ An contractus bonefidei initus per dolum ſit ipſo iure nullus. glo. in. l. ſi mulier. §. ſi dos. ff. q me. cā. plene in. l. eleganter. in prin. ff. de dolo. glo. nota. i. c. cum dilectus. de emp. et uen.

¶ An dolus debeat uiciare ingreſſum religiōis. gl. de conuer. coniuga. ex parte. ⁊. c. ueniēs. ⁊. c. dudum plene per glo. et doc. in. c. cū dilectus. q me. cau. ubi tractatur an dolus in ſpūalibus uiciet. ⁊ concluditur q nō. uide no. xx. q. iii. c. fi. in glo. ſup v. pſeuerare.

¶ An dolus impediat quo minuſ bona ingreſſi p dolū acquirantur monaſterio. Inno. q ſic. de cōuer. ꝓiug. dudū. tex. xx. q. iii. conſtituit. in glo. de ſepul. i noſtra bo. tex. cū glo. xxii. q. ii. primū. ubi tex. dicit q nullꝰ debet duci ad uitā opitulāte mendacio.

¶ Ubicunq ex diſpoſitione iuris quis eſt obligatus adeſſe in certo loco ſe abſentāſ pſumitur doloſe ⁊ fraudulenter facere. doc. i. c. ex tue. de cle. nō reſidē. de eo q mit. in poſ. c. fi. ⁊ in. c. i. q ma. accu. po.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An dolus dans cām iuramento uitiet iuramentū glo. q̄ sic. xxii. q. iiii. inter.

¶ An dolus dans cām matrimonio uitiet illud. tex. ⁊ ibi glo. de spo. tua. q̄ me. cā. cū dilectus. in glo. xx. q. iii. §. si uero. in glo. ff. de ritu nup. l. simulatō. facit q̄ mīmoniū uidet esse ōctus bonefidei.

¶ Que sit dīa inter dolū ⁊ malitiā. glo. ⁊ doct. i. l. iuregentiū. §. sed si fraudādi. ff. de pac.

¶ Bolus grauius punit q̄ negligentia. Jo. an. ō ord. significauit.

¶ An doli capacitas suppleat etatē i delictis. uide ō despon. ipube. c. ul. de delic. pue. c. i. ⁊ ii.

¶ Bolus et negligentia q̄nq̄ equipantur. de off. ord. significauit. ⁊ ibi no. uide i regula sciēti. li. vi.

¶ Omnis dolus est fraus sed nō ecōuerso. ff. ō pac. l. iur. gentiū. §. dolus. no. lxxxi. di. aplus.

¶ Bolus cū dolo cōpensat. ff. de eo p quē fac. ē. l. fi na. §. pe. ff. de dolo. l. si duo. de iureiur. sicut. ff. ō dā. infec. l. damni. §. i. Adde q̄ hoc est uerū q̄n dolus circa idē cōmissus nō circa diuersa. ff. de contrahē. ēpt. l. si domū. ff. solu. ma. l. uiro.

¶ Bolus nō uenit in generali mandato. ut. l. si ꝓcurator. ff. de condi. inde.

¶ In quo dolus defuncti noceat heredi. uide Ang. in cōsilio suo. cccx. q̄ incipit portio.

¶ Licet doluz cōmittere ut euitetur fraus. no. ff. de dolo. l. i. §. ii. in glo. hostē.

¶ Si quis dolo desiit possidere an ipse uel possessor prius debeat conueniri. no. ff. de peti. here. l. nec ullaz §. pe. in glo. Ly. in. l. i. C. de alie. iudi. mu. cau. fac. doc. ff. loca. l. cū in plures. §. uestimēta.

¶ Gesta dolo cōmoditatē prestare non debent. ut. l. dubium. C. de repu.

¶ An dolus unius noceat alii. no. glo. ff. de dolo. l. eleganter. ff. de reg. iur. l. alterius, C. de acti. et obl. l. bona fides. ⁊ ibi Ly.

¶ An dolus actoris noceat successori. no. C. q̄. mo. pig. uel hypo. sol. l. licz. §. illud. in gl. potior. adde no ta. ff. de postu. l. si hominē. §. datur. no. ff. de doli ex cep. l. ii. §. i. in gl. noceat. uide. ff. de do. excep. l. apō celsū. §. de auctoris. in gl. fi.

¶ Bonus dolus est contra hostes. no. ff. de dolo. l. i xliii. dis. in mandatis.

¶ Quantum duret actio doli. no. ff. de dolo. l. itaq̄z in glosa perpetuo.

¶ Quando detur actio doli. no. ff. ō dolo. l. i. §. ait prētor. in glo. aliā. adde glo. C. eo. ti. l. ii. ⁊ ibi. Li. ⁊ no. ff. de condi. ob cau. l. iii. §. quinimo. in glo. excep tionē. Adde q̄ actio de dolo nō concurrit cū pari. cū maiori uel minori sic. ff. quod me. cau. l. si cū exceptō ne. §. cū qui. gl. in. l. dolo. C. de dolo. et ibi habes cū quibus actoribus cōcurrat ⁊ cū q̄bus nō. addit q̄ ac tio de dolo concurrit cū conditione indebiti generali. ff. de dolo. l. eleganter. ⁊ ibi glo. an aūt actio de dolo concurrat cum alia famosa. uide. ff. de religio. l. at si quis. §. si cui.

¶ An actio doli cōperat cū alia. no. C. de dolo. l. ii et ibi Li. super illa.

¶ Ad quid detur actio de dolo. nota. de dolo. l. arbi trio. in glo. eas res.

¶ Quotuplex sit exceptio doli. nota. ff. de condi. ob cau. l. qui se debere.

¶ An doli exceptio sit in rē uel i psonā. no. ff. ad ma cedo. l. sed iuk. §. ii. in glo. nocere. no. ff. de except. do. l. ii. §. i. in glo. noceat.

¶ Doli exceptio non tollit biēnio sicut exceptō non nūerate pecunie. ff. de ꝓdi. ob tur. cau. l. i. in gl. mag.

¶ An doli exceptio tollat doli replicatōne. Bar. ff. . sol. ma. l. cū mulier. ⁊. ff. de do. excep. l. apud celsuz §. marcellus. Spec. ti. de excep. §. fi. v. sz nūqd ꝓra exceptionē. no. de excep. cū dilecti. in glo. fina.

¶ An regula . dolo facit qui pe. ⁊c̄ habeat locū in pe titoriis uel possessoriis. no. ff. de regu. iur. l. in pdēna tionē. §. fin. als est. l. dolo. ⁊. ff. de iudi. l. si deniqz. in glo. ⁊. ff. de except. do. l. dolo. Li. C. de edict. diui. adria. tollen. l. ii. ad fi. idem. C. loca. l. si quis ꝓducti onis. idem. C. de interdic. l. incerti. in. vi. q. ff. solu. ma. l. si socer. ⁊ ibi Bar. idem. ff. de acq. poss. l. natu raliter. §. nihil cōe. de testi. spo. in litteris. in glo. pe. Spec. ti. de peti. ⁊ pos. §. i. v. si. quid si pro vno. ⁊ ibi Jo. an. in addi. no. Bos. de offi. dele. venerabili. ō or. cog. c. fi. C. de rei uen. l. ordinarii.

¶ An dolus ptineat ad astutiā. s. Tho. scda secūde q. lv. ar. iiii. ubi uide q̄ triplex est dolus.

¶ Bolus ⁊ fraus q̄ conueniūt ⁊ quando differant. Idem scda secūde. q. lv. ar. v.

Domesticus. Qui dicant domestici uel ō domo. no. in. l. presenti. §. sane. C. de his qui ad ec. ꝓfu. ⁊. ff. de pe. l. respiciēdū §. furta domestica. ubi Bar. glo. plene. iii. q. v. in sū ma. bona glo. in. c. in litteris. de testi. Bar. in. l. eriaz C. de testi. ubi p Sali. de v. sig. c. ulti. li. vi. adde q̄ dicā infra sub dictōe familia. adde q̄ pater filius ⁊ fi lii in eadē potestate dicunt domestici. tex. est q̄ cuiq. vniuersi. l. illud. ⁊. l. se. Item appellatōe domesticoz ue niunt serui. ff. loca. l. si insulā. §. fi. ⁊ ibi Bar. ff. ad sil le. l. i. in pn. Item domestici dicunt cancellarii iudicū ⁊ alii officiales. C. de assess. l. consiliarios. ⁊. l. consi li arios. ⁊ uxor. glo. in. l. etiā. C. de testi. l. sponsa. ff. de condi. ob cau. adde. l. seruus ⁊ ꝓcubina. ff. de le. iii. l. idem in legato. §. serui. ⁊. ff. de v. sig. l. massurius. de his uide Bal. in. d. l. etiā. ⁊ adde q̄ habet in. l. psen ti. §. sane. C. de his qui ad eccle. ꝓfug.

¶ Factū in domo nō potest melius ꝓbari q̄ p dome sticos. C. de repu. l. cōsensu. de testi. ueniens. el. ii.

¶ Domestici ab accusatōe repelluntur. C. qui accus. non pos. l. si quis ex familia. ⁊. l. se. Bosti. in summa. de accusa. §. quis possit.

¶ An domesticus possit esse iudex uel testis. uide. ff. de testi. l. penul. ⁊. C. eo. ti. l. etiam. Specu. ti. de te ste. §. i. vii. item excipitur.

Domicilium. An in loco studii dicat scho laris habere domicilium. Bar. in. l. lex cornelia. §. si tñ. ff. de iniur. adde quod dicam infra sub dictione scholaris.

¶ Domiciliū concludit prouincia non ciuitate. bar. in. l. fi. C. de prescrip. lon. temp.

¶ An confinatus relegatus in aliquo loco dicat ibi habere domiciliū. uide Bar. in. l. ex facto. in mag. gl. ff. de here. insti. ⁊ in. l. eius in fi. ff. ad municip. adde que dixi sub dictione bannitus.

¶ An clericus beneficiatus in vno loco possit in alio habere domiciliū. no. Inno. de ꝑsile. ex ore. casus est in. c. postulasti. de fo. ꝓpe. ⁊ ibi do. Anto. sm ius cā nicū transiens ad aliā parrochiā ⁊ hospiciū ꝓstituens ⁊ in ea explicans sarcinulas suas ⁊ in eo se recipiens

UVA. BHSC. IyR_001

animo remanendi statim dicit ſortiri ibi domiciliū q° ad hoc ut efficiat̄ prochianus illius eccleſie. ſꝫ Hoſt. in. c. ulti. de proch. ⁊ in. c. ad apoſtolice. de deci.

¶ Adoptione ⁊ ſic ſubiectōne rōne ꝓpꝛietatis acq̄ rit̄ domiciliū. gl. in. l. ſi tibi. ff. de adop. ar. q̄ ex uetu ſtate patris ⁊ aui nepos capiat domiciliū. ff. de ſena. l. emancipatuz. §. ii. ⁊ ideo ibi poteſt citari licet alibi degat. Bal. in. l. ii. de iuriſd. om. iudi. adō ea que no. Bar. in. l. iiii. §. pretoꝛ. ff. de dam. infec.

¶ Seruus non poteſt ſoꝛtiri domiciliū. uide Buil. i l. barbarius. ff. de offi. pꝛeto.

¶ Pupillus pōt ſoꝛtiri domiciliū re ⁊ facto licet nō habeat animū. Bar. in. l. placet. ff. ad municip.

¶ Quando quis recedit relicta familia ⁊ rebus non uideꝯ habere animū tranſferendi domiciliū ſecus ſi re cederet cum familia ⁊ rebus. ut. l. pꝛedia. §. i. vſi. q̄ſi tum. ff. de fi. inſtru. ⁊ ibi Bar.

¶ Appellatōe ſubiecti in dubio intelligit̄ ō ſubiecto rōne domicilii. no. glo. de ſentē. excōi. a nobis. ſuper ver. ſubditos.

¶ Ubi quis negociauit ⁊ ibi ſoꝛtit̄ domiciliuz. ff. ad municip. l. labeo. Itē ubi deſtinat animū ꝓmoꝛādi. l. aſſumptio. §. iuriſpꝛudentib⁹. eo. ti. Itē ubi quiſ agit uendit ꝓtrahit. d. l. eius qui. §. celſus. eo. ti. no. glo. de reſcrip. dilectus. Item ubi larē fouet. i. firmaz ha bitationē. l. ii. C. ubi ſena. uel cla. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. ii. C. ubi de cri. agi opoꝛ.

¶ Sola ꝓductōne domus ad habitandū niſi aliꝯ uo lun tas declaꝛet̄ uł deferat maioꝛē partē bonoꝝ uł de cēnio habitauerit non ſoꝛtit̄ quis domiciliū. Bar. in l. heres abſens. ff. de iudi.

¶ An tranſferens domiciliū ſuū ad aliū locū retineat nihilominus illud in loco oꝛiginis. glo. in. c. ex parte. de fo. ꝓpe. ⁊ in. c. accedens. ii. ut li. non ꝓte. uide in. c. cū nullus. de temp. oꝛdi. li. vi. Spec. ti. de ꝓpe. iudi. adi. §. i. vſi. xlii. glo. ⁊ Bar. in. l. aſſūptio. §. i. ff. ad municipal.

¶ An beneficiatus cenſeat̄ ibi habere domiciliū ubi eſt beneficiū ſuū maxime requirens reſidentiā. Inno. de pꝛiuile. in. c. ex oꝛe. ubi dicit Inno. q̄ abbas habet domiciliū in monaſterio ſuo. uide de reſcrip. dilectus de fo. ꝓpe. cū cōtingat. do. Ant. ⁊ moder. in. c. poſtu laſti. eo. ti. glo. ⁊ ibi docto. de pꝛeben. quia in tantuz. Archi. in. c. ſtatutū. §. ii. de reſcrip. li. vi. de tem. oꝛ. cū nullus. eo. li. glo. lxxi. di. ꝑmatus. ⁊. c. clericos. in glo. ſed pone. dixi ſupꝛa ſub dictione abbas. ⁊ ſub di ctione beneficiū. adde Bal. in. l. ſenatoꝛes. ff. de ſena.

¶ Qui eſt iudex alicuius rōne domicilii dicit̄ eſſe iu dex naturalis ⁊ oꝛdinarius. glo. in. c. ſtatutū. §. ii. de reſcrip. li. vi. que incipit olim dicebamus.

¶ An ⁊ quale domiciliū mutari poſſit. no. de fo. cō pe. c. pe. ꝑ do. Anto. Spe. ti. de ꝓpe. iudi. adi. §. i.

¶ Soꝛtiri foꝛ rōne domicilii eſt maximi effectus q̄ ibi ꝓ omni delicto ꝓtractu uel quaſi poterit cōueniri licet ibi non inueniat̄. nam iudex domicilii habet ꝓſo nā ſubiectā ubicūq̄ ſit. ⁊ ille dicit̄ eius foꝛus naturał ex quo uideꝯ q̄ de delictis alibi cōmiſſis vbicūq̄ pōt quis in loco domicilii ꝓueniri qō non eſt ſi aliter ꝓuen tus domiciliū foꝛi ſoꝛtiat̄. ut. l. i. ⁊. ii. ⁊ auł. qua in ꝓ uintia. C. ubi de cri. agi opoꝛ. de fo. ꝓpe. cū contigat ⁊. c. licet. ⁊ ſic cōuenit̄ de cōtractibus alibi geſtis a lo co domicilii. ut. in. c. dilecti. de fo. cōpe. ⁊ hec eſt pu ra veritas. alꝯ bic foꝛ ſoꝛtiri rōne dōicilii ſupflueret ſi ibi exigeretur contractus uel delictū. ut dicit Jo. cal. in. c. i. de rap. in repe. in. vi. q. ꝓmiſſa uera in dōi cilio quod ſoꝛtitur quiſ tēpoꝛe delicti ſed ſi poſtea mu taret domiciliū non poſſet tibi conuenīri pꝛo delictis pꝛeteritis. ad hoc. ff. de noxa. l. in delictis. §. ſi extra neus. ff. de iudi. l. heres abſens. §. ſi uero. ⁊ ibi bal. aduerte quia illud quod dixi delinquentē alibi poſſe puniri in loco domicilii eſt uerū ſi iudex ꝓcedit ꝑ accu ſationē ſecus ſi per inquiſitionē. Ita no. Jo. an. in ad di. ſpecu. ti. de cōpe. iudi. adi. §. i. v̄. vi. rōne criminiſ et v̄. ſed quid ſi cōueniat. ſed ego reperi q̄ iſta limita tio nō placet do. Anto. de butri. in. c. licet. de fo. cō. de quo dic ut ibi per eū.

¶ An aſſūptio clericatuſ ſoꝛtiri faciat domiciliū. Jn no. de pꝛiuile. ex oꝛe. no. de fo. cōpe. poſtulaſti. ō reſcri ptis dilectus. Jo. an. i. c. ſtatutū. de reſcrip. li. vi. gl. de pꝛeben. quia in tantū. gl. lxxi. di. ꝑmatus.

¶ Domiciliū dicitur quis ibi conſtituere ubi q̄s con ſtituit ſe habitare cū maioꝛi parte bonoꝝ ſuoꝝ. glo. i l. heres abſens. ff. de iudi. glo. in. c. oēs. ō ma. ⁊ obe. ⁊ in. c. ex ꝓte. b. de fo. cōpe.

¶ In quo loco dicatur quis ſoꝛtiri domiciliū. glo. i c. dilectus. de reſcrip. de fo. cōp. ex parte. de tem. oꝛ. cū nullus. li. vi. glo. in. c. pꝛeſenti. §. pe. de ꝓben. eo. li. glo. in. c. cū quis. de ſepul. eo. li. glo. in. c. ubicūq̄. xiii. q. ii. ⁊ in. §. ſe. ubi glo. ⁊ Archi. plene ꝑ do. An to. in. d. c. poſtulaſti. de fo. cōpe. ubi alii moderni.

¶ Qui ſoꝛtitur domiciliū in dioceſi poteſt dici de di oceſi. glo. in. c. ſtatutū. §. in illis de reſcrip. li. vi. que incipit olim dicebamus. adde quod dixi ſupꝛa ſub dic tione dioceſis. ubi uide per te.

¶ An ⁊ qñ rōne oꝛiginis dicatur quis habere domi ciliū. glo. in. c. accedēs. ii. ut lite nō conteſ. ⁊ ibi doc. glo. contra in. c. fi. de parroch. uide Jo. an. in. c. cum nullus. de tem. oꝛ. li. vi. bar. in. l. aſſumptio. §. finali. ff. ad municipal.

¶ An ratione oꝛiginis paterne quis ſoꝛtiat̄ domicili um. uide glo. in. c. i. de uſu. in. vi.

¶ Domiciliū rōne oꝛiginis includit in ſe domiciliuz rōne habitatōis. no. gl. in. c. pſenti. de pbē. li. vi.

¶ An ex ſolo cōmoꝛari in aliquo loco dicat̄ quis ſoꝛ tiri domiciliū. glo. ⁊ Archi. xiii. q. ii. §. ꝗa ergo. Ho ſti. de fo. cōpe. q̄ clericis. Inno. in. c. ex ꝓte. b. de fo. cōpe. Jo. an. in addi. ſpe. de cōpe. iudi. adi. §. ii. v̄. q̄n to. Archi. lxxi. di. ꝑmatus. Adde q̄ licet quis ſtaret per mille āos i uno loco animo recedēdi nūq̄ ibi ſoꝛ tiretur domiciliū in dubio ubi non ꝑ moꝛā. x. annoꝝ uidetur contraxiſſe domicilium. bar. in. l. lex cornelia §. ſi tamen. ff. de iniur.

¶ Appellatione domicilii in ſignificato pꝛopꝛio itel ligitur de domicilio habitatōis nō oꝛiginis. glo. in. c. ſtatutū. §. cū aūt. in glo. olim dicebamus. ad fi. de re ſcrip. li. vi. adde qō dicit do. anto. i. c. licet. de fo. cō.

¶ Ubi bannitus dicatur habere domiciliū. ſpe. ti. ō compe. iudi. adi. §. regulariter. ver. ſed pone. dixi ſu pꝛa ſub dictione bannitus.

¶ Que differentia ſit inter domicilium et domum. dicā infra ſub dictione domus.

¶ Quis pōt habere duo domicilia unū in uno loco aliud in alio. bar. in. l. aſſūptō. §. pe. ff. ad municipa. glo. de ma. ⁊ obe. c. iiii. ff. de ſena. l. ſenatoꝛes. C. de mu. ⁊ oꝛi. l. oꝛigine. ⁊ ibi glo. li. x.

¶ Eo ipſo q̄ quis recedit de loco cū bonis ꝑſumitur

UVA. BHSC. IyR_001

uelle mutare domiciliū. bar. i dicta. l. assūptio. §. pe. ⁊ in. l. domiciliū. ff. ad mūicipa.

¶ Ubi stipendiarii sortiuntur domicilium. bar. in. l. filii. ff. ad municipa.

¶ Dignitas addit domiciliū sed ñ mutat. ff. de sena. l. senatores. adde qȝ no. ff. ad mūicipa. l. assūptio. C de mu. ⁊ bo. l. certe. ⁊. C. de icol. l. ciues. li. x.

¶ An habens originē in loco eo ipso hēat dōiciliuȝ dixi ꝰ. adde bar. i. l. eiꝰ. §. celsus. ad munici.

¶ An nuda uolūtate possit quis mutare domicilium bar. in. l. de iure. ff. ad munici.

¶ An mulier nupta in alia ciuitate perdat animo ꝑ mū domiciliū. bar. in. l. pe. C. de mu. ⁊ ozi. li. x. ⁊ i. l impatores. §. iii. ff. ad muni.

¶ Quare presumatur quez uoluisse mutare domicilium. uide Jo. an. in. c. finali. de parroch. bar. in. l. ciues. C. de incol. lib. x.

¶ An ex sola emptione uel conductione domus quis dicatur habere domiciliuȝ. docto. moder. in. c. penꝭ. de tempo. ordi. libro. vi.

¶ Quis dicitur habere domiciliū ubi larē rerū suaꝝ ac fortunarū sūmā constituit inde rursus nō discessurꝰ uide. C. ȝ icol. l. ciues. li. x. ff. de v. sig. l. i lege. ȝ hoc no. in. c. dilectus. ii. de rescrip. de fo. cō. ex parte. b. ⁊ c. q clericis. de tēpo. ordi. ⁊ ibi Archi. in. c. cū nullus li. vi. de sepul. cū quis. eo. li. de rescrip. statutū. §. cuȝ uero. in glo. quia domiciliū. eo. li. uide no. i. c. ex ore. de priuil. et de preben. presenti. §. i. lib. vi. nota. lxxi. dis. c. clericos. ubi uide.

¶ In criminalibus ubi quis censetur habere domicilium. dic ubi est oriundus. nota. ut lite non contesta. accedens. ii. in glosa. iii.

¶ An habens domiciliū in una dioce. ⁊ res sup qua agitur est in alia possit conueniri coꝝ iudice rei. uide i c. romana. §. contrahētes. de fo. cōpe. li. vi. eo. ti. postulasti. et. c. ultimo.

¶ Si quis nec habet domiciliū in loco nec ibi reperitur moneri debent uictui uel consanguinei ut illū defē dant. Idem si habet domicilium sed ibi non repit. uide no. in. c. fi. de eo q̄ mit. in pos.

¶ An habens domiciliuȝ in una dioc. ⁊ beneficiū in alia possit in loco beneficii conueniri. no. in. c. dilectꝰ de rescriptis. in glosa. ii.

¶ An nepos sequatur domiciliū aui. glo. q̄ non. ff. ad munic. l. assūptio. in contrarium facit. l. libertus. §. in adoptiua. eo. titu.

¶ Uxor sequit domiciliū uiri. bar. in. l. impatores. §. ité rescripserūt. ff. ad munici. et. l. cū quedā puella. de iurisdic. om. iudi. Specu. titu. de fo. compe. §. ii. ver. xx. dicam infra sub dictione uxor. adde. ff. ad municipa. l. de iure. §. fi.

¶ Domiciliū quot mōis dicat. no. bar. in. l. si q̄s in structus. alias. l. eius q̄. §. celsus. ff. ad mūicipa.

¶ Quis possit constituere domiciliū ⁊ qȝ. uiȝ bar. ff. ad municipa. l. placet.

¶ An quis possit esse sine domicilio. no. in. d. l. eius qui. §. celsus. in glo. domicilio. ⁊ ibi bar.

Dominus Dominium

Dñium ⁊ seruitꝰ sunt iurisgentiū non iuris naturalis. i. di. iusiurandum. ff. de iusti. ⁊ iur. l. ex hoc iure. ⁊ ibi no.

¶ Quilibet dñs pōt rem illā in qua habet dñiuȝ alienare libere. i. q. i. eos qui.

¶ Nullus dominus patitur seruū suum ab alio iudicari. ii. q. vii. accusatio.

¶ Dominus bonus uꝫ malus datur a deo ꝟm merita uel demerita subditorum. viii. q. i. audacter.

¶ An dñs possit vendere seruū ordinatum in clericū uide glo. i. q. i. qui studet.

¶ Dominiū rei ꝓbatur ex possessione ꝓtra illum qui habuit rē ab agente. Specu. ti. de obli. ⁊ solu. §. ante omnia. vꝭ. sed pone. ⁊ ti. de pigno. §. i. vꝭ. sed q̄rit.

¶ Dominiuȝ interdū ponit pro possessione. C. de p scrip. lon. temp. l. i. C. de rei uen. l. quotiens. insti. de actio. §. aliena autē. ⁊ ecōtra possessio ponit ꝓ dominio. ut. C. de serui. l. ii. C. de cōtrahē. emp. l. cū res nec tamē vnū est aliud. ff. de acqui. posses. l. naturaliter §. nihil cōmune. ⁊ ibi cōiter no.

¶ Nemo dicitur habere possessionez sui beneficii. de re. permu. cum olim. in glo. penul. ⁊ ulti.

¶ Dominium sine facto non trasfertur. ff. de regul. iur. l. id quod nostrum.

¶ Domini tēporales fundant intentionē suaȝ de iure cōi super subiectōne territorii ꝓ eos occupati. uide doc. de offi. archi. c. fi. in cle. pastoral. de re iudi. Jo. an. de prescrip. si diligenti. ⁊ de accu. veniens. Spec. ti. de iurisdic. om. iudi. §. i. vꝭ. hoc tamē scias.

¶ Dominis tēporalibus in malū obediendū non ē maxime in his que sunt cōtra deū. xi. q. iii. iulianus.

¶ Dominus solus pōt seruuȝ suū manumittere sed iam manumissuȝ non potest solus in seruitutē redigere. xv. q. vii. sexta.

¶ Occisor domini sui debet publicam penitentiam agere. xxxiii. q. ii. quicumq̄.

¶ An dñs peccet si ꝓcipit seruo suo aliquid illicitū ⁊ ille obedit. uide glo. fi. xxiii. q. i. quid culpatur.

¶ An dñs iurat ȝ calūnia postea ꝓstituit ꝓcuratorē ad sic agendū uel ad sic respondendū nō cogit ꝓcuratorꝰ iurare de sua malicia. no Jnno. in. c. i. de iura cal.

¶ Dominus errorē ꝓcuratoris nudo uerbo reuocat infra triduū. no. Hosti. in. c. scriptū. de elec.

¶ Dominus castri uel ville potest agere pro iniuria facta subditis suis uel fidelibus ⁊ si a iudice iniuriātis non fiat iusticia potest mouere bellū cōtra iniuriantez ⁊ subditos suos. Jnno. in. c. dilecti filii. ȝ ap. adde qȝ dixi supra sub dictōne bellum ⁊ castrū.

¶ Quod non licet domino non licet familie sue. dictū est Bal. in. l. si habitatio. §. si usus fundi. ꝟ. cetez ff. de usu. ⁊ habi.

¶ Dominiū ⁊ iurisdictio equiparant. text. in. l. qui furem. ff. de sta. homi. qui non est alibi.

¶ Dominiū ex vniuersali titulo non transit sine traditione. casus est in. l. si tibi. C. de bis q̄ a nō do. ma.

¶ Dominiū presumit ex possessione cū iusto usu. gl. in. l. quidam in suo. ff. de condi. institu.

¶ Dominiū rei ita transit ex donatōe vltie volūtatis sicut ex legato glo. singul. in. l. si nondū. C. de fur.

¶ Dominiū non ꝓbat per receptiōem annue pensionis. ita no. Abb. in. c. cū bertoldus. de re iudi. adde no. in. l. titia. ff. de solut. do. Anto. ⁊ moder. de fi. instru. in. c. inter dilectos. de restit. spol. cū venissent.

¶ An ⁊ qñ errans transferat uel non trāsferat dominiū. glo. in. l. i. ff. de offi. ꝓcur. ces. ⁊ ibi Bar. glo. in l. eius qui in quintia. ff. si cer. peta. glo. in. l. cū fundꝰ §. seruū tuū. eo. ti. Bar. Ange. ⁊ Lodo. in. l. si id qȝ aut. ff. de vbo. obli. glo. in. l. si quis uxori. §. cū titio.

UVA. BHSC. IyR_001

ff. de fur. glo. in. l. seruus inscio. ff. de fideius.

¶ An habens causam a iure ex aliquo contractu uel ex aliqua re possit mihi referre cõnem dominii si agã contra eũ ad repetitionẽ rei mei. no. glo. in. l. si quis conductiõis titulo. C. loca. Bar. in. l. cõmodare. ff. cõmo. ⁊ in. l. si alienam. ff. so. ma. ubi uide.

¶ Si ex duobus dominis vnius castri uel ciuitatis vnus delicquit an alius possit eũ punire. Bar. in. l. sãctũ. ff. de re. diui. facit quod no. Inno. in. c. prudẽtiã iuxta ꝓnci. magne glo. de offi. dele.

¶ Qualiter ꝓbet dominiũ ⁊ an ⁊ qñ quis ꝓsumat dñs. no. in. l. titia. ff. de solu. Bar. in. l. quidã in suo. ff. de condi. inst. idem in. l. rem que uobis. ff. de acq. pos. Specu. ti. de acti. ⁊ pe. §. sequit. v̊si. sin autẽ ue lis. adde quod no. Bar. in. l. eleganter. ⁊ in. l. celsus. ff. de usucap. ubi uide qualiter ꝓbet dominiũ. adde ò ꝓbatõne dominii quod no. C. de ꝓ ba. l. cũ res. ⁊ ibi Li. in fine. q. Inno. de presumpt. illud. Specu. ti. de testi. §. nunc tractandũ. v̊. quid si aliquis petit fundũ ⁊ quid si testis dicit ꝙ talis possedit rẽ pro sua. xx. uł xxx. annis. an ꝓbet dominiũ. uide glo. ⁊ Bar. in Ri ca. ⁊ in. l. i. ff. ꝓ suo. Item adde ꝙ ꝓbat dominiuꝫ ꝓ possessionem. xxx. annoꝝ. ⁊ si nemo probetur antiquior dominus dicitur probatũ directũ dominiũ. ut no. Bar. in. l. ii. in fi. de usuca.

¶ An agens contra aliquez tamq̃ dñs uideat dedu cei dominiũ utile uel directũ. Bar. in. l. i. ff. de act. ⁊ obli. ⁊ in. l. si mater. §. eadẽ. ff. de excep. re. iudi.

¶ Stante statuto ꝙ de damno dato stet iuramento dñi rei an ꝓprehendat dñs possessionis. Jo. an. in ad di. Spe. ti. de ꝓba. §. fi. v̊si. sed pone statutũ. uide qõ no. in. c. quoniã. §. ꝙ si sup. ut li. non ꝓces.

¶ An dñs alicuius territorii fundet intentionẽ suaꝫ super rebus illius territorii. Hostien. ⁊ docto. in. c. ni mis. de iureiuran.

¶ Dominiũ alicuius rei quis dicit habere quo ad ꝓ tectionẽ. glo. ff. de re. di. l. ii. in ver. littora.

¶ Tradens rem alienã ut proprias non transfert do miniũ. ff. de offi. ꝓcura. ces. l. i.

¶ Res empta de pecunia militis uel pupilli licet nõ nomie eoꝝ est in dominio pupilli uel militis. glo. ff. de peti. here. l. item veniũt. in puci. quod est verꝫ si eligãt alꝫ non. glo. ff. qui po. in pig. ha. l. deniq.

¶ Quis aliqñ dicit dñs ratione tuitionis ⁊ defensi onis. glo. in. l. ii. ff. de re. diui. facit. l. interdũ. §. furẽ ff. de fur. glo. in. i. consti. fftoꝝ.

¶ Legem ꝑdendo non põt ꝓnceps dominiũ auferre sine cã neq; ciuitas statuẽdo. Inno. de consti. que i ec clesiaꝝ. ⁊ l. totiẽs. §. pe. ff. de polli. ⁊ l. si ꝓuatus. ff. qui ⁊ a qui. ⁊ l. si venditor. §. si ꝓstat. ff. ꝓmu. pre.

¶ An subditus teneat sequi dominiũ suis expensis uide in. l. ii. C. de bis qui a latro. occi. C. de epis. ⁊ cleri. l. si quis in hoc genus. ff. de re mili. l. non videt x. col. quã uas. iura. debe. i. c. Quid de expenſ dñi ui de in. l. suo victu. ff. de ope. libe. ff. de ꝓcur. l. fi ⁊ hec §. non soluꝫ. ⁊ ff. ad exhiben. l. sed si hereditas. §. i. Adde ꝙ imperatorẽ tenet sequi decurio uel curialis ff. de re mili. l. qui cũ vno. §. qui filiũ. ff. de mu. ⁊ bo. l. i. ⁊ l. fi. C. de re mili. li. xii. ff. de v̊. sig. l. si que.

¶ Per viã legis seu consuetudinis dominiũ transfer tur sine possessione. ut in aut. de nupt. in principio. de consuetu. c. ex litteris.

¶ Ex cõtractu nullo transfert dominiũ. ff. de dolo. l. eleganter. in glo. ubi Ja. bu.

¶ Appellatione dñii cõtinetur ille qui hꝫ i uita solã substentationẽ. ff. de rei uen. l. in rẽ.

¶ In societate transfertur dñiũ sine traditione. l. i. ff ꝓ socio. ⁊ ibi uide bar.

¶ Quod dicitur transferri dñiũ solo titulo qñ est in possessione ille in quẽ fit alienatio. est uerũ quando res est presens a tẽpore quo nactus est naturalẽ. tex. ff. de rei uen. l. si res. uide ibi glo. que dicit sufficere ꝙ pos sideat. requirit tñ ꝙ alienãs sciat ipm possidere.

¶ Dominiũ non transfertur sine possessione. fallit in casibus quos enumerat glo. in. l. si ager. ff. de acqui. pos. uide glo. in. l. cũ duobus. §. idẽ respondit. ff. ꝓ socio. ff. de publi. l. ii. in glo. uide glo. enumerantẽ ali os casus. insti. de acti. §. alienã aũt. adde ꝙ est spẽale in pacto legis cõmissorie ut dñiũ transferat sine possessionis traditõe. ff. de rei uendi. l. si qs hac lege.

¶ An faciens uel reficiens nauẽ de alienis tabulis sit dñs nauis. uide. ff. de rei uen. l. lutius.

¶ Si contractus rei fit in re transfert dominiũ sine traditione. ff. de rei uen. l. quedã mulier. ſm intellectũ bar. no. abba. de consue. c. ii.

¶ Licet perdã pecuniã uel erroꝛe alicubi dimittam nõ perdo dñiũ. iõ nõ efficitur inuenientis. ff. de rei uẽ. l. a tutoꝛe. uide qõ no. i. l. si qñ. C. ue bo. ua. li. x.

¶ Supueniente dominio in psona uenditoris nõ trãs fertur dñium in successorẽ ex antiqua cã nisi nouit res tradatur. glo. ff. de rei uen. l. a ticio. uide ibi bar. ⁊ in l. cũ uir. ff. de usuca. ubi uide.

¶ Sicut in legatariũ transit dñiũ morte sine traditi one cã mortis. tex. ff. de publica. l. ii.

¶ Licet dñium transferatur in ecclesiã sine traditõe nõ tñ possessio licet canon iste cõtra. in. c. ex lãis. de cõ sue. dic contra ſm bal. in. l. fi. C. de sa. sanc. ec. ⁊ i. l. cũ duobus. §. idẽ respondit. ff. ꝓ socio. no. C. sol. ma. l. dotis. ff. de acqui. pos. l. i. §. si uero. bal. in. l. si ue aũt. ff. de publica. uide de ꝑuile. pastoralis. ⁊ quod no. do. Anto. ò resti. spol. cum uenissent. dicam infra sub dictione ecclesia.

¶ Appellatione ꝓprietatis nõ cõprehenditur dñiũ quia ꝓprietas ⁊ dñium differunt. uide gl. ff. de usufr. l. iiii. appellatõe tñ plene ꝓprietatis cõprehendit dñi um. ff. de usufruc. l. qui usufructũ. §. i.

¶ Creditor late dicitur habere dñiũ in re sibi credita et in obligatione psonali. quia recipiẽdo quod mihi ò betur late dicor recipe meũ. ff. si cer. pe. l. si tibi pecu niã. ⁊ l. si me et ticiũ. ⁊ ibi glo. concordat ad hoc. l. i. ff. de eo qò cer. lo. gl. i. l. i. ff. qò cũ eo. in v̊. sequitur.

¶ Per comodatũ nõ arguit dñiũ i comodante. ſz so la possessio. tex. ff. cõmo. l. rei. comodate.

¶ Ubi a iure uel statuto transfertur uel datur dũiuꝫ intelligit sine traditõe. uiò bar. i. l. ꝑmissa. ff. ò publi.

¶ Pacta resolutiua contractus nõ transferũt domi nium ipso iure. ff. de contrahen. empti. l. pacta. et ibi glo. Adde quod no. bartho. in. l. stipulatio ista. §. si quis insulam. ff. de v̊. obli.

¶ In dubio traditio uidetur facta animo transferen di dominium. quod intelligitur si precedat causa habi lis. ff. de rei uen. l. cum uir. §. finali.

¶ Dominus possessionis dicitur habens propetatẽ C. de epis. et cleri. l. si quis ꝑsbiter. uide Inno. ut li. nõ cõtest. c. qm̃ frequenter. §. i.

¶ Hec uerba recipias uel suscipias iportant dñium.

UVA. BHSC. IyR_001

C.de transac.l.cũ mota.et ibi bar.idẽ si dico ꝓmitto non adiciendo aliud qui allegat.l. si ita. §. i.ff. de contrahend.emptio.

¶ Quasi dominus aliter dicitur dñs utilit. C.ubi i rem act.l.i.in glo.

¶ Dominiũ aliquando exponitur pro possessiõe.gl. in.l.quotiẽs.ff.de rei uen.

¶ Ex solutione pensionis rei que debet a re nõ ꝓbatur dñium in soluente nisi uerus dñs sciat ⁊ patiatur. tex.et glosa.in.l.solennibus. C.de rei uen.si tñ soluit tributa longo tẽpore est ꝓsũptio aliqualis pro dñio.ut no.glo.in.l.penul. C.commu.diui.et in. l.si pater. C.de actio.emptio.

¶ Appellatione domini usufructuarius continetur. C.de usufruc.in rubrica.⁊ ibi bar.uide in.l. in uendi tione.ff.de bo.auc.iudi.pos.

¶ Ex titulo uniuersalis diuisionis nõ transfertur dominiũ absq; traditõe.tex.in.l.si diuisiõe. C.fa.herc.

¶ Que sũt uerba apta ad trãslationẽ dominii.no.in l.i.ff.de dona.adde ꝙ uerbũ concedo ẽ aptus ad trãslationẽ dominii.de excep. cum uenerabilis. adde qõ dixi ẽ sub dictione concedo.

¶ Quid sit dñium ⁊ quotuplex.no.in.l.ex hoc iure ff.de iusti.⁊ iure.bar.in.l.si quis ui.§.differentia.ff. de acqui.pos.do.car.flo.latissime.de cõsti.q̃ i eccliaꝝ

¶ An prelati hñtes iurisdictionẽ tẽporalẽ i loco possint dici dñi.no.in.c.fi.ne cle.uel mo.li.vi.tex. ẽ iuncta glo.in cle.grauis.de sen.ex.

¶ An ⁊ quando liceat uel nõ transire per agrus alienũ inuito domino.glo.i.di.omnes leges.melius i. l. diuus.ff.de ser.ru.pre.

¶ Quid sit utile dñium.no.Bald.in preallega.probemio.ver.iii.dixi.

¶ Quis sit dñs rerũ ecclesiasticarũ.no.xi.q.i.expedit.Inno.⁊ do.Anto.de cau.pos.⁊ propri.cũ super xii.q.i.duo sunt.et.c.epi.de re.ec.nõ alie.glo .in.c. cũ eo.ꝺ elec.li.vi.pro hoc facit.xii.q.ii.quisquis episcopus.et.c.sint manifeste.in glo.i.Adde ꝙ prelati ñ sunt domini sed ꝓcuratores ⁊ administratores.ꝺ dona.c.ii.bona glo.xxiii.q.vii.quod aũt.adde nõ.in.c. cãm.de ꝟ.signi.in glo.ii.do.Anto.pulchre in repe .c fi.de cau.pos.et proprie.

¶ Dominia ab initio nõ fuerũt distincta sed oia erãt cõia.dictũ est Inno.in.c.ꝙ super.de uoto.et licite fuerũt distincta.et stante tali cõmunione licitũ fuit ubicũ ꝙs occupare qꝺ sibi placuit.

¶ An uerũ dñium rerũ possit eẽ apud infideles. Inn. ꝙ sic de uoto.qꝺ sup.viii.dis.quo iure.xxiii.q.v.c.i.

¶ An dñs castri uel ille debeat satisfacere de robaria facta in suo territorio.Bartho.in.l.ne quid. ff.ꝺ incen.rui.naufra.

¶ Quando dominiũ alicuius fere acquirat uenatori uel quando acquisitũ perdat.ff.de acqui.re.do.l.nãlem.insti.de re.diui.§.fere.glo.xxxiii.di.c.i.

¶ An dñs sit iudex serui.dic ꝙ nõ.nisi hoc habeat ꝑ suetudo.glo.ii.q.vii.accusatio.

¶ Nõ perdat dñiũ.no.bar.i.l.si qs ui.§.differẽtia ff.de acqui pos.glo.xxvii.q.ii.c.i.

¶ Casus in quo quis põt priuari dominio suo p lapsum sex mensiuꝫ.Bartho.in.l.locoruꝫ. C.de omni. ag.deser.libro.xi.

¶ Ad probationẽ dominii non sufficit ꝓbatio possessionis ⁊ fame uicinie.ſm Inno.in.c.illud.de ꝓsũp.in fi.Bar.in.l.cum res. C.de ꝓba.

¶ An sit generale in oibus contractibus ꝙ non trãsferat dominiũ nisi soluto precio uel habita fide de illo Bar.in.l.si seruus cõis.§.locatorẽ.ff. de fur.

¶ An prescriptione acquirat dominiũ utile uel directũ.Bar.in.l.i.§.deniq;.ff.de aqua plu.arc. Adde quod dicã infra sub dictione prescriptio.

¶ Hoc verbũ dñs non semp denotat ꝓprietatẽ sed qñq; preeminentiã.no.Bar.in.l.si cũ exhibuisset.§. quod autem.ff.de publi.

¶ Dominiũ perdit per renũciatõnem. no.de elect. auditis.in glo.fi.

¶ Dominus habet iurisdictionẽ ordinariã super familiã suam.no.de fo.ꝓpe. cũ contingat. in glo.ii.

¶ Domino excõicato subditi non tenent obedire.ut de in.c.grauis.de pe.dicã infra sub dictõe excõicatõ.

¶ Si dñs uelit terraꝫ suã subiicere alteri an subditi possint contradicere.uide nõ.de ma.⁊ obe. dilecti.

¶ An habens rez ꝓpriã si patiat eã describi in libris cõis nomie suo ⁊ fratris sui uideat ex hoc transferre dominiũ illius rei in fratrẽ ꝑ parte licꝫ res non sit tradita.dic ꝙ non. casus est ſm Bar. in.l.rura. C. de om.agr. deser.li.xi.⁊.l.incensualis. C.de donat.et l.sollẽnibus. C. de rei uẽ.facit glo.in.l.si ager.ff. de rei uendi.⁊ in.l.ii.ff.de publica. qꝺ est notandũ.

¶ Habens dominiũ potest quatuor modis expellere inquilinũ.qui no.in.c.propter.de loca.

¶ Dominus põt appellare pro subditis suis. no.de appel.dilectis.dixi supra sub dictione appellatio.

¶ Dñs non potest cõueniri ꝑ delicto serui.ff. de pecul.l.licꝫ.§.ex furtiua.de deli.pue.c.ii.

¶ Dñs non dꝫ sentire in seruũ.ff.de bis q̃ sunt sui uel alie.iur.l.i.⁊.ii.insti.eo.ti.§. sed hoc tempore.

¶ An sufficiat dño petenti rem ꝓbare ꝙ aliqñ posse dit.no.de resti.spo.cum ad sedem.in glo.i.

¶ An administrator possit habere fidẽ de precio et transferre dominiuꝫ rei alienę. Bar.in.l.a diuo pio. §.si emptor.ff.de re iudi.

¶ Ex contractu inutili transfert dominiũ.uide bar. in.l.si vir.ff.de acqui.pos.⁊.l.eius qui in ꝓuincia.ff. si cer.pet.adde no.in.l.eleganter.in ꝓn.de dolo. in glo.locum. C.de condi.ob tur.cau.l.ii.in glo.iii. et ibi Li. C.si quis alte.uel si.l.multum.in glo.finali. ⁊ ibi Linus.

¶ Dominiũ potest ꝓbari per famã. ut.l.iiii. C.de ꝓba.nisi ꝓbetur contrarium.

¶ Utens re ut dñs ꝓsumit dñs nisi ꝓbet contrariũ glo.in.l.quidã in suo.ff.de condi.insti. ⁊ ibi plene ut de per Bar.qualiter ꝓbetur dominiũ. ad idẽ.l.rem que nobis.ff.de acqui.possess.⁊.l.ii.ff.de usucap.ubi per Bartolum.

¶ Ad transferendũ dominiũ non exigit traditio ua cue possessionis.glo.in.l.cũ res. C.de ꝓba.⁊ ibi tex.

¶ Sicut in ꝓtractu venditõis non trãsfert dominiũ rei si non habeo fidem de ꝓcio uel in aliis unde ⁊ si do tibi rẽ ut des aliã ⁊ tu non das transfert dominiũ rei mee. C.de dolo.l.cũ ꝓponas.ubi uide ꝑ Bar.

¶ An ad translationẽ dominii requirat inductõ in vacuã possessionẽ.uide. C.de act.emp.l. si pat tu?.

¶ Quesita p socius omniũ bonoꝝ non cõmunicant nec transferunt ad dominiũ nisi tradantur. C.si quis alte.uel si.l.penult.

¶ Differentia est inter habere dominiũ ⁊ rem esse in

UVA. BHSC. IyR_001

bonis. ut. l. rem que nobis. ff. de acqui. posse. ⁊. ff. de acqui. re. do. l. rem in bonis.

¶ Appellatõne dominii non cõprehendit vsufructꝰ l. apud. §. fi. ff. de aqua. plu. arcen. adde q̃ habẽs vsu fructũ utiliter dicit dñs. eo. ti. l. si vsufructus.

¶ Si reus renuntiat liti in qua agebat rei vendicati one. an ꝓpter hoc dominiũ transferat in agentẽ. no. Bar. in. l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. de acq̃. pos. idẽ Bar. in. l. si pro fundo. C. de transac.

¶ An dñs teneat facere expẽsas famulo qui non po test operari. Bar. in. l. si cũ dotem. §. sin autẽ. ff. sol. ma. adde quod dicã infra sub dictõe expensa.

¶ An aliqua sit differẽtia an dominiuꝫ capiat ꝑ vsu capionẽ ꝙ ꝑ traditõeꝫ. Li. in. l. traditõibꝰ. C. ꝺ pac.

¶ Dominiũ qꝺ queritꝫ nobis ex causa retrodationis queritur nobis eo tempore quo causa cepit. Li. in. l. si ancilla. C. de acti. emp.

¶ An statutũ loquens de dño habeat locuꝫ in gestis hereditate iacẽte. Bar. i. l. heres quoqꝫ. ff. ꝺ acq̃. he.

¶ Quando quis appellat aliquẽ dñm non uidetur in dnbio facere quia ita fit sed ratione honoris. Bar. in. l. cũ quis decedens. §. scia. ff. de le. iii.

¶ An ex instrumẽto empbiteotico ꝓbet dominium ecclesie. Bar. in l. legata inutiliter. ff. de adimen. leg. ubi uide.

¶ Que sit differentia inter dominũ ⁊ heredem. no. Bar. in. l. cetera. ff. de le. i. adde quod no. glo. instit. de here quali. ⁊ diffe.

¶ An dñs teneat ex delicto famuli. Bar. in. l. hoc iure. §. labeo. ff. de dona. ⁊ in. l. ii. C. de euict.

¶ In ɔctibus non transit dominiũ sine traditõne in aliquẽ. ut. l. si quis argentũ. §. pe. C. de donat. bar. in. l. ex hac scriptura. ff. de dona. adde q̃ dominiũ oiꝫ bonoꝝ inter viuos non transfert sine traditõe preterq̃ in societate oim bonoꝝ. ut no. in. l. i. ff. ꝓ dona. adde casus notabiles in. l. traditõibꝰ. C. de pac. uide glo. notabilem in. l. cõmissa. ff. de publi. ⁊ in. l. imperator ff. de iure fisci.

¶ An dominiũ querat uel ꝓdat per sententiaꝫ. Jo. cal. in. c ꝓposuit de concess. ꝑben. ⁊ ibi no. in glo. pen. Li. in. l. i. C. cõi. utriusq. iudi. adde qꝺ no. Bar. ff. de rei. uendi. l. officiũ. ⁊ ibi gl. fi. insti. de offi. iudi. in gl. fi. no. ff. de publi. l. sunt ⁊ alie. in glo. fi. Bar. ff. de ex cep. rei iudi. l. excep. ⁊ ibi glo. no. ff. de iusti. ⁊ iure. l. ex hoc iure in glo. distincta. ff. de ꝓdi. fur. l. ⁊ iõ. in gl. retineas. Bar. ff. de acqui. pos. l. pomp. §. iussu.

¶ Dominus dr̃ is cuius est res. ff. de reli. ⁊ sũp. fu. l. ii. §. iii. siue qui ꝓprietatẽ habet licet usufructus sit alienus. ff. ad sille. l. i. §. i. adde. ff. de libe. ⁊ postu. l. i suis. ff. de suc. edic. in. §. largius.

¶ Aliqñ dicit dñs totius rõne maioris ptis uel ꝑua lentis. ut. ff. de rei. uen. l. in rem. §. ii. Interdũ dicit dñs. i. possessor. ff. de dam. infec. l. si finita. §. iulianꝰ Interdũ dominus presumptiue dicitur. ut. C. de rei uen. l. quotiens. C. de ꝓba. l. ii.

¶ An dñs possit venire contra factũ ꝓcuratoris uiꝺ de preben. dilecto. in gl. ii. de cã pos. cũ oliꝫ. in glo. ii.

¶ An presumat hodie dñs qui olim fuit. no. C. de fur. l. inciuile. in glo. fuisse. Li. C. ad exhiben. l. non ignorabit. C. de ꝓba. l. siue possidetis. de resti. spoli. cum ad sedem. in glo. Specu. ti. de acti. ⁊ obli. §. ii. vsi. quid si ago ⁊c.

¶ An possidens ꝓsumat dñs. no. Bar. in. l. cuꝫ res. in fi. ff. de ꝓbat. no. ff. de condi. insti. quidam in suo in glo. penul. in fine.

¶ Dominiũ nõ ꝓbatur per extimũ uel per catastꝝ nisi in preiudiciũ facientis fieri illam scripturã. ut. C de dona. l. censualis. uide bal. in. l. solẽnibus. C. ꝺ rei uen. Adde q̃ si soluit tibi ꝓ aliqua possessione censuꝫ uel pensionẽ iudiciũ est ⁊ presũptio q̃ possessio sit tua etate habenda. C. de agri. et censi. l. litibus. Ex solu tione ergo census presumitur q̃ ille cui soluitur est ꝓ prietarꝰ. qꝺ est no. ꝑm bal. in. l. iudicia. C. ꝺ rei uẽ.

¶ An quis ꝓsumatur aliquid agere ut dñs. C. ꝺ ac qui. pos. l. ii. in glo. dominiũ.

¶ An loco domini sit qui põt usucapere. no. ff. ꝺ fũ. do. dota. l. dotale. §. i. in glo. dñiũ.

¶ An dñs possit noiari in iudicio. no. ff. cõi. diui. l. cõi diuidũdo. §. neq̃ colonis. C. ubi in rẽ act. l. ii. in glo. ⁊ ibi Li. in. iiii. q. no. ff. de rei uen. l. officiũ. i gl. fi. specu. ti. de ꝓi. et se. decre. §. restat. v. hoc nũc uiꝺ ut li. nõ cõtes. qm̃ frequenter. §. q̃ si sup rebus.

¶ An dominus possit noiari per procuratorẽ uel de fensorẽ in personali actione. no. Li. l. ii. C. ubi in rez act. in questione. v.

¶ An dñs possit noiari in actione reali in re mobili. no. C. ubi in rẽ ac. l. ii. in glo. ii. ⁊ ibi Li. i. iiii. q. no. ut lite nõ contes. quoniaꝫ frequenter. §. q̃ si super re bus. in glo. immobilibus.

¶ Domini terrarũ qui in terris eorũ habentur loco principis possunt delegare causas etiã capitales ⁊ me ri iperii ꝑm Ange. i consilio suo. ccxxi. qꝺ icipit i cã.

¶ Quis dicatur esse dñs alicuius ciuitatis uel terre uide Ange. i ꝓsilio suo. cclxx. qꝺ icipit nõ ẽ dubiũ.

¶ Quotuplex sit dñiũ tam directuꝫ q̃ utile ⁊ qd sit no. bal. i. l. si qs ui. §. dzia. ff. de acq̃. pos.

¶ De quo iure sit dñiũ. bar. i. l. i. ff. de acq̃. re. do.

¶ Quid contineatur appellatione dominii. no. ff. ꝺ doli excep. l. mat. §. eadẽ. ⁊ ibi bar. i. ii. ⁊. iii. q.

¶ Quando dñium sine traditõe acquirat. no. isti. ꝺ re. diui. §. interdũ. C. de pac. l. traditõibus. i gl. i. et fi. ⁊ ibi Li. plene no. C. de iur. dot. auten. donatõne in glo. ii. et ibi Li.

¶ Dominiũ queri põt sine possessione licet regularit nõ. no. C. de pac. l. traditionibus. fallit. ff. de rei uẽ. l. si ager. ff. de publi. l. sunt et alie. ff. de condi. fur. l. ⁊ ideo. in glo. reiciens. ff. de fun. do. l. si fũdum. ff. de ac qui. pos. l. ii. in glo. ii.

¶ An dominiũ sola traditione acquirat. no. istit. de re. di. §. per traditionẽ. in glo. transferat. C. de pac. l. traditionibus. i glo. i. ⁊ fi. ⁊ ibi Li. bar. i. l. nũq̃ nu da. de acq̃. re. do. ⁊ ibi glo. que icipit iusta cã.

¶ An ratihabitione alicuius querat dñiũ. no. ff. de nego. gest. l. si ego. in glo. facere.

¶ An solo pacto transferatur dñiũ. no. ff. ꝺ in di. ad iec. l. ubi aũt. §. idẽ iulianus. in glo. desinere. et. ff. de rei uen. l. si quis hac.

¶ An dñiũ possit dari sub condi. no. ff. de iur. do. l. doris fructus. §. fi. in glo. nupserit.

¶ An conditio ꝺpediat dominii translationẽ. no. ff. de solu. l. sub conditione. ⁊ ibi bar.

¶ Dñiũ nõ pot eẽ in solidũ penes duos. no. ff. com mo. l. si ut certo. §. si duobus uehiculũ. i gl. ⁊ ibi doc.

¶ Qñ ꝓcurator uel negociorũ gestor transfert dñiuꝫ no. ff. de of. ꝓcura. ces. i. l. i. i gl. ii.

¶ An dñiũ transferat ex falso initio. no. C. de fal. l.

UVA. BHSC. IyR_001

ex initio. in glo. pe. et ibi Ly. et Bar.
¶ An soluens indebitum transferat dominium. nō. ff. de fur. l. falsus. in prin. et ibi Bar.
¶ An dominium sola voluntate amittatur. no. ff. de dona. inter virum et vxo. l. si maritus. in glo. i. ⁊ in. l. vir vxori. in glo. ii. eo. ti.
¶ Dominium nō transfertur ex contractu simulato licet possessio sic. Bartho. in. l. quemadmodum. C. de agri. et censi. li. xi.
¶ An dominium transferat qui rem suā scienter conducit. no. C. de loca. l. qui rem. et ibi glo. ⁊ Ly. in. l. ad pbationē. eo. ti. ꝓtrariū no. et male in. l. si rem alii quā. de acqui. pos. et ibi. glo. et Bar.
¶ An dñium transferat ex scō decreto. no. ff. ex q. cau. ma. l. ab hostibus. § . si damni. in glo . subueniri. plene. ff. si ex nox. cau. aga. l. ii. in glo. fi. et. ff. ō dam. infec. l. prętor. § . officiū. in glo. vsucapere. et ibi Bar.
¶ An dominium transferatur alio pro alio dato. nō. ff. de pig. l. eleganter. in glo. penul.
¶ Dominus dicitur aliquis habens preeminentiam aliquam licet non sit domin⁹ quo ad ꝓprietatem. ff. ō publica. l. sed cum exhibuissent. § . i. ff. rerum amo. l. ii. ff. de verbo. signi. l. pnuntiatō. § . pater. C. ne col. vel cen. l. i. li. x. ⁊ l. titia. ff. de lega. i.
¶ Ex delicto fine traditōne transferē dñium si lex disponat in fiscū res cōmitti. ff. de publi. l. commissa.
¶ Dñs idē est qō possessor. ff. ō dam. infec. l. si finita § . iul. et ibi Bar. gl. ff. de ver. sig. l. interdum. C. de rei ven. l. quotiens. C. de prescrip. lon . temp. l. i.
¶ Habere rem proprie denotat dominium. ff. de dā. infec. l. si proprietarius.
¶ Modi acquirendi dominium ponuntur per glo. in l. i. ff. de acquiren. re. do.
¶ Cause habiles ad acquirendum dominiuz melius q̄ alibi enumerantur. in. l. iii. § . fi. ff. ō acqui. pos.
¶ Dñium ꝓprie non cadit in rebus incorpalibus. ut l. iiii. ff. de usufruc. Bar. in. l. si quis vi. § . differentia ff. de acqui. pos. ubi etiam vide p euz quid sit directū quid utile dominium. et in quo differāt.
¶ Si pbo illud qō sufficiat ad prescriptiōem allegato dominio vero et directo pbatur dñium directum. ita dicit. no. Bar. in. l. ii. de vsuca. vide quod idem no. in l. quidam in suo. ff. de condi. insti.
¶ An in dubio traditio intelligatur aio trāsferēdi dominiū. . vide. ff. p dote. l. i. et ibi habes an titulus conditionalis pficiat ad translationem dominii. et eo ti. l. seraginta. ff. de solu. l. sub conditōe.
¶ Habens ius late dicitur dns illius iuris. ff. qō vi. aut clam. l. semp. § . in hoc interdicto. et sic possumus dicere q̄ aliquis est dns seruitutis.
¶ Dñium supueniens actori post traditionē confirmat in personaz successoris ut potior sit is cui ꝓmo fuit tradita possessio ⁊ anteq̄ fuisset dns q̄ ille cui tradita est postq̄ dominium acquisitum est. rex. in. l. apud celsū. §. si a titio. ff. de doli excep.
¶ In dñio trāsferendo exigit effectus utriusq. s. dantis et accipientis. ff. de acti. et obliga . l. in omnibus.
¶ Eo q̄ quis ostendit instrumenta emptionis a fisco probat dominium. C. de fide instru. ⁊ iu. bas. fis. l. si instrumentum. li. x.
¶ Dñium absolute est plena ꝓprietas cū alienādi potentia. vide Bal. in. l. femine. § . illud. C. ō secū. nup. qui dicit ibi q̄ ista est congrua diffinitio quā sm eum ponit Bar. in. l. si quis vi. § . dia. ff. de acqui. pos. ad de quod nō. idem Bal. in usi. feu. post prin. in. iii. car.
¶ Dominiū et dominii designatio non requiritur in acquisitione sed sufficit q̄ dicatur q̄ talē rez subtraxit contra domini uolūtatē. Ange. in. l. eū qui nocentem § . si iniuria. ff. de iniuri.
¶ An ubi ex solo titulo transfertur dñium reciso titulo dominiū retransfertur. sed ubi ex titulo et traditōe simul iūctis licet titulus rescindat non retransferē dominū sine traditione. glo. fina. in. l. i. C. de inof. dōa. et ibi bal. in fine.
¶ Dominiū temporaliter pōt transferri per contractum ⁊ per ultimā uolūtatē. l. fi. C. de legi. uide Bal. in. l. ea lege. C. de condi. ob cau. bart. in. l. q̄ absenti. § . i. ff. de acqui. pos.
¶ Quare honorat dns. uide. s. tho. secūda secūde q. cix. arti. secundo.
¶ An dñium transferatur in procuratorē falsū. no . C de fur. l. falsus. in glo. fi. ⁊ ibi Ly.
¶ An per falsū procuratorē bona fide recipientē trāsferat dñium si pcessit mandatū licet sit reuocatū. dic q̄ sic. no. bar. i. l. cū q̄s § . i. ff. ō solu. et ibi glo.
¶ An dñium transferatur per detentionē usufruct⁹ no. C. de dona. l. quisquis. in glo. fi. ⁊ ibi Li. i. iiii. q
¶ An transferatur dominiū si ante cōpletū contractū res tradatur. no. C. de fi. instru. l. cōtractus. i gl. emptorē. ⁊ ibi Li. in. iiii. q.
¶ An prescriptione uel usucapione querat dominium dixi aliquid ō. adde no. ff. de rei uen. l. in rē. in glo. i. ff. de publi. l. i. § . i. in glo. actionē. no. ff. de dā. infec. l. cū postulassem. § . dāni. in glo. dñium. no. insti . de usuca. in. § . i. in glo dominiū. ff. si ser. uen. l. si quis diuturno. in glo. i. in fi. uide Li. C. de pac. l. traditōibus in glo. ii. no. C. ex qui. cau. ma. l. fina. in glo. iiii. ⁊ ibi Li. no. ff. de usuca. l. iii. in glo. i. et ibi bartho. By. i regula possessor. li. vi.
¶ An dñiū sit aliquando i pendenti. no. ff. de usuca. l. si is qui. in glo. i pendenti.
¶ Dominiū utile parit rei uendicationē. bar. in. l. sticho. ff. de usufr. le. bal. in repe. l. fi. C. de prescrip. lon. tem. bñ facit. l. si qs ēptōis. C. de prescrip. xxx. ānō.
¶ An in dñium transferat dñiū rei si procurator uel negociorū gestor pro se et dño emit ⁊ traditionez recepit eodē mō. Ange. in consilio. ccxxxvi. qō icipit fcñ
¶ An testator possit facere q̄ dñium rei legate p⁹ tē pus ipso iure transferat in legatariū. Ange. i suo ꝯsi. cccxiii. quod incipit. in themate.
¶ An per instrumentū locationis probetur dñiū. no C. loca. l. ad probationē. in glo. i. ⁊ ibi Li . uide ō appel. bone. in glo. iiii. de fi. istru. int dilectos. i gl. pe
¶ An ⁊ qñ per cōmixtionē uel coniūctionē rerū queratur dñium. no. ff. de rei uen. l. in rē. § . si quis rei. in glo. adiectione. et glo. se.
¶ Ut dñiū sit apud emptorē qui emit a nō dño qui postea factus est dns opus est noua traditione. no. ff. de rei uendic. l. si a ticio. in glo. fi. ff. de acti. empti. l. si quis alienā. ff. de publi. l. siue aūt. § . si duobus.
¶ An dñium acquiratur per transactionē. no. C. de usuca. p emp. l. ex cā. ⁊ ibi Li.
¶ Dñium non pōt esse apud unū ex pluribus cāis. no. bar. in. l. possideri. § . ex pluribus. ff . de acq̄. pos. et ibi glo. magna. de fi. istru. inter dilectos. i gl. meū ē
¶ An ex statuto possit trāsferri seu acquiri dominiū

UVA. BHSC. IyR_001

nō. Bar. in. l. iii. ff. dē vſuca.

¶ An queſtio dominii poſſit referri. Ly. in. l. ii. C. ſi cer. peta. in. ii. q. C. loca. l. ſi quis cōductōis. i gl. fi. et ibi Ly. Bar. in. l. litibus. C. de agri. et cen. li. xi. et plene. ff. ſo. ma. l. ſi alienaz. nō. de fi. inſtru. inter dilectos. in glo. pe.

Domus. ¶ Qualiter in ſtatutis ⁊ legibus accipiatur hoc nomē domus. Bar. i. l. lex cornelia. §. domus. ff. de iniur. et in. l. qui domū. et in. l. nec in ea. ff. de adul.

¶ An autem appellatiōe dom⁹ ueniat apotheca. uiō Bartho. ff. de of. ꝓconſu. l. meminiſſe. et in. d. l. lex cornelia. §. i.

¶ Curia ſita inter duas domus altera ſimpliciť alienata cedit utriqz ꝑ parte. l. plus. ff. de dam. infec. et ibi per Bar. ubi etiaz uide de qua prochia dicať etiā habens domū ſitam in duabus prochiis. ō quo dicā. j. ſub dictione prochia.

¶ An offendens in boſtio domus dicatur offendere in domo. Bar. i. l. i. §. hoc interdicto. ff. de cloac. et in. l. meminiſſe. ff. de of. ꝓcon. et idem Bar. in. l. lex cornelia. §. i. ff. de iniur. Spe. ti. de iniur. §. i. v̄. ſed pone in ſtatuto. doc. in. c. i. ō cōſecra. ec. uť alta. li. vi.

¶ Quid cōtineatur appellone domus ⁊ quid appellatione ediū. et an ueniat porticus. uide i. l. cetera. §. hoc ſenatus. de le. i. et. l. i. ff. de car. edic. Ange. in. l. pleriqz. ff. de in ius. uo. de immu. eccť. iter alia. Spe. in. d. v̄ſi. ſed pone in ſtatuto. adde ꝙ aliqñ domus ſumiť ꝑ cōgregatione. ut. l. cū vnus. in prin. de ali. ⁊ ci. lega. qñqz ꝑ omnibus habitantibus in eadez domo. l. i. C. de ne. lice. poten. et. C. ſi quacūqz pre. po. l. i. tex. cum glo. in. l. i. C. de cōdu. et ꝓ. patri. fiſ. li. xi. ubi domus accipiť ꝑ omnibus de domo quod facit ſi quis ſubſtituat filio ſuo uel alii domū de martignamo intelligitur ſubſtituere omēs de illa domo. ſm Bar. i d. l. i. adde qō idem no. in. l. tutelas. ff. de capi. dimi.

¶ Que ſunt perſone ō domo que a teſtimonio repelluntur. Bar. in. l. reſpiciendum. §. furta. ff. de penis. dixi. ō. ſub dictiōe domeſtic⁹. dicā. j. ſub dictōe teſtis.

¶ Domus cōbuſta ab igne impoſito in domo uicini refici et emēdari debet ab ipo uicino ex cuius domo ignis exalauit. ff. ad. l. acquiť. l. qui occidit. §. i bac.

¶ Domum alienaz nemo ingredi debet inuito domino alias facit ſibi iniuriam. Jo. an. in cle. cauſam de elecr. ſuper uerbo in domo.

¶ Domus habet quinqz pedes incircūſtantia et ad domum factuz uiderur id quod fit ꝑpe eaz ad quinqz pedes nōt. Bar. in. l. lex cornelia. §. i. de iniur.

¶ An quis impune poſſit extrahi de domo ꝓpria. no. ff. de in ius. uo. l. pleriqz Bar. ꝙ nō. in. l. ſi duob⁹ C. de decur. li. x. adde no. ff. de regu. iuris. l. nemo ō domo. Bar. ff. ad. l. iuľ. pecu. l. cū eo. no. in auten. de ſan. epi. §. ſi quando. col. ix.

¶ Qualiter prelatus debeat eſſe domui ſue. habeť xlvii. di. §. neceſſe eſt.

¶ In domo priuata quilibz ꝓlatus dz eſſe ut ſocius ſed in publico ſtare ut maior. xcv. di. ep̄s.

¶ Clerici neqz debent facere neqꝫ ꝓcipere domorū in cēdia nec faciēnb⁹ cōſētire. xxiii. q. viii. ſi ep̄s mēbroꝫ

¶ Domus dei dicť eccleſia xxiii. q. i. omnibus.

¶ Non licet circūdari domos lauro aut arboribus. xxvi. q. vi. non licet.

¶ In domo dei multe ſunt manſiōes. de pe. di. iiii. i domo patris mei.

¶ Domus etiā teneť ſub noie monaſterii. Innocen. in. c. uolentes. de ꝓbe. li. vi.

¶ An feneſtre ⁊ boſtia domo affixa efficiantť dñi domus. uide. ff. de rei uen. l. habitatoz.

¶ Habens titulū in domo hz titulū i cementis diruto edificio. ff. de public. l. ſi ego. §. idē ait. ubi uide.

¶ Ex q̄bus ptibus cōſiſtat domus et an ſolū ſit parť domus. uide. ff. de rei uen. l. ſolū. tex. et glo. ff. de uſu ca. l. eū qui edes. ubi uide.

¶ Ex domo diciť aliquid fieri mihi qñ fit a dño domus uel ab aliquo familiari de domo. C. ubi de criagi opoz. auť. qua i ꝓuintia.

¶ Domus dicunť due quando ē diuiſa pariete inter poſito animo conſtituendi duas licet ſit in uno cōtextu. ſecus ſi ſit diuiſa nō animo ꝓſtituēdi duas. glo. de dā. infec. l. ſi finita. §. ex hoc edicto.

¶ An domus deſtructa ⁊ poſtea refecta uideať eadē domus. tex. ⁊ ibi bar. in. l. iter ſtipulantem. §. ſacraz de uerbo. obligatio.

¶ An domus nuda uolūtate conſtituať. uide gl. i. l cū poſt. §. gener. ff. de iur. do. ⁊. l. legato. de le. i.

¶ Non licet habere domū ꝓpe muros ciuitatis et ſi eſt facta debet deſtrui. ut. l. opus. ff. de ope. publi. et ibi bartholus.

¶ An appellatione domus ueniat capana. glo. habeť inſti. de re. di. in. §. appellatione. bal. habes in. c. ii. ō duobus fratribus. de bene. inue. Ludo. habes in. l. i §. domini. ff. de ſenatuſconſul. ſilť. et in. l. eum q̄ edes ff. de uſucap.

¶ Non eſt licitū tenere trabes uel quid ſimile qō ꝓtendatur ſup domū aliena niſi faciat iure ſeruitutis ſz nec eſt licitū id tollere ꝑ ꝓpria auctoritate. de quo i. l. q̄ foueas. §. i. ff. ad. l. acq̄. ꝑ do. flo.

¶ Percutiens ſociū in domo cōi nō pōt puniri pene dupli uigore ſtatuti loquētis ꝙ pena duplicet i domo quia non pōt dici exceſſus factus in domo pcuſſi ex quo domus erat cōis. ar. l. merito. ff. ꝓ ſocio. ⁊. l. dāno cōmiſſo. ff. fami. herc. de quo gl. in. c. cū aliquibus. de reſcrip. li. vi. bal. in. l. ſi uero plures. ff. de his qui deie. uel effu.

¶ Si domus eſt ita ampla ꝙ capiat de duabus parrochiis illi prochie cedit per quā habet adituz ⁊ ſi hz per utrāqz cedit illi per quā habet aditū magis freqntatū. ar. l. prediſ. §. qui domū. ff. de leg. iii. ⁊ ibi bar. de hac. q. uide Jo. an. in addi. ſpecu. ti. de proch. i rubrica. dicā. j. ſub dcōe parrochia.

¶ An domus uēdita paulopoſt ante delictū debeat etiā poſſe aduocari ab emptoze ⁊ deſtrui ex forma ſtatuti ſic dictantis. uide Jo. an. in addi. ſpecu. ti. de dona. §. i. ver. antepenul.

¶ Si ꝓpter incendiū deſtruitur domus contigua illi in qua exoztū eſt incendiū cuius expenſis debeat reſici uel dānum emēdari ⁊ quō uicinia intelligantť iſto caſu. Jo. an. in addi. ſpecu. ti. de iniur. ſuper rubrica. bar. in. l. ii. ff. ad. l. ro. de iac. uide in. l. ſi q̄s fumo. §. i. ff. ad. l. acq̄. ubi uide do. flo. adde quod no. Jo. an. ti. de pe. ſup rubrica. in addi. ſpecu. ⁊. quod no. bar. i l. hacten⁹. §. de eo ope. ff. de aq̄ plu. ar.

¶ An appellatione domuſ contineat inſula ſeu ſpaciū uel ortus ſine ſit uicinus domui ſiue ante domuz ſiue poſt. dic ꝙ ſic ſi talis locus ſit cā domus ut amenioze ⁊ ſalubrioze aciē faciat. ar. toz. que no. i. l. quod

UVA. BHSC. IyR_001

in rerũ.§.i.de le.i.7 hoc colligitur in.l.prediis.§.ti cio.7.§.qui domũ.ff.de le.iii.ex quibus pór decidi questio de duobus fratribus qui diuiserũt domos q̃s habebant cões 7 uni adiudicata est uni altera alteri. nec de spacio aliquid dictũ est.uidetur q̃ illi domui ó beat adiudicari cui est insertũ et uicinũ.ar.l.seye.§. tyrane.ff.de fun.instru.7 quod ibi no. si aũt non pos set discerni cuius ẽ spatiũ diceremus eũ cõem 7 maxi me si per eũdẽ unusquisq; habuisset 7 haberet aditus ad domũ suam.hoc dicit bal.ad litteram.i.l.olipico ff.de ser.ur.prę.

¶An percutiens monialẽ iuxta primũ claustrũ móa sterii dicatur pcussisse i domo.uide bal.i.l.q̃d sit fugi tiuus.§.apud marcellũ.ff.de edil.edic.

¶Qui sũt illi qui habent ius reuocandi domũ.no. doc.in.c.fi.de fo.cõ.7 i.l.ii.§.legatis.ff.de iudi.

¶Qñ insultus uel assultus dicatur fieri ad domum no.glo.in.l.quidã hyberius.ff.de ser.ur.prę.bal.i.l. item aqud labeonẽ.ff.de iniur.bal.i.x.coll.qui.mo. feu.amit.§.similiter.

¶Quando aliquis debet citari ad domũ quis locꝰ contineat appellatione domus.bar.in.l.i.§.pmittit ff.de libe.ag.facit quod no.Jo.an.de pben.psenẽ.li. vi.in uer.domus ppri.Pau.in cle.i.de fo.cõpe.bar tho.in.l.iiii.§.ait prętor.ff.de dã.infec.in quibꝰ ha bes que dña sit inter domũ et domiciliũ.ad quod gl. in.c.dilectus filius.de rescriptis.Pau.in cle.cãm.ó elec.in ver.habiture.

¶An is qui est constitutus ut citet aliquẽ ad domũ debeat ingredi domũ uel sufficiat citatõnẽ fieri añ do mũ.Jo.an.in.c.fi.de eo qui mit.in pos.glo.in clem. cãm.de elec.in v.domo.que concludit fm.de quo ui de.specu.ti.de cita.§.sequit.v.sed an reo.

¶Domus qñq; ponitur pro substantia siue patrimo nio.ff.si cer.pe.l.lecta.ff.de of.psi.l.fina.qñq; pro fa milia et agnatione.ut.ff.de ali.7 ci.lega.l. cũ unus.i princ.C.ne lice.poten.l.i.qñq; pro edificio.ut.ff.de lega.i.l.si domus.

¶Domus consistit ex duobus.s.ex solo et supficie. ff.de rei uen.l.solũ.ff.de sol.l.qui res.§.areaz. ff.de usuca.l.eũ qui edes.qñq; tamen domus ponit pro su perficie sola sine edificio.ff.de cõtraben.empti.l.i.

¶Appellatõne domus qñq; uenirũt ea que cã dom̃ pata sũt.ff.de leg.iii.l.pdiis.§.ul.

¶An appellatione domus ueniat murus contigu̇ no.xii.q.ii.c.ul.Jo.an.de testa. raynaldus 7 raynu tius sup v.domus.xi.q.iii.sicut apli.

¶Omnia que i domo reperiũtur psumũtur esse pa trissam.specu.ti.de fur.§.i.v. quid si res. bene facit l.i.§.receptio.ff.nau.cau.sta.uide.ff.de re iudi.l.a diuo pio.§.si sup rebus.7 qó ibi no.

¶Si te presente rem aliquã in domo tua posui uide or illam tibi tradidisse 7 tu uideris custodiã illius re cepisse.uide no.de depo.grauis.in glo.ii.

¶Quod dicitur ó domo ppria an habeat locũ i do mo cõi.no.de pben.psent.§.i.li.vi.

¶Que in domo sunt cẽsent obligata pro pensiõe do mus.de fo.cõ.c.ulti.uide no.i.c.pastoralis.ó cã pos.

¶Domus dicit alicuius quã cõductor ihabitat.ff. de iniur.l.lex cornelia.§.domũ.ff.de dã.infec.l.iiii. §.ait prętor.adde no.de puñ.c.i.li.vi.i glo.exẽpto.

¶Domus dicit esse de illa parrochia unde bz aditũ bar.ff.de dã.infec.l.pe.idẽ in.l.iurispitos.in fi.ff.de excu.tuto.de sepul.cũ quis.in glo.domicilia.li.vi.de deci.ad aplice.in glo.ii.Jo.an.in addi.Specu.ti.de ꝓcura.sup Rubrica.et eo.ti.sup eo.in glo.

¶An domo legata intelligat etiaz legata area.no.in sti.de usufruc.§.fi.

¶An domus sit eadez destructa et refecta.no.ff.de dam.infec.l.si edes.in glo.nó augeri.ubi uide.

¶In domo nõ cõpellitur quis semp stare tanquam ligatus.no.in auten.quo.opoz.epis.§.tunc enim solũ in glo.pmiseriam.colt.i.

Donatio. Sunt multa in donatiõe cõsiderã da ut sint licita et libera.de quibꝰ. lxxxvi.di.§.in ipsa.

¶Donare aliquid uenatoribus seu histrionibus uel aliis malis est peccatũ.lxxxvi.di.donare.et.c.qui ue natoribus.adde quod dicaz.j.sub dictione histrio.

¶Uerbum donationis simplicit̃ platũ omnez dona tiõez cõprehendit siue inter uiuos siue cã mortis.ff.ó dõa.cau.moz.l.si alienã.§.fi.7.l.ubi ita donat̃.e.ti.

¶Donatio facta consanguineo in dubio uidet̃ facta róne cõsanguinitatis non remuneratiõis.tex est sing. in.l.tutoz.§.q̃ tutoribus.ff.de excu.tu.

¶Donatio facca ecclesie p ingressũ monasterii p lici tum egressũ reuocat̃.no.Jnno.in.c.quod a te de cle. cõiug.adde qó idem no.in.c.in psentia.de proba.

¶Differentia inter donare et remittere uide i.c.sta tutũ.in fi.de rescrip.li.vi.et quod ibi no.faciunt no. in.l.fi.C.ad.l.fal.

¶An donatio facta inter consanguineos indigeat in sinuatione.uidet̃ quod sic.ut.l.donationes.la.i.C. de dona.inter ui.et ux.et.l.data.C.de nup.

¶An et quando soluens indebituz uideat̃ donasse. Bar.in.l.i.in prin.ff.de dona.

¶Donatio que fit per pactum liberatoziuz statim p ficitur.Bar.in l.auunculo.ff.de dona.cau.moz.

¶Cuius etatis debet esse ille qui uult donare causa moztis et an in donatione quaz facit filius requiratur speãlis licentia patris et si requirit̃ quãdo debet inter uenire et quid si pater consentiat post donationẽ uide de his omnibus Bar.in.l.tam is.§.filiussa. alias i. l.filiussa.ff.de dona.cau.moz.

¶An donatio causa moztis possit fieri in codicill̃ et quis possit donare causa moztis Bar.i.d.§.filiussa. ff.de dona.cau.moz.

¶An is qui nõ põt testari possit donare cã moztis. uide.Bar.in.l.tam is.ff.de dona.cau.moz.et eo.ti. marcellus.et.l.fi.

¶Quero si donaui cã moztis patris uel filii an ego solus potero reuocare. et quid si filius dat reg patris et quid si filius dat pmittente patre cuius mozte con firmet̃ donatio.uide Bar.in.l. qui pcio.ff.de dona. causa moztis.

¶An is qui donat aliquaz rem eccl'ie in ꝓprietatem uel utile dominiũ possit recipe de ipsis rebus censum ab ecclesia.Jnno.in.c.de monachis.de pben.

¶Bonãs se 7 sua ecclesie est uerꝰ regularis quẽcũq; habitũ portet.ita dicit Abbas in.c.ii.de testa.dicaz. j.sub dictione religiosus.

¶Donatio inofficiosa non reuocatur nisi quatenus est inofficiosa.dictũ est Abba.i.c.raynaldꝰ.ó testa.de qº Ja.butri.7 Bal.i.aut.ũde si parẽs.C.ó inof.tes.

¶Donatio fcã psone censet̃ psonalis.fcã aũt loco cẽ set̃ realis.ita dicit Abb.in.c. cũ uenissent. cle instit.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Donatarius agens de euictione contra donantem tenet denuntiare donanti ante litem conteſtataz. tex. eſt in. l. qui concubinam. §. ſi heres. ff. de le. iii.

¶ An donator teneat de euictione uideꝛ q nō ſed tantum de dolo. ut no. vii. q. i. pſentiū. de pben. cum ſm in glo. et. c. inter cetera. adde Bar. in. l. ariſto. ff. ꝺ̄ dona. et in. l. ii. C. de euic. Bar. in. l. iuſ. §. q̄ fundū. ff. de v. obli. gl. inſti. ꝺ̄ dona. §. alie. gl. fi. vii. q. i. pſētiū.

¶ Donatio cauſa moꝛtis non infirmatur p conditionez impoſſibilem. caſus eſt ſingu. in. l. que ſub conditione. ff. de condi. inſti.

¶ Sicut donatio cauſa moꝛtis nō infirmatur moꝛte ſic ꝺ̄ poꝛtatiōe uſ bāno. ff. de dona. iter ui. et. ux. l. ſed ꝛ ſi moꝛs. §. i. bal. i. l. executoꝛē. C. ꝺ̄ excep. rei iudi.

¶ An pſumatur donatio inter patrem et filium. dic ut no. in. l. ad eum. §. i. ff. ꝺ̄ dona. Bal. i. l. filie cuiꝰ. C. fam̄. berc. et in. l. filium quez eo. ti.

¶ Donatio pſumitur inter ſcientes ubi nulla cauſa alia ſubeſt. ut. l. cāpanus. ff. de ope. liber quod eſt uerū quando interuenit ſtipulatio. ſecus in pacto nudo et confeſſione. p nō. in. l. iuriſgentiuz. §. ſed cum nulla. ff. de pact. ſcꝺ̄m Bart. in. l. nuda. ff. de dona. quez refert Bal. in. l. fi. C. ſi cer. pe.

¶ Donatio que fit tacite ſoluendo dotem p muliere reꝛit inſinuatiōez. tex. eſt in. l. fi. de iur. do.

¶ Donatio que fit p redemptione captiuoꝛ dicitur fieri ad pias cauſas. Bal. i. l. illud. C. de ſa. ſan. eccl.

¶ Donatio nō eſt qꝺ̄ fit in ſignū remuneratiōis ut. l. acquilius. ff. de dona. et. l. ſi pater eo. ti.

¶ Princeps ſeu ciuitas poteſt donare locū publicuz uel cōmunem eccleſie ut conſecretur. ff. de re. diui. l. ſacra. et ibi Bal.

¶ Obligatio naturalis ad antidota nō ipedit donationez. ff. ꝺ̄ peti. here. l. fz et ſi. §. ꝑſuluit. et ibi glo.

¶ An donatio ſit cōtractus nominatꝰ uſ innominatꝰ. et quare olim non pducebatur obligatio ex cōuentōe donationis. uide glo. et Bartho. in. l. iur. gentiū. §. i. ff. de pac. dic melius. j.

¶ An in inſinuatione donationis requiꝛat decretuz Buil. in. l. illud. C. de ſa. ſan. eccl. Ci. in. l. fi. C. qui admit. ad bo. poſ. uide bal. in. l. nec q̄q̄. §. ubi decretum. ff. de of. pcon. et lega.

¶ Si donatio fiat pluribus ab uno. an dicat una attenta perſona donātis an plures attentis pſonis donatariozuz. uide Buil. ff. de pac. l. ſi plures.

¶ Adhibitus ad ſtipulandū p cōiuncto cui eſt donatum. non uideꝛ adhibitus animo donandi. ff. man. l. idemq̄. §. ſi cui.

¶ Si quid donat in cōtractu uenditiōis de pcio. ut ſi dicat. dono quicq̄d ualet ultra nō. eſt plena donatio quia reſpectiue ad pcium. Bar. in. l. ſi tibi decem. ff. de pac. qꝺ̄ no. quia nō eget talis donatō inſinuatione.

¶ Caſus in quibus filiuſſa. poteſt donare. uide glo. ff. de pact. l. iur. gentiū. §. ſi filius. ubi nō.

¶ Ubi quis ex cōſuetudine artat ad donandum illa pprie nō eſt donatō. Bar. i. d. l. iur. gentiū. §. ſi filiꝰ.

¶ Pactum de ulterius non petendo non pſupponit neceſſario donationem. uide glo. et Bar. in. l. iur. gentium. §. i. ff. de pact.

¶ Donatio hodie eſt cōtractus nominatꝰ. glo. ff. de condi. ob cau. l. ſi pecuniam. glo. ff. de act. emp. l. i. in prin. ff. de re. pmu. l. i. §. item emptio. C. q̄ me. cau. l. ſi donationis. glo. ff. de pact. l. iur. gentiū. circa prin. ꝛ glo. ff. de dona. l. in edilib⁹. §. ex rebus. ꝛ ibi bar. et an ſit bone fidei uel ſtricti iuris. uide bar. in. l. fi. ff. de condi. ob cau.

¶ An ſi in donatione uel promiſſione ſit mētio ꝺ̄ mō te uel apponatur conditio moꝛtis i dubio ſit iudicanda donatio cauſa moꝛtis uel inter uiuos. uide pro ꝛ cō in. l. nā ſi cū moꝛiar. ff. de condi. inde. et ibi p Buil. et bar. glo. in. l. apud celſū. §. i. ff. de do. excep. uide omnino bal. in. l. que dotis. ff. ſo. ma.

¶ Batū alicui ob cām piā uidetur donatū ſub conditione ſi cā pia ſequat. alias nō ualet donatio. ff. de cō di. inde. l. dñs teſtamēto.

¶ Renūcians exceptōi uidetur donare. ff. de cōſtit. pe. l. ſi maritus. i glo. ii.

¶ Quis non uidetur donare ius contentū in inſtrumento uel rē de qua habet inſtrumentuz tradendo inſtrumentum quando traditio affert illi cui tradit aliam cōmoditatem. puta ut ſe defenderet. tex. eſt. ff. de pigno. acti. l. finali.

¶ Non ita faciliter fit donatio ſicut obligatio. ff. ad uel. l. ſed ſi ego. §. fi.

¶ Donatio pſumitur in dubio ubi pceſſit alia donatio ab eo cui donatur. ff. manda. l. ſi uero non remunerandi. §. idē pponius.

¶ Donatoꝛ nō cōuenitur niſi inq̄tū de iure facē poteſt. ff. de iur. do. l. ſi extraneꝰ. ff. de dona. l. q̄ ex donatōe. ꝛ facere poſſe dicit deducto ere alieno.

¶ Ubi precedit aliqua obligatio neceſſitatis ad dandū non dicitur donatio licet utatur uerbo donare. ff. loca. l. ſi uno. i pn. qꝺ̄ bene no.

¶ Pater pōt donare filio uel econtra in caſtrenſibuſ uel quaſi. glo. ff. qui. mo. pig. uel hypo. ſol. l. i. adde glo. ff. de uſu. l. cū de in rē uer. adde glo. C. de inof. teſt. aut. unde ſi parens. ꝛ glo. C. de reuoca. donat. l. ii. bal. i. l. frater a fratre. ff. de cōdi. inde.

¶ Remiſſio pignoꝛis non ē donare. tex. ꝛ glo. in. d. l. i. in contrariū eſt tex. in. l. ſi conſenſit. §. i. eo. ti. ꝛ l ſicut. §. an paciſci. eo. ti.

¶ Obmittere gratis exceptionē ſibi cōpetentē et p pter hoc ſententiam cōtra ſe repoꝛtare eſt donare. qꝺ̄ no. tex. eſt notabilis. ff. de dona. inter uirum ꝛ uxo. l. ſi ſponſus. §. ſi uxoꝛ.

¶ An donatio cauſa moꝛtis retrotrahat. ff. de dōa. cau. moꝛ. l. interim. §. i. ꝛ. §. pe. in glo. in q̄bus caſibus. ꝛ. l. donatōes. C. de dona. inē ui. ꝛ uxo.

¶ Debitoꝛ in diē ſi ſoluit ante diē nō uideꝛ donare. ff. de dona. inē ui. ꝛ ux. l. ſed ꝛ ſi uir. §. ſi uir.

¶ Non petens ceſſiones ſibi debitas remiſſo pncipali acceſſiones donare uidetur. ff. de dona. inter ui. et uxo. l. uir uſuras.

¶ Donatio que fit ultra quingentos aureos iudice non preſente licet ei poſtea manifeſtet nihilominus nō ualet. imo a principio requirit pſentia iudicis. glo. ē ſingu. in aut. ut non fiant pig. §. fi. col. v. bal. in. d. l. illud. C. de ſa. ſan. ec.

¶ Donatio dicitur eſſe actus pertinens ad uoluntariam iuriſdictionem. glo. eſt notabilis in auten. de de fen. ciui. §. nulla.

¶ An donatio facta per conſtantinū Silueſtro tenuerit. no. in aut. quo. opoꝛ. epiſ. in pn. in glo. ſuper v̄ſi. conferens dominū legū. in pbemio. C. ꝛ. ff. bar. in. l. i. ff. de requir. re. Alibe. in. l. bene a zenone. C. ꝺ̄ quadrien. preſcrip. tex. et ibi no. de elec. fundamēta. li. vi

UVA. BHSC. IyR_001

in cle. romani. de iureiuran. uide Jo. an in addi. spec. ti. de instru. edi. §. nūc aūt v. fi. adde. l. i. §. i. ff. de of fi. pfefe. urb. et quod ibi no. bar. in. l. legatus. ff. de of fi. pfefi. ⁊ in. l. illud. C. de sa. san. eccle. C. de na. lib. l. diui. ad hoc Jo. an. in addi. spe. ti. de rescrip. pse. §. rone. v. item quod ē obtentū. adde ad materiaz ex trauag. Bonifacii. xii. que incipit. unā sanctam. quod no. de iudi. nouit. qui fi. sint legi. cām. ⁊. c. per uenera bilē. do. car. flo. in. c. perpendimus. de senten. excōi. in repe. q. vii.

¶ Bonatio ob causam non requirit insinuatōez. gl. est in. l. C. si aduer. dona.

¶ Bonatio facta ultra quingentos aureos spe remu nerationis non requirit insinuationem. casus est in. x coll. qui feu. da. pos. §. fi.

¶ Bonatio facta filiofamilias bñmerito non ē isinu anda. glo. que nō ē alibi in. l. acq̄lius. ff. de dona.

¶ Bonatio causa mortis magis accedit contractu i q̄ ultime uolūtati. glo. in. l. ii. ff. de do. pla. pau. i cle. dudū. de sepul. adde de hac donatōe specu. ti. de istr. edi. §. pozzo. i pn. ⁊ ti. de dona. §. xii. v. q̄d si filius.

¶ Bonatio inter uirū ⁊ uxorē non confirmaī morte quando stat in solis finibus promissionis. casus ē i. l. papinianus. de dona. inī ui. ⁊ uxo.

¶ Bonatio causa mortis non reuocatur penitentie donantis. casus est secundum Angel. in. l. i. ff. qui si manu. ad li. perueni.

¶ Reuocata donatione alicuius rei non ꝓpterea re petunī fructus ex ea percepti. ut. l. generaliter. §. si quis alienū. ff. de fideicōmis. liber. adde qō no. bart. in. l. mortis cau. ff. de dona. cā moz.

¶ Bonatio facta a patre filiis confirmatur morte, licet non sit adita hereditas. gl. ē in. l. filie. C. fa. her.

¶ Bonatio inter viuos que ab initio non ualuit sed morte confirmatur cōputatur in legitimā. glo est i. l. filiū quem habentē. C. fa. herc.

¶ Rei donate causa mortis transit dominiū in dona tariū a die mortis testatoris sicut in legato. ut. l. ii. ff. de publi. et non est alibi.

¶ Bonatio facta ecclesie dicitur facta ad pias cās. ita dicit specu. ti. de instru. edi. §. nūc uero.

¶ An donatio causa mortis requirat insinuationem uidetur q̄ non. tex est in. l. fi. ff. de dona. cau. moz. q̄ ñ est alibi secundum doc.

¶ Bonatio que resultat ex confessione in iudicio fac ta nō requirit insinuationē. puta si quis interrogatus an aliq̄d sibi debeatur a titio. respōdet animo donan di q̄ nō. talis donatio nō requirit insinuationē. dictū est no. Jaco. de are. in. l. quidā in iure. ff. de dona. ad de q̄ confessio ad liberandū et liberatio sine causa non egent insinuatione. quod ꝓcedit in confessione sine cā ubi est dubiū an sciret cām non subesse. sed ubi est cer tū q̄ sciret cām non subesse est donatio ⁊ eget insinua tione. Ja. bu. in. l. tale pactū. ff. de pac. ⁊ ibi uiō bal.

¶ An donatio facta incerte pson req̄rat insinuatōez bar. in. l. q̄ seruus. ff. de sti. ser.

¶ Bonatio causa mortis quo ad sui ualoz requirit ad minus pactū nudū. glo. est in. l. cū pater. §. meuio ff. de leg. ii. adde qō no. in. l. ii. C. de iu. do.

¶ Bonatio causa mortis quo ad sui confirmationez non requirit aditionem hereditatis. no. glo. in. l. etiā C. de inoffi. testa. Adde Bartbo. in. l. qui precio. ff. de dona. cau. moz.

¶ Bonatio causa mortis ita potest fieri hodie ꝓ pac tum nudū sicut donatio inter uiuos. l. si quis argētū. §. penul. C. de dona. glo. est sing. in. d. l. cū pater. §. meuio. ff. de lega. ii. scōm doc. sed ego allego aliam in. l. in lege. C. de iur. do. fm Bar.

¶ An donatio inter uirū et uxorez confirmet morte uiri quam meruit ꝓ sententiā capitalez. Bar. i. l. post cōtractum. ff. de dona.

¶ Qualiter obliget donatio causa mortis et qua ac tōe perat res talit dōata Bar. i. l. ff. ō dōa. cau. moz.

¶ An donatio causa mortis possit reuocari si conua lescat donator. Bar. in. l. iul. ff. de doua. cau. moz. ad de quod donatio cau. mortis turpiter reuocat scilicz uoluntate donantis expressa uel tacita. item morte do natarii. tex. et glo. ff. si cer. pe. l. nō omnis.

¶ An donatio facta occasione alicui⁹ piculi cessante illo periculo sit nulla. Bar. i. l. causa mortis donare. ff. de dona. cau. moz.

¶ Regula est q̄ donatio reuocatur ꝓpter ingratitudi nem. de dona. c. fi. et. C. de reuo. dona. l. fi. fallit nisi sit donatio remuneratoria tex. est sing. in. l. si pater. §. i. ff. de dona. et ibi no.

¶ Bonatio facta sub modo non reuocat nisi id actū sit. no. de condi. appo. uerū. in glo. ii.

¶ An donatio imoderata reuocet in totū uel solūmo do in eo qō excedit modū. de dona. c. ii. et ibi no.

¶ Qualiter facienda est interptatio in donationibus et beneficiis. uide de censi. ex parte. de priuil. in his. ō dona. c. cū dilecti. ubi uide.

¶ In donatiōibus causa mortis non potest dari here ditas sicut nec in codicillis. C. de pac. l. licet.

¶ Stans in eadem ptāte cum patre suo non pōt do nare uxori fratris sui. ut. l. iii. §. qui in eiusdem. ff. de dona. inter ui. et uxo.

¶ Pater non pōt donare filio existenti in ptāte uiri q̄ queri uiro. ut in. d. l. iii. §. uerbū potestatis.

¶ Repudiās sibi acquirendū ut alteri querat. uidet illi donare. ut. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de donat. inter ui. et uxo. uide. ff. ō fun. dota. l. si nuptura. §. fi.

¶ An si maritus nō detrahit id quod poterat ꝓ l. fal cidi. uideatur donare. uide qō no. ff. de dona. inter ui. et uxo. l. si sponsus. §. si maritus.

¶ Valet donatio inter uirū et uxorez causa mortis. ff. de dona. inter ui. et uxo. l. uxori. §. fi. nec transfert interim dominiū sed demū aduenīte cōditiōe eo. ti. l. sed interim. et ipsa morte confirmata retrotrahit et euanescit reintegrato matrimonio. uide eo. ti. l. cuz hic status. §. si diuortiuz.

¶ Valet donatio inter uirū et uxorez in usu uestis in usu habitatiōis grat. et in usu serui. ff. de dona. inter ui. et uxo. l. si uir uxoris.

¶ Bonari dicit quod nullo iure cogēte concedit. ff. de dona. l. donari. ff. de regu. iur. l. donari. ō pe. di. iii. ille rex. uide in clem. dudū. §. uerū. de sepul. quod no. xxiii. q. vi. §. ex his omnibus.

¶ An donatio facta inter sponsos possit reuocari. nō secuto matrimonio. Li. i. l. cū uirū. C. ō dōa. an. nup.

¶ An per donationem causa mortis possit dari here ditas. Bar. in. l. licet. C. de pact. tenet q̄ non sicut nec in codicillis.

¶ An donare possit obligare rem donataz antequaz eam tradat. Bar. q̄ sic in. l. i. ff. de iur. fis.

¶ An donatio sit cōtract⁹ nominat⁹ uł innomiat⁹.

UVA. BHSC. LyR_001

Bar. in. l. fina. ff. de condi. ob cau.

¶ Quãdo possit reuocari donatio causa mor. Bar. in. l. alienaz. §. ei qui. ff. de dona. causa mortis.

¶ An in re donata a patre filio ꝓcedat usucapione ⁊ an dicta donatio cõfirmet morte. Bar. in l. i. ff. de dona. causa mortis.

¶ An donatio facta ab uxore pro militia uel doctora tu consequendo teneat. Ly. in. l. si ut ꝓponis. C. de dona. inter ui. et uxo.

¶ An ualeat donatio facta patri a filio. Barth. in. l. cum filius. §. si pater. ff. de dona.

¶ Si donaui domuz uel fundum uel aliaz rem alicui ut me aleret. an illa re perempta tenetur me alimenta re. nõt. Ly. et Bartho. in. l. i. C. de iur. emphy.

¶ Quidam posuit coraz me magnã quantitatẽ du catoꝝ dicens se uelle donare mihi totaz ego tunc acce pi partem et postea uolui habere totam. dicens accipi endo partez fuit intentiõis mee habere totũ. donans dicit ꝙ nõ potui partem accipe et partez repudiare iõ uult a me repetere partez quaz acceptaui. quid iuris. Bar. in. l. ii. in fi. ff. de acqui. heredi.

¶ Qualiter dicatur donatio esse perfecta. Bar. i. l. si prius. circa medium. C. de iur. fi. li. x.

¶ An dõatio iofficiosa reuocet ipo iure an ꝑ q̃relaz ⁊ an in totũ uł ꝑ parte. Bar. i. l. titia. §. fi. ff. ꝺ lega. ii.

¶ Si maritus dat aliqua iocalia uxori uel uestem ꝑ ciosam in festis ut ipsa decenter incedat nõ est donatõ ff. de dona. inter ui. ⁊ uxo. l. ſz et si uir. §. si uir.

¶ An annul⁹ datus a uiro uxori uideatur donatus. ff. de dona. inter ui. et uxo. l. si donate. §. i.

¶ Donatio que cõfirmat morte nõ retrotrahit qno ad dominiũ sed quo ad fruct⁹. l. ii. C. de reuo. dona. et. l. donationis. C. de dona. inter ui. et uxo. sed con firmata sola uoluntate retrotrahitur ad temp⁹ dona tionis. ut ibi not.

¶ Donatio que morte cõfirmat est quasi legatũ. gl. et Li. in. l. filie. C. fam. herc. uide Bar. in. l. ii. C. ꝺ condi. ob cau. ⁊ uide. l. donationes. C. de donatione. inter ui. et uxo.

¶ An ubi fit emptio nomine filii uideat facta animo donandi. Li. et Bar. in. d. l. filie.

¶ Donatio nõ ꝓficitur nudo consensu donantis. sed requirit consensus utriusqꝫ. glo. in. l. monumentoꝝ. C. de reli. et sump. fune.

¶ Licet donatio inter uirũ et uxorez ualeat donato predio quo ad fruct⁹ nõ tñ ualet donatio ꝓncipaliter fructuũ. C. ꝺ iur. do. l. ꝑ onerib⁹ et ibi Li. põit rõez.

¶ Casus in quibus tenet donatio cõstante matrimo nio. uide i glo. l. si q̃dez C. de dona inter ui. ⁊ uxorez.

¶ Si maritus paciente uxore cõsumit bona ad ipsaz spectantia ꝓsumitur ꝙ hoc paciat animo donãdi. no. C. de dona. inter ui. et uxo. l. de his.

¶ An remissio usurarum sit donatio. uide. ff. de do nat. l. modestinus.

¶ An solutio indebiti sit donatio. glo. ⁊ Bar. in. l. i. ff. de coudi. inde. aſs est. ff. de dona. l. i.

¶ An ualeat donatio facta ꝑ filiuz in extraneũ cõsen tiente patre siue donet castrensia siue ꝓfectitia uel ad uentitia. uide Bar. in. l. ii. ff. de dona.

¶ Si gratis ꝓmitto te i domo mea habitare donatõ est in eo quod esses datur⁹ pro pensione. ff. de donat. l. in edibus. ubi uide.

¶ Donatio causa cõditionis implende non est dona tio. ff. de dona. cã mor. l. mortis cã capit. §. sine.

¶ Donatio dicitur quasi doni datio. ff. de donatio. l. senatus. §. finali.

¶ Si permitto tibi ut dones rẽ meã nomine tuo fũt due donationes. ut. l. in edibus. §. quod filius. et qꝺ ibi nota. ff. de dona.

¶ Ut sit donatio nõ exigit actual traditio ſz sufficit pactẽtia ut possidẽs teneat. e. t. l. abñti.

¶ Donatio qñqꝫ cadit in iure usurario medii tẽporis l. aristo. ff. de dona.

¶ Donatio iudicialis nõ eget insinuatõe. qz eo ipso ꝙ fit i iudicio ẽ insinuata. ff. de dõa. l. q̃dã i iure.

¶ An ex pacto adhibito ad cõtractũ ut exigat uide atur adhibito animo donãdi. uide quod nota. ff. ꝺ do na. l. donationes. §. eiusmõi.

¶ Per hec uerba tolle nõ fit donatio. uide in ꝑall. l. donatões. §. fi. ff. de dona.

¶ De multis differentiis inter donationẽ cã mortis ⁊ legatũ. uide de dona. cau. mor. l. senatus. et instit. de dona. §. i. in glo. et. l. marcellus. §. finali. ff. de do na. causa mortis.

¶ Res donata cã mortis petitur actione ex testamẽ to. ff. de do. cã mor. l. ii.

¶ Donatio olim nõ fiebat nisi traditõe. l. mortis cã. ff de do. ca. mor. bodie fit pacto nudo etiã donatõ cau sa mortis. uide glo. ff. de le. ii. l. cũ pater. §. meuio. u bi uide bar. ⁊ i. l. i. ff. de do. cã mor.

¶ Ut donatio causa mortis proprie ualeat exigit ꝑ sentia partis. ff. de dona. cau. mor. l. inter mortis. et in preal. l. i. ubi uide.

¶ Si donatio causa mortis fiat per stipulationẽ peti tur actione ex stipulatu si fiat per pactũ nudũ petitur conditione ex. l. si quis argentũ. si fiat absenti ⁊ ex te stamento petit actione ex testamento. sed tunc ꝓprie nõ est donatio causa mortis. ut dixi. ut idẽ si fiat in co dicillis. no. in. l. ii. C. de lega. ⁊ in. l. fideicõmissa. ff. de leg. iii. By. ⁊ Bar. in. l. i. ff. de dona. causa mor. doct. in. l. i. C. eo.

¶ Donatio causa mortis differt a mortis causa capi one. ff. de dona. cã mor. l. q̃ ꝓcio. ⁊ qꝺ ibi no. ꝑ bar. ⁊ glo. in. l. inter mortis. eo. ti.

¶ An es alienũ absorbeat donatõem causa mortis. uel mortis causa capionem. uide. ff. qui et a quibus. l. si mortis. §. i.

¶ An donatio causa mortis facta a filio patre ꝓmit tente confirmetur morte filii. glo. in. l. neqꝫ fratris. C de dona. cã mor. bar. i ꝑal. l. q̃ ꝓcio. ff. eo.

¶ An donatione causa mortis ñ põt fieri directa sub stitutio nisi per stipulationẽ. ff. de dona. cau. mor. l. si cui eorũ. uide glo. que aliter dicit ⁊ male. in. l. i. C. eo. uide i. l. seya. C. de do. ꝓle.

¶ Potest fieri donatio causa mortis cũ pacto ꝙ non possit reuocari sed tunc non erit ꝓprie donatio causa mortis sed inter uiuos ex causa mortis tex. ff. de do na. l. si alienã. §. marcellus. et ibi glo. ⁊ i. l. ubi ita do natur. eo. ti.

¶ Donatarius causa mortis si res ei tradat in uita non facit fructus suos. sentit glo. ff. de dona. cã mor. l. si mortis causa. uide tex. cum glosa. ff. de condi. ob cau. l. cum quis.

¶ An donatio causa mortis exigat aditionem here ditatis. Bartho. dicit ꝙ sic. ff. de dona. cau. mor. l. in mortis causa.

UVA. BHSC. IyR_001

¶Ad esse donationis causa mortis nō exigitur testamentū fieri licet exigatur potentia testandi excepto filiofamilias. ff. de dona. cau. mor. l. tā is.

¶Donatio causa mortis requirit quinq; testes. gl. i preal. l. tam is. §. i. ubi uide. ⁊ tamen non est testamētū neq; codicillus sed alia ultima uolūtas. ꝑm glo. in d. §. i. facit. l. fi. §. fi. C. de codicill. ⁊ uide bar. in. d. §. i. et quod idē no. in. l. i. uel. ii. ff. de do. prele. et in l. qui in potestate. ff. de testa.

¶Ad perfectionē donatōnis liberatorie nulla exigit̄ traditio. ff. de dona. cau. mor. l. auunculo. et. l. mortis §. ticia. eodē titulo.

¶An moriente donatario expiret donatio cā mortis uide. ff. de dona. cau. mor. l. mortis causa. ⁊. l. si alienam. §. marcellus. eo. ti. ⁊ qō ibi no.

¶Quo ad capacitatē donatarii donatio cā mortis equipatur legato. ff. de dona. cā mortis. l. senatus. et in. l. oibus. ⁊. l. marcellus paulus. adde q; in multis aliis equipant̄ eo. ti. l. illud.

¶An in donatione cā mortis habeat locus ius accrescēdi. uide bar. in ꝑal. l. illud.

¶Nō ualet donatō quā facit pater filio ut extraneo licet morte confirmetur. ꝑm glo. ff. de peti. hereditat. l. iii. §. fi. tu dic de hoc ut no. bar. i. l. ii. §. fi. ff. ꝺ dōa.

¶Donatio est licet dn̄ium non transferat̄ dūmō donās opinet̄ transferre. tex. ⁊ glo. ff. de dōa. l. i.

¶An ualeat donatio quā facit filius pro patre uolēte donare. uide bar. in. l. ii. ff. de dona.

¶Si pater dicat se donasse filio ut benemerito. non creditur ei. ff. de castren. pecu. l. si forte. glo. in. l. si donatiōe. C. de colla. ⁊ ibi bar. idē i. l. ii. §. i. ff. ꝓ dōa.

¶An et qñ propter superuenientiā filiorū reuocetur donatio precedens. bar. plene in. l. si totas. C. de reuoca. dona. dicit q; reuocatur iure poli. sed nō iure fori nisi usq; ad debitū bonorū subsidiū. xvii. q. viii. c. ulti. glo. ⁊ doct. in. c. fina. de donati. ⁊ in. l. si unquaz. C. de reuo. do.

¶An ualeat donatio omniū bonorū collata pr̄ morte. Ange. in. l. i. ff. de testam̄. bar. in. l. i. ff. de acq̄. heredi. glo. et quod ibi no. bar. in. l. fi. C. de pac. bart. i l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de ṽ. obli. ubi plene de ista donatōne omnium bonorum. uide ad materiā Ange. in suo consilio. xcix. ⁊ an ualeat donatio oium bonorū p̄sentiū et futurorū reseruato sibi usufructu. uide bar. in consilio suo. xviii. quod icipit. In dei noie. ⁊ in ꝑal. l. fi. C. de pac.

¶An consentiens in alienatōe rei sue uideat̄ donare bar. in. l. que dotis. ff. so. ma.

¶An donatio inter uirū ⁊ uxorē firmetur iuramēto bar. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. ⁊ in. l. seyus ⁊ augerius. ff. ad. l. fal. do. Anto. ⁊ moder. in. c. cū cōtingat. de iureiur. uide qō no. in. c. licet. de pac. li. vi.

¶An appellatione donationis ueniat donatio causa mortis. Bartho. in. l. filiusfamilias. ff. de donati. et i l. qui sexū. §. filius. eo. ti.

¶An donatio sub modo possit reuocari iuito tertio in cuius fauorē positus est modus. uide bar. in. l. qui rome. §. flauius. ff. de ṽ. ob.

¶An pater inuito filio possit reuocare donationem factā per filiū cā mortis ipso consentiente. bar. in. l. ii in ꝑn. ff. de dona. cā mor.

¶Donatio ē ꝓhibita iter uirū ⁊ uxorē sed nō remuneratio. bar. i. l. si uolūtate. C. de do. ꝓmis.

¶An princeps uel dn̄s donare possit aliq̄d ex q° ei° potentia minuat̄ Bar. i. l. ꝓhibere. ff. q; ui aut clam.

¶An donatio excedens quingentos aureos ualeat sine insinuatione alias tamē iuramento et renūtiatiōe firmata. uide Jo. an. in addi. Spe. de instrum̄ edi. §. pozzo. in fine. ubi uide etiam alia circa materiam insinuationis donationis.

¶An ualeat donatō facta p̄ sororem nuptaz fratri simul cū ea existēti in ptāte. Jo. an. in dic. §. pozzo.

¶An ualeat donatio omniū bonorum facta ecclesie. uide Bar. in. l. fi. C. de pac.

¶An ualeat donatio facta p̄ clericū cōcubine Ci. in l. si ancilla⁹. C. de dona. inter ui. et uxo. Boc. in. c. fi. eo. ti. et in. c. relatum. ii. de testa. Jo. an. in. c. de bis. de sepul. ff. de dona. l. affectionis. ꝑ Bart. in. l. miles in prin. ff. de re iudica. Jo. an. in regula sine culpa. li. vi. dixi supra sub ditione cōcubina.

¶An et quibus casibus ꝓsumat̄ donatio. glo. in. l. si ego. ff. ad uell̄. glo. et Bar. in. l. cum quid. ff. si certa. et in. l. si uero. §. idem papi. ff. manda. Bar. et Bal. i. l. que dotis. ff. so. ma.

¶De donatione et liberalitate. uide tex. in. c. i. ꝺ dona. xxviii. q. i. iam nūc.

¶Dispositio. l. cū acutissimi. C. de fideicōmiss. habz locum etiam in donationibus causa mortis. glo. que reputatur singularis. i. l. C. de donat. causa mortis.

¶An i generali potestate administrādi cōcessa alicui comp̄hendat̄ potestas donandi. dic q; nō. ut. l. filius. ff. de pac. fallit in generali potestate administrādi quā habz ꝓlatus. dictū est no. Jnno. in. c. ueniēs ꝺ ꝓscrip.

¶An collato bñfitō ꝑ sit donatio. no. de insti. cuz ueniss̄ent. et de consti. cuz accessiss̄et. ubi tex. de ꝓben. relatum. et ibi no. de rescript. eam te. et de concess. preben. postulasti.

¶An Jmperator possit donare terras Jmperii. no. doct. in ꝓhemio. ff. et. C. glo. et. Jo. an. in. c. grandi. de supplen. negli. prela. li. vi. Bar. i. l. ꝓhibere. §. plane. ff. quod ui aut clam. tex. lxiii. dis. i sinodo. bal. x. col. si de feu. fue. cōtro. c. i generali. Bal. in ꝓludiis feu. in. ṽ. circa qō quero. Alberi. late in. l. bene a zenone. C. de q̄drien. ꝓscrip. uide i. c. itellecto. ꝺ iureiurā.

¶An donatio uel ꝓmissio facta ab eo qui credebat se morituz postea eo cōualescente inualidet̄. notat. Bartho. in. l. fi. ff. de solu.

¶An ualeat pactuz appositus in donatione ut liceat eam reuocare etiam ex causa ingratitudinis. Spe. ti. de donat. ṽ. q; si in tantum. et ibi Jo. an. Doct. in. c. fina. de donat. ubi concluditur q; non.

¶An donans possit apponere moduz in donatione a quo nō liceat recedere. glo. sup uer. fecerit in. l. i. §. accedat. C. de reiuxo. act. et ibi Ly. uide no. in. c. uez. et. c. fina. de condi. appo.

¶An ille cui fit donatio omniū bonoꝝ teneat̄ respōdere creditoribus donantibus. Ly. in. l. tutores. C. ad legem iul̄. de ui. publi. By. in. l. si marito. ff. solu. matri. et Bar. i. l. hereditatez. ff. de dona. et in. l. mulier. ff. de iur. doc. Et est cōclusio q; si fit donatio sub nomine iuris puta hereditatis. ⁊c̄. tenetur alias non.

¶Donatio potest rata haberi post mortez. xii. q. v. quia iohannes. in glo. fi.

¶Differentiaz inter donare et dare uide Archi. xii. q. i. duo sunt. et. xxii. q. vi. iam uero. ⁊ no. glo. in uer. liberaliter. in. c. relatum. de preben.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Tanto est maius donuz quanto fit a maiori. ff. de albo. scribe. l. fi. et ibi no. C. de aduo. diuer. iudi. l. restituendū. in fi. de pben. ei qui. li. vi.

¶ Non est respiciēdū ad dentes equi donati. Jo. an. in clemen. ad nostrum de censi. qui allat. l. ad res donatas. ff. de edil. edic.

¶ Donatio ioffitiosa facto filio ut extraneo reuocat usq; ad legitimā. no. ȝ testa. Raynal. in glo. potuerit. xvii. q. iiii. q̄cūq; de regla. cū scim?. ⁊ ibi no. gl. ⁊ doc.

¶ Differentiaz inter donū et munus. uide in. c. i. de matri. cōtrac. contra interdic. eccle. in glo. iii. de hereti. accusat?. §. ille quoq;. li. vi. in glo. de symo. ⁊ si q̄sti ones. i glo. et ibi Jo. an. i glo. i. l. mortuo. ff. ȝ del. ii.

¶ Bona spus sācti sūt septez. q̄ no. xxx. q. i. puenit.

¶ An donato castro intelligatur donata iurisdictio. bal. x. col. de pa. iur. fir. §. fi.

¶ An ex affectiōe possum? donare meretrici ultra ȝ bitū. glo. lxxxvi. di. qui uenatoribꝫ. uide in. l. iiii. ff. de cōdi. ob tur. cau. adde qȝ dicā. j. sub dictōe meretrix.

¶ An hec uerba causa mortis apposita in donatione faciant eam censeri donatiōez causa mortis. uide bar. in. l. que dotis. ff. so. ma.

¶ An donatio tantum p parte teneat. uide glo. i. c. questi. xvii. q. liii.

¶ Donatio nō pōt uelut iofficiosa reuocari nisi p euz cui de necessitate est aliquid relinquēdum. no. in. c. fi. de suc. ab intest. in glo. fi.

¶ An ualeat donatio facta pauperibus incertis. no. in. l. illud. C. de sa. san. eccle. in glo. fi. Spec. ti. de instru. edi. §. nunc uero. v. sed q̄q; fuit.

¶ An donatio sit contractus bone fidei. Bar. q̄ nō in. l. in edibus. §. ii. ff. de dona.

¶ Que sit differentia inter inofficiosam donationez ⁊ inofficiosū testamētū Jo. an. i. c. Raynuti?. ȝ testa.

¶ An decuriōes possint donare ȝ bonis ciuitatis ul cōis sui. ponit Bar. i. l. ābitiosa. ff. ȝ decre. ab or. fa.

¶ Qualiter debeat fieri insinuatio donationis et coram q° iudice. uide Spe. ti. ȝ instrum. edic. §. pozzo. v. donatio. Bar. i. l. modestinus. ff. de dona.

¶ An donatio principis ultra sūmaz quingentorum aureoꝝ ualeat sine insinuatiōe Spe. in dict. §. pozzo. vsi. item no. Bar. in. d. l. modestinus.

¶ Non dicit donatio quando utraq; pars ex eodem facto cōmoduz consequi. potest. uide in dic. §. pozzo. v. fuit etiam alia questio.

¶ Qualiter itelligat solid? ex donatiōe. uide i dicto §. pozzo. v. ult. adde qȝ dicam. j. sub dictione solid?.

¶ An in donationibus habeat locū ius accrescendi. Spec. dicit q nō ti. de dona. in prin. Bar. i. l. si mihi et titio. ff. de uer. obli.

¶ An fundus bostium qui nūquam fuit noster in donatione deduci possit. Bar. in. l. liber homo. ff. ȝ uer. obli. tex. in. c. abbate. de re. iudi. li. vi.

¶ An donata ciuitate uel uilla uideant donata molēdina in ea existentia. uide Bal. x. col. ȝ capi. qui curi. uen. c. i. in. ii. et. iii. ⁊. iiii. colūp.

¶ An in generali donatiōe alicui? castri uel loci quaz facit princeps alicui transferat mixtuz et meruz imperium. Bal. x. col. i. c. i. de capi. q̄ curi. uen. i. v. colla.

¶ An liceat donare hominem liberum. Bar. in. l. ii. ff. ad. l. fauiam. de plagia.

¶ An ualeat donatio sine insinuatione si dicatur i instrumento q uoluit donator tot esse donationes quot sunt iugera terre. bar. dicit q non. in. l. modestinus. ff. de dona. et ita consului apud Eugobiū.

¶ An ualeat donatio rerū exñtiū apȝ infideles. tex. de re iudicate. abbate. li. vi. Inno. de uoto qȝ super. bar. in. l. liber hō. ff. de v. ob.

¶ An ciuitas seu eius dñiū possit donari alicui sine consensu populi. bal. x. col. si de feu. fue. cōtrouer. i. c generali. Docto. de maio. ⁊ obe. cū dilecti.

¶ An rex possit donare filiis suis non emancipatis. Bal. x. colla. de pa. iura. fir. ver. item sacramenta. in vi. colla. in fine.

¶ An donata arce uel alias principali parte castri uideatur donatū totū castrū. bal. x. colla. de capi. qui. cur. uendi. et de pa. iura. fir. §. fi.

¶ An prelatus possit donare bona ecclesie sue. uide in. c. ceterū. et. c. apostolice. de do. glo. et Archi. lxiii di. ego ludouicus. doct. i. c. sicut. ii. de iureiuran.

¶ An si donatio est facta ecclesie uel plato ita ut res alienari nō possit cogēte necessitate possit nihilomin? res alienari. glo. et doc. de cōdi. ap. uerū. Inno. aliqd in. c. raynaldus de testam.

¶ An si rex uerus uel putatiu? donat bona regni sui ecclesiis possit successor illā donationē reuocare. spe. ti. de instru. edi. §. nūc aūt. ver. quid si. et ibi Jo. an. in additionibus.

¶ An pro dono facto doctoribus agi possit. bar. i. l. i. §. an philosophi. ff. de uar. et extraor. cog.

¶ An donatio omniū bonorū reuocari possit a filio donantis. glo. xvii. q. iiii. c. fi.

¶ An donato castro intelligat donata curia. bar. in l. ii. C. de bo. uacā. li. x. bal. x. coll. q. mo. feu. amit. c. fi. et de ca. qui. cur. uen. c. i.

¶ An donata domo intelligat donatus ortus illi cōtiguus. glo. xii. q. ii. c. fi. de testa. raynaldus. in p̄n. et in. l. ii. C. de bo. uacan. lib. x. Adde quod dixi supra sub dictione domus.

¶ An donata domo intelligat donata uia eūdi ad illā. glo. in v. reuertatur. xvii. q. iiii. questi. glo. xvi. q. i. possessiones. Jo. an. i regula p̄uilegiū. li. vi.

¶ Donatio facta a patre filio in doctoratu uel i militia ipsius filii ualet nec uenit fratribus cōicanda. bar. in. l. fi. C. de filētia. li. xii. adȝ qȝ dixi ē i dcōe collatō

¶ Qualiter intelligat donatio facta ecclesie. de usu rei tantū. glo. xvi. q. i. possessiones.

¶ Quis donauit ecclesie romane ciuitatē bononiensem et romandiolā. uide Archi. lxiii. di. ego ludouic? Addde quod dixi ē sub dcōe bononia.

¶ An donatio factacollegio uel religioni quousq; si imutauerit bitū irritet si mutauit habitū. uide Jo. an. in. c. i. de reli. do. li. vi.

¶ Quid sit donū. no. Jo. an. in. c. i. de censi. li. vi. ȝ rescrip. statutum. eo. lib. ubi etiam glosa. alia gl. xxiii q. vi. §. ex his.

¶ Donatio facta tempore bone ualitudinis in dubio censetur facta inter uiuos tanq̄ contractus uide tex. de consue. c. ii. de sepultu. de his. tex. in cle. dudū. e. ti. glo. insti. de dona. §. i. sup v. būaniter. glo. in. l. fin. C. de dona. cau. mor. spe. ti. de instru. edi. §. pozzo. v. et qm̄. Jo. an. i. c. de his. de sepul.

¶ An donatio ad pias cās ualeat sine insinuatione. doc. tenent q sic. in. c. ad hec. de testa. tex. in. l. sanctimus. §. i. C. de dona. glo. in. l. illud. C. de sa. san. ecclē. Archi. lxiii. di. c. ego ludouicus. spec. ti. de instr.

UVA. BHSC. IyR_001

edi.§.pozzo.v.itē no.
¶ Si pena remittit uasallo non dicit uera donatio. bal.x.col.q̄d iuris sit si post alie.feu.uasal.
¶ Donatio facta inter viuos regulariter irreuocabil est.secus si cā mortis.uide plene per Jo.an.in regula beneficiū.li.vi.Fallit in certis casibus qui.no.in.c. fi.de dona.et in.c.i cāis.de elec.i glo.magna.
¶ Donatio facta a prelato consanguineis psumit ui tiosa.glo.in.lxxxix.di.decenter.glo.in.c.i.ut eccle. bñ.i v.cānalitatis.Jo.an.i addi.spe.t.ō hīs q̄ fi.a pl.
¶ An donatio inter uiuos per quā ipeditur libera te stamenti factio ualeat.uide in.l.fi.C.de pac.bar.i.l stipulatō hoc mō.ff.de v.obli.bal.x.colr.de feu.da.i uic.l.cōmissio.c.ii.
¶ An omne id quod nō cogit necessitas dicat d ōa tio.spec.ti.de istru.edi.§.pozzo.v.fuit etiā alia qō.
¶ Quando donatio dicatur pfecta.uide glo.z bar.i l.i.C.de iure fis.li.x.
¶ Donatō p vba multū gnālia.z larga nihil tribuit qz vba sūt ciuilit itelligēda.ō isti cū vēisset.z ibi no.
¶ An episcopus habundans in bonis mense sue pos sit de illis donare canonico egenti.Hosti.de his que fi.a prela.nouit.
¶ Donatio facta de re spirituali non tribuit causa m prescribendi.de deci.dudum.scōm Hosti.
¶ Donatoz non potest testificari pzo donatario in re sibi donata.no.de testi.insuper Spec.ti.de pcu.i fi.
¶ Donare est perdere.ff.de dona.l.filiusfamilias cū simi.et ideo in generali mādato nō uenit donatio nec presumitur in dubio quis uelle donare.ff.de pzobat. l.cū ō indebito.insti.de dona.§.i.nisi in casibus no. ff.mandati.l.si pzocuratoze m.§.cōtrario.et.l.si mā dato ticii.Adde q donatio est dilapidatio.l.plus.ff. de donat.et.ff.de pzobat.l.cū de indebito fallit quan do quis mouetur iusta ratione.ff.de dona.l.si filius.
¶ An episcopus donando uillaz et omnia que ibi ha bet uideatur donare decimas et alia spiritualia.not. de iurepatro.ex litteris.
¶ An donatio facta per Jmperatoreз pape potuerit prescribi.uide.Ly.in.l.comperit.C.de prescript.x xx.uel.xl.annozū.
¶ An donatio facta presidi uel officiali teneat.do c. ff.de offi.presi.l.qui plebescito.uide.Ly.C.ad.leg. iul.repet.in.l.i.
¶ An donatio sit contractus nominatus.no.C.de condi.ob cau.l.fina.in glo.fina.Ly.eo.ti.l.ii.in.iii. q.no.ff.de pact.l.iuregentiuz.§.i.in glo.facies.nōt. ff.de donat.in.l.in edibus.§.si rebus.et ibi.Barth. et.l.eum qui eo.ti.
¶ An in dubio presumatur donatio.no.ff.si cer.pe. l.cum quid.in glo.pzo tanto.ff.ad uell.l.sed si ego. iuncta glo.ff.manda.l.si uero non remunerandi.§.i dem pomp.in glo.donasse.ff.fami.herc.l.que pat fi lio.in gl.i.uide.ff.māda.l.si uero mādato ticii.in gl. animo.no.ff.solu.uatri.l.que dotis.et ibi Bart.C. de nego.gest.l.si filius.et ibi Li.
¶ An donatio nudo pacto fiat.no.ff.de consti.pec. l.hactenus.§.i.in glo.tenet.instit.de don.§.i.i gl.i.
¶ An sit donatio ubi precium rei imponitur animo non exigendi.no.ff.de contraben.empt.l.cū in uendi.
¶ An pignoris remissio sit donatio.nota.ff.qui mo. pig.uel ypo.sol.l.i.in glo.inutilem.
¶ An renuntiatio sit donatio.no.Barthō.ff.que in fraud.credi.l.fi.in prin.ff.de noua.l.si quis delegaue rit.Jo.an.i addi.Spe.ti.de instru.edi.§.pozzo.i fi.
¶ An per exheredationez filii pater uideatur reuoca re donationem.uide.ff.pzo dona.l.si pater.
¶ Ualet donatio facta per patrem filio naturali.ff. que in fraudem credi.l.omnes.§.lutius.et quid de spuriis.uide.Barto.in.l.i.C.de natur.liber.et uide eundem in.l.fi.§.si a socero.ff.que in fraudez credit.
¶ Donatio facta per existentem in infirmitate nō su mitur causa mortis.glo.est nō.iunct.tex.ff.de donat. excep.l.apud celsum.§.i.
¶ Si pater dicit filio dono tibi fundū in aliēta ul in usufructum non uidetur donare proprietatem.secus in extraneo.ff.de donat.l.donationes.§.species.ff.ō transac.l.cum bi.§.si vni.Bal.in.l.ii.circa finez.C de inoffi.dona.
¶ Non solum qui uerbo donat sed etiam qui consen tit donare uidetur.ut.l.si liqueat.C.de inoffi.dona. ui de in.l.ii.C.si aduer.donat.Bartho.et Bal.in p allega.l.si liqueat.
¶ Pat pōt donare filio usūfruct.aduenticiozuz et sta tim ualet donatio.tex.est in.l.cum oportet.§.nō au tem.C.de bo.que libe.licet glo.ibi dicat cōtra.et ibi uide quatuoz casus in quibus statim ualet dōatio fac ta per patrem filio.
¶ Pactum appositum donationi ad cōmoduz tercii potest communi consensu donatozis et donatarii reuo cari.secus in herede eius.sm Bart.per.l.quesitum. ff.de seruis expoztan.ar.ff.de iure.doc.l.si ego.§.si res.sed Bald.idem dicit etiam in herede.in.l.cum a socero.C.de iure doc.
¶ Donatio causa mortis facta per filium cuz consen su patris potest per patrem reuocari indistincte viuen te filio et idem mortuo filio si donatio fundatur super re patris.secus si super re filii.Bald.in.l.senium.C. qui testa.fa.pos.
¶ An relicta in testamento trahantur ad donationē causa mortis per clausulam codicillarem.Bal.q non in dicta.l.senium.
¶ Sicut de donatione generali omnium bonozū pze sentium et futurozum deducuntur multe res que non ueniunt nisi de eis fiat specialis mentio.l.obligatione generali.cum.l.sequenti.ff.de pignoz.ita z multoma gis debent ille res deduci de donatiōe inter viuos om nium bonozum presentium et futurozum.quia illa est maioris preiudicii q̄ sit pignoris obligatio.ar.eozum que notantur per glo.et docto.in.l.fi.C.que res pig no.ob.pos.z ideo videtur male loqui.Bar.in.l.stipu latio huiusmodi.ff.de verbo.obliga.qui dicit q stipu latio qua quis promittit omnia bona sua presentia et futura non valet.quia per indirectum aufert testamē ti factionem.hoc enim est falsum.cum in tali donatio ne videantur excepte res.de quibus in dicta.l.obliga tione cogita.
¶ Tacita donatio non presumitur ubi expressa nō po test interuenire.no.ff.de donat.inter virum et vxo.l. fina.in glo.fina.
¶ An si in instrumento dicatur factam esse donatio nem ob merita illud inducat dispositionem.no.ff.de verbo.obliga.l.scienda.z Bar.in.l.fi.ad finem.ff.de castren.pecul.
¶ Donatio facta ob merita an presumatur simulata nisi probetur merita.Bar.in.l.per diuersas.C.man.

UVA. BHSC. IyR_001

adde q benemerita non debent esse leuia ⁊ pfunctoria sed ꝑdigna. dixit Bal. i. l. si unq̃. C. de reuoca. dona.

¶ An quando donatio requirit insinuationem possit insinuationi renuntiari. Bar. ff. de do. l. modestinus. Joban. an. in addi. Specu. ti. de instru. edi. §. porro. v̄. item no. donationes.

¶ Donatio facta ut donatarius liberet donantem a periculo vite sibi imminenti a tertio valet et reuocari potest. dixi aliquid supra. vide in. l. metum. §. sed licet ff. q me. cau. Bar. in. l. ut vim. ff. de iusti. et iure. gl. in. c. quante. de sen. excom. iustissima enim merces est si pro tuenda vita aliqua alicui donantur. dicit tex. si pater. in fi. ff. de dona.

¶ Donatio facta ymagini alicuius sancti valet. ꝛ cui acquiratur vide Ange. in. q. per eum disputata. que incipit. In refulgenti delitiarum.

¶ De materia inofficiose donationis. vide glo. ⁊ Li. late in. l. i. C. de inoffi. dona. Bar. in. l. titia. §. imperator. ff. de lega. ii. doc. in. c. fi. de dona.

¶ Que donatio reuocetur propter reatum superuenientem. no. C. de dona. inter virum ⁊ vxo. l. res vxoris. in glo. fi. et vide Ly. ibi.

¶ An donatio facta absenti valeat. no. C. de donat. l. nec ambigi oportet. in glo. i. Ly. C. de sacrosan. ecclc. l. illud. in. iii. q. no. C. ō dona. cau. mor. l. i. in gl. fi. et ibi Ly. in. ii. q.

¶ An reuocetur donatio facta sub modo qui non impletur et qua actione. nō. C. de dona. que sub mo. l. i. et. ii. C. de condi. ob cau. in glo. plene no. per glo. et docto. de condi. appo. verum. et. c. fi.

¶ Si donatio sit pura dissoluenda tamen sub condi tione qua actione interim petatur donatum. no. ff. de dona. l. i. in glo. mortis. et ibi Bar.

¶ Si donatio sit facta et vnus dicat q simpliciter et alter q sub modo. quis probabit. vide glo. C. de dona. ante nup. l. ii. et ibi Ly. in. ii. q.

¶ Qualiter confitiatur instrumentum donationis. vide. Spec. ti. de instru. edi. §. porro. ad fi.

¶ An pactum gratuitum dicatur donatio. ita q egeat insinuatione. vide Ange. in consilio suo. xc. quod incipit. pro parte negatiua.

¶ An hodie sit donatio ante nuptias vel ꝓpter nuptias. C. ō pact. conuen. auten. qualiter. in glo. fi. Jo. an. in addi. Specu. de dona. inter virum et vxo. super rubrica. et. §. i. v̄. quid ergo.

¶ An donatio propter nuptias possit augeri vel minui. no. C. de dona. ante nup. l. si constante. in glo. fi. et ibi Ly. in. iiii. et. v. q.

¶ An donatio ante nuptias requirat insinuationem nō. in auten. eo decursu. C. de dona. ante nup. in glo. iii. et glo. fi. et ibi Ly. in. iii. q.

¶ Donatio facta ob merita an presumatur simulata nisi probentur merita. nō. in. l. si donatione. C. de collat. et in. l. si sorte. ff. de castren. pecul. ar. l. cum precibus. C. de proba. Bal. in. l. illud. C. de sacrosan. ec. et in dicta. l. si donatione. adde q benemerita non debent esse leuia et perfunctoria sed condigna. dicit bal. in. l. si unq̃. C. de reuo. do.

¶ An et quando donatio propter nuptias possit reperi vel non. nō. C. de dona. ante nup. l. cum veterū. in glo. i. et ibi Ly.

¶ Ubi non tenet donatio inter virum et vxorez quis repetit. no. ff. de donat. inter ui. et uxo. l. iii. §. i. i gl. concubuit.

¶ Si inter uirum et uxorem interuenit donatio cuz alia causa que per se sola sufficeret ad acquirenduz ualet sed reuocatur alius non ualet. glo. est in. l. si sponsꝰ §. si donationis. ff. de donat. inter uirum et uxorem.

¶ Donatio inter uirum ⁊ uxorez morte donantis tacite confirmat et morte donatarii reuocatur. ff. de donat. inter ui. et uxo. l. cum hic status esset. §. quod ait oratio in glo. secuto.

¶ Si donatio fiat in uia antequam uxor perueniat ad domum mariti an ualeat. no. de donat. an nupt. l. cum in te. in glo. ante nupcias. et ibi Li.

¶ An talis donatio trabatur retro ⁊ a quo tempore et ad quid. no. C. de dona. inter ui. et uxo. l. donationes quas parentes. in glo. referatur.

¶ Quibus casibus teneat uel non teneat donatio inter uirum et uxorem. et quando tacite uel expresse reuocetur. no. de donati. inter uiruz et uxo. c. fi. in glo.

¶ An ⁊ quādo talis donatio habeat uim relicti. no. C. de donat. inter uirum et uxo. l. donationes quas parentes. in glo. referatur.

¶ An et quando talis donatio ualidetur iuramento uide. Barth. in. l. seyus et augerius. ff. ad. l. falc. do. Anto. et moder. in. c. cum contingat. de iuramento. uide Bar. i. l. si quis pro eo. ff. de fideius.

¶ An semper ubi habito est mentio mortis dicat donatio causa mortis. dixi aliquid supra. uiō Ang. in ꝑ filio suo. cclvii. quod incipit. hic quero. et ibi uide ō donatione causa mortis facta in testamento uel codicillo

¶ Donatio causa mortis facta per filium de uoluntate patris cuius morte cōfirmatur. nota. ff. de testamen. l. qui in potestate. in glo. iii. nota. de dona. cau. mor. l. nec fratris. ubi habetur cuius periculo reuocetur talis donatio.

¶ Si filia fecit donatiōem causa mortis de dote sua consentiente patre quid iuris. Specul. titu. de instrumen. edi. §. porro. versicu. quid si filia. et ibi Jo. an. in additionibus.

¶ Qualiter fiat donatio causa mortis. uide in dicto §. porro.

¶ An in donatione causa mortis possit substitui ⁊ cū q actione agat substitutus. no. C. de dona. cau. mor. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Li. in. q. ii. ⁊. iii.

¶ Quot modis reuocatur dōatio causa mortis. nota. ff. si cer. pe. l. nō ois. in glo. decessisset.

¶ Ad quid donator tenetur ⁊ in quantū uel eius heres donatario uel eius heredi uel alii cōuenienti. no. ff. de iudi. l. diuus pius.

¶ An donator possit agere contra donatariuz ut eū alimenter. no. ff. de regu. iuris. l. in condemnatione. i glo. i. Ly. in. l. finali. C. de reuo. dona. i secūda qōne et ibi glosa.

¶ An resoluto iure donatoris resoluatur ius donatarii. uide. x. coll. qui suc. te. §. fi. glo. fi.

¶ Bonum est proprium nomen spiritus sancti. sanctus tho. in prima parte. q. xxxviiii. articu. ii. ⁊ i. i. di. xviii. ar. i. et ar. ii

¶ Bonum est nomen personale in diuinis. s. tho. in i. q. xxxviii. ar. i.

¶ Bona a uirtutibus distiguūtur. Idem in prima secūd. q. lxviii. ar. i. ⁊ i. ii. di. xxxiiii. ar. i. ubi uide quot

UVA. BHSC. IyR_001

ſunt neceſſaria ad ſalutem.
¶ Bonis reſpondent beatitudines ⁊ diſtinguunt ab eis. idē i p⁹ ſcē. q. lxviii. ar. i. et. iii. di. xxxiiii. ar. iiii.
¶ Bonum ſpiritusſancti ponitur pro ſapientia. Idez ſecūda ſecunde. q. xlv. ar. i.
¶ Bonū eſt fortitudo. idē ſcōa ſcē. q. cxxxix. ar. i.

Donec ¶ Be ſignificato huius dictionis nota. in. l. i. ff. de ſena. et in. l. i. in principio ff. ſi ex noxa. cau. aga. et in. c. ioſeph. de verbo. ſignifi. no. in cle. ut hi qui. § . i. de eta. et qualita. in gloſa. in verbo donec. ex quibus omnibus colligitur q̄ eſt dictio limitatiua temporis. Adde. C. de uſufruct. l. am biguitatem. et ibi bar.
¶ An hec dictio inducat conditionem. Bartho. in l. ſeruitutes. ff. de ſeruitu. Adde. ff. de dolo. l. ſi quis affirmauerit. § . ſi oleū. alias incipit. l. ſi oleū.
¶ Donec eſt aduerbium limitatiuum. ff. de ſenat . l. femine. C. de uſufruct. l. cum ambiguitas. C. de iur delibe. l. fi. § . donec.
¶ Quid importent hec uerba donec conſtiterit. de hoc nota. in. c. de muliere. de matrimo. contract. contra interdict. eccle. lxxxi. diſ. ſi qui. de elec. quia ſepe. li. vi. de deci. c. i. de eta. et qua. cum bone.
¶ De his verbis donec alias duxerimus ſtatuendū. uide Jo. an. in. c. ſi gratioſe. de reſcrip. li. vi.
¶ Si iudex aliquem ſuſpendit donec ſatiſfecerit. an ſtatim poſt ſatiſfactionem ſit abſolutus. uide de cenſi. exigit. libro ſexto. faciunt nota. per Innocenti. de eta. et quali. cū bone. quod no.. lxxxi. di. ſi quis preſbiter Archidia. lxxxix. diſtinctio. decent. ii. q. v. preſbiter.
¶ Stante ſtatuto q̄ quis non debeat audiri donec ſoluat uel aliud quid faciat ſi poſtea ſoluit auditur. et omnia pro eo retrogeſta reintegrantur. ut in. c. pia. et quod ibi nota. glo . et docto. de exceptio. libro ſexto. Joban. andre. in additio. Specu. titu . de ſenten. § . iuxta. in additio. que incipit. eſt ſciendum. no. Bartho. in. l. eleganter. § . ſi quis poſt. ff. de conditio. inde bi. et per eundem in. l. cum uir in predium. ff. de uſu cap. facit. ff. de bere. inſti. l. qui ſoluendo ñ erat duos.

Dormire . Dormitorium.

¶ An clerici debeāt ſic dormire. xxxii. di. ſi q̄s uero.
¶ Dormienti non imputatur concupiſcentia carnis p̄ter uolūtatē. xv. q. i. ſi p̄cupiſcentia. vi. di. teſtamētū.
¶ Unum dormitorium in communi cum ceteris fratribus debēt habere regulares . xii. q. i. dilectiſſimis. de ſta. mo. cū ad monaſteriū.
¶ An dormiens poſſit peccare. no. glo. vi. diſtincti. teſtamentum. rex. et glo. in Clemē. ſi furioſus. de homici. Et an ſi committat delictum debeat puniri . ut de plene in. l. ſi ſeruus ſeruum. § . ſi vicarius. ff. ad legē acq̄. et ibi p̄ do. flo.
¶ Differentiā iter dormire et dormitare. uide p̄ Jo. an. in. c. ſignificaſti. de homici.
¶ An dormiens poſſit baptizari et quid p̄oſit baptiſmus talis habeē. de bap. maiores. xlv. di. ò iudeis.
¶ De illo qui celebrat non facta dormitione. vide in c. ſi p̄ſtiterit. de accuſa. ¶ An dormiēs dicatur velle. vide de baptiſ. maiores. § . verum.
¶ Auguſtinus dicit aliq̄ dormitaſſe. xxvii. q. i. nuptiarū. in glo. in. v̄. pinde. ¶ Contra illos q̄ dormiunt in ſcolis. vide glo. de peni. di. i. ſunt qui dicunt.
¶ Dormire vel ſurgere de ſe ñ eſt peccatū ſed negligē

tia vel tarditas. no. Pau. in cle. i. de cele. miſ.
¶ Stans in peccato dicitur dormire. l. di. ponderet.

Dos Dotalitium. Filia in dote ſibi prelegata preferē ceteris legatariis ſi bona non ſufficiunt oibus. Bart. in. l. queſitum. § . ſi ſponſa. ff. de priuile. credi.
¶ In dote ſuccedit pciū loco rei. bar. ff. ſo. ma. ſuper
¶ An ex mora p̄miſſa in reſtituēda dote de Rica. beantur vſure ſm̄ ius canonicū. Bartho. in. l. inſulā. § . pe. ff. ſo. ma. Bal. in. l. diuortio. in p̄n. eo. ti. idē in auē. ⁊ q̄ iurat. C. de bo. auc. iudi. poſ. in. v̄. q̄re mulier eſt miſſa. vide ter. et qō ibi no. in. c. ſalubriter. ò vſur.
¶ An mulier permittens marito uti rebus ſuis videatur illas dediſſe in dotem. Bal. in. l. in bis. ff. ſo. ma. alias in. l. ſi vxor. § . ſi vir. ff. ſolu. ma.
¶ An priuilegium quod datur pro dote detur actori vel mulieri. no. in auē. q̄uis. C. de rei vxo. act.
¶ Si filiusfamilias habens vxorem vult tenere domū per ſe et petit a patre dotem vxoris ſue an pater tenea tur ſibi dare. Ly. in. l. ii. C. famiē. hercīſ.
¶ Q̄ñ naſcat actio de dote. vide Bar. in. l. ſi p̄ſtante § . ſi exheredato. ff. ſo. ma. dixi plene in reperitō̄e mea l. auia. C. de iure doc. adde qō no. in. l. ſed ſi alia. ff. ò bo. dam. in glo. fi. et. ff. de pac. l. iuregentiū. § . q̄nimo in glo. ter. in. l. in rebus. § . fi. de iur. doc. ff. de do. pre le. l. ſi ſocer. cōis opinio ē q̄ naſcatur ſoluto matrimonio. ſed ego diſputando tenui contra. in dicta . l. auia.
¶ An fructus qui p̄cipiunt ex dote vīre dotali debeant reſtitui uxori. Bartho. in. l. ſi p̄ſtante. § . quotiens ff. ſo. ma. Ly. in. l. i. § . exactio. C. de rei vxo. acti.
¶ An mulier ingreſſa monaſteriuz p̄ qua pater obtulit aliquid monaſterio intelligatur dotata ita q̄ tanq̄ dotata excludatur a ſucceſſione p̄ ſtatutū . Bar. in. l. titio. § . titio genero. de p̄di. et demō. in finalib⁹ v̄bis.
¶ Dotans mulierē videē dotare ò ſuo niſi admiſtret bona mulieris. qz tūc ſecus. ſm̄ Bar. in. l. nenſenius. ff. ò neg. geſ. ⁊ p̄ eundē i. l. cū poſt. § . i. de admi. tuto.
¶ Priuilegia dotis ſūt multa q̄ poſit ſpe. ti. de dona. iter vi. ⁊ vx. § . formaē. i fi. adde. ff. ſo. ma. l. i. ubi bar.
¶ An dos poſſit ſolui a ſocero nurui viuēte viro. docto. in. l. ſi dos. ff. ad. l. fal. et in. l. ſi filia . § . i. ff. famiē. hercīſ. Spe. ti. de iudi. § . ſequitur. v̄. quid ſi communione manente. ad idem. l. debitor. ff. de iur. do. vide c. per veſtras. de dona. inter vi. et uxo. et ibi nō.
¶ Dos dz reſtitui ſpoliato anteq̄ cognoſcaē ò federe matrimonii. Jnno. in. c. accedens. ut lite non conteſt.
¶ An rei dotalis poſſit fieri p̄mutatio. doc. q̄ ſic . in l. fi. ff. de iur. do. Bal. in. l. ſi q̄ mulier. C. ad velley.
¶ Dos ſpōſo futuro p̄miſſa ab extraneo pōt peti añ p̄tractas nuptias. ſecus ſi ab ipa muliere. gl. q̄ ñ ē alibi. in. l. ticio centū. § . titio genero. ff. de p̄di. et demō.
¶ Dos q̄ eſt cōis p̄is ⁊ filie ñ pdiē ér ſi diſſoluaē matrimoniū culpa ipius filie. l. ii. ⁊ qō ibi no. ff. ſo. ma.
¶ Dos putatiua ita hz p̄uilegium in p̄ſonā ſicut dos vera. Jtē res empta de pecunia dotis putatiue efficiē quaſi dotalis. ut. l. ſi cum dotem. § . fi. ff. ſolu. matri.
¶ Res dotalis non poteſt legari ſi tamen fuerit legata. extimatio deberur. ita dicunt docto. licet glo. tenuerit contrarium. in. l. dotalem. ff. de teſta. mili.
¶ Res dotalis non computatur in bonis viri. glo. in l. ad ſubeunda. C. de decur. li. x.
¶ Qualiter conficiatur inſtrumentum dotis. Spec. ti. de dona. inter. virum et vxo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An fideiussor possit cõstitui ꝑ dote danda vel resti
tuenda seu ꝓseruanda. Bar. in. l. si ꝓstante. §. quotiés
ff. so. ma. vide. C. ne fideiuss. do. dent. in Rica et in ni
gro. adde. ff. man. l. creditor. §. ad eum. in gl. dubito
no. de dona. inter vi. et uxo. per vestras. in glo. cautio
nem. Specu. eo. ti. §. ii. v. illud quoqꝫ. et ibi Jo. an.
¶ Si mr dedit i dotẽ castrũ cũ iurisdictõe an fructꝰ
iurisdictõis ptineãt ad maritũ bar. i. l. i ptẽ. ff. so. ma.
¶ An lucrũ qđ filius facit ex re vel pecũia dotali quã
patre nõ ꝓsentiente recepit sit cõe patri vel sit solius fi
lii. Bart. in. l. contra nurum. §. quotiens. ff. re. amo.
¶ An pẽ viuo durãte pẽia ptãte possit filia agere ꝑ
dote ipo pẽ iuito. bar. i. l. ii. §. qđ si i pẽis. ff. so. ma.
¶ Item an actio competens patri et filie sit vna vel
plures. Barto. in dicta. l. ii. §. si voluntate. ubi vide.
¶ An is qui duxit vxorẽ minorẽ. xii. annis lucretur
fructꝰ dotis. Bar. ⁊ glo. in. l. si añ nuptias. ff. so. ma.
¶ Qualiẽ fructus dotis diuidãt vltio ãno. ⁊ multas
alias. q. vide in. l. fructus. ⁊. l. diuortio. ff. solu. matri.
¶ Qua actione conueniatur maritus incidens arbo
res fundi dotalis. glo. et Bartho. in. l. diuortio. §. si
fundum. ff. solu. matri. et in. l. non solum. ff. eo. titu.
¶ Qñ fundus dotalis est plenus fructibus qđ fiet so
luto matrimonio. Item qualiter et qñ restituenda sit
dos. glo. et Bart. in. l. diuortio. §. interdũ. ff. so. ma.
¶ Bos definit eẽ so. ma.. C. ỏ iur. do. l. ubi adhuc.
¶ Si maritus noluit ducere medicum ad mulierem
vel duxit talem qui nihil sciebat seu vxorẽ dẽphensam
in adulterio interfecit nihil debet lucrari de dote. gl. ⁊
Bar. in. l. si ab hostibus. §. si vir. ff. so. ma. adde. xxx
iii. q. ii. admonere. ubi interficiẽs vxorẽ perdit dotez.
¶ Si maritus ñ est soluẽdo ⁊ mulier sit paup nõ gau
det maritus ꝓuilegio ne conueniatur. nisi inquantũ fa
cere põt. ſm Ja. de are. ⁊ bar. in. l. maritũ. ff. so. ma.
vide ibi ⁊. j. sub dictõe marit⁹. ¶ Quid si mari
tꝰ culpa sua pdat sua bõa an gaudz illo ꝓuilegio i resti
tuẽda dote ne ꝓueniat ẽ. Bar. in. l. ẽt. §. ltz. ff. so. ma.
¶ Actio de dote est bonefidei tam ex parte vxoris q̃
viri. secꝰ si ꝓpeteret extraneo. bar. in. l. quãuis. i fi. ff.
so. ma. vỏ in. l. i. §. accedat. C. ỏ reiuxo. ac. ⁊ ibi Li.
ro recipiẽte dotẽ ⁊ vergẽte ad inopiã Jtẽ qs sit effectꝰ
hui⁹ repetitõis. Jtẽ qđ si post restitutõz dotis maritꝰ
efficiatur diues. Et de multis silib⁹ uide plene ꝑ bar.
in. l. si constante. in pncipio. ff. solu. matrimo. et in
i. l. plurib⁹. §. si placz. ff. ỏ v. ob. ubi de ultima qõne.
¶ An sufficiat si pater promittat simpliciẽ dotẽ pro
filia et postea tẽpore traditõis stipuletur sibi reddi. dic
q̃ non ſm bar. in. l. quotiens. ff. solu. matri.
¶ An mulier nupta habeat actionẽ de dote ꝓuilegia
tã ỗ heredes pmi mariti. bar. in. l. nupta. ff. so. ma.
¶ Qñ dos dz publicari ꝑ ꝑdictũ mulieris qđ ꝓ
git i. quicꝫ casib⁹. ⁊ marit⁹ ex pacto dz lucrari aliquã
ptẽ dotis an dẽat agere ỗ fiscũ uia ordinaria dato libẽ
lo. uide bar. in. l. quicunqꝫ legibus. ff. de bo. dam.
¶ An pat teneat dotare filiã spuriã. bar. i. l. fi. §. si a
socero. ff. q̃ i frau. cre. adõ. l. uxorẽ. §. pr̃ nat. ff. ỏ leg.
iii. bal. i. l. si pr̃. C. ỏ do. ꝑmissio. bar. in. l. si qs a libe
ris. §. utꝫ. ff. de lib. agno. adde ad mãz qđ no. bal. i. l
auia. ⁊. l. neqꝫ mr̃. C. ỏ iur̃ doẽ. cꝰ vba sẽ mr̃tũ nõnda.
¶ An ualeat confessio dotis nõ recepte facta animo
donandi uxori. Bar. in. l. diuortio. ff. de verbo. obli.
¶ An facta restitutõe dotis cõstante mr̃imonio si po
stea mortẽ marit⁹ heredes sit liberati ab ipsi⁹ dotis ex
actõe seu r̃stitutõe. uid i. l. iii. C. si ꝓstã. ma. dos so. su.
¶ An dos ueniat i substitutõe fca filie si decesserit si
ne filiis. bar. i. l. luti⁹. §. maritus uxorẽ. ff. ad trebel.
¶ Statutũ q̃ marit⁹ lucreẽ dotẽ ẽ ptẽ dotis uxoris
ꝑdefũcte hz locũ ẽt i uxore ñ ducta ad domũ suã si tñ
sit alꝫ õctũ mr̃imoniũ cũ ea per uerba de ꝓsenti. no.
Bartho. in. l. nihil interest. ff. re. amo.
¶ An statutũ loquẽs de dote hẽat locũ in dote tãtũ
ꝓmissa. bar. in. l. iubemus. §. sane. C. de sa. san. ec. ⁊
l. qui pupillũ. ff. de adulteri. adde quod dicã infra.
¶ An repetitõ dotis hẽat locũ qñ marit⁹ ẽ bãnitus
bã. i. l. soluto. ⁊. l. si ꝓstãte. i pn. ff. so. ma. dixi aliqđ s̃
¶ An pater teneat dotare filiã iã nuptã. Bar. in. l.
obligationum fere. in pncĩ. ff. de acti. et obli.
¶ An pr̃ q̃ in uita nõ dotauit filiã possit eã dotare in
testõ. ⁊ quid i ẽb⁹ subiacẽtib⁹ restitutõi. bar. q̃ sic ꝑ il
lũ tex. in. l. quesitum. §. si sponsa. ff. de priuil. credi.
¶ An legatũ factũ noie dotis sit ꝓdictõnale. bar. i. l
si diuortio. ff. ỏ v. ob. l. ticio. §. si filio. e. t. Li. i. l. san
ctimus. C. de nup. bal. in. l. generaliter. C. de epi. et
cleri. Albe. in auten. nouissima. C. de inoffi. testa..
¶ Annus ꝓstitus i actione de dote ad restitutionez
mobiliũ nõ ꝓcernit õctũ siue obligationẽ. bar. in. l. ita
stipulatus. in. xxv. eolũ. ff. de verbo. obli.
¶ Que sit rõ q̃re in dotib⁹ pñt ꝓstitui duo rei deben
di. no. bar. i. l. si id quod. §. idẽ quoqꝫ. ff. de duo. re.
¶ An uenditor fũdi dotalis obligeẽ ipse et eius fide
iussor cũ effectu. Bar. in. l. cũ lex. ff. de fideius.
¶ An ⁊ qñ dñiũ fũdi dotal redeat ad mulieré l'ei⁹ heẽ
des soluto mr̃imonio. bar. i. l. nẽsem⁹. §. fũdũ. ff. de re
iudi. ¶ An õctus dotis sit iurisgẽtiũ l'iuris ci
uilis. bar. ff. so. ma. sup rubrica. ¶ An marit⁹
teneat ꝓstituẽ dotẽ vxori sue. bar. sup dic. rubrica.
¶ An auus teneat dotare neptẽ ⁊ mr̃ filã ⁊ frat sozo
rẽ. bar. i. l. i. ff. so. ma. ⁊ i. l. nec mr̃. C. de iur̃ doẽ. adõ
no. i. l. cũ plures. §. pe. ff. de admi. tuto. ⁊ in. l. fi. C.
de do. ꝓmis. factũr no. ꝑ docto. i. c. puenit. de arbi.
¶ An pro dote quaz maritus accepit fingatur stipu
latio. ff. so. matri. l. i. in fine.
¶ An marit⁹ soluẽs dotẽ cõstãte mr̃imonio extra ca

UVA. BHSC. IyR_001

sus a iuꝛ pmissos ꝛbereꝯ. bar. i. l. ii. circa fi. ff. so. ma. in. ii. colꝯ. ¶ An ⁊ qñ res dotaꝯ possit alienari bar. in. l. i. ff. so. ma. adde cautelã bar. in. l. doce. C. de rei ven. Adde quod dicam infra plenius.

¶ Qualis debet esse forma promissionis. de resti. tu enda dote. Bar. in. l. i. ff. so. ma. in. vi. col.

¶ An filii pñt agere cõtra patrẽ ut dos matris eoꝝ a patre nõ consumeꝯ. Bar. in preal. l. ii. in. §. ceterũ. in fi. et in. l. si constante. ff. solur. ma.

¶ An pr̃ teneaꝯ dotare filiã q̃ ꝺbit mr̃imoniũ sine vo lũtate ipsi⁹. gl. tꝛ qꝫ sic. q̃ allegaꝯ ꝑ singulari. xxxii. q. ii. c. fi. gl. ⁊ bar. i. l. paul⁹. ff. de sta. ho. xxxvi. q. i. c. ꝺ raptoꝛib⁹. i gl. do. car. flo. i. c. i. ꝺ despõ. impube. i. q. iiii dixi plene i quodã cõsilio meo quod incipit filiafami.

¶ An qñ uir ẽ diues ⁊ hꝫ pecũiã ꝑ mãib⁹ teneꝯ incõ tinẽti soluer dotẽ. bar. i. l. diuoꝛtio. §. iꝛdũ. ff. so. ma.

¶ An filia i dote restituenda possit grauari ꝑ fideicõ missũ. bar. i. l. luti⁹. §. marit⁹. ff. ad trebꝯ. adꝺ i. l. mu lier. §. cũ ꝓponeꝯ. ⁊. l. a filio. e. t. ⁊. ff. ꝺ le. ii. l. fi. §. fi. Li. i. l. i. §. uideam⁹. C. ꝺ rei uxo. ac. bar. i. d. §. fi lie. bal. i. l. qñ nouella. C. ꝺ iof. testa. adde qꝺ dicã. j.

¶ An equitas dictans ꝙ pater teneaꝯ alere filiaꝫ ceſ set si filia habet aliunde unde potest se dotare. bar. in l. mulier. §. cũ proponeretur. ff. ad trebel.

¶ An ⁊ quo respectu cã dotis dicaꝯ lucratiꝝ. bar. in l. uxoꝛẽ. §. duob⁹. ff. de le. iii. adde qꝺ dicam infra.

¶ An et quando extraneus dando dotem uel ꝓmit tendo uideatur facere animo donandi uel repetendi. Bartho. in. l. uxoꝛẽ. §. patre. ff. de lega. iii.

¶ Si dans dotẽ pro muliere stipulatur eã sibi ⁊ mu lieri reddi cui queraꝯ actio. bar. in. d. l. uxoꝛem. §. te staméto. ff. de le. iii. ⁊ in. l. gayus. ff. so. ma.

¶ An filia cui pr̃ legauerat cẽtũ ꝑ dote ⁊ postea nup ta minoꝛẽ dotẽ hũit possit ageꝛ ad residuũ legati. bar. i. l. luti⁹. ff. ꝺ leg. ii. ¶ Ad quẽ spectat on⁹ col lectarũ ꝑ fũdo dotali. bar. i. l. neqꝫ. ff. de ipẽ. i re. do ta. fac. adde. l. luti⁹. §. idẽ rñdet. ff. ad municipa.

¶ Quis sit effect⁹ cũ marit⁹ ꝓfiteꝯ se recepisse dotez ⁊ postea sibi ꝓmittiꝯ ñ obstãte ꝓfessione ꝓdicta. uide bar. i. l. i his. §. si uir. ff. so. ma. Adde qꝺ idẽ bar. diꝯ in ꝓsilio suo qꝺ incipit. statuto ciuitatis. bar. in. l. poli citatio. ⁊ in. l. si uolũtate. C. de do. promis. ⁊ l. si ab sentis. C. si cer. peta. ⁊. l. mulier. ff. so. ma. ⁊. l. i. C. ad uelꝯ. ⁊ in. l. legem. C. de pac. facit. C. de non nu. pecu. l. in contractibus. §. i. glo. in. l. fi. eo. titu.

¶ An pr̃ ꝺsentiẽs filio recipiẽti dotẽ uideaꝯ se obliga re. bar. in. l. si cũ dotem. §. trãsgrediamur. ff. so. ma.

¶ An mr̃ teneaꝯ dotaꝛ filiã. uide tex. i. l. nec mr̃. C. de iuꝛ doꝯ. gl. i. l. cũ plures. §. cũ tutoꝛ. ff. de admi. tu to. Quid ãt eꝺ an fili⁹ teneaꝯ dotare matrẽ. tex. ẽ uni cus ff. ꝺ admi. tuto. l. tutoꝛ. ꝟm dignitatẽ. bal. i. l. nec mr̃. C. ꝺ iuꝛ doꝯ. uide. l. si qs fili⁹. ubi pub. edu. debe. adde qꝺ dicã plene. j. Quid i fratre an teneaꝯ dotare soꝛoꝛẽ. uide i. l. cũ plures. §. i. ff. de admi. tuto. gl. i. l ii. ff. ad macedo. Bal. in. l. si pater. C. de do. ꝓmiss.

¶ Qualiꝫ dꝫ formari petitõ in donatõe ꝓpꝫ nuptiaſ uiꝺ Li. i auꝯ. dos data. C. ꝺ do. an. nup. i. ii. ⁊. v. q.

¶ An soluto mr̃imonio ꝓpꝫ ꝓsanguinitatẽ uxoꝛ repe rat dotẽ. uide i. c. plexqꝫ. de dõa. inꝯ ui. ⁊ ux. ꝟꝫ Inn.

¶ Si mazito vergẽte ad iopiã iudex assignꝫ aliquẽ fũ dũ mꝛieri loco dotis ceſebiꝯ dos ⁊ gaudebit eodẽ ꝓui egio. ꝟm Hosti. i. c. raynuti⁹. de testa. qꝺ ẽ bñ nõ.

¶ Si extrane⁹ dedit dotẽ ꝑ muliere ⁊ pact⁹ ẽ eãdez sibi reddi an habeat locum ypothecaria. By. insti. de act. §. fuerat. Ly. in auꝯ. sed q̃uis. C. de reiuxo. act.

¶ Ñũqd iste extraneus q̃ sic dedit possit agere ꝺ mari tũ insolidum. dicut nõ. Bart. in. l. ii. in ꝓn. ff. so. ma.

¶ An dos data pro muliere emancipata sit profecti tia. dic ꝙ sic. sed actio solum est mulieris. ꝟm Bar. in l. ii. §. ꝙ si in patris. ff. so. ma. Ly. i. l. auia. C. ꝺ iur.

¶ An mulier possit ali do. ubi dixi i repe. mea. enare fundũ dotalẽ ꝓsentiẽte viro. Ly. i. l. si ꝓdiũ. C. de iur. do. bar. i. l. si extimatis. ff. so. ma. adde spe. ti. de emp. ⁊ ven. §. iii. v. sed pone uxoꝛ. bal. i. l. unica. §. cũ lex. C. ꝺ reiuꝛ. act. ⁊ doc. i. d. l. si ꝓdiũ. C. de iur. do. ⁊ i. l. cũ lex. ꝺ fideiuſ. Imol. in. l. cũ vir. do vsuca. idem Imol. in. c. cũ ꝓtingat. de iuriuran. in. ix. colla.

¶ Si res emphiteotica deꝯ in dotẽ q̃liꝫ fiet restitutio

¶ An mari bar. in. l. usufructu. in fi. ff. so. ma. tus possidẽs rẽ dotalẽ hẽat illꝺ bñficiũ ne ꝙueniaꝯ nisi inq̃ntũ facere põt. bar. in. l. si filiofamilias. ff. so. ma.

¶ An filius institutus heres a pr̃e una cũ aliis fratri bus ꝓcipiet dotẽ quẽ pater eius receperat ꝑ eo. bar. in. l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. solu. matri.

¶ An impense facte in curando seruũ dotalẽ deducã tur de dote. Bar. in. l. diuoꝛtio. §. impẽdia. ff. so. ma.

¶ Si mꝛ est paupcula an ꝑferaꝯ viro q̃ nõ est soluen do in repetitõe dotis. bar. in. l. marit⁹. ff. solu. matri.

¶ Propꝫ mores mulieris ñ ledentes pudorẽ mr̃imo nii nec vir nec heredes ei⁹ hodie pñt retinere dotẽ. ff. so. ma. l. rei iudicate. §. mozũ. ⁊ ibi notatur.

¶ Res imobiles dotales so. ma. stati restituũ. secus in mobilib⁹. l. diuoꝛtio. §. iꝛrdũ. ff. so. ma. adde ꝺ tpe restitutõnis dotis quod habeꝯ in. l. i. §. exactio. C. ꝺ reiuxo. act. Specu. ti. de excep. §. nũc videndum.

¶ Si pater vel extrane⁹ dãs dotẽ ꝑ muliere stipulaꝯ eã reddi eo casu q⁹ moꝛiaꝯ sine liberis an si moꝛiaꝯ cuꝝ liberis remaneat apꝺ maritũ q̃si eã lucreꝯ ex tacito pa cto an remaneat apꝺ eũ ꝑ liberis tãq̃ ꝑ heredib⁹ mu lieris sicut mulieri q̃sita ẽt videbaꝯ i casu omisso. vide bar. in. l. si cũ dotẽ. ff. so. ma. in. iii. col. Ly. in. l. qꝺ sa uoꝛe. C. de legi. By. in regula quod ob gratiaꝝ. li. vi.

¶ Qñ nascaꝯ actõ de dote. bar. i. l. si ꝓstãte. §. exhe redato. ff. so. ma. dixi plene i repetitõe. l. auia. C. ꝺ iu re do. Bal. i. l. i. C. ut act. ab here. ⁊ ꝺ here. incipiat.

¶ Qẽs ꝓtract⁹ ex qb⁹ ꝓditõ dotis fit melioꝛ. ⁊ vir ñ fit paupioꝛ valẽt iter vir ⁊ vxoꝛẽ. regulaꝝ istã poit bar. i l. si ꝓstãte. in ꝓn. ff. so. ma. adde qꝺ dicã. j. sub dictõne

¶ Actio ꝺ dote repiꝯ directa ⁊ ꝺria. bar. vxoꝛ. in. l. omnino. ff. de impe. in re. do. fa.

¶ Bos ẽ ius vniuersale. nõ. bar. ff. so. ma. sup Rica.

¶ Bos cõstituta cõstante matrimonio ꝓsumiꝯ simu lata. in auꝯ. sz iã necesse. C. de dona. añ nup. ⁊ ibi nõ.

¶ Bos dꝫ esse penes eũ q̃ supporꝛat onera matrimo nii. bar. in. l. si is qui stichum. §. i. ff. de iur. dotium.

¶ An pr̃ possit filie substituẽ i dote. Li. i. l. i. §. vide am⁹ C. ꝺ reiuꝛ. act. adde. ff. de le. ii. l. fi. §. filie. et ibi bar. no. ff. ad trebel. l. a filia. et ibi bar. ⁊ in. l. luti⁹. §. marit⁹. eo. ti. spe. ti. ꝺ istru. edi. §. ut aũt caute. v. sz su p forma ꝓcedẽti. ⁊ ibi Jo. an. i addi. ⁊ an pater possit ei substituere in dote quando per statutum non succe dit cum masculo. Bar. ff. de suis et le. l. i.

¶ An aũt filia possit grauari ꝺ restituẽda dote. dic ꝙ usqꝫ ad legitimã ñ põt. sed ẽ. sic. ⁊ dicit By. ꝙ licet in fideicõmisso vniuersali ñ icludiꝯ dos tñ spẽale fideicõ missũ valet. ff. ad trebel. l. mꝛ. §. cũ ꝓponereꝯ. ⁊. l. a

UVA. BHSC. IyR_001

filia. eo. ti. ꝛ. ff. de le. ii. ꝛ. l. fi. §. filie. ſed hꝰ itelligo qñ dos erat reuerſa ad heredē grauāris. ſi aūt iure cōſoli datōis ptinebat ad filiā ñ valeret fideicōmiſſū niſi tan tūdē filie legaret vel relinqueret inq̄ntū ipa grauaret ut. l. ritia. §. q̄ in vira. ff. de lega. ii. et. l. pater filiū. in pn̄. ff. ad. l. fal. et hoc tenet bar. in dicta. l. fi. §. filie. et bal. in. l. quoniam nouella. in. ii. q. C. de inof. teſta.

¶ An dos ꝓfeſſata gaudeat illis ꝓuilegiis q̄bꝰ dos va dixi aliq̄d. ē. adde gl. in. l. aſſiduus. C. q̄ po. i pig. ba.

¶ An ad excludendū fi ꝛ in. l. etiam. ff. ſo. ma. liā a iure petēdi legitimā vel rūpēdi teſtamūtū ſufficiat q̄ ipa ſit in dote inſtituta. gl. et doc. in. l. iii. §. ſz an hꝰ ff. de minoꝝ. ſpe. ti. de inſtru. edi. §. ꝓpendioſe. v̄. ſz ſup forma. glo. et docto. in. c. raynutius. de teſtamen.

¶ An dos ſit de ſubā matrimonii. dic ut habet in. l. ii. C. de nup. iii. q. iiii. ꝓiunctōes. in gl. xxx. q. v. nul lū. in gl. ꝛ. c. aliter. adde q̄ mīmoniū bñ pōt eſſe ſine dote ſed nō eō. Jo. an. in regula acceſſoꝝū. li. vi. Jnn. de dona. iter vi. et uxo. per veſtras. in glo. fi. tex. xxx. q. v. ſi quis diuinis. ꝛ. c. noſtrates. iii. q. iiii. cōſangui neoꝝum. glo. in. c. et ſi neceſſe. de dona. inter vi. et ux. tex. in. l. fi. C. de dona. ante nup.

¶ An mr poſſit ipedire alienatōz vēditōz ſeu publi catōz bonoꝝ mariti pp dotē ſuā. bal. in. l. ſi marito pu blico. in pn̄. ff. ſo. ma. et in. l. fi. C. de pigno. act. et in l. ob maritoꝝ. C. ne vx. ꝓ mari.

¶ An maritus alienās fundū dotalē poſſit ipm̄ ō fac tū ſuū venditare. no. glo. inſti. q̄ alie. li. vel nō. in pn̄. faciunt no. in. c. ſi quis pbiteroꝝ. de re. eccle. non ali.

¶ Maritus cui dos ꝓmiſſa nō ſoluit pōt vxorē ō do mo expellere. dicit gl. i aut. ō nō eligē. ſcdo nub. §. fi. col. i. ōriū videt verꝰ. p tex. i. c. p vīas. de dona. inter

¶ Quo remedio ꝓpellat pa vi. et ux. ꝛ ibi doc. ter dotare filiā. no. gl. in. l. obligamur. §. lege. ff. ō ac. et obli. ubi Bar. in l. ſi ſocer. in pn̄. ff. ſo. matri. An ge. in. l. mulier. §. cū ꝓponeretur. ff. ad trebel.

¶ De intellectu illius ſtatuti quo cauet q̄ res recep ta i roba extimata debeat reddi facta detractōe medie tatis ꝓcii. no. Bar. in. l. cū q̄reret. §. lana. ff. de le. iii.

¶ An mulieri repetēti dotē ab heredibus mariti poſ ſint heredes opponere adulteriū. Spe. ti. de adul. §. fi. v̄. q̄d ſi mr. ꝛ ti. de excep.. §. dicto. v̄. itē q̄rit. ubi dicit q̄ nō. de hꝰ bar. i. l. rei iudicate. §. i. ꝛ. ff. ſo. ma. do. Lar. flo. in. c. plerūq̄. de dona. inter vi. et uxo.

¶ An i repetēda vl exigēda dote iſpiciāt ſtatuta loci viri vel mulieris vel ꝓtracti celebrati. nō. in. l. exigere. ff. ō iudi. bar. i. l. cūctos ppłos. C. ō ſū. tri. do. An. et moder. in. c. i. ō ſpō. do. Lar. flo. in. c. fi. de cōſue. Bal. x. colla. de inueſti. de re. ali. fac. c. i. §. fi. facit q̄ no. Barto. in. l. i. C. de ſacroſanc. eccle. v̄. nunc videa mus. in glo. facit glo. xii. di. illud.

¶ An i publicatōe oīm bonoꝝ mariti veniat dos. ci. et alberi. i. l. ob maritoꝝ. C. ne ux. ꝓ mari. bar. i. l. ſi marito publico. ff. ſo. ma. doc. in. c. ex lr̄is. de pignoꝝ. ubi vide. an p maleficiū viri uxor pdat dotem. ad q̄ facit de dona. c. ii. de reſti. in inte. c. conſtitutus.

¶ Stāte ſtatuto q̄ ſi ōcedat vxor i mīmonio ſine libe ris marit? lucret dimidiā dotis. ſi vxor ſine liberis de cedēs legat aliq̄d marito. an illud dēat ſibi marit? ipu tare i lucrū dotis ut tāto min? recipiat de dote. bar. i aut. ꝓterea. C. vñ vir ꝛ vxor. ꝓcludit q̄ ſic. ut i. l. ſi cū

¶ Dos ſpectat ad muli dotē. §. ſi p̄. ff. ſo. ma. eré donatō pp nuptias ad maritū. no. ut. lit. ñ p̄. tue.

¶ An dos ſit titul? lucratiu? an oneroſus. dic q̄ ex pte mariti ē oneroſus ex pte mulieris ē lucratiu?. no. i. l. fi. §. ſi a ſocero. ff. q̄ i frau. cre. ubi tex. de hoc baz. i. l. i. ff. ꝓ dote. adō. l. donatur?. ff. ō ꝓdi. ob cau. ꝛ. ff de uſuca. ꝓ do. l. i. gl. i. l. meuia. §. fūd?. ff. ſo. ma.

¶ Uſurari? nihil hñs i bōis niſi q̄d extorſit p uſurā dedit dotē filie demū moꝛtuo pīe ꝛ marito dos reuer ſa ē ad filiā uſurar. i c? hēditas ñ ſufficit ad itegrā reſti turōez uſuraꝝ. an filia teneat ſaltē i foꝛo ꝓſcie ō ſua do te ſatiſfacere. uid frede. de ſe. conſilio ſuo. lxi. adde de hoc bal. in. l. rem quam. C. de iur. dot.

¶ An ꝓpter delictū pīis filia pdat dotē ꝛ q̄d eō. an ꝓpter delictū filie puta adulteriū pater pdat ius petē di dotē. Boc. diſtiguit inē dotē aduēticiā ꝛ ꝓfectitiā uide nota. in. c. ex litteris. de pigno. faciunt que no. i l. ii. ff. ſolu. matrimo. C. eo. titu. l. dos a patre.

¶ An mulier ſterilis hēat ꝓuilegia dotis. bar. i. l. i. ff. ſo. ma. ꝛ. l. ſi q̄s poſtumos. ff. de libe. et poſtu.

¶ Qualis dz eē dos eccleſie. gl. de cōſecra. ec. ſalta. cū ſicut. adde quod dixi ſ ſub dictione beneficium.

¶ Licet regularit mulier dotet maritū ñ apō biſpa nos ſecꝰ. q̄ uiri dotāt pulchras puellas. dicit gl. xxvii q. ii. q̄dā ꝓ hac. de dona. inter ui. ꝛ uxo. ꝛ ſi neceſſe.

¶ An mulier infidel gaudeat ꝓuilegio dotis. Hoſti. q̄ ſic. ō diuoꝝ. gaudemꝰ. doc. ō q̄ ē uerū p tex. i aut. de ꝓuile. do. hereti. mul. non ꝓſta. col. viii.

¶ An in repetenda dote a marito cū quo reuera nō fuit mīmoniū mulier gaudeat ꝓuilegio dotis. glo. q̄ ſic. de dona. inē ui. ꝛ ux. c. i. Idē gl. i. l. ſi cū dotē. §. fi. ff. ſo. ma. ubi videt caſus. ꝛ ibi bar. idē Li. in. l. aſ ſiduis. C. q̄ po. in pigno. habe. in. vii. q. facit q̄ no. ō dona. inter ui. et uxo. c. fina. in glo. i.

¶ An iudex eccleſiaſticus poſſit cognoſcere de cā do tis. no. i. c. de ꝓudētia. de dona. iter ui. ꝛ ux. ubi uidē tur q̄ acceſſorie poſſit. Jn. ibi dicit q̄ ēt ꝓncipr bonꝰ tex. e. t. nup. uidē no. de ſo. ꝓpe. ex pte. b. ꝛ. lxxxvii. di. c. i. ꝛ. ii. de of. del. ſignificātibꝰ. ō ſo. cō. ex tenoꝝ. adō q̄ rōne mīmonii q̄ ē res ſpūal dos ꝓnz ad foꝝ eccli aſticū ut i. c. ſi. ō iudi. li. vi. ex qᵒ ifert bal. i. l. i. C. de do. ꝓmiſ. q̄ ex nudo pacto poſſit peti dos in foꝛo epi.

¶ Quid ſit doraliciū dic q̄ ē dōatō ꝓpt nuptias. gl. de ſo. ꝓpe. ex pte. b. alia gl. ō dōa. ibi ui. ꝛ ux. c. plexq̄

¶ An ualeat pactū factū i traditōe doris q̄ filia ꝓten ta dote nullū hēat regreſſū ad bona pāna. dic hodie ut hēt i. c. q̄uis. de pac. li. vi.

¶ An doſ ſtati poſt moꝛtē uiri ſit reſtituēda uxori. di xi aliq̄d ē. adde glo. inſti. de leg. §. ſz ſi uxori. gl. i. c. ii de dona. inē ui. ꝛ uxo. Jo. an. de reſti. ſpoli. olim. ii.

¶ Vir paciſcēs de lucrāda dote eā nō lucrat ſi inēficiat uxorē. glo. in v̄. predo. xxxiii. q. ii. admonere.

¶ An bona doralia ſtent periculo mariti uel uxoris. glo. in. c. ſalubriter. de uſuris.

¶ Si uxor renūciat iuri petēdi i bonis mariti ñ pōt poſtea ſoluto mīmonio petē dotē ſup illꝭ bōis ſi erāt alia bona ex q̄bus poſſet ſibi cōſuli. Bar. in. l. meuia in fi. ff. ſo. ma. tex. in. c. peruenit. de emp. et uen.

¶ Dos cēſet eē p̄imoniū mulieꝝ. Jo. an. ō ſo. cō. ex tenoꝝ. adō. ff. ō mio. l. deniq̄. §. ꝓimoniū. v̄. qñ dos

¶ Bānit? nō lucrat partē dotis ꝑm ſtatuta. Jo. an. in addi. ſpec. ti. de cēſi. §. ſequit. ver. ſciendum.

¶ An maritus in reſtitutione doris detrahet expen ſas factas in re dotali. glo. inſti. de acti. §. ꝓpter retē tionē. glo. in. c. ii. de dona. inter ui. et uxo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An maritus sit dñs rei dotalis. uid in. l. doce. C de rei uē. bona gl. i. l. i reb⁹. §. i. ff. de iur. dot. ⁊ an di cat' possessō. uid bā. i. l. pōpōi⁹. §. i dotē. ff. ō ac. pos.

¶An si separato matrimonio ꝓpt' adulteriū si postea ꝓbatur consanguinitas debet mulier perdē dotem. glo. in. c. fina. de do. inter ui. et uxo.

¶An marit⁹ dēat soluē expēsas q̄ fiūt ꝑ cā rei dotalis. uide Inn. i. c. i. de dōa. int' ui. ⁊ ux.

¶Qualiter debeat limitari quātitas dotis tradēde puelle. tex. et ibi no. in. c. i. de adul.

¶Licet dos tradita a uiro non possit regulariē ꝑstāte mīmonio peri pōt tñ remitti qñ solū ē ꝑmissa. gl. i l. penul. C. de donat. ante nupti.

¶An si ex forma statuti marit⁹ lucret dotē an ꝑ dissolutionē mīmonii lucret si dissoluat' ante carnalē copulā. tex. q̄ sic. C. de epi. ⁊ cle. l. deo nobis.

¶Si pī dotauit i testō filiā nuptuzā postea fecit legata p⁹ detrahet' dos tāq̄ es alienū. bā. i. l. ii. ff. ō ꝑ. cre.

¶An dos data ꝑ ꝓbitez filie spurie possit ꝑ pīs cō sāguineos ꝛuocari. bā. i. l. fraudatō. §. ii. ff. q̄ i fra. cze.

¶An pī possit dotare filiā in testō de bonis subiectis restitutioni. bar. in. l. i. §. secundo. ff. de ꝓiuile. credi.

¶Si plebei⁹ ꝺbit cū nobili ⁊ fatet' se recepisse dotē quā ñ recepit anio dotādi eā an ualeat tal' ꝓfessio. bar. i. l. si diuoztio. ff. ō ꝟ. ob. ¶An ꝑ ōbito uxozis possit creditoz mitti i possessionē rerū dotaliū ꝺstante mīmonio. Bar. in. l. quinq̄ legtbus. ff. de bo. dam.

¶An oia bōa uxozis i dubio itelligāt dotalia. bal. x. col. an mari. suc. adde tex. ⁊ qō ibi no. ff. de iur. do. l. si ego. §. dotis. ¶Bos regulariē ꝑstāte mīmonio ñ repetit. fallit i casib⁹ nō. C. de repu. l. i. C. si cō stante mīi. i rubzica. ⁊ l. i. i ⁊ ibi Li. no. insti. de act. §. fuerat. i gl. ipsa. ff. so. ma. l. ii. i gl. ii. ⁊ ibi bar. ⁊ i. l. si cōstāte. i ꝑn. e. t. ubi uide ꝙb⁹ casib⁹ marit⁹ soluendo dotē cōstante matrimonio liberet. Li. plene in. l. ubi adhuc. C. de iur. do. in aut'. de equali. do. §. illō. spe. ti. de dona. inter ui. ⁊ uxo. §. fi. ꝟ. sed cū mulier. ⁊ ibi Jo. an. nota. in aut'. de nup. §. dotes. in glo. lex.

¶Qua actōe petat' dos ꝑstante mīmonio. no. ff. so. ma. l. ii. ubi plene p bar. i. iii. mēbzo ꝓncipali. Li. in. l. ubi adhuc. C. de iur. do. in. ix. qōne.

¶Qua actōe petat' dos tam a uiro q̄ ab uxoze. no. C. de reiux. act. i rubzica. ⁊ ibi Li. ⁊ i. l. unica. §. i. i glo. dotes. ⁊ ibi etiā Li. i. iii. ⁊ iiii. q. e. t. unde ff. ō cō di. sine cā. i. l. fi. C. de condi. ob cām. l. i. nota. de do na. inter ui et uxo. de ꝓudentia. in glo. i.

¶Si marit⁹ ꝑstāte mīmonio ꝑfitet' se noie dotis recepisse cētū ⁊ postea ꝑfitet' se recepisse. ccc. q̄d iuris. vi de Alnge. consilio suo. v. quod icipit. uisis istrumētis

¶Cautela ē q̄ filia istituat' i dote ⁊. xii. ꝑcialib⁹ ꝟ gl. i. l. iii. §. ꝟ vtꝝ. ff. de mio. vñ sufficit modicū de ꝑ prio pīmonio relinq̄re. gl. i aut'. ō here. ⁊ fal. §. exhet datos. q̄ dicit sufficere q̄ filius instituat' i uno nūmo.

¶An filia dotata a patre usurario teneat' restituere dotē debentibus recipe usuras si alia bona nō sufficiūt Frede. de Senis tenet q̄ non. in consilio suo. lxi.

¶Licet q̄s ꝑfiteat' in testō se ab uxoze dotē recepisse sibi nō ꝓiudicet talis ꝑfessio nec uxorē relcuat ab onē probandi. Specu. titu. de confes. §. iii. ꝟ. xvi.

¶Quādo dos sit uiro sequestrāda. no. de dona. int' ui. et uxo. per uestras.

¶Si extrane⁹ dotat mulierē et ñ stipulat' exꝑsse dotē sibi restitui mulier uidet' tacite stipulata. ꝺm Host. in sum. de pigno. §. q̄liter ꝓtrahatur. ꝟ. ꝙuentionaliū.

¶Filia pōt a patre in dote institui. ꝺm Bal. in. l. q̄m nouella. C. de inoffi. testa. ꝟ. secundo quero.

¶Que mīr dicat' dotata. aduerte. q̄sq̄ ē despōsata ꝑ ꝟba de ꝑsenti ⁊ ei dos ē data. ⁊ tūc vere ōz dotata et hoc ñ hz dubiū. aliq̄n mīr est despōsata ꝑ ꝟba ō futuro ⁊ tūc añ mīmoniū ꝓtractū ñ ē dos sz ꝑmissio ob cām dotis. vñ stipulatō ob cām dotis hz i se tacitā ꝓditōez si mīmoniū ꝓtrahat'. ff. ō iur. do. l. stipulatōz. ⁊. l. pro mittēdo. q̄q̄ nec ꝑcessit mīmoniū nec spōsalia sed le gat' mulieri ꝑ dote cū nupserit. vt' si nupserit ⁊ tūc sīr ñ ē dos nisi ꝓtracto mīmonio. l. tirio centū. ꝟ. si ante nup. ff. ō ꝓdi. ⁊ demō. Quidā tñ dicūt q̄ mīr ōz dotata si pī i testamēto illi dotē assignauit. ff. ō rit. nup. l. ñ ē mīmoniū. ff. ō adul. i. l. q̄ pupillā. qō vidz ēt ō mēte gl. ff. ō admi. tu. l. cū ꝑes. §. pe. ⁊ sic statutū loquēs ō mīre dotata hz locū hoc casu. facit. l. mīr. §. i. ff. ō cō di. insti. l. stich⁹ si bīdi. ff. ō sta. lib. ⁊ h⁹ tenz bar. i. d. l. cū plures. §. penul. et dicta. l. qui pupillam. qō no.

¶An filia i dubio dicat' dotata ē bois pīis vel ipius filie. dic q̄ si filia ñ hz bona itelligit' dotata ō bois pīis l. fi. C. ō do. ꝑmis. l. ꝙnouim⁹. C. ō hīt. si ꝟo hz bōa dic breuit' tres casus q̄ ponūt' i. d. l. fi. C. ō do. ꝑmis.

¶Si pī dedit aut ꝑmisit dotē ꝑ filia q̄ postea fecit fi nē ⁊ refutatōz pīi ō dote mīi sue. ñ ōz filia dotata ō bonis pīis nec ō peculio ꝑfectitio sz aduētitio. ff. ō cōdi. ob cāz. l. si mīr. q̄ ꝓpetas dotis mīne erat filie. ⁊ usuf fruct⁹ pīis. ut i. l. i. ii. ⁊. iii. C. ō bo. ma. ⁊ C. ō bo. q̄ lib. l. i. ⁊. l. q̄cunq̄. vide in. l. si pater. C. de do. ꝑmis.

¶Statuto cauet' q̄ filia dotata a pīe ñ succedat pīi ab itestato. itelligit' si ē dotata ō bōis pīnis. q̄ tūc dos succedit loco legittie. Li. i. l. sanctim⁹. C. de nup. Ri char. malūb. i fua dispuratōne q̄ icipit hz ꝓsuetudo. si aūt si est dotata de bonis paternis sed de peculio aduē titio nullo mō pōt dici q̄ dos succedat loco legittie q̄ debet de substantia patris. ut. l. sanctimus. §. repletio nem. C. de inoffi. testa. bñ facit. c. q̄uis de pac. li. vi.

¶An filia dicat' dotata a pīe si pī eā dotauit ō bonis mīis. dic q̄ ñ. q̄ pī fuit i h⁹ nud⁹ miſter. C. ō do. pro mis. l. fi. Bal. i aut'. res que. C. communi. dec'.

¶Stāte statuto q̄ filia dotata nō succedit pīi q̄d si fi lia moztuo pīe dotet' a fribus an excludat' a succesiōe dic q̄ ñ. q̄ iā erat sibi q̄sita actio vñ dotatio fratz non pōt eā excludere. l. sed ⁊ si sub ꝓditōe. §. solem⁹. ff. de here. insti. Bal. i. d. aut'. res que. et hec sūt bñ notāda quia pulchza et quotidiana et ab aliis non recitata.

¶Filia dotata i dubio itelligit' excluſa ab hereditate testātis ex ꝑsūpta volūtate. gl. ⁊ ibi bal. i. l. i. C. de le.

¶An appellatōe dotis veniat tan heredi. tum dos data vel ꝓzebendat' etiā ꝓmissa. vide Alnge. in cōsilio suo. clxxxvii. quod incipit ¶Premitto.

¶An legatū dotis factū in ꝓmo testamento dicat' re uocatū ꝑ ꝺm testamentū ēt in fozo ꝑscie. vide Alnge. in cōsilio suo. clxxxviii. qō incipit. Super hoc premitto.

¶Quis hz actōz ō dote cū filia ē i ptāte vel emācipa ta. no. ff. so. ma. l. ii. §. q̄ si in pīis. i gl. ꝑfecta. vid no.

¶Si uxoz repe C. ō col. a. aut' q̄ locū. i gl. i. tit dotē ab herede mariti an possit sibi obicere adulte riū. vid spe. ti. ō dona. iter vi. ⁊ uxo. §. fi. ꝟ. q̄d si mīr agat. ⁊ ti. ō excep. §. dicto. ꝟ. itē q̄rit'. adde bar. i. l. rei iudicate. ff. so. ma. Abb. i. c. plez q̄z. ō do. int' vi. ⁊ ux.

¶An maritus inops debeat lucrari dotem. no. C. de iur. doti. l. licet. in glo. i. ⁊ ibi Ly. in. i. q.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Dos ꝓfectitia de iure ſpectat ad ꝑē de ꝓſuetudie ad filios ſi filia in ꝓtāte exiſtens deceſſit exñtibus filiiſ ⁊ ñ appoſito pacto. no. ff. ſo. ma. l. dos a ꝑe. ⁊ ibi Ci. no. C. de colla. i. l. illam. i gl. fi. in. v. q. ⁊ ſe. Jo. an. in Spe. ti. de dona. inter vi. ⁊ ux. §. fozmaꝫ. v. et nota.

¶ Que dicaꝫ dos ꝓfectitia. no. in. l. auia. C. de iur. do. in glo. ꝓſens. et ibi Ci. in fi. no. C. de reiuxo. act. in. l. i. §. accedit. in glo. extraneum.

¶ Sicut extraneus petit dotem ex ſtipulatõe. ſic paꝫ ex lege. no. C. ſo. ma. l. dos a patre.

¶ In pactũ factũ ſup dote ꝑ patrẽ vel filiã ꝓſit alii no. ff. de pac. do. l. cum dos. in glo. fi.

¶ Qñ extraneus dat doté an ſit donatio ut ſic egeat inſinuatione. no. C. de iur. do. l. i. in fi. in glo. i.

¶ Bans doté ꝑ munere ſi nõ ſtipulaꝫ in contineti vi deꝫ donare. no. ff. famiꝫ. herc. l. ſi filia. §. hoc ãpliꝰ. in gl. ſtipulatꝰ. ⁊. C. ỏ reiux. ac. l. i. §. accedit. ⁊ ibi cy.

¶ Stãte ſtatuto q̃ filii hẽant doté matris an dos ac quiraꝫ filiis ſine aditione. vide Ange. in cõſilio ſuo. lx xviii. qỏ incipit Domina maria. ubi plene de hoc.

¶ In dos legata ab auo paterno nepti dicatur aduẽ titia vel ꝓfectitia adeo q̃ computetur in legittima re ſpectu hereditatis patris dicte neptis. vide Ange. in conſilio ſuo quod incipit. Ad iſtud dubium.

¶ Si ꝓes vel fratres uxoꝝ receperũt doté ⁊ nõ ꝓñt ãplius cũ marito ſtare debẽt illã reſtituere marito. l. ſi filia. §. ſi filiꝰ. ff. famiꝫ. herc. ſz eo caſu maritꝰ teneꝫ eis ꝓſtare cautõz idẽnitatis. ⁊ talis reſtitutõ fieri debeat de conſenſu vxozis. ut. l. ſane. ⁊ ibi doc. ff. de iur. do.

¶ Sup re empta ex pecunia dotali mulier põt in ſub ſidiũ ad ꝓſidẽ recurrere. ſm bar. i. l. ex pecunia. C. de iur. do. ⁊ bal. i. l. ſi ut ꝓponis. C. de rei ven. et ſimiliꝫ mꝛ hz ꝓuilegiũ in augmẽto dotis ⁊ in re empta ex dicto augmẽto. ſm bal. in auꝫ. ſed iã neceſſe. C. de do. añ nup. facit quod habetur in dicta. l. ſi ut ꝓponis.

¶ Bona dotalia ñ veniũt in obligatõe facta a marito de oibus bonis ſuis qz ñ ſũt ſua. ſcõm bal. i. l. ſi ꝓſtãte. §. ſi maritꝰ. ff. ſo. ma. ꝑ illum tex. nec ẽt veniũt ſi mꝛ obligaſſet oia bona ſua qz in tali obligatõe gñali ñ veniunt ea q̃ ñ ꝓñt alienari. ut. l. i. C. q̃ res pign. obli. poſ. certum autem ẽ q̃ res dotales non ꝓñt alienari. l. ſi fũdus. ỏ fũ. dota. bñ facit. l. obligatõe gñali. ff. de pig.

¶ In res dotalis poſſit ꝓſcribi. vide i. l. ſi fũdus. ff. de fun do. Jo. de ymo. in. c. cũ nõ liceat. de preſcripꝫ.

¶ Luiꝰ ſit actio ỏ dote i caſu omiſſo a ꝑe vꝫ ab extraneo. no. i. l. ſi cũ doté. i ꝓn. ff. ſo. ma. i gl. magna. ⁊ ibi

¶ Si pater expꝛſſe ſtipuleꝫ doté ſibi red Bart. di ⁊ emãcipauit filiã vel deceſſit an actio trãſeat ad filiã. no. C. ỏ reiux. act. l. i. §. videamꝰ. in gl. ⁊ ibi Ci.

¶ Extimata dote ꝑ dolũ in plus vel minus. q̃d iuris no. C. ſo. ma. l. ſi circũſcripta. in glo. locum.

¶ Dos data filie non cenſetur eſſe in patrimonio patris. no. ff. qui. mo. pig. vel ypo. ſol. l. lutiꝰ. ⁊ ibi bar. no. ff. de col. bo. l. filium.

¶ An valeat ꝓmiſſio dotis vltra q̃m mꝛ habeat. no. ff. de iur. do. l. ſiue gñalis. in glo. non valet.

¶ Si dos ſit promiſſa icerta an peti poſſit. no. C. de do. ꝓmiſ. l. i. ⁊ ibi Ci. bar. ff. ſo. ma. ſup rubz. circa fi.

¶ Ad quos tranſit ꝓuilegium dotis. no. ff. de iur. do. l. doralem. §. i. in glo. preſtabatur. inſti. de act. §. fuerat. in glo. i. C. de ꝓuiu. credi. l. i. in glo. fi. et ibi Cy. vide glo. Rice. ⁊. C. qui po. in pigno. ba. l. aſſiduis. §. fi. in glo. maneat. et ibi Cy. et. C. de reiuxo. acti. l. i. §. ⁊ ut plenius. ⁊ ibi etiã Ci.

¶ An ꝓiuilegiũ dotis trãſeat ad ceſſionariũ. no. Ci. C. de ꝓiui. do. l. i. C. q̃ po. i pig. habe. l. aſſiduis. et ibi Ci. ⁊ bar. tãgit in. l. poſt doté. circa fi. ff. ſo. ma.

¶ Que ſpẽalia ſunt in dote uel eius actõe. no. C. de do. promiſ. l. ad executionẽ. ⁊ ibi ci. no. C. de rei ux. acti. l. i. §. et oẽs quidẽ. in glo. actũ.

¶ Dos exacta ab uno marito pro alio debet ſeruari no. ff. pro ſocio. l. ſi ſocius pro filia. in glo. ceterũ. ff. ỏ iur. doꝫ. l. dotem. ⁊. l. diuus. in auten. ſed quãuis. C de reiuxo. act. et ibi glo. in uer. fozmita.

¶ An doté exactã a uiro teneatur pater dare filie ui due uolente ingredi monaſteriũ. Jo. an. in addi. ſpec. ti. qui fi. ſint legi. ver. quid ſi ipſa.

¶ Si quis ſit adhibitus a muliere ad ſtipulandũ do tẽ an poſſit eũ mulier reuocare. no. Ci. C. de iuꝫ doꝫ. l. ii. i. ii. q. ⁊ ibi gl. fi. ⁊ no. ff. ſo. ma. l. q̃ dotis. i. gl. i. et ibi Bartho.

¶ Dos conſtituenda eſt ſm patrimonium patris uꝫ mulieris. numerũ liberozũ. dignitatem uiri ⁊ uxozis. tex. in. l. ſi filie. ff. de lega. iii. l. quero. ff. de iur. doꝫ. facit. l. cum poſt. §. gener. eo. ti.

¶ Res nõ diciꝫ dotalis niſi duobus concurrẽtibus uidelz celebratõe nuptiarũ ⁊ traditõe facta marito. ut l. de diuiſione. ff. ſo. ma. ⁊ extunc incepit maritus iucrari fructus ꝓcurrente hoc q̃ ſuſtineat onera mãimonii. ſm glo. et Bartho. in prealleg. l. de diuiſione.

¶ Maritus ſoluto matrimonio põt petere totaz doté nõ ſolutã ut retineat ſibi ex ea tertiam parté ex fozma ſtatuti. ut no. in. l. ſi ſocer. §. lutiꝰ. ff. ſo. ma. facit l. titius centũ. §. ticio genero. ff. de cõdi. ⁊ demõ. ⁊. l i. §. rediguntur. ff. quo. leg. et quod ibi no.

¶ Jus conſolidationis actõis de dote profectitia q̃ fieri dz in filiã. qualiꝫ ⁊ quõ ipediatur uel tollaꝫ. uide in. d. l. ſi ſocer. §. lutius. ff. ſolu. matrimo.

¶ Si maritꝰ ꝓmiſit doté reſtituei ſi ſibi ſoluaꝫ itelligiꝫ tacite actũ ne ipſe ageꝫ poſſit ſed tantum in uolutate promittentis ſit ſoluere. caſus eſt ſing. in. l. quod de reddenda. ff. de pact. do.

¶ An ualeat pactum do tis diminutiuum. uide Jo. de ymo. in. l. ſi ſocer. §. lutius. ff. ſo. ma.

¶ Quando quis ſtipulatur doté ſibi reddi in omnẽ caſum et euentum reſtituende dotis quid iuris. uide bar. in. l. ſi quis ſic ſtipulerur. ff. ſolu. matri.

¶ An frater teneatur dotare ſozozẽ. no. C. de admini. tuto. l. nõ oi. et ibi Ci. idẽ. C. de do. prele. l. ſi. in iii. q. ⁊. C. de rei ux. ac. l. i. §. accedit. in. iiii. q.

¶ Be cõ bõis ꝓſumiꝫ dos ꝓmiſſa a ꝑe ſiue ab extraneo. no. C. ỏ do. ꝓmiſ. l. ſi. i gl. officiũ. ⁊ ibi cy. i. q. ii

¶ Quis poſſidet bona dotalia. no. C. qui po. in pigno. habe. l. aſſiduis. i glo. poſſidet. et ibi Ci. oppo. ꝑ ma. no. ff. q̃ ſatiſda. cog. l. ſciẽdũ. §. ſi fũdus. ff. de acqui. poſ. l. põponiꝰ. in glo. nãliter. ſpecu. ti. de ẽpti. ⁊ uendi. §. iii. v. item pone. et ibi Jo. an.

¶ An dos poſſit alienari. ff. ſolu. ma. et per bar. l. i. no. inſti. q̃. ali. nõ li. i ꝑn. C. de reiux. ac. l. i. §. ⁊ cuz lex. i glo. hypothece. ⁊ glo. alienare. ſz de iure caõico qỏ ꝓualet põt cũ iuramẽto. de iureiur. cũ ꝛrigat. i gl. ii. uide. c. lz. i gl. fi. e. t. li. vi. Ci. C. ad uelꝫ. auꝫ. ſiue a me. ⁊. C. de iur. doꝫ. l. ſi prediũ. C. de pre. mino. l. et ſi res. adde no. in. l. ſi conſtante. C. de dona. Bar. ff. ſolu. ma. l. ſi extimatis. uide i auꝫ. ut imo. an. nupꝫ. §. penul. in glo. Bar. ff. de uſuca. l. cum uir.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si dos sit legata an deducantur expensē. no. ff. de le ii. l. nemo. §. a me. in glo. dotē. et ibi bar.

¶ Pat tenet dotare filiā nō solū ōbentē mīmoniuz carnale sed etiā spūale. bal. i. l. fi. C. de do. ꝓmis.

¶ Si dos sit legata a marito uxori. q̄d iuris. no. C. de fal. cau. adiec. l. si nō designata. in glo. ii. ⁊. iii. ⁊ ibi uide Li. uide no. in. l. is qui. §. fi. ff. de leg. p.

¶ Si pater accipiat dotē ꝓ filio ⁊ postea ipsū emācipat et dotē ei consignet. qualit conficiatur instrumē tū et an uxori consentienti noceat. specu. ti. de donat. inter uirū et uxorē. §. ui. in fi. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An dos possit augeri uel minui cōstante matrimonio. no. C. de do. an. nup. l. si cōstante. §. fi. ⁊ ibi Li. in. iii. iiii. et. v. q. specu. ti. de do. inter ui. ⁊ uxorē. §. fi. v. q̄d si uir. ⁊ ibi Jo. an. Et i. §. ii. v. cetez. eo. ti.

¶ Si post nuptias dos sit confessata a marito an tal confessio ꝓiudicet creditoribus. Li. in aut. sed iā necesse. C. de do. ante nupt. in ul. q. et ibi bar.

¶ Si dos fuit euicta an et qualiter agat maritus ꝛ dotantē. no. C. de iure do. l. i. in gl. fi. ⁊ ibi Li. nota. et. C. de rei ux. act. l. i. §. ii. in glo. ⁊ ibi Li. i ꝓ. opp.

¶ Practicā dotis exigēde a marito p ꝓtem uel filiā. uide p bar. i. l. si cū dotē. §. eo aūt tpe. ff. so. ma.

¶ Si dos petatur a filiis soluto matrimonio an ꝛue niantur inquantū facere possunt. no. ff. ō re iudi. l. cū procuratore. et ibi bar. ⁊ in. l. etiam. ff. so. ma.

¶ Qñ dos debet esse ꝓcipua ⁊ an conferat ⁊ quibus ꝓsonis. uide bar. ff. de castren. pecu. l. dotē.

¶ An dominium dotis soluto matrimonio sit uxoris no. bar. in. l. si mora. ff. so. ma.

¶ Contra quē detur actio de dote an contra maritū uel socerū. no. ff. so. ma. l. si cū dotē. §. trāsgrediamur et ibi bar.

¶ Si maritus confessus est se recepisse dotē quā nō recepit an soluto matrimonio debeat dos uel liberēt heredes cedēdo actiōnē. no. bar. ff. so. ma. l. pe. §. pe.

¶ Quod dicit soluto mīmonio dari actionē ad res dotales hz locū tm̄ qñ mulier agit nō qñ heredes mulieris. tenet bar. in. l. nēsenius. §. fi. ff. de iudi.

¶ Licet statutū dicter q̄ moriente matre seu ꝓze bona dotalia remaneant penes filios non p hoc capiunt bona ut heredes sed iure proprio ex dispositōe legali. in aut. de nup. §. sin uero moriant. col. iii.

¶ Filius nō tenetur dotare matrē. rex ē unicus. ff. ō admi. tuto. l. tutor. ꝑm dignitatē. no. C. ō iof. do. l. i etiā si sit locuples ⁊ mater paup. bal. in. l. neq; iure. C. de iure dot. facit quia secunde nuptie continent in iuriā filiorū primi matrimonii. ut. l. femine. C. de se. nup. ⁊ nemo tenet sibi iniuriā facere ut alii benefaciat l. preses. C. de ser. et aqua. quod nota.

¶ Eo casu quo frater tenetur dotare sororem de quo dixi supra. et aliquid p bal. in. l. si pater. C. de do. ꝓ mis. si semel dotauit et casu fortuito res est perēpta nō tenetur iterum dotare eam. ꝑm bal. in. d. l. si pater. ꝓ l. si socius pro filia. ff. pro socio.

¶ Pater in actione de dote non est legitimus administrator nec tanq̄ administrator agit. ut. l. non solum §. de dote. ff. de procu. iunc. l. i. C. de bo. ma. et. l. finali. §. defensionem. C. de admi. tu.

¶ Causa excludendi extraneū a repetitione dotis nō est sola donatio presumpta sed quia ius non prouidet sibi de actione soluto matrimonio. casus uidetur eē i l. fi. in prin. ff. de iur. do.

¶ Legatum factum causa dotis dicitur ad pias causas. quia pium est q̄ mulier nō remaneat indotata. et q̄ maritus non habeat uxorem sine dote. ff. de condi. indebi. l. cum is. §. mulier.

¶ Practicam constituende dotis ꝓ filiis furiosi. vidē C. de epis. audi. l. tam dementis.

¶ Pater tenetur dotare filiam ex filio suo uiuo. hoc est neptem suam. ff. de in rem ver. l. nihil. adde quod dixi supra. an auus teneatur dotare neptem.

¶ An succurratur decepte in traditōne dotis. vidē. ff. de iur. do. l. iure succursum. in. §. fi. ⁊. l. siue generalis ⁊. C. si aduer. do. l. i. ⁊. l. si mulier. eo. ti.

¶ Fruct9 ex dote añ nup. augēt dotē. ff. ō usur. l. vidē amus. §. añ mīmoniū. ⁊. §. fi. ⁊. ff. ō iur. do. l. dotis.

¶ Qui tenet ad dotandā aliquā ex dispo §. i. sitōne hois si semel ꝓsumat dos nō tenet iterꝝ dotare. ff. ꝓ socio. l. si socius ꝓ filia. bar. i. l. fi. C. ō do. ꝓmis.

¶ Dotem quā maritus de suo palā ꝓstituit ꝓpter nobilitatē uxoris poterit tacite ⁊ exꝑsse reuocare. q2 censetur quedā donatō collata in tempus matrimonii. ut l. a marito. C. de dona. inter vi. et uxo. ita tenet Li. ⁊ Bald. in. l. si uoluntate. C. de do. ꝓmis.

¶ Tunc in dote ⁊ donatōne ꝓpter nuptias debz esse equalitas pactoꝝ de lucrando qñ ꝓstante matrimonio pacta fiūt. si aūt fiunt ante tūc in oibus debz esse dispa ritas. ita limitatur totus titulus de equali. do. scōm Jn. no. in. c. donatio. de dona. inter vi. et uxo.

¶ An fundus dotalis sit sub cōmertio. ⁊ si legeť nū quid debeat extimatio. vide. ff. de fun. dota. l. cotale.

¶ Mulier habet omnia priuilegia dotis licet nonduz sit cognita. ff. de ritu nup. l. deniq;.

¶ Reipublice interest mulieres esse dotatas. ff. ō iur. do. l. ii. et. ff. so. ma. l. i.

¶ Dos dicit ꝓfectitia etiā si pater dedit filie emancipate. q2 attendit ius sanguinis ⁊ nomē paternū. si ius patrie ptātis. ff. de iur. do. l. profectitia. §. fi.

¶ Pro patre impedito vel capto potest iudex filie dotem constituere. et vocabitur nihilominus profectitia ut in preallegata. l. profectitia.

¶ Dos profectitia ad patrem reuertitur. et casum vide in. l. iure succursum. ff. de iur. do.

¶ An et quando in dote data ultra modum subueniatur. vide in preallegata. l. iure succursum. §. fi.

¶ Si ususfructus datus est in dotem. solū ius est i dote. fruct9 aūt sūt mariti ꝓ oneriba mīmonii. ff. ō iur. do. l. dotis. §. si ususfructus. fa. l. ꝓ oneriba. C. de iur.

¶ An vestes ꝓputent in dote. vi dotis. de. ff. de iur. do. l. plerumq;.

¶ Data marito si nō exꝑmitur causa dotis in dubio videntur esse bona parafernalia. ff. de iur. doti. l. si ego §. dotis. adde glo. ff. de iur. do. l. mulier bona. et glo. in. l. iiii. C. de iur. do. adde Bald. in. l. fi. C. de sen. q̄ si cer. quan. profer.

¶ An puella minor. xxv. annis possit dare in dotem marito totā hereditatē paternā q̄ est multū ampla. vide glo. in. l. iiii. C. de iur. do. que dicit q̄ sic. qō intelige intereuenīte decreto. ff. de iur. do. l. mulier. dum mō vir sit dign9 tāta dote. vide gl. in. l. i. C. si aduer. do. qō marie puto veꝝ si iteruenerit iuramētū p aut. sacta pubeꝝ. C. si aduer. vendi. vide Bal. in. d. l. iiii.

¶ An de legato dotis detrahatur falcidia. vidē Bal. i dicta. l. si non designata. C. de fal. ca. adicc. le.

¶ Si mulier nupsit nulla facta mentione de dote sed

UVA. BHSC. IyR_001

passa ẽ viz oia possidere. an videat oia dedisse in dotẽ. vide bal. i. d. l. iiii. ⁊ bar. in. l. i bis. § . uxor. ff. so. ma. et in qõe p eũ disputata que incipit. Quedam mulier

¶ Zin et quando mulier restituatur aduersus datõez dotis. vide. ff. de iur. do. l. i. et ibi glo. dicit speciale eẽ in dote q̃ subueniatur etiam maiori.

¶ Nó valz ꝓmissio dotis collata a mliẽ i casu soluti mimonii. ff. ꝺ iu. do. l. i stipulatõz. ⁊. l. dotis ꝓmissio.

¶ Dotis et rerum datarum in dotem potest fieri permutatio. ff. ꝺ iur. do. l. si nuptura. ⁊. l. si res extimata et. l. ita constantis. eo. ti.

¶ Pater ex interuallo secutis nuptiis ñ põt aliq̃d pacisci erga dotẽ. tex. et no. ff. de iur. do. l. post nuptias.

¶ Mulier secundo nubens si nihil dicit de dote videtur tacite conuenisse ut tantum sit in doto quantuz de dit primo. ff. de iur. do. l. dotem. l. et. l. sequẽ.

¶ Si ꝓstante matrimonio aliquid vendit p maritum q̃ nõ sit fructus illius extimatio conuertitur in dotẽ ff. de iur. do. l. si ex lapidicinis.

¶ Pater nõ põt inuita matre dare in dotem res matris p filia. ff. de iure do. l. mater. ⁊. C. eo. l. mater.

¶ Dos promissa nomine mulieris est periculo eius. sed ea assignata marito periculum est mariti. ff. de iur. do. l. dotem a patre.

¶ Acceptilatione dos constituitur. ff. de iur. doti. l. promittendo. § . i.

¶ Si maritus debitorẽ q̃ ñ ẽ soluẽdo in dotẽ accipit ei? est dãnũ. ut dicta. l. ꝓmittẽdo. § . i. ⁊. l. si extrane?.

¶ Periculũ rerũ mobiliũ dataz in dotem si ꝓsistant ipondere numero vel mensura pertinet ad maritũ. ff. ꝺ iur. do. l. res in dotem. et dicit Bartho. q̃ rales res maritus potest alienare. ita no. in. l. i. ff. solu. ma. bene facit. l. ii. C. de fun. do. et quod ibi no.

¶ Si sit data dos in monera antiqua qualiter debeat restitui. vide Bar. in. l. in dotem date. ff. de iu. do. facit quod no. in glo. in. c. olim. de censi.

¶ Pater promittens etiam ex falsa causa obligatur. ff. de iur. do. l. quemadmodum. § . fi.

¶ Zin donata seruo dotali in dotẽ ꝓuertant in dotem vide. ff. de iur. do. l. si seruo. et. l. si legato. in glosa.

¶ Legatum factum genero nomine filie videtur factũ in causa dotis. ff. de iur. do. l. tali stipulatione . § . i.

¶ Dos non est profectitia si pater prius donauit res filie postea dedit in dotem. vide. ff. de iur. doti. l. si res quas. et ibi nota.

¶ Res ex dotali pecunia comparate succedunt loco doris. ff. de iur. do. l. cum vir.

¶ Quomodo intelligitur illud q̃ impense minuũt dotem. uide in. l. si is qui. § . quod dicitur . ff. de iu. do.

¶ Zin et quando curator datus ad dotem constituendam possit vendere res puelle pro dãda dote. vide. ff. de iur. do. l. siue generalis.

¶ Partus dotis spectat ad mulierem et efficit pars doris. ff. de iur. do. l. ea lege. § . fi.

¶ Promissio dotis vltra vires patrimonii non valet l. siue generalis. ff. de iur. do.

¶ In ambiguis pro dote respondendum est. ff. de iu. do. l. in ambiguis.

¶ Dos nó est nisi deseruiat oneribus mimonii. ff. de iur. do. l. si pater. ⁊. l. si conuenerit. ff. de pac. dota.

¶ Dos data ab auo nõ dicit ꝓfectitia filii qui est pater neptis cui data est dos. ff. de iur. do. l. auus.

¶ Gener contra socerum non agit pro dote uxoris. nisi inquantũ facere põt nisi in dolo fuerit socer . ff. de iur. dol. si de dote.

¶ Mulier ñ põt paciscí cõstante matrimoio ut maritus lucret dotez soiu. matri. p mortez uiri supstite muliere. ut. ff. de pac. do. l. ii. ualet tñ pactũ tale in matrimoniũ soluat morte mulieris non extent liberi. ut. l. si pater. ff. de iur. do.

¶ Zin ualeat pactũ in donatione dotis ut marit? nõ utatur fructibus sed fiant dotis. uide. ff. de pact. do. al's de iur. do. l. si cõuenerit.

¶ Valet pactũ ut mulier retineat dotez et q̃ ex ea se alat. ff. de iur. do. l. si p̃. dotem. adde. l. quidaz. eo. ti.

¶ Valet pactũ quo determinat dies repetẽde dotis dũmodo cõditio mulieris nõ fiat deterioz. ff. de pact. do. athilicinus. glo. eo. ti. licet.

¶ Extrane? i datiõe dotis paciscí põt sed data dote paciscí nõ potest. ff. ꝺ iur. doc. l. ob res. § . si extrane?.

¶ Pactũ p qõ marit? remittit aliq̃d mlieri ꝺ iure dotis nõ ualz tanq̃ sapiat donatõez . l. q̃ris. ff. de iur. do.

¶ Dos potest alienari ex causa necessaria et cum uniuersitate. ff. de fun. do. l. i.

¶ Maritus cõstante matrimonio non potest cõstituere deteriorez conditionem rerum dotaliuz nec seruitutes tollere. ff. de iur. do. l. iuk. et. l. se.

¶ Si mulier dedit maiorez dotez marito quã sit dignus põt restitui Et p tanta repetit fructus. ut. l. i. C si aduer. do. ibi etiaz uide plene in glo. quomõ debeat repetere mulier que decipitur in datione dotis.

¶ Zin mulier minor possit dare dotẽ sine decreto. glz q̃ sic. i. d. l. i. C. si aduer. do. ⁊ idẽ ibi tenet Baid.

¶ Maritus in re dotali uidetur procurator constitutus secundum Buil. in. l. doce. C. de rei uendi.

¶ Zin dote data patri si uxor filii moriat in uita p̃is dos spectet ad filiũ eũdẽq̃ maritũ. uide Ci. i. l. ii. C fa. herc. bar. i. l. i. C. de bo. liber. ⁊. ff. so. ma. l. si cuz dotẽ. § . trãsgrediamur. idẽ bar. i. l. dotẽ. ff. de castrẽ. pecu. in glo. adde quod not. bal. in. d. l. ii. C. fa. her.

¶ Pactum de dote lucranda intelligitur de eo quod est uere dos. nec sufficiat q̃ quo ad prepositum sit dos ut. C. de condi. ob cau. l. i. et ibi doct.

¶ Dos late dicit dõatio. ut. l. fi. C. de dõa. añ nup.

¶ Zin is qui uere sponsus non est sed putatiu? alimẽter sponsam debeat habere fructus dotis promisse. ui de glo. et Cy. C. de do. promis. l. i.

¶ Ex dote ꝓfessata ultra q̃ receptũ sit ñ obligat confitẽs nisi p̃sumat hoc facere animo donãdi. ut qz ẽ ignobil ⁊ facit p nobili. uiꝺ gl. ⁊ Cy. i. l. si uolũtate. C ꝺ do. ꝓmis. ⁊ i. l. i. C. de do. añ nup. bar. i. l. si diuortio. ff. solu. matrimo.

¶ Zin extraneus ꝓmittẽs dotẽ uideat ꝓmittẽ ꝺ bonis mulieris. gl. i. l. fi. C. de do. ꝓmis. Cy. ibi ɔ. uiꝺ bar. in. l. uxor. § . pater naturalis. ff. de lega. iii.

¶ Licet pro dote extimata maritus habeat actionez ex empto non habet tamen mulier actionem ex uendito. glo. l. cum dotem. C. de iure do. et eo. ti. l. i.

¶ Zin maritus nó hñs dotẽ teneat nihilomin? alere uxorẽ. Ci. in. l. p oneribus. C. de iur. do. et ibi bal.

¶ Si dos datur extimata an et qñ faciat emptionẽ et quid in dubio ⁊ quid si diminutũ est p̃cium uel auctũ manente substantia. uide tex. et glo. C. de iu. dot. l. si inter. et ibi Cy. et. l. quoties. eo. ti. ⁊. l. cũ dotem Et an isto casu maritus possit so. ma. ré sibi datã i dotem non deterioratã restituere. glo. in. d. l. quoties.

UVA. BHSC. IyR_001

dicit q̄ sic. Tu dic q̄ aut actum est de reddenda re et illa debet p̄ecise reddi si extat. aut de reddenda extiatione et ista debet reddi. aut de reddendo rem uel extimationem et tunc est electio uiri. si aūt nihil acrū esset Idem puto dicendū q̄ sit electio uiri. et ita intelligo il lā glo. in dicta. l. quotiens. sic dixi aliaſ. sed postea melius considerando dixi hoc ultimo casu cōtrariū. quia hec uerba q̄ restituat dotē ⁊c. debent intelligi de uera dote. uera aūt dos in casu nostro est p̄ecium et nō res ⁊ sic reperi do. bal. tenē i. d. l. quotiēs i fi. tamen tene quod tibi magis placet.

¶ Res dotalis potest alienari consentiēte uiro p uxorem sed non econtra. uide rationem per Ly. in. l. si p̄dium. C. de iure dot.

¶ Si mulier alienet p̄edium dotale consentiente uiro an p̄eciū succedat loco dotis. Ly. in. d. l. si p̄dium

¶ An si filia culpā cōmittat per quaz maritus lucratur dotē p̄eiudicetur p̄i in cōione actōis de dote. gl. sentit q̄ sic. C. de iur. do. l. si dotē. Ly. ibi tenet ōnū adde glo. et Ly. in. l. consensu. C. de repudi.

¶ Mulier in rebus dotalibus p̄feret oibus creditoribus hūtibus hypothecā etiā expr̄essam. uide in. l. assiduis. C. q̄ po. i pig. habe. ⁊ i. l. i reb⁹. C. de iu. dot.

¶ Extraneus in materia dotis appellatur quilibet nisi exēs in potestate. ut. l. fi. C. ō iure do. et. l. i. §. extraneum. C. de rei ux. act.

¶ Dos parua dicitur qñ nō sufficit mulieri ad uictū et uestitū. bal. i aut. p̄terea. C. unde uir ⁊ uxor. ad fi.

¶ Mulier cui legata est dos nō patitur cōpensatōnē ob res amotas uel donatas. bal. in. l. si nō designata. C. de fal. cau. adiec. le. et ibi etiam q̄ non patitur cō pensationem expensarū.

¶ An de legato dotis detrahatur falcidia. bal. in p̄allega. l. si non designata.

¶ Nomen dotis significat vitatē. bal. i. l. fi. C. ō fal. cau. adiec. le. qō facit ad qōnē statuti. de q̄ ibi p eum

¶ Non solū de dote numerata sed etiaz cōfessata vir lucratur ptārem ex forma statuti. conclusio est bar. in consilio suo quod incipit. statuto cauetur q̄ si mulier. uide bal. in. l. fi. C. de do. p̄mis.

¶ Si dos p̄mittitur ab extraneo nō uidetur eē i mora ante cursū biennii a die sue p̄missionis. casus est singula. in. l. fi. §. p̄eterea. C. de iur. do.

¶ Si pater dotat filiā suā uiuente auo de peculio p̄fecticio mortuo auo frater patris nō pōt petere dictā dotē conferri seu in eius partē cōputari. q̄ dicta dos spectat ad onus aui ⁊ reputatur tanq̄ es alienū. ita tenet bal. in. l. si pater. C. de do. p̄mis. alleg. tex. singu. fm unā lec. in. l. pater filie. ff. de euict.

¶ Si filia habet bona aduenticia consiliū est patri q̄ ipsa se dotet de suo patre consentiente ⁊ alias si paſ ipsā maritat ⁊ in dotē p̄omittat bona filie. quia hoc debz fieri de suo patrimonio tenetur genero ad interesse. ut de bal. in. d. l. si pater. qui dicit ibi esse tex. i fi. et adde quod idem dicit in. l. fi. §. ipsū aūt. C. de bo. q̄ libe.

¶ Si frater p̄omittēdo dotē p̄o sorore ita dicit. p mitto tibi mille in dotē de bonis sororis mee que non possūt redigi nisi ex uenditione p̄ediorū ipsius sororis mee. et postea soror non vult q̄ p̄edia sua uendantur nec huic contractui consentire poterit frater ex sua p̄missione conuen. ri. quia qui p̄omittit soluere de bōis alterius debet curare et facere q̄ ille consentiat. alias tenetur de suo. ar. ff. de leg. iii. l. non dubium. §. fina. Bal. ad litteram in. d. l. si pater. in penul. qōne.

¶ Si pater relinquit filie dotem in testamēto fratre masculo herede istituto iste frater institutus postea dotans sororē nō uidet dotare ō suo sed de ꝓpr̄io relicto ipi⁹ sororis. ita tenz Bal. i. l. auia. C. ō iur. do. ⁊ infert idē tenē Ja. ō are. i. l. uxorē. §. pī naturaſ. ff. de le. iii.

¶ Pater qui accepit dotē et emācipat filiū ita q̄ filiꝰ et nurꝰ habitāt seorsū. et petit q̄ paſ cōsignet sibi dotē nō poterit pī i p̄miū emāciparōis retinet sibi dimidiā usufructꝰ ipiꝰ dotis fm dispositōez. l. cū oportz. §. cū aūt. C. de bo. que libe. et sic ꝓsuluit By. ut refert bal. in. l. si cū dotē. §. trāsgrediamur. ff. so. ma. q̄ ex quo filiꝰ suppoꝛtat onera matrimonii nihil de usufructu habebit pī. q̄ usufructꝰ dotis hz tacitam cōditionem si onera suppoꝛtent. allegat. l. si maritus. ff. famī. hercis.

¶ Judex pōt etiaz patre absente dotez ꝓstituere filie. l. ꝓfectitia. ff. de iur. doc. et etiaz a patre existēte i carcere quia actus necessarius nō uiciaſ licet fiat a carcerato. ut est ibi tex. nō. facit quod no. ff. de testa. l. qui a latrombus. vide Bal. in Rica. ff. solu. matri.

¶ Si in instrumēto dotali est apposita clausula si sine liberis decesserit an liberis existentibus possit testari ō dote. plene vide Bal. in. l. p oneribus. C. de iur. do.

¶ Quot sunt specialia in dote. vide Bald. in. l. ad exactionem. C. de do. p̄omis.

¶ Ex testamento in quo legata est dos incerta potest agi non expr̄essa quantitate in libello. et iudex declarabit. ff. de lega. iii. l. si filio. et licet non sit petitum in libello q̄ iudex declaret. poterit tamen declarare quia tacite hoc inest. ut. l. i. ff. de lega. ii.

¶ Licz vir acceperit uxorem sine aliqua p̄omissione dotis. tamen si uxor est diues et potest dotem constituere et non constituit vir potest eam expellere. q̄ nō dz sustinere onera matrimonii sine dote. secus si mulier nō sit diues. in aut. de nō eli. se. nube. §. fi. in gl. ut alere. colſ. i. petere tamē nō pōt vir a muliere dotem in iudicio. in p̄e. casu. q̄ matrimoniū pōt esse sine dote. l. fi. C. de do. an. nup. C. que sen. fi. cer. quan. l. fi.

¶ Rōne matrimonii quod est res spūalis dos ptinet ad forum ecclesie. de iudi. c. fi. li. vi. Ex quo nō. infert Bal. in. l. i. C. de do. p̄mis. quia quod de iure canonico ex nudo pacto potest agi in foro epi poterit peti dos incerta ex nudo pacto quod nō poterit in foro ciuili. ne concurrāt duo specialia. s. q̄ agatur ex nudo pacto. et q̄ petatur dos incerta. contra dic. l. i.

¶ Actio ex fti. datur p̄o dote et fingitur interuenisse ut. l. i. §. i. C. de rei uxo. acti.

¶ Pactum de lucrando dotem non requirit insinuationem ultra quingentos aureos. nec est speciale in dote. ut. l. fi. C. de iur. doti. Nam si ille textus intelligeretur infra legitimam summam non habet dubitationem. de quo tamen dic ut ibi per Bald.

¶ Pro delicto patris nō pōt fieri immissio in dotē filie a p̄e p̄fecte ⁊ rondū ad eū reuerse. ut in. l. rē quā. C. de iur. do. et ibi no. Bal. et ideo dicit ibi q̄ si paterz usurarius maritauit filiam de vsuris q̄ debentes recipere a patre non poterunt mitti in possessionem dotis quod tenet Fede. de senis in consilio suo. lxi. quod incipit. Quando talis. vide Bal. in dicta. l. rem quā. q̄ remittit ad. l. fina. in p̄in. ff. que in frau. credi.

¶ Res in dotē data solu. ma. aī restitutā possessionē rei adhuc dicit dotalis adeo q̄ adhuc inalienabilis est sicut eo durāte, secus postq̄ res ē reuersa ad mulierē.

UVA. BHSC. IyR_001

qz desinit est dotalis ⁊ pōt alienari. ut no. in. l. dotalē. ff. de mili. testa. Bald. in. l. i. C. sine censu. vel reli.

¶ Actio ex stipulatu pro potestate viri pro dote solue da est bonefidei. tenet Bartho. in. l. i. §. sed et si non ignorauit. C. ō rei uxo. acti. et ibi Li. vide glo. i. l. ii. et. l. de diuisione. ff. solu. matrimo.

¶ Sicut uxor pro dote restituenda sibi habet tacitam ypothecam: sic et vir pro dote sibi soluenda habet illā sed non habet illam priuilegiatam. ut. l. i. §. et ut ple nius. C. ō rei uxo. acti.

¶ Mulier solu. ma. infra tempus sibi restituende do tis si non habet vnde se alat debet ab heredibus mari ti ali. ut no. glo. in. l. i. §. exactio. C. de rei uxo. act.

¶ Si pater donat filie causa dotis non potest reuoca re. Ly. in. l. filie. C. so. ma.

¶ Marit⁹ i dote assimulat usufructuario. no. gl. i. l. i. §. cūq; ex stipulatu. C. ō rei ux. ac. i gl. acquisierit.

¶ Actio de dote consolidatur in filiam etiam si pater sit sibi stipulatus. ut dicta. l. i. §. videamus. in gl. visū est. et ibi Li. Bar. in. l. post dotem. ff. solu. matri.

¶ Statim post promissionē dotis mulier fingitur sti pulata. et ideo extraneus post promissionem vel dario nem ex interuallo sibi paciscendo nihil agit. glo. in dic ta. l. i. §. accedat. et in. l. ex morte. i fi. C. de pac. q̄ē.

¶ Marit⁹ ꝺsentiēte uxore pōt alienare dotē sed non ypothecare. ut dicta. l. ex morte. §. et cum lege iulia. de hac alienatione vide gl. in aut. siue a me. C. ad vell. Bartho. in. l. i. ff. so. ma. ⁊ an maritus possit contra uenire alienationi p eū facte etiā cū iuramēto. vide gl. in. l. i. §. et cum lex. et ibi Li. C. de rei uxo. act.

¶ An pater paciscendo ad commodum viri in dote profectitia vel aduentitia p̄iudicet filio. no. C. de pac. conuen. l. ii. et ibi Li.

¶ Sola promissione constituitur dos. l. i. §. accedit. C. de rei ux. act. et. l. ex morte. C. de pac. conuen.

¶ In fundo dotali non potest maritus alium ad diui sionem prouocare. C. de fun. do. l. ii.

¶ An p̄uilegia dotis transeant in extraneum heredē no. in. l. assiduis. C. qui po. in pig. ha.

¶ Quando extraneus dans dotez stipulatur sibi red di eam ex ea stipulatione agit siue existentibus liberis siue non. ut. l. fi. C. de iur. do. ⁊ ibi Bal.

¶ An maritus q̄ alieno tpe stetit añ recipet dotem quā postea recipit possit aliq̄d petere p interesse. vide plene. l. fi. §. p̄terea. C. ō iur. do. Bal. facit quod idē no. in aut. dos data. C. de do. ante nup.

¶ Confessio dotis habet tacitam stipulatōnem de ea restituenda et ita mandabitur executōni sicut expressa Bal. in. l. i. §. i. C. de rei uxa. act.

¶ In dote valet pnia incerta videlz dotē eē restituēdā lz q̄ntitas ñ exp̄mat. ꝑm bal. in. l. fi. C. ō sen. q̄ si. cer. quā. et in Rica. ff. so. ma. q̄ dos est quoddā ius vni uersale sicut peculiū. ut. l. quod dicit. ff. de impen.

¶ Si pater maritauit filiā sine dote nō pōt amplius cogi ad dandū sibi aliquā dotē sicut ñ cogit alere filiū q̄ pōt se aliunde sustentare. ut. l. si quis a liberis. §. sed si f. lius. ff. de libe. agno. ita no. Bar. in aut. res que. C. cōi. dele. et in. l. obligant. §. lege. ff. de act. ⁊ obli.

¶ An pactum de lucranda dote requirat insinuatio nem ultra quingentos aureos. vide in. l. fina. C. de iu re doti. et ibi Bald.

¶ Uxor potest constante matrimonio dotem promit tere et dare marito et etiam dotis vsuras nec dicit do nare sed dare p onerib⁹. l. si q̄s pro uxore. §. si uxor. ff. de do. int uir. ⁊ uxo. ⁊. l. ex ꝑmissiōe. ff. de act. ⁊ ob li. tex. ē exp̄ssus i. l. cū multe. i p̄n. ff. de do. an. nup. uide Jo. an. i spec. t. de do. int uir. ⁊ uxo. sup rubrica.

¶ Stante statuto q̄ sozor teneat dotare sozozē et q̄ō sozor non succedat anteq̄ dotet tenet eam alimentare dictū est bal. in. l. q̄ filiū. ff. ubi pu. edu. de. p illū tex. qui etiaz dicit nō debere distingui an sint nati ex eodē patre uel nō. in aut. qui. mo. na. ef. sui. §. añpe. p hoc allego bal. in. l. q̄uis. ff. so. ma.

¶ Dotem solutā nō pōt maritus ꝺstante mātimonio restituere uxori sz ꝑmissā bene pōt remittere ⁊ quieta re uxorē etiam constāte mātimonio. C. de do. añ nup. l. si constante. i glo. ⁊ ibi bal.

¶ Si testator legat mille nomie dotis p̄ro aliqua ma ritanda et illa maritat se et dat quingenta in dotez de bet nihilominus habere totum legatum. uide Bart. i l. lutius. la. i. ff. de le. ii.

¶ In causa dotis mulier p̄fert ciuitati cui debitor mulieris est obligatus etiā si ciuitas sit p̄ior tempore quia ciuitas non gaudet ꝑuilego tacite hypothece. ita dicit Li. in. l. dotis tue. C. de iur. do. q̄ō est uerū ꝑm bal. ibi. nisi ciuitas haberet sup hoc statutū. ut. l. anti ocensium. ff. de p̄uileg. credi.

¶ Etiam bona minorū tacite itelligūtur obligata ꝑ dote. q̄ ista est obligatio legalis. ita dicit bal. in. l. i. in p̄in. C. de rei uxo. act. et ibi etiā dicit q̄ instrumētuz p̄fessiōis dotis hz in se tacitā ꝑmissionē de reddēdo q̄ ita mandatur executiōi sicut exp̄essa ꝑmissio de resti tuendo. in. d. l. i. in p̄in.

¶ Dos recupata a uidua non dicit dos. ⁊ iō nō cōp henditur i statuto quo cauet q̄ mulier teneat relique re dotē filiis suis ꝑm Nico. de matb. quē refert bal. i l. i. C. unde uir ⁊ ux. qui ibi tenet ō.

¶ Postq̄ res est reuersa ad mulierē desinit eē dotalis ⁊ pōt alienari. ut no. in. l. dotalē. ff. de mili. testa. bal. in. l. i. C. sine censu uel reli.

¶ Ad hoc q̄ stipulatio de dote reddenda operet re uersionē dotis ad stipulantē in casu exītiū liberorū dz esse specificata. quia exp̄esse debet stipulari sibi reddi si matrimoniū soluatur etiā exītibus liberis alias ide finita ⁊ confusa stipulatio nō derogat generali consue tudini. ita dicit bal. in. l. ii. C. de bo. q̄ li.

¶ Lucrū quod facit maritus de dote ex forma statu ti est ipsius p̄cipuū licet dos fuerit p̄is ipsius. et ip se pater sustinuerit onera matrimoniu. bal. i aut. ex te stamento. C. de colla.

¶ Mulier non p̄sumitur dotata nisi ꝓbetur ut. l. si nō designata. et ibi bal. C. de fal. cau. adiec. le.

¶ An de legato dotis detrabatur falcidia. bal. i. d. l si non designata.

¶ Filia famil. pōt donare dotē int uiuos ⁊ nō ꝺsenti ente pte. bal. in. l. pe. C. de fal. cau. adiec. le.

¶ Dos quam pater stipulatus ē sibi et filiis suis red di ita q̄ nō consolidet filie nō cōputatur in legitimaz filie nisi heredes patris stipulationem remittat ⁊ ius stipulationis cedant filie. ut. ff. de le. iii. l. uxorē. §. pa ter nālis. bal. in. l. q̄m nouella. in pe. q. C. de inof. te sta. glo. ⁊ bar. i. l. i. §. uideamus. C. de rei uxo. act.

¶ Si pater instituit extraneū et p̄terit filiā pōt filia si non vult dicere testamentū nullū cogere extraneum ad se dotandā. per ea que notbar. in. l. si insulā. ff. sol. ma. idē bar. i. l. si pater. C. de do. ꝑmis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si pater ē debitis grauatus que exhauriūt totuz
pīmoniū ñ teneť filiā dotare nisi soluto ere alieno. l. fi
na. in prin. ff. q̄ i frau. cre. ⁊ ita tz bal. i pal. l. si pater.
¶ Si statuto cauetur q̄ filia dotata nullū habeat re
gressum ad bona paterna ⁊ pater de facto dotauit fili
am de bōis uxoris sue per hoc nō perdit filia regressū
ad bona paterna. quia cū effectu nō est dotata a patre
ut. l. neq̄ mater. C. de iure do. ⁊ ita dicit bal. ibi.
¶ Si in instrumento dicatur q̄ pater et filius accep
tauerūt dotē an presumatur quilibz accepisse ꝑ dimi
dia uť sūt duo rei isolidū uel psumať totā ad patrez p
uenisse. bal. i. l. si cū dotē. §. trāsgrediamur. ff. so. ma.
¶ An ualeat ꝑmissio ꝑmitto tibi dotē quā uoluero
no. Li. C. de do. ꝑmis. l. i. ⁊. l. iii. bal. in rubrica. ff.
so. ma. dicens q̄ speciale est i dote. facit quod habeť i
l. theopōpus. ff. de do. ple. et quod no. in. c. cū tibi. ō
testa. arguendo de pia cā ad dotē.
¶ Valet ꝑmissio promitto tibi centū pro dote uxori
tue future nulla persona specificata. bal. in. d. rubrica
ff. so. ma. allegat. l. a titio. ff. de v̄. obli. ubi dicit eē ca
sū notabilem.
¶ Si dos repiť cōstante matrimonio alii creditores
nō habent ius offerendi. bal. in. d. rubrica. ff. so. ma.
Li. i. l. cū tibi. C. q̄ po. i pig. ha. ⁊ ibi bal. ꝛz idē bal.
uideť dicere ōriū in. d. l. si cōstante. ff. so. ma.
¶ Mulier pōt ꝑmittere dotē uiro ad arbitriū ipsius
mariti. casus est in. l. iii. C. de do. ꝑmis.
¶ Qui ex causa dotis confitetur se plura recepisse q̄
recepit pōt petere q̄ non recepit. casus est in. l. si uolū
tate. C. de do. promis.
¶ Pater qui emit fundū quē dat i dotē pro filia pōt
agere de euictōe siue ꝓstāte mīmonio siue so. ma. tex.
est i. l. pater. ff. de euic. bal. i. l. i. C. de iure do.
¶ Fiscus tenetur dotare filias delinquētis de bonis
confiscatis. bal. i. l. fi. C. de do. ꝑmis.
¶ Si pater maritat filiā uiduā cū minore dote q̄ pri
mo būit poterit a patre repetere id quod sibi deest. ut
in auť. de equa. do. §. quia uero. coll. vii. et ibi no.
¶ Si testator relinquit noie dotis alicui mulieri. x.
pro se maritāda ⁊ illa tpe testamēti erat nupta potit
nihilomin⁹ petere legatū. ff. ō ꝓdi. ⁊ demō. l. si iá fcā.
¶ Si uir expellit uxorē sine cā teneť ei cōsignare do
tē. ut. l. pater. ff. de do. ex. bal. in. l. fi. C. de sen. q̄ si.
cer. quan. qz cū nō sustineat onera nō debet habeē fru
ctus ⁊ dos ē ꝑ ꝑtiū patrimoniū mulieris ut dixi ō.
¶ Uxor pōt propria auctoritate so. ma. possessionez
rei dotalis reassumere si in constōne dotis sit appositū
precariū uel pactū. C. q̄ cū eo. l. si seruus. bal. in. l. i.
C. de seruo. pig. da. ma.
¶ Ubi propter inopiā uiri dos ē in cā restōnis admi
nistratio dotis residet penes uirū si fideiussore idoneū
dare pōt alias ꝑmittitur mulieri nisi sit ō administra
tione suspecta quo casu apud unū mercatorē deponiť
ꝛz Inn. i. c. ꝑ uestras. sup gl. cautōez. ō do. iť vi⁹ ⁊ ux.
¶ An post repetitionē dotis quā fecerat mulier eo q̄
maritus peruenerat ad iopiā si maritus perueniat ad
piguiorē fortunā mulier teneatur sibi restituere dotē.
Jo. an. in addi. specu. ti. de dona. inter ui. et ux. v̄. q̄d
si uir. bar. in. l. si pluribus. §. si placeat. ff. de v̄. obli.
et ibi pau. de cast. Ange. in auť. de equa. do. in. §. illō
bal. in. l. ubi adhuc. C. de iur. do. in. xii. colū. do. An
to. in. c. per uestras. de do. inter ui. ⁊ ux. ō. tenet bal.
et Ange. in. l. si cōstante. in prin. ff. so. ma. ⁊ Rapa. in
dicta. l. si pluribus. §. si placeat. et Arge. in. l. si cum
dotem. §. si vero. ff. solu. matri. et idem sentit By. in
l. semper. §. penul. ff. de iur. immu.
¶ An valeat promissio dotis non habite vel in plus
qō habuit vel ante matrimonium vel post. Bar. in. l.
si diuortio. ff. de verbo. obli.
¶ Si pater stipuleť dotē sibi reddi aut filie q̄liter in
tentetur. vide. ff. ō lega. iii. l. uxorē. §. testamento.
¶ Dotes differunt a beatitudinib⁹. s. Tho. in quar
to. di. xlix. ar. xviii. ubi vide q̄ dotes anime sunt tres.
ubi de hoc. ar. ii.
¶ Quando alias non potest dos probari ostensa solu
tione gabelle dotis per libzum vectigalis cōis ꝑm illaz
quantitatem debet fieri restitutio et lucruz sequi ex for
ma statuti quod loquitur dote vel potestate lucranda.
Bar. in. l. cum citra. C. de iur. do. et sic no. q̄ dos ꝑ
batur per presumptionem. ut dicit Bald. ibi qui alle
gat illud quod no. in. l. ii. C. de do. ꝑmis.
¶ Idem est dicere lego pro dote et lego animo com
pensandi nomine dotis. l. i. §. sciendum. C. de reiux.
acti. de quo dic ut ibi per Bal.
¶ Lucrum dotis quod habet maritus per mortē ux
oris habet etiam per ingressum monasterii. probatur
in. l. deo nobis. C. de epis. et cleri. et ibi Bal.
¶ An maritus qui aliquo tempore stetit ad recipien
dum dotem et postea recipit aliquid possit petere ratō
nem interesse pro tempore preterito. vidē plene in. l. fi.
§. preterea. C. ō iur. do. Bal. in auten. dos data. C.
de dona. ante nup.

Draco Draconis. vii. sunt proprietates. de q̄ bus vide Archi. vii. q. i. aduersitas.

Dragma Dragma est genus monete. et qō genus sit. no. per Archid. xxiii. q. ii. tributum. adde quod dixi. ō. sub dictōe didragma.

Dubitatio Dubium In re dubia nō est danda certa sententia. xi. q. iii. graue.

¶ Dubitans non videtur remittere iussuū sicut nec
ignorans. l. manifestissimi. §. tales. C. de fur. qui tex.
non est alibi.
¶ Dubitans contenta esse vera videtur negare illa eē
vera. no. de ma. et obe. in quatuor. in glo. fi.
¶ Quid est dubitatio et circa q̄ potest oriri. no. bar.
in. l. iudicium. ff. de iudi. adde dubitatio est qualitas
contraria rationi. ff. de legi. l. scire. et ibi no.
¶ An negatione res efficiatur dubia. ff. nil noua. ap
pella. pen. l. i. no. C. ō procura. l. i. adde quod dicam
infra sub dictione negatō.
¶ Quando probatio rei excipientis est dubia an seq̄
debeat absolutoria vel condemnatoria. ff. de no. oper.
nun. l. non solum. §. i.
¶ Qñ quis posset declarare verbuz dubiū in iudicio
prolatum. no. Bar. in. l. inter stipulantem. §. i. ff. de
verbo. obli. adde no. in. c. in presentia. de proba.
¶ An sit differentia inter dubitantem et ignorantem
Bar. in. l. pro dubietate. C. de condi. inde.
¶ Quando occurrit dubium in iudicio quid fienduz
glo. in. l. cum de nouo. C. de legi.
¶ Propter dubitationem ⁊ incertitudinem quedam
sustinentur. C. de pac. l. i. et. l. cum proponas.
¶ Quid faciat rem dubiam. no. in. l. iii. C. qui. ad
li. procla. non li. no. in. l. i. C. de procura. in gl. Bar.
in. l. iii. §. cause. ff. ad carbo. do. Anto. et docto. in. c.

UVA. BHSC. IyR_001

vestra.de cohabi cleri.et mulie.

¶ Sola negatio non facit rem dubiam contra notorium.dictum est Inno.de verbo.sigm.ex parte. ō cen si.venerabili.doc.in.d.c.vestra.adde Archi.ii.q.i.§ qñ autem.xi.q.i.quia res.Bo.de ro.conclu.cccxxii.

¶ Ratione dubii melius est superfluuz facere q̄ nihil facere vel aliquid dimittere.xlii.di.quiescamus.et.xx iiii q.iii.corripiantur.

¶ Ratione dubii aliqua fiunt que alias essent illicita de sepul.sacris.de usur.in ciuitate.xi.q.iii.nolite plura.glo.xiii.q.ii.non extimemus.

¶ An dubia sint in meliorem partem interpretanda. vide sanc.Tho.secunda secunde.q.lx.

¶ In dubiis tutior pars est eligenda. de spō.iuuenis de homici.in audientia.ad hoc.ff.de re.du.l.quoties ff. de regu.iur.l. ea.§.i. in regula inspiciamus.li.vi. quandoq; tamen interpretatio fit in partem deteriorē lxviii.di.c.i.xxiii.q.v.excommunicatorum.

¶ Dubitare de singulis non est inutile. ſm Philosophum.cuius dictum ponit Jo. an.in.c. ex multa.in prin.de voto.vide in.l.nemo.C.de sum.trini.

¶ Dubius in fide infidelis est.c.i.de hereti.

¶ Melius est dubitare q̄ temerē diffinire.xxiii.q.vii. si tantum.

¶ Probabile dubium excusat errantem.vide de sen. excom.sacro.in glo.

¶ In dubiis non est recedendum a verbis .ff. de exerci.l.i.ff.de lega.i.l.si seruus plurium.§.fi.

¶ In dubiis accipitur quod est minimum.ut.ff.ō le. iii.l.nūmis.i regla i obscuris.et regla inspicim⁹.li.vi.

¶ Fatuum est dubitare ubi non est rationabilis dubitatio.ut.l.domicius labeo.ff.de testa.

¶ In dubiis debet assumi intellectus q̄ magis est vniuersalis.ut.l.semp i stipulatōib⁹.ff.ō reg.iur. ⁊.l.cū testator.ff.ō re.du.⁊.l.cū res.ii.rūso.ff. de lega.i.

¶ Si dubitatio sit sup lege vel nouo negocio quomodo debet tolli.no.ff.de legi.l.non possunt.et.C.de legi.l.penul.et ibi plene per Ly.

¶ An quis potest respondere se dubitare.no.ff.de interro.act.l.de etate.§.nihil.ff.de peti. here.l. si debitor.in glo.i.C.de iura.calū.l.ii.§.q̄ obseruari.in gl. extimat.glo.C.de excep.l.si quidem.in glo.dubitat. et ibi Ly.Spec.ti.de depos.§.vi.vō.item no. ⁊ se. no.de iur.calū.c.cū cām.in glo.per procuratorem.

¶ Dubius euentus modicum existimatur .ff.de trās act.l.cum hi.et quod ibi no.

¶ Dubius actus inficitur.ff.de in diem adiec .l.cuz duo.in glo. ubi vide multas concor.

¶ Si dubitatur utrum quis ex pluribus hominez interfecerit vel vulnerauerit.an omnes vel nullus puniatur.vide no.in.l.itez mella.§.si plures.ff.ad.l. acq̄l. et ibi per do.Flo.

¶ Dubitatio cadēs iter duo quoz utrūq; excludit intentū agēdi nō viciat.ut.l.gallus.§.eius.ff.de lib. et postu.⁊ in.l.q̄ si dubitet.ff.de acquir.heredi.

¶ An dubitatio fuerit in beata virgine.vid.s.Tho. in tertio.di.iii.ar.v.et.vii.

¶ Dubitatio est multiplex. Idem in.iii.di.xvii.

¶ Quando dubia sint in meliorem partem interpretanda.vide.s.Tho.secunda secunde.q.lx. ar.iiii.

Dudum De hac dictione no.in.l.nec emptō ff.de contraben.emp..in glosa. do. Car.flo.in.c.cum olim.de offi.delega. Adde de hoc uerbo.l.iam dudū.C.ubi cā. sta.

Duellum. An uictus in duello efficiat seruū uincentis sicut captus ab hostib⁹ no.bal.in.l.i.C.de la.lib.tol.adde bal.in.l.libertus ff.de sta.ho.qui dicit q̄ nō dz occidi sed seruari. Ego puto q̄ nō sit seruus qz talis pugna nō est licita.

¶ De mā duelli no.bal.x.col.ō pa.tenē.c.i .ubi gl. ⁊ eo.ti.si rusticus.ubi hēs an rusticus possit prouocare nobilem ad duelluz .de mā vide de cleric. pugn.in duel.c.i.de quo vide etiā in.c.i.de corp.ui.de quo ēt in.c.i.et.ii.de pur.vulga.ii.q.iiii.cōsuluisti.⁊.c. monomachiā.et in.l.i.C.de gladi.li.xi.Li.⁊ bāl .in.l. negantes.C.de acti.et obli.Albe.in.l.qua actione. §.si quis in colluctatione.ff.ad.l.aq̄.⁊ ibi glo .p̄mittent.glo.insti.de here.que ab iteſ.§.per p̄riū.dicit q̄ duellū regulariter ē prohibitū.facūt no.de resti.spo. olim.Adde quod hētur in extrauag.Jo.xxii. que incipit.quia in futurorum.

¶ An duellantibus sit dandū uiaticū.gl.in.d.c .monomachiā.dicit q̄ non.quia peccāt mortaliter.⁊ similiter peccat qui p̄mittit talē pugnā ⁊ qui eis arma ministrat.que sunt notanda.et alias allegaui in regno anglie ne rex concederet cāpū duobus de catholonia q̄ se diffidauerāt ad mortē i duello seu singulari certamie.

¶ An p̄ crimie lese maiesta.licitū sit aliquē p̄uocaī ad duellū.vide tex.et quod ibi no.in.l.pantonius.§. rei.ff.de acqui.here.glo.in cle.pastoralis.in p̄n.de re iudi.ubi per do.car.flo.in.v .q. ubi de materia de q̄ plenissime disputat Benze.in extrauag.Jo.xxii. q̄ incipit.qz in futurorū.adde glo.in.l.cū filius.§.ul .ff.de le.ii.Benze.p̄cludit ubi ō q̄ duellū ē p̄hibitū ⁊ q̄ ius ciuile in hoc subiicit iuri canonico.

¶ Qō duellū nō sit licitū vid.xxii.q.ii.queritur.s. Tho.pa pe.q.xxv.adde.xvii.q.iiii.oēs.de quo etiaz vide in sum.pisa.sub dictione duellū.Adde.x.col.de pa.tenen.§.si miles aduersus.in glo.capitali.⁊ .§.si miles pro pace.in glo.aut diuturno.de ali.feu.pater. §.nō est consuetudo.adde.ff.ad.l.acqui.l. si seruus. ⁊.l.qua actione.§.hec aūt actio.⁊.§.si quis in colluctatione.et ibi vide p̄ flo.eo.ti.

¶ An quis pōt impune occidere hostē suuz in duello. vide glo.in.c.i.de corpo.uicia.

¶ De duello vide disputationē do.Ange.que incipit duo nobiles gallici. Aduerte qz interdū duellū fit ad experimentū inocentie.interdū est experimentuz militaris p̄batis.interdū fit cā publice salutis. De his pulchre loquit bal.in.l.i.C.de latr.lib.tol.ubi vide.

Dulia An sit uirtus spūalis.vide.s.Tho. pe.q.ciii.ar.iii.⁊ in.iii.di.ix.ar.vi.

¶ Species dulie ē iperdulia.idē i pal.q.ciii.ar.iiii.

¶ Cui debeat dulia exhiberi.vide per eūdē.i.dic.q. ciii.ar.ii.⁊ in.iii.di.ix.ar.viii.

Dum. Hec dictio interdum ponitur p̄ quia. ut ff.de arbi.l.diē.in fi.interdū pro tm̄. ut insti.ui bo.rap .§.sed nōdū.qñq; notat diminutionez actus usq; ad finē.ut.ff.de neg.gest.l.diuortio.

¶ An hec dictio faciat conditionē.bar .in.l.i. ff.de condi.et demon.specu.ti.de le.§.pe.v.sed quid idulgentia. Jo.an.i.c.ex tuarū.de auc.⁊ usupa.

¶ Būmodo significat conditionem et modū et necessario ē ꝺditionatū existere.de usupa.ex tuar.no.i.c.ñ pōt.de pben.li.vi.in glo.

¶ Dum.i.donec.ff.de offi.pfec.urb.l.i.§.cura.

UVA. BHSC. IyR_001

Dūtamen. An hec dictio inducat cōditōēz no. per moder. in. c. fi. de trāsla. prel. glo. in cle. cū ei quē. de concel. ꝑben. glo. in. c. nō pōt. de ꝓben. li. vi.

Dūtarat. De significatione huius dictionis uide Archi. de rescrip. statutū. §. i nullo. li. vi. l. di. ex penitentibus. in. c. i. de iureiuran. li. vi. ⁊ no. de tē. or. c. i. uide. C. q̄ te. fa. pos. l. nemo.

Duo. An duo et tria sint quinq; uide in. l. si te stamēto. ff. ō ꝑdi. isti. gl. i. l. quotiēs. ff. ō verbo. obligatio.

¶ Duo nō possunt eandē rē insolidū possidere. ut. l. si ut certo. §. si duobus uehiculū. ff. como.

¶ Duobus sub eadē data equaliter ipetrantibus q̄s ꝑfertur. uide no. i. c. duobus. de rescrip. li. vi.

¶ Q̄ñ quis tenet ad duo ꝓiūctim. regulare ē ut non liberet ꝑstando alterū. uide de rēsti. spoli. c. fi. no. Jo. an. de elect. q̄ sit. li. vi.

¶ Due rōnes uincūt unā. ut in. c. i. de treug. ⁊ pac.

¶ Si duo testamēta uel instīa repiunt scripta eodē die. querit quod illorū uideatur esse ꝑpus. uide i. c. duobus. de rescrip. li. vi. ⁊. l. edicto. C. de edic. di. adri. tol. spec. ti. de istru. edi. §. cōpendiose. v. q̄d si duo.

¶ Duor nūero pluralis locutio contenta ē. ff. de testi. l. ubi numerus regula plurat. li. vi. ⁊ ꝓcor. in glo.

¶ Duorū in idē sensus dicit cōsens⁹. xxix. q. i. is ita.

¶ Duos astantes quilibet celebrans debet habere. ō conse. dis. i. de hoc quoq; statutū.

¶ Duobus nemo pōt seruire. xxi. q. i. c. i. de pe. di. i omis. ⁊. c. nemo. de conse. di. v. nūq̄.

¶ Due ꝓtes totius in quibusdā casibus requirūt. q̄ no. de cle. egro. c. i. li. vi. de quo uide Jo. an. in. c. i. ō bis q̄ fi. a ma. p. ca. sup glo. i. ⁊ q̄ō no. de elec. licet. di xi plene sub dictione capitulum.

¶ Si duo petūt eandē uxorē et equaliter ꝑbant. q̄d fiendū. no. de testi. in nostra. in fi. magne glo. q̄ō no.

¶ Si duo diuisi agūt ꝯ unū sup eadē re ille primo obtinet qui cauet reo ꝙ defendet illū cōtra aliū. gl. ⁊ doctō. de re iudi. cum sup.

¶ Cū duo mandant nō sufficit unū sine altero adimpleri. no. de resti. spo. pisanis. in glo. sup v. alterū.

¶ Si duo hīt actū pficere ⁊ adiuicē nō concordant quid fiendū. uide de of. archi. ad hoc.

¶ Ubi duo sūt necessaria alterū non sufficit. no. ff. ō duor. l. fin. in glo. auctoritas.

Duplex. Duplicitas. Duplicitas plerūq; rep bat. xviii. q. ii. diffinimus. et. c. se. et ibi Archi. uide Jo. an. de consti. cum omnes.

¶ Que sunt iudicia duplicia. uide spec. ti. de iura. castū. §. nunc dicamus.

¶ Una et eadē res ñ dz duplici iure cēseri. ff. de usu ca. l. cū q̄ edes. xii. q. ii. cognouim⁹. de deci. cū in tua

¶ Duplicia uerba que sunt. uide aliqua exēpla de usupa. c. fi. et ibi Jo. an.

¶ Duplicia monasteria que sūt. uide in. c. uxoratus in fi. de conuer. coniug. no. in cle. i. de elec.

Duplū. Duplicatio. Duplicatio v borū nō auget intentū. ff. de pac. dota. l. cū pater. §. ii. ⁊ quod no. ff de cu. ⁊ ar. l. pediculis. §. labeo.

¶ Duplicatū uerbū ampliorē dz significationē. ff. ad trebel. l. balista. ff. de usu. l. in fideicōmis. §. nōnūq̄.

¶ De multiplicatione penarum in maleficiis ꝓpter circumstantias temporis vel loci delicti. no. Bar. i. l. aut facta. §. locus. et. §. tempus. ff. de pe.

¶ Qualiter fiat duplicatio seu multiplicatio ubi cōcurrūt i delicto plures q̄litates siue cā duplicādi seu multiplicādi. dic ut no. Bart. in. l. sanctio legū. ff. de pe.

¶ An in q̄druplo insit simplū. Bar. in. l. hoc edicto. §. q̄rentib⁹. ff. de publi. et. l. is cui. ff. ad. l. iul. pecu.

¶ Statuta duplicantia penas non habent locum in dispositionibus circa speciem sed circa quantitatem. Bartho. in. l. sanctio legum. ff. de pe. in fi.

¶ Qualiter intelligatur duplo maior pars. vide Jo. an. in. c. si quando. de elec. li. vi.

¶ Duplicari quid debet ubi simplum duplatur. no. C. ad. l. acquis. l. contra negantem.

¶ De duplicatōe. adde q̄ō dicā. j. sub dictōe statutū

Duplomate. Non presumitur quis posse uti. ſm Jo. an. de elec. cupiētes. §. ceterum. in. v. octo dies. li. vi.

¶ Hoc verbum ponitur. ff. de verbo. obli. l. ꝯtinuus §. cum ita. et ita exponitur.

Durare. Nō dz fuisse q̄ō nō durat. ff. q̄ cuius. vni. l. itē eor. §. i. lxiii. di. q̄nto. no. ō ver. sig. nā ⁊ ego. et in. l. si ꝓ parte. §. versū. ff. de in rē ver. ar. ꝓ et contra. de regula. ad nostram.

¶ Quod non durat usq; ad finem non dicitur perfectum. de peni. di. iii. §. hinc est.

Durum. Durior. Duritia.

¶ Que dicatur causa durior. vide in. l. cum ex pluribus. ff. de solu. et in. l. i. C. de solu.

¶ Durum est contra stimulum calcitrare. no. ō ma. et obe. cum in ecclesiis.

¶ Duritia prelati conuincitur per monitionem. de sup. negli. prela. statuimus. de sen. ex. contingit.

¶ Verba legis ⁊ ꝓcepta supior⁹ ꝑuāda sūt etiā si dura videant. ff. so. ma. l. i. C. de legi. l. ñ dubiū. in gl. xix. di. in memoriā. c. di. ō morē. xxxi. di. tenere. de h⁹ verbo duritia vide in. l. i. §. q̄ō aūt. ff. de offi. pre. ur.

Dux. Quis dicatur dux. comes. baro. capitaneus. vide no. de elec. fundamenta. in gl. dux v. marchio. li. vi. adde. x. colla. quis. dica. dux. mar. vel comes. in rubrica. et. c. i.

¶ Quis sit maior episcopus vel dux. vide Specu. ti. de rescrip. presenta. §. nouo. v. sed nunquid.

¶ De ducib⁹ fit mentio in fi. l. ii. C. de of. ꝓfec. ꝓto. afri. et. l. nemo. et. l. fi. C. ō offi. iudi. C. ē assel. ⁊ i. l. raptores. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ in. l. si q̄ñ. C. de appell. in aut. de nup. §. h⁹ ita. ⁊. x. col. de ꝓhi. feu. alie. ꝑ lotb. c. i. ⁊ de ꝓhi. feu. alie. per Fede. §. ducatus.

¶ A quo creentur duces. dic ab imperatore. vel a rege in regno suo. no. doc. de feu. mar. c. i.

¶ Quid de duce venetorum qui creatur a senatu veneto an sit iurisdicie creatus. dic ꝙ sic de consuetudine quam Imperator scit et tollerat propter bonum regimen illius ciuitatis. ar. in aut. de defen. ciu i. §. nulla. Item quia dux venetorum non est precise dominus. sed habet consilia primorum ciuitatis. vnde magis dicitur habere certam eminentiam dignitatis q̄ dñium. ſm Bal. in. l. decernimus. C. de sa. san. ec. et ō duce venetor fit mentio in iure. de arbi. exposita.

¶ Duces videntur esse de medio iudicibus. ⁊ dicūt spectabiles. specu. ti. de iurisdic. om iudi. v. medii. ⁊c.

UVA. BHSC. IyR_001

Atenus. Iste dictões ea tenus q̃ten⁹ sumunt altero de tribus modis. ut nō. Bar. in. l. i. in p̃n. v. bis p̃missis. ff. de no. op. nū. ꝛ in. l. qui fideicōmissuz. ff. de le. i.

Eanice Quid ipoꝛtz b vbū. uide Host. i. c. quz uintonien sis. ō elec. ubi uide plene.

Ebrietas ebrius Est quedam ebrietas luxurie. ꝛ q̃dam spiritus. de conse. dis. ii. in calice.

¶ Ita licet bibere vinū ut ebrietatez fugiamus. iiii. di. denicꝫ. ꝛ nō. xxxv. di. c. sequitur.

¶ Vacantes ebrietati deponunt. uel cōmunione p̃uantur. xxxv. di. epus. ꝛ. c. ante oia. ubi uide.

¶ Ebrietas ꝛ vini usus post diluuiuz incepit. xxxv. di. ab exoꝛdio. ꝛ p̃imū inuentoꝛem vini ebrietas decepit. e. di. sexto die.

¶ Ebrii uino dicūtur qui sacras scripturas male intelligunt. xxxvii. di. c. uino.

¶ Ab ebrietatibus ꝛ p̃messatōnibus abstinenduz est maxime dieb⁹ festiuis. xliii. di. cōmessatōnes.

¶ Illa que ebrii agunt nō imputant eis ad culpam. sed ebrietas. sic. xv. q. i. sane diximꝰ.

¶ An ebrius p̃mittēs incestū culpet de ebrietate nō de incestu. xv. q. i. inebriauerūt loth.

¶ Quid agendū est de eo q̃ eucharistiā p̃sicit in ebrietate. de p̃se. di. ii. c. liquido. adde qō dicā. j. sub dictione eucharistia. nō in. c. si p̃stiterit. de accus.

¶ An ebrius delinquēs puniat. Bar. in. l. respiciendum. §. delinquunt. ff. de pen. nō. in cle. si furiosus. ō homi. Albe. in. l. si q̃s non dicā rapere. C. de epi. et cle. adde tex. ꝛ qō ibi nō. xv. q. i. sane diximus. adde Bal. in. l. data opa. C. q̃ accu. nō pos. adde q⁹ ebrius homicida duob⁹ peccatis peccat. sanc. Tho. in scōa scōe. q. cl. ar. iiii. uide do. Flo. in. l. iii. §. iniuria. ff. ad. l. acquil.

¶ Quid sit ebrietas. quid crapula. glo. i. c. a crapula. de uita et honestate cleri.

¶ An ebrietas sit peccatū moꝛtale. nō. glo. xv. q. i. inebriauerunt. que tenet q⁹ est ueniale. doc. in p̃alle. c. a crapula. glo. xxv. di. §. criminis. adde tex. in c. i. de reli. ꝛ uene. sanc. qui uidet dicere q⁹ sit moꝛtale. ꝛ ibi glo. ꝛ doc. q⁹ nō. Hosti. in summa de peni. et remis. §. q̃ interrogatōnes. v. de gula. Tu dic q⁹ ebrietas q̃nq̃ est ueniale. q̃nq̃ est moꝛtale. ut pulchꝛe docet scūs Tho. secunda secunde. q. cl. ar. i. ꝛ. ii.

¶ Ebrietas excusat. ut. C. si q̃s ipera. maledix. l. i. C. de epi. ꝛ cle. l. si q̃s nō dicā rape. xxxv. di. sexto die. xxii. q. iii. vnusq̃sq̃. Tho. scōa scōe. q. cl. ar. iiii.

¶ An ebrius possit contrahere ꝛ testari. uide Bal. in. l. furiosuz. C. qui testa. fa. pos.

¶ An ebri⁹ possit se obligare gl. xxii. q. iiii. unusq̃sq̃

¶ An ebrius possit contrahere matrimoniū. uel alios contractus facere. uide d. Lar. flo. in. c. dilectus. de spon. in ulti. q.

¶ An ebrius possit baptizare. tex. ꝛ glo. de cōse. di. iiii. baptismus. ubi concluditur q⁹ sic si intelligit quid agit. alias secus. glo. i. q. i. dedit.

¶ Quid si infirmo datur imoderatus cibus uel potus cā medicine ad p̃uocandū vomitū an sit peccatū scūs Tho. tenet q⁹ nō. scōa scōe. q. cl. ar. i.

¶ An ebrius possit oꝛdinari. dicam. j. sub dictōe oꝛdo. ci ioi uide.

¶ Luxuriosa res est uinum. ꝛ p̃tumeliosa ebrietas. omnes autem qui cum bis miscent non erunt sapientes. xxxv. di. luxuriosa.

¶ Vent mero estuās cito despumat i libidinē. ꝛ ubi ebrietas ibi libido dñatur et furoꝛ. c. uent. xxxv. di.

¶ Ebrietas oim uicioꝝ ē fomes. c. añ oia. xxxv. di.

Ebron. In ualle ebzon adam ꝛ eua sepulti sūt Josue. xiiii. q. iii. ebzon. uide quod dicam. j. sub dictione sepultum.

Ecclesia Quot modis dicat ecclesia. nō. nepla. uices suas. c. fi. in glo. de verbo. signi. cū dilecti. in glo. nō. ō p̃se. di. i. ecclesia. Jo. an. in addi. Spe. de immu. ec. sup Rica. adde qō dixi in tractatu meo de ptāt. ecclesie. in p̃n. adde no. in. c. fūdamenta. de elect. li. vi. de ser. non oꝛ. de famulis. de usupal. c. ii.

¶ An ecclesia habetur loco filii. nō. Bal. in. l. si ita quis. §. ea lege. ff. ō vbo. obli. Bal. et Saly. ut in auten. ingressi. C. ō sacrosanc. ec.

¶ An ecclesia possit locari p̃ certo annuo p̃cio. uide Jo. an. de iurepatro. c. ex litteris.

¶ An iudex secularis possit punire delictuz in ecclesia cōmissuz. Bar. in. l. si cui. §. fi. ff. de accus.

¶ An impium p̃cedat ab ecclesia. Bar. in. l. i. ff. de requi. re. adde qō dicā. j. sub dictione imperatoꝛ.

¶ Judices debent fauere ecclesiis ꝛ piis locis ac religiosis. Bar. in. l. i. ff. de no. op. nun.

¶ Ecclesia capella siue paꝛochia ꝛ similia non ueniunt in generali publicatione seu alienatōne bonoꝝ nō Bar. in. l. auficius. ff. de p̃uil. credi.

¶ An rectoꝛi ecclesie p̃eꝛat interdictuz uti pos. pꝛo turbatione que fit sibi in ecclesia. Bar. in. l. i. §. hoc interdictum. ff. uti possi.

¶ An ecclesia possit pati missionem ex secūdo decreto. Inno. in. c. dilecto. de vbo. signi.

¶ Ecclesia non potest fideiussoꝛio nomine obligari. nō. Abba. in. c. ii. ō solu.

¶ Ecclesie hospitalium non sunt exempte. Inno. in. c. ad hoc de p̃uil.

¶ Sicut ecclesie immu. libertas directe tolli nō pōt sic nec indirecte. puta si aliquid statueretur cōtra affines clericoꝝ. nō. in. c. i. C. ō indic. uidui. tolli. tex. in c. generali. de elec. li. vi. qō nō.

¶ An ecclesia dicat epo subiecta ante consecratōem Arebi. x. q. i. c. i. et. c. nouerit.

¶ An ualeat contractus factus in ecclesia. Bar. in l. ii. C. de sacrosanc. ec. hodie habemus tex. in. c. de cet. de immu. ec. li. vi. Quid in iudicio uide ibi. ꝛ adde q⁹ cause ecclesie licite p̃nt ibi tractari. xxiii. q. viii. conueniꝝ. ꝛ ego uidi in pluribus locis tribunalia epoꝝ seu eoꝝ officialiū in ecclesiis.

¶ An ciuitas uel dñs eius possit in ecclesia uel eius domibus ponere gentes armoꝝ. Cy. ꝛ Bar. in. l. ii. C. de sacrosanc. ec. ubi tenent q⁹ sic.

¶ An liceat ecclesiam incastellare ꝛ in ea facere pꝛo pugnacula ꝛ turres. tex. ꝛ ibi glo. x. q. i. sanctoꝝ. Inno. in. c. cum ecclesia. ō immu. ec.

¶ Ecclesia succedit clerico ab intestato. de quo uide Bar. in. l. si quis filio exheredato. §. eius. ff. de iniusto rup. ꝛ iri. testa. xii. q. v. si episcopus. ꝛ. c. sicubi. tex. ꝛ ibi nō. plene in. c. i. de succes. ab intesta. ꝛ in. c. fi. de pecul. cleri.

A

UVA. BHSC. IyR_001

¶An ecclesie dicenti rem aliquã suã minus solenni ter alienatã possit opponi exceptio dominii. Bar. q non in. l. si alienam. ff. so. ma.

¶An ecclesia succedat in feudo. uide Bal. in autẽ. nisi rogati. C. ad treb. ⁊ d. Ja. de are. in lec. sua no ua. x. colˀ. de milite uasa. qui ꝓtu. est. c. i.

¶An sit ꝓsumptio de presenti q ecclesia semper du ret. uide bal. in. l. hereditas. ff. ꝺ here. instı.

¶An ualeat examiatio testis facta i ecclia. bar. i. l. ii. C. de sacrosan. eccle. nõ. i. c. i. de imu. eccle. li. vi.

¶An conuersus acquirat ecclesie. uide Bar. in. l. cum heredes. §. in his qui. ff. de acquir. pos. dixi. s. sub dictione conuersus.

¶Qui dotauit ecclesiam aliquibus possessionibus non potest postea ex interuallo pacta opponere. Ly. i l. i. §. taceat. C. de rei ux. ac. quod no.

¶Ecclesia qñq; sumitur ꝓ ecclesiastico ministerio. glo. in cle. i. de era. ⁊ quali. in ꝑn.

¶An appellatõne ecclesie ciuitatis uel ꝓuincie ueni at ecclesia cathedralis uel metropolitana. tex. ẽ. ⁊ ibi nõ. in. c. quãuis. el. i. §. i. de ꝓben. li. vi.

¶An appellatione ecclesie comprehendantur mona steria. glo. de supplen. negligen. ꝓla. grandi. li. vi. Jo. an. in. c. certificari. de sepul.

¶An appellatione ecclesie ueniant hospitalia. uidet q non. in cle. per litteras. de ꝓben. i. q. vii. si q̃s oẽm in auˀ. de ali. ⁊ emphi. §. i. colˀ. ix. tex. de reli. do. ꝺ senodochiis. xxiii. q. i. sanccimus. facit de cle. q; con tingit. de reli. do.

¶An appellatione ecclesie ueniat basilica siue ecclia nõ ꝓsecrata. tex. iuncta glo. in. c. i. ꝺ reli. do. uidet uˀ le q nõ. ⁊ in. c. i. de ꝓse. eccle. uˀ al. li. vi.

¶An ecclia fungat iure minor. glo. ꝺ resti. in inte. auditis. Spe. in ti. ꝺ resti. i inte. §. q̃s aũt. v. pozo.

¶An sit eadem ecclesia in ueteri ⁊ nouo testamento uide. xxii. q. iiii. recurrat. ⁊ ibi nõ.

¶Ecclia ꝺz habere. xxx. pedes i circuitu. Bar. i. l. itẽ apꝺ. §. quitiũ. ff. ꝺ iniur. uiꝺ. xvii. q. iiii. si antiqr?

¶An ecclesia instituta in testamento non conficiens inuentarium teneatur insolidum. Bar. ⁊ Bal. in. l. i. C. de sacrosanc. eccle.

¶Bona ecclie ñ pñt in ꝑpetuũ alienari q̃ ꝓlatos inˀ ꝓiunctas ꝑsonas. licet ad tꝑus pñt ꝓcedi ꝑm Bar. in auˀ. quibuscunq;. C. de sacrosanc. eccle.

¶Res ẽpalis ecclie subẽ ẽpo pñt ꝑ ẽpm uendicari. glo. et Bar. in. l. sanccimus. C. de sacrosanc. eccle.

¶An ecclesia agens ꝓtra priuatũ utaˀ eo iure cõtra eum quo ⁊ ipe utereˀ si ageret ꝓtra eam glo. ⁊ doc. in auten. si qua. C. de sacrosanc. eccle.

¶Ecclesie auctoritas in rebus dubiis est seruanda. xi. di. palam. ⁊. c. hoc iure.

¶Ecclesie pticulares debẽt maxie i diuinis officiis seq̃ modũ ⁊ ꝓsuetudinẽ ecclie metropol. xii. di. ꝺ bis. adde qꝺ dicam. j. sub dictione officium.

¶Ecclesia soliditatẽ ⁊ ueritatẽ relinquẽs debet a di uinis ministeriis destitui. xix. di. ita dominus.

¶Ecclie ꝑmatũ petr? a xꝑo accepit. xxii. di. i nouo

¶Docens ecclesiã ⁊ eius ꝙgregatones esse ꝓtempti bilis anathema est. xxx. di. si q̃s docet. ⁊. c. fi.

¶Ecclesia debet defendere seruos suos factos libe ros. lxxxvii. di. libertos. ⁊. c. liberti. et expositos. e. di. c. si expositus.

¶Extra ecclesiam sunt omnes q̃ non habent pacem cum proximo. xc. di. deniq;. vii. q. i. sacerdotes.

¶In ecclesia ñ debet fieri edictũ neq; citatio. etiaꝫ si sit ecclesia campestris. uide nõ. in cle. cãm. de elec. su per. v. beneficiũ. contrariũ tamẽ seruatur.

¶An ecclesia cessans a solutione canonis rei emphi teotice cadat in cõmissum. doc. in. c. ꝑstitutus ꝺ reli. do. cõmunis opinio est q; non.

¶An in ecclesia pñt poni lectisternia ad dormiendũ tex. ⁊ ibi Archi. xlii. di. non oportet.

¶An ecclia sci Petri in urbe sit ꝑ lateraneñ. Ar chi. tenet q; sic. iii. q. vi. dudũ. glo. xii. q. i. futurã Ar chi. xxiii. di. in noie dñi. Jo. mo. ꝓtra. in. c. fundamẽ ta. de elec. li. vi. in. v. effectu. quod nõ.

¶Extra ecclesiã est omnis qui apostolicã ecclesiam nõ sequit. xciii. di. qui cathedram.

¶Defensio ecclesie spectat ad principes. xcvi. di. bo ni principis.

¶Qui sunt extra ecclesiaꝫ nec solini possunt nec liga ri. i. q. i. immissionez.

¶Extra ueritatẽ ecclesie nullũ opus ualet ad salutẽ. i. q. i. teneamus.

¶Ecclia sine tpalib? nõ ꝑficit. sicut nec aia sine coꝛ poꝛe coꝛporaliter uiuit. i. q. iii. si quis obiecerit.

¶Ecclia iudicat pctã publica sz occulta relinq̃t deo ii. q. iiii. consuluisti. de sen. excõi. a nobis. el. ii.

¶Una ecclia unũ solũ debet habere pastoꝛẽ. vii. q. i. cũ quis. c. in apibus. de ꝓben. cũ non ignoꝛes.

¶Ecclesia dicit mater nostra. xii. q. ii. q̃ abstulerit.

¶Ecclesie nullo mõ licet inuadere res alienas. xii. q. ii. sicut ecclesia. ⁊ seruiens ei debet ab ea premium repoꝛtare. xii. q. ii. ecclesiasticis.

¶Defraudare ecclesiaꝫ sacrilegiũ est. xii. q. ii. ꝺdia.

¶Ecclia ꝺz habere senatũ sacerdotũ. sicut olim roma habebat senatũ patriciũ. xvi. q. i. ecclia hz senatũ.

¶Ecclesia debet bona sua defendere non armis sed iuribus. xvi. q. vi. consuetudo.

¶Ecclesiã aliqui ꝓuertũt in spelunca latronũ. ⁊ qui sunt illi habetur. xvi. q. vii. ⁊ hoc diximus.

¶Qua pena puniantur incendiarii ecclesiaruꝫ. uide de sen. excõ. tua nos. glo. xii. q. ii. cum deuotissimaꝫ. xxiii. q. viii. si quis membroꝛum.

¶Qualiter puniatur furans ⁊ vendens oꝛnamenta ecclesiaꝝ habeˀ. xvii. q. iiii. si forte quispiaꝫ.

¶Ecclesia conductitiis plurimis cõmitti nõ debet xvi. q. i. precipimus.

¶Ecclesia bonos simul cum malis continet. xiii. q. iii. hoc autem. et quandoq; tolerat malos ⁊ quando q̃ non. xxiii. q. iii. quidã cuꝫ bonoꝝ.

¶Quies ecclie seueritate adiuuat. xxiii. q. v. ꝑdere

¶Quos ecclesia coꝛrigere nõ potest debet potestas secularis cobercere. xiii. q. v. principes. ⁊. c. nõ uos. et. c. de liguribus. ⁊. c. incestuosi.

¶Ecclia licite ꝓsequit malos ⁊ eos punit. xxiii. q. v. nõ uos. ⁊ ꝺz uti gladio spũali nõ tpali. xxiii. q. viii. epus. xxxiii. q. i. interfectoꝛes. ⁊. c. inter hec.

¶Ecclesie pertinet ad sacerdotes. sed palatia ad im peratoꝛes. xxii. q. viii. conuenioꝛ

¶Ecclesia romana nũq̃ errauit neq; hereticis unq̃ succubuit. sed potius omnes hereses destruxit. xxiii. q. i. arrecta. glo. est nõ. in d. c. arrecta. q̃ declarat q̃li ter sit intelligendũ q; ecclesia nõ potest errare.

¶Ecclesia catholica una sola ẽ. xxiiii. q. i. loquitur. et. c. pudenda. cuius unitatem relinquentes cuꝫ xꝑo

UVA. BHSC. IyR 001

congregari nō possunt. ut in dicto. c. loquitur.

¶ Ecclia dicit domus dei ⁊ spōsa unica ⁊ columba pulchra. xxiiii. q. i. oibus. de imu. eccle. c. i. li. vi. extra quā nullus saluat. xxiiii. q. i. qre ex sola. exemplo arce noe extra quā omne animal periit. ut in dicto. c. quare ex sola.

¶ Ecclesia occidentalis in mkis nihil differt ab orientali. xxii. q. i. dicimus omnis unionem cum cā fecit fel. Eugenii pape quarti natione uenet⁹.

¶ Ligna ecclesiarum ad nullu⁹ opus dissipari debēt de cōse. di. i. ligna.

¶ Consuetudo romane ecclesie debet ab omnib⁹ obseruari. xi. di. nolite. ⁊ quis nesciat. xii. di. non decet. dixi. s. sub dictione consuetudo.

¶ Ecclesia romana est caput oim ecclesiar. xii. di. p ceptis. xxiiii. q. i. rogamus. iii. q. vi. dudū. ⁊ hz ꝑma tū sup oēs ecclesias. xxi. di. quāuis. xxii. di. sacrosca.

¶ Ecclesia constantinopolitana ꝑmū locum obtinet post romanā. xxii. di. constantinopolitana. qō nō.

¶ Ecclesia romana a nullo pōt uocari in iudicium. xxii. di. qua traditione. nō. xvi. q. iii. nemo.

¶ Cōtra ecclias romanā ꝓscribit spacio centū anno rū. xvi. q. iii. nēo. i aut. ut ec. ro. c. an. ꝓscrip. colt. ii.

¶ Ecclesia romana ꝓ oibus semp hz maiorē zelum fidei. xxiiii. q. i. officii. et eius fides semp inuiolata p manfit. xxiiii. q. i. hec est fides. ⁊ c. rogamus.

¶ Ecclesiaz alexandrinam primo gubernauit beatus Marcus. xxiiii. q. i. cum beatissim⁹.

¶ Licet ex ꝓtractu ēptionis uł vēditōis trāsit dñiuz in ecclias sine traditōe. ut. l. fi. C. de sacrosanc. ec. nō tū trāsit possessio. ut in. c. ii. ⁊ qō ibi nō. ō consue.

¶ Ecclesia nō tenetur ad penaz ꝓmissam in ꝓtractu irrationali. Abb. in. c. ii. de ꝓcur.

¶ Ecclesia tenet indistincte si mutuū sibi factū ꝓuertit in ꝓpetuam eius utilitatē. nō. Inno. ⁊ Abb. in. c. pe. de fideiusso⁹. ⁊ in. c. i. de solut. secus si alienauerit morte. qz non tenet ultra ratā debitā. ut ibi nō. facit l. fi. ff. de ali. pupil. pstan. ⁊ l. fi. ff. ō exerci.

¶ Qualiter obligetur ecclesia ex contractu ꝓlati uel ꝓcuratoris seu institoris. Inno. in. c. quod quibusdam. de fideiusso⁹.

¶ Ecclesia tenetur ad mūera patrimonialia. nō. Inno. in. c. cum munus. ō immu. eccle.

¶ An ecclesia possit infligere penaz corporalē. nō. in c. in archiepiscopatu. de rapto.

¶ Quomō ecclesia dicat ꝓtinere ad aliquē pleno iure. nō. Inno. in. c. cū inter. de re iudi.

¶ Ecclia ꝓsumit libera in q̄ nō apparet aliqs patronus. ita no. Inno. in. c. cū venerabil. ō excep. i glo. fi.

¶ Ecclesia cognoscit de qualibet oppressione ⁊ sacrilegio. Inno. in. c. cū sit generale. de fo. ꝓpe.

¶ An ecclesia teneat ad refectionē muroz siue pontium uel puteoz ꝓmuniū ⁊ vicuū. glo. in. l. ad instructō nem. C. de sacrosanc. eccle. dicit q nō. cōtrariū dicit glo. in. l. maximaz. C. ō excu. ⁊su. li. x. glo. ⁊ Inno. de immu. ec. nō minus. glo. xvi. q. i. generalit. doc. i ꝓcalt. l. ad instructionē doc. in dicto. c. nō min⁹. ubi videt tenere ptē affirmatiuā. adde ad māz qō nō. do. Lar. flo. in cle. i. de vi. et ho. cle. in. q. xviii.

¶ Quāto tpe ecclesia ꝓscribit ꝓtra ꝑuatos. nō. xvi. q. iii. placuit. in glo. fi. de ꝓscrip. illud. in glo. iii.

¶ Ecclesia non debet fraudem adhibere in suis contractibus seu actibus. xx. q. iii. c. vlti. in glo. magna. adde de dona. per tuas. xxvii. q. i. de viduis.

¶ An res empta ō pecunia ecclesie sit ecclesie. dic q sic. et est speciale in ecclesia. nō. glo. xii. q. iii. c. i. xii. q. v. si epus. xii. q. ii. apostolicos. ubi bona glo. et de pecul. cleri. inquirendum. xii. q. iiii. c. i. Spe. ti. de empt. ⁊ ven. §. tertō loco. v. hoc aūt scias. in quibus tractat quid sit ꝓlatus.

¶ Qne sit pena irritantis immunitatē ecclesie. nō. xvii. q. iiii. si qs contumax. et. c. quisquis. ⁊. c. si qs deinceps. ⁊. c. sequenti.

¶ An ecclesia possit agere ꝓtra alienantē rem suā et etiā ꝓtra possessorē rei alienati. glo. nō. xii. q. ii. monemus. que uidetur dicere q sic.

¶ An ⁊ qūo ecclesia seculariū possit effici regulariū. et ecōtra. ⁊ an in tali mutatōne sit necessarius cōsensus laycoz uel clericoz in eis cōmorantiū. glo. ⁊ doc. ō eccle. edi. ad audientiā. el. ii. ubi uidet q inuitis clericis ñ licz sine iusta cā. adde. xii. q. ii. si epus vnā. nbi tex. uidet uelle q requirit cōsensus capli. adde qō dicam. i. sub dictōne epus ⁊ religio.

¶ An eccla possit transferri de loco ad locū nō. glo. xvi. q. vii. si qs vult. q̄ dicit q hoc casu ꝓz locus non retinet ꝑuilegiū. facit tex. xviii. q. ii. quenit. i.

¶ An de ecclesia possit fieri palatiū uel domus secularis. dic q nō. xix. q. iii. q̄ semel.

¶ An liceat layco uel clerico rūpere dom⁹ eccle uel hostia rōne alicuius iuris sibi debiti in illis. Inno. q nō. de imu. eccle. c. i. tex. xii. q. ii. nulli liceat. et. c. se.

¶ An cōfugiens ad ecclesiā habeat imunitatē ad soluendū tributū. dic q nō. in aut. de mā. ꝑn. §. tributo rū. nō. doc. de imu. ec. iter alia. vbi plene nō.

¶ An ⁊ qūo cōfugiens ad ecclesiā gaudeat imunitate. de quo. xii. q. iiii. reū. ⁊. c. diffiniuit. ⁊. c. id ꝓstitui mus. C. de his q̄ ad eccle. confu.. l. pñti. §. penul. in glo. pauper. ⁊ ibi Ly. ⁊ in. l. i. e. ti. ⁊ in aut. de man. ꝑn. §. neqs autez. in glo. custodies. colt. iii. Jo. an. in addi. Spe. ti. de immu. eccle. sup Rica. xvii. q. iiii. per totum.

¶ An ꝓfugiens ad ecclesiā nō ꝓsecratā gaudeat imunitate. Inno. dicit q sic in dicto. c. inter alia. tex. i. c. penul. de imu. eccle. dixi plenius. s.

¶ An ꝓfugiens ad ecclesiā pro debito ciuili gaudeat immunitate. Albe. p multas rōnes tenet q nō. C. ō his q̄ ad eccle. ꝓfu. sup Rubrica.

¶ Pro quibus criminib⁹ sit tutus ꝓfugiēs ad ecclesiā. ⁊ p quib⁹ nō. nō in dicto. c. inter alia. ⁊. xvii. q. iiii. sicut antiquitas. ⁊. c. frater ⁊ coepiscopus. in quibus sunt bone glo.

¶ An ecclesia debeat intercedere apud secularē iudicem p his q̄ dānant ad mortē est pulchra glo. xiii. q. vi. c. pe. faciūt nō. de homi. c. ii. li. vi. xxiii. q. iii. non inferenda. ⁊. q. v. reos. vbi bona glo.

¶ An ecclesia interdicta gaudeat immunitate. doc. q sic. de immu. eccle. c. penul. uide de hoc Archidi. xvii. q. iiii. diffiniuit.

¶ An emēs rem ab ecclesia sine solēnitate debita de iure cōi. alias tñ iusto ꝓcio sit tutus in foro ꝓscientie ut nō teneat ad restitutionē. Inno. q nō. de imu. ec. et quare plerīq doc. tenēt ibi ꝓtrariū. qre in foro conscientie inspicit veritas ⁊ nō solēnitas.

¶ An in casu ꝑmisso si in foro ꝓscie rescindit vēditio teneat ecclesia restituere ꝓciū. glo. ⁊ doc. in. l. iube mus. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ in. c. ad audientiā. de

UVA. BHSC. IyR_001

re.eccle.non alie

¶ An ecclesia possit ꝓcedi ad affictū. vl locari laycis dic ꝙ nō. ut in.c.ii.ne cle.vel mo.ꝛ in.c,ex rōne.de eta.ꝛ quali..de deci. dilecti. ubi glo.q̄d de clericis. dic ꝙ sic quo ad fructus tantū.de quo nō. glo. in.c. fi.ne ꝓla.vices suas.qđ nō.

¶ Ecclesia militans est vnū corpus.ꝛ ideo nō debet habere nisi vnū caput.glo.nō.in.c.carmelii. qui filii sint legi.bene facit de offi.ordi.quoniā.glo.vii.q.i.ñ aūt.xxiiii.q.i.loquitur.

¶ An ecclesia cirelateñ.sit epalis dic ꝙ sic.tex.ꝛ ibi glo.q̄ fi.sint legi.ꝓ venerabilē.tex.xxv.q.ii. in gallia rū.ꝛ ibi glo.in ꝓtrariū vid.viii.q.iii.artaldus.dic ut ibi.ꝛ in dicto.c.ꝓ venerabilē.

¶ Ecclesia militans est ordinata ad instar ecclie triū phantis.lxxxix.di.c.fi.ꝛ aduerte q̄re ecclia semp creuit ꝓ tribulatōnes.bonus tex.xxiiii.q.vii.q̄re. in fi. ubi habes ꝙ arca noe figurabat ecclesiā.

¶ Qualit̄ ꝓbet ꝓsecratio ecclie.dic testib⁹.etiā ỏ auditu vel scriptura facta in lapidibus.tex.ꝛ glo. ỏ ꝓse. di.i.c.de ecclesia⁊.dixi.s̄.sub dictōne ꝓsecratio.

¶ An ꝓcedens ut in suo territorio edificet ecclesia vi deatur illud donare ecclesie.tex.de re iudi.abbat.vsi. multi quoq⁊.li.vi.

¶ De ecclia militāte.ꝛ triūphāte. vide qđ dicit Jo. mo.i.c.fundamēta.i ꝑn.ỏ elec.li.vi.ꝛ ibi ꝓ moder.

¶ Priuatus ecclesia ꝓncipali videt etiā ꝑuatus illa q̄ ab ea depēdet.nō.de eta.ꝛ q̄li.eam te.facit insti.de adop.§.illud.ff.de ꝑcar.l.quāuis.

¶ Ecclesia viuēte pastore pōt ꝓcedi nō solū in titulū sed in ꝑpetuatē nō vocato ipo rectore. ỏ resti.spo.cū venissent.de quo dic ut in cle.si una..de re.eccle. nō ali.bñ facit.c.sup eo.ꝛ quod ibi nō.de transl.ꝛ.c. ad questiones.de re.permu.

¶ Ordinare ecclesiam dicitur actus spiritualis. de excep.apostolice.in glo.

¶ Q̄ñ ecclia destruit auctoritate supioris tūc ỏsinit esse ecclia.ꝛ pdit sua ꝑuilegia.ꝛ clerici perdūt ius qđ habebant in ea.vide Jnno.in.c.ii.de no.op.nū.

¶ Si ecclia sit violēter occupata. ꝛ clerici sint inde expulsi vbi fieret ꝓtractus ꝛ alia negocia ad ipam pti nētia.glo.nō.in dicto.c.ii.de no.op.nū.

¶ Ecclesia maior pōt agere et defendere ꝓ o capellis suis.de rescrip.ex parte.ii.de quo in.c.conquerē te.de offi.ordi.

¶ An ecclia q̄ est ita grauata ꝙ ñ repit clericū possit ꝓmitti layco.nō.de eta.ꝛ q̄li.ex rōne.

¶ An in ecclesiis regularib⁹ possint eē ꝑbēde et por tiones distincte.uide nō.de ꝑben.dilectus.

¶ Ecclesia ꝓgnoscit de expensis paupeꝝ. ſm Jnno. de fo.cōpe.cū sit generale.

¶ An ecclia sit imunis ut nō teneat recipe boies ar moꝝ iuuātes ad ciuitatē ꝑ ipius defensione. Bar.ꝙ sic.in.l.ii.C.de mu.pa.li.x.dixi aliq̄d.s̄.de hoc nō.

¶ An liceat facere in ecclesiis repsentatōnes passio nis vel resurrectōnis aut annūtiatōnis.vel filia. Jo. tenet ꝙ sic.de vi.ꝛ bo.cle.cū decorē glo.de ꝓse.di.ii. semel.ꝛ di.iiii.queris.ita seruat vbiq⁊.

¶ Quomodo intelligatur ꝙ ecclesia non iudicat de occultis seu de his que foris sunt.de sen.ex. a nobis. nō.de vsur.quanto.ꝛ.c.post miserabile⁊. glo.xxviii. q.i.sepe.ii.q.i.multi.

¶ Illud qđ tenet vniuersalis ecclesia credendū est ex doctrina vel ꝓstitutōe apostoloꝝ traditū.xxiii.q.i. ni si vella.vbi glo.valde nō.bonus tex.xii.di.illa.q.xi. de ecclesiasticarum.

¶ Reconciliatio ecclie est duplex.maior ꝛ minor. Archi.de ꝓse.di.i.ecclesie.sup glo.

¶ Cuius sumptib⁹ ecclesia sit reconcilianda. Benze. in.cle.i.de cele.miss.idem in cle.frequens. de excess. ꝑla. Jo.an.de censi.c.i.li.vi.idē in.c.ꝓposuisti. de cō se.ec.uel al. Archi.de ꝓse.di.i.ecclesiis.credo dixisse s̄.sub dictione ꝓsecratio.

¶ Ecclie de nouo ꝓsecrate vl edificate sol⁹ epus dat iura ꝓchialia.nō. Jnno.in.c.i.ỏ re.ec.nō alie.

¶ Infra quantū tempus debeat quis edificasse eccle siam vel hospitale.de ꝓse.di.i.nemo. Frede.de senis suo consilio.cxxxiii.

¶ An idem sit de nouo edificare ecclesiā uel de nouo construere.glo.de conse.di.i. de fabrica. glo.de iure patrona.quoniam.

¶ An eccl̄ie existētes in loco campestri siue alias in habitato pñt licite destrui. Archi.de ꝓse.di.i. omnis x.q.iii.vnio.xvi.q.vii.ecclesias.

¶ An quis possit ex domo sua ecclesiā edificare. Archi.de ꝓse.di.i.nemo.

¶ An si ecclia est ꝑsbitero destituta ꝛ habet reddit⁹ possit alibi per episcopū mutari.glo.xvi.q.vii.eccles as.ꝛ.c.si quis vult.

¶ An ecclesia ꝓchialis acquirat iuspatronatus in ecclesia edificata in eius ꝓchia.glo.xii.q.ii. q̄cunq⁊ Frede.de senis consilio suo.cxl.adde qđ dicam.j.sub dictione patronus.

¶ In quib⁹ locis debeant ecclesie edificari.glo.xvi. q.vii.ecclesias.

¶ An possit edificari ecclesia eo pacto vel conditōne ut ibi nō celebretur missa ꝓ defunctis.glo. de cōse. di.i.certe.

¶ An ecclesia ita possit destrui ut in nullo alio loco reedificetur. Pe.de peru.in tractatu cano. parte.i. c.xviii.in fine.

¶ An picture ad ordinandū ecclesiā possint fieri non obstante ꝓhibitōe alteri⁹. Bar.ꝙ sic. in.l.i.ff. ne q̄d in loco sacro.dicā.j.sub dictōne pictura.

¶ An ꝓfugiens ad ecclesiā euitet mortē corporalem glo.xvii.q.iiii.reū. Laud.in cle.i. de penis.

¶ Per q̄ntū spaciū ecclesia gaudeat imunitate. tex. et glo.xvii.q.iiii.sicut antiquitas.

¶ A q̄bus habuit ecclesia priuilegia imunitatis. Jn no.in.c.nouerint.de sen.excō.do. Lar.flo. in repeti tione.c.ꝑpendimus.de sen.excō.

¶ An is q̄ cōmisit furtū in vna ecclesia si ꝓfugiat ad aliā gaudeat imunitate. Archi.ꝙ nō.xvii.q.iiii.reū. et.c.se.ubi tex. Jo.an.in.c.fi.de immu.eccle. Lau. in cle.i.de pe.

¶ An clericus ꝓfugiēs ad ecclesiā possit inde abstra hi ꝑ iudicē ecclesiasticū. Jo.an.ꝙ sic.de imu.ec.inter alia. Benze.ꝓtra.in cle.i.de pe.

¶ Videt sufficere in edificatōe ecclie si ꝑ eius dote assignet vnus māsus terre.i. ꝑdiū sufficiēs ꝑ vno pari boū.de censi.c.i.qđ nō.

¶ Ecclia ꝑ alienis debitis ñ pōt obligari. neq⁊ eius possessiones.ꝛ si q̄s obligauerit suspensus est ab admi nistratōne spiritualiū ꝛ tpaliū.de solu.c.ii. poterit tñ hec snia reuocari ꝑ epm.qz papa nō sibi reseruauit. ỏ sen.excō.nup.sed non debet hoc facere nisi necessitati

UVA. BHSC. IyR_001

consulatur ecclesie. de vbo. signi. cum olim.

¶ Res ecclesie cẽsent esse publici mãdati. nõ. i. c. frequens. de resti. spol. li. vi. in glo. fi.

¶ An vna eccl'ia p funeribus solut. alteri possit agere ꝓtra soluentẽ vel ꝓtra eccl'esiã recipientẽ. vide Jo. an. in. c. pe. de pac.

¶ Quõ eccl'ia dicatur pleno iure subiecta. tex. ⁊ ibi Jnno. de re iudi. cũ inter doc. in. c. ỏ moza. de ꝓben. glo. ⁊ doc. ỏ punt. cũ ⁊ plantare. §. in eccl'esiis. Jnno. e. ti. pastoralis. ⁊. c. quoniã. ⁊ ibi glo.

¶ An emissio seminis bzutoꝝ violet eccl'esiã. Jo. an. de ꝓse. ec. vel al. c. i. li. vi. e. ti. ligneis.

¶ Si de bonis eccl'ie edificat eccl'esiã in solo alieno. an edificiũ cedat solo. vide glo. in. c. aplicos. xii. q. ii. que dicit q fauoze eccl'esie solũ cedat edificio. licet regulariter secus. ad idẽ tex. x. q. i. nouerint. xvi. q. i. in parrochia. ubi vide.

¶ An eccl'ia sit fundata sup petrã. dic q sic per illud euangelicũ. ⁊ sup hãc petrã edificabo eccl'iaz meã. vnõ xxiiii. q. i. quoniã vetus.

¶ Que sint ꝓuilegia eccl'ie vniuersalis. Jnno. ỏ sen. excõ. nouim?. Host. de re. ec. nõ ali. c. fi.

¶ An si ex delicto layci ꝓtra eccl'esiã ꝓmisso veniant bona illi? publicãda debeant applicari illi eccl'ie cui il lata ẽ iniuria. glo. xxvii. q. i. si qs rapuit. glo. ỏ heret. cũ scõm. li. vi. t. x. de pe. felicis. de iude. ita quoꝝũdã. et de mal. c. fi. ⁊ ibi doc. Archi. xi. q. i. nullus. ii.

¶ Quid veniat appellatione eccl'ie cathedralis. de vbo. signi. cũ clerici. nõ. de ꝓuis. per emptionẽ. li. vi. in glo. sicut aliud.

¶ Eccl'esia non moꝛitur. xii. q. ii. liberti. de rescrip. si gratiose. li. vi.

¶ Si quis mãdat eccl'iaz ꝓstrui in domib? suis. hoc nõ põt fieri sine licẽtia ⁊ auctozitate epi. in. c. ad audientiã. ii. de eccle. edifi. ỏ excess. pla. sicut viuit. ſz pone q heres de ꝓsensu epi cõstruit alibi q in domib? testatozis. an incidat in penã adiectã a testatoze. dic q nõ. qz in hoc dispositio nõ alterat. casus ẽ in. l. in testamẽto. qdam la. grande. ff. ỏ ꝓdi. ⁊ de. ⁊ Bal. in. l. i. C. ỏ his q pe. no. ⁊ ibi Ly. nõ. in. c. nos qdem. de testa.

¶ Si eccl'ia capiat ab hostib? nihilomin? loc? sacer. et nõ desinet esse eccl'ia. de no. op. nũ. c. ii. vii. q. i. pastoralis. in glo. fi. nõ. in cle. in plerisq. de elec.

¶ Qui admittant ad recupandas res eccl'ie indebite alienatas. dic qlibet de eccl'ia. imo etiã ille q aliena uit. ut in. c. si qs ꝑbiteroꝝ. de re. ec. nõ alie. nõ. glo. i cle. quare ꝓtingit. de religio. domi.

¶ An eccl'esia põt repelli a sectõne clerici ꝓpter ĩgratitudinem ꝓmissam in eum. glo. dicit q sic. ⁊ ibi doc. in. c. fi. de postulan.

¶ An sit aliquis modus imponendi collectas eccl'esiis. Bal. in. l. placet. C. de sacrosanc. eccle. dixi. ŝ. sub dictione collecta.

¶ Ad que onera teneatur eccl'esia uel nõ. vide plene doc. in. c. nõ minus. de imu. eccle.

¶ An et qũo ex ꝓtractu inito cũ eccl'ia ipa teneat. et que solẽnitas sit necessaria. nõ. in aut. hº ius porrectũ C. de sacrosanc. ec. q est canonizata. x. q. ii. hoc ius. Jnno. ⁊ doc. in. c. grauis. ỏ deposi. ⁊ in. c. qỏ qdusdã de fideiuss. ff. si cer. pe. l. ciuitas. ⁊ ibi bar. in qbus vỏ qũo ꝓbat pecuniã versã in vtilitatẽ eccl'esie. ỏ quo nõ Laud. in cle. i. ỏ re. eccle. nõ alie. ⁊ ibi vide do. Lar. de flo. in. xix. q.

¶ An ⁊ qbus casibus eccl'ia minoꝝ ⁊ respublica equi parant. nõ. in. l. ciuitas. ff. si cer. pe. ⁊ in. c. i. de resti. in inte. et. c. i. e. ti. li. vi. ⁊ in cle. i. e. ti. Spe. e. ti. §. si quis aũt. v. priuatus.

¶ An eccl'ia lapsu biennii excludat ab exceptõne nõ numerate pecunie. Host. q nõ. de solu. c. fi. vbi pulchre loquit licet aliqui moderni ꝓtra.

¶ An licet eccl'esiis oznare auro seu aliis oznamẽtis ꝓciosis. videt q nõ. xii. q. ii. gloria epi. et. c. sequẽti. lxxxvi. di. nõ satis.

¶ An eccl'esia obliget ex mutuo facto ad sustentationẽ plati. ut ad liberandũ eũ de captiuitate ẽsi illud vi deat versũ in vtilitatẽ eccl'ie. nõ. doc. de dona. p tuas faciũt nõ. de depo. grauis. de fideicõ. qỏ qbusdam.

¶ Quibus signis cognoscatur q aliquod ozatoziuz sit eccl'esia. Jnno. de censi. c. fi. c. inter dilectos. ỏ dona. Archidi. de conse. di. i. nemo eccl'esiam. vide nõ. in. c. parẽtibus. de ꝓuis.

¶ Eccl'ia oz vxoz seu sponsa plati. vii. q. i. sicut vir. doc. de pecul. cle. c. i. facit de elec. c. cũ int canonicos vbi vide tex. ⁊ glo. de transla. pla. c. ii.

¶ An liceat facere conuiuia in eccl'esia. dic q non. in c. i. de decimis.

¶ An eccl'esia regulariter possit de iure subesse seculari. glo. de capel. mo. c. dilectus. vbi tex. vide. xvi. q. i. alia. ⁊. c. eccl'esia.

¶ Eccl'esia ẽ coꝛpꝰ xpi misticũ. iii. q. iiii. engeldrudã xxiii. q. iii. p mẽbris. ad ephe. i. xxxiii. q. iii. sicut excellentiã. xxiii. q. v. ỏ liguribus. ⁊ c. relegẽtes. i. q. i. eccl'esia. glo. de ꝓse. di. ii. qz passus.

¶ Eccl'ia oz regnũ. xxv. q. i. §. his itaq Math. xxv. q qliter intelligat vide glo. de ꝓse. di. ii. qz passus.

¶ Qualit cognoscat q eccl'esia sit collegiata. Jnno. de iurepatrona. c. postulasti. adde quod dixi. ŝ. sub dictione collegium.

¶ An si in eccl'ia occidit scũs sit polluta eccl'esia effusione eius sanguinis. dic q sic. licet qdam ꝓtra. ỏ quo Archi. in. c. fundamẽta. in. v. ꝓsecrarũt. ỏ elec. li. vi. Jo. an. in dicto. c. fundamẽta. ⁊ glo. in. c. i. de conse. eccle. vel alta. li. vi.

¶ Eccl'esia nõ est edificanda nec ꝓsecranda nisi dotet dixi. ŝ. sub dictõne dos. adde in aut. ut nul. fabri. ozato. §. i. colt. v. ⁊ in aut. ut deter. sit. §. i. colt. i. de ꝓse. eccle. vel alta. cum sicut.

¶ An dotãs eccl'iaz posset apponere ꝓditõnez vel pactũ ⁊ qle ⁊ qñ. nõ. x. q. i. c. ii. dixi. ŝ. sub dictõe dos.

¶ An eccl'esia nõ ꝓsecrata gaudeat eisdẽ ꝓuilegiis q bus ꝓsecrata. videt q sic. de imu. ec. c. pe. glo. ⁊ doc. de ꝓse. ec. vel al. c. fi. ⁊ quid de capellis ⁊ ozatoziis priuatis. dic ut nõ. Host. ⁊ Jo. an. in. c. eccl'esiis. et. c. auctozitate. de censi.

¶ An eccl'esia sit reconcilianda ꝓpter occultam pollutionem. glo dicit q non. ſm theologos. in. c. i. ỏ cõse. eccle. vel alta. li. vi.

¶ An eccl'esia sit reconcilianda ꝓpter effusionẽ sanguinis bzutalis. doc. in. c. fi. ỏ ꝓse. ec. vel alta. glo. e. ti. c. i. li. vi. vbi de hoc.

¶ An doctoz vel magister possit in eccl'esia cathedrã et scolas tenere ⁊ scolares verberare. vide Archidi. xlii. di. in oratorio.

¶ Eccl'esia debet edificari versus oztũ solis. cui? rationẽ vide p Archi. de ꝓse. di. i. nemo.

¶ Audiens diuina scienter in eccl'esia nõ consecrata

UVA. BHSC. IyR_001

peccat. Archi. de ꝓse. di. i. sicut.

¶ Ecclesia defendit infidelē ꝓfugientē ad eā. ō imu. eccle. iter alia. in glo. iii. vbi etiā Jo. an. ⁊ Hosti. Archi. ꝓtra. xvii. q. iiii. diffiniuit.

¶ Ecclesia romana ōr sancta. in extrauag. Jo. xii. q̄ incipit sacrosancta. vbi p Gēnze. xii. di. pceptis. xvi. di. sancta. xix. di. in memoriā. ⁊ in ꝑbe. li. vi.

¶ Que aūt dicaī sacroscā. vide de elec. c. fundamenta. li. vi. c. i. de reli. et venera. sanc. e. li. xxi. di. quamuis. vbi de hoc vide.

¶ Eccl'ia vel capella existēs in palatio alicui? magni dñi nō ōr locus religiosus. ⁊ sic nō videtur ptinere ad curiā epi. glo. in. c. inter dilectos. de donaī.

¶ In ecclesia interdicta non debet aliquis instituí. nec deber aliq̄d offerri ut ad eam patronus p̄sentat de simo. c. audiuimus.

¶ Ecclesia regularis ōr in q̄ sunt monachi vel clerici viuētes in cōi sine ꝓpꝛio. nō. de elec. c. ne ꝓ defectu.

¶ Si q̄s ꝓstituit ecclesiā in aliena dyoc. vtꝫ epi ꝓsens sit necessarius. nō. de iurepa. nobis.

¶ Ecclesia pōt ꝓstitui censualis de licētia epi. nō. de transac. c. de cetero. in glo. fi.

¶ An eccl'ia possit edificari infra limites alicui? parrochie etiā p epm inuito rectore prochiali. vide glo. ō eccle. edifi. ad audientiā. do. Anthō. de ꝓsue. cū olim glo. xvi. q. i. eccl'ie. glo. xcix. di. nulli. archi. x. di. c. i.

¶ An si destruaī ecclesia maneat nihilomin? locus sacer. vide quod dicam. j. sub dictione sacrū. glo. xvi. q. vi. ⁊ hoc diximus. xix. q. iii. que semel. et in. c. abbate. de ver. signi.

¶ An ecclesia sit reconcilianda si vulneratus extra ad eā ꝓfugiens sanguinem in ea emittat. glo. q̄ nō. de conse. eccle. uel alta. c. i. li. vi.

¶ An ecclesia teneaī ad redemptionē captiuoꝝ ⁊ q̄liū. nō. xii. q. ii. sacroꝝ. ⁊. c. sicut. ubi glo. dicit q̄ etiā ꝓlatus ad hoc teneī. xii. q. ii. aut̄. ubi est tex. de vēditione sacroꝝ vasoꝝ ꝓ redemptione captiuorum. adde lxxxvi. di. nō satis. xxiii. q. iii. c. nō inferēda.

¶ Ad quē ptinet gubernatio bonoꝝ ecclesie ecclesia vacāte. bona glo. xii. q. ii. illud. ⁊. c. nō liceat. ō instī. cū venissent. dixi. s. sub dictōne custodia.

¶ An ecclesia possit penas corporales infligere. glo. xiiii. q. vi. c. i. adde q̄ dixi. s. sub dictōne clericus.

¶ An ꝓ pollutionē nocturnā vel coitū mulieris i ecclesia sit recōcilianda. glo. q̄ nō. de ꝓse. di. i. ecclesiis. ꝓtrariū ⁊ melius tenet glo. de ꝓse. ec. vel al. c. i. li. vi. glo. lxviii. di. ecclesiis.

¶ Ad quē ptinet repatio ecclesiaꝝ vel domoꝝ ad eas ptinentiū. dic q̄ populus ad hoc teneī si hoc hz ꝓsuetudo. quo casu nullus pōt excusari. cessante aūt cōsuetudine rectoꝛ vel alius beneficiatus teneī. de ec. edifi. c. i. ⁊ ibi nō. ꝓ glo. ⁊ doc. e. ti. de his bonus tex. cum glo. xvi. q. i. si monachus. bene facit q̄ nō. Spe. ti. de censi. ¶. ii. v. itē pone. tex. cum glo. in. c. fi. de his q̄ fiūt a ma. par. ca.. adde q̄ nō. glo. xii. q̄tuoꝛ. ⁊ ibi Archi. dicā. j. sub dictōne epus.

¶ An ecclesia possit infra prochiā alterius edificari. nō. plene de ec. edi. ad audientiā. q̄ tex. videt ꝑma facie velle q̄ nō possit vbi ꝑma ecclesia hz sufficientē sustentatōez. Hosti. ibi ꝓtra. si iminuerit piculū aiaꝝ. q̄ ꝓp multā distantiā multi decederēt sine sacramētis.

¶ Que sit pena auferentis rē ecclesie sine iusto ꝓcio. habeī. xii. q. ii. nulli. ⁊. c. sequēti.

¶ Que sit pena subtrahētis vel occultātis instrumēta possessionū ecclesie. nō. xii. q. ii. si q̄s de clericis. ff. de fal. l. i. ¶. is qui.

¶ An in ecclesia poluta possit sacerdos missam celebrare si pape solus sit in foro ꝓscie. vide Host. in sūma de ꝓse. ec. vel al. ¶. in quo. v. q̄d si is.

¶ Appellatōne ecclesie venit circuitus. xl. pedū seu passuū iuxta ecclesiā ⁊ domus ecclesie ꝓtigue claustrū et dormitoriū ⁊ alia edificia ad vsum clericoꝝ deputata. xii. q. i. c. iii. xvii. q. iiii. q̄squis inuent?. et. c. si q̄s contumax.

¶ Que sit pena imponentis gabellas et alia vectigalia seu onera ecclesiis. vel exigentis illa. vide in. c. q̄c quid. de censi. li. vi. ⁊ in cle. p̄senti. e. ti. dicaz. j. sub dictione gabella.

¶ An ad officiū iudicis ptineat occurrere ecclesie lese. Spe. in ti. de offi. iudi. ¶. ii. v. ii. in fi.

¶ Eccl'ia ⁊ respublica equipanī. Spe. in ti. ō resti. i inī. ¶. ii. v. ideoq̄z. ⁊. v. sed ⁊ si.

¶ Ecclesia ꝑbans se lesaz ex lapsu tpis ad illud restituiī infra q̄driennīū. in cle. i. de resti. in inte.

¶ Ecclesiastica potestas q̄ñq̄z subuenit seculari. de ꝑ uile. sup specula. nō. de ma. ⁊ obe. solite. de offi. ordi. c. i. xcvi. di. cum ad vez.

¶ Offerēs se ⁊ sua ecclesie seculari ⁊ in signum assumēs certū habitū ōr esse ꝓsona ecclesiastica. sm Host. in. c. ut ꝑuilegia. de ꝓbend.

¶ Fundās ecclesiā pōt eam liberā facere. quo casu p dit iuspatronatus. de testi. c. significauit.

¶ An ecclesia edificata ⁊ ꝓstructa sine licētia dyoc. epi sit demolienda. vide. xvi. q. ii. latoꝛ.

¶ De iure edificantis ecclesiā. vide Inno. in. c. in lateraneñ. de ꝑben.

¶ Cuius sint fructus eccl'ie edificate sine ꝓsensu epi. de ꝑuil'. c. cum olim. el. ii. vbi vide.

¶ Si epus vel alius ꝓlatus edificat monasteriū cuz lesione ecclesie sue. an ecclesia habebit tantū iuspatronatus ⁊ monasteriū ipi ecclesie subiciet'ur. vide. xii. q. ii. apostolicos. in fi.

¶ Si epus edificat ecclesiā in alia dyoc. quā ptātez habebit in ea. vide glo. xvi. q. vi. in summa.

¶ Ecclesia q̄ñq̄z dicit' vxoꝛ. q̄ñq̄z mater. q̄ñq̄z filia. ut nō. lxviii. di. quoꝝ vices. ⁊ ibi cōcoꝛ. nō. de verbo. signi. c. cum clerici.

¶ An ecclesia militās possit ꝓ suā ꝓstitutionē ligare crimē occultū. oio plene nō. cle. i. de hereī. in glo. ¶ apte pz. ⁊ in cle. cupiētes. ¶. q̄ vero. de pe.

¶ Ecclesia errare nō pōt. q̄ō q̄liter sit intelligenduz ⁊ de qua ecclesia. nō. glo. xxiiii. q. i. arrecta. dixi alibi plene contra Panoꝛ.

¶ De ptāte eccl'ie ꝓtra laycos. nō. de iudi. nouit. de fo. ꝓpe. licz. q̄ fi. sint le. cām vide. Jo. an. in. c. ꝓ hūani. de homi. li. vi. sup. v. bonis mūdanis.

¶ Ecclesia destructa nō reedificat' sine licentia epi. xviii. q. ii. de monachis. in glo.

¶ Ecclesia solita regi p seculares nō pōt ꝓmitti monacho. de ꝑben. c. cū ō būficio. li. vi. vide in cle. q̄liter regulares. de sup. ne. ꝑla. in glo. facit.

¶ Ecclesie inuicē dependētes regunt' p vnū si sint p pe. alias secus. Ain. in. c. canite. de era. ⁊ q̄li. ⁊ in. c. dudū. de elec. q̄ alī. c. ad audientiā. de ec. edi.

¶ Si q̄s cōtulit se ⁊ sua ecclesie seculari an possit habere ꝓpꝛiū ⁊ matrimoniū ꝓtrahere. ⁊ filius postea ex

UVA. BHSC. IyR_001

eo natus põt legitimã ab ecclesia petere. nõ. xxvii. q. i. ut lex ꝓtinentie. in glo. nũquid.

¶ An in ecclesiã institutã heredẽ ab aliquo transeat possessio hereditatis. etiã nõ apprehensa. de ꝓba. in ꝓ sentia. ⁊ quod ibi nõ.

¶ Eccl'ia nõ intẽdit derogare iurisdictõni alicuius. de ꝓuil'. c. ii. de iudi. nouit.

¶ Ecclesia nõ tenet' ex depositi facto ꝓsone nisi qua tenus in vtilitatẽ eius versũ est. de depo. c. i.

¶ Si eccl'ia ꝓueniat' ex ỏposito facto ꝓsone põt trãsi gere cum agente. ⁊ de redditibus ecclesie satisfacere agenti. dic. c. i.

¶ Ecclesia romana habet plenitudinẽ ptãtis in oẽs ecclesias. ix. q. iii. c. penl'. ⁊ vlti. de auct. ⁊ vsu ad ho nozẽ. ỏ censi. cũ instantia. facit. ii. q. vii. puto nõ. xxi. di. i nouo. ỏ ꝓuil'. si papa. v. ad romanã eccl'iaz. li. vi.

¶ Ecclesia ỏz res inanimata. Spe. ti. de libell'. con cep. §. iam nũc videndũ. v. ꝓtra sindicũ.

¶ An ecclesia veniat appellatõne plati. nõ. C. de sa crosanc. eccle. in. l. ii. in glo. ⁊ in aut'. hoc ius pozectũ in glo. ꝑpetuũ. vbi vide.

¶ An ecclesia teneat' ad tributa. Nõ. Ly. C. de sa crosanc. ec. l. placet. et. l. ad instructiones. e. ti. et ibi Bal. vide. ff. de var. ⁊ extraoz. cog. vide nõ. de imu. ecclẽ. nõ minus. in glo. sub tributo. Spe. in ti. de im mu. eccle. §. scias.

¶ Ecclesia est cultrix iusticie. x. coll'. de feu. ali. c. i. et ibi nõ.

¶ An ꝑ quanta pẽsione et vsq; ad qỏ tp̃us possit lo care ecclesia ꝑ emphiteosim. nõ. in aut'. si q̃s ruinas. C. ỏ sacrosanc. ec. ⁊ ibi Ly. ⁊ in aut'. ꝑpetua. e. ti. nõ in aut'. de ali. ⁊ emphi. §. si vero q̀dem. in glo. coll'. ix. vide ne pla. vices suas. c. i. ⁊ in cle. i. de re. ec. nõ ali. Spe. in ti. de loca. §. i. ubi etiã Jo. an. in addi.

¶ An ecclesia teneat' soluere tabellioni. nõ. C. de sa crosanc. ec. aut'. hoc ius pozrectũ. in glo. gestis.

¶ Quãto tpe ꝓscribat' ỗ ecclesiã. ⁊ ipa ꝓscribat. nõ. Ly. C. de sacrosanc. ec. aut'. quas actõnes. ⁊ ibi glo magna. By. in regula. ii. li. vi. Bar. ff. ꝑ empto. l. q̀ fundũ. §. si tutoz. no. in aut'. ut ec. ro. gau. spa. c. anno rum. in glo. centũ annoꝝ. coll'. ii. ỏ ꝓscrip. illud. i glo. iii. et ibi Jo. an.

¶ An ecclesia restituat' ⁊ in q̀bus. ⁊ infra qỏ tp̃us. no. C. ex q̀. ca. ma. l. respublica. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. i fi. ⁊ in aut'. de eccle. ti. §. fi. C. de via pub. l. rẽ. de re sti. i inte. c. i. in glo. miozis. ⁊ i. c. auditis. e. ti. Spe. ti. de resti. in inte. §. ii. v. pozro.

¶ An ecclesia possideat bona egrediẽtis sine noua ap phensione. Ly. C. de sacrosanc. ec. aut'. si q̃ mulier.

¶ An rectoz eccl'ie possit nũtiare nouũ opus. Bar. tenet q̃ sic in. l. i. in fi. ff. de no. op. nũ.

¶ An si in ecclesia sit factũ delictũ cognoscet ỏ eo iu dex secularis vel ecclesiasticus. no. Bar. ff. ỏ accusa. l. si cui. §. fi. vide de immu. ec. c. fi.

¶ Quot ⁊ q̃s imunitates habz ecclesia. vi ỏ Jo. an. in addi. Spe. ti. de imu. eccle. sup Rica.

¶ Non licet layco habitare in ecclesia. C. de sacro sanc. eccle. l. ii.

¶ Res tributoria non põt alienari in ecclesiis absq; cõsensu eius cui detur tributũ. vide doc. in. l. placet. C. de sacrosanc. eccle.

¶ An valeat dictũ testis examiati in eccl'ia. Bar. q̃ sic, ẽt si ibi iurauit. C. ỏ sacrosã. ec. l. ii. vi ỏ ibi Bal.

¶ Certus et taxatus debet esse numerus canonicoꝝ in ecclesia. ⁊ nõ est extendendus siue frangẽdus. vnde recepti vltra numeꝝ nõ hñt iura nec ꝓuilegia alioꝝ ca nonicoꝝ. l. nõ plures. C. de sacrosanc. ec. ad materiã vide no. de consti. c. cum. m.

¶ An ꝓpter tributũ nõ solitũ ꝓfiscentur res ecclesie vide glo. in dicta. l. placet.

¶ An ꝑlatus ⁊ q̃liter vendicet bona eccl'ie. C. de sa crosanc. ec. l. sanccimus. ꝑ Ly.

¶ Serui ⁊ homines ecclesie gaudent collectis ꝓiui legiis ecclesie. ⁊ similiter filii eoꝝ. Ly. C. de epi. et cleri. l. ii.

¶ An stante statuto q̃ de quolibet ꝓtractu soluatur gabella ecclesia ꝓtrahens teneat' soluere rõne ꝓtract9. videt' q̃ nõ. in. c. ecclesia sancte marie. de ꝓsti. Jo. an. in. c. aduersus. de immu. ec. Bal. de hoc plene. in. l. i. de ꝓtraben. emp.

¶ Priuilegiũ ecclesie est qỏ ad onus omis dispositio incerta facta ad cõmodũ ecclesie valet. ⁊ hoc q̃ in du bio videt' ad alimenta. ⁊ sic certificabit quo ad illnd. glo. et ibi Ly. C. de sacrosanc. eccle. l. priuilegia. vi de ibi Bal.

¶ An ecclesia possit in integrũ restitui aduersus lon gas ꝓscriptõnes. Bar. in. l. fi. C. de sacrosanc. eccle. et casus ẽ in cle. i. ỏ resti. in int'. Jo. an. in addi. Spe. ti. de in int'. resti. §. ii. v. ad doctrinam. vide in. c. i. ỏ resti. in int'. li. vi.

¶ Si habeo ecclesiã in fundo meo ⁊ dono tibi fundũ nõ venit ecclesia quare ecclesia nõ accedit fundo. q̃re nõ est eiusdẽ rõnis ⁊ ꝓditõnis cum fundo. etiã si ad eã nõ fit accessus nisi ꝑ fundũ. ecclesia enĩ cum suo aditu libera ẽ ⁊ nõ est in nostro ꝓmertio. facit in simil'. ff. de le. i. l. si fundũ. §. q̀ fundũ. vide Bal. in. l. edicto. C. de edic. diui. adri. toll'. in pe. coll'.

¶ Qua pena puniat' violãs ꝓuilegia eccl'ie. vi ỏ nõ. i dicta. l. placz. ⁊ l. iubem9. §. sane. C. ỏ sacrosan. ec.

¶ Ecclesia gaudet fauoribꝰ ꝓcessis minoribus. xxv. annis. cũ illis equipetur. C. de sacrosanc. ec. l. ozpha notrophos. ⁊ idẽ in vniuersitate paupeꝝ et in qualibz ꝓgregatione dedicata deo. ut nõ. Bal. in. l. quotiens ii. C. de fideicõ. circa fi. vide glo. insti. de act. §. item mixta. glo. xvi. q. i. si mlr'. ⁊ i. c. ex litteris. ỏ pigno.

¶ Quot sunt imunitates ꝓcesse ecclesiis. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de imu. ec. sup Rubrica.

¶ An possit inueniri modus ꝑ quẽ ecclesiis impona tur collecta. Bar. in. l. rescripto. §. sciendũ. ff. ỏ mu. et ho. Bal. in. l. fi. C. de censi.

¶ Si eccl'ia hz turri forte ex q̃ imiet piculũ ciuitati. põt capi ⁊ fulciri ꝑ dños ut euitent' picula. Ly. in. l. ii. C. de sum. tri. ⁊ fi. ca.

¶ Pro amplianda ecclesia vicinus cogit' vendere do mũ suã. Buil. in. l. decernim9. C. de sacrosanc. eccle. vbi etiã dicit q̃ comites tenent' dare locũ religiosis. qỏ nõ bñ. alias enim sepius quesiui ỏ doctrina iuris. et tamen nullus sciuit allegare.

¶ Cõtra ecclesiã q̃ sub noie suo recipit aliena bõa ne onerib9 grauẽt. vi ỏ tex. ỏ sacrosanc. ec. l. sacrosancta.

¶ Eccl'ia tenet' ad munus reale ⁊ mixtũ ꝑ aduentu imperatoris. vide. C. de sacrosanc. ec. l. neminẽ.

¶ Si aliquis recipit pecuniã mutuo ꝑ ecclesia si po stea apparet ipẽsa facta an ꝑsumat' pecunia mutuata vide Bal. in. l. si ventri. §. in bonis. ff. de ꝓuil'. cre. vi de. l. fi. C. de pigno.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An eccl'ia destructa ⁊ reedificata videatur eadez. Bar. in. l. inter. §. sacrã. ff. de vbo. obli.

¶ Ecclesia tũc dicit' pleno iure ad aliquẽ ptinere qñ in ea sacerdotẽ instituit ⁊ oẽs obuentões pcipit p̃e ter stipẽdia ministroꝝ. vt in. c. auaritie. ⁊ in. c. de monachis. de pben. nõ. in. c. abbate. de p̃uil'. li. vi.

¶ Ecclesia p beneficiũ restitutõnis põt ꝓducere nouos testes post didicita restificata. nõ. do. ꝑpe. ð anc. in cle. i. de testi. in. v. notabili. Bar. in. l. i. §. nũtiatio ff. de no. op. nũ. Jo. an. post Jnno. in. c. auditis. de rest. in int'. vbi vide.

¶ Factũ in ꝓfimbus ecclesie ðr factũ in ipa eccl'esia. et sic existens in hostio ecclesie nõ põt capi. C. de his q̃ ad ec. ꝓfu. l. p̃esenti. §. sane. facit. l. q̃dam biberus. ff. ð serui. ur. p̃di. Bar. in. l. item apud. §. conuitiũ. ff. de iniur.

¶ Si quis rogatus est restituere hereditatẽ ecclesie vel altari vel alteri pio loco trãseat dñium nulla facta restitutõne re vel verbo. casus est fin. in. l. fi. C. de sacrosanc. ec. Bar. in qõne p eum disputata. q̃ incipit filium adultũ. ⁊ sic debet limitari. l. facta. ⁊. l. restituta ff. ad trebell'.

¶ Singulare est in ecclesia qꝺ si rector vel canonicus ecclesie sit tabellio ⁊ cõficiat instrumentũ in quo testator dictã ecclesiã heredẽ instituit vel ei legat credit' instrumento fauore ecclesie. neq; notarius poterit puniri pena falsi. Jta nõ. Jo. an. ⁊ post eum dñs Anto. in c. cũ inter vos. de re iudi.

¶ Bonata ecclesiis valent sine insinuatõne. Jo. an. i addi. ⁊ ibi Spe. ti. ð instru. edi. §. porro. v. itẽ nõ. ꝑ q̃bus alt'. xvii. q. iiii. sunt q̃ opes. ⁊. c. fi.

¶ Relictũ incerte ecclesie alias nõ facta declaratõne cui ecclesie intelligat' relictũ an illi vnde ẽ legãs parrochianus. Bar. in. l. plauti9. ff. ð p̃di. ⁊ demõ. Jo. an. in addi. Spe. ti. ð istru. edi. §. nũc vo. v. q̃d si quis.

¶ Ecclesia adiens hereditatẽ sine bñficio inuẽtarii ñ tenet' vltra vires hereditatis. etiã circa bñficiũ restitutionis in integrũ. ita tenet Bar. in. l. i. C. ð sacrosã. ec. ⁊ est exp̃ssum. e. ti. aut'. sicut.

¶ Ecclesia ꝓtinet' appellatõne paupez. ter. est in. l. oẽs in p̃n. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ ideo legata incerta q̃ per executores debẽt distribui inter paupes p̃nt dari fabrice paupis eccl'ie. nũc p hec ðr iussus mutari. hec q̃stio fuit disputata p dñm Recuperũ ð sancto miniato. ut refert Jo. an. in. c. fi. ð testa. li. vi. in nouella. qð bene no. q̃re freq̃nter accidit istð ⁊ pauci sciũt allegare.

¶ Solũ in ꝓtractu mutui est necessariũ ad hoc ut ecclesia obliget' qð creditor ꝑbet versũ in vtilitatẽ ecclesie. In aliis uero ꝓtractibus hoc nõ requirit' si eccl'ia est lesa. ⁊ potest restitui. Jnno. in. c. grauis. de depo. et ibi doc.

¶ Si alicui ꝓcedit' eccl'ia in ꝓprios vsus vigore illi9 ꝓcessionis intelligit' in tpalibus ꝓmissa administratio. ꝑm Jnno. in. c. pastoralis. de p̃uil'. in glo.

¶ Si diuitie ⁊ ornamẽta vnius ecclesie trãsferuntur ad aliã creditores ecclesiaꝝ p̃nt petere sepationẽ bonorũ. ꝑm Jnno. in. d. c. pastoralis. ubi vide de hoc.

¶ Qualiter cognoscat' ecclesia collegiata. dic p signa qz hz sigillũ cõe. de ap. significauit. qð plene p̃sequit' Jo. an. de iurepa. c. nobis. ⁊ nõ. doc. in. c. ii. de eta. ⁊ q̃li. ⁊ dicti. ð. sub dictõne collegii.

¶ An ecclesia veniat in generali obligatõne vel ypoteca seu speciali. nõ. in aut'. ð ali. ⁊ emphi. §. et. coll'. ix. ⁊ in aut'. de alie. et p̃mu. §. alienatõnis. doc. in. c. nulli. de re. eccle. nõ alie.

¶ Quid videat' donare ep̃us donãs ecclesiam. vide de dona. c. pastoralis.

Ecclesiasticus Qui fuit autor illoruz liꝛoꝝ quoꝝ vnus vocatur ecclasiasticus. ⁊ alter ecclesiastes. nõ. xiii. q. iii. in ecclesiastico.

¶ Ecclesiasticus iudex põt punire vsurpatorẽ bonorum ⁊ iuriũ ecclesie. de p̃uil'. c. ii.

¶ Ecclesia cognoscit in p̃sonã layci de crimie ecclesiastico. nõ. de of. ꝛr. c. i. Jnno. de fo. ꝓpe. c. cũ sit. Jo. an. de homi. c. i. li. vi. dixi. ð. sub dictõne crimẽ. de her'et. ut inquisitõnis. §. ꝓhibemus. li. vi.

¶ An ecclesiasticus iudex exequat' sniaz secularis in dicis. de offi. dele. significasti.

¶ In q̃bus casib9 omisso layco seculari iudice possit adiri ecclesiasticus. dic p̃mo cum nõ est supior laycus puta vacãte impio. de fo. ꝓpe. c. licet. Scõo cũ negligit facere iusticiã. ut in dicto. c. licet. ⁊. c. ex tenoꝛe. e. ti. ⁊ ibi nõ. Tertio cũ ambiguũ ⁊ difficile est inter iudices seculares. q̃ fi. sint le. p venerabilẽ. Quarto in omni crimie ecclesiastico. ut dixi. ð. p̃x. Quinto per denuntiationem criminis. de iudi. nouit. vbi de hoc. Sexto rõne ꝓnexitatis. ⁊ in dote ⁊ in matrimonio. ð dona. inter vi. ⁊ vx. c. de p̃udẽtia. Septimo in oppressoribus viatoꝛes. xxiii. q. iii. c. fortitudo. cum. c. se. Octauo qñ locus est de tpali iurisdictõne ecclesie. de sp. c. si duob9. Nono p reconuentionẽ. iii. q. viii. cuius in agendo. Decimo si hoc habet ꝓsuetudo. de fo. ꝓpe. si clericus. nõ. in dicto. c. licet. de fo. ꝓpe. vbi vid nõ. glo. xi. q. i. in sũma. de offi. dele. significantibus.

¶ Ecclesiasticum crimẽ in vtroq; foro puniri põt. de peñ. c. felicis. li. vi. ⁊ ibi Archidi. v. q. vi. p̃sbiteri. et qð ibi. nõ.

Econtra Differentiã inter ecõtra ⁊ ecõuerso vide p Jo. an. in regula. qui sentit. ð regu. iur. li. vi. vbi vide.

Edere Edictio De edictione que fit officio iudicis. vide Bal. in l. dissolute. C. de condi. ex lege.

¶ Que sint p̃sone que pp̃ suã im̃pbitatez compellũtur edere. dic vsurarius. ut in cle. i. de vsur. item nauta caupones stabularii.

¶ Si aliqs petit centũ ꝑut ꝑz manu tal' notarii. an añ litẽ ꝓpellat' edere instrumentũ aduersario ut possit deliberare an cedat uel contendat. nõ. Bar. in. l. post q̃. §. si dies. ff. ut le. no. ca. Bal. in. l. edita. ad fi. C. de eden. doc. in. c. i. de ꝑba.

¶ De editione actõnis ⁊ q̃d sit edere habet' in. l. edita. C. de eden. ⁊ in. l. i. C. de eden. ⁊. l. si qs ex argentariis. ⁊. l. q̃dam. ff. e.

¶ Quo iure petat' editio instrumentoꝝ. nõ. de ꝑba. c. i. Spe. in ti. de instru. edi. §. dicendũz restat. adde Bar. in dicta. l. q̃dam. ⁊ in. l. i. §. officio. ff. de tute. ⁊ ra. distra. in q̃bus plene.

¶ Ea acta cãe p̃nt peri edi siue exhiberi. nec potest qs cogi edere instrumẽta q̃bus nõ vtit'. et illa edenda sunt sine die ⁊ ꝓsule. nisi qs vellet ea arguere de falso. hec oia nõ. de fide instru. c. g. ꝑpetuus.

¶ An editio instrumẽtoꝝ fiat regulariter. vide in. c. i. de ꝑba. vbi de materia.

¶ Quoꝝ debet fieri editio. ⁊ q̃d in editõne ponendũ

UVA. BHSC. IyR_001

nō.ff.de edē.l.i.in glo.pinde.ꝛ in.§. editōes. ī glo. ꝓsule. Ly.plenius in.l.edita. C.de eden. vide Bar. in.l.in fraudē.§.neqꝫ.ff.de iure fiſci.nō.de iudi.c.di lecti.ī glo.intenteē.ꝛ ibi Jo.an.in.c.examiata.e.ti. viii.di.quo iure.in glo.ii. Spe.ti.ō acti.ꝛ peti.§.i.

¶ Quō dꝫ fieri editio inſtrumentoꝝ.nō.ff.de eden. l.i.§.editōnes.in glo.ꝓsule.iūcta.l.ꝓtoꝛ.in glo.meū ꝛ.l.q̄dam.in glo.iudicio.e.ti.inſti.de inuti.ſti.§.itē verboꝝ.in glo.tota die. C.ō eden.l.q accuſare.ī glo. debeat.ꝛ ibi Ly.ꝛ in.l.fi.e.ti.vbi Ly. Spe.ti. ō inſtru.edi.§.dicendū reſtat.v.poꝛro.de reſcrip.c.eam te.p Jnno.in glo.datā.ō fi.inſtru.c.g.ppetuꝰ.ī glo. fi.de ꝓba.c.i.ꝛ in.c.quoniā ꝓtra.in glo.tpa.

¶ Luius rōnis debeat fieri editio.nō.ff.de edē.l.ſi q̄s ex argentariis.§.rōnem.in glo.incipe. C.e.l.i.in glo.iii.ꝛ ibi Ly.vide glo.in cle.vnica.ō vſur. in glo. ratione.

¶ An editio actoꝝ vel inſtrumētoꝝ debeat fieri in cā criminali.nō.ff.ō iure fiſci.l.ii.§.diui.in glo. agatur.ꝛ ibi Bar.plene.

¶ An editōe pricule teſtamēti fiende p notariū vide Zing.conſi.clxvi.qō incipit ſup puncto.

¶ An totū ſtatutū vel inſtrumentū debeat edi aut ſola pticula. q̄ ꝑ me facit tex.ꝛ glo.in.l.in ciuile.ff.de legi.ꝛ ibi Bar.plene facit.l.argētarius.§.edi.ff.de edē. Ly.in.l.fi. C.de ꝓci.imp.offe. Bar. in Rica. ff.de no.op.nū.vbi plene. Bal.in dicta.l. in ciuile. adde tex.in.l.i.§.q̄ aūt. C.ō veteri iure enucle. tex. in.c.ꝓtingit.de fi.inſtru.

¶ Ad hoc ut notarius teneat edere inſtrumentū alienū duo requiruntᵉ.vnū q̄ ad eius intereſſe ꝓtineat.alterū q̄ eo mandāte factū ſit.glo.in.l.i.ff.de edē.et in l.ꝓtoꝛ.in ꝑn.e.ti.

¶ Cōtra ſe nō cogit quis edere inſtrumentū.ff.ō arbi.l.nō ex oībus.adde q̄ noia teſtiū quos volo facere citari ad iurandū debeo edere aduerſario ſi vult opponere ꝓtra ꝓſonas iꝓoꝝ ut nō recipiant ad iuramentū. glo.in.l.i.§.editōe in fi.magne glo.ff.de edē. qō eſt veꝝ ſi nō ſit timoꝛ ſuboꝛnatōnis.q̄re tūc nō debēt edi ſed debēt teneri ſecreta vſq; ad iuramentum. ita dicit Bal.in.l.fi. C.de edē.in ꝑn.vii.colt.

¶ An editio inſtrumēti debeat fieri cum die ꝛ ꝓſule. vide glo.ꝛ Bar.in.l.exempla.ff.de edē.ꝛ.l.i.§. editiones.e.ti.

¶ Rationes edende ſunt in loco ꝓtractus vel mercantie exercite.nec ad hoc habent dilationes niſi ex cauſa ff.de eden.l.argētarius.

¶ Emptoꝛi vēditoꝛ edere dꝫ iſtrumēta ad declaratō nē iuris ſui.ff.de ac.emp.l.ticius. heres tī nō teneᵉ tradere.ut dicit glo.ibi.ꝛ.e.ti.l.creditoꝛ.

¶ Ubi ꝑs petit editionē fieri inſtrumenti nō eſt fienda copia de oꝛiginali.ſed de exemplo. C.de diuer. reſcrip.l.ſancimus.

¶ Rōnes nō ſunt edēde niſi ſemel. niſi q̄s ꝓbet ſe caſu amiſiſſe. C.de edē.l.i.

¶ Edere idē eſt qō demōſtrare.ff.de edē.l.i.nō. C. de edē.ſup Rica.

¶ Editō rōnum ꝛ inſtrumēti peti pōt qūo quis vſurus eſt. C.de edē.l.i.ff.e.l.i.

¶ An creditoꝛ pōt ꝓpellere debitoꝛes ad editionē inſtrumēti ſolutōnis.vide. C.de fi.inſtru.l.plures.

¶ Editio actoꝝ pōt peti ab eo cui? ꝑncipaliter intereſt.vel cui acta ꝓiudicāt.ut fideiuſſoꝛ vel ſimiles.glo. in.l.edita. C.de edēdo.

¶ Editio actoꝝ debet peti a iudice nō a ꝑte niſi ī ſubſidiū q̄n nō pñt haberi a iudice.ita dic ūt doc.in dicta l.edita.

¶ Acta non debent edi a notario ſine iudicis auctoritate et licentia.alias non valent. doc.in dicta.l.edita.vbi allegant.l.adoptionē. C.de adop.ꝛ. C.de iure fiſci.l.inſtrumenta.

¶ Totus liber rōnum nō eſt edendus.ſed ſolū illa ꝑticula q̄ facit ad cām.nō.in dicta.l.edita.

¶ Acta tanq̄ ꝓmunia debēt edi cū die ꝛ ꝓſule.nō in l.is apud quē. C.de edē.

¶ Quo iure agat ꝓtra notariū ut ſcribat inſtrumētū ꝛ edat.vide in.l.fi.ff.de tabu.exhi.

¶ Si ſniam quā habuiſti ꝓtra me dico nullā. ꝛ in ꝓceſſu cauſe peto ut illā edas nō debes ad hoc cogi.ſed iudex ꝓnuntiabit q̄ ſi aliquo tꝑe apparebit ſit nulla. Jnno.in.c.g.perpetuus.de fide inſtru. Bar.in.l.i. §.edēda ſunt.ff.de eden.

¶ Editio libelli ꝛ alioꝝ actoꝝ debet fieri expēſis petentis.ꝛ ſufficit q̄ petēti fiat copia ſeu facultas deſcribendi.l.i.ff.de edē.glo.in aut.offeraᵗ. C.ō lit.ꝓteſ. et ibi Bar.q̄ dicit ſeruandā eſſe conſuetudinē.

¶ Quando petit editō vel copia ꝓcuratoꝛii dꝫ dari expenſis ipius ꝓcuratoꝛis ne ex ipius interuētu ꝓditio aduerſarii efficiat deteriꝰ q̄ ſi dñs ſecū litigaret ꝑſe. Bar.in.l.ii.§.defendi.ff.ex q.ca.in poſ.ea.et idē ſi eſſet mittendū ad dñm abſenté ꝑ aliq̄ rōne vt declaratōe ꝑm Bar.in.dic.§.defendi.

¶ Si notariꝰ pdit oꝛiginale inſtrumentū.i.ꝓthocollum pōt petere q̄ pars cui tradidit publicū illud ſibi edat ut poſſit de eo copiā facere alteri ꝑti vel cuiꝰ iter eſt ab eo petenti ſibi edere.ita dicit Bal.in.l.fi. C.ō eden.in fi.vi.colt.

Edes Edium appellatione quandoq; ꝓtinētur omnia edificia.ff.de incen.rui.nau.l.qui edes.in ꝑn.ubi vide.

¶ Quid hoc verbū regulariter ꝓtineat.vi ō.ff. ad.l. acquit.in.l.q̄ edes.ff.de vſucapio.l.eū qui edes.ff.ō rei ven.l.ſolum.

Edictum Hec eſt lex ꝓtoꝝ.ff.de offi.ꝓconſulᵗ.l.ne quicq̄.§. circa. qō bñ nō.qꝛ rara materia.

¶ Edictū.i.epla.ff.ō offi.ꝑcō.l.obſeruare.§.i.

¶ Quid ſit edictū ꝛ cuius.dic regis vel impatoꝛis. ut habeᵗ Luce ſcō.aliq̄ eſt ꝓtoꝛis.ii.di. ꝓſtitutio. vbi de hoc.aliq̄ eſt lex ſeu canō.ō ſpon.cū apud. vbi de hoc.ꝑ do. Lar.flo.

¶ Edictū q̄q; ponit ꝑ ꝓſtitutōe vt ſtatuto. de elec. maſſana.ꝛ.e.ti.ut circa.li.vi.

¶ Q̄q; ꝑ citatōe iudicis.ff.de iudi.l.ꝛ pꝰ edictū. ꝛ.l.ad pemptoꝛiū.c.de illicita.xxiiii.q.iii.

¶ Q̄q; ꝑ mandato ſeu banno. ut ſunt ꝓtoꝝ edicta c.fi.q̄ ma.ac.poſ.

¶ Q̄q; ꝑ collectis ſeu ipoſitōne.xvi.q.ii.placet. ꝑprie vero edictū eſt qō a ꝑncipe emanat.glo.in.c.i. de poſtu.ꝓela.

¶ De edicto publice ꝓponēdo ꝛ de his q̄ ſeruari debent in publicatōne.vide Bar.in extraua. ad reꝑmēdam..in.v.publice.

¶ Edictum quādoq; circumducitur.ut in.l. ad peremptoꝛium.et.l.ſe.ff.de iudi.et de offi.dele.cōſuluit quod nō.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Edictum generale ſufficit qñ noſcit ꝑſona certa q̄ citari ꝺbeat. ita dicit Jnno. in. c. ꝓ venerabilē. qui fi. ſint le. bene facit. c. fi. de elec. li. vi.

¶ Be mā ſeptē edictoꝝ ⁊ de eoꝝ libellis vide. Spe. in ti. de do. ⁊ ꝓtu. in. §. iii.

¶ Quis poteſt mittere edictum. nō. xxiiii. q. iii. de illicita. in glo. magna.

¶ An ſit neceſſe q̄ edictū ꝑemptoriū veniat i notitiā nō. ff. de iudi. l. ⁊ pᵒ edictū. in glo. ii. ff. q̄ ſen. ſine ap. reſcin. l. i. §. itē cū ex edicto.

¶ An ſit ſublatum edictū de coniungendis cū emancipa. liberis. nō. C. de ſuis ⁊ le. aut. in ſucceſſione. in glo. fi. ⁊ ibi Ly.

¶ Quot ſunt neceſſaria ut habeat locū edictū de alienatōe iudicii mutādi cā fcā. vide in. l. i. i glo. fi. e. ti.

¶ An valeat edictū ꝑemptoriū ꝺ abſentē cā reipublice. nō. ff. de re iudi. l. ꝓtra pupillū. ⁊ ibi Bar.

¶ In quo differt edictū ab interdicto. nō. Bar. ff. ꝺ no. op. nū. l. i. in. ii. opinione. ⁊ in. l. ꝓtor. §. i. in glo. i. e. ti.

Edificium. ¶ Qñ plures ꝓcurrunt in edificando q̄s ꝓferatur. Bar. in. l. quo min⁹. ff. de flu. vbi ēt dicit q̄ edificiū ē nomē generale

¶ Si q̄s ꝓmiſit edificare domū vel turri. an teneat de vicio opis. nō. Bar. in. l. ea. §. locaui. ff. loca.

¶ Quando ⁊ que res poſſunt ab edificio abradi ⁊ ſeparari. nō. Bar. in. l. ſi ſine berede. §. interpoſito. ff. de admi. tuto.

¶ An edificiū cedat ſolo. glo. xii. q. ii. aplicos. Jn no. in. c. cū olim. de ꝑuil. in. ꝟ. fructibus. inſti. de re. diui. §. cum in ſuo. Spe. ti. ꝺ emp. ⁊ ven. §. tertō loco. ꝟ. quid ſi clericus. ff. de acquir. re. do. l. adeo. §. cū in ſuo. C. ꝺ edifi. ꝓtu. l. ſi is ꝓtra quē. adde q̄ dixi ſ. ſub dictōne eccleſia.

¶ An laycus poſſet edificare locū ſacrū ſine licentia epi. Jnno. q̄ nō. in. c. inter dilectos. ꝺ dona. xviii. q. ii. q̄dam. doc. in. c. ad hec. de reli. domi.

¶ An ꝓhibitus edificare locū deſtructū poſſit reficere. de iude. ꝓſuluit. xxiii. q. v. ſi audieris. Jnno. de reſti. ſpoł. piſanis. tex. de peñ. felicis. §. i. li. vi.

¶ An ſi clericus ē inſtructus circa edificatōez cuius ſumptibus debeat ſuire in illis. tex. xvi. q. i. nos aūt.

¶ An liceat edificare caſtrū vel villā ſeu turri ꝓpria auctoritate. Jnno. de reſti. ſpoł. piſanis in fi. glo. magne. Jo. an. de ſen. ex. ſi ciuitas. li. vi. Jnno. de of. or. cum ab eccleſiarum. Bar. in. l. iii. ff. de op. publi. et in. l. vrbis. ff. de ver. ſigni.

¶ An monaſteriū edificatū ꝑ epm̄ ſit eccleſie cathedralis. tex. ⁊ glo. xii. q. ii. aplicos. vide de dona apli ce. ⁊ qꝺ ibi nō.

¶ An ſi vicini edificāt muꝝ cōem cū pacto nō extollendi illū pactū trāſeat ad emptorē. nō. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de iudi. §. generali. ꝟ. q̄d ſi tuo.

¶ An in flumie pōt edificari molendinū in ꝓiudiciū alterius molēdini. vide Spe. in ti. de cā. poſ. ⁊ ꝓpria §. q̄. ꝟ. qꝺ ergo. Bar. in. l. i. §. ſicut. ff. de aqua pluar. ⁊ in. l. fi. ff. de vſucap.

¶ An poſſū ſup viā publicā edificare pontē ꝺ domo mea ad domū alterius. Spe. in dicto. §. fi.

¶ Qualiter debeant incole conferre ad edificationē muroꝝ ciuitatis et aliorū operum. vide tex. in. l. oēs. C. de oper. publi.

¶ Monaſteriū ſicut etiā eccleſia nō ꝺz edificari ſine dote. tex. de cenſi. c. pe. Jo. an. in. c. Johannes. de regula. in. ii. op. dicā. j. ſub dictione monaſterium.

¶ An hoſpitale debeat edificari cū dote. tex. q̄ ſic i c. ii. ꝺ reli. do. Jnno. i. c. cū venerabil. ꝺ excep. ad fi. ꝺ reſti. ſpoł. cū ad ſedē. dicā. j. ſub dictōe hoſpitale.

¶ A quo ſunt edificande iſte cluſe q̄ fiunt in aquis. Bar. in. l. flumē. §. fi. ff. de dam. infec.

¶ An edificans cluſam in flumine poſſit mittere trabē in ripa vicini eo inuito. Bar. i dic. l. fluminū. §. i.

¶ An ſup muros ciuitatis poſſit edificari domꝰ priuatoꝝ. Bar. in. l. pe. in fi. ff. ne quid in lo. publi. ⁊ in l. iii. ff. de oper. publi.

¶ Si capella edificat in aliqua eccleſia noie alicuius pōt illo defuncto aſſignari alteri ⁊ arma illius abradi ⁊ alia ponere ſm Bar. in. l. ii. ff. ꝺ oper publi. dixi. ꝺ ſub dictōne capella. ⁊ ſub dictōne arma.

¶ An quis poſſit edificari fortilitiū in ſuo territorio priuato. Bar. in. l. iii. ff. de oper. publi. ⁊ ibi nō. glo. adde nō. in. l. ii. C. de fun. limito. in glo. antiquitas. et ibi Bar.

¶ An liceat extollere edificiū ad libitū eius cuiꝰ eſt ſolum. vide. xii. q. i. dilectiſſimis. tex. eſt in. l. altius. C. de edifi. priua.

¶ An q̄s poſſit edificare caſtrū in loco in quo alii habēt poſſeſſiones illis inuitis. dato q̄ nō edificet ſuper fundis ipoꝝ. vide nō. de reſti. ſpoł. piſanis. vbi ꝺ hoc.

¶ An eccleſia edificata in territorio alieno debeat demoliri ſi prius non fuit facta denuntiatio. glo. xvi. q. v. c. finali.

¶ An q̄s poſſit edificare domū altiorē domo vicini. nō. de ꝟbo. ſigni. abbate. in glo. iii.

¶ Edificatū pᵒ denūtiatōez deſtrui ꝺz ēt ſi iniuſte fuit denuntiatū. de no. op. nū. c. i. ⁊. ii. ⁊ qꝺ ibi nō.

¶ Quid veniat appellatōne edificioꝝ. nō. ꝺ ver. ſig. c. cū in ꝑtibus.

¶ Qualiꝫ quis debeat iuxta alienū fundū edificare. nō. ff. fini. regun. l. fi. C. de edi. ꝓua. l. altius.

¶ An poſſit q̄s ꝓhibere edificiū alteri⁹ tolli. nō. ff. de ſer. ur. ꝑdi. l. q̄ lumibus. in glo. C. de ſer. ⁊ aqua. l. altius. ⁊ ibi Ly.

¶ An poſſit quis edificare in ſuo ꝓ libito voluntatis. ff. ſi ſerui. ven. l. ſicuti. §. ariſto. in glo. facere. Ly. in dicta. l. altius.

¶ An quis pōt ꝓpelli reedificare. nō. Ly. in. l. ſi ut ꝓponis. C. de edifi. ꝓua.

¶ Quib⁹ caſib⁹ edificiū applicet fiſco. nō. C. de ſe pul. viola. l. iii. in glo. i.

¶ Ubi i alieno edificat q̄s poſſideat edificiū. nō. C. de rei ven. l. ii. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. in. ii. q.

¶ Si edificiū fiat ꝓ cōi in terris alienis ad tuitionē ciuitatis ꝺz eſſe in vſu illius cuius eſt terra. nō. C. de oper. publi. l. turres.

¶ Si q̄s ꝓmiſit non edificare in fundo ſuo ⁊ illū alienat an ſi emptor edificet ipe vel eius actor teneatur. Bar. in. l. i. ff. de no. op. nū.

Ediles. ¶ Qui ſunt ediles currules ⁊ vnde dicantur. nō. ff. de edil. edic. l. i. in glo. ii. et ff. de of. ꝑfec. vigi. l. i. ⁊ ibi nō. glo.

Educatio Educatō puuloꝝ atq; filioꝝ eſt de iure naturali. i. di. ius nāle. de iſta dictōne vide q̄ dixi ſub dictōne alimēta.

Effectus. Effectū gie hīe ñ pōt ſacramentū hereticoꝝ. i. q. i. ſicut eunuchus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Effectū gratie diuine ꝓferūt ita mali ſicut boni miniſtri.i.q.i.ſi fuerit.ꝛ.c.eccl̃ia catholica.ꝛ qȝ ibi nō
¶ Ceſſante cā ceſſat effectus.i.q.vii.qȝ ꝑ remedio. de renū.poſt tranſlationē.vbi de hoc. in glo.in.v.ceſſante.ꝛ ibi concoꝛ.
¶ Effectus cuiuſlibet ſacramēti ceſſat vbi eſt bereſis et impietas.i.q.i.manifeſtus.et.c.ꝓſtat.
¶ Magis ꝓſideramus effectū q̄ verba.ff.qȝ cuꝫ eo. l.filius.ꝛ qȝ ibi nō.
¶ Nō ꝓſtat ipedimentū qȝ de iure nō ſoꝛtit̃ effectū. de iurepatro.qȝ aūt.et.c.illud.vide in regula ñ ꝓſtat de re.iur.li.vi.
¶ Ex effectu delicti p̄ſumitur animus delinq̄ntis. vide que dixi.ō.ſub dictione animus.
¶ Que inducta ſunt ad vnū effectū nō debent opari ꝓtra.ff.de leg.i.l.legata inutiliter.facit.xxvi.di. dein de.xlv.di.licet.xvi.q.i.legi.de fideiuſ. peruenit .xii. q.ii.caritatem.
¶ Quotiēs aliq̄d eſt diſpoſitū ad vnū effectū illo habito nō eſt alterius curandū.ff.de no.op.nū.l.i.§.et q̄.de accu.c.i.ꝛ.ii.li.vi.xxiiii.q.iii.ecce.
¶ Que in effectu vel ſm effectū ꝓueniūt dicunt̃ ſim pliciter ꝓuenire.l.ſufficit.ff.de cōdi.indebi.xiii.q.ii. aie defunctoꝝ.de elec.c.dudū.el.ii.de appel.cū ſpeciali.de ſer.nō oꝛdi.miramur.
¶ Cui nō ꝓuenit effectus nec nomē debet ꝓuenire.ꝛ ecōtra.i.q.i.c.ii.c.foꝛus.de ver.ſig.inſti.de curato. §.tutoꝛes.ii.q.vi.omnes epiſcopi.viii.q.i. qui epiſcopatum.xvi.q.i.ſi cupis.
¶ Verba ſunt intelligenda cum effectu.ff.qȝ quiſq; iuris.l.i.§.hec aūt verba.de cleri.nō reſi. relatū. et qȝ ibi nō.dicā.j.ſub dictōne verba.
¶ Nō ſufficit conatus niſi cū effectu.ff.ō in ius uo. l.quāuis.ff.de iniur.l.eum q̄.§.ſi mulier. ar.ō in.l. ſi q̄s nō dicā.C.de epi.et cle.ꝛ in.l.is qui.C.ad.l. coꝛ.de ſicca.dixi.ō.ſub dictione affectus.
¶ Nūq; quis hȝ rem vel ius ſed nō effectū rei uel iuris.C.de iuriſdic.om.iudi.l.ꝑuatoꝝ.
¶ Quandoq; tenet actus et tñ nō habet effectū. de p̄uil.ex parte.el.i.
¶ Quod iuris ē in effectu idē eſt in cā.ff.de pecul.l. iii.de pe.di.ii.poſt diſcurſū. de p̄ſump.ex ſtudiis. et c.litteras.de ſta.regu.qȝ dei timoꝛē.
¶ Effectus a potētioꝛi cauſaī.lxxvi.di. ieiuniū. de pe.di.i.medicamē.de tēp.oꝛ.litteras.ō iurepa.ex litteris.ff.de le.iii.l.cui lana.ꝛ.l.queſitū.§.illud.ō cō ſe.ec.vel al.qȝ in dubiis.de p̄ben.q; ſepe.ꝛ.c.hi qui li.vi.ꝛ.c.ad ſcōm.de iurepatro.
¶ Ea q̄ p̄cedunt a pari potētia ꝛ virtute ſunt vnius effectus.l.i.§.nō eſſe.ff.ne qd in loco publi.
¶ Que ꝓueniūt in effectu ꝛ in p̄miſſione.l.q̄riī.ff.ō ſta.ho.l.ſi.ff.man.ff.de ver.obli.l.ꝓtinuus.§.cū ita C.de inſti.ꝛ ſubſti.ſub ꝓdi.fac.l.ſi mater.

Effeta Dominus q̄ ſanauit ſurdū ꝛ mutū liniens cū ſputo linguā ꝛ aures eius legit̃ dixiſſe hoc verbū effeta.qȝ eſt apire.Math.vii.de cō ſe.di.iiii.poſtea tanguntur.

Effractor Qua pena puniaī effractoꝛ carceris.vide Jo.an.in addi.Spe. ti.de p̄ſump.§.ii.v.violenta.
¶ Quid ſit effractoꝛ.habetur.ff.ō offi.p̄refec. vigi. l.iii.§.effractiue.

Effundo Effuſio Quando dicaī eē uī facta effuſio ſanguinis.dic q̄ eſt magna habundantia.nō .xvi.q.i. reuertimi.glo.de ſen.ex.cū illoꝝ. qȝ facit ad intellectū ſtatutoꝝ.adde Bal.in.l.fi.C.de edī.edic.in.iiii.q. adde q̄ iſta duo verba denotāt largitatē ꝛ habundantiā.no.glo.in cle.ne romani.§.fi.de elec.Interdum ſignificāt viciū.xli.di.ſepe.vicia vide de elec.vbi peculū.li.vi.de ꝓſe.ec.vel al.c.i.e.li.

Egenus Pontifex diuine retributōnis mēoꝛ nō debet egentiū cōmodis piā ſollicitudinē denegare.lxxxvii.di.diuine.
¶ Quid ſi pater meus ē infidelis et eq̄liter egeat cū extraneo fideli cui magis teneoꝛ ſubuenire.glo.in.c.ñ ſatis.lxxxvi.di.videtur dicere q̄ magis fideli.vȝ qȝ dicā.j.ſub dictōne elemoſina et ep̄us.
¶ Jtē pōt dici egenus q̄ nō eſt ſoluendo.inſti. q̄ manu.nō poſ.§.i.vel qui nō habet vnde ſe alat.C.ō ſacroſanc.ec.l.p̄uilegia.

Egiptus Mercurius trimegiſtus p̄mꝰ egiptiis leges tradidit.vii.di.Moyſes.
¶ Egiptus mater ydolatrie.xxvi.q.ii.ſed ꝛ illud.
¶ Egiptiacos dies non debemus ſeruare. no.xxvi. q.vi.non obſeruetis.

Egregius Judex ō gratia mittat ad p̄ſonas cum de iure nō teneatur.ff. quis oꝛ.in bo.poſ.ſer.l.ii.§.ſi p̄ſes.no.de offi.oꝛ.c.ſignificauit.et ibi Jo.an.
¶ Egregie p̄ſone dicunt̃ p̄ſbiteri ꝛ dyaconi ad quas mittaī ꝑ teſtimonio ꝛ ꝑ iuramēto calūnie. Spe.ti. de teſti.§.iiii.v.quid de p̄ſbitero.
¶ An qȝ dicit̃ q̄ egregie p̄ſone nō ꝓpellūt̃ venire ad iudiciū.ut.l.ad p̄ſonas.ff.de iureiurā.ꝛ.c. ſi q̄ teſtiū ō teſti.habeat locū etiā in crimialibus.dic q̄ nō.glo. eſt ſin.in.c.i.de teſti.cogen.

Egritudo Egrotus Egritudo ignobilitas pauptas et hmōi nō dicunt̃ mala.xv.q.i.illa canēda.
¶ Egrotātes adulti q̄ ꝑ ſe rūdere nō p̄nt alioꝝ rūſo baptizant̃.ꝛ penitētes abſoluunt̃. de ꝓſe.di.iiii. egrotantes.de baptiſmo maioꝛes.adde qȝ dicit̃.j. ſub dictione infirmitas.

Electio Electus Ex duobus malis minus malū eſt eligendū xiii.di.duo mala.ꝛ in.c.nerui teſticuloꝝ.xxii.q.iiii. ſi publice.ꝛ.c.nō ſolū.ꝛ.c.ſi aliquid.
¶ Qualiter ꝛ a q̄bus faciēda eſt electio pape.xxiii. di.in noie dñi.de elec.licet.ꝛ.c.vbi piculū.e.ti.li.vi.
¶ Quid debeat iurare electus in ep̄m añ ꝓſecratōez habeaī.xxiii.di.quang̃.de iureiurā.ego eni.
¶ Eligēdus ñ ē ep̄us magis ō ꝓp̄ria eccl̃ia q̄ de alie na ſi repiaī idoneꝰ.lxi.di.nullꝰ.ꝛ.c.obitū.ꝛ.c.bone
¶ Electioni ep̄oꝝ nullus laycus pōt intereſſe.lxiii. di.nullus laycoꝝ.ꝛ.c.adrianus.ꝛ.c.valētinianus.facit de elec.cumana.ꝛ.c.ſacroſancta.
¶ Turbis nō debet fieri electio ep̄oꝝ.lxiii.di. nō eſt permittendum.
¶ Electio ſummoꝝ pontificū aliq̄n p̄tabaī impatori.lxiii.di.p̄ncipali.ꝛ eligebaī papa p̄ſente clero ꝛ populo.lxiii.di.quia ſancta.
¶ Aliq̄n vero electio pape fuit ab impatoꝛe cōceſſa romanis.lxiii.di.ego Ludouicus. ſȝ poſtea impatoꝛ renūtiauit.lxiii.di.adrianus.ꝛ.c. ex ꝓſtitutōnibus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Qui impedit electionē pape anathema sit. lxxix. di. si quis.
¶ Electio pape spectat ad cardinales. sed ipius depositio ad deū. lxxix. di. sicut
¶ Qualis debeat esse eligendus in epm. vide. xxv. di. primū itaq;
¶ Impedientes aliquā electionē canonicā sunt simoniaci et infames. i. q. i. qui autem.
¶ Electio plati nō debet fieri muneribus fauore vel amicitia. sed solū meritis. viii. q. ii. illud.
¶ An electus pstare iuramentū debz q si ptingat eligi in platum iura ecclesie cōseruabit. et ablata repetet viii. q. iii. talia.
¶ Electio abbatis spectat ad monachos. nec abbas sibi absentem substituere potest sine licentia et fratruz consilio. xvi. q. iiii. congregato. xviii. q. i. abbatem. et c. quando sit necessarium.
¶ An duo eligi pñt ad vnā pbendā. vide Inno. in. c. maioribus. de pben. adde glo. et doc. de psti. cū. m. videtur casus in. c. tue. de pben. et ibi glo. bona.
¶ Electione sola nō acquirit ius nisi confirmet. et sufficit prma confirmatō in contradictorio iudicio. ita nō. Inno. in. c. cū venissent. de resti. spol.
¶ Habēs ius eligēdi nō pōt constituere procuratorē ad eligendū anteq vacet ecclesia. de elec. si compromissarij. li. vi. vbi p Archi. vide de cess. pben. c. fi.
¶ Qui ex iure quodā singulari publico priuilegio vel consuetudine habet ius eligendi pdit quasi possessionem eligendi si ab electione excludit. secus in eo q̄ hz ius eligendi de iure communi. vide de cau. pos. et pprie. c. cum ecclesia sutrina.
¶ Ad quē spectat pnūtiare electionē. glo. in. c. sicut de elec. li. vi. Inno. de maio. et obe. c. i.
¶ Electores nō dant ius plature sed confirmatio. ita dicit Inno. in. c. ex pte. de arbi.
¶ Electio dicit via ordinaria postulatio extraordinaria. dicit Hosti. in. c. gratū. de postu. pla.
¶ Electio pape de consuetudine ptinet solū ad cardinales. et q̄ sunt specialia in tali electōne vide in. c. licet. de elec. sm Hosti. de mā. in. c. vbi periculū. de elec. li. vi. in cle. ne romani. e. ti. tū in concilio constantien. dūs Martinus papa. v. fuit electus nō solū a cardinalibꝰ sed ab oībus natiōnibus xpianitatis.
¶ Electores psumunt scire qualitates electi. ita dicit Hosti. in. c. cum terra. de elec.
¶ Quando electores cōpromittunt videt actum ut eligatur psona idonea. Hosti. in. c. cām. de elec.
¶ Ubicunq; prma electio est nulla ipo iure licz nōdū cognitū sit de nullitate nō impedit scōam electionē. hāc regulā ponit Inno. in. c. considerauimus. de elec.
¶ Electō canonica si phibet ppter decretū. Inno. in. c. innotuit. de elec. Hosti. ibi contra. et melius.
¶ Si electio fiat p dolū an electus alias tū dignꝰ teneatur renuntiare. Inno. in. c. q̄ sicut. de elec.
¶ Electō canonica nō pōt celebrari q̄n recedit aliqs de his q̄ sunt necessarii ad capitulū celebrandū. licz recedat licētiatus. nō. Inno. in. c. considerauimꝰ. de elec.
¶ Electores q̄ habēt ab aliquo potestatem eligendi eligunt suo nomine non nomine cōmittentis. ita nō. Inno. in. c. in causis. de elec.
¶ Electores nō pñt compromittere de negocio electionis iam facte. nō. Inno. in. c. dudū. de elec.
¶ Q̄n cassat electō pp defectū ordis electus ob hꝰ nō efficit infamis. no. Inno. in. c. cum post. de elec.
¶ Electio integrat ex tribus. s. ex facto electoꝝ. ex pacientia eoꝝ quoꝝ interest. et confirmatōe superioris. ita dicit Inno. in. c. cū venissent. de resti. in inte.
¶ Electus si vult debet renuntiare in manibus eligētium ante confirmatōnem. Inno. dicit in dicto. c. cū venissent. de resti. in inte.
¶ Potās eligēdi cōpetens alicui trāsit ad singularem successorem. ut. l. si sit. §. si q̄s. ff. de le. i. adde qō no. Bar. in. l. inter stipulantē. §. si stichū. ff. de ver. obli. vbi tractat an et q̄n ius eligēdi trāseat in successorem.
¶ Electio fcā hꝰ mō eligo illū in quē maior ps cōsenserit nō valet. secus si dicat habeo illū p electo quem maior ps elegerit. glo. in. c. cū in iure. de elec.
¶ An electio possit fieri ea die q̄ platus ē mortuꝰ et sepultꝰ. Bal. in. l. genero. ff. de his q̄ no. infa. videtur tenere q si. et an corpe nondū tradito sepulture. Archi. q si. in. c. si electio. de elec. li. vi. qō no.
¶ Si peccatū est in forma electōnis tū admittit penitentia. nō. Inno. in. c. q̄ propter. de elec.
¶ Ubi electores discordāt in electōne ius eligēdi deuoluit ad superiorem. Bar. in. l. in venditōne. §. fi. ff. ō bo. auc. iudi. pos.
¶ An impediēs q̄si possessionē iure eligēdi teneatur Bar. in. l. i. §. huius aūt interdicti. ff. uti pos. ubi ēt tractat an et q̄tenus p acceptatōz seu confirmatōz electi dicat tertiꝰ turbare in sua q̄si possessiōe iuris eligēdi.
¶ An per electōnem q̄ratur ius electo et quale adeo ut non possit postea reuocari. Bar. in. l. absenti. ff. de dona. et in. c. nosti. de elec. adde quod no. glo. in auth. de man. prin. §. eos.
¶ Q̄n quis eligit indignū psumit scienter facere. q̄ psumit habere noticiā eius quē eligit. ff. ō confir. tuto. l. si patronus. per Bar. bñ facit qō dixi. ō. sm Host. c. cum terra. de elec.
¶ Si tres fuerūt electi successiue ad primū officium deliberante primo moriente scdo an tertius admittat. no. Bar. in. l. cū sub hac. ff. de cōdi. et de. et in. l. q̄diu la. ii. ff. de acquir. here. adde Bal. in. l. post aditam. C. ō impub. et ali. substi.
¶ Si testator habens duos equos vnū relinq̄t hospitali alium fratribus quis habeat electōz. vide Bar. in. l. qui duos. ff. de le. i.
¶ An por cui cōmissa est electio pauper inter quos bona distribuantur possit eligere fratres sui puentus. no. Bar. in. l. cum q̄dam. ff. de le. ii.
¶ Qualiter eligat imperator et qui sunt eius electores no. de elec. venerabilē. de re iudi. ad aplice. li. vi. glo. in cle. ne romani. de iureiurā.
¶ Eligere tenet agere volēs an agat ex testamēto an ex codicillis. vide in. l. si quis. C. de codicill. glo. i. l. qui in heredē. §. eligere. ff. tribu.
¶ Is qui habet potestatē eligendi nō pōt seipm eligere. ut in. l. si mandauero. §. tibi. ff. manda. glo. in c. cum in iure. de elec.
¶ Quid aūt si ad plures spectat electio an vnꝰ eorū possit eligere. glo. in. l. obseruare. C. ō accusa.
¶ An electꝰ ab vno et confirmatus ab alio possit renūtiare in manibꝰ eligētis. Bar. in. l. nulli. C. de defē. cium. facit qō dixi. ō. sm Inno. in. c. cū venissent. ō resti. in inte. C. si ser. aut li. ad decurio. aspira. l. i. li. x.
¶ An eligētes indignū priuent ptāte eligēdi. Bar. in. l. cū q̄daz. ii. ff. de le. ii. vide in. c. cū in cūctis. de elec.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An electio possit viciari ⁊ mutari voluntate et no ua electio fieri. Bar. in. l. unū ex familia. in p̄n. ⁊. §. rogo. ⁊. l. cum quidam. ff. de le. ii. ⁊ in. l. post mortē. ff. de fideicō. adde quod nō. Jo. an. in. c. gratia. de re scrip. li. vi. in glo. fi.

¶ Jus eligēdi ꝓsumit̄ p electionē vnī⁹ ex trib⁹ alter natiue legatis. ut. l. si is qui. ⁊ ibi Bar. de le. ii.

¶ Jus eligendi qō quis habet ex ꝓsona sua ⁊ iure ꝓ prio transmittit ad heredē. secus si iure alieno. qz ꝓso nam nō egredit̄. ut. l. fi. in p̄n. C. de elec. ⁊ in. c. si cō ꝓmissarius. de elec. li. vi.

¶ Per electionē vnius ex ꝓtrariis videt̄ quis renun tiare iuri sibi cōpetenti in alio. ut. l. cōmissoꝛie. C. de pac. inter emp. ⁊ ven.

¶ Si est cōsuetudo q̄ electio fiat in certo loco an ali bi facta valeat. vide de elec. c. cū in terra.

¶ Si cōtemptus post electionē cōsenserit nō pōt po stea agere de contemptu. nec eius vox auget numerū nō. de elec. c. ecclesia. el. ii.

¶ Quid ꝓzehendat̄ noie electionis. nō. de p̄bē. cuz in illis. li. vi. in glo. electio.

¶ Electio nō pōt fieri singulariť. de elec. cū in genesi sed debet fieri capitulariter ⁊ cōiter. de elec. cū inter. de cōsti. cū oēs. licz vetez dispositio bñ fiat sigillatim. de elec. quia ꝓpter.

¶ Legitimatus pōt eligi ad ep̄atum. licet nō is cuz quo est dispensatū sup defectu nataliū. nisi in ipa dispē satione fiat mētio. ⁊ sic plenioꝛ est legitimatio q̄ dispē satio. ut nō. Jo. an. de filiis p̄sbi. c. ii. li. vi. glo. ō elec. cum vintonien̄.

¶ Electio patiens defectū iuris naturalis siue ꝓsen sus p cōfirmationē nō validat̄. secus si patit̄ defectus iuris positiui. nō. Inno. in. c. qō sicut. de elec. aliq̄d. i c. cum dilectus. e. ti.

¶ An valeat electio facta die feriata. dic q̄ sic. etiam si sit dies pasce. nō. in. c. bone. ii. de elec. facit. c. fi. de fer. ⁊ quia electio nō est actus iudicialis.

¶ Electio dicit̄ diuina vel inspirata in qua null⁹ con tradicit. vl̄ vnus ꝓtradicit ⁊ postea ꝓsensit. secus si in ꝓtradictōne ꝑmaneret. ⁊ in hac electione nō est neces saria aliqua forma. quia que spiritu dei aguntᵉ ꝛc. ō re nū. nisi. de regula. licet. honestū tñ est q̄ fiat vnica ele ctio. de elec. c. in genesi. ſm Host. de hoc vide. doc. in c. quia ꝓpter. de elec.

¶ Licet aliq̄s ex eligētib⁹ sit in peccato mortali pōt tñ dici electō inspirata ſm Lōpost. in dicto. c. qz pp. qui allegat. viii. q. i. audacter. xxiii. q. v. remittuntur

¶ Electio etiā inspirata indiget examie superioris qui examinabit an bono spiritu sit facta vel nō. qz ñ omni spiritui credendū est. de renū. nisi. §. vez.

¶ An talis electio inspirata indigeat ꝓfirmatōne. vi detur q̄ nō. Sicut de electōne Ambrosii Seueri et Nicolai. de q̄bus nō. lxi. di. §. his q̄bus. vide qō scri bunt doc. in prealk. c. qz ꝓpter.

¶ Epus celebrandi electionē pōt restringi p papā. ñ p inferioꝛē. nō. Inno. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. et in. c. cum in veteri. de elec. qō nō.

¶ Aliquis fuit electᵍ ad dignitatē ep̄us eo ꝑsente et tacēte ꝓtulit ei⁹ bñficia an postea cassata electōe possit ille sua beneficia repetere. vide Jo. an. in regula. is q̄ de regu. iur. li. vi.

¶ An si electus p com ꝓmissariū nō vult consentire electioni possit compꝛomissarius itez eligere. vide de elec. si compꝛomissarius. li. vi.

¶ An supioꝛ ad quē deuolui ptās p negligentiā in feriozᵉ ad quos spectat electio debeat eligere. vel suffi cit q̄ alit̄ ꝓuideat ecclesie vacanti. Jo. an. ⁊ doc. nō. i c. ne ꝓꝛo defectu. de elec.

¶ Qui admittit̄ simpliciter ad eligendū acquirit q̄si possessionē eligēdi. qz ꝓsumit̄ admissus tanq̄ ius ha bens. nō. Inno. in. c. eccl̄ia sutrina. ō cā pos. vbi vide.

¶ An valeant gesta p illū q̄ nō est canonice electus. nō. glo. in. l. iusiurandū qō ex quentōe. §. pupill⁹. ff. ō iureiurā. Bar. ⁊ doc. in. l. barbarius. ff. de of. ꝓto. de elec. nihil. vbi Inno. facit. l. pe. ff. qui. ca. in inte. resti. nō est necē. ⁊ qō nō. Bar. in. l. quotiens. ff. de acquir. here.

¶ Qñ est ptās eligēdi pluribus ⁊ ip̄i dissentiūt. q̄d fiendū. nō. in. l. fi. in p̄n. C. de le.

¶ An ⁊ q̄liter q̄s possit ꝓtradicere electōi de se facte glo. Bar. ⁊ Bal. in. l. dotē. ff. solu. ma. idē Bal. i. l. bi qui ad ciuilia. C. de appell.

¶ An ptās secularis dicat̄ habere administrationē a tpe electōnis nō expectata vltiozi ꝓfirmatōne. glo. q̄ sic. in. l. ꝓuatoꝛ. C. de iurisdic. om. iudi. ⁊ ibi Ly. et Bar. idē in. l. pe. ff. de testa. mili. ⁊ in. l. publius. ff. ō di. ⁊ demō. dñs Anto. ⁊ moder. in. c. fi. de iudi.

¶ Si aliq̄s est electus ptās alicui⁹ ciuitatis p annū et infra illū sit impedit⁹ venire an reintegret̄ sibi tps nō. Bar. i. l. si ita stipulat⁹ sū a te domū. ff. ō v. obli.

¶ An suspensus a bñficio tantū possit eligere. Inno. q̄ sic. de excep. aplice. vbi videt̄ casus de ꝓsue. c. cū di lectus. de elec. cū vintoniēsis.

¶ An excōicatus possit eligere. nō. in dicto. c. cū di lectus. de cleri. excō. mi. si celebrat. ix. q. i. nos in ho minē. ⁊ ibi vide glo.

¶ An nouit⁹ infra annū ꝓbatōnis existēs possit eli gi in ep̄m. Host. ⁊ doc. de voto p tuas. facit qō nō. ō sponsal. cōmissum. qō no.

¶ An ad electionē abbatis debeāt vocari monachi q̄ sunt in ecclesiis subiectis monasterio p̄ncipali vacā ti. no. Inno. de reli. do. c. fi. glo. in. c. fi. in fi. de p̄uil. li. vi. alia glo. in cle. ne in agro. §. sane. de sta. mona. q̄ videt̄ velle q̄ sic. si hoc habet ꝓsuetudo.

¶ An ꝓstitutus in peccato mortali sit eligibilis. glo. viii. q. i. si in scripturis. glo. de iureiurā. sicut. ⁊ Jo. an. ⁊ Archi. de elec ꝑpetue. ⁊. c. si electio. li. vi. faciūt no. de temp. oꝛ. ex tenoꝛe. ⁊. c. fi. ad glo. in. c. ut circa de elec. li. vi. vide glo. in. c. fi. de simo. doc. in. c. sicut de elec. Inno. in. c. i. de postu. pla. ⁊ in. c. consideraui mus. ⁊ in. c. eccl̄ia. de elec. Jo. an. in. c. auditis. e. ti. et in. c. si p clericis. de p̄ben. li. vi.

¶ An ⁊ qñ in electōnibus cōputent̄ vota que ō iure nō valent. dic regulariter q̄ nō. fallit in casibus. c. ita quoꝛundā. ⁊. c. indēnitatibus. §. sane. de elec. li. vi. ⁊ in. c. qō circa. e. ti. ⁊ li.

¶ An electō ab initio celebrata in discoꝛdia supueni ente postea concoꝛdia dicatur concoꝛs vel discoꝛs. dic q̄ discoꝛs regulariť. ut no. in dicto. c. qō circa. fallit i electione pape. ⁊ in electōne monialiū. de elec. c. indē nitatibus. §. sin aut̄. li. vi. fallit etiā in casu. c. cupien tes. §. si vero. e. ti. ⁊ li.

¶ An expense ad pꝛosequendum electionem vel con firmationem pꝛelati debet fieri de bonis ecclesie vel p lati. no. de elec. ut pꝛeterite. vbi vide. quid si duo sint electi in discoꝛdia quomodo fiāt expense. de quo no.

UVA. BHSC. IyR_001

in.c.cupientes.in glo.fi.de elec.li.vi.

¶An et quando valeat vel nõ scõa electio ꝑma non cassata. Jnno.de excess.ꝓla.c.inter.de elec. auditis. vide no.de ꝓcess.ꝓben.cum nostris.ꝛ.c.post electionẽ vbi videtur casus de hoc.

¶An ꝓlatus possit cõsentire ut se viuo successor eligatur.ꝛ an valeat talis electio.no.alibi in.l.fi.C.de pac.vide pulchre.viii.q.i.si petẽs.ꝛ qõ ibi no. glo.q̃ tenet ꝙ clemẽs nõ successit imediate petro.

¶An valeat electio ꝓlati alibi facta q̃ in ecclesia cathedrali.no.in cle.ne romani.de elec.de ap. q̃ fronte Lar.in dicta cle.ne romani. querit an valeat electio pape facta extra cõclaue ꝛ nõ expectatis absentibus. p.x.dies.ꝛ est ꝓclusio ꝙ sic.

¶An electus ad dignitatẽ vel beneficiũ post ꝓsensum a se ꝓrestitũ possit renũtiare sine licentia superioris.glo. et doc.de trãsla.ꝓla.inter corpalia.glo.in.c.si electio de elec.li.vi.

¶An et qbus casibus electus possit ante ꝓfirmatõm administrare.nõ.in.c.indẽnitatib9.§.si vero. in glo. v.auctoritate.de elec.li.vi.ꝛ in.c.auaritie.e.ti. et li. ꝛ in.c.nihil.e.ti.

¶Quid de cõfirmato vel ꝓuiso qui nondũ est adeptus possessionẽ an possit administrare. nõ.in.c.transmissam.de elec.ꝓau.in cle.ut hi qui.§.illi vero. de eta.ꝛ quali.vbi do.Lar.flo.q.viii.

¶Et quid ante installationẽ.Jnno.in.c. cum sup. de cã.pos.dicit ꝙ installato nõ est necessitatis sed solẽnitatis.adde ꝙ ꝓuisi in curia nõ admittunt ad administrationẽ sine litteris aplicis.ut habet in extrauag. Bonifacii q̃ incipit imitte.adde glo.in cle.i.ꝺ haret. adde qõ dicã.j.sub dictõne epus.

¶Licet possit ꝓcedi facultas passiua eligendi ad bñficiũ anteq̃ vacet.de ꝓcess.ꝓben.ꝓposuit.de fi. ꝓbite. c.i.ꝛ.ii.li.vi.tñ actiua ꝓcedi nõ põt ad bñficiũ nõ vacans.de concess.ꝓreben.constitutus.nõ.glo. in cle.fi. de elec.in glo.fi.

¶An ille qui est inabilis ad electionẽ actiuã censeat inabilis ad electionẽ passiuã.doc.ꝙ nõ.in.c.ne ꝓ defectu.de elec.

¶An valeat electio facta extra gremiũ existente idoneo.de gre.glo.ꝛ doc.de elec.c.cũ inter canonicos.

¶Quot requirant in eligẽdo ad epatum. ꝛ an defectus litterature ipediat ꝓmotõm.nõ.glo.ꝺ eta.ꝛ q̃li. c.fi.facit de elec.cũ in cũctis.ꝛ in.c.ꝓgregato.

¶An semp debet eligi melior.vel sufficit si eligat bonus.glo.plene.viii.q.i.licet. adde ꝙ si electio fiat extra gremiũ requirit ꝙ electus sit optimus. nõ.xxiii. di.in noie dñi.de elec.cũ int canoicos.ꝛ.c.cũ i terra. de ap.ꝓstitutus.ꝛ.c.cũ nobis oli.ꝛ.c.dilecti. ꝺ elec.

¶An ꝛ qñ eligẽtes possint de electõe recedere.no.ꝺ elec.auditis.ꝛ.c.publicato.de ꝓben.cũ nõ ignores. lxiii.di.quãto.adde ꝙ si publicato scrutinio reperitur defectus in forma licet sit nulla. debẽt tñ eligẽtes eundem eligere.ita determinauit Jnno.in ꝓsistorio.ut no. in dicto.c.publicato.doc.in cle.i.de iurepa.

¶Quanto tpe sint expectandi vocati ad electionem no.de elec.cum inter vniuersas.ꝛ.c.se.dixi.s̃. sub dictione electio.

¶Null9 põt eligere seipm.ꝺ elec.cũ i iure. ꝛ ibi no.

¶An electio possit fieri ꝑ sortẽ.vide de sortile.c. ul. adde qõ habet actuũ.iii.ꝛ qõ dicã sub dictõne sors.

¶Si electus ꝛ ꝓfirmat9 administrat pendẽte appellatõe ptis aduerse cadet a iure suo si appellatõ tenet. glo.ꝛ ibi Jo.an.de elec.c.auaritie.li.vi.

¶Si clericus nõ ꝓfirmatus mort in curia an dicat illa dignitas ad quã fuit elect9 vacare in curia. dic ꝙ nõ.ut no.in cle.i.ut lit.pen.in glo.v.

¶Electiõe in ꝓcordia celebrata debẽt electores mittere duas ptes hãtes mandatũ ad instruendũ electũ ꝛ petendũ cõfirmationẽ.ꝛ opponendũ aduersariis si necesse fuerit.de elec cupiẽtes.§.ad hoc.in glo.

¶Eligi nõ debet ignot9.de postu.ꝓla.c.bone.ii. ad fi.no.Jo.an.de ap.c.ii.ꝓstitutus.ii.ad fi.

¶An possit fieri ꝓpromissũ de vno ex duob9 eligendo.vide Jo.an.de appel.ꝓstitutus.ii.

¶Qñ plures abiectões dicant fieri eodẽ ꝓtextu.ꝛ quid iuris sit de eis.de elec.cõsiderauimus.ꝛ.c.auditis.ꝛ.c.bone.i.ꝑm Jnno.

¶An ꝓhibit9 eligi possit postulari.no.de elec. indẽnitatibus.l.vi.ꝛ in cle.i.e.ti.

¶Elect9 põt petere ꝓfirmatõm electõnis sue inuitis electoribus.ꝑm doc.in.c.nosti.de elec.

¶An in electõne metropolitani debeãt interuenire oẽs epi ꝓuinciales.no.lxiii.di.valentinus.in glo.i.

¶Cuius metus vicit electionẽ.vide de elec.bone.i. xxiii.q.viii.ꝓuenior.Jnno.de no.op.nũ.c.ii.

¶Eligentes debẽt eẽ cauti in hoc ꝙ qñ minor pars videt maiorẽ paratã ad eligendũ indignũ ꝓmittat eũ eligi ꝛ suã electionẽ ꝓnunciari.quo facto devoluit potestas eligẽdi ad ipãm ptẽ minorẽ.ꝺ elec. cũ vintonien sis.ꝛ.c.bone.in glo.pe.c.qr ꝓpter.ꝛ ibi no.e.ti.

¶An illi ad quos spectat electio possint ꝓcedere ad electõnẽ.si is q̃ ꝓmo fuit electus vel q̃ occupabat bñficium sit ꝓuatus ipo iure.no.Jnno.de accu.c.q̃liter. doc.de ꝓcess.ꝓben.c.cũ nostris.

¶An ꝓstitutus ad eligẽdum possit postulare.no.de elec.in causis.de renũ.p9 transla.glo.viii.q.i.habet.

¶An in electõe epi duaꝝ ecclesiaꝝ cathedraliũ canonice vnitaꝝ debeant vocari canonici vtriusq; ecclesie. glo.no.xvi.q.i.epus.

¶An electio sit facienda in scriptis.Spe.ti.ꝺ elec. §.i.vbi etiã ponit formã decreti ꝛ litteraꝝ scribendaꝝ superiori ꝓ ꝓfirmatõne.

¶An valeat electio facta a suspenso a bñficio. dic ꝙ nõ.ut no.ꝺ elec.post inquisitionẽ.e.ti.si ꝓmissari9 li.vi.ꝑ hoc qõ no.Jnno.de excep.aplice.dñs. Lar. ponit in cle.ut hi.de eta.ꝛ q̃li.in pe.ꝛ vlti.q.vbi q̃rit q̃d de suspenso a fructibus bñficii.

¶An nõ existens in sacris possit eligi ad dignitatem ecclesiasticã.no.glo.de his q̃ fi.a ma.par.ca. ex ore. ꝛ.c.i.de eta.ꝛ quali.li.vi.in glo.fi.glo.ꝛ doc.ꝺ elec. cũ in cunctis.in.§.inferiora. textus videt rotũdus. ꝺ elec.dudũ.ꝛ ibi Jnno.ꝛ Jo.an.ꝛ doc.adde glo. in c.cũ ex eo.in.v.subdyaconatus. glo.de ꝓben.si ꝓ clericis.e.ti.de insti.c.ii.e.li.ter.in.c.sicut.ii.ꝺ iureiu.

¶Quid aũt in ecclesiis prochialibus seu bñficiis nõ curatis.no.doc.de eta.ꝛ quali.ꝓterea. de ꝓben.si ꝓ clericis.li.vi.ꝛ qõ ibi no.glo.de elec.licz canon.ꝛ.c. commissa.e.ti.

¶Quid aũt i abbatia.glo.ꝛ doc.de eta.ꝛ q̃li.tuã.

¶Qui sunt qui de iure pñt se opponere ꝓtra electũ ne ipius electio ꝓfirmet.no.de elect.ut circa.li.vi.in glo.in.v.aliqui.de renũ.venies.ꝛ qõ ibi no.vbi canonici etiã sine mãdato pñt se opponere ne aliqs instituatur in ecclesia.faciũt no.ꝑ Jnno.de elec. cum inter.

UVA. BHSC. IyR_001

de accu. sup his. xxiii. di. illuc addde qō etiā ꝑplus ad mittit. qz eius interest habere bonū ꝓlatū. de elec. ne ꝑ defectu. ⁊ in. c. nihil. xvi. q. vii. filiis. dicā. j. ꝑri.

¶ Que exceptōnes ⁊ qñ oppositē impediāt ꝯfirmationē electionis aut consecratōnis. prelati. vide plene de elec. qō sicut.

¶ An in ecclesia interdicta possit valida electio celebrari. Pau. in cle. ne romani. de elec. vbi ꝯcludit ꝙ ñ cōis opinio est in ꝯtrariū. de quo ꝑ Jo. an. in. c. i. i fi. de postu. pla.. doc. in cle. ne romani. de elec. tenēt ꝙ etiā in ecclesia interdicta ⁊ ad ecclesiā interdictā pōt eligi ꝓlatus. ō quo dic ut ibi ſm moder. adde tex. in c. cū inter. lR. ō elec. glo. in. c. vbi ꝑiculū. §. porro. v. interdicta. de elec. li. vi. Archi. xxiii. di. c. i.

¶ An is ad quē deuoluta est ptās eligēdi ⁊ ꝓuidēdi ecclesie ꝓp negligentiā inferiorꝫ habeat necesse eo mō ⁊ in illis q̄litatibus ꝓuidere ꝗbus ꝑmi. no. in cle. vni ca. de sup. negl. pla. Jo. an. in regula. ꝓtra eū. li. vi. in mercu. doc. in. c. ne ꝑ defectu. de elec.

¶ An is ad quē facta est deuolutio habeat necesse eligere vel ꝓuidere de eodē collegio de quo debebāt eligere negligētes. Jo. an. in dicta regula ꝓtra eum. do. Lar. in. c. ne pro defectu. de elec. glo. in cle. qz regula res. de sup. negli. pla.

¶ An ⁊ qñ electio facta ꝑ suppssionē seu potentiā secularē sit ipso iure nulla. allegata glo. ⁊ doc. de elec. c. cū vintoniensis. ⁊. c. q̄squis.

¶ An eligētes pñt petere ꝯfirmationē electōnis tanq̄ illi quoꝫ interest valere electionē cōiter tenēt ꝙ sic de elec. dudū. ⁊ ibi glo. Jnno. plene de ꝓben. dilectꝰ. ii. facit qō no. in. c. fi. de elec. li. vi.

¶ Quo iure petat cassatio electōnis. Jnno. dicit ꝙ officio iudicis. nō iure actōnis. de resti. in inte. c. cum venissent. ubi de hoc.

¶ An layci pñt petere ꝯfirmationē electōnis ꝓlati. dixi aliqd. s. in. §. pr. adde no. de sta. regu. c. ꝙ dei. ubi videt tex. ꝙ sic. ⁊ ibi hoc tenet Jnno. ⁊ ꝙ plus est pñt petere destitutōꝫ ne viuant sub malo ꝓlato. ō quo habet in. c. ex pte ade. de resti.

¶ An electio facta non vocatis vocandis. vel non expectatis absentibꝰ sit ipso iure nulla. dic ꝙ ñ. de elec. quia ꝓpter. et. c. ꝙ sicut. ⁊. c. ecclesia. doc. no. in. c. ne romani. de elec.

¶ An locus sit ō substantia electionis. glo. xxiii. di. in noie dñi. de elec. qō sicut. ⁊. c. cum terra. Archi. ō elec. ubi ꝑiculū. li. vi. de ap. q̄ fronte. in cle. ne romani §. sane. de elec. cum nobis olim. e. ti. Jnno. in. c. ii. ō no. op. nū. in glo. magna.

¶ An ꝓtra electū possint opponi crimina de quibus egit penitentiā. Jnno. ꝙ nō. de elec. duduz. xxxiii. q. ii. ammouere. in glo. de accu. de his. ō sciſma. c. fi. in glo. in quibus videt distingui inter penitentiā fori iudicialis ⁊ fori penitentialis.

¶ An valeat electio facta ō eo qui aliquo graui morbo laborat. glo. vii. q. i. in sūma. ubi vide an talis possit ꝓmoueri ad sacros ordines. de quo plene in. c. cū inter canonicos. de elec.

¶ An et quando valet vel nō electio facta lite pendēte. no. in. c. i. ut lite pendente. ⁊ in. c. ex litteris. et. c. consultationibꝰ. de iurepa. glo. ⁊ doc. de resti. in inte. c. cum venissent.

¶ An ⁊ qñ ꝓnceps secularis possit petere cassari electionē ꝓlati. vel illi se opponere. nō. de accu. sup his. dic ꝙ si eligat in epm alicuius loci is qui sit inimicus vel suspectus principi. statim ꝓnceps secularis pōt petere cassationē illius electōnis ⁊ obtinere. qō bene nō qz semel allegaui in ꝯcilio basilien. ꝓtra patriarchā aq̄leiensem petentē restitutionē aduersus illustrissimum dñm venetoꝝ. adde ad materiā qō plene no. do. An to. in. c. ꝙ sicut. de elec. facit. e. ti. cū inter vniuersas. in fi. lxiii. di. adrianꝰ. ii. adde. lxiii. alias. lxii. di. c. i. ubi bona glo. viii. q. i. licet. lxiii. di. si forte. ⁊ qō dicā sub dictōne rex. ⁊ sub dictōne patronus.

¶ An ⁊ qñ ptās eligēdi data aliqbus pōt reuocari. vide de elec. in causis. de of. dele. sup qōnum. Jnno. in. c. ꝓstitutus. de ꝯcess. ꝓben.

¶ Si electio ꝯcurrit cū postulatōne que illaꝫ ꝑferat vide de elec. scriptum.

¶ An si eligētes tractent ante mortē de electōe futuri pastoris vel post mortē faciūt ꝯuenticulā vel ꝯspirationes ⁊ postea eligūt eundē de quo tractauerūt an valeat talis electō. Jnno. videtur dicere ꝙ non. in. c. bone. el. ii. de elec.

¶ Electio sacrilegi non debet ꝯfirmari. de elec. venerabilem. in glosa.

¶ Electus eodē tpe ad diuersas dignitates in diuersis ecclesiis non potest diuersas ꝓsequi. de elect. ut quis duas. li. vi.

¶ An ꝑsona electa numeret inter eligētes. vide i. c. cum in iure. de elec. vbi distinguit inter electionē q̄ fit ꝑ viā statuti. ⁊ illā que fit ꝑ viā cōpromissi. in ꝓma nō in scōa sic. ita nō. glo. in dicto. c. cū in iure. adde nō. ꝑ glo. ⁊ doc. de iurepa. ꝑ vestras. glo. viii. q. i. qui ep̄a tum. glo. de fortile. ecclesia vestra. fallit in electōne pape. ut dicam. j.

¶ An illi qui sunt ꝓuati iure eligēdi sint vocandi ad electionē. vide glo. de elec. auditis.

¶ In electōibus que dicat maior pars ⁊ sanior. nō. de elec. ecclesia. de postu. prela. gratū. de his que fiūt a pla. ea noscitur.

¶ Qñ possint eligi qui nō pñt eligere. de elec. c. ne ꝑ defectu. ⁊ ibi nō.

¶ Que pactōnes vel ꝯditōnes pñt interuenire in electione. vide Jnno. in. c. significasti. de elec.

¶ Criminosus nō tamē excōicatus potest eligere. de elec. illa. ⁊ ibi nō.

¶ An crimie ꝓbato i modū exceptōis repellat quez ab electōe. vide nō. glo. de elec. cū inter canonicos. in glo. iii. adde nō. de accu. sup his.

¶ Criminosi admittunt ad excipiendū ꝓtra electū. de accu. sup his.

¶ An ⁊ qñ ꝓnceps pōt interesse electōi ꝓlati. nō. in c. qō sicut. ō elec. idest ꝑstare consensū electōni. ⁊ idē in quolibet layco. vide de elec. cum terra. ⁊. c. cū iter vniuersas. in fi. ⁊ in dicto. c. ꝙ sicut.

¶ An appellatōe electōnis veniat ꝯfirmatio. dic ꝙ sic. etiā in statutis que sūt stricti iuris. casus ē singu. in. c. cū dilectus. de consue. ⁊ ibi glo.

¶ An appellatōne electōnis veniat ꝑsentatio. glo. ō elec. c. fi. li. vi. Pau. i cle. i. ō elec. ō iurepa. c. ii. in. v. eligat. ō elec. q̄relā. facit qō no. i. c. sciāt. ō elec. li. vi.

¶ Quid sit electio. ⁊ in quo differat a postulatione. no. in. c. i. ō elec. li. vi. ō postu. pla. c. vno. e. li. Laud. in cle. causam. de elec.

¶ An appellatōne electōnis veniat postulatio. nō. in c. i. in fi. de postu. pla. ⁊ in. c. cum in cunctis. et. c. in

UVA. BHSC. IyR_001

cauſis.de elec.ponunt̃ tñ ꝑ diuerſis.in cle.diſpendio ſam.de iudi. Item habẽt diuerſos titulos.ar.in.l.im peratores.ff.de in diem adie.

¶ An exiſtentes extra gremiũ indubio debẽt admit ti ad electionẽ de gr̃a vel tanq̃ ius hñtes.no.glo. In no.ꝛ doc.de poſtu.ꝓla.bone.ii.qð no.

¶ Ad quẽ ptineat eligere rectorẽ in aliq̃ eccl̃ia. dic q̃ ſi eccleſia eſt collegiata ad collegiũ.vel ad patronu3 ſi eſt patronalis.vel ad ep̃m ſi eſt cathedralis. An ad hoc admittat̃ popul⁹ procbie. Inno. q̃ nõ.de excep. cũ venerabilis.de elec.c.i.ꝛ.ii.ꝛ.c.querelã.cũ eccl̃ia vulterana.ꝛ.c.maſſana.dixi aliq̃d.ſ.

¶ An ptinente ad duos iure eligẽdi alter poſſit elige re altꝛ.no.doc.de inſti.c.fi.ð iurepa.ꝑ veſtras. Jo. an.in regula.in toto.de re.iur.li.vi.

¶ An ꝛ poſt quantũ tp̃us ſtãte diſcordia inter electo res ſup iure eligendi poſſit ſupior ꝓuidere.no. doc.ð iurepa.c.quoniam.

¶ An ꝛ qñ ꝓprie electũ poſſit denuntiare ut eius ele ctio nõ ꝓfirmetur.vel ne electus ꝓſecreꝛ.no. Inno.de deſpon.impu.ad diſſoluendũ.vbi etiã vide an ꝑ denũ tiationẽ impediat̃ electio.

¶ Qui interfuerũt electõni ꝛ nõ ꝓtradixerũt nõ pñt poſtea ꝓtradicere.glo.de deſpon.impu.ad diſſoluẽdũ bonus tex.in.l.pe.ff.de decurio.ubi q̃ electõni decu rionũ interfuit nõ põt dicere ip̃m male creatũ.

¶ An ad valorẽ electõnis requirat̃ decretũ cum ſub ſcriptõnibus eligentiũ.glo.dicit q̃ valet electio ſine il lo.melius tñ eſt ſi adhibeat̃.lxi.di.eps.alibi.glo. vide tur velle q̃ ſit de ſubſtantia.in.c.innotuit.de elec. et hoc videt̃ verius.adde glo.lxiii.di.porro.lxi.di.qm̃.

¶ De mõ ꝛ forma ꝓcedendi ad electionẽ.vide plene ꝑ Spe.in ti.de elec.§.i.ꝛ ꝑ totũ.

¶ An ad electionẽ ſint vocandi ꝛ expectãdi abſẽtes no.de elec q̃ ſicut.c.qꝛ ꝓpter.c.in geneſi.ꝛ.c.cũ oli. glo.vii.q.i.factus ẽ cornelius.lxiii.di.quãto.

¶ An ad eligendũ noiatim certã ꝑſonã poſſit ꝓſtitui ꝓcuratoꝛ.dic q̃ ſic.de elec.ꝓgregato.ꝛ.c. qꝛ ꝓpter. caſus eſt in.c.ſi quis iuſto.de elec.li.vi.

¶ An ille q̃ non põt habere vocẽ ſuo ꝓprio noie poſ ſit eſſe ꝓcuratoꝛ alterius. Jo.an.dicit q̃ nõ in regula qð alicui.li.vi.vbi etiã tractat an admiſſio illius qui nõ põt habere vocẽ.viciet electionẽ.de q̃bus vide do. Lar.in cle.ut hi qui.ð eta.ꝛ q̃li.in.xi.xii.ꝛ.xviii.q. ꝛ in.c.illa.de elec.

¶ Electus hocipo videt̃ q̃ ſupior dicit talẽ nõ potu iſtis eligere. Archi.in.c.i.de inſti.li.vi.ubi vide.

¶ Que requirant̃ in electo ad miliciã ſeculare. vide Inno.de ſer.nõ or.c.fi.in glo.que eſt additio.

¶ Alligatus inferiori dignitati poteſt eligi in epiſco pum.tex.de conſue.c.cum venerabilis. de offi.dele. licet.de elec.innotuit.

¶ Inabilis q̃q̃ põt eligi.tex.de corp.vicia.c.ii. de eta.ꝛ quali.c.fi.

¶ An ius eligẽdi devoluat̃ ſemp ad ſupiorẽ ſi electo res diſputãt ſup iure eligẽdi.ꝛ aliter nõ eligũt.doc.in c.bone.ii.de poſtu.ꝓla.qð no.

¶ An ſupior qui habet ptãtem eligendi ꝛ cõfirmãdi iure devoluto poſſit vnico actu ꝓuidere eccleſie. vide doc.de elec.cauſam que.ꝛ.c.cũ inter canonicos.glo. e.ti.ut circa.li.vi. Jo.an.in.c.nihil.ꝛ i.c.i.e.ti. Ar chi.lxiii.di.in ſinodo.

¶ Inter electũ ꝛ eccleſiã ꝓtrahit̃ matrimoniũ ꝓſenſu eligentiũ ꝛ electi.tex.ꝛ q̃.o.in.c.inter canonicos. de poſtu.ꝓla.c.i.ſup glo.no.e.ti.noſti.in glo.ii.

¶ Teſta ꝑ ꝓlatũ electũ nõ cõfirmant̃ poſito q̃ ꝑ ꝓla to habeat̃ nõ valent.ſecus ſi eſſet ꝓfirmatus ꝛ tollera tus. Noſti.de elec.c.qualiter.

¶ Infamia facti inabilitat electum.glo.in.c.ſup eo. de elec.

¶ An poteſtas eligẽdi tolli vel reſtringi poſſit in per ſonas eligentium.doc.de elec.cum in terra.no. in.c. cum dilectus.e.ti.

¶ Licꝫ electio habeat diuerſas ptes vſq̃ ad publica tionẽ ꝛ ꝓnuntiationẽ.cenſeꝛ tñ vnicus actus. Inno. in.c.publicato.de elec.in glo.magna.

¶ Ad quẽ ſpectat electio ꝓlati in eccleſia collegiata in qua deficit collegiũ.dixi aliq̃d.ſ.adde Lau.in cle. in pleriſq̃.de elec.ꝛ ibi Pau. Inno.in.c.poſtulaſti.ð iurepa.in.v.ꝓſtitutus.

¶ Qui admittant̃ ꝓtra electũ ꝓfirmatũ habentẽ poſ ſeſſionẽ beneficii.glo.de teſti.ex pte ade. Inno.in.c. qꝛ diuerſitatẽ.de ꝓceſ.ꝑben.aliquid ꝑ eum.in.c.ð ce tero.de tranſac.

¶ An in eccleſia collegiata poſſit aliter q̃ ꝑ electoꝛ aſſumi ꝓlatus.tex.q̃ ſic.in cle.ii.ð reſcrip.doc.in.c. ſacroſancta.de elec.

¶ Electꝰ põt ꝓſequi electionẽ ſuã abſq̃ nota ambi tõnis.glo.in.c.cupientes.§.i.v.obtenta. de elec.li. vi.nec cõſentiendo dicit̃ ambitioſus.glo.vii.q.vii.c. fi.adde glo.viii.q.i.in ſcripturis.vbi vide q̃bus vbis habeat rñdere electus qñ ꝓſentat̃ electio.de quo vide qð dicam.ꝛ.

¶ An excõicatus ſit vocandus ad electionẽ. Inno. q̃ nõ.de ꝓſue.cũ dilectus.ð elec.cũ vintoniẽſis.ꝛ.c. illa.adde qð dicã.ꝛ.ſub dictõe excõicatus.

¶ Caſus in q̃bus quis ẽ ipſo iure ꝓpuatus ptãte eligẽ di.numerat Inno.in.c.gratũ.de poſtu.ꝓla.

¶ An ptãs i aliqua ciuitate poſſit revocari ꝑ electo res. Bar.in.l.abſenti. C.de dona.

¶ Qñ dicat̃ electio facta in diſcordia. Jo.an.in.c. idẽnitatib⁹.§.poſtremo.ð elec.li.vi.ſup.v.diſcordia

¶ Quis hz vocare canonicos abſentes ꝑ electõne fa cienda. Jo.an.in.c.cũ nobis.de elec.

¶ Electio ꝓprie non eſt ab vno. Jo.an.in.c.cum eccleſia.de elec.

¶ An is qui trãſiuit ad religionẽ cã penitẽtie poſſit eligi in ep̃m vel abbatẽ.vide.vii.q.i.hoc nequaq̃.ꝛ ð renũ.c.poſt tranſlationẽ.

¶ An religioſi de conſuetudine vocandi ſunt ad electio nem in eccleſia ſeculari.vide.lxii.di.obeũtibus. no.ð elec.qꝛ ꝓp. Inno.de inſti.c.ii.

¶ In electione conſiderantur tria.auctoritas.zelus. et meritum.ꝛ quid hec importent.no.de elec.c.eccle ſia.ii.in glo.fi.

¶ Si electus renuntiat reuertitur facultas eligendi ad electoꝛes ꝛ habebunt tempus integrum.glo.in.c. ſi electio.de elec.li.vi.

¶ Electio debet fieri ab his qui ſunt in quaſi poſſeſſi one eligendi.de cauſa poſ.cum olim.de elec.c.quere lam.et ibi nõ.

¶ Si datur alicui ptãs eligẽdi an talis poſtulare poſ ſit.nõ de elec.in cauſis.

¶ An facultas data alicui q̃ poſſit eligere finiat̃ vna vice vel poſſit iterꝫ eligere ſi ꝑma electio non habuit ef fectũ.vide no.in.c.ſi ꝓmiſſarius.§.idẽ fit.ð elec.

UVA. BHSC. IyR_001

li.vi.in.c.gratia.de Rp.e.li.de elec.cām. in glo.ul.
¶ Per electōnē nunq̄ acquirit q̄si possessio iuris eligendi nisi electio fuerit ꝓfirmata in ꝓtradictorio iudicio.ſm Inno.de resti.in inte.cū venissent.
¶ Consilium electi pōt requiri in genere.no.ō elec. sacrosancta.ſm doc.
¶ Si quis excōicatur sub conditōne si eligit eligēdo videtur in excōicatione elegisse. ideo electio nulla. de eo qui fur.or.recep.c.i.
¶ An currat tpus eligētib⁹ qñ dispūtat sup iure eligendi.vide.Inno.in.c.bone.ii.de postu.pla.
¶ Qui sunt defectus qui pñt opponi ꝓtra electum. ¶ Pau.in cle.ꝓstitutionē .de elec.
¶ Petens ius eligendi habet necesse exprimere causam quare illud sibi competit.de ver.sig.abbatem.et c.ex parte.in glo.
¶ Qñ in electōne sit loc⁹ gratificationi. vide ō elec. venerabilē.de iurepa.cū aūt.
¶ Si alter litigantiū sup electōe moriat ferat nihilo minus sntia.vide de arbi.ex pte.
¶ Electio epi ptinet de iure cōi ad canonicos eccl̄ie cathedralis.de cā pos.cū eccl̄ia.
¶ Quid sit electio.vide glo.in.c.i.ō post.pla.li.vi.
¶ Casus in q̄b⁹ electio est ipo iure nulla.vide p Jo.an.i.c.auditis.ō elec.adde Inno.e.ti. ꝓsiderauim⁹.
¶ Si minor ps eligentiū collatione facta accedit ad primā augmentat numer. Host.in summa . de elec. §.vtrū.v.vnū tñ scias.
¶ Collatio habet in se inclusam electionē ꝛ ꝓfirmationē.Inno.in.c.de ꝓcess.pben.li.vi.in.v.si vero.idem in.c.cū olim.de cā pos.vide in.c.ꝓstitutus.ō ap.Jo.an.in.c.cū illis.de pben.li.vi.glo.ii.in.c.dilectus.ō offi.lega. Host.in.c.in litteris.ō resti.spol.in fi.glo. magne.
¶ An electio vel confirmatio facta p excōmunicatū occulte valeat. Lap.in.c.i.de rescript.li.vi. doct.de sen.excō.si vere.
¶ Stante statuto q̄ electus ad vnū officiū nō possit aliud acceptare.si acceptat aliud carere officio etiā secundi acceptati.nec habebit stipēdiū p̄mi officii . nec etiā eius p̄uilegiū. Bar.in.l.fi. C.de coarta.li. xii.
¶ An si capl̄m scient admittit canonicū excōicatum ad electionē vicieť electio.glo.in.c.si qñ.ō elec.li.vi. ꝛ ibi Archi.vide de elec.c.illa.
¶ An publicato scrutinio possit variare ille qui ꝓsentit in minorē ptem seu in eius electionē.nō.glo.in.c. cuz in iure.de elec.doc.in.c.pe.e.ti.glo.in.c. indēnitatibus.§.si vero.e.ti.ꝛ li.
¶ An visitator datus eccl̄esie cathedrali possit eligi in epm illius eccl̄esie vel eligere.glo.ꝛ Archi.vii.q.i. ꝓstitutus. Jo.an.de sup.negli.pla.c.fi.li.vi.
¶ Stante statuto q̄ nemo possit esse de officio prior q̄ nō est in aliqua arte sed tpe acceptatōnis sit.an sufficiat.vide Bar.in.l.vsusfructus.ff.de stipu.ser.
¶ Electi voces examinare nō est necesse.tex. ꝛ glo.i cle.i.§.nos itaq̄.de iureiurā.glo.lxiii.di.c.fi. xlvii. di.ō petro.glo.xxiiii.di.null⁹.glo.xxiii.di.q̄ epus.
¶ An ille qui iam dedit vocē in scrutinio possit variare si male elegit.ꝛ hoc post publicatōz scriptam. vide Jo.an.in.c.ii.de elec.li.vi.
¶ An electus ex p̄uilegio possit administrare sine cōfirmatōne vel examinatōne.vide Jo.an.in.c. venerabilē.de ꝓsue.Archi.in.c.eū q̄.de pben.li.vi.

¶ Electōni facte per ptem maiorē nō pōt fieri accessus per minorem.glo.ꝛ tex.in.c.indēnitatibus.§.si qui vero.de elec.li.vi.
¶ In treuereñ.ꝛ colonieñ.eccl̄esiis papa eligit epos lxiii.di.porro.
¶ In electōne pape vox electi computat in numero Host.in.c.q̄ ꝓpter.de elec.
¶ Si vota electorꝫ sunt p mediū an possit fieri accessus vni⁹ ptis ad aliā sine nouo scrutinio. vide q̄ō no. Inno.ꝛ Jo.an.de elec.publicato. Host.in summa ō elec.sup p̄ma coll̄.in fi.
¶ An epus possit statuere aliq̄d sup mō eligēdi sibi successorē.vide ¶ Pau.in cle.ne romani.ō elec. in p̄n.
¶ Si ptās eligendi spectat ad vnū ꝛ ipe illā ptātem ꝓmittat alteri an ꝓmissarius eligere possit cōmittentem. ¶ Pau.in cle.ii.de elec.
¶ Electio facta nō vocatis his q̄ ipo iure p̄uati sunt ptāte eligēdi valz.vide Inno.ō postu.pla.gratū.tex. in.c.bone.e.ti. Inno.in.c.cū vintonien̄sis.de elec.
¶ Qui admittantur ad opponendum contra electū docto.de elec.cum inter. R.e.ti.c. ut circa .li.vi. in glo.aliqui. Inno.de accusa.super his.ꝛ in.c.i. de ob li.ad ratio.ordi.
¶ Eligētes pñt ꝓsequi electionē suā añ ꝓfirmatōez si ꝓsentit electus.sic intellige glo.in.c.dudū.ii.ō elec. dictū est Inno.in.c.dudum in glo.in.v.p̄tibus. vide omnino.c.ut p̄terite.de elec.ꝛ ibi Inno.
¶ An laycus possit eligere.dic q̄ nō.de elec.c. massana.glo.in.c.sciant cuncti.e.ti.li.vi.ꝛ in.c. ex eo.in v.ꝓuersi.ꝛ in glo.fi.e.ti.li.vi. Inno.de instit.c.ii.glo. in cle.ut bi.qui.de eta.ꝛ quali.in.v.mancipati.
¶ An valeat statutum vel consuetudo q̄ eccl̄ia eligat sibi prelatum de voluntate layci.dic q̄ non.per.c. cū terra.de elec.
¶ An electus possit ꝓpelli ad ꝓsentiendum electōni. tex.lxiii.di.c.ii.glo.li.di.ante oia. Archiō.de elec.si electio.li.vi.adde q̄ nō ꝓsentiens electōni de se facte si est dignus nec repitur alter ita dign⁹ peccat mortaliter.glo.viii.q.i.in scripturis. Jo.an.post Archiō.in dicto.c.si electio.
¶ An valeat ꝓsuetudo q̄ dicit esse in ciuitate salerni tana q̄ mortuo plato fiat notificatō populo ciuitatis anteq̄ ꝓcedat capl̄m ad electionē puto q̄ sic. ꝛ ita videtur velle Inno.de elec.c.qō sicut.
¶ Electōes q̄ fiūt in eodē ꝓtextu reputantur vna ita q̄ vna nō pōt dici p̄or alia.glo.fi.i.c.auditis.ō elec.
¶ P̄tās eligendi nō dependet a bñficio sed ab officio glo.magna de ꝓsue.c.cū dilectus.
¶ An electus ab vniuersitate vel collegio ante cōfirmationē habeat iurisdictionē. Inno.q̄ sic.de offi.or. quāto.ꝓtrariū determinat ibi doc.vide no.de elec.c. transmissam.glo.e.ti.c.nosti.
¶ Sufficit q̄ electus sit idone⁹ tpe electōnis licz nō fuerit idone⁹ tpe vacatōnis. glo.in cle.ut bi q̄. in.v. ꝓstitutus.de eta.ꝛ quali.
¶ An electus nō ꝓfirmat⁹ appellet epus.glo.de religi.do.c.i.tex.de elec.nosti.de iudi.exhibita. de re iudi.cū Bertold⁹.tex.ꝛ ibi doc.e.ti.inter monasteriū. tex.de Rp.eā te. Jo.an.in.c.post translationē.de renū.glo.in cle.si quis suadente.in p̄n.de penis.
¶ An in actu electōnis possint ex pacto seu ꝓsuetudine simul iungi monachi et seculares . doc.in cle.i.de elec. Host.in summa.de sta mo.§.illud.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In quo differunt electio et postulatio et prouisio. Lenze. in cle. causam. de elec. glo. in. c. ut circa. eo ti. li. vi.

¶ An vbi sunt duo tantū in collegio vnus possit aliū eligere. Pau. in cle. ne romani. § . i. de elec. Jo. an. in regula. in toto. li. vi. in mercu. Archidi. viii. q. i. qui episcopatum.

¶ An electores eius qui dignus est debeant expectare in eodem cōtextu ut pars alia que eligit indignum post publicationem scrutinii eligat . Jo. an. in. c. audi tis. de elec. in fi.

¶ Quando due electiones concurrunt siue ab eisdez facte siue a diuersis que illarum valeat. vide de excess. pla. c. inter dilectos.

¶ Licet electio pape non indiget confirmatōne. ō elec. licet. xxiii. di. in noie dñi. glo. in dicto. c. licet.

¶ Electio que fit post appellationem et contra tenorem priuilegior non est nulla sed annullanda. de elec. considerauimus.

¶ Si sunt due electōnes facte eodem ptextu ⁊ scrutinio vna de digno a minori pte. alia de indigno a maiori pte pōt confirmari facta de digno. qō videtur vex qñ maior ps scienter eligit indignum. de elec. dudum. vi de Jnno. e. ti. congregato.

¶ An si electio nulla confirmetur talis sic confirmatus censeatur prelatus ut valeant gesta per eum . de elec. q sicut. ⁊ in. c. nihil. in quibus vide an talis tenetur cedere prelature.

¶ Qñ electio dicatur fieri vno ptextu vel ex interuallo· vide de elec. auditis.

¶ Electio fcā a maiori pte ꝓmissarior nō valet nisi hoc habeat forma mādati. de elec. in causis.

¶ Electio dicitur fieri p abusum secularis ptātis qñ clerici sponte faciunt laycos interesse electōni. ō elec. massana. vel qñ sup psona eligenda clerici psulunt laycos. de elec. c. quisquis.

¶ An pupillus vel minor vel receptus vltra numerū vel oblatus nō pfessus habeat locū in electōne. vide ō psti. cū. m. de eta. ⁊ quali. ex rōne. ō elec. in genesi. fm Jnno. faciūt que habent in. c. ex eo. ō elec. li. vi. i cleut hi qui. de eta. ⁊ quali.

¶ An ante electionē vel post possit peti cautio ab electo. vide glo. viii. q. i. in summa.

¶ Jnnouans electōez cassatā nō vicio psone sz forme puatur iure eligendi qñ eodē mō celebrat scā quo p ma. de elec. ecclesia. el. ii.

¶ Electoribus impii nō est pfixū tpus ad eligendū. de elec. venerabilē. ⁊ ibi nō.

¶ An eligēs ⁊ psentiēs ab initio electōni alicui? vel alias qlitercūq; se electōi intromittit possit postea crimē obicere electo. vel ei se opponere. vel eū repellere. vide glo. in. c. accepimus. de eta. ⁊ qli. viii. q. ii. licet. ⁊ q. ii. dilectissimi. de pben. cum iam dudū.

¶ An et qliter sit admittendus ad electionē q supuenit facto scrutinio. Jnno. in. c. ecclesia. ii. de elec. Archi. vii. q. i. factus est cornelius.

¶ An electus vel postulatus aliquo cōtemptu licite post cōfirmationē admistrat sine dispensatōne. Jnno. in. c. fi. de cle. peregri.

¶ Si quis eligitur ad duo beneficia vel officia incōpatibilia eodē tpe an valeat electio. Bar. in. l. ordine § . pscriptio. ff. ad municipa. facit. c. ut quis duas. de elec. li. vi. ⁊ qō ibi nō.

¶ An pendentia appellatōnis denuntiatōnis vel accusatōnis ipediat quē eligi. Jnno. de despō. impu. ad dissoluendū. in glo. magna. ⁊ in. c. accusatus. ō simo. faciūt nō. de accu. oipotens.

¶ An electores possint sine licētia superioris stati post puationē plati aliū eligere. Jnno. de accu. qliter in fi. magne glo. tex. e. ti. ad petitionē. Jnno. de elec. inno tuit. in glo. fi.

¶ An monachus pmotus ad ecclesiā secularē possit postea eligi in abbatē. glo. xvi. q. i. nec p cuiuslibet.

¶ An corrupta possit eligi in abbatissam . glo . ⁊ ibi Pau. in cle. ii. de sta. mo. Archi. xxxii. di. c. fi . ⁊ per eundē. xx. q. i. iuuenculas. dixi . ē. sub dictōe abbas.

¶ Quibus vbis electus debeat psentire electōni sue vide glo. viii. q. i. in scripturis . Jo. an. in. c. q̄ sit. de elec. li. vi. idē in. c. cū in iure. de elec. glo. in. c. cupientes. § . pe. e. ti. li. vi. sup. v. psensum.

¶ An criminosus possit esse scrutator in electōne prelati. Archi. q nō. ii. q. vii. nō pōt.

¶ Si mandat eligi platus et nō dicit p quē intelligitur p habentē ptātem. glo. fi. in. c. cū inter R. ō elec. glo. vii. q. i. petisti.

¶ An a tpe mortis vel sepulture incipiat currere tēpus eligendi. doc. de elec. bone. Archi. vii . q. i. sicut alterius. ubi vide.

¶ An si aliqui ex canonicis sint puati ptāte eligendi ⁊ se velint cū aliis p vim imiscere debeāt alii illos per vim expellere ⁊ qliter pcedere debeāt. vide Jnno. in c. cū vintonien. de elec.

¶ Qui ptra patriā est nō debet eligi ad officia illius Bal. x. coll'. de pa. pstan. in. v. ptra ciuitatē.

¶ An valeat decretū electōnis si in eo nō exprmatur modus vacatōis. tex. facit q sic. vii. q. i. factus. doc. de renū. c. post translationē.

¶ Si pcurrant electio pprietarii ⁊ possessoris q̄ illarum pualeat. Jnno. de cā pos. c. cū ecclesia.

¶ Periuriū ⁊ excōicatio reddūt electōnē nullā. Jo. an. in. c. cū dilecti. de do. ⁊ ptu. sup glo.

¶ An dispēsatio facta sup inabilitate psone p? electionē nullā reualidet illā. Jnno. ⁊ Host. de elec. innotuit. ⁊ c. bone. i. ⁊ vide nō. de elec. psone. c. fi.

¶ Jus eligēdi in canonicū est psonale. glo . in. v. psentire. in. c. q sicut. de elec. ⁊ doc. de psue. cū dilectus. Jnno. in. c. nihil. ⁊. c. cū vintonien. de elec. ⁊ in. c. veritatis. de do. et ptu.

¶ An electio criminosi vel inabilis sit nulla de iure naturali . Jnno. in. c. si celebrat. de cleri. excō. mi. in addi. vide qō no. doc. ō elec. auditis. super glo. fi. Archidi. lxii. di. nullus.

¶ Electio facta a nouo possessore ubi pstat de antiquo non valet. quia psumitur inusta. de elec. cū eccl'ia et quod ibi nō.

¶ De meritis electi inquirendus est ubi ⁊ apō quos conuersatus est. vide de elec. si postq̄. ⁊. c. scriptum.

¶ Quis ō capko habeat pnūtiare ⁊ publicare electionē. vide glo. de elec. sicut. li. vi.

¶ Jnfra quantū tpus debeāt fieri electōnes habetur in. c. ne p defectu. ō elec. ⁊ infra quantū tpus debeat fieri electo pūtatio electōnis. ⁊ quantū tpus ipe habeat ad respondendum. habetur in. c. q̄ sit. ō elec . li. vi.

¶ Que sit pena negligentiuz infra tpus psentare electionē electo. habet in. c. cupientes. de elec. li. vi.

¶ In electōnibus ñ valēt vota incerta ⁊ pditionalia

UVA. BHSC. IyR_001

de elec.c.ii.li.vi.fallit in electõe pape ut ibi in glo.

¶An valeat talis electio eligo postulãdo vel postulo eligendo seu eligo postulandũ vel postulo eligendum. dic q nõ.de postu.pla.c.i.li.vi.7 ibi vide rõnem.

¶Electio semp debet fieri p verba singularis numeri.alias nõ valet.de elec.sicut.li.vi.

¶Cassanda est illius electio qui reqsitus ante electionẽ psentit electioni ꝺ se fiende.q2 ex hoc psumit am bitiosus.de elec. cũ post petitã.7.c.officii.

¶Quando maio2 pars capituli deliquit electio devoluitur nõ ad superiozem sed ad partem minozem. no.de postu.pla.c.ii.

¶An religioso acquiratur ius electionis extra ozdinẽ suũ.vide in.c.quozundã.de elec.li.vi.

¶An possit eligi in epm illegitimus cuz quo dispensatum est super illegitimatione.glo.7 doc.in.c.cũ vintonien.de elec.Inno.in.c.licet.de transla.prela.Io. an.in.c.i.de filiis pbi.li.vi.

¶In electione plus nocet vnius ptemptus q̃ multorum contradictõ.ut patet ꝺ elec.q sicut.7.c.venerabilem.7.c.bone.ii.

¶De contemptu alterius tertius non excipit ad impugnandam electionem.immo nec iudex ex officio potest electionem cassare ꝓpter contemptum.ꝑm doct. in.c.q sicut.de elec.

¶In electionibus que fiunt in eadem ecclesia potest quis habere duplicem vocem de consuetudine. de rescr.cum olim.

¶Ubicũq electio ẽ nulla ipo iure licet nondũ super hoc sit facta declaratio nõ impediť scda electio. hanc regulã ponit Inno.in.c.psideravimus.de elec.

¶Eligẽtes scient indignũ etiã ad dignitatẽ inferiozẽ epali.puant iure eligẽdi.de elec.dudũ.i.

¶Quid de eligentibus scienter indignuz ad dignitatem secularem an pdiuentur potestate eligendi. vide ꝺ elec. venerabilem.

¶Ius eligẽdi acqritur p vnicã electionẽ. glo.ꝺ ver. sig.abbate sane.de quo dic ut in.c.cum ecclesia sutrina.de cã pos.vide Bal.in.l.si aquã.C.de serui.7 aq̃ in repetitõne.circa mediũ.

¶An electio que nõ valet possit per ratihabitionem validari.vide de elec.q sicut.§.si autez.et.c. auditis et.c.dudum.

¶Ius eligẽdi ꝓpetit canonico noie ꝓpzii interesse et pfraternitatis quã habet in ecclesia. nõ aũt ex officio publico.ꝑm Inno.in.c.cũ vintonien.de elec.de psue. cũ dilectus.de ꝓcur.psulti.

¶An eligẽtes p impssionẽ sint puati iure eligendi. no.de elec.c.cũ vintonien.sup glo.i.

¶Mala electio est in culpa.no.ff.de nego.gest.l.naz et fuus.§.fi.i glo.fi.ff.si mes.fal.mo.dixe.l.ii.7.ff. cõmoda.l.qui non tam idoneum.ff.loca.l.videam?. in glo.nomine.

¶Cuius est electio in legato alternatiuo.no.ff.ꝺ legii.l.lucius.Ly.in.l.cũ q̃dam.C.de ver. sig.dixi.ĩ. sub dictione alternatiua.

¶Cuius est electio in legato in genere. no.ff. famihere.l.heredes.§.si incerto.in glo.reprehenderit. no. instl.de leg.§.si generalit in glo.

¶Cuius sit electio in penis. 7 cuius sit electio in remediis.vide Pau.de cas.in.l.cũ ꝓponas.de trãsac. et Bar.in.l.psentaneũ.C.quo 7 qñ iudex.l. quãuis de pigno.ac.facit pro statutis quando petitur satisda

tio vel pignus deponi cuius sit electio.

¶Cuius sit electõ in penis.no.C.de ser.fugi.l.qui cũq.in glo.vl.xx.7 ibi Ly.in.ii.7.iiii.q.7 ibi Bal. Ly.etiã in.l.si fugitiui.C.e.7 ibi Bal.C.de ser. fugi.Bar.in.l.i.ff.de effra.7 expil.tex.in.l.haud dam num.in pn.ff.de pe.

¶Cuius sit electio in ꝓtractibus 7 iudiciis. no. C. ne fili.p pa.aut.habita.in glo.emptõne.7.l.cũ q̃daz in fi.C.de ver.sig.ubi Ly.idẽ in.l.si traditio.C.de ac.emp.in.i.q.Bar.ff.de re iudi.l.miles.§.i.7.ff. de ver.obli.l.stipulatõnes nõ diuiduntť.in.vii.q.7 in .l.si sic stipulatus.e.ti.ubi etiã Bar.no.de Rp.c.inter ceteras.in glo.quanq̃.7 in.c.statutũ.§.cũ autez actoz.in glo.recuset.e.ti.li.vi.

¶An ubi data est alicui electio aliquaz rez possit il le eligere meliozẽ.Ly.in.l.i.§.i.C.cõia de le.

¶An electio sit in aliuz transmissibilis.no.Bar.ff. de ver.obli.l.si stipulatus fuerit.alias si stipulatus fuerim illud aut illud.

¶An is cui ꝓmissa est electio possit variare. dixi alq̃d.ĩ.adde qõ no.in.l.vnũ ex familia.in pn.ff. de legii.de Rp.gia.in glo.fi.li.vi.de elec.publicato.

¶Si pma electio fuit inutilis an possit ite2 eligere vel arbitrari.Ly.C.de epis.ẽp.l.fi.in.vii.q.Bar. ff.de excu.mu.l.ii.7.ff.de op.lega.l.vim.7.l.sui electione.ff.de le.i.7 no.de elec.eccl̃ia vza.in glo.fi.

¶Per confirmationem superioris nõ validatur electio inualida.nisi ex certa scientia fieret confirmatio. Bar.ff.de appel.l.si constat.no.ꝺ cã pos.7 ꝓprie.c. cum super.in glo.i.

¶Si discordant in eligẽdo vniuersitas 7 rector illi9 cuius electio pferať.vide Ly.in.l.vidue.C.ꝺ nup.

¶Si vni est cõcessa electio põt eligere plures ex certis.Bar.ff.de le.ii.l.vnũ ex familia.§.si duos.

¶An confirmatio sit ps electõnis.no.Io.an.in addi. Spe.de ac.7 peti.§.sup actionibus.v.penť.

¶An cassetť electio si añ confirmatõez electus administret.no.ꝺ elec.qliter.in glo.i.7.c.nihil.in glo. administrent.e.ti.7.c.auaritie.e.ti.li.vi.

¶An ad electionẽ vocãdus sit canonicus q̃ intrauit religionẽ sed adhuc est infra annũ pbatõnis .no. ꝺ regula bñficiũ.li.vi.in glo.iii.

¶Sufficit electo eligẽtes ꝓbare fuisse in q̃si possessione eligendi tempoze electõnis de se facte.no. ꝺ elec. qrelam.in glo.super iure.

¶Que sint consideranda in electione.no.de elec. ecclesia.ii.in glo.fi.

¶Qua pena puniant ipugnãtes electõz 7 succũbentes.no.de elec.cũ dilecti.in glo.obligauit.7 in.c.i.e. ti.li.vi.e.ti.dudũ.ii.in glo.ꝓtra electũ.

¶Eligẽtes aliqué psumunť ipm ꝓgnoscere adeo ut si sit indignus puentť ptãte eligẽdi.ꝑm Bar.ff. de cõfir.tuto.l.si patronus.dixi de hoc etiã.ĩ.

¶An electõ alicuius rei facta p errozẽ possit reuocari.Bar.in.l.si is cui.ff.de le.ii.

¶Qñ dicať electio rez vel psonaz 7 infra quantum tempus possit fieri.no.Bar.in.l.i.7.l.cum quidam ff.de le.ii.

¶Libertas eligẽdi tollitť qñ delata ad plures restringitť ad pauciozes.ff.qui 7 a quibus.l.si optio.faciunt no.de elec.venerabilem.qꝺ no.

¶Electio ad officiũ tpale statim intimãda est electo ut no.l.ii.C.de decu.li.x.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Electus ad dignitatē ſecularē ꝓpellitur acceptare ⁊ qualiter fiat electio iudicis ciuitatis vel defenſoris de iure cōi. ⁊ ad quos ſpectat electio. ⁊ qualiter cōfirmetur. vide tex. in aut. de defen. ciui. § . i. coll. iii.

¶ An pendente accuſatōne vel inquiſitōne cōtra ali quē poſſit ille eligi ad dignitatē ſecularē vide in. l. qui cū vno. § . nō ois. ff. de re mili. Archiē. l. di. ſtudeat. Bal. in. l. caſſius. ff. de ſena. vide nō. in. c. oipotens. de accu. vide que dixi. ē.

¶ Quis pōt eligere ꝓ aliū. ut. l. item eoꝝ. § . i. ff. qō cuiuſq; vniuer. no.

¶ Pater poteſt eligere filium ⁊ econtra in dignitati bus ſecularibus. tex. et glo. in. l. plane . ff. qō cuiuſq; vniuer. no. qō nō.

¶ Si electionarii fecerūt electionē nullā pñt ex eodē mādato itez eligere. doc. nō. in. l. qui p ſaluté. ff. ō iureiurā. Ly. in. l. fi. C. de ꝓtrahen. emp.

¶ Nō artat quis ꝓbare 'ut tpe quo eligit nullū vn ꝙ delictū ꝓmiſerit. ſed ſufficit ꝙ tūc ſit de delicto emē datus. l. quid ſi fugitiu⁹. § . qō aūt. ff. de edil. edic . fa ciūt no. in. c. fi. de pur. ca.

¶ Licet electus nondū intrauerit officiū habetur tñ p officiali in his que ſibi ꝓſunt. l. i. in ꝓn. et quod ibi no. Bar. ff. de penis.

¶ Nñ electus ad aliqō officiū excuſat vel remouet electio alterius in loco remoto ptinet ad iudicē remo uentē. ar. l. ſextūdecimū. ff. de vaca. ⁊ excu. mune. et ibi Bar. ⁊ plenius p eū in. l. ii. ff. de op. lega.

¶ Electio pape eſt potius diuina ꝙ humana. et ideo niſi per hoſtium intrauerit impoſſibile eſt ad papatuz peruenire. ⁊ iſta eſt veritas dicit Bal. in. l. i. § . i. C. de lati. liber. tolł.

¶ An negligentes eligere pdant poſſeſſionē ſi is ad quē deuoluta eſt ptās eligit. Bal. in. l. ſi aquā. C. de ſeruí. ⁊ aqua. in repetitōne.

¶ Quando officialis ſuſpenditur ab officio in perpe tuum vel ad tempus ex cauſa irritante infamiam ele ctionarii. poſſunt de licentia ſuperioris eligere alium. ſecus ſi nō irrogatur infamia. ſic intellige. l. iii. ⁊ l. ad tempus. ff. de decur. Jnno. de accuſa. ſup his. in glo. ad diminutionem.

¶ Si electus diu poſſedit ſciente et patiente illo ad quem ſpectat confirmatio preſumitur confirmatio p ceſſiſſe initium poſſeſſionis. licet ergo ſolēnitas extrin ſeca non preſumatur . hoc eſt vez niſi ex diuturna poſ ſeſſione qō eſt menti tenēdum. ita dicit Bal. in. l. ſi fi lius. C. de peti. here.

¶ Electio ſeu eligere é fructꝰ iuris eligēdi. ſm Jnno in. c. ꝙrelā. de elec. ⁊ in. c. in litteris. de reſti. ſpol. ⁊ ta lis fructus iudicat magis induſtrialis ꝙ nālis. qz fcō hois ſpecificat vnde efficit induſtrialis p ſpecificatōz verba ſunt Bal. in. l. certū. C. de rei ven.

¶ An violētus poſſeſſor poſſit eligere. itē an bone fi dei poſſeſſor pōt eligere lite conł. ꝺ ſe. vide bal. in repe titione. l. ſi aquā. C. de ſeruí. ⁊ aqua.

¶ Electōnis requirit notificatō. ⁊ ante nō queritur ius electo. Bar. in. l. fi. C. de ꝓſulibus. li. xii. ⁊ l. ob ſeruare in fi. C. de decur. li. x.

¶ Parum ſciens ſi ſpes eſt ꝙ poſſit addiſcere poteſt eligi ad dignitates. Jnno. in. c. cuz in cunctis. in glo. ſcientia. de elec.

¶ Qualiter ꝓbet poſſeſſio iuris eligēdi. no. plene de in inte. reſti. cum veniſſent.

¶ Qui debet intereſſe electōni de iure ſi patit ſe ad mitti de gia hocipo pdit poſſeſſionē ſuā niſi ꝓteſtet de aio ꝙ nō intendit ꝓpterea poſſeſſionē amittere. de po ſtu. ꝓla. bone. ubi tex. ⁊ Jnno. vide Bal. in repeti . p alł. l. ſi aquā. C. de ſeruí. ⁊ aqua. qō nō.

¶ In electōnib⁹ nō eſt locus fortune ſeu ſorti. xxxvi. q. ii. c. nō exemplo. ⁊ in. c. nō ſtatim. Jo. an. in addi. Spe. ti. de Rp. preſenta. § . fi. v. item ꝙ obtentum. adde de ſortile. c. fi.

¶ Non valet electio facta hꝰ mō eligo illū in quē ma ior pars conſentiet. ſed bñ valz ſi dicat habeo illū pro ele cto quē titius eligit. Jnno. de elec. cū in iure.

¶ Facta p plātū electū ⁊ confirmatū valent. licz electō ⁊ confirmatō ſint nulle. ſecus p electū tantū. Jnno. i. c. nihil. de elec. in glo. amminiſtratoz.

¶ Tenet electio hoc mō eligimus illū quē titius no minabit. quo caſu nos videmur eligere et nō titius. l. inſtitutio talis in ꝓn. ff. ō cōdi. inſti. ⁊ ibi glo. ⁊ Bar. qui etiā q̄rit ibi an de tali electōne debeāt fieri duo in ſtrumenta vel vnum.

¶ An valeat electio facta ō ꝓſona incerta. vi⁹ Bar. in. l. q̄dam. ff. de re. dub. in pe. q. ubi etiā tractat an eligētes pñt incertitudinē poſtea declarare.

¶ Excōicati non poſſunt dare voces in electōne . qz interim ñ ſunt de vniuerſitate ſeu collegio. ſm Jnno. in. c. illa. de elec. ⁊ in. c. conſulti. de ꝓcur. Barto. in. l. actoz. ff. rem. ra. ha.

¶ Si electio eſt cōmiſſa tribus pñt eligere vnū ex ſe. glo. in. l. plane. ff. qō cuiuſq; vniuer. idem ſi duobus. p. l. ſi vno. in fi. ff. de in diē adiec. Bal. in . l. ſi manda uero. § . ſi tibi. ff. manda.

¶ Ubi electō peccat in forma puta quia minor pars eligit nō pōt ratificari p alios. ſecus ſi peccat nō i for ma ſed in ſubſtantia. puta quia eſt facta p duas ptes non vocatis aliis. nam tunc poteſt rata haberi . ſcōm Jnno. de elec. dudum. in glo. ad contemptuz. ⁊. e. ti. qō ſicut. ubi glo.

¶ Eligēs plātū eoipo turbat aliū habentē ius eligen di in q̄ſi poſſeſſione iuris eligēdi . ⁊ ideo tenet interdi cto uti poſſidetis. niſi ꝙuentus in iudicio dicat ſe illuz actū feciſſe. ſed nō aio turbādi. ō quo vide Jnno. i. c. cū veniſſent. de reſti. in inte.

¶ Ille q̄ fuit pñs electōni ⁊ non accuſauit electū ſed multo tpe ſuperſedit nō audit tanq̄ ſuſpectus ſi obici tur ꝓtra confirmationē. Jnno. de accu. ſup his . in glo. excipiendo. v. bene aūt.

¶ Nñ ꝓtra electionē obicit defectus forme quilibet etiā cuius intereſt admittit Jnno. in. c. ꝓall. ſup his. in glo. excludatur.

¶ Nñ vota ⁊ ſcrutiniū apparent in ſcriptis redacta ꝓſumunt oia ſoléniter acta . ⁊ ideo obicies defectum forme ꝓtra electū debet illud ꝓbare. Jnno. in. c. ſuper his. in glo. excludat. v. qñ aūt.

¶ Obicies crimē ꝓtra electū tenet ſe obligare ad pe nā talionis. ſecus in denūtiante vel in ipetrante inqſi tionē. Jnno. in dicto. c. ſup his. i glo. certū. ubi vide.

¶ Si delegatus pape eligit ſcienter indignū ⁊ ſic pri uat iure eligēdi. an ad pmos electores vel ad papam deuoluat electio. multe ſūt opiones de q̄bus vide Jn no. in. c. iter dilectos. de exceſ. pla. in glo. poſtmodū.

¶ Quando tractatur de electione ⁊ in loco eſt tirā nus ⁊ quidam clerici ſunt intrinſeci et quidaz extrin ſeci quid fiet. vide Jnno. in. c. cum ex iniuncto alias

UVA. BHSC. IyR_001

significantibus. de no. opér. nuntia.

¶ Nullitas q̃ cõcernit ꝓfirmationẽ nõ infert necessa rio ad nullitatẽ electõis. ut in. c. si ꝓfirmationem. de elec. li. vi. cuius rõnem vide ibi.

¶ Si nõ apparet ob quã causam cassata sit cõfirma tio an ꝑsumatur ex defectu electõis. vide nõ. in pall. c. si confirmationem.

¶ An electus post ꝑstitum a se ꝓsensum possit retro cedere ⁊ dissentire. nõ. in. c. si electio. de elec. li. vi. ubi concluditur q̃ non.

¶ An valeat electio ad quã fuit admissus inabilis si mul cum abili. glo. q̃ nõ si scienter fuit admissus. i. c. si qñ. de elec. li. vi.

¶ Negligẽtia ꝓcuratoris data ad eligendũ nocꝫ dño ut in. c. si ꝓmissarius. de elec. li. vi.

¶ Potestas eligendi translata in aliquẽ ꝑma electio ne ꝓsumitur siue habuerit defectũ siue non. ut in dicto c. si ꝓmissarius. ⁊ ibi nõ. moder. facit in fili. c. i lit teris. de offi. delega.

¶ Electio de médicantib⁹ celebrata in discordia non ualet. de elec. quorundã. li. vi.

¶ Qualitercũq̃ electio nõ sortit effectũ tñ absq̃ cul pa eligentiũ ad eos reuertit eligendi ptãs. no. de elec. si electio. in glo.

¶ Jure suo dicit quis habere ptãtem eligendi quan do ius resident in eius ꝑsona. iure vero alieno qñ facit vigore iurisdictõis alterius tanq̃ minister vel delega tus. vel ut verius dicamus qñ alii eligũt ꝑ eũ. ut. l. i. §. mandatã. ff. de offi. eius cui mã. est iurisdi. ⁊. l. mo re. ⁊. l. et qꝛ. ff. de iurisdic. om. iudi. ⁊ q̃liter hoc ꝑpen datur an quis eligat ut minister vel iure ꝓꝓio. vide qõ no. ꝑ Barto. in. l. ii. ff. de op. lega. facit qõ no. Jn no. in. c. ne ꝓ defectu. de elec. in. glo. ii.

¶ Si electõi abbatisse aliqua obiciũtur impedit ꝓfirmatio sed non administratio. in. c. indemnitatib⁹ §. si vero. de elec. li. vi.

¶ Electio facta a ꝓmissariis põt ipugnari a ꝓmittẽtibus. ut in dicto. c. indẽnitatibus. §. cetez.

¶ Multa specialia in electionibus monialium cõtra regulas traditas in electõne alioꝫ enumerat. Jo. an. in pall. c. indemnitatibus.

¶ An ptãs eligẽdi trãseat in heredẽ. vide Bar. in. l. si stipulatus fuerim. ff. de ver. obli.

¶ Impedit⁹ interesse electõi põt aliũ loco sui ꝓstitue re ad eligendũ de elec. si quis iusto. li. vi. adde q̃ talis ipeditus debet ꝓmittere vices suas vni ex collegio. ñ aũt extraneo. ut no. Jo. an. in. c. qꝛ ꝓpter. §. illud au tem. de elect ⁊ in. c. pe. de elec. li. vi.

¶ Ptãs eligẽdi põt ꝓferri pluribus insolidũ nõ sim pliciter. nã simplex ꝓmissio hoc casu facta intelligit plu ribus ꝑ ꝑte. ut in. c. si duo. de ꝓcur. li. vi. de quo ple ne ꝑ Bar. in. l. si pluribus. ff. de lega. i. ⁊ de fo. cõpe. c. penul. de ap. ut debitus.

¶ Si illi ad quos spectat electio nõ cõcordant ordo scripture seruat. ut ille qui ꝑior est ordine potior est iu re. in. c. penul. de elec. li. vi.

¶ Cõstitutio pluriũ ꝓcuratoꝝ ad eligendũ nõ valet nisi fiat insolidũ. ut in dicto. c. pe. v. sin aũt.

¶ Potest quis habere duplicẽ vocem in electõe. vnã noie suo. aliã nomine alieno. ut in dicto. c. pe. Jo. an. de re iudi. cum olim.

¶ Jn negocio electionis non põt absens per litteras exprimere seu declarare votum suum. ut nõ. in prealle. c. penul. de elec. li. vi.

¶ An ꝓcurator constitutus ad eligenduꝫ possit aliũ substituere. glo. tenet q̃ sic. in dicto. c. penul. doc. idẽ in. c. congregato. de elec. Archidi. contra. per. c. fi. §. i. de ꝓcur. li. vi.

¶ An mortuo canonico qui constituit ꝓcuratorẽ ad eligendũ possit fieri electio. vide moder. post Archiẽ. in dicto. c. pe. de elec. li. vi.

¶ Si vnus sol⁹ est cardinalis an possit eligere seipm in papã. ⁊ quid si nullus est cardinalis quis eliget pa pã. no. in cle. ne romani. de elec. viõ do. Anto. et do. Lar. flo. in. c. licet de uitanda. de elec.

¶ Qui renũtiat electõi de se facte nõ põt appellare ne ali⁹ eligat. casus est in. c. cũ inter R. ẽ elec. cũ ibi no.

¶ Electus nõ est ꝓfirmandus nisi examinatione ꝑce dente. de elec. c. iii.

¶ Electio sciismatici reuersi et electi in eꝑm est de iu re cassanda. sed dispẽsatiue poterit ꝓfirmari. vide i. c. qꝛ diligentia. de elec.

¶ Electio est faciẽda in choro. de quo in. c. cũ nobis olim. de elec. e. ti. ut circa. li. vi.

¶ Cassata electione non propter vicium persone sed forme potest ille iterum eligi. casus est in. c. super eo. de elec. nisi interceserit simonia. ut ibi nõ. plene dñm Anto. in dicto. c. super eo.

¶ Soluẽs electo ante ꝓfirmationẽ nõ liberatur. nõ. do. Anto. in dicto. c. q̃liter. de elect. p. c. eam te. ẽ iu reiurã. pone hoc in dictõne solutio.

¶ Qui vocauit ad electionẽ nõ vocandum tenet illũ expectare nisi sit absolutus. de elec. cum inter vniuer sas. et quod ibi nõ.

¶ Si nõ ꝓfessus eligit ad regimẽ ecclesie regularis cassatur electio. neq̃ in hoc iuuat ꝓsuetudo. ẽ elec. cũ causam. e. ti. nullus. li. vi.

¶ Potestas data ꝓmissariis de eligẽdo re nõ inte gra. i. postq̃ habuerũt tractatũ de electõne reuocari nõ debet. c. in causis. de elec. ⁊ ibi nõ. Jnno. ⁊ pꝰ euz do. Anto. qui dicũt q̃ qñ datur ingressus aliquoꝫ ꝑ paratorioꝫ ꝓncipaliter. qꝛ cantata est missa de sancto spiritu. vel pulsata campana. seu iuramentũ delatum de eligẽdo idoneũ secus. ⁊ sic ꝓparatoria nõ faciũt de sinere rem esse integrã. qõ est bñ notandũ. facit. l. si pe cuniã. ff. de ꝓdi. ob causam.

¶ Clericus secularis non potest eligi ad prelaturam regularem. de elec. cum ad nostram. põt tñ postulari. e. ti. cum inter monasterium.

¶ Qui non est instructus in regula monachali ñ põt eligi in abbatem. de elec. officii.

¶ Electi imediate subiecti pape a solo papa ꝓfirmã tur. uel a legato de latere. de elec. nihil. casus ẽ in. c. si abbatẽ. de elec. li. vi. officii. e. ti. ẽ ꝑsue. cũ venerabil.

¶ An electio ꝑsumat in dubio soleñiter facta ⁊ in ea forma seruata. vide do. Anto. in. c. q̃ sicut. de elec. cuius verba sunt addenda ad doctrinaz Bar. in. l. sci endum. ff. de ver. obli.

¶ Qñ electio fit ꝑ viã ꝓmissi ad trãsferendã ptã tem in ꝓmissarios dz interuenire ꝑsensus singuloꝝ si de singuloꝝ ꝓiudicio agit. de elec. in causis. ⁊ quod ibi no. do. Anto. de bu.

¶ Electũ a ꝓmissariis ꝓmittentes refutare ñ possunt. nisi fuerit electus contra formã compromissi de elec. cum dilectus.

¶ Electio alias canonica confirmatur. licet aliqui

UVA. BHSC. IyR_001

eligẽtiũ fuerint minoꝛe excominicatõe ligati. de elec. illa. ubi plene de materia. per glo. ⁊ doc.

¶ Canonicus regularis põt eligi in abbatem. ſed nõ ꝓfeſſus. no. de elec. cum in magiſtrum. uide in clemẽ. ne in agro. ad fi. de ſtatu mona.

¶ Tractatus de eligẽdo in uita ꝓlati ſi eſt deliberatoꝛius ⁊ determinatus de certa ꝓſona eligẽda uiciat electionẽ. idẽ ſi eſt ꝓparatoꝛius. ut quia uocat abſentes ad electionẽ. ſecus ſi eſt ꝓſulatoꝛius tm̃. ⁊ indeterminate deliberatus. ut qꝛ diceꝛet talis eſſet bonus. no. in. c. bone. de. elec. ⁊ dixi aliquid. ſ̃.

¶ Jus eligẽdi ẽ ꝓſcriptibile. de cã poſ. cum eccleſia de ꝓſue. cum dilectus. de elec. cumana. habz eni cãm ꝓtinuã aptitudine ⁊ eius nã ſi ſemp eſſet poſſibile eccleſiaz uacare ſicut dicit̃ de ſeruitute ſtillicidii. ut. no. do. Anthо. in dicto. c. cumana. ubi plene per eum.

¶ Si ad electionẽ ꝓcurãt duo quoꝝ unus dicit ſe canonicũ alter poſſeſſoꝛẽ debz preferri poſſeſſor etiã ſi ſit male fidei. quia ſua poſſeſſione ꝓuari nõ debet niſi per uiã iuris. de reſti. ſpol. in litteris. ⁊ ꝓprietarius ideo repellit̃. quia ad poſſeſſoꝛẽ ſpectat fructus colligere. ¶ de rei uẽ. i. certũ. dare autẽ uocem eſt fructꝰ iuris eligẽdi. ut diximus. ſ̃. Si uero dubitat̃ q̃s ſit ꝓprietarius quis poſſeſſoꝛ ambo admittũt̃ cũ ꝓteſtatione de quo in c. cumana. de elec. uide ibi no. ꝑ do. Anto.

¶ Habẽs plura beneficia in cõpatibilia ẽ intelligibil̃ ſine diſpẽſatione pape. tex. eſt in c. dudum el. ii. ⁊ ibi no. de elec.

¶ Quãdo quis dubitat ſẽtẽtiã ꝓtra ſe ferri ex q̃ fierz ineligibilis ꝓſiliũ eſt ut renũtiet liti nõ expectata ſnia. ita dicit do. Anto. in dicto. c. dudũ. de elec.

¶ An minoꝛ pars poſſit ꝓſtituere maioꝛẽ in negligentia ⁊ eligere. do. Anto. in. c. eccleſia. ꝺ elec. ⁊ in. c. cũ nobis olim. ⁊ in. c. in cauſam. e. ti. qꝺ nõ.

¶ Caſſata electõne ꝓpter ſimoniã etiã ſine culpa electi nõ diſpenſat ea vice epus. de elec. ſi alicuius. ſecus ſi electus libere reſignauit. ut ibi nõ. in glo.

¶ Electio ſacrilegi non confirmatur. de elec venerabilem. in glo. nõ. ergo.

¶ Electus põt petere ꝯfirmationẽ ꝑ ꝓcuratoꝛẽ vel nuntiũ dũmodo ratũ habeat infra tp̃us infra qꝺ petere dz ꝯfirmationẽ. de elec. q̃ ſit. in glo. ſufficit. li. vi.

¶ An in electionibus poſſit moꝛa purgari. vide de ſup. negli. ꝓela. licet.

¶ Quid iuris ſit ſi vna pars vult ad electõnem ꝓcedere altera abſente. vide de elec cũ nobis olim.

¶ An ille q̃ nõ eſt in gremio in dubio videat̃ admitti ad electionẽ de gr̃a vel ꝓ iure ſibi ꝓperenti. vide plene in. c. cum eccleſia. de cã poſ. ⁊ ꝓpꝛie.

¶ Si electio eſt cõis epi ⁊ capli ⁊ epus eligat vnum capl̃m vero aliũ quis ſit ꝓferendus. vide Jo. an. in. c. eccleſia vulterana. de elec.

¶ An in electõne metropolitani debeãt ꝓuenire oẽs epi cõꝓuinciales. nõ. lxiii. di. valẽtinianus. in. glo. i.

¶ An ptãs eligendi data alicui finiatur vnica electione. vel itez poſſit eligere ſi ꝓma nõ habuit effectũ. viꝺ nõ. in. c. ſi cõꝓmiſſarius. §. idẽ fit. de elec. li. vi. nõ. de Rp. ſi gratioſe. e. li. faciũt no. in. c. cauſam que. de Rp. in glo. ultima.

¶ An potiꝰ ſit eligendus qui peccauit ⁊ penituit. q̃ qui ſemp fuit bonus. vide. l. di. ꝑſideradũ. ⁊. c. fidelis

¶ Electio eſt actio volũtatis ⁊ nõ ꝓuenit bꝛutis. per ſanc. Tho. xii. q. xiii. ar. ii.

¶ Electio. eſt eoꝛum que ſunt ad finem. ad idem in pꝛeall̃. xii. q. xiii. ar. iii.

¶ Electio ꝓuenit deo ab eterno. idẽ in. i. di. xli. q. i. arti. i. ⁊ in ſumma ꝓtra Genti. li. iii. q. clxiii.

¶ Electio non eſt ex neceſſitate ſed ex ꝓpꝛia voluntate. idẽ in ꝓma ſcõe. q. xiii. arti. vi. ⁊ in queſtione ꝺ malo. q. vi. arti. i.

¶ An electio conuenit angelis. idem in pꝛima parte q. lxx. arti. iiii.

¶ Electio dei ꝓcedit eius ꝓdeſtinationẽ. idẽ in ꝓma pte. q. xxiii. arti. iiii. ⁊ in ꝓmo. di. xli. arti. ii.

¶ An electio ⁊ actꝰ noſtri reducunt̃ in caſus ſupioꝛes. idẽ in ſumma ꝓtra genti. li. iii. q. cxi.

¶ Electio nõ eſt actus volũtatis abſolute ſed in oꝛdine ad intellectũ. idem in. i. di. iiii. q. i. arti. ii.

¶ Electionẽ de ſe factã meliꝰ eſt recuſare q̃ꝝ accepta idẽ in. q. de quolibet. q. v. arti. xxi.

¶ Quilibz teneꝛ eligere melioꝛẽ ꝓlatũ. idẽ ſcõa ſcõe q. lxiii. ar. ii. clxxxv. ar. iii. ⁊ in. q. de quolibet. q. iii. arti. vi. ⁊. q. iiii. arti. xiii.

Electrum ¶ Quid ſit ⁊ vnde fiat. et an ſit metallum. ⁊ de ipius ꝓpꝛietate. no. Jo. an. in. c. filius. de teſta.

Elementum ¶ Accedit verbum ad elemẽtuz et fit ſacramentum. i. q. i. de trahe verbum.

¶ Elementoꝝ diſſonãtia in hoie dicit̃ infirmitas carnis. xv. q. i. §. ut itaq;.

¶ Quatuoꝛ ſũt elemẽta quoꝝ q̃tuoꝛ ſũt q̃litates. vi delicet ignis calidus ⁊ ſiccus. aer calidus ⁊ humiꝺ. aqua frigida ⁊ humida. terra frigida ⁊ ſicca. tex. ꝺ cõ ſang. et affi. ñ dz. de quo plene diſputauit plus.

¶ Aplus im ꝓbat ſeruiẽtes elemẽtis. Ad Galatas iiii. xxiiii. q. iii. quidã. v. hermogeniani.

¶ Elemẽta debent diu purgari ꝑ ignẽ. ſcũs Tho. in iiii. di. xlviii. ar. iiii. ⁊. vii.

¶ Elementũ ꝓdñatur in aliquo coꝛpe duplicit̃. idem in. ii. di. xxxix. alias. xxix. ar. iiii.

¶ Elementa nõ deficient ceſſante motu celi. idez in q. de potentia. q. vi. ⁊. vii.

Elemoſina ¶ Elemoſinis et aliis piis operib? clerici maxime debent eſſe intẽti xlii. di. boſpitalem.

¶ In faciẽda elemoſina nõ eſt habenda ꝑſonaꝝ acceptio. xlii. di. quieſcamus. faciũt no. ꝑ do. Lar. in. c. q̃ in eccleſiaꝝ. de conſti.

¶ Magnam elemoſinam facit q̃ coꝛripit errantem. xlv. di. et qui emendat. et. c. tria ſunt. ubi vide de tribus generibus elemoſinaꝝ. inter quas ſpiritualis maioꝛ eſt coꝛporali. xlv. di. due. adde glo. de ſpon. inf̃ opera. ⁊ ibi do. Lar. flo.

¶ Nõ facere elemoſinã egenis cũ quis põt tantũ eſt quantũ rapere aliena. xlii. di. ſicut.

¶ Ad elemoſinã maxime tenent̃ epi q̃ alioꝝ inopiaz debẽt ſuã reputare. xlvi. di. fraternã.

¶ Ad hoc ut elemoſina ſit liberalis ⁊ meritoꝛia multa requiruntur. ꝺ q̃bus. lxxxvi. di. ñ ſatis. ⁊. c. i ſingul̃.

¶ An elemoſina poſſit fieri de alienis vel de male acquiſitis. videtur q̃ nõ. i. q. i. nõ eſt putanda. ⁊. xxxii. q. iiii. ſic non ſunt. xiiii. q. v. imolans. ⁊. c. nolite. ⁊. c. elemoſina. adde glo. de deci. ex tranſmiſſa. facit de homi. ſicut dignũ. bona glo. xiiii. q. v. in ſumma. ⁊. c. q̃ haberis. ⁊. c. alias. xiiii. q. i. in ſumma ſcriptũ eſt. nos

UVA. BHSC. IyR_001

addimus qꝫ ſcribit ſcūs Tho. ſcda ſcde. q. xxxii. ubi diſtinguit de male acquiſitis.

¶ Negare dicit xp̃m q̄ elemoſinaz ⁊ miſericordiā in dig̃tibus nō impēdit. vii. q. i. omnis qui

¶ Elemoſinā debent facere clerici de oīb⁹ q̄ habēt ultra neceſſitatē. xii. q. i. quia tua. qꝫ nō.

¶ Pro elemoſina fienda p̃t bona eccleſiaꝝ ⁊ vaſa ſacra licite alienari. xii. q. ii. c. aurum.

¶ In elemoſina plus attendit deus ad animuz q̄ ad datum. xiiii. q. v. ſcriptū eſt. xiiii. q. i. odi.

¶ Facere elemoſinā malis ꝓ quā nutriunt in malo ñ eſt miſericordia. xiiii. q. vi. ſi res.

¶ Faciēs elemoſinā coacte vel ꝓpter verecundiā rez perdit et meritum. xxiii. q. vi. §. ex his. Adde q̄ facere elemoſinā pp vanā gl̃iam ē peccatū. glo. i. q. i. vide

¶ Elemoſina eſt p̃ncipalis ps ſatiſſactōis penitētie. ⁊ ſpūale medicamē. de pe. di. i. medicamētum.

¶ An vxor poſſit facere elemoſinā de bonis mariti. nō. Bar. in. l. i. ff. re. amo. glo. xxiii. q. v. quod deo. Hoſti. in ſumma de pe. et re. §. q̃bus. v. q̃d de vxore. doc. in cle. ii. de vi. et ho. cle. dicūt q̄ de rebus paſernalibus p̃t. Itē de rebus viri moderate tñ. puta de pane et vino ⁊ ſilibus. ⁊ ita ſeruat ꝓſuetudo. adde. s. Tho. ſcda ſcde. q. xxxii. ar. viii. ⁊ i. iiii. di. xv. alꝫ. li.

¶ An paup aliquo iure poſſit petere elemoſinā tanq̄ ſibi debitā. dic q̄ nō iure actōnis. ſed p̃t denuntiare eccl̃ie ⁊ ꝓpellat ſibi dare elemoſinā. glo. xlvii. di. ſicut hi. glo. i. q. vii. exigunt. ego puto q̄ eccleſia ipa tenea tur ad talē elemoſinā. qz bona eccl̃iaꝝ ſūt aliēta pauperꝫ. xii. q. ii. auꝫ. ⁊ c. gloria epi. ⁊ dixi. s.

¶ An valeat elemoſina facta p exiſtentem in peccato mortali. vide Inno. de ver. ſig. ex pte. Jo. an. de ſen. excō. cū voluntate. facit qō no. glo. de deci. ex trāſmiſſa. quā oio vide. faciūt no. xc. di. oblatōnes. ⁊ ibi vid glo. de his que ꝓſideranda ſūt in dando elemoſinā. vi de pulchre per. s. Tho. ſcda ſcde. q. xxxii. ar. v. cuius verba do. Lar. refert in. c. inter opera. de ſpon. adde pulchruz tex. ⁊ bonā glo. lxxxvi. di. nō ſatis. adde qō nō. idē. s. Tho. in. iiii. di. xv. ar. vi. vide qz elemoſina eſt actus iuſticie latrie ⁊ liberalitatis. de quo idē ſcda ſcde. q. xxxii. alias. xxxi. ar. i.

¶ Elemoſina eſt in p̃cepto. idē ſcda ſcde. q. xxxii. ar. v. et in. iiii. di. xv. ar. vi. q. ii. ar. i.

¶ Elemoſine licet corpales habent ſpirituale effectū vide in palk. q. xxxii. ar. iiii.

¶ Elemoſina diuidit inter corpalem ⁊ ſpūalem. ubi s. ar. iii. ⁊ in. iiii. di. xv. ar. xvi.

¶ Elemoſina magis attendit̃ ſm effectū q̄ ſm datū idem in. iiii. di. xv. ar. vi.

¶ Religioſis licet vivere de elemoſinis. idē ſcda ſcde q. clxxxvii. ar. iiii. ubi de hoc.

¶ Elemoſina facienda eſt habundanter. ſcda ſecūde. q. xxxii. ar. x.

¶ De quo facienda eſt elemoſina. idem ſcda ſecunde q. xxxii. ar. vi. ⁊ in. iiii. di. xv. ar. viii. ⁊ in. q. de quolibet. q. vii. ar. xii.

¶ Elemoſinā nō p̃t facere qui nō eſt ſui iuris. ſcda ſcde. q. xxxii. ar. viii. ⁊ in. iiii. di. xv. ar. ii. ⁊ ar. v.

¶ Elemoſinā dz q̄s facere magis ſibi ꝓpinquis ⁊ benefactoribus. ſcda ſcde. q. xxxi. ar. iii. ⁊ xxxii. ar. ix. ⁊ in. iiii. di. xv. ar. ii. alias. x.

¶ Elemoſine ſūt faciēde p mortuis. ⁊ retardate no cent. nec debent retardari ut res melius vendantur. idem in. q. de quolibet. q. vi. xiii. ⁊ xiiii.

¶ Qui p̃dicāt populo vbū dei p̃t ex debito petere a populo elemoſinā. glo. lxii. di. quieſcamus.

¶ Dans elemoſinā pauperi non ex caritate ſed ut re moueat a ſe iportunā petitionē peccat tantū venialit̃. glo. eſt ſin. xlv. di. due ſunt elemoſine.

¶ An dare elemoſinaz ſit opus caritatis. vide ſanc. Tho. ſcda ſcde. q. xxxii. ar. i. de quo Lar. in dicto. c. inter opera. ubi glo. nō. quot ſūt genera elemoſinarū. de quo. xliii. di. tria ſunt. et. c. ſequenti. ⁊ p. s. Tho. ubi. s. de hoc diximus.

¶ An elemoſina ſit de p̃cepto. s. Tho. ſcda ſcde. q. xxxii. ar. v. do. Lar. in dicto. c. inter opera. Hoſti. de pe. ⁊ re. §. quis ſit effectus. v. elemoſina.

¶ Elemoſina triplex eſt adde. s. Tho. in. iiii. di. xv. Archi. xlvii. di. ſicut.

¶ An dāda ſit elemoſina ei q̄ aliter p̃t laborare ſiue victū q̃rere. no. C. de mēdi. vali. l. i. li. xi. glo. lxxxii. di. in ſumma. ⁊ v. q. v. non oīs. glo. xxiiii. q. iii. §. ex his oibus. in q̄bus videt̃ ꝓcludi q̄ nō.

¶ Pretextu elemoſine nō eſt aliq̄d illicitū faciendū. i. q. i. nō eſt putāda. xiii. q. v. c. i. ⁊ ii. facit. l. ſi homi nem. ff. depo. xxx. q. i. noſce. facit. xiii. q. v. forte. xli. di. ſepe. ⁊ ibi Archi. facit. l. palā. §. nō eſt cognoſcendum. ff. de ritu nup.

¶ An dānatus ad mortē q̄ nō p̃t teſtari elemoſinaz facere poſſit. doc. de teſta. cū in officiis. ⁊ c. relatum. Jo. an. de vſur. quanq̃. li. vi. tenet qō nō.

¶ An dāda elemoſina pferendi ſint ꝓſanguinei paupibus extraneis. glo. lxxxvi. di. nō ſatis. adde qō dicā i. ſub dictōne eius. vide. s. Tho. ſcda ſcde. q. xxxii.

¶ In dāda elemoſina q̄s nō teneꝫ ſibiipi ſubtrahere neceſſaria. ſed de ſupfluis debet elemoſinā facere. tex. ⁊ glo. in palk. c. nō ſatis. ubi eſt etiā glo. no. q̄ pauper ō elemoſina ſua debet facere elemoſinā. ad qō vide qō dixi. ē. ſub dictōne decima. adde glo. xii. q. ii. hēbat.

¶ In danda elemoſina ñ q̃ntitas ſed affectus attēditur. xxiiii. q. i. odi. de pe. di. v. c. i.

¶ An is qui indiget ſi aliq̄ eſt deputat⁹ ad diſtribuendū inter pauperes poſſit pro ſe accipere ſicut dare aliis. s. Tho. tenet q̄ ſic. in palk. q. xxxii.

¶ An elemoſina ſit danda habūdāti. s. Tho. ubi. ē. diſtinguit de verbo habundantia.

¶ An monachus poſſit facere elemoſinā. dic q̄ non. qz nihil hz. liii. di. abbati. c. nō dicatis. xii. q. i. ⁊ i. c. cū ad monaſteriū. de ſtatu mona. niſi haberet adminiſtrationē. xii. q. i. qz tua. lxxxvi. di. nō ſatis. s. Tho. i dicta. q. xxxii. dicit q̄ etiā inſtāte extrema neceſſitate monach⁹ etiā nō habēs adminiſtrationē p̃t aliquid modicū dare abſente abbate ſub ſpe ratihabitōnis.

¶ An ſeru⁹ ⁊ ancilla poſſint facere elemoſinā ō reb⁹ dñi ſui. s. Tho. in. iiii. di. xv. q. ii. ar. v. tenet q̄ nō. ſz de ſalario vel ſtipendio ſuo bene p̃t.

¶ Quid ſit elemoſina. no. de pe. di. i. c. medicina. et c. medicamentum.

¶ An elemoſina ſit ſatiſfactoria ꝓ peccato. diximus aliquid. ē. adde glo. de pe. di. i. nō ſufficit.

¶ An parrochiani poſſint ꝓpelli p p̃sbiterꝫ eoꝝ ad dādam elemoſinā. vide Inno. ſup Rica de prochi.

¶ Quibus ſit danda elemoſina. vide glo. xlii. di. c. quieſcamus. tex. ⁊ glo. in prealk. c. non ſatis. lxxxvi. di. glo. xxxii. di. in ſumma. opti. tex. lxxxvi. di. forte. xxiii. q. iiii. §. ex his. Archiē. v. q. v. c. ii. adde Bar.

UVA. BHSC. IyR_001

in.l.ii.C.de anno.ciui.li.xi.

¶An filiusfamilias possit facere elemosinam. vide Pau.in cle.ii.de vi.z ho.cle.

¶An elemosina tollat partem pene ꝺm quantitatē vel ꝺm ꝓportionē.xxiii.q.ii.tꝑus.nō.de cele.miſ.cū marthe.in glo.ultima.

¶Quid ſi quis inuenit alienū an illud ſit dandū ꝓo elemoſina paupibus.vide.xiiii.q.v.ſi q̄d inueniſti.

¶Elemoſina ſudet in manu tua donec iuenies iuſtū no.xvi.q.i.ſi cupis.glo.in dicto.c.q̄ſcam⁹.xlii.di.

¶Bate q̄ ſupeſt in elemoſinā z oia munda ſunt vo bis.Luce.xi.z.xii.q.i.q̄.xiii.q.i.decimas. de pe.di.i.medicamentū.q̄ no.

¶Elemoſina liberat a morte z a pctō.Tobie.iiii.ꝺ peni.di.i.miror.et.c.medicina.Danielis.iiii. de pe.di.i.quamobrem.

¶Biuites q̄ ñ ꝑñt ſeruare ieiunia ꝺebēt elemoſinis recōpenſare.xl.di.nō cogantur.

¶An elemoſine hereticoꝝ ſint accepte deo. no.i.q.i.ſit populus.cū multis.c.ſequētibus.

¶An de elemoſina ſit facienda elemoſina.no.xii.q.i.habebat.in glo.

¶An elemoſina ſit recipiēda ab excōicato.vide Hoſti.de ſen.excō.cum voluntate.

¶De lucro cuius non datur repetitio poteſt fieri elemoſina.s.Tho.xxii.q.xxxii.ar.vii.z in.iiii.x.di.v.q.ii.arti.iii.

¶Si quis cooperiat vnum altare et diſcooperiat aliud non eſt elemoſina.no.in aut.q̄o oportet epus.§. ſi vero quis non fecerit.in glo.

Emancipatio. Emancipatus

¶Emācipatio ñ ꝓſtituit filiū i ꝑfecta libertate donec pater viuit.ff.de lega.iii.l.fideicōmiſſa.§.ſi cui.

¶An pater poſſit emācipare filiū quo ad vnū actuz tantū.Bar.in.l.i.§.ſi filii.ff.ad trebell.Bal.in.l.ſenium.C.qui teſta.fa.poſ.

¶Qualit̄ ꝓficiat̄ inſtrumentū emāciꝑatōnis.Spe. in ti.de na.ex.li.ven.circa fi.

¶An filius inuitus poſſit emācipari. vide in.l.nec auus.C.de emā.libe.z.l.q̄dam cū filiū.ff.ꝺ v.ob.et ibi Bar.in glo.inſti.q̄bus mo.ius pa.po.ſol.§.fi.

¶An emāciꝑati hodie ſint reducti ad inſtar ſuorum Bar.in.l.gallus.§.et q̄d ſi tantū.ff.de libe.z poſtu. adde Spe.in ti.ꝺ iudi.§.i.v.eſt etiā alia.et in ti. de ſucceſ.ab inteſt.v.pone.adde glo.in.l.ſi emancipati. C.de colla.i glo.fi. Ly.in.l.certū.C.vnde.l.v.q̄ſtione.z.C.de ſuis z leg.aut.in ſucceſſione.in glo.fi.et ibi Ly.in.iii.q.

¶An pater poſſit cogi emācipare filiū. dic q̄ non regulariter.fallit in caſibus qui habent inſti. q̄bus mo. ius pa.po.ſol.in fi.doc.in.c.ꝓſtitut⁹.de reſti.in inte. adde no.C.de emā.li.l.nec auus.in glo.fi.nō i aut. q̄bus mo.na.effi.ſui.§.generaliter.in glo.ñ eſt. coll. vi.ff.de adop.l.non poteſt.ubi glo.C.de epi.audi.l. ſi lenones.

¶Emācipatio facta coꝝā magiſtro g rāmatice nō tenet.glo.in.l.adoptio.ff.de adop.

¶Emācipatio facta coꝝā iudice delegato nō tenet. glo.in.l.ea ꝓte.ff.de ꝓba.quā nō.

¶Emācipatio eſt voluntarie iuriſdictōis z pōt omni tpe fieri.Spe.in ti.de fer.§.ii.v.pozro.

¶Emācipatus filius pōt ꝓdere teſtamentū. Spe.i ti.de teſta.§.iii.v.alia quoq;.

¶Emancipare.i.deliberare.de ꝓpriis.tuarum.z ibi no.glo.

¶Coꝝā q̄bus pōt fieri emācipatio. no.C.de emā. libe.l.i.in glo.z ibi Ly.

¶An emācipatio ſit pena vel honor. Bar.in.l.q̄dā cū filiū.§.videamus.ff.de ver.ob.in.ii.op.

¶An emancipatio abſentiū liberoꝝ poſſit fieri. no. C.de emā.li.l.iubem⁹.in glo.alias.l.i. in glo.depoſuit.adde q̄ emācipatio abſentis nō pōt fieri ſine permiſſu ꝓncipis z ratihabitōe ſecuta.l.iubemus.C.de emā.libe.nos plenius dicim⁹ q̄ emācipatio abſentis in foro iudicii nō pōt fieri niſi tribus ꝓcurrētibus.primo q̄ impetret a ꝓncipe ut abſentē poſſit pater emācipare.ſcōo q̄ hoc intimet iudici z q̄ coꝝā iudice filiū emancipet.tertio q̄ in actis appareat de conſenſu filii ſic emancipati.ut eſt tex.in.l.iubem⁹.C.de emā.li. z ita interrogatus rñdi. adde ad materiā Bar. in.l. gallus.§.fozſitan.ff.de libe.z poſtu.q̄ no.

¶An emācipatō poſſit fieri ꝑ ꝓcuratoꝛē. viꝺ Ang. in ꝓſilio ſuo.xlii.q̄ incipit ſi emācipatio. do. Bal.tenet q̄ nō.in.l.neq; abſens.C.de adop.Bar.in.l.p⁹ mortē.ff.de adop.videt dicere q̄ ſic.vide eū in.l. gallus.§.fozſitan.de libe.z poſtu.

¶Qualiter fieri debz emācipatio.vide ꝓſiliū eiuſdē in numero.lxxxviii.q̄ incipit viſis.

¶Qñ emācipatus agat de eo q̄ geſſit in ptāte.nō. ff.mā.l.ſi vo nō renumerādi.§.ſi filio.in glo.dandā.

¶Qualit̄ oliz z hodie ſuccedit emācipat⁹.nō. inſti. de here.q̄li.z dif.§.ſui.in glo.ſuccedūt.nō.ff.ꝺ interro.ac.l.fi.in glo.acceperat.

¶An emācipatus cognoſcatur de iure ciuili. Bar. de bonoꝝ poſ.ꝓtra tabu.l.ſi duobus.Ly.C.vnde legi.l.certū.in.ii.q.

¶Illud q̄ꝺ datur filio a patre in ꝑmiū emācipatōnis an dicat̄ datū ob cām vel ſimplicit̄ donatū. Ly.C.ꝺ colla.l.ut liberis.vide Jo.an.in addi. Spe.in ti.de na.ex.libe.ven.in fi.

¶An filius cōputet in ptem ſuaz illud q̄ꝺ pater ſibi dedit in premiū emancipatōnis.Ly.C.de inoffi.teſta.l.ſcimus.in.iii.q.

¶An filius poſſit inſtitui in eo q̄ꝺ pater ſibi dedit in ꝑmiū emācipatōnis.Jo.an.in addi.Spe.in ti.de inſtru.edi.§.ut aūt.v.ſed ſup ꝓcedēti.

¶Filius emancipatus preteritus nō dicit teſtamentum nullū ꝺm eum per contratab.nō.ff.alias.C.de teſta.mili.l.ſicut.in glo.penſ.z ibi Ly.Bar.ꝺ libe. et poſtu.l.gallus.§.in omnibus.z.§. quid ſi tantū. Spe.in ti.de inſtru.edi.§.ut aūt.v.ſed ſuper ꝓcedenti.z ibi Jo.an.

¶Emancipatio nuda ꝑmiſſione patris fieri nō pōt. ſed requirit actū ſolēnem.l.nō nudo.C.ꝺ emā.libe. q̄z cū ꝑma ptās ſit de iure publico.ut inſti. de pa.po. §.ius aūt.opus eſt ut tollat̄ auctoritate publica.i.iudicis.vba ſunt Gulie.de cu.quē refert Bal.in.l.poſt mortē.ff.ꝺ adop.ſic emācipatio requirit iudicis auctoritatē.l.vel emācipari.ff.de adop.hic nō.glo. in dicta.l.nō nudo.ad idē tex.in.l.fi.C.de emā.libe.qui dicit q̄ ꝺz intrare iudicis tribunal. inſti. qui.mo.ius pa.po.ſol.§.ꝓterea.dicit q̄ apud cōpetētes iudices uel magiſtrat⁹ parētes intrēt.viꝺ nō.ꝑ Bar.in.l.ipe riū.ff.ꝺ iuriſdic.om.iudi.q̄ dicit q̄ iterponere auctoritatē ſup emācipatōib⁹ ē mixti impii minimi grad⁹.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Titulus de cõiungen. cũ eman. lib. ꝓcedit etiã qñ factũ est testamentũ ⁊ rumpit᷑ ꝑ querelam vel ꝓtra tabulas. ff. de inoffi. testa. l. si ꝓponas.

¶ An in emãcipatõne exigat᷑ instrumentũ ⁊ testes. dic ut in. l. emãcipatõne. C. de fide instru.

¶ An emancipatio possit fieri die feriata. dic ut i. l. si actus. C. de fer. ⁊ dixi. ꝟ.

¶ An magis mereat᷑ pater emãcipando q̃ filius cõ sentiendo. nõ. in. l. q̃dam cum filiũ. ff. de ver. ob. Ly. in. l. ut liberis. C. de colla.

¶ An coram delegato possit fieri emancipatio. vide ff. de ꝓba. l. ab ea pte. ꝟm Bul. ⁊ in. l. emancipari. ff. de adopt.

¶ Per emancipationem hodie non tollitur agnatio licet olim tolleretur. tex. ⁊ glo. in. l. quem filius. ff. ꝺ adop. glo. in. l. qui se patris. C. vnde libe. Bal. in dicta. l. quem filius.

¶ Quando in emancipatione exigatur decretũ. vi᷒ no. de fide instru. c. cum p. tabellio. vbi Inno. Bul. ꝺ cu. in. l. post mortẽ. ff. de adop.

¶ Pater dilapidans bona non ꝓpterea cogit᷑ filium emancipare. Bal. in. l. nõ pot. ff. de adop. q̃ allegat. l. impator. ff. ad trebell.

¶ An ꝑ scriptũ ꝓncipis pater possit filiũ emãcipare. dic ut in. l. fi. C. de colla.

¶ Si mater instituit filiũ sub ꝯditõne emãcipatõnis et pater nolit filiũ emãcipare quid iuris. vide glo. et Ly. in. l. filiis matrẽ. C. de inoffi. testa. ⁊ ibi Bal.

¶ Emãcipatus ꝓprie nõ est extraneꝰ sed ꝑ extraneo intelligit᷑. ff. de ritu nup. l. quinetiã. in fi.

¶ Pater emancipans filiuꝫ debet aliquid ei donare in premiũ emancipationis. ut. l. iubemus. C. ꝺ emã. libe. ⁊. l. non nudo.

¶ In emancipatõne non requirit᷑ causa. C. de emã. libe. l. non nuda.

¶ Emãcipatio potius datur ad cõmodũ q̃ ad incõ modũ. l. vna. C. de inge. libe. de quo vide Bal. in. l. q̃daꝫ cum filiũ. ff. de ver. obli.

¶ Omnis causa ꝓpter quam filius potest exhere dare sufficit ad emancipationem. Bar. in. l. quidam cum filiũ. ff. de ver. obli.

¶ An ꝑ emancipatõez tollat᷑ tacita vulgaris. Bal. in l. fi. C. de insti. ⁊ substi. sub ꝯdi. fac.

¶ Qualit᷑ pater possit venire ꝺ emãcipatõꝫ a se factã ⁊ petere declarare filiũ in sua ptãte remansisse ñ ꝺbstãte emãcipatõne ⁊ ꝺ formis libelli. circa hoc vide bal. in. l. si cũ pater. C. si aduer. rem iudi.

¶ An valeant acta per filiũ q̃ gessit ꝑ emãcipato sciẽte ⁊ patiente patre. ⁊ quanto tpe requiratur q̃ pater sic paciatur ad validitatẽ actoꝝ. ⁊ qualiter testes deponẽt q̃ filius se gesserit ꝑ emãcipato. vide Bal. i. l. si cum pater. C. si aduer. rem iudi. ⁊ ibi ꝓbatur q̃ interest filii esse emancipatũ. qꝺ patet ibi. qz datur restitutio tanq̃ leso ad sententiã ꝓtra emancipationẽ latã. et sic emancipatio est beneficium filii. ꝟm Bal. in dicta. l. si cum pater.

Emendatio. ¶ Qui nõ vult emendari verbis "debꝫ flagellis corrig... xlv. di. salomon.

¶ Qui negligit emendare mala q̃ põt. culpã facientis incurrit. lxxxvi. di. facietis.

¶ Boni ex flagellis emendant᷑ sed mali magis obstinantur. xxiii. q. iiii. nabuchodonosoꝛ.

¶ Emendare debemus in senectute q̃ errauimus in iuuentute. de pe. di. i. paulus.

¶ Quid sit emendare. vide Bar. in. l. edita. C. de eden. ubi ꝑ declaratõne.

¶ Emenda qñq̃ sumit᷑ ꝑ satisfactõne. de resti. spol. grauis. de deci. cle. i. qñq̃ ꝑ ꝯdemnatõne et pena maleficii. ꝺ. offi. oꝛ. dilectꝰ. aliqñ aliter. de sta. mo. recolentes. adde de sen. excõ. venerabilibus. §. i. ⁊ qꝺ ibi nõ. Jo. an. de hac emenda.

¶ Laudabilioꝛ est qui rem emẽdat q̃ q̃ ꝓmo inuenit C. de vete. iu. enu. l. i. §. sed neq̃. nõ. de Xp. statutũ circa ꝓn. li. vi. sup verbo melius.

¶ Emẽdare. i. castigare. ⁊ ꝓprie ptinet ad domesticos. ꝯphendit aũt verbalẽ castigatõez. ⁊ interdũ fustiũ ut. l. ne quicq̃. §. de plano. ff. de offi. ꝓconsul.

¶ An ꝓtractus in scriptis possit post scripturã emẽdari. Bar. in. l. actoꝛ. ff. de re iudi.

Emergens Stante statuto q̃ inter consanguineos fiat com̃ ꝓmissum an debeat fieri de emergẽtibus. vide Bar. in. l. si q̃s in conscribendo. circa fi. C. de pac.

¶ Que dicat᷑ qõ emergẽs ⁊ q̃ incidens. vide Bal. in l. i. C. de oꝛdi. iudi. ⁊ p eundẽ plene in. l. nõ ignoꝛat. C. q̃ accu. nõ pos. nõ. in. c. i. de oꝛdi. cogni.

¶ An sup emergẽti sit ꝓnuntiandũ. Inno. ꝺ elec. cũ inter. R. p glo. et doc. in. c. i. de oꝛdi. cogni. adde. ff. de iudi. l. de qua re. Archi. iii. q. iii. spaciũ. in fi. Hosti. in summa. de oꝛdi. cogni.

¶ Que de nouo emergunt nouo indigent auxilio. l. de etate. §. ex causa. ff. de interro. ac. de offi. delegati. insinuante. de ꝓmiss. pastoralis. ff. de arbi. l. nõ distingnemus. §. cum quidam.

¶ Sententia interlocutoꝛia lata sup emergẽti potest reuocari. ꝟm Inno. in. c. cum dilectus. ꝺ oꝛdi. cogni.

Emeritum Exponitur. i. non meritum. vel valde merituꝫ. de renun. c. i. lxi. di. nec emeritis. ⁊. e. statuimus.

¶ Quandoq̃ ponitur pro stipendio. ut. l. desertoꝛẽ. §. emeritis. ff. de re milit.

Emilia Quid sit. dic q̃ est patria a rauẽna usq̃ ad placentiã. dicit glo. lxiii. di. epos.

Emolumentum Est fructus vl᷑ vtilitas siue cuiuslibet rei acquisitio. nõ. in cle. statutum. de elec. de simo. nemo. de testi. c. i. li. vi.

¶ An appellatõne emolumenti fructus domꝰ comp̃hendatur. vide in. l. iii. C. de ꝓiurit. fis. alias ꝺ ꝓedi. naui. li. xi. quod nõ.

Emologare Id est ratificare et approbare l. fi. ⁊ aut. ibi posita. ubi vide ꝺ hoc. C. de arbitris.

Emulus Emulatio Quotuplex sit emulatio. nõ. glo xliii. di. scimus. de renũ. lecte. ⁊ qꝺ ibi nõ.

¶ Emulos ⁊ inimicos debemus diligere et docere veritatem. xliii. di. scimus.

¶ Emulari dicit᷑ multis modis. q̃ no. in. d. c. scimꝰ

¶ Hoc verbũ q̃q̃ sumit᷑ in bonã ptẽ q̃q̃ in malã. no. Jo. an. de renũ. lecte. adde emuloꝛ. i. inuideo. vel sequoꝛ glo. in. ꝓbe. ff. sup verbo emula.

Emphiteosis Emphiteota

¶ Qui ecclie accepit in ẽphiteosiꝫ et ñ soluit canonẽ

UVA. BHSC. IyR_001

vel rem deteriorē fecit repelli pōt. x. q. ii. hoc ius.

¶ Emphiteota pōt ꝓpensare canonē cū alio debito. glo. ⁊ doc. de depo. bona fides.

¶ Emphiteota pōt purgare moꝛā infra modicū tps post bienniū. ⁊ modicū tpus est vniꝰ mensis vel duoꝝ c. potuit. de loca. l. si debitoꝛē. ff. de iudi. l. fi. C. ꝺ cō pensat. l. auferē. §. qui ꝓpensationem. ff. de iure fisci. no. in. l. sed si alia die. ff. de ꝓsti. pecu. vel. x. dieꝝ. l. cū ꝓponas. de consti. pecu. ⁊ dicta. l. si debitoꝛē. adde q̄ emphiteota qui post bienniū soluit infra menses dicit celeriter facere. Abb. in. c. i. ꝺ frigi. ⁊ malefi. vi ꝺ no. in. l. ii. in fi. C. de iure emphito. forte melius esset dicere hoc relinquendū arbitrio iudicis. ꝑ. l. i. in fi. ff. ꝺ iure deli.

¶ An de re ꝓsueta dari in emphiteosim possit ꝑlatus suos inuestire. dic q̄ sic ꝑm Bal. in. l. i. in. iiii. collū. ff. de reꝝ diui. q̄ idem ibi dicit de feudo.

¶ Qui recipit rem ab ecclesia in emphiteosiz ꝓ se et suis filiis. nō pōt eam retinere ꝓ spuriis ⁊ naturalibꝰ ad quos nō extendit emphiteosis ecclesiastica. Bal. i aut. si quas ruinas. C. de sacrosanc. ec. ubi dicit q̄ q̄ recipit emphiteosim ecclesiasticam ꝓ se ⁊ vxoꝛe ñ pōt eam retinere ꝓ amasia.

¶ Emphiteota ecclesie non tenetur de leuissima culpa. glo. in aut. de nō alie. §. scire. colt. ii. Bal. in aut. qui rem. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Emphiteota nō cogitur satisdare de restituendo. glo. in. l. ff. de vsufruc.

¶ Emphiteota deteriorans rem emphiteoticam potest expelli. dixi aliquid. ꝺ. adde casum in aut. q̄ rem. C. de sacrosanc. eccle. vide Bal. in. l. diuoꝛtio. §. fundum. ff. soluto matrimonio.

¶ Emphiteota vendens domino irrequisito perdit ius suum quando vendit ⁊ tradit etiam si postea redimat ab emptoꝛe. ut. l. i. §. si rem. ff. depo. secus si vē didit tantū et nō tradidit. Spe. in ti. de loca. §. nunc aliqua. v. xcv. ⁊. v. xcvi. adde Bar. in. l. sequitur. §. item labeo. ff. de vsuca.

¶ An emphiteota possit donare dño irreq̄sito. glo. ⁊ doc. in. c. potuit. de loca. ubi vide an possit locare. adde de vtroq; q̄ no. Bar. in. l. i. §. pe. ff. de supficie ⁊ in. l. domos. §. fi. ff. de le. i. Bar. in. l. in ꝙuentionibus. ff. de ver. ob. ⁊ in. l. i. §. fi. ff. de supfi. idē in. l. i. C. de impo. lucra. descrip. li. x.

¶ Emphiteota ꝓncipis gaudet ꝓuilegio exemptōis ordinario. vide Jo. an. de ꝓuil. recepimus.

¶ Emphiteota fisci pōt fisco irreq̄sito vendere fūdū emphiteoticū. tex. in. l. i. C. de fun. patri. li. xi.

¶ An emphiteota possit soluere canonē simul proximū inuito dño. dic q̄ nō ꝑm Buli. de cu. in. l. plures apocis. C. ꝺ fide instru. put refert. ⁊ sequit ibi Sal. adde Ly. in. l. ii. C. de iure ēphi. in ulti. q. vi ꝺ Bar. in. l. statu liberos. ff. de statu. li. §. q̄ ⁊ si seruus. et in l. eū qui. ff. de annu. lega. ⁊ no. bene Bal. in dicta. l. plures. q̄ vult q̄ creditoꝛ bladi vl vini nō cogit recipe ante tps. vel aliq̄ aliud tpis cursu deteriorari possit. qꝺ est bñ notandū ⁊ singulariter. adde Spe. in ti. ꝺ loca. §. nūc aliq̄. v. xxii. ⁊ sequēti. Ly. in. l. ii. C. de iure emphi. Bar. in. l. eū qui. de annu. lega.

¶ Emphiteota in alienatōne rei emphiteotice teneꝫ requirere ꝓsensum primi domini. Bal. in. l. si premittente. C. ad mace.

¶ Si aliquis recepit rem i emphiteosim ꝓ se ⁊ suis vel aliis fratribus an ex hoc ꝓtractu queraꝫ illis iūs si nō inducaꝫ a dño in possessionē. vide Spe. in ti. ꝺ loca. §. nūc aliqua. v. lxix. alias. cxix.

¶ An res emphiteotica possit diuidi inter heredes emphiteote irreq̄sito dño. no. C. famil. herc. l. fami. Bal. in. l. itē ꝑdia. ff. fami. herc. Bar. in. l. qui rome §. duo fratres. ff. de ver. ob. Bar. in. l. ⁊ ideo. ff. ꝺ cō di. fur. nos addimus Ang. in. l. cū hi. §. si vni. ꝺ trāſ ac. Bal. i. l. volūtas. C. de fideiuſ. vide oio ꝙ Frede. de senis in ꝓsilio suo. lxxiiii.

¶ Emphiteota est q̄ rē imꝑpetuū accipit. no. Bar. in. l. loca. C. de loca. ꝑdio. ciui. vel fisca.

¶ Si res ꝓcedaꝫ alicui in emphiteosim ꝓ se ⁊ filiis suis nō pōt pater renūtiare in ꝓiudiciū filioꝝ. ar. in. l. apud iul. §. si quis alicui. ff. de le. i. ⁊ ibi Bal. facit l. stipulatio ista. §. si quis ita. ff. de ver. obli. ⁊. l. q̄ rome. §. flauius. e. ti. ⁊ de inuesti. de re. alie. fac. c. i. §. pe. x. colt. doc. in dicta. l. stipulatio ista. §. si quis ita. nos addimus Bal. dicente ꝓtrariū in. l. qui se patris C. vnde libe. ⁊ in aut. si q̄s ruinas. C. de sacrosanc. eccle. ⁊ in. l. cum a socero. in fi. C. de iure do.

¶ An ꝓpter delictum patris filius priuetur iure. emphiteosis. vide Bar. in. l. i. ff. de int. ⁊ rele. ⁊ in. l. i. in ꝑn. ff. de superficie.

¶ An emphiteota possit nuntiare nouū opus et ꝑse qui nuntiationē suo vel ꝓcuratoꝛio noie. vide Bar. i l. i. in fi. ff. de no. op. nū.

¶ An uno ex pluribus heredibus emphiteote cessante in solutione canonis ꝓ parte sua res reuertaꝫ ad dominum insolidum Bar. in. l. fraudati. ff. de publi. Jo. an. in regula. plus semp. li. vi. Spe. ti. ꝺ loca. §. nūc aliqua. v. xxix. ⁊. v. lxxiii.

¶ Qualit ꝑdaꝫ ꝑdium emphiteoticū ꝑ negligentiā biennii. no. Bar. in. l. si de eo. ff. de acquir. pos.

¶ An in emphiteosi q̄ trāſit ad filios seu heredes sit locus iuri accrescendi. Bar. in. l. mortis cā. ff. de dona. cā mor. ⁊ in. l. si mihi ⁊ titio. ff. de ver. obli. tex. et ibi glo. in. l. i. iuxta fi. ff. de vsufruc. Spe. ti. de loca. §. nūc aliqua. v. lxix. ꝓtra quē videt tenere Bar. i dicta. l. si mihi ⁊ titio. Adde Bal. in. l. si quas ruinas. C. de sacrosanc. eccle. idē. x. colt. qui feu. da. pos. c. i. §. et quia vidimus. in. v. sed hic quero. vide eundē in l. i. in ꝑn. C. de caduc. tol. do. Lar. flo. et moder. in c. ii. ꝺ feuꝺ. ego plene dixi in. q. ꝑ me disputata q̄ incipit iulius longinus. in tertio dubio.

¶ In re ꝓcedenda in emphiteosim debēt ꝓferri agnati ꝓris emphiteote qꝺ si nō faciūt ꝑlati ecclesiaꝝ pōt appellari ad supioꝛē. glo. ⁊ Bar. in. l. i. ꝑmittit. et. l. fi. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. facit. l. i. ff. de ꝓuil. credi. vi de Bal. x. colt. quēad. feu. ad fili. pti.

¶ Quid impoꝛtēt illa vba refirmo tibi in emphiteosim talē domū. Bar. in. l. i. in ꝑn. ff. de supfi. ubi etiā tractat an finita emphiteosi possit ꝓductio remouere supficiē quā posuit in solo emphiteotico.

¶ Materiā emphiteosis vide per Bar. in. l. domos §. fi. ff. de le. i. Spe. ti. de loca.

¶ An emphiteota redimēdo rem quā vendidit irrequisito dño libereꝫ a pena. dixi aliqꝺ. ꝺ. adde Bar. in l. sequit. §. itē labeo. ff. de vsucap.

¶ An ꝓpter delictū emphiteote publicet res emphiteota. Bar. in. l. si finita. §. si de vectigalibus. ⁊. §. si que sunt. ff. de dam. infec.

¶ An emphiteota possit icidere arboꝛes fructuosas

UVA. BHSC. IyR_001

fundi emphiteotici. no. Bar. i. l. diuortio. §. si fundū ff. solu. ma. ⁊ l. in fraudem. ff. de iure fis. adde no. in aut. qui rem. C. de sacrosanc. eccle. Albe. in. l. ii. C. de iure emphi. Bal. i dicta. l. diuortio. §. si fundum Spe. ti. ō loca. §. nūc aliqua. v. lxxxix.

¶ An emphiteota possit accusare de dāno dato i re emphiteotica. Bar. in. l. si fur. ff. de vsufruc.

¶ Q̄ si quis recipit emphiteosim ꝑ se ⁊ filiis suis q̄liter filii admittant. Bar. in. l. gallus. §. q̄dam recte, ff. de libe. ⁊ postu. ⁊ in. l. qō dicit. ff. de ver. ob.

¶ An emphiteosis ecclesiastica transeat in heredem extraneum. Bar. ⁊ Bal. in. l. etiam. §. i. ff. so. ma. Bar. in. l. qō dicit. ff. de ver. obli. Bal. in aut. perpetua. C. de sacrosan. eccle.

¶ An ecclesia nō soluēs canonē cadat a iure emphiteotico sicut ꝓuatus. nō. de loca. potuit. glo. et doc. de reli. domi. constitutus. tenēt q̄ sic. ꝓtrarium tenet Jo. an. xi. q. i. si tributū. idē Hosti. i summa. de imu. eccle. §. iii. glo. ⁊ Archi. xvii. q. i. c. placet. Spe. ti. de loca. §. nunc aliqua. v. xiiii.

¶ An filius q̄ nō est heres patris succedat in emphiteosi quā pater stipulatus ē ꝑ se et filiis suis. Bar. i l. qō dicit. ff. de ver. obli. Bal. in. l. ex facto. la. grande. ff. de here. insti.. Spe. ti. de loca. §. nūc aliquid. v. liii. Bal. i. l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. ⁊ in. c. i. an agna. vl fi. x. colī. Bar. plenius in. l. ut iusiurā. §. si liberi. ff. de op. lib. faciūt nō. ꝑ Bal. in aut. si quas ruinas. C. de sacrosanc. eccle.

¶ An heres emphiteote q̄ ignorat rem esse emphiteoticā cadat a iure suo ꝓpter nō solutōnē canonis ul alienatōis. glo. ⁊ doc. in. l. ii. C. de iure emphi. Bar. in. l. cū filius. §. in hac. ff. glo. de v. ob. in. l. i. §. fi. ff. q̄ ap. sit. Spe. ti. de loca. §. ulti. v. xviii. queritur q̄ sit mortuus. nos addimus Bal. tenentē q̄ heres emphiteote ignorant alienans ñ cadit a iure suo. ⁊ q̄ dñs debet ꝑbare scientiā. qō dicit esse nota dignū. in. c. si vasallus feudū. si de feu. defunc. ꝓtrouer. fue. colī. x.

¶ An filius qui ex aliqua causa iurauit se nō habiturum ingressuz ad bona paterna admittat ad emphiteosim quaz accepit ꝑ se et filiis suis. Bar. in. l. si mihi ⁊ titio. ff. de ver. obli. ubi etiā vide an pater possit vni filioꝝ dotem ꝓlegare.

¶ Si pater accepit emphiteosim ꝑ se ⁊ filiis suis an intelligat de filiis ꝑmi matrimonii tantū vel etiā scōi Bal. in aut. q̄ rem. C. de sacrosanc. eccle.

¶ An emphiteota possit petere renuntiatōnē canonis ꝓpter sterilitatē fructuū vel ꝓpter hostilitatē. aut aliū casum fortuitū. no. doc. in. l. i. C. de iure emphi. ⁊ ibi Ly. in penī. q. ⁊ in. c. ꝓpter sterilitatē. de loca. adde Bar. in. l. interdū. §. ii. ff. de acq̄r. pos. Jo. an. i addi. Spe. ti. de loca. §. fi. v. cxxxvii. alias. xiii.

¶ An ꝓlatus possit reuocare emphiteosim sine ꝓsensu capli. Spe. q̄ sic. ti. de loca. §. sequit. v. cetex.

¶ Q̄ue differentia sit inter ꝓtractū emphiteoticuz ⁊ censualē. vide p glo. de reli. ꝓstitutus. Lau. in cle. i. ō re. eccle. non alie. Bar. in. l. i. ff. de publi. dixi. ō. sub dictione census.

¶ An emphiteosis ingrediētis monasteriū transeat ad illud. doc. de ꝓba. in pñtia. cōiter obseruat q̄ non q̄ monasteriū est incapax.

¶ An emphiteota possideat. vide glo. in. l. ii. C. ubi in rem actio. in glo. que incipit ut commodatarius. glo. in. l. penul. C. de loca. ꝓedi. li. xi. glo. ⁊ Bar. in l. iii. §. in contrario. ff. de acquir. pos.

¶ An emphiteota possit dare in dotem rem emphiteoticam irrequisito domino. dic q̄ sic. de dona. inter vi. et vx. nuper.

¶ Item pōt pignori obligari. ff. de pigno. act. l. iter adde Spe. ti. de loca. v. cxxii.

¶ Q̄ue res dicat ēphiteotica. vide Spe. ti. ō emp. ⁊ ven. §. sequit. v. ad euidentiā.

¶ Cōtractus emphiteoticus liuellari⁹ et ꝑcarii idez iuris sunt in re. licet differāt in noie. nō. in aut. igressi C. de sacrosanc. ec. in glo. magna. circa fi. Spe. ti. ō feu. in fi. Jo. an. de feu. c. fi. glo. x. q. ii. ꝑcarii. Bar. ponit differentiā inter istos ꝓtractus. in. l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de dam. infec.

¶ An ⁊ q̄ñ ecclesia possit dare in emphiteosim. et de mā emphiteosis ecclesiastice. vide nō. in. c. in pñtia. de ꝓba. adde q̄ ecclesia nō pōt cōcedere in emphiteosim nisi domos ruinas q̄s nō valet reedificare. ⁊ tunc pōt minui pensio usq̄ ad tertiā ꝑtem eius qui solebat habere. vide in aut. si quas ruinas. ⁊ in aut. qui rem. C. de sacrosanc. ec. Item si domus est ruinosa ⁊ pestilens. quia est in palude reedificans pōt habere ipsam emphiteosim ꝑ dimidia pēsione. min⁹ in aut. ꝓpetua C. de sacrosanc. eccle.

¶ In quo differat ꝓtractus emphiteotic⁹ a ꝓtractu locatōnis. nō. insti. ō loca. §. sed talis. in glo. in. v. ad locationem. no. de loca. c. fi. in glo. Lau. in cle. i. ō rebus eccle. non alie.

¶ An filii ꝑdant emphiteosim quaz pater recepit ꝑ se et filiis suis si pater cessauit soluere canonem. no. Bar. in. l. eum qui. ff. de inter. ⁊ rele.

¶ An iura tpalia possint ꝓcedi in emphiteosim. doc. de reli. do. ꝓstitutus. Archi. x. q. i. hoc ius.

¶ An emphiteota pōt nūtiare cōtractui. no. glo. x. colī. de vasallo q̄ ꝓtra ꝓstōem lotharii. qō nō.

¶ Si ecclesia dedit rem in emphitheosim tempoalē debet restituere meliorationes. Bal. x. colī. hic finitur lex. §. si vasallus.

¶ Femina pōt succedere in emphiteosi licet nō i feudo. Ange. in consilio. cxxviii. do. Lar. flo. de loca. potuit Bal. x. colī. in ꝑma ꝓstōne feudi. tex. in. c. ii. si de feudo fuerit ꝓtro.

¶ An si duo fratres ꝓducant vnā rē in emphiteosim ab eccl̄ia possit vnus alteri totā ꝓcedere. Bal. in. l. i. C. de impo. lucra. descrip. li. x.

¶ An in emphiteosi ecclesie possit apponi pactū q̄ ñ cadat in ꝓmissum etiā ꝓpter non solutionē canonis. Bar. q̄ sic in. l. fundi. C. de fun. pūmo. li. x.

¶ An nouus emphiteota possit expellere antiquum colonū. Bar. in. l. iii. C. de emanci. et colo. li. xi. vid no. in. l. emptorem. C. loca.

¶ Emphiteota hz in re utile dñium. tex. est in. l. possessores. C. de fun. pūmo. li. x.

¶ Cōducēs rem imꝑpetuū dicit emphiteota. Bar. in. l. iii. C. de loca. ꝑdi. ciui. li. xi.

¶ Si habeo in emphiteosim molendinū eccl̄ie qō destructū est aliqñ ego reficio. an eccl̄ia possit illud repetere. Bar. i. l. hº iure. §. si aquā. ff. ō aq̄ quoti. ⁊ esti.

¶ Emphiteosis ꝓcessa simpliciter intelligit ꝑ se et filiis. Bal. x. colī. qui. mo. feu. consti.

¶ An statutū in feudo habeat locū in emphiteosi. et ecōtra. vide Bal. x. colī. an agna. vel filius.

¶ An si emphiteota obliget rem emphiteoticā dño

UVA. BHSC. IyR_001

fructus ꝓputentur in ſortem. vide nō. de feu. c. i.

¶ Quottuplex eſt ꝓtractus emphiteoticus. no. C. de ſacroſanc. eccle. auť. ſi quis ruinas. in glo. denť.

¶ Emphiteota pōt agere utili rei vendicatione licet tradita nō ſit poſſeſſio. qz iſta utilis oritur ex conuentione ſicut ypotecaria. ſm Spe. ti. de loca. §. nūc aliqua. v. clxvii. facit. l. i. §. q̄ impetuū. ff. ſi ager vecti. vel emphi. pe.

¶ An emphiteoſis ꝓceſſa alicui ꝓ ſe et filiis ſuis maſculis ⁊ feminis. femine ſuccedant pariter cuz maſculis. Bar. in. l. ut iuſiurādi. §. ſi liberi. ff. de op. liber. et ꝓcilio ſuo. xxv. qō incipit dñs amatucius. ubi de hᵒ limitat. niſi eſſet ſtatutū in loco q̄ filia dotata non ſuccedat extantibus maſculis. de quo vide Ange. in conſilio ſuo. clxxxv. qō incipit ex forma.

¶ An emphiteoſis ꝓceſſa vſq; ad tertiā generationē cōphendat ꝓnepotem. vide Bal. in auť. ſi q̄s ruinas. C. de ſacroſanc. eccle. nō. ꝓ aliquos modernos. in. l. qō dicit. ff. de vbo. obli.

¶ Qñ ꝓcedit alicui emphiteoſis ꝓ ſe et filiis ſuis intelligitur ordine ſucceſſiuo. ſm Bar. in. l. ſi mihi ⁊ titio. ff. de ver. obli. ita q̄ ꝑmo moꝛtuo intelligit repetita in ꝑſonā ſequētis. facit. l. repeti. ⁊. l. ſicut in annos ff. qui. mo. vſufruc. amit.

¶ In quo differt emphiteoſis a ꝓductōe. nō. inſti. loca. §. adeo. in glo. ad locationē. nō. C. ō iure emphi. l. i. in glo. i. ⁊ ibi Ly. nō. de loca. c. fi.

¶ In quo differt ab emptōe emphiteoſis. no. C. de iure emphi. l. i. in glo. iii. ⁊ ibi Ly. de loca. c. fi. ī glo. i. Spe. ti. de loca. §. fi.

¶ Qñ emphiteota nō ſoluēs canonē poſſit expelli a dño. no. ff. loca. l. quero. §. i. in glo. biēnii. inſti. loca. §. adeo. in glo. ulti. C. de ſacroſanc. ec. auť. qui rem. in glo. ii. et ibi Ly. ff. de publi. l. vectigalia. no. i auť. de nō alie. aut ꝑmu. §. ſcire. in glo. hoim. ō loca. c. fi. in glo. pe. de dila. līe. in glo. i.

¶ An emphiteota poſſit ꝑſcribere pēſioni vel dñio. vel ut ſit emphiteota q̄ nō fuit. no. C. de ꝑſcrip. xxx. an. l. ꝓperit. in glo. fi. ⁊ ibi Ly. in. q. iii. iiii. ⁊. v. no. C. de iure emphi. l. ii. in glo. expellere. et ibi Ly. in x. q. Spe. ti. de loca. §. fi. v. xli. ⁊ ſe.

¶ An penſio augeat emphiteote vel minuat ſm augmentū vel diminutōz rei. Ly. in. l. i. C. de iure ēphi. q. vi. ⁊. vii. de loca. c. fi. in glo. pe. Spe. de loca. §. fi. v. cxxv. ⁊. v. ſequenti.

¶ An emphiteota poſſit expelli ꝑpria auctoꝛitate et quid ſi fecit pactum. ⁊ ſi expellatur an peti poſſit penſio. ⁊ quis ꝓbet ſolutum vel non. ⁊ an poſſit expelli ſi ꝓmiſit penam. et quid ſi ſemel ſoluit penam ⁊ iterū committit in ea. an iterum poteſt peti. no. C. de iure emphi. l. ii. in glo. expellere. ⁊ ibi Ly. in. ii. q. uſq; ad xi. nō. de loca. c. fi. in glo. penul. Spe. ti. de loca. §. fi. v. xlvii. et ſequenti.

¶ Si emphiteota expellit an teneat ad penſionem no. Spe. ti. ō loca. §. fi. v. xli. ⁊ ibi Jo. an. ⁊ no. in. l. ii. in glo. pe. ⁊ ibi Ly. ⁊ Bar. C. de iure emphi.

¶ Qñ emphiteota debeat ſoluere pēſionē. no. C. ō iure ēphi. l. ii. in glo. cautū. ⁊ ibi Ly. lxi. q. alias. xi. Spe. ti. de loca. §. fi. v. lxxxviii.

¶ Si heres emphiteote ſoluere ceſſat an poſſit expelli. no. C. de iure emphi. l. ii. in glo. legē. ⁊ ibi Ly. in xii. q. Bar. ff. de ver. obli. l. cū filio. §. in hac. Spe. ti. de loca. §. fi. v. xviii.

¶ Emphiteote remittitur penſio ſi metu ruine non poteſt habitare. no. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. damni. in glo. percipienda.

¶ An emphiteota cogat reficere. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de loca. §. poſtq̄. v. ſed querit.

¶ An emphiteota liberet a ſolutōne penſionis ſi cedat rei. Bar. in. l. is cum quo. ff. de aqua plu. ar. x. colť. de vaſallo q̄ cōtra ꝓſti. lo. alienat. c. ⁊ ſi noluerit. Spe. ti. de loca. §. fi. v. cxxviii. ⁊. v. clxxxiii.

¶ Plures alias q̄ſtiones circa materiā emphiteoſis vide plene in Spe. de loca. §. nūc aliqua.

¶ An inſtitutus in re certa ſuccedat in emphiteoſi. vide qō no. Bar. in. l. ſi tibi. §. pactus. ff. ō pac. An. in ꝓſilio ſuo. clxxxvi. qō incipit ex forma.

¶ Qñ quis ſtipulat emphiteoſim ꝓ ſe ⁊ titio an acquirat ius titio etiā ſine traditōne. vide Spe. ti. ō loca. §. nūc aliqua. v. clxix. Bal. in. l. multum intereſt. C. ſi quis alteri vel ſibi.

¶ Quis ſit iudex in cā emphiteoſis an dñs vel alius vide no. de iudi. cetez.

¶ Qñ emphiteoſis cōcedit pluribus ita q̄ moꝛtuo vno reuertat ad aliū tacita dicit in ꝑſonā ſupueniētis ut. l. ſicut in annos. ff. qui. mo. vſufruc. amit. Bar. i l. ſi mihi ⁊ titio. ff. de ver. obli.

¶ Be emphiteoſi ad feudū et econtra eſt bonū argumentū. vbi ꝓtrariū nō reperit in iure ſm Bal. i auť. ſi quas ruinas. C. de ſacroſanc. ec. ubi vide. ⁊. x. col. an agna. vť fi. c. i. §. i. glo. bona i. c. i. ad fi. ꝑn. ō feu. mar. facit qō no. Bal. in. l. i. C. ne q̄s in ſua cā. per Jo. an. ⁊ Hoſti. in. c. ex parte. de ver. ſig.

¶ An pater q̄ ſtipulat emphiteoſim ꝓ ſe ⁊ filiis ſuis poſſit cedendo alteri filiis ꝓiudicare. vide Bar. i auť. ſi quas ruinas. C. de ſacroſanc. ec.

¶ Vſq; ad qō tꝑus eccl̄ia pōt dare rem in emphiteoſim. dic vſq; ad vitā accipiētis ⁊ duoꝝ ſucceſſoꝝ. i auten. de ali. et emphi. §. i. ⁊. §. hoc quidā.

¶ Pro q̄nta pēſione pōt res eccleſie dari in emphiteoſim. dic ut no. in auť. ꝓpetua. ⁊ in auť. ſi q̄s ruinas. ⁊ ibi Ly. ⁊ Bar. C. de ſacroſanc. ec.

¶ Si data eſt licentia emphiteote ut vendat et iſe ꝓmutet res cadit in cōmiſſum. Buli. in. l. quicūq; §. non tantum. ff. de inſti.

¶ Si ſcūs emphiteota alienet exigit ꝓſenſus primi dñi nō ꝓximi. Bul. ff. ad mace. l. filiū.

¶ Si ꝓcedo rē in emphiteoſim cū pacto ut certa pēſio omni anno ſoluat tali de fructibus. an ſi poſtea reſ cadat in cōmiſſū ex nō ſolutōne penſionis teneat dñs ſeruare pactū. vide. ff. de in ius vo. l. ſed ſi hac. §. i.

¶ An emphiteote poſſint inter ſe diuidere emphiteoſim irrequiſito domino. vide glo. ⁊ Bar. in. l. cū hi. §. ſi vni. ff. de tranſac. adde qō nō. idē Bar. in. l. ⁊ iō ff. de ꝓdi. furti.

¶ An recipiēs cenſū ab aliquo tanq̄ ab emphiteota videat ꝓſiteri eū emphiteotā. vide Bal. in. l. nō idcirco. C. de iur. et facti igno.

¶ Emphiteota nō pōt ꝓ libito dimittere ius emphiteoticū. ff. de vſufruc. l. fructuarius.

¶ An ſi plures heredes ſuccedāt vni dño emphiteoſis ſolutio facta vni opetur ne res cadat in cōmiſſum no. ff. de pig. ac. l. ſi ſolutū. §. ſi creditori.

¶ Dñs recipiendo p tē pēſionis ab emphiteota poſt cōmiſſum ſibi ꝓiudicat in totū. ff. ad mace. l. ſed iulianus. §. fi. vide Ly. cio in. l. ii. C. de iure emphi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si primus emphiteota nō est soluēdo nec pēsionē soluit vendicabit domin⁹ rem a secundo nō facta discussione primi. no. ff. vsufruc. quemadmodum ca. l. si vsufructus. in glo.

¶ An dñs teneat emphiteote. de euic. Bul. de cu. i l. habebat. §. fi. ff. de insti.

¶ An incrementū supueniēs spectet ad emphiteotaz vide. ff. de vsufruc. l. itē si fundi. §. sz si lapidicinas.

¶ Si emphiteota fecit edificiū in re emphiteotica. an finita emphiteosi possit deducere expensas edificii. z an teneat in expensis edificii fructus ꝓpensare. nō. i l. q exceptionē. ff. de ꝓdi. inde. vide. l. q̄bus dieb⁹. §. i. ff. de ꝓdi. et demō. nos addimus nō. p Bal. in aut. excipit. C. de bo. q̄ libe.

¶ Que actio ꝓducatur ex ꝓtractu emphiteotico. vi de Bar. in. l. i. ff. de condi. ex lege. Ly. in. l. i. C. de iure emphi. z ibi Bal.

¶ Solutio pensionis est indiuidua inter heredes ad impediendum cōmissum. vide. ff. de pigno. act. l. si ne cessarias. §. si ꝓmo.

¶ Si duo dent vni rem in emphiteosim emphiteota in alienatione non requirit nisi vnum an cadat ab emphiteosi in toto vel ꝓ parte tantuz requisiti. vide. l. si duo patroni. ff. de iureiur.

¶ Si in alienatione emphiteosis consentit dominus et ante venditionē mutatus est dñs an in traditōe requiratur consensus noui dñi. Bul. de cu. in. l. si seru⁹ ff. de condi. furti.

¶ Si emphiteota non soluit pensionem infra bienni um alio possidente soluente an possit soluens repellere alium ꝓ quo soluit. vide nō. per doct. C. de rei ven di. l. solennibus.

¶ Non agitur ad remissionem mercedis in cōtractu emphiteotico ꝓpter sterilitatem. sed ita demū liberat emphiteota si tota res pereat. C. de iure emphi. l. i. z ibi Ly. z Bar. quod nō.

¶ Quis ꝓbet in emphiteosi canonē solutū vel non. an emphiteota vel dñs. vide glo. in. v. repellere. in. l. ii. C. de iure emphi. circa mediū.

¶ Si emphiteota ꝓmiserit penā si nō soluit infra bi ennīū vel triennīū an habeat locū etiā pena legis. vide licet q possit expelli. z pena conuentionalis. glo q sic in dicta. l. ii. qō nō.

¶ Emphiteota ex non solutione canonis nō cadit ip so iure. sed ita demuz si dominus vult. ita dicit Bar. in prealk. l. ii.

¶ De esse ꝓtractus emphiteosis est q fiat i scriptis. Ly. in. l. i. C. de iure emphi.

¶ Quidā dñs gerit negocia emphiteotica nunquid cadat a iure suo ꝓpter canonē nō solutum. qz ipe dñs gestoz debuit sibi soluere. facit. l. fistulas. §. fundum. ff. de ꝓtraben. emp. qō Bar. multū nō. in. l. debitoz. ff. de nego. gest.

¶ Emphiteota. superficiarius. feudarius. z alii baben tes vtile dominium videntur constitui procuratozes quo ad dominium directum. vide Bar. in. l. in puin ciali. §. si ego. ff. de no. op. nū.

¶ Procurator generalis nō pōt sine mādato speciali ab vno emphiteota rē auferre et in emphiteosim dare etiā si habeat speciale mādatū ñ pōt si ꝑmus vult tan tū dare quantū scōus. ff. de publi. l. cotem. §. i.

¶ An plures emphiteote possint inuicē alienare ptez suā. vide Bar. in. l. cū pater. §. q̄ndecim. ff. de le. ii.

¶ Magnitudo ꝓcii nō impedit nomē ꝓtractus emphi teotici. Spe. ti. de loca. §. ul. v. ciii. z appellatōe bo noz ꝓprehenditur emphiteosis. z. §. fi. v. cix.

¶ Domino vendere volente ꝓprietatem domus em phiteote tenetur emphiteota illā ostendere volentib⁹ emere. p. l. i. §. quāuis. ff. de pigno. act. Spe. ti. ō lo ca. §. ulti. v. clxxiii.

¶ Si rem tuaz emphiteoticā facio mihi refirmari p abbatē et ꝓuentū cuius est ꝓprietas. z facio me descri bi in libris ecclesie p hoc tu ñ pdis ius emphiteoticū. p. l. solēnibus. C. de rei ven. z ibi Bal. qui etiaz dicit q si p re mea emphiteotica tu soluisti censum. x. ānis z possedisti me sciente z patiente. p hoc non queris ti bi dominium. licet glo. dicat contrariū in dicta. l. solē nibus. C. de rei vendi.

¶ A quocūq; soluatur pensio rei emphiteotice etiā si habeat ius res nō cadit in cōmissum. fm Bal. in. l. solēnibus. C. de rei ven. q̄ allegat p casu. l. forma. §. si ego. ff. de censi.

¶ Si conceditur alicui emphiteosis ꝓ se et suis here dibus intelligitur q debeant esse heredes sanguinis ñ extranei. ff. de here. insti. l. lucius. ff. de pac. l. tale pa ctum. §. fi. ff. ad trebell. l. ex facto. §. fi. Bal. in. l. i. C. de iure emphi.

¶ Qualiter succedāt filii in emphiteosi ecclesie. vide Bal. i. l. ii. C. de suis z legi.

¶ Qñ emphiteosis ꝓcedit vsq; ad tertiā generationē vel q̄d sīle. generatio incipit a filio. nec ipe recipiēs cō putat. tex. i aut. ō ali. z ēphi. §. emphiteosis. colī. ii.

¶ Emphiteosis ecclesie presumit esse vsq; ad tertiaz generationē. in aut. de nō ali. §. emphiteosis. sed i pri uato semper presumitur perpetua. vide Bal. in. l. pe. C. de iure emphi.

¶ Si dñs decessit sine herede nō imputat emphiteo te. qz nō habet cui soluat. ff. de in diē adiec. l. si pdiū. Bal. in dicta. l. penī.

¶ Emphiteota soluit collectas. colonus nō. no. ff. ō vsuf. l. si pendēte. §. si q̄s. Bal. in. l. i. C. ō iure ēphi.

¶ Si ecclesia cōcessit mihi domū in emphiteosim q casu fortuito postea est cōbusta an finita sit emphiteo sis. Ja. de are. dicit q sic. qz mutata forma substantia rei dicit esse mutata. ff. ad exhi. l. iuī. §. sz si quis. ff. qui. mo. vsufruc. amit. l. repeti. §. fi. ff. de solu. l. qui res. §. areā. tu dic q durat si volo censū soluere. sed si volo cedere aree z nō soluere censū nō cogoz. ff. ō pig no. l. paulus. §. domus. ff. de le. i. l. si domus. ff. ō cō di. inde. l. qui exceptionē. §. si ps. fm Nico. de mat. quem refert. et sequitur Bal. i. l. i. de iure emphi.

¶ Quid si accepi siluam in emphiteosim an possum extirpare ligna z plantare vineā. Nico. de mat. q nō. qz licet pmittat empbiteote meliozatio non tñ talis q̄ mutet formā z substantiā rei inuito dño. ff. ō vsufru. l. si cuius. §. fructuarius. in ꝓtrariū facit. qz fm h⁹ ha bens areā in emphiteosim nō posset ibi facere edificiū qz mutat formā rei. qō est absurdū. ut dicta. l. repeti. §. fi. quia tacite ineſt q emphiteota possit meliozare. C. ō sacrosanc. ec. aut. si quas ruinas. l. ii. C. ō allu. et palu. ff. de mino. l. intra utile. §. fi. sed tu dic q nō pōt mutari forma superficialis. Vel dic q aliud in edifi cio domus facte in area. aliud in extirpatōne silue. qz domus ex sola demolutione deducit ad areā. sz vinea extirpata nō propterea illico erit silua ut prius erat. ff. ō le. iii. l. quesitū. §. illud. z in hoc finaliter videtur

UVA. BHSC. IyR_001

reſidere. Bal. in dicta. l. i. C. de iure emphi. cuiꝰ ver
ba ſunt aurea et multum notanda que allegaui i facto
contra commune de bagnolo qꝫ reuocauerat ſiluam ō
bagnolo que erat emphiteoſis eccleſie mee brixieñ. et
ad culturam redegerat irrequiſitis epiſcopis dicebaz
id eis non licuiſſe.

¶ Finita emphiteoſi nō ꝑ culpā emphiteote ſed ꝑ li
neā vel generationē finitā pōt emphiteota vel eius he
res ſumptus repetere. nec ꝓpenſat cū fructibus. quia
eos ꝓcipit iure dñii. nō ob. l. ſūptus. ff. de rei ven. qz
ibi ꝓcepit tanꝙ poſſeſſoz. ut no. in. l. ſi fundo. e. ti. ita
dicit Bal. in. l. emptoz. e. ti. de rei vendi.

¶ Emphiteota cadēs culpa ſua a re emphitheotica
ñ pōt petere meliozatões in re factas. Bal. in. l. ſi. §.
ſi. C. cōia de le. ꝑ. l. ii. C. de iure emphi. z. c. i. §. ecō
trario. ō inueſti. ō re alie. fac. z ō ꝓtrouer. inueſti. §. i.

¶ Si emphiteota pluriū rez ex vno cōtractu vna re
male vtatur an cadat ab omnibus. Bal. i. l. cū eiuſdē
ff. de edil. edic. ubi Bar.

¶ Emphiteota nō poteſt inuito dño dimittere rem
emphiteoticā. tex. eſt a ꝓtrario ſenſu in. l. iii. C. de iu
re emphi. in. v. et dñs hoc facere voluerit.

¶ Emphiteota nō ſoluēs ut. ſ. dictum eſt pōt expelli
dicit Bar. in. l. creditozes. C. de pigno. ſi aūt ē ita po
tens qꝫ nō poſſit expelli ꝑ ꝓprietariū debz adiri iudex
ꝑ auxilio. z tūc non eſt neceſſarius libellus. ff. de libe.
cā. l. libere. §. fi. inſti. de libe. §. multis.

¶ Si emphiteota facit in eadem re alium emphiteo
tam poteſt dominus hunc ſecundū nō ſoluētē expelle
re. qz ſolutio cenſꝰ cozreſpōdet ꝓprietati. z ſic afficit
quēlibet poſſeſſozē ſeu ſucceſſozē. ar. ff. de ac. emp. l. in
uēditionibus. uide Bal. in. l. ii. C. de iure emphi.

¶ An ualeat legatum rei emphiteotice. ſi dicat ſaluo
iure eccleſie. dixi aliquid. ſ. uide in. l. uniuerſas. C. ne
rei do. uel temp. adde Bal. in. l. fi. C. de iure emphi.
qui reꝓhendit Bar. z in aut. quas actiones. C. de ſa
croſanc. eccle. ꝑ. epus brixieñ.

Emptor Emptio

An emptio litis ſit
ꝓmiſſa. dic qꝫ ſic. inꝛ
laicos. ſecꝰ inter clericos. no. in. c. ii. de alie. iudi. mu.
cā fac. doc. in. l. ab anaſtaſio. z. l. per diuerſas. C. mā.
quod. no.

¶ Si uendidi rem uni cuiꝰ nomīe ꝓſtitui me poſſide
re. deinde uendidi alteri cui actualiter tradidi qs emp
toz ſit potioz in dñio z poſſeſſione. no. Ly. in. l. quoꝛ.
C. de rei uen. uide in. l. ſiue autem. §. ſi duobus. ff. de
publi. Bar. in. l. ab emptore. ff. de pac. z. l. ſi is qui ꝑ
emptore. ff. de uſuca. Jo. an. in addi. Spe. ti. de emp.
z uendi. §. i. v. hoc etiā ſcias. doc. in. c. ii. de ꝓſue. cōis
eſt ꝓcto ꝑ ꝓmo emptoze. ꝑ tex. in. l. certe. §. i. de ꝓca.

¶ Si emi fundū a duobꝰ cum pacto de retrouendēdo
infra menſem ſi rehabere uoluerint quid fiet ſi unus
uult rehabere alius non. no. Barto. in. l. qui uſū. ff.
de uſu z habi.

¶ Infra quantū tempus poteſt emptoz contrauenire
cōtractui in quo appoſitū eſt pactum ut liceat ſibi a
ꝓtractu diſcedere ſi ſibi diſplicuerit. dic infra. lx. dies
niſi dictum fuerat qñcumqz ꝛc. ut. l. qꝫ ſi nolit. §. fi. ff.
de edil. edic. glo. in. c. illo nos de pingno.

¶ An liceat emere bladum uſ uinū ſeu aliam rē tpe
fertilitatis ut cariꝰ uendaē tempoze ſterilitatis. nō.
Inno. z doc. in. c. i. ne cleri. uel mo. xiiii. q. iiii. q̄cūqz
ubi de hꝰ. uide. Pau. in clem. fi. de cenſi. adde qō dicā
infra. ſub dictione uenditoz.

¶ Emptoz rei anteꝙ ſoluat precium ſi reperit rem
alienam uel uicioſam nō tenetur ſoluere ꝑtiū. etiā cū
cauē. glo. inſti. de ſuſpec. tuto. §. nouiſſime.

¶ An emptoz cōpellaē preciſe ad ſoluendū precium
nō. Jo. an. in. c. fi. de emp. z uendi.

¶ Si emo fructus fundi unius anni cuius ſit pericu
lum. Bar. in. l. cotem. ff. de publi.

¶ Ruſticus emens rē noīe ciuis ut euitet collectā dz
rem ꝑdere. Bar. i. l. i. C. ō naui. nō excu. li. xi. adde
qō dicā. ꝛ. ſub dictōne ruſticus.

¶ An emēs rē a ciuitate debet ꝓbare pecuniā verſā
in vtilitatē ciuitatis. glo. z Bar. in. l. i. C. de vē. re.
ciui. li. xi. qō no. in. l. ciuitas. ff. ſi cer. pe.

¶ An z qñ emptoz poſſit agere ō venditozē de euicti
one. glo. x. q. ii. hoc ius. v. quid vero. glo. xii. q. ii. vul
terane. glo. xvi. q. iii. §. pōt. v. vniuerſas. glo. ō re. ec.
nō alie. ad audientiā. z ibi per Inno. z. e. ti. ſi quis ꝑ
ſbiteroꝝ. habetur. ff. et. C. de euic. dicam. ꝛ. ſub di
ctione euictio.

¶ An emēs rē alteri obligatā z meliozās poſſit ſolue
re antiquū ꝓciū z retinere ſibi rē. Bar. in. l. penē. C.
de ꝓe. z omni re. naui. li. xi.

¶ An ꝑ ſtatutū poſſit ꝓhiberi ꝓtractus emptōnis et
venditōnis. Bar. in. l. in bis. C. de ꝑdi. z omni. re.
naui. li. xi. dicā. ꝛ. ſub dictōne venditoz.

¶ Emptoz nō tenetur ſeruare pacta que venditoz fe
cit cum conductoze. ut. l. emptozem. C. loca. Jo. an.
in regula ꝓtra eum. li. vi.

¶ An emptoz poſſit agere ꝓtra venditozē quanto mi
noz ſcribat vicium rei vendite. z tacuit Jo. an. in regu
la. eum qui certus. li. vi.

¶ Emptio ꝓſumitur facta ꝑ illo cuiꝰ noīe inſtrumē
tum ꝓficit. tex. ō pecu. cle. c. ii. et. c. inquirendū. e. ti.
tex. xii. q. iii. c. i. et. c. ꝓbiter.

¶ An in ꝓtractu emptōnis liceat ſeinuicē decipe in
ꝑcio quo ad foꝛ penitētiale. vide Inno. in. c. in ciuita
te. de vſur. in addi. z no. in. c. nauigāti. e. ti. Laud. in
cle. i. de vſur. Frede. ō ſenis. ix. z. xxiii. ꝓſit.

¶ An emens rem eccleſie teneaē ꝓbare pecuniā ver
ſam in utilitatē eccleſie. glo. qꝫ ſic. de re iudi. cū cauſa.
no. de depo. grauis.

¶ Datio in ſolutum non eſt ꝓpꝛie emptio. tex. x.
q. ii. hoc ius. z ibi nō.

¶ Qualiter aget ꝓtra venditozē emptoz a quo pars
rei euincitur. et ad quid. vide tex. et glo. in. l. i. ff. de
euic. quē nō. cum materia ſua.

¶ Quid ſi res euincit rōne ſeruitutis vel alicuiꝰ q̄li
tatis quā tacuit venditoz tpe ꝓtractus. qualit ꝓſulaē
emptozi. vide in. l. ſi vina. ff. de peri. z cōmo. rei ven.
bonus tex. in. l. teneē. §. fi. ff. de ac. emp. tex. z ibi ple
ne de materia in. l. i. e. ti. ff. de ac. emp.

¶ An emēs fundū cū pacto de retrouendēdo ad cer
tū tꝑus minus tñ iuſto ꝑcio debeā reſtituere fructus
ꝑ illa pecunia qua minus iuſto ꝓcio emi. Laud. in
cle. i. de vſur. ſuper glo. ſi.

¶ Emptio nulla eſt ſine ꝑcio. inſti. de emp. z ven. §.
itē ꝑciū. glo. de re. ꝓmu. ad qōnes. tex. ff. ō ꝓtrahen.
emp. l. i. Spe. ti. de emp. z vē. §. ſciendū. v. itē ſcias

¶ Emptoz ꝑtus teneē ꝑciū offerre qꝫ venditoz rē tra
dat. gl. iiii. de ſimo. in tñ. ō ꝑbē. eū q. et. c. ſe. li. vi.

¶ An emens rem mala fide que euincit agat contra
venditozē. vide. x. q. ii. hoc ius. in glo. ſi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Emptor debet assistere cause mote contra vendito rem. de emp. ⁊ uen. c. fi. ⁊ ibi nō.
¶ An emptor teneatur ad debita cōmunis ꝓtracta per cōmune ante emptionem si bōa cōis nō sufficiunt ad debita ꝓsoluēda. Frede. de senis ꝓcilio suo. cccx.
¶ Emptor ꝓgnoscens bonā fidem ⁊ restituens rem agenti anteq̄ sup hoc ꝓnuntiet an possit agere de euictione. doc. in. c. fi. de emp. ⁊ ven. vbi de hoc. glo. ⁊ doc. in. l. vtiq̄. ff. de rei vendi.
¶ An mortuo prelato possit ecclesia occupare rem emptā ab eo ꝓprio nomine. nō. de testa. cū in officiis.
¶ Emptio cōmuni consensu ꝓrabitur ⁊ etiam dissoluitur. C. de ac. ⁊ obli. l. sicut in initio. ff. de pac. l. ab emptione. nō. de re. pmu. c. i. in glo.
¶ Emptor omnium bonorum habetur loco heredis glo. in. l. i. ff. de vsuca. ꝓ emptore. ⁊. l. non intelligit. § . cum causa. ff. de iure fisci.
¶ An quis possit compelli ad emendum equum vel mulum ꝓ comprestando duci vel militi. vide Bar. in. l. fi. ff. de mu. ⁊ ho.
¶ An emens a patre uideat emere a filiis. Archi. xiii. q. ii. questa.
¶ Si emi a te aliquid ⁊ dedi arras tu non seruas cōtractum sed uis reddere duplicatas ꝑm formā. l. contractus. C. de fide instru. ego volo agere ad interesse an possum. Bar. in. l. i. § . unde queritur. ff. de publi.
¶ Si fiat ꝓclama si quis velit emere talē rem ⁊ notarius scribat nomen offerentis an ex hoc nata sit obligatio. Bar. in. l. licitatio. ff. de publi.
¶ Casus in quibus possum uendicare rem emptā ex pecunia mea vide glo. ⁊ doc. in. c. pe. de pecul. cle.
¶ Si emitur predium fructibus collectis sed pensione nondum soluta an debeat emptori solui Bar. in. l. fi. ff. de iure fisci.
¶ An si emi in mercato ab habente ibi scutellam frumenti frumentū qō in horreo erat debeat mihi portari ad locum mercati vel assignari in horreo. Specu. de compe iudi. adi. § . regulariter. v. quid si rusticus.
¶ An emptori gabelle vel pedagii fiat remissio ꝓpter guerram vl similem causam supuenientem Bar. in. l. cotem. § . qui maximos. ff. de pupil.
¶ Quare emptor tenet facere precium venditoris non ecōtra. Bar. i. l. si finita. § . iulianus. ff. de dam. infec. ⁊ in. l. qui cōcubinam. § . heres. ff. de. le. iii. ⁊. l. ex empto. ff. de ac. emp. ⁊ ven. vbi vide.
¶ Emptore condemnato per contumatiam nō pōt venditor ꝓ suo interesse appellare. Bal. i. l. ab executore. § . alio. ff. de appell.
¶ An ⁊ quādo iniuria facta per iudicem emptori ꝑ iudicem venditori. Bal. in. l. exceptione. ff. de fideius.
¶ An prohibitio legis concepta in personā emptoris preiudicet uenditori vel econtra. Barto. in. l. fi. ff. de acceptilia.
¶ An emptor qui protestat se non posse denuntiare uenditori. quia nescit ubi sit venditore postea reuerso debeat nihilominus denuntiare. Bar. in. l. de pupillo § . si quis ipsi. ff. de. no. op. nū.
¶ An emptor qui fuit aduocatus in causa rei empte possit petere a uenditore salarium suum. vide in. l. stipulatus. ff. de fideiusso.
¶ Emptor tenetur nuntiare uenditori litem motā alias non agit de euictione regulariter. ut. l. emptor fundi. C. de euic. glo. in. c. fi. de emp. ⁊ ven. ⁊ in. l. he rennius. § . gaya. ff. de euic.
¶ Emens rem licet nomine alterius ꝓsumit emere de pecunia ꝓpria. ⁊ non eius cuius nomine emit nisi ꝓtrarium probetur. Bar. in. l. cum proponas. C. ꝓ socio
¶ An emptor cui mouet questio rei empte in limine contractus possit agere contra uenditorem de prestādo sibi fideiussorem qui consuabit eum indemnē. glo in l. i. § . fi. ff. de ꝓto. sti. dicit q̄ non. sed ope exceptionis potest se tueri si ab eo petatur pretium. vide. glo. insti. de suspec. tuto. § . nouissime.
¶ An emens rem legatam sibi sibi preiudicet. Bar. in. l. qui rome. § . duo fratres. ff. de ver. obli.
¶ An emptor teneatur pacta inita ꝓ vēditorē seruare Jo. an. in addi. Specu. ti. de iudi. § . generalia. v. q̄ si duo. adde Spe. in ti. de emp. § . i. v. sed pone.
¶ An contractus emptionis ⁊ uenditionis sint de iure gentium uel ciuili. Bar. in. l. i. ff. de contraben. emp. vbi de hoc.
¶ Emens sacerdotium nō censetur sacerdos. i. q. i. quicumq̄.
¶ Emere spiritualia est simoniacum. i. q. i. presbiter ⁊. c. quos constiterit.
¶ Emens sacros ordines in ipsis permanere nō potest. i. q. i. qui studet.
¶ Emens beneficium ecclesiasticum gradu sui ordis priuatur. i. q. iii. ex multis.
¶ Emptor non lucrat fructus q̄ñ contractus ē nullus. Bal. in. l. i. C. de predi. cu. li. x. ⁊ in. l. i. C. de. fi. instru. ⁊ iure. bast. fis. li. x.
¶ Emens rem nomine suo intelligit emisse de ꝓpria pecunia nō. in. l. si defunctus. C. arbi. tutele. idem si nomine suo ⁊ alterius. nam soluens preciuz indubio uidetur soluere de suo. tex. est sin. de quo Bar. ibi facit magnū festum in. l. ii. C. ꝓ socio. quod adde ad ea que idem bar. no. in. l. si patruus. C. cōi. utriusq̄ iudi. ⁊. l. ticiū. § . altero. ff. de admi. tuto.
¶ Emptor dicitur non solum qui pecuniam dedit. sed etiam qui permutauit. ff. de edil. edic. l. sciendum. § . pe. ff. de libe. cā. l. in tantū. ⁊. l. se.
¶ Emens rem bona fide si postea percepit q̄ non ē uendentis q̄d agere debeat. no. xxxiiii. q. i. si uirgo.
¶ An emens rem de pecunia mea non tamen noie meo acquirat mihi aliquod ius i ea. no. glo. de usur. cum tu. uide. l. fi. ⁊ quod ibi no. ff. de donat inter uiz ⁊ uxo. xii. q. ii. apostolicos.
¶ Emptio sine certi precii deliberatione ualet in casu. l. si fundus. in fi. ff. de pigno.
¶ An emptor rei furtiue ignorauter ⁊ bona fide teñatur illam restituere domino repetēti. uide tex. ⁊ qō ibi no. in. l. inciuile. C. de furt.
¶ Emptor emēs rem a si vo dño quē putabat uerū potest agere contra eum publiciana. de quo uide. ff. de publi. per totum. et nota. in. c. abbate. de re iudica. li. vi.
¶ Appellatione emptionis q̄ñq̄ omnis alienatio ꝓtinetur. ff. de statulibe. l. statuliberi. facit. ff. de insti. l. quicunq̄. § . si ei quem. ubi appellatōe emptōis uenit mutuum. facit. c. nulli. de re. eccle. non alie. et quod ibi no.
¶ An quis cogatur emere. no. C. de iure delibe. l. nec emere. ff. de contraben. empti. l. nec emptio. no. i. q. i. eos. in glo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si aliquis est prohibitus emere an ualeat ꝓtract⁹ Bar.i.l.multū interest.ad fi.ff.de v̊.obli.
¶ An teneat emptio rei sue.vide.ff. de ōben. emp. l.sue rei.no.C.de contraben.emp.l.cum res. i glo. consistere.et.l.si mater.in glo.ii.insti.de inuti.stipu. §.ii.in glo.suam.
¶ An teneat emptio collata in arbitrio emptoris uł venditoris.no.ff.de cōtraben.emp.l.q̄ sepe.§.i.no. C.de contraben.emp.l.in vendentis.ꝛ ibi.Ly.isti. e.§.ulti.in glo placuerit.ff.de regu.iu.l. in personā. §.generaliter.
¶ An valeat emptio collata in arbitrio tertii.no.ff. de pigno.l. si fundus .§.fi.in glo.fi.vide no. in palł. l.in vendētis.vbi Ly.et.l.fi.C.de contraben.emp. vbi plene per Ly.insti.de contraben.emp.§.preciū. in glo.diffinierit.
¶ An sit ꝓhibita emptio tutoribus ꝛ curatoribus ꝛ aliis administratoribus tam publicis q̄ priuatis rerū sue administratōnis.no.ff.de cōtraben.emp.si in em ptione.§.fi.no.et.C.v̊ ꝓtraben.emp.l.cū ipe.et ibi Ly.C.de sacrosanc.eccle.auł. q̄busc̄q̄s.ꝛ ibi Ly.ꝛ Bar.idē Bar.ff.de auct.tu.l.pupillus.§.i.vi̊ Jo. an.in addi.Spe.ti.de instru.edi.§.nūc vero aliqua. v̊.sed quid erit in plato.ad finem.
¶ An emptio facta cū pacto adiectōnis in diē sit pu ra vel ꝺitōnalis.no.ff.de in diē adiec.l.ii. in glo.ii.
¶ Quot modis perficitur emptio.no.insti. v̊ emp. et ven.in glo.i.
¶ An ēptio facta ad vitā teneat.no.Ly.C.v̊ iofficiosi. testa.l.si pater. Idē. C.de vsur.l.si ea pactione.
¶ An semp vbi dał pecunia et species sit emptio vel ꝓmutatio.dixi.s̄.sub dictōne contract⁹ . adde Bar. in.l.aristo.ff.de dona.
¶ An ubi in instrumento dicit ꝓ ꝓcio ꝛc̄.licet nō sit verbū vendidit vel emit presumał emptio . Spe.de cessio.ac.§.ii.v̊.et no.
¶ Qua actione repetat emptor precium redibita re no.ff.de edił.edic.l.q̄ si nolit.§. in factum. in glo.ꝓ actionem.
¶ Emptor agit quanto minoris fuisset empturus si fundus non prestetur liber.no.ff.de contraben.emp. l.cum fundum.
¶ An emptor agat de euictōe anteq̄ res euincatur. no.ff.de ac.emp.l.seruus in fi.in glo.euincatur.
¶ An emptor cogał recipe rem et soluere ꝓciū si an teq̄ soluit cognouit rem esse alienā.no.insti.v̊ suspec. tu.§.penul.ꝛ q̄d si sciens emit rē alienā an cogał sol uere ꝓciū.vide Ly.in.l.si fundū.C.de euic.ꝛ an hoc casu agat de euictōne saltē ad restitutōz ꝓcii.no.C.v̊ re.ali.cōi.l.fi.in glo.i.
¶ Quando emptor efficiał dns rei empte.no.ff. de tributo.l.ꝓcuratoris.§.sed si dedi.insti.de re. diui. §.sed et si is qui.
¶ An emptori sit danda dilatio ad denuntiandū ven ditori ut litem defendat. Jo.an.in addi.Spe.i ti.de dilatione.§.i.v̊.denuntiatoria.
¶ An emptor teneatur cām appellatōnis exercere. Spe.ti.de appel..§.i.v̊.sed nunquid emptor.
¶ Contra quem agit is q̄ emit rem ecclesie.no. C. de sacrosanc.eccle.auł.qui res.in glo. qui alienauit. ꝛ glo.se.ꝛ ibi Ly.
¶ Emptor potest agnoscere bonam fidem si conueni atur ꝓ re empta.ꝛ agere de euictōne.no.C.de iura. calū.l.ii.in prin.in glo.instantia.ꝛ ibi Ly.in.ix.q.et Barto.ibi in fine.
¶ Actio empti vł ex stipulatu ꝓ q̄bus rebus debeat locū.no.ff.de euic.l.euicta.in glo.i.
¶ Quot sūt capita actōis ex empto . Jo.an.i addi. Spe.ti.de emp.ꝛ ven.sup Rica. circa mediū.
¶ Prohibitus emere nō intelligiť ꝓhibitus i pign⁹ accipere.ut.l.in quoz.ff.de pigno.de quo ibi per glo ꝛ an possit stipulari vel promitti. vide in.l. multum interest.ff.de ver.obli.
¶ Si dubitatur an is qui habz de suo ꝓprio ꝛ est ad ministrator alicuius ꝛ aliquid emit an emat de suo vł alieno.dixi aliquid.s̄.adde Bar.in.l.impator ad.fi. ff.de le.ii.vide in.l.fi.C.de pigno.
¶ An emptor qui soluit parte precii debeat habere partem fructuū vide .ff.de fun.dota.l.fi.ꝛ ibi Bar.
¶ An precium uictualiū possit taxari.dic q̄ sic.ꝛ ꝓ epm.vide.C.de epi.audi.l.i.ꝛ ibi.Ly.
¶ An ualeat emptio vno nummo. Ly.in.l. marit⁹ C.de procura.
¶ Emptor malefidei ꝛ dolo decipiens venditorez si agiť ad rem nō pōt supplendo iustū ꝓciū repellere vē ditorē.glo.in.l.penul.C.si ven.pig.agať.
¶ Qualiter pactū legis cōmissorie in cōtractu emp tionis transfert ipo iure dn̄ium.vide in.l.i.C.q̄n licz ab emp.discę.ꝛ ibi Ly.Bar.in.l.i.ff.de dona.ꝛ i.l. penul.C.de edił.actio.
¶ Ad q̄ē spectat periculū rei empte.vide Ly.in.l. i.C.de pericu.ꝛ cōmo.rei ven.
¶ Fructus pendentes sequnť emptorē.collecti vero vel alias a solo remoti sequnť venditorē . ut.l.ii.C. de ac.emp.ꝛ.l.si traditio.ꝛ ibi Ly.C.e.ti.
¶ An anteq̄ emptor offerat ꝓcium sit sibi nata actio vel obligatio.vel demū oriať facta oblatione. Ly.C. de ac.emp.l.si traditio.
¶ Quando piculū vni spectet ad emptorē.vide glo. C.de ac.emp.l.sicut.
¶ Res empta v̊ pecunia nomine alterius spectat ad illum cuius nomine empta est.l.ii.C.si quis alteri uł sibi.ꝛ ibi no.
¶ An ualeat emptio hereditatis si nihil est i hereditate.vel reperiatur ratio solius spei.glo. dicit q̄ non quia spes non emitur nisi agatur expresse q̄ sola spes ematur.glo.in.l.i.C.de euic.
¶ Qualiter dicatur habita fides de pretio.glo.in.l. ꝓcurator.ff.de tribu.insti.de re.diui.§.vendite.Ly in.l.inciuile.C.de fur.ꝛ an per ꝓcuratorem possit habere fides.no.Bar.in.l.a diuo pio.ff.de re iudi.ꝛ .l.si procurator.ff.de iure fisci.
¶ Si conuenit ut species detur pro pecunia ꝓprie non est emptio sed permutatio aut alius contractus innominatus.Barto.in.l.i.C.de re.pmu.
¶ Quod dicitur q̄ ad transferendum dominium in emptorem oportet habere fidem de pretio ita in aliis cōtractibus debet haberi fides de impleme̊to ab alia parte.glo.q̄ non.in.l.ii.C.de re.permu.idē glo.i.l. traditionibus.C.de pac.cōtrariū glo.de dolo.l.cuz proponas.ꝛ in.l.si seruus.§.locaui.ff.de fun.do. et ibi Bar.glo.tang.C.de re.pmu.l.cum precibus. Bar.tenet hanc partem in.d.l.ii.ꝛ allegat.l.iii.C. de pig.acti.ꝛ Li. idem tenet in.d.l.cum precibus. facit.l.si hi qui.C.loca.
¶ Licet rei mee nulla sit emptio quo ad dominium

UVA. BHSC. IyR_001

ut dixi. ſ. tñ eſt aliqua quo ad poſſeſſionē que mihi de ficit. ut. l. ſi aliqua. ff. de cõtraben. emp. facit eo. ti. l. res pignori. ⁊ l. ſi in emptione. §. rei ſue.

¶ Emptio rei aliene non ualet ſciente uenditore et emptore. glo. in. l. ſi is qui ꝑ emptore. §. fi. ff. de vſu cap. ubi vide Bar. ⁊ in. l. cũ vir. e. ti. vide tex. ff. pro emptore. l. ii. §. i.

¶ Poſt rem venditam et ante traditionem ſi damnũ detur in ea actio competit venditori. ſed commodum et incõmodũ ſpectat ad ẽptorem. ff. qð vi aut clam l. is qui. §. ſi poſtea.

¶ Emptoris appellatõe ꝓphendit oĩs ñ habẽs cãm lucratiuã. ff. de doli excep. l. apud celſũ. §. idẽ tractat

¶ An ſi in ꝓtractu emptõnis et venditõnis adiecta eſt ſtipulatio habeat locuz remediũ. l. ii. C. de reſcin. ven. ⁊ l. ſi qs cũ aliter. ff. de ver. ob. vide glo. ⁊ Bar. ibi in dicta. l. ſi quis cũ aliter.

¶ Si ꝓmiſi defendere emptorem de iure ⁊ de facto quid operentur verba habere licere. vide. l. ſtipulatio iſta. ff. de ver. obli.

¶ An ſolutio extimatõnis rei petite faciat emptionẽ vide in. l. ex diuerſo. §. petitõ. ff. de rei ven. By. in regula pro poſſeſſore. li. vi. glo. in. l. fi. ff. ex quibus cau. in poſ. ea. Bar. in. l. ii. ff. pro emp. l. ſi ſeruus. §. i. ff. ð ꝓtraben. emp.

¶ Emptor ꝓtis rei quã ſciebat cũ alio eſſe communẽ ſi cõtingat ptem adiudicare venditori aliã diuidendo ꝓpellitur illã adiudicatã ſuſcipe. qz emẽdo ut cõem videtur tacite ſe ad illud obligaſſe qð poterat euenire vide. ff. cõi diui. l. cõi. §. ſi debitor.

¶ In dubio emẽs rẽ videt emere reſpectu dñii niſi aliud agatur. ut. l. ſi in eptõne. §. rei ſue. ff. de contraben. emp. ⁊ qð ibi nõ. Bar.

¶ Si emi a te rẽ mobilẽ an dz tuis vel meis expẽſis ad domũ portari. ff. de cõſti. pecu. l. itẽ illa. ubi Bar.

¶ Si emo rẽ niſi mihi diſpliceat quãtũ tpus habeo ad renũtiandũ. vide i. l. fi. C. ð edil. actio. ⁊. ff. ð edil. edic. l. ꝙ ſi nolit. §. q̃ mãcipia. ⁊. §. ul. ⁊ qð ibi no.

¶ Emptio valet ꝑ pcio quantũ eſt in arca. ſec? ſi ꝑ pcio qð eſt in arca do tibi rem. qz pciũ eſt ibi ut ſpes. et tranſit in ꝓtractũ innominatũ. ff. de ꝓtraben. emp. l. nec emptio. §. penul.

¶ Ubi ꝑ venditõe dat pciũ numeratũ ⁊ addit q̃nti plurimi vendi põt. ẽptio ſtatim eſt pfecta. lz poſtea ſperet adiunctõz pcii. ff. de ꝓtraben. em. l. hec venditio.

¶ Emptio ſicut nõ poteſt eſſe ſine precio ita nec ſine re. ſpes tamẽ q̃qz eſt loco rei. ut. ff. de ꝓtrahẽ. emp. l. nec emptio. ⁊ ibi no.

¶ Eius qð nõ eſt in rey natura tpe ꝓtractus non eſt emptio. ff. de ꝓtraben. emp. l. ⁊ ſi conſenſum.

¶ Licet de natura cõtractus ẽptõnis nõ ſit ꝙ trãſferatur dominiũ. nec agat ad hoc quatenus agitur ad rem tradendã. q̃tenus tñ agit ad actionẽ cedendaz re nõ tradita oportet ꝙ venditor oſtẽdat ſe dñm eſſe. ff. de ꝓtraben. emp. l. ꝙ ſepe. §. ſi res. ⁊ ideo nõ liberat cedendo ſibi actionẽ ad vendicatõz poſſeſſionis ſi non cedat ſibi vendicationẽ rei.

¶ Emptor põt agere ad intereſſe cõtra venditorẽ q̃ tacuit malũ ꝓfinez. vel falſo aliter exp̃reſſit q̃ eſſet. ut ff. de ꝓtraben. emp. l. ꝙ ſepe. §. fi.

¶ Emptio nõ ẽ qñ ꝓuentũ eſt de pcio ⁊ actũ eſt ꝙ ſit donatio. ff. de contraben. emp. l. cũ in venditõne.

¶ An emptor agri videat emere foſſata. ⁊ an menſurentur foſſata in tali venditõne. vide. ff. de fun. inſtru. l. pciũ. §. itẽ legãt. Bar. in. l. littora. ff. de contrahẽ. emp. ff. de picu. et cõmo. rei ven. l. ſi is qð põt.

¶ Ubi lex annullat venditionẽ pciũ eſt reſtituenduz emptori. etiã ſi nõ annulleť odio vtriuſqz. ff. de cõtraben. emp. l. ſenatus.

¶ Ubi res emit contemplatõe eaꝝ rey que ad illam ſunt acceſſorie. ceſſantibus illis ceſſat emptio. ff. ð cõtraben. emp. l. arboribus.

¶ Emere poſſum aliquã rem cũ deſierit eſſe mea. ff. de contraben. emp. l. exiſtimo.

¶ Licet rei cui? nõ eſt commerciũ nõ valeat emptio quo ad rẽ. valet tñ quo ad intereſſe emptoris ignorantis. ff. de ỹben. emp. l. q̃ officii. §. i. ⁊ l. liberi.

¶ Pactũ appoſitũ in ꝓtractu ꝑ emptorẽ ut ps pcii ſoluatur ſingulis annis. an poſſit agi actõne ex empto ut illud fiat. ff. de ꝓtraben. emp. l. fundi partẽ.

¶ Licet ex natura ꝓtractus emptõnis nõ ſit ꝙ tranſeat dñium rei vẽdite ſi tñ paciſcunt ꝓtrahẽtes exp̃ſſe ꝙ nõ trãſferat dñium nõ eſt emptio ſed alius ꝓtract? ff. de ꝓtraben. emp. l. ſi manuſata. §. fi.

¶ An emptor cũ pacto adiectõnis in diẽ interim faciat fructus ſuos. tex. ⁊ glo. in. l. ii. ff. de in diẽ adiec.

¶ An emptor cũ pacto adiectõnis in diẽ teneat reſoluto ꝓtractu reſtituere fruct?. dic ꝙ ſic. ⁊ etiã actõem q̃ſitã circa rẽ cedere. ff. de in diẽ adiec. l. ubi aũt. §. idẽ iuk. e. ti. l. itẽ qð dictũ. ⁊ l. ſi pdio. §. fi.

¶ An emptor cum pacto adiectionis in diem poſſit alio offerente meliorem conditionem ſi paratus ẽ pl? q̃ ille dare an tunc teneatur fructus reſtituere. vide in l. item quod dictum. §. fi. ⁊ l. ſe. ff. de in diem adiec. vide no. in. l. neceſſe. e. ti.

¶ Be qua culpa teneatur emptor cũ pacto adiectionis in diem. vide in. l. ſi venditor. ff. de in diem adiec. vide glo. in. l. neceſſe. e. ti.

¶ Algẽdũ eſt ex ꝓtractu emptõnis ad rẽ tradendã reſoluto ꝓtractu. ff. de lege cõmiſ. l. ſi fundus.

¶ Que nõ trãſeũt ad fideicõmiſſariũ nõ trãſeunt in emptorẽ hereditatis. ff. de lege cõmiſ. l. lege. in glo.

¶ Etiã ad reſoluendũ ꝓtractũ emptionis dat actio de eo ꝓtractu. ff. de reſcin. ven. l. ſi ꝓuenerit. ff. de ac. emp. l. ex empto. §. ſi quis virginẽ.

¶ Emptio conditionalis non tollit purã precedentẽ quia ſemiplenum non tollit plenum. ff. de reſcin. ven. l. ſi id quod.

¶ An emptor rei ſub conditõne ſibi vendite ⁊ añ conditõnis euentũ tradite faciat fructus ſuos. vide. ff. de pericu. ⁊ cõmo. rei ven. l. neceſſario.

¶ An periculũ rei empte ſub ꝓditõne ſpectet ad emptorem vel venditorẽ. no. glo. in. l. ꝙ ſi pendẽte. ff. ð picu. ⁊ cõmo. rei ven. ⁊ ibi Bar. ff. de contraben. emp. l. ſi venditione.

¶ An emptio ſit perfecta ſi res ſit immobilis ⁊ actũ ſit de ea menſuranda. tex. et Barto. ff. de contraben. emp. l. qui fundum.

¶ Emptor obligatur ad precium venditor ad traditõz vacue poſſeſſionis. quaz tradere vacuã nõ dicit ſi ali? detineat. vel ſit in poſſeſſione cauſa rei ſeruande. ut. l. ſi in emptõne. §. i. ff. de ac. emp. ⁊ ſicut venditor non tenetur preciſe ad rem tradendam ſed liberatur ſoluẽdo intereſſe. ac ſic dicemus de emptore quo ad pcium videt ꝙ ñ. ut no. i. l. ex empto. in prin. ff. de ac. emp. ⁊ ſic vidz hoc caſu claudicare ꝓtract? ꝑ naturã rei.

L

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Vbi in ꝓtractu emptõnis res in genere est vẽdita tenetur venditor facere emptorẽ dominum. ita tenet Bar. in. l. ex empto. §. i. ff. de ac. emp. allegat. ff. de le. ii. l. si dominus. §. de euictõe. ⁊. ff. de le. iii. l. q̃ cõ cubinã. §. si heres. vbi glo. adde qõ no. Bar. in. l. ii. ff. si cer. peta. qõ no.

¶ Emptor põt agere ꝓtra venditorẽ ut faciat eũ po tiorẽ in possessione. qz ad hoc teneꝯ. ff. õ ac. emp. l. ex empto. §. itẽ neratius. ⁊. l. si quis fundũ.

¶ An emptor possit agere ad interesse extra rẽ. vide in. l. iulianus in ꝑn. ⁊ qõ ibi no. glo. ⁊ doc. in. l. i. ff. õ ac. emp. l. si sterilis. §. cũ ꝑ venditorẽ. e. ti.

¶ Emptor si ꝑcii ꝓtem soluit licz rem petere nõ pos sit an possit capere fructus ꝑ rata precii soluti. tex. q̃ fic. ff. õ fun. dota. l. fi. dixi aliqd. ō. adde qõ no. Bar. in. l. iuꝯ. §. offerri. ff. de ac. emp.

¶ Prohibito emere ꝓhibent oia ꝓter victualia eme re. ff. de offi. ꝓcon. l. solent. ad fi. ⁊ ibi Bul. de cu. ad hoc. l. i. C. de ꝓtract. iudi. qõ nõ.

¶ Omnia acquisita rei vendite etiam ante traditio nem spectant ad emptorem. vide in. l. iuꝯ. §. si qd ſuo ff. de ac. emp.

¶ Possessio dicit tradita emptori etiã si precaria sit qz hz facultatẽ fructuũ ꝓcipiendoꝝ. ut. l. iuꝯ. §. ex ven dito. ff. de ac. emp.

¶ An si deficiat qualitas cuiꝰ respectu emptor venit ad ꝓtractũ habeat emptor regressũ cõtra venditorẽ ig norantẽ. vide in. l. si sterilis. §. qõ diximꝰ. ff. õ ac. ẽp.

¶ Quod actio ex empto non sit orta ante solutionez precii. et sic illa tacita conditio que ineſt si ſoluas pre cium impedit ortum actionis. est tex. no. in. l. si ſuus in quo. ff. de ac. emp.

¶ Si post rẽ venditã et traditã vẽditor aliqd turbet erga rẽ nõ agit emptor ex empto sed aliter. tanꝯ ꝑ re sua. ut. l. q̃ pendentẽ. §. i. ff. de ac. emp.

¶ Si emptor est in mora recipiendi rẽ quã venditor sibi offert tradere poterit vẽditor ⁊ ab eo expensas cir ca rẽ petere. ff. de ac. emp. l. si venditor. §. i.

¶ Si venditor scit reformationẽ factã in ciuitate q̃ frumentũ det ꝑ minori precio ⁊ de hoc non certiorat emptorem tenetur quasi eum decipet. ff. de ac. emp. l. quero. et ibi Barto.

¶ Defectus iuris in re dat emptori actionem ex em pto quando alias non fuisset empturus. ff. õ ac. emp. l. in venditione.

¶ In ꝓtractu emptõnis re semel tradita nunquã po test emptor amplius agere ut tradatur. ff. de pact. l. ab emptore. ff. de ac. emp. l. qui pendentem. in fi. C. si aduer. ven. in auꝯ. sacramenta. l. si quis domum. ff. loca. ubi Barto.

¶ Periculũ ablatõis rei ꝑ fiscũ post venditionẽ etiaz añ traditionẽ ⁊ solutũ precii ꝓspectat ad emptorẽ. ff. õ euic. l. lucius. vbi vide Bar.

¶ An empto toto integrali ꝓticulares res videtãur empte. vide. ff. de euic. l. naue.

¶ Demens mala fide rem alienari ꝓhibitã ꝑcũ nõ re petit nisi in duobus casibus. Inno. de re. ec. nõ alie. si q̃s ꝓhiberꝝ. in glo. alienata. v. q̃dam dicũt.

¶ Res ẽpta ex pecunia dotali nõ efficit dotalis nisi hoc conuentum fuerit inter ꝓuges. ut. l. ex pecunia. et qõ ibi no. C. de iure do. õ quo vide ibi Bal. ⁊ glo.

¶ Si in venditõe dictũ sit q̃ ꝑdiũ sit. xx. iugerꝝ et in mensuratõe repiatur. xxv. an emptor teneat reddere ꝑcium. Jo. an. in addi. Spe. ti. de emp. ⁊ ven. Bal. C. de ꝓtraben. emp. sup Rica. in. xxii. q.

¶ Nũ ẽptor iniusticiã faciẽs teneat ad restitutionez. s. Tho. ſcõa ſcõe. q. lxxvii. ar. ii.

¶ Indebita materia emptõnis est res spũalis tripli ci rõne. idẽ ſcõa ſcõe. q. c. ar. i.

¶ Prelatꝰ põt emere possessionẽ ex redditibꝰ eccl'ie q̃ supsunt. idẽ ſcõa ſcõe. q. clxxxv. ar. vii.

¶ In emptione et venditione potest esse peccatum. idem in. iiii. di. xxv.

Enchiridion Enchiridion idẽ est q̃ liber manualis. ⁊ dicit ab en q̃ est in. et chiros qõ est manus. vñ enchiridion. i. liber ma nualis. vide ad hoc glo. in verbo enchiridiõ. in. c. ſane cauendũ. de pe. di. iii. ⁊ dicta Auguſtini in enchiridiõ vide in. c. is qui. xxii. q. ii. ⁊. c. ꝯpus. xiii. q. ii. ⁊. xlv. di. et qui emendat.

Energuninus Quis dicat. dic q̃ vexatꝰ a demonio. vel paciens mẽ tis defectũ. glo. de ꝯse. di. v. omni die. ⁊ in. c. ſe. ubi vi de q̃ tales debent de bonis eccleſie ſustentari. ut. d. c. omni die. adde. xxiii. di. exorgiſta.

Enim Hec dictio est interpositio. ut no. C. ad. l. iuꝯ. maiest. l. q̃squis. circa ꝑn. ẽ.

Enigma De hoc no. Jo. an. in. c. i. de reli. et vene. ſancto. li. vi. ẽ.

Enorme Que dicat enormis lesio. vide in. c. cũ illoꝝ. õ sen. ex. ⁊ ibi ꝑ doc. plene.

¶ Eorum qui enormia delicta committunt an bona confiscentur. glo. arguit. xxvii. q. iii. si quis. et. xvi. q. vii. filiis.

Ens Nõ entiũ nõ sũt cause note. in. c. ut debitũ. de biga. et in. c. illa. ne sede vacan.

¶ Entia plura nõ sũt in individuis. s. Tho. in ꝑma pte. q. xxxix. ar. iii. ⁊ in ꝑmo. di. xxv. ar. iii.

¶ Ens nõ est genus. idẽ in ꝑma pte. q. iii. ar. v.

¶ Ens ⁊ vnũ ꝓuertunt. idẽ in. i. di. viii. ar. iii. et di. xxix. ar. ix. et pte. i. q. v. ar. i.

¶ Ens intantũ est ens inquantũ est vnũ. idẽ in. q. de quolibet. q. vi. ar. i.

¶ Enti nihil opponit ꝑ se ꝓtrarie sed negatiue idẽ in. i. di. xxix. ar. ix.

¶ Ens dicit multipliciter. idẽ in. ii. di. xxxviii. ar. i. ⁊ in. iiii. di. i. ar. xiii.

Enuntiatio. Enuntiatiua.

¶ Verba enũtiatiua emissa ꝓncipaliter ꝓp se dispo nũt etiã in casu odioso. ff. de here. insti. l. q̃ volebat.

¶ An vba enũtiatiua ꝑ modũ cause disponãt. vide i l. demõstratio. §. qõ aũt. ff. de ꝓdi. ⁊ de.

¶ Verba enũtiatiua de futuro nõ disponũt. Bar. in. l. i. ff. de no. op. nũ.

¶ Qualit intelligat illa regula q̃ vba enũtiatiua ite ꝓtrahẽtes ꝓbant. Barto. in. l. fi. ff. de castren. pecu.

¶ De materia verboꝝ enũtiatiuoꝝ vide plene Baz. i. l. ex hac scriptura. ff. õ dona. ubi etiã tractat q̃d ope ret iuramentũ circa ea. Bar. in. l. circa vba. C. de te sta. nõ. de succeſ. ab inteſt. c. fi.

¶ Verba enũtiatiua nõ inducũt dispositõez ut pare ant actionẽ sed exceptõez. ff. de rei vend. l. emptor. §. fi. vide in. l. socer. §. lucius. ff. ſo. ma.

¶ Enũtiatio ꝑ modũ cause minuit legatũ. ff. de leg. ii. l. cũ pater. §. dulciſſimis. sic et auget. ff. de vsur. l.

UVA. BHSC. IyR_001

in fideicõmiſſi. §. cũ polidius. ſic ꝓſtituit legatũ. ff. de rei ven. l. emptio. §. fi. ſic et heredũ inſtitutionẽ. ff. de here. inſti. l. fi. ff. de rei ven. l. cũ mater.

¶ Licet verba enũtiatiua nõ inducãt diſpoſitionẽ inducũt tñ iaz diſpoſiti approbationẽ ubi ſola expectat approbatio. ut. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. cũ teſtamentũ

¶ Enũtiatiua verba ad honozatũ ꝓplata iducũt diſpoſitionẽ quo ad exceptionẽ. vide. ff. de doli excep. l. paſ §. i. Bar. in. l. emptor. §. i. ff. de rei ven. ⁊ vide. l. ex hac ſcriptura. ff. de dona.

¶ An v̈ba enuntiatiua facti futuri ab alio vel herede ꝓplata diſpoſitionẽ inducãt. ff. de le. iii. l. iuſ. §. i. vide in. l. generali capite. ff. de vſufruc. leg.

¶ Hec verba enuntiatiua ſcio q̄ de amicis meis curam habebis no ipſis aliquid deſit videntur importare legatum alimentorum que amicis viuus preſtabat. ff. de annu. lega. l. qui marito.

¶ Enuntiatiuis v̈bis tendẽtibus ad grauamẽ ptiuz ꝓtrahentiũ ſtatur. ſed tendẽtium ad grauamẽ teſtis uł alterius tertii. nullo mõ creditˀ. nec etiã tendẽtibꝰ ad honozẽ ptiũ ꝓtrahentiũ in ꝓiudiciũ alterius. ſic limitatur. l. optimã. C. de ꝓtrahẽ. et cõmit. ſtip. ſm Inno. in. c. cũ in iure. de of. dele. in glo. fi. v̈. itẽ locũ habet. Enuntiatiua verba inducũt diſpoſitõnẽ volũtatis eiꝰ qõ importãt et nõ vltra. Bar. in. l. gerit. ff. de acquire. v̈. ſed ꝓpoſito. vbi vide aliq̄s qõnes circa h̄ v̈ba enũciatiua. ⁊ ibi no. dicit q̄ enũciatiua verba facti ꝓ ptii denũtiatiue ꝓplata ⁊ ꝓpter aliud inducũt diſpõnez vide ibi p eũ in. v̈. tertio q̄ro q̄liter iſta volũtas.

¶ Enuntiatio non poteſt fieri ſine verbo. s. Tho. in ii. di. viii. ar. vi.

¶ Aliquid enũtiatur de eo quod nullo modo eſt. idẽ in. ii. di. xix. ar. ix.

¶ Quotienſcũq̄ in inſtrumẽto ſũt appoſita v̈ba enũciatiua q̄ ſunt de ſubſtantia quo ad valorẽ actus de q° agit. illa plene ꝓbant enũtiatiue narratũ eſſe verꝫ quo ad valorẽ actus illius tantũ niſi aduerſarius ꝓbet oppoſitũ. vnde ſi inſtrumentũ dicit q̄ ego ꝓmiſi decem p ſtipulationez titio ſeruo ſempronii ꝓbant illa verba titiũ eſſe ſeruũ quo ad hoc ut valeat ſtipulatio. caſus ẽ in. l. optimã. C. de ꝓtraben. ⁊ cõmit. ſtip. ſed ſi interme ⁊ ſemproniũ poſtea diſputat de dño fui illa ꝓfeſſio ñ plene ꝓbat in fauorẽ ſem. pnii. ita ꝓbat in. c. illud. ꝺ ꝑſump. ita tenet do. Ant. ibi qꝺ nõ. qz facit ad multa

¶ Si in inſtrumẽto dicat titius heres ſemproniꝰ cõſtituit ſeiũ ꝓcuratorẽ ꝛc. ꝓbat illa enuntiatio illũ heredem. Bar. in. l. gerit. ff. de acquir. here.

¶ Enũtiatiue volũtates defunctorꝫ nõ ſũt ꝓ lege ſeruande. niſi ꝓbent. l. ſcriptura. C. cõia vtriuſq̄ iudi. ⁊ glo. in. l. rõnes. C. de ꝓbat. ⁊ l. v̈ba. C. de teſta.

Eoipſo De ſignificato harũ dictionũ. puta qñ dicit̃ ſi quis fecerit vel nõ fecerit eoipo excõicat⁹ ſit. vel cadat a iure ſuo. ⁊ ſiſia vꝺ ꝑ Archi. in. c. eũ q̄. de prebẽ. li. vi. ⁊ in. c. i. in fi. de ſepult. e. li. plene ꝑ Bar. i. l. fi. C. ꝺ ſacroſanc. ec. vide de elec. c. q̄ ſit. et. c. qz ſepe. li. vi. de vi. ⁊ ho. cle. clem. ii. vñ eo ipo. i. abſq̄ monitione aliq̄ vel ſcientia.

Epilenticus Nullus epilentic⁹ dz ꝓmoueri ad clez aut ſacris altaribus miniſtrare. xxxiii. di. cõiter. ⁊. c. diffinim⁹. glo. vii. q. i. in ſũma. adde qꝺ nõ. in. c. cũ iter canoicos. de elec.

Epichia Eſt virtus ſpiritualis et pars iuſticie ſanc. Tho. ſecunda ſecunde. q. cxx. ar. i. et. ii. et. q. lxxx. ar. i. et. q. cxxviii.

Epiphania De ſignificato huiꝰ dictõis vꝺ in. l. oẽs. C. ꝺ fer. adde qꝺ habetur in rõnali diuinoꝝ officioꝝ. ſub. v̈. epiphania.

¶ Queritˀ cũ in feſto epiphanie ſaluatoꝛ noſter fuerit baptizatus quare in illo die nõ celebrat̃ baptiſma. vi de de ꝓſe. di. iiii. ante.

Epilogus Eſt breuis repetitio ſupioris. ut nõ. lxxxi. di. §. i. alias eſt. c. vnde verſus. Colligit epilogus ꝓmiſſa ſub breuitate.

Epiſcopus Quid ſit epus ⁊ qꝺ ſit eius officiũ. ⁊ de interꝓtatõe vocabuli. vide. xxi. di. cleros. viii. q. i. ꝺ epatum. ⁊. c. in ſcripturis. no. de trãſla. pla. c. i. vbi epus dicit̃ ſupintendens ut in dicto. c. qui epatum. ⁊. c. in ſcripturis.

¶ Epi adinuicẽ pferunt̃ ſm tpus ꝓſecratõnis iporꝫ. xvii. di. illud. de clericis. no. in. c. i. de maio. ⁊ obe.

¶ Qualit̃ epus ꝓſecret̃. vide. xxiii. di. epus cũ ordiatur. lxiiii. di. epi cõſecratones. ⁊. c. ordinatones. ⁊. c. epm. de temp. oꝛ. litteras. ꝺ elec. q̄ ſicut. dicã etiã. ĵ.

¶ Epus debet ꝓmoueri ad mandatũ et examen metropolitani ⁊ aliorꝫ ꝓuincialiũ epoꝝ. xxiiii. di. epiſcopi iudicio.

¶ An epus poſſit vti vbiq̄ mitra. no. de vſupalt̃. c. ex tuar. Lau. in cle. quãuis. de ſo. ꝓpe. circa ꝑn. glo. in cle. fi. de ꝓbt̃. tex videt̃ velle q̄ nõ. niſi fuerit inuitatus. vii. q. i. epi. ⁊ ibi Archi. ſup glo.

¶ Unde habuit originẽ q̄ epus ſolẽniter celebrans portat crucẽ in pectoꝛe. vide. xxxvi. di. §. ecce.

¶ Epus eſt vicarius xpi. de ſacra vnc. c. vnico. i cle. ſi quis. de peñ. de hoc. ii. q. v. hz. vii. q. i. ſicut vir.

¶ Epus eſt religioſioꝛ quolibet abbate. nõ. de elect. nullus. li. vi. in glo. vltri.

¶ Epus nõ fundat intentionẽ ſuã de iure cõi ſup ꝓ uiſione eccl̃ie nõ collegiate. nec patronalis. Inno. ꝺ excep. cũ venerabilis. doc. de elec. maſſana. et. c. q̄reſã.

¶ An epus factus monachus poſſit eligi in abbatẽ. no. glo. vii. q. i. hoc nequaq̄. vide. c. poſt tranſlationẽ de renũ. et ibi notata.

¶ Olim ordinabant̃ epi hñtes vxorẽ et filios. xxviii. di. de ſiracuſane. ⁊ vſq̄ hodie ſuat hoc eccl̃ia orientaſ

¶ Epus venatõnibus nõ debet intẽdere. xxxiii. di. quozundã. de cle. vena. c. i. ⁊. ii.

¶ Epo nõ ſufficit vite ⁊ moꝝ honeſtas ſine ſcientia. xxxvi. di. in. §. ecce. de eta. ⁊ quali. c. fi. plene no. de elec. cum in cunctis. facit tex. ⁊ qꝺ ibi no. in. c. cuz ex eo. de elec. li. vi.

¶ Epalis dignitas q̄nto ceteris eſt altioꝛ tanto piculoſioꝛ. xl. di. ante. et. c. nõ eſt. ⁊. c. nõ omnes.

¶ Epus nõ debet libꝝ gentilium lectione vacare. xxxvii. di. epus. ⁊. c. legimus.

¶ Epm nõ ordinant diuitie ſed virtutes ⁊ boni mores. xli. di. epus vilem.

¶ Epus vſurarius deponit̃. xlvii. di. epos. Itẽ falſarius. l. di. ſi epiſcopus.

¶ Solẽnit̃ penitẽs ñ dz ordinari in epm. l. di. ſi illo.

¶ Epus a multis criminibus dz eſſe alienus. li. di. q̄ in aliquo. lxxxi. di. apſtus.

¶ Eligẽdus in epm dz eſſe in ſacris ordinibus cõſtitutus. lx. di. nulꝰ in epm. de elec. c. cũ in cunctis. ubi plene no. dixi. ſ. ſub dictõne electio.

¶ Epus regia ptãte ꝓmotus nõ eſt in epm ꝓmouẽdus. lxiii. di. ſi per ordinationẽ. ſic nec qui a clero nõ

UVA. BHSC. IyR_001

est electus. nec a plebe postulatus. lxiii. di. nulla ratō.
¶ Epi in ecclesia hñt gradū ⁊ locū apl̄oꝝ. lxviii. di. quoꝝ vices. xxi. di. in nouo. ⁊ ibi no.
¶ Epus ordinatus debet infra duos menses p̄esentare se suo metropolitano. lxv. di. si quis.
¶ Epi debēt suos subditos instruere verbis ⁊ exemplis. lxxxi. di. nemo.
¶ Epus paupibus ⁊ infirmis dꝫ necc̄ia ministrare. lxxxii. di. epus. lxxxiiii. di. c. puenit. ⁊. c. nuntiatū est.
¶ Epus maxie hospitalitati ⁊ opibus mie debꝫ esse intentus. lxxxv. di. florentinū.
¶ Epo negligēti corrigere imputant culpe inferioꝝ lxxxvi. di. doctoꝝ. ⁊. c. inferioꝝ.
¶ Epus ante misse celebrationē nō dꝫ opibus terrenis intēdere. lxxxvi. di. tanta nequitia.
¶ Epus implorātibus eius auxilium debꝫ assistere. lxxxvii. di. viduis. ⁊. c. licet oībus. ⁊ pstare dꝫ auxiliū indigentibus. lxxxvii. di. desolatis. ⁊. c. q̄squis. ⁊ tutelam viduaꝝ ⁊ orphanorum suscipe. lxxxviii. di. epus gubernationem.
¶ Epus debet habere vicedñm. lxxxiii. di. volum⁹. q̄ debet bona tpalia disponere epatus. lxxxiii. di. dya conū. ⁊ officia nō debet cōmittere sibi p̄iunctis in sanguine. e. di. decenť. ⁊. c. diffidentes.
¶ Epi ñ psunt sacerdotib⁹ rōne ordinis. ſꝫ rōne cui⁹ dā p̄suetudis. ut scismatis tollať occasio. xcv. di. olim
¶ Epi singulis annis debēt visitare limina apl̄orum nisi fuerit legitimo impedimēto detēti. xciii. di. iuxta sanctoꝝ. de iureiur. c. ego. n.
¶ Epi debent scire se esse ꝓcuratores ⁊ administratores nō dños. ò dona. c. ii. ⁊ sacerdotes esse suos cōsocios nō seruos. xcv. di. epus.
¶ Epm nō facit tantū dignitas platōnis q̄ bona et sancta vita. ii. q. vii. nō omēs. nā qui malā vitā ducit magis dicendus ē canis impudicus q̄ epus. ii. q. vii. q̄ nec. ⁊. c. quib⁹ vero. ⁊. c. quanq̄.
¶ Epus dꝫ habere cubicularios monachos vel alios religiosos. ii. q. vii. §. sed aliud. ⁊. c. cū pastoris. quo casu an possint religiosi seruire epo sine licentia sui superioris. dic q̄ sic. ut. e. cā ⁊. q. puenit. ⁊. c. epo. glo. ii. q. vii. cū pastoris. ℙau. in cle. fi. ò elec. adde q̄ episcopus semp debet habere secū clericos bone fame et vite. ii. q. vii. puenit. et. c. epi.
¶ ℙersecutores epoꝝ sunt infames ⁊ in exiliū mitti debent. iii. q. v. accusatoribus.
¶ Qui epi viuētis cathedrā vsurpat peior est quocū q̄ fure ⁊ latrone. vii. q. i. nō furē.
¶ An epus q̄ renūtiauit epatui debeat hīe sumptus vite ab ecclesia sua. videť q̄ sic. vii. q. i. quāuis.
¶ Episcopus debet residere in ecclesia sua. vii. q. i. puenit. et. c. placuit.
¶ Epus est sponsus ecclie ⁊ ecclia eius spōsa. vii. q. i. sicut vir. de elec. cū inter. in tex. ⁊ glo. ideo annulus in signū matrimonii defert. de vi. ⁊ ho. cle. c. clerici. ⁊ ibi no. i glo. adde qò dixi. s̈. sub dictōe electio. ⁊ dicā j. sub dictōne matrimoniū. uiò. s. Tho.
¶ Sedes epalis pōt ex cā necessitatis mutari ad alia loca. vii. q. i. tpus. vide no. de ꝑuil. c. i.
¶ Epus qui humilitatis cā monach⁹ efficit ad epatū amplius redire nō pōt. vii. q. i. hoc nequaq̄. adde de renun. c. post translationē. vbi plene de materia
¶ An liceat desiderare episcopatum vel aliam dignitatem. vide. viii. q. i. qui episcopatum. et. c. in scriptu ris. adde sanc. Tho. secunda secunde. q. lxxxv. ar. i.
¶ An epus recōciliando ecclesiā debeat vti pōtificalibus indumētis. Jo. an. in. c. q̄ sicut. de elec. et in. c. aqua. de consc. eccle. vel alta.
¶ Quare mitra epi sit cornuta. vide Archi. xlv. di. disciplina. super glo. fi.
¶ An epus p̄dicans debeat tenere baculū pastoralez ⁊ mitrā. glo. in. c. nullus. el. ii. de ꝓse. di. i.
¶ De variis noibus epoꝝ. no. in. c. ii. de re iudi. li. vi. ⁊ in cle. i. de pen̄. Archi. ii. q. vi. habet hoc.
¶ Epus qui dꝫ vocē in capl̄o ut canonic⁹ reputatur canonic⁹. de p̄bē. cū in eccl̄ia. li. vi. de appell. a collatione. e. li. de ꝓcess. p̄bē. postulastis.
¶ Epus nō dꝫ cām spūalem layco ꝓmittere. ſꝫ bene cām ciuilē clerici. no. de iudi. decernimus.
¶ An epus possit recipe ordinē epalem licꝫ nō sit sacerdos. Bar. bzix. lii. di. solicitudo. Jo. an. sup Rica de cleri. p sal. ꝓmo. adde tex. ⁊ glo. ò excess. pla. ex literis. glo. i. c. i. ò cle. p sal. ꝓmo. glo. i. q. vii. maximū in q̄bus ꝓcludiť q̄ nō. vide. lxi. di. per totū.
¶ An episcopus possit dispensare cum clerico p sal tum ꝓmoto. Archi. lii. di. c. i. no. in. c. i. de cle. p sal. ꝓmo. glo. ii. ibi vide.
¶ Epus est custos seu minister ⁊ dispensator seu executor canonū. xxi. di. c. i. xxiii. q. iii. cum quibus. no. de elec. c. cupiētes. §. ceteꝝ. in fi. li. vi. de iureiur. ego n. xxv. q. i. hac consona.
¶ An epus possit esse tutor. no. lxxxvi. di. peruenit. xvi. q. i. generaliter. ubi ꝓcludiť q̄ nō.
¶ Epus celebrans sinodū debet esse indutus vestib⁹ pōtificalib⁹. Hosti. ò elec. c. q̄ sicut. §. sup eo. Jtē qñ recōciliat ecclesias. fm Hosti. ibi dixi. s̈.
¶ An epus possit dare in obsidē vnū ex clericis sibi subiectis. ⁊ sic abbas vnū ex subiectis monachis. curiales dicunt q̄ sic et allegant casum in. c. ex Rpto. de iureiur. ꝓtrariū tñ videť verius. p glo. in. d. c. ex Rpto. quia ibi abbas cedit de consensu pape. adde no. in l. obsides. ff. de testa.
¶ An epus accipiendo aliquid ab eccl̄ia sue dyoc. dicatur ꝓpter hoc illam habere subiectam. Hosti. de priuil. c. quoniam.
¶ An eoipo q̄ epus hꝫ castrū in territorio alicui⁹ dicatur illi subiectus. Hosti. de iureiur. nimis.
¶ Epus de sua dignitate vel p̄tāte nō dꝫ tumescere sed magis timere. quia potentes potenter torquenta patientur. viii. q. i. illud.
¶ Episcopus clericos suos grauare non pōt vltra illud qò de iure ei conceditur. x. q. i. q̄ cognouimus. ⁊. c. illud magnitudinem.
¶ Episcopi nō debent esse fideiussores neq̄ aduocati. xi. q. i. et quidem.
¶ Nullus debet episcopatum de manu layci recipe. qò si fecerit tam dans q̄ recipiens debet excōmunicari. xvi. q. vii. si quis deinceps.
¶ Que sit pena depꝛedantis. spoliantis. pcucientis. vel occidētis epm. vide. xvii. q. iiii. si qs deinceps. ho die videť tex. in cle. i. de pen̄.
¶ An vnus episcopus possit habere duas ecclesias cathedrales. vnā titulatā aliā cōmendatā. no. xvi. q. i. postq̄. xx. q. i. relatio.
¶ Epali dignitate debet carere ciuitas que suū occidit epm. xvi. q. ii. ita nos. de pen̄. ad aures. ⁊ vide in dicta clem. i. de penis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In altari in quo epus celebrauit sacerdos eadem die celebrare non potest sine licentia episcopi. de cõse. di. ii. in altari.

¶ Epus saltẽ dieb⁹ dñicis ecclesie sue deesse nõ dz. de pse. di. ii. epus si in infirmitate. vii. q. i. puenit.

¶ Epus põt dispensare cũ sacerdote ut audiat leges glo. in. c. fi. ne cle. vel mo.

¶ Si usurarius grauat heredes ut restituãt mala ablata põt epus stare iuramento petẽtis aliquid sibi deberi. dicit Jo. an. in. c. quangꝫ. de usur. li. vi. Bal. in l. i. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Acceptãs epatũ videt renũtiare pximis bñficiis dicit Jnno. in. c. in nostra. de Rp.

¶ Licet epus ñ sit canonice pfirmat⁹ valẽt tñ gesta p eũ pp cõem errorẽ & publicã utilitatẽ. no. Jnno. in c. fi. de elec. ar. l. barbarius. ff. de offi. pto.

¶ Epus qñq; dispẽsat etiã in crimie notorio. Jnno. in. c. i. de corpo. vici.

¶ Epus tenet ex facto sui vicarii. et sibi imputet q malũ elegit. no. Host. in. c. ad h. de offi. archi.

¶ Epus suũ archiepm nõ excõicat. licet delinquat i sua dyoc. q; est inferior eo. ita no. Jnno. in. c. cũ inferior. de maio. et obe. archiepm extraneũ vel epm sic. q; est in territorio suo maior eo. no. glo. iii. q. vi. c. i. ad de glo. in cle. i. §. volumus. de fo. pe. & Archi. in. c. ut aiar. de pst. li. vi. dicã. j. sub dictione statutum.

¶ Epus põt per inquisitionẽ ciuiliter pcedere ptra eos qui tenent rem ecclesie. est dictũ Bal. in. l. sancti mus. C. de sacrosanc' eccle.

¶ Epus põt quartã mortuor remittere sine alicui⁹ pssu. dictũ est Bal. in. l. pses. C. de trãsac.

¶ Epus põt rem inuentã p aliquẽ si nõ apparet cui⁹ est retinere p se si est paup. si aũt est diues debet dare pauperibus. alias cõmittit furtuz. xxiii. q. i. inueniſti. cum duobus. c. sequẽtibus.

¶ An epus possit restituere aliquẽ ad famã. Bar. in l. legatũ. §. eũ. ff. de postu. no. Jnno. ꝺ re iudi. c. cũ te

¶ Qñ epus alienat nõ requirit decretũ superioris. secus qñ inferior. Jnno. in. c. statuimus. de transac.

¶ An epus q̃ non põt habere possessionẽ epatus sui debeat pfecrari. Jnno. de appel. pstitutus.

¶ An episcopus possit dispensare super residentia q⁹ ad percipiendos fructus prebende. Jnno. q; non. i. c. clericos. de cle. non resi.

¶ Epus & capl'm faciũt vnũ corpus in electõne non in iurisdictione. Jnno. in. c. nouit. de his q̃ fi. a prela. & in. c. postulastis. de pces. pben.

¶ Epus sine capitulo habet ius instituendi & destituendi in ecclesiis minoribus. ita dicit Jnno. in. c. nouit de his que fi. a prela.

¶ Epus qui pcedit curã animar monacho põt illuz ab ea remouere. non autem abbas. dicit Jnno. in. c. i. de capel. mo. vbi vide.

¶ An epus habens iurisdictõem tpalem possit indicere bellum. Jnno. q; sic. in. c. q̃ in dubiis. de penis. neq; est irregularis si ex illo bello sequat' homicidium q; ipe nõ occidit sed lex.

¶ Epus nõ põt layco indicere purgationẽ nisi in crimie ecclesiastico. no. Jnno. i. c. nos iter. ꝺ purga. cano.

¶ Episcopi non debent pati q; subditi sui seruent interdictum. ita no. Alb̃a. in. c. quesiuit. de his que fi. a ma. par. ca.

¶ Epus potest citare clericũ suum in romana curia. ita tenet Alb̃. in. c. meminimus. de appell.

¶ Epi pñt ecclias pochiales facere collegiatas. dũmõ ad hoc sufficiãt facultates. ita no. Alb̃. i. c. qñ. de vi. & ho. cle. dixi. ꝺ. sub dictõne ecclesia.

¶ An epus possit eẽ iudex in cã eccle sue. glo. & Jo. an. de iudi. c. cũ venissent. Jnno. in. c. ex pte. de v̊. sig. Bar. in. l. i. C. ne q̃s in sua cã. & ibi Bal. do. Ant. in dicto. c. cũ venissent. adde glo. ii. q. vii. si quis erga.

¶ An epus vel alius platus possit licite de bonis ecclesie dare psanguineis suis. no. xii. q. ii. q̃squis epus lxxxvi. di. nõ satis. xvi. q. i. moderamie. facit q̃ no. i l. nupte. ff. de sena. glo. xxviii. di. si qui filii. no. in. c. i. de coha. cle. & multi. in glo. penul. facit q̃ no. Bal. i l. illa institutio. ff. de here. insti. & in aut'. quibuscunq;. C. de sacrosanc. eccle. & si. de inuesti. iter do. & vasal. c. i. §. fi. colꝰ. x. vbi glo. & Bal. & in. c. i. in prin. q̃ feuda. pos. glo. i. q. iii. puenit. de hoc vide do. Lar. flo. in cle. ii. §. pe. de vi. et ho. cle. in. ix. q. & in. c. fi. ꝺ pecu. cle. ubi pcludit' q; in foro pscie dans & recipiẽs tenent' restituere. dixi. ꝺ. sub dictõne elemosina. & q̃ scribit s. Tho. scõa scõe. q. clxxxv. ar. vii.

¶ An exẽte magis digno in ecclia possit epus cũ bona pscia pferre beneficiũ psanguineo non eque digno. glo. de eta. et q̃li. c. tuã. facit q̃ no. glo. in. c. i. v̊. fi. de pces. prebẽ. li. vi. facit glo. de pe. di. i. §. fleat.

¶ An epus exñs extra dyocesim possit admittere renuntiationẽ bñficii. glo. facit q; nõ in. v̊. puincia. i. c. abbatẽ. de elec. li. vi. vide in. c. fi. de of. vica. e. li.

¶ An epus pmouẽs scient indignũ ad ordinẽ vel bñficiũ peccet mortaliter. vide Archi. i. q. i. si qui epi.

¶ Licet epus sit caput sue ecclesie. tñ nõ est de collegio. de elec. causam que.

¶ An episcopus possit remittere iniuriam illataz ecclesie sine consensu capituli. no. xxiii. q. iiii. si is q̃. et ibi pcor. Jnno. et host. de sen. excõ. cũ desideres. dicã sub dictione prelatus.

¶ An epus possit sedere p tribunali i loco exempto glo. q; ñ. in. c. cũ epus. de of. ordi. li. vi. glo. tenet q; ñ in cle. quãuis. de fo. cõpe. sup. v̊. aut ear.

¶ An epus habẽs iurisdictõz tpalem possit p se cognoscere in cã criminali. no. de rap. c. in archiepatu. ne cle. vel mo. c. i. li. vi.

¶ An epus q̃ renũtiauit epatui possit eligi in alium epatum. vel debeat postulari. no. de renũ. post translationem. vbi glo. & doc.

¶ Sicut epi alias dignitates pcellũt sic debẽt religione peminere. de voto. c. ex multa.

¶ An epus possit petere iura epalia a domo leprosorum que non apparet constructa auctoritate episcopi Frede. de senis q; nõ. consilio. cxxiiii. idẽ Pau. i cle. q; contingit. de reli. do.

¶ An epus possit dispensare ut canonic⁹ pbendatus detineat canonicatum et pbendam simul cum platura ipius ecclesie habente duplicatã prebendã. Frede. de senis q; nõ. consilio. xcvii.

¶ An epus possit in aliena dyocesi dicere ius inter sibi subditos. no. in cle. quãuis. de fo. pe.

¶ An epus possit pena pecuniaria punire aromatariũ laycũ imiscentẽ fabas tritas cũ cera. vel silles fraudes cõmittentẽ. dic q; sic. dictũ est notabile Alb̃. q̃ refert Jo. an. in. c. i. in fi. de emp. et ven. per illũ tex. quod nota.

¶ Epus penas pecuniarias ñ dz sibi imbursare. sed

UVA. BHSC. IyR_001

cõuertere in vtilitatẽ eccleſie. no. de pac. c. ii. in glo. ⁊ ibi ſunt ꝓcor. de penis ꝓbiter. ⁊. c. ſe.

¶ An epus poſſit abſoluere venientẽ ꝓtra ſtatutũ ſuum ꝓfirmatũ ꝑ papã. vide de inſti. ex frequentibus.

¶ Epus concedit ꝓuilegiũ ut ſacerdotes hoſpitaliuꝫ poſſint paupibus et domeſticis ſacramẽta miniſtrare in cle. i. de ꝓuil. in glo.

¶ Si epus dat litteras dimiſſorias ſubdito. ⁊ in eis teſtaꝫ de ſua ſufficientia an itẽꝫ debeat examinari. no. ix. q. iii. epm. in glo.

¶ An epus poſſit relaxare ſniam ſui inferioris. no. ꝺ offi. ordi. cum ab eccleſiarꝫ. i glo fi. ix. q. iii. nulla. glo. xvi. q. vii. in ſũma. glo. de ma. et obe. c. i. li. vi.

¶ Si epus ordinet aliquẽ ad titulũ matrimonii ſui. ⁊ illud perit. an debeat iterum ſibi prouideri. no. de preben. tuis. in glo. fi. liiii. di. ſi ſeruus. de preben. cuꝫ ſecundum. in glo.

¶ An epus poſſit eſſe teſtis coram officiali ſuo. vide de teſti. dilecto. in glo. iii.

¶ Epus fundat intentionẽ ſuã de iure cõi ſuper ſubiectione monaſterii monialiũ. tex. de ꝓfirma. vtili vl in utili. c. cum dilecta.

¶ Epus fundat intentionẽ ſuã de iure cõi ſuper ſubiectione monaſterii quo ad legeꝫ iuriſdictõnis. Inno. de offi. ordi. c. dilectus.

¶ An familia epi gaudeat eius ꝓuilegio. no. Inno. i c. fi. de offi. archi. Jo. an. in. c. fi. de ver. ſig. li. vi. facit de voto magne. de ꝓuil. licet. li. vi. C. de epi. ⁊ cle. l. i. xii. q. ii. eccleſiarꝫ. xvi. q. i. ſiſr. de penis. romana. li. vi. in aut. de ſanc. epi. §. ſpoꝛtularum. lxxxix. di. iudicatum. glo. pulchꝛa. xi. q. i. c. ii. in glo. depoſitũ. ⁊ ibi Archidi. Albe. in dicta. l. i. C. de epi. et cle. ⁊ in. l. i. C. de vxo. mili. li. xii.

¶ An familia epi gaudeat priuilegio clericali. glo. ꝙ ſic. de offi. archi. c. fi. de iudi. cum non ab homine. de ſen. excõ. non dubium.

¶ An epus poſſit clericos ordinare ſine cõſilio capli ſui. glo. xxiiii. di. epus. ubi glo. et glo. de ꝓben. cũ ſm adde glo. xii. q. ii. alienationes.

¶ Quare epus celebrãs in ꝑma ꝙerſione ad ppl̃m dicit pax vobis et nõ dñs vobiſcũ ſicut ceteri ſacerdotes. glo. de ꝙſe. di. i. c. hoc quoqꝫ.

¶ Quã poꝛtionẽ pñt epi ſibi vẽdicare de oblatõibuſ et aliis redditib⁹ eccleſie cathedralis ⁊ aliarꝫ eccleſiarꝫ ſue dyoceſis. no. x. q. i. de bis. xii. q. ii. ꝓceſſo. ⁊. c. ſe. de offi. ordi. conquerente. ⁊. c. dilectus. x. q. iii. c. i. et ii. et. xvi. q. i. conſtitutũ.

¶ An epus poſſit miniſtrare añ habitas litteras apoſtolicas ⁊ iuramentũ ꝑſtitũ pape. dic ꝙ non per extraua. Bonifacii. que incipit iniuncte vbi idem ſtatuitur de aliis ꝓmotis a ſede apoſtolica.

¶ Si epiſcopus pꝛecipit ſacerdoti exiſtẽti i peccato moꝛtali ut celebꝛet etiam in caſu neceſſitatis an debeat ſibi obedire. Hug. tenet ꝙ non. vi. di. teſtamentum facit qõ me. cã. c. ſacris.

¶ Que ꝑtineant ad officiũ epale. no. glo. in. c. cũ epiſcopus. de offi. ordi. li. vi. ⁊ in. c. qꝛ pontificali. de of. dele. e. li. no. in. c. i. §. officiales. de offi. ordi. e. li. ti. conquerente. et. c. dilectus. vbi vide bonã glo. Spe. ti. de offi. ordi. §. officiũ. adde de ꝑtãte epi ſup omẽs eccl̃as ſue dyoceſis. x. q. i. ꝑ totũ.

¶ An ad ſolũ epm ꝑtineat recõciliatio penitentium et ꝙſecratio virginũ. habet. xxvi. q. vi. c. i. ⁊. ii. et ꝑ totum. alias incipit ſi iubet. adde de offi. epi. pulchꝛum tex. xxxvi. di. ſi quis vult.

¶ Que iura habeat epus in monaſteriis ſue dyoceſis ⁊ capellis monaſterio ſubiectis. no. de offi. ordi. ꝙquerente. x. q. i. in ſumma. de priuil. cum ⁊ plantare. §. i eccleſiis. de capel. mo. c. dilectus. de reli. do. conſtitutus. ⁊. c. cum venerabilis.

¶ An epar⁹ ſit ordo ſicut ſacerdotiũ. glo. in ꝑhemio vi. xxi. di. cleros. glo. in. c. poſt tranſlationẽ. de renũ. in. v. ordinẽ. q̃ vult ꝑ ꝙſecrationẽ epi imꝑmi caracterẽ de tem. oꝛ. ſi archiepus. ⁊ qõ ibi nõ. de ordi. ab epo q̃ renũ. epi. c. i. no. glo. de elec. ꝓuida. li. vi. glo. in. c. ꝗa ꝑiculoſũ. de ſen. excõ. e. li. tex. in. c. i. de teſta. lxi. diſ. oſius. ⁊. c. ſtudii. ⁊. c. obitũ. adde glo. i cle. in pleriſqꝫ in. v. vel aliqõ. de elec. de conſecra. eccle. vel alta. aq̃.

¶ An epus poſſit facere ſtatutum ꝙ certa poꝛtio fructuꝫ omniũ beneficiorꝫ ſue dyoceſis reſeruet ad fabricam eccleſie ſue cathedralis. no. Jo. an. de Rp. ſi pp li. vi. vbi tenet ꝙ ſic. cum certis limitationibus. ad qõ vide extrauag. Jo. xxii. que incipit ſuſcepti.

¶ An electus in epm ⁊ ꝓfirmatus ante ꝙſecrationeꝫ poſſit dici epus. doc. de reſcrip. eã te. de elec. c. tranſmiſſa. in. c. i. de reli. do. ꝑ glo. in cle. ſi ꝗs ſuadente. ꝺ peñ. faciunt no. in. c. inter. de tranſla. ꝓla. in. c. tua. ꝺ bis que fi. a ꝓla. no. glo. in cle. i. de baptiſ. Abb. in. c tranſmiſſam. i fi. de elec. facit quod no. Inno. ꝺ elec. cũ in cunctis. §. cũ uero. facit de iurepa. c. ꝙſultatõni bus. facit qõ no. de uſupal. niſi. ⁊. ff. de ꝙdi. ⁊ demõ. l. publi⁹. in ꝑn. ⁊ qõ ibi no. Bal. ⁊ qõ no. Bar. in. l. ex eo. ff. de teſta. mili. ubi tractat quo tpe ꝗs debeat hꝛe dignitates. Spe. ti. de reſcrip. pñtata. §. rõe aũt cauſe. v. itez qõ obtentũ. qõ no. quia ea allegaui Ba ſilee. in cauſa cuiuſdã dñi qui fuerat ꝓnũciatus cardinalis nondũ tñ habuerat inſignia ſeu q̃ſi poſſeſſionem cardinalat⁹ ⁊ dubitabat an poſſz ſe gerere ꝑ cardiali.

¶ An appellatione epiſcopi ueniat ille qui renuntiauit epiſcopatui. uide in. c. i. de ordi. ab eo q̃ renũ. epi.

¶ An epꝰ ſine cõſenſu capli poſſit mittere clericos uel canonicos extra ciuitatẽ vel dyoceſim ꝑ negociis ſuis. uide Hoſ. q̃ põit ꝙ duos. ⁊ ñ vltra. i. c. ꝺ ceteꝛo ꝺ cle. nõ reſi. ꝑ doc. tex. cũ glo. in. c. ad audiẽtiã. e. ti.

¶ Si epiſcopus vult aliquem de clericis uel canonicis eccleſie mittere ad curiã ꝑ negociũ eccleſie an ille poſſit ſe excuſare. glo. ꝙ non. xxiii. q. i. c. fi. qõ no.

¶ An licentia data clerico ꝑ epm de ſtando extra eccleſiã ſimpliciꝫ ſine tpis adiectõe intelligaꝫ perpetua dic ꝙ nõ. ſz ad duos meſes uel ad arbitriũ bõi uiri in ſpecta cã abñtie ⁊ aliis ccũſtãtiſ. no. gl. vii. q. i. pñtiũ

¶ Quid ſi duo contendũt de epatu ueronenſi. ⁊ cã ꝙmittit ꝑ papã epo veronenſi non expꝛeſſo ꝓprio nomine quis eoꝝ cognoſcet. dic ille qui eſt in quaſi poſſeſſione. uide no. ꝑ do. Lar. flo. in. c. ꝑ venerabilez. v. rationibus. qui fi. ſint le. glo. in cle. i. de foꝛo compe. in glo. olim. ⁊ ibi uide ꝑ eundẽ. in. xv. q.

¶ Epus non poteſt criſmare in fronte alios pueros q̃ ſue dyoceſ. de reli. do. c. i. Spec. ti. de lo. §. nunc de epoꝝ. v. ſi. item non criſmat. adde ꝙ nec aliq̃ alia ſacramenta confert extra dyoceſim ſuã ſeu in perſonas ſibi non ſubiectas. ix. q. ii. ꝑ totum. vi. q. iii. c. i. vbi glo. dicit ꝙ extra dyoceſim non poſſit pꝛedicare publice uerbũ dei cõuocando populũ quod no. hec tñ oia intellige niſi ꝙſenſus dyoceſani accedat. ix. q. ii. nullũ

¶ An Epus extra dyoceſim poſſit cãm delegare in

UVA. BHSC. IyR_001

dyoceſi.glo.in.c.nouit.de offi.leg.dicit q̄ ſic.vide de elec.c.abbate.p Archi.iuncta glo.de elec.li.vi.de re iudi.c.abbate.li.vi.Spe.ti.de Rp.preſentata.§.ratione.v.fi.vide no.in clem.i.de foro compe.Abb.in dicto.c.nouit.

¶Cedit in obp̄robrium dignitatis epiſcopalis q̄ epiſcopi ſint coadiutores vel miniſtri magnorum epiſcoporum.vel ſint capellani p̄incipū.tex.eſt iuncta glo.in cle.in pleriſq̄.de elec.

¶An epiſcopus poſſit reſtituere clericū ſine licentia patroni p̄iuatum eccleſia.vide nō.in.c.quāuis.de reſcrip.li.vi.in glo.fi.

¶An epus poſſit reſtituere clericum depoſituꝫ.no.glo.ii.q.vi.ideo.

¶Epo nō ꝓuenit p̄ſonaliť agitare cās eccleſie.tex.et glo.v.q.iii.c.fi.xiiii.q.i.epus.

¶Epus nō pōt clericū inuitū de minori loco ad maiorē transferre.vii.q.i.epus de loco.lxxiiii.di.quorū dam.Hoſti.de re.p̄mu.c.queſitū.

¶Epus nō pōt diſpenſare ſup duabus canoniis i eadē eccl̄ia.licꝫ poſſit ſup canonia z officio.Jo.an.poſt Inno.de ꝓceſ.p̄ben.litteras.glo.in cle.fi.de p̄reben.

¶Epis ñ eſt pena iponēda ſiue infligēda ſicut aliis.de offi.dele.c.ii.li.vi.de ſen.excō.q̄ piculoſū.eo.li.

¶Epus nō diſpenſat cū ſuſpēſo ppetuo a beneficio.de elec.cupiētes.§.ceteꝝ.li.vi.in glo.

¶Epus nō ꝓmittit cām ſimpliciť z de plano.glo.in c.fi.de hereti.li.vi.

¶Si epus viſitat dyoceſim p vicariū dz illi facere expenſas.de offi.ordi.ſi epus.li.vi.

¶Epiſcopus non incurrit ſentētias excōmunicationis ſuſpenſionis vel interdicti.niſi hoc exp̄matur.de ſen.ex.q̄ piculoſum.li.vi.

¶An epiſcopus poſſit bona vnius eccleſie auferre et dare alteri eccleſie.glo.ſup.v.a quocūq̄.in.c.conſtitutus.de reli.domi.Jo.an.in.c.ſi p̄opter.ō reſcrip.li.vi.glo.ſuper.v.p̄ilegio.in.c.duo ſimul.de offi.ordi.facit q̄ nō.in.c.cum apoſtolica.de his q̄ fi.a pla.in glo.fi.glo.de eccle.edi.ad audientiā.in.i.glo.xvi.q.i.eccleſie.de re.ec.nō alie.dudū.li.vi.glo.de ꝓſue.cū olim.xxii.di.c.i.in glo.x.di.c.i.glo.ad idē.xii.q.i.nulli.et.q.ii.bone rei.

¶An epus poſſit donare bona eccleſie ſine ꝓſenſu capituli.no.de teſta.relatū.de dona.ceteꝝ.xvi.q.i.poſſeſſiones.in glo.q̄ videť diſtinguere inter donationem ꝑpetuam et temporalem.

¶An poſſit epus vnā eccleſiā in totū a ſua iuriſdictione eximere.glo.de reli.do.ꝓſtitutus.de cenſi.cuz venerabilis.Inno.q̄ ſic.de dona.paſtoralis.ꝓtrariuz tenet glo.in cle.q̄ contingit.de reli.do.ad materiā vi nō.in.c.cū inter vos.de conſue.glo.in.c.pe.de tranſac.glo.xvi.q.ii.viſis.que dicit q̄ epiſcopus eximens eccleſiam a iuriſdictione ſua non poteſt facere p̄eiudicium archidyacono.

¶An epus cū capīo poſſit ꝓcedere p̄uilegiū exemptionis.nō.de cenſi.cū venerabilis.de dona.paſtoralis.de re iudi.c.cū inter.de reli.do.ꝓſtitutus.in glo.ante penul.do.Lar.flo.in cle.i.de p̄uil.

¶An et quando epus poſſit vnā eccleſiaz alteri ſubicere.nō glo.in.c.conſtitutus.de reli.do.faciunt no.in.c.ſicut vnire.de exceſ.pla.

¶An ad epm p̄tineat diſpēſatio male ablatoꝝ incertorū.nō.glo.in cle.i.ō p̄uil.facit q̄ no.Hoſti.z Jo.an.de iude.c.cum ſit.de vſur.cū tu.Archi.de teſta.c.ii.li.vi.z ibi Jo.an.z do.Bomi.de ſcō gemi.Archi.xiiii.q.v.nō ſane.vide do.Lar.flo.in cle.dudū.§.ſtatuimus.de ſepul.xi.q.de materia vide Hoſti.in ſūma.de pe.et remiſ.§.q̄bus z q̄liter z a q̄bus.v.ſed que forma.et.c.ſe.

¶An epus poſſit ferre ſniam interdicti in loca exempta.nō.de accuſa.veniēs.in glo.fi.glo in cle.frequēs de excel.pla.de p̄uil.tuaꝝ.de ꝓſue.c.cū inter vos.et ibi nō.z de excōicatione habeť de reli.do.cū dilectꝰ.ubi ē caſus q̄ nō pōt excōicare exemptos.

¶In q̄bus caſibus p̄ñt epi diſpenſare.Jo.cal.poit diffuſe in repertorio.ſup.v.diſpenſatio.vide nō.per Inno.et do.Anto.in dicto.c.dilectus.de tēp.ordi.Spe.ti.de lega.§.nūc de epoꝝ.adde q̄ in adulteriis et in minoribus criminibus diſpenſat epus.de iudi.c.atſi clerici.in.§.ō adulteriis.z ibi nō glo.xxvii.q.i.virginē.que dicit q̄ epus pōt diſpenſare in inceſtu.

Jtē cum ordinatis extra ieiunia q̄tuor tempoꝝ.c.conſultationi.de temp.ordi.in glo.fi.Jtē in caſu.c.ii.de ordi.ab eo q̄ renū.epi.Jtē in caſu.c.a multis.z.c.p terea.z ibi nō.glo.de eta.z q̄li.Jtē cū ſacrilego.l.di.ſi quis p̄ſbiter.Jtē in furto z p̄iurio occultis.l.di.de his.nō.in dicto.c.atſi clerici.Jtē cū habētibus plures cōcubinas.de biga.q̄ circa.Jtē cū clericis pegrinis.de cle.pegri.c.tua.Jtē in caſu.c.i.z.c.p̄ſentiū i.q.v.Jtē cū ſciſmatico reuerſo.l.di.ut ꝓſtitueretur.Jtē mitigat canones penitētiales.l.di.de his.xxvi.q.vii.tpa.Jtē in caſu.c.te nobis.de cle.pegri.Jtem in caſu.c.ſane.de cle.cōiu.Jtē in caſu.c.ex tuaꝝ.de ſoztile.et ibi glo.Jtē in caſu.c.veniēs.de eo q̄ fur.ordi.ſuſce.z ibi in glo.Jtē in caſu.c.iii.de cle.nō ordi.miniſ.l.di.ſtudeat.Jtē in caſu.c.ſignificauit.ō coꝛpo.vici.Jtē in caſu.c.ex parte.de tēp.ordi.z ibi glo.

¶An epus poſſit diſpēſare cū eo q̄ in etate indebita eſt p̄omotus ad ſacros ordines.glo.z doc.in clem.generalem.de eta.z quali.adde no.in.c.cuz in cūctis z in.c.cum dilectus.in glo.de elec.no.e.ti.licet canō li.vi.in glo.

¶An epus poſſit diſpenſare q̄ clericus coniugatus teneat benefitium.doc.i.c.diuerſis.de cle.coniuga.tenent q̄ ſic.ſubſiſtente iuſta cauſa.

¶Epus diſpenſat in caſu.c.duduz.ii.de elec.z ibi glo.Jtem in caſu.c.ſignificaſti.ō offi.archi.z ibi glo.Jtem in caſu.c.i.qui cle.vel mo.Jtem in caſu.c.porro.de cle.pug.in duello.q̄ limita p no.in.c.i.de coꝛuitia.Jtem in caſu.c.innotuit.de eo qui fur.ordi.recepit Jtem in caſu.c.i.de cleri.p ſal.p̄mo.z ibi glo.Jtem in omni voto preter uotum continētie.z quod eſt in ſuccurſum terre ſancte.de voto.c.i.z ibi glo.et.ex multa.Jtem in caſu.c.in q̄buſdam.de pen.z ibi glo.Jtem in caſibus.lxviii.di.q̄uis z.c.coꝛ epi.Jtē in caſu.c.quiſquis.de elec.vbi glo.de ſimo.c.fi.z q̄ ibi no.Jtem in caſu.c.extirpande.§.qui vero.de preben.z.c.eam te.de eta.z quali.z ibi glo.Jtem in caſu.c.ad abolendam.de hereticis.l.di.preſbiteros.de iudi.atſi clerici.in glo.Jtem in caſu.c.ad audiētiam de homi.Jtē i caſu.c.ii.de cle.pugnā.i duello.xxviii.di.preſbiteꝝ.de cleri.non reſi.cū decorē.in glo.

¶An epus diſpenſet cum omnino illitterato ut promoueatur ad ordines.Inno.q̄ non.in.c.dilectus.de temp.ordi.

¶An epus diſpenſet ſup etate de quo habetur i cle.

UVA. BHSC. IyR_001

ne in agro. §. cetez. de ſtatu mona. doc. ibi q̄ non.

¶ Epiſcopus diſpenſat in caſu. c. i. de eta. ⁊ quali. li. vi. ⁊ in caſu. c. cū ex eo. de elec. e. li.

¶ De poteſtate epiſcopali circa diſpenſationes nō. glo. de peni. ⁊ remiſ. c. ſi epiſcopus. li. vi. Inno. ⁊ do. Anto. in. c. cum dilectus. de temp. ordi.

¶ An epus poſſit diſpenſare in defectu natalīū. dic. q̄ non ut nō. Inno. ⁊ doc. qui ſi. ſint le. p venerabiīē niſi in caſu. c. i. de filiis preſbi. li. vi.

¶ An epus exiſtens extra dioceſim ſuam poſſit bene fitia ſua uacantia in dioceſi ſua conferre. no. de offi. lega. nouit. vbi glo que enumerat ea q̄ fieri p̄t extra dyoceſim. adde qō dixi. ō. ſub dictione bñficiū.

¶ An epus poſſit diſpenſare in hereſi ⁊ ſciſmate. dic q̄ ſic. non tñ cum excommunicato miniſtrante. glo. l. di. preſbiteros.

¶ An epus poſſit diſpenſare q̄ illegitim⁹ habeat canonicatū ⁊ p̄bendas in eccleſia cathedrali. Archi. videt tenere q̄ ſic. in. c. i. de filiis p̄sbi. li. vi.

¶ Si p̄ſuetudo eſt eccleſie q̄ nullus admittat ad canonicatū niſi ſit nobilis. epus nō p̄t diſpenſare cum ignobili licz alias virtuoſo ut ibi recipiat in canonicū eſt ſingulare vbū Inno. in. c. fi. ō cle. ñ reſi. quod nō.

¶ Qui ſunt caſus reſuati epo tā in foro penitentiali q̄ alias. glo. de pe. ⁊ remiſ. ſi epus. li. vi. Hoſti. in ſūma. de pe. ⁊ remiſ. §. cui. v. p̄m⁹. ⁊ vide extraua. Benedicti. q̄ incipit inter cunctos.

¶ Epi ſūt miniſtri ⁊ p̄curatores eccleſiar. de dona. c. ii. xii. q. i. c. vl. ⁊ q. ii. ſine exceptōe. Et Apl̄us ſic vos exiſtimet homo ſicut miniſtros dei. ⁊c.

¶ An epus poſſit diſpenſare q̄ filius imediate adminiſtret in eccleſia paterna. glo. ⁊ ar. lvi. di. in ſumma. Hoſt. i. c. ex tua. de filiis p̄sbi. ⁊ in. c. fi. e. ti. ⁊ ibi glo. ⁊ glo. in. c. i. de filiis p̄sbi. li. vi.

¶ An epiſcopus donans eccleſias pleno iure monachis abdicet p̄pterea a ſe curam populi. Jo. an. de capell. mona. c. i. li. vi.

¶ An et quando epiſcopus poſſit abſoluere excōmunicatos p̄ violenta manuū iniectione in clericū. nō. ō ſen. excō. peruenit.

¶ An epus poſſit poſt mortē abſoluere hereticos q̄ pniam in morte petierūt. nō. de ſen. excō. a nobis.

¶ An epus poſſit abſoluere abbatē p̄cutientē monachum. vide in. c. ut fame. de ſen. excō.

¶ An ſi epus excōicauit mulieres fucātes ſe vel portantes aurum ⁊ argentū ⁊ alia ornamenta immoderate. an omnes facientes indiſtincte ſiue ſolute ſiue coniugate ſūt excōicate. vide Jo. an. in regula. que ſunt a iudice. li. vi. in nouella.

¶ Epus nō intromittit ſe de iuriſdictōne inferior⁹ p̄ latior⁹. niſi in caſu negligētie. ō offi. ordi. cū ab eccl̄iarū bona glo. in cle. i. de cele. miſ. in. v. negligentiā.

¶ Epus p̄t corrigere ſubditos ⁊ reformare ſine cō ſenſu capli. de p̄ſue. c. iii. li. vi.

¶ Epus ab eccleſiis ſue dyoceſis nil p̄t exigere niſi q̄ñ ⁊ quantū ſibi a iure permittit. ut no. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab omni. in glo. p̄ter expenſas. doc. de accuſa. ſicut. Inno. de p̄ſcrip. cū ex officii. glo. x. q. iii. q̄ cog nouimus. ⁊. c. de his. ubi etiā glo. Inno. de excel. p̄la. tex. xvi. q. i. nulli. nec valz p̄ſuetudo p̄traria. glo. i. q. i. nullus epus. xviii. q. ii. c. i.

¶ An epus in dyoceſi ſua hz merū et mixtū imperiū glo. ii. q. vii. ſi quis epus. xi. q. i. de p̄ſona.

¶ Quot iudices debēt eſſe in accuſatōne epi. vi. iii. q. viii. c. i. ⁊. ii. ⁊. v. q. iiii. c. i. vi. q. iii. ſcitote. xv. q. vii. ſi quis timidus. et. c. felix.

¶ In quibus videt requiri numerus. xii. epor̄ ſi illi diſcordent adinuicem quid fiendū. habet. vi. q. iiii. c. i. et. ii. et aliis ſequentibus.

¶ An epus tranſlatus p̄dat ius p̄oris eccleſie anteq̄ habeat poſſeſſiones ſcde. tex. eſt ⁊ ibi glo. q̄ non. xcii. di. ſi q̄ epi. idē glo. xvi. q. i. ne p cuiuſlibet. vide quod nō. p Jo. an. ⁊ Archi. plene de elec. quorundā. li. vi.

¶ An epus poſſit cōcedere ſubdito ſuo ut ſibi eligat p̄feſſorē. dic q̄ ſic. caſus eſt in. c. ſi epus. ō pe. ⁊ remiſ. li. vi. vbi vide ptātem quā habet p̄feſſor ſicut electus.

¶ Que ſunt p̄uilegia epor̄. vide vnū in. c. fi. de iura. calū. ⁊ in aut. de ſanc. epi. §. nulli. de quo vide qō no. Archi. et Jo. an. in. c. ut circa. de elec. li. vi. Itē aliū in. c. qz piculoſum. de ſen. excō. li. vi. Itē in. c. qō nō nullis. de p̄uil. Itē in caſu. c. fi. de pe. ⁊ remiſ. Itē in c. nemo. de conſe. di. i. Item in caſu quē ponit glo. in dicto. c. qz piculoſuz. iuncto. c. ſi quorundā. ⁊ ibi glo. de ſolu. Item in. c. vnicuiq̄. ⁊. c. clericos. de p̄ſe. di. i. Itē in caſu de quo p glo. in dicto. c. qz periculoſum. in glo. iuncto. c. ſacro. de ſen. excō. ⁊. c. patētibus. de p̄uil. Itē in. c. p̄ſuluiſti. ⁊. c. aqua. de conſe. ec. vel al. xxvi. q. vi. iubet. l. di. in capite. Itē in. c. paſtoralis. ō bis que fi. a pla. Itē. xi. q. iii. debēt. Itē i caſu ō eta. ⁊ quali. indecor̄. p glo. Item in caſu cle. i. ō re. pmu. in glo. Itē in cle. ſi vna. de re. eccle. nō alie. ⁊ ibi glo. Inno. de excel. pla. ſicut. Item in caſu. c. fi. de conſe. di. ii. Item in. c. ſignificaſti. de iurepa. p̄m vnū intellectum. glo. lxxi. di. hortamur. Itez in. c. nos. de teſta. ⁊ in aut. de eccle. ti. §. ſi quis. C. de epi. et cle. l. nulli Item in. c. cum ſit. de iude. et in. c. cum tu. de vſur.

¶ An epus in electōe p̄feſſoris ſui poſſit quotiēs voluerit variare. dic ut no. in. c. fi. de pe. ⁊ remiſ. Hoſti. in ſūma. de pe. ⁊ remiſ. in. §. cui p̄fitendū. v. ſed nūq̄d poteſt epiſcopus.

¶ Epus in teſtē p̄ductus nō deponit coram iudice. ſed iudex ad eū mittit. ff. ō iureiur. l. ad egregias. iuncto. c. fi. ō re iudi. li. vi. p̄bat i aut. ō ſanc. epi. §. nlli.

¶ Epus nō debet p ſe cōparere in iudicio. ſed mittit p̄curatores. v. q. iii. c. fi. de p̄cura. c. i. ō ſindico. c. i.

¶ Epus abiurās hereſim tangit ſacramēta. licet regulariter p̄tra. ut in. c. fi. de iura. calū. habet. i. q. vii. quotiēs. Itē ſi purgat ſe de crimine ſimonie. de pur. ca. quod. de materia vide glo. ⁊ Jo. an. in. c. ut circa. de elec. li. vi. de conſe. di. ii. ego berlengarius.

¶ An epus q̄ cōtulit beneficiū alicui qō nō potuit ſi p̄uet illo teneat ſibi de alio p̄uidere. glo. vii. q. i. p̄ſentiū. de p̄ben. inter cetera. in glo. que videtur cōcludere q̄ ſic. ſi ſcienter epiſcop⁹ contulit. ⁊ ille ignorans acceptauit.

¶ Qualiter ⁊ de q̄bus ſit examinādus is qui p̄ſecratur in epm. habet. xxiii. di. qui epus. ⁊. c. ſe. de h° melius ⁊ plenius vide in libro pōtificali.

¶ Qualit̄ ſuccurrat epo rebus ſuis ſpoliato. vel ab epatu expulſo. vide. iii. q. i. ⁊. ii. p totū.

¶ An epus poſſit ex p̄ſcriptione acquirere ptātem alienandi bona eccleſie ſue. vl alteri⁹ ſine p̄ſenſu ſui capituli. glo tenet q̄ ſi in cle. ſi vna. de re. ec. non alie.

¶ An epus poſſit vnire eccleſias ſue dyoceſis ſine cō ſenſu capituli. Archi. q̄ nō. in. c. cum ſingula. de p̄ben. li. vi. Hoſti. in. c. dilecto. de p̄ben. in. v. de cōi

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An epiſcopus poſſit in eccleſiis regularibus pone re yconomum prelato negligente. tex. ⁊ ibi plene per archi. ix. q. iii. cum ſimus.

¶ An epus poſſit eſſe iudex in iniuria ꝓcernēte eccle ſiā ſuā. vide glo. in cle. i. de fo. ꝓpe.

¶ An epus poſſit iudicare de yconomo ſuo male ge rente officiū. glo. lxxxix. di. iudicatū.

¶ Epus nō pōt cognoſcere ō cā ſubditoꝝ extra dio. ſuā niſi de ꝓſenſu dyoceſani. ⁊ ptiū. vide glo. in cle. i. ō fo. compe. in. v. indulgemus.

¶ An ſi epiſcopus cū clericis ſuis expellat ō ſua ſede poſſit nihilomin⁹ in clericis ſuis exercere iuriſdictōez ſuā. no. lxxi. di. clicos. in glo. ⁊ in d. cle. i. de fo. ꝓpe.

¶ Epus abſoluit moniales exemptas excōicatas ꝑ iniectōe manuū violenta. de ſen. ex. ō monialib⁹ i glo.

¶ Si longa et inueterata ꝓſuetudo hoc habeat q̄ nul lū beneficiū in dyoc. poſſit p aliquē ꝓferri ſine conſilio epi. quid fiet ſi epus eſt in ptibus ita remotis q̄ non poſſit haberi ꝓſiliū eius. an vicari⁹ eius generalis ſuc cedat ei in hac ptāte. Archi. lxiii. di. reatina. dicit ſe ꝓſuluiſſe q̄ ſic. p tex. in. c. ex frequētibus. de inſti. ſed hoc videt ꝓtra caſum. c. i. in fi. ne ſe. va. li. vi. et hoc tenuit Frede. ō ſenis. ꝓſilio ſuo. cclviii. vbi dicit q̄ ubi ꝓſenſus epi requirit ad validitatē ſtatuti facti p capi tulū nō pōt ꝓſtari p generalē vicariū. q⁹ hoc eſt volun tarie iuriſdictōnis que non cadit in generalez vicariū de offi. vica. cum generali. li. vi.

¶ Epus pōt in eccleſia ſua mutare generalē ꝓſuetu dinē dicendi diuinū officiū. glo. ⁊ archi. xciii. di. c. i.

¶ An epus poſſit diſpenſare ꝓtra ꝓſtitutionem lega ri. Archi. iii. di. § . porro. Hoſti. i ſumma. de elec. § . et qui. v. nunquid epus.

¶ Epi debent denūtiare ⁊ denūtiari facere penas a iure latas ꝓtra exigētes gabellas vel alia onera ab ec cleſiis. tex. eſt in cle. pñti. de cenſi. qō eſt ꝓcepti. ut ibi dicit glo. ⁊ tñ ab epis male ſeruat. ⁊ ideo reddituri ſu mus deo rōnem de his ⁊ aliis.

¶ Epus pōt remittere eccleſie ſibi ſubiecte penſionē ⁊ ſeruitia ſibi debita. tex. ē in. c. cū venerabilis. ō cēſi.

¶ An epus poſſit dare iuriſdictionē ordinariā. glo. q̄ nō. in. c. ii. ne pla. vices ſuas. niſi q̄ creat vicariuz generalē. ⁊ q̄ ꝓfirmat electū. ut ibi no. ⁊ in. c. cum ab eccleſiarum. de offi. ordi.

¶ An eps poſſit ꝓcedere eccleſiā religioſis ut electis inde clericis ſeculariboſſint illā in ſuos vſus ꝓuer tere. nō. xcvi. diacyaconi. de ſta. mo. c. ii. de pben. c. de monachis. p doc. Jnno. de puit. paſtoralis.

¶ An epus poſſit cogere monaſteriū cui erat vnita eccleſia prochialis habitu ſed nō actu. ut ponat in eā vicariū ſufficienter dotatū. ſi incipit eſſe parrochialis actu. vide hanc queſtionem per do. Lar. flo. in cle. q⁹ contingit. § . ulti. de reli. do. in ulti. q. ubi videtur cō cludere q̄ ſic.

¶ An epus poſſit diſpenſare ſup impedimēto publi ce honeſtatis. Jo. an. q̄ nō in. c. ñ dz. ō ꝓſang. ⁊ affi. fa ciūt nō. de tēp. ordi. dilectus. ō ma. ⁊ obe. qō ſup his

¶ Quot teſtes ſunt neceſſarii in ꝓdēnatōe ſeu depo ſitōne epi. habet. ii. q. iiii. p totū.

¶ An epus poſſit in eccleſia ſua inducere nouā ꝓſue tudinē circa diuinū officiū. dixi aliqd. ō. adde glo. que videt velle q̄ ſic. xci. di. eleutherius.

¶ Ordinandus in epm dz de criminibus cōfiteri ut purgatus ordinet. tex. cum glo. viii. q. i. in ſcripturis

¶ An epus poſſit ordinari a pauciorib⁹ q̄ tribus. dic q̄ nō. ⁊ ſi aliter fuerit ordinatus nihil agit. q⁹ iſte numerus eſt ſubālis. de temp. ordi. ſi archiepus. ⁊. c. nec ipi. ubi tex. glo. ⁊ doc. adde. lxvi. di. porro. et ita reſpondi in pñtia quorundā cardinaliū iter quos du bitabat. ⁊ varie erāt ſnie.

¶ An epus poſſit ſuſpendi a bñficio p inferiorē a pa pa. tex. ⁊ ibi doc. de offi. ordi. quāto.

¶ An epus poſſit p alios viſitare dyoceſim ſuā. et ca ſu quo ſic. an poſſit p ꝓcuratores. nō. de offi. ordi. int et. e. ti. ſi epus. li. vi. x. q. i. epm. hodie ſeruat q̄ epi ñ viſitāt p ꝓcuratorē ſine licētia ſpēali pape. ⁊ oportet cōponere cū camera aplica ſup ꝓcuratoribus.

¶ An epus ꝓpria auctoritate poſſit aliquam eccliaz ſue dyoceſis exigere in cathedralem. dic q̄ nō. vii. q. i. mutationes. no. de ma. ⁊ obe. cum inferior. ō exceſ. pla. ſicut vnire. ubi plene.

¶ An epiſcopus poſſit corā eccleſiaſtico vel ſeculari iudice aduocare. nō. doc. in. c. fi. de poſtulan. Hoſt. in ſumma. e. ti. §. quis vero.

¶ An epus poſſit dici illuſtris. dic q̄ ſic Hoſti. de p cu. tue. tex. de re iudi. c. fi. li. vi. ubi archi. vide cle. in pleriſq̄. de elec. ⁊ de magna dignitate epoꝝ. vide tex. in cle. i. de peñ. adde q̄ epi ſūt legati dei. vii. q. i. ſicut vir. et. c. ois qui. ⁊ in pall. cle. i. de penis.

¶ Qualiter et in quibus cauſis poſſit epiſcopus pe tere a ſubditis ſuis caritatiuū ſubſidium. Hoſtien. ō

UVA. BHSC. IyR_001

offi.ordi.c.conquerente.de censi.cū apostol⁹. Inno. de statu regula.c.i.in fi.

¶Quid aūt de inferioribus epo an possint petere caritatiuū subsidiū ab ecclesiis sibi subiectis.no.d.Lar.flo.in cle.q; regulares.§.i.in ulti.q.de sup.negli.prela.ubi in exemptis tenet q̄ sic.in aliis nō.vide qđ dixi s̄.sub dictōne caritatiuū subsidiū.adde q̄ qñ epus vadit ad papā.vel ad regem.vel ad synodum.vel quādo facit expensas p̄ cōmunibus negociis tocius cleri vel dyocesis potest a singulis ecclesiis suis petere caritatiuū subsidiū.ita tenet inno.in.c.i.de statu regul.no.x.q.iii.vnio.in glo.xii.q.ii.vobis.

¶An epus possit die p̄secratōnis sue ordines p̄ferre vide tex.et qđ ibi no.de elec.q̄ sicut.§.sup eo.

¶An episcopus excōicatus possit sacros ordines cōferre.no.glo.in.c.ii.de ordi.ab epis q̄ renū.epi.glo.de cle.excō.mi.si celebrat.de excess.pla.tanta.glo.de offi.ordi.qđ sedem.de materia plene.ix.q.i.c.i.z.ii.z no.in glo.summe.¶Quid de epo degradato.vi3 ubi s̄.z.i.q.i.qđ q̄dam.v.sed obicit.vbi videt p̄mo dici q̄ nō.sed postea videt p̄cludi p̄trariū.licet ordo ille sit sine effectu siue executione.

¶An epus possit agere vel appellare p̄ clero vel populo sibi subiecto.nō.de appel.dilectus.de suc.ab intesta.c.fi.ubi epus agit p̄ ecclesia sibi subiecta. facit qđ no.Inno.de offi.ordi.duo facit.x.q.i.regenda.q̄ no.Inno.in dicto.c.fi.de resti.spol.olim.iii.ubi tenz Inno.q̄ epus possit agere p̄ eccl̄ia sibi subiecta.q̄ nō.

¶Qualiter episcopus accedens ad altare deponit mitram et baculum.conuertens vero se ad populum reassumit.no.glo.xlv.di.disciplina.

¶An epus possit ecclesiā sue dyocesis secularē erigere in cōuentualē.vel collegiatā.doc.q̄ sic.de vi.z bo.cle.qm̄.de iurepa.nobis.de cōsue.cū dilectus.de ec.edi.c.ad audientiā.ii.adde qđ dixi sub dictione ecclesia.et quid ecōtra.vide de re.ec.nō alie.possessiones. ubi est tex.q̄ nō.ō reli.do.inter q̄tuor.ubi glo.z Jo. an.glo.xix.q.iii.§.q̄ritur.tex.cum glo.dicit q̄ ñ potest sine auctoritate pape.xii.q.ii.si epus.z an in tali mutatione sunt vocādi illi quoz̄ interest.et nunq̄d eorum p̄sensus sit necessarius.no.glo.in dicto.c.si epus xii.q.ii.qđ me.cā.cum dilecti.facit qđ no.Inno.de p̄ben.in lateranen̄.do.Lar.flo.in cle.si vna.de re.ec.nō alie.in quinto notabili.moderni tenent q̄ ñ in cle.statutū.de elec.adde q̄ p̄ hanc mutationē nō fiet p̄iudicium patrono ecclesie.

¶An epo paupi possint dari alia bñficia z an epatui possint vniri alie dignitates.z p̄ quē.no.Inno.in.c.cū nostris.de p̄ces.p̄eben.

¶An propter excōmunicationē epi eius iurisdictio ad archiep̄m deuoluatur.no.de sup.negli.prela.romana.li.vi.

¶An epus adipiscatur possessionem episcopatus p̄ installationem seu alium actū.no.Inno.de resti.spo.in litteris.

¶An epus possit aliquē verberibus castigare.tex.cū glo.xxvi.q.v.contra idolū.z.xxxii.q.v.c.i.

¶Que sit potestas epi circa testamēta z ultimas voluntates.no.in.l.nulli.z.l.si quis.C.de epi.z cle.z.l.hereditas.ff.de peti.here.z.c.si heredes.z.c.tuanos.de testa.z.c.iohannes.z Hosti.de iude.cum sit C.cōmunia de suc.aut.omnes peregrini.

¶An epus possit delinquētem carcerare.tex.q̄ sic. de offi.ordi.cum epus.li.vi.

¶An epus possit de bonis mense sue donare capko suo.Hostien.ō his que fi.a.prela.nouit.glo.in clem. si vna.de re.eccle.nō alie.

¶An epus sine consensu capli possit p̄cedere loco religioso ecclesiam in p̄prietatem.doc.q̄ nō.i.c.p̄sultationibus.de dona.casus in dicta cle.si vna.vbi de hoc.

¶Que iura uideant esse translata quādo epus p̄cedit vel donat ecclesiam religioso loco vel alteri ecclesie plene no.de dona.pastoralis.de p̄uil.ex ore.de reli.domi.constitutus.

¶Que iura habeat episcopus edificans ecclesiam in aliena diocesi.dixi.s̄.sub dictione ecclesia no.ō iurepatro.significasti.xvi.q.ii.si q̄s epoz.z ibi glo.q̄ p̄tat⁹ p epm patronū censet idoneus.nec dz examinari. qđ est vez̄ si est de suo epatu.alias secus qđ no.

¶Cui remaneat subditus epus renuntians epatui. glo.xcii.di.si qui epi.

¶Quilibet epus est par pape in ordine.licet ñ in administratōne.glo.xxi.di.in nouo.

¶Epi p̄nt in suis dyocesibus p̄cedere p̄uilegia. ō re iudi.cū inter.z in regula.decet.li.vi.

¶Epus clericū delinquentē in sua dyocesi deponit sed epus loci vbi talis bz bñficiū exequit sententiā. de foro compe.postulasti.

¶An epus possit dispensare cū clerico vsurario post sniam z satisfactionē.de vsur.c.p̄terea.

¶Epus dispēsat cū regulari ut maneat in ordine suscepto et nō p̄uet bñficio.de cle.nō ordi.minis.c.i.

¶Epus nō p̄t eximere aliquā ecclesiā a iurisdictione seu subiectione sui p̄lati.de excess.pla.ad hec.facit de eccle.edifi.ad audientiā.

¶Epus nō p̄t vacantē ecclesiā alteri vnire.nisi p̄ius dato defensore illi ecclesie vacāti.vide de excess.p̄la.ad hec.z in.c.i.de re.ec.nō alie.li.vi.

¶Epus reuocat vnionem beneficiorum sue dyocesis factam auctoritate metropolitani.ō excess.p̄la.sicut vnire.et ibi nō.

¶An si epus exemit generaliē ecclesiā a iurisdictōe sua videat exempta a iurisdictōne reuerentiali.dic q̄ nō.p.l.fi.C.de bonis liber.facit.c.pastoralis.de dona.dicā etiā.j.sub dictōne exemptus.

¶Epus p̄t arbitrari q̄ dicat iniuria leuis. q̄ mediocris.q̄ enormis.ō sen.ex.puenit.z ibi nō.

¶Epus absoluit excōicatū a papa.nō solū i infirmitate in qua iminet p̄iculū mortis.sed etiā in illa p̄ quā impedit ire ad papā.de sen.excō.qđ de his.

¶Epus dz habere oio peritiā sacraz̄ lāz̄.xxxvi.di. §.ecce.no.ō elec.cū in cūctis.

¶Si episcopus facit aliquid in p̄iudiciū sue dignitatis capitulum potest appellare z causam p̄sequ eo inuito.de maio.z obe.c.dilecti.

¶An epus possit vnire bñficia sue dyoc.exēpta. videt q̄ nō.ō p̄fir.vti.vel inuti.sua nobis.

¶Epus p̄t absoluere suū subditū a sniā p̄ p̄stitutionem archiepalem latā.de insti.ex frequētibus. secus si sententia esset lata ab archiepo.de offi.ordi.pastoralis.et quod ibi nō.

¶An inferiores possint ad tp̄us vēdere fructus decimaz̄ vel p̄bendaz̄ sine licentia epi.glo.xii.q.ii. aliena tōnes.Pau.in cle.i.de re.ec.nō alie.in.v.recepta.

¶An epus possit creare nouā dignitatē in ecclesia. glo.z doc.de p̄sue.cū olim.glo.z doc.plene de consti.

UVA. BHSC. IyR_001

cū acceſſiſſent. adde qđ dixi. ē. ſub dictōne dignitas.

¶An habens filios poſſit ꝓmoueri in epm dic q̄ ſic de teſta. c. i. vbi rex. ⁊ doc. ibi reprobant cōmunē opinionem Inno. qui dicit q̄ hoc non poteſt fieri de iure cōi. ſed tantū ex diſpenſatōne. de quo glo. lxi. di. cathi nenſis. xxviii. di. de ſiracuſane.

¶An babēs vxorē poſſit ꝓmoueri in epm. dixi. ē. adde no. de cleri. ꝓiuga. ſane. xxxii. di. nemo. glo. xii. q. i. ſint manifeſte. que dicit q̄ olim tpe apl̄oꝝ epi habebant vxores. hodie ſecus.

¶Quis ſuccedit epis in bonis eccleſie. glo. tenet q̄ ſucceſſor. de teſta. relatū. ii. de quo dic ut in. c. q̄ ſepe de elec. li. vi. ⁊ in cle. ſtatutū. e. ti. ꝺ aliis aūt bñficiatiſ no. in. c. cū in officiis. de teſta. ⁊ in dicto. c. relatū. vīꝺ in. c. pñti. de offi. ordi. li. vi. vbi rex. ⁊ glo.

¶An plati inferiores poſſint diſponere in arduis de rebus eccl̄iaꝝ ſuaꝝ ſine ꝓſenſu epi. Inno. q̄ ñ. ꝺ teſta. requiſiſti. in fi. dixi ſub dictōne alienatio.

¶An epus poſſit ꝓpellere executores vltimaꝝ voluntatū ad exequendū etiā in nō piis cauſis. no. de teſta. nos quidē. ⁊ in. c. ſi heredes. ⁊. c. tua. ⁊. c. Johānes. vbi plene p Jo. an. ⁊ doc. qui ꝓcludunt q̄ ſic.

¶An epus poſſit eſſe ꝓcuratoꝝ laici in cauſis ſpūalibus. Jo. an. ⁊ doc. q̄ filii ſint legi. p venerabilē. in ꝑn. Spe. ti. de ꝓcu. § . i. vꝺ. itē q̄ epiſcopoꝝ.

¶An petrus ⁊ paulus fuerunt epiſcopi. glo q̄ ſic. xciii. di. legimus. lxxv. di. quod dic. que dicit q̄ Barnabas fuit epiſcopus. adde qđ dixi ſub dictione apoſtolus. vbi vide. et quid de aliis apoſtolis. de quibꝰ vi ꝺ glo. xxi. di. in nouo. glo. de conſe. di. ii. in xpo ſemel glo. lxxx. di. c. ii. ubi de hoc.

¶An ſtatus epoꝝum ſit perfectioꝝ q̄ ſtatus quoꝝūcunq̄ religioſoꝝ. ſanc. Tho. tenet q̄ ſic ſecunda ſcē. q. clxxxiiii. ar. vi.

¶An epus reuerſus ab hereſi recupet eccl̄ias. dic q̄ ñ. niſi ex diſpēſatōe. xxiii. q. iiii. ipa pietas. ꝺ ꝓchi. c. i. ⁊ ibi no. glo. ⁊ doc. dicā . ĵ. ſub dictōe hereticus.

¶A quo tpe ceperūt epatus. ⁊ p quē diuiſi ſunt. dic q̄ poſt aſcenſionē. ⁊ p beatū petrū. vide. lxxx. di. c. i. et ſe. ubi pulcher tex. ad idem. xcix. di. c. i. ubi tex. et glo. tex. xiii. q. i. c. i. doc. de prochi. ſup eo. de ꝑſcrip. quia iudicante. ⁊ ibi nō. xi. di. quis neſciat. bonꝰ tex. xxii. di. c. i. et. ii.

¶An epus poſſit pegrinari ſine licētia pape. doc. q̄ nō. de voto magne. ꝓtrariū ſeruaē de facto. ſm Hoſt. ibi. q̄ vult q̄ epus nō poſſit fouere religionē ſine licentia pape. de regula. licet. quo ad primum dicam. ĵ. ſub dictione peregrinus.

¶Epi aliqñ appellanē ꝑſbiteri. nō. de ſtatu regula. c. i. ⁊. xcv. di. olim. facit. xciii. di. legimꝰ. nō. in. c. ſcié tes. de cenſi. in glo. i.

¶An aūt inter epm ⁊ ꝑſbiteꝝ ſit differētia. et q̄. vīꝺ ſanc. Tho. ſcꝺa ſcē. q. clxxxiiii. ar. vi. q̄ dicit q̄ dicere inter epm ⁊ ꝑſbiteꝝ nō eſſe differentiā eſt ꝓputandū inter dogmata hereticā.

¶An epus poſſit ſine licentia abbatis mittere mōachum extra monaſteriū p factis eccleſie vel ſuis. Jn no. q̄ nō. in. c. i. de ſtatu regula.

¶An plati regulares remoueāt ſine licētia epiſcopi. Hoſti. q̄ nō. de ſtatu regula. c. ii.

¶An epus poſſit reſeruare ſibi primū beneficiuꝫ vacaturū in ſua dyoceſi qđ alias nō ſpectat ad ſuā collationē. glo. q̄ nō. de iurepa. cū dilectus.

¶An epus poſſit ſibi reſeruare ⁊ appropriare fructꝰ bñficioꝝ vacantiū in ſua dyoc. nō. ꝺ Rp. ſi pp. li. vi. ꝺ ꝑben. ſi tibi ꝓceſſo. e. li. et. c. i. ut eccle. benefi. glo. de cenſi. ꝓhibemus. dicā. ĵ. ſub dictione fructus.

¶An epiſcopꝰ poſſit ꝓcedere alicui clerico q̄ fructꝰ capelle vel vicarie ſibi ſubiecte ꝓuertat in reparatōem nō. in dicto. c. ſi pp. vbi glo. videē velle q̄ ſic. glo. fi. i dicto. c. i. ut eccle. bñ. ⁊ ita cōſului.

¶An epus poſſit alienare res inferioꝝ eccl̄ie vacātis. nō. x. q. ii. ſi ꝺs epus. xii. q. ii. ſi qua de rebꝰ. i qbꝰ videē q̄ nō niſi in cauſa neceſſitatis.

¶An epus poſſit a ſe abdicare omnē iuriſdictionem epalem ⁊ alteri ꝓcedere. ⁊ ſi fecerit q̄lia iura videat a ſe abdicaſſe. plene no. de cenſi. cū venerabilis. ubi vide

¶Licet epus fundet intentū ſuū ſup ꝓpꝛietate iuriū epaliū in eccleſiis ſue dyoc. tñ ſup poſſeſſione. licet epus habeat iuſtā cām credēdi ſe eſſe in quaſi poſſeſſione iuriū epaliū. dictū eſt Jnno. de cenſi. venerabili.

¶An epus poſſit aliqꝰ caſu teneri canonicis ſuis ab ſolutione alicui? penſionis. Jnno. q̄ ſic. ꝺ cenſi. c. pe. ubi videē caſus. facit qđ dicā. ĵ. ſub dictōe homagiū.

¶An epus recōcilians eccleſiā vel cōſecrans ſit ꝓcurandus. nō. ꝺ offi. ordi. conquerēte. Archi. ꝺ cenſi. li. vi. c. i. doc. ꝺ conſe. ec. vel alta. ꝓpoſuiſti. vide. i. q. ii. c. i. de ſimo. cū ſit romana. i. q. iii. ſi quis prebendas. ⁊ quis debeat epo recōciliāti expēſas miniſtrare. no. Lau. in cle. i. de cele. miſ.

¶Epi gerūt typū ad ſimilitudinē apl̄oꝝ. dixi aliqd ē. qđ eſt verꝫ quo ad dignitatē ⁊ auctoritatē. ſed q̄ dolendū eſt ⁊ deflendū hoc tpe nō quo ad moꝛes ſed quo ad renuntiationē ꝓpꝛii. ⁊ cōem vitā monachi gerunt typū apl̄oꝝ. ꝑſbiteri vero quo ad adminiſtrationē ſacroꝝ. glo eſt quā ſolemus allegare notabiliter. xii. q. i. videtes. ⁊ gl̄. xvi. q. i. ex auctoritate. ⁊ ſic ñ ſolū epi ſꝫ ꝑſbiteri ⁊ monachi gerūt typū apl̄oꝝ ſed diuerſimode qđ nō. qꝛ forte nō reperies alibi.

¶An epus poſſit mādare ut in vigilia alicui? ſancti ieiunetur. dic q̄ ſic. de conſe. di. iii. c. i. ꝺ fer. c. ſi. doc. de obſer. ieiu. c. ii. et qđ feci brixie. ubi indixi ieiuniuꝫ in vigilia ſanctoꝝ martiꝝ ſauini ⁊ cipriani qui fuerunt fratres ⁊ milites brixienſ. ⁊ paſſi ſūt in francia. ob quorū deuotionē Carol? magnus ꝓſtruxit pulchrā abbatiam in dyoc. pictauen. ubi eoꝝ hiſtoꝛia et coꝛpa reperi dū eſſem legatus in regno francie. ⁊ poſtea brixie feſtum iꝑoꝝ celebꝛari pꝛecepi et ieiunari. ⁊ ita auxiliante deo obſeruatur.

¶Epus nō debet ꝓſecrare eccleſiā niſi ſit ꝑpus ꝓuiſū de dote ſufficiēt. de ꝓſe. di. i. nemo. i. q. ii. c. i. in aut. ut deter. ſit nu. cle. § . inueſtigantes. ſi aūt aliꝰ ꝓſecret an teneaē dotare eam de ſuo. glo. in dicto. c. nemo. videē velle q̄ nō niſi in ſubſidium. dixi ſub dictione dos et ſub dictione eccleſia.

¶An epiſcopus poſſit ꝟnire beneficia ad ſedem apoſtolicam deuoluta. vide ne ſe. vacan. c. ꝟnico. li. vi. et Jo. an. in. c. nemo. de elec. li. vi.

¶An epus poſſit adiri per viā ſimplicis querele vel ſupplicationis de geſtis per vicariū ſuū. vide Lau. in cle. ii. de Rp. Jo. an. in. c. romana. § . i. de appell. li. vi. Archi. ii. q. vi. anterioꝝ.

¶An epiſcopus poſſit compellere ſubditos ad ñ ſeruandū interdictū qđ non tenet Jnno. q̄ ſic. in. c. ii. de his que fi. a ma. par. ca.

¶Epus dans eccleſiam alicui loco religioſo egenti

UVA. BHSC. IyR_001

an hoc facere possit sine consensu capituli. vide Host. in. c. nouit. de his que fi. a prela.

¶ An epus possit celebrare in ecclesia interdicta per iudicem competentem non tamen ppter delictuz epi scopi. vide Hosti. in. c. quesiuit. de his que fi. a prela. dixi sub dictione ecclesia.

¶ Si epus vult reseruare fructus aliquoz beneficio rum hoc põt cum psensu capituli. si autẽ oim non põt sine auctoritate legati vel pape. no. ut eccle. bñfi. c. i. et in cle. ii. de re. eccle. nõ alie.

¶ An regularis vel monachus aut religiosus portãs habitum episcopalem z rochetum incurrat penam. ô qua in. c. ii. ne cle. vel mo. li. vi. vide Laud. in cle. ii. de statu regu. in. v. albis.

¶ An solus epus possit deponere pbiterꝝ. dic q si a gitẽ de depositione a bñficio epus cũ capło. si ab ordie epus cũ aliis epis. glo. xv. q. vii. in fũma. z in. c. si qs z. c. felix. z. c. episcopus.

¶ An episcopus cũ psensu capli possit compellere ec clesias inferiores ad pribuendũ p reparatõe ecclesie cathedralis. doc. q sic. de ec. edi. c. i. suadẽte iusta cã. puta qz epus z capłm nõ sufficiũt. facit qõ no. Freõ. de senis in quodã suo psilio. qõ incipit quedã plebs.

¶ An epꝰ possit grauare capellas subiectas ecclesie plebanali vel matrici pp onera epalia nõ soluta p ipaz ecclesiã matricẽ. Archi. q sic. in. c. cũ singula. de preben. li. vi. vide rex. de his q̃ fi. a ma. par. ca. c. fi. z qõ ibi nõ. x. q. iii. vnio. xvi. q. i. si monachus. cũ glo. ô ec cle. edi. ubi glo. et docto.

¶ An episcopus possit compellere laycos ad repa rationem ecclesie. glo. q non. xii. q. ii. quatuoz. adde qõ dixi sub dictione ecclesia.

¶ Eps in dyocesi sua gerit vices pape. iii. q. vi. mul tũ stupeo. ii. q. vi. decreto. z. c. qui scit. x. q. ulti. ipsi sunt. et. c. si hoc teneat. Archi. in dicto. c. multũ. idez xii. di. c. i. de psump. mãdata. ii. q. vii. puto.

¶ An epus de bonis mense sue possit pstruere eccliaz vel monasteriũ. z qõ ius habeat ecclesia cathedralis i loco illo. nõ. ô dona. aplice. xii. q. ii. aplicos. in fi. ubi tex cũ glo. Quã aũt portionẽ possit dare epus p tali edificatione. no. de dona. pastoralis. z. c. aplice.

¶ An epus habens iurisdictionẽ in aliqua eccłia pos sit rũpere domos vel hostia illius ecclie ab alio violen ter occupante. Inno. q sic. ô imu. ec. c. i. faciũt nõ. ô sen. excõ. dilecto. li. vi. ô censi. venerabił. z qõ ibi nõ.

¶ Que debẽt pcurrere ad hoc ut epꝰ possit iponere collectas clericis p subsidio laycoz. dic pmo psensus cleri. scõo euidens necessitas. seu vtilitas. tertio q talꝭ vtilitas sit cõis. q̃rto q bona laycoz nõ sufficiãt. tex. de imu. eccle. nõ minus. z ibi nõ.

¶ An domus uel palatium episcopi gaudeat priuile gio illo quo ecclesia. dic q sic. xvii. q. iiii. id pstituim?. z ibi no. glo. q̃ dicit q̃ntũ dz distare dom? epi ab eccle sia. de quo. xli. di. epus. de pse. di. iii. episcopus.

¶ In ecclesia non est reperire ordinem superiorẽ epi scopali. glo. de sen. excõ. quia periculosum. li. vi. idem glo. de conse. di. v. de his.

¶ An liceat osculari manꝰ epoz. tex. beati Ambro sii q sic. tex. xcvi. di. duo. in fi.

¶ An epus possit dispensare cõ pstitutõnes suas sino dales. Archi. de elec. licet canõ. li. vi. dicit q nõ. pro quo facit qõ no. Inno. de temp. ordi. dilectus. cõtra riũ est vez. ut no. Jo. an. in dicto. c. cũ dilectus. et di

eto. c. licet canõ. de statu. regu. cũ ad monasteriũ. Jo. an. in regula. cui licet. li. vi. facit qõ nõ. do. Lar. flo. de clamdes. despon. cũ inhibitio. in. xvi. q.

¶ An epus possit dispẽsare cũ simpliciter vouẽte ut ptrahat matrimoniũ. Spe. ti. de leg. §. nũc de epoz. v. cxxxiii. tenet q sic. idẽ Jo. an. qui cleri. vel vouẽ. c. rursus. z. c. veniens. ubi p do. Lar. flo. in ultima. q.

¶ An epus possit facere homagiũ principi seculari a quo hz tpalia. vel ecclesie sue. vel patrimonii. glo. q sic. lxiii. di. pozro. glo. xxii. q. v. nullus.

¶ Que sit pena epi accedentis ad iudiciũ seculare. nõ. xxi. q. ulti. per totum.

¶ An epus teneat scire canones. videt q sic. de con sang. et affi. c. i. tex. xxxviii. di. omnis. vbi videtur q alias nõ sit cõsecrandus. de eta. z quali. cũ sit. z. c. fi. adde quod no. Ly. C. de epi. et cle. in aut. causa que fit. vide in aut. quomodo opozteat epos. §. si vo pus in glo. adeat. coll. ix. de elec. cõgregato. glo. in littera tura. xxvi. di. c. i. in glo. fi.

¶ An quis possit ppelli ad epatum suscipiendũ. tex. z glo. xl. di. ante oĩa. glo. viii. q. i. in scripturis. facit ô elec. q̃liter. facit glo. vii. q. i. omẽs qui. z. c. epus. ubi tractat glo. quid de aliis dignitatibus inferiozibus.

¶ An pp excõicationẽ epi deuoluat eius iurisdictio ad archiepm. dic q nõ. de sup. negli. pla. c. i. li. vi.

¶ An epus possit concedere altare portatile. Jo. an. c. quod nonnullis. et in. c. in his. de priuil. tex. de con se. di. i. missarum. Jo. an. in. c. fi. de priuil. li. vi. dixi s. sub dictione altare.

¶ An epus habeat pulegium altaris viatici. dic q sic. ut in dicto. c. fi. ubi vide glo. q etiam ante diẽ pos sit facere coram se celebrari.

¶ De episcopis et quod eorum erat officium. vide lxviii. di. quãuis. et. c. coz epi.

¶ Aliquis põt esse epus z nullius ecclie pticularis. de transla. pla. inter. z in cle. in plerisq. de elec.

¶ Episcopus qui subditorum excessus non corrigit magis dicendus est canis impudicus q̃ episcopus. lxxxiii. di. nemo. ii. q. vii. qui nec.

¶ Que sit pena clerici iniuriantis vel cõuiciãtis epo vide. xi. q. i. si qui sacerdotũ. cuius canonis intellectũ vide. ii. q. iii. si quis iratus.

¶ An credat dicto solius epi. nõ. vi. q. ii. p totũ. fa cit de pba. post cessionẽ. xi. q. iii. cure.

¶ An status epoz sit pfectioz q̃ status religiosorum Tho. q sic. scda scde. q. lxiii.

¶ Epalis dignitas liberat a patria ptãte. de eta. et quali. indecoz. vbi glo.

¶ Epus in tota dyocesi sua hz iurisdictionẽ ordinari am. z in quolibet loco nõ exempto põt sedere p tribu nali. de offi. ordi. cũ epus. li. vi.

¶ Habet etiam merum imperiuz in tota dyocesi sua de quo dixi. ŝ. per glo. ii. q. vii. si epus. Hosti. de fo. compe. cum contingat.

¶ Qualiter epus qui hz iurisdictionẽ tpalem debe at illam p aliũ exercere. z q̃d si deputatus ab eo cõsu lat eum specialiter quid sit de eo faciendũ q̃ penã sang uinis mereť. qualiter debeat epus respondere. vide in c. epus. ne cle. vel mo. li. vi. z in sum. pisanelle. sub di ctione epus. §. q̃d si iudex interroget.

¶ An epus debeat pncipaliter intendere cure pasto rali. vel multiplicationi tpalium. vide. s. Tho. in. q. de quolibet. z in scda scde. q. clxxxv.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An liceat epiſcopo ꝑpter aliquam perſecutionem deferre gregem ſuū. vide. s. Tho. in p̄ealk. q. clxxxv.
¶An epus poſſit nouam conſuetudinē inducere in eccleſia. glo. xi. di. in his. ⁊. c. catholica. Archidi. de cleri. nō reſi. c. fi. li. vi. idem. xii. di. nouit. glo. xci. di. c. i. glo. de conſe. di. iii. c. i.
¶An epus poſſit p̄iudicare iuri ſubditoꝝ ſuoꝝ. glo. iii. de conſue. cū olim. ⁊. c. cū dilectus. ubi glo. ſuper verbo conſtitutus. glo. xvi. q. i. eccleſie. glo. de religi. domi. conſtitutus.
¶An inferior epo poſſit cognoſcere de cā criminali. Inno. q̄ non. in. c. quanto. de offi. ordi. et. c. in latera neñ. de p̄eben.
¶An inuito rectore poſſit epus diuidere prochiam vel eccleſiā in duas ptes. glo. x. di. c. i.
¶Si epus in ꝑſtituendo vel ꝑſtruendo monaſterium expēdit vltra id qō teſtatoꝝ iuſſit an illō repetet ab he rede teſtatoris. de teſta. vos quidē. ⁊ ibi no.
¶An epus debeat ſoluere decimas p̄diales illi eccle ſie infra cuius limites ſunt p̄dia ſita. vide de deci. no uum genus. dixi. s. ſub dictione decima.
¶Epus pōt cogere rectores hoſpitaliū ut exequant̄ illa ad que hoſpitalia ſunt ordinata. vide de reli. do. ō ſenodochiis. ubi de mā late p doctores.
¶Actus factus nō ſeruata ſolēnitate req̄ſita a iure in tali actu ſi fiat in p̄ſentia epi ⁊ populi valet ac ſi ſerua ta eſſet ſolēnitas. caſus eſt ſingularis in. l. i. ⁊. ii. C. ō his qui in eccle. manu. quā audiui allegare p d. n. La lixtū. iii. in ſignatura dū eſſem eius referendari⁹ ad ꝑ bandū q̄ facta in ſinodo epali cenſent̄ ſoleniter facta. ꝑpter p̄eſentiā epi ⁊ cleri. licet alias ſit omiſſa ſoleni tas. qō eſt nō dignum.
¶Nihil eſt laborioſius ⁊ piculoſius officio epi. nihil beatius apud deū ſi bene agat̄. xl. di. ante oia.
¶An epus conſtituat actorē ſindicū vel ꝓcuratorē. no. ff. qō cuiuſq̄ vniuer. no. l. itē eoꝝ. §. actor. in glo. deferre. ⁊. C. ō epi. ⁊ cle. in aut̄. ſed hodie. ⁊ ibi Ly. de ſindi. c. i. de ꝓcu. c. i. ubi vide.
¶An merus laycus poſſit eligi vel aſſumi in epm. no. in aut̄. quō oportet epi. §. i. in glo. laycis. colū. i. xxvi. di. c. ii. in glo. i. vbi plene de mā.
¶Epiſcopo debili vel infirmo dat̄ coadiutor. no. ff. de his qui. no. infa. l. ii. §. ignominie cā. in glo. valitu dines. no. de offi. dele. venerabili. in glo. coadiutorem vide no. in. c. fi. p Jo. an. ⁊ doc. de cle. egro. ⁊. e. ti. c. i. li. vi. Jo. an. in addi. Spec. e. ti. ſup Rica. dixi. ö. ſub dictione coadiutor.
¶An mortuo epo cui erat datus coadiutor deuolua tur iuriſdictio ad capl̄m vl̄ remaneat penes coadiuto rē. Bar. in. l. ſolet in fi. ff. de tutel̄. adde q̄ dixi ibi. ö.
¶An epus cogat̄ teſtificari. ⁊ qñ iuret. no. in. c. fi. ō iura. calū. C. de epi. et cle. aut̄. ſz iudex. in glo. Spe. ti. de teſte. §. ſequit̄. v̄. et nō ibi.
¶Corā quo ꝓueniat̄ epiſcopus ⁊ alii ſupiores. no. C. ō epi. ⁊ cle. aut̄. ſi clericus. in glo. fi. et. xxxiiii. di. c. i. in glo. coepiſcopis.
¶An epus ſubſit regi vel p̄ncipi ſeculari. vide tex. ⁊ qō ibi no. de ma. ⁊ obe. ſolite. vbi p̄nceps dz aſſurgere epis. no. xxiii. q. vi. tributū. in glo. eccleſia.
¶An epus poſſit renūciare ſine licētia pape. vide ple ne. in. c. niſi. de renū. ⁊ in. c. ſe. faciunt q̄ habent̄ in. c. inter corpalia. et. c. q̄nto. ⁊. c. fi. ō trāſla. ꝑla. vbi vide q° viculo ſit alligatus eccl̄ie ſue ⁊ q̄liter poſſit diſſolui
¶Epus nō pōt etiā cū ꝓſenſu capl̄i diminuere nūer canonicoꝝ ſine ꝓſenſu pape. no. de ver. ſig. c. fi. in glo. iii. ō ꝓſti. cū acceſſiſſent. in glo. ſtatuiſſe. ⁊ ibi Inno. et Hoſti. in ſūma. de ꝓſti. §. qñ. v̄. artat etiā ita demū.
¶An epus poſſit deponere clericū ordinatū p papā. no. de ma. et obe. per tuas. in glo. ad finem. dicam. j. ſub dictione papa.
¶Epi nō debent ſibi imburſare penas pecuniarias. ſed ꝓuertere eas in utilitatē eccl̄ie. no. de penis. c. ii.
¶Epus eſt maior quocūq̄ p̄ſide ciuitatis. Ange. in ꝓſilio. cclxxviii. quod incipit. nulla dubitatio.
¶Epi eāparant̄ p̄fecto p̄torio. ꝑm leges ciuiles. ff. ō offi. p̄fec. p̄to. in. l. vnica. in glo. iudicaturus.
¶An epus poſſit cōcedere ut incerta ⁊ male ablata ꝓuertant̄ in reparationē eccleſie prochialis. Jo. an. in c. ii. de teſta. ſuper. v̄. libere. li. vi.
¶Quis et qualiter poſſit epm deponere. vid̄ Spe. ti. de accu. §. quarto loco.
¶Illud qō relinquit̄ epo ſub noie dignitatis tranſit ad ſucceſſorē. nō ſic q̄ relinquit eius vicario. l. qō p̄n cipi. cū. l. ſe. ff. de le. ii. de quo vide ibi Bar.
¶Batū epo ſimpliciter nō ꝓtemplatōne eccleſie ſibi acquirit̄. ſi alias eſt capax. alias indiſtincte epatui ac quirit̄. xviii. q. viii. ſtatutū. Bal. x. colū. de pa. ꝓſtan. ſup. v̄. eccleſiis. adde no. in. c. requiſiſti. de teſta.
¶An ꝓceſſa p epm p̄ñt reuocari p eius ſucceſſorem. vide Jo. an. ſup Rica. Spe. ti. de re. eccle. non alie.
¶Epus pōt de rebus emphiteoticis ſui epiſcopatuſ cognoſcere. q2 eius cauſe vtilitas p̄ncipaliter ſpectat ad eccleſiā. verba ſunt dñi Anto. ō bu. hic in reporto rio ſuo alleg. Inno. in. c. ex pte. in xpo. de ver. ſig. ⁊ ſi de facto alienauit res eccleſie pōt inq̄rere ꝓtra detēto res ip̄az. de iureiur. ad noſtrā. ii. ⁊ p̄ſumit̄ omnis do lus abeſſe ab inquirente. Bal. in. l. i. C. ne quis i ſua cauſa ius ſibi dicat.
¶Propter abſentiam iudicis ſecularis poteſt adiri epiſcopus qui acta conficiat et loco iudicis ſecularis ſuccedit. tex. eſt in. l. in ꝓtractibus. in fi. C. de nō nu me. pecu. ⁊ ibi hoc nō Bal.
¶Epiſcopi appellant̄ ſciſſimi. in ꝓhemio. ffoꝝ. §. il lud. vide tex. in cle. i. de peñ.
¶Epus pōt ſua ꝓſtitutōne imponere penas executo ribus nō exequētibus teſtamēta ad pias cauſas. aliaſ nō. Itē pōt ꝓrogare tpus executorib⁹. ⁊ dz eē ſuffra gatoꝝ teſtamentoꝝ. Bal. in. l. fi. C. de his q̄ pe. no. q̄ dicit ibi in ulti. colū. q̄ relictū virginib⁹ maritādis epi ſcopus nō pōt ꝓuertere in vſum aliū etiā piū.
¶Epus italicus nō pōt ordinare vltra mōtes. c. i. de temp. ordi. li. vi.
¶Epus ꝓferens p̄mā tonſurā p̄ſonis ꝓhibitis ſuſpē ditur p annū. ut in. c. fi. in fi. de temp. ordi. li. vi.
¶Intētio epi quo ad exercitiū iuriſdictōnis in tota ſua dyoceſi eſt fundata de iure cōi. ideo dicens ſe exēp tum debet illud p̄obare. de p̄imo eſt caſus. in. c. cuz epus. de offi. ordi. li. vi. de ſcdo in. c. cum p̄ſone. ō p̄i uil̄. e. li. Inno. de cenſi. venerabili.
¶Epi nō p̄ñt ſe abſentare ab eccleſiis ſuis ſine iuſta cā. ut in. c. fi. de p̄uil̄. li. vi. vii. q. i. puenit. ⁊. c. tpis. nec excuſat eos conſuetudo. ut ibi. ⁊ de ꝓſe. di. iii. epus ⁊ pōt eſſe iuſta cā qñ p negociis eccleſie p̄ficiſcit. ut no. in d. c. fi. ō hoc no. in. c. cū parati. ō ap. in glo. ii.
¶Licet epus electus et ꝓfirmatus tm̄ non poſſit añ ꝓſecratione deponere ab ordine. q2 nō pōt illū cōferre

UVA. BHSC. IyR_001

potest tñ de causis crimialibus clericoꝝ cognoscere ēt ad finē depositōnis. ⁊ ꝓnūtiare deponendū vel degradandū. ita no. Inno. ⁊ Jo. an. ⁊ do. Anto. in. c. transmissam. de elec. facit. c. suffraganeis. ⁊ qō ibi no. e. ti.

¶ An epus possit inquirere ꝓtra clericū possidentez ecclesiā etiā eo inuito. ⁊ an clericus possit eū recusare ut suspectū. ⁊ maxime qñ collatio illi⁹ būficii spectat ad illum epm. nō. Hosti. de simo. licet hely. vide ō re li. do. c. i. in glo. fi. li. vi.

¶ Qñ ⁊ qūo inferiozes pñt ꝓiudicare obediētie epi Inno. de maio. ⁊ obe. c. inter quatuoꝛ.

¶ De ptāte epoꝝ i penis imponēdis laycis. no. Jo. an. ⁊ moder. in. c. ꝓ humani. de homici. li. vi.

¶ Epus pōt supplere canonicoꝝ negligentiā instituendo canonicos ubi nō est certus numerus. ſm Host. de elec. cū ecclesia. assignando eis terminū infra quē si nō elegerint ipe ꝓuidebit. ſm Hosti. ibi. ō offi. ordi. significauit. ⁊. c. ad reꝛimendā. ⁊. c. irrefragabili. Jn no. in dicto. c. cū ecclesia. videt dicere q epūs ñ possit supplere nisi in casibus a iure expꝛessis. de sup. negli. ꝓla. c. i. li. vi.

¶ An epus possit dispensationē seu licentiā sui ꝓdecessoris reuocare qñ vult. vide de cle. nō resi. c. penū. de filiis ꝓbi. c. ex tua. de iudi. at si clici. i glo. magna.

¶ An epus possit agere vel defendere sine capło. de ꝓcu. c. i. ⁊ ibi glo. ii. de Rp. c. edoceri. vbi plene.

¶ Epus dispensans cū subdito q possit stare i studio ꝓ septenniū nō reuocat illā dispensatōz sine cā. nō. de elec. cū ex eo. in glo. septenniū. li. vi.

¶ Epus nō dispensat cū eo q̄ est ꝓuatus ecclesia sua qꝛ ñ fecit se ꝓmoueri infra annū ut illa ecclesia sibi cōferat. viō no. i. c. ꝓmissa. ō elec. li. vi. sup. v. nullaten⁹.

¶ Epus pōt ꝓsentire patrono aliqō onus imponere eccłie in ei⁹ fundatōne. no. ō ꝓsue. cū dilectus. in glo.

¶ Si epus dat alicui licentiā eligēdi sibi ꝓfessoꝛē nō pōt ꝓfessoꝛ ꝓp hoc absoluere de casibus reseruatis sibi de offi. vica. c. ul. li. vi. regula in generali. e. li. de pe. ⁊ remiss. c. ii. ⁊. c. fi. e. ti. ⁊ li.

¶ Epus ꝓsecratus tpe quo nō potuit nō est ꝓsecrat⁹ et non hz ꝓsecratōnis executionē. no. de elec. ꝓuida. li. vi. in glo. electio. qō nō.

¶ Epus cui interdicta est executio pontificalis si ministret in inferioꝛibus nō efficit irregularis. ſm Jo. ō imo. in. c. i. de sen. excō. li. vi.

¶ Episcopus clericum degradat ꝓ heresi. vide de hereti. c. i. li. vi.

¶ Epus iniuriā ecclesie vēdicare pōt. sed nō ꝓpꝛiaz glo. sup. v. ecclesiis. in cle. i. de so. ꝓpe. adde que dicaz j. sub dictione iniuria. ⁊ sub dictōne ꝓlatus.

¶ Episcopus iurat non alienare inconsulto romano pontifice. ō re. ec. non alie. ut sup. nec infeudare de nouo. de feu. c. ii. ubi nō.

¶ Epus clericū suū delinquentē extra dyocesim potest punire pena iuris cōis. sed nō ꝓstitutōe sinodali. de so. compe. cum contingat.

¶ Episcopus pōt statuere modū quo quis censeatur vsurarius manifestus. de vsur. cum tu. Frede. ō senis consilio suo. xiii. vel. viii.

¶ Epus pōt dispensare cū clerico vsurario post penitentiā et satisfactionē. de vsur. ꝓterea.

¶ Si aliqs est excōicatus tali excōicatione cui⁹ absolutio ad epm ꝓtinet. ⁊ si excōicat⁹ recipit ordines an p⁹ absolutōz ab excōicatōe possit cū illo dispēsare eps in ordinis executione. de sen. excō. cū illoꝝ. ⁊ ibi nō.

¶ An epus cū capło possit in fundatōne noue eccłie statuere q vna eccłia eligat de alia. de ver. sig. abbate. glo. in. c. cum dilectus. de ꝓsue.

¶ Epus cū capło nō pōt in fundatōne noue ecclesie statuere ō cle. ꝓmā. ō elec. ſm Jo. an. ō v. sig. abbate.

¶ Episcopus cū capło in fundatōne noue ecclesie potest statuere q clerici eligūt de gremio alterius eccłie. pōt etiā disponere circa statū ecclesie nō solū q̄ ꝓsens tpus respiciūt sed etiā futuꝝ. dūmō nō statuat aliqd a iure ꝓhibitū. ſm doc. de ꝓsue. cum dilectus.

¶ An epus cū capitulo possit dignitati vacanti onus imponere ad qō teneat is qui dignitatē illā ꝓsequitur nō. de elec. significasti.

¶ An epus possit adiri ꝓ legato facto non ad pias causas. nō. de testa. iohannes.

¶ Epus pōt indicere layco purgationē in crimie tm eccłesiastico. ſm Inno. in. c. nos inter. de purga. ca.

Epistola ¶ An valeat epistola in q̄ nō est nomen scribentis. Jtē qd si hz nomē sed nō cognomē. no. Bal. in ꝓhemio. ffoꝛ. vbi etiā Barto.

¶ An ō substantia epistole sit salutatio. glo. in ꝓhemio li. vi. Ja. de bel. in lectura sua noua. in. c. obert⁹. in qui. ca. feu. amit.

¶ Quid aūt debeat contineri. Bar. ⁊ Bal. in ꝓhemio. ffoꝛ. sup. rubꝛica. ad fi.

¶ An epistola ꝓfessata ꝓbet. nō. ꝓ Bar. in. l. non epistolis. C. de ꝓba. adde. ff. de pac. l. epistola. ff. de ꝓba. l. fi. Cy. in dicta. l. non epistolis. adde nō. in. l. admonendi. in glo. ff. de iureiur. ⁊ Bar. in. l. scripturas C. qui po. in pig. ha. in quibus locis vide qñ epistola ꝓbet vel non. adde Bar. in. l. nuda. ff. ō dona. ⁊. ff. ō fideiuss. l. lucius.

¶ An epłe summoꝝ pontificū extra coꝛpus iuris ꝓbent et habeant vim canonū. vide. xix. di. si romanoꝝ de fide instru. pastoꝛalis.

¶ Epłe decretales inter canonicas scripturas cōnumeranť. xix. di. in canonicis.

¶ An epła obliget mittentē ita ut ex ea oꝛiať actio. vide in. l. fi. ff. de ac. ⁊ obli. facit. l. fi. ff. manda. adde Spe. de. ꝓcu. §. quarto. v. si quid.

¶ An sit sedendū qñ epła legitur in ecclesia, Archi. xxv. di. ꝓlectis.

¶ Epła vel nuntius ꝓsonā dñi repꝛesentat. C. si qs alteri vel sibi. l. multū. vnde videt loqui dñs ubi epła ꝓsentať vel nūtius loquiť. ar. ff. de consti. pecu. l. et licet. ff. quod iussu. l. i. §. i. et quod nō. Archid. in. c. ubi periculū. §. nulli. de elec. li. vi.

¶ Qñ sit credendū epłe. no. ff. de ꝓcu. l. si ꝓcurator em. in glo. ad itelligendū. nō. ff. rem ra. ba. l. ne satisdatio. de his que fi. a ꝓla. c. ea noscit. in glo. i.

¶ An sit credendū nuntio alicui sine epła. Spe. ti. i. §. excipi possint. v. iteꝛ excipit q ñ. ⁊ ti. de lega. §. sup est. v. qd si delegati. Bar. in. l. i. de sup. indic. li. x.

¶ An depositari⁹ debeat credere epistole si deponēs ei dixit cuicunqꝫ poꝛtanti litteras nostras restituas. Cy. C. de ꝓba. l. ad probationem.

¶ Qua pena puniatur aperiens epistolam clausam. nō. ff. de fal. l. ii.

¶ Epłam recipiēs eoipo ꝓsentit ꝓtentis in ea. nisi ꝓtestet. ⁊ ideo si cōtinet ꝓtractū nascit obligatio. ff. ad mace. l. si filiusfa. absente patre. ⁊ in. l. titi⁹ seio. ff. de ꝓsti. pe. ⁊ ibi Bar. adde Bar. ⁊ tex. ff. ōpo. l. publia.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Epistola commendatoria alicuius non obligat scribentem. ff. manda. l. si vero. § . cum quidam. nō. in. l. fi. C. quod cum eo. ubi vide.

¶ Quando epistola continet negocii iam dispositi at testationem statur epistole inter scribentem ⁊ eum cui scribitur. sic intellige. l. publia. in fi. ff. depo. secꝰ si cō memorat alienū ius vel factū. ut. l. epla. in prin. ff. de pac. dicam. j. sub dictione littera.

Epithimium Quid significet. dic ebdomodaꝫ suspensionē. vel ministrū iudicis. vel dicit increpatio. vel est genus pene vel vnguenti. de quo vide glo. xxi. q. iiii. in. c. ois iactantia.

Epithogium Quid sit. nō. in cle. ii. de vi. et ho. cleri.

Epule Epula vocat cibus et potus. ff. de auro ⁊ ar. le. l. ⁊ si non sunt. § . si cui.

¶ Logitare de epulis est quedā mentis inquietudo. C. de ppo. ac tribu. sco. l. i. in glo. epulis. li. xii.

Equalitas Equale Equales fuerunt Petrus ⁊ Paulꝰ in meritis sed non in dignitate prelatōnis. ii. q. vii. beatus. et ibi. nō.

¶ Equales fuerūt apli cū petro. licet petrus esset caput illoꝝ. xxiiii. q. i. loquitur dominus.

¶ An pbende in ecclesia pñt esse inequales. vt magis expediat q̄ sint equales. nō. glo. de maio. ⁊ obe. statuimus. Inno. ⁊ doc. de consti. cum omnes.

¶ Jura fauent equalitati. ff. de arbi. l. si cuꝫ dies . § . penul. ⁊ ibi concoꝛ. in glo. C. de postu. l. ꝓuidendum xvi. q. vii. c. i. iii. q. vii. ꝓuidendum.

¶ Inter eqles ꝓsueuit esse inuidia. ar. ff. de of. presi. l. obꝺuādū. ⁊ qō no. i. l. i. § . veteres. ff. ō acquir. pos.

¶ An eqlitas sit ꝺuanda in ꝓtractibus iudiciis et arbitriis. no. ff. ō arbi. l. si cū dies. v. si is. i glo. absurdū ⁊ no. ō elec. cū inter. in glo. claudicare.

¶ An eqlitas sit in diuinis. ⁊ q̄lis. s. Tho. in prima pte. q. xlii. ar. i. ⁊. ii. ⁊ di. xxi. ar. i. ⁊ ibi vide q̄ equalitas magnitudinis est in diuinis . Idē in p̄ma pte . q. xlii. ar. i. ⁊ in. i. di. xix. q. i. ar. i. ubi etiam vide ō equalitate durationis.

¶ Equale dupliciter attenditur in potentiis anime. Idem in primo. di. iii. q. iiii. ar. iiii.

¶ Eqlitas est multiplex. idē in p̄mo. di. xxxi. ar. i.

¶ Eqlitas est seruāda iter ptes in numero iudicū eligendoꝝ. facit. l. petēde. C. ō tēp. in inte. resti. ⁊ . C. ō fructi. ⁊ liti. expen. l. fi. ⁊ ibi p Bal.

¶ Q.ñq̄ nō. eqlitas in quātitate rei. q̄ñq̄ tpis . nō. ff. ō dam. infec. l. si finita. § . finaūt. ⁊ ibi Bar.

Eque Equis portionibus

¶ De his vbis ⁊ hoꝝ significato. no. ff. ō here. instit. l. interdū. ubi glo. doc. Jtē ō significatōe ⁊ significato eque. vide Bar. in. l. a diuo pio. ff. ō re iudi.

¶ Eq̄ bonū ⁊ dari ⁊ accipi dz. ff. ō arbi. l. labeo . i fi.

Equiparatio Q.ñ lex eqparat duo simplr intelligit in oibus equipare. nisi in q̄bus reperitur exp̄sse ꝓtrariū. Bar. i. l. ex facto. ff. ō vul. ⁊ pub. secus si lex equipat aliqua vtendo hoc verbo in multis. l. in multis. ff. de sta. ho. ⁊ hereditas in multis. ff. ō acquir. re. domi.

¶ An si duo equipantur in iure pena statuta in vno extendat ad aliud. glo. no. q̄ sic. in. c. ō multa. ō p̄bē. ⁊ ibi doc. faciūt no. q̄ bar. i. l. fi. C. ō idic. vidui. tolt.

¶ Dispositio legis ⁊ hominis aliqñ equipantur . ut C. cōia ō leg. l. i. ⁊ in aut. ō nup. § . disponāt. Jo. an. ō arbi. innotuit. ⁊ ibi allegat tex. concoꝛ.

¶ Solutio et promissio equiparantur. l. fi. C. ad. l. fal. By. in regula quod semel. li. vi.

¶ Annuentes ⁊ dormientes equiparantur . ō bap . maioꝛes. § . verum. ⁊ ibi no.

¶ Aliquid non fieri ⁊ tarde fieri equiparantur . no. de procura. auditis.

¶ Pactum et consuetudo equiparantur. no. ō elec. c. sacrosancta. ō dote post diuoꝛ. c. ulti.

¶ Nolle et non posse equiparantur. Jo. an. de pur. ca. accepimus. v. ⁊ potuerit. de do. ⁊ contu . c. finem. Jo. an. de appel. legitima. sup glo. ulti. li. vi.

¶ Lōtemnere ⁊ negligere equiparant. ō elec. cupientes. in p̄n. li. vi. ⁊ ibi Archi. dixi sub dictione contemptus. et dicam sub dictione negligentia.

¶ Dolus ⁊ negligētia equipant. ō testi. p tuas. in fi. no. de appel. ab eo. li. vi. in glo. vlti . ⁊ ibi vide cōcoꝛ.

¶ Nō venire ⁊ min⁹ sufficiēt venire equipant. ō appel. nicolao. ⁊ ibi Jo. an. vide i. c. dilecti. ō do. ⁊ ptu.

¶ Nō venire ⁊ venire ⁊ sine licētia reeedere equipantur. no. de elec. si postq̄. § . i. li. vi. de ꝓcur. ꝓstitutus facit de iudi. c. i. ⁊ quod ibi no.

¶ Statutum et pactum equiparantur. no . Jo. an. de appel. c. fi. li. vi.

¶ Priuilegiū ⁊ ꝓsuetudo equiparāt quo ad ius cōe tollendū. de iudi. nouit. v. nō eni. de foꝛo cōpe. cū contingat. maxime si est ꝓsuetudo de cuiꝰ initio nō est memoꝛia. de ver. sig. sup q̄busdā. hꝰ post Jo. an. in addi. Spe. ti. ō test. § . nūc videdū. v. itē opponūt aduocati

¶ Nō hīe mādatū ⁊ hīe min⁹ sufficiēs equipant . de renū. veniens. in fi. de dolo ⁊ contu. cuꝫ dilectus.

¶ Equiparant nō appellare ⁊ appellare sz appellati oné negligere. de appel. sepe. in glo. sup. v. rata . et in cle. si appellationem. e. ti.

Equipollens An referat quid ex equipollentibus fiat. l. fi . C. de dona. que sub mo. ff. de arbi. l. quid tñ. § . i.

¶ An id qō ciuiliter contingit equipolleat naturali casui. ⁊ an moꝛs ciuilis equipolleat naturali. Ly. i. l. deo nobis. C. ō epi. ⁊ cleri. Bal. in. l. gallus. § . ⁊ q̄d si tñ. ff. ō libe. ⁊ postu. ⁊. l. si cū dote. in p̄n. ff. so. ma. ⁊. l. ex ea parte. § . in insulā. ff. de ver. obli. adde. xi. q. iii. existimauit. qō no. ō renū. veniēs. in glo. iii. ō ver. sig. in his. Jo. an. de iudi. c. i. Archi. vii. q. i. § . ecce. adde q̄ vba eqpollentia idem opant qō exp̄ssa. ut i. l. i. § . si quis ita. ff. de ver. obli. cū ibi nō. ⁊. l. vxoꝛē . § . ꝓcubine. ff. de leg. iii. ⁊. l. iii. C. de libe. preteri. vel exhere. ubi vide.

¶ An in statutis indefinita equipolleat vniuersali. vide Bar. in repetitione. l. oēs ppli. ff. ō iusti. ⁊ iure.

Equitas Que dicat eqtas. Bar. in. l. i. C. ō legi. vbi etiā Salicetus. do. Anto. in. c. fi. de transac. adde q̄ eqtas est iustitia dulcoꝛe misericoꝛdie temperata. ꝑm Host. in. c. fi. de transla. prela. Jo. an. de voto magne. post p̄n . Jtē adde qō no. Spe. ti. ō dispen. § . i. v. equitas . vide pulchꝝ diffinitionē Bal. i. l. i. ff. de iusti. et iure.

¶ Equitas prefertur rigoꝛi. ut. l. q̄ si ephesi . ff. ō eo qō cer. lo. de quo plene in. l. placuit. C. de iudi. et. c. fi. de transac. adde. ff. de condi. et demō. l. naz hec natura. Ly. in. l. i. in fi. C. de legi. no. xlv. di. disciplinā

UVA. BHSC. IyR_001

ubi pulcher tex. ff. de reſti. in inte. l. diuus.

¶ Simulata equitas duplex eſt iniquitas. glo. i cle. i. de reli. do. in. v. ſanctitatis.

¶ Judices ſemper debent habere equitatem añ oculos. ff. de eo qò cer. lo. l. q; ſi epheſi. Eſt enim melius de nimia miſericordia q̃ de nimia ſeueritate reddere rationem. xxvi. q. vii. alligant.

¶ Equũ pferẽ bono. ut. l. i. ff. ò iuſti. et iure. ꝛ. l. hac lege. C. de pac. ꝛ equo equius reperiẽ. ff. ò. v. obli. l. ubi aũt. ff. de reg. iur. l. quotiens nihil.

¶ Duplex eſt equitas. ſ. naturalis ꝛ ciuilis. ut. ff. de pac. l. i. in pn. ff. de mino. l. i. ff. de lega. pſtan. l. i. ff. ò offi. pſi. l. congruit. ff. de doli. excep. l. i.

¶ Que differentia ſit inter bonũ ꝛ equũ. ff. ò mino. l. i. ff. de offi. preſi. l. congruit.

¶ Equũ nõ diuidiẽ niſi eq̃tas ſit ſcripta. ff. depoſi. l. bona. Bal. in. l. i. ff. de iuſti. ꝛ iure.

¶ Equitas eſt rectitudo iudicis naturalẽ ſequẽs rõnem. l. i. ff. de legi. ff. ſi quis te. libe. eſſe iuſ. fue. l. i. ff. q; quiſq; iuris. l. i. ff. depo. l. bona fides.

¶ Equitas ẽ benignitas q̃dam animi impellens ad aliquid iuſte agendum. ff. de legi. l. nulla.

¶ Omne humanũ dicit equũ. ꝛ eq̃tas ꝛ humanitas idẽ ſũt. ff. de offi. pto. l. barbarius philippus.

¶ Ubi ꝓtrariant eq̃tas nãlis ꝛ ius gentiũ ꝛ ius ſimpliciter loquit de eq̃tate reſtringit ad eq̃tatẽ nãlem ſi aũt ad ius gentiũ. ff. de ꝓdi. inde. l. ſi id qò.

¶ Equitas naturalis eſt duplex. ius naturale quo cũcta animãtia cõicant. ꝛ ſic ſtricte ſumit. alio modo ꝓut dictat rectitudo rõnis in homine inſita. ꝛ hec ſumitur large. de quo vide in. l. i. ff. de pac.

¶ Ubi de bono ꝛ equo agitur de apicibus iuris non eſt diſputandum. nec ſubtilitas iuris q̃renda. ff. man. l. ſi fideiuſſor. §. q̃dam. ff. de ver. obli. l. ſi ſeruũ. §. i.

¶ Humanũ. i. equũ. ut. l. fi. C. in qui. cau. in inte. reſti. non eſt neceſſa. vbi plene.

¶ Deficiente lege ſufficit naturalis eq̃tas. ut. ff. de aqua plu. ar. l. ii. §. item varus. in fi.

¶ Equitas alia diſpoſita. alia diſponẽda. ut. l. i. C. de legibus.

¶ Eq̃tas dicit q̃ vna ꝛ eadẽ ſemp ꝓmãet. ut. l. i. C. ò in ius vocã. nõ. Bal. i. l. apò hoſtes. C. ò ſuis ꝛ le.

¶ Equitas eſt pars iuſticie. s. Tho. ſecunda ſecũde q. lxxx. ar. i.

Equiuocũm. "De equiuocatione habet per glo. et docto. in. l. quotiens. ff. de ver. obli.

¶ Uerba eq̃uoca debent intelligi ſm ſubiectam materiam. de iudi. c. i. ꝛ ibi glo.

¶ Per equiuocationẽ licite poſſũ veritatẽ celare. et hoſtem deludere. ut nõ. xxii. q. ii. queritur.

¶ Equiuocatio ꝛ vniuocatio reſpiciũt eſſentiã. ñ ſup poſitũ. s. Tho. quoli. iii. q. ii. ar. ii. ad primũ.

¶ Equiuocum ſm quid accipitur. ſanc. Tho. in. q. de quolibet. q. iii. ꝛ iiii.

Equus. "Queſtiones de equo vide. ſ. ſub dictõne acceſſoriũ. ꝛ brauium.

¶ An expenſe facte in equo cõmodato repetant nõ. Bar. in. l. diuortio. §. impendia. ff. ſo. ma.

¶ An equus vulneratus in bello qui poſtea moritur in ciuitate debeat emẽdari ac ſi fuiſſet mortuus in bello Bar. q; ſic. in. l. i. ff. de incen. rui. naufra. adde q; dixi ſub dictõne bellũ. faciũt no. ꝓ Bar. i. l. dãni. §. ſabini ff. ò dã. ifec. adde bar. i. l. bello amiſſi. ff. ò excu. tuto.

¶ Equo currente ad prauiũ licet puer cadat ſi tamẽ prius venit ad prauiũ dñs eius obtinebit. Bar. in. l. qui fundũ. ff. quẽadmo. ſerui. amit.

¶ Equus male paſculatus male vadit. glo. in. l. animalia. C. de cur. publi. li. xii.

¶ De equis cõductis ad vecturã vide Bar. ꝛ Bal. in. l. i. C. de cur. publi. li. xii.

¶ Equũ retrogradũ ſciẽter vendẽs teneẽ emptori ignoranti q̃ cũ illo iuit ad bellũ ꝛ ꝓpter viciũ equi captꝰ fuit ꝛ ſe redemit. Spe. ti. de emp. ꝛ ven. §. i. v. vero vendaẽ. ꝛ ibi Jo. an. in addi.

¶ Nõ eſt reſpiciendũ ad dentẽ equi donati. ff. de euictio. l. ad res donatas. glo. in cle. ad noſtrã. de cenſi.

¶ De equo dimiſſo in paſcuis ꝛ pdito. vide glo. i. l. ſi negocia. ff. de neg. geſ. Ly. in. l. iii. C. de epi. audi.

¶ An pſtare equũ rei publice ſit munus pſonale vel patrimoniale. vide. C. de mune. pũi. l. nõ videẽ. li. x.

¶ An equũ deterioratũ recuſare poſſit recipere locator. no. ff. de ſolu. l. qui ſibi. §. qui ſtichum. Spe. ti. ò loca. §. iii. v. ſed qui ſi.

¶ Si equus aliquẽ interfecerit an ſeſſor teneaẽ. vide de homi. c. dilectus filius. Al. et. c. ſignificaſti.

¶ Si accepi equũ ad vecturã ꝛ datꝰ eſt famulo meo. an tenear ò facto famuli. nõ. bar. i. l. i. ff. ò libe. agno.

¶ Si equus commodatus moriatur in vſu ad quem eſt cõmodatus an teneaẽ cõmodatarius. Jo. an. i ad di. Spe. ti. de cõmo. ſup Rica.

¶ Si equus percuciatur aliter q̃ cum calcaribus tenetur conductor pro deterioratione. Bar. in. l. i. C. ò cur. publi. li. xii.

¶ Si equus violenter capit curſũ obliget i curſu currẽte p loca vetita. vide nõ. in. l. fi. §. ſi pp. ff. de publica.

¶ Occidẽs equũ ſtipẽdiario nõ teneẽ illi ad damnũ amiſſi ſtipẽdii. ar. l. quẽadmodũ. §. itẽ labeo. ff. ad. l. acquil. facit. l. pinde ſi ſeruum. §. i. cũ. l. ſe. e. ti. vide glo. ꝛ Bal. in dicto. §. item labeo.

Erarium. "Eſt fiſcus vel locus vbi pecunie vel res communis tenetur. ut. ff. de orig. iuris. l. ii. §. deinde.

Eregione. "Una dictio eſt ꝛ aduerbiũ loci. et ſignificat idẽ qò econtrario. vel ex aduerſo. vio Señ. xvi. vbi dicit. ꝛ eregiõe vniuerſorũ fratꝝ ſuoꝝ figet tabernacula. ꝛ exponit. i. ex aduerſo.

Erga. "Exponitur. i. ſm. de pur. ca. moniales. in glo. de ſignificato huius verbi. vide in. l. veluti. ff. de iuſti. et iure.

Ergaſterium. "Quid ſit ꝛ vñ dicat. vio nõ. xliii. di. nulli. ubi vide.

Ergo. "Hec dictio eſt illatiua. ꝛ qñq; infert a remotis. ff. de legi. l. ergo.

¶ De ſignificato huius dictõnis dic ut no. glo. ò of. dele. ſup queſtionũ. §. eius ergo. ubi dicit q; eſt illatia ex ꝓmiſſis. doc. in. c. i. de offi. ordi. in. i. op.

¶ Quandoq; ponitur cauſa ornatꝰ. quandoq; inchoatiue non illatiue. de quo Jo. an. in. c. damnamus. in prin. de ſum. trini. et fi. catho.

Eripio. "De hoc verbo vide. ff. ne quis eum. l. ſꝫ eximendi.

¶ Eripere eſt de manibus per raptum auferre. ff. ne quis eum qui in ius voca. l. iiii.

Erit. "Hoc verbum nõ ſoluꝫ futurꝫ tempus demõſtrat, ſed etiam preteritũ. ff. ò ver. ſig. l. vbũ

UVA. BHSC. IyR_001

erit.et alibi dicitur erit.i.esse solebat.vt.ff.de auro et ar.le.l.titio.§.fi.

Error Qualiter probet error.Bar.in.l.de eta te.in fi.ff.de interro.ac.et qualiter ꝓbet error iuris..Bar.in.l.si adulteriũ.in prin.ff.ꝺ adul. ⁊ in.l.non fatetur.ff.de confes.

¶ Error in psonam iudicis delegantis viciat sniam. Spe.ti.de scn.§.qm̃.v.quid si dixit.

¶ Justus error inducit ꝑ publicã famã adeo ut excu setur quis a delicto.Bar.in.l.i.ff.de transac.

¶ An et qñ error facti cadit in latã culpã vel ñ.bar. in.l.non fatetur.ff.de confessis.

¶ Quis dicat error iustus ꝙs iustior. ꝙs iustissimus Bar.in.l.celsus.ff.de vsuca.

¶ Justus error non habetur ꝑ titulo quo ad actionẽ que non datur contra titulo possidentem. Bar.in.l. i.in prin.ff.quoꝝ bonoꝝ.

¶ An error iuris vel facti impediat vsucapionẽ. nõ. Bar.in.l.si is qui pro emptore.ff.de vsuca.

¶ Qualis error iudicis dantis tutorem hẽat impedi re dationem tutoris.vide Bar.in.l.tutor si petitus. ff.de tuto.⁊ cura.da.ab his.

¶ Qualiter ꝓbetur error scripture. no. Bar.in.l. quotiens.ff.de here.insti.

¶ An ⁊ qñ error possit reuocari.no. Spe.ti.de con fes.in pluribus locis.⁊ ibi Jo.an.in addi.

¶ An error factus in cã ꝑncipali possit reuocari i cã appellatõnis.Bar.in.l.sententiis.C.de erro.aduo.

¶ Infra quantũ tps possit reuocari error habitus in calculo.Bar.in.l.i.C.de iure fisci.li.x.

¶ Cunctoꝝ erroꝝ mater ẽ ignorãtia.xxviii. di.igno rantia.adde qꝺ dicã.j.sub dictione ignorantia.

¶ Errare dicitur qui se putat illud scire quod nescit xxxviii.di.quãuis.

¶ Error cui nõ resistit approbat.⁊ veritas cũ ñ defẽ ditur opprimitur.lxxxiii.di.error.

¶ Erroꝝ suo nõ pollui nihil pstat illi qui ꝓsensũ suũ ꝓbet erranti.lxxxiii.di.quid ꝓdest.

¶ Erranti videtur consentire qui illi cum possit non obuiat.lxxxiii.di.consentire.

¶ Errare in his que nõ spectant ad fidẽ peccatũ nõ est.xxii.q.ii.in quibus rebus.

¶ Qui non corripit errantem non diligit eum.xxiii. q.v.non putes.

¶ Erroꝝ sunt magistri q̃ sapiẽtibus nõ credũt. sed si bũpis.xxiiii.q.iii.qd aũt iniquius.

¶ Erroꝛẽ suũ qlibet dꝫ corrigere potius q̃ expectare ut ab aliis corrigat.xxxv.q.ix.§.is ita.⁊.c. qꝺ quis facit de accu.q̃liter ⁊ qñ.el.i.

¶ Qualiter actus p erroꝛẽ celebratꝰ debeat reuoca ri. Bar.i.l.nõ fatetur.ff.de confes.

¶ Error circa substantiã rescripti viciat. ⁊ secꝰ circa accñtalia.no.Hosti.in.c.sup litteris.de Rp. facit in l.eum quem temere.ff.de iudi.

¶ Cõmunis error cõcurrente publica vtilitate facit ius.no.in.l.barbarius.ff.de offi.pto.qꝺ limita nisi il le in cuius fauoꝛẽ error allegat sciuerit erroꝛẽ.ita dicit Jo.an.in.c.cũ dilectus.de ꝓsue.Jo.cal.in.c.ad ꝓbã dum.de re iudi.in ꝓtrariũ tñ facit de sen.excõ.cũ non ab homine.voluit ergo Jo.an.q in casu.l.barbarius si ego qui adeo prętorẽ in iusticia qui cõiter reputabat ꝓtor et scio ipm nõ esse ꝓtorẽ nõ possũ allegare cõem erroꝛẽ ad valitudinẽ gestoꝝ ꝑ me. exquo dixi alias q si aliqua ciuitas cõi opiniõe credit hẽ ꝓuilegiũ studii tñ nõ hꝫ.⁊ istud ego scio ⁊ fecerim me doctorari ibi nõ ꝓderit mihi cõis error.qꝺ no.qꝛ facit ad multa.adde ad hanc limitationẽ bonũ tex.in.l.cũ qꝺam.§. suum heredẽ.ff.de acquir.here.

¶ Cõmunis error tũc inducit validitatẽ actus facti a nõ habẽte ptãtem qñ cum cõi erroꝛe ꝯcurrit possessio vel quasi illũ actũ aut similes exercendi. vnde arti culans debet esse cautus ut dicat q talis habebat cõi opinione ꝑ tali.⁊ erat in possessione vel quasi illius iu ris.tex.de iurepa.ꝓsultationibus.⁊ ibi no.glo.⁊ doc. faciũt no.ꝑ Jnno.de elec.nihil.dicã sub dictõne sacer dos.de materia vide Dy.in regula.beneficiũ.li.vi.et qꝺ ibi no.⁊ in.c.i.de postu.pla.e.li.

¶ An ⁊ qñ error in facto ꝓprio reprobet vel ñ. bar. in.l.celsus.ff.de vsuca.⁊ faciunt no.ꝑ doc.in.c.ab ex cõicato.de Rp.⁊ qꝺ ibi dixi in repetitõe illius.c.

¶ Qualiter ⁊ qñ error iuris excuset vel ñ.no.Bar. in.l.si adulteriũ cũ incestu.§.i.⁊.ii.ff.de adulẽ. adde q error iuris ñ excusat a dolo.ut.ff.vi.bo.rap.l.i.§. si publicanus.no.ff.de abige.l.i.ff.ad silẽ.l.si quis in graui.§.si quis ignorans.adde q error iuris est lata culpa non dolus.glo.est singularis.in.l.liberoꝝ.ff.de his qui no.infa.

¶ An error tpis viciet instrumentũ.⁊ an notariꝰ pos sit talẽ erroꝛẽ corrigere.Bar.in.l.si librarius.ff.ꝺ re gu.iur.Bal.in scꝺa ꝓstitutõne.C.ad silẽ.

¶ Qualiter ꝓbet error testatoris.⁊ quot sint neces sarii testes ad illũ ꝓbandũ.Bar.in.l.quotiẽs.§.i.et ii.ff.de here.insti.⁊.l.si quis in fundi vocabulo.ff.de le.i.⁊ in.l.cum proponeretur.ff.dele.ii. vbi vide tex. cum glo.singu.

¶ Qui peccat ex erroꝛe iuris dicit peccare ex simpli citate ñ ex malitia.no.ꝺ trãsla.pla.inter corpalia.§. sane.licet error iuris sit lata culpa.ut no.in.l.liberoꝝ §.notat.ff.de his qui nõ.infa.dixi.s.pri.

¶ Licet error iuris excludat malam fidem. non ta men supplet defectum tituli.ff.de vsuca.l.nunq̃.nõ. de ꝓscrip.si diligenti.Jnno.et doc.in.c.dudũ.ꝺ deci. ff.de iur.et facti igno.l.iuris.et.l.regula.secus videt in erroꝛe facti.ꝑ glo.no.de dona.apostolice.dicam.j. sub dictione prescriptio.

¶ Quid sit errare.habet.xxii.q.ii.in quibus.ubi di cit tex.q errare est aliud ꝑ alio credere.facit.xxxviii. di.sedulo.et.c.quãuis.qꝺ no.

¶ An ⁊ qñ error impediat ꝓsensũ sup aliquo ꝓtractu vel dispositõne.no.ff.de ẽben.emp.l. in venditõibus ff.de iurisdic.om.iudi.l.si p erroꝛẽ.xxix.q.i.⁊.ii.per totũ.ubi distinguit de q̃druplici erroꝛe.

¶ Error ꝓsupponit ignorãtiã.ff. de iurisdic. om.iu di.l.si p erroꝛẽ.ff.de iudi.l.ii.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.ñ idcirco.⁊ qꝺ nõ.xxxviii.di.quãuis.⁊ ibi Archi.

¶ Differentia est inter errare ignorare et nescire ⁊ ti tubare.no.ff.de iur.et facti.igno.super rubrica.ff.de testam̃.l.de statu.xxii.q.iii.in quibus. et ibi Archi. xxxviii.di.quãuis.

¶ Minor secutus erroꝛẽ maioris minus peccat. de transla.pla.inter corpalia.v.⁊ quãuis.

¶ Probabile dubium excusat errantem.ꝺ sen.excõ. sacro.et qꝺ ibi no.glo.

¶ An error in noie ciuitatis vel dyocesis actoris vel rei viciet rescriptũ.vide in.c.significante. de rescrip. Spe.ti.de ꝓscrip.ꝓsenta.§.fi.v.quid in dubietate.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Error iuris impedit ꝓcessum . no. de prescript. cum ex officii.
¶ Errori subuenit ꝛ malicie. ut. ff. de excu. tu . l. qui testamento.
¶ Error ꝓnominis nō viciat. ff. de cōdi. ꝛ demō. l. quāuis. ꝛ ibi. no.
¶ Factū p errorē est reuocandū cū de errore ꝓstiterit no. de sen. excō. a nobis. ii. in glo. iiii.
¶ Qui alioꝝ defendit errorem damnabiliōr est eo qui facit. xxvii. q. i. si custos .
¶ Ex vno errore sequitur aliꝰ error. ut. ff. de rei ven. . l. ex diuerso.
¶ Error scriptoris non nocet. C. de testa. l. errore. de fide instrumē. ex parte. no. xvi. q. vii. ex hoc. ꝛ ibi sunt concoꝛ. in glo.
¶ An ꝛ quando error in sententia uitiet. dicam plene sub dictione sententia.
¶ Quedam valent p errorē que ex certa scientia nō valerēt. ff. de offi. preto. l. barbarius. ff. de of. presi. l. si forte. ꝛ econuerso. quedā valēt ex certa sciētia que per errorem nō valēt. ff. si qs. cau. l. ſ ꝛ si. § . fi. qō no.
¶ Error ꝓcuratoris potest reuocari usq; ad finē cause. debet tamē constare de errore. de confessis. c. ultiō scōm Innoc.
¶ Error iudicis per ipsum reuocatur. de accusa. c. qualiter. el primo .
¶ Error facti excusat. error aūt iuris nō. regula ignorantia. li. vi. ꝛ ibi. no. glo. ꝛ de cōfessis. c. fi. vbi. glo .
¶ Quis dicat error in tollerabilis. no. de sen. ex. c. per tuas. in glo.
¶ Eo casu quo error potest ꝓbari per iuramentum presumitur scientia eoipso q; quis iurare non vult. de sen. excō. c. si vero. ii.
¶ Error nois nō viciet cū ꝓstet de coꝛpoꝛe. C. de testa. l. si in noie. Spe. ti. de libel. ꝓcep . §. xiiii . v. quid si error. alias. xv. v. qō si hominū.
¶ Error fortune qualitatis ꝑsone ꝛ ꝓditōnis concurrere pōt in matrimoniis . ꝛ quis habeat impedire ꝛ qs diminuere matrimoniū quis non . no . glo . xxviii. q. i. in summa. dicam. j. sub dictione matrimoniū . vide Jo. an. in arboꝛe consanguinitatis.
¶ An error debeat ꝓbari ꝛ qualiter. vide de confir. utili vel inuti. i. de resti. in inte. c. ex litteris . ꝛ ibi per Inno. et in. c. ii. e. ti. li. vi. regula ignoꝛātia. ꝛ ibi By. e. li. et in regula quod semel . ꝛ in regula ꝓsumitur. ubi. Jo. an. e. li.
¶ Quis error excusat. vide no. in. c. ut quis duas. ō elec. li. vi. in glo. penul.
¶ Errātis ꝓsensus nullus est. nec tenet errantis ꝓfessio. Spe. ti. de depos. §. viii. v. sed pone confessus
¶ Reꝑhendunt a dño pastoꝛes q nō reuocant qō erauit. ꝛ ñ requirūt qō perit. Ezechi. c. xxxiii. ꝛ. xxiii. q. vi. quod errauerat.
¶ Error opponit ꝓsensui. l. ii. ff. ō iudi. ff. de iurisdi. om. iudi. l. si p errorē. cle. i. ō iud. i glo. ex certa scia.
¶ In quo differt error ab ignoātia ꝛ titubatōe . nō. ff. de iure. ꝛ fac. igno. sup rubꝛica. ff. ō testa. l. ō statu.
¶ An error impediat trāslationē dñii. nō. Bar. ff. si cer. pe. l. cū fundus. §. seruū tuū. no. ff. de offi. ꝓcon. cesa. l. i. in glo. ii. ꝛ ibi plene per Bar. glo. in. l. eiꝰ q i puincia. ff. si cer. pe. ꝛ. l. si ego. e. ti. bonus tex. in. l. si is cui. ff. de leg. ii. dixi. ō. sub dictōne dñm.
¶ An error in facto ꝓpꝛio tolleret. no . ff. ad velt. l. quanꝝ. in glo. ii. iuncta glo. in . l. sed et si me putem. e. ti. no. ff. de iure ꝛ facti. igno. l. iii. no. de offi. ordi. c. graue. in glo. si est ita. adde q; error i facto ꝓpꝛio excusat quando quis certat de damno. ꝛ aduersarius ō lucro. ff. de condi. inde. l. sed et si me putem. in pꝛin. et l. cum his. e. ti. ꝛ ibi glo.
¶ Error calculi nō ꝑsumitur. ut. l. i. C. de erro. cal.
¶ Epistola sufficit ad ꝓbandū errorem calculi. ut. l. emptoꝛ. § . lucius. ff. de pac.
¶ An error iuris vel facti noceat qñ agit de lucro q rendo. glo. in. l. clodius. ff. de acquir. here.
¶ De errore notarii ꝛ eius ꝓbatōe vide Bar. i. l. si liberarius. ff. de reg. iur. ꝛ Bal. in. l. errore. ꝛ i. l. qñ C. de testa. ꝛ in. l. ii. C. de bo. pos. ſm tabu. ꝛ in. l. he redes palam. § . sed si notam. ff. de testamen.
¶ An error in q̄litate vel substātia mutet delictū . vi de. ff. ad. l. acquit. l. scientiā. § . i. ꝛ. § . qui cū aliter.
¶ Error in qualitate cuius defectum tollere dependet a potestate actum agentis. quam si sciuisset verisi militer abstulisset non viciat actum. vide tex. in. l. barbarius. ff. de offi. ꝓcto.
¶ Error ꝓditionis nō viciat actū vbi ꝓditio vera ꝛ pfecta sic se hz ad actū q; nō inficiat. secus si ꝓditio vera impedit et non opinata. no. doc. in dicta. l. barbarius
¶ Error singularis non facit ius . ff. de ꝓtraben. ēp. l. si ꝓcuratoꝛ. et. l. si per errorem . ff. de iurisdic. om. iudi. error aūt cōmunis ius facit . ſm qō dictū est. ō. adde nō. in. l. iii. in fi. ff. de suppell. lega . ꝛ de hoc plene in dicta. l. barbarius.
¶ Error iustus est q causat a cōi opinione sec⁹ si causet a se. Itē iustus ē qñ causat a dicto vel facto aduersarii. ff. qñ act. de pecu. l. i. § . q̄situm. ff. qō cū eo. l. ſ ꝛ et si. § . fi. vide Bar. in. l. nō fatet. ff. de ꝓfessis.
¶ Stipulatio ex causa erronea non valet . ff. de verobli. l. si ex legati causa.
¶ In actu q frequent exerceꝛ ꝛ in quo qs de facile ñ errat nō est iustus error. secus si errat in eo in quo qs facilit decipit. no. in. l. iusto. ꝛ. l. celsus. ff. de vsucap.
¶ Error iustissimus dicitur in facto alieno. ut. ff. ꝓ socio. l. iii.
¶ Quod potest ignoꝛans potest etiam errans . ff. de de acquir. pos. l. si me in vacuam.
¶ Qñ lex exigit quē putare vel estimare sufficit iust⁹ error . sed qñ exigit cū cā putare exigitur iustissimus. glo. ff. ꝓo soluto. l. existimans.
¶ Licet error partis quandoq; non viciet. ut. l. si qs intentione. ff. de iudi. error tamen testis semper viciat quia interꝓetatur contra ꝓducentem. Bar. in. l. inter stipulantem. § . i. ff. de. vbo. obli.
¶ Error interueniēs semp dz allegari. etiā si in facto sit notoꝛietas. glo. in cle. appellanti. de ap . ꝛ Bar. in l. cū qs. circa fi. ff. si cer. pe. ꝛ. l. si adulteriū cū incestu § . idem polioni. in. v. allegetur. ff. de adul.
¶ Lex nunq̄ allegat errorem ꝓ homie nisi ipemet homo illum alleget. vide Bar. in. l. ii. C. de in ius vocan. qui allegat dictum. § . idem polioni.
¶ Si de errore facti constat añ sniam nō nocet erranti sed si ꝓstat post sniaz diffinitiuā nocet. nec pōt reuocari l. error. C. de iure ꝛ fac. igno. ꝛ ibi Bal. pꝰ glo. adde Inno. in. c. solicitudinē. in glo. reuocari. ō appell.
¶ Adde q; error facti in iudicio reuocatur añ sniam p viā iuris cōis. casus est in. c. si aduersus . de resti. in inte. li. vi. ad hoc illum tex. ibi adducit Jo. an. curius

UVA. BHSC. IyR_001

opinionē tenet Ly. in. l. erroꝛ. C. de iure ⁊ fac. igno. ꝓtra Ja. de arena. qui dicit eo casu necessariā esse restitutionē. ⁊ vide de hoc Jo. an. in. c. fi. de confessis.

¶ Si positōni aduersarii respondes credo etiaꝫ post sniam potes reuocare erroꝛē. qꝛ fuisti lesus credēs persuasioni aduersarii. secus si tua sponte confiteris non eo opponente. dictum est Barto. in dicta. l. erroꝛ. C. de iure et fac. igno.

¶ Erroꝛ cōmissus in ꝑma instantia potest emendari in causa appellatōnis. C. de erro. aduo. l. fi. nō. ff. de ap. l. creditoꝛ. § . iussus . Bal. in dicta. l. erroꝛ. adde Spe. ti. de ꝓsessis. § . postremo . v. sed nunquid. vide moder. in. c. si aduersus. de resti. in inte. li. vi.

¶ Erroꝛ repertus in instrumēto vel testamēto ꝓesumitur notarii si est in eo qō ptinet ad eius officiū . puta in inditione. sed si est in eo qō ptinet ad officiū ptis puta in re vel noie vel cōfinibus ꝓsumit erroꝛ partis. qꝛ ꝑ tabellione ꝓsumit q nō scripserit aliter q̄ sibi dictum fuerit a ptibus. nec ꝓsumitur aliter scire factum q̄ fuerit infoꝛmatus a ptibus. ut nō . Bal. i. l. erroꝛ. C. de testa. q̄ allegat qō habet in. l. sciendū . ff. de v. obli. in fi. glo. ⁊ in aut. de tabel. § . nos aūt. vbi vide.

¶ Erroꝛ testamēti pōt probari per duos testes. ſm Bal. in dicta. l. erroꝛ. C. de testa.

¶ De iure cōmuni pōt erroꝛ reuocari q̄cūq; añ negotium finitū. finitum aūt intelligit. ut. no. glo. in dicto. c. si aduersus. de resti. in inte. li. vi. q̄ lata est snia. cui addit ibi Jo. an. in nouella. q etiā post ꝯfessionē i cā possit dici finitum. ꝑ. c. auditis de ꝓcura. de cā pos. ⁊ ꝓprie. pastoꝛalis. ⁊ qō no. Ly. C. de adul. l. q̄uis.

Erubescentia. "Ille cui peccatū est dimissū non habet vnde erubescat. ō peni. di. i. qnantuslibet ergo.

¶ Erubescentia ē magna pars penitētie. dixi. s. sub dictione cōfessio. dicā. j. sub dictione peccatoꝛ ⁊ penitentia. adde q peccatoꝛ erubescere debet de peccatis suis. ſm Jo. an. in. c. cū olim. el. ꝑmo. de offi. deleg.

¶ Erubescimus cū sine lege loq̄mur. ut. C. de colla. l. illam. ⁊ ibi no. ⁊ in. § . ꝓsideremus. in aut. de trien. ⁊ semis.

¶ Erubescit lex filios esse castigatoꝛes parētū. i aut. de nup. § . si vero. no. xcvi. di. quis dubitet. de hereti. cum ex iniuncto.

Es. "Es alienum videtur id quod debet liberto patronus relinquere. no. ff. de proba. l. patron? in glo. i. circa medium.

¶ Es alienum est quod alii nobis debent. ⁊ quod nos aliis debemus. ut. l. cedere diem. § . es alienum ff. de verbo. signifi.

¶ Es dicit aur. ff. de ver. sig. l. etiā. alias. l. eris.

¶ Es cōphendit omne genus metalli. ut no. ff. de contraben. emp. l. quid tamen.

Esau. "Hic peccauit vendens primogenita sua Jacob. vid. s. Tho. scda. scde. q. c. ar. iiii.

Esse. Est. "Hoc verbū est q̄q; sumit ꝑ esse. ff. de contraben. emp. l. ꝭ venditio. § . fi. Interdū est. i. esse pōt. ff. q̄ act. ō pecu. ē anna. l. i. circa ꝑn. Interdū est. i. esse solet. ff. manda. l. seruus meus. Interdū est. i. competit. ff. fami. herc. l. item labeo. § . penl. Interdū ē. i. existit. ff. so. matri. l. si cū dotem. Interdum est. i. fuit. ff. de ver. sig. l. verbum erit Interdū est. i. consistit . C. vbi de cri. agi. opoꝛ. l. i.

¶ Equiparant aliquando aliquid esse in re vl in spe. ut qō est in spe videat esse in re. ff. ō bo. liber. l. si necesse. § . si deportatus. ff. de testa. tute. l. si quis sub conditione. ff. de fideicō. liber. l. cum vero. circa ꝑn. xiiii. q. ii. habent. ⁊. c. qui diuina. qui ma. accu. pos. insup ⁊ ibi no. de sen. excon. religioso. li. vi.

¶ Paria sunt esse vel desisse esse. C. cōia de le. l. i. § . pe. ff. de testa. mili. l. ex eo. lv. di. si quis ꝑ egritudinē de pe. di. vii. c. i. de preben. cui de nō. li. vi.

¶ Qui ponit vel affirmat aliquid esse etiā omia alia ponere videt que sunt necessaria ad illius essentiā. de ꝓscrip. si diligenti. de deci. dudū. i. de concess. ꝓben. ea noscitur. de re iudi. c. abbate sane. li. vi.

¶ Inter esse ⁊ non esse non ē dare mediū. xxxii. q. i. cū renūtiatur. de pe. di. i. si enim inquit. de resti. spol. ex parte. facit. xxxii. q. ii. moyses. de despon. impube. c. ad dissoluendū. ⁊ in clem. litteras. de Rpt. no. in. l. inter stipulantē. ⁊. l. ita stipulatus. i glo. ff. de. ver. ob. adde q hoc est ꝓceptū philosophicū de quolibꝫ dicit est vel non est de nullo vero simt.

¶ Quid sit esse talē vel ꝑ tali haberi. Bar. no. ff. de adul. l. si maritus. § . legis iul. idem. ff. de iure fisci. l. eius qui. ⁊. ff. de no. op. nun. l. pretoꝛ. no. ff. de verbo. signifi. l. moꝛtis . i glo. fi. quā sēp solco allegare ad hō.

¶ In esse consistere vt in esse stare ⁊ qui ré de ꝓximo deduxit i esse paria sunt. Bar. in. l. fulcinius. ff. ex q. cau. in pos. ea.

¶ Quis dicit eo loco esse cōpore vbi animo ē. Bar. ff. de capti. ⁊ postli. re. l. nihil interest.

¶ An dicat esse id quod non est perfectum. no. ff. de ver. sig. l. solutionem.

¶ Non videtur esse id quod apparet. no. de rescrip. cum contingat. in glo. precipimus. ⁊. l. in lege. ff. de contraben. empt.

¶ Esse ⁊ de ꝓximo debere esse paria sūt. no. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. l. si impuberi. ⁊ ibi. Barto.

¶ Omne quod est habet causam inductiuam conseruatiuam ⁊ coꝛruptiuam. ff. de legi. l. fi.

¶ Paria sūt aliquid nūquā fuisse vel fuisse ⁊ reductū ad primū non esse. glo. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. nepotes. de cleri. excō. mi. prepositus doc. de calū. c. i. vide tex. in. l. patre furioso. ff. de his qui sūt sui vel alie. iur. ego in hoc phisice loquēdo dicerē ōriū.

¶ Esse rei attribuitur nature vbi ius nil addens simpliciter naturā approbat. vnde dicit filius naturalis natus ex vero coꝛpoꝛe patris natura cooperante. licet ius ciuile approbet illū ut verū filiū. ut dicta. l. i.

¶ Esse ꝓprie ꝯuenit deo. s. Tho. in ꝑma parte. q. xiii. ar. xi. ⁊ in ꝑmo. di. viii. ar. i. ⁊. iii. vbi vide.

¶ Esse dei non est esse omniū. Idem in ꝑma pte. q. xxxviii. ⁊ in ꝑmo. di. viii. ar. ii.

¶ Esse causat in omnibus a solo deo. Idem in sum. contra Gentiles. li. iii. q. lxvi.

¶ Esse ⁊ essentie non est compositio sicut materie ⁊ fozme. Idem in summa contra Gentiles li. ii.

¶ Esse non ꝓponit in diffinitione alicuius generis vl speciei. Idem in. q. de quolibet. q. viii. ar. v.

¶ Esse ⁊ essentia differunt in creaturis. Idem in primo. di. iii. ar. iiii.

¶ Esse non est accidens. idem in ꝑmo. di. iii. ar. x.

¶ Esse ex nihilo ⁊ non esse ex aliquo differunt. idem in ꝑmo. di. v. ar. iiii.

¶ Esse est ab aliqua fozma inherente. idem in primo di. xvii. ar. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Esse in aliquo diuersimode cõuenit spũalib⁹ ⁊ cor-
poralibus. idem in ꝑmo. di. xxxvii. ar. iii.
¶ Esse rei ab aliquibus dependet. idem in quarto.
di. xliii. ar. xix.
¶ Esse est multiplex. s. Tho. in. q. de quolibet. q.
viii. ar. iii. ⁊ i ꝑmo. di. viii. ar. ii. ⁊ in ꝑma pte. q. i. ar.
vii. ⁊ in ꝑmo. di. xix. ar. iii. ⁊ di. xxxvii. ar. iii. ⁊. xxxv
iii. ar. iiii. ⁊ in secũdo. di. xv. ar. i.
¶ Esse nature fortius imꝑmitur q̃ per accñs. qꝫ ac
cidente corrupto nulla remanẽt ꝑma vestigia. vide. ff.
de adop. l. in omni iuncto. tex. in. l. patre furioso. ff. ỏ
his qui sunt sui vel alie. iuris. vide. ff. de auc. tuto. l. ⁊
si pluribus.
¶ Paria sunt non esse ⁊ esse sed inanem esse. ff. de do
lo. l. nam is.

Essentia Essentialia Que sũt essentia
lia formalia ⁊ sub
stantialia actus. vide Ange. suo consilio. xxxv.
¶ Additio ⁊ diminutio essentialiũ imutat actũ. ff. ỏ
ꝓtraben. emp. l. pacta ꝙuenta. ubi nõ. in ꝑn.
¶ Essentia dei cõpatitur secũ pluralitatẽ attributoꝝ
s. Tho. in ꝑma ꝑte. q. xiii. ar. i. ⁊ in ꝑmo. di. ii. ar. ii.
alias di. xxii. ⁊ in. q. de quolibet. q. xi. ar. vi.
¶ Essentia diuia ꝓpriẽ secũ pluralitatẽ ꝑsonaꝝ. idẽ
in ꝑma ꝑte. q. xxx. ar. i. ⁊ in ꝑmo di. ii. ar. iiii.
¶ Essentia dei omnia repsentat. idẽ in summa cõtra
gentiles. li. i. q. liii.
¶ Essentia diuina nõ põt cognosci naturaliter ab ali
qua creatura. idem in summa contra gentiles. li. iii.
q. xlix. ⁊. li. lxiii. q. xix.
¶ Essentia diuina differt ab ypostasi. subsũtia ⁊ sub
sistere. ⁊ ꝑsona. idẽ in ꝑmo. di. xxiii. ar. i.
¶ Quomodo essentia diuina dicatur limitata. idem
in. q. de quolibet. q. ii. ar. i.
¶ Essentia in diuinis cõmunicatur pluribus suppositis. idem in ꝑmo. di. ii. ar. v. ⁊. ii.

Estas. Incipit ab equinoctio vernali. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. l. i. §. estatẽ. ff. ne quid in loco publi. l. i. §. estas. ⁊ ibi no.
¶ An calores estiui excusant citatũ a comparendo. vide in. c. cum olim. de dolo ⁊ ꝓtu. Spe. ti. ỏ cita. §. i. v. itẽ q̃ valitudie. vide qd dixi. s. sub dictõne citatio
¶ Unum modum computandi hyemem et estatem. vide in. l. iii. in si. C. de naufra. li. xi.

Et Ista copulatiua ⁊ non semꝑ querit cõcursũ dum ozũ. nõ Bar. in. l. si finita. §. elegãter. ff. ỏ dã. infec. Ja. de are. in sua disputatõne que incipit. q̃dam paterfamilias fecit testamentũ.
¶ De materia. s. an ⁊ qñ hec dictio ⁊ requirat ꝙcursum copulatoꝝ. vide pulchre ꝑ do. Anto. in. c. ii. de rescrip. moder. ponũt in cle. in plerisq̃. de elec. Jo. an. in. c. accusatus. de hereti. li. vi. Bar. in. l. i. ff. de iusti. et iure. ⁊ ibi Bal qui ỏ hoc plene tractat. Ly. in. l. ii. C. de ver. sig. Bar. in. l. re ꝙiuncti. ff. de le. iii. adde nõ. ff. ỏ iur. ⁊ fac. igno. sup Rica. adde qd dixi. s. sub dictione copulatiua.
¶ Hec dictio et q̃nq̃ ponit ꝑ etiã. no. in. l. si filius. qui in ꝓtestate. ff. de libe. ⁊ postu. ⁊ in. l. eas causas. ff. de condi. et demõ. facit. ff. ỏ ver. sig. l. sepe. q̃nq̃ ponitur ꝑ idest. glo. in. c. cupientes. §. deniq̃. de elec. li. vi. glo. in. l. i. ff. si quis cau. vide in. l. i. et. ii. C. de v. sig. Inno. de elec. qꝫ pp. li. vi. in cle. i. de cã. pos. et ꝑ prie. in glo. antepe. adde. ff. de reg. iur. l. nihil tam natu-
rale. in glo. C. de adul. l. que adulteriũ. in glo. fi.
¶ Quid de significato huius dictionis etsi. vide i. l. etsi seuerioꝝ. C. de his qui no. infa. glo. in. l. mulierẽ. ff. de his qui. ut indig. in cle. ii. de Rp. nõ. de iureiu. c. quemadmodum.
¶ Q̃ñ copulatiua et ponit inter ea que sũt idẽ exponitur ꝑ idest. nõ. doc. ỏ vi. ⁊ ho. cle. monasteria. adde ff. de iure do. in. l. i. ⁊ de no. co. compo. l. i. §. fi.
¶ Coniunctio qꝫ eq̃pollet copulatiue. ⁊ dictũ est Jn no. in. c. i. de baptis.
¶ Hec dictio et est coniunctiua ⁊ ad ꝓra additamẽmentũ. ut. ff. de le. iii. l. ea tñ adiectio. nõ tñ semꝑ cõtingit. ut. ff. de here. instit. l. si pars. de quo habes glo. in. l. i. §. i ꝑmo. C. de caduc. tolt. Interdũ ponit ꝓ vel. ⁊ sic distinguit. ut in aut. ut fra. fi. circa mediũ. ff. de ver. sig. l. sepe. de fil. pbi. c. ii. de offi. ozdi. significauit. post ꝑn. q̃nq̃ ecõtra vel ꝑ et. ỏ fil. pbi. ex tua. ff. de vsufruc. lega. l. si titio fundus. no. doc. ff. de leg. ii. l. titia. §. fi. ⁊. C. de scỏis nup. l. i. interdũ ponit ꝓ etiã. ut no. C. de no. co. compo. l. i. §. quibus.
¶ Hec dictio et q̃nq̃ ponitur declaratiue. de of. del. pzudentiã. circa fi. Jo. an. de hereti. accusatus. circa ꝑn. li. vi. in quo differt hec dictio et a dictione cum. vide Ly. in. l. ii. C. de ver. sig.
¶ Hec dictio et verificatur de copulatiuis successiue no. Bar. ff. de libe. ⁊ postu. l. gallus. §. quidaꝝ recte. ⁊ ibi etiam Bal.
¶ Hec dictio et posita iter õria ⁊ incõpatibilia resoluit in vel. no. Bar. ff. de vsufruc. lega. l. si titio fũdus
¶ Hec dictio et posita inter genus ⁊ spẽm. int causã ⁊ causatũ exponit ꝑ idest. exemplũ placitus ⁊ consensus. i. placitus ꝙsensus. ff. de legi. l. de quibus. vỏ. ff. de pac. l. i. in glo. consensus.
¶ Copula et ꝙcursum requirit copulatoꝝ. ⁊ nõ intelligitur diuisiue. vide glo. ⁊ tex. in. l. hoc amplius. §. quesitum. ff. de dam. infec.

Etas. Quando aliqua dispositio loquitur de etate debet intelligi de naturali. non ỏ ea que beneficio pzincipis suppletur. tex. ⁊ ibi no. in. l. fi. C. de his qui ve. eta. impe. vide Jo. an. in. c. susceptum de rescrip. li. vi.
¶ An credat libzo patris de etate filii. glo. in. l. etiã. ff. de ꝑba. Bal. in. l. neq̃ natales. C. de ꝑba.
¶ An de etate filii credat simplici assertioni patris no. de despon. impu. c. cõtinebatur. de testi. sup eo. q̃ ma. accu. pos. c. videtur.
¶ Quis debet ꝑbare etate dicẽs maiozẽ vel dicens minozẽ. no. glo. ⁊ Archi. lxxviii. di. pbiter. Idem de rescrip. si eo tpe. li. vi. C. de testi. in inte. l. si minozẽ. ff. de mino. l. de etate. Spe. ti. de ꝑba. §. i. Jo. an. in regula infamibus. li. vi. de mercu. adde glo. in. c. in p sentia. de ꝑba. que incipit. nota q̃.
¶ Rõne etatis multa ꝑsumunt tam ꝑ q̃ ꝓtra q̃ aliaꝝ nõ ꝑsumerent. glo. xxxiii. di. quozũdam. de ꝑsump. cum in iuuentute.
¶ Que etas dicat requiri in ꝓmouẽdo ad epatum. dic. xxx. annoꝝ cõpletoꝝ. de elec. cũ in cũctis. Que in abbate eadẽ. vel saltẽ. xxv. nõ. Jo. an. in. c. indemnitatibus. de elec. li. vi. Ne in abbatissa. dic. xxx. annoꝝ completoꝝ. nõ. in dicto. c. indemnitatibus. vbi tex. in tantũ ut existẽs infra illã etatẽ nõ possit eligi in abbatissam. potest tamẽ postulari a papa ut ibi est glo. facit glo. in cle. i. de elec. Que i dignitatib⁹ ⁊ aliis bñficiis

UVA. BHSC. IyR_001

curatis.dic.xxx.annoꝝ ut in.c.cum in cūctis.§. infe rioꝛa. Que in ꝓiori conuentuali.dic.xxv. in cle.ne in agro.§.ceteꝝ.de ſtatu mo.ubi vide tex.et glo.

¶ Quid de ꝓbꝛatibus nō ꝙuentualibus q̄s poſſit ſu per defectu.etatis diſpenſare.dic ſolus papa. q̄ ſupe rioꝛa ſunt ſtatuta ꝙcilioꝝ ꝓtra que nō pōt epus diſpen ſare.glo.in dicto.c.cum in cunctis.glo.de elec. cū di lecti.nec legatus de latere diſpenſabit. per glo.no.in c.dilectus.de ꝓbeñ.

¶ Que etas requiraꝛ in dignitate ſeu beneficio ñ cu rato ſeu curato vel canoniis.nō. Inno.ꝛ doc. de eta. et quali.ꝓterea.et.c.indecoꝝ.de ꝓben.ſup inoꝛdiata glo.in.c.ſi eo tpe.de Rp.li.vi.ſup.v.etatē.ō his no. do. Lar.flo.in cle.generalē.de eta.ꝛ quali.ubi etiam tractat de etate omniū oꝛdinū.ō quo ibi in tex.ꝛ glo. q̄ vult q̄ ſtatim poſt infantiā oēs minoꝛes oꝛdines p̄ñt ꝓferri.nec habent determinatā etatē.

¶ Que etas requiraꝛ in moniali petente ſe admitti in electionē abbatiſſe.dic ut habeꝛ in dicto.c.indēnita tibus.vbi requiriꝛ q̄ cōpleuerit.xii.annū.

¶ Que etas requiraꝛ in eo cui confertur tonſura cle ricalis.dic ut habetur in.c.fi.de temp. oꝛdi.li. vi.di cam.j.ſub dictione tonſura.vide glo.in cle. generalē. de eta.et quali.

¶ Que etas requiratur ad ꝓfeſſionem.dic q̄ in viro xiiii.in femina.xii.de regula.ad noſtrā.et.c. poſtulaſti nō.in cle.fi.de regula.

¶ In q̄ etate debeat ꝙſecrari virgo.dic in.xxv.anno. xx.q.i.placuit.lxxvii.di.placuit.

¶ Que etas requiraꝛ in iudice oꝛdinario. vel delega to.nō.doc.in.l.quidā ꝙſulebat.ff.de re iudi.doct.in c.cum viceſimum.de offi.dele.

¶ Que etas requiraꝛ in ꝓcuratoꝛe.no.ff.de ꝓcura. l.minoꝛ.ff.de mino.l.cū mādato.hodie ē expeditū in c.q̄ generaliꝛ.de ꝓcu.li.vi. ubi diciꝛ q̄ in ꝓcuratoꝛe ad negocia requiriꝛ etas.xvii.annoꝝ.ad iudicia.xxv.

¶ Que dicatur etas legitima.dic.xxv.annoꝛuꝫ. niſi aliud inducat ſubiecta materia.glo.ꝛ doc.de regula. c.i.adde.ff.de neg.geſ.l.ex duobus.ff.de le.iii.l. cuꝫ filio.plene p Bal.in.l.cū te.de ꝓba.

¶ Que dicatur etas iuuenilis.vide in.c.iuuenis.de ſponſa.glo.in ꝓhemio.li.vi.videliceꝫ a.xxv.uſq̄ ad q̄n quageſimū.que in infantibus.no.ibidē.ꝛ in.l.ſi infan ti.C.de iure delibe.

¶ Que dicaꝛ etas ꝓxima infantie vel pubertati.nō. de ſpon.iuuenis.glo.in.l.i.ff.de noua.glo. Inno.de deſpon.impube.ꝓtinebaꝛ.et.c.de illis.ii.in glo.

¶ In malicia ſupplet etatē in matrimonio ſpirituali ſicut in carnali.nō.glo.ꝛ doc.de regu.cū viꝝ.et.e.ti. c.fi.li.vi.do. Lar.flo.in.c.iii.de deſpon.impu. et eſt ꝙcluſio q̄ nō.ſed attendiꝛ pubertas ex numero annoꝝ Inno.de deſpon.ipub.de illis.ii. de regula.ad noſtrā in glo.ii.adde de hoc.l.ſi alterius.et quod ibi no.C. ſi mi.ma.ſe diꝛ.

¶ Quot ſunt etates mūdi.glo.ꝓhemio.vi.vbi dicit q̄ ſex.ꝛ idē de etatibus hominis ut ibi. de quo ē glo. in.l.hereditatem.ff.ad.l.fal.adde glo. in epla victor. C.de ſumma tri.in.v.diebus.

¶ Que dicaꝛ minoꝛ etas. no. glo.xxvii.q.i.c.i.vbi diuerſimode diciꝛ ſm diuerſitatē actuū.

¶ In q̄ etate mōacha velari poſſit.glo.xx.q.i.firma aūt. Inno.in.c.i.de tēp.oꝛdi.tex.lxxviii.di.c.nemo.

¶ Etas longeua hoīs diciꝛ uſq̄ ad centū annos.glo. xvi.q.i.poſſeſſiones. Inno.in.c.veniens.de fiꝛ. p̄ſbi. ꝛ in.l.fi.C.de ſacroſanc.eccle.

¶ Que etas requiratur in inquiſitione heretice pꝛa uitatis.dic.xl.annorum completoꝛum.ut in cle. abo lentes.de hereti.

¶ Ratione etatis multa ſunt cōſideranda.lxxxvi.di. tanta. Archi.xviii.q.ii.diffinimus.

¶ Etas non impedit caracteris ſuſceptionē. de tēp. oꝛdi.vel non eſt compos.

¶ Jeremias ꝛ Daniel ante iuuenilem etatem habue runt ſpiritum ꝓphēticuꝫ. Jere.i. Daniel.iii.lxxxviii. di.hoc regulariter.

¶ Omis etas ꝓna eſt ad malū.xii.q.i.c.i.ubi vide.

¶ Etas eſt communis viro et mulieri in ſponſalibuſ contrahendis.ſecus in matrimonio.ut no.plene.i.c. litteras.de deſponſa.impube.

¶ Etati ſubueniendum eſt.ff.de mino.l.i.

¶ Que dicatur etas perfecta.no.inſti.ō fiduc.tute. §.fi.in glo.ſi perfecte.

¶ Etas pꝛeſumitur ſciri a tutoꝛe ꝛ a cognatis. nō. ff.de minoꝛ.l.minoꝛ.xxv.an. adito pꝛeſide. in glo.fi. C.e.l.de tutela.in glo.fi.

¶ Quomodo pꝛobetur etas. vide per Bar. in.l.de etate.ff.de mino.in glo.ii.

¶ An ꝓbatio etatis facta in vna cā faciat ius in alia vide in dicta.l.de etate.in glo.fi.

¶ Per quos poſſit ꝓbari etas. vel q̄ ſint legitime ꝓ bationes etatis.nō. Bar.ff.ꝓ ēpto.l.ii.§. ſi a pupil lo.vide.no.ff.de excu.tu.l.ii.in ꝓn.in glo. legitimis. ꝛ ibi Bar.nō. Spe.ti.de ꝓba.§.i.v.reſtat.glo.in.l. ſi alterius.C.ſi mi.ſe ma.dixe.q̄ tñ nō reputaꝛ vera glo.adde pulchꝝ dictū Bal.in.l.ii.C.ō tēp. appel.

¶ Que etas excuſat a munere publico. nō. inſti.de excu.tuto.§.item maioꝛ.C.de decur.l.fi.li.xi.

¶ Quis poſſit attingere ad etatē.cxx.annoꝝ. i auꝛ. de mona.§.illud.et.§.ſi vero.ubi vide.

¶ Etas media eſt circa q̄nquaginta annos. in auꝛ. q̄o opoꝛ.epi.§.ſinaūt.colꝛ.i.alibi illa diciꝛ grandis etas.et exiſtens in q̄nquageſimo anno diciꝛ grādis na tu.ff.de oꝛig.iur.l.ii.§.ꝑmus diuus.

¶ Que dicatur tenera etas.vide in.l.i.C. qui eta. vel pꝛofe.ſe.excuſ.li.x.in glo.

¶ Be his verbis cū erit ſue etatis vel legitime etatis vel perfecte etatis.vel mature etatis.vꝛ cū adoleuerit vide in.l.cū filio.§.fi.ff.de le.iii.

¶ Uſq̄ ad quā etatem quis dicatur iuuenis. dixi ali quid.ſ.adde.l.non aliter.§.i.ff.de le.iii.

¶ Etas in ꝓſonis honeſtis ꝛ grauibus ꝓbaꝛ ꝑ inſtru mentū matrimonii.ſ.q̄ filius natus fuit poſt inſtrumē ta dotalia. Bar.in.l.neq̄ natales.C.de proba.ꝛ ibi glo.in auꝛ.ut fratrū filii.poſt pꝛin.colꝛ.ix. vide Bal. in.l.neq̄ natales.C.de ꝓba.

¶ Probare etatē eſt multū difficile.ꝛ ad eius ꝓbatō nem admittūꝛ ꝓſōe coniuncte.ut.l.ſi minoꝛem ꝛ ibi. Bal.C.de in inte.reſti.

¶ Coniuncti preſumūꝛ ſcire ſui coniuncti etatem ut. l.de tutela.C.de reſti in inte.mino.vbi dubitat Bar. an coniunctus ꝓductus in teſtem ſup etate coniuncti reddat ſufficientem cauſam dicti ſui ſi dicat.ſcio quia ſum frater vel patruus.ſꝫ idē. Barto.in.l.i.ff.ſi cer. pe.dicit ſufficere.vīō plene p Bal.i dicta.l.ō tutela.

¶ Practica deponēdi ſup negatia certe etatis ē ſcio q̄ a multis q̄ſiui ꝛ a nemie audiui q̄ talis eſſet etatis

UVA. BHSC. IyR_001

ita no. do. Anto. ō butrio. in. c. cū nobis oli. de elec.
¶ Poteſt iudex ſupplere negligentiā ꝑis in ꝓbatiōe etatis. do. Anto. in. c. cum nobis olim. de elec.
¶ Qualiter etas deducatur in iudiciū et qualiter ꝓbetur. ⁊ cui incumbit onus ꝓbandi. plene ꝑ Bar. in dicta. l. de eta. ff. de mino.
¶ Etas generis humani vltima que incipit ab aduē tu xpi uſq; ad finē ſeculi quibus gradibus computat̄ s. Tho. in. i. di. xliii. ar. viii.
¶ Etas habet reuerentiam et ſenectus. idem in ꝑmo. di. xliii. ar. ix.

Etcetera Vbi de hac dictione ſcribit̄ extenſe. "vide in. l. iuregentiū. ff. ō pac. Bar. in. l. gallus. §. idem videndū. ff. de libe. ⁊ poſtu. ⁊. ff. ō vſufruc. l. iii. §. i. Bal. in aut̄. ſi quis in aliquo. C. de eden. bonus tex. ⁊ ibi doc. in. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. ff. de iureiur. Bal. in dicto. §. idem videndū. Spe. in ti. de inſtru. edi. §. oſtenſo. v. quod ergo ſi imbreuiatura. ⁊ ibi Jo. an. in addi. vide quod dixi. ō. ſub dictione cetera.

Eternum Eternitas. In quo differāt "eternū ⁊ ꝑpetuum. nō. glo. in. l. nulla ſocietas. ff. ꝑ ſoc.
¶ In quo differāt eternū et ſempiternum. no. glo. et Bar. in. l. cū debere. ff. de ſui. urba. ꝑdi. i glo. eternū
¶ Eternus. i. incōmutabilis. vide in ꝓhemio. ffoꝝ. in ꝓn. Jtē eternꝰ. i. ꝑpetuus. ff. ꝑ ſocio. l. nulla. Jtez eternū qō caret ꝓncipio ⁊ fine. glo. i. c. ō ſum. tri. i. v. eternaliter. adde glo. de ſum. tri. in glo. iii. li. vi.
¶ Eternitas bene diffinit̄ ſm. s. Tho. in ꝑma parte q. x. ar. i. ⁊ in ꝑmo. di. viii. ar. iiii.
¶ Eternitas differt ab euo ⁊ tpe. s. Tho. in ꝓma ꝑte. q. x. ar. iiii. ⁊ in ſecundo. di. ii. ar. i.
¶ Eſſe eternū ē deo ꝓpriū. idē i palt̄. q. x. ar. iii. et in ꝑmo. di. viii. ar. v. et in. q. de ꝑ. q. iii. ⁊. xiii. ⁊. xiiii.
¶ Eternitas eſt ipa diuina eſſentia. s. Tho. in ꝑma ꝑte. q. x. ar. i. ⁊ in ꝑmo. di. xix. ar. iii.
¶ Eternitas de ſui ratione habet duo. idem in ꝑmo di. xxxi. ar. iii.

Ethimologia. An liceat i iure arguere ab "ethimologia vocabuli. nō. Bar. in. l. i. ff. de furt̄. ⁊ in repeti. l. oēs populi. ff. ō iuſti. ⁊ iure. ⁊ in quodā ſuo ꝓſilio qō incipit. ciuitas tuderti. adde qō dixi ſub dictione argumentū.
¶ Si ethimologia repugnat vocabuli diffinitōni ſtat̄ diffinitōni. dictū eſt Jaco. but. ff. de fide inſtru. l. iſtrumentoꝝ. Jdē dicit ibi ſi modꝰ loquēdi repugnat ethimologie ſtat̄ mō loqndi. ff. ō ſuppel. lega. l. labeo. idē Ja. bu. i aut̄. decernimꝰ. C. ō epi. ⁊ cle. ubi ēt Bal.

Ethnicus. De expoſitōne huiꝰ verbi vid nō. "in. c. nouit. ō iudi. ii. q. i. nonne.

Etiam. De ſignificato huius dictōnis. no. bar. "in. l. ſi tertius. §. officiū. ff. de aqua pluarcē. ⁊ in. l. etiā. C. ſi tu. vel cura. ⁊ in. l. etiā. C. de furt̄. vide in. c. accuſatus. §. qōnibus. de hereti. li. vi. ⁊ in cle. diſpendioſā. in fi. de iudi. ⁊ in. c. cū in illis. §. illis vero. de ꝑben. li. vi. no. ō ꝓſti. cū oēs. in. v. ſtatuerūt. etiā glo. in cle. ii. de hereti. no. ō elec. cū in cūctis facit. l. qōcunq;. §. ſi qs ita. ff. de ver. obli. ubi Bar. ⁊ Bar. in. l. i. C. qui admit. ad bo. poſ.
¶ Hec dictio qñq; ponit̄ ꝑ tanq;. ff. ad vell. l. fi. §. i. et implicat. ut. l. i. C. qui admit. ad bo. poſſeſ. aliqd ꝑ Alrebi. de ꝑben. cū in illis. §. i. li. vi. qñq; affirmat. ⁊ idē ſignificat qō certe. Matb. xi. ꝓphetā etiā plꝰ q̄ ꝓphetam. ⁊ Jo. xi. etiā tu dñe ſcis qꝝ amo te.

Eua Exemplo eue ꝓbat̄ q; peccatū ſine cōfeſſio "ne nō dimittit̄. vide de peni. di. i. deniq;.
¶ Eua decepit adā et nō ecōuerſo. xxxiii. q. v. adā.
¶ Eua de coſta ade formata fuit ut oſtendat̄ viri et mulieris vnā eſſe naturā. de biga. debitū. Jtē mulierē eſſe ſociā viri. qꝝ de latere educta fuit nō dñam. qꝝ nō de capite. nō famulā. qꝝ nō de ꝑtibus inferioribus
¶ An peccatū eue fuit grauiꝰ peccato ade. s. Tho. ſcōa ſcōe. q. clxiii. ar. iiii.

Euacuare Euacuari dicit̄ qō tollit̄ ō pñti et "ſtat in ſuſpēſo inſpecto futuro euē tu. in aut̄. de nō eligen. ſcō nuben. §. hoc aūt.

Euaneſcre Euaneſcere dicit̄ etiā qō ñ habz "ꝓncipiū aliqō in ſubſtātia. licz habeat ꝓncipiū pendens. ff. de pac. l. item quia.

Euangelium. Euangeliſta.

¶ Euangeliū eſt lex ꝓtinens aliqua que ſunt iuris naturalis. ⁊ aliqua nō. vi. di. bis itaq;.
¶ Cōtra euangeliū nihil ſtatui pōt etiā per papam. xxv. q. i. ſunt q̄dam. et. c. omne qō.
¶ Euangeliū multa ꝓbibet que in antiq̄ lege erāt cōceſſa. xxvi. q. ii. §. bis ita.
¶ Qñ euangeliū dicit̄ oēs debent ſe curuare ⁊ ſtādo reuerenter audire. nō. glo. de ꝓſecra. di. i. apoſtolica. ⁊ in cle. ad noſtrū. §. viii. de hereti.
¶ Quare accendunt̄ luminaria qñ legit̄ euangeliuz. vide beatū Hieronimū. c. vigilantiū. nō eni fit ad fugādas tenebras. ſed ad ſignū leticie demonſtrandū vl̄ annotandū. qꝝ tpe gratie quo ꝑdicatū eſt euangeliū effulſit lux mūdi. bonus tex. ⁊ ibi no. xxi. di. cleros.
¶ Qualiter eſt intelligendū euangeliū. dic ſm ſenſuz et medullam. nō ſm verba. i. q. i. marchion.
¶ Quare quatuor euāgeliſte quatuor variis figuris animalium depingantur. in aut̄. iuſiurandum quod ꝑ ſtatur ab his. colt̄. i. glo. in cle. i. de ſumma trini. vide Grego. ſuper Ezechiel.
¶ An ſacerdos cantans euangelium debet tenere ſtolam plicatam ſuper brachio ad modum dyaconi. vide glo. xxiii. di. eccleſiaſtica.
¶ Quare xpiani ſignent ſe tribus crucibus qñ dicit̄ euangeliū. Archi. de ꝓſe. di. i. apoſtolica.
¶ Euangeliſte ſunt q̄tuoꝝ quoꝝ noia habes de reli. ⁊ venera. ſancto. c. i. in glo. li. vi.
¶ Euangelica doctrina dat ꝑceptū ō ꝓudētia ⁊ q̄re vide p. s. Tho. ſcōa ſcōe. q. lvi. ar. i.
¶ Dignioꝝ eſt doctrina euāgelii ceteris doctrinis iō tantū a dyacono cantatur. epla a ſubdyacono. vetus aūt teſtamentū ab inferioribus miniſtris. s. Tho. iiii. di. xxiiii. q. ii. ar. ii. ad quartū ꝓtra. iiii. c. lxxv.
¶ Etiā ſi angel̄ vobis alit̄ euāgeliſauerit q̄ nos anathema ſit. ad Gal. i. xi. q. iii. ſi is q̄. xxiiii. q. iii. ſi qñ.

Euentus. Vbiꝰ euētus litis excludit decep "tionē ultra dimidiam. docto. in. l. ii. C. de reſcin. ven.
¶ Euentus litis ſemper eſt dubius. ff. de pecu. l. qō debetur. ⁊ ibi nō.
¶ Inſpiciat̄ euētus ſeu qō euenire pōt. vide de iudic. o. iudi. l. ſi idē. §. ſi. ff. loca. l. ſi qs domū. §. ſi. ⁊ ibi nō. ō elec. ſi qs iuſto. li. vi. ō homici. c. ſi. c. li. l. v. di. ſi qs abſciderit. adde. ff. ō acq. rer. do. l. naturalē.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Euētus mortalitatis ñ est iputādus. ff. ō offi. pſi. l. illicitas. §. sicuti. ff. ad. l. acquil. l. q̄ actōne. §. fi.

Eueſtigio Exponit. i. de primo. de Rp. ſta tutū. §. inſup. li. vi. ſimile verbum habet in. c. i. de ſta. regu. li. vi. v. vex. Idē. ff. de neg. geſ. l. diuortio. Itē eueſtigio. i. in pncipio geſtionis. vi de de hoc verbo in. l. fi. C. ſi mancip. ita fue. alie.

Euictio In re euicta a donatario ēptoris poſ ſit venditor teneri ſeu cōueniri de euic tōne. nō. Bar. in. l. ſi in ſolā. §. fundū. ff. de euic.

¶ An donans teneatur de euictione. Bar. in. l. ariſ. §. labeo. ff. de donat. no. in. l. ii. C. de euic. do. Zibb. in. c. fi. de emp. ⁊ ven. in vlti. colū. vide tex. et glo. i. l. ad res donatas. ff. de euic.

¶ In q̄bus caſibus pſtat ſatiſdatio p euictōe. Bar. in. l. i. §. ſtipulatio. ff. de preto. ſtipu.

¶ Habēs cām lucratiuā tenet actori denūtiare ante lit. cont. alias non hz regreſſum de euictōne. ut. l. qui pcubinā. §. ſi heres. ff. de le. iii.

¶ An pcurator teneat ō euictōe. Bar. in. l. fuū ticii ff. māda. ⁊ in. l. pcurator q̄ p euictōne. ff. de pcura.

¶ Euicta re p ſniam ēptor nō tenet appellare ſi vēditor fuit pñs platōni ſnie. alias tenet appellare ⁊ pſeq̄ appellationē. ut in. l. herennius. §. fi. ff. de euic. Joan. in addi. Spe. ti. de appel. §. i. v. ſed nunq̄d ēptor.

¶ An ſingularis ſucceſſor emptoris habeat ius denū ciandi in cauſa euictionis. dic q̄ non niſi ſit ei conceſſū tex. eſt vnicus. in. l. ſi res quam a ticio emi. ff. de euic. Bal. in. l. i. C. de rerum pmu.

¶ Licet emptor non agat de euic. niſi lata ſententia. tñ ſi in ptractu appoſitū eſt pactū q̄ mota cōtrouerſia agi poſſit de euictōne ſeruabit pactū. neq̄ expectabit ſnia. ita no. Albe. in. l. imperatores. in pn. ff. de trāſac. ⁊ in. l. cum hereditas. ff. ad treb. ⁊ l. ſi dictū. §. ſi cō pmiſero. ff. de euic. et quod ibi no.

¶ Quod dicit q̄ emptor dānatus pp ptumaciā non agit de euictōne. p. l. ſi ideo. ff. de euic. ⁊ q̄ dānatus i abſentia magis videt dānatus ob ptumatiā. q̄ q⁊ ma lam cām habuit. habz locū niſi ptaret ipm fouere ma lam cām p pbationes aduerſarii factas. vt niſi eēt ab ſens ex iuſta cā ⁊ pbabili. bis eni duobus caſibus licz abſens damnet agit tñ de euictōne. glo. eſt ſingu. in. l. ii. C. de contra. iudi. tutele.

¶ An ſi euincat a me bñficiū mihi collatū p ēpm te neat itex mihi ꝓuidere. vide glo. ⁊ doc. de pben. c. cū ſm. ubi diſtinguit an ſcient epus mihi ꝓuiderit de bñ ficio alterius vel nō. faciūt no. e. ti. c. inter cetera.

¶ Caſus i q̄bus vēditor ñ tenet ō euictōe. vid de ēp. et ven. c. ulti. et q̄ ibi no. adde glo. x. q. ii. hoc ius.

¶ Quē de euictōne tenet actio eundē agentē repellit exceptio. no. ff. de euic. l. vendicantē. cum. l. ſe. nō. in c. ſi quis pbiterox. de re. eccle. non alie. l. exceptōne. et. l. ſi ob cauſam. C. de euic.

¶ An ſi euicat eccla pncipalis intelligat euicta ea q̄ eſt ei annexa. vide Jo. an. in. c. eam te. de eta. ⁊ quali.

¶ Solus alienans tenetur de euictione. nō autem ſe ſubſcribens. de re. eccle. nō alie. ſi quis pbiterox. et ibi Jnno. C. de euic. h. ſi ob cauſam. ⁊ q̄ ibi no. ⁊. ff. de offi. pcu. ceſa. l. i. §. i.

¶ An ſtipulatio euictionis cōmittat pte euicta. nō. ff. de euic. l. i. Ly. in. l. ii. C. e. in. v. q. adde nō. ff. e. l. ſi dictū. in glo. i. circa finem.

¶ An ſtipulatio de euictōe cōmittat ſi res nō euinca tur p ſniam. vide nō. ff. de euic. l. ſi dictū. §. i. in glo. ſi. ff. de ac. emp. l. i. §. ſi ſeruū. in glo. ii. iuncta. l. em ptorē. in pn. e. ti. cum ibi no. in glo. vide no. in. l. at q̄ natura. §. cū me. ff. de neg. geſ. in glo. cōmittat. C. ō euic. l. ſi eum. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. idē in. l. fi. C. de ac. emp. adde. l. ſi rē quā. ff. de euic. ⁊ q̄ nō. do. Raph. cuma. in. l. ſi domus. §. de euictōne. ff. de le. i.

¶ An ſtipulatio de euictōe cōmittat ſi ſolū poſſeſſio euincat. no. ff. de ac. emp. l. ratio. in glo. i. adde nō. in dicta. l. ſi domus. §. de euictione. ⁊. l. vēditores. ⁊. l. ſtipulatio iſta. in pn. ff. de ver. obli.

¶ Stipulatio de euictione non cōmittitur re euicta per iniuriā. no. ff. de here. vel ac. ven. l. ii. in glo. i. ff. ō publica. l. ſi quis pbibuerit. in glo. fi. Ly. in. l. ēptor C. de euic. in. q. vltima.

¶ An agat ex ſtipulatōe de euictōne ſi non ceſſit de nūtiatio. no. C. de ſen. ⁊ interlo. l. libera. in glo. ii. et C. ubi in rem actio. l. i. in glo. i. adde que dixi. ō. ſub dictione denuntiatio ⁊ emptio.

¶ An agat de euictōne ſi res data in ſolutū euincat. nō. in prealt. l. libera. in glo fi. ⁊ ibi Ly. Barto. in. l. ſi aliam. ff. de ſolu.

¶ An de euictione agatur contra eum qui conſentit alienationi. no. ff. de regu. iur. l. aliud eſt vēdere. i glo. i. facit quod dixi. ō. pri.

¶ An agat de euictōne ſi res euincat anteq̄ tradat emptori. no. ff. de ac. emp. l. ſi ob id. ⁊ ibi Bar.

¶ An ſcienter ementi rem alienaz detur actio de eui ctione. no. x. colt. de pbi. feu. alie. per Frede. §. nos autem. in glo. bone fidei.

¶ Si iminet euictio in limine cōtractus an dētur ſi deiuſſores ⁊ q̄liter fiat. Bar. in. l. ſtipulatio duple. ff. de pto. ſtipu. alias eſt. l. i. §. ſtipulatio duple. dixi. ō. ſub dictōe ēptor. vide glo. in dicta. l. ſtipulatō duple.

¶ An in actōe de euictōne habeat rō meliorationis. nō. ff. de euic. l. i. in glo. regreſſus. ⁊. l. bonitate. e. ti.

¶ An ad hoc ut emptor poſſit agere de euictione re quiratur denuntiatio facta ſcienter vendenti rem alie nam. Bal. in. l. i. C. de euic. Bar. in. l. denuntiaſſe. in pin. ff. de adul. ⁊. l. ii. §. ſi voluntate. ff. ſolu. ma.

¶ An heres teneatur legatario de euictōne. tex. ⁊ q̄ ibi nō. in. l. ſi domus. §. ulti. ff. de le. i.

¶ An cautio de euictione intelligatur ō fideiuſſoribꝰ no. in. l. illud. ff. de euic.

¶ Exceptio euictionis. i. q̄ res euincatur retardat executionem inſtrumenti confeſſionati quod habet ex forma ſtatuti executionē paratam. Ange. in conſilio cxviii. quod incipit. argue.

¶ An euictio iminet in limine ptract? q̄ eſt q̄ lis mota eſt ante ſolutionē precii in totū vel in ptem. ſm dūm meū Raph. in ful. l. penul. §. an̄ pciū. ff. de picu. et cōmo. rei ven. ſemp poſſit differri ſolutō pciū donec fideiuſſores dent. ut eſt caſus in dicta. l. penul.

¶ Euictio contingens facto illius cui res euincitur facit ut venditor de euictione non teneatur. ut. l. fūdū ff. de euic. glo. in. l. aliud eſt vendere. ff. de regu. iur. fa cit. l. ſi a me. ff. ad. l. fal. facit quod no. Bar. in. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de ver. obli. v. quero vtrum.

¶ An de euictione teneat venditor re de facto euicta vide in. l. venditores. ff. de ver. obli. Ange. in conſilio clxxvii. ⁊ ſe. quod incipit premittendum.

¶ An ſufficiat emptori denuntiare litem motam vel debeat etiam addere q̄ veniat ad defendendum. glo. ⁊

UVA. BHSC. IyR_001

Ange. in. l. auctore. C. de euic. et in. l. emptor. eo. ti. Bar. in. l. denũtiasse. ff. de adul. Bar. in. l. nõ solum. § . morte. ff. de no. op. nũ. Bal. in dicta. l. ẽptor. Joan. in addi. Spe. ti. de emp. & ven . § . ulti. ad fi. nos addimus glo. in cle. cãm. de elec. & qõ no. Bal. in. l. i. de peri. et commo. rei ven. & in. c. ii. si de feu. vasal. ab aliquo fuit interpel. colr. x. facit. l. si plus. § . mota ff. de euic. et. l. si rem quã. § . fi. e. ti.

¶ An in denũtiatõne debeat mitti copia libelli. bar. in dicta. l. nõ solũ. § . morte. Ange. in dicta. l. auctore & l. emptor. glo. in dicta cle. cãm.

¶ An talis denũtiatio debeat fieri ante lit. conr. vel sufficiat quandocunq; ante sententiam. vide in. l. si rẽ § . quolibet. ff. de euic.

¶ Lõmissa stipulatõne de euictõne licet ex post facto res offeratur non purgatur mora nisi offeratur res et interesse. ff. de euic. l. emptori.

¶ Creditor vendens pignus ubi de euictione ñ tenet habet actionẽ ptra emptorẽ ad pciũ. licz res sit euicta etiã si nõ defendat se emptor p viã actõnis nec p viaz exceptõnis. ff. de euic. l. cum ea.

¶ Si euincat pignora mihi data in solutũ an possũ agere de euictõne. vide in dicta. l. cum ea. § . i.

¶ Qui paciscit ut de euictõne nõ teneat nihilomin9 tenet ad restitutionẽ rei si generalit paciscit . ff. de ac. emp. l. ex empto. § . i. et fi. aut paciscit ne teneatur ex certa causa si ꝓpter illã cãm euincat adhuc ad pcium non tenet. tex. & glo. ff. de euic. qui libera. adde. ff. de euic. l. de ea. in pn.

¶ Pactũ ut quis nõ teneat de euictõne nõ hz locuz si venditor fuit in dolo. ut. ff. de ac. emp. l. i. in fi. & l. tenet. § . fi. & l. emptorẽ. § . qui aũt. Itẽ si venditor vl eius heres euincat. ut dicta. l. emptorẽ. § . deniq;. tertio nõ opatur ꝙn pciũ possit repeti. nisi expsse sit actũ ut nõ possit repeti pciũ. que quentio valet sm glo. no. in dicta. l. emptorẽ. § . qui autem. Item qõ dico de pcio restituendo limita sm dicta Bal. in. l. i. C. õ peri. et commo. rei ven.

¶ Actio de euictõe datur ad interesse vnde agit sm extimationẽ interesse existẽtis tpe euictõis. ff. õ euic. l. euicta re. adde qõ ꝓsideret extimatio. qõ habet i. l. ex mille. § . i. et. l. si eũ venditor. § . fi. ff. de euic. adde q; in actõne de euictõne venit etiã extimatio interesse extra rem. ff. de euic. l. si venditor.

¶ Si plures res vno contractu sunt vendite an vna euicta agatur pro illa tantum vel pro omnibus . ff. de euic. l. cum plures.

¶ Mota qõne nõ ꝓpetit actio ad pcium sed ad defendendũ. ut. ff. de euic. l. si minus. § . mota.

¶ An euicta fuitute in fundo agat de euictõne vl ꝙn to minoris. vide. ff. de euic. l. penul.

¶ Qui tenet õ euictõe si agat opponit ꝓtra eũ exceptio rei vendite. ff. de excep. rei. ven. l. i.

¶ Emptori cauendũ est de dupla sine fideiussoribus. nisi aliud actũ sit. ff. de euic. l. emptori.

¶ Venditor ex necessitate non tenet de euictõe. glo. ff. fami. herc. l. qui erat.

¶ An re euicta ab ẽptore creditoris creditor teneat de euictõne. dic q; nõ. sed tenet cedere pignoraticiam quã hz õ debitorẽ. ff. de euic. l. in creditore. ubi vide.

¶ An si res euincat ab emptore p viã restitutõnis in integrũ. et nõ sm viã iuris cõmunis habeat locũ actõ de euictõne. dic q; sic. nõ tñ cõmittit stipulatio duple ut. ff. de euic. l. minor. in pn. in glo. sup. v. restitui.

¶ Casus in quo quẽ de euictõe tenet actio agentem eundẽ nõ repellit exceptio. no. ff. de euic. l. si pater.

¶ Si vẽdat res detracto vsufructu quem vẽditor dicit esse alicui9 si reperiat eẽ alteri9 an illo euincẽte agatur de euictõe. vide in dicta. l. si pater. § . fi. ff. õ euic. facit. e. ti. l. minor. § . fi. & ff. de ac. ẽp. l. si fũdũ . § . fi.

¶ Pro ficta euictione que fit per additionem heredi tatis agitur de euictione etiam ad duplam. ff. de euic. l. si ei cui. § . si is qui.

¶ Pro qsi euictõe nõ agit stipulatõe duple. sz ex empto. ut dicta. l. si ei cui. § . fi.

¶ An vendita ancilla videatur partus venditus. ita ut pro ea agatur de euictione. vide in dicta. l. si ei cui. § . fi. ff. de euic.

¶ Ubi fit euictio per partes de eadem re detrahitur emptori actio de euictione. glo. & ibi Bar. in. l. si per imprudentiam. ff. de euic. l. cum fundus.

¶ An re euicta culpa vel ignoratia iudicis det ẽpto ri actio de euictione. glo. et ibi Bar. in. l. si per imprudentiam. ff. de euic.

¶ An si emptor cadat a domino rei sua culpa anteq; euincatur agat de euictione. vide per Barto. in. l. per imprudentiam. ff. de euic.

¶ Si res euincat per sniam laudi nõ hz ꝓmittẽs actionẽ de euictõne. qõ intellige qñ compromissũ ẽ voluntariũ. secus si necessariũ. vide Bal. qui ita dicit ad litterã in. l. i. C. de peri. et cõmo. rei ven . Idẽ videt ibi dicere Bar. si lata est snia p iudicẽ cui9 iurisdictio est prorogata. Idẽ si lata est snia p iudicẽ delegatũ de volũtate illus emptoris. glo. in dicta. l. si dictum . § . i. ff. de euic. ubi vide Bar.

¶ Sufficit denũtiari ꝓcuratori pñte dño . vel si dñs est absens. ut nõ. glo. in dicta. l. si dictũ. § . si com9mi sero. si autem non posset reperiri dominus nec ꝓcurator venditor agit licet non sit denuntiatũ. ut dicta. l. si dictum. § . simili modo.

¶ Emptor rei aliene qui potuit vsucapere et non vsucepit non agit de euictione. ut in prealt. l. si dictuz . § . si cum posset. ff. de euic.

¶ Põt denũtiari pupillo sine tutoris auctoritate ubi tutor ñ inuenit. alias nõ sufficit denũtiare pupillo tñ dic ut dicta. l. si dictũ. § . fi. et ibi glo. ff. de euic.

¶ Si res deuenit ad emptorẽ ex cã lucrativa nõ hz regressum de euictione. qz dñs donauit vel legauit emptori rem quã alio emerat. sed hoc nõ est simplicit verum. vñ vide qõ no. Bar. in. l. iul. § . q fundũ. ff. de v. obli. & in. l. si pacto. ff. de euic.

¶ Denũtiatio in cã lucrativa facienda est ante iudiciũ alias sufficit q; ante sentẽtiam. l. si rẽ. § . i. in glo. ff. de euic. & l. heres. e. ti.

¶ Ubi emptor nõ est stipulatus duplũ sed de euictõe simpliciter agitur ex stipulatu de euictõne in simplum et actione ex empto ad interesse . ff. de euic . l. si venditor. potest tamen agi ut dupla promittatur. ut no. ibi glo. et ita intelligitur. l. q; si nolit. § . qui assidua. ff. de edit. edic. ubi vide.

¶ Si plures sunt heredes venditores denuntiatione facta omnibus sufficit vnum defendere. ff. de euic. l. si rem apud te. § . i.

¶ An ẽptor q nõ appellat vel ñ ꝓsequit possit agere de euictõe. vide. l. berẽius. § . gaya. ff. de euic.

¶ Si añ rem euictã ipa res perit nõ agit de euictõe

UVA. BHSC. IyR_001

ff. de euic. l. ex mille.
¶ Venditor tanꝝ ꝓcurator est emptoris in causa eui ctionis. ff. de iudi. l. venditor.
¶ An venditor teneatur ad sumptꝰ litis factos per emptorẽ in cã euictõis. vide glo. in .l. i. C. de euict. Bar. in. l. q̃ absentẽ. ff. de ꝓcu. facit. l. si fine. §. sin autem. ff. rem ra. ha. ⁊ l. si ut certo. §. idẽ labeo. ff. commo. et. ff. loca. l. cũ in plures. §. idẽ labeo.
¶ An ⁊ qñ agit de euictione sit expectãda sententia. vide glo. in. l. at qui natura. §. cum me absente. ff. de neg. gest. ⁊ ibi Bar. vide. ff. manda. l. quintus. ff. de admi. tuto. l. quotiens. §. sicut. ⁊ adde q̃ ubi emptor scienter vendit rem alienam contra eum potest agi de euictione non expectata sententia vel petitõe. l. seruꝰ quem. §. fi. ff. ꝺ ac. emp. ⁊ Bar. in dicta. l. at qui. §. cum me absente.
¶ Re vẽdita põt agi ut caueat de dupla si nõ est cautum. etiã si res adhuc nõ sit euicta. ff. de euic. l. ii.
¶ Nõ tenet vẽditor dare fideiussorẽ de euictõne nisi noiatim agat. ut. ff. de euic. l. illud. vel nisi immineat euictio in limine ꝓtractus. ut ibi dicit glo. vel nisi hoc habeat consuetudo. ut ibi no.
¶ Agi põt ꝓ euictõne seruitutis ⁊ q̃liter extimet. vide. ff. de euic. l. sed et si quid.
¶ An pro his que accedunt a principio vel ex post facto expresse vel tacite agat ex stipulatu vel actione ex vendito. vel alias de euictõne ad interesse. n ō. in. l. euicta. in prin. ff. de euic.
¶ Eoipso q̃ dominus succedit emptori rei sue fit tacita euictio. ff. manda. l. seruus ticii. rex. et glo. ff. ad. l. fal. l. in fundo. quod nõ.
¶ Nõ sufficit rem euictã esse ut possit agi de euictõe. sed oportet q̃ ꝓbet rẽ euictã ꝓp defectũ iuris actoris alias nõ tenet de euictõe. vide. l. nõ tantã. ⁊. l. se. ⁊. l. si vtriusq̃. ff. de euic. qꝺ nõ. ut scias articulare.
¶ An de euictõe possit aliquo casu agi ante rẽ euictã vide in. l. ii. ff. de ac. emp. ⁊ in. l. si rem. §. i. ff. ꝺ euic. ⁊ ibi no. adde q̃ etiã añ euictã rẽ põt agi de euictõe si dolus allegat venditoris. ut in venditõe rei aliene. ff. de euic. l. si seruus. qꝺ nõ.
¶ Si res est euicta a singulari successore emptoris. q̃ ex pacto nõ habet regressũ de euictõne agere nõ posset emptor de euictione. de quo tamen dic ut in. l. ex empto. §. fi. ff. de ac. emp.
¶ Si emptor nõ opponit exceptionẽ q̃ plus respicit ordinẽ vel vigorẽ q̃ veritatẽ negocii et res euincat per hoc nõ perdit ius agendi de euictione. ff. de euic. l. si mancipium. in glo. §. i.
¶ Re euicta a singulari successore habente causam lucratiuam non datur emptori qui donauit regressus de euictõne contra primũ venditorẽ. ut nõ. glo. ff. de euic. l. si pro re pupilli.
¶ Si res quã emi euincat ab aliquo in quẽ transtuli si aliqꝺ ius mihi reseruaui qꝺ pimit euictõe vl ipa euictione statim aliqꝺ mihi irrogat ꝓiudiciũ. ago ꝺ euicti one etiã anteq̃ ꝓdemnet ille in quẽ trãstuli. sed si ñ sit mihi ꝓiudiciũ aliqꝺ statim expectat q̃ ꝓdemner et soluam. hec habent. ff. de euic. l. si seruum. ⁊. l. si ꝓ re pupilli. §. i. ⁊ ibi Barto.
¶ Si rem quam emi donaui alteri et ab eo euincat. non habeo regressum de euictione. nec ipse nisi in istrumento donationis cedantur omnia iura ad rem pertinentia. Bar. in dicta. l. si pro re. ff. de euic. adde nõ. in l. iunius. §. q̃ fundum. ff. de ver. obli.
¶ Si res quam emi euincatur ab eo q̃ secundo a me emit tenet denũtiare mihi. ⁊ ego euictori meo nisi cesserim iura pro me. qr eo casu immediate posset ipe immediate denuntiare euictori meo. ut nõ. glo. ⁊ Bar. i dicta. l. si pro re pupilli.
¶ Be euictõne nõ agit nisi qñ res euincit rõne ꝓpri etatis. alias si alia rõne euincit agit actione primeua. ut. ff. de ac. emp. l. ratio.
¶ Etiã si paciscat q̃s ut nõ teneat de euictõe nihilo minus tenet si sciẽs rem alienã vendidit sed tũc ñ agitur de euictõne. sed actõne ex vendito qr decepit. ff. ꝺ ac. emp. l. i. §. i. ⁊. l. tenet. §. fi. qꝺ nõ.
¶ Qui ꝓmittit de suo dato vel facto trñ an teneatur si alioꝝ facto res euincat. vide in. l. ex empto. §. q̃ aũt ff. de ac. emp. ⁊ ibi Bar.
¶ Lite euictõnis pendẽte ñ tenet vẽditor ad sũptus litis. qr nõ est certũ debitũ iri. ita colligit Bal. ex glo. nõ. in. l. iiii. C. de ma. vindic. in fi. glo. magne. ⁊ alle. glo. optima. in. l. petitor. ff. de libe. lega.
¶ Emptor qui adhibuit malũ aduocatũ nõ hz regressum de euictõe ꝓtra venditorẽ. glo. in. l. quod si nolit. §. culpa. ff. de edil. edic.
¶ Emptor in iudicio euictõnis nõ tenet rñdere positioni sibi facte de dñio euincẽtis. rõnem ponit Bar. i l. at q̃ natura. §. cũ me absente. ff. de neg. gest.
¶ In iudicio euictõnis põt clericus ex ꝑsona sua opponere declinatoriã fori. nõ. glo. xi. q. i. clericũ. Spe. in ti. de ꝑmo ⁊ scꝺo decreto. §. restat. ꝟ. qꝺ si dñs clericus est. vide moder. in. l. vẽditor. ff. de iudi.
¶ Si ꝓsuetudo est q̃ ꝓcurator vendens ꝓmittat dolũ noie euictõis teneat dñs alias ipe ꝓcurator tenetur. Bar. in. l. si ꝓcurator. in ꝑn. ff. de iure fisci.
¶ Re euicta nõ liberat vẽditor si velit dare eꝝ bonã nõ. ff. loca. l. si qs domũ. licz sec⁹ i locatõe. Bar. dicit cogitandũ esse de rõne in dicta. l. si qs domũ. ubi vide
¶ Actio de euictione orit tpe euictõnis. l. iii. C. de euic. no. ff. de euic. l. empti.
¶ Ut det actio de euictõne requirit q̃ res sit euicta p viã iuris nõ p violentiã. ut. ff. de ac. emp. l. fi.
¶ Euictio q̃ sequit ex natura rei nõ facit aliquẽ tenere. glo. C. famil. herc. l. si familie. et. ff. de euic. l. si fũdum. §. lucius. et. l. si seruus.
¶ Añ res est futura aliena ⁊ ꝓ eo euincit sciens non agit de euictione. glo. est. C. famil. herc. l. si familie. glo. e. ti. l. si cogitatione.
¶ An ubi ẽptor obtinet in cã euictõnis vẽditor tenetur ad sũptus litis. glo. sentit q̃ ñ. ff. de euic. l. i. vide Bar. in. l. venditor. ff. ꝺ ver. obli. adde qꝺ dixi. s.
¶ Emptor agit de euictione licet promissa nõ sit. ff. de euic. l. non dubito.
¶ Tres casus in qbus ẽptor nõ agit de euictõe. vide in. l. emptor fundi. C. de euic.
¶ An ꝓ determiatõe finiũ si aliqd assignet vicio possit agi de euictõe. nõ. in. l. si fines. ff. de euic.
¶ Vendens ut executor non tenet de euictione. nõ. ff. de euic. l. si ob causam.
¶ An ubi notoriũ est rẽ alienã esse possit agi de euicti one nõ expectata sñia. vide glo. ⁊ doc. in. l. cũ ideo. ff. de euic. glo. et Ly. in. l. cũ tibi liberã. C. e.
¶ Licet añ euictã regularit agi possit de euictõe. agi trñ põt ꝓ indẽnitate. ut in pre. l. cum tibi liberam.
¶ Emptor debet tali tempore denuntiare venditori

UVA. BHSC. IyR_001

quo defendere possit. alias non artat eum denuntiatõ ff. qõ vi aut clam. l. aut qui aliter.

¶ An pacto remittens periculum euictiõis possit re euicta nihilominus agere ad precium. vide glo. in. l. si fundum. C. de euic.

¶ Re vendita mortua si post mortẽ pstat q̃ fuerit ali ena nõ põt agi de euictõne. C. de euic. l. si q̃s tibi.

¶ Etiã ex contractu pmutatõnis agitur de euictõe eodẽ modo debet fieri denuntiatio sicut in emptione. C. de euic. l. si permutatõnis.

¶ Exceptio quam de euictione tenet actio. ꝛc̃. põt opponi in vim dilatorie ad processũ. et in vim peremptorie ad merita cause. ſm Bart. in. l. iii. C. de fide instru. ⁊ iure hast. fis. li. x.

¶ Heres fideiussoris licz teneat ꝺ euictõe tñ põt agere ex psona sua. l. fi. et ibi Ly. ⁊ Bar. C. de euic.

¶ Promittens defendere rem quam vendidit intelligitur promisisse de defensione iuris non facti ppter naturã ptractus. ff. de dam. infec. l. dãni infecti quidam in pn. ubi Bar. vide in. l. in expulsos. ff. de ac. emp. ⁊ l. ii. C. de bo. dam.

¶ Quod dicit quẽ de euictõne tenet actio. eundem agentem repellit de euictione exceptio. est vex nisi vendicet ex iure nouiter quesito. contra ius etiã vex translatum in emptorem ex noua cã. ut. ff. de diuer. ⁊ tẽp. pscrip. l. an vicium. § . i.

¶ Pendente lite de re empta nõ cogit emptor ad pcii solutionẽ. ff. de do. ex. l. pater. § . ex quadrante.

¶ Pro euictione iurispatronatus ꝓpetit actio ex euictione. tex. est no. in. l. ticius. ff. de ac. emp. quẽ alleg. Bal. in. l. i. C. de picu. et cõmo. rei ven.

Euidens + Euidentissime.

¶ De natura huius aduerbii euidentissime nõ. in. l. si vero. § . p rei. ff. qui satisda. cogunt. in glo. in. v. euidentissime. Bar. in. l. si pstante. in pma. q. pn. ff. solu. ma. facit tex. de pba. c. licet causã. vbi illud dicit euidentissime constare qõ constat ex inspectõne instrumẽti. facit tex. et qõ ibi no. de resti. in inte. auditis. in. v. euidẽter. facit qõ no. moder. in. c. vestra. de coha. cle. et mulie. in. ii. opi. facit. de dona. c. cũ dilecti. ubi illud dicit pstare euidẽter. qõ pstat ex inspectõne instrumẽti facit de censi. c. cum olim. ad fi. ubi dicitur patere ex presse quod concluditur ex instrumento. adde tex. in l. iii. § . fi. in. v. euidenter. C. si mi. se ma. dixe. ⁊ in. l. fi. C. here. act.

¶ Euidẽs et manifestũ idẽ sunt. ut in. c. pstitutionẽ. de ver. sig. li. vi. xi. q. iii. eoꝝ. ⁊ ibi Archid. de elec. si forte. li. vi. de accusa. c. euidentia.

¶ Euidẽtia nõ indiget ꝓbatõne. ff. q̃ satisda. cog. l. si vo. § . q̃ p rei. C. si mi. se ma. dix. l. si alteri⁹. ubi vide

¶ Euidens est qõ aliquibus argumẽtis pstat. ut. ff. de le. i. l. si quis legauerit.

¶ Euidẽtissima ꝓbatio requirit vbi psumptio est in contrariũ. ff. de iure do. l. nuptura.

¶ Quid dicat euidens no. Bar. in. l. ptor. § . i. ff. ꝺ no. op. nũ. vide in. l. i. § . itẽ solent. ff. ꝺ of. pfec. ur. ad de q̃ euidẽs dicit clar⁹ ⁊ aptũ. qõ nõ. p statutis q̃ q̃q̃ exigũt euidẽtẽ ꝓbatoꝝ. ff. ꝺ orig. iu. l. i. vi ꝺ⁹ vbũ. ff. ꝺ insti. l. sed si pupillus. § . de quo pala. ⁊ qõ ibi nõ.

Euitare. Q̃q̃ pmittit aliq̃ illicitũ ut maius malũ euitet. ff. de reg. iu. l. quotiens. xxiii. q. iii. ipa pietas. i. q. iii. q̃dam.

¶ Propter pericula vitanda multa constituũtur. iii. q. i. c. i. et quod ibi no. Archidi. et. xxi. di. denicꝫ. et ibi Archidi. nõ.

Eucaristia. De significato huiꝰ nois nõ. glo. in cle. i. de reli. ⁊ vene. sanc. et in cle. i. ꝺ priuil. i. q. i. multi. ubi interpretatur bona gratia. vide magistrum sententiarum in. iiii. di. viii. c. i. ꝺ cele. mis. sane. ubi doc.

¶ Mulier statim post partũ nõ phibet eucaristiã accipere. v. di. ad eius vero. ⁊. c. in lege.

¶ Consecrans eucaristiam vel tradens alteri cõsecratam debz super vtroq̃ humero orario esse circumceptus. xxiii. di. ecclesiastica.

¶ Eucaristiã nullus dz pollutis manib⁹ ptractare. l. di. post ordinationẽ. adde q̃ pollutio nocturna ipedit sumptionẽ eucaristie. ſm. s. Tho. in. iii. pte. q. lxxx. ar. vii. et in. iiii. di. ix. ar. iii.

¶ Eucaristie pceptõne certo tpe puat clicus q̃ i obsidione positus pmisit homicidiũ. l. di. de his clericis.

¶ Eucaristia non denegatur in morte soleniter penitentibus. l. di. penitens.

¶ Eucaristiã psecratã a sacerdote põt dyacon⁹ pp̃o distribuere. ac ministrare pcepto sacerdotis. xciii. di. dyaconis. adde hoc eẽ vex quantũ ad sanguinẽ ſm. s. Tho. i. iii. pte. q. lxxxii. ar. iii. ⁊ in. iiii. di. xiii. ar. iii.

¶ Nil est maius eucaristie sacramẽto. ideo est magna dignitas sacerdotis qui solus eucaristiam cõficit. xcv. di. ecce ego.

¶ Eucaristiam eque malus sacerdos cõficit sicut bonus. i. q. i. intra. neq̃ tñ sacramentũ pp malam vitã sacerdotis debet ptemni. i. q. i. multi. et. c. dñs declarauit. ⁊. c. cum scriptura. et. c. cum vita.

¶ Quare dñs dedit eucaristiã iude traditori. vide. i. q. i. xp̃us q̃d fecit. no. de offi. ordi. si sacerdos.

¶ Eucaristia licet ꝺ se sit bona nocet tñ male ⁊ indigne sumẽtibus. de conse. di. ii. et sancta. ⁊ indigne eam recipiens iudicium sibi. ⁊c̃. xxiii. q. iii. forte. adde de conse. di. ii. quotidie.

¶ Eucaristia puat monialis q̃ lapsa fuerit in carnis peccatũ. xxvii. q. i. deuotã. ⁊. c. virgines. ⁊. c. eos aũt

¶ Eucaristiã accipit ministrare qui peccatoꝝ accepit remissionẽ. de pe. di. i. põt fieri. adde q̃ eucaristiã spiritualit mãducare est in xp̃o credere. de cõse. di. ii. credere in xp̃m. ⁊. c. qui discordat.

¶ Eucaristia non statim danda est post penitentiam. de pe. di. i. nonnulli. et. c. in actione.

¶ Eucaristiã sumere volẽs dz castitatis balteo accingi. de pe. di. i. q̃ scũs. ⁊. c. sacerdos.

¶ Ꝺpe receptois eucaristie ñ dz vir vxori debitũ reddere. xxxiii. q. iii. sciatis fratres. de pse. di. ois homo

¶ Eucaristia intincta populo dari non debet. de conse. di. ii. cum omne crimen.

¶ Nulla maior oblatio esse potest q̃ eucaristia. de cõse. di. ii. nihil in sacrificio.

¶ Sacerdos q̃ ñ recepit eucaristiã in missa excõicat. de pse. di. ii. pacta. et. c. relatũ. et. c. perimus.

¶ Eucaristiã quotidie sumere nec laudandum est nec vituperandũ. de pse. di. ii. quotidie. adde q̃ eucaristia dz aliq̃n sumi ⁊ põt freqẽter sumi ad restauratõez pdite deuotõnis ⁊ feruoris. s. Tho. iii. pte. q. viii. alias lxxx. ar. x. ⁊ in. iii. di. ix. ar. i. ⁊ di. xii. ar. vi.

¶ Nolens recipe eucaristiã rõne sue luxurie debet excõicari. ꝺ pse. di. ii. si quis intrat. adde q̃ eucaristiam

UVA. BHSC. IyR_001

non licet sumere in peccato mortali. vide .s. Tho. in tertia pte. q. lxxx. ar. iiii. ℨ in. iiii. di. ix. ar. iii.

¶ Eucaristiã deferre vel alicui dare nõ debent layci neq; mulieres. sed solũ sacerdotes. de ꝓse. di. ii. puenit

¶ Eucaristie sacramentũ verbo dei efficit ñ sacerdotis. ℨ q̃liter illa trãslatio sit possibilis. ostendit de ꝓse. di. ii. q; corpus. Idem in. iii. pte. q. lxxiiii. ar. i.

¶ Eucaristia est sacramentũ vnitatis q̃ nos facit mẽbra xpi. de ꝓse. di. ii. inuitat dñs.

¶ Eucaristia vere ꝓtinet corpus xpi. qõ digne sumẽtes vite eterne fiunt ꝓticipes. de ꝓse. di. ii. prima q̃dez et. c. non hoc corpus.

¶ Eucaristiã nõ carnaliter sed spũaliter debemus sumere. de ꝓse. di. ii. prima q̃dem. ℨ. c. nõ hoc corp⁹.

¶ Licet eucaristia conficiatur in multis locis simul. est tamen vnum sacramentum et vnum corp⁹ xpi ubi q;. de conse. di. ii. in xpo semel.

¶ Eucaristia solũ a ieiunis sumi dz. q̃uis xp̃us post cenã discipulis dederit. de conse. di. ii. liq̃do. adde. s. Tho. i. iii. pte. q. lxxx. ar. viii. ℨ in. iiii. di. viii. ar. iiii.

¶ Quare eucaristia sub aliena specie datur ℨ sumit. vide de conse. di. ii. panis est.

¶ Eucaristia multiplicit excedit manna olim datum patribus. de ꝓse. di. ii. re vera.

¶ Eucaristie sacramentũ nobis ostendit quanta nos xp̃us dilexit caritate. de ꝓse. di. ii. iterat. ℨ nobis passionis sue memoriã ingerit. e. di. q̃d sit sanguis. ℨ ibi ẽt vide q̃re in horã ꝓsecratõnis eucaristie celi aperiuntur angeli descendunt ℨ summa ímis iunguntur.

¶ In eucaristie sacramẽto dñs seipm sumpsit i cena. de conse. di. ii. nec moyses.

¶ An eucaristia semel ꝓsecrata possit itez ꝓsecrari. vi de Jo. an. in. c. q; sicut. de elec.

¶ Eucaristia nõ debet seruari vltra vnã ebdomadã ne putrescat. nõ. de sen. excõ. ꝓmittimus. sup glo. i.

¶ An eucaristia sit danda pugnãtibus in duello. no. glo. ℨ Archi. ii. q. iiii. monarchiam.

¶ An si vnus tangit eucaristiã desinat esse ibi corpus xpi. glo. de conse. di. ii. qui bene. ubi tex. adde qõ dicã j. sub dictione xp̃us.

¶ Qui non bene custodit eucaristiam .xl. diebus penitebit. de consecra. di. ii. qui bene. vide in. c. i. de custo. euca. et quod ibi nõ.

¶ Presbiter semp debet habere eucaristiã paratã ꝓ infirmis. de conse. di. ii. ꝓsbiter eucaristiam.

¶ Eucaristia magis ℨ histrionib⁹ ℨ ioculatorib⁹ dari nõ debet. de ꝓse. di. ii. p dilectõne tua. ℨ. c. senicis.

¶ An eucaristia sit sacramentũ. vide in q̃rto sniaruz. di. viii. et ibi p. s. Tho. q̃ querit an sit vnum sacramẽtum. et que sit forma sacramenti eucaristie. Adde qõ idem scribit in tertia parte. q. lxiii. ar. iiii. et. q. lxxiii. arti. i. et. ii.

¶ Eucaristia nõ est õ necessitate salutis. idẽ i. iii. pte q. lxxiii. ar. iii. et in. iiii. di. ix. ar. i. q. ii.

¶ Eucaristie sacramentũ sub diuersis articulis fidei ꝓtinet. et q̃liter. idẽ scda scde. q. i. ar. viii.

¶ Eucaristie sacramentũ fuit añ figuratũ. idẽ i tertia pte. q. lxxiii. ar. vi. et in. iiii. di. viii. ar. ii.

¶ Eucaristia sub vtraq; specie totũ xpm ꝓtinet. Jdẽ in tertia pte. q. lxxv. ar. i. et. q. lxxvi. ar. i. ii. ℨ. iii. ℨ in iiii. di. viii. ar. v. et. vi.

¶ Eucaristie vbis ꝓueniẽtib⁹ apponunt q̃dã vba q̃ nõ sũt de necessitate sacramẽti. Jdẽ in. iii. pte. q. lxxviii. ar. vi. vii. et. viii. ℨ in. q. lxxviii. ar. ii.

¶ Eucaristia dupliciter manducatur. Jdẽ in. iii. pte q. lxxx. et in. iiii. di. ix. ar. i. et eam solus homo potest manducare. ea. di. ubi. s. ar. ii.

¶ Eucaristia dz negari peccatori occulto eã occulte petẽti si publice debet dari. sed publico dz oio negari. et nõ debet dari suspectis. neq; hostia incõsecrata peccatori occulte. idẽ in. iii. pte. q. lxxx. ar. vi. ℨ in. iiii. di. ix. ar. v. et in. q. de quolibet. q. v. ar. xii.

¶ Eucaristia ñ dz dari carẽtibus vsu rõnis. idẽ i. iii. pte. q. lxxx. ar. ix. ℨ in. iiii. di. viii. ar. v.

¶ Eucaristia sumi potest quantum ad corpus solum idem in tertia pte. q. lxxx. ar. xii.

¶ Eucaristiam vnaz simul multi possunt consecrare sacerdotes. Idem in tertia parte. q. lxxxii. ar. ii. et in iiii. di. xiii. ar. ii.

¶ Eucaristiam possunt consecrare sacerdotes hereticí et huiusmodi. Idem in ꝓcall. q. lxxxii. ar. vii. et in iiii. di. xiii. ar. i.

¶ Quare xp̃us sit in sacramẽto eucaristie. vide sanc. Tho. in. iiii. di. x. ar. iiii. q. i. et di. xi. q. i. ar. i. et i. iii. pte. q. lxxxvi. ar. vii. vbi etiã querit an xp̃us in tali sacramẽto videri possit. ℨ an aliq̃s visus fuerit toto oculo corporali. et quid agendum quando sic appareret vel videretur in specie visibili.

¶ An virtute verborum possit sacerdos quamcunq; materiam panis consecrare in eucaristiam. vide sanc. Tho. in quarto. di. xi. q. ii. ar. i. ubi dicit q; materia consecrando debz esse coram sacerdote q̃ntumcũq; sit ꝓpter illud pronomen hoc. ℨc.

¶ Quid de accidentibus que videntur esse in eucaristia. vide. s. Tho. in quarto. di. xii. ar. i.

¶ Que sit materia eucaristie. dic panis tritici ℨ vinũ vitis. ꝟm. s. Tho. i quarto. di. xi. q. ii. ar. ii. ℨ. iii. idẽ in tertia pte. q. lxxiiii. ar. i. et. iii.

¶ Eucaristia põt cõfici de musto. sed peccatum esset nisi in necessitate. non aũt de vua nec de agresto. sanc. Tho. in quarto. di. xi. q. ii. ar. i.

¶ Quid si hostia ꝓsecranda in eucaristiã tã diu stetit q; incepit corrumpi. vide. s. Tho. in dicta di. q. ii. ar. ii. ℨ in tertia pte. q. lxxiiii. ar. iiii.

¶ An eucaristia possit ꝓfici in azimis. vide. s. Tho. i palt. di. xi. ℨ p eundẽ in tertia pte sũme. q. lxxiiii. adde qõ dicã. j. sub dictõne xp̃us.

¶ An in hoc sacramẽto aqua sit necessario miscenda vino ℨ quãta. dic ut in. c. cũ marthe. de cele. mis. sanc. Tho. in quarto. di. xi. q. ii. ar. iiii. ubi idẽ tenet q; aq̃ nõ est de necessitate sacramenti. licet non apponẽs peccet. et in tertia pte. q. lxxiiii. ar. vii.

¶ An in eucaristia possit aliqs alius liquor ꝓmisceri speciebus vini. vide ꝑde. in q̃rto. di. xii. et sanc. Tho. ibidẽ. ℨ in. q. de quolibet. q. ix. ar. iii.

¶ An sacerdos consecrans eucaristiã semp debeat sumere. s. Tho. in quarto. di. xii. q. iii. ar. ii. dicit q; sic p tex. de ꝓse. di. iii. platũ. vide de cele. mis. ex parte. et qõ ibi no. adde sanc. Tho. i tertia parte. q. lxxxii. ar. iii. et in tertia parte. q. lxxx. ar. xii.

¶ Quis possit conficere sacramentum eucaristie. dic solus sacerdos. sanc. Tho. i tertia parte. q. lxxxii. ar. i. et in quarto di. xiii. q. i. ar. i. et. ii. ubi etiam querit an plures sacerdotes possunt simul eandem hostiam consecrare. quidam dicunt q; non. sanc. Tho. videtur ibi tenere oppositum. adde ita malus sacerdos sicut

UVA. BHSC. IyR_001

bonus põt cõsecrare eucaristiã.s. Tho.in.iii.pte.q. lxxxii.ar.v.et.vi.ꝛ in quarto.di.xiii.q.i.ar.i.

¶Quid si sacerdos nõ recordat se ea v̈ba dixisse q̃ in ꝓsecratione eucaristie dici debẽt.vide.s. Tho. in.iii. parte summe.q.lxxxiii.ar.vi.

¶Quid significẽt diuisiones eucaristie quas facit sacerdos.sanctus Tho. in quarto. di.xii.dicit esse triplicem significationem.

¶Quid si q̃s euomerit eucaristiã q̃lit̃ peniteat.si laycus.xl.diebus.clerici vel alii in sacris.lxx. epus vero xc.de ꝓse.di.ii.si q̃s per ebrietatẽ.

¶Quis sit effectus p̃ncipalis eucaristie ꝛ q̃d opetur in nobis.vide.s.Tho.in quarto.di.xii.q.ii.ar.i.idẽ in tertia pte.q.lxxix.ar.i.ii.iii.iiii.ꝛ.vii.ubi etiaz tractat an peccata venialia p̃nt impedire talẽ effectũ. Itez an p hoc sacramentũ deleant venialia. Itẽ q̃d de mortalibus ubi dicit q nõ delent mortalia nisi oblita.

¶Deficiente sacerdote post ꝓsecrationẽ eucaristie dz suppleri p aliũ .ñ aũt si añ.s. Tho.in tertia pte.q.lxxxiii.ar.vi.et in quarto.di.viii.q.ii.ar.iii.

¶Sumens eucaristiam ab hereticis grauit̃ peccat. vide sanc.Tho.in tertia parte.q.lxxxii.ar.ix.ꝛ in q̃rto.di.xvii.ar.ix.

¶Ritus eucaristie quantũ ad tꝑus locũ et vasa valẽ est conueniens.Idem in tertia parte.q.lxxxiii.ar.iii. et in quarto.di.ii.ar.vii.

¶Susceptio eucaristie ꝓseruat a peccatis.idẽ in.iii. pte.q.lxxix.ar.vi.ꝛ in q̃rto.di.xii.q.ii.ar.vii.

¶Eucaristia ꝓdest etiam non sumenti. Idem ubi supra arti.vii.

¶Materia eucaristie nõ manet post ꝓsecratõz Idem in tertia pte.q.lxxv.ar.ii.et.vi.ꝛ in q̃rto. di.xi.q.i. ar.i.neq talis mã anihilat̃ sed transsubstantiat̃ in corpus xp̃i.in palt̃.q.lxxv.ar.iii.et.iiii.ꝛ in.iiii.di.xi.q. i.ar.ii.et.iii.ꝛ in.q.ỏ quolibet.v.q.et.xi.alias.v.q. ar.xi.et.q.xi.ar.ix.

¶Eucaristie translatio ẽ miraculosioꝛ omni alia mutatione.Idem in tertia parte.q.lxxv.ar.viii. et in q̃rto.di.xi.q.i.ar.iii.

¶Eucaristia dz in eccl̃ia quotidie celebrari. alias cõsecrari.idẽ in tertia pte.q.lxxxiii.ar.ii.

¶Ad eucaristiam non debet q̃s accedere statim post ꝓfessionẽ de mortali.nisi magna necessitas vrgeat.idez in q̃rto.di.ix.ar.xvi.et in q̃rto.di.xvi.q̃ nõ.

¶Ad hãc mãm adde q̃ dicã.j. sub dictõne xp̃us.

Eulogium "Dicitur.i.sermo generalis .ff.ỏ edict.edic.l.ediles.§.iumentoꝛ. Quandoq̃ dicit̃ testamentum. C.qui testa.fa.pos.l. hac consultissima. C.de testa.quidã eulogio.ꝛ.l.iubemus.habet̃ de testa.nos q̃dam.ꝛ ibi p Jo.an.viỏ q̃ habetur.xviii.di.de eulogiis.

Eunuchus "Natus eunuchus vel per insidias castratus violenter ordinari potest.iv.di.eunuchus.

¶Quis dicat̃ eunuchus.no.glo.lv.di.eunuchus.ỏ coꝛ.vici.ex pte.el.i.ubi glo.et doc.ff.de libe.ꝛ postu. sed est quesitũ.ubi glo.et Bar.

¶Sũt quidã qui se eunuchauerũt ꝓpter regna celorũ.Matb.xix.xxiii.q.v.qui sunt.

¶An eunuchꝰ iã ordinatus debeat sup se portare virilia in puluere.ꝛc.ut dicũt vulgares. dic q ñ. ut nõ. glo.lv.di.eunuchꝰ.no.Jo.an.ỏ coꝛ.vici.ex pte.el.i.

¶Quot sũt spẽs eunuchoꝛuz.gl̃.q tres.vide.xxxii. q.vii.omnes.

¶Qua pena puniantur qui faciunt eunuchos.vide C.de eunuch.l.i.et.ii.

¶Eunuchꝰ pharaonis emit Joseph a fribus.Beñ. xxxix.i.q.i.sicut eunuchus.

Eusebia "Est ps iustic̃ie .s. Tho.scõa scõe.q. lxxx.ar.i.in rñsione ad quartũ.

Eutices "Qui dicebat v̈bi dei ꝛ carnis eẽ v̈naz naturã fuit cõdemnatus in ꝓcilio constañ.xv.di.canones.vbi de hoc. Item in concilio calcedoñ.xvi.di.sexta sinodus.de cuiꝰ bereſi vide.xxiiii. q.iii.quidam heretici.

Eutrapelia "Dicitur a bona versione.ꝛ ẽ virtus circa ludos ꝛ pars modestie s.Tho.p̃ma scõe.q.lx.ar.v. et scõa scõe.q.clxviii. ar.ii.ꝛ ibi vide vñ dicat̃ petrus epus.

Euum "Est tantũ vnũ .s. Tho.in p̃ma pte.q. x.ar.vi.et in scõo di.ii.q.i.ar.ii.et in p alt̃.q.x.ar.v.vide q euũ nõ habet̃ successionẽ. de quo per eundẽ.in.q.de quolibet.q.ix.ar.iiii.

Ex "An hec dictio denotet cãm intrinsecam vel remotã.aut p̃ximã vel remotã.dic ut nõ. Bar. in.l.i.§.ex incendio.ff.de incen.rui.nauf.vide q idez dicit in.l.nõ dubiũ. C.de legi.et in.l. ex placito. C. de re.p̃mu.adde Bar.in.l.ex hoc iure .ff. de iusti.et iure.et in.l.i.C.si ser.extero.

¶An sit differentia inter dictiones ex et de. vide.ff. de dam.infec.l.si finita.§.deinde.

¶Ex denotat p̃uationẽ. C.ỏ no.co.cõpo .l.i.i p̃n. ff.de re mili.l.q cum vno.§.nõ ois.et.§.se. Archi. l.di.accedens.ad hoc de vsur.c.vsuraꝝ.li.vi.in extraua. Jo.xxii.q̃ incipit qz quozundã. ubi hec dictio ex. p̃uat.aliq̃n non p̃uat.ut ibi. excepit illũ gaudiis in domũ suã.i.suscepit.ut lite nõ ꝓtest.c.qm̃.§.qỏ si super C.ubi in rẽ actio.l.ii.de re.eccle.nõ alie.ut sup. Itẽ aliq̃n stat inclusiue. C.de tẽp.ap.l.i.lxxxii.di. ꝓposiisti. Itẽ aliq̃n excludit.ut.iii.q.iiii.§.fi.ꝛ qỏ nõ. Hostie.de elec.cũ in cunctis.vide.iii.q.v.quisquis.

¶An hec dictio ex denotet cãm imediatã.vide ỏ consti.cũ m.et in.c.qz ꝓpter.de elec.

¶An sint idem ex re vel de re.vide. C. de legi. non dubium.de re.permu.c.fi.

¶Extunc extremum tempus significat. de concess. ꝓben.si soli.li.vi.super verbo extunc.de elec. q̃ sit. in glo.super eo.v̈.ff.de condi.et demon.l.si is.§.cuz ita.et ibi no.vide etiam Jo.an.in.c. irrefragabili.§. excelsus.de offi.ordi.

¶Non est vis si dicat̃ extũc ꝑ put exnũc.vel exnũc pro ut extunc.qz semp trahit̃ ad diẽ conditõnis. ẽm Archi.qui allegat no.p Inno.in.c.ꝑterea.de ap. hoc dicit Archi.in.c.dudũ.de ꝓben.li.vi.sup.v̈.extunc. hº ꝑbat̃ in cle.i.de concess.ꝓben.nõ.de elec.q̃ sit. ꝛ.c. cupientes.li.vi.dicam .j.sub dictione extunc. et sub dictione exnunc.

¶Ex die et a die significant idem.ut nõ. Bar.in.l. mules.§.seraginta.ff.de adul.

¶Hec dictio ex quandoq̃ denotat causam remotã. ut.C.de transac.l.si ex falsis.ꝛ ibi Bar.vide in.l.si ex possessione. C.ubi cã.sta.et in.l.i.C.de inoffi.test. ubi glo.Bar.in expositõe Rice.ff.nau.cau.sta.et i.l. iii.ff.de inoffi.testa.ubi glo.et glo.in.l.apud trebatiũ ff.de aq̃ plu.ar.adde qỏ nõ. Bar.in.l.ꝓꝛ.§. quod de fructibus.ff.de bo.auc.iudi.pos.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ex ponitur pro valde. ut .l. i. §. i. ff. de aqua plu. arcen. exemplū. excrescit. i. valde crescit. ut ibi.
¶ Ex includit. ut. ff. de ver. obli. l. hmōi.
¶ Ex notat cām ꝓximā et immediatā. ut. l. q̄ liberis §. hec verba. ff. de vul. et pu.
¶ De dictione ex vide in. l. cum filius. §. heres me? ff. de lega. ii.
¶ Ex notat cām ꝓximā efficientē. ut. l. fi. in ꝑn. ff. ꝺ eo per quē fac. erit. et. l. tutelas. §. iniuriaꝝ. ff. de capi. di. ꝛ. l. ii. ff. de arbi.
¶ Ex notat substantiā vel materiā. vnde ex actu dicitur qꝺ est de substantia vel natura actus. ff. de pac. l. iuregen. §. adeo. et qꝺ ibi no.
¶ Ex qñq̄ stat ꝑuatiue. ut exquestor et exconsul. i. q̄ fuit questor. vel qui fuit consul. vide glo. in ꝑma consti tutione. ff. §. discipuli.
¶ Ex qñq̄ denotat cām materialē ex qua aliq̄d producit. ut. l. i. §. ius ꝑuatū. ff. de iusti. et iure. et. l. i. §. ex incendio. ff. de incen. rui. nau.
¶ Ex qñq̄ denotat ꝑncipiū tp̄is. ut. l. ii. §. dies. ff. de libe. agno. ꝛ. l. i. §. i. ff. de itine. actuq̄ ꝑua.
¶ Ex qñq̄ denotat cām finalē. ut hic deliquit ex animo. l. auxiliū. §. in delictis. ff. de mino. quandoq̄ causam disponentem. ut. l. ex hoc iure. ff. de iusti. et iure. quod facit ad statuta damnantia aliquē ex homicidio ut comꝓhendant mandantem.
¶ Ex notat cām influentem. ff. de orig. iur. l. ii. §. ex act. deinde. ff. de sta. ho. l. paulus.
¶ Ex notat cām efficientē imediatā instrumentalem ut. ff. de iusti. et iure. l. ius aūt ciuile. qꝺ nō.
¶ Ex qñq̄ notat cām remotā ꝛ accñtalē. tex. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iuris. l. item in ptāte.
¶ Ex notat cām ꝓpriā et immediatā. vñ statutuz loquēs de dānato ex homicidio nō verificaꝫ in mandāte vide glo. in. l. obseruare. in ꝓin. ff. de offi. proconsul. vide Bal. in. l. i. C. si seruus extero.
¶ Differentiā iter ex ꝛ ꝓp. ponit Bal. in ꝑalꝫ. l. i.

Exactio. Exactor. ¶ De significato huius verbi exigit. no. in. l. fideicōmissa. §. si rem. de le. iii. et in. l. thais libertatē ff. de fideicōmis. liber. l. verbū exacte. ff. de ver. sig. l. inductum. C. de solu. Bal. in. l. solutum. §. solutam ff. de pigno. act.
¶ Mandatū factū seruo de exigendo debitū intelligitur extra iudiciū. Bal. in. l. nō solū. ff. solu. matri.
¶ An ꝓcuratori dato ad exigendū solui possit. nō. Bar. in prealꝫ. l. non solum.
¶ Exactores tenent reddere in scriptis quid. q̄ntuz et qualiter. et qñ sit exactū. idē in quolibet ꝑuato qui tenet reddere cāz. Bar. in. l. apparitores. C. ꝺ exac. tributo. li. x. ꝛ. l. missi. e. ti.
¶ Exactū. i. finitū vel lapsū seu ꝓpletū. C. de testa. mili. l. ii. C. qui ad liber. ꝓcla. nō licz. l. fi. Jtē exactū. i. deiectū vel expulsū. ut. ff. de orig. iuris. l. ii. §. exactis. Jtem exactū. i. retroactū vel transactū. ꝺ elec. ubi periculum. circa ꝓin. li. vi.
¶ Nq̄q̄ quis petere pōt sed nō exigere. ff. de nego. gest. l. soluendo. et qō ibi nō.
¶ Qui pōt exigere etiā a volēte recipe. ff. de pig. ac. l. solutū. §. solutā. ꝛ. ff. de solu. l. hoc iure.
¶ Nō licz exigere qꝺ tñ licz recipe. ut. ff. q̄ q̄sq̄ iuris l. iii. ff. de op. leg. l. q̄ onerāde. ar. ꝺ. C. de epi. et cle. l. omēs. i. q. i. baptizandis. et. c. placuit.
¶ Aliud est cautio de exigendo aliud exactio. ut. l. il licitas. in ꝑn. ff. de offi. ꝓsi.
¶ Si officialis aliqua indebite exigat et deꝭ camerario. cōis debet fieri restitutio exacto de cōi et non ab officiali. qꝺ intellige qñ de facto. i. nō ꝓcedente snia fuit exact?. alias si ꝓcessit snia licet iniusta non pōt a cōi peti. ut. l. i. ff. de cōdi. indebi. sed tenebit offi. ita dicit Bar. in. l. ii. §. graui. ff. de admi. re. ad ciui. perti.
¶ Exactores debēt esse solliciti ꝛ discreti. et ciuiliter debēt exigere nō inciuiliter neq̄ imoderate siue de fcō ut ꝓbat in. l. si bene. ff. de vsur. et in. l. fi. in fi. ff. quod me. cā. ꝛ Bal. in dicta. l. si bene. q̄ dicit hoc verū nisi ꝓ teruitas ꝓtumacis requireret iudiciariā asperitatem. ut. l. sacrilegii. §. fi. ff. ad. l. iul. pecul.

Examinatio. "Judex non debet facere citari testes ad locū in quo ipe est ꝓ examinatione facienda qñ tantū distat q̄ plus oportet expendere ꝓ eoꝝ aduentu q̄ valet cā. sed debz eo casu examinationem delegare. Bar. in. l. mediteranee. C. de anno. et tribu. li. x.
¶ Quis modꝰ sit tenēdus circa reū vel testem examinandū. Bal. i. l. i. ꝺ mioze. §. fz si plurimū. ff. ꝺ qōni.
¶ An semel electus ad curā aiaꝝ ꝛ examinatus si postea eligaꝫ ad aliā curā debet examinari. Oldradꝰ q̄ sic in qōnibus suis. q. xviii. q̄ allegat Jnno. in. c. accepimus. de eta. et q̄li. vide tex. et glo. de elec. in genesi. Jnno. de excep. cū venerabilis. in glo. magna. v. item nō. Jo. an. in. c. fi. de pur. ca. ꝛ in addi. Spe. ti. de iu repatro. sup Rica. Jnno. in. c. cū in magistrū. de elec. glo. antepenul. de transla. pla. c. ulti.
¶ De q̄bus debeat executor examinare clericū ꝓmouendū ad bñficia. vi? Jo. an. i. c. si paup. ꝺ pbē. li. vi.
¶ An is q̄ ꝓmittit examinatōz pson alicui ꝛ ille male approbat sit puniēdus. vide Jo. an. de elec. nihil.
¶ Examinatio testiū pōt fieri die feriata ob necessitates hoim. Bar. in. l. i. §. nūtiatio ex hoc edicto. ff. de no. op. nū. nō ob honorē dei. ut in. c. fi. de feriis.
¶ Omnes ordinādi sunt diligēter examinādi. i. q. i. estote. et añ examinationē nullus debet ordiari. xxxii. di. nemo. ꝛ. xxxiii. di. nullus. et. c. qñ.
¶ In collatione beneficii requiritur examinatio persone. tex. de offi. archi. ad hec. etiā si is cui confertur beneficiū sit monachus. tex. lv. di. c. i. Archidia. xvi. q. i. si monachus. adde quod dicit Jnno. in. c. qr di uersitatem. de concess. ꝓbeb.
¶ Examiare debem? diligēter mala ꝓmoꝝ q̄ audiuimus anteq̄ illos condēnemus. ii. q. i. deus oipotēs xxx. q. ulti. iudicantē. iii. q. ix. iudicas.
¶ An notus sit examinādus. nō. xxiii. di. qui epūs. in cle. romani. §. nos itaq̄. ubi tex. et glo. de iureiur. et est conclusio q̄ non. nisi forte leuiter et faciliter. facit. xxxv. q. ix. veniam. Jo. an. de appella. constitutus ii. xlvii. di. de petro.
¶ Examinatio ad eum pertinet ad quē expectat manus impositio. lxxviii. di. quid est. et tex. et ibi docto. in. c. venerabilem. de elec.
¶ Examinatio maxiē testis dz fieri secrete. alias non valet. glo. de elec. qr ꝓpter. de testi. cum causam.
¶ An semel examinatus et approbatus examinetur iteꝝ si ad aliā dignitatē eligaꝫ. ꝛ sup q̄bus fit examinatio ꝓmouendoꝝ. et q̄liter. nō. de elec. scriptū. ꝺ ꝓben. cū ꝑm. de eta. ꝛ q̄ii. accepimus. et de examinatōne ordinandoꝝ vide plene in pontificali.

UVA. BHSC. IyR_001

Exauctorare Quid sit. dic insignia militaris dignitatis detrahere vel a milicia remouere. ut. ff. de his. qui no. ifa. l. ii. §. ignominie. adde nō. in. c. degradatio. de pe. li. vi.

Exaudire Exaudiri nō debet is qui zelo vī dicte querit punitionem malozum vt habetur. xxiii. q. v. prodest.

¶ Exaudiunt tanto facilius sacerdotes. ānto apud deum sunt digniozes. i. q. i. ipsi.

Excedo Sicut prelatus precedit subditos honoze. sic et sanctitate debet precedere. i. q. i. hi qui sanctam. et. c. vilissimus.

¶ Nomine excessus totuz continetur. ut. ff. ō pigno. l. et quemadmodum. §. fi.

¶ Quedā si habēt ut excedētia et excessa. ar. ff. de ius vo. l. sed si libertus. ii. q. vii. quero.

¶ Qui excedit suos terminos excedit a ñ suis terminis. dicit glo. in. l. fi. C. de edic. diui. adri. tol.

Exceptio Exceptio fori est dilatoria. et ideo in pncipio litis dz opponi. iii. q. vi. exceptio. in. c. i. et. ii. de lit. cont. li. vi.

¶ Duplex exceptio ozit ex iuramēto. scz dilatoria et pemotoria. nō. Inno. in. c. cū venissent. ad fi. de insti.

¶ Exceptio pacti de nō petendo opposita post sniam in eius executōe repellit creditoz intētante pmā actōnem. glo. no. in. l. duobus. ff. de excep. rei iudi.

¶ Exceptōe quē de euictōe tenet ꝛc. ipedit lit. cōt. Bar. in. l. fi. C. de fide instru. ⁊ iure hast. fis. li. x.

¶ Que sunt exceptōnes impedientes pcessum. vide Bal. in. l. postq̄ liti. C. de pac.

¶ Exceptio q̄ quis occidit aliū ad sui defensionē pro bat p̄ pjecturas. fm Bal. in. l. i. C. de pfessis.

¶ Exceptio declinatoria que respicit vicium naturale potest opponi etiam post litem contes. tenet Inno. in. c. sciscitatus. de Rp.

¶ Exceptio incōpetentis iudicis qui se pronūtiat iudicem non potest coram iudice appellatōnis ventilari Inno. in. c. pastoralis. de rescrip.

¶ Exceptio q̄ agētis nō interest pōt opponi in causa appellatōnis etiā si ñ fuit opposita in cā pncipali. glo. in. c. sup eo. de appell. que incipit ubi plus dicimus.

¶ Exceptio lenocinii nō obstat agenti ō adulterio ad separationē thori. ita limitat. l. si maritus. §. rescripti ones. ff. de adul. et. c. intellexim⁹. in glo. fi. de adul.

¶ Exceptio illa q̄ agenti interdicto recuperande nō licet rem retinere potest obici. sic limitatur regula q̄ spoliatus ante omnia restituendus est. vide Inno. i. c. constitutus. de fil üs presbi.

¶ Excipi potest de crimie ptra pmouendū ad curaz animaz. Inno. de accusa. super bis.

¶ Exceptio sem el opposita ad elidenduz rescriptum et reiecta si ex eodē rescripto ad aliud agat nō pōt iterato opponi. Inno. de pur. ca. cū dilectus.

¶ Exceptio dilatoria solutionis potest opponi in causa oppositōnis. Abb. in. c. cuz iohānes. de fide instru. glo. in. c. exceptionem. de excep.

¶ Nulla exceptio potest obici ante libellum porrectū ita dicit Inno. de pcura. constitutus. Bal. tenet contrarium. in. l. fi. C. de excep.

¶ Quo ordine sint opponēde exceptōes ō iurisdictō nē ⁊ alie declinatorie. vide Inno. in. c. int monasteriū de re iudi. Bar. in. l. quidam pfulebant. ff. de re iudi.

¶ Exceptio licet sit improbata vel reiecta in cā pncipali. potest tamen opponi in causa appellatōnis. Inno. de re iudi. quod ad consultationem.

¶ Qñ liceat uti exceptionibus ptrariis. vide Inno. in. c. auditis. de prescrip.

¶ Excipiens magis dicitur negare q̄ confiteri. dicit Inno. in. c. cum venerabilis. de excep. tex. tā appellat exceptionem assertionem. C. de tēp. ap. l. p hāc. adde ff. de excep. l. non vtiq̄. vide no. in regula exceptionē. et regula nullus. li. vi.

¶ Exceptio dilatoria vl declinatoria dz opponi ante lit cont. vel in cont. lit. et si post opponit psumit maliciose opposita. Inno. de appel. pastoralis.

¶ Exceptio pemptoria q̄ pōt simul esse vera cū facto pncipali pōt pbari p testes post didicita testificata. secus si sit adeo ptraria q̄ nō sit ppatibilis cū facto pncipali. nō. in. c. i. de testi.

¶ Exceptio dilatoria solutionis ñ ipedit litē ptestari sup negocio pncipali. dicit Inno. de excep. pastoralis

¶ Exceptōes pemptorie opposite in iudicio possessorio ñ impediūt pcessū. nō. Inno. in. c. ex pte. de fo. ppe.

¶ Exceptio quā q̄s offert se in ptinēti pbare ñ impedit. lit. cont. ita dicit Inno. in. c. fi. de lit. cont.

¶ Exceptio pacti de nō petendo nō impedit pcessū. nisi in pacto interueniat iuramentū. sed exceptio pacti de nō agendo ipedit pcessū. q̄ est pactū factū ad litem excludendas. cū solū in iudicio agat. pactū aūt de non petēdo est magis exclusiuū obligatōnis q̄litatis. quia etiā extra iudiciū petit. no. Inno. de lit. cōt. c. i. et q̄ idē nō. in simili. in. c. cū venissent. ō insti.

¶ Exceptio criminis vel irregularitatis opposita ō electū hz vim accusatōnis. et lis dz sup ea contestari. nō. Inno. de elec. sup eo. et ibidē Host.

¶ Licet exceptio pcuratoria ñ possit opponi vo procuratori post lit. cont. pōt tñ iudex mādare pcuratori ut pducat mādatū nō pductū. vel si fuerat pductum pducat iterato. no. Inno. ⁊ Jo. an. ō elec. statuimus.

¶ Exceptio adulterii vel homicidii repellit iudicem. nō. Inno. in. c. cū sup. de offi. dele.

¶ Exceptio q̄ritur inuito et ignoranti. dicit Inno. et Host. in. c. cum pdem. de pac.

¶ Exceptio in multis casibus opponit nō agēti. q̄ vide p Host. in. c. ii. de ordi. cog.

¶ Exceptio est actionis exclusio. vide in. l. ii. §. exceptio. ff. de excep. Item excipere ponitur pro defendere de iura. calū. imperator. Item exceptio est defensio. glo. de lit. cont. c. i. li. vi.

¶ An exceptio criminis obstet agenti possessorio i beneficialibus. vide Inno. in. c. inter dilectos. de excess. pla. Archi. viii. di. quo iure. glo. iii. q. ii. in sūma. Lō po. et Jo. an. in. c. q̄ō sicut. de elec. ubi etiā glo.

¶ Exceptio spoliatōnis durat etiā post sniam. q̄ durat actio. ergo ⁊ exceptio. ita no. Inno. in. c. cū super de or. cog. adde q̄ exceptio spoliatōnis est dilatoria. ō resti. spo. ex conq̄stione. et. e. ti. frequens. li. vi. in glo. Pau. in cle. i. de cā pos. et ppie.

¶ Qui succumbit in exceptione nō ppterea repellit ab agendo. fallit in exceptione compensationis. q̄ petitio et compensatio a pari iudicantur. ut. l. amplius. ff. rem ra. ha. fm Bal.

¶ Exceptionū tres sūt spēs. quas ponit Inno. in. c. cū sup. de ordi. cog. dic ut plenius dicā. j.

¶ Exceptio minus canonice electōnis nō suspendit effectū pfirmātis. no Inno. in. c. cū olim. ō cā pos.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Nõ opponẽs exceptionẽ pemptoziã sibi ꝓiudicat. no. Inno. in. c. audita. de resti. spol. qõ nõ.

¶ Exceptio pemptozia petitõnis nõ põt examinari ante lit. conᵗ. nõ. Inno. in. c. put. de do. et cõtu. nec est necesse q̃ iudex interroget. ut ibi no. sed exceptio ad personam repellendam bene debet examinari ante lit. conᵗ. ꝟm eum. adde quod no. Bar. ⁊ Bal. in. l. cũ mulier. ff. solu. matri. quod nõ.

¶ Exceptio falsi non retardat executionem sententie nõ. Inno. in. c. licet. in fi. de ꝓba. facit. l. satis. C. de fal. Abb. tenet ꝓtra. ⁊ forte melius in. c. decetero. de re iudi. ubi dicit q̃ opposita exceptione falsi debet sup sederi in executione sententie.

¶ Quando exceptio criminuz admittatur vel nõ cõ tra testes. vide Inno. in. c. ex parte. de testi. adde qõ dicam. ĩ. sub dictione testis.

¶ Exceptio que potest opponi post sniam. põt etiam opponi post tempus quadrimestre. glo. est singu. in. l. ab executore. ff. de appel. in. v. excedat. quã sequntur Bal. et Ange. ubi vide.

¶ Exceptio notozia semp dicit ptinere ad officiuz iu dicis. Bal. in. l. quos ꝓhibet. ff. de postu.

¶ Exceptio que remouet penã a psona cõtrahentis potest quandocũq; opponi etiaz post sententiã. Bal. in. l. fi. C. ad macedo.

¶ Exceptio supueniẽs post lit. conᵗ. nõ põt opponi q̃ poterat in modũ actõnis intẽtati ut ẽ excepto spo liatõnis. et ita limita qõ no. in. l. ii. C. de ꝓxortib⁹ eiuᵗ dem litis. et Inno. in. c. cum dilectus. de or. cog.

¶ Qñ possit opponi exceptio ꝓpensatõnis. viõ Bal. in. l. seruũ quoq;. §. fi. ff. de ꝓcura.

¶ Exceptio ipediẽs ꝓcessũ põt opponi in cã appella tõnis. Spe. ti. de appel. §. i. v. sed nunqd. Bal. in. l. elegãter. §. si quid post. ff. de ꝓdi. indebi. ubi vide.

¶ Exceptio pemptozia inducit pignoraticiã actõnez sicut solutio. dicit Bar. in. l. i. C. de ñ nu. pecu. q̃ nõ

¶ Exceptio incõpetentie iudicis põt opponi qñcũq; etiã post sniam licet statuto caueat q̃ post sniam nihil possit opponi õ iudicẽ. glo. est nõ. in cle. i. de seq̃stra. pos. et fructuũ. adde Bal. in. l. si q̃s filio. §. q̃ si quis ff. de iniusto rup. ⁊ irri. testa.

¶ Exceptio non numerate pecunie non habet locum in confessione facta in testamento. glo. in. l. i. C. õ fal. cã. adiec. le. ꝟm Bal.

¶ Exceptio dilatozia nõ admittit in crimie liq̃dato. glo. est in. l. quãuis. C. õ adul.

¶ Exceptio q̃ ꝓpetit fideiussoꝛi ex psona rei. cõpetit etiã ꝑmissoꝛi. glo. in. l. i. §. exceptiones. ff. q̃. re. ac. ñ da. que ꝟm Bal. nõ est alibi.

¶ Exceptio potest nouari. glo. in. l. i. §. cõuentiona les. ff. de ꝓcto. stipu.

¶ Exceptio trãsactõis oꝛit ex sntia arbitratoꝛis. glo. in aut. ut diffe. iudi. §. si vo ꝓtigerit. colt. ix.

¶ Exceptio doli põt opponi fisco. ut. l. vranius. §. sed cum duo. ff. õ fideius.

¶ Exceptio pscriptõnis aufert plenissimã defensionẽ tex. est in. l. fi. C. de edic. diui. adri. tol. ꝟm Bal.

¶ Exceptio nõ numerate pecunie nõ põt opponi ei q̃ hz apocbã publicã. ut. l. fi. C. õ apo. publicis. li. x.

¶ Exceptio dilatozia semp dz reici qñ piculũ ẽ i mo ra. tex. est nõ. in. l. si longius. ff. de iudi. ꝟm Bal. ibi.

¶ Exceptio minoꝛis etatis obmissa in psonã ꝓcura toꝛis non reddit ꝓcessum retro nullum. glo. est nõ. in. l. exigendi. C. de ꝓcura.

¶ Exceptio contra personam vnius testis si tamen per alios est ꝓbatum non impedit ꝓcessum. dictum est Inno. in. c. super eo. el. i. de appell. Bal. i. l. ii. C. si contra ius vel vti. publi.

¶ Exceptio nullitatis nõ dicit ꝓpꝛie exceptio. vnde si statutũ pfigit terminũ ad opponendas omnes excep tiones nõ intelligit de exceptõne nullitatis. dictuz est Bal. in. l. i. C. de iur. et fac. igno.

¶ Exceptio doli tollit replicatõne doli qñ excipiens certat de lucro. ⁊ hoc qñ nõ traetat de abilitate pson vide Bar. in. l. cum mulier. ff. so. matri.

¶ Sicut agenti sufficit ꝓponere cãm actõnis sine no mine. ff. famil. herc. l. i. Bal. in. l. cũ debitoꝛ. C. de fi nume. pecu. ita ei qui excipit. q̃ etiã in exceptione de bet attendi eius conditio.

¶ An actio sit ꝓponenda in scriptis. dic q̃ sic qñ hz vim libelli puta qñ est opposita ad interrumpendã pre scriptionẽ. ut est videre in exceptõne nõ numerate pe cunie. ut in aut. hanc aũt querelã. C. de nõ nu. pecu. secus in mera exceptione. q̃ tunc etiã sine scriptis op poni põt. ita dicit Ja. de are. Ly. ⁊ Bal. in pall. aut. adde ad materiã. Bar. in. l. i. õ lit. conᵗ. glo. in. c. pru dentiã. §. sexta. de offi. dele. Spe. ti. de excep. §. viso v. sed nunqd iudex. glo. de ap. appellatio. li. vi.

¶ An exceptio criminis vel excõicatiõis possit oppo ni p ꝓcuratoꝛẽ. Bar. in. l. si cui. in prin. ff. de accusa. ubi etiã tractat an obiciens crimẽ in modum exceptio nis debeat se subscribere.

¶ An valeat ꝓcessus si obiciat illa exceptio tu nõ po tes me accusare. Bar. in. l. hos accusare. ff. de accu.

¶ An obstet exceptio litis pẽdentie vel rei iudicate. ubi sup eodẽ facto cũ adiectõe noue q̃litatis nouum in choat iudiciũ. nõ. Bar. in. l. senatus. ff. de accusa.

¶ An exceptiones q̃ obstãt accusatoꝛi pñt opponi iu dici. Bar. in. l. ii. §. si publico. ff. õ adul.

¶ An lata absolutoꝛia ꝓpter defectũ q̃litatis nõ pro bate obstet postea exceptio rei iudicate ꝓtra nouã accu sationẽ sine adiectõne alicuius q̃litatis. vide Bar. in l. denuntiasse. §. quid tñ. ff. de adul.

¶ Exceptio litis pendẽtie nõ ꝓpetit in iudicio in quo q̃s est ꝓtumax. Bar. in. l. quãuis. ff. de dam. infec.

¶ Sicut libell⁹ põt dari p actoꝛẽ die feriata ita ⁊ ex ceptio p reũ. Bar. in. l. miles. §. sexaginta. ff. õ adul.

¶ An exceptões pemptozie possit opponi qñ litigat õ absentẽ. Bar. i. l. q̃ bona. §. si alieno. ff. õ dã. infec.

¶ An exceptio diuisionis possit opponi qñ litigat õ absentẽ post sniam. ff. de re iudi. l. paulus. p Barto.

¶ Exceptio rei finite ipedit lit. conᵗ. ut. l. elegant. §. fi. ff. de condi. indebi. ⁊. l. fi. ff. de transac. Idem puto de exceptione solutionis ⁊ acceptilatõnis ⁊ q̃libz alia p quã ꝓcludit actoꝛi actionẽ nõ ꝓpetere. Bar. in. l. cũ q̃rebatur. ff. de iudi. sol. et de exceptõne pscriptõnis. vide eundẽ Bal. in. l. vsucapio. ff. p socio.

¶ An iudex audiendo ꝓbatõnes sup exceptõe videa tur illam admittere. glo. in. c. cum contingat. de offi. dele. de testi. cum venissent.

¶ An de vna exceptione possit fieri trãsitus ad aliam etiã ꝓtrariã. plene no. de reli. do. cũ dilectus. no. in. l. edita. C. de eden. de prescrip. auditis. de re iudi. iter monasteriũ. glo. xiii. q. ii. in summa.

¶ Ad hoc ut obstet rei iudicate exceptio q̃tuoꝛ requi runt. de q̃bus no. in. c. aduersario. de excep.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Exceptio de falsi suggestione contra rescriptuz est dilatoria. ideo ante litem cont. est proponenda. nō. de appell. sup eo. in fi.

¶ An exceptio criminis opposita ꝓtra testē anteq̄ deponat sit admittēda stati ⁊ ꝓbanda vel differenda post publicatōz attestationū. glo. et doc. de testi. ex pte ade

¶ Exceptio transactōnis in iudicio dz añ oia ꝓponi de re iudi. inter monasteriū. in glo.

¶ Obiciens exceptionē ⁊ ꝓtestans de aliis ꝓponendis suis loco et tpe debet illas exp̄mere. de appell. pastoralis. ⁊ ibi nō. in glo. ii.

¶ Exceptio dilatoria pōt opponi p⁹ litē cont. si ō nouo emergit. vide de offi. dele. insinuāte. in glo. iii.

¶ Quid si in rescripto remoueat' ois exceptio. an saltem iusta admittat'. ō hoc. ii. q. vii. latoz. et ibi Arch. de offi. dele. ex pte. ii. xii. q. ii. fine exceptōe.

¶ An exceptio debeat de necessitate cōcludere. vide in cle. i. de excep. dixi aliquid. s. ſm Bal. vide Bar. in. l. i. ff. de excep. vbi tractatur an exceptio debeat cōtinere locum et tempus.

¶ An exceptōnes ꝓpetentes cōtra delegantē ꝓpetāt contra delegatū. de appell. cum speciali. et qō ibi no. Inno. de offi. dele. c. iudex. li. vi.

¶ An laborans aliquo vicio possit de illo excipere vt delicet pluralis contra pluralem. vide de excep. cū ecclesiastice. Inno. de rescrip. ad aures.

¶ Exceptio defectus ꝓprietatis nō admittit' contra agentē possessorio retinēde nisi excludat defectū in possessione. glo. et ibi Inno. de instit. cū venissent.

¶ Quis cognoscet de exceptōne opposita ō psonā iudicis. no. Bar. in. l. q̄dam ꝓsulebant. ff. de re iudi.

¶ Exceptio rei iudicate nō obstat agenti ex noua cā. allegat'. l. si seruus. ff. de libe. cā.

¶ Exceptio nō debet esse generalis sed specifica. ⁊ iō practica ꝓcuratoꝝ ꝓponentiū vnā vl̄ duas exceptōes et postea dicentiū saluis semp aliis exceptōnibus non releuat si vellent alias ꝓponere elapso termino. nisi q⁹ ad h⁹ ut ñ videat' se astrinxisse ad ꝓpositas tū. casus ē ſm Bal. in. l. scire oportz. §. sufficit. ff. ō excu. tuto.

¶ An tutus exceptōe possit agere ut libereť. Bal. tenet q̄ sic. in. l. si sub specie. C. de postu. Bar. in. l. iiii. §. nūc de effectu. ff. de libe. leg.

¶ Si aliquis opponit vnā exceptionē infra terminū datū ad opponendas exceptōnes nō currit interim si bi tpus ad opponendā exceptionē ꝓtrariā. Bal. in. l. ꝓtra maiores. C. de inoffi. testa.

¶ Si impetrans rescriptū ꝓtra aliquē dicat se ab aduersario violenter eiectū ⁊ aduersarius citatus ꝓtestetur q̄ nō intēdit litē cōtestari nec iudiciū ingredi asserens aduersariū falsū narrasse. cū nō violenter sed iudicis auctoritate eū eiecerit. seu vacuā possessionē intrauerit an hec exceptio veniat ut dilatoria ꝓtra rescriptum aut ut pemptoria ꝓtra actionē. vide Jo. an. in regula exceptionem. de regu. iu. li. vi.

¶ Admittens exceptionem non admittendam facit litem suaz. casus est in. l. si quis in conscribendo. in fi. C. de pac. cui adde qō in simili dicit Inno. in. c. cum venerabilis. de excep. quod nō.

¶ Quo tpe debeat opponi exceptio incōpetētie iudicis. nō. Bar. in. l. q̄dam ꝓsulebant. ff. ō re iudi. ⁊ vsq̄ ad quantū tpus. vide ibi Bar. et Spe. in ti. ō recusa. §. fit aūt. vbi Jo. an. addi. ⁊ Jo. an. in. c. cū ad monasteriū. de re iudi. vbi glo.

¶ Exceptō dilatoria pōt opponi p ꝓcuratorē simpliciter constitutū. nō. de dila. exposuit.

¶ In exceptionibus appositis ñ attendit' ordo scripture. dicit Bar. in dicta. l. quidam.

¶ Sicut statur narrationi libelli contra actorem. sic narrationi exceptionis contra reum. Bar. in. l. certū §. si quis. ff. de confessis.

¶ An sit necesse opponere exceptōnes añ ꝓclusionez vel sufficiat eas allegare tpe ꝓclusionis. Bar. in. l. cuz qui ita. §. qui ita. ff. de ver. obli.

¶ An ille qui ꝓponit ineptam exceptionem ita succumbat sicut ille qui ꝓponit ineptam actionez. Bar. in. l. i. §. labeo. ff. de flumi.

¶ Cōtra agentē vti possidetis vel rei vēdi. pōt excipi ō possessione vl̄ dño tertii. bar. i. l. i. §. fi. ff. uti possi.

¶ An exceptio ne ḡs ꝓueniatur nisi inquantū facere pōt sit dilatoria. Bar. in. l. creditores. ff. de sepa. idez Bar. in. l. iii. ff. de excep.

¶ An exceptio diuisionis pōt opponi post sniaz ⁊ cui incūbat onus ꝓbatōnis. Bar. in. l. ex duob⁹ reis. ff. de duo. reis. ubi etiā tractat an exceptio cedendaꝝ obligationū cū is ꝓtra quē fit cessio ñ est soluēdo.

¶ An exceptio diuisionis sit ꝓpetua ⁊ fauorabilis. vl̄ inducat solū repetitionē soluti. vide Bar. in. l. si testamento. §. fideiussor. ff. de fideiuss.

¶ Quis sit modus opponēdi exceptōnes ō ꝓcessuz vide Bar. in. l. cū querebat'. ff. ō iudi. sol. et. l. nam et postea. in pr̄in. ff. de iureiur.

¶ Exceptio ꝓueniens ex statuto ꝓhibitorio impedit lit. cont. Bar. in. l. vir bonus. ff. iudi. sol.

¶ Jus excipiendi pōt etiā nemine agēte ꝓponi in iudicio p̄ncipaliter p officium iudicis. Bar. in. l. si societatem. §. arbitroꝝ. ff. p socio.

¶ Quando officium iudicis implorat̄ p reum cui competit exceptō poterit reductio peti coraꝫ iudice rei licet nō sit iudex actoris. Bar. in. l. si societatē. §. arbitroꝝ. in. v. colt'. ff. p socio.

¶ Nō est necesse opponere exceptōnē q̄ oriť ex pacto incontinēti appositō. vel q̄ apparet ex forma ꝓtractus Bar. in. l. lecta. ff. si cer. peta.

¶ An exceptio semel opposita in vim dilatorie ad ꝓcessum possit postea opponi in vim pemptorie ad merita cause. nō. Bar. in. l. elegāter. ff. de ꝓdi. indebi.

¶ Que exceptio dicat' fauorabilis ⁊ q̄ odiosa. et q̄re dicat' ad iuris rigorē ꝓseruandū. Bar. in. l. q̄ exceptionem. ff. de condi. indebi.

¶ An ius excipiendi trāseat ad singularē successorez. Bar. in. l. si tertius. §. si q̄s post. ff. de aqua plu. ar. Cy. in. l. emptorē. C. loca. i. iii. q. By. in. l. fluminū §. adicit'. ff. de dā. infec. ⁊ in regula si q̄s in ius. li. vi. do. Anto. in. c. quia. v. de iudi.

¶ Qui opponit exceptōz ꝑpetentē lit. cont. dz illam statim ꝓbare. Bar. in. l. vsucapio. ff. p socio.

¶ Licet q̄s sit ꝓhibitus excipe nō tñ implorare officiū iudicis. nō. Bar. in. l. i. §. deniq̄z. ff. qō vi aut clā.

¶ An et quando is q̄ excipit videat' fateri. no. Bar. in. l. non vtiq̄z. ff. de excep. et in. l. non fatetur. ff. ō cōfessis. dixi aliquid supra.

¶ Exceptio falsoꝝ instrumentoꝝ pōt ꝓpetuo opponi dixit Bar. in. l. q̄ agnitis. ff. de excep.

¶ Qñ pōt opponi exceptio dolo facis qz petis. ⁊c. Bar. in. l. lucius. §. fi. ff. so. matri.

¶ An et quando exceptio ꝓpetens p̄ncipali ꝓpetat

UVA. BHSC. IyR_001

vel non eius fideiussori. vide Ly. et Bar. in. l. cū mā datori. C. de non nume. pecu.

¶ An sit vera illa regula q̄ exceptō dubia impedit re petitionē. vide Bar. in. l. ex diuerso. §. fi. ff. so. ma.

¶ An contra exceptionem doli admittatur replica tio doli. vide Bar. in. l. cuz mulier. ff. solu. matri. vbi tractat etiam an emptor possit excipe cōtra venditorē et ecōtra q̄ nō est soluta gabella. z ideo ex forma statu ti contractus est nullus.

¶ Quelibet exceptio p̄ quā p̄cludit actionē nō cōpe tere ipedit litis ingressum. Bar. in. l. cū q̄rebat. ff. iu di. sol. et. l. nam z postea. in p̄n. ff. de iureiur.

¶ An et q̄n quis habeat necesse opponere exceptōez intentationis vel facti sibi competentem. Bar. in. l. si ita scriptum. ff. de lega. i.

¶ Quid opetur refuatio exceptōnis facta a iudice. no. Bar. in. l. ille a quo. §. si de testaméto. ff. ad treb.

¶ Q̄n dicat exceptio in p̄tinēti ꝓponi. no. bar. in p̄ alle. l. ille a q°. in p̄n. ff. ad treb. et in. l. fi. ff. de p̄pen.

¶ An in examinatōne exceptōnis possit ordo ꝓposte rari. bar. in. l. si q̄ramus. ff. ō testa.

¶ Exceptio vsuraria vel excōicatōnis dz remitti p̄o banda p̄ iudicē ecclesiasticū. bar. in. l. cū ꝓponas. C. ō iureiurā. facit qō no. idē. in. l. titia. ff. so. matri.

¶ Que sunt exceptōnes dilatorie q̄ pemptorie et q̄n et qūo opponunt. Spe. ti. de excep. p̄ totū. nō. in. l. exceptionē. C. ō ꝓba. et. l. pemptorias. C. sen. resci. nō posse. et in. c. i. et. ii. de lit. cont. li. vi.

¶ An et q̄n exceptio ꝓcuratoria possit opponi. nō. bar. in. l. pomponius. §. rati. ff. de ꝓcura.

¶ Exceptiones contra delegatum. vide in. c. penul. de offi. delega. li. vi.

¶ Exceptio q̄ occisus erat bannit⁹ qui ex forma sta tuti pōt impune offendi an possit opponi p̄ ꝓcuratorē no. bar. in. l. seruū quoq̄. §. publice. ff. ō ꝓcura. Jo. an. in. c. veniens. de accusa. in glo. i.

¶ Quis aliq̄n p̄sequit excipiēdo qō nō p̄sequtur agen do. ff. de nego. gest. l. iii. §. i. ō iureiuran. quēadmodū de quo in. c. auditis. de elec.

¶ An possit excipi de iure tertii. nō. Bar. in. l. i. ff. ō excep. rei iudi. Lōpost. de Rp. mandatū. z ibi p̄ Jo. cal. nos addimus tex. de resti. spol. frequēs. li. vi. ō ca pel. mona. dilectus. Bar. in. l. qui cū herede. ff. de ex cep. et in. l. ex duobus. in fi. ff. de duo. reis. glo. z Jo. an. in. c. mandatū. de Rp. tex. et glo. insti. de replica. §. fi. Spe. ti. de peti. z pos. §. sciendū. v. nunqd. facit tex. q̄ nō. de dona. inter dilectos. glo. q̄ sic. de cōuer. cōiu. veniēs. glo. in. c. ad decimas. de resti. spol. li. vi. Frede, ō senis p̄cilio suo. cclviii. z p̄silio. clviii. adde ad materiā. l. si seruus. §. boue occiso. ff. ō p̄di. fur. Ly. C. de ser. fugi. l. cū seruū quispiā. Bar. ff. de p̄di. ide. l. indebiti. §. sed et si nūmi. z. ff. ad carbo. l. iii. §. cuz extraret. ff. de pos. fm tabu. l. q̄ ex liberis. §. gestis.

¶ Exceptio iuētarii pōt opponi post sniam. no. bar. in. l. nēsenius. ff. de re iudi. z. l. sanctimus. §. i p̄puta tione. C. ō iure delib. Jo. an. i. addi. Spe. ti. ō sē. ex.

¶ Exceptōnes q̄ obstant cedēti ob. cessionario. By. in regula is qui in ius. li. vi. Ly. in. l. eius. C. de com pensa. Bar. in. l. doli mali. ff. de noua. et in. l. si quid. a fideiussore. ff. de compensa.

¶ Exceptō ista nego ius agēdi p̄petē tibi ipedit lit. p̄resta. ur. l. nā et postea. z ibi Bar. ff. de iureiuran.

¶ Que exceptio sit fauorabilis et que odiosa. vide Bar. in. l. qui exceptionem. ff. de condi. indebi.

¶ Q̄n simul et semel plures exceptōnes opponunt. ō libellū et ō iudicē z ō actorē. qō agendū. vide Bar. in. l. quidam consulebat. ff. de re iudi.

¶ Si agat ō fideiussorē vel pignoris possessorē nō fa cta p̄ius excussiōe ō p̄ncipalē nec opponatur exceptō que debet opponi valet iudicium. ita dicit Bar. in. l. si mancipium. §. i. ff. de euic. quod ibi colligit ex glo. quam ad hoc notat.

¶ Exceptio nō numerate pecunie limitata tpe nō hz locū in contractibus nō celebratis in scriptis. ita tenz singulariter glo. in. l. non singuli. C. si cer. peta. z ibi vide an sit perpetua.

¶ An tutus exceptōne rei iudicate peccet si eā oppo nat. Bar. in extraua. ad reprmendā. v. denuntiatōz.

¶ Judex pōt limitare terminū ad ꝓbandū exceptio nes pemptorias. nō. Ly. i. l. iudices. C. ō iudi. By. in regula indultū. li. vi. Bar. in. l. ii. ff. ō re iudi. adde qō no. de excep. pastoralis. glo. in cle. i. de excep.

¶ An exceptiones pemptorie opponant post sniam. dic q̄ nō nisi in aliqbus casibus. vide Bar. in. l. i. C. de iure et fac. igno.

¶ Dis exceptio q̄ est inducta ut sit litiū finis ipedit lite contes. Bar. in. l. fratris. C. de trās. ac.

¶ Quando statuta permittunt opponi exceptionem simulationis de qua simulatione intelligat. vi ō Bar. in. l. si sub specie. C. de postu.

¶ An exceptioni non numerate pecunie possit renun tiari. Bar. in. l. si ex cautione. C. ō non nume. pecu. et. l. fi. e. ti. vide Bal. in. l. in ꝓtractibus. C. de n̄ nu. pecu. in secundo quesito.

¶ Quilibet fauore minoris admittit ad ꝓponendu z ꝓbandū exceptōz p̄ pupillo. etiā si sit feia. ita dicit Bar. in. l. ii. C. de nego. ges. qō est ꝓpetuo notandū.

¶ An venditor p̄demnatus emptori ad rem tradēdā possit opponere exceptionem p̄recii nō soluti. Bar. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. ff. de iureiuran. Bal. in. l. i. C. de iure et fac. igno. l. pemptorias. C. sen. rescin. non posse. do Anto. et moder. in. c. cū Jo hannes. de fide instru.

¶ An hec exceptio sit pemptoria tu es calumniatus vel dilatoria. glo. videtur dicere q̄ sit dilatoria. iii. q. x. placuit. adde quod nō. in. l. si maritus. §. p̄scripti ones. ff. de adulte.

¶ An exceptio pemptoria possit opponi publicis at testationibus. glo. q̄ non. in. l. pemptorias. C. sen. re scin. nō pos. q̄ cōiter re ꝓbatur. casus est p̄tra eam i. c. finem. de dolo et cōtu. et ibi no. glo. ff. ō rei ven. l. offi cium. de testi. c. de testibus. glo. in. c. fi. de cogna. spi. nos addimus no. de testi. fraternitatis. z. c. cum dile cti. glo. in. c. i. de excep. Jo. an. in. c. filii. de hereti. li. vi. Spe. ti. de testi. §. qualiter. v. sed opponit plene p̄ Jo. cal. in. c. i. de ordi. cog.

¶ An si illud qō est deductū in vno iudicio p̄ viā cau se deducat in alio p̄ viā p̄incipalis petitōnis obstet ex ceptō rei iudicate. Bar. notat in. l. q̄ rome. §. duo fra tres. ff. de ver. obli. Jnno. et ibi do. Anto. de cā pos. cū ecclesia. Ly. in. l. i. C. q̄n ciui. ac. crimi. p̄eiudi. Bar. in. l. i. C. de ordi. cog. doc. in. c. cum dilectus. et. c. tuam. de ordi. cogni.

¶ Be intellectu statuti p̄hibentis opponi exceptio nem contra instrumentum seu aliquem alium actum. nō. Bar. in. l. i. §. i. ff. quod vi aut clam. do. Anto. in

UVA. BHSC. IyR_001

c.item cum quis.de resti.spol.et in.c.licet.de elec.

¶An hec exceptio tua nō interest sit opponēda ante lit.ꝓtesta.dic ꝙ sic.nō.Jnno.de accu.sup his.glo.in c.ex pte ade.de testi.

¶An exceptio q̄ opponit̄ ꝺ testes sit dilatoria vl̄ per emptoria.glo.tenet ꝙ salt̄ ꝑ obliquū est pemptoria. ut in dicto.c.ex pte ade.ubi glo.et.c.de testibus. ꝺ testi.vide in.c.i.de excep.et ibi doc.

¶Coꝝ eo dz opponi exceptio qñ p̄ncipalit̄ intentat̄ coꝝ quo ꝓponeret̄ qñ intentaret̄ ꝑ viam exceptōis. Bar.in.l.si societatē.§.arbitroꝝ.ff.ꝑ socio.d.Jnt. in.c.q̄ntauallis.de iureiur.in.v.venio ad quartū.

¶An supplantatus in oppositione dilatorie ante litē contesta.possit opponere postea.dic ꝙ sic.ut nō. in.c. super.de causa pos.de do.et ꝓtu.cum olim.glo.nō.de resti.spol.ex conquestione.Jnno.in.c.diuersis. de cleri.coniuga.quod nō.

¶An exceptio ꝯcludēs nullā penit⁹ actori actōnem ꝓpetere sit exceptio litis finite.vide in.c.i.de lit.cont. li.vi.Bar.in.l.cū q̄rebat̄.ff.iudi.sol.

¶An exceptiones q̄ p̄nt opponi in vim dilatoriaruz et pemptoriaꝝ si opponant̄ in vim dilatoriaꝝ ꝛ repellā tur possint nihilominus opponi in vim pemptoriaꝝ. vide Jnno.in.c.sup litteris.de Rp.

¶An per illa verba non teneoꝝ respondere oriat̄ exceptio dilatoria.nō.de rescrip.cum ordinem. facit.l. ii.§.verba.ff.ad vell.

¶Quid aūt de his v̄bis nullaten⁹ audiat̄ vel nlla audientia ꝯcedat̄.ꝛ similibus.nō.Jo.an.in addi. Spe. de sē.pla.§.iuxta.v.itē est nulla rōne litigatoꝝ.

¶An petēti se recipi in aliq̄ ecclesia obstet exceptio si sufficientiū facultatū.nō.glo.et doc.de vi.et ho.cleri. qm̄.de ꝯcess.ꝑben.ex pte.de ꝑben.dilectus. Jo.an.ꝺ p̄sump.c.si.super glo.i.

¶An exceptiones obiecte et non admisse per iudicē faciant iudicium nullum.nō.Jnno.in glo.magna.de cohabi.cleri.et mulie.tua.idem de concess.prebē.post elec.et ibi docto.

¶Exceptio dz esse de regula.ut.l.nā ꝙ liqde.§. ul. ff.de pe.le.By.sup Rica de regu.iu.li.vi.glo. in.v. vel extra.in.c.i.de appell.li. vi. qꝺ est vez loq̄ndo de exceptōe ꝓpria.nā qñq; im ꝓpria exceptio pōt esse de alio q̄ de regula.vide glo.xvi.di.clement.

¶An in exceptionibus fiat lit.cont.Jnno.ꝙ non.in c.inter dilectos.de excess.ꝑla.in.v.absoluendū. doc. in.c.dudū.ii.de elec.Jnno.in.c.latoꝝ.q̄ filii sint legi. nō.de offi.dele.prudentiā.§.sexta.

¶An sup exceptōnibus sit ꝓnuntiandū ꝑ iudicem. nō.in.c.i.de ordi.cog.de re iudi.int̄ monasteriū.ꝛ.c. ꝙ ad ꝯsultationē.glo.ii.in cle.fi.de appell.ꝛ ibi doc.

¶An exceptio q̄stus hoc est tu recepisti pecuniam ut agas ꝺ me sit pemptoria.tex.videt̄ ꝙ sic.ꝛ ibi doc.in c.penul.q̄ ma.accu.pos.qꝺ nō.

¶Exceptio ꝙ agēs vti possidetis possidet vi clam vl̄ ꝑcario dz opponi in vi pemptorie ñ dilatorie ꝯm bar.i l.i.§.fi.ff.uti possi.ꝛ Jnno.i.c.veniens.de p̄scrip.

¶An reus possit se iuuare illa exceptōe que superue nit lite pendente.Bar.in.l.i.ff.de excep.tex.in .c.fi. de iureiuran.li.vi.

¶Exceptio excōicationis obstat agēti possessorio re cupanō.xxiii.di.in nomie dñi.no.de ꝓcura.ex insinu atione.in glo.penul.

¶Exceptio suspicionis et recusatōnis p̄nt simul ꝓ poni.nec per vnius ꝓpositionem recedit̄ ab altera. ut lite non ꝓtesta.accedens.

¶Reus in excipiēdo fit actor iō dz ꝓbare exceptōez suā.ut.l.i.ff.de excep.si tñ nō ꝓbat nō ꝓpterea obti nebit actor nisi ꝓbet intentionē suā.de excep. cū vene rabilis.Archi.iii.q.vi.§.exceptio.

¶Exceptio spoliationis de re tempoꝝali non ob.agē ti super re spirituali et econtra.de ordi.cog.in.c.cum dilectus.de excep.c.i.li.vi.vbi melius de hoc vide de resti.spol.c.i.li.vi.

¶An exceptio notoria sit ꝓponenda.glo. ꝙ sic.ut li te.non contes.c.ii.Pau.in cle.appellanti. de appell. Bar.in.l.i.ff.de excep.

¶An ꝺ facultatē opponēdi exceptionē vel replicatō nem ꝑscribat̄.glo.et Bar.in.l.ii.ff.de excep.

¶An exceptio ut prius agatur contra principalem q̄ contra fideiussorem sit dilatoria.nō.glo.et Barto. in.l.iii.ff.de excep.

¶An exceptio peremptoria perimat actionem ipso iure.Bar.in.l.iii.in fi.ff.de excep. et in.l.si plures. §.i.ff.de fideiusso.

¶Ad hoc ut decisio in vno iudicio pariat exceptōez rei iudicate in alio requirit̄ ut eadem sit res et cā petē di et persona vere vel interpretatiue.ut.l.an eandem. ff.de excep.rei iudi.

¶Si agitur actione rei iudicate nō admittunt̄ noue exceptiones que potuissent opponi in primo iudicio. secus si agatur antiqua actione.glo.et Bar.in.l.duo bus.ff.de excep.rei iudi.

¶An excipiens de inabilitate habeat fundatā inten tionem si replicat̄ de remotōe inabilitatis.vide Bar. in.l.decem.ff.de ver.obli.

¶An ꝛ qñ credit oꝝ ob.exceptō cedendaꝝ actionū. Bar.in.l.si stipulatus.§.ii.ff.de fideiusso.

¶Exceptio inabilitatis persone accusantis est dilato ria.Bar.in.l.hos accusare.§.ii.ff.de accusa.vbi etiā tractat si exceptio inabilitatis psone accusantis ñ fuit opposita ꝛ instantia perempta alia de nouo inchoatur an possit dicta exceptio opponi.

¶An ista exceptio tu nō potes me accusare qz alias fui de hoc accusatus sit dilatoria vel pemptoria. vide Bar.in.l.senatus.§.ii.ff.de accusa.

¶An in causa criminali exceptiōes peremptorie pos sint opponi vsq; ad sententiam.Bar.in.l.si maritus. §.ꝑscriptiones.ff.de adul.

¶Exceptio dilatoria pōt opponi post lit.cōt.qñ lit. cont.nō est tāte potētie ut detrahat illi.glo.in.v.susci pere.in cle.ii.ꝺ ꝓcura.Jo.an.in.c.in nā. de ꝓcura.

¶Quando dicantur exceptōnes anormale.nō.glo. iii.q.vi.§.exceptio.

¶An tertiꝰ possit excipe ꝺ actorē.glo.iii.q.vi.§.ex ceptō.Jo.an.i.c.nōnulli.ꝺ rescrip.ꝛ i.c.i.e. ti.li.vi.

¶Exceptio ꝙ statutū nō vendicat sibi locū illo casu semꝑ debet opponi. licz statutū assignet certa tpa que sunt iam lapsa.glo.in.v.comparere. in.c. cupientes. §.ꝙ si per.xx.de elec.li.vi.

¶Ex facto supueniēti pōt excipi ꝺ gr̄am bñficialem. nō.in cle.gr̄e.de rescrip.in glo.fi.

¶An iudex possit ꝓcedere ad vlteriora nō obstā.ex ceptōnibus dilatoriis si ꝓtestat̄ saluo iure excipiendi vide glo.et doc.de offi.dele.cū cōtingat.de iudi.exhi bita.Archi.xxvii.di.c.i.iii.q.vi.§.exceptio. glo.i.ꝺ despon.impube.ad dissoluendum.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Differentiã inter exceptionẽ actionẽ ⁊ ꝓteſtatõez vide ꝑ Jo.an.in.c.ii.in fi.de ordi.cogni.

¶ Be ſtilo curie auditores nõ admittunt exceptões dilatorias ante lit.conſ.niſi iuret excipiens q̃ nõ malicioſe opponit et det cautionẽ de expenſis ſi ſuccũbat. no.Archi.iii.q.vi.§.exceptio.

¶ An reus repellat ab excipiendo ꝓpter crimẽ. vi͛ Jnno.de accuſa.ſuper his.

¶ Beficiẽs in ꝓbatõe exceptionis ꝑemptorie nõ cõdemnat in expẽſis ſi actor nõ ꝓbat intẽtũ ſuũ.Archi. in ꝓalk.§.exceptõ.ſuper glo.

¶ Exceptio notoria põt detegi et opponi etiam poſt ꝯcluſionẽ in cauſa.do.Anto.in.c.paſtoralis.de cauſa poſ.ſuper glo.in.v.non deciſa.

¶ Qualiter cognoſcat q̃ exceptio ſit dilatoria. glo. iii.q.x.c.i.Jo.an.i.c.ut ẽca.i.v.alioq̃n.ꝺ elec.li.vi.

¶ An exceptio ſupueniẽs vẽditori poſt traditõez rei ꝓſit ẽptori.vide Spe.ti.ꝺ renũ.⁊ ꝯclu.§.i.v.itẽ põe

¶ Exceptio ꝑemptoria etiã admiſſa in iudicio ſũmario repellit ſi ꝓpter appellatões reqrit longũ tractatũ ut expediat iudiciũ ſũmariũ refuata poſtea exceptõne tex.de ꝯfir.vti.vel inuti.cũ dilecta.⁊ qõ ibi no.

¶ Exceptio iuris vel ſtatuti ꝓhibẽtis ius reddi põt opponi etiã ad impediendã executõez ſnie. Spe.ti.ꝺ ſen.execu.§.poſtremo.v.xvii.⁊ ibi Jo.an.in addi.

¶ Poſt ſententiam admittuntur exceptiones non detrabentes illi.ſed modificantes executionem.Bar.in l.nenſenius.§.fi.ff.de re iudi.

¶ In exceptionib⁹ exp̃menda eſt cã.glo.in.v.rõnem xviii.di.placuit.Jnno.dicit ⁊trariũ.in.c.ſuper hoc. de renũ.et ibi nõ.Jo.an.

¶ Tria ſpecialia q̃ ꝛuat curia qñ ꝓponũt exceptões dilatorie ponit Archi.iii.q.vi.§.exceptio. quoꝝ ideꝫ vnũ ponit in.c.i.de Rp.li.vi.dixi.ꝑ.pri.

¶ Si qs oppoſuit ꝺ eundez dilatorias ⁊ ſuccũbit poſtea vult iterato illas eaſdem opponere an poſſit. vide Archi.in ꝓealk.§.exceptio.

¶ Que dicant exceptões ꝓiudiciales. nõ. Archi. iii.q.xi.§.aliqñ.Jo.an.de ordi.cogni.tuam.adde q̃ tales habent vim dilatoriã et iõ pñt opponi añ lit.pẽ. Jo.an.in.c.i.ꝺ lit.conſ.li.vi.Archi.xlii.di.q̃eſcam?

¶ An ſufficiat opponere exceptionem vel factum ex quo ſurgit exceptio.licet non petatur aduerſarium repelli ꝓtextu illius exceptionis.tex.de reſcrip.ex pte do.Anto.c.i.de lit.conſ.in tertio membro. Bar.in l.i.et.ii.de excep.

¶ Exceptio dilatoria euidenꝫ ꝯtinẽs notoriã falſitatẽ ſtati eſt a iudice repellẽda.glo.in.v.copia.i.c.ſtatutũ §.i.de Rp.li.vi.qꝺ ꝓcedit etiã ſi ſit talis exceptio de q̃ iudex nõ poſſit cognoſcere. Jo.an.in.c.legitima.de appell.li.vi.glo.in.c.ſup litteris.de reſcrip.

¶ Que dicat euidens exceptio. Jo.an.in.c. ſi forte de elec.li.vi.⁊ ibi Lap.

¶ An ſi deꝫ certũ tp̃us ad agenduꝫ ⁊ illud ius deducat in iudiciũ ꝑ viã exceptõis ꝓpetuet actio. Spe.ti. de emp.⁊ ven.§.nũc dicendũ.v.ſcꝺo ꝙritur.

¶ Licet ius vel ſtatutũ diſponat certas exceptiones eſſe admittẽdas intelligit niſi replicatõne tales exceptiones repellantur vel elidantur.glo. magna in.c.i.ꝺ lit.conſ.li.vi.v.ſed pone.

¶ Quelibꝫ exceptio dilatoria põt eſſe pemptoria ſaltẽ de facto.glo.eſt in.c.frequẽs.de reſti.ſpol.li.vi.

¶ Exceptõ oppoſita poſt plures annos nõ excipit niſi ab illo caſu cui adaptat mã in qua ꝓfert.glo.penꝛ. in.c.i.de prescrip.li.vi.vbi vide.

¶ In cã appellatõis admittit exceptio dilatoria reddens iudiciũ retro nullũ.etiã ſi ꝑ interlocutoriã fuit ꝑma inſtãtia repulſa.tex.in.c.fi.de ap.li.vi.

¶ An iudex poſſit aſſignare ſimul terminum ad omnes exceptiones ꝓponendas.glo.xiii.q.ii.§. q̃ ergo in.v.ad hoc aſſeritis.

¶ An exceptio poſſit opponi anteq̃ agat.do.Anto. in.c.ſin autem.de reſcrip.

¶ Pars admittit ad ꝓbandã exceptionẽ. licet ꝓſũptio ſit contra ipam q̃ malicioſe opponit.de ꝓba.licet in.v.maliciam.et ibi nõ.

¶ Quaſdam exceptões quas q̃s põt opponere poſt ſniam.vide de excep.c.penul.

¶ Exceptio q̃ accuſator ſit inabilis eſt peremptoria. vide de accuſa.c.i.

¶ Exceptio q̃ monitio vel inſcriptio nõ ꝓceſſit eſt dilatoria.de accuſa.qualiter.ꝑmo.

¶ Qualit⁹ ⁊ qñ ꝺz ꝓbari exceptio ꝑ quã negat iudicis iuriſdictio.nõ.de offi.dele.cũ ſup.

¶ An ꝯtra platũ agentẽ poſſit excipi tu ñ es ꝓlatus ſed fur.vel ñ canonice intraſti.nõ.ꝺ elec.nihil. ꝺ reſti. ſpol.in litteris.ſm Jnno.

¶ Exceptõni recuſatõnis vel ſuſpitõnis videt q̃s re nũtiare hocip̃o q̃ coꝝ illo iudice ꝓcedit.nõ.in.c. inſinuãte.de of.deꝫ.de re iudi.iter monaſteriũ.

¶ Exceptio excõicationis ñ ipedit debitorẽ q̃ᵒ minꝰ bonis cedat.de ſolu.odardus.⁊ ibi no.

¶ An hec exceptio tu es calũniatus ſit dilatoria vel ꝑemptoria.no.iii.q.x.placuit.

¶ Modũ excipiendi ꝯtra ꝓſonas compurgatorũ.vi͛ in.c.ex tuaꝝ.de pur.ca.

¶ Exceptionẽ negatiuã q̃s habeat ꝓbare vide in .l. ſi vero.§.i.ff.q̃ ſatiſda.co.ꝺ accu.ſup his.ſm Jnno. ⁊ Jo.an.lxxxviii.di.ꝓbiter.vi.q.v.accuſato.ꝺ Rp. ſi eo tpe.li.vi.de elec.ſi forte.e.li.

¶ An poſſũ excipe de iure meo ꝯtra agentẽ cuꝫ alio. Jo.an.in.c.nõnulli.de reſcrip.

¶ An ſnia lata ſup aliquo toto pariat exceptionẽ rei iudicate ſuper qualibet eius parte.vide glo.in.c. dilecta.de exceſ.prela.

¶ An ſnia lata in p̃ncipali pariat exceptõz rei iudicate in acceſſoriis.vide Jnno.in.c.grauis.ꝺ reſti.ſpol.

¶ An exceptio competens predeceſſori obſtet ſucceſſori.vide Jo.an.in.c.i.de iurepatro.li.vi.do.Anto. in.c.licet.de offi.dele.

¶ Exceptio ꝓprie dicit q̃ aliquid detrahit de eo a qᵒ excipitur.glo.xvi.di.c.i.de re iudi.ſuper Rica.li.vi. ubi glo.faciunt que dixi.ſ.

¶ An exceptio criminis obſtet iudici ut repellatur a iudicãdo.vide doc.de cle.excõi.mi.ſi celebrat.Jnno. in.c.ſciſcitatus.de reſcrip.et.c.ſup lĩis..e.ti.vi͛ i.c. cũ ſup.de offi.dele.in glo.magna.in fi.de fo.cõpe.exꝑte.glo.de excep.in.c.exceptionẽ.tex. ut lit. nõ cõt. qm̃.§.ſi aũt.de cõuer.cõiu.veniẽs.in fi.

¶ An quelibet exceptio dilatoria poſſit opponi in vi dilatorie.Archidi.in.c.ut circa.de elec.li.vi.do.Anto.in.c.ſuper litteris.de reſcript.glo. et doc. in.c.ii. de lit.conteſta.li.vi.

¶ Qualiter cognoſcatur q̃ exceptio anoꝛmala ſit oppoſita in vim pemptorie vel dilatorie. Jo.an.in addi. Spe.ti.de dila.§.dilationũ.v.item queritur.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An fundata plene intentõe actoris admittatur exceptio rei iudi. Jo.mo.in.c.filii.de hereť.li.vi.

¶An õ opponentẽ exceptionẽ crimis et nõ ꝓbantẽ possit agi actõe iniuriaꝝ. Oldra.suo ꝓsilio.v.

¶An in cã appellatõnis possit opponi exceptio dilatoria que fuit omissa in cã ꝓncipali. dixi aliqd.s. adde glo.in.c.ad audientiã.ii. de ℞p. glo.in.c.inter de re iudi.op.glo.ii.q.vi.§.diffinitiuã.tex.et glo. in .l.ita demũ.C.ỏ ꝓcura.glo.in.v.q̃rendũ.ii.q.i. in patris glo.de resti.spoľ.ex conq̃stione . glo.in.c.i. de excep. Jnno.de cleri.cõiuga.diuersis falla. ⁊ quid si omissa fuit ex impossibilitate.vide glo.de testi. ex pte ade. et in.c.i.de excep.in glo.

¶An iudex possit opponere exceptionẽ quã non põt opponere reus.glo.et Archi.ii.q.vii.alieni.

¶An in exceptioue criminis opposita ꝓtra testes debeant exprimi circumstantie.vide Jnno.in.c. cum di lectus.de pur.ca. Jo.an.in.c.licet.iii.de testi. idem i c.ꝓsentiũ.e.ti.li.vi. ℙau.in cle.ꝓstitutionẽ. ỏ elec. Archi.ii.q.viii.libelloꝝ.

¶Exceptio pemptoria que habuit ortum post appellationẽ põt opponi in cã appellatõnis . vide Lõpost. in.c.cum.m.de consti.Archi.vi.q.iiii.c.fi.doc.de ꝓ uiľ.cum olim.ii.vbi de hoc.

¶Exceptio recusatõuis nõ põt opponi post ꝯclonez in cã. Lapus.in.c.iudex.de offi.dele.li.vi. Jo.an.in c.ii.de ordi.cogni.contrariũ tenet do.Anto.in.c.i.ỏ mutuis peti.et ibi vide.

¶Exceptio dilatoria fori dz ꝓponi et ꝓbari ante lit. conť.alie dilatorie pñt ꝓponi añ et ꝓbari post. Jnno. in.c.cũ venissent.de insti.et in.c.pastoralis. de excep. et Spe.ti.de excep.§.viso.v. porro in ꝓponendas. ubi vide q̃ declinatoria iudicii debeat añ lit.cõť.oppo mi et ꝓbari.tex.et glo.⁊ Archi.iii.q.vi.§. exceptio. vide nõ.iii.q.v.quia suspecti.

¶Statutum prohibens quem audiri tribuit ius dilatorie opponende.vide de rescripť.sedes. Bar.in.l. omnis.C.de fundi.pa.li.xi.

¶Exceptiones q̃ ꝓstant ex facto in iudicio ꝓbato vť surgũt ex iuris dispositõe pñt semp allegari et detegi. vsq; ad ꝯclusionẽ in causa.vide Jnno.in.c.pastoralis. de excep.et in.c.cũ sup.de ꝯcess.ꝓben.

¶An exceptio inabilitatis actoris obstet exercẽti ofsiciũ ex sua creatõe.vide in.c.fi.de ꝓcu.in glo.fi.

¶Exceptio notoria statim dz admitti absq; alia probatõe.glo.in.v.forsan.in.c.sup litteris.de ℞p.tex.ỏ elec.dudum.in.v.nos igiť.

¶Exceptio concludens actorem ꝓnandum iure qõ petit admittenda est contra ipm.vide glo.et Jnno.in c.super boc.de renun.

¶Nemo compellitur excipe sicut nec agere.glo.i.c. veniens.de conuer.coniuga.

¶Excipiens de mendacio conuictus in vno ñ potest in eadem instantia excipere de alio.ſm By. in regula nullus pluribus.li.vi. quod intelligit ibi Jo.an. post lit.contesta.non ante.

¶Quod diciť iudicẽ posse punire excipientẽ calumniose intelligitur durante eadem instantia. non postea glo.in.c.i.de cri.fal.

¶Ubi excipiť de crimie õ testes nõ daťur eis terminꝰ ad faciendas defensiones. Jnno.de pur.ca.inter solicitudinẽ.item de fideiuſ.puenit.

¶Exceptio concludens actorem ius nõ habere etiaz post lit.conť.admittitur et potest opponi ad ꝓcessum Jnno.in.c.super his.de accusa.in prin.nam quãdoq; iudici deregitur ꝓcessum esse superuacuũ et inanem. debet partes repellere.ut ibi no.

¶Que sũt exceptiones pemptorie fori.vide Jnno.ỏ iudi.exhibita.tex.in.c.fi.de appell.li.vi.

¶Exceptõ opposita contra testem dicitur potius directe respicere partẽ. Jnno.de foro compe.verum.in glo.fi.de testi.testimonium . Jnno . de pur.ca.inter. glo.in cle.nõ potest.de ꝓcura.

¶Exceptio spoliatõnis est dilatoria.glo.in.v.primiť in.c.frequẽs.de resti.spoľ.li. vi.et.e.ti. ex ꝙquestiõe. in.v.añ ingressũ.glo.in.c.i.ii.q.vii. Jnno. in.c.cũ dilectus.de ordi.cogni.in.v.exceptõis.

¶An postq̃ apposui exceptiones ꝓtra testes possim penitere.vide Jo.an.in.c.ꝓsentiũ.de testi.

¶Exceptio hec tu nõ possidebas vel nõ potes possidere opposita õ agentẽ possessorio recupande an sit p emptoria. Jo.cal.in.c.ex pte.in fi.de resti.spoľ.

¶Exceptio illa diciť legitima q̃ replicatõe elidi ñ potest.glo.in regula.non est in mora.li.vi.

¶Exceptio repellẽs quẽ a ptãte ꝓbandi potest dici pemptoria.vide tex.et ibi doc.in cle.ꝓstitutionem.§. fi.de elec. Jo.an.in.c.i.de appell.

¶An post lapsũ terminũ ad ꝓponẽdas exceptõnes possim iam ꝓpositas declarare.Archid.q; sic.xiii.q. ii.sup.i.glo.idem Lapus in.c.ꝓsentiũ.de testi .li.vi. et ibi Bñi.in.v.testes.in fi.idẽ ℙau.in.cle.ꝓstitutionem.§.ceteꝝ.de elec.sup.v.circũstantias.

¶An exceptio pemptoria possit opponi post litem finitã.glo.⁊ doc.in.c.exceptõz.ỏ excep. Jnno. in.c.fi. de ordi.cogni.⁊ an possit opponi post ꝯclonem in cã. nõ. ℙau.in cle.ꝓstitutõz.§.ii.de elec.glo. insti.de excep.§.appellãtes.glo.in.l.i.ff.de iure ⁊ fac.igno.

¶Exceptio ꝯcludẽs nõ fuisse appellatũ põt opponi i vim dilatorie ⁊ in vi pemptorie.doc.de ap.c.i. Spe. ti.de dila.§.dilationes.v.illud quoq;.

¶Exceptio adulterii potest opponi in vim peremptorie et dilatorie.no. Jo.an.in.c.fi.de adulte.⁊ in.c. i.de lit.contesta.li.vi.

¶Exceptio firmat regulã in casib9 nõ exceptis. Jo. an.de regu.iur.li.vi.sup ℞ica.tex.de spon.cũ apud. ff.de penu.leg.l.nam qỏ liquide.§.vlti.ff. de fun.instru.l.quesitũ.§.idẽ respondit.adde.xxxii.q.vii.dñs in tex.et glo.et licz ita sit nõ tñ extendit ⁊ ampliat regulã et casus sub ea non includibiles.q; exceptõ venit ad diminutionẽ regule.ergo nõ debet opari contrariũ ſ.augmẽtũ.ff.de le.i.l.legata inutiliter.bº dicit Bar. in.l.generali.§.vxori.ff.de vsufruc.leg.p bº dicit do. ℙe.de anc.in.c.ii.de offi.vica.li.vi.q; si epus ꝯcessit vicario suo q; possit oia q̃ ipe.bñficioꝝ collatõne dum taxat excepta p hoc nõ poterit exercere alia q̃ nõ venirent in generali ꝓfessione vel cõmissione. ỏ qbus habeť in dicto.c.ii.qỏ nõ.qz facit ad multa.

¶Exclusus a ptãte agẽdi nõ videť exclusus a ptãte excipiendi. Lap.in.c.ut qs.de elec.li.vi. ℙau.i cle. i.de resti.in inte.glo.et doc.de rescrip.sin añt. Jnno. de appell.dilecti.ii.qỏ nõ.

¶Exceptõ opposita ꝓtra aliquẽ debz in dubio potiꝰ intelligi in bonã ptem q̃ in malã . vide Jnno.in.c.dudũ.ii.de elec.in.v.electõnis tpe.doc. tenent cõtrariũ in.c.exhibita.de iudi.vide qỏ nõ. Jo.an.in.c.ii. ỏ hereti.li.vi.in.v.credentes.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Exceptio non ſtat exceptiue ſed includit ſub regla quando per alia iura apparet q̄ ſit ſub regula. Archi. de conſe. di. i. ſacramenta.

¶ An exceptō nullitatis ipediat executionē ſnie. Lapus in cle. i. de re iudi. glo. ⁊ Jo. an. in. c. cū in iure. ò offi. dele. Bar. in. l. iiii. §. ꝑdemnatū. ff. de re iudi.

¶ An exceptio ō pupillū agentē ſine tutore poſſit opponi vſq̄ ad ſniam. Archi. xv. q. iii. certis.

¶ Appellatōne exceptionū dilatoriaꝝ nō ꝓpbendunt anomale. Jo. an. in addi. Spe. ti. de excep. §. i. v. dilatoriaꝝ. glo. iii. q. vi. §. exceptio.

¶ An exceptio crimis obſtet agēti petitorio i bñficia lib⁹. nō. Jnno. in. c. iter dilectos. ò exceſ. pla. in glo. i.

¶ Que exceptio dicitur habere altiorez indaginem. vide Bar. in extrauag. ad reprimendā. et in. l. iiii. §. condemnatum. ff. de re iudi.

¶ An exceptio perſonalis extendatur de perſona vera ad perſonam fictam ⁊ repreſentatā. glo. in. v. corā. in cle. i. de Rp. no. in. c. poſt ceſſionem. de ꝓba. glo. i c. i. de iurepatro. li. vi.

¶ An exceptio inabilitās iudicē pp ipedimēta iuris poſſit obici ꝓtra delegatū ⁊ ordinariū. Jnno. de Rpt. ſciſcitatus. de offi. dele. cū ſup.

¶ Exceptio ꝓpetēs monacho ꝓtra ipm moleſtantem nō poteſt per ipſum remitti. glo. et Jnno. in. c. veniēs de conuer. coniuga.

¶ An ō ſniaz q̄ tranſiuit in rem iudicatā admittatur exceptio q̄ debitū fuit vſurariū. vide doc. in. c. nouit. de iudi. in mā denūtiationis iudicialis.

¶ Exceptio pemptoria ꝓcernans pirer litteras et gratiam poteſt opponi in vim pemptorie et dilatorie. vi ò Jnno. et Hoſti. de Rp. conſtitutus. et. c. ſuper literis et. c. ad audientiam. ii. ſup glo. fi. vide glo. in. v. obtentum. in. c. i. de lit. conť. li. vi.

¶ Exceptio dilatoria nō pōt opponi in cā notoria. vi de Jo. an. in. c. i. in fi. de reſti. ſpoł. li. vi. idē in. c. ꝓpoſuit. de ap. Spe. ti. de peti. et poſ. §. ii. in ꝑn.

¶ Exceptō dilatoria q̄ facto iudicis ñ potuit opponi añ litē conť. poterit opponi poſt. vide doc. de cle. ꝓiu. diuerſ. tex. et glo. de reſti. ſpoł. ex ꝓqueſtione. ⁊ glo. in v. inquirendū. ii. q. i. in ꝑmis.

¶ Exceptio crimis oppoſita ō electū hz vim actōnis Jnno. de accuſa. ſup bis. de pur. ca. cum dilectus. circa fi. magne glo. de elec. ſup eo.

¶ Exceptio eſt actōnis ⁊ intētionis excluſio. dixi. ō. adde doc. de elec. dudū. ii. de ordi. cogni. cū dilectus. Jnno. in. c. cū dilecti. de do. ⁊ ꝓtu. idē de appell. cōſtitutus. in. v. ſz in modū. glo. de lit. cōť. c. i. li. vi. ⁊ i. c. ii. e. ti. in glo. antepe. e. li. glo. fi. de fo. cōpe. ex pte. b.

¶ Quando iudex eſt certus de exceptione partis debet illam admittere abſq̄ alia probatione. vide Jnno. in. c. expoſita. de appell.

¶ Exceptio dubia interpretatur contra opponētem docto. de elec. dudum. ii.

¶ Exceptio generalis admittit q̄ q̄libet ps generis cōcludit intentū. vide tex. et Jo. an. in. c. ꝓterea. ii. de tranſac. glo. in. v. ſpecies. in. c. pia. de excep. li. vi. glo. ꝓtra. in. v. oia. in. c. ut circa. de elec. li. vi.

¶ Exceptio ꝓcludens defectū iudicis tā in principali q̄ in incidēti inabilitat geſta p eū quo ad vtrūq̄. doc. i c. ſuſpicionis. de offi. dele. iii. q. v. qz ſuſpecti.

¶ An exceptio oppoſita ꝓtra ꝓlatū ſup defectu tituli repellat eum agentem pro rebus eccleſie. Jo. an. in. c. nihil. de elec. Pau. in cleñ. in pleriſq̄. de elec. Archi. viii. q. iiii. nonne.

¶ An exceptio nō numerate pecunie poſſit opponere poſt bienniū. Jo. an. in. c. ſi cautio. de fide inſtru.

¶ Exceptio quo ad iuris diſpoſitōz legitima ſed i facto nō veriſimilis eſt admittenda. glo. in. c. cupientes §. qò ſi p. xx. de elec. li. vi. adde q̄ exceptio non veriſimilis in iudicio de facili expedibili nō eſt admittenda. doc. ò reſti. ſpoł. ſolicite. ſecꝰ in iudicio plenario. doc. de renū. ſup hoc. Jnno. in. c. poſt electōnem. de ꝓceſ. ꝓben. Compoſt. in. c. q̄ ſicut. in fi. de elec. nō. glo. in c. cupientes. §. q̄ ſi per viginti. de elec. li. vi. Jo. an. in c. quia veriſimile. de ꝓſump.

¶ Exceptō excōicatōnis eſt ꝓſonalis. glo. in. c. i. de iurepatro. li. vi. in. v. ſemeſtre. ⁊ i cle. i. ò Rp. v. corā.

¶ Ubi ex eodē facto ſurgit ius agendi et ius patiēdi nō tñ ex eadē inſtātia pōt vtroq̄ mō deduci. glo. i. v. irritari. in. c. dudū. ii. de elec.

¶ An appellatōne exceptionis veniat etiā replicatio tex. de accuſa. q̄liter. ii. §. debet.

¶ Exceptio q̄q̄ ꝓpetit reo a quo nihil petit qò ē cōtra naturā ſuā. Jnno. in. c. cū dilecti. et. c. dudū. ii. et c. ſup eo. de elec. de dolo. cum dilecti. in glo. ſua ꝑma de ap. conſtitutus. Jnno. de excep. cū eccleſiaſtice. idē de accuſa. ſup bis. ꝓtrariū nō. glo. in. c. ſin aūt. ò Rp. Jnno. in. c. ii. de ordi. cogni.

¶ Excipiens ponit et ideo quo ad exceptiones dicit actor. tex. et docto. in. c. ex parte. b. de foro compe. et e. ti. dilecti. vide omnino Jo. an. in. c. ii. de ordi. cog. caſus eſt in. l. i. ff. de excep. vide glo. in cle. litteras. de reſcrip. et exceptōes ſuas ꝓbare dz excipiēs. Jnno. ò accuſa. ſup bis. tex. de renū. veniēs. et. c. ſuper boc. ò conceſ. ꝓpeben. cum ſuper.

¶ Statutū vel ꝓuilegiū ꝓcedens alicui imunitatē ne poſſit ꝙueniri parit exceptōez dilatoriā. tex. ⁊ ibi doc. de fo. ꝓpe. dilecti. Jnno. de reſcrip. ꝓſtitutus. ⁊. c. edoceri. ubi tex. et. c. cū ordinē. e. ti. Jnno. i. c. qz fruſtra. de vſur. in glo. fi. ubi de hoc.

¶ Exceptio dilatoria habēs ortū poſt litē conť. pōt opponi q̄ de iure excipiēdi nō eſt ꝓuiſū p viā agendi Jnno. de ordi. cogni. cū dilectus. de mā vide Jnno. ò ꝓſti. cū. m. de elec. c. i. li. vi. in glo. ſup verbo abſentia. Archi. ii. q. ii. c. i. ſuper glo. ii.

¶ Exceptio ſpoliatōnis ñ obſtat agenti petitorio q̄ agēs nō dirigit ꝓncipaliť actionē ſuā ō excipientē. Jnno. de cā poſ. cū eccleſia. de ordi. cogni. cum dilectus.

¶ In modo ꝓcedendi ius deductum in iudicio p viā exceptōnis non ſequitur naturam actionis. glo. de iura. calū. litteras. et qò ibi nō.

¶ Exceptio dať vbicunq̄ dať actio. de iureiur. debitores. ⁊. c. quēadmodū. ò ap. ꝓſtitutus. i glo. fi. inno. in. c. inter dilectos. de exceſ. pla. in glo. i. in fi.

¶ Corā quo debeāt ꝓbari exceptōnes ꝓcernētes inabilitatē iudicis. Archi. iii. q. v. qz ſuſpecti. adde quod dicam. j. ſub dictione iudex.

¶ Terminus ſtatutus ad pemptorias opponēdas p cludit viā alioꝝ opponendoꝝ. vide tex. q̄ fiť. ſint leg. latoꝛ. Lōpoſt. de elec. qò ſicut. doc. de excep. paſtoralis Pau. in cle. ꝓſtitutionē. §. ii. de elec.

¶ An et quando poſſit opponi exceptio contra ꝓcuratorē q̄ non ſit procurator. docto. de proba. q̄m contra. glo. de elec. c. i. li. vi.

¶ Exceptō dilatoria que oritur ex facto iterabili pōt

UVA. BHSC. IyR_001

totiens opponi quotiens oritur etiam post lit. contes. vide docto. in. c. dilectus. i. de rescript. Archidi. iii. q. ix. hortamur.

¶ Jus tollens exceptiones nō tollit venientes cōtra naturam actus vel nullitatis contractus. vide glo. fi. in cle. i. de sequestra. doc. in. c. licet. de elec. glo. in. v. non obstante. in. c. indemnitatibus. §. sane. de elec. li. vi. adde contrariam glo. in cle. i. de re iudi. in. v. pēde re. vide ibi do. Abb.

¶ Jus excludens facultatem opponendi quamlibet exceptionem non tollit facultatem opponēdi exceptionem que originatur ex illo iure prohibente. vide doc. de testi. licet. i.

¶ Licet reus excipiens videat actor quo ad ꝓbādas exceptiones. nō tñ quo ad alia solēnia in iudicio requisita. vide glo. q̄ incipit sic ergo. in. l. fi. §. i. C. ō iura. calū. Bar. in. l. i. ff. de excep.

¶ Exceptio crimis irrogat infamiā facti. glo. ō elec. sup eo. glo. fi. de or. cog. cū dilect⁹. de testi. cū tu. i gl. magna. no. de elec. cū iter canonicos. in glo. recusat⁹.

¶ An si iudex ꝓcedit nō obstante exceptōe dilatoria ex eo q̄ de illa ñ poterat cognoscere possit postea ꝓbari ut ꝓcessus annulle. Arch. ii. q. vii. testes. in ꝑn.

¶ Exceptō sapiēs naturā actōnis in cā crimiali infamat infamia iuris. Jnno. de elec. sup eo.

¶ Exceptō ꝓtra monachū q̄ nō possit esse ꝓcurator pōt opponi etiā post lit. cōt. vide doc. de ꝓcura. i nūa. glo. in cle. religiosus. de ꝓcura.

¶ Casus exceptus punit pena ordinaria qñ ille ꝓtra quē accipit assumit defensionē sup illo. vide Jnno. de fideius. puenit. et. ii. q. i. in ꝑmis.

¶ An de exceptione incidēti ꝓposita ꝑmo debet cognosci q̄ de cā ꝑncipali. nō. in. c. i. de ordi. cog.

¶ Exceptio spoliatōnis nō obstat petēti alimēta. vt mortuū sepeliri. vel domū ruentē refici. vel filiū baptisari. nō. de ordi. cogni. cū dilectus.

¶ Exceptio ñ canonice institutōis ñ repellit agentē possessorio ꝓ bñficio. q̄ Jnno. intelligit qñ ꝓprio nomine agit. secus si ecclesie. de testi. spol. ex litteris.

¶ Que differentia sit inter exceptionē peremptoriā et defensionem. nō. in. c. exceptōnis. de litis contesta. li. vi. in glo. i. et. ii.

¶ An valeat exceptio tu nō potes agere q̄ recepisti vsuras noie alieno. nō. de vsur. michael.

¶ Exceptio spoliatōnis nō obstat petēti absolutōem de sen. ex. sacro. vide nō. in. c. i. de testi. spol. li. vi.

¶ An succumbens in exceptōne repellat sup eodem negocio agendo. et ecōuerso. nō. de ordi. cogni. c. i. et c. cum super. ſm Jnno.

¶ Formā excipiēdi cū quis est tutus ꝑuilegio et prescriptōne. vide. xxiii. di. quanḡ. in glo.

¶ Quotuplex sit exceptio. nō. C. de ꝓba. l. exceptō né. c. exceptionē. de excep. in glo. i. Spe. de excep. §. i. Hosti. in summa de excep. §. ii.

¶ Exceptio illa quē de euictōne tenet actio. ꝛc. pōt etiā opponi ad ꝓcessum et impedit lit. contesta. scōm Bar. i. l. iii. C. de fide instru. et iure bast. fis. li. x. dixi ō. sub dictione euictio. et sic exceptio talis impediret compromissum. per regulam quam ponunt doc. i. l. fratris. C. de transac.

¶ Quare autem dicatur opponi ad processum. vide Bal. i. l. nam ꝛ postea. §. i. ff. de iureiuran. et. l. cum querebatur. ff. iudi. sol.

¶ Qnbusdē exceptionibus oppositis an quis possit alias opponere. nō. ff. ō euic. l. mior. §. i. in glo. i. ff. ō regu. iu. l. nemo ex his. Bar. in. l. nemo ꝓhibetur. ff. de excep. By. in regula. nullus pluribus. li. vi. nō. de reli. domi. c. penul. in glo. fi.

¶ Exceptio debet esse in forma. et inepta non ꝓcedit. tex. est optimus in cle. fi. de appell. facit. l. i. §. labeo. ff. de flumi. adeo q̄ ꝓponens ineptā succūbit. sicut dicimus de actione. ut nō. in dicto. §. labeo. et in. l. i. ff. de excep. vbi Barto.

¶ Que dicat exceptio ꝑcernēs ꝓsonā. vide Ange. in ꝓsilio suo. xcii. q̄ incipit ex facto.

¶ Exceptio nō numerate pecunie est ꝓpetua de eqta te. de quo By. in regula locupletari. li. vi. Ange. i cō silio suo. clviii. q̄ incipit videt ꝑma fronte.

¶ Exceptio tua nō interest. quēcunq; agentē repellit C. de pac. l. ex quentione. C. de sen. et interlo. om. iudi. l. ex stipulatōne. ff. de rei ven. l. sin aūt. §. i. de accusa. sup his. adde Bar. in. l. si vnus. §. ante omia. ff. ō pac. item Bar. in. l. postumus. §. ii. ff. de inoffi. test. adde q̄ talis exceptō nō pōt opponi post lit. contest. ſm Jnno. in dicto. c. sup his. ꝛ Bar. in dicta. l. postumus. §. si quis ex his. ff. ō inoffi. testa. adde doc. i. c. veniens. ii. de testi. Item aduertenduz q̄ hec exceptō agētis nō interest omissa in cā ꝑncipali pōt opponi in cā appellatōnis. ꝛ si de ea constat rescindi dz ꝑma sntia vide Jnno. in. c. ꝓall. sup his. in glo. in. v. tñ credim⁹. quod est bene notandum.

¶ An appellatōe actōnis ꝓtineat exceptio. no. bar. ff. de ap. l. si cui. et. ff. ō ver. sig. l. verbū oportebit. §. actionis verbo. et ibi Bar.

¶ Qua ꝓtestatōe debēt iudices admittere exceptionē. no. ō offi. dele. cū ꝓtingat. in glo. ni hilomin⁹. ꝛ ibi Jo. an. Bar. in. l. si qñ. §. i. ff. de le. i. vide Bar. ff. de lega. ꝓstan. l. cum ꝓter.

¶ An exceptō declinatoria fori possit opponi in reuocatione primi decreti. vide Barto. in. l. si pupilli. ff. de ꝓbat. credi.

¶ An volēs opponere et ꝓbare pemptoriā exceptōz ante lit. cont. debeat audiri. Spe. ti. de excep. §. dicto. ꝛ ibi Jo. an. in addi. ꝛ an possit opponi post terminū peremptoriū. vide in ꝓall. §. dicto. v. sed pone datus.

¶ An in exceptio peremptoria possit ꝓbari ꝑ testes p⁹ dicta testificata actoris. nō. C. de ꝓscrip. lon. tēp. l. emptor. in glo. fi. et ibi Ly. et in aut. qui semel. ꝛ. l. exceptionē. C. de ꝓba. Jo. an. in. c. de testibus. de testi. super glo. fi. Spe. ti. ō excep. §. dicto. v. sed nunquid attestationibus.

¶ An in exceptio peremptoria perimat actionē ipo iure. Bar. ff. de excep. l. iii. in fi. ff. de ꝓdi. et de. l. iul. Ly. in. l. exceptionē. C. ō ꝓba. in. iii. q. Bar. ff. ō fideius. l. si plures. Spe. i ꝓall. §. dicto. v. ut pleni⁹ istruaris

¶ Exceptio nullitatis ñ est ꝓprie exceptio. iō termi nus datus ad ꝓponendū oēs exceptōnes nō ꝓhēdit ꝓprie illā. ſm Bal. in. l. i. C. de iure et fac. igno. facit in rōne sui glo. in cle. i. de sequestra. pos. et fruc.

¶ Jurās nō opponere exceptōz pōt opponere exceptionē nullitatis ꝓuenientē ex defectu iurisdictōnis iudicis. glo. est singu. in cle. i. de seqstra. pos. et fruc. ita tenz Ang. i ꝓsilio suo. ccxii. q̄ incipit visa narratōne

¶ Qñ in criminalibus debeant opponi exceptōes dilatorie ꝛ qñ peremptorie. glo. in. l. si maritus. §. ꝓscriptōnes. ff. de adul. et ibi Barto.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An exceptio pemptoria possit impetrari. nō .ff. si quis caut .l. iii. §. itē querit. in glo. exceptionē. vide C. de pci. impe. offe. l. ii. et ibi Ly.
¶Qñ possit opponi exceptio ꝓcuratoria. nō. C. de ꝓcura. l. ita demū. & ibi Ly. et. l. licet. in glo. penul. e. ti. et ibi Ly. in. i. q. ff. de excep. l. iii. in glo. penul. & ibi Bar. idē. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. penul. & ibi glo. nō. de ꝓcura. in nūa. in glo. exceptio.
¶Exceptio peremptoria que concernit ꝑncipale negociū non debet opponi i vim dilatorie nisi in casibus nō. de foro cōpe. ex parte. b. in glo. fi. et in. c. exceptionis. de lit. contē. li. vi. in glo. fi. vide Spe. ti. de excep. §. dicto. v. respōsurus.
¶Exceptio q̄ est de apicibus iuris nō nocet si nō opponatur. ff. man. l. si fideiussor. §. q̄dam.
¶An exceptio ex ꝑsona venditoris opituleť ẽptori. nō. ff. de euic. l. sed si ex vtriusq;. et. ff. de excep. rei iu. l. si a re. §. iulianus. in glo. non debere. et ibi Barto.
¶Exceptio ꝓprie dicit iuris. i. ꝓprie facti vel intentōnis. nō. ff. ō pac. l. in ꝑsonā. §. q̄ pecuniā. in glo. putat. ff. de excep. l. ii. in glo. ii. de lit. contē. c. i. li. vi.
¶Si datus est terminus ad oēs exceptōnes dilatorias opponēdas an intelligať ō pemptoriis q̄ pñt opponi in vim dilatoriaꝝ. vide Spe. ti. de dila. §. i. v. item q̄ritur. et ibi Jo. an. et de excep. pastoralis.
¶An excipiendo aliq̄ ꝓfeq̄mur q̄ agēdo nō possum⁹ nō. ff. de compensa. l. si cū filio. et nō. ff. de contrahē. emp. l. pacta. in glo. agere.
¶Multo fortiꝰ dať exceptō q̄ actō. no. ff. ex q̄ causa. l. necnō. §. penul. in glo. nacto.
¶An exceptio oriens ex epistola diui adriani sit dilatoria vel pemptoria. dixi aliquid. s̄. adde insti. de fide ius. §. si plures. in glo. pres. Ly. C. de ꝓba. l. exceptionē. in fi. et. C. de fideius. l. fideiussor. in glo. fi. et ibi Ly. in. ii. q. Bar. in. l. si dubiteť. ff. de fideius. Spe. ti. ō excep. §. dicto. v. quid de exceptione bñfici. Qō aūt sit bñficiū dicte epłe diui adriani. vide Spe. ti. de renū. et ꝯclu. v. nō ergo q̄ ius.
¶Quis ꝓbet exceptionē nō numerate pecunie. no. insti. de littera. obliga. §. plane. in glo. obligeť. C. ō ñ nume. pecu. l. iii. in glo. penul.
¶An exceptō nō numerate pecunie sit pemptoria vł dilatoria. & in q̄bus instrumētis habeat locū. viō Ly. C. de ꝓba. l. exceptionē. in. v. q. Spe. ti. ō excep. §. dicto. v. q̄d de exceptōne nō nume. pecu. viō. no. in. l. iii. C. de nō nu. pecu. i glo. penť. et ibi Ly. in. i. q. viō no. in. l. in contractibus. in glo. ii. C. de nō nu. pecu.
¶Qñ creditor q̄ ꝓfessus est sibi esse solutū habeat exceptionē nō numerate pecunie. no. C. ō nō nu. pecu. l. in ꝓtractibus. §. i. in glo. depositarū. & glo. penitus & ibi Ly. no. i. l. gñaliť. e. ti. in glo. i scripť. Spe. ti. ō renū. et ꝯclu. v. item exceptio nō nume. pecu.
¶An exceptio non numerate pecunie possit opponi post biennīū. et debeat ꝓponi in scriptis. vide de ꝑmo C. de nō nu. pecu. l. iii. in glo. penul. & ibi Ly. in. iiii. q. & in. l. in ꝓtractibus. in pin. in glo. nullo mō. et ibi Ly. in. ii. q. e. ti. de scō vide. C. de nō nu. pecu. auť. banc aūt. in glo. i. et ibi Ly. in. ii. q. Bar. in. l. i. ff. de excep. in prima questione.
¶An omni exceptioni pñti et future possit renūtiari no. Ly. de epi. et cle. l. si quis in ꝓscribēdo. in penť. q. Spe. ti. de renū. et ꝯclu. v. pone ergo.
¶An sup exceptionib⁹ sit ꝓnūtiandū. no. Ly. C. ō adulte. l. ii. in fi. Spe. ti. de excep. §. ii. v. et. no.
¶An exceptio possit opponi ꝓ bannitū vel excōicatū Ly. i. l. quoniā alexandrū. C. de adul. Bar. et Bal. in. l. cū mulier. ff. so. ma.
¶Si statutū dicit nō obstante alia exceptioe q̄ tali. vel dicat nulla obstante an alia possit opponi. Ly. C. de adul. l. ita nobis pudor Bar. in. l. i. §. i. ff. q̄ vi aut clā. Jo. an. i addi. Spe. ti. ō sen. §. nūc aūt. v. & scias
¶Qñ obstet exceptō rei iudicate vel nō. nō. C. ad exhibē. l. neq;. in glo. fi. et ibi Ly. vide no. in. l. ii. C. de excep. no. ff. de excep. rei iudi. l. si mater. §. i. & plene per Bar. in. l. & an eandē. §. actōnes. ff. e. ti. & ii. q. vi. ei qui. §. itē si snia lata. in glo. in. v. iudicatas. Jo. an. in addi. Spe. de obliga. et solu. sup Rica.
¶An exceptio rei iudicate sit iuris vel facti. no. in. l. ii. in fi. C. de iudi.
¶Si iudex dat tenutā creditori i bonis debitoris tuti exceptione odiosa an videať im ꝓbare illā exceptōez odiosam. no. Ly. C. de euic. l. si ob cām. ubi vide.
¶Ubi habetur in iure ciuili de exceptōne excommunicationis. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. de excep. §. ii. v. sz nunquid post.
¶An ꝑdicta exceptio possit opponi in iudicio secularī. no. Ly. C. de sacrosanc. eccle. l. placz. no. ō excep. pia. in glo. ecclesiasticus. li. vi. Spe. ti. de excep. §. ii. v. porro ibi no. q̄ iudex secularis.
¶An exceptō ordinis sit pemptoria vł dilatoria. no. ff. de excep. l. iii. in glo. fi. et ibi Bar. in penť. q. Spe. ti. de excep. §. dicto. v. quid de exceptione quam ꝓponunt fideiussores.
¶Exceptio q̄ fuit omissa in ꝑmo iudicio pōt opponi in scōo si agať ꝑma actōne. secus si iudicati. no. ff. de excep. rei iudi. l. duobus. et ibi Bar. Ly. C. de iure et fac. igno. l. i. in. x. q.
¶An exceptio agitata in vno iudicio possit in alio referri. Ly. C. de senten. rescin. non pos. l. peremptoriās. in fi. et vide Barto. in. l. qui rome. §. duo fratres in. v. op. ff. de ver. obli.
¶An exceptio possit opponi die feriata. no. Bar. in l. miles. §. seraginta. ff. de adul.
¶Ꝓpus ad dilatorias ꝓponēdas ꝑm formā. c. pastoralis. de excep. ñ statuit ꝑ tri nisi ahā exceptōz opponat & dilationē petat. ut. C. de dila. l. i. & ibi Ly. in. ii. q.
¶Exceptio dicit emergens ubi opponit testē admittendū vel nō. no. ff. de re iudi. l. q̄ iussit. q̄ no.
¶An exceptio ne ꝙs ꝙueniať nisi inquātū facere pōt possit opponi in executione sententie. vide. ff. de re iudi. l. sunt qui. et. l. inter eos.
¶Exceptio q̄ nō infringit snīam pōt opponi p⁹ snīaz l. nensenius. §. fi. ubi tex. de re iudi.
¶Exceptio inuētarii pōt opponi post snīam. Bar. in. l. paulus. ff. de re iudi.
¶Exceptio ꝑscriptōnis causate ex facto illi⁹ ꝙ quez opponit repellit ipm ab ingressu ꝓtroversie. et sic dicitur exceptio litis finite ipediens ꝓcessum. verba sunt Bar. in. l. post mortē. ff. de adop.
¶Si ꝓpter delictum personale tollatur exceptō reo hoc nocet fideiussori. etiā si reus nō est absoluendo. sed si fideiussor illam perdit non ꝓiudicat debitori. ff. q̄ quisq; iuris. l. iii. §. si is pro quo.
¶Lata snīa sup incidēti exceptio in sūmario iudicio obstat in ꝓlenario ubi incidētis deducať. dūmō de sūmario ad ꝓlenariā nō alteret modus ꝓbandi. vba sūt

UVA. BHSC. IyR_001

Bal. in. l. penul. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris.
¶ Non sufficit constare de exceptione etiam per confessionem partis nisi opponat' ꝑm glo. in. l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. Bal. ibi contra dicens q̄ officio iudicis pars repellitur. allegat Jnno. ꝺ offi. vica. c. i. facit. l. vbi pactū. C. de transac.
¶ Exceptio dilatoria potest opponi post lit. contest. dummodo statim opponatur. glo. in. l. pomponius. §. rati. ff. de ꝓcura.
¶ Exceptio ꝓcludens agentē non habere ius pōt opponi ad ꝓcessuz. q̄ tollit ius experiendi in iudicio. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. videamus. et ibi Bar. dū tñ ꝓbet' incontinēti. ut. l. nā et postea. §. i. ff. de iureiur. l. pap. §. si q̄s impubes. ff. de inoffi. testa.
¶ Exceptio ꝓiudicialis pōt opponi ꝑ possessorē etiaz ubi ꝓiudicat' tertio volēti vniuersale iudiciū intentare ff. de peti. here. l. si quis libertatē.
¶ Licet statutū tollat exceptiones tñ nō tollit officiū iudicis. qꝺ dat' ne alius cū alterius iactura locupletetur. oportet ergo q̄ statutū tollat omnē exceptionē et defensionē. ff. de peti. here. l. plane. ⁊ ibi Barto. ⁊. l. i. §. i. ff. qꝺ vi aut clam. vbi pleni⁹.
¶ Exceptō rei iudicate que obstat in ꝓncipali obstat etiam in incremento. licet sit diuersum corpus. ff. de vsufruc. l. si titio. §. i.
¶ Priuatus nō pōt excipe ꝺ iure fisci. ff. fami. herc. l. consequenter. §. i.
¶ Exceptio defectus dñii nō pōt opponi ab habente cām a dño. etiā vbi agens causet intentionē suā a dño vel sup dño ꝑm glo. Guil. de cuno. ⁊ Bar. in. l. si a furioso. ff. si cer. peta. vide plene Bal. omino ibi. ⁊ in. l. nā et si fur. e. ti. adde Bar. in. l. ita ut si. ff. cōmo. vi ꝺ Bar. in. l. si quis ꝓductōnis. C. loca. ad qꝺ pulchre nō. Ly. in. l. quāuis. C. si cer. peta.
¶ Exceptio q̄ ineſt actori ut exceptō incontinenti opposita hoc opatur. q̄ nō est necesse opponere ipam. q̄ actio deducit eā. qꝺ est ver. ad merita sed bene ad processum. vba sunt Bal. in. l. lecta. ff. si cer. peta. hꝰ idez videt' ponere Jnno. de excep. pastoralis.
¶ Exceptio iuramēti ⁊ q̄libet alia litis finite pōt opponi ad ꝓcessum. sed exigit' q̄ incōtinenti offeratur ꝓbatio. alias si ē dubia reseruat' ad merita cause. nō. ff. de iureiuran. l. nā et postea. facit. ff. ad trebell'. l. ille a quo. §. si de testamēto. ff. ad exhiben. l. iii. §. ibidem.
¶ Exceptio et adēptio q̄ñq̄ āpliant vba dispositōis ff. de vsufruc. l. ꝓculus. et in. l. fi. ff. de vsu et habitu.
¶ Quotiens ius facit aliqꝺ factū nō punibile exceptio et illo iure pōt opponi ad ꝓcessū. ff. de iniur. l. itē apud. §. qꝺ ait ꝓtor. C. de his q̄ ad eccle. confu. l. si seruus. et. l. si maritus. §. ꝓscriptōe. ff. de adul. Bar. in. l. nā et postea. ff. de iureiur.
¶ Dis exceptō ꝓcludēs penit⁹ ius agēdi ñ ꝓpetere ē litis finite. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. videam⁹.
¶ Exceptio doli subrogatur loco exceptōnis facti vt' intentionis. ff. de condi. ob causam. l. qui se debere. et ibi glo. et docto.
¶ Exceptō dolo facis q̄ petis. ꝛc. obstat agēti q̄ petit qꝺ restituitur⁹ est alteri q̄ ei a quo petit. vi ꝺ Bar. i l. si donaturus. ff. de ꝓdi. ob cām. ⁊ adde notabilit' q̄ hanc exceptōz dolo facis ꝛc. solus ꝓcurator obicere pōt nō tertius. casus est iudicio meo in. l. si reus ⁊ fideiussor. ff. de condi. indebi.
¶ Per hec vba nō reddat' ius. inducit' exceptio dilatoria. ita nō. Ja. bu. in. l. elegāter. §. si qꝺ post. ff. ꝺ cō di. indebi. vi ꝺ. ff. ad vell'. l. i. ff. ad mace. Bar. in. l. ii. §. cuius. ff. ad vell'. tex. in. l. i. ff. de alea. Bar. in. l. i. ff. ad trebell'. adde q̄ si statutū dicit actionē nō dari vl' denegari hec exceptō potest opponi post sententiaz in executiōe. vide in dicta. l. i. iuncta. l. tametsi. ff. ad mace. et quod ibi nō. Bar.
¶ Jn snia lata sup exceptione litis finite opposita ad ꝓcessum obstat si opponat' ad merita. vide nō. in prealt'. l. elegant'. §. si qs. Jnno. in. c. sup lītis. de rescript'.
¶ Exceptio est defensio. ⁊ excipe est defendere. ut. l. i. §. sufficit. ff. de condi. indebi.
¶ Vbi lex dat ius excipiendi de illo agi pōt officō iudicis. ut. ff. ꝺ fideius. l. si contendat. ff. de libe. le. l. aurelius. §. titius seyo. ⁊. §. sticho. C. q̄ bo. ce. pos. l. ii. Bar. in. l. i. ff. de condi. ex lege.
¶ Exceptio ꝓpetēs ꝑncipali ꝓperit fideiussori. licet fideiussor non sit habiturus regressuz ꝺ ꝑncipalē. ff. ad vell'. si mulier ꝓtra. §. i. ff. ad macedo. l. itē si filius. et ibi glo. et. l. sed et si pater. §. nō solū. e. ti.
¶ Licet annalia ad agendū sint ꝑpetua ad excipiēdū nō tñ ad replicandū. ff. ꝺ excep. do. l. pure. ff. ꝺ pecul. l. quesitum. §. penul. et ibi glo. et. ff. de dona. int' virū et vxo. l. si stipulatus.
¶ Sicut exceptio ꝑncipalis trāsit ad fideiussorē. ita trāsit ad eū q̄ ꝑ ꝑncipali pignora dedit. ff. que res pignō. obli. pos. l. si seruus. alias si alius.
¶ Exceptō incerta nō iuuat excipientē. Bar. in. l. ticie textores. ff. de le. i.
¶ Exceptō obstās delegāt i obstat ei cuifacta est delegatio ex cā onerosa. ff. de iure do. l. cū fundū. §. fi.
¶ Appellatōe exceptionis seu defensionis ꝓprehendi tur pemptoria stricte sumpto vocabulo. glo. Ly. ⁊ ibi Bar. in. l. i. C. de iure et fac. igno.
¶ Exceptō dilatoria pōt opponi post lit. ꝓtes. si omissa fuit añ ꝑ errorē facti. glo. in. l. error facti. C. de iur. et fac. igno. et ibi Bar. vide nō. de excep. pastoralis. q̄ si. sint. le. latoz. qui ma. accu. pos. vide in cle. sepe. v. eo saluo. et qꝺ ibi no. de vbo. signi.
¶ Exceptio transactōis rangꝫ litis finite opponit' ad ꝓcessum. ut. l. fratris. C. de transac. et ibi Bar.
¶ Jnnalia ad agendū nō sunt ꝑpetua ad excipiendū qñ actio et exceptio ad idē ꝓpetit. q̄ est ei imputandū q̄ nō agit. vide Ly. in. l. fi. C. de temp. in inte. resti. pe. in ulti. q. do. Jnto melius dicit de hoc. in. c. significante. de rescript'.
¶ Jn exceptio ꝑiudicialis obstet agēti ciuilit' anteqꝫ de crimie sit actū. vide. C. vbi cause fis. l. i. et ibi nō. vnde si ꝓduco instrumentū ⁊ tu vis illud redarguere de falso potes anteqꝫ accuses illū q̄ falsificauit.
¶ Jn exceptōne litis finite q̄ opponit' ad ꝓcessū priuꝰ debet ꝓbatio admitti qꝫ sup actionē nec eodē instanti est super vtraq̄ ꝓcedendum. C. de peti. here. l. liber. et ibi Bar. et Ly.
¶ Tardans opponere exceptionē post lit. ꝓtes. quaz poterat opponere ante cōdemnatur in expēsis. Bal. et doc. in. l. cogi. C. de peti. here.
¶ Exceptio ne quis ꝓueniat' vltra qꝫ facere possit nō ꝑerit dolo ꝓsumenti bona sua. C. de rei vxo. act. l. i. §. cum autem. quod nō.
¶ Exceptio nō numerate pecunie non potest opponi post biennū qñ ꝓfessio est facta sine scriptura. glo. i. l. si nō singuli. C. si cer. peta. Bar. in. l. si ex cautione.

UVA. BHSC. IyR_001

et in.l.in contractibus .C. de non nu.pecu.vbi glo.

¶ Contra ꝓfessionē iudicialē nō pōt opponi exceptio non numerate pecunie.dic.l.in ꝓtractibus .C. de nō nume.pecu.ubi glo.et Cy.

¶ Licet in scriprura ꝑuata appareat de ꝓfessione. qz dicit ꝓsiteor me recepisse si in veritate nō recepi nō tol litur p hoc exceptō ñ nu.pecu.ſm Bar.in.l. si ex cau tione. C.de nō nu.pecu.bñ facit qō nō glo .in.l.si nō singuli. C.si cer.peta.et ibi Bar.

¶ Vbi exceptō ineſt et ozta ē cū actōe etiā si ñ oppo nit videt deducta cū actōne.et sic obstat exceptō.z iu dex ſm eā iudicare debet.Bar. C.de ꝑba.l.exceptō nem.z in.l.euz q̄ ita.§.i.ff.de vbo.obli.vbi ēt Bar. Inno.et Jo.an.in.c.pastozalis.de excep. in nouella.

¶ Negans delictū si ꝙincat nō pōt opponere excep tionē.ff.de fideiusso.l.si dubitet.§.i. C.de nō nu.pe cu.aut.ꝓtra qui ꝓpriā.et qō no.Cy.et Bar.

¶ Quis nō potest opponere exceptiones de facto ex istente tempoze contractus euidenti cum appzobare censeatur. C.mā.l.si pzo ea.in glo .i. C. de spon.l.i. de iureiuran.l.quemadmodum.

¶ Habens exceptōnem potest multipliciter experiri in iudicio.naz ꝓtra agentē pōt excipe. Itē pōt petere liberationē sibi fieri et instrumentū liberatōnis velut ꝓnuntiet se nō teneri. et ut actozi silentiū imponatur et hoc in vltimis volūtatibus. ſm Bar.in.l.si finita. §.eleganter.ff.de dam. infec.qui etiā ibi ponit quid i aliis q̄ in vltimis voluntatibus.de materia etiā vide glo.in.l.si contendat.ff.de fideiusso.

¶ Exceptio modificans executionē opponit post sen tentiā.ff.de dona.l.si id quod.

¶ An exceptio cessionis impediat lit.conte. vide bar. in.l.fi.ff.de cessi.bo.

¶ An p statutū possint tolli exceptōnes .z q̄ vel q̄les intelligant sublate p statutū ꝓhibens ꝯ aliquē actum opponi exceptionē. vide pulchze p Bar.in.l.i.et.ii. ff.quod vi aut clam.vbi ponit multas questiones.

¶ Si statutū dicat q̄ tale instrumentū omnino execu tioni mandet p hoc nō tollunt legitime exceptōnes. ff.de libe.exhi.l.iii.§.hoc interdicto.

¶ Excipiens ꝓprie nō est actoz sed interꝑtatiue. ſm Bar.in.l.i.ff.de excep.qō nō. p statutis.

¶ Factū debet sic p ꝑtem exꝑmi q̄ appareat ō excep tione ex eo resultāte.ut.l.i.§.labeo.ff.de flumi.bar. in.l.i.ff.de excep..qō nō. ꝓpter statuta.

¶ Si exceptio excludit intētionē dicit exceptio facti glo.in.l.ii.ff.de excep.qō nō. ꝓpter statuta.

¶ Si exceptō est notozia sufficit q̄ ꝓducat instrumē tū ex quo apparet de exceptione dato q̄ ñ opponatur ita dicit Bar.in.l.ii.ff.de excep.p.l.vbi pactū .C.ō transac.idē alibi dicit q̄ notozietas exceptōis nō excu sat ab oppositōe.l.i.ff.de excep.z alleg.l.oēs .C. de ap.dixi aliqd.s.adde qō dicā.j.sub dictōe notozium

¶ Sufficit q̄ exceptio ꝯcludat ꝑsumptiue ſm Bar. in.l.ii.ff.de excep..

¶ An exceptō postq̄ est ad ꝯflictū deducta perimat ipo iure.vide Bar.in.l.exceptiones.ff.de excep.

¶ An sicut in exceptionib⁹ ita in replicatōibus audi atur vel nō ꝓponēs ꝓtraria.vide Bar.in.l.nemo .ff. de excep..idē.ff.de appel.l.si exꝑssim.

¶ Vis exceptio et vis defensio fundata est sup eqta te.ut.l.qui eqtate.ff.de doli excep.

¶ Exceptio doli et metus est ꝑsonalis ex ꝑte eius cō tra quem datur.transit tamē in successoꝛē vniuersalē. ex titulo vniuersali.ut.l.palā .§.i.ff. de do.excep. et l.apud celsū.§.ō auctozis.e.ti. nō in successoꝛē singu larē nisi in casibus.de q̄bus in.d.l.apud celsū.§. idez tractat.et.§.apud iulianum.

¶ Q.ñcunq̄ detegit iudici agentē ius agēdi nō habe re absoluit reū etiā si nō opponit exceptō.ſm Bar.in l.ita stipulatus.in.ii.q.ꝓncipali.ff.de ver.obli.

¶ Si nego exceptionem quo ad ius licet fatear quo ad factū nō possū me iuuare quo ad hoc ut ꝑbet debi tū ꝓtra quod exceptio obicitur.dicit Bar.in.l. decez ff.de ver.obli.vbi videtur reuocare qō idem dicit i.l. non vtiq̄.ff.de excep.

¶ An z qñ obstat exceptō cedendaruz.vide in.l.si sti pulatus.§.fi.ff.de fideiuſ.

¶ Licet regulariter exceptio pemptozia pacti de nō petendo competens pzincipali pzosit fideiussoꝛi. insti. de repli.§.penul.fallit tamē qñ minoz pars creditoꝛū fecit pactū de nō petēdo nisi certā ꝑtem heredi futuro debitoꝛis.ſm pzacticā.l.maioꝛē.ff.de pac.tūc enim pe titio maioꝛis ꝑtis ꝓiudicat paucioꝛibus inquantuz ve lint agere ꝓtra heredē.nō tñ ꝓiudicat inquantū velint agere ꝯ fideiussoꝛē heredis debitoꝛis.casus ē singr. in l.ꝓcedente.§.lucius.ff.man.

¶ Exceptio q̄ mulier nō debeat audiri in iudicio no mine alieno vel tanq̄ ꝓcuratrix actoꝛis vel rei est dila toꝛia.et ideo nō pōt opponi post.lit.conte. sicut nec cō tra milites.insti.de excep.§.penul.glo.in.l.ita demū C.de ꝓcura.bene ꝓbat in dicta.l.si ꝓcedēte.§.luci⁹ ff.man.quē tex.pauci sciunt.z glo.nō fuit memoz ei⁹ in dicta.l.ita demū.

¶ Exceptio nullitatis nō est ꝓprie exceptio.et iō nō ꝯphendit in statuto ꝓfigēte terminū ad exceptiones ꝓ ponendas.ſm Bal.in.l.i. C.de iure z fac.igno.

¶ Exceptio lit.pendētie nō pōt opponi coꝛā arbitro nō.glo.in aut.de iudi.§.illud tantū.coll.vi.

¶ Regula cui denegat exceptio etiā denegatur actio C.de transac.l.nec intētio.fallit de iureiur.debitoꝛes ff.de condi.inde.l.neratius.

¶ In exceptionibus considerantur tria. ꝓimo abili tas. C. de adul.l.quoniam alexandrum. modi et foꝛ me congruitas.ff.de flumi.l.i.§.labeo.tēpoꝛis opoꝛ tunitas. C.de adul.l. quāuis indubitati. verba sunt Bal.in.l.i.in fi. C.de accusa.

¶ Exceptio doli facis ꝛc. non potest opponi a tertio cui non debet fieri restitutio.Bal.in.l.cum oportet.i ꝓin. C.de bo.que libe.qui allegat.l.si socer.§. luci⁹ ff.solu.matrimo.

¶ Ista exceptio tu nō debes audiri qz ñ soluisti colle ctas.tollit q̄ñcunq̄ pendēte iudicio fiat solutō.Bar. in.l.eleganter.§.si quis post.ff.de condi.inde. Bal. in.l.p diuersas. C.man.

¶ Qui succūbit in exceptōne non videt succūbere in actōne.et snia nō refert nisi ad exceptōez oppositā.ut l.ii.ff.de compensa.et ibi Bal.

¶ Regulā ꝙgnoscendi exceptōes ipediētes ꝓcessum vide p Bal.in.l.exceptioné. C.de ꝑba.

¶ Quādo debeat ꝓponi exceptio lit.pendentie.vide Bal.i.l.pemptozias. C.sen.rescin.nō pos.

¶ Si datus est terminus ad opponendas omnes ex ceptōnes poterit tñ post dictū terminū opponi excep tio transactionis vel iuramenti nō ad effectū impediē di ꝓcessum sed ad effectū perimēdi.et iō p talē termi

UVA. BHSC. IyR_001

nū non tollitur exceptio ſed modꝰ exceptionis. Bal. in prealk. l. peremptorias.

¶ An exceptionem implicitā cogat reus declarare. vide Bal. in l. fi. C. de fideiuſ. vbi dicit etiaz q exceptionē generalē ꝓſiſtentē in facto reus cogit declarare. p. l. i. C. de tranſac.

¶ Si exceptio inabilitatis ꝓuenit ex iure naturali vl gentiū pōt opponi etiā poſt lit. ꝓteſ. ff. de iudi. l. nō id circo. §. cū poſtea. ſecus ſi ex iure ciuili. ut. l. quāuis indubitati. C. de adul. facit qō nō. Inno. in ſimili de Rp. ſciſcitatus. Bal. in Rica. C. q accu. nō poſ.

¶ Exceptio ſuſpecti ſemper debet opponi primo nec debet cum aliis exceptionibus cumulari etiam cum p teſtatione. Inno. in. c. inter monaſterium. de re iudi. in verbo iudicium.

¶ Proponēs ineptā exceptionē ſuccūbit. licet cauſa in exceptōe poſita ſit vera. ſm Inno. in. c. dilecto filio in glo. i. de ap. ad hoc. ff. de flumi. l. i. §. labeo.

¶ Obiectio ꝓuicii habet p iniuria. et iō excipiēs ali qō iniurioſū tenet iniuriaz ſi id nō ꝓbat. vtile tñ eſt q ꝓteſtet ſe nō dicere aio iniuriandi ſm Jo. an. in addi. Spe. ti. de accuſa. iuxta fi.

¶ Exceptio obreptōnis dz q̄lificari z opponi i ſpecie qz ñ omnis obreptio viciat. ſm Inno. in. c. ſup eo. i. ō appell. et ibidē etiā dicit Inno. q exceptio ō vnū teſtē in quo nō pendet ſnia ꝓbatōnis. qz eſt ꝓbatū p plēs alios nō impedit reliquū ꝓceſſū ordinarii vel delegati qō ꝓpetuo tene mēti. ſm Bal. in l. ꝓſcriptōe. C. de ꝓci. impe. offe. in penul. colū.

¶ Si ſtatutū remouet exceptiones intelligitur remouere eas que ꝓueniunt a iure cōmuni non a municipali. ar. l. nam ad ea. ff. de condi. et demon. etiā ſi exceptio deſcēdat ex anterioribus ſtatutis. ut ſic lex poſteriori trahat ad ꝓxa. ut. ff. de legibus. l. nō eſt nouū. ſm Bar. in. l. i. §. i. ff. qō vi aut clam. z Bal. in. l. i. circa fi. C. de condi. indebi.

¶ Exceptio dñii nō pōt opponi ꝓtra agentē de poſſeſſione turbata vel vti poſſidetis. maxie ō dñio tertii. l. fi. C. ſi p vim vel alio mō. ſm itellectū glo. ibi i Rica Itē vbi ꝓpter aliqō nō ſeruatū pdit dñium et in aliū tranſfert nō pōt hoc opponere niſi iſte dñs in quē trāſfertur nō alius. glo. in. l. his ꝓſequēter. §. i. ff. famil. herc. et in. l. ii. ff. ſi ager vecti. Item exceptō ſimulatōnis ꝓtractus pōt opponi a tertio non aūt ab eo q̄ ſimulatōnis et fictōnis ꝓticeps fuit. et ex ipa lucrū ſentit. iſte ſunt ꝓclusiones Bar. in quodā ꝓſilio ſuo qō icipit Bartinus de eugubio.

¶ Exceptiōes vſuraz mīimonii z alie eccliaſtice pñt opponi coz̄ iudice ſeculari. ſed ꝓbari coz̄ eccliaſtico. ſm Bar. in. l. quotiens. C. de iudi. licet. Bar. ibi diſtinguat. z in. l. titia. ff. ſolu. ma.

¶ Sicut opponēs exceptionē nō videt fateri oia cōtenta in ea eſſe vera. ſed ſolū dicere actoz̄ nō hz̄e ius. ut in. c. cum venerabilis. de excep. ita in replicatione q̄ eſt exceptōnis excluſio replicās nō dicit fateri exceptionē ſed declarare eam et impugnare. Bal. in aut. ſi dicat. C. de teſti. vbi vide.

¶ Ubicunq; lex remouet potentiā a perſona contrahentis talis exceptio pōt opponi etiā poſt ſententiam ut. ff. ad macedo. l. tametſi. ſiue ſumus in diſpoſitione iuris cōmunis. ſiue in diſpoſitione ſtatutaria. quia eadem eſt ratio vtrobiq;. quod eſt bene notandum. ſm Bal. in. l. fi. C. ad macedo.

¶ Exceptō oppoſita ꝓtra fiſcū pōt ꝓbari vſq; ad duos mēſes. ut. l. auferē. §. q̄ ꝓpenſationē. ff. de iure fiſ. vide Bal. in. l. i. C. de here. ac.

¶ Pōt p viā exceptōnis peti reſciſio z opponi. de reſti. in ite. et idē in cōdemnato p arbitratoz̄ē z cōuentu ut ſoluat. qz pōt opponi de iniquitate vel nullitate laudi in vim exceptōnis z nihilominꝰ petit reductio z ſic pluries obtentū eſt. vide Ange. in. l. papinianus. §. ſi filius. ff. de inoffi. teſta.

¶ Judex calūnioſe excipientē pōt nō audire. z ſurda aure tranſire. et exceptōne ñ obſtante ſniam ferre. nō. Inn. de ꝓceſ. ꝓben. poſt electionē. de appell. ꝓſtitutus Bal. in. l. ad emptorias. C. ſen. reſcin. nō poſ.

¶ In quo differat exceptio rei finite ab exceptōe rei iudicate vel tranſacte. vide Frederi. de ſenis. in conſilio ſuo. clix.

¶ An exceptiones impediētes ꝓceſſum et lit. ꝓteſt. q̄lis eſt iſta tu nō habes actionē. poſſint opponi pꝰ ſententiā et reddāt iudiciū retro nullū. dic q nō. ut. l. cuz putarē. ff. famil. herc. in. c. abbate. de re iudi. li. vi. nō Bar. in. l. ſi ſiue. §. cum aūt. ff. rem ra. ba. Item ſi tales exceptōnes impediētes lit. ꝓteſ. requirāt altiorem indaginē ꝓcedere ad ꝓteſtationē ſeruata examinatōne ad merita. tex. eſt i dicto. §. cū aūt. z no. glo. z Bar. in. l. nam et poſtea. in ꝑn. ff. de iureiur. z no. glo. z ibi Bar. in. l. fi. ff. p ſuo.

¶ Multe ſunt exceptiones que opponunt ad ꝓceſſū de quibus tres habent. de lit. ꝓteſ. c. i. li. vi. quarta ē exceptio renuntiationis. de qua in. l. poſtq̄ liti. C. de pac. quinta eſt exceptio pacti de nō adeūdo iudicem. ut. l. iii. in ꝑn. ff. de condi. ob cauſam. ſexta ē exceptio pacti de nō agendo. no. Inno. in dicto. c. i. de lit. ꝓt. li. vi. et idē dicendū eſt de exceptione tranſactōnis. ar. l. neq; putes. §. fi. ff. de in ius vocā. Alia exceptio q̄ opponit p viā notorii. qz nō deſiderat ibi ordo iudicii ordum in ꝓbatione exceptōnis. hoc tenet. Jo. an. in regula exceptionē. li. vi. c. i. de lit. cont. e. li. facit. l. qui cū maior. §. ſi pater. ff. de bo. lib. Inno. in. c. i. ō offi. vica. Alia eſt exceptio vbicunq; per ſtatutum vel ius dicitur non audiatur. C. de his qui ad eccle. confugi. l. ſi ſeruus. nō. Ja. bu. et Bar. in. l. elegant. §. ſi quis poſt. ff. de condi. inde. adde ad ꝑmiſſa qō no. Bal. in l. poſtq̄ liti. C. de pac.

¶ An venditor condēnatus ad rem tradendā poſſit i executione ſnie opponere exceptionē ꝓcii non ſoluti. Bar. in. l. ſi duo patroni. §. ſi quis. ff. de iureiuran. tenet non poſſe. in contrariū facit rō. qz cū iure pignoris poſſit poſſeſſio retineri p ꝓcio. ut. l. iuſt. §. offerri. ff. ō ac. emp. et de iſta ꝓroreca nō ſit ꝓnuntiatū ergo pōt opponi de ea. ut. l. ex ſextante. §. latinus. ff. ō excep. rei iudi. et. l. debitor. ff. ad trebell. vide Bar. in. l. per emptorias. C. ſen. reſcin. nō poſ. in. vii. q.

¶ Exceptiones ꝓiudiciales ſunt ille que impediūt p ceſſū in quib⁹ reus admittit ad ꝓbandū anteq̄ actoz̄. C. ad. l. fauiā de plagi. l. ꝓſes. ſic etiā repit replicatio ꝓiudicialis in qua admittit agens ad ꝓplicandū ꝓuſq̄ excipiēs. ut dicit. l. illa. et nō. in. l. qm̄ alexandrū. C. de adul. de hoc no. Archi. in. c. i. de lit. ꝓt. li. vi. Bal. in prealk. l. peremptorias.

¶ Exceptio laudi eſt de emptoriis impedientib⁹ p ceſſū. p id qō no. Jo. mo. in. c. i. de lit. cōt. li. vi. Bal. in d. l. emptorias. in. viii. q.

¶ Exceptō loci ſuſpecti pōt opponi etiā ex poſt facto

UVA. BHSC. IyR_001

licet in inuito fuerit omissa . quia exceptio renouatur ⁊ non consumitur. ut nō. Archidi. iii. q. ix. hortamur ſm Bal. vbi supra.

¶ Exceptiones ꝓcernentes ꝑludia iudicioꝝ ꝑñt referri in crastinū post lit. conſ. d. l. pemptorias.

¶ An soluens ſportulas iudici vel prestans cautionē de iudicio sisti videatur renuntiare exceptionibus dilatoriis. Inno. tenet ꝙ non. in. c. inter monasterium. in glo. iudicium. de re iudi.

¶ Cum ꝓponitur exceptō dilatoria si iudex scit eam esse verā sapienter facit vlterius nō ꝓcedere. si aūt dubitat de veritate statuere debet ꝑti terminū ad ꝓbandum. Inno. in. c. interposita. in glo. i. de ap. ⁊. c. post electionē. de concess. ꝓben. ꝑ Inno.

¶ Excipiēs noie suo nō admittit̄ si sua non interest. sed excipiens noie alieno sine mādato cum satisdatōe semp admittit̄. licet excipiēs nullaten⁹ intersit. Inn. de accu. sup his. in glo. i. in ꝑn.

¶ Si post lit. ꝯt. obicio exceptionē ꝙ tu nō debes admitti. qz tua nō interest mihi incūbit onus ꝓbandi sz si obicio ante lit. contes. tu debes ꝓbare tua interesse. Inno. in dicto. c. sup litteris. de accu. in glo. i.

¶ Excipiēs de periurio ō aliquē qz nō soluit in termio nō obtinet si ꝓbet tm̄ iuramentū et lapsū termini. nisi ꝓbet ꝙ sit in solutione cessatū. ſm Inno. in. c. sup his de accu. in glo. excludat̄. v. sed q̄d dices.

¶ Exceptio excōicationis semel opposita ⁊ repulsa ꝑ sniam potest iterum opponi sed nō vltra duas vices ut in. c. i. de excep. li. vi. in aliis aūt exceptōibus quotiens possit opponi. vide glo. in cle. vnica. de excep. q̄ loquit̄ in causa ꝓncipali ⁊ appellatōnis. in diuersa vo causa an possit pluries opponi. vide Inno. in. c. cū dilectus. ⁊. c. fi. de ordi. cogni.

¶ Qñ de eadē exceptione opponit̄ an possint primi testes ꝓduci. vide Inno. et Jo. an. in. c. i. de excep. li. vi. nō. de testi. veniens. ii.

¶ Qñ exceptio tendit ad crimē siue agat̄ ciuiliter siue criminaliter licet exceptio sit negatiua tm̄ excipiēti incūbit onus ꝓbandi. alias nō sic limitat̄. C. de nō nu. pecu. l. si ex cautione. ⁊. C. de ꝓba. l. actor. dictū est Inno. in. c. sup his. de accusa. in glo. excipitur.

¶ Si accusatori obicit̄ ꝙ nō pōt accusare qz est infamis nō poterit replicare ꝙ etiā accusatus est infamis Inno. de adul. c. intelleximus. in glo. paria. v. nec dabit ō eū. ⁊ sic ꝓtra exceptōez de delicto nō admittit̄ replicatio de eodē delicto. vnde si ex forma petitiōis apparet ꝙ illud qō petit̄ est delictū puta vsura si excipit̄ de delicto nō replicat̄ ꝙ etiā excipiēs esset vsurarius. ſm Inno. ibi. qō est bene notandū.

¶ Prompta et euidens probatio exceptionis admittit excipientem alias excluſum a iure opponendi ꝑ lapsum termini. ita no. Pe. de anc. in. c. i. ō excep. li. vi. et similiter impedit executionem sententie. de quo vide Bar. in. l. iiii. §. condemnatum. ff. de re iudi. ⁊ in l. ille a quo. §. si de testamento. ff. ad trebell. et nō. in c. veniens. de testibus.

¶ Exceptio excōicationis pōt opponi etiā cū petit̄ executio ſnie. ut in. c. i. de vbo. ſigni. l. si post. ff. de excep. et merus executor debet hāc exceptionē admittere sicut alias. de quibus in. c. qō ad ꝓsultationē. de re iudi. ita no. glo. in. c. i. de excep. li. vi. ⁊ est ratio. quia siue petatur executio per actionē in factū que oriť ex ſnia excōicatus nō pōt agere. siue petat̄ officio iudicis quod etiam oritur ex sententia . iuxta nō. in. l. a diuo pio. in ꝓn. ff. de re iudi. et per Jo. an. in. c. non solū. de appella. libro. vi.

¶ Exceptio excōicatōnis licet sit dilatoria tamē pōt opponi in q̄libet ꝑte liti. vide in. c. pia. de excep. li. vi. vbi tex. ponit q̄tuor rōnes. ⁊ ibi dicit Jo. an. fuisse determinatum ꝙ nō obstante iuramēto ō nō opponēdo aliquā exceptionē. poterit tñ illa opponi ꝑ rōnem illi⁹ tex. et maxie ꝓpter ꝑiculū aie.

¶ Exceptio criminis non infamat qñ exceptio tenet omnino formā exceptōnis. ut qz ꝓcedēte stimulo actōnis exceptō ordinat̄ ad ꝓflictū illi⁹ stimuli. vñ habito suo fine. ſ. repulsione sui stimuli amplius nō operatur et sic nō infamat. Si vero exceptio nō omnino tenet formā exceptōnis sed assumit locū accusatōnis vl̄ actionis. ut qz nullo ꝓcedente stimulo excipiens venit voluntarie ad iudiciū et tunc exceptō infamat. qz sicut in forma ita in effectu debet tenere locū actōnis . ad hoc qō nō. in. c. cum inter. et. c. significauerunt. de excep. ita dicit do. Anto. post Innocen. in. c. super his. ad finem. de accusa. que verba dicit singularia ⁊ perpetuo menti tenenda.

¶ Sicut ꝓcedit libellus ⁊ petitio gñalis si nō oponit̄. ut. l. fi. C. de anna. excep. facit. l. i. §. si qs argentum. ff. depoſi. ita ⁊ exceptō gñalis si nō replicet̄. ar. eoꝝ q̄ habent̄ in. l. i. ff. de excep. et in. l. i. §. labeo. ff. ō flumi. ⁊ in cle. ꝓstitutionē. de elec.

¶ Exceptio solutionis tūc impedit lit. conſ. qñ ō ea constat per confessionez. alias non. ſm Inno. in. c. pastoralis. de excep.

¶ Exceptio excōicatōnis nō pōt obici in cā appellationis in quacūq; ꝑte iudicii sicut i cā ꝓncipali. Inno. in. c. cū inter. de excep. in glo. i.

¶ Exceptio ꝓcuratoris ⁊ iudicis excōicati reddit iudicium retro nullum. ſm nō. in. c. pia. de excep. li. vi. in glo. duraturus. in ꝓn.

Exclusio Excluſus Hoc verbuz ꝑ me metiꝑm nō excludit alios. vide tex. et glo. ff. de acquir. possessi. l. i. §. adipiscimur.

¶ Qñ qs dicat̄ excludi. nō. lxiii. di. obeūtib⁹. i glo. ii. Jo. an. de testi. testimoniū. sup glo. ii.

¶ Excluſus simpliciť videť totaliť excluſus . l. di. c. i. Archi. de elec. cupiētes. §. ceterꝝ. li. vi.

¶ Verba excluſiua recipiūt determinationē . C. ō legi. l. fi. ff. de publica. l. eū q̄. §. si petēti. et qō ibi nō.

¶ Qui excluſus est ab vna via pōt ire ad aliam. ff. de succeſſo. edic. l. i. §. sed videndū.

¶ Que bene excluſa sunt nō debent iterꝝ in repub. reuocari. in auť. q. mo. na. ef. le. §. ñ licuit. colť. vii.

Excōmunicatio Excōicatus

¶ An excommunicatio sit pena capitalis. vid̄ Bar. in. l. ii. ff. de publi. iudi.

¶ An dicens se absolutum ab excommunicatione videatur fateri se fuisse excōicatuz. vide Bar. in. l. decē ff. de vbo. obli. et in. l. nō vtiqz. ff. ō excep. adde Bal. in. l. alia. C. de his qui ut indig. Jdē in. l. ii. C. ō iure annu. aure. Ly. in. l. i. C. de confeſ.

¶ An excōicatus pluribus ſententiis debeat plures absolutiones habere. vel ſufficiat vna pro omnibus. vide Bar. in. l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de no. op. nū. et in. l. qui si ſepatim. ff. de ap. glo. ⁊ doc. in. c. cuz

UVA. BHSC. IyR_001

p causa. de sen. ex. in. q. iiii. engeldruda3. glo. ō iude. ita quoꝛundam. dixi plene in repetitiõe. c. intellexim⁹ de iudi. adde Bal. in. l. fi. C. de nup. qui allegat. l. i. §. si plura. ff. ad turpil.

¶ An excõicatus possit condere testamentum. Jo. an. in. c. decernimus. de sen. excõ. li. vi. Bar. in. l. si queramus in fi. ff. de testamẽ. Bal. in. l. si is qui. C. si pen. ap. moꝛs interue. Jnno. in. c. cum desideres. de sen. ex. Archi. in. c. pia. de excep. li. vi. dixi in repetitione. dic. c. intellexim⁹. de iudi.

¶ An excõmunicatus possit esse arbiter vel arbitraꝛ. Bar. in. l. cũ pater. §. hereditatẽ. ff. de le. ii. Jo. an. in. c. ad pbandũ. de re iudi. et in regula. dolo facit li. vi. in mercu. in. iii. q. vbi tenet q nõ pp periculũ cõmunionis. adde qđ nõ. Bar. in. l. si societatẽ. §. arbiꝛ. ff. proꝛ socio. quod no. do. Anto. ⁊ moder. in. c. quintauallis. de iureiuran.

¶ Verberãs clericũ quẽ ignoꝛabat clericũ vtꝛ sit excõicatus. Bar. in. l. gerit. ff. de acquir. here. glo. in. l. si qs ignoꝛãs. ff. loca. Bar. in. l. itẽ apud. §. si qs virgines. ff. de iniur. rex. in. c. si vero. ⁊ ibi nõ. de sen. ex.

¶ Si excõicant aliq canonici ⁊ postea alii in locũ illoꝛũ subꝛogant an subꝛogati sint excõicati. vid Bar. i. l. inter stipulantẽ. §. sacrã. ff. de ver. obli. ⁊. l. qđ in rem §. i. ff. de le. i. no. ō imu. eccle. aduersus. glo. xxiiii. q. iii. si habes. bene facit. ff. de iudi. l. pponeba t.

¶ Quibus casib⁹ qs incurrat excõicationẽ ipo iure. no. de sen. ex. p tuas. et. c. psenti. e. ti. li. vi. glo. ō sen. ex. eos. li. vi. et in cle. i. de sen. ex. ubi Pau. Hostien. in summa. de sen. ex.

¶ Quis dicat publice excõicatus. glo. in cle. i. de sepul. glo. de excep. l. exceptionẽ. de re iudi. ad pbandũ adde qđ dicã. j. sub dictõne publicũ.

¶ Excõicatio potius est grauamẽ q̃ sñia. potius punit q̃ liti finem imponat. ita dicit Jo. an. in. c. ut aiaꝝ de consti. li. vi. adde qd sit excõicatio p. s. Tho. i. iiii. di. xviii. q. ii. ar. iiii.

¶ Pena excõicationis de iure ciuili appꝛobat. in. l. placet. C. de sacroſanc. eccle. et quod ibi nõ. adde qđ dicam infra.

¶ Si epus vel alius supioꝛ pp honestatẽ seruandam pꝛecepit q nulla mulier sue iurisdictioni subiecta vtat oꝛnamentis variis seu auro vel argẽto aut gemmis vltra certam quantitatem. vel vestibus caudatis vltra certam mensuram. et ōfacientẽ excõicat an q̃libet cõtrafaciens hanc penã incurrat. vide Jo. an. in regula. ea que fiunt. li. vi. in mercu.

¶ An in excõicato delegato expiret iurisdictio subdelegata. vide in. c. licet. de offi. dele. p do. Anto.

¶ An stans in excõicatione p annũ pdat bñficia sua. Abb. in. c. cũ ꝑm apl'm. de pben. Jnno. de eta. et q̃li. cum bone. de dolo. veritatis. et. c. ꝓtingit. ubi glo. et doc. moder. vide. xi. q. iii. rursus. ⁊. c. q̃cunq. adde q nõ. do. Anto. in. c. i. ō iudi. adde q q̃ stetit in excõicatione p annũ pdit causam. Host. ut lit. nõ cont. tue. ō eta. ⁊ quali. cũ bone. do. Anto. in dicto. c. veritatis. et. c. ꝓtingit. adde q q̃ stetit in excõicatione p annũ incurrit bannũ impiale latum p libertate ecclesie. ut in auc. itẽ quicũq. C. de epi. et cleri.

¶ An sñia excõicatõis lata p ordinariũ in citatũ tpe feriato pp messes nõ ꝓparentẽ vel nullo mõ citatũ teneat. an sit nulla ipo iure. Federi. de senis in consiliis suis consilio. xi. tenet q valet.

¶ An pcutiens laicũ incedentẽ in habitu et tonsura clericali quẽ putauit clericũ sit excõicatus. et an credens sic se esse excõicatũ et celebꝛans efficiat irregularis. Federi. tenet q non comperta veritate in cõsiliis suis. consilio. xiii.

¶ Minoꝛ nõ põt excõicare maioꝛẽ. xxi. di. in tñ. ad de q nemo põt excõicare seipm. nec superioꝛẽ. vid. s. Tho. in. iiii. di. xviii. ar. vi.

¶ Qui nolunt apostolicis obedire mandatis excommunicantur maioꝛi. xix. di. nulli.

¶ Nullus dz excõicari ante ꝓbationẽ cause pp quaꝝ venit excõicandus. ii. q. i. nemo. ⁊. c. multi.

¶ Excõicatio differt ab anathemate. iii. q. iiii. notandũ. ⁊. c. engeldrudã. adde q dixi. s. sub dcõe anathẽa

¶ Excõicantur laici qui de oblatõne ecclesie aliquid recipere cogãtur. x. q. i. quia sacerdotes. adde q dicã j. sub dictione oblatio.

¶ Participans seu cõicans cũ excõicato excõicatõꝝ incurrit. xi. q. iii. pꝛecipue. et. c. si qs epus. et. c. sicut apl'i. adde q excõicato etiã iniuste ante declarationem et iniusticie nemo debet cõmunicare. xi. q. iii. si epus. quia sñia pastoꝛis siue iusta siue iniusta timenda ẽ. xi. q. iii. sñia. et. c. placuit. et pꝛemissis auctoꝛitatibus ad de glo. de offi. oꝛdi. cũ vos. dixi plene in repetitõne. c. ab excõicato. de Rp. adde q nullus dz ꝓticipare cum excõicato. etiã si sit dubiũ. et q̃ sit pena ꝓticipantis vide. s. Tho. in. iiii. di. xviii. q. ii. ar. iiii. et in. q. ō quo libet. q. iiii. ar. ix. et. q. x. ar. ix.

¶ Nomia excõicatoꝝ debent publicari ⁊ in foꝛib⁹ ecclesie scribi. xi. q. iii. cure.

¶ Episcopi fauentes excommunicatis damnantur. xi. q. iii. engeldrudam.

¶ An excõicatus possit petere reuocationem missionis in possessionem ex primo decreto. vide Jnno. i. c. cum inter. de excep.

¶ Qui petit debitum ab excõicato non peccat. dicit Jnno. in. c. exceptionem. de excep.

¶ An excõicatus repellat a triplicando. Spe. ti. de excep. §. i. v. item queritur.

¶ Excõicatõnis vinculũ ñ est ꝓtemnendũ. qꝛ ñ est hõ sed deus qui ligat. xi. q. iii. nemo ꝓtemnat.

¶ Qui excõicat tradit dyabolo. xi. q. iii. ois xp̃ian⁹ et ideo xp̃ianus nihil tamtũ dz foꝛmidare quantũ excõmunicationẽ. xi. q. iii. nihil sit.

¶ An clericus excõicatus pdat ꝓuilegium canonis. nõ. xvii. q. iiii. si quis deinceps. in glo. i.

¶ Si excõicatus cãm nõ defendit infra annũ non dz amplius audiri. xi. q. iii. q̃cunq.

¶ Excõicatio solũ debz infligi p moꝛtali. xi. q. iii. nemo epoꝛ. et. c. nullus sacerdotũ.

¶ Excõicatus iniuste si sententiã patienter ferat apõ deum coꝛonaz habebit. xi. q. iii. et si ad tempus. ⁊. §. ex his. et. c. plerũq.

¶ Cũ quis excõicatur qꝛ ad malũ nõ vult consentire timere nõ debet. xi. q. iii. q̃d ergo. glo. xlii. di. quiescamus. et. v. q. v. nõ ois. glo. xvi. q. i. si cupis.

¶ An excõicato sit danda elemosina. glo. xlii. di. qui escamus. v. q. v. non ois. glo. xvi. q. i. si cupis.

¶ Foꝛma excommunicationis et mod⁹ ponitur. xi. q. iii. debent. de sen. excõ. sacro. e. ti. cum medicinalis li. vi. vbi plene de hoc.

¶ Occidens excõicatũ licet sit puniẽdus tñ ñ videt homicida. xxiii. q. v. excõicatoꝝ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Solus fidelis excõicare potest. et solum fidelem. xxiiii.q.i.§.si autem ex corde.
¶ Filius non debet excõicari p peccato patris. nec vxor pro peccato mariti. nec seruus pro peccato dñi. xxiiii.q.iii.si habes.
¶ Qua pena puniat excõicans iniuste aliquem. vide xxiiii.q.iii.de illicita. nõ. in.c.i.de sen.ex.li.vi.
¶ Excõicatur aliquis ideo ut spiritus eius salu⁹ fiat xxiiii.q.iii.notandũ.
¶ Si iudex fecit edictũ q̃ q̃libet faciens tale quid sit excõicatus an ipe faciens sit excõicatus. et si sic an po terit ꝓmittere absolutionẽ. nõ. Ly. in.l. sed cum ipse. C.de ꝓtraben.emp.tex.in.l.sed si hac.§. patronum ff.de in ius vocan. Jo.an.in.c.ut aiaꝝ.§.i.de consti. li.vi. Bal.in aut. q̃buscunq;. C.de sacrosanc.eccle.in vl.q.ꝛ in.l.digna vox. C.de legi.glo.in.c.statuimus de sen.ex.li.vi.facit de sen.ex.a nobis.el.p̃mo.
¶ Si iudex excommunicauit aliquem nisi soluerit in fra decez dies an interim sit excõmunicatus. nõ.glo. in.l.obligationũ fere.§.conditio.ff.ð ac.et obli. tex. de appell. ꝓterea.
¶ Si epus excõicat oẽs q̃ aperiũt līas alioꝝ an sub trahendo līam tñ non legẽs sit excõicatus. Bar.in.l. si quis in graui.§.si quis tabul.ff.ad sill. vbi vide.
¶ An excõicatus possit doctorari. vide Abb. i p̃ma ꝓsti. C.adde Jo.de annania. in Rica de magistris.
¶ An excõicatus possit fieri monachus. Bal.in.l.q̃ sub ꝓtextu. C.de sacrosanc.eccle.de sen.ex.cũ illoꝝ et ibi no.per Jnno.
¶ An ista verba sub pena excõicationis ꝛ sikia sint la te snie.glo.in.l.obligationũ fere.§.ꝓditio.ff. de ac.et obli.glo.in.c.i.ð sagita. pulchra glo.lxiii.di. salonita ne. vbi dicit q̃ talis est excõicatio ñ snia. glo.in.c.i.de loca.et in.c.i.de eo qui fur.or.rece. ꝛ in.c.ii.de re iu di.li.vi. Bar.in.l.i.ff.si quis ius di.non obten.
¶ An iudex possit excõicare subditũ suũ existentẽ ex tra territoriũ suũ. doc.in.c.fi.de fo.ꝓpe. nõ.in cle.pa storalis. v̊. deniq;. ð re iudi. adde qð dicã. j. sub dictõe snia. q̃ snia excõicationis nõ requirit territorium.
¶ An excõicatus teneat ex ꝓtractu cũ ipo inito cum effectu. nõ. Hosti. in sũma. in ti. de peni. et remis. §. q̃ bus et q̃liter. v̊. qd de his qui excõicati. ꝛ in summa ð sen.ex.§. q̃ sit pena. v̊. qd si teneor. et. v̊. sed qd si dum aliquis est excommunicatus.
¶ An excõicat⁹ maiori excõicatione sit infamis. no. glo. quo tẽpo. mi. inuesti. c.i.x. colt. facit qð no. glo. insti. de capi. di. §. minor. vi. q.i. oẽs. vbi glo. ff. ð po stu. l. ex ea cã. ꝛ ibi nõ. q̃ infamia sequit infamẽ. excõi catio excõicatũ. sicut lepra leprosum. adde qð nõ. Jn no. de testi. testimoniũ. Archi. viii. q.i. in glo. sũme.
¶ An opponens alicui q̃ fuit excõicatus videat fa teri q̃ non est. Ly. in.l. edita. C. de eden. et nõ. in. c. illud. de cleri. ex. mini.
¶ An non sacerdos possit excõicare vel ab excõicati one absoluere. nõ. de offi. ordi. cum ab ecclesiaꝝ. doc. de fo. compe. cum ꝓtingat. glo. de sen. ex. canonica. et c.a nobis. el. p̃mo. ubi Host. ꝛ Jo.an. tenet q̃ vicari⁹ epi licet nõ sit sacerdos põt excõicare ꝛ absoluere. vid moder. in.c.q̃n. de vi. et ho. cle. facit de simo. sicut. ð ma. ꝛ obe. cum in ecclesiis. glo. in cle. graui. in. v̊. exer cere. de cele. miss. glo. de elec. cũ in cunctis. §. iferiora Hosti. de offi. archi. cũ satis. vbi tenet ꝓtem negatiuã Jo.an. in dicto.c.a nobis. tenet p̃mũ. facit de sen. ex. nup. de offi. dele. p. et. g. adde glo. ii. q.i. nemo epus. que dicit q̃ excõicare potiꝰ est iurisdictõnis q̃ ordis. Jdem. glo. xi. q.i. de psona.
¶ An sacerdos excõicatus teneat dicere officiũ diui nũ. nõ. xxviii. di. pbitex. et. xi. q.iii. si quis epus i cõ cilio. glo. in.c. illud. de cleri. ex. mi. et dato q̃ sic dicit Spe. q̃ dz dimittere illa verba. dñs vobiscũ. in Spe. de legato. §. iuxta. v̊. qd si excõicat. adde qð dicaz. j. sub dictione irregularis.
¶ An detinens clericũ in aliquẽ locũ inclusũ ñ tamẽ iniciens aliter in eum manus violentas sit excõicatus glo. q̃ sic. xxiii. q.iiii. guilisarius. tex. de sen. ex. cuz de sideres. in pte decisa. casus est. eo. ti. nup. in p̃n. adde q̃ includẽs violẽter clericũ in aliquo loco ne ab inimi cis capiat. vel ne ab eũ q̃rentibus occidat non ẽ excõi catus. quia licet adsit violentia. abest tamẽ dolus. di ctum est Jnno. in dicto. c. nup. facit. xlv. di. cũ beatus ff. de libero. homi. exhi. l. iii. §. si quis.
¶ An excõicatus qui non potest agere ð iudi. intelle ximus possit reconueniri. glo. q̃ sic. iiii. q.i. in summa vide nõ. in dicto. c. intelleximus.
¶ An excõicatus qui non potest agere de iudi. intel leximus possit excipere vel compensare. glo. summe. iiii. q.i. tex. de except. cum inter. in fine videtur velle q̃ non possit reconuenire. dixi plene in repetitõne dicti c. intelleximus.
¶ An et quando cõicans cum excõicato sit excõica tus vel non. nõ. de sen. ex. si vero. et. c. inter alia. et. c. nup. ꝛ. c. significauit. ꝛ c. si ꝓcubine. xi. q.iii. quoniaz multos. et. c. sequenti. et. c. rogo. et. c. excommunica tos. et. c. excellentissimus.
¶ An cõicare cum excommunicato sit ꝓhibitum de iure diuino. nõ. xi. q.i. multi.
¶ An cõicans cum excõicato peccet mortaliter vl̃ ve nialiter. no. Jo.an. et doc. in. c. sacris. qð me. cã. ple ne dixi in repetitione. c. si celebrat. de cle. ex. mi. ubi ẽ tex. in p̃n. et ibi vide.
¶ An cõicans cũ excõicato minori sit excõicatus. de quo. xi. q.iii. quoniã multos. ubi tex. q̃ non. adde q̃ scribit. s. Tho. in. iiii. di. xviii.
¶ An is qui põt absoluere excõicatũ excõicando cuz eo videatur eum absoluere. glo. de cle. ex. c. ꝓposuit. glo. de sen. ex. si quando. de p̃nit. cum olim. tex. i cle. si sumus. de sen ex. facit qð no. Bar. in. l. quidã consu lebant. ff. de re iudi.
¶ An epus vl̃ alius supior cõicans cum excõicato p inferiorẽ a se sit excõicatus. et si sit quis debeat eũ ab soluere. nõ. xi. q.iii. qui merito.
¶ An ꝓmittẽs soluere in termio sub pena excõicati onis sit excõicatus si nõ soluat facta sibi ꝓrogatione termini p creditorẽ. Jnno. in. c. ꝓterea. ii. de appell.
¶ An excommunicati p̃nt recipe aliquẽ in canonicũ dic ut no. glo. de pben. p illoꝝ. in fi.
¶ An cõminatio de excõicando inferat iustũ metum vide Archi. in. c. i. de sen. ex. li. vi. ꝛ. c. cũ dilectus. qð me. cã. adde qð dicã. j. sub dictõne metus.
¶ An cõicans cũ excõicato mortuo incurrat minorẽ glo. in. c. ad h̃. ð p̃nit. videt velle q̃ sic. qz cui ñ cõica mus viuo nec mortuo. de sepul. sacris. xxiii. q.ii. c.i.
¶ An peritiẽs clericũ icedẽtẽ in habitu seculari ꝛ im miscentẽ se scenis sit excõicat⁹. vid no. p doc. ꝛ maxie do. Lar. flo. in repetitõe. c. ppendim⁹. de sen. ex. facit c. si iudex laicus. et ibi pulcher tex. de sen. ex. li. vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Excõicato cõpetit qlibet exceptio siue sit fauorabilis siue odiosa. Jo.an.de here.si aduersus. Archi.x.q.i.sup glo.summe. Jo.an.de excep.a nobis. dixi in repetitione.c.intellexímus.de iudi.

¶ Excõicatus ꝓtra quẽ non dirigit directe stimulus actionis non auditur excipiendo.vide glo.de iudi. exhibita. Jnno.de excep.cũ inter.et in.c. significauerũt de accusa.super his.

¶ Stans ꝓtinaciter in excõicatõe ꝑ duos annos non caret scrupulo heretice ꝓuitatis. de pe.graue. ubi tex.quẽ bñ nõ.ad hoc q̃ subditos ꝓncipis excõicati papa possit absoluere a fidelitate quam ꝓncipi suo debẽt.de quo.xi.q.iii.rursus.ꝛ.c.q̃squis.de here.excõmunicamus.§.si vero.et.c.cuꝫ ꝓtumacia.e.ti.li.vi.

¶ An excõicatꝰ equipetur deportato.glo.de sen.ex. decernimus.li.vi.in.c.pastoralis.ꝺ ap.adde q̃ quandoq; equiparatur relegato.glo.in dicto.c.pastoralis. qñq; mortuo ciuiliter.nõ.glo.de offi.dele.licet. Jnn. de offi.dele.cum contingat.de dolo. veritatis.ubi eq̃parat eum deportato.

¶ A q̃bus actibus excludat excõicatus.plene nõ.in c.decernímus.de sen.ex.li.vi.ꝛ in.c.pia. de excep.e.li. Jnno.et moder.de do.et ꝓtu.veritatis. dixi copiose in repetitione d.c.intellexímus.

¶ An excõicatus possit ꝓtrahere matrimoniũ.dic q̃ sic.de eo qui duxit in matri.significasti.de sen.excõ. si vero.vbi ꝓbatur q̃ potest ꝓtrahere matrimoniuꝫ aut alios ꝓtractus.vide do. Lar.flo.de dolo.veritatis. ꝑ eundẽ etiã in dicto.c.significasti.qui ma.accusa. pos. Spe.ti.ꝺ spon.§.i.v.sed nunquid.Archidi.xcv.di. illud.xxviii.q.i.non oportet.de hereti.decreuit.li.vi. do. Lar.flo.in clem.i.de ꝓuisi.in.xiii.q.glo. de consec.di.iiii.nullus.

¶ An teneat sñia iudicis excõicati.nõ.de re iudi. ad ꝓbandũ.iii.q.vii.§.tria.in glo.facit.l.barbarius.ff. de offi.ꝓto.adde qõ dicã sub dictione sñia.

¶ An excõicatio que obstat ꝓncipali obstet eius ꝓcuratori.vel q̃ obstat cedenti obstet cessionario. dic qõ nõ. Spe.ti.de ꝓcura.§.sequit videre.v.q̃d si excommunicatus. Archidi.in.c.pia.de excep.li.vi. Jo.an. in.c.i.de iurepatro.e.li.

¶ An excõicatus possit testificari.nõ.de testi.veniẽs dixi in palt.repetitione.c.intellexímus. Spe.ti.de testi.§.i.v.item q̃ est excõmunicatus. Jo.an.in.c.testimoniũ.de testi.glo.in.l.fi.C.de hereti.

¶ An notarius excõicatus possit conficere instrumẽta.no.de sen.ex.decernimus.li.vi. do. Anto. in.c.si cur.ne cle.vel mo. Jnno.et doc.in dicto.c. veritatis. de do.et ꝓtu.do. Lar.flo.in repetitione.c.ꝓpendimꝰ de sen.ex.et in cle.i.ꝺ excep.in.vii.q.et se. dixi in prẽallegato.c.intellexímus.

¶ An scribens lras vel mittens nuntiũ excõicato sit excõicatus glo.in.c.constitutionem.de sen.ex.li.vi.ꝛ in cle.si sumus.eo.ti.

¶ An casus vel difficultas supueniens excuset ne q̃s incidat in sñiam excõicationis. Spe.ti.de cita.§.iaꝫ nunc.v.illud aũt. Jo.an.de vsur.quanq̃.li.vi. iiii.q.v.c.i.glo. Jnno.de offi.dele.p.et.g.de pigno. significante.ubi casus supueniens excusat a pena. bene facit in simili.ff.si quis cauꝫ.l.ii.l.si cũ dies.§. si q̃s exhibitoribus.ff.de arbi.ff.ex qui.cau.ma.l.sed et si.§. penul.vbi videt q̃ necessitas excusat a pena.

¶ An qñ quis excusat ꝓpter factũ notoriũ sit necessaria terna monitio. Jo.an.de appel.cũ sit romana.ꝺ cle.ex.illud.de re iudi.cum olim.in glo.

¶ An semel excommunicatus semp ꝓsumat nisi probetur absolutio.no.de cle.ex.ꝓposuit.vbi Jnnocẽ.et doc.in.c.sup his.de accusa.

¶ An excõicatus possit facere elemosinã vel soluere decimas aut oblationes. Jnno.de sen.ex.cũ voluntate.faciunt no.de deci.ex transmissa.

¶ An excõicatus possit intrare ecclesiã. dic q̃ sic cãorandi sed nõ causa interessendi diuinis.no.glo.i.q.i. qui studet.vide Jnno.in.c.nup.de sen.ex. Jtẽ potest ĩtrare ꝑ aliis negociis suis.xxv.q.vi.c.i. xxiiii.q.iii. clericus. Jtem potest ingredi cã audiendi ꝓdicationẽ seu verbũ dei.de sen.ex.responso.

¶ An sñia excommunicationis possit fieri sub conditione.no.de appel.ꝓterea.glo.lxiii.di.salonitane.ubi víꝺ a quo tempore ligat talis sñia.ꝛ an ab ea possit appellari.ꝛ quid si pendente appellatione excõicans moriatur. et an existente conditione censeatur retro esse excommunicatus.

¶ Ab excõicato licite pñt emi victualia.habet ꝺ sen.ex.si vere.xi.q.iii.qñ multos.in fi. in q̃bus videt cõcludi q̃ non nisi in necessitate.

¶ An ꝓcurians monialẽ sit excõicatus.no.ꝺ sen.ex. veniens.et.c.de monialibus.

¶ An valeat collatio beneficii facta excõicato.dic q̃ non.de cle.ex.mi.postulastis.

¶ An excõicatus possit absoluere excõicatuꝫ. dic ut no.in.c.duobus.de sen.ex.do. Lar.flo.in cle.i.de reli.do.in.v.ꝓdictis.in.viii.q.ubi videt distinguere inꝰ excõmunicatũ maiori ꝛ excõicatũ minori.

¶ Si aliquid ꝓhibetur sub pena excommunicatõnis late sñie excõicatio tanq̃ fortius vinculũ semp censet ꝓcedere actũ.no. Jnno.de appell.ꝓterea.de sen ex.venerabilibus.li.vi.tex.de eo qui fur.or.rece.c.i. quod no.q; epus mandat canonicis sub pena excõicatõnis ne eligant statim q̃ eligunt sunt excõicati.ꝛ sic videtur electõ nulla.tanq̃ facta ab excõicatis.bñ facit qꝺ no. in simili de statuto iurato.de quo in.c.i.de his que fiant ma.par.ca.ꝛ ibi no.doc.

¶ An sepeliẽs excõicatũ sit excõicatus.glo.in.c. ad hoc.de ꝓuil.no.in.c.ex parte.ꝛ.c.sacris.de sepul. ad materiã.vide glo.et doc.in cle.i.de sen. ex. adde q̃ ꝑ sepulturã excõicati polluit cimiteriũ.tex.est. de cõse. ecclẽ.vel alta.consuluisti.

¶ An sit ꝓhibitũ sepelire excõicatũ maiori.no.xxiii. q.ii.sane.doc.de sepul.ex parte.glo.in cle.eos. de sepul. Jo.an.in.c.sacris.e.ti.ubi dicit Abb.q̃ excõicati sunt ita ꝓcul a cimiterio sepeliendi q̃ nõ pñt in illo loco audiri voces cantantiũ diuina ꝑ illũ tex.q̃ dicit ꝓcul.facit.l.fi.C.ad silt.que no.q; aliqñ occurrunt et ego ista allegaui venetiis in sepultura do. Marci ꝺ cãcedolo.doc.bonoñ.qui ibi obiit excõicatus ꝑ sanctissimum dñm Martinũ papã.

¶ An excõicatio minor possit fieri ab hoie.no.ꝺ fo. ꝓpe.si diligenti.melior glo.de sen.ex.c.penul.

¶ An excõicare ꝛ absoluere sint actus volũtarie iurisdictionis vel contentioſe.glo. de ver. sig. ex parte.el. iii.doc.de fer.c.fi.no.in cle.quãuis. de foro compe. in glo.iii.glo.et doc.in.c.nouit.de offi.leg. et de sen. ex.cum desideres.et.e.ti.c.i.li.vi.do. Lar. flo.in.c. cum ab ecclesiaꝝ.de offi.ordi.

¶ An ꝑ illa ẏba noueris te excõicatũ ꝛ silia inducãt

UVA. BHSC. IyR_001

excõicatio.no.de appel.ꝓterea.glo.in.c.penul.ỏ sen. ex.plene no.de iudi.c.i.

¶ Tenens clericũ per veſtem vel ꝑ frenum equi ne li ber tranſeat. Item auferens rem violenter de manib⁹ ſuis etiam ſi eſſet eius ſupior eſt excõicatus . ita dicit Inno.in.c.nuper.de ſen.ex.

¶ An ſicut excõicatio iniuſta ligat.xi.q.iii.ſnia paſto ris.ſic etiã iniuſta abſolutio abſoluat.nõ.de ſen.ex.ve nerabilibus.§.vbi aũt.li.vi.vbi plene.

¶ Excõicatus non poteſt ꝓmittere. Spe.ti.ỏ ar bi.§.reſtat.in fi.et in.§.differt.v.item ſm euz. et.v. ſe.nõ.de re iudi.ad ꝑbandum. dixi plene in repetitõe c.intellexim⁹.de iudi.

¶ Si excõicatus ñ petit abſolutionẽ inuocandũ eſt ꝺ eũ auxiliũ brachii ſecularis.no.de eo qui duxit in ma. c.pe.ſup glo.fi.ubi vide plene ꝑ doc..

¶ Duplex eſt excõicatio minor.vna que ſeparat a ſa cramentor.cõmunione que contrahit ꝑ ptic̃ipationez cum excõmunicato.de excep.a nobis.de cle. ex. ſi ce lebrat.alia q̃ ſepat tm̃ a cõmunione hominũ .v.q.ii.ꝑ ſenti. in glo.fi. ſic poterit intelligi.iii.q.iiii. engeldru dam.nõ.in dicto.c.ſi celebrat.

¶ Excõicatus ab hoie vel a iure põt i mortis articu lo abſolui a ſimplici ſacerdote.ỏ ſen.ex.nup. adde idẽ eſſe in excõicato etiã ꝑ papã.glo.in.v.articulo.in cle. multor.de hereti.tex.et ibi nõ. de ſepul. prochiano. de ſen.ex.ñ dubiũ.gl̃.xxvi.q.vi.in ſũma.adde q̃ certi ſunt caſus in q̃bus in mortis articulo etiã quis nõ po teſt abſolui niſi ab excõicatore.vide Inno. in.c.q̃uis. de ſen.excom.quod nõ.

¶ An excõicat⁹ conſtitutus ꝑcurator cum poteſtate ſubſtituendi poſſit alium ſubſtituere.nõ. de ꝑba. poſt ceſſionem.nõ.in cle.religioſus. de procura. in glo.fi. Inno.de ꝑcura.conſulti.

¶ Excõicatus cui inferẽ iniuria põt poſt abſolutionẽ agere ꝯtra iniuriantẽ.nõ.de iureiur.ad noſtrã.

¶ Excommunicato non currit preſcriptio. ỏ ꝓſcrip. c.i.et ibi nõ.

¶ Quando excõicatus ingredit eccleſiã ꝺz ſacerdos celebrans ceſſare niſi forte canonẽ inchoaſſet.ỏ ſen.ex. nup.ſi aũt dicit veſperas debet ſtatim exire eccleſiam. q2 alibi põt ꝯplere.ut ibi nõ . nos addimus q̃ habet xi.q.iii.ſicut apli.Archidi.in.c.epor. de puñ.li.vi. Inno.in pall̃.c.nup. Pau.i cle.grauis.ỏ ſen.ex.dixi mus in repetitione.c.intellexim⁹.de iudi.

¶ An verberans laicũ in eccleſia ſit excõicatus.glo. i.et ibi Hoſti.in.c.cum pro cauſa.de ſen.ex. tex.xvii. q.iiii.ſi quis in atrio.

¶ Excõicatio non poteſt obici per tertium ꝯtra quẽ non eſt inchoatum iudiciũ.vide Jo.an.in.c. nonnulli de reſcrip.ſuper glo.iii.

¶ An valeat ſnia excõmunicatõis alternatiua.glo. et doc.de cle.ex.mi.latores.

¶ An valeat ſnia ſi dicat excõico vnũ ex illis q̃ furtũ fecerũt.glo.et doc.de offi.ordi.ſi ſacerdos.

¶ An ſuffragia eccl̃ie ꝓſint excõicato.dic q̃ ñ. ỏ quo vide in quarto ſniar.di.xviii.

¶ Excõicatio ỏz mucro epi.dictũ eſt Inno.de cenſi. venerabili.bonus tex.de ſen.ex.dilecto.li.vi.

¶ Quid de tali ſententia excõmunico te et abſoluo. ſeu excommunico te vel abſoluo.et ſimilibus.nõ.glo. xi.q.iii.excellentiſſimus.q̃ non valet. et platus talit̃ pronuntians preſumitur fatuus.

¶ An excõicato ſit ſuandũ iuramentũ fidelitatis.nõ xv.q.vi.nos ſcõr.xi.q.iii.q̃m multos. bon⁹ tex. xv. q.vi.inratos.dixi aliq̃d.ỏ.ſm Inno.i.c.grauẽ.ỏ pe.

¶ An excõicato ſit ſoluendũ debitum ꝓmiſſũ añ ex cõicationẽ.no.xv.q.vi.nos ſcõr.ubi videt ꝯcludi q̃ nõ.vide q̃ dixi in dicto.c.intellexim⁹.

¶ An excõicatus poſſit excõicare.no.in.c.fi.ỏ ordi. ab epi.q̃ renun.epi.plene.xxiiii.q.i.in ſumma.et.c.i. ubi glo.et Archi.plene.

¶ An pcutiens clericũ ꝑ defenſione ſua vl̃ patris ſui ſit excõicatus.no.Inno.in.c.ſi vero.i.de ſen.ex. glo. in cle.ſi furioſus.de homicidio.

¶ Licet exiſtentẽ in mortis articulo et excõicatũ q̃li bet ſacerdos poſſit abſoluere a q̃cunq; excõicatõe . ut dixi.ỏ.nõ tñ iam mortuũ.ſed ſolus papa hoc facit.de ſen.ex.a nobis.el.grãde.xxvi.q.vi.ſi aliq̃s. ⁊ ibi glo.

¶ An excõicatus ad certũ tp̃us ſit illo elapſo abſolu tus ipo iure.vl̃ ſit neceſſaria hois abſolutio. glo.i cle. religioſi.de deci. Inno.in.c.cũ bone.de eta. et quali.

¶ An platus habens ptãtem excõicandi poſſit ꝑ in iuria ſibi illata excõicare.tex. et ibi nõ. de ſen.ex.dile cto.li.vi.glo.xlv.di.et q̃ emendat.viõ Inno.pulchre de cenſi.venerabili.xxiii.q.iiii.guilielmus .ii.q.vii. ſi quis erga.xxiii.q.iiii.c.inter q̃relas.

¶ An pater verberans filiũ clericũ ſit excõicatus. vi de tex.et glo.de ſen.ex.cũ volũtate.xlv.di. cũ beatus vbi glo.dicit q̃ habet.xxii.q.v.circũciſiones. ubi vi de glo.Quid de magiſtro verberãte diſcipulũ clericũ ỏ quo in.c.i.de ſen.ex. ꝯcludit q̃ ñ dũmõ ñ nimis ſce uiat.ad idem glo.xvii.q.iiii.ſi quis clericor.

¶ An excõicatus poſt abſolutionẽ obtentaz recupet priſtina iura.glo.de elec.quia diligentia . glo.i.q.vii. maximum.nõ.de teſti.teſtimonium. facit quod no.ỏ reſcrip.quãuis.li.vi.

¶ An excõicatio repellat quez a dignitate ſeculari ſi cut ab eccleſia.caſus q̃ ſic.de elec.venerabilẽ.

¶ An excõicatus poſſit ordinari . glo.de eo qui fur. ordi.rece.c.i.tenet q̃ ſic.

¶ Quid aũt ſi excõicatus patit̃ ſe ordinari an efficia tur irregularis.no.in dicto.c.i.de ſen.ex.ꝑ illor.

¶ Excõicatus ꝑ manifeſta offenſa debet abſolui pre ſtita cautione de ſatiſſaciendo q̃ offenſe purgatio con ſiſtit in ſatiſfactione ſpũali.vel impleme̅to ſpũali. tex. eſt de conuer.coniug.ex publico.q̃ no.Inno. ỏ ꝓbẽ. ꝑ illor.de Rp.c.caplm.q̃ no.q2 limitat.c. ex parte de ver.ſigni.et quod ibi no.

¶ Qui ſunt caſus in quibus iniciens manus violen tas in clericũ non eſt excõmunicatus.no.de ſen.excõ. ſi vero.in.i.glo.xvii.q.iiii.ſi quis ſuadente. Adde ea que ſparſim dix ſupra.

¶ An capiens clericũ fugientẽ ſit excõicatus.no. In no.de ſen.ex.ut fame. Quid de dño feudi expellente clericũ an ſit excõicatus.no.Inno.de fo.ꝯpe.verum.

¶ Quid de detinente clericũ poſt delictũ.per viginti horas.no.glo.de iudi.cum non ab homine. ubi doct. et in cle.de offi.ordi.

¶ An et q̃ excõicatus poſſit vel nõ poſſit ꝑ ſe vel ꝑ alio impetrare reſcriptum.no.de ꝑcura.conſulti.ỏ iu di.intellexim⁹.caſus eſt in.c.i.ỏ Rp.li.vi.⁊ ibi ple ne no.vide de excep.pia.e.li.adde q̃ curia non admit tit repelli impetrantẽ vigore excõicationis ꝑbande ex tra curiam per teſtes.no.Archidi.in dicto.c.i.⁊ Jo. an.in.c.nonnulli.de reſcrip.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An sententia excõicatõnis vel suspensionis lata cõ tra aliquẽ in dubio intelligatur esse ppetua vel tpalis. Itẽ q̃nto tpe stans in excõicatione dicat puatus bene ficiis suis. Itẽ an excõicat⁹ vel suspensus durãte snia pcipiat fructus bñficioꝝ suoꝝ. doc. plene de eta. ⁊ q̃li. cum bone. glo. et doc. in. c. pastoralis. de appel. glo. in cle. i. de deci. glo. in cle. cupiẽtes. de pe.

¶ Quis cognoscit de excõicatione opposita ɔ iudicẽ nõ. Jo. an. de excep. pia. li. vi. Spe. ti. de excep. §. ii. v. sed si hec exceptio. ⁊ ti. de recusa. §. fi. v. sed nunqd excõicatio. glo. de ap. sollicitudinẽ.

¶ An quis possit se obligare ad aliqd faciendũ vel nõ faciendũ sub pena excõicationis vel pditionis bñficii. nõ. de elec. cũ dilectus. de fal. c. i. plene p glo. et doc. de offi. dele. p. et. g. vide tex. i. q. vii. quotiens cordis oculus. ɔ conse. di. ii. ego belengarius. pulchra glo. ii. q. iiii. c. ii. tex. et glo. x. q. iii. c. fi.

¶ An contrahentes matrimonium in gradu ꝓhibito sine dispensatione si ad mandatũ epi ñ separent possint excõicari. nõ. de offi. ordi. significauit. hodie dic ut in cle. eos. de consang. et affi.

¶ An is cui data est ptãs p papã excõicandi videat etiã in ꝓsequentiam habere ptãtem absoluendi. glo. et doc. de ma. et obe. cum inferior. glo. vii. q. i. peruenit glo. xxvii. q. i. si homo.

¶ An ꝓ peccato vnius tota familia siue cler⁹ siue to tus pplus sit excõicandus. nõ. de spõ. nõ est. xxiii. q. ul. p totũ. xi. q. iii. qñ multos. i glo. xvii. q. iiii. miror

¶ An ex eo q̃ ɔs excõicauit aliquos et illi passi sunt ꝓbetur iurisdictio excõicãtis in illos. no. glo. et doc. de resti. spol. olim. iii. ⁊ ibi tex.

¶ An verberãs clericũ depositũ sit excõicatus. nõ. ɔ sen. ex. contingit. in glo. ii.

¶ Excõicatio est mera pena. io ñ dz infligi ꝓpter de lictũ alterius. lit. non cont. c. i.

¶ Excõicatio ⁊ suspensio parificant quo ad tria que no. de appell. reprehensibilis.

¶ Excõicatio põt fieri die feriata. Spe. ti. de fer. §. sequit. v. porro. Lap. in. c. ii. de consti. li. vi. vide do. Anto. in. c. fi. de fer. adde qɔ dixi. ɔ.

¶ Excõicationẽ ꝓtemnit qui absolutionẽ non petit. de sen. ex. per tuas.

¶ Excõicatio lata a delegato rõne cause in Rpto nõ expresse est ipo iure nulla. de offi. dele. cũ olim.

¶ Sententia excommunicatõnis simpliciter lata nõ durat vltra tempus proferentis nisi successor eam con firmauerit. secus si per viam statuti lata sit. de sen. ex. a nobis. in fi. glo. magne.

¶ Plures casus in q̃bus pcutiens laicũ incurrat ex cõicationẽ. vide glo. de elec. sciant cuncti. li. vi.

¶ Bona illius qui stetit in excõicatione p annũ pñt p epm exponi. no. Jo. an. de homici. ꝓ humani. li. vi. ⁊ de hereti. c. excõicamus. §. si vero.

¶ Excõicatus non est membrũ vniuersitatis. Inno. de elec. illa. vbi vide.

¶ Excõicatus põt ꝓfiteri et valet ei⁹ ꝓfessio. ɔ sen. ex. cũ illor. et qɔ ibi no. adde Bal. in. l. q̃ sub ptextu. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Excõicatus non põt petere debitũ ab vxore sed be ne debet reddere. xi. q. iii. quoniam multos. Host. de sen. excõ. inter alia.

¶ Quid iuris si testator mãdat heredi ut det titio ta li die decẽ sub pena et titius illo die est excõicatus. viɔ Bar. in simili. in. l. miles. §. vl. ff. de adul. Bal. for mat hãc. q. in. l. i. C. de his q̃ pe. no.

¶ Excõicatus est membrum dyaboli. glo. de appell. dilectus. adde q̃ excõicatus efficit seru⁹ dyaboli. xi. q. iii. audi. et. c. omnis xpianus. ⁊ licite verat in cor pore. ea. causa. et. q. absit.

¶ An iniciens manus violẽtas in eũ qui est infra an num ꝓbationis incidat in snam excõicatõnis. Inno. et Host. q̃ ñ. de regula statuimus. quor opinio hodie est reꝓbata. in. c. religioso. de sen. ex. li. vi.

¶ An pcutiens sacerdotẽ degradatũ sit excõicatus. no. glo. l. di. accedens. ubi glo. videt dicere q̃ non. de quo dic ut in. c. degradatio. de pe. li. vi.

¶ An pcutiens eum qui in domo ꝓpria emittit votũ religionis sit excommunicatus. no. glo. xxvii. q. i. ɔ vi duis. el. ꝑmo. que tenet q̃ nõ. naz etiã si ɔs mutet ha bitũ nisi ꝓfessionem fecerit ⁊ bonis renũtiauerit nõ di citur religiosus nec gaudet ꝑuilegio religionis. bonus tex. cum glo. in. c. fi. de sepul. li. vi. ⁊ in. c. ut ꝑuilegia. de ꝑuil. do. Abb. in. c. cum et plantare. de ꝑuil. adde glo. xvii. q. iiii. quisq̃s. ubi glo. loquit ɔ templariis et hospitalariis. vide nõ. p Specu. in ti. de sen. ex. v. q̃d si verbero. Archi. de voto. c. i. li. vi. adde qɔ dixi. ɔ. sub dictione clericus. ⁊ vide plene Abb. de hoc. in. c. ii. de foro. compe.

¶ Quid de conuersis an percutiens sit excommuni catus. vide no. de sen. excõ. parrochianos. dixi supra sub dictione conuersus.

¶ An pcutiens clericũ degradatũ sit excõicatus. viɔ glo. in. c. ad liberandã. de hereti.

¶ Quid in pcutiente clericũ excõicatũ. no. gl. xvii. q. iiii. si quis deinceps. q̃ dicit eũ esse excõicatũ ad idẽ glo. xxiii. q. v. ɔs eteni. ⁊ c. excommunicator. Inno. in. c. si vero. de sen. ex. adde doc. de sen. ex. contingit. Jo. an. in regula delictũ. li. vi.

¶ Quid de percutiente clericũ hereticũ. Inno. tenet q̃ non. de sen. ex. si vero. Jo. an. in regula delictũ. prae all. in mercu. idem de sen. ex. contingit. adde qɔ dicaz ꝑ. sub dictione hereticus.

¶ An snia excõmunicatõis sit diffinitiua vl interlocu toria. glo. q̃ sit diffinitiua. de testi. cogen. c. ii. ubi per do. Lar. flo. q̃ sit interlocutoria videt tex. ɔ ap. pasto ralis. §. vex. Archi. ii. q. i. in sũma. ubi glo. Spe. ti. de sen. pla. §. i. in ꝑn. adde glo. de sen. ex. sacro. in. v. ĩ hac pte. q̃ tenet ⁊ sit interlocutoria. Jo. an. in. c. i. de sen. ex. li. vi. idem. e. ti. venerabilibus. §. porro. eo. li. glo. iii. q. ix. decernimus. Specu. ti. de sen. prola. §. species. v. diffinitiua.

¶ Qui sunt casus in quibus snia excõicationis ẽ nul la. glo. de sen. ex. ꝓsenti. li. vi. adde q̃ excõicatio tripli citer dicit iniusta. ex anio. ex causa. ex ordine. no. glo. xi. q. iii. in summa.

¶ An excõicatus non celebrans sed faciens in sua ꝓ sentia celebrari incurrat irregularitatẽ. Jo. an. ⁊ doc. in. c. fi. de excess. prela. glo. in cle. archiepo. de priuile. in. v. celebrari.

¶ Celebrans coram excõicato vel interdicto ñ incurrit irregularitatẽ vel excõicationẽ. ut in. c. is qui. de sen. ex. li. vi. si tñ celebrat coram excõicato manifesto icurrit suspensionẽ per mensem. de quo dic. ut in. c. eporum. de ꝑuil. li. vi. vbi glo.

¶ Que sit pena excõicati celebrãtis. dic depositio. ɔ cleri. excõ. c. ii. et. c. se. vbi plene no. quis possit cũ tali

UVA. BHSC. IyR_001

diſpenſare. et eſt concluſio q̄ ſolus papa.

¶ An valeat collatio beneficii facta excōicato. tex. q̄ non. de cle. ex. poſtulaſtis.

¶ An ꝓuciens clericū pede vel fuſte. aūt aſpergens ip̄m aqua vel expuens in faciē eius incidat in excōicationē. glo. no. q̄ ſic. xvii. q. iiii. ſi quis ſuadēte. ibi manus. ubi vide q̄d de lacerante veſtes ſacerdotū. ⁊ vide Inno. in. c. nuper. de ſen. ex.

¶ Quid ſit maior vel minor excōicatio. glo. de ſen. ex. ſi quē. de cle. ex. ſi celebrat. xi. q. iii. debent. vbi habes quid ſit anathema. de quo in. c. cum ab eccleſiar̄ de offi. ordi. xi. q. iii. ſi inimicus. iii. q. iiii. engeldrudā Spe. ti. de ſen. ꝓcola. §. ut autem. v̄. illud aūt ſcias q̄ ꝑ enormibus. de hoc etiam Bal. in. l. ſi is qui. C. ſi pen. ap. mor̄ interue. qui ponit verba anathematis. adde q̄ no. Jo. an. de iudi. cum nō ab homine. et q̄ dixi ſupra ſub dictione anathema.

¶ Excōicatus p̄ōt exercere tp̄alia nō ſp̄ualia. idez in ſuſpenſo. Inno. et Hoſti. de ꝓſue. cū dilectus. ꝓtrariū dicit Abb. in. c. ex tue. de cle. nō reſi.

¶ Excōicatus etiā occultus nō p̄ōt eligere nec eligi. no. Inno. c. cum dilectus. de conſue.

¶ Excōicare et ſuſpendere eſt iuriſdictōnis. nō tñ eſt ꝑpr̄ie de ꝑtinentibus ad curā aiar̄. ita dicit Hoſtiē. in c. dudum. de elec.

¶ Excōicatio nō incurrit̄ niſi finito termio dato ad ſoluendū. non aut̄ ante. Inno. in. c. p. et. g. de offi. dele. ubi etiā tenet q̄ inopia excuſat debitorē ab excōicatione vel interdicto. adde q̄ no. Inno. in. c. ꝑterea. ō ap. ubi dicit q̄ q̄litercūq; creditor ſibi reputz in termino ſatiſfactum debitor nō incurrit excōmunicationē. quod eſt bene notandū.

¶ Excōicatio non p̄ōt deduci in pactū. q̄ ꝑtinet ad ꝑtātem clauiū nō ad ꝑtātem ꝑuator̄ quor̄ ꝓſenſus nil operatur in talibus. idem in interdicto. no. Inno. in c. p. et. g. de offi. dele.

¶ Excōicatus nō p̄ōt exercere iudicialia. nec auctoritatē p̄ſtare. no. Inno. in. c. ꝓſulti. de ꝑcura.

¶ Excōicatus q̄ appellauit et pendente appellatione petit ſe abſolui nō videt̄ renuntiare appellationi. et eſt ſpeciale in ſnia excommunicationis. de ſen. ex. ſacro. et quod ibi no. ſm Inno.

¶ An excōicatus poſſit abſolui per ꝓcuratorem. Inno. in. c. quoniam. de offi. dele. in. c. cuz deſideres de ſen. ex. in glo. dixi. ō. ſub dictione abſolutio. dicam j. ſub dictione ꝓcurator.

¶ Cū agit̄ de iudicio excōicati non valet actus niſi ipo citato. no. in. c. ꝓſentia. de teſti.

¶ An excōicat⁹ poſſit eſſe executor teſtamēti. Bal. dicit q̄ ſic. in. l. id q̄ pauꝑibus. C. de epi. et cle.

¶ Quid opet̄ excōicatio ꝓbata ꝑ modū exceptōnis dicitur no. Hoſti. et Inno. c. ii. de ordi. cogni.

¶ Excōicatus poteſt facere ꝑcuratorem ad negocia ita dicit Inno. in. c. cum dilectus. ō conſue. ⁊ in. c. cū dilecti. de dolo et cotu.

¶ Excōicatus nōdū denūtiatus vt̄ publicatus administrat ſp̄ualia q̄ ſūt facti ad ꝓlaturā vel canoniā ꝓfert tenet Inno. in ꝑall̄. c. cū dilectus. ⁊. c. cuz dilecti.

¶ Excōicatus poſtq̄ eſt abſolutus nō repellit̄ a teſtimonio. nec equiꝑatur exauctorato. q̄ nō excōicat̄ ab homine ratione delicti. ſed ratione contumacie. dicit Inno. in. c. teſtimoniū. de teſti.

¶ An excōicatus poſſit petere ſententiam ꝓ ſe latā mandare executioni. Innocen. dicit q̄ non. in. c. cum venerabilis. de excep.

¶ An excōicat⁹ poſſit ꝓſequi cām appellatōnis. Inno. dicit q̄ ſic. de excep. ſignificauerūt. vbi dicit q̄ ꝓcurator excōicatus non excuſat̄ quo minus ꝓſequat̄ appellationē. adde nō. in. c. i. de ℞p. li. vi.

¶ Excōicatus licet ſponte agens ñ admittat̄. p̄ōt tñ ꝓpelli agere. Inno. in. c. exceptionē. ō excep. adde gl̄. ſi. in. c. ſignificauit. de offi. ordi.

¶ Si excōicatio nō tenet ingerens ſe diuinis ñ incurrit irregularitatē. Inno. in. c. ad ꝓſentiā. de ap.

¶ Si excōicatus appellat a ſnia excōicatōnis pendēte appellatione vitandus eſt a iudice. Inno. in. c. ſepe de ap. idē dicit in. c. ſolet. de ſen. ex. li. vi.

¶ An hec v̄ba excōico oēs q̄ ꝺicūt faciāt ſniam vel ꝓſtitutionē. no. Inno. in. c. ꝑ illor̄. de ꝑben.

¶ Qui dicantur nominatim excōmunicati vel interdicti. no. Inno. in. c. in lateranenſi. de ꝑben. adde q̄ dicā. j. ſub dictione nominatim ꝛc.

¶ Excōicatio lata in exemptos non valet. etiaz ſi excommunicans habuerit quaſi poſſeſſionem excommunicandi. ita nō. Abb. in. c. cū dilect⁹. de reli. do. adde glo. de ap. ſi duobus. de accuſa. veniēs. i glo. ulti. glo. in cleñ. frequens. de exceſ. ꝓla.

¶ Excōicatus nō poteſt defendere ſe ꝑ ꝑcuratorē excōicatū. q̄ excōicatus non poteſt eſſe ꝑcurator etiam rei. ita dicit Abb. ō teſti. veniētes.

¶ Caſus in q̄bus verberās clericū ñ eſt mittendus ꝑ abſolutione ad curiam. nō. Inno. de ſen. ex. religioſo. li. vi. in glo. ii.

¶ Snia excōicationis eſt nulla in multis caſib⁹ quos vide ꝑ Inno. in. c. nō dubiū. de ſen. ex.

¶ An excōicat⁹ poſſit excōicari. glo. de iude. ita quorundā. de ſen. ex. cum ꝑ cauſa. vide glo. ꝓtra de eo qui duxit in ma. ſignificaſti. ad materiā vide tex. cū glo. in cle. grauis. de ſen. ex. glo. q̄ me. cā. c. i. li. vi. adde q̄ dixi. ō. in ꝓncipio huius dictōnis. adde glo. et Ly. in l. ii. C. q̄ tutor vel curator. nō. in. l. aut damnuz. §. ſed nos. in glo dubitatio. ff. de pe. Adde ſanc. Tho. in quarto. di. xviii. ar. vi.

¶ An aduocatus incurrat excōicationē defendendo excōmunicatū. dic ut no. doc. de cle. ex. ꝓpoſuit.

¶ Snia excōmunicatōnis poteſt ferri q̄ñq; ꝑ ſolum ꝓlatum. q̄ñq; requirit̄ ꝓſenſus capituli. de quo vide doc. in. c. i. de exceſ. ꝓla.

¶ Que differentia ſit inter excōicationē et ſuſpenſionem. vide glo. magnā de conſue. cū dilectus. c. fi. ō exceſ. ꝓla. i ꝑn. glo. magne. Inno. de ſen. ex. venerabili i glo. ii. Jo. an. plene de ſen. ex. c. i. li. vi. pleni⁹ ꝑ Jo. cal. in tractatu ſuo de eccleſiaſtico int̄. in ꝑn. vbi ponit etiam conuenientius. adde quod no. Archi. ō ſen. ex. quia periculoſum. li. vi.

¶ An res inanimata poſſit excōicari. glo. de exceſſi. ꝓla. c. fi. in glo. magna. et ibi Inno. vide Jo. an. i. c. romana. §. fi. de ſen. ex. li. vi.

¶ An ſuſpenſus vel irregularis poſſit excōicare. glo. de exceſ. ꝓla. c. fi. in glo. magna. ⁊ ibi Inno. vide Jo. cal. in. c. romana. §. fi. de ſen. ex. li. vi.

¶ Excōicatio poteſt eſſe actio ⁊ paſſio. dicit Archi. xi. q. iii. ſi quis frater.

¶ An cōicans ei q̄ in veritate nō eſt excōicatus habetur tñ ab ep̄o ꝑ excōicato ſit excōicatus. Hoſti. tenet q̄ nō. de ꝓriuile. cum olim.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An prelati templariozum ⁊ hospitaliozum possint suos subditos excõicare ⁊ absoluere cũ nullũ ozdinem ecclesiasticũ habent. vide Jo. an. ⁊ doc. in. c. canonica de sen. ex. faciunt que dixi supra.

¶ An snia excõicationis lata ꝺ ꝓhibitionez teneat. vide glo. in. c. romana. §. pe. de offi. ozdi. li. vi.

¶ An ꝓticipans cũ excõicato a canone ante denunti atione sit excõicatus. glo. xxxiiii. q. ii. sane.

¶ An eleuans manum vel fustez ut percuciat clericũ non tamen ꝓcutit sit excõicatus. Jo. an. de pe. felicis li. vi. idem in regula in penis. eo. li. in mercu. Soffre. in summa. de sen. ex. §. queriᵗ. pone supra caput ⁊ ibi tenet ꝙ non. Jo. an. de sen. ex. c. i.

¶ An carens baptismo possit excõicari. Jo. an. de sen. ex. romana. §. fi. li. vi.

¶ Quot sunt spẽs excõicationis. Archi. de sen. ex. statuimus. li. vi. et in. c. ꝓsenti. v. q. ii.

¶ Nõ ꝺz iudex ferre snias excõicationis si credit illã nõ debere seruari. Jo. an. de sen. ex. ꝓstitutionẽ. li. vi.

¶ Cõicans nutu tm̃ cũ excõicato incurrit excõicatio nem. ita dicit Lau. in cle. fi. de sen. ex.

¶ An pcuties monachũ bigamũ icurrat excõicatõz Jo. an. ꝙ sic. in regula. delictũ. li. vi. in mercu.

¶ An excõicati possint inuicez cõicare. glo. fi. xxvii. q. i. deuotã. Jo. an. post Hosti. de cle. ex. illud.

¶ Excõicatus ꝓpter suspitionẽ heresis si in excõica tione durauerit ꝑ annũ damnaᵗ tanꝯ hereticus. glo. de here. excõicamus. glo. in. c. grauẽ. de pe.

¶ Excõicatio quandoq; sumiᵗ ꝓ separatione. ⁊ isto modo laici possunt dici excõicati. i. separati. vide glo. ii. q. vii. in sancta.

¶ An ozdinarius faciens capi clericũ in casib⁹ a iure non permissis incidat in excõicationẽ. vide glo. i cle. i. in prin. de excess. prela.

¶ Excõicatio late sumpta inducit omnẽ precisionez ab ecclesia. vide glo. xiiii. q. i. in summa.

¶ Excõicari põt quis etiam quo ad actus tpales. tex. de ꝓsti. ex litteris. glo. de sen. ex. is cui. li. vi. et in c. i. in glo. eo. ti. et li.

¶ An excommunicato minozi sit interdictus ingres sus. ecclesie. Archi. xxxiii. q. iiii. vir cũ ꝓpria. de sen. ex. responso. doc. e. ti. nuper. glo. i. q. i. qui non potest Jo. an. ꝺ sen. ex. is cui. li. vi.

¶ Excõicatus ꝑ manifesta offensa ex q̃ sol⁹ de⁹ offẽ diᵗ absoluiᵗ etiã añ satiffactionẽ. doc. de ap. q̃ fronte. qõ me. cã. c. i. idem si satisfactio esset act⁹ spũalis. nõ. Jnno. de ꝓben. ꝑ illoꝝ. dixi. s̈. aliq̃d.

¶ An possit quis excõicare seipm. vide glo. i. q. vii. quotiens. tex. ⁊ glo. de pe. di. i. §. penul. glo. xi. q. iii. §. euidẽter. aliq̃d ꝑ doc. de sen. ex. qõ in dubiis. glo. xxi. di. nũc aũt. glo. xi. q. iii. si is qui.

¶ An prelati inferiozes episcopo possunt excommu nicare. vide glo. de elec. cum in cunctis. Archi. de of. ozdi. cum ab ecclesiaꝝ. de offi. archi. cum satis. in glo. ii. q. i. nemo. de sen. excõ. romana. §. i. li. vi. ⁊ ibi Ar chi. et. e. ti. et li. dilecto.

¶ Ozdinarius excõicati eũ absoluit q̃ excõicãs sibi nõ reseruauit absolutionẽ. vide glo. de elec. vbi pericu lũ. §. in eodẽ. li. vi. ⁊. e. ti. ⁊ li. sciant cũcti. in glo. fi. e. ti. c. indẽnitatibus. §. postremo. in. v. subiacere. li. vi. glo. fi. in cle. attendẽtes. de sta. regula. vide Jo. an. de ꝓbẽ. grauẽ. ꝺ insti. ex freq̃ntib⁹. glo. fi. i. c. i. qõ me. cã

¶ An suspensus possit excõicari. de Rp. c. capitulũ. ubi tex. de cleri. coniuga. c. i. de cleri. non resi. ex tue.

¶ An excõicato vel suspenso durãte cleri sentẽtia sint administrande expense de fructibus beneficii. glo. et docto. de elec. cum vintonien. in. v. administrat. glo. fi. et doc. de appell. pastozalis. glo. in. v. dimidia. i cle. ut hi qui. de eta. et quali.

¶ Non licet ꝓpria auctozitate capere clericum sine nota excõmunicatõnis. etiam si sit casus a iure ciuili permissus. ut no. in cle. i. de offi. ozdi. glo. contra. de iudi. cum non ab homine. Jnno. de sen. ex. ut fame. Benze. in dicta cle. i. de offi. ozdi.

¶ Qualiter quis debeat vitare excõicatũ occultum Archi. iii. q. ii. si tantũ. sup glo.

¶ An denũtiatio ꝓbet excõicationẽ. vide de postu. ꝑ la. c. i. de offi. dele. ꝓudentiã. §. vi. vbi doc. ꝺ sen. ex. licet. li. vi. glo. dicit ꝙ de excep. pia. e. li. vide Archi. xi. q. iii. nemo. Hosti. in. c. cũ ꝓngat. de offi. dele.

¶ An excõicatus possit heres instituꝛi. dic ꝙ nõ ab ex traneo. no. sup glo. de excep. pia. li. vi. in. v. cõibus.

¶ An sola possessio sine ꝑscriptõe tribuat ptãtem ex cõicandi. Jo. an. in. c. auaricie. de elec. li. vi.

¶ Excõicare interdicere et suspendere descendunt a potestate clauium. tex. est. de excess. pla. tanta. glo. de ma. et obe. dilecta. glo. contra. xxxii. di. §. veruꝫ. vide aliã glo. ii. q. i. nemo. Jnno. in dicto. c. tanta. glo. de offi. oꝛ. cũ ab ecclesiaꝝ. Jo. an. aliq̃d in regula delictũ. li. vi. Jnno. c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. Hosti. de offi. archi. cum satis. glo. in. v. transmissã. de elec.

¶ An excõicatus repellaᵗ ab actib⁹ extraiudicialib⁹ dixi sparsim. s̈. adde Jnno. q̃ dicit ꝙ ñ. in. c. dilecti. ꝺ ma. ⁊ obe. idẽ tenet ꝺ. in. c. cũ iter. de excep. cui ꝓoꝛ. Jo. an. in. c. pia. de excep. li. vi. in nouella. licet i glo. ibi dicat ꝓtrariũ. vide tex. ꝺ eo q̃ duxit in ma. significa sti. doc. de dolo. veritatis. de sen. ex. si vero. dixi plene in repetitõne. c. intellexim⁹. de iudi.

¶ An epus incurrat snias excommunicationis latas a iure. glo. in. v. si quis. in cle. i. de sequestra. tex. ⁊ gl. in. c. qꝛ piculosum. de sen. ex. li. vi. adde qꝺ dixi supra sub dictione episcopus.

¶ Procurans ut clericus capiatur in casibus qui nõ sunt a iure permissi incurrit excõmunicationem. vide glo. in clem. ii. de pe.

¶ Excõicatio non relaxaᵗ nec suspendiᵗ. quia statim ꝙ lata est trahit secũ executionẽ. Host. de testi. veniẽs ii. de sen. ex. sacro. glo. in. c. i. qꝺ me. cã. in. v. iterdicti li. vi. de appell. pastozalis. glo. de appell. sepe. Hosti. ꝺ resti. spol. pisanis. Jnno. ꝺ priu. ut priuilegia. i glo. i.

¶ Excõicato aliqua sũt pmissa que tendũt i detrimẽ tum suũ. glo. de iudi. intellexim⁹. glo. de iura. calũ. cũ cãm. glo. de excep. cũ inter. tex. de sen. ex. si vero. Jnno. in. c. exceptionẽ. ad fi. de excep.

¶ Quando quis dicatur cõicare cum excõicato ut ꝓpterea incurrat excõicationẽ. Jnno. de sen. ex. nup. Archi. e. ti. statuimus. li. vi.

¶ An snia excõicatõnis transeat in rem iudicatam. doc. de re iudi. consanguinei. glo. in. v. suspendat. de offi. ozdi. ad reꝓmendã. de sen. ex. sacro. aliquid per Jo. an. de excep. significauerũt. vide eũ in. c. venerabi libus. in. v. querimoniã. de sen. ex. li. vi.

¶ An perens absolutionẽ ab excõicatione nulla vide atur fateri se ligatũ. doc. de ap. ad ꝑsentiã. tenẽt ꝙ nõ etiã si simpliciter peteret. de quo dixi. s̈. no. Jnno. de ozdi. cogni. cũ dilectus. in. v. non cogeᵗ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An verberans clericū ſibi ſeruientē incurrat excōi
cationē. no. de ſen. ex. c. ex tenore. et. c. veniēs. glo. ii.
xvii. q. iiii. ſi quis.
¶ An ꝓticipans excōicato in crimie a ſe dānato inci
dat in excōicationē maiorē. vide de ſen. ex. nup. et. c.
ſi ꝯcubine. glo. et ibi. Jo. an. e. ti. ſtatuimus. li. vi. ali
quid ꝑ doc. e. ti. qđ i dubiis. Jo. vi. q. iii. merito. Jo.
an. in regula. cui licet. li. vi.
¶ An ſocius ſtatim debeat diuidere ſocietatez ſuper
ueniente excommunicatione alterius ſocii. glo. ⁊ doc.
de ſen. excō. ſi vere.
¶ An excōicatio ſit ꝑſonalis non tranſiens ad aliam
ꝑſonam. glo. dicit q ſic. in. c. i. ỏ iurepa. li. vi. in. v. ſen
tentiaſſe. glo. cle. i. de Rp. in. v. ꝙuenire. glo. ỏ offi. vi
ca. c. i. ỏriū habeť. xix. di. anaſtaſi⁹. xi. q. iii. excellentiſ
ſim⁹. ⁊ eſt ꝯclo q nō. qđ ꝗliter intelligať. no. Jo. an. ỏ
ſen. ex. cū deſideres. adde. xi. q. iii. qm̄ multos.
¶ Quare excōicatus nō poteſt excōicare ſed bene ex
cōicari. vide rationem poſitam per Jo. an. in. c. ꝓ
ſenti. de ſen. excō. li. vi.
¶ An epus incurrens ſniaz excōicationis latā a iure
in caſib⁹ in qbus alios abſoluere pōt poſſit alii cōmit
tere abſolutionē ſuā. dic q n̄. ut no. Lau. in cle. i. ỏ re
lig. domi. in. v. ſci. adde qđ dixi. s. ſub dcōe abſolutō.
¶ An minor poſſit excōicari. Hoſtiē. de ꝑcu. c. pe.
ter. de ſen. ex. c. i. do. Anto. ut lit. non conť. c. i.
¶ Judex ſecularis pōt excōicationē ferre. i. ab actu
tpali aliquē ꝓbibere. gl. i. v. ſniaz. xi. q. iii. §. euidenť.
¶ An laic⁹ ex delegatione pape poſſit excōicare. dic
q ſic. glo. in. v. ducib⁹. xxxii. di. §. vez. idē Jo. an. in
c. ii. ỏ ꝓbē. li. vi. gl. i. v. laico. xcvi. di. bn̄ qdē. glo. pe.
vii. q. i. ꝙuenit. adde qđ dicā. j. ſub dictione laicus.
¶ Participans excōicato auctoritate iuris non inci
dit in excommunicationem. glo. de iudi. intellexīmus
de ꝓben. ꝑ illoz. in glo. penul. xxiii. q. iiii. qui peccat.
facit. l. gracus. C. de adulte.
¶ Judex nō ꝑnuntiabit quem reincidiſſe in primam
ſententiam excommunicationis cauſa ſuperueniente.
niſi parte vocata et cum ſummaria cognitione. glo. in
v. commode. in cle. i. de pe.
¶ An excōicatio poſſit ferri ꝑ leui culpa. glo. q ſic.
in. v. ꝗlibz. ii. q. i. i ꝑmiſ. ⁊. xi. q. iii. epi. ⁊. c. nullus.
¶ Excōicatus abſolutus ut ſatiſfaciat non reincidit
in priorem ſniam. niſi iterato excōicetur. fallit niſi ius
hoc determiet. ut in. c. eos. de ſen. ex. li. vi. vel niſi ſub
ea cōditione abſoluatur ut reincidat. dictū eſt Jo. an.
de appell. queſtioni. idem de Rpť. ab excōicato. vide
no. de teſti. veniens. ii. ſup glo. fi.
¶ An ꝓtract⁹ geſtus ꝑ ꝑcuratorē excōicati eius no
mine claudicare poſſit. et ſic an ꝓtra eum valeat licz n̄
ꝑ eo. no. Jo. an. de offi. vica. c. i. li. vi.
¶ Quare ſnia excōicationis iniuſta liget. vi ỏ Jo. an.
de offi. vica. c. i. li. vi. melius de offi. dele. cū ꝓtingat.
¶ An ſnia excōicationis ſit meri imperii. Hoſtiē. de
offi. ordi. quāto. Jo. an. e. ti. paſtoralis. in pn. glo. vi
detur ſentire q nō. ii. q. vi. quiſquis. Jnno. q ſic. de
elec. tranſmiſſam. in glo. penul.
¶ An in excōicatione reqrať vera ꝓtumacia. glo. q
ſic. in. c. i. ut lit. n̄ conť. Jnno. de eo qui mit. in poſ. c.
ſi aduerſari⁹. in ỏriū ē rec. de ſen. ex. venerabilib⁹. §.
idē eſt. li. vi. q ēt tenet Archi. e. ti. et li. ꝓſtitutionem.
¶ An ꝑſequens clericū nō tn̄ eū ꝑcutiens incidat in
excōicationē. vide glo. de pe. di. i. ſi qs pulſatus. vide
qđ no. Jo. an. de pe. felicis. li. vi. ſup glo. de percuſſio
ne. Archi. xvii. q. iiii. ſunt qui.
¶ Excōicatio fertur ab hoie ꝓpter ꝓtumaciā. a iure
ꝓpter delictū. vide glo. xi. q. iii. epi. xvii. q. iiii. de pre
ſbiteroz. Jnno. de teſti. teſtimoniū. glo. de ꝓſe. di. ii. ſi
non ſunt. Archi. ii. q. i. nemo.
¶ Si aliqs ꝓpareat ꝑ alio ne excōicet an ſit admit
tendus. no glo. xxiiii. q. ii. §. bis auctoritatibus.
¶ An cleric⁹ vulnerās ſeipm aut ꝑcutiens incurrat
excōicationem. vide Jo. an. de vi. et ho. cle. c. i. li. vi.
Archi. xxiii. q. v. ſi n̄ licet. Jo. an. de ſen. ex. ꝓtingit.
¶ Quicqđ acqret excōicatus tpe excōicationis ē er
rogandū paupib⁹. vide Hoſti. in ſūma. de pe. ⁊ remiſ.
§. ſi q̄ pena. de iudeis. ad liberandā. ſup glo. iii.
¶ An auferēs rē quā clericus hz in manib⁹ ſit excōi
catus. vide Jnno. de ſen. ex. nup. glo. in cle. i. de pe.
¶ An ſit excōicatus ꝑmittens dolo ꝑcuti clericum.
vide nō. de ſen. ex. quante.
¶ An ſnia excōicatōnis lata a legato ſine monitione
teneat. vi ỏ doc. ỏ cle. ex. illud. Lap. ỏ offi. ordi. c. i. li.
vi. idē de ſen. ex. c. romana. li. vi. Archi. e. ti. ⁊ li. c. i.
¶ An ſnia excommunicationis lata ꝑ executorē con
tra ſe defendentem ſit valida de iure. Jo. an. de cōceſ.
ꝓben. c. i. li. vi. in glo. que incipit dicit. Hoſti. in fi. vi
de doc. de ꝓben. ꝓ illorum.
¶ An ꝓuilegiū impetratū ꝑ ꝑcuratorē ne qs excōi
cetur ꝑſit dño anteq̄ de eo ſit certificatus. Jo. an. de
ꝓceſ. ꝓben. c. i. li. vi.
¶ An ſicuti diſtringens clericū eſt excommunicatus
xvii. q. iiii. ſi quis ſuadente. ita cōdemnans clericum.
vide de foro. compe. c. ii.
¶ An ꝑ damno illato alicui in iuribus tpalibus poſ
ſit damnū dans excōicari. vide. s. Tho. i quarto. di.
xviii. q. ii. qui dicit q null⁹ debet excōicari niſi ꝑ mor
tali peccato. ut qz in damnificando aliquē etiā in reb⁹
tpalibus qs moztaliter peccat. iō ꝑ damno tpali pōt
quis per eccleſiam excōicari.
¶ An̄ iudex dicit excommunico illum in dubio. in
telligitur de excōmunicatione maiori. no. de ſen. ex. ſi
quē. ubi etiam eſt bonus tex.
¶ Quid ſi metropolitan⁹ exiſtēs in dyoceſi ſuffraga
nei ſui veniat ꝓtra ſniam ab ea latā. dic ſm Hoſti. q ſi
cut ſnia non ligat ꝑferentē. ſic nec eius ſuperiorē. ỏ ma.
et obe. cū inferior. de ſen. ex. a nobis. cū ꝓcor. cui ꝓcor
dat. s. Tho. in. iiii. di. xviii.
¶ An ratū habens violentā manuū iniectionē i cleri
cū ſit excōicat⁹. dic ut in. c. mulieres. de ſen. ex. hodie
iſtud eſt expeditū in. c. cū quis. de ſen. ex. li. vi.
¶ An ruſtici ⁊ coloni ſiue partiarii vel alii cōductitii
poſſint cōmunicare cū dn̄is excōicatis ſine pena excōi
catōis. vide in ſūma piſana ſub dictōne excōicatio. §.
item ſupra dictū eſt. adde no. xi. q. iii. qm̄ multos. de
ſen. ex. inter alia. ubi dicit Jnno. q coloni excōicati te
nent ſibi ꝓſtare ſeruitia debita ⁊ ꝙſueta. ſed ad hoc in
foro iudiciali nō pn̄t ꝓpelli. male tn̄ faciūt ſi nō exhibe
ant. xv. q. vi. nos ſanctor. in glo. ii.
¶ An excōicat⁹ peccet ſi ſe ingerat cōmunioni alior
vide in ſūma pall. §. vtr excōicatus.
¶ An orandum ſit ꝑ excōmunicatis. vide. s. Tho.
in quarto. di. xviii. q. ii. ar. vi.
¶ An excōicatus poſſit cogi ad conſtituendū ꝑcura
torem. vide no. de iudi. intellexim⁹. qui tex. hz varios
intellectus. ⁊ ego alias poſui ibi nouum intellectum.

UVA. BHSC. IyR_001

et repetii padue illud capitulum multum subtiliter.
¶ An dicens se excõicatũ iniuste debeat absolui ante cause cognitionem. vide de conse. di. iiii. nullus. de re scrip. ab excommunicato. in glo. fi.
¶ An excõicatus post absolutionẽ recupet oia ꝑstina iura. vide no. de elec. q2 diligẽtia. in glo. fi. iiii. q. i. in summa. de testi. veniens. ii. in glo. fi. ⁊ e. ti. testium. vbi per Innocen.
¶ Excõicatio est censura ecclesiastica ꝓpter ꝓtumaciam vel crimẽ in singulares psonas lata a cõmunione fratrum vel sacramentalium tantũ exclusoria. Jo. de lig. de sen. ex. c. i. ⁊ in tractatu de censura ecclesiastica adde q̃d sit excõicatio ⁊ vnde dicat. xi. q. iii. sicut apli Jo. an. de sen. ex. c. i. li. vi. adde. xv. q. iii. nihil. et est canoica. xxvii. q. i. viduas. xxiiii. q. iii. sacerdos. ⁊. c. notandum. xi. q. iii. omnino.
¶ Excõicationis verbũ simpliciter ꝓlatũ intelligit ꝺ maiozi etiã si ꝓferat ab hoie. de sen. ex. si quẽ. ꝺ iudi. cũ non ab homine. et ibi no. doc.
¶ Excõicationis snia nõ requirit territoziũ. ꝺ renũ. ex transmissa. faciunt no. in. c. venerabilib⁹. §. ubi aũt de sen. excom. li. vi.
¶ An excõicatus possit absolui ignozante aduersario no. glo. xi. q. iii. excõicatos. de ap. qua fronte. nõ ꝺ iudi. c. i. adde q̃ꝺ dixi. s̃. sub dictione absolutio. Item adde no. de sen. ex. c. i. li. vi.
¶ Excõicatio suspensio ⁊ interdictũ parib⁹ passibus ambulant. vide bonã glo. que allegat multa iura in. c. presenti. de sen. ex. li. vi. adde q̃ꝺ dixi. s̃. q ista tria ꝓ cedunt a potestate clauium.
¶ An subtrahens cozrigiã vel aliq̃d aliud clerico dozmienti sit excõicatus. Jnno. q non. Jo. de lig. cõtra. vide no. in. c. nup. de sen. ex. vide Archi. xvii. q. iiii. si quis suadente. qui dicit q ꝙlitercũq; ꝺs iniuriose tangit psonã clerici incidit in excõmunicationẽ.
¶ Excõicatus p̃ot ꝓmunicare cũ alio excommunicato. glo. xxvii. q. i. deuotã. no. ꝺ cle. ex. illud.
¶ An sit excõmunicatus qui metu ꝓpulit clericũ ad aliquid sibi dandũ vel ꝓmittendũ. Jnno. q nõ. ꝺ sen. ex. nup. Jo. de lig. distinguit inter metũ verbalẽ ⁊ realem. et quid de spuente in faciẽ clerici. et de eciẽte clericũ de equo ut ipe ascenderet ⁊ fugeret a facie ꝓsequntium. vide in dicto. c. nuper. ⁊ ꝓ Jo. cal. hic in repozorio suo sub hac dictione. q̃ disputat ad vtrãq; ꝑtem. et ponit opiniones varias doctoꝝ.
¶ Sacerdos prochialis p̃ot excõicare parzochianos excõicatione ꝓcedente a potestate clauiũ fozi penitencialis. non autem contentiosi. nisi aliud habeat ꝓsuetudo. ii. q. i. nẽo. nõ. de offi. ozdi. si sacerdos. ubi Jnno. et alii scribentes.
¶ Si excõicatus post appellationẽ nõ ꝓsequitur appellationẽ rata manet excõicatio. no. de appell. sepe. in glo. sic. e. ti. pastozalis. in glo. penul. e. ti. licz. li. vi.
¶ An excõicat⁹ possit petere restitutionẽ in integrũ. vide Jo. an. de excep. significauerunt.
¶ An percutiens laicũ quẽ putabat clericũ sit excõicatus. glo. q sic. de sen. ex. si vero. ꝓtrariũ dicit glo. e. ti. in audientia.
¶ Si solus epus sciat aliquẽ excõmunicatũ. p̃ot subditis suis inhibere cũ illo ꝓticipationẽ. vi. q. ii. c. ii. in glo. ubi omnino vide. adde. xi. q. iii. si quis laicus.
¶ An excõicatus ꝓstruens ecclesiam et dotans eã acquirat iuspatronatus. nõ. in. c. nobis. de iurepa.
¶ Nullus ꝺz spoliare excõicatũ ꝓpria auctozitate. et ideo excõicatus spoliatus p̃ot absolut⁹ petere restitutionẽ. ſm Jnno. de excep. pia. li. vi. ubi Archi. ⁊ moder. no. de sen. ex. decernimus. e. li.
¶ An excõicato socio meo cũ quo habitabã in eadez camera teneat discedere. vide no. de sen. ex. si vere.
¶ Licet excõicat⁹ iniuste nõ appellet infra decẽ dies p̃ot tñ postea cozã excõicatoze ꝓparere et absolutionẽ petere. quã si denegat p̃ot ab eo appellari. no. de offi. ozdi. ad reprimendã. in glo.
¶ An is ꝺ quẽ ꝓbata est excõicatio ꝑ modũ exceptõnis debeat vitari. nõ. de oz. cog. c. ii. in glo. penul.
¶ An si excõicatus cedit suã actionẽ alteri possit cessionarius durante excõicatione uti illa actione cessa. no. glo. in. c. vnico. de iurepa. li. vi. in glo. ul. Spe. ti. de ꝓcura. §. vl. ꝺ. quid si excõicatus.
¶ Excõicatus minozi absoluitur a ꝓprio episcopo. de sen. ex. nuper. ubi tex.
¶ Excõicatus post appellationẽ legitimã si celebzat nõ est irregularis. de appel. ad psentiã. in glo. et ꝺ sen. ex. solet. in glo. penul. li. vi.
¶ Excõicatus nõ potest demãdare alii ptãtem absoluendi. Lau. in cle. i. de reli. do. in. ꝺ. finiti.
¶ Excõicatus non est qui violat immunitatẽ ecclie. no. de sen. ex. cum ꝑ causa. in glo. i.
¶ An et quando excõicatus debeat remitti ad excõicatozem. vide de offi. dele. prudentiam. ⁊ ꝺ offi. ozdi. ad reprimendam. et q̃ꝺ ibi nõ.
¶ Excõicatus litẽ ꝓtestando non interrũpit ꝑscripti onem. vide de excep significauerunt.
¶ Excõicatus p̃ot cedere bonis. de solut. odardus.
¶ Excõicatus ꝑ ꝓtumacia non absoluit. nisi satisfdet de iudicio sisti. no. de iudi. c. i. in glo.
¶ Excõicatus etiã post satiffactionẽ indiget absoluti one. no. in cle. i. de deci. in glo. sic suspensi.
¶ Excõicatio ꝓbatur per litteras ozdinarii. ꝺ ꝓba. post cessionem. et q̃ꝺ ibi no.
¶ An excõicatus constitutus ꝓcurator cum potestate substituendi possit alium substituere. vide q̃ꝺ no. de ꝓba. post cessionem. in cle. religiosus. de ꝓcur. in glo. ulti. Jnno. de ꝓcura. consulti.
¶ Cũ excõicat⁹ in fauozẽ ꝓtẽplarioꝝ licz ipi ꝑticipent alii tñ ꝑticipare ñ p̃nt. vide de ꝓuil. petistis.
¶ Excõicatus ipeditus ꝓpter infirmitatẽ ire ad papam p̃ot absolui ꝑ epm. de sen. ex. q̃ꝺ de bis.
¶ Si excõicatus et ego sumus in eadẽ domo ipe ꝑ suis factis et ego ꝑ meis si aliter nõ cõico cum eo nõ ꝓpterea incido in excõicationẽ. no. de sen. ex. nuper. et in. c. si vere.
¶ Participãs cũ excõicato ꝓpter corporalẽ salutez nõ est excõicatus. nisi illi ꝑticipet qui negligit vel contemnit absolutionẽ petere. de sen. ex. cũ voluntate.
¶ Per hec verba nullus tali cõicet ferẽ snia excõicationis. de iudi. c. i. et ibi no.
¶ Excõicationis snia potest ferri in psonã incertam. de testi. constitutus. facit de offi. ozdi. c. i. ⁊ c. ad reprimendã. v. q. i. quid malignus.
¶ Excõicationem ꝓtemnit qui absolutionẽ nõ petit. de sen. ex. per tuas. ibi ꝓtemnere.
¶ An excõmunicato delegante impediat iurisdictio delegati. vide de offi. dele. licet.
¶ Excõicationis sententia lata simpliciter nõ durat ultra tempus ꝓferentis nisi succesꝛoz eam confirmet.

UVA. BHSC. IyR_001

vel ratam habeat. secus si per viã statuti feratur. vide nõ. de sen. ex. a nobis. i. in fi. glo. magne.

¶ Excõicato de suis peccatis ꝓfesso ñ põt iterdici sepultura. licet ñ satisfecerit. �means Albb. in. c. fi. de sepul.

¶ Excõicatus ab vno ab oibus est vitãdus. rõ qꝛ ecclesia est vniuersalis. ꝺ scisma. c. i. li. vi. vide ꝺ offi. oꝛ. ad repmẽdã. Spe. ti. ꝺ sen. execu. §. ii. v. sz põe iudex

¶ Excõicatũ occultũ in diuinis nõ debeo vitare. vi. q. ii. si tantũ. 7. c. placuit. Jnno. in. c. tanta. 7. c. p tuas. de simo. vide in. c. si sacerdos. in fi. et qõ ibi nõ. de offi. oꝛdi. de coba. cle. et muli. vestra. et. c. fi.

¶ An excõicatus sub ꝓditõne si tali die nõ venerit vl tale ꝙd ñ fecerit si interim mutat foꝛ 7 nõ venit vel nõ facit ꝛẽ. sit nihilominus excõicatꝰ. vide ꝺ sagitta. c. i. i glo. de sen. ex. romana. §. caueant. li. vi. Jo. an. de biga. c. i. e. li. sup glo. et de eo ꝙ fur. oꝛ. rece. c. i.

¶ Si ptãs excõicandi aliqué sit mãdata duobus. et vnus excõicat an ille sit excõicatꝰ. glo. foꝛmat hãc ꝙsti onẽ. §. cum ergo. xi. q. iii.

¶ Exceptio excõmunicatõnis potest opponi in qua cunqz parte iudicii etiam si dolo fuisset omissa. de excep. exceptionem. in clem. i. de excep. et in. c. pia. ubi materia. de excep. li. vi.

¶ Ubi habetur de iure ciuili de excommunicatione. dixi aliq̃ supza. vide Jo. an. in addi. Spe. ti. ꝺ excep. §. ii. v. sed nunquid post.

¶ An excõicatio liget anteq̃ veniat in noticiã excõicati. no. de elec. venerabilẽ. in glo. publica. de cle. ex. aplice. ii. q. iiii. quanto. in glo. eplam.

¶ An excõicatus possit vitari ante denũtiationem. nõ. de sen. ex. cum non ab hoie. in glo. i. et ibi concoꝛ. vide. xxiii. q. iii. siue. in glo. penul.

¶ Que sit pena iniuste excõicantis vide in. c. sacro. de sen. ex. et. e. ti. c. i. li. vi. dixi aliqd. s.

¶ An excõicatio liget non subditos. no. de sen. ex. a nobis. in glo. magna. de ꝓsti. c. ii. li. vi.

¶ An snia excõicationis ꝓtinens errozem teneat. dic ut no. de sen. ex. p tuas. in glo. errozẽ.

¶ Qui excõicationẽ contemnit potest pziuari feudo no. xxiii. q. v. principes.

¶ Forma sniaꝝ excõmunicatõnis et absolutionis vide p Spe. ti. de sen. §. ut autẽ.

¶ Magna est pena excommunicationis. videlicz esse inter homines et hominum consoꝛtio carere. tex. C. de aposta. l. hi. qui sanctam.

¶ Qꝺ dicit excõicatũ admittendũ esse ad defensiõez vez est voluntariã ñ necessariã. Bar. in. l. de pupilio. §. seruo. ff. de no. op. nũ. dixi i. c. intellexim⁹. de iudi.

¶ An excõicatus audiat ꝓsequẽs iniuriã suam. nõ. in dicto. c. intellexim⁹. vide Federi. de senis consilio suo. cxi. nõ. in. c. i. de excep. li. vi. adde no. p Bar. in l. non solum. §. fi. ff. de iniur.

¶ An excõicat⁹ possit extra iudiciũ appellare. dic ut no. Jo. an. c. i. de excep. li. vi.

¶ Speciale est in snia excõicatõis ut lata ex falsa cã nihilominus valeat. de offi. dele. ex pte. in aliis secus. ut no. Jnno. in. c. in ꝓsentia. de renũ.

¶ Si coram iudice opponit de excõicatione ptis ipe ꝺ ea cognoscit. ꝺ excep. pia. li. vi. si aũt ꝺ ipm iudicẽ tũc ñ cognoscit ipe sed itur ad arbitros. ut in. c. suspitõis de offi. dele. Hosti. aũt dicit q adiri ꝺz tũc primus superioꝛ. adde q no. Bar. in. l. ꝙdã ꝓsulebant. ff. de re iudi. ubi dicit q de exceptionib⁹ sigillãtibus famã iudi

cis ipe iudex non cognoscit. vide q dixi. s.

¶ Percutiẽs clericũ ꝓ defensione sua ñ est excõicat⁹ secus si ꝓ defensione collateraliũ 7 affiniũ aut extrane ozũ. ꝺ Jnno. et Hosti. de sen. ex. si vero. ubi ẽt glo.

¶ A sententia excõicationis non appellatur sine cause expzessione. sicut nec ab interlocutoꝛia. Jnno. in. c. p tuas. de sen. ex. in. v. absoluere.

¶ Excõicat⁹ ꝙ appellauit si interim petat se absolui ñ ꝓpterea vide renũtiasse appellationi. 7 ẽ speciale in snia excõicationis. in. c. sacro. de sen. ex. ꝺ Jnno.

¶ Qui offendit laicũ ꝓpter odiũ clerici ẽ excõicatus ut in. c. sciant cũcti. de elec. li. vi. de quo dic ut ibi. in glo. adde nõ. subtiliꝫ p Bar. i. l. ꝙ seruo. ff. de fur.

¶ An 7 qñ excõicato officiali possit eius vices gerẽs iurisdictionẽ exercere. vide in. c. fi. de offi. vica. li. vi.

¶ Percutiẽs clericũ absq̃ deliberatione puta i insulta vel bello est excõicatus. sed tñ nõ est necesse eum ꝓ absolutione mitti ad curiã. ꝺ Jnno. in. c. si vo hostiarius. in glo. ex deliberatione. de sen. ex. qõ nõ.

¶ Snia excõicatõnis trahit secũ executionẽ. de ap. pastoralis. Bar. i. l. qui ultimo. ff. de pe.

¶ Judice existente excõicato non currunt tpa vtilia. Bal. in. l. i. C. qui ad bo. pos.

¶ Excõicatus absolut⁹ similis est restituto in integz et ideo ad oẽs act⁹ admittit ad quos admissus fuisset ante excommunicationem. ꝺ Jnno. in. c. testimoniũ de testi. Bal. in. l. lucius. ff. de his qui no. infa.

¶ Sesta ab excõicato medio tpe ꝙ sunt nulla ñ reualidant cessante excõicatione. no. in. c. pzudentiã. §. vi. de offi. dele. et in. c. i. de Rp. li. vi.

¶ An excõicatus possit accusari. vide sanc. Tho. secunda secunde. q. lxviii.

¶ Qui peutit clericũ deprehensũ cũ vxoze nõ icurrit excõicationẽ. s. Tho. in. iiii. di. xxxvii. ar. iii.

Excubie. ¶ Quid sint excubie. vide glo. in. l. i. ff. de offi. pzefec. vigi.

¶ Officiũ excubitoꝛ publicũ est. nec ꝺz ꝙs ab eo faci le remoueri. vide Spe. ti. de accusa. §. ãnto. iuxta fi.

Excusatio. ¶ Periculũ seu impedimentũ vnius vie non excusat si ꝓ aliã viã põt venire. licz sit magis lõga. Bar. in. l. impatoꝛ. ff. de ap.

¶ An ꝓ ꝓtestationẽ ꝓcedentẽ excuset quis a delicto vide Bar. in. l. nõ solum. §. moꝛte. ff. de no. op. nun.

¶ Milites siue fratres gaudẽtes ꝓuilegio illo de tertio oꝛdine sancti Francisci. non excusant a delicto antea ꝓmisso. Bar. in. l. i. ff. de pe.

¶ An semel excusatus a munere ꝓpter moꝛbũ possit se perpetuo excusare. vide Bar. in. l. si cum dotem §. si maritus. ff. so. ma.

¶ Qñ ꝓcedit excusatio a muneriꝫ nõ intelligit ꝺ oꝛdinariis sed de extraoꝛdinariis. Bar. in. l. oẽs omnio C. de anno. 7 tribu. et in. l. i. C. de iudi.

¶ An excusans innocentiam alicuius audiat ut ꝓcuratoꝛ. vel ut quilibet. no. Bar. in extrauag. ad repmendã. in. v. vel legitime.

¶ An excusatoꝛ admittatur sine mandato. glo. in. v. proposita. et in. v. premissa. in. c. cupientes. §. quod si per viginti. de elec. li. vi.

¶ Excusatio ñ põt fieri ꝓ ꝓcuratoꝛẽ generalẽ sed bñ ꝓ specialẽ. glo. et Bal. in. l. excusare. ff. de excu. tu. vi de ter. et qõ ibi nõ. de do. et ꝓcu. cũ dilecti.

¶ Excusans peccatum suum videtur ypocrita. de pe. di. i. taciturnitas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Officiū excusatoris est allegare absentiā. et iustifi care cām rōnibus ꝑbabilibus. no. ꝺ accusa. veniens.
¶ Excusator absentie non tenetur satisdare. ut. l. ne mo alieno. ff. de regu. iur.
¶ Quilibꝫ etiā excōicatus est idoneus ad excusatio né ꝑ absente faciēdā. ut no. in. l. seruū quoqꝫ. §. publi ce. ff. de ꝑcur. adde qꝺ dixi. s. ꝑri.
¶ Si excusatio facta de absente ñ placet iudici potest sup hoc interloquēdo ꝑnuntiare a qua interlocutoria poterit excusator si voluerit appellare. ar. ff. de neg. gest. l. liberto. §. fi. non tamen punietur si ñ appellaue rit. ut ibi. no.
¶ An excusator possit opponere ꝓuilegium domini vel declinatoriam fori siue alias exceptiones. Inno. in c. veniens. de accu. dicit ꝙ non. qꝛ hoc est officiū ꝓcu ratoris habentis mandatum.
¶ An iudex teneat credere excusatoribus missis per aliquē dicentibus illū impeditū. no. de Rp. sciscitaꝝ de offi. dele. prudentiā. in ꝑn. Bar. in. l. q̄situm. ff. de re iudi. doc. de ꝓcura. querelā. de accu. veniens. nō. in. l. penul. §. ad crimē. ff. de pub. iudi.
¶ Auctoritas supioris excusat. itē iussus. ff. ꝺ his q̄ no. infa. l. liberorum. §. fi. lxxxvi. di. amputatis. vide Archi. i. q. iii. ea que. xii. q. ii. de rebus. ff. de mino. l. ait ꝓtor. §. i. ff. de his qui. no. infa. l. furti. §. qui iussu. ff. de pigno. ac. l. fi. vide Jo. an. de tempo. ordi. a d aures. in contrarium vide. C. si nup. ex rescrip. pe tan. l. i. xxxvi. q. ii. nullus.
¶ Justū ipedimētū excusat. C. de anna. excep. l. i. de clec. ne ꝑ defectu. e. ti. cupiētes. §. q̄ si ꝑ vigiti. li. vi.
¶ Casus fortuitus excusat. ut. C. de pig. ac. l. q̄ for tuitis. ff. cōmo. l. si ut certo.
¶ Necessitas excusat. ff. ꝺ offi. ꝓsi. l. illicitas. §. ꝓses ff. de ꝑcur. l. seruū. §. fi. xxxii. q. iiii. sicut. et quod ibi no. ff. si quis cau. l. ii. §. si q̄s. tñ. et qꝺ ibi no.
¶ Occupatio excusat. ff. de arbi. l. licet. de iudi. c. ii. li. vi. et ibi Archi. ⁊ de offi. ordi. inter cetera.
¶ Excusat minor etas. ff. qui satisda. cogā. l. dedit. § minori. ff. de eden. l. i. §. fi. in cle. i. de homic.
¶ Excusat dignitas. ff. de ꝑcu. l. filius. §. fi.
¶ Simplicitas excusat. ff. de dolo. l. i. xviii. di. c. ii. iii. q. ix. pura. i. q. vii. tacita.
¶ Excusat vulgi opinio. ff. ad mace. l. iii. ff. de edic. edic. l. q̄s sit fugitiuus. §. apud labeonem.
¶ Excusat diuturnitas tpis. ff. de ritu nup. l. qui in ꝑuincia. §. i. de ꝓsue. c. fi. vi. q. i. imitare. Archi. xxv iii. di. priusq̄. ii. q. i. in primis.
¶ Tumultus popularis excusat. ff. de sicca. l. pe. vi de de elec. c. ii. Inno. de renū. nisi. ⁊. lxi. di. miramur
¶ An multitudo excuset. vide. C. de epi. audi. l. ad dictos. de tempo. ordi. c. ii. l. di. ut constitueretur. xx iii. q. iiii. non potest.
¶ Locꝰ excusat. ff. ad. l. acquil. l. q̄ actione. §. fi.
¶ Excusat būana fragilitas siue nāle viciū. C. ꝺ re. iu. enu. l. ii. §. si quis aūt. xxv. q. i. in sūma. ⁊. §. i.
¶ Excusant minora ut euitent maiora. ff. de reg. iu. l. quoties. viii. di. vex. l. di. ut ꝓstitueret.
¶ Excusat ludus. ff. ad. l. acquil. l. si ex plagis. §. fi. no. Inno. de homici. latoꝛ. de ꝓsump. c. i. et ibi doct.
¶ Excusat senectus. ff. de testi. l. inuiti. ff. de decu. l. ii. §. fi. ar. ꝺ. C. de dona. l. senectus.
¶ Serꝰ excusat. ff. q̄ satisda. cogā. l. de die. ff. ꝺ edē. l. i. ff. de postu. l. i. §. sexū. ar. ff. de sta. ho. l. i multis.

¶ Excusat initiū bonū siue origo. ff. de rei ven. l. itez si verberatū. §. fi. ff. de ꝑba. l. cū ꝺ indebito. §. sed hꝰ de hoc. xxvii. di. si vir. xxviii. di. ꝓsbiter.
¶ Excusat milicia. ff. ꝺ le. iii. l. si deportati. §. i. i. q. i. §. norandum.
¶ Inimicicie excusāt. ff. de procura. l. si filius. in fi. ff. de arbi. l. licet.
¶ An ignorantia excuset. l. tutor. §. i. ff. de pigno. act. ii. q. iiii. §. norandum. viii. di. consuetudo. Vy. in regula ignorantia. li. vi.
¶ Rusticitas excusat. ff. de iurisꝺ. om. iu. l. si quis. §. i. ff. de eden. l. ii. §. fi. xxiii. q. iiii. q̄ ꝑm carnē.
¶ Excusat coactio metus vel iustus timor. no. ff. qꝺ me. cā. l. i. xxv. q. vi. c. i. et. ii. q. vi. c. i. ii. q. i. in ꝑmis xv. q. vi. c. i. xxii. q. iiii. iter cetera.
¶ Excusat vicium nature. ut. ff. loca. l. item queritꝰ. §. si gemma.
¶ Quid sit excusatio a muneribꝰ. et quotuplex. nō. C. de excu. mu. super Rica.
¶ An sit iusta excusatio si aliqs hꝫ cām ab aliquo. et eum exhibet. nō. C. de fal. l. maiorē. et ibi Ly.
¶ An due excusationes semiplene faciant vnam ple nam. no. ff. de vaca. mu. l. i. in glo. fi.
¶ An in omni edicto intelligatur rōnalis excusatio. nō. de sen. ex. de cetero. in glo. i.
¶ An excusatio debeat opponi in assumptione officii vel post. vide in. l. iiii. C. de decu. li. x.
¶ Differentiam inter excusare et corrigere. no. ff. de arbi. l. dicere. in glo.
¶ Ille dicit excusari q̄ inuitus nō cogit volēs admit titur. ut. l. i. §. inuitū. ff. de postu.

Excussio. ¶ Ubi agit ut fiat excussio. vel deueni atur ad aliū excussio ñ est necessaria. si notorii est illū ñ esse soluendo. vide glo. ff. si cer pe. l. fi. et. ff. de ꝺ. obli. l. decē. qꝺ nō. ꝑ fideiussoribus.
¶ Qualiter fiat excussio ponit Bar. in. l. prosecutio ne. C. de pigno. in antepenul. q. et idem Bar. in. l. si queramus. ff. de testa. vide Bal. pulchre in. l. ii. ad fi. C. quando fiscus vel priua.
¶ An in excussione sint citandi fideiussores vel posses sores. vide Bar. in. l. decē. de ver. obli.
¶ An ex tacita ypoteca possit deueniri ad pignorum possessores nisi ꝑius excusso ꝓncipali. et q̄d de iure anti quo. et quid de nouo. vide Bar. in. l. monachis. ff. ꝺ iure fisci. ter. et glo. in. l. ꝓsecutionē. ⁊ aut. hoc si debi tor. C. de pigno.
¶ Nō pōt agi in rē vtilē nec petitione hereditatis cō tra tertiū possessorē nisi facta ꝑius excussione. glo. ē sin gu. in aut. ꝓtra rogatus. C. ad trebell. ⁊ ibi Bal.
¶ Ordo excussionis ñ ꝑuatus añ lit. cōt. pōt supple ri post. Bar. in. l. si q̄ramus. ff. de testa. Bal. in palt. aut. ꝓtra rogatus. et in. l. iiii. C. de manu. testa.
¶ An is qui promisit soluere sub conditione si titius non soluerit possit mortuo titio conueniri sine excussi one beredum titii. vide Bal. in. l. si plures. C. de con di. inser. in penul. colt.
¶ In excussione requiritur iudicis pronuntiatio. ꝑm Bar. in. l. stipulatio. §. hoc autem. ff. de no. op. nun. et in. l. exitus. ff. de acquir. pos. in. l. decem. ff. de ver. obli. vbi etiam per Bal.
¶ An in excussione requiratur citatio tertii possesso ris. vide doc. in dicta. l. decem. et. l. sanctimus. §. cū autem. C. ad trebell.

UVA. BHSC. IyR_001

Executio. Executor testamenti sententie uel litterarum apostolicarum.

¶An executor testamentarius possit vendere res testatoris. Bar. i. l. alio. ff. de ali. et cib. lega.

¶An et qñ executor testamētarius vendit debeat facere subastationē. Bar. in dicta. l. alio.

¶Executor simpliciter datus in testamento non habet actiones contra heredē ꝓ legato nisi in legatis ad pias causas. glo. in. l. lucius. §. nemo. ff. ad trebell. pōt tñ iudicis officio exequi volūtatē defuncti. tex. est singu. in. l. q̄ntus. §. i. ff. de annu. lega.

¶Executor testamēti nihil pōt petere ꝓ salario suo glo. in. l. pecunie. ff. de ali. et cib. lega.

¶Executor testamēti non pōt petere restituere fidei cōmissum ex trebelliano. dictū est Bal. in. l. id q̄ō pauperibus. C. de epi. et cleri.

¶Executio relictor ad pias causas nō differt etiā si nondū sit adita hereditas. nec etiā pendēte tpe ꝓfectō nis inuentarii. no. Bal. in. l. nulli. C. de epi. et cleri. Bar. in. l. alio. ff. de ali. et cib. lega.

¶Executio relictor ad pias causas pōt peti nō solū coꝝ epo sed etiā coꝝ iudice seculari. de quo ꝑ Inno. in. c. nos q̄dem. de testamē. Archi. xi. q. i. filiciter.

¶Executor testamēti pōt eē mior ⁊ feia. glo. i. c. ii. de testa. li. vi. do. Lar. flo. in cle. i. de testa. in. xvii. q.

¶Executor testamēti cui tenet reddere rōnem. nō. glo. antepenul. in cle. i. de testa.

¶An executor ꝑuet ptāre exequendi si nō exequat infra annū. Bal. q nō. in aut. hoc amplius. C. ō fidei cō. in ꝓtrariū est tex. in. c. tua nos. et in. c. nos quidez. de testa. in aut. licet. C. de epi. et cle. Bar. in. l. genero. ff. de his qui no. infa.

¶De executione hois ñ curat qñ fit a lege. C. si mācipiū ita fue. ali. l. ii. et in. l. si pecuniā. §. i. et quod ibi no. ff. de condi. ob causam. et in aut. hoc amplius. et ibi no. C. de fideicōmiss.

¶Māz executor vltimaꝝ voluntatuz tractat plene Ly. in. l. nulli. C. de epi. et cle. Bar. in. l. alio. ff. de cib. et ali. lega. per multas questiones. Bal. in dicta l. nulli. et in. l. id quod paupibus. et. l. si quis ad declinandā. C. de epi. et cle. Bar. in. l. si quis titio. ff. de leg. ii. Bal. in. l. executorē. C. de exc. cōdiuidi. doc. in. c. nos quidez. ⁊ c. tua nos. de testa. ⁊ c. fi. e. ti. li. vi. Spe. ti. de instru. edi. §. ꝓpendiose. ⁊ §. nūc. v. alii qua. ⁊ ibi Jo. an. in addi. idem in. c. iohānes. ō testa. ubi etiā tractant doc.

¶An executor testamētari⁹ teneat satisdare. Bar. in. l. nemo. ff. de testa. tu. de hoc habet in. l. liberto. §. largius. ff. de annu. lega. Bar. in. l. diu⁹. ff. si cui plus q̄ p. l. fal. Ly. in. l. de creationibus. C. de epi. audi.

¶In vltimis volūtatibus q̄ñq; fit executio a lege qñ q; ab hoie. Bar. in. l. talis scriptura. ff. de le. i.

¶Executor testamēti non pōt repudiare legatū sibi factum ut euitet satisdationem et remaneat executor. Bar. in. l. neminem. ff. de le. ii.

¶Is cui cōmissa est electio paupeꝝ inter quos distribuant legata nō dicit executor. ⁊ pōt etiā post annuz eligere. Bar. in. l. cū q̄dam. ff. de le. ii.

¶An executor testamentari⁹ cui commissa est distributio bonorum possit ꝓ parte distribuere et ꝓ parte omittere. nō. Barto. in. l. vnum ex familia. §. si duos. ff. de lega. ii.

¶An executor iussus aliq̄d distribuere inter paupes quos elegerit possit vnuz eligere sub mō q ds aliq̄d alteri. vide Bar. in. d. l. vnū. §. si fundū.

¶An executor iussus distribuere inter paupes possit dare sibi ꝓiunctis paupibus. vi ō Bar. in dicta. l. vnū ex familia. et in dicta. l. alio. adde Pau. in cle. i. de testa. et glo. in. v. obuentōibus. in cle. dudum. de sepul.

¶An executor cui ꝓmissa est ptās vendēdi possit permutare vl alio titulo aliēare. no. Bar. i ꝑdicta. l. alio

¶An executor possit petere res hereditatis exhiberi ut vendat quas voluerit. Bar. in dicta. l. alio vbi etiā tractat an et q̄liter heres possit impedire venditionez quā vult facere executor vendens donec possit habere fidem de ꝓcio.

¶An vxor relicta executrix in testamēto mariti officiū executōis ꝑdat transeundo ad scōa vota no. Bar. in. l. i. §. a filio. ff. de ali. et cib. lega.

¶An religiosus possit fieri executor testamēti. dic ut no. Bar. in d. l. alio. nō. in. c. religiosus. ō testa. li. vi. Jo. an. i regla. is q̄ tacet. e. li. Pau. in cle. i. de testa.

¶An ꝓmissio de euictōne facta ꝑ executorē vendentem obliget heredē. no. Bar. i. l. alio. ff. de ali. et cib. lega. adde q executor vendens ñ ds cauere de euictōe iudex tñ ex officio suo pōt decernere actionē emptori ſm Bar. in. l. qui erat. ff. famil. herc.

¶Executore remoto ab officio ꝓp negligentiā alii q̄ remāserūt pñt sine alterius subrogatōne officiū exercere. ita dicit Bal. in aut. hoc āplius. C. de fideicōmiss.

¶Executorum altero mortuo remanet ptās supstiti de testa. c. ii. li. vi.

¶An vn⁹ executor possit palā et bona fide emere ab aliis executoribus rem hereditariā. vide Saly. in. l. si emptione. §. fi. ff. de ꝓtraben. emp. q̄ refert Barto. ⁊ alios. adde Ly. in. l. cū ipe. C. de ꝓtraben. emp. ⁊ in l. nō licet. et in aut. q̄buscunq;. C. de sacrosanc. eccle. glo. et Bar. in d. l. si in emptione. §. fi. facit. l. ñ existimo. ff. de admi. tu. in q̄bus ꝓcludit q palā poterit. ad de Bal. in. l. iii. C. de ꝓtraben. emp.

¶An executor testamentarius detrahat falcis. doc. q nō. quia nullum commodū ad eos pertinet. ō testi. tua. C. de epi. et cle. l. si quis ad declinandā. in aut. ō eccle. ti. §. sin autem.

¶Si testator mādat aliq̄ distribui ꝑ suos executores oia debēt distribui adeo q nihil remaneat penes eos. saluis tñ expensis ꝑ eos factis honesto mō. dictum est Archi. de testa. c. fi. li. vi. vbi vide.

¶An officiū executoris transeat ad successorē in dignitate vel officio. Spe. ti. ō instru. edi. §. nunc vo. v. insup. et se. et de offi. dele. q̄n abbas. Bar. in. l. q̄ liberis. §. hec verba. ff. de vul. et pup. do. Lar. flo. in cle. i. de testa. vbi etiā vide an executor teneat de culpa vl de dolo. et quid de casu fortuito.

¶An executor testamētari⁹ possit exercere officium suū ꝑ substitutū. no. archi. de testa. c. fi. li. vi.

¶An executor iussus distribuere inter paupes possit aliq̄d sibi ad vsum suū retinere. dic q ñ. de testa. c. ii. li. vi. et. e. ti. tua. de lega. ii. l. lucius. §. a te peto.

¶An executor testamētari⁹ teneat reddere rōem epo etiā de nō relictis ad pias cās. glo. in. c. tua. ⁊ c. si heredes. de testa. ⁊ ibi Inno. ⁊ doc. vide do. Lar. flo. in cle. i. de testa. in. ii. ⁊ iii. q. ubi ꝓcludit q sic.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An executor datus in testamēto possit cogi suscipere officiū vel susceptum nō dimittere. vide nō. in dicta cle. i. et in. c. iohannes. de testa.

¶ An testator possit liberare executores suos ab onere rōnis reddende. no. in. c. iohannes. de testa. Bar. tenet q nō in. l. aurelius. §. gaius. ff. de lib. le. glo. et doc. in dicta cle. i. de testa. adde Hosti. de testa. tua. Archi. lxxxviii. di. episcopus. ii.

¶ An seruus possit dari executor in testamento. dic q non. idem de pupillo surdo ⁊ muto. et q̄d de mulie re. do. Lar. flo. tenet q sic. in dicta clem̄. i. de testa. in xvii. q. cum tribus sequen.

¶ An executor iussus distribuere inter pauperes ⁊c. possit aliq̄d erogare in spuriū defuncti. doc. q ñ in. d. cle. i. ubi p do. Lar. flo. in vl. q. in ōrsū facit qō habet in. c. cū haberet. de eo qui dux. in ma. dicam. j.

¶ Stante statuto epi q si p executorē nō fit executō testamēti infra certū tpus devoluat executio ad epm testator instituit paupes xpi illos dūtaxat quos. Al. elegerit et nō alios. lapsum est dircum tpus non facta electione p. Al. post tempus epus eligit ille etiam Al. elegit dubitat qui sint pferendi. istā qōnez formāt moderni. in. c. tua. de testa.

¶ An executor possit agere p rebus hereditariis q̄s debet distribuere. vide Inno. de testa. iohannes. de cō di. aposi. c. ii. adde qō dicā. j.

¶ An executor possit distribuere male ablata testātis inuito epo. vide no. in cle. i. de peni. et remis. Archi. i c. ii. de testa. li. vi. Pau. in cle. dudū. de sepul. ⁊ i cle. i. de priuile. ubi vide glo.

¶ An monitio sinodalis q̄ fit p gñale pclama artet executores ignorātes eā. vide Bar. in. l. genero. ff. de his q̄ no. insa. Bal. in aut. hᵒ āplius. C. ō fideicōmis.

¶ An executor p lapsū anni sit puatᵒ ipo iure vl ope exceptōnis. nō. in. d. aut. hoc amplius.

¶ An executores q̄bus cōmissa est executio vl distributio bonoꝝ defuncti post mortē heredis instituti pñt ante mortē restituere vl distribuere. distinguit an sit restitutio facienda certe psone aut incerte. ut p Bar. in l. post mortē. C. de fideiusso. ubi p Bal. et do. meum Raph. ful. q̄ vident ptradicere. Bar. vide Bar. in. l. filiussa. §. diui. ff. de le. i. ut in. l. cū pater. §. a filia. ff. de le. ii. habui defacto et secutus sū opinionem Bal. et dñi mei tanq̄ equiorem.

¶ Quid si executores testamēti sint in pari numero et discordant. dic q pfigit eis termin̄ infra quē debeant pcordare. qō si nō fecerint tunc post terminū exeq̄tur epus. dictū est Bal. in. l. id quod paupibus. C. de epi. et cleri. in. v. colū. in. v. tertio q̄ro. qui allegat Spe. ti. de instru. edi. §. nūc aliq̄. et. l. huiusmodi. §. fi. ff. ō le. i. alibi dicit Bal. q discordantibus executoribus epus pōt adherere cui voluerit ⁊ gratificare. ita dicit in. l. vidue. C. de nup.

¶ Quid si testator deputauit plures executores cuz clausula q aliᵗ ñ possit exeq̄ sine alio ⁊ ille ñ vult exeq̄ dic q epus exequet. glo. in. c. fi. de testa. li. vi.

¶ Si testator decedat nō datis executoribus p quez debeāt distribui relicta in pios vsus. vide Inno. de v. sig. cum tibi. de testa. tua. tex. in. l. si quis ad declinandam. C. de epi. et cleri.

¶ An executores testamentarii possint reuocari p iudicez ecclesiasticū eriā si sit papa ⁊ alii loco illoꝝ subrogari. no. Inno. in. c. cum tibi. de ver. sig. adde q̄ dicā j. sub dictione papa. Pau. in cle. i. de testa. tenet q pp suspicionē possint remoueri. adde q si sunt ꝓtumaces pñt remoueri ſm Bal. C. de pcu. l. eū q̄. ff. ō suspec. tu. l. iii. §. pe. ⁊. ff. ubi pupi. edu. l. fi. Spe. ti. ō istru. edi. §. nunc vero aliq̄. v. sed q̄d si dixit. ⁊. v. se.

¶ Qualiter pbēt executores se dispensasse legata ſm voluntatē testatoris. no. Jo. an. de testa. c. ii. li. vi.

¶ An iudex ecclesiastic⁹ possit se intromittere de executione testamēti quo ad res legatas laicis. doc. q sic de so. ꝓpe. ex tenore. glo. Inno. et Hosti. de testa. tua. glo. e. ti. si heredes. glo. Inno. et Hosti. e. ti. nos q̄dez Pau. in cle. i. e. ti. Jo. an. e. ti. iohānes.

¶ Si testator ꝓmisit executionē testamēti sui aliq̄bus cū ꝓsilio alicui⁹ religiosi nominādi eū an ille religiosus possit dici executor. vide pau. in cle. i. de testa.

¶ An executor testamēti teneat facere inuentarium. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc vero. v. sed an teneatur.

¶ An sufficit q executor cedat legatario actiones ad rē legatā. Hosti. de testa tua. ⁊ Pau. in cle. i. e. ti. ad de qō no. Jo. an. de testa. iohānes.

¶ Executor testamētarius ñ pōt vēdere nisi presente pecunia. ⁊ sic nō pōt hāe fidē de pcio. ita dicit Bar. i l. a diuo pio. §. si in emptione. ff. de re iudi.

¶ An vn⁹ executorꝝ possit alii cōmittere vices suas. Bar. in. l. i venditōe. §. fi. ff. de bo. auc. iudi. pos. no. in. c. ii. de testa. li. vi. q̄d aūt de extraneo an executor possit alteri nō executori committere. vide in dicta. l. in venditione. §. fi.

¶ An executor datus ad distribuendū iter pauperes possit pus mēdicātibus religiosis q̄ aliis distribuere. Jo. an. in. c. i. de testa. li. vi. sup glo. licet certā.

¶ An executor testamti possit alienare bōa sibi vl cure sue ꝓmissa. Spe. ti. ō instru. edi. §. xiiii. v. sed quare

¶ An executio testamēti facta p fratrē minorē valeat vide Federi. de senis consilio suo. xv. do. Anto. in. c. fi. de consti. vbi vide.

¶ An testator possit alicui ꝓmittere ut eligat sibi executorē. vel illū executorē deputare quē talis elegerit. ar. q sic. ff. de pcura. l. i. qō nō. ō testa. cū tibi. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc aliq̄. v. insup. tenet q testator possit executoris nominationē alii ꝓmittere ñ factionē et idez tenuit Nico. de mat. ut refert Jo. an. in addi. ad Spe. in addi. magna. v. querit ipe nicola⁹. idem tenet Bal. in. l. captatorias. C. ō testa. mili. idē in. l. id qō paupibus. C. de epi. et cle. idem voluit Bar. in. l. cū q̄dam. ff. de reb⁹. dubi. idē reperio Bal. tenere i. l. si quis a filio. §. si plures. ff. de le. i. idem tenet Jo. de imo. in. c. cum tibi. de testa. qō no.

¶ Qua actione conueniatur executor a legatariis. Ly. C. de epi. et cleri. l. id qō pauperibus. in. i. q. et ibi Bal. Ly. in. l. penul. C. de dona. Specu. ti. de instru. edi. §. nunc vero aliqua. ff. quando dies leg. ce. l. firmio. in glo. ab heredibus.

¶ Si heres sub hoc noīe heres factus est executor repudiante hereditate nō pōt esse executor. secus si sub noīe ꝓprio. p no. in. l. si plures sint. ff. de vul. et pup. et in. l. lucius. ff. de fideicō. liber. adde tex. no. ff. ō annu. lega. l. seyo medico.

¶ An executor testamti possit esse collegiū. no. Bal. in. l. id qō paupibus. C. de epi. et cleri.

¶ An officiū executoris testi trāseat ad heredē. bar. i l. a filio. ff. de ali. et cib. lega. ⁊ no. ō testa. c. ii. li. vi. in glo. mortuo. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc vo aliq̄. v.

UVA. BHSC. IyR_001

insup q̃rendū ē. ⁊. v̄. se. vide Ang. i ꝓsilio suo. cclxxx. qō incipit ponderandū . Bar. i. l. añpenl'. ff. de tutel'.

¶ Executores testamentoꝝ sunt priuati officio p cursum temporis in ꝓstitutione dyocesani ꝓfixi si eorum officii noticiam habuerūt. vide Angel'. in consilio suo lxii. quod incipit quoniam.

¶ Si bona hereditaria distribuēda p executores detinent' ab aliis qua actione agere debeant ⁊ coraz quo no. Bal. in. l. id qō paupibus. vide. ff. man. l. si v̄o nō remunerādi. §. fi. cū. l. se. Bar. ff. ō le. ii. l. si qs titio. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc vero aliqua. v̄. no. et. v̄. et sciat. et ibi Jo. an. no. in aut'. de eccle. ti . §. si quis vero ꝓ redemptione. in glo. ꝓpleri. colī. ix. Ange. consilio suo. cxxvii. quod incipit bona.

¶ Quando executio est commissa priori potest elige re fratres et conuentum suum. ſm Bar. in. l. cuz quidam. ff. de le. ii. quod nō.

¶ Si plures sint dati executores vnus non potest facere sine alio executionem. nisi in tribus casib⁹ positis in. c. fi. §. sane. de testa. li. vi. videlicet quando alii sūt mortui. vel qñ agunt in remotis. vel nolunt admistra re nisi aliud testator expresserit. ut ibi. Quid autem si vnus nō multū distaret. dicit ibi glo. q̄ debet vocari. et assignari terminus infra quē veniat. ita dicit ibi gl'. in. v̄. remotis. idem Bal. in. l. nulli. C. de epi. et cle. idē dicit Jo. an. in addi. Spe. ti. de instru. edi. §. nūc aliqua. v̄. sed nunquid. ubi plures . in addi. magna. q̄ incipit. iste versiculus. cum duobus se. hanc opinionez secutus est Bar. in. l. si plures. ff. de admi. tu. et expſ sius in. l. si tibi. §. vnius. ff. de op. le. facit . l. seruo. e. ti. Bal. in. l. pluribus. ff. de ꝓcura. idem reperio cōsuluisse Federi. de senis consilio suo. lxv. facit. c. cū plēs de offi. dele. li. vi. By. in. l. lucius. §. q̄squis. ff. de le. ii. adde Bal. in loco multū extraneo videlicet in. l. cū magistratu. C. qñ ꝓpuo. nō est necel'. idem tenuit bar. in quodā consilio suo qō incipit. factū tale est. que sūt mēti tenēda. qz nō ita cōpendiose reperies alibi. facit qō in simili dicit' de ꝓcura. c. si duo. li. vi. ⁊ de arbi. c. i. li. vi. ⁊ in iudicibus delegatis. in. c. fi. de re iudi.

¶ Executor debet ad vnguem seruare verba testamē ti. l. si pupillorum . §. si prętor . ff. de re. eorum. et ibi Bal. quod no.

¶ Cuius expensis facit executor executionē heredis vel legatarii. vid̄ Jo. an. in addi. Specu. ti. de instru. edi. §. nunc vero. v̄. fi.

¶ Si circa executionē testamenti eo casu quo ꝓtinet ad epm ipe ē negligens ñ supplet capl'm. sed archiepus ſm glo. in. l. nulli. C. de epi. et cle.

¶ Executor nō exequens voluntatē defuncti perdit commodū sibi relictū . nam in dubio censet' relictū ut exequat'. ut in aut'. licet testator. C. de epi. ⁊ cle. adde Bar. in. l. i. ff. dele. ii. ⁊ in. l. cū filius. §. nō iure. e. ti. ⁊ in. l. q̄ testō. ff. de testa. et adde qō no. in. l. post legatū. §. i. ff. de his q̄. ut indig.

¶ Quis dicat' executor testamēti ⁊ de multiplici ei⁹ noie vide no. in. l. nulli. C. de epi. et cle.

¶ An heres liberet' soluendo sine executore legatum factū ad pias cās. notat' in dicta. l. nulli.

¶ Executor debet ꝑus legata ad pias cās paupibus hospitaliū distribuere q̄ aliis. tex. est. in d. l. nulli. vide Bar. qui dicit q̄ hodie epi pñt ꝓ libito distribuere. in aut'. de eccle. ti. §. si quis ꝓ redemptione.

¶ Executor testamenti etiam si sit episcopus nō pōt alterare legatum de vna causa ad aliaz. ut si est relictū pauperibus in alimoniam non poterit maritare domicellas. secus si non alterat causam sed spēm legati de vna specie ad aliā nō mutata cā. vid̄. C. de epi. et cle. l. si quis ad declinandam.

¶ An executor testamenti possit vendere rem precio sam pro modico legato. vide glo. et Barto. in. l. quā diu. C. de distrac. pigno.

¶ Si ꝓcurāt executor ⁊ legatari⁹ qs debeat ꝓferri. vide Bar. in. l. si qs titio. ff. de le. ii.

¶ An dato executore ad distribuendum inter paupes quos elegerit infringat' electio si poterat digniores eligere. no. in. l. cū quidam. ff. de le. ii.

¶ An legatū deficiens ptineat ad executorē v̄l ad heredē. vide in. l. si qs quos. ⁊ in. l. si qs titio . ⁊ in. l. codicillis. in ꝑn. et ibi plena glo. ff. de le. ii. vide in. l. pat' §. rusculan⁹. ⁊. §. iulianus ait. ff. de le. iii.

¶ An executor iussus dare vni paupi possit dare duobus. vide tex. et Bar. in. l. vnum ex familia. §. si duos. et. §. se. ff. de le. ii.

¶ Si executor in pte exequat' ⁊ in parte negligat an tota executio deuoluat' ad epm. vide Bar. in dicta. l. vnū. §. si duos. vbi etiā tractat an executor instituēdo pauperes videatur eligere.

¶ An executor grauat⁹ dare certis paupibus possit dare aliis paupibus ⁊ grauare ut dent aliis paupib⁹. vide Bar. in d. l. vnū. §. si fundū.

¶ Si executor decedat anteq̄ eligat paupes an succedant oēs vel epus eligat. vide Bar. in d. l. vnum ex familia. §. rogo. ff. de le. ii.

¶ Si legatū fiat executori de certa q̄ntitate ad aliq̄d faciendū si minus expenderit residuū erit heredis non executor. ut. l. lucius. §. a te peto. ff. de le. ii.

¶ Executor merus testi ñ pōt agere ō heredē. glo. in l. si legatarius. ff. de le. iii.

¶ Legatū annuū ꝓstandū ab executore ñ limitat' ad vitā executoris. ff. de annu. le. l. annuū qō no.

¶ Heres soluēdo executori liberat' etiā anteq̄ ab eo exigat cautionē de exeq̄ndo v̄l restituēdo qō exigit. vide in. l. liberto. §. largius. ff. de annu. le. qō no.

¶ An in dubio qs ꝓsumat' executor vel legatari⁹. vide. ff. de vsufruc. l. generali. §. duas.

¶ Executor depuratus ad distribuendum inter paupes xp̄i non potest distribuere vni tantum . l. i. ff. de op. le. et quod ibi no.

¶ Si executor male eligit vel ex defectu icapacitatis electi. vel pp formā an iteraro possit eligere. vid̄ Bar. in. l. quotiens. ff. de op. le.

¶ Femina pōt esse executrix testi. dixi aliq̄d . s̄. vide l. pe. ff. de op. le. vide glo. in. c. fi. de testa. li. vi. q̄ dicit q̄ de iure nō possit. sed de ꝓsuetudine seruat' ꝓtrarium adde glo. ꝓtra. in. l. antepenul. ff. de tutel'. et in. l. vxori. §. i. ff. de fal. vide tex. ff. ō neg. gest. l. iii. §. hec v̄ba Ly. in. l. id quod paupibus. C. de epi. et cleri . et ibi Bal. Bar. in. l. femine. ff. de reg. iur.

¶ Executor pōt filio spurio testatoris ꝓstare alimenta ituitu pietatis. licet testator id ꝓhibuerit. vid̄ By. in consilio suo. xvii. quod incipit. q̄stio talis est. Bal. in dicta. l. id quod pauperibus.

¶ Executor inter paupes pōt eligere minus paupez ar. ff. de le. ii. l. cum quidam. Bal. in dicta. l. id quod pauperibus. quod no.

¶ Executor pōt eligere odiosum testatori. quia ex eo

UVA. BHSC. IyR_001

q̄ decessit confessus et contritus remisit odium. ar. in stiꝫ. de iniur. §. fi. secus si esset odiosus et indignꝰ. puta qz ꝓcubuit cū sozoze. matre. vel cū vxoze. vel filia. ſm Bal. in dicta. l. id quod paupibus. q̄ allegat. l. fi deicommissum. C. de fideicō.

¶ Infra quantum tempus debet exequi relictum ad pias causas. et de pena non exequētis. vide in auꝫ. de here. et fal. §. si quis auꝫ. z ibi glo. adde Bar. in. l. cū q̄dam. ff. de le. ii. et in consilio suo. xci. quod incipit cō stitutione camerien. episcopi. vide Bal. pulchze. in. l. captatozias. C. de testa. mili.

¶ Heredes possunt inter se agere p̄ executione testamenti. maxime si eozum interest. ff. famiꝫ. herc. l. bis consequentis. §. idemq;.

¶ An testatoz possit dare licentiā executozi suo ut ref hereditarias capiat p̄pria auctozitate. vide glo. in. l. titio. ff. de le. ii. facit. l. nō est miꝫ. ff. de pigno. act.

¶ An executoz possit rē vendere absq; hꝰ q̄ denūtiet heredi. vide Bar. in. l. creditoz. C. de distrac. pigno.

¶ Tpus pfixū ad exequēdū ñ currit ignozāti. Bal. in. l. genero. in fi. ff. de his qui no. infa. Bar. z Bal. i l. captatozias. C. de testa. mili. q̄ nō.

¶ An datis pluribus executozibꝰ in testō vnꝰ possit exeq̄ alio ꝓtradicente. vide no. in. c. fi. de testa. li. vi.

¶ Si executoz datus in testō renuntiauit in manibus epi non potest exequi alio contradicente. vide no. i. c. fi. de testa. li. vi.

¶ Si executoz datus in testō renuntiauit i manibus epi an possit postea officiū reassumere. vide Bal. in. l. deberi. C. de fideicōmiss. liber.

¶ Si testatoz ozdiauit suos executozes sub forma videlicet ut exequerent cum ꝓsilio ꝓzis fratrū p̄dicatorū vel guardiani fratꝝ mioꝝ. an deuoluta ptāte exeq̄ di ad epm teneat sub illa forma exequi. vi. Bal. in. l. fi. C. si mā. ita fue. alie. in fi. adde Ly. et Bal. i auꝫ. ingressi. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Executoz iussus a testatoze omnia facere cum consilio talis potest gerere absq; illius consilio dum tamē requirat. Jo. an. in. addi. Spe. ti. ō instru. edi. §. nūc vero. v. sed quid si dixit.

¶ Executoz ad pias causas pōt ꝓstituere ꝓcuratozē in iudicio ante lit. contꝫ. qz sub noie hꝫ actionē. ar. l. fꝫ si vnus. §. ꝓcuratozē. ff. de iniur. ita dicit Bal. in. l. id qd̄ paupibus. C. de epi. et cle.

¶ Emēs ab executoze q̄ ex mādato testatozis pōt vēdere pleno iure pōt tū ab herede petere ut cogat ratifi care ne vllo tpe possit sibi ꝓtrouersiā mouere. ar. auꝫ. si captiui. C. de epi. et cle. Bal. addit qd̄ habet in fili in. l. apud iulianū. ff. ad trebell.

¶ In alienatione facta ab executozibus iussu testatoris seu licentia nō requirit decretū. ut. l. fi. C. qñ decreto opus nō est. z ibi Bal.

¶ Epus et etiā iudex secularis pñt executozibus pfigere terminū ad exequendū. z istud tpus iterpellat p̄ hoie. qd̄ intellige nisi tpūs esset limitatū a testatoze. ex quo habes q̄ ꝓstitutio synodalis pfigens tpus executioni testamentoꝝ nō habet locū si testatoz de alio tpe p̄uidit. qd̄ tene menti. ſm Bal. in. l. cū q̄daꝫ si dies. ff. de vsur. per illum tex.

¶ Quod debet fieri per executozem non debet preueniri per heredes. Bal. in. l. si seruus. C. de fideicom. liber. per illum tex.

¶ Etiam absente herede z ꝓtradicente pōt executoz officiū suū exercere. qz p̄ scientia sua debet z non pro conscientia heredis. Bal. in. l. nulli. C. de epi. et cle. qui allegat. l. pe. C. de dona.

¶ In legatis ad pias causas licet differaꝫ aditio hereditatis non tū differt executio. tex. in dicta. l. nulli. et ibi nō. neq; terminus pendente inuentario differt talē executionē. ſm Bal. in d. l. nulli. q̄ allegat Ly. i. l. fi. §. donec. C. de iure delib. qd̄ nō.

¶ Si vnus executoꝝ est moztuus epus non pōt aliū adiungere vel se associare. qz licet epus possit supplere malicia et negligentia executoꝝ nō tū in hoc casu pōt supplere. ſm Bal. in d. l. nulli. q̄ allegat no. i dicto. c. fi. de testa. li. vi. et ibi etiaꝫ subdit q̄ si duo executozes acceptauerunt officiū z vnus se absentat talis acceptatio non operaꝫ ut executio nō possit fieri sine eo. quia anima testatozis ex ipius absentia nō debet pendere. secus si forte esset absentia breuis vel modici tpis. qz tunc debet expectari. ſm glo. et ſm Jo. an. in dicto. c. fi. optime facit. l. multa. in pn. ff. de condi. et demon. ſm Bal. in dicta. l. nulli.

¶ Postq̄ executoz incepit agere ꝓpellit implere officiū. ut. l. q̄ntus. ff. de annu. lega. secus si nō incepit. qz tūc nō ꝓpellit. l. fi. de reli. z sump. fune. ar. l. si quis se pulchzū. e. ti. Bal. in d. l. nulli.

¶ Si sunt dati plures executozes z dictū est q̄ vnus nō possit exequi sine alio vno moztuo extinctū est mandatū. de testa. c. fi. li. vi. de quo vide Bal. in. l. cū magistratus. C. qñ ꝓuo. nō est necess. ubi vide q̄d si plures executozes faciant diuersas distributiones.

¶ Bannitus pōt esse executoz testamenti quo ad nudum ministerium. puta quo ad electionē vel declarationē aliquā faciendā. ff. ad trebell. l. ex facto. licet ñ habeat actionē p̄ executione. ut. l. tutelas. ff. de capi. di. ſm Bal. in dicta. l. id quod paupibus. ubi vide p̄ euꝫ quid de excōmunicato. quid de impubere. q̄d de collegio. de quo vltimo dixi. ō.

¶ Si vsurarius fecit executozes et dedit memoriale epo in quo ꝓtinent oia noia illoꝝ q̄bus debeat fieri restitutio. et epus dicat illud pdidisse executio fieri non dꝫ. tū poterit epus pecunias illas petere ut distribuat ſm Bal. in dicta. l. id qd̄ paupibus. q̄ allegat in ar. l. in testō. i. ff. de condi. et demō. z. l. argentariꝰ. §. cum autem in ratione sui. ff. de eden.

¶ Executozes deputati ad restituendū icerta pñt distribuere inter paupes loci testatozis. licet alibi exercuerit vsuras. quia exquo distributio fit p̄ aia non refert ubi fiat. ſm Federi. de senis ꝓsilio suo. xxxii. q̄ allegat in ar. auꝫ. omnes peregrini. C. cōia. de suc. Bal. in dicta. l. id quod pauperibus.

¶ Annus qui datur ad exequendū incipit a die monitōnis facte. de testa. nos q̄dem. z. c. tua. dicit tamē Federi. q̄ si executoz ꝓpter opis magnitudinē et qualitatē nō potuisset. j. annū exequi tunc durat executio etiā post annū. ita tenet ipe in ꝓsilio suo. cxxiiii. ad qd̄ optime facit. l. si mihi z tibi. §. si quis seruos. ff. ō le. i. ff. loca. l. insulam. §. i.

¶ Licet iudex interdicat executozibus executionem testamenti. valet tamen q̄ fit cum illis qui secum contrahunt. quia talis prohibitio non afficit ignozantes. ſm Bal. in. l. i. ff. quod iussu.

¶ Qñ testatoz nullo instituto herede iussit bona sua distribui p̄ executozes seu cōmissarios vel fideicōmissarios illi tenēt locū heredū. ſm Bar. in. l. alio. ff. ō ali.

UVA. BHSC. IyR_001

et cib. lega. in. i. q. Inno. in. c. cum tibi. de testamen.
¶ Debitores si conueniantur ab executore testamẽti possunt dicere nolumus tibi sed heredi. ſm Bal. in l. i. C. de solut.
¶ Executores debent iurare se expendisse pecunias in pias cãs. ut. l. si qs p redemptõe. ⁊ ibi Bar. C. ō dona. et ibi Bal. etiã dicit q de expensis minutis q̃ ñ pñt aliter ꝓbari stat iuramẽto executoꝝ.
¶ Mer⁹ executor põt p iudicẽ remoueri ut suspect⁹ secus in mixto. ſm Bal. in dicta. l. id qō paupibus. q̃ allegat. l. eũ qui res agit heredũ. ff. de ꝓcura.
¶ Executor ad pias causas poterit compelli per episcopum usq; ad. xl. annos reddere rõnem. ſm Bal. i dicta. l. id qō paupibus. alleg. aut. de eccle. titu. §. p tpalibus. ubi etiam vide q̃liter executor ꝓbabit expensas factas. et an stetur libro eius vl̃ iuramẽto. p Bal. in dicta. l. id quod.
¶ Per hec verba extremã voluntatẽ meã committo dispositõni talis intelligit voluisse q oia bona sua pauperib⁹ ⁊ in pias cãs p illũ distribuant. si aũt in ñ pias cãs intestatus decedere videt. si aũt ꝓcepisset executori q oia ꝑter pauca in nõ pias cãs expenderent. pauca vero in pias. dicũt q̃dam q rõne illoꝝ paucoꝝ que ꝓcepit dispensari in pias causas testatus decedere itel ligit. ar. ff. de le. ii. l. si qs titio decẽ. alii dicũt ⁊ meli⁹ q intestatus videtur decessisse q executor distribuit illa pauca in pias causas. omia alia habebit heres ab intestato qui deducta falcis. soluet legata ſm voluntatẽ testatoris. ita dicit Inno. ad litteram cuz tibi. ō testa. et idem ibi. Jo. an.
¶ Si testator iubet per tales executores seu commissarios bona sua distribui int̃ paupes si fili⁹ suus decesserit sine filiis. vel si postumus ñ nascet. an talis substitutio sit directa vel fideicõmissaria. vide qō no. Bar. in. l. centurio. ff. de vul. et pup. in. ỽ. sed nunq̃d si testator dixit si filius meus q̃cunq; decesserit. ꝛc. tenet q substitutio pauperꝝ est directa. ⁊ allegat. c. cũ tibi. de testa. ꝓtrariũ tenet Bal. in. l. ꝓcibus. C. de impu. et ali. substi. ỽ. sequens q̃stio est quotidiana. vi ō Bar. in l. alio. ff. de ali. et cib. lega.
¶ Executoꝝ nomẽ est nomẽ generale. et qs dicat pro prie executor. no. ō offi. dele. sup qõnum. §. nos vero qñq; dicit iudex delegatus. C. de iudi. l. aptissimi. aliter sumit. C. ō execu. re. iudi. l. executorẽ. ⁊ l. si ut p ponis. Jtẽ executor. i. notarius. C. de epi. et cle. l. cũ clericis. plene p Jo. an. in. c. iohannes. ō testa. sup. ỽ. executores. quod nõ.
¶ Stante statuto epi q si p executorẽ non fiat executio testamẽti infra certũ tpus devoluatur executio ad epm. testator instituit paupes xpi illos dũtaxat quos elegerit executor ⁊ ñ alios. lapsũ est dictũ tpus ñ facta electione p se. post tpus aũt epus eligit. ille etiã eligit dubitat q̃ sunt ꝓferendi. istã questionẽ formar Bar. in l. cũ q̃dam. la. ii. ff. de le. ii. ubi vi ō Ang. et Bal. in. l. id quod paupibus. C. de epi. et cle.
¶ Nũq̃d executor testamẽti possit õ heredes agere p rebus hereditariis q̃s debet distribuere. vide Jnno. ō testa. iohannes. de condi. appo. c. ii.

Dicto de executione. Vel de executore testamẽti

dicẽdũ est nũc de executõe sñie ⁊ ꝓmo an petẽs executionẽ sñie hẽbit necesse ꝓbare eã iuste latã. Jnno. i. c. i. de ꝓfir. uti. vel inuti. Lau. in cle. fi. de appell.

¶ An executio sñie possit fieri die feriata. vide Federi. de sens. ꝓsilio suo. cli. Archi. ii. q. i. sicut. d. Ant. in. c. fi. de fer. adde Jnno. i. c. fi. de iudi. et in. c. ex rõne. de appell. Bar. in. l. i. §. nũtiatio. ff. ō no. op. nũ.
¶ Executio sententie in criminali fit nomie petentis ut. l. pe. in ꝑn. ff. de pub. iudi.
¶ An in criminalibus possit fieri executio sententie infra decem dies datos ad appellandum. habetur i. l. qui vltimo. ff. de pe. et in. l. non tantum. ff. de appell. et in. l. i. ff. nil. noua ap. pen.
¶ An deserta appellatione per lapsum temporis possit ꝓximus iudex exequi sententiam sine alia cautione. nõ. in. l. i. ff. nil. noua ap. pen.
¶ Delegatus et quilibet alius q̃ ñ põt exequi sñiam nihil põt de tpe executõnis vel alias circa ipam executionẽ disponere. Bar. in. l. ii. ff. de re iudi.
¶ An executio ꝓdẽnationis expensaꝝ debeat fieri in administratorẽ vel in dñm. no. Bar. in. l. ii. in ꝑn. ff. ō re iudi. et in. l. si se nõ obtulit. eo. ti.
¶ An in executione sñie sit necessarius libell⁹ vel lit. cont̃. vide Bar. in. l. int̃ dies tres. ff. de re iudi. Spe. ti. de execu. sen. §. nũc dicẽdũ. ỽ. sed pone iudex. ⁊. §. breuit. Jnn. de libel. obla. c. i. ō offi. dele. cũ i iure. ubi Jnn. i gl. i. Archi. ii. q. vi. anteriorꝝ. ⁊ c. ab executore
¶ An ꝓmissa executione ab hoie vel a lege videat cõmissa cognitio. vide Bar. i. l. a diuo pio. ff. de re iudi. ubi etiã tractat q̃liter cognoscit mer⁹ executor a mixto. ⁊ an executor possit delegari.
¶ An sñiam capitalẽ ab vno iudice latã ali⁹ possit exequi. et q̃ sit rõ. dic ut nõ Bar. in dicta. l. a diuo pio. adde ad materiã q vnus iudex possit exequi sñiaz alterius. qō habet in cle. i. §. penul. de foro. ꝓpe. xxiii. q. ii. dñs. xc. di. ꝓcipimus. ii. q. i. multi. xi. q. iii. cure. in aut. ut nulli iudicũ. §. si quis vero.
¶ Q̃ñ debeat fieri executio in criminalib⁹ vel in ciuili glo. ii. q. i. sicut. q̃ etiã dicit q sñia iudicis nõ habẽtis superiorẽ dz statim mãdari executioni. in aliis ỽo in reali post decem dies. in ꝑsonali post q̃drimestre. adde qō nõ. Bar. in. l. continuus. §. illud. ff. de verbo. obli. glo. xi. q. iii. cum apud.
¶ Executio sententie potest fieri etiam si appellatio est deserta licet non sit ꝓnuntiata deserta. no. Jnno. de appell. ex ratione.
¶ Executio dz ꝓcedere anteq̃ pueniat ad capturam ꝑsone ad quã pueniẽ ꝓcedẽte executõne bonoꝝ in q̃b⁹ fieri dz executio. ut. l. iii. §. tutores. ff. de suspec. tu. vi de Bar. in. l. i. ⁊ l. fi. ff. de cessio. bono.
¶ An delegatus possit exequi sñiam suã interlocutoriã. vide Bar. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi.
¶ Propter executionẽ fiendã vn⁹ iudex põt iploraze auxiliũ alteri⁹. ut nõ. Bar. in. l. a diuo pio. §. i. Ly. in. l. ẽpalem. C. de epi. audi. nõ. in. c. i. de offi. oꝝ.
¶ Si iudex exequens excedat modum in exequendo ad quem sit appellandum. nõ. Bar. in dicta. l. a diuo pio. ff. de re iudi. §. i.
¶ Qui sunt iudices qui habent exequi sententiaz arbitroꝝ et aliorum non habentium iurisdictionem. Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. i.
¶ An in executione sñie sit ꝑs citãda. Bar. in dicta l. a diuo pio. §. in venditõe. Jnno. pulcbre in. c. ex rõne. ō ap. adde qō dixi. ö. sub dcõe citatio. adde Paul. in cle. quãuis. de fo. ꝓpe. Bar. in extraua. ad r ꝓmendã. in glo. bic est casus. Jo. an. in. c. cũ sup. de appell.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An cõdemnato viro vel vxore possit fieri executio in dote. vide Bar. in dicta. l. a diuo. pio.
¶ Quadruplex est remediũ p executõe snie. put no. Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. si pignori.
¶ An et quando tertius contradicens impediat execution sententie. nõ Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. si sup rebus. ubi etiã vide an solus possessor possit ipe dire executionẽ snie. Itẽ an debitore desinẽte dolo possidere possit fieri executio in possessione.
¶ Pro re certa in iudiciũ deducta in snia vl alio quolibet habẽte paratã executionẽ fit executio in estimatione. Bar. in. l. iul. ff. de pfes. qõ nõ.
¶ An sententia lata contra principales possit fieri executio contra fideiussorem sine nouo pcessu. Barto. in. l. i. ff. de re iudi.
¶ Qualiter possit fieri q ptractus õ iure cõi habeat executionẽ paratã. no. Bar. i. l. ii. in fi. ff. de iureiurã.
¶ De sententiis que trahunt retro executionẽ in quibus remanet officiũ iudicis. vide Bar. in. l. miles. §. qui iudicati. ff. de re iudi.
¶ An snia a qua est appellatũ possit executioni mandari p iudicẽ appellatõnis. vide glo. in. c. pastoralis. §. prerea. in. v. discussa. de offi. dele. et ibi doc. tex. vide q sic. de testa. raynal.
¶ Cautelã ad retractandã executõz snie corpalis. vi de p Bar. in. l. ii. §. i. ff. de custo. z exhibi. reo.
¶ An executio snie q lata est õ pncipalẽ possit fieri õ tertiũ in quẽ dolo trãslata est possessio. nõ. Bar. in. l. i. §. necessario. in fi. ff. si muli. ven. no.
¶ Judex in exequendo sniam põt incipe a pcepto de soluendo. no. Bar. in. l. fi. ff. de auc. tu.
¶ Instrumẽta liqda hñt paratã executionẽ. Bar. in l. pinde. §. fi. ff. ad. l. acquil. z in. l. i. C. de eden.
¶ An in executione snie requratur cause cognitio. vi Inno. de testi. veniẽs. Inno. de re iudi. cũ sup. in glo. p Fede. de senis pfilio. cli. Inno. in. c. qz. u. de iudi. i fi. glo. magne. vide no. in cle. quãuis. de so. cõpe. Arch. ii. q. i. sicut. Bar. i. l. a diuo pio. ff. de re iudi. ad de bar. i extraua. ad repmendã. i glo. h ẽ casus. tex. in c. venerabilẽ. in pn. iuncto. v. obiectõni. de elec.
¶ Quid sit executio snie. vide Jo. cal. i repeti. c. mãdatũ. de Rp. Jo. de lig. in cle. auditor. e. ti.
¶ Causa qcunq retractationis snie etiã p restitutõz in inte. impedit sententie executionẽ. dictũ est Inno. in. c. pastoralis. de offi. dele.
¶ Re empta sup q lata est snia fit executio in estimatione. tex. et ibi Bar. in. l. iul. ff. de re iudi.
¶ Executor snie põt sequestrare fructus vel rẽ mobilem sup qua fiebat executio etiã post appellationẽ. vide Bar. in. l. ii. in fi. ff. de appell. reci.
¶ Quis dicat executor rei iudicate. z quo noie vocetur. vide in. l. executore. C. de execu. rei. iudi. p bar.
¶ Executor non potest fieri nisi post rem iudicatam alias non valet. ut. l. nimis ppere. C. de execu. rei iudi. et quotuplex sit talis executio. vide i. c. pastoralis. de offi. dele. in glo. magna.
¶ Executio pmo debet fieri in bonis mobilib z postea in imobilibus. z deinde in nominibus debitorum et iuribus. ut. l. a diuo pio. ff. de re iudi.
¶ Executio pfessionis facte corã vno iudice non põt fieri p officiũ alterius iudicis. nisi sit requisitus a prioze corã quo facta est pfessio. Jo. an. in addi. Spe. ti. de confes. §. nunc videndum. v. iii.

¶ Qualiter fit executio õ mulierẽ maritatã q nõ hz nisi dotẽ. dixi aliqd. ẽ. fm Bar. adde Jo. an. in addi. Spe. ti. de sen. execu. §. sequitur.
¶ An requenda est snia p missionẽ in possessionẽ in qua re debeat fieri missio. no. glo. et Bar. in. l. ppera dum. §. sin aũt reus. C. de iudi.
¶ An executor in criminali debeat ad mandatũ superioris exequi iniquã sniam. do. Ant. in. c. pastoralis. §. qz vo. de of. del. Inno. tenet q nõ. adde qõ no. Inno. de of. del. psuluit. in. v. iniustã.
¶ Executio snie fit officio iudicis. licet actio in factũ proponatur. vide in. l. si iudex circumuento. ff. de mino. et in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. et in. l. ii. et in. l. fi. C. de except. rei iudi. et in. l. actori. C. de re. credi. et iureiuran. quod no.
¶ De quibus executor sententie potest vel nõ potest cognoscere. et que impediunt executionem. Inno. in c. decetero. de re iudi. et in. c. dudum. de pbẽ. bar. in dicta. l. a diuo pio. §. i. glo. et doc. in. c. pastoralis. §. qz vero. de offi. dele.
¶ Executionũ alia mera. alia mixta. alia p pte. fm Inno. in. c. decetero. qui dicit q licet executor aliqñ cognoscat de obreptione nunq tamen pnunciat super ea. Item non debet pbationes recipere super iusticia cause. vel super nullitate sententie nisi sint parẽtes. fm eum in dicto. c. decetero.
¶ Executor snie nõ põt habere fidẽ de pcio. dicit gl. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi.
¶ Executio facta ppostere z inordiate põt retractari tex. est vnicus in. l. nõ ẽ verisile. §. fi. ff. qõ me. cã.
¶ An executor dicat exequendo modũ excedere. vi de Hosti. z doc. de re iudi. qõ ad psultationẽ. Bar. in l. ab executore. ff. de appell.
¶ Executor nec in citatõibus nec in aliis actib9 tenetur seruare solitũ ordinẽ iudicioz. fm Inno. i. c. ex rõne. de appell. nec eius gesta viciant pp ordinẽ ñ seruatũ qz ñ hz cause cognitionẽ. fm Inno. ibi vide. B. in. l. i. circa fi. C. de iudi. et iõ ab eo nõ appellat pp ordinẽ nõ seruatũ. no. Inno. in. c. pposuit. de pces. pben. glo. i l. ab executore. C. qñ ap. ñ reci. facit. l. fi. ff. qõ me. cã z qõ no. Inno. in. c. ii. de in inte. resti.
¶ An iudex possit pcedere parti ut ppria auctoritate sniam exequat. glo. tenet q sic. i. l. meminerit. C. vn de vi. z in hoc reputat singularis. z ibi Ly. in. i. et. ii. q. qõ singulariter limita fm Ange. in. l. q restituere. ff. de rei ven. nisi executio exigat manũ militarẽ. quod no. de mã. no. Inno. c. cũ nostris. de pces. pben. vbi tenet cũ dicta glo. vide Bar. in. l. iuste. ff. de acqr. pos. glo. et Ly. in. l. dotis. C. so. ma. adde Inno. ex pte. i. de ver. sig. Hosti. de psue. c. i.
¶ An snia lata õ filiũ possit mandari executioni õ patrẽ. no. in. l. si filio. ff. so. ma. z. l. cũ fili9. ff. de ver. ob. z dato q nõ an possit exeq õ filiũ durãte patria ptate. vel debeat expectari tpus quo fili9 sit sui iuris. glo. in dicta. l. si filio. doc. in. l. iii. §. sed vrg. ff. õ mino. bar. in. l. si dubitet. ff. de fideiuss. qõ nõ.
¶ Quis exequat sniam rectoz scolariũ. Ly. et doc. in. i. episcopale. C. de epi. audi.
¶ An executio snie sit actus iurisdictõnis. no. in. c. si delegatus. §. ulti. de offi. dele. li. vi. ubi bonus tex. Jo. an. in. c. de cau. de offi. dele.
¶ Ad quẽ spectat executio snie pfirmate p iudicẽ appellatõis. glo. z doc. in auth. si qs litigantiũ. C. õ epi.

UVA. BHSC. IyR_001

et cle. Guil. de cu. ⁊ Ja. bu. in. l. tale pactū. §. q̄ ꝓuo cauit. ff. de pac. Bar. in d. l. a diuo pio. Spe. ti. ꝺ exe cu. sen. §. ii. v. ſ3 põe iudex. vide in. c. romana. §. cum aũt. de ap. li. vi. glo. plene ꝺ of. del. paſtoral. §. ꝓterea

¶ Quid ſi iudex a quo eſt appellatū ꝓcepit ſniaz mã dari executioni an debeat exeq̄ nõ obſtante appellatõe no. Jnno. de offi. del. cũ in iure. Lau. in cle. i. de re iu di. ubi do. Lar. flo. in. viii. q.

¶ An exequenti ſniam nullã ſiue iniuſtã poſſit ipune reſiſti. dic q̄ ſic ſi nullitas eſt notoria. glo. pe. de offi. dele. ex litteris. C. de iure fiſ. l. ꝓhibitū. li. x. faciunt no. de offi. dele. cãm. ubi ſpoliatus cã ſnie nulle intelli gitur iterdicto. vnde vi. adde qꝺ no. Jnno. in. c. paſto ralis. de offi. dele. in glo. antepenul. Pau. in cle. i. de re iudi. Jnno. in. c. ſi quando. de offi. dele. in glo. ii. glo. xi. q. iii. non debet. optima glo. cũ tex. xxiii. q. iii. non inferenda. xxiii. q. v. reos.

¶ Que ⁊ quales exceptões hñt impedire executio nem ſnie. no. in. l. iiii. §. ſi quis condemnatus. ff. de re iudi. ⁊. e. ti. l. a diuo pio. §. ſi ſup reb⁹. glo. ⁊ doc. i c. paſtoralis. §. q̄ vero. de offi. dele. bona glo. in. c. ſu ſcitata. de reſti. in inte. alia glo. xxv. q. ii. ⁊ ſi nõ cogni tio. ad materiã addim⁹ Jnno. in. c. decetero. ⁊. c. qꝺ ad conſultationem. de re iudi. do. Lar. flo. in clemen. i. de re iudi. in. vi. q.

¶ Quis ſit modus exequẽdi ſniam ſup his que pen dent a tpe futuro. videlicet ne q̄s decetero illud atten tet. ⁊ ſimilia. no. glo. et ibi doc. de ſepul. in noſtra. ba betur. ff. de ſerui. l. harum.

¶ Qualiter petitur executio iterlocutorie. no. Spe cu. ti. de ſen exe. §. penul.

¶ Executio inſtrumẽti guarenticii eq̄parat executõi ſnie. Bar. in. l. cũ vnus. ff. de bo. auc. iudi. poſſi.

¶ Qualiter fiet executio ſnie in iuribus incorpalib⁹. vide Jnno. in. c. cũ in noſtris. de ꝓceſ. ꝓbẽ. in glo. ſua penul. ad fi. glo. in. c. i nũa. de ſepul. Bar. in. l. miles. §. q̄ iudicati. ff. de re iudi. tex. in. c. accedẽs. i. ut lit. ñ ꝓ. adde do. Ant. in repeti. c. fi. de cã poſ. et ꝓpꝛie.

¶ Licet executio ſnie nõ debeat fieri infra decẽ dies. ſi tñ fiat nec appelleť tenz. glo. in. v. appellatū. in. c. ve nerabilibus. de ſen. ex. li. vi. idẽ ſi appelleť ſed poſtea deſeriť appellatio. Jo. an. ſup glo. antepenul. in. c. licz de ſen. ex. li. vi. ad materiã videlicz an executio ſnie ſit facienda ante lapſũ tpis appellatõis. vide glo. viii. q. iiii. in ſũma. glo. in. c. fi. de appell. li. vi. Jo. an. e. ti. et li. nõ ſolũ. vide Archi. ii. q. vi. anterioꝛ. Jo. an. in. c. ad petitionẽ. de accu. Hoſti. ⁊ Jnno. in. c. paſtoralis. §. ꝓterea. de offi. dele. glo. ⁊ Bar. in. l. i. ff. nil. ino. ap. pen. Jtẽ adde q̄ executio ſnie late ſup notorio põt fieri infra decẽ dies. vide do. Ant. in repeti. c. veſtra. de cohabi. cleri. et muli. in tertio mẽbro. in fi.

¶ Executio ſnie ñ eſt differẽda qñ appellatio ẽ maiſe ſte friuola. tex. in. c. ꝓſuluit. ii. de appell. in. c. ad nãm e. ti. Spe. ti. de ſen. exe. §. videndũ reſtat. v. poꝛro.

¶ Executio pmiſſionis facte coram iudice eccleſiaſti co ſi ſit penalis fit abſq; alia cauſe cognitione vel alia inſtantia quando non ſeruatur promiſſio. tex. in. c. cũ dilecti. in fi. de elec.

¶ Executoꝛ ſententie habet cohertionem. no. de of. dele. ex litteris. in glo. ii.

¶ An poſſit exeq̄ pmũ laudũ ſuſpẽſũ p ſcõm ſub ꝓdi tiõe. vide Ang. in ꝓſilio ſuo. ccv. qꝺ incipit ex pmo.

¶ Executio põt fieri in ſtipendiis militũ. ⁊ ꝓben. cle ricoꝛ. no. C. de execu. rei iudi. l. ſtipendia. C. q̄ res pig. obli. poſ. l. ſpem. ⁊ ibi Ly. no. ff. de re iudi. l. cõ modis. in glo. fi. et ibi Bar. Spe. ti. ꝺ primo decreto §. reſtat. v. quid ſi reus. et ti. de ſen. excõ. §. ſequitur v. quid ſi debitoꝛ.

¶ An poſſit fieri executio in vſufructu quem habet pater in bonis aduenticiis filii. Jo. an. in addi. Spe. ti. de pecu. cleri. in fine.

¶ An executio fiat õ ſucceſſoꝛẽ vniuerſalẽ vel ſingula rẽ. vide Bar. in. l. ex ꝓtractu. ff. de re iudi. in. i. q. q̄ re mittit ad notata per eum. in. l. nec creditoꝛes. C. de pigno. act.

¶ An ſnia ſup executõe faciẽda ſit iterlocutoꝛia. Jo. an. in addi. Spe. ti. de appell. §. ii. v. ii. in fine.

¶ Si executio fiat in bonis alteri⁹ q̄s dz ꝓbare ubi dicit aliq̄s eẽ ſuũ. C. de ꝓuil. fiſ. l. i. in glo. fi. Ly. ple ne. C. ne vxoꝛ p ma. l. ii. Bar. in. l. a diuo pio. §. ſi ſu per rebus. ff. de re iudi. in. ii. q. Spe. ti. ꝺ ꝑmo decre to. §. reſtat. v. ſed q̄liter ꝓbabit. et ſequẽti.

¶ Qũo fiat executio i bonis rei anteq̄ agat õ fideiuſ ſoꝛẽ. no. C. de pig. ac. hoc ſi debitoꝛ. in glo.

¶ An executio ſnie poſſit delegari. no. C. ſi õ ius vel uti. pup. l. ⁊ ſi nõ. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. et. ff. de re iudi. l. a diuo pio. in glo. ii. dixi. ſ. ſub dictõe delegatus.

¶ Super actione in factum que oꝛitur ex ſententia ad ipſam exequendam proceditur ſummarie. dicit gl. in. l. i. C. de iudi.

¶ Si committatur alicui negocii executio non prece dente ſnia videť ꝓambulum delegatū. ſ. cognitio. hic ẽ verus caſus. l. et ſi non. §. cognitio. C. ſi ꝓtra ius vel uti. pup. vide glo. et ibi Ly.

¶ Que ſit pena impedientis executionẽ pene crimia lis. vide in. l. additos. C. ꝺ epi. audi.

¶ Executõ ñ põt fieri i aratro ⁊ ligonibus ⁊ ſiſtib⁹ ne ceſſarijſ ad culturã. C. q̄ res pig. ob. poſ. l. executoꝛeſ

¶ Si executoꝛ ſnie puertit oꝛdinẽ legis a diuo pio. ñ p hoc viciať qꝺ agiť. ut. l. i. C. ſi in cau. iudi.

¶ Vendens rem ut executoꝛ nõ teneť de euictõe. glo. in. l. i. ſi ob cauſã. C. ꝺ euic.

¶ An cõparens coꝛã executoꝛe ⁊ dicẽs executionem factã in bonis ſuis. nõ aũt illius ꝓtra quẽ lata eſt ſnia obtineat ſi ꝓbat ſolã poſſeſſionẽ. glo. Ly. et Bar. i. l. ob maritoꝛ. C. ne vxoꝛ p ma.

¶ Bona debitoꝛis non pñt capi p executõe niſi debi toꝛ confiteať debitū vel aliter ꝓbeť. glo. in. l. ii. C. qñ fiſ. vel priua. niſi agať ypotecaria. ut ibi.

¶ An p executõne ſnie capiant ſtatue capelle vel iuſ patronatus. vide. ff. de ꝓuile. credi. l. aufidius. et ibi Bar. ubi etiã vide quid de iuribus ſepulchroꝛ. adde qꝺ idẽ no. in. l. cetera. §. hoc ſenatus. ff. de le. i.

¶ An liceat reſiſtere executioni qñ formã egreditur. vide in. l. ꝓhibitum. C. de iure fiſ. li. x. Jnno. in. c. ſi quando. de offi. dele.

¶ Executio dãnati ad moꝛtẽ differť ut reddat rõneſ dño. ꝑm Bar. in. l. ſeruus. ff. de leg. i.

¶ Tꝑus executõnis in ſnia ꝺditionali currit a die cõ ditionis extantis. licet in appellatõe ſecus. no. glo. in l. iiii. §. ſi quis ꝺdemnatus. ff. de re iudi.

¶ Exceptio nullitatis patens vel de qua ſtatim ꝓſta re põt impedit executionẽ. ⁊ diciť poſſe ſtatim cõſtare qñ nõ exigit longioꝛẽ tractũ q̄ ipa executio. Bar. in dicta. l. iiii. §. ſi quis condẽnatus. qui allegat. l. ſi is a quo. ff. ut in poſ. leg.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Certe sunt persone in quibus executio non fit. nisi inquantum facere possunt. ut miles. presbiter. aduocatus. de quibus vide tex. glo. ⁊ doc. in. l. miles. in ꝑn. ff. de re iudi. qꝫ no.

¶ In quibus sententiis exigatur executio. et quid in seruitutibus vel vsufructu. ⁊ quid quando quis petit ut seruus vel filius. vide Bar. in. l. miles. §. iudicati. ff. de re iudi. faciunt que dixi. ꝰ. de executione fienda in iuribus incorporalibus.

¶ Si ꝓ executione sñie agat actione in factū requiritur ordo iuris. si officio iudicis nō. et intellige q̄ dixi ꝰ q̄ executor sñie nō tenet obseruare ordinē iuris scōm Bar. in. l. intra dies. ff. de re iudi. vide tex. in. l. mior xxv. annis cui fideicōmissum. ff. de mino. tex. et glo. i l. item veniunt. §. idē recte. ff. de peti. here. adde tex. in. l. iiii. §. si ex conuentione. ff. de re iudi. facit. l. ordo C. de execu. rei iudi.

¶ An interlocutoria habeat executionē ⁊ pariat actionē in factū. Bar. in dicta. l. a diuo pio.

¶ Practicā et officiū iudicis in executōne sñie tā realī q̄ psonali vide p Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. i ven ditione. ff. de re iudi.

¶ An sñia lata ꝓtra platū mandet executioni i bonis eccleſie. vide Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. in vendi tione. et. §. exequimur.

¶ Ex missione in possessionē ꝓ executōne sñie statim trāsfert vera possessio. Bar. in dicta. l. a diuo pio. §. si sup rebus. licet glo. ibi contra.

¶ An tertius ꝓparens ꝓ suo interesse impediat executionē sñie. vide Bar. in dicto. §. si sup rebus. Jnno. ꝰ re iudi. cū sup. de testi. veniens. ii.

¶ An sñia lata ꝰ dñm possit exequi ꝰ eū q̄ ab eo dolo incipit possidere. vide Ly. in. l. vnica. C. ꝰ alie. iudi. mutā. cā fac. Bar. in. l. iii. C. de pigno. ⁊ in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. ff. de re iudi. vide in. l. i. §. i. ff. si muli. ven. no. insti. de ac. §. itē si q̄s in fraudē.

¶ Stipendiū officialis pōt capi ꝓ executōne sñie. in aut. de mā. ꝑn. §. deinde. v. hēbis. coll. iii.

¶ Confessio iudicialis et iuramentum habent executionem. sicut sententia. de re iudi. l. post rē. vi ꝰ Bar. in. l. i. ff. de confes.

¶ Executio sñie ñ dz fieri in pregnantē q̄ ex hoc ledit ꝓtus. alias pōt fieri. vñ pōt dānari in metallū et deportari. tex. in. l. ⁊ seruor. ff. de sta. ho. ⁊ l. imperator. ti. in aut. de colla. §. phibemus. coll. ix. adde quod no. glo. in. l. pregnātis. ff. de penis. vide Bal. in ꝑall. l. imperator. ff. de sta. ho.

¶ Tpus quatuor mensiū non datur quando executō non est fienda in re seu in specie siue agatur reali siue psonali. dicit glo. ff. qꝫ me. cā. l. cū exceptōne. §. q̄ten? quā reꝓbat Bar. in. l. ordo. C. de execu. rei iudi. sed pōt saluari glo. in psonali q̄ hz ꝓcursū cū reali. et q̄ est in re scripta. quod nō.

¶ An ꝓ executione posset capi rōcenus alienus. vi ꝰ glo. ⁊ Bul. ff. de pig. ac. l. i.

¶ Qualit fiat executō sñie late ut q̄s aliū liberet. vi ꝰ glo. ff. de neg. gest. l. si q̄s mādato.

¶ Ibi pōt peri executio sñie ubi poterat peti executō ꝓtractus sup quo sñia est lata. licet alibi sñia est ꝓmulgata. ff. de iudi. l. argētarius. §. i. Spe. ti. de sen. exe. §. nūc dicendū. v. sed pone. Ly. C. q̄ ex fac. tu. l. i. vide. ff. ꝰ iudi. l. fideicōmissa. §. fi.

¶ An possit iudex maleficior ꝓ executione sñie in loco alterius erigere furcas. vide Spe. ti. de exe. rei iudi. ⁊ ibi no. Jo. an. in addi.

¶ Executor pōt admittere exceptionē p quā sñia redditur nulla. ff. de iudi. l. si ptor. §. marcellus. ad finē. ut executio differatur.

¶ Sententia mandat executioni summarie. etiam si intentet actio in factū. dicit glo. ff. de inoffi. testa. l. q̄ de inofficioso. vide tex. et glo. in. l. item veniunt. §. cū ꝑdiximus. ff. de peti. here.

¶ Tpus in reali ad restituēdū rem dat ꝯdemnato arbitrio iudicis. ff. de rei ven. l. q̄ restituere.

¶ An semel facta restitutōe expiret actio in factū vel officiū iudicis. dic ꝙ ñ. qr iudex dz ipm manu tenere. vide tex. de iureiur. in. l. sed et si possessor. ubi Bar.

¶ Corā mero executore nō allegat ꝙ sñia sit lata per falsi suggestionē. si aūt executor vult audire allegatōes ⁊ ꝓbatōnes suscipe et eas trāsmittere iudici q̄ mandauit sñiam exequendā bñ pōt facere. ſm Jnno. in. c. de cetero. de re iudi. in glo. negocio.

¶ Si condemnatus in reali dolo desiit possidere non poterit contra talem fieri executio sine nouo processu ſm Bar. in. l. i. §. necessario. ff. si muli. ven. no. et i. l. si. e. ti. qꝫ est verum nisi desineret possidere in fraudez parate executionis. ita. no. Ly. in. l. i. C. de ali. iudi. mu. cau. fac. quod no.

¶ An pendente cā restitutōnis in inte. possit fieri executio sententie aduersus quā petit restitutio. vide bal. in. l. i. C. de in inte. resti.

¶ Executio sñie facta appellatōe pendente retractat officio iudicis. Jnno. in. c. ex rōne. in glo. in. v. immo plus dicimus de appel.

¶ Licet sñia excōicationis trahit secū executōz ꝰ appel. pastoralis. tñ appellatōe pendēte in ꝓsecutiuis ipsius sñie. utputa in exaggerādo penas ꝰ excōicatuz. et implorando auxiliū brachii secularis dz supsedere. vi ꝰ no. in. l. ab executore post ꝑn. ff. de appel.

¶ Quinq̄ sunt casus in q̄bus executō sñie pōt fieri ꝰ ꝓcuratorē. s. q̄ñ est in rem suā ⁊ q̄ñ est ꝰ mandatum. Jtem q̄ñ obtulit se liti tanq̄ defensor sine mādato. isti tres casus habent in. l. plaucius. ff. de ꝓcu. Idē itelligas hoc tertio casu in tutore. ut. l. ii. C. de admi. tu. et idē in actore municipii. l. iiii. in ꝑn. et. §. i. ff. ꝰ re iudi. hi tñ omes si ex calūnia ꝯdemnent in eos fit executio sñie. ff. de le. ii. l. q̄ solidū. §. etiā. C. de admi. tu. l. nō est ignotū. C. qui accu. nō pos. l. ii. C. de his q̄. ut indig. l. polla. et iste est quartus casus. videlicz q̄ñ per calūniam est ꝯdemnatus. q̄ntus casus est q̄ñ est mentitus. ut quia dixit esse satisdatū cum non esset. ut. d. l. plautius. et ibi vide Ange.

¶ Potest peti executio instrumēti qꝫ ꝓtinet interesse vel aliud q̄d incertū. qr pōt postea certificari. no. bar. in. l. i. circa fi. ff. de le. ii.

¶ Petēs executōz sñie necesse hz admittere defensorem q̄ se offert ꝓ ꝯdēnato dūmō faciat id qꝫ ꝯdēnat? faceret. et aliquantulū plus. s. satisdare. vi ꝰ Jo. an. in addi. Spe. ti. de sen. exe. §. postremo. v. xii. qꝫ no.

¶ Executio sñie pōt fieri in fructibus quos pater ꝓcipere dz de peculio filii aduentitō qꝫ intelligit in iam ꝓceptis a patre. sed extātes pōt filius ꝓ suo iure colligere ⁊ patri alimēta pstare. ſm Jo. an. in addi. Spe. ti. de peculio cleri. in fi. dixi aliq̄d. ꝰ.

¶ Pro executione sententie vel iusticie potest iudex capere animal seu currum alicuius priuati ut trahat

UVA. BHSC. IyR_001

vel portet malefactorē ad locū iusticie. similiter posset cogere vilem personam ut iusticiam faciat. no. Bar. i l. fi. §. fi. ff. ꝺ pig. ac. q̄dā moderni in. l. venditor. §. si constat. ff. communia prędi.

¶ Snia lata ꝯ reū nō pōt mandari executioni cōtra eius heredes. nisi p̄cedente saltē sūmaria cognitione. ſm Inno. c. q̄. u. ꝺ iudi.

¶ Ꝑerus executor non potest recusari ut suspectus. ſm Inno. in. c. nouit. in glo. fi. de appell. et in. c. ꝓpo suit. de concess. preben.

¶ Executio i crimiali semp spectat ad iudicē loci delicti ad quē debet remitti. ut in. §. si quis vero ꝓpēso rū. in aut. ut nulli iudicū. ꝛ ꝺ prior iudex est q̄ detinet condēnatos in carcere. ut. C. de appell. l. eos. §. pe.

¶ Si tpe executōnis snie obiciat q̄ ꝓcurator q̄ egit nō erat ꝓcurator nō mādabit snia executōi nisi ostē dat mandatū. vel q̄ litigauit dño sciente. ſm Inno. in c. cū in iure. de offi. dele. in glo. fi. q̄ ꝺ limita ſm Bar. in. l. inter quos. ff. de dam. infec.

¶ Si ꝓposita actōne reali reus ex cā transfert rem i alium pendente iudicio ꝛ succūbat nō fit executio snie in possessorem sed in reum ad litis estimationem. non obstante q̄ nō desierit possidere dolo. quia saltem fuit in culpa in non exigendo cautionē ab eo in quē transtu lit possessionez. Inno. in. c. ex parte. de alie. iudi. mu. cau. fac. in glo. emptiones.

De executore dato.

Per papā in līis
Nunc aliq̄ sūt vi
denda. et primo an executor datus ad prouidendum possit mittere in possessionez sine speciali mandato. vi de. no. in. c. licet epūs. de preben. li. vi. Inno. in. c. i. ꝺ concess. preben. e. li. ubi glo. et etiā moderni. glo. i cle. auditor. de rescrip.

¶ Executor datus ad cōpellendū pōt exercere censu ram. licet hoc expsse non contineatur in litteris. vide Inno. in. c. abbatē. de rescript.

¶ An quis possit esse executor contra se. vi ꝺ Inno. ꝺ preben. pro illorum. in glo. i. glo. in. v. audiuimus. in c. irrefragabili. de offi. ordi.

¶ An executor datus ad ꝓuidendū dicat delegatus in. c. tibi qui. in glo. ii. de Rp. li. vi. glo. in. v. executo res. in cle. i. de offi. dele.

¶ Ꝑer quē actū dicat ppetuata iurisdictio executo ris dati in līis bñficialibus. vide Jo. an. in. c. si cui. de pben. li. vi. Lau. in cle. fi. de Rp.

¶ An collatio executoris valeat etiā si opponat ꝓtra eū cui fit collatio. vide doc. in. c. pia. de excep. li. vi. p Inno. i. c. ad dissoluendū. ꝺ despō. ipub. i glo. magna.

¶ An nudus executor possit p vim mittere in possessionē. vide Inno. in. c. cū olim. ii. de ꝓuis. in. v. p por tariū. de ꝓcess. pben. cum nīis. et in. c. litteras. ꝛ dic q̄ non nisi in rescripto sit illa clausula amoto inde quoli bet ꝛc. ſm Inno. in dicto. c. cū olim.

¶ Is cui cōmissa est executō mittēdi aliquē in possessionē amoto inde quolibet illicito detentore hz cogno scere q̄s sit illicitus possessor. ꝛ hoc ſuato ordine iudi ciario nisi in notoriis. Inno. in. c. cū olim. de ꝓuis. fa cit. l. fi. C. si p vim vel alio mō.

¶ Executor datus p papā ad ꝓuidendū alicui de bñ ficio sub certa conditione vel forma in līis apposita an possit assumere ptes cognitoris ꝛ iudicis. vel possit as sumere ptes meri executoris ꝛ informatoris. no. In no. de ꝓsump. c. fi. de transla. pla. Jo. an. de ꝓcess. pre ben. ꝓposuit. Lōpost. in. c. capitulū. de Rp. Inn. de re iudi. decetero. Hosti. de eta. et q̄li. accepimus Jo. an. de elec. dudū. ii. do. de ro. conclu. cccl xiiii. Jo. an. in addi. Spe. ti. ꝺ peti. ꝛ pos. §. fi. et in ti. de ac. et pe ti. §. sup petitōnibus. v. sed q̄d si anteq̄. plene p do. Anto. ꝛ moder. in dicto. c. fi. de ꝓsump.

¶ An executor talis de quo. ꝺ. habeat necesse citare ptes. no. in cle. i. ꝺ ꝓces. pben. p Pau. ꝛ do. Lar. flo. in. ii. q. ꝛ an teneat admittere exceptōnes. vide plene in. c. ꝓposuit. de concess. pben.

¶ An executor datus a papa ad ꝓuidendū alicui de bñficio si nulliter aut inutiliter ꝓuidit possit iterꝝ ꝓui dere vel expiret eius ptās p ꝑmā ꝓuisionē. no. Inno. de re iudi. c. i. do. Ant. ꝛ moder. in. c. in līis. de offi. del. adde Jo. an. in. c. capīm. de Rp.

¶ An executores iudicō secularīū peccent ad manda tum iudicis occidendo. nō. xxiii. q. v. miles. et. c. qui malos. glosa de sen. excom. perpendimus. et ibi p do. Lar. flo. in repeti.

¶ An executor datus a papa ut faciat alicui in tali ec clesia ꝓuideri. vel ei cōperens bñficiū assignari sit tm̄ datus ad compellendū. vel etiā ad ꝓuidendū. no. glo. de pben. p illorꝝ. de concess. pben. cum nīis. plene per doc. in pall. c. pro illorꝝ.

¶ An executor datus a papa ad mittendū aliquez in possessionē ꝛ defendendū inductū possit ppetuo defen dere vel q̄n expirat eius ptās. no. de offi. del. querenti doc. plene de pben. p illorꝝ. ubi dicit Jo an. talē esse p petuū defensorem et conseruatorem.

¶ An dato executore p papā ad ꝓuidendū alicui de bñficio valeat collatio facta alteri ab ordinario. no. de Rp. tibi qui. li. vi. de concess. preben. c. i. ꝛ c. si soli. et c. si capitulo. e. li. de preben. dilectus. ii. ꝛ c. fi. ubi di stinguntur docto. an sit executor datus ad compellendū vel ad prouidendum.

¶ Q̄n mandat alicui ut ꝓuideat tali si sibi cōstiterit eum esse ydoneum an illo existēte notorie ydoneo pos sit sibi ꝓuideri nulla lata sup hoc inq̄sitione. doc. i cle. i. de ꝓcess. pben. dicūt q̄ sic. dūmō expmat in ꝓuisione cā obmisse inq̄sit. ſm Pau. ibi. adde q̄ ꝺ no. do. Ant. in. c. fi. de ꝓsump. ubi tractat an executor datus ad ꝓ uidendū debeat anteq̄ prouideat ꝓnūtiare sup clausu lis contentis in rescripto.

¶ An executor datus ad ꝓuidendū alicui si p inquisi tionē ꝛc. iuxta formā cle. i. de offi. dele. eo addito ut hz stilus curie. sup quo tuā ꝓscientiā oneramus possit alii subdelegare. altricatio magna fuit in rota. tandē deci sum est q̄ sic. decisione q̄ incipit. Ité fuit dubitatum vtrū executor datus in forma dignū ꝛc. ut refert do. Lar. flo. in cle. i. de cōcess. pben. in. vi. q.

¶ Utrū executor datus ad ꝓuidendus de bñficio ad cuiuscūq̄ collationē ꝛc. possit ꝓuidere de bñficio cuius collatio est ad sedem ap. deuoluta. nō. Inno. de offi. dele. sup eo. tex. et glo. in cle. si de beneficio. de pben. ubi vide modernos.

¶ An executori dato p papā ad ꝓuidendū currat se mestre. ꝺ quo. in. c. ii. de ꝓcess. pben. dic q̄ ñ. ut ibi no. in glo. ꝛ in dicta cle. si de bñficio. ubi p do. Lar. flo. i iiii. q. hodie stilus curie ꝓuidet apponēdo tpus i līis. ꝓuideas de bñficio ꝛc. qꝺ infra mensem.

¶ Ad quē deuoluat ptās ꝓferendi si executor datus a papa sit ꝓuandus illa. nō. Inno. de concess. pben. cū nostris. plene p doc. de excess. pla. inter.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An executor gratiaꝫ ſedis apoſtolice teneaꝫ proce dere ſm formã. c. ſtatutũ. ꝺ reſcrip. li. vi. Archi. tenz q non. in dicto. c. ſtatutũ. §. in nullo. facit. c. i. et. c. ſi capſo. de conceſ. preben. e. li.

¶Ad quẽ deuoluaꝫ ptãs ꝓferendi ſi executor datus ad ꝓuidendũ poſt inhibitionẽ ⁊ reſeruationẽ añ colla tionẽ moriaꝫ. Inno. dicit q nõ ad ordinariũ ſꝫ ad pa pam. ꝺ iurepa. cũ dilectꝰ. idẽ Archi. ꝺ reſcrip. tibi q. li. vi. facit. de appell. ut noſtrũ.

¶An ptãs executoris dati p papã ad ꝓuidẽdũ ꝺ bñ ficio qꝺ duxerit acceptandũ infra menſẽ expiret illo in fra menſẽ nõ acceptãte. doc. in cle. i. de ꝓceſ. pben. et i c. i. de conceſ. preben. li. vi.

¶An executor datus ad ꝓuidendũ poſſit ꝓpellere ut puſus recipiaꝫ in canonicũ. no. Lap. in. c. ſi clericus de pben. li. vi. Inno. in. c. ꝓpoſuit. de ꝓceſ. pben.

¶An executor datus ad compellendum poſſit proui dere. glo. q non. in. c. pro illoꝫ. de pben. et in. c. cum noſtris. de conceſ. preben. glo. in. c. abbatem. de Rp. glo. in. c. fi. de preben.

¶An ſi executor merus confert mihi beneficiũ antea collatum alteri per ſuum executorem valeat collatio mea illa non caſſata. glo. et Jo. an. de reſcrip. c. capitu lum. de conceſ. pben. cũ noſtris.

¶Executor põt declarare vitã ⁊ mores impetrãtis añ vacationẽ bñficii. ſed nõ ydoneitatẽ requiſitã reſpe ctu certi bñficii. Pau. in cle. i. de ꝓceſ. pben.

¶Ordinarius põt reſiſtere executori apoſtolico volẽ ti ꝓferre bñficiũ nõ incluſũ in gña. Archi. de Rp. ſi eo tpe. li. vi. quia poteſtas executoris non extenditur ad beneficia non incluſa. tex. de pben. c. fi. et in. c. ſuſcep tum. de reſcripꝫ. li. vi.

¶An ſi executor ꝓfert ſcõo impetrãti in menſẽ ꝑmi primo conſentiente valeat collatio. vide Jo. an. in. c. ſtatutum. de preben. li. vi.

¶An ſi mandatur executori q conferat prelaturam vacantem alicui ⁊ recipi faciat illuꝫ in canonicũ poſſit anteq̃ vacet prebenda compellere capm ut illum reci piat in canonicum. Jo. an. in. c. i. de pben. li. vi. ⁊. c. ſi capitulo. de conceſ. pben. e. li.

¶An executor poſſit inhibere et declarare anteq̃ lit tere bñficiales habeãt executõeꝫ ſuã. Jo. an. in addi. Spe. ti. de ꝓceſ. pben. ſup rubrica. v. exquo ꝺ forma.

¶Forma ꝓceſſuũ executoꝝ in beneficialibꝰ vide per Spe. ti. de ac. et peti. §. ſup actõnibus.

¶An valeat collatio beneficii facta per executorem ſi vacat. Jo. an. in. c. ſi tibi abſenti. de pben. li. vi. glo. in. c. ii. de elec. eo. li.

¶An manus executoꝝ liaꝫ applicaꝫ ligenẽ p decretũ pape. Lap. q ſic. in. c. quorundã. de pben. li. vi. tex. ⁊ glo. in. c. i. de conceſ. preben.

¶Collatio executoris afficit manus ordinarii etiam ignorãtis. Jo. an. in. c. i. de ꝓceſ. pben. li. vi.

¶An executor datus ad ꝓpellendũ poſſit reſeruare. Jo. an. tenet q nõ. in. c. ſi ſoli. de ꝓceſ. pben. li. vi.

¶An executor datus ad ꝓuidendum poſſit compel lere ordinarium ut conferat. vide Inno. in. c. ꝓpoſuit de conceſ. preben. in glo. executore. v. item videt. Jo. an. e. ti. ſi capitulo. li. vi.

¶An ſi plures executores conferant eandẽ pbendaz pluribus quẽ debeat capm ex puiſis recipe. vi ꝺ. Jo. an. in. c. dilectus. ii. de pben. et in. c. cũ dilectus. de iu repa. Spe. ti. ꝺ ac. et peti. §. ſuper. in pn. Jo. an. de reſcrip. mandatum. ſuper. v. proſequi.

¶An acceptatio beneficii poſſit fieri per impetrantẽ litteras in abſentia executoris. Pau. in cleñ. i. de con ceſ. preben. in. v. preſenti. ubi etiam gloſa. et in. c. i. de conceſ. preben. libro. vi.

¶An mandatũ factũ executori de conferẽdo afficiat manꝰ alterius executoris poſtea dati ignorãtis de pri mo. Inno. de iurepa. cum dilectus. in glo. ii. tex. ⁊ gl. in cle. i. de conceſ. pben.

¶Be executore q ꝓfert bñficiũ ſub ꝓteſtatõne fiet in quantũ de iure põt ſibi illud ꝓferre. no. de of. del. i liis ſuper glo. fi. glo. i. ⁊ de re iudi. c. i.

¶Executor datus ad prouidenduz poteſt ex poteſta te iuris inhibere reſeruare et decernere irrituz ⁊ inane no. de conceſ. preben. c. i. in glo. no. q executor. li. vi. c. ſi ſoli. eo. ti. et libro.

¶Executor ad ꝓpellendũ facit ꝓceſſus ſuos ſicut da tus ad ꝓuidendũ. de ꝓceſ. pben. ſi ſoli. li. vi. in fi. ulti. glo. ñ tñ mittit i poſſeſſiõz. ꝺ pbẽ. c. p illoꝫ. et. c. ulti.

¶Si executor datus a papa ad ꝓuidẽdũ ꝓuideat in digno an ptãs ꝓuidẽdi redeat ad ordinariũ. doc. ꝺ cõ ceſ. pben. dilectus. doc. de exceſ. pla. inter dilectos.

¶Si executor ꝓnũtiat ſe ñ executorẽ ⁊ a tali ſnia nõ appellaꝫ. an expiret gña. vide de pbẽ. dilectus.

¶An executor datus ad ꝓuidendũ poſſit ꝓuidere ꝺ bñficio qꝺ vacat de iure ſed ñ de facto. vide tex. et qꝺ ibi no. de cõceſ. pben. cum nãis.

¶An valeat collatio bñficii facta p executorẽ ſi exꝑi mit bñficiũ certo mõ vacare ⁊ in veritate nõ vacat illo mõ. no. doc. de ꝓba. licet.

¶An executor datus cõtra aliquos religioſos ut in ducat eos ad aliquem recipienduz habeat cohertionez ſi hoc in commiſſione non cõtinetur. Specu. ti. de re ſcrip. preſentatis. §. iiii. v. ⁊ nõ q.

Exemplum ¶Exemplũ ꝓbat ꝓtra eum q̃ de dit exemplar. et facit fidẽ ꝓtra exemplantẽ. Bar. in. l. ii. §. ſi dubiteꝫ. ff. quẽad. teſt. ap. ⁊ in. l. in fraudẽ. §. neqz. ff. de iure fiſ. ubi exemplũ ꝓbat ꝺ eũ qui dedit. ⁊ aliis caſibus.

¶An exemplo credatur. vide no. in. c. i. ꝺ fide inſtru. dicam plene infra.

¶An exemplũ exẽpli ꝓbat. no. Bal. in auꝫ. ſi qs in aliquo documẽto. C. ꝺ edẽ. Ricar. malũ. in allega. l. iii. C. ꝺ diuer. reſcrip. dicit q exẽplũ exẽpli nũq̃ ꝓbat

¶Tribuẽs aliis exemplũ peccãdi grauꝰ peccat. de peni. di. v. cõſideret. §. aiaduertere debz.

¶Ellioꝝ pena nobis eſt exemplũ ut a peccato decline mus. de conſe. di. ii. dixit dñs.

¶Ratio preponenda eſt exemplis. ix. di. ſana.

¶Exempla ſcõꝝ debemꝰ inqrere in rebus dubiis ut ſciamꝰ qd nobis agendũ ſit. xx. di. de qbus.

¶Ex preteritorum exemplis debemꝰ capere futura li. di. preterea.

¶Que exempli gña ponunt ñ inducũt diſpoſitionem ff. de ac. et obli. l. obligationũ. §. fi. facit. ff. de auro. ⁊ ar. lega. l. pediculis. §. labeo.

¶Exemplis ñ eſt iudicandũ. C. de ſen. interlo. om. iu. l. nemo. ff. de offi. preſi. l. ſed licet. xx. di. de quibꝰ. de hereti. cũ ex iniuncto. vi. q. i. ex merito. ꝺ voto. ma gne. v. ꝓterea. ubi de hoc no. in auꝫ. ut oẽs obe. iudi. puin. §. i. in glo. exempla. colꝫ. v. nõ. de elec. venerabi lem. in gloſa lotharius.

¶Que ponunt gña exempli nõ reſtringunt regulam

UVA. BHSC. IyR_001

glo.in.c.coꝛã.de elec.et in.l.i.§.qꝺ vulgo.ff.de vi et vi ar.et in.c.i.ne cleri.vel.mo.tex.in.l.dãni infecti ſti pulatio.ff.de dam.infec.i.di.ius naturale. ꝺ reſcrip. inter ceteras.nõ.ut lit.nõ cont.quoniã.§.poꝛro. de accuſa.inquiſitõnis.in ſRñ.ꝺ ꝓcu.quãuis.li.vi.c.cũ plures.de offi.dele.li.vi.c.ſi papa.de ꝓuil.e.li.l.ſcire opoꝛtet.§.nõ iuſte.ff.de excu.tu.

¶Multa exẽpla pñt ſumi ex vno oꝛiginali. dicit Jn no.in.c.albericus.de teſtibus.et ſi omia fiant ꝑ diuer ſam manũ ſunt exempla.ſi aũt ꝑ vnã manũ omia ſunt oꝛiginalia.et ꝑma tantũ ſcriptura diciť ꝓtocollum.in auť.de tabelť.§.ſi.ff.de teſta.l.vnũ. Bar.in.l.ſem ꝓ nius ꝓculo.ff.de le.ii.

¶Aliud eſt exemplum aliud exemplar.no. Spe.de inſtru.edi.§.poſtq̃.in ꝑn.

¶Aꝛguimus ab exemplis paganoꝝ vł infideliũ a mi noꝛi.de imu.eccle.non minus.xiii.q.ii.queſta. et ibi Archi.glo.de ꝓſe.di.i.in ſumma.iii.q.v.qꝛ ſuſpecti. de elec.venerabilẽ.v.q aũt.ꝛ ibi Jo.an.

¶Quod fit a ꝑlatis facile trahiť a ſubditis in exem plum.de voto. magne.ff.mã.l.ſi ꝓcuratoꝛẽ.§.ſi.vió i.c.q̃liť.ꝺ accu.ubi tex.xi.q.iii.ꝓcipue.lxxxiii.di.nẽo

¶Mala exempla ſunt vitanda.ff.de iudi.l.abſurdũ. et quod ibi nõ.xxvii.di.qui de menſa.no.ff.ad mace do.l.i.in glo.peſſime.

¶Malis exemplis ꝓlatoꝝ fiunt homines deteri oꝛes.l.di.de his.

¶Quis debet dolere ſe fuiſſe exemplum mali.de pe ni.di.v.dolendum.

¶Minoꝛes debent ſequi exempla maioꝝ ſi bona ſũt nõ.xxiii.di.de conſtantinopolitana.

¶An ꝛ qñ ſit credendũ exemplo inſtrumentoꝝ. no. ff.de fide inſtru.l.ii.in glo.i.C.ꝺ eden.auť. ſi quis in aliquo.ꝛ ibi Ly.vide etiã Ly.in.l.ſanctimus.C.de diuer.reſcrip. Bar.in.l.admonendi.ff.de iureiuran. no.in auť.ut ſpon.lar.§.et hoc inſup.in glo.documẽ to.colť.viii.in auť.ut fratrũ filii.§.i.i glo.i. Spe.ti. de inſtru.edi.§.nunc dicendũ.v.ꝛ generaliter.ꝛ.§. oſtenſo qualiter.v.ſed nũquid creditť.vide de offi.deť. cuꝫ in iure. Jo.an.in.c.albericus.de teſti. vide ꝺ fide inſtru.c.i.in glo.ii.ꝛ.c.ſi. Jo.an.de ꝓſir.uti.vł inuti. venerabiles.no.c.di.ꝺ moꝛẽ in glo.ii. Spe.ti.ꝺ Rp. §.i.v.ad quid. et ibi Jo.an.in ti.de feudo.§.i.

¶Sufficit vnum exempluꝫ.ff.ad.l.acquiť.l. ita vul neratus.ad finem.

¶Bona exẽpla ſpectanda ſũt.ff.de manumiſ.vidic. l.manumittere.et.ff.de pe.l.capťm.§.famoſos.

¶Eemplũ idẽ eſt q̃ ſimilitudo. C.de vx. mili.l.i.

Exemptio Exemptus

Exẽpti habentes populũ nõ exemptũ tenenť ire ad ſinodũ. Jnno.ꝺ maio. et obe.q̃ ſup.tex.et ibi Abb.de ꝓuiť.ex oꝛe.

¶An exempti pñt aliquo caſu in crimiꝫ vel ɔctiꝫ ꝓueniri ſub oꝛdinario.vide Jnno.in.c.recepimus. de ꝓuiť.auť.qua in ꝓuincia. C.ubi ꝺ cri.ag. op.hodie ẽ caſus.in.c.i.de ꝓuiť.li.vi.bona glo.ix. q.iii.nunc.ꝛ vi.q.iii.c.ſi.no.in cle.dudũ.ꝺ ſepul.in glo.multociẽs ꝛ de peni.et remiſ.in cle.ii.

¶Exemptus ſubeſt oꝛdinario rõne rei nõ exempte. dictũ eſt Jnno.in.c.cũ capella.de ꝓuiť.

¶Licet ꝓbeť exemptio capitis nõ ꝑ hoc ꝓbata ẽ ex emptio membꝛoꝝ.ita dicit Jnno.in.c.ex oꝛe.de ꝓuiť. ar.ff.de adop.l.liberoꝝ.

¶Exemptus edificans eccleſiam in loco ſibi donato ab epiſcopo gaudet etiam exemptione in illa eccleſia. vide Jnno.de ꝓuile.dudũ.

¶Si de monaſterio exempto fiat eccleſia ſecularis per hoc non ſubicitur epiſcopo loci.vide no.ꝑ Jo.an. de religio.domi.c.ii.

¶An exemptus a iuriſdictõe cuiuſlibet oꝛdinarii in telligať exemptus a iuriſdictõne legati.videť q̃ ſic.qꝛ legatus hꝫ oꝛdinariã.ꝓtrariũ eſt veꝝ ſm Jo.an. q̃ hoc ſingulariť no.in.c.i.de ver.ſig.li.vi.ꝑ illum tex.

¶Exempti pñt adire oꝛdinariũ inꝛ his q̃ ſunt volũta rie iuriſdictõnis.etiã ſine licẽtia pape.vide nõ. ꝑ Jo. an.in.c.i.de ꝓuile.li.vi. Lap.in.c.cũ nullus. de tẽp. oꝛdi.eo.li.ꝛ in cle.attẽdentes.§.ceteꝝ.ꝺ ſta. regula. Lau.in cle.i.de regula.

¶Que habeat ꝓbare epiſcopus contra exemptuꝫ et exemptus contra epiſcopum. Jo.an.in.c. veniens ſuper glo.de ver.ſig.li.vi.

¶Exẽptus ꝑ ꝓuiť.a ſolutõe extimi ñ exonerat cete ros ꝑ ꝑte ſua. Bar.in.l.ab oĩbus.§.i.ff.de le.i.

¶Que dicuntur loca exempta.vide in.c.ſi papa.de ꝓuile.li.vi.

¶Exemptus ꝓtrahẽs in loco exempto qui ꝓmiſit creditoꝛi nõ declinare foꝝ dyoceſ.ſi in termio ꝓſtituto debitũ nõ ſoluiſſet.de quo ſoluẽdo recepit ꝓceptũ dy oceſ.lapſo termio ꝛ debito ſoluto dyoc.illũ citauit.q̃ nõ ꝓparuit.ꝛ ſic dyoceſanus illũ excõicauit.an valeat talis ſnia.vide Jo.an.in regula.ſciẽti.li.vi.

¶Quid comꝓhendatur in exemptione eccleſie.q̃d clericoꝝ.quid canonicoꝝ. plene habetur in.c.ꝑ exemptionẽ.de ꝓuile.li.vi.

¶An ꝑ mandatũ factũ epo de ꝓuidendo alicui in ali qua eccleſia ſue dyoceſ.poſſit epus illi ꝓuidere in ec cleſia exempta.nõ.de reſcrip.abbatem. Jo.an.in.c.ſi ꝓpter.de Rpť.li.vi.et ibi Archi.qui tenet q̃ non.di cens ita ſeruare curiã ꝛ cancellariam pape. Jo.an.ibi dicit ꝓtra.doc.in.c.graue.de offi.oꝛdi. Jnno.ꝛ doct. in.c.ꝑ illoꝝ.de ꝑben.quoniã licet eccleſia ſit exempta tñ eſt in dyoc.vel ꝓuincia.ut no. Pau.in cle.abbať.ꝺ Rpť.adde glo.in cle.frequens.§.ꝓterea. de exceſ.ꝑ la.qꝛ licet eccleſia exempta non ſit de dyoc. eſt tamen in dyoc.de dona.aplice.vide doc.in.c.de monialibus iuncta glo.de ſen.ex.ubi tex.vult q̃ moniales abſoluũ tur ab epo in cuius dyoc.eſt monaſteriũ.et tñ glo.itel ligit tam de exemptis q̃ de non exemptis. ſed dicit q̃ exemptas abſoluit epus nõ iure ꝓꝓrio ſed tanq̃ dele gatus pape ex illo canone.adde glo. in cle. quãuis.in v.aut eaꝝ.de foꝛo ꝛpe.tex.de offi.oꝛdi.cũ epus.li.vi. Lap.in cle.ii.de ꝓuile.

¶De modis q̃bus oꝛdinarii indirecte grauãt exemp tos.no.ſm Jnno.de ꝓuiť.ex ꝑte.ꝛ.c.quãto.

¶An eccłia exẽpta ꝑ epm a iuriſdictõe ſua ſit ꝑ hoc ſubiecta pape.no.doc.de cõſue.cũ iter vos.

¶An exẽpti teneant ad obſeruantiã generaliũ inter dictoꝝ.no.de ꝓuiť.tuaꝝ.de cõſue.cũ inter vos.caſus eſt hodie in cle.ex frequẽtibus.de ſen.ex.

¶An iuri exemptõnis renũtiari poſſit. Spe. ti.ꝺ re nun.ꝛ cõclu.§.i.v.ſi cui aũt iuri.dicit q̃ nõ.qꝛ eſt iuſ publicũ autoꝛitate et vtilitate.bonus tex. de reli.do. cũ dilectus. melioꝛ eſt in.c.cũ tꝑe.de arbi.

¶Si eccleſia exempta vniať alii nõ exempte an reti neat ꝓuilegiũ exemptõnis.ꝛ q̃d ꝺ illa cui fit vnio an cenſeať exempta.no.de ꝓuiť.cũ ꝑſone.li.vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Exempti si tanq̃ executores vltimaruꝫ voluntatũ administrauerunt tenentur reddere rationẽ episcopo. vide no. in clem. vnica. de testa.

¶ An de relictis monasterio exempto epus detrahat quartã epalem. dic q nõ ut dicã. j. sub q̃rta. eccl'ia vo prochialis tm̃ detrahit q̃rtã a loco electe sepulture. ẽt si sit exemptus. ut no. Inno. ⁊ doc. de sepul. c. i. et in c. relatũ. ⁊. c. de his. ⁊ in. c. certificari. ℍostiẽ. e. ti. §. vetus est questio. v. vex. et. v. aliquibus.

¶ An episcop⁹ possit sedere pro tribunali in loco exẽpto. dixi. s. sub dictõue episcopus. tex. q nõ. in. c. cuꝫ epus. de offi. ordi. li. vi.

¶ An prelati exempti teneantur venire ad sinodum vel capitulum seu aliam conuocationem cleri. nõ. glo. de sta. mo. in singulis.

¶ An bñficiati p̃ platos exemptos gaudeant benefi cio exemptionis. doc. dicunt inspicienda esse verba pri uilegiorum. de sta. regu. ea que.

¶ An locus exemptus sit de dyocesi. dixi. s. ꝑxime adde tex. de offi. ordi. cũ epus. li. vi.

¶ An contra monasterium exemptum possit prescri bi spacio. xl. anno. tex. et glo. xvi. q. iiii. volum⁹. glo. de cap. mo. dilectus. ubi videtur dicere q sic. sed non quo ad preiudicium pape.

¶ Exemptio in multis casibus nõ ꝑdest. in cle. i. de sup. negli. prela. de sta. regu. cle. attẽdentes. in cle. qui abusionibus. de peni. et remis. de ꝑnk. ex ore. ỏ heret. ad abolendã. in cle. i. ỏ testa.

¶ Exemptis nõ est vtile neq; expediẽs ꝓcilia genera lia celebrare. dicit glo. in cle. dudũ. de sepul.

¶ An exempto monasterio. ecclesia. dom⁹. orti. aree et cimiterium. et similia sint exempta. glo. q sic in. c. i. de priuile. libro. vi.

¶ An plati exẽpti gaudeãt ꝑuilegio. c. fi. de peni. et remis. ℍosti. tenet q sic. in sũma. de pe. §. cui confitẽ dum. v. breuiter dicas.

¶ An ꝓpter notorietatẽ facti seu delicti commissi p exemptos possit ordinarius exercere in eos iurisdictio nem. no. glo. de priuile. parentibus. ⁊. c. tuaꝫ. in q̃bus videt casus q etiaꝫ ꝓpter excessũ ꝑuilegioꝝ suoꝝ pñt ab ordinario puniri. faciũt nõ. ỏ ꝑnk. c. i. li. vi. ⁊ i cle. quia regulares. de sup. negli. pla. aliq̃d p doc. c. in fi. de cap. mo. nos addim⁹ ad materiã nõ. plene p Lau. et post eũ p do. Lar. flo. in cle. i. de offi. ordi. in. iii. q. ubi Lau. tenet pt̃ affirmatiuã. videlicet q puniri pñt p ordinariũ. do. Lar. tenet ꝯtrariũ de rigore dicens ñ esse recedendũ a ꝑuilegiis eoꝝ.

¶ An exẽpti citati p ordinariũ teneant saltẽ ꝯparere allegaturi eoꝝ ꝑuilegia. no. Inno. ⁊ doc. i. c. ex pte. i. de ver. sig. in fi. glo. magne. Archi. xv. q. iiii. placita.

¶ An in loco exempto possit eps sedere p tribunali. dic q nõ. xviii. q. ii. luminoso. ỏ offi. ordi. cũ epus. li. vi. vide in cle. quãuis. de so. cõpe.

¶ An monachus exemptus apostata et nõ deferens habitus sui ordinis possit puniri p epm nõ obstante ex emptione. Inno. de ꝑnk. c. i. li. vi.

¶ An prelatus exemptus possit eligi in epm vel ma gis debeat postulari. glo. tenet q debeat postulari. i. c. ⁊ si vnanimiter. de postu. pla. sed eius opinio est repro bata in. c. si abbatẽ. de elec. li. vi. ⁊ ibi no. Archidi. et Jo. an. in glo. et in nouella.

¶ Prelatus exemptus nõ põt transire ad strictioꝝ religionẽ petita solũ licẽtia a supioꝝ. sed est necesse q obtineatur. ita determinauit clemens quartus ꝑut re citat ℍosti. in. c. illud. de cleri. ex. mi. ⁊ Archidia. de elec. si abbatem. li. vi. qỏ no. quia singulariter limitat c. licet. de regula. ubi vide no. p Jo. an. in glo. sup. v. platum. vide eum etiam plene disputantẽ in regla cuꝫ stat per eum. in mercu. li. vi.

¶ An platis exemptis debeatur maioꝝ honoꝝ q̃ non exemptis. dic q sic in sessionibus ⁊ similibus. no. glo. de maio. et obe. per tuas.

¶ An exempto monasterio vl' ecclesia censeant' capel le exempte q̃ sunt illi subiecte. vel accedentes illi et an nexe. glo. tenet q nõ. xxiiii. q. i. rogamus. ad idẽ glo. de ꝑnle. cũ capella. facit qỏ habet' de ꝑnle. p exemp tionẽ. li. vi. de ꝑnle. cũ et plantare. §. i ecclesiis. adde no. in. c. ii. de sup. negli. pla. ⁊ in. c. de monachis. de p ben. et. e. ti. c. i. li. vi.

¶ An p exemptionem ꝯcessã alicui monasterio cũ ta libus capellis ꝑbet monasteriũ illas esse suas capellas vide Inno. in. c. dudũ. de ꝑnk.

¶ Eximere ꝓprie est sedis aplice ñ alteri⁹ plati. ẽt si sit legatus. ut nõ. in. c. i. i glo. ii. ⁊ sup ea ỏ ꝑnk. li. vi.

¶ Quis eximit clericos a iurisdictõe impti. no. Inn. ỏ ma. ⁊ obe. si q̃s. adde qỏ dixi. s. sub dictõe clericus

¶ Exẽptus tenet oñdere ꝑuilegiũ exemptõnis sue si petat'. de ꝑnle. patentibus. e. ti. si pson̄e. li. vi.

¶ Exẽptus rõne rei nõ exempte subest ordinario. de ꝑnle. cũ capella. ẽm Inno. ⁊. C. ubi in rem act'. l. fi.

¶ Licet ꝑbet exẽptio capitis ñ ꝓp hoc ꝯcludit' exẽp tio membroꝝ. de ꝑnle. ex rõne. ẽm Inno.

¶ Quis possit punire pbiterum subiectum abbati exempto. no. de ꝑnle. cum et plantare. §. in ecclesiis. de sup. negli. prela. c. ii.

¶ Si exemptus est negligens in regimine populi nõ exempti non potest ab ordinario puniri. ẽm Innocẽ. de priuile. ex ore.

¶ Aliq̃ ecclesia dicit' exempta ⁊ nõ illius prochiani vide in. c. veniens. ỏ ver. sig.

¶ An exemptus possit ꝓrogare iurisdictionẽ iudicis ordinarii. Jo. an. in regula. scienti. li. vi.

¶ Exempti non possunt sine licentia episcopi constru ere ecclesiam in ipius dyoc. de priui. cum olim. ii. co. ti. auctoritate. li. vi.

¶ An illis casibus q̃bus epus põt cum subditis suis dispensare possit cuꝫ exemptis. nõ. de ꝑnle. aũt. li. vi. do. Lar. flo. in cle. ne in agro. §. ceteꝝ. v. qui aũt. i fi. de sta. mo. vbi videt' velle q solus papa vel legatus di spensat cũ exemptis. ordinarius aũt nõ nisi ad requisi tionẽ abbatis vel alterius supioris exemptoris. vel ipi abbates si hoc habent ex ꝯsuetudine pscripta.

¶ An epus cũ capło possit ꝯcedere ꝑuilegia exempti onis. vide no. de censi. cũ venerabilibus. de donat'. pa storalis. aliq̃d de re iudi. cũ iter. de reli. do. cõstitutus in glo. antepenul. Stephanus in cle. i. de ꝑnle. Adde no. p Jo. an. in. c. i. de priuile. li. vi. dixi. s. sub dictõe epus. adde Lau. in cle. i. de censi. glo. xvi. q. vii. vilis glo. in cle. ii. ỏ reli. domi.

¶ Papa est epus seu ordinari⁹ exemptoꝝ. glo. xciii. di. nulla. glo. de priuile. auctoritate. li. vi.

¶ Exempti possunt adire ordinarios sine licentia pa pe in his que sunt voluntarie iurisdictionis. vide nõ. ỏ priuile. c. i. li. vi. Lapus de tempo. ordi. cum nullus. e. li. Idem in clemẽ. attendentes. §. ceterum. de sta. regula. Lau. in clemẽ. i. de regula.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An exemptus ligetur generali ꝓcepto epiſcopi ſi contra faciat in loco non exempto. vide glo. in cle. i. ꝺ vita et honeſtate clericoꝝ.

¶ An epus poſſit de exemptis iudicare. vide doc. de priuile. epoꝝ. li. vi. Lau. in cle. i. de offi. ordi. Inno. ꝺ priuile. ad hec. Pau. in cle. dudū. §. vex. de ſepulc. et ibi glo. Pau. in cle. i. de ſen. excō.

¶ Uſq; ad q̄ntū terminū extēdat exēptio loci exēpti vide Archi. xii. q. i. nulla. glo de priuile. c. i. li. vi.

¶ An hoſpitalarii ⁊ templarii ſint exēpti. glo. ⁊ doc. de priuile. recepim⁹. ubi Inno. tenet q; ſic. in glo. magna. vide de hereti. ad abolendam.

¶ Clericos eccl̄ie exēpte epus excōicare nō pōt. niſi rōne populi. vide Inno. de ꝑuil. recepimus.

¶ Ordinarii p̄ſit denūtiare exemptos excōicatos ſi i currunt ipo iure excōicationem ex ſtatutis ſuis vel de iure communi. Jo. an. de ꝑuile. c. i. li. vi. glo. in. ꝺ. ceci diſſe. in cle. i. de ſequeſtra.

¶ An mercenarii vel famuli exemptoꝝ gaudeant eoꝝ priuilegiis. glo. q; non. de priuile. c. penul. ⁊ in cle. i. ꝺ reli. ⁊ venera. ſanctoꝝ.

¶ An epus abſoluat exemptos incurrētes excōicati onē a iure ꝓlatā cuius non eſt ſup̄ior reſeruata abſolutio. facit tex. q; ſic. in cle. i. de ſepul. glo. ſentit ꝓtrariū in cle. cū ex eo. de ſen. excō. idē etiā Benze. ⁊ Pau. ꝑ mā ptem tenet Laud. in cle. i. §. fi. de reli. domi. et in cle. i. de conſang. et affi.

¶ An ciſtercien. de iure communi ſint exempti. vide tex. de ſimo. ne dei. Jo. an. de ſup. negli. pla. c. i. glo. in. c. recepimus. de priuile.

¶ An loc⁹ exēptus ꝓceſſus nō exēptis retineat exēptionē. vide Jo. an. de ꝑuil. cū perſone. li. vi. tex. et ibi doc. ꝺ capel. mo. dilect⁹. Jo. an. in regula decet. li. vi.

¶ An ſi epus donat alicui exēpto aliquā poſſeſſionē in qua ille edificat eccleſiā ſit illa exempta. vīd Inno. de ꝑuil. dudū. de fide inſtru. inter dilectos.

¶ An priuilegiū impetratū ſup exēptōne poſt citationem ordinarii iuuet citatū in illa cā. vide Jo. an. de ꝑuile. c. i. li. vi. facit qꝺ no. Bar. in. l. i. ff. ꝺ pe. vīd Jo. an. ⁊ do. Anto. in. c. i. de obli. ad ra.

¶ An ſeruiens beneficio exempti abſentis gaudeat ꝑuilegio exempti. vide Jo. an. in. c. fi. de ſta. regu. ſuper ꝺ. talium. in nouella.

¶ An ſi citatus exemptus ab ordinario ⁊ nō ꝓparēs ſaltē ad allegādū ꝑuilegiū ſuū excōicat valeat excōicatio. Archi. q; nō. xv. q. iiii. placita. glo in. c. cū ordinē de Rp. Spe. ti. ꝺ citatōne. §. ℨ citationē. ꝺ. ſz pone iudex ſecularis. Pau. in cle. i. de exceſ. pla.

¶ Eccleſie boſpitalium nō ſunt exempte. ſm Inno. in. c. ad hoc. de ꝑuile.

¶ Si papa aliquē recipit ſub ſua ꝓtectōne an ꝑ hoc dicat exemptus. vide de ꝓfir. uti. vel inuti. c. fi. vide i c. ſi papa. de priuile. li. vi.

¶ An ordinarius poſſit punire exēptos q̄ excōicatos recipiūt ad diuina vel ad ſepulturā. no. Jo. an. de priuile. epoꝝ. li. vi. ſup. ꝺ. ꝓtempſerit.

¶ Si exemptus ꝓiecit nō excēptuꝫ in loco exēpto qꝺ ſit iudex. nō. de ꝑuil. c. i. li. vi. Jo. an. in regula. in obſcuris. e. li. Inno. de ꝑuile. ex tuaꝝ. in glo. magna. vi. q. iii. c. fi. in glo. de fo. compe. licz.

¶ Ordinarius pōt ꝓcipere exēptis ut exhumēt exēcōmunicatos quos ſepelierūt. de ꝑuil. ad bec.

¶ Stante ſtatuto ſinodali ut q̄cunq; luſerit ad azar dum ſit excōicatus an ſubditus epi ludens in loco exempto ſit excōicatus. vide Archi. xii. q. v. cū Jo. Federi. de ſenis in ꝓſiliis ſuis ꝓſilio. ii. tenet q; ſic.

¶ An ꝓlatus exemptus poſſit cū ꝓſenſu capli ſui vel conuentus ꝓcedere etiā bene merito vſumfructū alicuius petie terre ſine auctoꝛitate pape vel legati. idē Federi. tenet q; ſic. in ꝓſilio ſuo. li.

¶ Exēptus ñ teneat ꝓparere ſi exēptio ē notoꝛia. ꝺ ꝺ. ſig. ex pte. i. alias ſecus. de ꝑuil. cū pſone. li. vi.

¶ Licet locus exēptus ſit in territoꝛio pinde eſt ac ſi eſſet extra territoꝛiū. ſm Ange. in ꝓſilio ſuo. ccxxxvii. alias. xxxvii. qꝺ incipit i cauſa.

¶ Exemptus ſimpliciter rōne publicaruꝫ functionū coꝛā quocūq; ꝓueniat. ut. l. i. in fi. C. i qui. ca. mili. fo. in aut. ut iudi. ſine quoq⁹ ſuffra. §. nolum⁹. in fi. adde no. in. l. ii. C. ubi quis de curi. vel coba. vide Bar. in l. fi. ff. de conſti. pecu.

¶ Pōt q̄s eximere p̄incipalē eccl̄iaꝫ retēta capella i ptāte. ⁊ ecōuerſo. tex. ff. de adop. l. liberum.

¶ Licet papa recipiat aliquos in filios non ꝓpterea videt eos eximere ab aliis q̄bus erāt ſubiecti. no. Hoſtien. et doc. de ꝑuile. cū capella. vide in. c. accepimus eo. ti. et in. c. ſi papa. e. ti. li. vi.

¶ An epus poſſit ordinare exemptos. vide in. c. cuꝫ nullus. de tēp. ordi. li. vi. de priuile. aūt. e. li. glo. xvii. q. ii. abbatibus. q̄ dicit q; exēpti debēt epalia ꝑmo petere ab epo loci. q̄ ſi deneget p̄ſt ab alio petere. adde Jo. an. de ꝑuil. c. i. li. vi.

¶ Si exēptus aſſumat ad regimē eccleſie ñ exempte tādiu ſubeſt ordinario q̄diu morat ibidē. de ꝑuil. c. i. li. vi. in. ꝺ. niſi forſan. ⁊ ibi no. ꝑ modernos.

¶ Rōne delicti pōt ordinarius ꝑuare exēptū bñficiū q̄ ſub ipo hz. ſm Lap. ⁊ doc. moder. in dicto. c. i.

¶ Exēptio ꝓceſſa eccl̄ie includit clericos ꝓuerſos ⁊ ꝑpetuo oblatos. in. c. p exemptōez. de ꝑuil. li. vi.

¶ Per exemptionē eccl̄ie non pdit epus iura que habet in populū illius eccleſie. ut dicto. c. p exemptionez de ꝑuil. li. vi. Inno. de ꝑuile. recepimus. Unde dabit penitētias publicas. criſma ⁊ alia iura epalia ad vtrā q; legē ptinētia exercebit. in. c. cum olim ꝓpter. de ꝑuile. de ſepul. in noſtra.

¶ Multas formas exemptionis. vide in. c. ſi papa. de priuile. li. vi.

Exercitus. Impator ꝓceſſit bñficiū bñ ſe habētibus in exercitu ne infra. x. annos poſſint inquietari ꝑ ſuis debitis erat vnus q̄ ſuis creditoꝛibus tenebatur habebat dilationē trium annoꝝ qui bene ſe habuit in exercitu an iſte habebit dilationē. xiii. annoꝝ vel ſolum decem. no. per doct. et Ly. in. l. fi. C. de here. act.

¶ An et q̄ exercitus p̄cipis trāſit ꝑ aliqua loca debeant ꝓdia illoꝝ locoꝝ ſibi facere expēſas. Bal. i. l. nemiñ. C. ꝺ ſacroſanc. eccle. facit. l. ſi pēdētes. §. ſi q̄s ff. de vſufruc. vide qꝺ dicā. j. ſub dictōne expenſa.

¶ Exercit⁹ eſt collectio hoim in expeditōne. glo. in cle. paſtoralis. §. eiuſdē. de re iudi. alibi dicit q; exercitus eſt collectio totius militie. glo. ff. de his qui no. infa. l. ii. §. exercitū. vide ibi rōnem ꝑ Bar. q; exercitus nō eſt ꝓprie niſi ubi ſaltē ſit legio.

¶ Unde dicatur exercitus. vide in. l. i. §. miles. ff. ꝺ mili. recta.

¶ Delinquens in exercitu poteſt extra territoꝛiuꝫ puniri. ut in dicto. §. exercitum. vide Bal. in. l. cunctos

UVA. BHSC. IyR_001

populos. C. de summa tri. et fide catho. in fi.
¶ An exercitus possit accipe de rebus amicoꝝ ⁊ alie nare. nō. C. de sacrosanc. eccle. l. neminem.
¶ De rebꝰ portatis ad exercitū non dꝫ vectigal solui nō. Bar. in. l. licitatio. §. res exercitui. ff. de publica

Exercitoria ¶ Qñ tenet exercitoria ille qui hꝫ exercitoriā in ptāte. nō. ff. de exerci. l. i. §. si is qui nauē. adde. l. penul. in glo. i. e. ti.
¶ An exercitoria tollat ciuilē actionē ō magistrū nō. ff. de exerci. l. si eū. §. item. in glo. sed adicitur.
¶ An exercitoria habeat locū ex delicto nautaꝝ. no. ff. de exerci. l. i. § magistrū. in glo. actio.

Exercitium ¶ Aliquando quis habet iurisdi ctionē vel officium sed non exer citiū. C. de iurisdic. om. iudi. l. ꝓuatoꝝ.
¶ Omne artificiū p exercitiū recipit incrementū. ff. de legat. iii. l. legatis. §. ornatricibus. vide de elec. cꝫ sit. li. vi. nō. de vita ⁊ honestate clericorum. c. penulti. super. v. exerceant.

Exheredatio ¶ Exheredatus habet ꝓ mor tuo. ff. de coniungē. cū emā. li. l. i. §. si pater.
¶ Exheredationis formā vide p Spe. ti. de instru. edi. §. xiiii. v. si aūt. ad materiā vide nō. p Spe. ti. de feu. §. ii. v. septimo queritꝫ.
¶ Ad hoc vt valeat exheredatio q̄ sūt necessaria. no. ff. de libe. ꝓte. vel exhere. l. iii. §. ante heredis. in glo. ⁊ Ly. in. l. i. C. e. no. in aut. de here. ⁊ fal. §. exhere datos. in glo. iuste. no. in aut. ut cū ō ap. cogno. §. ali ud quoqꝫ caplm. i glo. i. colt. viii. adde qō no. Jo. an. in addi. Spe. ti. ō instru. edi. §. ut aūt. v. si aūt nolit.
¶ Cuius etatis debet esse is qui exheredat. vīd insti. de pup. substi. §. itaqꝫ. in glo. ad substitutū.
¶ An teneat exheredatio si filius ingratus ingrediat religionē. no. C. de epi. et cleri. l. deo nobis. in glo. in gratum. ⁊ Ly. ibi in. ii. q. et in aut. de mō. in prin. in glo. derogat. colt. i.
¶ In q̄bus locis testamēti fiet exheredatio. no. C. ō libe. ꝓte. l. i. in glo. si. ⁊ ibi Ly.
¶ An admittat ꝓbatio ō cās allegatas in exhereda tione. nō. C. de libe ꝓte. l. i. in glo. si. ⁊ ibi Ly.
¶ Cause exheredatōnis ponunt in aut. ut cum ō ap. cogno. §. aliud quoqꝫ. no. glo. de iureiuran. q̄ntaualliſ
¶ Exheredatio non liberat a patria potestate. ut. l. fi. de his qui no. infa. et ideo filium exheredatuꝫ pater tenetur alimentare.
¶ Sicut filii ingrati exheredantur et excludūtur ab hereditate paterna. sic excluduntur ab aliis lucris ꝓ uenientibus in bonis patris. ut in aut. de nup. §. si ve ro moriantur. colt. iiii.
¶ An fine causa valeat exheredatio. et q̄liter intelligi tur q̄ exheredatio est res inepta ⁊ in extraneo. vīd gl. et Bar. in. l. si certarum. §. si eodem. ff. de testa mili. adde Bar. in. l. q̄dam cum filium. ff. de ver. obli. ubi de exheredatione extranei q̄ sit res inepta. ⁊ vide ibi quid in fratre et patre.
¶ Exheredatio imꝑimit notam quandam. C. de in offi. testa. l. cum pietatis.
¶ Nō sufficit cām exheredatōis subesse nisi ꝓp eā iu dex moueat. C. de inoffi. testa. l. si filiā. ⁊ ibi nō.
¶ Si pater tenens concubinam exheredat filiaꝫ que facit se supponere valet exheredatio. ut dicta. l. si filiā. C. de inoffi. testa. nec ob. e. ti. in barenā. qz maioꝝ ca

stitas requirit in filia q̄ꝑ in patre. vel in femina q̄ꝑ i ma sculo. ut no. Ly. e. ti. l. si filia.
¶ Eoipo q̄ quis ꝓhibetur testari ꝓhibentes contra hunt iustam causam exheredationis. vide. C. de inof. testa. l. testamenti factionem.
¶ Exheredatus excluditur ex testamento non ab ite stato. ff. de doli excep. l. liberto.
¶ An valeat pactū de ñ exheredando. vide in palt. l. q̄dam cum filiū. ff. de ver. obli.
¶ Exheredatus dicit q̄ñ est in dominio possessionis vel detentatione hereditatis. ut. l. si seruū. §. ait ꝓtor. ff. de acquir. here.

Exhibio Exhibere ¶ Qñ q̄s libereꝫ ex hibēdo cū ex eius facto tenet vel est obligatus. Bar. i. l. i. ff. de publica.
¶ De exhibitione fienda testibus ut recognoscāt. dic ut no. in. c. cum causam. de testi.
¶ An q̄s teneat rōnes ō se exhibere. vide in cle. i. de vsur. ubi tex. et q̄ ibi no. ⁊. xlv. di. q̄ sinceram.
¶ Ubi testes nō pūt cognoscere psonā nisi exhibeat. exhibenda est officio iudicis. glo. est iuncto tex. ff. si ex noxa. cā aga. l. i. adde de testi. cū cām. glo. in. v. ō cau sis. q̄ loquit de psona ꝓtrahentiū.
¶ An notarius possit petere sibi exhiberi instrumen tum ut permittatur addere vl detrahere. vide in. l. fi. §. i. ff. de tabu. exhi.
¶ Quid sit exhibere. vide in. l. locum. §. hoc interdi ctum. ff. de tabu. exhi. ⁊. ff. de lib. ho. exhi. l. iii. §. ait ꝓtor. ⁊. ff. ad exhi. l. ii.
¶ Pro re imobili nō agit ad exhibendū. qz de se pz. C. q̄ñ ⁊ qui. q̄rta ps debe. l. ii. li. x.
¶ Algens ad exhibendū nō cogit ꝓbare dñium nisi i casu. ff. ad exhi. l. iii. §. i.
¶ Actio ad exhibendum est personalis. ut. l. iii. §. est autem. ff. ad exhi.
¶ Omnis cuius interest pōt petere ut exhibeat. ut l. iii. §. sciendū. ff. ad exhi. fallit in q̄rta. qz exigit q̄ sit dūs. ut dicta. l. iii. §. interdū.
¶ Ubi agere volēs ñ cognoscit delinq̄ntē pōt petere exhiberi ut cognoscat. ut. l. iii. §. si q̄s vo. ff. ad exhi.
¶ Actio ad exhibendū nō dat iniusto possessori. ut in palt. l. iii. §. si victum.
¶ Is tenet ad exhibendū q̄ habet facultatē rei exhi bendi. ff. ad exhi. l. celsus.
¶ Cuius expeñ. res sit exhibēda. et q̄s debeat alimē tare rem exhibitā. an possessor vel petitor. vide bonuꝫ tex. ff. ad exhi. l. sed et si. §. i. qō no. ꝓ equis et aliis aialibus que q̄ñq̄ sequestrant. et p illū tex. habes in quo loco debent exhiberi.
¶ Exhibere ꝓprie est extra secretū se habere. vl exhi bere est in publicum inducere ⁊ videndi tangēdiq̄ prā tem facere. ff. de lib. ho. exhi. l. ii. §. ait ꝓtor. ff. ō ver. sig. l. plus. ⁊. l. fi. ff. ad exhi. l. si quis hominē. §. q̄ntū
Aliquando exhibere sumitur pro cedere. ut. ff. ō le. i. si res obligata. circa finem.
¶ De significato huius verbi vide Spe. ti. de dispu. et alle. §. iiii. v. in summa.
¶ De actione ad exhibendū an ꝓcurrat cū rei vendi catione in eodē libello ⁊ multa alia ad hec. vide Spe. ti. de act. et peti. §. ii. v. itē nō. ⁊ q̄ñ debeat fieri exhi bitio. e. ti. ⁊. §. v. sed nunquid.
¶ Qualiter is cuius interest petat testamentū seu co dicillos exhiberi. Spe. ti. de testa. §. ii. in fi.

UVA. BHSC. IyR_001

Exhortor Aliquando exortatio est cōsilium reuerentie cui necessario parenduz est. ut no. glo. in cle. i. de testi. sup. v. exhortamur. vi3 no. de era. et q̄li. ad aures. in glo vlti. iiii. di. § . vlti. de sūma tri. firmiter. sup. v. suggestione.

Exigo Exigere Be significatōne huius verbi habet in. l. fideicō missa. § . si rem. ff. de le. iii. ꝛ. l. thais. § . libertatē. ff. ō fideicōmiſ. liber. ꝛ. l. verbū exacte. de v. sig. et. l. indu ctū. C. de solu. Bal. in. l. solutū. § . solutā . ff. de pig. act. ꝛ est ꝓclusio q̄ exigere ꝓprie est ab inuito extoꝛq̄re adde no. in. l. et si lege. § . ii. ff. de peti. heredi. in glosa no. de fur. l. falsus. in glo. exigendū.

¶ Mandatū factū ꝑuo de exigēdo debitū itelligit ex traiudicialit. vide Bar. in. l. nō solū. ff. solu. ma.

¶ An ꝓcuratoꝛi dato ad exigendū solui possit . vide Bar. in. l. nō solū. ff. solu. ma.

¶ Que sit differentia inter exigere et extoꝛq̄re . vide ꝑ Jo. an. in. c. i. de reli. do. li. vi.

¶ Interdum parificantur exigere ꝛ a volente recipe. quia vtrūq; aliquo casu est ꝓhibitū. no . de censi. c. ii. li. vi. licet sepius licitum alias sit recipere quod non li cet exigere. ut ibi nota.

¶ An alius ꝓo alio possit exigere. nō. ff. de neg. ges. l. soluendo. in glo. exigere. no. ff. de nego. gest. l. diuoꝛ tio. in glo. facere. et. l. qui sine. eo. ti. in glo. i. ff. man da. l. si negocia. in glo. fi.

¶ An exigere ꝓhendat solutionē. no. Bar. in. l. hoc iure. ff. de solu. ubi tractat an habens mandatū ad exi gendū possit recipe solutionē a sponte soluente .

¶ Quando verbū exigere refert ad debitū a se notat exactionē voluntariā nō inuitā. ff. de neg. ges. l. ꝓcul? q̄q; notat extoꝛsionē inuitā. ut. e. ti. l. diuoꝛtio. et in iuribus supꝛa allega. in ꝓn.

¶ Ad materiā huius dictōnis adde que dicta sunt s̄ sub dictione exactio.

Exilium Exul An ꝛ q̄n iudex eccleſiasti cus possit mittere in exiliū no. l. di. accedens. ubi tex. in fi. lxiii. di. in sinodo. in fi. iii. q. iiii. bi qui epos. ꝛ. q. v. accusatoꝛib?. de cri. fal. ad audientiā. xlv. di. cū btūs. ubi tex. et glo. xv. q. vii. c. i. tex. et glo. xvi. q. i. ꝓbinū. xvii. q. iiii. attendendū. in tex. ꝛ gl. adde gl. in. c. i. de calū. in ult. gl. ꝛ ibi vide ꝓcoꝛ. de hoc etiā no. de iudi. cū nō ab hoie.

¶ In tpe exilii nō ꝓputat tpus in quo quis stat i car cere. Bar. in. l. aut damna. ff. de pe.

¶ Si damnatus in exiliū delinquit in ciuitate anteq̄ vadat in exilium punitur ut exul. tex. et Barto. in. l. in seruoꝛum. § . i. ff. de penis.

¶ Exiliū q̄q; ponit ꝑ carcere. gl. iii. q. iiii. bi q̄.

¶ Epus pōt tollere penas exilii iflictas clerico. tex. ii. q. i. in ꝓmis. Bar. in. l. relegati. ff. de pe. et in . l. cē testimis. in fi. ff. de ver. obli. ꝛ in. l. i. § . fi . ff. ō re mili.

¶ Exiliū sui natura intelligit esse ꝓpetuū. ut no. ō pe ni. di. i. quicūq; ꝛ ibi vide glo.

¶ Quod dicatur exilium ꝓprie qō im ꝓprie. no. C. de epi. audi. l. nemo in foꝛo. in glo. fi. no. ff. ō interdic. et rele. l. exiliū. in glo. i.

¶ Exilii appellatione ꝓprehendit deportatio . ut. ff. si quis caut. l. sed et si quis. § . i. ff. de publi. iudi. l. ii. ff. de mino. l. papinianus exuli.

Exitus Exitus acta ꝓbat. C. de aduo. diuer. iudi. l. i. ꝛ. C. de iudi. l. rem nō nouā.

¶ An in maleficiis ꝓsideret exitus vel volūtas . vide ff. de fur. qui ea mente. ꝛ ibi Bar.

Exorcismus Exorcista Nō oportz exoꝛcizare e os q̄ nedū ab epis sūt ꝓiecti. lxiii. di. nō oporꝛet.

¶ Exoꝛcismus debet ꝓcedere baptismum. et est ne cessarius ſm Tho. in tercia parte. q. lxxi. ar. ii. ꝛ. iii. ꝛ in quarto. di. vi. ar. xvi.

¶ Exoꝛcizari debent cathecumini p. xx. dies añ bap tismum. de ꝓse. di. iiii. ante viginti.

¶ Exoꝛcismo fugat dyabolus. de conse. di. iiii. ante baptismum. ꝛ. c. postq̄. ꝛ. c. ficut.

¶ Exoꝛcismus grece latine dicitur adiuratio. de con secra. di. iiii. siue paruuli. glo . eadem di. ante viginti. vide. xv. di. perlectis.

¶ Ad quid ꝓdest exoꝛcismus. vide per. sanc. Tho. in quarto. di. vi. qui dicit q̄ exoꝛcismus habet effectū in coꝛpoꝛe et anima. quia minuit potestatem demonis ne tm̄ possit in hoie ut antea. adde qō idē scribit in ter tia parte. q. lxxi. ar. iii. et. iiii.

¶ Quare de saliua tangunt nares ꝛ aures exoꝛcisan di habet de ꝓse. di. iiii. postea.

¶ Exoꝛcista ꝺ defensoꝛ. q̄ defendit coꝛp? a demoni bus. ut no. lxxvii. di. c. i. glo. in. c. monachus. ea. di.

Exordium Quod dicit exoꝛdiū litis. dic ut no. in. c. i. de iura. calū. ꝛ de offi. del. sup questionū. § . nos aūt. de ver. sig. ex pte. i.

¶ Q̄n dicat exoꝛdiū negocii. vide. ff. de diuer. ꝛ tēp. ꝓscrip. l. cum heres. in fi.

¶ Exoꝛdiū est ꝑma ꝑs oꝛationis rethoꝛice. de quo vi de Ciceroné ꝑmo rethoꝛicoꝝ. adde. s. Tho. in q̄rto. di. xv. ꝛ. lxvi. ar. vi.

Expectatio Expectans Expectan di sūt mali ꝓiusq̄ puniant. xxiii. q. iiii. c. qō xp̄us.

¶ Expectat deus pctoꝛes ad penitentiā quos si ñ cō uertant grauius punit. de peni. di. i. ꝓdixerat.

¶ Be gratiis expectatiuis. vide quod dicam . j. sub dictione reſcriptum.

Expedit Expeditio Be hac dictione expedit nō . Arc bidi. in. c. nō solū. de regula. li. vi.

¶ Cōsiderāda sūt q̄ expediūt. ff. ō pig. act. l. si pigno re. § . fi. de voto. magne. ꝛ de elec. cū expediat. li. vi.

¶ Nō oia que licent expediūt. ff. de aqua coti. ꝛ esti. l. i. § . i. de pe. di. i. aliud. ff. de ritu nup. l. semp. inter dū ecōtra. de voto. magne. in ꝓn.

¶ Expedit reipublice ne quis re sua male vtatur . et ut subditi sint locupletes. de imu. eccle. aduersus. ꝛ in glo. et ibi vide concoꝛdantias.

¶ Expeditio est militū. ut. l. fi. C. de testa. mili.

¶ Clausula illa ꝓut videris expedire videt onerare ꝓsciam eius cui scribit. no. in. c. statutū. § . assessoꝛē. ō Rp. li. vi. de hereti. ut cōmissi. eo. li.

Expensa Be materia expensarum vide Ly. ꝛ Bar. in. l. ꝓperandum. § . sin autez. reus. C. de iudi. et. l. sanctimus. eo. ti. doc. in. c. finez litibus. de dolo. et contu.

¶ An in causis criminalibus victus ꝓdemnet victoꝛi in expensis. Bar. in. l. i. in ꝓn. ff. ad turpill. et in . l. si postulauerit. in ꝓcin. ff. de adul. adde no. in . l. eū quez temere. ff. de iudi. glo. et doc. in. c. finē litibus. ō dolo et ꝓcu. C. qui accu. nō poss. l. qui crimē. in fi. ō dolo et

UVA. BHSC. IyR_001

contu. cum dilecti. in glo. fi. Spe. ti. ō expen. §. nunc videndū restat. v. hoc quoq; adde tex. cū glo. in. l. fi. C. de fruc. et liti. expen. Bal. in aut. generaliter. C. de epi. et cle. ꝛ in. l. eū quē temere. ff. de iudi.

¶ An iuramentum calumnie excuset a condemnatione expensarum. Bar. in. l. i. ff. ad turpill. nō. in dicto c. finem litibus. de dolo et contu.

¶ Judex licite pōt expendere de penis extraordinariis. ꝛ de mulctis in utilitatez sui officii. Bar. in. l. diuus. ff. de dam. infec. ꝛ in. l. ii. C. de modo mulctoꝝ.

¶ Successor potest taxare expensas quarum taxationem sibi reseruauit predecessor. Bar. in. l. appellatiōe in prin. ff. de appell.

¶ An ꝑdēnatio expensaꝝ possit fieri etiā si nō sit petita. vide Bar. in. l. iiii. §. hoc aūt. ff. de dam. infec. ꝛ i l. ꝓperandum. §. sin aūt reus. C. de iudi. ubi dicit ꝙ iudex potest ex officio suo licet ad id non teneatur. facit glo. de rescrip. c. fi. vide do. Anto. et moder. ō postu. prela. bone. i.

¶ Quando neutra pars debeat ꝑdēnari in expēsis. vide Bar. in aut. sed nouo iure. C. de iudi.

¶ Victus in diffinitiua non tenet soluere vel reficere expensas quas soluit aduersarius victꝰ in aliqua interlocutoria. Bar. in. l. dāni. §. cū parietē. ff. de dam. infec. ꝛ in. l. si pignore. C. de pigno. act.

¶ An bis vel ter citatus comparendo postea habeat necesse reficere expensas citationū precedentium. vide Bar. in. l. contumacia. §. contumax. ff. de re iudi. et in. l. sanctimus. C. de iudi.

¶ An valeat condemnatō expensaꝝ incerta. Jnno. ꝛ Hosti. in. c. ii. de libel. obla. Jnno. ō eo qui mit. i pos. c. fi. et de ꝓcura. auditis.

¶ An a taxatione expensarū possit appellari. Bar. i l. ab executore. ff. de appell. adde quod dixi supra sub dictione appellatio.

¶ An possit fieri missio i possessionē ꝓ debito et expēsis factis et faciendis. vide Bar. in. l. fulcinius. §. si q̄s. ff. ex qui. ca. in pos. ea.

¶ Qualiter fiat ꝑdēnatio expensaꝝ q̄n ꝓ ꝓte instātie q̄s habet iustam cām litigandi ꝛ ꝓ ꝓte nō. nō. Bar. i l. qui adulteriū. ff. de re iudi.

¶ Expense debent fieri ꝺm redditus. ut in aut. ut determi. sit nume. cleri. §. cū vero. colꝛ. i. in fi.

¶ Expense facte in alieno solo cedūt dño soli. nec tenet eas resartire. tex. in. l. ii. C. de seruit.

¶ Quid importet illa ꝓmissio q̄n quis de expēsis vꝛ interesse ꝓmisit stare simplici verbo partis. vꝛ iuramēto. dic ut no. Bar. in. l. fi. ff. de ꝓto. stipu. ꝛ in. l. sed et si quis. §. quesitū. ff. si quis cau. Bar. in. l. iusiurādū q̄ō ex ꝙuentione. §. fi. ff. de iureiur. Ly. in. l. si quis in conscribendo. C. de pac. Jo. an. in addi. Spe. ti. de ꝓba. §. fi. v. quid si. ubi de hoc.

¶ Js q̄ obtinet ex iure supueniēte pendēte iuditō cōdēnat in expēsis factis vsq; ad illud tpus. ff. ō pigno. ac. l. si rem. §. fi. ꝛ. l. si ēs inficiatus. ff. depos.

¶ Expense non debēt fieri quando illud quod percipitur est minus q̄ ipa expensa. Bar. i. l. mediteraneo C. de anno. et tribu. li. x.

¶ An vnus vincit in vna pte ꝛ alius in alia q̄o fiet ꝑdemnatō expensaꝝ. Bar. in. l. si legatario. ff. de fidei cōmis. lib. et. l. q̄ solidū. §. etiā. ff. de le. ii.

¶ Si pater legat filio expensas studii an videat legata expēsas ꝓ libris. bar. i. l. q̄ō dieb⁹. ff. ō ꝑdi. ꝛ demō.

¶ Expense possunt per se et principaliter peti conditione ex lege. Bar. in. l. iii. §. si rem. ff. de le. iii. et. l. nō solum. ff. de rei vendi.

¶ Si tutor curator vel procurator iniuste litiget ad quē redūdet ꝓncipaliter damnū expensaꝝ. an ad ipos litigantes vel ad eos quoꝝ noie litigant. vide Bar. in l. qui solidum. §. etiā. ff. de le. ii.

¶ Si iudex dicit in snia titiū absoluo ꝛ victū victori in expensis nobis et successori nō taxatione reseruata an ex quo non dixit condemno videatur facta condemnatio. Bar. dicit ꝙ sic licet omissum sit illud verbum condemno. in. l. i. i fi. ff. de here. insti.

¶ Qualiter probentur expense facte a tutore vel aliō administratore. Barto. in. l. que sub conditione. ff. de condi. et demonstra.

¶ Quibus modis debentur expense. vide. C. qūo ꝛ quando iudex aut. qui semel.

¶ An taxatio expensaꝝ sit snia interlocutoria vel diffinitiua. vide Bar. in. l. generaliter. C. de re. cre. et iu reiuran. et ibi glo. super verbo dispendii. ubi etiā Ly. adde glo. ii. q. vi. qui se scit. glo. in. c. ut debitus. ō appell. Jnno. glo. et Hostien. in. c. finem. de dolo. et contu. Archi. ii. q. i. in primis.

¶ An succumbens in causa appellationis debeat cōdemnari in expensis. Archi. ii. q. vi. omnimode.

¶ An possit condemnari in expensis reus citatus ad actū in quo iudex pōt ꝓcedere non obstāte ꝓtumacia. glo. ꝙ sic. in. v. deficit. in. c. i. de elec. li. vi.

¶ Condemnationem expensarum potest iudex refuare in fine litis. vide Jo. an. in. c. fi. de sequestra. pos. et fruc. in fi. Archi. xi. q. iii. certum.

¶ Cōdemnatio expensaꝝ pōt fieri etiā post sniam q̄n expense petūtur iure actionis. tex. et doc. de Rpt. ex parte. s. de materia vide in. c. finē. de dolo. in. c. sepe. de appell. doc. de sequestra. pos. et fruc. c. i.

¶ An condemnatio expensarum semper fiat victori Ly. in. l. generaliter. C. de epi. et cleri. Jo. an. i regula. ignorantia. li. vi. Spe. ti. ō expen. §. nunc videndū in prin. et v. quidam autem. Bar. in. l. fi. ff. de fideicō miss. lib. et. l. non solum. ff. de rei vendi.

¶ Expense facte ꝑpigno nō repetunt nisi fuerint facte aio repetendi. et q̄n dicantur facte animo repetendi vꝛ non. vide glo. et Bar. in. l. paterno. C. de nego. gest.

¶ Expense que petuntur conditione ex lege vel canone possunt peti etiam post sententiam. dictum est Hostien. in. c. ex parte. ii. de rescript.

¶ Quotiēscūq; expense nō sunt liquide iudici pōt generaliter in expensis condemnare reseruata sibi taxatione. ita dicit Jnno. in. c. auditis. de procura.

¶ Expense quas quis domi fecisset excipiuntur ō condemnatione. Jnno. in. c. finem. de dolo et contu. adde glo. in. c. statutum. §. insuper. de rescript. li. vi. et ibi doc. adde. l. sed et si hereditas. §. i. ff. ad exhi. nō. i. l. properandum. §. et siquidem. C. de iudi. tex. in. l. ſ et si lege. §. quod autem. ff. de peti. heredi.

¶ Expēse q̄ nō sunt facte sed fiende taxari non possūt ita dicit Jnno. in. c. cuz venissent. ō eo qui mit. i pos.

¶ Quid si statutum disponit ꝙ victus victori condēnetur in expensis an lata sententia per iudicem possūt peti expense conditioue ex statuto. Barto. ꝙ sic. in. l. iii. §. fi. ff. de le. iii.

¶ Quis habet taxare expensas iudiciorum et alias extra iudicium. no glo. in. c. statutum. §. notarium. ō

UVA. BHSC. IyR_001

reſcrip.li.vi.Spe.ti.de ſala.§.ii.v.ſed quid. et in ti. de expenſis.§.poſtremo.

¶ An iudex poſſit reſeruare ſibi taxationē ſeu expenſaꝝ ꝓdemnationē. Ly. in.l.termiato. C.de fruc. et liti. expeñ. in.iii.q.et ibi glo.glo.et Bar.in.l. paulus. ff.de re iudi. Jo.an.in.c.i.de ſequeſtra.poſ. et fruc.

¶ Ad quas expenſas teneatur vnus litigans alteri. vide optimam glo.ii.q.i.in primis.et.c.finem. de dolo et contu.et quod ibi nō.

¶ An de expenſis factis in re reſtituenda ſi de eis nō eſt exceptū poſſit in executione opponi. Spe.ti. ō exe cu.ſen.§.fi.v.quid ſi bona fide.ꝛ ibi Jo.an. ꝛ in ti.ō excep.§.dicto.v.ſed pone.

¶ Qualiter ꝓbent expenſe facte in iudicio et extra. Ly.in.l.fi.§.in ꝓputatōe. C.de iure delib. ubi etiaꝫ glo.ꝛ Bar.idē in.l.pe. C.de ꝓdi.et demō. Spe. ti. de fruc.et intereſſe.§.fi.v.et ut clarioꝛi.in.v.pe.

¶ Qualiter ꝓbent expenſe iudicioꝝ. no. glo.in.l.i. C.de ſūp.repetē.li.x.glo.in aut.de iudi.§. oportet. colſt.vi. C.de iudi.l.ſanctimus.glo.de ꝓcu.ꝓſtitutꝰ. glo.de fo.ꝓpe.dilecti. Spe.ti.de expeñ.§.poſtremo. et ti.de fruc.ꝛ intereſſe.§.fi.v.ꝛ ut clarioꝛ.

¶ An iuſta cā litigandi excuſet a ꝓdēnatōe expenſaꝝ nō.in.l.eū quē temere.ff.de iudi. Bar.in.l.q ſoliduꝫ §.etiā.ff.de le.ii.et doc.c.finē.de dolo et ꝓtu.ꝛ in.c. calumniā.de penis. Adde q cōis opinio peritoꝝ pꝛe bet iuſtam cauſam litigandi.licet ſit erronea illa opio. no.de ap.ut debitus.et in dicta.l.qui ſolidum.§.ēt. de tranſla.pꝛela.c.ii.in fi.de diuoꝛ.gaudemus. in fi. ff.de acquir.here.l.clodius.ꝛ ibi Bar.facit qō idem no.ff.de re iudi.in.l.cū ꝓlatis. et.ff.de ver.obli.l.q rome.§.duo fratres.et qō ibi no.

¶ An dñs teneat facere expēſas famulo tpe infirmi tatis quo nō pōt ſeruire.glo.in.l.arboꝛibus.§. ō illo ff.de vſufruc. Bar.in.l.ſi cū dotē.§. ſin aūt in ſeuiſſi mo.ff.ſolu.ma.ꝛ in.l.in rebus.ff.cōmo.glo.in.c.i.ō cle.egro.ꝛ in.c.ad audientiā.de cle.nō reſi.

¶ Que dicant expenſe neceſſarie.no. glo.in.l.ſi ſer uos.ff.de pig.ac.plenius in.l.i.et.l.ſe.ff. de impen.i rebus dota.fac.glo.in.c.paſtoꝛalis.de deci. ubi doc. tractāt q ſit expēſa in re.q circa rē.et que extra rem.

¶ An ſi exercitus ꝓncipis trāſeat p aliq̄ loca debeat habere expenſas.dixi.ō.ſub dictione exercitus.

¶ Si iudex omittit tpe ſnie diffinitiue condemnatio nem expenſarum ſm foꝛmaꝫ.l.pperandum.§.ſin aūt alterutra. C.de iudi.non poſſunt poſtea expenſe peti per.l.terminato. C.ō fruc.et liti expeñ. quod limita niſi expenſe deberentur ex contractu vl alia cauſa. no. glo.in.l.ſi mulier.§.ſi rem.ff.de le.iii.faciunt. no.in l.paulus.ff.de re iudi.

¶ An ꝓdēnatio expenſaꝝ ſit pena.dic q nō.ſed inter eſſe.no glo.in.c.i.de elec.li.vi.q̄ incipit hanc penam. in ōriū tex.de pe.calūniā.iuncta Rica.tex. C.ō iudi. l.pperandū.§.et ſiquidē.

¶ Quero generaliter cuiꝰ expēſis debeat fieri vl dari copia alicuius ſcripture.vīō no.in.l.ii.ff.ex qui. cau. in poſ.ea.et in.l.cū ſepe. C.de ero.mili. anno. li.xii. glo.et doc. in cle.cauſas.de elec.in quibus videt ꝓclu di q expenſis peretis vel illius ad cuius vtilitatem fit adde qō no.in.l.fi. C.de teſta.et ymā.

¶ An victoꝛ in cauſa principali victꝰ poſtea in cā ap pellatōis debeat in expenſis ꝓdēnari.nō. Jnno.ꝛ Jo. an.in.c.finē.de do.et contu.ꝛ in regula. ignoꝛātia.li. vi. Bar.in.l. ꝓperandū.§ ſin aūt. C.de iudi.ꝛ in.l. generaliter. C.de re.cre.ꝛ iureiur.ubi glo.ꝛ eſt ꝓcō q ſi ex nouis actis ſuccūbit debet ꝓdemnari.alias ſecꝰ adde qō no. Jnno.in.c.ſepe.de appell. Bal.dicit hoc relinquendum arbitrio iudicis qui habebit extimare. an habuit iuſtam cauſā litigādi vel nō.ita dicit.in pal lega.l.generaliter.§.i.

¶ Cōdemnatio expenſaꝝ ad quas tenet ille ō quē eſt interpoſitū ꝑmū decretuꝫ dz fieri tpe quo ille venit vo lens recuperare poſſeſſionē ſuā.no.glo.de eo q̄ mit. in poſ.cum veniſſent.

¶ An iudex q̄ requiſitus omiſit ꝓdemnationē expen ſaꝝ teneat pti leſe.glo.tenet q ſic.in.l.fi. C. qñ ꝓuo. nō eſt ne. Barto.in.l.iiii.§.hoc aūt.ff.de dam. iſec. no.in.c.fi.de Rpt.ubi glo.in fi.

¶ Si iudex etiā añ litē cont. pnūciauit non obſtante exceptione militie vel excōicatis. ꝓcedendū in cauſa ꝛ nihil dixit de expenſis poſtea lite pendente vl in fine li tis poterit ad expenſas ꝓdemnare.ꝛ his caſibus ñ po terit appellari a cōdemnatōe expenſaꝝ cum.x.dies ef fluxerunt a die ꝑme ſnie.ꝛ iſta ſnia expenſaꝝ ſit execu tio ꝓme ſnie. ff.qō me.cā.l.ſi certū.§.aliq̄ñ. Jnno. in.c.ſepe.de appell.

¶ Condemnatio expenſarum facta in iudicio ratōne exceptōnis nō ꝓbate vel repulſe dicit executio illius interlocutoꝛie.adde q nō poteſt appellari.no.glo.ma gna.in.l.ſi cum exceptione.§.hec actio.ff.qō me.cā. no. Jnno.in.c.ſepe.de appell.

¶ An appellatione expenſarum veniant damna. no. in.c.in noſtra.de iniur.

¶ An ſnia condēnatōis expēſarum ſit diffinitiua vel interlocutoꝛia. no glo.et doc.de ꝓcu.querelam. ad de quod dixi.ō.de taxatōe.

¶ An accedēs ad aliquē locū ꝛ gerens negocia alicu ius repetat ab eo expenſas itineris ꝛ moꝛe in illo loco etiā ſi alias erat iturus vel moꝛaturus.no. de elec.ut ꝓterite.de ꝓcura.cū cā.ubi tex.ꝛ glo.et doc.

¶ An cōdemnet in expenſis q̄ dū veniret fuit captus in via.vīō glo.in.c.veniēs.de ſen.ex.li.vi. i.v.captꝰ.

¶ Cōdemnatio expenſaꝝ ꝓp cōtumaciā ñ cōꝓhen dit expenſas aduocatoꝝ ſed factas tm̄ rōne ꝓtumacie glo.ii.q.i.in ꝑmis.iii.q.v.in ſumma.tex.in.c.i.ō do lo.li.vi.glo.magna.ō in.c.finē.e.ti.

¶ An habēs vſum putei poꝛticus vel alterius rei eui tet expenſas refectionis ſi renūtiet vſuꝫ illius rei. vide Spe.ti.de cenſi.§.i.v.itē pone.

¶ Nō ꝓdēnat in expenſis is q̄ venit in iudiciū ꝛ cōfi tetur debitū.do.Anto.de libel.obla.c.i.

¶ An habens opinionē doctoꝝ ꝑ ſe euitet ꝓdemnati onem expenſaꝝ. Jo.an.de ap.ut debitus. ſup glo. an tepenul. Benze.in cle.ii.de elec. Spe.ti.de expeñ.§. nunc videdum.in pꝛin.adde que habent in.l.pignus. C.de pigno.act.ꝛ in.l.quid ſit fugitiuus.§.itē apud labeonē. ff.de edil.edic.doc.moderni in.l.terminato C.de fruc.ꝛ liti.expeñ.

¶ Habens ꝑmā ſniam ꝑ ſe nō euitat condemnatōeꝫ expenſaꝝ in cauſa appellationis niſi habeat ꝓbabilem cauſam litigandi. Archidi.ii.q.vi.omni modo. glo.i regula.ignoꝛantia.li.vi.

¶ An condemnatio expenſaruꝫ ꝓpter contumaciā fieri debeat a tpe citatōnis emanate.doc.q ſic.ō dolo cum dilecti.de ꝓcu.q̄relā.vide glo. ii.q.i.in pꝛimis.

¶ An iudex poſſit reuocare ꝓdēnationē expenſarum

UVA. BHSC. IyR_001

quã fecit. vide Jnno. in. c. fi. qȝ me. cã.

¶ Cuius expensis debeant vestiri ȝ nigro tã heres q̃ familia defũcti. glo dicit q heredis. in. l. si ex re. §. fi. ff. de stipu. seruo. quam ibi ad hoc singulariter allegat Angelus et do. meus Rapha. cuma.

¶ An succũbens i iterlocutoria iuris teneat ad expẽsas. Ly. tenȝ q ñ. i. l. polla. C. de bis qb⁹ ut indignis

¶ Quales expensas possit iudex recipe a pte. no. de vi. et ho. cleri. cum ab omni. de Rpt. statutũ. §. insup et. §. se. Spe. ti. de sala. §. i. vide modernos in clem. statutum. de elect.

¶ Generaliť verȝ est q fatigans indebite aduersarium dȝ pdenari in expẽsis. de pen. calũnia. de dolo. finem. ii. q. i. in p̃mis. de Rp. cetex. e. ti. dispẽdia. li. vi. ȝ ibi no. glo. Hosti. in sũma. de do. et ptu. §. qua pena. sub §. punit ptumax. cum. §. se.

¶ An ille qui tenet facere alicui expensas teneat etiã soluere vecturas equoȝ. glo. q sic. de rescript. statutũ §. insup. li. vi. et ibi p doc.

¶ An expense debeant noiatim peti in libello. Spe. ti de expen. §. i. v. et nõ.

¶ An qs possit absolui a p̃ncipali ȝ pdenari in expensis. vel eqõuerso. no. Ly. in. l. perandũ. et. l. sanctim⁹ C. de iudi. et. l. termiato. ȝ. l. fi. C. de fruc. et lit. expen. Jnno. de ap. sepe. in glo. generaliť. §. sin aũt. C. de re. cre. glo. in. c. finẽ. de do. ȝ ptu.

¶ An citatus nõ pparens quo etiã cõparente iudex nõ potuisset pcedere sit pdemnãdus in expen. vidȝ gl. i c. fi. de dolo et cõtu. glo. eo. ti. c. i. li. vi. Jnno. de pen. calumniam. glȝ. in. c. prouidentiam. in prin. de offi. dele. Archidia. iiii. q. i. c. i.

¶ Añ qs dicat aliqd facere ppriis expẽsis. no. Jo. an. de deci. ex pte. i. melius in. c. tua. ȝ. c. cũ sint hoies e. ti. bona glo. in cle. i. de deci. ubi vide.

¶ Si ambe ptes citate nõ pparent neutra pdemnat in expen. vide Jnno. in. c. psuluit. de offi. del. tex. in. c. i. de dolo. li. vi. glo. iiii. q. v. c. i.

¶ An pecunia expensa in psecutõe electõis dicat vsa in utilitatẽ ecclesie. ȝ qliter pbet expẽsa ob hanc cãm vide Federi. de senis cõsilio suo. cxiii.

¶ Si reus dolo omittit opponere exceptõez declinatoriã q̃ reddit iudiciũ retro nullũ. et q̃ põt opponi in q̃libz pte litis, pdemnari dȝ in expen. litis pcedẽtis. gl. in. v. pcessus. in. c. i. de rescript. li. vi.

¶ An si pars citata compareat ȝ altera est absens si recedit illicentiata ȝ postea alia comparet condemnetur in expensis illa que recessit. vide Jnno. in. c. consuluit. de offi. delega.

¶ An succũbens in cã inquisitõnis pdemnet i expensis. glo. et doc. de dolo. cum dilecti.

¶ An reus citatus ad actũ in quo põt iudex etiã ipo absente pcedere. si nõ pparet dȝ pdemnari in expẽsis. glo. q sic. in. v. defecerit. in. c. i. de elec. li. vi.

¶ An appellatus succumbens in causa appellatõnis debeat condemnari in expensis. vide Jo. an. in. c. i. de appelť. li. vi. ad finem.

¶ Si actor ȝ reus ambo petũt eandẽ rem ȝ neut probat neuter pdemnat in expen. do. de rota. pclone. xv. ȝ do. Anto. in. c. i. ut ecclę. bñfi.

¶ An iudex possit pdenari in expen. in minori q̃ntitate q̃ sit iuratũ. glo. penul. et ibi nõ. in. c. fi. qȝ me. cã.

¶ An factor alicuius societatis possit pputare expensas quas fecit in honorando mercatores. Bar. tenuit q̃ sic. in. l. si filius. ff. de dona.

¶ An gerens negociũ alicuius sine mãdato possit repetere expensas si negociũ fuit utiliter gestũ. vide Jo. an. in. c. ex parte. de consti.

¶ An debeat fieri pdemnatio expensaꝝ si snia ferť p ptumace. glo. ii. q. i. in p̃mis. in fine magne glo. tex. et glo. in. c. calumniam. de penis.

¶ Expense necessarie dicuntur ille sine quibus res efficitur deterioꝛ. no. de decimis. pastoralis. in glo. iii. et ibi concoꝛ. vide tex. in. l. i. cum sequen. ff. de expẽ. in re. dota. fac. et qȝ ibi nõ.

¶ An si accumulant petitoriũ ȝ possessoriũ veniãt expense. no. glo. de cau. pos. pastoralis.

¶ Qualiter fieri debeãt expense pcuratoribus qñ ȝ cõi negocio pluriũ agit. no. ȝ elec. cupiẽtes. §. ad hoc li. vi. in glo. si aũt.

¶ An fatigans aduersariũ p lĩas surreptitias debeat pdenari in expen. no. de rescrip. in. c. fi. in glo. fi.

¶ Expẽse facte añ litẽ cõt. petunt iure actõnis. ȝ debent noiatim exp̃mi in libello. sed pñt iudicis officio minui. ȝ si tpe snie iudex ñ pdemnet ad istas postea nõ poterit. no. de do. ȝ ptu. c. finẽ. in. glo. magna. ȝ offi. dele. c. ulti. in glo. i.

¶ Quis dabit expensas fugiẽtibus ad ecclesiã et egẽtibus. dic ecclesia ad quã fugiunt. sicut carceratis egẽtibus expẽsas facit custos carceris. nõ. xvii. q. ulti. diffiniuit. in glo. sed quis.

¶ Expensaꝝ pbatio fit p iuramẽtũ eius q̃ eas fecit. no. de puť. cũ olim. el. ii. in glo. qȝ. ȝ in se. de so. ppe. dilecti. in glo. fi. adde qȝ dicã. j. plenius.

¶ In expẽsis pdemnari debet ñ veniens in prima citatione. de procu. querelam. ȝ ibi Jo. an. ȝ in. c. cum dilecti. de dolo. et contu.

¶ Expense siue sportule iudicũ soluunt ab vtraq; pte de rescrip. c. statutum. §. insuper. li. vi. xi. q. iii. nõ licz xii. q. ii. caritatem.

¶ An in condemnatione expensarum sit pars citãda Archi. xi. q. iii. certum. dixi. ȝ. sub dictõe citatio. ad de Bar. in. l. non ignoret. C. de fruc. ȝ lit. expen.

¶ An subditus accusans prelatum debeat habere expensas ab ecclesia. de accusa. ex pte. ii. q. vii. §. ex his et ibi Archidi. et in. c. cum pastoris.

¶ Expẽsas ptumacie ñ restituit q̃ pbat se legitie appellasse. licet postea appellatõni renũtiauerit. nõ. ȝ eo qui mit. in pos. c. ii. casus est de sen. excõ. licet. li. vi.

¶ Expẽse ptumacie p̃t peti añ sniam ȝ in prolatiõe snie. p no. in. c. finẽ. de dolo ȝ contu.

¶ Que expense in rebus alienis facte et qua actione petantur vel retineantur. no. ff. de rei ven. l. in fundo. Ly. C. e. ti. l. domũ. et ibi glo. nullam. no. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. idẽ ait. i glo. gestuz. ȝ. §. sed ȝ si qs i glo. actõem. nõ. ff. ad. l. acquiť. l. si seruus seruũ. §. oliuã. i glo. nõ. in. l. ex duob⁹. i glo. ii. ff. de nego. gest. insti. de rer diui. §. ex diuerso. i glo. edificauerit. Ly. C. qȝ cũ eo. l. ei qui. Spe. ti. ȝ expeñ. §. i. Jo. an. in addi. Spe. ti. de cõmo. §. ii. v. et cõmodatario.

¶ Expense facte in re cõi qbus casib⁹ petant. nõ. ff. p socio. l. cũ duob⁹. §. idẽ. ȝ. l. si socius. Ly. C. ȝ rei ven. l. si in area. ȝ. l. si ut pponis. C. de edi. pua. vide l. si in rem. et ibi Ly. C. si cer. peta.

¶ Añ fit estimatio expensaꝝ factaꝝ in edificio an habeatur respectus ad tpus edificii vel petitõnis. vide i l. domos hereditarias. ff. de le. i. et quod ibi dixi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si pater fecit expensas pro uno filio doctorando. vel ducente uxorem nō propterea compellitur ipe aut eius heredes facere pro alio ſm Bar. in.l.iii.§.fi.ff. de mune.et bono.

¶ An expense facte p custodia cōis fortilitii repetun tur. vide Ange.in consilio suo.cli.qō icipit sup pacto vide in.l.ex parte.in prin.ff.famil.herc.

¶ An pp omissā ꝯdemnatōz expēsaꝝ possit appellari dixi.ō.adde.l.oēm honorē.C.qñ ꝓpuo.nō est ne. An ge.in consilio suo.ccxxiii.qō incipit visa petitione.

¶ De expensis funeris et monumti licitis. vide doc. in.l.i.§.fi.ff.ad.l.fal.

¶ Appellatōe expeñ.nō venit ꝑciū rei.ut.l.adeo.§. ex diuerso.ff.de acquir.re.do.adde Bart.in.l. q̄bus diebus.§.i.ff.de condi.et demon.

¶ Qñ aliqs tenet facere expēsas ꝓ aliquo faciendo qō repitur factū an ꝑsumat factū illius expēsis qui fa cere tenebat. vide Bar.in.l.cū seruus.ff.de ver.obli.

¶ Expēse facte ſm ꝓsuetudinē patrissa. attenduntur nō.ff.mā.l.idēq;.§.si mādauero.in glo.oportere.

¶ Si de expensis factis in re restituenda nō est excep tum an in executione possit opponi. Spe.ti.de sen.ex ecu.§.fi.v.qd si bona fiō.ꝛ ibi Jo.an.in addi. Spe. ti.de excep.§.dicto.v.sed pone.

¶ An expense facte pro fructibus vnius anni deducā tur de fructibus alterius anni si de ꝑmis deduci ñ po terunt.no.ff.solu.ma.l.diuortio.§.impendia.in glo. satisfaciendū.et ibi Barto.

¶ An expēse facte cā pietatis repetant.no.ff.ō neg. gest.l.nēsenius.in glo.fi.l.ex duob⁹.§.titiū.i glo.fi. e.ti.no.C.q̄ accu.nō pos.l.iniquū.i glo.legitimato.

¶ An epēse litis facte a ꝓcuratore vel defensore repe tant si succūbat vel obtineat.no.ff.de neg.gest.l.liber to.§.fi.in glo.aget.ꝛ.ff.famil.herc.l.ex pte.no.ff.iu di.solui.l.iam tñ.§.in hac.ꝛ ibi Bar.no.C.mā.l.ēt in glo.ii.no.ff.de ꝓcu.l.qui ꝓpio.§.penul. in glosa suadet.no.de ꝓcu.cū ꝓ cā.

¶ An expēse iudicioꝝ soluātur a victo victori. no.ff. de ali.iudi.mu.cā fac.l.i.in glo.tenebit. Bar.in.l.q̄ in alterius.ff.de regu.iur.vide.ff.de iudi.l.eū quem. iuncta glo.si res mobilis.insti.de pena teme.liti.§.ō aūt oia.in glo.ii.et.C.q̄ accu.nō pos.l.qui crimē.in fi.C.de epi.et cle.aut.generaliter.ꝛ ibi Ly.in.ii.q. vide Ly.in.l.i.in.iii.opinione.C.de aduo.diuer.iu di.ꝛ in aut.de iudi.§.oportet.in glo.solo.colt.vi.ꝛ ō dolo.c.finē.in rex.et glo.et ibi doc.de penis.calūniā. in regula ignorātia.li.vi.no.ii.q.i.in ꝑmis.in glo. ex pendisse. Spe.ti.ō expeñ.§.nūc de expensis.ꝛ.§.i. v.illud aūt.et.v.ex ꝑmissis.

¶ Quib⁹ casib⁹ fiat añ lit.cont.ꝯdēnatio expensarū Spe.ti.de expen.§.sin aūt.quasi p totum.

¶ Qualiter fiat taxatio et ꝯdemnatio in expensis in iudicio. vide Spe.ti.de excep.§.viso.v. quid si reus et in ti.de expeñ.§.postremo. vide no.in.c.statutum. §.notarium.de Rp.li.vi.in glo.officium.ꝛ in Spe. ti.de salario.§.ii.v.sed quid erit.

¶ An taxationem expensarum quam iudex sibi resez uauit possit successor interpretari.nō.Barto.ff.de ap pell.l.ab executore.in prin.

¶ Si iudex non condemnauit in expensis vel minus sufficientes adiudicauit quid iuris. vide Ly.C.de iu di.l.pperandū.§.sin aūt alterutra.in.ii.q.no. de ex cep.significauerunt.in glo.ii.Spe.ti.ō appell.§.in q̄ bus.v.xxxiiii.et ibi Johan.an.

¶ Que expense in rebus dotalibus facte minuāt do tem vel repetant.no.insti.de act.§.ꝑpter retentionē in glo.i.et Ly. de rei vxo.act.§. taceat. in.v.oppo. no.de dona.inter viz.ꝛ vxo.c.i.in glo.fi.no.ff.ō ver. obli.l.si diuorcio.in glo.ii.no.in.l.qō dicit.ff. de im pen.in re.do.fac.in glo.ꝛ ibi Barto.

¶ Quis facit expensas vbi aliquis debz aliquid face re vel operari. vide Ly.in.l.i.§.ne aūt.C.de caduc. tolt.in.iii.q.

¶ An laboratores debeant habere expensas. no.C. de testi.l.quoniam liberi.in glo.et ibi Bar.

¶ Que expēse debeant a venditore emptori post litē motā ipsi emptori.no.ff.ō ver.ob.l.venditores.ꝛ ibi Bar.ꝛ in.l.pe.ff.de li.le. Ly.in.l.i.C.de euic.

¶ An expense facte in aduocatis repetant.vel an illō in quo damnificatur ꝓpter aduocationē in rebus suis repetat.no.ff.rem ra.ba.l.si ꝓcuratorem.in glosa ad uocat.et ibi Barto.

¶ An in extimādis facultatibus habeat rō expēsaꝝ. no.de vi.et ho.cleri.qm̄.in glo.i.

¶ An expense facte in hereditate computentur here di vel fideicommissario.no.ff. ad trebell.l. ubi pure. in fine.et ibi Barto.

¶ Appellans succumbens condemnatur in expensis et ecōtra.nō.Bar.ff.de admi.tu.l.tutores.§.tutor Ly.in.l.generaliter.C.de re.cre.in.ii.q.ꝛ ibi glosa. Spe.ti.de expeñ.§.nūc videndū.nō.de appell.ut de bitus.in glo.in expensis.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Judex in expēsis ꝯdēnando dz hīe respectū ad con suetudinē expendēdi.dixi aliqd.ō.adde qō no. Bar. in.l.ab executore.in ꝑn.ff.de ap.q̄ dicit ibi in fine q̄lit pōt detegi iniq̄tas taxatōnis expensaꝝ. vide tex. in.l. ꝓperandū.§.siqdem.C.de iudi.

¶ Ubi fert sntia ꝓ actore ꝓtumaciter absente expeñ. rei detrahunt de condemnatōne expensaꝝ ꝓ actore.ñ aūt de ꝯdemnatione ꝑncipali. vide glo.in.l.ꝓperandū §.sin aūt ex gestis.C.de iudi.de quo vide qō ibi no. doc.qui aliter loquntur.

¶ Actor ꝓtumax habens bonam causam ubi obtinet non solum condemnatur in expensis quas fecit re⁹ ꝓ ꝓtumaciā sed etiam in omnibus. vide in dicta.l. ꝓpe randum.§.et siquidem.

¶ Succedens alteri dicitur habere iustam cām igno rantie ut euitet condemnationem expensarum. scōm doc.in dicto.§.et siquidem.

¶ Contumax ñ dz audiri nisi refectis expensis licet habeat bonā cām.l.sanctimus.C.de iudi.

¶ An qō dicit ꝓtumacē ꝯdēnari in expeñ. habeat lo cū in ficto ꝓtumace. Ly.in dicta.l.sanctim⁹.i.iii.q.

¶ Si iudex ꝓcedit ex officio ꝛ apparet eū iniuste pro cessisse an habeat locum condemnatio expensaruz. vide Ly.in dicta.l.sanctimus.in.xvi.q.

¶ An succumbens in interlocutoria habeat ꝯdēnari in expensis vel expectet diffinitiua. tex.q; ñ est necesse expectare diffinitiuā.in.l.non ignorat.C.de fruc.et liti.expen.et ibi Barto.

¶ Expense que fiunt in mittēdo nuntium absenti ad iurandū de calumnia fiunt expen.absentis. Barto.in l.ii.§.defendi.ff.ex qui.cau.in pos.ea.

¶ Expense que fiunt gratia instruendi domum. fiunt expensis domini. glo.in.l.ii.§.defendi.ff. ex quibus cau.in pos.eatur.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Rescindens actū ex defectu solēnitatis cui⁹ auctor fuit tenet ad expēsas factas in re eo sciente et paciēte ff. de doli. excep. l. pure. §. ii. ⁊ l. cū vir.

¶ An executio ꝑdemnatōnis expensarū fiat in administratorē an in dūm in tutorē vel curatorē. an i pupillum seu adultum. vide in. l. q̄ solidū. §. etiā. ff. ꝺ le. ii. et. l. nō est ignotū. C. de admi. tu. ⁊ an fiat in ꝑlatum vel ecclesiam. glo. in dicta. l. nō est ignotum. de his vide Bar. in. l. iiii. ff. de re iudi. idem in. l. i. §. si ꝓcuratores. ff. si quis ius di. nō obtem.

¶ Casus in quo victus victori condemnatur in expēsis. nō. in aut. de defen. ciui. §. deinde. coll. iii. in. v. et iudicare. et ibi glosa.

¶ Ubi persona est pauper iudex non debet petere expensas. sed gratis debet officium impendere. in aut. ꝺ man. ꝓin. §. si tibi. coll. iii.

¶ Consilium est ubi quis cognoscit iniustam causam fouere ꝙ desistat et euitabit condemnationem expensarum. ff. de iudi. l. desitisse.

¶ Practicā ꝑdemnatōis expensaꝝ qñ retineri debēt eo quia facte erga rem ad quā restituendam quis condemnatur. vide. ff. de rei ven. l. in fundo.

¶ Quō ꝓbant expēse facte ꝑ ꝓcuratorē. vide de accu. q̄lit. Cy. C. de epi. et cle. l. id qꝺ. in. viii. q.

¶ An ꝓcurator repetat expēsas. dic ꝙ sic indistincte si hꝫ mandatū. si nō hꝫ tūc demū repetit si obtinet. gl. ff. de ꝓcura. l. q̄ ꝓprio. §. ꝓcurator in ceteris. non sic in gestore. ut. ff. man. l. qui mutuam. §. fi.

¶ Quod dicitur aliquem condemnari in expensis si succumbat intelligit de expensis litis. nō de expēsis ꝑ damnis intrinsecis ꝓpter litem. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. i. in fi. ubi vide glo. et Bar.

¶ Litigans ut sibi reseruet actionem de euictōne nō condemnatur in expensis. vide in. l. at qui natura. §. cum me absente. ff. de nego. gest.

¶ Qualiter ꝓbent expense. viꝺ no. in. l. fi. §. in computatione. C. de iure deli. C. de dona. l. si quis ꝑ redemptione. ⁊ in. l. fi. C. de ali. pup. ꝑs. et qꝺ ibi nō.

¶ Expense cibariorꝝ dicunt modice sed ñ expēse infirmitatis vel fuge. ut. ff. ꝓmo. l. i rebus pūt. et ibi no.

¶ Si aliq̄ interlocutoria sim ꝺēnatus in expensis licet postea obtineā in diffinitiua potero repetere expensas. ff. de pigno. act. l. si pignore. et ibi Bar.

¶ Si quis lite mota hꝫ iustā cām litigādi excusat ab expensis. sed postq̄ ꝓfectū est instrumentū vel testes apparet eū nō hꝫe iustā cām prosequendi et nihilominus prosequitur tunc non excusatur ab expensis. ut. l. si qꝭ inficiatus. ⁊ ibi Bar. ff. depositi.

¶ Si mandatur aliqꝺ expendendū data pecunia pro expensis an si minus datur debeat supfluum restitui. vide tex. ff. man. l. si creditor. §. si inter.

¶ Si ex fratribus duobus simul habentibus vn⁹ habet multos filios ⁊ alius nullum an tēpore diuisionis possit frater repetere expensas factas de communi dictis filiis fratris. dic ꝙ sic. si dictorꝝ filiorꝝ nulle erunt ope equiualentes expen. ar. eorꝝ que nō. in. l. paterno. C. de nego. gest. ⁊ ibi dicit Bal.

¶ Maritus ñ pōt imputare vxori expensas q̄s fecit ꝑ recupandis reb⁹ in dotē datis seu ꝓmissis. nō. glo. in. l. dotē. ff. de ritu nup. ⁊ in. l. i. circa ꝑn. ff. ꝺ impē. in re. do. fac. Spe. ti. ꝺ dona. iter vir ⁊ vxo. §. forma tis. v. illud queritur. et vide omnimodo qꝺ no. Bar. i ꝑalle. l. i. §. i. ff. de impen. in re. do. fac.

¶ Si maritus de mandato vel ꝓsensu vxoris facit in prediō dotali expēsas volūtarias vel picturas vel parietes marmareos nō pōt ipe vel sui heredes illas repetere vel retinere. sed solū ꝓmittit abrasio vel euulsio. nisi pars mulieris vellet sibi dare quantū haberet de illis abrasis rebus vel euulsis. tex. est i. l. qui volūtariis ff. de ipen. et in. l. in fūdo. ff. ꝺ rei ven. aduerte tñ qꝺ casum illius. l. dicit glo. insti. de act. §. itē si de dote.

¶ Si iudex omisit ꝑdemnatōem expēsarꝝ cū essent petite a ꝑte. quo casu facit lite suā. l. ꝓperandū. §. sin autem alterutra. C. de iudi. l. fi. C. qñ ꝓcuo. non est ne. poterit repetere ab eo qui debuit cōdemnari. ita tenet Bal. in. l. i. in fi. C. de suffra. et dicit esse casum in. l. missi opinatores. §. ii. C. de exacto. tribu. li. x. exquo idē dicit de iudico q̄ punitus est eo ꝙ nō denuntiauit maleficiū ut possit repetere ab eo q̄ debeat denūtiari. et remittit ad nō. ꝑ doc. in ꝑalle. l. fi.

¶ Iudex pōt si vult ꝺēnare in expeñ. etiā si ñ petant si tñ nō ꝑdemnat nō facit litē suā. qꝛ hoc emergit in lite ⁊ ptinet ad eius officiū. ut. l. ediles. §. itē sciendū. ff. de edil. edic. l. nō ignorat. C. de fruc. et lite expeñ. Bar. in. l. ꝓperandū. §. sin aūt alterutra. C. de iudi. ⁊ ibi Bal. Cy. ibi ꝺicens ꝙ ñ ꝺz iudex supplere i his que sunt facti dicit tñ ibi Bal. ꝙ sufficit ꝙ petat ꝝm se vel ꝓ se ferri fniam. nam sub ista petitione indefinita dicit includi cām principalem et expeñ. allegat. l. si ex multis. C. de anna. excep.

¶ Probata expeñ. ꝑsumit ꝙ de ꝓpria pecunia q̄s fecerit. tex. est no. in. l. si neutri. ff. de pūl. cre.

¶ Expense facte in infirmitate ⁊ sepultura equiparātur. ut. l. restituenda. in fi. C. de peti. heredi. ubi etiaꝫ dicit Bal. ꝙ si hospes fecit expēsas ꝑ infitmitate ⁊ sepultura infirmi pōt licite retinere res illius defūcti donec ꝑ sanguineos repetētes illas ei de expeñ. satiffiat

¶ Be expēsis nō credit simplici verbo dicentis se expendisse. sed reqritur saltem ꝓbatio ꝛecturalis ⁊ veri similis arbitrio boni viri. Bal. in dicta. l. restituenda. facit qꝺ no. C. de iure deli. l. fi. §. in computatōne. et C. de dona. si quis ꝑ redemptōne. ⁊ ibi Bal. dicit ꝙ dicens se expēdisse hꝫ ꝓbare. ꝓbabit aūt qñq̄ ex ipi⁹ opis q̄litate. C. de admi. tuto. l. lex q̄ tutores. qñq̄ opis testificatōne. qñq̄ ex ipius rei necessaria natura. ut. l. fi. C. de ali. pupil. ꝑstan. qñq̄ ꝑ ꝓbabiles ꝛecturas. ⁊ ita dicit intelligi dicto. §. in ꝓputatōe. adiuncto iuramēto ad ꝓfirmationē ꝛecturaꝝ. ut dicit. l. si quis ꝑ redemptōne. adde ꝙ si expensa est modica et ꝑsona esset fide digna credit tūc simplici verbo suo. ar. l. non ois. §. a barbaris. ff. de re mili. nā in his q̄ modici pretii sunt stat ꝛbo ptis cū iuramēto. ar. l. thesaurus ff. ad exhi. Cy. C. de epi. et cleri. l. id qꝺ pauperibus Bar. in. l. qui sub cōditione. ff. de cōdi. et demō.

¶ Probato facto ꝑsumit ꝙ sit factū sumptibus facientis. ar. l. fi. C. de pigno. ff. de pūl. cre. l. si neutri. in fi. adde qꝺ nō. Bar. ff. de ver. obli. l. cum seruus. Bal. in dicta. l. fi. §. in ꝓputatōe. ⁊ allegat. l. fi. C. de ali. pupil. ꝑstan. ubi dicit esse casum.

¶ An ille qui renuntiauit liti vel instantie debeat cōdemnari in expensis. dic ꝙ sic. sicut ille qui emendat vel mutat. ut. l. edicta. C. de eden. quod intellige nisi causa renuntiationis de nouo superuenerit. vide Bal. in. l. postq̄ liti. C. de pac.

¶ Quo ad cōdemnationē expensaꝝ an succūbens habuerit iustā cām litigandi vel non relinquitur arbitrio

UVA. BHSC. IyR_001

iudicis. Bal. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. q̃ allegat l. q̃ solidũ. §. etiam. ff. de le. ii. et subdit ibi q̃ ꝓsumit̃ habere iustã cãm litigandi ille qui ꝓbauit ꝑ testes qui postea sunt reꝓbati. nõ rõne dicti sed rõne persone. puta quia inabiles vel alias infames. qõ est bene notã dum. Idem dicit etiam ibi q̃ succũbens ꝓsumit̃ iuste mouisse litẽ. p. l. rẽ nõ nouã. §. fi. C. de iudi. ⁊ hoc dicit sufficere ɔ eũ quo ad ꝓdemnationẽ expeñ. ꝏ quo vide plenius ibi. ⁊ in dicta. l. i.

¶ An emẽdans vel mutans actionẽ seu libellũ ꝓpoſi tũ debeat ꝓdemnari in expeñ. Bal. plene in dicta. l. edicta. C. ꝏ edẽ. Abb. in. c. pastoralis. de cã pos. quẽ reꝓhendit Bal. in dicta. l. edicta. in. viii. opi.

¶ Victus in q̃libet interlocutoria super incidenti vel emergenti dꝫ ꝓdemnari in expen. si tñ opponit̃ excep tio dilatoria victus indistincte ꝓdemnabit̃ in expensis si aũt ꝑemptoria nõ ꝓdemnabit̃ si habuit iustã cãm li tigandi. Spe. ti. de expeñ. §. si aũt ante. v. si aũt defici ens. et. §. nũc de hoc scias. ⁊ ita refert Bal. in. l. ꝓpe randũ. §. sin aũt alterutra. C. de iudi.

¶ Debitor non tenetur reficere expensas instrumen ti a creditore recollecti a notario. ꝑm Ly. in. l. nuper. C. de vsur. vide Bal. in dicta. l. nuper. et in. l. fi. C. de condi. ex lege.

¶ Licet testis iuret dicere veritatem ꝓ vtraq; ꝑte. tñ solus ꝓducens debet sibi ministrare expeñ. anteq̃ arripiat iter. nisi ꝓducens ꝑ se vel ꝑ aliũ quẽ mitteret cũ testibus vellet facere. ⁊ si ꝓditio testis requirit debꝫ sibi dare eqũ ut equitet. ⁊ nõ habeat̃ rõ de expeñ. q̃s testis fuisset domi facturus. Itẽ si ꝓueni cũ teste. x. die bus si citius expediret debebit restituere qõ recepit ꝓ rata. hoc totũ ponit Jo. an. in addi. Spe. ti. de teste. §. qualiter. v. testes autem.

¶ Quando statutum loquitur de reficiendis expeñ. rõne victorie debet victus condemnari in expeñ. etiaꝫ si habuerit iustã causam litigandi. no. in aut. de exhi. reis. §. i. in glo. super. v. causam. ⁊. ff. de le. iii. l. si mu lier. §. fi. et quod ibi no. Bar.

¶ Judex qui victũ in interlocutoria nõ cõdemnauit in expẽsis põt eũ ꝓdemnare in diffinitiua ⁊ ante diffini tiuã. etiã post decẽ dies ab interlocutoria. ⁊ tũc ñ põt ab illa appellari. qꝛ intelligit̃ executio ꝑme snie. ⁊ hoc mõ limita. l. paulus. ff. de re iudi. Inno. in. c. sepe. in glo. expensarum. de appell.

¶ Si appellans facit citari appellatum et neuter cõ paret post appellatõꝫ desertã ꝓdemnat̃ in expensis ẽt illius citationis si que sunt. ꝑm Inno. in. c. sepe. ꝏ ap. in glo. expensarum.

¶ Cõdemnatio expensaꝝ nõ solũ fieri dꝫ qñ q̃s absol uitur diffinitiue sed etiã qñ ab obseruatõne iudicii. In no. in. c. finẽ litibus. de do. et ꝓtu. in glo. ad soluẽdas. vide glo. in. c. ii. de ꝓcura.

¶ Qñ expense petunt̃ ꝓncipaliter tũc dꝫ petitio esse certa ⁊ similiter snia. si aũt accessorie tũc ꝓcedit incer ta petitio ⁊ incerta snia. Inno. ⁊ Jo. an. in. c. finem. ꝏ dolo. et contu. in glo. absoluendũ. et in. c. auditis. de ꝓcu. adde no. per moder. in. c. i. de dolo ⁊ cõtu. li. vi. Bar. in. l. ab executore. ff. de appell. ⁊ in. l. terminato ff. de fruc. ⁊ lit. expen.

¶ Cõtumax tenet̃ reficere oẽs sũptus q̃ fiunt a cita tione post non sumptus citationis. ꝑm Inno. in. c. cuꝫ dilecti. de dolo et contu. in glo. fi.

¶ Condemnatio expensarum rõne ꝓtumacie dꝫ fieri statim. de do. et ꝓtu. c. i. li. vi. ⁊ ibi no. per modernos et veniũt solũmõ ille q̃ facte fuerũt vicio et ꝓtextu con tumacie. puta expectãdo ꝓtem in hospicio. ⁊ similes. ꝑ tex. in dicto. c. i. q̃ dicit ꝓp hoc factis. Quid autem in lucro perdito puta quia erat artifex et non poterat operari. et sic lucrum perdidit. vide no. per Ly. in. l. sanctimus. C. de iudi. in. ix. q. moderni ponũt ut cre do. in dicto. c. finem.

¶ An mandatũ supueniens excuset a refectõe expen sarꝫ eũ q̃ ab initio sine mãdato venerat. vide Bal. in. l. iuꝛ. ff. q̃ satisda. cog. ubi videt̃ velle q̃ sic. adde qõ idem nõ. in aut. ei q̃. C. de temp. ap. ubi dicit hmõi manda tũ vel ratificationem non habere locũ post latam snias qua ꝓnũtiatum est mandatum non esse legitimum. da materiã adde qõ no. idem Bal. in. l. per hãc. circa finem. C. de temp. appell.

Experientia. Est reꝛ magistra. ut. l. ii. §. no uissime. ff. de oꝛig. iur. adde de elec. ubi periculum. et. c. q̃ sit. ⁊. c. cupientes. in ꝓn. li. vi. de iudi. c. ii. e. li. de rescript. statutum. e. li. l. lega tis. §. oꝛnatricibus. ff. de le. iii.

¶ Experiri. i. defendere. no. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. cum miles. in glo.

¶ Experto credendũ est. de frigi. c. fi. ff. de ventre in spi. l. i. xxxv. q. i. contra statuta. xxxvii. di. relatum. xl viii. di. sicut. C. de iudi. l. certi. in aut. de iudi. §. nos igitur. xix. q. iii. monasteriis.

¶ Experiri q̃q; ponit̃ ꝑ agere. ꝏ iudi. c. i. ꝏ cã pos. pastoralis. in ꝓn. de Rp. stipẽdia. li. vi. ff. de diuer. et rẽp. ꝓscrip. l. i. ⁊. ff. ad tertul. l. i. §. ꝓsertim.

¶ In ꝓmouẽdo nõ sufficit scientia nisi experientiam etiã habeat. no. C. de agẽ. in rebus. l. pe. li. xii. vide ꝏ elec. cũ in cũctis. de sup. negli. ꝓla. c. ii. li. vi. xxxix. di. petrus. §. ad industriam.

¶ Expientia q̃q; supplet illitteraturã. Spec. ti. de iudi. dele. §. viii. v. itẽ q̃ est illitteratus.

¶ Experitur quis aliquid dupliciter. ꝑm sanc. Tho. in secundo. di. xiii. ar. iii.

Expilatoꝛ. Quid sit crimen expilate hereditatis. no. de peni. di. i. aut facte.

¶ An ꝓpter tale crimen possit intentari actio ciuili ter. nõ. C. de cri. expi. heredi. l. fi. ff. e. l. i. C. famil. herc. l. aduersus. in glo. ii.

¶ Quando intentetur actio expilate hereditatis. nõ in dicta. l. aduersus. in glo. i.

Exploꝛatoꝛ. Exploꝛare. i. manifestare et enu cleare. ut in. c. prudentiam. §. ceterum. de offi. delega.

¶ Quando quis dicatur exploꝛasse an requiratur q̃ certus sit. vide in. l. eum qui duobus. §. i. ff. de vul. et pu. vide hoc verbum. ff. de legi. cum de consuetudine. ⁊. ff. de ver. obli. l. hoc iure.

Explicite. Quid sit explicite ⁊ quid implicite ⁊ in quo differant. vide Jo. an. sup Rica. de sũ. tri. hoc verbũ vide in ꝓhemio. ff.

Expoꝛtare. Differẽtiã iter expoꝛtare ⁊ vehe re. qꝛ expoꝛtari ꝏꝛ q̃ doꝛso. vehi q̃ vehiculo. ff. de riuis. l. seruus. §. si quis eum.

Expositus. Si pater vl̃ mater vel alius ipis scientibus aut ratũ habentibꝰ fi liũ. aut patronus libertũ. aut dñs seruũ infantẽ langui dum cuiuscũq; etatis exposuerit filius hoc ipo est a pa tria ptãte liberatus. ⁊ libertus fit ingenuus. et seruus

UVA. BHSC. IyR_001

liber. illi quoq; qui eos ſuſcipiunt non poſſunt ꝓpter hoc in eos aliqđ ius ſibi vendicare. tex. eſt de hoc i. c. i. de infan. expoſi. et ibi vide q̄ ꝓſone dicant̄ exponi. et lxxxvii. di. ſi expoſitus. de materia vide. C. de infan. expo. l. i. et. ii. Spe. e. ti. ꝓ totū. vide glo. lxxxvii. di. c. ſi. in glo. i. C. de epi. audi. l. nemini.

Exponere Exponere. i. dicere vel declarare ff. de orig. iur. l. i. ⁊ in ꝓhe. ff.

Expreſſum. Expreſſio An illđ dicatur expreſſum qđ colligi pōt ex mēte vel gn̄alitate verboꝝ. no. Bar. in. l. ꝓtor. §. hoc interdictū. ff. de no. op. nun.

¶ An illud qđ demonſtrat̄ per relationē ad aliud dicatur exp̄ſſum. no. Bar. in. l. miles. ff. đ re iudi. adde quod dixi ſupra ſub dictione certum.

¶ Quot modis ſumit̄ expreſſum in iure. Bar. in. l. i. in. iii. colſ. ff. de vul. et pu.

¶ An exp̄ſſio publicatōis bonoꝝ in ſententia que tacite inerat aliquid operetur. vide Barto. in. l. qui a latronibus. §. ſi quis. ff. de teſta.

¶ Expreſſio eorum que tacite inſunt nihil operatur. ut. ff. de le. i. l. iii.

¶ Exp̄ſſa nocēt q̄ nō exp̄ſſa nō nocēt. ut. l. teſtm̄. C. de teſta. de ſpon. c. i. in fi. li. vi. no. de ꝓcu. c. ulti.

¶ Taciti et expreſſi quādoq; eſt eadem ratio. ut nō. de preſump. c. ſi. in glo.

¶ Plus aliq̄ opatur tacitū q̄ exp̄ſſum. de quo per Jo. mo. de elec. nullus. li. vi.

¶ Exp̄ſſio falſi ⁊ taciturnitas veri q̄tū ad reſcriptuꝫ ſūt paria. de Rp. ſup lr̄is. ⁊. c. ſi ꝓponere.

¶ Tacita nocēt q̄ exp̄ſſa nō nocent. ut. ff. de iure fiſci l. nō intelligit̄. ff. de ritu nup. l. fi.

¶ Exp̄ſſum plus valet q̄ tacitū. ff. de arbi. l. de reb⁹

¶ An viciato exp̄ſſo vicieť tacitum. no. C. de epi. et cle. aut̄. ingreſſi. ubi glo. ⁊ Ly. adde q̄ id qđ nullum ē in exp̄ſſo nō valet in tacito. ff. de excep. l. ⁊ ꝓ iuſiurandum. §. ſtichū. ff. de ſerui. urb. ꝓdi. l. item. §. q̄ habet Jtē adde q̄ viciato expreſſo nō viciat̄ tacitū q̄n eadeꝫ ratio vicio non concluditur ad tacitum. glo. ff. đ pac. l. ſi pignore. §. ſi tibi. tex. in. l. i. §. cum venditor. ff. qui. mo. pig. vel ypo. ſol.

¶ An exp̄ſſio ꝓſit vel noceat. no. ff. đ vſufruc. l. vet⁹ fuit. in glo. ii. et. ff. de ꝓdi. et demō. l. ſi nunq̄. i glo. ii.

¶ Exp̄ſſus ꝓſensus đr ſiue exprimat̄ ꝓpꝛio organo ſiue nutu. ſiue alio actu extrinſeco. ſiue corꝛaliter viſibili. ꝑm glo. nō. in. l. item quia. ff. de pac.

¶ Exp̄ſſū đr ſpecifice exp̄ſſū. ff. de ꝓſti. pecu. l. i. §. ſi de pupillo. ꝓtrariū no. in. l. fi. C. qđ cuꝫ eo.

¶ Exp̄ſſio eius qđ ineſt a lege ñ attribuit̄ factum ab homine. nō. in. l. ſi arrogator. ff. de adopt̄.

¶ Quod ineſt ſi exp̄matur opatur q̄n id qđ ineſt poterat aliter q̄ ineſſet imutari. ita q̄ ex neceſſitate nō ineſt. ut. ff. de le. i. l. talis ſcriptura. ſecus ſi ineſt ex neceſſitate. ut dicta. l. ſi arrogator.

¶ Expreſſio eorū que inſunt aliter q̄ inſunt viciat. ut l. iii. ff. de lib. et poſtu. iuncta. l. filium. §. ſed cum exheredatio. ff. de contratabul̄.

¶ Exp̄ſſio eiꝰ qđ ieſt ubi pinguiꝰ exp̄mit̄ q̄ inſit opatur. ut. ff. ad. l. falc. l. titia. Bal. in d. l. ſi arrogator.

Exp̄omiſſor Quid ſit. vide in. l. iiii. §. ait ꝓtor. ff. de re iudi. glo. i aut̄. de fideiuſ. §. i. colſ. i. Buil. in. l. in ꝑſonā. ff. đ pac. ubi dicit q̄ ille q̄ ab initio ſuſcepit alienā obligationē dicit exp̄omiſſor. vide in. l. eleganter. §. ſeruꝰ pactōnis. ff. de dolo. ff. de pigno. ac. l. q̄ ſi ñ ſolueť. ff. ad velł. l. ali qñ. ⁊. l. quāuis. §. ſi ꝙuenerit. vide de act. ⁊ obli. l. i. §. verbo. in glo. ⁊. ff. de v̄. obli. l. hoc iure. vi đ no. tex. in. l. q̄ libertinus. in fi. ff. de op. li. ex q̄bus oībus colligitur q̄ exp̄omiſſor eſt ille qui intercedit ꝓ nondum obligato. fideiuſſor vero ꝓ iam obligato.

¶ Exp̄omiſſor eſt qui idem promittit. ff. de ver. ob. l. quinta. §. ſatis exceptio.

Expulſor Expulſus An ꝑs expulſa đ ciuitate poſſit facere ſindicū. nō Bar. in. l. ſi quis a filio. ff. de le. iii.

¶ Amici et vicini poſſunt percutere volentem me expellere. ut non expellar. Barto. in. l. deuotum. C. de metati. et epide. li. xii.

¶ Expulſus de poſſeſſione licet proteſtetur quando expellitur non propterea retinet poſſeſſionem. Jnno. in. c. cum veniſſent. de reſti. ſpol̄.

¶ An non admittens venientem dicatur expellere. glo. in cle. i. de ſo. compe. dicit q̄ ſic. quod intellige ſi veniens antea erat poſſeſſor.

¶ De pena expulſionis vide. ff. đ of. ꝓcu. ceſa. l. fi. et in ꝓhe. ff. §. hec aūt tria. C. de epi. ⁊ cle. q̄cunq;.

¶ Expulſus a ciuitate ñ ē deportar⁹. in. l. mathematicos. C. de epi. audi. qđ no. ꝓ bannitis nūi tpis. ad idē vide Bar. in ꝓhemio. ⁊. ff. in. l. illicitas. §. q̄ vniuerſas. ff. de offi. preſi. et in. l. i. C. de here. inſti.

¶ Expulſus de ciuitate et metu abſens retinet omia iura. Bal. in. l. ſi aqua. C. đ ſerui. ⁊ aqua. in ꝓncipal̄. carta. allegat. l. i. ff. ex qui. cau. ma.

¶ An valeant ordinamenta facta contra expulſos extrinſecos vel in extraneos. vide Barto. in. l. i. C. de monopol̄. ubi dicit q̄ ſic. ſi ſunt iuſte expulſi. alias ſecus per illum tex. ibi licentia data.

¶ Licet in reditu expulſorum vel exiticiorum ſint remiſſa crimina. tamen poterit agi contra eos ciuiliter ad reſtitutionem rerum amotarum. Alnge. in. l. defuncto. §. i. ff. de publi. iudi. ar. illiꝰ tex.

¶ An debitor expulſi đ ciuitate exactus a communitate vel domino liberetur a ſuo creditore expulſo. vide plene per Bar. in. l. creditor. ff. de fideiuſ. ⁊ ꝓ Bal. in l. falſus. circa finem. C. de furt̄.

¶ Quid ſi quis erat debitor duorum inſolidū ⁊ vn⁹ expulſus de ciuitate alter non ⁊ odio expulſi coactus eſt ſoluere a communi an ſit liberatus ab eo qui nō eſt expulſus. ar. q̄ non. ff. de condi. et demon. l. titio centum. §. ſi. in fi. vide Bal. in dicta. l. falſus. adde quod idem no. in. l. ii. C. quod me. cā.

¶ Expulſi de ciuitate poſſunt cōueniri in domiciliis vnde ſunt expulſi. per. l. papinianus eruli. ff. de mino. ⁊. l. eius qui. §. fi. ff. ad municipa. facit. l. de policitationibus. ff. de polici. facit qđ no. glo. ordinaria. in. l. ad cognitionē. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. vide Bal. in. l. ii. C. de iuriſdic. om. iudi. ubi de hoc.

¶ Expulſi de ciuitate ⁊ oībus bonis de facto ſpoliati nō habent ſpoliatōis exceptionē ꝓtra creditores ſuos ergo coloni ⁊ inquilini expulſoꝝ de facto ſpoliati et coacti portare bladū ⁊ pecuniā in cōi nō ſunt̄ ꝓpter ſpoliationē liberati a dn̄is eoꝝ. Spe. ti. de reſti. ſpol̄. §. nūc dicamus. v̄. porro. adde qđ no. Ly. in. l. ii. C. qđ me. cā. Bal. ad l̄iam. in. l. ſi re bonis. C. de iure delī.

¶ Quis expellit̄ tribus modis. ꝓmo qñ inuenitur in poſſeſſione ⁊ expellit̄. ſcđo qñ nō inuenit̄ ſed reuertēs

UVA. BHSC. IyR_001

nō admittit. tertio quando metu non reuertitur. ⁊ talis etiam dicit expulsus. ⁊ statuta loq̄ntia de expulsis habent locum in istis tribus. vide Bal. in. l. si quis in tantā. C. vnde vi. iiii. colū. in. v. decimo dicit.

Exquestor Quis dicat exquestor. vide in. i. consti. fftor. §. discipuli.

Extinctio Extinctus Non debet incipere a casu i quo debeat extingui. et in quo differant mori et extingui. ff. de ma. testa. l. libertus. in prin. ff. de ver. obli. l. inter stipulantem. §. stichus.

¶ Aliud est extinguere aliud cassare. ff. ō solut. l. qui res. §. aream. cum similibus.

¶ Q. ō semel extinctū est ampli⁹ nō reuiuiscit. ff. ō solut. l. qui res. §. areā. cū similibus.

Extensio Qualiter intelligatur q̄ verbū pōt sit extensiuum. Bar. in. l. si ita. ff. ō auro et argen. lega.

¶ Qualit̄ possit fieri extensio ꝓthocolli notarii mortui in quo repitur hec dictio ꝛē. vide Bar. in. l. argentarius. ff. de edē. et. l. gallus. ff. de lib. et postu.

¶ An inductū in vno casu extendat̄ ad aliū. no. doc. in. l. illud. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Extēsio fit cū suis q̄litatib⁹ ⁊ ꝓditōib⁹. ff. ō noxa. l. i. §. i. C. de inoffi. dona. l. fi. de elec. cū ex eo. li. vi.

¶ Extēsio in iure nō fit ad nō cogitata. similiter nec transactio. de renū. cū inter. in glo. i.

¶ An statutū loquēs de dato extendat̄ ad ꝓmissum glo. et Bar. in. l. iubemus. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Dispositio specialis ex q̄ nō inducit̄ legū correctio extendit̄ ex rōnis idemptitate. Bar. in. l. ii. C. ubi in rē act. v. ꝓcedo vlterius. ⁊ in. v. quero extra glo.

¶ Ubi fit extēsio in mā stricta sufficit q̄ sint extrema paria respectu finis et effectus. glo. in aut. de bere. q̄ ab intesta. §. si vero expressim.

¶ Ubi apparet dispositio habens penas cōmunes in vtroq; duor extremorum regulariter pena in iure apposita in vno extēditur ad aliud. maxime si sunt correlatiua. in aut. de non eligendo secundo nuben. §. i. v. quia vero. et. v. coniungentes.

¶ Ubi duo extrema equipantur in certo casu etiaz in casu separato dispositum in vno extenditur ad reliquz dummodo subsit eadem ratio. in aut. de eligendo secū do nuben. §. coniungentes.

¶ Ubi lex correigens exempli gratia aliquid exprimit extenditur etiam si casus aliter eueniat. in auten. de fideiusso. §. primo. colū. i.

¶ Statutū in monachis maribus extendit̄ ad monachas. in aut. de mona. §. oibus. ⁊. §. quecūq;.

¶ Statutū in marito quo ad actionē ꝓtractuū extenditur ad vxorē. ff. de re iudi. l. non tm̄.

¶ Ubi apparet antiq̄ regula extendens ad vnū extremū dispositio in vno correigens extendit̄ ad aliud. vide in aut. de trien. ⁊ semis. §. i. in glo. sup. v. in omibus.

¶ Statutū in viro etiā correigens extendit̄ ad vxorez rōne idēptitatis. in aut. de nup. §. p occasionē.

¶ Non extenditur lex penalis ad parem causam nisi per legem extendatur. glo in aut. de testi. et ea que parit. §. fi. colū. iiii.

¶ Extensio ex paritate vel maioritate rationis non habet locum in iure naturali. Bal. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. et iure.

¶ Extensio fit ex idemptitate rōnis ubi in eadē mā apparent duo termini parificati. dicit glo. ff. de legi. l. quod vero contra rationem.

¶ Extensio legis fieri potest ex rōue vel sīa ubi sīa seu ratio vel mens legis est manifesta. ubi vero de mente legis dubitat̄ nō ꝓcedit extensio de similibus ad similia. ff. de legi. l. non possunt.

¶ Duplex est extensio legis seu habentis potestatem ꝓdendi legē. ⁊ hec appellatur ꝓstitutio. alia homis seu iurisdictionis presidis. et hanc ipse iudex facit. ut. ff. ō legi. l. non est nouum.

¶ Lex etiā exhorbitans extendit̄ si mouet̄ rōne. vide glo. ff. de legi. l. non possunt in consuetudine ꝓceditur ex rationis idemptitate. ut. C. que sit lon. consue. l. i. glo. ff. de legi. l. non possunt.

¶ Anteq̄ lex extendat̄ ō similibus ad similia si haberi pōt legis condentis copia nō est extendenda. C. de legi. l. humanū. C. de vete. iure enu. l. ii. §. si qui dant. C. de iudi. l. fi. vide glo. in dicta. l. non possunt.

¶ Extensio quandoq; fit a paritate finis. ut. ff. de legi. l. nam ait tedius.

¶ Extēsio nō cadit in irrōnabilibus statutis. q̄ extēsio instrumētaliter fit p̄ medīū rōnis. si ergo deficit rō nō fit extēsio contra no. C. de dot. ꝓmis. l. i. et. C. de inoffi. testa. l. si q̄s. C. de rescin. ven. l. ratas. C. de iure dot. l. auia. et in aut. ō ali. ⁊ emphi. l. sanctimus.

¶ Lex extendit̄ ad rem vel psonā post legē editā ptipante de similitudine vel rōne aut qualitate super q̄ fundat̄. l. ff. de legi. l. non dubium.

¶ Be stricta ad latā significationē est extēsio ex maioritate rōnis. dictū est Bar. qō ponit Bal. in. l. qō vo ff. de legi. Ly. in. l. i. C. q̄ sit lon. ꝓsue. q̄ ubi est eadez rō vel maioz nō dicit̄ extēdi. sed ꝓpri⁹ intellect⁹ attribui. ff. de ver. sig. l. nois et rei. §. verbum ex legibus.

¶ Statutū excludēs auiā nō extendit̄ ad materterā no. C. de colla. l. illā. Bal. in. l. qō vero. ff. ō legi. ubi ponit multas qōnes de extensione statutoz.

¶ Extensio hz locū in statutis q̄ nō repugnāt rōni vt̄ iuri. si ergo sūt p̄m legē vt̄ pter extēdunt̄ ex rōnis idēptitate. ff. de legi. l. de q̄bus. Bart. in. l. si vero. §. de viro. ff. so. ma. Bal. in p̄di. l. qō vero. ff. de legibus.

¶ Extendit̄ ꝓsuetudo a rōnis paritate vel ꝓximitate tex. est. in. l. de q̄bus. ff. de legi.

¶ Exp̄ssum magis est extēsibile q̄ tacitū. ff. qui. mo. pi. ta. ꝓtra. l. est dīa. ⁊. l. mochis. ff. de iure fis. iuncta l. ꝓsecutione. C. de pigno. ⁊. C. de impu. ⁊ aliis substi. l. ꝓcibus. C. de instī. ⁊ substi. sub ꝓdi. fac. l. fi. vide in. l. de q̄bus. ff. de legi. et ibi Bul. ō cunio.

¶ Ubi est casus omnino similis nō dicitur ꝓprie extensio ad illum. quia lex scripta in simili videtur scripta p̄ omni omnino simili. ff. de legi. l. neq;.

¶ Consuetudo non extenditur ad correctionē legis. in aut. q̄s actiones. C. de sacrosanc. eccle. vide Bal. in. l. de quibus. ff. de legi. post primam columnam. v. modo veniam ad oppositiones.

¶ In penis que ipo facto infligūtur nō ꝓcedit extēsio ex idemptitate rationis. Jo. an. in regula. odia. li. vi. Bal. in dicta. l. de quibus. in. vi. colū.

¶ Non dicitur extendi constitutio penalis quādo extenditur ex mente eiusdem constitutionis. nō. Jo. an. de elec. si postq̄. li. vi.

¶ Fit extensio de monacho ad canonicum regularez et de canonico regulari ad predicatorez. dicit Bal. in pallegata. l. de quibus. ff. de legi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Extensio procedit etiam in prescriptione. vide Jn no. in. c. dilecto. de offi. archidi

¶ Ubi sūt plures casus sigillati ꝓuisi extensio vnius ñ fit ad alterꝝ. ff. ō vul. ⁊ pu. l. ex fcō. §. itē q̄ro. ⁊. l. cū ex filio. §. filiū. Bal. in dicta. l. de q̄bus. in. xi. colū.

¶ Consuetudo q̄ primogenit⁹ succedat p̄i ñ extēdit ad mīem. q̄ ō ius. vi ō Bal. in. l. diutina. ff. de legi.

¶ Omne quod est cōtra ratōem est stricti iuris. ⁊ in extendibile. ff. de legi. l. quod ratione.

¶ Statutum in vno extremorum loquēs nō extēdi tur ad mixtum ex illo extremo et altero. tex. est nō. in l. queritur. ff. de sta. ho.

¶ Act⁹ fict⁹ recipit extēsionē paternā oīm q̄ loquūt de vero. tex. est. in. l. qui in vtero. ff. de sta. ho.

¶ Extendit lex corrigens ex duob⁹ extremis a iure parificatis. nō. in. l. si arrogator. ff. de adop.

¶ Statutum penale extenditur a ratōne eiusdē equi tatis. dicit glo. ff. de iurisdic. om. iudi. l. si id quod. in ꝟ. perpetue. in fine.

¶ Dispositio non extenditur ex idemptate rationis ad casum expressum a lege exceptum. docto. in dicta l. si id quod. et ibi Bar.

¶ Dispositio loquens in singulari extenditur ad casū pluralem. ut in dicta. l. si id quod. §. fi.

¶ An dispositio loquens de casu perfecto extenditur ad actum non perfectum. vide tex. in. l. si quis. §. q̄ō si dum. ff. de iurisdic. om. iudi.

¶ Statutum singulare exorbitans licz non extendat ab homine ex idemptitate rationis extēditur tñ a lege in penā. ut. l. i. ⁊ ꝑ totū. ff. q̄ quisq̄ iuris.

¶ Lex penalis respectu pene non extendit. licet in di spōsito a lege reperiat. l. scripta p aliā legē extensa. ex quo non apparet expresse quo ad penam extensa. glo. in. l. fi. ff. de in ius vocan.

¶ Ubi fit extensio de vno casu ad aliū intelligit fieri eaten⁹ ⁊ inquantū mā extēsa ꝓportionat casui ad quē fit extensio. ff. si quis caut. l. si seruus.

¶ Dispositio stricta extenditur ad actum imꝓpriū quando si non fieret delictum remaneret impunitum dicit Barto. in dicta. l. si seruum.

¶ In penalibus non fit extensio ad casus similes ex idemptitate rōnis. glo. in dicta. l. furti. §. fi. ff. de his qui no. infa. ⁊ ibi Bar. dicta glo. dicit ꝓtra in. l. si pig nore. §. si post distinctū. ff. de pig. act.

¶ Dispositū vel mutatū in vno ex correlatiuis exten dit ad aliud. Bar. in. l. liberoꝝ. §. fi. ff. de his q̄. no. infa. bonus tex. in. l. fi. C. de indic. vidui. tolli.

¶ Dispositum in preambulis extenditur ad consecu tiua. ff. de procura. l. qui ꝓprio. §. item queritur. et mandatum ad consecutiua extenditur ad preambula. ff. de procura. l. ad rem mobilem.

¶ Dispositio stricta loquēs in plurali extenditur ad singularem. ff. de neg. gest. l. iii. §. negocia. glo. in. l. i. §. qui dolū. ff. de dolo. facit ad statutum q̄ punit pro ducentem falsos testes ut puniat etiā ꝓducentē vnuz vide. l. ii. §. boies. ff. vi bo. rap. vide Bar. in dicta. l. iii. Butri. ibi tenet ꝓtrariū. q̄ dicit q̄ si statutū dictat si liberos habuerit ꝛc. nō verificat si habuit vnū tantū cogita bene quia est res quotidiana.

¶ Statutū loquēs de vero actu ñ extendit ad fictū. ut. l. ait pro. §. hec vba. ff. de nego. gest. ubi glo. vide Barto. in. l. oēs ppli. ff. de iusti. ⁊ iure. vide tex. cum glo. in. l. elegāter. §. si seruū legatū. ff. de dolo.

¶ Dispositio penalis extendit ad correlatiua ex simi litudine rōnis. ff. de calū. l. i. in ꝓn. et ibi glo. in. ꝟ. ñ fa tetur. ⁊ ideo statutū loquēs de dante extendit ad exci pientē. no. in. l. i. C. de indic. vidui. ⁊. l. fi. e. ti.

¶ Constitutio penalis extenditur de stricta ad latam ff. de calum. l. i. §. pecuniam. vnde statutum loquens de pecunia extenditur ad aliud in pecuniam conuerti bile. et ꝓbat etiā ille tex. q̄ dispositio penalis extendi tur de principali ad surrogatum loco illius.

¶ Statutum puniēs recipiētem pecuniam habet lo cū in recipiēte liberatōz pecunie. ⁊ sic ad ficte recipien tem pecuniā. Idē si recipiat in ꝓprietatē siue in vsum dummō sit gratuita. ⁊ sic puniret in mutuū ⁊ commo datū. tex. est in. l. cum etiā. ff. de calū. que nō.

¶ Statutum loquēs de psona ñ extēditur ad vniuer sitatem. quia vniuersitas ñ habetur pro persona vera. sed repsentata. ut. l. metū. §. animaduertēdum. ff. q̄ō me. ca. facit. l. sed et si dolo. in ꝓn. ff. de dolo.

¶ Ubi duo ita se habent adinuicem q̄ vnuz venit cō secutiue ad reliqum mutatum in vno extendit ad aliō ff. de capi. di. l. tutelas.

¶ An dispositio loquēs de aliquo actu extēdatur ad actum qui in veritate est sed fingit ñ esse. Jaco. butri. tenet q̄ ñ. in. l. si quis stipulatus. ff. ex qui. cau. ma.

¶ Dispositio loquēs de re magne quātitatis ñ exten ditur ad rem minoris quātitatis. etiam eiusdē speciei ex idemptitate rōnis nisi fiat extensio per legē vel ꝓsue tudinem. ut. ff. nau. cau. sta. l. i. §. nauta. ad fi.

¶ Statutum loquēs de parte extēdit ad totum. et loquēs super iure publico extēditur ad priuatum. ff. de peti. here. l. item veniūt. §. petitam.

¶ Dispositio fūdata sup aliquo vniuerso extenditur ad particularia. ff. de pecul. l. si seruus. §. i.

¶ Dispositio vniuersalis vl indefinita ñ extēditur ad futura. ff. man. l. si vero. §. is cuius.

¶ Extensio habet locum in statutis ubi id super quo disponit statutum nō potest esse sine eo ad quod fit ex tensio. ff. de spon. l. oratio. ⁊ ibi Bar.

¶ Si vnū regulat ad instar alterius sublato eo ad cu ius instar aufert et regulat sic fit extēsio. ff. de ꝓtrahē. emp. l. si quis fundū. ff. de ali. ⁊ cib. lega. l. scio. §. me dico. ⁊. §. libertus. ff. ō vsufruc. lega. l. sempronio. ff. de le. i. l. si cui. §. si mihi. per quem vidi cōsultum q̄ si mulier priuatur successione intestati priuatur etiam le gitima que ad instar successionis intestati defertur. vi de glo. de consang. et affi. non debet.

¶ Extenditur lex ratione absurdi vitandi. ut. ff. de testi. l. scio quesitum.

¶ In penis habet locum extensio a maioritate ratio nis. et talis extensio dicitur ex intellectu naturali. ut ff. de ser. expor. l. cui pacte.

¶ Licet fingēs ius extendit seu amplicet ad aliū casū restringit tñ ⁊ ampliat circa idez ꝑm limites rationis. glo. ff. loca. §. item queritur. §. qui implero.

¶ Prouisio in vno casu extendit ad reliqum. de quo si testator cogitasset prouidisset. ff. de libe. et postu. l. titius testamento.

¶ Statutū loquēs ō adeunte extendit ad immiscen tem. vide tex. in. l. necessario. in prin. ff. ad silc.

¶ Ubi lex disponit in extremo nō ꝓpter ipm sed pp finē certū extendit ad extremū pticipantē de eo fine i specie. licet exemplū de quo agit sit sepatum ab eo in quo disponit quo ad verba. ideo si statutū loquitur de

UVA. BHSC. IyR_001

collegio pio extenditur ad religionem piam. qz qlibz eoꝝ est pp vnū finez. s. pp deū. sicut dicit Bar. in. l. i. C. de sacrosanc. eccle. qđ est notāduz. viđ gl. ō postu. pla. c. i. ubi statutū sup electōne extendit ad postulatō nem. qz idē est finis. s. puisionis ecclie.

¶ Ubi dispositio legis antiq est fundata sup certa q̄li tate lex transferens illā qualitatē ad diuersā q̄litatē re cipit extensionem legum loquentium de qualitate ad quam facta est translatio. et sic passiuum. ita dicit Ja. butri. ⁊ Bal. in. l. placet. C. de sacrosanc. eccle. alias de epi. ⁊ cle. qui allegat. l. lege. §. ul. ⁊. l. meminimus C. de legi. here. ⁊. l. omēs. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. an. l. ii. C. de quadri. ꝓscrip.

¶ Lex dans formā ꝓtractui nō extendit ad actū q̄ ex ꝓsuetudine fit ꝓtra legē. qz illū ñ cogitauit. glo. in aut. que res. C. de sacrosanc. ec.

¶ Ubi lex antiq ꝓtra regulā cōem aliqd ꝓmittit vsq; ad certā quātitatē. ⁊ lex noua reducit ad illā censetur specialis quo ad mēsuram regule illius cōis glo. in. l. illud. C. de sacrosanc. ec. vide glo. in cleñ. gñalem. de eta. ⁊ quali. ⁊ qđ ibi no. Laud.

¶ Lex etiam taxatiue loquēs ⁊ omēs alios casus ab exp̄ssis exp̄esse excludens nihilominus ex rōnis idēp titate ad similes casus extenditur. tex. cum glo. fi. C. de sacrosanc. eccle. l. illud.

¶ Ubi duo se habēt p modū gradus in q̄ntitate ascē siue ⁊ descensiue dispositū in vno extēdit ad reliqū. gl. C. de sacrosanc. ec. l. illud. ⁊. ff. ad. l. fal. l. penales. in ꝑn. ff. de here. insti. l. clemēs patronus. glo. in cle. ge neralē. de eta. ⁊ quali. vide Bar. in dicta. l. illud.

¶ Ubi lex ipedit extēsionē intelligit ad casū sikem nō oino. secus in oino simili. no. glo. in dicta. l. illud.

¶ Licet quo ad simultaneā dispositionem duo casus reperiātur parificati. ñ tamē fit extensio ad aliuz casū si nouiter in vno aliquid disponat. glo. in aut. q̄s actio nes. C. de sacrosanc. eccle.

¶ Extēsio dispositi ad aliud restringit ad abilia. C. de transac. l. si quis maioz. in glo.

¶ Extenditur lex corrigens ex maiozitate rationis. ⁊ ꝓpter absurditatem vitandam. Ja. butri. in aut. sed nouo. C. de epi. ⁊ cleri.

¶ Si ꝓuilegia ꝓcessa studio bononieñ extēdant ad pe rusinū an intelligat ꝓcessio de ꝓteritis vel de futuris. Buil. de cunio. in. l. omia. C. de epi. et cle. dicit q̄ re stringit ad ꝓterita. et ibi vide Bal.

¶ Si ꝓuilegia alicuius loci sint extensa ad aliuz locū an destructo loco ad cuius instar sūt ꝓcessa essent ꝓuile gia ꝓcessa. Buil. de cunio dicit q̄ nō. in dicta. l. omia.

¶ An et quando lex possit interpretari extensiue. viđ Bar. C. de legi. l. non dubium.

¶ Jus corrigēs fauorabile aie licet corpori odiosū ex tēditur ex rōnis idemptitate de stricta ad latā. glo. et Bar. in aut. sacramēta. C. si aduer. vēdi.

¶ Extensio dicitur interpretatio. ut. l. fi. C. ex qui. cau. in inte. resti. nō est necē.

¶ Ubi verba pñt interptari ꝑm ꝓpriū intellectum si hoc est ex mente legis extenduntur ad impropriū. ut l. liberoꝝ. §. quod tamen cassius. ⁊. l. cum quis de cedens. §. seia. ff. de lega. iii.

¶ Priuilegiū iuris cōis fauorabile seu corpore iuris clausū extendit ex idēptitate ratōnis. Jaco. butri. et Bar. in. l. respublica. C. ex qui. cau. ma.

¶ Extenditur lex ab excessu maiozitatis rationis. ut C. de fer. l. omnes. §. i.

¶ Ubi lex facit quē heredē ex testamēto extendūtur ad eū oēs leges dātes remediū heredi instituto. ut. l. ii. ⁊. l. si mater. C. de inoffi. testa.

¶ Actus extēsus ad naturā alteri⁹ ñ pdit ꝓuilegia ꝑ mozdia. C. de cōsti. pecu. l. ii.

¶ Lex noua disponēs circa materiā cōem adden do vel derrabēdo nō extendit ad casus in q̄bus sec⁹ a mā cōi disponebat sed etiā ex lege noua censentur excepti. C. de nō nu. pecu. l. in ꝓtractibus.

¶ A maiozitate rōnis fit extēsio in exozbitātibus sed ñ a paritate. glo. in. l. ii. C. de patri. q̄ filios distrax.

¶ Lex taxatiue loquens ñ extēditur ex rōnis idemp titate. Ly. in dicta. l. ii. By. in regula. in arg. li. vi. cō trariū in. l. illud. C. de sacrosanc. ec. vide Bar. in. l. si cōstante. ff. solu. ma. Bar. ponit aliqua bona verba ō hoc. in. l. serui nomine. ff. de vsuca.

¶ De accessorio ñ fit extēsio ad ꝓncipale. ff. de dam. infec. l. si finita. §. ex hoc edicto.

¶ Dispositio etiā penalis loquēs in singulari extēdit ad plurale. dixi aliq̄d. ō. adde Bar. in. l. cū si exhibu issent. §. fi. ff. de publi. ⁊. ff. de lib. cā. l. nō solū.

¶ Ubi duo se hñt cōsecutiue ⁊ vnū ad instar alterius correctū in vno extendit ad aliud. in aut. ingressi. C. de sacrosanc. ec. ⁊ in aut. de monachis. §. illud. dixi ꝫ facit aut. defuncto. C. ad tertull. iūctis his q̄ no. glo. ⁊ Bar. in. l. gall⁹. §. ⁊ qđ si tñ. ff. de lib. et postu.

¶ Licet lex ꝓhibet extensionē fieri tñ fit de similibus ad similia p aliā legē. Bal. in. l. illud. C. de sacrosan. ec. ubi etiā dicit Bal. q̄ ētumcūq; lex sit fauorabilis tñ si in ea est apposita pena censet odiosa ⁊ nō extendē da. in aut. de nō alie. aut ꝑmu. §. qz vero leonis. colē. ii. ⁊ ibi Ja. de bel.

¶ Statuta impialia ⁊ reformationes ciuitatū ñ extē dūtur ad lit. pen. etiā si exp̄sse dicant in statuto. i aut. ut i medio lit. colē. viii. circa ꝑn. ubi tex. ꝑm bar. in. l. sanctim⁹. C. ō sacrosanc. ec. qđ limita ꝑm Bal. ibi.

¶ Ubi est eadē rō ibi ꝓprie ñ dicit extēsio. vide Ly. ⁊ Bar. in. l. i. C. de interdic.

¶ Si aliquo generali statuto cauet q̄ statuta debeāt seruari ad lītam nō fit extensio. qz līa est q̄ solū oculis videt nō qđ solo intellectu percipit. ut. l. i. in ꝑn. ff. ō bis q̄ in testa. dele. vide Bal. in. l. fi. C. de patri. q̄ filios distrax. multa alia de extēsione legū ⁊ statutoꝝ. viđ j. sub dictione lex ⁊ sub dictione statutū.

Extermino. Extermiare q̄si extra terminos vite vel iurisdictōnis ponere.

¶ Itē exterminatio ponit ꝑ dissipatōe ⁊ desolatione et exilio. ut no. glo. in cle. i. §. pozro. ō iureiur. sup. v. exterminaret. ⁊ de hereti. excōicamus. §. moneātur. ⁊ se. ⁊ de elec. fūdamēta. §. aliud. li. vi.

Extenuo. Quid sit extenuare. no. ō elec. si qñ li. vi. in glo. i. ⁊ ibi Jo. an. in nouella super. v. extenuationem.

Exteriora. Per exteriora iudicātur interiora nō. insti. de re. diui. §. ceruos. i gl. desierint. ⁊. ff. ō tuto. et cura. da. ab his. l. curatoz. §. diuus. ff. de acquir. re. do. l. naturalem. §. in his. ff. ō edil. edic. l. si tamen. §. hi qui. nō. de simo. et si questi ones. in glo. intentōne.

Extimatio Extimum. Extimatio re rum dz fieri eo pcio quo vendentur in foro. tex. est in. l. septem dieb⁹.

UVA. BHSC. IyR_001

C.de erro.mili.anno.li.xii.et ibi Barto.

¶ Extimatio rei nō apparētis ita debet cū est in obligatōne rem restitui sicut si res esset extincta.ff.so.ma.l.si constante.§.si vxor.z ibi Bar.

¶ Qualiter fiat extimatio iniurie,vide Barto.in.l.iniuriarum.ff.de iniuriis.

¶ Quid et quantum facere possit nō extenditur ꝑm extimationem bonorum sed fructuum.nō.Bar.in.l.qui bonis.ff.de cessio.bo.z in auth.de non eligen.scō nuben.§.si vero.colī.ii.

¶ An et quibus casibus sit verum id vulgare q̄ res est tanti extimanda quantum vendi potest.Bar.in.l.si seruus.ff.de condi.furti.

¶ Qualiter debet cōcipi iuramētum sup extimatiōe damni.Bal.in.l.iii.§.in hac.ff.cōmo.

¶ An z qñ extimatio faciat quē teneri de periculo.Barto.in.l.si ut certo.§.nūc videndū.ff.cōmo.ubi de hoc est bonus tex.adde nō.in.l.i.ff.de exti.act. et in.l.si res extimata.ff.de iure dot.doc.in.c.i.ō ꝓmo.adde qō dixi.s.sub dictōne casus fortuitus.

¶ An extimatio rei contente in instrumento qō habz paratam execution̄ possit crescere.vide Bar.in.l.iii.§.in hac.ff.commo.

¶ An ō nō restituentē rem vo dño extimet ꝓprietas vel solū possessio.vide Bart.in.l.cōmodare.ff.ꝓmo.

¶ Qualiter probetur extimatio rei.Bar.in.l.iiii.§ diui.ff.de iure fisci.

¶ An is qui recipit litis extimationem teneatur de euictione vel de emendatione.vide Bar.in.l.litis extimatio.ff.pro emptore.

¶ Si res immobilis legetur forensi vl alii q̄ ꝑm statuta nō pōt acquirere debet extimatio.nō.Bar.in.l.si liuiam.§.si quid.ff.de leg.i.

¶ Res est extimanda cum qualitatibus suis etiaz habita relatione ad personam venditoris.vide Barto.in.l.i.§.si heres.ff.ad trebell.

¶ Extimari dz res mobilis cui⁹ vsusfructus est relictus.ut.l.i.circa mediū.vsusfruc.quēad.amit.

¶ Qñ extimatio dicatur facere emptionē.no.Bar.in.l.fi.§.ꝓterea.C.de iure dot.idem Bar.in.l.i.ff.de extima.act.nō.in.l.si ut certo.§.interdū.ff.ꝓmo.z in.l.cū fundū.ff.loca.doc.in.c.i.de cōmo.adde q̄ extimatio nō facit emptionē in ꝓtractibus.ō quoꝝ natura est trāsferre dn̄ium.tex.est no.in.l.cū manusata.§.fi.ff.de contraben.emp.put refert Bal.in.l.i.C.de cōmo.ō qua mā vide eundē Bal.plene in.l.fi.C.de cōmo.idem Bal.in.l.si pascenda.C.de pac.et in q̄bus extimatio sit similis emptioni.z an faciat teneri de euictione.vide Bar.in.l.litis extimatio.ff.p empto.adde Bal.in.l.i.C.p socio.in.iii.colī.

¶ De extimo vide notabilia verba Bart.in.l.i.C.de appo.publi.li.x.

¶ Stante statuto q̄ extimatio equoꝝ mortuoꝝ i bello debeat solui p cōe si aliqui equi fuernut in bello vulnerati z post bellū de recenti mortui an cōe teneat ad illoꝝ extimationē.vide Bar.in.l.bello.ff.ō excu.tu.adde qō dixi.s.sub dictione bellū.

¶ An rei sacre publice vel religiose legate que i specie nō pñt deberi vl solui saltē debeat extimatio.no.bar.in.l.apud iul.§.i.ff.de lega.i.z in.l.continuo.§.cuz quis.ff.de ver.obli.Bal.in.l.cum alienam.C.de legi.Inno.in.c.filius.de testa.

¶ An extimū ciuitatis debeat fieri de nouo ꝓpter depauperatos.dic q̄ sic.ut.C.de censi.z censitis.l.omne territorium.et ibi in glo.li.xi.

¶ Qñ extimatio ciuitatis vl castri incipit habere initium.tex.et Bar.in.l.i.C.de appo.publi.li.x.idem Bar.in.l.incola.ff.ad munici.

¶ Qñ fit extimū ꝓdioꝝ ꝓ collectis debz esse ꝑsens ō fensor ciuitatis.nō aūt ille cui⁹ est possessio.Bart.in l.susceptores.C.de susceꝑ.z archa.li.x.

¶ Extimatio aliqñ sumitur ꝓ bona opinione.ff.de var.z extraor.cog.l.penul.§.extimatio.

¶ An quis possit exire extimum ciuitatis.vide glo.et Barto.in.l.incola.ff.ad munici.

¶ An in extimatione rerum ꝓ muneribus publicis habeatur respectus ad bona dotalia.Barto.in.l.lutius.§.nunc videndum.ff.ad munici.

¶ An extimum possessionis debeat diminui si possessio est diminuta.Bar.in.l.ii.ff.de censi.

¶ Extimatio rei debet fieri ꝑm qualitatem loci et tēporis.ff.ad.l.falci.l.ꝓtia.ff.si cer.peta.l.vinum.ff.de tritica.act.l.in hac.

¶ Extimatio debet fieri ꝑm opinionem non ex affectione singulorum.ff.ad.l.acquil.l.si seruum.z quod ibi nō.ff.ad.l.falci.l.ꝓtia rerum.

¶ Extimatio rei debet fieri ꝑm redditus.C.ō resci.ven.l.si quos.et qō ibi nō.ff.de le.i.l.si fundū ꝓ fidei cōmissum.§.i.adde quod dixi in ꝓin.huiꝰ dictōnis.

¶ Extimatoꝝ tenetur si male estimet.ff.de mag.con ue.l.diuus.adde.C.de discus.l.i.li.x.vide Spe.ti.de iniuriis.§.i.v.in hoc.z v.sequenti.

¶ Cui⁹ tpis habeat rō cū petit extimatō.viō Spe.ti.de obliga.z solu.§.nūc aliqua.v.aliqua.z.v.se.

¶ Dum de extimatione tractat semp dz ꝓtestari de tpe.vide Ange.in consilio.cccxiii.qō incipit.ꝓout.a quo tpe et vsq̄ ad quod tp̄us veniat extimatio.nō.ff.si cer.peta.l.vinum.in glo.magna.ff.cōmo.l.iii.§.in hac.in glo.magna.in fi.ff.de vsur.l.moza.

¶ Si quis accipiat extimationez litis an faciat rem offerentis.no.ff.cōmo.l.si ut certo.in.glo.ii.et.ff.de rei vendi.l.si culpa.in glo.magna.in fine.

¶ An soluens extimationē litis habeat actionez sine cessione.nō.ff.ꝓ empto.l.i.in glo.i.z ibi Bar.ff.de rei ven.l.si culpa.in glo.magna.in fine.

¶ An accipienti extimationem litis debeat fieri cessio.nō.ff.rerum amo.l.si ꝓpter res.in glo.actio.et ibi Bar.By.in regula.ꝓ possessore.li.vi.

¶ Extimatio debet ubi res alteri obligat z emptor meliorauit.Barto.in.l.bis.C.de predi.naui.li.x.

¶ Quomodo fiat extiatio rei cōmunis.nō.C.cōi.diuidū.l.i.in glo.ii.

¶ In extimatōe dz fieri ꝓdemnatio ubi res petita p⁹ moꝝ perit.no.ff.q̄ sen.sine ap.rescin.l.fi.z ibi Bar.z.l.iul.ff.de ꝓfes.Spe.ti.de ob.z so.§.sequit.in fi.

¶ Extimatio debet referri ad tp̄us ꝑsens nō ad ꝓteritū.nō.ff.de iure fisci.l.nō intelligit.§.diui fratres.in glo.ii.z ibi Bar.C.de patri.qui filios distraxe.l.ii.in glo.fi.no.de testi.cū causam.in glo.ii.adde tex.cum glo.in.l.ad rescindendam.C.de rescin.ven.

¶ Extimatio est facienda ꝓ iudicem licet pars nō ꝓbauerit valorem rei.nō.Bar.in.l.si quid ex pamphila.ff.de le.ii.Specu.ti.de obli.z solu.§.sequitur

¶ An extimatio vel res possit diminutiue peti i eodē libello.Spe.ti.de obli.z solu.§.sequit.alias ti.de libel.obla.§.ab huiusmodi.v.itaq̄ nō q̄ de ꝓsuetudie.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In extimatoria actione qualiter formetur libellus et de eius materia . vide Specu. ti. de emp. ⁊ ven. §. penul. et ibi Jo. an. in addi.
¶ Extimatio in dote facit emptionē nō simplicē sed in causam dotis. ideo restituit ut dos. ⁊ si euincit agit de euictōne. ut. ff. de iure dotis. l. quot.
¶ Extimatio in dote facit emptionē ꝑditōnalē si matrimoniū sequat. ff. de iure dot. l. plerūq;. §. sin autez ⁊. l. in rebus. §. si res extimata. e. ti.
¶ Extimatio facta ut videat q̄d res valeat non facit emptionē. ff. de iure dot. l. cū post. §. cū res.
¶ Extimari. i. opinari. quod no. ꝓ teste q̄ dicit extimo q̄ bene valeat centum. vel extimo q̄ bene fūt decē anni q̄ tale quid factum fuit. nō. Bal. in. l. ut vim. ff. de iusti. et iure.
¶ Q̄ñ in extimatione rei habet respectus ad aliam ut si sunt duo boues vel quadriga ⁊ vnus interficitur habet respectus q̄tenus dānatus est ꝑ defectu ꝓcii aliorum. ut. ff. ad. l. acquit. l. ꝑinde. §. i.
¶ Extimatio nō facit emptionē qñ fit cā faciendi habilius diuisionē. ff. famit. herc. l. si seruos.
¶ Extimatio rei debet fieri ea integra ꝓsiderata non ꝑ ptes. ff. famit. herc. l. meuius. §. fi.
¶ Extimatio rei nō est idē cū re extimata . tex. est in l. si non sorte. §. libertus. ff. ō condi. indebi.
¶ Extimatio rex variat ꝑm varietatē locoꝝ. qō nō. ꝑ teste ꝑbante extimationē q̄ nō ꝓcludit si dicat q̄ res valet in vno loco tm̄ ⁊ in alio est res de qua agit. ff. de eo qō certo loco. l. iii. §. nunc de officio.
¶ Res tm̄ valet q̄ntū emptor inuenit specificatis ꝓditionibus rei. ff. de ꝓdi. furti. l. si seruꝰ. ⁊. l. mortis. §. fi. ff. de dona. cau. mortis. Jtē quantū vēdi pōt in publico loco. Jtē quantū valuit pluribꝰ diebꝰ nō momēto. ut. d. l. si seruꝰ. ⁊ pleniꝰ ꝑ Bar. in. l. ꝓcia rex. ff. ad l. fal. glo. ⁊ Bar. in. l. ii. C. de rescin. ven. no. ō emp. et ven. c. cum causam. de testi. cum causam.
¶ Q̄ñ res extimat ad mēsurandū damnū ñ extimat ꝑut vendi poterat sed ꝑut alias ē expensū in ea. ſz qñ extimat ꝑut utilitatē habuit ex ꝓseruatōe extimat ut vendi potest. ff. ad. l. ro. de iac. l. ii. §. portio.
¶ Res nō plus extimatur eo q̄ inueniat emptorem animosiorem. ff. loca. l. si fundum.
¶ In extimatōne rei si testes deponāt varia precia debet accipi mediū. tex. est in dicta. l. si fundū.
¶ Res qñq; plus extimat ꝑpter accidentia . ut. l. si seruū. ff. si quis omissa causa testamenti.
¶ Si testator legatū vel institutionē mensurat ad extimationē hereditatis ꝑm tp̄us testamēti si postea supueniēte eo variet extimatio ñ stat extimationi testātis sed varietati. ut. l. testatoꝝ. §. i. ff. de le. ii.
¶ An eodem modo extimetur pars rei quo ad ptem prout tota quo ad totum. Barto. q̄ non. in. l. vxorē. §. agriplagam. ff. de le. iii.
¶ Alia est extimatio rei alia possessionis . ff. uti possidetis. l. si duo. §. fi.
¶ Si rescindit ꝓtract vel act in pte q̄lit extimet illa ps. vide glo. ⁊ Bar. in. l. penul. C. de transac.
¶ An ꝑbata extimatione in preteritū ꝓcludat extimatio in presens. vide Ly. in. l. si minorē. C. ō in inte. resti. mi. Bar. in. l. nō intelligit. §. diui. ff. de iure fisci. facit. l. ii. C. de patri. q̄ filios distraxe. facit qō dixi s̄. adde Ly. i aut. sed quāuis. C. ō rei vxo. act. in ult. q.
¶ Res debet tota extimari ñ ꝑ ptes. q⁊ tota extimatur plus q̄ ps respectu ptis . vide glo. cōi diuidū. l. i. Bar. in. l. ad officium. e. ti.
¶ Extimatio ñ vniuersalit dz fieri sed singularit de q̄ libet re. ut. l. fi. §. preterea. C. de iure dotium.
¶ Ubi ꝓcium rei debet extimari ꝑ. l. extimatio fit ꝑ iudicem. ut. l. fi. in fi. C. de iure dotium.
¶ Actio extimat valere quantū est in actōe deductis expensis ⁊ labore in exigendo. gl. in. l. penū. C. mā.
¶ An q̄s ꝓsumat scire extimationē rei sue. Ly. in. l. ii. C. de rescin. ven. in. xiiii. q. vide in. l. quisquis. e. t.
¶ In extimatione domus ponderanda attenditur vetustas loci species . non extimatio que adducta est ex voluntario pecuniaruz sumptu. vide in. l. ii. C. ō prenaui. li. xi. et quod ibi no.
¶ Ad ꝓbandū extimationē rei sufficit ꝓbare extimationem ad catastrum cōmunis ⁊ illiꝰ extimationis fuisse ꝓsumit. C. de prędi. naui. l. ii. li. xi.
¶ Per extimū seu catastrū ñ ꝑbat dñium nisi in ꝓuinciū faciētis fieri illā scripturā. Bal. in solēnib . C. de rei ven. allegat. l. censualis. C. de donat.

Extorsio. Extorsio non videtur habere consilium. ff. que in frau. cre. l. pupillꝰ . §. fi. C. ne fi. ꝑ patre. l. i. xxxiii. q. v. notificasti. Specu. ti. de sala. §. i. v. sed nunquid.
¶ Differentiā iter extortū ⁊ obtentū. vid ō elec. quorundā. li. vi. et ibi plura nō. silia q̄ extorta nō valent. adde ō hoc. v. extortū. in. l. i. C. ne fi. ꝑ patre.

Extorres. Extorres. i. excluſi. vel inexpertes de sen. excō. contingit. ii.

Extra. Quandoq; ponitur ꝓ preter. ut . C. de sen. que sine certa quātitate. l. fi. ff. ad exhiben. l. iii. §. si quis. ff. de accusat. tuto. l. diffinimus in glo. leges. Jtez extra. i. sine. C. de sta. ⁊ ima. l. si qs adde qō no. Archi. de rescrip. c. statutum. §. in nullo li. vi. ubi plene de significato huius dictionis extra. vide. ff. de offi. prefec. ut. l. i.

Extraiudicialis. Actꝰ extraiudicialis valet ad preiudicium nō vocati nisi contradicatur . ⁊ actus extraiudicialis tollit sola contradictione. etiaz si non appelletur. ut. l. penū. C. de arbi. ita no. do. Anto. de butri. in. c. cū omnes de consti. ⁊ in extraiudicialibus habet locum. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi.

Extraneus. Quis dicat. vide in. l. i. §. accedit. ⁊. §. extraneū. C. ō rei vxo. act. ff. de ꝓdi. ob cau. l. si extraneꝰ. C. ō ipo. lucra. de scrip. l. i. li. xii. spe. t. ō aduo. §. i. v. ſz nūqd si extraneꝰ
¶ Extraneus clericus nō admittit sine litteris commēdatitiis sui epi. lxxi. di. extraneo. ⁊ . c. ortamur . et sequenti. ⁊. c. i. de cleri. peregri.
¶ Extraneus dicitur nō suus vel qui ab intestato nō succedit. ut. C. de pac. cōuen. l. hereditas. qñq; dicit extraneus filius naturalis. ff. ad. l. falc. l. exasse. in gl. ul. qñq; dicit extraneus ille qui datur in adoptionem ut. ff. de contratabu. l. nō putauit. §. in adoptionem.
¶ Q̄ñq; quis dicit diuertere ad actus extraneos. vide nō. in. c. indēnitatibus. §. sin aūt. de elec. li. vi.
¶ Quot modis dicitur extraneus. nō. C. de impo. lucra. descrip. l. i. §. cuiꝰ. in glo. extraneos. li. xii. Ly. C. de iure dot. l. fi. in prin.
¶ An extraneus acqrat alii obligationē vel exemptōnem. nō. ff. de pac. l. idem in duobus. §. fi.
¶ Extraneus. i. hostis. ff. de testa. l. quia latrombus

UVA. BHSC. IyR_001

Extraordinarium An remedium extra "ordinarium tollatur per ordinarium. no. in. l. in cause. in prin. ff. de mino. Barto. in. l. in prouinciali. ff. de no. oper. nun. docto. in. c. i. et. ii. de offi. iudi.

¶ Que dicatur extraordinaria pollutio. vid in. c. fra ternitati. de eo qui cogno. consang. vxo. su. et dic ꝓut no. xxxv. q. iii. extraordinaria.

¶ Extraordinarius iudex dicitur delegatus. glo. de transac. decetero. ꝛ doc. super ea. ꝛ dicit extraordina rius quasi nō nālis. nam naturalis dicit ordinarius. ut no. glo. in. c. statutum. §. i. de rescrip. li. vi.

¶ Ubi deficit remediū ordinariū recurrit ad extraor dinariū. de testi. quotiens. q̄ matrimo. ac. pos. videtur xxxv. q. vi. ꝓsanguineos. de offi. ordi. pastoralis. in fi. de ap. c. fi. de pur. ca. cū in iuuētute. ubi glo. de frigi. laudabilē. Bar. in. l. in ꝓuintiali. ff. de no. op. nun.

¶ Quid sit extraordinariū. no. ff. de ver. sig. l. pecu nie. §. actionis. ꝛ ff. de extraor. crimi. l. i.

¶ Extra ordinem. i. sine ordine iudiciario. ut. ff. qō me. cau. l. fi. §. fi.

¶ Extraordinaria. i. simplici dispositione. ff. de an. lega. l. seia. §. medico.

¶ Extraordinarium. i. speciale. ff. de offi. procon. l. solent. glo. de proba. quoniam contra.

¶ Extraordiaria pēa ēt ꝓ quocūq; graui ōlicto si dz excedēt. l. libras auri. ut. C. ō mō mīctay. l. illustres.

¶ In extraordinariis multum presumitur ꝓ iudice et non solum in diffinitiua sed etiam in interlocutoriis dummodo non obmittat veritatem inquirere. Bal. in aut. si quis. C. de testi. ad finem. penul. colt.

Extrauagans An extrauagantes possint "allegari. ꝛ de materia earū nō. de fide instru. pastoralis. ꝛ ibi vide.

Extremum Extrema sunt viciosa ꝛ ideo vi "randa ꝛ mediū tenendū. ff. si qs cau. l. ii. §. quod diximus. et quod ibi nō.

¶ An si ꝓ duo extrema ꝓbēt mediū medium trahat ad se extrema ꝛ ecōtra. no. xxviii. di. q̄ sunt culpe.

¶ Qualiter accipiatur extremum. no. ff. si quis ius di. non obtē. l. i. in glo. extremum.

¶ Medium impugnans impedit extrema. ff. ō seruī. l. seruitutes. §. publico.

¶ Extremū nō semp prius tpe ꝓiungit medio ꝙ alte ro extremoꝝ. vide sanctū Tho. in. iii. di. ii. ar. xviii.

¶ Extrema vnctio est sacramentum a christo institu tum. idem in quarto. di. xxiii. ar. i.

¶ Extrema vnctio valet ad remissionem peccatorū. et salutem corporalem sed non imprimit caracterem. idem in preallegata. di. xxiii. ar. ii.

¶ Materia extreme vnctōnis est olium oliue per epi scopum consecratum. ubi supra. ar. iii.

¶ Extremam vnctionem non potest conferre non sa cerdos. idem ubi supra. ar. v.

¶ Extrema vnctio nō debet ꝓferri sanis. nec insanis non in omni infirmitate constitutis. ubi supra. ar. vi.

¶ Extrema vnctio dat in determiatata pte corpis. nec pp hoc neganter inest multis. ubi supra. ar. vii.

¶ Extrema vnctio potest iterari sed non in eadem in firmitate. ubi supra. ar. viii.

¶ Extremū trahit ad mediū. ꝛ qñq; mediū ad extre ma. glo. ff. de seruī. rusti. predi. l. qui sella. §. finali.

¶ Medium repugnans actui tendēti ad extrema im pedit transitum ad extrema. ff. de seruī. l. seruitutes. §. publico. ꝛ l. tria predia. ff. de seruī. rusti. predi.

¶ Inabilitas mediī impedit discursum ad extrema. ff. de dona. inter virū ꝛ vxo. l. sed interim. §. i.

Extunc Quid importent ista verba extunc ꝓ "ut extunc. ꝛ extunc ꝓut exnunc. dic q̄ vnū tpus inest alteri. ꝛ ex quolibz dictoꝝ tempoꝝ dici pōt q̄ act⁹ sumat initiū. ꝓ lo allego glo. no. in. l. i. ff. de ꝙdi. ꝛ demō. ꝓ hoc tex. in clem. i. in ꝓn. de iurepa. facit. l. huiusmodi stipulatio. ff. ō verbo. obli. adde qō no. glo. in clem. i. de concess. preben.

¶ Extunc extremum tempus significat. de concess. ꝓ ben. si soli. li. vi. de elec. q̄ sicut. in glo. ꝛ. c. cupientes li. vi. e. ti. ff. de condi. ꝛ demon. l. si his. §. cū ita. vide de offi. ordi. irrefragabili. §. excelsus. Spe. ti. ō dila. §. i. v. quid si iudex. Jo. an. de preben. dudum. li. vi.

¶ Hee dictiones extremum vnius temporis ad aliō transferunt. ſm Ja. butri. in. l. ea lege. C. de condi. ob causam. facit. l. huiusmodi stipulatio interposita. ff. de verbo. obliga. ꝛ. l. si ita stipulatus fuero. e. ti. vid glo. in clem. i. de iurepatro. in. v. extunc.

Faber An ꝛ quādo "faber qui mo ratur ꝓpe scolas. seu ꝓpe domuz doctoris vel scola f ris possit expelli. glosa. et Bar. in. l. i. ff. solu. mat. Ly. ꝛ Ja. ō are. in. l. alti⁹ C. de seruī. ꝛ aqua. C. ō stu. liber. ur. ro. l. i. li. xi. ꝛ quod ibi no. adde no. per Pe. de ancha. et per Jo. de ymo. in. c. vestra. de loca.

¶ De significato huius dictionis faber vide glosam. et Barto. super rubrica. C. de fabri. li. xi.

¶ Faber non est opifex. ut. ff. de ope. no. nuntia. l. de pupillo. §. nuntiare autem.

¶ Fabri appellatione ꝓphendit q̄libet mechanicus. ff. de acquir. re. do. l. adeo. §. ex diuerso. vt q̄libet opa rius manualis. ff. de ver. obli. l. ꝓtinuus act⁹. §. itē q̄ in insulam. adde glo. in rubrica. C. de fabricen. li. xi.

¶ Si ferramenta destruuntur in opere damnum est fabri. ff. ad. l. rodiam de iactu. l. ii. §. i. ubi est tex. glo. ꝛ Bar. in. l. quoniam. C. de testi. et ibi etiam vide q̄ non teneor fabro dare diurnas expensas. nisi aliter sit conuentum. vel aliter se haberet loci consuetudo.

¶ Faber vel q̄libet alius laborator q̄ cōducit si aliq̄d imponit in alieno nō tenet ad penā. sed ꝙducens. ar. l. in rem. §. tignum. ff. de rei vendi. ꝛ ibi no. glo.

Fabrica Quandoq; pro fabrica possunt aliena "ri bona ecclesie. xvii. q. iiii. questi.

¶ An fabrice ecclie cathedralis possit epus applicaꝛ fructꝰ bñficioꝝ vacantiū i dyoc. sua. Jo. an. i. c. si pp tua debita. ō Rp. li. vi. dixi. ē. sub dictione epus.

¶ An relicta ꝓ fabrica ecclie sint ꝓtilegiata. vide no. de testa. c. fi. adde qō dixi. ē. sub dictione eccl'ia. ꝛ sub dictione canonica. et quod dicam. ī. sub dictōe legatū

¶ Ad quem pertinet de iure communi onus fabrice alicuius ecclesie. dixi supra sub dictione ecclesia.

¶ An relictum vel deputatum ad fabricam ecclesie possit conuerti in alium vsum puta libros calices seu alia ornamenta. dixi supra sub dictione ecclesia. ubi vi de. adde tex. et ibi Archidi. x. q. i. c. i. tex. optimus q̄ sic. xii. q. ii. gloria episcopi. vide do. Card. flo. in. c. fi.

UVA. BHSC. IyR_001

de testa. et ita consultus respondi. adde no. in clemen. contingit. de reli. domi.

¶ Idem dicitur de fabricis quod de hospitalibus. q̄ non includuntur in litteris ad beneficia impetrantiuz vide no. in dicto. c. fi. de testa. et de ver. sig. ex parte. iii. adde no. in cle. litteras. de preben.

Fabricensis. Hoc verbū habes de sen. ex. si iudex laycus. li. vi. et ibi p̄cor.

Fabula. Fabule inanes non sunt conuiuiis iterponende. xliii. di. conuiuia. et. c. pro reuerentia. ubi tex.

¶ Fabulas z cātilenas fugere debēt clici q̄ adinuicē p̄uiuant. ō p̄se. di. v. null⁹ p̄sbiteroz. et qō ibi nō.

¶ Delectamenta fabularum excitant mētes ad incē tiua libidinis. xxxvii. di. ideo. adde quod no. Spe. ti. de aduocatis. §. vi. v. z ita non sunt.

¶ Fabula est res incredibilis neqz vera neqz verisimilis. ff. si pars here. petatur. l. antiqui.

Facere factum. In re nāli tenet vnusq̄sqz facere alteri qō sibi vult fieri. i. di. c. i. l. i. ff. de iusti. z iure. ii. q. i. p̄mo semper. et de censi. c. p̄hibemus. et quod ibi nō.

¶ Sacerdotes debent primo facere ea que populis p̄cipiūt facienda. xlii. di. hospitale. xliii. di. sit rector §. hinc moysi. Jo. an. ponit plures auctoritates de hoc in rubrica de vsu pallii.

¶ Non dicitur quis facere quod propria voluntate non facit. vii. q. i. mutationes.

¶ Facientes et consentientes pari pena puniuntur. xi. q. iii. qui peccantibus consentit. xxvii. q. i. viduas. adde. c. i. de offi. dele. z ibi concor.

¶ Omnis qui facit quod non licet. vellet id licere. xv. q. i. merito queritur.

¶ Ille qui deliberat facere bona et non facit peccat. xvii. q. i. qui bona.

¶ Facta contra ius habentur p̄ non factis. xxv. q. ii. imperiali. C. de legi. l. non dubium. z ibi plene de hoc regula que contra. li. vi. c. vides. x. di.

¶ An facere bonum vel malum sit in nostra potestate vel magis pendeat ex p̄destinatione vel scientia dei vide. xxiii. q. iiii. vnde Gregorius. z. c. Nabuchodonosor. et. c. vnde Augustinus.

¶ Si qua violenter opp̄imitur facientis est culpa nō patientis. xxxii. q. v. c. sicut nemo. et. c. ad deum.

¶ Non sunt facienda mala ut eueniant bona. xxiii. q. ii. si quod verius. q̄ me. cau. sacris.

¶ Paria sunt aliquid nō facere vel tarde facere. Sof fre. et doc. de procura. c. auditis.

¶ Verbum faciendi est generale. ut. ff. de ver. sig. l. verbum facere. et. l. faciendi.

¶ Differentiam inter facere et reficere. vide in. c. iudei. de iudeis. et in. c. consuluit. e. ti. et. l. iudei. C. de iudeis. et ibi concor.

¶ Multa p̄hibent fieri q̄ tñ facta tenēt. C. de legi. l. nō dubiū. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iu. l. p̄e furioso ff. quando appel. sit. l. i. §. biduum. ii. q. vi. biduum.

¶ Ubi opus est facto sola voluntas non sufficit. de offi. ordi. c. pastoralis. de eo qui mit. in pos. c. i.

¶ Ille facit qui fieri facit. ff. de bis qui no. infa. l. furti. §. mandati. ff. q̄ quisqz iuris. l. i.

¶ Melius videt quis in facto alieno q̄ in suo. C. de iur. et fac. igno. l. error. et ibi vide de ludo scacorum.

¶ Non refert a quo factum sit dummodo fiat. ff. de ver. obli. l. cum seruus. C. de inoffi. testa. l. scimus. § repletionem. in auth. de here. et falci. §. ex his. colla. i.

¶ Factū declarat aim z intētoz alicuiꝰ. ō ma. z obe. legabat. de his que fi. a p̄la. ex ore. et ibi concor.

¶ Nō dz attēdi qō factū est sed qō fieri ōbuit. ō elec. c. cām. ubi tex. et glo. adde de testa. qz ingredientibus

¶ Facere debemus semper aliquid operis ut dyabolus inueniat nos occupatos. de conse. di. v. nunquid.

¶ Factum iudicis non repzesentat partis contumaciam cum tractatur de eius odio. casus est singularis in. l. ancillam. C. de fideicommis. liber.

¶ Factū p lias surrepritias dz rescidi ac si eēt factū p falsas ꝓbatōes. ita dicit Jnno. i. c. ad aures. ō Rpt.

¶ Factum confessionatum in modū exceptionis non habetur p confessionato simpliciter nec nocet reo. ita nō. Albz. in. c. cū venerabilis. de excep. vide in. l. siq dem. C. de excep. vide no. in regula exceptionē. li. vi.

¶ Si quis fecerit p̄tra p̄hibitionē legis z allegauerit q̄ nō dolose fecerit nō credit ei nisi ꝓbet cū sit p̄sumptio contra eum. Jnno. in. c. super eo. qō me. causa.

¶ Si factum procuratoris displicet domino debet statim q̄ scit illi contradicere. alias sibi p̄eiudicat. Jn no. de rescrip. ex parte decani.

¶ Illud quod factum est per aliquos ut vniuersi. nō potest per singulos reuocari. ita no. Hostien. z Jnno. in. c. bone. de postu. p̄la.

¶ Non p̄sumitur factū aliquid vi nec dolo nec metu nisi probetur. vide Jnno. et Hosti. in. c. super hoc. de renunti. ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo.

¶ Factū temerariū epi nō babet p dispensatione. ita no. Jnno. in. c. veniens. de fil. presbi. quod no.

¶ Facta a nō suo iudice habent p nō factis. ita dicit Jnno. in. c. prudentiā. de offi. del. z in. c. cū sup. e. ti.

¶ Facta non possunt haberi pro infectis. ut. l. i bello §. facta. ff. de capti.

¶ Factū per surreptionē etiā ex p̄sensu aduersarii non confirmatur. sed necessaria est superioris auctoritas. ita no. Jnno. Jn. c. cum olim. de re iudi.

¶ An et quando quis teneatur facere illud quod faciendo sibi non nocet et alteri prodest. vide Bar. ff. solu. matri. l. ii. in. ii. columna.

¶ An qs teneat p̄cise ad factū. vide Bar. in. l. hereditas. ff. de dona. z in. l. stipulatōes ñ diuidunt. ff. de ver. obli. glo. in cle. i. de p̄cu. z adde q̄ qñ factū est in obligatōne ex dispositione hominis et sit iuratū possit quis cogi p̄cise ad factum. l. si pecunia. in p̄i. iuncta glo. que non est alibi. ff. de condicti. ob cau.

¶ An factum per seruum queratur domino. Bar. in. l. stipulationes. ff. de ver. obli.

¶ Quando factum est in obligatione ex dispositione legali quis tenetur p̄cise ad factum. ut. l. i. §. hoc autem iudicium. ff. de no. oper. nun.

¶ Quis nō debet facere ea de qbus debet alios ꝓbere. de na. ex li. ven. c. i. facit qō notant doc. in. c. dudum. ii. de elec. in glo. reprobare. et ibi concor.

¶ Quid importent illa verba faciam te secum ad verbum sapientis. vide Spe. ti. de instru. edi. §. instrumētum. v. quid si a contrahentibus.

¶ Factū de iure ē qō fit iuris ordie fiuato. factū ō fcō est qō fit manu regia. nō. in. l. ii. ff. de orig. iur.

¶ Quid importent illa verba p̄cedas de facto. vide Bar. in extrauag. ad reprimen. sup. v. videbit expedire ubi ponit ꝓpriam significationē huius verbi de facto.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ñ quis possit venire ꝓtra factū suū. vide in.l.pᵒ morē.ff.de adop.glo.xii.q.i. certe.de re. eccle.non alie.si quis ꝑbiteroꝝ.de elec.nosti.et qȝ ibi no.ȝ eta. et quali.accepimus.de fil.ꝓsbi.c.veniēs.glo. de cleri.coniu.diuersis fallaciis.ꝛ ibi Anto.de butri. de re iudi.latoꝛ.dicam.j.sub dictione penitentia.

¶ Facta sua qlibet ꝑsumit scire si nō sunt multū anti qua vel intricata.texꝛ.in.l.quanqȝ.ff.ad velle. Bar.in l.si res obligata.ff.de le.i.adde nō.in.c.ab excommunicato.de rescript.

¶ Multa impediunt facienda que nō tollunt iam facta.insti.de excu.tu.§.et qui ptātem.ꝛ.l. pe furioso ff.de bis qui sūt sui vel alie.iur.glo.in.l.papinianus. §.si conditionē.ff.de inoffi.testa.

¶ De materia illius bꝛocardici q ꝑ aliū facit ꝑ seipm facere videt.vide.l.ita aūt.§.gessisse.ff. de admi.tu. et in regula.q ꝑ aliū.li.vi.et in.c.mulieres.de sen.ex. adde limitationē qȝ qñ in dispositione dicit ꝓte vel ꝑsonaliter quid facias vel ꝑ manus tuas.ꝛc.nō possit per aliū facere.vide glo.in cle.i.de vi.et ho.cle. ꝛ qȝ nō. doc.in cle.romani.§.nos itaqȝ.ȝ iureiurā. adde bar. ff.de vsuca.l.si is qui ꝑ emptoꝛe.ꝛ.ff.de iniuriis.l.ſ si vnius.in ꝑn.ꝛ de manu vindi.l.potest.

¶ An qs possit ꝓmittere factū alienū.no.in.l. stipulatio ista.§.alteri.ff.de ver.obli.adde glo. singu.i.q. vii.quotiens coꝛdis oculus.itē aliā glo.singu.xci.di. eleutherius.adde qȝ dicam.j.sub dictōne stipulatio.

¶ An sufficiat aliquid fieri de facto licet nō fiat de iure. Ly.in.l.ea qdem.C.si mā.ita fue.ali. Bar.in.l. ꝓtinuus.§.cū quis.ff.de ver.obli.ꝛ in.l.mulier.§.i. ff.de ꝙdi.insti.doc.in.c.nup.de biga.ꝛ in.c. ad audiē tiam.de spon.do. Lar.flo.in cle.qȝ circa.de elec. bñ facit.l.heredibus.§.si.ff.ad trebel. Ly.in.l. siue possidetis.C.de ꝓba.

¶ Paria sunt non facere vel non debito modo facere texꝛ.in cle.i.de ꝓcura.iuncta glo.vide in.l.quotiens ff.qui satisda.cogun.

¶ Actus sonātes in faciendo sūt potētioꝛes ad repꝛimendā voluntatē qȝ sonātes in patiendo.no. glo.ȝ cōsti.cum accessissent. Inno.de fil.ꝑbi.veniēs. ȝ censi. puenit. Ly.in.l.si certis annis.C.de pac. Inno.i.c. olim.iii.in fi.magne glo.de resti.spol.faciunt nō.in.c. gratum. de postula. ꝓela. adde quod dixi supꝛa subdictione actus.

¶ Illud dicit factū ꝑ me qȝ fit ad utilitatē meā. illȝ aūt ꝓpter me qȝ fit in odiū meū.texꝛ. est notabilis.in c.peristis.de ꝓmile.et ibi nō.

¶ Ipo facto negamus xꝑm.xi.q.iii.existimant.ipso facto mētimur.xxii.q.v.cauete. ipo facto appellamꝰ de appell.dilecti.ipo facto habemus ratū.ff.ȝ inoffi. testa.l.si ꝓponas.§.i.ipo facto eligimꝰ. de bis q si.ama.par.ca.c.ex oꝛe.ipo facto ꝙsentimus. optima gl. in cle.i.v.quē.ꝛ de ꝙcess.preben. adde aliā in cle.i.de ꝓcura.in glo.si.

¶ Ex facto oritur ius.in.l.si ex plagiis.§. in cliuo. ff.ad.l.acquil.l.ut responsū.C.de transac.l. precibꝰ C.de impu.et aliis substi.ꝛ in.c.de muliere. ȝ spon. et in.c.de simoniace.de simo.

¶ Qñqȝ plus ꝙsideratē factū qȝ ius.glo.allegat ꝙcoꝛ. in dicto.c.nup.de biga. Jo.an.in regula. nō prestat. li.vi.de spon.c.i.eo.li.

¶ Si teneoꝛ aliq facta facere et aliꝰ facit illud ꝑ me etiam me non mandante prodest mihi.no. xxxi.q.iii. c.i.et vide no.in regula rati.li.vi.

¶ An ꝛ qñ sufficit ad actū factū ubi sunt vba necessaria.vide de so.ꝓpe.c.si diligenti.de vi.et ho.cle.c. ul. de cleri.nō resi.relatū.in.c.ecclesia.i.de elec.i glo.ii. et sup ea.et faciūt no.in.c.tue.de spon.

¶ Facta non presumuntur. C.de proba.l.i. C.ȝ nō nume.pecu.l.asseueratio.de conse.di.i. solennitates. de fide instru.cum iohannes.

¶ An plus stetur factis qȝ verbis.vide de appel. dilecti.xliii.di.c.i.xxvi.q.ii.si quis vxoꝛē.

¶ Que in facto ꝙsistunt ꝓsonalia sunt. ꝛ nō transeūt de ꝑsona in ꝑsonā.ff.de ꝙdi.et demō.l. qui heredi. et ff.de ver.obli.l.finali.

¶ Qȝ nō pōt fieri habet ꝑ facto.ff.de ꝙdi.et demō. l.muriane.in fi.et qȝ ibi no.

¶ Que in facto ꝙsistunt etiā prudētissimos fallūt. ut ff.de iur.ꝛ fac.igno.l.ii.de ꝙsti.c.i.li.vi.

¶ Nō videt factū nisi cū effectu fiat.ff. qȝ quisqȝ iur. l.ii.§.fi.ff.de dolo.l.i.§.idem pomp.

¶ Qȝ legitime factū est penā nō meret.ut.l. graccꝰ C.de adul.xxiii.q.iiii.c.qui peccat.

¶ Nō videt factū cū aliqd remanet faciendū. C. de bis q ut indig.l.cum fillenianum.

¶ Quando quis approbat factum sed non qualitatem facti. C.de arbi.tute.l.cum inter. Archidia.de sen.excō.cum quis.li.vi.

¶ Magis attendit animꝰ cā ꝛ modꝰ faciēdi qȝ ipm factū.ff.de fur.l.vecꝝ.ff.mā.l.si ꝓcuratoꝛē.in ꝑn.lxxxvi.di.non satis.xv.q.vi.c.i.

¶ An ex eodē facto quis possit ꝙsequi penā ꝛ premiū de nego.gest.l.siue hereditaria.regula qȝ ob gratiam li.vi.xxii.q.ii.si quelibet.

¶ Facere aliquāndo dicitur ꝓcurare. C.de agri.ꝛ censi.l.cum satis.circa ꝑn.li.xi.itē facere.i. ꝓcedere. ut.l.immunitates.e.ti.itez facere.i.derogare.ut.C. de nego.gest.l.i.

¶ Inter factum et gestum nihil interest.ut.ff. de verbo.signifi.l.licet.

¶ Cōtra aliquē ꝑsumit ex eo qȝ facere ꝙsueuit.no.ȝ pigno.illo vos.no.de cele.misꝰ.cū marthe.in glo. nō. ar.ff.de pigno.acti.l.vel vniuersoꝝ.

¶ Qui ñ facit interdū dicit illud facere.no. ȝ simo. sicut tuis. Jo.an.de here.ut inquisitōnis.§. si quis. li.vi..nō.de vsur.c.i.e.li.in glo.talibus.

¶ Prius debet quis facere qȝ docere. vide Jo.an.de vsu pal.super rubꝛica.ubi ponit Johā.an.multas pulchras auctoꝛitates ad hoc.

¶ Que de facto fiunt de facto reuocari pñt.ut nō.ii. q.i.ꝑmates.ꝛ ibi concoꝛ.facit qȝ no.ii.q.vi.arguta. xvi.q.i.frater noster.de appel.ad ꝑsentiā.vidȝ Jo.an. de elec cupiētes.sup.v.infra tꝑus.li.vi.

¶ Facilioꝰ est facere qȝ dare.no.glo.in.l.i.C. de sen. que pro eo quod interest.et ideo facilius quis seruit ȝ persona qȝ de rebus.ff.de ope.libe.l.hee opere.in.§. fi.et quod ibi nō.

¶ Factum et verbum aliquando equiparant ꝛ aliqñ non.de elec.ecclesia.in.i.glo.xi.q.iii. estimant qdam de appell.dilecti.

¶ An teneat factū qȝ fieri ñ debuit.no.ff.de feriis.l. i.in glo.valebit.ff.de excu.tu.l.i.in glo.debitoꝝ. bar. ff.ȝ iterdic.ꝛ relega.l.relegatoꝝ.nō.ff.qñ.ap.ñ sit.l. i.§.biduū.in glo.ii.in fi.ꝛ ibi Bar.ꝛ no.ff. de acqꝛre.do.l.quāuis.in glo.ii.in regula ea que cōtra.li.vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Factum alterius alteri non debet nocere. ut nō. ff. de noxa. l. electō. §. si absente. in glo. noceat. de simo. nobis. in glo. reprobanda.

¶ An factū admistratoris noceat dño no. C. ō sacro sanc. eccle. l. iubem⁹ nullā. in glo. fi. et ibi Ly. in. i. q.

¶ Factū tale dz esse in re aliena q̄le in sua. no. ff. ad. l. acquir. l. q̄ntus mutius. in glo. si suū.

¶ Nō videt fieri posse quod non honeste fieri potest. no. ff. de reg. iur. l. in condemnatione. no. ff. de noxa. l. si seruus. §. i. in glo. seruum.

¶ An factum retrotrahatur. nō. ff. de ser. ur. predi. l. per fundum. in glo. non posse.

¶ Factum multum differt a dato. no. ff. de consti. pecu. l. i. §. an potest. in glo. i.

¶ An factum sit in obligatione vt succedat obligatio ad interesse. no. ff. de ver. obli. l. ii. §. item si in facto. Bar. in. l. stipulationes non diuiduntur. §. celsus. in x. oppositione. ff. de ver. obli.

¶ Non dicitur factū quod nō durat factū. l. si p pte §. versum. ff. de in rem ver. vide Ange. in consilio suo xxxiii. adde glo. ff. qō cuiusq; vniuer. l. itē eoz. §. q si datus. in glo. i. ff. de condi. indebi. l. in sūma. in glo. di scordat. ff. q̄bus mo. pig. vel ypo. sol. in. l. sicut. §. sup uacuū. ubi vide Bar. qui ad hoc allegat multa. ¶ foz mat. q. de pcepto. de discedendo. an dicat illud imple uisse qui exiuit et statim rediit. adde q factū nō videt qō nō diu durat. ut. ff. de ritu nup. l. plericq;. itē adde ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. ptor. §. hec verba. ubi pcor. nō. in glo. et. ff. quoz lega. l. i. §. si aliter.

¶ Quid importet hoc verbum de facto. vide in. l. vē ditores. ff. de ver. obli. ¶ Bar. in consilio suo qō icipit permittendum. et in consilio sequenti.

¶ Factorum pluralitas non presumitur. ut. l. omniū C. de testa. et. c. cum Johannes. de fi. instru.

¶ An stipulatio facti transeat ad heredes. vide. C. ō ptraben. et cōmit. stipu. l. veteris. in glo. ii. et fi. ¶ ibi Ly. Bar. ff. de ver. obli. l. si siue.

¶ An stipulatio facti sit diuidua. no. ff. de ver. obli. l. ii. §. i. in glo. et hanc. et ibi Bart. in. i. oppositione. no. in. l. eadem. §. chato. in glo. diuisionē. ¶ in. l. stipulationes non diuidunt. in glo. i. et ibi Bar. ff. de ver. obli. Ly. C. de duo. re. auc. hoc ita. in. iii. q.

¶ An videatur factum quod fieri debuit si per eum non stat. nō. in regula imputari. li. vi.

¶ An debeat facere ipsemet qui aliquid facere pmisit. nō. Bar. ff. de polli. l. de pollicitatōnibus. ¶. ff. de ver. obli. l. continuus. §. si ab eo.

¶ Factū ab aliquo ñ tanḡ ab ipo sed tanḡ ab alio valeat. no. ff. ō adop. l. si pater. §. q̄ duos. ¶ ibi Barto.

¶ Quod quis non possit facere nec possit alii concedere ut faciat. ff. ad macedo. l. filiū. in ptrariū. ō elec. suffraganeis. et. c. transmissam. et quod ibi nō. adde quod no. in. c. i. de transla. prela. in glo.

¶ Quis pōt facere in suo ,put vult dūmō alii ñ noceat. nō. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. deniq;. in glo. habere.

¶ Factū pōt haberi p infecto quo ad ius ñ quo ad factum. no. in aut. de nō alie. aut pmu. §. si vero. in glo. facto. quod adde ad id quod dixi supra.

¶ Nō sufficit factū nisi de iure fiat. ff. ō cōdi. ob cau. l. dedi. §. si liber hō. ubi pcor. ¶. l. cū dñs. §. fi. ff. ō pecu. lega. et. l. huiusmodi. in pn. ff. de le. i. ubi glo.

¶ An quis possit venire contra factum proprium ex persona alterius. vide. ff. de condi. indebi. l. si nō sortē §. si filius. et. l. cum is. e. ti. adde quod dixi supra.

¶ In actionibus facti non compellitur quis pcise ad factum nisi ubi per alium sic expediri possit. glo. ff. de re iudi. l. si quis qb alio. in fi.

¶ Factum quo ad vnum preiudicat quo ad omnes. quando procedunt ex eodem fonte. gl. in aut. de here. et falci. §. nō aūt dabimus. in. v. exceptōnis. ¶ i aut. de heredi ab intesta. §. sed nec concedimus.

¶ An factū legitime vicier ex supueniēte casu qñ ab initio impediret. dic q sic si est defectus cause finalis. secus si efficiētis. no Bar. ¶ Bal. in. l. patre furioso. ff. de his q̄ sūt sui vel alie. iur. ubi Bal. pleni⁹ distinguit adde no. de resti. spol. audita. ff. de solu. l. si quis. ff. ō of. pto. l. barbari⁹. C. ō testa. l. sanctim⁹. vi ō pulchra verba. Bal. in palle. l. barbarius. in penul. q.

¶ Factum illegitime habetur pro non facto. ff. si qs in ius vocan. non ie. l. i.

¶ An patri dicenti emancipationē nullā obstet factū vide glo. in. l. ab ea parte. ff. de pba. Ja. but. ¶ Bal. in. l. post mortem. ff. de adop. ubi Bar.

¶ Nō factū habet p facto ubi tale est quod depēdet a ptāte actū gerētis ¶ si sciuisset fecisset. ff. de of. pto. l. barbarius. ff. de heredi. insti. l. fi. ¶ facit. l. tale pactū §. fi. ff. de pac. C. de inoffi. dona. l. si totus. ff. ō ver. obli. l. eum qui. §. i. ff. de le. i. l. si duobus. §. heres.

¶ Non facere aliquādo est facere. ff. ex qui. cau. ma. l. item. §. fi. ¶. l. ait pretor.

¶ Factum trahitur ad tempus confirmatōnis. ō of. procon. l. obseruare. §. fi. ff. de in ius rup. ¶ irri. testa. l. si quis filio exheredato. Jaco. de are. in. l. furti. §. i. ff. de his qui no. infa.

¶ Factū post trahit ad factū pus. ff. de publi. l. cesar ff. de no. ope. nū. l. ō pupillo. §. si qs ipi. no. in cle. i. ō offi. del. adde no. p Barto. in. l. dāni. §. sabini. ff. de dam. infec. Bal. in. l. obseruare. ff. de of. procon.

¶ Quod fieri non debet factum tamen quandoq; tenet. ff. de interdic. et relega. l. relegatorum. §. ad tempus. ff. quando appel. sit. l. i. §. biduum. ff. de rebus eorum. l. si pupillorum. §. pretor ait.

¶ Minus legitime factum punitur ex capite quasi ñ factum. ff. de eden. l. ubi. in prin. ff. ō his qui no. infa. l. quid ergo. §. cum autem.

¶ Ubi lex notat factū sufficit sine iuris effectu dūmō factū habeat sniaz extrinsecā licet deficiat in aliquo intrinseco. in d. l. q̄d ergo. §. cū aūt. iūcta. l. si qs legatū ff. de fal. et. ff. de pe. l. si quis aliquid. §. testamentū.

¶ Qui tenet ad factū prinuū nō implet factū nisi duret factū prinue. ff. de arbi. l. inter castellianū.

¶ Factū successiue vel semp quotidie dicitur fieri. ff. de vsufruc. ac. l. i. §. interdum.

¶ Non dicitur factum si statim eoipso quod est factū destruitur eo impetu quo fit. ut. ff. qui. mo. usu. amit. l. si ager. cum. l. sequenti.

¶ Ubi lex simpliciter respicit factum in tollenda actione tollitur omnis actio descendens ex facto. ut. ff. de aleato. l. i. §. quod autem.

¶ Ubi lex ponderat factum aliud non spectatur. ff. de ritu nup. l. palam. §. que in adulterio.

¶ Factum non attribuitur remouenti impedimentū ff. de iure do. l. profectitia. §. i. de rescript. cum aliquibus. li. vi. de dona. inter vi. et vxo. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de fun. do. l. nuptura. §. fi.

¶ Factum attribuitur ei qui factum ꝓfirmat. in cui⁹

UVA. BHSC. IyR_001

poteſtate erat ab alio inchoatum reſoluere .ff. de iu. do. l. adoptiuum.

¶ Factū dicit licet ñ durauit ſi ex noua cā ceſſat .ff. de dona. inter vi. et vxo. l. vir mulieri. ubi vide.

¶ Non ſufficit de facto aliquid fieri quo ad dandam actionē vel executionem . vel quo ad committendā penam. vel quo ad purificandā condictionē . vide Bar. in. l. ubi pactum. C. de tranſac. ⁊ in. l. quidam cum filium. ff. de verbo. obliga. Cy. in dicta. l. ubi pactum. Bar. in. l. continuus. §. quis. ff. de verbo. obli.

¶ Vbi facere eſt ꝓpter dare videtur eſſe in obligatione et econtra . glo. et Bartho. in. l. cum proponas. C. de dolo. ubi vide.

¶ Ex contractu innominato non agitur preciſe ad factum quando reſultat contractus tacite. ſecus ſi expſe. ut. ff. de dona. l. hereditatem.

¶ Volūtas habetur ꝓ facto qñ nō ſtat per facere debentem. ff. de ſta. li. l. cum heres. §. ſtichus. ii.

¶ Factū a caſu nō attribuit ope faciētis niſi ad hoc opera ordinetur. ff. de acquir. re. do. l. ſi is qui. §. fi.

¶ Vbi lex exigit factū certo reſpectu nō ſufficit factū niſi illo reſpectu fiat. ut. l. fulcinius. §. i. et. §. quid ſit latitare. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. et in. l. ii. §. ſi quis ñ ff. vi. bo. rap. ⁊ l. teſtium. §. i. ff. de teſta.

¶ Sufficit de facto fieri ubi de iure fieri non poteſt. ff. de teſta. l. ſtichus. §. heredi.

¶ Caſus i q̄bus alienū factū nīm videt. vide ꝓ tex. et glo. in. l. ea que ciuiliter. ff. de acquir. re. domi.

¶ Non factum dicitur aliquando factum. dixi ſupra adde. l. iii. §. geſta. ff. que in frau. cre. ⁊ ibi concor. in glo. improprie tamen dicitur factum. ut. l. ii. in prin. ff. de verbo. obli. quod nō. per ſtatuta.

¶ Factū ꝓ aliū ꝺr ficte factū ab illo q̄ fecit ꝓ aliū . ff. q̄ in frau. cre. l. ſi pater. vere etiaꝫ dicit factū qñ ex neceſſitate fit. ut. l. i. §. dictuꝫ. ff. ne vis fiat ei.

¶ Factum aliquando capitur pro voluntate faciendi ut. ff. de verbo. obli. l. ſi ſtipulatus ſim dāmam.

¶ Vbi lex tollit actiones ꝓpter factum tollit pretaritas non creatas in facto . ff. de acti. empt. l. bona fides. et ibi Bartho.

¶ Multo amplius eſt quid facere q̄ verbis nuntiare ut. l. ſi tamen. §. ei qui. ff. de edil. edic. et in. l. ſi ut certo. §. cuſtodiam. ff. commo.

¶ Vbi opus eſt facto ſola verba non ſufficiunt . nō. glo. pe. in. c. ſi a iudice. de appel. li. vi. quod nota. per Bar. in. l. preter ait. ff. de no. oper. nun. glo. notabilis in. c. cupientes. §. ſi vero. de elec. li. vi.

¶ Ille qui tenetur ſoluere pecuniam ſub pena vel aliter non excuſatur ſi dicat ſe paratum ſoluere . niſi ꝓ tet pecuniam in manibus. ad hoc. l. fundus . ff. de reſcin. ven. et in. c. i. de eo qui mit. in poſ.

¶ Factum de facto debet de facto reuocari . ut. l. minor. ff. de euic. et. l. ſi cū nulla. ff. de re iudi. et ideo ſi iudex dedit tenutam bonorum parte non citata vel fecit aliquem capi de facto debet reuocare ſine alteri⁹ partis citatione . Bal. in. l. ſi pacto quo penam. in prin. C. de pac. adde Jo. an. in addi. Spe. ti. de ſen. pla. §. ſpecies. v. eſt quoq; adde quod nō. Bal. i. l. edicto C. de edic. diui. adri. tol.

¶ Officialis faciens aliquid de facto excuſatur in ſindicatu ſi non dolo fecit etiam in grauibus. Bar. in. l. leuia. ff. de accu. Bal. in. l. obſeruare. §. proficiſci . ff. de of. ꝓcon. in repetitione dicti. §. in. q. xxxiii.

¶ Quid importent illa verba de iure et de facto. vid plene per Bal. in. l. fi. C. de contraben. emp.

¶ Si promitto de facto meo tantum non excludunt ſucceſſores mei. ſm Bal. in dicta. l. fi. qui allegat tex. ſingularem. in. l. ſtipulatio iſta. §. ſed ſi obligat . ff. de verbo. obli. et per Bar. ibi. et in prin. legis.

¶ Qualiter intelligitur ſtatutū q̄ ptās poſſit de fcō inquirere veritatē ⁊ de facto punire . ⁊ ꝺemnare. an intelligatur ſine cauſe cognitione ⁊ ſine ſnie ꝓlatione. ff. de his qui. no. infa. l. ictus fuſtium. i prin. et ibi no. vel de facto. i. etiā ſi repugnet rigor iuris. ff. de mino. l. vex. ⁊ ita no . glo. ſup v. reducere. ita tenuit Bar. in quodam conſilio ſuo quod incipit. punctus queſtionis facit quod habet in. l. i. et. l. diuus. ff. de teſta. mili. et quod nō. Bal. in. l. i. ff. de euic.

Factio. Idē eſt qō ſpiratio aduerſus aliū . C. de inge. ma. l. cū cognatū. ff. de publica. l. quante. vid Archi. ii. q. i. ſi quis in boc. adde quod dixi ſub dictione coniuratio et conſpiratio.

¶ In omni factione oportet tria eſſe. vid ſanc. Tho. di. xvii. arti. ii.

Facies. Per faciē cognoſcit hō. ff. de reli. ⁊ ſūp ti. fune. l. cum in diuerſis.

¶ Homo liber nō debet in facie bullari ꝓpter reuerētiam creatoris. de crimi. fal. ad audientiam.

¶ Facies hominis non eſt ſignis deturpāda. quia ad ſimilitudinem celeſtis pulchritudinis decorata eſt . ut C. de pe. l. ſi quis in metallum.

¶ Excellentia faciei hominis. vide quod habetur de peni. di. iiii. propter gloriam.

¶ Q̄ñ aliq̄d dicat fieri in facie eccleſie. vide qō nō. in addi. Spe. in ti. de clam. deſpon. ſup Rica.

¶ De diuerſis faciebus euangeliſtarum . et quid importent. vide glo. in clem. i. de ſum. trini. et quod dixi ſupra ſub dictione euangelium.

¶ Quicq̄d eſt diſcoopertū appellat facies. ſm Bal. C. de ma. vin. ſup Rica. q̄ allegat. l. ſi quis metallū. C. de pe. ubi tex. eſt notabilis de facie hominis.

¶ Pro nulla pena mūdi tangi ꝺr facies hois nec amputādo naſum nec auriculas nec euellēdo oculos aut aliq̄ ſigna faciēdo. ita dicit Bal. in dicta. l. ſi qs in metallū. qō eſt verū regulariter. fallit qñq; ꝓpter odiū criminis. ut dicto. c. ad audientiā. de cri. fal.

Facile. Facilitas. De hoc vbo facile vide ff. ō legi. l. nam ad ea.

¶ Non facile ideſt nullo modo . C. de act. empti. et vendi. l. venditi.

¶ Non facile eſt ſtare loco Petri et Pauli. ii. q. vii. non omnes.

¶ Facile contemnit quiſq; quod nō diligit . xx. q. iii. preſens clericus. ō ſpon. preterea. in glo.

¶ Facilitas venie licentiaꝫ tribuit delinquendi. xxiii. q. iiii. eſt iniuſta. de vi. et bone. cleri. ut clericorum. de tranſla. prela. c. penul. in glo.

¶ Facili⁹ inuenit q̄ ſeruat innocētiā q̄ ꝗ cōgrue agit pniam. de peni. di. i. ſūt q̄ arbitrant. ⁊ di. iii. repiunt.

¶ Imputatur ei qui nō facit vel ſcit qō facile fieri vt ſcire pōt. ff. de nego. geſt. l. ſi autem. ff. de arbi. l. ſi cuꝫ dies. §. ſi arbiter. ff. ad exhi. l. iii. §. ibidem.

¶ Facilius de nouo aliquid acquirit q̄ recuperetur amiſſum. glo. de pe. di. i. ſunt qui arbitrantur.

¶ Quod facile eſt ſubditus nō debꝫ reddere difficile x. colt. de fo. fide. c. i. xxii. q. ulti. de forma.

UVA. BHSC. LyR_001

Facinus De hoc verbo vide. ff. ꝺ vi. et vi. ar. l. i. §. ex hoc interdicto. et. l. i. C. ꝺ monopol. ff. de act. et obli. l. seruus.

Factito Factito. i. frequenter facio. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. fulcinius. §. quid sit latitare. ubi de hoc vide.

Facultas Facultates eccl'ie qlibet plat? pos sit licite tractare ⁊ multiplicaĩ. xii. q. i. exemplum. et ep'us nō p seipm sed per yconomū. xvi. q. vii. quoniam in quibusdam.

¶ De lĩis facultatis ⁊ possibilitatis habes de Rp'. cū aliquibus. li. vi. de concess. preben. c. ul. e. li.

¶ Ñ aliquid dicat' fieri iuxta facultates suas vl' ꝑm facultates. vel de facultatibus. no. de vi. et ho. cleri. qñ. in glo. i. de instī. c. auctoritate. in glo. faciunt nō. xxx. q. v. nullū. in glo. de ver. sig. c. fi. de consti. cū. Ꝺ de peni. et remis. cum ex eo. que iura sunt notanda ad intellectū indulgentiaꝝ q̄ p̄cedunt' porrigẽtibus man? adiutrices ꝛc̄. ꝑm facultates suas ꝛc̄. quā materiā habui de facto cū essem in regno anglie p̄o scissimo dño nr̄o Eugenio papa. iiii. q̄ p̄cessit indulgentias ꝓ reductōne grecorum omnibus subsidia porrigentibus iuxta facultates sibi a deo collatas.

¶ Scōm facultates faciẽde sūt expēse. glo. de of. or. conquerente. de instī. auctoritate. in glo. et ibi concor.

¶ Facultas probandi non est angustanda. nō. ut lite non contest. c. qñ. in glo. non enim. et ibi concor.

¶ Cū ꝗs petit se recipi in canonicū siue ꝑbēde sint dicte siue nō canonice opponi' q̄ facultates ecclesie ñ suppetunt. ut no. de vi. et ho. cleri. c. quoniam.

¶ Facultas est quedam potestas libera iure nature competens. ut. ff. de sta. ho. l. libertas. et ibi glo. ⁊. ff. de offi. preto. l. i. et. ff. de lib. ho. exhi. l. nihil. C. ꝺ iuris. l. facultas. et. l. defensione. li. x.

¶ Js ꝺr habere facultates soluẽdi q̄ habet pecuniam promptam sine venditōne. ff. de noxa. l. si seruus. §. i.

¶ Hoc verbum facultas ponit' in. l. i. C. si man. ita fue. ven. et in. l. ii. C. quan. et qui. q̄rta pars debea. l. ii. li. x. ⁊ in. l. ii. C. de condi. ob cau. et in. l. properandum. §. sin autem reus. C. de iudi. l. rem non nouam et. l. certi iuris. eo. ti. l. si totas. C. de inoffi. dona.

¶ Facultas proprie non determinat actum sed exercitium. ut. l. fi. C. ubi et apud quos.

¶ Facultas dicitur esse quod iure competit. ut. l. fi. C. de here. ⁊ act. vendi.

¶ An que cōpetunt ratione facultatis possint in aliū transferri ⁊ per procuratorem exerceri. viꝺ Bar. in. l. si stipulatus fuero. ff. ꝺ verbo. obli.

¶ Facultates hominuꝫ non dicūtur deducto ere alie no. nō. Bar. in. l. si constāte. in prin. ff. solu. matri. in secunda oppositione. et ibi vide.

Facundia De hoc verbo vide. C. de profes. et medicis. l. magistros. li. x.

Faida Exponitur. i. inimicitia. glo. singula. x. colt. qui feu. da. pos. c. i. in glo. in. v. hoc autem. in fi. ubi de hoc.

¶ An femina possit leuare faidam. dic q̄ ꝑ non. casus videtur in. l. fi. §. ultimo. ff. qui pe. tuto. dicam plene ĩ. sub dictione femina.

Falcidia Unde dicta sit lex falcidia. viꝺ. ii. di. quedā. instī. ad. l. falci. in ꝑn. de hoc plene in. c. Raynaldus. de testa. in glo. ul. et super ea. et. c. Raynutius. e. ti. in glo. potuit.

¶ Que dicatur falcidia ⁊ q̄ trebellianica ⁊ q̄ falcidia ponitur qñq̄ p̄o debito iure nature. no. in. l. i. in ꝑn. ff. ad. l. fal. adde no. C. de inoffi. testa. aut'. vnde si parens. in glo. fi. et in. l. si heres. ff. ad. l. falci.

¶ Ñ sit locus falcidie ⁊ ꝺbus sit falcidia detrahẽda. vide Spe. ti. de testa. §. i. v. qñ fideicommissaria.

¶ Falcidia an possit deduci contra expressam voluntatem testatoris si testator certus de suo matrimonio prohibuit. in aut'. de here. et falci. §. si vero expressim no. in dicto. c. Raynaldus. ꝺ testa. in glo. hoc iō dicit sed contra tacitam sic. ut ibi no. et in aut'. sed cuz testatoꝝ. C. ad. l. falci.

¶ Executor testamentarius non detrahit falcidiam. Spe. ti. de instru. edic. §. xiiii. v. scias.

¶ An executor testamẽtarius detrahat falcidiam qñ locus pius est institutus. vide. do. meum in. l. i. ff. ad l. falci. et ibi Jo. de ymo. qui tenent ꝙ sic. idem Ang. in aut'. similiter. C. e. ti. et ita alias diffiniui.

¶ Falcidia non perditur per solam contumaciam licet glo. aliter dixerit in. l. i. §. item si ita. ad. l. fal. facit l. cum pater. §. i. e. ti.

¶ Quo tpe spectet falcidia. nō. ff. de pecu. l. eo tpe. §. si creditor. ff. ad. l. falci. l. cum quo. et ibi Bartho.

¶ An falcidia habeat locū in donatōne cā mortis vl' inter viuos. no. instī. ad. l. falci. in glo. legare. no. glo. C. ad. l. falci. l. si mortis. et ibi Ly. adde no. in. l. ubi ita donatur. ff. de dona. cau. mor. ⁊. l. seya. §. fi. e. ti. et. l. circa. §. sicut. ff. ad. l. falci.

¶ An falcidia habeat locū in libertatib?. nō. instī. ad l. falci. §. eū aūt. in glo. seruoꝝ. et in aut'. de here. et falci. §. ex his omnibus. in glo. p̄sidium. et ibi concor.

¶ Quibus casibus cessat falcidia. no. C. de epis. et cleri. in. l. si quis ad declinandaz. in glo. minui. no. C. ad. l. falci. in. l. in testamento. in glo. fi. et ibi Ly. vide in auten. sed cum testatoꝝ. eo. ti. in glo. emergat. ⁊ ibi Ly. in. vi. q. et in auten. de heret'. et fal. §. nō autem dabimus. in glo. receptionis. nō. in auten. ut sponsa largi. §. fi. in glo. fi. colt'. ix.

¶ An falcidia detrahatur de mortis causacapione. nō. Bar. in. l. statuliberi. ff. de dona. cau. mor.

¶ Ad cuius commodū cedat id quod remittit' legatariis nō detrahendo falcidiā. nō. in. l. ex asse. ff. ad. l. falci. nō. in auten. similiter. C. e. ti. Spe. ti. de testa. §. i. v. quid si legatum. et ibi Jo. an. in addi.

¶ Quando ex dispositione defuncti cessat falcidia in vno legato non oneratur heres sed ceteri legatarii. ff. ad. l. falci. l. qui quadringenta. in prin. ⁊ quod ibi no. Bar. in. l. ex asse. eo. ti.

¶ An falcidia vel trebellianica possit detrahi trī de vno legato. vide in. l. in quartā. in ꝑn. ff. ad. l. fal. glo. in aut'. de here. et falci. §. si vero expressim.

¶ An testator possit ꝓhibere falcidiā. vide in aut'. sed cum testatoꝝ. C. ad. l. falci. et quod ibi plene no. de testa. Raynaldus. in glo. hoc ideo. Specu. ti. de instru. edic. §. octauo. v. sequitur.

¶ An de legatis ad pias causas detrahatur falcidia. vide in aut'. similiter. C. ad. l. fal. glo. in. c. i. de testa. li. vi. Inno. e. ti. tua nobis. do. Ant. in dicto. c. Raynaldus. in fi. nō. glo. fi. in. c. fi. eo. ti. glo. in. l. si quis ad declinandam. C. de epis. et cleri.

¶ Allegās falcidiā ꝓ herede detrahendā ꝺz ꝓbare illam hīe locū. ff. de proba. l. cum de lege.

¶ An illud qꝺ deducitur ꝓ falcidiā vl' ꝓ trebellianicā

UVA. BHSC. IyR_001

sit naturaliter debitū. ⁊ qui illud retinet peccet in foro conscientie. Bar. in extrauagan. ad reprimendam. in v. denuntiationē. Inno. in. c. qr plerīqꝫ. de immu. ec. dixi pulchre in repetitione. l. cuz quis. C. de iu. ⁊ fac. igno. quā subtiliter repetiī licet nunquā publicauerim adde ad materiā quod no. Barto. in. l. i. v. secūdo capite. ff. ad. l. falci.

¶ An detrahere possit heres falcidiam de legatis penalibus. Inno. de testamen. c. Raynaldus. in glo. istō et ibi. per docto.

¶ Heres q̄ nō facit inuentariū nō pōt uti bñficio falcidie. ut est tex. in aut. de here. et falci. §. si vero nō fecerit. nō. in dicto. c. Raynaldus. in glo. alit. adde no. C. de iure delib. l. fi. §. cū igit. in glo. oibus. ⁊ in aut. de here. et falci. §. ex bis oibus. in glo. pfidium. vide Bar. in. l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad. l. fal.

¶ An falcidia possit in quibusdam rebus retineri. et in quibusdam non. nō. in aut. de here. et fal. §. non autem dabimus. in glo. velle.

¶ An in falcidia ꝓputet illud qō dat legatarius heredi cā ꝓditōnis implēde vel aliūde euenit. C. ad. l. fal. l. pe. ⁊ ibi Ly. Bar. plene in. l. in q̄rtā. ff. ad. l. falci.

¶ An falcidia habeat locum ab intestato. no. C. fa mil. herc. l. si cogitationis. in glo. exemplo.

¶ An falcidia habeat locū in testameuto militis. nō. in. l. in testamento. C. de testa. mili. ⁊ in aut. de here. et fal.. §. quia vero. in glo. in. v. militari.

¶ Falcidiam non detrahit legatarius singulariter rogatus restituere. ff. de vulg. et pupil. in. l. coheredi. §. coheres. in glo. debitorum.

¶ An et qualiter in ea fit cōtributio. nō. Bar. ff. ad l. falci. l. qui. fundum. §. fi.

¶ An falcidia possit detrahi per soluentez integra legata quo ad vnum. nō. in auten. de he. et falci. §. non autem. ubi vide glo.

¶ Legatū alimentoꝝ dicit ad pias causas ꝑm distinctionem. Bar. in. l. alio. ff. de alimen. et ci. le. in penl. oppositōne. ⁊ licet nō detrahat falcidia detrahitur tñ debita iure nature. ut no. in. l. si quis ad declinandam C. de epi. et cle. et in aut. similiter. C. ad. l. falci.

¶ Heres nō potest grauari ad aliquid in falcidia. ut C. de iure do. l. cū patrē. et. l. qō de bonis. §. i. ff. ad l. falci. pōt tñ se grauare. ut in autē. sed cū testator. C. ad. l. falci. vide in. l. i. §. cum igitur. C. de rei vxo. ac.

¶ Verbū falcidia late sūptū refert ad falcidiā iure institutōnis. ut. ff. de dona. l. si patronus. §. fi.

¶ An de dato causa cognitionis implende detrahat falcidia. nō. de dona. cau. mor. l. q statuliber.

¶ Si testator legat aliquā quantitatē ad rē emendā ꝑ memoria sua. si detracta falcidia emi nō pōt videt testator ꝓhibere falcidiā. itē etiā ꝓhibere videt si iubeat solui integra legata. esto q nihil dicat ō falcidia ista dicit Bal. in dicta auten. sed cuum testator. allegat casum singularem. in. l. i. ff. de fideicōmiss. liber.

¶ Lex falci. resecat ipo iure legata. ff. quoꝝ le. l. i. §. si quis ex mortis causa. ⁊. ff. ad. l. fal. l. plautius. et. l. lineā margaritaꝝ. eo. ti. et. C. ad. l. fal. l. penl.

¶ Ubi falcidia venit detrahenda de re indiuidua detrahitur de estimatione non autem de ipso corpore. vide Bar. in. l. si fundum. ff. ad. l. falci.

¶ Falcidia defalcat legata corporis hereditatis. non fructuum. ut. l. liberto. §. i. ff. de annu. le.

¶ An qō quis detrahit ꝑ falcidiā vl agēdo ad supplementū ꝓputet in portōne hereditatis quā testator reliquit. vide in. l. liberto. §. filium. ff. de annu. lega.

¶ Quēqꝫ falcidia detrahit ab herede ⁊ nō ab aliis legatariis vel fideicōmissariis singularibus. ⁊ vide per glo. singularē in auten. de heredi. et falci. §. bis igitur

¶ Appellatione falcidie comprehenditur trebelliani ca. dixi supra. vide. l. iii. ff. si quis ali. test. probi. et in l. i. i fi. ff. de iure codi.

¶ Falcidia q̄ nō detrahit ab vno legatario ñ cedit ad cōmodū aliorꝫ. vide Bartho. in. l. ex asse. ff. ad. l. falc.

¶ Fructꝰ ꝓcepti ex aliis rebꝰ hereditariis q̄ ex rebꝰ legatis. ita demū imputant heredi in falcidiā si erant sati tpe mortis testatoris. sed ꝓcepti ex bis rebus legatis q̄cūqꝫ ꝓcepti sunt imputant. ut. l. q de bonis. §. fructus. et. l. paulus. ii. responso. ff. ad. l. falci. in. l. fi deicommissa. circa fi. glo. magne. ff. ad trebel.

¶ Regula est q falcidia non imputatur nisi in id qō capitur iure hereditario. ut. l. in quartam. ff. ad. l. falci. de quo ibi plene per Barto. circa quod vide. l. nen senius. e. ti. in. l. ratione. §. tam et si legatarius. et. l. lex falcidia. §. nunquid. eo. ti.

¶ Falcidia que de vno legato detrahi non possit ꝓpē legati conditionem detrahitur de alio totum quod de vtroqꝫ detrahi debuisset. ut. l. plane. et. l. sequen. §. si solus. ff. ad. l. falci. plene per Jo. an. in addi. Spe. in ti. de testamen. §. i. v. quid si legatum.

¶ Si creditor instituat debitorem vel ecōtra quo ad imputationem falcidie non habetur consideratio dupli. ut. l. cum emptor. ff. ad. l. falci.

¶ Fideicommissum a defuncto heredi debitum ut es alienum detrahitur. et in falcidia non imputatur. ff. ad. l. falci. l. pater filium.

¶ Quartam falcidie debet habere heres cum fructibus habita rōne ad tempus mortis testatoris. tex. in l. quod de bonis. §. fructus. ff. ad. l. falc.

¶ In falcidia ꝓputat id qō testator in vita dedit heredi. licet iure hereditario nō capiat. ut. l. cū quo. §. fi. ff. ad. l. fal. nisi dicat q ñ imputet. qō tñ limitat bar. in. l. si qūo. §. et generaliter. C. de inoffi. testa. qō ita demū cōputat in legitimā ubi pater viuens simplicit dedit filio. secus si est certū q pater donauit. Bar. in l. i. in. §. si parens. ff. si quis a pa. fu. ma.

¶ An pater possit relinquere filio falcidiā ut eā ꝓpenset cum alio debito ad quod pater tenebat filio sed nō legitimam nisi sit tale debitum qō imputet in eo. ita nō. Bal. post Ly. in. l. ii. ad fi. C. de iure do.

¶ Heres condemnatus ad legatorum prestationē potest falcidiam detrahere nisi in iudicio et a lege lex falcidia reprobata fuisset. nō. in. c. Raynaldus. in glo. i. v. sed et forte posset. de testamen.

¶ Bñficiū defalcādi p. l. falcidiā durat ppetuo si intē tet excipiēdo si tñ agēdo durat. xxx. annis. ut. l. legis falcidie beneficiū. et quod ibi nō. Bar. ff. ad. l. fal.

¶ An et qualiter detrabatur falcidia de legatis cōditionalibus vel annuis. nō. Bar. ad. l. fal. l. titio.

¶ Si heres vnā rē legatā subtrahat punit in totā falcidiā. ut in aut. de here. et fal. §. sanctimus. licet ꝑm tpa. ffroꝝ prtuaretur tantummodo in re subtracta. de quo in. l. Paulus. et. l. beneficio. ff. ad. l. falci.

¶ Qō heres soluit penā sue ꝓtūacie vl ob negligētiā vl stulticiā suā legatariis ñ iputat quo ad falcidiā ōtrahendā. ut. l. cū pater. §. legato. cum. l. se. ff. ad. l. fal.

¶ Circa falcidiā que heredi debetur computatur rō

UVA. BHSC. IyR_001

medii tpis quando legatum est in diem. ut in. l. i. et. l. non habetur. in ꝑn. ff. ad. l. fal. et. l. circa. in ꝓin. e. ti.
¶ Falcidiam nō detrahit legatarius singularis rogatus restituere. nō. ff. de vul. et pupil. l. coheredi. § . cū filie. in glo. debite.
¶ An et qualiter in falcidia fiat ꝓtributio. vīd Bal. in. l. qui fundum. § . fi. ff. ad. l. falci.

Falco. Si falco fugiat et captꝰ ab alio male nutriat an capiens teneat dño ad extimatōnem. vide Bar. in consilio qō incipit Comes guido. et vide Bar. in tractatu de falcone.

Fallatia Fallo. Aliqs fallacias logicales vide ꝑ Spe. in ti. de dispu ta. et alleg. § . post hoc aūt. et in. v. in fūma.
¶ B efallito q̄ venit ad pinguiorē fōtunā q̄ ex forma statuti teneť ad integrā satisfactionē ñ obstante pacto transactione vel ſnia. vide Ange. in consilio suo. li. qō incipit in questione proposita.
¶ Fallaciis obuiandum est. ff. de rei ven. l. in fundo. ff. de edil. edic. l. i. § . causa.
¶ An liceat honesto viro fallere. vide. ff. de dolo. l. i. § . nō fuit. xxiii. q. ii. dns noster. tex. in. l. i. ff. cōmo.
¶ Qui non habet animum fallendi non mentitur. xxii. q. ii. beatus.
¶ Deus nec fallitur nec falli potest non tamen impo nit nobis necessitatem predestinatio et prescientia sua xiii. q. iiii. § . non ergo necessitatem.
¶ Fallere non possumus deum quāuis mentiri possi mus eidem. de conse. di. ii. panem de altari.
¶ Sapiēs nec fallit nec fallit. ff. ō iusti. et iu. l. iusticia no. xii. q. ii. ꝓ totū. et. ff. de condi. ꝛ demō. quesitum.
¶ De fallacia vide. ff. de rei ven. l. vendicatio. in glo. vide Bar. e. ti. l. que de tota.

Falsum Falsitas Falsarius.

¶ Clericꝰ q̄ cartā falsificauerit aut falsū testimoniuꝫ dixerit depositus dꝫ ꝑpetuo carcerari. l. di. si epus.
¶ Sacra scriptura nullā falsitatē admittit qm̄ aliter nullius esset auctoritatis.
¶ Falso accusatori ꝓfesso lingua amputabit ꝛ ꝙictꝰ decapitabit. v. q. vi. delatori.
¶ Reus est qui loquitur falsum et qui illud leuit credit. xi. q. iii. non solum.
¶ Falsum iudicium vel falsum testimonium quis vē dens multo sceleratius et grauiꝰ est q̄ vendere verum xii. q. ii. non sane.
¶ Falsarius nō semper trahitur curie seculari. no. in. c. nouimus. de ver. signi.
¶ Falsificans priuatam scripturam ita punitur sicut falsificans publicam. C. de falsis. l. penū.
¶ Falsificās acta cause dꝫ pdere cām. dicit glo. in. l. in fraudē. § . neq. et. § . qō. ff. de iure fis. de Rp. olim
¶ Falsificans monetā ꝓncipis debet comburi. ut. l. ii. C. de fal. mone. nō. in. c. quanto. de iureiurā. et q̄d de falsificante monetā ciuitatis. vide in. l. i. C. de fal. mone. ꝛ nō. in dicto. c. quanto.
¶ Quotuplex sit falsum. habetur in. l. quid sit. ff. de fal. ubi notarius vel scribens non est in dolo fieri faciens vel mandans non tenetur pena. l. corde fal. vide in l. si quis. ff. de fal.
¶ Nihil aliud est falsum q̄ mutatio veritatis. i aut. de instru. cau. in ꝑn. colū. vi. ff. de verbo. signi. l. paulꝰ et. ff. ad. l. cor. de sica. l. quid sit.
¶ An testis cuius dictum est nullum teneat de falso Bar. in. l. si quis. ff. de fal.
¶ An et q̄tenus ꝓpter vsum falsi instrumēti quis teneatur de falso. ꝛ qualiter ꝓsulat vtenti et aduersario suo. no. Bar. in. l. diuus. ff. de falsis. et in. l. si qs legatum. eo. ti. adde q̄ ita est falsarius qui utit falso sicut qui fabricat. de excessi. prela. c. inter.
¶ An notarius qui scribit in actis spontaneā ꝓfessionem que fuit in tormentis sit falsarius. no. Bar. in. l. i. § . fi. ff. de questi. Bal. x. colū. de pa. iu. fir.
¶ An ꝓp vsum falsaꝝ attestationum qs teneatur de falso. vide Bar. in prealle. l. diuus.
¶ Qualiter intelligitur statutum disponens in q̄daꝫ causa q̄ testis non possit redargui de falso. vide Bar. in. l. absentem. ff. de penis.
¶ An subscribens alias viciato teneatur ō fal. Bar. in. l. i. ff. de falsis.
¶ An pendente accusatione falsi currant ꝑmo iudici tpa. vide Ly. in. l. fi. C. de fide instru. et per eundem in. l. i. C. qui accu. nō po. Bar. in. l. ii. § . diē. ff. quē admo. testa. aperi. et. l. licet. C. ad treb.
¶ Exceptō falsi ꝓcuratoris pōt q̄cūq̄ opponi. C. de ꝓcura. l. licet. Spe. in ti. de excep. § . dicto. v. hoc tñ fallit. adde qō dixi. ā. sub dictione exceptio. et dicā j. sub dictione procuratoꝛ.
¶ Quis dicat falsus ꝓcuratoꝛ. Specu. ti. de ꝓcu. § . rōne aūt forme. v. itē no. q̄ falsus. ꝛ ti. de sen. § . iudex. v. item est nulla. adde qō no. de Rp. ex pte decani. dicam. j. sub dictione procuratoꝛ.
¶ Quis dicat falsus testis. Spe. in ti. de testi. § . i. v. itē q̄ falso. et. § . postq̄. v. ii.
¶ An scriptura sit falsa ex eo q̄ in ea dicit talis filius talis sic fecit ꝛc. cū tñ pater illius sit mortuus vel talis quondā filius talis ꝛc. cū tamen pater eius viuat. no. glo. in. l. eius qui in ꝓuinciam. ff. si cer. pe. et in. l. diuortio. ff. de nego. gest. et utrobiq̄. Barto. bene facit quod no. glo. in. l. nec emptio. ff. de contraben. empt. Bart. in. l. i. § . hoc autem edictū. ff. de no. oper. nū. facit. l. insula. § . fi. ff. ō acqui. re. do. nō. glo. in. l. titiꝰ nō. ff. de consti. pecu. do. Anto. et moder. in. c. ex pte b. de foro compe.
¶ An expendēs falsā monetā teneat ō falso. no. bar. in. l. secularii. ff. ō extraor. cri. ꝛ. l. in. l. cor. ff. de fal.
¶ An statutum puniens producentem falsos testes habeat locum in producentem tantum vnum testem. falsum. nō. Barto. in. l. ii. § . homines. ff. vi bo. rap. faciunt no. in. l. i. ff. de condi. et insti. Bal. in. l. gallꝰ. § . quid si is. ff. ō liber. et postu.
¶ An et quando falsa latinitas viciet rescriptum vel aliam scripturam. Bar. in. l. plautius. ff. de au. et arlega. vide in. c. ad audientiam. de Rpt. vide Bal. i. l. eam quam. C. de fideicom.
¶ Quot modis dicat falsū. no. glo. xix. di. in memoriam. ꝛ qō nō. xlv. di. vera iusticia.
¶ An ꝓp viciū falsitatis seu crimē veniat aliquis priuandꝰ būficio suo. no. de Rp. olim. de excep. cū venerabilis. de cri. fal. ad audientiā. glo. de offi. dele. cum olim. ii. facit qō no. glo. ix. di. si ad scripturas.
¶ An falsitas in parte petitionis reddat totam petitionem falsam. no. Barto. in. l. i. § . si stipulanti. ff. de ver. obli. docto. in. c. i. de plus peti. et in. c. dilecti. de maio. et obe. bene facit. ix. di. si ad scripturas sacras. de hereť. fraternitatis. adde q̄ totum instrumentum

UVA. BHSC. IyR_001

cassatur in quo aliquid falsitatis reperitur insertum. Spe. in ti. de instruc. edic. §. iiii. v. et nota.

¶ An aduocatus vel procurator ostendens instrumẽta sue partis alteri incidat in penam falsi. Bartho. in l. i. §. is qui. ff. de fal.

¶ Bestruẽs vel cõburens instrumentũ alicuius incidit in penam falsi. Bar. in l. paulus. ff. de fal.

¶ Quod dicatur crimen falsi vel quasi. Bar. in l. i. §. fi. ff. de falsis.

¶ Aurifex mutãs ligã auri vel argẽti punit pena falsi. dicit Bar. in l. lege cornelia. §. i. ff. de fal.

¶ Que dicat falsa moneta. vide Bar. in l. q falsam ff. de fal. Inno. in c. quanto. de iureiuran.

¶ Bicẽs i ptractu p nemini ius dedit de re deducta in ptractu incidit in penã falsi. si alteri pus donauerit vel obligauerit. no. Bar. in l. qui duobus. ff. de fal.

¶ An pater scribẽs filium heredem in testamento alterius sub conditione si emancipatus fuerit incidat in penam falsi. no. Barto. in l. impuberem. §. eandem. ff. ad l. corne. de falsis.

¶ Quis possit desistere ab accusatõne falsi usq ad finem. no. Bar. in l. athletas. ff. de fal.

¶ Nuntius falso citans vel falso referens punit pena falsi. Bar. in l. qui nomine. ff. de fal.

¶ Qui appellat se doctorẽ aut militem cum non sit aut utitur insigniis dignitatuz illorum incidit in penã falsi. Bar. in l. eos. §. i. et l. si quis obtrepserit. ff. de fal. adde Ange. in l. i. ff. de postu. vide bonũ tex. in l. i. §. pe. ff. de ven. in pos. mit.

¶ Si dictãs acta notario sciẽter obmisit aliq z nota rius bona fide scripsit an uterq vel alter tm incurrat penã falsi. Bart. in l. si quis obtrepserit. ff. de fal.

¶ Infra quantũ tpus quis põt desistere a pductõne falsi instrumenti. no. Bar. in l. diuus. ff. de fal.

¶ An abstinens ab vsu falsarum attestationuz euitet penam falsi. no. Barto. in dicta l. diuus. glo. et idem Bar. in l. si ut pponas. C. si reus vel accu. mor. fue.

¶ An qlibet iudex possit punire de falso testes coraz eo deponẽtes falsũ. Bar. in dicta l. diuus. Inno. i. c. dilectus. de cri. fal. vide no. in d. l. nullũ. C. ubi ō hoc

¶ Allegans dicta doctoꝝ q nõ sunt dicta per eos incurrit penã falsi. dicit Bar. l. fi. ff. de fal.

¶ An si notarius damnatur in crimine aliquo dicat falsarius ita q nõ possit instrumenta conficere. Bar. in l. ii. ff. ad l. iul. repetũ.

¶ An falsificans instrumẽta q pducunt in cã perdat causam. no. de excep. cum venerabilis. vide Bar. i. l. in fraudem. §. quotiens. ff. de iure fisci.

¶ Quando et qdiu possit queri de falso. no. ō pba. licet. de crimi. fal. super eo.

¶ An possit quis se excusare quãdo vsus sit falsis literis. vide de cri. fal. ad falsariozum. et. c. dura. de excess. pla. c. inter dilectos.

¶ An committat nomen falsi qui nomina absentium ponit in instrumẽto. vel alias sigillum furtiue apponit vide de his que fi. a prela. c. quanto.

¶ An abradẽs nomẽ alterius et scribẽs nomẽ suum z ecõtra icidat in penã falsi. bar. i. l. titia. ff. ad muni.

¶ An falsus testis in causa homicidii possit puniri ut homicida. Bal. in. x. colk. de pa. iu. fir. adde tu tex. singularem. in l. i. ff. de falsis. in prin.

¶ An pcurãs ut aliqs falset instrumentũ dicat falsarius. vide tex. in. c. inter dilectos. de excess. pla.

¶ An testis tacẽs verũ possit puniri de falso. optimo tex. v. q. vi pbiteri. vide do. Anto. in. c. sup litteris. in prin. de Rp. no. in. c. i. ō crimi. fal.

¶ Nõ est lza falsa licet papa appellet regẽ filiũ omissis illis vbis in xpo. tex. est. iii. q. vi. hoc quippe.

¶ Qui falsificat scripturã que nõ pbat an incurrat in penam falsi. glo. in. v. nomie. in. c. quãto. de iureiu. Bar. in l. si quis. ff. ad l. corne. ō falsis.

¶ Poeta fingẽs aliquid ptra veritatẽ ñ dicit falsari? glo. in. v. in nomine. in. c. quanto. de iureiuran.

¶ An denarius falsus computet in numero denariorum. vide Jo. an. in addi. Spe. super ti. de cri. fal. ad de. ff. de pigno. act. l. elegãter. §. qui reprobos. et. ff. rem ra. ha. l. iii. §. falsus. et. xlv. di. pera.

¶ Qua pena puniat iudex cõpellẽs testes p torturã ad deponendũ testimoniũ falsũ. Bar. in l. i. in pn. ff. ad l. corne. de sicca. et eo. ti. l. lege cornelia.

¶ An alchimista dicatur falsarius. dixi supra sub dictione alchimista.

¶ An mutãs vnam litteram dicatur falsarius. vide Jo. an. in. c. inter dilectos. de fide instru.

¶ An vtens falso instrumento sit semper damnãdus de falso. tex. et glo. de excess. pla. inter dilectos.

¶ Notarius scribens instrumentum super re illicita non dicitur falsarius nisi in casibus a iure expressis. vi de Bartho. in l. ii. de peti. bo. sub. li. x.

¶ Notarius semel damnatus de falso non potest amplius exercere officium. tex. et Barto. in l. si aliquid. C. de suscep. et archa. li. x.

¶ An aperiẽs litteras iudicum sigillatas dicatur cõmittere falsum. glo. de his que si. a prela. quanto. vi ō melius in l. qui testamentum. ff. de fal.

¶ Assumens dignitatem quam non potest habere dicitur falsarius. Bar. in l. i. ff. de pub. iudi.

¶ Si notari? in instrumẽto dicat pecuniã numeratã et testes inscripti dicant nõ vidisse numerari ñ ẽ ppter ea falsum instrumentũ. Bar. in l. pdia. ff. de acquir. pos. facit glo. in l. si ex cautõe. C. de nõ nume. pecu.

¶ Testis dicitur falsus si recipit pecuniã p testimonio licet dicat verum. Bar. in l. diuus. ff. de re iudi. tex. et ibi Bar. in l. i. in prin. ff. de fal.

¶ An celans aliquid ut verum non appareat incidat in penam falsi. Barto. in l. paulus. ff. de fal. ubi etiaz tenet q euellens bullam plumbeam vel aliquod sigillũ incurrat penam falsi.

¶ An notarius faciẽs instrumẽtuz ptra formã iuris dicatur falsus. vide Bar. in l. si liberari?. ff. ō re. iur.

¶ An fabricans sigillum alterius puniatur pena falsi vide Bar. in l. si quis obtrepserit. ff. de fal.

¶ Si aduocatus recepto salario reuelet alteri parti secreta cause et illam defendit an puniatur pena falsi. Bar. in l. i. ff. de preuarica.

¶ Que sit pena falsariozum. no. xix. di. in memoriã. in glo. de Rp. olim. de offi. del. cum olim. ff. ad l. corne. de fal. per totum. C. eo. ti. per totum.

¶ Falsitas procuratoris ñ nocz dño ignoranti. ō excep. cũ venerabilis. p Inno. in. c. i. ut lite non contesta.

¶ An clericus falsarius sit tradendus curie seculari etiam si vult corrigi. nõ. de ver. signi. nouimus. no. de crimi. fal. ad falsariozum.

¶ An falsitas possit opponi contra sniam et infra qn tum tempus et an sufficiat probare testem falsum sine corruptione. et an sententia per falsos testes vel falsa

UVA. BHSC. IyR_001

instrumenta sit nulla. plene nō. in. c. licet. de ꝓba. i. c. i. de cri. fal. adde qō dicā. j. sub dictōne sntia. adde qō no. Ly. in. l. i. C. si ex fal. instru. idem in. l. querelam C. de fal. in. iiii. oppositione.

¶ Falsus testis potest extraordinarie puniri ꝑ iudicē et si causa finita est accusari potest. l. cozne. de fal. ⁊ pu nitur etiam si conatus non habuerit effectum. ut nō. de crimi. fal. c. i.

¶ Falsitatem circa pondera et mensuras habet cozri gere episcopus. de emp. et vendi. c. ii.

¶ Falsitas ꝓcuratozis potest opponi etiā post sniam que transit in rem iudicatam ad executionem impedi endam. secus si snia dicatur lata per falsas ꝓbatōnes. Spe. in ti. de excep. ⁊ repli. § . dicto. v. quid de falsi. ⁊ §. decimo. v. hoc tamen fallit.

¶ Si qs simplex utiꝫ ignozanter falsis līis vel discre tus sed vitiū est latēs an excusef ꝓ ignozantiā. vide ō cri. fal. c. ad falsarioꝝ. ⁊. c. dura.

¶ Qñ in vniuersali ꝓpositione aliqua ꝑticulariuz est falsa tota etiā vniuersalis est falsa. hoc ꝓbant dyaletici vide Spe. in ti. de depos. v. vii. et. v. xii.

¶ Totū instrumentū est falsū in quo aliquid falsitatiꝫ repitur insertū. Spe. ti. de instru. edic. §. tertio. v. et no. dicam. j. sub dictōne instrumētū. adde nō. in. l. iu bemus. ad fi. C. de testa. et ibi Bal. et plenius ꝑ eun dem. in. l. penul. C. de transac.

¶ Falsitas requirit dolū. ut. l. i. in ꝑn. ff. de fal. et. l. nec exemplū. ubi tex. C. de fal. Bar. in. l. qd sit falsū. ff. de fal. et in. l. i. ff. si quis testa. liber. esse. iusf. fue.

¶ Quot modis dicaf falsū. vide Bar. in. l. qd sit fal sū. ff. ō fal. et. ff. de reb⁹ dub. l. si is q̄ ducēta. §. vtrū.

¶ Quot modis committatur falsum. nō. Ly, C. de falsis. l. qui celauerat.

¶ Ita committit falsum qui celat sicut qui facit. no. C. de falsis. l. eum qui celauit. et. C. de epi. et cleri. l. ꝓsbiteri. in glo. finali.

¶ Illud instrumētum ꝑsumitur falsum quo qs dicit se velle uti. nō. C. de falsis. l. qui falsos. in glo. magna vide. C. de fide instru. l. si aduersarius. vide Jo. an. in addi. Spec. in ti. de instru. edic. §. instrumentum. v. item opponitur ꝙ aduersarius.

¶ In qua scriptura pena falsi habet locuz. no. Bar. in. l. i. §. ex illa. ff. de fal.

¶ Qui dicit testamentum falsum amittit totum qō sibi in eo relinquitur etiam si succumbat. nō. C. de falsis. l. qui falsas.

¶ Quot modis queraf de falso ⁊ quāto tpe ei ꝑscri batur. no. C. de fal. l. querela. ⁊ ibi Ly. Spe. in ti. ō sen. §. fi. v. in summa. et. v. se. de iudi. l. si ꝓtoz. §. maz cellus. in glo. admittere. in fi.

¶ An si de falso ꝑ modū exceptōnis sit oppositū ꝓpos sit iudex ꝓdēnare. nō. Ly. C. de fal. l. ubi falsi. in. ii. q. ⁊ an eo casu debeat opponēs se inscribere. vide spe. in ti. de instru. edi. §. dicendū restat. v. q̄liter autem.

¶ Si ꝓbaf falsū instrumentū qō ꝓduco an sit in ꝑiu diciū quo ad ꝓtenta in eo. vide Spec. in ti. de instru. edic. §. instrumētum. in fi. de excep. cum venerabilis.

¶ An fabricās falsū et vtens pari pena puniātur. no. de fide instru. l. ii. in glo. et discrimē. ⁊ ibi Ly. in. i. q. adde ꝙ vtens falso instrumēto punif crimialiter leuio ri tñ pena ꝙ falsarius. glo. in. l. si vteris. C. de fide in stru. et an possit desistendo euitare penā. ꝑ hoc bonus tex. in. l. falsi. §. ozdine. ff. de fal.

¶ An iudex possit ex officio suo ꝓdēnare ō falso. no. Bar. ff. de fal. l. si qs obzepserit. ⁊. l. diuus. i fi. eo. ti.

¶ An is qui commisit crimē falsi perdit litē vel cau sam. no. ff. de iure fis. l. in fraudem. §. quotiens. in gl. caueat. et ibi vide Bartho.

¶ An ꝑ falso instrumēto possit ciuiliter agi antequā criminaliter. Ly. in. l. fi. C. ō fide instru.

¶ An accusatio de falso sit publica vel ꝓiuata. no. Joban. an. in addi. Specu. in ti. de fide instru. in ad ditione finali.

¶ An in accusatōe falsi liceat desistere usq; ad snīam nō. ff. de fal. l. athletas. in glo. ꝓponerent. ⁊ ibi Bar. ⁊ Bar. in. l. penul. ff. ad turpil.

¶ Quare crimē falsi ꝓmittit vendēdo duobus et nō pignozādo. vide ꝑ Guil. quē refert Bar. in. l. si quis. in pignoze. §. sed et si quis. ff. de pigno. act.

¶ Falsus ꝓcuratoz exigens aliquid nō debitū ꝓcura toziо noie cū ꝓbaf ꝙ nō sit debitū. obzipe dicit. ⁊ per hoc incidit in crimē falsi. ff. de nego. gest. l. sin aūt. §. si fundū. iuncta. l. si quis obrepserit. ff. de fal. nisi dñs ratum habuerit. vide ibi Bar.

¶ Si i ꝑsona deest veritas facti et iuris dicit falsitas si aūt adest veritas facti sed defectus est in iure erga ꝑ sonam tūc nō est falsitas. sed inhabilitas. ff. de ꝓcura. l. qui ꝓcuratoz. §. fi. Bar. in. l. barbarius. ff. de of. ꝑ to. in. v. venio ad tertium.

¶ Qui testamētum resecat vel occultat aut celat ne unquam appareat incidit in penam falsi. dixi. s. secus si occultat ne ulli exhibeatur. ut. ff. de tabu. exhi. l. lo cum. §. si quis dolo.

¶ An falsificās līam ꝑuataz teneatur pena. l. cozne. de fal. vide. ff. de dolo. l. si quis tabulas. et. l. quidam adde no. in. l. querelam. C. de fal.

¶ Qñ quis ꝓducit aliquod instrumētuz statim ꝙ vi det illud falsū cautela est ut ꝓtestef se nō vsuꝝ. C. de fide instru. l. si aduersarius. ⁊ idē in testibus. nisi scien ter falsos testes ꝓduxisset. tūc etiā si renuntiet et dice ret se non vsurū tenetur pena falsi. ſm Bartho. ibi. et ff. ad. l. cozne. de fal. l. diuus.

¶ Si testis postꝙ testificatus est dicit dixisse falsum per hoc dictum eius ñ viciatur nisi aliter cōstet de fal sitate. Bar. in. l. generaliter. in fi. C. de nō nume. pe cu. quod intellige et limita ſm ea que habentur in. l. eos. ff. de falsis.

¶ An testi qui in vno dicit falsum credatur in aliis. vide Bar. in. l. penul. C. de transac.

¶ Si in līis iusticie repit falsitas admixta ꝑsumitur erroze ñ dolo facta. secus in līis gīe. sic intelligit. l. do lum. C. de dolo. ſm Inno. in. c. accedēs. de cri. fal.

¶ Nō potest nec debet puniri de falso testis qui in de ponēdo est ꝓtumax. sed q̄liter puniaf. vide Bal. in. l. ꝓsbiteri. C. de epis. ⁊ cle. Ly. in. l. i. C. de sepul. vio. ⁊ cautelam Bar. in. l. i. ff. de falsis.

¶ An ꝑ exceptionē falsi retardef instrumēti executō Bal. ꝙ sic si executio petit ꝑ implozationē officii. vid l. si uteris. C. de fide instru. ⁊ in. l. si veritas. C. de fi deicommis. ubi per Bal.

¶ Quibus modis falsificant līe pape ⁊ qualiter pos sit falsitas eoꝝ ꝓpendi. est tex. et ibi no. in. c. licz. ⁊. c. ad falsarioꝝ. de crimi. fal.

¶ Allegans vel ostendens iudici leges cozrectas vl sta tuta punitur pena falsi. ut. l. fi. et ibi Bar. ff. de fal. di xi. ō. sub dictōne argumentum.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Testis deponens falsum in iudicio punit pena falsi licet nō iuratus vel extra articulū . Bar. in.l.si quis legatū.ff.de fal.l.eos qui.ff.de fal. secus si extra iudicium.ſm Bar.ibi.adde q Bal.videt dicere ꝓtrariū videlicet q testis deponens falsū extra articulū nō punitur de falso.in.l.si ex falsis.C.de transac.

¶ Testis qui p torturā dicit falsū nō tenet crimie falsi.qz met? eū excusat.facit.l.nouissime.ff. qō fal. tu. auc.et ibi Bal.qui etiā dicit paria esse ꝓiteri in tormentis vel metu tormentorum.

¶ Testis qui occultat veritatem ita est falsus sicut q dicit mendacium.de cri.fal.c.i.et in.l.presbiteri .C. de epis.et cleri.

¶ Delens aliquam scripturam que nullam facit probationem nec indicium non incurrit crimen falsi.vide glo.notabilem in.l.damus.C.de fal.

¶ Asscribens sibi in testamēto nūcupatiuo ñ incidit in penā falsi.secus in testamēto in scriptis.vide Bar. in.l.impuberē.ff.de fal.do Anto.in ꝓsilio suo.xcviii. qō incipit qdam fecit testamētum.

¶ Falsum requiritur ad periurium.vide.s. Tho.se cūda scde.q.lxxxviii.ar.i.

¶ Falsum contrarium vero.idem in prima parte.q. xvii.ar.i.ꝛ in.q.de veritate.q.i.ar.x.

¶ Falsitas in sensu in prealle.q.xvii.ar.ii.et in.q. de veritate.q.i.ar.ii.

¶ Falsitas est in intellectu.in prealle.q.xvii.ar.iii.ꝛ in.q.de veritate.q.i.ar.xii.

¶ Quid sit falsitas vid p eundē i pmo.di.xix.ar.ix.

¶ Falsitas ñ potest esse prophetie cognita vel anūtiata.idem scda scde.q.clxxi.ar.vi.

¶ Falsum testimonium semper est peccatum mortale.idem scda scde.q.lxx.ar.iiii.

¶ Falsum admittitur dupliciter. idem in primo.di. xxxviii.ar.iii.

Falx Nullꝰ dz imittere falcē suā in messem alienā vi.q.iii.scriptū.nō.de elec.venerabilē.ꝛ ibi vide cōcor.de iudi.nouit.qui fi.sint legit.p venerabilē et.c.causam que habetur deutro.xxiii.

Fama Famosus Qui denigrat famam alterius deterior est eo qui aufert bona tpalia.ix.q.iii.facta.

¶ Fama nza necessaria est primis nīis sed bona ꝓscia nza nobilibus.xii.q.i.volo.xi.q.iii.ñ sunt.

¶ Famam suam nemo debet negligere . xi.q.iii.non sunt.xii.q.i.volo . imo qui negligit famam suam crudelis est.ut in dicto.c.volo.

¶ Tanto magis qs dz psequi malos quāto magis p illos fama eius denigratur.iii.q.viii.preterea.

¶ An et quādo fama pbat plene vel nō. vide glo. et doc.de testi.veniens.glo.in.c.cum causam.de pbat. Inno.de ver.signi.veniens.li.vi.idem in.c. inter dilectos.de fide instru.glo.in.c.i. de appell.ꝛ ibi aliquid p doc.glo.in.c.cum in dyoc.de vsur.glo.iiii.q.iii.ꝑ. item sepe.glo.de ꝓse.di.iiii.sanctū . Bar. in.l.de minore.§.tormēta.ff.de questio.adde q fama nunq̄ tm̄ potest q pbationem ꝓtrariā excludat.ita dicit Inno. in.c.cū cām.de pbat. item adde q fama pbat dīm. glo.est singularis.in.l.at qui natura.§. cuz me absente.ff.de nego.gest.adde ad māz pbatōnis fame.no.in l.iii.§.eiusdē quoqz pncipis.ff.de testi. et p Saly.in l.ea qdem.C.de accu.glo.in.c.i.de appell.

¶ Fama bona et mala pbat per communem auditū ita nō. Inno.in.c.licet.de accu.in glo.fame.

¶ Fama contra aliquem nihil operatur si non appareret maleficium commissum.Spe.in ti.ō noto.crimi. §.fama.v.quid si.

¶ Fama bona non tollit infamiam quo ad potestatē inquirendi contra infamatum.glo.in.c.inquisitis. de accusa.in glo.fama.

¶ Fama publica est iusta cā credendi. vnde accusans illum de crimine ꝓtra quez publicata est fama excusat a psumpta calūnia.casus est no.in.l. cū qdam .§. qō dicit.et ibi Bar.ff.de acquir.here.

¶ Fama vnius ville ñ sufficit ubi in villa nō sunt nisi duo vel tres homines.ita dicit Abbas in.c. inquisitionis.§.quesiuisti.de accusa.

¶ Fama ꝓfirmat ꝓfessionē que alias p se ñ esset sufficiens.ita no.Abb.in.c.iii.de psump.

¶ Fama probat aliquid esse notorium . item probat quem esse legitimum filiuz.hoc notabiliter tenet Inno.in.c.veniens.de verbo.signi.

¶ An fama sit sufficiens indicium ad torturam.vide Bar.in.l.de minore.§.tormenta.ff.de questio . Joan.in addi.Spe.in ti.de noto.crimi.§.fama.

¶ Tractatum fame ponit Bar.in palt.l. de minore §.tormenta.ubi ponit quotuplex sit fama .

¶ Que differentia sit inter famā et cōem opinionem et de differentia inter famaz et manifestū. et in quo loco et inter quos debet esse fama. et quot homines faciant famā.et que differētia sit iter famā et vanā vocē populi.et qliter pbetur fama. et quis sit effect? fame et de multis aliis ad hanc materiam ptinētibus. vide Bar.in dicto.§.tormēta . ad materiā vide Saly.in l.ea quidem.C.de accusa.

¶ Fama an prebet iustam causam credulitatis . ſm Bart.in.l.fi.ff.de here.insti.

¶ An fama excuset a dolo.vide Bar.in.l.miles.§. mulier.ff.de adul.et in palle.§.tormēta.

¶ Si in eodez loco est duplex fama sibiinuicē repugnans cui stetur.Bar.in.l.is pōt .ff. de acquir.here.

¶ Fama excusat a psūpta calūnia. vide Bar.in.l.cū qdam.ff.de acquir.here.§.quod dicitur.dixi .ō.

¶ Fama sola ñ sufficit ad torturam. Jo.an.in addi. Spe.in ti.de noto.crimi.§.fama.v. quid si agēti. et ti.de pba.§.fi.v.vi.Bar.in dicto.§.tormenta.et in l.fi.ff.de questio.dixi supra.

¶ Fama excusat a delicto.vide.Saly.in aut.si quis C.de testi.per.l.plagii.C.ad.l.fla.de plagi.

¶ Credens illud de quo est publica vox et fama dicitur pbabiliter credere.idem in eo qui accusat aliquē de maleficio de quo est publica vox et fama.nō.Bar. in.l.cū qdam.§.quod dicitur.ff.de acquir.here.

¶ Que differentia sit inter famā et rumorē.dic q fama est cuius certus est auctor.rumor.cuius incertus Item fama est maiozis partis vicine. rumor minozis nō.in.c.sup eo.de eo q cogno.consang.vxo.su.ō regula.veniens.de coha.cle.et multi.vestra.

¶ Qualiter debēt deponere testes sup fama. no. Inn. de accu.cū oporteat.ꝛ.c.qliter.ꝛ.c.veniēs.e.ti.bar. in palle.l.de minore.§.tormēta.ff.de questio.

¶ An pbata mala fama ꝓtra aliquē possit ipe pbare se esse bone fame.glo.q sic.in.c. cum in tua.de spon.i glo.fi.quā sequitur do.Lar. et dicit esse singularem. adde glo.in.c.qualiter.el.grande.ō accusa.

¶ An sola fama sufficiat ad impediēdū matrimoniū

UVA. BHSC. IyR_001

dic q̄ sic si est ꝓbata secus in matrimonio dissoluendo de spon. preterea. ii. et in. c. cum in tua. de consang. et affi. super eo. adde de presump. illud.

¶ Fama habet vim vnius testis. no. glo. de appell. c. i. glo. et Bar. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. glo. de consang. et affi. c. ii. videtur dicere q̄ plus valet fama q̄ vnus testis. de quo dic ut ibi per do. Card. flo. ii. q. i. multi. in fi. et. c. fi.

¶ An iudex possit inquirere et se informare de fama de plano et sine strepitu iudicii. glo. q̄ sic. de spon. cuz in tua. et ibi Innocen.

¶ Quid sit fama quid infamia habetur. ff. de va. et extraor. cō. l. pe. §. extimatio. glo. iii. q. vii. §. porro infamia. et est ꝯclusio q̄ fama est illese dignitatis stat⁹ moribus et legibus approbatus. adde quid sit fama. quod nō. de coha. cleri. et muli. c. vestra. i glo. magna et ibi docto. et Spe. in ti. ō noto. crimi. §. fama est. ⁊ Bar. ff. de questi. l. de minore. §. plurimum.

¶ Fame amissio est maior q̄ amissio oculorum. C. ō decur. l. infamia. li. x.

¶ Propt̄ famā ōr aliquid manifestū. ii. q. i. c. finali.

¶ Fama quandoq; preualet dicto vnius testis. glo. in. c. preterea. de spon. glo. in. c. super eo. de consang. et affi. glo. iiii. q. iii. item sepe.

¶ Fama cū adminiculis operatur ut quis possit pro bari vsurarius manifestus. de vsu. cū tu. et ibi nō.

¶ An fama ꝓbetur p duos testes. glo. iiii. q. iii. item testes. glo. ii. q. i. §. fi. Jo. an. de accusa. inquisitionis

¶ Non probatur fama licet testes dicāt q̄ publice audierunt. tex. de spon. cum in apostolica. vide in. c. via. de cohabi. cleri. et mulie. Bar. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de questio. Jnno. de accusa. licet. in fi. Arbidia. ii. q. v. omnib⁹. de sponsa. c. cum in tua.

¶ An ad hoc ut fama ꝓbetur debeat precessisse litez motam. nō. de eo qui cog. consang. vxo. sue. c. sup eo.

¶ De fama bona ponit Jo. an. post Jnnocē. de sacra vnc. c. i. §. ad exhibendum. super. ver. sane.

¶ Si fama loci habet aliquem pro rectore quia ꝓbatur illum longo tempore gubernasse ecclesiam p recto re per hoc probatur quasi possessio nō autem verus titulus. ut in. c. illud. de presump. et ibi no.

¶ Difficile est probare a quibus fama habuit ortum de consecra. di. iiii. sanctum.

¶ Fama de excōicatione alicui⁹ ñ sufficit ad repellendū quē ab agendo. vide de offi. dele. prudentiā. §. vi.

¶ Non debet quis esse prodigus fame sue sed potius debemus in odore bone fame q̄ infamie delectari. spe. in ti. de denun. §. ii. v. sed qualiter fiet.

¶ Licet regulariter fama non inducat plenam probationem. imo ſm aliquos nec semiplenam sed dūtaxat coadiuuet. ut est glo. in. l. iii. §. i. ff. de testi. Spec. in ti. ō noto. crimi. §. fama. v. fama. Bar. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de questio. Ly. et Bal. in. l. ꝓprietatis. C. de ꝓba. tamen in casibus in quibus difficile est probatio sola fama sufficit. ut. l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re mili. et sequitur Bar. in. l. cōtinu⁹. §. cū ita. de ver. obli. et in extraua. ad reprimendam. in. v. per edictum. et originaliter fuit dictum Jnno. in c. veniens. de ver. sig. quem refert. et sequitur Bal. in l. conuenticulam. C. de epi. et cle. ⁊ in. l. cū sup. C. ō rei ven. ⁊ in auth. quas actiones. C. ō sacrosanc. eccle.

¶ Quid importent illa verba testis dicentis et ō omnibus predictis est publica vox et fama. ꝛc. vide Spe. in ti. de noto. crimi. §. et fama. in fi.

¶ Fama excusat a dolo nisi habeat originem ab eo q̄ vult se excusare per famam. no. Bartho. ff. de adult. l. miles. §. penul.

¶ Fama facit ut quis teneatur se purgare vel tanquā conuictus puniatur. nō. de iudi. atsi clerici. in glo. i. ō simo. insinuatum. in glo. fi. de accusa. qualiter. in glo. a maliuolis. et ō pur. cano. cū. p. in gl. ii. ⁊ c. pe. e. ti.

¶ Fama nō est ꝓprie species ꝓbationis sed supplemē tum. ff. de testi. l. iii. ibi consentiens famam confirmat

¶ An illud quod est famosum sit credendum. dic q̄ sic. glo. l. ar qui natura. §. cum me absente. ff. de neg. ges. et ibi Bartho. vide de cleri. excō. mini. illud.

¶ Si probata est mala fama alicuius de mense ianuarii. et probatur sequens fama bona de mense februarii an sequens bona tollat effectum precedentis male. vid Barto. ff. de peti. bere. l. sed et si lege. §. de eo.

¶ Fama cum iuramento vnius facit fidem. C. de re pu. auten. bodie. et ibi Bartho.

¶ In probanda morte fama facit plenam fidem. C. solu. ma. l. siquidem. et ibi Ly. plene qui enumerat multa que probantur p famam.

¶ Fama et vita equiparantur. vide. ff. de manumis. vindic. l. iusta causa. et sic licitum pro vita videtur licitum pro fama seruanda. et sic licet defendere famam. ff. quod me. causa. l. isti quidem. §. fi.

¶ Sufficit attestantem de fama dicere se audiuisse a senioribus nemine contradicente. ut. l. si chorus. §. i. ff. de lega. iii. et ibi nō.

¶ Presumitur quis scire id de quo est publica fama et vox si erat sanus et presens. circa quod vide plene. Bar. in. l. is potest. ff. de acquiren. here. in. v. colt. et in. l. si cui. §. hisdem. ff. de accusa.

¶ Fama plenam probationem facit quo ad hominis qualitatem. Bal. in. l. i. circa prin. C. de testa.

¶ An posterior fama tollat priorem. dixi. s. prime. adde q̄ illa preualet que ex certa causa nata est. in. l. si mater. C. ne de sta. defunc. si non apparet de causa. et sunt due fame contrarie in eodem viro. vide Bal. in prima constitutione feu. circa finem.

¶ Fama de facto antiquo cuius non est memoria in contrarium habetur p veritate. et plene probat per Bal. in. l. in bonefidei. in ultri. colt. C. de iureiuran.

¶ Si statuto cauetur q̄ sufficiat fama in aliquo casu et probata est fama hinc inde contraria talis nō ꝓbat quia cum sit elisa per probationem contrariam. de ea non constat. Jnno. in. c. tua nos. de cohabi. cle. et mulie. Bal. in auten. sacrosancte. C. de epis. etcle. in fi.

¶ Fama bona vel mala alicuius an possit probari p testes deponentes de communi auditu. Jnnocē. in. c. licet. de accusa. in glo. fame.

¶ Ex fama presumitur bona fides que cōfert ad acquisitionem dominii. vide Bal. in. l. proprietatis. C. de proba. in fi. ubi aliqua notabilia dicit de fama.

¶ Fama bona est procuranda. vide sanc. Tho. in. q. de quolibet. q. ix. ar. xiii.

¶ Is qui detrahit tenetur restituere famam. Idem secunda secunde. q. lxii. ar. i.

¶ Quot modis fama potest minui. Idem secunda secunde. q. lxiii. arti. i.

¶ Famam potest quis alteri auferre tripliciter. Idē scđa scđe. q. lxii. ar. i.

¶ An fama secunda tollat primam. dic ut per Bal.

UVA. BHSC. IyR_001

in.l.si mater.C. ne de statu.defuncto. et in.l.admo nendi.ff.de iureiuran.et.x.colꝯ.qui feu. dare posꝫ.§. ultimo.vide Specu. in ti.de inquisi.§.nūc tractemꝰ v.quid si testes.et.v.sequenti.

Fames ¶ Est causa propter quam pater pōt ven dere filium.vide glo.que vult q hoc ex tendatur ad obligationem.ut.ff.de lega.l.nō possunt et.l.ii.C.de pa.qui fi.distra.filius tamen pro necessi tate famis non potest vendere patrem.ff. de legi.l.qō vero contra.et ibi no.

¶ Sanctius est mori fame q̄ vesci ydolatriis.xxxii. q.iiii.sicut sanctius.

¶ Qui non pascit fame morientem videtur occidere lxxxvi.di.pasce.fame.

¶ Tpe famis oia sunt cōia.dixi.s. sub dictione cōe.

¶ Quid si pater meus et filius meus sunt in necessi tate famis constituti cui magis debeam subuenire.vidō Ly.in.l.ii.C.de pa.qui fi.distra.

¶ Fame nihil est durius.vide.c.consilium. de obser ua.ieiu.ibi remissiones.

¶ Fames facit aliqua licere que alias non licent.xxx ii.q.iiii.sicut sanctius.

Familia Famulus Familiaris

¶ Quisquis debet familiam suam corrigere z in bo nis moribus instruere.xlvii.di.necesse est.

¶ Familiares nō admittuntur ad testimonium.iiii. q.ii.testes.

¶ Familiares epi admittunt ad accusandū eū. et est speciale in epo.secus in aliis dñis q̄ nō hnt in testimo niū vite sue cubicularios.ita dicit Inno. in.c.nōnulli de accusa.et nō.in aut.de mona.§.cogitandū.colꝯ.i.

¶ Familiares non possunt accusare dominum de cri mine capitali.no.glo.in.l.pe.C.qui accu.non pos.

¶ Famulus non potest capi pro repressaliis factis cō tra dominum qui ipsum mittit.dictum est Bal.in au ten.habita.C.ne filꝯ.pro patre.

¶ Famulus qui recessit illicentiatus presumitur sur ripere res in domo deperditas.glo.in auten.de exhi, re.colꝯ.v.in glo.no.optimum.

¶ An famulus teneatur operas exhibere domino in diebus festiuis.vide glo.de conse.di.iii.rogationes. Alberi.C.de feriis.super rubrica.

¶ Famulus scolaris si fecit furtum an domino tenea tur de furꝯ.vide.C.de furꝯ.l.apud antiquos.

¶ Famulus qui mozabatur cuz aliquo si fuerit a do mino licētiatus ñ numeratur inter domesticos familia res illius domi.licet adhuc ñ recessit de domo sed stet in ea ad comedēdum donec inuenerit dñm.istud est di ctum Jo.an.in.c.quesiuit.de verbo.signi.adde quod no.Bar. in.l.i.C.de epis.et cleri.et ibi Bal.

¶ An dñs teneatur facere expēsas famulo infirmo. glo.nō.dicit q̄ sic.in.l.arboribus.§.de illo.ff. de usu fruc.dixi.s.sub dictione dominus. et sub dictōe expē sa.Spe.in ti.ō loca.§.postq̄.v.q̄d si merciariꝰ.facit glo.et ibi Abb.in.c.ad audiētiam.de cleri.ñ resi.

¶ Si monasteriū est p̄uilegiatū ut abbas z p̄uentus possit admittere familiares suos ad diuina tpe interdi cti an familiares ante p̄iuilegiū recepti possint admit ti.vide Jo.an.in regula.qui sentit.li.vi.in mercuria.

¶ An famulus p dño testificari possit.nō. Ja.bu.in l.etiā.C.de testi.glo.et Inno.in.c.litteris.eo.ti.

¶ An officialis teneatur p familia sua.vide Bar.in l.i.§.hic titulus.ff.de publi.z nō.in.l.sed si vniuꝯ.ff. de iniuriis.ubi de hoc vide Bal.latius in repetitione l.obseruare.§.pficisci.ff.de offi.pcōsu.et legati.

¶ Nomen familie habet locum usq̄ ad quartuz gra dum.in autꝯ.de fideiusꝯ.alias de testa.circa finē.Bar. in.l.suggestioni.C.de verbo.signi.et idem in.l.pnun tiatio.§.familie.ff.de verbo.signi.et in.l.i.§.familie et in.l.quante.ff.de publi.adde quod no.Jo.an.i.c. fi.de verbo.sig.li.vi.facit tex.et qō ibi nō. de arbi.cū olim.glo.iii.q.v.in summa.glo.xiiii.q.ii. in summa.

¶ An appellatione familie veniāt agnati seu coniun cti per lineam femineam.vide Bar.in.l. cum ita.§. ii.et.§.fi.ff.de lega.ii.

¶ An appellatione familie veniāt filie maritate z ha bitantes extra domum.vide Barto.in.l. fi.§. item rescripserunt.ff.ad municipa.

¶ An dñs teneaꝯ de delicto familiariū suoꝝ.Bart.i l.ne quid.ff.de incen.rui.nau.et.l.i.§.familie.ff. de publi.et in.l.titius.ff.de testa.milita.adde quod nō. doc.in.c.i.de resti.spoꝯ.glo.et doc.in.c. cum ad sedē de resti.spoꝯ.nō.ō spon.ñ est.adde Bar.in.l.i. i p̀n. ff.si fami.fur.fec.di.Bal.plene in.l.obseruaz.§.pro ficisci.in repe.illius.§.ff.de offi.procon. et lega.

¶ An delicta commissa a famulis arguant conscien tiam officialis.nō. Bar.in.l.de pupillo.§.si qs ipi. ff.de no.oper.nun.

¶ An famulum a me conductum possit alius me in uito conducere.nō.Bar.in.l.si vero sortem.§. liber tus.ff.de condi.indebi.

¶ An pro iniuria facta familiari meo possim agere actione iniuriarum.nō.Bar. in.l.item apud labeonē §.item si liberum.ff.de iniur.

¶ Qualiter probetur quem esse famulum alicuius. vide Bar.in.l.i.§.familie.ff.de publi.

¶ An z quando dominus possit propria auctoritate auferre vestes famulo.vide Bar.in.l.in his.§. seruꝰ uxo.ff.solu.ma.

¶ Qualiꝫ pbeꝫ quis certo tpe tenuisse certā familiā Bartho.in.l.si quis ita legauerit.ff.de p̀di. z demō.

¶ Familiares presumuntur facere de volūtate domi norum ea que faciunt.Bar.in.l.de pupillo.§.si quiꝯ ipsi.in.iiii.colꝯ.ff.de no.oper.nun.

¶ An si is qui licite capi potest cum se defēdit a fami lia potestatis occidaꝫ puniri debeat familia.vide bar. in.l.si seruus.C.de his qui ad eccle.confu.

¶ Qua pena puniatur qui eripuit de manibus fami lie condemnatum vel condemnandum. vide Barto. in.l.cuiusq̄.ff.ad.l.iulꝯ.mai.et in.l.eiusdē.§.fi.ff.de sicca.By.z Ja.ō are.in.l.in laqueū.ff.ō acq̄.re. do.

¶ An dominus teneatur ad salariuz famulo infirmo vide Bart.in.l.si vno.§.item cum quidam.ff. loca. ubi etiam vide an famulus qui certo tempore fuit ifir mus teneatur in sanitate alio rantūdem seruire si vult habere integram mercedem.de quo ibi Bartho.

¶ Quid veniat appellatione familiarium.no.glo.in cle.i.de deci.no.in cle.fi.de cele.misꝯ.in.c.licet.§.i.ō p̀uiꝯ.li.vi.de testi.in litteris.de verbo.sig.c.fi.li.vi.

¶ An promittens alere famulum alicuius vel coque re panem in furno suo pro famulis alicuiꝰ teneatur si familia fuerit augumentata.no. de censi. quanto.ubi videtur casus.faciunt no.de consti.cum.m. adde qō dicam.j.sub dictione fructus.

¶ Quot homines faciunt familiā.no.in.l.detestatō

UVA. BHSC. IyR_001

§.vnicus.ff.de verbo.signi.ubi est tex. q̄ duo non faciunt.vide.x.q.i.c.i.

¶Quid veniat appellatōne familie.dic ut.ff. ō verb. signi.l.detestatio.et.l.p̄nūtiatio.§.familie.facit.l.i. §.familie.ff.de pub.et.ff.de edīc.edic.l.ediles.§.i. et.l.qō si nolit.§.idem pedius.ff.de lega.iii.l. si chorus.c.licet.de p̄uil̄.li.vi.liiii.di.magnus.iii.q.iiii. in summa.et ibi Archi.de of.del̄.insinuāte. Jo.an.ō arbi.cum olim.de verbo.sig.c.fi. li.vi. adde q̄ appellatione familie nō solum p̄p̄rii veniūt sed etiā alieni et omnes ad seruitiū deputati.ut.l.i.§.si familie.ff. de publi.imo etiā domestici.fm Jnno.in.c.cum olim.ō arbi.et.C.qui ad eccle.confu.l.fi.§.sane.adde q̄ appellatione familie ñ venit p̄curator.ff.de edīl. edic.l. si tamē.quid de bastardis. vide Bar.in dicta.l.p̄nūtiatio.et in dicta.l.§.familie.ego dixi ple.sub dictōne bastardus.item adde q̄ appellatōne familie cōp̄hendūtur omnes qui sunt in seruitio.ut.ff.de edīl.edic. l.ediles.item appellatōne familie cōp̄hendūtur soli serui.ut.l.ii.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.ff.de iurisdic.om.iudi.l.si familia. ubi tex.et glo. item q̄q̄ bi qui sunt in potestate.ut.ff.de his q̄ sunt sui vel alie. iur.l.nam ciuium.cum.l.sequen.item domestici.ff.ō edīl.edic.l.q̄ si nolit.§.idem pedius.item adde glo.i l.ii.ff.de in ius vo. item quandoq̄ heredes extranei. ut.ff.de reli.et sump.fune.l. vel q̄ pater. adde.l.ius familiarium.C.ō reli.et sump.fu.item p̄p̄rii serui et possessi.ff. de publi.l.quante.§.ii. item cognati.fm Bar.in.l.cum ita.§.fi.ff.de leg.ii.vide.ff.de vsu.et habita.l.i.item adde q̄ liberti sunt de familia.ut.l.pater.§.duobus.ff.de leg.iii.facit.l.cum pater.§.fidei ff.de leg.ii.sed non libertus libertī.

¶Familia episcopi gaudet eius p̄uilegio. Jo.an.ō of.archi.c.ulti.super.ver.familie.dixi plene.ē.sub dictione episcopus.

¶An familiaritas repellat iudicē vel testē. et q̄ nō. de of.del̄.insinuante.in glo.i.de testi.in līis. Jo.an.ō testi.licet.sup.v̄.familiaribus.vide plene in dicto.c.i līis.et in hoc est dīa inter testē et iudicē.et qualiter debeat p̄poni hec exceptio.vide ibi.

¶Amia familiaritas parit p̄remptū. no. de iudeis. et si iudeos.de reli.et venera.sane.c.ii.

¶Familiaria vestimēta sunt q̄ ad vestiēdū familiā sūt parata.qō dic ut.ff.de au.et ar.lega.l.vestis.in fi.

¶Familiaria sepulchra sunt q̄ quis sibi ⁊ familie sue p̄stituit.ff.de reli.et sump.fu.l.familiaria.

¶Familiaritas p̄esumptionem inducit.ff. ō testi.l. idonei.C.de testi.l.etiam.

¶Familia an possit excommunicari p̄o delicto dñi nō.xi.q.iii.quoniam multos.in glo.antepenul.dixi ē.sub dictione excommunicatio.

¶Si famulus alicui⁹ facit violentiā p̄sumit̄ ō dūm. nō.de testi.spol.cum ad sedē.in glo.penul.

¶An possit agi ō famulū vsurariū.de vsu. Michael in glo.fi.et super ea.

¶An familiares clericoꝝ gaudeāt eo p̄uilegio quo clerici.no.xi.q.i.c.iiii. et ibi Archi.xii.q.ii. ecclesiarum.xvi.q.i.c.iuxta.

¶Familiaritatis affectio solet impedire veritatē.iii. q.v.accusatores.de of.del̄.insinuāte.

¶Unde oriatur iudiciū famil̄.herc. et q̄n ei incipiat p̄scribi.no.ff.famil̄.herc.l.iii.§.coheredibus.vide in ti.de accu.§.q̄dam.in glo.ii.C. de anna.excep.l.i. §.i.in glo.cōi.diui.Jo.an.i addi.Spe.in ti.de iudi. §.sequitur videre de cōibus.addi.fi.

¶An detur directa et q̄n actio utilis familie hercisc̄unde.nō.ff.famil̄.herc.l.i.§. Ly.in.l.ii.C.ō inof. dona.in.iiii.q.ubi vide de hoc.

¶An iudiciū familie hercisc̄ūde possit plus q̄ semel intentari.nō.ff.famil̄.hercis.l.i.et.ii.C.eo.l.i.et ibi Ly.Spe.in ti.de iudi.§.sequit̄ videre de cōibus.v̄. item heres.⁊ ibi Jo.an.in addi.

¶An habet locum ubi quis negatur coheres.no.ff. si pars here.peta.§.i.in gl.faciat.Spec. in dicto.v̄. item heres.p̄xime allegato.

¶An in actione familie hercisc̄unde veniant nomina debitorum.nō.C.de testa.mili.l.in testamēto. in gl. fi.et.C.famil̄.herc.l.ea que.in glo.fi. Specu.in p̄xe allegato.§.sequitur.in fi.

¶Quis sit modus libellandi in dicto iudicio famil̄. herc.vide Spe.in dicto.§.sequitur.

¶An habeat locum inter fratres ratione donatōnis facte per patrem vni ex filiis.nō.C. de inoffi.dona. l.i.in glo.fi.et ibi Ly.

¶Que bona non veniunt in illa actione. no.C. famil̄.herc.l.bona.

¶An dicant̄ tot familie quot sunt fratres.no.Bar. ff.ad.l.fal.l.qui fundum.§.coheres.

¶Si legatur familie qualiter vocabuntur.vide.ff.ō le.ii.l.cum ita.§.fi.⁊ ibi Bar.

¶Quis dicat̄ famulus.no.in auth.de testi.§.si vero ignorat.bar.in.l.pe.C. ō p̄posi.sacri cubiculi.li.xii.

¶Qualiter vocetur qui p̄eest familie. vide Bar.in l.i.C.de p̄posi.sa.cubi.li.xii.

¶Nō requirit̄ q̄ quolibet momēto famulus stet cū dño.Bar.ff.de condi.et demō.l.si quis ita.

¶Familia idest agnatio.ff.de capi.dimi.l.fi. insti.ō legi.agna.tute.§.i.in glo.ff.de adop.l.qui in adoptō nem.ff.de sta.ho.l.cum nuptie.

¶Familia q̄dam publica q̄dam p̄uata. et sic familia res appellant̄ familia.ff.de of.p̄fec.ur.l.i.

¶Qualit̄ p̄bet̄ quē esse famulū vel de familia. vide in.l.i.§.familie.ff.de publi.vide in.l.si seruus seruū. §.si fornicarius.ff.ad.l.acquil̄.ubi de hoc.

¶Famulus filii nō videt̄ famulus patris.vide in sili glo.in.c.pastoralis.de deci.et in sili glo.in.l.ii. in.v̄. potestate.C.q̄ eta.li.x.⁊ Bal.in.l.fi.in fi.C.ō ipu. et Bal.in.l.p̄tor.in.§.sed ⁊ filius.ff.de eden.⁊ in.l. diximus.ff.de excu.tuto.ff.de manu.l. serui quos.

¶Filius in p̄tāte est de familia emācipatus.no.l.iii. C.de fi.fami.et quemad.pa.p̄ eis tene.li.x. adde q̄ emancipatus videtur esse de familia.l.peto.§.p̄diū ff.de lega.ii.

¶Filius est de familia patris ⁊ ñ matris. ut.l.i.§.ō matris.ff.ad fil.et glo.ibi vide in.l.si pater.C. de inoffi.testa.et ibi habes quid de socero.

¶Appellatōne meoꝝ p̄hendunt̄ illi de familia.vide in.l.si pater.§.duobus.ff.de lega.iii.

¶Familiaritas sumitur p̄o amicitia.ff.de offi. p̄o consu.l.obseruare.§.proficisci.

¶Si p̄duxi famulū p certo salario ⁊ postea iteruz reconducā illū etiā ex interuallo sine expssione salarii intelligitur p eodē recōductus. Bal.in.l.et tam. in fi. C.de iure do.ar.illius.l.

¶De multiplici varietate familiarium et variis eoꝝ effectibus.vide Bal.in.l.i.C.de epi.et cle.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si famulus quem conduxi ad annum nō vult mi
hi seruire toto tpe nō teneor sibi dare mercedē p tpe
quo seruiuit si tantū damnū et interesse patior p recef
su quantum cōmodum habui de seruitio. alias debeo
ei soluere pro rata. Bal. in. l. etiam. C. de iure do. et
in. l. aduersus. C. loca. ubi per eundem.
¶ Judiciū familie herciscunde dat inter heredem et
fideicommissarium. ut. ff. famil. hercis. l. si ex asse.
¶ Judicium familie herciscunde datur tantum p re
bus hereditariis. pro commodatis vero vel depositis
existentibus in hereditate datur communi diui. ut. ff.
famil. herc. l. inter coheredes.
¶ Que fiūt ab heredib⁹ añ aditā hereditatē ñ veniūt
in iudiciū fami. herc. l. qui erat. in fi. ff. famil. herc.
¶ Quedam veniunt in petitione hereditatis que nō
veniunt in iudicium familie herc. l. fundus. §. i. et. l. si
filia. §. familia. in glo. ff. famil. hercis.
¶ Judicium fami. hercis. non datur pro rebus et por
tionibus alienatis extra hereditatem. quia heredita
ria non sunt. ut. ff. fami. hercis. l. ex hereditate.
¶ An sola adiudicatione nominum inter coheredes
translata sit actio familie herciscunde sine cessione. vi⁹
l. plane. ff. famil. hercis.
¶ Quod dolo vel culpa aliquis heredum facit in re
bus hereditariis venit in iudicio familie herciscunde.
vide. ff. famil. hercis. l. et puto. §. sed et si dolo. ⁊. l. he
redes. §. non tantum. eo. ti.
¶ In iudicio fami. hercis. nō veniunt gesta p heredes
viuo testatore. ff. famil. herc. l. et puto. §. sed si.
¶ Actio famil. hercis. est bonefidei. ff. fami. harcis. l.
bis consequenter. §. sumptus. et. l. non est. C. eo.
¶ Actio famil. hercis. non potest nisi semel intentari
vide in. l. si filia. §. fami. hercis. iudicium. ff. famil. her
cis. et ratio ibi quare pluries intentatur petitio heredi
tatis. de quo in. l. i. C. eo. et per Ly.
¶ Contra vnū heredē rem hereditariā titulo p emp
tore vel donatā possidentē nō dat fami. hercis. vide. l.
heredes. §. quod pro emptore. ff. famil. hercis.
¶ Nomina inter heredes per iudicium familie hercis
cunde non diuiduntur. quia ipso iure sunt diuisa a. l.
ff. eo. l. certe. et. l. ea que. C. eo.
¶ Actio familie herciscunde datur inter heredes in
bis que pro parte ab altero coheredum expediri non
possunt. ut. l. heredes. §. si numerus. ff. fami. hercis.
¶ Hoc iudicium non datur inter duos heredes possi
dentes hereditatem de hereditate inuicem contenden
tes. sed oportet q agant inter se petitione hereditatis
vide in. l. i. §. proinde. ff. si pars here. pe. vide Bar. ō
hoc in. l. i. ff. famil. hercis.
¶ Utilis actio familie herciscunde intentatur inter
filios pro bonis que transeunt ad eos ut filios non ut
heredes. glo. in. l. ii. C. fami. hercis.
¶ Pro pluribus hereditatibus an possit intentari iu
dicium familie herciscunde. ut. l. bona. C. fa. hercis.
¶ An in iudicio familie hercis. veniant fructus. vide
in. l. non est ambiguum. C. fami. hercis.
¶ Qualiter et quando iudicium familie herciscūde
intentatur inter heredes etiam pro rebus nō possessis
vide. C. fami. hercis. l. in familia.
¶ Dominus potest auferre famulo vestem quam sibi
dedit ut eum associaret. ff. de pecu. l. ad vestimentum
vide Barto. in. l. pe. ff. solu. matri.
¶ An famulus duorum scolariū vno recedēte debeat
nihilominus habere totum salarium. vide Bar. in. l.
seyo. §. medico. ff. de annu. lega.

§antasma Fātasmata fugāt p aqm bñdictā.
de ꝓse. di. iii. aquam in sale.

§arao Farao post flagella factus est deterior et
peior. Exodi. vi. usq; ad. xv. xxiii. q. iiii.
c. Nabuchodonosor. de peni. di. iii. §. auctoritas. de
consecra. di. iiii. nequaq;.

§arina An farina ꝓtineat appellone frumenti.
vide Bar. in. l. qsitū. §. illō fortasse. ff.
de le. iii. adde quod dicetur. j. sub dictone frumentū.

§as Omne quod fas est nomine diuine et nālis
legis accipitur. i. di. omnes leges.
¶ Per fas et nefas acquirere diuitias ē quedā auste
ritas mentis. xxxvii. di. nonne.
¶ In quo differt fas a iusto. nota. i. di. omnes leges.
in glosa. fas.
¶ Fas ē illud qō ē iuris nālis. ⁊ nefas qō ñ est rectū
ꝑm equitatē nālem. ff. de iusti. et iure. l. ut vim.
¶ Fas dicit id quod est debitū urbanitate q̄dam. et
nefas inurbanitate. vide in. l. i. ff. de orig. iur.
¶ Fas idem est quod licitum. ff. de orig. iur. l. ii. §.
itaq;. vide. C. de feriis. l. omnes.

§astigium Qualiter exponatur hec dictio.
habetur p doc. de re iudi. c. ulti.
super verbo prerogatiua. li. vi.

§atuus §atuitas Fatui sunt qui inue
nerunt aliqd alienū
et nolunt restituere dicentes. deus mihi dedit. xiiii. q.
v. multi sine peccato.
¶ Fatuus est qui vxorem meretricem retinet. xxxii.
q. i. sicut crudelis. et. c. dicit dominus.
¶ Fatue virgines ille dicunt q̄ virginitatē seruāt car
ne tantum et non spiritu. xxxii. q. v. si paul⁹. adde ad
materiā quod dicam. j. sub dictione stultitia.
¶ Unde dicat fatuus. vide Bar. in tractatu de teste
§. opposita prudentie.
¶ Dicere fratri suo fatue est spēs iracūdie. et est pec
catū mortale. s. Tho. scda scde. q. clxv. et ibi vide.

§atum An fatum sit aliquid. vide. s. Tho. in
pma pte. q. cxvi. ar. i. et in sūma cōtra
gentiles. li. iiii. q. xciii. et q̄ fatum sit i rebus creatis.
vide p eundē in. i. pte. q. xcv. ar. ii. ⁊ q̄ nō omnia sub
duntur fato. idem in prealle. q. ar. i.

§auor §autor Fauoribus nullus debet
promoueri. i. q. i. pueri. ⁊
c. latorem. et. c. filium.
¶ Fauor i electōe epi attēdi ñ debet. viii. q. ii. illud.
¶ Fauere dicitur malis qui eis non obuiat cum pōt
xxiii. q. iii. qui potest. et. c. ultimo.
¶ Judex nō debet fauere alicui ptium. xxiii. q. iiii. ē
iniusta. ⁊ de ista mā adde q̄ in p̄ncipio cause fauere de
bemus actori. in fine reo. in medio utriq;. nō. ō resti.
spoli. cum ad sedem. in glo. de elec. cum venerabilem.
de ꝓba. ex līis. et in regula cum sint. de re. iur. in. vi.
¶ Fautores incendiariorū sūt excōicati. xxiii. q. viii.
si quis mēbrorū. et. c. pessimam. ubi plures sunt in glo.
¶ Ille dicitur prestare fauorem alicui qui incutit ter
rorē aduersariis. ita dicit Inno. in. c. petitio. ō homie
¶ Qui concedit domū alicui ut cōmode loqui possit
de homicidio vel de alio maleficio itelligit p̄stare fauo
rem. vide glo. et Bar. l. et si amici. ff. de adul. adde q̄
dixi. ō. sub dictione auxilium. et sub dictione consiliū.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Qui dicantur fautores. vide Jo. an. in. c. ii. de hereſ. li. vi. et ibi Archi. adde q̄ habent i cle. ſi dꝫs ſuadē te. de pe. ubi vide quid ſit fautor. ꝓſiliarius. ſocius. et defenſor. facit qđ no. Bart. in. l. poſt legatū. §. ſūt qui putant. ff. de his qui ut indig. qđ nō. de hereſ. excommunicamus. §. credentes. de ſen. excō. quāte. p Inn. et doc. pulchre. in. c. i. ô offi. delega. per do. Lar. flo. in cleñ. i. de fo. compe. in. xvi. et. xvii. q.

¶ An inducta in fauorem alicuius poſſunt retorqueri in eius leſionem. dic ut nō. in. l. quod fauore. C. de legi. et in regula quod ob gratiam. li. vi.

¶ Quare iura magis fauent ultimis voluntatibus q̄ contractibus. vide nō. in. l. vnica. C. de pecu. eius qui me. lib. in glo. tex. in. l. i. C. de ſacroſanc. eccle. et in. c. dum dilectus. de dona. in glo.

¶ Quando aliquid eſt fauorabile illius contrarium eſt odioſum. glo. in. l. venia. C. de in ius vo. glo. in. c. intellecto. de iureiuran. glo. penul. xxxii. di. boſpitalitū

¶ Fauores ſunt ampliandi et odia reſtringenda. ff. ô lib. et poſtu. l. cum quidam. et. ff. de his qui nō. infa. l. ait prętor. §. exercitium. vide in regula. odia. et in regula. in obſcuris. li. vi.

¶ Q̄ ô eſt fauorabilius debet prędferri. C. ſi man. ita fue. ali. l. i. et. ff. de ſer. expor. l. ſeruus. in fi.

¶ Quod in fauorem meum introductum eſt poſſum renuntiare. non ſi in fauorem alterius. ut. ff. de ſer. expor. l. i. vide nō. C. de pac. l. ſi quis in conſcribendo. c. ſi diligenti. de fo. compe. adde nō. C. de fideiuſ. do. den. l. i. in fi. in glo. magna. no. ff. de poſtu. l. quos prohibet. ff. de mino. l. ſi iudex circumuento. vide in. l. ne quis. C. de aduo. di. iu. et in auť. ut matres debi. §. q̄ vo. in gl. ſenatus ꝓſultū. ô iudi. mulieres. li. vi. ſpe. ti. de renun. et conclu. §. i. v. i. v. cui aūt iuri.

¶ Qui dicantur fauere malefactoribus. vide Bar. in. l. non ſolum. §. ſi mādato. ff. de iniur. Ang. in conſilio ſuo. xxi. quod incipit factum.

¶ Pactum fundatum ſuper fauore vnius partis cōtrahentium extenditur ad aliam partem contrahentium. niſi ad id dumtaxat quod eſt expreſſum. l. ea lege. ff. loca. et ibi glo.

¶ Exigens qualitatem partim fauorabilem et partim odioſam propter fauorem pdit illaꝫ quo ad ꝓſecutiua ſolum odioſa nō ad fauorabilia. ut. ff. de his q̄ ſunt ſui vel alie. iur. l. nepotes. in glo. famil.

¶ Jus dicit fauorabile q̄ ſuadet bonū aie licet detrimentū inferat corporale ⁊ quo ad hoc ſit odioſū. dicit Bar. in auť. ſacrā puberū. C. ſi aduer. ven.

¶ Qui dicantur fautores. vide Bart. in. l. i. §. occiſorum. ff. ad ſil. dixi. ſ.

Febris. Quid ſit febris. nō. in. l. queſitum. ff. ô re iudi. ubi tex. dic q̄ eſt motus corporis contrā naturam. vide in. l. i. §. ſciendū. ff. de edil. edi. recurre de hoc ad medicos.

¶ An febris quartana excuſet a comparitōne. nota. xviii. di. placuit. de procurato. querelam. et in dicta l. queſitum. ff. de re iudi.

Fel. Demon dulcedinem bonor̄ opeꝝ conat inuidie felle inficere. xvi. q. ii. viſis.

Felix. Felicitas. Nihil infelicius felicitate peccantium. xxiii. q. i. paratus. quod nota.

¶ Felix eſt quem aliena pericula reddunt cautum. ô peni. di. ii. citius.

¶ Infeliciſſimum infortunii genus eſt fuiſſe felicē ſm Boecium. de quo per glo. in. c. ſunt qui. de peni. di. i. et Jo. an. in. c. penul. de conſue.

¶ Felix q̄ñq̄ dicit pp virtutē aie. q̄ñq̄ pp diuitias. q̄ñq̄ pp induſtriā naturaliū rer̄. q̄ñq̄ pp fortunam et poſſeſſionē bñ augmentatā. nō. in phe. ff. ſup. v. felix.

¶ In quo conſiſtit humana felicitas. vide p Ariſto. vii. et. viii. ethicorum.

Femina. Femina voto caſtitatis aſtricta cōtrahere non poteſt. vide qđ no. in. c. rurſus qui cleri. vel vo. xxvii. q. i. et quia.

¶ Statutū diſponēs q̄ femia ñ ſuccedat nō hz locuz in bonis poſitis extra territoriū ſtatuētis. Bar. in. l. cunctos populos. C. de ſum. tri. et fide catho.

¶ Femina non poteſt eſſe de concilio. et ſic earū vſus non ſeruatur pro conſuetudine. C. que ſit lon. cōſue. l. ii. per Ly. quod no. in. l. i. et. ii. ff. de legi. vide. l. ii. et quod ibi nō. ff. de regu. iur.

¶ Femia ñ pōt eſſe procuratrix niſi in caſu. c. cum dilecta. de confir. uti. vel inuti. adde qđ no. Spe. in ti. de procura. §. i. v. item qđ eſt mulier. glo. de arbi. dilecti. glo. de reſcrip. ſciſcitatus. et. c. ſignificauit.

¶ An in femia poſſit fieri ꝓmiſſū ut in caſu. c. dilecti. de arbi. vide do. Anto. in. c. quintauallis. ô iure iuran. adde qđ dixi. ſ. ſub dictione compromiſſum.

¶ Femina non poteſt ire ad altare. de vita et ho. cle. c. i. vide in gloſa.

¶ In quibus caſibus melior eſt conditio feminarum q̄ virorum. et econtra. et in quibus caſibus equalis. vide Spec. ti. de procura. §. i. v. regulariter. et. v. ecō tra quoq̄ ⁊ eo. ti. §. porro. vide. c. vnicum. §. porro. de regula. et. c. mulieres. et ibi glo. de iudi. li. vi. et in l. in multis. ff. de ſta. ho.

¶ Femine ſunt remote ab omnibus officiis publicis et ciuilibus. ff. ad velť. l. i. et. ii. ff. de regu. iur. l. femie in glo. glo. xv. q. iii. in ſumma.

¶ Femie ñ bñt filios in ptāte. inſti. de adop. §. femie inſti. de hereď. quali. et dif. §. ceterū.

¶ Preteritio feminarum habetur pro exheredatōne inſti. de here. inſti. §. mater.

¶ Feminarum genus auariſſimum eſt. ff. ad velť. l. ſz ſi ego. in fi. de dona. inter virum et vxo. l. ſi ſtipulata. §. i. no. in. l. ſi a ſponſo. C. de dona. ante nup. ff. de nego. geſt. l. nenſenius. et ibi no.

¶ Femina ſemper laborat contra propria commoda C. de ſpon. in. l. ſi pater.

¶ Magnū munus feminar̄ eſt ꝓcipe. ff. de edil. edic. l. q̄ritur. §. ſi mulier. C. de indi. vidu. tol. l. ii.

¶ An femia admittatur in teſtez ⁊ in quibus cauſis et caſibus. nō. de reſti. ſpol. lias. de ver. ſig. forus. in glo. nō. Spe. in ti. de teſte. §. i. v. item q̄ eſt mulier. i vii. carta. et. xv. q. iii. ex eo.

¶ Femina regulariter tutrix eſſe nō pōt. c. ex pte. ii. de appel. et ibi pcor. vide in auť. matri. et auie. C. q̄ñ mulier tute. offi. fung. poteſt.

¶ Cōtra teſtamētum feminar̄ ñ daťo ō tabulas. ff. de bo. poſ. ꝓtra tab. l. illud. §. ad teſtamētum.

¶ An femia poſſet pro criminali vel ciuili debito carcerari. vide in auť. ut nulli iudi. §. neceſſarium. et i. l. i. C. de offi. diuer. iudi.

¶ Femina non poteſt leuare faidam ideſt inimicitiaz ſed ſolum ad maſculos pertinet. nō. glo. ſingu. x. colť. qui feu. da. poſ. c. i. §. hoc autem. in fi. glo. magne. p

J

UVA. BHSC. IyR_001

quo videtur casus. ff. qui pe. tu. l. fi. §. ulti. quod sane intellige ſm Ange. ibi de inimicitia p quam ad extra iudicialem vindictam deuenitur. hoc enim ad virum pertinet. secus in inimicitia seu vindicta iudiciali cum ista etiaz ad mulieres pertineat. ut. C. ad turpil. l. si femina. et. C. qui accu. non poss. l. non ignorat. insti. ō suspec. tu. §. ꝑsequēs. C. de his qui ut indig. l. si soro rē. ita dicit Ang. i ꝑsilio suo. ccxcvi. qō icipit viso scō.

¶ Stante statuto q primogenitus succedat in regno an succedat femina non existente masculo. vide Bal. in. l. in multis. ff. de sta. bo.

¶ Dicit statutum q nullus audiatur contra statutū. an audiatur femina allegans velleyanum. vide Bal. in. l. in multis. preallegata.

¶ Ubi lex loquitur discretiue de masculo per se et de femina per se masculinum non concipit femininum qz expressum facit cessare presumptum. ff. ō lib. z postu. l. si ita. ff. de heredi. insti. l. clemens. vide Spe. ti. de ꝑcura. post prin. Bal. in dicta. l. in multis.

¶ In differentibus consuetudine appellatōne masculi non venit femina. item si masculinum et femininum differunt in causa finali appellatōne masculi nō venit femina. C. ad. l. iul. maie. l. qsquis. facit qō no. in. l. C. de rap. vir. Bal. in dicta. l. in multis.

¶ Femina ceteris paribus non est tante virtutis nec tante dignitatis sicut masculus. ff. de sena. l. i.

¶ Femina dicitur valde volubilis et dicit habere motus voluntarios et momentaneos. vide. C. de inoffi. testa. l. filia. Unde virgilius. eya age rūpe moras varium et mutabile semper femina. multa alia ad materiā ptinentia dicam. ï. sub dictione mulier.

Fenestra. In pariete alieno non pōt quis facere fenestram. sed in ꝑpria sic. z hoc si faciam ad meam vtilitatem. ut in. l. altius. C. de serui. secus si facio ad emulationem vl causam inhonestā puta ut videam pulchram puellam vicini. scōm Spe. et Bal. in palle. l. altius.

¶ Si qs cauit vicino suo sub pena non facere nec habere fenestram in tali pariete. post hoc vendidit domū an emptor possit sine pena facere fenestrā. Spe. ti. de emp. et vendi. §. sciendum. v. sed pone.

¶ Si potestas stando ad fenestram palacii videat aliquem interficere alium an propter hoc poterit illū ponere ad toturam. Spe. ti. de sen. §. qliter. v. itez debz ferri. adde qō dicam. ï. sub dictione tribunal.

Fenix. Est quedam auis vnica cuius naturā ponit Jo. an. c. quoniam abbas. de of. dele. ego repperi Basilee tpe pcilii generalis pulchros versus Lactan. de fenice qui sequntur.

Est locus in primo felix oriente remotus.
Qua patet eterni maxima porta poli.
Nec trī ertuos hiemisqz ꝓpinquus ad ortus.
In quo sol verno fundit ab axe diem.

Fenerator Fenus. Fenerator tenetur ostēdere pignora ut illa possit vendere et inde sibi satisfacere. Barto. in. l. a diuo pio. §. sed z illud. ff. de re iudi.

¶ Fenerator qui rem sibi pignoratam non excussit citius tenetur pignoranti ad interesse et ad emendam propter culpaz. Bal. in. l. que fortuitis. in. vi. colum. C. de pigno. acti.

¶ Scrutetur fenerator omnem substantiam suam. et diripiant alieni omēs labores eius. ps. Deus laudez meam. ps. cviii. facit. xxiii. di. in nomie.

Fera. Fera dicit situatica hoc est nō mansueta. ff. de acqui. re. domi. l. naturalem. §. primo.

Fere. De significatione huius dictionis fere. nō. de elec. cum dilecti. Jo. an. et doc. in. c. ex parte. de deci. et de maio. et obe. inter quatuor. de ꝑcura. tue. facit in simili. glo. ff. cōmo. l. in cōmodato. §. ut accidit. ubi glo. dicit q dictio fortassis est philosophicū tpamentū. Itē hec dictio refert ad modicū. ff. de adop. l. in omni. ff. de offi. asse. l. i. ff. de orig. iu. l. ii. §. z pplus. z ōz fere. i. qsi. vide ubi. ō. z. ff. de vsu ca. l. i. quod no. pro dicto testis qui dicit fere.

Feretrum. Feretrum et alia genera mortuarium que dicantur. no. in. l. qcunqz. in glo. que incipit item ait. ff. de instito.

Ferie. Ferie vindemiarum nō sunt nec debēt cōcedi ubi gentes non bibunt vinum. ut in hibernia. sed ibi concedi debent ferie vindemiarum ubi bibitur vinum etiam si non colligant uue. ita dicit Jn no. in. c. fi. de feriis.

¶ Que ferie sunt obseruande an ferie terre illius qui citatur an ferie terre in qua est iudex. vide Jnnocē. in c. conquestus. de feriis.

¶ Ferie nō excipiuntur de dilatione probationis sed per confessionem aduersarii quocūqz tpe etiam feriato ꝓbari potest. ita dicit Jnno. in. c. ultra tertiam. de testi. vide quod no. in. l. siue. C. de dila.

¶ In ferie introducte in honorē dei possint tolli per consuetudinem vel statutum. glo. est ſm Bal. in. l. q draginta. C. de feriis. Adde q ferie introducte in honorē dei sunt de iure naturali. ſm Bar. in extrauagā. ad reprimendam. in. v. et figura.

¶ Ferie qbus renūtiatum fuit p ptes ñ obstant testibus quin possint excipe q illo die feriato nō tenentur testificare. glo. in. l. omnes. C. de feriis. in glo. fi.

¶ Ferie introducte pro me sunt etiam introducte cōtra me. ut. l. fi. C. de feriis.

¶ Ferie repentine non habent obstare quin possit fieri executio de crimine enormi etiaz si periculum nō sit in mora. vide Bal. in. l. iii. C. de epis. audi.

¶ Testes pōt examiari die feriato. glo. in cle. i. ō of. dele. adde quod dicam. ï. sub dictione testis.

¶ Cōmissio ptrouersie pōt fieri qñcunqz etiam die feriato. et generaliter omnia que non sunt actus contentiosi vel iudiciarii possunt fieri die feriato. l. i. ff. de feriis. et nō. in. l. i. C. eo.

¶ Diebus feriatis in honorem dei nulla potest fieri executio. sic limita. c. fi. de iudi. ut intelligat de feriis introductis propter utilitatem hominuz ſm Bal. ibi qui etiam dicit q etiam die feriato in honorem dei qs non potest bannire. allegat. xv. q. iiii. placita.

¶ An sequestratio vel relaxatio sequestri possit fieri die feriato in honorem dei. vide Bal. in. l. fi. C. de feriis. qui allegat. l. minor. ff. de euictio.

¶ Illa q ñ requrūt cāe cognitoz pōt expediri die feriato. Bal. in. l. i. §. nuntiatio. ff. ō no. oper. nuntia.

¶ Sicut libellus ex parte actoris ita exceptio ex parte rei pōt offerri die feriato. Bar. in. l. miles. §. seraginta. ff. de adulte. adde glo. in. c. fi. de iudi. glo. in. c. cupientes. §. q si per. xx. de elect. li. vi. super. v. compareant. glo. ii. q. viii. per scripta. Anto. in. c. ō libel. obla. Spe. ti. de cita. §. viso.

¶ An executio sententie et examinatio testiuz possint

UVA. BHSC. IyR_001

fieri die feriato ultra dicta. ſ. adde Bartho. in l. i. §. nuntiatio. ff. de noui oper. nun. et in l. ait prætor. §. ſi debitorem. ff. que in frau. credi. ubi vide. ⁊ in l. dies feſtos. C. de feriis. ubi glo. de executõne ſententie. ad de no. de iudi. c. fi. Federi. de ſenis ꝓſilio ſuo. cxxxix. Archidia. ii. q. i. ſicut. Spe. ti. de libel. obla. §. nunc dicendum. v. xv. in fi.

¶ Be multiplici ſpecie feriarꝝ et quibus poſſit renuntiari vel non. et quid poſſit vel non poſſit fieri tpe feriato. no. in. c. fi. de feriis. Spe. in ti. de feriis. §. ꝓmo. vide in ſumma piſanelle ſub hac dictione. §. i.

¶ An tutor poſſit dari die feriato i honorẽ dei. bar. i l. nec mandare. §. i. ff. de tuto. et cura. da. ab his.

¶ An die feriato poſſit capi debitor ſuſpectus. glo. et Bartho. ff. de feriis. l. eadem ratione. glo. in. l. fi. C. de feriis. ubi Bart.

¶ An feriis repentinis poſſit denuntiari. Spe. q̃ nõ in ti. de feriis. in fi. de quibus vide in. l. ſed et ſi. §. ſi ferie extra ordiné. ff. ex qui. cau. ma.

¶ Ex q̃bus cauſis inducantur ferie repẽtine. et quis poſſit eas iducere. vide glo. q̃ allegat bona iura i cle. ſepe. de ver. ſig. in. v. ob neceſſitates.

¶ Generaliter q̃bus caſibus ꝓcedi poſſit die feriato. dic ut nõ. in. l. fi. C. de feriis. glo. et doc. in. c. fi. de iudi. in. c. fi. de feriis. Jo. an. in addi. Spec. ti. de libel. ꝓcep. §. nunc dicendũ. v. xxv. Bar. in. l. i. §. nũtiatio ff. de no. oper. nun. optima glo. xv. q. iiii. in ſumma.

¶ An ferie deducantur a dilatione data a iudice. vid in. l. ſiue pars. §. i. C. de dila. Bartho. in. l. ii. C. de temp. appel. glo. in. c. cupientes. §. q̃ ſi p. xx. de elec. li. vi. Inno. et Hoſti. in. c. licet cauſaz. de ꝓba. doc. in. c. ii. d. conceſ. ꝓeben.

¶ An valeat inſtrumentũ ſcriptũ die feriato in honorẽ dei. Spe. in ti. de feriis. §. ſequit. v. quid ſi. ubi cõcludit q̃ ſic. docto. in. l. actus. C. de feriis. do. Ant. in. c. fi. de feriis.

¶ Si iudex ſtatuit terminum alicui pti ad aliq̃d faciendum ⁊ ultima dies termini eſt feriata an illud poſſit fieri legitime ſequenti die. Spe. ti. de dila. §. i. v. ſed pone iudex. do. An to. ⁊ moder. in. c. paſtoralis. de excep. in. iiii. q. faciunt no. in. c. fi. ò feriis. et in. l. fi. C. de feriis. Bar. in. l. i. §. nuntiatio. ff. de no. oper. nũ. adde quod dixi. ſ. ſub dictõne citatio.

¶ An propter temporis breuitatem iudex poſſit procedere die feriata. dic q̃ aut loquimur de termino ſtatuto ab homine. ut no. Spe. in ti. de feriis. §. ſequit. v. poteſt. xv. q. iiii. placita ſecularia. et eſt concluſio faciendam eſſe differentiam inter ferias inductas ob honorem dei et utilitatem hominum. ſi vero loquimur i termino ſtatuto a iure communi vl municipali. dic ut no. Jo. an. in addi. Spe. ti. de feriis. §. ſequit. v. põt et ti. de dila. §. i. v. ſed pone.

¶ Quid ſi inſtat terminus compromiſſi finiẽdi. nõ. Ly. in. l. petende. C. de temp. in integ. reſti. doct. in cle. i. de reſti. in inte. Spe. ti. de ſen. ꝓcola. §. nũc videdum. in fi. adde ad materiã tex. et qò ibi nõ. in. l. i. §. excipiuntur. ff. de feriis.

¶ An liceat diebus feriatis tondere barbas. ferrare equos. et alia ſimilia facẽ. nõ. in. l. fi. C. de feriis. ⁊ in c. fi. eo. ti. Archi. de ꝓſe. di. iii. puenit. Jo. in ſumma ꝓfeſſionis. li. i. ti. xii. c. ix. et. c. xii. adde plene de materia in ſũma piſanelle ſub hac dictõe. §. a quibus abſtinendum. et. §. ſequenti.

¶ An die feriata poſſit appellari. glo. de feriis. c. fi. ⁊ in. c. appellatio. de appel. li. vi. i. v. lecta. Bar. in. l. i. §. dies. ff. qñ appel. ſit. et in. l. diuus. ff. de feriis.

¶ Die feriata pñt fieri ſtatuta. nõ. Lap. i. c. Rõana de ſen. ex. li. vi. idem in. c. ii. de conſti. eo. li.

¶ Si actus fiat die feriata qui illa die fieri nõ poteſt poterit etiam die feriata reuocari. Oldra. in conſilio ſuo. xii. Bal. in. l. fi. C. de feriis. ubi etiam vide de ſe queſtratione facta die feriata ⁊ relaxatõne.

¶ Excõmũicationis ſnia poteſt ferri die feriata. vide Lap. in. c. ii. de conſti. li. vi. ubi dicit verũ eſſe quãdo profertur pro cauſa notoria in qua non requiritur cauſe cognitio. de quo p Federi. de ſenis. ſuo conſilio. xii. xiii. xiiii.

¶ Denuntiatio excommunicationis poteſt fieri die feriata in honorem dei. tex. eſt in. c. felicis. §. preſenti de penis. li. vi.

¶ An abſolutio ab excommunicatõne poſſit fieri die feriata. vide de foro compe. conqueſtus. Jo. an. in. c. ii. de ſen. excom. li. vi.

¶ An vigilie ſanctorꝝ ſint feriate. vide Jo. an. i. c. bone. ii. de elec. idem in. c. i. de feriis.

¶ An ꝺ homicidas poſſit ꝓcedi die feriata in honorem dei. vide Hoſti. de iudi. cũ nõ ab homie.

¶ An auctoritas ſuperioris ſup alienatõne rei eccleſie poſſit interponi die feriata. Pau. q̃ ſic. in cle. vnica. de re. eccle. nõ alie. in. v. plati.

¶ An ſi dominus precipit ſeruo q̃ exerceat opus ſeruile die feriato debeat ſibi obedire. Archidi. q̃ nõ. de conſe. di. iii. rogationes.

¶ An liceat a ſeruo iudeo exigere operas ſuiles die feriato. Archi. q̃ ſic. in dicto. c. rogationes.

¶ Arbiter in cuius compromiſſo renuntiatum eſt feriis ob neceſſitatem hominum introductis hoc tpe ꝓcedere non tenetur. ut no. in cle. ſepe. de verbo. ſigni. in glo. ſicut eſt. ubi vide.

¶ An liceat in diebus feriatis in honorẽ dei ſtudere vel ſcribere. Archi. de ꝓſe. di. iii. ieiuniũ. doc. in. c. fi. de feriis. et in. c. ii. eo. ti. vide glo. in. l. ii. C. de feriis. Archi. xxxvii. di. nonne. doc. in dicta. l. ii. ⁊ do. Lar. flo. in. c. i. de feriis. et ibi p do. Anto. adde. s. Thoſcõa ſcõe. q. cxxii. ar. ii.

¶ An infideles cogendi ſunt non ſeruare ferias ſuas Archi. de conſe. di. iii. rogationes.

¶ Publicatõ ꝓſtitutõnũ põt fieri die feriato i honorẽ dei. tex. eſt in ꝓhemio cle. in fi. ⁊ ibi nõ.

¶ An in cauſis crimialibus poſſit ꝓcedi die feriato. gña meſſiũ. Bar. q̃ ſic in. l. cuſtodias. ff. ò publi. iudi.

¶ Probatio etatis an poſſit fieri die feriato. Barto. in. l. ante ſententiã. §. i. ff. de appel. re.

¶ Quis iudex poſſit dare ferias habetur. ff. de feriis l. preſides.

¶ Ea que celeritatẽ deſiderant etiaz diebus feriatis expediri pñt. ff. de feriis. l. eadem.

¶ An valeat renũtiatio feriarꝝ facta in inſtrumẽto. vid ff. de feriis. l. i. et ibi Ja. de are. vide Ly. in. l. i. C. de feriis. adde an ⁊ q̃bus feriis poſſit renũtiari. ff. ò arbi. l. ſi feriat. Ly. C. de feriis. l. i. in ꝑn. in. ii. q. nõ. in. l. oẽs. C. de feriis. in glo. fi. Hoſti. in ſũma. eo. ti. §. ſz in feriis. vide de iudi. c. fi. in glo. fi. de feriis. c. fi. i gl. ii. Spe. ti. de feriis. §. fi. adde q̃ renũtiãs feriis in inſtrumẽto debet dicere factis ⁊ faciendis. vel inductis et inducendis. ſm Bal. in. l. i. ff. de feriis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An feriis introductis ad vtilitatez hominū possit renuntiari ante tempus iudicii. nō. in. l. i. C. de feriis per Ly. Specu. ti. de feriis. §. nunc dicamus. v. primo. ubi Jo. an. in addi.

¶ Ferie vindemiarum citius et tardius statui possūt ꝑm consuetudinem loci. ff. de feriis. l. presides. nō. in c. fi. de iudi. ubi doc.

¶ An comparens coram iudice die feriato et procedens in vno actu videatur renuntiare feriis in aliis actibus sequētibus. dicit Ja. de are. q nō in. l. i. C. de feriis. Specu. ti. de excep. §. dicto. v. quid de exceptione feriaz. vide de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. et quod ibi no. in simili. de rescript. nonnulli. Archidi. iii. q. ix. c. penul.

¶ An amicabilis compositor possit diebus feriatis procedere et pronuntiare. vide Spe. in ti. de arbi. §. fi. v. in forma. vide Barto. in. l. si feriatis. ff. ō arbi.

¶ An ferie induci pñt a ꝓtore. no. ff. de offi. procon. l. si in alia. in glo. dare. C. de feriis. l. a nullo.

¶ Quando quis debeat comparere citatus die feriato. nō. in. l. ii. ff. si quis in ius vo. in glo. fi. Spec. ti. de dila. §. i. v. sed pone. et ibi Jo. an.

¶ An possit opponi exceptio feriaz. Spec. ti. de excep. §. dicto. v. quid de exceptōne feriaz.

¶ Si in feriis aliqs sit lesus an restituat. nō. C. ō feriis. in Rica. Ly. in. l. i. C. eo. ti. no. in. c. fi. eo. ti.

¶ Actus factus die feriato in honorē dei etiā de consensu ptium nō valet. l. fi. C. de feriis. z in. c. fi. eo. t.

¶ Quibus feriis nuptie celebrari non possunt. vide de feriis. cappellanus. de pe. di. iiii. non oportet.

¶ Si die feriato datur tenuta etiam die feriato pōt restitui. ff. de euic. l. si minor. in glo.

¶ In diebus dominicis non debent legi leges. q lex est ars in prohemio. ff. §. quibus. et omnia artium talia officia talibus diebus debent silere. ut. l. omnes. C. de feriis. et ita no. Ja. de are. ibi

¶ Quibus diebus feriatis possit procedi ubi agitur de pena extraordinaria imponenda. dicit Guil. de cu. in. l. i. §. si quis. ff. de offi. prefec. ur.

¶ Idem quod operatur consensus partis ut valeant acta in feriis vindemiarum hoc operatur preceptum superioris. ff. de arbi. l. si feriatis. secus in feriis in honorem dei. ubi no. glo. que allegat. l. oēs. C. ō feriis.

¶ Causa ne homines retrahant vel impediant a colligendis fructibus non fuit causa finalis feriaz sed impulsiua. ideo non rustici etiam dicto ꝑuilegio gaudent ut. l. i. in prin. ff. de feriis. in. v. occupati. in glo.

¶ Renuntians feriis non perdit exceptionem feriarū si mutata est causa ut quia primo pauper erat et non erat deditus vel occupatus agriculture modo factus est diues. Guil. z Bar. in. l. i. ff. de feriis.

¶ Feriis introductis ab statuto ob aliquā causā ñ pōt tanq̄ repentinis renuntiari. Bar. in dicta. l. i.

¶ An probatio per aspectuz corporis possit fieri die feriato. vide pro et contra. ff. de feriis. l. ii. in glo. etatis.

¶ An ad presidem prouintie spectet determiare tempus feriarum aut nouas inducere. nō. ff. de feriis. l. p sides prouinciarum.

¶ Sufficit dicē esse feriatū quo ad reū ñ quo ad actorem ne reus conueniatur. C. de iudeis. l. die sabbato

¶ Die feriato etiam repentinarum non potest ꝓcedi inuito reo. nec lis contestari etiam si res esset tempore peritura. C. de feriis. l. i.

¶ Ferias repentinas inducere potest ciuitas. z ideo pro illis non datur restitutio de rigore. forte tamen de equitate ex clausula generali si qua mihi ꝛc. ꝑm Guil. de cu. in. l. a procedente. C. de dila.

¶ Que sunt de iure ferie messium et vindemiarum. vide. C. de feriis. l. i. et. l. die dominico.

¶ Qui sūt dies feriati in honorē dei. vide in. d. l. oēs et. l. actus. et. l. dies. C. de feriis. et in. c. fi. de feriis.

¶ Dies dominicus est feriatus. et in eo artes doceri non debent. potest tamen ex causa opus rusticum exerceri. C. de feriis. l. omnes.

¶ In causis alimentorum et aliis in quib9 de eo agitur sine quo vita hominis non sustentaꝛ potest agi die feriato. l. publicas. C. de feriis. l. eadē. ff. eo.

¶ Publice et fiscales cause agi possunt etiam die feriato vel tempore feriato ob necessitates hominum. ut in dicta. l. publicas.

¶ Tempus q̄dragesimale est feriatū i crimiali. ut. l. quadraginta. C. de feriis. sed non seruatur. ut ibi gl.

¶ Regula est q nullum tempus censetur feriatū nisi probetur. C. de feriis. l. omnes.

¶ Si dies est feriatus quo ad te debz esse feriatus ō te. ut sicut tu non potes conuenire ita non potes conueniri. nō. Bar. in. l. dies festos. C. ō feriis. et. l. die sabbati. C. de iudeis.

¶ Actus volūtarie iurisdictōnis pñt die feriato fieri etiam in honorez dei. ut. l. actus. C. eo. nō tñ illo tpe pōt interponi decretū alienatōnis rez minoz nec dationis tutoz. ut ibi nō. Ly. qui allegat. ff. de confir. tuto. l. in confirmando. et. ff. de bo. pos. l. iii. §. fi.

¶ An primum decretum possit interponi die feriato dic q sic. ex causa. ut tenet glo. in. l. ii. ff. de feriis. poterit etiam reuocari die feriato. ut dixit glo. in fi. i. l. minor. ff. de euictio. facit quod dicit Inno. in. c. quoniam frequenter. ut lite non contesta. et Jo. an. in. c. consultationibus. de offi. dele.

¶ Die feriato proceditur contra latrones et prodito res. ut. C. eo. l. prouintiarum. z ibi dicit Bar. q ille tex. facit q statuto potest disponi q in crimialibus ꝓcedatur die feriato etiā in honorem dei.

¶ Die feriata etiam in honorem dei potest quis cogi ad dandum fideiussorē si timetur de eius recessu. glo. est. ff. de feriis. l. dies festos. ꝑ quod puto q si timeaꝛ de occultatione rei possit tali die sequestrari res.

Ferire ¶ Idem est qō percutere. tex. in. l. scientiā §. qui cum aliter. ff. ad. l. acquil. z ibi fit mentio de hoc verbo ferire quod est vulgare tuscorū. ꝑm Alnge. in. l. extat. ff. q me. causa.

Ferula ¶ Leditur impubes pro veritate dicēda. ff. ad sil. l. ii. §. impubes.

Ferri ¶ Dicit proprie id quod baiulatur corpore ff. de verbo. signi. l. ferri. ubi vō. et. ff. si qs ius di. non obtem. l. vnica.

Ferrum ¶ Necesse est ut ferro abscidāt vulnera que fomentorum nō sentiunt medicamenta. xvi. q. i. in canonibus. lxxxii. di. plurimos.

¶ Exemplo ferri quod supra aquam natauit probaꝛ possibilitas consecrationis corporis christi. de conse. di. ii. reuera. ultra medium.

¶ Ferrum de terra colligitur. l. di. ferrum.

¶ Purgatio ferri candentis dicitur vulgaris. et est

UVA. BHSC. IyR_001

prohibita. vide p. s. Tho. scda scde. q. xcv. ar. viii. dicam sub dictione purgatio.

Festinatio ¶ Nimia festinatio reprobat. C. de secun. nup. l. i. et ibi no.

¶ Festinare quandoq; permittitur si periculuz est in mora. ff. de iniust. rup. et irri. testa. l. si quis filios. §. hi autem. C. de feriis. l. ii.

¶ Festinemus ingredi ad illam requiem. ad Hebre. iiii. xv. di. sancta romana.

Festuca ¶ Festucã de oculo fratris eicere ñ põt qui trabẽ in oculo suo gestat z ñ videt glo. et ibi concor. in. c. i. de accu. iii. q. iii. §. idem.

Festum Festiuitas ¶ Maxime festiuis diebus clerici ab ecclesiis suis abesse non debent. vii. q. i. si quis.

¶ Festiuitates mundi et sacrificia deo sunt exosa. xx iiii. q. i. odi et proieci.

¶ Festum consecrationis ecclesie vel altarium omni anno fieri debet. de conse. di. i. solénitates.

¶ Qui festiuis diebus ptermissa eccla vadit ad spectacula dz excõicari. de conse. di. i. in die solemni.

¶ Festũ est signũ et repsentatio rez preteritaruz. lxxv. di. qõ die dñico. nõ. de vi. et ho. cle. cũ decoze. in glo. et adde q festum fit in memoriam eius cuius nomie festatur. vide in phemio. ff. §. ne aũt. C. de epi. et cle. l. quoniam venerabilis.

¶ Festiuis diebus animo imperandum est et a voluptatibus abstinendũ cũ ad illas omis turba pcurrat Seneca ad lucillum in epla. xviii. no. in cle. i. de cele. miss. vide. c. placita. xiii. q. iiii.

¶ Festa que p annũ celebrari debent sũt in missa pnũtianda. de pse. di. iii. pronuntiandũ.

¶ Festiuis dieb? intendendũ est diuinis officiis ñ ludis z vanitatibus. de psecra. di. iii. irreligiosa.

¶ Dies rogationũ sũt festiui ab opibus seruilibus. de pse. di. iii. rogatões. dicã sub dictõne letanie.

¶ Dies sabbati regulariter non est festiuus. ỏ conse. di. iii. peruenit ad me.

¶ Festũ inuẽtõnis sancte crucis dz ab oibus celebrari. de pse. di. iii. crucis dñi. dixi sub dictione crux.

¶ An festũ assumptõnis beate virginis sit soléni? ceteris festiuitatibus eiusdẽ virginis. nõ. ỏ sen. ex. alma mater. glo. in. v. assumptõnis. li. vi.

¶ Uñ dicat festũ penthecostes. nõ. glo. in cle. si dñm de reli. et vene. sanc. in. v. penthecostes.

¶ Que sunt festa que debent celebrari ab vniuersa ecclesia. vide de feriis. c. fi. l. omnes. et. l. fi. C. eo. ti. de consecra. di. iii. c. i.

¶ An festum conceptionis virginis marie sit celebrãdum. glo. dicit q non. de conse. di. iii. c. i. contrarium est verum. et ita Romana ecclesia seruat. et in capella pape fit tali die festum solenne. et ego eo die celebraui coram Sanctissimo domino nostro et dominis cardinalibus z aliis prelatis. et hanc partem tenet do. Anto. in. c. fi. de feriis. vide. s. Tho. in. iii. pte. q. xxvii. ar. ii. qui dicit q licet ecclesia Romana non celebret illud festum tollerat tñ psuetudinẽ aliquaz ecclesiarum celebrantiũ sed tu dic ut dixi. adde de pse. di. iiii. c. ii. in glo. miraculo. et Archi. eadẽ di. firmissime. z qõ dicam. j. sub dictione peccatum.

¶ Festũ q̃tuor doctoz ecclie dz sub duplici officio celebrari. ut in. c. i. de reli. et vene. sanc. li. vi.

¶ De festo trinitatis obseruando olim stabatur consuetudini. de feriis. quoniam. hodie ex mandato pape Johãnis. xii. fit istud festum per vniuersam ecclesiam in octauis penthecostes.

¶ Uñ incipiunt festa quo ad officiũ. dic q in vespis vigilie. de feriis. licet. et. c. quoniam.

¶ Que opa licite fiãt diebus festiuis. dictũ est. s. sub dictione ferie. adde qõ scribit. s. Tho. scda scde. q. lxxxvii. arti. iiii. et. cxxii.

¶ De significatõne huj? dictõnis festũ et q̃d iportet vide in. c. fi. de sen. ex. li. vi. et ibi notabilia verba.

Fetus ¶ Fetus pecudum est lac. lana. et pilus. insti. de re. diui. §. in pecudum.

Feudum ¶ Negans feudum perdit illud. Inn. de iudi. ceterum. facit aut.. de trie. et semis. §. illud quoq; in iudiciis. colt. iii. et. ff. de interroga. acti. l. uon alienum.

¶ Feuda sunt de gratia ideo faciliter reuocantur. dicit Inno. in. c. ii. de feudis.

¶ Qualit feudum pstitui possit. vide qui. mo. feu. cõsti. pos. c. i. et de consue. rec. feu. in pin.

¶ An feudum constituatur in nominibus debitoruz vide doc. in. c. ii. de feudi cogni.

¶ An feudũ possit pstitui sine fidelitate. vide doc. moder. q̃ fuit pma cã bñ. ami. §. i. z de. c. Lozar. in pn.

¶ An feudum possit constitui in pecunia. vide in. c. i. si de feu. vasa. fue. interpe.

¶ An feudum possit constitui in rebus indiuisibilib? vide in. c. i. de fra. de nouo bene. inuesti.

¶ An consuetudine feudoruz ligent omnes. vide p do. Jaco. de Alua. in lectura sua noua. in preambu. feudoruz. in. v. q. Et an tales consuetudines vincãt legem vel vincantur a lege. vide in. c. i. de feu. cogni. z de cap. Lozar. in pin. dico. j.

¶ An circa infeudationem nouam rerum ecclesiasticarum possit induci noua consuetudo. vide q̃ feu. da. pos. in pin. in glo. iiii.

¶ An in feudis ecclesiasticis habeant locum cõsuetudines feudales. vide qui feu. da. pos. in pn.

¶ An consuetudines feudales possint trahi in ar. ad aliam materiam. vide no. de feu. cogni. c. i. et adde qõ dixi. s. sub dictione argumentum.

¶ An pactus feudalis possit de volũtate ptiũ rescidi. vide doc. in. c. si facta. si de feu. fue. contro.

¶ Si super feudo sit lis inter filiam defuncti q̃ dicit bona esse propria et vasallus qui dicit esse feudalia. vide per doc. in. c. si contentio. de capi. qui curi. ven. et in. c. i. si de feu. fue. conten.

¶ An frater uterinus succedat in feudũ. doc. q nõ si militer cognati. ita no. in. c. i. §. hoc quoq; . qui feu. da. pos. Quid aũt ỏ filio emancipato. vide ibi p doc. Et adde qõ no. Bal. in. l. qui se patris. C. vnde lib. in pe. col. v. modo venio.

¶ Quod dicatur feudum guardie z gastaldie. z qualiter finiatur. viỏ. x. col. ỏ feu. guar. et gastal. c. i. adde qõ no. Archi. in. c. generali. de elec. li. vi. in. c. pterea de iurepatrona. ubi vide de vice dominatu. et in. c. ad aures. de excess. prela.

¶ An in feudis et eoruz materia factum patris noceat filio. vide glo. et doc. in. c. i. §. quoq; . de feu. succes. et ibi plene per do. Jaco. de Alua. in lectu. sua noua. v. vtrum autem. Bal. in. l. qui se patris. C. vnde libe. v. et collige argumentum. vide in . §. fi. que fuit prima cau. benefi. amit.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An autem pater possit vni filiorum stipulari feudū ita q̄ alii non queratur. dic q̄ sic. nō. in. l. pactus. C. de colla. Bal. in. l. i. ff. de rerum diui. q. xxxviii. et in dicta. l. qui se patris. v. item queritur si vasallus. et nō. in dicto. §. hoc quoq;.

¶An filio renuntianti omni illo quod haberi potest ex hereditate paterna extendatur talis renuntiatō ad feudum vel emphiteosim. nō. Bar. in. l. item viden dum. §. fi. ff. de peti. here.

¶De natura feudi ⁊ qualiter olim alius ordo succes sorius erat in feudum. et quando et vnde feuda habue runt ortum et qualiter successio feudi nō possit fūdari nisi in stipite. et q̄lis est forma successionis. Barto. in quodam suo consilio incipiente. Sanctissima regina.

¶An heres possit seruitiū prestare per substitutū ut succedat in feudo. Barto. in. l. continuus. §. si ab eo ff. de verbo. obli. Bal. in. l. i. §. ne autē. C. de cadu. tol. Idem in. l. ad similitudinē. et in. l. quisquis. C. de epis. et cleri. et in. l. imperialem. §. insuper. ō ꝓbi. feu. alie. per Federi. colla. x.

¶An feudatarius possit prosequi nuntiationē noui operis suo vel procuratorio nomine. Bar. in. l. i. in fi. ff. de noui. oper. nuntia.

¶An in feudo hēat locū ius accrescendi. vide Bar. in. l. si mihi ⁊ titio. ff. de ver. obli. vide Bal. x. col. de natura feudi. §. fi. et plene p do. Ja. de aluaro. in lec. sua noua. ea. col. qui feu. da. pos. §. et quia. in ulti. q.

¶An in generali publicatione bonorū veniat feudū. Bar. in. l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de dam. in fec. doc. in. c. felicis. de peñ. li. vi. Jo. an. in. c. quibus dam. de pe. et doc. in. c. vergentis. de hereť. nō. de cō stitu. quia in ecclesiarum.

¶Quid ꝓhendatur appellatōe heredis i materia feudali. Bar. in. l. liberti liberteq;. C. de ope. libe. et in pludiis. v. dixi quarto.

¶An i defectū alioꝝ bonoꝝ possint creditores pone re manū ad bona feudalia ⁊ emphiteotica. Bar. in. l. si finita. §. si de vectigalibꝰ. ff. ō dā. infe. ⁊. l. ꝓ herede §. si q̄d tñ. ff. de acquir. here. adde Bal. in pallega. l. impialem. §. i. de ꝓbi. feu. alie. p Federi. col. x.

¶An propter cautionem non solutum quis cadit a feudo sicut dicitur in emphiteosi. glo. et doc. in. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi. no. de reli. domi. cōstituꝰ ubi doc. et ibi glo. fi.

¶An in generali fideicommisso seu restitutōne bono rum veniat feuduꝫ et emphiteosis. Bar. in. l. si patro ni. in pri. ff. ad trebel.

¶An si legeť feuduꝫ de quo testator nil potest dispo nere valeat legatū. ut in. x. col. ō feu. suc. c. i. saltim ut debeať extimatō. Bal. q̄ ñ. x. col. q̄liter olim poterat fieri alienatio. c. i. §. donare. glo. in. l. dotalem. ff. sol. ma. facit nō. in. l. apud iul. §. ul. et. l. ꝓtinuus. §. cum qui. ff. de verbo. obli.. dixi. ē. sub dictione extimatio. Adde ad materiā an feudū possit legari ꝓ aia. vide. l. impialem. de ꝓbi. feu. alie. p Fede. x. col. et ibi Bal. vide qualiť olim feu. poterat alie. c. i. §. donare. et in c. ꝑm canonū. xxiii. q. viii. Jo. an. in. c. que in ecclesia rū. de ꝓsti. Hosti. in sūma. de imu. eccle. §. inquantū. v. sed et ita imunitas. vide nō. de ꝓba. in penitentia.

¶An feudū reuertať ad dñm si vasallus religionem ingreditur vel fiat clericus. vide. x. col. de vasal. mili. qui ar. bel. depos. c. vnico. ⁊ an mutus vel aliter imp fectus. c. vnico. et de feu. fe. §. ex hoc. facit q̄ ille qui nō ꝓbet seruitiū nō debet habere beneficiū. de cleri. coniu. qō aūt. et. c. diuersis. de ꝓben. sup inordinata. et in. c. extirpande. nō. ō ꝓba. in presentia. ꝓ doc. qui dicunt q̄ monasteriū pōt retinere feudū si poterit pres tare seruitium dño taliter q̄ conditio domini nō fiat de terioꝝ. ar. c. potuit. de loca.

¶An feudū possit pscribi. no. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de pscrip. sup Rica. glo. in. c. ad audientiā. de ꝓ scrip. ⁊ dicā melius sub dictōne vasallus.

¶An feudo possit renūtiare vasallus inuito domino vide Bal. in plu. feu. in. v. sed statim queritur. doc. ō consti. c. que i ecclesiaꝝ. Bal. x. col. de cōtrouer. inue sti. c. i. Spe. in ti. de feu. §. quoniam. v. cxxviii. ⁊ se. vide. c. nuper. de do. post di. res.

¶An heres dñi possit feudū reuocare ꝑpter felloniā cōmissam contra dominum quā ipe dñs viuens nō est ꝓsequtus. no. glo. C. de inoffi. testa. l. omimodo. C. de re. do. l. fi. glo. de dona. c. fi.

¶Mortuo domio quis cognoscit de feudo. vide no. in. c. verum. de so. compe. in glo.

¶An platus tenens magnū feudū a ꝓncipe teneatur ire ad caualcatas suas vel aliud seruitiū impositū illi feudo pstare. doc. q̄ sic. nō psonaliť sed mittēdo aliū. debet eni aut dimittere feudum. aut pstare seruitium doc. de immu. eccle. non minus..

¶Feudum vocatur beneficiū secularū. no. de ꝓba. in presentia. adde quid sit feudum quod no. Jo. an. ō feu. c. i. Bal. in prelu. ad feu.

¶Feudum non potest vendi sine licentia dñi. ō iure patro. cum seculū. in. x. col. de probi. feu. ali. p. Fede. l. impialem. in prin. et ibi no.

¶An annus qui currit nō petēti inuestituram feudi currat pupillo vel adulto. Spe. ti. de resti. in inte. §. qui satis. v. quid ō pscriptōne feudi.

¶An mutus et surdꝰ succedant in feudo. no. x. col. epi. vel abb. c. i. §. mutus. ubi diciť q̄ nō. ⁊ ti. an mu tus vel aliter impfec. feu. retine. x. col. c. i. de hoc i. c. cum apud. ō spon. ubi p do. Lar. in pe. q.

¶An naturales legitimati beneficio principis vel p subsequēs matrimoniū succedant in feudo. no. x. col. si de feu. fue. controuer. §. adoptiuus. ⁊. §. naturalis ubi Bal. doc. q̄ fil. sint legi. latoꝝ. et. c. tāta. Oldra. in consilio. cclxviii. Bal. in. l. eā quā. C. de fideicō. Bar. in. l. ex facto. §. si q̄s rogatus. ff. ad trebel. Al beri. in rubrica. de natu. libe. vide no. in. c. per venera bilem. qui fi. sint legi.

¶An et quādo feudū possit vel non possit alienari. no. x. col. de probi. feu. alie. per Fede. in. l. imperialē. ubi docto. formant questionem quid de diuisione feu di et de datione in solutum et in dotem. vide. c. nuper de do. post diuoꝝ. resti. vide no. in. c. fi. ne prela. vices suas. et Bal. in dicta. l. imperialem.

¶An qui iurat nō infeudare incōsulto supiore possit concedere vetus feudum si ad eū perueniat. no. in. c. ii. de feu. xxxiiii. q. i. ñ satis. ubi glo. adde glo. xii. di. c. i. glo. xxiiii. q. i. achatius.

¶Quod dicať feudū nouū. no. de feu. ex pte. glo. xx iiii. q. i. achatius. glo. xxv. q. ii. q̄cunq;. sup. v. nouum adde quod dicam sub dictione nouum.

¶Que aūt sit differentia inter feudū paternū et anti quū. vide in. c. i. §. hoc quoq;. de suc. feu. ⁊ quod no. Bal. in. l. i. ff. de re. diui. Quid aūt si vasallus ꝓmisit felloniā ꝑpter quam venit puandus feudo et feudum

UVA. BHSC. IyR_001

deuoluendum ad dominum tamen dominus illam fel
loniam remisit. an hoc casu feudum quod remanet pe
nes vasallum dicatur nouum vel antiquum. vide no.
in. l. peculium. §. si heres. ff. depos. et per do. Jaco.
de alua. in lec. sua noua. in. c. i. de vasal. decrepi. eta.
¶ An feudum computatur inter bona castrensia vel
quasi. et an censeatur peculium aduenticiū vel ꝓfecti
tiuz. et si aduentitiū an pater habeat in eo vsumfructū
sicut in ceteris bonis filii aduentitiis. plene no. glo. et
doc. in. c. i. §. si duo. de fra. de nouo benefi. inuesti. vi
de Bal. in. l. cum oporteat. §. i. C. de boni. q̄ libe.
¶ An feudatarius vnius si fiat feudatarius alterius
remaneat nihilominus feudatari⁹ primi. vide Jo. an.
in. c. cum apostolica. de his que fi. a prela. adde quod
dicam. j. sub dictione vasallus.
¶ An si in instrumento contineatur ꝙ prelatus con
cedit in feuduz talem rem consuetam infeudari stetur
illis verbis absq; alia probatione. Bal. in prima ꝓsti.
feu. in tertia diuisione. no. in. c. finali. de feu.
¶ Si feudū reincidat in platū an in refeudando pos
sit mutare naturā feudi antiqui. do. Lar. tenet ꝙ nō.
in. c. ii. ò feu. Bal. x. col. quēadmodū feu. ad fili. pri.
¶ Si res ecclesie est occupata per alium an prelatus
possit de illa eum infeudare qui offert se illam rem re
cuperaturum licet non sit cōsueta infeudari. do Lar.
nō. in. c. fi. de feu.
¶ An feudum concessum aduocato pro aduocatōne
transeat in filios. glo. et Bartho. in. l. continuus. §. si
ab eo. ff. de verbo. obli.
¶ Feudatarius nō pūt incidere arbores fructiferas
de fundo feudali. Bart. in. l. in fraudē. §. fi. ff. de iure
fis. adde quod dixi. ū. sub dictōne emphiteosis.
¶ Feudum simpliciter concessum an intelligatur pro
se et filiis suis. Bal. x. col. qui. mo. feu. consti. pote. ⁊
de duo. fratri. c. i.
¶ An finito feudo dato cū aialibus debeat restitui ex
timatio aialiū mortuoꝝ. Bal. i. x. col. ò feu. cog. c. ii.
¶ An feudatari⁹ possit alteri ifeudare. gl. ⁊ ibi bal. i
x. col. de capi. Lozar. c. i. §. preterea. dicam. j. sub di
ctione vasallus.
¶ An feudū sit obligatū ꝓ debito vasalli. et q̄d de fru
ctibus. Bal. in. x. col. an agna. vel fi. c. i.
¶ An feudatarius ꝓtrahens amicitiā cū inimicis do
mini ꝑdat feudū. glo. in. l. liberi. C. de inoffi. testa. gl.
in. l. i. §. cum patronus. ff. de offi. prefec. ur. adde qō
dicā. j. sub dictione vasallus.
¶ An constitutiones feudoꝝ faciant ius. vi̊ Jo.
an. in. c. latoz. qui fi. sint legi. Bal. in ꝑma consti. feu.
Jo. an. in. c. fi. de feu.
¶ Signū ad cognoscendū ꝓtractū feudalē est inuesti
tura. vide tex. de feu. c. ii. de dona. per tuas. Inno. ò
iureiuran. veritatis. in glo.
¶ An ⁊ qñ ꝑlatus siue clericus vel alia ꝑsona eccles
astica possit feudum dare vel concedere. tractatur. x.
col. qui feu. da. pos. c. i. et ibi vide plene in noua lectu.
do. Jaco. de Alua. et an cum bona conscientia possit
dare feudū suis consanguineis. vi̊ eundē in. c. i. i ꝑn.
si de feu. inter do. et vasal. lis ozia.
¶ An feudū qō teneꝯ iuste ꝑ aliū possit ꝑ dām alteri
dari sub ꝑditōne si vel qñ ad dām fuerit reuersum. dic
ꝙ sic in dicto. c. i. et in. c. i. de cleri. q̄ inuest. fa. ⁊ i. c.
i. qui succe. tene. et in. c. ii. qui. mo. feu. consti. po.
¶ An feudum consuetū dari masculis possit alterari
et dari feminis. vide doc. in dicto. c. i. qui feu. da. po.
et ibi plenius per prefatum do. Jaco. in lec. noua.
¶ An in causa feudali possit ꝓpter absentiā pt is ꝓce
di ante lit. contest. vide per eundē in. c. i. si de inuesti.
inter do. et vasal. lis ozia. x. col.
¶ An feudum possit acquiri per pecuniam. vi̊ doc.
in. c. i. de benefi. fra.
¶ An acquisitio feudi facta per vnuz ex fratribus sit
cōmunis alteri fratri. vide ꝑ moder. in. c. ii. de fratri.
de nouo benefi. inuesti. ubi etiam vide an feudum acq̄
situm de pecunia cōmuni sit cōmune.
¶ An feudum possit acquiri sine inuestitura. vi̊ nō.
in. c. ii. de feu. cogni.
¶ Quot modis acquiratur feudum. vide de consue.
rec. feu. in prin. de feu. cogni. c. ii.
¶ Quare in feudo nō succedāt ascendētes ꝑ rectam
lineā. vide doc. qui feu. da. pos. §. pe. ⁊ in. c. i. de na.
suc. feu. ubi ꝑ do. Ja. de alua. in lec. sua noua. q̄ ēt tan
git ibi an pacto possit fieri ut ascendentes succedant.
¶ An augmentum feudi inducat augmentationem
seruitii. vide doc. de contro. inues. §. si q̄s de manso.
¶ An augmentum feudi sit prescriptibile. et an ex eo
debeatur extimatio. vide docto. moder. in. §. econtra
rio. de inuesti. de re. alie. fac.
¶ An iurans fidelitatem dicatur feudatarius. Jo.
an. de simo. ex diligenti.
¶ Feudatarius habet vtile dominiū. Bal. x. col. de
lege Lozar. c. i. in prin. glo. facit in simili quod no. gl.
in. c. constitutus. de reli. domi. idez Bal. de capi. Lo
rar. c. i. dicam. j. sub dictione vasallus.
¶ Quid importent illa verba concedo tibi talez rem
in feudum nobile francum et liberuz. Jo. an. in addi.
Spec. ti. ò prescrip. super Rica. in fi. Bal. in. x. col.
de capi. qui curiam vendi. c. i.
¶ An concedens feudum illi quem putabat aptū ad
seruitium cum non esset posset illi feuduz auferre. Jo.
an. in addi. Spe. ti. de preben. sup Rica.
¶ An feudatarius possit astringi ut pro feudo soluat
annuam pensionem. vide tex. in. c. iii. de re iudi. li. vi.
¶ Si feudatarius onerat subditos iniuste potest ꝑua
ri feudo. tex. in prealle. c. ii. de re iudi. li. vi.
¶ An feudatarius ecclesie teneatur iuuare prelatum
non solum in factis ecclesie sed etiam in propriis suis
Jo. an. in. c. ego enim. ò iureiuran.
¶ Potest concedi feudum ut detur certa quantitas
pecunie tempore concessionis et postea non teneat va
sallus ad alia seruitia. tex. de re. eccle. ñ alie. ad nām.
¶ Quod dicatur feudum paternum. vide Bal. x.
colla. de succes. feu. c. i.
¶ An feudatarius toriens soluat honorarium quoti
ens recognoscit feudum a prelato mutato. vi̊ Lau.
in cle. i. de iureiuran. in. v. successoz.
¶ Dominus terre non fundat intentionem suam de
iure communi super iure feudali in omnibus terris ex
istentibns sub ꝺna potestate. vide Jo. an. et Hostie. de
iureiuran. veniens. de iudi. c. fi.
¶ An feudatarius possit dām suum accusare vel con
tra eum testificari. glo. xxii. q. v. de forma.
¶ An femina succedat in feudo. vide tex. de rescrip.
significauit. et ibi aliquid per doc. Johan. an. de feu.
c. ii. in prin. Specu. ti. de feu. v. xxv. tex. ⁊ ibi Bal.
x. col. qui feu. da. pos. c. i.
¶ Bus feudi licet sit laycus cognoscit inter clericos

UVA. BHSC. IyR_001

quod est verum ciuiliter. secus si criminaliter. ſm Jn no. et doc. de foro compe. verum.

¶ Jn cā feudali ad quē appellandū sit ꝛ q̄s sit iudex ꝓperens. nō. de iudi. cererū. Jnno. et Jo. an. eo. ti. no uit. adde nō. de ap. Romana. §. debz. li. vi. Spe. ti. ō ap. §. nūc tractemus. ad fi. no. de ma. ꝛ obe. solite. in glo. recipiūt. adde q̄ dixi. ō. sub dictione appellatio.

¶ Ratione feudi dominus potest ꝓcipe vasallo sub debito fidelitatis sicut ꝓlatꝰ subdito sub debito obe dientie. de foro compe. c. ex transmissa.

¶ Vasallus si pignorauit domino rem feudalem do minus facit fructus suos et non computet illos in sor tem. de feu. c. i. et quod ibi no.

¶ An filius inutilis vel inhabilis ad seruiendum suc cedat in feudum. no. in. c. i. epis. vel abba. col. x. et de ꝓhi. feu. alie. per Frede. l. imperialem.

¶ Contemnens excommunicationem potest priuari feudo. xxxii. q. v. ꝓceptum. et ibi glo.

¶ Qui feudū recipit ab ecclesia tenet iurare fidelita tē ñ solū eccīe sed ēt plato. lxiii. di. tibi domio.

¶ An vasallo alienante feudum deuoluatur feudum ad proximum eius consanguineum vel ad dominum. vide de feu. c. ii. et quod ibi no.

¶ An feudatarius dans consilium contra dominuꝫ possit priuari feudo. vide de excess. ꝓla. c. grauem. di cam. j. sub dictione vasallus.

¶ Feudatarius possidet naturaliter. vi ō glo. ꝛ Bar. in. l. iii. §. ecōtrario. ff. ō acquir. pos. adde Bal. in. l. neq̄. C. de vsufruc.

¶ An illicita alienatio feudi non excludat fratrem a successione qui ex pacto succedere debebat. vi ō ꝑ doc. moder. x. col. qui. mo. feu. amit. §. si fuerit.

¶ Ad quos reuertatur feudum facta alienatione per vasallum. vide de suc. feu. §. hoc quoq̄. et in. c. ii. de feu. si cul. nō amit. ꝛ que fuit prima cau. benefi. amit. §. pe. et. §. fi. et si de feu. fuerit contro.

¶ Si vasallus alienat feudum cum volūtate dñi. an sequens agnatus possit incōtinenti reuocare. vel hēat necesse expectare mortē alienātis. et qnis ꝑferatur an filius vel agnatus. vide de succes. feu. §. hoc quoq̄. et que fuit prima cau. benefi. amit. §. fi.

¶ An alienatio feudi possit fieri in potentiorem. nō. de lege Lotar. §. ex eadem.

¶ An et quando propter alienationeꝫ priuetur vasal lus feudo siue sit feudum ecclesiasticū vel seculare. dic ut habetur. x. col. q̄ fuit prima cau. benefi. amit. §. fi.

¶ An per alienationeꝫ partis feudi priuetur q̄s toto vide in. c. i. de vasal. qui contra consti. loth. ꝛ que fuit prima cau. benefi. amit. §. pe.

¶ An feudum possit alienari in quoscunq̄ agnatos etiam remotiores. vide de alie. feu. §. et si clientulus. de alie. feu. pater. c. i.

¶ An heres possit alienare feudum in quo heredem. vide per moder. per quos fiat inuesti. §. sed et res.

¶ An feudum amittatur per alienationem et qualit vide de feu. si cul. non amit. c. ii. de lege Lotar. §. pte rea. et de ꝓhi. feu. alie. per Federi. in prin.

¶ An dominus possit alienare proprietatem seu ius quod habet in feudo. et si alienat an perdat proprieta tem. vide in. c. ii. quo temp. mi. et de. l. Lotar. §. ex ea. et in. c. i. qualiter do. propie. prine.

¶ An heres alienatoris feudi possit illud reuocare. vide de alie. feu. pat. §. i.

¶ An feudum nouum possit alienari in preiudicium filiorum de consensu dñi. vide de alie. feu. pat. c. i.

¶ An si ignorans rem feudalem esse alienauit priuet illa et an possit reuocare. vide in. c. i. de contro. inter do. et epis. et que fuit prima cau. benefi. amit. §. fi. et in. c. si vasallus. si de feu. fue. contro.

¶ An p statutū possit iduci certa forma alienādi feu dum. vide. x. col. qualiter feu. olim. po. alie. in prin. et quid si illa forma nō seruetur. vide in. c. i. quid si post alie. feu. pater.

¶ An prohibitio alienationis feudi habeat locū etiā in feudo ecclesiastico. vide de prohi. feu. alie. per Fede ri. in prin. et que fuit pri. cau. benefi. amit. in fi. et qui feu. da. pos. in prin.

¶ An et quando alienatio feudi possit fieri de volun tate domini. vide in. l. ii. de prohi. feu. alie. p Lotb. ꝛ de alie. feu. pat. §. et si clientulus.

¶ An feudum concessum patri et filiis transeat ad fi lios naturales. doc. de proba. in presentia. Spe. in ti. de loca. §. nunc aliqua. v. xxvii.

¶ An si filius domini est impubes debeat feudatarꝰ iurare fidelitatem in manibus suis vel tutoris. vide Jo. an. de elec. cum inter vniuersas.

¶ An feudū ꝓcessū alicui p se ꝛ heredibꝰ suis trāseat ad heredē extraneū. glo. q̄ ñ. in. l. ex facto. §. ul. ff. ad trebel. ubi Bar. doc. in. c. in ꝑsentia. de proba.

¶ An ex eo q̄ quis habeat castrum vel bona tempo ralia in territorio alicuius domini presumatur eiꝰ fea datarius. vide Hosti. de iureiuran. nimis.

¶ An feudatarius possit trāsferre in aliū utile dñiuꝫ sine licētia dñi. Jnno. q̄ ñ. de fide instru. iter dilectos. nō. de his que fi. a pla. cū apostolica. in glo. penul.

¶ An feudum possit alienari inter agnatos sine licen tia domini. Bal. in. c. i. de alie. feu. colla. x.

¶ An aliq̄ casu licita sit alienatio feudi. vide. x. col. qualiter feu. olim po. alie. in ꝑn. et qualiter ali. feu. fu erit licita et ꝓhibi. ſm diuersa iura et diuersitatē curi arum. vide de alie. feu. in prin. ꝛ in. c. ii. apud quē vel quos et qui. mo. feu. amit. §. si liuellario.

¶ An si pater habet feuduꝫ quia est iurisperitus filiꝰ qui non est talis seruiendo per substitutum peritū pos sit retinere feudum. vide glo. in. l. quisquis. C. ō epis. et cleri. Spe. in ti. de aduoca. §. i. v. sed pone abbas. dixi. ō. sub dictione aduocatus.

¶ An feudatarius iurans ei cui non debuit cadat a feudo. vide Hosti. de iureiuran. c. eam te.

¶ An plat⁹ possit ꝓsanguineo infeudare ꝓsueꝫ in feudari. Bal. x. colla. qui feu. da. pos. c. i. in principio

¶ Possessiones ecclesie cōsuetas infeudari pūt infeu dari sine solēnitate. vide Archidi. xxxv. q. viii. de gra dibus. doc. de consti. que in ecclesiarum. Jo. an. ō re. eccle. non alie. ut super. et. c. significauit.

¶ An feudatarius amittat ipso iure feudum per alie nationem. Jo. an. de feu. c. ii. Bal. in. l. imperialem. §. i. de ꝓhi. feu. alie. per Fede. x. colla.

¶ An feudum tempozale possit transferri in ecclesiā vide Hosti. de re. eccle. non alie. c. fi.

¶ An feudū quod rediit ad manꝰ plati ꝛ aliquo tpe est p eū possessū iterato possit dari in feudū sine violati one iuramēti de nō infeudando de nouo. vide Jnno. i c. ut super. de rebus eccle. nō alie. dixi aliquid supra.

¶ An feudum possit concedi tantum ad vitaꝫ feuda tarii. vide tex. de dona. inter vi. ꝛ uxo. c. nuper.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An si episcopus acquirat feudum pro quo debetur capitulo suo homagium debeat ipse hoc illis impēde re. vide Jo an. in. c. penul. de censi.
¶An ꝓpter felloniā patris possint filii ꝑuari feudo glo. in. c. fi. de dona. nō. insti. de dona. §. sciendum. in glo. in. v. ex causis. Bar. in. l. eum qui. ff. de interdi. et rele. adde no. ff. de in ius vo. l. adoptiuū. §. fi. in gl. C. de reuo. do. l. fi. in glo. no. in. l. ii. C. de lib. et eo. libe. in glo. in. v. nati. et ibi Ly. facit glo. in. l. ul. C. de decur. li. x. in. v. ediderit. Bar. ff. de interdic. et re lega. l. iii. no. x. col. si de feu. fue. contro. c. si vasallus culpam. no. de prohi. feu. alie. p Fede. §. insup. in gl. priuetur. Spe. in ti. de feu. §. fi. v. i. ⁊ ibi Jo. an.
¶An diuisio redditus feudi fcā p heredes feudatarii ꝑiudicet dñm. vide Lau. in extrauagā. sedes. Jo. xxii.
¶An si prestetur domio seruitū feudale dñs prescri bat illud feudum alias non suum. Bar. in. l. quemad modum. C. de agri. et censi. li. xi. Bal. in. x. colla. de feu. dato in vice legis commissorie. c. fi.
¶Quot modis acquiratur feudum. vide in summa pisana sub dictione feuduz. §. qualiter acquiratur feu dum. vide etiam ibi per quem posset acquiri.
¶An filius repudians hereditatem patris sui possit feudum retinere. dixi aliquid. s. adde. x. col. an agna tus vel filius defunc. c. si contigerit. et adde quod po nit Ange. in cōsilio suo. clxxxviii. qō incipit ex forma ubi etiā vide quid si filius est institutus in re certa.
¶An feuduz sit castrense peculium vel quasi. glo. et Bal. x. col. de duo. fratri. de nouo bene. inuesti.
¶An valeat ꝓsuetudo q; in feudo succedat heres ex traneus. dic q; ñ. de consti. que in eccliaz. et ibi doct.
¶Feudum dicitur a fidelitate. de iureiuran. verita tis. et. c. eam te. Jo. an. de feu. c. i.
¶Nō licet dño infeudare de nouo ꝓterq; in quatuor casibus. quoz tres vide in. c. ex parte. de feu. alter po nitur in. c. per tuas. de dona.
¶An feudum possit dari in dotem. nō. de cōsti. que in ecclesiaz. Bal. in. l. imperialem. §. i. de prohi. feu. alie. per Fede. in. x. col. adde Jo. an. in addi. Spe. in ti. de loca. §. nunc aliqua. v. cix. no. in dicta. l. imperi alem. §. bannito. de prohi. feu. alie. per Fede. in gl. in v. alienare. circa fi. plene p do. Ja. ō Alua. in lec. sua noua. in. c. i. §. donare. qliter olim feu. pote. alie.
¶Si feudatarius est minor q nō pōt pstare auctori tatē vel consensū tutor ipius hoc facit. dixi aliquid. s. vide Jo. an. in. c. cum inter vniuersas. in fi. ō elec.
¶An qui non potest alienare possit infeudare. no. de feu. c. i. ꝑm Innocen.
¶In quo differt feudū ab emphiteosi. vid no. i. l. fi. C. ō iure emphi. Spe. ti. ō loca. §. vi. v. sz nūqd locū
¶Si feudo quod fuit datum ecclesie ꝓpter delictuz ꝓlati priuatur ecclesia quousqz viuit prelatus. eo vero mortuo reuertitur ad ecclesiam. no. doc. in. c. verum de foro compe. in cle. i. de pe.
¶Feuda concedere possunt clerici seculares ⁊ regu lares. de pac. pleriqz. de feu. c. ii.
¶An beredes possint ꝑuari feudo ꝓpter felloniaz si dñs viuēs nihil dixerit. no. C. de inoffi. testa. l. oino in glo. nō licebit. Ly. C. ō reuo. do. l. i. in fi. nō. qui. mo. feu. amit. §. i. in glo. ꝓcubuit. x. col. et que fuit ꝓ ma cau. benefi. amit. §. i. in gl. assalierit. dixi aliqd. s.
¶Feudum non transit ad sequentem si primus com misit felloniam, sed ad posteriorem. no. x. col. si ō feu. fue. contro. c. si vasallus. in glo. vocabit. et ibi Bal.
¶An feudum possit peti petitione hereditatis. no. ff. de peti. here. l. item videndum. in. §. fi. in glo. vide Bar. ff. ad trebel. l. si patroni.
¶An filius amittat feudum si commisit felloniam. viuente patre. no. Ly. C. de lib. et eoꝝ lib. l. fi.
¶De qbus rebus clerici facere pōt feudū. no. x. col. q feu. da. pos. c. i. in glo. qui feudū.
¶Est feudū qō finit ad voluntatē dñi. in. x. col. qui feu. da. pos. §. et qz. in glo. intrare.
¶Quoddam feudum morte feudatarii finitur. no. qui feu. dare pos. §. postea. in glo. ad vitam. et de na tu. suc. feu. in glo. ii.
¶An in feudo succedat frater fratri vel reuertat ad dñm. no. x. col. impz. Loth. in glo. i. et qui feu. dare pos. §. cū vero. Lozradus in glo. ut frater.
¶Si sunt duo filii vasalli et vnus vtilis et alter inu tilis qliter succedant in feudo. Jo. an. in addi. Spe. ti. de feu. §. quoniam. v. xxv.
¶Modie feudū nō amittit sine certa et conuicta cul pa. qui feu. da. pos. §. fi. in glo. fi.
¶Si fiat inuestitura de feudo qō ab alio detinetur pure vel sub ꝓditione an teneat successor mortuo dño, vel econtra facere inuestiturā. vide. x. col. qui feu. da. pos. et ibi etiā Bal. adde. x. colū. qd iuris si quis inue stitus fue. de alie. feu. c. i.
¶An is q debebat succedere post aliquē in feuduz si ꝓsentiat alienationi eiusdē amittat ius suū. no. x. colū. qui. mo. feu. amit. §. i. in glo. regressum.
¶An dñs possit redimere feuda que a creditoribus vasalloz venduntur. no. x. col. quali. olim. feu. po. alle. in glo. in. v. pro equali precio.
¶An dñs amittit feudū eisdē casibus qbus vasall⁹. no. x. col. de no. foz. fide. et que fuit prima cau. bene. amit. in glo. iusticiam.
¶Si feudū sit euictū an dñs teneat. vide. x. col. si ō feu. vasal. interpel. fue. c. i. in glo. vasallo.
¶An dñs possit alienare ꝓprietatē feudi sine ꝓsensu vasalli. no. x. col. ō ꝑhi. feu. ali. p Fede. in ꝑn. in glo. pignorare. ⁊. §. aliud. in glo. ad alium. Jo. an. in adi. Spe. in ti. ō feu. §. qm̄. v. xxx.
¶Si de feudo est ꝓtrouersia inter dñm et vasallū vel inter vasallos vel etiā cū alio qs cognoscat. no. x. colū. de ꝑhi. feu. alie. p Fede. §. i. in aut. de questo. §. si vo forsan. de iudi. cereꝝ. de so. ꝓpe. vez. et vtrobiqz p Jn no. ⁊ doc. moder. plurimas. q. circa feudū. vid Spe. ti. de feu. §. qm̄. ⁊ ibi Jo. an. in addi. super Rica.
¶Si vasallus ꝓmittit felloniā pp quā venit ꝑuand⁹ feudo an si remittat dicat hec noua infeudatio. vide glo. de pecu. l. peculiū. §. si ere alieno. ⁊ in. l. qō dicit la. ꝑma. in. v. creuisse. ff. de impen. in re. do. fac.
¶An et cui veniat applicandum precium feudi inde bite alienati. dic ut in. c. i. de pre. feu. alie. per Loth. et de prohi. feu. ali. per. Fede. in prin.
¶Si qs hz licentiā alienādi feudū vni an possit alie nare alteri. vide de ꝑhi. feu. alie. per Fede. in prin.
¶An feudū possit alienari pp necessitatē. vide in. §. hoc quoqz. de suc. feu. et qliter olim feu. po. alie. i ꝑn. et que fuit prima cau. benefi. amit. §. fi.
¶An cōmoditas feudi possit alienari. vide in. §. aut si luellario. qui. mo. feu. amit. ⁊ de. l. Lozar. §. ex eo dē. et de ꝑhi. feu. alie. per Fede. in prin.
¶Ex qb⁹ causis amittat feudū ⁊ ad quos reuertat

UVA. BHSC. IyR_001

vide.x.col.que fuit ꝓma cau.benefi.amit.§.finali.
¶An amissio bēat locū in feudo ñ habēte ꝓpꝛiā nāꝫ feudi.vide doc.in.c.feudum.si de feu. fuerit contro.
¶An amittatur feudum sine culpa. vide in .c.i. de feu.si cul.non amit.
¶Feudum quandoqꝫ aperitur domino quādoqꝫ agnatis ꝑm diuersas naturas delicti vel ingratitudinis. vel culpe vasalli vel alterius cause. vide plene per do. Jaco.de Alua.in lectu.sua noua.x.colla.que fuit ꝓꝛima cau.benefi.amit.§.fi.
¶An ꝓꝛo augumento feudi sit necessaria noua inuestitura.vide prefatum do.Jaco. de contro.inuest.§. si quis de manso.in ulti.q.
¶An augumentum feudi censeatur esse pars ipius feudi.de inuesti.de rec.ali.fac.§.econtrario.adde qđ dico.j.sub dictione iunctum.
¶Que sunt bona q̄ pñt dari in feudū.vide q̄ feu.da. pos.in ꝓin.ꝛ de feu.cogni.c.ii.
¶An bona in dubio ꝓesumantur feudalia. vide per doc.in.c.si vasal.si de feu.fue.contro.
¶Quid sit feudum camere vel caneue et in quibus consistat.nō.per docto.in.c.ii.de feu. cogni. et quid sit inuestitu.c.ii.
¶An habens feudū de caneua possit cōpellere dñm ad designandū sibi possessiones ex qbus possit recipeꝛ dictū debitū.vide ꝑ moder.de ꝓhi.feu.alie. ꝑ Fede. §.illud.ꝛ đ feu.cog.c.ii.ubi vide quid differat feudū caneue a feudo soldate. Item vide ibi an in tali feudo cadant regalie feudales.
¶An feudatarius teneat iurare q̄ defēdet dñm cōtra ꝓpꝛios ꝓsanguineos. videt q̄ sic.no.x.col. hic fi.lex coꝛ.l.i.nō.in.l.frater a fratre.ff.de condi. indebi.
¶Feudū ñ perdit nepos ubi ius feudi causat ab auo licet pater cōmiserit delictū quo perdit feudū. glo.in l.emancipatū.ff.de sena.adde Bar.in.l.iii.ff.đ interdic.et relega.et.ff.de iurepatro.l.diui. Bal.in dicta l.emancipatum.§.i.ff.de sena.
¶Singulis heredibus dñi ꝓstandū est ꝓ feudo fidelitatis iuramentū.glo.ff.de vsufruc.l.si cuius.
¶Alienans feudum licet postea redimat non euitat penam.l.i.§.si rem.ff.depositi.vide ibi Bar.x.col.de eo qui feu.alie.§.i. de quo vide plenius ꝑ Bal.in.l. ii.C.de libe.et eoꝛum liber.
¶An ꝓpter delictum patris filius amittat feudum vide.ff.de in ius vocan.l.adoptiuum.§.i.in gl. bar. plene in.l.i.ff.de interdic.et relega.ꝛ.l. ut iurisiuran di.§.si liberi.ff.de lib.adde.x.colla.de suc.feu.c.i. si de feu.fue.contro.c.si vasallus.
¶Feudum nō diuiditur inter heredes feudatarii.ff. famil.hercis.l.quedā mulier.viđ Bal.in.l. si familie ff.eo.vide.ff.cōi diui.l.cōi diuidundo.
¶An aūt feudū possit diuidi iter vasallos. vide bal. et doc.moder.x.col.si de feu.contro.fue.§. si fuerit.
¶Jus dicendi de ingratitudine contra feudatarium non transit ad heredem si non est querelatus domin⁹ C.de inoffi.testa.l.omnino.
¶Qđ dicit feudū indiuiduū ꝛ q̄liter in eo succedat. vide Jo.an.in addi.Spe.sup Rica de feu.
¶Quid sit feudum francum. vide Bal.in.l.i.§.illud etiaꝫ.C.de lati.lib.tol.
¶An in feudo habeat locū succesꝛoriū edictū. Bal. dicit q̄ sic.in.l.si in psona.C.de fideicō.
¶An in feudo filii acquiratur vsusfructus patri. vi de Barto.in.l.cum opoꝛteat.circa fi.C.de bo.que lib.adde quod Bal.videtur tenere contrarium. in.l. si vꝛorem.C.de condi.inser.
¶Licꝫ filii fuerint ineq̄liter substituti tñ equalit succedant in feudo.Bal.in.l.liberti.C. de ope.libe.
¶Alienans ptem feudi solū in parte punit. Jo.an. in addi.Spe.ti.de feu.sup Rica.
¶Cōcessio feudi facta alicui ꝛ eius filiis masculis et feminis intelligit ꝛdie successiuo.viđ Bar.in.l.ut iu risiurādi.§.si liberi.ff.de ope.lib.Bal.in.l.quoties. C.đ su.ꝛ leg.in.ii.colū. ubi multa de hac mā dicit.
¶Licet totum regnum apulie vniuersaliter sumptū sit feudum ecclesie romane tamen particularia feuda ipius regni sunt sub recto dominio ipius regis.ar.l.i. C.vnde legi.ubi hoc no.Bal.
¶Dia feuda regularit sunt diuidua inter heredes q̄ sunt de sanguine ꝛ oēs tenent ad fidelitatē. fallit i feudo franco.ꝑm Bal.in.l.si plures.C. de ꝓdi.inser. in ii.colū.ubi vide per eum qđ sit feudū francū.
¶An qui concessit feudum teneatur ad fructus. vi de Bal.in dicta.l.si plures.
¶Quedā sūt feuda in qbus nō iurat fidelitas et in successione feudi ecclesia nō habet loco filii.ꝑm Bar. in aut.ita rogati.in fine.C.ad trebel.
¶Qualiter succedant in feudo filii duoꝝ fratrum vide Bal.in.l.ii.C.de suc.et legi.et in auten. cessante.C.de legi.here.
¶Sicut in feudo non succedit femina ita nec filiꝰ natus ex ea nisi aliud actū sit.ꝑm Bal.in.l.fi. circa ꝑn. C.de su.et legi.
¶An emancipatio dissoluat iura feudi. vide in aut. in successione.C.de su.et legi.
¶An hermofroditus succedat in feudo.Bal.q̄ sic. si magis incalescit in sexum uirilem.ita dicit in .l. fi. C.de su.et legi.
¶Filii duoꝝ fratrū succedāt in feudo in stipes nō in capite.qꝛ ubicunqꝫ aliud exꝑsse nō caueāt successoꝛes feudoꝝ regulant ꝑm ius cōmune.ut in. c.i.đ gra.suc. in feu.ubi Bal.ꝛ in.l.nepotes.C.de legi.here. et in c.i.§.et quia.qui feu.da.pos.x.col.
¶Cōcessio feudi simplicit facta intelligit ꝑm naturā feudi.Bar. in.l.gayus.ff.solu.ma. Bal.in.l.liberti C.de ope.lib.ubi dicit q̄ postq̄ est aperta via dño ad feuda.nunq̄ redit ad feudatarium.
¶Si pater neglexit ad.x.menses petere inuestiturā et sic decedat filius habebit integrū annū et nō solum duos menses qui superant patri.vide Jo.an.in addi. Spe.in ti.de feu.§.quoniā.v.xvii.
¶An de re feudali possit fieri ꝓꝛomissum.vide bal. x.col.de lege Loꝛar.c.i.et de ꝓhi.feu.ali. ꝑ Fede.c. i.Spec.ti.đ arbi.§.restat.v. sed nunqđ vasallus.

Fiat. Hoc verbū respicit futurū tpus .ff.ne quid in loco publi.l.ii.no.glo.de elec.quisquis.i glo.ineligibilis fiat.nō.xxv.q.i.generali.
¶Hoc verbū fiat aptū est notare psens ꝛ futuꝝ.vide in.l.i.in ꝑn.cū glo.ff.đ flumi.ꝛ.ff.ne vis fi. ei.l.i.§. deinde ait ꝓꝛo.vide Luc.ii.fiat mihi ꝑm verbū tuū. et Gene.i.fiat lux ꝛ facta est lux.de hoc in allegato c.quisquis.in glo.sup.v.ineligibilis fiat.

Fictio. Fingere. An due fictiones possūt simul cōcurrere in eodeꝫ sunt sup eodem.vide.ff.de vsucapio.l.si is qui ꝑ emptoꝛe.ff.de solu.l.si quis sub conditione. gl.in.l.i.C.

UVA. BHSC. IyR_001

de dot. ꝓmi. do. Lar. in. c. is qui. de ſponſa.

¶ An et quando fictio ꝓtualeat veritati vel ecõtra. vide no. l. di. ferrum. de reſcrip. ſuſceptum. li. vi. Jo. an. de tempo. ordi. litteras.

¶ Materiã fictionũ vide plene p Bar. in repe. dicte l. ſi is qui ꝑ emptorẽ. do. Lar. flo. in dicto. c. is qui.

¶ Fictio vel ſimulatio aliquando dicitur licita. xxii. q. iii. vtile. et dominus finxit ſe longius ire. Luc. ul. adde quod me. cau. c. i. et quod ibi no.

¶ Ficta eſt illa caritas que deſerit in aduerſitate. de peni. di. ii. caritas.

¶ Quid ſit fictio. vide do. Lar. flo. in cle. ꝙ circa. ꝺ elec. qui dicit ꝙ fictio eſt iuris diſpoſitio per quã non ver. poſſibile tñ eſſe ver accipiť ꝑ vero. adde gl. i cle. ꝙuis. de fo. compe. Jo. an. de tempo. ordi. lĩas. adde no. C. de ꝓba. l. ſiue poſſidetis. ⁊. ff. ꝙ me. cau. l. nõ eſt veriſimile. et quod ibi no.

¶ Stante ſtatuto ꝙ inſtrumenta publica debeãt mã dari executioni ſicut ſententia an inſtrumentum i quo eſt ficta ſtipulatio dotis habeat hoc priuilegiũ. Bar. ꝙ nõ. l. i. ff. de his que in teſta. del. Bal. ꝓtra. in. l. ad probationem. C. de proba. et in. l. ſi pro re. C. ꝺ do. promi. facit quod idem no. in. l. ſi bine tabule. ff. de in iuſ. rup. et irri. teſta.

¶ Sup impoſſibili nõ põt cadere fictio. de pac. c. ſi. glo. in. l. gallus. §. ſi eius. ff. de lib. ⁊ poſtu. ⁊. ff. ex q̃. cau. ma. l. denicꝫ. bene facit in ſimili. inſti. de adop. §. minorẽ. hoc tenẽt doc. in mã fictõnis. ubi. ſ.

¶ Fictio eſt indiuiſibilis ſicut veritas. tex. de elec. c. penul. §. porro. li. vi. in. c. quoniã in pleriſꝫ. de offi. ordi. et de ꝓſcrip. cũ nõ liceat. do. Pe. de peruſio in trac. canonice portõnis. pte. ii. c. vi.

¶ Fictio nõ extendiť nec retrotrahitur quando alteri preiudicatur. Jo. an. in regula. ſine culpa. li. vi.

¶ Fictio eſt ꝙ pater et filius ſint vna caro. vide tex. xxv. q. iii. hac auctoritate.

¶ Fictio non poteſt fieri de caſu qui non eſt poſſibiliť naturaliter. no. tex. qui fil. ſint legi. tanta. de deſpon. ipu. c. i. li. vi. glo. in regula. ſine poſſeſſione. eo. li. tex. inſti. de adop. §. minorẽ. Bar. in. l. vi. ff. de procu. et in. l. eandem. ff. de duo. re.

¶ An admittať duplex fictio circa eũdẽ actũ. Bar. in. l. certe. §. ſi ꝓcurator. ff. de ꝓca. et in. l. ſi is q̃ pro emptore. ff. de vſuca. tex. de elec. ꝙ ſicut. eo. ti. c. cuz non deceat. li. vi. Bar. in. l. ſub cõditione. ff. de ſolu.

¶ Fictio poteſt cadere ſuper eo quod eſt impoſſibile in ſuo genere. Bar. in dicta. l. ſi is qui ꝑ emptore. et in dicta. l. ſub conditione. ff. de ſolu.

¶ Fictio non poteſt retrotrahi quando extremum ẽ inhabile ad quod fit retrotractio. Bar. in dicta. l. ſub conditione. ubi dicit ꝙ fictio non trahiť retro qñ materia eſt talis in qua non fit retrotractio.

¶ Fictio intelligiť facta ubi actus vere ⁊ naturaliter fieri poteſt. glo. magna. in cle. i. ut lit. pen.

¶ Fingitur ſtipulatio ubi nõ eſt. ff. de adop. l. bis ver bis. C. de re. vxo. act. l. i. §. accedit.

¶ Quicꝫ fingimus mortuũ viuũ vel viuũ mortuũ. in ſti. de excu. tuto. §. i. ff. ꝑ ſocio. l. actione. §. publica rõe. ff. ſolu. ma. l. ſi q̃s. C. ꝺ epiſco. et cle. l. deo nobis

¶ Licet qñcꝫ ius fingat id qꝺ nõ eſt. ut no. glo. ii. q. vii. paulus. Lau. in cle. ꝙ circa. de elec. nũquid tamẽ fingit illud qꝺ naturaliter eſt ipoſſibile. Pau. in ꝓbe. cle. in. v. cõmorãtibus. glo. ff. ꝑ ſocio. l. iii. dixi ſupra

¶ Verbum videtur eſſe fictionis ſignificatiuuz. tex. eſt. cum glo. in. l. ſi duo. ff. de acquir. here. adde tex. cum glo. de iureiuran. l. qui iuraſſe. glo. ff. qui ſatiſ. cog. l. fi. de ſtip. ſer. l. ſi ex re. §. fi.

¶ Contra fingentes ſe recipere vel conficere ſacramẽta. vide bonum tex. de cele. miſ. ꝺ homie. et qꝺ ibi no. xxvii. di. qꝺ interrogaſti. de regu. c. ut clerici. ubi glo. de priuile. tuarum. facit de elec. dudum. ii. de reli. et vene. ſancto. c. i. et. ii.

¶ Que ꝺra eſt inter fictionẽ ⁊ ꝓſumptionẽ. vide glo. in. l. i. §. accedit. C. de rei vxo. act. Jo. an. in. c. lĩas. de tempo. ordi. Bar. i ꝓalle. repe. d. l. ſi is qui ꝑ emptore. ff. in qui. cau. pig. tacite ꝓtra. l. licet.

¶ An ꝺ fictionẽ admittať probatio. dic ꝙ ñ. qr fictꝺ habeť ꝑ veritate. no. Bar. in. d. l. ſi is q̃. do. Lar. in dicta. cle. qꝺ circa. bñ faciũr no. in. c. is q̃. de ſpon.

¶ Fictio nõ plus oparur q̃ veritas potuiſſet oparí. illo caſu. regula ratihabitio. li. vi. de preben. licet. iunc to. c. i. de cle. nõ reſi. li. vi. Jo. an. in regula. ſine culpa eo. li. ſuper. ii. ar. ii. q. tex. de tempo. ordi. litteras. de bap. debitũ. glo. de ſupplen. negli. prela. ſi epus. li. vi. in ver. ſpiritualibus.

¶ Fictio commendať ad cautelam dummõ viretur mendaciũ. no. Jo. an. de ſacra. nõ ite. c. fi. i. q. i. ꝺ his vide qꝺ no. in. c. i. qꝺ me. cau.

¶ Fictio nõ extenditur ad alium caſum q̃ expreſſum glo. in. v. conuenire. in cle. i. ꝺ reſcrip. glo. in. c. ſuſceptum. eo. ti. li. vi. glo. in. v. conteſtatata. in. c. quoniam §. ꝙ ſi ſup. ut lite nõ conteſt.

¶ Fingitur natus qui non eſt. ff. de ſta. ho. l. q̃ in utero. et fingitur non eſſe qui ẽ. ff. qui ſatiſda. cog. l. quotiens. ff. de dolo. l. nam is.

¶ Fingitur non factum quod eſt male factum. ff. qui ſatiſda. cog. l. quotiens.

¶ Fingiť idẽ qꝺ eſt aliud. ff. de iudi. l. ꝓponebať. ff. de libe. et poſtu. l. in ſuis. et ecõtra. ff. de adimẽ. le. l. ſi ſeruus. et. ff. de ſolu. l. q̃ res. §. aream.

¶ Abſens fingitur preſens. ff. de teſta. l. qui in teſta mẽto. §. i. ff. de verbo. ſigni. l. ſi. et ecõtra. C. ꝺ iudi. l. ꝓperandum. §. cum autem.

¶ Heres fingiť eadẽ pſona cũ defũcto. ut. l. mortuo. ff. de fideiuſ. By. in regula. ſine poſſeſſione. li. vi.

¶ Fingit qs aliqñ furorẽ ut euadat. iii. q. ix. iudicas

¶ Fictio non ſe extendit ad actus iuri cõtrarios. ut ff. de lega. i. l. talis ſcriptura.

¶ An fictio et pſumptio pñt eſſe circa idẽ. no. ff. de ſtip. ſer. l. ſi ſeruus cõis. in glo. tota ſtipulatio. Bart. in. l. is qui ꝑ emptore. ff. de vſucapio.

¶ Hec vba itelliguntť no. fictionẽ. ff. de ꝓtrahẽ. emp. l. nec ẽptor. ff. de ſta. homi. l. q̃ in utero. ff. de ſenato. l. emãcipatũ. §. ſi qs ꝓceptus. ff. de pac. l. labeo.

¶ Haberi aliquẽ ꝑ tali nõ facit eũ talẽ ſm veritatem ſed ſm fictionẽ. ff. ſi cer. pet. l. cũ quid. ff. de his q̃ ſũt ſui vel alie. iuris. l. filius. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſciendũ §. tutores. ff. de pac. l. emptor. §. lutius. ff. de in ius vo. l. adoptiuũ. §. patronũ. ⁊ ibi Bal. no. in. l. põponius. §. ſi iuſſu. ff. ꝺ acquir. poſ.

¶ Fictio ñ põt plus opari q̃ veritas. ut dixi. ſ. ⁊ cui adaprať fictio adaptať et veritas. ff. ſi cer. pera. l. ſi filius. ff. de acquir. re. domi. l. liber homo. ff. de dona. inter virum et vxo. l. cum hic ſtatus. §. penul.

¶ Fictio limitatur ⁊ menſurať ad menſurã veritatis ut. ff. ꝺ iureiur. l. ſed et ſi poſſeſſor. §. itẽ ſi iurauero.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Fictio in eodem casu non opatur tantum quantuz veritas. ff. de iureiuran. l. si actor. iuncta glo. ff. ad vel le. l. quãuis. §. marcellus. et. §. sequen.

¶ Vbi lex fingit obligationem in respectu ad alteraz psonam fingitur per omnia eiusdem speciei sicut et al tera. ff. ad velle. l. quãuis. §. si cum essem.

¶ Fictio adaptat' ad subiectũ in quo ꝓportionat' mã sup qua fingit' nõ ad incõpatibilia. ideo fingẽs traditõ nem refert' ad corporalia nõ ad incorpalia q̃ tradi non pñt. ff. pro socio. l. ii. et ibi glo.

¶ Hec verba pinde habeant' ac si ꝛc'. nõ. fictionẽ non veritatẽ. ff. in qui. cau. pig. tac. ꝓtra. l. licet in prediis. ff. de dona. int' virũ et vxor. l. si sponsus. §. si uxor. C. de adop. l. mulierẽ. ff. de adop. l. si is qui. adde q̃ hec dictio pinde notat fictionẽ. ff. de peti. here. l. sed et si lege. §. si ante. adde. l. adoptõnis. ff. de adop.

¶ Fictio habens priuilegium a lege prohibitum non trahitur retro. ut. l paulus. ff. de sta. homi. no. in. l. ta lis scriptura. ff. de lega. i.

¶ Fictum non habet esse realiter sed intellectu. vnde fictum non est sed intelligit' esse. tex. l. qui in utero. ff. de sta. homi. et quod ibi no.

¶ Fictio accidentaliter imitatur naturaliter possibi le. ff. de adop. l. fi.

¶ Vbi lex nãliter imitans aliquid approbat licet ad effectũ ciuilẽ id approbatũ dicit' nãliter. ubi aũt preter naturã aliq̃d alio extrinseco adito fingit fictũ dicitur. vide. l. i. ff. de adop. et. l. adoptio.

¶ Fictio habilitans quem non solum habilitat ad ac tus veros sed etiam ad fictos. tex. est de adop. l. si pa ter. in prin. et ibi nõ.

¶ Fictio et veritas tanq̃ opposita ꝛ diuersimoda ad idẽ ꝛcurrere nõ pñt. ꝛ ubi adest veritas fictio nil adde re pot vinculi. sed essentia veritatis ꝛfundit'. tex. est in l. si pater. §. qui duos. ff. de adop.

¶ Fictio imitatur naturam. ff. de adop. l. adoptio.

¶ Actus fictus fingit' ñ solũ respectu eius in quo pr cipaliter fundat'. sed respectu eius q̃ venit ad id ꝛsecu tiue. ff. de adop. l. qui in adoptionem.

¶ Fictio supueniens nõ extinguit iudiciũ interi recte intentatũ et expressum. in. l. si pupillus. §. si tutor. ff. de tute. et ra. distra. et ibi Bal.

¶ Actus fictus nõ tollit accidẽtia nãlia nõ opposita fictioni. ff. de adop. l. p adoptõem.

¶ Fictio ꝛcurrẽs cũ nãli vinculo nil inducit ultra na turã nec oino attrahit ad naturã adeo q̃ cessante vicu lo ex quo nã est obumbrata nõ inducit' actus ẽm nãz. sed ẽm fictionẽ. ff. de adop. l. si pater.

¶ Actus fictus nõ tollit q̃litatẽ naturalẽ nõ ꝓportõ nabilẽ potẽtie ficti. ff. de sena. l. senatoris filius.

¶ Fictio in subiecto de quo fingit habet se accumula tiue non extinctiue quo ad primeuas dignitates natu rales dummodo non repugnet omnino fictioni. licet ab ea potentialiter produci non possint. ut in dicta. l. senatoris filius. ff. de sena.

¶ Qualitates expresse actui ficto durant durãte fic tione et sic actus fictus nõ relinquit post se reliquias. ff. de sena. l. senatores. ii.

¶ Fictio contra naturam in tollendo non inficit qua litatem naturalem nisi quatenus repugnet fictioni. ff. de sena. l. emancipatum.

¶ In mã stricta dispositio loquẽs de aliquo actu nõ ꝓhendit fictũ. ff. de in ius vo. l. adoptiuus.

¶ Fictio tollit effectus cause fundatos sup cã natura li. ff. de in ius vo. l. et si hac. §. sed si p penam.

¶ Loco alicuius esse notat fictionẽ. ff. de pac. l. sed si tantũ. ff. ad. l. acquil'. l. liber homo. §. si seruus. tex. ꝛ glo. C. ꝺ legi. l. nõ dubium.

¶ Hec verba sit p tali vel loco talis idẽ sunt et notãt fictionẽ. ff. de pac. l. cũ emptor. §. fi. ẽm vnã lectu. ad de. l. ptor. §. quicq̃d aũt. ff. de no. oper. nun. et qꝺ ibi no. Bar. de dam. infec. l. si seruus cõis.

¶ Fictio ñ habilitat retro gesta medio tempore ex ne cessitate. secus si ex voluntate. ff. de his qui no. infa. l. furti. ff. de pac. do. l. quotiens.

¶ Differt realiter quid esse tale et haberi pro tali sed fictione quo ad omnia habet eadem priuilegia. ff. ex qui. cau. ma. l. milites.

¶ Si lex fingit aliquem alibi esse de eo ĩdicatur. ut non de existente ubi est. ff. ex qui. cau. ma. l. si quis sti pulatus. in glosa.

¶ Lex loquẽs de dño extenditur ad fictũ. ff. ad. l. ac qui. l. ob id. ff. de nox. l. si seruus legatus. vnde lex lo quens de actu verificat' in ficto. nã actio. l. acquilie da tur dño et ei q̃ habet' p dño. ut. l. hereditatis. ff. ad. l. acqui. et. l. liber homo. §. si seruus. eo. ti. ꝛ hoc i iure ciuili. secus si in iure ꝓtorio qꝺ stricti iuris est. ut. l. iii. §. hec verba. ff. de nego. gest.

¶ Lex loquens de actu intelligit' de vero si in duob? ꝛcurrunt ver et fictũ. nam lex acquilia datur domino et legatario. et legatarius est fictus dñs. heres verus. ideo actio datur heredi. sed reddit' postea legatario. ut ff. ad. l. acquil'. l. huic scripture.

¶ Fictio non potest ex toto confundere veritatem ut C. de iure do. l. in rebus.

¶ Casus in q̃bus fingit' stipulatio ponunt' in. l. i. cir ca pncipiũ. p glo. C. ꝺ re. uxo. act. in. v. subsecuta.

¶ Fictio cadit sup certo. psumptio sup dubio. C. de rei uxo. ac. l. i. §. accedit. in. v. psumantur.

¶ Cõtrahẽtes pñt fingere in ꝓtractibus suis. ff. si p. peta. lecta. ff. ꝺ ver. obli. l. huiusmodi. ff. de vsur. l. cuz q̃dam. et ibi glo. ff. de verbo. obli. l. si ita stipulat?.

¶ Jus non trahit ad se casum fictum per statutum. quia minor est fictio q̃ veritas. facit. ff. de nego. gest. l. iii. §. hec verba.

¶ In dispositõ in casu ficto trahit' ad ver. dic ut no. in. c. sciant cuncti. de elec. li. vi. ꝛ ibi Jo. an.

¶ Fictio adaptatur ad illa in quib? est proportiona lis materie veritatis. ut. l. in minor. C. in qui. cau. in integ. resti. nõ est nece.

¶ An sufficiat aliquid ficte fieri. vide glo. in. l. fi. C. de his qui ve. eta. impe. doc. in. l. de nobis. C. ꝺ epis. et cleri. Bar. in. l. gallus. ff. ꝺ libe. et postu.

¶ Fictio legis cornelie nõ facit quẽ heredẽ directe sz utiliter. et sic omne ius quesitũ ex fictione est utile. vi de no. in. l. fi. ff. ex qui. cau. ma.

¶ Fictio non operatur quando deficit in extremo. ut C. de reuo. dona. l. ii.

¶ Fictio nõ opatur ꝓtra ꝓhibitionẽ legis. C. de do na. inter vi. et vxo. l. donationes quas.

¶ Lex disponens aliquid contra rationem naturalẽ non potest facere illud vere esse sed ficte. l. ii. ff. de vsu fruc. ea. re. que vsu consu.

¶ Cum actus fictus transfertur ad verum fortificat' Ly. i. l. certi iuris. C. loca.

¶ Pñt ꝓtrahẽtes fingere in suis ꝓtractibus ꝓtractũ

UVA. BHSC. IyR_001

principiatum anteriori tempore q̃ fuerit .ff. de dam. infec. l. si finita. § .illud queritur. ⁊. §. ite videamus
¶ Fictio medio tpe fcā inualida et nulla validat tpe. ff. de manumiſ. vindi. l. ſi pater. et de manu. l. ii.
¶ An habilitas q̃ exigit in vere faciēte exigat in eo q̃ ficte facit. ff. ō acq̃. poſ. l. i. § .ite acq̃rimus. ⁊ ibi bar.
¶ Licet lex dicat q̃ habeatur ac ſi eſſet non fingit vere quo ad quid. ff. de acquir. poſ. l. is qui.
¶ Fictio nō operatur in his que ſunt facti quo ad iuris effectum. ff. de acqui. poſ. l. cum beredes. § .i.
¶ An poſſeſſio vel qnid aliud quod queritur per nuntium dicatur queri vere vel ficte. vide Bar. in. l. ſi qs pro emptore. ff. de vſuca.
¶ Faciens per alium dicitur vere facere per aliū. ſed per ſe ficte. ut dicta. l. quod in eo. ff. de acqui. poſ. et quod no. in dicta. l. is qui pro emptore.
¶ Fictio recipit oia ꝓtraria q̃ ſequnt ad vez ſi id qō fingitur eſſet verum. ff. de ſta. liber. l. ſtatuliberi.
¶ Verbum habeatur notat fictionē. C. de iur. aur. annu. l. penul. et fi.
¶ Si lex vel ſtatutū dicit q̃ habeat pinde ac ſi talis eſſet facit illū vere talē qñ facere eū talē pendet a pote ſtate ſtatuentis. vide. ff. ō nat. reſ. l. ii.
¶ Fingere eſt oſtendere vnū eſſe cū aliud ſit in verita te. ff. de bere. inſti. l. q̃dam cū filiū. ⁊. ff. de ſta. liber. l. viuo. et. ff. de fideicōmiſ. liber. l. q̃dam. § .fi.
¶ Aliud eſt aliquid eſſe vel nomine talis eſſe. vide. l. i. § .illud. ff. de vi ⁊ vi. ar.
¶ Verbum extimare fictionem notat .ff. de liber. et poſtu. l. in ſuis.
¶ Verba in dubio ōbēt intelligi ſm veritatez. nō ſm fictionē. ut. ff. ad ſil. l. i. § .ſerui.
¶ Fictio ipedit effectū ſacramentoꝝ .s. Tho. in. iii. pte. q. lxix. ar. ix. ⁊ in. iiii. q. iiii. ar. ix. Et q̃d ſit fictio vide in preallegata. q. lxix. ar. x.

Fieri. Interdum exponit ꝓ facere. ut in auten. i medio lit. nō fie. ſacre. iuſſi. § .ſi aūt hoc nō cuſtodierit. Interdū fieri. i. eligi. in aut. ō armis. i ꝑn. Interdū eni fieri. i. mozari. in aut. de leno. § .nos eni. aliqñ fieri. i. remanere. ut. l. gallus. in fi .ff. de libe. et poſtu. Interdum fieri id eſt eſſe. ff. de iudi. l. iulianus. ff. de acqui. poſ. l. ſi rem.
¶ Aliquid ſtatuit de eo q̃ eſt in fieri ⁊ de eo q̃ eſt in facto eſſe. ff. de his qui ſūt ſui vel ali. iur. l. patre. xxvii. q. i. nuptiaꝝ. de regula. pozrectū. ⁊. c. ſicut nobis. no. in. c. meminimus. qui cleri. vel vo.
¶ Quid iuris in eo quod eſt in fieri. vide de pe. di. i. magna. de fur. c. ul. de ſen. excō. religioſo. li. vi. lxxxii. di. ꝑbiter. xii. q. ii. de viro.

Fides Fidelis Fidelitas. Fides catholica.

An de iure canoico fides ſit ſeruanda nō ſeruanti. glo. de iureiuran. peruenit. ii. tex. xxii. q. iiii. innocēs. glo. xi. q. iii. inter v̄ba. glo. xxxiii. q. v. q̃ō deo patri. adde no. C. ō pac. l. cū ꝓponas. ⁊ ibi Ly. et ibi no. glo. ⁊ bal. in. l. ut reſponſū. C. de tranſac. facit. l. quero. § .inter locatorem. ff. loca. ubi vide.
¶ De multiplici ſignificato huius dictōnis fides notat glo. ſuper rubrica. de ſumma trinita. xxii. q. i. moueat. et ibi vide glo.
¶ Maior fides adhibenda eſt ſcripturis ſacris q̃ aliorum doctorum. ix. di. neq;.
¶ Ad fidem rei dubie multuz valet auctoritas eccleſie. xi. di. palam.
¶ Traditiones maiorum non obuiantes fidei ſūt obſeruande. xii. di. illud. xi. di. conſuetudinem.
¶ Fidem violat q̃ſquis Romane eccleſie repugnat. xxii. di. omnes.
¶ Infideliū ſerui recipiētes fidē a ſeruitute ſūt libera ti. liii. di. fraternitatē. adde ō diuor. q̃nto. ⁊ q̃ ibi nō.
¶ Fidei meritum ſola obedientia poſſidet. viii. q. i. ſciendum. et quod ibi no.
¶ Que non ſpectant ad fidem credere vel non credere hoc vel illud nō eſt peccatum. xxii. q. ii. in ſparum.
¶ In factis fidei nullo mō ē mētiēdū. xxii. q. ii. ꝑmū
¶ Fides in malis promiſſis eſt reſcindenda. xxii. q. iii. in malis. et. c. ſi ad peccatum. et. c. mulier.
¶ Fides eſt ſeruanda etiam hoſti contra quem bellatur. xxiii. q. i. noli exiſtimare.
¶ Pro fide pugnans ſi occiditur ſaluatur. xxiii. q. v. omnium noſtrum. adde. c. omni timore. xxiii. q. viii.
¶ Pro fide data licet obſides recipere. xxiii. q. viii. ut pridem. de iureiuran. ex reſcripto.
¶ Cauſa fidei agi debet in eccleſia et nō extra ut no. xxiii. q. viii. conuenior. ubi tex. pulcher.
¶ Potius debemus perdere vitam q̃ fidem. ut in ꝓ allegato. c. conuenior.
¶ Fidei queſtiones ad ſedem apoſtolicam reſeruāde ſunt. de baptiſ. maiores. xxiiii. q. i. quotiens fidei. et maxime quia eccleſia romana ſemper tenuit fidem firmam. xxiiii. q. i. hec eſt fides quoniam deus rogauit pro petro. vide in. c. ſunt que. ea. ca. et. q.
¶ Sine fide nullus poteſt cognoſcere diuinam potē tiam. xxiiii. q. i. quia ex ſola. ⁊. c. aduocauit.
¶ Fidem xpo non exhibet qui eius eccleſiam lacerat xxiiii. q. i. aduocauit.
¶ Fidei vnitatem relinquēs nec remiſſionē pcōr hz nec regnū celeſte ingredit. xxiiii. q. i. q̃cūq; ab vnitate.
¶ Fides ꝓmiſſionis eſt duplex. ſcz. actōnis et conſenſus. de ſpon. duorum. c. i. xxvi. q. vii. duobus modis.
¶ Qualiter intelligantur verba apoſtoli omne quod non eſt ex fide peccatum eſt. habetur. xxviii. q. i. §. ex his itaq;. de Rp. quoniam omne.
¶ Fides coniugalis ſanitati corporis preponi debet. xxii. q. vii. quod propoſuiſtis.
¶ Fides non habet meritum quia eſt de non viſis. de peni. di. iiii. in domo.
¶ Que ſunt credēda de fide trinitatis et vnitatis diuine. habet de ꝓse. di. iiii. omnes. plene in. c. i. de ſum. trini. et fide catho. et eo. ti. c. i. li. vi. ubi doc.
¶ Fides eſt liberi arbitrii et tamen domum dei dicitur. de conſe. di. iiii. gratia que.
¶ Fide ſanctorum noue legis antiqui patres ſaluabā tur. de conſe. di. iiii. ſicut in ſacramentis.
¶ Fidelior factus eſt Petrus poſtq̃ fidem ſe perdidiſſe defluit. l. di. fidelior.
¶ Fideli indigenti prius ſubueniendum eſt q̃ infideli lxxxvi. di. non ſatis.
¶ Fideles mali peiores ſūt infidelibus. i. q. i. nonne ſodomite.
¶ Fidelis erga homines eſſe non poteſt qui infidelis eſt deo. ii. q. vii. non poteſt.
¶ Ille ōr fidē q̃ celat amici ꝓmiſſū. v. q. v. q̃ ābulat.
¶ Fideli homini totus mundus diuitie ſunt. infideli autem nec obulus. xiiii. q. iii. quid dicam.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quis possit absoluere a iuramto fidelitatis. vide quod habet. xxii. q. v. c. & forma fidelitatis. xvi. q. vi. alius.
¶ Quotuplex sit fidelitas. vide Bar. in extraua. ad reprimendam. in glo. totius fidelitatis.
¶ Qualiter intelligitur ille articulus fidei. credo in sanctam ecclesiã. vide tex. de conse. di. iiii. c. ꝑma igit.
¶ An et quando liceat vel non liceat clericis vel laycis disputare de fide. no. in. l. ii. C. de sum. trini. et si de catho. Lau. in cle. dudum. §. in ecclesiis. & sepul. et in. c. ii. §. iubemus. de hered. li. vi. ubi doc. et in. c. cum ex iniuncto. eo. ti. xxiiii. q. iii. cum quibus. xcvi. di. vos ad fidem. de sum. trini. et fide catho. c. i.
¶ Quotuplex sit fides et qd sit fides formata. & qd sit fides informis. no. glo. sup Rica. de sum. trini. et fide catho.
¶ An de substantia fidelitatis sit iuramenti prestatio de iureiuran. veritatis. ubi glo.
¶ An omnes xpiani teneantur habere fidem explicitam. vide. s. Tho. scda scde. q. ii. ar. v.
¶ An omnes teneantur credere trinitatem explicite s. Tho. scda scde. q. ii. ar. viii. et ubi. ñ.
¶ An concessio fidei sit necessaria ad salutez. vide. s. Tho. scda scde. q. iii. ar. ii.
¶ Coram quo sit agitanda causa fidei. et an impator sit vocandus. vide. lxxix. di. nullus. xxiiii. q. i. quotiẽs xcvi. di. vos ad fidem. de bap. maiores.
¶ Quot sũt articuli fidei. vide nõ. sup Rica. & sum. trini. xxii. q. ii. c. i. adde qd dixi. ñ. sub dictõe articul?
¶ An ignorantia excuset si qs errat in articulis fidei nõ. xxiiii. q. i. scisma.
¶ Bona fides non patitur ut bis exigatur idem. ff. & regu. iur. l. bona fides.
¶ Non seruans fidem punitur sicut transgressor iuramenti. de fide. c. peruenit. et. c. preterea. de spõ. i glo. adde quod plene dicam. j. sub dictione iuramentum.
¶ An quis sit ꝓpellẽdus ad fidẽ seu ꝓcio seu ꝓcibus inducẽdus. vide. xlv. di. q sincera. de iud. sicut. i. q. ii. q̃ pio. de bap. maiores. §. item queritur. de here. c. i.
¶ Graue est fidem fallere. ff. de in ius vo. l. sed et si. §. i. ff. de consti. pecu. l. i. ff. de po. l. i. §. merito.
¶ Unde dicatur fidelitas et quid eius nomine contineatur. vide Jo. an. de simo. c. ex diligenti.
¶ Fidelitas reputatur quedam species seruitutis. Spe. in ti. de teste. §. i. v. sed nunquid vasall?.
¶ Fides est idẽ qd legalitas q̃ est dolo ꝓtraria. de de po. l. bona fides. itẽ fides. i. ꝓbabilis ignorãtia. ut. l. bone fidei. ff. de ver. obli. itẽ bona fides. i. bõa simplicitas. ut possessor bone fidei. xxii. q. iiii. innocẽs. itẽ bõa fides. i. bonus mos. xi. di. consuetudinem. in glo. i.
¶ An fide sua quis saluetur. no. de simo. per tuas.
¶ An papa possit nouos articulos fidei facere vel teneatur eo casu requirere prelatos. vide de hered. cum christus. dicam. j. sub dictione papa. xix. di. secundũ.
¶ Fides quot modis dr. no. Host. in sũma. de sum. trini. & fi. catho. §. i. no. xxxii. q. monet. in glo. neqꝫ.
¶ Qualit diffinit. no. C. de sum. tri. et fi. catho. sup ru. et ibi Ly. et Host. in summa. eo. ti. §. ii.
¶ Qualis fides requiratur in quolibet quo ad deũ. Inno. de sum. trini. et fide catho. c. i.
¶ An bona fides probetur vl presumatur. eo. Bar. ff. de vsuca. l. celsus. de prescrip. si diligẽti. in glo. pe. Spe. in ti. de cau. pos. et proprie. §. nũc dicendus. v. item queritur. eo. ti. de prescrip. v. item presumitur lõgi temporis. adde q̃ bona fides non semper ꝓsumitur no. insti. de vsuca. in glo. ii. Ly. in. l. super longi. C. & prescrip. lon. tempo. et in. l. i. in. q. iiii. C. de seruitu. et aqua. et in dicto. c. si diligenti. in glo.
¶ An inducat bona fides ex ignorãtia facti vl iuris. no. C. & vsuca. ꝑ ẽptore. l. vẽditõni. i gl. ii. & ibi Ly.
¶ Quo tempore requiratur in vsucapiõe bona fides no. insti. de re. diui. §. si quis a nõ dño. in gl. ii. & insti. de vsuca. in glo. ii. & insti. ꝑ qs pso. nob. acqui. in glo. bona fides. ff. de peti. her. l. sed si lege. Ly. C. de vsuca. ꝑ emptore. l. vẽditõni. in glo. ii. no. ff. pro empto. l. ii. in ꝑn. in glo. ꝓtrahit. et ibi Bar. adde. ff. pro suo l. si ancillã. in glo. si res. de ꝓscrip. c. si diligẽti. in glo. & vide eo. ti. vigilãti. in glo. alienauit. vide in. c. fi. eo. ti. in glo. fi. & in regula possessor. li. vi. Spec. ti. & cau. pos. et proprie. §. nunc dicendum. in. ii. libello.
¶ An bona fides requiratur in prescriptione libertatis. no. ff. quemadmodum serui. amit. l. fi. in glo. pe. Ly. in. l. i. in. iii. q. C. de serui. et aqua.
¶ An et quando bona fides requiratur in acquisitõne dñii per coniunctionem specierum. no. ff. de rei vẽ. l. in rem. §. item quicunqꝫ. in glo.
¶ Administrator debet habere bonam fidem. no. de postu. prela. bone. ii. in glo. diffidere. C. de iur. calũ. l. ii. in prin. et ibi Ly.
¶ An & qñ aduersarius in ꝓscriptõe admittat ad ꝓbandũ malã fidẽ possessoris. no. glo. ii. de ꝓscrip. c. fi. Inno. de inrepa. cura. in glo. prescriptio. no. Spe. in ti. de cã pos. & ꝓprie. §. nũc dicendũ. v. itẽ queritur.
¶ Fidelitas cum fama domini finitur. x. col. ꝑ quos fi. inuesti. c. fi. in glo. fi.
¶ Fides est perceptio alicuius veritatis per testimonium aliorum. et diffinitionem fidei ponit Balduꝰ. x. col. in preludiis. in. ii. carta.
¶ Credere et fidem habere idem significant. ut. ff. ficer. peta. l. i. et ibi no.
¶ De multis hẽmus certã fidẽ q̃ tñ ignoramus ꝓp infallibilẽ rõnem. Inno. de iura. calum. cum causam.
¶ Excusatur quis si fidem adhibet ei quod dicitur a fide digno. vide Ly. in. l. ii. C. de serui. et aq̃. Bar. in. l. i. §. si quis ipsi pretori. ff. de no. oper. nun.
¶ Qñ lex vel statutũ facit mentionẽ de fide facienda puta q̃ iudici in iudicio fiat fides de debito vl delicto in dubio debet intelligi de plena fide qñ tractat de magno ꝓiudicio. sed qñ de modico sufficit semiplena. no. ꝓpe. de anc. in cle. constitutionem. de elec. et ita dicit debere intelligi. c. cum Bertoldus. de re iudi. et. c. ex litteris. de resti. in inte. l. thesaurus. ff. ad exhi.
¶ Fidelis tenetur obedire potestatibus secularibus. s. Tho. scda scde. q. c. ar. vi.
¶ Fidelibus xpianis infideles ꝑesse non pñt. Idem scda scde. q. c. ar. x. et quomodo fideles possint coleze terras infidelium. vide ibidem.
¶ Fides habet pro obiecto primam veritatem. idem scda scde. q. i. ar. i. et in. iii. di. xxiiii. ar. i. & in. q. de veritate. q. xiiii. ar. viii.
¶ Fidei non potest subesse falsum. idem scda scde. q. i. ar. iii. et in. iii. xxiiii. di. ar. i.
¶ Fides non est de scitis. Idem scda scde. q. i. ar. v. et in. iii. di. iiii. ar. ii. et in. q. de veritate. q. xiiii. arti. ix. & in summa contra gentiles. li. i. q. ix.
¶ Fides distinguitur per articulos. idez scda scde. q. i. ar. vi. et in. iii. di. xxiiii. ar. iii. et hi articuli conuenẽter ponuntur in simbolo. ut in palle. q. i. ar. ix.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quid sit fides. Idem scḋa scḋe. q. iiii. ar. i. ꝛ i. iii. di. xxiiii. ar. vi. et in. q. de veritate. q. xiiii. ar. ii.

¶ Fidei forma est caritas. idē scḋa scḋe. q. iiii. ar. iii. et in. iii. di. xxiii. ar. xiiii. et i. q. de veritate. q. xiiii. ar. v. et ea ē fides i formis ꝛ formata. idē i ꝑ[a] scḋe. q. iiii. ar. iiii. alꝫ. q. xliiii. ꝛ. in. iii. di. xxiii. ar. xii. xiii. ꝛ. xv.

¶ Fides est vna virtus. idem scḋa scḋe. q. iiii. ar. vi. et in. iii. di. xxiii. ar. x.

¶ Fides est ꝑma virtutū. idē in ꝑma scḋe. q. lxii. ar. iii. et scḋa scḋe. q. iiii. ar. v.

¶ Fides est certior scientia. idē scḋa scḋe. q. iiii. arti. viii. ꝛ in. iii. di. xxiiii. ar. viii.

¶ Fides est ps iusticie. idē scḋa scḋe. q. lxxx. ar. i.

¶ Fides est per infusionem. idem scḋa scḋe. q. vi. ar. i. et. ii. et in. iii. di. xxiii. ar. xii. ubi vide ꝙ fides in formis est donum dei.

¶ An fides sit in demonibus. idē tenet qꝺ no. scḋa scḋe. q. v. ar. ii. et in. iii. di. xxiii. ar. xiiii. ꝛ ibi etiā vide ꝙ fides non potest esse de vno articulo sine alio.

¶ Fides ñ mānet i patria. idē i ꝑ[a] scḋe. q. lxiiii. ar. v.

¶ Fidei meatū nō tollit᷑ ꝑ rōnem inductā. idem scḋa scḋe. q. ii. ar. x. ꝛ in. iii. di. xxiiii. ar. iii

¶ Fidei effectus est timor et purificatio cordis. idem scḋa scḋe. q. i. ar. i. et. ii.

¶ Fides antiquorum est eadem cum nostra. idem in q. de veritate. q. xiiii. ar. xii.

¶ An in eadem possit esse cum fide donum intellect? idē scḋa scḋe. q. viii. ar. ii.

¶ Fides est homini necessaria. Idem in. q. de veritate. q. xiiii. ar. x.

¶ Fidem non precedit spes nec timor. Idem secūda scḋe. q. vii. ar. i.

¶ Qualiter fides ꝛ donū intellectus ꝓueniant ꝛ differant. idē scḋa scḋe. q. viii. ar. vi.

¶ Fides remansit in beata virgine tp̄e passionis xp̄i. Idem in. iii. di. iii. ar. v.

Fideicommissum. Fideicōmissarius

¶ Quilibet oneratus in testamento potest *grauari onere fideicommissi. glo. in. l. i. §. pro secūdo. C. de cadu. tol. et in. l. coheredi. §. cū simile. ff. de vul. et pn.

¶ Debitor testatoris grauari potest onere fideicommissi. ut. l. si pecunia. ff. de le. i.

¶ An et ad quem effectum fideicommissarius conditionalis possit in diem vel conditionem constitui ꝛ de intellectu. l. post mortem. C. de fideicommis. no. bar. in. l. filiusfami. §. diui. ff. de le. i.

¶ An valeat fideicommissum relictum in defectum descendentium masculorum. vide Bar. in. l. sed ꝛ si sic ff. de lega. iii. ubi de hoc.

¶ An ius cogēdi adire hereditatē ꝓpetat fideicōmissario ꝑ herede deliberante ꝛ qd interi debeat facere fideicōmissarius no. in. l. recusare. in ꝑn. ff. ad trebel.

¶ An fideicommissarius vniuersalis sit legitim? cō tradictor cum heres petit se mitti in possessionem. viꝺ in. l. fi. C. ꝺ edic. diui. adri. tol.

¶ An feuda veniāt in restitutōne fideicōmissi vniuersalis. Bar. in. l. si patroni. in principio. ff. ad trebel.

¶ An tribus vel pluribus inuicem per fideicommissū post mortem substitutis secundus moriens habeat restituere qꝺ ꝓcepit a ꝑmo moriente. no. Bar. ff. ad trebel. l. sceuola. quā legē repetii padue ꝗrto anno studii mei in legibus et ibi dixi de hac materia.

¶ Si testator grauat heredes inuicem sibi restituere si decesserint sine liberis. et postea simpliciter adimat dicendo adimo conditionem quaꝫ heredibus apposui an videatur adimere totum fideicommissuꝫ remaneat pur̄. l. si qs seruū. ff. de condi. et demon. per Barth.

¶ Fideicommissum vniuersale reseruatum per aut. ex causa non debeatur ante mortem restitui ꝑ venientes ab intestato si institut? fuit rogat? restituere post mortem suam. Bar. in. l. peculium. §. tritio. ff. de lega. ii. et in. l. fundum. ff. de act. emp.

¶ Fideicommissum pluribus relictum ut quilibet superstiti teneatur restituere finitur et expirat in ultimo qui ad ꝓprium heredem transmittit. ut. l. ii. quādo ꝺ. vsufruc. lega. cedat.

¶ An instātia iudicii trāseat i fideicōmissariū vniuersalē vel singularē. bar in. l. si eū hoiez. ff. de fideius.

¶ Licet heres rogatus de restituēdo retineat iura directa. fideicommissarius tamen grauatus de restituēdo nihil retinet. glo. in. l. fideicommissa. ff. ad trebel. facit. c. si pater. ꝺ testa. li. vi.

¶ An fideicōmissario vniuersali sit dandum tp̄us ad deliberandū. Bar. ꝙ sic in. l. i. ff. de iure delib. ꝛ isti. de fideicōmis. hereditа. §. si quis vna. in fi.

¶ An fideicōmissarius moriēs ante diē fideicōmissi cedentē trāsmittat spem fideicōmissi ad heredē. dic ꝙ nō. ut in. l. cuꝫ filio. in fi. ff. de lega. i. ꝛ. l. apud iul. §. utrum. ff. ad trebel. glo. in. l. heredes mei. § . cum ita ff. ad trebel. doc. et glo. in. c. Raynaldus. de testa.

¶ Bona que legantur clericis in testamēto ꝑ anima testatoris sunt ecclesie sed non illa que dimittuntur eis per fideicōmissum. xii. q. iii. pontifices.

¶ Fideicōmissaria tutela ñ trāsit ad heredes. l. tut. ff. de tute. ꝛ ibi no. in glo. et in. c. i. de testa. li. vi.

¶ An in restitutione fideicommissi veniant prelegata vide. ff. ad trebel. l. marcellus. adde Barto. ff. famil. hercis. l. ex parte. §. in testato.

¶ Fideicōmissi dominiū nō transit in fideicommissarium nisi facta restitutione. ff. ad trebel. l. restituta. ea aūt facta transit etiā si nondū nactus sit possessionem. ut. ff. ad trebel. l. facta. vide. C. cō. dele. l. i. et. ii. ꝺ testa. Raynutius. in glo. ad hec agebatur.

¶ Fideicōmissū vniuersale petit᷑ actōne ex testamēto ut no. glo. in prealle. c. Raynuti?.

¶ Si fideicōmissarius moriat᷑ anteq̄ cedat dies fideicōmissi non transmittit ius ad heredez. no. in. l. i. §. cum autem. C. ꝺ caduc. tol.

¶ An in restitutōne fideicōmissi veniāt fructus. no. ff. ꝺ vsur. l. i fideicōmis. ꝛ. ff. ad trebel. l. in fideicōmissaria. no. i. l. mr. §. cū ꝓponeret. eo. ti. in glo. ultia.

¶ An fideicommissum sit prestandum ex minus solēni volūtate. no. insti. de fideicō. heredi. §. fi. in glo. fi. et in. l. fi. C. ꝺ fideicommis.

¶ An valeat fideicommissum si hereditas non adeatur ex testamento. Ly. in. l. eam quaꝫ. in ꝑma oppo. C. de fideicom. et no. in. l. ille a quo. §. si de testamēto. in gl. fi. ff. ad trebel. ꝛ ibi Bar.

¶ Ab eo nō pōt relinqui fideicommissum cui nō est relictū cōmodū pecuniaꝫ. no. C. de ope. libe. l. titius C. de fideicommis. l. ab eo. ꝛ ibi Ly. C. ad. l. corne. de fal. l. si docueris. in glo. ii. et ibi. Ly. in ꝑma oppo.

¶ Quis habebit fideicommissum quando relictum est tacite incapaci. no. C. ad. l. fal. l. iii. et ibi Ly.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Fideicõmissũ relictũ in die mortis ñ debet' añ mor tem naturalem. ff. ỏ iure fis. l. statius florus. ubi bar.
¶ An in gñali publicatõne heredis rogati de restitu endo veniat fideicõmissũ. no. i palle. l. stati⁹. §. i. i gl. fi. ⁊ ibi bar. no. x. col. de suc. feu. c. i. in glo. si moriat'.
¶ Si fideicommissum sit alienatum ab vno de roga tis inuicem restituere an possit petere partem alterius morientis. no. ff. de lega. ii. l. cum pater. §. libertis. in glo. nec alienauerit. et ibi Bartho.
¶ An in restitutione fideicommissi veniat dos. Bar. in. l. lutius. §. maritus. ff. ad trebel. Ly. C. de rei vxo. acti. l. i. §. videamus.
¶ An fideicommissum deficiat morte fideicommissa rii vl' magis transmittat ad heredes. no. ff. ad trebel. l. cogi. §. idem metianus. in glo. successerit. Bar. ff. ỏ condi. et demon. l. a testatore. vbi no. in. l. seyus satur nin⁹. ff. ad trebel. Spe. in ti. de testamen. §. i. v. quid si fideicommissarius decedit. et ibi Jo. an. in addi.
¶ An fideicommissum factum duobus vno deceden te statim debeatur vel tantum post mortem secundi. vide. l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad trebel. ⁊. l. luti⁹ §. gayo. eo. ti. et ibi Bar.
¶ An fideicõmissari⁹ sit loco heredis. no. ff. de peti. here. l. nec ullã. §. idẽ erit. i gl. dari. bar. ff. ad trebel. l. si heres ab eo. vbi tex. qõ no. bar. i. l. postulãtis. ff. e.
¶ Seruanda est quarta ubi heres rogatus sit restitu ere quicquid supererit. no. ff. ỏ vsur. l. iii. §. nõ nũq̃ i gl. i. vide. C. ad trebel. aut'. ỏ rogati. i gl. fi. ⁊ ibi Ly.
¶ An fideicommissarius teneatur in totũ an ꝑ ꝑte agnoscẽ onera hereditaria no. Ly. C. ad trebel. l. ii.
¶ An fideicõmissari⁹ detrahat quartã. no. ff. ad tre bel. l. i. §. deniq;. in gl. super. v. quarta. ⁊ ibi no. bar.
¶ An fideicommissari⁹ possit cogere adire et restitu ere heredem rogatum sub conditione. no. ff. ad trebel. l. sed et si alio. et ibi Bar.
¶ De quo teneatur heres fideicommissarii. no. ff. ad trebel. l. mulier. §. sed enim. in glo. proxi. ubi Barto.
¶ Que actio detur fideicommissario contra heredẽ. vide Spe. in ti. de acti. et peti. §. sequitur videre. v. il lud vero. et eo. ti. §. ii. v. que autem actio. et sequẽri.
¶ Qui nõ põt capere a testatore nec põt capere ab he rede. Bartho. in. l. si postulante. §. fi. ff. ad trebel.
¶ An fideicõmissari⁹ qui emit fideicõmissũ vel ꝓsen tit alienatõni ꝓpter dubiũ ꝓditõnis cogat' ad ꝓciũ de ueniente ꝓditõne. Jo. an. in addi. Spe. ti. de emp. et ven. §. tertio loco. v. si autem habens ius in re.
¶ An fideicommissarius adiens hereditatem inuit⁹ perdat data causa conditionis implende. vide glo. ff. de condi. indebi. l. is cui.
¶ An actiones acquisite per heredem contemplatio ne hereditatis transferantur in fideicommissariũ sine cessione. tex. q; sic. de consti. pecu. l. si post constitutã. glo. etiam ibi tenet contra. vide in. l. si tibi. x. §. dicto post. ff. de pac. et. ff. ad trebel. l. si heres pecuniam.
¶ An fideicommissarius in stricta significatione veni at appellatione heredis. vide tex. in ar. in. l. itẽ si filiu fa. §. mutui. ff. ad mace. qõ no. ꝓpter statuta. adde quod dicam. j. sub dictione heres.
¶ Rogatus restituere quicquid supereſt solum extran tia tenetur restituere nisi consumpsisset in fraudem ut fideicommissum minueretur. ff. de peti. here. l. sed et si lege. §. quod autem.
¶ Restitutõne ỏbali träsferẽ dñiuz in fideicõmissariũ non possessio. ff. de publi. l. cum sponsus. §. is cui.
¶ An res subiecte restitutioni possint alienari in piã cãm. vide Bar. in. l. si locus. ff. ỏ reli. et sump. fune.
¶ Si vxor grauatur per fideicommissuz ut post mor tem restituat omnia bona pauperibus et quicqd super erit de fructibus in vita det paupibus. an ipa possit re tinere fructus dotis sue que fuit in pecunia. vbi Bar. ff. de pecu. leg. l. si peculium. ff. de euic. l. si cui.
¶ Fideicõmissario post aditã hereditatẽ daf' ỏ here dem actio ex testamẽto ante aditã vero iudicis officiũ ff. de fideicommis. heredi. peti. in. l. fi. in glo.
¶ Fideicõmissari⁹ añ restitutã hereditatẽ re et ỏbo ñ agit ꝓtra heredẽ petitõne hereditatis. ut. ff. de fideicõ mis. here. peti. l. fi. sed ea restituta re et verbo si cadat a possessione bñ põt agere ꝓtra eã petitõne hereditatis vide glo. in. l. fi. ff. de fideicommis. herè. peti.
¶ Actio confusa debitoris restituitur restituta here ditate. glo. ff. qui. mo. pig. vel ypo. sol. l. sicut. §. i.
¶ Priuilegia heredis personalia nõ transeunt i fidei commissariũ. ff. de iudi. l. sed et si restituatur.
¶ Si pereat vsusfructus in quo est aliqs restitur⁹ pe rit ex pona fideicõmissarii ⁊ nõ ipius heredis vl' lega tarii. l. si legatur. et. l. ff. qui. mo. vsusfruc. amit.
¶ In fideicommisso de restituendo quicquid superit de bonis suis veniunt etiam fructus. ff. de vsur. l. in fi deicommis. §. non nunq̃.
¶ Quod dicitur heredem fructus perceptos añ tpus restituende hereditatis facere suos est verum nisi tem pus sit appositum gratia fideicõmissarii. l. in fideicõ missi. §. cum pollidius. ff. de vsuris.
¶ Hereditas non potest restitui alteri q̃ cui debet. iõ non potest cedi ius fideicommissarie hereditatis. ff. ỏ iure dot. l. si mulier. §. ex asse.
¶ Quod ñ potest valere iure directo an trabatur ad fideicommissuz. vide in. l. generaliter. §. si quis seruo ff. de fideicom. liber. plene no. ỏ materia substitutionũ in. l. precibus. C. de impu. et ali. su. et in. l. centurio. ff. de vul. et pupil. fm Bar.
¶ An actiones quesite per heredem trauseant i fidei commissarium. vide in. l. heres a debitore. in prin. ff. de fideius. dixi aliquid. s.
¶ An in fideicommisso inuicem de restituendo veni at portio ad fratres superueniens. vide. l. pater. §. qn decim. et ibi bar. ff. de lega. iii.
¶ Heres institutus compellitur ex trebel. adire here ditatem non solum quando ipse est grauatus sed etiaz quando ab ipso pendet validitas fideicõmissarie substi tutionis. puta quia solus est institutus. ut. l. ii. §. iter dum. ff. de vul. et pupil.
¶ Qualiter intelligatur fideicommissarius qõ super erit restituat. et an res vendite dicantur superesse. vbi in. l. impator. in fi. ff. de lega. ii.
¶ Per hec verba talibus non reliquas habes tales quibus relinquas. inducitur fideicommissuz. ut. l. co dicillis. §. matre. ff. de lega. ii.
¶ Rogatus ut restituat cũ voleт videt' rogatus ut re stituat post mortẽ q̃si tũc demũ velle videat' cũ retine re nõ possit. vide in. l. vxorẽ. §. sceuola. ff. de lega. iii.
¶ De hoc fideicõmisso q̃cq̃d puenerit vel ꝓcepit post mortẽ. vide. l. cũ quis. ff. de do. ꝓpter. ubi veniũt fruct⁹
¶ An id qõ venit ad aliquẽ ex substitutõe vulgari vl' etiã ex fideicõmisso. vel ex iure accrescendi. vel ex sub stitutõne ꝓpendiosa veniat in fideicõmisso. vide plene

UVA. BHSC. IyR_001

per Bar. in. l. marcellus. §. q̃dam. ff. ad trebel. idem in. l. pater. §. quindecim. ff. ō le. iii. et in. l. sceuola. ff. ad trebel. et ibi dixi in repetitõne mea.

¶ Per diuisionẽ factã a fratribus inuicẽ substitutis nõ tollit ius fideicõmissi vicissim iniuncti. de quo vi ō in. l. qui rõne. §. duo fratres. ff. de ver. obli. et in quo dam consilio Bar. lv. q̃ incipit sempronius.

¶ Fideicõmissũ ꝓditõnale ñ trãsmittit etiã ad suos. no. glo. in. l. i. C. de his qui ante aper. tab. glo. tenet ꝓtrariũ. in. l. is cui. C. de act. et obli. Bal. tenet glo. in dicta. l. i. nisi ex aliquibus ꝓiecturis appareret q̃ te stator idẽ sensisset de nepotibus. ar. l. luti⁹. ff. ō here. instī. bal. i. l. vnica. §. sin aũt. C. de caduc. tol. dicit q̃ p dicta opinione glo. ⁊ sua. est tex. in d. §. sin autem.

¶ Officium fideicommissarii non transit ad heredes ut. l. i. C. si quis igno. rem mino. et ibi Bal. adde q̃ dixi. ē. sub dictõne executor.

¶ Fideicommissarii qui sunt executores testamenti possunt mittere manum ad vendendum rem quaz vo lunt. no. glo. in. l. iii. C. quando decre. opus non est. et hoc si est eis permissum a testatore ut ꝓ executiõe alienent. quo casu non requiritur decretum quod est bene notandum. no Bal. in dicta. l. iii.

¶ An valeat fideicõmissũ ab aliquo si decesserit sine liberis ex suo corpe legitime descendẽtibus videt q̃ ñ tanq̃ ꝓtrariũ vite contemplatiue. de quo dic ut no. in l. i. C. de pac. ⁊ in. l. si ita quis. §. i. ff. de le. ii.

¶ An fideicõmissarius teneat vltra vires legati. no. ff. de le. ii. l. cũ pater. §. i. in glo. et ibi Bar.

¶ An fideicommissum intelligatur repetitum. no. ff. de ꝓba. l. iiii. in glo. ff. de iure fis. l. statius. in glo. nõ ꝓbat. et ibi Bartho.

¶ Fideicõmissum relictũ ab vno legitimoꝝ nõ debet ab alio simul succedẽte ꝓter spem testatoris. ꝛ a solo grauato debet ꝑ parte nisi fauore libertatis deberet i totũ. in. l. cũ pater. §. cũ extimaret. ff. de lega. ii.

¶ Fideicommissum inuicem datum si continet tan tundem in quantitate. non valet. ut. l. cum pater. §. pater filie. ff. de lega. ii.

Fideiussor

¶ An plures simul accusati vel inq̃ siti pñt inuicẽ fideiubere. Bar. in l. Romanus. ff. de tuto. et cura. da. ab his.

¶ An fideiussor possit esse testis vel iudex inter debi torẽ et creditorẽ. no. Bar. in. l. si cui leget. §. fi. ff. de lega. i. et in. l. is cuius. §. fi. ff. de furtis. adde q̃ no. Spe. in ti. de iudice dele. §. sup est. v. sed nũquid fide iussor. et ti. de teste. §. i. v. q̃d ō fideiussore. facit quod no. Bar. in. l. deferre. §. idẽ decreuerũt. ff. de iure fis. faciunt no. in. c. ex litteris. de transac.

¶ An fideiussor de iudicio soluẽdo teneatur ad id q̃ crescit extimatũ ꝑ iuramẽtum in litẽ. vide. ff. de fide ius. l. fi. et in. l. i. ff. de in lit. iurã. ubi vide Bar.

¶ Qui promisit indemnitatẽ vel de seruando aliquẽ indemnem quid videatur ꝓmittere. et ad quid vel q̃li ter conueniatur et quid si renuntiauit beneficio fideiuss soris q̃ possit conueniri antẽ principalem. vide in. l. i. C. de conue. fis. deb. li. x. adde q̃ ꝓseruatõ indemnita tis non facit fidem de fideiussione vel intercessione in ꝓiudicium creditoris etiam in ultima voluntate. ut l. seya. ff. ad velle. Bal. in. l. i. C. ad velle.

¶ An fideiussor intercedẽs ex causa vulneris teneat ꝓ morte ex illo vulnere secuta. Bar. in. l. fideiussorem magistratuum. ff. de fideius.

¶ An et quando iniuria facta per iudicem fideiussori noceat principali. no. Bartho. in. l. exceptione. ff. de fideius. ubi de hoc.

¶ An ⁊ q̃n diuersitas in obligatõe habeat viciare ob ligationẽ fideiussoriã. vide Bar. in. l. hi q̃. ff. ō fideius.

¶ An ꝓ eo q̃ põt ꝓueniri ꝑ offõ iudicis possit inue nire fideiussor. no. Bar. in. l. marcellus. ff. de fideius.

¶ An fideiussor recupet a debitore usuras q̃s soluit creditori. vide Jn. an. in regula damnũ q̃ quis. li. vi. glo. et doc. plene. in. c. puenit. de fideius. Spe. eo. ti. §. i. v. quid si fideiussor soluit vsuras.

¶ Q̃n fideiussor effectus est non soluendo an satisfa tio de nouo ꝓestetur. dic ut no. in. l. litib⁹. C. ō agri. et censi. li. xi. et in. l. ꝓetorie. ff. de ꝓeto. stipu. et in. l. iii. ff. de fideius. et quod ibi no.

¶ De fideiussore q̃ denũtiauit debitori ne solueret cre ditori. vide Bar. in. l. nõ solũ. §. morte. ff. de no. ope. nun. adde q̃ dixi. ē. sub dictõne denũtiatio.

¶ Q̃ ō sit remediũ q̃n ꝓuenit fideiussor debitoris ha bentis exceptionẽ ꝑsonalẽ. vide Bar. in. l. et si fideius sor. ff. de re iudi. et in. l. verũ. in ꝓin. ff. ꝑ socio.

¶ An ꝓfessio creditoris sufficiat fideiussori ad hoc ut possit agere ō debitorẽ ꝓncipalẽ tanq̃ si soluisset. vide Bar. in. l. duobus. §. a fideiussore. ff. de iureiuran.

¶ Q̃n intelligat illa regula q̃ fideiussor nõ possit ob ligari in plus q̃ ꝓncipalis. no. Bar. in. l. centum. ff. ō eo quod cer. loco. adde plenius q̃ dicam. j.

¶ Quid si fideiussor succedat ꝓncipali debitori an et q̃liter ꝓueniat a creditoribꝰ. vi ō Bar. in. l. debitor. ff. de sepa. An aũt eo casu possit uti aduersus creditores beneficio inuentarii. no. Bar. in. l. generaliter. ff. de fi deius. et. l. stichum. §. quod vulgo. ff. ō solu.

¶ An fideiussor possit ꝓueniri ex obligatõne faciendi no. Bar. in. l. cũ filius. §. stipulatus. ff. de ver. obli.

¶ An obligatõni ciuili tantũ vel naturali possit acce dere fideiussor. no. Bar. in. l. i. ff. de fideius.

¶ An qui fideiussit in cã ꝓncipali videat fideiussisse i causa appellationis. Bar. in. l. cum apud. ff. iudi. sol.

¶ Snia lata ꝑ fideiussori ꝑdest ꝓncipali et ecõuerso quando vnus est habiturus regressum contra alium. l. fi. §. fi. ff. de iureiuran. ubi ꝑ Bar.

¶ An si plures diuerso tpe seorsum fideiusserunt ha beat locũ inter eos officiũ epi ꝑ diui adriani. vi ō bar. in l. si plures. ff. de fideius. ⁊ an bi possint in solidũ ꝓueni ri si renuntiant beneficio dicte epi ꝑ. vide Spe. in ti. ō renũ. et conclu. §. i. v. in ꝓmis.

¶ Si principalis promittit factum vel speciem an fi deiussor possit promittere quantitatem vel pecuniam Bar. in. l. si ita. ff. de fideius.

¶ An duobus accipientibus pecuniã in cõmuni pos sit vnus ꝑ alio fideiubere ⁊ quid in duobus tutoribus vide. C. de epis. et cle. l. omnes. §. in hac autem.

¶ An contra fideiussores. de iudi. sol. possit fieri exe cutio vigore processus facti contra principalem vel re quiratur nouus processus. vide Bar. in. l. i. ff. iudic. sol. no. in. l. fi. C. de usu. rei iudi.

¶ Habens fideiussorem pign⁹ vel ypothecã nõ tenet stare maiori ꝑte creditoꝝ remittentiũ ꝑtem debiti. se cus si concedant inducias quinquennales. vide bar. in. l. rescriptum. ff. de pac.

¶ Laycus fideiussor clerici põt et debet conueniri co ram iudice layco. Spe. in ti. de compe. iudi. §. i. v. ſz pone clericus. adde quod no. Jo. an. de iureiuran. ex

UVA. BHSC. IyR_001

reſcripto. Archidia. xi. q. i. te quidem.

¶ Fideiuſſor datus de iudicio ſiſti et iudica. ſol. abſq; alia excuſſione ꝑncipalis ⁊ abſq; libello pōt exigi et cogi ad ſoluendum. ff. iudi. ſol. l. i. habet in. c. i. de iure iurā. li. vi. Spe. ti. de ſen. execu. § . ſequitur . v. quid ſi ſnia. et ibi Jo. au. in addi.

¶ Fideiuſſor. expromiſſor. mandator. et ſimilia quid importent. vide glo. in aut. de fideiuſ. in glo. magna. dixi. ō. ſub dictione expromiſſor. adde no. per bar. ff. de fideiuſ. ſup Rica. ff. manda. l. ſi vero nō remunerādi. § . ſi poſt creditam. in glo. rectiſſime. in aut. de fideiuſ. § . i. in glo. et fideiuſſorem.

¶ An et quando fideiuſſor poſſit exigi nulla facta excuſſione ꝓtra principalem. glo. plene in aut. ꝓſenti. C. de fideiuſ. adde Bar. in. l. libertus. ff. ad municipa. ō ver. obli. l. decem. et ibi gl. fi. et in. l. fi. ff. ſi cer. peta. i glo. ſed ſi cum ſeyo egero. et in aut. de fideiuſ. § . ſi vero non valuerit. in glo. ſumat. Jtem vide Bart. in. l. marcellus. circa fi. ff. de fideiuſ. Jtem adde q̄ valet ꝑ ceſſus factus contra fideiuſſorem nō excuſſo principali ſi non opponatur. ff. de euic. l. ſi mācipiū. § . i. gl. actum eſt. in. c. i. de iureiuran. li. vi. adde quod dicaz. j. et quod no Bartho. in. l. i. C. de decur. li. x. Spe. in ti. de renun. et conclu. § . i. v. viſo de beneficio.

¶ Fideiuſſor in certis caſibus agit ō ꝑncipalem añq; ſoluat. quos no. gl. in. l. lutius. ff. mādati. adde no. in c. fi. de fideiuſ. ubi glo. i. et in. l. ſi pro ea . C. manda.

¶ An fideiuſſor poſſit accipi in duriorem cauſam q̄ principalis. vide in regula utile. li. vi. et in. l. grece . § . in omnibus. ff. de fideiuſ. et ibi Bartho. adde Spec. eo. ti. § . i. v. ſed nunquid in duriorem. et dic q̄ non. de quo in. c. et ſi chriſtus. de iureiuran.

¶ An fideiuſſor licite recipiat aliq̄d a debitore ꝑ fide iubendo. Bar. tenet q̄ ſic. in. l. hoc iure. § . labeo. ff. ō dona. ⁊ i. l. ſi vo ſi remunerādi. § . fi. ff. māda. ubi tex.

¶ Si fideiuſſor idoneus recuſatur poteſt agere actione iniuriarum. ut in. l. ſi vero. in fi. ff. qui ſatiſda. cog. no. in. c. paſtoralis. de furepatro. per glo.

¶ Fideiuſſor videtur in leuiorem cauſam acceptus. ff. de fideiuſ. l. bi qui. et. ff. de tranſac. l. cum bi. § . pe. et ibi glo. ſuper. v. tranſactio.

¶ Fideiuſſor pupilli ſe obligans ſine auctoritate tutoris tenetur quāuis pupillus non teneatur. Specu. ti. de compe. iudi. adi. § . i. v. ſed pone.

¶ Fideiuſſor qui negat ſe fideiuſſiſſe perdit beneficiū excuſſionis et cedendarum ſi conuincatur de mēdatio verbum eſt Bal. bene notandum quod allegaui et obtinui de facto. in aut. contra propriam . C. de non nume. pecu. in quarta colum.

¶ An appellꝺe fideiuſſoris veniat expromiſſor . vide ff. de ꝓtraben. emp. l. ut res. dixi. ō. ꝓrie ⁊ ſub dictōe expmiſſor. adde glo. ⁊ bar. ff. de fideiuſ. ſup Rubrica

¶ Fideiuſſor nō ꝓuenit q̄diu debitor ꝑncipalis eſt ꝑ ſens ⁊ ſoluēdo. in auten. preſente. C. de fideiuſ. et. c. ii. de fideiuſ. et ibi glo. per Spe. in ti. de renun. et conclu. § . i. v. viſo de beneficio conſtitutionis nouelle.

¶ An fideiuſſor teneat ex moza principalis. no. bar. in. l. cum filius. § . ſtipulatus ſum. ff. de verbo. obli.

¶ An in negociis filii cenſeatur pater fideiuſſor. glo. et Bart. in dicta. l. cum filius. § . i. ff. de verbo. obli. adde no. ff. q̄ quiſ. iur. l. iii. § . ſi filius. in glo.

¶ Fideiuſſor poteſt conueniri licet non excutiat prin palis quando notorium eſt principalem nō poſſe excu

ti. glo. et Bar. in. l. decem. ff. de verbo. obliga.

¶ Fideiuſſor de repreſentando aliquem quandocūq; curie placuerit tenetur etiam poſt ſententiā. vide bar. in. l. ſi quis. ff. de cuſto. et exhi. re.

¶ An fideiuſſor relaxati de carceribus puniatur pēa qua captus ſi non preſentat relaxatum. doc. in . l. pe. C. de cuſto. et exhi. re.

¶ Denuntiatores criminū ex officio nō fideiubent. vide Bal. x. col. que fu. pri. cau. bene. amit.

¶ Pater tenet ꝑ filio etiā tāq̄ fideiuſſor qñ ꝑmouetur ad officiū publicū. Bar. in. l. ii. ff. ad municipa.

¶ Fideiubens rempubli. ſaluam fore non tenetur ꝑ damno priuate pſone. Bar. in dicta. l. ii.

¶ Fideiuſſor rei in cā crimiali dz ſe obligare ad certā penā. Bar. in. l. ſi quid. ff. ō cuſto. re. ubi etiā tenet q̄ pena promiſſa ꝑ fideiuſſorem applicat fiſco. quod no.

¶ An is qui fideiuſſit pro obligato ad tempus tenea tur ſi tempus fuit prorogatum. doc. dicunt q̄ non niſi de eius voluntate fuerit facta prorogatio de fideiuſ. cō ſtitutus. ff. manda. l. ſi debitorem. et. l. ſi fideiuſſor. § . i. Spe. ti. de fideiuſ. § . i. v. illud autem. add Hoſti. in ſumma de arbi. § . qualiter. v. ſed prorogatio. Archi. xi. q. i. te quidem. adde de appel. preterea.

¶ An is q̄ fecit pacē cū aliquo dicat illā frāgere ſi fideiubet ꝑ eo qui illum accuſat. no. doc. in. c. ii. ō pac.

¶ An duo rei videantur inuicem fideiubere. no. in. l. vir vxori. § . ſi. ff. ad velle. Ly. in. l. i. C. de duo. re. Bartho. in. l. reos. eo. ti.

¶ An beneficium conceſſum reo extendatur ad fideiuſſores. no Ly. in. l. quotiens . C. de ꝓci impera. of fe. Bartho. in. l. cum filius. § . ſi ſtipulatus. ff. ō vbo. obli. no. in. l. fi. C. de fruc. et lit. expen.

¶ An fideiuſſor teneatur ad condemnationem q̄ creuit ex contumatia. no. Bar. in. l. i. ff. de in lit . iuran. et in. l. ii. ff. de publi. iudi.

¶ An ſententia lata ꝓtra reum poſſit mandari executioni contra fideiuſſorem ex iudi. ſol. Ly. in. l. fi. C. ō vſu. re . iudi. Bar. in. l. i. ff. iudi. ſol. doc. in. l. duobus § . penul. ff. de iureiuran. doc. in. c. peruenit. ō fideiuſ. bona glo. in. c. i. de iureiuran. li. vi. dixi aliquid ſupra.

¶ An abſolutoria lata pro fideiuſſore proſit reo . no. in. l. duobus. § . i. ff. de iureiuran. Bar. in. l. adulter. § . ſi eo tempore. ff. de adul.

¶ Plures caſus in quibus clericus poſſit licite fideiubere. no. xi. q. i. te quidem. doc. de fideiuſ. c. i.

¶ Qualiter conficiatur inſtrumentum cum aliquis promittit conſeruare fideiuſſorem indemnem. Spec. ponit ti. de fideiuſ. § . ii.

¶ Cum fideiubes pro aliquo adhibe cautelam ut facias tibi dari pignus vel is pro quo fideiubes faciat tibi inſtrumentum indemnitatis et pro ſecuritate det tibi pignus. et exnūc det tibi licentiā vēdendi illud. tex. videtur in. l. i. § . i. ff. de pigno. ac.

¶ De forma ꝓcipiēdi libellū qñ fideiuſſor petit ſe eximi ab obligatōe. vide Spe. ti. de fideiuſ. § . iuxta. et i ti. de iudi. § . vniuerſalia. v. ſi vero fideiuſſor. vid no. i l. ſi quis. ff. de nego. geſt. ad materiam vide quod no . Bal . in. l. ſi pro ea. C. man.

¶ Fideiuſſor qui ſe ſine mandato obligauit pōt agere contra reum ut ip̄m eximat ab obligatione ſi in ea diu ſtetit. ſicut ille qui cū mandato fideiuſſit. glo. in. l. ſed videamus. ff. de nego. geſt.

¶ Fideiuſſor de defendēdo ita liberatur lata ſentētia

UVA. BHSC. IyR_001

sicut fideiussor de iudicio sisti. tex. est in. l. cū querebat ff. iudica. sol. tex. in. l. grece. §. et post litem. ff. de fide ius. et quod ibi no.

¶ Fideiussor scolaris non habet priuilegia. aut. habita. C. ne fil. pro patre. de quo vide Bal. ibi.

¶ Fideiussor de dote dāda p muliere marito pōt dari p mulieré et añ matrimoniū z pstante. no. Inno. in c. p vīas. de dona. inť vir et vxo. Jo. an. i addi. Spe. ti. de dona. inter vi. et vxo. §. ii. v. notandū est.

¶ Fideiussor de euictōe ñ pōt agere ut libereť ab obligatione añq̄ res euincať. nec tūc habet locū. l. luti?. ff. man. hoc tenz By. in. l. facere. §. i. ff. solu. ma.

¶ Fideiussor qui promisit pro aliquo pro omnibus damnis mancamentis tenetur ad es alienum. ut. l. fi. C. de heredi. decurio. li. x.

¶ Fideiussor reputatur is qui passus est nomen suuz in actis apponi licet nihil dixerit. tex. est notabilis. in l. cum ostendemus. §. fi. ff. de fideius. tute. qui tex. nō videť esse alibi. sed forte est speciale in fideiussore pupilli. adde qō dicit bar. in. l. i. §. i. ff. a qui. ap. non licet. Jn ꝓtrariū facit quia fideiussor obligať verbis. C. de fideius. l. blanditius. dic de hoc ut no. do. Lar. flo. in cle. i. de ꝓcura. in ulti. oppo. et in. q. ii. z vide ibi glo. fi. adde Bar. in. l. ii. §. fi. ff. solu. ma.

¶ Fideiussor acceptus in pl? q̄ p̄ncipalis ōr accept? ō formā. tex in glo. generalit. §. fi. ff. de fideius.

¶ Fideiussor offerens rem purgat moraz principalis et sibi consulit intantum q̄ si reus postea fuerit in mora non nocet fideiussori. tex. est vnicus in. l. mora. ff. solu. ma. ſm intellectum doc. ibi.

¶ Fideiussor ō quē fit excussio sine nouo ꝓcessu pōt ipetrare ut etiā sine nouo ꝓcessu habeat regressū ꝓtra p̄ncipalē. glo. in. l. fi. C. de fruc. et lit. expen.

¶ An fideiussor sine mādato hēat bñficiū. l. si ꝓcurator. C. man. vide glo. in. l. videam?. ff. de nego. gest.

¶ Fideiussor datus coram iudice ordinario teneť coram delegato. glo. est in. l. ubi. ff. de iudi.

¶ An damnato principali videatur damnat? fideiussor. no. glo. in. c. i. de iniur. li. vi.

¶ Ille nō est idoneus fideiussor q̄ nō est eiusdē fori. vide Bal. in. l. fi. C. p quas psonas no. acq̄.

¶ Fideiussor nō pōt se obligare ad penā corporalem que venit imponēda reo. ut. l. si pro eo. C. ad turpil. vide p canonistas in rubrica. de fideius.

¶ Fideiussor ꝓmittens quē sistere in iudicio semel si stendo liberať. tex. in. l. gñaliter. §. i. ff. de fideius.

¶ Q.ō dicit fideiussorē debere p̄stari q̄n iminet euictio in limine ꝓtractus est vex. nisi emptor sciuerit rem alienam. vide Bal. in. l. i. C. de bonis maternis.

¶ Licet quando duo fideiubent pro aliquo quorum vnus nō potest fideiubere alter teneať insolidū tamen secus est si principaliter se constituant. vide Bal. in. l. si paternam. C. ad vell.

¶ Nullo iure cauetur q̄ fideiussor possit occidi si non exhibet eum pro quo fideiussit licet fideiusserit pro reo criminis sed tantuz pecunialiter punitur vel si dolo eū nō exhibet puniť arbitrio iudicis. no. xxiii. q. v. cū hō an aūt puniri possit pecunialiť. vide Archidi. in. c. ut cōmissi. de hereti. li. vi. Bal. de pac. constan. in. v. ab vniuersitate. colla. x.

¶ An fideiussor rei habeat beneficium excussionis ñ facre. questio fuit de facto. quidam dicebant q̄ non. p ea que no. Bar. in. l. fi. ff. si cer. peta. ubi dicit q̄ fideiussor potest conueniri non excusso principali quando difficile est conueniri principalē. per glo. in. l. ii. in p̄n. ff. qui satisda. cog. ꝓtrarium videtur verius per glo. i l. snia. C. de fideius. per quod videtur limitari dictū. Bar. in ꝓallegata. l. fi.

¶ An fideiussor excōicati possit ꝓpensare de eo quod creditor dz reo. Hosti. dicit q̄ sic. q̄ excōicatio nō trā sit in aliā psonā. de excep. cum inter.

¶ Si fideiussor soluit vsuras creditori an possit illas repetere a debitore. vide de fideius. peruenit. et regula damnum quod quis. li. vi.

¶ Fideiussor potest agere contra debitorem ut euz liberet ab obligatione in casibus qui no. in. c. fi. de fideius. adde alium in. l. si pro ea. C. mandat.

¶ Qualiter puniatur fideiussor datus ab accusatore no. in. c. scripta. de col. de.

¶ An ꝓrogato termino p̄ncipali intelligať ꝓrogat? fideiussori et an ꝓdemnato p̄ncipali videať ꝓdemnat? fideiussor. no. xi. q. i. te q̄dem. no. in. c. i. de iureiurā. li. vi. Inno. de fideius. quod q̄busdam.

¶ An obligatus ad dandū fideiussorē libereť dando clericū. Bar. in. l. qui satisdare. ff. ō fideius.

¶ An fideiussor de iudi. soluēdo teneať si est appellatum a snia. vide in. l. grece. §. illud. ff. de fideius.

¶ An beneficium diuisionis possit peti per fideiussorem ante litem cōtestatam. Bar. in. l. si dubitetur. ff. de fideius. per Bartho.

¶ An fideiussio de iudica. soluēdo semel cōmissa pōt iterato committi. vide Bar. in. l. fi. ff. de iudica. sol.

¶ An fideiussor possit dari p pupillo cuz auctoritate tutoris. no. Bar. in. l. marcellus. ff. de fideius.

¶ An fideiussor qui in veritate est p̄ncipalis possit in plus obligari q̄ p̄ncipalis. vide Bar. in. l. bi qui. ff. ō fideius. et in. l. si quis p eo. §. i. eo. ti.

¶ Fideiussor conuentus per instrumentum guarentiū quos ex forma statuti habet paratam executōez statim potest agere contra reum ut libereť. vi ō Bar. in. l. si fideiussor. ff. de fideius.

¶ Pena potest peti a fideiussore licz p̄ncipalis sit dānatus ad mortē. no. Bar. in. l. capitis. ff. ō fideiusso.

¶ An ō fideiussorē possit fieri executio. dixi aliqd. ō. vide Bar. in. l. si quis p eo. §. i. ff. de fideius.

¶ An fideiussor possit dari pro eo cui competit beneficium restitutionis in integrum. Bar. in. l. cuz quis. §. si quis pro reo. ff. de solu.

¶ An per dilationem secundi fideiussoris de iudicio sisti. et de iudi. sol. liberetur primus. vide Bart. in. l. valerianus. ff. de prero. stip.

¶ Fideiussor non obtinet a reo id quod soluit pro eo nisi probet eum tali solutione liberatum. vide Bar. in l. si ex duobus. §. quotiens. ff. iudi. sol.

¶ An fideiubens de defendendo z de iudi. sol. obligetur si reus moriať ante litem contestatam. Jo. an. in addi. Spe. in ti. ō fideius. §. in hoc. v. xii.

¶ An fideiussor qui constituit se principalem possit prius conueniri q̄ principalis. Specu. in ti. de renun. et conclu. §. i. et no.

¶ An mulier fideiubens pro aliquo obligeť. vi ō tex. de iureiuran. ex rescripto. in gl. in. v. et vxorē. ii. q. vi. nō solent. Bar. in. l. qui satisdare. ff. de fideius. vide in toto titulo. ff. et. C. ad vell.

¶ An fideiussores obligentur si contractus nō tenet. doc. de iureiuran. cum contingat. glo. in. c. grauis. de

UVA. BHSC. IyR_001

censi. et ibi Innocen. qui dicit q̃ non.
¶ Si per partes reuocatur in dubium fideiussorem non esse idoneum cui incumbat onus probandi. Inn. in. c. solet. de sen. ex. li. vi.
¶ An iurans non fideiubere pro alio astringatur tali iuramento. vide quod no. Jo. an. in. c. cũ. c. laycus. ꝺ so. compe. li. vi. Archi. xi. q. i. te quidem. et. c. se. ubi bonus tex. . vide do. Anto. in. c. cum quidam . ꝺ iure iuran. adde quod dicam. j. sub dictõne iuramentum.
¶ An fideiussor condẽnatus possit anteq̃ soluat obii cere exceptionem cedendarum. Spe. in ti. de renun. ⁊ conclu. §. i. v. sed pone.
¶ An obligatus ad restitutionem sub certa pena eũ tet eam si dat fideiussores de restituendo. glo. in. v. re stituerint. in. c. quia sepe. de elec. li. vi.
¶ An ubi q̃s artaꝛ ad dandũ fideiussorẽ possit dare pignora. glo. iii. q. iii. offeratur. et quod ibi no.
¶ An actor compellatur dare fideiussorem quando non possidet immobilia. vide glo. in prealleg. c. of feratur. in. v. fideiussores. glo. et Barto. in. l. multis. C. de princi. agen. in rebus. li. xii.
¶ An cleric⁹ q̃ agat noie alteri⁹ debeat pstare cautõ nẽ fideiussoriã vel sufficiat ypothecariã. vide Jo. an. de offi. delꝭ. coram. in glo. i. Archi. in dicto. c. offeratur.
¶ An fideiussor clerici possit conueniri coraꝫ iudice seculari. dixi. s. adde doc. de iureiuran . ex rescripto. Spe. ti. ꝺ compe. iudi. adi. §. regulariter. v. sed pone clericus. Archi. xi. q. i. te quidem. adde Bal. C. de priuile. do. super Rica. dic q̃ hoc est casus. in. l. si re⁹ ff. iudi. sol. et in. l. et sed si restituatur. §. i. ff. de iudi. i q̃bus pbatur q̃ declinatoria fori competens reo non ꝓpetit fideiussori. ad idem facit. l. exceptiones q̃ pone ff. de excep. et. l. idemq;. §. generaliter. ff. man.
¶ Fideiussor non agit contra fideiussores nisi habeat iura cessa. secus in contutoribus. Joban. an. in addi. Spe. in ti. de fideius. super Rubrica et titu. de cessio. actio. §. i. v. sed pone debitor.
¶ Fideiussor agit rõne iuramenti coram ecclesiastico iudice ut libereꝭ. de foro compe. c. fi. li. vi.
¶ An fideiussor conueniendus sit coram quo conue niendus esset principalis. Spe. in ti. de compe. iudi. adi. §. i. v. sed pone clericus.
¶ Fideiussor non solum debet esse idoneus facultati bus sed etiam facilitate conueniendi. ff. in ius vo. ut eant. l. i. ff. qui satisda. cog. l. ii. in prin.
¶ An fideiussor protestans vel denuntians creditori q̃ per metum fideiubet teneatur. vide. C. de pac. l. pacta nouissima. facit quod no. Archidia. xxvii. di. quod interrogasti. et. xxxi. q. ii. lotharius.
¶ An fideiussor possit ꝙueniri añq̃ creditor vẽdat pig nus. no. in aut. de fideius. §. si vero ñ valuerit. in glo. sumat. no. Bar. ff. de fideius. l. iter eos. §. creditor.
¶ An fideiussor possit interuenire in ꝓtractu cui lex obuiat. no. ff. de condi. indebi. l. si nõ sortẽ. §. sed et si post. in glo. nec in stipulatũ. vide no. in. l. i. C. de fide ius. mi. in glo. nec cogeris. ubi Ly. in. i. q. C. de ꝑdi. mino. l. et si is quẽ. in glo. fũt plene. p Bar. in. l. cum lex. ff. de fideius. Jo. an. in. c. cũ ꝓtingat. de iureiurã.
¶ An fideiussor possit cum effectu interuenire pro p digo furioso seu pupillo. no. ff. de fideiusso. l. marcel lus. et ibi Bartho.
¶ An fideiussor minoris restituaꝭ. no. ff. de ꝓcura. l. ñ minor. in glo. succurrit. ⁊. ff. de mino. l. iii. §. ſz vtꝝ in glo. interdũ. ff. de arbi. l. si pupillus. viꝺ. l. fi. in gl. ii. C. de fideius. mino. Bar. in dicta. l. marcellus.
¶ An in obligatõibus facti possit interuenire fideius sor. dixi. §. adde bar. in. l. si q̃s ꝙ eo. ff. de fideius. gl. i. ⁊. ff. de duo. re. l. nẽo. ff. de solu. l. iter artifices. ff. ꝺ ver. ob. l. ii. in p̃n. et. l. cũ filius. §. i. in gl. ii. eo. ti.
¶ Fideiussor non potest in plus se obligare q̃ p̃ncipa lis. ut. l. grece. §. illud. et. l. hi qui accessionis. ff. de fi deius. quod vero intellige quando in plus se obligaret q̃ quo ad ipius exactionis potentiam. ar. no. in. l. sed et hoc ita. iuncta glo. ff. de re iudi. ⁊ ita tenet Ang. in dicta. l. hi qui. et an obligatus in plus teneatur saltez in eo in quo obligatur principalis. vide in dicta. l. gre ce. §. illud. et in. l. si ultra. C. de fideius. et quando di catur in plus obligari. vide glo. et Bart. in. l. si pupil lus. ff. de verbo. obli. facit insti. de actio. §. plus.
¶ Fideiussor nõ põt obligari ad diuersã rem q̃ p̃nci palis. ut. l. grece. §. si q̃s stichũ. et. l. fideiussor. ff. de fi deius. ad quod vide. Bar. in. l. ii. §. i. ff. q̃ satisda. co.
¶ Si ad petitionem fideiussoris fit preceptum debi tori q̃ soluat an possit creditor virtute dicti precepti exigere a debitore. vide Ange. in consilio suo. ccxi. q̃ incipit viso puncto.
¶ An fideiussor possit interuenire in delictis. no. ff. ꝺ fideius. l. si a reo. §. fi. et ibi Bartho.
¶ Si fideiussor interuenit in criminibus ⁊ reus p̃nci palis fugit an simili pena teneatur. no. Ly. C. de cu sto. re. l. ad commentariensez. in fi. Bar. ff. eo. l. si q̃s Ly. C. de fideius. l. si barsatoram. faciunt q̃ dixi. s.
¶ Fideiussor qui interuenit in maleficiis et bona non sufficiunt an teneatur. vide Jo. an. in addi. Specu. in ti. de fideius. in Rubrica. Item si soluit simplum ⁊ du plum an repetet et si promisit presentare an teneatur soluere ultra presentationez. vide Joban. an. in addi. Spe. in ti. de fideius. §. fi. in fi.
¶ Qua actõe teneaꝭ fideiussor si facit quo min⁹ pos sit rem debitã dare. ff. ꝺ dolo. l. si fideiussor. ff. ꝺ vsur. l. mora. in fi. Bartho. in. l. mora. ff. de verbo. obli.
¶ An fideiussor teneatur ex mora in accessoriis . no. ff. de eo quod cer. loco. l. centum capue. in glo. ii. ⁊. l. i. eo. ti. in glo. i. et vide Barto. ff. loca. l. quero. ⁊ ibi no. ff. de verbo. obli. l. mora. in glo. i.
¶ An fideiubens simpliciter videatur fideiubere in vsuris. no. C. de fideiusso. l. fideiussor. in glo . ii. et ibi Ly. in. i. q. no. ff. loca. l. quero. in p̃n. in glo. prestabiꝭ ff. de eo q̃ cer. lo. l. centũ. in glo. magna. ⁊. l. fi. in gl. fi. eo. ti. et ibi Bartho. et de fideius. c. constitutus.
¶ An fideiussor teneatur ex vera mora principalis. no. Bar. de ver. obli. l. cum filius. §. i. ⁊. l. mora. ⁊. l. si seruũ. §. nũc videam⁹. in gl. in totã. ⁊ ibi Bar. e. ti.
¶ Quis ñ possit fideiubere in specie ubi debitũ nõ est in pecunia vel ecõuerso. no. ff. ꝺ pfti. pecu. l. i. §. an po test. in glo. valere. ff. de fideius. l. si ita. et ibi Bartho.
¶ Fideiussor qui promisit pro aliquo pro omnibus damnis et mancamentis tenetur ad eo alienum. vide no. in simili. in. l. subsignatum. §. bona. ff. de ver. sig. iuncto. §. q̃ si delinquentes. in auten. de man. princi.
¶ Si fideiussor obmittat executionem competẽtem an agat contra reum si soluat vel si sit condemnatus. no. ff. man. l. si fideiussor. §. quedam. in glo. ꝓcurato riã. et. C. manda. l. si p ea. in glo. fi. ⁊ q̃ ibi no. Ly.
¶ An fideiussor utatur exceptione principalis. no. ff. si quis cau. l. sed et si quis. in glo. quid ergo. C. ꝺ nõ

UVA. BHSC. IyR_001

mme.pecu.l.tam mandatori.ff.de pac.l. heredi.§. ff.i glo.fi.institu.de replica.§.fi.in.glo.fideiussoribꝰ Ly.in.l.penult.C.de preci.impa.of.Bar.i.l.cum filius.§.in hac.ff.de v.obli.de censi.grauis.in.glo. iii.Spec.de compe.iudi.adi.§.pmo.v.xxii.in fine

¶An pactum uel alia exceptio fideiussoris prosit principali. no.ff.de pac.l. fideiussoris.in.glo.ii.et.l. idem in duobus.§.fi.eo.ti.

¶An fideiussori prosit exceptõ quaz impetrauit ꝑn cipalis a principe no.Ly.C.ꝺ preci.impa.offe.l.ii. in penult.q.Bar.ff.ꝺ v.obli.l.cũ filiꝰ.§.ꝑmo.in.fi.

¶Plures fideiussores insolidum obligati habent be neficium epistole diui adri.no.ff.ꝺ consti.pe.l.si duo. insti.de fideiuſ.§.si plures.in.glo.i.et.glo.partes. Ly.C.de fideiuſ.l.fideiussor.et.ff.eo.li.si plures. uide.Bar.in.l.si dubitetur.in principi.eo.ti.uide. Bart.i.l.si titiꝰ.et seya.eo.ti.z i.l.si cõtendat.e.ti.

¶Fideiussor non idoneus quandoqz habetur ꝑ ido neo.no.ff.si quis in ius vo.l.i.in glo.ii.no.in.l.iii.ff. de fideiuſ.et ibi Bar.

¶An si fideiussor efficiatur non soluendo debeat ite rum prestari satisdatio.Bar.in.l.litibus.C.ꝺ agri. et censi.li.xi.ff.de fideiuſ.l.iii.in fi.et ibi Bartho.et l.iiii.ff.de preto.stipu.

¶Si fideiussor denuntiat creditori ut eum non acci piat si nihilominus accipit an teneatur.no.Ly.C.ꝺ pac.l.pacta nouissima.in.i.q.Specu.in ti.ꝺ fideiuſ. §.i.v.quid si fideiussor.

¶An sublata obligatione principali sit sublata fide iussoria.no.Ly.C.de fideiuſ.mino.l.ii.

¶An fideiussor possit appellare a snia lata ꝓtra prin cipalẽ.no.C.ꝺ usur.rei iudi.l.fi.i glo.ad fideiussores

¶Quando possit opponere fideiussor ut actiones si bi cedantur.no.ff.de fideiuſ.l.si stipulatus.§.ex duo bus.z ibi Bar.Ly.in.l.ii.C.eo.ti.Spe.ti.de ceſ. actio.§.i.v.sed quid ecce.z ibi Jo.an.

¶Si fideiussor succedit reo vel ecõtra an extinguaꝫ obligatio.no.ff.de fideiuſ.l.gñaliter.et ibi Bar.et de solu.l.stichum.§.quod vulgo.z ibi Bar.no.ff.de se para.l.debitor.in glo.i.Spe.eo.ti.§.i.v.penul.

¶Que remedia hz fideiussor ꝓtra creditorẽ ut sibi ce dantur actiones.no.ff.de fideiuſ.l.cum is qui.vide Bar.C.eo.l.cum alter.et ibi Ly.

¶Si sunt plures fideiussores an possit debitor vnuz tantum liberare aliis manentibus obligatis.no.ff.de solu.l.in his.§.si duos.

¶An fideiussor in iudicio teneatur ultra veram sortẽ vel debeat dari ab initio.no.ff.de in lit.iur.l.i.in glo. i.ff.qui satisda.cogũ.l.siue in duplum.iuncta.l.ii.in glo.penul.et fi.eo ti.

¶An fideiussor ꝺ iudicio sisti intelligaꝫ usqz ad sniaz no.ff.qui satisda.cog.l.ii.§.in fideiussore.in gl.ꝑmi sit.insti.de attiliano.tuto.§.sed et hec.in glo.penul. vide Bar.i.l.grece.§.et post litẽ.ff.de fideiuſ.Spe. eo.ti.§.i.v.quid de fideiussore.

¶Usqz ad quantum tempus tenetur fideiussor de iu dicio sisti.no.C.de fideiuſ.l.pe.in glo.vide Bar.in dicta.l.grece.§.et post litem.

¶Fideiussor ꝑmittens dare qcquid fuerit iudicatũ tenet deponere si id fuerit iudicatũ.vide Ange.in con silio suo.ccxi.qꝺ incipit viso dicto puncto.

¶An fideiussor de iudicio sisti liberet ꝓdẽnato ꝑnci pali.no.ff.q satisda.cogũ.l.si vo.ꝑ ꝓdẽnato.in glo.i.

¶An de iudicio sisti dicat ꝑ ꝑie fideiussor.no.ff.q satisda.cog.l.ii.§.i.in fi.glo.et ibi doc.

¶An talis fideiussor liberetur soluto interesse ab exi mente.no.ff.de eo ꝑ quẽ fac.erit.l.fi.in glo.fi.

¶An fideiussor de iudicio sisti datus in vno iudicio teneat in alio.no.ff.qui satisda.cogun.l.iulianus.

¶An contra fideiussorem ꝺ iudicio sisti sub pena ne cessario libellus offeratur.Joban.an.in addi.Spec. in ti.de fideiuſ.§.fi.

¶An fideiussor de iudicio sisti statim conueniri possit si reus interpellatus non stetit.Spec.in ti.de dolo et contu.§.restat.v.sed pone.

¶Fideiussor de iudicio sisti dari non potest.qui non possidet immobilia.no.in auf.de exhi.et introdu.re. §.sanctimus.in glo.fideiussione.col.v.

¶Qui dat fidelitatem de iudicio sisti an teneatur ob ligare omnia bona sua.no.Bartho.in.l.pretorie.la. iii.ff.de preto.stipu.

¶Fideiussor cum agit mandati tenetur ostendere do minum seu reum principalem liberatum et cauere de defendendo.ita tenet Bar.in.l.si ex duobus.§.quo tiens.ff.iudi.sol.faciunt que dixi.ö.

¶Qñ ꝑncipalis est multum idoneus nõ põt repelli fideiussor rõne inopie.et idẽ ecõtra qz ꝑ fideiussorem supplere videt ꝑ patrimoniũ principalis debitoris.ut legit et no.ff.de fideiuſ.l.si plures.§.i.et ibi glo.sup v.aggregande.Idem dicit Bal.in.l.mulier.C.de iu re do.et ibi glo.innuit ꝑmũ videlicet qꝺ qñ ꝑncipalis est multum idoneus ql̃iscunqz fideiussor sufficiat.

¶An fideiussor possit anteqꝫ ꝑncipalis in mora cõsti tui.vide.ff.de fideiuſ.l.si testamẽto.§.fi.et.l.centum capue.ff.de eo qꝺ cer.lo.ubi Bar.adde qꝺ in obligati onibus facti non põt fideiussor in mora constitui ante ꝑncipalẽ.ut.ff.de ope.libe.l.si libertus moram.ff.de verbo.obli.l.cum filius.§.ꝑmo.

¶Licet fideiussor non possit ab initio in plus obliga ri qꝫ ꝑncipalis in respicientibus substantiam obligatõ nis ex post facto.tamen ꝑpter aliud accidẽs potest in plus teneri.ideo valz fideiussio cum pena licet pricipa lis obligatio non sit cum pena.ita dicit Bar.in dicta l.centum capue.hoc verum nisi iuret.ꝺm Bar.in.l.si quis pro eo.ff.de fideiuſ.

¶Ex nã obligatõnis ꝓsonalis nõ ꝓpellit qs ad dan dum fideiussorẽ.ff.de consti.pecu.l.q aũt.§.i.

¶Obligatus ad dandũ fideiussorẽ certã ꝓsonã ubi il la ꝓsona nõ velit vel nõ possit fideiubere etiã ꝑcedente mora obligati liberant soluendo interesse vel idoneum fideiussorẽ dando.ut in.l.qui aũt.§.sed et si quis.ff. de constitu.pecu.

¶Si ex duobus fideiussoribus vnus habuit pecuniã a dño et alter ꝓueniat põt petere ut suo piculo ille con ueniat ad quẽ pecunia illa ꝓuenit.nõ.in.l.si ut certo. §.si duobus vehiculũ.ff.commoda.

¶Si promitto tibi soluere aut dare fideiussorem in pasca eueniente tempore potes me compellere ad sol uendum.nec liberor dando fideiussorẽ.Buil.z Bar. in.l.quãuis.ff.de pigno.ac.

¶In actione institoria instituens conuenitur ut prin cipaliter obligatus non ut fideiussor.ff.ad macedo.l. item si filius.§.iterdum.

¶Fideiussor intercedẽs in dubio videt intercedere in obligatione ꝓsenti nõ futura.ff.de pecu.l.eo.tpe.

¶Fideiubens ñ videtur mãdare qꝫ creditor mutuet

UVA. BHSC. IyR_001

ter. in. l. i. §. quid ergo. ff. quod iussu.

¶ Fideiussor a fideiussore accipi potest. ut. ff. ad velle l. si mulier. §. i.

¶ Fideiussor potest omittere exceptionē ex psona sua competentez et soluere ac repetere. ff. ad velle. l. si mulier quod ex promissione. ff. manda. l. idemqꝫ. §. generaliter. ubi glo. allegat multos ter. vide. l. si fideiussor §. in omibus. ubi plene glo. eo. ti.

¶ An obligatio fideiussoria extinguat principali mor tuo sine berede. ff. de pecul. l. i. §. idem pomponius. et ibi Bar. et Bartho. in. l. si postq̄ ut le. no. ca. ea. adde. ff. cōia predio. l. receptum est.

¶ An fideiussor aliter liberetur q̄ solutōe puta qz acceptilatū est sibi. vel qz legata est liberatio. vel qz succedit creditori. vide dicta. l. idemqꝫ. §. si cui. ff. manda.

¶ Si fideiussor creditori delegat debitorē suū qui nō est soluendo. an habeat mandati actōez ptra debitorē. vide. ff. man. l. inter causas.

¶ Licet fideiussor sit tutus exceptōne psonā suā cōcernente tñ qz soluēdo liberat reū hz actionē mandati ptra debitorē. vide. ff. man. in. l. idemqꝫ. §. generalit. et. l. si fideiussor. §. quedam.

¶ Si debitor ꝓmittit fideiussori eū extrahere ab obligatōne implet ꝓmissū dando aliū eque idoneum. ut ff. de consti. pe. l. qui aūt. §. pe. vide Bal. in. l. lutius. ff. man. et. l. si mandato meo. eo. ti.

¶ An is qui fideiussit pro dilapidatore possit petere ut eximatur ab obligatōne. dic q̄ non. per. l. si creditores. ff. de priui. cre.

¶ An fideiussor ꝓ obligato in diē si soluat añ diē habeat actionē. vide. ff. man. l. si fideiussor.

¶ Quid illa verba operant exigas facias piculo meo an inducant fideiussorem. vide. ff. man. l. si mādauero §. fi. et. l. si vero non remunerandi. §. si quis mādauerit. et. §. sequen. eo. ti.

¶ Fideiussor soluens plus cum potuit liberare reum soluendo minus non habet actionem contra principalem nisi in minus. ff. man. l. fideiussorem.

¶ Fideiubens mandato alicuius pro aliquo presente et sciente habet obligatum utrumqꝫ. vide. ff. manda. l. qui fide. et quod ibi no.

¶ Si fideiussor pecuniā offert z ꝓsignet agit mādati. ac si soluisset. ut. ff. man. l. q̄ mutuā. §. i.

¶ Duo mādatores insolidū obligant z an habeāt bñficiū diuisionis. vide. ff. man. l. creditor. §. duobꝰ.

¶ Pendēte appellatōe ō fideiussorē ꝓncipalis ñ pōt ꝓueniri. ut. l. creditor. ff. man.

¶ Fideiussor pro dote pōt dari ex pte mulieris. ut. l. creditor. §. lutius. ff. mand. vide. C. ne fideiuss. dotidentur. in rubro et nigro.

¶ An obligatus satisfacere liberet dando fideiussorē dixi aliquid. s. vide. ff. qui. mo. pig. vel ypo. sol. l. itez liberat. §. pignus. et eo. ti. l. obligatus.

¶ An sufficiat fideiussori agenti mandati contra principalem ostendere instrumentum in quo creditor cōfiterur sibi a fideiussore solutum. vide glo. et Barto. ff. de iureiuran. l. duobus. §. i.

¶ In mādato de fideiubendo includit mandatum ō soluendo. ut. ff. de condi. indebi. l. indebitū.

¶ An qui scienter recipit fideiussorem minus idoneū ipm approbet. no. ff. de in diem adiec. l. si venditor. et quod ibi nota.

¶ An fideiussor possit renuntiare beneficio qō habet ut prius principalis ꝓueniatur. no. glo. in aut. de fide ius. §. i. no. in aut. presente. C. eo.

¶ An creditor q̄ hz pignus possit fideiussorē ꝓuenire glo. dicit q̄ sic. in aut. de fideius. §. i.

¶ Qō ꝓus ꝓueniat ꝓncipalis q̄ fideiussor nō hz locū in campsoribus. no. in aut. de fideius. §. argentarioꝝ. vide Bal. in. l. frustra. C. de nō nu. pe.

¶ An delictum principalis noceat fideiussori. vide Bar. in. l. iii. §. sed is pro quo. et ibi per Jaco. butri. ff. quod quis. iur.

¶ Judex nō recipiēs idoneū fideiussorē vel facultate ꝓueniendi vel quo ad facultates nō ꝓiudicat ptī quin aliū possit postea exigere. ff. si qs in ius vo. non ie. l. i.

¶ An clericus possit fideiubere pro layco coram iudice seculari. glo. tenet q̄ sic. nisi pena fisco applicetur quia in illa non potest fideiubere. ut in dicta. l. i. ff. si quis in ius vo. non ie.

¶ Ubi quis tenet dare fideiussorē si nō pōt liberatur iurando. glo. in. d. l. i. ff. si qs in ius vo. nō ie. vide ibi glo. et iura que allegat. z. l. i. ff. qui satisda. cogun. ubi habes formam iuramenti.

¶ An fideiussor dicatur idoneus consideratur ex duplici capite. scz ex facilitate conueniendi. et ex bonis. ff. qui satisda. cog. l. ii. et hec est causa quare nō possit dari fideiussor alterius fori. ut. l. i. ff. si quis in ius vo. quod facit contra id quod dixi ꝓxime de clerico. Idē si esset alius nobilis vel potens vel habens priuilegia i iure. ſm glo. in dicta. l. i. idem in aduocato cauilloso. scōm Bartho. ibi. Item oportet q̄ sit idoneus ex fiō ut quia non sit vnus mendax. ut. ff. de verbo. obli. l. si stipulatus. in fi.

¶ Fideiussor de iudicio sisti non est proprie fideiussor quia reus promittit venire ille presentare sed late dicitur fideiussor quia alterius fidei susceptor dicitur. ita dicit glo. ff. qui satisda. cogun. l. ii. per. l. i. et. l. si vero §. fi. et. l. fideiussor. eo ti. qui optie declarat. adde no. C. ad turpil. l. sicut reus. Spe. ti. de solu. §. fi. v. sed pone. et. v. sed cum principalis. adde qō no. Bal. in l. i. ff. qui satisda. cogun.

¶ An fideiussor de iudicio sisti artetur ad ꝓmittēdū certam quantitatē. Bar. tenet q̄ nō. in. l. ii. §. fi. ff. q̄ satisda. cog. exceptis quibusdam casibus. vide in. l. fi. ff. de preto. stip. Et ad quid teneatur talis fideiussor. vide Bart. in dicta. l. ii. §. fi.

¶ An obligatus ad satisdandum debeat dare fideiussorē q̄ renūciet bñficio de fideiussoribus. vide Bul. de fuza. ff. qui satisda. cog. l. ii.

¶ Quedā psone inhabiles ad satisdādū in iudicio habentur. ff. qui satisda. cog. l. de die. §. i.

¶ Fideiussores de iudicio sisti in criminalibus dātur in certa quantitate quia non recipiunt extimationem no. ff. de custo. reo. l. iiii. Idem in spiritualibus. ff. de reg. iur. l. libertas. ita dicit Pe. in repeti. l. iulianus. ff. qui satisda. cogun. ubi etiaz tractat plene an fideiussor de iudicio sisti in crimialibus possit se obligare ad penam personaiē. ō quo dixi. ō.

¶ Quid de hac ꝓmissione ꝓmitto de iudicio sisti et q̄ reus faciet cetera q̄ ptinēt ad litē an talis fideiussor teneat ad aliqd post sniam. vide in dicta. l. iulianus.

¶ Si fideiussor est conuentus excusso principali debitore non proficit quando ipsi debitori superuenit facultas soluendi pendente iudicio. ff. qui satisda. cogun. l. sciendum. §. fi. et ibi Bal.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Vbi exceptio nō cōpetit ꝑncipali ex neceſſitate eiꝰ qui eā nō pōt ad exercitiū deducere attento ſuo ſtatu hec nō ꝓpetit ſuo fideiuſſori. ff. q̄ ſatiſda. cog. l. ſi vero. §. qui pro rei. et. l. ſed et ſi quis. §. rei.

¶ ꝑer receptionē fideiuſſoris in minori q̄ntitate q̄s nō preiudicat debito. ff. de eo ꝙ quē fac. er. l. fi. §. fi.

¶ Fideiuſſor promittens animo nouandi dicitur fideiuſſor. ter. cum glo. ff. de pac. l. in perſonam. §. i. ꝛ talis non habet beneficium ut prius conueniatur princi palis. Buil. in dicta. l. in perſonam. adducit. l. qui libertinos. §. fi. ff. de ope. lib. et quod no. in. l. litibus. §. fi. C. de agri. et cenſi. li. xi.

¶ Fideiuſſor dicit̄ ꝓueniri noie ꝓprio licꝫ ex facto alieno. glo. in. l. poſt rem. ff. de tranſac.

¶ Si fideiuſſor denūtiet creditori ne mutuet q̄ debitor factus eſt inops an valeat denuntiatio. et q̄d opet̄ vide glo. ff. de ꝓcura. l. titius. et qō ibi no. Bar.

¶ Quod dicit̄ imputari fideiuſſori ſi nō opponat exceptionem eſt uerū ſi non opponat uoluntarie ſecus ſi repellat̄ ſtatuto. l. at qui natura. §. cū me abſente. ff. de neg. g. glo. in. l. nam et ſeruꝰ. eo. ti.

¶ Licet obligatio fideiuſſoria ab initio non ſubſiſtat ſine principali ex poſt facto tamen ſecus. ff. de mino. l. iii. §. ſed utrum. et ibi Bar.

¶ Pro eo qui omnio non eſt ſoluēdo pōt intercedere fideiuſſor. glo. ff. de minoribus. l. iii. nam licet non eſt ſoluendo tamē obligatus eſt naturaliter ſed obligationi naturali poteſt accedere fideiuſſor ut habet̄ in. l. i. ff. de fideiuſ. ergo ſi dicat̄ nō pōt fideiuſſor in plus obligari ꝛō reſpōdeo uerū ſed efficatius bene poteſt obligari in plus ut. no. Bar. in. l. marcellus. ff. de fideiuſ. et in. l. ſi pupillus. ff. de v̄bo. obli.

¶ Difficile eſt inuenire fideiuſſorem in aliena patria. ff. de iudi. l. ii. §. legatis.

¶ Si mulier intercedens tradat pignora ipſo iure tenet traditio. ff. de rei uendi. l. redemptores. §. i.

¶ Brauatus a teſtatore ut pro aliquo fideiubeat ſi ſoluit non agit mandati contra eum ꝑ quo fideiuſſit q̄ non eius mandato fideiuſſit ſed teſtatoris. ff. de uſuf. ea. re. que uſu conſu. l. tribus. et ibi vide Bar. in. l. ſi fideiuſſor. ff. de lega. i.

¶ An ꝑuilegium fori competens principali tranſeat ad fideiuſſorem. Buil de ſuza. tenet q̄ non in. l. ꝑſenti C. de his qui ad eccle. confu.

¶ Si agitur ad ſuppletionē precii contra emptorem an fideiuſſor emptoris conueniatur. uide in. l. i. C. de ſi. fa. mino.

¶ ꝑriuilegium perſonale ut quis non poſſit trahi extra locum non extenditur ad fideiuſſorem. no. Buil. in. l. C. quādo impa. inter pu. et ui.

¶ An et quando fideiuſſor accedat ciuili obligationi tantum uide glo. in. l. penult. C. de non nume. pecu. adde glo. que tenet q̄ ſic in. l. i. ff. de fideiuſ. contrariū tenz glo. i. l. ſi ſtipulatꝰ. eo. ti Bar. ꝓcedat i palle. l. i.

¶ Fideiuſſor ꝑ cōductione ad tempus non tenetur ut. C. loca. l. cum hermes.

¶ Fideiuſſor intercedens animo donādi nō habet exceptioné competentē reo. no. ff. ō dona. l. fideiuſſori.

¶ Fideiuſſor tenet̄ de incremēto ad rem. l. ſi ab uno ff. ut lega. no. ca. et. ff. quorū lega. l. i. §. fi. et. l. ſequē.

¶ Fideiuſſor large dicit̄ ois ꝑ alio promittens. ff. de acti. et obli. l. i. §. uerbis.

¶ An pater qui aliquo caſu tenet̄ ut fideiuſſor filii gaudeat beneficio. auten. ꝓſente. §. de fideiuſ. dic ut. ff. de v̄bo. obli. l. ſi ſeruū. §. nūc uideam?. ꝛ q̄ ibi no.

¶ Qui ꝑmittit ſe ſoluturū pro alio uidet̄ fideiuſſor ff. de v̄. obli. l. ſi ita ſtipulatus. §. poſſum.

¶ An fideiuſſores in dubio uideant̄ obligati i ſolidū uel ꝑ parte ut nō teneāt̄ ut duo rei et quid de aliis ſe acceſſorie obligantib? uide Bar. i. l. eādē. de duo. re.

¶ Fideiuſſor indemnitatis differt ab alio fideiuſſore ſcōm Bar. in. l. poteſt. ff. de fideiuſ.

¶ An exceptō diuiſionis poſſit opponi ꝑ fideiuſſorē poſt litem conteſtatā. uide. ff. de fideiuſſ. l. ſi dubitet̄ adde quod dixi. ſupra ſub dictione exceptio.

¶ Si unꝰ ex fideiuſſoribꝰ ſua ſpōte offert ōbitū ꝛ petit q̄ ſibi cedat̄ actio contra fideiuſſorē an audiatur. uide Bar. ff. de fideiuſ. l. fideiuſſoribus ſuccurratur

¶ Quando fideiuſſor non eſt ſoluēdo licitū eſt ſibi uendere ō bonis principalis et ſatiſſacere creditoribꝰ ne includatur in carcerē Bart. et Bal. in auten. ſi captiui. de epiſ. et cleri.

¶ Fideiubens aliquē ꝓſentare quāto tēpore duret obligatus. uide. l. pe. C. de fideiuſſo. adde Jo. an. in addi. Spe. ti. de accu. §. ſequit̄. v̄ſi pozzo. Bar. i. l. ſi quis. ff. de cuſt. reo. ubi glo. Bal. in. l. qui crimen C. qui accu. non poſ.

¶ Fideiubens aliū preſentare liberat̄ ſi poſtea reus banniat̄ ex alia cauſa ꝑpter quā oportet ſe abſentare a loco ubi ſiſti debeat niſi data opera ꝑ fideiuſſorē id factū ēe. no. Bar. i. l. ſi uero. i prin. ff. q̄ ſatiſda. co.

¶ Fideiubens de euictione quotcunq̄ ānis ſteterit in obligatione nō pōt petere ſe eximi. Jo. an. i addi. Spe. ti. de iudi. §. i. v̄ ſi vo. fideiuſſor. ff. ſol. ma. l. facere. et ibi Bal. Ly. in. l. ſi pro ea. C. man. et dicit ēe notandum quia nō ꝓcedit hic libell? fideiuſſoris peto me eximi a fideiuſſione quia diu ſteti i obligatōe et hoc eſt notanduꝫ ꝑ fideiuſſoribꝰ tutoruꝫ q̄ durāte tutela nō poſſūt petere ſe eximi ab obligatione. quia non poſſunt ꝓueniri. ut. l. niſi finita. §. fi. ff. de tu. et ra. diſ. ita dicit Bal. in dicta. l. facere que ſunt notanda bene.

¶ Fideiuſſor poteſt repetere uſuras a reo. quia quo ad ipſū nō ſūt uſure ſed fruct. ar. l. et in cōtraria. ff. ō uſur. et ibi ad hoc illaz. l. inducit Bal. et remittit de hoc ad. c. ii. ō fideiu. ꝛ q̄ nō. Arch. xiiii. q. iii. i ſūm.

¶ Si fideiuſſor capiat̄ ꝑ debito poteſt petere ut ab eodem iudice capiat̄ reus principalis licet alias non ſit ſubiect? iuriſdictōni illius. uide. Ja. but. in. l. cū eorum. C. ō ſen. et interlo. om. iudi. q̄ Bal. limitat ibi in fideiuſſore et reo iudicii. ſecus in fideiuſſore cō tractus. credo dixiſſe aliquid ſupra.

¶ Fideiuſſor in iudi. ſol. intelligitur acceptus ſuper ſorte et uſuris. ut. l. quero in principi. et ibi glo. et Bar. ff. loca. quod not.

¶ An fideiuſſor ſimplicit̄ acceptꝰ intelligat̄ acceptꝰ ſuper omnē cauſam. uide glo. in. d. l. quero et in. l. centū capue. ff. de eo quod cer. lo.

¶ Quando reus promittit fideiuſſori cōſeruare eū indemnē talis ꝑmiſſio plenam habet ſignificationem de fideiuſ. c. ii. no. Bar. i. l. pater. ff. de do. prele.

¶ Qualiter ꝑferatur ſententia quando petit̄ cōſeruatio idemnitatis. no. i. l. ii. C. ō ſen. q̄ ſi certa quāti

¶ Si fideiuſſor paſſus eſt iniuriam abſq̄ rei culpa non habet regreſſum contra reum. ſcōm glo. in. l. exceptōe. ff. ō fideiuſ. et refert Bal. i. l. ſi ꝑ ea C. man.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Fideiubens pro aliquo castellano nō tenetur si ille fecit robariam. q; fideiussit apud rem publicam ñ apō puatam. ar. l. i. ii. responso. ff. de magis. conue. et ibi Bal. inducit illum tex. ad hoc.

¶ Qñ fideiussor appellat debet appellare suo ꝓprio nomine et pro suo interesse nō nomine ꝑncipalis. l. fi ꝓcuratorio. §. sed si alius. ff. quādo appel. sit. ⁊ Bar. in. l. a sententia. §. item fideiussores. ff. de appel. adde quod idem dicit in. l. si qui sepatim. §. fi. eo. ti.

¶ An fideiussor carcerat⁹ qui nondum soluit debeat petere a reo factum uidelicet ut excarceret uł ad inter esse quia detinet ꝑ debito declarato. do. Anto. dicit hic se cōsuluisse q; utroq; modo agere pōt. uide Bal. in. l. i. C. de sen. que si. certa quanti.

¶ Fideiussor poterit ꝑ suo fideiussore testificari prose quendo būficium excussionis licet i instrumēto caueat q; quilibet se ꝑncipaliter obligauerit. Bal. in. l. dictā tibus. C. de testa.

¶ Damnatus fideiubere pro alio in testamento non potest petere cautionē indemnitatis quia ut dixi. ē. si soluit non repetit. secus si quis fideiubet sua sponte in cōtractibus. Bal. in. l. santimus. C. de ṽbo. sig.

¶ Si promitto fideiussorem euictionis extrahere de obligatione ad eius petitionem et creditor noluit eum mutari nō cogit alium accipe. ff. manda. l. si mādato meo. §. i. et sic si ego facio iuxta posse nō incido i penā quia illud factum nō est potestatiuum sed mixtū. C. de instit. et substit. l. i. ff. de contrahen. emp. l. labeo. unde cū ipsa res habeat in se difficultatē nō incido in penam ar. eorum que. no. in. l. continu⁹. §. cū quis. ff. de ṽ. obli. dic ergo q; illud quod hoc casu non poterit fieri per modū liberatōis fiat ꝑ modum cautionis. ar. eorum que nō. glo. in. l. si pater. C. de coll.

Fidutia. uel Fidantia. An iudex debet dare fiduciam et si dederit an teneat ipsā seruare. no. Ly. C. de his qui ad eccles. confu. l. ꝑsenti. ff. de do. l. i. no. Bar. i. l. relegati. ff. ō pe. xxii. q. ii. ualere. ⁊ ibi. arch. et. i. di. ius militare.

¶ Fiducia data alicui in ueniēdo uidet data in recedēdo. Bart. ff. de sepul. uio. l. utimur. et. l. i. de nauicullariis. li. xi. Anno. de elec. bone memorie magūtine uide Bar. ff. de pe. l. relegati. et in. l. i. ff. ad. l. iulia. ma. Ange. in. l. cum precario. ff. de ꝑcario.

¶ Fidutia data intelligitur tm̄ semel. no. Bar. ff. de adul. l. adulter. §. nupta.

¶ Quis possit dare fiduciam relegato uel bannito. nō. Bar. ff. de pe. l. relegati.

¶ Quāuis quis habeat fidutiā nō teneat tamē exponere se capitalib⁹ inimicitiis. ut lit. no. cōtesta. accedēs no. de rescrip. statutū. §. i. i. glo. secure. li. vi.

¶ An fidantia debet seruari in adulteriis et similib⁹ nō. in auten. de manda. prin. §. neq; autem. in glo. custodies. col. iii. et Ly. C. de his qui ad eccle. cōfu. l. presenti. circa. fi.

¶ An timēs iniuriā possit petere ꝑ fidantia sui fāiliarē ut custodiat suis expensis. vide no. C. de erro. milianno. l. fi. li. xii. et. l. illicitas. §. ii. ō offi. presi. Bar. ff. de re. diui. l. sanctum.

¶ Quando quis dicat habere fiduciam sui. vide. ff. de orig. iur. l. ii. §. postea. ⁊. §. se. ad fi. legis.

¶ An fiducia data uni intelligat ꝑ se uxore et familiaribus suis. Ange. dicit q; sic. in. l. cū ꝑcario. ff. de precar. facit tex. et quod ibi nō. doc. i auten. habita. C. ne fi. pro patre. glo. in. l. ii. §. legatis. ff. de iudi. super. ṽ. ob aliam. adde ad materiā qō dicā. j. sub dictione securitas. et sub dictione saluusconductus.

¶ Qualiter se habeat fiducia ad fidem. no. s. Tho. scōa scōe. q. xii. ar. vi.

¶ Fiducia est pars fortitudinis. Idem secunda scōe. q. cxxviii. ar. i.

¶ Fiducia pertinet ad magnanimitatem. Idem scōa scōe. q. cxxvii. ar. vi. et ibi etiam vide qualiter se habeat ad fidem et spem.

¶ Fidutia pōt sumi diuersimode ⁊ opponit timori. Idem scōa scōe. q. cxxvii. ar. vi. ubi vide.

Figura. De multis figuris gramaticalib⁹. no. in. c. fozus. ō ṽbo. signi. in glo. magna.

¶ Non quicquid fit coram iudice dicitur fieri in figura iudicii. C. de liber. ca. l. iubemus. C. ō agri. ⁊ cen si. l. cum simus. li. xi.

¶ Quanq; hec omnia precesserunt in figuram scripta sunt autem propter nos in quos fines seculorum deuenerunt. i. ad Corinth. x. xii. q. ii. gloria episcopi. et de conse. di. ii. reuera.

¶ Que sit aut que dicatur figura iudicii. no. Jac. de are. in. l. iudices. C. ō iudi. Inno. de accu. olim. Jo. an. de beret. statutū. li. vi. no. in cle. sepe. de ṽbo. sig. Spec. in ti. de inqui. §. iii. ṽ. quid igitur. vide in. l. i. §. similiq; modo. C. de lati. lib. tol.

¶ Figura iudicii proprie dicitur a lite ꝓtestata inclusiue usq; ad sententiam inclusiue. ań litē contestatā non est ꝓprie figura iudicii. q; nō est ꝓprie iudiciū sed pre iudicium iudicii. in aut. in me. lit. §. fi. col. viii. Item post sniam non est figura iudicii. q; snia est finis iudicii ut de se patet.

¶ Quedā dicunt fieri in quasi figura iudicii. ut ea q; sunt apud acta ꝑ modū volūtarie iurisdictōnis. tex. est no. in. l. i. §. similiq; mō. C. de la. liber. tol.

¶ Figura iudicii dicitur multis modis. vno mō pro superficiali apparentia. C. de edic. diui. adri. tol. l. fi. Scōo modo pro quadā similitudine. ut in dicto §. similiq; modo. Tertia pro ipsa substantia veritatis ut no. Bal. in dicta. l. i. §. similiq; modo.

¶ Quedam est figura que vocat ysteron et ꝓtherō. de qua in. l. riparum. ff. de re. diui.

Figulus. Sicut vasa figuli probat fornax. ita hoies iustos temptator tribulatōis de pe. di. ii. si eni circa mediū. psal. xii. Eccles. xxvii.

Filateria. Filaterie dicuntur in quibus continentur incantationes. xxvi. q. v. c. i. et quod ibi no.

Filius. Filia. Filiatio. Filiorū educatio ē de iure naturali. i. di. ius naturale. xxx. di. si quis. ⁊ in. l. i. ff. de iusti. ⁊ iu. ⁊. l. manumissiones. eo. ti.

¶ Ex praua ꝓsuetudie ꝓcessit q; aliq; matres tradūt filios aliis nutriēdos. ṽ. di. ad eius vero.

¶ Filios suos parentes rōne diuini cultus deserere non debent. xxx. di. si qui filii.

¶ Filios debent parentes bonis moribus instruere. xlvii. di. presbiteros.

¶ Filii sacerdotū nō remouent a sacerdotio si morū honestas eos cōmendabiles fecerit. lvi. di. c. i.

¶ Filiis non debent imputari peccata parentū. lvi. di. undecunq;. et. c. nasci. de adulterio. adde q; filii ꝑ

UVA. BHSC. IyR_001

culpis parentum qñq; puniunt corporaliter nunq; tñ spiritualit. xxiiii. q. iii. §. his ita. et. c. si habes. xxxii. q. iiii. sicut satius. ité adde q; filiis imputat originale peccatuz parentũ. de pe. di. iiii. quid est qđ dr̃ .c. cũ ita. de baptis. maiores. ỏ conse. di. iiii. si baptizata ad de ad materiam quod no. i. l. i. C. ne fi. p pa. ꝛ doc. in. c. in quibusdam. de pe. Archi. xxiiii. q. iii. in sũm.

¶ Qualiter filii sacerdotũ admittant ad clerum uel non. habetur de fi. presbi. per totum .lvi. di. cũ ergo ex sacerdotibus.

¶ Filii nõ debent thesaurizare parentibus. sz magis ecõtra. xvii. q. i. p̃dicatoz. de censi. cũ apostolus.

¶ Filii ancille dicunt homines ueteris legis sed filii libere dicunt homines noue legis. ad galat. iiii. c. xii. vi. qõe. ex his.

¶ Filius natus ex vno parente fideli et alio infideli sequit cõditõnez fidelis. xxviii. q. i. iudei.

¶ Si filiꝰ et pater cũ eadem muliere coierunt octo annis penitebũt. xxx. q. iiii. si pater.

¶ Sanctius est sine liberis mori q̃ ex illicito coitu eos acquirere. xxxii. q. iiii. sicut sanctius.

¶ Filiꝰ dyaboli efficit q̃s solo pcõ. ỏ pe. di. ois qui.

¶ Filia babilonis misera dicitur omnis anima sine penitentia. de pe. di. iii. in salicibus.

¶ An eo ipso q; quis est filius dicat esse heres tex. q; sic qui fil. sint legi. quod nobis. facit tex. i cõtrariũ de heret. filii. li. vi. glo. i. l. i. C. si ut se ab here. absti. l. i. glo. in. l. si q̃s ad declinandaz. C. de epis. et cleri. et in. l. in suis. in fi. ff. de libe. et postu. adde. xxxii. q. ii. nõ ois ꝛ ad gala. iiii. xxxii. q. iiii. dixit sara.

¶ Quicq̃d filius acquirit ex opa sua ꝛ meritis suis est aduentitiũ. Bar. in. l. qđ dicit. ff. de verbo. obli.

¶ An filia possit pro sua legitima capere possessionez hereditatis. vide Bartho. in. l. ii. C. quando et qui. quar. pars. de. li. x.

¶ Filius dei qui erat ante secula deus dei filius verꝰ ex patre homo natus ex muliere carnẽ suscepit. et ex ea habens vtranq; naturã in vna psona. ut. xxiii. di. q̃ episcopus. de sum. trini. c. i.

¶ Quot modis quis efficiatur filius alterius spũalis. habetur. xxx. q. i. de his.

¶ Sacerdotes carnaliter cognoscentes filiã suã spiritualẽ deponit et ppetuo subicit penitẽtie. xxx. q. i. si quis sacerdos. et. c. non debet.

¶ Ad hoc q; filius sit suꝰ heres patri requirit q; tpe mortis sit in pma ptãte. et tpe aditõnis nõ sit i altero ptãte. glo. in. l. cum sub conditione. ff. ỏ libe. ꝛ postu. alias incipit filio quem pater.

¶ Filius non perdit peculium pfectitium licet bona patris sint confiscata. tex. est in. l. deniq;. §. sed vtrũ. ff. de mino. et nõ est alibi.

¶ Licet filiussa. habeat domiciliũ alibi tñ põt ꝓueni ri loco originis paterne. qđ fallit in muliere alibi nupta. dictũ est Bal. in. l. ii. C. de iurisdic. om. iudi.

¶ Filius q̃ appẽdit bona paterna tpe quo bona debent publicari ꝓpter delictũ ñ punit licet sit fcã crida q; ille q̃ habeat ralia bõa dẽat ea exhibere sub certa pena. no. in simili i. l. eos. ff. de recep.

¶ Filius exheredatus tunc dicit in mora esse qñ ad dit hereditas paterna. qz tũc assumit vires exhereda tio. unde nõ possit dos interim peti. casus est ꝑm unã lecturam. in. l. si constante. §. si exheredato. ff. so. ma.

¶ Filiussami. põt cape patrẽ bannitũ si statutũ dicat q; capiens bannitũ hẽat certũ ꝑmiũ. eo tñ casu mitius punitur pater q̃ si extraneus eũ psentauerit. dictũ est Gui. de suza. in. l. milites. §. fi. ff. de re mili. qđ est no tandũ si est verum de quo multum dubito.

¶ Filia dotata que ex forma statuti non potest patri succedere si viuo patre ingrediatur religionẽ non excluditur a successione patris. dictũ est Bal. in repe. l. cũctos populos. C. de sum. tri.

¶ Filius cuius pater post testamentũ ẽ ingressus mõsteriũ relicta tñ ꝑte sibi legitima in testamẽto põt illã petere ñ expectata morte nãli ipiꝰ patris. tex. est i. c. cũ simus. de regu. quẽ allegat. Bal. in aut. si q̃ mulier C. de sacrosanc. eccle. et ꝑm eum non est alibi. tu vide glo. in. c. ex transmissa. qui filii sint legi.

¶ Filius spurius qui ex forma statuti põt heres institui a patre nãli licet nõ sit de eodẽ territorio de quo ẽ pater. tñ potuit heres institui a patre. dictũ est Bal. i dicta. l. cunctos. de sum. tri. in repeti.

¶ Filiussfamilias potest solo nutu heres institui. ut. l. fi. ff. fami. hercis.

¶ Filiussfami. non potest testari in aduenticiis in quibus patri non queritur vsuffructus. glo. in. l. i. §. hoc autem senatus. ff. ad trebel.

¶ Filio spurio nõ debet dari tutor cum non sit appellandus filius. glo. in. l. fi. ff. de testa. tuto.

¶ Filius in potestate constitutus non potest conficẽ instrumentũ inter patrem et alium. vide Barto. in. l. pupillus. §. fi. ff. de aucto. tuto.

¶ Statutum potest disponere q; filiussfami. faciat testamentum. no. in. l. si queramus. ff. de testa.

¶ Filius ex concubina si fuerit preterite nõ habet cõtratabu. nec dicit testamentum nullum. glo. in. l. i. ff. de contratabu.

¶ Licet filius spurius nõ succedat matri illustri tñ succedit eis agnatis. Ly. i. l. si q̃ illustris. C. ad orfi.

¶ Filius potest incarcerari a patre in domo sua. glo. no. in. l. i. C. de priua. car.

¶ Filius qui ante sacerdotium fuerat cõceptus non debet appellari filius sacerdotis. glo. in. l. i. fi. C. de nup. uide tex. in simili in. l. senatoris. ff. de sena. adde quod no. glo. penult. de rescript. inter ceteras. Bar. in. l. penult. C. de agri. et censi. li. xi. et in. l. sena. C. de digni. li. xii. in contrariũ facit. c. ad extirpandas. cum. c. seq. de fi. prẽbi. nos ultra premissa addimus glo. in. l. impialis. §. his illud. C. de nup. i glo. hi sũt et ibi. Ly. ad fi. et no. bene illam glo. que allegat bõa iura p̃ que dicit ibi Bal. q; si cõsuetudine ꝑmogenitꝰ debet succedere in regno ille dicit ꝑmogenitus q̃ natꝰ est post coronationẽ. adde q; dicaz. ĩ. de filio bannito.

¶ Filius naturalis tñ tam de iure ciuili quã de iure pretorio efficit suus heres puta qñ est traditꝰ curie. tex. in auten. qui. mo. na. effi. su. §. primus.

¶ Filius natus ante matrimoniũ qđ tenet etiaz sine instrumẽto nõ dicit filius i potestate legitimus donec instrumenta dotalia sint confecta. glo. insti. de nupt. §. aliquando.

¶ Filius in potestate censet eadem psona cũ patre. ut. l. fi. C. de impu. et ali. sub. secus in emancipato. glo. est in. l. ii. C. qui etate se excu. li. xi.

¶ Filiussfami. inuito patre põt esse arbiter. ff. pecu. l. iii. §. si filius. in glo. in. l. cum nõ solum. §. necessitate. C. de bo. que libe.

¶ Filiussa. preteritus si tacuerit p annũ non potest

UVA. BHSC. IyR_001

postea dicere testamentū nullus. glo. in. l. si impubes ff. decarbo. edict.

¶ Filiusfami. sicut bona aduentitia alienare non pōt l. fi. §. filii. C. de bo. que libe. ita nec iura nec actiōes pōt pacto remittere. ista est glo. in. l. et heredi. §. filia. in glo. super ver. legatū. ff. de pact. ⁊ ibi Ange.

¶ Filius incestuosus nō dicit habere personā cōiūc tam q̄ p eo possit experiri ita dicit. Inno. i. c. nōnulli de rescript.

¶ Filius doctoris legentis in vniuersitate ordinarie uel extraordinarie nihil tenet in examine soluere. no. glo. in v. sumptibus. in. l. iii. C. de aduo. di. iudi.

¶ An filii iudeorū sint in potestate parentū et an pos sunt testari. uide Bal. in. l. nas ciuium. ff. de his q̄ sūt sui uel alie iur. dicam. j. sub dictione iudeus.

¶ Filiussa. mercator si nō vult detrudi in carcerez fa ciat se emancipari Bal. in. l. si ex alio. C. qō cum eo.

¶ Qualiter probet filiatio uide glo. et Inno. in. c. mihael. de fi. presbi. Idem Inno. in. c. quoniaz cōtra de pba. ubi dicit q̄ non possit pbari nisi presumptiue. glo. in. l. i. C. de carbo. edict. adde qō no. in. l. i. C. quor bona. Bal. in. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Albe. in. l. quotiens. ff. de pba. vide no. i. l. si vicinis. C. de nup. faciunt no. in. l. non nudis. et. l. non epistolis. C. de proba. in. c. p tuas. de pba. Jo. an. in. c. afferte. de presump. do. Anto. i. c. transmisse qui filii sint legi. Bar. i. l. i. §. ff. de liber. ag. et aduer te ad glo. in dicto. c. trāmisse. ubi dicit notabile vbū. q̄ licet aliquis nutriat tanq̄ filius si tū alia non cōcur runt nō ppter hoc videtur esse in quasi possessione fili ationis quod est valde notabile.

¶ Filiusfamilias propter debitum nō potest carcera ri quia non dicitur habere bona. unde nō est q̄ sibi im putetur. dicit glo. in. l. iii. §. sed vtrū. ff. de mino, con trarium est verum sm Bar. ibi.

¶ Filius natus in loco originis materne sequitur do miciliū ratione originis propie. de quo vide Bar. in. l. filius. C. de municip. ⁊ orig. li. x.

¶ Filius rōne delicti pōt a patre puari hereditate. et denegari pñt ei alimenta. glo. de iureiur. quēadmodū glo. in. c. cū haberet. ō eo qui dux. in matri.

¶ An propter delictum filii publicari possint bona i quibus pater habet vsumfructum. Bar. in. l. si postu lauerit. §. iubet. ff. de adul.

¶ Filius sequitur priuilegium patris non aui. C. de decur. l. priuilegio. li. x.

¶ Si filia est maior. xxv. annis. et pater deberet eaz maritare ipsa potest nubere cui voluerit sine pena. ō iu reiuran. quintauallis. in glo. fi.

¶ An filius propter crimen lese maiestatis cōmissuz per patrem priuetur beneficio ecclesiastico sicut priua tur aliis bonis temporalibus. glo. tenet q̄ nō. lvi. di. satis puersum. vide no. in. c. quicunqz. de heret. li. vi. et in. c. i. de scis. eo. li.

¶ Filius ex seruili ꝯditōe natus sequit ptem deterio rem. xxxii. q. iiii. c. ul. in glo. vide de mā. c. fi. de ser. si ordi. et de conuer. i fi. c. ulti.

¶ Filii impatoris dicunt augusti. lxiii. di. adrianus.

¶ An si filius intret monasteriū ignorāte patre possit pater eū inde extrahere. glo. in summa. xx. q. ii.

¶ An filius qui consumpsit partem sibi datam a pre possit petere alimenta. Spec. videtur velle q̄ sic. ti. q̄ si. sint legi. v. sed pone quedam.

¶ An filius possit matrez exheredare. uide glo. iii. q. v. accusatoribus.

¶ Filius ad possessionem hereditatis paterne potius uenit cōtinuatiue q̄ ex noua omnino possessiōe Bal. x. col. de cōtro. inter uasa. ⁊ se. c. i. bene facit. l. i suis. ff. de libe. et postu.

¶ Filius rogatus de restituēdo sub cōditione potest successiue detrahere duas quartas. et unaz ex eis ꝓtra uoluntatē testatoris. ita no. Abba. in. c. Raynutius. de testa. adde quod dicaz. j. sub dictione quarta.

¶ Qualiter debeāt deponere uolētes pbare q̄ quis semp gessit se p patrefamil. uide Bal. in. l. si cū pater C. si aduer. rem iudi.

¶ Si filius ex ordinatione paterna militauit uel doc toratus est et ꝓpterea se obligauit tenent fratres ō cō muni soluere. sm Bal. i. l. si filia. §. idem scribit. ff. fami. herc.

¶ Ubicunq̄ filiussa. hz actionem suo nomine ibi pōt procuratorē cōstituere Bal. i. l. filiussa. ff. de procur.

¶ An filius p monachationez liberetur a patria po testate. dic ut habet in. l. si qua pena. ff. de his qui sūt sui uel alie. iur. Bar. in. l. patri. ff. de adul.

¶ Quis psumit filius si semel fuit habitus a parenti bus pro filio nec amplius nocet ei licet parentes dicāt eū nō esse filiū. uide Inno. i. c. mihael. ō fi. pbi. Abb. in. c. per tuas. de probat. C. ne de testa. defunct. l. si mater. ⁊ ff. probat. l. i. ⁊ quod ibi no.

¶ Filius natus post. ix. menses a die mortis mariti presumitur filius mariti non amasii ita tenet Bal. in l. si matre. C. de su. et legi.

¶ An filius uiuens seorsum a patre psumatur emāci patus Bal. in. l. post mortez. ff. de adopt.

¶ Filius natus ex ea que retinebat tanq̄ cōcubina sz ipsa nolebat esse cōcubina est legitimus si mulier in cō cubinatu stabat in dubio. Bal. in. l. eū q̄. ff. de sta. ho.

¶ Filii concepti ante matrimoniū si postea celebrat matrimoniū ex dispensatiōe pape censentur legitimi. Bal. in dicta. l. eum qui. uide no. in. c. tanta. qui fi. sint legi. quod no.

¶ Filius institutus cōtemplatione patris quicquid acquirit acquirit patri nec est immutatū. per. l. cum non solum. C. de bo. que libe. dicit glo. in. l. i. C. qui admit. ad bo. pos. possūt.

¶ Filius uocans patrem in ius sine uenia si non pōt soluere debz luere i corpus glo. de ac. §. penales.

¶ Filiusfami. non potest agere pro iniuria facta patri inūt. de iniur. §. nōnūq̄. in glo.

¶ Filius potest inuito patre publicaz accusationem exercere. ff. de adul. l. inter liberas. §. filius licet glo. dicat contra in. l. cum non solum. §. necessitatē. C. ō bo. que lib. dicit glo. in. l. i. C. qui admit. ad bo. pos. adde Bal. si filius. ff. ō bis q̄ sūt sui uel alie. iur.

¶ Filiussa. qui mutuum accipit cōtra macedonianū si est miles uel scolaris presumit causa militie uel stu dii accepisse. rex. est qui non est alibi i. l. fi. C. ad mac. et hec est presumptio iuris. et de iure ut dicit Bar. in tractatu suo de psump. facit. l. cum seruus. cū ibi no. ff. de vbo. obli. facit. l. ii. C. ō ali. pupi. prestan.

¶ Filiussa. transmittit ad heredes hereditatem non aditam. rex. in. l. generaliter. §. cum autez. C. ō instr. et substit. sub condi. fac uide rex. et quod ibi no. i. l. i. C. de bis qui ante aper. tab.

¶ Filius non debet esse deteriōris conditionis q̄

UVA. BHSC. IyR_001

nepos. casus est in. l. pe. C. de bo. ma.

¶ Filius exheredatus potest agere aduersus legatari os ad supplementum. facit. l. si libertus. §. libertus. ff. de bo. liber.

¶ Filiꝰ pōt ꝓueniri sine ꝓsensu ꝓis si timeᷓ de eiꝰ fu ga. ut no. in auᷓ. quod locum. C. de collaᷓ.

¶ Filius qui fuit contentus ꝙ pater ꝓeteriret eum non pōt postea dicere testamentum nullum. glo. est in l. si quando. §. fi. C. de inoffi. testa.

¶ Filii appellatio facta in statuto nō ꝓhendit spu rios si est mā mere ciuilis. ut. l. nō solū. §. et si senatꝰ. ff. de ritu nup. secus si est mā iuris nālis. ut. l. bos ac cusare. §. oībus. ff. de accu. si mixta etiā continet spu rius. ut. l. parentes. ff. de in ius vo.

¶ Nō pōt ꝓbari filiū esse legitimū nisi ꝓbeᷓ mūmo nū. ut. l. filiū. ff. qui sunt sui vel alie. iur.

¶ Filius natus in domo mea ex mea pedissequa ꝓe sumitur filius meus. ut in ꝓeallegata. l. filium. et i. l. si vicinis. C. de nupᷓ.

¶ An filius natus ex matrimonio contracto sine cō sensu patris sit ō iure canonico legitimus ut succedat vide no. in. l. eum qui. ff. de sta. ho.

¶ An filius possit ꝓficere instrumentū de ꝓtractu pa tris vel ecōtra. vide Bal. in. l. si pater. ff. ō fal.

¶ An ex quasi possessione filiatōnis ꝙs ꝑsumaᷓ filiꝰ Bar. in. l. i. §. i. ff. de questio. idē in. l. non nudis. C. de ꝓba. et in. l. i. C. quozum bonozum.

¶ Filius ꝓmittēs ꝓtra patrē aliquā cām ingratitudi nis amittit ꝑuilegiū filii ita ut pater eū occidēs excuse tur a pena patricidii. ff. ad. l. pōp. dē par. l. diuus.

¶ An legatum factum filiofa. videatur factū cōtem platione sua vel patris. no. Bar. in. l. si filio. ff. de do. cau. moz. Ly. in. l. fi. C. de vsu.

¶ Cui acquiratur vsusfructus relictus filio. vide in dicta. l. si filio. et in dicta. l. fi.

¶ In casibus in quibus patri non acquiritur vsus fructus possit solui filio. vide in. l. nō solū. ff. solu. ma.

¶ Quis dicatur iustus filius. vide Saly. in. l. verba C. ad. l. iul. de adulte.

¶ An ꝓfessio vel noiatio extraiudicialis ꝙ ꝙs est filiꝰ habeatur ꝓo plena ꝓbatōe. no. Bart. in. l. qō sena tus. §. idē ꝑ ꝓtrariū. ff. de libe. agno.

¶ An filia maritata exeat familiam patris. dic ꝙ sic quo ad obsequialia nō quo ad alia. no. Bar. in. l. fi. § idē rescripserunt. ff. ad municipa. Itē talis remanet i potestate patris. ut in. l. si vxorem. C. de condi. inser. adde no. in. l. voluntas. C. de fideicommis.

¶ Qñ filius repetat id quod soluit tāq̄ fideiussoz pa tris. no. Bar. in. l. si dubitetur. ff. de fideius.

¶ Qualiter filius potest fraudari legitima dic ut no. Bar. in. l. hereditariū. ff. de bo. auc. iudi. poss.

¶ An filio in potestate possit cedi actio cōtra patrem nō. Bar. in. l. actiones. ff. de acti. et obli.

¶ An et quando bodie possit contrahi obligatio ciui lis inter patrem et filium. Bar. in. l. si quis ꝑ eo. §. item si filius. ff. de fideius. et in. l. frater a fratre. ff. de condi. indebi. ubi etiaz ꝑ eundē. Bar.

¶ Si filius fuit cōdemnatus ut contumax an noceat patri. no. Bar. in. l. cum filiꝰ. ff. de vbo. obli.

¶ An filio heredi patris agenti cōtra debitoreꝫ pater num a se liberatū in uita patris obstet exceptio. Bar. in. l. si filius. ff. de solu. quod no.

¶ Qualiter intelligaᷓ regula ꝙ hereditas nō remanꝫ momento penes filium in potestate. vide Bar. in. l. q̄ hominez. §. quidam filium. ff. de solut.

¶ An filius cui moueᷓ questio natalium debeat inte rim ali sumptibꝰ hereditatis. uide q̄ fi. sit legi. cōiter.

¶ An filius natus ex marito et uxoze post uotū conti nentie per eos emissum sit legitimus uel spurius. glo. dicit ꝙ est spurius. in. c. ministri. lxxxi. di. quaꝫ refert Inno. in. c. dudū de conuer. cōiuga. vult etiaꝫ illa glo. ꝙ talis filius efficit seruus religionis quam eius pater ingressus fuisset. quod uidi de facto in anglia et ita inᷓ multos iurisperitos ō facto respōdi ꝑ illam glo.

¶ Quis potest se ꝓbare filium legitimum duobus modis. uide in. c. accedens. in glo. de purga. ca.

¶ Non est sine filiis qui unicuꝫ habet. ff. de vbo. sig. l. non est sine liberis.

¶ Filius nō potest esse uicarius in ecclesia in q̄ pater immediate ante fuit rectoz. de fi. presbi. c. mihael. nec ecōuerso. et ibi no. doc. et in. c. transmissa. eo. ti.

¶ An filius sequaᷓ domiciliū omniū ascendentiū uᷓ patris uᷓ aui tantum. Bar. i. l. assumptō. §. filius. ff. ad municip.

¶ Casus in quibus filius existens in potestate patris possit agere sine licentia patris. no. in. c. fi. de iudi. li. vi. in glo. fi. et ibi docto.

¶ Filiꝰ sacerdotis est seruꝰ illiꝰ ecclesie cuiꝰ paᷓ est sa cerdos siue clericus. casus est. xv. q. viii. c. cū multe. ꝛ ibi no. nos addimꝰ glo. xxvii. q. i. ipudicas. que dicit quod sic.

¶ An filius sine consensu patris possit intentare accu sationem criminalem. no. bar. i. l. maritus. §. lex iuli. ff. de adult.

¶ An filius possit emancipari inuitus no. Bart. in. l. quidam cum filium. ff. de vbo. oblig. dixi. supra sub dictione emancipatus.

¶ Quando filius donat causa moztis patre permit tente an illa donatio possit reuocari. no. Bart. in. l. tā is. §. filius. ff. de do. cau. moz.

¶ In quibꝰ casibus filio uoléti stare in iuditio sit ne cessariꝰ cōseusus patris. no. Bar. i. l. iii. §. si filio. ff. cōmo. no. i. l. cū nō solū. §. necessitate. C. ō bo. q̄ lib.

¶ Stipulatio et emphiteosis ꝑ se et filiis suis trāsit ad filios nō ꝑ hereditariis portionibꝰ nec ad eos ut ad heredes sed ut ad filios etiam si abstineant ab here ditate paterna. uide Bar. in. l. si non sorte. §. libertus ff. de condi. indebi. et in. l. gallus. §. quidam recte. ff. de libe. et postu. ꝛ i. l. si duo. ff. de vbo. obli.

¶ Licet pater stipuleᷓ sibi et filiis suis copulatiue tñ itelligiᷓ ordine successiuo hoc est ꝑmo sibi secūdo filiis suis. vide Bar. in. d. §. libertus circa finem dicam in fra. aliquid.

¶ An et quando ex contracto filii celebrato i studio paᷓ obligeᷓ. no Ly. i. l. macedoniani. C. ad macedo.

¶ An filius possit renuntiare beneficio macedoniano no. Ly. in. l. fi. C. ad macedo.

¶ An et quando filius possit repudiare hereditatez sine iussu patris. vide plene Bar. in. l. qui in aliena. i prin. ff. de acqui. here.

¶ An qui nutriuit aliquem ut filiū qui i ueritate nō erat possit ab eo repetere expensas. no. Bar. i. l. i. §. interest. ff. si muli. uen. no. adde quod dixi sub dictiōe expensa

¶ Si filius legitimam a patre sibi datam in uita cō sumpsit an post moztem patris possit iterum illam re

UVA. BHSC. IyR_001

petere. Bar. ī. l. si cū dotez. i ꝑncipio. ff. solu. ma.
¶ An pater possit remittere iniuriam factaz filio no. in. l. Iutius. ff. so. ma.
¶ An in causa ciuili possit fieri executio personalis contra filium. no. in. l. si filio. ff. so. ma.
¶ An filius priuet legitima propter crimen lese ma iestatis cōmissū ꝑ pēz. dicā. j. sub dictiōe legitima.
¶ Ex quibus casibus filiꝰ possit exheredari ex eisdē possunt illi alimenta denegari. Bar. in. l. si quis a libe ris. §. idem iudex. ff. de libe. agn. glo. in. c. cū haberet de eo q̄ dux. i ma. adde quod dixi sub dictōe, alimēta.
¶ An filius uiuo patre habeat aliquod ius in legiti ma. dic ut no. Bar. in. l. fi. ff. de libe. agn.
¶ Eo ipso qō punit pater uidet puniri filius et econ uerso. uide i. l. q̄ plures. §. ⁊ si a pēz. ff. ō uul. ⁊ pupil.
¶ An filiꝰ possit istitui hēres sub ꝑditōe si igrediebat monasterium. no. in. l. fi. ff. de condi. insti.
¶ Non sufficit conditionez esse i potestate filii nisi sit facilis. no. in pallegat. l. fi. ⁊ in. l. si pater. et. l. repre hendenda. ff. de institu. et substi. sub condi. fac. requi ritur etiaz ꝙ sit honesta. ut in dicta. l. reprehendenda.
¶ Si aliqua dspositio conferat in plures et eorum fi lios. an filii admittant in stirpes uel in capita. uide. Bar. in. l. utrum. in prin. ff. de reb. du.
¶ An filius recusans adire hereditatem perdat debi tum iure nature. no. Bar. i. l. qz poterat. ff. ad trebe.
¶ An in emphiteosi quaz quis recipit pro se et filiis suis veniant naturales. no. Bar. in. l. ex facto. §. si qs rogatus. ff. ad trebel. ubi tenet ꝙ per patrem non acq̄ ritur filio naturali tantum.
¶ An dispositio aliquid conferens in patrem et filios denotet concursum patris et filiorum vel magis intel ligitur ordine successiuo tam in ultimis voluntatibus q̄ in contractibus vel priuilegiis. vide Bart. in. l. gal lus. §. i. ff. de libe. et postu.
¶ Filius notarii scribentis testamentum potest in eo dem testamento esse commissarius testatoris. Jo. an. in addi. Specu. in ti. ō instru. edic. §. postremo. v. q̄d ergo si testator. et ibi vide an tabellioni legari possit in testamento per eum rogato.
¶ Filia cui relicta sūt centū si nubat. et quinq̄ginta si religionē ingredietur intrando religionē debet habere centū. vide Jo. an. in addi. Spe. sup Rica ō sta. mo. in fi. ubi plene de hoc. vide Bar. in. l. ii. ff. de his que pe. no. idem in. l. commodissime. ff. de libe. et postu.
¶ Filii ꝑmi gradus ñ ꝓputāt fructus iter q̄rtā. ut. l. iubemus. C. ō sena. ꝓsul. Bar. in. l. q̄rta. ff. ad. l. fal. Bal. et Saly. in. l. filiū quē habentem. ff. fami. herc.
¶ Filius deber habere legitimā sine aliqua conditōe vel grauamine et appositum grauamen non tenet. ut l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa.
¶ An filius possit facere pacem de morte patris. vi ō Spe. in ti. de homici. v. illud autem. vide Bar. in. l. si filius qui patri. in fi. ff. de vul. et pupil.
¶ Filius tenetur ad restitutionem vsurarum per pa trem extorta rum. glo. in. c. michael. de vsur. bene facit c. fi. de sepul. et quod ibi no.
¶ An appellatōe filii ꝑtineat nepos. vide Bar. in. l. liberoz. ff. de vbo. signi. glo. in cle. i. de bap. Jo. an. et do. Anto. in. c. ad extirpādas de filiis presb.
¶ Si filia renuntiauit successioni in manibus vnⁱ ex fratribus an talis renuntiatio prosit aliis. vide Ang. in. l. pe. §. inde neratius. ff. ad trebel.
¶ Si statutū dictet ꝙ filia nō succedet quousq; extat masculis an ꝑterita in testamento poterit succedere si filius fuerit mortuus post morte patris vel in vita. vi de Bal. plenissime in. l. ii. C. ō libe. prete. Bar. in. l. fi. alias. l. ii. ff. ad tertul. et in hac. q. dicit Bal i dicta l. ii. fuisse magnam altercationem inter ipm et Bart.
¶ An ⁊ qñ statutū possit excludere fil. ū a successione vide doc. in. l. maximū vitiū. C. ō libe. ꝑte. ubi de hⁿ.
¶ ℙro filiis doctoz. vide Bar. in. l. iubemꝰ. C. de filen. et decu. li. xii. dixi sub dictione doctoz.
¶ Cui filius debeat obedire magis patri vel patrie. no. ff. de iusti. et iure. l. veluti. et. l. mime. ff. de reli. et sump. fu. vide in simili glo. xx. q. ii. in summa.
¶ An filius teneat defendere patrez de facto Bar. ꝙ nō i extrauagā. ad rep̄men. i glo. totius fidelitatis.
¶ An ciuilitas concessa patri prosit filiis. Bar. in. l. assumptio. §. filiꝰ. et. l. ordine. §. ꝑis. ff. ad municip.
¶ Filius in honoribus sequit patrez et non matrem Bar. in. l. nullus solius. C. de decu. li. x. et in. l. filios C. de municip. et orig. li. x.
¶ Filiussa. potest sibi constituere domiciliū sine cōsen su patris. tex. est ibi Bar. i. l. placet. ff. ad municip.
¶ An filiussami. agendo uel defendendo iuret de calū nia. uiō glo. i. l. ii. §. q̄ō obseruari. C. ō iuramē. calū.
¶ An filiussa. in aduenticiis. in quibus pater non bz usumfructum possit testari ad pias causas. ⁊ sibi eligē sepulturaz. Bar. in. l. qui sepulturaz Bar. in. l. qui in potestate. ff. de testa. hodie uide casum in. c. licet. de se pul. li. vi. adde quod no. in. l. i. C. de sacrosan. ec. nos addimus quod no. Bal. in. l. senium. C. qui testa. fa. pos. ⁊ i. l. i. §. si filius. ff. de leg. iii. Jo. an. in. d. c. licet Frede. de Senis in cōsilio suo. cclxxxiii. et. cclxxxviii. in quibus de hoc.
¶ An filiussa. acquirat patri lucrum quod fecit ex pe cunia dotali. Bar. i. l. cōtra. §. quotiēs. ff. rerū āmo.
¶ Si filius heres institutus ab aliquo decedat here ditate non adita an transmittat ius adeundi ad patrē. uide Bar. in. l. i. ff. de uulga. ⁊ pupil.
¶ An filiussa. possit donare causa mortis de cōsensu patris et non possit testari. uide Bar. in. l. qui in pote state. ff. de testa.
¶ Qualiter filius possit esse in iudicio. uide Spe. ti. de actore. §. i. v. itez ꝙ est filiussa. et ibi Jo. an. i addi. Bar. in. l. si finita. §. si de uectigalibus. ff. de dam in fect. et in. l. si longius. in fi. ff. de iudi. Ly. in. l. cū nō solum. §. necessitate. C. de bo. que libe. plene dixi in repetitio. l. post dotem. ff. sol. ma. in. iiii. oppo. tex. et ibi no. in. c. fi. de iudi. li. vi.
¶ Filius secūdi matrimonii habet ꝑ filio primi ma trimonii quando ex primo nulli nati sunt. no. Ly. in auten. sed et si quis. C. de secun. nup.
¶ An statutū disponens ꝙ filia dotata non succedat patri habeat locum in nepote. no. Ly. in. l. ii. C. de patri qui fi. distra. Bal. in. l. qō uero. ff. de leg.
¶ An statutum excludens filias stantibus filiis extē datur quando non extant filii sed nepotes. no Ly. in. l. i. C. que sit lon. consue. Bar. in. l. liberorum. ff. de vbo. sig. Bal. et Saly. in. l. fi. C. de libe. prete. et ex here. et in. l. illud. C. de sacrosan. eccle. Bal. in. l. si uero. §. de uiro. ff. sol. ma. et in. l. i subst itutione. ff. de uulgar. et pupil. facit quod dixi. s. an appellatiōe filii contineant nepotes.
¶ An predictum statutum comprehendat filios cle

UVA. BHSC. IyR_001

ricos masculo. Bal. in. l. i. C. de sum'. trini. in v. sed hoc ulterius. et v. subsequenter queritur.

¶ An stante dicto statuto saltem post mortez masculorum ueniant femine. no. Bal. x. col. episcopum uel abb. c. i. §. quinetiaz Bar. in. l. fi. ff. ad tertul.

¶ An filius faciendo pacē de morte patris uideat se immiscere hereditati. Bal. in. l. pe. ff. de sepul. uio. et in. l. pro here. in prin. ff. de acqui. heredi.

¶ An filiussa. possit cōtrahere matrimoniū inuito patre. no. in. l. si ut ꝓponis. C. de nupt. glo. et Bar. in. l. paulus. ff. de sta. ho. insti. de nupt. in prin. glo. in. c. i. de desponsa. impu. no. glo. xxvii. q. ii. sufficiat. dixi in repet. c. tue. de spon. et alias consului q̄ sic i cōsilio quod incipit filiafami.

¶ An ualeat statutum imponens penaz contrahenti matrimoniū cū filiofami. inuito uel non consentiente patre. Jo. an. tenet q̄ sic in. c. statutuz. de heret. li. vi. do. Lar. flo. in. c. gemma. de spons. in. ix. q. uidet in clinare in partem ꝓtrariaz et ego semp tenui eaz quia matrimonia debēt esse libera et quia indirecte dispōeret statutū super mātimonio quod nō pōt directe pluribus aliis rōnib⁹ q̄s late posui i repe. d. c. tue. ubi uid.

¶ An filii obligent ex contractu sponsaliox inito per patrem. dic q̄ nō nisi cōsenserit. de despon. impu. c. i. et eo. ti. c. unico. li. vi.

¶ An quando filia nupserit sine consensu patris tenetur pater dotare. dixi plene sub dictione dos.

¶ An filius qui in adeundo hereditatez paternā non confecit inuentariū priuet legitima iure nature. no. in auten. sed cum testatoz. C. ad. l. fal.

¶ An fili⁹ possit ꝯstitui sub ꝯditione. no. plene in. l. si pater. C. de insti. et substit. sub condi. fac. Bar. in. l. suus quoq̄. ff. de bere. insti. nō. in. l. quoniaz nouella. C. de inoffici. testa. doct. in. c. licet de uoto. dixi in. q. per me disputata que incipit Julius longinus. in qua posui nouum et singularez intellectuz ad. l. scimus. §. cum autē. C. de inoffi. testa. faciūt que dixi. s.

¶ An filii spurii aut bastardi alendi sint a parentibus no. in aut. licet. C. de natu. liber. glo. in. c. cum haberet de eo qui dux. in ma. et qui fi. sint legiti. p uenerabilem. in fi. Spe. eo. ti. v. q̄d ō natis. adde qō dixi. s.

¶ An tales filii succedant in aliquo patri abintestato scōm ius canonicū. uide glo. et Jo. an. in. c. latoz. qui fi. sint legi. et in. c. tanta. eo. ti. in glo.

¶ An filiussa. possit habere heredem. uide Bar. i. l. post dotem. ff. solu. ma. ubi dixi in repeti. adde no. in l. iii. §. papinianus. in glo. si heredes. ff. de minor. et. ff. ad ma. sed iulianus. §. quazq̄. no. ff. ō castren. pec. l. ii. in glo. magna. et ibi. Bar. et. ff. de fideiuſ. l. qui contra. et ibi Bar.

¶ Potest filiussa. ex suo contractu cōdemnari quia factus sui iuris potest conueniri actione in factū ex re iudicata neq̄ est opus nouo iudicio glo. in. l. si filio. ff. solut. matri.

¶ Licet filius in potestate etiam petita uenia nō possit patrem in ius uocare ut. l. fi. C. de in ius uo. et. l. lis nulla. ff. de iudi. potest tamen aduersus patrez implorare officiū iudicis petita uenia. tex. est singularis cum glo. in. l. cogi. §. si pater. ff. ad trebel. adde quod no. glo. ii. q. vii. queritur. xxiii. q. iiii. qui peccat. que uidet uelle q̄ scōm equitatez canonicaz filiussa. possit conqueri de patre in iudicio etiaz non petita uenia. qō bene no. adde Hosti. i sūma ō confes. §. i. v. generalit.

et. ii. q. vii. queritur. Item adde quod no. xxiii. q. iii. eccleſia. de resti. spoli. ex parte. de iudi. c. i. li. vi.

¶ Qui ueniant appellatione filiozum. Bar. in. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. Bal. i. l. genera §. cum autez. C. de insti. et substi. subcondi. fac. quid de spuriis et bastardis. uide Ly. et Bal. i. l. si quis̄ C. ad. l. iuli. ma. Jo. an. i. c. statutū. de here. li. vi. ad de quod no. glo. in. cle. i. de bapt.

¶ An appellatiōe filii uenit filia. dic q̄ sic ut no. doc. de testa. Raynaldus. Ly. in. l. quicunq̄. C. de ser. fugi. Bar. in. l. si ita scriptū. et ibi tex. ff. de leg. ii.

¶ An filius potest reuocare uenditionem factam a patre in fraudez sicut donationem. no. Ly. in. l. i. C. de inoffi. dona. Bar. in. l. ii. ff. si quis a pa. fue. ma. no. in. c. Raynutius. de testa. uide no. in. l. fi. ff. si q̄s in frau. patro.

¶ Quot sunt species filioz no. glo. in. c. nisi. §. pſōe de renun. doc. qui fi. sint legi. per uenerabilem. glo. xxxii. q. iiii. c. ult.

¶ In quibus casibus filius sequat conditionem pīis et in quibus matris. uide glo. xxxii. q. iiii. dicat aliq̄s et. c. fi. adde. C. ō mune. et bono. l. filios. et. l. sequē. li. x. et. ff. ad municipa. l. assumptio. §. i. et. l. libertul. §. patris no. glo. de proch. c. fi.

¶ Qualiter et quando succedat fili⁹ de quo dubitat an sit primi uel scōi matrimonii. no. in. l. i. C. quozū bono. By. in. l. iii. §. si duobus. ff. de adimen. leg. gl. et doc. in. c. afferte. de ꝓsump.

¶ Dominus Jo. an. fuit filius sacerdotis ut ipse scribit de seipso. in addi. Spe. in ti. de fi. presbi. sup Rica ubi uide. dicit tū ibi q̄ fuit ante sacerdotiū genitus.

¶ Cui magis teneatur subuenire filius patri malo an extraneo bono. no. gl. xxx. di. si q̄ filii. adde Hosti. in sūma. de temp. ordi. §. z cui. v. quid si pater. Spe. ti. qui fi. sint legi. v. quid si pater.

¶ An filius teneatur magis benefacere filiis suis q̄ patri suo. Li. in. l. i. et. ii. C. de pa. qui fi. distra.

¶ An filium existentem in scolis uł studio liarum pater etiaz inuitus alere teneatur. glo. dicit q̄ sic. xxx. di. si quis deliquerit.

¶ An filio concedat restitutio aduersus patrem no. doc. in. c. constitutus de resti. in integ. et in. l. fi. C. q̄ et aduer. quos. ubi est expressum q̄ nō facit. ff. ō iud. l. lis nulla.

¶ An et qualiter filius succedat matri in bonis maternis. habet in. l. ii. C. de bo. mater. glo. i. c. cōstitutus. de resti. in integ.

¶ An filius possit esse iudex in causa patris. no. iii. q. vii. si contra. de appel. postremo. ubi concluditur q̄ sic nisi opponatur.

¶ An fiussa. recipiens mutuū contra macedonianū teneat i foro cōscientie ad restitutionez. Inno. z doc. in. c. quia plericq̄. de immunita. eccle.

¶ Apud quem debeāt morari filii facto diuortio no. C. de diuor. l. i. de conuersi. infideli. c. fi. de eo q̄ dux in matri. cum haberet. ubi glo. et doc. adde quod no. s. Tho. in. iiii. di. xxxix.

¶ An debita filii pater soluere teneatur z sibi in aliis necessitatibus subuenire. Inno. q̄ non iu. c. cum haberet. preallegato. ubi do. Lar. in. v. q. no. in. l. si quis a liberis. §. si uel parens. et. §. non tantum. ff. de libe. agno. et. C. ne fi. pro pa. l. i. plene p Jo. an. in addi. Spe. in ti. qui fi. sint legi. super Rubrica.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Lui magis teneat subuenire filiis patri carnali uł spirituali. no. xxx. q. iii. c. i. et. c. pitatiū. in glo.

¶ An filius sacerdotis succedat patri uel matri. do Lar. dicit se consuluisse q nō. quia ex damnato coitu. de eo qui dux. in matri. cum haberet. in ult. q. xv. q. ult. cum multe.

¶ An filius possit esse beneficiatus in eadem ecclesia in qua est pater. habeť de fi. presbi. psentium et. c. ex transmissa. et. c. ad extirpendas. et. c. ad abolendam no. glo. viii. q. i. aplica. facit de insti. ad decorem. in q̄bus uideť concludi q non.

¶ Filii spirituales dicunť qui baptizanť et q̄ ad penitentiam admittunť. tex. est. xxx. q. i. omnes quos. de quo dic ut ibi.

¶ An filius pendente questione filiationis debeat recipere alimenta a patre uel de bonis paternis. glo. q̄ sic. qui fi. sint legi. c. ii. facit. l. fi. ff. ad carbo. ff. ō libe. agno. l. si quis a liberis. § . si uel parens. et in. l. iii. § . cauere. ff. de carbo. edict. dixi de hoc aliquid. s̄.

¶ An filius in obligatione parentū obligeť religioni. no. glo. xx. q. i. additis. et. c. sequen. nō. de regu. cum uirum. et. c. dum simus.

¶ Qualiter filius obligeť ex p̄missione patris i baptismo et non in religione. no. glo. xx. q. i. quicūq̄.

¶ An filius potest administrare in ecclesia paterna unita ecclesie sue. uide doct. de fi. presbi. ex transmissa et quod ibi no.

¶ Sepe solet filius similis esse patri . C. ad. l. iulia. ma. l. quisquis . i auten. de referen . § . i. col. ii. no. ō fi. presbi. michael. qui fi. sint legi. transmisse.

¶ Differentia est inter filios et liberos. no. in cle. i. ō bap. super uer. liberi. facit quod nō. de fi. presbi. ad extirpendas. sup glo. i. de penis. in q̄busdam.

¶ Quando puniūtur filii usq̄ ad tertiaz generationē an intelligat tantum p lineaz masculinaz uł femininā. uide doc. ō penis. ubic ūq̄. li. vi. uid Hostien. ō heret. uergenti. et eo. ti. statutū. li. vi.

¶ Filiofami. pro delicto cōdemnato an fiat executio in bonis paternis uel in legitima filio debita uel in alimentis eidez debitis. Spe. in ti. de sen. execu. § . seqť uidere. v. quod si filius. Jo. an. de delict. pue. c. ii. et ibi remissionis.

¶ Hoc nomen filia etiam in postumam cadit. ff. ō v. signi. l. nomen.

¶ Erubescit lex filios castigatores esse parentū aut. ō nup. § . si quod sancituz. col. iiii. no. Jo. an. ō maio. et obe. cum inferior. adde no. ff. de condi. ob cau. l. iii. § . ii. in glo. posse. et. C. ō bo. que libe. l. cū oportz. § . non autem. in glo. ii. Bar. in. d. l. iii. § . si quis quasi

¶ An existens in quasi possessione filiationis possit petere p̄nunciari se filium . no· Bar. ff. de libe. agno. l. sine contra. § . i. insti. de act. § . p̄iudicales.

¶ Cui incumbat onus p̄bandi quem esse filium legitimū. uide Anto. in. c. latoz. in. vi. col. z. in. c. puenit. in pe. et ult. col. qui fi. sint legi .

¶ An et quando filius cōdemneť insolidum et quando in id quod facere potest. no. ff. quod cū eo. l. ii. i gl. i. uide in. l. iii. § . sed utrum. ff. de minor. in glo. cōmunicari. ff. de capi. dimi. l. ii. § . i. in glo. dabo. no. C. q̄ cum eo. in. l. ii. i glo. paterna. et ibi. Ly. et. l. si ex alio in glo. penult. eo. ti. uide Bar. in. l. si dubiteť. § . filiuſ fami. ff. de fideiuſ.

¶ In quibus casibus obligeť uel non filiuſſa. no. ff. de mino. l. iii. § . sed utruz. in glo. si sit. et glo. excepta. et. ff. ad mace. i Rubrica. et. ff. ō act. et obli. l. si filiꝰ. nos addimus q filius obligat ex omni cōtractu p̄ter q̄ in macedonio et in uoto. ut no. in dicto. § . sz utruz. et precipue obligatur ex causa depositi. ut. l. i. § . si filium. ff. depos. Et an existens in studio obligeť ex mutuo ut obliget patrem. no. ff. ad mace. l. sed iulianus. § . q̄ dicit. alias est. l. itez si filius. § . quod dicit.

¶ Sufficit q filiuſſa. in vno nūmo instituat p̄m glo. in auten. de here. et fal. § . exheredatos. Item glo. i. l. iii. § . sed utrum. ff. de mino. dicit sufficere q si filia instituat in dote. et. xii. imp̄ialibus.

¶ Quando filius lucreť cum pecunia patris cuiꝰ sit illud lucrum . uide Ange in consi. suo. lxxx. quod incipit ex themate.

¶ Institutio facta de filiis tanquam de legitimis uel de adoptiuis quoruz adoptio nō tenuit nō ualet. uide Ange. in cōsilio suo. lxxxiiii. q̄ incipit uisis.

¶ Quando filius existens in ptāte cōtraxit sub cōditione que postea uenit ipso emancipato cui queratur. uide in. l. si filiuſſa. ff. de v̄bo. obli.

¶ An filiꝰ naturalis possit uniuersaliť institui sub cōditione si legitimabiť stante filia legitima et naturali uide Ange. i cōsilio. ccxxvii. quod incipit p̄ decisiōe. ubi etiam tractat an filia renūtians supplemento legitimo et iurans possit ad supplementū agere.

¶ Quantū relinqui possit filio naturali. uide in. l. ii. C. ō natu. lib. z si eidem plus relinquiť cui applicetur an fisco uel cōiuncto uel uenientib⁹ ab intestato. Bar. i. l. fi. ff. de his qui. ut indig. Bal. in. l. gallus. § . idez credendum . ff. de libe. et postu. Bar. in quodam consilio suo quod incipit odutius de gua. habens filium Aliter tamen uiderur dicere Idem Bar. in. d. l. fi. et in. l. lutius. § . i. ff. ō leg. ii. uide Bal. in. l. si quis. C. de incestu. nupt. et in. l. i. C. de natu. liber. uide Jo. ō ymola. in. l. si titio. ff. de leg. ii.

¶ An filio naturali ex substitutione facta a patre debeat ultra legitimam portionē. uide no. in. l. si is qui ex bonis. ff. deuulg. et p̄pil.

¶ Filiuſſa. non potest regulariť constitui procurator ad iudicia sine cōsensu patris. l. filiuſſa. ff. de procur. sed quando cōsensus interuenire debeat. no. in. l. cum non solum. § . necessitate. C. de bo. libe. et in. l. si cum dotem. § . eo autem. tempe. ff. so. ma.

¶ An filiꝰ possit accusare p̄em qui fecit ei atrocem iniuriam no. Bar. ff. de iniur. l. p̄tor. § . i.

¶ An si in potestate agit contra patrez i casibus q̄bꝰ potest debet petere ueniam. no. ff. ad trebel. l. cogi. § . si pater. in glo. obsequiū. ubi de hoc. uide Spec. in ti. de actor. i. § . v. item quod est filius.

¶ An filius in dubio p̄sumatur acquisiuisse de bōis patris. no. ff. ō dona. inter ui. et uxo. l. quintꝰ mutiꝰ. no. insti. per quas perso. no. acqui. § . q̄ mater i glo. prospera. no. C. de bo. que libe. l. cum oportet. in p̄n. in glo. Spe. in ti. de actor. v. sed quid si dubitať.

¶ An filius possit donare inter uiuos. nōt. ff. ō pac. l. contra. § . fi. in glo. no. habere.

¶ An filiꝰ possit testari seu donare causa mortis aut codicillari. no. Ly. C. qui testa. fa. pos. l. seniū. et ibi Bal. no. in. l. fi. § . filiis. C. de bo. qne lib. i glo. dum tarat. Bar. in. l. tam is. ff. de dona. cau. mor. no. ff. ō testa. l. qui in potestate. et ibi Bar. z in. l. i. § . i filiis ff. ad trebel. Spe. in ti. de instru. edic. § . cōpendiose.

UVA. BHSC. IyR_001

vſi.vi.uiꝺ tex.et quod ibi no.de ſepul.licet.li.vi.adde que dixi ſupra.

¶Ad quid filii p̃oſũt patri et quando et quot excu ſent eũ a muneribus ⁊ q̃bus.no.ff.de mino.l.ii. in gl. fi.ff.de excu.tuto.l.ii.§.q̃ aũt.in gl.in reliquis. no. ff.de iur.imunit.l.ſemp.§.demõſtrat.in glo.xvi. et ibi Bar.et.C.de decur.l.ſi quis decurio.li.x.⁊.C. de his qui nume.libe.l.i.⁊.l.nepos.li.x.

¶Uſq; ad quem gradum accipiantur filii. no.ff. de in ius voc.l.quarta.§.parentes.in glo.in infinitum. et.ff.ſolu.matri.l.ſi dotali.

¶An appellatione filiorum veniant legitimi tantum no.Ly.in.l.q̃ſquis.C.ad.l.iul.ma.in.iiii.q. Spe. in ti.de loca.§.nunc aliq̃.v.lxvii.de teſta.Raynald9 de ꝓba.in p̃ſentia.in gl.i.adde quod dixi.s̃. de hoc.

¶Quod peculium olim et hodie acquirant filii.no. inſti.qui.non eſt permiſ.fa.teſta.§.et hoc.in gl. pecu lium.inſti.per quas perſo.no.acqui.§.i.in gl. Bar. C.de filen.l.fi.li.xii.

¶Quam partem habeat filiꝰ in bonis parentis tran ſeuntis ad ſecunda uota.no.in auten.de nupt.§.opti me.in gloſa quippe.

¶Si filius ſit ingratus non habz neceſſe pater ei ali quid relinquere.no.in autent.de trien.et ſemiſ.§.i.

¶An pater poſſit conſtituere filio i legitima.no.C. de inofft.teſta.l.ex tribus.et ibi Ly.et Bar.et no.i. l.quoniam in priorib9.i glo.fi.eo.ti.Bar.in.l.in fi. ff.de uulga.et pupil.

¶Qualiter poſſit fraudari legitima per patrem.no. Bar.ff.de bo.auc.iudi.poſ.l.hereditariũ.no.i aute. de trien.et ſemiſ.§. p̃hibemus.in glo.relinquat.in fine.col.iii.

¶An filius natus ex concubina que deſponſat̃ ſit le gitimus.no.inſti.de here.que ab inteſta.§.i.in glo.in ſtrumenta.et glo. cenſuimus.et inſti.de nupt.§.fi.in glo.interdum.C.de natu.libe.l.et ſi contra.i glo.fi. et ibi Ly.in.iii.q.Bar.i.l.in cõcubinatu.ff.de cõcu bi.Jo.an.i regula ſine culpa li.vi.qui ſi.ſint legi.tãta in glo.et ibi Jo.an.adde Bar.in.l.penult.ff.rem ra. habe.et.ff.ſolu.ma.l.penult.§.uxor.

¶An filius conceptus et natus poſt mortez aui ſuc cedat ei mortuo patre poſt auum.no.inſti.de here.q̃ ab inteſta.§.plane.i glo.ſi tetigit.et glo.cognati.Li. in.l.qui ſe patris.in fi.C.unde libe.no.C.de inoffi. teſta.l.ſi quis filium.in glo.i.et ibi Ly.in.ii.q.

¶Qualiter ſuccedat filius cum nepote ex filia.no.i ſtitut.de here.que ab inteſta.§.fi.in glo.xii.tabulaꝝ.

¶Qua actione petit̃ filius qui detinetur uel raptus eſt ab aliquo.no.ff.de rei uendi.l.i.§.i.i glo.uendica re circa medium.no.ff.de liber.exhi.l.iii.§.hoc autẽ et ibi Bar.no.C.ad exhiben.l.i.no.ff.de furt.l.euz qui.§.ſi filius.⁊ ibi Bar.de cõuer.infide.c.ii.i glo. i.uiꝺ gl.i.c.nõ eſt ꝺ ſpon.Spe.ti.de offi.ordi.§.ult.

¶Si filius corrumpat̃ an agat pater.no.C.ꝺ furt. l.ſi quis alieno ſeruo.in glo.fi.et ibi Ly.Spec.ti.de ſer.non ordi.v.ſi uero filius.

¶An filius poſſit facere conditionem patris deterio rem.no.C.de pac.l.filius.et ibi remiſſiones.

¶Quot remedia habet filius p̃teritus uel exhereda tus cõtra teſtamentũ patris.no.C.de libe.p̃te.autẽ. ex cauſa.in glo.ii.et ibi Ly.in.i.⁊.ii.q.no.in auten. de trien.et ſemiſ.§.hec nos mouerunt.in glo.debeꝫ. collatio.iii.

¶Si filiꝰ abſtinz ſe ab hereditate paterna an et quan do poſſit reuocare talem abſtinentiaz.no.Ly.in.l.ii. et.le.fina.C.de repu.here.Spe.in ti.de ſucceſ.ab i teſta.v.pone quidam.

¶An filius uel nepos ſcz filius p̃mogeniti p̃fereꝫ ubi p̃mogenitus debz ſuccedere.no.Jo.an.i addi.Spe. ti.de feu.ſup Rubrica.Bar.in aut.poſt fratres.C. de leg.here.adde quod dicam.j.ſub dictione genitus vide Bal.in.l.antiquioribus.C.de iur.delibe.

¶An filius habeat tacitam ypothecam in bonis pa tris p̃o mala adminiſtratõne bonorum filii.no.C. de bo.que libe.l.cum oportet.§.non autem.in gl.i. et ibi Ly.in.iiii.oppoſi.

¶An filius teneatur fideiubere p̃o patre et econtra no.Ly.C.de filiofa.mino.l.ii.et.C.quod cum eo. l.ſi ex alio.in glo.ii.et.l.filiuſſa.C.de fideiuſ.l.ſi du bitetur.§.filiuſſa.ff.eo.

¶An filius ſe abſtinẽs ab hereditate p̃is poſſit a pa ternis creditoribus ꝓueniri.no.C.de arbi.tute.l.euz q̃.in gl.iii.⁊ ibi Ly.idẽ in.l.i.et.ii.C.de repu.here.

¶Qñ filius dicit patri nolo eſſe heres et pater inſti tuit aliũ an poſſit poſtea venire ꝺ teſtamentũ.no.C.ꝺ inof.teſta.l.ſi quando.in gl.fi.et ibi Ly.in.iiii.q.

¶Que et quot p̃uilegia habet filius circa peculiuz caſtrenſe vel quaſi.no.Ly.in.l.fi.C.de inoffi.teſta. Bar.in.l.fi.C.de filen.et decur.li.xii.

¶Filiꝰ natꝰ ex captis ab hoſtibꝰ qué ſeq̃t̃ p̃em aut matrem.no.C.de cap.et poſtli.reuer.l.i.in gl.fi.

¶Filius natus ex monacha et clerico cuius eccleſie ſit.no.xxvii.q.i.impudicas.in glo.i. Specu.in ti.de ſta.mo.v.lix.

¶An filius poſſit cedere vel vendere actõz p ſe q̃ſitã patre poſtea ratũ habente.vide Jo.an.in addi. Spe. ti.de ceſſi.act.§.i.v.ſed nunquid minoꝝ.

¶An poſſit ſolui filio ſi patri queſita eſt actio.nota. Bar.ff.de verbo.obli.l.eum qui ita.§.qui ſibi.

¶An poſſit ſolui filio illis caſibus in q̃bus nõ habet pater vſumfructũ.no.Bar.ff.ſolu.ma.l.non ſolum.

¶An filius poſſidet peculiuz aliquod.no.ff.de acq̃. poſ.l.poſſeſſio.§.qui in aliena.in glo.non poſſunt.

¶Si donat̃ filio an p̃ſumatur donatũ ꝓtemplatione ſua vel patris.no.ff.de dona.cau.moꝝ.l. ſi filiofami.

¶An ſtante ſtatuto q̃ filius non poſſit ſe obligare ſine conſenſu patris an ſtatutum habeat locum in con tractu facto a filio extra territorium, no. Bart.ff.de caſtren.pe.l.ſi ex caſtrenſi.

¶An filius teneatur ad officia publica.no.ff.ad mu nici.l.lucius titius.in glo.poteſtate.

¶An filius habeat vacationem ꝓpter officiũ patris dic ut no.Bar.in.l.filio.ff.de lega.

¶Filiis aliq̃ dant̃ q̃ nõ dant̃ extraneis. ut in aut̃.de re.eccl e.non alie.§.emphiteoſi.in glo.filius. col.ii.

¶Cũ ꝓuenit̃ filius q̃liter ꝓcipiat̃ libellus.no.in aut̃. apud quos oportet cau.di.in prin.in glo.interpellat. col.vi.uide.Bar.ff.de fideiuſ.l.ſi dubitet̃.§.filius.

¶Quid opetur p̃miſſio de tractando aliquem ut filium.Bar.i.l.quidam cũ filium.ff.de vbo.obli.

¶An filius obligeꝫ ex iuramento ita q̃ pater nõ poſ ſit reuocare.no.xxxi.q.iii.ſi qui parentes ⁊ i.c.puer. xxii.q.v.in glo.

¶Filia in poteſtate nupta cui acquirat patri uel ma rito.no.Ly.C.de bo.que libe.l.i.oppo.i.

¶An pater poſſit priuare filiam debita iure nature.

UVA. BHSC. IyR_001

no. Ly. C. de nup. l. sancimus. in. i. q.

¶ Si pater solum legat filie dotem an fratres teneat alere. no. Bar. ff. ubi pup. edu. debe. l. q filiū Jo. an. i addi. Spe. sup Rubrica. ti. de sta. mo.

¶ An ualeat refutatio facta patri p filium de bonis maternis si non apparet uera numeratio. uide Inge. in consi. suo. lvii. quod incipit quia filio.

¶ Filia dotata renuntians successioni paterne et materne cum iuramēto succedit ab intestato eisdē nullis extantibus liberis. uide Inge. in consilio suo. l. quod incipit dominus gilius.

¶ An si filia repellatur a successione patris dote contenta sit idem in auo et nepote. uide Jo. an. in addi. Spe. in ti. succ. ab intesta. sup Rica.

¶ An filia bastarda cui pat dotē legauit possit petē iterum alimenta ad here. patris Jo. an. in addi. Spe. ti. qui fi. sint legi. sup Rubrica. in fi.

¶ An filiam bastardaz teneat pater dotare no. Bar. ff. que in frau. ered. in. l. si fraudator. §. si a socero et idē Bar. in. l. si quis a liberis. §. i. ff. ō lib. agnoscen.

¶ An filiꝰ possit p patrē istitui sub cōditione si uotū per ipsum emissum cōpleuerit. unde in. c. licet. de uoto faciūt. no. in. l. si pater. C. de instī. et substi. cōdi. fac.

¶ Filius non est periurus licet deneget id qō pater iurando ꝓmisit. uide de iureiur. ueritatis.

¶ Licet filius succedat matri tñ non poterit rem dotalem repetere a matre cum iuramento alienatam. uiō de iureiuran. c. cum contingat.

¶ Filio agenti querela inofficiosi testamenti ministrā tur expense in causa appellationis cū obtinuit etiaz in stitutus non autem in causa principali. ff. de inoffi. testa. l. si instituta. de accu. c. ex parte.

¶ Si filius in testamento appellatur legitimus vide tur legitimatus dummodo tria concurrant. vide no. qui filii sint legi. per tuas.

¶ Si matrimoniū est nullum ꝓpter impedimentum quod pater et mater ignozauerunt. filiū tamen sūt legitimi. no. C. de secun. nup. l. q ꝓtra. in gl. ordinaria. vi de in. c. per latum. qut fi. sint le.

¶ Quo ad ius publicū attinet filius ñ est in ptāte patris. vide. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. fi. et. l. sequenti.

¶ De salute filii semp pī dz esse sollicitus. ff. qō me. cau. l. isti qdē. ff. de lega. ii. l. cum pater. §. mādo.

¶ Licet ex cōtractu filii sit quesita actio patri. nudū tamen nomen obligationis penes filium existens facit q si sibi soluitur liberatur. vide. ff. de pac. l. si vnus. et ff. de condi. indebi. l. frater a fratre.

¶ Ex ꝓtractu filii in ꝓfectitiis due oriunt obligationes vna patri altera sibi. glo. in. l. frater a fratre. ff. de condi. indebi. licet ꝓtrariū ibi sentit glo. in fi. glo. magne. Bar. tenet q vna tantū oriat q̄ queritꝰ pī effectu et nudo nomine remanet penes filiū. allegat. l. cum filio. ff. de lega. i. et. l. i. ff. si quis a pa. fue. ma.

¶ Obligatio naturalꝭ quesita per filiū nō tranffundi tur in pīem sed solus effectus ita tenet. Guil. de cu. in l. frater a fratre. ff. de condi. inde. Bar. tenet ibi ꝓtrariū. et in. l. placet. ff. ō acquir. here. et hoc videt verū p ea q̄ no. glo. in. l. cum filio. ff. de lega. i.

¶ An pater obligetꝰ ex mutuo facto a filio sibi. Bar. distinguit in. l. frater a fratre. §. q̄sitū. ff. de ꝓdi. inde.

¶ An filius obligetur patri si recipit mutuū ab eo et habeat peculium castrense vel quasi seu aduentitium. viō Bar. in dicta. l. frarer a fratre. §. quesitū. ubi etiā tangit Bar. quid de cōmodato uel ō depositō facto a patre filio nel econtra. qualiter alter alteri obligetur. Item quid si emat pater a filio. et ecōtra. Item quid si filius locat patri et ecōuerso. et quid si pater mādat filio ut se obliget pro se alteri. et an filius habet cōtra patrē actionem mandati. uide Bar. de bis omnibus in. d. l. frater a fratre. in. §. quesitū. ff. de condi. uide.

¶ An si filiꝰ fuit redemtus ex captiuitate pecunia patris possint fratres sibi de hoc imputare in diuisione. uide Bar. in. d. l. frater a fratre. i ult. q. qui remittit ad no. in. l. si stichus. ff. de pecu. leg.

¶ Obligatio passiua filii se alteri obligantis etiam filio qui se obligat habente peculium nō queritꝰ in patrē sed actiua tantum filii querentis. scōm glo. in. l. frater a fratre. ff. de condi. indebi. in glo. magna ad finem.

¶ Quod dicitꝰ q̄ q̄quid q̄rit filius q̄rit patri est verū qñ queritꝰ p actus ciuiles. secus qñ p actus naturales qz tunc saltē naturalis ex naturali actu quesita ñ transfunditur in pīem. sed vna queritur filio altera pī. dicit glo. ff. de condi. inde. l. frater a fratre. qō no. qz p hoc limitatur. l. placet. ff. de acquir. here.

¶ Tres rōnes sunt quare inter patrē z filiū nulla oritur obligatio. de q̄bus in. l. serui. et filii. ff. de fur. et in l. i. §. quinto. ff. si quis testa. lib. esse iuf. fue. et in. l. cōgruenti. ff. de pa. po. Bar. in dicta. l. frater a fratre.

¶ Inter patrem et filium naturalem cadit omnis obligatio. ff. man. l. lutius. ff. de ꝓba. l. qui testamentū. Bar. ff. de vul. et pupil. l. si is qui. vide Bar. ff. ō legat. iii. l. vxorem. §. pater naturalis.

¶ Nepos legitimus ex filia naturali ñ est in q̄ potestate aui. ff. manda. l. lutius. ad hoc. l. fi. C. de natu. libe. nec tutela spectat ad eū. ut ibi patet. vide. l. fi. C. qñ muli. tute. of. fūgi potest.

¶ Que filius emancipatus expendit in studio nō cōputantꝰ in eius portionē. vide. ff. fami. herc. l. q̄ pater.

¶ Aliq̄s differentias iter filiū et seruū. vide. ff. de pecu. l. licet. sed z si filius. et ibi Bar. adde q̄ seruus factus liber nō tenetꝰ de gestis in seruitute. ut. l. eum actū ff. de nego. gest. et. C. an seruꝰ ex suo fac. l. i.

¶ Qñ filius teneat ꝓ parte vel insolidū vel inquātuz facere potest ex ꝓtractu suo vel quasi. vide no. ff. quod cum eo. per totum. z in. l. quesitum. ff. de pecu.

¶ Si filius assumatur ad officiuz publicū sciente vel ignozante patre. an z q̄liter obliget patrem. Bartho. in. l. iii. §. fi. ff. de pecu. tex. in. l. i. §. si is qui naue. ff. ō exercito. et in. l. i. in fi. ff. ad munici.

¶ Filius factus sui iuris cōuenitꝰ reali de re quā ante possidebat. ff. de depos. l. si apud filiū.

¶ Ex cōtractu filii in ptāte filius effectus postea sui iuris illum implens sibi querit ubi solū implementum de se est aptum ꝓducere obligationem. ff. man. l. si vo non remunerandi. §. si filio.

¶ In statutis etiā penalibus et rōnabilibus appellatione filii comprehenduntur spurii nō ubi sunt irrōnabilia. no. Bal. i. l. ius ciuile. ff. ō iusti. et iure. viō Ly. in. l. quisquis. C. ad. l. iuli. ma. adde bene ad materiā quod no. Bal. ff. de leg. l. q vero.

¶ Appellatōe filii nō ꝓprehenditꝰ nepos. in statutis odiosis. vnde si statutū dicit q filii bannitoz expellantꝰ nō expelluntꝰ nepotes fm Bal. in. l. quod vero. ff. ō legi. qui allegat. l. filiū eū diffinimus. ff. de bis qui sunt sui vel alie. iur. quod adde ad ea que dixi. ō.

¶ Ut filiꝰ querat patri oportet q sit actio. dicit glo.

UVA. BHSC. IyR_001

ff.de inoffi.testa.l.papinianus.

¶ Causam quare pater non obligatur filio.uide per Bar.in.l. item qui in potestate.ff.de his qui sunt sui uel alie.iur.

¶ Si agente filio pater patit se describi in actis satis uidetur cōsentire.et hoc sufficit sicut i fideiussore tutoris.l.cum ostendim⁹.§.fi.ff.de fideiuss.tuto.C.arbi.tute.l.fi.ff. de ꝓcur.l.fili⁹.§. inuit⁹.uid cōcor.i glo.

¶ Non perdit filius dignitatez paternam licet detur in adoptionem inferiori.ff.de senato.l.senatoris.§.i. et quod ibi no.

¶ An cōtractus successiu⁹ puta societatis initus cū filio duret ipso filio facto sui iuris.uide.ff.pro soc.l.si quid.§.si filius.

¶ Qualitas filio impressa uel dignitas nō extinguit morte patris naturalis.ff.de senato.l.emancipatum. etiam ꝓbat ille tex. q⁹ pater impmit dignitatem filio etiaz emācipato.et sic i impmendo dignitatē a patre i filium inspicitur natura nō patria potestas.

¶ Defectus qualitatis in patre nt matre nō impedit qualitatem in filium quaz nō causat a patre sz ab auo ut.d.l.emancipatū.§.i.

¶ Dignitas patris transit ad filios ex masculis non ad masculos ex femina.ideo filii exfemina nō possunt se uocare de domo matris. uide tex.ff.ō senato.l.libe ros.et.l.emācipatum.et.ff.de sta.ho.l.imperator.

¶ Si statutū excludat a dignitatib⁹ filios hereticor nō excludunt naturales.quia tales nō sequunt condi tionem patris .ff.de sta.ho.l.lex nature.Buil.in.l.se natoris filius.ubi tex.ff.de sena.

¶ Ubi a successione excludit filia femina etiaz eius filius excluditur. et ideo si filia regis francor non succedat in regno francorū ex rōnabili cōsuetudine nec eius filius.no Jo.an.in.c.ad aplice de re iudi.li.vi.Bal. in.l.i.ff.de sena.est expssum.x.col.qui feu.da.pos.c. i.§.hoc autez notandū.

¶ Non dicit filius banniti qui nascit ante bannū patris.q2 macula pris subsequēs nō inficit filiū iaz natū nec dicitur filius clerici qui natus ante clericatū.C. de decu.l.curialibus .li.x.et hoc ubi tractat de incō modo secus ubi de fauore.ut no.C.de epis.et cleri.l. ii.C.de nup.l.impialis.et quod ibi no.Cy.et Bal. in.d.l.emācipatū qui allegat Spec.ti.de loca.§.nūc aliqua v.fi.et facit.C.de sacrosanc.eccle. autent.q̄ res iam dictas.

¶ An filius naturalis debeat reuerentiaz parentib⁹. no.ff.de in ius uoca.l.quicz.§.parētes in glo.qō sic.

¶ Qualiter filii pluriū fratrū succedant an in stirpes uel in capita. uide Cy.et Bal.in auten.cessante.C. ō suis ⁊ le.Bar.in.l.post cōsanguineos.§.i.ff.eo.ti. Adde quod de feudo habet in.c.i.de succes.feu.i pn. col.x.et de gradi.succes.in feu.§.is uero.

¶ Est dare filium habentem matrem incertam ut in hospitali proiectus.ff.de in ius uo.l.inique.§.quia semper.et ibi Bar.

¶ Filius in causa castrensis peculii reputat ut pater et iurat de calumnia sed in aduentitiis iurat pater.ff. de in ius uo.l.adoptiuū.

¶ Licet pater teneat soluere cōdemnationem p filio non tamē tenet ad illam que cōcernit contumaciam. Bal.ff.qui satisda.co.l.ii.§. in fideiussorez.q2 pater in illa fideiussor est filii.ff.de vbo.obli.l.cū filius.uide quod no.ff.ō fideiuss.l.fideiussores magistratū. Spe. ti.de fideiuss.§.i.v.sed pone egi.et sequen.

¶ Quod querit filius ex industria aduenticiū est etiā si hoc facit ex pecunia patris quando operaz ponit.ff. de pac.l.si tibi.x.§.si pactus.et idez dicit Bar.in.l. cum.oportet.C.de bo.que libe.

¶ An filius querat ex pacto patris et an pater ex suo pacto uideatur querere filio ut extraneo.Bar.in.l.si tibi.x.ff.de pac.

¶ Transactio patris nocet filio bodie in aduenticiis. dicit glo.ff.de transac.l.de re filiorum.

¶ Filiussa.potest esse in iudicio in causa castrensis peculii.sine consensu patris.ut.l.filiussa.§.i.ff.de ꝓcu. quicquid dicatur in glo.l.cū non soluz.§.necessitate. C.de bo.que libe.

¶ Filiussa potest esse i iudicio sine cōsensu patris tan quam ꝓcuratoz.dicit Buil.ff.de procur.l.filiussa.§. ipse quocz. uide.ff.de mino.l.iii.§.sed utrum. uide tex.in.c.non in iuste.de ꝓcur.

¶ In criminalib⁹ pater nō est legitim⁹ administrator filii.no.doc.in.l.fi.§.fi.C.de bo.que libe.

¶ In actibus inter uiuos pater et filius nō censetur eadez psona.uide.ff.ō nego. ges.l.si pupil.§.sz si ego.

¶ Filiussa. potest esse in iudicio sine consensu patris quando agit actione mandati contra eum.glo.i.l.iii. §.sed utrū.ff.de mino.

¶ In bonis filii arrogati pater habet administratiōez bonoꝝ.glo.ff.de mino.l.iii.§.fi quis.

¶ Tres casus in quibus filius priuatur per patrem patria potestate.uide per glo.ff.de minor.l.ex causa. §.penult.

¶ In ꝑcepto facto filio quasi in confessuz sine ordine iudiciario nō exigit consensus patris.no.in.l.iii.§.sz utrum.ff.de mino.et in.l.ii.§.nemo.ff.ō capi.dimi.

¶ Non sufficit patrez generaliter ꝑstare cōsēlū i oib⁹ causis mouendis per filiuz.Buil.in.d.l.iii.§.sz utrū.

¶ Filiussa.actiones ex aduenticia causa quesitas ubi patri querit usuffruct⁹ non exercet sz eaꝝ exercitiū cō pedit pri.ut.l.si lōgi⁹.§.i.ff.ō iudi.ubi.tex.gl.⁊ bar.

¶ Querela inofficiosi testamenti non querit ꝑ filium patri.ff.de inoffi.testa.l.filiuset.l.papinianus.in ꝑn. et ibi not.

¶ Filius de plebeio conceptus est plebeius.licet pat postea plebei⁹ ee ōsierit.ut.l.lege.§.i.ff.de ritu.nup.

¶ Si est concessū priuilegiū patri filiis an reuocato priuilegio patris censeat reuocatum priuilegiū filiorū uide.C.de sacrosan.eccle.l.nō plures.

¶ Regularit factum filii nō tollit ius patris.ut.C. de pac.l.filius.et solutio de debito patris nō nocet ei si soluatur filio nisi obligatio sit per filium quesita.ut no.ibi glo.et Bar.

¶ Pater nomine filii pōt cōueniri directa actione q̄ cōperit contra filiū cōtrahentez in potestate.uide glo. C.de filiosa.mino.l.ii.

¶ Si filio emancipato donat pater statim transfert in eum dominiū.uide in.l.ii.C.si aduer.dona.

¶ Filius tenet defendere famam patris.ut.l.fi.C. ubi et apud quos.

¶ Filiussa.minoz agendo i castrensi debz habere curatorem ad litem non ad personaz qui iurabit de calumnia et alia faciet ad litem ptinentia.Ja.but.in.l.ii.§. quod obseruari.C.de iur.calum.

¶ Si filius officialis deliquit an pater teneat.uide Cy.in.l.iiii.C.de noxa.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Filius emancipatus magis est obligatus patri q̄ existens in potestate. C. de of. preto. l. i.

¶ Judiciū agitatū p filium sine cōsensu patris nō ratificat postea p pāz. ut no. i. l. i. C. ubi ꝺ cri. agi. opoz.

¶ Filius non pōt cogi a patre uł a matre reddere ad ministrationez de bonis uł remoueri ab administratōe ut suspectꝰ. ut. l. si q̄s ꝑoris. C. ꝺ secū. nup. et ibi bar.

¶ Licet filius teneat alere patrez non tū tenetur soluere eiꝰ debita no. gl. et ibi Bar. i. l. i. C. ꝺ alen. libe.

¶ An pater possit ob necessitatem famis filios obligare uide. C. que res pig. obli. pos. l. qui filius. facit. l. i. ⁊. ii. C. de pa. qui fi. distra.

¶ Etiam filius aduersus patrem potestatez prescribit. tex. et glo. in. l. i. C. de pa. po.

¶ Filius pōt castigari p patrez si alimenta sibi non ꝑparat. C. de pa. po. l. iii. et post duriozi pena puniri p presidem ad uoluntatez patris et sic uideꝯ q̄ pater possit petere eū poni ad carceres ⁊ iudex hoc debet facere ad postulationē patris ut. C. de pa. po. l. iii.

¶ Pater omnes cōuersias inter se filios primo debz intra domū terminare alias manu regia suas iniurias uendicabit. l. cōgruentius. C. ꝺ pa. potesta.

¶ Filius olim poterat occidi p patrez ⁊ priuari libertate ut. l. in suis. et ibi no. ff. de libe. et postu. hodie dic ut habeꝯ in. l. fi. C. de pa. po.

¶ Filius non est in potestate matris. ut. l. mulierem. C. de adop. instit. de adop. §. femine.

¶ An peculium filii profecticium publicetur ꝑ delicto patris. Bar. tenet q̄ non in. l. si finita. §. si de nectigalibus. ff. de dam. infec. uide in. l. iii. C. de bo. dam. uide Bar. in. l. iii. §. sed utrum. ff. de mino.

¶ An pro delicto filii possit fieri executio i bonis aduenticiis uel profecticiis. uide Bar. in dicta. l. si finita §. si de nectigalibus. et. l. iii. §. idez scribit. ff. de pecu. uide in. l. iii. in gl. cōdemnatus. ⁊. l. cū et filii. qui boce. pos.

¶ Consensus quē pater prestat filio ut agere possit potest interuenire antequā agat. uide Bar. ff. ꝺ dona. l. filius in fine.

¶ An i datis filio que querūꝯ patri uideaꝯ habitꝰ respectus ad personam filii uel patris. ff. de dona. cau. moz. l. si filiosa. et ibi Bar. dicit bona uerba que no. pro bis que dantur seruis monachis.

¶ Id quod filius lucratur ex usuris non querit patri nec cōmunicat sibꝰ. Bar. i. l. q̄ seruꝰ. ff. ꝺ acqui. pos.

¶ Filius in aduenticiis non potest agere cōtra patrez quādiu ei usufructus debeꝯ. ita dicit glo. et Bar. ff. de ac. et obli. l. actiones aduersus.

¶ Filius stipulando patri in aduenticiis querit ei totum. ff. de verbo. obli. l. ea lege. §. i.

¶ An filius possit cogere patrem ut eū mittat ad scolas seu tradat ad disciplinā. vide Bar. ff. de verbo. obli. l. cū filiū. ⁊. ff. ubi pupillus edu. debe. l. cum filiuz.

¶ Auctozitas patris non supplet inhabilitatem filii ad actum. vide. ff. de verbo. obliga. l. fi. §. pupillus. et ibi oino vide Bartho. in. l. si infanti. C. ꝺ iure delib. ⁊ in. l. i. C. de bo. ma.

¶ An consensus quem prestat pater filio agēti possit interuenire post iudicium et an possit prestari per nuntium vel epistolam. vide Bartho. in. l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acquiren. here. idem in. l. iii. §. sed utrum. ff. de mino. ut ponit an sufficiat ꝓsensus gīalis q̄ in omni iudicio possit interesse. de quo dixi supra.

¶ In dubio q̄s ꝓsumiꝯ filiussa. nisi ꝓbetur contrariū ut. l. sed et si. ff. de acquir. here. Ange. dicit glo. eē singularem. in. l. heres institutus e. ff. eo. ti.

¶ Appellatione filii in vulgari comprehenditur secūdus gradus. vide gl. i auten. de ñ eligen. secūdo nub. §. cum igitur. ꝟ. filius.

¶ Ex modo tractandi et nutriendi ꝓsumitur an q̄s habeat aliquem in filiū. l. seruis urbanis. ff. de leg. iii.

¶ Licet filiussa. non possit esse in iudicio sine cōsensu patris si tamen iudex interloquiꝯ q̄ esse potest tenebit iudicium ꝑpter auctozitatez iudicis. ff. de mino. l. ait pretoz. §. quid tñ Jo. an. in addi. Spe. in ti. ꝺ act. §. i. ꝟ. sed quid si pater nolit. et ibi uide.

¶ An filius obligeꝯ ex mutuo facto ad mercantiam. et an presumatur illud mutuum conuertisse in mercantias. Bal. q̄ sic. in. l. antepenulti. C. ad mace.

¶ Stante statuto q̄ filiusfamilias non possit contrahere nisi mercatoz si contrahat filius non in casu mercantie et hoc constet non tenet contractus. q̄ pmissio nō intelligiꝯ respectu ꝓsone sed cause. sed si nō constat tunc ꝓsumitur in causa mercantie versum. ꝑm Bart. et Bal. in. l. antepenul. et. l. fi. C. ad macedo.

¶ Si statuto cauetur q̄ filius non possit se obligare sine licentia patris sufficit q̄ in eodē instrumēto pater et filius se obligent et eo ipso videꝯ data licentia et videꝯ satiffactum statuto. ꝑm Bar. in. l. cum pater. §. libertis. ff. de lega. ii. et Bal. in. l. fi. C. ad macedo.

¶ An si filiusfamilias pecuniam sibi mutuatā conuertat in emptionem librozꝫ possit dicta pecunia ab eo repeti nō obstan. macedo. videtur q̄ sic. q̄ dolus est in aliena iactura lucrū facere. ff. de instito. l. si q̄s mancipiis. §. proculus. in ꝓtrariū facit tex. loquēs de pecunia mutuata filiofami. conuersa in emptōnem oznamē tozum que pertinent ad puelle gloziam et decus pāis. ff. ad macedo. l. sed et si pater. §. hoc senatus. ubi est notabilis tex. Bal. i. l. macedoniani. C. ad macedo.

¶ Si filius stipulatur sibi ab aliquo debitoze patris de ipsius patris voluntate si est in potestate patris videtur adhibitus ut minister si est emancipatus ut commodum sentiens. ut. l. seya. §. fi. ff. ꝺ dona. cau. moz.

¶ Si filius in vita patris surripuit de bonis ipius et dilapidauit. an ei vna cū fratribus instituto debeat in pte sua imputari. Bal. in. l. filie cuius. C. fami. here. et ibi subdit q̄ si pater se obligauerit ꝑ filio debēt hoc debitū oēs fratres substinere. allegat. l. iii. ff. ꝺ mune. et bono. et. l. si filie. §. idem scribit. et. §. neratius. ff. famil. hercis. ubi etiam dicit q̄ si pater dilapidat et cōsumit bona aduentitia filii an hoc debeat sibi emendari a fratribus que nō. quia sunt quotidiana.

¶ Filiusfamilias potest petere in iudicio insinuari instrumentum sine cōsensu patris ac etiam potest adire hereditatem sine patris auctozitate. ꝑm Bal. in. l. i. C. qui admi. ad bo. pos. in. xxx. q. et ibi etiaz vide an et que prescriptio currat filiofami.

¶ Licz dicatur si filius ergo heres ut. ff. allegaui. tñ hec naturalis ꝓsumptio nō est talis q̄ habeaꝯ loco ꝑbationis. imo volens puenire filiū ut heredē debet ꝑbare eum heredem si ille negat. sed quando filiusfami. agit semper presumitur heres nisi contrarium probeꝯ Bal. in. l. i. in fi. C. cōmunia dele. vīō nō. in. l. in suis ff. de libe. et postu. et. l. necessariis. ff. de acqui. here.

¶ Non dicitur decedere cum filiis qui reliquit spurios et maxime incestuosos. ut. l. si quis incesti. C. de

UVA. BHSC. IyR_001

inceſtu. nup. et ibi nō Bal.

¶ An ſtatuta dicrantia q̄ filia dotata extantib⁹ maſculis non ſuccedat ſit ualida. Ly. in. l. ſancimus. C. de nup. et Bar. in. l. titio centū. §. titio genero. ff. de condi. et demon. adde quod no. Ja. de are. in. l. uxorē §. pater naturalis. ff. de leg. iii. qui dicit illud ſtatutū nō habere locum quādo dos nō eſſet manſura ꝑpetuo apud filiam puta quia pater eſſet ſtipulatus eam ſibi reddi. adde ad itellectū iſtius ſtatuti q̄ nō. Bal. i. l. i C. de ſum. trini. Bar. in. l. §. ſciendū. ff. de ſuis et legit. uide Bal. in. l. maximū uicīū. C. de libe. prete.

¶ Super queſtione filiationis ꝓcedit̄ lite nō cōteſtata et ordine iudiciario non ſeruato. et de hac queſtione cognoſcet iudex eccleſiaſticus nō ſecularis etiaz ſi ſit i cidens. Jnno. in. c. latoz. in glo. tractatus. q̄ ſi. ſint le.

¶ Si aliquis dicit ſe filium petere poſſum ut ſibi terminus prefigat̄ ſcōm formam. l. diffamari. C. ō ingenu. z manu. ſm Jnno. i dicto. c. latoz. i gl. duo mēſes

¶ Sententia lata ſup filiatōe facit ius quo ad omēs non ſic lata ſup legitimatione. uide Jnno. in. c. cauſaz. in glo. iudicaret. qui ſi. ſint legit.

¶ Confeſſio qua quis negat uel affirmat aliq̄ē ſuū eſſe filium nō plene ꝓiudicat inducit tū preſumptōez ſic intelligе. l. ſi. ff. de ꝓba. ſcōm Jnno. in. c. tranſmiſſe. qui ſi. ſint leg.

¶ Stante ſtatuto q̄ filia dotata non ſuccedat fratri quouſq̄ ſupuixerit maſculus modo ſupeſt maſculus et filia dotata et nō dotata quid erit de ſucceſſiōe uide Bar. i. l. i. §. penult. ff. de ꝓtratab. Bal. in. l. ſi quis filium. C. de inoffi. teſta. z in. l. ſi quis uel ſi qua. C. ad tertul. et in. l. ſi defunctus. C. de legi. here.

¶ Filius dei eſt deus. s. Tho. in. iii. parte. q. xxvii. ar. ii. et in. iii. di. xi. et in ſūma contra genti. q. xxviii. uſq̄ ad. xxxvi. Jtez ſi ſapientia dei. in palle. ſūma. ꝓtra genti. li. iiii. q. xiiii. alſ. xiii.

¶ Filius diſtinguit̄ a ſpiritu ſancto filiatione. Idem in. q. de quolibet. q. iiii. ar. vii.

¶ Filius dei eſt incarnatus. Idez. iii. parte. q. iii. ar. viii. et in. iii. di. i. et in. iiii. di. xlii. et. liii. lv. lvi.

¶ Filius eſt alius a patre in diuinis. idem in primo. di. ix. arti. primo.

¶ Filius dei ē eterno⁹. idē i. q. de potētia. q. iii. ar. xi.

¶ Filius dei non eſt ex nihilo. Idem in. i. di. liii.

¶ Filius malis ſunt boni domeſtici preponendi. idem ſcōa ſcōe. q. xvi. ar. x.

¶ Filius dei eſt omnipotens. idem in. i. di. xx. arti. i.

¶ Filii iſrabel nō ꝓmiſerunt furtū ſpoliando egiptios Idem ſcōa ſcōe. q. lxvi. ar. v.

¶ Filio⁹ in diuinis ꝓcedit duplicit̄. idē i. i. di. x. ar. v.

¶ Filius inuiſibiliter in mēte mittitur. idem in. i. di. xv. ar. vi. et in. i. pte. q. xliii. ar. v.

¶ Quomodo ſolus filius debet dici verbum. Idem in. i. di. xxvii. ar. v.

¶ Quomodo filius ſcit ſapientia ingenita. in prealle gata di. arti. vi.

¶ Filius dei nō eſt creatura. Idem in. iii. di. xi. ar. i.

¶ Filius dei ñ debuit aſſumere humanā naturā i pluribus ſuppoſitis. Idem in. ii. di. ii. ar. iiii.

¶ Filius potius ſequit̄ matrē q̄ patrē. Idem in. iiii. di. xxvi. ar. iiii. de quo dixi latius. ſ̄.

Filiaſter. Filius uxoris mee qui non eſt meus dicitur filiaſter. de eo qui cogno. conſang. uxo. c. i. xxx. q. i. ſi quis filiaſtrum. et. c. de bis. Aliter dicitur ꝓiuignus. in. c. tranſmiſſe. de eo qui cogno. conſang. uxo. ſue.

¶ Qui filiaſtrā uel filiaſtrū in ꝓfirmatōne tenuerit ab uxore ſeparetur. xxx. q. i. ſi quis filiaſtrum.

Finis. Fines. Quīq̄ ex malo principio ſeq̄tur bonus finis. i. q. i. cuz ergo. ꝓtrariū videt̄ tex. i. q. i. ꝑncipatus.

¶ Sine fine puniri debet qui peccat ſine fine. ō peni. di. i. poteſt etiam. et. c. voluiſſent.

¶ Jncaſſum bonum agitur ſi ante finem vite deſeraē de peni. di. iii. incaſſum.

¶ Si fines fundi legati obmittantut a notario vel teſtatore nihilominus valet legatio. ut. l. penul. C. de inſtit̄. et ſubſti. ſub condi. fac.

¶ Quī dicat̄ finis negocii vel q̄liter negociū dicatur finitū. Bar. in. l. omnes populi. ff. de iuſti. et iur.

¶ An fine ſuo res denoiatur. ff. ad. l. fal. l. ſi is q̄ quadringēta. §. ſed ſi op⁹. ff. de no. op. nū. l. ſtipulato. §. op⁹. z iō finis maxīe attēdend⁹ ē. ff. de mino. l. deniq̄ et. ff. ō inoffi. teſta. l. papinianus. §. meminiſſe.

¶ Finis trahit ad ſe principium. ff. ō adi. le. l. iii. no. xxviii. di. quia et econtra. ff. de lega. iii. l. ſi quis. in ꝑncipio teſtamenti. de pe. di. iiii. §. finis.

¶ Quando magis attendi debeat principiuz q̄ finis no. Jo. an. de no. oper. nun. c. ii. in fi. et de renū. c. i. i fi. vide in. l. iii. ff. de mino.

¶ Que in fine dicunt̄ melius memorie commendantur. de conſe. di. ii. liquido.

¶ Scripture facienti mentionē de finibus ſtandū eſt quouſq̄ aliud ꝓbetur licet ipa ſcriptura ꝑncipaliē ob aliud facta fuerit. no. ō cenſi. cū olim.

¶ Fines termini probant̄ p libros antiquos. ut nō. in dicto. c. cum olim. de cenſi.

¶ Finis ꝓſupponit ꝑncipiū z ſine eo eē nō pōt. ō pe. di. iiii. finis. Spe. ti. de ſentē. §. viii. v. ſed ecce.

¶ Finis deſignat qualis ſit cenſenda res. Spe. in ti. de fruc. et iu. §. i. v. ſed quid ſi delegatus.

¶ Quādo finis cauſatur a principio ex neceſſaria cōſequentia res ſm principiū iudicatur et non ſm finem ff. de mino. l. iii. §. ſcio. i. q. i. principatus. et. c. cum paulus. de pe. di. iii. c. ul. lv. di. precepta. xxvii. q. ii. cum initiatur. de elec. dudum. ii. de ꝓba. poſt ceſſionē et ō cle. excō. mi. poſtulaſti. ō reſcrip. c. i. et. c. ſi eo tpe li. vi. in cle. litteras. eo. ti.

¶ Fines mādati diligēter ſunt obſeruādi. ff. de arbi. l. nō diſtinguem⁹. §. ul. no. viii. q. i. licet. ff. man. l. diligenter. de reſcrip. cū dilecta. c. ei cui. de preben. li. vi.

¶ Qui poſuit initiū ponat z finē. de ꝓſe. di. i. nullus.

¶ Hoc verbum fine canonico ſemper ponitur in omībus cauſis ſpiritualibus. ſed ſine debito in omnibus cauſis ciuilibus. de hoc no. in. c. ex cōqueſtione. de reſti. ſpol. de offi. dele. cum cauſam. in fi. et. c. inſinuante in fine. et. c. paſtoralis. §. i. Spe. in ti. de reſcript. preſent. §. iiii. v. item q̄.

¶ Finis litibus eſt imponendus. de do. z contu. finē de appel. cozdi. li. vi. cum ſi.

¶ Sufficit in libello apponere duos confines. no. ff. de cenſi. l. forma. in glo. ii. Spe. in ti. de cau. poſ. et ꝓ prie. §. nūc dicendū. in ꝑn. z ibi Jo. an. in addi.

¶ Si fines nō deſcribant̄ in libello an vitiet̄. vīd Jo. an. in addi. Spe. ti. de libel. ꝓcep. §. iuxta. v. ſi valet.

¶ Erroz in finib⁹ nō nocet. nō. C. de lega. l. ſi fortidiſnū. in glo. pe. et in. l. forma. in gl. vicinos. ff. ō cenſi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Qui dicantur fines vicini. nō. ff. fini. regund. l. ſed et loci. §. penult. in glo. confinia. ⁊ ibi Bar. Spe. i ti. de emp. et uendi. §. i. in prin.

¶ An fines agrorū ſint demonſtrandi. no. ff. de ac. emp. l. titius. in glo. fi. uide Spe. i ti. de cau. poſ. et ꝓ pri. §. nunc dicendū. in prin. et ibi Jo. an. in addi.

¶ An fines ciuitatū plebanatuū uel uillaruꝫ ꝓbent̄ per inſtīa dicentia actum in tali loco uel q̄liter ꝓbent̄. no. C. de iure. deli. l. cū aliquis et ibi Cy. no. C. ꝺ cō traben. et cōmit. ſtipula. l. optimam in glo. ſi ſeruus. uide de ꝓba. cū cauſam et in. c. de reli. domi. de cenſi. cum olim in glo. ii.

¶ Si fines obmittant̄ a bellione non uiciat̄ cōtract⁹ ſi de fundo conſtat. dixi. ꝑ. aliquid adde q̄ no. Bar. in. l. cū pater. §. fi. ff. de leg. ii. ubi de hoc.

¶ An finesposſunt ꝓſcribi. no. ꝺ preſcrip. quia iudicante. in glo. fi.

¶ Qui agit iudicio finiū regundoꝝ quāto tempore illi preſcribat̄. no. ff. fini. regund. l. i. in glo. ii. no. C. eo. ti. l. fi. ubi uide Spe. ti. ꝺ iudi. §. ſequit̄. circa ꝑn. et ibi Jo. an.

¶ Quando habeat locū actio finiū regundoꝝ ſiue utilis ſiue directa. no. inſti. de act. §. item finiū. in glo. a gros. uide Jo. an. in addi. Spe. ti. ꝺ iudi. §. ſequitur in prin. An autem ſit natiua uel datiua. uide glo. in. l. fi. ff. fini. regun.

¶ Que ſit forma libelloꝝ in iudicio finiū regundoꝝ. uide Spe. ti. de iudi. §. ſequit̄ uide de cōmunibus. in prin. et ri. de ꝑ. rro. ꝟ. et quare.

¶ Qualiter cōficiat̄ inſtīm finis ⁊ renūtiationis. uiꝺ Spe. de pac. §. inſtīm. in prin.

¶ Actio finium regundoꝝ eſt perſonalis ſapit tamē naturam realis in aliquibus. et ſic eſt mixta. ff. fini. regund. l. i. et ibi no. glo.

¶ Actio finiū regūdoꝝ eſt ſtricti iuris. ut no. glo. i dicta. l. i. ⁊ ozit̄ ex tēpoꝝ q° fines icipiūt turbari. et ibi no.

¶ An in prediis urbanis habeat locū actio finiū regūdorum. et quid ſi unū eſt urbanum aliud ruſticū. et q̄d ſi ynum urbanū eſt in cōfinibus. uide in. l. i. et. ii. et. l. iiii. §. hoc autem iudiciū. ff. fini. regun.

¶ Deſſori agri ul̄ fines ponēti ſoluendū eſt ab utroq; C. fi. reg. l. iii. et. ff. fini. reg. l. ii. etiaꝫ ſi ab uno eoruꝫ tm̄ ſit cōductus. ut in. d. l. iii.

¶ Judiciū finiū regundoꝝ datur nō ſoluꝫ inter duos ſed etiam inter alios aliquod ius habentes in rebus. ff. fini. reg. l. iiii. §. finium.

¶ Si inter fundū meuꝫ et tuū intercedat uia publica ibi agi poteſt finium regundorum. dicta. l. iiii. §. fi.

¶ Quantū debeant plantationes diſtare vel edificationes vnius a finibus alterius. vide in. l. fi. ff. fi. regun.

¶ De practica circa hoc iudicium finiū regundorū. vide tex. glo. et Cy. ⁊ Bar. in. l. ſi quis. C. fi. regun.

¶ Ubi res aliter certificat̄ ex ſe nō eſt neceſſe ut ꝺcla retur p ꝓfines. ff. de ꝓtrahē. emp. l. cū ſeruo. §. i. et ibi Barthо. dicit q̄ ſi accuſatur quis q̄ deliquit in palatio et palatium eſt certum non expedit ponere ꝓfines.

¶ Finis indicat animum in preambulis et talis eſſe preſumitur ab initio qualis declaratur ex qualitate finis. ff. ad macedo. l. item filiuſſa. §. quanq̄. vide. ff. ꝺ iudi. l. ſed et ſi ſuſceperit. §. i.

¶ Prohibens ea que ſunt ordinata ad finem videtur prohibere finem. ff. de dam. infect. l. pretor. §. edificare et ſicut agitur pro tuendo fine. ita pro tuendis preambulis ad finem. ut. l. fi. ff. de aqua plu. ar.

¶ Ordinata ad finē nō debent oppoſitū finis operari. ff. de le. i. l. legata inutiliť. et. l. cum tale. §. i. ff. de condi. et demon. l. ſiue hereditaria. ff. de nego. geſt. de pe. c. in q̄buſdā. ff. de lega. l. ullam. et. l. quod fauore.

¶ In tantum quis participat de actu in quantum ꝺ fine. et licet veniant contra actuꝫ ad contrarium ſi tendit ad finem non illi contrarium non tamen dicitur obuiare. ff. de iuſti. et iure. l. ius autem.

¶ Finis eſt poſtrema perfectio rei. ut. l. prima. ff. de iuſti. et iure.

¶ Omnia ordinata ad finem habentur ſub ratione finis. l. i. ff. de orig. iur. l. i. ff. de re iudi. l. de quibus. ff. de legi. l. nam et pedius.

¶ Dato fine nō curamus de modo ſi modus non eſt cauſa finis. ſed finis cauſa modi. ſi autem modus eſt cauſa finis curamus. ff. de verbo. obli. l. qui rome. §. flauius. C. de inſti. ⁊ ſubſti. l. ſi mater. ff. man. l. fi.

¶ Finis quandoq; idem eſt q̄ ratio. unde dicimus. hec eſt finalis ratio. quandoq; finis dicitur operis executio et ad hunc intellectum dicimus q̄ habito fine ſi curamus de modo quia finis eſt vniuſcuiuſcunq; rei poſtrema perfectio. Bal. in dicta. l. de quibus. ff. ꝺ legi. in. x. columna. ꝟ. nunc de cauſa finali.

¶ Dato fine fruſtrantur ea que inſtrumentaliter ad finem ſunt ordinata. ff. de in integ. reſti. l. i.

¶ Finis trahitur ad principiuꝫ q̄ ex principio neceſſario ſequitur finis. ff. ad. l. acquiť. l. huic ſcripture.

¶ Is eſt dignior finis cuius cauſa alia ſunt et in quez alia ut in finem ſubordinantur. vide. ff. de ſta. ho. l. ii.

¶ Habito fine efficaciter non curamus de modo. ff. de ſena. l. ſenatores. ff. de ver. obli. l. cuꝫ ſeruus. ff. de no. oper. nun. l. de pupillo. §. qui nuntiat. de aq̄ quotidi. et eſti. l. i. §. queſitum.

¶ Conceſſo iure in fine ordinato quod ſine fine foret inane videtur finis conceſſus. vnde ſi concedo viaꝫ ad fontem videor concedere ius hauriendi. ff. de ſeruitū. ruſti. predi. l. item qui habet.

¶ Res que habet principium debet etiam habere finem. ff. de offi. procon. l. fi.

¶ Ordinata ad reſoluendū ꝓtractū ſunt cōtenta ſuo fine nec ꝓducunt actionē. tex. ff. de pac. l. ab ēptione.

¶ Idem non poteſt eſſe finis oppoſitorum. ff. ꝺ manumiſſa. l. libertas.

¶ Finis non trahitur ad principium quando neceſſario finis non ſequitur ex principio. ſed contingenter. ff. de acqui. re. domi. l. naturalem. §. i.

¶ Res plus attribuitur fini q̄ principio. ut. ff. de aq̄ quoti. et eſti. l. i. §. hoc interdictum.

Finitimus. Finitimus. i. in ꝓximis poſitus ff. de orig. iur. l. i. §. populo.

Finitum. Finiti ad infinitum nulla eſt ꝓportō viii. phiſi. l. plane. in. ii. §. fi. cum. l. ſequen. et. l. filiuſſami. §. ſm vulgarem. ff. de legať. i. adde quod ſcribit ſanc. Tho. in. iiii. di. xlix. arti. viii.

¶ Cuilibet finito poteſt fieri adiectio mathematice loquendo. Idem in. iii. di. iiii. ar. iiii.

¶ Finitum additum finito facit plus licet ſi maius. Idem in. iiii. di. xlix. arti. xiiii.

¶ Finitum dicitur longo tempore ſopitum. ff. ad tertul. l. i. §. ultimo.

¶ Quando negocium aliquod dicitur eſſe finitū. no. de reſti. in integ. c. ii. in fi. li. vi. in ulti. glo.

UVA. BHSC. IyR_001

Firmam Bare ⁊ recipe ad firmã idẽ est qõ ad affirmatũ vel ad annuũ censũ. no. de deci. dilecti. et ibi vide concor. de loca. c. vestra.

Firmitas Quid sit firmitas habetur ô sum. trini. in. c. i. in prin.

Firmum Non firmat tractu temporis qõ ab initõ ñ subsistit. regla ñ firmat. li. vi.

Firmamentum Firmamentũ fuit factus die secunda. s. Tho. in p̃ma pte. q. lxviii. ar. i. et ibi vide qualiter intelligit q̃ firmamentum diuidit aquas ab aquis.

¶ Firmamentum non est de natura quatuor elementorum. Idem in. i. parte. q. xliii. ar. ii.

Fiscus. Fiscalis Quid sit fiscus et unde dicatur. vide Bar. C. de iur. fis. sup Rica. li. x. ⁊ in. l. in quintiis. in glo. largitionales. C. de nume. et actu. li. xii. in dicta Rica.

¶ An fiscus preferatur aliis creditoribus. vi. Bar. in. l. i. C. de pen. fis. credi. preferri. li. x.

¶ An quis ꝺemnat habens bona in diuersis puinctiis cui fisco debeant applicari. uo. ff. de capi. dimi. l. tutelas. §. fi. et. ff. ô interdic. et releg. l. i. ⁊ qõ ibi no.

¶ Bona hereticor̃ sunt ꝓfiscata ipo iure. c. vergent. de hereꝯ. et. c. cum scõm. eo. ti. li. vi.

¶ An fisco petenti tributa possit obici ꝓpensatõ. dic q̃ non. l. fi. ff. de ꝓpen. et. l. auferꝯ. §. qui ꝓpensatione ff. de iure fis. vide qõ dixi. ẽ. sub dictõne ꝓpensatio.

¶ Quis dicatur habere fiscum. vide Bal. x. col. de pac. iur. fir. §. fi. adde q̃ ciuitates non recognoscẽtes superiorẽ dicunt habere fiscum. vide Bal. x. colla. de pac. iura. fir. §. fi. adde Bar. in. l. i. C. de bo. vac. li. x. quod no. Bar. in. l. item veniunt. §. ait senatus. ff. de peti. here. et ibi glo. adde quod dicam. ĩ.

¶ An et ad quid fiscus habeatur loco heredis. nõt. Bar. in. l. quotiens. ff. de noua. et in consi. suo qõ incipit tholome⁹ de spoleto. adde q̃ fisc⁹ habeꝯ loco heredis extranei. no. glo. in. l. i. C. de bo. libe. adde Bar. in. l. inter eos. §. fi. ff. de fideiuss.

¶ An ⁊ qñ valeat uꝝ nõ illud qõ quotidie addit in cõtractibus q̃ pars pene applicetur fisco. et pars cõtrahenti. vide Bar. in. l. i. ff. de iure fis.

¶ In causis fiscalib⁹ iudex ꝓcedit ex officio. no. bar. in. l. ii. §. senatus. ff. de iure fis.

¶ Quanto tpe ius fisci prescribatur. Bar. in. l. i omnibus. ff. de diuer. et temp. prescrip.

¶ An debeat condemnari fideiussor rei cuius bona sunt publicata vel fiscus. vide Bartho. in. l. inter eos §. fi. ff. de fideiuss.

¶ De natura fisci vide Bal. in quodam consilio suo quod incipit sanctissima et illustrissima regina.

¶ Fiscus nõ dz ꝓueniri a ꝑuato nisi ꝑus petita venia a ꝑncipe sicut in liberto ⁊ patrono. gl. singu. in. l. bene a zenone. C. de quadri. prescrip. et ibi no. doc.

¶ Procurator fisci põt etiã ꝑuatis ꝑsonis aduersus fiscũ patrociniũ exhibere. iii. q. vii. tria sunt.

¶ Quod non accipit xp̃s tollit fiscus. xvi. q. vii. maiores. adde glo. in. c. i. de deci. li. vi.

¶ Fiscus cum aufert hereditatem ab indigno intentat petitionem hereditatis. glo. est singularis in. l. i. C. de bis qui ut indig.

¶ Fiscus vendens rem propter tributa non solitam prius vendere potest et non tenetur seruare ordinem qui ponitur in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. l. si quis fundum. C. si propter pu. pẽnã.

¶ Fiscus non habet tacitam ypothecam in bonis eor̃ qui maleficium committit. glo. est in. l. aufertur. ff. de iure. fis. et ibi no.

¶ Fiscus non succedit in hereditate relicta indigno si ille mortuus est ante testatorez. casus est in. l. fi. ff. de bis qui. ut indig.

¶ Fiscus occupat bona quesita p deportatũ etiam ex cõtractu iurisgentiũ nec ueniũt ad succedentes ab intestato. ut. l. ii. C. de bo. dam. et quod ibi no.

¶ Fiscus potest exigere debitores suos ante tempus ex causa necessitatis relicto tamen sibi interusurio medii tempis. tex. est cũ glo. in. l. i. C. ô condi. ex leg.

¶ Si aliquis cõmisit maleficiũ ex quo est bannitus et omnia bona sua sunt publicata cõtingit q̃ pater istius exbanniti moritur uel aliqua alia ꝑsona cui exbannitus põt substituere queritꝯ cui ista hereditas est delata fisco an filio. dic q̃ filio exbanniti excluso fisco. Bar. in. l. si qua pena. ff. ô bis qui sũt sui uel alie. iur.

¶ Fiscus etiaz si habet minimaz ptez in re cũ aliquo põt totam rem uendere et ptem suã cui uoluerit assignare. ut. C. de uendi. re. fis. l. i. li. x.

¶ Fiscus tenetꝯ reddere ꝑcium emptori bone fidei q̃ emit ab eo qui conscientia delicti bona alienauit. uide Ly. in. l. quisqs. C. ad. l. iuli. ma.

¶ Si fiscus uendidit rem alienaz que euincit si vult rem defendere debz coram iudicibus cõueniri. dictum est Bar. in. l. iii. C. de iure. fis. li. x. per quod limitat. l. uenditor. ff. de iudi.

¶ Qui non soluit fisco canonez statim põt expelli sec⁹ in ecclesia uel priuato dicit Inno. in. c. littere de dila. de quo ibi et in. c. potuit. de loc.

¶ De materia confiscationis vide aliquid per Bal. in. l. cum ꝓponas. C. de nau. feno.

¶ An bona clerici dãnati debeãt applicari fisco ecclie no glo. fin. de concess. ꝓben. q̃ diuersitatẽ. tex. cũ gl. in cle. volẽtes. de hereꝯ. doc. in. c. fi. de maledi. tex. xv ii. q. viii. c. si quis suadente. ⁊ in. §. sacrilegium.

¶ An bona relicta a clerico alicui indigno vel incapaci si ab eo auferant veniãt applicanda fisco ecclesie vel seculari. tex. est notabilis iuncta glo. q̃ fisco ecclesie. ĩ c. ii. de succes. ab intest. et ibi doc.

¶ An ecclesia habeat fiscum. vide in iuribus ꝓxime allegatis. adde Bal. in. l. i. C. de priui. fis. qui dicit q̃ episcopus non habet fiscum.

¶ An in foro conscientie licite et sine peccato emant bona confiscata. vide Jo. an. ô immu. eccle. c. fi. li. vi. doc. in. c. quia pleriq̃. eo. ti. ubi ꝑ Inno.

¶ An et quando confiscatio fiat ipso iure vel sit necessaria sententia. no. ff. de iure fis. l. eius qui debitorem. de hereꝯ. cum scõm. li. vi. glo. in auten. ô incesti. nup. in prin. in. v. contraxerit.

¶ An bona ecclie possit ꝑ delicto clerici aut ꝓlati cõfiscari. glo. dicit q̃ non. xvi. q. i. in canonibus.

¶ An licite soluat fisco illud quod debebat alicui cuius bona sunt cõfiscata. doc. q̃ sic. in. cle. pastoralis. § rursus. de re iudi. vide que dicam. ĩ. sub dictione iuramentum. alias ante confiscationem reo q̃tumcũq̃ criminoso soluendum est debitum. ut. ff. de iure fis. l. aufertur. §. in reatu. ubi casus.

¶ An gñali ꝓfiscatõe bonor̃ veniãt feuda ⁊ emphiteosis. vide Bar. in. l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. ô dam. infec. dixi. ẽ. sub dictione emphiteosis ⁊ feudũ.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si propter delictum confiscantur bona debent cō fiscari bona ubicunq; sita sunt. Bart. in. l. interdum. §. idem. ff. de publi. Bal. uidetur dicere contrarium ut dixi. ō. sub dictione bannitus. ubi vide.

¶ An fiscus possit exigere penas que quotidie appo nuntur per partes in contractibus si non obseruantur promissa. vide Bar. in. l. i. §. i. ff. de iure fis.

¶ An fiscus cuiuslibz ciuitatis possit capere bona va cantia. vide Bar. in. l. ii. ff. de iure fis.

¶ Fiscus totam penam ex delicto debitaz exigit etiā si parti debeat assignari aliqua portō. vide Bar. in. l. senatus. §. senatus. ff. de iure fis.

¶ Regr iura statuta in fisco sunt seruanda etiā in pri uato. ut. l. i. cū ibi no. C. ō peti. pri. heredi. gl. ⁊ doc. in. l. itē veniūt. §. ait senatus. ff. de peti. here. Quedā tñ sunt ꝑuilegia fisci de q̄bus de ꝑui. fis. per totū.

¶ An fiscus possit esse feudatarius vel emphiteota ꝑ uati. C. de fun. patro. l. fi. et de fun. rei pub. l. fi. li. x. ⁊ communiter dicitur q; sic.

¶ Si quis habet bona communia cum fisco diuidit fiscus ⁊ alter eligit. vide Bar. in dicto. §. senatus.

¶ An confiscatis generaliter bonis alicuius transeāt in fiscum bona in quibus aliquis habet ius ad rē. dic q; casus est singu. in. l. si fundus quem mihi locaueras §. nam et si vendens. ff. loca.

¶ Fiscus est successor male acquisitorum. ff. de calū. l. in heredem. §. i. ff. de inoffi. testa. l. pomp. §. memi nisse. et quod ibi nō.

¶ Fiscus habet multa priuilegia. de quibus vide. l. i. C. de priuile. fis. et per totum.

¶ Fiscus succedens priuato subit onera ad que tene tur priuatus. Spe. ti. de feu. §. ii. v. xxiiii.

¶ Speciale est in fisco q; preferatur ceteris creditori bus. Specu. in ti. de obli. et solu. §. i. v. item pone.

¶ Fiscus ñ retinet bona nisi fuerint publicata. Spe. in ti. de obli. et solu. §. ii. v. illud autem.

¶ Fiscus debet habere id quod ab indigno aufertur nō. ff. de inoffi. testa. l. pap. §. meminisse. in glo. abla tum. vide. C. de agri. et censi. l. quemadmodum. in glo. emptor. li. xi. no. per Bartho. ff. de iure fis. l. eius qui. §. eū qui. Bar. in. l. aufertur. eo. ti. vide i auc. ut cū de app. cog. §. hāc aūt penā. in gl. debitis. col. viii.

¶ Fiscus sibiipi dicit esse ciuitas florentina. vi ō An ge. in cōsilio suo. cclxxxi. quod incipit ex themate. fa. quod no. Bar. in. l. continuus. §. cū q̄s. ff. de v̄bo. ob li. et q̄ no. idē Bar. in. l. hostes. ff. de capti. et in. l. i. ff. de requi. re. vide Bar. in. l. ii. ff. de iure fis.

¶ Confiscatis bonis ex delicto ipso iure vel per sentē tiam statim fiscus acquirit sibi dominiuz. ut. l. q̄squis ad. l. iul. maiest. ff. de pub. l. commissa. Bar. in. l. i. § an bona. ff. de iure fis.

¶ Fiscus ciuitatum etiam recognoscentium superio rem. etiam si habent iura regalia. de quibus vide. x. col. que sunt rega. sibi appropriant ex delicto. ita dicit Bar. in. l. ii. in prin. ff. de iure fis. adde q̄ dicit Bal. in. l. hereditas. C. de his qui ut indig. idem de ciuita tibus et dominis qui habent vicariatus a principe. qr tales dicuntur procuratores fisci in rez suam. ita dicit Barto. in. l. cunctos populos. in fi. C. de sum. trini. adde Bal. ita dicentem in. l. ii. C. de here. ⁊ ac. ven. que sunt bene notanda. quia quotidiana.

¶ Licet fiscus non teneatur facere inuentarium. ut l. i. §. an bona. et. l. non possunt. ff. de iure fis. tenetur tamen creditoribus condēnati ad eius debita soluēda ut. l. tutores. C. ad. l. iuli. ō vi. quod intellige sane qñ confiscata sunt omia bona ita q; fiscus est successor vni uersalis vel quote non singularis. ut est glo. in. l. seru⁹ ff. de act. et obli. quia es alienum non sequitur fundū. ut. l. i. §. si heres. ff. ad trebel. facit q̄ dixerunt Bal. et Ange. in. l. si constante. §. fi. ff. solu. ma. ubi dicunt q; quando fiscus succedit vniuersaliter ex delicto mo uet actionem et econtra ei mouet sicut fecisset ille cui succedit. ad quod etiam vide Bartho. in. l. res que. §. res autem. ff. de iure fis.

¶ Quandoq; propter defectum fisci id quod debz ei applicari restituitur danti. ut no. de dona. inter virum et vxo. et si necesse. in glo. fi.

¶ An fiscus semper capiat id quod relinquitur non capaci. Bartho. ff. ō hs q̄b⁹ ut idig. l. fi. Bar. ff. ō iu re fisci. l. i. in prin. nō. in. l. non intelligitur. et in. l. i. et ii. et ibi Bartho. eo. ti. et. l. i. de delato. li. x.

¶ An ad fiscum pertineant omnia turpiter acquisita vel que indigne possidentur. no. ff. de iure fis. l. lutius. in glo. inducenti.

¶ An et quando fiscus habens tacitam ypothecam in bonis debitorum vel delinquentium ut aliis credi toribus preferatur. no. ff. de pac. l. rescriptum. in glo. ypothecas. et ibi bar. ⁊ Ja. bu. Ly. in. l. si quis post hac. C. de bo. prescrip. Bar. plene in. l. post ꝓtractū. ff. de dona. ff. de iure fis. l. si is qui. in glo. fi. ⁊ ibi bar. ⁊. l. aufertur. §. fiscus. et ibi Bar. eo. ti. Spe. in ti. ō donac. v. item pone aliquis interdictus. ⁊ ibi Jo. an. in addi. et in. c. cum ꝑm. de here. li. vi.

¶ An fiscus possit vendere rem cōmunem cum alio. vel rē ꝓsus alienaz. no. C. de cōi re. alie. l. ii. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. C. de ven. re. fi. l. i. et ibi Barto. li. x.

¶ An fiscus equiparetur priuato. no. de pe. here. l. item veniunt. §. ait senatus. in glo. publica.

¶ An ⁊ qñ q̄s possit fisco stipulari penā. nō. ff. de ar bi. l. arbiter intra certū. Bar. in. l. i. ff. de iure fis.

¶ Qua pena puniatur faciens fraudem fisco. no. C. de iure fis. l. facultates. in glo. in integrum. li. x.

¶ Quo ordine fiscus conuenit administratores. nō. C. de conue. fi. debi. l. quoniam. in glo. fi.

¶ Qui ꝓferātur fisco in successione. nō. C. de bo. va can. l. i. in glo. legitime. ⁊ in. l. vacantia. eo. ti. li. x.

¶ An fiscus sit idem q̄ respublica. no. C. de iudi. l. ꝓperandū. in ꝑn. in glo. C. cōia. de vsuca. l. iam ꝑdez Ly. i. l. respublica. C. ex q. cau. ma. in. i. q. Ly. in. l. mācipia. C. ō ser. fugi. bar. C. ō iur. fis. li. x. i Rica.

¶ An fiscus restituatur in integruz. no. Ly. in. l. res publica. C. ex qui. cau. ma.

¶ An aduersus fiscū ꝓscribaī. et quanto tpe. no. C. cōia de vsucapi. l. iam ꝑdem. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. in. l. i. C. de q̄dri. ꝓscrip. et ibi Ly. ⁊ plene. C. de ꝓscrip. xxx. anno. l. compit. in ꝑma op. Bar. ff. de vsucapi. l. quāuis. plenius. ff. de diuer. et temp. ꝓscrip. l. in om nibus. et ibi glo. et nō. ff. de iure fisci. l. i. §. diuus.

¶ Infra quantum tempus possit fiscus vendicare rē que cecidit in commissum. vide Bar. in. l. commissa. in fi. ff. de publi.

¶ Si fiscus vendit hereditatem sibi delatam an ipse vel emptor teneatur creditoribus hereditatis. no. C. de here. et ac. vendi. l. i. et ibi Ly.

¶ An fisc⁹ possit ꝓuenire debitorē debitoris sui. no. ff. de iure fis. l. nō intelligit. §. multo. in gl. et ibi bar.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ In publicatione bonoꝝ fiſcus ꝙuenitur ut heres. vide. l. actione. §. in publicatione. ff. pro ſoci.

¶ Bona fiſci non ſunt publica. ut no. ff. ō contrahē. emp. l. pacta conuenta. §. fi.

¶ An ſi confiſcantur bona patris peculium filii ꝓfectitium confiſcetur. tex. q̄ ſic. ff. quā ac. de pe. ē anna. l. i. §. ſed et ſi. et in. l. iii. §. ſed vtrum. ff. de mino.

¶ An in exigendo debito fiſcali debeat ſeruari forma iuris. Guil. in. l. ſi in alia. ff. de of. procon.

¶ Bona que q̄runt̄ fiſco de iure ſpeciali querunt̄ ipſo iure ſine apprehenſione. ff. de iure fiſ. l. i. §. an bona. ff. de publi. l. cotem. §. dūs. ſecus ſi iure cōi. q̄ tūc ñ habet niſi apprehendat. ff. de offi. ꝓcu. ceſa. l. i.

¶ Fiſcus non habet̄ loco filii. ff. de his q̄ ſunt ſui vel alie. iur. l. ſi qua pena. Bal. ibi allegat. l. i. et quod ibi nō. ff. de bo. lib. et. ff. de le. iii. in. l. paulo calimacho. ff. ad trebel. l. ex facto. §. ſi quis rogatus. cū. §. ſe. vi ō Guil. in. l. ſi qua pena. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. vide tex. in. l. vacantia. C. de bo. va. li. x.

¶ Fiſcus occupat bona vacantia ipſo iure quo ad dominium. ſed non quo ad poſſeſſionem. glo. in. l. ſicut municipium. §. fi. ff. quod cuiuſq; vniuerſi. no. et ibi Bar. in. l. i. §. an bona. ff. de iure fiſ. vide glo. in. l. i. ꝛ l. vacantia. C. de bo. va. li. x. hoc verum ſi ſit ſoluēdo ut nō. glo. in. l. fi. eo. ti.

¶ Hereditas que aufertur ab indigno ipſo iure nō applicatur fiſco. ſed per ſententiam. ff. famil. herciſ. l. bis conſequenter. §. ibi. et ibi concor.

¶ Fiſcus ſuccedens priuato nō utitur priuilegio fiſci ff. de vſur. l. cum quidam. §. fiſcus.

¶ Fiſcus in dubio ꝓſumit̄ idoneꝰ ſoluendo. ff. de fū. dota. l. ii. et. C. de iure fiſ. in Rica. in glo. li. x.

¶ Si ꝓ delicto eccleſiaſtico imponit̄ pena ꝓfiſcatōis. intelligitur fiſcus eccleſie. nō. per glo. C. de bereť. l. q̄ cunq;. et in aut̄. ibi poſita. dixi. ō.

¶ Fiſcus occupat bona ut vacantia illoꝝ qui non habent heredes. ut. l. ſi heredum. C. de inoffi. teſta.

¶ Res vendita per fiſcum non facile retractatur. ut l. ſi ypothecas. C. de remiſ. pigno.

¶ Non poteſt poteſtas concedere bona fiſci vel ciuitatis. ut. l. ꝓhibere. §. plane. ff. quod vi aut clam.

¶ Fiſcus oia ſcelera cōmiſſa pōt vindicare. ff. de iure fiſ. l. lutius. glo. C. de condi. ob tur. cau. l. cum te.

¶ Expreſſa ypotheca prefertur tacite fiſci ſiue ſit generalis ſiue ſpecialis dummō ſit ꝑor. C. q̄ po. in pig. ba. l. ſi fundū. quod eſt verum in ante q̄ſitis. in poſtea ꝓfertur fiſcus. vide in. l. cum rem publicam. C. q̄ po. in pig. ba. By. in. l. priuilegia. ff. de priuile. credi. ꝛ in regula qui prior. li. vi. et quod ibi no.

¶ Pro iuribus tranſlatis in fiſcum oportet in tra q̄n quennium agi. alias non poteſt. ff. de vect. l. ii.

¶ An confiſcatis bonis intelligantur cōfiſcate ſtatue capelle iuſpatronatus. et ſimilia. vide optimum tex. et Bar. in. l. aufidius. ff. de priuile. credi. et ibi quid de iuribus ſepulchrorum.

¶ Fiſcus alius q̄ romanus non habet tacitam ypothecam. Ja. de are. in. l. fi. ff. de dam. infec.

¶ Ubi bona veniūt ex delicto ꝓfiſcanda fiſcus non hz ypothecam niſi a die ſnie. By. in. l. poſt contractum. ff. de dona. allegat. l. i. C. de iure fiſ. li. x. glo. in. l. reſcriptum. ff. de pac. Bar. in dicta. l. poſt contractum et Ly. in. l. ſi quis poſt hāc. C. de bo. dam.

¶ Res fiſci dicuntur priuate principis. ff. ne quid in loco publi. l. i. §. hoc interdictum.

¶ Cautela eſt q̄ ciuitas vel fiſcus vult alienare bōa fiſci q̄ fiat ſtatutū q̄ alienari poſſit. ff. quod vi aut clā. l. ꝓhibere. §. plane. et omnino vide Bartho. in. l. continuus. §. cum quis. ff. de verbo. obli. et quod ibi nō.

¶ Si non apparet quis contractus preceſſerit an cū fiſco an cum ꝑuato alio quis illoꝝ ꝓſumatur ꝓceſſiſſe. vide in. l. i. C. de iure fiſci. li. x.

¶ Que ſit differentia iter fiſcum et cameram impii. ſeu patrimonii. vide in. l. fiſcus. §. fi. ff. de iure fiſci. ꝛ in Rica. C. de iure fiſ. li. x.

¶ Unde dicatur fiſcus et ethimologiam illius vocabuli. vide glo. in prealleganta rubrica. ꝛ in prealllega. §. fi. adde quod dicam. ĵ.

¶ Ypotheca fiſci trahitur ad alienata in preteritum. no. glo. in. l. i. C. ō iure fiſci. li. x.

¶ Infra quantū tēpus fiſcus pōt vendere bona ꝑuati ex quo nō ſoluit̄ penſio. vide glo. in. l. iii. C. ō iure fiſ. et in. l. i. C. de fide inſtru. et iure haſt. fiſ. li. x.

¶ Fiſcus nō exigit a fideiuſſoribꝰ niſi ꝑus excuſſo ꝑncipali. nec ꝓtra tertiū poſſeſſorē agit ypothecaria niſi facta excuſſione. ut. l. fi. C. de iure fiſ. ꝛ quod ibi nō.

¶ Non pōt debitor fiſci cogere fiſcū ut omiſſis bonis ſuis agat ꝓtra debitorē ſuū vel debitorē debitoris ſui. vide. C. cōue fi. de. bi. l. pe.

¶ In emptionibus fiſci ad tranſferendum dominiuꝫ non ſufficit fidem habitam eſſe de precio. C. ō fide inſtru. et iure haſt. fiſ. l. i. li. x. et in. l. et ſi inſtrumenta. eo ti. C. ne fiſ. rem quā vendi. l. i. li. x.

¶ Solennitas ſubhaſtationis etiam habet locum in bonis ꝓpriis fiſci et debitis. vide glo. C. de fide inſtru. et iure haſt. fiſ. l. i. li. x.

¶ Priuilegium fiſci eſt ut pecunia ſua per officialem non ſit mutuanda. et ſi mutuatur habet locum pena. l. ii. C. de his qui ex publi. ra. li. x.

¶ Sicut fiſcus hz ypothecā ō ꝑncipalē debitorē ita ō fideiuſſorē. vide in. l. i. C. de decurio. li. x.

¶ De priuilegio fiſci. vide glo. C. de fide inſtru. et iure haſt. fiſ. l. i. li. x.

¶ Licet fiſcus conſueuerit habere multa priuilegia. et ſic cauſa fiſci videatur prima facie fauorabilis tamē in dubio iudicandum potius contra fiſcum q̄ ꝓ eo. tex. eſt ſingularis iuncta glo. in. l. non puto. ff. de iure fiſ. quod intellige ſiue ſit dubium in iure propter opinionem doctorum ſiue dubium puta quia duo ordinarii tulerunt ſententias contrarias. ſiue ſit dubium in probationibus. ut quia fiſcus et aduerſarius ꝓbauerunt omnia ſimul et probationes ſunt pares. Sed aduerte quia Jo. an. et do. Anto. videntur tenere contrarium. videlicet q̄ cauſa fiſci eſt fauorabilis ſicut cauſa matrimonii. in. c. in noſtra. de teſti. per do. Anto. per Jo. an. in addi. Specu. ti. de teſte. §. qualiter.

¶ Fiſcus. i. ſaccus primitus dictus eſt. conſuetudo enim primitus fuit in urbe roma ut pecuniam quam ex tributis recolligebant ꝑmo in burſam mittebant. poſtea cum burſa non ſufficeret mittebāt in ſacco. cuꝫ vero multum aucta eſſet tributa nec ſaccus ſufficeret. ventum eſt ad domum que vocatur erarium. ita nō. glo. in. l. in ꝓuintiis. C. de nume. ac. conť. et cat. li. xii. que non memini alicubi in hiſtoriis legiſſe.

Flagellum. Prelati qui per flagella timeri a ſubditis appetunt deponuntur xlv. di. §. ex his.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Qualiter liceat superioribus per flagella subditos corrigere. vide in preallegato. c. ex his. xiv. di.

¶ Appellatõne flagelli ꝓhendunt funicula. ut ea. di. qui emendat. et in. l. i. C. de emen. ꝓpin.

¶ Flagelle q̃bus in hoc mũdo puniunt boies sunt satisfactoria. s. Tho. in. iiii. di. xv. ar. ii.

Flagitium. ¶ Que differentia sit inter flagitiũ et facinus. no. Archidi. xxxii. q. vii. flagitia. ubi flagitium est in dictis vel cogitatõibus tantum. facinus in factis.

¶ Flagitium et flagitia habentur hec verba. C. de in offi. resta. l. si filiam.

Flagitare. Flagitare q̃nq; .i. indulgere. C. de offi. ciuili. iudi. l. i. Itẽ flagitare .i. cogere. ut. C. de epi. et cle. l. nec honorez. Itẽ flagitaũ idem est qõ ꝓsentare. C. de epi. et cleri. l. si quis.

Flamen. Flamen et flamines dicebantur sacerdotes gentilium. quare autem dicebãtur ita. xxi. di. cleros. §. sacerdotes. Specu. ti. de iurisdic. om. iudi. v. fuit quoq;.

Flatus. Spiritus sanct9 datus est per flatum apostolis a xpo. qui. s. insufflauit in eos spiritus sanctum. de conse. di. iii. omnes quos.

Flectamus. Flectamus genua non dicitur inter Pasca et Penthecostes. xxx. di. c. penul.

Flere Fletum. Fleuit dominus super Lazarum. non quia mortuus erat. sed quia propter incredulos eum reuocabat ad vitam. xiii. q. i. qui diuina.

¶ Fletus et orationes sunt arma clericorum. xxiii. q. viii. clerici quicunq;. et. c. conuenior.

¶ Quis non debet de alicuius fletu ridere. vide de priuile. petitis. in fi.

¶ Flebant martha et maria supplicantes pro fratre. flebat et turba que mariam fuit secuta. Jo. xi. de pe. di. i. flebat enim. et. c. quem penitet.

¶ Fletum xpi legimus tribus vicibus. risum autem nunq;. Archidia. xiii. q. i. qui diuina.

¶ In hac misera vita babilonis super flumina eius sedimus et fleuimus illic dum recordaremur tui syon. Psal. cxxxvi. de conse. di. i. hi duo.

¶ Ad qd fletus ẽ in dãnatis. s. Tho. in. iiii. di. l. ar. vi. ⁊ ibi vide q̃liter in fletu corpali duo inueniuntur.

¶ Fletus mitigat tristitiam. Idem in primo. ii. q.

Fleubothomia. Fleubothomia debz fieri xiiii. februarii. ꝺ sta. mo. cum ad monasterium. ubi Jo. an. super. v. minuitõez.

¶ Fleubothomiam non faciunt cardinales sine licentia pape. dixi. s. sub dictione cardinalis.

Flumen. An babens clausuram in flumie possit emittere trabem in ripa vicini illo inuito pro clausura aque. vide Bartho. in. l. fluuium. §. i. ff. de dam. infec.

¶ Flumen est loco domini. quia dat vni et aufert alteri. ff. de acqui. re. domi. l. ergo. §. penul. ff. de flumi. l. i. §. i. de materia vide Spe. ti. ꝺ causa pos. et ꝓpri. §. iii. v. vi. et sequen. usq; ad finem. §.

¶ Flumina egipti currebant puro meatu aquaruz subito de venis sanguis cepit erupere et non erat potus in fluminibus. Exoꝺ. vii. et de conse. di. ii. reuera.

¶ Flumina que ad tempus fluunt sunt ꝓuata. no. ff. de re. diui. l. nemo. in gio. pone. insti. eo. §. flumina.

¶ Quid et qualiter in eis potest edificari. viꝺ Bar. in. l. quo minus. ff. de flumi. ubi ponit multas questiones circa edificia et molendina. adde Specu. ti. de cã pos. et ꝓpie. §. quia vero.

¶ In sũmitate fluminũ lauare pãnos ⁊ alias imundicias põt ꝓhiberi. ſm Bar. in. l. i. C. ꝺ re. mili. li. xii.

¶ Q. ñ ꝓpter inundationem fluminis pdaꝯ possessio vel ꝓprietas rei vel vsusfruct9. vide. ff. q̃. mo. vsusfru. amitta. l. quid tñ. §. i. et. l. si ager. ⁊. l. sequenti. eo. ti.

¶ Flumen non est commune omnibus sed usus ipi9 et aqua. glo. ff. de re. diui. l. lapilli.

¶ Alue9 fluminis ẽ public9 et iõ ciuitas põt alueũ ꝓcedere ꝓuato ut faciat ibi clausuram pro molẽdino. no. in. l. riparũ. ff. de re. diui. Bal. ff. de re. diui. l. sacruz.

¶ An edificatũ i flumie sit ꝓpriũ edificãtis. viꝺ bar. ff. ꝺ dã. infec. l. fluminũ. idẽ i. l. quo min9. ff. ꝺ flumi.

¶ Si ipetu fluminis lignamia vel alie res ducãt i agꝝ alienũ. sicut sepe facit Padus. ⁊ postea decrescẽte aq̃ ibidẽ remaneãt. an acquirant dño agri in quo remãserũt. Fede. de senis ꝓsilio suo. ci. videtur tenere ꝙ non.

¶ An ripa fluminis sit publica q̃ ad ꝓprietatẽ. vt illi9 q̃ hz ripã seu pdiũ ꝓpinquũ. bar. in palle. l. fluminũ.

¶ Torrens dicitur qui tantum fluit in flumine. glo. in. l. in summa. §. idem labeo. ff. de aqua plu. ar.

¶ In flumine nauigabili non dz aqua concedi. ut. ff. de aqua plu. ar. l. si autem.

¶ An habens seruitutẽ aque possit concedere alteri ut ducat de aqua. vide. ff. ꝺ aqua plu. ar. l. i ꝓcedẽdo.

¶ Differentiam inter flumen lacum et stagnum. vide ff. ne quid in flu. publi. naui. l. i. vide in. l. vicinus. ff. ꝺ aqua plu. ar. in glo.

¶ Si lacus crescit et decrescit cuius sit an dñi lacus quando crescit. vel dñi fundi quando occupat. et vide differentiam an lacus sit publicus vel non. in. l. vicin9 in fi. ff. de aqua plu. arcen. ubi vide glo. et Bartho.

¶ Que differentia sit inter flumen et riuum. vide. ff. de flumi. l. i. §. i.

¶ Quid sit ripa fluminis. vide. ff. de flumi. l. i. §. ripa. et. l. flumina. eo. ti.

¶ Fossa manu facta per quam currit flumen ẽ publica. ut. l. i. §. si fossa. ff. de flumi.

¶ Si flumẽ ẽ publicũ ⁊ in vsu publico nauigabile nõ põt ide aq̃ extrahi. als sic. ff. ꝺ flu. l. q° min9. ⁊ ibi no.

¶ Supra flumen non licet domino riparum facere pontem priuatum. ut. l. fi. ff. de flumi.

¶ An liceat murare ripam fluminis ne flumen det damnum. vide. ff. de flumi. l. i. §. ceterum. et in. l. i. et per totum. ff. de ripa munienda.

¶ Quis possit concedere aquam de flumine publico. vide. ff. de flumi. l. quo minus. et in. l. i. §. permittitur. ff. de aqua quoti. et esti.

¶ Si flumen mutauit alueũ habens seruitutẽ aquã ducendi non potest sequi flumen in alio loco ut ducat aquam. ff. de aqua quoti. et esti. l. boc iure. §. si aquã et ibi vide quid si flumen circumuoluitur terra inter posita. et quid si reuertitur ad pristinum statum.

¶ Aqua ex flumine vni concessa potest concedi etiaz alteri dummodo vtriq; sufficiat. vide in. l. lutio. ff. de aqua quoti. et esti.

¶ Quid sit riuus et quid sit riuale. et quid clausura vide. ff. de riuis. l. i. §. i.

Focaria. Focaria quid sit. vide in. l. ii. C. ꝺ donatione inter virum et uxo.

UVA. BHSC. IyR_001

Fodere. Ad quem ſpectat fodere argentum et aurum. vide per do. Ja. de alua. i ſua lectura noua. x. colſ. que ſint rega.

Fomes. Fomes peccati nō tollit in baptiſmo licet ipſum peccatum tollatur. de conſecra. di. iiii. per baptiſmū. ⁊ c. ex quo. et. c. memini.

Fons. Omnis puteus eſt fons. ſed non conuertitur. Specu. in ti. ō cauſa poſ. et ꝓpie. §. iiii. v. porro plerumq;.

Foraneus. Quis dicatur iudex foraneus. vide de offi. ordi. c. i. li. vi. in gl. iii. adde no. in cle. et ſi principalis. de reſcript.

Forenſis. Conſtitutio ciuilis vocatur lex forenſis. vide de offi. ordi. c. i. li. vi. vt ius forenſe. ii. di. omnes.

¶ Forenſe iudicium penitens petere nō debet. ſed tā tum eccleſiaſticum. de peni. di. i. aliud eſt.

¶ Delinquens forenſis in loco non ſolum obligatur ex delicto coram ordinario ſed etiam coram delegato eius. ita no. Jnno. in. c. dilecti. de foro compe.

¶ Forenſis poteſt nuntiare nouum opus. ut. l. ii. §. fi. ff. de no. oper. nun.

¶ Forenſes continentur appellatione popularium. tex. eſt in aut. de queſto. poſt prin. in. v. ciuitas populoſa. Bal. in. l. iii. §. hec verba. ff. de nego. geſt.

¶ De intellectu ſtatuti prohibentis forenſes acquirere immobilia. no. Bartho. in. l. multum. ff. de verbo. obli. do. meus Rapha. cuma. in. l. ſi rē eo. ti. Bal. in l. placet. C. ō ſacroſan. ec. ⁊ in. l. ſi ita quis. §. ea lege ff. ō ver. obli. et in. l. dudum. C. de ɔbē. emp. qō no.

¶ An forenſis poſſit conueniri ratione fundi quē habet. nō. ff. de cenſi. l. forma. §. ſi vero qui agrum. in glo. magna. et ibi vide Bartho.

¶ An forenſibus poſſit imponi collecta propter poſſeſſiones quas habent. no. Bar. in. l. libertus. §. ſola ratio. ff. ad munici.

¶ Quis dicatur forenſis. vide in auten. de queſto. §. ſi vero. colla. vi.

Fores. Fores. i. porte. de elec. in cauſis. Jtē value. de ſpō. ꝓſultatōni. vide. l. di. i capite.

Foreſta. De ſignificato huius dictōnis. vide in c. cum dilecti. de donat. ubi glo. et ibi Hoſt. Jo. an. poit qd ſit foreſta. qd nemo. qd ſilua. qd parcus. quoꝝ magnā multitudinē vidi i regno anglie.

Foreſtarii. Quid dicat foreſtarii. Ang. i ꝓſi. ſuo. cclviii. qō incipit ꝓſultatio.

Foris. Nihil ad nos de his qui foris ſunt. ii. q. i. multi. xxviii. q. i. ſepe. de iude. ⁊ ſi iudeos. xvii. q. iiii. conſtituit. vide in. c. poſt miſerabilem. de vſur. et Jnno. in. c. quod ſuper. de voto.

¶ Foris facta q̄ dicunt. vide de ꝓſcrip. ad audientiā cū ꝓcor. ibi no. Jnno. ō voto. qō ſup. Archi. xxiiii. q. vi. ſi res aliena. Spe. ti. de inſtru. edi. §. nunc vero aliqua. v. lxxiii. adde glo. de priuile. ex parte.

¶ Eccleſia eſt vna et non poteſt eſſe intus et foris. xxiiii. q. i. audiuimus.

Forma. Forma eſt que dat eſſe rei. ut. ff. ad exhi. l. iulianus. §. ſed et ſi quis. de cōſe. di. i. ſi motum. de conſe. eccle. vel alta. c. i. et. ii. no. in cle. i. de ſum. tri. §. porro. in glo. magna. de conſe. ec. vel alta. per Jnnocen. ibi ſuper Rica.

¶ Poteſtas ſeu facultas conceſſa alicui ſub certa forma produci non poteſt in actum validum illa forma nō ſeruata. de elec. cum in veteri. et. c. prouida. eo. ti. li. vi. de ꝓben. q̄ de nō ſacerdotali. eo. li. ff. manda. l. diligenter. et maxime ſi conceſſa eſt alias non habēti talez poteſtatem. ut in cle. i. de iurepatro. et quod ibi nō. in glo. in. v. inhibentes. facit de elec. ſi cui. li. vi.

¶ Cui incūbat onus ꝓbandi forma. vide Jnn. in. c. inotuit. ō eo qui fur. or. rece. Archi. lxiii. di. c. null?.

¶ Vitium forme eſt maius q̄ vitium materie. ff. de pac. l. ſi vnus. §. ſi acceptilatō. xii. q. ii. ſine exceptōe.

¶ Quotieſcūq; aliq̄ ꝓpoſitū opatur rōne ſue forme ceſſante forma ceſſat opatio ſua tota. vide. i. q. i. detrahe. xii. q. ii. ſine. de elec. quia propter. no. de baptiſ. c. i. ff. de iureiur. l. iii. §. fi. cū. l. ſe. xxxiii. q. ii. quorūdā.

¶ Quotieſcūq; a lege requirit certa forma ad diſpoſitionē alicui? actus ea vel aliq̄ eius pte nō ſuata tot? ille actus ipo iure dicit nullus. ff. de verbo. obli. l. i. ō elec. quia ꝓpter. de ſacra vnc. c. i. in prin. de pe. di. ii. caritas. de vſur quanq̄. li. vi. de appell. ordi. e. li.

¶ Forma mutata interimit ſubāz rei. de cōſe. di. i. ſi motū. xii. q. ii. aurū. de ꝓſe. ec. vel alta. c. i. ⁊ c. qō in dubiis. ff. ō ver. ſigni. l. mulieres. ⁊ ff. como. l. iii.

¶ Quotienſcunq; aliquis ſine pluribus eſſe non pōt ſuum eſſe capit ab ea re que dat ſibi formam. et ab ea denominatur. xl. di. c. ſicut viri. de elect. quia ꝓpter. de conuerſi. infide. c. fi.

¶ Manēte materia rei vel natura mutatio forme reducibilis ad primā nō facit deſinere rem eſſe ſed appellatōne ꝑme materie continet. ut. ff. de le. iii. l. q̄ſitum §. illud. xvi. q. i. ſi quis laycus. et. c. eccleſia. de deci. ꝓmiſſū. et in. c. cum in tua. ⁊ eo. ti. c. ii. §. cetez. li. vi.

¶ Natura nouas ſemper ꝓperat edere formas. C. de vete. iure enu. l. tanta. §. ſed quia.

¶ Qō fit pter formā iuris decernētis ɔ factū nō valet. de elec. ſi cui. li. vi. ō maio. et obedi. dilecti.

¶ Quando quid de ſubſtantia forme obmittitur nō valet. Specu. ti. de inſtru. edi. §. oſtenſo. v. ſed nūq̄d.

¶ Mutari formam nocet. ampliari non nocet. ff. de ſta. ho. l. non ſunt liberi. in glo. ii. et Bar. in tractatu tiberiadis. ad fi. ſuper. v. amiſſa propria forma.

¶ Que ſit forma ſubālis et que accītalis. vide bar. in tractatu tiberiadis. in. v. amiſſa propria forma.

¶ Formalia ſubſtantialia et eſſentialia actus que ſint vide Ange. in conſilio ſuo. xxxv.

¶ Quod poteſt expediri poſt actum non eſt ō forma actus. in. c. quanq̄. de vſur. li. vi. et. C. de preci. impera. offe. l. vniuerſa.

¶ Quando lex vel ſtatutum ponit formam et ea nō ſeruata imponit penam an etiam actus ſit nullus. vi nō. in. l. non dubium. C. de legi. Ang. in conſilio ſuo quod incipit reuocatur in dubium.

¶ Al forma non eſt recedendum. ut. l. cum hi. §. ſi p tor. ff. de tranſac.

¶ Tranſgreſſio forme viciat actum. ut. l. prolatam. C. de ſen. ex per. reci. et in. l. diligenter. ff. manda.

¶ Forma dicitur quando eſt perfecta. alias non ē forma. l. rei appellatione. §. opere. ff. de ver. ſigni.

¶ De forma propria cuiuſq; rei. vide Bartho in ſuo tractatu tiberiadis. ſuper. v. omiſſa propria forma. et ibi tractat que ſit forma ſubſtantialis hominis ō quo vide tex. in cle. i. de ſum. trini. et fi. catho. ubi glo.

¶ Forma in particulari vniuerſo corrupto forma remanet. ff. de vſufruc. l. quotiens. §. fi. xii. q. ii. liberti.

¶ Forma dicit ideſt formoſa et pulchre ⁊ bñ ordiata

UVA. BHSC. IyR_001

compoſitio.l.an inutilis.ff.de acceptila.hoc in rebus notat proprium eſſentiam et vocabuli primitiuum ſignificatum.ff.de legi.l.benigniuſ.et in.l. in ambigua. ff.de iuſti.et iure.l.ius ciuile.ſm Bal.

¶ Ex modica adiectõne vel determinatione ad materiatum et ſpecificatũ alterat antiqua forma et tranſit in nouam ſpeciem.ut.l.ius ciuile .ff. de iuſti.et iure.

¶ Formalitas data a iure rebus exꝑſſis nõ exigit in tacitis.ut.l.poſt venditionem.ff.de pac.ff. de legi.l. ambigua.Bal.in.l.de quibus.ff.de legibus.vii.col.

¶ Idẽptitas forme et materie nõ arguũt neceſſario idemptitatẽ ſubſtantie.ff.ꝺ vſuf.l. qui vſumfructum.

¶ Forma deſtructa ſpẽs q̃ tñ poſſit appellari ſpẽs ſi ẽ deſtructa.tex.et glo.in.l.ꝓtor.§.fi.ff.de dam. infec.

¶ Forma pempta perimitur eſſe.ff.de acqui.re.do. l.adeo.§.quod ſi.et.l.iuſ.§.et ſi quis .ff. ad exhibẽ.

¶ De materia forme. vide Bartho. in prealleganto tractatu tiberiadis.c.fi.et per eum in.l.i.ff. de teſta. plene per Bal.in.l.i.ff.de libe.et poſtu.

¶ Omiſſo forme date iudici iuriſdictionem habenti reddit actum ipſo iure nullum.iuxta doctrinam glo. in clemẽ.i.de iurepatro.do.Pe.de anc.in.c.puida. de elec.li.vi.et in.c.ſtatutum.§.fi.de reſcripꝺ. eo.li.

¶ Forma quandoq̃ requiritur ad eſſe rei in eſſe producte.quandoq̃ ad effectum ſeu ad utilitatem conſequendam.primo caſu ſi omittitur forma non valet ipſo iure quod agitur.quia talis forma dicitur ſubſtãtialis.facit.l.qui rome.§.fi.7.§.flauius.ff. ꝺ ver.obli. ſecundo caſu ſecus.quia talis forma dicitur accidentalis.Bal.in.l.vniuerſa.C.de ꝓci.impa. offe. ſm doctrinam plor.et maxime Ariſtotelis et Auerrois.

¶ Forma ſuſtantialis aduenit rei exiſtenti in potẽtia. forma vero accidentalis exiſtẽti in actu.ſm Bal.qui ita refert et bene in dicta.l.vniuerſa.

¶ Forma ex conſumatione contingit. vnde res imperfecta non dicitur habere formam.in.l.ſi is qui. xl.§. quedam.ff.ad legem fal.

¶ Qui nõ ſeruat tpa conſtitutionis nõ dicit ſeruare eius formã.ut in aut.que ſupplicatio.C.ꝺ ꝓci.impera.offe.qꝺ Bal.dicit ibi eſſe notandũ ꝓpter ꝓſtitutiones eccleſie que imponunt metas tempor ex quo poſſemus videre rõnem.quare collatio ſacror ordinum facta extra tpa ſtatuta in canonibus caret debito effectu.qꝺ nõ.qr forte alibi nõ ita bene reperies rationez.

¶ Quid ẽ forma.viꝺ p.s.Tho.in.i.di.viii.ar. xiii.

¶ Qũo daꝺ forma ſubãlis.idẽ in.i. di.xvii. arti.iii.

¶ Plures forme non poſſunt eſſe in eodem ſubiecto. Idem in.q.de quolibet.q.i.ar.vi.et ibi vide q̃ forma elemẽtorũ remanet in mixto.

¶ Quanto forma eſt nobilior tanto magis dominat Idem in prima parte.q.lxxvi.ar.i.

¶ Forma precedit materiam non tempore ſed dignitate. Idem in tertio.di.ii.ar.xviii.

¶ Forma nec perſone exiſtit nec agit.ſed ſolum cõpoſitum. Idem in tertio.di.iii.ar.vii.

¶ Forme vniuerſaliter intellecte habent infinitatem Idem in tertio.di.xiii.ar.iii.

¶ Forma vniuerſaliter non eſt principium operandi Idem in tertio.di.iii.ar.vii.

Fornicatio. Fornicator.

¶ Omnis clericus fornicator debet a ſuis ordinibus deponi.ii.q.vii.ſi quis.7.c.lator.lxxxi.di.ſi ꝺs epus lxxxii.di.preſbiter.et quod ibi nõ.

¶ Fornicatio minus peccatum eſt q̃ ſacrilegiũ. xvii. q.iiii.ſicut qui eccleſiam.vide tex.et glo. xxxii.q.vii. quid in omnibus.

¶ Fornicatio eſt duplex.ſcz carnis et ydolatrie. xxviii.q.i.ydolatria.et.c.non ſolum.

¶ Fornicationis nomine intelligitur omne peccatuꝫ quod a lege facit errare.xxviii.q.i.ydolatria.

¶ Omnis fornicatio intelligitur nomine mechie. xxxii.q.iiii.meretrices.

¶ Fornicationis varie ſunt ſpecies.quia quedam corporalis quedam ſpiritualis.xxxii.q.vii.non ſolum.et de conuer.coniuga.mulier.et quod ibi nõ. adde no.i c.quanto.et.c.gaudemus.de diuor.

¶ Quamuis fornicatio ſit genus cuiuſlibet illiciti cotus ſpecialiter tamen intelligitur fornicatõ in vſum viduarum meretricum vel concubinarum. xxxvi.q.i. ibi raptum.alias incipit lex illa.

¶ Publici fornicatoris officium non eſt audiendum immo talis eſt deponendus.xxxii.di.nullus.et.§. verum.l.di.de his.vide nõ.in.c.veſtra.et.c.fi.de coha. cleri.et mulie.adde.lxxxii.di.ſi qui ſunt.adde q̃ audiens miſſam ſacerdotis fornicarii peccat mortaliter.s. Tho.in.q.de quolibet.q.vi.ar.viii.

¶ Que pena ſit imponenda ſacerdoti fornicatori. habetur.lxxxii.di.preſbiter.

¶ Fornicator publicus non poteſt intereſſe in electionibus.no.Inno.in.c.ii.de coha.cleri.et mulie.

¶ Notorius fornicator celebrans diuina incurrit irregularitatem.no.in.c.i.de ſen.excõ.li.vi.in glo.exemplum. et eſt ratio quia eſt ſuſpenſus quo ad ſe et quo ad alios.c.ulti.de coha.cleri.et mulie.

¶ Fornicatio preſumitur ex facultate ſeu comoditate delinquendi.Bal.in.l.eam que.C.ſi man.ita fue. alie.faciunt nõ.in.c.iii.de preſump.

¶ Quid ſit proprie fornicatio habetur.xxxvi.q.i.lex illa.Poſti.de biga.c.penul.

¶ An ſimplex fornicatio ſit peccatum mortale.dicaz j.ſub dictione peccatum.ubi vide. adde q̃ fornicatio ſimplex eſt peccatum.s.Tho.ſcꝺa ſcꝺe.q.cliii. arti. ii.et in quarto.di.xxxiii.ar.iiii. et in ſumma cõtra gẽtiles.li.iiii.q.cxxii.non tamen eſt grauiſſimum peccatorum.ut in prealleganta.q.cliii.ar.iii.

¶ An fornicator notorius ſit ſuſpẽſus ipo iure. glo.q̃ ſic.in.c.cũ nõ liceat.de ꝓſcrip.glo.et doc.de cohabi. cle.et muli.c.ul.doct.de cle.ex.mi.ſi celebrat. nõ.de ſen.ex.decernimus.in gl.fi.li.vi.tex.in.c.quia circa. de biga.glo.in.v.peccet.in.c.de homie. de cele.miſ.

¶ Fornicatio quandoq̃ dicitur adulterium et contra.de diuor.ex litteris.de eo qui cogno.conſang.uxſue.c.diſcretionẽ.licet ſtricte ſumendo differant. tex. xxxii.q.vii.adulterii malum.

¶ An fornicatio ſit minus peccatum q̃ mendacium vide doc.in cle.fi.de hereꝺ.

¶ Minus punit qs ꝓpter fornicationẽ q̃ ꝓpter aliꝰ peccatũ carnis.nõ.ꝺ iudi.at ſi clici.7.xv.q.viii.c.i.

¶ Fornicatio etiã ſimplex eſt crimẽ canonicũ et non per leges puniendum.nõ.xxxii.q.iiii.nemo.

¶ Qualiter ꝓpter fornicationẽ et fornicatõnis ſuſpitionem per infamiam procedatur contra clericum. vi de Specu.in ti.de inquiſi.§.iii.v.quid ſi crimen.

¶ Qualiter probetur fornicatio.nõ.ꝺ cohabi. cleri. et mulie.c.veſtra.et.c.tua.

UVA. BHSC. IyR_001

Forsitan. De hac dictione vide Ja. bu. in consilio suo quod incipit .domina bonorabilis. et quod nō. in. c. solite de maio. et obe. ō spō. iuuenis. de renun. nisi. in glo. iiii. ff. de rei vendi. l. itez si verberatum. §. i. xxxiii. q. ii. admonere. de peni. di. i. serpens. et. c. fortassis. de procura. tue. in glo.

¶ Hec dictiones forsan et forsitan non semper induc unt dubitationem sed quandoq; veritatem exprimūt ff. de peti. heredi. l. si possessor. et .l. si quid possessor. vide Archi. xi. q. iii. nolite. glo. in cle. pastoralis. §. verum. de re iudi. de procura. tue. in glo. de renun. nisi. in prin. xxxiii. q. ii. admonere. Idem de dictōne fortasse. de peni. di. iii. si quis autem. in glo.

¶ Hec dictiones forsan. forsitan. et fortassis. notant temperamentum. de peni. di. iii. si quis. in. v. fortassis vide in glo. ff. como. l. in comodato. §. sicut. ff. de procura. l. mutus. in glo. ii. ff. de publi. l. fortassis. §. i.

Forte. De significato huius dictionis. nō. in. l. in institutione. ff. de vul. et pu. substi. et in l. in comodato. §. sicut. ff. como. glo. in. c. ii. de testa. et in. c. dilecti. de elec. de spon. iuuenis. de renun. nisi. in glo. de quo. in. c. tua. de spon. et ibi glo. et Innocē. adde. xxxiii. q. ii. admonere. et de peni. di. ii. q̄ obrem et de procura. tue. in glo. ut lit. non contest. accedens de cele. miss. ex parte. in glo. et de sup. negli. prela. c. fi. li. vi. et in. c. i. eo. ti. et li.

¶ Quando causa exprimitur cuz hoc aduerbio forte est impulsiua. ff. de bo. auc. iudi. possi. l. cū vnus. §. fi.

¶ Sub dubio forte respondent sepe periti. ut. l. mutus. in prin. ff. de procura.

¶ Hec dictio quandoq; non est nota dubitationis. sz assertionis. ff. de procura. l. mutus. in glo. ii. vide ō renun. nisi. in glo. iiii. de procura. tue. in glo. iii. et de rescrip. super litteris. in glo. forsan.

Fortitudo. Omnes mundi dilectores sūt in rebus terrenis fortes. in celestib? debiles. xlvii. di. omnes huius.

¶ Fortiores ad merita resurgāt penitētes q̄ fuerunt añ peccatū. l. di. fideliores. de peni. di. iii. sancti qui.

¶ Que sit maior fortitudo. vid. viii. di. consuetudo.

¶ An fortitudo sit virtus moralis. z circa q̄ consistit z qd sit eius obiectū. vide p Phm. ii. et. iii. et bi. z ibi s. Tho. vide etiā. s. Tho. scda scē. q. cxxiii. ar. i. et ii. ubi vide arti. iiii. et. v. q̄ fortitudo non est solū circa pericula mortis sed principaliter in suo actu versatur circa sustinere. ibidem arti. vi. z maxime consistit in repentinis. ibidem ar. ix. et utitur aliquando illa ira in suo actu. ubi supra. arti. x.

¶ Fortitudini opponitur timor. Idem in preallega. q. cxxiii. ar. ii. Item opponitur impauiditas. Idem secunda secunde. q. cxxv. ar. iii. et opponitur audatia. Idem secunda secunde. q. cxxvii. ar. ii.

¶ Fortitudo est virtus cardinalis sed non precipua. Idem secunda secūde. q. cxxiii. ar. xi. et prima secūde q. lxi. ar. iii. et in. iii. di. xxxii. ar. v.

¶ Partes fortitudis bñ enumerant. p eundē scda secūde. q. cxxviii. ar. i. et in tertio. di. xxxiii. ar. xii.

¶ Fortitudo habet actus in patria. Idem secunda secunde. q. xxxviii. ar. i. et in tertio. di. xxiiii. ar. x.

¶ Fortitudo ē donū. Idem scda scde. ubi supra.

¶ Fortitudo est in irascibili. Idem prima secūde. q. lvi. ar. iiii. et in tertio. di. xxxiii. ar. viii.

¶ Magnanimitas est pars fortitudinis. Idem scda secunde. q. cxxxix. ar. v. et. cxxxviii.

¶ Fortitudo bz plēs actus. idē in. iii. di. xxxiii. ar. x.

¶ Fortitudo que est donum differt a fortitudine que est virtus. Idem in tertio. di. xxiiii. ar. viii.

¶ Pacientia est pars fortitudinis. Idem secunda secunde. q. cxxxvi. ar. iiii. Item magnificentia est ps fortitudinis. Idem secunda secūde. q. cxxxvii. arti. i.

¶ Precepta fortitudinis conuenienter traduntur in lege diuina. Idem secunda secūde. q. cl. ar. i. et. ii.

Fortuna. Fortuitus. Qualiter fortuiti casus suscipiantur. vide no. per glo. et doc. in. l. sed et si quis. §. q̄situm. ff. si quis cau. ubi etiam vide qualiter z ad quē spectant fortuiti casus. de quo etiam in. c. qui ad agē dum. de procura. li. vi.

¶ Fortuitus casus excusat a periurio. vide ō pigno. significante.

¶ Fortuiti casus dicuntur illi quib? humanum ingenium obuiare non potest. ut. l. ii. §. si eo tempore. ff. ō admi. re. ad ciui. perti.

¶ An inter fortuitos casus sit mora asscribenda. vid tex. in. l. i. C. de his qui ante aper. tab. et ibi Bal. vide eum omnino in. l. i. C. qui admit. ad bo. pos. in. xxiiii. op. ubi videtur q̄ sic. quod est notandū ppter ea q̄ habentur in. l. sed et si quis. §. quesitum. ff. si q̄s cau. scz quando renuntiatur casibus fortuitis an videatur renuntiari casui mortis. et dicendum q̄ sic. per predicta. et per. l. interdum. ff. de iudi.

¶ Mora hois q̄litercūq; cōtingens nūerat int casus fortuitos. tex. est valde notabilis et singularis in .l. fi. C. de iure dot. nō. in probe. C. in fi. per Alb.

¶ Quis dicatur fortuit? casus. nō. pulchre p Bal. in. l. pignus. ff. de pigno. act.

¶ Quis habeat probare fortuitum casum. nō. in. l. si quis ex argentariis. §. ultimo. ff. de edē. z in. l. que fortuitis. C. de pigno. acti.

¶ Quedam habentur a fortuna. ff. de acqui. re. do. l. si is qui. §. i. adde ad materiam que dixi supra sub dictione casus fortuitus.

¶ Que sit fortuna. quid casus. et in quo differant. vide Philosophum. ii. phisicorum.

¶ Fortunam aduersam et casum liberi hominis expectare nec ciuile nec naturale est. et contractus init? sub specie talis fortune non est licitus. tex. de contra ben. emp. l. si in emptione. §. liberum. ff. de ver. obli. l. inter stipulantem. §. sacram.

¶ Fortuna et casus liberi hominis expectatur ad comodum ipsius. tex. in. l. qualiter. §. si libero. ff. de fideicommis. liber. secus ad incomodum. ut. l. cum an cilla. et ibi nō. C. de condi. ob cau.

¶ An fortuna dicatur in bonam vel in malam ptem vide Bartho. ff. de acquir. re. domi. l. si is qui.

¶ Fortuna et casus inueniuntur in rebus. s. Tho. in summa contra Genti. li. iii. q. lxxiiii.

¶ An dicat fortuna bona. Idem ubi s. q. xcii.

¶ An in bona fortuna conferat ad magnanimitatem. Idem secunda secunde. q. cxxix. ar. viii.

¶ An liceat uti psideratōe astrop ad fortuitos euētus cognoscendum. Idem secunda secunde. q. xcv. ar. iii.

Forus. Qualiter accipiatur idez forus quo ad tractatum offerendi. et quo ad effectuz more. nō. Bartho. in. l. item illa. ff. ō consti. pecu.

¶ Qualiter fiat quando quis vult puenire debitorez

UVA. BHSC. IyR_001

ſuum in quolibet foꝛo. vide Bartho. in. l. i. et. ii. ff. de eo quod certo loco.

¶ An recipiẽs indebitũ foꝛtiaꝛ foꝛ i loco i quo illud recipit. no. in. l. qui loco. ff. de ꝓdi. indebi. ubi de hoc.

¶ An debitoꝛ poſſit ꝓueniri in loco contractus cum ſolutio eſt alibi deſtinata. no. Bar. in. l. quero. ff. ꝺ ſolu. adde glo. et Bar. in. l. iii. ff. de bo. auc. iudi. poſſi.

¶ An tractans maleficium in vno loco quod poſtea committit in alio foꝛtiatur ratione tractus foꝛum ita ut ibi poſſit puniri. vide bar. i. l. ⁊ ſi amicis. ff. ꝺ adul.

¶ Exceptio foꝛi debet opponi in initio litis tanꝙ di latoꝛia. per. l. fi. C. de excep.

¶ Clerici in foꝛo vel nundinis ambulantes debent de poni. xci. di. clericus quilibet.

¶ Actoꝛ ſequitur foꝛum rei litigando. et non ecõtra. xi. q. i. experientie. de foꝛo compe. cum ſit generale. C. de iuriſdic. om. iudi. l. ii.

¶ Foꝛus penitẽtialis ꝓtinet curam aiaꝝ et ſacramen toꝝ dationẽ. dicit Inno. in. c. cum ſatis. de offi. archi.

¶ An quis foꝛtiatur foꝛum in loco contractus etiam quo ad diſſolutionem contractus. vide Bart. in. l. i. C. ubi et apud quem. et in. l. qui certo loco. ff. de condi. indebi. et in. c. ex parte. m. de reſti. ſpoꝉ. moder. tractant in. c. i. de ſponſaꝉ. vide. c. ulti. de fo. compe.

¶ Quis dicatur officialis foꝛaneꝰ. no. in. c. romana. de offi. oꝛdi. li. vi. plene in clemen. et ſi principalis. de reſcrip. dixi ſupꝛa ſub dictione foꝛaneus.

¶ An et quando foꝛus contentioſus diſcrepat a foꝛo conſcientie. no. Innocen. et Jo. an. de immu. eccle. quia pleriqꝫ. Federi. de ſenis conſilio ſuo. xxv. de homici. ſicut dignum. Joban. an. de vſur. quanꝙ. li. vi.

¶ Que crimina ſeu que cauſe ſunt de foꝛo eccleſiaſtico. et que de foꝛo ſeculari. et que de utroqꝫ. plene nõ. do. Anto. et docto. de foꝛo compe. cum ſit. gl. iiii. q. i. c. diffinimus. ii. ubi enumerat ſimoniam hereſim et vſuram. nos addimus no. de iudi. c. nouit. et. c. at ſi clerici. et. c. cum non ab homine. ꝺ foꝛo compe. ex parte. et. c. conqueſtus. de offi. delega. ſignificantibus. optima glo. lxxxvii. di. licet. bene facit de dona. inter viꝝ et uxoꝛ. nuper de foꝛo compe. c. ex tenoꝛe. gl. xxiiii. q. iii. ſi quis de potentibus. Item adde quod dicemus infra ſub dictione iudex.

¶ An quo ad ſoꝛtiendum foꝛum inſpiciatur locus inchoati delicti vel conſumati. Bald. in. l. ſi ꝙs non dicam rapere. C. de epiſ. et cleri. docto. in. c. i. de puñ. li. vi. Joban. an. in regula. in obſcuris. in mercur. eo. li. Bar. in. l. i. C. ubi de crimi. agi opoꝛ. ubi etiã Ly. nõ. in. l. libelloꝝ. ff. de accu. doc. in. c. fi. de foꝛo cõpe.

¶ Illud quod dicitur ꝙ ratõne delicti quis foꝛtiatur foꝛum habet locum in foꝛo contentioſo. ſecus in penitentiali. nam licet delinquam in vno loco non tamen potero propterea abſolui a ſacerdote illius loci. ſed potius a proꝓꝛio ſacerdote meo. dictum eſt Bati ꝺ. et docto. in clemen. paſtoꝛalis. §. rurſus. de re iudi. ubi vide do. Lar. flo. in. iiii. op. nos addimus bonam gl. xvi. q. i. c. i. docto. de rapto. c. i. ⁊ de offi. dele. p. ⁊ g. do. Anto. in. c. quod clericis. de foꝛo compe.

¶ Qualiter et ubi foꝛtiatur foꝛum delinquens in cõfinio duoꝝ territoꝛioꝝ. Jo. an. de regu. iuꝛ. i obſcuris. li. vi. in mercur. Dy. in. l. pupillus. §. territorium. ff. de ver. ſigni. Bar. in. l. iuriſperitos. §. cũ oꝛi undus. ff. de excu. tuto. doc. in auꝰ. qua in prouintia. C. ubi de crimi. agi opoꝛ. doc. in. c. fi. de foꝛo compe.

ubi de hoc. adde Bal. in. l. i. et. ii. ff. de of. prefec. uꝛ.

¶ An accuſatus in foꝛo eccleſiaſtico poſſit itez accuſari in foꝛo ſeculari. et ecõtra. no. Inno. de pur. ca. cũ dilectus. Hoſtien. de procura. tue. xxxiii. q. ii. admonere. glo. de diuoꝛ. gaudemus. et docto. plene in. c. de his. de accuſa. faciunt nõ. per doc. in. c. i. de offi. oꝛdi.

¶ An autem archiepiſcopus delinquẽs in territoꝛio dyoc. ſuffraganei ſui foꝛtiaꝛ ibi foꝛũ ita ut per eum poſſit puniri. dic ꝙ nõ. glo. iii. q. vi. c. i. glo. de rapto. c. i. Archidia. in. c. ut animarũ. de conſti. li. vi. Inno. et doc. de maio. et obe. cum inferioꝛ. adde nõ. in clemẽ. i. de teſta.. vide quod dixi. ö. ſub dictione epiſcopus.

¶ Habens beneficium in aliquo loco non in titulum ſed in ſtipendiũ vel comendam nõ dicitur ibi foꝛtiri forum. dictum eſt Inno. in. c. cum iam dudũ. de ꝓben.

¶ Laicus non poteſt mutare foꝛum in cauſa feudali ſine licentia ſuperioꝛis. rex. eſt. in. c. ex tranſmiſſa. de foꝛo compe. Bartho. in. l. i. §. et poſt operis. ff. ꝺ no. oper. nun. Specu. in ti. ꝺ compe. iudi. §. vni. de iudi. ceterum. Hoſtien. in ſumma. ti. de foꝛo compe. §. i. ꝟ. quid ſi vaſallus. Idem qui fiꝉ. ſint legi. per venerabilem. §. inſuper. vide glo. in. l. imperialem. de prohib. feu. alie. per Federi. et ibi Bal.

¶ Foꝛus penitẽtialis ꝓtradicens foꝛo ꝓtentioſo ꝺz ſe qui foꝛum contentioſum ſi poſſit fieri ſine peccato. de ſpon. tua nos. et. c. his qui. de hoc dixi ſupꝛa ꝓxime.

¶ An ratione mertium quas quis habet in loco ſoꝛtiatur ibi foꝛum. vide Bartho. in. l. de iure. in principio. ff. de munici. vide in. l. eius qui. §. ſi quis. eo. ti.

¶ An in iudicando debet attendi conſuetudo foꝛi actoꝛis. rei. vel iudicis. nõ. Innocen. et docto. de cõſue. ſuper rubꝛica. glo. xii. di. illud. Pau. in clemen. paſtoꝛalis. de re iudi. Archidia. ii. q. vi. non ita. vide omnino Lap. poſt Joban. an. in. c. fi. de excep. li. vi.

¶ An illa que ſunt foꝛi penitentialis vel quaſi poſſũt extra territoꝛium exerceri. Laud. in clemen. dudum. §. ſtatuimus. de ſepul.

¶ An et quando ratione cõtractus dicatur quis foꝛtiri foꝛum. tex. et glo. de foꝛo compe. c. fi. et glo. in. c. romana. §. nec etiam. eo. ti. li. vi. ſuper. ꝟ. reſpõdere.

¶ An foꝛus pꝛoꝛogabilis ſit pacto. vide glo. ⁊ doct. de offi. delega. ſignificantibus. per eoſdem de iudi. c. i. Innocen. in. c. dilectus. de offi. oꝛdi. in. ꝟ. cõueniri.

¶ Vidua oppreſſa poteſt agere coꝛam iudice laico. quia accumulatur foꝛus. Hoſtien. de foꝛo. compe. ex parte. adde quod dicam infra ſub dictione vidua.

¶ Sortiẽs foꝛũ alicubi rõne artis nõ impediꝉ poſtꝙ illam dimiſit. tex. et glo. in. l. pe. C. de fabꝛicen. li. xi.

¶ Beſtie dicuntur eſſe de foꝛo ubi paſcuntur. glo. in ꝟ. paſcit. xiii. q. i. §. i.

¶ Uxoꝛ legitima ſoꝛtitur foꝛũ viri. glo. xxxii. di. vos xi. q. i. clericus. vide Jo. an. in. c. i. de cle. coniuga. li. vi. glo. et Joban. an. in. c. is qui. de ſepul. eo. li. tex. in. l. penul. C. de fabꝛicen. li. xi.

¶ Practicam declinandi foꝛum ut euitet quis penaꝫ ſtatuti. vide per do. Anto. in. c. veniens. de accu. tex. de ap. c. i. de vi. et bone. cleri. c. fi.

¶ An ſi debitoꝛ mutet foꝛum poſt obligationem dicatur fieri preiudicium creditoꝛi. nõ. Innocen. in. c. i. de obli. ad ra. et ibi moder.

¶ An et qñ ratione oꝛiginis ſoꝛtiaꝛ quis foꝛ in loco. vide do. Anto. in. c. accedens. ii. ut lite non conteſta.

¶ An interpretatio pape inter diuerſas opiniones

UVA. BHSC. IyR_001

sit sequenda in foro seculari. glo. q̄ sic. in. c. licet. de foro compe. Hostien. contra. in summa. eo. ti. § . ii. v. item ratione. vide docto. in prohemio. clemen.

¶ Sortiens forum ratione delicti vel contractus nō dicitur proprie subditus. glo. in ver. subditus. ad finē in clemen. quamuis. de foro compe. glo. in. c. nuper. de senten. excom.

¶ Forus penitentialis non compellit sed tantum mētes mouet. tex. est in. c. veniens. de eo qui cogno. consang. uxo. sue. et in. c. Matheus. de simo. et in. c. porro. de senten. excom.

¶ An ratione amministrationis quis sortiatur forū. Spe. ti. de compe. iudi. adi. § . i. v. xxix.

¶ Ratione compromissi quis sortitur forum. Spe. ti. ō compe. iudi. adi. § . ii. v. xxv. et. v. item nunquid adde quod no. Bar. in. l. i. ff. de eo qui certo loco.

¶ An ratione delicti quis sortiatur forum in loco offensi in quo reus habet bona sed non domicilium. nō. de foro compe. postulasti. Pau. in clemen. pastoralis. de re iudica.

¶ Quando sit vtendum legibus in foro ecclesiastico. vide. x. di. si in adiutorium. no. in. c. i. et. ii. de no. oper. nuntiat.

¶ Forum est territorium iudicis in quo in facinore sos potest animaduertere. ff. de verbo. signi. l. pupillus. § . territorium.

¶ Forus est locus vel audiētia illa in qua iudex sedet de verbo. signi. forus.

¶ Forulus id est bursa vel scriptorium. quia est sepe perforatum. vii. di. moyses. ff. de orig. iur. l. ii. in fi. i. colla. de hac materia vid̄ Johan. an. de foro. compe. super rubrica. adde nō. in. l. si duas. §. grammatici. ff. de excu. tuto. in glo. forum.

¶ An renuntians foro suo et promittens respondere coram quocunq; iudice possit ante litem contestetam penitere. nō. Innocen. de offi. delega. significantibus. de foro competen. dilecti. de electi. in causis. vide in c. i. de iudi.

¶ An quis possit siue laicus siue clericus renuntiare foro suo. vide. C. de pac. l. si quis in conscribendo. de iudi. at si clerici. de foro compe. si diligenti. et Archi. lxxi. di. primatus. nō. ff. si quis in ius vo. non ierit. l. i. in glo. nō. in. l. heres absens. § . proinde. ff. de iudi. in glo. conuenit. Specu. in ti. de compe. iudi. adi. v. xxii. et. v. sequenti. et ibi Johan. an. super rubrica. et in regula scienti. li. vi. in mercur. et in Specu. de renun. et conclu. v. penul. et quid operetur talis renuntiatio. no. ff. de in ius vocan. l. i. in glo. et an videatur renuntiatum ex satisdatione ō iudicato soluendo. nō. Bar. ff. de iudi. sol. l. vir bonus. in. ii. op. Ly. C. de sportu. l. fi. circa finem.

¶ An mutetur forus si mutetur primus iudex. nō. ff. de iudi. l. ubi ceptum. et. l. si quis postea. et. ff. ō iurisdic. om. iudi. l. penul. et de obliga. ad rati. c. i. et ibi nō. in glo. Johan. an. de foro compe. proposuisti.

¶ Ubi quis conuenitur actione reali est in electione actoris eligere forum ubi res est sita. vel in loco domicilii. C. ubi in rem actio. l. fi. in glo. fi. et ibi Ly. Innocen. de foro compe. sane. Spec. ti. de compe. iudi. adi. § . i. v. vii. et ibi Johan. an. in addi.

¶ Quid importent illa verba posita in instrumento. q̄ voluit conuenire bononie. florentie. et ubicunq; ꝛc. et qualiter poni debent per notarium. vide Bal. in. l. iii. § . si quis. ff. de eo quod certo loco.

¶ Licet in loco contractus videatur quis sortiri forū ibi tamen non videtur destinata solutio. sed ibi tantuz petitur. ff. si cer. pet. a. l. vinum. nō. Bartho. in. l. q̄ si ephesi. ff. de eo quod certo loco

¶ Si locus est adiect9 petitioni puta quia promitto a te petere in tali loco potero te etiam alibi conuenire si in loco debito non venis. ff. ō eo quod certo loco. l. in bonefidei. § . fi. ꝑm vnam lecturam. ibi Bartho.

¶ In loco destinate solutionis quis non videtur sortiri forum sed in loco rudis contractus. dicit glo. in dicta. l. in bonefidei. que communiter reprobatur per. l. i. ff. de eo quod certo loco. et per. l. contraxisse. ff. de acti. et obli. et. l. quero. ff. de solu. Adde ad hoc vnuz verbum q̄ in loco destinate solutionis quis sortitur forum quādo locus est certus. secus si enumeratis quibusdam locis postea subiciatur clausula generalis. ut no. Guil. in. l. si duo. § . i. ff. de consti. pecu.

¶ Quod dicitur quem contraxisse in loco destinate solutionis est verum ficte non vere. quod no. propter statuta loquentia de contractu. vide glo. et Bal. in. l. eum qui. ff. ō consti. pecu. no. ff. de iudi. l. exigere. C. de bo. auc. iudi. possi. l. iii. vide in. l. contraxisse. ff. de acti. et obliga.

¶ Si clericus conueniatur pro contractibus initis ante clericatū gaudet priuilegio fori. vid̄ no. per Guil. in. l. eum qui. § . i. ff. de consti. pecu. facit. l. hos accusare. § . i. ff. de accusa.

¶ Promittens se soluturum in certo loco potest in quolibet alio conueniri. etiam in quo non sortitur forū vid̄ tex. in. l. si duo. § . sed et certo loco. ff. ō ꝓsti. pecu.

¶ An ad ponderandum forum attendatur quātitas debita vel quantitas petita. vide in auten. de defen. ciui. § . deinde. v. et iudicare. col. iii.

¶ Forus principalis delinquentis est locus delicti. in auten. ut nulli. iudi. § . si vero quis comprehensorum in ciuilibus vero potissimus.

¶ Forus est locus domicilii. ut in. c. statutum. § . cū autem. in glo. olim dicebamus. de rescript. li. vi. hoc dicit Bald. in. l. de quibus. ff. de legi. in. viii. colla. v. quinto quero.

¶ Quilibet actus voluntarie iurisdictionis potest fieri coram quocunq; iudice dummodo aliqualiter habeat iurisdictionem. glo. et docto. ff. de adop. l. emancipari. quicquid dicat glo. in. l. ab ea parte. ff. de ꝓba. hoc tenet Bal. in dicta. l. emancipari. qui recitat hoc pro dicto Inno. in. c. venerabilem. de elec.

¶ Declinans forum sine causa potest puniri de contemptu. vide glo. ii. q. vii. metropolitanum. Bald. in l. barbarius. in. vii. col. de offi. prest.

¶ Officialis non potest conueniri in loco domicilii. qui deliquit in alio loco in officio. ꝑm Bal. in. l. obseruare. § . quesitum. in. ii. col. ff. de offi. ꝓcons. ꝛ lega.

¶ Forus et potestas inferioris iudicis nō conquiescit in presentia superioris. in auten. de defen. ciui. § . nulla. col. iii. l. ciuitas. C. de metha. li. xii. et ꝓpter hoc dicit Bar. q̄ si veniat ad ciuitatem legatus cardinalis non propterea supersedetur in foro episcopi. Bart. in l. fi. ff. de offi. ꝓcon. et lega.

¶ Ad ponderandum an quis sit de foro alicuius inspicitur qualitas in libello deducta. non que postea

UVA. BHSC. IyR_001

accidentaliter superuenit. l. amplius. ff. de appella. ita dicit Bartho. in. l. si idem cum eodem. ff. de iurisdic. om. iudi.

¶ Forus contractus est immutabilis. sed domicilii mutabilis. ſm Bartho. in. l. cum quedam. ff. de iuris dic. om. iudi.

¶ Quod dicitur quem sortiri forum ratione contrac tus est verum si ibi non est viator. alias secus. glo. in. l. i. si quis in ius vo. non ierit. et quod ibi no. vide tex. in. l. heres absens. ff. de iudi.

¶ Quod dicitur quem sortiri forum ratione contrac tus. nec fieri remissionem. est verum nisi interueniat renuntiatio fori. glo. est singularis in. l. i. ff. si quis ius dicen. non obtẽ. et quod ibi no.

¶ Mercator in his que tangunt negotiationem apd duos iudices sortitur forum. s. apud iudicem ciuitatis et rectorem eius artis. z eius est electio coram quo cõ ueniatur. nõ. Petrus. in. l. i. ff. si quis in ius vocan. non ierit. de quo dubito per no. in. c. cum ab ecclesiaꝝ et. c. pastoralis. de offi. ordi. vide quod no. in. l. ulti. C. de iurisdic. om. iudi.

¶ Quilibet sortitur forum in roma. ff. ex qui. cau. ma. l. necnon. §. si cum in prouintia. facit. ff. d verbo. obli. l. eum qui vectigal. adde. c. ulti. de foro compe. l. ii. ff. de iudi.

¶ Forus seu locus iudicii in dubio censetur esse ubi est delegatus. ff. de arbi. l. si cum dies. §. si arbiter.

¶ An mutatio fori prosit ad penam. vide. ff. de iudi. l. si quis postea. vide. c. i. de obli. ad ra. Bald. in. l. si quis in legatione. ff. de iudi.

¶ Heres dicitur sortiri forum in loco domicilii testa toris. quia apprehendendo hereditatem quasi contra here videtur. ff. de iudi. l. heres absens. §. i.

¶ Ex quasi contractu ex quo oritur obligatio quis dicitur sortiri forum. ff. de iudi. l. heres absens. §. i.

¶ Vagabundus ubilibet sortitur forum. et potest ubi libet conueniri. glo. in dicta. l. heres. §. i. in glo. mag na. in prin. glo. in. l. i. z. ii. C. ubi de crimi. agi opor. et in. l. iiii. §. penulti. ff. de dam. infec. et in. l. i. in fine ff. ad municip. Adde quod dicam infra sub dictione vagabundus.

¶ Multos modos quibus quis sortitur forum. vide per glo. in. l. heres absens. §. proinde. ff. de iudi.

¶ Quod dicitur contrahentem ut viatorem si nõ ha bet pergulam conueniendum est verum nisi tacite vel expresse destinasset ibi solutionem. quod videtur eo qꝺ ibi sunt nũdine. dicit Odo. ff. de iudi. l. heres absens. §. i. C. de nundi. l. i. facit. l. eum qui certarum. §. i. ff. de verbo. obli.

¶ Sortiens forum ratione contractus non potest ci tari personaliter nec directe. sed indirecte scribendo iu dici loci ubi degit. By. in dicta. l. heres absens. tenet qꝺ si citetur verbo vel scriptura valet citatio non p cap turam. per. l. omnes. §. si vero apparitor. C. de epis. et cleri. facit. C. de offi. prefec. ur. l. quod promulga tis. Bal. in. l. heres absens. remittit ad. c. romana. § contrahentes. de foro compe. li. vi.

¶ Quis dicitur sortiri forum et domicilium in loco ubi assidue conuersatur adeo ut possit ibi cõueniri etiã de contractibus alibi gestis. glo. in. l. ii. C. ubi de cri. agi opor. quod extendit ibi Bar. ad mercatorem qui assidue versatur in aliquo loco. quod no.

¶ Ad ponderandum forum non attenditur persona actoris sed illius contra quem dirigitur iudicium. in l. i. C. ubi in rem actio.

¶ An pro re mobili quis sortiatur forum. vide Cy. et Bartho. in. l. fi. C. ubi in rem acti. et ibi dicunt qꝺ non. quia res mobilis non est in loco. quia non capit locum sed est penes personam. tu dic hanc rationem non esse veram. quia immo ſm Philosophum queli bet res corporalis est in loco et occupat locum. sed me lior ratio est quia res mobilis nõ est in loco incommu tabiliter sicut res immobilis. ideo ratione rei mobilis existentis in loco quis non sortiretur forum. alias in potestate rei esset mutando rem de loco ad locum mu tare forum. quod est absurdum.

¶ Ratione rei site in loco quis non sortitur forum ubi agitur personaliter. glo. in. l. forma. ff. de censi. se cus si mixta. ut. l. iii. C. ubi in rem acti. ff. de iudi. l. quod legatur.

¶ Ubi quis est in possessione iniusta ibi non sortitur ex illa forum ita ut possit compelli actor ibi agerere. vi de in. l. i. C. ubi in rem acti. et. l. i. C. ubi causa stat?.

¶ Licet viator contrahens ex solo contractu non sor tiatur forum si tamen imminet euictio in limine con tractus videtur sortiri forum. ut. C. de euict. l. si post perfectam.

¶ Quis dicitur sortiri forum ubicũqꝫ est in certis ca sibus qui habentur in. l. i. C. ubi de crimi. agi opor. et in. l. ii. C. ubi decur. vel coar.

¶ Ubi quis deliquit ibi punitur etiam clarissimus. nec utitur priuilegio fori. quia omnem honorem reat? excludit. ut. l. i. C. ubi sena. vel cla.

¶ In tribus locis quis sortitur domicilium. et sic fo rum in loco ubi habet larem z ubi habet maiorem par tem bonorum et ubi assidue uersatur. tex. ſm vnaꝫ lec turam in. l. fi. C. ubi de crimi. agi opor. Cy. in. l. ii. C. de iurisdic. om. iudi. et ibi Bartho. videtur senti re qꝺ ex assidua conuersatione quis non sortiatur forũ. de quo vide per eum in. l. ii. C. ubi d crimi. agi opor. adde no. in. l. heres absens. in glo. ff. de iudi.

¶ An in loco originis paterne vel aute quis sortia tur forum. vide glo. qꝺ sic. de paterna. in dicta. l. heres absens. et in. l. i. §. i. ff. de iudi. et in. l. assumptio. §. i. ff. ad municip. contrarium tenet ibi By. per. l. incola eo. ti. Cy. in. l. iii. C. de iurisdic. om. iudi. Barto. in preallegata. l. assumptio.

¶ Licet locus delicti faciat aliquem sortiri forum. non tamen facit eum subditum. glo. in clemen. i. de fo ro compe. Bald. in dicta. l. heres absens. ff. de iudi. dixi aliquid supra.

¶ Scolaris in loco studii an sortiatur forũ. vide bar. C. de incol. l. ii. li. x. vide Bartho. ff. de iniur. l. lex cornelia. §. si tamen. Hostien. in summa. de parrochi. §. quis intelligatur. v. quid de scolaribus. per Abba. in. c. ulti. de offi. lega. z. c. omnis. de peni. z remis.

¶ An ratione clericatus vel beneficii quis sortiatur forum. vide Bar. ff. de iudi. l. heres absens. §. pinde vide in. c. postulasti. de foro compe.

¶ Conductione domus ad habitandum non sortitur quis forum aut domicilium nisi exprimat qꝺ intentio ẽ perpetuo habitandi. vel aliter appareat voluntas eius vel inhabitauerit per decem annos. vide Bar. in dicta l. heres absens. §. i. et in dicta. l. ii. C. de incol. li. x.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ratione rei transitorie quaz quis in loco habet nõ
sortitur quis forum. Bar. in. l. non alias. ff. de iudic.
¶ Forus defuncti est forum successoris. ff. de iudi. l.
heres absens. et in. l. si is qui rome.
¶ An ex quasicontractu quis sortiatur forum glo. ff
de iudi. l. de eo. et. l. interdum. et ibi. Bartho. eo. ti.
Ly. in auten. qua in puintia. C. ubi de cri. agi opor.
¶ Si exemptus sumit aliquam exemptionez potest
conueniri coram episcopo cum sortiatur forum ex illo
quasicontractu. ff. de iudic. l. interdum. §. fenato.
¶ Ex possessione rei immobilis quis sortitur forum
ff. de iudic. l. interdum. et. l. quod legatur. ō foro com
pet. c. sane. et quod ibi no. Specu. ti. de compe. iudi.
adi. v. quid si fiscus.
¶ Non uidetur quis sortiri forum i loco nisi purifica
ta sit conditio contractus. licet tunc producatur obli
gatio. ff. de iudi. l. si fideicommissum. et maxime quã
do purificatio fit alias propter factum patris obliga
te. ut ibi no.
¶ Locus distractus inducit forum. ita dicit Bal. in
l. si uxor. ff. de iudi. licet glo. ibi sentit contrariuz. bal.
allegat no. in. l. ii. C. ubi et apud quos. et. ff. de cõdi.
indebi. l. qui certo loco.
¶ Forus primi contractus non nouatur ex sententia
quin ibi executio peti possit. etiam si alibi solutio sit de
stinata. ut. ff. de iudi. l. argentarium. §. primo.
¶ Uenditor defendens in causa euictionis sequitur
forum emptoris. ff. de iudi. l. uenditor.
¶ Heres sortitur forum i loco ubi testator destinauit
solutionem legati. ff. de iudi. l. quod legatur. §. i. et. l.
si fid eicommissum. eo. t. et si aliud non apparet censet
testator in legato generis ibi destinasse solutionem lega
ti ubi est maior pars facultatum. nec est inspiciendum
in qua parte deducitur es alienum. ut in. l. fideicõmis
sum. §. tractatum. ff. de iudi.
¶ Post quam quis certo loco soluere incepit ibidez
uidetur sortiri forum quo ad totum debituz. quia ibi
uidetur solutionem destinasse. ut in preallegata. l. si fi
deicõmissum. §. fi.
¶ Quis sortitur domicilium et forum in loco ubi de
stinat solutionem etiam perfecto contractu. vnde si cõ
traxi hic et postea conueni soluere alibi ibi sortior forũ
ff. de iudi. l. quamuis. §. i.
¶ An ubi agitur ad rescisionem contractus conditõ
ne ob causam vel conditione indebiti quis dicatur sor
tiri forum in loco contractus vel ubi soluit. vide Bar
ff. de condi. indebi. l. qui certo. et. l. ii. C. ubi et apud
quos.
¶ Licet heres sortiatur forum in loco testatoris quo
ad debita non tamen quo ad legata vel fideicommissa
fm Bar. in. l. fideicommissum. in prin. ff. de iudi. vi3
C. ubi fideicommis. peti. debe. l. i.
¶ Forum quis sortitur in loco ubi est res sita non so
lum ad finem exactionis. sed etiam cautionis pstande
ff. de iudi. l. sed et si suscepit. §. fi.
¶ Pro confectione solius instrumenti contractus ni
si aliter perfectus sit contractus non sortitur quis fo
rum. glo. ff. de iudi. l. exigere. quod est verum quãdo
cõtractus fit sine scriptura. sed si in scriptis fit claruz
est q contractus perficitur perfectione instrumenti.
iuxta no. in. l. contractus. C. de fide instru.
¶ Ubi sortitur quis forum quando agitur ad rũpen
dum testamentum. ff. de inoffi. testa. l. si suspecta. §. i.
¶ Capiens bona ecclesie contra priuilegium propter
collectas submittitur foro ecclesie. tex. et glo. in aut.
item nulla communitas. C. de sacrosanct. eccle. et
idem in quolibet contra ecclesiam delinquente. ubi
vide Bald.
¶ An mutato statu mutetur forus ex contractu. Ja
co. bu. dicit q sic. C. de epis. et cle. l. si quis.
¶ Ex distractu non dicitur quis sortiri forum. vide
tex. in. l. ii. C. de iurisdic. om. iudi. et. l. ii. C. ubi et
apud quos.
¶ In loco contractus quo ad dandum restitutionem
quis non dicitur sortiri forum. facit dicta. l. ii.
¶ Ubi ex sententia oritur actio quo ad agendum cõ
tra sententiam debet agens sequi forum iudicis. sic et
ubi petitur reductio contra sententiam arbitri vel ar
bitratoris. no. in. l. ii. C. ubi et apud quos. faciũ no.
in. l. si societatem. §. arbitrorum. ff. pro socio. et in. c.
quintauallis. de iureiuran.
¶ An si quis promittit soluere ubicunq fuerit peti
tum videatur sortiri forum in quolibet loco ubi est peti
tum. vide. C. de epis. et cleri. l. si quis in conscribẽdo
ubi de hoc no. docto.
¶ Si aliquis ex priuilegio factus est ciuis alicuius ci
uitatis an ex hoc dicatur sortiri forum ut ibi possit cõ
ueniri. Bui. de suc. et Bal. in. l. qõ fauore. C. de legi.
¶ Ubi quis habet hodie domicilium vel habuit tem
pore contractus potest conueniri licet postea mutetur
tex. in. l. ii. C. de iurisdic. om. iudi. et sic mutatio do
micilii non alterat iurisdictionem impressam tempore
contractus. facit. l. cum quedam puella. et quod ibi
no. ff. de iurisdic. om. iudi. tex. in. l. ii. C. de iurisdic.
om. iudi. et. c. proposuisti. de foro compe. vide Bart.
in dicta. l. ii.
¶ Statutum vel dispositio q quis sortiatur forũ ubi
contrahit habet locum in quasi contrahente. nam ver
bum contrahere in ista materia respicit quasi contrac
tum. et verbum delictum quasi delictum. no. glo. i. c.
fi. de foro compe. adde quod no. Bartho. in. l. multũ
§. i. ff. de acquir. here. et in. l. apud iul. §. si pupillus.
ff. ex qui. cau. in pos. ea. et. C. ut ac. ab here. et cõ. be
re. inci. l. i.
¶ Licet ratione contractus quis sortiatur forum. ut
in. c. romana. §. contrahentes. de foro compe. li. vi. si
tamen ibi non reperiatur nõ potest inuitus cogi ad ibi
comparendum. ut in dicto. §. contrahentes. a contra
rio sensu adde. l. consentaneum. C. quomodo z quan
do iu. de quo dic ut nõ. moder. in dicto. §. contraben
tes. facit quod no. glosa in. l. i. ff. si quis in ius vocan.
non ierit.
¶ Quo ad forum sortiri respectu ponderande iuris
dictionis seu consuetudinis attenditur locus contrac
tus. non autem destinate solutionis. Ly. in. l. i. C. de
contraben. emp.
¶ Forum quando qs dicitur locus rerum venalium.
tex. in. l. de pupillo. §. si quis autem. ff. de no. op. nũ.
¶ Licet quo ad forum attendatur locus destinate so
lutionis. tamen quo ad consuetudinem et statutum at
tenditur locus ubi celebratus est rudis contractus. ff.
de acti. et obli. l. contraxisse.
¶ Ratõne manumissionis quis sortitur forum manu
mittentis. C. de incol. et origi. l. ciues. li. x.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quis propie dicatur sortiri domicilium et forus nō. in. l. ciues. C. de incol. li. x.

¶ Principalior est forus domicilii q̄ originis. no. in c. statutum. §. cum vero. in glo. olim. de rescrip. li. vi. et in eadem ciuitate ille principalior est forus sub quo sunt alii. vnde forus potestatis principalior est q̄ doctorum. quia doctor est sub potestate. ut. l. fi. C. de iurisdic. om. iudi. ⁊ forus episcopi est maior foro potestatis. quia potestas est sub episcopo et non econtra. ff. ō postul. l. ex ea. et ibi nō. glo.

¶ Vbi quis sortitur forum ordinarii ibi sortitur forū delegati. no. Bal. in. l. prescriptione. C. si contra ius vel uti. publi. Innocen. in. c. dilecti. de foro compe.

¶ Defensor sequitur forum rei. etiam si defendat pro interesse suo. casus est in. l. si cui. §. idem imperator. ff. de accusa. facit. l. venditor. in prin. ff. de iudi. vide Ange. in dicta. l. si cui. §. idem imperator.

¶ Etiam quo ad ypothecariam debitor sortitur forum in loco contractus. glosa est notabilis quam ad hoc soleo allegare. in auten. ut omnes obedi. iudi. pro uin. §. hec considerantes. quam nō. Bald. in. l. i. in fi. ff. manda.

¶ Ratione contractus quis potest conueniri in loco. licet non reperiatur quo ad hoc ut patiatur missiones. non quo ad hoc ut patiatur diffamationem seu excommunicationem. Innocen. in. c. licet. de foro compe. et eo. ti. c. dilecti.

Fossa. Fossata. Quid sit fossa. vide. ff. ne quid in loco publi. l. i. §. loca.

¶ Fossa cedit fundo. ut. l. predia. §. ita legatum. ff. ō fun. instruc. et instru. lega.

¶ Fosse debent cum fundo mensurari. quia censent pars fundi. ut dicit glo. et Bartho. in dicta. l. predia. §. ita legatum. et ibi glo. in. v. aggeres. Bartho. i tractatu tiberiadis. circa principium. super. v. ager. Specu. in ti. de emp. et ven. §. i. circa finem.

Fractio. Quid significet fractō hostie consecrate. habetur. de consecra. di. ii. c. trifor me. ⁊ c. dum infringitur.

¶ Nos frangimus christum dominum et ipsum in sacramento manducamus. de consecra. di. ii. qui manducant. et. c. inuitat dominus.

Fragrans. De reperto in fragranti crimine. vide Bal. pulchre in tractatu suo qui incipit. queritur quis dicatur.

Frater. Fraternitas. Qui fratrum iura pertur bat sibiipsi iniuriam facit. xxv. q. ii. quod vero dicitis.

¶ Qui cognouit sponsam fratris sui cum alia contra here non potest. xxvii. q. ii. qui desponsauit.

¶ Duo fratres vnam mulierem carnaliter cognoscētes octo annis penitere debent. xxx. q. iiii. si pater.

¶ Fratri suo male consulens vel suggerens censetur homicida. de peni. di. i. noli.

¶ Frater tenetur alere fratrem. soror sororem. glo. in l. si quis a liberis. ff. de libe. agno.

¶ Frater potest testamentum fratris querelare si in eo institutus est aliquis infamis infamia facti. glo. in l. nullum.. C. de his qui no. infa. et. l. fratres. C. de inoffi. testamen.

¶ Frater non potest petere a fratribus post mortem patris ut expense doctoratus sui fiant de communi. licet pater viuens pro alio fratre similes expensas fecerit. glo. est in. l. iii. §. fina. ff. de mune. et bono. et ibi Bartholus.

¶ An de bonis communibus fratrum debeant solui debita vnius ex fratribus. Specu. ti. de iudi. §. sequitur videre. Bal. in. x. col. de duobus fratribus. de no uo beneficio inuesti.

¶ Fraternitas multis modis sumitur in iure. ut nō. Johan. an. in. c. Johannes. de regula. Archidi. xi. q. iii. ad mensam.

¶ Frater minor vel alius habens rem communez cū alio diuisione facta prefertur in eligendo. ut. l. ii. in pn. C. de his qui ve. eta. et in. l. fi. C. famil. hercis. in. c. i. de parrochia. de quo vide ibi docto.

¶ Licet statutum dicat q̄ extantibus masculis femina non succedat tamen frater minor non excludit sororem. dictum est Bald. in auten. ingressi. C. de sacro sanc. eccle.

¶ Licet frater ratione fraternitatis non repellatur a testimonio repellitur tamen si habitet cum fratre. dictum est Bal. in. l. i. C. de epis. et cleri. p̄ quod limitat l. parentes. cum glo. C. de testi.

¶ Frater admittitur ad testimonium pro fratre etiaz in delictis si pena uenit applicanda fisco ita dicit bal. in dicta. l. parentes. quod no.

¶ Frater qui caret filiis potest tempore diuisiōis ab alio fratre qui filios habz qui de cōmuni uestiebantur et pascebantur petere restitutiōez si illi filii nullas operas in domo cōmuni faciebāt. vide in. l. si paterno. C de neg. gest. per Li. et Bal.

¶ An appellatione fratrum contineatur sorores. habet in. l. tres fratres. ff. de pact. et ibi Bar. ff. fami. herc. l. lutius. ff. de leg. iii. l. lutius. §. quesitum.

¶ An fratres uice mutuo agētes pro rebus cōmunibus conueniantur inquantum facere possunt. glo. singularis tenet q̄ non. in. l. uerū. ff. pro socio. et ibi bar.

¶ An appellatione fratris in dubio comprehendant fratres patrueles. vide Bar. in. l. lutius. §. quesitum ff. de lega. iii.

¶ Qui dicantur fratres patrueles dic q̄ sunt nati ex duobus fratribus. insti. de legi. agna. suc. §. i. ff. ō gradi. l. i. §. iiii.

¶ An in fraternitate sit dare possessionem. vide in. l. non nudis. C. de probati. Bartho. in. l. cum fine. ff. ad carbo.

¶ Quid operet uocatio fraternitatis. idest q̄ aliqs uocet aliquem ut fratrem. habetur in. l. i. ff. de p̄bat.

¶ An frater possit rumpere testamentum fratris in quo institutus est usurarius. dic q̄ sic. quia est turpis persona. C. de inoffi. testa. l. fratres. C. ō his qui no. infa. l. improbum. moder. in. c. Raynutius. de testa. dicunt ita fuisse obtentuz bononie. quod est bene notādum. ad quod faciunt ea que dixi supra

¶ Si pater incipit expendere pro filio i studio an eo mortuo teneantur fratres de communi eum tenere in studio sicut pater. no. Bar. in. l. i. §. nec castrense. ff. de colla. bo. et in. l. de bonis. §. non solum. ff. ad car. Bald. in. l. omnimodo. §. imputari. C. ō inoffi. test. Adde Bar. in. l. lutius. ff. ad munic. Bal. in auten. ex testa. C. de colla.

¶ An si fratres cōmuniter utuntur bonis suis intelli

UVA. BHSC. IyR_001

gatur inter eos facta ſocietas. ita ut bona omnia inter eos ſint cõmunia. uide Barth. in l. i. §. ſi quis hoc interdicto. ff. de iti. actuq; priua. adde quod idem Barto. notat. in. l. titium. §. altero. ff. ỏ ad mini. tuto. uide no. in. l. ſi patruus. C. communia utriuſq; iudi. ubi docto. et per Bal. in. l. i. C. qui teſta. facere poſ.

¶ An appellatione fratris carnalis comprehenda tur uterinus tantum. uide Alnge. in conſilio ſuo. c xvi. qõ incipit uiſo puncto.

¶ Inter fratres ex inuidia oriuntur ꝑ leuibus cauſis zizanie. uide Alnge. in conſilio ſuo. clxxxi. quod incipit uiſis inſtrumentis. adde no. in auten. ỏ nup. §. quia uero. in glo. fi.

¶ Ad fratres cõmuni iure deuenit hereditas fratris mortui ſine liberis. uide Alnge. in cõſilio ſupra proximo. adde quod no. in auten. de hered. que ab inteſta. §. ſi uero cum aſcendentibus. in glo. proxima. colla. ix.

¶ Qualiter olim ⁊ hodie ſuccedat frater fratri cũ ipſius fratris mortui filiis. no. C. cõmunia de ſuc. auten. itaq; . in glo. fi. et ibi Ly. plene no. in auten. de conſangui. et uter. in glo. meliores. col. vi. adde. ff. ſi pars here. peti. l. i. §. fina. in glo. utputa. glo. ꝑ Ly. in auten. ceſſante. C. de legi. heredi. et ibi glo. penultima.

¶ An frater poſſit accuſare fratrem no. C. qui accuſa. non poſ. l. qui magnuz. et ibi Ly. Spe. ti. de accuſa. §. item q; eſt frater.

¶ An frater ſit tutor fratris. et que ſit talis tutela nõ. Li. in. l. frater. C. de legi. tute.

¶ Si frater eſt ingratus non ſuccedit fratri etiam ab inteſtato. no. in auten. de nupt. §. inter nos. ỽſi. ingratitudinem. in glo. lucrum. col. iiii. Bar. ff. de le. ii. l. pe. §. matre.

¶ Si frater fratrem interfecit an poſſit ſuccedere filius. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de ſuc. ab inteſta. ſuper Rubrica.

¶ Filii fratris qualiter ſuccedant patruis in ſtirpes et in capita. no. in auten. de heredi. que ab inteſta. §. ſi igitur defunctus. in gloſa fina. col. ix. Specu. in ti. de ſucceſ. ab inteſta. ỽ. ſed an filii. et ibi Joban. an. in addi.

¶ Si fratres poſt mortem patris remanent in cõmunione an teneantur conferre acquiſita et ſoluenda. nõ. Bartho. ff. de admini. tuto. l. titium et meuium. §. altero.

¶ An fratres qui ſimul habitant et habent pr̃imonium indiuiſum debeant habere vnũ extimũ. Bar. q; ſic in. l. tria onera. ff. de excu. tu.

¶ An appellatõe fratris ꝓhendat cõſobrinus. dic q; nõ. ut no. in. l. i. ff. de inoffi. teſta.

¶ An frater ꝑferatur auo in ſucceſſiõe fratris. no. in auť. de here. que ab inteſt. §. ſi vero cum aſcendẽtibus. in glo. ꝓxima. colla. viii.

¶ Inter fratres maſſaritie ſunt indiuidue. no. i auten. de nup. §. q; vero hactenus. in glo. ſi.

¶ An vnus ex fratribus ſociis poſſit capi ꝓ debito alterius fratris. videtur q; ſic. ſi communi nomine eſt contractum. ar. l. item magiſtri. ff. de pact. Ly. in. l. cum te in gallia. C. ſi cer. peta. alias ſi nomine ꝓprio ſecus. ar. l. ſi ſocius. ff. communi di

ui. ſm Bald. ſed melioꝝ tex. eſt in. l. creditor. §. duobus. ff. manda. vide ibi bonam glo. et. l. papinianus. ff. ꝓ ſocio.

¶ Si vnus ex fratribus facit expenſas ꝓ ſuo doctoratu an ſint communes omnibus aliis fratrib⁹ dixi ſupra. adde quod no. Ly. in. l. ſi filia. §. idem ſcribit. ff. famil. hercil. dixit q; de communi facit tales expenſas ſi ſtudium inchoauit viuente patre. cõtrarium ibi dicit Barto. per illam. l. ubi vide. facit l. i. §. ſed an. ff. de col. bo.

¶ Quid ſi vnus ex fratribus ſimul habitantibus dotat filiam ſuam. an intelligatur dotare de communi vel de parte ſua tantum. Bald. in. l. fi. C. de dotis promiſ. tenet q; videtur dotare de communi. quod intellige ſi ſunt ſocii omnium bonorum. alias ſecus. per. l. ſi ſocius ꝓ filia. ff. ꝓ ſocio. et. l. papini. eo. ti. per docto.

¶ An frater qui lucratur partem dotis ꝓp mortẽ ſue vxoris teneatur illud lucrum conferre fratribus videtur q; ſic. ar. l. fi. C. de col. bo. Bal. ita tenet i l. ii. C. famil. hercil.

¶ An frater teneatur dotare ſororem. no. Bart. in. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de admini. tuto. vide Bar. in tractatu de duobus fratribus. et ibi Bal. in addi. dixi ſupra ſub dictione dos.

¶ Quid ſi vnus frater acquirit nomine ſuo et confratris ſui qui non vult poſtea habere ratum quid fiet. Bal. in. l. ordo. C. de exe. rei iudi.

¶ Quid ſi frater clericus prebendatus habitat ſimul cum alio fratre layco. an clericus teneatur conferre ſuum peculium. Bal. in. l. ſacroſancta. C. de epiſ. et cleri. videtur tenere q; non. quia eſt redactũ ad inſtar peculii quaſicaſtreñ. de quo per do. Jaco. de alua. in lectura ſua noua. x. col. de fratribus. de no. bene. inueſti. c. i. §. ſi duo.

¶ Quid de duobus fratribus ruſticis ſimul habitantibus quorum vnus plures habet filios ad laborandum q; alter. ſi aliquid acquirant qualiter inter eos fiat diuiſio. Bal. in. l. i. C. ꝓ ſocio. Sali. in l. ſi patruus. C. cõ. utri. iudi.

Fraus. Fraudator.

Fraus ꝓ poſſe vitanda eſt. ut i c. ii. de reſcrip. li. vi.

¶ Fraudans bona eccleſie punitur. xii. q. ii. qui chriſti.

¶ Socius eſt fraudis qui habentẽ alienum rogat ſeu hortatur ne reſtituat. xiiii. q. x. ſi res aliena.

¶ Fraudem deo facit qui pauperibus elemoſinaz non tribuit. xvi. q. i. reuertimini.

¶ Quot modis fiat fraus legi. no. glo. xiiii. q. iii. plericq;. no. ff. de legi. l. fraus. de priuil. quicquid. By. in regula fi. li. vi.

¶ An coniunctio ſanguinis tollat vel inducat preſumptõné fraudis. no. Alb. late in auť. quibuſcũq; C. de ſacroſanc. eccle. facit. l. non ſolum. §. ỏ vno. ff. de ritu nup. adde quod dixi. ỽ. ſub dictione coniunctio vel coniuncta perſona.

¶ Obuiandum eſt fraudibus. xxii. q. ii. ne quis. de poſtul. c. fi. et cle. i. ỏ re. permu. c. ii. de renũ. li. vi. et in. c. vnico. de re. permu. eo. li. adde. l. heres meus. §. quod in fraudem. ff. de condi. et demon. et. l. in fraudem. ff. de iure fiſci.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Omnis dolus est fraus sed non econtra. nota. lxxxi.di.c.i.de quo ibi.

¶ Qui allegat fraudem debet eam probare.glo.ō rescrip.super litteris.facit.c.ii.de renun.li.vi.ꝛ.c. i.de re.permu.li.vi.de dona.inter vi. et vxo.l. qō autem.§.si maritus.

¶ Fraus a lege permittitur .ff. de dolo.l.i.ff. de nego.gest.l.at qui.§.sed si.ff.de minor.l. in cause. ii.responso.

¶ Quod per fraudem datur non videtur datum immo ablatum.ff.de pigno.acti.l.si quasi.

¶ In fraude non solum consideratur euentus .sed propositum vel auxilium.ff.de regu.iur.l.fraudis.

¶ Fraus nemini debet patrocinari. C.de legi.l.si legatarius. C.ad vell.l.si sine . C. de usur .l.eos. in fi.de rescrip.sedes.in glo.ul.

¶ Fraus quandoqꝫ idem est quod pena.ff.de edi. edic.l.cum autem.§.excipitur . tamen dicit lex aliud esse fraudem.aliud penam.ff.de verbo . signi.l. aliud.ff.de pac.l.iuregentium.§.sed si fraudandi.

¶ In quo differt fraus a dolo.no.ff.de pac.l.iure gentium.§.sed si fraudandi.in glo. et no. C. de in litem iuran.l.ii.in glo.nec dolus.

¶ Si fraus sit adhibita inter viuos vel in ultima voluntate an alienata retractentur.no.insti.de act. §.item si quis in fraudem.in glo.ii.

¶ Qualiter probetur fraus adhibita a debitore in alienatione.no.Bartho.ff. que in frau . credi.l. si quis cum.

¶ Fraus presumitur in alienatione omnium bonorum.glo.et ibi Bar.in.l.omnes.§.lutius.ff. que in frau.cre. Ly.in.l.i. C.que in frau.patro.

¶ Quando donatio dicatur facta in fraudem creditorum. et ex quibus presumatur . vide Ange.in consilio suo quod incipit.et themate.

¶ Fraus fit quandoqꝫ de nomine ad nomen.l. nomini. C.de aduo.diuer.iudi.

¶ An donata vel alienata post delictum presumantur in fraudem . vide . C. de dona . inter virum et uxo.l.res uxoris.Bartho. in.l. post contractum. ff.de dona.

¶ Quis non potest contractum quez fecit in fraudem ratōne fraudis impugnare.no. C.de reuo.dona.l.cum ꝓfitearis.ꝛ. C.ō ser.pig.da.ma.l. si creditor.ꝛ.ff. que in frau.cre.l.si pater filio.Bar.i.l. post contractum.ff.de dona.

¶ Quod dicitur alienata in fraudem creditorum per reuocatoriam reuocari est verum quando emēs ignorauit.alias si sciuit contractus est ipso iure nullus.nec est opus reuocatoria.ff.de priuile. credi .l. ait pretor.

¶ Non debet puniri ut fraudator qui adhuc est in via animo fraudandi si nondum excessit locum terminatum.puta si statutum dicat si quis extraxerit de territorio . et aliquis in via extrahendi sit deprehensus.Bal.in.l.cum in te. C.de dona.ante nup.

¶ Fraudis particeps vel conscius non agit .ff. de instito.l.sed et si pupillus.§.ceterum.

¶ Fraus quatuor modis fit . secundum glo. in.l. fraus.ff.de lega.i.de re ad rem.puta de pecunia ad frumentum.ff.ad macedo.l.sed et iulianus. Item pone exemplum in.l.quemadmodum. C.de agri. et censi . li.xi. ex hoc infero ꝙ si statutum prohibet extrahi frumentum de territorio metu caristie non poterit extrahi farina.quia fieret fraus de re ad rē. frumentum enim et farina non sunt idem.ff.de leg. iii.l.quesitum.§.illud.et dixi supra sub dictione farina.et dicam infra sub dictione frumentum . Secundo modo fit fraus de persona ad personam. ut l.si sponsus.in principio.ff.de dona.inter virum et uxo.l.hac edictali. C.de secundis nup.§.omni circumscriptione.in auten.de nup .§. optime. C. de bis que vi me . ve cau.fi.l. si per impressionem. ex quo infero ꝙ si statutum prohibz magnatibus emere possessiones in certo loco.et quidam magnus fecit dicere in carta pro quodam suo famulo populari propterea non valet contractus.quia fit fraus de persona ad personam . Tertio fit fraus de contractu ad contractum . puta prohibitus donare fingit se vendere.et prohibitus vsuram facere simulat venditionem vel pignus.ff.de dona.inter virum et ux. l.si sponsus.§.circa.facit.ff. de lega.ii.l. codicill. §.instituto.ff.de proba.i.qui testamentum.Quarto modo fit fraus de modo ad modum.ut.l.ꝙuis. §.si cum essem.et.l.vir uxori.ff. ad vell. ex quo infertur ꝙ prohibitum vno modo non potest sub aliquo colore attentari . Aduerte quia doctores addunt alios modos quibus fit fraus . scilicet de nomine ad nomen. puta quia ille qui nō potest esse assessor facit se uocari consiliarium. C.de assesso.l.si. ex quo sequitur ꝙ si assessor prohibetur refirmari ñ possit etiaz sub alio nomine.facit.ff.ad tertull.l.ii. §.tractari ibi dum dicit uerba cauillatus.ad idem facit. C.de priuile.scola.l.i.li.xii.ꝙ ille qui nō possit refirmari in potestate non poterit mutato nomine refirmari in defensorem .ita dicit ibi glo.ō domino Ottone.de hac fraude loquitur .l.eum qui. C.de epis.et cleri.ꝙ clericus qui non potest tenere concubinam uocat eam sororez.certe ista fraus sibi non patrocinat.Sexto fit fraus ō tempe ad temp? ff.de mino.l.iii.§.i.ff.solu. matri.l.filie ubi habes notabile exemplum.de hoc habes aliud exemplum in.c.ii.de renū .li.vi.ista fraus quandoqꝫ cōmittit procrastinando. sicut dicit glo.de Alberto calui.q̄ mutuabat frumentum tempore ubertatis et nunꝙ fecit uerbuz illis quibus mutuabat.immo illis offerentibus procrastinabat. nam ista fraus nō patrocinabatur ei.ut no.glo.in.l.nulli. C.de erro.mil.anno.li.xii. Item si fraus de quantitate ad quantitatem.facit.ff.de iurepatro.l.si libertus minor. C.ō usur.l.eos.§.si quis autem. unde si statutum prohibet folliculam uini uendi ultra sex denarios et tabernarius addit castaneas ut habeat decē denarios Ita debet puniri .quia additio ñ est digna isto ꝓcio vnde presumitur fraus. Item aduerte quia assessores cōmittunt fraudez puta si ultimo mense regiminis non possunt absolui patiuntur labi tempus irreperabilis instante ex forma statuti.ꝛ ideo debent ex hoc puniri.quia faciunt fraudem statuto.nam ubi ipsi non possunt absoluere faciunt ꝙ tempus absoluit reos.ad hoc.l.i.cū glo.sua. C.de deserto.li.xii Facit etiam fraudem officialis qui fingit se dormiz uel egrotare ad hoc ut irruant inimici in districtuz. ut no.glo.de potestate castri franci.in.l.si quis bar

UVA. BHSC. IyR_001

baris. C. de re mili. li. xii. Superiora uerba sūt domini Bal. quasi ad litteram in. l. non dubium. C. de legi. que uolui ita extense scribere. quia sunt pulchra et quottidiana.

¶ Fraus pertinet ad astutiam. s. Tho. secunda se qōe. lv. arti. v. et qualiter se habeat ad prudentiam uide ubi supra. ar. viii.

¶ De fraude dicitur preceptum in lege prohibiti ue. Idem scōa scōe. q. lvi. ar. ii.

Frenum.

An uendito equo censeatur uenditum frenum. dixi supra sub dictione accessorium.

Frequenter. Frequentia.

¶ Quando quis dicatur facere aliquid frequent. aut aliquem actum frequentare. nota. glo. et doct. de uita et ho. cle. monasteria.

¶ Frequentia auget delictum. C. de epis. audi. l. nemo. l. quicunqꝫ. C. de ser. fugi. ff. ō penis. l. capitulum. et. l. solet.

¶ Nimia frequentia euitatur. C. de cura. fu. l. cū aliis. C. de ho. que libe. l. fi. §. penū.

¶ Frequentiā inducunt duo actus. ut. C. de epi. audi. l. nemo. in auten. de defen. ciui. §. fina. colū. iii. de uita et ho. cleri. monasteria. ꝛ ibi not. de elec. uenerabilem. xxvi. distinc. una tantum. ad finem. Johan. and. de accusa. cum oporteat. adde quod. no. Barth. in suo tractatu tiberiadis in. ii. li. de insula. super. v. raro. nos addimus tex. in auten. de ō fen. ciui. colū. iii. et in autent. ut debi. credi. ma. §. quia uero. colū. vii. tex. in. l. an in totuꝫ. C. de edi. priua. ubi de hoc. actu.

¶ Frequentia inducit presumptionē. ff. de iniur. l. item apud. §. si quis uerberato. ff. de re mili. non omnes. §. a barbaris xxiii. di. bis.

¶ Iura adaptantur ad ea que frequenter accidūt. ff. de legi. l. nam ad ea. ff. de testi. l. testium. §. fi. de despon. impu. litteras. in prin.

¶ Propter nimiam frequentiaꝫ aliqua permittuntur. ff. si cer. pe. l. si certi conditio. §. si nummos. ꝛ ff. de preca. l. certe. §. fi.

¶ Que palam fiunt dicuntur frequenter fieri. gl. in. l. de quibus. ff. de legi. ubi uide Barth. in. iiii. colū. vsi. quero quot actus. qui allegat. l. palam. ff. de ritu. nupt.

¶ Frequens. i. usitatum. ff. de offi. procon. l. nec quicquaꝫ. §. obseruare.

¶ Frequenter dicuntur accidere nō que semel tantum uel bis sed que multociens accidunt. ff. de leg. l. iura. l. se. et quod ibi no.

¶ Quid dicatur frequenter factum uide tex. cum glo. in. l. i. §. iulianus. ff. de iti. actuqꝫ pri.

Friges.

Friges auguria ꝛ auspitia inuenerūt xxvi. qōe. v. nec mirum. quod nota. et ibi uide de hoc.

Frigidus.

Frigidi nō ualentes coire ab uxoribus separantur. xxxiii. qōe. i. qō autem. et in. c. se. et in. c. i. de frigi.

¶ Quibus modis probetur frigiditas uiri ad coitum. no. Inno. et doct. in. c. i. et in. c. fina. de frigi. et malefi. uide nō. in. c. quod autem. cum duobus. c. se. xxxiii. q. i.

¶ Quando de frigiditate uiri queritur paruꝫ aut nihil operatur fama. dictum est Hostien. in. c. i. de frigiditate.

¶ Frigiditas est causa dissoluendi matrimonii qō tamen reuera propter tale impedimentum abinitio fuit nullum. ut in toto ti. de frigiditat. ꝛ maleficia. maxime in. c. laudabilem. ubi glo. et doctores. eodem titulo.

¶ Qualiter probetur frigiditas que non est in potentia coeundi. no. in. c. fraternitatis. ō frigi. Spe. ti. de teste. §. vii. v. hoc quoqꝫ.

¶ Quando mulier dicit uirum frigidum uir dicit frigiditatem proueniſſe post matrimoniuꝫ et carnalem copulam mulier replicat qꝫ non. immo qꝫ semp fuit frigid⁹ cui incūbat on⁹ ꝓbandi. gl. dicit qꝫ mulieri. in. c. quod autem. xxxiii. q. i.

¶ Si mulier sciuit uirum abinitio fuisse frigidum non potest ratione frigiditatis petere seperationem xxxiii. q. i. si quis acceperit.

¶ Infra quantum tempus probatur frigiditas. uide Spe. in ti. de dila. §. i.

Frons.

Prima fronte dicitur illud quod ex sui prima figura habet talem apparētiam licet existentia non sit conformis apparentie. ut. l. si quis. C. de posi. ad materiaꝫ uide quod dixi supra sub dictione facies.

Fructus. Fructuarius.

¶ Retinens indebite bona ecclesie debet illa integraliter cum omnibus fructibus restituere. xcvi. di. §. item horsisda.

¶ Si fructus non petantur in libello non poterit iudex super illis pronūtiare. nisi quando petitur restitutio. uel nisi quando post litem contestatam sūt percepti. ita dicit Inno. in. c. grauis. de resti. spol. uel nisi in vniuersali iudicio. ut. l. item veniunt. §. fructus. ff. de peti. here.

¶ An sit licitum emere fruct⁹ futuros et incertos soluendo precium tempore contractus. Innocē. in c. in ciuitate. de usur. et ibi per doc.

¶ Fructus pignoris liberant debitorē a sorte usqꝫ ad concurrentem quantitatem. no. Abb. in. c. cum contra. de pigno.

¶ Quando fructus percepti ex re pignorata computentur in sortem. vide no. in. l. i. et. ii. C. de pigno. acti. adde qꝫ fructus pignoris computantur in sortem quando res tantum esset pignorata. secus si fructus etiam essent pignorati. quia tunc non fit cōputatio. tex. est no. in. c. ad nostraꝫ. el. i. de iureiur. ubi vide multas dubitationes ad predictam regulam. et generaliter an et quando fructus computētur in sortem vel non. vide docto. et maxime. Johan. in. c. conquestus. de usur. et in dicto. c. cum contra. de pigno.

¶ Qualiter formari debeat libellus quando petūtur fructus. Specu. in titu. de causa pos. et ꝓprie. §. sequitur. v. pono. Ly. in. l. certum. C. de rei vendi. adde Ly. et Bald. in. l. i. C. de fruc. et liti. expen. Bartho. in. l. si homo. ff. de re iudi. nō. in. l. cum te propria. C. si quis alteri vel sibi. glosa. xii. q. ii. non liceat. Adde quod dicam infra sub dictione libellus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Fructibus consumptis succedit obligatō ad q̄n titatem. et sic non crescit neq; decrescit extimatio. nota. Bartho. in. l. diuortio. §. ob donationes. ff. soluto matrimo. et in. l. eum qui tacitum. ff. de bis quibus ut indign. vide Ly. in. l. i. C. de priuile. credito.

¶ An quo ad fructus ignorantia iuris faciat quez esse malefidei. no. Bartho. in. l. heredem. ff. de bis qui ut indig. Idem in. l. si fur. ff. de vsucap. Hy. in regula possessor. li. vi.

¶ Si nō reperitur expressum an fructus sint naturales vel industriales relinquit arbitrio iudicis. dictū est Ly. in. l. certum. C. de rei vendi..

¶ An fructus possint peti in libello non designata certa quantitate. vide Ly. in. l. cum te propria. C si quis alte. vel sibi. faciunt que dixi supra proxime.

¶ An quando quis teneatur de fructibus non solum perceptis sed etiam percipiendis attenditur possibilitas percipiendi ex persona possessoris vl̄ domini. vide in. l. ii. C. de pigno. acti. adde no. in. l. apud iul. §. i. ff. de lega. i.

¶ Si emam fructus simpliciter an ego illos p̄cipiam vel venditor qui postea det mihi. vide Bar. i. l. cotem. §. qui maximos. ff. de publi.

¶ Conducens vel habens cameram siue stationē vel operatorium a malefidei possessore percipiendo fructus facit illos suos. Bartho. in. l. sequitur. §. fructus. ff. de vsuca.

¶ An et quando sit permissa fructuum sequestratio. no. Bartho. in. l. magistratus. §. i. ff. de ap. et in. l. i. C. de p̄bi. sequest. no. in. c. i. de sequest. pos. ꝛ fruc. vide no. in cle. i. eo. ti.

¶ Fruct⁹ extimatur scōm q̄ communiter consueuit percipi et valent. Bartho. in. l. cotem. §. qui maximos. ff. de publi.

¶ An ꝛ qñ in computatione fructuum deducant expense. vide Bar. in. l. fructus. ff. so. ma. no. in. c. ad nostram. de iureiuran. in glo. i.

¶ An ducens minorem septem annorum in matrimonium cum qua non potest esse matrimonium. et sustinens onera matrimonii lucretur fructus rei dotalis. glo. et Bartho. in. l. si ante nuptias. ff. solu. matri. Specu. ti. de dona. inter virum ꝛ uxo. §. fi. v̄. quid si mulier.

¶ Fructus percepti ex pignore minuunt debitum qui sunt consumpti vel non. Bartho. in. l. diuortio §. ob donationem. ff. solu. matri. Ly. in. l. i. et. ii. C. de pigno. acti.

¶ Extimatio fructuum licite perceptorum nō potest crescere. ut no. Bartho. in dicta. l. diuortio. §. ob donationes.

¶ Si vendidi tibi fundum excepto iure coloni qui habet medietatem fructuum si nullus reperitur colonus an ipsi venditori debeatur medietas fructuum. vide Bartholum. in. l. si quis legauerit. ff. de lega. i.

¶ Oleum est fructus industrialis. ut. l. maritus. in p̄in. ff. ad. l. fal. et ibi Bartho. allegat. l. antepenul. ff. de rei vendi.

¶ Fructus semper intelliguntur deductis expensis. ut. l. fi. C. sen. rescin. non pos. Bald. in. l. i. C. de fruc. et li. expen.

¶ In quo differant fructus et redditus. vide nō. in. c. generali. de elec. li. vi.

¶ An colonus qui colit ad medietatem fructuum deducat expensas. Bartho. dicit q̄ non. in. l. fructus. ff. solu. matrimo. pulchre per Innocen. et doctor. in. c. pastoralis. de deci. ubi ponitur differentia inter fructus et lucrum.

¶ An et qñ fructus computent in quartam. vide Bar. in. l. in quarta. ff. ad. l. fal. et in. c. raynutius. de testa. et vide qō ibi nō.

¶ De materia fructuum. vide Specu. in titu. de fruct. et inter. et no. in. l. filium quem habentem. C. famil. hercis.

¶ Si post collectionem fructuuz decedit clericus an illi fructus pertineant ad heredes suos vel ad successorem in beneficio. Bartho. dicit q̄ ad heredes in. l. i. C. de anno. ciui. libro. x. ubi glosa. adde quod no. Bartho. in. l. diuortio. ff. solu. matri. Johan. an. in. c. fi. de offi. ordi. li. vi. Archidia. in. c. statutum. §. assessorem. de rescrip. eo. li. faciunt no. in. l. defuncta. ff. de vsur.

¶ An fructuarius habeat utilem confessoriam. vide Bartho. in. l. i. §. fi. ff. de no. oper. nun. ubi etiā ponit quas actiones possit intentare fructuarius p̄ curatorio nomine. vide etiā ibi an fructuarius teneatur defendere contra alium agentez in iudicio. Ibi etiam an fructuarius possit prosequi nuntiationem noui operis et cuius expensis.

¶ Si verba instrumenti sonant q̄ proprietarius promittit fructuario non inferre ei molestiam et questionem aliquam nunquid hoc non obstante poterit petere cautionem. vide Baldum. in. l. i. C. de usufruct.

¶ An ꝛ quando dicantur fructus depopulati. no. in. l. si seruus seruum. §. si oliuam. ff. ad. l. acquil. et. l. imperatores. §. fi. ff. de ap.

¶ An aliquis casus possit impedire deductionem expensarum de fructibus. dic q̄ nō. ut no. ff. famil. hercis. l. fundus. ff. de pe. here. l. si a dño. §. fructus no. glo. xii. q. ii. vobis.

¶ Si promisi tibi fructus nascituros ex isto fundo. et primo anno nulli nascuntur. an extinguatur obligatio an differatur in tempus quo nascentur. nota. Bartho. in. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verbo. obliga. adde no. in. l. si quis argentum. C. de dona. in glo. tradere. et ibi Ly. in. ii. oppo. Johan. an. in addi. Specu. ti. de fruct. et inter. §. i. v̄. sed quid.

¶ Fructus non presumuntur durare ultra trienniū. no. glo. singu. in. l. i. C. si aduer. usuca.

¶ An quando fructus veniunt officio iudicis sit in libello necessaria eorum petitio. no. Innocen. in c. grauis. de resti. spolia. glo. et Ly. in. l. non ambiguum. C. famil. hercis. Bald. in. l. si marito. §. si fundum. ff. so. ma.

¶ An in fructibus procedat incerta sententia sicut petitio. no. Inno. de dona. inter dilectos. vide bal. in. l. q̄uis. C. si quis al. vel sibi.

¶ An fructus et proueutus sint sinonima. no. de resti. spol. olim. ii. ubi tex. de hoc. quid de fructu siue emolumento. dixi aliquid supra. adde de simo. nemo. de dona. pastoralis. Benze. in extrauag. Jo.

UVA. BHSC. IyR_001

xxii. que incipit ſuſcepti.

¶ An appellatione fructuus ueniant decime et oblationes. et que differentia ſit inter fructus et reddi tus. no. in dicto. c. paſtoralis. Ly. in. l. certum. C de rei uendi. nō. in. l. diuortio. ff. ſolu. matri. Joh. an. et Archi. in. c. generali. de elec. li. vi. no. Inno. in. c. cum inter. de uerbo. ſignifi. adde quod nota. glo. in cle. i. de re. eccle. nō alie.

¶ Si papa mandat de fructibus beneficii ſoluere alicui certam ſummam ad quam fructus beneficii non ſufficiunt an fieri debeat ſolutio ultra illos. Jo ban. and. q̄ non in .c. preſenti. de offic. ordi. li. vi. uide quod in ſimili nota. in. c. peruenit. de fideiuſſ.

¶ Si debeant ſolui fruct⁹ fundi et non naſcuntur an extinguatur obligatio uel aliunde ſuppleatur. uide Bald. in. l. ſtipulantes. §. ſacram. ff. de uerb. obliga.

¶ An et quando ſit uel non ſit licita emptio fructuum ad longum tempus. uide. Innoc. de uſur. in ciuitate.

¶ Opere non ſunt in fructu. uide Specu. in titu. de hereti. quaſi ad finem.

¶ Quod dictum eſt ſupra fructus pignorum computari in ſortem eſt uerum quando ratione pecunie numerate ſubierit multos labores notabiles. tunc enim lucratur fructus contemplatione laborum. dictum eſt Hoſtien. in ſumma de uſur. §. in aliquo caſu v̄ſi. xiii. quop refert Joban. an. in. c. conqueſt⁹ de uſur. allegat. de re. eccleſi. non alie. c. ad noſtras ubi de hoc bene ꝓbatur.

¶ An fructus dicantur eſſe coloni uel domini priuſquam ſint ſeparati a ſolo. uide glo. et Bart. in. l. ſi apes. ff. de furt.

¶ An in uenditione fructuum eccleſie facta ad nō modicus tempus requiratur ſolēnitas. uide Pau. in clem. i. de re. ec. non alie.

¶ Beneficium ne quis conueniatur niſi inquantū facere poſſit intelligitur reſpectu fructuum non reſpectu ualoris rerum ⁊ patrimonii. per tex. ſingula. in. l. qui bonis. ff. de ceſſio. bono. et quod ibi no.

¶ An augmentatio fructuum prebeat iuſtam cauſam augmētationis portionis uel rumpendi numerum canonicorum. no. de cenſi. prohibemus et. c. quanto. de pact. cum cleric. de conſti. cum. m. ff. loca. l. ſi merces. §. ius maior. de loca. propter. et ibi nota.

¶ Que ſit iuſta cauſa retinendi fructus beneficii. no. plene in. c. ut eccle. benefi. et. c. ſi propter tua. de reſcrip. li. vi. de preben. ſi tibi conceſſo. eo. li. de ver. ſigni. c. penul. glo. de cenſi. prohibemus.

¶ Curia romana recipit fructus beneficiorum que confert. no. glo. in clemen. quia regularcs. §. ꝓmiſſa. de ſup. negli. prela. adde quod dicam infra ſub dictione papa.

¶ An fructus beneficii poſſit obligari pro debito clerici vel capi in cauſam iudicati. no. docto. in. c. peruenit. de fideiuſſo. Archidia. in. c. ſtatutum. §. inſuper. de reſcript. li. vi. de arbi. peruenit. Specu. titu. de execu. ſenten. §. ſequitur. v̄. quid ſi debitor ubi tenet q̄ ſic. Adde bonum textum de reſti. ſpol. olim. ii.

¶ Qui recipit regimen eccleſie parrochialis ea intentione. ut non promoueatur ad ſacerdotium infra annum. ſcōm formam. c. licet canon. de electio. libro. vi. tenetur ad reſtitutionem fructuum perceptorum ſi infra annum mutato proposito non fecerit ſe promoueri. de electio. commiſſa. li. vi. ubi gloſa.

¶ Bare vocem in electione vel in aliquo alio actu videtur eſſe fructus officii vel beneficii. nota. glo. de reſtitu. in integ. cum veniſſent. Adde quod dixi ſupra ſub dictione beneficium. et dicam infra ſub dictione patronus.

¶ An appellatione fructuum veniant diſtributiones quotidiane. dixi ſupra ſub dictione beneficium vide gloſam in clemen. fina. de deci. que videtur vel le q̄ in taxatione decime beneficiorum que tamen decima non recipitur niſi de fructibus habetur gratia quotidianarum diſtributionum. de quo dic ut ibi.

¶ Fructus eccleſie prouenientes tempore vacationis debent reſeruari futuro ſucceſſori. vide glo. de electio. generali. li. vi. ad idem de electio. quia ſepe eo. ti. de of. ordi. cum vos. ⁊. c. p̄ſenti. eo. ti. li. vi.

¶ An fructus primi anni beneficiorum vacātium poſſunt alicui per epiſcopum applicari. vide Lau. in extrauag. Jo. xxii. que incipit ſuſcepti. ubi in gloſa. in. v̄. priuilegio. ubi etiam tractat. an inferiores prelati epiſcopo poſſunt ſibi ſeruare fructus primi anni beneficiorum vacantium. Item ibi vide quid ſi collatio aliquorum beneficiorum ſpectat ad inferiores epiſcopo an tunc poſſit epiſcopus ſibi reſeruare fructus primi anni illorum beneficiorum ſic vacantium.

¶ Qualiter diuidi debeant fructus beneficii inter clericum et rectorem. glo. lxxiii. di. c. fi. v̄. ꝑpēſius Pau. in. cle. dudū. de ſepul. de filiis preſbite. ꝓpoſuit. glo. xvi. q. vii. c. i.

¶ Fructus pignoris computantur tam in vſuram q̄ in ſortem. nota. x. q. ii. hoc ius porrectum. et ibi textus.

¶ An fructus non ſolum percepti ſed etiam qui percipi poterant ſint computandi in ſortem. nota. Joban. an. poſt Hoſtien. de vſur. c. i. de pigno. cum contra.

¶ Fructuum perceptio facta per creditorem. vel habentem cauſam ab eo ſi equipollet ſorti extinguit ipſo iure obligationem. de pigno. cum contra. Add de q̄ compenſatio fit ipſo iure. quia deſcendit ex cauſa eadem dummodo fructus ſint conſumpti vēditi vel combuſti. ſecus ſi in eadem figura vl forma extant non conſumpti. ut nota. ff. ſolu. matrimo. l. diuortio. §. ob donationes. et ibi Bartho. nam iſti fructus non conſumpti ſunt pignori. ut. ff. de pigno. acti. l. ſi neceſſarias. §. fina. non tamen ſunt ipſius creditoris effecti. et ideo non liberant debitorem antequam conſumatur. ſed tantum poſt conſumptionem. facit. l. ſi quis nec cauſam. §. penulc. ff. ſi cer. peta.

¶ Quo ad faciendum fructus ſuos bonefidei poſſeſſor dicitur ſiue erat in iure ſiue in facto. ff. de peti. beredi. l. ſed ſi lege. §. ſcire. Bynus. in regula. i. libro. vi.

¶ An appellatione fructus veniant arbores. vide l. diuortio. §. ſi fundum. §. ſolu. matrimo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Fructus prebende sue potest quis ad modicum tempus vendere seu etiam obligare. xii. q. ii. alienationes. in glo. fi. de resti. spol. grauis. de cau. pos. cum super.

¶ Fructus decimarum possunt vẽdi et locari. no. de deci. quamuis. in glo. fi. de loca. c. ii. de transla. c. statuimus. et. c. super eo.

¶ Si fructus vicini mei cadunt in agro meo possũ illos ibi colligere. i. di. omnes. in glo. fi.

¶ Fructus non computantur in sortem quãdo vasallus obligauit dño rem feudalẽ. de feu. c. i. credo dixisse sub dictione feudum.

¶ Is ad quẽ spectat pceptõ fructuũ ꝓpellẽ subire onera. ut uo. de deci. c. de terris.

¶ Procedit hec petitio peto rẽ cũ fructibus inde pceptis. vide de fi. instru. c. inter. in ꝑn.

¶ Sufficit petere fructus ex tali fundo perceptos sine aliqua expressione. Innocen. de libel. obla. c. ii. in fine. glosa. de fide instrumen. inter dilectos. in principio.

¶ An cum titulo possidens excusetur a fructibus vide Jo. an. de offi. delega. cum causa. xii. q. ii. non liceat. in glosa.

¶ Fructus debentur ratione possessionis. ut. C. de rei vendi. l. certum. ff. de usur. l. qui scit. sed que possessio requiratur ciuilis aut naturalis. glo. videtur velle q utraq requiratẽ. ff. de acqui. re. do. l. q̃ situm. Ly. in dicta. l. certum. vide no. per doctores de iurepa. c. ex litteris.

¶ A quo tempore veniunt fructus. no. ff. de usuris. l. videamus. in. §. si actionem. et ibi glo. xii. q. ii. non liceat. nos addimus no. in. l. in banc. in glo. magna. ff. ỏ triti. ff. de vsur. l. mora. in glo. magna. in. iii. effectu. vide no. ff. de verbo. obli. l. si filius. §. fi. et ibi Bar.

¶ Fructꝰ magis debentꝰ rõne soli q̃ seminis. ff. de usur. l. qui scit. C. de rei ven. l. ptũ.

¶ Fructus post litem contestatã pcepti veniũt officio iudicis. Spe. in ti. de cau. pos. et ꝓpie. §. seqẽ ỏ. pozro. ad fi. ỏ.

¶ Nomine glandis omnis fructus continetur. ut l. qui venenum. §. glandis. ff. de verbo. signi. Spe. in ti. de iniur. et dam. da. §. ii. ỏ. pozro. dicam infra sub dictione glans.

¶ Quotuplices sunt fructus. et a q̃bus et quibus actionibus petantur. et de omnium materia eorum plene no. ff. de rei vendi. l. ex diuerso. in glo. magna Ly. in. l. certum. C. de rei vendi. vide. C. de fruc. et lit. expen. l. ii. in glosa. i. Ly. tangit in. l. iii. C. de condi. ex lege. no. insti. de rerum diui. §. si quis. a non domio. in glo. cogitur. et eo. ti. §. si is ad quẽ et insti. de offi. iudi. §. ii. in glo. a fructibus. vid. C. famil. hercis. l. non ambiguum. in glo. fi. et ibi Ly. vide nota. ff. de verbo. obliga. l. si filius. §. fina. et ibi Bartho. Specu. titu. de fruct. et inter. §. i. et titu. de cau. possess. et propie. §. sequitur. ỏ. pozro. et ibi Joban. an. de resti. spol. grauis. et ibi Innoc. et doctores.

¶ Quando fructus dicantur consumpti. no. ff. de condi. indebi. l. si urbana. in glo. solet.

¶ Si fructus debentur debent dari de nascentib⁹ in illo predio ex quo debentur. Bar. C. de agri. et censi. l. domini prediorum. li. xi.

¶ An petendo rem quis videatur petere fructus. nota. ff. de iudi. l. solemus. ff. de excep. l. fundi. et ibi Bartho.

¶ An fructus veniant iure actionis vel officio iudicis. glo. sunt contrarie. ff. de rei vendi. l. utiq. in glo. i. de condi. indebi. l. in summa. §. ei qui. sed determinatur per nota. in. l. ex diuerso. ff. de rei ven. in glo. magna. et. l. cum in rem. eo. titu. vide instit. ỏ offi. iudi. §. ii. in glosa a fructibus. Specu. in ti. de cau. possess. et propie. ỏ. pozro. et ibi Joban. an. in addi.

¶ Nũ titulus non excusat possessorem malefidei a fructibus pcipiendis. no. C. de rei ven. l. si fundũ. in glo. fina. et ibi Ly. z in. l. certũ. eo. ti. ff. qỏ me. cau. l. sed et ptus. in glo. iii. Spe. ti. de fruc. et int. §. i. ỏ. si vero cum titulo.

¶ Quando in legatis et fideicommissis veniant fructus vel non veniant. nota. Ly. in. l. fi. C. ỏ usu fruc. lega.

¶ An fructus veniant in querelam inofficiosi testamenti donationis z dotis. Ly. C. de inoffi. dona. l. i. in fine.

¶ An et quando fructus spectent ad heredem vel fideicommissarium ut ei restituatur vl̃ computetur in quartam. no. ff. ad trebell̃. l. in fideicommissa. in glo. i. C. ad trebell̃. l. iubemus. et ibi Ly. no. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. si conditioni. in glo. in falcidia. nota. etiam. C. de inoffi. testa. l. sanctimus §. repletionem. et ibi Li. Bartho. ff. de vul. et pu. l. centurio. in fine. no. de testamen. raynutꝰ. in glo. lite contestata.

¶ Ad quẽ ptinent fructus post venditionẽ. no. ff. de act. emp. l. iulianus. §. sed si fructibus. in glo. cedere. Bartho. in. l. fi. ff. de iure fis.

¶ Fructus non cedũt lucro emptoris quando cõtractus est nullus. Bartho. in. l. i. C. de predi. curia. libro decimo.

¶ A quo tpe fructus dotis spectent ad maritum. no. ff. so. ma. l. diuisione. in glo. i. iuncta glo. fi. z ibi Bar. Li. C. de iur. do. l. fi. §. i. et de donat. inter vi. et uxo. c. i. in glo. fi.

¶ Quomodo diuiduntur fructus inter virum et uxorem ante annum completum. nota. ff. solu. matrimo. l. diuortio. in omnibus glosis. usq ad. §. impendia. nota. C. de reiuxo. act. l. i. §. cũq ex stipulatu. in glo. portio. et ibi Li. et. §. exactio. in glo. restituendis. et ibi Li.

¶ An fructus rerum peraffernaliũ spectent ad maritum. no. C. de pac. con. l. fi. in glo. et ibi Li. no. Bartho. in. l. fi. ff. ad legem falc.

¶ An fructus augeant rem petitã. no. C. famil. hercis. l. non est ambiguum. z ibi vide Li.

¶ An fructus rei obligate cedant in obligatione. et quo iure possunt peti. no. Li. in. l. quãuis. C. in qui. cau. pig. taci. contra.

¶ Si questio est inter duos asserententes se dominos eiusdem fundi potest colonus se excusare a solutione fructuum. si tamen satisfiet de restituendo illi qui obtinuerit. Bar. in. l. litibus. in fi. C. de agri. et censi. libro. xi.

¶ Appellatione fructuum non comprehenditur

UVA. BHSC. IyR_001

partus ancille ſed fetus animalium et iumentoꝝ
C. de rei vxo. acti. l. i. §. cumq;. ff. de pigno. act. l.
et que nondum ſunt.

¶ Fructus fundi non dicuntur ſolum qui ex fūdo
proueniunt ſed qui obueniunt etiam eius occaſione
ut ſi aues capiantur in fundo. ut. ff. de uſufructu. l.
item ſi fundus. §. aucupationum. et ibi Bartho. ⁊
ff. loca. l. cum in plures. uide tex. ff. de uſu. l. uena
tionem.

¶ An fructus ſati dicantur domini antequam col
ligantur. glo. in. l. i. §. cum predium. in. vſi. debito
res. circa prin. ff. de pigno.

¶ Malefidei poſſeſſor non tantum tenetur de fruc
tibus quos percipere potuit ſed etiaꝫ quos debuit
poſſe percipere. ut. l. item ueniunt. §. pretor. et. l. ſi
poſſeſſor. ff. de peti. heredi. et ut dicatur malefidei
poſſeſſor ſufficit ſola petitio uel citatio ad eum. ut i
dicta. l. item ueniunt. §. petitam.

¶ Exercitium actus habet ſe tanquaꝫ fructus ad
actum. uide. ff. de tranſac. l. cum hi. §. ſi ad habita
tionem. Adde qō dixi ſupra.

¶ Fructus dicuntur res de facili corruptibiles. ff
de pcura. l. procu. tutor.

¶ Regulariter titulus excuſat a fructibus percipi
endis. ut. C. de rei uendi. l. ſi fundum. ſed ſunt cer
ti caſus in quibus nō excuſat inutilis titulus. quos
glo. enunmerat in. l. ſed et partus. ff. quod me. cau
et ibi Bal. dicit q titulus approbatus excuſat im
probatum uide glo. in. l. ex diuerſo. ff. de rei uend.

¶ Titulus cui reſiſtit ius non excuſat fructibus.
ut. C. de ſa. ſan. ec. l. iubemus. §. ſane.

¶ Titulus ex quo non tranſfertur dominium non
excuſat a percipiēdis fructibus quādo ratione titu
li tenetur ad cuſtodiam. C. de pignori. act. l. ii. et
ibi nota.

¶ Titulus qui nō habetur pro titulo non excuſat
a percipiendis fructibus quando eſt habitus con
tra ordinem iuris. uide in. l. i. C. de fi. inſtrum. et
iure haſt. fiſ. li. x.

¶ In uniuerſali iudicio titulus non excuſat a fruc
tibus. licet in particulari ſic Bul. in. l. ſi fundi. ff.
de rei uendi.

¶ Fructus efficiuntur fructuarii eoipſo q ſunt a
ſolo ſeparati. ſiue ſuo nomine ſiue alieno. licet glo.
in. l. ex diuerſo. ff. de rei uendi. teneat q demum re
conditi. fiant fructuarii. Idem dicit ibi Barth.
de colono

¶ An poſſeſſor teneatur a fructibus quos percipe
re potuit ipſe uel petitor. nota. in preallega. l. ex di
uerſo. et ibi Bar.

¶ In reali quis non efficitur malefidei poſſeſſor a
tempore controuerſie ut teneatur de fructibus. Li.
in. l. certum. C. de rei uendi.

¶ In rei uendicatione fructus percepti ante litem
conteſtatam petuntur iure actionis percepti. poſt p
officium iudicis. dicit glo. in. l. ex diuerſo. §. i. ff.
de rei uendi. et no. in. ea. l. in prin. in glo. magna.

¶ Fructus pendentes ſunt pars fundi. ut. l. fruc
tus. ff. de rei uen. la. ii.

¶ Uectura eſt fructuum. ut. ff. de rei uendi. l. ſi
nauis.

¶ An appellatione fructus ueniat lac. uide glo. in
l. cum in rem. ff. de rei uendi. uide no. in. l. ſequitur
§. lana. ff. de uſuca.

¶ Bonefidei poſſeſſor facit fructus ſuos eoipſo q
ſunt a ſolo ſeparati. ff. de rei uendi. l. ſi eius fundus.
et. ff. de acquir. re. do. l. bonefidei.

¶ Bonefidei poſſeſſor non facit fructus naturales
ſuos. ff. de rei uendi. l. fructus. ſecus de induſtriali
bus. compenſatis tamē cum ſumptibus ſeu expen
ſis in re factis. ut. l. emptor. et in. l. ſumptus. ff. de
rei vendi. no. gloſam. in. l. mulier. §. cum propone
retur. ad finem. ff. ad trebel. in fine glo. vltime quā
bene no.

¶ Quod dicitur q fructus percepti iudicio teſta
toris lucratur fideicommiſſarius. l. in fideicommiſ
ſaria. ff. ad trebel. non tamen ſuperfluos a quarta.
niſi aliquid debitum ſit inter defunctus et fideicom
miſſarium. quia in id debitum ſuperflui fructus a
quarta licet iudicio teſtatoris percepti computāt
per dictam. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad
trebel. et. l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad le
gem fal. quod tene menti.

¶ Mala fides ſuperueniens poſſidenti cum titulo
non ipedit quo minus facit fructus ſuos. ff. ō vſur.
l. qui ſcit. §. fina. tenet tamen reſtituere. ut ibi nō.
Bartho. in glo.

¶ Oliue et uue ſunt fructus induſtriales. de oliua
dixi ſupra. vide in. l. ſi eius fundi. ff. de rei vendi. ſic
in vino et ceruiſia. quia ſunt fructus induſtriales. al
terum enim fit ex uuis. alterum ex pomis. bal. C.
de iure do. l. pro oneribus.

¶ Arundies et ſilue cedue ſūt in fructu. dicit tex.
de contrahē. emp. l. qui fundum. §. fūdi venditor.

¶ Quis tenetur in eo q locupletior factus eſt. et
in fructibus dicitur locupletiō ſi tantummodo de
ſuo quis eſſet erogaturus. vide. C. de peti. heredi.
l. i. dicit in. l. i. in prin. ff. de condi. indebi.

¶ In actione ſtricti iuris et non arbitraria fructuſ
veniunt a tempore litis. ut. l. in fideicommiſſi. §. i.
et. l. vulgo. ff. de vſur.

¶ Ubi terminus reſtituende hereditatis apponi
tur fauore fideicommiſſarii. tenetur heres de fructi
bus. ut in. l. fideicommiſſi. §. cum polidius. ff. de
uſuris.

¶ Quod dicitur ex mora venire fructus idem eſt
in partu. ff. de uſur. l. paulus.

¶ In veſte argenteo vl' alia ſpecie illud dicitur eſſe
in fructu quod de eo percipi poſſit locando. ff. de
uſur. l. videamus. in prin.

¶ In fructu ſunt fetus lana lac partus ancille ⁊ pi
lus. ut. l. in pecudum. ff. de uſur. ff. de acqr. re. do.
l. in bonefidei. §. fi. et. ff. de uſucapi. l. ſequitur. §.
lana. Adde que dicta ſunt ſupra.

¶ Appellatōne fructuū nō veniūt uſure licet in ali
quo habeant vim fructuū. ff. de vſur. l. mora. et ibi
no. ſed bene dicunt obuentōes. ut ibi.

¶ Appellatione fructuum ſtricte non comprehen
ditur penſio. C. de peti. here. l. fi. ſed habetur bene
loco fructuū in pdiis urbanis. ff. de uſur. l. predior
adde tex. et ibi no. in. l. iubemus. §. ſane. C. de ſa
croſanc. ec. et. l. domum. C. de rei ven. C. ō anno.
et tribu. l. i. li. x.

¶ In ſtipulatione vacuam rem tradi. et rem dari

UVA. BHSC. IyR_001

veniunt fructus vel intereſſe a tempore lit. conteſt. no. per Bartho. in. l. videamus. §. ſi actionem. ff. de uſur. et. l. ſi ſtipulatus. eo. ti. et. l. iulianus. §. fi. de verbo. obli. et. l. rem. §. i. ff. de act. emp.

¶ Fructus medii temporis inter appellationem ⁊ ſententiam debentur. et ſi fruſtratorie eſt appellatū ff. de uſur. l. tutor.

¶ Qua actione petuntur fructus extantes aut cō ſumpti a malefidei poſſeſſore. vide. C. de condi. ex lege. l. malefidei. Li. in. l. certum. C. de rei vendi. Bar. in. l. ii. C. de peti. here.

¶ Errans in iure eſt bonefidei poſſeſſor q̄ ad fructus. textus eſt ſcōm vnam lecturam. ff. de vſucap. l. ſequitur. §. ſi fundum. et. ff. de uſur. l. fructus. et quod ibi no. adde Bald. in. l. venditione. ff. de uſu capi. pro empto.

¶ Fructus rei eſt in potentia pignorandi. ut. ff. de uſur. l. fina.

¶ Que ſunt poſite in loco arborum ſucciſarū ſunt in fructu. ut. ff. de fun. do. l. ſi marito.

¶ Qualiter probentur fructus percepti eſſe tante quantitatis. dicit Jaco. de are. eoipſo q̄ conſueuerūt tot percipi. ar. ff. de re. eo. l. ſi fundus. et. ff. de lega. i. l. ſi fundum.

¶ Que ſit differentia inter frugem fructum et frumentum. vide in. l. i. §. de eo opere. in glo. ff. de aq̄ plu. ar. ubi Bartho. et ibi vide quid de blado.

¶ An appellatione fructuum veniat vectura nauium penſiones et opere ſeruorum. vide in. l. apud iulianum. ff. de lega. i. §. i.

¶ Omnes leges que dicunt q̄ bonefidei poſſeſſor tenetur reſtituere fructus induſtriales limitantur. niſi triennio poſſiderit. ut. ff. de uſucapi. l. ſequitur. §. fructus.

¶ Fructus pendentes dicuntur in bonis. ff. que i frau. credi. l. ſi fraudator. §. non ſolum.

¶ Differentiam inter fructum et utilitatem. vide ff. de vi. et vi ar. l. i. §. non ſolum.

¶ Que comprehenduntur in his que iuris fructuum ſunt. vide. ff. de lega. iii. l. his verbis.

¶ An oliua et caſeus ſint fructus induſtriales. ſatis dixi ſupra ꝺ utroq̄. et etiam de lana. vide in. l. in fructu. ff. de uſufruc. lega. et ibi Bartho.

¶ Recipiens licite fructus ex re aliena ut maritus procurator. tutor. et ſimiles. illis conſumptis non tenetur amplius ad fructus ſed ad extimationem. ut nota. in. l. diuortio. §. ob donationes. ff. ſo. ma. ubi Bartho.

¶ Ad probandum fructuum quantitatem non ſufficit probare q̄ fundus tantum fructificauit precedentibus annis quo ad plenam probationem ſed iudex poterit deferre iuramentum petenti in defectu probationis. Bal. poſt Jaco. de are. in. l. ſi fundū. C. de rei vendi.

¶ Vir nō tenetur reſtituere heredibus uxoris fructus rerum perafernalium conſumptos de voluntate uxoris expreſſa vel tacita. ar. eius quod no. glo. in. l. ſi vna. C. de contra. matri. licet videatur tenere glo. in. l. adhuc. C. de iur. do. in. v. ſuſtentatione vide Bal. in dicta. l. ſi vna.

¶ Emptor qui ſoluit partem precii tantum ꝓpter quod non poterit petere rem et fructus ſi poſtea ſoluit reſiduum precii poterit petere fructus iam perceptos pro rata partis precii iam ſoluti. vide Bartho. in. l. iuſ. §. offerri. ff. de acti. emp. Idem in pōſione interim percepta. ut dicta. l. iuſ. §. locationi. By. et Bartho. in. l. fi. ff. de iur. fiſ. et ibi vide.

¶ Appellatione fructus continentur fructus qui renaſcuntur. ſecus ſi eſt talis res que ſemel percepta de veriſimili amplius non renaſcitur. ſicut ꝺ marmore quod ſemel extirpatum eſt de terra amplius non renaſcitur. ut. l. diuortio. §. ſi vir. ff. ſolu. ma. et. l. fi. ff. ꝺ fun. do. adde quod no. Bal. in. l. fi. C. de iuriſdic. om. iudi.

¶ Licet penſio non ſit ex re. eſt tamen ex quaſi re. quia penſione metimur ſecundum commodum q̄ ex re percipitur. nā ubi comodior habitatio ibi maior penſio. no. in. l. ſi urbana. ff. de condi. inde. vide Bal. in. l. ſi traditio. C. de ac. emp.

¶ Fructus veniunt ypothecaria niſi ſit preſcriptū ut. l. ſi fundus. §. interdum. et. ff. de pigno. l. eos. C. de uſur. et ibi Bal.

¶ Aliud eſt dicere fructus aliud vſusfructus. nam fructus in facto conſiſtunt. uſusfructus in iure. eſt enim quoddam intellectuale. tex. eſt notabilis in. l. vacce. ff. de euic. et ibi Bal.

¶ Fructus rei locate intelliguntur tacite obligati pro mercede vel penſione rei locate. ff. de loca. l. ſi i lege. §. colonus. ⁊ l. qui fideiuſſor. ff. qui. mo. pig. taci. contra. l. in prediis. C. eo. l. iii. et ibi no.

¶ Fructibus conſumptis poteſt agi contra bonefidei poſſeſſorem ſi eſt factus locupletior cōditione legis. ut. l. ſi me et titium. ff. ſi cer. pet. a. vide Bald. in. l. certum. C. de rei vendi. glo. in. l. ex diuerſo. ⁊ quod ibi no. docto. ff. eo. ti.

Frugalitas. Idez eſt frugalitas quod modeſtia et temperantia. vi ꝺ Joban. an. in. c. grandi. ꝺ ſup. negli. prela. li. vi.

Fruges. Quid venit appellatione frugum. vide in. l. qui fundum. §. cum fundum. ff. de contraben. emp. Specu. in ti. de loca. §. i. v. penul. vide de renun. niſi cum pridem. in ꝑn. ff. de verbo. ſigni. l. frugem.

Fruitio. Fruitio plus eſt q̄ vſus. ff. de uſufruc. l. i. ⁊ quod ibi nō.

¶ Que differentia ſit inter frui ⁊ uti. et quibus rebus fruamur et quibus utimur. vide per magiſtrum ſententiarum in prin. et per ſanctum Tho. in ꝑmo di. i. q. i. ar. ii. et per eundem qui dicit q̄ frui eſt actus voluntatis. in prima ſecunde. q. xi. ar. i. et in ꝑmo. di. i. arti. i.

¶ Fruitio conuenit ſoli nature rationali. Idem in prima ſecunde. q. xi. ar. ii. et in primo. di. i. ar. vi.

¶ Fruitio eſt ſolum ultimi finis. Idem prima ſecūde. q. xi. ar. iii. et in primo. di. i. ar. iii.

¶ Una fruitione fruimur trib⁹ perſonis in diuinis Idem in primo. di. i. ar. iiii.

¶ Frui eſt actus patrie nobiliſſimus. Idem in ſecundo. di. x. ar. i.

¶ Fruitio excedit naturam angelorum. Idem in tertio. di. x. ar. xi.

Frumentum. In quo differāt frumentū et bladum. et quid veniat appellatione vtriuſq̄. vide Bartho. in. l. i. §. de eo

UVA. BHSC. IyR_001

ff. de aqua plu. ar. tex. et quod ibi no. in. l. frugem. ff. ō verbo. signi.

¶ De frumento consumpto a niuibus uide tex. in l. fistulas. §. frumenta. ff. de contraben. empt. ubi tex. dicit q̄ niues immoderate corrūpunt frumētū.

¶ De frumento uide Barth. in. l. i. C. de condi. in pu. orre. li. x. ubi etiaz uide q̄liter tutores debeāt illud uēdere. et quo p̄cio. ꝛ an liceat miscere corrup tum incorrupto. uide ibidem. et in. l. se.

¶ In cuius fauorē cedat emere de publico frumen tum. uide Bartho. in. l. i. C. ut nemi. lice. in emp. spe. se. excusa. li. x.

¶ Quando quis cogitur frumentum uendere nō debz cogi uendere uiliori p̄cio sed iusto Bart. in. l. unica. C. ut ne. li. in emp. spe. se. excu.

¶ De frumēto et de officio abundātie uide Bart. in. l. i. et. ii. C. de fru. ur. constan. li. xi.

¶ Quid sit frumentum. nota. ff. de uerbo. signi. frugem.

¶ Appellatione frumenti continentur omnia ad victum pertinentia. no. in rubrica de cano. fru. li. xi. vide Bartho. ff. de usufruct. lega. l. generali. §. vrori. vide no. ff. de verbo. signi. l. frugem. in gl. fi. et ibi Bartho.

¶ An appellatione frumenti contineatur farina. Bartho. i. l. ii. ff. si cer. peta. Bartho. in. l. quesi tum. §. illud. ff. de lega. iii. quod no. ad questionem de statuto puniente extrahentem frumentum ut cō prehendat etiam extrahentem farinam. de quo ibi per eum. adde quod dixi supra sub dictione farina. et sub dictione fraus.

¶ An appellatione frumenti contineatur omne ge nus seminandorum. ff. de publi. l. cotem. vide de verbo. obli. l. triticum.

¶ Legato frumento non veniunt legumina. ut. l. quidam. ff. de vino oleo tri. lega.

¶ Homines locupletes tenentur vendere frumen tum iusto p̄recio. alias puniuntur. ut. l. annona. et ibi Bar. ff. de extraor. cri.

¶ Promittens de frumento plusquaz valet ut alii carius emant. Idem de alia re venali in detrimen tum alterius volentis emere tenetur crimine stellio natus. ut. l. iii. ff. de crimi. stellio. et ibi vide Bar.

Frustra. Frustra expectatur casus cuius euē tus nihil sit operaturus. Dy. ꝛ Jo ban. an. in regula nullus pluribus. li. vi. ubi ō hoc.

¶ Frustra fit per plura quod fieri potest per pauci ora. dictum Philosophi primo phisicorum. no. in clemen. i. de sum. trini. adde. C. de appell. l. ampli orem. ff. de auro. et ar. lega. l. pediculis. §. labeo. Item adde circa hanc dictionem quod no. Joban. an. in. c. i. de accusa. libro. vi. et ibi tangit q̄ aliud ē dicere frustra per duplex. r. aliud per vnum tantum in prima sillaba. et quid quodlibet istorum iporet.

¶ Frustrationibus obuiandum est. ut. ff. de procu raro. l. fina. et quod ibi nota. ff. ex qui. cau. maio. l. sed ad ea.

¶ Frustra precibus imploratur quod iure commu ni conceditur. nota. ff. ad municip. l. i. in glo. fina. vide in. c. i. de rescript. in glosa.

Frustrator. Quis dicatur frustrator. vide ff. de vi et vi ar. l. penul.

Fucus. Fucatis coloribus mulieres ornari non debent. de conse. di. v. fucare. ad de quod dicam infra sub dictione mulier.

Fuga. Fugiens. Fugere debemus he reticorum consortia. xxiiii. q. i. que dignior. xxiiii. q. iii. clericus.

¶ Fugiens ppter metum hostium non ,pterea p dit possessionem. secus si capiatur. ita dicit Inno. in. c. cum ex iniuncto. de no. oper. nun.

¶ An fuga inducat presumptionem debiti. dic ut no. Bartho. in l. lex cornelia. ff. ad sill'. quod est ve rum quando quis fugit anteq̄ sit accusatus de deli cto. secus si post. ita no. Bartho. in. l. i. ff. de bo. eo rum qui sibi mor. consci. ad materiā vide quod nō. Bartho. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. Joban. an. in addi. Specu. in ti. de presump. in. §. ii. v̄. vio lenta. facit quod habetur in. c. nullus. de presump. in tex. et glo. et do. Anto. in. c. ex litteris. ō pigno. glo. in. l. in bonefidei. C. de re. cre. et iureiuran. et Joban. an. de hereti. ut commissi. li. vi. do. Anto. in. c. veritatis. de dolo et contu. Bartho. in prealle gata. l. i. ubi vide. adde quod no. in aut'. de exhibē. re. §. quia vero. in glo. factum. colī. v.

¶ An possum facere capi debitorem meum suspec tum de fuga. et qualiter debet de fuga constare. et an requiratur citatio. ff. que in frau. credi. l. ait pre tor. §. si debitorem. et ibi Bar. By. insti. de acti. §. item si quis in fraudem.

¶ Quis dicatur fugitiuus. dic is qui ea mente re cedit ut amplius non reuertatur. ff. de edil'. edict. l. qui sit fugitiuus. vide Jo. an. de regula. c. ultimo super. v̄. fugitiuus.

¶ Cui acquirit fugitiuus. vide. ff. de acquir. pos. l. i. §. per seruum qui in fuga. et. ff. de solu. l. fugiti uus. et quod ibi no.

¶ An fugiens et propter fugam captus habeatur pro confesso. vide in. l. raptores. C. de epis. et cle. ꝛ ibi Bartho. et in. l. consiliarios. C. de asses. ꝛ ibi Bartho. adde. ff. de suspec. tu. l. in pluribus. in au ten. de exhiben. re. §. si vo. et ibi Ja. de bel. Arch. de hereti. cum contumatia. li. vi. et quod no. iii. q. ix. decernimus.

¶ An damnatus ad mortem possit licite fugere vl armata manu se defendere. no. Albe. C. de epis. au di. l. addictos.

¶ Quo ordine satisfaciant creditoribus mercato res fugitiui seu fallaci. no. Barto. in. l. pro debito. C. de bo. auc. iudi. pos.

¶ An liceat prelato cum bona conscientia fugere a persecutione habetur pulcre. vii. q. i. aduersitas ubi videtur distingui an persecutio sit personalis. vl contra ecclesiam ut primo casu fugiat secūdo oppo nat se pro domo domini. sicut fecit sanctus Tho. cantuarien sis. vide quod plenius dicam infra sub di ctione prelatus.

¶ An liceat vēdere fugitiuos seu in fuga existētes. nota. in. l. i. et. ii. ff. ad legem fulc. de plagi. xii. q. ii. fugitiui. in glosa.

UVA. BHSC. IyR_001

Fuga quandoq; nocet. ff. quod me. cau. l. metũ. §. i. quandoq; prodest. vii. q. i. §. cum autem.

¶ Fugiens iudiciuz videtur diffidere de sua iusticia. xi. q. i. christianus. lxxiii. di. honorarius.

¶ Fuga habet speciem libertatis. ff. de edil. edic. l. qui sit fugitiuus. de hoc. xii. q. ii. fugitiui.

¶ An captus si fugit peccet. no. Archidia. xxiii. q. v. cum homo. Hostien. in summa. de peni. §. i. v. quid ergo.

¶ Per solam fugam videtur administratio fugientis reuocata. et sic non habet amplius potestatem. quod nota pro istis mercatoribus fugientibus. textus est in. l. rogasti. §. fina. ff. si cer. peta. et ibi nõ. do. Bald.

Fulcire. Que sit differentia inter fulcire z reficere. no. in. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de no. oper. nun. et ibi Barto. adde. ff. de dam. infec. l. si finita. §. si quis damni.

¶ Obligatus fulcire insulam vel uillam non debet expectare eius ruinam. ff. de verbo. obli. l. existimo §. ex hac stipulatione.

Fullo. Vide Specu. in fine. de sen. excom. § vi. v. decimo.

Functus. Exquo iudex functus est officio suo nihil potest ultra agere. ut. ff. de re iudi. l. iudex. de offi. dele. in litteris.

¶ Quis nõ dicitur functus officio suo per citationem nullam. ideo iterato potest illud facere. ff. de iureiuran. l. qui per salutem.

¶ Quando quis dicit functus officio suo per actum extraiudicialem. dicit Bul. in. l. fina. ff. de of. procura. cesa.

Funesta. De hoc verbo. vide. ff. de stipula. ser. l. si ex re domini. §. fi. et quod ibi nota.

Fundamentum. Sine fundamento nihil potest superedificari. q. i. cum paulus. de presbite. non baptisa. c. veniens.

¶ Fundamentum aliud nemo potest ponere pter id quod positum est qui est christus. i. ad Corinth. iii. i. q. i. cum paulus. de presbi. nõ bap. c. fi. & elec. fundamenta. in prin. li. vi.

¶ Si quis edificat supra fundamentum hoc. aurũ argentum. lapides precios os. fenum stipulam vniuscuiusq; opus manifestum erit. i. ad Corinth. iii. xx v. di. §. ii. c. si enim.

Fundatio. Tempore fundatiõis aliqua possunt ecclesiis imponi de licentia episcopi que postea non possunt. ut no. de elec. generali. li. vi. in glo. fundatione. et ibi cõcor. ubi no. p doc. adde de conse. di. i. si quis.

Fundus. Quid contineatur appellatõne fũdi ponderis siue predii. Barto. in l. i. ff. de rebus dubiis.

¶ An appellatione fundi contineantur pecie terre postea empte. no. Bartho. in. l. si ita. ff. de auro et argen. lega.

¶ Que sit differentia inter fundum et locum. no. ff. de verbo. signi. l. q̃stio est. z. l. si fundi. et. l. locus ff. de lega. i. l. plane. §. fi. et. l. quod in rerum. §. ii. By. in regula nullus pluribus. li. vi.

¶ Fundus constituitur ad arbitriũ patrissa. ff. co. predi. l. si quis duas. §. plane. in glo. ff. de ver. sig. l. locus. in glo. constituimus.

¶ An prohibitio alienationis fundi dotalis extendatur ad res que seruando seruari nõ possunt. Li. in auten. siue a me. C. ad vell. Bart. in. l. i. ff. solu. matrimo.

¶ An fundus dotalis possit permutari cuz alia re Spe. in ti. de do. post diuor. §. formatis. v. sed queritur. et ibi Jo. an. in addi.

¶ Appellatione fundi non comprehenditur dom? ff. de vi. et vi ar. l. i. §. illud. sed fundi appellatione prata contigua. vide in. l. seye. §. tiranne. ff. de fun. instruc.

Funditus. Quid importet hec dictio funditus. no. glo. in. l. decernimus C. de sacrosanc. eccle. que uidetur velle q̃ idem sit funditus quod ipso iure. et ita ad hoc allegat eam Bartho. in tractatu suo de tiranno. in. vi. q̃stione.

Funiculus. Funiculus erat vna mensura parua per quam diuidebatur hereditas. vide. x. q. i. c. clericus qui. Item funiculus. i. portio. de elec. cum terra. in glo. i. et ibi doc. Item funiculus est corda tribus funibus copulata. de treu. et pace. c. i.

¶ Duplex funicul? plus ligat q̃ vnus. ut dicto. c. i. de treuga et pace.

Funus. Funeralia. Funeris impensa precedit omne debitum. ut. l. penul. de reliqui. et sump. fune. Johan. an. in addi. Specu. ti. de sepul. v. hoc scias. et v. et pater.

¶ Que dicantur funeralia. vide glo. in clemen. dudum. §. verum. de sepultu. in. v. funeralibus. et ibi Pau. et Fede. de senis. consilio. vi. tex. in. l. at si q̃s §. funeris causa. et. l. funerum sumptus. ff. de reli. z sump. fune.

¶ Expensa funeris facienda est pro modo facultatum et qualitate persone. ff. de reli. et sump. fune. l. at si quis. §. hec actio. et. §. iudex. Specu. ti. de sepul. v. porro.

¶ Quid sit ius funerandi. et in quo consistat. z an possit a laico prescribi. habetur de prescrip. ex transmissa. vide no. de iudi. decernimus.

¶ Quos creditores precedit actio funeralis. no. ff. de reli. et sump. fune. l. penul. no. ff. & priuile. credi. l. ii. in glo. priuilegio.

¶ An actus funeralium spectet ad maritũ de uxore. no. ff. solu. matri. l. si filiosa.

¶ Formã libellandi in hac actione. vide per Spe. ti. de sepul. v. porro.

Furor. Furiosus. Quando furiosi repellantur ab administratione rerum suarum. vide in. l. is cui bonis. ubi Bar. ff. de verbo. obli.

¶ Si furiosus sit lesus in contractu an possit resti

UVA. BHSC. IyR_001

tui.no.in.l.marcellus.ff.de fideiuſ.per Barto.

¶ An lex diſponens de mentecapto habeat locum in furioſo.et que differentia ſit inter hec.no.in.l.ex facto.ff.de vul.et pupil.⁊ in.l. humanitatis. C.de impube.et ali.ſubſti.et in.l.furioſi. C.de nup.et in l.tam dementis. C.de epi. audi.faciunt no.in.c.fi de ſuc.ab inteſta.

¶ Furioſus nō poteſt eſſe iudex.iii.qōne.vii.tria.

¶ Contra furioſum nō debet dari ſententia.ut habetur.iii.q.ix.iudicas.

¶ Furioſis et amentibus non imputantur que agunt.xv.q.i. aliquos. uide in clemen.ſi furioſus.ꝺ homic.xv.qōne.i.illa cauenda ſunt.adde.ff.de off. preſi.l.diuus.ff.ad.l. pō .de parri.l.penl.et.ff.ad legem coꝛ.de ſic.l. infans.

¶ Furioſi matrimonium contrahere non poſſunt ſed ſi cōtraxerit tenet.xxxii.qōne.vii.nec furioſus. et de hoc eſt tex.in.c.dilectus.de ſponſa.et nota.bene glo.in dicto.c.dilectus.que dicit ꝙ furioſi quandoq; ſunt in conſpectu obumbrate quietis.que ſūt uerba textus in.l. quod meo.§. ſi furioſo .ff.de acquir.poſ.

¶ An furioſus poſſit facere teſtamentuz.uide tex. et quod ibi no. in.l. furioſum .C.qui teſta.fa.poſ. uide in.c.ul.de ſuc.ab inteſta.

¶ Furoꝛ non eſt peccatum ſed pena peccati.xv.q.i.illud relatum.et.v.ut itaq;.

¶ An furioſus poſſit ingredi religionem.not.de regula.ſicut tenoꝛ.

¶ An furioſus poſſit baptizari. uide de conſe.diſ. iiii.queris. Adde quod dixi ſupra ſub dictione baptiſmus.glo. de conſe.di.iiii.ſi qui et quod habetur in.c.maiores.de baptiſ.§.fi.

¶ An furioſus poſſit eligi in prelatum .nota.doc. de ſponſa.dilectus. textus ꝙ non.xxxiii.diſti.marītum.facit de electio.c.cuz inter canonicos.et quod ibi notatur.

¶ Qualiter pꝛobetur furoꝛ uel quem eſſe furioſū . nota.de ſucceſ.ab inteſta.c. cum dilectus.per glo.

¶ Plura que pꝛohibentur furioſis.not.de elec.ex eo.li.vi.in glo.ſuper.vſi.diſcretione.uide in clemē. i.de homi.et quod ibi no.

¶ Furioſi et lunatici non pꝛomouentur. xxxiii.di. communiter.in glo.

¶ Quis pꝛobat an quis dicit furoꝛem.vel an quis dicat ſanam mentem.vide de hereꝯ.c.iii.li.vi. ⁊ ibi vide Joban.an.et Joban.mo.vide in.c.fina. ꝺ ſucceſ.ab inteſta.et quod ibi no.

¶ An ea que agit furioſus in dubio videātur geſta tempoꝛe furoꝛis.vide.C.de cura.furi.l. penul. de ſucceſ.ab inteſta.c.fi.iii.q.ix. iudicas. xvii.q.ii.in ſumma.ubi vide glo.

¶ Furioſus equiparatur pupillo et infanti.ff.ꝺ arbi.l.diem.§.ſi quis.xv.q.i.et itaq;.in glo .C. de cura.furi.l.i.glo.in.l.iii.eo.ti.Bal.in.l.iubemus C.de ſacroſanc.eccle.

¶ Furioſus nec pꝛo ſe nec pꝛo aliis agere poteſt. Specu.ti.de actoꝛe.§.i.v.item opponitur contra actoꝛem.v.item ꝙ eſt furioſus.ſed pꝛo eo agit curatoꝛ. Specu.ti.de libel.concep.v.xiii.

¶ An furioſus poſſit oꝛdinari.habetur.xv.q.i. cū itaq;.ubi videtur tex.ꝙ non.

¶ Sententia lata contra furioſum eſt nulla.ſpecu.ti.de ſen.pꝛola.§.iuxta pꝛopoſitionis.v.item ē nulla ratione litigatoꝛum.

¶ Generaliter que poſſit facere furioſus et que nō colligitur ex nō.inſti.qui tuto.da.poſ.§. furioſus. ff.de iudi.l.cum furioſus.ff.de regu.iur.l. in negociis.ff.de iure codicil.l.ii.§.furioſus.ff.loca.l.qui ad certum.et.ff.ſolu.ma.l.ii.§.voluntate.ff.de nego.geſt.l.iii.§.et ſi furioſi.⁊.ff.ſi cer.peta.l.ſi a furioſo.

¶ Furioſus habet exiſtentiam ſui heredis. ut.l.fi. C.de cura.furi.

¶ Furioſus putat iuſtum quicquid facit tempoꝛe furoꝛis.nota.per glo.de conuer.coniuga.c. dudū. ſuper.v.caloꝛe.

¶ Furioſus non poteſt tacite conſentire .ff. ſi certa.l.ſi a furioſo.et.ff.loca.l.qui ad certum.

¶ Furioſus et indiſcretus a teſtimonio repelluntᵉ. tales enim pꝛo abſentibus habentur.ſpecu.ti.de teſta.§.i.v.item ꝙ eſt furioſus, et ti. de teſte.§.i.v. item ꝙ eſt furioſus.

¶ An furioſus equiparetur abſenti.no.ff. de reg. iur.l.in negociis.no.in.l.iii.§.et ſi furioſi .ff.de nego.geſt.in glo.furioſi.Li.C.de pꝛocura.l.inuitus vide.C.de contraben.emp.l.emptionem . in glo. ii.et.iii.et ibi Li.et no.in.l.ii.§.furioſus .ff. de ꝓcura.Bartho.ff.ſolu.matri.l.ii.§.voluntate. viꝺ bona verba Ja.bu.in.l.et ideo.ff.de ꝓcura. Bal. in.l.furioſum.C.qui teſta.fa.poſ.ubi vide per euz qualiter pꝛobetur furoꝛ.

¶ Ex verbis quis pꝛeſumitur furioſus.no.C. de codicil.l.nec codicillos.in glo.fi.

¶ Quilibet agens aliquid contra officium pietatis dicitur non ſane mentis vel furioſus.ff.de inof. teſta.l.ii.et quod ibi no.

¶ Que ſit pꝛactica articuli ad pꝛobandum quem eſſe furioſum.vide.ff.de edil.edic.l.ob que vicia.§ penul.vide Barto.in.l.mutus.ff.ꝺ bo.poſ. infan. aut furio.dela.

¶ Furioſus quandoq; delinquit ſimulato furoꝛe ⁊ ei delictum non aſſcribitur.ſed debet carcere contineri.ff.de offi.pꝛeſi.l.congruit.§.furioſi.

¶ Furioſoꝛum quidam ſtant in continua mentis alienatione.quidam habent dilucida interualla. pꝛimo caſu delinquentes non puniuntur.ſecundo ſic ſi deliquerint tempoꝛe interualli.ff.de of.pſi.l.diuꝰ.

¶ Furoꝛ non extinguit dignitatem nec ſtatum nec iuriſdictionem nec poteſtatem .ff. de ſta. ho.l. qui furere.et ibi no.

¶ In his in quibus requiritur expꝛeſſus vel tacitꝰ conſenſus furioſus non habetur pꝛo conſentiente. ſecus in his in quibus ſufficit contradictionem ceſſare.l.ii.§.voluntate.ff.ſolu.matri.et.l.qui ad certum.ff.loca. et.l. patre furioſo .ff. de his qui ſunt ſui vel alie.iur.et ibi Bartho.ff.de act.et obli .l.ſi a furioſo,et ideo Bartho.repꝛehēdit glo.que eſt in l.iii.§.pupillus.ff.ꝺ nego.geſt.ubi tractat Ja.bu. an et quando furioſus habeatur pꝛo conſentiente.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Filius non procurans patrem furiosum expelli tur ab hereditare ipsius . C. de epis. et cleri. auc. li beri. in glo. fina.

¶ Furiosus differt a mentecapto. ut. C. de nupc. l. si furiosi. et ibi Bar. dixi. ō. proxime.

¶ An demens habeat curatorem legitimum sicut furiosus. tex. insti. de cu. furi. §. i. et ibi glo.

Fur. Furtum

¶ An et quando furtus clā "destinum quod fit de noc te . vel latrocinium quod fit in siluis reputentur ca sus fortuiti. vide Bal. in. l. i. C. de depos. ubi viō etiam quid de incendio. adde quod dixi . ō. sub dic tione casus fortuitus.

¶ Clericus in sacris existēs furtum faciens depo nitur. l. di. de bis. adde de iudi. cum non ab homie et quod ibi no. lxxxi. di. presbiter. adde. xvii. q. iiii. si quis clericus.

¶ Furans aliquid non tamen animo seu intentio ne furandi nihilominus reus est furti. l. di qui saccū ff. de furt. l. qui saccum.

¶ Furantes bona episcoporum defunctorum excō municantur. xii. q. ii. de laicis.

¶ Furtum maius quocunq; alio furto est subtra here elemosinas pauperibus que eis debentur . xii. q. ii. multi edificant.

¶ Non est furandum a diuite ut pauperibus fiat elemosina. xiiii. q. v. forte aliquis. bene facit glo. l. si pignor. §. i. ff. de fur.

¶ An inueniens alienum. i. quod suum non est et non restituens committat furtum . tex . videtur q; sic. xiii. q. v. si quid inueniſti. et. c. multi. de quo ibi glo. adde. ff. de fur. l. falsus. §. qui alienum. Johā. an. de elec. c. dudum. ii. ubi dicit q; tenetur furti ni si faciat preconizari. vide quod no. idez Johan. an. in regula possessor. li. vi.

¶ Furtum non fecerunt Israbelite spoliando egip tios. xiiii. q. v. dixit dominus. ō diuor. gaudemus.

¶ Appellatione furti intelligit omnis illicita usur patio rei aliene. xiiii. q. v. §. item obicitur . 7. c. pe nale. xxxii. q. iiii. meretrices. Jo. an. in regula pos sessor. li. vi. in. viii. q.

¶ Pro furibus intercedit ecclesia et qualiter . ha betur. xiiii. q. vi. hi qui.

¶ Furtum non solum in maioribus sed etiam i mi noribus committitur. xiiii. q. vi. furtum. insti. ō re. diui. §. gallinarum. adde. l. si oleum. in fi . ff. de do lo. et quod no. s. Tho. secunda secunde. q. lxvi.

¶ Furtum committit clericus qui de bonis eccle sie aliquid sibi retinet ultra victum. xvi. q. i. quoni am quicquid.

¶ Furata ecclesie pecunia debet reddi in quadru plum. et furans aliquid de bonis ecclesie penitebit sex annis . xvii. q. iiii. pecunia . Adde q; furans ali quid de ecclesia proditori equiparatur. xxiii. q. iiii. quid ergo.

¶ Res furtiua potest tolli per dominum licz sit pe nes furem. vide Inno. in. c. olim. de resti. spol.

¶ Qualiter probetur in furto culpam abesse. vide notabilia verba domini Bald. in. l. si creditor. C. de pigno. acti.

¶ Qui partem rei furatur nihilomin? potest dici fur totius rei. vide in. l. vulgaris. ff. de fur . que est canonisata. de peni. di. i. vulgaris.

¶ Reus furti est qui voluntatem habet furandi. li cet non furetur quia timet. de pe. di. i. si propterea et in. c. tres personas. xxiii. q. iiii. xxxvi. q. ii . si qs non dicam.

¶ Furtum et rapinam excusat necessitas. de conse cra. di. v. discipulos. no. de furt. si quis per necessi tatem. et ibi bona glo . adde. xv. q. i. §. cum itaq;. et vide quod dicam infra sub dictione necessitas.

Ad banc materiam videlicet an liceat furari quan do subest necessitas. vide. xvii. di. sicut bi. et quod scribit sanctus Tho. secunda secunde. q. lxvi.

¶ An filius debeat puniri pro furto quod fecit pa tri. nota. Bartho. in. l. si quis uxori. in principio. ff. de furt.

¶ Quis sit fur improbus. quis improbior. quis improbissimus. no. Barto. in. l. i. ff. de effrac.

¶ An uxor possit criminaliter accusari de furto. facto viro. nota. in. l. si quis uxori . et ibi Bartho. ff. de fur.

¶ An illa regula q; omnis conditio degenerat cō tra furem habeat locuz in predone possessore rei im mobilis. nota. ff. si cer. pet. l. si quis causaz. §. res ubi Bart. in. l. sed nec legatarius. ff. ō condi. furti.

¶ Si proceditur de furto contra furē et dominus rei comparet in iudicio dicens de volūtate sua rem subtractam. an annulletur processus. vide Barto. in. l. inter omnes. §. recte. ff. de fur.

¶ An dicatur fieri furtum rei que ab aliquo non possidetur. vide Bartho. in. l. eum qui. §. si filiusfa milias. ff. de furt.

¶ Qua pena puniuntur fures . vide plene in aut. sed nouo iure. C. de ser. fugi. 7 an debeant furca su spendi. nota. glo. et docto. de excess. prela. inter. doc to. de homici. tua. Bald. x. colla. de pace iu. fir. c. i. si duo. et. §. si quis quinq;. ubi dicitur q; pro quo cunq; furto quamuis modico debet suspendi . vide Johan. an. in preallegato. c. tua . super glo. penul. adde glo. in. l. capitalium. §. famosos. ff. de penis. in glo. furca. et ibi Bartho. ff. de arbo. fur. ce. l. ii. in glo. xxiii. q. iii. si quis fortitudinem. adde qō scri bit. s. Tho. secunda secūde. q. lxvi. ar. vi. qui dicit q; pro furto imponitur pena mortis.

¶ An ille cuius consilio vel suasione factum est fur tum teneatur de furto etiam si fur alias esset factu rus. vide que dixi supra sub dictione consilium.

¶ Qua pena puniatur qui furatur ecclesie aliqō ornamentum. vide. xvii. q. iiii. si forte.

¶ An si plures res subtrahant vna vice dicantur vnum furtum. vide Bartho. in. l. si quis in seruitu te. ff. de fur. glo. et Bartho. in. l. eum qui. §. idem dicit. eo. ti.

¶ An creditor suscipiens indebitum videatur cō mittere furtum. Bartho. in. l. falsus. ff. de furt.

¶ An futura alibi commissa de quibus hic nō cog noscitur aggrauent furta de nouo hic facta. et sic cō numerentur in numero furtorum ad finem imponē di grauiorem penam. no. Bartho. in. l. si cui . §. cū

UVA. BHSC. IyR_001

ſacrilegium.ff.de accuſa. Et an p̄o furto commiſſo in una iuriſdictione poſſit quis puniri in alia.no. ff.rerum amo.l.ſi concubina.in glo. celauit.doct. in.l.ſi p̄o fure.§.finali.ff.de condi.furti.bar.in.l. ſi dominium.ff.de furt. adde.nō.C.de noxa.in.l. i.in glo.finali.et in.l.de his.C.de furt.

¶An quis teneatur indicare furem. doct. in.l.in ciuili.C.de fur.et in.l.iiii.§.ſi tibi.ff.de condi.ob tur.cau.et in.c.qui cum fure.de furt.uide in.l.i.et ii.ff. de receptato. glo.i.q.i. quod quidam.ubi ui de an liceat recipere pecuniam p̄o indicando furē.

¶Quomodo puniatur fur inuentus in domo qui tamen non incepit aliquid furari. nota.in.l.ſaccula rii.ff.de extraor. crimi.quem tex̄tum. Bal.in.l.ſi quis non dicam rapere.C.de epiſ.et cleri.dicit nō eſſe alibi.

¶An furem reꝑhenſum in domo clericus impune poſſit trahere curie ſeculari.uide no.i.c.ſuſcepim⁹. de homi.glo.dicit q̄ non.xiiii.q.v.c.i.

¶Qualiter et per quos p̄obet quis furtum ſibi eſſe factum.nota. Bar.in.l.ſi quando.C.uide ui.

¶Sunt aliqui fures qui uocantur butbelaru.no. glo.in.l.ſi.C.unde ui.

¶Sunt aliqui fures rei peculatus. ſcilicet qui ſurantur rem ſacram uel religioſam uel publicam. ut ff.ad legem iul. pecu.l.i.nota. glo.xxiii.qōne.iiii. quid ergo.

¶Furtum quandoq̄ fit in re quandoq̄ in uſu rei. inſti.de obliga. que ex delic.na.§.i.nota.xxxvi.q. i.§.ultimo.

¶Nomine furti continetur omnis uſurpatio illicita.xiiii.q.v.penale.

¶Furtuz non eſt ab inuito extoꝛquere ſibi debitū. xiiii.q.v.non ſane.

¶Si quis ingreditur domuz alicuius animo furādi tamen non furatur licet non teneatur furti teneꝛ tamen iniuriarum.ut nō. glo.in clem̄.ne in agro.ō ſtatu mo.in.v.ipſo facto.

¶Actio furti datur ſolum illi cuius intereſt. ut.ff de furt.l.eum qui.§.fi.

¶An licitum ſit furari patri uel matri ſeu aliis cōſanguineis.dic q̄ non.ſed eſt peccatum moꝛtale niſi foꝛte putauerit illos permiſſuros.no.xii.qōne.ii. c.qui abſtulerit.de electi. dudum.ii.in glo. ſimile. adde quod dixi ſupra ſm Barth.facit inſti.ō obli. que ex delic.§.hi qui.

¶An liceat comedere ō re furto ſubtracta. dic q̄ non. xiiii.q.iiii. ſi quis uſuram. xxviii.q.i.uxoꝛ.et Thobie.ii.ubi dicitur non licere nobis aliquid edere ſeu comedere de furto.ſeu contingere.

¶Quis dicatur fur uel latro publicus. no. de immuni.eccle.inter alia.faciunt no. in.l. capitalium. §.famoſos.ff.de penis.

¶An liceat occidere furem deprehenſum cum furto.no.in.l.furem nocturnum.ff.ad.l.coꝛ.de ſicca. habetur.xiii.q.ii.ſi fur aut latro.et eſt palea. xxiii. q.iii.ſi quis foꝛtitudinem.et.c.ſequenti.ubi gloſa. alia glo.xxiii.q.v.cum homo.que idem dicit de obſidentibus in itinere.

¶An pecunia redacta ex re furtiua ſit affecta vicō furti.no.ff.de furt.l.qui vas.§.vltimo. adde glo. xiiii.q.v.in ſumma.facit quod dicam infra ſub dictione vſura.

¶An committens tria furta in diuerſis territoꝛiis ſit fur famoſus ita ut poſſit de iure ſuſpendi. vide Joban.an.in addi.Specu.ti.de furt. ſuper Rica.

¶An dans alicui rem alienam committat furtuz. no.in.l.i.et.ii.ff.de vſucapi.p̄o emp.

¶An faciens pactum cum aliquo ut ſi ſibi indicauerit furem nihil ab eo petat.ꝛc. ſi ex illa cauſa poſtea facta indicatione conſtat illum eſſe de furibus poſſit contra eum agere.vide Jo.an.in addi. ſpec. ti.de fur.ſuper rubꝛica.

¶An deſtruens rem dicatur furtum committere vide Barth.in.l.qui tabulas.§.ſi.ff.de fur.

¶An dilacerans inſtrumentum alterius dicatur committere furtum. vide in dicta.l. qui tabulas. per Bartho.

¶An celans furem teneatur furti.vide Barto.in l.qui vas.§.ii.ff.de furt.

¶An ſi domeſticus aufert rem de domo dicaꝛ fur vide Bartho.in.l.ſi libertus.ff.de furt. text.et ibi Bartho.in.l.reſpiciendum.§.furta domeſtica.ff. de pe.ꝛ.l.in ſeruoꝝ.§.fur.ff.de furt.

¶An credatur hoſpiti dicenti res ſibi furto ablatas de hoſpicio.Bartho.in.l.i.§.ſerui.ff. de fur. aduer.nau.cau.ſtabu.

¶An tenens vnum in hoſpicio qui tamen non conſuetus erat hoſpitari teneatur ut hoſpes ſi bona illius de domo auferantur. vide Barto.in.l.mariti. §.ii.ff.de adul.

¶An falſus p̄ocuratoꝛ dicatur facere furtuz manifeſtum.Bal.x.col.de pace iu.fir.c.i.v. in vita.vide eundem in.l.falſus.C.de furt.

¶An tenens beneficium de quo eſt canonice p̄uatus dicatur furtum committere.Bal.in p̄realle.c. i.no.in.c.dudum.ii.de elec.

¶An res amiſſa furto poſſit p̄bari iuramēto perdentis.Inno.in.c.ſi.qō me.cā. dicit q̄ ſic.

¶Parrochianus contra ſacerdotem ſuum.vel filius contra patrem non agit actione furti. Bald.x. col.de p̄bi.feu.alie.§.ſi.

¶An furtiue poſſim auferre rem de qua ſpoliatuſ fueram.gloſa.i.di.iuſgentium.Innocen. de reſtit. ſpolia.olim.et quod idem nota.in.c. qui cum fure de furt.

¶Auferens reliquias ſanctoꝛū ſacrilegus eſt. no. Archidia.xxiii.q.iiii.quid ergo.de conſecra. di.i. coꝛpoꝛa.vide in.l.nemo martires.C.de ſacroſan. eccle.

¶An committatur furtum auferendo rem a domino exiſtimando ipſum ratihabiturum.glo.nota. ix.q.ii.lugduneñ.docto.de elect. dudum.ii. adde Bar.ff.de fur.l.inter omnes.§.recte.inſti.ō obli. que ex delic.na.§.placuit.

¶An fur euadat penam reſtituendo rem furtiuaz glo.xii.q.ii.apoſtolicos.et.c.fraternitas. in gloſa. Archidia.xviii.di.quoniā.adde qō no. in clem̄.de uſur.in glo.pe.xxii.q.iiii.ſi ad peccatū.in gl. ō rapto.c.iii.de peni.di.i.vulgaris.in glo.penul.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An fur qui alienauit rem furtiuam possit eam li cite furari illi in quem alienauit ut restituat vero do mino. Inno. in. c. qui cum fure. de furt.
¶ An furtum committatur auferendo rem vacan tem. vide Joban. an. in. c. dudum. de elect. el. ii. su per glosa.
¶ An fur teneatur ad interesse illi cui furatus est. glo. xii. q. ii. fraternitas.
¶ Furtum non committitur ubi abest animus lu crandi. glo. xiiii. q. v. forte. glo. l. di. qui saccum.
¶ An fur deferens rem furtiuam de vna ciuitate ad aliam possit ibi de furto puniri. vide dominum Anto. in. c. i. de rapto. Bald. x. colla. de pace iur. firm. c. primo.
¶ An prestans auxilium furi teneatur ō furto. In nocen. de homici. sicut dignum. Bartho. in. l. sepe in fi. ff. de verbo. signi.
¶ An custos teneatur restituere rem furatam pp eius negligentiam. Hostien. q sic. in. c. fi. de furt. Idem de offi. archi. ea que.
¶ An mandans committi furtum puniatur sicut fur. vide Archi. xiiii. q. vi. c. fi.
¶ An ex solo introitu in domo alterius committa tur furtum. glo. xxiii. q. iiii. tres personas.
¶ An fures dicantur pro re modica. videtur q sic etiam pro vna gallina. vide glo. fi. in prima constit. Grego. tex. xiiii. q. vi. furtum.
¶ Furtum non committitur pro re immobili. glo. vii. q. i. non furem. glo. de elec. dudum. ii.
¶ Furtum est contractio rei aliene mobilis inuito domino. et corporalis fraudulosa lucri faciendi siue ipsius rei causa. siue eius vsus possessionis. ut. ff. de furt. l. i. vide. C. de condi. fur. l. fi. no. de consti. c. ii. li. vi. vide insti. de obli. que ex delic. na. §. i. z. s. Tho. secunda secunde. q. lxxi.
¶ Unde dicatur furtum. vide in. l. i. ff. de furt. et insti. de obli. que ex delic. na. §. furtum aūt.
¶ Ex furto potest agi quatuor modis. et quilibet eorum habet diuersum effectum. vide Jo. an. de iu di. dilecti. super glo. ii.
¶ Licet fur rem restituat tenetur tamen confiteri peccatum. vide de elec. quod sicut. in glo. fi. in regu la. peccatum. li. vi. ubi Jo. an. facit. xxv. di. c. fi. et xii. q. ii. fraternitas. in glo. magna.
¶ Si fur diuidit rem furtiuam cum socio suo pei? facit q̄ q non diuidat. xxii. q. iiii. si ad peccatum. i glo. i. glo. de iureiuran. eam te. in glo. ii.
¶ Que est pena furantis rem sacram. vide. xii. q. ii. de viro.
¶ Fur nocturnus potest a quolibet capi non tamē occidi nisi defensionis causa. ut. l. furem nocturnum ff. de sicca. vide in. c. si perfodiens. de homici. spe cu. ti. de actore. §. Item q vult. et ti. de accusa. §. i. v. hoc tamen.
¶ Fur siue latro manifestus et nocturnus et depo pulator agrorum equiparantur. tex. de immuni. ec cle. inter alia.
¶ An pro re minima possit agi ō furto. xiiii. q. vi. c. finali.
¶ An sacerdos debeat furi in foro conscientie fur tum confitenti mandare ut restituat rem cum pena vide. xii. q. ii. fraternitas. in glo. fi.
¶ Furtum et male ablatum restituitur domino. aliquando datur pauperibus. et cuius expensis de beat mitti si dominus multum distat. vide no. in re gula peccatum. li. vi. in glo. ii. et super ea doc. vide in. c. sicut dignum. §. eos. de homici.
¶ An et quando dicatur fur manifestus. no. ff. de condi. furti. l. siue manifestum. in glo. occidisse. et ibi Bartho. Ly. C. de furt. l. falsus. in. iii. qōne. et vide Barto. in. l. iii. ff. de furt. Et quis dicatur famosus. vide. ff. de pe. l. capitalium. §. famosos. et quod ibi nota.
¶ An fur possit licite interfici. no. ff. ad. l. acquil. l. itaq; §. i. et. §. lex. xii. in glo. permittitur. z glo. ut tantum. ff. quod me. cau. l. nec timorem. in glo. occidere. C. ad. l. cor. de sic. l. si ut allegas. et ibi Bartho. vide de homici. si perfodiens. et quod ibi nota.
¶ Quibus actionibus conuincatur fur. no. Bar. ff. de acquir. pos. l. rem que nobis.
¶ An iudex possit procedere contra furem si ille q̄ est dominus rei dicat sua voluntate factum. nota. Bartho. ff. de fur. l. inter omnes. §. recte. insti. de obliga. que ex delic. na. §. vnō illud. in gl. corrupti.
¶ An fur habens pacem a domino rei debeat ex trahi de carceribus stante statuto q habens pacem extrahatur. no. Bar. ff. de publi. l. licitatio.
¶ An fur possit agere furti aliquo casu. no. ff. de furt. l. qui vas. §. si ego. in glo. fi. et ibi Bartho. in l. interdum. §. qui furem. eo. ti.
¶ Qñ fit furtum rei sue. no. ff. de pig. act. l. iii. in glo. ii. insti. de obli. que ex delic. na. §. aliquando.
¶ An debitor faciat furtum vendendo rem pigno ratam. op. ff. de distra. pigno. l. i. in glo.
¶ An ex sola uenditione fiat furtum. nota. C. de furt. l. alienum seruum in glo. i. et ibi Ly. no. in. l. seruum. eo. ti.
¶ An furtum possit fieri sine culpa. nota. ff. pro so ciis. l. cum duobus. §. damna. in glo. subreptum. ff. nau. cau. sta. l. et ita. §. ii. in glo. sine culpa. et. l. nau. in glo. fi. eo. ti. insti. qui. mo. re cōtra. ob. §. p terea. in glo. debet.
¶ In quo differt furtum a latrocinio no. ff. p soc. l. cum duobus. §. damna. in glo. subreptum. et in sti. ad. l. acqui. §. i. in glo. latrone.
¶ Quotuplex sit furtus nō. Li. C. de seruis fugi. l. i. in. viii. oppo.
¶ An possit requiri si furtus est apud aliquē uide Ly. in. l. ii. C. de ser. fugi.
¶ An quis possit petere furtum ab emptore furis no. C. de fur. l. ii. in glo. a dominis. Li. eo. ti. l. ma nifestissimi. §. sed cum. in scōa dubitatiōe.
¶ Facto furto qua actione quis agat ad recuperā dum rem nota. C. de furt. l. manifestissimi. in glo. furtiua.
¶ Si furtum fiat in hereditate iacente an oriatur conditō furtiua an actio furti. nota. C. de furt. l. si abducta.
¶ Si furtum fiat filio an pater habeat actionem

UVA. BHSC. IyR_001

nō.ff.de furt.l.eum qui.§.si filiusfami.

¶An furtum sit iniuria. nota.ff. de publica.l.hi citatio.

¶An si fiat furtum ratione usus res efficiatur furtiua.no.bar.ff.de fur.l.qui iūmēta.

¶An sint plura furta ex ꝓtractatiōe.no.ff. ō fur. l.vulgaris.in glo.fi.et ibi Bar.

¶An fiat furtum ubi error est in persona uel qualitate pſone uel modo caurele.no.ff.de furt.l.si quis uxori.§.cum titio.

¶Quibus casibus fit furtum sine effectu no.ff.ō furt.l.qui saccum.

¶Unde oriatur conditio furtiua no.ff.de condi. fur.l.si ꝓ fure.i fi.nō.C.eo.l.i.ff.re. amo.l.mulier.insti.de actio.§.omnes.in glo.ex aliis.ff.de actio.et obli.l.i.ex ibi bar.

¶Conditio furtiua licet nō infamet tamen aggrauat no.ff. de in ius uoca.l.sed et si.§.pretor.in gl. sigillat.

¶Quando tollatur cōditio furtiua no.ff.de ꝓdi. fur.l.parui refert in glo.i.et.ii.

¶An conditio furti def̄ successori no.ff.de condi. fur.l.nec legatarius.et.l.si ꝑ fure.

¶An actio furti tollat actionē comodati no.ff.ꝑ soc.l.rei cōmunis.in glo.magna.

¶An actio furti detur successori et cui no.C.de furt.l.si abducta. in glo.fi. et melius .ff.de condi. fur.l.sed nec.no.Ci.in dicta.l.si abducta.

¶An actio furtiua oriatur ex sola contractatione no.C.de noxa.l.i. in glo. fi.vide in.l. vulgaris.in glo.fur erit.et ibi Bar.ff.de fur.

¶An actio furti detur domino si fecit pactum cū fure de non agendo.no.ff.de furt.l.ei qui. in glo.i. et ibi Bartho.circa principium.

¶An et quando detur creditori si ei sit factū furtū no.ff.de fur.l.eum qui.et idem scribit. in glo.agē et.l.creditoris.eo.ti.

¶Si agatur actione furti quid extimetur.no.ff.ō fur.l.si vendidero.in prin.in glo.referri. et ibi bar. et in.l.in furti.eo.ti.

¶Fur et latro dicuntur etiam esse occupantes rē immobilem.ff.de acquiren.pos.l.iii.§. in amitten da.v.si quis.

¶Leges que dicunt furem nocturnum posse occidi. de quibus dixi supra. debent intelligi nisi immineat periculum rei vilis. quia tunc non est licitum occidere vel vulnerare furem .l. si ex plagiis .§.tabernarius.ff.ad.l. acquil. et potest dici res vilis a duobus aureis infra.si enim parcitur fame hominis ꝓ vili re.ut.l.si oleum.cum.l.sequenti.ff.ō dolo. multomagis vite.ad quod optime facit.l. si adulterium cum incestu.§.liberto.ff.de adul.

¶An fur possit capi per dominū rei.no.ff.ō furt. l.interdum.§.qui furem.

¶Utens re commodata ad alium usum q̄ destinatum committit furtum.ff.ō condi.fur.l. qui furtū ff.cōmo.l.si ut certo.§.interdum.

¶Furtum committit a principio ignorās si postea cum sit certificatus non restituit .ff. de acquir. re. do.l.pomponius. et quod ibi no.

¶Furtum in dubio intelligitur factum culpa eius qui tenebatur custodire.ff.de of.prefec.vigi.l.iii.§ effracture. nisi esset factum in loco in quo bona custodiri non poterant.Bal.ibi.

¶An pro inquirendo furtum liceat ingredi alterius possessionem.nota.per Ci.C.de fur.l.i.in glo. predio.

¶Scienter recipiens rem furtiuam non committit furtum quando non contractat animo lucrandi glo.in.l.furti.ff. de bis qui no. infa.

¶Furtum alibi commissum non potest hic puniri principaliter sed aggrauat penam delicti hic cōmissi. unde si aliquis commiserit alibi crimen de quo hic non potest puniri. si tamen hic postmodum delinquit acrius punietur propter delictuz alibi commissum.et idem dic q̄ furtum de quo nō potest cognosci propter prescriptionem temporis ex forma statuti aggrauat alia de quibus potest cognosci ut pp illa acrius puniatur.Bal.in auth.sed nouo iure.C. de ser.fugi.Barto.in.l.si cui.in fi.ff. de accu.

¶Male faciunt rectores terrarum suspendere vernaculas pro modico furto quod eis faciūt. ſm Ange.in prealle.auth.sed nouo iure.

¶Quid sit furtum. et quot requiruntur ad eius rationem. et an differt specie a rapina. et q̄ est peccatum mortale. et an liceat in ultima necessitate. et q̄ est grauius peccatum q̄ rapina. et que sit eius pena.vide late per sanctum Tho.secunda secunde.q. lxvi.per totum. ubi tractat de omnibus supradictis.dic ut ibi.

Furca. "Suspensus furca non debet sine licentia iudicis deponi.quem petenti de facili concedi debet.ut nota. in clemen.i. de peniten. et remissio.

¶Famosus latro furca est suspendēdus. ut nota. de immu.eccle.inter alia.in glo.l.capitalium.§.famosos.ff.de penis.

Furnum. "Be eo qui habet furnuz in emphiteosim sub pacto de coquendo ibi domino vl̄ familie sue si postea dominus habeat plures filios et quilibet ex eis filios adeo q̄ si omibus coquat in furno gratis magis expendit sibi non habere quid iuris.vide nota.in.c.quanto. de censi.et eadem questio potest formari de molendino.

Futurum. "Futura predicere non est licitū. xxvi.q.ii.sed et illud.

¶Quilibet predicens futura per consultationem demonum vl̄ alia prestigia censetur ydolatra. xxvi. q.v.quod autem.

¶An inspiciatur futurū quod euenire possit. glo. in.l.si idem cum eodem.§.fi.ff. de iurisdic. omiudi.et in.l.i.ff.de in litem iuran.Barthо.in.l.inter stipulantem.§.sacram.ff.de verbo.obliga. Cy.in l.fina.§.fina.C.communia de lega.glo. in.c.i. de ser. non ordi. et ibi docto. tractant an quis teneatur previdere futura.Adde no.i.c.vnico. ut eccle. benefi.glo.xii.q.ii.habebat.

¶An et quando verba presentis tēporis trahant

UVA. BHSC. IyR_001

ad futura vel non. no. Bartho. in. l. si ita. ff. de au. et ar. le. et. l. fi. C. que res pigno, obli. poſ. ꝑ doct. in. c. fi. de ſucceſ. ab inteſta.

¶ An ſuper futura obligatione cõpetat actio. no. Inno. et Hoſti. de offi. dele. cum olim.

¶ Futurum exponitur pro preſenti. liiii. diſtincti. fraternitatem.

¶ An futuro edificio poſſit imponi ſeruitus. no. ꝺ eccle. edi. ad audientiam. ii.

¶ An iura futura tranſeant ad heredes. vide. ff. ꝺ priuile. credito. l. dabimus. in fine. et. C. de reuo. dona. l. i. ⁊ fi.

¶ Omne futurum cenſetur incertum. ⁊ ideo dubi tatõnem inducit. Specu. ti. de renun. ⁊ conclu. §. i. v. quid ſi quis renuntiationibus.

¶ An offerens ſe et ſua monaſterio videatur offer re etiam futura. glo. de deci. ex multiplici. in glo. i. plene per dominum Lar. flo. in clemen. fina. de re ſcript. bonus tex. in. l. ſi ſeruitus. ff. de ſerui. ur. pre di. in contrariũ de Rpt. c. fi. Bartho. in. l. damni. §. ſi is qui. ff. de dam. infec. vide hanc queſtionẽ in terminis. in. c. fi. de ſucceſ. ab inteſta.

¶ An et quando tractus futuri temporis ptineãt ad iudicem. vel quando non. no. ff. de uſur. l. i. §. i. glo. in. c. in noſtra. de ſepultu. et in. c. ii. de homici. li. vi. etiam in. c. romana. §. caueant. de ſen. excõ. li. vi. glo. et docto. de procurato. auditis. dominus Lar. flo. in cle. romani. §. nos itaq; . de iureiuran. in prima oppo. nos addim⁹ q; licet regula ſit q; tra ctus futuri temporis non pertineãt ad iudicem. plu res tamen ſunt caſus in quibus iudex promidet i fu turum qui nõ. in. c. ii. de homici. li. vi. et in iuribus ſupra allegatis.

¶ Obuiandum eſt futuris periculis. lxiii. di. adri anus. xxi. di. deniq; . i. q. vii. conuenientibus. ꝺ ſer. non ordi. c. i. ubi de hoc. de reſcript. c. fina. li. vi. glo. et Archidia. et ibi concor. xxiii. diſ. in nomine. xxxi. di. c. i.

¶ An futurum contineat in ſe preteritum et pſens vide. ff. de verbo. ſigni. l. verbum erit. et. l. verbum oportebit. ff. de arbi. l. ſi cum dies. C. de epiſ. et cleri. l. nulli. de conſecra. di. ii. in chriſto. et ibi nõ. nos addimus. ff. de verbo. obliga. l. ſi ſtipulatus. §. cum ſtipulatus. ff. de lega. i. l. ralis ſcriptura. et l. grece. ff. de pigno. et. ff. de lega. iii. l. uxori. §. i. C. de ſacroſanc. eccle. l. placet. et. l. iubem⁹. xxxii. q. v. ſi paulus. de conſecra. di. ii. in chriſto. et di. iii. c. peruenit.

¶ Preſens ponitur pro futuro. ff. de pac. do. l. cũ dos. ff. de condi. et demon. l. quibus diebus. §. quidam titio. xxxii. q. v. ſi paulus. et quod ibi nõ.

¶ Preteritum pluſq̃pfectum recipit futurum. ff. ſi quis ingenu. eſſe dica. l. ii. ff. de verbo. obliga. l. ſi ita quis. §. ſeya.

¶ Diſpoſitio ſuper vniuerſo fũdata extendit ad fu tura. ff. de pigno. l. grece. et. l. cum tabernam.

¶ An diſpoſitio de preſenti reſpiciat futura. vide plura bona verba Petri in. l. i. ff. de ſerui. et Jaco. bu. ⁊ in. l. qui edificiũ. ff. de ſerui. ur. ꝑdi.

¶ Diſpoſitõ ſuper collectiuo extenditur ad futura ff. de pigno. l. grece.

¶ Si quis iurat ſeruare ſtatuta an intelligatur de futuro. vide. ff. de ſerui. urba. predi. l. ſi ſeruitus. §. cum ſtipulamur.

¶ Si conceditur immunitas realiter rebus. nõ ex tenditur ad futuras. C. ꝺ ſacroſanc. eccle. l. placet et. l. hoc iure. §. i. ff. de aqua quoti. et eſti.

¶ Si promitto coquere panem tibi et familie tue an extendatur ad futura. vide Jaco. bu. in. l. fi. C. de ſacroſanc. eccle.

¶ Si promitto cuilibet canonico. x. pro aniuerſa rio titii. an extendatur ad canonicos aucto numero Ly. in. l. non modus. C. de ſerui. et no. bene illum textum. q; augmentato fundo non augetur numer⁹ in futurum.

¶ Futura dupliciter cognoſcuntur. s. Tho. ſcda ſcde. q. xcv. ar. i. et q; demones inuocati ea nuntiãt multipliciter. ubi. ꝺ. ar. iii.

¶ Ad futurorum cognitionem non eſt aliquid inſti tutum in lege noua ſicut in veteri. et rõnem quare. vide ubi ſupra. ar. ii.

¶ Futura poſſunt cognoſci ex inſpectione corporũ celeſtium. ubi ſupra. ar. iii.

¶ Futurum opus poteſt dici quod ceptum eſt et ẽ in fieri licet nondũ eſt conſumatũ. tex. ⁊ ibi Ja. de are. in. l. i. §. hoc edictum. ff. de no. oper. nun.

¶ Diſpoſitio ſimplex in dubio refertur ad preſen tia tantum non ad futura. niſi veniat acceſſorie ad preterita vel preſentia. vide gloſam in. l. damni. §. ſi is qui vicinas. ff. de dam. infec. et ibi Bartho. in ducit tex. ad procuratorem qui ꝓmiſit defendere in cauſis an intelligatur de futuris. Item quid ſi da ta eſt exemptio eccleſiis cum capellis. an intelligaẽ de futuris. dic ut ibi.

UVA. BHSC. IyR_001

Abionite. Josue seruauit promissionē gabaonitis contra diuinū preceptuz xxii.q.iiii.ex bis omnibus. Sz tñ nō imputatur ei ad peccatū. xxii. q.iiii.c.inocēs.⁊ ibi nō.

Gabella. Uendita gabella contractuū non extenditur ad testamentuz. Bal.in.l. testā. C.de testa. An aūt extendatur ad transactōez uide Bal.in.l.pe. C.de fi.instrumē.

¶ Gabella non debet solui de his rebus quas quis portat pro comedendo uel cā uictus quotidiani tex. in.l.iiii.ff.nau.cau.sta.hoc tenet glo.in cle.presenti. de censi.tex.in.l.uniuersi. C.de uectiga.

¶ Gabella non debet solui qñ cōtractus ex causa lucratiua fit inter ascendentes dictuz est Bar.ī.l.i. C. de impo.lucra.descrip.li.x.

¶ Gabella debet solui ex forma statuti ⁊ si non fuit plene soluta per errorem calculi uon habet uitiare cōtractum.dictum est Bal.in.l.cū qui. §. in populari bus.ff.de iureiuran.

¶ Si statutū dicat ꝙ de quolibet contractu debeat solui gabella an debeat solui si creditor remittit debitum debitori.nō.in.l.si pater.ff.de solu.

¶ An debeat solui gabella de instrumento electiōis si executor grauatus est uni ex heredib⁹ restituere quē elegerit.uide Bar.in.l.unum ex familia.in prin.ff. de leg.ii.

¶ Emptores gabellarū possūt etiā ante tēpus cōueniri ⁊ cōpelli ad solutōem remisso tñ interusuario medii tpis.uide Bal.i.l.i. C.de cōdicti.ex le.

¶ Stante statuto ꝙ de quolibet testamento debeat solui gabella si ex uno testamento fierent centum uel mille scripture certe unum est testamentum ⁊ una debet solui gabella.uide Bar.in.l.i.ff. de testamen. in finalibus uerbis.

¶ Si dictat statutum ꝙ de qualibet negotiatiōe soluatur gabella an debeat solui de legato. uide Bar.in l.cetera.§.sed ⁊ si quis ad opus.ff.de leg.i.

¶ Si gabella debet solui de precio alicuius rei an intelligatur deductis expensis factis ꝓ re uēdēda. uiō nō.ff.solu.matri.l.fructus.p Bar.⁊ moderniores.

¶ Si statutū dictat ꝙ de quolibet istrumēto uel cōtractu ex quo alicui ius acqrit̄ soluat gabella saluo ꝙ de instrumēto solutōis an soluat gabella ex uenditōe ad quam faciendam quis erat obligatus.uide Bar. in.l.si pupillus.in prin.ff.ad.l.fal.

¶ An dominus uel ciuitas uendens gabellam contractuū teneatur soluere gabellario de contractu a se inito.uide Bar.in.l.licitatio.§.fiscus.ff. de publi. Bar.in.l.i. C.de nauicula.li.xi.

¶ Si gabella debet solui de sententia non propterea debet solui de confessione iuramento uel precepto de soluendo no. Bar.in.l.i.ff.de confes.

¶ Si nauis propter tempestatem uenit in aliquem portum an ibi teneatur soluere gabellam.uide in.l.i. C.de naufrag.li.xi.⁊ in.l.cesar.⁊ in.l.fi.§. si propt necessitatem.ff.de publica.

¶ Si dicit statutū ꝙ de quolibet cōtractu soluatur gabella alias contractus non ualet duo contrahūt et unus soluit suam partē gabelle alius non an cōtract⁹ habeatur pro nullo.uide Saly.in.l.non dubiū. C. de legi.ubi concluditur ꝙ ualet quo ad soluentē.non quo ad non soluentem.

¶ Si ex forma statuti de quolibet debito de quo cōficitur instrumentū debeat solui gabella an soluetur ō eo de quo conficitur apodissa Bar.in.l.i. C.de iuramen.calump.

¶ Quid de mulione fraudante gabellam no. Bar. in.l.ii.§.iubemus. C.de naui.non excusan.

¶ Statutū ꝙ soluatur gabella de ultimis uoluntatibus est cōtra ius cōmune.ar.l.fi. C.ō edic.di. adri. tol.⁊ ideo est stricte intelligendum quod no.

¶ Si quis defraudat gabellam rei alterius statuto applicante fisco bona defraudata punitur defraudās sed non dominus rei glo.⁊ Bar.in.l.iubemus. C.ō anna.excep.

¶ An in cōductōne gabelle hēat locū remissio si ꝓpt guerrā nō habeatur fructus gabelle.uide Bar.in. l. cotem ferro.§.qui maximos.ff.de publica.

¶ An exactor gabelle remittens eam incidat ī penā fraudantis.uide Bar.in.l.fi.§.fi.ff.de public.

¶ Stante statuto ꝙ de quolibet contractu soluatur gabella an forensis contrahens in loco statuti teneat ad solutionem gabelle.uidetur ꝙ non quia statuta nō ligant non subditos.de const.c.ii.li.vi. Bal.tenet ō. in.l.i. C.de contraben.empti.

¶ Exigentes gabellas de rebus ecclesiarū incurrūt penas de quibus in.c.quicquid de cēsi.li.vi. ⁊ i cle. presenti.eo.ti.ubi dicit glo.ꝙ propter hoc forte tota italia est interdicta quod est ualde timendum.

¶ Stante statuto ꝙ de contractu emptionis ⁊ uēditionis soluatur gabella ⁊ non dicitur per quē quis debet soluere. Bal.tangit ⁊ non determinat in rubrica. C.de re.credi.tu dic cautū esse ꝙ per emptorem fiat solutio.ff.de edili.edic.l.debent.de quo non uidetur fuisse memor dominus Bal.

¶ Stante statuto de solutione gabelle pro quolibet contractu an intelligatur de contractibus fisci uel ꝑncipis. Bar.ꝙ non in.l.i. C.de nauicula.li.xi.idem i l.licitatio.§.fiscus.ff.de publi.

¶ Si soluta est gabella de promissione uenditionis non debet postea solui de uenditione Bar.in.l. interdum.§.quotiens.ff.de publi.

¶ Stante statuto ꝙ de omnibus redditibus soluat gabella.quidam locauit fundū pro centum florenis colonus soluit gabellam certe non soluet dominus pro illis.c.florenis.uide in pal.l.iterdū.§.quotiens.

¶ An contra excipientē non solutam esse gabellaz et propterea dicentem nullū contractum possit opponi qō etiam ipse excipiens non soluit.uide Barto.in.l. apud celsum.§.marcellus.ff.de doli excep.

¶ An fraudare gabellā sit peccatum.uide in.l. i.ff. de legi.⁊ ibi.Bar.i.l.uectigalia.ff.de publica. adde Bal.in.l.ueluti.ff.de iusti.⁊ iure.⁊ in.l.ii. C. de iure aure.ann.facit quod nō.Bar.in.l.fi.§.diuus. ff. de pub.doc.de immu.eccle.qz pleriqz. Archi.xxiiii. q.iii.si quis romipetas.doc.in.c.i.de const.

¶ Emens redditus gabellarū statim habet ius in re ⁊ ideo tanꝙ procurator cōitatis a qua emit poterit uti iure cōmunitatis.uide Bar. in. l.in prouinciali. §.si ergo.ff.de no.ope.nunc.

¶ Gabella non debet solui de contractu inutili uel i ualido.dicit Saly.in.l.i. C.ō eunuch.

¶ Qualiter uendantur gabelle no. Bar.in.l.i. C.ō pascu.publi.uel priua.l i.xi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Circa statuta loquentia de gabella non soluta . ui de Bar. in. l. i. C. de cano. frumen. li. xi.

¶ An res confiscate propt gabellā nō solutā licite si ne pctō pñt emi. no. Jo. an. in. c. eos. de imu . eccle. li. vi. Bal. in. l. iubemus. C. de sacro sanc . eccle.

¶ Si ex forma statuti debet solui gabella an solueť de cōtractu renouato. uidetur q sic . qz uideť nouus cōtract⁹ nō. glo. ꝛ doc. de iure patro. c. quoniaz.

¶ Quis possit iponere nouas gabellas seu noua pe dagia uel onera. nō. xxiiii. q. iii. si quis romipetas. ỏ censi. inouamus. facit glo. cle. dudū. de iudic. ꝛ in. l. i. ꝛ p totū. C. noua uec. ipo. non pos. nō. ff. de publi. l. uectigalia. uide do. Lar. flo. in cle. fi. de cēsi.

¶ An domini tempozales recipientes gabellas seu pedagia aut similia onera teneantur in fozo consciētie ad restitutionē. Hosti. in summa de pe. ꝛ re. §. quib⁹ v̀. quid de pedagiis. ꝛ v̀. sequenti.

¶ An laicus emens rem clerici teneatur soluere ga bellam. Jo. an. de censi. quicquid. li. vi.

¶ Si propter calozes estiuos uicini nostri ueniūt ad territoziū nostrum ad molendum frumentuz nō de bent soluere gabellā. Bar. in. l. i. C. ỏ naufrag. li. xi.

¶ Bucens animalia preguantia extra territoziuz ut ibi piant nō euitat gabellā ipositā p quolibet aiali na scente. nō. Bar. in. l. i. C. de agri. ꝛ censi. li. xi.

¶ Si statutū dicit de quolibet contractu transferen te ius soluatur gabella ꝛ contractus fit sub conditiōe suspensiua translatiōis si gabella soluatur tempoze cō tractus non debet postea iterato solui quādo cōditio adimpletur. Bar. in. l. pe. C. ỏ uecti. ꝛ ibi dicit q ga bella debet soluere tempoze contractus.

¶ Portantes merces uel alias res per alias uias q̄ publicas presumūtur uelle fraudare gabellam. uide p Bar. in. l. ii. ꝛ iii. C. de curs. publi. li. xii.

¶ Si datur licentia portandi rem extra territoziuz sine gabella licet postea reperiātur portare nō dicitur decepta gabella Bar. in. l. parphippum. C. de cursi. publi. li. xii.

¶ Littera data per gabellarios portandi res extra districtum durat de iure per. vii. dies dicit bar . in . l. tractatozes. C. de tracta. ꝛ sta. li. xii.

¶ Si quis debet soluere gabellam de fructibus ꝛ lo cat possessionem pro pecunia debet solui gabella pro pecunia. bar. in. l. interdum. ff. de publi.

¶ Si statutū dictat q de quolibet contractu soluať gabella ad rationem. vi. denariozū pro libza non inclu ditur contractus qui fit super re inextimabili bar . in l. iiii. §. pretoz. ff. de dam. ifec.

¶ An emptozes gabellarū possint exigere gabellaz a priuilegiatis. bar. in. l. licitatio. §. res. ff. ỏ publi.

¶ An licet fiscus nō teneať soluere gabellaz teneť tñ eō ab eo emēs. bar. i. l. d. licitatio. §. fi. ff. de publi.

¶ Si scholaris uel alius non debens soluere gabellā conducat res sine apodissa an cadat in penam nō sol uentium. uide bar. in. l. fi. §. diuus. ff. de publica.

¶ Si ex forma statuti debet solui gabella de redditi bus an locato fundo alicui ad. xx. uel. xxx. annos ille soluere teneať. bar. i. l. intdū. §. quotiēs. ff. ỏ public.

¶ An occupans rem habitam pro derelicta debeat soluere gabellam contractuum. Bar. dicit q sic in. l. si seruus. ff. de stip. ser.

¶ An licitum sit emere gabellas . uide Bar. x. col. que sint regalia.

¶ Si gabella debet solui de lucro molendini olei nō soluitur de oleo qō dominus molendini recolligit ꝛ fe cit de suis possessionibus. uide Ange. in consi. suo. ix. quod incipit pro euidētia quesiti.

¶ An stante statuto q gabella soluatur de contracti bus debeat solui de pacto non petendo. uide Ange. in consi. xc. quod icipit pro parte.

¶ Emptoz gabellarū consequit iura cōia ꝛ loco illi⁹ uidetur positus dicit Bal. i. l. i. in fi . C. si ppt pub. pensi. fac. l. creditoz. i pri. ff. de ac. ēp. ꝛ qō nō. Bar. in. l. in prouinciali. §. penť. ff. de no. ope. nunc.

¶ Quando uenduntur gabelle ꝛ in subastatione dici tur q dabuntur plus offerenti. illa uerba iducunt ne cessitatem ut plus offerenti debetur ſm Bar. in. l. li citatio in prin. ff. ỏ publi. ubi Ang. refert Bar. dixiſ se q in licitatione habet locum penitentia qō ibi An ge. reprobat ꝛ bene.

¶ Clerici non debent soluere gabellas de rebus eoz ut ỏ diximus. quid aūt de aliis gabellis. uide Ang. i consi. suo. xlv. qō incipit si aliqua. Bal. i. l. placet. C de sacro sanc. ec. ꝛ in. l. ii. C. de episco. ꝛ cle.

¶ Si gabella debet solui de debito inspicitur q̄d pe titur nō quid debetur. Bar. ff. de iurisd. om. iu. l . pe.

¶ An exceptio non solute gabelle per emptozē oppo natur contra uenditozem quando neuter soluit gabel lam statuto dictante neutr̄ audiri. uide Bar. in. l. fi. . §. sed ꝛ si stipulatio. ff. de eo per quē fac. erit.

¶ Si ſm statutum de contractu debeat solui gabel la an soluetur de distractu dic q non nisi transeat i no men contractus Bart. in. l. ab emptione. ff. de pac. adde quod diximus supza.

¶ Si de qualibet alienatione debet solui gabella an de cessione iuris soluetur. dic si tradatur possessio rei debet solui alias non. ad hoc glo. C. ỏ litigio. auten. litigiosa. uide Bar. in. l. et ira. §. nouissime. ff. nau. cau. sta. ꝛ in. l. lege. ff. loca.

¶ Gabella non debetur de uestibus que portanť rati one usus quotidiani nec uecture. ff. nau. cau. sta. l. sed ꝛ ipsi. §. iuť. ꝛ ibi Bar. ꝛ. l. ii. §. si nauis. ff. ad. l. rod. de iact. ubi idem dicit de annulis. ꝛ allegat pro casu. l. censura. ff. de uerbo. signi.

¶ Exceptio non solute gabelle opponi potest per euz cui debet solui. ff. si ager uect. l. i. ꝛ qō ibi no.

¶ Si ex contractu ex quo transfertur ius utendi de bet solui gabella debet solui de cōmodato extimato il lo usu quo transfertur ius utendi. ff. commo. l. i. §. i. ubi glo. ꝛ Bartho.

¶ Si debet solui gabella de omni re uēdita an si ali quid accedat emptozi accessozio debet de illo solui ga bella. dic si est determinatum preciū pro accessozio sic alias ñ. no. i. l. si ex duob⁹. §. uenditoz. ff. de pecu.

¶ Potest publicanus rem uendere propter gabellaz nō solutā. ff. de act. emp. l. creditoz

¶ Si rusticus ducat currum in quo sunt mercantie ꝛ pro curru debeat solui gabella uel stadium pōtis de bet solui a rustico non a domino mertiuz. sec⁹ si gabel la soluetur p mercib⁹ rex. ē. ff. loca. l. cū i plures. §. uehiculum.

¶ Si datiarius plus exigat pro gabella q̄ debeat an teneatur furti uel qua pena. uide. C. ỏ infami. l. ii. ad de q qñq teneť pena capitali. ut. l. uniuersi. C. ỏ ue cti. qñq pena exilii. ut. l. fi. C. noua uecti. impo.

¶ Scholaris non tenetur soluere gabellaz p libris.

UVA. BHSC. IyR_001

glo.ē in autē.habita.C.ne fi.pro pa.ꝛ ibi Bal.

¶ De his que portantur ad usum persone uel studii sui seu ruris causa nō debet solui gabella.ut in.d.au ten.habita.ꝛ.C.de uecti.l.uniuersi.

¶ Si fraudata gabella merces alique licite portanē ꝛ alique illicite an oēs amittantur uel solum ille que portabantur illicite.uide Jaco.de are.ꝛ Ly.in.l.cū proponas.C.de nau.feno.Bar.in.l.cotez. § .si dominus.ff.de publica.

¶ Resolutio contractus non est contractus.ꝛ ideo nō debet solui gabella.glo.i.l.i.C.qñ li.ab.ēp.dis.

¶ Jus petendi cōmissum propter gabellā nō solutā perditur spacio.v.annorū.C.de uecti.l.necz.

¶ Gabella debet esse equa ꝛ par inter personas.ut C.de uecti.l.penul.ꝛ.i.

¶ Non ualet rescriptum q̄ quis ñ teneatur soluere gabellā.C.de uecti.l.oiuz.ꝛ.l.si qs i tātū.qđ ēt miles de iure soluere dz.C.de uecti.l.ex pstatione.

¶ Pro gabella mertiū đ iure solui debet octaua.ut dicta.l.ex prefatione.

¶ Legati ꝛ ambasiatores debēt de mercibus solue re gabellam.C.de uecti.l.a legatis.

¶ Cui de iure debeat applicari gabella.uide.C.de uecti.l.fina.ꝛ quod ibi notatur.

¶ Consuetudine pōt ius uectigaliū exigendū iponi C.de uecti.l.fi.ꝛ ibi Ly.ꝛ Bar.qui dicūt hoc uez si consuetudo tanti temporis extitit cuius initii mēoria non esset.de vbo.sig.super quibusdaz.ubi bonus tex.uide Jaco.bu.in.l.seruitutes.ff.de seruit.Ly.i l.i.C.noua uecti.ipo.nō pos.

¶ Jus prestande gabelle seu libertatis uel eius non prestande est prescriptibile.Ly.in preal.l.i.qui alle gat.l.si publicanus.§.fi.ff.de publica.ꝛ.l.licitatio. §.earū.eo.ti.ꝛ.C.de aqueduc.l.usū aque.li.xi.

¶ Emptores gabellarum dicuntur conductores.l. si cum bermes.C.loca.

¶ Si de uenditōe dz solui gabella ñ dz solui de q̄ē tione de uendendo.Guil.i.l.i.C.de pac.faciūt que diximus supra.

¶ An pedagia ꝛ uectigalia sint munera personalia uel realia.Bar.dicit q̄ personalia.ut.l.i.§.hic titu lus.ff.de publica.

¶ Si de mercibus nihil soluitur ꝛ similiter nihil de bestia de perse sed de animali cuz mercibus quis sol uet uel mulio uel dominus mertium.uide Barth.in preall.l.i.§.hic titulus.

¶ De eo quod emit officialis uel dux belli pro suis necessitatibus de iure non soluitur gabella .sed de eo qđ est ultra sic.ff.de pnbli.l.si publicanus.ꝛ ibi nō.

¶ Portans merces non soluta gabella perdit id tā tū quod portat ultra deuetum ꝛ non ultra.ut.d.l.si publicanus.ꝛ.l.fi.C.de uectiga.

¶ Miles non excusatur a gabella.ut.d.l.i.nō.gl. in.dicta.l.si publicanus.

¶ Casus in quibus de his que uebūtur nō dz solui gabella de iure nō.glo.in.d.l.si publicanus.

¶ In modo colligendi gabellā attendit cōsuetudo. ut.d.l.si publicanus.i fi.ꝛ ibi Bar.uiđ Ly.ꝛ Bar. i.l.ii.C.noua uecti. facit qđ dixi ē đ consuetudine.

¶ An ꝛ quando pupillus uel minor non soluēs ga bellam ꝛ incidens in cōmissum excusetur pena .uide in.l.imperatores.in fi.ff.de publica.

¶ Ad conducendum gabellam nemo cumpellit.ff. de publi.l.licitatio.§.fina.

¶ Si duo conducunt datium uel gabellam quilibz eorū tenetur pro facto alterius ideo si unus efficiatur non soluendo potest alteri petere q̄ pars datii quam ille administrat in se transferatur.ut.d.l.licitatō.§. si socii.ff.de publica.

¶ Pro rebus deputatis ad exercitum non soluitur gabella.ut .d.l.licitatio.§.res exercitui.

¶ Fisc⁹ ñ teñt ad uectigalia.ut.d.l.licitatō.§.fisc⁹

¶ An conductor uectigalis dicat habere utile dñiū in iure uectigal.Bart.in.l.uectigalia.§.fi.de pub.

¶ Domini mercium qui ceciderūt in cōmissum p pter non soluram gabellam possunt eas emere a fisco ff.đ publi.l.quotem.§.eam rem.

¶ Quid perdat đ iure fraudans gabellam uel tribu tum.uide.ff.de publi.l.q̄missa.ubi ēt uide.j.q̄tū tē p⁹ possit fiscus uendicare rē q̄ cadit i cōmissum.

¶ Qua actione agat conductor uectigalis si probi betur uti.uide totū titu.ff.de publi.ꝛ in.l.i.§.fi.ff. ne quid in loco publi.

¶ Pro aiali i fuga trāseūte pedagiū nō fit cōmissuz si ñ soluit uectigal.ut.l.itđū.§.serui.ff.đ publi.

¶ Ignorantia non excusat a solutione gabelle.ut.di cta.l.interdū.§.licet quis.ff.de publi.

¶ Non iputatur gabellario si nō instruit transeūtes de solutione gabelle.ut in.d.l.intđū.§.diui.

¶ An propter non confessionem rei de qua non de bet solui gabella quis cadit in cōmissum.uide in.d. l.interdū.§.diuus.ꝛ ibi Barth.

¶ Si de licentia daciarii quis non soluit res non ca dit i cōmissum.ut.d.l.interdū.§.si quis pfessus.

¶ Si de uenditione debet solui gabella nō debet sol ui de re uenditione que uenit ex pacto.ut si talis con ditō extiterit res sit inepta.ut.ff.đ usuca.l.si hoiez.

¶ Si de qualibet lite debet solui gabella si ē qō pos sessiōis sola possessio extimabitur.ff.uti pos.l.si duo §.hoc interdictum.

¶ Priuilegio gabellariorū gaudent qui uectigal cō ducunt imediate a fisco nō qui cōducunt ab ipsis ga bellariis.uide nō.i.l.i.C.đ na.nō excusa.li.xi.

¶ Si quis conducit mulū alterius ꝺ deuetū mulus publicat ꝛ an regressus habeat ꝺ conducentē gl.i.l. ii.C.de na.non excusa.li.xi.uide in.l.quotē.§.dñs ff.de publi.ꝛ in.l.interdum.§.serui.eo.titu.

¶ Si de quolibet contractu debeat solui gabella de bet etiam solui de refutationibus que fiunt per actū ar.eius quod nō.glo.in.l.quid ergo.ff.de contra.iu di.tu per quā.ita dicit ibi Bal.

¶ Si promitto ānuatim tibi soluere certā q̄titatez usq; ad.x.annos ꝛ statuto caueat q̄ pro qualibz q̄ti tate promissa debeat solui gabella ad rationez tot de nariorū pro libra q̄ ñ debet solui gabella de tota q̄ti tate sed deducto interusurio medii tēporis.Bart.in l.in lege falcidia non habetur.ff.ad.l.fal.

¶ Obligatus alicui fundū uendere si ratione dicte obligationis uendat non debet de dicta uēditione sol uere gabellā stante statuto q̄ de quolibet ōctu ex quo alteri querit debet solui gabella quoniā dicta uēditō ē potius dissolutio obligatōnis Bar.i.l.si pupillus. ff.ad.l.fal.uide eūdē i.l.nēsenius.in priu.eo.tit.

¶ Si de precio rei uendite debeat solui gabella dz i telligi de precio quod restat deductis expensis factis in uendendo.Idem in statuto quo cauetur q̄ de fru

UVA. BHSC. IyR_001

cribus ſoluatur gabella de quo per Bar. ⁊ moderni
ores. in. l. fructus. ff. ſo. ma.

¶ Si ex contractu perfecto queſitum eſt ius gabel
lario nō nocet ei in gabella licet poſtea contrahēs re
nunriet contractui. ar. l. ſi conſtante. ⁊ ibi nō. Bart.
C. de dona. an. nup. ⁊ Buil. in. l. fi. de conſti. pe.

¶ Statutum iubens gabellā ſolui de cōtractib⁹ de
bet intelligi de contractibus que fiunt de re extima
bili per libram. Bar. i. l. iiii. §. ꝓtor. ff. de dam. ifec.

¶ Gabellam non dicitur fraudaſſe qui adhuc ē i via
Bal. in. l. cum in te. C. de dona. an. nup.

¶ De lucro meretricū exiſtentium in lupanari non
debet ſolui gabella. quia nephandiſſimū lucrū eſt. in
auten. de leno. circa prin. colla. iii.

¶ Si gabella debet ſolui ō quolibet ꝓtractu ex quo
tranſfertur ius debet ſolui de eo ex quo ſperatur trāſ
ferri ius in futurū ⁊ ſi ſemel eſt ſoluta amplius ſolui
non dz. ar. optimū de hoc i. l. pe. C. de cōſue. li. xii.

¶ Si de quolibet contractu debet ſolui gabella dz i
telligi de contractibus diuerſis ⁊ ſepatis tendentib⁹
ad diuerſū finē alias ſi ſint duo contractus tendētes
ad eundē finem ſecus. quia pro uno tantū dz ſolui ga
bella. Bal. in. l. cū dotem. C. de iure do.

¶ Si ſtatuto cauetur q̄ gabella ſoluatur de rebus q̄
extrahūtur de ciuitate nō cōprehēdūtur res portare
ad ciuitatē ut inde extrahātur. ar. l. ſi quis poſt hāc
in fi. C. de edifi. priua. quod nō pro mercantiis que
quotidie uehuntur de una ciuitate ad aliā in trāſitu.

¶ Gabella debet ſolui in loco ubi executio cōtract⁹
tranſfertur nō in loco uerborū ſm ꝑe. Ly. ⁊ Bal. i
l. i. C. ubi cōue. qui cer. lo. dare. pro. per. l. quero.
ff. de ſolu. ⁊. l. contraxiſſe. ff. de ac. ⁊ obli. Bal. tñ in
dicta. l. i. uidetur inclinare q̄ debeat ſolui in loco cele
brati contractus. Idem tenet Bal. in. l. magis puto
§. in primis. v. illud. ff. de re. eorū. idem tenet in. l. i.
C. de contraben. emp. ubi dicit q̄ gabella eſt on⁹ cō
uentionis ſeu obligationis non rei tradende. ideo in
ſpicitur locus contractus. et ideo forenſis contrahēs
in loco tenetur ad ſolutionem gabelle ſecundū Bal.
in dicta. l. i. C. de contraben. empti.

¶ Etiam clerici tenētur ſoluere gabellā ſi uolūt uti
adminiculo ſtatuti diſponentis ſuper cōtractu. Dz ſi
uolunt uti iure cōmuni nō habent neceſſe ſeruare ſta
tuta. facit quod nō. in. c. i. de no. ope. nū. ⁊ iō ſi ſtatu
tum diſponit de ſumaria cognitōne rei uel alio mō p
cedendi uel de beneficio petentis cauſam cōpromitti
tale beneficiū non cōpeteret clericis non ſoluentibus
gabellam. quia ſtatutum beneficio ſuo pōt ꝑponere le
gem quaz vult. neqz hoc ſtatutum eſt cōtra libertatē
eccleſie. quia aliud eſt contrahere aliud ſub certa lege
alicuius preſtationis ad ſtatuti cōmodum aliquem i
uitare. ut. l. ticio centum. §. i. ff. de condi. ⁊ demon.
ubi uidetur tex. iſta ſunt uerba. d. Bal. bene notāda.
in. l. i. C. de contraben. empt.

¶ De contractu inutili uel iualido nō debet ſolui ga
bella dixi ſupra adde Bal. i. l. fi. C. de eunuch.

¶ Emens gabellam a cōi poteſt uendere de reb⁹ nō
ſoluentiū gabellam uſqz ad ſatiſfactionē eius quod dz
pro gabella ſolui. quia hz illud ius qō hz fiſcus. ff. de
ac. empti. l. creditor. in prin. Bar. in. l. i prouinciali.
ff. ō no. op. nū. Bal. i. l. i in fi. C. ſi ꝑpē pub. penſi.

¶ Si ex forma ſtatuti debet ſolui gabella de legato
annuo debetur gabella illi gabellario cuius erat gabē
la in principio anni. Bal. in. l. in lege falci. non habe
tur. ⁊. l. titio. ff. ad. l. falci. Bal. idem in. l. annalib⁹.
C. de lega. qui allegat in ar. l. iulianus. § . ſi locatus
ff. de acti. empti. ⁊. l. defūcto. C. de uſufruc.

¶ Statutū iubens ſolui gabellam de quolibet con
tractu non ligat ſubditos contrahentes extra territo
rium. hoc dicit Ange. in. l. fi. ff. de iuriſ. om. iudi. et
dicit hoc colligi ex nō. per Bar. in. l. cūctos populos
C. de ſum. tri. in diſtictione poſita. in antepe. col. v.
mihi uidetur. quod dicit eſſe ualde utile.

¶ Ex contractu reprobato a iure uel ſtatuto non de
bet ſolui gabella. quia non uidetur factuſ. ut. l. nō du
bium. C. de legi. ubi Bal.

¶ Non ſoluens gabellam generaliter ubiqz conſuetā
preſumitur habuiſſe animum fraudandi. ſecus ſi eſt i
ſolita. Bal. in. l. leges ſacratiſſime. C. de legi.

¶ Si in uno loco fit contractus in alio fit rememo
ratio ſeu ſcriptura dicti contractus dz i ꝑmo ſolui ga
bella. quia ſcriptura fit ad cautelam ⁊ robur primi. ⁊
ad eius probationem ita dicit Bal. in. l. uniuerſa. C
de preci. impera. offe. qui allegat. l. exigere. ff. de iu
di. ſecundum unum intellectum.

¶ Habentes priuilegium q̄ poſſunt tranſire per ter
ritorium alicuius ſine ſolutōne gabelle an poſſint trā
ſire eo modo per territoriū illi additum tex. uidet q̄
ſic. in. c. fi. de conceſ. preben. in v. augumentum. ⁊ ibi
doc. li. vi. ad hoc tex. ⁊ ibi Bar. in. l. ſi conuenerit. §
ſi nuda. ff. de pigno. acti.

¶ Si de uenditione debet ſolui gabella non debz ſol
ui de datione ſpēi in ſolutuz quā facit debitor credito
ri pro modo debiti. quia talis non ē uenditō ſed poti
us cōtractus ē inoiatus. fac. l. ſi prediuz. in fi. C. de
euic. ⁊. l. libera. C. de ſen. ⁊ inter. om. iudi. ⁊ quod
ibi nō. glo. ⁊ Bar. ⁊ tex. ⁊ glo. in. l. eleganter. in pri.
ff. de pigno. acti. uide in. l. ſi quis aliam. ff. de ſolu. ⁊
ibi nō. Bar. Idem Bar. in. l. i. C. de rerū pmu.

¶ Si ſtatutū annulat contractum de quo non eſt ſo
luta gabella etiā ſi vn⁹ nūm⁹ reſtat nō ualz ōctus nō.
in. l. res bona fide. ff. de contrahē. empti. ⁊ ibi Bal.

¶ Stante dicto ſtatuto ⁊ nullus contrahentium ſol
uit gabellam quilibet ex eis poterit dicere contractū
nullum ſm Bal. in. l. acceptam. C. de uſu.

¶ Gabellarii poſſunt propter neceſſitatē publicā ex
igi ante tēpus dimiſſo tñ eis interuſurio medii tpis.
ut in. l. i. C. de cōdi. ex le. ⁊ ibi per Bal.

¶ Si ſtatuto cauetur q̄ non ſoluens gabellā non au
diatur ſi ſoluerit pendente iudicio iudicium ipſū ⁊ in
ſtantia roboratur. quia nō deficiebat agenti actio ſed
exercitium. Bal. in. l. per diuerſas. C. man. circa fi.
iii. col. qui allegat. l. ſi tibi mādauero ut ticio. ff. mā.
⁊ aduerte quia idem Bal. ⁊ Alnge. in. l. qui putat. ff
de acqui. here. dicunt q̄ ſoluens a principio min⁹ q̄
fuerat gabella ſi poſtea ſupplet. roborat quod factum
eſt prius. uide doc. in. l. cū uir ꝑdiū. ff. de uſuca.

¶ Statutū quo cauetur q̄ de quolibet cōtractu ſol
uatur gabella intelligitur de contractibus ſepatis nō
de antecedenti ⁊ de conſequenti nec principali ⁊ acceſ
ſorio nec etiam ſi unus includatur ⁊ cōprehendat in
alio nō. Bal. in. l. cū doris. iu fi. C. de iure do.

¶ Stante ſtatuto q̄ nulla ſententia ſiue inſtrumētū
mandetur executiōi niſi fuerit ſoluta gabella au ſolu
ta medietate gabelle illa ſententia uel inſtrumentum
mandetur execution pro illa parte pro qua ſoluta eſt

UVA. BHSC. IyR_001

gabella Bal. tz q̄ nō. in. l. i. C. si aduer. rē iudic.
¶ Si contractus est perfect9 ita q̄ gabellario sit ius acquisitū tz ptes a cōctu recedant nihilominus debet gabella ar. l. si pstāte. 7 ibi nō. bal. C. ō dōa. an. nup.
¶ Quedam alia ad materiaz pertinētia uide. ī. sub dictione uectigal.

Gabriel Est de summis ordinibus angelorum. S. Tho. in. iii. p. q. xxx. ar. ii.

Galea De hoc nome 7 eius significatione uide quod nō. Jo. an. in. c. ad apostolice. ō re iudi. li. vi. circa prin. in v. galeis. quod nō.

Gallia Quotuplex sit gallia. uide glo. xxv. q. ii. c. in galliarum. de quo plene uide hfsto riographos.

Gangeria Quid sit gāgeria. uide gl. i. c. i. de feu. 7 est vulgare teutonicorum.

Gastaldus gastaldio Quis dicatur gastaldus. uide Spe. ti. de his qui alie. no. in iudi. interue. v. gastaldus. nos addimus glo. x. col. ō feu. guardi. 7 gastal. c. i. in glo. i. in prin. in glo. gastaldi. Adde nō. p doc. moder. eadem col. de feud. guar. 7 gastal. c. i. §. si uero. 7 per Bal. in. l. fi. C. q̄ cū eo. Adde glo. in. c. sal uator. i. q. iii. in uerbo gastaldus.

Gattum Juxta vulgare prouerbiū qs nō tenetur emere gatttū i sacco positū dictū est Hosti. de ma. 7 obe. c. ulti. sup ver. publicet.

Gaudium Maius gaudiū est de conuersione malorum q̄ de perseuerātiōe bonorum. xxiii. q. vi. sciſmatici. est uerbū euāgelicū q̄ maius gaudiū est apud angelos super uno pctōre pniaz agente q̄ super nonaginta iustis.
¶ Qui sint fratres gaudentes. uide Spec. de statu monach. v. xxxvii.
¶ Gaudium est in deo. S. Tho. in summa contra genti. li. i. q. xc.
¶ Gaudium spirituale non admittit tristiciaz. Idē secunda secunde. q. xxviii. ar. ii. et potest in nobis impleri. ubi supra. ar. iii.
¶ Gaudendum est de passionibus christi. Idez secūda secunde. q. xxviii. ar. iii.

Gazophilatium Gazophilacium est loc9 ubi pecunie reponuntur ff. de penis. l. moris. §. i. 7 de hoc etiam no. xc. dist. c. ii. ubi uide.

Gedeon An quando petit signum ō victoria temptauerit deum. s. Tho. q̄ non secunda sede. q. lxxxvii. ar. ii. de quo Gedeō. uid. xxiii q. v. §. hinc notandū. circa fi.

Gelfus De origine gelforū 7 gebelinorū an tales partes uel factiones sint licite uel ꝑ bibite. Bar. in tractatu ō parte gelfo. 7 gebe. ubi tractat primo vnde illa noia originem sūpserūt 7 de eorum significatione. Secūdo an liceat habere tales affectiones. Tertio qualiter probetur quē habere istas affectiones uel esse de tali parte. Quarto qualiter ꝑ betur quem mutasse partem uel affectionem.

Gemma Quid sit gemma. uide in. l. 7 si non sint. §. peruenimus. ff. de au. 7 ar. le. nō. de pe. di. ii. principium. et ibi Archidi. adde qō dicam infra sub dictione lapis.
¶ In quibus differant gemme a lapillis. uide. ff. de re. diui. l. item lapilli. 7 ibi nō.

Geminate Uerba a contrahente prolata i eadem oratione quorū unum ad aliō qualificatiue nō uenit intelligūtur nec geminata nec distributa. ff. de eo quod certo lo. l. iii. §. eum qui.

Gene Pulchre sūt gene tue absq; eo qō itrisec9 latet. xxiii. q. v. si est nostrum in glo.

Gener Quis dicatur gener. uide in. l. generi. ff de verbo. signi. 7 in. l. cui. §. i. ff. de postul. et in. l. labeo. ff. de gra.
¶ Generi appellatione etiam sponsus cōtinetur. ut ff. de testi. l. lege iulia. iiii. q. iii. lex iulia.
¶ Maritus filie mee est mihi gener et ego illi suz socer nō. de usur. c. salubriter.
¶ Si gener nomine dotis sue uxoris recipit singulis annis. x. a socero donec sibi soluerit pro dote centum an debeant computari in sortem uel alias sit usura. Jo. cal. in. d. c. salubriter. ubi uide late.
¶ An gener sit attinens uel affinis. dic ut in. l. i. C unde uir et ux.

Generatio Generatio filiorū debet esse causa seu finis coniugii. xxxii. q. ii. pudō et. c. sicut congregatio.
¶ Actus coniugalis exercitus causa generatōis caret quodam peccato non tamen est meritorius nota. xxxii. q. ii. connubia.
¶ Non sunt adulteria facienda causa generationis filiorum. xxxii. q. iiii. sicut satius.
¶ Habens uxorem sterilem nō dz ire ad aliā ptextu generationis filiorū. xxxii. q. vii. manet uinculū.
¶ Qualiter generetur homo uirtute dei i uētre matris. uide. lvi. di. nasci.
¶ Clericis licebat tempore legis filios generare qō mō nō licet. lxxxii. di. plurimos. 7. c. proposuisti.
¶ Generare non pōt quis verisimiliter post. lx. ānos tex est. ff. de adop. l. si pater. §. si. hoc in masculo. femina uero post quinquaginta nō. C. de legi. here. l. si maior. 7 ibi gl. tu dic ſm Solinū q̄ masculus vsq; ad. lxxx. femina vsq; ad. lx. de quo ꝑsule philosophos.
¶ Que dicatur esse tertia generatio. uide Bal. i auten. si quas ruinas. C. de sacro san. eccle. et do. Jo. ō Imo. in. l. quod dicitur. ff. de verbo. obli. Paulus ō castro in. l. i. C. de condi. inser.
¶ Si concedo priuilegiū tibi et generationi tue cōprehenduntur tantū descendentes ex linea masculina. l. i. in fi. ff. de iure imu. fallit fauore libertatis. ubi nati ex femina cōprehendūtur. ut. l. i. ff. de libe. ca. glo. in c. statutū. de heret. li. vi. dicit q̄ quando concedit alicui 7 eius generationi cōprehenduntur etiam spurii.
¶ Generatio filii precedit spirationē spiritus sancti sanc. Tho. in. i. par. q. ar. iii. 7 in. i. di. xii.
¶ Genitor quid significat. idē in. i. par. q. xl. ar. ii.
¶ Generatio est in diuinis 7 qualis. Idem in. i. p. q. xxvii. ar. ii. 7 in. i. di. iiii. ar. i. et in summa contra genti. li. iiii. q. ii. xi. xii. et. xv.
¶ Generatio diuina cōuenientibus uerbis exprimit idem in. i. par. q. xlii. ar. ii. 7 in. i. di. ix. ar. iiii.
¶ Generatio fuisset in statu innocentie. Idem in. ii. di. x. ar. i.
¶ Filius in diuinis alium filium generare non pōt. Idem in. i. di. vii. ar. vi.

Generale Generalitas Quid operet generalē clausula posita post aliqua specificata. uide Bar. in. l. sed

UVA. BHSC. IyR_001

et ſi quis. §. queſitum. ff. ſi quis cau. bonus tex. i. l. ſi ſeruus ſcrũ. §. ſed non é nouũ. ff. ad. l. acquil. ad de. c. qui ad agendũ de procur. li. vi. in cle. non pót. eo. ti. nõ. in. c. ſedes. ⁊ in. c. fi. de reſcrip. Bar. in. l. ſi ſeruus cõis. ff. de ſtipu. ſer.

¶ An ⁊ quando generalibus derogant ſpecialia po ne exemplũ teſtator legat fratribus predicatorib⁹ cap pam ⁊ priori bibliam. an prior debet habere cappam ⁊ bibliam. an ſolum bibliam. nõ. Ly. ⁊ doc. in. l. cuz queſtio. C. de lega. Bar. in. l. queſitum. §. pe. ff. de fun. inſtru. ⁊ l. doli clauſula. ff. de v. oblig. ⁊ in. l. ſan ctio legum. ff. de pe. ⁊ in. l. i. §. i. ff. de no. ope. nũc. ⁊ in. l. qui ſepulchra. C. de ſepul. uiol. faciunt nõ. per Bar. in. l. iii. §. diuus. ff. eo.

¶ Generalitas interdũ reſtringitur no. Bar. in. l. i. §. hoc aũt. ff. de no. ope. nunc. glo. in. c. dilecto. ò ſẽ. excõi. li. vi. alia glo. in. l. i. C. de ſacroſanc. eccle. ubi uerbũ vnuſquiſq; intelligitur. ſ. habilis. ⁊c.

¶ Licet quis iurauerit nõ manifeſtare ſecreta alic⁹ poteſt tamen ſub quadam generalitate illud facere. glo. xiii. di. c. nerui teſticulorum.

¶ An i generali obligatõe bonorũ ueniãt res prohi bite alienari. uide Bar. in. l. codicill. §. inſtituto. ff. de lega. ii.

¶ An generalitas nomis compleat diſpoſitionem. Bar. in. l. pater. §. fundum. ff. de leg. iii.

¶ An in generali obligatione bonorũ intelligant iu ra ⁊ actões. no. i. l. cũ aurũ. ff. de au. ⁊ ar. legato.

¶ Generalis clauſula refert tantũ ad ea i quib⁹ poſ ſit habere locũ uel que pñt cadere ſub ea. tex. eſt in. l. i. §. lex falci. ⁊ quod ibi no. ff. ad. l. falci.

¶ Quis ſit effectus generalis liberatiõis ⁊ ad que porrigatur. Bar. i. l. aurelius. §. gayus. ff. ò libe. le. dicam infra ſub dictione liberatio.

¶ Ubi habet locũ clauſula generalis. an ibi habeat locũ ſpecialis et quando no. Bar. in. l. i. §. hoc autẽ ff. de no. ope. nuncia.

¶ De illo generali qõ mirtuſ agit cũ lege q̃ cũ mini ſtro legis. uide Bar. i. l. ãplius. ff. rez ra. haberi.

¶ Nimia generalitas improbatur a iure. ff. de ꝓcu ra. l. non ſolum. §. fi. ⁊ l. ſe. de reſcrip. ad hec. ⁊. c. ulti. de appella. ad noſtram. de cõmo. c. i. de elec. cũ terra. de teſti. preſentium. li. vi.

¶ Generalitas inducit ambiguitatẽ. ff. de ſolu. l. cũ ſtichus. ff. de inſur. l. ꝓtor. §. qõ autem pretor.

¶ Generalitas nõ includit illicita. ff. de cõdi. ide. l. ſi ꝓcurator. ff. ad muni. l. paul⁹. §. pe. de iureiurã. c. i. li. vi. ⁊ ibi. Archi. xxxv. q. ix. qõ q̃s. xxii. q. iii. c. ii

¶ In generali ſermone nõ intelligit ꝓſona loquẽtis nõ. de elec. cũ in iure. in glo. in. xxii. q. ii. primũ. C. ò ſolu. l. inquiſitio. uide nõ. de iureiurã. petitõ. in glo.

¶ Generale dictum generaliter intelligendũ é. ff. ò pu bliciana. l. de ꝓcio. ò puile. q; circa. ff. ò ſerui. urba. ꝓ. l. ſi fuitus. i glo. de coniug. lepro. c. ii. in glo. penl.

¶ Generaliter dictũ nulli dictum eſſe intelligit no. de uoto. ex multa. in glo.

¶ Generalibus inſunt ſpecialia. ff. de lega. iii. l. lega tum. ⁊ l. ſi totus. et. ff. de uſu. et ha. l. ſi ita. ff. de re. iur. l. ſpemper ſecialia.

¶ Generalia et infinita equipollent. de reſcrip. cum in multis. li. vi.

¶ Generale uerba omnia cõprehendit. Jo. an. de tẽ po. ordi. c. cũ nullus. li. vi. C. que res pig. obli. poſ. l. ſi. ff. de offi. prefec. ur. l. i. §. cum urbem.

¶ Generalis locutio interdũ cõprehendit ſingula ge nerũ non genera ſingulorum. xxii. q. ii. cum bũilitate de conſti. nam concupiſcentiam.

¶ Super quibus ⁊ quando fiat generalis proceſſus per papam nõ. in cle. i. de iudi. in glo. contra hereti cos. dicam infra ſub dictione papa.

¶ Generales littere ad bñficia dicũt plurib⁹ mõis. de q̃bus uide qõ no. Jo. an. de cõceſ. ꝓbẽ. executor. li. vi. ſup v. generalis. no. de reſcrip. abbatem.

¶ Generalitas ciuiliter intelligenda eſt. ff. de ſerui. l. ſi cui. nõ. de preben. ei cui. in glo. li. vi.

¶ Generalitates non minuũt ea que dubitationis tollende cauſa adduntur. de ſepul. c. ii.

¶ An ualeat tantũ generaliter dici q̃tũ ſi ſingula enũe rent no. C. de ꝓſcrip. xxx. an. l. oẽs. in glo. enumera te. ⁊ ibi Ly. in oppo. ii. xxiii. di. quãquã. in glo. plus

¶ Diſpoſitio generalis ſequens cõtrariam ſpecialẽ illam non tollit nec ad illam refertur. uide in. l. decu riones. C. de ſilen. li. xii. ⁊ in. l. alimenta. §. baſilice. ff. de ali. ⁊ cibaria. leg. Bar. in. l. non eſt nouum. ff. ò le gi. no. in regula generi. li. vi.

¶ Generalis locutio reſtringitur ad ſubiectã materi am glo. in prima conſti. ff. §. iii. ⁊. §. itaq; in v. omni bus ſtudiis. ⁊ reſtringitur ad idonea. ut. ff. de adopt. l. emancipari.

¶ Generalis locutio reſtringitur ad permiſſa i. l. ut gradatim. §. ſed ſi lege. ff. de mu. ⁊ bono. ff. ò pigno. l. lex uectigalis. ff. de ſer. l. ſi cui.

¶ Generalis conceſſio facultatis refertur ad ea que erant in facultate. tex. ẽ in. l. ii. C. de peda. iudi. Aſi ſi conceditur alicui facultas delegandi cauſas intelli gitur de cauſis delegabilibus.

¶ Generalis diſpoſitio ſequens poſt ſpecificã debet i telligi ut aliquid addat ſi poſſit non ut ſolũ reſtringat ad ſpecificata ubi non põt cõprehendi ſolũ ſpecifica. et non poſſe dicitur qnando ex eo aliorum iuriũ ſequi tur correctio. tex. et glo. in. l. generaliter. ff. de in ius uo. quod nõ. pro ſtatutis.

¶ Ubi exigitur ſpecialis expreſſio ⁊ nõ ſufficit gene ralis ſpẽs ꝓphẽdẽs. ff. ò trãſac. l. cũ hii. §. q̃ trãſigit.

¶ An diſpoſitõ generalis legis tollat in ſpẽ ſup qua diſponit alia lex. Bar. in. l. i. §. i. ff. de ope. no. nun. ⁊ in. l. i. §. dixerit aliqs. ff. de publi. adde. C. ò eme. propin. per totũ. ff. de fur. l. ſerui ⁊ filii. ff. de ſicca. l. iii. §. tranſfugas. ſm Ange.

¶ An diſpoſitio generalis refert ad ſpecialia ad ca ſus priuilegiatos. tex. et ibi Bartho. in. l. fraudem. §. fina. ff. de teſtamen. mili.

¶ Diſpoſitio generalis nõ refertur ad prohibita ſpe cifice. ff. de reſta. mili. l. ſi a milite. §. i. et. l. ſi quis in graui. §. utrum. ff. ad ſill.

¶ Verba generalia acceſſoria ad ſpeciez precedentẽ principaliter poſitam ad illam reſtringuntur. ut. ff. ò lega. iii. §. prediis.

¶ An legatũ ſpãle ex eadẽ cã uel diuerſa deroget ge nerali. uide Bar. i. l. q̃ marcho. ff. ò ãnu. lega.

¶ Verba generalia non ſunt obligatoria. uide in. c. cum ueniſſent. de inſti.

Geniculum Quid ſit ⁊ quid iportet. dic q̃ eſt vulgare gallicuz et importat idem q̃ gradus. glo. et doct. moderni. in. c. i. §. hoc quoq;. qui feu. dare poſ.

UVA. BHSC. IyR_001

Genitus Quis dicatur primogenitus, notat Ly. in. l. imperialis. C. de nup.

¶ Stante statuto uel consuetudine regni q primo genitus succedat an natus ex concubina quã quis po stea duxit in uxorẽ excludat natuz ex legitimo matri monio cõtracto ante matrimoniũ cõcubine, uiõ Jo. an. in regula sine culpa. li. vi. Bar. in. l. bonorũ. ff. rẽ ra. habe. Bal. in. l. eam quã. C. de fideicõ. Jo. an. i c. si p te. de rescrip. li. vi. Alber. latissime. i. l. cũ qs. C. õ natu. libe. adde qõ no. Bar. i. l. cũ. x. ff. õ solu.

¶ An ualeat statutũ uł ꝓsuetudo q primogenitꝰ suc cedat. uide Bal. in. l. i. C. de sũ. tri. ubi ponit multa pulchra circa hanc mãm. doc. in. c. lz. de uoto. Joã. an. in preallegata regula sine culpa. ⁊ in addi. Spec. ti. de feu. super rubrica. Bal. i. l. cũ antiquioribꝰ. C de iure deliberã. ⁊ in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ Quid si primogenitus ẽ inhabilis puta quia mu tus a natura. an succedat secundo genitus. dic q si vi ciũ est naturale succedit secundo genitus. si autem ac cidentale dabitur curator primogenito. per. c. grãdi. de suplen. negli. prela. li. vi. ⁊ quod no. Archi. ii. q. vi. § . item obiicitur. Jo. an. c. cum inter. de elec. ui de per Bal. x. colla. de succes. feu. in prin. ⁊ Jaco. de Alua. episcopum uel abbatem. § . fi.

¶ Sante statuto uel consuetudine q primogenitus succedat. quid si nascantur duo filii in eodem partu ⁊ nescitur quis prius nec quis posterius. uide Bal. in l. in quibus. C. de scõis nup. Jo. an. in addi. Spe. ti. de feudi. super rubrica. v. hic interpone.

¶ Quid si ante regalem dignitatẽ quis habebat fili um ⁊ postq̃ est effectus rex habuit aliũ filiũ quis dica tur primogenitus quo ad successionẽ. uide Bal. in. l. imperialia. § . de his. C. de nup. qui dicit q ille q̃ na tus est post regiam dignitatem. glo. ⁊ Ja. de bel. i. c. i. in prin. de feu. Marchie. facit. l. senator. C. de dig ni. li. xii. ff. de testa. mili. l. titius.

¶ Stante consuetudine uel statuto q primogenitus succedat. quid si rex moriat relicto filio ⁊ nepote ex altero filio primogenito quis admittatur ad successio nem tanquã primogenitus. dic ut plene per Bal. in l. liberti. C. de operi. liber. plenius per eundez in. l. cũ antiquioribus. C. õ iure deliberan. ⁊ in. l. iii. C. de suis ⁊ legiti. ⁊ in. l. si una. C. de boni. materni. ⁊ in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure. plene per Jo. an. i addi. spec. ti. de feu. super rubrica. v. redeundo.

¶ Que sunt iura siue priuilegia primogeniture. gl. vii. q. i. q̃ periculosum. doc. in. d. c. licet tibi. dicunt q diebus festiuis primogenitus primo offerebat sacri ficia. Item sedebat ad dextrã patris. Itẽ hẽbat in fer culis portionẽ duplicatã. Itẽ hz benedictionẽ patrã Itẽ ipse bñdicebat fratribus iferioribus i dieb9 solẽ nibus. Item primis nuptiis tradebat. adde glo. xxix q. i. § . his itaq̃ nõ. Jo. an. de feu. super rubrica.

¶ An iura talia primogeniture possint transferri p patrem in secundogenitum. doc. dicunt q nõ sine cã ut in preallegato. c. licet de uoto.

¶ Seuitor debet poni in loco eminentiori q̃ genitꝰ. glo. magna in prin. de regu. iur. super rubrica. li. vi. tex. de pe. di. ii. c. principium. circa fi.

¶ Si primogenitus succedere debz in regno an pos sit consen tire ut secundogenitus succedat. uide tex. x. colla. qui. mo. feu. amit. c. i. § . preterea. ⁊ ibi Bal. tex. vi i. q. i. q̃ periculosum.

Genitiuus An genitiuus prolatus a lege uł statuto iportet dñium uel tantuz possessionẽ. Bar. ff. de no. ope. nunc. sup rubrica. ff. ui bono. rap. l. ii. § . in hac. ff. de reli. ⁊ sump. fune. l. ii. § . ii. adde quod no. Bar. in. l. i. ff. de vbo. obl. ubi dicit q proprie notat dominiũ impropriẽ possessionez uide Ange. in consilio. celxiii. quod icipit thema. ad de quod aliquando denotat subiectionẽ quo ad iuris dictionem uel quo ad protectionem non dñium. glo. in proemio. ff. super v. sanctionem.

¶ Genitiuus quandoq̃ significat causam efficientez quandoq̃ materialẽ. ut dicit Bar. in. d. rubrica. ad de quod idẽ no. C. õ no. C. cõpo. in rubrica. v. ultre rius oppo. ad materiam. uide glo. de prebẽ. pro illoz doc. in. c. cũ terra. de elec. et in. c. i. õ postu. prela. bo na glo. xi. q. i. eqdẽ i suprascriptõe. adde nota. de pre ben. quarte.

¶ Genitiuus notat causam efficientẽ hoc ẽ cõpositi onis. ut hic liber est Augustini. i. ab Augustino com positus. ff. de ori. iur. l. ii. § . i. in glo. in v. papinian.

¶ Genitiuus q̃q̃ denotat nudam detentationem. unde si dico hic campus est titii põt uerificari si deti netur a titio licet sit colonus. ut. d. l. ii. § . i. ego soleo allegare glo. que dicit q rustici dicũt ista est possessio mea ⁊ tñ tenent ad aficium. ut. l. stipulatio ista. ff. de uerbo. obliga.

¶ Genitiuus iunctus nomini denotat exclusionem possessiõis ab alio. unde idem est dicere iste liber ẽ pe tri q̃tum dicere. i. non est alterius. ff. de re. di. l. i tã tum. § . uniuersitatis.

¶ Genitiuus adiũctus generi astrigit genꝰ cũ q̃litate spẽi in gtõ designata. ff. õ offic. presi. l. i. cũ glo.

¶ Genitiuꝰ iũctus cũ uerbo substãtiuo denotat dñi um. ut. ff. ad exhibe. l. iii. § . pomp. adde. l. iii. § . hec uerba. ff. de nego. gest. in v. defuncti. ⁊ in. l. ossa. § . si solũ. ff. de relig. et sump. fu. quandoq̃ tamen non. ut l. hec additio. ff. de condi. ⁊ demon. in glo.

¶ Genitiuus q̃q̃ additur nomini ad denotandũ rẽ ab aliis. C. de iusti. C. confir. i pn. i glo. i. v. sũma. ⁊ ibi uide Bar. de eo q dãnũ dedit i possessionem titii.

¶ An gtũs trahat ad se añcedẽs uel eõ. uide Bal. i l. si qs ad declinandã. C. de epis. ⁊ cle. in. iiii. col.

Genelogia Unusquisq̃ genelogiã suam scire õsiderat. xxxv. q. vi. c. i. ⁊ ii. Idẽ uerbũ habetur qui ma. accu. pos. c. uidetur.

¶ Genelogia magis denominat a patre q̃ a matre. s. Tho. in. iiii. di. xxxvi. ar. iiii.

Genus An ⁊ quãdo generi per spẽm deroget uide in. l. in toto. ff. de reg. iur. Bar. i l. meuius. ff. de lego. ii. idẽ in. l. i. in pri. ff. de no. op. nunc. adde q generi per spẽm derogatur i tpe. ut lex ex facto. § . item quero. ff. de vul. ⁊ pupi. Item in re bus. ut. l. uxorem. § . felicissimo. ff. de le. iii. Itẽ in p sona. ut. l. coheredi. § . qui patrem. ff. de vul. et pup. de quo in regula generi li. vi.

¶ Quot modis sumatur genus in iure. uide Bar. i l. meuius. § . duobus. ff. de le. ii.

¶ Quando genus ordinatur uel alternat ad suã spe ciẽ accipit p spẽ separata si põt. non aũt ut genus. no. Bar. in. l. pediculis. § . argento. ff. õ au. ⁊ ar. le.

¶ Unũ genus pro alio solui põt si sit eiusdẽ mãe uel nature. alias secus nisi esset de cõsuetudine. ff. solu. matri. l. diuortio. § . ob donationes. ubi Bar.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quis dicatur eē de genere alicuius nō. in.l.filiū ff.de his qui sunt sui uel alie.iur.Bal.in.l.generalit̄ §.cū aut̄.C.de instī.7 substi.sub condic.fac.Bar. in.l.pronunciatio.§.familie.ff.de verbo.signi.facit quod no.gl.7 doc.in.l.i.ff.de pba.dixi supra sub dictione bastardus et familia.adde nota.in autenti.de man.prin.§.oportet.col.iii.

¶ Casus in quibus plus ualet genus q̄ spēs et ecō uerso.no.xxiii.di.c.quāquam.

¶ Genus non restringitur ad id quod p spēm specialiter prouidetur.iiii.di.c.deniq;.nō.ii.q.i.multi.de transla.pla.c.ii.de iura.calū.c.ii.ff.de v̄bo.signi.l. doli clausula.facit regula generi.li.vi.

¶ Quod opatur genus quo ad omnia opatur species quo ad speciem et econtra.xxiii.q.v.in.c.si nō lz iiii.di.c.deniq;.v.di.ad eius.no.ō ma.et obed.solite.de priui.quia circa.

¶ Genus comphendit species sed non infert.species uero infert genus sed nō cōphendit.xiii.q.v.c.pena le.7 de prescrip.auditis.7 de capel.mo.c.ii.ff.ō le. iii.l.si quid earū.§.interēptū.xxxii.q.iiii.meretrices de preben.cū in illis.li.vi.7 in cle.si dignitatem de preben.adde Bar.ff.ui bo.rap.l.ii.§.doli mali.

¶ Illud ē genus qō repsentatur in qualibet specie. xiii.q.ii.non extimamus.de offi.ordi.conquerente. ff.si cer.pe.l.i.7 de preben.dudum.li.vi.

¶ Ultra licent in genere que non licent in spē. ff.ō qō.l.i.§.qui qōnū.ff.de acquirē.re.do.l.quedaz.ō offi.or.si sacerdos.7 ibi no.xii.di.de his. et ibi Ar. de sen.ex.a nobis.i.7 econtra.ff.si quis cau.l. sed si quis.§.quesitū.de appel.inter cetera. de offi.lega. quod translationem.de of.or.c.ii.et ibi glo.

¶ Genus perire non pōt.ut.l.in ratione.§.incerte ff.ad.l.fal.7.ff.de verbo.obli.l.si ex legati causa.C si cer.pe.l.incendium.

¶ Al quo remouetur genus remouetur etiam queli bet eius spēs.ff.de fun.instruc.l.fundi.By.in regula mora.li.vi.adō.ff.ad macedo.l.7 si pī. i gl.euētu

¶ Dia q̄ sūt eiusdē generis eodē iure cēsent 7 quo ad prohibitionē 7 quo ad concessionē.xcv.dis.illō.7 quod ibi no.i.q.i.sicut christus.7 quod ibi no.

¶ Genus comprehendit in se quālibet eius spēz. ut no.in.l.si quis sic stipuletur.ff.solu.ma.

¶ Quid sit genus quid species no.instī.de iur.na. §.plebbiscitum.

¶ Genus ñ pōt uēdicari.no.ff.ad exhibē.l.iulian? §.si tibi.i glo.i.ff.ō rei uēdi.l.si in rē.in glo.i.

¶ Genus aliquādo ponitur pro spē.ut no.ff.ō iudi. l.non uidetur.adde ō iusti.7 iur.l.i.§.priuatū.

¶ Ubi enumerationē spērum in quibus pcedit specialis dispositio sequitur genus illud restrigit̄ ad specificata.ar.l.legatorum.§.i.ff.ō le.ii.

¶ An ualeat tantū genus quantū spēs quo ad spēz uide plene.ff.si quis cau.l.fz si quis.§.q̄situm.7 ibi glo.allegat iura ad hoc.ubi uiō etiam Bar.

¶ Genus ē quod pdicatur ō pluribus differētibus spē.ut.ff.ō offi.psi.l.i.facit.l.i.§.cōuētiones.ff.de pac.7 quod ibi nō.7 nō.in.l.si quis earū.§.interēptum.ff.de le.iii.7 in.l.i.ff.si cer.pe.adde.s.Tho.i ii.di.iii.ar.v.

¶ Genus generalissimū est illud ultra quod aliō genus dari non pōt.ff.de v̄.obli.l.ubi aūt.§. qui illud aut illud.ubi uide.7 in.l.cum post.§.gener.ff.de iure do.7 in.l.legata generaliter.ff.de le.i.

¶ Genus.i.natura.ff.de postu.l.i.§.bestias.

¶ Casus in q̄bus spēs plus opatur q̄ genus.uide p glo.in.l.si q̄s mihi bona.§.iussum.ff.ō acq̄.here.

¶ Singularia sub eodem genere contenta inter se ñ differunt.glo.ff.si pars here.pe.l.i.

¶ Qualiter genus sumatur apud dyaleticos 7 qualiter apud nos.uide Bar.C.si cer.pe.l.ii.7 ibi cy.

¶ Genus post spēm restringitur ad spēz si hoc habz natura contractus alias nō.ff.pro soc.l.sed 7 si adiciatur.7.l.ea tñ adiectio.ff.de le.iii.7.l.heres meus. §.due statue.ff.de cond.7 demō.7.l.fi.§.cui dulcia ff.de vi.tri.7 ole.le.l.nam quod liquide.§.si cui penus.ff.de pen.leg.7.l.aurelio.ff.de lib.le.uide in.l. si societatem.§.fi.ff.pro soc.

¶ Quando restringit genus.uide Bartho.in. l.nō dubium.C.de legi.

¶ Si lex prouidet grauando in genere postea loquit̄ lex specialis que grauat idem uel plus non refert̄ genus ad spēm ne duplici onere grauetur 7 ne inducat̄ dispitas.Bar.in.l.quesitum.§.pe.ff.ō fun. instru. 7 in.l.titia.§.qui in uita.ff.de le.ii.

¶ Si una lex generaliter prouidet de uno 7 sup una spē contenta prouidet alia sed non sic plene non tollit̄ prouisio generis.ff.de publi.l.i.§.dixerit aliquis. ff ad.l.acqui.l.de pecoribus.eo.ti.l.si seruus.§.si q̄s ff.quod me.cau.l.si cum exceptione.§.satis clementer.ff.de acc.l.senatus.

¶ De genere.i.de parentela.l.ii.C.de decuri.li.x

¶ Genus.i.attinentia.ut.l.ii.de iurisdom.iu.tex.i l.cum proponas.C.de iureiuran.

¶ Quod non pōt fieri i spē ñ pōt fieri i genere.C. q̄ res pig.ob.pos.l.specie pmiorū.7 ibi Cy.

¶ Quando unū genus cōcurrit cū alio genere genus plura concludens habetur pro genere.genus paucioza cōprehendens habetur pro specie.uide.ff.de pect. l.seruo manumisso.7 eo.ti.l.quesitū.uide Bar.in.l si domino stichus.ff.de leg.i.

¶ Si dispositio generalis concurrit ad idem cuz dispositione legis species derogat generi si sunt diuersa capita.secus si sunt contraria genus 7 spēs.ita dicit By.in.l.i.§.hoc edictum.ff.de no.ope.nunc.

¶ De genere humano.uide.ff.de acqui.re.do.l.i.

¶ Quando enumeratis spēbus sequitur genus stat distributiue non in natura generis.ff.de v̄.obli.l.pluribus.7 quod ibi nō.

¶ Distributiua plura cōprehendēs equipollet oniō generis.ff.de dona.cau.mor.l.senatus.§.fi.7.l.stichū.§.hec stipulatio.7.l.pluribus.ff.de v̄b.obliga.

¶ Ubi inter personas precedit genus 7 sequit̄ spēs dispositio in genere refertur ad premissa.ff.de stipul. ser.l.si seruus cōmunis.7 uide in.l.titia.§.qui marco.ff.de annu.le.secus dicit Bar.si inter res.

¶ Quando pcedit genus 7 sequit̄ spēs p copulam in eadem oniōne que pōt restringere et ampliare q̄d fiat.uide in.l.quesitū.§.i.ff.de le.iii.

¶ Aliquando nō licet in genere quod licet in spē. facit quod nō.Cy.in.l.i.in fi.C.de iur.do.

¶ Genus sumit denoiationem a sua parte digniori. glo.ff.de verbo.obli.l.i.in prin.

¶ Appellatione generis etiam frater continetur.ut l.eū qui.ff.de interdic.7 rele.

¶ Quantū ad repellendū a testimonio omnes illi di

UVA. BHSC. IyR_001

cuntur de genere qui dolore ⁊ iniuria illius afficiunt ⁊ contriſtant. ff. de liber. ca. l. i. ⁊. ii. ⁊ quo ad hoc naturalis dicitur de genere. ut eo. ti. l. iii. Item legitimi per curiam dicuntur de genere. C. de natu. liber. nuten. licet. ⁊. l. eo iure.

¶ Quid ſi conceditur aliquid alicui ⁊ ſuo generi. vi de ſ̄ ſub dictione generatio. Quid ſi dicatur ⁊ ſuo ſoboli comprehendūtur nati ex maſculo ⁊ femina. ut. l i. C. de bo. pre. Quid ſi dicatur tibi ⁊ tue progenici dic ꝙ tantū nati ex maſculo uenīūt. ut. l. fi. C. ð do. promi. l. dotē. ff. de colla. bo. fac. l. pronūciatio. §. familie. ff. de v. ſig. Si uero dicatur tibi ⁊ tue proli uenīunt illi tantū qui liberorū appellatione cōprehēdūt probatur per tex. in. l. officiales. C. ð epiſ. ⁊ cle. ⁊. l. diui conſtātini. §. fi. C. de na. libe. Quid ſi dicatur tibi ⁊ tuo generi tunc agnati ⁊ cognati cōprehēdunt ut. l. i. ſm expoſitionē glo. ff. de proba. Si uero tibi ⁊ tuis poſteris tūc in mā ſucceſſionis uenīūt etiaz nati ex femina. C. ð inſti. ⁊ ſubſti. l. generaliter. circa pn. C. de fideicōmi. l. cū acutiſſimi. aut i priuilegiis uel i aliis. ⁊ tūc tantū nati ex maſculis uenīūt in infinituz C. de iure imu. l. iiii. bene facit. C. de decur. l. neqz dorotheum. li. x. in glo. facit de penis ubicūqz. li. vi.

¶ Quid ſi tibi ⁊ tuo nomini aliquid conceditur tūc venīūt illi qui appellatione familie cōprehendūtur. ſm nō. in. glo. i. l. is qui cū plures. ff. de le. iii. facit. ff. de condi. ⁊ demon. l. illis libertis.

¶ Aliquid eſt in genere dupliciter. s. Tho. in. i. di. xxviii. ar. i.

¶ An genus aliquod poſſit reduci dupliciter. Idez in. ii. di. xl. ar. i.

¶ Genus poteſt dupliciter accipi. Idem in. ii. diſt. xxxiiii. ar. iii.

Gens Quot homines faciunt gentē. nō. Bar. in. l. i. in prin. ff. ui bo. rap.

¶ Si gens coadunata faciūt guaſtū aut damnū vn⁹ quiſqz tenetur de facto ſuo non alterius in foro cōſcientie ⁊ etiam in foro iudiciali ſi factū a quolibet p ſe poſſit diſcerni ⁊ diſtingui. de auxilio uero nō tenetur quis niſi q̄tūs tulit. ſed conſilium facilius obligat et latius euagatur. verba ſunt Inno. in. c. ſicut. de bōi. ſufficit aūt ſi unus plene ſatisfaciat ad hoc ut ceteri liberentur ſm eū ibi. ⁊ adde quod nō. glo. ordi. i. l. ii. §. ſi quis. ff. ui bono. rap.

¶ Ius gentium cū ipſa natura productum eſt. ff. de acqui. re. do. l. i. inſti. de iur. na. gen. et ciui. §. ius autem. i. di. ius autem.

¶ Quot ſunt genera gentiū nō. ff. de cap. ⁊ poſt li. re. i. hoſtes. in glo. predones. ⁊ ibi Bar. plene.

¶ Gens quandoqz ſumit̄ p gente tot⁹ mūdi. ut. ff. iuſti. ⁊ iur. l. i. §. fi. qñqz ſumitur p prouitia. ut. l. ex hoc iure. eo. ti. qñqz ſumitur pro hominum collectōe Bar. i. l. i. ff. de pba. ⁊ i. l. i. ff. ui bo. rap.

¶ Quatuor homines faciunt gentez ut dicit Bar. i dicta. l. i. Bal. dicit ꝙ pbabilius poſſet dici ꝙ decē quia gens ſignificat turbam. ar. l. pretor. ff. ui bo. rap. ff. de iniur. l. ſi plures.

¶ Quod dictum eſt ꝙ quatuor faciunt gentem itel ligitur de equitibus. nam de peditibus decem faciūt gentem ſicut populi. ita dicit Bar. in. l. pretor. ff. ui bo. rap. ⁊ in. l. fina. ff. de abige.

¶ Gens dicitur cognatō. ff. ð vbo. ſigni. l. pronūtiatio. Bal. i. l. i. §. fi. ff. de iuſti. ⁊ iur.

¶ Appellatione gentis comprehenduntur homies ſilueſtres. ut. ff. ð iuſti. ⁊ iur. l. omnes populi. iuncta glo. in ver. reguntur.

¶ Quot homies faciunt gētez quot populū. Bar. i. l. ſicut. ꝙ cuiuſqz vniuer. nomi. ⁊ i. l. ptor. in prin. ff. ui bono. rap.

¶ De ſignificato huius dictōnis gens. uide Bal. in l. i. ff. de iuſti. ⁊ iu. ubi dicit ꝙ gens dī q̄tuor mōis. uide ibi.

Genua Non debemus flectere genua orationibus diebus feſtiuis ⁊ dominicis. de cō ſe. di. iii. quoniam ſunt.

Gentilis Gentilitas Quia gētilis populus male poſſidebat terrā promiſſiōis. ideo diuino iudicio fuit eis ablata ⁊ data populo iudeoz. xxiii. q. vii. ſi de rebuſ.

¶ Clericus mortu⁹ in ludis gentiliū p̄uat̄ ſuffragiis eccleſie ñ tñ ſepultura. xxiii. q. viii. q̄cunqz clericus.

¶ An gentilibus ⁊ eorū auctoritatib⁹ poſſum⁹ nos iuuare ⁊ eorū libros pro nobis adducere. uide gl. que incipit. de quo Virgilius in. c. fozus. de v. ſig.

Germanus Germanus id eſt teutonicus q̄ uere ſunt germani id eſt nobiles ſm Jo. theo. gloſatorē antiquū qui hoc no. xxxiiii. di c. i. in glo. i. ⁊ no. Jo. an. i. c. uenerabilē. de elec.

¶ Germani dicuntur frater et ſoror conſanguinei ñ uterini. quia germen attribuit̄ patri generāti nō matri. ita dicit Bal. in. l. lege. C. de legi. here.

Gerundium An ⁊ quando gerundium notet conditionez. uide. ff. de acquir. here. l. ſi tu ex parte.

¶ De natura gerundii no. Bar. in. l. i. ff. de condi. inde. ⁊ in extrauag. ad reprimendā. i glo. ne ex eorū. no. etiam i rubrica de eden. ⁊ de in ius uocā. ⁊ melius per Bar. in ſalle. extrauag. ad reprimendā. in v. ab ſentria. ubi pulchre de natura gerundii.

¶ Gerundium poſitū in accuſatione uel inquiſitiōe reddit rem dubiam. unde ſi accuſatur titius ꝙ inſulta uit cōtra ſeyum lapidē proiiciendo cōtra eū nō potuerit de vulnere puniri ſed tātū de inſultu. uide. ff. depoſi. l. i. §. ſi quis argentū. et quid optetur gerundium. no. Bar. ff. de acqui. here. l. ſi tu ex parte. Bal. in. l falſus. C. de fur. Jo. an. in addi. Spe. ti. de libel. cōcep. §. iam nunc uidendum. in principio.

¶ Gerūdiū diſponit ⁊ reſoluitur i uerbū ubi nō poſſit ad aliud uerbū referri. glo. i auten. de no. eli. ſecundo nub. ſup ru. colk. i. Bal. in. l. i. C. ð bis q̄ uc. eta. Idē ergo eſt dicere inſultauit me proiciēdo qð inſultauit ⁊ proiecit. Jo. an. in prealle. §. iā nūc uidēduz.

¶ Gerundium ſignificat actionē ⁊ actum agendi et patiendi. Bar. in rubrica de eden.

¶ De gerundiis ⁊ ſupinis. uide quod no. Jo. mo. i c. i. in prin. de poſtu. prela. li. vi. ubi uide.

¶ Gerundia qualificant ⁊ determināt nō ſtant p ſe. no. ff. de pigno. l. ſi is. §. fi. ⁊. ff. depo. l. i. §. ſi q̄s argentū. v. forte. ff. de ui et ui armata. l. uim facit. ff. q̄ i frau. credi. l. i. §. i. ff. qð me. cā. l. ſi cū exceptōe. §. ſi quis de reſcriptis. ad audientiā. de elec. cū in cūctis. §. ſane. et. c. cū uintonien. et. c. per inquiſitionē. et. c in cauſis. de offi. cuſto. c. i.

Geſta Que dicantur geſta. uide Inno. in. c. i. ð procur. et i. l. geſta. C. de re iudi.

¶ Geſta faciunt fidē non ſolū in archiuis publicis ſz

UVA. BHSC. IyR_001

etiã i actis notariorũ. ita dicit Inno. i. c. i. de ꝓcur.
¶ Gesta post appellationem cassantur et que. uide ꝑ Innocen. in. c. dilecti. de appella. faciunt no. in. c. non solum. eo. ti. li. vi.
¶ Gesta per aliquẽ qui se asserit sindicus uniuersitatis. ita possunt per uniuersitatem rata haberi tanq̃ si uere fuisset sindicus. licet in constitutione sindici requiratur certa solẽnitas. Bal. in. l. si aũt. §. item si fundum. ff. de nego. gest. uide glo.
¶ Differentia est inter gesta ⁊ acta. quia acta iudici alia sunt gesta extraiudicialia. ff. de of. procur. cesa. l. i. Quandoq; tñ in lata significatione appellatõe acto zum ueniunt extraiudicialia. ff. de verbo. signifi. l. labeo. ii. glo. or. in. d. l. i.

Gestor Gerere An sit imputandum illi q̃ sic gerit aliena negocia sicut propria uide Bar. in. l. quotiens. ff. de solu.
¶ Per gestorem nõ queritur dñium nisi traditione secuta. Bar. in. l. qui mihi. ff. de dona.
¶ Gerens negocia alterius si circa illa aliquid expẽdit in dubio presumitur expendere de bonis illius cui negocia gerit. ita dicit Bar. i. l. nẽseni⁹. ff. ỽ neg. ges.
¶ An gestor teneatur etiam de neglectis. no. Bar. in. l. tutori. C. ỽ nego. gest. quid de omissis no. Ly. in. d. l. tutori. in. ii. oppo. ⁊ in. i. q. et ibi uide glo. q̃ incipit uoluntas.
¶ Modum reddendi rationem de gestis põit Bar. in. l. comperimus. C. de lustra. li. xi.
¶ An ⁊ quando gestor negociorũ teneatur de casu fortuito. no. ff. de neg. gest. l. si negocia. in glo. solut⁹. eo. ti. l. sed an ultro. in glo. cuentus.
¶ De quo tenetur negotiorũ gestor. no. ff. de nego. gest. l. iii. §. interdũ. in glo. exactissimam. adde nõ. in l. si negocia. eo. ti. uide ibi casus in quibus gestor tenẽtur de casu ⁊ de culpa. Quando tenetur si nõ gerit. no. ff. cõmo. l. in cõmodato. §. sicut i glo. pitura.
¶ Si gestor expendat plus q̃ sit mandatus an habeat actionem no. C. de nego. gest. l. fi. in glo. finẽ. ⁊ ibi Ly. in. i. ⁊. ii. q.
¶ An gerenti negocia alicuius solui possit. no. ff. de solu. l. filie. ⁊ ibi Bar.
¶ An ⁊ quas actiones gestor querat. nõ. Jo. an. in addi. Spe. ti. ỽ ꝓfes. §. nũc uidendũ. v. q̃d si ꝓfiteꝰ.
¶ Practica libellandi in actione negociorũ gestorus tam ex parte domini q̃ ex parte gerentis. colligiꝰ ex l. ii. ff. de neg. gest. de quo uide ibi Bar. procedit ẽi utriusq; libellus generalis uidelz. reddas mihi rõnẽ administrationis ⁊ reliqua consignes et si quid male gessisti restituas ex aduerso peto mihi q̃ reddaꝰ quod ex administratione mea tibi adest uel est affuturum. faciunt no. in. c. ii. de libel. oblati.
¶ Gestum nomine alterius si ad me spectat ratiha bitio non oritur actio negociorũ gestorũ quia nõ possum habere ratum non meo nomine gestum sed re ipsa bene possum et oritur actõ. Jta dz itelligi. l. iii. §. fi. ff. de neg. ges. facit. l. si pupilli. §. sz si ego. e. t. i gl.
¶ An ut gestor habeat actionem sufficiat utiliter gestum. uide in. l. i. §. sufficit. ff. de contra. iudi. tu. gl. et Bar. in. l. si pupilli. in prin. ff. de neg. gest. et eo. t. l. siue hereditaria. ubi glo. et Bar.
¶ An et quando ex cõtractu mutui facto gestori teneaꝰ dñs. glo. pe. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. i.
¶ Si gessi negocia nomine eius ad quẽ non ꝓtinent an teneatur is ad quem pertinent. no. in. d. l. si pupilli. §. si quis ita. ⁊. §. si titii. ubi uide glo.
¶ Amicitia carnalis seu naturalis puta inter patrẽ ⁊ filium impedit actionem negociorũ gestorũ secus i accidentali qualis est inter amicos. glo. in. d. l. si pupilli. §. sed si ego. adde no. in. l. is qui amicitia. eo. t. ⁊ i. l. officio. C. eo. ti.
¶ Si rem meã uendidisti tuo nomie ⁊ ego id ratum habeo quasi nomie meo gestũ non ꝓiudico sed si quasi tuo credens me posse repetere preciũ ago cõtra possidentem ⁊ si excipiatur replico. glo. i. d. §. sed si ego de quo dic ut in. l. mater. C. de rei uendi.
¶ Non meo nomine gestũ possũ habere ratũ in subsidium re pempta. ut dicto. §. sed si ego. eo. ti. l. fi. C. de his qui. a nõ dño manu. l. i. ff. si cer. pe. l. si eus seruum. By. in regula ratum. lib. vi. Bartho. in. l. põponius. ff. de neg. gest.
¶ Non meo nomine gestũ possum habere ratũ ad ꝓ iudicium meũ. ut. l. si fundus. §. i. ff. de pignori. ⁊. l. mater. C. de rei uen. sed nõ ad cõmodũ ut mihi q̃ratur actio. ut dicit Bart. in. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de nego. gest.
¶ Si quis gerit negocia cõtemplatione heredis cui alius sit heres quã ipse putat uiderur tamẽ heredis negociũ gestũ. glo. in. d. l. si pupilli. §. si titii.
¶ Septem modis dicit quis gerere negociũ alicui⁹ quorũ quatuor ponit glo. tres addit Bart. in. d. l. si pupilli. ⁊. l. que utiliter. §. titius. ⁊. l. põponius. ff. ỽ nego. gest. faciũt nõ. in. l. mater. C. de rei uendi.
¶ An si scio negociũ gestũ ⁊ taceo taciturnitaꝰ hẽat ꝓ ratihabitõe. uide Bar. in preal. l. põponius.
¶ Qualiter teneatur heres gestoris. uide nõ. in. l. tutori. C. de nego. gest. ubi glo. et doc. adde glo. in. l curatoris. C. eo. ti.
¶ An attendatur consuetudo patrũa. in gestione. dic ut no. in. l. si negocia. C. de negz. gest.
¶ Non imputatur gestori si sibi non soluit pecuniaz debitã ex gestione lz bñ iputeꝰ si sibi nõ soluit debitũ antiquũ ubi poterat. ff. de neg. gest. l. debitor.
¶ Quando et qualiter oriatur actio negociorus gestorũ. uide in. l. Põponius i negociis. ff. de neg. ges. ⁊ ibi glo. dicit q̃ non oritur gestori nisi in fine administrationis. uide glo. in. l. nam et seruius. §. qui negocia. eodem titulo.
¶ Ubi mandatũ est nullũ gestus pretextu talis mãdati producit actionem negociorum. gesto. ff. ỽ neg. gest. at qui natura. §. si libero.
¶ Debitum solutũ gestori in cuius dominio sit interim. uide in. l. si ego. ff. de nego. gest.
¶ Gestũ cã pietatis uel amicitie nõ parit actionẽ negociorũ gestorũ. uide in. l. ex duo. §. fi. ff. de neg. ges.
¶ Prohibitio impedit ortum actionis negociorum gestorum. ut. l. qui aliena. §. i. et. l. fi. ff. de nego. ges. ⁊ mandatum ad certos terminos restrictum uidetur prohibere ultra id geri. ut ibi nõ. in glo. in dicto. §. i. adde glo. cum tex. in. l. soluendo. ff. de nego. gest. gl. in. l. stichus. §. fi. ff. de solu. q̃ tenet Bar. in. l. si prote. ff. man. uide glo. in. l. fi. C. de nego. gest. et quod nõ. Bar. in. d. l. soluendo.
¶ An si agatur pro re indiuidua gerenti competat actõ negociorũ gesto. uide tex. in. d. l. q̃ negocia. §. fi.
¶ In dubio expendens pro gerendo negocia alteri⁹ uidetur habere animum repetendi. ut. l. nensenius.

UVA. BHSC. IyR_001

ff.de nego.gest.
¶ Casus in quibus gerens negocia non habet actõ nem.uide in.d.l.nensenius.in glo.fi.et ibi doc.Ly. ⁊ alii in.l.alimenta.C.de neg.gest.
¶ Sestor i dubio se obligans pro factis eius cui? ne gocia gerit uidetur se tanq̃ gestorem obligare licz eti am sit mater.ut dicta.l.nensenius.
¶ Sesta ex necessitate putatiua subiectioni dñice nõ impediunt actiones negociorũ gesto.ff.de nego.gest. l.nensenius.⁊.l.si liber homo eo.ti.
¶ Pater ex administratione bonorũ filii de q̃bus si bi non queritur usus tenetur actione negociorũ gest. l.litis.§.fi.ff.de neg.gest.
¶ Serens negociũ alicuius cõtemplatione procura toriscui mandatũ est ut gerat si mandatũ spectat ad dñm non re ipsa nec ipso gestu sed nuda uolũtate. qz sic mandauit non obligatur dñs sed solũ procurator ff.de nego.gest.l.mandasti.secus si spectarz ad domi nũ re ipsa.e.ti.l.itẽ si cũ putarz.⁊ ibi Bar.
¶ Si nomie tuo geris negociũ quod ad me spectat ratihabitione habeo contra te actionez negociorũ ge storum in subsidiũ uel saltez re empta uel prescripta et hoc quando habeo ex causa lucratiua.ff. de nego. gest.l.finali.
¶ Sesta per possessorem hereditatis ualent etiaz si contingat postea ab eo aduocari hereditas.ff. de mi no.l.in integrum.
¶ Datur actio negociorũ gestorũ si negociũ ad altũ spectat de presenti licet in spatio futuro euentu possit eẽ ad cõmodũ gerentis.ff.de usur.l.absente.
¶ Serens negocia aliena ut propria credens sua éẽ quia nullum sibi obligare uoluit nullam querit actio nem.ff.cõi.diui.l.in hoc iudicio.
¶ An ⁊ quando gerens negocia in ius quẽ putat al terius obliget illum cuius uere negocia sunt.uide ple ne in.l.ait pretor.ff.de neg.gest.
¶ An inquantũ pupill? i cuius negocia sũt gesta ob ligetur.nõ.in.l.si pupilli.i prin.ff.de neg.gest.
¶ Contractus gestus super re mea põt a me ratifi cari in subsidiũ non exũte soluendo eo qui alienauit si ex causa lucratiua facta est alienatio in aliũ per quod dicit Bar.q̃ si mutauí pecuniam patri pauperi q̃ ali mentauit filios nunc factos diuites illam pecuniam potero repetere ab eis.uide Bart.i.l.is solis.ff.de condi.inde.
¶ Mandatũ inutile non ipedit actionẽ negociorum gestorũ.uide in.l.quãq̃.ff.ad uell.
¶ Mandato limitato si aliquid ultra geritur etiam si nihil dicam non datur actio negociorũ gestorum.ff. man.l.proculus. Idem si prohibeo ne gerat.eo.ti.l. si uero non remunerandi.§.si passus.
¶ An inuito gestore possum assumere iudiciũ quod alius in se suscipit animo innouandi siue ꝓcurator si ue gestor.uide.ff.mandati.l.si mandato.ff.de nego. gest.l.libero.§.fi.⁊.l.soluendo eo.ti.
¶ Serens negocia pupilli mandato tutoris contra quem agat glo.in.l.q̃ pupilli.C.de nego.gest.
¶ An actio negociorũ gestorũ sit ciuilis uel ptoria. uide.C.de neg.gest.in.l.aduersus.⁊ ibi glo.
¶ An filius gerẽs negocia patris possit repetere qõ ipedit glo.⁊ Bar.⁊ Ly.in.l.si filius.C.õ neg. ges.
¶ Si mandato alicuius gero negociuz tertii contra quẽ agã. Ly.⁊ Bar.in.l.si mãdatũ.C.de neg.ges.
¶ An gerens negocia priuigni in dubio presumatur facere animo donandi. Ly.⁊ Bar.i.l.si paterno.C de nego.gest.
¶ Actio negociorũ gestoz est bone fidei.ut. l.tutori C.de nego.gest.et ibi no.
¶ Sestor tenetur a se exigere quãdo accessit omnia gesturus alias non.dicit glo.in.d.l.tutori.contrariũ dicit tex.in.l.duortio.ff.de neg.gest.
¶ Promittens nomine alieno in dubio magis uide tur facere tanq̃ gestor q̃ animo donandi.glo.in. l.fi. C.de dot.promis.in v.paternum.
¶ Si soluat quis pro inuito an habeat actionẽ nego ciorũ gestorum.uide Ly.in.l.fi.C.de nego.gest.uiõ etiam ibi ⁊ expendit plus q̃ sit mãdatũ an habeat ac tionem.de quo ibi glo.fi.⁊ Ly.
¶ An incipiens gerere ⁊ non prosequẽs teneat.uiõ in.l.ita aũt.§.gessisse.ff.õ admini.tu.facit.l.si stipu latus es opus.ff.de soluti.

Gladius. Gladius non est restituendus furen ti tempore furoris.xxii.q.ii. ne qs arbitretur.
¶ Ille dicitur assumere gladium qui sine legitia po testate arma accipit contra alium.xxiii.q.iiii.ille gla dium accipit.
¶ Ideo principes et iudices portant gladium ut pu niant scelera.xxiii.q.v.sunt quedam.
¶ Gladio spirituali uti debet ecclesia nõ materiali. xxxiii.q.ii.interfectores.et.c.inf hec.
¶ An gladius spiritualis et temporalis debeãt sibi inuicem auxiliari.no.glo.et doc.in.c.i.de offi.or.x. di.si in adiutorii.xcvi.di.cũ ad uerũ.i.l.epali.C.õ epis.audi.uide tex.de sen.ex.dilecto.li.vi.
¶ An ecclesia habeat utrũq̃ gladiũ.no.gl..xxiii.q. ii.inter hec.no.glo.xxiii.q.viii.c.i.plene de iudi. no uit.qui fil.sint legi.per uenerabilez.⁊.c.causã. Bar. i.l.i.ff.de requir.reis.quod est expedituz in extraua ganti Bonifacii.viii.que incipit unam sanctam. ad de quod dicam.j.sub dictione papa.
¶ Quod sit officium duorũ gladiorũ no.de ma. et obe.solite. Hosti.⁊ doc.in.c.per uenerabilem. v. ra tionibus.qui fi.sint legi.

Glans. Glandis appelletione omnis fruct? cõ tinetur.ff.de glan.legez.l.una.ff.de v. sig.l.qui uenenũ.§.glandis.

Gloria. Justi ministri non querunt gloriam suaz sed illius cuius sunt ministri. de conse. dist.iiii.si fuerit.
¶ An appetitus inanis glorie sit peccatuz mortale. uide.s.Tho.scda scde.q.cxxxii.ubi uiõ q̃ gloria po test dici uana tripliciter.
¶ Quando liceat tristari de gloria inimici. Idez se cunda scde.q.xxxv.ar.ii.⁊.clviii.ar.ii.

Glos. Glos est nomen grecũ ⁊ dicitur sopor ma riti.ff.de gradi.l.non facile.§.i.xxxv.q. v.c.ad sedem.⁊ ibi no.⁊ melius ea.cau.⁊.q.c. q̃ ãt

Glosa An glose faciant ius.dic q̃ non nisi ratio nem assignent.Archi.lxxi.di. hortamur etiam si sint glo.pape Inno.in.c.per tuas. de simo. Archi.xi.q.iii.nolite.lap.ple.allegatõe.xlviii.
¶ Non debet allegari glosa quãdiu inuenitur tex. ff de offi.presi.l.i.§.licet.Archi.xi.q.i.nolite timere Nam dictum glo.est probabile et non necessarium. ut no.glo.C.de legi.l.i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Oppinio glo. ceteris est preferenda. ut no. Jaco. butri. ⁊ alii in. l. i. C. qui pro sua iurisdictione.

¶ Quando aliquid prohibetur glosari intelligit̃ q̄ sicut probatum est ita simpliciter ad litterā exponat̃ ⁊ non fiant glose nisi per quas uerus sensus seu cōstructio gramaticalis ad litterarū intelligentiam exponatur non quilibet intellectus aliqualiter distorqueat̃. uł ad aliō trahatur q̄ littera ipsa sonat. ita dicit tex. in cle. exiuit. de v̄. sig. §. ii. v̄. sub coloze. uide v̄ba aurea. Bal. in auten. si qua mulier in fi. C. de sacrosā. eccle. que nota propter statuta que interdū dicunt q̄ testamenta non possunt glosari sicut est Venetiis.

¶ Glose inherendū ē sicut bononiensis inherent ad coratiū. Bal. in. l. precibus. C. ō impu. ⁊ ali. substi. in. vi. colump. et in. l. cum nō solum. §. necessitatem. C. de bo. q̄ liber.

¶ Quando glo. ponit plures opiones que dicatur in dubio eē opinio glo. uide glo. in. l. qui filium. §. sabinus. ff. ad trebellia. uide Bar. in autē. ex testamēto. C. de colla. Hosti. in. c. i. de priuilegiis.

¶ Adberendum est dicto glo. nō. Ly. in. l. i. C. de actio. et obli.

Golias Dauid pugnauit contra goliam et euz superauit. iii. q. iii. monomachiam.

Gradus Gradus querit casum qui ad summi loci fastigia pretermissis gradib⁹ vult ascēdere. xlviii. diebus.

¶ Gradum pristinū difficile est recupare post peccatum. l. di. quicunq; dignitatem.

¶ Gradibus quilibet debet ascendere non per saltū lxxvii. di. illud.

¶ Gradus maior apud deū non approbatur sed uitiatur melior. xxiii. q. iiii. sicut excellentiam.

¶ Non in sublimitate graduū sed in altitudine charitatis acquirit̃ regnū dei. ō renū. c. ad supplicatōez.

¶ Gradus sunt in omni uirtute et uicio. iō nemo repente fit summus. de pe. di. ii. econtrario.

¶ Gradus consanguinitatis diuersimode computatur. xxxv. q. v. ad sedem. et ibi no.

¶ Qualiter debent cūputari gradus affinitatis habetur. xxxv. q. v. ad sedem. ⁊. c. porro. ⁊. c. quod aūt ⁊. c. primo gradu. uide plene in. c. non debet. ⁊. c. fi. de consang. ⁊ affi. adde nō. C. de succes. edic. l. ii. in glo. fi. de testi. licet ex quadam. in glo. pe.

¶ An statutū faciens mentionem de gradibus affinitatis uel consanguinitatis intelligatur sm cōputationem iuris ciuilis uel canonici. no. glo. insti. ne gradi. §. hactenus. Bal. in. l. ii. C. de suc. edic. facit. xxxv q. v. ad sedem. ubi est glo. de hoc q̄ gradus cōputant̃ sm ius ciuile nisi aliud exprimat̃ in statuto do. Car. flo. in arboze affinitatis. in. x. q. Jo. an. i addi. Spe. ti. de succes. ab intesta. v̄. sed an filii. ⁊ in. §. sic potes in v̄. sed fuit alia questio de facto. nos etiam addimus qō pōit bar. i suo ꝓsilio. ix. qō icipit. an frēs ꝓsobrini

¶ Usq; ad quotū gradū quis dicitur cōiunctus uel proximus alicui. no. glo. de testa. requisisti. Bar. i. l. cum alienam. C. de lega. uide quod dixi supra sub dictione coniuncta persona.

¶ Qui sunt gradus diuina lege prohibiti. ⁊ in q̄bus possit uel non possit per ecclesiam dispensari. uide gl. ⁊ doc. de testi. spoli. litteras. de consang. ⁊ affi. de infidelibus. de diuoz. gaudemus.

¶ Gradus dicuntur ad similitudinem scbalaruz. ff. de gradi. l. iure consultus. §. gradus.

¶ Gradatim est ad honozes ascendēdū. ut. l. ut gradatim. ff. de mu. ⁊ bo. ff. de neg. gest. l. que utiliter. ⁊ de minozi ad maius est ascendendū. ut. l. ut gradati. ff. de mu. et bo. xciii. di. legimus. no. in. c. i. ⁊. c. ult. de transla. prela. in glo.

¶ Gradus est triplex. nō. lxxxvi. di. facientis.

¶ Secundū dignitatem graduū quis est honozād⁹. de ma. ⁊ obe. statuimus. in glo. i. ⁊ in acquisitis honozibus seruat̃ gradus prerogatiue. ut. ff. de al. scriben. l. i. C. de consul. l. i. ⁊. ii. lib. xii.

¶ Qualiter probentur gradus nō. de testi. quotiēs in glo. fi. ⁊. c. licet ex q̄dā. eo. ti. in gl. pe. uide Bar. ff. de aqua plu. ar. l. ii. §. idem labeo. ⁊ ibi glo. uide xxxv. q. v. parentele.

Gramatica An ignozantia gramatice priuet clericū. uide. xxxviii. di. sedulo. tex. in. c. fina. de eta. et quali.

¶ A clericis magis est expectanda bona conscia q̄ bona gramatica. xxxviii. di. sedulo.

¶ Episcopi non debent discere bonam gramaticam sed sacram scripturam. lxxxvi. di. in doctrina. et. c. multa. et quod ibi nō.

¶ An erroz in gramatica uitiet fozmā baptismi. uiō de conse. di. iiii. retulerunt. adde nō. in. c. i. ō baptis. ⁊ dixi supra sub dictione baptismus.

¶ Ex mala gramatica non uitiatur instrumentum. sed rescriptum sic. uid. Bar. in. l. plaucius. ff. ō au. ⁊ ar. le. ⁊ in. l. qui habebat. ff. ō ma. te. ubi dicitur q̄ falsa latinitas non uitiet libellū. de quo dic ut in. c. ad audientiam de rescrip. adde quod no. Bar. in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. Bal. in. l. eā quaz. ubi est mala gramatica. C. de fideicōmis. Item q̄ propter malam gramaticā non uitietur instrumentū. ui de in. l. impator. i. ⁊ ibi no. ff. de sta. ho. bona glo. in d. c. ad audientiam.

¶ Reprehēsibile ualde est prelato obmisso euāgelio uel scriptura sacra ppō gramaticā exponere. xxxvii. di. c. turbat.

¶ Indignum est uerba celesti oraculo restringi sub regulis gramatice seu Prisciani. xxxviii. di. indignū i. q. i. marchion.

¶ Si episcopi uel presbiteri cadant in errozem gramatice non sunt a scholasticis arguendi. quia pl⁹ sūt pensanda uicia mozū q̄ uerbozū. xxxviii. di. quāuis.

¶ Licet iire societatem pro docendo gramaticam. ut. ff. pro socio. l. duo societatem.

Gratia Gratia semper in tempoze antecedit litteras et bullas. ⁊ ideo bulle non sunt de esse substantiali gratie. Ita notat Jmocen. in. c. constituras. de rescrip.

¶ Gratia facta non ualet nisi dicatur non obstāte tali lege. ut. l. mancipia. C. de ser. fugi.

¶ Gratia facta per principem non requirit pro sui essentia scripturā. Unde si papa dicit pronūciam⁹ talem in episcopum statim quesitum est illi ius. dictum est Bal. in. l. humanum. C. de legi.

¶ Gratia si gratis non accipitur uel datur nō ē gratia. i. q. i. gratia. et. c. quicunq;.

¶ Gratia nō confertur a simoniacis. quia gratiaz nō habent. i. q. i. gratia. ⁊ tī tex. alibi dicit q̄ deus confert gratiam tam per bonos q̄ per malos. i. q. i. si fuerit. ⁊. c. ex catholica. ⁊. c. sic autem. ⁊. c. remissionē

UVA. BHSC. IyR_001

adde.xix.di.secundum.

¶ Gratia spiritus sancti semper manz in hominib9 iustis.sed non semper gratia miraculorum.de pe.di. ii.querendum.7.c.potest discursus.

¶ Cadens a gratia magis peccat q̄ fecit ante grati am.de pe.di.iiii.si refugientes.

¶ Nemo potest gratiam recipere nisi per penitentiā fuerit mundatus ab omnibus peccatis.de conse.dis. iiii.quomodo deus.

¶ Gratia peccata dimittit legē facit implere 7 alia multa bona opatur.de cōse.di.iiii.gratia.7.c.placu it.7.c.quisq̄s.Unde sine gratia nō possumus māda ta dei iplere.de conse.di.iiii.placuit ut quecūq̄.

¶ Gratia dei acquiritur uirtutibus non dignitatib9 xl.di.illud aūt.7.c.quelibet occulta.

¶ Gratia per peccatum perdita recupatur per peni tentiā.l.di.ponderet.et qñq̄ maioz postea concedit ea.di.c.fideliox.7.c.considerandū.

¶ Quādo alicui dicatur subtracta gratia sedis apo stolice.tex.est cum glo.et ibi notāt docto.de offi. oz. quod sedem.

¶ Admittentes aliquē ad aliquē actū de gratia pñt alias eū non admittere.no.de v̇.sig.abbate.x.q. iii. quia cognouimus.7.C.de serui.7 aqua.l.i.bōa gl. de postu.prela.c.bone.ii.Cautela tamē est ut admit tens protestetur q̄ de gratia admittit 7 tunc sibi non preiudicat iposterū.uide Inno.7 Jo.an.i.d.c.bone 7 de cā pos.7 ppria.c.cum ecclesia.

¶ Quotuplex est gratia dei.no.glo.7 ibi paulus in Cle.i.de magis.in v̇.cooperante.ad idem glo.in cle. i.§.uerū.in v̇.oibus de sū.tri.ubi p do.Lar.flo.uīō magistrū sen.li.ii.di.xxvii.7 ibi p scribentes.

¶ Gratia est principium cognoscendi omnem virtu tem.s.Tho.in.i.secūde.q.cix.ar.i.et i.ii.di. xxviii articulo.v.

¶ Gratia est principium diligendi deum super om nia.Idem in prelleg.q.ar.iii.et in.q.de quolibet. q.i.ar.viii.

¶ Gratia est necessaria ad dimittenda peccata.Idē in preal.q.cix.7 in preal.di.xxviii.ar.iii. et ad merē dum uitam eternam.Idem in.i.secunde.q.cviii.ar. ix.7.q.ciiii.ar.ii.7 in.iiii.di.xlix.ar.iii.7 in summa contra genti.li.iiii.q.xlvii.

¶ Preparatio ad gratiam nō potest esse sine gratia. Idem in.i.pte.q.cix.ar.vi.7.cxii.ar.ii.7.in.ii.dis. xcviii.ar.iiii.7 in.q.de quolibet.q.i.artvii.7 in.q.ō ueritate.q.xxviii.ar.xix.

¶ Gratia est necessaria ad non peccandū.Idem i.i. secūde.q.cix.ar.viii.7 in.ii.di.xxviii.ar.ii.7 in.q.ō ueritate.q.xxxiiii. ar.xii. 7.xiii. et ad surgendum a peccato.in dicta.q.cix.ar.vii.et in summa contra gē tiles.lib.i.q.clv.

¶ Gratia noua est necessaria in habente gratiam si ō bet bonum facere uel uitare peccatum.in prealle. q. cix.ar.ix.7 in.q.de quolibet.q.iiii.ar. vi. 7 in summa contra genti.li.iiii.q.clvii.

¶ Gratia spiritualis est necessaria ad perseuerāduz. Idem in.i.secūde.q.cix.ar.x.

¶ Gratia non cogit aliquem bene facere. Idem i sū ma contra genti.li.iii.q.xlviii.

¶ Gratia est aliquid creatum in anima.Idem.i.se cunde.q.cx.ar.i.7 in.ii.di.xxviii.ar.i.7 in.q.de ue ritate.q.xxviii.ar.i.7 dic q̄ gratia est qualitas aie p manens.non enim semper facit deus nouā gratiaz i d.q.cx.ar.ii.et in.ii.di.xxvi.ar.ii.7 in.q.de quoli bet.q.iiii.ar.vi.

¶ Gratia non ē idē q̄ virtus.i.d.q.cx.ar.iii.

¶ Gratia ē ps iusticie.Idē scōa scē.q.lxxx.ar.i.

¶ Gratia dei diuiditur in gratū faciētē 7 gratis da tam.Idem in.i.scōe di.cxi.ar.i.7 gratum faciens di uiditur in operantē 7 cooperantem.ubi ē.7 in.ii.di. xxvi.ar.v.7 in.q.de ueritate.q.xxvii.ar.v.7 in sum ma contra genti.li.iii.q.cl.7 in preuenientem 7 sub sequentem.Idem in.i.scōe.q.cxi.ar.iii.7 in.ii.dist. xxvi.ar.vi.Gratia aūt gratis data cōuenienter diui dit ab apostolo de quo p.s.Tho.i pal.q.cxi.ar.iiii

¶ Gratia gratum faciens est nobilioz gratia gratis data.Idem in.i.secunde.q.cx.ar.v.

¶ Gratia gratis data causat in nobis fidem spem 7 dilectionem.Idē in sūma cōtra genti.li.iii.q.cliii.

¶ Qualiter gratia differt a charitate.Idem in.q.ō ueritate.q.xxvii.ar.ii.

¶ Gratia est a solo deo.Idem.i.scōe.q.cxii.ar.i.7 est equalis in omnibus.ea.q.ar.iiii.

¶ Gratia requirit in recipiente aliquam dispositio nem preuenientē.Idē in pal.q.cxii.ar.ii.7.q.ix.ar vi.7 i.ii.di.xxviii.ar.iiii.nec tñ datur ex necessitate preparati.ut ea.q.cxii.ar.iii. 7 q̄ gratia latet haben tem.ea.q.ar.v.

¶ Potest quis mereri gratie augmentum.Idem.i scōe.q.cxiiii.ar.viii.7 i.ii.di.xxvii.ar.v.7 in summa contra genti.li.iii.q.cxlix.

¶ Gratia una gratū faciens est in uno homine 7 nō multe.Idē in.q.de ueritate.q.xxvii.ar.v.

¶ Gratia amissa pōt recuperari.Idē in sūma cōtra genti.li.iii.q.clviii.7 quare aliquibus peccatoribus datur 7 aliquibus nō.uide in.d.li.iii.q.cl.

¶ Gratia capitis est idē q̄ gratia habitualis.Idē in iii.parte.q.viii.ar.v.7 in.iii.di.xiii.ar.vi.7 in.q.ō ueritate.q.xxviii.ar.v.

¶ Qualiter plenitudo gratie fuit in christo. dic ut dicā.j.sub dictione christus.

¶ Gratia habitualis sequitur unionē. Idez in.iii.p te.q.vii.ar.xii.7 in.iii.di.xiii.ar.vi.7 in.q. de ueri tate.q.xxviii.ar.v.7.q.xxix.ar.ii.

¶ Quando gratie plenitudo accipiatur in sanctis. uide in.iii.parte.q.xxxvii.ar.v.

¶ Gratia unionis non est idē q̄ gratia capitis.Idē in.iii.parte.q.viii.ar.v.7 in.iii.di.xiii.ar.vi.

¶ An gratia pape scripta uel non scripta sed nō bul lata expiret per mortem pape.uide Jo. an.in regula priuilegium li.vi.

¶ An habens gratiam cū beneficio acceptandi pos sit constituere laicum procuratorem ad acceptanduz no.Jo.an.in regula qō alicui.li.vi.

¶ An habens gratiam ad aliquod beneficiū si alias consequatur incōpatibile cū cōprehenso in gratia per dit gratiam.dic q̄ sic.casus ē i cle.gratie.de rescrip. et ibi de hoc.

¶ An habens gratiam si nō acceptauit prebendam sibi debitam.j.tempus possit illā nondū alteri colla tam etiam post tēpus petere.glo.in cle.i.de concess. preben.paulus.in cle.fi.de preben. glo. 7 Lapus in c.si clericus.de preben.li.vi.Archidia.in.c.duduz. co.ti.7 libro glo.7 paulus de concess.preben.cle.i.in v̇.impetrati.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Secretum appositū in litteris gratie expectatiue habet locū si impetrās uoluerit uti illis. Juno. in. c. i. de concess. preben. li. vi. in fi. glo. magne. do. Anto. in repeti. c. i. de concess. preben.

¶ An ex sola beneficii acceptatione iudicatur cōsūptio gratie expectatiue si aliter non probibetur collatio. glo. ⁊ ibi Jo. an. in. c. cū in multis. de rescrip. li. vi. glo. in. c. i. ⁊ in. c. ne captande. de concess. prebē. li. vi. ubi uide.

¶ An mensis datus ad acceptandū in gratiam acceptantis currat de omnibus simul expectantibus an singulis pro omnibus unus requiratur. uide doc. in cle. cum ei quē. de concess. preben. Jo. an. i addi. spe. eo. ti. super rubrica.

¶ Is qui impetrauit gratiam ad proximū uacaturꝝ contra quem agere debeat si illud sit alteri collatū. ui de Jo. an. in. c. dilectus. ii. de preben.

¶ An acceptatio beneficii facta per babentem gratiam expectatiuā in absentia executorū afficiat manus ordinarii uel alterius executoris. no. paulus in cle. i. de concess. preben. in ỽ. presenti. Jo. an. in addi. spe. eo. ti. super rubrica.

¶ Gratia ipetrata cum motu proprio ⁊ cū clausula non absente ⁊c. facit impetrantē preferri alteri simpliciter impetranti. Lap. in. c. quānis. ⁊. c. sequen. ỽ rescrip. li. vi. ⁊ in. c. si propter tua debita. eo. li. ⁊ de p̄ben. ei cui. li. vi.

¶ Quid sit gratia. habetur. i. q. i. gratia. de capel. mo. in. c. i. li. vi.

¶ Gratiam potest in quibusdam facere iudex parti C. quō ⁊ quādo iudex. l. i. ff. de iudi. l. non quicqd. de offi. dele. consuluit. de re iudi. cū eterni. li. vi. hoc intellige uerum in arbitrariis et sine alteri preiudicio ut in. d. c. consuluit.

¶ An ⁊ quando denegans gratiā dicatur facere iusticiam. uide. ff. de aqua quotidia. et estiua. l. i. §. fiñ. l. di. ut constitueretur.

¶ Gratia dei iustificans est p̄ Jesum xp̄m dominuꝝ nostrum. ad Romanos. vii. ad Titum tertio. de cons. di. iiii. placuit. et. c. quisquis.

¶ An per gratiam expectatiuam impediatur p̄sue tudo optandi que est in ecclesia uel magis prevaleat consuetudo. tex. est ibi plene no. in. c. fina. de consue. lib. vi. ubi uide.

¶ Qui gratie aduersarii sui se cōmittit non per hoc uidetur renunciare iuri suo. de renuncia. ueniens. et ibi plene no. de hoc.

¶ An gratia expiret morte concedentis. no. Jo. an. de elec. cū ex eo. sup glo. nō q̄ li. vi.

¶ Qui gratiam allegat debet illā probare. de elec. i causis. sup glo. pe. de scisma. c. ii. de nisti. cū uenissēt de priuile. cum persone. li. vi.

¶ Gratia facta per papam non reuocatur p̄ inferiorem. de preben. si is cui. li. vi. de concess. preben. cōstitutus. secundum Inno.

¶ Gratia papalis expirat si executor datus pronuntiat se non esse executorem. et a tali sententia non appellatur. au. de preben. dilectus.

¶ Quod ex gratia fit non debet ad necessitatem deduci. ff. de offi. proconsu. l. solet. §. fina. de concess. p̄ben. constitutus. ſm Hosti.

¶ Qui maiorem gratiam ab aliquo accipit magis est ei obligatus. ff. ad sill. l. si quis in graui. ff. como. l. si ut certo. §. nūc uidēdū. C. ỽ epis ⁊ cle. l. p̄sbyteri

¶ Gratia est subrepticia ubi tacitū est de etate de rescrip. si proponente. ⁊ ibi nō.

¶ Noli negligere gratiam dei que in te est. que data est tibi per prophetiam cum impositione manuuꝝ p̄sbyteri. primo ad Thimotheum. iiii. xciiii. di. legim? xcv. di. ecce.

¶ Gratia nō dicitur subrepticia ex eo q̄ in ea nō fit mentio de collatione facta ignoranti. tex. ⁊ quod ibi no. de rescrip. gratia. li. vi.

¶ Longe aliud est fieri quid ex gratia ⁊ fieri ex iusticia. l. fi. C. de sen. pas. uide Ange. in. l. gallus. §. et quid si tantū. ff. de liber. et postu. Adde q̄ aliud est gratiam facere aliud gratiose facere, ſm Inno. in. c. solet. de sen. ex. li. vi.

¶ An gratia pape possit probari p̄ testes. uide P̄e. et Ly. in. l. si qua per colūpniā. C. de epis. ⁊ cleri. de hoc uide Archidi. ⁊ Jo. an. i proemio. vi. ubi late disputant. uide Bal. in. d. l. si qua. ubi late distiguit inē gratiā pape ⁊ inferiorū. ⁊ i. l. hūanū. i fi. C. de legi.

Gratis datum Gratis oblatum pro consecratione ecclesie episcopus p̄ōt recipere seu nihil p̄ōt exigere. i. q. ii. placuit. Idē in ordinatione clericorū. i. q. ii. sicut episcopus. Idez pro sepultura. xiii. q. ii. questa est nobis.

¶ Multa licent gratis que non licent ex precio. ff. ỽ bis qui. no. infa. l. furti. §. pactus. in glo. fi. ff. de postu. l. i. §. deniq;. in glo. uirtutis. i. q. i. gratia. et. c. baptizandis.

¶ Qui debet actum gratis facere si pecuniam recipit turpiter recipit. ff. de condi. ob tur. causam. l. ii. ⁊. l. fi. de simo. per totum.

¶ Duo sunt contractus qui de sui natura sunt gratuiti. s. mutuum et commodatum. no. insti. qui. modo. re. obli. §. commodata.

¶ Que gratis fiunt non sunt ad necessitatem trahēda. ff. de offi. proconsu. l. solet. §. fina. dixi supra sub dictione gratia.

¶ Quedam sunt gratis facienda ratione rerū ⁊ personarum que alias non fierent. in auten. de man. p̄i. §. sit tibi. in glo. gratis. colla. iii.

¶ Qui gratis accipit gratis etiam debet dare. c. ii. de magis.

Gratus Gratus dicitur quilibet qui non est ingratus. ff. de pe. l. mozis. C. ỽ testi. l. seruos. et. C. ỽ iofficio. testa. l. omnimodo. ⁊ qỽ ibi nō.

¶ Gratitudo est ỽtus specialis. s. Tho. scōa scē. q. cvi. ar. i. ⁊ debetur omni benefacienti nobis. ibidem ar. iii. non tamen debet statim exhiberi. ibidē. ar. iiii. et debet attendi secundum effectum benefacientis. ubi supra. ar. v.

Gratificacio An ⁊ quando habeat locum gratificatio. dic quando dubium est quis est potior in iure super quo est contentio ut. ff. ad sill. l. si quis in graui. §. si cū omnes. ⁊. C. de lega. l. fi. de elec. ecclesia. glo. ⁊ Archidi. in. c. duobus. de rescrip. li. vi. in glo. concurrant. ỽ iurepatro. cum aūt. in glo. ii. no. in cle. plures. de iurepatro. ad de. ff. loca. l. in naue. in glo. penul.

¶ Gratificare potest iudex ratione amicitie per. c. nisi. de offi. le. ⁊ quod ibi no. de elec. uenerabilē. i gl. fauere. quod tamen limita per ea que dixi supra sub dictione gratia. ubi uide de hoc.

UVA. BHSC. IyR_001

Grauis Grauatus Grauamē

Grauatus ꝓpꝛiis peccatis aliena iudicare nō pōt iii. q. vii. in grauibus.

¶ Grauatus a teſtatoꝛe edificare eccleſiam vſq; ad certū tēpus ſi fuerit ipeditus nō currit ei tēpus . nec admittit legatū. glo. in. l. nemo. C. de epiſ. ⁊ cle.

¶ Grauatus de reſtituendo hereditatē titio pōt filium ſuū captū ab hoſtibus redimere de bonis hereditariis ſi non hꝫ alia bona. glo. que nō ē alibi. xii. q. ii latoꝛ. de quo dicam. ĵ. ſub dictione reſtitutio.

¶ Grauatus ſimpliciter de reſtituenda hereditate uidetur grauatus poſt moꝛtē. tex. eſt nōbilis in. l. ſi legatarius. §. fina. ff. de leg. iii.

¶ Grauatus de recipiendo aliquem in coheredem uidetur grauatus ut illi hereditatē reſtituat uel ꝓtez hereditatis. tex. in. l. pater. §. fi. ff. de leg. iii.

¶ Qui grauatur in uno debet in alio releuari. glo. i l. cū qui. ff. de iureiuran. tex. in. l. i. in fi. C. de his q̄ ante aper. tab. ⁊ in. l. fi. C. ō inſti. ⁊ ſubſti. ſub cōdi. fac. ⁊. l. qui libertinus. ff. de op. liber. ff. de biſ q̄ nō. infa. l. quid ergo. no. de parro. c. i. Ly. in. l. ⁊ ſi ſeuerioꝛ. C. ex qui. cau. infa. irroga.

¶ De illa clauſula que ſolet poni in monitionibuſ ſi ſenſerit ſe grauatum ⁊c̄. uide Bal. in. l. de pupillo. § meminiſſe. ff. de no. ope. nuncia.

¶ Quid ipoꝛtet uerbū grauius nō. de iniuri. c. i. li. vi. ubi Jo. an. in nouella.

¶ Graue peccatum id eſt moꝛtale. ō accu. c. cū opō teat. unde grauiter peccat id eſt moꝛtaliter peccat. ō cle. excom. miniſt. ſi celebꝛat. ⁊ ibi no.

¶ Que dicantur graues ꝑſone nō. glo. in. c. licet ex quadam. de teſti.

¶ Que dicantur grauia negocia. no. docto. in. c. ad hec. de offi. archidia.

¶ Que dicantur graues inimicitie. no. gl. de accu, cum opoꝛteat.

¶ Que dicatur cauſa grauis. doc. de pꝛocur. quere lam. ubi etiam glo. ⁊ doc. in. c. ſi pꝛo debilitate. ō of. deleg. facit. c. fi. §. is cui. eo. ti. glo. v. q. iii. ſi egrotāſ Hoſti. ⁊ Jo. an. de cri. fal. c. fi. glo. ⁊ doc. in cle. non pōt. de pꝛocur. ⁊ ibi uide do. car. flo. in. xi. q.

¶ Quando aliqui ſunt grauati a teſtatoꝛe per nomina ꝓpꝛia uel appellatiua ſeu per nomen familie q̄d iuris. Bar. in. l. ſi ſeruus cōis ita. ff. de ſtipu . ſeruo. Bal. in. l. ſi ſic. ff. deĺ. i. facit. l. lucius. § . meuia. ff. ad trebel.

¶ Grauamen iniunctum adminiſtratoꝛi uidetur in iūctum dominio. tex. in. l. etiam. C. de fideicōmiſ.

¶ Grauamen eſt pꝛocedere iniuſte contra aliquē . de accu. cum dilectus. ⁊ ibi no.

¶ Quādiu durat grauamen pōt quis appellare licꝫ lapſi ſunt decem dies poſt illatum pꝛimū grauamen. de reſcrip. dilectus. ii. ponit Jo. an . in addi . Spec. ti. de appel. §. reſtat uidere. v. ⁊ nō.

¶ Grauius. i. cōius. l. di. quia tua. i. q. iii. peruenit ibi grauius eſt dare conſanguineis ⁊c̄.

¶ An poſſit quis magis grauari q̄ ſit onerat⁹. nō. ff. de leg. ii. l. imperatoꝛ. §. cū quidam in glo. offerat et ibi Bartho.

¶ Quot modis poſſit grauari peccatoꝛ. s. Tho. ut dicam. ĵ. ſub dictione peccatum.

Graſſatoꝛes

Qui dicantur graſſatoꝛeſ no. ff. de pe. l. aut facta. §. qualitatem. in glo. graſſaturis.

Grecus

An grec⁹ poſſit pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines ſine licentia uxoꝛis ſue. doct. in. c. cū olim. de cler. cōiuga. gl. q̄ ñ. xxxii. diſti . qm̄.

¶ Quare greci dicuntur ſciſmatici. no. Jnnocē . de ſciſma. c. i. dicam. ĵ. ſub dictione ſciſma.

¶ De diſcoꝛdia grecoꝛuꝫ ſuper continentia clericoꝛū. uide tex. de cle. coniuga. cū olim. xxxi. di. uicena . ⁊. c. ſe. ⁊. c. aliter. ubi glo.

¶ An imperatoꝛ greꝯoꝛū ſit ueruſ imperatoꝛ glo. q̄ non. de ma. ⁊ obe. c. ſolite . adde quod dicam. ĵ. ſub dictione imperatoꝛ.

¶ Qualiter et quando eccleſia tranſtulit imperium a grecis ad germanos. no. de elec. uenerabilem. glo. vii. q. i. in apibus.

¶ Greci a nobis diſſentiunt in collatione oꝛdinum. de tempo. oꝛdi. cum ſecundum. et. c. q̄ tranſlationē. et quod ibi no.

¶ Greci differunt a nobis. quia non vngunt capita conſecrandoꝛū in epiſcopos. iuxta nō. de ſacra vncti. c. i. in glo. i. ⁊ in. c. quanto. de conſue.

¶ Greci conficiunt coꝛpus chriſti in fermento . nos aūt in azimo. uide de cele. miſſa. c. fi. glo. de conſecr. diſ. ii. in ſacramento. s. Tho. ſcda ſcē. q. lxxiiii. ar. iiii. glo. de conſec. di. ii. ſcriptura. que dicit ueriſimile eē dominum noſtrum confeciſſe in azimis ſecūduꝫ ritum iudeoꝛum.

¶ De grecis uide bonum tex. in. c. fi. de baptiſ. ubi pꝛobatur q̄ de iure ſubſunt romane eccleſie. ad idem xxiiii. q. i. rogamus. de ſum. tri. c. ii. de homi. pꝛo humani. li. vi. in autē. de eccle. titu. in pꝛincipio. ubi cō funduntur greci nolētes ſubeſſe pape. ⁊ . C . de ſum, tri. l. fina. qui tex eſt greci impatoꝛis. adde bonā glo. xi. q. i. magnū. adde. ii. q. vi. ad romanā. xxii. diſ. de conſtantinopolitano. ⁊. c. ſe. ⁊. c. renouantes.

¶ De erroꝛe greꝯoꝛū circa pꝛoceſſionem ſpiritus ſācti. no. de ſū. tri. c. i. li. vi. in glo . ⁊ per Jo. an. in nouella. de conſe. di. v. c. pe. ⁊ fi. ubi tex. concilii cōtra grecos. ⁊ ibi uide glo. ⁊ in. c. firmiter. de ſum. tri. et in. l. ii. C. eo. ⁊ ibi glo. uide magiſtrū ſniarum libꝛo. i di. xi. ⁊. xii. ubi auctoꝛitatibus ꝓfundit eos.

¶ Greci differunt a nobis quia non credūt locū purgatoꝛii. ⁊ ſic tollunt effectum ſuffragioꝛū eccleſie contra determinationem concilii babilonieñ. de quo ō cō ſe. c. uiſum ꝓterea. glo. ⁊ doc. de celebꝛatione miſſaꝝ cū marthe. in fi. xiii. q. ii. tempus. ⁊. c. nō extimem⁹. ⁊ in. c. in pꝛeſenti. ⁊ in. c. pꝛo obeuntibus. ⁊. c. aie de functoꝛū. de quo per magiſtrū ſententiarū. li. iiii. diſt. xlv. ⁊ ibi uide. s. Tho. in. ii. q. ar. ii.

¶ Greci differunt a nobis in foꝛma baptiſmi. Jnn. ⁊ doc. de bap. c. i. ⁊. c. fi.

¶ Greci a nobis baptizatos rebaptizant. Jtez lauāt altaria quaſi polluta in quib⁹ celebꝛauerūt latini quoꝝ utrūq; dampnatur. ut no. in. c. fi. de bap.

¶ Qualiter admittendi ſunt greci uolentes redire ad unitatem eccleſie. uide in pꝛeal. c. fi.

¶ An greci obligentur pꝛecepto annue confeſſionis de quo in. c. omnis utriuſq;. de pe. ⁊ remiſ. glo. dicit non. de pe. di. v. in ſumma. alias tenui cōtrariū. quia ille canon eſt fundatus in. l. diuina. de quo feci mꝛas allegationes tempoꝛe quo ad pꝛeſentiaz, ſ. domini no

UVA. BHSC. IyR_001

ſtri Eugenii pape quarti natione Veneti: uenerunt impator ⁊ patriarcha cõſtantinopolitanus ſubmittẽ tes ſe obediẽtie ſue ſanctitati ⁊ ſancte romane eccleſie ⁊ fidem catholicam unã nobiſcũ cognoſcẽtes i q̃ de⁹ oipotens det illis perſeuerare imperpetuũ.

¶ Greci non cõſecrant eccleſias uel altaria ſicut noſ glo. de conſe. di. i. eccleſias arrianorũ. facit quod no. de ſacra vnc. c. i. de conſe. di. iiii. ab antiqua.

¶ Greci epiſcopi nõ conficiunt omni anno nouum criſma in die cene. quos reprehendit fabianus papa de conſe. di. iii. litteris noſtris.

¶ Alliam differentiam inter eccleſiam grecorũ ⁊ no ſtram. uide per nõ. in glo. i. q. i. uentus eſt.

¶ Contra prefatos errores grecorũ ⁊ alios hic ob miſſas. uide plene. s. Tho. in libro ſuo quẽ ſepe uidi mus tempore predicte unionis qui intitulatur cõtra errores grecorũ.

¶ Grecus in minoribus ordinibus poteſt contrahe re matrimoniũ et uti eo poſtea ordinato ad ſacros. ô cle. conjuga. cum olim. ⁊ ibi no.

Gremium Quis dicatur eſſe de gremio ali cuius eccleſie. no. glo. de teſta. req ſiſti. in glo. quanta eſt. ⁊ doc. de electi. cũ in iure.

¶ Contra ius eſt ut qui non ẽ de gremio alicuius ec cleſie ⁊ interſit electioni ipſius uacantis. uide ô elec. c. i. uide de cã poſſeſ. ⁊ proprie. c. cum eccleſia. ⁊ qõ ibi nota.

¶ Eccleſia nõ claudit gremiũ redeũtibus. C. ô ſũ. tri. l. fi. xxiii. q. iiii. duo iſta. ⁊ de here. ſuper eo.

¶ De iſto uerbo gremium. uide de electi. cuz in iure ⁊ ibi habes remiſſiones.

Gregorius Opera beati gregorii ſunt per eccleſiam approbata. xv. diſt. ſã cta. cum ſimilibus.

Grex In quo differunt grex ⁊ armentũ. no. glo. in cle. i. de decimis. Bar. in. l. militaris. C. de ueſte mili. li. xii. glo. in dicta cle. i. dicit q̃ arm̃ tum eſt magnorum. grex porcorũ animaliũ.

¶ Quot animalia faciunt gregem. no. in. l. oues. ff. de abige. glo. x. q. i. c. i. ⁊ ô elec. c. i. ubi dicitur q̃ de cem faciunt gregem. ff. de rei uendi. l. i. ⁊. ii. ⁊. iii. de elec. licet canon. §. is etiam. li. vi. adde glo. in. c. i. ô deci. li. vi. ſuper uerbo gregibus.

¶ Quid ſit grex. no. inſti. de re. di. §. ſed ſi gregis. Bar. in. l. fi. ff. de abige. ⁊ in. l. fi. C. de ueſte mili. li bro. xii. in glo. gregatis.

¶ Grege ouium legato cõprehenduntur agni ⁊ grex caprarũ arietes. ff. de lega. iii. l. ſeruis legatis.

Groſſus Groſſum Que dicantur groſ ſa animalia. uiô bar. in. l. oues. ff. de abige.

¶ Groſſa uerba ſunt groſſo modo intelligenda. no. i l. i. C. de ſer. fu. in glo. neq̃.

Gubernare Guberno Hoc uerbus in ſe cõprehẽ dit iuriſdictionem ⁊ actũ iuriſdictionis. tex. eſt in. l. ii. in prin. ff. de ori. iuris.

¶ De hoc uerbo uide in. l. fi. C. de iuriſdic. om. iu. ⁊ in. l. omnes. C. de his qui ue. eta. impe.

¶ Hic mundus gubernatur a deo. s. Tho. in. i. p. q. ciii. ar. i. ⁊ in ſũma cõ genti. li. ii. q. lxiii.

¶ Gubernatio mundi habet finem extra mundum. Idem in pal. q. ciii. ar. ii.

¶ Gubernatio mundi eſt ab uno. ubi ſ̃ ar. iii.

¶ Gubernator mundi omnia gubernat. Idem in p̃ al. q. ciii. ar. vi. et in ſumma contra gẽti. li. iii. q. lxvi. lxvii. lxviii.

¶ Gubernationis mũdi ſũt plures effect⁹. s. Tho. in. i. p. q. ciiii. ar. iiii.

¶ Gubernat deus inferiora per ſuperiora. Idẽ in p̃ alle. q. ciii. ar. ix. ⁊ in ſumma prealleg. li. iii. q. lxxvii. uſq; ad. lxxxiii.

Gula Guloſus Vicium gule incepit poſt diluuium. xxxv. diſtincti. ab exordio.

¶ Ignominioſũ eſt clericis intendere gule. xxxv. di. eccleſie.

¶ Gule uicium non attenditur circa cibũ ſed penes inordinatum appetitum. xli. di. quiſquis.

¶ Al gule uitio maxime diebus feſtiuis eſt abſtinen dum. xliii. di. comeſſationes.

¶ Vitium gule quinq; modis nos temptat. de con ſe. di. v. quinq; nos modis. ⁊ multa mala in nobis fa cit ea. di. nihil. quẽ tex. no. quia uidet probare q̃ viti um gule ſit minus malum q̃ imoderata abſtinentia.

¶ Vitium gule morbos grauat. de conſe. di. v. nihil et. c. ne tales.

¶ An uitium gule ſit peccatum mortale. uide ſãctũ Tho. ſcõa ſcõe. q. clxviii. ubi etiam uide quot ſũt ſpe cies gule. de quo etiam uide per beatũ gregoriuz lib. xxx. moralium. ⁊ ſolet dici q̃ quinq; ſunt ſpẽs. Vnde verſus. Præ. propere. laute. nimis. ardẽter. ſtudioſe. Adde quod ſcribit. s. Tho. in. q. ô malo. q. xiii. ar. i. ⁊. ii. non tamen ẽ maximũ peccatorũ. ut ibi. ar. iii. ⁊. iiii. Eſt aũt uitium capitale. ut idem dicit in pall. q. clviii. ar. v. ⁊ ſub ſe multas hz filias. ubi ſ̃ ar. vi. eius aũt ſpecies uide per eundem in pal. q. ar. iiii. ⁊ i q. de malo. q. xiii. ar. iii.

¶ Ex gula oritur hebetudo. s. Tho. ſcõa ſecũde. q xv. arti. ii.

Guſtare Aliud eſt guſtare aliud cõmedere. ut hẽtur. xxx. di. c. ulti. Item aliud ẽ gu ſtare aliud manducare. Primũ ad omnia animalia p tinet. Secundũ proprie ad homies. ⁊ eſt manducare quaſi manũ ad os ducere. uide archi. de conſe. diſt. v carnem. xxx. di. c. fi. xxiiii. q. i. nõ afferamus.

Gualdana Gualdana regis non facit ſuũ qõ lucratur. glo. in. l. iubemus. C. ô ſacroſanc. eccle. no. in. l. neminem. eo. titu.

Guarenticia An inſtrumentũ guarenticie ñ liquide habeat executionez pa ratam. uide no. in. l. i. ff. de edẽ. ⁊ in. l. prouide. §. fi. ff. ad. l. acqui. ⁊ ibi Bar.

¶ Quid ſit guarenticia. uide Bar. in. l. eſt qui. ff. ô iureiur. do. Pau. de caſt. ponit in. l. fi. C. de edic. di ui. adri. tol. ubi ponit quid ſit guarenticia ⁊ vñ dicat

¶ Inſtrumenta guarenticia poſſũt ubiq; exequi vbi ſubiectus eſt iuriſdictioni obligatus. Bartho. in. l. a diuo pio. §. i. ff. de re iudi.

¶ Confeſſio facta in inſtrumẽto guarenticiato cẽſet iudicialis ſm Bar. in. l. non fatetur. ff. de pbes.

¶ Inſtrumenta guarenticie non ſolum in re ſed etiã in extimatione loco rei ſubrogata habent patam exe qutionem. habetur in. l. iii. ff. de confeſ. p Bal. uide in. l. i. §. ſed ⁊ ſi lege. ff. de biſ q̃ i teſtamen. delen.

¶ Inſtrumenta guarenticia habent patam exequtõ

UVA. BHSC. IyR_001

nem sicut sententie ⁊ si ex eis petitur factum succedit obligatio ad interesse. uide. ff. de edē. l. i. ⁊ ibi Bar.

¶ Omne pactum coram iudice dicitur confessatum ⁊ guarenticiatū ut habeat exequtionem paratā sicut sententia. ut. ff. de pac. l. tale pactū. § . q̄ puocauit.

¶ Instrumentū guarenticie habet uiz sentētie ita dicit Bar. ⁊ post rem. ff. ō trāsac. Ly. in. l. certum. C fami. hercis.

¶ Instrumentū iuratum habet exequtionem sicut sētentia. Bar. in. l. i. ff. de iureiuran.

¶ An instrumentum guarenticie possit habere exequtionem ꝓpter moram. uide in. l. iii. § . in hac. ff. cōmo. ⁊ quod ibi no. Bar.

¶ An instrumentū guarenticie que habet uim cōfessionis etiam habet uim lit. contes. adeo q̄ obligatus dicatur esse in mora. Bartho. q̄ non. ff. de iureiurā. l. eum qui.

¶ Si statutum dicit q̄ instrumentū nihil possit opponi intelligitur de oppositōe icompassibili cuz istrumento non de cōpassibili. ut dicta. l. euz qui. § . si mulier. ff. de leg. ii. ⁊. l. meuio. § . a me. et ibi Bal . uide glo. in. c. cum dilecti. de accu. ⁊ in. l. eum qui. § . si iuraruero. ff. de iureiuran.

¶ Si per statutum contra instrumentuz guarētie repellantur exequtiones an repellantur modificātes exequtionem. uide Bar. i. l. si filiussa. ff. qō cū eo.

¶ Quod colligitur ex mente ultra uim uerbozū nō dicitur expressum. quod no. ꝓ ministris guarēticiis que habent exequtionem tantum in expreße comprehensis. uerba sunt Baldi in. l. non dubium. C . de legi. quod no.

¶ Confessio facta in instrumento guarenticie pōt reuocari post preceptum notarii ex erroze. uide Bar in. l. erroz. C. de iur. ⁊ fac. igno.

¶ Non ualet transactio super instrumentis guarēti tie nisi de earum ualiditate reuocem⁹ in dubiū. C. ō transac. l. si cā cognita. ubi uide.

¶ Argumentum q̄ instrumentū guarenticie non hz exequtionem ex ficta confessione anteq̄ ꝓnūrietur super eo. tex. in. l. ii. § . q̄ si actoz. C. de iura. cal. e. ti. in. l. eius qui delatorē. ff. de iure fis.

¶ Licet contra instrumentum guarenticie nihil possit opponi poterit tamen opponi defectus potestatis ut quia est factū a non babente potestatē. ⁊ tale nō est instrumentum. no. in. l. a nullo. C. ō feriis.

¶ Ubi contra instrumentatum guarenticie possit opponi exceptio simulationis non poterit opponi exceptio per quam unum debitum transferatur uel in aliaz cām. C. si cer. pe. l. si ex ꝑcio. ⁊ ibi Bar.

¶ Contra instrumentum guarenticie possit opponi exceptio non numerate pecunie. Ly. in. l. in ōctibus C. de no nu. pecu.

¶ Instrumenta depositi habent paratam executōez uide. C. de depos. l. pe. ubi Bar.

¶ Instrumentū guarenticiatū habet illum effectum tantū ac si esset factum in iudicio. Bart . in. l. possessio. § . ⁊ si possessio. ff. de acquirē. pos.

¶ Si statutū dicit q̄ instrumentum guarenticie habeat exceptionem omni exceptione remota. tamē cōtra debitorē admittetur exceptio q̄ in diem uel sub ꝯditione sit debitū uel q̄ non est debitor. ut. l. fulcinius § . si in diē. ff. ex qui. ca. in pos. ea.

¶ Si statutum repellit executionem nullitatis intelligitur de nullitate occulta non de patenti et apta dicit glo. in. l. i. § . siue autem. ff. de tabu. exhi. in glo. q̄ incipit. hic est contra.

¶ An instrumentum guarenticie competens cessionario habeat executionem paratam in utili actione. Bar. dicit q̄ sic. ff. de ac. ⁊ ob. l. i.

¶ Si agatur ad id quod non est scriptum in instrumēto guarenticiato puta quia agitur ad interesse ex fcō promisso in instrumento non habet executōnem sicut sententia. quia illud non est scriptum in instrumento licet intellectualiter colligatur ex mente iuris . ff. de vul. ⁊ pub. l. cū filio. ⁊. l. cum liberis . § . hec uerba. facit qō dixim⁹ ē. uide. ff. de le. i. l. si res obligata.

¶ Propter guarenticiam inutilis cōtractus executioni mandabitur secundū tamen distictionē. Ange. in l. i. § . si quis ita. ff. de v. obli.

¶ Licet instrumentū guarenticie secūdū statutū nullam admittat exceptionem. id tamen statutū non debet intelligi ita quin tutus naturali equitate que est ne quis locupletetur cum aliena iactura possit petere non tanq̄ tutus exceptione sed naturali equitate que non uidetur sublata per statutum. ita dicit Bal. in. d § . si quis ita.

¶ Licet instrumenta guarenticie habeant condictōnem re uera purificatam sed in iudicio non approbatam dicuntur instrumenta pura non condictionalia. licet ad executionem facti non possit ꝓcedi donec liq̄at iudici. ff. de v. ob. l. hoc iure.

¶ Guarentare idem est q̄ firmare. ut no. in. l. nō solum. § . si status. ff. de procura. Unde instrumentum guarenticie idem est q̄ instrumentum firmitatis. Et aduerte quia tabellio non possit facere hoc preceptuz nisi sit iudex tunc enim possit. quia prorogatur in eum iurisdictio. ut no. in. l. i. ff. de iudi. ⁊ ex precepto tali facto cū causa oritur officiū iudicis. ut no. in. l. fi. § . necessitatem. C. de bo. q̄ libe. Si autez ex falsa causa uel simulata fiat preceptum non tenet. l. filiussa. § . dui. ff. de le. i. Ly. in. l. quotiens. C. de fideicōmis. ui de Bal. in. l. i. § . si quis ita. ff. de v. ob.

Guerra Guerra facta non potest dominus cō cordiam facere sine ciuibus no. doc. ō iureiuran. quanto.

¶ Ad materiam guerre. uide que dixi supra sub dictione bellum.

Guidatius Guidatius non possit esse testis pro eo quem leuauit de sacro fonte. ita dicit Ange. in. l. generaliter. ff. de eden. glo. est quā ad hoc no. Salice. in. l. libertozū. C. de testi.

¶ Guidatius non possit uocari in ius sine uenia ꝑm Guil. ⁊ Bal. in. d. l. generaliter.

Guilbelmus Guilbelmus duranti fuit auditor sacri palacii tēpore Clementis quarti quem appellat Specu. fontem iuris i pluribus locis in ti. de libel. concep. § . nūc dicendū. iuxta finem. Item fuit rector generalis patrimonii beati Petri in tuscia. ut ipse dicit in ti. de sala. § . nūc de procuratorum. ver. quid erit in tabellionibus. et i ti. de rapto. § . i.

¶ De hoc nomine Guilbelmus loquitur Jo. an. in addi. in pluribus locis. ut in ti. de lega. § . nūc autem de episcopozū. v. nunquid legatus. ubi reprehēdit eū q̄ detrahit Egidio doctiori ⁊ maiori. a quo Egidio Jo. an. paruulus audiuit decretales. Item in tit. de

UVA. BHSC. IyR_001

ac. seu peti. §. super petitionibus. v. item executores reprehendit eū q̄ glosando. c. statutū. de prebē. li. vi. falsam allegationem dedit ad opus suū. Item in ti. ō testi. §. i. v. item q̄ aliquid de suo addidit. dicit Jo. an. q̄ aliter nescit eū accusare nisi q̄ forte fatigat⁹ ab studio dormitauit homerus. hūc Guil. Cy. i. l. iubemus. C. ad uelle. appellat cornuculam. ut refert Jo. an. ti. de renū. ⁊ conclu. §. fi. v. sed pone emi domuz. Itē dicit Jo. an. in. c. Nicolao. de appel. q̄ hic guil. duranti raro ō suo aliquid posuit. ⁊ dicit q̄ perdidit cardinalatū per mortem Cle. pape. de quo uide Jo. an. in addi. spe. in proemio. hic Guilhelmus fuit epis copus Mimatensis. que ecclesia est in regno Francie ⁊ existens epus edidit librū quē uocauit rōnale diuinorum officiorū. quod patet i proemio dicti libri. ubi ipse allegat quod dixit in Specu. iudiciali.

Habere Hoc verbuz habere importat ciuilē possessionem. uerbum possidere naturalem. ita tenent due pue glo. que sunt singulares ⁊ nōn de ad hoc. una super uer. habere. alia super uer. possidere. i. l. ſi in emptiōe. §. i. ff. de ōbē. empti. ſm Salice. ibi.

¶ Bare sua habentibus nihil aliud est q̄ perdere ut lo. i. q. ii. pastor. ⁊. c. uerum.

¶ Habere dicitur cum effectu. ff. de ūbo. signi. l. nomen filiarum.

¶ Quis quando dat quod non habet. de conse. dis. iiii. quomodo aūt exaudiuit.

¶ Non uidetur quis habere id quod cito ē perditurus. ff. de resti. in iteg. l. nemo. ⁊ quod ibi no. ff. ō le. iii. l. q̄ cōcubinā. §. cū ita.

¶ Duobus modis dicitur quis habere aliquid iure dominii ⁊ iure possessionis. ff. de v. sig. l. habere. ff. de v. obli. l. stipulatio ista habere. quod no. Archidi. i. q i. c. i. uide. ff. de ui ⁊ ui ar. l. i. §. q̄ autē. Alio mō exponitur uerbum habere in. l. ii. §. habere. ff. ne quid in lo. pub.

¶ Ille dicitur habere qui habet actōnem ad rem recupandam. ff. de acqui. re. do. l. rem in bonis. ⁊. ff. ō regu. iur. l. qui actionem.

¶ Aliud est prorsus nō habere ⁊ aliud pernitiose habere. aliud salubriter habere. uide. i. q. i. quod q̄dam de conse. di. iiii. nullus.

¶ Qui nihil habet nihil potest alienare. Spe. ti. de loca. §. vi. v. xlv.

¶ Habere posse intelligitur de presenti uel ex cā ō p̄ senti non de futuro no. Bar. in. l. qō seruus. ff. de cō di. ob tur. cau. facit. ff. de sta. libe. l. i. ⁊. ii. Idez tenet Bar. in. l. ſi uxor. §. diuus. ff. de adulte. ⁊. ff. de lib. lega. l. post emācipationē. §. illud. Bar. in. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de v. obli. in. vi. q. facit ad idez quod dicit in. l. hoc iure. ff. de solu. ff. de dam. infec. l damni. §. qui uicinas.

¶ Quando ualet stipulatio habere licere. no. ff. de ac. emp. l. ex empto. §. fi. in glo. ⁊ ibi uide Bar. ff. ō v. obli. l. stipulatio ista. in prin. ubi etiā uide p̄ cuius facto ⁊ qñ cōmittatur et ex quo facto.

¶ Quis dicitur habere illā rē cuius dñium hz. ff. de usufru. ea. re que usu consu. l. hoc senatus.

¶ Aliud est quid eē tale ⁊ haberi p̄ tali. probatur in l. tribunus. in princi. cum. l. sequen. et quod ibi no. ff. de testa. mili.

¶ Si do uel dono quicquid habeo bririe nō ueniūt iura ⁊ actiones. quia locus non includit incorpalia. ff de le. ii. l. gayus. in prin. C. de prescrip. lon. tempo. l. fi. ff. de iudi. l. si fideicōmissum. §. tractatum. ff. de usuf. le. l. i. C. de se. nup. l. hac edictali. §. bis illud. uide Bal. ff. de sta. ho. l. ii.

¶ Habere refertur etiam ad iura. ff. de pca. l. i. §. i.

¶ Habere. de hoc uerbo uide in. l. qui concubinam. §. si heres. ff. de leg. iii. ⁊. l. qui habebat. et. l. i. C. ō sacrosanc. eccle.

¶ Quot modis dicitur quis habere aliquid et qualiter probet quem habere. uide Bal. in. l. data opera C. qui accu. non pos.

Habilitas Habilitas persone ad actū pōderatur secundum tempus act⁹. ff de testi. l. ad testium. §. i.

Habitatio Habitare Spirit⁹ dñi non habitat in corde superborum sed super pacificos ⁊ concordes descēdit. xxiiii. q. i. c. si autem.

¶ Sine habitatione non potest quis uiuere. ff. ō ali. et cib. leg. l. legata.

¶ Habitantes perpetue in ciuitate obligātur legib⁹ ciuitatis. viii. di. que contra. in glo.

¶ Clericis non licet habitare cū mulieribꝰ. lxxxi. di oportet. et in. c. i. de coha. cleri. ⁊ muli.

¶ Anima hūana habitat in sanguine. xxxii. q. ii. qō non formatum.

¶ Habitationem dei in nobis facit peccatorum contritio. de pe. di. i. ad hunc.

¶ Quis dicitur habitare in ciuitate qui habz ibi familiam. licet ipse ibi non sit personaliter. ff. de libe. agna. l. i. §. permittitur.

¶ An ualeat dispositio testatoris q̄ heredes sui habitent simul usq; ad. x. annos. no. Bartho. in. l. quitus. ff. de annu. le.

¶ Habitatio quandoq; sumitur pro dominio. uide no. in. l. habitatio. C. de usu. ⁊ habita.

¶ An ille qui tenetur habitare cū aliquo teneat aliquid facere in domo illius. no. in. l. i. C. ō lega. bar. in. l. meuia. §. uxor. ff. de annu. le. x. colū. ō pa. tenē. c. fi. facit. l. gayo. §. fi. ff. de usu ⁊ habit.

¶ Habitans in domo in cuius possessionem missus est ex primo decreto dicitur habere fructus. Bart. in l. ſi is qui. ff. de pigno.

¶ An ⁊ quando sola habitatio faciat quē subeē iurisdictioni iudicis loci in quo habitat. no. in. l. ii. C. de incol. ⁊ in. l. heres absens. ff. de iudic. glosa. xiii. q. ii. ubicunq;. v. quia ergo.

¶ An sola habitatio probet quem possessorem. not. Bal. in. l. qui mihi donatum. ff. de dona.

¶ An mulier soluto matrimonio cogatur habitare cū heredib⁹ mariti ⁊ si nō vult an possint sibi negari alimenta. Bar. in. l. diuortio. post pn. ff. so. ma.

¶ Quis dicitur habitare siue in suo siue in cōducto siue gratuito habitet. ff. de his qui dete. uel effu. l. i. §. penul. et ibi no.

¶ Habitatio aliqñ sumitur pro edificio. ff. de fun. instruc. l. seyo. §. gayo. Aliquando habitatio. i. cōmodum habitationis. ff. de transac. l. cū hi.

¶ An sola habitatione quis dicatur habere domicilium uel forum. uide Ange. in consilio suo. xxvi. quod

UVA. BHSC. IyR_001

incipit .pro decisione questionis.

¶ Quis dicatur habitator.uide.ff.de his qui deie. uel effu.l.i.§.habitare.7 ibi Bar.7 nō.q̄ momenta nec habitator non dicitur habitator.ut ibi.7 ibi uide differentiam inter habitatorē 7 hospitem.

¶ Habitatio stricte non cōprehendit apotecā uel locum disciplinę.ff.ō his qui deie.uel effu.l. si uero.§ si orrearius.dixi ē sub dictione domus.

¶ Diffinitio habitationis habetur .ff. de usu 7 habi.l.i.in glo.

¶ Is cui debetur usus habitationis pōt habitare solus cū uxore liberis famulo 7 familia.7 pōt etiaz ibi hospitem uel inquilinū habere.dūmodo ibi habitet. ff.de usu 7 ha.l.ii.7 sine ipso alii supradicti habitare non possūt.pōt tamen etiam sine eo habitare inquilinus.uide in.d.l.ii.

¶ Si relictus est uxori usus habitationis si cū viro habitabit poterit ibi socerū retinere.ut in.d.l.ii.i fi. Item si relictus est filiis poterūt recipe parentes .ut ibi.non tamen poterit recipe is cui relictus est usus habitationis tales psonas cū quib⁹nō possit honeste habitare.ut.ff.de usu 7 habi.l.non aliter.

¶ Cui relictus est usus habitationis talis nō potest domū alteri locare uel uendere.eo.ti.l.sed neq̄.

¶ Que differentia sit inter usū domus 7 habitationis.uide in.l.si habitatio.ff.de usu 7 habi.7 in.l .ii. e.ti.7 in.l.cū antiquitas.C.de usuf.

¶ Differentiā inter usum 7 habitationem.uide per Bar.in.l.si habitatio.§.i.ff.de usu 7 habi.uide nō. in dicta.l.cum antiquitas.

¶ Legatum habitationis finitur morte legatarii.ut ff.de usu 7 habi.l.si habitatio.§.ii.

¶ Si in uenditione rei excipio q̄ habitatoribus licet habitare intelligitur de aliis ab ipso uēdente. ff.ō ac.emp.l.si mercedem.§.si habitatoribus.

¶ Habitando dicitur quis fructus percipere.ut.ff de pigno.l.is qui bona.§.i.

¶ Quid si ligetur usufructus habitatiōis.uide. C de usufruc.l.cum antiquitas.

¶ Quare usus 7 ususfructus perdantur tēpore non sic habitatio.uide doc.in.d.l.cū antiquitas.7 ibi etiam uide quare habitatio non extinguitur capitis diminutione sicut ususfructus.de quo etiam in. l. legatis.ff.de ali.et ciba.lega.et in.l.cum hi.§.qui transigit.ff.de transac.

¶ Que est causa q̄ habitatio possit locari 7 non gratis concedi.uide no.in.d.l.cum antiquitas.

¶ Si alicui permittitur gratis habitare cuius spēi sit iste contractus.uide.ff.de dona.l.in edibus. et in l.i.§.iul.ff.commo.ubi glo.

¶ Si alicui permittitur habitatio an per hoc hēat ius habitandi.uide Bar.ff.de dona.l.acquilius.

¶ Triplici modo dicit quis habitare uel habere habitationē.ff.de pca.l.interdictū.7 ibi glo.

¶ Be intellectu huius legati lego tali 7 tali tm̄ si inuicē bitauerint.uide Bar.in.l.q̄nt⁹.ff.de ānu. leg.

¶ Cohabitatio solū facit aliquid presumi.uide in.c repellantur .de accu.

¶ Nouus habitator ille non tenetur ad eius debita antiqua nec pro represaliis ueteribus possit capi. C.de decuri.l.prouidendum.

¶ Si soror habitat cū fratre 7 frat locat seu tradat ad locandū possidet tm̄ sororem.ut.ff.de acqui.pos.l. q̄ iure familiaritatis.per Bar.

¶ Beneficiū datum uenientibus ad habitandū in ciuitate porrigitur ad ciues qui recesserunt 7 reuertūt̄ sm Ja.de are.per tex.in.l.si ex duobus. ff. de cōtra tabu.sed cōtra eū facit.l.hi qui.ff.de iure imu.7.C de decurio.l.ii.7.ff.de itine.actuq̄ priua..l. iii.§.ii secundum Ange.

Habitus ¶ Habitu uiri mulier non debet uti nec econtra.xxx.di.si qua mulier.

¶ Si virgines aut uidue sumāt habitū monialiū et postea dimittāt excōicant̄.xxvii.q.i.de uiduis.

¶ Clerici seculares non hñt a iure certū habitū per quē ab aliis discernantur.licet certe forme 7 colores etiam ꝓhibeantur.no.glo.in cle.i.de elec.faciūt que habentur in.c.pe.de ui.7 ho.cle.

¶ Habitum male dimissum quis cogitur reassumere 7 interdū nō reassumēs incarcerat̄.xxvii.q.i.si custos.adde quod dixi supra sub dictione apostata.

¶ Habitū monachalem uxor nō debet assumere neq̄ deponere sine uiri licentia.xxxiii.q.v.q̄ deo.

¶ An diuersitas colorū inducat diuersitatē habituū no.glo.in cle.i.de elec.que uidetur distiguere an color sit de substantia religionis uel non.

¶ Quis dicatur habitus certus et determinat⁹ color.no.per glo.in prealle.cle.i.

¶ An 7 quando ex sola delatione hitus inducat̄ ꝓfessio.no.de regu.c.ex parte.7.c.porrectū.7.c.statuimus.eo.ti.li.vi.in cle.eos.eo.ti. Inno.7 doc.de regula.c.uidua.7.c.ad nostrā.7.c.super eo .que duo capitula sunt claues in hac materia. Et aduerte quia Inno.in.d.c.porrectū.dicit q̄ ad hoc ut delato habitus inducat profession̄ requiritur q̄ sit facta solēnit̄ puta in manibus abbatis uel alterius 7 cū solēnitate consueta in monasterio. Itē q̄ sit facta in ecclesia et post ꝓbationē alias si extra claustrū deferat quis habitum nūq̄ uidetur professus.ad quod facit no. in p̄ alle.cle.eos qui.in glo.que icipit secus.7 hec oīa sūt notāda que allegaui corā sanctissimo dño meo Eugenio papa quarto in causa domini Andree iuliani qui petebat quendam filiū suū non eē obligatū regule sancti Anthonii cuius habitū in domo patris multo tēpore detulerat.de quo tex.iuncta glo.in.c.sicut ō regu.glo.7 doc.qui cle.uel uo.meminimus.7.c. fina. ubi per Inno.uide p̄ do.Basp.de cald.in.c.consuluit.eo.ti.qui cle.uel uouen.quē refert.ibi do.Cardi. flo.in quinto cōtrario.de hoc est pulchra glo.xxvii.q i.c.i.7.c.de uiduis.que sunt bene notanda.quia forte non reperies alibi ita plene allegatū i hac materia 7 adde quod no.do.An.ō bu.i.c.ut clerici.ō regla.

¶ An mutatio habitus cū laruis aut cū talibus ludis siue coreis sit licita.dic q̄ non.de ui.7 ho.cle. cū decorez.xxxiii.di.presbyteri.de conse.di.v.nō oportet.bo.tex.deutro.c.xxii.7.i.ad corinth.vi.facit qō no.Jo.an.in regula.ea que.li.vi.in mer.

¶ Quotuplex est habitus religiosor.glo.xxvii.q.i. c.i.Jo.an.i.c.constōnem.de regula.li.vi.

¶ An ualeat consuetudo q̄ monachus portet hituz secularīū 7 nō regularīū.dic q̄ nō.de testa.c.ii.

¶ An falso assumens hitū monachalē dicatur professus.uide glo.in.c.tuarū.de priuile.7.c.ut cleri .ō regula.glo.xxvii.q.i.mulieres.

¶ An assumens habitū professorū dicēs q̄ hoc facit ex deuotione sua non q2 per hoc intendit profiteri si

UVA. BHSC. IyR_001

postea portat habitū sit professus. uide doc. de regu. c. ii. quod no. Jo. an. eo. ti. c. i. li. vi. Inno. q me. cā c. i. in glo. fi. Jo. an. de testa. c. ii. de regula. ex parte. super glo. fi. glo. de priuile. tuarum. Pau. in Clem. ii. de regula.

¶ An deferens habitū ultra annū probationis per quem non inducitur professio cōpellatur pfiteri. uiō glo. in v. cōem. z Jo. an. in. c. i. de regula. lib. vi.

¶ Habitus canonicorū regulariū est tota linea glo. i v. habitus. in cle. i. de elec. z ibi Pau.

¶ An portans habitū nouitiorū dicatur per lapsuz anni eē professus. Bar. q non. in. l. interdū. §. quoti ens. de publi. tex. in. c. i. de regula. li. vi.

¶ Habitus clericalis consistit tantū in duobus. ō sē ten. ex. c. si iudex. li. vi. z ibi Jo. an. no.

¶ In quo habitu nouitii debent probarē regulā. gl. fi. z ibi Jo. an. in. c. super eo. de regulari. glo. liii. di. c. legem. glo. xvii. q. ii. c. si quis incognitus. tex. i. c. constitutionem. de regula. li. vi.

¶ Habitus monachorū nigrorū est scapulariū cū cu culla non cappa. tex. z glo. in v. cappam. in Cle. i. de sta. regula.

¶ Assumentes habitū monachorū z corizantes cuz eo grauiter peccant. uide de ui. z ho. cleri. c. cum de corem. in glosa.

¶ Portantes habitū monachalē non animo obligā di nō obligantur de priui. tuarū in glo.

¶ Habituū alii sunt distincti per colorem z scissurā z isti sunt penitus indistincti non que fiūt p benedic tionē de regla. pfulti. uide bonā gl. i cle. fi. ō regula.

¶ Si quis non portet habitū suū z offenditur non tenetur offendens. no. in. l. si ignorans. ff. loca. z. C de epis. z cle. l. si qua per calūniam. in gl. glo. z Bar. i. l. itē apud labeonē. §. si qs vgines. ff. de iniur.

¶ Qui dimisit habitū clericalē si admonitus nō re assumit punitur pena. de qua in. c. tue. de aposta. in glo. de sen. ex. ppendimus. in glo. pe. z. c. in audiētia no. de ui. z ho. cle. c. pe. in glo.

¶ Per habitū distingui debent masculi a feminis. z iudei a christianis. no. de iude. in nouellis. et ibi uide glo. et docto.

¶ Priuatio psupponit habitū. l. manumissiones. ff. de iusti. z iure. l. decem. de v. obl.

¶ Ex actibus psumitur habitus. c. si iudex. de sen. excōica. libro sexto.

¶ Habitus est qualitas z prima est species qualita tis. s. Tho. i. scde. q. xlviii. ar. i. z. ii.

¶ Habitus sunt in corpe. Idē. i. scde. q. l. ar. i. z sūt in aia sed magis in potentiis eius sūt etiā in potentiis sensitiuis. ut in. d. q. l. ar. iii. z sūt etiā in itellectu. ut ibi. ar. iii. z in uoluntate. ut ibi. ar. v.

¶ Habitus sunt in angelis. ut in. d. q. l. ar. i.

¶ Aliquis habitus causatur ex actibus. in. d. q. ar. ii. z quandoq ex uno actu. ut ibi. ar. iii. quādoq ha bitus est ex infusione. ut ibi. ar. iiii.

¶ Aliquis habitus potest augeri. Idem in. i. scde. q. lii. ar. i. non tamen augetur per additōnem. nec ex quolibet actu. ut ibi. ar. iii.

¶ Habitus pōt corrūpi. Idem in. i. scde. q. liii. ar. i z pōt diminui. ut ibi. ar. ii. z diminuitur uel corrūpi tur per successionem ab actu. ubi s arti. iii.

¶ Plures habitus possunt eē in eadē potentia. Idē prima secunde. q. liiii. ar. i.

¶ Habitus nō constituit ex habitibus. ubi ō. ar. iiii

¶ Habitus distiguūtur p obiecta. ubi ō ar. ii. z. iii.

¶ Habitus nō possunt cognosci a nobis. Idem. i. scde. q. lxxxvii. ar. ii. z i. iii. di. xxiii. ar. iii.

¶ Habitus speculatiui sunt tres. Idem in tertio su per prologo.

¶ Habitus intellectuales pñt dici vtutes. Idē. i. se cūde. q. lvii. ar. i. z. ii. z i tertio di. xxiii. arti. iiii.

¶ Habitus sumitur pro actu ubi non deficit per ha bentem habitum ad dispositionem per casum. ff. de iusti. z iure. l. iusticia.

¶ Habitus sine executōne est frustratorius. ff. de ori gi. iur. l. ii. §. post originem.

¶ Paria sunt quē deficere in habitu z exercitio ubi agitur ad finē exercicii. uide glo. ff. de legi. l. ō quib? in uerbo utimur.

¶ Habitus non trahit ad se exercicii. ut tēpore cre ati habitus z tempore exercitii. uide. ff. de offi. pcō. l. obseruare. §. fina.

¶ Exercicii semel substituti in habitu sequitur na turam habitus et durat ppter reliquias z minoris ē potentie q si non fuisset substitutus. ff. de offi. pfect. ur. l. fi. iuncta. l. obseruare. §. fi. palle. z eo qō no. gl. ff. de offi. presi. l. preses.

¶ Miles non tam dicitur habitu q qui actu est mi les. glo. ff. de procurato. l. filiusfa. §. ueterani. que al legat. l. fina. C. loca.

¶ An plus attendatur habitus uel natura aptitudi nis uel natura actus rei. ff. de re uendi. l. uendicatio in glo. ff. de usuf. l. arboribus. §. de illo.

¶ Si lex ponderat habitum siue potentiā sufficit il la sine actu. ff. de his q deie. uł effu. l. si vo. §. ptō ait

¶ Non sufficit habitus z potentia ubi requirit act? ff. de vul. z pu. l. sed si plures. §. si ex asse.

¶ Habitus nō denoiatur ab actu. nā impator dicit licet non iperet. mercator dicit licet nō merceť. scho laris licet non intret. uide Jaco. bu. in prima cōsti. ff z. l. fi. ff. de excu. tuto. z ibi Bal. z facit. l. fi. C. ubi sena. uel clarissi. ubi dignitas est in habitu non in exerci tio. ff. de solu. l. quod si forte in tutore. uide. ff. ō auc. tu. l. et si pluribus. quod est uerū si subest spes recupe randi exercitii. secus si nulla ē spes. ut. l. pater. §. tus culanus. ff. de leg. iii. presumitur tamen semp facltas actū exercendi nisi probetur amissa. insti. de re. diui. §. pauonū. uide Bal. in rubrica digestorū. et in. l. nō ambigitur. ff. de legi.

¶ Quis talis presumitur qualē habitū portat. no. ff. de iniur. l. item apud labeonē. §. si quis uirgines. de sen. excōi. si iudex. li. vi.

¶ An monachus portans habitū cooptum fit apo stata. no. in cle. quoniaz. de ui. z ho. cleri. dixi supra sub dictione apostata.

Habundans Habundantia

¶ Ex habundantia facrum quandoq ē utiliter qñ q ñ sz ad cautelam. no. glo. ff. de neg. gest. l. si pupilli

¶ Habundans cautela nó nocet. ff. de arbi. l. si cum dies. §. plenū. ff. de neg. gest. z. l. si pupilli. C. de te sta. l. testamenta. no. Archi. xxviii. q. i. sic enim.

¶ Ex habūdanti quandoq cautio pstatur. ut. xxiii q. v. excōicatorum.

¶ Ex habundanti fit probatio. xxiiii. q. i. pudenda. no. ii. q. iii. habet. ubi no. q aliquando aliqua fiunt

UVA. BHSC. IyR_001

ex superhabundanti ad supandā malitiā hoium.
¶ Que habundant non uiciant. ita no. ii. q. iiii. habet hoc proprium. in glo.

Hebetudo Hoc uiciū ꝑm Grego. xxxi. moraliū oritur ex gula. ⁊ ꝯz sanctū Tho. scda secunde. q. xv. habet rōnem peccati iquātum est uoluntaria. ut patet in eo qui ita est affectus circa temporalia ꝙ ꝺ spiritualibus discutere negligit Adde ꝙ hebetudo sensuū reperitur in omni peccato S. Tho. scda secūde. q. xlviii. ar. vi. ⁊ hebetudo mētis oritur a uiciis carnalibus. ꝑm eūdez scda scde. q. xv. ar. i. ⁊ ē aliꝺ pctm̄ ꝙ cecitas mētis. ut i. d. ar. i.

Heli Heli sacerdos quāuis in se bonus fuerit. quia tamen filios suos delinquentes nō cōrexit supinus de sella corruens fractis ceruicibus expirauit. xxxvii. di. legant. xlvii. di. § . necesse est. de simo. c. licet heli. in principio.

Helias Jo. baptista dictus est helias non persona sed ex officio. xxii. q. ii. § . itē opponitur.
¶ Helias ignem fecit descendere de celo ⁊ combusit bisquinquagenarios non ut propriam uindicaret iniuriā sed dei. xxiii. q. iiii. § . ꝯz obiicit.
¶ Helias manu propria multos occidit. xxiii. q. iiii § . sed obiicitur. ⁊ c. ea uindicta.

Hereditas Heres Hereditas diuiditur in. xii. partes quarum nomina uide insti. de here. instituen. § . hereditas. ⁊ in. l. seruū. § . fi. ff. de here. insti. tex. de testa. c. finali.
¶ Si heredes nolunt soluere que testator legauit pios usus sunt cogendi per episcopum premissa mōitione. de testa. tua nobis. ⁊ c. Johannes. etiam si a testatore hoc contingeret interdici.
¶ Prohibitio testatoris ne episcopus se intromittat nō ualet. ut. d. c. tua nobis. adde quod dixi s̄ sub dictione ep̄us ⁊ sub dictione executor.
¶ Heredes occupantium bona ecclesie tenentur illa restituere etiam cum fructibus perceptis. xcvi. disti. § . item hormisda.
¶ Qui infringit testamentum in quo heres est institutus priuat hereditate. xi. q. i. siluester.
¶ Hereditas clericorū qui ab intestato decedūt uiꝺtur spectare ad ecclesiā. xii. q. iiii. ꝙcūqz.
¶ Pater factus monachus non debet filios suos ꝓuare hereditate. neqz filius factus monachꝰ dz ꝓdere paternā hereditatē. c. nō liceat. xix. q. iii.
¶ Filii nati ex consanguineis in gradu ꝓhibito non pñt eē heredes patris. xxxv. q. ii. ꝓiūctiones.
¶ Qualiter heres sacerdotis teneat de male gestis per sacerdotē. no. Inno. in. c. ꝓsentiū. de pigno.
¶ Heres usurarii non cōuenitur ex delicto uel maleficio cōmisso a testatore sed ex quasi cōtractu ita no. Inno. in. c. Michael. de usuris.
¶ Heres de iure canonico tenetnr ex delicto defūcti ꝓ uiribus trñ hereditariis etiā si non fecit inuentarium ⁊ non tenetur in plus. Inno. de rapto. in litteris Jo. an. in. c. quāq̄. de usuris. li. vi. quia nec defūctꝰ in plus tenebatur in foro conscie. uide Bar. ff. de acqui. here. super rubrica. adde Bal. ⁊ Bar. in. l. i. C de sacrosanc. eccle. nos addimus Hosti. in sūma ꝺ testa. § . aliquid heres. v̄. quid si. ⁊ glo. xii. q. ii. ep̄us. glo. de testa. c. i. no. C. ex delic. defūc. l. i. ubi Ly. de sen. ex. a nobis. el grande. de sepul. c. fi. in quibus cōmuniter tenetur ꝙ de iure canonico ex delicto defuncti heres nō tenetur nisi quatenus ad eū peruenit. secus de iure ciuili ut ibi no. de quo etiā est glo. i. q. iiii c. ecclesia. xvi. q. vi. si ep̄us. glo. de solu. c. i. glo. ꝺ no ui ope. nūc. c. ii. adde ad materiam de appel. reꝓbē sibilis. hētur de here. v̄gentis. de usuris michael. ⁊ ff de rei uen. l. cū aūt. in fi. glo. insti. de ppe. ⁊ temp. ac. § . non omnes. in glo. ex maleficiis. ⁊ no. glo. de acti. ⁊ obli. l. ex depositi. ⁊ ibi Bar. ⁊. in. l. i. ff. de priua. ꝺ lic. ff. de accu. l. ex iudiciorū. in glo. ⁊ ibi Bar.
¶ Hereditas que ab idigno aufertur applicat fisco dicit abbas in. c. ii. de succes. ab intes. uide in. l. papinianus. § . meminisse. ff. de inoffi. testa. ⁊. ff. fa. herc. l. is consequenter. § . i. ⁊ in. l. i. ⁊. l. hereditas. C. de bis qui. ut indig. ff. solu. ma. l. ab hostibus. § . fina. ff ad silꝝ. l. ꝓpter ueneni. ff. neptis. dixi supra sub dictione fiscus.
¶ Heres uerba iniuriosa proferens testatori nō perdit hereditatem. secus in legatario qui perdit legatū si dicat testatori tu es unus cocus. glo. in. l. si inimicitie. ff. de bis qui. ut indig.
¶ Heres qui adiit hereditatē ꝓsumitur uelle possidere res hereditarias eo modo quo defunctus. unde si erant res commodate ꝓsumitur possidere uelle ut ꝓmodatarius. dictū ē Inno. i. c. cū in officiis. de testa.
¶ Heres qui nō fecit inuentariū nō pōt cedere bōis dicit Bal. in. l. i. C. qui bo. ce. pos. qꝺ nō.
¶ Heres illius qui cessit bonis etiā si non fecit inuentarium non potest in solidum conueniri. dicit Bal. i l. fi. C. qui bo. cede. pos.
¶ Heres fructuarii non tenetur ex locatione facta per defunctum nisi quatenus ad eum peruenit. uide glo. in. c. querelam. ne pla. uices suas.
¶ Heres qui grauatus est a testatore fundū emere ⁊ ex eius redditibus aliā̄ta prestare si uoluerit emere ⁊ dñs fundi noluit uendere pro precio arbitrando per bonos uiros si postea mutata uolūtate vult emere ⁊ dñs non vult uendere incidit in penam appositā a testatore. glo. est in. l. qui concubinam. § . fina. et. l. patronus. ff. de leg. iii.
¶ Heres legitimus qui successit testatori qui fecit testamentum in quo relinquit legatum uel fideicōmissū uniuersale restituendū post mortem ipsius heredis ñ tenetur ad illud nisi moriatur heres institutus. Bar. in. l. peculiū. § . fi. ff. de leg. ii.
¶ Heres qui damnatus a testatore uendere an possit conqueri ꝙ est deceptus ultra dimidiam iusti ꝓcii Bal. in. l. impator. ff. de le. ii.
¶ Si heres est executor testamenti ⁊ renūciat hereditati. uidetur etiam renūciare executioni testamēti tex. est nō. in. l. codicillis. § . sticho. ff. de leg. ii. adde quod dixi s̄ sub dictione executor.
¶ Licet in testamento non fiat mentio ꝙ heres teñatur tamen tenetur. Specu. ti. de obliga. ⁊ solu. § . i v̄. sequitur.
¶ Quid ueniat appellatione hereditatis. dic ut. ff. ad trebel. l. postulante. ⁊. ff. de lega. iii. l. titius. ff. de v̄. sig. l. hereditatis. uide no. C. q̄ admit. ad bo. pos. l. fi. ⁊ uide nō. in. d. c. ulti.
¶ Heres scriptus in testamento quod ex forma statuti debet insinuari infra certū tēpus potest infra illꝺ adire hereditatem. dictū est Bal. i. l. id quod paupe

UVA. BHSC. IyR_001

ribus. C. de epiſ. ⁊ cleri.

¶ Heres inſtitutus a clerico in bonis que iuris pre ſumptione uidentur acquiſita de bonis eccleſie ſi ade at hereditatem incidit in penam. l. ſi quis in tantam. ita dicit Inno. in. c. cū in officiis. de teſta. quod nō. ⁊ uide Bal. in auten. licētia. C. de epiſ. ⁊ cleri.

¶ Heres occiſi cui ex forma ſtatuti debent bona oc ciſoris applicari ſi moriatur tranſit hoc ius ad ſuos heredes. dictū ē Bal. in. l. obes. C. de acti. ⁊ obli.

¶ Heres de fructibus perceptis iudicio teſtatoris auget res hereditarias āmiſſas. ut. ff. ad trebl. l. ſcri bit celſus. ſecus ſi liberi primi gradus qui ſi ſunt he redes inſtituti non ſupplent res hereditarias āmiſſaſ de fructibus niſi ipſe res eſſent dimiſſe ꝓpter dotez. uide tex. in. l. mulier. §. cū ꝓponent. ff. ad trebel.

¶ Heredis appellatione in feudo cōprehendit deſcē dentes tantū. glo. in. l. ex facto. §. fi. ff. ad trebell. di xi ſupra ſub dictione feudum.

¶ Heres repreſentat perſonā defūcti ꝓ ea pte ꝓ q̄ē heres. glo. in. l. ii. in fi. ff. de ꝓto. ſtipu.

¶ Heres non pōt mouere qōnem uaſallo ſi non fuit mota in uita defuncti. uide in. l. ſi ille. C. de decuri. li. x. dixi ē ſub dictione feudum.

¶ Heres grauatus ut pro me fideiubeat licet ſoluat non pōt a me repetere. caſus eſt in. l. tribus. ff. ō uſu fru. ea. re. que uſu con.

¶ Heres mariti tenetur inſolidū quando dos eſt le gata uxori licet ipſe maritus non teneatur niſi iq̄tuz facere poſſit. uide inſti. de lega. §. ⁊ ſi uxori.

¶ Heres qui tenetur ex contractu defuncti debz cer tiorari per inſtrumenta per ea que debet defunctus ad hoc ut conſtituatur in mora. l. qui in alterius. ff. de regulis iuris.

¶ Heres pōt uenire ō factū defūcti i ſuā fraudē fac tum. ut. l. ii. C. ſi quis in fraudē patro.

¶ Heres interrogatus tenetur reſpondere an ſit ro gatus de tacito fideicōmiſſo. glo. in. l. non intelligit. in princi. ⁊. §. tacita. ff. de iure fiſ.

¶ Heres preſcribit rem quā defunctus uendiderat ſi eam redimat ut eaz aduocet creditori per hypothe cam precedentem. caſus eſt in. l. an uitium. §. ex fac to. ff. de diuer. ⁊ tempo. ꝓſcrip.

¶ Heres qui inductus eſt ꝓ dolum a creditore inui to hereditario ſi non facit inuentariū nō poſſit cōueni ri ultra uires hereditarias. Bal. i. l. fina. ff. de dolo.

¶ Heres debitoris fiſci qui renuntiat hereditati co gitur renuntiare etiam oībus contractibus inter ui uos factis inter ipſum debitorem fiſci ⁊ ipſuz heredē caſus eſt ſingularis. in. l. heredes. C. de omni agro deſer. libro. xi.

¶ Si heres inſtitutus differt per malitiā adire here ditatem debet ſibi ſtatui certus terminus ad adeūdā hereditatem uel dabitur curator bonis. Bar. in. l. ſi conſtante. §. ſi exheredato. in. fi. ff. ſo. ma.

¶ An plures heredes habentes iuriſdictionē poſſit illam inſolidū exercere. Bar. in. l. pōpo. ff. ō reg. iu.

¶ An teſtator contrahendo poſſit unū tantū ex here dibus grauare. Bartho. in. l. continuus. §. i. ff. de verbo. obligatio.

¶ An exiſtentia ſui heredis ante impletam conditio nem inducat tranſmiſſionem. uide Bar. i. l. liber hō §. apud labeonem. ff. de ſtipu. ſeruo.

¶ An ſententia lata pro uno ex heredibus proſit al teri. Bar. in. l. res. ff. de cri. expil. heredi.

¶ Quando heres tenetur in his que ad eum perue niunt an teneatur eadem actione qua defunctus bar. ut. l. i. ff. de priua. delic. ubi etiā uide quando penalis actio tranſeat ad heredem.

¶ Ubi proceditur contra heredē incertū debent ci tari omnes illi quos tangit prima cā ſucceſſionis. ut l. ſi diu. ff. ex qui. cau. in poſ. ea.

¶ An ⁊ quando actio penalis detur contra unū ex heredibus habentē facultatē rei reſtituende. uide i. l. eadem. §. catho. ff. de v̄. ob.

¶ An ſufficiat habere pacē cum uno ex heredib⁹ ſtā te ſtatuto ꝙ occidens occidatur niſi habeat pacem cū heredibus occiſi. uide Bar. in. l. eadē. §. catho. ff. de v̄. ob. Bal. in. l. ii. C. de libe. ⁊ eorum liber.

¶ An ⁊ quādo obligatio facti diuidat̄ iter heredes actiue ⁊ paſſiue. no. Bartho. in. l. ſtipulationes non diuiduntur. ff. de ver. obli.

¶ An facultas implendi conditionem trāſeat ad he redes ⁊ quo ad quid. uide in. l. fideiuſſor obligari. §. fi. ff. de fideicōmiſſo. ⁊ in. l. eiuſ qui. ff. ſi cer. pe. bar. in. l. ſi decē cū petiero. ff. de v̄bo. obli.

¶ Si principalis deceſſit ſine herede an fideiuſſor te neatur. uide in. d. l. fideiuſſor obligari. ubi uide bart. qñ quis dicatur ſine herede deceſſiſſe.

¶ Ubi tēpus ad aliquid faciēdū prefigitur intelligi tur adita hereditate. Bar. in. l. ſi in diem. in princi. ff. de condi. et demon.

¶ An hereditas ex teſtamento debeat inter ſocios cōicari. Bar. in. l. iii. ff. de lega. i.

¶ In his que de ſui natura tranſeunt ad heredes in ſpicitur tempus adite hereditatis. ut. l. ſi nemo. ff. de teſta. tuto.

¶ An conceſſio facta alicui ⁊ ſuis heredibus intelli gatur tantum de filiis no. Bartho. in. l. galluſ. §. eti am. ff. de libe. ⁊ poſtu.

¶ Quantum tempus debeat habere ad reſponden dum is qui interrogatur an uelit eſſe heres uel nō. ui de Bar. in. l. i. §. fi. ff. de iure delibe.

¶ Que differentia ſit inter hereditatē ⁊ bona uacā tia. uide Bar. ff. de acq̄. here. ſup rubrica.

¶ An ſuo herede abſtinente alius poſſit eē heres de iure ciuili ⁊ qualiter limitatur illa regula ꝙ duo nō pñt eē heredes inſolidū. uide Bar. in. l. i. §. qui ſunt in poteſtate. ff. ſi q̄s omiſſa ca. teſta.

¶ An queſita hereditate patri per filiū filius ſaltem ſolo nomine remaneat heres. Bartho. in. l. cum filio ff. de lega. i.

¶ An heres ueniens contra iuramentū defuncti poſ ſit dici periurus. Bartho. in. l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de leg. iii.

¶ An ⁊ quando prohibitio alienatōnis facta a teſta tore porrigatur ad heredem heredis. Bar. in. l. luci⁹ §. ſempronie. ff. de leg. iii.

¶ An hereditatis petitio detur ō tertiū poſſidētem Bar. in. l. hereditas. ff. de peti. heredi.

¶ Additio hereditatis requiritur ad confirmationez eoz̄ que ſunt in teſtamento quantūcunq̄ ſunt odioſa uide nō. in. l. ſi nemo. ff. de teſtamento tu. ⁊ in. l. eaz quam. C. de fideicōmiſſa. ⁊ Bal. in. l. ſi is qui tres. idem uenire ſolet. ff. de excuſ. tu.

¶ Qualiter appareat quē deceſſiſſe ſine herede. uiō doc. in. l. pe. §. fi. C. ad trebel. ⁊ in. l. ſtichum. ff. de

UVA. BHSC. IyR_001

solu. ⁊. l. postꝙ. in prin. ff. ut le. no. ca. ⁊. l. sine heredꝫ ff. de admins. tute.

¶ Quis nō potest heres instituī super re aliena. bal. in. l. fi. C. de here. instī. in. xviii. oppositio.

¶ Si heres institutus post mortē testatoris facit alī quid quod si testator uiuens sciret ab eo factū heredi tatē ab eo adimeret hereditate priuatur. glo. est in. l. sororē. C. de bis q̄. ut indig. Bar. in. l. pe. C. ꝺ adl'.

¶ An heres obligetur ex iuramento testatoris. no. Jo. an. de sepul. c. fi. plene de iureiur. ueritatis.

¶ Si heres hic agit nomine hereditario ⁊ negeť ip sum eē heredē an teneatur ante litis contesta. fidē fa cere ꝙ sit heres. no. Archidi. xlii. di. quiescam⁹. spe. ti. de act. §. i. v̊. item quid si dicit.

¶ An heres minoris possit petere restitutionē in in tegrū ad adeundam hereditatē minoi delatā nōdum aditam. Bar. in. l. qui duos. ff. de re. dubiis.

¶ An heredi qui agit iure hereditario possit obiici exceptio ex persona sua. uide Bar. in. l. post legatum §. qui accusauit. ff. de bis qui. ut indig.

¶ Statuta dispōentia de debitore capiendo habēt locū in eius heredibus. Bar. i. l. postulat. ff. ad tre.

¶ Hereditas repudiata ab oībus qui poterat adire non dicitur amplius hereditas sed bona uacātia no. Bar. in. l. postꝙ. i prin. ff. ut le. no. ca.

¶ An ille qui promittit de suo facto tantū teneatur de facto defuncti cuius est heres. uide Bar. i. l. si ser uus. ff. de condi. furti.

¶ An stipulatio facti transeat ad heredē. uiꝺ Bar. in. l. si sic. ff. de v̊. obli. Ly. in. l. uereris. C. de ꝺbēda ⁊ cōmittenda stipulatione. dixi aliquid s̄.

¶ An prohibitus alienare possit heredē instituere. nō. in. l. si quis ita. §. ea lege. ff. de v̊. obli. dixi supra sub dictione alienatio.

¶ Que est ratio ꝙ quis pōt stipulādo uni ex heredi bus ꝓuidere. uide bar. i. l. ꝓtinu⁹. §. i. ff. de v̊. oblig.

¶ An ⁊ qñ heres adeūdo ptē hereditatis uideat adi re totā. ⁊ quō hoc intelligat uide Bar. i. l. ii. p⁹ prī. ff. de acqui. here. ubi etiam uide quid si heres unam partem repudiet an uideatur totā repudiare.

¶ Stante statuto ꝙ mulier non possit contrahere si ne licentia propinquorū an possit adire hereditatem. no. Bar. in. l. more post prin. ff. de acqui. here.

¶ Si sim heres ticii per mediā personā alterius an habeat hoc necesse exprimere in libello uł sufficit sim pliciter dicere me heredē ticii. uide Bar. in. l. si quis filium. §. fi. ff. de acqui. here.

¶ An appellatio heredis extendatur in infinituz ad omnes. uide Bar. in. d. l. si quis filiū. ⁊ in. l. gallus. §. nūc de lege. ff. de libe. ⁊ postu. adde nō. in. c. in pre sentia. de probati. no. C. de usufruc. cū ātiq̄tas. i gl.

¶ Que est rō ꝙ in aditione hereditatis delata filio requiritur consensus patris. secus in bonorū possessi one. uide Bar. in. l. q̄ i aliena. post prī. ff. ꝺ acq̄. here.

¶ Aditio hereditatis ē mere ꝺ iure ciuili. no. bar. i rubrica. ff. ꝺ acq̄rē. here. ⁊ i pal. l. q̄ in aliena. eo. tit.

¶ An ⁊ quando mutus surdus ⁊ similes pñt iubere adiri heredītatē. bar. in. l. mutū. ff. de acqui. heredi. ubi uide qualiter notarius debet conficere instrumen tum de aditione hereditatis muti.

¶ An ualeat aditio hereditatis eius qui in omnem euentuz uult esse heres licet ignoret pro qua parte sit institutus. uide. ff. de condi. et demon. l. multuz. ubi Bar. in. xxii. q.

¶ Que est ratio ꝙ in aditione hereditatis per seruū debet precedere iussus domini ⁊ non in bonorū possessione. uide bar. in. l. seruo inuito. i prin. ff. ad trebel.

¶ An sit differentia inter dicere uolo eē heres ⁊ uo lo adire de iure ciuili. no. barth. in. l. filio. ff. de iniuſ. rup. et irri. testa.

¶ An quando possint peti relicta ab intestato sit ne cessaria aditio hereditatis. uide bar. in. l. qui filio. §. i. ff. de here. instī.

¶ An hereditatem filiofa. delatā pater possit adire inuito filio. bar. in. l. in prin. ff. de vul. ⁊ pup.

¶ An ⁊ quatenus per ista uerba nolo adire hereditatē ⁊ nolo eē heres uel hereditas nō est mihi expediēs uel nego me eē heredē inducatur repudiatio ⁊ p̄ contrariū aditio inducatur. uide bar. in. l. si quis suus he res. de iure delibe.

¶ Quid sit adire hereditatem quid repudiare quid imiscere quid abstinere no. bar. in. l. gerit. ff. de acq̄. heredi. ubi etiam uide generaliter quando ex aliquo actu inducatur aditio uel repudiatio per multas qō nes quas ponit ibidem.

¶ Heres presumit scire cōtenta in testamēto. uide i l. is qui putat. ff. de acquirē. heredi. ubi etiā uide q̄li ter ꝓbet ꝙ heres sciuerit ipletā eē ꝓditōnez instōnis.

¶ Cui incūbat onus probandi hereditatem aditam uel repudiatam. uide bart. in. d. l. gerit.

¶ An ⁊ pro qua parte heres institutus repudiando hereditatem consequatur legatum. uide bar. in. l. ex filio. ff. de leg. iii.

¶ An filius qui fecit pacē de morte patris recepta pecunia uideatur se imiscuisse hereditati. barth. in. l pro herede. ff. de acquiren. hereditā. et in. l. quesituz ff. de sepul. uiola.

¶ An hereditas repudiata per institutū uniuersalez possit adire per institutū in re certa. uide barth. in. l si nemo. ff. de testa. tute.

¶ An hereditas possit adiri per procuratorē. glo. i l. cū multi. in prin. ff. si pars hereditatis peta. ⁊ in. l. paulus. i. responso. ff. de acqui. here.

¶ An heres non faciens inuentariū perdat ius detra hendi trebellianicam. uide Jo. an. in addi. specu. tit. de instru. edi. §. dicro. v̊. nūc dicamus. ubi dicitur ꝙ non sed bene perdit falcidiam.

¶ Hereditas delata ad bannitū ab intestato pertinz ad filios banniti non aūt ad fiscū. bar. in. l. si qua. ff. de bis qui sunt sui uel alie. iuris.

¶ Heres non pōt prohibere usufructuariū uti re si bi relicta. ff. de usu ⁊ ha. l. fundi. §. si is cui.

¶ Heres suus debet habere legitimā sine omni gra uamine. l. qñ in prioribus. C. de inoffi. testa.

¶ Quādo transmittatur hereditas non adita. uide in. l. cū antiquioribus. ⁊ in. l. fi. §. in nouissimo. C. de iure delibe. ⁊ i. l. i. C. de bis qui añ ap. tab.

¶ Hereditas est successio in uniuersum ius qō būit defunctus deducto here alieno. no. ff. de v̄bo. signifi. l. nihil. instī. de auc. tu. §. neqz. gl. in. c. quāq̄. ꝺ nsu. li. vi. ⁊. l. mortuo. ff. de fideiusso. adde quod no. bar. in rubrica. ff. de acquirē. heredi. ubi uide quid sit ius hereditarium.

¶ An hereditas illius cui successurus sum ab inte stato dicitur mihi debere in spe. uide in. l. in suis. ff. de liber. ⁊ postu. bar. i. l. is pōt. ⁊ i. l. fi. ꝺ acq̄. here.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Detentio hereditatis facta p̄z longo tempore p̄ filiūfa. facit p̄esumi iussum patris p̄ocessisse. ut i. l. si filius. C. de peti. heredi. que lex secundum Bart. est multum singu.

¶ Heres creditoribus satisfaciens intelligitur adire hereditatē. hoc tenet Bar. in. l. ii. C. de iure delibe. ubi est tex. ad hoc singu.

¶ Si concessū sit alicui castrū p̄o se ⁊ heredibus ex suo corpore descendentibus qualiter intelligatur talis concessio no. Ly. in auten. sed ⁊ si quis. C. de secū. nup. ⁊ in auten. nisi rogati. C. ad trebel. faciunt nō. in. c. p̄esentia. de p̄oba. ubi uide.

¶ An si unus ex heredibus emphiteote cessauerit p̄ bienniū uel triennū a solutione canōis omnes cadāt a iure suo no. in. l. cōi diui. ff. cōi diui. Bar. i. l. frau dati. ff. de publi. do. meus Rapha. Luma. in. l. quī tum. §. fi. ff. de v̄. obli.

¶ Heres sponte repudians hereditatem pōt re integra penitere quod est uerū in suo secus in extraneo. ut C. de repu. here. l. si quis hosti. de renū. quidam. et ibi Jo. an. super glo. ulti.

¶ Quid operetur exp̄essio heredis in re transmissibili ad heredē. no. Bar. in. l. stipulatio ista. §. si quis ita. ff. de v̄bo. obliga.

¶ An ius seu facultas implendi cōditionē transeat ad heredes. Ly. ⁊ Bal. in. l. si plures. C. de condi. insti. Bar. in. l. si decē cū petiero. ff. de v̄. obli.

¶ Hereditas uel heres rep̄esentat p̄sonā defuncti ut. l. mortuo. ff. de fideius. Bar. in. l. qui usufructu. ff. de stipu. seruo. adde de peti. heredi. l. nec ullam. § neratius. in glo. ab herede. in autē. ō iureiurā. a mo. p̄esti. in glo. quidā. colla. v. no. ff. de p̄to. stipu. l. ii. ī glo fi. ad finem. Et an hoc sit uerū etiam de hereditate iacente. uide. ff. de neg. gest. l. nā ⁊ seruus. §. q̄ negocia. Bar. ff. de acqui. heredi. l. hereditas. ⁊ i. d. §. qui negocia. Item adde q̄ hereditas sustinet uicem defuncti. l. negatū. §. seruo. ff. de le. i. l. hereditas. ff. de acqui. re. do. uide in. l. si ex re. §. i. ff. de stipu. ser. ⁊. ff. de acquiren. pos. l. quod in eo. Item quid de repudiata hereditate ab oībus heredibus an p̄esentet p̄sonam defuncti. no. Bar. in. l. postq̄. in p̄inc. ff. ut le. no. ca. ⁊ uide in. l. si p̄edio. de in diē adic. Itez ad de q̄ hereditas rep̄esentat p̄sonam defuncti non i oībus ſm Bar. in. l. si is q̄ p̄o emptore. ff. de usucapi. ubi dicit q̄ in his que exigunt factū uel operam p̄sone nō rep̄esentat. l. i. §. sceuola. ff. si quis testa. libe. tē iussu. fuerit. ⁊. l. fi. ff. de usu. ⁊. l. hereditas. ff. ō acqui. re. do. in his uero in quibus nō exigitur factū vel opera rep̄esentat. in. d. l. mortuo. ff. de fideius. ⁊. C de pig. l. cū hereditas. ſm Bar. in dicta. l. si quis p̄ emptore in ultima oppo.

¶ An senex qui caret spe liberorū uel sacerdos possit stipulari sibi ⁊ heredibus suis ⁊ quid hoc casu contineatur appellatione heredū. no. per do. meum Rapha. in. l. si quis postumos. in p̄in. ff. ō libe. ⁊ postu. bo. tex. in. l. heredibus. §. fi. ff. ad trebel. ⁊ quod ibi no. uide. x. col. si de feu. fue. contro. c. naturales. ubi Bal. idem in. l. eam quā. C. de fideicōmis. ⁊ in. l. generaliter. §. cū autē. ff. de insti. ⁊ substi. sub cōdi. fac. bene faciunt nō. per docto. in. c. nuper. de biga. et in cle. quod circa. de elec.

¶ An heres qui non implet uoluntatem defūcti sit p̄iuatus tota hereditate siue sit filius siue extraneus no. in. l. fina. ⁊ in auten. hoc amplius. C. de fideicō mis. ⁊. in. c. si heredes de testa. glo. ⁊ doc. in. c. licet ō uoto. Adde quod in suo reseruatur sibi legittia. no. xi. q. i. c. siluester. ⁊ in iuribus p̄alle.

¶ An cōmissio facta testatori possit adimpleri p̄ heredes. glo. ⁊. doc. in. c. licet de uoto. no. in. l. cui⁹ bonis. ff. de cura. furio. ⁊ in. l. antepe. ff. de tute. Bal. in. l. quia p̄sonale. ff. solu. ma. latius in. l. i. §. ne āt C. de cadu. tol.

¶ An hereditas sit titulus lucratiuus. dic q̄ sic. licz quidam contra. no. glo. in. l. si infanti. C. de iure deliber. casus est in. l. inter stipulantem. §. si rem. ff. de verbo. obligatio.

¶ An heres possit uenire contra factū defuncti. no. Bar. in. l. cū uir. ff. ō usuca. ⁊. l. cū a matre. C. ō rei uen. tex. ē nō. i. l. lutius. ff. so. ma. ubi glo. ⁊ doc.

¶ Licet hereditas delata seruo non possit queri domino nisi seruo adeunte. ut. l. cū p̄oponas. C. de here. insti. secus tamen in legato per glo. singul. in. l. ii. ff. de bono. pos. ſm tabu.

¶ Que dicatur hereditas opulenta ⁊ que locuples no. glo. in. l. si quis in bona. §. i. ff. de acquirē. here. ubi uide de hoc.

¶ An ⁊ quando institutus in re certa hēatur uel nō habeatur loco heredis. casus est in. l. quotiens. C. ō here. insti. ⁊ ibi glo. ⁊ doc. ⁊ in. l. i. §. si ex fundo. ff. ō here. institu. ⁊ in. l. ex facto. ⁊ ibi Bart. ff. eo. glo. et doc. in. c. rainutius. de testa.

¶ An eo q̄ quis est filius dicatur eē heres. uid tex. in. c. quod nobis. qui fi. sint legi. tex. ⁊ glo. in ōriū. ō hereti. filii. li. vi. uide tex. xxxii. q. ii. nō omnis. ⁊ ibi glo. in. l. i. C. si se. ab here. absti. in glo. uide ad gal. iiii. ff. de libe. et postu. in suis. Jo. an. in regula sine cl' pa. li. vi. ⁊ de fi. p̄esbi. ex transmissa. dixi supra sub dictione filius.

¶ Si testator reuocat primū testamentū eo q̄ dicit heredem institutū esse mortuū ⁊ p̄opterea aliū heredem instituit an si ille primus non est mortuus debeatur hereditas ei uel secundo heredi. uide spe. in ti. de instrumen. edi. §. cōpendiose. v̄. quid si is qui. Lap. in. c. cū in illis. de p̄eben. li. vi.

¶ An in aditione hereditatis transferatur possessio bonorum absq̄ alia app̄ehensione. uide Jnno. i. c. cū super. de cā pos. ⁊ p̄opie. ⁊ de p̄ba. in p̄ncia.

¶ Hereditas paterna nō dicitur debita filiis sed q̄si debita. glo. in. l. si emancipata. C. ō iur. ⁊ fac. igno. ⁊. l. in suis. ubi tex. ff. de libe. ⁊ postu.

¶ An heres grauatus restituere hereditatē possit ō bonis suis alienare glo. xii. q. i. duo sunt glo. de p̄ba. c. in p̄esentia. de testa. rainutius. uide tex. ⁊ ibi glo. no. in auten. res que. C. cōia de le.

¶ Si peto rem hereditariā que negat' fuisse testatoris debeo hoc p̄bare. Jnno. de offi. ordi. conquerēte. in glo. no. de resti. spoli. cū ad sedē. i glo. ubi de hoc.

¶ An ecclesia heres instituta teneatur ad debita hereditaria ultra uires hereditatis. si non fecit inuētariū. uide gl. ō testa. c. i. do. Lar. flo. pōit i. c. i. ō solu.

¶ An fiscus heres institutus teneatur ultra uires si non fecit inuentariū. uide Bar. in. l. i. §. an bona. ff. de iure fis. do. car. in. d. c. i. de solu.

¶ An heres detrahit falcidiā de pena quam icurrit non soluendo legatū. Jnno. de testa. Rainaldus. dixi ō sub dictione falcidia.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quando heres debeat facere inuentariū de bōis hereditariis. tex. in. l. fi. C. de iure delibe. uide Bo sti. in. c. rainaldus. de testa.

¶ Licet non adeatur hereditas per heredem scrip tum sed per uenientes ab intestato nihilominus ꝓpt clausulam codicillarem debentur legata. no. in. l. qui filio. §. seruus. ff. de here. insti. no. in. l. eam quam. C. de fideicōmiss. dixi ꝫ sub dictione codicillis.

¶ Si heres non adiuit ⁊ in testamento non est clau sula codicillaris an debeantur legata. glo. in v. adeun te. de testa. Rainaldus. ⁊ ibi doc. specula. in titu. de instru. edi. §. nūc uero. v. sed pone. ⁊ ibi Jo. an. in ad di. Bar. in. l. i. C. de bo. uacan. li. x.

¶ De materia uidelicet an adita hereditate ualeant dispositā in testamento. dic ut no. in. l. papi. §. sed et an libertates. in glo. ad substitutū. ff. de inoffi. testa. Bar. plene in. l. filio ꝓterito. ff. de iniust. rup. ⁊ irri. testamen. Bal. in. l. fi. C. de codicil. in. v. q. ⁊ in. l. i. C. si quis obmi. ca. testa. do. de ꝓlū. in. l. anthoni? ff. de fideicōmiss. lib. Bal. in. d. l. eam quam. C. de fi deicommiss.

¶ An si non fuit adita hereditas debeantur saltꝫ le gata ad pias causas. do. ꝓpe. de anc. in. c. in presentia de proba. Bar. in rubrica. ff. de acquirē. here. Bal. i d. l. eam quam. C. de fideicōmiss.

¶ An per uerbū relinquo quis dicatur heres instituā tus. Specula. titu. de instru. edi. §. postremo. v. qd si contrahentibus.

¶ Quis dicat decedere sine herede. no. glo. ⁊ Bar. in. l. i. C. de libera. imperia. soci. li. x.

¶ Hereditas intenditur eē delata qñ pōt qs adeun do eā cōsequi. ff. de v. sig. l. delata.

¶ An heres succedat in pena. uide nō. de no. op. nū ciatio. cum ex iniuncto. in glo.

¶ Institutio heredis est fundamentū testamenti. in sti. de testamen. §. heredis. et in. l. hereditas. C. de codicillis.

¶ Heres repetit usuras extortas ab eo cuius ē heꝛs de empti. ⁊ uendi. ad nostram.

¶ Heredis institutio facta ex pacto nō tenet. ut. C. de pac. l. fina. ff. de vbo. obli. l. stipulatio hoc modo. xi. q. i. inolita. in glo. magna. qui fi. sint legiti. transmissa. in glo. iiii.

¶ Heredis appellatione interdū succedēs imppetu um continetur. ff. de vbo. signi. l. heredis. C. ō here. insti. l. fi. de sepul. c. ulti. ⁊ ibi no. Bal. in. d. l. fi. ⁊ an dicat heres ex testamento uel ab intestato. uide glo. in l. iii. in prin. ff. de peti. here. Et an procedat petitō si dico sum heres ticii cū sim heres heredis ticii. uide Bar. in. l. paterfamilias primis tabulis. ff. de vul. et pupil. Ad materiam hanc uide Bar. in. l. qui in alie na. §. interdum. ff. de acquiren. here. glo. in. d. l. iii. ⁊ Bal. in. d. l. fi. adde ꝙ heres heredis primi testato ris est heres. quod no. in. l. si peculiū. §. is cui seruus ff. de sta. libe. Item aduerte ꝙ uerbū heres a testatoꝛ prolatum non comprehendit heredem heredis secun dum Bal. i. l. q liberis. §. hec vba. ff. ō vul. ⁊ pupil.

¶ Heres cōueniendus est ubi testatoꝛ. no. in. d. c. ul ti. de sepul. ff. de iudi. l. heres absens. in prin. Spec. ti. de testa. §. i. v. pone. no. de arbi. c. puenit.

¶ Heres uel alius ex persona defūcti infra decem di es post mortē testatoꝛis conueniri nō potest. no. Jo. an. de rescrip. significa uit. de usu pati. c. ii. in glo. ii. ⁊ ibi uide.

¶ An heres possit conueniri per rescriptuꝫ impetra tum contra defunctum. no. plene de rescrip. significa uit. et ibi Jo. an. remittit ad nota. per se in regula. is qui in ius. li. vi.

¶ An mortuo uno ex heredibus pluribꝰ aliis accre scat portio illius. uide Bar. in. l. re coniuncti. de le. iii. Bal. in. l. i. C. qūando non pe. par. glo. in. c. Rai naldus. de testa. uide quod dixi ꝫ sub dictōe accresco

¶ Heres fideiussoꝛis tenetur sicut fideiussoꝛ. instit. de fideius. §. i.

¶ Pauperes christi licet incerti possunt tamen insti tui heredes fauoꝛe pietatis ⁊ christiane religionis. C de epis. et cleri. l. id quod pauperibus. ⁊. l. si quis ad declinandam.

¶ An quis possit heredes constituere cōsanguineos suos hereticos. uide quod habetur de hereticis si qs episcopus.

¶ Heres grauatus restituere hereditatē si decedat si ne liberis non tenetur restituere si habet nepotem ex filio. no. glo. in. c. rainutius. de testa.

¶ Heredes iurantis non possunt conueniri coraꝫ ec clesiastico licet iurans potuisset. de iureiur. ueritatis de so. compe. cū. c. laicus. li. vi. facit quia iuramentū ex parte iurantis est personale. ut in. d. c. ueritatis. ⁊ in auten. principales. C. de iura. calū.

¶ Heres non pōt interpretari dictū dubiū testatoꝛis no. in. l. inter stipulantem. §. i. ff. de v. oblig. ⁊ de suc cessione ab intest. cū dilectus. glo. in. l. idē pōponius scribit. §. i. ff. de rei uendi.

¶ Heres mariti usq; ad annū tenetur alere uxoꝛem tamen fructus percepti ex re obligata pro dote cōpu tantur i sortem. de usur. salubriter.

¶ An heredes prelati possint conueniri de damno il lato facto per prelatum in bonis ecclesie. uide nota. in. c. i. de solut.

¶ Hereditas est nomen iuris. ff. de vbo. sig. l. heredi tatis. in fi. ⁊. l. pecunie. §. hereditas.

¶ Sanctuariū dei non debet iure hereditario possi deri. viii. q. i. apostolica. de insti. ad decoꝛem. de con cess. preben. c. ii.

¶ Hereditas adita non dicitur amplius hereditas sed proꝛium patrimonium adeuntis. ut. l. fina. ff. ō inoffi. testamen. l. sed si plures. §. si filio. ff. de uulga. et pupilla.

¶ An in hereditate adita iacente pena cōmittatur uide in. l. ad id. ff. de v. obli.

¶ An hereditas olim ⁊ hodie possit adiri ante aper tas tabulas. no. ff. si cer. peta. l. eius qui in prouintiā in glo. C. de iure deli. l. iii. in glo. i. facit. ff. de iur. et fac. igno. l. i. §. penul.

¶ An in pendente aditione hereditatis ualeant que fi unt. no. de ꝓsti. pecu. l. hactenus. in glo. ii.

¶ An hereditas possit adiri per nuntiuꝫ uel ꝓcura toꝛem. no. de iure do. l. si mulier. §. ex asse. in glo. de bet. ⁊. ff. de acq. here. l. paulus. ⁊ ibi nō.

¶ Que dicatur hereditas legitima no. de peti. here di. l. legitima. in glo. i. Ly. C. qui nō pe. par. l. unica

¶ Quando dicatur hereditas ꝓ nō scripta seu ca duca uel quasi. ⁊ an ⁊ quando transmittatur. no. ff. si pars here. peta. l. cū multi. in glo. decessisse. ⁊ i gl. dabitur. C. de ca. tol. l. i. §. is ita. in glo. quecunq; et ibi Ly.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ad quem pertinēt hereditas si instituatur depo
tatus. no. C. de here. insti. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Ly. in
i. q. uide no. in. l. in metallum. et ibi Bar. ff. de bis q̄
pro non scrip. haben.

¶ Ad quem pertineat hereditas si aliquis instituat
ut filius qui non est. no. C. de here. insti. l. si pater. in
glo. fi. ⁊ ibi Ly. in. iii. oppo.

¶ Cui applicetur hereditas quando aufertur here
di. no. l. hereditas. in glo. magna. et ibi Ly. C. ꝺ bis
qui. ut indig.

¶ An hereditas possit adiri ante uindictam mortē
defuncti. no. C. de bis qui. ut indig. ⁊ in. l. cū fratrē
in glo. magna. et ibi Ly.

¶ An hereditas possit pro parte adiri ⁊ pro parte
repudiari ex institutione uel ex substitutione. no. C.
de iure delibe. l. quidā eulogio. in glo. fi. ⁊ ibi Ly. et
Bar. in. l. i. ⁊. ii. ff. de acqui. heredi.

¶ Heres repudiando hereditatē non solū priuatur
ea sed etiam omnibus bonis ad eū uenientibus. bar.
in. l. heredes. C. de omni agro deser. li. xi. specu. ti.
de loca. § . fi. ꝺ. iii. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An hereditas possit dari uel adimi in codicillis.
no. C. de bis qui. ut indig. l. hereditas. specu . titu.
de instru. edi. § . ut aūt. ꝺ. iii. dicendū.

¶ Qualiter diuidatur hereditas quando sūt plures
instituti. uide. C. de le. l. cū questio in gl. magna. no.
in auten. de here. que ab intes. in prin. in glo. antiqui
tas. col. ix.

¶ Si hereditas non est adita per minorē an possit
eius heres petere restitutionē ut adeat. no. Bartho.
in. l. Pantonius. ff. de acquiren. heredi. et. ff. de re.
dubi. l. qui duos.

¶ An aditione hereditatis confundantur actiones
uide. C. de pact. l. debitori. ubi glo. ⁊ Ly. ⁊ in. l. sti
chum. § . aditio. ff. de so.

¶ In quo differt hereditas a legato. no. C. de cur.
furi. l. fi. in glo. fi.

¶ Hereditas non possidetur per colonū. no. ff. de ac
quiren. pos. l. qui uniuersas. § . qꝺ p colonus. in glo.
possidere.

¶ Hereditas pōt prescribi sed res hereditaria sic. ff
pro herede. l. i. glo. fi.

¶ An heres possit agere pro delicto facto defuncto
no. ff. ne quis eū qui in ius. l. pe. in glo. fi. doc. in. l. i
ff. de priua. delic. quod no. plene. C. ex delic. defun
cto. l. i. in glo. fi.

¶ An heres pupilli habeat idem priuilegiū qꝺ pri
cipalis. no. ff. de ritu nupti. l. non solum. § . fina. in
glosa penultima.

¶ An licet heres de se sit priuilegiatus debeat tamē
uti iure defuncti. no. ff. de usur. l. cum quidam. § . fi
scus. in glosa dare. ⁊. l. heres absēs. i. gl. ii. ff. ꝺ iudi.

¶ Heres aliquando nō pōt aliquid quod defunctus
potuit. no. ff. ad maced. l. sed iulianus. § . sed ⁊ si fili
us . in glo. submouebitur. ⁊ ibi uide.

¶ An heredi prosit ignorantia ⁊ an presumatur sci
re ea que in testamento continentur. no. Bar. ff. de
ꝺ. obli. l. si seruū. § . de illo. ff. ad trebel. l. quidam ita
§ . si quis filiū. plene per Bar. in. l. qui rome. § . duo
fratres. ff. de ꝺ. obli. ⁊ plenius in. l. cū heres. ff . de li
be. le. facit quod no. in. l. eius qui in prouintiam . ff.
si cer. pe. uide pulchre in. d. l. q̄ rome. § . duo fratres
ff. de ꝟbo. obli. per Bar.

¶ An heres possit aduocare rem suam per testatorē
uenditam. no. C. de iure deli. l. fi. § . in cōputatione
in glo. non confundantur. et ibi Ly. in. iii. et. iiii. q.
⁊ ibi etiam Bar. C. de rei uendi. l. cum a matre. in
glo. magna. ⁊ ibi uide Ly.

¶ An heres possit uenire contra factum defūcti. no
ta. C. si in frau. patro. l. ii. in glo. renouare. ⁊ ibi cy.
in. l. opposi. ⁊ uide in. l. fi. § . in cōputatione. C. de iu
re deli. ibi cy. ⁊ in. l. ii. in fi. C. de inoffi. dona. in gl.
⁊ in. l. cū a matre. in glo. magna. C. de rei uen . uide
ff. so. ma. l. si cum dotem. § . si pater. ⁊ ibi Bar. ⁊ i. l
lutius. eo. ti. ⁊ ibi glo. ⁊ Bar. ff. ꝺ usucap . l. cū uir.

¶ An appellatione heredis ueniat tantū heres dire
ctus uel etiam fideicōmissarius aut bonorū possessor
uide Ange. in consilio suo. cxxxiiii . quod incipit . in
questione uertente.

¶ An heres prohibitus alienare post aditam heredi
tatē possit hereditate priuari. uide Ange . in consilio
suo. clxx. quod incipit. dicto dubio.

¶ An heres teneatur ad penam quam defunctus p
misit si heres non adipleuit. uide in. l. ad diem. ff. de
ꝺ. ob. Bar. ⁊ Jo. de Imo. in. l. si insulam. eo. ti. ⁊. l.
cum filius. § . in hac. e. ti.

¶ An qui semel est heres possit desinere esse heres.
uide Ange. in consilio suo . clxxx. quod icipit. ex isto
dubio. circa fi.

¶ An filius qui habet solam legitimam possit dici
heres. uide Ange. in consilio suo . ccix. quod incipit.
pro decisione.

¶ An heredis appellatione comprehendātur descē
dentes uel extranei ex testamento uel ab intestato. ui
de Ange. in consilio suo . cccviii. qꝺ icipit . egregie.

¶ Ignorans quis sit heres potest conuenire possesso
rem bonorū tanq̄ heredem. glo. magna circa mediū.
in. l. controuersia. ff. de transac. que etiam dicit q̄ int
rogatus an sit heres si nō vult respondere debet inter
rogari an sit possessor hereditatis. ⁊ si respōdet q̄ sic
sufficit actori . ad hoc no. bar. illā gl. i. d. l. ꝓtrouersiā

¶ An heres presumatur scire facta defuncti. uiꝺ gl.
in. l. cū heres. ff. de diuer. ⁊ tempo. ꝓscrip. ⁊ in. l. cū
heres. ff. de libera. cā. Bal. in. l. quoniā sororē. C. ꝺ
iure delibe. ⁊. l. q̄ in alterius. ff. de reg. iuris.

¶ Heres tenetur de lata culpa fideicommissario . l .
mulier. § . si heres. ff. ad trebel. sed legatario tenetur
de leui. ut. l. si seruus legatus. § . cū quid. de le. i. ⁊ ra
tionem differentie ponit Bar. in. l. cum res. in prin.
ff. de le. i. facit quod dicit Bar. in. l. filium quem ha
bentem. in fi. C. fa. herci.

¶ An heres pro pte conueniatur insolidū uel tantū
pro hereditaria portione. no. ff. cōmo. l. iii. § . heres.
uide Ly. in. l. siue p fratre. in ultima. q. C. de acq̄.
heredi. l. ii. ⁊ ibi Ly. Bar. plene in. l. ii. § . ex bis. ff.
de ꝺ. ob. ⁊. l. eam. § . catho. ff. eo. item Bar. in. l. ii. i
fi. ff. de ꝓto. stipu. ⁊ de usur. tua nos.

¶ An q̄ aliquis sit heres consistat in uolūtate uel re
quiratur factū. no. ff. de interro. ac. l. ii. insti . ꝺ here.
qua. ⁊ differentia. § . item extraneus. in ꝺ. nuda uolū
tate. uide in. l. i. C. de repu. here. ⁊ ibi Ly. no. glo.
C. de iure delibe. l. potuit. in glo. ii. ⁊ ibi cy. i oppo.
no. ff. de acqui. here. l. pro herede. in glo. ⁊ ibi Bar.
idē plene i. l. gerit. e. ti.

¶ An heres teneatur legatario de euictōe si legatus
sit euictū . no. ff. de euic. l. si quis. ⁊. eo. ti. l. heres ser

UVA. BHSC. IyR_001

uũ.insti.de lega.§.q̃ aũt dictũ.i gl.ignorabat.

¶An filius presumatur heres patris.no.ff.de iof. testa.l.quẽadmodũ.in glo.no.in.l.i.C.de repu.he re.7 ibi cy.7 no.C.ut se ab here.absti.l.i.in glo. et ibi cy.uide.ff.de acqui.here.l.pro herede.in gl.testa ri.7 ibi Bar.

¶An uni ex pluribus heredibus possit prouideri p defunctũ.no.ff.de pac.l.auus.7 ibi Bar.7.C.ỏ ex cep.l.i.in glo.fi.7 ibi cy.in.iiii.oppo.plenius p bar. in.l.continuus.§.fi.ff.de v.ob.ubi uide.

¶Quis dicatur heres extraneus quis suus.no.ff. de pac.l.pe.dixi ẽ sub dictione extraneus.quis legiti mus.no.x.col.qui feu.da.pos.§.cum non coradus in glo.ut frater fratri.

¶Existentia sui heredis quid operetur 7 quõ tolle tur.no.Bart.ff.de vul.7 pupil.l.si filius qui patri 7 ibi uide remissiones.no.etiam Bar.in.l.liber bõ. §.i.ff.de stipu.seruo.

¶An gerens aliquid hereditariũ habeat necesse pro testari quod non facit animo heredis.no.ff.de acq. heredi.l.pro herede.in glo.testari.7 glo.seruus.et ibi Bartho.

¶Frater non psumitur heres fratris utendo re cõ muni ut prius.Jo.an.in addi.specu.ti.de iudi.§. sequitur uidere.v.porro.

¶Creditor institutus heres a suo debitore 7 rogat9 de restituendo licet nõ fecerit inuentariũ possit nihilo minus debitũ suũ retinere.quia licet ad cõe confuse sunt actiones tñ restituendo dicũtur reminiscere. ut no.in.l.ab omnibus.§.fi.ff.de lega.i.7 in.l.si cum dotem.§.cũ pater.ff.so.ma.ubi Bar.7 bal.facit.l debitori.C.de pac.7 qỏ ibi no.

¶An uerus heres repetat id quod est solutũ heredi putatiuo.no.ff.de transac.l.imperatores.§.fina.in glosa finali.

¶Heres mandatarii depositarii tutoris curatoris de quo teneatur.ff.de his qui no.infa.l.furti.§.pe. in glo.succedit.7 nõ.C.de nego.gest.l.curatoris.in glosa penultima.

¶Qui semel est heres non potest desinere esse hẽs no.ff.de minori.l.fina.7.l.si siue.§.sed quod Pap. in glo.7 institu.ỏ fideicõmis. here.§.restituta.i gl.i.

¶An heres possit institui ad tẽpus.no.isti.ỏ here.i sti.§.hẽs.7 i.l.hereditas.ff.ỏ here.isti.ubi Bar.

¶An q heres sit capax hereditatis quod temp9 in spiciatur.no.insti.de here.quali.7 differẽtia.§.in ex trancis.in glo.mutatio.7 glo.tẽpora.ff.de iure fis.l. non intelligitur.§.qm̃ aũt.7 Bar.ff.ỏ regu. catho. l.i.7.C.de delato.l.i.li.x.7 ibi Bar.

¶Quis dicatur adire uel repudiare quis imiscere uel abstinere.no.insti.de here.quali.7 dif.§.extrane is.in glo.adeunda.uide.C.de iure delibe.super ru brica dixi aliquid supra.

¶An appellatione heredis ueniat bonorũ possessor de iure ptorio etiam instituto.Bar.in.l.i.§. bonor ff.ad trebel.7.ff.de condi.7 demon.l.in conditiõib9 §.si patronus.Adde quod dixi ẽ fm Bar.in.l. con trouersiam.ff.de transac.

¶An appellatione heredis ueniat heres nomine tã tũ uel re tm̃ uel noie 7 re.no.ff.de acqui.here.l.pro herede.§.papinian9.i glo.citra nomẽ.7 ibi Bar.

¶Si unus sit heres p parte 7 alius sub conditõne an possint interim i totũ uel pro pte adire.no.ff.si ps here.pe.l.ii.7 ibi Bar.remittit ad nõ.per cum in.l. plane.§.si coniunctim.ff.de le.i.

¶An dicendo non sũ heres uideatur repudiare here ditatem.no.C.unde lib.l.q̃ se patris.in glo. magna in prin.7 ibi doc.Cy.in.l.ii.C.de iuris 7 fac.igno. Bar.in.l.is põt.ff.de acqui.here.

¶An heres surripiens aliquid de hereditate possit abstinere.no.C.de repu.here.l.i.7.ii.

¶Quot auxilia habet heres ad hereditatẽ petendã no.C.de edic.diui adri.tol.in.l.fi.in glo. legitima. 7 ibi per totã.l.ubi etiam cy.

¶An heres dicatur indignus si concubuit cũ uxoꝛ. defuncti.no.C.de his qui.ut indig.l.sororem.7 ibi Cy.no.C.de fideicõ.l.fideicõmissum.7 ibi Cy.

¶An heres rogatus de restituendo in diem uel sub conditione possit statim restituere.no.C.de fideicõ mis.l.post mortem.ubi glo.7 Cy.

¶An si heres uendat hereditatem ipse uel emptor conueniatur.no.C.de here.uel ac.uen.l.ii.7 ibi cy. in.ii.oppo.An ipse uel ipsi pñt iplere conditionẽ im plendam per defunctũ uel defuncto.no.cy.in.l.fina. in.iii.7.iiii.q.C.de condi.inser.

¶Si unus ex pluribus contrafaciat uel uni ex plu ribus cõtrafaciat an oẽs teneantur uel agant.no.ff. de v.ob.l.ii.§.fi.in glo.i.7 ibi Bar.uide in.l.stipu lationũ in fi.ff.ỏ v.ob.7.l.eadẽ.§.catho.eo.ti.

¶Si un9 soluat ꝓpter factũ alteri9 q̃ actõe repetat a coherede.no.Bar.i.l.stipulatões i fi.ff.de v.obli.

¶An duo pñt esse heredes insolidũ.no.Bar.ff.de re iudi.l.ex contractu.

¶Si heres adiit hereditatẽ anteq̃ sit cõpleta uolũ tas testatoris qñ dixit testator q heres anteq̃ sua le gata sint impleta non possit apprehendere hereditatẽ an incidat in penã adeũdo.uide Jo.an.in addi.spec. in ti.de instru.edi.§.nũc uero aliqua.in fi.

¶Quando quis non teneatur respondere an sit he res.uide specu.ti.de positionibus.§.vii.v.vii.

¶Casus in quo hereditas uiuentis possit uendi.ff. de here.uel ac.uen.l.uenditor.

¶Hereditas uiuentis proprie non est hereditas.ff. de here.uel actio.uendi.l.i.

¶Si quis donat hereditatẽ suã an ualeat donatio uide Bar.in.l.quesitũ.7.l.si suus.ff.de le.i.

¶Possibile est quẽ decedere sine herede uel succesꝛe.ff.de usu.l.furtum.§.i.ff.de fideicõmissa.libe.l. eum qui.§.sed 7 si qs.C.de bo.uacã.l.i.li.x.adde l.i.C.de ac.7 obli.

¶Leditur fama defuncti si nõ hz heredẽ.ut.ff. que in frau.credi.l.primo gradu.

¶An heres qui non fecit inuentariũ possit incarcera ri ad petitionẽ creditorũ hereditatis.uide Bal.in.l. fi.sed 7 si.C.de iure delibe.

¶Heres conuentus 7 clamatus ex instantia inchoa ta cũ defuncto hz obligatio surrexit ex facto alteri9 he redis non dicitur noie proprio sed alieno cõdẽnatus ff.de his qui no.infa.l.seruus.

¶Qỏ dicitur actionẽ de dolo defuncti nõ deberi da ri in heredẽ est uerũ qñ est dolus extra cõtractũ secus si in contractu.ff.depo.l.si hoiem.§.i.7 ibi est glo. no.uide in.l.ex ea.§.fi.ff.de v.ob.

¶Heres ex dolo defuncti qui non cadit in spãle no men delicti tenetur inquãtũ locupletior factus ẽ. ff. de rei uen.l.cũ aũt.in glo.fi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Obligatio ex delicto transit ad heredē si trāsit p actionē descendentem ex contractu. ff. cōmuni diui. l. item quamuis.

¶ Ad heredem non transit iure hereditario aliqua actio surgens ex dāno uel iniuria erga psonaz defūcti tex. de his qui deie. uel effu. l. si uero. §. hec aūt actō ⁊. l. inde neratius. ff. ad. l. acqui.

¶ Actiones reales non dantur cōtra heredes ut heredes sed contra eos ut possessores uł dños. ff. si qua pau. fe. dica. l. i. §. fi.

¶ Apprehendens bona hereditatis hereditate uacāte in dubio psumitur illa apprehendere noi illius cui est relicta ne uideatur incurrere crimen expilate hereditatis ⁊ ideo ad missionem faciendā nō exigitur illiꝰ citatio. quia uidetur nomine alterius possidere. ff. de nego. gest. l. qui aliena negocia. §. uno defensore. ⁊. eti. l. iii. §. hec uerba. ⁊ ibi. Bar. adde. l. pōpo. ff. quibꝰ mo. usufruc. amit. l. si mulier. eo. ti.

¶ Vnde dicitur q̄ petitio hereditatis nō datur cōtra titulo possidente est uerū qñ titulus est uerus. secus si erroneus. ff. ex qui. ca. ma. l. iulianus. Alia limitationē adde ſm Bal. qui mirabiliter loquit in. l. edicto. C. de edic. di. adri. tol. in. vi. op.

¶ Petens ut heres nō omnino uidetur petere ut ip se. ff. de inoffi. testa. l. filius.

¶ Si aliquis contrahit cū aliquo ut heredē ipsū approbat uelut heredē. ff. ō iof. testa. l. si ꝓponas. §. i.

¶ Appellatione hereditatis legitime stricte cōprehenditur hereditas ab intestato large etiā ex testamento quod no. ꝓpter statuta. ff. de peti. heredi. l. legitimaz.

¶ Licet quis renunciet hereditati non ꝓpterea uidētur renūciare feudo ⁊ emphiteosi. ff. de petit. here. l. item uidendū. §. nunc uideamus. uide Ly. in. l. familie. C. fami. hercis. uide. x. coll. de succ. feu. ⁊ in. l. ut iurisiurandi. §. si liberi. ff. de op. lib. uide Ly. ⁊ bal. in. l. liberti libertecq. C. de op. lib. x. col. an agna. uł fi. c. i. dixi s̄ sub dictione feudum.

¶ Appellatione heredis in materia stricta non uēit bonorū possessor nec successor occupans iure peculii. nec is cui restituta est hereditas. ut. ff. de peti. here. l. item ueniunt. §. fi.

¶ Hereditas etiam sine aliquo corpore heredis ē et habet iuris intellectū. ff. de peti. here. l. hereditas.

¶ Post apprehensionē rei per heredez res hereditaria desinit eē hereditaria. ut. l. i. §. ueteres. ff. de acq ren. pos. ideo in illa datur petitio hereditatis. ut. l. i. ff. de fideicōmiss. here. peti.

¶ Hereditas post additionē non dicitur amplius hereditas nisi adiens fecit inuentariū. nam tūc est ac si esset hereditas iacens ⁊ ad cōmodū heredis ut cōseruetur sibi debitū a defuncto. Bal. in. l. debitori. C. de pactis. ubi uide.

¶ Heres successor est uitiorū ⁊ culpe defuncti. ff. de publicia. l. si ego. §. partus.

¶ Ius personale non queritur hereditati. ff. quādo usufruc. le. ce. l. ii.

¶ Proficit nudū nomen heredis propter iura sepulcrorū que ex hoc illi remanent. ff. de religi. ⁊ sumptu. fu. l. si quis heres.

¶ Quedam iura transeunt i filios etiā dato q̄ non sint hēdes. ut. l. uel qō pat. ff. ō religi. ⁊ sump. fu.

¶ Licet ius nō transeat ad heredē obligatio tū commissa in uita testatoris ad interesse transit ad heredē ff. de usufr. l. si extraneo. §. i. cū. l. se. ⁊. l. quesitū. e. t facit. l. si usufructū mihi in biēniū. ff. de usufru. le.

¶ Heres non dicitur conueniri nomine proprio sed alieno. tex. est cum glo. in. l. certi conditio. in ꝓncipio ff. si cer. peta.

¶ Heres nō est dñs nisi a tempore adite hereditatis ff. si cer. pe. l. proinde. ff. de stipu. seruo. l. si ex re. §. fi. ubi uidetur contrarium. uide do. Bal. in. d. l. pro inde. ff. de stipu. seruo.

¶ Heres dicitur conueniri nomine proprio quando conuenitur ex facto suo post aditā hereditatē licet rel iure hereditario ad eū puenerit. ff. de condi. furti. l. si pro fure. §. fina.

¶ Heres adeundo hereditatē uidetur habere rata omnia gesta per defūctū ꝓut hereditatis uires patiūtur tex. ⁊ ibi Bar. ff. ō pigno. acti. l. solutū. §. solutā

¶ Sicut ius agendi scinditur inter heredes. ita ius decidendi. ff. de pecu. l. itē cū testamēto.

¶ Hereditas ab intestato defertur imediate a lege. ut. ff. pro socio. l. iii.

¶ Declaratio uoluntatis non transit ad heredē. ff. de ser. exportan. l. si quis hac. et in. l. Pomponius. §. i. ff. de nego. gest.

¶ Ius more transmittitur ad heredes dicit tex. in. l cum patri. ff. de usuris.

¶ Hec uerba habeas res meas notant heredis uniuersalē institutōem. tex. in. l. lz. C. de pac.

¶ An obligatio que a defuncto transit ad heredem sit eadē numero uel spē. Ly. tz q̄ eadē in spē. in. l. pacto successorum. C. de pactis.

¶ An si alicui fim successurus ab intestato eius hereditas dicat mihi debita in spe. uide Bar. in. l. fi. C. de pac. in ultima questione.

¶ Heres ex persona sua non pōt infringere qō poterat defunctus. C. de fi. famili. l. i.

¶ Heres in dubio nō presumitur scire uires hereditatis. C. de here. uel ac. uen. l. qui nō dū.

¶ Ius implendi conditionē transit ad heredes. C. de pac. inter emp. ⁊ uen. l. ii. Bar. ff. de v. ob. l. si de cē. Ly. in. l. fi. C. de condi. inser. ubi in aliquo actu exigitur psona heredis dz esse adita hereditas alias nō ualet. ff. quorū lega. l. i. §. q̄ ait. ⁊ q̄ ibi no.

¶ Ius facultatis nō psupponit obligationē. iō non transit ad heredē. ff. de v. ob. l. cū qs.

¶ In appellatione heredis cōprehendantur paupere nominandi per tertium. uide Bar. in. l. qui liberis. §. hec uerba. ff. de vul. ⁊ pupil. appellatione heredis cōprehenduntur institutus ⁊ substitutus i gradu quocunqz. ff. de le. i. l. si plures.

¶ Appellatione heredis comprehenditur filius nō heres. ff. de acqui. here. l. pro herede. §. quid tamen. Item ueniens ab intestato. ut. l. si quis cum nullum ff. de iure codicill.

¶ Si testator instituit filiū ⁊ heredes eius uel substituit qui cōprehendantur. uide Bar. in. l. gallus. §. nunc de lege. ff. de li. ⁊ postu.

¶ Appellatione hereditatis nō cōphēdūtur legata neqz fideicōmissa. ff. ō le. iii. l. si ticius. ⁊. l. liberto §. filii. ff. de admen. legat.

¶ Successor dicitur quis adita hereditate nō ante. ff. q̄ ui aut clā. l. deniqz. §. quesitū.

¶ Iacente hereditate per seruū usucapitur hereditas. ff. de acqui. pos. l. i. §. item acquirimus. non tū

UVA. BHSC. IyR_001

possit acquiri possessio rei hereditarie.ut.e.l.§. et p eum seruum.

¶ Res non aditur hereditaria adita hereditate sed magis proprie ipsius heredis.ff.de acqui.pos.l.i.§. ueteres.ꝛ ibi glo.e.t.l.qui absenti.§.fi.in glo.bar.i l.fideiussor obligari.§.fi.ff.de fideius.adde.ff. de acqui.here.l.heres seruum.

¶ Verbū coheres adiectū certe speciei inducit fidei cōmissum.ut.l.pater.§.fi.ꝛ.l.lucio.§.fi.ff.ō le.iii.

¶ Heres melius nouit uolūtatem defuncti q̄ alius l.fi.§.si plures.ff.de le.i.Bar.in.l.gerit.ff.de acq. here.in prin.vi.col.

¶ Hereditas iacens quia non p̄t litigari nec in contumacia constitui non patitur ꝺm decretū ad hoc.l. si quis instituatur.ff.de here.insti. Sed qualiter tūc prouideatur creditoribus.uide in.l.i.ff.de cura.bo. dan.ꝛ.ff.de nego.gest.l.debitor.Bal.cum debitoris C.de iudi.

¶ Hereditas nunq̄ iacet ubi est suus heres .glo. est multū notabilis in.l.cū hereditas.C.depo.idez ibi tenet Ly.per.l.liber homo.§.fi.ff.de stipul. seruo. Bal.in.d.l.cū hereditas.

¶ Qualiter debeat citari heres ꝛ q̄ non sufficiat p clama generale quicunq; vult esse heres ꝛc. Sed debent illi citari ad quos proxima causa successionis p tinet nō.Bal.ut.l.si curatoris.C.de iure delibe.

¶ Quis cōprehendatur appellatione heredis ꝛ q̄lit ꝛ que est differentia.ꝛ an hoc nomen proferatur i cō tractu an in ultima uolūtate ꝛ qualis est differentia an quis loquitur de herede proprio uel herede tercii uide bal.i filio suo.xlviii.q̄ incipit dñs paulus.

¶ Hereditate iacente non p̄t prescribi res hereditarie.ut.l.ea que.in fi.C.de tempo.i inte.resti.peté. no.in.l.ea napicula.ff.de mino.Bal.in.l.licet ad finem.C.de iure delibe.

¶ Qualiter debeat formari libellus in petitione hereditatis siue uniuersali siue particulari.uide Ange.in l.si hereditates.ff.de peti.here.ubi uide.

¶ Que sunt necessaria ut hereditas queratur nobis hodie per liberam personā.no.ff.de acquir.re.do. liber homo.in glo.sciens.

¶ Heres negligens implere conditionē potestatiuā facit desinere institutionē ꝛ perdit hereditatē. bal.in l.fi.C.de necessariis serui.here.insti.

¶ Heres debet regulariter conueniri pro portione hereditaria.ff.de serui.l.uie itineris.

¶ An heres clerici gaudeat priuilegio fori quo gaudet clericus.dic q̄ nō.quia illud priuilegiū est psonale.uide no.in.l.heres absens.ff.de iudi.ꝛ in regula p̄ uilegiū.li.vi.ꝛ in regula qui in ius.co.li.uide bal.in auten.quas actiones.C.de sa.sanc.ec.ꝛ in.d.l.bis absens.ubi etiam per eum.

¶ Si plures heredes tenentur aliquid prestare insolidū ꝛ unus impedit quo minus prestet hoc casu ipe solus tenetur ad omne interesse.ff.fami.hercis.l.heredes.§.in illa quoq;.

¶ Ista uerba non puto esse heres uel non credo adiū prolata ante tēpus deliberandū uel ista credo repudiare uel abstinere aut similia post lapsū triū mensiū an inducant repudiationē.uide Bal.in.l.quidā eulogio §.similiq; mō.C.de iure delibe.

¶ Institutus heres a patre una cū pupillo substitutꝰ si agnouit paternā non repudiat pupillarē etiaz si pupillus abstinuit se ab hereditatē paterna casus est notabilis ꝺm Ange.in.l.quidā.C.de iure delibe.

¶ Electio est heredis quo iure agat si testator dicit ualeat iure testamenti uel iure codicillorū.Bal.in.l. iii.C.de edic.diui adri.tollen.

¶ Si heres decedit ante aditā hereditatem expirat fideicōmissum.casus est in.l.nō iustam.C.ad trebl. facit.ff.e.l.ille a quo.§.si de testamento.fallit nisi heres decedat post iussum factum de adeundo et restituendo.ut ibi nota.

¶ Ille dicitur esse sine herede qui non habet hīdem statim cum moritur casus est notabilis in.l.non iustā C.ad trebel.

¶ An ille qui est rogatus de restituendo post mortez possit iterum alienare.uide in auten.res que.C.cō munia de le.ꝛ ibi Bal.uide in.l.cum pater.§.liberis.ff.de le.ii.Bar.in.l.peto.§.fratre.e.t.

¶ An filius institutus in re certa succedat in ēphit. ecclesie cū herede uniuersali.uidetur q̄ nō per ea que habentur i.l.qō in rerū.§.si q̄s.ff.de le.i.

¶ Quantū tēpus habeat heres institutus ad adeundam hereditatem.glo.in.l.qui prior.ff.de acqui.here.ubi ponit uarias opiniones.

¶ Heres promittens soluere solida legata intelligit promisisse salua ratione legis falcidie.ut no.i.l.fina. ff.ad.l.falci.ꝛ in.l.i.ff.ut le.no.ca.

¶ Si diuisa hereditate unus heredū habuit sibi delegatā portionē ꝛ non plus alter minus debita nō hz secūdus ꝺ primū actōem.ff.fa.her.l.lucius.

¶ An minor possit petere diuisionē hereditatis quo ad fructꝰ ñ quo ad ꝓprietatē.uide in.d.l.lucius.

¶ Liberti ꝛ uasalli non p̄t diuidi iure hereditario. ff.fami.her.quedam mulier.

¶ An adiudicata re per sententiā in diuidenda hereditate uidentur diuise actiones omnes pro ea competentes .uide.ff.fami.her.in hoc iudicio.

¶ Ante diuisionem hereditatis filius uxor etiam dotem patri sibi precipuā recipit ac si foret prelegata. ff fami.hercis.l.si maritus.

¶ An sola adiudicatione nois inter coheredes translata sit actio sine cessione.ff.fa.her.l.plane.

¶ An si pater redimat filiū possit ad hoc ei frater i putare in diuisione hereditatis.uide in.l.frater.ff.de condi.inde.ꝛ ibi Bar.in ultima questione.adde nō. per Guil.in.l.certum.C.fa.her.

¶ Si testator prohibet diuisionē hīditatis possit nihilominꝰ diuidi ex eāis q̄ hñt.ff.p socio.l.non erit.

¶ Unus heredū possit agere ꝺ aliū ut soluat partez debiti pro leuanda re hereditaria pignorata.ut.l.his consequenter.§.celsus.ff.fa.her.

¶ In diuisione hereditatis filii possunt capere dotes suarum uxorū et uxorez filiorum suorū.ff.fami.herc. l.ii.ꝛ.l.si filia.§.i.

¶ Diuisio hīditatis inꝰ filios obtinet ui testamēti vꝰ donatōis sub mō.ut.ff.fa.hercis.l.si filii.§.si pater.

¶ Si pater instituit simpliciter heredibus filiis inꝰ eos unus diuidit hereditatē relictis tñ aliquibꝰ rebꝰ in diuisis diuidūtur postea inter filios nō equaliter sz ꝺm modū diuisionis paterne nisi essent accedētes.ff. fami.her.l.que pater.ꝛ quod ibi no.

¶ Si diuisa hereditate paterna in portione alicuius sunt res pignori obligate p cōem hereditatē sunt relevande.ut habetur in dicta.l.que pater.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si coheredes hereditatem ex testamento inuali
do inter se diuidunt si errant in iure nō repetunt sec⁹
si in facto. glo. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. si post diuisio
nem. ubi uide Bar.
¶ Si diuidens hereditatem tradiderit heredi puta
tiuo partem qua actione repetat. no. in. d. l. post diui
sionem. et ibi Barrho.
¶ Actiones hereditarie non diuiduntur inter hēdes
quia diuise sunt ipso iure. C. fa. her. l. ea que no. in. l
i. ⁊. ii. C. ut ac. ab here. ⁊ contra.
¶ Si uiuente patre filius aliqua sibi surripuit an in
diuidenda hereditate hoc subtractū possit sibi impu
tari. Guil. in. l. certū. C. fami. her.
¶ Que actio detur ad precium inter coheredes uē
dentes rem hereditariam. uide gl. plene in. l. in fami
lie. C. fami. hercis.
¶ An si heres sit rogatus restituere hereditatē pau
peribus post mortem suam si partez in uita sua distri
buit. ualeat distributio. Federi. de Senis tenuit q̄
sic in consilio suo. cclxviii.
¶ In diuidenda hereditate quotiēs apparet de uolū
tate defuncti iudex dz illā sequi. C. fa. her. l. quotiēs
⁊. l. si cogitatione. ⁊. l. fi. ubi uide.
¶ Diuisione hereditatis hinc inde secuta assignatōe
datur actio prescrip. v̄bis ex pacto diuisionis tex. i. l
licet. C. fami. hercis.
¶ Praticam diuidende hereditatis. uide in. l. ii. C
qñ ⁊ qui. quar. ps debe. li. x.

Heremita. An heremita possit cōdere testa
mentum. uide Bal. ⁊ Aliber. in
auten. ingressi. C. de sa. san. ec. ⁊ in auten. si qua mu
lier. e. t. gl. i. c. ex pte. el grande. de conuer. coniu.
¶ An heremita gaudeat priuilegio clericali. no. de
sen. ex. super eo. doc. in. c. cū monasterium. de elec. fa
cit glo. in. c. i. §. fi. de excess. pla. li. vi. uide do. Ant.
in. c. ii. de fo. cōpe. Ly. in. l. placet. C. de sa. san. ec.
An subsint episcopo loci. glo. q̄ sic. xvi. q. i. qui uere
glo. xciii. di. nulla ratione.
¶ Que sit artior uita an heremitarū uel aliorū mo
nachorū. glo. in preal. c. qui uere. xvi. q. i.
¶ An uita heremitarū sit per ecclesiam approbata.
no. de renū. nisi. §. ultimo. de regula. licet. xvi. q. i. q̄
uere. glo. xxvii. q. ii. §. ecce. xx. q. iiii. §. ulti. ō excess.
prela. c. i. §. ulti. lib. vi. de v̄bo. sig. c. pe. e. li. xix. q.
iii. §. contra paulus. et aduerte quia Archidia. i. d.
c. in. §. ulti. dicit q̄ heremita nō est religiosus nisi uo
ueat se alicui religioni approbate. de quo uide glosaz
xxvii. q. i. de uiduis. que incipit pōt ergo. ⁊ uide ad
hoc glo. fi. in. c. scripsit ea. cau. ⁊. q.
¶ An religiosus possit de licentia sui prelati relicto
claustro transire ad uitam heremiticam uel sit necessa
ria licentia pape uidetur casus in pal. c. i. §. ulti. gl.
in preal. c. pe. de v̄bo. sig. li. vi. optima glo. xvi. q. i. si
clericatus. bo. tex. xx. d. iiii. monachum.
¶ De istis heremitis uide aliquid p̄ do. An. i quo
dam suo consilio quod incipit in noie patris ⁊ filii et
spūs sancti amen. quia hic agit v̄. ad octauū bene cō
siderandum.
¶ An uita heremitica siue solitaria sit perfectior q̄
congregatio religionis. uide. s. Tho. scda secunde. q
clxxviii. ar. viii.
¶ An heremita possit relicto heremo transire ad ui
tam monachalem. uide no. xvi. q. i. qui uere. glo. ea.
causa. q. si clericatus.
¶ An possit habere proprium. glo. ii. de elec. cū mo
nasterium. glo. de excess. prela. c. i. li. vi. glo. de cle. cō
iug. ex parte. ii. glo. xxvii. q. ii. scripsit. tex. xix. q. iii.
platum. Adde de fi. in. cū Johannes heremita. bar.
in auten. si qua mulier. C. de sa. san. ec.
¶ An heremita possit contrahere matrimoniū. dicā
infra sub dictione matrimoniū.
¶ An heremita possit eligi in primatum ⁊ qualem
uitam seruare debeat. xvi. q. i. qui uere. et dic. c. cum
monasterium. de elec.
¶ De heremitis. uide Ange. in consilio suo. xviii.
quod incipit arguo. Itē aliud cōsiliū eiusdē. ccxxviii.
qō incipit in themate. ubi uiō ō frīs heremitarum.

Heremus Quid sit heremus nota. de ele
cti. cum monasterium.

Heresis. Hereticus. An liceat ora
re pro hereti.
tex. ⁊ ibi Archi. xi. q. i. si q̄s epūs. ⁊ ibi glo.
¶ An pretendens se esse papam altero uero papa ex
istente sit hereticus. doc. ō offi. ord. qm̄ in plerisq;. gl.
xxiiii. q. i. in summa. gl. ea. cā. ⁊. q. dicimus.
¶ Sentiens aliquid contra fidem est hereticus licz
illud ore non exprimat. glo. de summa tri. c. i. li. vi. in
glo finali.
¶ Que dubitatio in fide faciat quem hereticū. uide
Lau. in cle. ii. de sū. tri. Jo. an. in. c. de here. Pau. i
cle. i. de usur. in fi.
¶ Qualiter procedi debeat contra hereticos. uide
Mathe. in cle. i. de usur.
¶ Negans christū ꝓpter metū nō est censendus here
ticus. Archi. xi. q. iii. c. non solū.
¶ An inquisitor heretice prauitatis habeat delega
tam uel ordinariam glo. q̄ delegatam. in cle. ii. de he
reti. Archidi. contra in. c. statutū. de heretic. lib. vi.
Jo. an. in. c. per hoc. e. ti. ⁊ pmum tenet Pau. i cle.
i. de elec.
¶ An asserēte fornicatōnē nō eē peccatū mortale cē
sendus est hereticus. uide Archi. i. q. i. fertur.
¶ An hereticus rediens ad fidē ⁊ ecclesiā dēat recu
pare bona sua. Pau. in cle. i. de hereti. uide no. in. c.
v̄gentis. e. t. glo. ⁊ doc. in. c. accusatus. e. ti. li. vi. gl.
antepe. de hereti. cū sm. li. vi. Jo. an. e. ti. c. fi. li. vi.
glo. xxiii. q. vii. in summa. glo. antepenul. de hereti.
cum secundum. li. vi.
¶ Receptor uel defensor hereticorū nō dicitur here
ticus. tex. et glo. in. c. accusatus. §. si uero. de hereti
cis libro sexto.
¶ An inquisitor prauitatis heretice possit sibi insti
tuere uicarium uel officialem. Pau. in cle. i. de here
ti. ⁊ glo. in cle. ii. e. ti. ubi uide.
¶ Negans romanā ecclesiam eē caput aliarū eccles
arum est censendus hereticus. glo. xxiiii. q. i. hec est
fides. glo. xix. di. nulli fas. melior tex. quē sepius ad
hoc allegaui. xxii. di. c. i. xxv. q. i. uiolatores.
¶ An inquisitores hereтice prauitatis pōt facere sta
tuta. Lap. tenet q̄ non. in. c. ii. de consti. li. vi.
¶ An inquisitores punire pōt iudeos retrahentes
xpianos a fide. Jo. an. i. c. ō xpianos. de hereti. li. vi
¶ An hereticus rediens ad fidem si non faciat peni
tentiam sibi iniunctam dicatur relapsus. uide Lap. i
c. litteras. de presump.
¶ An si inquisitor citat unum super crimen heresis

UVA. BHSC. IyR_001

7 ordinarius super eodem citet eundem cui debet pri mo parere. Jo. an. i. c. p hoc. de hereti. li. vi.

¶ An inquisitor possit procedere contra inuocantes demones ut prouocent mulieres ad eius amorē. Jo. an. in addi. spe. ti. de sorti. super rubrica.

¶ Si papa est hereticus non debet poni ī catalogo aliorū sūmorum pontificum. glo. xviii. di. anastasius. dicam infra sub dictione papa.

¶ An cōtumacia dicatur heresis. glo. xl. di. si papa tex. xxxii. di. § . porro. de hereti. cū ptumacia. lib. vi.

¶ In dubio potius presumēdū est quem eē hereticū per penitentiam iponendam. Laudi. in clemen. i. de hereti. in fi. ubi etiaz dicit q heretici sunt nudati omni priuilegio.

¶ Ille dicitur hereticus qui licet male sentiat de articulo fidei tamen habet puersū dogma uel per falsas siue nouas opiones gignit uel sequitur. glo. ē singu . i cle. i. de usur. 7 ibi Pau. bonus tex. xxx. di. hoc autē scripsimus. xxiiii. q. iii. hereticus. 7. c . q ī ecclesiaz q sunt boni. tex. ad hoc.

¶ Cōpellitur aduocatus in causa heresis patrocinari ppter defensionē. Lau. in cle. i. de excess. pla.

¶ Dicens impatorem non habere monarchiā orbis censetur hereticus ſm Bar. in. l. hostes. ff. de capti. nos dicimus cōtrariū per extrauagan. unā sanctam. Bonifacii. viii. de quo uide. ī. sub dictōe papa.

¶ An sacramenta collata ab hereticis etiam in foro ecclesie imprimant effectū. glo. i. q. i. statuim9. Jnno. de scisma. c. i.

¶ Ex solo dicto pōt quis reputari hereticus. xxiiii q. i. hec est fides.

¶ Quare ab heretice summi possit baptismus 7 nō eucharistia. glo. xxiiii. q. i. § . seq illud.

¶ Papa non pōt deponi p heresi nisi stricte sumendo heresim. glo. lxxix. di. si qs pecunia. uide. xl. di. si papa. ubi tex. 7 gl. dicā pleni9 ō hoc sub dictōe papa

¶ An priuilegium cōcessū p papaz hereticū ualeat. gl. de conse. di. ii. c. i. dicā. ī. sub dictōe priuilegiū.

¶ An hereticus admittatur in testem. glo. ii. q. vii. si hereticus. de hereti. in fauorē. li. vi.

¶ An tempore necessitatis possit recipi penitētia ab hereticō. Jo. an. in. c. non est de sponsa.

¶ Excōicatus potest aliquo modo dici hereticus. glo. iiii. q. i. c. ii. glo. de hereti. c. firmissime. Jo. an. i c. pia. de excep. li. vi. dixi ō sub dictōe excōicatus.

¶ An filiusfa. hereticus priuetur beneficio. uide Archi. iiii. q. i. super glo. summe.

¶ An inquisitor possit procedere contra eum qui dixit deus non possit hoc facere tanq contra hereticuz uide Basp. de cal. c. ii. de maledi.

¶ An liceat propria auctoritate inficere hereticos Jo. an. in. c. presidentes. de hereti. li. vi.

¶ An mulier heretica priuetur beneficio uelleiani. uide Archidi. iiii. q. i. sup glo. sūme.

¶ Quis dicatur hereticus. glo. 7 doc. de hereti. c. firmissime. Archidi. in. c. ii. de here. li. vi. glo. plene xxiii. q. iii. illi qui. Archidi. ea. cā 7 questiōe heresis tex. iii. q. i. c. ii. adde. xxiiii. q. iii. hereticus. Hosti. ī sūma de hereti. § . i. glo. xxiiii. q. i. que dignior. Item quot modis quis dicatur hereticus. glo. xxiiii. q. iii. § . quare uero. super v. heresiz. 7. c. illi. § . qui uero hereticis. super v. uario modo.

¶ Dicens contra articulos fidei non dicitur hereticus nisi pertinaciter affirmet. Lau. in cle. i. de sum. tri. in v. temere. adde glo. in. l. omnes. C. de hereti. pau. in. d. cle. i. ubi tractat quid de dicēte aliquid cōtra fidem ex lapsu ligue uel trufatiue seu causa disputationis.

¶ An inquisitor possit pcedere contra contrahētez matrimonium cum duabus uiuentibus qualiter sentiat de sacramento matrimonii. Lap. de hereti. accusatus. libro sexto.

¶ In causa heresis non ē necesse q feratur sententia condemnatoria sed tantum declaratoria. Jo. an. de hereti. c. ut cōmissi. li. vi.

¶ Signū ad cognoscendū hereticos. uide per doct. de here. excōicamus. § . addicimus. archidi. in. c. filii de hereti. li. vi. glo. xxiiii. q. i. hec est fides.

¶ Usq ad quātū rēpus pōt hereticus se corrigere. uide archidi. in. c. cōmissi. de hereti. li. vi. Mathe. in cle. fi. de hereti. glo. xxiiii. q. i. q dignior.

¶ Volens se corrigere non est iudicandus hereticus uide archidi. in. c. ii. de hereti. li. vi. gl. xxiiii. q. i. hec est fides. gl. xxi. di. nūc aūt. 7. d. c. q dignior.

¶ Que differētia sit iter scisma 7 heresiz. gl. xxiiii. q. iii. inter heresim. no. de hereti. c. firmissime. Jnno. ō scisma. sup rubrica.

¶ An greci dicūt hātici. q nō obediūt pape. uidē archi. xi. q. i. magnū. dixi ō sub dictione grecus.

¶ Quare heretici cōpellantur ad fidē. uide archiō. in. c. ii. de hereti. li. vi.

¶ Qui dicatur credere hereticis. uide archidia. in dicto. c. ii.

¶ Quis possit cognoscere contra papam de heresi 7 eum condemnare. archi. de hereti . in fidei . lib. vi. Jnno. in. c. ex parte. i. de v. sign. glo. ii. q. iiii. mandastis. dicam infra sub dictione papa.

¶ Que sit forma abiurationis hereticorū. uide ō cōse. di. ii. ego. berengarius. i. q. vii. quotiens. xxvi. q. vi. his qui in tpe. i. q. vii. quiētibus. 7. c. saluberrimū. 7. c . donatū. 7. c. si qs episcopus.

¶ An ars notoria sit phibita tanq heresim sapiens uide archidi. xxvi. q. ii. qui sine.

¶ An papa defunctus possit damnari de heresi per collectionem cardinaliū sine concilio. uide archidi. de hereti. in fidei. li. vi. Hosti. 7 Jo. an. de concess. pben. proposuit. dicam. ī. sub dictione papa.

¶ An ciuitas possit cōburi propter hereticos habitantes in ea. glo. xxiii. q. v. si audieris. Jo. an. in. c. p fidentes. de hereti. li. vi.

¶ Quot testes requirantur ad probandum papam esse hereticum. uide Jo. an. de elec. licet. super gl . ii. q. v. presul. dicā. ī. sub dictione papa.

¶ An hereticus debeat alimentari ne fame pereat. glo. de hereti. accusatus. li. vi. in v. non possit. ubi uide quod no. doc.

¶ Levia signa sufficiunt ad probandū hereticū . Jnno. de simo. sicut. archid. i. c. ut officiū. ō here. li. vi.

¶ An occultus hereticus sit excōicatus . archidia. xlix. di. qnquēniū. i fi. gl. xxiiii. q. i. i summa.

¶ An inquisitor procedat contra errantem in dependentibus ex articulis fidei. Pau. in clemē. i. de sum. trini. in uerbo pertinet.

¶ De pratica sententie absolutorie quando heretici conuertuntur ad fidem. uide archidia. in. c. ut nō cōmissi. de hereti. in sexto.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An clericus hereticus conuertens se ad fidē dēat beneficio priuari. archi. q̄ non. in. d. c. ut cōmissi. gl. xxi. di. nūc aūt. archidi. viii. di. quo iure.

¶ Hereticus est qui non credit ⁊ non sequitur de fide illud quod credit ⁊ sequitur romana ecclesia. glo. in. c. i. in uerbo docuit. de sum. tri. li. vi.

¶ Multas speties heresis damnatas per ecclesiam uide. xv. di. canones. ⁊. c. sicut. xxiiii. q. ul. quidam. de his facit librū unū sanctus filastrius epūs brixien. ⁊ post eum sanctus Augustinus.

¶ In heresim lapsi promoueri non debent. li. disti. qui in aliquo tollerantur tamen in gradu quo sunt si ad fidem reuertantur. i. q. i. si quis.

¶ Benedictiones hereticorū sunt censende maledictiones. i. q. i. non oportet. et. c. non liceat. odit. et. c illi offerunt.

¶ Ab hereticis non licet recipere cibum. i. q. i. si q̄s inquit.

¶ Qui priuilegia romane ecclesie conat' uiolare est censendus hereticus. xxii. di. c. i.

¶ Bona hereticorū non sunt sua sed ecclesie. xxiii. q vii. quicunq; uos. ⁊. c. quēadmodū. ⁊. c. si de rebus.

¶ Heretici non sunt persequendi ꝓpter eorū bona. sed magis ut conuertant'. xxiii. q. vii. q̄cūq;.

¶ Ecclesia romana nunq̄ poluta fuit aliqua heresi. xxiii. q. i. hec est fides. ⁊. c. i sede aplica.

¶ Heretici nō perdūt ptātem officiū ꝫ executionez. xxiiii. q. i. his auctoritatibus.

¶ Pro crimine heresis pōt aliq̄s etiam post mortē excōicari. xxiiii. q. ii. c. fi.

¶ Hereticus nō est qui deceptus falsam doctrinam sequit' nō pertinaciter ipsam credēs sed pat⁹ emēdari. xxiiii. q. iii. dixit. aplus. ⁊. c. qui in ecclesiam.

¶ Hereticorū concilia diabolica sunt cēsenda. xxiiii. q. iii. clericus.

¶ Ideo deus permisit hereticos eē ut ꝑ illos fideles exerceantur. xxiiii. q. iii. sacra.

¶ Fideles non debent cōtrahere matrimoniū cū hereticis. xxviii. q. i. non oportet.

¶ An hereticus sit infamis. Bal. in. l. i. C. de sū. trini. uide in auten. gazaros. C. de hereti. ⁊. c. excōicamus. el grande de hereti.

¶ An inquisitor heretice prauitatis qui reuocat alienata per hereticū teneatur soluere retro preciuz emptoribus. Bar. in. l. si debitor. ff. que in frau. credi. Archi. de hereti. in. c. cū ꝑm li. vi. ⁊ q̄ alienatio medii tēporis nō tenuerit ꝓbat tex. i. l. quisquis. C. ad l. iulie. maie. iūcto. d. c. cū secundū.

¶ An renuntians heresi possit postea in episcopum promoueri. i. q. vii. per totum.

¶ An potestates ⁊ domini terrarum debeant expellere hereticos de terris suis. no. glo. in auten. iusiur. quod presta. ab his in princi. adde quod habetur in c. ad abolendam. in fi. de hereti.

¶ An heretico possint ordines conferri uel ipse aliis possit. no. i. q. i. qui perfectionem. ⁊. c. si fuerit. ubi plena gl. i. c. ii. de ordi. ab epo. q̄ renū. epatui.

¶ An ecclesia que labitur i heresim perdat iura sua ⁊ si postea reuertatur recuperet illa docto. de maio. et obe. c. inter.

¶ Heresis proprie sonat diuisio ab unitate fidei. vii. q. i. deniq;. xxiiii. q. i. cipr̄ianus. ⁊. c. hereticus.

¶ An inter hereticos sit uerū matrimoniū. uidetur q̄ sic. de hereti. decreuit. lib. vi. no. do. cardi. flo. in. c fi. de condi. appo. in. ii. q. facit quod no. in. c. de fidelibus. de ꝓsan. ⁊ affi. de diuor. gaudemus. ⁊ q̄ ibi no.

¶ An liceat capere hereticū proprīa auctoritate. ui de Alber. ō hereti. super rubrica. xxiii. q. viii. ꝑ totū ⁊ maxime per glo. summe. ubi uide.

¶ An liceat ꝓpria auctoritate capere bona heretico rum. de quo in. c. uergentis. de hereti. ⁊ in. c. cū secūdum. e. ti. in sexto. ad materiā. uide Hosti. in sūma. de hereti. §. qualiter. v. sed nūquid catholici. archia. i. c. presidentes. de hereti. in sexto. ⁊ quādo liceat eos occidere bona glo. xxiii. q. v. si audieris. ubi tex. cum glo. q̄ licet unicuiq; occidere hereticum. ad idē. xxiii. q. iii. quando. ⁊. c. non inuenitur. an confitēte heresiz sacerdoti possit sacerdos reuelare dictū est Archi. de pe. di. vi. sacerdos. uide albe. C. de hēti. sup rubrica

¶ An i suspitionibus uehementibus quis condēnetur de heresi. no. de ꝓsump. litteras de hereti. filii. et c. accusatus. li. vi. ⁊. e. t. ⁊. li. c. ii. ubi archidi. in glo. super vbo credentes. ubi uide an sufficiat ad plenam probationez q̄ liberi heresis reperiantur apud aliquē et conelude q̄ sic.

¶ De modo probandi crimen heresis ⁊ an sufficiēt duo testes. uide Archidi. i. c. ut officiū. ō hēti. li. vi.

¶ An dari mulieri pocula amatoria uel iuocare demones ad incitandū mentē mulieris sit hereticū. no. ō hereti. accusatus. li. vi. ubi archi. ⁊ Jo. an. ubi concludunt q̄ offerre sacrificia demoni ⁊ eorū nomina in uocare ac eorum responsa expectare est hereticū. uiō plene Alberi. de hereti. super rubrica.

¶ An hereticus uel alius infidelis possit esse testis. uide de testi. c. i. ⁊. c. iudei. C. de hereti. l. quoniam. ⁊ in auten. ibi posita. uide. ii. q. vii. si hereticus. ⁊. c. pagani. spe. in ti. de teste. §. i. v. item q̄ iudeus.

¶ Contra hereticū recipitur in testem hereticus uel alius infidelis. glo. xxiiii. q. iiii. ipsa pietas.

¶ An bona hereticorū sint confiscanda uel confiscata ipso iure. no. de hereti. uergentis. ⁊. c. ad abolēdā ⁊ concluditur q̄ sunt confiscanda. de quo in. c. cū ꝑm de hereti. li. vi. ubi uidetur probari q̄ sunt confiscata ipso iure. an aūt postea sint restituenda filiis ad fidem reuertentibus. glo. q̄ sic. xxiii. q. vii. in summa. ⁊ faciunt no. i. q. iiii. iudei.

¶ Duobus tantū casibus filii ꝓpter heresim patris non perdūt bona. primus si reuelarunt heresim priis ar. C. ad. l. iuli. maie. l. quisquis. ⁊ i extrauagā. fre. que incipit. cōmissi que est canonizata. de hereti. ut i quisitoris. li. vi. secundo quando tanto tempore filii possederunt q̄ ꝓpleta ē ꝑscriptō. ō ꝑscripti. c. fi. li. vi

¶ An liceat orare uel missam celebrare ꝓpter hereticos. uide glo. xi. q. iii. c. si quis epus. ubi distingue an pro uiuis uel mortuis ⁊ an oratione generali uel speciali. adde quod dicā infra sub dictōe oratio.

¶ An cineres hereti. traditi curie seculari ⁊ cōbusti sint sepeliendi i cimiterio. dicā. j. sub dictōe sepultura.

¶ Que sit pena facientis hereticū in sui presentia celebrare uel audientis eius missam. habet. xxiiii. q. i. si quis dederit. ⁊. c. si quis ꝓmiserit. ⁊. c. fi.

¶ An liceat de fide cū heretico disputare. no. C. de sum. tri. l. nemo. glo. xxiiii. q. iii. cū quibus dixi supra sub dictione fides.

¶ An pcutiens clericū hereticum incidat in canonē uidetur q̄ nō per auten. de priuile. do. coll'. viii. dictū

UVA. BHSC. IyR_001

eſt Jnno. de ſen. ex. ſi uero. ⁊ dixi ſupra ſub dictione excommunicatio.

¶ Que pene ſint imponende ſuſpecto de hereſi non tñ coniuncto aut damnato colligitur ex no. de heret. ad abolendam. ⁊ in. c. excõicamus. §. addicimus. et c. accuſatus. eo. ti. li. vi. ⁊ in cle. i. e. ti. ⁊ in auten. de eccle. ti. §. ſi quis aũt. col. ix. ubi uidetur q̃ poſſit im poni pena edificandi eccleſiam uel alium piũ locum ⁊ ita debet intelligi. d. c. accuſatus. §. ſi uero. ubi uide de hoc Archidia.

¶ An uxor hereticí pdat dotẽ ſuã. dic q̃ nõ niſi ſciẽ ter õxerit cũ eo. de heret. decreuit. li. vi.

¶ An diffamatus de hereſi alicuius articuli ⁊ eũ ab iurans ſi poſtea in hereſim aliã incidat dicatur relap ſus ⁊ an infamatus de hereſi alicuius articuli teneat de omnibus ſe purgare. no. glo. ⁊ Jo. an. ⁊ Archid. in. c. accuſatus. de hereti. li. vi. ubi etiam uide do. de ſan. gemi. qui tenet contra Jo. an. uide glo. de cõſe. di. ii. ego Berengarius.

¶ An epi inquirendo cõtra exemptos de hereſi ſint ordinarii uel delegati. no. de hereti. ad abolẽdã. pau. in cle. i. e. ti. glo. in. c. per hoc. ⁊ in. c. ne aliqui. e. tit. li. vi. Jnno. de offi. or. c. irrefragabili. §. ceterũ. Jo. an. in dicto. c. ad abolendam. ubi etiam uide quid de inquiſitoribus heretice prauitatis an habeant ordinariam uel delegatam. de quo plene dixi. ſ.

¶ An dicens pertinaciter nullo caſu licere iurare ſit hereticus. uidetur q̃ ſic. xxii. q. i. non eſt in glo. de hereti. c. excõicam⁹. §. ul. no. gl. ô reſti. ſpo. olim.

¶ Qui uel quales teſtes admittendi ſunt in cã here ſis. no. de hereti. in fidei. li. vi. ubi criminoſi ⁊ ifames ⁊ heretici contra hereticũ admittuntur. ad idem. vi. q. i. ſi quis cũ militibus. de ſimo. c. fi. Jnimici tamẽ uel conſpiratores ſeu falſi teſtes non ſũt admittendi. de hereti. accuſatus. §. licet. ⁊. c. fi. lib. vi. ⁊ teſtes re cuſantes deponere pñt cõpelli. de hereti. excõicam⁹. §. addicimus. uide etiam in pal. c. fi. an in tali cauſa debeant teſtes publicari.

¶ An errans circa articulos fidei ex ſimplicitate ſit aliquo modo puniendus uelut hereticus uel ſaltem peccet mortaliter. uide. xxiiii. q. iii. dixit apoſtolus. ubi tex. q̃ non. xvii. di. non licuit. ⁊ qõ ibi no. ad hoc cle. i. de ſum. trini. in ũbo pertinaciter. ubi cardi. flo. ſpe. in. t. de hereti. c. dãnamus. de ſũ. trini. ⁊ ibi do. cardi. flo. ⁊ Jnno. de hereti. ſuper rubrica. glo. xxiiii q. iii. in ſumma. facit quod dixi ſ.

¶ An tenens aliquã opionem pertinaciter in his q̃ non ſunt determinata p eccleſiam ſit dicendus hereticus. s. Tho. dicit q̃ non. in pma parte. q. xxxii. ubi etiam tractat an excuſetur ſcholaris ab hereſi qui tenet opionem ſui doctoris ita dogmatizantis.

¶ Jnquiſitores non pñt procedere cõtra epos uel eorũ ſuperiores niſi in eorũ litteris ſit expreſſũ quicqd tñ circa crimen hereſis de ipſis ſenſerint debent pape ô nũciare. uide in. c. inquiſitores. de hereti. li. vi.

¶ Heretici reincidentes in hereſim abiuratã ſunt ſeculari iudicio ſine aliqua audientia relinquendi. ô hereti. ad abolendã. ⁊. c. ſup eo. e. ti. li. vi.

¶ Statuta laicorũ per que ipeditur officiũ inquiſitionis contra hereticũ nõ ualent et domini tpales tenẽtur illa exhibere ⁊ corrigere. ô hãti. ſtatutũ. li. vi.

¶ In examinatione teſtiũ contra hereticos debent intereſſe due religioſe pſone ⁊ ſi fieri poſſit dicta teſtiũ conſcribi debent per publicã perſonam. de hereti. c. uerum. li. vi.

¶ Hereticis omnis appellatio ẽ phibita. uide in. c. ii. ⁊ in. c. ut inq̃ſitõis. de hereti. in ſexto.

¶ Nullus põt eẽ inquiſitor hereticæ prauitatis. niſi attigerit quadrageſimum annum. in clemen. nolẽtes de hereti. cum ibi notatis.

¶ Nullus inquiſitor põt procedere de hereſi contra aliquem officialẽ uel nũciũ romane curie. ut in extra uaganti Johannis. xxii. que incipit. cũ ſuper.

¶ Jnquiſitor debet procedere ſummarie ſimpliciter ⁊ ſine ſtrepitu. de hereti. c. fi. li. vi.

¶ Qui incidunt in hereſim damnatã a quo ſunt abſoluendi. uide. xxiiii. q. i. maiores.

¶ Hereſis eſt crimen eccleſiaſticũ. de ſo. compe. cuz ſit. in glo. ulti. de here. c. uergentis. ⁊. c. ad abolẽdaz de hereti. ut inquiſitõis. i ſexto. ⁊. c. cũ ſm. li. vi.

¶ Hereticũ duo faciunt. error in ratione. ⁊ ptinacia in uolũtate. de ſũma tri. cle. i. §. porro. ⁊ in clemen. i §. fi. de uſu. xxiiii. q. iii. dixit apoſtolus. ⁊ qõ ibi no. Archi. zenze. i extrauag. iohã. xxii. q̃ incipit. cum inter nonnullos.

¶ Hereticus iudicabitur quo ad eccleſiam ſi uerba uel facta heretica dixerit. ar. C. de iureiur. l. ſi nõ cõuicti. et. e. t. c. ii. li. vi. de hereti. ad abolendam. §. pñti. ⁊. c. excõicamus. xxiii. q. v. ſi uos.

¶ Heretici non ſunt cẽſendi iudei uel pagani q̃ nũq̃ fuerunt in unitate fidei licet falſam doctrinã credant xlv. di. de iudeis. ⁊ de baptiſ. maiores. §. ulti.

¶ An in cauſa hereſis ſententia abſolutoria trãſeat in rem iudicatam. uide archidi. de hereti. c. ut inquiſitionis. ⁊. c. ſtatutum. li. vi.

¶ An hereticus ſit in neceſſitatis articulo recõciliãdus ⁊ a quo de ſen. ex. a nobis. ſm Jnno.

¶ An quãdo quis eſt hereticꝰ uaſalli ſui ſint ab eius obſequio abſoluti ⁊ fidelitate. uide. xi. q. iii. iulianus de peni. c. fina. ubi de hoc.

¶ Hereſis eſt ſpecies infidelitatis. s. Tho. ſcõa ſecũ de. q. xi. ar. i.

¶ Hereſis eſt maximũ peccatorũ. Jdem in. iiii. diſt. xiii. ar. xvi. alias di. xvi.

¶ Hereſis eſt proprie contra ea que ſunt fidei. idem ſcõa ſcõe. q. xi. ar. ii. ⁊ in. iiii. di. xiii. ar. iiii. ⁊ eſt hãſis peruerſitas fidei. idem in. iiii. di. xvi.

¶ Reſiſtens auctoritati eccleſie incurrit hereſiz. idẽ in. iiii. di. xxi. ar. i.

¶ De triplici hereſi contra uirginem. idem in. iiii. di. xxx. ar. viii.

¶ Hereticus habet fidẽ informẽ. Jdẽ ſcõa ſcõe. q. v ar. iii. ⁊ in. iii. di. xxiii. ar. xiii.

¶ Qui non credit in uno articu. eſt hereticus in omnibus. Jdẽ ſcõa ſcõe. q. v. ar. iii.

¶ Heretici redeuntes ad eccleſiam non ſunt reſtituendi ad eccleſiaſticas dignitates. Jdẽ ſcõa ſecũde. q. xi. ar. iiii. q̃ nota. quia allegaui ne Baſilien. admitterentur ad capellam qui fuerant dãnati per dominuz Euge. iiii. ⁊ tñ õriũ factũ eſt. ⁊ forte male. uide quod dico. j. ſub dictione ſciſma.

¶ Heretici non ſunt tollerandi nec cũ eis eſt particípandũ. Jdem ſecũda ſecũde. q. xi. ar. iii. ⁊ in. iii. diſt. xiii. arti. vi. ⁊ in. q. de quolibet. q. ix. ar. xv.

¶ Hereticorũ iudeorũ ⁊ paganorũ quõ differat infidelitas. Jdẽ ſecũda ſecũde. q. xi. ar. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Tenere q̄ anima moꝛiatur cū coꝛpoꝛe. Itez q̄ homines gubernentur p̄ naturā seu constellatōnes. Itē q̄ nec est paradisus uec infernus. Item q̄ incestus nō est peccatū est hereticū. uide ffrederi. de Se. in consilio suo. ccxliiii.

¶ Hereticus pōt exercere iurisdictionem. xi. q. iii. cui illata est. glo. xxvii. q. viii. c. i.

¶ Qui dicantur heretici manifesti. uide de v̄bo. sig. super quibusdam.

¶ An hereticus possit reconciliari per epm. no. de hereti. ad abolendaz. § . i. l. di. ō eo tñ. xxiiii. q. i. c. iii

¶ Judex ex officio suo repellit hereticū ab agēdo testificando aduocando ⁊ similibus actibus. spe. tit. de offi. iudi. § . impedit quoq̄.

¶ An hereticus possit acquirere ius patronatus. ui de de iurepatro. nobis.

¶ Institutus heres ab heretico non pōt agere p̄ hereditate. spe. ti. de actoꝛe. § . i. v̄. itē q̄ ē ab heretico.

¶ Crimen heresis est crimen publicū. spe. in ti. ō teste. § . i. v̄. quid de poꝛtantibus.

¶ Hereticus nō potest impetrare rescriptum. spec. ti. de rescrip. repꝛe. § . ratione aūt impetrantis. v̄. itez q̄ imperatoꝛ est.

¶ An ualeat instrumentum a notario heretico confectum ⁊ q̄ tabellio conficiens instrumentū p̄ hereti co perdat officiū . uide spe. in ti. de istru. edi. § . restat uidere quibus instrumentis. v̄. q̄d si confectū.

¶ Qua pena puniatur hereticus. no. Bar. i. l. i. C de sum. trini. in. ix. q. de simonia. quoniā in glo. ppetuam. de here. ad abolendā. in glo. recurrunt. ⁊. c. penul. in glo. ii. ⁊ fi. xli. di. sancimus. in glo. fi. de purg. cano. inter solicitudines. in glo. fi. adde. C . de here. auten. credentes. ⁊. l. ariani. c. i. de hereti. li. vi.

¶ An hereticus succedat ex testamento uel ab itestato. no. de hereti. si q̄s epus. in glo. i. ⁊ in. c. se.

¶ Scripta heretici etiam uera repꝛobant. de sūma trini. damnamus. in glo. penul.

¶ An hereticus possit excōicare. nota. xxiiii. q. i. c. i

¶ Hereticus pōt accusari p⁹ morte demū. j. q̄nquēniū. tex. ⁊ ibi Bar. in. l. i. C. de aposta.

¶ Bonus ubi heresis exercetur dz publicari. C . ō paga. l. fi. C. de hereti. l. manichei.

¶ Mulier heretica perdit p̄iuilegiū dotis. ut. C. ō here. auten. item p̄iuilegium.

¶ Libri hereticoꝛū sunt conburendi. C. de hereti. l dānato. C⁰. de epa. audiē. l. mathematicos.

¶ Hereticus p̄iuatur militia. ut. C. ō hīti. l. q̄cūq̄

¶ Hꝛetico relapso non parcitur plus. de hereti. sup eo. ⁊. c. accusatus. § . sane. li. vi. nec ualet eius simulata conuersio. e. t. ut officiū. li. vi. ⁊ ibi p̄ do. pe. ō āca.

¶ Si hereticus unius ioci fugit ad aliū an sit remittendus ad locū in quo deliquit ⁊ quis fiscus ꝓ occupabit bona que habet alibi q̄ ubi deliquit. do. pe . de anca. in. c. ut cōmissi. de hereti. li. vi. uide Bar. in. l. cūctos. populos. C. de sū. tri. ⁊ fide catholica.

¶ Hereticī conuersi ⁊ obedientes humiliter sunt carcerandi uel mutandi. de here. ut cōmissi. li. vi . et ibi uide qui dicantur obedientes.

¶ Licet a sententia diffinitiua contra hereticuz non possit appellari. ut in. c. acquisitionis. de hereti. lib. vi. ⁊ dixi ō tamen a processu ante sententiā poterit appellari is contra quē proceditur. ut no. per Jo. an. in d. c. ut commissi.

¶ Licet crimen heresis sit ecclesiasticū. ut dixi supꝛa tamen bona hereticoꝛū confiscantur per iudicem secularē. ut i. c. cū fm. ō hīti. li. vi. ⁊ ibi no. per mod.

Hereſiarcha. ¶ Non solum hereticus ſz etiā heresiarcha dicitur qui alioꝛum defendit erroꝛes. et ideo peioꝛ est illis . xxiiii. q. iii. qui alioꝛum.

¶ Heresiarcha id est p̄inceps uel magister heretico ꝛum. fm Hosti. super rubꝛica de hereti.

Hermofroditus. ¶ Hermofrodit⁹ an possit esse testis. spe. ti. ō teste. § . i. v̄. item q̄ est. Item an possit matrimonium contrahere. Itē an possit oꝛdinari. no. glo. iiii . q . ii. hermofroditus. ⁊ dic q̄z in talibus debet attendi sex⁹ qui magis pꝛeualet. uide Jo. an. de pe. ⁊ re. c. omnis Spe. ti. de instru. edi. § . xiiii. v̄. si unus.

Hermodicium. ¶ Hermodicium aliter cōtrahitur i criminali q̄re inducit plenam desertionē aliter in ciuili ubi sola istātia triēnio perit. dicit Jnno. in. c. licet. de accu.

¶ Unde dicitur hermodicium. glo. in. l. ⁊ si sine dolo. § . fi. ff. de minoꝛi. ⁊ est idem q̄ desertio cause. no. de resti. in inte. l. fi. in glo. fi. circa mediū. Ly. in. l. p̄perandū. § . i. in. vi. opi. ⁊. § . si aūt reus. in glosa. hermodicium. C. de iudi.

¶ An hermodiciū contrahatur parte absente. no. ff de iudi. l. ⁊ post edictum. in glo. melius. C. de iudi. l. pꝛoperandū. § . i. in glo. trienniū. ⁊ ibi Ly. in. i. q. uide. ff. de iure fis. l. senatus. in glo. pꝛonūciandū. ⁊ in auten. ut om. obe. iudi. pꝛouin. § . si uero neq̄. in glo. hermodicium. colt. v.

Herus. ¶ Idem est q̄ dominus. ut. ff. ad. l. acq̄. l. item mella. § . legis autem. ⁊ ibi gl. alia gl. insti. de here. ⁊ quali. dif. § . pꝛo herede. in gl. pꝛo domino.

Hic. hec. hoc. ¶ De significatione huius p̄ nominis. no. bar. in. l. i. in pꝛincipio. ff. de no. ope. nū. idem in. l. in hoc articulo ff. de here. insti. adde quod no. idem Bar. in. l . meuius. § . duobus. ff. de le. ii. adde q̄ hoc pꝛonomen quā doq̄ facit relationem ⁊ demonstratrationez. xvii. dis. c. i. ⁊ q̄ ibi nota.

¶ Hee dictiones sunt demonstratiue tam ad oculuz q̄ ad intellectum . ut no. Bar. in. l. i. i. i. opinio . ff. ō no. ope. nunciati.

¶ Hē dictiones non semp demonstrant p̄primuz. ut ff. de iusꝛ. et iu. l. ex hoc iure. ⁊ ibi no.

¶ Hoc relatiuū hic est relatiuū subst̄ātie ⁊ req̄rit idēptitatem subst̄ātie. ff. de ozi. iur. l. ii. § . fuit aūt.

¶ Hoc pꝛonomen est demōstratiuū in dubio referē ad diem de pñti. ff. de v̄. ob. l. huiusmodi. ⁊. ff. de no. ope. nun. l. i. ⁊ ibi Bar. in. l. meuius. § . duobus. ff. ō le. ii. in. iii. oppo.

¶ Hoc pꝛonomen est demonstratiuū ad oculuz ⁊ demonstrat a remotis. ff. de pꝛeca. l. quesitum . in pꝛin. ⁊. l. iii. § . utrū aūt. ff. ad sil.

Himpnus. ¶ Quid sit himpnus. uide glo. ō conse. di. i. ibi duo. Hic melius ea. di. c. de himpnis in gl. i. in fi.

Hinc ¶ De citatione que fit hinc ad. x. dies quo modo sit intelligendū illud hic. uide spe. ti. de dif. § . i. v̄. sed quid si iudex.

¶ Hinc demonstrat causam mālem ex qua aliquid

UVA. BHSC. IyR_001

producitur uel efficientem. uide in. l. i. § . ius natura le. ff. de iuſ. ⁊ iure.

¶ Si in laudo uel contractu dicatur hinc uel ad hic intelligitur. i. a tempore laudi lati uel facti cõtractus tex. eſt. in. l. placet. C. de ſa. ſan. ec. ibi. hinc. i. a tempore huius legis. uide Bar. in quodam conſilio ſuo. cix. quod incipit. queritᷣ utrũ elapſo termino.

Hiſtoria. ¶ Quid ſit hiſtoria uide Jo. an. i. c. i "de ſa. unc. ſup ẏbo hiſtoria . qȝ nõ.

Hiſtrio. ¶ An licitũ ſit dare pecuniaȝ hiſtrioni "bus ⁊ ioculatoribus pro eorũ ludis uidendis. dic ꝙ nõ. glo. eſt ualde pul. lxxxvi. di. dona re. ubi uide quid de citaredis ⁊ tubicinis. ȝ quo per hoſti. in ſumma de penis. § . quibus. ẏ. quid de his q̃ donant. et ẏ. ſe.

¶ An hiſtrio poſſit abſqȝ diſpenſatiõe promoueri ad ordines. dic ꝙ non ſȝ requiritur diſpenſatio pape. nõ. li. di. c. i. ⁊. c. preterea. Jnn. ȝ ui. ⁊ ho. cle. cũ decoro rem. doc. e. ti. c. i. li. vi. xxxiii. di. maritũ.

¶ An liceat intereſſe actibus hiſtrionũ uel ioculatorum. dic ꝙ non. de conſe. di. v. non oportet. ȝ uita et ho. cleri. c. penul.

¶ An hiſtrionibus ⁊ ſimilibus dandum ſit corpus chriſti. tex. ⁊ glo. ꝙ non ſi ſunt notorii. ȝ conſe. di . ii. pro dilectione. ⁊. c. ſe.

¶ An ſit iuſta cauſa exheredandi filiũ ſi exerceat artem hiſtrionũ. glo. dicit ꝙ ſic. in. d. c. pro dilectione. in auten. cũ de ap. co. § . cãs. col. viii.

¶ An officiũ hiſtrionũ ſit licitũ. uide per. s. Tho. ſecunda ſcẽ. q. clxviii. ubi dicit ꝙ cũ tale officiũ ordietur ad ſolacium hominũ non eſt in ſe illicitũ niſi uertatur aliquibus uerbis uel factis illicitis. ut ibi.

¶ De acquiſitis ꝑ officiũ hiſtrionũ dñt dari decie. s Tho. ſcõa ſcẽ. q. lxxxviii. ar. ii.

Hoc amplius. ¶ An hec dictio repetat q̃ "litatem in ſequenti diſpoſitione . uide in. l. ſi tibi pure. ff. de le. iii. Ange. in cõſilio ſuo . cclxx. quod incipit. predicte deciſioni.

Hoc eſt. ¶ Hec dictio ſtat correctiue. ff. de lib. "cauſa. l. cognitio .

Hodie. ¶ Qualiter accipiatur ⁊ quid ſignificat "hec dictio hodie poſita in. l. uel ſtatuto. uide Bar. in. l. qui bona. § . ⁊ ſuperficiariũ. ff. de dam. infec. ff. de ẏ. ob. l. liber homo. § . fi. ⁊ i oiꝫ auten. que incipiunt hodie.

¶ Hec dictio non differt ſed preſens tẽpus inducit. ut. ff. de ẏ. ob. l. liber homo. § . fi.

Homerus. ¶ Hic fuit magnuſ poeta ⁊ pater "omnis virtutis. ut habetur i ꝓ hemio. digeſtorũ. in ẏ. incipe igitur.

Homagium. ¶ Homagiũ. Quid ſit homa "gium ⁊ quid homoligiꝫ no. in glo. in ẏ. homoqȝ ligius. in cle. paſtoralis. de re iudi. ubi plene per ſpecu. ti. de defen. § . ii. docto. in . c. recollentes. de ſta. reg.

¶ Si homagium ſumitur pro obedientia in ſpiritualibus licitum eſt. de exceſ. pla. grauem. ſi uero ſumit proprie. no. de ſimo. ex diligenti. de iureiuran. nullus ⁊ de reg. iuris. c. fi.

¶ An homagiũ poſſit fieri per ꝓcuratorẽ. no. ȝ ſta. mo. c. i. ẏ. uer. li. vi. ubi archidi. ⁊ in clemen. i. ȝ iure iuran. ⁊. xliii. di. tibi dño. Adde ꝙ rex francie nunq̃ recepit homagiũ a prelatis ſuis per procuratorem. et ita uidi dum eſſem in regno francie legatus.

¶ Homagiũ eſt duplex. ſ. ligiũ quod ſit regi uel ipe ratori. ⁊ non ligium quod aliis fieri poſſit ſaluo iure impatoris uel regis. ſpe. in ti. de feu. §. quoniã. ⁊ ibi uide Jo. an. in addi.

¶ Differentiam inter homagiũ ⁊ fidelitatẽ. uide de ſimo. ſi diligenti. in cle. paſtoralis. de re iudi. ⁊ ibi gl. de re. iuris. c. fi. ubi Jnno. ⁊ Hoſti.

Homicidium. ¶ Homicidia iuſte tenet bñfi "cium ⁊ dignitatem donec deponitur. Jnno. in. c. cũ noſtris. de conceſ. preben. do. Anto. in. c. inquiſitõnis. de accu. Archi. in. c . ꝓ humani. de homi. li. vi. ⁊ in. c. ſtudeat. l. di.

¶ Homicidiũ debet obiici teſti in ſpẽ ad ipſum repellendũ. nõ aũt ſufficit in genere. ȝ teſti. teſtimoniũ.

¶ Poſt perpetratũ homicidiũ non poſſit ſacerdos in ſacerdotio miſtrare. l. di. miror.

¶ Clerici in obſidione homicidium perpetrantes debent per certum tempus ab altaris miniſterio abſtinere. l. di. qui in obſidione.

¶ Clericus homicidiũ caſu cõmittens põt in gradu ſuo permanere. l. di. bi qui arborem. alius tex. dicit ꝙ per quiquẽniũ abſtinere dȝ a cõione. l. di. eos.

¶ Qui tenens paruulũ in lecto ipſum ſuffocat ẽ homicida. ii. q. iii. conſuluiſtis. uide in. c. i. ⁊. ii. de pen. qui fili. occi.

¶ Homicidii reus qui iaculo ludẽs occidit hominẽ xv. q. i. § . ut itaqȝ.

¶ Qua pena puniri debeat homicida clericorũ, uiȝ xvii. q. iii. c. qui ſubdiaconum.

¶ Judex uel miniſter ex iuſticia occidens non ẽ hõi cida. xv. q. i. nũc is. xxiii. q. v. miles.

¶ An occidens excõicatum ſit cenſendus homicida uide. xxiii. q. v. excõicatorum.

¶ Multi propter homicidiũ deo placuerũt. ut abraham phinees ⁊ petrus. xxiii. q. viii. occidit. ⁊. c. qui percutit.

¶ Homicida dicitur non ſolũ qui manibus occidit. ſed etiam illi quorũ conſilio fraude proditõne homicidium comittitur et hii omnes puniuntur pariter. de pe. di. i. periculoſe.

¶ Homicida eſt qui fratri ſuo ſugerit uel cõſulit mala. de pe. di. i. oĩs iniquitas. ⁊. c. nunq̃ caym.

¶ Si accuſatus de homicidio negauit poſtea ꝓiciꝫ uult probare ad ſui defenſionem feciſſe. an debeat admitti. uide Ly. in auten. contra qui propriam. C. de non nume. pecu.

¶ An mandans fieri homicidiũ debeat eo ſecuto puniri pena imponenda ex forma ſtatuti homicidiuȝ cõmittenti. uide nõ. per ſalice. l. nõ dubiuȝ. C . de legi.

¶ An pater uel mater occidens filiũ ſpuriuȝ puniat ut homicida filii pena. l. Pope. de particidis. Bal. ꝙ ſic. x. col. ſi de feu. fue. cõtro. c. nãles.

¶ An interficiens hominẽ monſtruoſũ puniatur ut homicida. Bal. in. l. ꝙ dicit. ff. de li. ⁊ poſtu.

¶ Homicida dicitur qui paruulꝫ baptizatos offert demoniis. de ꝓſe. di. iiii. queris. § . uerũtamen.

¶ An faciens cũ herbis uel aliis medicinis fieri abortum puniatur ut homicida. glo. in. c. ſi aliquis. ⁊. c. ſicut dignũ. de homici. ⁊. l. diuꝫ. ff. de uar. ⁊ extraor. crimini. ⁊ in. l. cicero. ff. ȝ pẽis. Jnnocen. de homici. ex litteris.

¶ An interficiens partũ nõdũ formatũ puniatur ut

UVA. BHSC. IyR_001

homicida.glo.q nō.xxxii.q.ii.quod ñ formatū. uiō magistrū sententiarum in quarto.di.xxxi. adde tex. ii.q.iiii.consuluistis.

¶An per uerba precedentia aut propter minas seu inimicitias secuto postea homicidio surgat talis aut tanta presumptio que sufficiat ad cōdemnandū quez de homicidio. Ly.in.l.metū. C.q me.cā. Bar.in l.si quis mihi.§.iussum.ff.de acqui.here. Jo.an.in addi.spe.ti.de presūp.§.ii.v.sed pone. ℙ.minatur. facit quod no.Jo.an.de psump.litteras.

¶An homicida possit esse iudex.uiō nō. ō rescrip. super litteris.de offi.dele.cū super.

¶Si amicus uel socius ludens cū amico suo uel socio pcutiat eum ⁊ moriatur non uidetur q puniatur pro homicida probata amicitia uel affinitate precedēte quare hoc ipso presumit q non pcussit eū animo occidendi.ff.ad.l.cor.de sicca.l.i.⁊ ibi glo.ordinaria facit.l.di.eū qui.⁊ de presū.c.i.

¶Pro illis qui sunt homicide sui ipsius non ē orandū nec tkest cū fidelib⁹ sepeliēdi.xxiii.q.v.c.placuit

¶Si duo interfecerūt aliquē quilibet eorū tenetur de homicidio ⁊ de auxilio inuicē prestito. Bar.in.l. qui seruo.§.si duo.ff.de fur. Quid de pluribus percutientibus ⁊ quid de interessentibus tm̄ ⁊ nō pcutientibus.tex.⁊ ibi plene no.xxiii.q.ul.c.ulti.

¶Qualiter samson excusetur ab homicidio sui uel aliorū.uide pulchre.xxiii.q.v.si nō licet.⁊.q.viii. occidit.no.de diuor.gaudemus.

¶Qui detrahit fame proximi sui homicida ē.ō pe. di.i.homicidiorū.⁊.c.noli.

¶An ⁊ quando dispensari possit cū homicida laico uel sacerdote ⁊ per quē.no.de homici.sicut.l.dis. de hiis ⁊ duobus precedentibus.ubi glo. uide quod dicam infra sub dictione papa. Itē adde no.ō cle.pug. in duello.c.ii.glo.de conse.di.i.de hiis.

¶An grauius puniatur homicida matris q̄ uxoris uel econtra no.glo.xxxiii.q.ii.admonere.in glo. existimes.q̄ tz p̄mū.⁊ qō no.gl.lxxxix.di.de cetero.

¶An precipitans seipsū si mors sequatur dicat homicida sui ipsius.glo.xiii.di.nerui.

¶An homicidiū cōmissum consilio pcepto defensione sit peccatū mortale.archi.l.di.si q̄s uiduam.

¶An impellens unū in aliū si impulsus uel is i quē impellitur moriatur sit homicida.uide in dicto.c.sepe.l.di.in glo.

¶An incidens cingulū equi ex quo sequitur mors alicuius insedentis in equo sit homicida.uide in.d.c sepe.l.di.ubi hugu.

¶An homicida sui ipsius perdat bona ⁊ applicent fisco.glo.xxiii.q.iiii.displicet.

¶An si animal alcuius interficit aliquē is qui retinet illud in domo sit homicida.tex.cū glo.xxiii.q.v. de occidendis. Inno.in.c.ad audientiā. de homici.

¶An si ex fleubothomia quis moriatur fleubothomans sit homicida. Hug.l.di.sepe.

¶An homicida possit ecclesiam edificare.glo. xxi. di.in summa.

¶An dominus interficiens seruū puniatur de homicidio.glo.q sic.l.di.si qua femina.

¶An qui occasionem dedit homicidio sit homicida glo.q sic.de homi.si q̄s.glo.l.dist.studeat.et.c.de his.in glo.

¶Si est dubiū de duobus an alius eorū sit homicida quis eorū iudicabitur talis.uide glo.xlii.di. quie scamus.glo.in.c.cupientes.§.ceterū.in v. culpabiles.de elec.li.vi. Jo.an.de homi.significasti. ii. glo. xi.q.iii.nolite.spe.ti.de homi.v.pone quatuor.

¶An homicida sit inabilis ad ordines de iure diuino.glo.in verbo minores.xxi.di.in summa.

¶An aūt possit in susceptis ministrare uel ad supiores ascendere.no.l.di.de his.⁊ quid si ordinetur an recipiat caracterem. Inno.de scisma.c.i. Archi.in. d.c.de his.i.q.i.dominus.⁊.c.q quidam.docto.in .c.fin.de tempo.or.

¶Medicus dans medicinam cōtrariā dicitur hōicida.l.di.absit.facit de tempo.or.ad aures.facit. c. tua.de homici.

¶An interficiens eū qui erat etiam primo letaliter vulneratus dicitur homicida.tex.q sic.in.c.exiit.de v.sig.li.vi.in v.nec quisq̄.

¶An se defendens non seruato moderamine inculpate tutele ⁊ interficiens aliū sit puniendus uelut homicida. Jo.an.in addi.spe.t.de homici.sup rubrica nos addicimus. Bal.x.col.de pace tenen.c.i.ubi dicit q non sed punietur alias ut culpabilis arbitrio iudicis.uide Jo.an.in.c.significauit.de pe. ⁊ re.mihi uidetur de hoc bonus tex.in.l.si adulteriū cuz icestu §.impatores.ff.de adul.

¶Si magister leuiter verberat scholarez ⁊ postea sequatur mors aut teneatur magister de homi. uide archidi.xxiii.q.v.c.i.in glo.magistri.

¶Si quis loquitur secrete homicide ⁊ ille incōtinēti uadit ⁊ cōmittit homicidiū an presumatur illi⁹ mādato ⁊ consilio cōmisisse. Bar.dicit q sic.in.l.si uentri.§.fi.ff.de p̄iui.credi.

¶Ubi dicatur homicidiū cōmissū quando rixa incepit in uno loco ⁊ mors est secuta in alio.uide Bar.in l.q ait.§.fi.de adul.

¶An interficiens bannitū ex p̄missione statuti hēat necesse probare illū bannitū esse tpe homicidii. Bar. in.l.inter omnes.in fi.ff.ō fur.⁊ quod no.idē Bar. in.l.hereditariam.ff.de cri.expil.here.ubi non uidetur requiri scientiam banni.

An percutiens aliquem animo interficiendi qui tm̄ ñ interficit puniatur ut homicida. Bar.in.l.i.§.diuꝰ ff.de sicca.

¶An si plures vulnerant in eadem rixa ⁊ ex vulneratis unus moritur teneantur omnes de homicidio gl.⁊ Bar.i.l.fi.ff.de sicca.gl.xxiiii.q.ul.c.ul.

¶Titius mandauit seyo ut aliquē interficeret quo interfecto seyus dicit se non interfecisse ad eius instātiam an sibi credat.uide Bal.x.col.ō pa.iura.firm. facit in.c.exhibita.de homici.

¶Mandans homicidiū fieri nō punitur pena statuti puientis homicidam proprīa manu.uide Bal.x. col.de pa.iura firm.

¶An homicidiū cōmissū de sero dicatur cōmissum de nocte uel de die. Jo.an.in.c.iii.de homic.adde qō dixi ō sub dictione auroza.

¶Quid sit homicidiū.uide tex.de pe.di.i.homicidium.⁊ quod ibi no.

¶An occidēs hominē ex necessitate dicatur homicida.uide qō dicā.j.sub dictōe occisor.

¶An mandans aliquē uerberare simplicit si ex uerberibus sequatur mors dicatur homicida.uide in.c. is qui.⁊ quod ibi no.de homi.li.vi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An homicidiū grauius sit periurio. glo. xxii. q. v. ille q. gl. xvii. q. iiii. sicut glo. ⁊ archi. xiii. di. c. i.

¶ Quidam fuit vulneratus ad mortem per potētez ⁊ dum iaceret prostratus in uia familiaris dicti dātis iuit ⁊ occidit eū quis sit reus homicidii. dic q ultim⁹ ⁊ nō pmus qui tm̄ percussit per. l. item mella. §. cel sus ait. ff. ad. l. acqui.

¶ Homicidiū dicitur eē de maioribus crimibus. ut in. c. ul. de tē. or. de iudi. at si clerici. ⁊ qō ibi no. glo. ⁊ doc.

¶ Homicida lz occultus nō debet celebrare etiam post pactā pniam. ut i pal. c. ul. de tēp. or.

¶ An homicidiū factum sine culpa alicuius sibi ipu tetur. no. xxiii. q. v. de occidendis. ⁊ de sen. ex. c. pe. l. di. de hīs.

¶ Homicida non est excōicatus ipso iure. ut no. de sepul. c. fi.

¶ An homicida sit ipso iure priuatus beneficiis suis Inno. i. c. cū nostris. de concess. preben. in. iiii. glosa. Archidi. de homi. pro hūani. li. vi. sup v. diffidatus. ⁊ de penis felicis. eo. li. sup v. infamis. ō accu. inq̄siti onis. archi. l. di. studeat. ⁊ ibi tenet glo. q ipso iure sit priuatus officio et beneficio.

¶ An homicida confugiēs ad ecclesiam dz ab ea de fendi. no. de imu. eccle. inter alia. ⁊. c. fi.

¶ Si me irato cū aliquo filius meus illū occidit an mihi imputetur. no. xxxiii. di. ul. c. ul.

¶ Adiuuans fieri homicidiū an possit agere contra eum qui aliquid promisit ut adiuuaret. no. C. ad. l. iul. de ui. pub. uel pri. l. quoniā multa.

¶ Homicida an possit esse testis. spe. ti. de teste. §. i v. item q est homicida. ⁊ ibi Jo. an.

¶ De mandato fieri homicidiū quod non fuit cōsu matū. Ange. consilio suo. xxiiii. aī. consilio. xiiii. Jtez de homicidio culpabiliter uel dolose cōmisso. uide eū dem in consilio suo. xxvi.

¶ An accusatus uel inquisitus de homicidio certo loco ⁊ tempore facto possit ex illo processu dānari si probatur homicidiū alio loco ⁊ tpe. uide Ange. in cō silio suo. ccxxi. quod incipit in cā. ⁊ ibi dicit Ange. q homicidiū est delictū atrocissime perpetratū ꝓtra mā data noui ⁊ ueteris testamenti ⁊ contra statuta iuris canonici et ciuilis.

¶ Homicidiū icurrit q occidit aliquē casualiter. s. Tho. scda scē. q. lxiiii. ar. viii. similiter pcutiens pg nantē si eius puerperii animati mors sequatur ut ibi ubi etiā uide q hōicidiū incurrit lamec. credens occi dere bestiam occidendo hominem.

¶ Qualiter punire debeat homicida. uide in auten. de pa. iura. fir. §. homicidiū. in glo. col. x. de homic. sicut dignum. in glo. magna.

¶ Non debet qs puniri de homicidio donec aia stat in corpe vulnerati licet certū sit eū debere mori. ut. l. item mella. §. celsus. ff. ad. l. acqui.

¶ Stante statuto q homicida non posset esse de po pulus uel de aliquo alio officio cōprehendat. etiam in terficiens bannitū quē ex forma statuti porerat impu ne occidere. dic q sic. quia talis occiditur ex priuata inimicitia. ⁊ ideo occidens homicida est lz non possit ꝑm statutū de tali homicidia puniri. ūde tale hōicidiū licet sit tollerabile non tm̄ laudabile. secus in iudice q facit homicidiū pro executione iusticie ⁊ necessitate officii ⁊ in eo illud est laudabile. ⁊ per cōsequens talis pōt esse de prioribus uel admitti ad alia officia nō ob stante tale statuto. Si aūt dicere statutū q bannitus possit licite occidi ⁊ impune tunc nullo modo est ma leficiū propter uerbū licite. quod eni licet maleficium non est. ut in. l. iii. §. fi. ff. de sicca. ⁊. l. i. ⁊. ii. C. quā do liceat uni sine iudi. se. uen. ⁊. C. de sicca. l. is qui aggressorē. uerba sūt bal. i. l. decuriones. C. de hīs qui no. infa.

Homo ¶ Qualiter probat testis seu deponat q homo erat uiuus uel mortuus. ui de Bar. in. l. stigmata. C. de fabricē. li. xi.

¶ Homo licet malus diligendus est non malū qō in eo est. lxxxvi. di. odio.

¶ Omnis homo non est liber sed aliqui iuregentiuz sunt facti serui. xii. q. ii. cū redemptor.

¶ Cadauer hominis non ē homo. de cele. missa. in q̄ dam. de pe. di. ii. caritas.

¶ Homo carens ratione nihilominus dicendus est homo. ut no. xxvii. q. i. uidue.

¶ Pitius agitur cū homine q cū lege. ff. ō iure pa. l. libertus. uide in cōtrariū. ff. de arbi. l. celsus. arch. xxxi. di. ad hec. lxiii. di. salonitane. Inno. de coba. cle ri. ⁊ multi. sicut.

¶ Hominis causa omnia creata sunt. ff. de sta. ho. l. ii. ff. de usu. l. i pecudū.

¶ Qualiter fiat instrumentū cū aliquis vult suū ho minē liberare. spe. in ti. de ser. nō ordi. v. porro.

¶ Cū homo meus intrat religionem an mihi obue niant bona sua. spe. ti. de instru. edi. §. ii. ver. sz q̄d si homo. et sequen.

¶ Quis dicatur homoligius. dixi supra sub dictōe homagium.

¶ Hominis appellatione masculus uel femina con tinetur. ut. ff. de v. sig. l. hominis. de biga. debitum. Jtē hois appellatione q̄ñq̄ continet populus uel cōi tas iuxta vulgare lūbardie. no. Jo. an. ⁊ Hosti. in. c. ex transmissa. de renū. adde Ange. in cōsilio suo. cxciii quod incipit. super puncto. tex. insti. de iure pso. i pn ci. ⁊ in. l. iii. ff. de sta. ho.

¶ Homini peccatori semper est miserēdū sed irascē dum peccato. xxiii. q. iiii. duo ista.

¶ Homines minus sunt temperati coytu q̄ bruta animalia. xxxii. q. iii. origo.

¶ Homo creatus est pro repatione angelice ruine. ō conse. di. i. hii duo.

¶ Homo custoditur ab angelo. s. tho. in. i. parte. q. cxiii. ar. i. ⁊ in secūdo di. xi. ar. ii. ⁊ q̄ quilibet homo habeat propriū angelū custodē. uide i pal. q. cxiii. ar. ii. ⁊ q̄ tales angeli custodes hominū sūt inferioris or dinis. uide ubi ō ar. iii. ⁊ in. ii. di. xi. ar. ii. ⁊ q̄ nunq̄ angelus deserit hoiez custoditū in pal. q. cxiii. ar. viii ⁊ in. ii. di. xi. ar. x.

¶ Homo pōt dicere hominē ⁊ seipsū. Idem in. i. p. q. cxiii. ⁊ in. q. de ueritate. q. xi. ar. i. ⁊. ii. nō tm̄ ange lū sed ecōuerso. ide in. i. pte. q. cxvii. ar. ii.

¶ Homo per vtutem anime nō pōt mutare materi am exteriorē. idē i pal. q. cxvii. ar. iii.

¶ Homo hz ultimū finē. idē pma scē. q. i. ar. iiii.

¶ Homo ē quodāmodo finis creature. idem i pria parte. q. lxv. ar. ii.

¶ Qualiter hō honorat. idē scda scē. q. c. ar. vii.

¶ Omniū hominū unus est ultimus finis. idē scda scē. q. i. ar. vii. ⁊ in. ii. di. xxxviii. ar. i.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Homines assumuntur ad ordines angelorũ. Idez in ꝑma pte. q. cviii. ar. viii. ꝛ in. ii. di. xi. ar. viii.
¶ Quot sunt homines tot opiones. uide nõ. in. c. quia diuersitatem. de concess. preben. de conse. di. iiii si potest fieri.
¶ Homo liber põt se obligare ad obsidiũ pro causa publica puta pro pace sed non pro debito ꝑuato. no. Inno. de iureiuran. ex rescripto.
¶ Homines multum pingues gula delectantur. de conse. di. v. nec tamen tales.
¶ Homo habens rem cũ bruto simul cũ illo anima li debet occidi. xv. q. i. mulier.
¶ Homo meus qui mihi omni anno aliquid donat uel presentat ꝑsumitur obseruitiũ ꝛ debitũ illud face re. uide glo. ff. de usur. l. cũ ỏ in rẽ uerso. ꝛ quod no. in. l. si certis annis. C. de pac. Bal. in. l. solent. § . ñ uero. ff. de offi. proconsul. fa. xviii. q. ii. seruitium. et quod no. in. c. peruenit. de censi.
¶ Ad esse hominis duo ꝑncipaliter ꝛ substantialit requiruntur. uidelicet corpus ꝛ anima. de cele. miss. i q̃dã. uide no. ꝑ gl. ꝛ doc. in cle. i. § . porro. ỏ sũ. tri.
¶ Quo ad ius naturale attinet omnes homines sũt equales. no. in auten. de moua. §. i. col. i. ꝛ. ff. de re. iuris. l. quod attinet.
¶ Homines decem faciunt turbã. Bar. in. l. ꝓpor. §. i. ff. ui bo. rap. no. de elec. c. i. in glo.
¶ Hõ liber nõ dz pro debito carcerari. ỏ pigno. c. ii
¶ Hominez homini insidiari nephas ẽ. ff. de iusti. et iure. l. i. C. de repu. l. ex consensu. § . i.
¶ Hominis liberi nullum est cõmerciũ. unde nec uẽ di nec donari põt. spe. ti. de feu. § . ii. v. viii.
¶ Homo dicitur cõpositum ex duabus substantiis. Idem in. iii. parte. q. lxxv. ar. iiii. ꝛ i. iii. di. vi. ar. iii.
¶ Homo nõ ẽ factus deus. Idem in tertia parte. q xvi. ar. vii. ꝛ in. iii. di. vii. ar. iiii. ꝛ di. xii. ar. i. ꝛ ꝺ̃o ꝺ̃o strato xꝓo uerum est ꝙ hic hõ incipit esse in preal. q. xvi. ar. ix. ꝛ i. iii. di. xii. ar. i.
¶ Hõ ñ subsistit sed hic homo. Idẽ i. iii. di. v. ar. v.
¶ Homines in principio erant siluestres. Idem i. iii. di. xxxvi. ar. i.
¶ Unde homo bz ꝙ sit hõ. idẽ in. iii. di. iii. art. vi.
¶ Homini non fuit prouisũ de tegumento sicut bru tis. ꝛ quare idem in. iii. di. xxiii. arti. i.
¶ An homo hõis mei sit hõ meus. spe. tit. de feu. §. qñq. v. xiii. ꝛ i autẽ. antiq̃. C. de ifan. exposi.
¶ Homo non põt accedere minori rei. no. ff. de con trahen. empti. l. si i emptione. in gl. refert. ꝛ. ff. ỏ edi. edic. l. iustissime. in glo. i.
¶ Homo liber non recipit extimationem. ff. ad. l. ac quil. l. liber homo. in glo.
¶ Que sit maior pars hominis. no. isti. de re. diui. §. religiosum. i glo. mortuum.
¶ Qualiter homo petatur a detinente. uide spe. ti. de conuer. infidel. v. porro.
¶ An homo liber ꝓssit imperpetuũ locare operas suas. no. C. de usufruc. l. cũ antiquitas. in glo. ꝛ ibi Ly. in ulti. q. insti. e. § . ne tamen. . in glo. i. ff. e. l. iii. §. penul. no. C. loca. l. si hii. in glo. i. ꝛ ibi Ly. spec. ti. de loca. §. postq̃. v. quid si quis.
¶ Hominis propositũ mutatur. no. ff. de dam. ifec. l. qui bõa. §. si stipulatus. i glo. ꝛ uide ibi Bar.
¶ Homo in certis casibus põt alienari uel obligari. no. de pigno. c. ii. C. de ac. ꝛ obli. l. ob es. ỏ iureiur. ex rescripto in glo. i. de arbi. exposita. in glo. spe. ti. ỏ na. ex libe. uen. v. sciendũ. ꝛ ibi Jo. an.

Honestas. Honestum. ¶ Clerici in mitis debent habere honestatẽ ꝛ seruare. xxiii. di. hiis igit.
¶ De honestate ꝛ unde dicatur. uide Jo. an. de ui. ꝛ ho. cle. super rubrica.
¶ Ubi concurrunt honestũ ꝛ iustũ faciendũ est iustũ ꝛ omittendum honestũ. uide Jo. an. de postula. ꝓla. c bone. ii. circa fi.
¶ Honestum est idẽ ꝙ virtuosum. s. Tho. scda scde q. ciii. ar. i. ꝛ idẽ ꝙ decorũ. e. q. ar. ii.
¶ Quid sit honestũ. Idem in. i. di. i. ar. iii.
¶ Honestas est pars temperantie. Idem secũda scde q. cxlv. arti. iiii.
¶ Honestum differt ab utili ꝛ delectabili. Idẽ in. d. q. cxlv. ar. ii.
¶ Non tantũ quod licet sed quod honestũ est consi derari debet. ff. de ritu nup. l. semp. quare non omne quod licet est honestũ. ff. de re iudi. l. non omne. xi. q i. aliud. ꝛ quod ibi no. Archidi.
¶ Hoc possumus quod honeste possumus. ff. de sta. homi. quod uulgo. ff. de condi. isti. l. filius. ff. ỏ arbi. l. si cum dies. § . compromisso.
¶ Quedam honeste concedũtur ꝙ in nõ honeste pe tuntur. no. ff. de ori. iur. l. ii. § . primus diuus. i gl. sz postea. no. C. de peti. bo. subla. l. i. i gl. fi. li. x.
¶ Honestus dicitur esse homo morigeratus aliena nõ tollens ꝛ inquãtũ in se est in aliis ỽtutẽ opans. ui de glo. in. l. iustitia. ff. de ius. ꝛ iur.

Honor. Honora. ¶ Laici debent hono rem ipendere cleri cis. xxviii. di. consulendũ. vi. q. i. sacerdotes.
¶ Honor perditus per peccatũ recuperatur per pe nitentiam. l. di. ponderet.
¶ Quanto plus quis est honore altius tanto grauiꝰ peccat. l. di. quare sanctitas.
¶ Ille honor non est legitimus qui ẽ collatus cõtra diuine legis precepta. lxi. di. miramur.
¶ Honorem ꝛ reuerentiam debent inferiores supio ribus. econtra uero supiores inferioribus dilectõez lxxxix. di. ad hec dispositionis.
¶ Honorẽ sibi inuicem clerici debent exhibere. xcv. di. esto subiectus. de ma. ꝛ obe. c. i.
¶ Sicut prelatus ceteros honore excedit. sic sancti tate precellere debet. i. q. i. c. hii. quoscũq. ꝛ. c. uilis simus. dixi ẽ sub dictiõe epus. quare nõ nudũ nomẽ prelati sed eius bona uita honorem meretur. ii. q. vii non omnis. ꝛ. c. quãq̃.
¶ Honorem exhibere illi cuius uoluntatem nũc eri gimur nũc deprimimur mos est hũane infirmitatis. xvi. q. ii. uisis litteris.
¶ An honores cũ ministratione concedãtur mulieri bus. uide Bar. in. l. i. C. de mulie. ꝛ i quo loco. tex. et glo. in. c. dilecta. de maio. et obe. adde quod dicz infra sub dictione mulier.
¶ Quare hec dictio honor scribatur cũ aspiratione dicit Jo. an. quare omnes aspirant ad honores. et ꝑ pterea dicit ipse ꝙ hec dictio onus scribatur sine aspi ratione quare pauci aspirant ad onera. hoc dicit i. c. ad aures. de re. ec. non alie. de elec. si religiosus. li. vi ubi per Jo. an. super glo. in v. obtenta. sed salua pace tanti uiri ipse de hac mã parũ intellexit quare ōrium

UVA. BHSC. IyR_001

dicit Alu.gelius de noctibus atticis.qui dicit q̄ p̄m⁹ qui aspirauit hanc dictionez fuit marcus uarro quē secutus est cicero ⁊ multi alii clari uiri.

¶ An honores sint gradati deferendi.uide.ff. ō mu ne.⁊ one.l.ut gradatim.⁊.l.honor.⁊.ff.de decuri.l. honores. C.de offi.recto.prouin.l.potioris.xvi.di. c.sexta.lxxvi.di.c.fi.⁊ ibi archidi.xciii.di.legimus.

¶ Honores continuandi non sunt. C.de mu.⁊ ho. non conti.l.i.⁊.ii.li.x.ff.de mu.⁊ hono.l.honor. §. penul.et finali.

¶ An honor sit licite petendus.uide. C.de epis. et cle.l.si quēquā. C.de cri.sacri.l.ii.ff.de offi.preto. l.barbarius.

¶ Non ambitione sed labore conuenit nos ad hono res peruenire.de simo.c.fina.in glo.

¶ Que non honore nō debeo onerare.ff.de le.ii.l. imperator.§.i.⁊ ibi glo.in v̄.offerat.que allegat cō cor. C.de fideicō.l.ab eo.

¶ Nō debeo seruare honorē ei qui mihi uituperiuz facit.ff.de in ius uoc.l.sed si hac lege.§.pstituta.

¶ Non debet uni exhiberi tant⁹ honor unō alii scru pulosꝰ corde moueantur.spe.t.de le.ii.parū ante v̄. patet ergo.faciunt in simili tex.c.ex tenore.de so. cō pe.⁊.tex.in.c.nuper.de do.inter ui.⁊ uxo.

¶ Homo naturaliter appetit honorari.spe.ti.de ci ta.§.v̄.v̄.delegatus quoq;.

¶ Honor habet semp onus annexum.ff.q̄ me.cau. l.continet.in glo.sustinet.

¶ Reatus hominis honorē excludit.ff.de ritu nup. l.senatoris filia.et. C.ubi sena.uel clarissi.l.i.Bart. ff.de mu.et ho.l.reus.

¶ Honor est eius cui impēditur non facientis.ff.de le.prestan.l.filium quis.§.sed etiam si portio. in gl. in fi.licet contrariū dicatur q̄ honor est honorantis.

¶ Honorariū est quod per remuneratōnē datur. C de iudi.l.properandū.§.in honorariis.

¶ Honor est exhibitio reuerentie in signū uirtutis. diffinitio est philosophi secundo ethicorum.uide no. C.de mu.⁊ ho.l.i.

¶ An qs possit habere duos honores.no.ff. ō mu. ⁊ ho.l.honorem.⁊ ibi Bar.

¶ Honor est illi ipendendus ab oibus quē princeps honorat.no. C.de do.⁊ pte.l.i.in gl.fi.li.xii.

¶ Honor est lucro preferendus.ff. si quis omni ca. testa.l.iulianus.

¶ Honor est quid spūale.s.Tho.secūda secūde.q. ciii.ar.i.⁊ debetur propie supioribus ⁊ malis. ubi j.ar.ii.i.q.ō quolibet.q.vii.ar.ii.⁊.q.ix.ar.xiii.

¶ Honorare diuitem propter diuitias est peccatum Idem in.q.de quolibet.q.ix.ar.xii.

¶ De honore parentū de quo ē quartū p̄ceptū. uiō p eūdē scōa secūde.q.cxxii.ar.v.⁊ i tali honore itelli git̄ sustētatio ⁊ q̄cq̄d dētur parētib⁹. uide ubi s̄.

¶ Quis honorat̄ dupliciter. Idem in.iii.di.iiii. arti.v.ubi uide quomodo differūt laus et honor.

Hora Ratione horе unū instrumentū pōt dici "prius altero.glo.ordinaria in.l.in opis ff.loca.gl.in.l.si ex pluribus.§.si.ff.de solu.glo. i.c si a se.de preben.li.vi.Jo.an.in.c.duobus.de rescri ptis.e.li.Bal.in.l.imperator.ff.de sta.ho.adde glo. in cle.fi.de rescriptis.sup v̄.creatū.v̄.sed quid si du bitatur.

¶ De significatione huius dictiōis hore quādo scri bitur sine aspiratione est bona.glo.i cle.ii.de uita et ho.cle.in v̄.horam.

¶ An hora debeat poni in instrumento uel libello. uide Bal.in.l.impator.ff.de sta.homi.

¶ Quot puncta faciunt horam.⁊ quot momenta fa ciunt punctū.no.Jo.an.ō cā pos.⁊ ppri.c.i.

¶ Hore canonice sunt septem ⁊ missa nō ē inter illas de cele.mis.c.i.ubi Jo.an.

¶ Attenditur hora in qua actus fit. ff.de feriis. l. more romano.⁊ de rescriptis.duobus.li.vi.ff.de te sta.l.qua etate.

¶ An hora debeat poni in sentētia ⁊ que.uide bar. in.l.si uicem.§.si is qui.ff.quod ui aut clam.Bal.i l.si ut ꝓponis. C.quomodo ⁊ quando iudex.Ang. in.l.⁊ post edictum.ff.de iudici.⁊ in.l.aut qui aliter ff.quod ui aut clam.

¶ Una hora continuata in aliā horaz nō dicit diuer sa tempora.ff.de vul.⁊ pu.l.si quis eū.§.i.⁊ bal.no.

¶ Hora actus finiti non inchoati debet poni in istru mento ꝑm Inno.in.c.consuluit.de of.dele. Bal.ita expresse dicit i.l.si quis eū.§.i.ff.de vul.⁊ pup.

¶ Quid est hora ⁊ quot hore faciūt diē naturalem uel artificialem.uide glo.in auten.de heredi.⁊ fal.§ hinc nobis.col.i.dixi ō sub dictione dies.

Horreum Quid sit horreū uide tex. de offi "ci.prefec.uigi.l.i.§.effracture.

Hortamur An per tale uerbū positū in lit "teris detur iurisdictio.no. ō p scrip.c.quia iudicante.⁊ de testa.c.i.faciunt no.ō of fi.or.licet bona.glo.ii.q.vii.bona glo.sicut inquit.et bona glo.de renū.ex transmissa.

Hospes In recipiendis hospitibus nulla de "bet esse personarū acceptio.xlii.di. quiescamus.

¶ Hospites suos xp̄us lauat et mundat.xxiiii.q.i. que dignior.

¶ Vale hospites suos remunerat mus i pera.ignis in sinu.serpens in gremio.xiii.q.i.§.i.uersus finem de iude.et si iudeos.

¶ An hospes teneatur hospitē suū ab iniuria defen dere.glo.uidetur dicere q̄ sic.xxxiii.q.vii.offerebat.

¶ An quis cogatur recipere hospitē ⁊ quid habeat probare hospes qui dicit se dimisisse res suas in hospi tio.uide i.l.i.ff.furt.aduersū nau.cau.sta.ubi Bar.

¶ An stetur dicto hospitis asserentis dānū datū sibi in rebus positis in hospitio.⁊ si iurauerit.uide Bar. in preal.l.i.Bal.i.l.certi iure. C.loca.

¶ An caupo inuitus teneatur recipere hospitē.uide tur q̄ nō.ar.l.i.§.pe.ff.nau.cau.sta.⁊ in.l.i. §. ul. ff.fur.aduer.nau.cau.sta.ubi Bar.Ly.in.l.i. C.ō epis.audi.Inno.⁊ Hosti.in.c.i.de imu.eccles.adde no.per glo.in auten.omnes peregrini. C.cōia.ō suc cef.in glosa libere.

¶ Hospiti excōicato inquilinus potest cōicari. de sē ten.excōica.si uere.

¶ Turpius eiicitur q̄ n̄ admittitur hospes.de iure iuran.quēadmodum.

¶ Hospes eram ⁊ non suscepistis me .Mathei.xv. xlii.di.in prin.

¶ An hospes teneatur de inuectis ⁊ illatis.no.cy. C.locati.l.certi iuris.in.i.q.⁊ ibi Bal.no.ff.nau. cau.sta.l.ii.bar.i.l.i.ff.fur.aduer.nau.cau.stab.

¶ An hospes ex unico actu teneatur.no.Bar.in.l.

UVA. BHSC. IyR_001

mariti. §. queſtiõi. ff. de adul.

¶ Quantam partem domus ſue teneatur dare mili ti qui hoſpitatur. nota. de mu. ⁊ ho. l. et qui originez §. eos milites.

¶ Qui recipit officium hoſpitis tenetur indifferen ter admittere hoſpites niſi ſuperſit inſtantia. puta qz habeat plures hoſpites. uel quia ſit inimicus ſupueni entis. res aũt ſuas non cogitur recipere in cuſtodia. ff. nau. cau. ſtabu. l. i. §. nautam. imo non ſuſceptus põt agere iniuriã ut ibi. adde Bar. in. l. i. §. i. ff. fur. aduer. nau. cau. ſtabu.

¶ An traditio clauiũ liberet hoſpitem a pena ⁊ cul pa. dic ut no. glo. ff. nau. cau. ſtab. l. licet. ⁊ quod ibi no. C. loca. l. dominus.

¶ An pro hiis que ignoranter attulit quiſ in hoſpi tio an teneatur hoſpes ignorans illa eſſe in hoſpitio poſita. Ly. q̃ ſic. C. loca. l. ii. licet glo. contra in. l. i §. fi. ff. nau. cau. ſta.

¶ Quando hoſpes deputat certa loca aut uaſa mer catori qui reponit ibi res ſuas et ille poſtea perdũtur uide quod no. Inn. in. c. fi. quod metus cauſa. ꝺ quo uide plene Bal. in. d. l. i. C. loca.

¶ Hoſpes non uidetur teneri de cuſtodia reruz que ſunt in fardello abſconſe et clauſe quas non uidet ſm glo. in. l. i. ff. na. cau. ſta. docto. dicunt cõtrariũ. quia periculoſum eẽt uiatori apponi hoſpiti pꝛecioſa que ſecum defert ſm Ly. ⁊ ibi uide bal. i. l. certi iuris. C loca.

Hoſpitale ¶ Qui adeptus eſt hoſpitale ſimo niace priuatur illo. prima. q. vii c. ſi quis.

¶ Hoſpitale priuatum poteſt facere quis in domo ſua ⁊ ſimiliter capellam. ita dicit Inno. in. c. ad hec. de reli. domi. ⁊ talis locus non eſt religioſus ſed põt alienari ſm Inno. in. c. int̃ dilectos. de dona.

¶ Prior hoſpitalis exẽpti eſt exemptus etiam ſi ſit laicus. Bar. in. l. quod conſtitutum. ff. de teſtamen. mili. quod no.

¶ An liceat edificare hoſpitale ſine licentia epiſcopi gl. xviii. q. ii. quidam monachorum. ꝺ religio. domi. ad hec. ubi plene per dominum cardi. floren. ⁊ Inn. ⁊ alii ibi. Adde glo. in cle. per litteraſ. de pꝛeben. que dicit q̃ hoſpitalia ſunt loca religioſa ſi auctoritate epi ſcopi ſunt inſtituta ⁊ fũdata. adde no. de cẽſi. c. fi.

¶ An hoſpitalia ſubſint epiſcopo. tex. q̃ ſic. in. c. in ter dilectos. de dona. de religi. domi. ad hec. clemẽ. quia contingit. e. t.

¶ De iſtis hoſpitalibus plene tractatur in clemen. quia contingit. de religi. do. uide do. Anto. de Bu. in quodam conſilio ſuo quod incipit. in nomine pꝛis et filii et ſpũs ſancti. quia hic agitur in v. ad octauuz de quo conſilio ſuo feci mẽtõez ꝺ ſub dictõne bimita.

¶ Ad quem pertineat ponere rectorem alicui hoſpi tali ſubiecto alicui eccleſie. no. doc. de arbi. cũ olim. faciunt no. de elec. ex eo. li. vi.

¶ An hoſpitalarii gaudeant priuilegio clericali i per ſona uel in rebus. no. doc. ⁊ maxime dominus Lar. floren. in clemen. per litteras. de pben. in. xii. q. Ad de q̃ dicũntur deo deuoti. xxiii. di. ſi quis in glo.

¶ Fratres ſancti ieroſolomitani uocantur hoſpitala rii. in cle. quia contingit. §. premiſſa uero. cum glo. ꝺ religi. domi. de dona. inter dilectos. alibi uocant tẽ plarii. de reſti. ſpo. olim primo. et de ſepul. in noſtra. de deci. ex parte. ⁊. c. dudũ. adde q̃ magiſter eorũ nõ dicitur habere benef cium ſed officiũ. no. Jo. mo. i. c cupientes. in pꝛin. de elec. li. vi. ideo uidetur q̃ poſſit eligi a laicis. e. t. ⁊ li. c. ex eo. ⁊ qõ ibi no.

¶ An liceat conferre hoſpitalia in tituluz clericis ſe cularibus. dic q̃ non. ut in. d. clemen. quia contingit ⁊ ibi no. in cle. per litteras. de pꝛeben. ubi gl. tenet q̃ legatuſ non poſſit conferre hoſpitalia. An aũt nõ poſ ſit dare religioſus. dic ut no. do. car. flo. in. d. clemẽ. per litteras.

¶ An hoſpitalarii ⁊ templarii poſſũt pꝛedicare. gl. q̃ ſic. quia in hec ſunt pꝛiuilegiati. xvi. q. i. addicim?. in gloſa.

¶ An hoſpitalia poſſunt inuicem permutari ⁊ an cẽ ſeantur beneficia eccleſiaſtica. glo. ⁊ doc. in cle. de re. pmuta. ⁊ in. d. clemen. per litteras. ubi do. car. i. xi. q. idem in. c. queſitũ. de re. pmuta. adde quod dixi ẽ ſub dictione beneficium.

¶ An ſi agitur ſuper hoſpitali poſſit actor ꝓpter cõ tumaciam rei mitti in poſſeſſionẽ hoſpitalis ſoliti gu bernari per laicos. dic ut no. Lap. ⁊ do. car. flo. i cle men. diſpendioſam. de iudi. i. iii. q. ⁊ ꝓcludit q̃ non.

¶ Hoſpitalarii militie templi ſunt laici. glo. in v. ele cti. in. c. cupientes. §. i. de elec. li. vi. alia glo. dicit q̃ ſunt perſone eccleſiaſtice. ut in. c. ſciant cuncti. e. ti. ⁊ li. glo. xxiii. di. mulier. Inno. in. c. i. de cele. miſ. Jo. an. de elec. cũ ex eo. li. vi. glo. xii. q. i. duo ſunt. gloſa. xvi. q. iiii. quiſquis.

¶ Hoſpitalia non tenentur ad carbedraticuz uel ad procurationem ratione uiſitationis. Pau. in cle. ꝺ re ligi. domi. niſi eẽt uicarius ꝑpetuus habens curã. qõ ibi no. Lau. in v. uerum.

¶ An hoſpitalarii et templarii ſint exempti. glo. et doc. de priuilegiis recepimus. ubi Inno. tenet q̃ ſic. in glo. magna. in v. licet. uide de hereti. c. ad abolẽdã

¶ Quod ſtatuitur de eccleſia non extenditur ad ho ſpitale. de elec. cupiẽtes. i. rñſo. in glo. i. qõ no.

¶ Hoſpitale non põt ad aliũ uſum conuerti ſine licẽ tia epi. uide no. in cle. quia contingit. de religi. domi. ⁊ ibi glo. in v. non aliuz.

¶ Hoſpitalarii ⁊ templarii poſſunt mouere arma ex permiſſione eccleſie. xii. q. i. duo. in glo. adde quod di xi ſupra ſub dictione arma.

¶ An gubernatio hoſpitalis poſſit committi mona chis ſeu canonicis regularibus. uide no. in. d. clemẽ. quia contingit. Archidi. xviii. q. ii. clerici.

¶ Laici etiam uxorati põt eſſe rectores hoſpitaliuz. glo. in clemen. quia contingit. de religio. domi. Lau. in clemen. ii. de pꝛeben.

¶ De multis nominibus quibus hoſpitalia noiant uide. xxiii. q. ul. ſanctimus. in auten. de alie. empbi. i pꝛin. colſ. ix. glo. in cle. per litteras. de pꝛeben. C. de epi. ⁊ cle. l. iubem?. uiꝺ nõ. i. d. cle. qz ꝓtingit.

¶ An hoſpitale poſſit edificari ſine dote. dixi ſupra ſub dictione edificium.

¶ An hoſpitalarii teneantur ad ſolutionem decima rum. no. glo. in dicta clemen. per litteras. ⁊ in clemẽ. ii. de deci.

¶ An bona hoſpitaliũ põt peti in foro eccleſiaſtico ſi agitur contra laicos. glo. q̃ ſic. in cle. quia cõtingit. ꝺ religi. domi. bene facit de fo. cõpe. cũ ſit generale. ⁊. c fi. uide in. c. relatum. de iure patro. ⁊ qõ ibi no.

¶ An rector hoſpitalis ſit uſurarius uel uſufructua

UVA. BHSC. IyR_001

rius.glo.q̄ usurarius tantū.in.d.cle.quia contingit ꝛ ibi dicunt doc.q̄ tales rectores ultra uictū ꝛ uesti tum nihil p̄nt sibi retinere.sed totū debent distribuē pauperibus ad cuius usū sūt bona illa deputata.

¶An laicus possit edificare hospitale ita ut ñ sit sub iectum episcopo.uide Lau.in.d.cle.quia contingit.

¶Aduerte q̄ tempore meo cepit construi unū insigne ꝛ magnificū hospitale p̄ cōmune brixie ad istar hospi talis florentini ubi ego rogatus a ciuibus posui p̄mū lapidē ꝛ remisi omne ius episcopale in eo q̄ hospita le auxiliante deo iā creuit i mirabile opus.

¶An hospitalia gaudeāt imunitate ecclesiastica.ho sti.dicit q̄ nō.in.c.fi.de cen.

¶An bona imobilia hospitaliū possint uendi ꝓ ali mentis pauperū.no.Pau.ꝛ do.car.flo.in dicta cle men.quia contingit.in.xii.q.

¶An hospitalia teneantur ad onera ep̄alia. dic ut no.de censi.c.fi.ꝛ i pal.cle.quia cōtingit. ubi domi nus cardi.flo.i.q.xii.ꝛ.xiii.ꝓcludit q̄ nō.

¶A quibus debeant recipe sacramēta ecclesiastica paupes exñtes in hospitalibus.uidi dubitari ꝛ tādē concluſi q̄ ab his sacerdotibus in quorū parrochia sīt dicta hospitalia.de eccle.edi.ad audientiā.de pen.et remiſ.c.omnis.Lau.ꝛ do.car.in dicta cle.quia con tingit.§.fi.in.xiii.q.

¶Cuius etatis debet esse rector hospitalis. dic ut no.in cle.quia contingit.§.ut aūt.ubi dicitur q̄ ad instar tutorū ꝛ curatorū dz ꝓpleuisse.xxv.ānos.

¶An ꝛ quando hospitali ꝓuidetur p uiā electionis possunt laici eligi.no.Jo.mo.in.c.cupiētes.in p̄n.ō elec.li.vi.do.car.i.d.clemē.quia cōtingit.§. ut aūt i.xiii.q.

¶An rectores hospitaliū sint perpetui uel tempera les.dic ut no.glo.ꝛ docto.i.d.§.ut aūt.ubi cōcludi tur q̄ ſm consuetudinē sunt perpetui.

¶An rectores hospitaliū possūt administrare ꝛ age re ante p̄stitū iuramētum ꝛ iuentariū Bal. q̄ non in.l.orphanotrophos.C.de epi.et cle.doc. in dicta clemen.quia contingit.§.illi.per do.car.flo. i vl.q.

¶Que solennitas requiratur i alienatione rerū ho spitalis.no.Pau.in.d.§.illi.ꝛ ibi do.car.i ul.q.

¶An hospitale sit capax legati.no.Bal.C.de sac. sanc.ec.auten.hoc ius.do.cardinalis i.d.§.illi.i ul. q.facit quod no.spe.i.t.de sta.mona.v.xxxiiii.

¶An episcopus possit concedere hospitalariis si ali as essent sacerdotes ut exerceant curam indigentes i hospitali absq̄ hoc q̄ uadant ad parrochialē sacerdo tem.doc.q̄ sic.in pal.cle.quia contingit in fine.ꝛ ita ego concessi hospitali magno Brixie.

¶An ꝛ quando hospitale subsit epo uel non.no. in pal.cle.ꝛ in.c.de zenodochiis.ꝛ.c.ad he.de reli. do mi.§.rede.de se.suo cōsilio.cxv.

¶An epus possit petere quartam de legatis factis hospitalibus uel confribus.uide Bal.in.l.si quis ad declinādā.ꝛ.l.orphanotrophos.C.de epi.ꝛ cle.

¶Hospitale non habens ecclesiam ānexam non p̄t habere ius funerandi.Innocen.in.c.sacris.de sepul. Pau.in clemen.i.de sepul.

¶An hospitalariū uel cruciferariū p̄nt inuitis supio ribus transire ad districtiorez regulā.Archi.xix.dis. in sum.Jo.an.de resti.spo.olim.

¶Idem est legare hospitali ꝛ pauperibus ipsius et quid prosit scire hoc.uide Jo.an.in.c.dudū. de con uer.coniu.super v.pauperum.

¶An dans pecuniā pro habendo hospitali commit tat simoniam.glo.tenet q̄ sic.i.q.vii.quicūq̄.ꝛ.c.si q̄s omnē.viii.q.vii.c.ii.ad fi.uide quod dixi ō i p̄n.

¶Hospitale p̄t de licentia epi habere altare cimi teriū ꝛ ꝓpriū sacerdotem.glo.in.cle.ii.de reli.dom. in glo.altaria.ꝛ glo.se.

¶Si quis dat se alicui hospitali nulla de bonis suis facta mentione.an uideatur etiam bona sua dedisse. Specu.ti.de sta.mo.v.xxiiii.

¶Hospitalarius primus fuit yoricus.C.de epis.ꝛ cle.l.omnia priuilegia.

¶Hospitalarū non p̄nt absoluere suspensos si dubita tur de hospitali an sit fundatū auctoritate epi uel nō. p̄sumitur q̄ sic.ita no.archi.de conse.di.i.nemo.uiō de religio.domi.ad hec.

¶Qui p̄ficitur regimini hospitalis dz satisdare. et alia facere.de quibus in cle.quia cōtingit.ō reli. do.

¶Legatū factū hospitali construēdo ualet ſm An. in consilio.cxxvii.quod incipit.bona.ꝛ ego uidi Bri xie multa talia legata que feci executioni mandari p? q̄ cepit cōstrui illud hospitale magnū.

¶An hospitale institutū sub cōdictōe ut nō alienet bona hereditaria priuetur hereditate si dicta bona ali enentur per priorē.uide Ang.in consilio suo.clxi.qō incipit.super quo.

¶Quod hospitale gaudeat priuilegio ecclesiarū est bo.tex.in.l.oia p̄uilegia.C.de sa.san.ec.

¶Quando testator mandat fieri hospitale debet fie ri infra annū.ꝛ si nō possit dz fieri una domus.ī.quā teneatur hospitalitas.Bal.in.d.l.orphanotrophos qui allegat tex.in auten.de eccle.ti.§.si quis edifica tionem.colī.ix.

¶Hospitale habet instar minoris ꝛ sic si leditur p̄t restitui ſm Bal.i.d.l.orphanotrophos.

¶Quādo hospitale fit sine auctoritate epi puta ab aliquo comite uel nobili non habet locū in eo.d.l.or phanotrophos.quia nō est ꝑpetuū ꝛ p̄t dñs penire re.ut in pal.cle.qua contingit.i glo.ul.xxviii.q.ii. q̄b?.fa.ō dōa.iī dilectos.bal.i.d.l.orphanotrophos

¶Si hospitale est semel cōstructū de uolūtate epi ñ debet postea destrui.est enim irreuocabile ſm Ba l.i l.ii.C.de fidecō.li.

¶Si hospitali nō legitie constructo aliquid relinq̄t ualet.quia non uidet muris sed hospitali relictū.quo casu capiet epus ꝛ paupibus distribuet.ꝛ idē si relin quitur maiestati deuoluta Peruſiñ.ſm Bal.in.l.de beri.ad fi.C.de fideicō.li.

¶Si testator mandat fieri hospitale uel monumētū in uno loco ꝛ ibi nō p̄t fieri.an possit fieri in alio. In no.in.c.nos quidē.de testa.in gl.cōstitutum.

Hospitalitas. An ecclesia seu clerici tene atur ad hospitalitatem.no ta.de sup.negli.pla.c.ii.glo.de preben.de mona.pul chre.xlii.di.per totū.faciunt no.per docto.in.c. du dum.ii.de elec.ad fi.bo.tex.xvi.q.i.c.fi.

¶Hospitalitatis opa despicientes rei sunt ꝛ reprehen sibiles.xlii.di.si quis despicit.

¶Hospitalitatis conseruatores ad q̄litates p̄sonaꝝ attendere debēt.xlii.di.in hospitalitate.

¶Si promisi te hospitare bis in āno in ciuitate bri xie tu uero stas p plures annos q̄ nō uenis ad dictaz ciuitatē.postea uenis ꝛ petis hospitalitatē ānoꝝ pre

UVA. BHSC. IyR_001

cedentium uel extimationem an teneat. Jo. an. determinat q̄ non. in addi. ſpecu. ti. de cenſi. in fine. in addi. maioꝛi.

Hoſtiarius. ¶ Qui dicantur hoſtiarii. ⁊ q̄d ſit eoꝛum officium. uide. xxv. di. perlectis. § . ad hoſtiarium. xxi. diſtinctio. cleros. v̄. hoſtiarii.

¶ Qualiter oꝛdinet̄ hoſtiarius. de hoc uide. xxiii. di. hoſtiarius. de hoc melius i pontificali.

Hoſtis. ¶ Hoſtis fictus peioꝛ eſt q̄ apertus inimicus. uide. xciii. ſi inimicus.

¶ Fides ſeruanda eſt hoſti. ut. xxiii. q. i. noli extimare. dixi ꝰ ſub dictione fides.

¶ Si aliquis in bello iuſte occidit hoſtē nō dz culpari. xxiii. q. v. ſi nō lz. ⁊. c. ſi hōicidiū.

¶ Clerici pñt oꝛtari ad arma ſumenda cōtra hoſtes xxiii. q. viii. et pꝛidem.

¶ An clerico capto ab hoſtibus ⁊ poſtea p̄ longū tēpus redeūti ſit reſtituendū bñficiū. glo. ſic. xxxiiii. q. i cū p̄ bellicā. ⁊. vii. q. i. paſtoꝛalis.

¶ An licet hoſtē doloſe decipe. uidet̄ q̄ ſic. ut. l. i. ff de dolo. xxii. q. ii. utilē. glo. xiiii. q. v. dixit dominus ubi glo. querit an liceat furari hoſti. adde. xxiii. q. i. noli. xiiii. q. iii. c. i. in glo. xliii. di. i mādatis. i gl. pe. adde qō dicā. j. ſub dictōe ſimulatio.

¶ An per iſidias liceat circūuenire hoſtē. no. xxiii. q dñs. ubi tex. Auguſ. q̄ ſic dū tñ bellū iuſtū ſit. ⁊ ibi ē bona glo. alia glo. xxiii. q. viii. ⁊ pꝛidem. ff. de dolo. l. i. xxxii. q. vii. offerebat.

¶ Qui ſcribit litteras hoſtibus aut ſignū aut nuntium hoſtibus mittit. incidit in crimē leſe maieſtatis. glo. xxii. q. v. de foꝛma.

¶ An de iure diuino hoſti capto teneatur q̄s miſereri ⁊ pcē. no. xxiii. q. i. noli. ubi dicit gl. q̄ ſic. dūmō ñ imineat piculū uincenti. quod no.

¶ Hoſtis patrie moꝛiens extra patriam non poteſt duci cauſa ſepulture in patriam. tex. in. l. ii. ff. ō cad. puni. et non eſt alibi.

¶ Quis dicatur hoſtis. uide in. l. hoſtes. ff. ō capti. ⁊. c. ti. l. quos uos. ⁊ ibi no. ⁊. ff. ō v̄. ſig. l. hoſtes. gl. inſti. de act. § . rurſus. in glo. hoſtiū.

¶ Licet eccleſia ſit in pꝛāte hoſtiū nō tū deſinit eē ſacra. glo. in cle. in pleriſq̄. de elec.

¶ Qui apud hoſtes eſt teſtari non pōt. ff. de teſta. l. eius qui. ſpe. de inſtru. edi. § . ii. v̄. xvi.

¶ An apud hoſtes exiſtens ⁊ cōmittens maleficiū dicatur infamis. uide Ange. in quadam ſua diſputatione que incipit bononien.

¶ Non licet hoſti ire ad locum hoſtis niſi ex legatōe uel in caſibus qui habentur in. l. finali. C. que res aſpoꝛ. non poſ.

¶ Que ſit pena uendentiū arma hoſtibus. uide in p̄ allega. l. finali.

¶ Poꝛtans ferrum ſal uel frumentum hoſtibus capite punitur. ff. de publi. l. cotem.

¶ An ⁊ quando quis poſſit pꝛomitterere uel concedere uel legare bona hoſtiū. uide. ff. de verbo. obli. l. liber homo. ubi tex. ⁊ glo.

Hoſtium. ¶ Qui nō intrat per hoſtiū ſz aliūd debet moꝛi. no. glo. xxiiii. di. ſi q̄s pꝛeſbyter. in glo. ſi metu. Item talis fur eſt ⁊ latro. xvi. q. vii. ſi quis deinceps. ⁊. c. eum qui. de pꝛeben. li. vi. ⁊ quod ibi no.

¶ An liceat epō cui denegatur poſſeſſio eccleſie uel penſio uel hoſpitium frangere hoſtium et intrare. uiō Inno. ⁊ Jo. an. de imu. eccle. c. i.

Humiliatio. Humilitas. ¶ Humilitatem tenere multo melius eſt q̄ alta tenendo cadere. xxxii. q. v. c. ſi paulus.

¶ Humilitas eſt uirtus exñs in appetitu. s. Tho. ſe cūda ſcē. q. clxi. ar. i. ⁊. ii. ⁊ q̄ humilitas facit omnibus ſe ſubiicere. uide ubi ꝰ ar. iii.

¶ Humilitas eſt pars iuſtitie. idem ſecunda ſecūde. q. lxx. ar. i.

¶ Humilitas eſt pars modeſtie. Idem ſecunda ſcē q. clxi. ar. iiii.

¶ Humilitas non eſt maxima uirtutū ubi ꝰ . arti. v.

¶ Humilitas habet duodeci gradus. ubi ꝰ artic. vi.

¶ Humilitas excedit uirginitatem. Idez in. iiii. di. xxxiii. ar. v.

¶ Qualiter humilitas ⁊ magnanimitas conueniūt ⁊ differūt. Idē ſcda ſcē. q. lxi. ⁊. c. ar. i.

¶ Humilitas ē fundamētū ⁊ cōſeruatio aliarū uirtutum. Idē in. iiii. di. xxxiii. ar. xvi.

¶ Humilitas ñ poteſt eſſe ubi regnat ipocriſis. de peni. di. i. taciturnitas. ubi tex. q̄ ſine hūilitate non licz ſperare ueniam.

¶ Humilitatis exercitio curatur uitiū contentiōis ⁊ inuidie. de pe. di. ii. ſi qui ſemel.

¶ Hūilitatis cāz nobiſ pꝛebet angeloꝛū ruina. de pe. di. ii. quod ergo.

¶ An homo debeat ſe ſubiicere oībus per hūilitatez uide. s. Tho. ſcda ſcē. q. clxi.

¶ Humilis dicitur quis ſine dignitate. ff. de ſuſpec. tuto. l. iii. § . tutoꝛ. Unde humilis q̄nq̄ ſumitur pꝛo uili. ff. de ſena. l. emancipatū. ff. de dolo. l. non debet C. de inceſ. nup. l. humilem.

¶ De uirtute hūilitatis ⁊ eiꝰ multiplici effectu. no. gloſa. xxii. di. conſtantinopolitana. ⁊ eſt una pulchꝛa gloſa. de hoc in cle. i. de reli. domi.

¶ Humilitas plurimū laudatur. xxiii. di. c. ii. ⁊ ibi Aꝛchi. e. di. contra moꝛem. quandoq̄ uero repꝛobat̄ ff. de offi. pꝛeſi. l. obſeruandū. ⁊. lxxxvi. di. quando. Aꝛchi. xxii. q. ii. cū humilitatis.

¶ Pꝛo hūilitate ſeruanda. uide quod no. Jo. an. in c. iohannes. de homi. facit quod no. de maio. et obe. c. ſolite.

¶ Nihil in pꝛelato uł̄ pncipe magis fulget q̄ hūilitaſ tex. c. di. ō moꝛē. ſpe. t. de aduo. ℣. i. v̄. commendat.

¶ Qui dicantur humiles. no. ff. de offi. pꝛeſi. l. illiciras. § . ne potentioꝛes.

Humerus. ¶ Factus eſt pncipatus ſup hūerum eius. yſaie. ix. et de ſa. vnc. c. i. circa medium.

Humanum. ¶ Humanū genus duobꝰ mōis regitur. ſ. iure ⁊ moꝛibus. i. di. humanum genus.

¶ Humano iure hoc eſt meum et illud eſt tuum ſed diuino omnia ſunt communia. viii. di. quo iure.

¶ Humanū eſt peccare ſed diabolicum perſeuerare. xlix. di. c. hinc enim. v̄. humanum quidem. glo. in. l. conſentaneū. C. quomodo et quando iudex.

¶ Humana natuꝛa cōuenientius fuit aſſūpta q̄ q̄cūq̄s alia. s. Tho. in. iii. pte. q. iiii. ar. i. etiā in. iii. di. ii ar. i. Idē contra genti. li. iiii. q. xliii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An humana nā fuerit assumpta a pſōa. vide pr̄ eū dē in tertia pte. q. iiii. ar. ii. ⁊ in. iii. di. xxii. ⁊ di. v. ar. ix. est etiā in sūma ō gen. li. iiii. q. xliii.

¶ Humana nā non fuit assumpta in p̄creto puta hō. Idem in tertia pte. q. iiii. ar. ii. ⁊ in. iii. di. xxii. ⁊. q. vi. ar. ii. ⁊ in sūma ō gen. li. iiii. q. xxv. ⁊. xlix.

¶ Humana natura non fuit abstracta in v̄. ab indiui duis. Idem in tertia pte. q. iiii. ar. iiii. ⁊. q. v. ar. vii.

¶ Humana natura debuit assumi de stirpe ade. idem in. iii. pte. q. iiii. ar. vi. ⁊ in. iii. di. ii. arti. iiii.

¶ Humana natura non fuit assumpta immediate sed mediante gratia. s. Tho. in tertia parte. q. vi. ar. vi. ⁊ in. iii. di. ii. ar. viii. ⁊. ix.

¶ Humana natura simul tpe fuit assūpta quo ad oēs ptes. Idē i tertia pte. q. vi. ar. vii. ⁊ i. iii. di. ii. arti. x.

¶ Humana natura nō ē vnita v̄bo accidentaliter idē in tertia parte. q. ii. ar. vi. ⁊ in. iii. di. vi. ar. viii.

¶ Humana natura debuit assumi in sexu masculino idem in. iii. parte. q. xxxi. ar. iiii. ⁊. q. xxviii. arti. i. et in. iii. di. xxii. ar. iiii.

¶ Humanitas est p̄ius homīe naturaliē sanc. Tho. in. iii. di. xx. ar. ix.

¶ Humana natura prona est ad delicta. ut in p̄ohe mio. li. vi. in autē. de mona. §. ⁊ si inimicum ⁊. c. ois etas. xii. q. i.

¶ Humanus appellaē qui est benignus humilis mā suetus ⁊ eq̄erso ihumanus. no. de regu. iuris. semel. li. vi. in glo. ultima.

¶ Proferendū est illud qō est humanius. C. qui bo. ce. pos. l. fi. C. de pac. l. maiorem. ⁊ semp in humanio rem partem faciēda est int̄pretatio. Spe. ti. de arbi. §. i. v̄. econtra.

¶ Humanū genus pronū est ad malum. xii. q. i. ois etas. xx. q. iii. procliuus.

¶ Humanum est timere eum a quo quis possit opp mi. xvi. q. ii. vīsis. de testa. cum officiis.

¶ Quot modis dicaē humanitas. no. ff. de appel. l. non tantum. §. qua ratione.

¶ Inhumanū. i. irrationabile. sed humanum. i. ratio nabile. vl̄ ſm decentiā. ff. de offi. pconsul. l. solent. ad finem. vbi est verum hoc.

¶ Humanitas. i. equitas. ff. ō postu. l. i. §. ait p̄tor. ⁊. l. ii. C. vbi in rē act. ff. de doli exceptio. l. ii. §. i.

¶ Humanū. i. equum ut. ff. de p̄to. pig. l. ii.

¶ Humanitas cōmēdaē ut. l. fi. C. de donaē. iter virum et vxorem.

Acob "Licet iacob ex an cilla filios sibi genu erit. nos tamē non debemus ex ēplo eius ita facere. xxxii. q. iiii. quod autem.

¶ Jacob habuit plēs v̄xores nō causa concupiscentie sed causa generatōnis filioz quod tūc fuit sine peccato ut. xxxii. q. iiii. obiciunē. no. de diuoz. gaudemus.

¶ Jacob nouit decimas se daturū. s. Tho. scōa scōe q. lxxxvii. ar. i. ⁊ post p̄templationē claudicauit vno pede ⁊ quare. Idem scōa scōe. q. lxxx. arti. vii. Et ac cedens ad ancillas vxorū suaz excusaē a peccato. Idē scōa scōe. q. cxiiii. arti. ii.

¶ Item non vidit diuinā essentiā. scōa scōe. q. lxxx. arti. v. nec fuit mentitus dicens se Esau. Idem scōa scōe. q. cx. ar. iii.

Jacobus "Jacobus frater domini ⁊ apostol? fuit consecratus iherosolimorum primus archiepus ex tribus apostolis. s. petro iacobo ⁊ iohanne. xlvi. di. de episcopis. dixi. s. sub dictione episcopus addimus scōa ad gal. i. de conse. di. i. Jaco bus. lxvi. di. porro.

¶ Jacobus apostolus ⁊ basilius cesarienſis ep̄us or dinē celebrationis misse tradiderūt. de conse. di. i. ia cobus. ⁊ ibi. no.

¶ Jacobus maior fuit frater domini ſm carnē ut pa tet ad. Gal. i. lxvi. di. porro. vbi glo. expōit q̄ fuit fra ter. i. filius sororis matris dñi. vel q̄ fuit filius fratris ioseph qui putabaē pater dñi. vide in libro iheronimi de viris illustribus.

Jactantia "Omnis iactantia a clerico debet esse aliena. xxi. q. iiii. ois iactantia

¶ Nemo debet se iactare de bonis ne cadat. vi. q. i. imitare.

¶ Quid sit iactantia vide. s. Tho. scōa scōe. q. cvii. arti. i. vbi dicit q̄ iactantia ꝓprie nō est quādo homo uerbis se extollit dicendo aliquid de se qō supra ē. uiō ibi. adde de hoc verbo iactantia vl̄ iactatio. quod no. glo. C. quod me. cā. l. metum. Adde q̄ iactantia op ponitur ueritati. per. s. Tho. scōa scōe. q. cxii. arti. i. ⁊ non est semp peccatū mortale. vbi. s. arti. ii. ⁊ ē spe cies mendacii. q. cx. arti. ii. ⁊ est grauius peccatū quā ironia. scōa scōe. q. cxiiii. ar. ii. Item iactantie causa est arrogantia ⁊ opulentia scōa scōe. q. cxii. arti. i.

¶ An iactantia sit peccatū mortale. vide sācrū Tho. in loco palleg. vbi dicit q̄ si per iactantiā homo aliq̄d ꝓfert q̄ sit contra gloriā dei vel caritatē p̄ximi est mortale. alias est veniale.

Jactare. Jactus "Non presumiē quem ff. de pbaē. l. cū idebito. §. i. Qui vendit iactū rethis qualiter teneē. ⁊ similiē qui emit. vide. ff. de aceē. emp. l. si cum iactū. de materia vide no. in. c. cū in multis. de rescriptis. li. vi. in glo.

¶ Si iactus fit extra nauē omnes conferūt quorum iterfuit iactū fieri. ff. ad. l. ozdi. ō iactu. l. ii. §. placuit

¶ Jactum nauis quis debet recusare vl̄ restituere dā num. no. ff. ad. l. rodi. de iac. l. i. in glo. fi.

¶ Pro quibus rebus fiat contributio damni. no. ff. ad. l. rodi. de iac. l. ii. in glo. si sint.

Jactura Que differentia sit inter iacturam ⁊ damnum vide. Jo. an. de elec. q̄ se pe. li. vi. ⁊ in regula locupletari. eo li. facit. ff. de peti. her. l. plane ⁊. ff. de distrac pig. l. rescriptum. adde qō habetur i. l. ii. C. de preto. pigno.

Jacula "Jacula premisa minus ferunt. l. partī culari. C. ō interdic. facit. l. fi. C. qui bus cau. in inte. resti. non est necesse.

Jam "De significato huius dictionis iam. vide q̄ dixi. s. de dictione dudum. adde glo. in. l. nec emptio. ff. de contrabē. emp. Bar. i. l. i. ff. de no. op. nun. adde q̄ aliquando significat futurū tempus. de accu. qualiter. ii. aliquādo p̄sens. xxiii. q. vi. iā vo. Aliquando significat tēpus retro ⁊ cōtinuū. ff. de ac qui. rer̄ do. l. nūq̄. §. thesaurus de consang. ⁊ affi. nō debet de elec. dudū. ii. viii. q. iii. talia. in prin. de iure patro. nobis. Bal. in p̄a consti. ff. ter. isti. de tutel. §. fi. ff. de aqua plu. arc. l. i. §. hec autem actio. C. ubi causa status. l. iam dudum.

UVA. BHSC. IyR_001

Januarius. Mense undecimo qui apō nos dicitur Januarius eo q̄ sit ianua anni atq; principium. Ezechiel in captiuitate positus reuelationem dei habuit. lxxvi. di. ieiuniū.

¶ Januarii Kalendas obseruare non licet. xxvi. q. vii. si quis Kalendas.

¶ Quare ianuarius mensis sic uocetur. dic melius ut dictū est ꝫ. ut per Macrobiū in saturnalibus. qui dicit ianuarium dictum a iano.

Ibi. Hec dictio ibi ponitur localiter. ⁊ quid significet. habetur. ff. de ui ⁊ ui ar. l. i. §. ibi aūt. intdū ét ponitur tpaliter. ff. de iudi. l. si q̄s. i legatōe

Iconomus. Quilibet epūs debet in ecclesia sua habē iconomus. lxxxix di. quia in quibusdā. ix. q. iii. cum simus. xvi. q. vii. quoniam in quibusdam.

¶ Qualiter iconomus ad tempus possit bona ecclesie alienare pro utilitate ipsius uidē. x. q. ii. si iconomꝰ et. c. hec usus.

¶ An iconomus possit fructus ecclesie uendere ⁊ in ipsius utilitatem cōuertere. glo. in ỽ. restituat. i cle. i. de sequestra. pos.

¶ Iconomus defuncto epo uel alio prelato debet facere inuentariū de rebus ecclesie pro quo faciendo nihil dz accipere. xii. q. ii. caritatem.

¶ An iconomus ecclesie possit eē laicus. uidetur q̄ non. sed debet esse unus de clericis ecclesie. uide. xvi. q. vii. noua actione.

¶ Iconomus pōt fieri ad tēpus ⁊ iperpetuū. ꝺz Inno. ⁊ Hosti. in. c. edoceri. de rescriptis.

¶ Quis dicatur iconomus. glo. in. l. iubemus nulli C. de sa. san. eccle. in. c. auaritie. de elec. li. vi. de ordina. cū nos. lxxxix. di. quia in quibusdā. glo. i. q. iii. saluator. glo. in. c. cū simus. ix. q. iii.

¶ Iconomus an possit eē extra collegiū. dic q̄ non lz secus in sindico. ut. ix. q. iii. cū simus. doc. in. c. i. de sindico. lxxxix. di. quia in quibusdam.

¶ An iconomus possit eē laicus. de offi. or. cū nos. lxxxix. di. iudicatus. de sindi. c. i. i. q. iii. saluator. ubi glo. super ỽ. iudicem. uidetur dicere q̄ sic. alia glo. super ỽ. subiecto uidetur dicere contrarium. Idem gl. ix. q. iii. cum simus.

¶ Quando quis contrahit cum iconomo faciat sibi ad eius cautelam caueri per iconomum. Bart. in auten. qui res. C. de sa. sanc. eccle.

¶ Iconomus uel custos nō dicitur possidere platuram. uide Inno. in. c. ex parte de arbitris.

¶ Iconomus differt ab ecclesie defensore. i. q. iii. saluator. C. de his qui ad eccle. confu. l. presenti. C. de epis. ⁊ cle. l. cū clericis. ⁊. l. oēs. §. fi. ⁊ ibi no.

¶ An sententia debet ferri contra iconomū. uide de elec. querelā. in glo. super eo. unde dicatur iconomus Specu. de bis que alie. no. in iudi. inter. ỽ. iconomꝰ ubi uide quis sit iconomus. ⁊ de elec. auaritie. li. vi. de re. ec. non alie. c. i. e. libro.

¶ An iconomus possit agere sine consensu capituli. spe. ti. de acto. ỽ. quid de clericis.

Idem. Nullum simile est idez. ff. depositi. l. qō uerua. et ibi glo. ⁊ Bar.

¶ An iudex reformatus dicatur idē uel nouus. no. in. l. iiii. ff. de dam. infec.

¶ An ⁊ quomodo diuersitas loci uel temporis faciat aliquid uideri idē uel diuersū. uide Bar. in. l. denū ciasse. §. quid tamen. ff. de adul.

¶ An aliquid dicatur idē quod est in genere. idē nota. de appel. cōni. de sen. ex. eos. li. vi.

¶ Idem non est p̄ omnia. ff. ad uellei. l. idem. ff. de pigno. acti. l. si seruus in fine.

¶ Idem interdū facit simplicē relationem. i. q. i. q̄ studet. q̄q; dicitur idem quod in ueritate non ē idē ff. de serui. urba. predi. l. seruitutes que in superficie. §. si sublatum.

¶ Idem in genere possit eē diuersum in spetie. Ꝺy. in regula moza. li. vi. ubi etiam dicit q̄ continens et contentum non sunt idem.

¶ Esse idem in spetie est esse idem in substantia ⁊ natura. idē no. Ꝺy. in regula sine possessione. li. vi.

¶ Ubi est eadē ratio ibi est idē ius. de tempo. ordi. c. i. lib. vi.

¶ Quecūq; habent eandē diffinitionē sūt eadem in substantia. ut in preal. regula sine possessione. li. vi.

¶ Quod coheret alicui non ē idem cū eo cui cohez in cle. causam. de elec. ꝺm Paū.

¶ Idē significat in pluribus eandē iuris censuram. no. ff. de trās ac. l. cū hii. §. si uni. i gl. obligatus.

¶ Qñ bis idē exigatur. no. ff. de re iudi. l. bōa fidē.

¶ Idē q̄q; notat idēptitatem generis. q̄q; spēi. vt ff. de dona. l. donationes.

¶ Idem q̄q; dicitur simile. ff. de duo. reis. l. nemo est quin nesciat. ⁊ ibi no.

Idemptitas. An ex idēptitate rationis insurgat correctio legis. Bar. in auten. quas actiones. C. de sa. san. eccle.

¶ Qualiter probetur idēptitas delicti iterabil. bar tho. in. l. senatus. ff. de accus.

¶ An omnis idemptitas excludit diuersitatem. no. Bar. in. l. i. in prin. ff. de acti. ⁊ obli.

¶ Maior est idemptitas inter procuratorē ⁊ dūm q̄ inter defunctū ⁊ heredē. ut. l. pe. ff. de no. op. nūci.

¶ Ratione idemptitatis aliqua concedūtur que nō concederentur. ff. de ỽ. obli. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de solu. l. qui res. §. aream. ⁊. ff. ad. l. acq̄. l. illud de transla. prela. inter.

Ideo. Hec dictio ideo est illatiua ⁊ infert ex premissis. ut. ff. de le. i. l. ⁊ ideo iungit. q̄q; similes casus. q̄q; dissimiles. ff. fa. her. l. hiis consequenter. ff. de ỽ. sig. l. sed ⁊ si.

Idest. De significato huius dictionis idest no. in. c. ii. de coha. cle. ⁊ multi.

¶ Et aduerte q̄ hec dictio interdū ponitur explicatiue. ff. de annu. le. l. pe. ⁊. C. fami. her. l. si familie. ff de vul. ⁊ pup. l. qui liberis. §. hec uerba. Interdum ponitur aliter. ut. C. de accu. l. ea quidem.

¶ Hec dictio non solū est declaratiua. ut. ff. de pac. l. tres fratres. sed etiam instructiua. tex. iuncta glo. ⁊ ibi Bar. ff. ad. l. acqui. l. ii. Itē est expositiua. ut. ff de iusti. ⁊ iure. l. ius ciuile. ff. de in ius uo. l. fina. ff. ō dolo. l. idest.

¶ Idest quandoq; ponitur pro scilicet. ff. quādo ac. de pecu. est anna. l. i. ubi uide de hoc. adde. ff. de re iudi. l. sunt qui. in glo. idest.

Idioma. An diuersitas idiomatum uiciet actum qui agitur. no. Bar. in. l. i. §. fi. ff. de ỽ. obli. Bal. in. l. iudices. C. de sen. ⁊ interlocutio. om. iudi. doc. i. c. ex litteris. de spon.

¶ Qualiter debeat se habere episcopus habens sub

UVA. BHSC. IyR_001

ditos ſuos diuerſoꝝ idiomatū ⁊ diuerſoꝝ rituū. no. de tempo. ordi. quod tranſlationem. caſus in .c. qm̃ in pleriſq; de of. ordi. ⁊ ibi no.

Idiota. ¶ Quis dicatur idiota. ſpe. ti. de arbi. § . differt. v. itē inferēdo. ubi uide per Jo. an. in addi. ⁊ i. t. de lega. § . nūc ꝺ epoꝝ. v. xxvii.

Idolatria. ¶ Quid ſit faciendū his qui metu imolāt idol. hēt. l. di. pſbyteros.

¶ Idolatrie peccatū incurrūt ſacerdotes fornicarii ī gredientes eccl̃iam. lxxxi. di. ſi qui ſūt pſbyteri.

¶ Egipt⁹ ē mī idolatri. xxvi. q. ii. ſed ⁊ illud.

¶ Idolatria cenſetur omnis diuinatoꝝ ⁊ ſortilegus. xxvi. q. v. quod autem.

¶ Idolatria eſt omnis noxia ſupſtitio fornicatio uocatur. xxviii. q. i. idolatria.

¶ Sanctius eſt fame mori q̃ idolatriis ueſci. xxxii. q. iiii. ſicut ſanctus.

¶ Salomon deuictus luxuria mulieribus tēpla idolis edificauit. xxxii. q. iiii. ſalomon quippe.

¶ Idolatria eſt quando cultus qui debetur deo exhibetur creature. s. Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. lxxxxiiii. arti. i. vi. q. i. quero.

¶ An idolatria ſit ſpēs ſupſtitionis. s. Tho. ſcꝺa ſecūde. q. lxxxxiiii. ar. i. ⁊ ibi habes q̃ olim idolis diuinus cultus exhibebatur. ⁊ q̃ circa idolatriā fuit multiplex erroꝝ. ⁊ ibi uide an idolatria ſit ſpēs hereſis.

¶ Quare apoſtolus dicit idolū non eē in mūdo. uiꝺ ſcꝺa ſcꝺe. q. lxxxxiiii. ar. i. ⁊ in. iii. di. xxxvii.

Idolatria eſt grauiſſimum peccatoꝝ. e. q. xciii. ar ti. ii. ⁊. iii.

¶ Cauſa idolatrie fuit ex parte hois ⁊ de multiplici cauſa eius. uide. e. q. ar. iiii. ⁊ ibi uide q̃ idolatria dicitur principiū ⁊ finis omnis peccati. ⁊ quando idolatria icepit ⁊ quādo ex magna pte ceſſauit. eo. ar. iiii

¶ Cum idolatris non eſt cōicandum. Idem ſecūda ſecunde. q. x. ar. ix.

¶ Quid ſit idolatria. uide per. s. Tho. in. iii. diſti. ix. arti. iii.

Idoneus Idoneitas. Idonea cautio requirit pignora uel fideiuſſores. Jo. an. in. c. quāq̃. de uſuriſ li. vi. ſuper v. idonee. facit. l. ſi mandato ticii. § . ſi. ff. man. tex. eſt in. l. ſancimus. C. de v. ſig. uide qꝺ dixi ſupra ſub dictione cautio.

¶ Licet quis ſit idoneus ad regimen huius eccleſie non propterea ſequitur q̃ ſit idoneus ad regimen alterius. de elec. in cauſis.

¶ Idoneū iportat tollerabile poſſibile ⁊ honeſtū ſm hoſtien. de iureiuran. c. ueniens.

¶ Quando lex loquitur ſimpliciter de idoneis intelligitur de idoneis oībus modis. no. de idoneis ſm qꝺ xxiii. di. tales. l. di. ex penitentibus. de elec. cū in cunctis. ⁊. c. nihil. c. poſtq̃. de pſūp. c. ul. de pbē. cū tenea mur. ⁊. c. ſup iordiata. ⁊. c. is cui. e. ti. li. vi.

¶ Cū mandamur alicui prouideri de beneficio intelligitur ſi eſt idoneus etiā ſi non exp̃mat. de elec. cām no. ꝺ pſti. ex pte. i gl. vl. ꝺ elec. is cui. i. gl. ii. li. vi.

¶ Non idonei repelluntur. ff. de mu. ⁊ ho. l. reſcripto quandoq; tū deficiētibus idoneis min⁹ idonei admittuntur. ff. de decur. l. generaliter. § . ſuperiores . ⁊ l. ſpurii. ⁊ quod ibi no.

¶ Quilibet preſumitur idoneus niſi probetur cōtrariū. de pſump. c. ul. l. non omnes. § . a barbaris. ⁊ . ff de re mili. ſpe. ti. de pba. § . i. v. reſtat.

¶ Qui promiſit dare fideiuſſoꝝ tenetur dare idoneum. ſpe. ti. de empt. ⁊ uendi. § . i. v. ſi aūt.

¶ Quis dicatur idoneus. uide. ff. de v. ſig. l. ſi quis ſtipulatus. in fine.

¶ Idonei non minus dicuntur ex fide q̃ ex facultate ꝙueniēdi. no. ff. de i diē adiec. l. vbi. § . fi. i gl. idoneoꝝ

¶ Quis debet probare an dicens idoneū uel dicens non idoneū. no. ff. de proba. l. ii. in glo. ⁊ in. l. nō ē ne ceſſe. eo. ti. ff. qui ſatis da. cog. l. ſi uero pro cōdēpnato. in glo. dubitetur de pſūp. c. fi.

¶ Ad hoc q̃ quis dicatur idoneus. debent tria concurrere. uidelicet facultas ad cōueniendū. Item diuitie. Item fideliras. ut. l. ſi uero. § . i. ff. qui ſatis. dar. cog. ⁊. l. ſi ita ſtipulatus ſim ſtichū aut pāphilū. ff. de vbo. ob. facit inſtitu. de ſuſpec. tuto. § . fi. glo. ff. de pba. l. ii. ibi negatiua qualitatis.

Idrophilatus. Idrophilati dicuntur cuſtodes aquarum. ut habetur in. c. ſi iudex laicus. de ſen. ex. li. vi.

Idromantia. Quid ſit idromantia ⁊ q̃buſ artibus utantur idromantici habetur. xxvi. q. v. nec mirum.

Idus. Quid ſit idus ⁊ qua die menſis dicatur uide. xviii. di. propter.

Jeiunium. Jeiunare debent oēs clerici p ſeptem ebdomadas integras ante paſcha. iiii. di. ſtatuimus. ⁊. c. quadrageſima. ⁊. c. de nigꝝ ſacerdotes.

¶ Die dominico non eſt ieiunandū. xxx. di. ſi qs tanq̃. ⁊. c. ſi quis eoꝝ. de conſe. di. iii. ieiuniū. ⁊. c. ne qs ieiunet. Adde de obſer. ieiu. c. i. de vbo. ſig. queſiuit. xxvi. q. vii. ſacerdos. uide. s. Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. cxlvii articulo. v.

¶ Jeiuniū predicare pleno uentre eſt quedā ignominia. xxxv. di. eccleſie. xii. q. ii. ſocrates.

¶ Jeiunii a ieiuniis conſecrare debēt. lxxv. di. quod a patribus.

¶ De ieiunio quatuoꝝ tēpoꝝ habetur. lxxvi. di. ieiunium. ⁊. c. ſtatuimus. ⁊. c. de ieiunio. ⁊ in pal. c. ſtatuim⁹. hēt quo ordine tale ieiuniū ē celebrandū.

¶ A feſto paſce uſq; ad feſtū pentecoſtes nullaten⁹ eſt ieiunādū. lxxvi. di. § . nō aūt uidetur. ⁊. § . neceſſario. uide in. c. ii. de obſer. ieiu. ⁊ quod ibi no.

¶ Jeiunare cibis nihil pdeſt niſi mēs ieiunet a uitiis ⁊ bonis inſiſtat opibus. lxxxvi. di. Eſau.

¶ Jeiunare non poſſit qs per aliū. uidetur tū q̃ p filiū poſſit. glo. de pe. di. iii. pnia. Adde quod no. All br. in. l. quiſqs. C. de epiſ. ⁊ cle. glo. in. c. licet. de uoto. lxxxii. di. preſbyter. de peni. di. ii. qñ. gl. xiii. q. ii. aie defunctoꝝ. glo. i. c. accuſatus. ꝺ hereti. li. vi.

¶ Qui medicinā recipit nō ē ieiunus. ꝺ cele. miſ. ex parte. Jnno. rubrica de obſer. ieiu. Adde. s. Tho. ſecūda ſecūde. q. xlvii. ar. v.

¶ Tempore ieiunii eſt ab uxoribus abſtinendū. xxiii q. iiii. fratres. ⁊. c. xpiano. ⁊. c. q̃ i caſtigatione.

¶ Jeiunia ſm locoꝝ conſuetudinem ſunt ſeruanda. xii. di. illa. tex. in. c. ii. de obſer. ieiu.

¶ Jeiunans in quadrageſima nō debet ante miſſam ⁊ ueſpertinū officiū aliquid cōmedere alias nō dicit ieiunare. Jnno. ſup rubrica de obſer. ieiu. de cōſe. di. i. ſolent plures. de conſe. di. iii. non oportet. ⁊. c. placuit. ⁊ de conſe. di. v. quinq; modis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Nemini licet uiolare ieiuniū quadrageſime. de cō ſe. di. iii. nō oz. ⁊. c. placuit. ō ꝓſe. di. v. q̄drageſima.
¶ Jeiunandū eſt diebus mercurii ⁊ ueneriſ ⁊ a carni bus abſtinendum. de conſe. di. iii. de eſu carnium. ⁊. c ſabbato ⁊ ieiunia. ⁊. c. ſane.
¶ Jeiunia conſtituta non licet abſq; rationabili cau ſa uiolare. de conſe. di. iii. ieiunia.
¶ Jeiunio multi morbi ſanant'. de cōſe. di. v. ieiuniū
¶ An in ieiunio in quo eſt ꝓhibitus eſus carniuz ſit etiam prohibitus eſus lacticiniorū. no. iiii. di. deniq; ubi caſus facit ꝙ uerba ſunt intelligenda in potiori ſi gnato. l. i. §. qui iperpetuū. ff. ſi ag. uec. uel emphi. ō hoc eſt glo. no. xxxiii. q. ii. admonere. ubi glo. querit an prohibito eſu carniū uidetur prohibiſ? eſus lardi. ⁊ uidetur dicere ꝙ non. cōtrariū tñ interꝑtatur ꝓſue tudo. addimus glo. in v. ſanguiné. lxxxii. di. ꝓſbyter. Archi. iiii. di. c. deniq;. Adde ſanctum Tho. ſecūda ſcē. q. cxlvii. ar. viii.
¶ Cōmutatio ieiunii uel cibariorū non pōt fieri pro ꝓria auctoritate ubi pōt haberi ſuperior. alias ſecus. Jnno. ⁊ Hoſti. de penis. licet nos addimus bonā gl. lxxxii. di. ꝓſbyter.
¶ Jtem aduerte quia ieiuniū inductū per eccleſiā ñ pōt redimi pecunia niſi cauſa uel neceſſitas ſubſit. ſed uoluntariū uel ipoſitū pro penitentia ſic de licentia ſu periorꝭ. ita dicit Hoſti. de uoto. c. i. lxxxii. di. ꝓſbyt in glo. magna. Jnno. de obſer. ieiu. ſup rubrica. Ar chi. lxxxii. di. c. ſi.
¶ An ieiuniū diei ſabbati ſit ſub ꝓcepto. uide tex. et glo. xii. di. illa. de conſe. di. v. quia dies. ubi glo. dicit ꝙ eſt conſilii. tex. in. c. ii. de obſer. ieiu. dicit ſtandum eſſe conſuetudini. etiam de eſu carniū illa die. idē gl. de conſe. di. iii. de eſu carniū. ⁊. c. ſabbato.
¶ Jeiunes non debent diu ſtare ſine cōmeſtione. nec laudantur biduana uel triduana ieiunia. de conſe. di. v. ſint tibi.
¶ An in diebus rogationū ſit neceſſario ieiunandus uide de obſer. ieiu. c. ii. ⁊ quod ibi no. in glo. de con. di. iii. rogationes que dicit ꝙ eſt conſiliū. niſi conſue tudo eſſet in cōtrariū. adde. lxxvi. di. §. nō aūt. ⁊. c. utinā. ⁊ quod ibi no. Archi. ſuper glo. uide quod di cam infra ſub dictione letanie.
¶ An ieiunia ſint populo in eccleſia nūcianda. dic ꝙ ſic. de conſe. di. iii. c. i. ⁊ ita ſeruat conſuetudo.
¶ Que feſta ſunt ſub ꝓcepto ieiunii. uide de fer. c. fi nal. de obſer. ieiu. c. ii. de conſe. di. iii. c. i. Jnnocē. et Jo. an. in nouella. ō obſer. ieiu. ſup rubrica. ubi tenēt ꝙ feſtū omniū ſanctorū eſt ieiunandū. de quo uidi du bitari per no. in. l. fina. C. de feri.
¶ Quando aliquid dicatur fieri a ieiunis. no. glo. de conſe. di. i. ſacramenta. faciūt no. de teſti. c. i. glo. de cele. miſ. ex parte. que dicit ꝙ quis ñ ē ieiunus ꝓ ꝙ bibit. ꝙ eſt contra anglicos. Jnno. uideť dicere ꝙ potus non uiolat ieiuniū. de obſer. ieiu. ſuper rubrica de quo uide Mathe. in cle. fi. de hereti. nos addim? s. Tho. ſcda ſcē. q. cxlvii. qui uidtur dicere ꝙ pot? non uiolat ieiunium. licz immoderate bibens peccet ⁊ perdat meritum ieiunii.
¶ Multa que debent fieri a ieiunis. uide de conſec. di. i. ſacramenta. de teſti. c. i. ⁊ ibi no.
¶ Qui tenentur ad obſeruantiā ieiuniorū indictorū per eccleſiam. no. glo. in. c. ii. in fine. de obſer. ieiun. Jnno. c. ti. ſup rubrica. Jo. an. in. d. c. ii. uide ſanctū Tho. ſcda ſcē. q. cxlvii. ar. iiii. ⁊ in iiii.
¶ An feſtū pentecoſtes ſit neceſſario ieiunandū. dic ꝙ ſic. glo. lxxvi. di. §. neceſſario. glo. in. c. ii. de obſ. ieiu. glo. lxxvi. di. §. ecce.
¶ Jeiuniū quinte ferie eſt apud catholicos prohibi tum. de conſe. di. iii. ieiuniū.
¶ An omnia ſacramenta ſunt conferenda a ieiunis alias nihil agatur. glo. ꝙ ſic in euchariſtia ac ordinibus lxxv. di. quod a patribus. vii. q. i. nihil. de conſe. diſ. v. ut ieiuniū. de tēpo. ordi. litteras. glo. de cele. miſ. ex parte. ſi tamen aliter fiet uidelicet ꝙ agit' ſi alias ſ uatur forma eccleſie. ut no. i pal. iuribus.
¶ An comedens magnos ⁊ delicatos piſces poſſit dici violator ieiunii. Jnno. uidetur dicere ꝙ nō ſuper rubrica de obſer. ieiu. alias tñ peccat ⁊ debet confite ri ſaltē ſi ex delectatione hoc faceret.
¶ Unō dicatur ieiuniū et quotuplex ſit ieiuniū. no. Jnno. ⁊ Hoſti. ⁊ doc. ō obſer. ieiu. ſup rubrica plene per hoſti. in ſūma de pe. ⁊ remiſ. §. quis ſit effectus. v. ieiuniū. no. triplex. Adde quod no. Archi. de con. di. v. ieiuniū. idē. lxxvi. di. ieiuniū.
¶ An in diebus ieiunii licet per totā diem abſtinere a cibo ⁊ potu poſtea de nocte comedere ſicut ſeruat ꝓ ſuetudo multarū ciuitatū. preſerti in uigilia natiuita tis dñi. glo. ꝙ non. de conſe. di. v. ſint tibi. que uideť dicere ꝙ talis eſt ritus paganorū.
¶ An liceat ieiunare duobus diebus continuis. glo. uidetur dicere ꝙ nō. de conſe. di. v. non dico.
¶ An ipuberes ſenes pegrinantes agricultores ua litudinarii mulieres ꝓgnātes. ⁊ alii magno labore ſe affligentes teneantur ad obſeruantiā ieiuniorū. doc. uidentur dicere ꝙ non. ſuper rubrica de obſer. ieiun. quod tamen uidetur intelligendū habita diſpenſatōe ſupiorꝭ. alias ſecus. uide ad hoc. s. Tho. ſecunda ſe cunde. q. cxlvii. ar. iiii.
¶ Que ſit iuſta cauſa diſpenſandi circa obſeruantiā ieiunii. doc. in preal. rubrica ubi enumerantur infirmi tas nature debilitas ciborū penuria pauptas peregri natio labor dñorū. nimia expectatio in meſa i ſeruien tibus. quod maxie habet locū in teutonicis ⁊ anglicis ⁊ polonis. Adde ō cōſe. di. v. q̄drageſima. ⁊. c. ſe.
¶ An ieiunia indicta pñt de uno die ad aliū trafferri Jnno. ⁊ doc. in pal. rubrica.
¶ An preguſtantes cibos magnorū dñorum uel ifir morū. aut mulieres pregnātes. uel infirmi. aut i ob ſidione poſiti comedentes carnes in die ieiunii uiolāt ieiuniū. Jnno. ⁊ doc. ꝙ nō. i pal. rubrica ō obſ. ieiu.
¶ An i montibus uel aliis locis i quibus ē paucitaſ piſciū licet tpe ieiunii uti ouis caſeo butiro ⁊ ſimilibus. doc. uidētur dicere ꝙ ſic. i. d. rubrica.
¶ An ⁊ quando diſpenſandū ſit ſup ieiuno. Jnnoc. uidetur dicere ꝙ ſi eſt ieiuniū indictū requiritur iuſta cauſa. ſi uero ē uolūtariū poſſit ex arbitrio cōmutari in melius. ita uideť uelle in. d. rubrica.
¶ An ieiuniū ſexte ferie ſit neceſſitatis. Jnno. in. d. rubrica cōcludit ꝙ nō. niſi quo ad eſū carniū. Adde de conſe. di. iii. de eſu. Archidi. ea. di. ieiunia.
¶ A qua etate teneantur ad obſeruantiā ieiuniorum uarie ſunt opiones. in. c. ii. de obſer. ieiuni. Hoſti. tā dem tenet ꝙ a. xx. anno. ſupra adde Jnno. in. d. rubri ca qui querit de infantibus. doc. de conſe. di. iii. c. i. i fi. Math. in cle. fi. de here. uide. s. Tho. ſecunda ſe cunde. q. cxlvii. ar. iiii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ieiuniū aduentus sit precepti. tex. uidetur dicere q̄ sic. de obser. ieiu. c. ii. ō riū seruat ꝓsuetudo.
¶ Impositio ieiunii possit dici tormentū. glo. in cle. i. de here. in. v. tormentum.
¶ Quos comites debet habere ieiuniū. uide Archidia. de conse. di. v. ieiunium.
¶ An consuetudine possint tolli ieiunia indicta. uid̄ Jo. an. in. c. ii. ō obser. ieiu. ⁊ sup rubrica.
¶ An ieiunans in pane ⁊ aqua possit comedere sal. uide tex. xxxiii. q. ii. admonere.
¶ An aūt hii quibus iniūctū est tale ieiuniū in pane ⁊ aqua possint aliud sumere. uide de peni. ⁊ remis. c. iii. in glo. i.
¶ An forensis obligetur ad ieiunia ex consuetudine loci indicta. uide. xii. di. illa.
¶ An tempore ieiunii extra quadragesimā liceat comedere lac caseum butirū ⁊ oua. Archidia. iiii. disti. deniq̄. Inno. de obser. ieiu. sup rubrica. glo. xxxiii. q ii. admonere. tex. ⁊ ibi Archidi. de conse. di. iii. rogationes. Math. in cle. fi. de hereti.
¶ An ieiuniū indictū sub certo numero dier intelligat̄ dieb? ꝓtinuatis uł interpollatis. glo. xxii. q. v. c. i.
¶ An serui obligentur ad obseruantiā ieiuniorum. tex. de conse. di. iii. rogationes.
¶ An obligatus ad ieiuniū ex uoto uel ex penitentia si ingrediatur religionē teneatur ad obseruantiaz. gl. q̄ non. xvi. q. i. qui uere.
¶ An soluatur ieiuniū si quis aliqua iusta causa tpe comestionis surgit de mensa ante fi. prandii. ⁊ postea reuertitur ad perficiendū prandiū. uide de conse. dis. iii. non liceat.
¶ Jeiuniū est postponendū ut sanitas corpis habeat̄ de conse. di. v. non mediocriter.
¶ An tempore ieiunii licet comedere aues nascētes in aquis. ⁊ quid de ranis. uide quod no. archidi. iiii. di. deniq̄. ubi etiā ponit que penitentia sit imponēda ei qui comedit carnes in quadragesima.
¶ An omnes qui non ieiunāt diebus q̄ sūt sub ꝓcepto peccēt mortaliter. uide. lxxvi. di. utinā.
¶ Non licet se tali strigere ieiunio a quo sit mors secuta. ut. c. exiit. §. porro. de v. sig. li. vi.
¶ An ieiuniū possit redimi per elemosinā sine supio oris lnia. gl. lxxxii. di. ꝓbyter. math. i cle. fi. de hāti.
¶ An mulier pregnās teneatur ad obseruantiā ieiunii. uide Hosti. in. c. ii. de pen. qui fi. occi.
¶ An in ieiunio in quo prohibetur esus carniū sit ꝓhibitū comedere olera cocta in brodio carniū. tex. facit q̄ sic. xxx. di. c. fi.
¶ An uxor iuito marito possit ieiunare. uide Archidi. de ꝓse. di. iii. c. i. Inno. de obs. ieiu. super rubrica.
¶ An tpe ieiunii liceat de sero facere collationē seu aliquid comedere uel bibere. no. in rubrica ō obs. ie.
¶ An ieiunare semp sit laudabile. uide. s. Tho. i 4r to. di. xv. ubi ponit tres casus i quibus ieiuniū nō est laudabile. Idē scā scē. q. lxxxviii. ar. ii.
¶ An ieiuniū debeat cadere sub ꝓcepto. idē. s. tho. scā scē. q. clvii. ar. iii.
¶ Que sit hora cōpetēs ad comedēdū tēpore ieiunii ⁊ a quibus cibis debent ieiunātes abstinere dixi ō. ad de. s. Tho. scā scē. q. clvii. ar. vii. ubi de hoc.
¶ An receptio electuariorū siue coufectionū aut medicinarū uiolet ieiuniū. dixi ō ꝑm Inno. sup rubrica. Adde. s. tho. scā scē. q. clvii. ar. vi.

¶ An in cibis tpe ieiunii epus debet se sociis cōformare. uide. xli. di. c. i. ii. ⁊ iii.
¶ Quare institutū sit ieiuniū quadragesime ⁊ quatuor temporū anni habetur. lxxvi. di. ieiuniū. de conse. di. v. quadragesima. uide in sermonibus qui legūtur illis temporibus in ecclesia.
¶ Jeiuniū est actus uirtutis ⁊ abstinentie. s. Tho. scā scē. q. clvii. ar. i. ⁊ ii. ⁊ i. iiii. di. xv. ar. i.
¶ Jeiuniū est i precepto sed nō oibus. idē ut ō. ar. v ⁊ in preal. di. ar. ii.
¶ Ad q̄d ualet ieiuniū. Idē in. iiii. di. xiiii. ar. i.
¶ Jeiuniū ē solū i una comestione. Idē scā scē. q. clvii. ar. vi. ⁊ i. iiii. di. xv. ar. iii.
¶ Jeiuniū dicit̄ duplex. idē i. iiii. di. xiiii. ar. i.
¶ Jeiuniū est ps satisfactiōis. idē i pal. q. clvii. ar. iii. ⁊ in. iiii. di. xv. ar. i.
¶ Jeiuniū ptinere pōt ad religionē castitatē seu aliā ṽtutem. i pal. q. clvii. ar. ii.
¶ Jeiuniū ē aliquo tpe indictū. idē i pal. q. clvii. ar. v. ⁊ in. iii. di. xv. ar. ii.
¶ Quando i ieiunio possit quis p seipsū dispēsare ⁊ q̄ñ debet ad superiorem recurrere. in prealle. q. clvii articu. iiii.
¶ Jeiunare nimis uel uigilare ē peccatū. s. Tho. in q. de quolibet. q. v. ar. xviii.
¶ An pueri teneantur ad obseruātiā ieiuniorū ⁊ q̄d de pegrinis. operariis ⁊ aliis huiusmōi p eūdem i. d q. clvii. arti. iii. ubi etiā uide q̄d de paupibus.
¶ Verbū illud euangelicū nō pōt filii spōsi ieiunare ⁊c̄. Luce. v. triplicē habet expositōem. de qua p. s. Tho. scā scē. q. clvii. ar. v.
¶ Qualiter est ieiunādū ante pasca ⁊ in uigiliis ⁊ in singulis quartis āni. ⁊ q̄ talis ieiunii ē triplex ratio. ⁊ q̄ nō debemus ieiunare imediate post epifaniā. ⁊ q̄re aliter ecclesia ieiunāt quatuor tpa. ⁊ q̄ nō ē ieiunā dum tpe paschali nec diebus dñicis. ⁊ credens tale ieiuniū eē non excusatur a peccato. idē in pal. q. cxvii. ar. v. ubi etiā uide q̄ tpe ieiunii lz pluries bibere.
¶ Quō ieiuniū uiuorū possit prodesse mortuis. idez in. iiii. di. xlv. ar. xviii.
¶ An uigilia sancti Bartholomei sit ieiunāda. no. i c. ii. §. sanctorū. ubi tex. de obser. ieiu.
¶ Dauid de homicidio ⁊ de adulterio reprehensus vnius ebdomade ieiuniū pro satisfactione admissi sceleris legitur obtulisse. ii. reg. xii. uide. xxxiii. q. ii. §. hoc quanḡ.
¶ In ieiunio ludere uel nugari non licet. uide ysaie. lviii. xxxiii. q. iiii. xpiano.
¶ Jeiunus melius discernit q̄ satur. in autē. ō nup. §. iocundius. in glo. epula. colla. iiii.

Jeronimus ¶ Opera Jeronimi ⁊ scripta sūt p ecclīaz approbata. xvi. dist. sancta.
¶ Quia beatus Jeronimus nimis se occupabat in libris gētilium. iō ab angel' fuit correct?. xxxvii. disti. legimus.
¶ Jeronimus maior fuit sanctitate q̄ Augustinus. ii. q. vii. quāḡ.
¶ Illorū opera ecclesia dānat. ut heretica que a beato Jeronimo sūt dānata. uide. xvi. di. habeo librum.

Jerusalem ¶ Mense Augusti ciuitas Jerusalem cū templo fuit a Tito ⁊ Vespasiano impatoribus funditus euersa. lxxvi. dis. ieiu

UVA. BHSC. IyR_001

niũ.ubi uide plene in glo.

¶ Quot modis sumitur hoc nomẽ i sacra scriptura uide de sacra unc.c.i.7 quod no.lxv.di.qm̃.

¶ Jerusalem capta fuit a nabucodonosor una cũ cal deis.xxiii.q.v.§.hinc.

Igitur Quandoqꝫ ponit hec dictio igitur in "ceptiue nõ illatiue.ff.de iusti.7 iure.l. ius ciuile.§.fi.ff.de condi.ob tur.cãm.l.i.ff. soluto matri.l.fructus.Jo.cal.i.c.pº cessionẽ.de ꝓba.

¶ Item stat suppletiue 7 illatiue.ff.de dam.infec.l. si finita.§.i.

Ignauia Quid sit ignauia.dic idem qꝫ stulti "cia.l.q̃ solidũ.§.etiã.ff.de le.ii.

¶ De hoc vbo ignauia hẽtur.C.ô decu.l.quidam.

Ignis Ignis caritatis oẽm culpam exurit.de "peni.di.iii.inter hircum.

¶ De igne qué Helyas fecit descendere de celo dixi s̃ sub dictione Helyas.

¶ Igne purgatorii sunt puniendi penitentes .de pe. di.vii.c.nullus.circa finẽ.

¶ Igne purgatorii purgantur minora peccata.xxv. di.§.criminis.7.c.qualis.

¶ Ignis purgatorii ẽ pena grauissima.xv.di.q̃ i aliõ

¶ Duo ignes sũt i purgatorio.no.xxvii.q.i.ipudicas

¶ An ille i cuius domo ortus ẽ ignis teneat resarci re damnũ uicinis.uide in.l.si fortuito.ff.de incẽ.rui. nau.C.de pig.acti.l.que fortuitis.ff.de penis.l. ca pitaliũ.§.incendiarii.ff.de offi.pfec.ur.l.iii.

¶ Ignis inferni est corporeus 7 est eiusdẽ spetiei cuꝫ isto.s.Tho.in.iii.di.xliii.ar.ix.

¶ Ignis quo purgandus est mũdus est eiusdẽ spetiei cũ isto.Idem in.iiii.di.xlix.ar.iiii.

¶ Ignis purgabit celũ 7 elementa.sed non cõsumet ea.Idẽ scõa scõe.q.xlvii.ar.v.

¶ Ignis purgatorii ꝓcedit iudicium. Idem in. iiii. di.xlvii.ar.vi.

¶ Ignis non lucet in propria spera.Idem in.ii.dis. ii.articulo.v.

¶ Ignis inferni non lucet .nec est sola pena dãnator Idem in.iiii.di.l.ar.vii.

Ignominia Ignominia idem ẽ qꝫ infamia "ut no.l.di.dño sancto. in glo.

Ignobilis An ignobilis puniatur ex eodeꝫ "delicto magis q̃ nobilis.no.xli. di.nõ coganẽ.tex.in.c.qui ô.xxiiii.q.i.

Ignorantia. Ignorans. Ignoran "tia qñqꝫ excusat peccatũ. viii.di. cõsuetudo.i.q.iiii.nunc er go.7.c.ecclesia.Adde qꝫ nõ excusat a toto sed a tãto xxxii.q.vii.quẽadmodum.

¶ Ignorantie uitande causa omnis scientia legi põt xxxvii.di.legimus.

¶ Ignorantia sũme uitanda est clericis.xxxvii.di.§ ut itaqꝫ ex premissis.

¶ Ignorantia est mater omnium errorum . xxxviii. di.ignorantia.

¶ Non licꝫ sacerdotib9 ignorare canones.ut xxxviii di.nulli.

¶ Ignorantia uolũtaria non excusat peccatũ .xi. q. iii.excellentissimus.

¶ Ignorantia primi confessoris facit qꝫ alter cõfessor possit 7 debet audire iam primo confessũ.ix.q.ii. pla cuit.faciũt no.de pe.7 remis.c.oẽs.

¶ Ignorantia excusat iuramentũ illicitu ꝫ .ut habet xxii.q.iiii.illicitum.

¶ Ignorantia excusat incestũ.xxxiiii.q.i.in lectum. 7.c.si quis cũ matre.

¶ Affectator ignorantie punit tanq̃ scienꝫ.ita dicit Jnno.in.c.cum inter.ii.de elec.

¶ Ignorantia uenditoris nõ minuit dãnũ emptoris nec actionem que cõperit ad damnũ.ita dicit Bal.in l.i.C.de edilic.ac.

¶ Quotuplex sit ignorantia 7 que excuset.no .glo. xxxvii.di.non ois.7.xxxviii.di.insinua.

¶ Ignorantia probatur ꝑ iuramentũ.glo.in.l.si cui ff.de accu.7 ibi Bar.Adde glo.xxxiiii.q.i.in lectu ꝫ no.de cri.fal.accedens.de elec.innotuit.põt tñ ꝓtra tale iuramentum ꝓbari contrariũ.s.scientia 7 proba bitur modus.de quibus per Bar.i.l.si cui.§. hisdẽ glo.in.l.v.C.de peridulo tut.7 ibi etiã Bar.nos ad dimus qꝫ ignorantia ꝓbatur hoc ipso qꝫ nõ probatur cõtrariũ ſm Bar.in.l.super seruis.C.de his q̃ mi. non pos.li.xii.

¶ Ignorantia non prodest ubi culpa ꝓcedit.ut.l.ita qꝫ.§.i.ff.de contrahen.emp.

¶ Quãdo 7 quibus casibus quis põt allegare igno rantiã.no.Bar.in.l.genero.ff.de biis q̃ no.infa.

¶ Ea que facilius sciri põt si ignorant grauius co hercent.no.gl.in.l.sed addes.§.i.ff.loca.

¶ In gesta per eũ qui ignorabat se iudicẽ ualeant si in ueritate erat iudex.no.Bar.in.l.sed si de sua.ff.ô acqui.heredi.l.quero.ff.de eo qui ꝑ tuto.latius i.l. multũ.ff.de condi.7 demõ.Jnno.in .c.cũ contingat de offi.dele.in glo.sup v̀.iuste .Adde quod dicã infra sub dictione iudex.que oia faciũt ad qõnem.an gesta per platũ depositũ uel remotum.qui tamẽ illud igno rabat ualeant .ad quod faciũt no.in cle. i. de renun. uide glo.lxiii.di.tibi domino.

¶ An liceat ignorare quod publice factũ est.no.xii. q.ii.qui 7 humanis.uide tex.7 qꝫ ibi no.in.c.fin.qui ma.accu.pos.ff.de iur.7 fac.igno.l.nec supina. 7.l. regula.xvi.di.c.si.7 de postu.pla.c.i.

¶ An ignoranti currat tẽpus.uidetur qꝫ non.ff.ô ca lũ.l.annus.xvi.di.c.si.C.de app.auté.hodie.ar.cõ tra.C.de dolo.l.si.ff.de biis qui no.infa .l. genero. facit de preben.statutũ.li.vi.7 in cle.i.de concess. pre ben.7 de sup.neg.pla.c.licet.

¶ Ignoranti queritur actio.ff.de peti.heredi.l. itez iulianus.ff.de testamen.l.si filiusfami.facit.l. cuꝫ pa ter.§.surdo.ff.de leg.ii.

¶ Ignorans nõ uidetur renũciare.ff.de inoffi.testa. l.mater.ff.de peti.here.l.legitimã.ar.contra.ff.si qs in frau.patro.l.si patronus.

¶ Ignorans non consentit.ff.de libe.cau.l.nõ uide tur.xxxviii.di.quãuis.de ꝓben.si beneficia .li.vi. de sen.ex.si uero.ff.de iurisdic.om.iudi.l.si ꝑ errorem. no.in cle.i.de ꝓcu.de consti.c.ii.li.vi.

¶ Ignorantia prouenies ex defectu scientie non ẽ pec catum sed pena.xxxviii.di.c.i.7.ii.

¶ Ignorantia affectata est qñ quis non vult intellige re id quod debet.xxxviii.di.§.ulti.

¶ Ignorãtia facti sepe pitissimos fallit.ut.l.ii.ff.de iur.7 fac.igno.7 in.d.c.i.de consti.li.vi.specu.ti. de aduo.§.iuxta principium.

¶ Q.ñ ignorantia in facto ꝓpio tolleret uel nõ.no. Bar.in.l.si res obligata.ff.de leg.i.7.in.l.i. C .de

UVA. BHSC. IyR_001

confeſ. Adde glo. i. q. iiii. c. eccleſia. Bar. in. l. ſi qs. delegauerit. ff. de no. ope. nūc. dixi in repetitione. c. ab excōicato. de reſcriptis.

¶ An ignorantia articulorū fidei excuſet aliquē. gl. q nō. xxiiii. q. i. ſciſma. nos addimus q nō omnes tenentur eo modo ſcire articulos fidei. laici eni ꝑplicite ſicut credit eccleſia. curati explicite itaq; ut ſciāt illoſ docere. epi uero debent ſcire reddere rationē ⁊ cōtra dicentes reuicere ad hoc. xxxviii. di. c. i. ⁊. ii. ⁊. c. oēs xxxvi. di. §. ecce. uide no. ꝑ gl. ⁊ Inno. i. c. i. ō ſū. tri.

¶ An ⁊ quādo ignorantia excuſet a pena. no. Bar. in. l. i. §. nō aūt. ff. ſi quis teſta. li. eſſe iuſ. fu. ⁊ in. c. ii de conſti. li. vi. glo. i. q. iiii. turbatur nauicula. plene ꝑ do. Antho. ⁊ modernos. de conſti. cognoſcētes. ⁊ in c. ab excōicato. de reſcriptis. ⁊ i. c. ii. de ordi. ab epiſ. ⁊ in. c. apoſtolice. de cle. ex. miniſ. xxxiiii. q. ii. i lectū. glo. in. c. i. de eo qui dux. in ma.

¶ An ignorantia iuris ſit doluſ lata culpa uel leuiſſima. no. glo. in. l. liberorū. §. notat. ff. de biis q no. in ſa. Bar. in. l. quod nerua. ff. de poſ. Bal. in. l. erro. C. de iur. ⁊ fac. igno. do. Antho. et moderni. in. c. cognoſcentes. de conſti.

¶ Que dicatur ignorantia affectata dixi aliquid ſ. uide tex. iuncta glo. in. c. eos. de tem. or. li. vi. ubi archidi. ⁊. c. cum inhibitio. §. ſi quis uero. de clamdeſ. deſpon. ⁊. C. de inceſt. nup. l. qui contra.

¶ An ignorantia regule excuſet quē ab obſeruantia ipſius. no. Inno. ⁊ doc. in. c. dudū. de ꝓuer. cōiu. ubi dicit q talis nō eſt ignorātia iuris ſed facti.

¶ Ignorantia que allegat circa uim ⁊ poteſtatē ſpō ſaliū ⁊ matrimoniū cū craſſa ſm Inno. de ſpon. ex literis. Ex quo hēs notabiliter q ignorātia iuriſ circa ea i quibus oēs boies uerſātur nō excuſet qō ē ſingulariter notādū. Idē ignorātia facti qō fit apud eos inter quos quis cōuerſatur. tex. ⁊ glo. xxiii. q. i. patus

¶ Quis ꝓbet ignoratiā uel ſciētiā. no. i regula ꝓſumitur li. vi. de biis que fi. a ꝓela. ea noſcitur ō elect. inotuit. i glo. ⁊ i. c. cū terra. facit de poſtu. pla. c. i. ff de ꝓba. l. uerius. i gl. xxxiiii. q. ii. i lectū. Adde q ignorātia ꝓſumitur niſi ꝓbetur ſciētia. ff. de admi. tuto. l. hoc aūt. C. qui mili. nō poſ. l. ſup ſeruis. li. xii. ⁊ i regula ꝓſumitur. li. vi. vii. q. ii. dilectiſſimi. ⁊ no. i d. c. inotuit. de elec. Ite adde no. i. l. cū de idebito. ff de ꝓba. i gl. i v. ignorāti. Bar. ff. de accu. l. ſi cui crimē. §. i. ⁊ ibi glo. i v. doceat. i autē. de iceſt. nup. §. ii. i glo. ſciēs. colla. ix. de reſcriptis. ad audiētiam. ii i glo. fi. Bar. i. l. ſi qs delegauerit. ff. de noua.

¶ Abſens regulariter ꝓſumitur ignorare ea q fiūt in loco in quo eſt abſens qui ma. accu. nō poſ. c. fi.

¶ Quotuplex ſit ignorantia ⁊ que excuſet que non. plene no. glo. i. q. iiii. §. ſed hīs exēplis. in glo. ſuper v. ignorantia. glo. xv. q. i. c. i. ſup v. ignorat. ⁊. c. merito. in gl. Adde no. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regla. i gl. i

¶ Ignorantia iuris releuat a pena ſed non abſorbet culpam. xxiiii. q. i. ſi quis dederit. in glo. ad materiā uide quod no. Archi. in. c. i. ō cōſti. li. vi.

¶ An ⁊ qñ ignorantia ſit peccatū uel nō. no. laud. i cle. i. de etat. ⁊ qualita. ubi ꝑ do. car. flo. glo. xv. q. i. in ſūma. i. q. iiii. §. notandū. Jo. an. in regula ignorātia. li. vi. Ly. in. l. qui contra. C. de inceſt. nup. bar. in. l. ſi adulteriū. §. ſtupū. ff. de adul. ⁊ i. l. qō nerua ff. depoſi. Adde. s. Tho. in. iii. di. xxii. q. ii. ar. i. ⁊ ſe cūda ſecūde. q. lxxvi. ubi etiā tractat an ignorātia excuſet a peccato. de quo idē. s. Tho. i ſecūda ſecunde q. lxxvi.

¶ Que ſit ignorantia ſupina. uide in. c. ut aiarū. de conſti. li. vi. ⁊ de or. ab epiſ. qui renūtiat epiſ. c. i.

¶ Ignorare ⁊ neſcire differūt. uide Saly. in. l. fina. per quas perſo. no. ac.

¶ Mala eſt ignorantia eorū que dei ſunt. qz talia ignorans ignorabit. xxxviii. di. qui ea.

¶ An in delictis poſſit allegari ignorantia ad cōmodum ignorantis. Bar. q non. in. l. inter omnes. §. recte. ff. de furtis.

¶ Ignorans reſtituitur etiam aduerſus ꝓſcriptōem longiſſimi tꝑis. ff. de iti. actuq; ꝓtiua. l. i. §. ſi qs aūt Bar. in. l. cū filius. §. i hac. ff. de v. obli.

¶ In quo differūt error ignorantia ⁊ titubatio. Jo. an. in regula ignorantia. li. vi.

¶ Ea que fiunt de nocte uel in multitudine hoīuz licite pñt ignorari. glo. eſt ſingularis ſm Bar. i. l. ſi cū exceptione. §. in hac. ff. q me. cā. ſuper v. ignorantiā quā dicit menti tenendā.

¶ De ignorantia uide glo. ſūme. i. q. iiii. §. notādū. gl. xxxviii. di. i ſūma. ⁊ i regula ignorātia. li. vi.

¶ Ignorantia iuris excuſat agricultores ac alioſ ſimplices ac rerū forenſiū inexpertes. no. Jo. an. ō ꝓuer. coniug. ſignificauit. ſup gl. i.

¶ Qui ignorat ignorabitur. ꝑmo ad Corinth. xiiii. xxxviii. di. qui ea. xv. q. i. in ꝓin.

¶ Probabilis ignorantia excuſat dolū de eo q duxit in ma. c. i. in glo.

¶ Ignorātia ꝑdeſt. ff. ad macedo. l. ſi qs ꝑem. i fi.

¶ Ignorare eſt neſcire nō ſimpliciter ſm q quis ſcire debet. ſm doc. de cle. ex. miniſ. apoſtolice. nō enim ita late patet ſicut neſcire. C. ꝑ quas ꝑſo. l. ii. aliquid ſupra dixi ſm Sali.

¶ Nō uidetur dolo facere qui ignorat cām quare debet petere. ff. de regu. iur. l. q in alterius. de electi. ut circa. li. vi. Adde q ignorantia iuris ⁊ facti excuſat a dolo. C. ad. l. faui. de pla. l. plagi criminis. Bar. i. l ſi adulteriū cū inceſtu. ff. de adul.

¶ Ignorantia inuincibilis ex furore uel demētia ſi caſu ꝓuenit nō imputat. ſi aūt uenit ex culpa noxia eſt xv. q. i. ſi quis.

¶ Ignorantia iuincibilis ꝓueniens ex negligentia excuſat a tanto ſz nō a toto. xxxii. q. vii. quēadmodū

¶ Licet ignorantia laici ſit noxa ſacerdotibus tñ q ducatū debēt ꝑbē aliiſ ē piculoſa. xxxii. di. §. ut itaq;

¶ Ignoratis ꝓncipiis ignorare oportet que ex ipſis ſequūtur. ut in regula nulli. li. vi.

¶ Nulla ignorantia cadere pōt in deū. eſt eni omnia ſciens. de elec. fundamēta. §. ꝓinde. li. vi. ⁊ ſecretorum cognitor. xxxii. di. erubeſcant. ⁊ de ſimo. tua noſ ut ecc. bene. ſi. c. i.

¶ Furioſus dicitur omnia ignorare. i cle. i. ō homi. ſpe. ti. de no. ope. nūc. §. i. v. pe.

¶ Perſona cuius qualitas ⁊ merita ignorātur non eſt ꝓficienda uel eligēda ⁊ qui aliter facit nō ſaluat cō ſciētiam ſuā. hoc no. Jo. an. in. c. bone. ii. circa finem de poſtul. ꝓlatorum.

¶ Ignorantia ꝓprie dicitur iuris. ſm Ly. C. de iuris ⁊ fac. igno. l. ſi poſt. ad fi.

¶ Ignorantia iuris qñq; nō ꝑdeſt in dāno uitando. no. ff. de reg. iur. l. qui cū alio. uide. C. de iuriſ ⁊ fac. igno. l. ſi emancipata.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ignozantia ꝑsumitur in fratribus sup fideicō misso inuicem restituendo. Bar. plene in. l. qui rome §. duo fratres. ff. de v. obli. i. iii. q.

¶ An ignozantia iuris excusẽt mulieres. no. ff. de iuris ⁊ fac. igno. l. erroz. in glo. fina. C. e. l. si emancipata. ⁊. l. fina. eo. titu.

¶ An ignozantia iuris pꝛosit in acquirendo. no. ff. ꝺ peti. heredi. l. sed ⁊ si. §. scire. in glosa. et non puto. et uide in glo. in. l. si emancipata. in glo. fina. C. de iur. et facti ignozantia.

¶ An ignozantia cōseruet alicui ius. no. Bar. i. l. fina. ff. si ꝙs testa. libe. ius. fue. ⁊ ibi reliqt sub dubio.

¶ In quib⁹ casib⁹ lz alicui allegare ignozantiã. no. i l. genero. ff. de his q̃ no. infa. ꝑ Bar.

¶ In muliere in dubio ꝑsumitur iuris ignozãtia i viro scientia. no. glo. i autẽ. de incestu nup. in ꝓn. colla. ii. ff. de iuris ⁊ fac. igno. l. erroz. in glo. fi.

¶ Juris ignozantia etiã in dãno uitando nocet in iudicio. glo. i. l. nō fatet. ff. de confes.

¶ Qualiter ꝓbetur ignozantia iuris. uide dictã. l. ñ fatetur. ⁊. ff. ad. l. acqui. l. sciẽtiã. §. penul. et. l. si ex plagis. §. i.

¶ Delictum ignozantie punitur. ff. de legi. l. i. ff. ad l. acquil. l. scientiam. §. pe. ⁊. l. si ex plagis. §. i. istit. ui bo. rap. §. quid tamen. ff. de pe. l. respiciendũ. §. delinquit. ff. ad. l. cornel. de sicca. l. lege. §. cũ quidã uide glo. q̃ allegat hic ⁊ alia mã. in. d. l. i. ff. de legi. ubi uiꝺ bar. ⁊ bal. q̃ multa bona dicunt.

¶ Mulieri subuenitur etiã in iudicialibus ius ignoranti. ff. qui satisda. cog. l. de die. §. minozi.

¶ Lata cꝛpa est ignozare ius. ff. si cer. petat. l. quod te. in glosa.

¶ Faciens contra ius in dubio censetur facere ex ignozantia alias ex culpa sua si est peritus. glo. in. l. i. § qui magistratũ. ff. qꝺ quisq; iuris.

¶ An ualeat statutũ q̃ ignozantia nō possit allegari. no. in. l. pe. ff. ad. l. falc.

¶ Propter nimiã simplicitatẽ ꝑsumitur magis erroz ⁊ ignozantia q̃ malitia. C. de bis qui sibi asscribunt in testamento. l. q̃ adhibitus.

¶ Ignozantia causata ab aliquo fundamẽto affirmatiue pꝛobari debet. ff. de acquirẽ. here. si heres ab eo. no. per Bar. in. l. i. ff. de legi. ⁊. ff. de bis qui sunt sui uel alieni iuris. l. filiũ.

¶ Potestates terrarũ facilius excusant ꝑ ignozãtiã q̃ eozũ assessozes. quia lex durius agit cũ uiro perito q̃ imperito. ff. q̃ quisq; iuris. l. ii. uide Bal. in. d. l. i. ff. de legi.

¶ Ad pꝛobandã ignozantiã sufficit pꝛobare coniecturas. no. i. q. i. si qui a simoniacis. ⁊. ff. de usucap. l. si cui. §. i. et quod ibi no.

¶ Simplex dicitur ignozans factũ ꝓpꝛii. ut. ff. ꝺ negoc. gest. l. si pupilli. §. si quis ita.

¶ Quod dicitur ius ligare ignozantes. est uerus de iure scripto. secus de iure non scripto ⁊ eius ignozantia. ita dicit Guil. i. l. de. q̃bus. ff. de legi.

¶ Ignozantia iuris posituꝝ uel etiã naturaꝝ excusat a pena que iponitur ex dolo. nō aũt a pena que iponitur ex dolo ficto uel ex lata culpa. Ja. bu. in. l. si idẽ. ff. de iurisdic. om. iudi.

¶ Ignozantia de facto ꝓpꝛio de longinquo uel intricato excusat. Ja. bu. in. l. fi. ff. de feri.

¶ Ignozantia iuris nō excusat delictũ ⁊ pariter punitur ignozans ⁊ sciens ius. ff. de edil. edic. l. ediles. §. ea faciunt que dixi supꝛa.

¶ Ignozãtia facti punitur in pupillo ⁊ i minoze. ff. ad maced. l. cessare. uide glo. iii. i. l. q̃ fidẽ. ff. mãdati

¶ An dispositio generalis referatur ad ignozata. pe. in. l. eleganter. §. nõ solũ. ff. de dolo.

¶ Ignozantia facti ipedit cursum tempozis in lucro captando ñ iuris. tex. cum glo. i. l. i. ff. ꝺ iur. ⁊ fac. ig.

¶ Non est iusta ignozantia iuris quando ius est finitum ⁊ redactum ad cozpus iuris. alias secus. tex est cũ glo. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. in oi pte.

¶ Ignozantia facti alieni tollerat nisi sit supina. ff. ꝺ iuris ⁊ fac. igno. l. pluriũ.

¶ Scientia unius alteri non nocet. nec ignozantia unius alteri ꝓdest. ff. de iur. ⁊ fac. ig. l. iniqssimũ.

¶ In lucro captando nocet iuris ignozantia sed pꝛodest in suo cõseruando. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. iuris ignozantia. la secunda.

¶ Minozibus ⁊ feminis nõ nocet iuris ignozantia si nõ cadat in delictũ. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. q̃ limita. ut ibi habet. ⁊ i. l. fi. C. eo.

¶ Juris ignozantia nõ nocet minozi ex cõtractu uel quasi ex delicto uel quasi si est erroz iuris ciuilis. secꝰ si est iuris naturalis. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regꝛa. i gl.

¶ Milites licite ignozant ius. ut i ꝑalle. l. regꝛa. §. si filius.

¶ Ignozantia facti alieni quod oẽs sciunt non ẽ tolerabiꝝ lz supina. ut in. d. l. regula. §. lz facti ignozãtia

¶ Juris ignozantia nõ ꝓdest aliquo casu quãdo ꝙs est sapiẽs i iure. uel habere põt copiã peritozũ. ut i. d l. regula. §. ignozantia. qꝺ est uerũ in lucro. in damno aũt indistincte subuenitur. ut dicit gl. in dicta. l. regula. in ꝟbo raro.

¶ Impubes sine tutozis auctozitate nil dicitur scire iuris uel facti. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. fi.

¶ Si statutũ puniat pozrantes bladũ ⁊ q̃ boues publicentur an publicabunt boues dñi ignozantis. uide Ja. but. i. l. ariani. C. de heret. l. q̃cũq;. eo. ti.

¶ In dãno uitãdo iuris ignozantia nõ pꝛodest maribus. nisi ubi apparet iure expꝛessum. et tunc pꝛodest feminis. etiam i cãibus enumeratis. in. l. fina. C. de iuris et fac. igno.

¶ An mulier iuris ignozantia excusetur i cõdemnatione expensarũ. Bar. dicit q̃ nõ. l. edita. C. de edẽ. quia nõ reperitur iure cautum.

¶ Ignozantia iuris quasi naturalis nõ excusat. etiã in rustico. ff. de iuris ⁊ fac. igno. l. ii.

¶ An ⁊ quãdo erroz seu ignozantia iuris noceat uel nõ. uide plenam distinctionem. Jaco. But. in. l. ii. ff de in ius uocan.

¶ Ignozantia iuris nocet ubi tractatur de damno uitando ab utraq; parte. ff. ad uelle. l. si fideiussozes. nisi ꝓssit culpa alteri imputari. ut dicit Guil. C. ꝺ rei uen. l. mater.

¶ Ignozantia iuris excusat a pena pꝛopter rusticitatem. non autem excusat a nullitate actus. ut in. l. i. C de interdic. ma. inter pu.

¶ Licet ignozãtia iuris nãlis nõ excusat. alleuiat tñ penã. ff. de publi. l. iterdũ. §. licz.

¶ Supina ignozantia excludit dolum. l. i. §. si quis ff. ne uis fiat ei.

¶ Aliꝰ intellectum habet actus factus a sciente ius aliũ factus ab ignozãte. gl. ff. de leg. ꝓstan. l. iii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Error uel ignorãtia i causa petẽtis ificiat actus se cus si sit causa extrinseca. ff. de testa. mili. l. ex milita ri. § . i. ⁊ l. aristo. ff. de iure codi. ad hoc. l. qui heres institutus. ⁊ l. se. ff. de acq̃. here.

¶ Juris ignorantia nõ excusat in dãnis que trahũt originẽ a lucro. uel quando potuit cõsulere peritiores ff. de acqui. heredi. l. si duo. uide bar. in. l. claudius. ff. de acqui. heredi.

¶ Juris ignorantia excusat rusticitatẽ a dolo in delictis que requirũt dolũ. l. si quis in graui . § . si quis ignorans. ff. ad sillei.

¶ An ⁊ quãdo liceat ignorare uires patrimonii uel presumatur. uide in auten. de here. ⁊ fal. § . si uero ab sint. ubi Ja. de are. ⁊ Ja. de bel. ⁊ bal. i auten . sed cũ testator. C. ad. l. falc.

¶ In quibus casibus liceat allegare ignorãtiam. ui de raph. i. l. genero. ff. de bis q̃ no. ifa.

¶ Quãdo ignorãtia prosit successori. uide. ff. de re. iuris. l. qui i alterius. ⁊ i. l. iuris ignorãtia. i glo. ii. ff de iuris ⁊ fac. igno.

¶ Quãdo currit ignorãtia ⁊ quãdo nõ. uide glo. singularẽ. i. l. si duo. ff. de acqui. here.

¶ Ignorantia est causa peccati. s. Tho. i. i. secunda secunde. q. lxxvi. ar. i. ⁊ i. q. de malo. q. iii. ar. vi. ⁊ in ii. di. xxii. ar. iiii.

¶ Ignorantia diminuit peccatũ. Idẽ i. i, ii. q. lxxvi. ar. iiii. ⁊ i. q. de malo. q. iii. ar. viii.

¶ Ignorãtia excusat a peccato. i. ii. q. vi. ar. viii . et q. lxxvi. ar. iii. ⁊ i. ii. di. xxii. ar. v. ⁊ i. q. de malo. q. iii. ar. viii. ⁊ i. q. de quolibet. q. i. ar. v.

¶ Ignorãtia ẽ multiplex. Idem i. iiii. di. x.

Ignoscere. "Quod ignoscitur non est sine uicio. xiiii. di. nerui. circa fi . xxxi. q. i. hac ratione.

¶ Honestũ ⁊ magnũ uindicte genus est ignoscere cũ punire possis. dictũ fuit Senece. quod ponit Jo. an. de postu. c. i. super glo.

Ihesus. "Unde dicatutur hoc nomẽ Ihesus. no. de imu. eccle. c. i. li. vi.

¶ Quãdo hoc nomẽ i ecclesiis pronũtiatur uel decãtatur debent oẽs fideles reuerenter iclinari . ut habetur i. d. c. i.

Illatio. "Illatio nõ fit ex diuersis. de offi. ordi. dilectus. l. papinianus exuli. ff . de mino. l. inter stipulãtem. § . sacram. v. sed hec dissimilia. ff. de verbo. obli.

¶ Differre debet illatio ab eo quod infertur. glo. ff. de iuſ. ⁊ iu. l. ⁊ ideo.

¶ Illatio quãdoq̃ uenit a remotis. ff. de legi. l. ergo

¶ Ille ponitur pro iste ⁊ sic demõstratiue. ff. de admi. tuto. l. iter bonorum.

Illectum. "Illectũ dicit illõ qõ nõdũ ẽ collectũ. ut. ff. õ v. sig. l. filua. § . stipula.

Illegitimus. "Illegitimus cũ quo est dispẽsatũ nõ hz necessariam facere mẽtiõem de dispẽsatõe cũ ipetrat bñficiũ ꝑm doc. de fi. presby. c. ii. li. vi. de electi. cum vintonien sis.

¶ Si dispensatum est cum illegitimo ut possit obtinere beneficium ecclesiasticum nõ poterit obtinere in ecclesia cathedrali. de preben. quãuis. lib. vi.

¶ Illegitimus nõ repellitur a dignitatibus ⁊ honoribus secularibus. per. l. ii. § . spurii. ff. de decur. de fili. presi. c. i. li. vi. in glo. penul.

¶ Illegitimus nõ succedit in bonis paternis sed maternis. c. nisi cũ pridem . de renũ. in glo. super v. manseres. de materia uide spe. ti. de succes. ab intesta. § . i v. nũc de naturaliũ. ⁊ se. usq̃ ad fin. § . ⁊ in. d. c. nisi. no. de diuersis spẽbus illegitiorũ. i glo. ⁊ sup ea.

¶ Quot modis illegitimus fiat legitimus. uide qui fi. sint legi. per uestras. in glo. iii.

¶ Illegitimus cũ quo ẽ dispensatũ ut possit bñficiũ ecclesiasticũ obtinere unũ tantũ habebit. uide Archi. ⁊ Jo. an. de ꝑben. nõ põt. li. vi. sup v. primis.

¶ Illegitimus ignoranter ꝓmotus excusatur similiter ⁊ ordinans si fuit ignorãtia probabilis. ar. l. i. C. de testa. ff. de offi. ꝑsi. l. i. ⁊ de eo q̃ renũti. episcopa. c i. de temp. or. c. fi. doc. i. c. i. de fi. ꝑs.

¶ An illegitimus legitimatus ad spũalia sit legitimatus quo ad tpalia. uide in. c. ꝓ uenerabilẽ qui fi. sint legi. ubi tex. ⁊ ibi no. ⁊ de dot. pꝰ diuor . resti. de pru dentia.

¶ Illegitimus non contrahit cũ filia legali. de cog. le. c. i. in glo. i.

¶ Qui opponit aliquẽ illegitimũ dz ꝓbare de elec. bone. i. in glo. dic q̃ hoc est uerũ qñ ẽ in quasi possessione filiationis, alias debet se ꝓbare legitimũ. glosa. ⁊ ibi Archi. lxxviii. di. presbyter.

¶ Qualiter fiet dispensatio cũ illegitimis. uide spe. ti. de sen. § . v. v. pozzo is cui de iure.

¶ Si detur aliquid iter uiuos illegitimo uel icapaci presumitur datum i fraudẽ. Bar. in. l. cũ quidã . ff. õ proba. licet glo. ibi contra.

¶ Natus ex coitu dãnato qui põt ꝓ legẽ accusari nullo modo succedit. C. de iccst. nup. autẽ. ex ꝓlexu. ui de no. in. l. fi. C. de natura. libe.

¶ An filius illegitimus cõprehendat in ultimis uolũtatibus uel contractibus appellatione filiorũ nõnt moderni in. c. decreuit. de hereti. li. vi. Bal. in . l. eaz quã. C. de fideicõmis. ⁊ in. l. bũanitatis. C . de ipu. ⁊ aliis substi. dixi ẽ sub dictione filius. ⁊ ibi uide.

¶ Consiliũ constituendi filio illegitimo. uide ꝓ bart. in. l. antepe. ff. de lib. lega. ⁊ multa remedia sup hoc uide per no. in. l. antepe. C. de natur. libe.

¶ Venditio facta spurio in dubio ꝓsumitur simulata. C. de naturali. libe. l. i. ⁊ ibi Bar.

¶ Nepos bastardus natus ex legitimo non est necessario instituendus si tamen instituatur capit non subsistente sobole legitia. ab intestato aũt i nibilũ succedit ut. l. matre. ⁊ l. fi. C. de natu. libe.

¶ Modũ instituẽdi spuriũ. uide per bar. i. l. si gener ff. de his qui. ut indig. Ja. de are. in. l. libertas. ff. de ma. testa. By. in. l. is qui duos. ff. de adimẽ. lega.

¶ Naturalis dicitur de genere ⁊ de his tangũt iuriam generis. uide in. l. iii. C. de libe. cã. uide q̃ dixi õ sub dictione familia ⁊ genus.

¶ Licet illegitimus non possit capere in totũ ex testamento patris capit tamen ex substitutione pupillari ff. de vul. ⁊ pupil. l. ex facto. ⁊ ibi Bar. i. iii. coll.

¶ Illegitimus põt instituere heres ab herede instituto a patre. ut no. in . d. l. ex facto. ⁊ l. qui liberis. § . hec v ba. ff. de vul. ⁊ pupil.

¶ Si illegitimus emat ab eo qui emit a pie ꝓsumit fraus. Bar. i. l. ex facto. ff. de vul. ⁊ pup.

Illegitime. "Non sunt paria q̃d non posse fieri uel illegitime fieri. nam ubi solẽnitas non exigitur. ualet etiã si solẽnitas nõ adhibe

UVA. BHSC. IyR_001

atur.l.i.in ꝑn. C.de rei.ux.act.patet in .l. qui testamento.ff.de testa.in glo.posse.

Illicitum Illicita nō sūt facienda ꝓ licitis xxxiii.q.ii.si quod ueriꝰ. Jo.an. de ꝑben.cū cām.uide.xxii.q.iiii.si ad peccatum.

¶ Ex illicito nō debet quis cōmodū sentire.ff.ꝺ usu fr.leg.l.uxori.ꝛ quod ibi no.

¶ Prętextu illiciti nō debet illicitū cōmitti.ff.de offi.prę.l.illicitas.§.i.ꝛ quod ibi no.liii .di. genera liter.i.q.i.non est putanda .

¶ An illicitū possit licite reuocari.no.ut lite pendē. c.i.in glo.ii.

¶ Illicitū qñq nō punitur.no.ff.de reli.ꝛ sūp.fu.l. at si quis.§.idē labeo.in glo.meū.

Illico Quid ipoꝛtat hec dictio illico. uide per Jo.an.de app.coꝛdi.li.vi.

¶ Hec dictio qñq tēpus triū dierū significat. C.de iudi.l.ulti.ff.de ui ꝛ ui arma.l.qui possessoꝛes .ff. de ꝟ.obli.l.si quis.§.simpliciter.alias illico exponitur i.anteq̄ ad alios actus diuertat. C.de appel.l.litigatoꝛibus.de hoc no.de elec.quia ꝓpter.in glo. sup ꝟ. moꝛ.ꝛ de iudi.c.nouit.exponitur illico .id ̨est statim uide no.in pal.l.i.§.si ꝙs simpliciter.

Illitteratus Illitteratus qualiter accipit uide.xxxviii.di. sedulo .ꝛ ibi Archi.i.q.vii.hi qui.

¶ An illitteratus debeat ꝓmoueri.uide.xxxvi.dis. illitteratos.no.de temp.coꝛdi.c.ulti.lib.vi.et de eta. ꝛ qualita.c.finali.

¶ Illitterati qñq habent peritiā cārum ꝛ naturalez ꝓudentiā per quā interdū dant rectū consiliū.no. de conse.ad nostrā.in glo.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Si illitteratus rite ꝓmouetur recipit caracterem no.doc.de elec.cum in cunctis.

¶ An illitterati possint aduocare uel esse iudices.no ta.ff.de postu.l.i.§.i.in glo.exponit.ꝛ in. l.certi iuris. C.de iudi.ꝛ ibi Ly.in autē.de iudi.in pꝛin.i gl. habere.colla.vi.no.de rescriptis . sciscitatus in glo. uel alio. Spe.ti.de iudi.§.excipi pōt.ꝟ.itē ꝙ illitteratus.et ti.de aduo.§.i.ꝟ.item ꝙ non habent peritiam.et ibi Jo.an.

¶ A quibus excusentur illitterati.no.in autē. de tabel.§.i.in glosa.facilis est.

Illusio Illusio idē ē ꝙ deceptio uel derisio.de postu.prelato.bone.ii.de re iudi.c.cū olim.ꝛ in cle.i.de renun.

¶ Judicia non debēt eē illusoꝛia.ff.de iudi.l.si ꝓtoꝛ ff.de arbi.l.nō distinguemus.§.sua ſnia. C.de bo.q̄ l.fi.§.penul.ꝛ quod ibi no.

¶ Lex non patitur quid illusoꝛie fieri . bētur in.l.si pꝛetoꝛ.in pꝛinci.ff.de iudi.

Illustris Qui sūt illustres ꝛ qui sup illustres specu.ti.de iurisdic.om.iudi .§.i.ꝟ.maximi.ꝛ.ꝟ.magni.ꝛ.glo.in cle.i.ff.de offi.eiꝰ cui man.et iuris.

¶ Illustris nō pōt ꝑ se agere.sed per pꝛocuratoꝛem spec.ti.de iurisdic.omni.iudi.§.i.ꝛ titu.de acto .§. i.ver.item illustris.

¶ In causa criminali pōt ꝓcuratoꝛ inuenire ꝑ ꝑsona illustri.spe.ti.ꝺ.accuſ.§.vi.ꝟ.ſz q̄d si i cōuentōe.

¶ Illustris ꝑsona ꝛ eius filius nō tñ filia cōstituit ꝑ curatoꝛē in actōe iuriarū.spe.ti.de ꝓcu.§.i.ꝟ.regulariť.ibi no.ꝛ ti.de accusa.ꝟ.hoc tñ fallit.

Imago. Imaginaria. Vir est factus ad imaginem dei non mulier.xxxiii.q.v.hec imago. de maioꝛi . et obedien.dilecta.

¶ Imago fit ad imitationem alteriꝰ.ſm.s.Tho.in iiii.di.xiiii.aꝟ.xliii.uiꝺ.i.q.i.imagiꝰ.ꝛ ꝺ of.oꝛ.c.ii

¶ Imagines ꝛ picture sanctoꝝ nō sūt frangende ne q̄s uiolande ut nō adoꝛent.de ꝓse.di.iii.platū.

¶ Relictū factū imagini picte in loco ꝑuato cꝰ dēat eē.uiꝺ ꝑ Alnge.i.q.ꝑ eū disputata que incipit exoꝛta guerra.ꝛ eundē in.l.i.C.de crimi.stellio.per.l.si nō dū.C.de furti.ꝛ in.l.si quis ad declinandam.C.de epis.ꝛ cle.facit ꝙ no.in.l.statuas.ff.de usufruc.

¶ Imago dicitur in diuinis ꝛ ē nomē filii.s.tho. in i.parte.q.xxv.ar.i.ꝛ.ii.ꝛ est i hoie eadē.q.ar.iiii.et hoc quātū ad trinitatē. Jdē in.i.pte.q.xciii.ar.v .et est pfectioꝛ.in angelis q̄ in hoibus.ea.q.ar.iii.ꝛ nullo modo est in bꝛutis.ea.q.ar.ii.

¶ Imago solū est in potentiis anime.non autem i essentia.ea.q.xciii.ar.vi.ꝛ in.i.distꝛ.iii.articu.viii.et i q.de ueritate.q.x.ar.i.

¶ Imago est in respectu ad obiectum diuinum.ea.q xcii.arti.viii.et in.i.disꝛ.iii.ar.xii .et in.q. de uerita te.q.x.arti.i.et.vii.

¶ Imago est maxima secundū actum.ea.q.xciii.arti.vii.et in.i.di.iii.ar.xiii.

¶ Imago differt a similitudine.ea.q.ar.ix.

¶ Partes imaginis quomodo assignantur. Jdem i i.disꝛ.iii.et.xiii.

¶ De imagine adde ꝙ diceť.j.sub dictione statua.

¶ Imagines ꝛ picture sanctoꝝ sunt laicis loco scripture.ut in pꝛeal.c.perlatum.adde glo.viii.q.i.c. ul. et quod diximus de errοꝛibus conciliοꝝ generaliū in libꝛo contra panoꝛmitanum.

¶ Adoꝛando imagines non picturā sed picture repsentationē ueneremur.de cōse.di.iii.platū.

¶ Imagines ꝛ picture sanctoꝝ sunt uenerande ob memoꝛiam ꝓteritoꝝ.de cōse.di.iii.uenerabiles. uiꝺ de hoc pulchꝛe i rōnali diuinoꝝ officioꝝ i rubꝛi.ꝺ imagi.ꝛ pietu. Adde.xxii.q.iiii.actōe.ꝛ q̄ ibi no.

¶ De penis eoꝝ qui imagines uitupant.uide in.c. ii.in fi.de offi.oꝛdi.li.vi.

¶ Imaginaria.i.ficta uel simulata.ut.ff.de ℑbē ēp. l.nuda.ff.de re.iur.l.imaginaria.ff.de acti.ꝛ obli.l. contractus.quādo diciť imaginariū.i.ꝙ ē momento duraturū.ff.de manumiſ.l.iiii.§.si ab ignoto . in auten.q̄ oꝑteat epos.§.i.colla.i . Item imaginaria solutio.i.sine ꝓcio.ff.de re.iur.l.imaginaria.

Imber. Quid sit imber.uide in.l.i.§.i.ff. de aqua plu.ar.et ibi Bar.

Imbꝛeuiatura An imbꝛeuiaturas unius notarii possit alius extendere.uide doc.in.c.cū.p.tabellio.de fide instru.uide Bal.in rubꝛica.C.de fide instru.

¶ Quid ipoꝛtet hec dictio ꝛc.in imbꝛeuiatura notarii.Bal.ꝛ Bar.in.l.gallus.§.i.ff.de libe. et postu. Adde quod dixi sub dictione ꝛc.

¶ Quid sit imbꝛeuiatura.ꝛ an faciat fidem ꝛ an possit notarius extendere suas imbꝛeuiaturas.ꝛ an notarius possit coꝛꝛigere errοꝛē ibꝛeuiature.ꝛ an possit notarius cancellare imbꝛeuiaturā si restituit instrumētū publicū parti.uide de his oibꝰ Bal.C.de fide istru. sup rubꝛica.uide Bar.i.l.libꝛarius.ff.de reg. iuris.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Imbreuiatura recipit perfectionē intellectus a cō muni forma. ⁊ iō notarii ꝓficiūt eas in forma publica ⁊ conſueta. Bal. in. l. contractus. C. de fide inſtru. allegat auten. ſcriptum exemplare. colla. ii. ⁊. l. fi. C de fide inſtrumen.

¶ Imbreuiature uſitate que legi et intelligi poſſunt attenta conſuetudine non uitiant teſtamētū. no. bal. in auten. quod fine ad fi. de teſtamentis.

Immo „ De hac dictione uide Bar. in. l. i. §. quibus. C. de no. co. compo.

¶ Dictio imo quandoq; ſtat correctiue. tex. eſt nō. ⁊ ibi no. doc. in. c. filii. de here. li. vi. ff. de pactis. l. iu riſgentiū. §. quinimo. ff. de neg. geſt. l. pōponius. ff. de here. iſti. l. ſi ita. ō ſimo. nēo. ō iureiur. c. q̄to i ꝑn.

¶ De ſignificato huius dictionis. uide plene in. l. ſi ita ſcriptum. ff. de heredi. inſti. ubi Bar. uide in. l. ſti chus. ff. de manu. glo. in. l. i. C. de ſepul. uiola. in v. q̄nimmo. Albe. ⁊ Bal. in prohemio. C. in fine.

¶ Hec dictio q̄q; ponitur copulatiue ſeu ꝯiunctiue ff. de libe. cauſa. l. immo. C. de ſacro ſanct. eccleſi. l. iubemus. §. iconomus.

¶ Hec dictio ſtat ampliatiue. q̄q; limitatiue. ff. de pactis. l. iuriſgentium. §. quinimo.

¶ Si iudex dicat condemno immo abſoluo ſentētia eſt abſolutoria. Bal. in. i. conſti. C. in v. immo. ⁊ i. l i. C. de fur. in. vi. colump.

Imola „ Tempore Stephani pape imolēſis ec cleſia non erat epiſcopalis ſed iuxta ca ſtrū ſancti Laſſiani. ita no. lxiii. di. c. noſce.

Immobilia „ Inter imobilia computantur ſerui aſſcripticii ⁊ coloni. i au ten. de non alie. aut permu. §. nos igitur. coll. ii. ubi etiam probatur q̄ obligatio ad redditus qui percipi untur ex re immobili computantur inter immobilia. et ſimiliter actiones competentes ad rem immobilē. uide in dicta auten. in. §. hoc ergo.

¶ Pecunia non eſt mobilis neq; imobiliſ. ꝑbat tex. in auten. de nup. §. igitur. v. ſi uero. colla. iiii. tex. ꝑ bat contrariū. e. t. §. ſed ⁊ q̄a parum. v. ſi uero. uide tex. in. l. ii. C. de conſti. pecu.

¶ Annua lucra non cōputantur inter imobilia nec i ter mobilia. ff. de condi. indebi. l. fina.

¶ Inter imobilia cenſentur ānui redditus. Guil. ff. q̄ ſatiſda. cog. l. ſciēdū. ⁊. l. hac edictali. §. is illō. C. de ſe. nup. i autē. de nō alie. aut ꝓmu. §. hec aūt.

¶ Annuus redditus magis uideť ſpēs de per ſe ab imobili. ut in. d. §. is illud. de quo ibi Ly.

¶ Incorporalia nec ſunt ꝓprie mobilia nec imobi lia. tex. in. l. i. §. exactio. C. de rei ux. acti. equipanť tñ imobilibus. ut ibi no. glo.

¶ Appellatione mobiliū uel imobiliū ꝓprie non cō prehenduntur noia. tex. in. l. ii. C. de cōſti. pe.

¶ Jura ſunt ſpēs diuerſe ab imobilibus. ut. ff. ō do na. l. fi. ⁊ ibi bar. ⁊. l. i. C. ō ꝑto. pigno. ⁊ ibi Barth.

¶ Differentiā inť res mobiles ⁊ imobiles ac ſe mo uētes. uide. i. l. ii. C. q̄ñ ⁊ q̄. quar. ꝑs debe. li. x.

¶ Annalis penſio inter imobilia cōputať. C. de ſa. ſan. eccle. l. iubemus. §. i. ubi tex. ⁊ glo. ⁊ ibi Bart. dicit q̄ omnis redditus eſt res imobilis. adde ad pre miſſa qō no. bar. in. l. mouentiū. ff. de v. ſig.

¶ Actio cōputatur inter mobilia ⁊ imobilia ſm nāz rei ad quā competit. glo. in. l. i. C. ſi aduer. tranſac. ⁊ ibi bar. Adde glo. in. l. fi. C. in qui. cau. in inte. re ſti. non eſt neceſſe. ff. de iure delibe. l. ait ꝓtor. §. i. ad ꝓmiſſa. uide que dixi ſupra ſub dictione bona.

Immunitas „ Omnes clerici hūt imunita tem a cura ⁊ tutela. xvi. q. i. generaliter. uide in. l. generaliter. C. de epiſco. ⁊ cle.

¶ Gaudent clerici imunitate ne bona eorū grauent nouis collectis ſeu oneribus. xvi. q. i. nouaꝝ. in. c. vn de conſtantinus. ⁊. c. imperator.

¶ Quid ueniat ſimplici appellatōe imunitatis. bar tho. in. l. hi qui. ff. de iure imu.

¶ Que ſit pena uiolantis imunitatē eccleſiarum, uiō xii. q. ii. cum deuotiſſimam.

¶ An ciuitas poſſit concedere imunitatem a collec tis et ſi ſit. nunquid ſuperueniente noua neceſſitate re uocetur immunitas. uide de immuni. eccle. c. perue nit. uide no. in dicta. l. hi qui.

¶ An imunitas conceſſa caſtro extendat ſe ad uillaꝫ ſubiectam illi caſtro. ar. q̄ ſic. ff. de le. iii. l. prediis. § pe. de ſen. ex. ſi ciuitas. li. vi.

¶ An imunitas ſimpliciter cōceſſa extēdatur ad bo na poſtea queſita. uide Bartho. in quodam conſilio. quod incipit. commune ſpoleti.

¶ An conceſſio imunitatis facta alicui ſup bōis pri monialiꝫ cedat ad dānū ꝓcedētis uel vniuerſitatis ſubiectoꝝ. uide gl. i. l. itē ſi unꝰ. §. pactꝰ. ff. de pactis

¶ An imunitas cōceſſa ciuibus extēdatur ad forēſes ⁊ cōitatem. uide bar. i quodam ſuo conſilio. quod in cipit ciuitati camerien. prouintie. ⁊c.

¶ An imunitas cōceſſa alicui propter numerū filio rum duret filiis peremptis. Jo. an. in regula decet conceſſum. lib. vi. in nouella.

¶ Quicūq; frangit uel uiolat imunitatē eccleſiaſticā debet ut publicus latro iudicari. xvii. q. iii. ſicut anti quitus. et talis ab ingreſſu eccleſie arcendus eſt. xvii. q. iiii. ad epiſcopos. adde glo. xii. q. ii. cum deuotiſſi mam. xvii. q. iiii. ſi quis contumax. de ſenten. excōi. cum pro cauſa. p. Inno.

¶ Qui imunitatē eccleſie uiolauit clericis inferēdo iuriam capitali pena puniatur et eſt reus criminis le ſe maieſtatis. xvii. q. iiii. qui aūt.

¶ Serui confugiētes ad imunitatē eccleſie debēt ab ea adiuuari ⁊ poſt preſtitū ꝑ eorū dños iuramētuꝫ eis debēt reſtitui. xvii. q. iiii. metuētes. ⁊. c. uxor felicis.

¶ Confugiētes ad eccleſiā ꝑ. xxx. paſſuſ pñt extra ec cleſiam deambulare ⁊ gaudēt ifra illos. xxx. paſſus i munitate. xvii. q. iiii. diffiniuit. ⁊ quod ibi no.

¶ Cōfugiētes ad imunitatē eccleſie debēt ab ea adiu uari. d. c. diffiniuit. xvii. q. iiii. ⁊. xxiii. q. viii. ſi vobis

¶ Immunitas alicui generaliter cōceſſa ñ excludit i munitatē ñ ſoluēdi collectā. Jo. an. de imu. eccl. c. ii.

¶ An domus epiſcopalis gaudeat imunitate eccle ſie. glo. xvii. q. iiii. id conſtituimus. Inno. de imu. ec cle. c. fi. ⁊. c. inter. Laud. in cle. i. de peniten. ⁊ remiſ. ubi concluditur q̄ ſic.

¶ Quare fugiens ad eccleſiam gaudeat imunitate ⁊ nō fugiens ad corpus xpi. glo. in. c. queſitū. xiii. q. vl ti. contrariū no. Hoſti. in. c. ſane. de cele. miſ. dicam infra ſub dictione chriſtus.

¶ Que dicitur imunitas eccleſiaſtica. no. glo. xii. q. ii. cū deuotiſſimam. ⁊ ibi Archidi.

¶ An aliquē extrahens de eccleſia illo conſentiente dicatur uiolare imunitatē eccleſie. Archi. q̄ nō. xvii. q. iiii. reū. ⁊. c. ſe. ubi tex. Jo. an. in. c. fi. de imu. eccl.

UVA. BHSC. IyR_001

Laud. in cle. i. de peniten.

¶ An interficiés aliquē i ecclesia gaudeat imunitate uide Inno. i. c. iter alia. ⁊ c. fi. de imu. eccle.

¶ Immunitas concessa alicui per principē ab oneribus psonalibus ⁊ realibus non liberat quem ab oneribus que breuiter ⁊ leuiter expediri possunt. casus ē unicus in. l. decurio. ii. respon. C. de decur. li. x. qō perpetuo est notandum. uide ibi Bar.

¶ An existens extra ecclesiā ⁊ trahens extra per clamidem existentem intra uiolat imunitatem ecclesie. uide Jo. an. de imu. eccle. c. fi.

¶ Si quis dat imunitatem ecclesie an ordinari? possit cogere eum super hoc facere cartam publicam. uide de testi. significauit.

¶ An iudex secularis possit propria auctoritate' aliquem extrahere de ecclesia q̄ ē talis q̄ ñ gaudet imunitate. uiō guil. C. ō sa. san. ec. l. iubem?. §. iconom?

¶ An illi cui cōcessa ē imunitas collectarū teneatur ad auctas ꝓpter guerrā. uide in. l. i. C. ut nemi. li. i emp. spērū se excusare. li. x. que i casu necessitatis tollit omnia priuilegia. uide Jo. an. in addi. spe. ti. de cē si. §. ii. v. sed quid si uniuersitas.

¶ Imimunitas quibus ⁊ per quos concedi possit. vi de Bar. in. l. bi qui. ff. de iure imuni.

¶ An ciuitas possit concedere imunitatē ultra nūer taxatū. uide Bar. i. l. si duas. §. gramatici. ff. de excusatio. tuto.

¶ Aliquas qōnes circa materiam immunitatis. uide per specu. titu. de censi. §. ii. v. quid si uniuersitas fecit. ⁊ ibi Jo. an. in additi.

¶ Aliquos casus i quibus nulli cōceditur imunitas uide i. l. ad portus. C. de ope. pub. ⁊ quod ibi no.

¶ An fratres gaudentes ⁊ tercii ordinis sancti Frā cisci gaudeant imunitate a mulieribus. uide Bar. i. l semper. §. quibusdam. ff. de iure imu.

¶ Immunitas data mercatoribꝰ ita demū tenet si maiorē ptē suaꝝ facultatū hñt i illis mercātiis. ut i. l semp. §. ꝓductores. ⁊ ibi no. bar. ff. de iure imuni.

Immunditia. Immundū tangere est cōsentire peccatis. xxiii. q. iiii. recedite.

Immundus. Immundorum ieiunia et elimosinas non recipit deus. xxiiii. q. i. odi. et proieci.

¶ Immūdicia labiorū ⁊ inq̄namēta oris incurrunt q̄ negligūt oris maledictā consuetudinē resecare. ⁊ si ñ corde maledicāt. xxiiii. q. iii. qui negligunt.

Imnus. Imnus angelicus cantetur in missa i nocte natalis domini. de consecra. di stinc. i. nocte sancta.

¶ De imnis cātādis i eccl'ia quos ꝓdidit btūs Illarius ⁊ Ambrosi. hētur ō ꝓse. di. i. ō inis. ⁊ c. hi duo.

¶ Duo ini sūt ꝓmitus ab angelo decātati. uidelicet gloria i excelsis deo. ⁊ alleluia. de cōse. disti. i. hi duo.

¶ Quid sit imnus. dic q̄ est laus dei cū cantico. ut dicit glo. de conse. di. i. de imnis canendis.

Impar. De numero pari uel impari. dic ut habetur. xxxii. q. i. nuptie. de conse. dis. iiii. cum baptizat. adde no. p glo. in ꝓhemio. li. vi. et adde quod dicā. j. sub dictione numerus.

Impedimentum. Impeditus

¶ Processus factus cōtra iustū ipedimentū iudice sciente est ipso iure nullus. uide Bar. in. l. q̄sitū. ff. de re iudi. ubi etiā tenet Bar. q̄ nō sufficit pti allegare iustū ipedimentum nisi offeratur probatio.

¶ An ⁊ quādo ipeditus teneatur mittere ꝓcuratorem. uide Bar. in. l. i. ff. de diuer. ⁊ temp. pscrip. ad de no. in. c. querelam. de procur. ⁊ quod dicam infra sub dictione procurator. uide de dolo et contuma. cū dilecti. glo. ii. q. iiii. c. i.

¶ Impediens testē ut nō ueniat ad testificandū tenetur de dolo. uide bar. in. l. si filius. ff. de dolo.

¶ Impeditus tenetur in causa electionis mittere ꝓcuratorem. ⁊ est spēale in causa electionis ꝑm Inno. ⁊ Hosti. in. c. inter. r. de elec.

¶ De impedimentis matrimonii aliqui ponūt hic. sed ego ponam infra sub dictione matrimoniū.

¶ Quedā sunt impedimēta ⁊ quedā ipeditiua q̄ differunt. de elec. si postq̄. §. i. li. vi.

¶ Multa ipediunt faciēda que tñ nō tollūt iā facta ff. de his qui sūt sui uel alie. iuris. l. patre furioso. xlv di. de iudeis. de peni. ⁊ remis. c. ii. in. gl. de hoc uide per Bar. in. l. stipulantē. §. sacrā. ff. de v. oblig. ⁊ l. pluribus. §. ⁊ si placet. eo. ti.

¶ An impeditus aliquid facere cessante ipedimēto debeat facere. uide. xxxiii. q. ii. c. fi. xxxii. q. i. apud. et ibi Archidiaconus.

¶ An impeditus aliquid facere in ꝓpria persona debeat p aliū adiplē uel facere. Archidi. xciii. di. iuxta.

¶ An illud quod de iure nō sortitur effectū prestet ipedimentū. uide qō dixi ō sub dictōe effectus.

¶ An tollens ipedimentū dicatur facere actū. ar. q̄ non. ff. de manu. uindi. l. si pater. de rescriptis. cū aliquibus. lib. vi. sed tantum misterium prestat. ut no. Archididia. in dicto. c. cum aliquibus.

¶ An actus quo ad ipedimentū habeat' pro cōpleto uide. ff. de dolo. l. si oleū. ut lite non contes. c. quoniā §. porro. et in clemen. i. de iudi.

¶ Si aliquis sit ipeditus ut nō possit uenire gesta cōtra eū reuocantur. glo. xviii. di. quoniam.

¶ Tempus ipedimēti semp subducit'. de pscriptiōe ō v. sig. dilecto. ō cōcess. pben. quia diuersitatē.

¶ Que sūt iusta ipedimenta. uide. xviii. di. puenit. nos addimus arbitrariū eē an impedimētus sit iustū uel nō. ut. l. ii. ff. si quis cau. ⁊ no. doc. in. c. quia ꝓpt §. illud. de electi. ubi uide.

¶ An sufficiat tacite allegare ipedimentū. no. xviii. di. placuit. iiii. q. v. quisquis. de testi. in inte. ex litteris. de do. ⁊ ꝓtu. c. i. li. vi. ⁊ ō pcu. ex insinuatōe.

¶ An ipedito agere currat pscriptō uel iputet' negligentia. uide in. l. pe. C. de in ite. testi. C. de pci. ipe. offe. l. ii. C. de annali exceptione. l. i. ⁊. ff. de doli exceptio. l. pure. §. finali.

¶ Qui non ipedit aliqñ tenet'. ar. de sen. excōica. c. quāte. uide. ff. de ma. uin. l. si pater. i fi.

¶ Quō debeat ꝓbari ipedimentū. uide Bar. ff. de re mili. l. qui comeatus.

¶ Fortius est impedimentum nature q̄ accidentis.

Impenitens. Impenitentibus uenia denegatur. l. di. c. si quis ꝑ poste ra. et. c. iohannes.

¶ Impenitentia finalis dicitur peccatum in spiritu sanctum. de peni. di. i. hic etiam. uide quod dicam infra sub dictione peccatum.

¶ Impenitēs moriēs oino morit'. ō pe. di. vii. q̄uis

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Impenitēti nunq̄ dat̄ absolutio. xxiiii. q. ii. legat̄

Impensa. ¶ De impensa dixi aliquid supra sub dictione expensa.

Imperator Imperium. ¶ Imperatoris legibus obediendum est. si non deuiant a diuinis preceptis. ix. distincti. quicunq;

¶ Imperatorum leges sunt ecclesiasticis legibus subiecte. iiii. di. leges. de secundis nup. c. penul. et fina. ō no. ope. nunc. c. i. ⁊ ii. x. di. lege.

¶ Imperatoribus nihil licet agere contra legem euāgelicā. x. di. non licet. immo leges eorum debent imitari legi diuine. c. certum. x. di.

¶ Impator iura eccl̄ie usurpare ñ dz. x. di. impium.

¶ Imperatorum leges non contrarie diuinis legib⁹ nec sacris canonibus in magna reuerētia sunt habende. x. distincti. suscipitis.

¶ Clerici possunt uti legibus imperatorum ad sui adiutorium. x. di. si in adiutorium.

¶ Imperatores pro spiritualibus indigent legibus ecclesiasticis et ecclesia pro temporalibus legibus imperatorum. ut. x. di. quoniam.

¶ Imperator de electionibus platorū se intromittere nō debet. lxiii. di. ualentinianus. ⁊. c. uerū. ⁊ in. c. cū adrianus. ⁊. c. ego ludouic⁹. cū multis similibus.

¶ Impator nō pōt concedere ꝓuilegiū sup iuribus spūalibus. glo. de rescrip. ueniēs. de deci. tua.

¶ Imperator debet facere iuramentū fidelitatis pape. lxiii. di. tibi domino. cuius formaz uide in clemē. romani. de iureiur. ⁊ q̄ ibi no.

¶ Imperator sponte renuntiauit omnibus ꝓuilegiis concessis sibi sup electione pape ⁊ aliorū episcoporuz lxiii. di. ex his constitutionibus.

¶ Imperator pōt interesse cōciliis ad fidē conseruandā. xcvi. di. nos ad fidē. ⁊. c. ubi nā legistis.

¶ Imperator iura pōtificū usurpare ñ dz. nec econuerso. xcvi. di. cū ad uerū. ⁊. c. i scripturis. ⁊. c. duo sūt

¶ Impator subiectus est platis eccl̄ie nō dñs. xcvi di. si imperator. ⁊ est defensor eccl̄ie et bonorū illius xcvii. di. eccl̄ie. ⁊. c. uictor.

¶ Ad impatores ptinent pallacia. sed ad sacerdotes eccl̄ie nec ullam habent potestatē in spūalibus. xxiii q. viii. cōuenior. ubi pulcher tex. beati Ambro.

¶ An impator ante coronationē habeat plenitudiez ptātis impialis cū nō dicatur impator sed rex romanorum. no. Inno. ⁊ doc. in. c. uenerabilē. de elec. Ad de Bar. in extrauag. ad reprimēdā. in v̄. reges. ⁊ gl. xciii. di. legimus. ⁊ cle. romani. de iureiur. Alberi. in l. bñ a zenone. C. de quadri. pscrip. adde gl. in. c. idē nitatibus. de elec. li. vi. uide Jo. an. in addi. spec. ti. de rescrip. presen. §. fi. v̄. item q̄ obtentuz.

¶ Quid si duo sunt electi ad imperiuz in discordia. glo. notabilis. in. d. clemē. romani. dicit utrūq; administrare ⁊ regere pōt quoscz alterius electio fuerit cō firmata per papam uel reprobata.

¶ Vacāte imperio iurisdictio deuoluitur ad papam no. Inno. in. c. licet. de foro cōpe. uide in. c. nouit. de iudi. Bal. in. i. consti. C.

¶ Quō imperiū possit esse iustum cum habuerit ortum a uiolentia. uide Inno. in. c. super biis de uoto. Bal. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure.

¶ An impator habet aliquā iurisdictionē i terris ecclesie. uide Bar. in extrauag. ad reprimēdā. sup v̄. totius orbis. facit idē quod no. in. l. i. ff. de requi. re. et ibi Bar. hodie expeditū ē q̄ nō. in cle. romani. de iureiur. facit. c. fundamenta. de elec. li. vi. et in extrauagan. Bonifa. que incipit unam sanctam.

¶ Quot fuerūt impia. uide Bal. in extraua. ad reprimendā. i v̄. totius orbis. Adde qō pulchre scribit dominus Ja. ō aluarot. i lec. sua noua. x. coll. q̄s di. dux co. c. i

¶ De mero ⁊ mixto impio quotuplex sit utrūq; nota. in. l. i. ⁊. l. impiū. ff. de iurisdic. om. iudi. Bart. in l. iiii. §. interdum. ff. de dam. infec. Bal. i qōe p eū disputata q̄ incipit cōpulsus quidā. ubi multa de mero ⁊ mixto impio. uide qō no. i. c. qō sedē. de offi. or.

¶ Impator nō est ꝓpetuus sed eius officiuz. sic bar. in. l. primicerium. C. de fabricen. li. xi.

¶ Imperatores quandoq; dicuntur pontifices. x. di stincti. de capitulis. ubi de hoc no.

¶ Imperator nō habet supiorē in tempalibus. doc. in. c. nouit. de iudi. Bal. in prima consti. ff. glo. xcvi. di. cū ad ueruz. ⁊. c. si imperator. hodie uidetur q̄ papa etiam in tpalibus presit impatori. ut in prealle. ex trauagan. unā sanctam. de quo etiaz uide beatū ber. in libro de consideratione ad papā Eugeniū.

¶ An alii reges sūt coronandi ab impatore. glo. vii. q. i. in apibus. glo. de elec. uenerabilē. que uidetur dicere q̄ non. dic q̄ rex Frācie coronat̄ ab archiepo remanen. rex anglie ab archiepo cantuarien.

¶ An imperator grecorum sit uerus imperator. gl. vii. q. i. in apibus. glo. de elec. uenerabilem. que uidetur dicere q̄ non. alibi uidetur dicere q̄ sic. ut no. lxiii distincti. c. in sinodo. quod no.

¶ An impator ante coronationem suam recipiat aliquē sacrū ordinē. no. bal. sup rubrica. uel in prohemio C. lxiii. di. ualentinianus. in glo. fi. doc. de elec. uenerabilem. Jo. an. in. c. ii. de ꝓben. li. vi. ubi dicit q̄ ex unctione nullum recipit ordinē. faciūt nō. de sacra unc ti. c. i. specu. ti. de lega. §. nūc ostendendū. v̄. xxxix. ubi tener q̄ non. doc. idem in clemē. romani. uide nota. in. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi.

¶ A quo processit imperiū. uide bal. in. l. i. C. ō sūtri. bar. in. l. i. ff. de requir. reis. Albri. late in. l. bene a zenone. C. de quadri. pscrip. hodie uidetur expeditum. i dicta extrauagā. unā sanctā. De hoc uide per bar. in extrauagā. ad reprimendā. in ꝑn. ubi uidet uelle q̄ impium processit a deo. uide p Ja. de aluarot. in lec. sua noua. x. coll. quis di. dux co. uel mar. in prin. ⁊ per eundem de pa. iura. fir. in princi. doc. in. c. cām el. ii. qui fi. sint le. x. di. qm̄.

¶ An imperator sit uniuersalis dñs totiꝰ orbis. no. in. l. deprecario. ff. ad. l. rodi. de iac. plene in. d. l. bñ a zenone. bal. in preal. l. i. C. de sū. tri. glosa. xxiii. q. viii. conuenior.

¶ An omnes reges de iure subsunt imperio. glo. dicit q̄ sic. vii. q. i. in apibus. gl. lxiii. di. adrianus. que dicit regē francie. ⁊ hispanie subesse impatori. ⁊ similiter totū orbez. de rege francie. no. doc. in cle. romani in prin. de iureiur. ⁊ ibi do. car. flo. in. vii. alle. in. x. oppo. Ego allego pro dño impatore glo. notabilē in cle. pastoralis. in v̄. ⁊ illud. de re iudi. que dicit q̄ impator fundat intentionē suā in toto orbe de iure communi quā alias allegaui coram impatore Sigismundo q̄ coronatꝰ fuit rome per sancte memorie do. Eugeniū papam quartū. quo ad regē francie q̄ nō subsit impatori. uidetur tex. i. c. p uenerabilē. qui fi. sint le.

UVA. BHSC. IyR_001

Adde quod infra dicã sub dictione rex.

¶ An imperator possit sine causa concedere pedagia no. de v. sig. c. super quibusdã. ff. de publi. l. uectigal. de censi. inouam⁹. xxiiii. q. iii. si ds rõipetas. Hosti. in sũ. de cẽsi. §. ex qbus. v. sed nũquid sine causa.

¶ An imperator possit concedere iurisdictionẽ ordinaria i loco Wenzel. i extrauag. si fratrẽ. Jo. xxii.

¶ Imperatores oli uocabant põtifices. x. dis. impiũ.

¶ Imperator nec dignitates ecclesiasticas nec pbẽdas põt dare. ut no. xvii. di. c. i. uide. x. di. imperiũ. et ibi Archidia. lxiii. di. adrianus. Adde Jo. an. in addi. ad spec. ti. de pben. circa finẽ. uide no. p Jo. an. in. c. ii. de preben. li. vi.

¶ An imperator sit maior episcopo uel archiepo. nota. lxiii. di. ualentinianus. tex. z quod ibi nota de maiori. z obe. c. solite.

¶ Unde habuit ortũ imperator. no. Archi. xi. q. iii. iulianus. in auten. ut ppo. no. imp. in prin. colla. vi. de uoto. q super his. per Inno. Adde q pulchre scribit dominus Jaco. de aluaro. in lec. sua. ix. x. colla. quis di. dux comes uel marchi. c. i.

¶ An imperator possit concedere exẽptões uel alia p uilegia ecclesiis. uide. lxiii. di. in sinodo. Hosti. de restitu. in integr. auditis.

¶ Imperator simpliciter rescribens de plenitudine ptatis non uidetur tollere legem nisi expresse dicat. casus est in cle. pastoralibus. de re iudi.

¶ Imperator posset a papa deponi fm glo. x. colla. de inuesti. inter do. z uasal. Guil. de cu. i. l. nã senat⁹ ff. de legi. bal. in. l. fi. C. de legi. Adde quod no. bal. in. l. non ambigitur. ff. de legi. doc. in. c. translato. de consti. facit quod no. moderni. de iudi. nouit. in pnc. hodie solus papa deponit imperatorẽ. ut in. c. ad aplã ce. de re iudi. li. vi. Adde quod no. spe. ti. de lega. §. nũc ostendendũ. v. xx. z qõ no. gl. xl. di. si papa. xv. q iii. alias. spe. ti. de accusa. v. itẽ papa.

¶ Imperator cognoscens de aliqua cã non tenet seruare ordinẽ iudiciariũ. dictũ ẽ Inn. in. c. in cãis. õ re iudi. uide Bal. in. l. fi. C. de legi.

¶ Imperator iuris presumptione psumitur habere omnia iura in pectore. glo. xxiii. di. preterea. bal. in. l ii. C. si contra ius uel uti. pub. z in. l. omniũ. C. õ testamen. facit. c. i. de consti. li. vi.

¶ Imperator est filius ecclesie non dñs. xxiii. q. viii. conuenior. facit quod habetur in cle. romani. de iure iuran. xcvi. di. si imperator.

¶ De imperatorib⁹ uocatis hoc noie Frederic⁹ quot z quãdo fuerũt z qualiter aduersati sũt ecclesie. uide pulchre per do. Ja. de alua. in. c. i. de pace te. z eius uiola. ubi ponit de Frederico. ii. z. iii. nos aũt his diebus uidimus. iiii. de domo austrie coronatũ. p. S. d. n. d. papam Nicolaũ quintũ.

¶ An imperator possit sibi eligere cõfessorẽ z an debeat confiteri. uide Hosti. in sũ. de peniten. et remissio. §. cui confitendum. ver. imperator. uide in. c. sane. de offici. deleg. in glosa.

¶ An imperator possit per episcopũ excõicari. dic q sic. no. doc. de iudi. nouit. Inno. z doc. de offi. or. c. i faciunt no. de maio. z obe. omnes. glo. de rapto. c. i. tex. xcvi. di. duo. adde glo. xi. q. iii. si aũt. et idẽ. xxiii q. iii. ab imperatoribus. ubi glo. dicit notabiliter q imperator possit excõicari ab ecclesia si nõ vult eã defendere. z sic nedũ a papa sed etiã ab epo.

¶ An imperator possit se intromittere de electione pape. dic q non. licet aliqñ fuerit contrariũ concessum z ad tempus et ex causa. lxiii. di. adrianus. quod postea fuit reuocatũ. ea. di. §. uerũ. z. §. ex his. de quo Inno. in. c. q sicut de elec. z licet Otto primus rex theotonicorũ cum clero z populo romano deposuerit papam Johannẽ. xii. papatu fuit de facto neq trahẽ dum ad consequẽtiã. quia non exemplis z c. C. d sẽ. z interlo. om. iudi. l. nemo. xx. di. de quibus. uel illud fuit de sententia Leonis pape. lxiii. di. in sinodo. uel dic q dictus Jo. fuit postea restitutus.

¶ Tres imperatores glorioſi fuerũt qui bonorauerũt ecclesiam. primus Constantinus de quo. xcvi. di. cõstantinus. secundus Justinianus. de cuius excellẽtia patet in epistola inter claras. que habetur in prin. C tertius fuit Karolus magnus. de quo. lxiii. di. adrianus. Tres alii mala morte perierũt. quia ecclesiã sũt persecuti. primus Julianus apostata. de quo. xi. q. iii iulianus. secũdus Otto. tertius Fredericus. de quo in. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi.

¶ Si imperator excedat in temporalibus possit corrigi per papam tanq̃ per superiorem. ita no. in. c. causam. qui filii. sint legiti.

¶ An imperator possit legitimare non legitimos. legiste habent multos titulos qui uidẽtur uelle q sic. q. mo. natu. effi. legiti. z qui. mo. natu. effi. sui. Hostiẽ. tenet contra. qui fi. sint legi. per uenerabilem. et in sũma eo. ti. §. qualiter. v. salua reuerentia. Ratio ẽ. qa de matrimonio imperator nihil põt disponere. õ materia uide plene per dñm Antho. z alios in. d. c. p uenerabilẽ. z cõit. doc. tenẽt õriũ. z ita seruat de facto.

¶ An imperator donans ecclesie terras aliquas cẽsetur aliquid penes se retinuisse ita ut ab epo dõatorio possit sup causam illarũ terrarũ ad eũ appellari. Jo. an. in addi. spe. ti. de iurisdi. om. iudi. §. i. v. ex pdcis z v. uidisti duas. ubi tenet q sic. allegat. c. romana. §. debet. de fo. compe. li. vi.

¶ An duo pñt esse ueri imperatores. glo. q non. vii. q i. in apibus. pluries tamen legitur duos eodẽ tempore apud romanos impasse. dic q imperator debet esse unus. ff. de ori. iur. l. ii. §. nouissime. Jo. mo. i extrauagã. bõi. viii. q icipit ãtiquor. uiõ arch. xxi. di. sẽ ãt

¶ Quis fuit primus imperator cristianus. tex. C. de na. li. i. diui. xi. q. i. sacerdotibus. i quibus uidet q fuerit Cõstantinus. cui etiã uidetur attestari beatus Ambrosius i quodã smone q icipit cõstãtino lx i ultimo pstituto q legit i festo iuẽtiõis sancte crucis.

¶ De translatione imperii a grecis in germanos z ex quibus causis z p quẽ z quo tẽpore facta fuerit. nota. glo. z doc. in. c. uenerabilem. de elec. z in cle. romani in prin. de iureiur. uide plene Uincentiũ in speculo historiali. li. xxiiii. c. lvi. Adde q glo. in. d. c. uenerabilẽ errauit de tẽpore. fuit. n. hec translatio facta. Anno dñi. vii. lvi. per Stephanũ papaz. ii. qui in psona Caroli magni transtulit impiũ a grecis in germanos. Coronatõ aũt dicti Caroli in imperatorẽ fuit facta postea p Leonem papam. iiii. Anno dñi. viii. ii. de quo niõ per do. Jaco. de aluaro. in lec. sua noua. x. colla. qs di. dux comes uel marchi. c. i.

¶ An impiũ transeat p successionem uel electionem uide p bal. plene. x. colla. de pace tenẽda. c. i. in v. cõcedimus. dic olim p successionẽ. hodie p electionem. de elec. venerabilẽ. z i. d. cle. romani. ubi uide.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An impator possit reuocare donationē ecclesie facta. no. glo. quō oportet epos. in p̄n. colla. i. ff. de legi. l. nō ambigitur. Hosti. i sūma de imu. eccle. § . iq̄ tū. Jo. an. i. d. cle. romāi. adō. lxiii. di. ego ludouic⁹.

¶ Non licet impatori reuocare quod concessit . i auten. de referen. coll. ii. ff. de cōsti. p̄n. l. i. ⁊. ii.

¶ An impator teneatur seruare pacta sua uł p̄decessoris sui puta cū aliqua cōmunitate uel dño seu singulari p̄sona. Ly. in. l. digna uox. C. de legi. Laudi. in d. cle. romani. faciūt q̄ hn̄tur i. c. i. de p̄bati.

¶ Que coram impatore fiunt habent plenam solēnitatem. ut. C. de testa. l. omnium. C. de diuer. offi. l. probatorias. lib. xii.

¶ Impator pōt ō sua causa cognoscere. sed lōge melius ⁊ honestius facit alii cōmittere. C. ō eden. l. procurator . ō iudi. cū uenissent. ō v. sig. ex pte. ubi Inn. xvi. q. v. p̄suetudo. ff. ō here. isti. l. ⁊ hoc tiberius.

¶ Impator ungitur oleo p papā in humeris. ut no. Hosti. ō puile. antiqua. ō sa. un. c. i. uide plene i cerimoniali curie romane. ubi ō coronatōe impatorū agitur. Adde Jo. an. ō elec. uenerabilē. sup v. inungim⁹ ubi dicit q̄ iungitur oleo p epm hic uidimus practicā tempe sancte memorie dñi Eugenii pape quarti. qui Rome coronauit dñm Sigismūdum. ⁊ in breui seruabitur in p̄sonaz dñi Frederici tertii. qui iam intrauit italiam p̄fecturus ad sanctissimū dñm nostrū Nicolaum papam quintū p̄ coronatione sua cuius mentem deus p̄ sua pietate disponat ad reuerentiam ⁊ obedientiam sancte matris ecclesie.

¶ Impator triplici corona coronatur . p̄ma ē ferrea quā recipit ab archiepo colonienſi aquisgrani. Secūda argentea quā recipit ab archiepo mediolanēsi i ecclesia sancti Ambrosii. Tertia ē aurea seu ō puro auro qua coronatur p papā p̄m dñm Hostiē. in ecclesia sancti Petri. ō quibus ⁊ quid significent uide plene glo. ⁊ scribentes i cle. romani. ō iureiur . dic meli⁹ et uerius ut scribit do. Jaco. ō aluarot. i. c . i. quis dicit dux co. uel marchi. qui dicit q̄ p̄ma corona argentea deinde ferrea. tertia aurea . ⁊ ita seruatur.

¶ Ad quos p̄tinet electio impatoris. hētur iu. c. uenerabilem. de elec. ⁊ i. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi

¶ De forma uero ⁊ loco electionis ⁊ quare olim p̄ successionē nūc aūt p̄ electiooem uadat impiū. uide Jo. an. in addi. spe. ti. de rescrip. p̄sen. § . fi. v. item q̄ impator. ⁊ per do. Jaco. de aluaro. in dicto. c. i. qs dicit dux comes uel marchio.

¶ Impator habet p̄iuilegiū a papa. ut in qualibet ecclesie almanie possit facere recipi unū in canonicum uide spe. ti. de p̄ben. circa fi. ⁊ quod ibi no. Jo. an. in addi. ⁊ ti. ne se. ua. § . pe. de p̄ben. is cui. super v. p̄ uide. li. vi. ⁊ eo. ti. ⁊ li. c. ii.

¶ Qui non vult subesse impio romano p̄dit ius succedendi. glo. i. dis. ius quiritum.

¶ Impator unam p̄uintiam diuidit in duas. ff. ō assesso. l. si eandem. x. di. c. i.

¶ An impator possit diminuere iura imperii . ⁊ an possit reuocare donationē factam ecclesie. uiō glo. in auten. quō opor. epos. in p̄n. coll. i. Hosti. in sū. de imu. eccle. § . inq̄tū. glo. in. d. cle. romani. lxiii. di. ego ludouicus. facit quod no. Inno. ⁊ Jo. an. de censi. cū venerabilis. Bar. ⁊ Bal. in p̄ohemio. C. ⁊ bar. in. l. i. ff. de requi. re. Albri. in. l. bene a zenone. C . ō quadri. p̄scrip. facit. c. intellecto. et quod ibi no. ō iureiu ran. Bar. in p̄ohemio. ff. uide no. in. c. per uenerabilem. qui fili. sint legiti.

¶ An impator possit rescribere contra ius diuinum naturale uel gentiū. no. Ly. C. de p̄ib. impa. offe. l. rescripta. in. ii. ⁊. iii. q. ⁊ ibi bal. spe . titu. de rescrip. p̄esen. § . fi. v. item q̄ est contra ius.

¶ An impator possit mihi auferre rem meā. no. in. l ii. § . si quis a p̄ncipe. ff. ne quid in loco pub. ⁊ in. l. fina. ff. de pigno. ac. uide Ly. in. d. l. rescripta. in. iiii. q. C. de p̄reci. impa. offe.

¶ An impator sit lex animata. no. in auten . de consul. § . fi. in gl. animata. colla. iiii. et in autē. de istru. cau. ⁊ uide in glo. i. colla. vi.

¶ Si impator statuit ut circa tale quid ñ ualeat ei⁹ rescriptum. potest tamen contra rescribere si dixit nō obstante tali. l. ut in auten. ut omnes obe. iudi. p̄ouī. § . finali. in glosa.

¶ Cū impator aliq̄d facit ō ius an dēat dicere ñ obstante tali. l. uel an sufficiat dicere ex certa scia. notat Bar. ff. de excusa. tuto. l. idē vulpianus. § . sunt ⁊ alii spe. t. ō rescrip. p̄sen. § . fi. v. ité q̄ ē cōtra ius.

¶ An ⁊ de quo possit imperator accusari. uide spe. ti. de accu. v. item papa.

¶ Quid sit merum impium ⁊ qui habeant illud nota. C. si contra ius uel uti. pub. l. i. uide bar. in. l. i. ⁊ in. l. iii. § . si intra. ff. de dam. infec.

¶ An merū impium possit p̄scribi. Ly. in. l. i. C. de emanci. libe. in prima questione. Bar. in. l. i. § . de nicq. ff. de aqua plu. arcē.

¶ An rectores ciuitatū habeant merū ⁊ mixtū impium. Bar. in. l. i. ff. de dam. infec. Inno. de capel. mona. dilectus. in glo. possessorium.

¶ Impator debet esse pius. ut in rubrica. ff. ⁊ . C.

¶ Disputare de eo quod facit imperator sacrilegiuz est. C. de cri. sacri. l. ii.

¶ Impatores de iure habent uniuersam iurisdictionem ab ascendente usq̄ ad descēdentē solem ⁊ utroq̄ latere. s. meridiei ⁊ septētrione. in auten. ut oēs obe. iudi. p̄ouin. § . ⁊ hoc considerantes. col. v. ⁊ in oibus insulis que usq̄ ad occeani recessus extendunt . in auten. ut eccle. ro. § . qō igit . adde qō no. bar. i extraua gan. ad rep̄mendam. in v̄bo totius orbis.

¶ Reges ⁊ ciuitates non recognoscentes superiorez possunt exercere iura imperii. ff. de iurisdic. om. iudi. l. est receptum.

¶ Impator non ē dñs rerū tēporalium . iō non pōt eas sine causa reprehendere. C. de naufra. l. i. li. xi. ui de Bar. qui dicit q̄ cā p̄sumitur. in. l. barbarius. ff. de offi. p̄to. facit. l. i. C. de offi. p̄efec. p̄eto. uiō bar. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iur. Idem plenius in. l. fi. C. si contra ius uel uti. pub.

¶ Imperator non pōt concedere p̄iuilegium alicui in causis agitandis coraz iudice ecclesiastico. ita dicit Inno. in. c. nuper. de testi.

¶ Est dare aliquam ciuitatem liberā ab impio. ff. ō iusti. ⁊ iur. l. omnes populi. ubi hoc tenet Ja. de are. qui allegat. l. nō dubito. ff. de capti.

¶ Si imperator est furiosus. Ja. de are. ⁊ Ray. de forli. in. l. nō ambigitur. ff. de legi. tenent q̄ populus romanus pōt sibi dare coadiutorē. Bal. ibi contra q̄ dicit q̄ hec potestas est pape. ut no. de elec. uenerabilem. ⁊ est hoc uerius per ea que habentur in. c. grādi. de sup. neg. p̄ela. lib. vi. Specu. titu. de lega. § . nūc

UVA. BHSC. IyR_001

ostendendum.ꝟ.xxix.

¶ Impator non ligat populos quos nō regit. ut.l. i. C.de sū.tri.ꝛ.l.mercatores. C.de ꝓmer.ꝛ mercali.x.ꝛ in.l.i.cū glo. C.de eunuch.in auten.de here.ꝛ fal.l.his oibus. Ly.in.d.l.i. C.de sū.tri.

¶ Imperatori nihil imponi potest dummodo sit catholicus.uide Bar.in.l.barbarius.ver.et iuxta .ff. de offici.prator.

¶ Potestas impialis est a deo mediate . imediate a lege.ut. C.de legi.l.digna uox.

¶ Impator habet duplex patrimoniū.unū.ſ. quod habet a deo rone dignitatis.ꝛ sic ē fiscus.ꝛ in hoc dicitur ꝓcurator fiscalis.Aliud quia Sigismūd⁹ uel Fredericus ꝛ hic appellatur cesar . ꝛ sic dicitur ꝓcurator cesaris.ut no. Ly.in.l.ꝓcurator. C .de eden.

¶ Contractus impialis hz uim legis. C.de dona.inter ui.ꝛ uxo.l.donationes. C.de bo.q̄.libe.l. cū mlta.ꝛ.ff.de publi.l.cesar.

¶ An imperator contrahendo cum subditis obligetur .Bal.in.l.principes.ff.de legi.tenet q̄ in obligatione naturali que habet effectū.

¶ Bestū ab imperatore ad eius ualiditatē nō indiget solēnitate iuris.ut. C.de do.inter uirum ꝛ uxo.l.donationes quas.

¶ Omnes non recognoscentes supiorē habent ptātem imperialem.Ly.in.d.l.donatione.Bar.in.l.q̄dam consulebant.ff.de re iudi.

¶ Populus hns iura impii posset ea que imperator.ut.l.fi.ff.ne quid in lo.pub.Bal.in.l.i.§.estas .ff. ne quid in lo.pub.Bar.i.l.quomin⁹.ff.de flum.

¶ Imperator leges transgredit dispensando.ff. ꝺ ritu nup.l.qui in ꝓuintia.§.diuus.iter remeatū exuli dando.ut.ff.de penis.l.relegati. Item indelegabilia delegando.ut.l.i.ff.qui ꝑ sua iurisdic. Item appellatione remouendo.ut.l.fi. C.de sen.ꝛ interlo. Itē ordine iudiciorū peruertēdo.ut.c.in causis.de re iudi. Item res alterius tollendo.ff.de na.resti. l. queris. Item de causa propria cognoscendo.ut.ff.de bis q̄ i resta.delen.l.proxime. Item inferiori se submittendo quo ad unā causam.ff.de iurisdi.om.iudi.l.est receptum. Item de plenitudine ptātis defectus supplēdo de re iudi.cle.pastoralis. Item tabelliones faciendo. no. Inno.de fide instru.cū.p.tabellio. Item comites palatinos cum sua potestate creando.ut no.glo.in.l. i. C.de tu.ꝛ cu.da.ab his.

¶ Impator Fredericus secūdus misit constitutões autenticorū ad collegiū doctorū Papiensium ut aptarent eas sub congruis titulis.ita dicit Odofre . in auten.cassa. C.de sa.sanc.eccle.ꝛ recitat do . Ja.de aluaro.x.colla.in pludiis feudorū.

¶ An imperator possit disuestire uasallū suū de feudo. doc.in.c.i.§.notandū qui feu.da .pos. adde q̄ no. bal.in.l.qui se patris. C.unde libe.

¶ Regnū italicū ꝛ theotonicū proprie ē imperatoris. x.colla.de pace .iura fir.c.fi.ꝛ de phi.feu.alie.p feōri.§.firmiter.doc.de pace te.in ꝓn.facit hic finit . l. deinde incipi.consue.regni.

¶ Imperator existens rome pōt facere.l.generalem urbi ꝛ orbi. Ita dicit bal.x.colla.cōsti.feu.lotha. impera.super rubrica.

¶ An electores imperii possint priuari potestate eligendi ꝛ an per papā . Jo.an.ꝛ doc.in.c. ad apostolice.de re iudi.li.vi.de elec.uenerabilem.

¶ An imperator possit renuntiare impio in manibus electorū.bal.q̄ ñ.in.l.barbarius.ff.de offi.ꝓto.quia sūt eius subditi ꝛ iferiores.ar.c.q̄.i dubiis.ꝺ renūc.

¶ Qualiter barones imperatoris faciant sibi homagium.uide per specu.titu.de feu.§.quoniam.versi.forma autem iuramenti.

¶ Imperator apponit clausulam non obstante in bis que sūt iuri contraria.quod nemo alius pōt.ff. de offi.pconsul.ꝛ le.l.nec quicq̄.§.fi. Itē uenia etatis cōcedit.l.i.ꝛ.ii. C.de bis q̄ ue.eta.impetra.

¶ Ubi iteruenit imperator in actu ibi ñ possit ꝓmitti dolus.bal.in.l.rescripta. C.de ꝓci.impe.offe.

¶ Impator pōt nobilitare quē vult ꝛ conferre bonore cui vult.ꝛ ei sic facienti est obtēpandū sub pēa.ut .l.sacrilegii.ꝛ qō ibi no. C.ꝺ diuer.ꝓscrip.ꝛ ibi bal.

¶ Imperium semper est ꝛ non mozitur dignitas.in auten.quō opor.epos.§.licentiam.

¶ Castigatio leuiū criminū et capere aliquem ut remittatur ad supiorē non uidetur meri imperii.in autē ti.de defen.ciui.§.ꝓcepta.ꝛ.§.audiēt.colla.iii.

¶ Finis imperii est querere salutem subditorū.ff.de offi.prefec.uigilū.l.iii.

¶ An flagellatio uel fustigatio sit meri impii. tex.facit q̄ non.in.l.fi.ff.de of.pfec.uigilū.bal.ibi tenet ꝺ.

¶ Imperiū est habere gladii ptātem ꝛ cohertionem ff.de of.pconsu.l.solent.tex.ꝛ glo.eo.ti.l.si in aliam ꝛ.l.nec quicq̄.§.ubi decretū.e.t.ubi gl.ꝛ cal.

¶ Legatus proconsulis non habet impiū ꝓconsulis l.i.ꝛ.ii.ꝛ.l.si qd.ff.de of.ꝓconsu.

¶ Omnis regens prouintiam habet merum et mixtum imperium.ff.de offi.presi.l.preses.ꝛ.l. illicitas §.qui uniuersas.

¶ Prebere auctoritatem manumissioni ē meri iperii iō nō delegatur.l.mandata.ff.de offi.eius cui mā.ē iurisdic.uide no.in.l.i.ff.de of.consu.

¶ Potestas aiaduertendi in facinorosos est meri imperii ea aūt que non concernūt psonā sed bona ꝛ expediūtur cū cause cognitione sunt mixti imperii.ut no. bar.ꝛ doc.in.d.l.impiū.ff.de iurisdic.om.iudi.

¶ Quō ciuitates uendicāt sibi hodie merū impium ex constitutione de pace constantie.uide Ja.bu.in.l. ii.§.i.ff.de iudi.ꝛ in.l.ꝛ quia.ff.de iurisdic.om.iu. Adde q̄ ciuitates italie a tēpore dicte pacis cōsecute sunt iura imperialia cudendi monetā ꝛ iponēdi uectigalia. Ita dicit Ja.bu.in.l.priuatorū. C.de iurisdi. om.iudi.bar.in.l.continuus.§.cū quis.ff.de ꝟ.ob. dicit q̄ pplus liber extēdit man⁹ ad reseruata ipatori

¶ Nobilis hns castrū ꝛ nō recognoscēs supiorē non per hoc habet iura imperii. Ly.in.l.ea. lege . C. de condi.ob causam.

¶ Imperare est actus rationis ꝛ nō cōuenit brutis. s.Tho.i.ii.q.xvii.arti.i.ꝛ.ii.ꝛ i.q.de quolibet. q. viii.articulo.xii.

¶ Imperare est actus uoluntatis.ubi supra ar. v. ē appetitus sensitiui.i.ii.q. xvii.articu.vii.et act⁹ mē brorum.ibidem.arti.ix.

¶ Imperari non potest actus virtutis negatiue. ubi supra.articulo.viii.

Imperatiuus. Quare verba imperatiui modi non habent primam personam.no.glo.in.l.pe.ff.de arbi.

Imperfectus. Duo iperfecta non faciunt unum perfectū.xxiii.dist.

UVA. BHSC. IyR_001

quozundam.ff.de excuſa.tuto.l.ii.§.fi.ꝛ.l.ſpadonē §.qui iura multa.xv.q.iii.ꝓſcriptione.vii.q.i. nihil Adde quod no.bar.in.l.admonendi.ff.de iureiurā. ubi tenet ꝙ due iperfecte ſeu ſemiplene ꝓbatiões fa ciunt unam perfectam ſeu plenam.

Imperitia. Imperitus. Imperitia annumera tur culpe.ff.de offi.ꝓeſi.l.illicitas.§.ſicuti.ꝛ.ff. ad l.acquil.l.qua actione.§.fi.ff.de re.iuris.l. iperitia adde no.ff.de acti.ꝛ ob.l.ex maleficiis.in gl. damna ꝛ ibi Bart.no.in auten.de iudi.in princi. in glo. qui ex ſe colla.vi.

¶ Imputari debet ei qui imperitū eligit.ff. ỏ iſtito. l.ſed ꝛ ſi quis.§.fina.ff.de edili.edic.l.ꝙ ſi nolit.§. ſi mancipium.

¶ An impitia excuſet.no.ff.de iuriſdic.om.iudi. l. ſi quis.id in glo.impitiam.

¶ Imperitia ꝓtinet ad ius.ut.ff.de iuriſdic.om. iu di.l.ſi per erroꝛē.in glo.fi.circa mediū.adde ꝙ qñq; ſumitur ꝓ ignozantia facti.Bar.in.d.l.ſi per erroꝛē uide.ff.de aq̄ plu.ar.l.labeo.ꝛ in.l.ſe.

¶ An imperitia aſſeſſozū noceat magiſtratibus. no. ff.ꝙ quiſq; iuris.l.ii.

¶ Eligens imperitū eſt in culpa.no.ff.de rei uen. l. utiq;.in glo.fi.C.de manci.ꝛ colo.l.i.in glo.uſurpā tes.ꝛ ibi Bar.li.xi.facit.l.cū plures.§.locatoꝛ hoꝛ rei.ꝛ quod ibi no.ff.loca.

¶ Imperitia differt a ruſticitate.uide in.l.i.§.ꝛ ut plenius.C.de rei ux.ac.ff.de iuriſdic.om.iudi.l. ſi quis id.ff.ꝙ ſatiſda.cog.l.de die.§.miozi.ubi gloſa.

¶ Imperitus etiam dicitur circa artem uel ea q̄ fac ti ſunt.ff.ſi menſoꝛ.fal.mo.di.l. i.

Imperpetuum. Hec dictio expõitur.id eſt q̃diu uiuet.ff.ꝓo ſo cio.l.i.ꝛ.ff.de ꝓcura.l.imꝑpetuū.

Imperſonalitas. An iperſonalitas uiti et obligationem.uide bar.in auten.ſi quādo.C.de conſti.pecu.ꝛ ibi Ly. ꝛ bal.ꝛ bar.in.l.ſi.§.fi.ff.ſi certū peta.ꝛ.l.ſtipulatõ iſta.§.ſi quis ita.ff.de v̇.ob.ꝛ.l.illa ſtipulatio.§.euz qui.eo.ti.bonus tex.in.l.contra iura.§.ſi filius.ꝛ.l tale pactum.ff.de pactis.

¶ Imperſonalitas in ultimis uolũtatibus nõ uiciat quia tacite refertur ad heredem vniuerſalē. caſus eſt unicus.ff.de le.i.l.ſi ſeruus.§.qui margaritā. ꝛ idē in cõtractibus.uide Ly.in autē.ſi qñ.C.de conſti. pecu.ubi dicit ꝙ ſi in iſtrumēto dicitur ꝙ talis fideiuſ ſit ꝓ tali nec continetur qui fuit ſtipulatoꝛ. iſta imꝑſo nalitas ex parte ſtipulatoꝛis non uiciat. unde in iudi cio is ad cuius officiū pertinet preſumitur ſtipulatus ꝓ eo cuius intereſt ſm eū ꝓ hoc.ff.de iius uocā. l.cū ꝓ quo.Bal.in.d.auten.ſi quando.

Impetigo. Impetigo ſignificat auaritiam q̃ quis inſtatur in mēte que ſi i ꝓa uis non compeſcitur ſine menſura dilatatur.xlix.diſ. §.hinc etenim impetiginem.

Impetere. Hoc uerbū idē eſt quod accuſare uel denũciare.de accu.nulli.

Impetus. Hoc uerbū.no.C.de his qui ad ec.conſu.l.denuntiamus.et.l. ii. C.de reuocanda donat.

Impetratio. Impetratū falſis ꝓecibus ca ret uigoꝛe.xxv.q.ii.reſcripta ꝛ.c.uniuerſa.que duo ſũt leges. C.de diuer.reſcrip. plene in.c.ſuper litteris.de reſcrip.

¶ Mendax impetratoꝛ carere debet impetratis. ut dictis iuribus.ꝛ.xxv.q.ii.c.ꝛ ſi legibus.que eſt. C ſi contra ius uel uti.pu.l.ꝛ ſi legibus.

¶ Impetratio non ualet ubi eſt certus numerus ca nonicoꝛū.niſi de illo fiat expreſſa mentio i lĩis.no.ab ba.i.c.dilci.de ꝓben.uide i.c.cõſtitutus. de reſcrip.

¶ Impetrans iuſ iniquū debet uti eo iure niſi forſan uertatur in ꝓiudiciū rei publice dicit bal. in. l.quod fauoꝛe. C.de legi.quod no.qz limitat totum titulus ꝙ quiſq; iuris.

¶ Ad inſtantiam ipetrantis põt peti remotõ iudicū impetratoꝛū ſi dicantur poſſe eē ſuſpecti aduerſario. de offi.deleg.iſinuāte.ꝛ qõ ibi no.ꝛ.c.conſuluit.

¶ Prelatus de cauſa eccleſie ſue nõ põt impetrare iudicē ſibi conſanguineū.de offi.dele.c.inſinuāte.

¶ Impetrans beneficiū uacans in curia debet expꝛi mere ꝙ ibi uacauerit.no.de ꝓſcrip.ſi ꝓponente.

¶ Impetrans ſecũdū reſcriptū debet facere mentio nem de ꝓceſſu habito coꝛā iudicibus ꝑmis ꝛ an ſuffi ciat mentio generalis uel fieri debeat de ꝑncipalibus articulis ꝛ exceptionibus ꝛ de quibus ꝛ coꝛā quibuſ ꝛ inter quos uertitur queſtio.uide de reſcrip. cū dile cta.de ꝓcurato.in noſtra.de re iudi. cū olim.et.c. inter monaſterium.

¶ Impetrans beneficiū habet neceſſe facere mentio nem de diſpenſatione cū ea facta.de elec.cū uintoniē. de fili.preſbi.c.ii.li.vi.

¶ Impetrans ſibi ꝓuideri de beneficio non obſtãte ꝙ aliud habeat non ꝓ hoc poterit utrũq; retinere ſi ſe nõ cõpatiunt.de preben.nõ põt.§.fi.li.vi.ꝛ in cle.i. eo.ti.in glo.ſuper v̇.retinere.

¶ Impetrãti ſibi ꝓuideri de bñficio ſpectante ad ali cuius collationē non poterit ꝓuideri de ſpectante ad pñtatõez.no.ỏ ꝑbē.mãdato.li.vi.ꝛ ibi in glo.ii.

¶ Quibus modis ſecundus impetrans preferat. ꝑ mo uide de ꝑben.quia ſepe.in glo.fi.li.vi.

Implicitum. Implicitum habetur ꝓ expꝛſ ſo.ff.ſi ex noxa.cā aga.l. fin. ar.cõtra.ff.de v̇.ob.inter ſtipulantē.§.fi.

Importunitas. Propter ipoꝛtunitatem aliqua concedũtur q̃ alꝛs non concederentur.C.de peti.bo.ſubla.l.i.li.x.ỏ re ſcrip.ſi qñ.ꝛ quod ibi no.de peni.di.i. importuna.ỏ preben.tue.viii.q.i.audacter.in glo.ii.uide no.in.c. cū in iuuẽtute.de pur.cano.

¶ Bans elemoſinā pauperi ut repellat a ſe importu nitatem parum meretur. de quo dixi ſupꝛa ſub dicti one elemoſina.

¶ Iuſta opoꝛtune ipoꝛtune argue obſecra increpa. ſecũdo ad Thimotheum ultimo.

¶ Que per importunitatem conceduntur uidẽtur fieri inuito dante.viii.q.i.audacter.

Impoſſibilitas. Impoſſibile.

¶ An ꝛ quando ipoſſibilitas nature uel facti uitiet diſpoſitõnem tam in ultimis uolũtatibus q̃ in cõtra ctibus uel uicietur.plene uide Bar.in.l.i.ff. de con di.inſti.uide no.in.c.fi.de condi.appo.

¶ An ꝛ quando conditio ipoſſibilis uitiet uel uitiet uide in.d.l.i.ꝛ in.d.c.fin.et.ff.de acti.ꝛ obli.l. non ſolum.dy.in regula nemo põt.li.vi.xxxii.q.ii.ſolet.

UVA. BHSC. IyR_001

dixi ꝫ ſub dictione conditio.

¶ Id quod per ſolū ꝑncipem ⁊ non per aliū fieri ꝑt cenſetur ipoſſibile.no.glo.in.l.continuus.§.cū quis ff.de v̄.ob.facit quod no.glo.de reſcrip.gratia.li.vi faciūt no.per By.in regula ſemel deo.li.vi.bo.tex.i l.apud iulianū.§.fi.ff.de leg.i.⁊ quod ibi no.Bart. et Innocen.⁊ poſt eum dominus car.flo.in.c.ſuper eo.de condi.appo.

¶ Illud quod ſolūmodo ꝑt fieri p beneficiuꝫ extra ordinariū cenſetur ipoſſibile.dictū eſt Inno.in.c.paſtoralis.in ꝑn.de cā poſ.⁊ ꝓpie.

¶ Illud quod nō ꝑt fieri niſi p miraculū cenſet im poſſibile.tex.⁊ ibi doc.in.c.fraternitatis.ō frigi.

¶ Impoſſibile qñq; exponitur ꝓ difficili.ff.loca.l cū in plures.§.ueſtimēta.ff.de mino.l.ſi ex cā.in fi. de hoc etiā no.lxi.di.cathenenſis.

¶ An ⁊ quando impoſſibilitas comparendi uel iplē di excuſet ab excōicatione dixi ꝫ ſub dictōe excōicatō

¶ Illud cenſet ipoſſibile qō nō ꝑt comode fieri.ff. de ver.ſigni.l.nepos ꝓculo.

¶ Impoſſibiliū nulla eſt obligatio.ff.de v̄.ob.l.im poſſibilitas.⁊.l.inter ſtipulantem.§.ſacram.ff.de regu.iur.l.impoſſibilium.

¶ Impoſſibilitas iuris ⁊ facti equipantur.xxii.q.ii facit hō.no.reſcrip.ſciſcitatus.de pac.c.fi.ff.de condi.inſti.l.filius.de condi.appo.c.fi.ff.de v̄.obli.l.ſi ſtipuler.adde.ff.q̄ ſē.ſine appl.reſci.l.fi.i.gl.magna

¶ An modus impoſſibilis uitiet uł uitietur.uiō.C de cadu.tollen.l.i.§.ꝓ ſecundo.no.in.c.ſuper eo. ⁊.c.fi.de condi.appo.uide Bar.i.l.in quibus diebꝰ §.termilius.ff.de condi.⁊ demon.

¶ Triplex eſt impoſſibilitas coeundi ⁊ quid iuris ſi precedat matrimoniū uel ſequatur ⁊ quid in dubio ꝑ ſumat.uide.xxxiii.q.i.i ſūma.no.ō frigi.c.finitatis.

¶ Quot modis aliquid dicatur impoſſibile.no.iſti. de bere.inſti.§.ipoſſibilis.in glo.i.⁊ inſti.de inuti.ſti pu.§.ſi impoſſibilis.et ibi glo.

Impotens. Impotētia ſumit multis mōis ut no.i.c.ſciſcitaꝰ.ō reſcrip.

¶ Infra quantū tēpus debet mulier dicere uirū ipotentem.uide de frigi.c.i.de ꝓba.,ꝓpoſuiſti.⁊.c.cāz de deſpon.impub.continebatur.

¶ Triplex eſt impotentia coeundi.de qua dixi ſupra ſub dictione impoſſibilitas.

¶ Quid iuris ſit de eo qui pꝰ matrimoniū factꝰ ſit ipotens.caſus.uide ō frigi.ex lēis.xxxii.q.vii.bi qui

Improbare. Qui non improbat probat.ff de fur.aduer.nau.cau.ſta.l.i §.fi.ff.ad macedo.l.ſi filius.

Improbus. Improbꝰ ē q̄ ignorat qō ſoluidz.ff.ō reg.iur.l.non pōt.

Impromptu. Qui habet iura ſna ipróptu audit q̄ alias ñ audiret.ff.ō iudi.l.ſi de ui.ff.ō ritu nup.l.ſi qs tutor.§.q̄d ergo.

Impropꝛietas. Impropꝛia.

¶ Impropꝛia locutio uitanda eſt.ff.de aur.⁊ argē. lega.l.plaucius.ff.de exercito.l.i.§.in re dubia.⁊.ff de lega.iii.l.non aliter.⁊ quod ibi no.

¶ Una dictio ſemel poſita ſumitur ꝓpꝛie ⁊ impro pꝛie.ff.de offi.proconſul.l.ii.C.quando ciui.act.p. cri.l.i.et de iudi.c.i.

¶ Impropꝛietates quandoq; ſūt excuſande nō autē allegando aut in exemplū trahendo.de v̄.ſig.c.prete rea.in glo.Jo.an.in.c.is cui.de preben.li.vi.i nouella.uide in.c.ſi delegatus.ō of.dele.lib.vi.

Imprudentia. De imprudentia.uide.ff. de neg.geſt.l.nam ſeruus. §.fi.de actio.⁊ obli.ex maleficiis.§.i.de uari.et ex traor.cog.l.finali.

¶ Imprudentia uel iprouidentia pertinet ad negligē tiā.s.Tho.ſcda ſcde.q.liii.ar.ii.

¶ Imprudentia eſt peccatū ſpirituale.in pal.q.liii. ar.i.⁊.ii.⁊ continet ꝑcipitatōem.Idē ar.iii.

¶ Que ⁊ quot ſunt ſpecies imprudentie.ubi ſupra. ar.i.et.ii.et continet inconſiderationem.in prealleg. q.liii.articu.iiii.

¶ Diſplicet imprudens unde placere ſtudet.Jo.an. de corp.uicia ſignificauit.de cele.miſ.de homine.

¶ Quādo imprudentia excuſet a pena.uide.ff.de regu.iur.l.fere i oībus.ubi no.

¶ De imprudentia iuris uel facti.tex.et gloſa.ff.de conditio.indebi.l.cum is.§.i.et.ff.pro ſocio.l.cum duobus.§.damna.

Impubes. Quis dicatur ipubes.no.glo.in l.i.C.de his qui ue.eta.impe. tex.et glo.in.c.impuberes.de deſpon.impu.⁊ in.c.i eo.ti.li.vi.Adde no.in.c.omnis.de peni.et remiſ.in glo.de teſta.ſi pater.li.vi.de elec.ex eo.e.li.ubi uide a quibus actibus repellatur.de quo i.l.ii.ff.ō reg.iuris.tex.⁊ qō ibi no.i.l.ii.§.ipubereſ.ff.de iure imu.

¶ An ⁊ quādo ipubes uel pupillus obliget ex iuramento.no.in auten.ſacramenta puberū.C.ſi aduer. uen.⁊ in.l.iuſiurandū.§.pupillo.⁊ in.l.qui iuraſſe. ff.de iureiur.tex.⁊ quod ibi no.in.c.i.de delic.pue. uide in.c.paruuli.xxii.q.v.et.c.ſe.

¶ Impubes ꝑt eſſe miles.ff.de excuſa.tuto.l.ſed ⁊ milites.§.qui aūt.C.de teſta.mili.l.fi.

¶ Impuberes carent iudicio iō que faciunt ſibi non imputant.no.in cle.ſi furioſus.de homici.

¶ Impuberes ab oīb; officiis abſtinere debēt.i.l.cū ꝓpor.§.nō aūt.ff.de iudi.l.ii.ff.de reg.iuris.

¶ Impuberibus dignitas conferri nō debet.ff.ō iure imu.l.ii.§.ipuberes.i.q.i.pueri.et.c.eſtote.no.i c.ii.de eta.et qualita.

¶ An impuberes poſſunt uocari in ius.no.ff.ō in ius uocan.l.neq; impuberes.ad materiam uide quod dicam late infra ſub dictione pupillus.

Impudicus. Impudicuſ oculus impudici cordis eſt nuntius.xxxii.q.v non ſolo.no.glo.de elec.q̄uis.li.vi.

¶ Uolēs ipudice puerū ſeu mulierē tēptare ſimilit ⁊ ꝓſentiens capite punitur.de pe.di.i.q̄ puero.

¶ Impudicitia eſt ſpēs luxurie.s.Tho.ſecūda ſcde q.cxxxiiii.ar.i.et.ii.

¶ Quot ſūt ſpēs ipudicitie.uiō ſcda ſcde.q.liii.ar.ii

Impugnare. Non debet quis conſequi commodum ex eo q̄ uiſus eſt impugnare.ff.de inoffi.teſta.l.papinianus.§.meminiſſe.⁊ in regula ex eo.li.vi.ubi uide By.

¶ Quod quis ſemel approbauit nō debet ipugnare ff.ō ioffi.teſta.l.papinianus.§.ſi conditōe.de eta.⁊ quali.accepimus.facit quod no.Inno.⁊ Hoſtien.de excep.cū eccleſiaſtice.xxiii.q.iii.quiſquis.uide in.l. non abſurdum.ff.de ope.lib.

¶ Impugnatio ueritatis agnite eſt peccatū ⁊ ē ſpēs

UVA. BHSC. IyR_001

pcti i ſpũm ſanctũ. s. Tho. ſcõa ſcõe. q. xiiii. ar. ii.
¶ Impugnatur peccatum dupliciter. Idem ſecũda ſecunde. q. xxxv. ar. i.

Imputari Quod non ſtat p me mihi nõ debet iputari. ff. õ uſuris. l. pecunie fenebzis. xliii. di. ephesis. xlii. di. c. fina. i. q. vi. anteri ozũ. §. ad hoc. ⁊ de eo qui mit. in poſ. c. ii. ⁊ quod ibi no. adde no. in. l. cã quidã. §. ſi pupillo. ff. de uſuris. in gloſa. patuit.
¶ Id quod quiſ ſua culpa patitur debet ſibi iputari ff. de ſepa. l. i. §. queſitũ. ⁊. l. ſi mulier. in ꝓncipio. ff. quod metus cauſa.
¶ Non debet alicui imputari ſi nõ facit quod facere non põt etiam ſi uellet. ff. de neg. geſto. l. ſi pupilli. §. uideamus. ff. de arbi. l. debitoz. ⁊ de dolo et contũa. c. i. li. vi. ⁊ regula imputari. e. li.
¶ Id quod ꝓter uolũtatem noſtram cõtingit non ẽ nobis imputandũ. xxiii. q. v. de occidẽdis.

In Hec dictio qñq; ponitur ꝓ cũ. ff. de admi. tuto. l. tutozibus. §. de beredibus. in auten. de man. ꝓnc. §. fina. interdũ ponitur ꝓ non. ff. ſo. matr. l. ſi filio. in aut. quõ opoz. eꝓſ. §. ſi uero. ff. de dam. i fec. l. ii. de conſe. c. iii. i. q. iii. ſi qs obiecerit.
¶ In ponitur ꝓ intra. ff. de condi. ⁊ demon. l. ſi i annos. ff. de flu. l. i. §. in flumine. ff. de ſuc. edic. l. cũ antea. in fi. C. de cõi. ſeruo ma. l. i. §. ſin aũt. Item in ideſt ſemp. ut. ff. ad uellei. l. ſi decipiendi. in ꝓnc. inſti. de noxa. in fi. Item in. i. ꝓo. ff. de condi. fur. l. in re. Item in. i. neqs. ff. de ꝓca. l. cũ ꝓcario.
¶ In habet uim alternatiue ⁊ ponitur ꝓ uel. quod ẽ ualde mirabile. ff. de ſolu. l. ſi quis ſtipulatus. ſecũdũ unum intellectum.
¶ In cõpoſitũ interdũ ꝓuat interdũ auget. ꝓuat. ut ff. de leg. iii. l. ex iperfecto. auget. ut. ff. de libe. et poſtu. l. gallus. §. ille caſus. ff. de aqua plu. arc. l. i. §. i ſũma. et. l. i. ff. depo. in cle. paſtozalis. de re iudi. i v. inuigilare. i. ualde vigilare.
¶ In aliqñ ponitur ꝓ ex. l. i. in glo. i. ff. de excuſ. tuto. et ibi dy. ⁊. l. ſi pẽoni. §. impatoz. ff. ad trebel.
¶ De iſta dictione uide Jo. an. de conſue. ad noſtrã. ſup v. inſipientibus. de offi. lega. c. i. ſup v. iuigilat. ⁊ ibi remiſſi. de iurepa. a nobis. in fi. ⁊ ibi etiam remiſſiones. in cle. i. de ꝓben. in glo. Spe. ti. de diſpu. ⁊ alle. §. poſt hec. v. et bzeuiter ponitur. Archi. lx. di. ſi papa. adde no. C. de no. codi. cõpo. l. i. §. ita tamẽ. in glo. indefeſſo. bar. ⁊ bal. in. l. gallus. §. ille caſus. ff. de libe. ⁊ poſtu. Adde plene p do. flo. in. l. i. §. hoc aũt. ff. de bis que deie. uel effude.
¶ In ponitur ꝓ contra. ff. ad. l. iuli. maieſ. l. famoſi in fi. C. de epiſ. ⁊ cle. l. raptozes. Adde. c. de here. l. manicheos. C. de fi. inſtru. ⁊ iure aſte. fiſca. l. ii. li. x.
¶ Hec dictio includit. ff. de condi. ⁊ demõ. l. ſi i annos. ff. de uſur. l. i. §. i. ⁊. ii. q. vi. circa ꝓncipiũ. xl. di ſti. ſi papa. et ibi uide Archi.
¶ In ponitur ꝓ iuxta. ff. de iniuriis. l. ſi ſtatua. ⁊ ibi bar. no. ff. de ac. emp. l. fundi. §. itẽ qõ no. ꝓo teſtib9 ſm bar. in. d. l. ſi ſtatua.
¶ In iũctum cũ accuſatiuo loci ſignificat itrinſitatẽ. ff. de offi. ꝓconſul. l. aliqñ.
¶ In. i. ualde. ff. ſi ſerui. uen. l. loci corpus. §. ſi qs. ff. ꝓo ſocio. l. cũ duobus. §. dãna. ⁊. l. i. §. in ſũma. ff de aqua plu. ar. l. queſitũ. §. ſed ſi fundus. ff. de fun. inſtru. ⁊ in. d. l. gallus. q. ille caſus.
¶ In. i. intus. ff. de pac. l. itẽ quia.
¶ In aliquando ſtat negatiue. ff. de pact. l. iuriſgentiũ. §. adeo. ⁊ adde. ff. de legi. l. in ciuile. plus tñ quã doqs operatur qꝫ dictio non. ut. ff. de arbitr. l. item ſi unus. §. ꝓncipaliter.
¶ In accipiẽ ꝓo uſqs. tex. et glo. i. l. ſi pẽ. C. õ uſuf.
¶ Hec dictõ in iuncta cũ ablatiuo notat intrinſitatẽ ff. de no. ope. nũc. l. i. §. hoc aũt edictum. ff. de flum. l. i. §. in flumine.
¶ In ideſt ante. ff. de noui oper. nuntia. l. de pupillo §. nuntiatio.

Inanimatum Res inanimata punitur. ff qui. mo. uſufru. amit. l. ſi uſusfructus. õ elec. ubi piculũ. ⁊ õ pe. felicil. li. vi. i fi.

Inanis Inanis eſt actio quã inopia debitozis excludit. ut de ſolutio. c. odardus. in gloſa. et ibi concoz.
¶ Inanis gloria eſt peccatũ. s. Tho. ſecũda ſecunde q. cxxxii. ar. i. ⁊ in. q. de malo. q. ix. ar. i.
¶ Inanis gloria opponitur magnanimitati. in pal. q. cxxxii. ar. ii. ⁊ qꝫ eſt mortale peccatũ. Ibidẽ ar. iii. ibi etiã uide qꝫ põt eſſe ueniale peccatũ.
¶ Inanis gloria eſt uitiũ capitale. ubi s. ar. iiii. ⁊ habet filias. uide ar. v. ⁊ in. q. de malo. q. ix. ar. iii. eius filie ſunt contemptio ⁊ pſũptio. in pal. q. cxxxii. ar. v Itẽ inobedientia. q. cv. ar. i. Itẽ ipocriſim. q. cxi. ar ti. iii. Itẽ ptinatia. i pal. q. cxxxii. ar. v.

In bonis Que ſunt in bonis. dic ut no. ff. de v. ſig. l. bonozũ. §. in bonis. et ff. de colla. bono. l. cũ emãcipati. §. i. ⁊ uidẽ qõ ibi no.

In breui Non uidetur diuertiſſe aut receſſiſſe qui in bzeui reuertitur. ff. õ repu l. diuoztium. ff. de ritu nup. l. pleriqs. facit inſtitu. de re iudi. §. pauonum.

Incantatio Quid ſit incantatio ⁊ quis dicatur incãtatoz. habetur. xxvi. q. iii. igitur genus.
¶ Incantatozes ⁊ eozũ obſeruatozes puta aruſpices ⁊ arioli excõmunicantur. xxvi. q. v. c. auguriis. et. c. clerici. et ſequenti.
¶ Incantationibus uti nõ licet ſed tm̃ ſimbolo uel oratione dominica. xxvi. q. v. non liceat.
¶ Clericus incantatoz depõitur. xxvi. q. ii. nõ opoz tet. et. c. ſi quis epiſcopus.
¶ Incantatozes ſũt inimici xpi. xxvi. q. v. peruenit.
¶ Ad officium epiſcopi pertinet perſequi incantatozes. xxvi. q. v. con ra idolozum.
¶ Incantatozes ⁊ carecteres ⁊ ligature ipſoz non ſunt licite. xxvi. q. v. nec mirũ.
¶ Incantationes uel artes magice non pñt infirmiſ ꝓferre ſanitatẽ iz ſẽ laquei diabli. xxvi. q. vii. ãmoueãt

Incapax Qualiter puniatur rogatus de reſtituẽdo incapaci ⁊ tacite fidẽ accomodans. uide glo. in. l. i. C. de dela. li. x.
¶ Cui applicetur legatũ factũ in fraudẽ incapaci. ui de in. l. lutius. §. i. ff. deleg. i.
¶ Quando dicitur aliquid relictum incapaci. uide in. l. i. ff. de leg. ii.
¶ An incapax poſſit p ſtatutũ effici capax. uide bar. i. l. iii. ff. de teſta. ⁊ i. l. q̃ teſtamẽtũ. ff. de ꝓbati.

Incarnatio Fuit conueniens ⁊ poſſibilis. s. Tho. in. iii. ꝓte. q. i. ar. i. et in. iii. di. i. ar. i. ⁊. ii. ⁊ fuit neceſſaria ꝓpter repatõnẽ

UVA. BHSC. IyR_001

hominis.in pal.iii.pte.q.i.ar.ii.ꝛ in.iii.di.xx.ar.i. neqꝫ fuisset talis incarnatio si hō ñ peccasset.uide eun dem in.iii.pte.q.i.ar.iii.ꝛ i.iii.di.i.ar.iii.

¶ Incarnatio magis fuit ad remediū originalis pec cati q̄ actualis.idē in.iii.pte.q.i.ar.iiii.

¶ Incarnatio cōuenienti tempore facta est .idē i.iii pte.q.i.ar.v.ꝛ.vi.ꝛ in.iii.di.i.ar.iiii.

¶ Misteriū incarnationis didicerūt angeli p homies Idem in.ii.di.xi.ar.ix.

¶ Incarnationē nō meruerūt antiqui patres. Idez in.iii.pte.q.ii.ar.xi.et in.iii.di.iiii.ar.v.

Incaute ¶ Quod incaute factū est habetur ,p non facto.ff.de his qui in testamen. delentur.l.i.§.ceterū.ꝛ.§.deliberatio.

Incendium + Incendiarius.

¶ An ꝛ qñ incendium reputatur casus fortuit⁹.dic ut no.Bal.in.l.i. C.depos.

¶ Incendiarii sunt excōicati ꝛ morientes carere de bent ecclesiastica sepultura similiter eorū consultores xxiii.q.viii.pessimam.

¶ Incendiarius oībus suis bonis priuatus ppetuo carcere emancipari dz.xxiii.q.ul.si qs mēbrorū.

¶ Incendiarii ecclesiarū sunt excōicati maiori excōi catōne a qua absolui nō pōt nisi a papa de sen.excōi. ad eminentiam.ꝛ.c.tua.

¶ Incendiū non pōt fieri sine culpa.ut.l. si uendita ff.de peri.ꝛ como.rei uen.iō alleganti casū incumbit onus probandi non sua culpa cōtigisse.ut no .Bar.i l.si qs.ex argētariis.§.prox ait.ff.de eden.

¶ De incendiariis uide Ly.ꝛ Sali.in.l.data opa. C.q̄ accu.nō pos.Bar.i.l.iii.ff.de of.pfec.uigil.

¶ Qualiter ꝛ quis puniatur de incendio .no. ff .de penis.l.capitaliū.§.plerūqꝫ.Bar.in.l.i.ff.de offic. pfec.uigil.ubi uide ad cuius officiū ptinet . ut ignis tempore noctis bene custodiatur.

¶ Pena incendiarii.fm canones.habetur.xxiii.q. ulti.pessimā.de iniuri.si quis domū de rapto. in līis ff.de incen.rui.naufra.l.fi.et.l.qui edes.xii.q.ii .cū deuotissimā.in glo.de sen.excōi.c.tua.ꝛ.c.cōquesti. ff.ad.l.corne.de sicca.l.si quis dolo.Bal plene in.l. data opera. C.qui accu.non pos.ubi plene distiguit singulos casus ꝛ penas eorū.uide no. in.l. i.ff .ad.l. corne.de siccariis.

¶ An si ex domo uicini mei ueniat incendiū domui mee possim illam ,ppria auctoritate destruere uel ptē eius.Spe.ti.de acto.§.i.v.xiiii.si incēdiū.ubi dicit q̄ sic.Adde quod no.Jo.an.in addi.spe.ti. de imu. eccle.super rubrica.

¶ Incendiarius nō absoluitur nisi dāna resarciat et iuramentū prestiterit quod ulterius ignem non appo net.xxiii.q.ul.pessimam.de iniuri.si quis. de verbo. significatio.ex parte in fine.

¶ Ad materiam incendii uide Ange.in consilio suo cxcix.quod incipit in questione proposita.ꝛ ibi etiam uide quis teneatur ad extimationem domus uicini de structe propter incendium.

¶ De incendio cōmisso per seruum non tenetur do minus idē si p alios de familia.ut.l.si uēdita.ff.ō pi. ꝛ como.rei uen.In dubio tñ culpa patrisfamilias di citur ,pcessisse non familie.iō in dubio tenetur patfa. ut dicit Bal.in.d.l.si uendita..ad materiā.uide bar tho.in.l.iii.ff.de offi.prefec.uigi.facit.ff.nau.caup. sta.l.iii.§.ait pretor.ff.de exercito.l.i.§.magistrum et.ff.ad.l.acqui.l.si seruus seruū.§.proculus . facit l.ediles.circa pn.ff.de edili.edic.

Incertitudo.Inertum. ¶ Qualit quis pos set stipulari opas certas.bar.in.l.stipulationū. ff.de v.ob.ꝛ in.l.ita stipulatus.e.t.

¶ An cōtractus possit conferri in arbitriū incerte p sone.no.ff.de here.insti.l.illa institutio.

¶ An ꝛ quādo incertitudo habeat uitiare legatū uel aliam dispositionē etiam si sit incertitudo que ex futu ro euentu sit certificanda.bar.in.l.quedā.ff. de reb⁹ dubi.ꝛ quod no.spe.ti.de instru.edi.§. cōpendiose. v.ii.oppo.ꝛ ti.de loca.§.nūc aliqua.v.lix. no. in.l. priuilegia. C.de sacrosan.ec.in glo.pe.ꝛ ibi Ly.no. ff.solu.ma.l.i.in glo.semp.ꝛ ibi bar.

¶ In incertis nō certis locus est cōiecturis.ut.ff.de v.ob.l.continuus.§.cum ita.

¶ Licet a iure ciuili cōtractus incertus non ualeat ff.de v.obli.l.si stipulatus.ff.de iure do.l.cū post.§. gener.ff.de v.obli.l.inter stipulantē.§.i.secus de eq tate canonica fm quā eo ipso q̄ constat de obligatiōe cōpelluntur ptes declarare contractū incertū fm ar bitrium boni uiri.ita singulariter dixit.Archi.i.q.i. sunt nōnulli.ꝛ sic illa.l.cū post.§.gener.habet locum non solū in suo casu sed etiā in aliis contractibus . de equitate canonica qđ ē dictū ualde nōbile ꝛ menti te nendū fm doc.i.c.ex pte.de censi.

¶ Que dicatur incerta persona.Ly.ꝛ doc. in.l .id quod pauperibus. C.de episco.et cleri.gl.in.l.i. C. de sacrosanct.eccle.

¶ Incertum dicitur quod ignoratur.ff.de v.signif. l.subsignatum.l.fina.

¶ Plures casus in q̄bus certitudo uitiat . uide p specu.ti..de loca.§.nūc aliqua.v.lix. ꝛ quod no .de rescrip.ad hec.i gl.ii.de elec.c.ii.sup gl.magna.li.vi

¶ Incertū nō extimatur.ff.ad.l.acqui.l.quēadmo dū.§.item labeo.adde no.ff.de acti.empti.l.si iactū ꝛ.ff.de publi.l.cotem ferro.

¶ Quādoq̄ ,ppter incertitudinē omnia ualēt ꝛ oēs admittūtur.ff.si pars here.peta.l.i.§.fi.ꝛ.l.antiqui Ly.in.l.id quod paupibus. C.de epi.ꝛ cle. By.in regula i obscuris.li.vi.Archi.xi.q.ii.in summa.

¶ Ratione incertitudinis tenet iudicium. ō re iudi. abbate.libro sexto.

¶ Incertorū male ablatorū distributio dz fieri p epi scopū.de usur.cū tu.ꝛ dixi ō sub dictōe epus.

¶ Incertitudo in cā inducit incertitudinē in effectu de homi.ad audientiā.ꝛ.c.significasti.ꝛ.c.petitio.de postu.pla.c.i.li.vi.lxviii.di.cor epi.ō elec.c.ii.li.vi.

¶ Quod incertū ē pinde ē ac si nō esset. C.de testa. l.ii.ff.de of.pro.l.barbarius.

¶ Ad ea que sūt penitus icerta quis nō cogit̄ respō dere.spec.ti.de posi.§.vi.v.itē.

¶ Incerta psona non pōt heres instituī nec ei pōt le gari.specu.ti.de instru.edi.§.cōpendiose.v.ii. oppo no.uide que dixi ō sub dictione heres.

¶ An incertitudo uel indeterminatio quātitatis pō dere uel numeri uitiet dispositionem.glo.ꝛ ibi Bar. in.l.si ita.ff.ō v.ob.ꝛ in.l.quidā testamēto.ff .de le. ii.ff.de annu.lega.l.si cui.ꝛ.ff.de libera.leg. l.si cui. ꝛ in.l.cū post.§.gener.ff.de iur.do.

¶ An incertitudo uitiet constitutionē procuratoris

UVA. BHSC. IyR_001

uide.ff.de procura.l.dūmodo.

¶ Aliquos casus i quibus incertitudo nō uitiat di spositionē i ultia uolūtate.uide.l.si cui.ff.ō ānu. leg.

¶ Paria sunt aliquid non esse uel incertū esse duran te dubio ⁊ pro tempore quo dubiū durauit.ff.de offi. pto.l.barbari⁹. C.ō testa.l.i.istit.ō testa.§.cū aliqs

¶ An incerta ⁊ dubia inducentur ꝑm ueritatē an se cūdū opionē.uide in dicta.l.barbarius.⁊ in.l. moue or. C.si ser.exportan.uene.

Incerti conditio. Quando detur incer ti conditio.no.ff. ō ꝙ di.sine ca.l.q̄ sine.⁊.ff.ō ꝙdi.idebi.l.sꝫ ⁊ si me putē.

¶ An certi conditio sit ꝓpriū nomē actōis. no.i ru brica.ff.si cer.pera.⁊ in.d.l.sed ⁊ si putem.§. cū i rē no.ff.de serui.urba.ꝓdi.l.si binarū.

Incestus. Incestus grauior ē adulterio ⁊ mi nor peccato contra naturam. xxxii q.vii.sunt enim.

¶ Incestuosi non possunt contrahere matrimonium xxxii.q.vii.si quis.⁊.c.excōicantur.xxxv.q.ii.ō his qui.ubi de hoc.

¶ Ex icestuoso coitu soboles crescere nō pōt.xxxv. q.iii.quedam lex.

¶ Que sit pena incestus.no.xxxii.q.vii. quedam.⁊ v.se.usq; ad.§.q̄uis.xxxiii.q.ii.si quis cū duabus. no.de eo qui cog.consang.ux.sue.c.i.⁊ ꝑ totū .xxxv q.iii.si q̄s cū matre.xxxv.q.viii.icestuosi.

¶ Quis possit dispensare cū incestuoso ut contrahat matrimoniū.no.glo.in pal.c.si q̄s cū duabus.

¶ Quid sit ꝓprie incestus.habetur.xxxvi.q.i.lex il la.xxvii.q.i.uirginibus.

¶ Cognoscens uxorē post uotū castitatis cōmittit i cestū.Hugui.lxxxi.di.ministri.

¶ An incestus cōmittatur cū moniali.dic q̄ sic.glo. xxvii.q.i.uirginibus.Archi.lxxxi.di.tantis.tex. et glo.xxvi.di.c.fina.

¶ Cū incestuoso qui habz rē cū moniali dispēsat epi scopus.Archi.lxxxi.di.tāris.

¶ Incestuosus ab accusando ⁊ testificando repellit.⁊ spec.ti.de accusa.§.i.v.itē q̄ ē incestuosus.

¶ Incestū cōmittit qui uxorē fratris licet ab eo ico gnitam ducit in uxorem.xxvii.q.ii.si quis uxorem. uide no.de spon.c.sponsam.

¶ Incestū cōmittens ex sua culpa post mortem uiri ñ dz ōbere.xxxiiii.q.ii.i lectū.⁊ quod ibi no.

¶ Que dicantur nuptie incestuose ⁊ que nepharie. uide glo.in auten.de incest.nup.§.i.in ꝓnci.colla.ii. ⁊ ibi uide penas contrahentium nuptias incestuosas ⁊ bal.in.l.qui contra. C.de incest.nup.

¶ De incestu pōt simul ⁊ eodem tempore agi cōtra marem ⁊ feminā.ut.l.uim passam.§.incesti.⁊.l.qui pupillam.§.fi.ff.de adul.sed non eodem libello secū dum glosam.in prealle.§.fi.glo.sentit contrariū in.l i.C.si reus uel accu.mor.fue.

¶ Licet incestus sit grauior adulterio minus tamen aliquando punitur.ut.l.si adulterium cum incestu. §.incestum.ff.de adult.

¶ Incestū cōmittitur cum illis mulieribus cū q̄bus non pōt quis nuptias contrahere.ut insti.de nup.§. i.iuxta glo.C.de adul.sup rubrica.

¶ Incestus est spēs luxurie.s.tho.scōa scōe.q.clv. ar.ix.⁊ in.iiii.di.xli.ar.i.⁊ dirimit matrimoniū iam contractū ⁊ impedit ōbenduz. Idem ubi s̄.⁊ in.iiii. di.xli.arti.ii.et .v.

Incidens Incidenter. An ⁊ qñ de ductū i vno iudicio incidenter possit deduci in alio ꝓncipalit̄. no. bar.in.l.qui rome.§.duo fratres.ff.de v.ob.doc.in l.i.C.de or.cog.do.An.⁊ moderni.i. c.aduersario de exceptio.

¶ An et quando cā spūalis uel ecclesiastica incidēs in iudicio seculari faciat supersederi in eo ⁊ fieri remis sionē ad curiā ecclesiasticā.uide bar.in.l.titia.ff.sol. ma.doc.in.c.i.de or.cog.⁊ in.c.causam.⁊.c.lator q̄ fi.sint legi.Bal.in preal.l.titia.⁊ in.l.quotiēs.C.ō iudi.⁊.l.filiū.ff.de his qui sunt sui uel alie.iur.⁊ i au ten.⁊ qui iurat.C.de bo.auc.iudi.pos.⁊ in autē. ad hoc.C.de lati.libe.tol.⁊ in.l.omni nouatione.C.ō sa.sanc.eccle.⁊ in oibus his.ll.de hac materia loquit̄ do.bal.glo.in cle.dispendiosam.de iudi.Jo.an.in.c i.de usur.li.vi.do.An.⁊ moderni.in.c.cū sit .de so. compe.⁊ in.c.tuam.de or.cog.Pau.in cle.i.de usu ris.do.Pe.de ancho.plenissime in repe. regule ea q̄ fiunt.li.vi.Inno.in.c.per inquisitōnem.de elec.Fre de.de senis consilio.lxxxv.Archi.xi.q.i.c.i.faciunt no.per Inge.in.l.iiii.§.condēpnatū.ff.de re iudi.⁊ l.fundi.ff.de excep.Item adde do.de rota.i deci.no uis deci.ccxxx.facit quod no.bar.in.l.pses.C.ō ap pel.bal.in.c.i.§.si milite.de cōtro.inuesti.col.x.uiō tex.⁊ quod ibi no.qui fi.sint legi.lator. ubi fit remis sio de iudicio seculari ad ecclesiasticū ⁊ non ecōtra bo nū tex.de do.inter ui.⁊ ux.de prudentia.que aūt sit ratio diuersitatis.no.ibi in.d.c.lator.bñ facit de sen ten.excōi.si index laicus.li.vi.⁊ qō ibi no glo.

¶ An is qui non potest de aliqua causa cognoscere principaliter possit saltem cognoscere incidenter. no. doc.in.l.quotiens.C.de iudi.ubi casus.Bar.in.l. titia.ff.so.ma.faciunt no.in guten .et consequenter. C.de sen.et interlo.om.iudi.et in.c.lator.et i.c.cau sam.qui fili.sint legiti.

¶ Si questio ꝓncipalis est sūmaria.ita est etiam que stio incidens.tex.in.c.causam.in fi. de rescrip. adde q̄ si principalis cā est ordinaria seu plenaria ⁊ incidēs sūmaria q̄ nō propterea mutat naturā suā.glo. in v. usuris.in cle.dispendiosam.de iudi.

¶ Quando incidens debeat tractari ꝑm naturā suā non aūt ꝑm naturam cause in qua incidit.glo.in.ver. matrimonio.in fi.in.d.cle.dispendiosam.

¶ Quid dicatur incidens.no.in.c.i.de or.cog.glo. ⁊ doc.de resti.in integ.scisitatus.

¶ An crimen deductū incidēter in iudicio possit pu niri pena ordinaria.no.in.c.ii.de or.cog.⁊ in.c.i. de excep.uide glo.⁊ Inno.qui dicit in hoc notabile uer bū.in.c.peruenit.de fideius.

¶ An in incidentibus sit offerendus libellus.glo.q̄ non.in.c.prudentiā.§.sexta.de offi.dele.in glosa. ex hoc loco.adde qō dicā.j.sub dictōe libellus.

¶ Qñq; licet aliquid incidenter qō nō licet ꝓncipa liter.de resti.i integ.c.pe.⁊ ibi uide concor.

¶ Qñq; questio ciuilis incidit in criminali .qñq; eō ⁊ que ex his alteri ꝓiudicet.uide.C.qñ ciui.ac.ꝓiu. cri.in rubro et nigro.de or.cog.c.tuā.⁊.c. cū dilect⁹ et ibi remissiones.

¶ Super incidenti non ꝓnūtiatur sed sup principali si tamen iudex vult bene potest pronuntiare.doc.i.c. i.de ordi.cog.cum concor.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Incidens. id ẽ non ppetuũ. ff. de iurisdi. om. iudi. l. si quis id quod.

¶ Iudex cause ciuilis in instantia ciuili iudicat ỏ criminali incidenter mota. C. de conditio. ob tur. cãm. l. quod euitandi.

Incidi. Incidi idest sculpi. ff. de ozi. iur. l. ii. §. "ulti. uel idest decidi aut determinari. ut in auten. de queste. §. si uero aliqui.

Incile. Est locus depressus ad latus fluminis "ex eo dictus. quia raro inciditur. ff. de riuis. l. i. §. incile.

Incipere. Sufficit bene incipere licet nõ per "ueniatur ad effectum. ff. de negoc. gest. l. sed an ultro. §. i. ff. man. l. si ꝓcuratorẽ. §. si ignorantes. ꝛ de here. accusatus. §. si uero. li. vi. Archidi. xxxiii. di. c. fi. ꝛ de tẽpo. ordi. ex tenore.

¶ Quis non cogitur incipere postq̃ tñ incepit cogitur consumare. ff. de arbi. l. iii. §. i. ff. ỏ iudi. l. si fidei cõmissũ. ff. como. l. in comodato. §. sicut.

¶ Melius est non incipe q̃ post inceptũ desistere. C. de predi. mino. l. inter oẽs. xxix. di. paulus.

¶ An inceptũ habeatur pro cõpleto. uide. ff. de mino. l. iii. §. minorẽ. ff. de fer. l. more romano. de iudi. c. si annũ. li. vi. ꝛ ibi Archi. xxviii. di. ꝑbiterũ. lxxvii dis. subdiaconus.

¶ Incipere quid non põt ab eo casu in quo finire debet. no. ff. de usufru. l. ticio cũ morietur.

¶ Quando aliquid dicatur incipe. no. Bartho. i. l. i. ff. de pollicita.

¶ Quid iportat ṽbũ incipit ꝛ desinit. uide Bar. in tractatu tiberiadis ꝛ de alueo. sup ṽbo cuius icipit.

Inclinatio. Aliud est inclinari aliud descen "dere aliud cadere. ii. q. vii. plerũ q̃. ubi uide.

¶ Inclinatio arce bobus recalcitrantibus significat humilitatem prelati culpas subditorũ patienter ꝛ misericorditer portantis. ut i pal. c. plerũq̃. ꝛ ibi no.

¶ Saluator noster se inclinauit digito scribens i terram. Jo. ix. uide. ii. q. vii. §. ista.

Inclita. Inclita exponitur. i. clara. uide in pro "hemio. ff. §. sed cum nos.

Incola. Quis dicatur incola. ff. de ṽ. sig. l. pu "pillus. §. incola. C. ỏ icolis. l. ii. li. x.

¶ Incolã esse ꝛ habere domicilĩ idẽ significant. no. de interdic. ꝛ rele. l. relegatorũ. §. est quedam. in glo. ꝛ. C. de incol. l. ciues. li. x.

¶ Qualiter cognoscatur quis sit incola. Bar. ff. ad muni. l. eius qui. §. si quis negocia. et i dicta. l. ciues ubi idem Bartho.

¶ Quis non potest desinere esse incola anteq̃ soluat collectas impositas. ff. ad mũicipa. l. incola. ꝛ quod ibi no. Bartho.

¶ An quis possit mutare incolatum sua auctoritate no. bar. i. l. ỏ iure. ff. ad mũici. ꝛ ibi gl. i ṽ. ad mũera.

Inconcusse. Inconcusse exponitur. i. ꝓtur "bate ꝛ sine interruptione. ẽm Basp. de cal. de ꝑba. ex lĩis ubi habes hoc uerbum. et ibi exponitur.

Inconstantia. An reprobetur inconstãtia "uide. ff. de procura. l. in cãe ꝛ. C. de inoffi. testa. l. contra maiorẽ. Dy. in regula mutare li. vi. de peni. di. iui. irrisor. nos addimus. ff. de iure imuni. l. fi. ff. de leg. i. l. si ex toto. ff. de insti. l. sed si pupillus. §. item si plures. ff. de ꝓcura. l. pꝰlitẽ ꝛ. ff. de dã. infec. l. ꝓtor. §. unde.

¶ Inconstantia ẽ uitiũ spãle sub iprudentia. s. tho. scda scde. q. liii. ar. v. ꝛ oritur ex luxuria. ea. q. ar. vi. Item causatur ex inuidia ꝛ ira zelo ꝛ cõtentione. ubi s̃. ar. iii. et pertinet ad rõnem. ut ibi.

Incõtinẽti. Quando in maleficiis aliq̃d di "catur fieri incontinenti. uide i. l. q̃ ait. §. i. ff. de adult. ꝛ in. l. i. ff. de solu. ꝛ ibi bart.

¶ An aliquid possit approbari ꝛ reprobari icontinẽti uel magis requirat altiorẽ indaginẽ. dic ut no. bar. in. l. ii. §. cõdẽpnatũ. ff. de re iudi.

¶ De significato huius dictõnis incõtinenti no. cy. in. l. in bone fidei. C. de pac. ꝛ in. l. i. C. unde ui. ꝛ in l. i. §. i. ff. de ṽ. obli. Bar. in. l. i. §. cũ igitur. qui cuz armis. ff. de ui ꝛ ui ar. ubi glo. ꝛ bar.

¶ Quando probationes dicantur offerri incontinẽti. no. in. c. litteras. de ꝑba. ꝛ in. l. iii. §. ait iulianus. ff. ad exhiben. ꝛ quod ibi no.

¶ Incontinenti q̃nq̃ dicitur infra annũ. C. ỏ erro. aduoca. l. fi. interdũ incontinẽti idest anteq̃ diuertat ad alia negotia. ff. de adult. l. quod ait. §. ulti. C. de testa. l. cũ antiquitas. interdum incontinenti. i. cũ aliquo spatio. ff. ad. l. fal. l. i. §. si ita. Item incontinẽti idest nullo actu interposito. de mut. peti. c. i. ꝛ ibi gl. de testib9. preterea. de app. an sit.

¶ Ea que incontinenti fiunt uidentur inesse. ut. ff. si cer. peta. l. lecta. de elec. c. quia propter. ꝛ. c. officii. C. de pactis. l. petens.

¶ Quando aliquid dicatur fieri incontinenti. no. ff si cer. peta. l. lecta. §. dicebã. in glo. stipulationi. ff. de pac. l. iurisgentiũ. §. quinimo. in glo. incõtinẽti. Ly. C. de pac. l. in bone fidei. ꝛ ibi in glo. ii. de elec. quia propter. in glosa. mozum.

¶ Quod speratur fieri incõtinenti habetur ꝑ facto ut. l. pe. ff. de testa. mili. ꝛ. l. i. §. serui appellatione. ff ad sillei. quando aliquis dicatur illico ꝛ incontinenti mozi dico infra sub dictione mozs.

Incõtinẽtia. Incõtinẽtia cõnumerat iter "grauiora delicta. de pur. cañ. accepimus. Adde q̃ incontinentia ptinet ad animaz s. Tho. scda scde. clvi. ar. i. ꝛ est peccatũ sed minus i temperantia. ea. q. ar. ii. ꝛ. iii. Itẽ adde q̃ incõtinẽs ire melior est incontinẽtie concupiscentie. ea. q. ar. iiii et in. iii. di. xxxvi. ar. ii.

Inconsideratio. Est peccatum speciale "sub imprudẽtia. sanctꝰ Tho. scda secũde. q. liii. ar. iiii. ubi uide q̃ inconsideratio opponitur recritudini iudicii. in. d. arti. iiii. et oritur ex luxuria. ea. q. ar. v. ꝛ. vi.

Inconuenies. Dato uno incõueniẽti mꝫ "ta sequũtur. ff. de rei uen. l. ex diuerso. §. i. ff. q̃ quisq̃ iuris. in. l. i. §. hec autez uerba. in glo. de consang. ꝛ affi. tua. in auten. ut iudi. sine quoquo suffra. circa ꝓnci.

¶ Posito uno incõuenienti si sequatur aliud non est absurdũ. ff. de adop. l. si arrogator. et in. l. ex diuerso ff. de rei uendi.

¶ Incontinentia euitatur. l. si finita. §. ex hoc edcõ. ff. de dam. infec.

Incorporale. Idem operatur cessio in icõ "palibus q̃ datio uel traditõ in corpalibus. ff. de leg. i. l. ñ quocũq̃. ꝑ Bar.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Jura incorpalia non possidentur. no. de fo. cõpe. conquestus. de cã pos. cum ecclesia. in glo. uide. j. sub dictione possessio.

¶ Incorpalia difficilius pdũtur. ff. pro socio. l. iii. ꝛ ibi no. de transla. prela. inter. in prin.

¶ Incorpale est id quod moueri non põt. uide no. i sti. de re corpo. ꝛ incor. in prin. spe. ti. de fructi. ꝛ int esse. §. i. v. sed quid si debeo. Jtez incorpale qõ nec tã gi nec uideri põt. spe. ti. de causa pos. ꝛ proprie. §. ii. in v. ceterum.

¶ In quo differãt corpalia ab incorpalibus. no. isti. de re corpo. ꝛ incor. in glo. iii.

¶ Per quos actus acquiratur quasi possessio incor porali. no. bar. de iti. actuq; priua. l. i. §. hoc interdi ctũ. do. An. in repeti. c. fi. de cã pos. ꝛ ppie.

¶ Quid prodest quasi possessio incorpaliũ. no. in. d. l. i. §. hoc interdictũ. ff. de iti. actuq; pua. in glo. ꝛ ibi bar. in prima questione. uide in. l. sicuti. §. si querat. ff. si serui. uen. in glo. possessor. Ly. C. de serui. ꝛ aq. l. ii. in quarta qõne. ꝛ ibi Bartho. ꝛ. ff. de noui oper. nuncia. l. si primus.

¶ Corpalia exemplificantur incorpalia non. ꝛ actus corpalis qñq; attribuitur incorpali. uide in prima cõ stitutione. ff. §. ſz cũ uos. ꝛ. §. discipuli. ꝛ ibi glo.

¶ Incorpalia non uendicant principaliter sed acces sorie. nã principaliter uendico castrũ cũ suis accessoriis Inno. in. c. uenerabilis. i gl. ecclesiã. de reli. do.

Incorporare ¶ Hoc uerbũ habetur in. l. iii. C. de bo. uacan. li. x.

Incorrigibilis ¶ Incorrigibili nõ dz dari uẽia. xxiiii. q. ii. dãnatõis

¶ Incorrigibiles debent excommunicari. xxiii. q. iii c. illud sane.

¶ Quando quis dicatur incorrigibilis. no. Jo. an. ꝛ post eũ dñs Antho. in. c. cum non ab homine. ỏ iu di. qñ uidelicet perseuerat in delicto uel ter monitus non desistit. de sen. excõi. contingit.

Incrementum ¶ Quoddam est latẽs qõ dam patens. ut. ff. de usu fruc. l. item si fundi. §. i.

¶ Incrementũ transit ad naturã eius cui illud accre scit. ff. de pigno. acti. l. si nuda.

¶ Incrementũ ẽ diminutio circa rẽ dispositioni sub iectam. ex uolũtate disponẽtis ampliat dispositõnem ad aliud. ff. de leg. i. l. si ex toto. ꝛ ibi concor.

¶ An incrementũ accedat legato in legato generis. uide in. l. si grege. ff. de leg. i. in legato spẽi. uide in. l. quod in rerum. §. ii. ff. de leg. i.

¶ Quid sit icremẽtũ. uide isti. de re. diui. §. pterea. ꝛ. §. plane. facit qõ no. C. ỏ re mili. l. semel. li. x.

¶ An quãdo incrementum rei feudalis sit dñi uel ua salli. uide per bal. ꝛ do. Ja. de alua. in lec. sua noua. in c. i. §. si quis. de contro. iuesti. colla. x.

Inculpare ¶ Quid sit inculpare ꝛ unde dica tur. uide de postu. pla. c. i.

Incũctanter ¶ Incũctanter. i. quod fit sine dilatione ꝛ mora ꝛ indubitã ter. de preben. referente. de hoc uerbo uide de sen. ex. c. pe. li. vi. de his que fiũt a maiori parte ca. c. i. de cõ secra. disti. i. noli. ꝛ de scisma. fraternitati. facit. c. hec quippe. iii. questione. vi.

Incuria ¶ Incuria exponitur. i. mala uel min9 bona cura de transac. c. i. xvi. q. iii. c

lz i regul'. ff. ad silleia. l. necessarios. §. fi. ꝛ ibi no.

Indagatio ¶ Quandoq; subtilis ꝛ nimia ida gatio prohibetur. quandoq; req ritur. ut no. de pur. cano. constitutus. ꝛ ibi uiõ ꝓcor.

¶ Que maiorẽ indagatiouẽ reqrũt differẽda sũt. C de cõpensa. l. fi. ff. de exhibẽ. l. iii. §. ibidẽ.

Indebitum ¶ An indebitũ per sententiã pos sit repeti per cõditionẽ sine cã uide bar. in. l. si sine. ff. rem ra. ba.

¶ An indebitũ solutũ auctoritate iudicis possit re peti. Bar. ff. qõ ui aut clã. l. i. §. q per uj. no. Bar. i l. i. §. hec uerba. ff. ne uis fi. ei. ubi etiã glo.

¶ An indebite solutum egeat insinuatione. Bar. in l. i. ff. de donatio.

¶ Indebiti solutio ꝓbari debet per petẽtẽ si soluens erat diligens homo. si uero rusticus mulier uel pupil lus tunc recipiens debet probare debitũ petiisse. ut. l cũ de indebito. ff. de proba. quod no. de solu. c. fina. de fi. instru. si cautio. ꝛ quod ibi no.

¶ Nñ intelligat indebitũ. bar. in. l. i. C. de condi. i de. ꝛ mãm conditionis indebiti. uide per glo. in. c. fi. de solu. spe. ti. de solu. ꝛ obliga. §. fi. per totũ.

¶ Quatuor sunt spẽs indebiti. indebitũ ciuiliter sed naturaliter debitũ ẽ indebitũ naturaliter sed ciuiliter debitum est indebitum utroq; iure. sed debitũ ope ex ceptionis ꝛ indebitũ ope exceptionis sed debitũ iure uide de his oĩbus in. l. cũ quis. C. ỏ iur. ꝛ fac. igno. quã plenissime repetii. adde nota. ff. de condi. inde. l. i. ff. de re. iur. l. cuius per errorẽ. Bar. in. l. lege. ff. de condi. et demon. tangitur insti. de obliga. que ex q si contractu. §. fi. in glo. uide. C. si aduer. solutio. l. ii ꝛ ibi Ly. in. iii. oppositi. ff. de solu. l. si cũ auruz. et ibi bar. et in. l. dispensatorẽ. e. ti.

¶ Si sit indebitũ quo ad soluentem sed debitũ quo ad recipientẽ an repetatur. no. glo. ff. de neg. gest. l. q utiliter. §. fi. in glo. fina.

¶ An presumatur indebitũ. no. ỏ in integ. resti. mi. i l. si minorem. in glo. fi. ꝛ ibi Ly.

¶ Cui detur indebiti cõditio ꝛ contra quẽ ꝛ quotu plex sit. no. in iuribus pallega. in rubrica. ff. de cõdi. inde. ꝛ insti. qui. mo. re contra. obli. §. is quoq;. i gl. ꝛ qñ cessat. uide. C. e. l. i. in glo. iudicare. ꝛ ibi Ly. ꝛ in. d. §. is quoq;. in glo. accipit. et insti. de obli. q ex quasi cõtractu. §. fi. in glo. per errorem.

¶ An seruus acquirat dño conditõnem idebiti. no. ff. de i rẽ vso. l. iii. §. i. in glo. haberetur.

¶ An detur in subsidiũ contra eũ qui profecit pecu niã. no. ff. de condi. inde. l. is solis.

¶ Conditio indebiti non datur ad deliberationem. sed ad pecuniam solutam. no. ff. de condi. sine causa. l. i. in glo. iii. et ibi doc.

¶ An conditio indebiti detur ad id quod solutum ẽ mandato iudicis. uide. ff. ne uis fi. ei qui. l. i. §. hec v ba. in glo. exceptionem. ꝛ ibi bar.

¶ An conditio idebiti derur ei qui tutus erat pscri ptione. no. ff. rẽ ra. habe. l. fi. §. fi. ꝛ ibi bar. cy. C. ỏ iur. ꝛ fac. igno. l. cũ qs. in. vii. q. spe. t. ỏ pscrip. §. i.

¶ Soluens debitum quod sperarur fieri indebitum scienter non repetit. C. de inof. testa. l. qñ. ꝛ ibi glo. q soluentes indebitũ titubãs repetit.

¶ Solutũ cã transactõis licite licet idebite nõ repe tatur. ff. quarũ re. actõ ñ dat. l. i. §. qõ si patronus.

¶ Indebitũ solutũ põt repeti post sniam qñ non po

Q.

tuit extiari idebitū añ ſniaz.bar.i.l.i.ff.qȯ ui aut clā
¶ Conditio indebiti non datur in eo qȯ quis eſt fac
tus locupletioꝛ.ff.ȯ trāſac.l.cū hii.§.ſi qs ȯ alīñtis
¶ Turus exceptione intentionis uel facti ſoluens re
petit.bar.in.l.eleganter.§.i.ff.de condi.inde.
¶ Solutū indebitū exceptione odioſa non repetitur
etiam ſi dolus in ſoluendo adhibitus fuerit.notat gl.
in dicta.l.eleganter.
¶ An ꝓmiſſio indebiti obliget.uide bonā gl.ꝛ ibi
diſtiguit By.ꝛ bar.in.l.ſi ꝓnus.ff.de dona.
¶ An ꝓmittens debitū cui obſtat exceptio in dubio
preſumatur promittere per errorem uel ex certa ſcia
ff.de ṽ.obli.l.qui bis.ꝛ ibi bar.remittit ad nota.ff.
de dona.l.ſi quis legauerit.

Indeclinabiliter ¶ Be ſignificato huius
"dictionis no.in.c.ii.
de offi.archipreſbi.

Indefenſum ¶ Nemo debet ius ſuū indefen
"ſum relinquere.ff.de pet.he
redi.l.illud.ar.contra.ff.de alie.iudi.mu.cauſa fac.
l.item ſi res.§.penulti.
¶ Quis dicatur indefenſus.uide in.l.hec aũt.§.de
fendi.ff.ex qui.cau.in poſ.ea.

Indiffinita ¶ An ꝛ qñ indiffinita equipollet
"uniuerſali.glo.in.c.ut circa.de
elec.li.vi.Bartho.in.l.ſi is qui ducenta.§.utrum.
ff.de reb.dubi.
¶ An indiffinita recipiat interpretatōnē de bũanita
te.bar.in.l.i.§.nũciatio.ff.de no.op.nũ.
¶ Indiffinita equipollet uniuerſali ex verbis non ex
interpratione.xxvii.q.ii.qui dormierit.ꝛ.xix.ſi rōa
nozum.de coniug.leproſo.c.ul.de priuilegiis quia cir
ca.adde q indiffinita eqnipollet vniuerſali nō ſm pro
priam ſignificationē ſed ſm latā extenſionē. ff. de ſer
ui.ur.pre.l.ſi ſeruitus.§.i.i.q.i.ſunt nonnulli ubi ex
preſſum eſt.uide de dona.paſtoralis.adde melius ad
hoc.ff.de ſerui.ur.pre.l.ſi domus.§.qui edificiū. et
ibi Jaco.bu.ꝛ bar.ff.de arbitris.l.ſi cuz dies.§.ple
num.in quibus indiffinita equipollet uniuerſali ex lā
ga ſignificatione ſed non ex proprio ſignificato, ut in
dicta.l.ſi ſeruitus.
¶ Indiffinita non eſt tante potentie ſicut uniuerſalis
ff.de le.ii.l.nemo.
¶ Indiffinitum uerbū recipit moderationē.ff.ȯ mu
ne.ꝛ ho.l.ut gradati.ff.de ſeruitu.l.ſi cui.C.de ſa.
ſan.eccle.l.i.cū gl.lxxx.di.epi.ꝛ qȯ ibi no.Archidi.
¶ Uerbū indiffinite prolatū indiffinite ꝛ generaliter
eſt intelligendū.xix.di.ſi romanoꝝ.ꝛ de pule. quia
circa.facit.l.de pcio.ff.de publici.
¶ Indiffinita nō continer niſi ea que ſūt eiuſdē rōnis
ꝛ nature notat bal.in rubrica.C.q accu.nō poſ. qui
allegat By.in rubrica.de reg.iur.li.vi.

Indemnitas ¶ Si ſit promiſſa idēnitas q̃d
"continet hec promiſſio. no.
C.de ſen.que ſine cer.quan.l.ii.et bar.in.l.i.C.de
conue.fiſci debi.li.x.
¶ Promittens indēnitatē uidetur ꝓmittere defenſi
onem ꝛ qui indēnitatē promittit uidetur cōpelli ſuſci
pere iudiciū.ut.l.pater dotē.ff.de do.plega. ubi eſt
tex.ſingularis.ꝛ ibi uide bar.
¶ Si conciliū uel cōmune ciuitatis ꝓmittit indēni
tatem officiali uel poteſtati de eo quod fecerit ſi tamē
aliquid contra iuſtitiam facit ꝛ p hoc aliquod dānuz
paſſus eſt in ſindicatu nihil recupabit a cōi.ſm Bal.
in.l.ſi mandauero tibi.§.qui ad edē.ff.man.ar.illi⁹
tex.pro hoc etiam allegat.ff.ȯ fideiuſ.l.ſi a reo.§.qȯ
vulgo.ꝛ facit.ff.de peculio.l.dñs ſticho.§.ſi. Caue
ant ergo officiales quia parū prodeſt eis ꝓmiſſio idē
nitatis.ſm bal.in.l.i.C.de pe.iudi.qui mal.iudi.et
quod dicit bal.ꝛ bar.in.l.ſi qui uxori.§.ſi fugitiuus
ff.de fur.ꝛ idem Bartho.in pallega.l.ſi a reo.§.qȯ
vulgo.ff.de fideiuſ.
¶ Quid operetur ꝓmiſſio ſeruādi quē indemnē.uide
bal.in.l.ſi ꝓ ea.C.man.in ul.colū.
¶ Qualiter feratur ſnia qñ petit confirmatō indēni
tatis.Bal.in.d.l.ſi pro ea.remittit ad notata p eū.i
l.ii.C.ȯ ſen.que ſine cer.quan.ꝛ bar.in.l.i.C.ȯ cō
ue.fiſ.debi.lib.x.
¶ An ꝓmittens iudici q̃ cōſeruabit eū indēnem ui
deatur eū corrūpere.ꝛ q̃ iudex in his que facit licite
pro executione ſui officii pōt recipe ꝓmiſſionē de idē
nitate.uide bal.in.l.i.C.ȯ pe.iudi.q̃ ma.iudi.
¶ Promittens indēnitatē tenetur ad ſortē ꝛ uſuraſ
ꝛ nō pōt conueniri niſi excuſſo ꝓncipali hoc eni ſonat
verbū indēnitatis.bar.in.l.quero.ff.loca.ꝛ i pal.l.i
C.ȯ cōueni.fiſ.debi.li.x.
¶ Conſeruatio indēnitatis quā ſibi iuicē ꝓmittunt
plures obligantiū mihi nō ꝓiudicat.ut.l.eū q̃ mutuā
ꝛ ibi no.bal.C.ſi cer.peta.
¶ Inſtrumentum ȯ conſeruando aliquem indēnem
non probat debitum ſi non producitur inſtrumentuz
principalis debiti ſi tamen illud nō apparet ꝓmiſſio i
demnitatis non habet ſubſiſtentiam ita dicit bal.i au
ten.ſi quis in aliquo.C.de edendo qui allegat nōta
p Buil.ꝛ By.in.l.ſciendū.ff.de ṽ.obliga.
¶ De eo qui promiſit aliquem ſeruare indēnē.uide
tex.ꝛ glo.in.l.quero.in ꝓn.ff.loca. nā in plus tenet
q̃ promittens ſimpliciter.quod no. ad fideiuſſorem.
uide ad materiam.ff.de dote ple.l.theopōpus.ꝛ.ff.
man.l.ſi mādato ticii.§.ſi.ꝛ.l.creditoꝛ.§.i.ubi gl.
ꝛ doc.no.in.l.liberto.ff.de nego.geſt.et.l.is a quo.
ff.de rei uendicatio.

Indeterminate ¶ Que indeterminate ꝓ
hibentur perpetuo uidē
tur ꝓhibita.C.de poſtu.l.i.ff.de peni.l.ſeruus. de
conſti.ex litteris.et ibi no.

Index ¶ Index ſumitur pro exēplo.ff.de fi.iſtr.
"l.ii.ꝛ ibi no.uel index.i.inuentariū. un
de index librorū meorū.i.iuētariū.ꝛ dī ab indicando.

Indcare ¶ Quid ſit indicare.uide.ff. de ṽbo.
"ſigni.l.indicaſſe.
¶ An ꝛ quando quis teneatur aliū indicare.uiȯ ſpe
cu.ti.de teſta.§.xiiii.ṽ.itē dicit.
¶ Et quid ȯ fure an quis teneatur eū indicare.uide
C.de his qui ad eccle.confu.l.i.ꝛ.l.ſolent.ff. de of.
prefec.conſul.dixi ō ſub dictō fur.
¶ Generaliter aũt an quis teneatur de iure ciuili uł
canonico indicare maleficiū.uide per glo.ꝛ Ly.in.l.
in ciuile.C.de fur.ꝛ in.l.iii.§.ſi.ff.de con.ob turp.
cām.ꝛ ibi per bal.uide doc.in.c.qui cū fure.ȯ furt.ꝛ
de exceſ.prela.dilectus.i.q.i.q̃ quidē.ꝛ.§. ex his ṽ
bis.Bal.in.l.ut uim.ff.de iuſti.ꝛ iure.
¶ Indicaſſe.intuliſſe.arguiſſe.accuſaſſe.ff. de verb.
ſigni.l.indicaſſe.

Indicant ¶ Si hoc verbū producit ſillabā idē
"importat quod ꝓcipiat uel iniūgat

UVA. BHSC. IyR_001

ut patet de elec. ubi ꝑiculū. in fi. lib. vi. in glo. si uero corrupitur tunc idem est quod manifestat. ⁊ sic ponit de furtis. qui cū fure. de hoc de elec massana. uid Jo. an. in pal. c. ubi ꝑiculū. ⁊ est differentia inter hec vba qz ꝑmū facit idico idicis ⁊ idico idicas. ꝓz gramaticos

Jndicatiuus. ¶An per uerba pñtis tẽporis indicatiui mõi induatur monitio uel ꝓceptū. no. xxviii. q. i. sic eni. fa. no. p do. antho. ⁊ modernos. de cõsti. nã concupiam.

Jndicia. ¶Jndicia debent ꝓcedere torturã ⁊ sequens indicium non confirmat torturam ꝓcedẽtẽ. bar. in. l. maritus. ff. de qõ.

¶Que sunt indicia sufficientia ad inquisitionem generalem. bar. in. l. fi. ff. de qõni.

¶An testis qui nõ debet examinari si tñ fuit examinatus facit ꝓbationẽ uel indiciũ. uide bar. in ꝓalle. l. maritus. ff. de qõni. ⁊ in. l. i. §. antoninus. ⁊. l. ỏ minoze. eo. ti. Nos addimus glo. ozdinariã in. l. fi. C. de his qui. ut indig. que uidetur uelle q̃ licet talis testis non facit indiciũ ad decidendũ facit tñ ad inquirẽdũ. et idem uidetur uelle bal. in. l. seruos. C. de testi.

¶An ad torturã sufficiat unũ tãtũ indicium uel req̃rantur plura. uide bar. in. l. fi. ff. de qõni. ubi etiã q̃ritur qualiter ꝓbetur indicium. et an parti sit danda copia indiciozum.

¶An ⁊ que indicia debeãt contra testes ꝓcedere ut possit torqueri. uide bar. in. l. i. §. qui omnẽ. ff. de qõni. et in. l. i. ff. de testi.

¶An fama cũ dicto sindici uel alterius deputati ad denũciandũ maleficia faciat indiciũ sufficiens ad torturã. uide bar. in. d. l. fina. ⁊ in quodam consilio qõ incipit dominus paris de burgo.

¶Materiam indiciozũ uide in locis ꝓalle. adde gl. ⁊ bar. in. l. admonendi. ff. de iureiur. Jo. an. in addi. spe. ti. de ꝓba. §. fi. v. xiii.

¶Que sunt indicia plene subiectionis ⁊ quot indicia debeant simul iungi ad ꝓbandum. no. Jnno. in c. cum inter. de re iudi.

¶Que indicia sunt admittenda uel nõ. uide bar. in d. l. maritos. ff. de qõni. Ly. ⁊ bal. in. l. indicia. C. de ꝓba. faciunt nota. per glo. Bar. ⁊ bal. in. l. licet imperator. ff. de le. i.

¶An indicia ꝓbent no. C. de ꝓba. l. indicia. gl. in. c. tertio loco. de ꝓba. §. fi. v. xiii. de hereti. ercõi camus. ii. q. vii. sciant. ⁊ an indiciũ faciat semiplenaz uel aliqualem ꝓbationem. glo. in. l. cũ ꝓbatio. ff. ỏ ꝓba. dicit q̃ est munus q̃ semiplena. sed glo. in. l. si quis. C. ad. l. iuli. maiest. dicit q̃ unus testis faciat indiciũ. alia dicit q̃ indiciũ debet ꝓbari per duos testes. ut. l. fi. C. fami. ber. uide quod no. doc. i. c. trãsmisse. qui fi. sint legi. ubi habes cõcoz. harũ glo. bar. in. d. l. fi. ff. de qõni. dñs car. flo. in. c. litteras. de ꝓsũptio. adde q̃ indicia ⁊ signa de hereſi debent late ꝓbari uidelz ꝓ duos testes. ꝓm Jnno. i. c. sicut. ỏ simo.

¶Qualiter ꝓbetur indiciũ. dic ꝓ duos testes. uide bal. colla. x. de cõsue. rec. feudi. c. ii.

¶Quid sit indicium. uide Jo. an. in addi. spe. ti. de ꝓba. §. ulti. v. xiii.

¶Que dicantur indicia ꝓbabilia ad ꝓbandum dolum. uide Jo. an. in c. nihil de elec. spe. i pal. §. uidẽ dũ. v. xiii. adde no. in. l. dolũ. C. de dolo.

¶Jndiciũ q̃q̃ facit ꝓbationẽ abilem ad ferendam sententiam etiam in cã criminali. uide Archi. in. c. ii. de hereti. li. vi. de quo plene per Jo. an. in addi. spe. ti. de ꝓba. §. fina. circa mediũ. glo. ⁊ do. anto. in. c. tertio loco. de ꝓba.

¶Confessio etiam que non ualet in criminali affert ꝓeiudiciũ. qz facit indicium ad torturã. de elec. per inquisitionem. secũdum Jnno. facit. l. capite quinto. et quod ibi no. ff. de adul.

¶Quid sit indicium. argumentum. suspitio. ⁊ ꝓsũptio quantũ ad maleficia. specu. ti. de no. crimi. §. ut aũt. in ꝓin. plene per Jo. cal. in. c. uestra. de coha. cleri. et mulie. in. iii. questione.

¶An unus testis examiatus contra unum faciat indicium contra alium. no. bar. de appel. l. a sententia. no. de testi. constitutus. in glo. archiepm.

¶Probatio bone uite habet minuere indicia que faciunt contra aliquem. bar. in. l. desertoẽ. §. sed si ex ꝓuiso. ff. de re mili.

¶De hoc uerbo indicium uide insti. quibus non est permi. fal. tes. §. ii.

¶Licet omnia iura loquantur de indiciis in plurali sufficit tamen unũ indiciũ. glo. ⁊ bar. in. l. si quis alicui. C. ad. l. iul. maiest.

¶Etiam indiciis ꝓcedentibus milites non sunt torquendi. C. de qõni. l. milites. ubi bar.

¶Ex pluribus indiciis quis possit damnari in ciuili ꝓ. ut. l. ii. §. i. ff. de excu. tu. et ibi Dy. ⁊. ff. ỏ testi. l. iii. §. idem diuus.

¶Ex multis indiciis surgit plena ꝓbatio. ad hoc allegatur. l. quero. §. seruũ. ff. de edili. edic. ⁊ ibi bal.

¶Jndiciũ ẽ maxima ꝓsũptio ỏ illũ q̃ fuit reptus in mẽdacio. ꝓm bar. in. l. fi. ff. de questio.

¶Si sententia fertur ex indiciis magis est temperãda q̃ qñ fertur ex certa ꝓbatione. dicit Jnno. in. c. quia uerisimile. de ꝓsump.

¶Que sunt indicia leuia ⁊ que grauia. uide ꝑ bar. in. l. ii. ff. de excusa. tuto.

¶Aliqua sunt indicia iudubitatiua et ex his aliquis punitur. aliqua sunt dubia et ex his torqueꝛ. ꝓm Jo. an. in addi. spe. ti. de ꝓbati. §. uidendũ. v. xiii. ⁊ ibi uide exempla. bar. in ꝓalle. l. marit?. ⁊. l. fi. ff. de qõ. et no. Specu. et ibi Jo. an. titu. de noto. crimi. §. ut autem. et. §. sequenti.

Jndictio. ¶Rescripta uel priuilegia que carent indictione uidẽtur esse nulla. glosa in. c. inter dilectos. de fi. instru.

¶Quid sit indictio de qua fit mentio in publicis instrumentis. no. in auten. ut ꝓpo. no. impa. in p̃n. ⁊ in §. i. in glo. ⁊ no. in. c. inter dilectos. de fide instru. in gl. ⁊. xxiii. di. in noie dñi. in glo. ii. plene spe. ti. de instru. edi. §. ii. v. est igitur indictio. ⁊ in auten. ut fra. fili. §. i. colla. ix. xxiii. q. v. de liguribus. Jnno. de religi. do. cum uenerabilis.

¶An falsitas indictionis uitiet totũ instrumentum uide Ly. in. l. si ex falsis. C. de transac. Dy. in. l. si librarius. ff. de reg. iuris.

¶Quid si omittatur indictõ an instrumentũ sit nullũ. bar. i. l. notati. ff. ỏ ꝑdi. ⁊ demõ. ⁊ palle. l. si librarius. nos addimus Jo. an. sup data li. vi. i mercu.

¶Qualiter inueniatur indictio ⁊ qualiter accipiat no. glo. in v. indictionis. §. fi. C. de iusti. C. confir. et. C. de indictione. in rubrica. Specu. titu. de istr. edi. §. ii. v. post annos.

UVA. BHSC. IyR_001

Indigens. Omnibus indigentibus debent prelati ⁊ maxime epiſcopi prebẽ auxiliũ. lxxxvi. di. quiſquis. et. c. diuine. in tantum ꝙ epiſcopus non preſtans auxilium indigentibus dicit negare xp̃m. vii. q. i. omnis qui.

¶ Indigentes poſſunt ab omnibus etiam excõicatis elemoſinã petere ⁊ recipe. xi. q. iii. qm̃ multos.

¶ Indigentes ſi rapiant bona eccleſiis puniendi ſũt nec excuſat eos idigẽtia. xii. q. ii. fraternitatis tua. ad mãm uide qõ dicã. j. ſub dictõe paup.

Indigena. Quis dicatur indigena. glo. in. c ex parte. de conſuetu. et dicitur q̃ ſi inde genitus.

Indignatio. Differentia eſt inter dedigna ri ⁊ idignari. xlv. di. ꝺa iuſticia

¶ De hoc uerbo indignatio. uide. ff. ꝙ quiſq; iuris. l. iiii. in principio.

¶ Adde ꝙ indignatio eſt filia ire. s. tho. ſecunda. ſe cunde. q. clviii. ar. vii.

¶ Quid importent illa uerba in litteris pape indig nationem apoſtolorũ Petri ⁊ Pauli ⁊c. uide bal. x. colla. que fuit prima cauſa bene. amit. c. i. §. ſed ⁊ q. ⁊ ibi per do. Jaco. de aluaro. in ſua lec. noua. ⁊ uide bar. in extrauagan. quoniã in fine in glo. ſup v̄bo idig nationẽ. ⁊ adde qõ dico. j. ſub dictõe reſcriptum.

Indignus. Indignus iterdũ ſumit ꝑ min⁹ habili. ff. ad tertul. l. ii. §. ſi tal.

¶ Quis dicatur indignus ad obtinendã eccleſiaſticã dignitatẽ. hẽtur de elec. cũ in cũctis. ⁊. e. t. bone. Jo. an. in regula odia. li. vi. i. q. canonici murineñ.

¶ Qui indignus eſt inferiori gradu indignus eſt etiã ſupiori. ff. ꝺ ſena. l. q̃ indignus. lxxiiii. di. geſta.

¶ Indignis porte dignitatis pateri non debẽt. de te ſtibus licet ex quadã. C. de digni. l. i. ⁊. ii. li. xii.

¶ De indigno a quo bona ui auferũtur. uide in. l. ex facto. §. iulianus longinus. ff. de vul. ⁊ pupil.

¶ Indignus notat indignitatẽ extrinſecã ex uicio ꝑ ſonali adherenti pſone non dignis indignitatẽ ſolũ re ſpectu alteri⁹ extriſeci a pſona. gl. ff. ꝺ ſena. l. q̃ idign⁹

¶ Que auferũtur ab indigno applicantur fiſco. l. ut papinianus. §. meminiſſe. ff. de ioffi. teſta. ⁊ dicit ibi glo. ꝙ hoc alibi expreſſius nõ inuenitur.

¶ Non dicitur indignus heres qui adhibet ſufficien tem medicum teſtatori. glo. ff. de edili. edic. l. ꝙ ſi ve lit. §. culpam.

¶ Que dicatur indigna uxor. no. ff. de manu. uindi. l. ſi rogatus. §. i. in glo. indigne. ⁊ ibi bar.

¶ Si teſtator legat uxori aliquid ⁊ ſubdit ꝙ ſi hẽdeſ ſui moleſtauerint eam cadant ab hereditate ⁊ non di cit ꝙ auferatur uelut ab indignis uel cui applicetur quid iuris. uide bar. in. l. uxorem. §. heres. ff. de leg. iii. bal. in auten. cui relictũ. C. de indi. ui. tol.

¶ Si in una dioceſi exiſtentibus oĩbus aliis idignis unus ſolus ſit dignus illi ſoli cõmitti debent oĩa. xvi. q. i. c. i. ita dicit Pe. de anc. in cle. i. de era. ⁊ qualit. Hoſti. in. c. graue. de preben.

¶ Prelatus promouens idignũ tenetur eccleſie quã leſit ad intereſſe ad ſimilitudinẽ mgr̃atus qui tenetur pupillo cui dedit tutorẽ minus idoneũ. ita notãt mo der. in cle. i. ad fi. de era. ⁊ quali. ⁊ in. l. i. §. nũc trac temus. ff. de tu. ⁊ ra. diſtra. ⁊. ff. ꝺ magi. quen. ꝑ totũ

Indifferẽs. Indifferentibus cũ quibus põt eſſe uel non eſſe ſalus põt homo uti libero arbitrio. uide exempla per Jo. an. in. c. licz de voto. ſuper v̄. liberum.

Indiſtincte. Indiſtincte exponitur. i. in ge nere. ff. qui ⁊ a q̃bus. l. ſi optõ

¶ Jus indiſtincte loquens non corrigit nec corrigit no. Hoſti. de appel. ut debitus circa ꝑnci. ſed potius ſupplet ⁊ declarat. ar. de offi. dele. ſup qõnum. i ꝑnc. de ſimo. ꝙ tuas. ff. de legibus. l. nõ ẽ nouũ.

Indiuiduum. In indiuiduis factũ unius prodeſt omnibus. bar. in. l. de pupillo. §. ſi pluriũ. ff. de no. op. nũ.

¶ Ea que in iure ſunt ⁊ in intellectu conſiſtũt ſunt i diuidua. ff. de v̄. ob. l. ii. in ꝑn. ⁊. l. ſtipulationes non diuidũtur. xl. di. ſicut uiri. xxv. q. ii. in ꝑnc. xxx. q. ii. ad limina. xxiiii. q. i. loquitur. vii. q. i. deniqz. ⁊. c. ni bil. de ꝓben. tue. ⁊. c. dilecto.

¶ Parte indiuidui uitiata totũ uitiatur. ff. de aqua quotidi. ⁊ eſti. l. i. §. item queritur. C. de agri. ⁊ cen ſi. l. quẽadmodum. li. x.

¶ Indiuidua tranſeunt inſolidũ ad omnes heredes. ff. de v̄. ob. l. ii. §. ex his. ⁊. l. una. §. fina. ⁊. ff. ſi ſeru. uen. l. loci corpus. §. i.

¶ Indiuidua partem non habent. ff. de ſeruitu. l. ꝑ ꝑte. ff. cõi. ꝑdi. l. ſi quis. §. ſi quis. nota. de tranſlat. ꝓla. c. fina. in gloſa.

¶ In indiuiduis uictoria unius ꝑdeſt et nocet alĩs. ut. l. v. §. fina. ff. de v̄. ob. facit. ff. de ſeruit. l. hoc. §. i

¶ Quot modis aliquid dicatur indiuiduũ. no. ff. ꝺ fideiuſ. l. grece. §. illud.

¶ Obligatio rem tradi eſt indiuidua inter plurimoſ heredes eiuſdẽ ꝑncipalis. ff. de edili. edic. l. ꝙ ſi nolit §. marcellus.

¶ Ubi obligatio originat in uno ⁊ deſcendit ad plu res ⁊ ꝑpter factum unius ipſa tranſit ⁊ diuidit ad il los plures ⁊ eos inſolidũ obligat. tex. eſt. ff. de pecu. l. ex duobus.

¶ Ubi in obligatõe eſt factũ indiuiduũ ꝓmittere ꝑ ꝑte hereditaria non uitiat obligationem. ut. ff. de eui cti. l. ſi rem hereditariam.

¶ Obligatio uſufructus eſt indiuidua licet cõmodi tas ſit diuidua. uide gl. ff. ꝺ ſti. ſuo. l. ſi cũ duorũ.

¶ Actio cõmodati eſt indiuidua quo ad cõtrariã ob ligationẽ reſpectu primitiue. ff. cõmo. l. ſi ut certo. § ſi duobus. ubi uide plene bar. faciunt no. in. l. in com modato. §. ſi ex facto. eo. ti.

¶ Ubi factũ ex quo ſurgit obligatio eſt indiuiduum plures principales indiuidue obligantur. ut. ff. de ex erci. l. i. §. ſi plures.

¶ Quando cognoſcat quid eſſe indiuiduum ⁊ quot modis dicatur. uide plene ꝑ bal. in. l. ii. C. ꝺ here. ac ti. plenius ꝑ eũ in. l. ſi plures. C. ꝺ condi. inſer. dixi ẽ ꝓme ſm bar. i. l. grece. §. illud. ff. de fideiuſ.

¶ Indiuiduationis ꝓncipium eſt materia. s. tho. ſe cunda ſcõe. q. clviii. ar. iii.

Indubitatum. Indubitatum dicitur id quod non eſt ſubiectum re tractationi. ſm tex. in. l. eleganter. §. i. ff. de conditi. indebi. et quod ibi no.

Inducie. Inducie inducte ſunt de iure gẽtiũ. i. di. iuſgẽtiũ. et quod ibi notatur.

¶ An duplicatio inducias ualeat in indiciis cõuen tionalibus. dic ꝙ ſic. ut i. c. i. ꝺ pluſpeti.

¶ Inducie unius anni uel ſex menſium dantur ſpoli

UVA. BHSC. IyR_001

atis p9 restitutionē. iii. q. ii. eiectis.

¶ Inducie sunt dande uolētibns se ꝑparare ad iudi ciū ⁊ quanti tꝑis. uide. iii. q. iii. de iudiciis. ⁊. §. spati um. C. ỏ li. contes. auten. offeratur.

¶ Inducie citatorie dant̄ que cause cognitione. dcm̄ est Inno. in. c. ꝓterea. ỏ dila.

¶ Inducie duplicantur si iudex exequatur sentētiaz ante tempus ad instantiam ꝑtis. dictū ē bal nōbile in l. ab executione. C. quorū appel. nō reci.

¶ De multiplici ſpetie induciarū. uide quod no. iii. q. ii. in summa.

¶ An inducie date a iure possint abbreuiari. no. de app. cum sit romana.

¶ Inducie deliberatorie regulariter sūt arbitratorie uide ỏ procura. dilectus. in glo. ulti. ⁊ in regula idul tum. li. vi. et de app. cū sit.

¶ An in cā criminali sūt dande iducie deliberatorie quidā dicūt ꝙ sic. cōtrarū dic ꝑ glo. singularē. iii. q. iii. de iudiciis. et ibi est glo. aurea.

¶ Inducie sūt dande ꝑcuratori generali ad ꝓsulēdū dñm. uide ỏ ꝑcu. dilectus. i gl. fi. ⁊ sup ea nō.

¶ An inducie sint dāde ꝓpter absētiā aduocati i me dio litis. Inno. ꝙ sic. ut lite ñ cōtes. c. i.

¶ Petenti ante tempus si opponat̄ exceptio reus de bet absolui ab obseruatōe duplicatis iduciis ⁊ denuo agente non audit̄ nisi refectis expensis. insti. ỏ excep. §. tpales. sed si exceptio talis opponitur post lit. con tes. debet absolui diffinitiue etiaz duplicatis inducis bal. in. l. exceptōnē. circa ꝑn. C. ỏ ꝓba.

Inducere ¶ Magis punitur inducēs ꝙ faciēs ff. ỏ his qui no. infa. l. adletas. §. ꝓtor ait. ⁊. ff. ỏ ritu nup. l. palam. §. i. xxvi. di. qui. et ibi no. Archidia

¶ An is cui data est ptās ad inducendū possit ꝓpel lere. no. Archi. ỏ ꝓbē. si paup. li. vi. ii. q. vi. quisquis

¶ Per verbū inducas mandatur iurisdictio consul toria. no. Jo. an. de concess. ꝓben. cum nostris. in vlt. glo. ⁊ idem in pal. c. si pauper.

Indulgētia ¶ A qua ptāte depēdet facultas concedendi indulgētias ⁊ quo tempore primo fuerūt cōcesse. ⁊ quot sunt necessaria ad ualorem ipsarū. no. Inno. ⁊ post eū doc. i. c. quod aūt. de peni. ⁊ remis. ⁊ in cle. fi. e. ti.

¶ Quid ꝓsint indulgentie ⁊ quō tollāt penaz pec cati. glo. xiii. q. ii. tempus. de cele. mis. cū marthe. in fi. ubi glo. uide Hosti. in summa. ỏ remis. § . ad quid ualeant. uide quod no. idem Hosti. ⁊ Jo. an. in. c. ad liberandam. ỏ iude.

¶ De indulgentia que conceditur anno iubilei. tex. ⁊ glo. de pe. di. i. qui domum. uide in extrauagan. bo nifa. que incipit antiquorū. Bas. de cal. in repe. c. no stro. ỏ peni. ⁊ remis. super hoc emanauit bulla sanctis simi dñi nostri Nicolai pape. v. qui celebrauit āno su pioꝛi iubileū Rome ubi affuit multitudo ppli infinita

¶ Quō intelligitur indulgētia plenaria ⁊ an idē sit plenaria quod a culpa ⁊ a pena cōceditur. ⁊ qualiter fiat remissio culpe ⁊ pene. no. Inno. ⁊ Jo. an. in. d. c ad liberandam. Lau. i cle. si dñm. de reli. ⁊ ꝟene. san. ⁊ ibi uide pulcre ỏ thesauro ecclesie. ⁊ per eundem in cle. i. de priuile. ubi ualde notabiliter tractat de remis sione culpe ⁊ pene. idē i cle. abusionibus. de peni. ⁊ re mis. in quibus locis uide do. car. flo. ⁊ plene p Bas. cal. in repeti. c. nostro. de peni. ⁊ remis. glo. de peni. di. i. qui domum. in glo. in ỏ. plene.

¶ Concedere indulgentiam pendet a potestate ordi nis uel iurisdictionis. nō. de pe. et remis. quod autē. uide. s. tho. in quarto. di. xx. q. iii. ar. iii. Hosti. in sū ma de remis. §. quis possit. Bas. de cal. plene in. d. c. nostro. in verbo secūdo principaliter quero. Jo. an. ⁊ Jo. cal. de fo. cōpe. c. cū contingit.

¶ An inferior epo possit sibi ex consuetudine querē facultatē concedendi indulgentias. Jo. cal. ꝙ nō. i. d c. nostro. Hosti. in. d. §. quis possit. Jo. an. ⁊ Jo. cal. in. l. cum contingat. de fo. cōpe.

¶ An potestas indulgentiarū extendat se ad exītes i purgatorio. s. tho. in. iiii. di. xlv. q. ii. ar. iii. ⁊ Lau. in. d. cle. abusionibus. super ỏ. purgatorio. Hosti. i sū ma de remis. §. quibus prosint. adde qō dixi ē sub di ctione clauis. ⁊ dicā. j. sub dictōe papa.

¶ An uacante sede collegiū cardinaliū possit conce dere idulgētias. dic ꝙ ñ. ꝑ nō. i cle. ne rōani. ỏ elec.

¶ An sit sufficiēs cā cōcedendi indulgētias si qs de derit elemosinā ꝓ aia talis uiri uł mulieris. Hosti. ui detur sentire ꝙ sic. in sū. de remis. §. fi. ỏ. qd ergo de i dulgentiis. de quo aliquādo dubitaui.

¶ An epus possit ponere indulgentias in loco exem pto. Pau. ꝙ nō. in cle. ii. de ꝓuile.

¶ Qualiter intelligatur indulgētia ut dāti denariū remittatur quarta pars pene peccatorū. uide glo. xiii q. ii. tempus. de celebratio. miss. cum. marthe. in fi. ubi glosa et doc.

¶ An si conceditur indulgentia de uespera in uespe ram incipiendo citius in uigilia ⁊ finiendo tardius in uesperis festi habeat̄ indulgentia. dixi in. c. ii. de fer. ubi uide qꝛ doc. ibi non tangūt.

¶ An concedens indulgētiā alicui possit illa uti seu gaudere ꝑ se. uide Archi. de peni. ⁊ remis. c. fi. li. vi. Jo. an. eo. ti. cū ex eo. ⁊ i regula cui licz. li. vi. s. tho. tenet ꝙ sic. in. iiii. di. xx. ar. v. q. iiii. uide Bas. de cal. in. d. c. nostro. §. qro. an conferens.

¶ An sacerdos possit dare indulgētias suo parrochi ano in foro penitētie. Inno. ꝙ sic. de peni. ⁊ remis. qō aūt. in glo. fi. Archidi. e. t. c. fi. li. vi.

¶ An epus possit concedere indulgētias subditis su is porrigētibus manus adiutrices alicui loco q̄ est ex tra dioc. dñs Pe. de ancha. in regula que a iure. li. vi Oldra. in consilio suo. lxxi. alias. lxxii.

¶ An papa possit habere fructū indulgentie a se con cesse. uide glo. xi. q. iii. nemo. faciunt nō. de penitē. et remis. ois. gl. de of. dele. c. sane.

¶ An episcopus non cōsecratus possit concedere lit teras indulgentiarum. doc. de excess. ꝓla. accedenti bus. uide cal. in dicto. c. nostro. q. xvii. que icipit. itē quero nunquid electus.

¶ An capitulū uacante sede possit cōcedere indulgē tias. glo. in cle. i. de hereti. in ỏbo capituli. ⁊ no. i. c romana. de peni. ⁊ remis. li. vi. adde qō dixi ē de col legio dñoꝛū cardinaliū.

¶ An pluries accedens ad locū indulgentie dans de nariū totiens consequat̄ indulgētiam. uidetur ꝙ sic. de peni. ⁊ remis. cū ex eo. Archi. e. t. c. fi. li. vi. idē. vi q. i. c. imitare. adde. s. tho. in. ii. di. xx. ar. iii. q. ii. ui de cal. in. d. c. nostro. §. ſz q̄d si qs ea die.

¶ Quis possit concedere indulgentias. uide. s. tho. in. iiii. di. xx. uide do. Bas. cal. in. d. c. nostro. de peni tent. et remissio.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An indulgentie possunt cõcedi ꝑ subsidio temporali. uide. s. tho. in palle. di. xx. ar. iiii. q. i. qui dicit q̃ sunt dande ꝑ utilitate spũali.

¶ An indulgentie aliquid ualeant in foro diuino. et quantũ. uide pal. dis. xx. ubi dicit. s. tho. q̃ si cõcessa est indulgentia omnibus uisitantibus limina talis ecclesie uel sancti ita consequãtur indulgentiam existentes prope ecclesiã imo clerici sacerdotes eius sicut alii qui sunt in remotis. hoc idem tenet cal. i. d. c. nostro in. i. q. v. ex dictis.

¶ Quid si alicui imposita est penitentia septẽ annorũ ⁊ ipse dat septem denarios successiue alicui ecclesie que habet indulgentiam unius ãni an sit liberatus a penitentia. Hosti. tenet q̃ sic quo ad ecclesiam militãtem. de peni. ⁊ remis. cũ ex eo. § . ad hoc. Prelat⁹ tñ indistincte faciens tales remissiones se onerat consiliuz aũt est q̃ ille qui acquisiuit tales indulgentias non utatur eis in hoc mundo sed eas reseruet purgatorio ubi est grauissima pena. ꝺ quo uide i sũma pisana sub hac dictione. § . q̃d cũ penitẽtia alicuius.

¶ Epus ꝑdicans uel celebrans põt concedere iudulgentias unius anni. dicit Inno. in. c. est ex eo. de peñ. ⁊ remis. ego tñ nũq̃ excessi numerũ in. d. c. nostro . taxatum. s. xl. dierum.

¶ Indulgentie concesse a legato sunt perpetue. de offi. lega. c. fi. ubi glo.

¶ Indulgere. i. indultũ esse ostendo. de dona. c. ii. de sen. ex. a nobis. de iureiur. ⁊ si xꝑus.

¶ An religiosi ꝑsertim mendicantes sint capaces indulgentiarũ que concedũtur dantibus tñ. s. Tho. in quarto. di. xx. dicit q̃ sic. quia si habent administrationem põt dare alias dabũt de licẽtia sui superioris.

¶ An indulgentia ꝑdest illis qui libenter darent et facerent illud quod ipsa indulgentia continet sed non possunt. s. tho. in pal. di. xx. dicit q̃ non.

¶ An unus possit alii indulgentiã mereri seu acquirere. s. tho. in quarto di. xlv. dicit q̃ nõ. nisi ꝓcedat ex intentione damnis. uide cal. in palle. c. nostro. § . ad tertiũ. qui uidetur aliter dicere.

¶ An cruce signatus qui morit̃ anteq̃ iter arripiat habeat indulgentiaz concessam transfretantib⁹ ad subsidiũ terre sancte. uide. s. tho. i. q. de quoli. q. viii ar. iiii. ubi dicit cõsiderandã formã cõcessionis.

¶ Prohibitũ est prelatis sub ꝑtute obedientie ⁊ pene excõicatõis ne predicent indiscretas indulgentias. ui de in cle. religiosi. de ꝓbe.

¶ De radice ⁊ fundamento indulgentiarũ ⁊ in quo consistat talis concessio. pulcre tractat cal. in. d. c. nostro. v. solutões oẽs theologi. ⁊ v. q° ad hz ꝑsuppono.

¶ An rite accedenti ad indulgentiam tãtum ualeat quantum sonat. cal. late in dicto. c. nostro. § . propter hoc ego primo quero.

¶ Hoc nomen indulgentia est equiuocũ. ut no . Joan. in. c. i. de peni. ⁊ remis. li. vi. sed ꝓprie sumendo ẽ remissio pene tempalis debite ꝑ peccatis actualibus penitentiũ non remisse ꝑ absolutiõe sacerdotali facta a ꝑlato ecclesie rõnabiliter ⁊ ex cã rõnabili ꝑ recõpensationem de pena indebita iustoz. que sunt ꝟba domini Bas. de cal. in. d. c. nostro. § . ꝑ primo miroz satis ⁊ ibi singulas partes declarat.

¶ An indulgentie concesse a ꝑlatis quibus licet uel de iure ꝓmittitur ualeant ad remissionẽ pene debite ꝑ peccatis actualibus. cal. tenet q̃ sic. in dicto. c. nostro ver. his ꝓsuppositis.

¶ De uariis formis concedẽdi indulgentias. uide in palle. c. nostro. § . scõa conclusio.

¶ Quot debent concurrere ad hoc ut indulgẽtie ualeant. cal. ubi s. § . quarta conclusio. dicit q̃ tria . pietas in fine ꝓpter quã datur . caritas opans in eo cui datur. seu habilitas in recipiente ⁊ auctoritas in dispẽsante. licet Inno. in. c. quod autẽ. ⁊ Hosti. i. c. cuz ex eo. de peñ. ⁊ remis. dixerũt q̃ sex requirũtur.

¶ An ꝑ malos sicut ꝑ bonos possit concedi indulgẽtia. uiꝺ cal. i. d. c. nostro. § . circa tertiã ꝯclusionẽ.

¶ An indulgentia ꝑsit ei qui nõ fecit actũ totũ sed ꝑtem ꝑ quo data est indulgẽtia ⁊ ꝑ eũ non stat quo minus faciat. uide quod dixi ꝺ ꝑm. s. tho. qui hanc questionẽ formal in terminis. cal. ubi supra. in. § . item q̃ro an ei prosit.

¶ An si ꝑ exñte in purgatorio uadat quis ad locum indulgentie animo illam animã sibi ꝓticipandi in purgatorio possit illa gaudere. Inno. de peni. ⁊ remis. qꝺ aũt. cal. in. d. c. nostro. § . q̃ro an si ꝑ exñte.

¶ Quid significent ista uerba centũ dies de iniũctis penitentiis relaxamus ⁊ an tales dies sint utiles uel continui. uide cal. in. d. c. nostro. § . solet queri.

¶ An episcopus qui non possit concedere nisi. xl. dies indulgentie possit concedere indulgẽtiã duplicatã Hosti. in. c. cũ ex eo. § . ulti. de peni. ⁊ remis. Archi. in. c. fina. e. titu. li. vi. ualde obscure loquit̃. uide cal. in. d. c. nostro. § . nũq̃d si epus.

¶ De multiplici significato huius ꝟbi indulgẽtia. vi de Jo. an. de pe. ⁊ remis. c. ulti. li. vi.

¶ Si reuocatur indulgentia alicui concessa non itel ligit̃ reuocata nisi postq̃ ille sciuerit. Archi. de rescri. c. ul. li. vi. hoc aũt dico ꝺm indulgentiã nõ ꝺm impiũ ꝓma ad Corinth. vii. xiii. di. nerui. in fi.

¶ An si plures epi simul concurrũt ad dandã indulgentiã ualeat data ultra numerũ. xl. dierũ. uide no. in c. cum ex eo. de penitẽ. ⁊ remis. ⁊. e. t. idulgẽtia. libro sexto. ubi est tex.

¶ Indulgentia ꝑsupponit delictũ uel penaz eius qꝺ remittitur. ff. de legibus. l. cum lex.

¶ Indulgentia. l. gratia. ff. de pub. l. licitatio . § . aurum. ubi de hoc.

¶ Indulgentie sunt satisfactiue ⁊ tantũ ualent q̃tuz sonant ⁊ põt dari ꝑ subsidio epali. ꝺm. s. tho. in. iiii. di. xx. ar. iii. ⁊ cui ualent . idẽ. ar. v. ⁊ xlv. di. ar. vi

¶ Indulgentiã plenã habet cruce signatus si morit̃ anteq̃ uadat. idẽ i. q. ꝺ quolibe. q. ii. ar. xvi.

Indurare "Quandoq; mitigatur pena ne delinquens indurescat. lxxxii. di. c. fi. Archi. de sen. excõi. alma mater. c. pe. li. vi.

Industria "An ⁊ quibus casibus ꝛ aliquo actu gerendo uideatur electa industria ꝑsone. Inno. et doc. in. c. fi. de offi. dele. faciunt no. in. c. is cui. eo. ti. li. vi. do. car. flo. in cle. i. de offi. deleg. in. vii. q. ter. in. l. inter artifices. ff. de solu. ⁊ in l. fideicõmissa. § . fi. ff. de leg. iii. Bal. in. l. i. § . ne autem. C. de cadu. tollen. adde quod no. Bar. i. l. néo est qui nesciat. ff. de duobus reis.

¶ Ubi industria ꝑsone eligit̃ non põt actus ꝑ alium explicari. ff. de solu. l. in ter artifices. ff. de ma. testa. l. si ita fuerit. § . i. nec etiam subdelegati. spe. ti. de sala. § . fi. uide. c. is cui. scõo respõ. de offi. deleg. li. vi.

¶ Industria qñq; attẽdit̃. ut. ff. ꝑ socio. l. si ñ fuerit

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ex industria ꝓsumitur ꝓ ⁊ contra aliquem. ff. de probatio. l. cum de indebito. ff. de iur. et fac. igno. l. regula. §. ii.

¶ Electus ad aliquod regimen rei publice uidet ele ctus rõne industrie sue. ideo non potest per alium de seruire illi regimini. tex. est nõbilis in. l. nullus qui ne xu. de decu. li. x. alius tex. in. l. sciendũ. §. legati. ff. ỏ legatio. fallit nisi electus esset absens ex causa sibi uti li ⁊ necessaria. quia tunc põt seruire ꝓ substitutũ. ut. l si absenti. ff. de lega. ⁊. l. de pollicitatõnibus. ff. ỏ pol licita. q̃ sũt bñ no. qz forte oẽs non sciũt.

¶ Industria ⁊ sapiẽtia differũt. ff. de offi. ꝓfec. ꝓto. l. i. uide de industria. ff. ꝓo socio. l. si societatez. ⁊. C depositi. l. finali.

¶ Industria non transit. ff. de cura. fu. l. cuius bõis que est ad hoc bene notabilis. ⁊ ỏ hoc dic ut plene no tat bal. in. l. quisquis. C. ỏ epi. ⁊ cleri. ubi late itrat articulũ qñ liceat seruire ꝓ substitutũ.

Inedia. Quid sit uide Jo. an. de obser. ieiun. c. concilium.

Ineptum. Ineptam petitionem semp iudex põt ex suo officio repellere ⁊ den tibus lacerare. dicit glo. in. l. i. de offi. assesso. Jnno. de pur. canon. cũ in iuuentute.

¶ Petitio dicitur inepta quando intentio est iepta. de qua in petitione constare põt ex sui forma ⁊ ex ac tis que in iudicio fiunt. uide. ff. de confes. l. i. et de iu dic. examinata.

¶ Si inepta petitio admissa fuerit ⁊ actor eam ꝓba uerit ꝓdemnatur reus. ut i. d. c. examinata. ⁊ ibi Jo. an. Si aũt opponatur q̃ actio sit iepta uel petitio ab solutur reus. ut ibi. ⁊. ff. si mes. fal. mo. dix. l. i. § . i. postea tñ ꝓponens aptam audiet. ut. ff. de edili. edi. l. bouem. §. penul.

¶ Inepta exceptio repellitur. ff. de flu. l. i. §. labeo. de testi. ꝓsentiũ. lib. vi. ⁊ ibi Archi. ii. q. viii. c. finali. in cle. fina. de appel.

Inequalitas. De hoc uerbo uiỏ. ff. de edi. edic. l. qui dãnis. §. i.

¶ Inequalitas rerũ est a deo. s. Tho. in ꝓma ꝓte. q. xlvii. ar. ii.

¶ Inequalitas opponitur iustitie. idem in quarto. di. xv. arti. xiii.

Inertia. Hoc uerbum uide. ff. de libe. cau. l. si pariter.

Inesse. Que incontinenti fiunt uidentur ineẽ. l. lecta. ff. si cer. peta. de elec. officii. di ximus ĩ sub dictione incontinenti.

¶ Unũ quid quod ab alio producitur ẽm naturam suam inesse regulatur. xxvi. di. deinde. i. q. i. eos. ⁊. c. remissionem.

Infactum. Quot sunt genera actionũ in fa ctum ⁊ qñ competant. uide. ff. ỏ acti. ⁊ obli. l. infactũ. C. de re. pmu. l. explacito. isti. de interdic. §. fi. adde spe. titu. de acti. seu peti. §. ii. ỏ. hoc scias. uide Jo. an. in addi. spe. ti. de emp. ⁊ uẽ di. §. penul. Jtẽ adde insti. de actio. §. actionũ. in gl. insti. de interdic. in fi. in glo. ff. de ꝓscrip. ỏ. l. quoties in fine. et ibi glosa.

¶ Actio infactũ sequitur naturã realiũ actionũ. no. ff. de iureiur. l. fi ⁊ si possessori. i fi. in gl. dandam.

¶ Quando datur generalis actio infactũ. no. ff. ỏ ꝓ scrip. ỏbo. l. qui seruandarũ. in glo. agitur. uide spec. ti. de peti. ⁊ possess. §. i. in fi. ⁊ ibi Jo. an.

¶ Actio infactũ que dat ꝓpter redibitionẽ quibus casibus non detur. no. ff. de edi. edic. l. edilес. ⁊ meli? C. de edi. actio. l. si pdiũ. in glo. i.

¶ Actio infactũ datur ꝓpter publica iudicia. notat Bar. ff. ad. l. cornel. de fal. l. qui noie ꝓtozis. et in. l. ii. ff. ad. l. iuli. repe.

Infamia. Infamis. Quid sit infamia uide. ff. de uar. et extraor. cogni. l. penul. §. existimatio. ⁊ in. §. porro. iii. q. vii. uide no. in regula ifamibus. li. vi.

¶ Qui infamie nota est aspersus nõ debet in ẽpm or dinari. li. di. qui in aliquo.

¶ An princeps delere uel tollere possit infamiã. ha betur. ii. q. iii. §. hinc aũt colligitur.

¶ Abolitio accusationis non tollit infamiã licet pe nam remittat. ii. q. iii. abolitio.

¶ Diabolus infamat bonos uiros quos aliter supe rare non põt. ii. q. v. habet hoc ꝓpriũ.

¶ Omnes filii insurgentes in patres efficiũtur infa mes. ii. q. vii. plerũq;.

¶ Infames repelluntur ab accusando. ii. q. vii. plez q;. et. c. placuit. Jtem a testificando. ii. q. vii. testes. ⁊ c. placuit. Jnno. in. c. cum te. de re iudica. et de testi. c. testimonium.

¶ Qui loca episcoporũ uiuentium inuadunt sunt in fames. iii. q. ii. audiuimus. vii. q. i. presentiũ. de con. preben. c. i. Jtem omnis apostata et rebellis pape est ifamis. iii. q. iiii. si quis a suo.

¶ Infames sunt oẽs raptores similiter ⁊ oẽs incestu osi. iii. q. iiii. consanguineorũ. Jtẽ oẽs psecutores epo rum. iii. q. iiii. hi qui. Jtem oẽs psequentes tã spiritu ales q̃ carnales pzes. iii. q. v. oẽs qui.

¶ Infamis nõ põt eẽ iudex neq; procurator. iii. q. vii infames. ⁊. §. tria sũt. de quo plenius dicã infra.

¶ Infamia mitris mõis irrogat. iii. q. vii. §. porro.

¶ Accusator in probatione deficiẽs efficitur ifamis v. q. vi. quia iuxta.

¶ Quilibet scienter periurus est infamis. vi. q. i. q̃cun q;. et quod ibi no.

¶ Sinia arbitri non infamat. ff. de his qui no. infa. l. quid ergo. §. ex cõpromisso.

¶ Infamis est qui cogit aliquid inique iurare. Jtem periurio ꝓsentiẽs. xxii. q. iiii. inter cetera. ⁊. q. v. si q;

¶ Incestuosi ⁊ eis consentiẽtes ⁊ nati ex eis sũt infa mes. iii. q. iiii. consanguineorũ. xxxv. q. iii. c. ii. ⁊. iii. q. vii. infames.

¶ Calũpniator si ꝓnũtiatus fuerit calũpniator ⁊ nõ aliter est infamis. iii. q. vi. quia iuxta. C. de calũp. l. iii. et ibi no.

¶ Monachus uel monacha procreans filios est ifa mis. xxvii. q. i. impudicas.

¶ Rectores ⁊ consules ciuitatũ non obseruantes ca pitulum ubi piculum. de elec. li. vi. sunt infames. ut habetur in. c. si forte. eo. ti. ⁊ li.

¶ Accusatores ⁊ persecutores platorũ ⁊ sacerdotũ sunt infames. iii. q. iii. clericus. ⁊. c. se. ⁊. c. cõsangui neorũ. vi. q. i. infames. ii.

¶ Scienter transgrediẽs mandata sedis apostolice est infamis. iii. q. iiii. si quis a suo.

¶ Simoniaci tam dantes q̃ accipientes ⁊ similiter mediatores sũt ifames. i. q. iii. c. ulti. xv. q. iii. sane.

¶ Miles ab exercitu ignominiose remissus ẽ ifamis

UVA. BHSC. IyR_001

ff. de bis qui no. infa. l. i. ⁊. l. ii. §. ignominie.
¶ Parans insidias suo prelato est infamis .xi. q .i. statuimus.
¶ Infamiam facti neq; papa neq; impator põt tolle re. uide no. in. c. cum te. de re iudi. facit. l. in bello. §. facte. ff. de capti. C. de sen. pas. l. i. ⁊. l. fi. ⁊ .ff. de po stula. l. i. §. de qua.
¶ An absens condemnatus efficitur infamis .ff. de bis qui notan. infa. l. furti .et in. l. i. C. de requiren. reis. ubi Bartholus.
¶ Omnes conspiratores et eis consentientes sũt in fames. xi. q. i. conspirationũ.
¶ Nullus debet aliũ infamare quãtũcũq; vtute ipse polleat. xi. q. iii. si quis uero.
¶ Infamiam aliorum ille timere non debet quem ꝓ pria conscia iustificat. xi. q. iii. i cũctis. ⁊. c. inter.
¶ Item infamati iniuste premium merentur a deo. xi. q. iii. qui iustus.
¶ Infamare sacerdotes ẽ magni piculi. exẽplo caym xv. q. v. de crimine.
¶ Infamia facti siue per sniam siue alio modo illata repellit quem a dignitate. ut. l. i. et. l. iiii. C. de digni ta. libro duodecimo.
¶ Infamia facti nõ repellit quẽ a testimonio. ſz bene attenuat eius fidẽ. glo. ẽ in. l. iii. § .cãe. ff. de carbo. edic. uide Ly. i. l. cũctos ppos. C. de sũ. tri.
¶ An ille qui dicitur infamis admittatur ad ꝓban dum se esse bone fame si hoc petat. no. Inno. ò accu. cũ oporteat. ⁊ an in talibus ꝓbationibus sit seruãd? ordo iuris. uide Lau. in cle. i. de offi. ordi. ubi do. car di. flo. in. viii. q. adde quod no. Inno. ò spõ. cũ i tua.
¶ Infamia non dicitur eẽ pena delicti. uide bal. i. l. impatores. ff. de postu.
¶ Infamia non irrogatur tutori remoto ab officio ꝓ inquisitionẽ. glo. in. l. iii. §. ꝓterea. ff. de suspec. tuto. quã By. dicit ñ esse alibi. alia tñ est in. l. i. C. õ mod. mulc. ⁊. l. infamẽ. ff. de pub. iudi.
¶ Infamia que irrogatur alicui ex contractu nõ ita repellit a testimonio ⁊ dignitate sicut illa que ꝓuenit ex delicto. dictum est Inno. in. c. qualiter et quando. de accusa. ubi uide.
¶ Infamia põt probari per testes in alio loco q̃ i eo in quo dicit eẽ ifamia. glo. et Inno. de accu. iqsitõis
¶ Infamis nemo fit ex liquidis probationibus . nisi sit secuta sententia. glosa est in. l. sed et si possessor. ff. de iureiurando.
¶ Infamis de iure ciuili potest esse procurator. isti. de excep. §. fi. secus de iure canonico. Inno. in. c. cuz deputati. de iudi. quod est uerum in iudicio secus i ne gociis. in. l. pedius. ff. de arbi. Item hoc limita in ꝓ curatoribus ad negocia aliarũ personarũ . secus in ꝓ curatore epi uel alicuius insignis psone. ut no. in. c. ac cedens. ut lite non contes. Item hoc limita nisi esset i famis ex aliquo delicto publico ex quo esset dãnatus in. l. i. §. ait pror. et ibi no. Guil. de cu. ff. de postula. adde ad materiam ea que no. Bar. in. l. quotiẽs. C de digni. li. xii.
¶ An actio in factũ ex crimine publico habeat irro gare infamiã. uide Bar. in. l. infamẽ. ff. de pub. iud. ubi etiam uide an et quando confessus de crimine effi ciatur infamis uel non.
¶ An infamis possit obicere testi uel alteri infamiã Bar. q̃ sic. in. l. cũ mulier. ff. so. ma. adde quod no. Bar. in. l. apud celsũ. §. marcell?. ff. de excep.
¶ Accusatus de crimine famoso pẽdẽte iudicio ẽ ifa mis ò facto. ff. de testa. l. q̃ a latromb?. ⁊ ibi bar.
¶ Omnis relegatus est infamis. l. cũ quidẽ. alias. l eius qui. §. i. ff. de testa. ⁊ ibi bar.
¶ An infamia repellat ab accusando in crimine lese maiestatis. Bar. tenet q̃ non in extrauagan. ad repri mendam. in glo. ꝓ accusationem.
¶ An ex infamia facti repellat quis a bñficio obtẽto uel obtinẽdo. uide Archi. xv. q. v. c. i.
¶ Quid de infamia iuris. uide glo. de iudi. at si cleri ci. de elec. q̃relam. ⁊ de iureiur. c. q̃relã.
¶ An infamis possit disponere ad pias cãs. uiò bar. in. l. i. C. de sa. san. eccle.
¶ Quis dicatur infamis infamia canonica . dic ois conuictus uel confessus seu condemnatus de aliquo mortali. no. de re iudi. cũ te. hanc aũt infamiã tollere põt epus. uide glo. vi. q. i. ois. ⁊. c. infames.
¶ An publice ⁊ solenniter penitens sit infamis. no. de biga. c. i. Hosti. i. c. ii. de offi. archipr.
¶ An clericus infamis stati sit suspẽdẽdus ab officio gl. ii. q. v. pbyter si a plebe. de pur. cano. inter.
¶ De modo ꝓcedendi contra infamatũ de crimine. no. glo. in. d. c. presbyter.
¶ Quotuplex sit ifamia. no. iii. q. vii. §. porro. ⁊ ibi uide quid est infamia. adde quod dixi ſ sub dictione fama. bona glo. vi. q. i. omnis. que dicit q̃ ẽ triplex. s. iuris. facti. ⁊ canonici. adde de infamia iuris. C. de bis qui no. infa. p totum. ad materiã uide de testi. te stimoniũ. ii. q. vii. testem. Archidi. lxiii. di. laici. vi. q i. omnis. ⁊. c. infamis. xv. q. v. c. i. Addimus ad hãc mãm uidelicet quotuplex sit ifamia ⁊ quid sit ei? effe ctus. no. ff. de bis qui no. infa. l. i. in glo. i. ⁊ glo. i pa trẽ. eo. ti. l. quid ergo. §. inq̃tũ. in glo. elocuta. ⁊. l. ic tus. §. sustinet. eo. ti. cy. C. eo. sup rubrica.
¶ Qñ tollat infamia. no. glo. vi. q. i. illi qui.
¶ An ille qui infamauit aliquẽ teneatur in foro con scientie illi famã restituere. ⁊ an teneatur ille uniã pe tere ab infamato. Hosti. ò utroq; dicit q̃ sic. in sum. de peni. §. quibus. v. obligantur etiã tales. ⁊ v. se. et in sũma de male. §. quot sunt genera. ⁊. §. se. et in sũ. de iniuriis. §. quot mõis. v. litteris.
¶ Que debẽt cõcurrere ad hoc ut aliqs sit ifamis. uide Inno. de accu. c. cũ oporteat. i gl. magna.
¶ An clericus depositus sit infamis. spe. ti. de pcu. §. i. v. item abbas.
¶ An infamis possit petere restitutionẽ. uidet q̃ nõ iii. q. i. in sũma. ⁊. q. ii. audiuim?. i gl. ⁊ ibi uiò archi.
¶ Qualiter infamis debeat se purgare. uide. ii. q. v in sũma. ⁊. c. pbyter. in glo.
¶ Ita debent recipi testes sup infamia sicut sup bõa fama ⁊ econtra. de sponsa. cũ in tua. in fine. ⁊ ibi no. ⁊ que ꝓbationes debeant ꝓualere. no. Inno. de accu sa. inquisitionis. ⁊. c. cũ oporteat. Archi. ii. q . v. om nibus. viii. q. iii. artaldus.
¶ An infamia priuet quẽ ipso iure uel requirat snia uidetur q̃ ipso iure. per tex. in. l. ifamia. C. de decu. li. x. ⁊ in. c. felicis. de peni. li. vi. ⁊ regulam i penis. e. de regn. iur. eo. li. de quo uide casum in. l. ii. §. miles ff. de bis qui no. infa.
¶ Episcopus recipiens procurationes et non uisitãs est infamis infamia canonica. x. q. iii. relatum.
¶ Corrũpẽs ⁊ corruptus ꝓducens fallũ testimoniũ

UVA. BHSC. IyR_001

est infamis. iii. q. v. cõstituimus. xvii. q. v. si ꝙs ꝓiũct⁹
¶ Veniens contra pactũ uel transactionẽ iuratã est infamis. C. ỏ trãsac. l. si quis maior leno ⁊ lena. Itẽ ludentes in cena sunt infames. ff. de bis qui no. infa. l. i. et. l. ii. §. ulti.
¶ Hæretici. pagãi. iudei. apostatici. sciſmatici. ⁊ oẽs qui nõ sunt xpiani sunt infames. ut. iiii. q. i. c. ii. ⁊. ii. q. vii. alieni. ⁊. c. beatus. ⁊. c. si quis a suo. C. de sũ. tri. l. i. de aposta. tue. vi. q. i. c. infames. C. de heret. auten. gazaros.
¶ Publicus aleator ⁊ in ludo mutuans est infamis de excess. prela. inter dilectos.
¶ Judex iudicans contra consciam p sordẽ uel gratiam est infamis. de re iudi. c. i. lib. vi. ver. uel per sordes ibi fame sue ⁊c̃.
¶ Qui astute priuilegiũ ꝓncipis inter ꝓtatur efficit infamis. de re iudi. c. i. li. vi. C. de legi. l. ii. de ꝓuileg. c. ut priuilegia.
¶ Tutor uel curator qui pupillam sibi uel filio maritauit est infamis. §. de interdic. matri. inter tu. et pupil. l. si tutor.
¶ Preuaricator condẽnatus est infamis. ff. de ꝓuarica. l. si is. ii. q. iii. §. notandũ. ff. ỏ bis ꝙ no. ifa. l. i.
¶ Is qui ꝓpter turpitudinẽ motus est a senatu est infamis. ff. de sena. l. ii. ⁊. iii. q. vii. §. tria.
¶ Remotus ꝓpter dolũ ab administratione est infamis. C. de suspec. tuto. l. fi. de quo dic ut i. c. per tu as. in fine. de accusa.
¶ An subiiciens decurionem seu nobilẽ tormẽtis sit infamis. uide. C. de decurio. l. oẽs iudices. li. x.
¶ Infamia obiecti criminis habet duos effectus. quos uide de accu. accedens.
¶ Infamia tollitur per baptismũ. xxvi. di. deinde. di xi ꝰ sub dictione baptis.
¶ Infamatus de crimine de cuius ueritate non constat dz ab officio sz ñ a bñficio suspẽdi. ỏ pur. cañ. iter
¶ Infamis repellitur ab ordinibus suscipiẽdis. i. q. i. §. ecce si clericus. ⁊. §. se.
¶ Infamiã iuris tollit papa. ỏ re iudi. cũ te. ⁊ ibi nota. Item impator. C. de sen. pas. l. i. ⁊ ulti. Item sẽatus. ff. de postulan. l. i. §. ỏ qua. Item collegiũ cardinaliũ. ut no. in. d. c. cũ te. facit. xcvi. di. constantinus dixi ꝰ sub dictione cardinalis. Itẽ epus ſm glo. in. c. euthemiũ. §. hinc aũt. ii. q. iii. tibi dño. ⁊ põt etiã tollere in casibus in quibus põt dispensare ſm Inno. et Hosti. in palle. c. cum te.
¶ Infamia ſm canones dicitur tripliciter abolere. ut dicit specu. ti. de aboli.
¶ Quatuor casus in quibus quis efficitur infamis per sententiã. uide p spe. ti. de sentẽ. prola. §. iii. ver. ⁊ ad huius. xv. q. ulti. c. ulti.
¶ Quot persone requirũtur ad inducẽdã ifamiaz p quã inquiri possit. no. de accusa. inquisitõis.
¶ Infamia repellitur per appellationem si appellãs eam prosequitur. ff. ad turpill. l. i. §. ulti. C. de tem. appel. l. fina. §. penulti.
¶ Infames sunt qui habent simul duas uxores uel duas sponsas. de biga. nuper. C. de incest. nup. l. ii. ff de bis qui no. infa. l. i. in fi. Item sodomita operans ad pugnandũ cum bestiis. ⁊ improbus aduocatus. iii q. vii. §. tria. ỏ. aliis. ⁊ se. ff. de postu. l. i. §. ⁊ qui. C eo. l. quisquis. Item reus criminis lese maiestatis. C ad. l. iuli. l. quisquis. Item faciens homagiũ pro bñfi cio spirituali. ut in. c. ex diligenti. de simo. Itẽ famosum carmen ⁊ libellũ dictans ⁊ non ꝓbans. iiii. q. iii. ỏ. hoc carmen. vi. q. i. per totũ. Item ſm leges mulier nubens infra tempus luctus. ff. de ritu nup. l. palã §. que in adulterio. ii. q. iii. §. hinc aũt colligit. C. ỏ secũdis nup. l. i. secus ſm canones. ut habet de secũdis nuptiis. c. pe. ⁊ ulti. ⁊ ibi nota.
¶ Infamis est qui dat pecuniã ne actione famosa cõueniatur. secus si gratis ⁊ pro bono pacis. ff. de bis ꝙ no. infa. l. i. §. pactus. ⁊. l. athletas. §. ulti. xxii. q. iiii §. ulti. Item ministra caupone cõmittens adulteriũ C. ỏ adulte. l. que adulteriũ. ỏ. pro utilitate. Itẽ meretrix. ff. de testi. l. iii. §. l. iulia. Item condẽnatus de adulterio. ff. de publi. iudi. l. infamẽ. Item histriones magici excõicati ⁊ qui turpitudinibus sunt intenti et mulierbria patientes in corpe suo. iiii. q. i. c. i. et. ii. et ff. de postu. l. i. §. remouet.
¶ Senator contrahens cũ muliere de quibus in. l. i C. de natu. libe. est infamis. ut ibi. C. ex qui. cau. infa. irroga. l. improbũ. C. loca. l. ulti. C. de transac. l si quis maior. facit. i. di. iusgentiũ. Item cõdẽpnatus interdicto unde ui uel actione furti. ff. de fur. l. ñ potit
¶ Crimen eni stellionatus non infamat. ff. de crimi. stellio. l. ii. uide plures alios casus. ff. de bis ꝙ no. ifa. l. i. ⁊. ii. ⁊. ff. de sepul. uiola. l. i.
¶ Actio pro socio tutele mandati depositi infamat si suo noie non alieno et directa actione non contraria quis conueniatur. ff. de bis qui no. infa. l. furti. §. si quis. insti. de suspec. tuto. §. suspectus. C. ex ꝙ. cau. infa. irro. l. iii.
¶ Reus latitans in causa criminali secuta sñia est ifamis. C. de requi. reis. l. fi.
¶ Aliud est infamia aliud scandalũ ⁊ plus est scandalũ q̃ infamia. no. de homici. ex liis.
¶ Infamia opponi põt contra delegatũ sed non contra ordinarium quãdiu tolleratur in officio. nota. iii. q. vii. in summa.
¶ Infamato de crimine indicitur purgatio. ut habetur de accusatio. cum. p. ⁊ si non purgauerit infra debitum tempus punitur tanq̃ conuictus de crimine. haberur pe pur. cano. accepimus.
¶ Infamatus nõ debz se purgare de crimine ante suam ꝓmotionẽ cõmisso. de pur. cano. c. accepimus.
¶ Quos effectus habeat infamia facti. no. C. ex ꝙ. cau. infa. irroga. l. nullã. in glo. i. ⁊ ibi Ly. in fi. uide notata in. l. ii. C. de dignita. li. xii. adde duos effect⁹ p gl. ⁊ bar. in. l. i. ff. de bis ꝙ no. infa.
¶ An solus dolus uel lata culpa irroget infamiam. no. ff. de bis qui no. infa. l. liberorum. §. notat in gl. numerus. insti. de suspec. tuto. §. quid si prionus. i gl. parcendũ. et. §. suspectus. i gl. famosus. et gl. ob clpã
¶ An ex augmentatione uel diminutione pene augeatur uel minuatur infamia. uide. ff. de bis qui no. ifa. l. quid ergo. §. pena grauior. in gl. onerasse. Ly. in. l. ⁊ si seuerior. in. ii. q. C. eo. no. ff. de peni. l. in seruorũ in glosa finali.
¶ An infamia supioris noceat inferiori. no. ff. de questio. l. duo marcho.
¶ Qualiter põt euitari infamia. no. bar. ff. de publ. iudi. l. infamẽ. circa finem.
¶ Quis possit dispensare sup infamia. no. bar. ff. de pub. iudi. l. infamẽ. no. de elec. qz diligẽtia. in glo. fi. de re iudi. cũ te. in glo. ⁊ ibi Jo. an. Specu. i ti. ii. §.

UVA. BHSC. IyR_001

fina.v.hoc etiam nota.adde qđ dixi ē.

¶ Qualiter probetur infamia.uide spe.ti.de inquisitio.§.nūc tractem⁹.v.qđ si ille.

¶ Aliquādo quis est infamis ipso facto uel ipso iure no.ff.de postulan.l.i.§.ergo qui.glo.honorari. no.i l.fi.in glo.fi.C.de his qui no.infa.C.de dignita.l. pe.in glo.priuari.li.xii.

¶ Infamis generaliter repellitur a quolibet publico officio.ut no.ff.de his qui no.infa.l.ii.§.miles.i gl. sacro.uide in.l.pedius.in glo.ignominiosus. ff. ō arbi.bar.in.l.eadē.§.i.ff.ad.l.iuli.repe. C.de infam. l.i.libro decimo.

¶ An infamis possit amplius infamari.no.C.ut.i cer.tem.l.nouerint.in glo.cxliii.ff.de pen.l.aut dam nū.§.seruos.in glo.dubitario.

¶ Quis efficitur infamis ꝓpter fidē ruptā.no.ff.ō pigno.acti.l.si pignore.§.si post distractū.uide i.l.fi. in glo.i.C.ex qui.cau.infa.irro.

¶ An dānatus per inquisitionē uel officio iudicis fiat infamis.Ly.C.de sū.tri.l.fi.in.v.q.bar.ff.ō publi.iudi.l.infamē.ibi.item quero.no.C.de requirē. reis.l.fi.no.ff.ō admi.tuto.l.tutor q.§.i. ⁊ ibi bar. facit quod no.cy.in.l.i.C.de calū.adde gl.in.l.athletas.§.calūpniator.ff.de his qui no.infa.⁊.l.i.ff.ō calū.uide cy.in.l.i.i fi.C.de excu.tuto.

¶ An dānatus ꝓ statutū efficiatur infamis.uiō bar. in.l.cessat.ff.de ac.⁊ obli.

¶ An cadens bonis sit infamis.no.cy. C.de his q̄ no.infa.l.debitores.

¶ An quilibet exīs in peccato mortali sit infamis. no.C.de his qui no.infa.l.fi.in glo.i.

¶ An confessus crimen sit infamis.no.glo.C.de interdic.ma.inter tu.⁊ pupil.l.si tutor. C.unde uir et uxor.l.infamē.de testi.testimoniū.in glo.adde glo.i l.quoniā.ff.de his qui no.infa.⁊ ibi docto.gl.in.l.ictus fustiū.ff.eo.quid aūt de ficto confesso. puta ꝓpt contumaciā.dicam infra.

¶ An quis sit infamis ꝓpter crimē ꝓbatum contra eum in modū exceptionis.no.de elec.cū inter canonicos.in glo.recusatur.

¶ Remotus ab administratione ꝓpter dolū est infamis.secus si ꝓpter culpā.nota.de simo.licet bely.in glosa dilapidatione.

¶ Infamia facti seu non bona opinio repellit ab officio ciuitatis publico.in auten. de defen. ciui. § .audient.colla.iii.

¶ Infamia non repellit a tutela.ff.de postulan.l.i. bestias.in fine.

¶ An per statutū possit ifamat⁹ ad famā restitui.dic ꝙ sic si per statutū est infamatus.alias sec⁹.uide bar. in.l.i.§.de qua.ff.de postu.

¶ Remotus a dignitate ꝓpter crimen delictū ul'tur pitudinē ē infamatus.ut.l.ii.ff.de sena.

¶ An ⁊ quando relegatus sit infamis.glosa in.l.imperator.ff.depositi.

¶ Actio ꝙ metus cā nō infamat.ff.ꝙ metus cā.l.si cum exceptione.§.eum qui.

¶ Infamis ex cā ⁊ ab officio remotus ex cā que infamat non pōt stare in illa ciuitate in qua est ab officio remotus ꝓpter infamiā.ff.de senato.l.iii.

¶ Infamis infamia facti admittitur in testē ex necessitate cū tormētis.ff.ō testi.l.si ignoti.⁊.l.ob carmē eo.ti.⁊ no.in.l.i.C.de naufra.li.xi.bal.in.l.ii.ff.de sena.glo.in.l.i.C.de sū.tri.

¶ An condēnatus de falso ex forma statuti sit infamis de iure non de facto.certū est.uide cy.in.l.i.C. de nō nu.pe.bal.in.l.cassius.ff. de sena. uide in. l.i. C.de modo mulc.

¶ Officiū ꝓcuratoris est utilissimū .et ideo ab eo nō repelluntur infames.insti.de excep.§.fi.ff.de postu. l.cui eorū.§.fi.interdū tñ est honorabile ut ꝙ sit ꝓcurator regis francie.uel ducis burgūdie.⁊ tūc infamis repellitur.iiii.q.vii.infames.⁊.l.ii.§.hoc edicto.ff. de postu.unde quod dixi ē.⁊ adde quod no.bal. in.l. cassius.ff.de senato.

¶ Infamia alicuius nō ꝓbatur ꝓ famā.i.dictū gentium uel sermonē aut opionē populi sed debz lucide ꝓbari factum ex quo orta est infamia. secundum Bal. in dicta.l.cassius.

¶ Infamis non repellitur ab hereditate nisi in casibus a iure expressis.ut.l.in arenam. C.de inoffic. testa.no. Inno.de accu.cum oporteat. Bal.in prealle. l.cassius.istud idem tenet.

¶ Infamiam facti solus deus pōt āmouere.ita dicit glo.de purga.cano.ex tuarum. et sic princeps eam nō tollit sed eius effectum.

¶ Infamia omnis est de iure positiuo non de iure naturali.fm bar.⁊ bal.in.d.l.cassius.

¶ Si testis infamatus se purgat ualebit postea eius testimonium.ita dicit Inno.de purga.cano.cum inf Bal.in dicta.l.cassius.

¶ An libri mercatorū quibus ex forma statuti datur plena fides uel de iure cōmuni semiplena ꝓdant omnino fidem si illi mercatores sunt infames. dic ꝙ sic.si talis infamia est publica.ut.l.cū lex.ad finē. ff. de testibus.in glo.bal.in.d.l.cassius.

¶ Libri feneratorū cū sint infames non faciunt fidez nisi contra se ⁊ suos heredes. C. de infa.l. improbū. ⁊ in cle.i.de usuris.C.ō conuen.fis.debi.l. inter cartulas.li.x.bal.in.d.l.cassius.

¶ Nullum interdictū infamat.ut.l.neq̄.ff. de interdic.quod intellige de infamia iuris.secus de infamia facti.ut ibi no.bal.in.d.l.cassius.

¶ Preceptū iudicis uel ꝓncipis ꝓ quod aliquis deportat infamat.ff.de re mili.l.qui cum uno.§.ignominia.bal.in.d.l.cassius.

¶ Famosa executio infamat etiā sine discretione ordinis iudiciarii dūmodo sit liquida.alias secus.ut.ff de his qui no.infa.l.ictus fustiū.no.bal.i ꝓal.l.cassi⁹

¶ Actio que infamat nō datur liberis cōtra parentes neq̄ libertis contra ꝓonos.neq̄ humili aduersus hominē in dignitate constitutū.ff.de dolo.l. non debet. et quod ibi nota.

¶ Joculatores sunt infames.uide.ff.de his qui no. infa.l.i.in fi.uide bar.in.l.i.§.remouet.ff.de postu. ⁊ ibi dicit de his qui uadūt ꝓ turres.ut.l.i.§.i.eo.t ⁊ ibi ponitur.⁊ alias est in.§.bestias.

¶ Snia incōperētis iudicis nō infamat.C.ne ō sta. defunc.l.si pater.no.de testi.spo.in litteris. Archid. ii.q.i.multi.de iudi.at si clerici.uide tex.in.l.i.ff.de bis qui notantur infamia.

¶ An interlocutoria banni infamet.uide in fin. C. de requiren.reis.

¶ Infamis non pōt habitare ubi est ꝓnceps.ff.ō his qui no.infa.l.ait ꝓtor.§.miles.

¶ Damnatus ex ficta confessione que surgit ex cōtu

UVA. BHSC. IyR_001

macia nō est infamis. bal. ff. ō bis qui no. infa. l. furti in prin. qui allegat glo. que non est alibi. in. l. i. C. de modo mulc. adde bal. in. l. si tutor. C. de interdict. matri. inter pupil. ⁊ tuto. p illū tex.

¶ An banniti sunt infames. bar. q non. in. d. l. i. C de modo mulc. per illū tex. uide eū omnino in. l. ictus fustium. ff. de bis qui no. infa.

¶ An ex modo ꝓcedendi alleuietur infamia. uide in l. quid ergo. §. quantum. ff. de bis qui no. infa. l. infamem. ff. de publi. iudi.

¶ Libertas supueniens abolet antiquam infamiam ff. de bis qui no. infamia. l. impator.

¶ An cancellatio banni tollit infamiā latam ex sñia uide in. l. non solū. §. fina. ff. de ꝓcura. ⁊ ibi bar. idē i l. si. C. de sen. pas. in pe. ⁊ ulti. q.

¶ Actio famosa datur inter fratres. C. de dolo. l. si filius. et ibi Sūl.

¶ Consiliū ad euitandū infamiam ex condēnatione est ut prius soluatur. l. iusiuranduz. ff. de iureiuran. Idē bar. in. l. infamē. ff. de publi. iudi.

¶ Hec uerba minuantur. opinio. uel extimatio. itel liguntur inducere infamiam facti. tex. ⁊ glo. in. l. quis quis. C. de postula.

¶ Carceratio causa explorandi crimen non infamat l. i. C. de bis qui no. infa. de quo ibi p glo.

¶ Aduocatus plus intendens lucro q̄ iustitie est ifamis. uide in. l. quisqs. C. de postu.

¶ Licet quis infametur tñ stricte loquendo stat⁹ suus non dicitur ledi. C. de bis qui no. infa. l. ad tempus. et quod ibi no.

¶ Mercator qui rūpit non est infamis. C. de bis q̄ no. infa. l. decurionū. ubi uide cy.

¶ Si pater dicit in testamento filios esse infames infamantur de facto. C. de bis qui no. infa. l. ea que. ⁊ no. illū tex. quia quilibet patri displicens ē infamis ō facto. ⁊ ibi cy. declarat q̄ dicat infamia facti.

¶ Verbū iniuriosū dictū parti a iudice non infamat eam. C. de bis qui no. infa. l. fustibus. de quo ibi per cy. ⁊ in. l. interlocutio. eo. ti. ⁊ quod ibi no. glo.

¶ An concessa dignitate uideatur dispensatū sup ifamia. bar. in. l. ii. C. de digni. li. xii.

¶ Infamia facti sigillat opionē hois apud bonos et graues. ff. de doli excep. l. apō celsū. §. aduersus.

¶ In omnibus casibus in quibus infamia iuris imꝑmitur si propter aliquod accidens quis ab illa excusatur non euitatur infamia facti. ff. de actio. ⁊ oblig. l. cessat. ⁊ quod ibi no.

¶ Infamis repellitur a dignitate etiā habita. ut. l. infamia. C. de decuri. li. x. et ibi uide qualiter infamia est abhominanda.

¶ Accusatione pendente quis infamat. intellige q̄ pendet ex crimine famoso. glo. ⁊ bar. in. l. qui a latronibus. ff. de testamen.

¶ Periurus est infamis q̄ iuramentū est de futuro secus si de ꝓterito. no. ff. de condi. insti. l. q̄ sub condi tōe. i gl. interuenit. ⁊ sic limita. ea q̄ dixi s̄.

¶ Infamis nō ꝑuatur legitimis actibus priuatis ſz publicis. ſm bar. in. l. is cui bonis. ff. de testa.

¶ Producere contra aliquē libellū i quo continetur delictū alicuius ē infamare illū. ut. l. itē apud labeonē §. si quis libellos. ff. de iniuri. ⁊ ibi bar.

¶ Dubitans cōdemnari in actione famosa litiget p ꝓcuratorē ⁊ euitabit infamiā. quia si ꝓcurator cōdē netur non infamabitur ipse quia nō deliquit. ut. l. furti. §. si quis alieno. ff. de bis qui no. infa. nec infamabitur dñs quia non cōdemnabitur. et hoc consilium dat bar. in. d. §. si quis alieno.

¶ Retinens duas concubinas eodē tēpore ē ifamis ut no. glo. in auten. quibus mōis natu. efficiunt legi. ⁊ bal. in. l. ii. C. de incest. nup. ubi etiam dicit q̄ hñs uxorē ⁊ retinens concubinā ē etiā infamis.

¶ Ut infamia ꝓbetur necesse est q̄ maior ps uicinie hoc dicit ⁊ q̄ testes dicūt se pluries audiuisse. ⁊ ē necesse q̄ dicant a quibus etiā si non interrogentur non tñ requiritur q̄ testes in loco tēpore ⁊ psonis sint cōformes. Inno. de accu. qualiter ⁊ qñ. in glo. fama. v. nō est necesse. ⁊ circa hoc uide quod no. in. c. tua nos de uita et honest. cleri. Adde quod no. Specu. eo. ti. §. nūc tractemus. v. quid si ille.

¶ Infamia pōt probari per testes in alio loco q̄ ubi infamia est contracta. Inno. in. c. inquisitōnis. de accu. in glosa se asserere

¶ An papa possit irrogare quo ad forum ciuilē infamiā ⁊ irrogatas tollere. uide no. de hereti. aduersus. in glosa finali.

¶ An ex sola sententia sine causa quis sit infamis. nota. ff. de fur. l. non poterit. ⁊. l. fi. ff. de publi. iudici. ⁊ no. bar. de suspec. tuto. l. hoc edicto. in ꝑn.

¶ Quis non repellēs infamiā peccat. s. tho. in q. ō quolibe. q. ix. ar. iii. itē. q. v. ar. xxiiii. aliter. q. xxvii.

Infans. Infantia. Qualiter hereditas acquiratur infanti. uide tex. ⁊ ibi no. i. l. si infanti. C. de iure delibe.

¶ Infans pōt coronari ⁊ militari ⁊ dignitate decorari. ita dicit bar. in. l. i. C. de bono. ⁊ mune. faciunt no. in. c. grandi. de sup. negli. prela. adde quod dico infra sub dictione miles.

¶ Quis dicatur infans. no. doc. in. l. si infanti. C. ō iure deliberan. uide. ff. de adopti. l. infantem. et. C. ō acquir. posse. l. donatarum.

¶ Infans non habet iudiciū tex. i. c. ex parte. ō coꝛ. uicia. nec habet uelle nec nolle sicut furiosus. ut in. d. l. si infanti. et in. l. i. C. de fal. mone. et. ff. de arbi. l. diem. §. si quis.

¶ Recolligentes infantes expositos q̄ ius habeant in eis. uide de infan. et lang. expo. per totum. ⁊ quod plene no. lxxxvii. di. c. ulti.

¶ An infans possit acquirere possessionē. no. C. de acquiren. poss. l. donatarū. in glo. fi. ⁊ ibi cy. no. ff. de dōa. l. si q̄s emācipato. bar. ff. ō acq̄. poss. l. q̄uis. §. fi.

¶ Infantis nulle sunt opere. ff. de doli excep. l. apud celsum. §. minor.

¶ Infans dicitur ignorare que uidit. dicit tex. in. l. i. C. de fal. mo. uide tex. ⁊ glo. insti. de obli. que ex q̄ si contrac. nas. §. penul.

¶ Infanti non debet conferri ꝑma tonsura. ut in. c. fina. de tempo. ordi. li. vi. pōt tamē religionē intrare. ſm Pe. de anch. ibi saltē p oblationem parentū uel tutoris. de effectu aūt talis oblationis plene no. p doc. in. c. cum apud. de regula.

¶ Infans stipulari nō pōt. casus est in. l. i. ff. de ver. obli. incontrariuz. facit. ff. rē publi. sal. fo. l. seruum. de quo dic ut ibi.

Infectum. Quod fit cōtra legē debet haberi pro infecto. C. de legi. nō dubium. Cy. in regula. qō cōtra. li. vi. x. di. fidei. ⁊ ibi ar

UVA. BHSC. IyR_001

chidi.de fide inſtrumen.inter dilectos.

Infelix. Infeliciſſimũ infortunii genus eſt fuiſ
"ſe felicem.no.de peni.di.i.ſunt qui ar
bitrantur.in fi.ubi uide.

Inferior. Inferior ſuum ſupiorem iudicare nõ
"põt.xxi.di.inferior.7.c.nolite.7.c.
deniq;.7 de maio.7 obe.cũ inferior.

¶ Inter homines iure nature nullus eſt altero inferi
or niſi quantũ culpa exigit ſed omnes ſumus equales
xxii.di.de conſtãtinopolitana.

¶ Inferior ñ põt abſoluere excõicatũ a ſupiore.xxvi
q.vi.q; aũt ab epo.

¶ An iferior poſſit roborare legẽ ſupioris p adiectõ
nem pene.gl.i ỽ.iuuari.7 ibi pau.i cle.ii.ỽ elec.

¶ Inferiores ſeruire debẽt ſupioribus.de ma.7 ob.
cũ inferior.no.l.di.in ſũma.q;q; tamen ſit econuerſo
ff.ſi ſerui.uendi.l.ſicuti.§.ariſto.Inno.de offi.ordi.
irrefragabili.de appel.c.dilectus.xxi.diſ.inferior.et
quod ibi no.Archidia.

¶ Inferior q;q; mandat ſuperiori.tex.7 glo.ii.q.v.
mandaſtis.in cõtrariũ uide.ii.q.vii.i ſancta.xxi.di.
inferior.7.c.ſe.in glo.

¶ Inferior non põt impare ſupiori.ff.de arbi.l.ma
giſtratus.ar.contra.C.de pala.ſacra..largi.l.nihil.
et quod ibi no.7 de conſti.c.ſi.

¶ Inferior non põt ſupioris ptãti derogare.tex.i.c.
uenientes.de iureiur.7.l.de decuri.C.ỽ filẽtia.li.xii

¶ In actu inferioris ſemp intelligitur excepta ſen re
ſeruata auctoritas ſupioris.ut in palle.c.ueniẽtes.no
ta.i.l.pe.ff.de aq̃ plu.ar.tex.7 ibi no.ff.man.l.ſi bo
minẽ.ff.de act.ẽpti.l.ſi mercedẽ.§.ſi.cũ ſi.

Infernus. De loco ubi infernus eſt no.glo.
"xxiii.q.iiii.hec aũt uita.

¶ Quõ eſt intelligendũ q; beatus gregorius meritiſ
7 orationibus ſuis liberauerit animã traiani impato
ris de inferno.uide Hoſti.in ſũma.de peni.§.q̃bꝰnõ
tuis.ỽ.ſecũdi ſunt ualde male.ubi oino uide.

¶ In inferno nulla eſt redẽptio.glo.i.c.cũ marthe.
de cele.miſ.§.ſi.xiii.q.ii.tẽpus.7.c.aie defũctorũ.

Inficior. Hoc verbũ exponitur.i.nego.ỽ trã
"la.ex litteris.

¶ Inficiens punitur.ff.ad.l.acqui.l.ii.§.i.ff.de iu
reiuran.l.ius qui.C.de nõ nu.pecu.aut.ỽ q̃ ꝓpriã.

Infideles. Ad officiũ epiſcoporum pertinet
"ne infideles obeſſe poſſint fidelibꝰ
xciii.diſ.ſi inimicus.

¶ Infidelium bona eis non proficiunt ad ſalutem.i.
q.i.illi offerunt.

¶ Infideles nõ põt.ỽ xpianos phibere teſtimonium
ii.q.vii.non põt.ubi etiã hẽtur q; qui infidelis eſt deo
non poteſt hominibus eſſe fidelis.

¶ An liceat cõicare cũ infidelibus.xi.q.iii.ad mẽſã
nos addimꝰ doctrinã.s.tho.ſcda ſcde.q.x.ar.ix.

¶ Infidelis ceteris pibus minꝰ peccat q; fidelis ma
lꝰ.xii.q.i.ſcimꝰ nos.xxxiii.q.iiii.i eo fornicator.

¶ Infidelis ideo non credit quia eis deſuper non eſt
data gratia.xxiii.q.iii.§.hinc etiam Gregorius.et
in.§.quod Auguſtinus.

¶ Nullus chriſtianus debet ſibi infidelem iudicẽ pe
tere.de peni.diſ.i.nemo.

¶ Quõ infidelitas ſit grauius peccatũ.uide.s.tho.
ſcda ſcde.q.x.ar.adde q; infidelitas ẽ maximũ pecca
torũ.s.tho.in palle.q.x.ar.i.7.iii.7 in.q.de malo.
q.vii.ar.ỽiii.7 i.q.de quolibe.q.iiii.ar.xxii.

¶ An cũ infidelibus ſit de fide diſputandũ.uide i.l.
ii.C.de ſum.trini.7 fide catho.in.c.quicũq;.de hẽ
ti.li.vi.adde.s.tho.in loco palle.ar.vii.

¶ An apud infideles ſit aliquod dñiũ uel iuriſdictõ
uide.C.de iude.l.iudei.7.l.nemo.xvi.q.iii.ꝓzzo.
Inno.de uoto.quod ſuper his.Archi.xlỽ.di.qui ſin
cera.liiii.di.fraternitatẽ.ỽ uſur.cõto.ff.ỽb.ſig.cũ cã.

¶ Fideles tenẽt ad extimationẽ obligationũ ad quã
tenent infideles.in quorũ domibus habitant.ỽ uſur.
quanto.de ỽ.ſig.cuz cauſa.

¶ Infidelitas eſt in intellectu non in uolũtate.tñ dif
ferent ẽ ibi.7 ibi.s.tho.ſcda ſcde.q.x.ar.ii.

¶ Infidelitatis ſunt plures ſpẽs.ubi ỽ ar.v.7 que ẽ
paganorũ non eſt grauior.ubi ỽ ar.vi.et in.q.de quo
libet.q.iiii.articu.xxii.

¶ Infideles non pñt habere prelaturam.Idem ſecũ
da ſecunde.q.x.ar.x.

¶ An ifidelium ritus ſint tollerandi.uide ubi ỽ.ar.
xi.et.q.xi.articu.ii.

¶ Infidelitatis ſpẽs qualiter ſũt nobis determinate
7 qualiꝫ nõ.uide ſcda ſcde.q.cv.alias.q.x.ar.v.

¶ Infideles regulariter nõ ſũt derobandi neq; capiẽ
di neq; eiciendi.no.Inno.in.c.q; ſup his.de uoto.

¶ Infideles nõ ſũt inuicti ad fidẽ reducẽdi.C.ỽ pa
ga.l.xpianis.xxiii.q.v.ad fidẽ.de iude.c.ſicut.xxiii
q.ii.c.ulti.adde.s.tho.ſcda ſecũde.q.x.ar.viii.

Infilza. Si una filza ſit appoſita dies 7 conſul
"non intelligitur eadem dies in aliis ce
dulis infilzatis in eadem filza.no.bar.in.l.ſi quis ex
argentariis.§.ſi initiũ.ff.de eden.

Infinitas Infinitum. An 7 quãdo
"euitetur ifini
tas.bar.in.l.qui bona.§.fi.7.l.ſe.in ꝑn.ff.de dam.
infec.7.in.l.fideicõmiſſa.§.ſi quis decem.ff.de leg.
iii.7 in.l.fi.C.de ſa.ſanc.ec.ubi plene per Sali.7 i
c.cum in multis.de reſcrip.li.vi.Ly.in.l.i.C.de ſẽ
ten.que ꝓ eo q; interc.in extraua.Jo.xxii.que inci
pit quorũdã.Bal.i.l.uideamꝰ.in fi.ff.de i litẽ iurã.

¶ Infinitas 7 imenſitas dicit multis mõis.ut no.
Archi.i ꝓhemio.li.vi.ſup ỽbo infinitas.

¶ An infinitas tolleret.no.ff.de cõtrahẽ.emp.l.in
lege.§.forte.cy.in.l.i.C.de ſen.que ꝓ eo q; int ꝑ
ſe.no.C.de ſa.ſanc.ec.l.fi.in glo.infinitũ.nos addi
mus Ang.in conſilio ſuo.cclxiii.quod icipit thema.

¶ Diſcurſus in infinitũ eſt prohibitus.ff.de arbi.l.
non diſtinguemus.§.queſitũ.

¶ Lex abhorret ꝓceſſũ in ifinitũ.ff.de dã.ifec.l.qui
bona.§.fi.7.l.ſi finita.§.poſtea aũt.7 ibi bar.

¶ Infinitũ eſt aptũ notare omne tẽpus.ff.de ỽ.obl.
l.ſtipulationum.§.ſtipulatio.

¶ Infinitum eſſe cõtingit dupliciter.s.tho.in ꝑma
pte.q.vii.articu.i.et in ſũ.contra genti.li.i.q.xliii.

¶ Infinitum in eſſentia ꝓeter deum eſſe nõ põt.idẽ
in ꝓima pte.q.vii.arti.ii.et in.q.de quolibet.q.ix.
ar.i.7.q.xi.ar.xiii.

¶ Infinitum accipitur multipliciter.idẽ in ꝑma di.
iii.ar.i.7.di.xxxix.ar.i.7.iii.

¶ Infinitũ in multitudine actu eſſe nõ põt.idem in
ꝓima pte.q.vii.ar.iiii.7 in.q.de quolibet.q.xi.ar.
xiii.ſed infinitum in quantitate nõ poteſt actu eſſe.ut
in dicta.q.vii.articu.iii.et in.q.de quolibet.q.ix.
articulo.i.et.q.xii.

UVA. BHSC. IyR_001

Infinitiuus. Infinitiuus cõgruit omni tẽ poze. ut. l. stipulatõnũ alie. §. stipulatio. ff. de v. ob. ubi bar. ⁊ ibi etiã no. glo.

Infirmitas. Infirmus. Infirmitas corporum plerũq; puenit ex infirmitate anime. de peni. ⁊ remiſ. cum infirmitas. et ibi nota.

¶ Infirmitas propinquorũ dicitur eſſe caſus fortuitus. tex. eſt unicus in. l. inter cauſas. §. non omnia. ff manda. adde. xxiii. di. cõis.

¶ Infirmitas poteſt probari per familiares ⁊ domeſticos. dictũ ẽ bar. nõbile. i. l. q̃ſitũ. ff. de re iudi.

¶ Presbyter debet ungere infirmos oleo ſancto. xcv. diſ. ſed iſtud.

¶ Infirmitatis cauſa nulluo debet deponi ſed dãd⁹ eſt ei coadiutor. vii. q. i. ſcripſit. ⁊. c. ſe. de monach. vi de no. de elec. cũ inter canonicos. de cle. egro. tua. et c. fi. glo. vii. q. i. in ſumma. ⁊ p totũ.

¶ Infirmitas eſt duplex. ſ. carnis ⁊ mentis. prima ẽ concupiſcẽtia. ſecũda ignorantia. xv. q. i. quod autẽ. ⁊. §. itaq;. Infirmitas aũt mentis quedam eſt peccatum ⁊ quedam pena peccati. ut in dicto. §. itaq;. xv. q. i. adde gl. i ſũma. ea. cau. ⁊. q. ⁊. xlviii. di. hic eteni

¶ Infirmitate ſola nõ debẽt nec pñt ſolui coniugia. xxxii. q. vii. hi qui ſani matrimoniũ.

¶ Cauſa infirmitatis ꝛ monachis carnes comedere de conſe. di. v. carnẽ. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ.

¶ Qualiter ꝓbetur infirmitas. dixi ſ̃ ſm bar. q; p familiares. Itẽ per medicos ſm bar. in. l. queſitum. ff. de re iudi. p. l. ſemel. C. de re mili. li. xii. poteſt etiam iudicio meo probari infirmitas iuramento infirmi uel aliis indiciis puta quia remanſit claudus uel oſtendit cicatricem uel propter macritudinem et pallorem. ut. d. l. queſitum.

¶ Infirmus qui pdit loquelam habetur p mortuo quo ad heredis inſtitutionem non quo ad ea que hñt fieri nutu. bar. in. l. ii. ff. de teſti.

¶ An canonicus infirmus debet tẽpore infirmitatis habere quotidianas diſtributiones. no. docto. de cle. non reſi. ad audientiam. ⁊ ibi no. ⁊ glo. eo. ti. c. i. lib. vi. et quod no. in. c. i. de cleri. egro. ubi tex.

¶ An infirmitas excuſet clericũ ab oris canonicis dicendis. dic q; ſic. de ꝓben. ſignificatũ. glo. de cleri. nõ reſi. c. i. li. vi. in v. ifirmitas. Inno. ⁊ doc. ò cele. miſ. c. i. dicã. ĩ. ſub dictione officiũ diuinũ.

¶ An liceat infirmis ſine licentia ſupioris comedere carnes diebus ꝓhibitis. Hoſti. dicit q; ſic de licẽtia epi uel uicarii alias non. ita dicit in. c. ii. de obſer. ieiu. adde quod dixi ſ̃ ſub dictõne ieiuniũ. ⁊ aduerte q; non ſufficit licentia ſimplicis ſacerdotis etiã prochialis niſi in magna neceſſitate uidelicet q̃ nõ poteſt haberi copia epiſcopi uel uicarii. ſm Hoſti. in pal. c. ii. quod bñ no. q; i hoc multi peccãt. ut ſepius dixi.

¶ An mercenarius tempore infirmitatis debeat habere ſalariũ. ſpecu. de loca. §. ulti. v. quid ſi mercenarius. ff. ſo. ma. l. ſi cũ dotem. §. ſin aũt. ff. cõmo. l. in rebus. §. pñt. dixi ſ̃ ſub dictione expenſa ⁊ famulus.

¶ Qd nullũ eſt ifirmari nõ poteſt. ff. de iniuſ. ⁊ rup. irri. teſta. l. nã ⁊ ſi ſub conditione. C. de pdi. mino. l. ii. ff. de feriis. l. i. in fi.

¶ An ꝓpter infirmitatẽ quis excuſetur a celebratõne miſſe. nota. vii. q. i. in glo. ſũme. ⁊ in. c. i. ⁊ ii. ea. cã ⁊ qõne. xxiii. di. cõis. in glo.

¶ An infirmus teneatur cõſtituere ꝓcuratorẽ dicit Ja. de are. q; in his que de facili pñt expediri ſic i aliis uero non. ff. ꝓcu. ſocio. l. itẽ queritur. ff. ad tertul. l. ſi ue ingenua. §. confeſti. imo ſi longa infirmitate quis detinetur dandus eſt curator bonis. inſti. de cura. §. penul. de procu. c. ii. de dolo ⁊ contu. c. cũ dilecti. et xviii. di. epus. v. q. iii. ſi egrotans.

¶ An infirmi requirantur in ſcrutiniis electõibus et aliis negociis. uide de elec. c. ꝓpter. ſm Inno.

¶ Infirmitas culpe eſt triplex. ſ. originalis. ⁊ contra hanc ẽ baptiſmus. de bap. maiores. Actualis quando mortale cõmittitur ⁊ cõtra hanc eſt penitẽtia. de peni. et remiſ. p totũ. Uenialis ⁊ contra hanc ſunt remedia q̃ ponit glo. in ꝓhemio. li. vi. ſup v. bñdictione

¶ Infirmitas pene eſt quadruplex. Ignorantia ⁊ cõtra hanc eſt ordo cui connexa eſt ſciẽtia. de renun. niſi §. pro defectu. Impotẽtia. ⁊ cõtra hanc eſt ſacramẽtum confirmationis. de quo late dixi ſ̃ ſub dictõe cõfirmatio ⁊ criſma. Malitia ⁊ contra hanc ſacramẽtũ euchariſtie. Item concupia. ⁊ contra hanc eſt matrimoniũ. no. doc. de ſacra. ñ iterã. ſup rubrica.

¶ Infirmitas anumerat culpe. ff. ad. l. acqui. l. idẽ iure. ff. de dam. infec. l. dãnũ. in ꝑn.

¶ Si infirmus obmutuerit anteq; preſbyter deferẽs corpus xpi ueniat ad eũ non debet ſibi illud dare. uiꝺ xxvi. q. vi. his qui tempore.

¶ Infirmitas non ſolũ ſua ſed ſuoꝝ excuſat. xxiii. di. communis. ſuper v. ſuorum.

¶ Si quis timore infirmitatis faciat ſe monachum an teneat monachatio. uide ſpecu. ti. de fratri mona. §. i. ver. xxii.

¶ An ſnia lata contra infirmũ teneat. uide bar. in. l. queſitum. ff. de re iudi.

¶ Infirmũ exponitur nullum. uide in. l. i. C. de pre di. curia. libro decimo.

Informatio. Iudex ad ſui informationẽ et inſtructionẽ põt recipere ꝓbationes. ⁊ pro hoc faciẽdo non requiritur cãe cognitio nec partis citatio. ar. de teſti. ueniẽs. ii. de appella. interpoſita. quod no. Inno. ò elec. bone memorie magũtini. de tranſla. ꝓla. licet. de ꝓſcrip. dudũ. ⁊ quod no. Archidi. in. c. i. de elec. li. vi. ⁊ ibi Inno. ⁊ Jo. an. faciunt no. in cle. i. de offi. dele. ar. xi. q. iii. eorũ. ſpecu. ti. de no. crimi. §. i. et. §. fi.

Infra. De ſignificato huius dictiõis infra. nobar. in. l. gallus. §. idem credendũ. ff. de libe. et poſtu. de fi. inſtru. inter dilectos. in v. teſtes. Jo. mo. de excep. pia. li. vi. ut. li. non conteſ. qm̃. §. i aliis. uide do. car. flo. in. c. a nobis. de deſpon. impu. ff. de acti. empti. l. in uenditione. de obſer. ieiu. cõſiliũ circa ꝑn. de deſpon. impube. c. litteras. ⁊. c. cõtinebatur de hoc. exceſ. prela. c. i. lib. vi. et eodem libro ò reſti. ſpoli. frequens.

¶ Infra. i. citra. de cle. coniu. c. i.

¶ Infra includit. ff. de execu. tuto. l. ſcire. §. nunc. ò conceſ. prebẽ. c. ii. de elec. cõmiſſa. §. ſtatutũ. lib. vi. qñq; excludit. de fi. inſtru. inter dilectos. de ſcripti. ad audientiam. de v. ſig. abbate.

¶ Hec dictio infra ſepe ponitur in decretalibus in q̃bus dicitur et infra. ⁊ quid tunc importet. dic ut no. in. l. gallus. ff. de libe. ⁊ poſtu. p legiſtas. p canoniſtas in. c. ſignificantibus. de offi. dele. de hac dictione uiꝺ in. l. ii. ff. ad. l. acquil.

UVA. BHSC. IyR_001

Infrascriptum. Quid ipoztet hoc vbuz infrascriptum ⁊ an referri possit ad eos qui extrinsecus intelliguntur a cozpore scripture sequentis. uide bar. in. l. qui liberis. §. fina. ff. de vul. et pupil.

¶ Quid si testatoz legat pdium ticio sub conditionibus infrascriptis et nullas postea scripsit an ualeat legatum. tex. in. l. penulti. C. de institu. et substitu. sub conditione facti.

Infula. De multiplici significato huius dictōnis no. in. l. bene a zenone. in fi. C. de quadrimes. pscrip. uide gl. i. cle. ii. ō ui. ⁊ honest. cler.

Ingenium. Ingeniū supplet tempus in bñ studente. no. lxxvii. di. c. fin. de hoc aliqd in. c. ex lris. de resti. in inte. ubi uide.

¶ Nullū magnū ingeniū sine mixtura dementie. vba sunt Aristotelis ⁊ Senece que ponit Jo. an. de consue. ad nostram. super glo. i.

¶ Cum ingenio dicitur fieri quod fit cū rōne. ff. ō of fi. proconsu. l. nec quicq̄. §. circa.

Ingenitus. Esse ingenitum est ꝓprietas patris et non filii nec spiritus sancti. s. tho. i ꝑma p. q. xiii. ar. iiii. ⁊ ꝑmo di. xii. ar. iiii

Ingentioz. Hoc verbū exponitur. i. maioz. ut patet de reli. et uene. sanc. c. i li. vi. concoz. xii. q. i. expedit.

Ingenuus Ingenuitas. Quis dicat i genuus. uide insti. de inge. §. i. ⁊ ff. de statu ho. l. et seruoz. §. ii. glo. de ser. nō ozdi. c. i. de pur. cano. c. i C. ad legē fal. de pla. in. l. fina.

¶ Ad ꝓbationem ingenuitatis non uident sufficere soli testes sine instrumēto. iiii. q. iii. testium.

¶ Ingenuus est is qui natus est ex matre libera. ff. de statu ho. l. et seruoz. §. ii. ⁊ insti. de inge. in ꝑnci. Interdū dicitur is qui ab ipsa natiuitate seruus fuit. ⁊ postea plenā a dño absq; ullo obsequio meruit libertatem. glo. de ser. non ozdi. c. i. interdū dicitur is qui est plebeius seu qui non est nobilis. de purga. canoni. c. i. C. de plag. in. l. fina.

¶ Qui reuera est libertus sed ꝓnuntiatur ingenuus dicit' ingenuus. ff. de sta. ho. l. ingenuū. de materia ui de aliqd de elec. inotuit. spe. t. ō re. ec. ñ. alie. v. cetez

¶ Quot modis probetur ingenuitas. no. C. de probati. l. matrem. in glo. ii.

¶ Aliud ē concedere iura ingenuitatis. aliud natali bo restituere. tex. i. l. fz si hac. §. patronū. ff. ō i iusvo.

Ingerere. Qui se ingerit facit se suspectū. et ideo est repellendus. ff. de ꝑcu. l. que omnia. ff. de testa. tuto. l. ex sententia. uide. i. q. vi. in. c. fi. spe. ti. de instru. edi. §. ii. v. sed pone.

¶ Qualiter intelligantur illa uerba que sepe ponūt' in canonibus penalibus ingesserit se ut prius. uide de sen. excōi. c. i. c. is cui. li. vi. de re iudi. cū eterni. eo. libro. ⁊ ibi Archi. xi. q. iii. si quis. ⁊ quod ibi no. uide Inno. de priuileg. ut priuilegia.

¶ Ingerens se est sufficiens cā electionis cassande. ō preben. cū ia dudū. de electi. qualiter. ibi. quia nullus debet sibi honoz ē assumere. ⁊ cetera bene facit. viii. q i. inscripturis. ⁊. c. qui epatum.

Ingluuies. Ingluuies dicitur appetitus insaciabilis. ut no. genze. in extra uagā. prodiens. Jo. xxii. aliter sumitur pro immoderata cibi et potus sumptione. iiii. di. denicq;. de conse. di. v. nihil. ubi de hoc.

Ingratitudo Ingratus. Ingratitudie et supbia reuocat' bñficiū collatū. xii. q. ii. octaua.

¶ An ingratitudo sit peccatū mortale. uide. s. tho. scōa scōe. q. cvii. ar. i. ii. et. iii. ubi tenet ꝙ ingratitudo est peccatū spirituale nō tñ semp ē mortale. uide eūdē in quarto. dis. xxii. ar. ii.

¶ An ingratis beneficia sint subtrahenda. uide scm Tho. ubi supra.

¶ Plures spēs ingratitudinis uide in aut'. ut cū. de appel. cog. §. aliud quoq;. no. de dona. c. ulti.

¶ Magnū est uitiū ingratitudinis. nam ⁊ in seruitutem reuocat. C. de libe. ⁊ eoz liber. l. i. et. ii. uide specu. ti. de iurisdi. om. iudi. in. §. i.

¶ De ingratitudine alicuius aliquādo queritur post mortē. spe. t. ō excep. ⁊ replica. §. iii. v. itē querit'.

¶ Quidā magnus baro construxit monasterium uel donauit ei multa bona an ꝓpter ingratitudinē monachoz poterit monasteriū destruere uel donatio reuocari. uide spe. ti. de dona. v. qd si actū. ⁊ v. se.

¶ Actio ingrati contra filiū qualiter formet'. uid spe culatorē. t. de na. ex libe. uen. v. sed ⁊ liberti. et v. poro. et ibi Jo. an.

¶ Ingratitudo facit redire peccata dimissa sed nō in tanto reatu sicut prima uel sicut prius. uide. s. tho. in iii. p. q. viii. ar. i. ⁊. iii. ⁊ i q̄rto. di. xxii. ar. iiii. v. ⁊. vi

¶ Ingratitudo de dimissione peccatoz recidiuātiuz ñ ē peccatū. idē in. iii. p. q. lxxxviii. ar. iii.

¶ Ingratitudo est defectus gratiarū actionis et ingratitudo habet gradus. Idē in. iiii. di. xxii. ar. ii.

Ingressus. Ingressi monasteriū se ⁊ sua dāt deo. uide in auten. ingressi. C. ō sa. sanc. ec. et de quo dic ut ibi.

¶ Ingrediens qui infra annū ꝓbationis postea egreditur nō excludit substitutū ⁊ agit reuocatoria cōtra monasteriū. nota. de proba. in presentia. super glosa ultima. ubi uide de hoc.

¶ Si exiens de loco interdicto egreditur monasterium ordinari pōt ante ⁊ post professionem. ut in. c. cuz in partibus. de ver. signi.

¶ An ingredienſ monasteriū dissolutū in quo nō seruatur regula si postmodū reformetur ſm regulā teneatur ad eius obseruantiā. uide de regula. sup eodē.

¶ Si ingrediens monasteriū ꝓtestetur ꝙ ꝑ hoc non intendit uitā mutare bonoz eius dispositio censetur facta causa mortis. et ideo nō habet effectū illo ad seculū redeūte. ſm Hosti. ō regula. c. statuim?. vbi uid.

¶ Si ingressus monasteriū ante fecerat testamētum an rūpatur per ingressum religionis uel confirmetur specu. ti. de sta. mona. et Jo. an. ibi super rubrica. xix q. iii. si qua mulier.

Inbiare. Hoc uerbū inbiare sonat in malā partem. tex. ⁊ ibi doc. c. ex parte. de consti. et exponitur. i. iniuste intendere.

Inbibitio Inhibitio iudicis nō cassatur. qz partes non fuerūt ad eū uocate. ita no. Inno. in. c. i. de no. ope. nū.

¶ An in inhibitione quā facit unus iudex alteri sit necessaria ꝑtis citatio. dixi sub dictōe citatio.

¶ Inhibitio pape afficit manus ordinarii collatoris uide Jo. an. in. c. constitutus. de concess. ꝓben.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Que fiunt contra inhibitionē ſupioris etiā ſi ſint iuſte anullantur. ff. de no. ope. nunc. l. ait ꝓtor. §. i. ⁊ de ap. non ſolum. li. vi.

¶ Idē eſt inhibere ꝓcuratori ne procedat in cā ⁊ re uocare mandatū. de ꝓcu. ex inſinuatione.

¶ Ad materiā inhibitionis uide ſpe. ti. de accu. §. fi. v. porro. ⁊ ti. de ap. §. x. v. ſed cum queritur, ⁊. §. xi. ver. ſed cum ſupra.

¶ Inhibitio licet canonice non nūq̄ afficit ꝓterita ſz futura. unde ꝓpter inhibitionē captus ante nō debet relaxari. uide Fre. de ſe. in conſiliis ſuis.

¶ In intentata poſt inhibitionē per iudicē a cuius interlocutoria fuit appellatum ualidentur per deſertionem appellationis. Pe. de anch. tenet q̄ ſic. in clem. i. de dolo ⁊ contuma.

Inboneſtum ¶ Multa inboneſte petuntur que tamē boneſte accipi poſſunt. ut no. de ſepul. abolende.

¶ In rebus inboneſtis nulla pōt contrahi ſocietas. ff. pro ſocio. l. nec prętermittendum. ff. mā. l. ſi remunerandi. §. rei turpis.

¶ Que inboneſte fiunt fieri nulla ratione debēt. ff. ō condi. et demon. l. cum ita legatum ſit. et. ff. de ritu nup. l. ſemper.

Inibi ¶ De hac dictione uide in cle. i. de regula. in glo. ſuper ver. inibi.

Initium ¶ Initium dicitur cū aliquid fit. ff. de fur. l. q̄uis. ⁊ ibi bar.

¶ Initium ſpectandū eſt. ff. de nego. geſt. l. ſed an ultro. ⁊. l. pōponius libro. ⁊. ff. ō bis qui no. infa. l. q̄d ergo. C. ad macedo. l. ſi filius. i. q. i. ꝓncipatus. xii. q. ii. ſine exceptione. ff. ad mace. l. ſi tū ſciente.

¶ Quod dicatur initium litis. uide de ver. ſigni. ex parte. ii. glo. ii.

¶ Sufficit q̄ contractus habeat ab initio ſua ſubſtātialia. no. ff. locati. l. ſi tibi.

¶ Qui ponit initium debet etiam ponere finem. gl. de renū. c. i. que ponit plura ſimilia.

¶ An quo ad ſingula momenta ſit ſpectandū initiū uide. ff. de acqui. re. do. l. qui bona. ⁊ an attēdatur ꝑmus actus quo ad habilitatē ꝑſone uel rei ponderandā. uide bar. ff. de ſtip. ſer. l. ſi uſufruct⁹. ubi uide.

¶ Qñ initiū eſt licitū ⁊ finis illicitus attenditur initiū. ſecus econtra. uide bar. in. l. qō ait. §. qō ait. ff. ō adul. ⁊ in. l. ne quid. ff. de incē. rui. ⁊ naufra.

¶ Quādo initiū legis eſt generale tota lex ē generaliter intelligenda licet deſcendat ad ſpeciē. tex. eſt ⁊ ibi no. glo. i. l. regula. §. pe. ff. de iuris ⁊ fac. igno.

¶ An in delictis ſit ſpectandū initiū. no. bar. i. l. qō ait. §. quod ait. ff. de adul.

¶ An quod ab initio non ualet tractu temporis cō firmetur. uide gloſam notabilem in regula quod ab initio. lib. vi. et ibi nota.

Inimicus Inimicitie ¶ Debet eſſe q̄ libet inimic⁹ illis ꝺbus papa inimicat. xciii. di. ſi inimicus.

¶ Auctores inimicitiarū nec accuſare pōſt nec teſtificari. iii. q. iiii. detractores.

¶ Inimici ⁊ ſuſpecti nō pōſt eſſe iudices. ut hētur. iii q. v. quia ſuſpecti.

¶ Inimicis ſpiritualibus dēmus indicere bellū ſi tē poralib⁹ ſz carnalibus. xxiii. q. i. niſi bella iſta.

¶ Lex antiqua pmittebat odio habere inimicos. lex euangelica iubet ut eos diligamus. xxiii. q. iiii. cū i. l. et. §. precepta. ubi uide.

¶ Inimicos diligimus tunc cū eos corrigendo punimus. xxiii. q. iiii. ea uindicta.

¶ An ⁊ qñ inimicitie habeāt repellere a teſtimonio. uide glo. magiſtralē. in. c. cū oporteat de accuſa. bar. in. l. i. §. circa. ff. de qōni. Inno. in. d. c. cū oporteat. que tū uidentur eſſe arbitrio iudicis. ſm bar. in. d. §. circa. adde quod no. bal. in auten. ſi dicatur. C. de teſti. ubi dicit eſſe in arbitrio iudicis que dicāt grauis ⁊ leuis inimicitia. adde quod no. bar. in. l. i. ff. ō bis q̄. ut indig. ubi uide.

¶ Que dicantur inimicitie capitales. uide in. l. cum aūt. §. excipitur. ff. de edili. edic. ⁊. l. edicto. ff. de v. ſig. et. in. l. ii. ff. de publi. iudi. ⁊ in. l. capitalium. §. ſi opus. ff. de penis. no. in. c. p tuas. de ſimo. in glo.

¶ Inimicus ꝓſumptus qui habet cauſas inimicādi ita repellitur a teſtimonio ſicut uerus. no. Inno. i. c. cum. i. ⁊. a. de re iudica. bal. in. l. ii. C. ſi contra ius uel utilita. publi.

¶ An inimicus admittatur ad accuſandū. glo. uidetur dicere q̄ ſic. in. l. qui accuſare. C. ō accu. cōtrarium regulariter eſt uerū. de accu. cum. p. ⁊ ibi no. ſed an hoc ſit uerū etiam ſi crimen ſit notoriū. dic q̄ ſic. p caſū ſingulare. ii. q. ii. nullus epoz̄. quod adde ad dictam legem qui accuſare.

¶ Inimicus ſi non eſt capitalis nō repellitur a teſtimonio minor tamen fides ei adhibetur. glo. et Inno. in. c. cū oporteat. de accu.

¶ Quis dicatur inimicus capitalis. glo. in auten. ō teſti. §. ſi uero. ff. de bis qui. ut indig. l. ſi inimicitia. §. ii. no. de accu. cū oporteat. in glo. penul. ⁊ ſup ea. bar. in. l. athletas. §. dat remiſſionē. ff. de excu. tuto. ⁊ in. l. iii. §. fi. ff. de adimen. lega. glo. ff. de arbi. l. licz bal. in autē. ſi dicatur. C. de teſti.

¶ Regulariter ꝓpter inimicitias intelligit reuocatum legatū. hoc eſt uerū ſi culpa legatarii uenit inimica. ſecus ſi culpa teſtatoris. caſus eſt ſingularis. in. l. cū rabulis. §. i. ff. de bis qui. ut indig.

¶ Recuſare poſſum locū ubi ſūt inimici uel eoz̄ dōeſtici ſeu amici. ſpec. ti. ō cita. §. i. v. itē qō fit ad locū.

¶ Nulla peior aut capitalior ad nocendū peſtis eſt q̄ familiaris inimic⁹. C. ō dōa. l. data. ⁊. xciii. diſ. c. i.

¶ Inimicus alicuius intelligitur etiam eſſe inimic⁹ conſanguineorum illius. uide bar. in. l. iii. §. ſi tutor. ff. de ſuſpec. tutori.

¶ Que ſunt inimicitie graues que grauiſſime. uide bal. in. l. iii. §. fi. ff. de adi. lega.

¶ Contra malitiā eoz̄ qui dāt cām inimicitie ⁊ pōſt repellere teſtes a teſtimonio. uide Bar. in. l. i. §. cum quis. ff. ō queſtio.

¶ An conuerſantes cū inimicis meis dicātur inimici mei. glo. dicit q̄ ſic. i. c. cū oporteat. de accuſa.

¶ An quis teneatur cauere inimico ſuo de nō offendendo. uide bar. in. l. ii. §. i. ff. ſolu. ma.

¶ Quis non debet ſe cōmittere ſuis capitalibus inimicis etiā cū litteris de ſaluo conducto. ut lite nō cōteſt. accedēs. adde qō dicē. j. ſub dictōe ſalu⁹ ꝺducti.

¶ Inimicus unius de genere intelligit eē inimic⁹ oium de genere. uide tex. in. l. i. cū. l. ſeq̄n. ff. ō libe. ca. bar. in. l. i. ff. de bis qui. ut indig. ⁊ in. l. penul. C. de adul. adde tex. i. l. ſi ſoror̄. C. de bis q̄. ut indig.

¶ Quō ⁊ per quot teſtes ꝓbetur inimicitia ad hūc

UVA. BHSC. IyR_001

effectū ut intelligatur ademptū legatū. uide bar. in. l. heredes palā. §. q̄ sine. ff. de testa. glo. in. l. fideicommissū. C. de fideicōmis.

¶ Inimici ciuitatis p̄dāt omnia iura ciuitatis. bar. in. l. hostes. §. 1. ff. de capti. ⁊ postli. reuer.

¶ Inimicus meus p̄sumitur qui contra me testifica tur uolūtate. sec⁹ si coacte. de accu. cū opozteat.

¶ Inimico non creditur. ff. de testi. l. iii. §. i. ff. ỏ qō ni. l. i. §. p̄terea.

¶ Inimici aliquādo magis prosūt q̄ amici. ỏ simo. licet. de elec. per inquisitionē. in glo. ii.

¶ Licet inimicitia sit nouit̄ sublata ⁊ facta amicitia et tamen repellitur quis a testimonio. secundum Jn no. in. c. cum. i. et. a. de re iudi. de quo uidetur casus in. c. accusatozes. iii. q. v.

¶ Sicut amicus est qui non ē leui noticia notus. ut l. late. §. amicos. ff. de ỏ. sig. sic inimicus ꝑprie ē qui non leui inimicitia est odiosus. xxiii. q. iiii. cū lege. et ꝑprie inimicus dicitur qui ad alterius ultionē tendit iii. q. v. de accusatozibus. ⁊. c. quia suspecti.

¶ Q. ui inimicis in una ratione cedit uel litteras seu nuntiū uel aliquod signū mittit incidit in crimen lese maiestatis. ut. ff. ad legē iul. maiest. l. i. ii. ⁊ iii. ⁊ no. xxiii. q. ulti. de fozma fidelitatis.

¶ Qui nostra bona tollit noster inimicus ē. Abb. ỏ resti. spo. item cuz quis.

¶ Amicus inimici est inimicus. ar. C. de ioffi. test. l. si liberi. ff. de lega. iii. l. sciendū.

¶ Propter nouā inimicitiā possū repellere testē con tra me nunc inductum quem antea pro me induxeraz spe. titu. de teste. §. x. ỏ. ⁊ nō.

¶ Q̄ñ inimicitia consurgit inter duos consoztarios ratione unius consoztū. uide Ange. in consi. suo. ccli. quod incipit in splendidissima.

¶ An inimicitia excuset a tutela. uide insti. ỏ excus. tuto. §. item si propter.

¶ Judex pōt p̄cipere inimico alicuius ne faciat tran sitū ante domū eius. uide in. l. i. ff. de offi. pfec. urb. bar. ff. de re iudi. l. quod iussit.

¶ An mināς siue maledicens sit inimicus. dic consi derandā qualitatē minantis. C. si quis impat. male dixe. l. i. C. de ac. ⁊ obli. l. fi. ff. ex qui. cau. ma. l. iii. et quod ibi nota.

¶ Ex pace omnis inimicitia cessat et omnis causa ini micitie. ff. de adimen. lega. l. iii. §. fina. cum. l. sequen ti. et quod ibi notatur.

¶ Inimicitia surgens ex iusta sn̄ia arbitri non est po tens ad recusandū arbitriū. glo. in. l. non distinguem⁹ §. cum quidam. ff. de arbi.

¶ Semel inimicus semp p̄sumitur inimicus. ⁊ repl̄ luntur nō tm̄ capitales inimici sed etiam suspecti i ca pitali inimicitia. Jnn. dicit i. c. cū. p. māconella. ỏ ac.

¶ Veli⁹ ē pdere seu obūcere q̄ dare inimico uel re liquere. ut. l. cū in fūdo. §. diuozcio. ff. de iure do.

¶ Inimicitia ꝑbatur ꝑentela probata ⁊ confederati one cū inimico. nā coniūcti ⁊ federati p̄sumūrur eiusdē conditionis. uide glo. in. l. liberi. C. de ioffi. testa. ubi dicit bal. q̄ inimicitia ꝑbatur ex offensione uł iuste su offensionis. puta ex insidiis. ut ibi dicit.

¶ In dispositione legali inimicitia ītelligitur ex ma gnis ⁊ ꝑbabilibus causis ozta. sed uolūtaria non req rit causam. et iō si testator reuocat aliquē a se institu tū uel legatū indignū. ex eo q̄ dicit eū esse suum capi talem inimicū stabitur illi dicto aliter nō probata ini micitia ſm bal. i. l. hāditas. C. de his q̄. ut indig.

¶ Nota q̄ ille qui fuit cā inimicitie pōt excipe de ini micitia. Abb. in. c. repellantur. de accu. allegat nota. in. l. nec timozē. ⁊ facit. l. sequens. ff. quod metus cā ubi cauetur q̄ licet quis culpa sua sit in loco ubi pati atur metū. nihilominus cōpetit sibi quod met⁹ causa licet glo. contrariū senserit in. c. ut debitus. de appel. in ỏ. si minus. ubi causa suspitionis procedit ex culpa recusantis. recusare non potest.

¶ Nota q̄ iudex debet esse cautus. nā multi faciunt sibi inimicos ut eos recusare possint. ut dicit Abbas in. d. c. repellant. de accu. refert. bar. in. l. i. §. cū quis ff. de qō. ỏ eo qui caute dedit cuidā testi alapā.

¶ Inimicitia ꝑbatur ex offensione uel usu offensiōis facta ex insidiis. Jtē probatur p matrimoniū contrac tū cū parentela inimici. uel p confederationē factā cū eo. nā coniūcti ⁊ confederati p̄sumūtur eiusdē intenti onis quod est nōbile. ⁊ ex hac cā dimittitur feudū qō probatur p gl. in ti. que sit prima cā. bīfi. amit. x. col la. facit. l. iiii. cum si. ff. de le. i.

Jnungimus An hoc uerbū sit precepti. glo. dicit q̄ sic. in cle. quia contingit. de reli. domi.

Jniquitas Quid sit iniquitas. uide de iure iuran. c. i. li. vi.

¶ An omnis iniquitas sit peccatuz. uide nota. ỏ pe. distinctio. iii. ille rex.

¶ An manifesta iniquitas reddit suiam nullā. Jnn. uidetur dicere q̄ sic. de re iudi. cū bertoldus. in fi. de quo dic ut in cle. pastozalis. ubi glo. de re iudi. uiō no ta. ff. de iusti. ⁊ iure. l. penul. §. fi. ff. pro socio. l. unde uide Ly. C. de erro. cal. l. i. Archidi. ii. q. iii. a iudi cibus. xi. q. iii. qui resistit.

¶ Qui allegat iniquitatē snie debet illā probare. de appel. cū spēali. ii. q. vi. hoc etiā. ⁊ ibi Archidia.

¶ Si priuilegiū incipit continere iniquitatē debet re uocari. ff. de vul. ⁊ pup. l. ex facto. de deci. suggestū.

¶ Iniquitas aliquando tolleratur. ut no. ff. de pac. l. cum in eo. in glosa finali.

Jniuria An ⁊ quando ⁊ pro qua causa q̄s pos sit ꝑpulsare iniuriā. uide optimā gl. in. c. i. super ỏ. propulsando. xxiii. q. i. ⁊. ea. cā. q. iii. item ab aliquo. ⁊. c. maximianus. adde. xxiii. q. i. mi litare. et. c. paratus. ⁊ adde bar. in. l. iii. §. cū igit̄. ff. de ui ⁊ ui ar. Jo. an. de sen. excōi. dilecto. li. vi. glo. ỏ peni. quod in dubiis. uide doc. in. l. i. C. unde ui.

¶ Jniuriā ꝑpriā ex corde dimittere debemus sed in iuriā dei acriter uindicare. lxiii. di. solenitate. xxiii. q iii. potest in hac. et. c. inter.

¶ Qui non est capax doli non pōt alteri facere iniu riā. xv. q. i. illud. de delic. pue. c. i.

¶ Prius est tolleranda iniuria q̄ fratres scandaliza di. xxiii. q. iii. quod uero. contrariuz uidetur probari ea. causa et. q. c. maximianus.

¶ Clerici pro repellenda iniuria licite pōt a laicis pe tere auxiliū. xxiii. q. iii. c. nostri. ⁊. c. ab imperatoribus

¶ Jniuria semel remissa amplius puniri non debet. xxiii. q. iiii. si illic.

¶ Jniuria ꝑsonalis est si quis aliquē in carcerem co hercet. dicit Jnno. de sen. ex. c. nuper.

¶ Faciēs executōné pter debitū rōnis dī facere iniu riā. dicit Jnno. in. c. fi. de no. ope. nū.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Iniuria grauissima ē flagellare aliquē. tex. ē nōbīl. i. l. fz si hac. §. pro2 ait. ff. de in ius uo.
¶ Iniurians qui non vult comparere co2am iudice pōt ipūe offēdi. ō q° dic ut no. gl. i. l. null?. C. ō iuō.
¶ An p2o iniuria facta clerico cōpetit actio eccleſie dic q nō si eſt facta perſone. ſecuſ si officio uel dignita ti. Inno. de ſen. excō. contingit.
¶ Iniuriam illatā eccleſie clericus nō pōt remittere ſecus si ē illata pſone. uide. ii. q. vii. accuſatō. glo. fin. de fo. cōpe. cōqueſtus. i gl. ⁊ de ſen. ex. contingit.
¶ An p2o iniuria illata clerico p laicū poſſit clericuſ agere co2ā iudice eccleſiaſtico. uide de teſti. puenit. in glo. i. de homici. c. ii. li. vi. de iudi. poſtulaſti.
¶ Licet quis quotidie debet honozari ſi tñ una die nō honozat nō fit illi iniuria. uide Jo. an. c. ii. de fer.
¶ Iniuria facta famulo meo ſeu ꝓcuratoꝛi uidet fac ta mihi. ut in. l. oſſa. in fi. ff. de reli. ⁊ ſump. fune. ⁊. ff de v. ob. l. ſi ſtipulatus fuero p te nō fieri.
¶ Etiā ſi pars remittit iniuriā extra iudiciū. iudex tñ p2ocedit p2opter intereſſe publicū. glo. eſt ualde nōbi lis in. l. diuus. ff. ad ſillei. adde q etiā ſi iniuria ſit re miſſa per pactum poteſt nihilominus criminaliť agi. bar. in. l. i. ff. de iniuriis. ubi uide.
¶ Iniuria facta ruſtico uidetur facta miſerabili pſo ne. tex. i. l. ſi patimur. C. ō cur. publi. li. xii.
¶ Quod dicatur verbū iniurioſuz. bar. in. l. itē apō labeonē. ff. de iniuriis. idem bar. plene in conſilio ſuo quod incipit. in cauſa uertente. idem in. d. l. itē apud labeonem. §. conuicium.
¶ Qualiter et quādo dicatur fieri iniuria ad domū bar. in. l. lex cornelia. §. domū. ff. de iniuri. dixi ſupra ſub dictione domus.
¶ De iniuria in pſonam. uide bar. in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publi.
¶ Quis dicatur p2oſeq ſuā uel ſuoꝛ iuriā. uide Sa li. in. l. ſi femina. C. ad turpil.
¶ Nemini iniuriā facit qui iure ſuo utiť. in. l. iniuria rum. §. i. ff. de iniur. de elec. cum eccleſia vulterana. ⁊ quod ibi no. glo. adde. ff. de condi. ob tur. cām. l. ſi donatarius. ff. de libe. ho. exhi. l. iii. §. i. ff. de acq. he re. l. iulianus. §. pe. ⁊. l. fi. ff. ad. l. iul. de ui pub. ff. ō dam. infec. l. fluminū. §. fi. ⁊. l. ꝓculus. quod dic ue rū niſi abutať iure ſuo. tex. ⁊ gl. in. l. ex hoc edcō. §. fi. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac.
¶ Iniuria facta uni ex fratribus poſſit p alīū uindica ri etiam ſi ſit ſpurius. nota. in. l. cum ſcimus. C. de agri. et cenſi. libro. xi.
¶ Poteſt dominus caſtri uel ville agere p2o iniuria fa cta ſubditis ſi habeat iuriſdictionē in dicto caſtro uel ulla et agit tantū p2o ſuo intereſſe. no. Inno. in. c. di lecti. de appel. ubi uide an poſſit petere emēdari dam nū datū ſuis ſubditis. ⁊ uidetur dicere q nō. quia nō eſt eoꝛū ꝓcuratoꝛ. dixi ō ſub dictione dānū ⁊ dñs. di cam. j. ſub dictione ſuperioꝛ.
¶ An dñs poſſit indicere bellū ꝓ iniuria ſubditoꝛū. Inno. de reſti. ſpo. olim. iii. ⁊ de iureiurā. ſicut. glo. ō appel. dilecti. de ꝓuile. auctoꝛitate. li. vi. glo. xv. q. vi auctoꝛitate. glo. in. c. excōicamus. de hereti. in v. ad iuuxerit. bar. in. l. i. in fi. ff. de iniur.
¶ An inciſio ueſtis ſit iniuria in perſonam. uiō bar. in. l. i. §. hoc aūt. ff. de no. ope. nūc. ⁊ in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publi.
¶ An et quando iudex poſſit cognoſcere de iniuria facta ſibi uel familie ſue. Ly. in. l. i. C. ne ꝙs i ſua cā. bar. in. l. ſi quis aliq̄d. §. ſi quos. ff. de penis.
¶ An iniuria poſſit fieri moꝛtuo. dic q ſic. p. l. ſoꝛo rem. C. de bis qui. ut indig. uide in auten. ut defūc. ſeu func. colla. v.
¶ An iniuria facta uni de parentela uideatur fcā oi bus. dic q ſic. p ea que no. bar. in. l. i. ff. de bis qui. ut indig. et in. l. i. cū. l. ſe. ff. de lib. cā. adde quod di xi ſupra ſub dictione inimicus.
¶ An rectoꝛes ſeu adminiſtratoꝛes ciuitatis poſſint remittere iuriā factā p2iuatis perſonis ciuitatis. no. Inno. de iniur. in noſtra. adde quod dixi ē ſub dictio ne damnum. Bal. x. col. de pace iura. fir. in. c. i. iii. reſponſo. ubi uide.
¶ Que dicatur iniuria ⁊ in quo conſiſtat. bar. in. l. iniuriarū. §. is qui. ff. de iniuriis. Ly. in. l. ſi nō cōui tii. C. de iniur. in. vii. q.
¶ An dicens alicui uos mentimini ſaluo honoꝛe ue ſtro uel ſalua reuerentia faciat ſibi iniuriā. dic q ſic. tex. ⁊ ibi no. de iureiu. eam te. ubi uide do. Anto. noſ addimus tex. in. l. ſi quis extraneus. in p̄n. ff. de acq. hered. ⁊ quod ibi no. By. ⁊ Bar.
¶ An bonus xp̄ianus teneatur remittere iniuriā ſi bi illatam. glo. inſti. de iniur. §. fi. xxiii. q. iiii. ſi is qui in glo. ⁊ in. c. i. de maledic. in gl. de conſe. di. ii. panē in glo. ubi concluditur q iuriā p2out ſumitur p odio ⁊ rancoꝛe teneť remittere ſed nō emendā aut ſatiſfac tionem. ad idē bona glo. xxiii. q. iii. c. i. ſup vbo pſua det. glo. xc. di. ſi quis contriſtatus. adde tex. xxiii. q. iii. §. ex his oībus. ⁊. c. ſe. glo. de homici. c. ii. li. vi. ⁊ quod dicam infra ſub dictione offenſa. ubi etiam de hoc. adde qñ quis debeat iniuriam p2opriam ulciſci. et quando patienter tollerare. s. Tho. ſecunda ſecun de. qōne. cviii. arti. i.
¶ Que dicatur iniuria atroꝛ. uide inſti. de iniur. §. atroꝛ. glo. de dona. c. fi. de ſen. ex. cum illoꝛū. adde de exceſ. p2ela. c. tanta. Specu. ti. de lega. §. nunc dica mus. ver. que autem dicatur.
¶ An quilibet teneatur p2ohibere iniuriā quā uidet alteri inferendā. no. de ſen. ex. quāte. ii. q. vii. neglige re. i gl. tex. xxiii. q. iii. ñ iferēda. ⁊. c. ſe.
¶ Quot modis tollať iuria ⁊ q̄to tēpoꝛe ꝙs exclu dať ab actōe iniuriarū. no. gl. xxiii. q. iii. ſi illic.
¶ Si plures iniuriant uni an iniuriatuſ poſſit agere ſimul cōtra omnes ⁊ an ſufficiat ſolutio uel ſatiſfactō uni? tñ. uiō bar. i. l. ſp. §. ſi i ſepulcro. ff. q ui aut clā
¶ Iniuria dicit fieri heredi ſi fiat defūcto. uide bar. i l. i. ff. ō iuri. tener q ſic. adde nō. i. c. p2igit. ō ſē. exc.
¶ An conſentiens ſe uerberari poſſit agere actione i iuriarū. bar. in. l. i. ff. de iniur.
¶ An in dubio iniuria intelligatur ſeu uideatur fac ta ioco. glo. bal. ⁊ bar. i. l. ii. ff. ō iiur. tex. ō pſūp. c. i.
¶ P2o atroci iniuria illata per patrē filiofamil. pōt agi crimininaliter licet non ciuiliter. bar. in. l. p2oꝛ. § p2eterea. ff. de iuriis.
¶ An p confeſſionē delictoꝛū ꝓbetur remiſſio iniuri arū. bar. in. l. nō ſolū. §. iniuriarū. ff. de iniuriis. uide Jo. an. i addi. ſpe. e. ti. ſup rubrica.
¶ Si aliquid ponitur in libello quod habeat aliquē diffamare an libellans teneatur de actione iniuriaruz uiō bar. i. l. itē apō labeonē. §. ſi ꝙs libello. ff. ō iiuri.
¶ An in actōe iniuriarū habeat locū conſideratō dā ni. Bar. in. l. item apud. §. ſi quis ſeruo. ff. de iureiu

UVA. BHSC. IyR_001

ran.et in.c.olim.de iniuri.

¶An pater possit remittere iniuriã filii.uide no. in l.sed si unius .§. filiosfamil.ff.de iniuriis.adde glo. ff.ꝺ pactis.l.i pſonã.ꝛ de sen.ex.prochian⁹.in glo.i.

¶Si improperantur alique qualitates uere de qui bus interest rei publice talia scire non potest agi actio ne iniuriarum contra eũ secus si non interest.uiꝺ bar tho.in.l.eum qui.ff.de iniuriis. Jo.an.in addi.spe. titu.de iniuriis super rubrica.

¶An iniuria debet taxari a iudice uel magis stet iu ramẽto pẽis.bar.in.l.iiuriarũ.§.i.ff.de iniur.

¶An in libello super actione iniuriarũ debet exp̃mi certa quantitas extimationis iniurie.uide Bar.in.l. i.ff.ad legem iul.repetun.

¶An conuentus actione ciuili calumpniosa possit agere actione iniuriarum.Bartho.ꝙ sic.in. l.si stelli onatus.ff.ad turpil.

¶An faciens de mandato alterius teneat actõe iiu riarũ.uide no.in.l.non solũ.§.i.ff.de iniur.

¶An per osculũ datum iniuriato in ecclesia uideat remissa iniuria.bal.x.col.qui.mo.feu.amit.c.i.adꝺ no.in cle.si sũmus.de sen.ex.

¶Jniuriã põt quis cõmittere in aliũ etiã se defendẽ do.bal.x.col.de pa.cõstã.cũ si.in v̊.defendẽdo.

¶Jniuria dicitur fieri ecclesie si platus ui inde expel litur.tex.ꝛ glo.in cle.q̃uis.in p̃n.de fo.cõpe.

¶Si quis dixerit alicui conuitiũ uel contumeliaz q̃ sit uera an conueniri possit actione iniuriaꝛ.uide Jo. an.in addi.spe.ti.de iniur.§.i.in p̃n.

¶Actio iniuriarũ statim cõpetit si aliquis ad animũ sibi reuocat iniuriã alias ex dissimilatõe abolet ꝙ q̃li ter sit intelligendũ.uide p Jo.an.de iniur.oli.

¶An in libello iniuriarũ sit necesse exprimere quod ille fecit animo iniuriandi.uide Bartho.in.l. si non conuicii.C.de iniuriis.

¶An dicens uerba ininriosa debeat probare quod irato animo dixit et non animo iniuriandi. glosa.ii. q.iii.si quis iratus.

¶Fugare aliquem est iniuriari. uide tex. in.l.item apud.§.i.ff.de iniur.

¶Accusatus iniuste põt agere actione iniuriarum. bar.in.l.nõ ideo minus.C.de accu.

¶An testator qui credẽs se mori in testamẽto remi sit iniuriã ꝛ si postea conualescat possit agere actione i iuriarũ.uide specu.ti.de istru.edi.§.nũc uero aliqua v̊.item pone cum quidam.

¶An iniuriatus possit petere ut iniurians p̃stet cau tionẽ de ulterius eũ nõ offendẽdo.Jo.an.de homic. c.ii.li.vi.adde Jnno.i.c.i.de offi.deleg.in gl.magna

¶Salutans inimicũ non uidetur remittere iniuriã. de sen.ex.si quem.doc.de iniur.olim.adde quod di cam infra proxime de osculo.

¶An uerbis dicatur fieri iniuria.de re iudi.cum te ubi uidetur tex.ꝙ sic.xv.q.i.merito.in v̊.illud.

¶An prelatus possit remittere iniuriã illatam eccle sie.glo.xxiii.q.iiii.si is qui.glo.xc.di. discordantes. glo.de sen.ex.contingit.

¶Qualiter quis debeat satis facere de iniuria v̊ba li.uide Archidi.vi.q.i.sũma iniquitas. Jnno.ꝛ alii de iureiuran.uenientes.et.c.quintauallis. tex. in cle men.finali.de peni.ubi Lau.

¶Qui dissimulat iniuriã calid⁹ ẽ.gl.i.l.i.ff.ꝺ dolo

¶Lu scis ꝙ iniuriã factã filio pater potest remittere ut habuistis supra.ꝛ facit.l.si unius.§.fi.ff.de iniur. facit etiam.l.i.ad fi.ꝛ.l.lex cornelia.cũ similibus .e. ti.ꝛ facit in argumentũ.c.exhibita .de homici. hoc li mita uerum si pater fuerit honeste uite.aliaſ secus.ca sus est in.l.si unius.§.i.ff.de iniuri.ratio est.quia pa ter inhoneste uite non habet filiũ in potestate. l.ꝛ si le nones.C.de epis.audi. Jtem limita uerum nisi iniu ria facta filio fuisset illata per coniũctam pſonã.l.luci us.ff.so.ma.ſm intellectum bar.ibi.banc ultimaz li mitationem ponit Ludouicus romanus in singulari bus suis singulari.xciii.quod bene nota.

¶Non solũ uir patitur iniuriam in uxorẽ.ut ẽ tex.i sti.de iniuri.§.patitur.tex.est in.l.item apud.§.spõ sum.ff.de iniur.ubi uide glo.

¶Quando alicui dicitur aliqua iniuria que sit uera an iniurians teneatur iniuriato.uide glo.insti. de iniu riis.§.ii.in v̊bo intelligitur.que dicit ꝙ non tenet ꝛ hoc uidetur contra casum in.l.eũ qui innocentẽ. ff.ꝺ iniur.pro concoꝛdia dic ꝙ aut illud quod alicui dicit interest reipublice patefieri aut non.primo casu nõ te netur.puta quia dixit sibi tu es leproſus uel spurius. que uerba interest reipublice patefieri ne leproſi infici ant alios ꝛ ne spurii admittantur ad dignitatẽ.ꝺ quo uide per Abbatẽ in.c.cũ te.A.B.de re iudi.in ult. q.Secundo uero casu tenetur.puta quia dixit ei tu es claudus cecus ꝛ similia.uide bar.in.l. apud labeo nem.ff.de iniur.Alnge.in.l.sed si pepercerit.ff. de li be.ꝛ postu.Ly.in.l.si non conuicii. C. de iniuriis. Alnge.in.l.qui interrogatus.in p̃n.ff. de interro.ac tio.Hosti.in sũma de iniuriis in.§.sed quid turpi. et quod no.in prima constitutione.C.uide Alꝛo.in sũ. ex qui.cau.infa.irro.in.i.col.

¶Nota ꝙ licet ab aliquo patiaris iniuriã nõ tñ per hoc diceris iniurioſus alteri.ut est glo.notabilis in.l si te bonis.C.de iure delibe.

¶Aliqñ iniuria sumitur p dãno.ut in casu.l.si quis iniquũ ius.§.si is.ff.ꝙ quisq; iuris in alterũ.

¶Jniuria est trahere aliquẽ indebite in iudicio ꝛ po test agi actione iniuriarũ.l.si uero.§.qui pro rei qua litate.ff.qui satisda.cog.

¶An denuncians crimina alicuius dicatur sibi iin riare.uide Jnno.in.c.sollicitudinem.de appel.in gl. que est super v̊.notorium.

¶An dicens uocanti eũ latronẽ tu mentiris .possit conueniri actione iniuriarũ.specu.ti.de aduo.§.iam nunc.ver.hoc tamen.

¶Dicens ueritatem nõ tenetur actione iniuriarum Hosti.de excess.prela.c.grauem.tex.in.l.eũ qui. ff.ꝺ iniuri.Hosti.de iureiur.c.quintauallis. in p̃n. aliq̃d in.c.solicitudinẽ.de appel.glo.v.q.i.in sũma.Spe. titu.de iniuriis.§.i.in p̃nci.

¶An pro iniuria illata ecclesie debet satisfieri cleri co uel ecclesie.uide Archi.de cen.quã̃q;.li.vi.

¶An agens actione iniuriarũ in eodem libello pro pluribus ininriis possit simul uel diuisim eas extima re.uide Jo.an.in addi.spe.ti.de iniur.§.i.

¶Pro iniuria agi non possit nisi reuocet ad animũ. glo.xxiii.q.iii.si illis.glo.insti.de iniur.§.fi. Hosti. de re iudi.cũ te.facit quod dixi ꝺ prime.

¶An liceat iniuriari alicui post diffidationem. Jo. an.de homici.c.i.li.vi.

¶Quis debeat prosequi iniuriã illatã priori manu ali.an ipse uel successor uel abbas maioris monasterii

UVA. BHSC. IyR_001

uide Fre. de se. consi. suo. xxxiiii.

¶ Quibus modis uideatur remissa iniuria. uide glo. isti. de iur. § . hec actio. Hosti. i. c. cū te. de re iudic. Jo. an. i phemio. vi. li. i pn.

¶ Iniuria dicitur fieri si minor vult equari maiori. tex. ii. q. vii. puto.

¶ Iniuria dicitur fieri psone qñ fit rei adherenti per sone. Hosti. de sen. ex. c. nuper. bal. x. col. de pa. iura men. fir. iii. responso.

¶ An clericus pro defensione iniurie possit accipere arma. Jo. an. de sen. ex. dilecto. li. vi.

¶ An inducens aliquē ad iniuriandū alicui teneatur actione iniuriarū. uide Archid. ii. q. vii. si quis.

¶ Que dicatur minia uel leuis iniuria. uide tex. et quod ibi no. ō re iudi. cū te. ubi etiam uide an p leui iuria det actio sicut p graui. de q° etiā. ii. q. i. i pmis

¶ An iniusta excōicatio inferat iniuriā. tex. ⁊ glo. xi q. iii. c. temerariū. ⁊. c. illud. et Jo. an. in. c. statuim? de senten. excōi. li. vi.

¶ Vocatus ad iudicem icompetentem pōt agere in iuriarum. contra uocantem. tex. ⁊ ibi doc. iii. q. vi. ñ liceat. glo. xi. q. i. placuit. ii. tex. de immu. eccle. c. pe nul. libro. vi. ubi uide.

¶ Judicans subditū alienū dicitur iniuriari suo iudi ci. tex. ⁊ ibi Archi. ii. q. i. nomē. ⁊. xxi. dis. in tantuz.

¶ Si uoco te latronē ⁊ tu me quilibet pōt agere iiu riarū. Archid. iii. q. ulti. neganda. ii. sup glo.

¶ Qualiter quis debeat satisfacere p iniuria quam clericus itulit alicui. uide Jo. an. de sē. ex. contingit.

¶ Quis dicitur iniuriari iudici suo qñ eo relicto ua dit ad aliū. glo. xi. q. i. placuit. ii. tex. ⁊ ibi Archid. iii q. vi. nō liceat. glo. in. c. ex tenore. de rescrip.

¶ Iniuriā facit qui non credit verbo illius cui est cre dendū. tex. de ma. ⁊ obe. legabat.

¶ Non tenetur filius defendere iniuriā patris si pat est contra eū. Archid. xxiii. q. iii. c. fi.

¶ Qualiter debeat extimari iniuria mutilatōis mē bri. glo. xxiii. q. viii. bis a quibus. de aliis iniuriis ui de Hosti. de sen. excōi. ea noscitur. ad materiā uiō gl. i. c. ii. canonici. de of. ordi. li. vi. ⁊ qō dixi ō.

¶ Non permittens aliquem adire suū iudicē dicitur iudici iniuriari ⁊ sibi tenetur de iniuria. uide tex. i. c. penul. de imu. eccle. li. vi. faciunt que dixi ō.

¶ Si iniuria est illata ppter multitudinē quis tenea tur. uide Jo. an. de ordi. cogni. c. ii.

¶ An quis possit sibi ipsi iniuriā facere. tex. q̄ sic. et ibi Archidi. xxviii. q. ii. quod uero.

¶ Omne quod iure non fit dicitur iniuria. instit. de iniuriis. in priuci. Jo. an. de offi. dele. c. i. Archidia. xi. qōne. iii. illud.

¶ Appellans frustratorie dicitur facere iudici iniuri am. glo. l. dis. si quis prepostera. melius per Jo. an. ō offi. deleg. suspitionis.

¶ Iniuria illata delegato censetur illata deleganti. vi de tex. ii. q. vii. accusatio. vii. q. i. omnis. glo. xvi. q. i reuertimini. qō itellige qñ fit circa delegatōez ñ alit.

¶ Iniuria non ex ope sed ex uolūtate pensanda ē. xvi q. i. si quis.

¶ Iniuria infertur bonis diuina dispēsatione ut pur gentur. vi. q. i. sunt.

¶ Iniuria ppria patienter est sustinenda sed dei ulcis cenda. nam dñs uolens samaritanos ob iniuriam pro prie psone cum paciētia et gaudio tollerare illos igne quem apostoli super eos descendere gestiebant nō con sūpsit sed ad pces helie ignis de celo descendit ⁊ quin quagenarios consūpsit non ut proprie sed dei iniuria que exprobant uindicaretur. xxiii. q. iiii. quod xpus. ⁊. § . se. ⁊. c. inter q̄relas. § . iz obiicit. ⁊. c. se.

¶ Iniuria semel remissa iterum reuocari non debet. xxiii. q. iiii. si illic.

¶ Ob iniuriā ppulsandā omnis militia instituta ui detur. sed tam nostrā q̄ sociorū tollerare debemus ex emplo xpi ⁊ multorū sanctorū. xxiii. q. i. p totū. ⁊. q. iiii. qui secundum. ⁊. q. v. non est.

¶ Iniuria licite a pfectis ideo pulsatur nō verberib? sed moderatis verbis. xxiii. q. i. paratus.

¶ Iniuriam iustus pacienter tollerans celestē meret coronā. xi. q. iii. ⁊ si. ⁊. c. qui iustus.

¶ Iniuria eporū est xpi iniuria cuius legatione fūgū tur. ii. q. vii. accusatō. iii. q. ii. nullū. in fi.

¶ Iniurie prelatorum degradatione puniuntur. xi. q. i. si quis sacerdotum.

¶ Iniuriā dimittere spūal' elemosina ē. xlv. dis. tue.

¶ Pro iniuria nolēs satisfactionē recipe peccat ⁊ pu nitur. xc. di. si qs contristatus.

¶ Scōm uarietatem iniuriarū debent esse respectus penarū. de peni. di. i. vulgaris. § . pene. l. di. quia.

¶ Iniuriam non infert qui ab initio sua aufert. xiiii. q. v. non sane.

¶ Iniuriā ppriā pōt plat? punire dūmō nō fiet ani mo ulciscendi. gl. xlv. di. et qui.

¶ Iniuriam sustinens multipliciter pdesse pōt uide licet arguendo. xliii. di. sit rector fugiendo. vi. q. ii. § . sicut. ⁊ ipsas iniurias armis ppulsando. xxiii. q. iii. p mēbris ⁊ satisfactionem exigendo. xc. di. si quis cōrri status. ⁊ sm diuersitatē morbi diuersas medicinas dā do. l. di. ut constitueret. xxiii. q. i. patus.

¶ Iniuria cōmittenda non ē uel impletas pretextu pietatis ⁊ religionis. liiii. di. generalis.

¶ Iniuriarū suarū ultores in clericos non ordinent. xlvi. di. sedicionarios.

¶ Iniuriarū actione tenetur non solum qui fecit. ue rum qui dolo fecit ⁊ qui curauit ut cui mala pugno p cuteretur ⁊ qui uoluntatem habuit. de peni. di. i. § . i si quis. tā mas. ⁊. c. si qs pulsatus.

¶ Pro uarietate iniuriarū quis multipliciter reus fi eri pōt. nam in crimine iniuriarū non assignatur certa pena in criminibus. quia pro uarietate iniuriarū ē mul tiplex uarietas penarū. ff. de penis. l. aut facta . et ba betur. de peni. di. i. § . i.

¶ Iniuria facta clerico in collegiū redundat . de pe. di. i. § . vulgaris.

¶ Iniurias suas qui domini beneficii oblitus vult vi dicare non solū de futuris peccatis uenia non merebi tur sed etiam pterita que iam sibi dimissa credebat ad uindictam ei replicabunt. de peni. di. iiii. in princi pio. et. c. qui diuini.

¶ Pro iniuria propria utrum quis possit aliquē pu nire et excōicare ⁊ sunt due opiones. sed distingue q̄ si iniuria tangit platum non pōt. glo. ii. q. vii. si quis i. si quis ab episcopo.

¶ Iniuria alteri propter alterum fieri non debet. i. q. i. sacramenta.

¶ Cū alterius iniuria nemo subueniendus ē. xiiii. q. v. forte. ⁊. c. deniq;. quia deo gratum non est obsequz cū iniuria aliorū. ea. q. c. i. et. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Iniuriam ꝑpriã sine epo clericus non uidetur posse ꝑsequi sed iniuriã factam ecclesie pot. ii. q. vii. accusatio. xxiii. q. iiii. si is qui.

¶ Iniurians leso satisfacere tenetur nec cogitur quis superbo indulgere añ humiliet. xxiii. q. iiii. si illic.

¶ Licet aliqua sit grauis iniuria sufficit tñ iudici ꝙ pars remittat. Hosti. de iureiur. uenies.

¶ Quando iniuria dicatur concernere ꝑsonã ⁊ quãdo ecclesiam. uide gl. ii. q. vii. si quis ab epo. do. An to. de sen. ex. contingit. tex. in cle. q̃uis. §. i. ỏ so. cõ.

¶ Añ ꝓpter iniuriã possit agi ciuiliter ⁊ criminaliter spe. ti. de iniur. §. i. v. sed queritur. Bal. x. colla. de pa. iura. fir. c. i.

¶ An ꝓpter iniuriã illatam epo a consanguineis clerici possit epus priuare clericũ beneficio suo. glo. ꝙ ñ i. q. iiii. quia prelatus. adde glo. in. c. Petrus. de homici. et quod ibi no.

¶ Ad quid detur actio iniuriarũ. uide glo. in. c. si canonici. de offi. or. li. vi. Jo. an. de sẽ. ex. ꝓtigit. sup gl.

¶ An clerici debẽt remittere iniuriã si uidẽt ꝙ ex remissione consanguinei interficiant iniuriantẽ. gl. i. q. iiii. qr ꝑsulatus. Hosti. de sen. excõi. ea noscitur.

¶ An iniuria tollatur dissimulatione. uide glo. in. l. non solũ. §. i. ff. de iniuri. ubi uide an sit necesse ꝙ iniuria reuocetur ad animũ. uide insti. de iniur. §. fi. xlv. di. q̃ emẽdat. i. q. iiii. qr prelatus. xxiii. q. iiii. si is. et. c. si illic.

¶ Remittens iniuriam ꝓpter pecuniã efficitur infamis. xxiii. q. iiii. si illic. in glo.

¶ An ⁊ quando iniuria fiat uel non fiat uolenti. no. de sen. ex. contingit. in glo.

¶ Actio iniuriarũ uidetur remitti si iniuriatus postea ridet ludat uel conridat cum iniuriante. no. insti. de iniur. §. ultimo. in glo.

¶ An aliquis possit agere non solum ꝓpter iniuriã illatam sibi sed etiam illis quos habet in potestate. in sti. de iniuri. §. patitur.

¶ Pro iniuria illata monaco agit sindicus monasterii et non monacus. de senten. excõi. parrochianos. ỏ accusa. ex parte.

¶ Super iniuria non potest procedi lite nõ contestata. de iniur. c. i.

¶ Si iniuria fit sponse de presenti actio iniuriarũ datur sponso. ff. de iniur. l. item apud labeonẽ. §. spon sum. et quod ibi nota.

¶ Actio iniuriarum datur heredi ꝓpter iniuriã irrogatam cadaueri defuncti uel si eius fama fuerit dilacerata. ff. de iniuri. l. i. §. itẽ aut ꝑ semetipsũ.

¶ Inde non dicuntur nasci iniurie unde iura nascuntur. de rescrip. nõnulli. glo. de accu. qualiter. C. de indi. uidui. toll. l. ii.

¶ Non tenetur iniuriarũ qui honorez impedit sed is qui minuit. ff. de iniur. l. iniuriarũ. §. si quis. et. ff. q̃ in frau. credi. l. qui aũt. in ꝑn.

¶ An actio iniuriarũ requirat dolum. ff. de iniur. l. si illud. C. de iniuri. l. si non conuicii. ff. de iniu. l. nõ solum. §. si mandato. ⁊. §. proculus.

¶ An seruus possit agere pro iniuria sibi illata cõtra dominũ. glo. xxiii. q. iiii. si ecclesia uera.

¶ An iniuria illata uni de collegio uideatur illata toti collegio uel omnibus. glo. de peni. di. i. §. uulgaris uide no. per Jo. an. in. c. romana. in fi. de senten. exc. li. vi. secundum Jo. an.

¶ An curia romana det lias super iniurias. Hosti. de resti. spo. c. grauis. Jo. an. in addi. specu. tit. de rescrip. presenti. §. ratione autem cause. in prin. Jdẽ de senten. excõica. ea noscitur.

¶ Uiolans aliquã constitutionẽ dicitur iniuriã facere auctori eius. Archi. x. di. ceterum.

¶ An opponens exceptionẽ criminis ⁊ non ꝓbans possit cõueniri actione iniuriarũ. uide spe. ti. de accu. in fine. ver. sed pone.

¶ Iniuria dicitur fieri iudici si non permittitur exeq̃ iurisdictionẽ suam. tex. de offi. deleg. ex litteris. in fi. et quod ibi nota.

¶ An prelatus possit cum bona conscia uindicare iniuriã sibi illatam. uide. ii. q. vii. c. si quis ab episcopo ⁊ de malad. c. i. de penis. romana. li. vi. Jnno. de vb. significa. ex parte. glo. in v. ecclesiis. in cle. q̃uis. ỏ so. compe. Jnno. de pe. dilectus. de sẽ. excõ. dilcõ. li. vi.

¶ Iniuria dicitur fieri religioni si is qui non de ea defert illius habitũ. uide tex. ⁊ ibi Benze. in extrauag. Jo. xxii. que incipit sacrosancta.

¶ Coram quo iudice debeat agere clericus pro extimatione iniurie sibi illate a laico dixi ŝ. adde no. in. c. prochianos. de sen. ex. in glo. fi.

¶ Actio iniuriarũ est annalis. Hosti. ỏ sen. ex. ea noscitur. glo. xxiii. q. iiii. si illic. glo. in. c. fi. ỏ iniur. Jo. an. in addi. spec. ti. ỏ iniur. §. i. v. ⁊ scias. adde nota. ff. ꝙ metus cã. l. si cũ exceptione. §. satis clementer. i glo. anno utili. Ly. in. l. si non conuicii. C. de iniur. i iii. q. no. ff. de pe. l. si ꝺs forte.

¶ Qualiter extimetur interesse iniurie. glo. de sent. exc. sacro. in v. interesse. gl. de offi. ordi. si canonici. li. vi. in v. damnis. Hosti. de sen. ex. ea noscitur. bar. i. l. iniuriarũ. §. i. ff. de iniur. specu. ti. de iniur. §. i. v. in hac aũt. Ly. in. l. si non conuicii. C. de iniur. in. ix. ⁊ x. q. dixi aliquid supra.

¶ An augeatur iniuria in eo quod cõmittitur in ꝑsonam pluribus coniunctã uide. s. Tho. secunda secunde questione. lxv.

¶ An iniuria augeatur ex ꝑsona. uide de calum. c. i. ⁊ de sen. ex. c. ultimo.

¶ Appellatione iniurie simpliciter intelligitur de ea que habet in se contumeliã. ar. ff. ad. l. acqui. l. sed et si quicunq;. §. iniuriam.

¶ Iniuriam factam clerico episcopus sine capitulo remittere non pot. de sen. ex. contingit. in glo. i. xxiii. q. iiii. si is qui. de sen. ex. cũ desideres. ⁊. c. cũ illorũ. ⁊. c. nõ dubiũ. ⁊. c. in ꝺbusdã. de peni. di. i. vulgaris.

¶ Iniuriã proximi uel uicini quis non tenetur ꝓpulsare. de sen. excõi. dilecto. li. vi.

¶ Pro iniuria illata marito non pot uxor agere sed bene econtra. insti. de iniuri. §. patitur. facit. ff. de iniur. l. i. §. i. ⁊. l. ii. Jtem socer nurus nomie. ut in. d. §. patitur. facit. ff. de iniur. l. i. §. i. Jtẽ pro his quos quis habet in potestate. ut ibi.

¶ Iniuriam facere possunt qui eã pati pñt quod fallit in furioso ⁊ pueris non doli capacibus quibus fieri possit iniuria. ipsi aũt aliis facere non pñt. ff. de iniu. l. illud. xv. q. i. illud. adde quod dicit spe. in titu. de iniuriis. §. ii. ver. qui si sine.

¶ Iniuria augetur ex loco. specu. in ti. de senten. §. vi. ver. si uero iudex.

¶ Quid ueniat in actione iniuriarum. uide de iniuriis. c. si rixant.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Deus facit iudiciū ⁊ iusticiam omnibus iniuriam pacientibus. ſpalmus. cii. qui icipit. benedic aia mea xxiii. q. iiii. §. hinc etiam. unde ſcriptum eſt mihi uin dicta et ego retribuā dicit dominus.

¶ Quot modis dicatur iniuria. no. insti. de iiuri. in ꝓn. no. ff. de reg. iur. l. nemo pōt mutare. Ly. C. de iniur. l. ſi nō conuitii. i. i. q. bar. ff. ad. l. iul. ō ui. pub. l. ea. §. ea. no. de iiur. c. fi. i glo. ignozantia.

¶ Contra uocantem aliquem iniurioſe in iudicium poſſit agi criminaliter et ciuiliter. uide Ange. in cōſi lio ſuo. cclii. quod incipit primo uidendū.

¶ An iniuria facta emptozi noceat uenditozi. no. ff. de euic. l. ſi per imprudentiam. in gl. auctoze. Ly. ple ne. C. de loca. l. ſi defuncto. in. ii. q. ⁊ bar. in. l. excep tione. ff. de fideiuſ.

¶ Iniuriā facit qui ui bonū facit. no. ff. ad legem ac quili. l. ſi ſeruus ſeruū. §. ⁊ ſi puerū. in glo. ſed iiuriaꝫ

¶ An res inaiata faciat iniuriā. no. insti. ſi qua. pau. fe. di. §. i. in glo. caret.

¶ An iniuria facta uni ex parentela uideat facta om nibus. no. ff. de iniur. l. lex cozneliа. in glo. eozū. bar. ff. de ſuſpec. tuto. l. tutoz quoqꝫ. §. ſi tutoz. ⁊ ibi bar. tangit an facta uni ſocio cenſeat facta alteri ſocio.

¶ An actio iniuriarū poſſit uendi. no. ff. de here. uel actio. uen. l. ſi nomen. C. eodē. l. fi. ⁊ ibi cy. no. ff. de iniur. l. iniuriarū acti. ⁊ ibi bar. Jo. an. in addi. ſpec. ti. de ceſ. ac. §. i. v. penul.

¶ An actio iniuriarū tollatur ſi paſſus accipiat peni tentiam ⁊ remittat iniuriam. no. insti. de iniuri. § . fi. in glo. fi. bar. ff. eo. l. non ſolū. §. iniuriarū. Jo. an. in addi. ſpe. ti. ō inſtru. edi. §. nūc uero aliqua. v. itē po ne. ⁊ ti. de treug. ⁊ pace. circa ꝓn. uiō bar. in. l. ſi tibi §. quedam. ff. de pac.

¶ Agens actione iniuriarū debet in libello ponere tempus facte iniurie. no. C. de iniuri. l. atrocem. bar tho. ff. eo. l. iniuriarum.

¶ An iniuriarū infamat ſiue ciuiliter ſiue criminaliť agatur ⁊ que cautela ſit ut non infamet. no. de re iud. cū te. in glo. Ly. i dicta. l. ſi nō ꝓuiciī. ad fi. C. ō iiu.

¶ In quo differt actio ꝓtoria iniuriarū ab actione le gis cozneliе que datur pro iniuria. nota. ff. de iniur. l. lex cozneliа. circa ꝓn. in glo. i.

¶ An actio iniuriarū fit ex equo et bono uel ex delic to. no. ff. de iniur. l. ñ ſolū. §. ſ̄hiuriaꝫ. i gl. i. ⁊ ibi bar.

¶ Accuſatus iniuſte ꝓ parte ⁊ pro parte nō pōt age re iniuriarū contra accuſatozē ciuiliter ⁊ qualiter fiat extimatio iniurie ⁊ p quem ⁊ qualiter in actione iniu riarū fozmetur libellus. uide Ange. late in cōſilio ſuo xci. qō incipit ſup pūcto. ⁊ bar. i. l. iiuriarū. ff. ō iiur.

¶ Iniuriarū alia cōis alia propria alia generalis om nibus de populo. l. lex cozneliа. ff. ō iniur. C. de epiſ. ⁊ cle. l. raptozes. Ly. in. l. i. C. ſi qua predi. poteſta. ⁊ in. l. i. ff. de priua. delic.

¶ Pro iniuria illata eccleſie agit quilibet de populo ut. l. ſi quis in hoc genus. C. de epiſ. ⁊ cle. glo. in. l. i §. huius ſtudii. ff. de iuſti. ⁊ iure. adde quod no. bar. i l. i. §. idem ait. ff. de iniur. Jnno. in. c. non dubiū. de ſen. excōi. ⁊ in. c. contingit. eo. ti.

¶ Si duo adinuicem ſibi iniurienť an compēſentur iniurie. uide. ff. de bo. libe. l. qui cū maioꝛ. ff. ſo. ma. l uiro. ff. de dolo. l. ſi duo. ff. de cōpenſa. l. ſi ambo. C de inof. teſta. in. l. in arenā. in contrariū. l. negāda. C qui accu. non poſ. ⁊ hoc tene ꝙ delicta ſūt circa diuer ſa. ⁊ ſic ceſſat cōpenſatio. ꝓ quo lex. ii. ff. de adul.

¶ Que dicatur intollerabilis iniuria ⁊ ꝙ dicatur ꝺs iniuriari eo ipſo ꝙ facit quē fame marceſcere. ff. ō hiſ qui ſunt ſui uel alieni iuris. l. ii.

¶ Iniuria. conuitiū. ⁊ contumelia differunt. ut. ff. ō offi. prefec. ur. l. i. §. cum patronus.

¶ An dicens teſtem ribaldū eū repzobando teneatur de iniuria. Guil. ff. ꝙ quiſq; iuris. l. fi. ad hoc. C. de dela. l. fi. li. x. ff. de bo. libe. exhi. l. qui cū maioꝛ. §. li bertus. ff. de in ius uo. l. libertus.

¶ Valet pactū ⁊ conuentio ut ſi me inuenias poſſis mihi iniuriari. quia conſenſus tollit iniuriā dūmodo iniuria non ſit tanta ꝓ quā ius agēdi acquiratur fiſco quo caſu non ualet pactū ſm Guil. de cu. ff. de pac. l ſi unus. §. pacta que turpem. uide bar. in. l. i. §. uſq; adeo. ff. de iniuriis.

¶ Iniuria non pōt remitti anteq̄ ſit facta. ff. ō pac. l. ſi unꝰ. §. illō. bal. i. l. ut ui. ff. de iuſti. ⁊ iure.

¶ Attinens uſq; ad quartū gradū non ꝓſumit aliq̄d facere animo iniuriandi. glo. in. l. ueſtem. ff. de iniuri. hoc uerum niſi atrocitas interueniret. ut in toto tit. C. ⁊ ff. de parricidiis. uide bar. in. d. l. ut uim. ff. de iuſti. et iure. quod nota.

¶ Iniuria non cadit in brutis. q; carēt aio glo. in ꝓ alle. l. ut ui. ⁊ ff. ſi q̄ pau. fe. di. l. i. §. ait ꝓtoꝛ.

¶ Iniuria uulgi nō preiudicat ꝑuato niſi culpa eius uel facto habeat oziginē. no. glo. ff. de nego. geſt. l. et qui natura. §. finali.

¶ An deturpatio ueſtimentoꝛū ſit iniuria ꝓſonalis. uide tex. ff. de bis qui eiece. uel effu. l. i. §. hec verba autem. ff. de no. ope. nunc. l. i. §. hoc autem edictum per Bar. aliquid dixi ſupra.

¶ Legens inſtrumentū alterius occultū tenetur acti one iniuriarū. ff. ad. l. acqui. l. ſi quis teſtamentum. § ſed ⁊ ſi quis tabulas. et quod ibi no.

¶ Iniuria dicitur fieri heredi. ſi oſſa defuncti de ſepť cro āmoueantur. ff. de reli. ⁊ ſūp. fu. l. oſſa. quā. l. ſ̄ al legaui. Item ſi defunctus non ſepeliatur. ff. de religi. l. quod ſi nulla.

¶ An iniuria alteri facta agēdo uel excipiēdo noceat alteri uel ſoli ſibi. Ly. in. l. ſi de fūdo. C. locati.

¶ Dicens alicui ꝙ eſt ſeruus uidetur eum iniuriari. ff. de libe. ca. l. qui liber.

¶ Dicēs aliquē ſuſpectū ꝓpter pauptatē tenetur ei actione iiuriarū. ff. de ꝓuile. credi. l. ſi creditozes.

¶ Actio iniuriarum cōpetit ei qui prohibetur uti lo co publico ad uſum deſtinatum. ff. ne quid in lo. pu. l. i. §. ſi quis in mari.

¶ Si aliquis dicit me deliquiſſe poſſuꝫ dicere tu mē tiris nec teneoꝛ iiuriarū. ff. de ꝓcu. l. q̄ oia. ⁊ ibi bar.

¶ An remiſſio iniurie dicatur donatio. uide tex. ff. de iniu. l. ſed ſi unius. §. filio.

¶ Omne dānū datū ō nālem equitatē licet ſm rigo rē pōt dici iniurioſū. l. i. ff. de nego. geſt.

¶ Si prouocans me ad irā ⁊ ꝓpter hoc verbo uel fa cto iniuriam tibi facio nō teneoꝛ iiuriarū. glo. in. l. ob hec verba. ff. de bis qui no. infa.

Jniuſticia. An faciens iniuſtitiā ſemp peccet mortaliter. uide. s. Tho. ſecunda ſecunde. q. lxx. Dic meliꝰ ꝙ iniuſticia ē ſpirituale pec catū. ⁊ ſp ē mōtale. s. tho. ſcda ſcde. q. lix. ar. i. ⁊ iiii.

¶ Iniuſtū ñ pōt quis pati uolēs. ubi ſ̄ ar. iiii.

¶ Iniuſti proprium eſt facere iniuſta. in preallega. q.

UVA. BHSC. IyR_001

lix.articulo.ii.

¶ Totius iniusticie nulla capitalioza q̄ eoz̄ qui cuz maxime fallant id agunt ut uiri boni esse uideant. Cicero li.i.de officiis.no.glo.in clem.ad nostrū.de hereti.circa fi.in v̊.sanctitatem.

Immensitas Immensum. Immensum reprobatur quia reuera nil imensum bonū. in auten.ut deter.sit nu.cleri.§.i.coll.i.

¶ Immensitas nihil habet honestum.in auten. ō referendariis.§.i.colla.ii.ꝛ omne quod est nimium vti tur in uicium.lxiii.di.c.i.

Immittere. Non licet imittere in alieno.ff. si serui.uen.l.sicuti.§.aristo.ff. ad.l.acqui.l.quēadmodū.in p̄n.

Immunditia. Est spēs luxurie.s.tho.scōa scōe.q.cliii.arti.i.

Innascibilitas. Est notio ꝛ proprietas patris.s.tho.in.i.pte qōne xxxiii.ar.iiii.ꝛ in p̄mo.di.xxviii.ar.i.

¶ Innascibilitas est ꝓprietas ꝓlis patris. Idem i p̄ma parte.q.xxvii.ar.iiii.et.q.xxxiii.art.iiii.et in primo.dis.xxxviii.arti.ii.

Innocens. Innocētia. Primus gradus innocē tie est odisse nephanda.lxxxvi.di.facientis.

¶ Innocentes ꝑ xp̄o mortui habuerūt baptismū.s tho.in.iiii.di.iiii.arti.xxxi.

¶ Innocentia est pars iusticie. Idem secunda secunde.q.viii.arti.i.

¶ In statu innocentie non omnes homines fuissēt eq̄les.idem in prima pte.q.xcvi.ar.iii.ꝛ unꝰ fuisset dominatus alteri.ubi s̄ ar.iiii.

¶ In primo statu innocentie homo fuisset imortalis idem.q.xcvii.ar.i.ꝛ indiguisset cibis.ea.q.ar.iiii. et conseruasset se a morte ꝑ lignū uite.ea.q.ar.iiii.

¶ Homo in primo statu innocētie generasset ꝑ coitū Idem in prima pte.q.xcviii.ar.ii.ꝛ in secundo.di.xx ar.ii.non tamen habuisset statim usum mēbroz̄ ad generationē. Idem in prima par.q.xcviii.arti.i.ꝛ in secundo.di.xx.ar.iii.et generasset quot mares.in pal. q.xcix.ar.ii.ꝛ in secundo.di.xx.ar.iiii.ꝛ in qōne de quotlibet.q.iii.ar.xv.non tamen fuissent generati cū iusticia. Idē in p̄ma pte.q.c.ar.i.ꝛ i ſo.di.xx.ar.v.

¶ Homo fuisset natus in p̄mo statu innocentie.cum iusticia sed non confirmatus in ea. Idez in prima parte.di.c.ar.ii.ꝛ in secūdo.di.xx.ar.iii.

¶ Homo in prio statu innocentie ñ fuisset in scientia pfectus. Idē in p̄ma pte.q.ci.ar.i.ꝛ in secundo.dis. xx.ar.iiii.ꝛ in.q.de ueritate.q.xviii.di.vii.

¶ Homo in primo statu innocētie nō statim natꝰ habuisset usū rōnis pfectū. Idē in p̄ma pte.q.ci. ar.ii. ꝛ in.q.de ueritate.q.xviii.arti.viii.

¶ Homo in primo statu innocētie dilexisset deū sup oia etiam plusq̄ seipsū.idē i.q.ō quolibe.q.i.ar.viii

¶ Innocentia quandoq; probatur directo qñq; p p sumptionem.bar.in.l.fina.§.de illo.ff.de bo.eozum qui ante sententiā moz.si consci.

¶ Si de innocentia rei apparet potest absolui etiam post diffinitiuam sentētiam de gratia spēali.ut.l.diui fratres.ff.de pen.ꝛ ibi bar.adde q̄ idē no.in.l.i.§.si quis ultio.ff.de qōni.et quod no.de offi.dele.pastoralis.in glo.si scit.ꝛ eo.ti.cū in iure.in glo.fi.

¶ Innocentem non excōicat neq; ligat sentētia pastoris.xi.q.iii.quomodo.

¶ Facilius est seruare innocentiam q̄ cōgrue penitētiam agere.de peni.di.i.sunt qui arbitrantur. et dis. iii.reperiūtur.et quod ibi no.

¶ Innocentiā nemo habere pōt sine charitate.de peni.di.ii.adam autem.dixi s̄.

¶ Innocentiam habuit adam anteq̄ peccaret. de peni.di.ii.sed nec adā.dixi s̄ sub dictōe adaz.

¶ Qualis fuisset status hominū si adam ꝑmansisset in innocentia in qua fuit creatus.uide per.s.tho.i p̄ma parte.q.xciii.ar.i.

¶ Quis dicat innocēs uide.xxxii.q.iiii.innocens.

¶ Melius ē nocentē ipunitū relinquere q̄ innocētem cōdēnare.ff.de peni.l.absentē.xiiii.q.v.deniq;.

¶ Ñq; ꝑpter nocentē punitur innocens.i.q.i.ferē Hosti.de peni.in quibusdam.

¶ Innocens credit omni uerbo.prouer.xiii.ꝛ.xxii. q.iiii.innocens.

Innocentius. De tempore innocentii pape quarti ꝛ eius operibus. ponit Jo.an.in addi.specu.i ti.ne sede uacā.sup ru.

¶ Quando Innocentius ponit opiones contrarias ultima uidetur eē sua.ita dicūt Hosti.ꝛ Jo.an.in.c. i.de peni.idē Jo.an.in.c.i.de sē.ex.li.vi.

Innominatum. Quot sunt contractus innominati ꝛ quare sic uocentur.no.ff.de pac.l.iurisgentiū.§.i.l.de pscrip.v. l.naturalis.plene in.l.ex placito.C.de re.pmu.glo. de excep.c.cum uenerabilis.

¶ An contractus innoiatus cognoscatur ex iplemento uel cōuentione.no.ff.de iureiur.l.si quis cuz debitore.in glo.sed contra.ꝛ.l.nālis.§.at cū do.in glo.i. ff.de prescrip.v.C.de transac.l.cū mota.in glo.ii.et glo.fi.Ly.in.l.ex placito.C.de rerū pmu.in.q.iii.

¶ An contractus innoiatus fiat ꝑ si. sunt contrarie fi.de iureiurā.l.si qs cū debitore.ꝛ.ff.ō pac.l.si itra.

¶ Contractus innoiatus recipit ea que contractus noiatus cui assimilatur.no.ff.de depos.l.i.§.in conducto.in glo.culpam.ꝛ.l.naturalis.§.sed fi facio.in glo.similis.ff.de pscrip.ver.ꝛ i.l.ticius.in glo.eo.ꝛ.

Innouatio. Innouare. Non dicit aliquid innouare: ille qui utitur iure ueteri.no.Inno.in.c.i. ut lite pen.adde oino quod no.specu.ꝛ itu.de cō. dictio. §.i.ver.in summa.

¶ Innouatio non impeditur contra tertium lz pēde at lis etiā cozā iudice appellatōis.ff.mā.l.creditoz.

¶ Sicut innouatio non potest fieri postq̄ est appellatum pendente appellatione.sic non pōt fieri etiam si non sit appellatū.dūmodo sit tempus infra quod possit appellari.glo.in.l.i.ff.nil no.appella.pēden. facit c.non solum.ꝛ quod ibi no.de appel.li.vi.vide quod dixi s̄ sub dictione appellatio.

¶ Innouatio facta pendente appellatione retractat officio iudicis de plano.ita tenet Jo.moñ.in glo.sua magna.i.c.i.de elec.li.vi.uiō bal.i.l.iii.C.ō postu.

¶ Quid sit inouari ꝛ quid ꝑtet illud uerbū inouamus.in.l.uel statuto seu alia dispositione posituz.no. in cle.dudū.de sepul.de rescrip.q̄uis.li.vi.xviii.dis. ꝑpter.de treug.ꝛ pace.c.ii.de confir.uti. uel inuti. cū dilecta.de ꝑbile.ex pte.ꝛ.c.q; intentōis.

¶ Ñ aliqua dispositio inouatur tenoz eius debet

UVA. BHSC. IyR_001

inſeri aut apponi ut appareat ex certa ſcia innouantis no.doc.in cle.dudū.de ſepul.facit quod no.ſpec.tit. de inſtru.edi.§.oſtenſo.ꝛ quod no.ꝺ iudi.diſcernim⁹ de offi.ordi.ut litigantes.in glo.uideꝯ.li.vi.

¶ Innouatio priuilegii nihil noui iuris cōfert.de cō ſtit.uti.uel inuti.cum dilecta.xii.di.preceptis.et de ꝑ uileg.ex parte.et quod ibi no.

¶ Nihil eſt innouandū pendente lite uel relatiōe aut conſideratione alias eſt irritum quod agitur. Spec. titu.de rela.§.i.in prin.

¶ Innouans electionem caſſatā non uicio perſone. ſed forme priuatur iure eligendi qñ eodē mō celebrat ii.q.i.de elec.eccleſia.ii.

¶ Innouata lite pendente poſſunt peti reuocari per delegatū coram quo uertitur queſtio ꝓncipalis. uide de reſti.in integ.cum ueniſſent.

Inobedientia. Inobedientia eſt pactū ari olandi et paganitatis.viii. q.i.ſciendum.

¶ Clericus inobediens epō deponit ꝛ traditur curie ſeculari.xi.q.i.ſi quis ſacerdotē.

¶ Inobedientes deo et parentibus debent ſeuere cō rigi.xxiii.q.i.paratus.

¶ Inobediētes ſacris canonibus ꝛ ſtatutis eccleſiaſti cis cōione priuant.xv.q.i.hac conſona.

¶ Inobedientia eſt cā reuocandi bñficium datū.xii. q.ii.liberti eccleſie.

¶ An inobedientia ſit peccatum mortale. uide ſcm Tho.ſcda ſcde.q.cv.ar.i.

¶ Qualiter priuatur inobedientia.no.de cele.miſſ. dolentes.ff.de re mili.l.iii.§.qui ſtationes.ꝛ.§.in bello.no.iiii.q.i.in ſūma.viii.q.i.ſciendū.ꝺ poſtu.ꝑ la.c.i.de eta.ꝛ quali.cū bone.ꝛ ibi no.

Inoleuit. Hoc uerbū exponitur.i. ualde cre uit et inualuit.de preben.extirpan de.de conſue.c.iii.ꝛ ſonat in uiciū.

Inopia. Unde procedat inopia.habetur in au ten.de exhi.reis.in ꝓn.

¶ Quis dicatur inops.Jo.an.de conſtitutōibus.q̄ in eccleſiarum.quod nota.de reſti.ſpoli.olim.i.et de ſolutio.Odoardus.

¶ Propter iopiā tranſferꝛ actio ad aliū.ff.de eo per quē.fac.erit.l.ſi.§.i.ff.ſi meſ.fal.mo.dix.l.iii.

¶ Inanis eſt actio quam inopia debitoris excludit. ff.de dolo.l.nam is.de reſti.ſpoli.olim. de ſolu. odo ardus.et quod ibi nota.ad materiam adde qꝺ diceꝯ i fra ſub dictione paupertas.

Inopinatum. Propter iopinatū emergēs aliqua cōcedūtur.ff.de fer. l.oratōe.ꝛ facit.ff.de pact.l.tale pactū.

¶ Inopinata conturbant.ff.de offi.pconſu.l.obſer uare.§.recte aūt.et ibi no.

Inordinatum. Nihil debet eſſe inordiatū in aut.de hereditā.ꝛ fal.§ inordinatū.lxi.di.miramur.ꝛ qꝺ ibi no.Archidi.vii q.i.c.nihil.de accuſa.qualiter.

Impenitentia Finalis eſt ſpecies peccati i ſpiritum ſanctum.s. tho. ſcda ſcde.q.xiiii.ar.ii.

Inquantum An iſta dictio uiciat cōdicti onem.uide tex.in.c.i.de cō ceſſi.preben.libro.vi.

Inquilinus. Eſt is qui conducit domū in ciuitate.ff.de acqui.poſ.l.re pignoris nomine.

¶ Inquilinus dño uel hoſpiti excōicato poſſit cōica re ſine pena.de ſen.ex.ſi uere.

¶ Inquilinus nō pōt deſerere habitationē ſine cā.ff locat.l.dñs.et de loca.ꝓpter.

¶ Inquilinus ad modicū tempus pōt expelli in aliq̄ bus caſibus.ſecus ſi eſt ꝑpetuus.no.in.d.c.propter. ſpe.ti.de loca.§.v.v.ceterū.

¶ An inquilinus teneatur aptare uiam coꝛā domo ſi bi locata ꝛ illud computet in penſione domus.ſpe.t. de cā poſ.et proprie.§.quia uero.v.ut aūt aliqd Jo. an.in additi.Specu.in titu.de loca.§.poſtq̄.v.ſed nunquid conductor.

¶ An inquilinus uideatur reconduxiſſe.no.ff.loca. l.item queritur.§.qui impleto.in glo.quiſq̄.Ly.in l.cōmiſſorie.C.de pac.inter emp.ꝛ uen.no.C.loc. l.legem.in glo.ſi.et ibi Ly.

¶ An inquilinus tollat infixa in domo ꝑ eū cōducta uel qualiter conſulatur ei.no.ff.loca.l.ſed addes.§. ſi inquilinus.in glo.liceat.

Inquiſitio Si inquiſitio cōpleta eſt ꝛ ꝓba ta accuſatio ſuperueniens non fa cit eam ceſſare.ꝑ.l.fi.ff.de noua.Inno.in.c.cū dilci de elec.circa fi.nos addimus nōra in.l.ea quidē.C. de accu.bar.in.l.ſi maritus.ff.de adul. tex.ꝛ qꝺ ibi nota.in.l.iii.§.fi.ff.de libe.agno.ubi uidetur q̄ ſup ueniente accuſatione ceſſat iquiſitio.adde qꝺ no. Jo. an.in regula factū.li.vi.bar.in extrauag.ad reprimē dam.i gl.de iure.ꝛ i.l.urani⁹.§.i.ff.de fideiuſ.

¶ Inquiſitio eſt proceſſus ordinarius et legitimus. ita dicit Inno.in.c.dilecto.de ſen.ex.adde ꝙd ꝺbeꝯ i.l.congruit.ff.de offi.ꝓto.Dy.i regla act⁹.li.vi

¶ An in inquiſitione generali ſeruet ordo ſeu forma iudiciorū.Hoſti.q̄ non.in.c.bone.de elec. adde no.i l.libellorū.ff.de accuſa.no.inſti.de publi.iudi.in ꝓn. bar.in.l.iii.ff.de adul.quid ſit in aliis inquiſitōibus uide no.in.l.i.§.ſciendū.ff.de ſuſpec.tu.ꝛ qꝺ notat bar.in extrauagan.ad reprimē.ſuper ꝺbo inquiſitōnē circa mediū.glo.de accuſa.ad petitionē.glo.in.c.q̄li ter.eo.ti.ꝛ de pur.cano.cū dilectus.

¶ Quando inquiſitio fit ad inſtantiā alicuius recipi untur teſtes quos ille nominat.ſi uero iudex inquirat ex ſuo officio tunc recipit teſtes pro arbitrio ſuo.Ho ſti.in dicto.c.bone.facit.ff.de conditio.ob turpem cauſam.l.idem ſi.§.ſi tibi.

¶ Inquiſitio falſi durat ꝑ.xxx.annos lz accuſatō nō niſi.xx.glo.in.l.querela.C.de fal.

¶ Inquiſitio generalis ɔ malefactores ſufficit nec re quirit alia inquiſitio.glo.in.d.c.bone.

¶ Inquiſitio habet locū in cā ciuili ptinente ad fiſcū tex.eſt ſingularis.in.l.ſi uacantia.C.de bo.uacan.li bro.x.ſecus ſi non ptinet ad fiſcū.ut no.Innoc.in.c. ad noſtram.de iureiuran.uide bal.in repeti.l.cūctos ppos.C.de ſum.tri.ꝛ fide catho.

¶ De crimie unius hois nō pōt niſi ſemel tm̄ inq̄ri. Inno.i.c.in tantū.de collu.detegē.

¶ Inquiri debet i capite ꝛ i mēbris qñ fama ꝓcedit Inno.in.c.cū dilectus.de accu.

¶ Eo ipſo q̄ cōmittitur inquiſitio ad inſtantiam al terius uideꝛ ille legitimus promotor.Inno.i.c.ex parte.de accuſatio.

¶ Inquiſitor procedit contra ſeipm.ſeius opponit ꝺ clinatoriam.inquiſitor dicit reſponde prius iquiſitōi

UVA. BHSC. IyR_001

reſeruatis tibi exceptiõibus an ſeius teneatur rñdere uide Jnno. in. c. exhibita. de iu.

¶ Si iuquiritur de criminibus contra ꝓmouendũ ſufficit generalis inquiſitio abſq; ſpecificatione crimi num. ſecus ſi contra iam promotum. Jnno. ⁊ Hoſti. in. c. i. de poſtu. prela.

¶ Per uiam denũciationis ⁊ inquiſitionis ꝓcedit contra aliquem ratione inſufficientie ad prelaturam de ſimon. licet beli.

¶ Effectus inquiſitionis cõtra platũ eſt eũ remoue re ab adminiſtratione. no. de accu. qualiter. ii. in glo. ⁊ ibi doc. unde inquiſitione pendente inhiberi poſſit plato ne bona eccleſie alienet nec contractũ ineat obli gando eccleſiã. Jnno. ⁊ Hoſti. de accu. c. ultimo.

¶ Peccat iudex qui per uiam accuſationis alicui ad miniſtrat iuſtitiam cũ competat directum iudicium. uel actio. Jnno. de iureiuran. ad noſtrã. ii.

¶ Nñ mandatur q; aliquid fiat inquiſitione premiſ ſa ſi prętermiſſa inquiſitione fiat non ualet quod agit uide de elec. prouida. in. vi.

¶ An ⁊ quãdo proceditur p iquiſitionẽ poſſit inter uenire procurator. no. Jo. an. de accu. inquiſitõis. et c. qualiter. ii. Jnno. de teſti. c. cũ olim. et qui fili. ſint legiti. cãm. in fine magne glo.

¶ Condemnatus de crimine per uiam inquiſitionis quod inducit infamiã p uiã accuſationis non fit infa mis. tex. et ibi gloſa in. l. tutor. §. preterea. ff. de ſu ſpect. tutori. ubi uide.

¶ Jnquiſitor magiſ debet initi ueritati q̃ ſolẽnitati. dicit Jnno. in. c. cũ oporteat. de accuſatio. faciũt no. inſtit. de actio. in principio.

¶ An iudex poſſit inquirere de delicto cõmiſſo in p ſonam illius qui ex forma ſtatuti ñ debet audiri. bar. in. l. non ſolũ. §. fi. ff. de iniuriis.

¶ Ad inquiſitionem procedi non põt niſi ꝑcedat ifa mia. ut. l. ii. C. de offi. prefec. ur. ⁊ in. c. qualiter. ⁊ i c. inquiſitionis. de accuſa. Zinge. in. l. ſi uacantia. C. de bo. uacan. libro decimo.

¶ Que differentia ſit inter inquiſitionem ⁊ denunci ationem et accuſationem. uide bar. in extrauag. ad re primendam. in v. inquiſitionem.

¶ An damnatus per inquiſitionẽ efficiatur infamis dixi ö. uide Bar. in. l. infamem. ff. de publi. iudi. ⁊ in quodã conſilio ſuo qõ incipit Johãnes Jncola.

¶ An abſolutoria lata ſuper inquiſitõne proficiat oi bus ſicut qñ lata eſt ſuper accuſatione. uide Barth. in. l. diuus. ff. de cuſto. reo.

¶ Quotuplex ſit inquiſitio ⁊ quibus caſibus inqui ri poſſit tam generaliter q̃ ſpecialiter ⁊ ö multis aliis ad materiam inquiſitõis pertinentibus. uide bar. i. l. ii. §. ſi publico. ff. de adul.

¶ An in inquiſitione poſt aptũrã teſtiũ poſſũt noui teſtes induci. bar. in. d. l. ii. §. ſi publico. adde qõ no. Jnno. de teſti. cũ clamor. Archi. ii. q. i. nomen.

¶ An in inquiſitione debeat concludi in cauſa. uide bar. in. l. i. ff. de adul.

¶ An ⁊ quando in inquiſitione generali uel ſpeciali poſſunt teſtes torqueri. uide bar. in. l. i. §. qui queſti onem. ff. de queſtioni.

¶ Quis ſit modus inueſtigandi malitiã p inquiſitõ nem gnãlem. uide bar. in. l. fi. ff. de qõni.

¶ Qualiter punitur crimen de quo conſtat p uiam i quiſitionis. uide Bartho. et Bal. in. l. i. C. de ſum ma trinita. in repetitio.

¶ An epus poſſit ex inquiſitione ꝓcedere p officiu; ſuũ contra tenentes bona que debent diſtribui inter pauperes ſiue que debẽt cõuerti in piã cãm. uide bal. i. l. ſi uacantia. C. de bo. ua. li. x.

¶ An is contra quẽ inquiritur de hõicidio ⁊ negat illud feciſſe ſi conuincatur ⁊ poſtea dicat q; ad ſui defẽ ſionẽ debeat audiri. uide Jo. an. in regula nullus plu ribus. libro. vi. in mercu.

¶ An aliquibus caſibus iudex poſſit etiam nõ prece dente infamia procedere ex officio ſuo ad inquiſitõnẽ uide Jnno. ⁊ doc. in. c. ad noſtrã. de iureiurã. adde q; no. doc. i. c. i. de poſtu. prela. ad mãm iſtius qõnis ad de quod no. doc. in. c. i. ut eccleſiaſ. benefi. tex. ⁊ ibi doc. ſicut. de iureiuran. Archi. in. c. pe. de conſue. li. vi. doc. de offi. ordi. c. i. ſuper glo. i. glo. ⁊ doctores ö preben. graue. Jnno. in. c. qualiter. ii. ö accu. aliquid in. c. per tuas. de ſimo.

¶ An ſi ꝓceſſũ eſt ad inquiſitionẽ non ꝑcedente infa mia ⁊ poſtea ſupueniat habeat iudex neceſſe inchoare proceſſũ. doc. in. c. qualiter. de accu.

¶ An de iure diuino inductũ ſit q; ad inquiſitionem non ꝓcedatur niſi ꝑcedente infamia. uidetur q; ſic. p ea que habentur Geneſ. xviii. ⁊ Luc. xvi. de accu. q̃ liter. contrariũ tenet do. car. flo. in clemẽ. i. de offi. or di. in tertia uel quarta qõne.

¶ An ſine teſtibus iuratis poſſit ꝓcedi ad inquiſitõ nem. dic q; ſi eſt inquiſitio generalis que fit per ordia riũ ex officio uel etiam ſpẽalis ad inſtructionẽ ſuaꝫ tã tum ꝑte non citata tunc ꝓcedit ſine teſtibus iuratis. ſecus qñ fit ꝑte citata. ita no. do. car. flo. in clemẽ. i. de offi. ordi. faciũt nõ. de accu. qualiter. §. debet.

¶ Licet ad inquiſitionẽ ſpẽalẽ nõ ſit ꝓcedendũ niſi ꝑcedente infamia. de ſimo. licet beli. de accuſa. c. qua liter. ſecus in generali quando incerta ſunt delicta ⁊ i certe perſone delinquentes. ita dicit bar. in. l. ii. §. ſi publico. ff. de adulte. notatur in. c. i. de poſtula. prela to. et in. c. i. de offi. ordina.

¶ De inquiſitione que fit in foro conſcie ⁊ de ea que fit iudicialiter. no. Archi. de offi. or. quia pleriq;. li. vi. ubi etiam uide p Jo. an. qualiter ꝓceditur in gnã li inquiſitione que fit ad penitentiam imponendam. non ad depoſitionem.

¶ Quotuplex ſit inquiſitio. plene Specu. titu. de i quiſitio. §. quando aũt. v. licet aũt. ubi uide quid de inquiſitione quã facit uiſitator monaſterii in capite ⁊ membris. de qua ſpe. eo. ti. ⁊ eo. §. v. licet ãt. ⁊ v. ſe.

¶ Quales teſtes admittẽdi ſunt cũ ꝓceditur p inq ſitionẽ. no. de ſimo. p tuas. ii. q. i. deus omnipotens in glo. de accu. c. qualiter.

¶ An actus inquiſitionis ſit delegabilis uel ſubdele gabilis. no. de offi. dele. c. fi. ⁊ eo. ti. clemẽ. i. ubi uide tur q; ſic. de quo Arch. i. c. ſtatuim⁹. de of. dele. li. vi

¶ An in inquiſitõe ſit faciẽda ſpecificatio criminu; ⁊ circũſtantiarũ. no. Jnno. de pur. cano. c. fi. ubi per do. Ant. ⁊ moder. bar. i. l. ii. §. ſi publico. ff. de adl. glo. inſti. de publi. iudi. in ꝑn. Ja. butri. inſti. de acti. circa ꝑn. adde qõ no. pau. i. de. ꝓcõnẽ. §. ii. de elect.

¶ Proceſſus inquiſitionis dicitur fauorabilis reſpe ctu proceſſus accuſationis uel exceptionis de crimie. no. glo. ii. in. c. inquiſitõis. de accu.

¶ Per uiam inquiſitionis proceditur contra aliquẽ etiam ratione inſufficientie ad prelaturam. de ſimo.

UVA. BHSC. IyR_001

licet heli.dixi de hoc supra.

¶An si papa mandat inquiri contra aliquem sit primo procedendū super infamia.uide glo. de re iudic. causam.que glo.in.c.ii.de accusa.li.vi.Hosti. de accusa.qualiter.i.⁊.c.cū oporteat.gl.e.t.c.i.li.vi.

¶An illato vulnere mortali possit requiri de morte etiam anteq̄ mors sequatur.uide bar.in.l.damni.§. sabini.ff.de dam.infec.ubi etiam uide quid si facta ē inquisitio de vulnere ⁊ de illo postea sequat' mors. an ex eadē instātia iponi possit pena mortis.cui adde qđ no.bal.x.colla.de pac.iura.fir.

¶An in inquisitione ex officio primo debeat sciri vitas ab inquisito q̄ alia ꝓbatio recipienda.Hostien. i c.qualiter.in ꝑn.de accu.

¶Differentiam inter inquisitionē que fit ex officio ⁊ eam que fit ad instantiā alterius.ponit Jo.an.in.c qualit'.ii.de accu.ubi etiā ponit differentias inter inquisitionem generalem ⁊ spēalem.

¶An in inquisitione que fit ad denunciationem alterius requiritur infamia.uide dominum Anto.in prē allega.c.qualiter.ii.

¶An iudex ex officio possit pūire ⁊ iquirere delicta cōā se facta.bar.i.l.si qs obrepsit.ff.de falsis.

¶An iudex qui procedit per inquisitionem si postea desistat puniatur pena turpi.Bartho.in.l.in senat⁹. §.i.ff.ad turpil.

¶An exceptio q̄ quis non sit infamatus possit semper opponi durante inquisitione.Jo.an. ponit in.c. qualiter.i.de accusatio.

¶In cā inquisitōis inquisitus nō citat' ad uidendū iurare testes.docto.de accu.q̄liter.ii.

¶Ubi ꝓhibetur q̄ qs nō possit inq̄ri in crimiali. uidetur etiā prohibitus modus inq̄rendi ex officio.uiđ bar.in.l.non solū.§.q̄q̄.ff.de iniur.

¶An potestas pusinus possit per uiam inquisitiōis procedere contra pusinum interficientē florentinum. uide Jo.an.in Specu.titu.de compe.iudi.adit.§.i. ver.sed quid si debitor prius.

¶An ad inquisitionem requiratur monitio.glosa et doc.de accusa.c.ii.de simo.licet heli.in glo.iii.glo.ii q.vii.si quis erga.Specu.titu.de prepa.iudi.§.i.v. itē circa ptes.gl.ii.q.vii.accusatō.gl.ii.q.viii.pscri.

¶An contra infamatum ab uno possit inquiri.uide Lau.in cle.i.de offi.ordi.

¶An ꝓcessus inquisitōis possit formari cōtra absētem.uide de accu.qualit'.ii.i gl.magna.

¶Inquisitio pōt cōmitti ad petitōnē uniuersitatis q̄ tēpus interest.uide de pur.cano.cū dilectus.

¶Qualiter ⁊ q̄ inq̄situs teneat' rīdere si crimē cō misit.uide de confes.c.ii.

¶Quando req̄ritur cōtra cōtumacē.talis cōtumatia non ꝑcludit uiā inquisito quo minus cōparēs possit ipugnare processum ex eo q̄ infamia nō ꝓcessit.sm Hosti.de accusa.qualiter.i.

¶Inquisito imponitur eadem pena que et accusato quando tale est crimen quod peracta penitentia impedit ordinis executionem.uide de accusatio.inquisitionis.et quod ibi notatur.

¶Inquisitor heretice prauitatis non potest punire sortilegos nisi sapiāt heresim ꝫ ordinari⁹ puniet.doc. in.c.cū sit.de fo.cōpe.tex.cū glo.in.c.accusatus.§. sane.de hereti.li.vi.ubi uide.

¶Inquisitus de crimie quod pacta pnia non ipedit ordinis executionē punitur tñ pena arbitraria.ꝺ quo dic ut no.Jo.an.de accu.oipotens.

¶An inquisitor possit recusari.uide de accusa.qualiter.ii.in glosa magna.

¶Is cui cōmittitur inquisitio in capite et membris potest obmissa inquisitione membrorum inquirere in capite.de re iudi.cum.i.et.a.

¶An in inquisitiōe criminū requirat' specificatō circūstantiarū ⁊ persone cū qua cōmissū est delictū.uide Jnno.de pur.cano.c.fi.Pau.in cle.cōstitutionē.§. ii.de elec.Jnno.ꝺ accu.q̄lit'.i.i gl.fi.adde qđ ē dixi.

¶Quando iudex in inquisitione facienda vult inforari super fama anteq̄ ad inquisitōem ꝓcedat potest obmittere ordinē iudiciariū ⁊ ꝓcedere testib⁹ nō uocatis.uide Jnno.de spon.c.cū in tua.idē de accu.ꝫ. ad fi.Lau.in cle.i.de offi.ordi.

¶An criminosi admittātur ad testimonium in causa inquisitionis.no.ii.q.i.deus omnipotens.⁊ de accusatio.cum.p.manconella.

¶Inquisitor magis debet initi ueritati q̄ solemnitati.dicit Jnno.in.c.cum oporteat. de accusa. de hoc no.insti.de actio.in prin.

¶An uia inquisitionis precludat uiā actōis.uide.ff nau.eau.sta.l.licet.§.fi.ff.de adult.l.ii.§.si publico de accusatio.inquisitionis.

¶An iudex possit inquirere de delicto commisso extra suum territoriū.ar.q̄ sic.C.ubi de cri.agi oport. l.i.ar.contra.ff.de offi.ꝑfec.urb.l.i.§.cū urbē.⁊.l. iii.ff.de offi.ꝑsi.adde bar.in.l.cūctos populos.C.ꝺ sū.tri.Ang.in quadā dispu.sua q̄ incipit. bononien. ⁊ in repetitōe.l.si uacātia.C.de bo.uacā.li.x.

¶Ubi iudex procedit ad inquisitōem nisi plene ꝓbetur non ꝺz absoluere sed spectare si ueniat accusator. ff.de offi.presi.l.diuus.in ꝑn.

¶Si is contra quem proceditur uia inquisitōis cedat uel renūtiat dignitati uel bñficio an iudex debeat desistere ab inq̄sitōe.nō.de simo.ꝑ tuas.

¶Illud quod dicitur q̄ ratione fame orte a maliuol non est formanda inquisitio.de accu.qualiter.ꝺ pur. cano.cum in iuuentute.bar.in.l.ii.§.si publico. ff.ꝺ adul.Ang.in.l.si uacantia.C.de bo.uacā.li.x.bal. in.l.congruit.ff.de offi.presi.Lau.in cle.i.de offi.ordi.glo.⁊ ibi Archi.xi.q.iii.in cūctis.intelligit' de inquisitione super delicto.nā super ifamia bene ē inquirendū licet sit orta a maliuolis.dictū est Jo.an.in.c. cū in iuuentute.de ꝓsump.quod no.

¶An processus inquisitionis dicatur ordinarius uł extraordinarius.uide Jnno.de accu.cū oporteat.in glo.magna.v.nec mireris.Jo.an.de sen.ex.c.dilcō. glo.ii.de proba.quoniā contra.Archid.lxxxvi.di.si quid.glo.iiii.q.iiii.nullus.i.Archi.de consue.c.pe. li.vi.glo.ii.q.i.multi.

¶An si iudex procedat ad inquisitionē per ministrū deputatū ab eo contra quem postea opponitur exceptio inhabilitatis possit ipse illo repulso inquisitionem finire.uide Jo.an.de iudi.exhibita.⁊ ꝑ eūdē de testi. cū clamor.de accusa.c.cū oporteat.

¶An si post formatā inquisitōem supuenit accusatō sit cessandū ab inquisitione.Jo.an.in regula factū.li. vi.bar.in extrauag.ad reprimendam.in glo. de iure. Idem in.l.uranius.§.i.ff.de fideiusso.et in. l. si maritus.§.i.ff.de adulter.

¶An crimen de quo constat confessione partis in

UVA. BHSC. IyR_001

iudicio inquisitionis possit puniri pena ordinaria. dic q̄ sic. Inno. de accusa. iquisitōis. ⁊. c. qualiter. ii. aliquid p doc. in cle. constitutionē. in fi. de elec. tex. nō. in. c. fina. de celebra. miss.

¶ An si proceditur super crimen contra eū qui uere est infamis non premissa tamen cognitōne de infamia ualeat processus. doc. in. c. cū oporteat. ⁊. c. qualiter. de accusa. Jo. an. in regula eū qui certus li. vi. in mercu. doc. de pur. cano. c. inter.

¶ An crimen probatū in inq̄sitōne gnāli possit puniri sine inquisitione spēali. bal. x. coll. ō pace. iura. fir.

¶ An possit procedi per inquisitionē ad instantiaz et utilitatem priuatā. uide Lau. i cle. i. de offi. ordi. Innoc. de iureiuran. ad nostrā. Jo. an. de so. cōpe. c. i. libro. vi. bal. x. colla. de pac. iuramen. fir.

¶ An in causa inquisitionis super crimen possit incidenter cognosci de causa ciuili. Inno. q̄ sic. de accusa. cū oporteat. i gl. fi. ⁊ p eūdē i. c. q̄lit. ii. i gl. magna

¶ An contra semel inquisitū de crimie possit iterato inquiri de eodem. Innoc. de purga. canoni. cum dilectus. dixi aliquid supra.

¶ An minister deputatus per iudicē ad prosequēdū inquisitionē possit repelli per ipsū q̄cunq̄ placuerit. uide Inno. in. c. cū clamor. de test. de accusa. c. penul. Inno. ⁊ Hosti. de iudi. exhibita.

¶ An minister deputatus ad prosequendā appellationem possit testes producere. Jo. an. de testi. uenerabili. et. c. cum clamor.

¶ An in generali inquisitione detur copia articulorz dic q̄ non. Archidia. ii. q. i. deus omnipotens. glosa de accusatio. sicut olim.

¶ An deficiens in inquisitione puniatur pena talionis sicut in accusatione. glo. ⁊ Archid. ii. q. iii. calumniator. glo. et doc. de accu. inquisitionis.

¶ An ꝓpter rumorem possit procedi ad inquisitōnē uide nota. in. c. qualiter et quando. de accusa. tex. facit q̄ sic. ii. q. v. habet.

¶ An propter solam suspitionē possit ꝓcedi ad inq̄sitionē. uide Inno. de accu. cū oporteat. Archid. de accusa. c. ii. li. vi. Jo. an. de offi. ordi. ex parte. Inno. de pur. cano. cū dilectus. in glo. magna. in v̄. nobis uidetur. idem de simo. lz beli. in glo. i. Lau. in cle. i. de offi. ordi. do. Anto. i. c. cū oporteat. de accu.

¶ Licet in actis debeat apparere dies ꝓductiōis accusationis. nō tñ sic in inquisitōe. dictū ē bar. i extravagā. ad reprimendā. in glo. p accusationē.

¶ An iudex ecclesiasticus possit inquirere de crimie contra laicū. uide glo. de pur. cano. in. c. nos inter. et per Jo. an. ō cēsi. c. i. li. vi. Bēze. i cle. i. ō offi. ordi.

¶ An si pendente inquisitione contra aliquē ille promouetur in prelatum possit iudex inquirēs nihilominus ꝓcedere contra eū. uide Jo. an. de simo. p tuas.

¶ An si quis offert se patū subire inquisitionez sub certis iudicibus uideatur renūtiare ꝓcessui sup infamia. Hosti. de accu. qualiter. in primo.

¶ An procedi possit ad inquisitionē ꝓpter denūtiationem uel suspitionē allegatā p regem uel aliū ꝓncipē secularem. no. Jo. an. de accu. cū oporteat.

¶ An instigator inquisitōis sit citādus si agat ō nullitate ꝓcessus inq̄sitōis. uide doc. de accu. oli.

¶ An ꝓpter scandalū possit ꝓcedi ad inq̄sitionē. Inno. de accu. qualiter. ii. ō pur. cano. cū dilectus. i gl. magna in v̄. nobis uidetur. no. de simo. lz beli. ⁊ i cle. i. de offi. ordi. in verbo scandala. dominus Antonius de accusatio. cum oporteat.

¶ De omni crimine pōt iudex inquirere ex officio. ita dicit Archi. de pe. felicis. §. fi. li. vi.

¶ An prosequens inquisitionē dēat se inscribere ad penā talionis. uide Jo. an. de accu. inquisitōnis.

¶ An in inquisito debeat dari copia articulorū añq̄ respondeat ad inquisitionē. tex. facit q̄ non. iii. q. ix. decrenimus. Hosti. de simo. licet beli.

¶ An in causa inquisitōis condēnetur succūbens in expensis. uide glo. ⁊ doc. in. c. cū dilecti. ō do. ⁊ ꝓtu.

¶ An iq̄situs teneatur soluere notario scribenti acta Archid. in. c. ut officiū. de hereti. li. vi.

¶ Qualiter ꝓcedatur in iquisitione generali que fit ad penitentiam imponendā non ad depositionē. uide Jo. an. de offi. ordi. q̄ pleriq̄. li. vi.

¶ Aliq̄n inquisitio fit ex officio pua infamia p̄cedēte de preben. graue. ⁊ quod ibi nota.

¶ Inquirere pōt superior ad utilitatē priuatā. de resti. spo. solite. casus est notabilis. de iureiuran. ad nostram. ii. et ibi nota.

¶ Si constat q̄ infamia habuit ortuz a maliuolis ratione talis infamie non debet inquiri. de accusa. qualiter. ii. et quod ibi nota.

¶ Officiū inquisitionis fidei in multis est priuilegiatum. de hāti. c. i. li. vi. ⁊. e. t. i fidei. ⁊. c. fi. eo. ti.

¶ Quādo ⁊ qualiter debeat procedere ꝑlatus ad inquirendū de delictis subditorū ⁊ qua pena puniatur conuictus per talem inquisitionem. plene no. de accusa. qualiter. ii. in glo. ubi p doc.

¶ An epus possit inquirere contra clericū possidētē ecclesiam eo inuito. ⁊ an clericus ex hoc possit recusare eū ut suspectū. Hosti. de simo. licet beli.

¶ Qualiter intelligatur cōmissio inquisitionis ꝓtra aliquod collegiū super criminibus ⁊ an cōprehēdat illos qui postea facti sūt de collegio. uide Jo. an. de electi, per inquisitionē. sup glo. ulti. de accu. oipotēs. et distiguit an noia fuerunt expressa uel nō.

¶ Si impetrans inquisitionē remoueat an alius ꝓsequi poterit. uide de accu. cū oporteat.

¶ Cui ⁊ quale iuramentū sit prestandū q̄n fit inquisitio. uide de accu. qualit. ⁊. c. se.

¶ Que dicat mera inquisitio. uide ō iudi. exhibita.

¶ Inquisitio potest fieri nō solū de epo q̄n ē ifamat? sed etiā de tota ecclesia. de accu. cū dilecti.

¶ Cū sit iq̄sitō generalis sup statu. vni? ecclesie q̄libet exceptiones suas proponere pōt. secus in his que totū conuentum tangunt. quia in illis non admittit exceptio nisi a toto conuentu uel maiori parte. uide de accusatio. ad petitionem.

¶ An inquisitōis ꝓcessus possit ab inq̄sito impediri. ⁊ ex q̄ cā. uide in. d. c. qualit. ii. i. gl. magna.

¶ Pendente inq̄sitōe inquisitus nō pōt eligi. q. inq̄sitionē p̄cedit infamia. Inno. ⁊ Hosti. de spon. licet. ⁊. c. per tuas. de accu. oipotens.

¶ Inquisitus de tali crimine q̄ō peracta pma impedit ordinis executionē punitur pena arbitraria. dic ut notat Jo. an. de accu. inquisitionis.

¶ Que sunt ptes iudicis inquirentis. no. in. c. q̄lit. ii. in glo. magna. ubi uide an possit recusari.

¶ An contra inquisitū absolutum per inquisitionis collusionem poterit iterum requiri de eodem crimie de collu. dete. in tantum.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An inquisitus de crimine possit postea ad pniam denũciari. uide de pur. cano. cũ dilectus ad fi.

¶ Eo ipso q̃ inquisitio cõmittitur ad instantiã alicu ius uidetur illegitima persona ipsius. de accusatio. ex parte secundum Jnno.

¶ An pro iure alicuius singularis psone possit p inq̃ sitionẽ ꝓcedi. dic q̃ sic. ꝺ ser. fu. l. ii. C. ꝺ accu. l. ea q̃ dẽ. in ꝓtra. ꝺ iureiu. ad nãm. ⁊. ff. ꝺ in ius vo. l. fi.

¶ In magnis rebus diligens inquisitio est facienda vii. q. ii. c. ii.

¶ Qualit̃ examinent̃ testes in inquisitõe. uiꝺ Spe. ti. de teste. §. nũc tractem⁹. v. pozo.

¶ Quando inquisitio dicatur solennis et quando in ea requirantur solennia accusationis. et an ex ꝓfessiõe facta super inepta inquisitione possit sequi condẽna tio. uide Alnge. in consilio suo quod incipit uisis. ac tu. nũero. clxxx. ⁊ alio. cc.

¶ Si inquisitio cõmittitur iudici a lege uel statuto põt ꝑm arbitriũ suũ inquirere sed non sententiare. sed debebit penam ordinariam iponere. glo. ff. de ꝓcur. l. qui procuratorem. ⁊ ibi bal. adde ad hoc quod nõ. in. l. ictus. ff. de his qui no. infa. ff. de penis. l. hodie bal. dicit q̃ hoc habuit de libro bar. hoc idẽ sentit in dicta. l. qui procuratorem.

¶ An in inquisitione absolutus possit accusari. uiꝺ Guil. i. l. si ꝙs i hoc gen⁹. C. de epis. ⁊ cle.

¶ An in processu inquisitionis habeat locũ prorogatio. quia proprie loquendo non sunt ibi partes q̃ pñt prorogare. uide bal. in. l. i. C. ubi de crimi. agi opor. ⁊ ibi subdit bal. q̃ si crimen ẽ cõmissum in cõfinio duorum territoriorum q̃ uterq; iudex poterit inquirere ar. l. si uero plures. §. sed et si quis. ff. de his q̃ delc. uel effu. uiꝺ plene bal. i. l. ii. C. ubi de cri. agi opor.

¶ Jnquirens nunq̃ debet inquirere connexim sed diuisim ꝓpter illã clausulã sup ꝙbus omnibus et singulis intendant inquirere veritatẽ. ex quo sequitur q̃ si accuso titium de percussione cum sanguine et probo ꝺ simplici percussione sine sanguine poterit sequi condẽnatio. Bal. in. l. possessiones. C. de ꝓba. ubi late per eum. de hac questione vide Bar. in. l. denuntiasse. §. quid tamẽ. ff. de adulte.

¶ Q. ñ delictũ vl̃ iniuriã passus ñ ꝺz audiri ex forma statuti vel ex alia cã tũc etiã iudex ex tali delicto vl̃ iniuria nõ põt inquirere. tex. est in. l. nõ solũ. §. fi. ff. de iniur. ⁊ ibi hoc colligit et firmat Bar.

¶ Q. ñ certũ tp̃us est statutũ ad accusandũ post illꝺ nõ põt inquiri. ut no. Bar. in. l. q̃rela. C. de fal. licet glo. ibi videat̃ sentire ꝓtrariũ ꝑm eum.

¶ Judex procedens per inquisitionem potest denuntiantem recipere in testem. Bar. in. l. diuus. ff. de custo. reo. in. q. penul. qꝺ nõ est in accusatõne. c. licet heli. de simo. et ibi no.

¶ Judex ꝓcedens ad denuntiationẽ alteri⁹ nõ dicit̃ ꝓprie p inquisitionẽ ꝓcedere cũ denũtiatꝰ sit loco accusationis. ut. l. cũ patronũ. §. i. ff. ꝺ iure patro. Jo. an. i addi. Spe. ti. ꝺ denũtiatis. §. i. ubi dicit q̃ si per statutũ debet̃ medietas pene accusanti. idẽ debetur ꝺ denũtianti qui est loco accusatoris. qꝺ no.

¶ An nõ possit inquiri nisi citato eo q̃ iniuriã passus est. Alnge. in. l. si vacantia. C. de bo. vacan. li. x. et si fiat inquisitio est nulla. licet dicat de ꝓsuetudine seruari ꝓtrariũ. vide ibi Bar. in. iiii. collum.

¶ Ubi inquirit̃ de cã pecuniaria ⁊ mere ciuili gñali ter potest ad diffinitiuã sniam deueniri. secus in crimi nali. Alnge. in dicta. l. et si vacantia.

¶ Virtute generalis inquisitõnis possunt officiales in sindicatu per sindicos condẽnari. Alng. in dicta. l. si vacantia. in pzin. iiii. charte.

¶ Si inquisitus est punitus pena extraordinaria poterit postea ordinaria puniri. Alnge. in dicta. l. si vacãtia. in fi. vi. charte.

¶ Judex inquirens non tenet̃ se subscribere nec etiã denũtians. debet tñ iudex denuntianti facere caritatiuam monitionẽ. Alnge in dicta. l. si vacantia. qui allegat. c. qualiter. ii. de accu.

¶ Statuta loquentia de accusatione non habent locum in inquisitione. ꝑm Alnge in dicta. l. si vacantia. ante finem. x. charte.

¶ Si unus iudex puta capitaneus incipit inquirere de uno crimine contra ticiũ ⁊ ticius de eodẽ accusẽt̃ coram potestate poterit potestas ⁊ etiam accusatoꝛ i bibere capitaneo ne in inquisitione procedat. bar. i. l. si maritus. in fi. ff. de adulte.

¶ Confessio facta coram iudice inquirente uidet̃ fcã coram parte. quia inquisitor repñtat rẽpub. ⁊ etiaꝫ ꝑ tem offensam. no. Jnno. in. c. cũ oporteat. de accusa. quod ẽ regulare ubicũq; iudex procedit ex officio qꝺ prodest pti. sicut qñ supplet. C. de appel. l. ampliorẽ. ⁊. l. pperandũ. §. cũ aũt. C. de iudi. bal. i. l. i. C. eo.

¶ Jnstantia inquisitionis perit biennio sicut accusationis in cuius locũ succedit. l. ii. C. de abol. quod biennium computatur a tẽpore quo sunt data capitula inquisitõis per iudicẽ parti cõtra quã inquirat̃ ⁊ facta ad illa responsio. de accu. qualiter. idẽ si ad denũciationem inquiritur ut pereat instãtia de biennio a die oblatiõis reo faciende. ff. de adul. l. si postulauerit. §. qñ ff. ad turpil. l. ab accusatione. §. nũtiatores. bal. in. l. properandũ. in ꝑn. C. de iudi.

¶ Jnquisitio generalis respectu psonarũ ⁊ excessuũ non expectat post se diffinitiuam sed est ordo ad inquisitionem specialẽ. unꝺ iudex per generalẽ informat̃ ⁊ super ea instruitur. postea uero descẽdit ad specialẽ in qua citandus est reus ⁊ sunt ꝓducenda iterato testimonia. facit quod no. Jnno. qui ma. ac. pos. cum in tua. bal. in. l. pe. C. de probatio.

¶ Quod dicitur in inquisitione non debere apponi. neq; tempus neq; locus est uerũ de generali. secus de speciali. de quo Ja. butri. insti. de acti. in ꝑn. bal. in. l. i. C. de eden. ⁊ sic declara q̃ ꝫ dximus.

¶ Pro leui culpa non potest per inquisitionem ꝓcedi. ita dicit Bal. in. l. data opera. C. qui accusa. non pos. in prima charta.

¶ In inquisitione non expedit dñm designari ſz sufficit q̃ inquisitus subtraxerit rẽ contra uolũtatẽ domini. l. i. §. fi. ff. de fur. ⁊ ita semel fuit practicatũ pusii ⁊ fuerunt suspensi tres fures. ꝑm Ange. in. l. eũ qui. §. is iniuria. ff. de iureiur.

¶ Si iudex non habet notã conditionẽ testiũ ꝺz mittere secrete ad loca in quibus morant̃ ⁊ inquirere secrete de uita ⁊ moribus ⁊ conditõe eorũ ut sciat ꝙbus testibus credere debeat. ff. de testi. l. iii. §. tu magis. ꝑm Jaco. de are. qui hoc colligit ex. l. i. §. si curatores ff. de magi. cõue. ubi dicit bal. q̃ in hac inquisitõne secreta non erit pars citanda.

¶ Si per statutũ punitur ptãs non inquirens excusatur si nemo eũ denũciauit nec erat notoriũ. qz etiam

UVA. BHSC. IyR_001

in magiſtratu preſumitur ignorantia niſi ꝓbetur ſcientia. hoc colligit bal. ex. l. i. § . magiſtratib⁹. ff. ō mag. conue. qui dicit ibi q̄ in iure nō ē melioꝛ ꝛex. ad excuſationē officialiū licet allegetur ꝓ ſimili. l. iiii. § . hoc aūt iudiciū. ff. de dam. infec. tamen ille. § . nō eſt ſimilis quia loquitur in iure priuato circa quod iudex nō pōt officiū ſuū exercere proꝓꝛio motu. hic uero loquitur in his in quibus eſt ꝓmiſſa inquiſitio . quod bene nota ſm bal. in dicto. § . magiſtratibus. ubi etiā dicit q̄ poteſtas qui non inquiſiuit ad denūciationē officialis nullo modo poteſt excuſari. ⁊ dicit q̄ uidit de hoc poteſtatem condemnari.

¶ Judex anteq̄ inquirat uel procedat debet cogīo ſcere an delictū ſit cōmiſſū in ſua iuriſdictione. ⁊ an de linquens ſit ſue iuriſdictionis. bal. in. l. ſi quis filio. § filiuſſami. ff. de iniuſt. rup. ⁊ irri. teſtamēto. Jnno. i. c ſuper litteris. de reſcrip. quod no.

¶ Judex inquirens pōt in ſua cōdēnatoꝛia condēnare inquiſitū ut reſarciat damna ⁊ iniuriā dānū paſſo. Jnno. de accuſa. cū oporteat in glo formā. ⁊ uide i. l. aut facta. § . fi. ff. de pe. Jnno. de accu. qualiter.

¶ Qui ꝓmouet inquiſitionē pōt in ea teſtificari dū modo non ſit inquiſitionis miniſter. Jnnocen. in. c. licet bely. de ſimonia.

¶ Si inquiſitus de crimine ad petitionē promotoꝛiſ ut indicatur ſibi purgatio ē condemnatus. pōt iterū accuſare ut ponatur ſibi pena pecuniaria uel coꝛpaliſ ſed ſi eſt abſolutus nō pōt ab eodē excuſari licꝫ ad maioꝛē penam agatur ſed ab alio ſic. Jnno. in. c. cū dilectus. de pur. cano. ⁊ uide plene i. l. ſenatus. ff. ō accu.

¶ Si ordinarius et inquiſitoꝛ hereticē prauitatis ſimul citant aliquem coꝛam quo debet comparere. uiō in. c. per hoc. de hereti. li. vi.

¶ Judices ſeculares debent obedire mandatis inq̄ſitoꝛū et epoꝛum contra hereticos ⁊ illoꝛuꝫ ſententias mandari executioni ſine alia inquiſitione. i. c. ut inq̄ſitionis. de hereti. li. vi. quod uideꝫ contra nō. ꝓ bar. in l. diuus. ff. de cuſto. reoꝛū.

¶ Jnquiretur facta uel uitam alioꝛū qñ ſit laudabile ⁊ qñ uitioſū. s. tho. ſa ſe. q. clvii. ar. vii.

Inſcriptio. An accuſans priꝰ ſe debeat inſcribere. ff. de priua. delic. l. fina. ⁊ ff. de accu. l. libelloꝛū.

¶ Quid ſit inſcribere. no. glo. ff. de accu. ſi cui. glo. ii. q. viii. in ſumma. ⁊ c. quiſq̄s. et. c. preſcripta. ⁊ . c. libelloꝛum. iiii. q. iiii. § . inſcriptio

¶ An inſcriptio ſemꝑ ſit neceſſaria in accuſatione uꝫ an eo ipſo q̄ quis accuſat ipſo iure ſit obligatus. no. Jo. an. de accuſa. ſuper his. C. de accu. l. fi. Archd. iiii. q. iiii. inſcriptio. ad materiam uide ſpecu. ti. de accu. § . i. v. ulti. et quod no. glo. in. l. qui crimen . ⁊ ibi Ly. C. de accuſa. Jdem ſpecu. titu. de adulte. v. hodie. ⁊ ver. ſed queritur.

Inſcriptis. Quādo aliquid dicatur fieri vel contrahi inſcriptis. nota. C. de fide inſtru. l. contractus. in glo. inſcriptis. ⁊ ibi Ly. i pꝛima. q. inſti. de empti. ⁊ uendi. § . i. in glo. efficiunt ⁊ no. i. l. teſtiū. in glo. iii. C. de teſti. ubi uide de hoc.

Inſenſibilitas. Opponitur tēperantie. s Tho. ſcē a ſecūde. q. cxlii. ar. i. ubi etiam uide q̄ eſt peccatū.

Inſeparabile. Inſepabilitas nocet. ff. ad. l acqui. l. pinde. § . i. ff. ō edi lic. edic. l. ediles. § . fina. ⁊ l. ſe. Qñq̄ prodeſt. ff. de rei uen. l. ſi frumentū. alias incipit idē ſi pōpo. ff. ō dona. inter ui. ⁊ uxo. l. ſi ſponſus. § . gnāliter.

Inſequens. An inſequens clericū ſit excōicatus. uide de pe. di . i. ſi quis pulſatus. ⁊ de pēis felicis. li. vi. ⁊ qō ibi nota.

Inſeruiens. Exponitur. i. ualde ſeruiens ut no. de fide. c. i.

Inſidie. Nefas eſt inſidiari homini. ff. de iuſti. et iure. l. ut uim. C. de repu. l. ex conſenſu. § . i. C. de iof. teſ. l. liberi. ⁊ quod ibi no.

¶ Aliqua conceduntur ut euitent inſidie. iſti. quod cū eo. § . fina. imo inſidiari ꝓmittit ut euitent inſidie. xxiii. q. ii. dominus deus.

Inſignia. An quis poſſit ferre inſignia uꝫ uti illis que aliꝰ priꝰ aſſūpſit. doct. plene no. in. c. cū dilecta. de exceſ. prela. bar. in tractatu de inſigniis ⁊ armis adde qō dixi ſub dcōe arma.

¶ An quis poſſit uti inſignis dignitatis ſue extra ꝓuintiam ſibi decretā. uide. ff. de offi. proconſu. l. i. de uſu pal. c. i. ⁊ qō ibi no. de ꝓuil. antiq̄. ut lit. pē. c. i.

¶ Qui non portat inſignia dignitatis non habet ꝓtali. ff. loca. l. ſi ignorans. ⁊ ibi bona glo. de ſen. excō. ſi uero . et in . c. in audientia. facit. c. ſi iudex laicus. eodem titulo libro ſexto.

¶ Qui illicita inſignia portat falſum cōmittit. ff. ad l. corn. de fal. l. eos. in prin.

¶ Quis dicatur inſignis locus. uide no. in. c. ſtatutum. § . ſancimus. de reſcrip. li. vi. Spe. titu. ō cita. § . i. ver. ſed que loca.

¶ Que ſint inſignia doctoratus. uide in cle. ii. ō magiſ. dixi ſupra ſub dictione doctoꝛ.

¶ An habēs inſignia a pncipe ſit ꝓpter hoc honoratioꝛ altero non habente. bar. in tractatu de inſigniis ⁊ armis. ubi ſm hoc tenet q̄ ſic.

¶ An iſta inſignia tranſeant ad ſucceſſoꝛē. bar. ubi ō ver. quero qualiter.

¶ An poſſint deferri per illegitimos. bar. ubi ſupra ſub dictione baſtardus.

¶ Qualiter iſta inſignia ſint pingenda. bar. ubi ō. v. ſecundo principaliter.

Inſinuatio. An in generali inſinuatione requiratur cauſe cognitio , dic ut no. bar. in. l. modeſtin⁹. ff. de dona.

¶ Quid importent uerba ſtatuti diſponentia q̄ inſtrumenta donationis inſinuent ſiue q̄ ponant in regiſtro bar. in. l. ſi quis ꝓ eo. ff. ꝓ ſocio. quod no.

¶ An inſinuatio debet fieri coꝛā iudice de aliena ſcriptura. ⁊ an ſufficiat ſubſcriptio unius notarii cū teſtibus. uide Jo. an. in addi. ſpecu. ti. de inſtru. edicto. § oſtenſo. v. q̄d ſi abbꝛeuiatura.

¶ De materia inſinuationis . uide Ly. Alberi. bar. ⁊ bal. in. l. illud. C. de ſa. ſan. ec. ⁊ bar. plenius i pal. l. modeſtinus. ff. de dona.

¶ An tpe feriato in honoꝛē dei pōt fieri inſinuatō donationis. ſpecu. ti. de inſtru. edic. § . pꝛꝛo. v. donatō autem. quod nota.

¶ An inſinuatio poſſit fieri coꝛam iudice exiſtente extra locum iudicii. Specu. in dicto. § . pꝛꝛo. bar. in p allega. l. modeſtinus.

¶ An ualeat pactū de non petendo ⁊ renuntiatio ſūme excedentis ex inſinuatione. ſpec. in palle. § . pꝛꝛo ver. ſed quid ſi debebas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quid est insinuatio. bal. in. l. illud. C. de sa. san. eccle. ⁊ in. l. sancimus. C. ō diuer. rescrip. no. in aut. ut fiant pigno. § . illud. in glo. monumento . colla. v. bar. in. d. l. modestinus. Ange. in consilio suo. clxxxi. quod incipit uisis instrumentis.

¶ Insinuatio pōt fieri nemine citato . no. Ly. C. q̄ admit. ad bo. pos. l. fi. adde tex. C. de dōa. ante nup. aūt. eodē cursu. ⁊ ibi bal.

¶ Idē est petere instrumentū testamenti cassari . q̄a non est insinuatū ⁊ dicere nullū ſm bal. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de appella. Ange. in consilio suo. xxxv. qō incipit pro decisione quesitorū.

¶ An iuramentū impediat oppositionē exceptōnis q̄ donatio non fuerit insinuata. uide Angelum in consilio suo. lvii.

¶ Qualiter debet fieri insinuatio donationis et an insinuationi possit renuntiari. uide Ange . in cōsilio suo xc. quod incipit pro parte.

¶ Quando fieri debeat insinuatio. uiō Ange . tenēt q̄ perpetuo. in consi. suo. clxxxi. qō incipit uisis instrumentis. bar. i. l. modestin⁹. ⁊ bal. in. d. l. illud.

¶ An donationes hincinde facte ob cām debeāt insinuari. uide Ang. in cōsi. suo bal. clxxxi. qō icipit visis

¶ Stante statuto quod est Brixie q̄ insinuatio fieri possit sine cuiusq̄ citatione an habeat locū in insinuatione producta per minorē annis. xxv. uide consilium meum cui subscripserunt se plurimi doc. quod incipit in ciuitate Brixie.

¶ Quis sit iudex competens coram quo fiat insinuatio ⁊ an die feriata possit fieri ⁊ quibus casibus non sit necessaria . uide Jo. an. in addi. spe. ti. ō instrumē. edi. § . pozzo. v. donatio aūt.

¶ Insinuatio non ē aliud q̄ productio corā iudice. C. de testa. l. omniū. et ibi concor. ⁊ per hoc consului Padue q̄ ūstrumentū factū corā iudice decretū interponente censetur insinuatū licet iudex nō pronūciauerit super insinuatione licet Guil. de cur. dicat contra in. d. l. illud. de quo dic ut ibi no. bal. ⁊ in. l . iii. in fi. C. de diuer. rescrip. ⁊ i. l. ipuberes. ff. ō iur. ⁊ fac. ig.

¶ Tempus limitatum a statuto ad insinuandū istrumenta non ligat seu non currit ignorantibus ⁊ an presumatur scientia uel ignorantia. uide bal. in. l. si tutor C. de periculo tuto.

¶ Tempus quod currit defūcto ad insinuandū testamentū ex forma statuti cōputatur heredi. uide bal. in l. fi. C. si ma. fac. rat. habu.

¶ Tempus insinuandi non currit minori nec filiofamil. destituto auxilio patris. Bal. in. l. minoribꝰ. C. de dona. ante nupt.

¶ An insinuatio facta ab herede ꝑsit legatariis . bal. sentit q̄ non. in. l. fi. C. de iure dot.

¶ Refutatio seu liberatio gratuita requirit insinuationem sicut obligatio seu traditio. ar. eiꝰ quod no. gl. in. l. i. ff. q̄. mo. pig. uel hypo. sol. ⁊ ibi bal.

¶ Insinuatio facta post tempus est ipso iure nulla. ⁊ pōt fieri insinuatio pendente conditione. et insinuatō est quedam confirmatio. Bal. in. l. cum multe. C. ō donatio. ante nup.

¶ An in donatione facta ecclesie excedente summaz quingentorū aureorū requiratur insinuatio. uide bal. ⁊ bar. in. l. illud. C. de sa. san. ec. ⁊ Abb. in. c. relatuz el. i. de testa. ⁊ glo. instit. ō dona. § . pficiuntur.

Insolertia. Quid sit insolertia. no. glo. i clemen. i. de offi. ordi. ubi de hoc . ⁊ in. c. irrefragabili. eo. ti. ⁊ de sup. negli. prela. sicut. de postu. c. ii. de rescrip. quia per ambitiosam . libro sexto. et ibi habetur.

Insolidum. Ponitur pro uicissim uel insimul. de ꝓcu. si duo. li. vi.

¶ Duo non possunt habere isolidū dominiū uel possessionē eiusdem rei. ff. cōmo. l. si ut certo. § . si duob⁹ et quod ibi no. ⁊. ff. de acquirē. pos. l. iii. § . ecōtrario ff. de leg. i. l. si domus. § . fi. cū multis similibus.

¶ Quando hec dictio insolidū propꝛie ponitur . uiō spec. t. de emp. ⁊ uendi. § . i. v. itē nota.

Insolita. Qui facit insolita dicitur esse in culpa. ff. de neg. gest. l. si negocia. ⁊ . ff. de pig. acti. l. uel uniuersorū.

Inspicere. Quod non licet inspicere non licet facere. ⁊ quod non licet facere nō licet inspicere. C. de epi. et cleri. autē. interdicim⁹. et xxxiii. di. ꝑbiteri. ⁊ quod ibi no.

¶ Non dicitur inspici quod non uidetur licet dicat legi. ff. de transac. l. de his. ubi no. bar. qui allegat. l. scire leges. ⁊. l. in ciuilē. ff. de legi.

Installatio. An ad administrationē conseqn dam sit necessaria installatio. ui de Jo. an. de elec. transmissa. in glo. magna. aliquid. de elec. auaricie. li. vi.

¶ De non installato an sit uocandus ad electionē. ui de Jo. an. de consti. cū. in. super glo. hic pōt. Archi. de preben. eū q̄. li. vi. ⁊ sup v. bñficiis.

Instantia. Instantia de iure cōi non est nisi vsq̄ ad sniam inclusiue. quid aūt si ꝑ statutū abbreuiatū sit tempus instantie. uide Jnno. in c. i. ut lite non contesta.

¶ An instantia transeat in fiscū. dic q̄ non. ut. l. si cō stante. § . fi. ff. solu. ma.

¶ An instantia in cā criminali transeat ad heredes. glo. in. l. diui. ff. de accu.

¶ An perempta instantia pereant dicta testiū nō publicata. bar. q̄ sic. in. l. i. ff. que i frau. cre. ⁊ in. l. cū lite mortua. ff. iudici. sol.

¶ An instantia iudicii transeat in fideicōmissarium uniuersalē cessionariū uł singularē successorē. uiō bar. in. l. si cum hominem. ff. de fideiussori. et in. c. finali. de emptio. et uenditio.

¶ In casibus in quibus uere lis non contestatur instantia incipit qñ incipit tractari de meritis cāe. C. ō iudi. l. ꝓperandum. § . et si quidem. bar. in. l. ii. C. ubi in rem actio.

¶ Qñ ⁊ quot mōis instantia cāe transferat in aliū. no. bar. in. l. i. in ꝓn. ff. ad trebel.

¶ Instantia cāe ꝑ modū cōuentionis penat ñ pōt ꝓrogari. bar. in. l. seius. ff. ad. l. falc.

¶ Qñ iudex uidet labi instātiā pōt ex officio suo ferre sniam. bar. in ꝓalle. l. seius.

¶ Judex non pōt prorogare terminū instātie a statuto prefixū. unde si statutū assignat. x. dies. et iudex statuit. xv. statur assignatiōi statuti. bal. in. l. fi. § . bis q̄. C. de iure deliberan.

¶ Perempta instantia actor condemnatur in expensis. l. ꝓperandū. § . i. C. ō iudi. ⁊. l. sancim⁹. eo. titu.

¶ Deserta instantia cause appellationis prima sniа remanet ualida etiam quo ad executionem . ut. l . si ō

UVA. BHSC. IyR_001

maiorem.et.l.qñ nõnulli.C.de appel.glo.ꝛ bar.in l.eos.eo.titu.

¶ Instantia cause diminuta artant dilationes.spec. ti.de dilati.§.i.v.sed pone cã.

¶ Instantia cause de iure ciuili durat triennio .ut.l. properandũ.C.de iudi.specu.ti.de iura.calũ.§.seq tur.v.quid si instantia.secus de iure canõico.de iud. c.penulti.et fina.et.ii.q.vi.anteriorum.§.ad hec.et ibi Archidia.

¶ Qualiter cognoscat an una instãtia sit diuersa ab alia.uide do.Anto.de cã pos.ꝛ ppie.cum dilectus.

¶ Finitur instantia iudicii p lapsũ termini assignati iudici si nõ pnũtiat.tex.in.c.consuluit.ò offi. deleg.

¶ Perẽpta instantia nõ pimitur iurisdictio delegati de offi.deleg.cõsuluit.de iudi.uenerabilis.

¶ Plura que debent peti instant.uide de elec. cũ p⁹ petita.glo.in cle.q̃uis rigor.de appel.

¶ Cũ quis soluitur ab instantia seu ab obseruatione iudicii an pereant acta litis.uide.C.ò iudi.l. pperã dum.uide Inno.de testi.cãm.gl.ff.q̃ i frau.cre.l.iii.

¶ An instantia iudicii post litem contestatam transe at ad heredem.uide.ff.de iudi. l. tam ex contractib⁹ Inno.de arbi.ex parte.de rescriptis significauit .ò se quest.pos.c.i.de testa.c.raynutius. Inno .de iudi. c. quia.v.ꝛ ibi doc.

¶ Sufficit respondenti dare instantiam et que sit optima instantia.secundum Aristoti.uide que notantur i.q.i.sicut urgeri.

¶ Si statutũ dicat q̃ quelibet causa debeat finiri infra duos mẽses.an poterit postea finiri uel an dicatur perempta instantia.uide in.c.de causis. de offi. dele. doc.in.l. pperandũ.C.de iudi.Jo.an.in addi.spec. ti.de iudi.deleg.§.restat.v.quid si in statuto.ꝛ ti.de appel.§.tractem⁹.uide Inno.ò app.sup eo.

¶ Instantia trãsit ad illũ qui recipit rẽ litigiosaz .vt lite pen.c.ecclesia.i.

¶ Cum quis absoluitur ab instantia iudicii debẽt p mitti tres citationes.xxx.dierũ uel una pro omnibus de accusa.ad petitionem.

¶ Instantia incepta ꝺ platũ nõ transit ꝺ capitulũ se de uacante.ne sede uacã.c.constitutus.

¶ An lapsu tpis pereat instantia ipso iure uł p sentẽ tiam.dic ut in.l. pperandũ.§.illo ꝓculdubio.C.de iudi.adde no.i.l.fi.C.ut intra cer.temp.cri.ca.ter. et ibi cy.et in.d.§.illo.

¶ Instantia alio modo sumitur prout no.Jo.an.de rescrip.dilectus filius.

¶ An instantia possit de consensu partium abbreuia ri.no.C.de iudi.l.properandũ.in pn.in glo.termina ri.ꝛ de offi.dele.de causis.

¶ An aũt possit ꝓgari.glo.dicit q̃ non.in.l.ii.§. i.ff.ò iudi.i.l. pperandũ.in v.triennii.C.ò iudi.

¶ Instantia an possit minui ex natura rei. Bar.in.l i.ff.de glan.le.et.ff.de noui oper.nuntiati.l. si prius in.iiii.questione.

¶ Si renũtietur instantia an duret lis.no.bar .ff. q̃ ad li.procla.non li.l.non contra.

¶ Instantia legati est annalis.in aut.de heredi.q̃ ab intes.defe.§.illud quoqꝫ.colla.ix.

¶ An iudice impedito nihilominus currat instãtia cause pncipalis.uide glo.in auten.ò appel.§.i. coll. iiii.bal.de pa.constan.in v.in causis.colla.x.Jo.an. in addi spe.ti.de iudi.dele.§.restat.ꝛ.§.quid si i sta tuto.glo.in auten.ut spon.largi.§.hoc quoqꝫ.glo.in l.ꝛ si per pretorẽ.ff.ex qui.cau.maio.Quid aũt si iu dex negligit an currat instantia.uide in.d.l. sed ꝛ si p pretorẽ.ꝛ.ff.de diuer.ꝛ tempo prescrip.l.i.ff .qñ ap pel.sit .l.i.§.dies.et ibi glo.

¶ Transactione non finitur instantia.secus in cõpro misso.uide omnino tex.in.l.eleganter.§. si quis post ff.de condi.inde. Specu.titu.de iudi.deleg.§.restat in ver.finali.ubi de hoc.

¶ Si detur arbitriũ iudici non intelligitur datuz su per instantia.bar.i.l.si in lege.in pn.ff.locati.

¶ Si occurrat difficultas ita q̃ causa non possit ter minari infra tempus instantie.uide Ly.C.qui accu sa.nõ pos.l.i.C.de adul.l.fi.

¶ An petitio abbreuiationis instãtie dicat equa. ui de Ja.butri.in.l.properandũ.C.de iudi.bal.i.l. ob seruare.§.fi.in fi.ff.de offi.pconsu.ꝛ le.

¶ Sicut in instantia criminali põt iudex criminalit condẽnare.ff.de fur.l.interdũ.§.qui furẽ.ita ecõtra ff.de admi.tuto.l.actus.bar.in.l.quid ergo.§.pena grauior.ff.de bis q̃ no.infa.tex.in.l.pe.ff. de calũp.

¶ Si instãtia frustra currit dolo aduersarii datur re stitutio.ff.ex qui.cau.maio.l.ait pretor.§.fi.ꝛ.l.se. si aũt per aliũ seu alterius dolo nondatur restituto.ſz actio de dolo aduersus illũ.ff.de dolo.l.arbitrio.§. dolo.ubi glo.bar.ibi allegat ꝛ sequitur gl. aliter disti guendũ.in auten.ut spon.lar.§.hoc quoqꝫ.

¶ Si ꝓpter iustam absentiã currit instantia dat restitutio.ff.de mino.l.sed ꝛ si sine.§.fi.

¶ Instantia cũ defũcto transit ad heredes etiaz quo ad accessoria.C.de rei uẽ.l.si in rẽ actũ sit.

¶ Instantia inchoata cũ defũcto nõ scindit ex psona pluriũ heredũ.ff.fami.herc.l.si familie.

¶ Instantia inchoata cũ defuncto transit ad heredẽ ut inde ex prima possessione possit condẽnari sicut po terat defunctus ex noua supueniẽti.ff.ad exhi.l.si ad exhibendũ.q̃ tex.nõ facile repitur alibi.

¶ Instantia nõ transit ad heredẽ qñ questio est super qualitate psone defuncti.ff.ne de sta.defunc.l.i.

¶ Heres non põt mutare instantiã inchoatã per de functũ sed cogitur illã prosequi.ff.de inoffi.testa. l.fi lius.põt tñ actor contra heredẽ nouã instantiã incho are.ff.de his qui no.infa.l.seruus.

¶ Instantia non currit ad ꝓiudiciũ actoris qñ p sub terfugia ꝛ rei cauillatione dilatatur.glosa in.l .intra. utile.ff.de minori.

¶ Que sit practica pronũtiandi quando labitur istã tia ꝛ non liquet ò cã.uide Ja.bu.C.de sen.l.iudices bal.in.l.si de meis.§.fi.ff.de arbitris.

¶ Qò dicitur iudicẽ puniendũ si nõ terminet cãm i fra tẽpus est uerũ si stat p eũ.C.de temp. in integ.re sti.l.petende.bal.in.d.l.si de meis.§.fi.ff.de arbi.

¶ An instantia statuta in iudicio habeat locũ coram arbitro.glo.q̃ sic.ff.de arbi.l.sed si cõpromissũ.glo. in.l.item si unus.§.fi.eo.ti.Ly.in.l.properandũ.§ sin aũt utraqꝫ.C.de iudi.

¶ Morte iudicis nõ pimitur instantia sed ex eadem iudicat succesor.ff.de iudi.l.mortuo.ꝛ.l. ꝓponebat

¶ Pendente instantia si supuenit ius possit sequi cõ dẽnatio.ff.de pigno.acti.l.si rem.§.fina.ff.de pecu. l.q̃situ.ff.de rei uẽdi.l.sin aũt.ff.mã.l.si mãdauero.

¶ Facta instãtia ꝓpt unũ finẽ finito illo fine ad quẽ est ordinata põt peti decisio instãtie ꝓpter alios fines

UVA. BHSC. IyR_001

ff. de ritu nup. l. si quis tutor. §. quod ergo.

¶ Qđ dicitur pempta instãtia nõ perimitur effect⁹ iam creatus. est uerũ qñ instantia est pempta aliter q̃ uolũtate partiũ. ꝛ iõ licet per litis contes. dicaꝫ que rela ꝓparata si tamen ptes liti renuntiant ꝛ transigũt deficit ꝓparatio. uide bonũ rex. cũ glo. ꝛ ibi bar. C de transac. l. cũ mota.

¶ Sententia lata licet nõ finiat causam finit tñ instãtiã. ita dicit Guil. i. l. si patrõi. §. actões. ff. ad trebł.

¶ Sentẽtia lata post tẽpus statutũ instãtie que recipit actionẽ est nulla. Ly. in. l. petẽde. C. de tẽpo. in i teg. resti. glo. in. l. ꝓperandũ. C. de iudi. i verbo triennii ubi notant doctores.

¶ Quidam sunt casus spẽales qui habent istantiaz spẽalẽ sepatam a cõmuni termino triẽnii. uiđ glo. i. l. ꝓperandũ. C. de iudi. in v. triẽnii.

¶ Si istãtia ichoata cũ priuato fiscus succedat quo ad instantiã nõ utitur priuilegio. uide bar. in. l. si constante. §. fi. ff. solu. matri.

¶ Instãtia currit etiã minoribus ꝛ nõ restituiť nisi i subsidiũ. C. de iudi. l. ꝓperandũ. §. fi.

¶ Etiam instãtia finita durat officiũ iudicis ut possit i expẽsis cõdemnare ꝛ declarare istantiã forę lapsã glo. ꝛ bar. i. l. ꝓperãdum. §. illo ꝓculdubio. Idem Ly. i. d. l. §. fi. i ultri. qõne.

¶ Quãdo finitur instãtia circũducitur ꝛ habz reme diũ is cõtra quẽ ꝓceditur ad petitionẽ actoris pete re ut actorę ꝓsequẽte circũducatur instantia. ff. de li be. ca. l. diui. §. fi.

¶ Si questio est de aliquo quo tẽporę cozrũpitur ut de officio uel alio durat instãtia quãtũ durat ius ỏ q⁹ est questio. ut. l. i. ff. de glã. le. ꝛ ibi glo. ꝛ bar.

¶ Casus i quibus instãtia finitur ãno. uide i. l. ii. C de naufra. libro. xi.

¶ Si ex forma statuti instãtia cause criminalis debe at finiri ifra certũ tempus ꝛ pẽdẽte causa accusentur testes i ea examiati de falso ꝛ ꝓpter hoc oporteat cau sam ultra tempus statuti differri que debẽt ẽse ptes iudicis. uide plene per Jo. an. i addi. spe. ti. ỏ iudi. de lega. §. restat. v. quid si in statuto.

¶ Cum iudici labitur tempus istãtie ꝛ ex forma sta tuti sit illi pena si nõ expediat ꝛ nõ reperit probatões poterit iudicare sub conditione si postea ꝓbetur ꝛ va lebit sententia. bal. in. l. non dubiũ. C. de leg. qui dic hoc ꝓbari p. l. gnãliter. post ꝑn. C. de reb. cre.

¶ Non ualet pactũ per quod ptes ꝓmittant ad iu dicẽ nõ opponere de emptione instãtie. bar. in. l. seiꝰ ꝛ augerius. ff. ad. l. fal.

¶ Snia lata post lapsum instãtie nõ ualet ipso iure. quia lata sine instantia. glo. in. l. ꝓperandũ. i ꝑn. C. de iudi. bal. i. l. scire oz. §. cõsensus. ff. de excu. tuto.

¶ An i reali instãtia transeat actio in heredẽ lite nõ contes. uide plene Bar. in. l. ꝓtozie. §. sed si unus. ff. de pręto. stipulatio.

¶ Quando petitur executio instrumenti uel sentẽtie nõ dicitur instãtia ꝼm bar. in. l. litibus. C. de agri. et censi. li. xi. bal. in. l. si causam iudicati. C. de execu. rei iudi. licet. idem bal. uideatur uelle oppositũ in. l. i in ꝑn. C. de iuramẽ. calũ.

¶ An de consensu ꝓcuratozis possit ꝓrogari tẽpus instantie. no. de procur. cũ olim. facit. l. qui ꝑ tribũa li. ff. de re iudi. ꝛ ibi Bal. et in. l. si per errozem. ff. de iuris dictio. om. iudi.

Instar. ¶ Quid importat hec dictio instar uł ad instar. dic similitudinẽ. C. de iure fisci. l. instar. Jnno. de fi. instru. inter dilectos. v. ceterũ. de offi. lega. c. ii. li. vi. in cle. i. de iudici. ff. de publi. l. euz qui. §. publiciana. ff. de ꝓto. stipu. l. i. §. i. Archid. õ priuile. c. si papa. li. vi.

¶ Ubi aliquid ponitur ad instar alterius ille equali ter recipit omnes conditiones illius. in autẽ. de here. que ab intes. §. sin aũt.

¶ Adinstar. i. ad effectũ uel similitudinẽ. ff. de cõdi. indebi. l. sufficit.

Instaurare. ¶ Instaurare qñqz est de nouo iiũ gere. ff. mã. l. q̃ mutuã. §. ii.

Instigator. ¶ Instigator tenetur. ff. de his qui no. infa. l. ob hec. ff. si qua. pau. fe. di. l. i. §. sed ꝛ si instigata.

¶ Quis dicatur instigator. no. ff. ad turpil. l. in sena tus. in pr̃in. per bar.

¶ An instigator dãnetur. no. ff. de his qui no. infa. l ob hec. in glosa. i. et ibi Barth. ff. ad turpil. l. in sena tus. §. an ad eos.

¶ An ille ad cuius instigationẽ iudex inquirit icidat in turpillianũ si desistat. uide Bar. in. l. in senatus. § an ad eos. ff. ad turpil.

Institor. Institoria. ¶ An ꝛ pro qua p te institor siue fa ctor obliget plures socios ipsũ ꝓponentes. bar. in. l. si cõis seruus ita. ff. de stipu. seruo.

¶ An institor ꝛ qui preponit eũ dicanť duo rei. bar. in. l. nemo. ff. de duo. reis.

¶ Que sit dĩa inter institorẽ ꝛ ꝓcuratorẽ. uide. ff. si cer. pet. l. si institorẽ. ff. de re iudi. l. si un⁹ ex pluribus

¶ An institor qñ ꝓponitur societati possit illi stipula ri ꝛ acquirere illi societati. uide bar. in. l. si cõis ſuus ita. ff. de stipula. seruo.

¶ An ille qui est institor societatis mercatozũ possit eis cõputare expensas quas fecit honozãdo mercato res cũ q̃bus contraxit. bar. q̃ sic. i. l. si filiꝰ. ff. ỏ dõa.

¶ Institor appellatur eo q̃ negocio gerendo instet. ff de instito. l. istitor. uide Jnn. i. c. qõ q̃busdã. ỏ fideius.

¶ Quando detur institoria utilis uel directa. no. ff. de instito. cuicũqz. §. labeo. in glo. super v. pecuniis. adde glo. C. eo. ti. l. pe. in glo. ii.

¶ In quo differt institoria a tributoria. no. ff. de insti. l. sed et si pupillus. §. penul.

¶ Que sunt necessaria ut habeat locũ institoria. l. i. in glosa probetur.

¶ An ea actõe teneať institor. no. C. de instito. l. ii.

¶ Ex uno solo contractu non datur istitoria. quia ñ dicitur institor. nota. ff. de actio. empti. l. iulianus. § si procurator. in glo. utili.

¶ Prepositus uniuersali admistratõi obligat dñm i stitoria utili. ff. de nego. gest. l. liberti. in glo.

¶ Quando titulus de institoria habeat locum. uide ff. de instito. l. finali.

¶ Institoria utilis datur quando q̃s agit aliq̃d utiliť pro procuratorę ad unũ actũ constituto. ff. de ꝓcura. l. si ꝓcuratorẽ. §. idẽ papinianus.

Institutio. Institutus. ¶ Institutus in re certa cũ clausula q̃ de bonis testatozis non possit ultra pe tere non est heres uniuersalis etiã si alius non sit uni uersaliter institutus. Bar. in. l. quotiẽs. §. si duo. ff.

UVA. BHSC. IyR_001

de here. insti.

¶ An ꝛ quando institutus in re certa habeatur loco heredis. uide bar. in. l. ex facto. ff. de heredi. isti. Ly. ꝛ bal. in. l. quoties. C. de here. insti.

¶ An ꝛ quando institutus in re certa transmittat sine agnitione. Item an institutus i re certa habeat bñficiū. l. fina. C. de edic. diui adri. tol. uide bar. in dicta. l. ex facto.

¶ An ꝛ quando institutus in re certa dicatur habeꝛ iure legati uel iure institutionis. uide in. l. cum pater. §. finali. ff. de leg. ii.

¶ Institutus in re certa habetur loco legatarii alio uniuersaliter instituto ꝛ non tenetur creditoꝛibus hereditariis. C. de here. insti. l. quotiens. gl. in. c. si paꝛ de testa. liboꝛ. vi.

¶ Institutus sub conditione ꝙ non succedat uel posideat bona hereditaria nisi solutis legatis alias ꝓueꝛ hereditate distribuenda ad pias causas. an adita hereditate solo animo cadat in penã. uide Jo. an. i addi. spec. ti. de instru. edi. §. cõpendiose. v. fi.

¶ An ualeat constitutio facta de paupibus seu captiuis ꝛ quis habeat bona illa distribuere. uide in. l. si qs ad declinandã. C. de epi. ꝛ cleri.

¶ Hec uerba instituere ꝛ institui ad tempus moꝛtis referunt. ff. de ōtabul. l. nõ tñ. §. liberi qui.

¶ An pater possit filiam in dotẽ instituere uel filiuꝫ emancipatũ in eo quod habuit tẽpoꝛe emancipatõnis uide specu. ti. de instru. edi. §. ut aũt. v. sed sup forma precedenti. ꝛ ibi Jo. an. de testa. raynutius. circa ꝓn ci. super ver. domum ꝛ oꝛtũ.

¶ Testamentum in quo non ẽ heredis institutio nõ ualet. ff. de his qui in testa. delen. l. prime. et insti. de lega. §. ante heredis.

¶ Licet filius sit institutus in re certa habetur loco heredis quo ad hoc ut sit implicitus oneribus hereditariis. glo. C. de rei uendi. l. cũ matre.

¶ An institutus uniuersaliter si mandeꝛ ꝙ sit contẽtus certa re dicatur in illa institutus. Guil. ꝙ sic. in. l ii. C. famili. herciſ.

¶ Institutus in quarta iutelligitur institutus in re certa. Guil. i. l. si quis in suo. C. ō ioffi. testa.

¶ Si instituatur christus uel pauꝑes xꝑi ipsi adibũt hereditatẽ ꝛ soluent legata ſm iussũ testatoꝛis. Jnno. in. c. cum tibi. de testa.

¶ Si testatoꝛ instituit uxoꝛẽ suam in uita ꝛ post eius moꝛtem pauꝑes xꝑi uel aliũ ea moꝛtua. illa ꝟba obliq̃ buntur ꝛ sic pauꝑes habebunt per fideicõmissuꝫ. An ge. in. l. si ex pluribus. ff. si pars heredi. peta. bar. i. l. centurio. ff. de vul. ꝛ pup. pauꝑes tamen eo casu nõ indigent restitutione. quia in eos transibit dñiũ recta uia. per. l. fi. C. de sa. san. eccle.

¶ Filius institutus in re certa uel quãtitate etiã modica. ꝛ iussus esset eẽ tacitus contentus ita ut plus ō bonis patris sui petere non possit. per hoc nõ intelligitur excluſis ab his que filius põt petere iure q̃ hereditario. ar. l. ut iurisiurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber. et quod ibi no. bar.

¶ Filius emancipatus institutus per patrẽ in eo solo quod habuit ab eo tẽpoꝛe emancipationis tanq̃ ꝑ teritus põt uenire per contratabꝫ. contra testamentũ ꝛ ideo consiliũ ẽ ꝙ pater relinquat ei aliquid ultra. secundũ Jo. an. in addi. spec. ti. ō instru. edi. §. compẽdiose. ver. sed super.

Institutio beneficialis.

¶ Que dicatur institutõ beneficialis collatiua que auctoꝛizabilis ꝛ an inferioꝛ eꝑo possit ex pꝛescriptione acquirere ius instituẽdi in bñficiis. no. doc. de pꝛescrip. c. auditis. de offi. Archi. cũ satis. de capel. mona. c. i. li. vi.

¶ An epus cũ consensu capituli possit concedere inferioꝛi ius instituendi in beneficiis. uideꝛ ꝙ sic de isti. cũ uenissent. de quo dic ut ibi no.

¶ An simplex institutio siue collatio beneficii bẽat uim electionis ꝛ confirmationis. no. Jnno. de cõceſ. pꝛeben. post electionẽ. Jo. an. de elec. ne pro defectu. ꝛ. c. si postꝫ. eo. titu.

¶ An existentes extra gremiũ ciuitatis diocesis uel pꝛouintie possint de iure instituꝛ de ecclesiis diocesis. ciuitatis uel pꝛouintie. no. C. de epiſ. et cleri. l. in ecclesiis. lxxi. di. hoꝛtamur. no. de cler. pegr. c. fi. de insti. ad decoꝛẽ. de postula. pla. bone. ii. cir. fi. ꝛ qõ ibi no.

¶ Quotuplex sit institutio ꝛ que pertineat ad soluꝫ eꝑm ꝛ que ad inferioꝛẽ. no. glo. de insti. c. auctoꝛitate ꝛ. c. cũ uenissent. de offi. Archi. cũ satis. ubi glo. ꝛ. c. ad hec. ꝛ. c. ut nostrũ. ꝛ. c. dilecto.

¶ Quot requirantur ad hoc ut institutio alicuius i beneficio dicatur canonica. uide gl. i regla. i. li. vi.

¶ An per institutõnẽ transferaꝛ titulus seu possessio beneficii. no. gl. de insti. auctoꝛitate. de ꝓben. accedẽs ꝛ. c. pro illoꝛũ. de consue. c. ii. de his que fiũt a maio. parte capituli ex oꝛe. de dona. per tuas. Jnno. de resti. spo. in litteris. de cã poſ. ꝛ propꝛie. cũ super. Lõ poſ. de elec. transmissam. adde quod dicam infra sub dictione inuestitura.

¶ De materia institutionis beneficioꝝ plene no. gl. in regula ꝓma. li. vi. ꝛ ibi Dy. ꝛ Jo. an.

¶ Institutio que est iuris uel tituli collatio de iure cõi spectat ad eꝑm. de insti. ex frequentibus. de offi. archi. cũ satis. sed institutõ que sumitur pro inuestitura uel missione in possessionẽ spectet ad archidiaconũ de iure cõi. de excel. pla. ad hec. de offi. archi. ut nũm no. in. d. c. cum satis.

¶ Is ad quem spectat institutio põt petere istitutoſ remoueri uel ad resignationẽ compelli. ō pꝛeben. dilecto. de concel. pꝛeben. quia diuersitatem. de heretic. cum ex iniuncto. in fi.

¶ Institutio auctoꝛisabilis non competit inferioꝛi ab epiſcopo. uide de insti. ex frequentibus. de offici. Archi. cum satis.

¶ An ille cui assignatur beneficium ab inferioꝛi ꝑlato debeat administrare anteq̃ per diocesanũ instituat uide Jnno. in. c. pꝛoposuit. de cõceſ. ꝓben.

¶ An quis possit seipsũ instituere. dic ꝙ nõ. de insti. c. fi. de excel. pla. c. ad aures.

¶ Que sit pena eius qui patit se institui i locũ viuẽtis. uide de cõceſ. ꝓbẽ. c. i. ii. q. i. in ꝓmis.

¶ Quando et qualiter quis possit petere ꝓnuntiari se esse canonice institutum. uide de confirma. uti. uel i utili. c. ii. secundum Jnnocen.

¶ Quando possit opponi de non canonica institutõne. uide de rescrip. cõstitutus. ſm Jnno.

¶ Instituere ꝛ destituere põt epus in minoꝛibus beneficiis sine consensu capituli. de his que fi. a pꝛela. nouit. secundum Jo. an.

¶ Institutio sumitur large pro quolibet iure qõ qs consequitur titulo beneficii siue sit electiõis ꝓfirmatõ

UVA. BHSC. IyR_001

siue tituli collatio. ⁊ ita sumitur in regula ꝑma. li. vi. stricte uero est ius quod quis consequitur ex collatione tituli facta per prelatum ⁊ ex admissione seu approbatione. no. de insti. auctoritate.

¶ Beneficia ecclesiastica sine canonica istitutõe possideri non possunt. in regula. i. li. vi.

¶ An in ecclesiis monachorũ possint clerici seculares instituri ⁊ eõ. uide de re. ec. nõ alie. c. possessiones. de sup. negli. pla. c. ii. de sta. mo qõ dei timorẽ.

Instratum. Instratus dicitur omne uestimentum quod uariatum seu stragulatum ẽ. ff. de ṽ. sig. l. instratũ. ⁊ ibi no.

Instructus. Subueniendũ est illi qui non uenit plene instructus. ff. de interro. acti. l. de etate. § . fi. ar. contra. de electio. statuimus. et. c. cupientes. li. vi.

¶ An quis teneatur aduersariũ instruere. ar. ꝙ non C. de eden. l. qui accusare. et. l. fi. ⁊ C. de petiti. beredi. l. cogi. in contrariũ quia qui non instruit decipit ff. de libe. cã. l. rectissime. imo uidetur ꝙ aliud sit decipere aliud nõ instruere. ut. l. fi. § . diui. ff. de publi.

¶ An legato fundo instructo ⁊ que parata erãt uenientes custodes fundi ⁊ saltuarii ⁊ facientes fossata. uiꝺ in. l. cũ queritur. § . fi. ff. de le. iii.

Instrumentum. An instrumentũ i qua cũq; materia scriptum faciat fidem. uide bar. in. l. qui tabulas. ff. de furt. ad de ꝙ instrumentum presertim rei magne nõ debz scribi in charta uili alias esset suspectũ. glo. in autenti. de trien. ⁊ semiſ. § . quod sepe. bal. in. l. contractus. C. de fi. instru. ⁊ uide in. l. charte. ff. de bo. pos. ſm tabu bar. in. l. in cõmodato. § . sicut. ff. cõmoda. qui dicit ꝙ etiam in papiro põt scribi instrumentũ publicum. Ego allego optimũ tex. de confir. uti. uel inuti. c. cuz dilecta. facit. l. sacri affatus. C. de diuer. rescrip. imo etiam ſm bar. in tabulis cereis. ꝑ preal. § . sicut. ⁊ idẽ puto i cereis marmoreis uel ligneis.

¶ An instrumentũ possit in charta rasa scribi. uide tex. cum glo. in. l. charte. ff. ꝺ bo. pos. ſm tabu. de qº per Guil. in. l. contractus. C. de fi. instru. do. Ant. in. c. inter dilectos. eo. titu. Archidia. tenet ꝙ sic. xii q. ii. cum redemptor.

¶ An notarius succedens illi pro quo fecit instrumẽtum possit eo uti. bar. in. l. de eo. § . i. ff. ꝺ fal. ⁊ quod idẽ no. ⁊ in. l. ii. ff. de stipu. ser.

¶ Coniũctus pro coniũcto põt cõficere instrumẽtũ sed nõ testificari. et que sit ratio diuersitatis. uiꝺ bar. in. l. si pater. ff. de fal.

¶ An ualeat instrumentũ quod conficit notarius ad suum ⁊ alterius cõmodũ. uide bar. in. l. filiº. § . seqns questio. ff. de fal. ⁊ in. d. l. ii. ff. de stipu. ser.

¶ Quid importent illa uerba ꝙ notarius conficiat uel extendat instrumentum ad sensum sapientis. uide bar. in. l. impuberem. § . eadem. ⁊ de filio. ff. de falsis ⁊ quod no. in. l. predia. ff. de acqui. pos. gl. bar. ⁊ bal. in. l. illa istitutio. ff. de here. insti. glo. in. l. si mandaticii. § . finali. ff. man.

¶ Unum instrumentum faciens mentionem de alio non probat nisi illud primũ exhibeatur uel aliter ꝑbetur. ut in aut. si quis in aliquo. C. de eden. quod dicuerũ in instrumentis contractuũ. secus in testamẽtis ſm glo. no. in. l. si donatio. C. de dona. adde no. in. c abbate. de ṽ. sig. in glo. fiat fides. ⁊ in. c. cum olim. ꝺ priuileg. faciunt notata in. c. fi. de fi. instru. ⁊ in. c. cũ in iure. de offi. deleg.

¶ An instrumentum exemplari possit extra iudiciũ sine auctoritate iudicis. Bartho. in preallega. auten. si quis in aliquo.

¶ Si instrumentum est exemplatũ per tres uel per quatuor notarios asserentes se uidisse instrumentum non abolitũ nõ cancellatũ ⁊ se agnouisse manũ notarii an fidẽ faciant. bar. in. d. auten. si quis.

¶ Si in aliquo instrumento dicitur ꝙ. a. promisit. b soluere decem que debebat ex causa uenditionis equi prout continetur in tali instrumẽto uiso ⁊ lecto a me notario an ualeat si illud de quo fit mentio nõ ostẽdatur. dixi ꝺ prime. adde quod no. spec. ti. de istru. editi. § . restat. ante finem.

¶ Forma instrumenti super mutuo est attẽdẽda utꝝ pertinet ad mutuũ uerũ uel ad confessionẽ mutui. uiꝺ bar. in. l. i. § . si qs ita. ff. de ṽ. obli.

¶ An in instrumento conficiendo super iure reali ꝺ beat apponi dies ⁊ consul. uide bar. in. l. i. § . idem labeo. ff. de aqua plu. ar.

¶ Instrumenta debent confici ſm consuetudinẽ loci in quo fiunt. bar. in. l. si prius. § . i. ff. ꝺ aqua plu. ar. idem in. l. ii. ff. so. ma.

¶ An instrumentũ probet que enũtiative dicũtur in eo. uide in. l. optimũ. C. de cõtraben. ⁊ cõmit. sti. et in. l. sciendũ. ff. de ṽ. ob.

¶ An appellatione actorũ contineant instia. bar. i. l in fraudẽ. § . neqz. ff. de iure fis.

¶ Instrumenta que ex forma statutorũ habent patã executionem hñt uim sine diffinitiue. ita dicit bar. i. l iii. ff. si cer. petatur.

¶ Instrumenta non ualent si carent die consule ⁊ loco. de fi. instru. inter dilectos. ſm Hosti. glo. eo. ti. § perpetuus. et. c. contingit. uide glo. de proba. c. iii. de rescrip. causam. in glo. idem si aliqua alia de consuetudine consueuerunt apponi ut inauten. ut ꝓpona. no. impa. in prin. § . si qua. adde premissa esse uera nisi ꝑbetur ꝙ dies ⁊ locus sunt in prothocollo uel imbreuiatura notarii tunc. n. licet omittatur in instrumẽto ñ ꝓpterea est nullum. ſm spe. ti. de instru. edi. § . instrumentũ. ver. quid ergo. qui allegat. l. si quis ex argẽtariis. § . si initiũ. ff. de eden.

¶ Per instrumentũ guaranticiũ cõuenitur aliquis sine cessione. bar. i. l. põpo. § . fi. ff. de acquirẽ. pos.

¶ Quando producitur instrumentuz in iudicio sine forma uel sine causa puta quia caret indictione uel nomine principis uel non est ibi neqz annus neqz dies an possit iuuari per compationem litterarũ. Ly. concludit ꝙ non. in auten. ⁊ si. C. de fi. instru. bar. in quodã suo consilio quod incipit. requiritur instrumentũ. Jaco. bu. in. l. imperator. ff. de sta. homi. bal. in. l. i. in fine. C. de no. co. compo.

¶ An instrumentũ cancellatũ probet in quo notariº dicit se per errorẽ cancellasse. bar. in. l. in fraudẽ. § . sicut. ff. de testa. mili.

¶ Appellatione instrumentorũ oia illa continentur quibus causa instrui possit. C. de fi. instru. l. i exercẽdis. C. si mi. se. ma. dix. l. iii. uide tex. in. l. notionem § . instrumentorum. ff. de verbo. significatio. de testi. cogendis. peruenit.

¶ Aliter sumitur instrumentũ in titulo. ff. de fun. instruc. ⁊ instru. le. maxime in. l. quesituz. i. responso. e.

S

UVA. BHSC. IyR_001

ti. Q̃q̃ sumitur pro scriptura probante assertionẽ uel intentionẽ alicuius .de fide instru. per totũ. de testi. significauit. ⁊. c. albericus. ff. de pig. l. contrahit.

¶ Instrumentũ super dote uel donatione nõ probat matrimoniũ. uide de presũp. illud.

¶ An possũ compellere debitorẽ meũ ut faciat mihi instrumentũ de debito. uide bar. in. l. ii. ff. so. ma. ad de quod no. idem bar. in. l. ex ea parte. ff. de v. ob. et in. l. si finita. §. eleganter. de dã. infec. ⁊ in. l. si pupillus. ff. de nouati. doc. in. l. sicut datã. C. de libe. cau. Alberi. in. l. dissolute. C. de condi. sine causa. Et ad uerte quia dñs Ange. in. d. l. ii. ff. so. ma. simpliciter dicit q̃ debitor cõpellitur facere instrumentuz debiti creditori nisi eius conditio fieret deterior. puta q̃ sta tuto ciuitatis cauetur q̃ instrumenta guarenticia seu confessata hẽant patam executionẽ sicut snia. facit qõ no. glo. de testi. significauit.

¶ An descriptio tenoris instrumẽti ꝓducti i iudicio facta i actis ꝓbet ꝓpetuo si originale sit perditũ. uide bar. i. l. cirographis. ff. de admi. tuto.

¶ An notarius ⁊ debitor teneat facere aliud instm creditori si primũ ẽ perditũ. no. bar. in ꝓpal. l. cirographis. adde tex. ⁊ quod ibi no. doc. de cõuer. cõiug. c. dudũ. bar. in. l. fi. ff. de bo. auc. iudi. pos.

¶ An filius põt conficere instrumentũ de contractu pris. bar. i. l. qõ dicim?. §. si pat. ff. de aucto. tuto.

¶ An ualeat instrumentũ sine signo notarii. no. bar. in. l. ad testm̃. §. si qs. ff. de testa.

¶ Copia instrumenti debet ferri etiam illi cuius nõ interest ut criminaliter accuset. Bart. in. l. ii. ff. quẽ admo. testamen. ape.

¶ Quomodo ⁊ qualiter per testes positos in instrumento uel alios instm reprobetur uel reddatur suspectum. uide Ly. in. l. in exercendis. C. de fide instru. Alberi. in. l. cũ precibus. C. de ꝓba. bar. in. l. ii. §. si dubitetur. ff. quẽadmo. testa. ape. Inno. ⁊ doc. de fid instru. c. cũ iohannes heremita. glo. de testi. in nostra glo. no. iiii. q. ii. si testes.

¶ An ⁊ quando instrumẽtũ debeat edi cũ die ⁊ consule ⁊ an in totũ uel pro parte. bar. in. l. ii. §. diem. ff. quẽad. testa. ape. dixi s̃ sub dictõe editio.

¶ An notarius scribens instrumentũ de re illicita puniatur de falso. uide bar. in. l. oẽs. C. de peti. bo. sub la. li. x. dicã melius infra sub dictõe notarius.

¶ Si instrumentum excedit summam centum aureorũ requirũtur in eo tres testes. glo. ⁊ bar. in aute. sed nouo iure. C. de reb. cre.

¶ Si creditor perdit instrumentum debiti quod ex forma statuti tenebatur debitori reddere tpe solutõis quid faciendum sit. uide bar. in. l. huiusmodi. §. si ita. ff. de legatis. i.

¶ An ille qui producit instrumentũ pro sua intentõe fundanda possit illud dicere nullũ uel falsũ uel alias impugnare. uide bar. in. l. post legatũ. ff. de bis qui. ut indig. adde quod no. Inno. in. c. cũ olim. de censi. qui dicit q̃ quis nõ admittitur ad probandũ contra instrumenta que produxit imo producendo uidetur tacite confiteri contenta in eis. uide Inno. in. c. cuz uenerabilis. de exceptio.

¶ An ante litis contes. debeat fieri copia instiorum. de quibus fit mentio in libello. uide bar. in. l. post q̃. §. si dies. ff. ut lega. no. ca. Inno. dicit q̃ ubi in libello uel in positionibus fit mentio de instrumento debz statim edi. in. c. i. de fi. instru. adde spe. titu. de instru. edi. §. nũc dicam?. v. sed qd si quis i libello.

¶ An sufficiat dicere in instrumento talis uxor talis licet nomen eius patris nõ exprimatur. bar. in. l. nominati. ff. de condi. et demon.

¶ An ex amissione iurisdictionis uel corruptione uicietur instrm̃. uide bar. in. d. l. notatim.

¶ Instrumenta non possunt produci post conclusionem in causa. Saly. in auten. qui semel. C. de testi. i qõne quita. uide de fi. instru. cũ Johannes. ⁊. c. cũ dilectus. dicã plenius de hoc infra.

¶ Quõ reprobentur instrumenta. uide Saly. in. l. in exercendis. C. de fi. instru. uide bona uerba. Inn. in. c. cũ Johãnes heremita. de fi. istru. dixi s̃ ꝑm bar.

¶ Instrumẽta originalia que producũtur in iudicio cũ fuerũt registrata debent restitui producenti. ut. l. prouincialis. C. de diuer. offi. li. xii.

¶ Instrumẽta ꝓduci possunt coram notario. no. bar. in. l. si finita. §. iuk. ff. de dam. infec. qui allegat. l. eos §. super his. C. de appel. ibi ad scrinia. ubi Ly. ⁊ gl. bal. uidetur dicere q̃ non possunt produci instrumẽta coram notario absente iudice. ita dicit in. l. hac cõsultissima. in fi. C. de testa.

¶ Instrumentũ non solẽne facit indiciũ. C. de fi. instru. l. sicut mutui. bar. i. l. ante snias. ff. ỏ appk. reci.

¶ Instrumẽta facta per eũ qui credebat rabellio cũ nõ esset ualent. bar. in. l. barbari?. ff. de offici. ꝓto. ad mãm uide que dicam infra.

¶ Si negetur instrumentũ publicũ cui incũbit onus probandi. uide bar. in. l. i. C. de iura. calũ.

¶ Si instrumentũ sit corruptum an sit de nouo reficiendũ. uide bar. in. l. ne casu. C. de discus. li. x.

¶ Qỏ instrumenta de nouo sunt reperta possint probari ꝑ instrumẽtũ producẽtis de exceptio. pastoralis. uide bar. in. l. admonendi. ff. de iureiur.

¶ Qui instrumẽta bonorũ ecclesie suppримit uel negat aut alteri tradit omne damnũ debet ecclesie restituere ⁊ nihilomin? excõicatur. xii. q. ii. si qs ỏ clericis

¶ Clerici debẽt facere instia ecclesie sue de oĩbus bonis q̃ acqrũt. xii. q. iiii. sacerdotes. ⁊. c. ꝓsbyter.

¶ Instrumentũ non probat ea que ibi dicũtur incidẽter sed ea solũ q̃bus notarius interfuit rogatus. no. Inno. in. c. cum i iure. de offi. deleg.

¶ Instrumentum procurationis non est de actis sed productio eius sic. ita dicit Inno. in dicto. c. cum i iure. de offici. delega.

¶ Ex quo instrumentũ est productio in iudicio ⁊ in actis registratũ pars non est cõpellenda ꝓducere originale nisi falsitas allegetur. ita dicit Inno. in. c. qm̃ contra. de proba.

¶ Instm̃ nõ probat nisi illa tantũ que fuerunt gesta qm̃ notari? rogabat. Inno. i. d. c. quoniã contra.

¶ Quando copia instrumenti publici reperitur i actis sufficit etiã si non sit subscriptio testiũ. ita dicit Inno. i. c. post cessionẽ. de ꝓba.

¶ Instio in quo dicitur q̃ abbas ⁊ conuentus faciũt procuratorẽ intelligitur abbas loqui ut mẽbrũ collegii nõ ut singularis persona ideo nõ repellitur a testimonio. ita no. Inno. i. c. i. de fi. instru.

¶ Qui producit instrumentũ ꝑ se tenet etiaz illi stare contra se nisi forte iudex illud instm̃ nõ admisit tã q̃ falsum. ita dicit Inno. in. c. cum uenerabilis. de exceꝑ. ad mãm uide bar. in. l. post legatũ. ff. de bis q. ut

UVA. BHSC. IyR_001

indig. bal. in. l. alia. C. e. ti.

¶ Instrumenta suspecta non probant et quando in strumentum redarguitur de falso debet tunc totū edi nec sufficit partem edere. ita dicit Abba. in. c. contin git. de fide instrumen.

¶ An instrumentum in quo propter uetustatem non repit idictō repit tñ dies et ānꝰ uicietur. bal. dicit q̄ non. in. l. unum ex familia. §. si omissa. ff. de legat. ii. adde quod dixi supra.

¶ Instrumentum concordie non semper presuppōit delictum. dictum est Bartho. in. l. furti. §. pactꝰ. ff. de his qui no. infa.

¶ An in instrumento debeat pōi hora actus celebra ti. uidetur ꝑ sic. ff. quod ui aut clam. l. aut qualit. Ja co. de are. et Cy. tenent cōtra. in. l. optimā. C. ō cō trahen. ⁊ cōmit. stipu. faciūt que dicā. j.

¶ Producenti instrumenta contraria nō iputaī si al terū illorū non tenz sed ꝓnūtiabitur ſm illud q̄ sit va lidū. de pscrip. c. ueniens. et ibi no. nec obstat de fide instru. iputari. qz ibi utrūq; ē ualidū.

¶ Perditio instrumenti probatur per iuramentum de priuile. cum olim.

¶ An appellatione instrumentorum ueniant attesta tiones. uidetur q̄ sic. de testi. cogen. c. peruenit. el. i. de treug. et pac. c. i.

¶ Instrumento apparenti prima facie i forma publi ca statur donec probetur cōtrariū. uide. C. de ꝓbat. l. cū pcibus. Jnno. de cleri. pcur. c. si qs.

¶ Circa solennitatē instrumentorū multuz attendit consuetudo loci ubi fit instrumentū. ut in autē. ut pre po. no. inpa. §. si qua. colla. v. bene facit. C. de testa. l. si nō spēali. de fi. instru. cū dilectus.

¶ Instrumentum censetur falsū quando tabellio dic se scripsisse contenta in instrumento que tamen non p eum sz p aliū apparēt scripta. de fi. instru. inter.

¶ An eo ipso q̄ instim producti i iudicio nō admit titur per iudicem uideaī esse reprobatū. uide no. ō re iudi. subozta in glo. pe.

¶ Instrumentū hoc modo conceptū. a. uendidit. b. equū uel fundum conditōibus uel pactis infrascriptis si nihil postea repitur nō ualet. bar. in. l. si is qui. ff. ō testamē. bal. uidetur dicere cōtrariū. i. l. pe. C. de in stit. et substi. sub condi. fac. adde quod dixi supra sub dictione infrascriptum.

¶ Instim tutele semp est producēdū ab actore dicen te se cōstitutū prius q̄ admittatur ad agēdū. uiō bal. i. l. q̄ sine usuris. ff. de neg. gest.

¶ Instrumentum confectum a tabellione qui nō po test instrumēta conficere potest reici per iudicē. bar. i l. impator. ff. de postu.

¶ Instim ñ uiciaī eo q̄ tabellio qui fecit sit effectus monachus. i. c. i. de hīri. li. vi.

¶ Instim probat crimē. glo. i. c. fi. ō iureiurā. li. vi. tex. de testi. spo. cū ad sedem. i fi. Jo. an. in regula. se mel malus. li. vi. i mercu. glo. i. c. cōstitutionē. de v. sig. li. vi. glo. ⁊ doc. ō ma. ⁊ obe. cū i ecclesiis. lxxxviii di. c. neq;. Bar. in. l. senatus. §. i. ff. ad turpil. dixi su pra sub dictione delictum.

¶ Instrumentū cōfectū p tabellionē ifamē tenet inī ignorātes. i autē. de teste. §. pe. ubi glo. nō.

¶ Instim scriptū diuersa littera psumitur suspectuz i autē. de trīē. et semis. §. et licet.

¶ Instrumentum furtiuum probat. ut i. l. i. §. illud etiam. C. de lati. lib. tol.

¶ Instim ꝓcuratoris debet edi cū die ⁊ consule. ita dicit glo. in. c. qui ad agendū. de ꝓcura. li. vi.

¶ Instrumentū antiquissimū non uiciatur licet ꝓba ri non possit eū qui illud fecit non fuisse notariū. qz p sumitur fuisse. dictū est Jnno. in. c. ueniens. de v. sig. uide bal. in auten. quas actiones. C. de sa. san. ec. ad de quod dicam. j. de hoc plenius.

¶ Instrumentū quod prius repitur scriptum i libro notarii presumitur prius factum licet uideatur eodez die factum cum aliis. dictum est Bal. in prima consti tutione. C. §. quibus.

¶ Instrumentū procuratoris in actis registratū post litis contesta. non debet amplius ꝓduci. secus si non fuisset registratū. ut i. c. qm̄ ō. de ꝓba.

¶ Instrumentū clericatus pōt produci cozā potesta te ad ostendendū quem esse clericum ⁊ in productōne non est necessaria citatio partis aduerse. uide bal. i au ten. si qua p calūniā. C. de epis. ⁊ cleri.

¶ Licet instrumentū sit uocatis partibus exēplatuz semper pōt redargui de falso. dictū ē Jnn. in. c. sicut de v. sig. bal. in auī. si qs i aliquo. C. de eden.

¶ Instrumentū pōt saluari per figurā que uocaī by steron. ꝓtherou dicit. bal. in. l. i. C. de confes.

¶ Instrumentū confectū a tabellione qui nō ē descri ptus i matricula nō habet execntionē patā. ita dicit bal. in repeti. l. cūctos populos. C. de sū. tri.

¶ Quod dicitur q̄ instrumentū suspectū abiciēdū ē ut. l. iubemus. C. de ꝓba. est uerū quando est suspec tum rōne forme. puta quia est rasū. secus si rōne ꝓdu centis. ut in. d. l. iubemus. uide Jnno. in. c. si scriptu ram. de fi. instru. in glo.

¶ Instrumento registrato nulla fides adhibetur nisi notarius scripserit in actis q̄ illa instrumenta fuerūt producta iudici. nam tūc eis perpetua fides adhibet etiā perditis originalibus dū tñ prestetur iuramentuz de eozū perditione. Jnno. i. c. licet. de offi. dele. adde quod idē no. in. c. i. de ꝓcu. ⁊ no. in autē. si quis in ali quo. C. de eden.

¶ Ex duobus instrumentis simul iūctis aliquid pōt esse liquidum. quod non pōt esse ex uno solo. ff. de re iudi. l. ait prator. Bal. in. l. refertur. C. de fal. cau. adiec. le. quod nota.

¶ Instrumentum non uitiatur licet nō appareat in breuiatura. fallit in testō in scriptis quod uiciatur nisi forte esset perdita breuiatura. dictū est bal. C. de fi. i stru. super rubrica.

¶ Quod instrumentum dicatur prius uel posterius altero. uide bal. in. l. imperator. ff. ō sta. ho. qui dicit q̄ instrumentū confectū a duobus notariis ualet. licz alter sit priuatus officio. uide etiam p eū multas aliaſ qōnes ad mām in. d. l. impator.

¶ An et qualiter italicus cōficiat instrumentū inter duos theotonicos. uide bar. in. d. l. mutū. ff. de acq̄. bere. bar. in. l. i. §. fi. ff. de ver. ob. adde quod dicam infra sub dictione notarius.

¶ Instrumentum quod non habet testes est nuduz ⁊ non solenne. glo. in auten. de fi. instr. §. oportet. bal. i rubrica. C. de fide instru. adde glo. nota. in. l. in dona tionibus. C. de dona.

¶ Qualiter debeat puniri pars lacerans instrumen tum productum per aliam partē. uide Jo. an. i. c. ac cepimus. de fide instru. spe. ti. de instru. edi. §. restat

UVA. BHSC. IyR_001

uidere ꝟ. illud quoq; bal. in l. i. C. de fi. instru.

¶ Approbans expresse uel tacite instrumentū .puta producendo illud. uidet approbare oia que in illo cōtinentur. ut in cle. i. de procur. ix. di. ut ueterū. ⁊. c. si ad scripturas sacras. de peni. di. i. vulgaris. Inno. de cēsi. cū oli. iii. q. ix. pura gl. de excep. cū uenerabilis.

¶ An in instrumento sit apponendus locus. glo. i. l generaliter. C. de cōtrahē. ⁊ cōmit. sti. bar. in. l. si qs ex argentariis. §. si initiū. ff. de eden. Jo. an. in data. li. vi. do. Anto. ⁊ moder. in. c. i. de fi. instru. tex. ⁊ ibi nota. in. c. abbate sane. de re iudi. li. vi. ubi Archidi. spe. ti. de istru. edi. §. postremo. ꝟ. quid si locus. ⁊ ibi no. An aūt locus loci debeat inseri. Albe. dicit se obtinuisse de facto q̄ sicut ipse dicit super rubri. C. spe cu. ti. de instru. edic. §. i. ꝟ. post nomē. ubi tenet q̄ sic bar. in. l. de pupillo. §. qui nūtiat. ff. de ope. no. nun. et in. l. lecta. ff. si cer. peta.

¶ An producto instrumento in iudicio sine appositō ne loci conscripto possit notarius supplere ⁊ de nouo addere. spe. in. d. §. postremo. ꝟ. sed nunquid. do. car di. flo. in prohemio cle. in ulti. q. ubi distiguit an omi sit per errorē uel ex certa scientia in primo casu possit supplere si doceat de errore. secūdo nō.

¶ An tempus sit apponendū in instrumento. bal. in l. i. §. quibus. C. de no. co. cōpe. glo. in. c. abbate. ȯ re iudi. li. vi. glo. xxv. q. ii. si qua. sup ꝟ. die. ⁊ qȯ no. de fi. instru. inter dilectos. specu. titu. de instru. edic. §. ii. circa principium.

¶ Quid importet illa clausula que cōiter ponit in i strumentis. uidelicz q̄ debitor possit conueniri padue uerone et ubiq; locorū. no. bar. in. l. ii. §. si quis ita. ff. de eo quod cer. lo. ⁊ in. l. titiū ⁊ meuiū. §. tutores ff. de admi. tuto. spe. ti. de cōpe. iudi. adi. §. i. ꝟ. quid si factū. bar. in. l. si conuenerit. ff. de iurisdi. om. iudi. do. Anto. ⁊ moder. i. c. i. de iudi.

¶ Quid importent illa uerba posita in instrumento confiteor salua ratiōe ⁊ calculo facto p̄ residuo me re cepisse a debitore meo centum. dic q̄ probant confitē tem recepisse illa centū et illud totū in quo ei debitor tenebatur. glo. est singularis ſm Ange. in. l. si ex plu ribus. super ꝟ. reliquū. ff. de solutio.

¶ Instrumentū sex modis dicitur publicū. Primo si publica manu notarii est confectum. quia notarius est psona publica. C. ȯ epis. et cle. l. orphanotrophos glo. in. c. ii. de fi. instru. ff. rem pupil. sal. fore. l. ii. de usuris. quāq̄. li. vi. quod tamen intellige si talis scrip tura est in formam publicā redacta. de fi. instru. inē di lectos. Secundo si habet sigillū publicū et autenticū de fi. instru. c. ii. Tertio quando ē auctoritate iudicis publicatum uel exemplatū. C. de testa. l. publicati. ȯ fi. instru. c. pe. et ulti. Quarto q̄ in iudicio apud acta publica scribatur. C. de re iudi. l. gesta. ⁊ in auten. si quis in aliquo. C. de eden. de testi. quoniā. Quinto si scriptura est priuata habens subscriptionē duorum uel triū testiū. de fi. instru. c. ii. de testi. cū a nobis. C qui po. in pig. habe. l. scripturas. Sexto dicit publi ca scriptura que de archiuo publico est pducta debet tamen habere iudicis testimoniū. quod est ȯ archiuo publico extracta. xxx. q. i. puenit. ȯ prescrip. ad audi entiam. que bene no. q̄ nō repies forte ita bñ alibi.

¶ Instrumentū non dicitur falsū licet erratū sit in ꝟ bis preparatoriis sed tunc quādo erratū est in uerbis que notarius attestatur de proprio uisu uel auditu. se cūdū Inno. in. c. cū in iure. de offi. dele.

¶ An idem instrumentum possit fieri in diuersis cha tis. ⁊ econtra an diuersa istrumēta i eadē charta. no. bar. in. l. si quis ex argentariis. §. si initiū. ff. de edē. in auten. de tabel. §. i. ⁊ l. cum plures. ff. de euic. ⁊ l eo q̄ a multis. C. si cer. pe.

¶ Qualiter conficiatur instrumentum super cōtrac tu censuali spiritualiū. no. de reli. domi. constitutus. ubi bonus tex. quia facta concessione libertatis nota rius dicit in instrumento q̄ facta tali concessione reci piens ex aduerso nolens uitium ingratitudinis incur rere ad recognitionem ꝑpetuam antique subiectiōnis et in signuz nouiter percepte libertatis obtulit se gra tis annuatim soluturū unam libram cere uel quid si mile quod in presentia mei notarii talis epūs uel talis prelatus uel talis superior ut gratis donatum susce pit. uide ubi supra.

¶ Ad idem instrumentū possit fieri sub diuersis iudi cibus ⁊ diuersis locis. tex. ⁊ ibi nota. i. l. fi. §. licēcia C. de iur. delibe. facit. l. locum. §. ii. ff. ȯ tabu. exhi. l. sempronius. ff. de leg. ii. l. charte. ff. de bo. pos. ſm tabu. ff. de vul. et pupil. l. patris.

¶ An uicietur instrumentū si in eo nō sit nomen dñi nostri Jesu xpi ⁊ anni eius. glo. in aut. ut ppo. no. im pera. barth. in prohemio. C. Jo. an. in. c. abbate. de re iudicata. libro sexto.

¶ An error in inditione uitiet instim. bal. in. ii. con sti. C. spe. ti. de instru. edi. §. ii. adde quod dixi supra de omissione inditionis.

¶ An traditio instrumentorū facientiū ad cām bēat uim mandati uel si sit instrumentū debiti habeat uim remissionis debiti. no. i. l. labeo. ⁊. l. postq̄. ff. ȯ pac. et in. l. i. C. de dona. ⁊. l. meuia. ff. so. ma. gl. in. l. fi. C. de pac. cōuen. facit. l. seruū filii. §. eum qui cyro graphum. ff. de le. i. Ly. in. l. maritus. C. de ꝑcur. bar. in. l. iii. §. cause. ff. ad carbo. bona glo. et ibi doc to. in. c. coram dilecto. de offi. delega. Ang. i. l. nego ciorū. §. i. ff. de appel.

¶ An ualeat instrumentum sine signo notarii. bar. i l. ad testamentum. §. si quis. ff. de testa. in auten. de fi. instru. §. sed si instrumenta. ff. de iure fisc. l. in fraudem. §. quotiens.

¶ Que et quot sunt necessaria ad ualorem publici i strumenti. no. Alberi. in prohemio. C. do. Anton. et moder. in. c. i. de fi. instru. Specu. titu. de instrumē. edic. §. ii. per totum.

¶ An sufficiat ad ualorem plurium instiorū in eadez charta conscriptorū q̄ in fine ponatur signum notarii bal. q̄ sic. in. l. eo q̄ a multis. C. si cer. pe.

¶ An soluto debito creditor teneatur reddere instru mentum debitori. faciunt que dixi ö. uide doc. i. l. dis solute. C. de cōdi. sine causa. et. l. fi. C. ad exhi. doc. in. c. cum pridem. de pac. ⁊. c. accedens. in fi. ut li. nō contest. adde q̄ debitor qui satisfecit potest petere ut creditor faciat sibi instrumentū liberatiōis. ita no. gl. pe. in. c. significauit. de testi. ⁊. c. cuz a nobis. glosa ⁊ bar. in. l. si pupillus. ff. de noua. adde quod no. Bar. in. l. qui tabulas. ff. de fur. dicit q̄ debitor qui satisfe cit pōt petere ut creditor restituat sibi instrumentum priorīs obligationis.

¶ Qualiter procedatur contra eum qui tenetur pro ducere ⁊ ostendere instrumentū ⁊ tamē recusat. no. in c. g. ꝑpetuus. de fi. instru. ubi uide moder.

UVA. BHSC. IyR_001

¶An obtinens caſſationem ſententie contra ſe late poſſit petere ut ſibi reſtituatur inſtrumentum ſentẽtie .no.in.c.accedens.i.in fi.ut li.non conteſ. bar .in.l. ſi finita.§.eleganter.ff.de dã.infec.

¶An ex eo q̃ inſtrumentum debiti eſt penes debitorem preſumatur ſolutio uel deliberatio.no.Ly.in.l. ad ſolutionẽ.C.de proba.bar.in.l.labeo.ff. de pac. gloſa.et doc.in.c.eccleſia ſancte Marie.ii.ut lite pendente.ubi uide.

¶Legato inſtrumento uidetur legatum id quod i inſtrumento continet.ut no.i.c.coꝛã.de offi.deleg.

¶An et qualiter conficiatur inſtrumentum de conſanguinitate et affinitate aliquoꝛum.glo.et docto. in c.ſeries.de teſtibus.

¶An inſtrumentum uitietur loquens in tertia ꝑſona cũ deberet loqui in prima.no .de conuer .coniug. dudũ.plene in.c.ad apoſtolice.§.pe.de re iudi.li.vi. no.ꝑ caldri.i.c.poſt ceſſionẽ.de ꝓba.

¶Qualiter probetur inſtrumentũ confectũ eſſe mãu publica tabellionis.no.Guil.de cu.in.l.compatões C.de fi.inſtru.Inno.et docto.i.c.cũ iohãnes.de fiõ inſtru.faciunt que dixi ſupra.

¶Si eſt ſciſma in eccleſiis cuius pape debeant poni anni in inſtrumento.uide do.Anto .in probemio greg.no.in.c.i.de fi.inſtru.ꝛ dic q̃ qui obediunt uni illius nomen ponent.qui uero alteri alterius.Sed q̃d ſi obedienſ uni contrabit cum obediente alteri. dic ut no.per doc.in loco preallega.gloſa.i.q.vii. quotiens in ver.dominoꝛum.

¶An inſtrumentum in quo continetur q̃ canonici Brixi.ſic fecerunt ꝛc̃.probet q̃ capitulũ hoc fecit.nota.de ꝓcura.c.fi.per Inno.faciunt nota.ꝑ dñm car. flo.in.c.ii.de coniug.leproſ.

¶An uitietur inſtrumentũ eo q̃ notarius poſt illius confectionẽ illud non legit partibus preſentibus. uiõ glo.que in hoc eſt ſingu.in.l.fideicõmiſſa.§.i.ff.õ lega.iii. Jo.an.in addi.ſpec.ti.de fi. inſtru. §.oſtenſo. v̊.illud quoq̃.do.Anto.ꝛ moder.i.c.i.õ fi.inſtru.

¶An anni dñi qui ponũtur in inſtõo debeãt cõputari a natiuitate domini uel ab incarnatione.doc.in.c.iter dilectos.de fi .inſtru.dicunt utrãq̃ cõputationẽ eſſe bonam.rectoꝛ tñ ſm eoſ illa que fit a natiuitate q̃ ſm eos ſeruat curia.nos tñ uidemus q̃ ſanctiſſimus dñs noſter Eugenius quartus ponebat annos incarnationis in litteris ſuis.ad materiam uide do.de Rota concluſione.xliii.ſpe.ti.de inſtru.edi.§.ii. ubi uiõ tur in hoc ſtandũ eſſe conſuetudini.tu adde glo.in clemen.i.de ſum.trí.in v̊.ex tempoꝛe.

¶An inſtrumentũ in aliqua ſui parte falſum in toto reddatur falſum.no.glo.i.q.i.conſtat.in fi. plenius. ix.di.ſi ad ſacras ſcripturas.ubi glo .primo uidet di ſtinguere an contineat plura capitula an unũ tantum tandẽ concludit q̃ inſtãm in parte falſum redditur ſuſpectum in totũ.uide.C.de tranſac.l.ſi ex falſis .ad de glo.xxiii.q.v.quid ergo.Inno.pulcre in.c. frater nitatis.de hereti.glo. in.c. ſi eo tempoꝛe. de reſcrip. li.vi.adde nota.C.de teſta.l.ſi unus.ꝛ .C. de edic. diui adri.tol.l.fi.in glo.competenti.et gloſa.ſe.ꝛ ibi Ly.in.ii.q.principali.C.de tranſac.l.penul. in gl. et ibi Ly.in fi.no.de fi.inſtru.ex litteris.in glo. ii.de cri.fal.c.fina.in glo.i.de reli.domi. cum uenerabilis in glo.annotatio.et in glo.fi.ſpecu.ti.de inſtru.edic. §.inſtãm.v̊.q̃d ſi aliquod.ꝛ ibi Jo.an.

¶An rogatus de aliquo cõtractu põt facere ſcribere inſtrumentũ per aliuꝫ dũmodo ſe manu ſua ſubſcribat.do.car.flo.ꝛ moder.in.c.ulti.de offi.dele.cõcludunt q̃ ſic.dũmodo in ſubſcriptione de hoc faciat mẽtionem.et ita ſe habet cõis practica.de quo dicã infra ſub dictione notarius.ubi melius cadit.

¶An et qualiter debeat fieri inſtrumentum de actibus celebratis per capitulũ.dic q̃ non ſufficit dicere canonici Brix.ita fecerunt.ut dixi ſupra niſi dicatur qui repñtabant capitulum ꝛc̃.nec ſufficit dicere capitulũ Brixi.ſic fecit ſed oportet exprimere nomina canonicoꝛũ qui interfuerunt.uide docto.in.c. quanto. de bis que fiunt a prela.Jo.an.de procura.c. fi. ſup glo.ulti.que nota.pro practica.

¶Per quot teſtes poteſt reprobari inſtrumẽtũ. gl. de fi.inſtru.cum Johannes.et ibi plenius per Inno. pe proba.c.tertio loco.Bar.in.l.ü.§.ſi dubitetur.ff quẽadmo.teſta.aperi.

¶An ualeat inſtrumentum in quo dicitur. a.filiꝰ.b cum tamen.b.ſit mortuus.uel.a.quondam filius.b. cum tamen.b.uiuat.glo.et ibi docto.in.l.eius qui in prouintiam.ff. ſi certũ peta.ti.de inſtr.edic.§.reſtat ad fi.doc.in.c.cũ õ.de pig.ꝛ ibi de hoc.

¶An et qñ inſtrumento exemplato detur fides etiã ſi non exhibeatur originale.plene in auten.ſi quis i aliquo.C.de eden.doc.de fideiuſ.peruenit.faciunt que dixi ſupra.adde doc.in.c.i.de fi.inſtru.ubi do .Anto. tex.eſt nota.iudicio meo.de conuer.coniu.dudũ.qui probat q̃ inſtio exemplato datur fides etiam ſi ſit mutatus ſtilus uerboꝛũ dũmodo non mutatur effectus uel ſubſtantia rei.quod no.quia limitat ea que hñtur in.c.pe.ꝛ fina.de fi.inſtru.ſpec.tit.de inſtru.edic.§. poſtq̃.v̊.ubi aũt.qui tractat an in tali exemplatiõe ſit neceſſaria preſentia iudicis.de quo uide Inno.ꝛ doc. in.c.i.de fi.inſtru.ꝛ in.d.c.dudũ.ad materiam adde glo.in.c.pe.de confir.uti.uel inutili.glo.c.di.contra morẽ.no.de offi.deleg.cũ in iure.ſpecu.ti.de reſcrip. preſentia.§.i.in fi.glo.ix.di.ut ueterũ.ꝛ an i tali exemplatione ſit pars uocanda.Hoſti.tenet q̃ ſic. in.d c.pe.doc.de teſti.ſignificauit.ꝛ de fi.inſtru.c.fi.

¶An inſtrumentum emptionis rei de bonis eccleſie per prelatum facte ſit conficiendũ noie eccleſie.tex.videtur q̃ ſic.in.c.ii.de pecu.cleri.

¶Si uno agente pronuntiatũ eſt inſtrumentũ eẽ falſum ſi in alio iudicio alius prodncit poſtea illud idem inſtrumentum an preiudicet ei ſententia in priori iudicio lata.Inno.dicit q̃ non.in.c.cauſã.qui fi.ſin legi. probatur in.l.ii.C.de fi.inſtru.bal.in.l.fi.C .de peti.here.quod eſt bene notandũ.

¶Qualiter ſit conficiendũ inſtrumentũ ſuper manumiſſiõe ſeu datõe libertatiſ.uide.xii.q.ii.cũ redẽptoꝛ

¶An ad hoc ut adhibeatur fides inſtrumento ſit neceſſe probare conficientẽ fuiſſe notariũ dixi aliquid ſ̃. adde ſpe.ti.de inſtru.edic.§.reſtat.v̊.ſed quid ſi producitur.ꝛ v̊.et ſcias.ꝛ v̊.illud aũt.

¶An inſtrumentũ ſententie in quo dicitur uiſo libello litis conteſ.ꝛc̃.probet talia fuiſſe facta.no.Jo.an. Inno.et Hoſti.d.proba.quomã.ſpe.ti.de inſtrumẽ. edic.§.poſtq̃.in fine glo.in cle.litteris.de probat. et eſt concluſio q̃ nõ.tu adde aliã glo.in cle. paſtoralis. de re iudi.in v̊.aſſerente.et quod ibi no.do.car.flo.in ii.q.uide bar.in aut.ſi q̃s.i aliquo.C.õ edẽ.i ult.q.

¶Qualiter amiſſio inſtrumenti ꝓbetur.glo.et doc.

UVA. BHSC. IyR_001

in.c.cum olim.de priuileg.specu.ti.de instr.edic.§.
postq̃.v.ubi aũt.et.§.restat.v.illo quoq;. Et aduer
te quia si ille qui dicit se amisisse instim est honesta per
sona.et concurrunt aliqua uerisimilia.ut puta domus
fuit cõbusta uel alias ꝓpter guerras seu partialitates
derobata.creditur eius iuramento ꝫm bal.in.l.fi.C.
de eden.in ulti.q.qui allegat.l.fi.C.de bo.auc.iud.
pos.z.l.thesaurus.ff.ad exhibẽ.z.l.nõ oẽs.§.a bar
baris.ff.de re mili.et subdit bal.in.d.l.fina.q̃ iudex
debet mandare tali q̃ nunq̃ utaꝫ illo instrumento qõ
asserit se perdidisse.ar.ff.de interrog.acti.l.nõ alienũ
facit.l.fi.C.de fi.instru.et quod no.Jnno.in simili.i
c.perpetuus.eo.titu.

¶An productio instrumenti facta i summario iudi
cio faciat fidem in plenario.do.Anto.q̃ non..in.c.i
de resti.in integ.Jnno.in.c.per inquisitionẽ.de elec.
do.Anto.in.c.cũ dilectus.de ordi.cogni.

¶Obligatus ad dandum copiam seu exemplum in
strumenti dz dare integralit̃.gl.in.c.i.de sẽ.ex.li.vi.

¶Exemplans instrumentũ nihil debet ponere ꝺ suo
no.Archi.iii.q.vii.iudicet.quod intellige ut dixi ꝺ.
per.c.dudũ.de conuer.coniug.

¶Jnstrumenta cause sunt restituenda parti aduerse
quando pronũtiatum est super nullitate processus.ui
de tex.in.c.accedens.primo ut lit.non contes.in.c.i.
de transac.ubi de hoc tex.de confir.uti.uel inuti.cuz
dilecta.tex.z glo.de pac.cũ pridẽ.

¶An parti sit restituendũ instrumentum postq̃ illo
produxit in iudicio.uide specu.titu.de instru.edic.§
nũc dicamus.in fi.tex.uidetur uelle q̃ non.nisi finito
iudicio.in pal.c.cũ dilecta.

¶Jnstrumentũ factũ uerbis non intelligentibus nõ
ualet.dicit bar.in.l.quicquid astringende.ff.ꝺ v. ob.
facit quod idẽ no.in.l.i.e.ti.

¶Subscriptio instrumenti pot eẽ generalis z spẽak.
gl.z bar.in.l.i.§.inter filiũ.ff.de falsis.

¶Valet instrumẽtũ notarii et ei prodest licet postea
ad eũ aliquo iure perueniat illa res super quo factum
fuit.bar.in.l.de eo.§.i.ff.de fal.

¶Jnstrumentũ dicitur clã fieri uel factũ eẽ quando
occultatur ꝑ notariũ qui illud confecit.uide bar.in.l
non intelligit̃.§.tacita.ff.de iur.fis.

¶Tenor instrumenti positus in litteris pape ꝓbat
absq; alia ostensione originalis.dictũ ẽ Archi.vii.q.i
presentium.in fi.zc̃.

¶Jnstrumentũ factũ in publico parlamento ualet si
ne subscriptione testiũ.specu.titu.de instr.edic.§.re
stat.ver.sed cum litteris.

¶An error qui est in instrumẽto presumatur proces
sisse a notario uel a partibus.Jo.an.super data.li.vi
v.tertio constat.pau.i ꝓhemio cle.

¶An uerba narratiua instrumenti faciant fidẽ ꝺ ꝑ
ducentem.do.de ro.conclusi.vi.aliaſ.lxxxvi.Jo.an.
in.c.cum olim.de censi.

¶Pars que produxit instim pot dicere se nolle eo
uti si arguitur de falso.glo.de testi.presentiũ. aliquid
in prealle.c.cum olim.

¶An in instrumento presumantur alia q̃ in eo expſ
sa.uide doc.in.c.ueniens.de renun.

¶Jnstrumentum licet minus solẽne tñ quoq; facit ar
gumentũ.uide Jo.an.i.c.ii.de cler.pegri.

¶Jnstrumentum debet edi cum die et consule quan
do petens vult illud redarguere de falso.gl.de ꝓbati.
tertio.de fi.instru.g.ppetuus.in gl.fi.

¶Contra instrumentũ productũ pot opponi usq; ad
conclusionẽ in causa.Jo.an.in.c.presentiũ.de testi.

¶An postq̃ produxi instrumentuz in iudicio possiz
penitere.glo.et Jo.an.in.d.c.presentiũ.specu.ti.de
instru.edic.§.uidendũ.v.quid si aliqs.

¶An probet instrumentum si primo charte fuit ap
positum sigillũ auten.deinde sit scripta sicut uidi sepe
fieri in curia regis Francie.uide quod no.Jo.an.in
.c.ii.de solutio.

¶Si reprobo instrumentum ex quo non possum cõ
modũ consequi an preiudicet mihi ultra contenta.in
eo.uide Jnno.in.c.cum olim.de censi.

¶Si per statutũ non admittitur probatio contra in
strumentum nisi per aliud instrumentũ.pot tamen ꝓ
bari per testes pscriptio contra rem contentam in in
strumento.bar.in.l.pe.C.de apo.pub.li.x.

¶An si reperiantur plura instrumenta que cantãt de
eadem quantitate et tempore inter easdẽ personas.p
sumantur plures obligationes uel una tantũ.bar.in
l.ii.C.de discus.li.x.et in.l.is qui reus.ff.de publi.
iudi.tex.in.c.cũ Johannes.de fi.instru.

¶Licet instrumentũ sit uetustũ uel corrosum si tñ le
gi potest nõ propterea fidem perdit.no.de cõfir.uti.
uel inuti.cũ dilecta.de fi.instru.inter dilectos.

¶Diuersitas manuũ uel scriptorũ reddit instrumen
tum falsũ.dixi aliquid ꝺ.casus est in auten.de trien.z
semis.§.et q̃ sepe.quem bal.in.l.contractus.C.de
fi.instru.dicit esse singularem.sed similis uidetur in.c
inter dilectos.de fi.instru.

¶An quis pot cõpelli dare instiã sua parti aduerse.
dic q̃ non.de fi.instru.g.perpetuus.z ibi no.sup ver.
omnia.z de ꝓba.c.i.ꝫm Jnno.

¶Si monachus habet instrumenta ptinentia ad ali
um cõpellitur illa reddere Bartho.in.l.i.§.si penes
ff.de tabu.exhi.

¶An et quando est contentio inter partes super in
strumento alteri reddẽdo requiratur plena cãe cogni
tio.bar.in.l.de tabulis.ff.de tab.exhi.

¶Qualiter et quos errores instrumenti pot notari
us corrigere.uide bar.in.l.si librarius.ff.de reg.iur.

¶Jnstrumentũ etiam cancellatum probat debitum
fuisse.bar.in.l.qui tabulas.ff.de fur.Jtẽ probat solu
tionẽ debiti.bar.in.l.itaq; fullo.§.fi.ff.de fur.

¶An producens instrumentũ possit dicere illud fal
sum.bar.i.l.q̃ ignorans.ff.de fal.

¶Si duo instrumenta apparent eodem die confecta
priuatũ.psumitur pcesſisse.dicit bar.in.l.non puto.
.ff.de iure fisci.

¶Jnstrumentũ recognitionis a ptibus facit fidẽ i ea
rum piudiciũ.glo.de elec.cũ uintonien.

¶An sigillũ appositum in istrumẽto facit illud autẽ
ticũ.Jo.an.in.c.ii.de fo.cõpe.li.vi.bal.x.coll.ꝺ pa
ce constan.glo.in cle.statutũ.de elec.in v.sigillo.uide
quod dixi ꝺ.quot mõis instrumentũ dicat autẽticũ.

¶Qua pena puniatur tradens aduersario instiã ec
clesie.no.Jo.an.de simo.q̃relam.

¶An si pronuntiatũ est in uno iudicio instrumentuz
esse falsũ piudicetur in alio iudicio z iter alias psonas
Jo.an.in.c.cum uenerabilis.de excep.Jnno.qui fi.
sint legi.cãm.Archi.iii.q.vi.hec quippe.dixi ꝺ.

¶An instrumentũ sit falsũ in quo notarius scien*er
scripsit falsum.siue circa substãtialia siue circa accidẽ

UVA. BHSC. IyR_001

talia contractus. Jnno. i. c. fraternitatis . de hereti. i glo. i. glo. ⁊ Archidi. ix. di. si ad sacras. Jnno. de of. dele. cum in iure.

¶ An si perdidi instrumentum ex facto aduersarii de beam obtinere in causa. Specu. ti. de instru. edic. §. restat. ver. illud quoq;.

¶ Quare creditur instrumento unius notarii ⁊ non dicto unius testis. Jo. an. in. c. cū dilecti. de elec.

¶ An instrumentū inciſū probet. uide tex. xii. q. ii. apostolicos. Quid de instrumento cācellato nūquid probet. glo. lxxv. di. §. non aūt. i v. euacuatio.

¶ An instrumentum confectum ab uno de capitulo in facto concernente singularem de capitulo probat. dic q̄ non tanq̄ factum a persona suspecta . tex. in ex trauag. Bonifacii. viii.

¶ An stetur iuramento debētis producere instrumē tum si dicit se illud perdidisse. glo. et Laud. in clem. prima de usuris.

¶ An instrumentum confectuz a notario excōicato probet tex. et ibi Archid. no. iii. q. iiii. nullus aliquid de hāti. excōicamus. §. credentes. gl. de sen. excōi. de cernimus. li. vi. §re. de senis. cōsilio. lxxx.

¶ Cuius expensis debet dari copia instrozū produc tozū in iudicio. Jo. an. in. c. cū persone. de priuile. li. vi. glosa in clemen. causam. de elec. i ver. pozzecto. et ibi Laud. et Benze.

¶ An si instrumētum debet extēdi ſm cōsuetudiem aliozum notariozum ⁊ cōsuetudo est diuersa que dēat attendi. no. dns Anto. i. c. cum olim. ò cōsue. ⁊ que tūc i instio possint pōi. uide doc. de solu. si quozūdam

¶ An ualeat productio instrumenti facta parte non uocata. uide tex. iii. q. ix. charte. adde bar. i. l. sed ⁊ si aliam. ff. de consti. pecu. ⁊ bal. i. l. fina. C. qui admi. ab bono. possess. po.

¶ Copia istrumēti procuratozii datur expēsis ꝓdu cēris . q2 dns absēs i cā ē quare req̄ratur mādatum. bar. i. l. ii. i fi. ff. ex q̄. cau. i pos. ea.

¶ An istrumētum probet in quo notarius aliq̄d scri psit ad cōmodum suum. uide Jo. an . i regula cū q̄d. li. vi. i mercu. Hosti. i. c. quoniam cōtra. de probati. bar. i. l. i. ff. de sti. ſ. idē Bart. i. l. filꝰ. §. ii. ff. de fal.

¶ An si in loco rasure sit aliquid scriptum adhibeat nihilominꝰ fides i instio. glo. fi. i. c. cū uenerabil. ò re li. domi. ⁊ i. c. ex lāis. de fi. istru.

¶ Instrumēta ñ sūt ut tribuāt ius sed ut iā tributuz probēt. gl. xxv. q. ii. postea tex. i. c. ex diligēti. ò simo.

¶ An si i instrumēto mutetur littera uel ex atramē to uel mutatione calami dicatur istrumētum falsum. glo. xix. di. in memoriaz.

¶ Qualiter fuit inuētus usus instrumētozum. uide nota. xxv. q. ii. postea.

¶ Sufficit scribere solum principium instii producti i actis. tex. de simo. p tuas.

¶ An uerba enuntiatiua posita i istrumēto faciāt fi dem cōtra cōtrahētes. uide Jnno. i. c. cū inter. de of fi. deleg. et in. c. illud. de presump. gl. ⁊ doc. i. c. abba te. de v. signi. aliquid per Jnno. i. c. fi. de fi. istru. i ad di. glo. i. c. series. de testi. de materia uide i. c. fi. ò suc cess. ab intes. glo. i. c. cū olim. de censi. glo . de prunteg. si papa. li. vi. Jnno. in. c. inter dilectos. de fi. istru. et uide q̄nem positam i regula nō licet. li. vi. aliquid p glo. i. c. ex insinuatōe. de rescrip. Spe. t. de rest. in in teg. §. quis autem. v. huiusmodi. adde glosā. i. q. vii. conuenientibus.

¶ Quid si repiatur instrumētū penes aduersarium uitiatū quod prius erat illesuz. quid faciat iudex. no. Jo. an. in. c. accepimus. de fi. instru.

¶ An i istrumētis debeat attēdi cōsuetudo loci ubi fit instrumētū an uero loci vbi sūt pſone cōtrahētes vide Lau. in cle. sepe. ò v. sign.

¶ An instrumētū ꝓbat noiatos i eo eē tales quales se nomināt. vide Jo. an. in additio. Specu. de instru men. edic. super rubrica.

¶ An per instrumētū ꝓbetur possessio. do. Anto. ò resti. spo. cum uenissent. gl. de pscrip. cū nobis. pau. i cle. i. de sequest. bar. i. l. predia. ff. ò acqui. pos. Bal. x. colla. q̄d sit iuestitura. c. i. ubi uide.

¶ Que dicantur instrumēta cōmunia et que ꝓpria uide no. de fi. istru. g. ppetuꝰ. ⁊. de ꝓba. c. i. i glo.

¶ Aliquando statur instrumento et non testibus. de prescrip. ad audiētiā. in glo. iii.

¶ Eo ipso q̄ in iudicio non admittitur instrmentuz per iudicem intelligitur reprobatum. no. de re iudic. suborta. in glo. penul.

¶ Per instrumentum locationis nō probatur possessio. no. de fi. instru. inter dilectos. ubi tex.

¶ An post conclusionem in causa possint produci in strumenta. uide de fi. instru. cum Johannes heremita et eo. titu. cum dilectus.

¶ In quo differt instrumentū a contractu. uide bar. i. l. si quis legatū. ff. ad. l. coz. de fal.

¶ An apdellatione instrumentozū ueniāt acta . bar. ff. de iure fis. l. in fraudem. §. neq;. et in. l. i. §. editōes ff. de eden. an aūt ueniant testes. uide bar. in. l. notio nem. §. instiozum. ff. de v. sig. Jo. an. in addi . specu. ti. de instru. edic. sup rubrica. ⁊. e. t. §. dicēdū restat.

¶ Quot testiū habeat uim instim. ⁊ an pōt reproba ri. ⁊ p quot testes. no. C. de fi. instru. l. in exercendis et ibi Ly. plene i. i. ⁊. ii. q. ⁊ ibi bar. C. de contrahē. ⁊ cōmit. stip. l. optimā. in glo. testes. ⁊ ibi Ly. in. iii. oppos. no. in aut. de istru. cau. ⁊ fi. §. si uero aliq̄d ta le. in glo. iure. coll. vi. C. ad uelle. l. antique. in glosa credendū. insti. de inuti. stipu. §. itē vbozū. i glo. bar. ff. de testa. l. heredes palam. in pn. specu. ti. de instru. edic. §. restat. v. et nota. bar. ff. quēadmo. testa. ape. l. ii. §. si dubitetur. no. de proba. tertio loco. in glo. fi. circa mediū. de fi. instru. cū Johannes. in glo. instim. et ibi Jo. an. ⁊ moder. de testi. cū a nobis . in glo. scri ptū. ⁊ se. iiii. q. iii. si testes. i glo. magna. dixi aliq̄d ō.

¶ An producens instrumentum cogatur respōdere si vult eo uti. specu. ti. de instru. edic. §. nūc dicamus v. q̄d si actoz. ⁊. §. se. circa pn.

¶ An stetur instrumento uel admittatur ꝓbatio in contrariū. no. C. de proba. l. cū pcibus. in glo . fin. et ibi Ly. no. ff. de v. obli. l. sciendū. ⁊ ibi bar. Ly. in. l. optimam. C. de contraben. ⁊ cōmit. stip. de probat. tertio loco. in glo. fi.

¶ Instrumentum subtractū quot auxiliis petat . no ta. C. ad exhibendū. l. instā. ⁊ ibi Ly.

¶ An instrumēto amisso sufficiat probare amissionē uel sit necesse probare etiam eius tenorē. no. C . d. p ba. l. si de possessione. in glo. fi. ⁊ ibi Ly. in. ii. oppo.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ.l. teſtium. in glo. penul. C. de teſti. Ly. ꝛ bar. i au ten. ſi quis in aliquo. C. de eden. C. de fi. inſtru. l. i. bar. in. l. apud. eo. ti. no. de priuile. cū olim. in gl. fi. ſpecu. ti. de inſtru. edic. § . reſtat. v. illud quoq; ꝛ ti. ō lega. § . ſupereſt. v. q̄d ſi legatōis littere.

¶ Si inſtrumentū ſit redditū cancellatū debitori nō nocet licet ſit in actis notarii non cancellatū. no. bar. ff. de his que in teſta. delen. l. fin.

¶ Debitor qui amiſit inſtrumenta pōt ea producere in executione ſi ea inuenerit. Ly. in. l. i. C. de condi. indebi. in. iii. oppoſi. ſpecu. ti. de execu. ſen. § . poſtre mo. v. illud aūt. ꝛ ibi Jo. an. idem in additi. ti. de in ſtrumen. edic. § . iii. v. quid ſi.

¶ Inſtrumenta aperta in archiuo publico ſi bene et legaliter cuſtodiantur per publicā p̄ſonam licet nō ha beant ſua ſolennia creditur eis. ſm bal. in. l. exempto C. de proba. ꝛ facit quod dicit bar. in. l. admonendi. ff. de iureiur. bal. in auten. ſi quis i aliquo. C. ō edē. do. Jo. de imo. in. l. ſciēdū. ff. de v. ob. ꝛ i. l. acta. ff. ō re iudi. uide auten. ad hec. C. de fi. iſtru. bal. in rubri ca. C. de fi. inſtru. adde quod dicit Hoſt. in. c. cū cau ſam. de proba. q; ſi inſtīm repitur i regiſtro eccleſie uł lapide illi ſtatur. facit quod notat Innocē. et Jo. an. in. c. i. de probatio.

¶ Quando duo inſtrumenta conueniunt in tēpore ꝛ ſubſtantialibus. licet diſcordent in cortice uerborū nō dicuntur diuerſa. uide Ang. i ꝓſilio ſuo. xxxviii.

¶ Si in inſtrumēto dicitur p̄ſentibus teſtibus. expo nitur. i. intelligentibus. ut no. in. l. i. C. ō erro. aduo. et per hoc p̄ſumitur publicatū ꝛ vulgarizatū alias no tarius qui dixit p̄ſentibus p̄ſumetur dixiſſe falſum. quod p̄ſumi non debet. ita dicit bal. in. l. fideicōmiſ ſa. § . i. ff. de leg. iii.

¶ Quare ſint p̄incipalia ſiue ſubſtantialia inſtrumē ti. uide bal. in. l. contractus. C. de fi. inſtru. do. An. ꝛ do. Jo. de imo. in. c. i. de fi. inſtru. ſpec. ti. de inſtr. edic. § . breuiter cōmemoramus. adde in auten. de in ſtru. cau. ꝛ fi. § . ſed ſi iſtrumenta. gl. in. l. generali. C de tabu. li. x. et in. c. quoniam contra. de proba. et in ſpecu. de inſtru. edic. § . inſtrumentū. quaſi per totuz. marie in v. item q; non ſunt teſtes.

¶ An inſtrumentum guarentigiatū habeat parataz executionē ſm formā ſtatuti ſi continet ea que ſunt cō tra bonos mores. uide Ange. conſilio ſuo. ccxxxviii. quod incipit. uiſo ſtatuto.

¶ Inſtrumentum carens noie pape uel imperatoris eſt nullū. in auten. ut ꝓpo. no. impa. no. glo. ff. ō pac. l. iuregentiū. § . q; fere. ſpec. ti. de inſtru. edic. § . inſtru mentum. v. item q; nō eſt. et ibi no. Jo. an. de quo vi de Ang. i cōſilio ſuo. ccxxiiii. qō incipit. uiſis oibns.

¶ Non pōt pacto renuntiari qō non pōt probari cō tra inſtrumentum ſolutionis niſi per aliud inſtrumen tum. bal. in. l. iubemus. C. de iudic. Ange. i. l. ne q̄ſ q̄. ff. de eden. clarius in. l. pactum inter heredem. in fine. ff. de pactis.

¶ Quot modis inſtrumentum dicitur ſuſpectū. no. C. de proba. l. penul. in glo. et ibi Ly. in fi. ſpec. ti. ō inſtru. edic. § . inſtrumentum. ver. item opponitur q; rabellio qui confecit.

¶ Quo ordine debeat ſcribi inſtrumentum. no. ff. ō pac. l. iuregentiū. § . quod fere. in glo. nouiſſima. no. inſti. de inuti. ſtip. § . item v̄borum. in gl. toto die. C. de tab. l. generali. in glo. fi. li. x. in auten. ō inſtr. cau. ꝛ fina. § . ſed ſi inſtrumenta. in gl. addiciaſ. colla. vi. ꝛ ti. de inſtrumen. edic. § . ii.

¶ An iſtīm uerificetur ex actu facto ſicut ex actu ue ro. uide bar. ff. de acq̄. poſ. l. predia.

¶ Licet in inſtīo ſint uerba de preterito. ut uendidit tradidit ꝛc. uerificatur tamen de preſenti. ut no. bar. ff. ſo. ma. l. poſt dotē. in. i. q.

¶ Si plura inſtīa ſint producta q̄b⁹ credatur. uide no. ff. de teſti. l. ob carmen. § . fi. in glo. numero. ſpec. ti. de inſtru. edic. § . inſtīm. v. itē oppono ō inſtīm.

¶ Quādo inſtīm dicatur nouiť repertū. no. C. ō re iudi. ſub ſpē. ꝛ de excep. paſtoralis.

¶ Si inſtrumentū producitur in p̄bus extraneis an ei credatur. no. Inno. de cleri. peregr. c. inter. no. ſpecu. ti. de inſtr. edic. § . reſtat. v. ſed quia ſi produci tur. Ja. de bel. in auten. de inſtru. cau. ꝛ fi. § . oportet colla. vi. Ly. i. l. cōparationes. i. q. pe. C . de fi. inſtru.

¶ Inſtrumentum apud digniorem debet ſeruari. C de eden. l. procuratoz. no. C. cōi. utriuſq; iudi. l. de i ſtrumentis. ibi Ly.

¶ In quo differt inſtīm a līis. no. C. de iura. calū. l i. in glo. i. ꝛ ibi Ly. in. i. q.

¶ An inſtrumentum rei legate ſit dandum legatarie Spe. titu. de inſtrūm. edic. § . nunc uero aliqua. ver. ſed queritur an heres.

¶ An ſi inſtrumentum fiat de nocte ꝛ in eo dicať ta li die factum ſit falſum. uide bal. in. l. non minorē. C de trāſac. ꝛ ibi do. meus Raphael fulgo.

¶ Si quis vult arguere inſtīm de falſo qualiť dēat proteſtari et que cautela ſit adhibenda. no. Bartho. ff. de fal. l. diuus.

¶ Si inſtrumentum dicatur falſum excipiendo quis probet. ſpecu. titu. de proba. § . ii. v. ix. et ti. de iſtru. edic. § . inſtrumentū. ad fi.

¶ An inſtrumentum ita uetuſtum q; indictio legi nō poteſt ualeat. no. ff. de his que in teſta. delen. l. i. § . ſi conſulto. ubi Bal. de fi. inſtrumen. inter dilectos. § . i. in glo. quia idictionis.

¶ Quod inſtīm dicatur idem. no. de p̄ba. c. i. in gl. ii. de fi. inſtru. g. ꝑpetuus. in glo. fi. ſpec. ti. de inſtru. edic. § . dicendū reſtat. v. ex p̄miſſis.

¶ An inſtrumentum continens repugnantiam uale at. Specu. titu. de inſtrumen. edic. §. iſtrumentū. v. item q; inſtrumentum continet.

¶ An inſtrumentum poteſt produci poſt terminum ꝛ poſt concluſionem in cauſa. no. de fi. inſtru. dilectuſ ii. ꝛ in cle. ſepe. de v. ſig. producendis. ꝛ glo. nō obſtā te. ſpecu. ti. de dila. § . uidenduz. v. item quid ſi data et v. quid ſi datuſ. ꝛ ti. de inſtru. edic. § . nūc dicam⁹. C. de iudi. auť. iubemus. in gloſa. i. ff. de eden. l. i. § . edenda. in glo. ſunt. bar. ff. de optio. le. l . mancipiorū ꝛ. l. admonendi. circa p̄n. ff. de iureiur . adde q; inſtīa poſſunt produci uſq; ad concluſionem in cauſa. de fi. i ſtru. cum Johannes heremita. glo. in. l. officium. ff. ō rei uen. dicit q; poſſunt produci poſt dicta teſtifica ta ſaluo niſi iudex ſtatuiſſet terminū pemptoriū ad p ducenda inſtīa quod pōt. ut. l. oratione. ff. de feri. Itē adde q; elapſo termino adhuc produci poterūt ſi ius aduerſarii non eſt factum deterius. Ly. in. l. ſi ea. C qui accu. non poſ. Ang. in. l. i. § . edenda. ff. de eden. adde qō no. bar. in. l. admonendi. ff. de iureiur.

¶ Regulariter ſufficiunt duo teſtes i inſtīo deſcripti per notariū neq; ſe debent inſcribere. caſus tamen in

UVA. BHSC. IyR_001

quo exiguntur tres. uide in auten. de bereti. que ab in testa. § . si uero absint.

¶ Licet idem instrumentum cõprehendat plura nõ possunt diuersi notarii unicum illud instrumentũ con ficere . no. glo. sup v̊. inuentariũ. i pal. § . si v̊o absint.

¶ Instrumento nõ debet se subscribere nisi ille nota rius qui facto interfuit. unde si unus interfuit ⁊ sit ro gatus ⁊ alter se subscribat non ualet instrumentũ . in aut. de tabel. circa p̃n. col. iiii.

¶ Ad ualorem instrumenti non refert per que uerba rogetur notarius. secundum glo. in auten. de tabel. § nos autem. colla. iiii.

¶ Vacillat instrumentum si notarius dicit se non fu isse presentem etiam si fateatur scripturam suam. i au ten. de tabel. § . i. colla. iiii.

¶ Si notarius perdat officium suũ per hoc nõ uicia tur instũa que ante confecit. glo. in palle. § . i. in fi.

¶ Quid sit protbocollum. uide glo. in preall. auten. de tabel. § . finali.

¶ Instrumentum non debet scribi per notas sed ex tense. et per notas dicitur scribi quãdo una littera po nitur pro sillaba . oẽs quoq; abbreuiationes ꝓbibent ut i ꝓbemio. ff. § . illõ. bar. i. l. luci⁹. ff. de testa. mili.

¶ Licet notarius conficiat instũm inter iudeos tñ ð bet iuocare et scribere nomen dñi nostri Jesu xpi. qz inuocat pro se ſm bar. ⁊ bal. in prohemio. ff.

¶ Valet instrumentũ si scribatur in tabulis eburneis ut. l. ii. § . deinde. ff. de origi. iur

¶ Error latinitatis uel sententie non uiciat instrumẽ tum. uide glo. in. l. Paulus. ff. de sta. bo. adde. xxxv. q. ix. apostolica. in glo. itez. adde q̃ mala ortographia non uiciat instrumentũ. ut. ff. de ma. test. l. qui hẽbat et ibi per do. Benedictũ de plũbino. adde quod dixi supra sub dictione gramatica.

¶ Valet instrumentum sine die si hoc habet consue tudo. ſm Bart. de fuza. i. l. cũ ð cõsuetudie. ff . ð legi.

¶ Instrumenti cõfectio ẽ iure publici ⁊ uolũtarie iu risdictionis. no. in. l. emancipari. ff. de adop. glo. ff. ð sta. bo. l. libertas. ad fi.

¶ Si testis descriptus in instrumento est notorie in habilis uiciat fidez instrumenti. ff. de testa. l. is cui le ge bal. in. l. cassius. ff. de sena. uide Inno. de transla. ex litteris. de excep. pia. li. vi. Jo. an. de sen. excõi. de cernimus. eo. li. quod ego intelligo nisi alii testes eẽnt idonei ⁊ insufficienti numero. tunc enim ꝓpter pmix tionem non idonei nõ uiciaretur instrumentũ. ut no. glo. i. l. i. in fi. ff. quẽadmo. testa. aper. ⁊ uide ibi bar. loquentem circa istam materiam. et glosa pulcra in. c in nostra. de testibus.

¶ An sit necesse probare collatõnem beneficii per in strumentum. uide Pe. in. l. ne quicq̃. § . ubi decretuz ff. de offici. procon. qui dicit collatõnem pape necessa rium esse probare per scripturam nisi casu fortuito es set omissa. C. de testi. l. testium. melius in. c. cum oli iuncta glo. de priuileg. de censi. c. i. li. vi. ubi glo . i col latione inferioris dicitur q̃ magna ꝓbatur per scriptu ram. secus in modica. adde nota. per Cy. in. l. si qua per calumniã. C. de epis. et cleri. ubi queritur an titu lus beneficii probetur per testes uel sit necesse produ cere instrumentum. et quid de clericatu Aadde quod notat dominus Anto. in. c. post cessionem. de ꝓbati.

¶ Eo q̃ instrumentum est uiruperatum est suspectũ ut. l. i. C. de edic. diui adri. tol. glo. in. l. i. ff. de edẽ.

¶ Si instrumentũ est suspectũ propter falsitatem no tarii uel illius persone ad cuius utilitatem fit supplet ex suprascriptione aliorũ notariorum. ſm Bar . in. l. si quis ex argentariis. § . cogentur. ff. ð eden. p illũ tex.

¶ Si notarius dicat hoc est exemplum cuiusdam in strumenti a me confecti an hoc instrumeutum faciat fidem sicut originale. ff. de eden. l. si q̃s ex argentariis § . preter. et ibi dicit Bar. q̃ instrumentum datuz pri a notario non presumit exemplum ſz pori⁹ originale.

¶ Jus debiti non inheret instrumẽto sed est quid ex tra instrumentum. glosa in. l. iii. ff. de pact.

¶ Reddito instrumento uidetur esse remissuz debitũ glo. in. l. iii. ff. de pact. ⁊ ibi concor.

¶ Ex sola inspectõne instrumenti nõ dicitur haberi plena cognitio. quia põt dubitari de verbis. tex. ⁊ gl. in. l. de his. ff. de transac.

¶ Que actio competat contra dolose occultantẽ in strumenta ad aliũ pertinentia. uide. ff. de dolo. l. si q̃s affirmauit. et ibi nota.

¶ Dicens instm falsum et succũbens non repellitur a dicendo illud minus solenne. ff. de peti. here. l. luci⁹ adde gl. in. l. generaliter. ff. de ꝓba.

¶ Si in instrumento dicatur titius martini soluit. i telligitur quondam. ſm glo. in v̊. defuncti. i. l . eius q̃ in prouintiam. ff. si cer. pe. doc. de pigno. cũ contra. ⁊ de testa. c. raynutius. adde no. in. l. ex diuerso. ff . sol. matri. ⁊. l. si tutor. iũcta gl. ff. de in lit. iuran.

¶ Quo ad clausulas in instrumento ponendas. attẽ ditur loci consuetudo. ff. de pigno . acti. l. si pignore. § . finali. et ibi Bartho.

¶ Instrumentum debet scribi lĩis claris ⁊ intelligibi libus sine subauditu in lĩis lingue usitate in loco. ff. ð instito. l. sed ⁊ si pupillus. § . de quo palã.

¶ Instrumentum confectum super gestis ante instru mentum non probat. quia notarius debet esse rogat⁹ de facto post instm uel rpe instũi. bal. ff. man. l. si uero nõ remunerandi. § . si p⁹ creditã.

¶ Resoluto contracto põt agi actione ex eo contrac tu ut instrumenta cassentur. ff. de acti. empti. l. exem pto. § . is qui uina. in glo.

¶ Plus creditur instrumento q̃ testibus i factis an tiquis. ff. de proba. l. census. et glosa magna. c. tertio loco. de probatio.

¶ Si instm cancellatum reperiatur penes debitorẽ inducit presumptionem liberationis. bar. in. l. labeo. ff. de pac. ⁊ ibi bal. plenius dixi s̃. adde nota. in. l. qui cyrographum . ff. de leg. iii. Cy. C. de proba. l. si de possessione. adde do. Anto. de hac materia scribẽtem in. c. ecclesia. ut lite pen. ⁊ ibi glo.

¶ Licet instm cancellatum non facit fidem . probat tamẽ q̃ scriptura intcessit. gl. i. l. quicũq; ff. ð fi. instr.

¶ Si apponitur dies alia q̃ confecti instũi per nota rium committitur falsum sed si per partes preiudicat ipsis non tertio. tex. et glosa. in. l . repetita . ff. de pro batio. et ibi Bartho.

¶ Sufficit edere illam partem instrumenti que facit ad propositum. ff. de testi. l. testiũ. § . idẽ.

¶ In instio põt notarius etiaz ex post facto apponẽ diem ⁊ consulem si ab initio obmisit. gl. C. de no. co. cõpo. l. i. § . quibus. i v̊. addicientes.

¶ Si duo instia repiantur i eadem charta prius scri ptum prius presumitur factum. secundum Bal. in. l. i. C. de no. co. compo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Exemplans instrumentum uel transferens in aliã linguam. debet conari exprimere fideliter. bal. de no. co. cõpo. l. i. in antepe. col.

¶ Formam publicationis ⁊ exemplatõnis instrumẽti auctoritate iudicis. uide per no. in auten. si quis in aliquo. C. de eden. ⁊ adde q̃ exemplũ sumptũ ab illo met qui fecit instim probat. ut dixi ō per. l. si quis ex argentariis. §. prohibentur. ff. de eden. bar. i. d. aut. si q̃s in aliquo. ⁊ i. l. i fraudẽ. §. neq;. ff. de iur. fis.

¶ In tenor instrumenti possit ꝓbari per testes. bar. in auten. si quis in aliquo. C. de eden. Adde notata de priuileg. cum olim.

¶ Si notarius conficiendo instrumentũ errat cũ scit de errore põt illum corrigere. C. de erro. aduo. l. ii. uide qõ no. bar. i. l. si librarius. ff. de reg. iur.

¶ Si de instrumento debet solui gabella non soluet̃ de apodissa. quia non est instrumẽtũ. ſm bar. i. l. i. C. de iura. calũ. uide no. i. l. i. C. de fi. instru.

¶ Per instrumentũ probatur lapsus tpis. uide tex. in auten. offeratur. C. de lit. contes.

¶ Possunt plures debitores constitui ⁊ describi i eodem instio. uide tex. i. l. eo qõ. C. si cer. pe.

¶ Omne instrumentũ dicitur priuatũ qõ nõ est a tabellione factũ. C. de probati. l. instrumenta. ubi dicit Ly. q̃ priuatũ instim nõ plus probat q̃ unus testis.

¶ Scripture uel instrumento non creditur i ꝓiudicium tertii ⁊ cõmodũ scribentis. C. de ꝓba. l. exẽplo.

¶ Probatio sub tracti instrumenti facit semiplenam fidem de allegato tenore contra subtrahentem. C. de proba. l. si de possessione. ⁊ ibi bar. uide Bar. de iure fisci. l. aufertur. §. i. C. unde ui. l. si qñ.

¶ Sicut dicta testiũ debent reduci ad concordiã. ita dicta unius ⁊ eiusdem instrumenti. bar. i. l. scripture C. de fi. instru. Ly. e. ti. l. i exercẽdis.

¶ Multa sunt noia instiorum uidelicet ibreuiatura. prothocollum. rogatio. et similia. uide per glo. in v. instrumenta. i. l. contractus. C. de fi. instru.

¶ Sicut fit remissio qñq; ad locũ testiũ ut inde recipiatur examinatio. ita aliquando fit remissio ad locuꝫ instrumenti ut uideatur si ibi est autenticatũ ⁊ an sit tale qõ ꝓbet. C. de fi. istr. l. iudices. ⁊ ibi Ly. ⁊ bar.

¶ In instrumento apponitur signũ notarii magis de consuetudine q̃ de iure. in auten. de fi. instru. §. sed si instrumenta. ⁊. §. oportet. C. de assesso. l. fi. ff. de iu. fisci. l. in fraudem. §. quotiẽs. dixi ō.

¶ Si notarius confitetur instrumentũ ab eo factum quod negatur per aliũ uel per alios statur dicto ipsi? potius q̃ comparationi per quã apparet diuersitas. qã lie tpe uariantur. secundum Guil. in. l. comparõnes C. de fi. instrumen.

¶ Si reuocatur in dubiũ an notarius fecit instrumẽtum põt hoc probari per libꝛũ in quo facit notas. docto. in. d. l. cõparationes. qui alle. no. in auten. de tab. §. penul. ⁊ ulti. ⁊ in autẽ. ut ꝓpo. no. impa. §. i.

¶ Stante statuto q̃ instrumentũ non possit reprobari nisi per aliud instrumentũ. poterit reprobari. p qn qꝫ testes qui equiualent instrumento. C. de nõ nu. pecu. l. si ex cautione.

¶ Instrumentum inter alios latũ non probat. C. de po. l. desiderandum per Ly.

¶ Per obligationem instrumenti uidetur obligata res. cõtẽta in instio. C. que res pigno. ob. pos. l. ii.

¶ Quid operetur illa clausula quam notarii solent apponere in instrumentis ex certa scientia ⁊ nõ p errorẽ ⁊c. uide bar. ff. de v. ob. l. qbus.

¶ Non sequitur instrumentum est publicũ quia scriptum manu notarii nisi habeat solennitates debitas. C. qui po. in pig. hab. l. scripturas.

¶ Per traditionẽ instrumenti pignoris uideꝫ pign? remissum. l. creditricem. C. de remis. pigno.

¶ An reus põt petere instrumentũ de exceptiõe sua bar. dicit q̃ sic. ff. de dam. infec. l. si finita. §. elegant. C. de fi. instru. plures apochis. C. de lib. cau. l. sicut datam. de testi. significauerũt. bar. in. l. placuit. C. ō colla. fun. pat. li. xi.

¶ Conuentione partium ubi non sit alterius detrimentum uel deceptio possiunt contrahentes facere q̃ instrumentum scribatur anticipata die. ⁊ sic põt i contractibus fingere. ff. de dam. infec. l. si finita. §. itez ꝓ videamus. et quod ibi no.

¶ In instrumento obligationis realis dies ⁊ consul non exigitur. glo. in. l. in summa. §. idem labeo. ff. de aqua plu. ar. et ibi bar.

¶ In instrumentis debent poni ea que sũt de cõsuetudine. ff. de aqua plu. ar. l. si prius. §. placuit. ⁊ ibi bar. ⁊ si non apponantur habentur pro appositis. ut ibi. et in. l. manumissio. ff. de ma. uin.

¶ Non uitiatur instrumentum ex errore sillabe. ff. ō manu. testa. l. qui hẽbat seruũ.

¶ Ubi instrumentũ recitat plura que se habent ordine succesiuo ⁊ unũ prius altero licet reciret in cõfuso probatur tamen gestum ſm suam uerisimilẽ naturam dicit glo. ⁊ bar. in. l. ꝓdia. ff. de acq̃. pos.

¶ An instrumentũ liberatõis ꝓbet debitũ. uiō bar. in. l. ex ea pte. ff. de v. obli.

¶ De contractu cum aliquo possuꝫ agere ut fiat mihi instrumentum. bar. in. l. ex ea parte. ff. de v. obli. facit. l. quod si nolit. §. quia assidua. ff. de edi. edicto. ⁊ ff. de aqua plu. ar. l. si prius.

¶ Hec uerba confiteor me recepisse centũ pro lata in instrumento non ꝓbant receptionem ante confessiõeꝫ sed in ipsa confessione. ff. de v. obli. l. si ita stipulatus. §. grisogonus. ⁊ ibi bar.

¶ Qõ dicitur notariũ in instrumento debere rogari est uerũ ubi facit instrumentum inter partes. secus ubi nulle sunt partes. ſm bar. in. l. seruus cõmunis ipse. ff. de stip. seruo.

¶ Non ualet instrumentum quod consueuit subscribi manu alicuius officialis deputati si non reꝑiat̃ subscriptum. ſm bar. in. l. ad testamentum. §. si quis ex testibus. ff. de testa.

¶ Instrumentũ bis de recepto confectum de eadem quantitate probat duplicatam quantitatẽ solutã. gl. in. l. ii. C. de discu. li. x.

¶ Licet notario apponere in istrumẽto plures clausulas que consueuerunt apponi licet ptes nõ dixerint qꝫ habentur ꝑ dictis. ff. de ma. uin. l. manumissio.

¶ Qñ testatoꝫ mandat reddi instrumẽtũ quid i hoc instrumento mandato ueniat. uide in. l. huiusmodi. §. si ita. ff. de le. i. ⁊. l. ab omnibus. §. i. e. ti.

¶ Si dubitatur de fide instrumẽti recurritur ad originale et prothocollum notarii. Barth. ff. de leg. ii. l. sempronius proculo.

¶ Si reperiatur instrumentum uel prothocollũ notarii in parte scriptum et constabat eum uelle plus scribere non probat instrumentum nisi apposita sit dictio

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛc̄.ſm bar.i.l.ſi is q̄ teſtamentū.ff.de teſta.

¶ Sufficit in inſtrumento apponere ſolū nomē contrahentis quando ex illo ſolo cognoſcitur q̄d habet ſignificare.bar.in.l.i.ff.de li.et poſtu.

¶ Sufficit in inſtrumento ad declarationē alicuius apponere nomē mūis.ff.ō lib.ꝛ poſtu.ꝛ.l. ſi pepcerit

¶ Si notarius cancellauit inſtrumentū ꝛ poſtea ſcribat q̄ per errorem cancellauit inſtrumentum ꝛ poſtea ſcribat q̄ per errorem cancellauit nihilominus inſtrumentum ualebit.bar.i.l.in fraudē.§.i.ff.ō teſta.mi.

¶ Appellatione inſtrumenti comprehenditur teſtmō in.l.ii.ff.quēadmo.teſta.ape.

¶ Inſtrumentum interlineatū uel raſuꝫ pōt publicari ſine interlineatura ꝛ raſura.ut no.bar.in.l.tabulaꝫ §.ii.ff.quēadmo.teſta.aperi.

¶ Aperte dicitur conſtare per inſtrumentū quod colligitur ex uerbis.occulte uero quod ex cōiecturis.ut no.i.l.ſuū filii.§.eū q̄ cyrographū.ff.ō leg.i.

¶ Legato inſtrumento uidetur legata hypotheca inſtrumenti.uide Bar.in.l.ſeruum filii.§.eum qui cyrographum.ff.de leg.i.

¶ Imbreuiatura nihil probat donec ſit ſcripta ꝛ coram partibus publicata.tex.et glo.in.l.fideicōmiſſa §.i.ff.de leg.iii.ꝛ ibi bar.qui dicit q̄ proficit taliſ imbreuiatura ad multa.videlz inē liberos ꝛ ad pias cās

¶ Quando ꝛ qualiter poteſt peti renouatio inſtrumēti.uide plene p Ja.de bel.i auten.ō here.ꝛ fal.

¶ Idez inſtrumentū non pōt inchoari per unū tabellionem ꝛ pfici per aliū etiam in actu ſucceſſiuo ꝛ hūte tractum.glo.in auten.de here.ꝛ fal.§.ſi uero.

¶ Dies inſtrumenti eſt pars inſtrumēti ſicut dies ſolutionis ē ps contractus.ff.de edē.l.i.

¶ An ſuper errore inſtrumenti pōt deferri iuramētū in ſupplementum probationis.bal.dicit q̄ non.in.l.i C.ubi ꝛ aduerſus quos.ubi exigit clarā probationē adde quod no.bar.in.l.impator titus.ff. de ſta. ho.

¶ Unum inſtrumentū dicitur prius alio ratione hore.glo.eſt ſingularis in.l.ſi ex pluribus.ff.de ſolutio. ubi no.uide in.c.ſi duobus.de reſcrip.li.vi.bal. in.d l.impator.dixi ſ̄ ſub dictione hora.

¶ An per unum inſtrumentuꝫ probetur error alterius ſi ſunt ſcripta manu eiuſdem.dic q̄ ſic.per.l.ſēpronius.ff.de leg.ii.ſed ibi loquitur in ſcriptura teſtatoris.de ſcriptura aūt notarii dic ut in.l.ſcripture.C. de fi.inſtru.bal.in.l.impator.ff.de ſta.homi.

¶ Quō cognoſcitur inſtīm originale ab exēplo.bar. in.l.ſempronius.ff.de le.ii.bal.pōit i pal.l.impator.

¶ An inſtrumentum pōt confici ſuper eo quod ē iuris ſicut ſuper eo quod eſt facti.bal.q̄ non.in.d.l.imperator.quia iura non cadunt in ſenſum notarii. nide Inno.de teſti.cum cauſam. In contrarium tamen ō terminat idem Bal.in dicta.l.imperator.

¶ Illi debet reddi inſtrumentum ad cuius cautelam fit.ff.de edē.l.pretor.§.i.ꝛ ille debet ſoluere tabellioni.C.de ero.mili.anno.l.cum ſepe.li.xii.

¶ An ualeat inſtrumentum ſcriptū a notario infami ſumptum de protbocollo legalis notarii qui ſe poſtea ſubſcribit.uide Bal.in dicta.l.imperator.

¶ An inſtrumentum dotale probet matrimoniū. Inno.q̄ non.ō preſump.illud.niſi cū illo inſtrumēto cō currant alia ſimilia.in aut.fra.fi.in princi.Bal.ff.de bis qui ſunt ſui uel alie.iuris.l.filius.

¶ Poteſt per dominū peti ut inſtrumentū reficiatur ſi apparet in breuiatura ꝛ protbocollū.gl. de fi.inſtr. c.pe.bar.in.l.nam ita.ff.de adop.in auten.de here. ꝛ fal.§.i.C.de diſcu.l.ii.li.x.uide Cy.in auté.ſi q̄s in aliquo.C.de edendo.

¶ Inſtrumentuꝫ confici poteſt per uerba preteriti tē poris.ut.ff.de pac.l.emptor.in prin.

¶ Producens inſtrumentum in iudicio ut ex eo aliquid conſequatur pōt poſtea illud redarguere ō falſo ſi contra eum in alio iudicio reproducatur.ut. l.poſt legatum.ff.de bis qui.ut indig.ꝛ ibi plene p bar.

¶ Producens inſtrumentum falſum uidetur cōfiteri contenta in eo eatenus quatenus inſtrumentum ꝑbat ꝛ alias nō.ut.d.l.poſt legatū.ꝛ ibi bar.

¶ Jura que dicunt ſtandū eſſe inſtrumento non abolito non cancellato ꝛc̄.debent intelligi quando nō apparet contradictor.alias dēbit ſuo ordine cauſa agitari. Jo.an.in addi.ſpec.titu.de inſtrumen.edic.§.reſtat.ver.et ſcias.

¶ Si aduerſarius meus lacerat mihi inſtīm meum dum illud produco ſtabitur iuramēto meo quo ad vim probationis.C.de probatio.l.ſi de poſſeſſione.ꝛ talis lacerans debet puniri extra ordinē. ita no. Joan.in.c.accepimus.de fi.inſtru.quod eſt menti tenendum.quia non eſt alibi.ſm bal.in.l.debitores.C.de fi.inſtru.ꝛ ſubdit ibi bal.notabiliter q̄ ſi inſtrumētuꝫ meum repitur penes aduerſarium meū ꝛ duꝫ illud cogitur ad edendum.reperitur in eo aliqua raſura nō ꝑ hoc derogatur fidei inſtrumenti i bis que in eo cōcipi poſſūt etiam ſi ſit in loco ſuſpecto.q̄ ē nōndū bene.

¶ Que ſunt alio tempore geſta nō probant ꝑ inſtrumētū.ꝛ ideo ſi dicatur in inſtīo.titius procurator ſcii promiſit ꝛc̄.ñ per hoc ꝓcurator eſſe ꝓbatur.ſecundū bal.C.de fi.inſtru.ſuper rubrica.

¶ Qualiter debeat fieri inſtrumentum de odorato. bal.in predicta rubrica.

¶ Licitum eſt mihi producere inſtīm falſū contra te ſi produxiſti cōtra me.bal.i.d.rubrica.

¶ Verba inſtrumenti debent de neceſſario ꝓbare ſicut verba teſtiū.hoc ſentit glo.in.l.ſi ex cautione.C. de non nume.pecu.Inno.de ꝓba.quoniā contra.

¶ Si dicatur in inſtīo dedit ꝛ numerauit.intelligit aduerbium tunc.et ideo ſi ꝓbetur q̄ tunc nō numerauit inſtīm redditur falſum.C.ō nō nu.pe.l. aduerſus.facit quod no.bar.ff.ſo.ma.l.poſt dotem.bal.in dicta.l.ſi ex cautione.in.vi.q. adde quod plene dicit bar.in.l.ſingularia.ff.ſi cer.pe.

¶ Si inſtīo dicitur uendidit ꝛ tradidit ita demuꝫ ꝑ dictū inſtrumentū ꝓbatur traditio ſi res erat mobil uel ſe mouens que potuit tūc tradi alias opatur licentiam accipiendi poſſeſſionem impleto tñ quod debet ex parte ſua.ut no.C.de acqui.poſ.l.ii.per Jaco.de are.ꝛ Cy.nec dicitur inſtrumentū falſum.quia iſta v̄ba non ſunt notarii ſed contrahentiū relata per notarium.ut no.ff.de v̄.ob.l.ſciendū. Item dato q̄ eſſent v̄ba notarii ſcripta ſunt de mandato partiū.nam illa v̄ba ſane debent intelligi de traditione mentali que ē ſine ſuo effectu.ut.l.predia.ff.ō acqui.poſ.ꝛ v̄ba notariorū debent ſuſtentari intellectu iure.C.de uſu.l.i. ꝛ bal.in rubrica.C.de cōtrahē.emp.in.xix.q.

¶ Inſtrumentum de v̄bo ad uerbū regiſtratū i actis facit perpetuam fidē etiam ſi perdatur originale.ſm bar.in.l.cyrographis.ff.de admini.tuto.

¶ Si producūtur duo inſtīa eodem die confecta ꝛ ñ

UVA. BHSC. IyR_001

apparet quod est primū ⁊ quod posterius. ⁊ unū facit pro actore ⁊ aliud pro reo. quid iuris. uide quod no. in. l. eum actum. ff. de neg. gest. in glo. fi. bar. insimili. in. l. i. §. i. ff. de bono. pos. ſm tabu.

¶ Instrumenta pñt produci coram notario actorum licet non producantur coram iudice. ut. l. eos. §. sup his. C. de appel. et ibi nota. ⁊ in. l. si finita. §. iuli. ff. de dam. infec. ubi bar. in v. iuxta p̄dicta.

¶ An instrumenta facta a notario putatiuo teneant uide bal. in. l. i. C. de testa.

¶ Fides instrumenti pōt suppleri per testes ⁊ erit p̄ batio mixta ex instrumento ⁊ uiua uoce. bal. in. l. fin. C. de fideicōmiss. allegat. l. si quis ex argentariis. §. i. ff. de eden. ⁊ quod ibi no. Buil.

¶ Si notarius publicauit instrumentū defectuosum an pōt iterum publicare et errorem suū corrigere sua auctoritate. uide bal. in. l. fi. C. de eden.

¶ Si in redditione instrumenti ē controuersia cui ō ber reddi debet pars citari secus si esset certus cui de beat reddi. ſm bar. in. l. fi. ff. de tab. exhi. ⁊ bal. in. d. l. finali. C. de edendo.

¶ Si mille essent instrumenta de eodem facto confecta ⁊ in omnibus concordantia non probant nisi unū factum. ff. de testa. l. unum. idem si discordant in quā ritate sed in omnibus aliis concordant. secus si discordant in loco uel tempore. nam tunc probāt plures sūmas. uide bal. in. l. fi. C. de eden. in penul. cōne. dixi de hoc aliquid supra.

¶ Qui non mandauit notario confici instrumentum non potest petere illius copiam. Inno. in. c. si scripturam. de fide instrumen.

¶ Ille cuius tunc non interest actu confici instrumētum quia tamen poterit in futurū interesse pōt rogare notariū ut de eo conficiat publicū instrumentum. ſm Inno. in. d. c. si scripturam. quod facit ad qōnem si pars vult aliquem actum facere coram iudice ⁊ notarius actorum non vult illud scribere pōt pars aliū notarium cū testibus adhibere ⁊ requirere ut de hoc conficiat publicū instrumentū.

¶ Producens instrumentum licet minus solenne tamen tenetur stare omnibus in dicto instrumento contentis. Inno. in. c. cū uenerabilis. de excep. de censi. cum olim. uide in auten. ad hec. C. de fi. instru.

¶ Si aduersarius in iudicio non p̄ducit instim ſz fūdat se ex instrumēto cōtra se producto quod ego motu proprio dico falsum. nō possum illo me iuuare nisi dicto instrumento fidē apponā per testes. Inno. in. p̄ allega. c. cum olim.

¶ Per instrumentum nō potest probari traditō possessionis nisi fiat in conspectu rei tradite per illa tamē uerba dedit ⁊ tradidit uidetur data licentia intrandi possessionem propria auctoritate. no. bar. in. l. predia ff. de acqui. pos. ⁊ in. l. ii. C. eo. ti.

¶ Si obicio falsitatem contra instrumentum lata sē tentia pro instrumento possum illo uti tanq̄ uero. Inno. in preal. c. cum olim.

¶ Si in instrumēto circa facti substantiā falsitas admiscetur scienter uel ignoranter totū redditur falsum secus si circa circūstantias uel cōfinia. Inno. in. c. fraternitatis. in glo. i. ne pla. uices suas.

¶ Si instim ex forma statuti debet mandari executioni non mandatur executioni nisi in casibus in eo expressis ⁊ qui in instō legi possunt nō in his que tacite ue niunt. bar. in. l. i. in p̄n. ff. de his que in testam. delen. bal. in. l. ubi adhuc. C. de iure dot. ⁊ adde q̄ tale instrumentū non mādatur executioni ad petitōnē tertii licet illius interesit. ar. l. si pro te. ⁊ ibi no. bar. ⁊ Bal. C. de dot. promis.

¶ An de actu negatiuo possit fieri instrumentum. ut de Bal. x. colla. de pace cōstā. sup v. recupaueris.

¶ An ānus dies ⁊ locus sint ponenda in p̄ncipio uel in fine instrumenti. bal. x. colla. de pace cōstā. in ver. pacta. ubi dicit standum consuetudini. quid de noib⁹ testium. uide bal. ubi supra in v. in presentia.

¶ An si in instrumento apponitur dies mensis intelligatur ō mense intrante uel existente. Bal. ubi supra super ver. Januarii.

¶ An instrumentum confectum contra prohibitōnē legis uel hominis ualeat. uide Pau. in cle. i. de excess. pla. doc. in. c. sicut. ne cleri. uel mona.

¶ Quot modis instrumentū dicatur falsus. uide gl. xix. di. in memoriam.

¶ An ubi antiquū instrumentum innouatur dicat nouū uel ātiquū. uide gl. i. c. fi. de p̄cura.

¶ Instrumentū confessionis dotis continet in se tacitam p̄missionē de dote restituenda q̄ ita mandabitur executiōi ex forma statuti sicut expressa p̄missio. bal. in. l. i. §. i. C. de rei uxo. acti.

¶ Si producitur instrumentū ualde antiquū nō habet necesse producēs probare illū qui fecit fuisse notarium uel alias fuisse in quasi possessione notariatus qr ex ipso actu ita antiquo oritur p̄sūptio. no. Inno. in c. ueniens. de iureiur. bal. in aut. quas actiones. circa fi. C. de sa. san. ec. idē bal. i. l. nuptie. ff. de ritu nup.

¶ Si aliquis amisit instrumētum ⁊ petit a notario ut aliud sibi conficiat an debeat ad hoc pars uocari. uide. l. si quis ex argentariis. §. cum autem. et. §. finali. ff. dē eden. et quod ibi notat Bal. et in. l. i. C. ō fide instrumentorum.

¶ Si multa instrumēta sunt scripta in uno libro notarii et in uno solo sit signum ⁊ subscriptio ad omnia refertur et pro omnibus sufficit. Bal. in. l. eo q̄. C. si cer. pe. ⁊ idem in die ⁊ consule. ut. l. si quis ex argēta riis. §. si initiū. ff. de edē. ⁊ ibi bar. plene.

¶ Si plura continētur in instrumēto ⁊ notarius i fine dicat ⁊ p̄dictis interfui ⁊ rogatus scripsi. nō referuntur ista uerba nisi ad ea que eodē die ⁊ loco facta fūt nō ad ea que facta fuerunt ante. ſm Inno. i. c. quoniam cōtra. de p̄ba. in glo. psonarū.

¶ In quo differt instrumentū a contractu. uide bar. in. l. si qs legatū. ff. de fal.

¶ Si staturū dictat stari instrumento guarentigiato ita q̄ nihil pōt opponi etiam in executione an pōt opponi q̄ precium non est solutū sicut opponitur in sniano. in. l. pe. ff. de rescin. uē. ⁊ ibi bal. facit qō no. in. l. ex diverso. §. i. ff. de rei uen.

¶ De expensa facta in recollectione instrumenti. uiō glo. ⁊ bal. in. l. eos. C. de usur. Bar. in. l. plures apochis. C. de fide instru. Jo. an. in. c. accepimus. e. t. et quod habet i. l. si qs ificiatus. ff. depositi.

¶ De materia instrumēti guarētigiati dixi ē sub dictione guarentigia. uide bar. in. l. possessio. §. si possessio. ff. de acqui. pos. idem in. l. i. ff. quod ui aut clam. bal. in. l. licet. C. de repu. here. ⁊ in. l. i. C. de cōfes. et in. l. executorem. C. de execu. rei iudi. ⁊ in. l. si pro te. C. de iure doti. ⁊ in. l. ad probatōnem. C. ō p̄ba.

UVA. BHSC. IyR_001

per dñm Ange. in. l. ait prætor. §. fi. ff. ð re iudi. bar. in. l. ſtipulationes non diuiduntur. ff. de v. obli. in pe nul. ⁊ ulti. qõne. in omnibus ſuprадictis locis uide ð materia inſtrõrum guarentigie.

¶ Inſtrumentũ dicitur falſum ſi dum aliquis eẽt in tormentis notarius ſcripſit taliter ſponte confeſſus ẽ dictũ ẽ bal. in. c. i. §. iurie. de pace iura. firma.

¶ Statuta que uolunt inſtrumenta mandari execu tioni debent intelligi de liquidis ſecus de nõ liquidis doc. in. l. ii. ff. de vbo. obli. ⁊ bal. in. l. ii. C. de execu. rei iudicate.

¶ An inſtrumenta muſica ſint ad diuinas laudes aſ ſumenda. s. Tho. ſecunda ſecunde. q. xciii. ar. ii. ⁊ ibi uide. quare talia inſtrumenta muſica aſſumebantur i ueteri lege et non in noua.

Inſufficientia. Propter inſufficientiã ꝙs remouetur. de ſup. negli. prela. c. i. in gloſa.

¶ An propter inſufficientiam debeat remoueri ma giſter a docendo. hẽtur in. l. i. C. de pfeſ. ⁊ medi. li. x

Inſula. Nomen inſule eſt generale. ſm bart. in l. quo minus. ff. de flumi.

¶ Quid ſit proprie inſula. uide in. l. adeo. §. inſula. ff. de acqui. re. do.

¶ Cuius ſit inſula in mari poſita. uide. ff. de acqui. re. do. l. inſula. ff. de allu. ⁊ palu. l. i. iſti. ð reruz diui. §. inſula. ⁊ ibi glo. i. no. de deci. quoniam. et de ſtat. mo. c. quia in inſulis.

¶ Quot modis dicatur inſula. uide in preal. §. iuſu la. inſti. de rerũ diuiſi. et. l. iii. §. ⁊ facture. in glo. inſu lis. ff. de offi. prefect. uigi.

¶ Quis habeat iuriſdictionẽ in inſulis ⁊ cuius ſint. uide bar. in ſuo tractatu tiberiadis. in ſecundo libro. de inſula ſup v. occupantis.

Inſultus Quis dicatur inſultare ſeu inſultũ facere. no. bar. in. l. reſpiciendũ. § delinquũt. ff. de pe. adde bal. in. c. i. §. ſimiliter. qui. mo. feu. amit. x. col.

¶ Si plures inſultentur ab uno uel a pluribus qua liter puniatur. bar. in. l. iii. §. ſi plures. ff. ð ſepl. vio.

¶ An inſultans ⁊ vulnerans puniatur de ſolo vulne re. Bar. in. l. illud. ff. ad. l. acqui. et in. l. qui de crimi ne. C. de accuſa.

¶ An confundatur inſultus cum uulnere. uide bar. in. l. nunq̃ plura. ff. de priui. delic. eſt glo. ſingul. in p allega. l. qui de crimine. quod no. ad ſtatutũ puniens de inſultu ꝙ ſi ex inſultu deuiatur ad aliquẽ actuz pu nibilem inſultus preambulans confundatur cum dcõ actu. ⁊ ſic ex actu ſecuto tantũ puniatur ⁊ nõ ex utro qꝫ ſm doc. bar. in. d. l. nũq̃ plura. quod intelligo uer ſi incontinenti abſq; diuerſione ad alios actus ſequat percuſſio. ſecus ſi poſt inſultũ retroceſſit ⁊ armis acce ptis percuſſit. pro quo facit qð no. Jo. an i addi. ſpe. de homi. ſuper rubrica. adde oino ea que no. bal. in. l. aduerſus. C. de fur. ⁊ i. l. cũ ancillis. C. de nup.

¶ Inſultus eſt cum ad alium fit ſaltus. et ideo requi ritur motus de loco ad locũ. Ange. in. l. ſi uacantia. C. de bo. uaca. li. x. in. v. charta. ⁊ de inſulto. ſm euz ſingulariter facit mentionem. tex. in. l. fi. C. de iude. et dicit alibi non haberi. uide bar. in. l. i. §. cũ arietes ff. ſi qua. pau. fe. di. ⁊ in. l. reſpiciendũ. §. delinquũt. ff. de pe. ubi dicit ꝙ ſi quis ueniens mecũ me petiat non dicitur contra me facere inſultũ. Adde ꝙ inſultꝰ põt fieri tam per peditem q̃ equitem. ⁊ tam in terra q̃ ſupra. ut. l. i. §. cũ arietes. iuncta. l. quẽadmodum §. ſi nauis alteram. ff. ad. l. acqui. ⁊ intelligitur inſul tus fieri in perſonam quando ſe contingere poſſunt. alias intelligitur fieri ad locum. ut probatur in. c. i. § ſimiliter. qui. mo. feu. amit. quod intellige ſi tantũ ſe appropinquauit ad locum ꝙ proicere poſſit iaculũ et expugnare. ſm bal. in. d. §. ſimiliter. facit. l. quidam. ff. de ſerui. ruſti. pdi. ⁊ l. fi. ff. fini. regũ.

¶ Inſultare aggredi ⁊ aſſalire idem important. bar. in. d. l. i. §. cum arietes.

¶ Inſultus dicitur fieri ad domum alicuius quãdo fit in pertinẽtiis. ſm bar. in. l. itẽ apud labeonẽ. §. cõ uicium. ff. de iniur.

¶ Inſultus dicitur factus cum armis ſi inſultãs ha bet illa ad latus uel ſecum licet illa nõ exercuerit. ar. l iii. §. armis. ff. de ui ⁊ ui ar. ſecundum Bartho. ibi. ſed Bal. ibi contra.

¶ Non ſufficit in accuſatiõe dicere ꝙ talis inſultauit armatus. quia cuz hoc adiectiuũ põt intelligi pluribꝰ modis. accuſatio uel inquiſitio non eſt clara ⁊ certa ⁊ libellus in criminalibus debet intelligi ſtricte. Bal. i l. i. ad fi. C. de v. ſig.

¶ Inſultatus primo ſi percuſſit inſultantem dicitur feciſſe ad ſui defenſionẽ ſi incõtinẽti faciat. ut. l. is qui aggreſſorem. C. de ſicca. ⁊ ibi no. bal.

Inter Integritas Integruz

¶ Quando res dicatur integra. uide. ff. de iuriſdic. om. iudic. l. et quia. et. ff. de condi. ob cauſam. l. ſi pe cuniam. de electi. ubi periculum. § . ſi uero. libro ſex to. et ibi Archidia.

¶ Licitum eſt re integra id quod alias non liceat. ff ſi quis cau. l. et ſi poſt tres. ff. de ꝓcura. l. ſi defunctꝰ ⁊. l. añ litẽ. ⁊ qð ibi nota. eo. ti.

¶ Verbum ex integro uide. ff. qui ſatiſda. cogan. l. ð die. § . ſi ſeruus. et. § . ſi fideiuſſor. ff. de dã. infec. l. ſi fi nita. in ꝓn. ff. de teſta. l. heredes palã. § . i.

¶ Integrum dicitur quando non datur ingreſſus in aliquo de ſubſtantialibus. alias ſecus. ut. l. i. § . cepiſ ſe. ff. de pollici. et. l. ſi pecuniam. ff. de condi. ob cãm. per ingreſſum ergo alicuius ex preambulis non dicit integrum. de electi. in cauſis. facit. l. penulti. ff. de iuriſ dictio. omnium iudicum.

¶ Quid importẽt hec uerba integro ſtatu. uide. C. de bo. uacan. l. ii. li. x.

¶ Res non definit eſſe integra ꝓpter preparamenta niſi detur ingreſſus ad aliquid ſubſtantiale. ff. ð ꝓcu. ſi defunctus. ff. de condi. ob cau. l. ſi pecuniam. ff. de pollici. l. i. §. cepiſſe. ſecus ſi eſt datus ingreſſus ad ali quid ſubſtantiale. ut. l. quod ſeruius. ff. de condi. ob cau. facit de elec. in cãis. ⁊ qð dixi ð ꝓxime.

¶ Integra res quando dicatur dic ut in iuribus co rporalibus dicitur integra anteq̃ poſſideatur. ut. l. pro parte. ff. de ſeruitu. in contractibus aũt ⁊ iudiciis. ut de in. l. i. C. qñ lice. ab emp. diſce. ⁊. l. ab emptõe. ff. de pac. ⁊. ff. de iuriſdic. om. iudi. l. ⁊ quia. ⁊. l. ediles §. item ſciendum. ff. de edilic. edict. de offic. delega. gratum. et. c. relatum.

Intentio Loquentis debet attendi non aute uerba. xxii. q. v. humane aures. qa uerba debent ſeruire intentioni non econtra. ð v. ſig. itelligẽtia. itẽ intentõ dirigit opus. ð ꝓſe. di. iiii. ſolet.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Ad intentionem ſcribentis uel operantis recurrē dum eſt cum dubium ſurgit. no. de offi. or. licet. de arbitr. expoſita. de donatio. cum dilectus. in glo. ſpec. ti. de inſtru. edic. §. nūc aūt uidēdū reſtat de ipugna. v. ſi autem dubium.

¶ Intentio alicuius apparet ex coniecturis. ff. de legat. i. l. talis ſcriptura. ſpecu. ti. de libel. cōcep. §. xiii v. ſed tamen ex his. aliqñ per iuramentū. ut ē glo. ſin gularis. inſti. de actio. §. alie aūt.

¶ Intentio preſumitur eē talis qualis debuit eſſe. vi de de offi. or. licet.

¶ Intentio ſola non obliget quem ad reſtitutionem de uſuris conſuluit. ſm Inno.

¶ Intentio recta requiritur in ſacramentorum cōfectione et collatione. ꝺ conſecra. diſ. iiii. retulerunt. di xi ſupra ſub dictione baptiſmus. et dicam infra ſub dictione ſacramentum.

¶ De intentione uide aliqd de reſcrip. ſuſceptū. ꝛ. c. ſi ꝓpter. ſup v. intentōis. li. vi.

¶ Intentio eſt actus uoluntatis. s. tho. i. ſecūde. q. xii. ar. i. et in ſecundo diſ. xxviii. ar. iii. et in. q. de ueritate. q. xxii. ar. xiii.

¶ Intentio nō eſt tm̄ ultimū finis. in preal. q. xii. ar. ii. ꝛ pōt eē pluriū ſimul. ubi ſ ar. vii.

¶ Intentio finis ꝛ uoluntatis eorū que ſunt ad finez eſt unus mor. ꝑma ſecūde. q. xii. ar. iiii.

¶ Intentio recta non eſt de neceſſitate ſacramenti in tertia pte. q. lxiiii. ar. viii. ꝛ. x.

¶ Intentio finis conuenit brutis. Idem prima ſecū de. q. xii. articu. v.

Intemperantia Eſt puerile peccatū. s. Tho. ſecda ſcde. q. cxlii. ar. ii. ꝛ eſt maius timiditate ubi ſ. ar. iii.

¶ Intemperantia eſt peccatum maxime uituperabile. in preallega. q. ar. iiii.

Intellectus Intelligere Ex rōſi one apparet qualiter quis intellexit interrogationem. et ex concluſione libelli apparet qualit quis itellexit narrationem. ut. l. aurelius. §. ſticho. ff. de li. le.

¶ Qui ante iudicant q̄ intelligant incidūt in errorez xxix. diſ. ſciendum.

¶ Intellectus et intelligentia unius orationis debet eſſe uniformis. glo. eſt ſingu. i. c. maiores. de bap. quā ad hoc allegat do. car. flo. i. c. tua. ꝺ ſpō. in. x. oppo.

¶ Quod non poteſt intelligi habetur perinde ac ſi ñ eſſet. ff. de bis q̄ i teſta. delē. l. i. §. ſed ſi legi.

¶ Intelligere ꝛ intelligere debere equipant. ff. ad. l. acquil. l. idem iure. §. i.

¶ Intellectus uitioſus nō ſubauditur. ff. de v. ob. l. ticia. §. fi. et quod ibi nota.

¶ Hoc vbū itelligere no. ꝓſūptionē. tex. eſt iūcta gl. in. c. ex ſtudiis. de preſūp.

¶ Qui non bene intelligit non bene refert. ar. l. in ciuile. ff. de legi. ſpecu. ti. de aduo. v. qui aūt bene.

¶ Verba dubia ſunt intelligenda ſm mentem illius qui ea protulit. ff. de iudi. l. ſi quis intentione. no. in. l. ueteribus. ff. de pac.

¶ Clauſula in eadem oratione poſita nō debet ad diuerſos intellectus referri. ſpecu. ti. de diſpu. et alle. § poſt hoc aūt. v. uel impium factum.

¶ Aliqui ſunt qui nolunt intelligere ut bene agant. pſal. xxxv. qui icipit. dixit iniuſtus. xxxvii. di. §. itaq;

xi. q. iii. excellentiſſim?. de pe. c. āſitū. in glo.

¶ Intellectus prauus non ſeruaē. no. gl. C. de cō. inſer. l. ii. ff. de v. obli. l. ticia. §. idez.

¶ Intelligi dicitur quod patet oculo corporeo. ff. de edil. edic. l. i. §. ſi intelligatur.

¶ Intelligiē. i. ē. ff. ꝺ acq̄. re. do. l. adeo. §. cū i ſuo.

¶ Intellectuales ſubſtantias eſt eſſe non unitas corporibus. s. tho. in ſū. cō genti. li. i. q. xlv.

¶ Intellectus angeli nō eſt neceſſe ſuū eē nec ſua ſubſtantia nec ſua eſſentia. Idem i prima parte. qōne. liiii articulo. i. ii. et. iii.

¶ Intellectus non ē in potentia ſed in actu ſemper. Idem in ꝑma pte. q. lviii. ar. i. et in ſūma cōtra gēti. li. ii. q. xcv. ꝛ. xcix.

¶ Intellectus angeli non cognoſcit multa ſimul. in preal. q. lviii. ar. ii. ꝛ in. q. de quolibet. q. viii. ar. ii. et in ſecundo. di. ii. uel. iii. ar. x. nec cognoſcit diſcurrendo nec cōponit nec diuidit. i pal. q. lviii. ar. iii. ꝛ. iiii.

¶ Intellectus noſter eſt potentior anime. idem in prima pte. q. lxxix. ar. i. ꝛ potentia paſſiua. ubi ſupra. ar ti. ii. ꝛ non eſt alia ab intelligentia. ubi ē ar. x.

¶ Intellectus practicus et ſpeculatiuus ſunt una potentia. idem in preallega. q. lxxviii. ar. xi.

¶ Intellectus creatus non pōt ex puris naturalib? deum cognoſcere per eſſentiam. idem i. i. parte. q. xii ar. i. ꝛ. iiii. ꝛ i. q. de ueritate. q. x. ꝛ. xi. ꝛ in. q. ꝺ quolibet. q. ix. ꝛ. xvii. ꝛ qua eleuatione egeat ut deuz per eſſentiam uideat. idem. q. de ueritate. q. xiii. arti. i. ii. iii. ꝛ. iiii. ꝛ in. q. de quolibet. q. ix. ar. vii.

¶ Intellectus agens eſt neceſſarius homini. idem in prima parte. q. lxxix. ar. iii.

¶ Intellectus eſt donum. idem ſecunda ſecunde. q. viii. ar. i. ꝛ i. iii. di. xxxv. ar. vi.

¶ Intellectus agens non eſt unus omnium ꝛ ſeparatus. idem in prima parte. q. lxxix. ar. v.

¶ Intellectus agens ꝛ paſſibilis poſſunt in una ſubſtantia anime conuenire. idē i ſū. ꝺ gēti. li. ii. q. lxxvi.

¶ Intellectus eſt donum in omnibus habentib? gratiam. idem ſecunda ſecunde. q. viii. ar. iiii.

¶ Bonum intellectus habetur ſimul cum fide. idez ſecunda ſecunde. q. viii. ar. ii.

¶ Bonum intellectus eſt tam practicus q̄ ſpeculatiuus. ſcda ſecunde. q. viii. ar. iii. ꝛ. vi.

¶ Intellectui reſpondent precepta in ueteri lege. ſecunda ſecunde. q. xvi. articu. ii.

¶ Bonum intellectus habet aliquem actum in uia. idem i. iii. di. xxxv. ar. vi. et qualiter ſe habet circa cognitionem practicam et ſpeculatiuam. idem ſecunda ſecunde. q. lxxxvi.

Intempeſtiuum Qui intempeſtiue facit in culpa eſt. ff. locati. l. ſi merces. §. conductor.

Inter De ſignificato hr̄ dcōis uiꝺ i. l. iiii. §. ſi intra. ff. ꝺ dā. ifec. ꝛ. l. v. ñ ſolū. ff. fin. regū.

Intercalare Intercalatur cum aliquid tollitur uel occultatur uel non cō putatur. ff. de minori. l. iii. §. minorem. et. ff. de ver. ſignificatio. cum biſextus. et ibi gloſa.

Interceſſor Quis dicatur uiſitator et quiſ interceſſor. et quid ad eorū ſpectat officium. ſpecu. ti. de lega. §. i. ver. quis autem.

¶ Quot ſunt modi intercedendi. nota. ff. de pac. l. i perſonam. §. qui pecuniam. in gloſa. putat.

UVA. BHSC. IyR_001

Interdum De significato huius dictionis interdum ⁊ qualiter notat exceptionem a regula. uide nota. in. l. admonendi. ff. de iure iur. ⁊ quod interdum fit plerūq; non fit. ff. de aqua coti. ⁊ esti. l. i. ⁊. ii. uide. C. de carbo. edic. l. ii.

Interdictum Que differentia sit inter interdictum ⁊ edictum. ff. de no. oper. nuntia. l. i. §. hoc autem.

¶ Ille qui perdit possessionem nō habet interdictum uti possidetis. ut. l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no ui operis nuntiatione.

¶ An interdicto q̄ ui aut clam admittatur cōclusio determinata in libello. bar. in. l. i. ff. quod ui aut clā. in. l. cōperit. §. fi. ⁊ in. l. i. §. hoc aūt. ff. ꝺ no. op. nū.

¶ Interdictum habet locum pro opere facto in arbore. bar. in prealle. l. i. §. hoc autem in fine.

¶ Si alicui interdictum est bonis tanq̄ prodigo. et postea assumatur inter priores ciuitatis an per hoc intelligatur sublatum interdictum quasi redierit ad sanos mores. bar. in. l. i. C. qui ⁊ aduersus quos.

¶ Interdictum unde ui est plenius remediū q̄ cōstitutio. l. si quis in tantam. quia in interdicto uenit dānum ⁊ interesse. in constitutione uenit tm̄ pena. Ly. in. l. momentanee. C. unde ui.

¶ An interdicto lato in consiliarios uel uniuersitatē contradicentes aliis uel absentes sint interdicti. Jo. an. in regula non debet aliquis. li. vi.

¶ Interdictum potest suspendi ⁊ que differentia sit inter interdicere locum ⁊ interdicere personas. no. In no. in. c. ut priuilegia. de priuileg.

¶ Quid sit interdictum ⁊ an interdictus pōt sepeliri in cimiterio ⁊ si fuerit sepultus an sit exhumandus uide Inno. in. c. tanta. de excess. prela.

¶ Ille dicitur uiolare iterdictū qui i ordine suo agit solenniter ea q̄ illi ordini cōueniūt. Inno. i pal. c. tāta

¶ Non seruans interdictū debet remoueri ab officio ⁊ efficitur irregularis. Inno. in. c. i. de postu. pla. ⁊ q̄ sit pena uiolantis interdictū notatur in. c. postulasti. §. fi. de cleri. ex. mi. ⁊ in prealle. c. tāta. de excess. pla. ⁊ in. d. c. i. de postu. pla.

¶ Pro spetiali uel particulari debito nō ponit interdictum generale. no. doc. de v. sig. cum in partibus. hodie est expressum in extrauagā. Bonifa. que incipit iniūctis. ad hoc uide qꝺ dicam infra.

¶ Tempore interdicti aqua benedici non pōt. spec. ti. de legato. §. iuxta. v. quid de benedicto. Jo. an. in c. i. de sen. ex. li. vi. sup v. officia.

¶ An interdictum unde ui infamet illū contra quez intentatur. gl. q̄ nō. ii. q. i. phibent. i v. a possessione.

¶ Interdictuz unde ui cōpetit siue armis siue minis quis fuerit expulsus. uide Inn. in. c. querelā. de elec. uide nota. in. c. cū dilectus. de ordi. cogni.

¶ Super eadem re pōt quis agere interdicto unde ui ⁊ uti possidetis respectu diuerse cause. Inno. de p ba. licet cām. in glo. magna iuxta mediū.

¶ An si me absente alius intrauit possessionem meā ⁊ ego hoc audiens suspicatus me posse repelli nō ueniam competit mihi interdictum unde ui. uide bar. in l. i. §. siue aūt. ff. de ui ⁊ ui ar.

¶ Interdictum recupande competit etiam contra illum q̄ p̄sensit spoliatori. no. ii. q. i. notū. i. gl. fi.

¶ An in ecclesia interdicta per iudicē cōpetēte alias q̄ ppter delictum epi possit epus celebrare. no. in. c. quesiuit. de his q̄ fi. a ma. p. ca.

¶ In terra interdicta sicut pōt pueris dari baptism9 ita ⁊ confirmatio. de sen. ex. rūso.

¶ An uioletur interdictum si aliqui admittātur ad diuina aliis rite seruatis. ⁊ an clerici aliunde ueniētes de loco uel extra possint admitti ad ecclesiasticā sepulturam. et an tēpore interdicti corpus xpi possit deferri ad infirmū cū campanella. Fre. de senis in his omnibus tenet ptē affirmatiuā i consi. suo. lxviii.

¶ Quid intelligatur his v̄bis suppono cōmune talis terre ecclesiastico interdicto. idē p̄si. suo. clxxx.

¶ An epus pōt interdicere ecclesiam exemptā ⁊ an in generali interdicto exempti teneantur. Jo. an. i. c. ii. de resti. i integ. adde qꝺ dixi ꝺ sub dcōe exēptio.

¶ An capitulū pōt interdicere aliquem locū ⁊ an p̄latus sine consensu capituli. uide Jo. an. ꝺ consue. cū inter. ⁊ qꝺ ibi no. doc.

¶ Interdictū differt a cessatione a diuinis. quia primo casu celebrans est irregularis. secundo uero non. glo. in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vi. Inno. de offic. ordi. irrefragabili.

¶ Interdictum non suspenditur per appellationem. de quo ꝺm Alba. nulla ratio redditur in hoc. i. c. ad hec. de appel. sed pōt esse ratio ne uilescat auctoritas clauium. adde quod no. glo. de app. preterea. ⁊ in. d. c ad hec. ⁊. c. dilectus. Inno. de priuileg. ut priuilegia. in glo. i. ⁊. c. cū inter. de consue.

¶ An interdicta ciuitate intelligātur interdicta suburbia. no. bar. in. l. ii. de v. signi. ⁊. l. nam quod liqui de. §. si ita. ff. de penu. le. tex. et quod ibi no. n. c. si ciuitas. de sen. ex. li. vi.

¶ Quod dicatur generale interdictum. no. ꝺ v. sig. cum in partibus. ubi tex. facit de consue. cum inī vos et quod ibi notatur.

¶ An interdictum sit ferendū non precedente monitione. dic q̄ non si fertur pro contumacia. de offi. ordi. quāto. secus si ppter crimen. p ea que no. Inno. ꝺ excess. prela. c. i. uide no. p doc. de spon. non est.

¶ An si locus subiicitur iterdicto ad tēpus lapso tē pore possint ibi diuina celebrari. ⁊ itelligatur sublatū interdictum absq; alia hominis relaxatiōe. no. ꝺ spō. non est. ubi glo. ⁊ Inno. q̄ sic. de ap. ad hec quoniam ⁊. c. dilectis. cōtrariū uidetur uelle Jo. an. ⁊ post euz do. car. flo. in. c. fi. de ma. contra. cōtra inter. ec. ꝺ testi. ueniens. ii. ad finē. ubi uidetur necessaria relaxatō

¶ An in ecclesia interdicta possit fieri citatio uel publicatio seu intimatio citationis. Pau. q̄ sic. in cle. i. de so. cōpe. ubi uide do. car. flo. in. q. xxx. ⁊ idem ibi uidetur tenere glo.

¶ An interdictum possit fieri pro causa pecuniaria. Jo. cal. tenet q̄ non. in tractatu suo de ecclesiastico interdic. hodie est expressum in extrauag. Bōifacii. viii que incipit. prouide attendentes in excōicatione. sec9 de appella. preterea.

¶ An absentes comprehendantur i generali interdicto ciuitatis uel ecclesie. Alberi. late. C. ne fi. pro patre. super rubrica Jo. an. i. c. si sententia. de sē. ex. li. vi

¶ An ordinarius loci pōt terram in dioceli sibi subiectam subiicere ecclesiastico int'dicto. dic q̄ sic. ut in cle. i. §. nos ergo. de sē. ex. ⁊ i. c. epoz. ꝺ puk. li. vi.

¶ Que sacramēta possint uel nō possint administrari tempore generalis interdicti. no. de peni. ⁊ remiss. quod inte. no. de sen. excōi. respōso. ubi uiꝺ an eo tpe

UVA. BHSC. IyR_001

liceat predicare verbum dei. de quo glo. in cle. duduz de sepul. de materia uide in glo. c. alma mater. de sẽ. ex. li. vi. Inno. in. c. non est. de spon. ubi tenet q̃ mat monitũ põt celebrari tempore interdicti. quid de ordinibus sacris. do. car. in. d. c. nõ est. tenet q̃ nõ. remittens se ad nõta per eum in. c. tanta. de excess. pla. adõ quod notat Hosti. in. c. ut priuilegia. de priuile. pau. in cle. eos. de sepul. ubi do. car. in. x. q. Et an tẽpore interdicti in quatuor festiuitatibus possit epus solẽniter virgines ⁊ altaria consecrare ⁊ an tempore interdicti possit corpa mortuoꝝ sepeliri. Fre. ō se. ꝓsi. suo. cꝝ

¶ An interdicta omnis terra alicuius intelligat eti am interdicta illa que est pignori obligata. no. doc. de postu. prela. c. fi. facit. c. i. de v. sig. li. vi. Quid aũt in illa terra in qua habet usũfructum uel quã pdidit seu uendidit post interdictum. tangitur per doc. in. d. c. fina. Archidi. ⁊ Jo. an. in. c. si snia. de sen. ex. li. vi.

¶ De materia interdicti nõ. de priuile. quod nõnull de sen. ex. pmittimus. Inno. de v. signi. cum in ptib9 de priuilegiis epoꝝ. et. c. licet. li. vi. de peni. ⁊ remis. quod inte. de sen. ex. quoniam. li. vi. ō excess. pla. tãta de priuil. ut priuilegia. de sen. ex. si sentẽtia. ⁊. c. alma mater. li. vi. de postu. prela. c. i. de spo. non est. plene per Jo. cal. in tractatu suo de ecclesiastico interdicto

¶ An liceat orare in ecclesia interdicta. dic q̃ sic priuate. no. glo. xxiiii. q. i. omnis. Jo. an. ō senten. excõicatio. is qui. libro sexto.

¶ An liceat sepelire mortuos in ecclesia interdicta. glo. dicit q̃ non. xiii. q. i. nullus. uide quod nota. in clemen. eos. de sepul.

¶ Quibus casibus locus aliquis fit ipso iure iterdictus. dic primo in. c. quãꝝ. de censi. li. vi. et cle. presẽti. eo. ti. Secundo in. c. i. de usuris. li. vi. Tertio i. c i. de iureiur. eo. li. quarto in. c. ubi piculũ. de elec. eo. li. quinto in. c. felicis. de penis. eo. li. et in clemen. si quis suadente. eo. ti.

¶ Qualiter fiat relaxatio interdicti ⁊ qualis satisfactio ante relaxationem requiratur. no. Jo. cal. in pal lega. tractatu de ecclesiastico interdicto in ultimo mẽbro. uide notata in. c. si canonici. ō of. or. li. vi.

¶ An ad obseruantiã interdicti teneatur ferens illõ uel etiam eius superior adeo q̃ uiolando efficiantur irregulares. Jo. cal. q̃ sic. in loco pal. §. quinto. v. hic tamẽ occurrit. quia tali irregularitate ligatur ꝑ canonem cui subest. de sen. ex. is q̃. li. vi.

¶ Tempore interdicti etiam non interdicti in cimiterio sepeliri non debent. Inn. de excess. pla. c. fi. i gl. fina. v. ex eo aũt.

¶ An interdicto populo ciuitatis possint diuina celebrari in ecclesiis. apertis ianuis et campanis pulsatis uide Jo. an. in. c. si snia. de sen. ex. li. vi.

¶ An corpa que tpe interdicti fuerãt extra cimiterium sepulta debeant sublato interdicto ad illud reparari et in eo sepeliri. Inno. de excess. prela. c. fina. uide nota. in clemen. i. de sepul.

¶ An in ecclesia spetialiter interdicta censeantur permissa sacramenta baptismi et penitentie. Jo. mona. i c. presenti. de sen. ex. li. vi. Jo. cal. in pal. tractatu suo in secũdo mẽbro. i pn. xiii. q.

¶ An existens in loco interdicto potest sibi eligere sepulturam in loco nõ interdicto. uide doc. in. c. ut priuilegia. de pui. pau. in cle. i. de sepul.

¶ An tpe interdicti possit epus benedicere populo. uide pau. in cle. ii. de priuile.

¶ An interdicto populo intelligantur interdicti postea superuenientes in populo quandocunq̃. uide gl. de senten. excõicatio. si sententia. lib. vi. glosa. xxiiii. q. iii. si habes.

¶ An diebus solennibus quibus etiam tempore generalis interdicti põt celebrari. de quibus in. c. alma de sen. excõi. li. vi. possint corpora mortuoꝝ in cimiteriis sepeliri. glo. q̃ non in cle. i. de sepul. contrariuz tenet Jo. cal. in. d. tractatu. q. cxxx. uide Jo. an. de priuileg. cum et plantare.

¶ Qui est de populo uel ciuitate interdicta põt dici noiatim interdictus. ſm Inno. de ꝑben. i lateranẽsi. adde quod dicã infra iub dictõe noiatim. facit qō di xi ō sub dictione excõicatio.

¶ Interdictũ unde ui datur heredi ⁊ ō heredem. ut no. de testi. significauerũt. in glo. ii.

¶ Interdictum unde ui competit infra annũ sed condictio ex lege uel canõe ẽ ꝑpetua. Jo. an. ō elec. q̃relã

¶ Is cui interdictũ est ne ꝓmoueat ad inferiores or dines nõ poterit ꝓmoueri etiam ad supiores. uide de v. signifi. cum in partibus.

¶ An interdictũ generale possit fieri per ordinariuz uel delegatũ. uidetur q̃ non sine speciali licentia pape ut notant doc. in. c. cum in ptibus. de v. sig. uidet expressum in extrauag. Bonifac. viii. q̃ incipit. ꝓuide.

¶ Interdictũ ciuitatis uel loci differt ab interdicto uniuersitatis uel collegii. quia interdicta uniuersitate pñt clerici alta uoce ianuis apertis ⁊ pulsatis campanis celebrare exclusis tamen excõicatis ⁊ interdictis secus in interdicto loci. ſm Jo. an. in. c. si sententia. de senten. excõica. li. vi.

¶ Interdicti noiatim debẽt ab oibus uitari. de ꝓui. cũ et plantare. §. excõicatos.

¶ An interdictũ possit suspendi ad tẽpus per inferiorem a papa. uide glo. de ap. ad hec q̃m. uide no. i. c. dilectis. eo. titulo.

¶ Interdicto lata in fauorem templariorum si ipsi illud nõ seruãt nec alii tenẽt ſuare. de ꝓui. petistis.

¶ Interdictũ iudicis ẽ seruandũ. ff. de offi. ꝓfec. ur. l. i. §. fi. ff. de postu. l. impator.

¶ Interdictum unde ui competit spoliato pro re incorporali. de resti. spo. olim. iii. facit de causa possess. cum ecclesia.

¶ Interdictum unde ui directũ uel utile nõ cõpetit nisi cũ quis de possessione expellitur uel rediens non admittitur. ff. de ui ⁊ ui ar. l. i. §. hoc interdictuz. nota. de resti. spoli. cũ ad sedem.

¶ Corpora sepulta in cimiterio tempore interdicti ñ exhumantur relaxato iterdicto si mortui alias fuerũt penitẽtes. uide gl. in. v. nisi. i cle. i. de sepul.

¶ An tempore interdicti põt benedici abbas uel abbatissa. uide tex. in. c. cum inter. r. ⁊ qō no. ibi ō elec.

¶ Exerciciũ spiritualiũ tẽpore interdicti in dubio suspendit interdictum. tex. de elec. cũ inter. r. de ꝓuile. cum olim. de cleri. excõica. ministranti. propositum. et quod ibi notatur.

¶ An sententia interdicti põt fieri in hominez. uide tex. de offi. or. cũ ab ecclesiarũ. de ꝓuileg. epoꝝ. li. vi. quod dic uer improprie. propprie aũt nõ. uide Jo. an. in. c. i. de sen. ex. li. vi. de ꝓuile. cũ capella. de sen. exc. quia periculosũ. li. vi.

¶ Cuius aũt effectus sit quando fertur specialiter i

UVA. BHSC. IyR_001

hominē. uide gl. pe. de sen. ex. presenti. li. vi.

¶ An exiens de populo interdicto si eo durāte ingre ditur religionē possit ad ordines promoueri ⁊ diuinis officiis interesse. Fe. de se. consi. suo. xxxi.

¶ An liceat ponere interdictum in loco ꝓpter delic tum singularis persone. Inno. ⁊ Hosti. dicunt ꝙ nō debet poni sine rationabili causa. de sen. ex. c. i. li. vi. ꝺ his que fiunt a ma. p. ca. c. quesiuit. per quam decre ta. Inno. ⁊ Hosti. dicunt ꝙ non. nisi ꝓpter culpā uni uersitatis uel domini loci seu terre. p. c. nō est. ꝺ spō. et. c. sane. el. ii. de offi. dele. uide in. c. si sentētia. §. i. de sen. excōica. li. vi.

¶ Qua forma uerborū debeat ferri interdictum. dic nos propter talem causam terrā uel ecclesiam subiici mus ecclesiastico interdicto. de offi. dele. sane. ii. ꝺ v. sig. cū in partibus. pōt etiam sententia interdicti cum uoluntate iudicis determinari ⁊ limitari. puta ut int dicat missas cū cantu uel uespas uel sepulturā.

¶ An homines de terra interdicta possint alibi audi re diuina. ē expeditū. in. c. si ciuitas. de sen. exc. li. vi. ubi ꝓcludit ꝙ attēditur forma interdicti.

¶ Celebrans scienter in loco uel ecclesia interdicta i currit irregularitatē. de sen. ex. is q. li. vi.

¶ An tempore generalis interdicti possit cōfici crisma in die cene. dic ꝙ sic. de sen. ex. qm̄. li. vi.

¶ An si concedatur alicui ꝙ tēpore generalis iterdi cti possit audire missam ⁊ diuinū officiū. talis conces sio comprehendat familiares illius. uide in. c. licet. ꝺ priuilegiis. libro sexto.

¶ An in locis exemptis potest celebrari tempore ge neralis interdicti. dic ꝙ nō. sicut nec i aliis. uide ꝺ sē. ex. alma. i fi. li. vi. de ꝓuile. auctoritate. li. vi.

¶ Quid si illi ad quorū instantiam uel fauorem latū est interdictum illud non seruant. an alii seruare tene antur. uidetur ꝙ non ne de eorū risu alii defleāt. tex. uidetur de priuile. petistis.

¶ An inferior epo possit ponere interdictū i ecclesia uide Jo. an. in. c. irrefragabili. de offi. ordi. Archid. de ꝓuile. eporum. li. vi.

¶ An electio possit fieri in loco interdicto. no. de po stu. ꝓla. c. i. ⁊ per Jo. an. in. c. ubi periculum. et ibi re missiones. de elec. li. vi.

¶ De nouem interdictis publicis ⁊ uiginti ⁊ octo ꝓ uatis. uide specu. ti. de causa pos. ⁊ ꝓprie. §. i. et. §. quia uero. et sequenti.

¶ An electio facta post interdictū ne fiat ualeat. no. plene de resti. in inte. c. ii. in glo. ulti.

¶ Celebratio misse semel in septimana ꝓ eucharistia ad usum infirmorum pōt fieri tempore generalis iter dicti. c. permittimus. de sen. ex. de quo uide ꝺ sen. ex. alma. in glo. iii.

¶ Ubi quis interdicitur ab homine sine culpa ⁊ hoc constat nec iuramentum nec absolutio requiritur. ui de no. de sen. ex. uenerabilis. li. vi.

¶ Que differentia sit inter interdicta et actiones. ui de. ff. de interdic. l. iii. de materia. uide in. c. inter. de dona. ⁊ c. ad audientiam. de his que ui metusue cā fi unt. in glo. ii. adde no. insti. de ac. in ꝓn. in glo. nihil aliud. insti. de interdic. §. penū. ⁊ ulti. ⁊ quod no. Jo. an. in addi. specu. ti. de interdic. super rubrica. et qō no. ff. de interdic. sup rubrica.

¶ Quotuplicia sunt interdicta. uide de cā poss. ⁊ ꝓ prie. pastoralis. in glo. recuperande. quam decre. ego multum solenniter repetii padue.

¶ Quas actiones pariant interdicta. no. ff. ꝺ ꝓcu. l. sed et hec. §. non solum. in glo. interdictum. ⁊. ff. de dolo. l. i. §. ait pretor. in glo. ⁊ si interdictū. spec. ti. ꝺ acti. seu peti. §. ii. v. rursus. ⁊. §. fi. v. sequit.

¶ An interdicta sint realia uel personalia uel in rem scripta. no. Ly. i. l. i. i. i. oppo. C. de preca. ⁊ sal. iter

¶ An sint ꝓpetua uel annalia. no. ff. de interdic. l. i. i gl. fi. ⁊ ibi bar. ⁊ no. ff. de act. ⁊ obli. l. i. honorariis

¶ Itē interdictū ex diuersis cāis pōt ꝓponi. no. de dona. inter dilectos. in glo. i.

¶ Qualiter in interdictis formentur libelli. uide ple ne specu. ti. de cā pos. ⁊ prorie. §. i.

¶ An interdictū fraudatoriū sit spēs ꝓ se nora. ff. de solu. l. pupilli. in ꝓn. ⁊ ibi plene bar. specu. titu. de cā pos. et prorie. §. i.

¶ Interdictum de tabu. exhi. in quo differt ab actōe ad exhibē. no. C. de tab. exhi. l. i. in glo. ii. ⁊ ibi Ly. in. i. q. ⁊ no. ff. ad exhi. l. iii. §. pe. i gl. cōpetere.

¶ An interdicto de tabu. exhi. agatur ad factum uel ad interesse. no. Ly. C. de tabu. exhi. l. i. i. ii. ⁊. iii. q

¶ An dictum interdictū hēat locū in testamēto nun cupatiuo. no. ff. de tabu. exhi. l. i. in gl. i. ⁊ ibi bar.

¶ An interdictū ecclesiasticū sit relaxanduz pro illis qui uolunt satisfacere. not. de peni. ⁊ remissi. quod in te. in glosa finali.

¶ Ciuitas interdicta non habet priuilegia studii. ꝙa organa interdicta sunt i regula priuilegiū. li. vi. ꝓ Jo. an. bal. in. i. constōne. ff. §. hoc aūt.

¶ Aliud est interdictū unde ui. aliud qō ui aut clam. ff. de offi. pfec. urb. l. i.

¶ Differentiam inter edictum ⁊ interdictū. uide i. l i. §. hoc aūt. ff. de no. ope. nunc. glo. ⁊ bar. in. l. pretō §. i. eodem titulo.

¶ Interdictum quod ui aut clam. ⁊ ꝺ aqua plu. ar. differunt. quia primū pro damno preterito. secūdum pro futuro. no. ff. de alie. iudi. mu. cau. fa. l. quia. §. item si locum. in glo.

¶ Qui dat causam interdicto ciuitatis uel castri te netur ad interesse omnibus qui ex hoc ledunt. ar. c. si canonici. de offi. or. li. vi. de quo ibi in glo. que incipit argumentū ⁊ ibi Archi.

¶ Quando agitur interdicto recupande si per duos testes actoris probatur uiolentia. ⁊ per centū rei ꝓba tur traditio spontanea uincit actor. quia plus credit duobus deponentibus ꝓ uiolentia ꝙ mille de sponta nea uoluntate que est nota soli deo. Inno. de renū. su per hoc. in glo. in v. inducūt aūt pro se.

¶ Quando agitur interdicto recuperande uł retinē de qui melius probat de possessione ille uincit. sed ⁊ si uterq; pariter tunc reus. Innoc. in. d. c. super hoc. in glo. sed dices. v. sed aliqui dicunt.

¶ Agente interdicto recupande obstat exceptio ꝙ ei rem possidere nō licet si hoc é notoriū. quod est bene notandū. quia per hoc limitantur omnia iura que di cunt ꝙ spoliatus ante omnia est restituendus. ut no. Inno. in. c. constitutus. de fi. pres. Ego soleo allegare casum in. c. ad decimas. de resti. spoli. li. vi. de quo in c. item cū quis. de resti. spoli. uide notata in. c. ad petitionem. de accusa.

¶ Agens interdicto recupande eo ipso facit conuen tum possessorem. ſm Inno. in. c. cum uenissent. de re sti. in inte. in glo. monachos.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Licet aliquis me turbet si tamen non turbat sup
possessione non tenetur interdicto. Jnno. in. c. cuz ue
nissent. de resti. in integ. i glo. monachos.
¶ Agens interdicto unde ui coram ordinario uel de
legato neqz cõueniri neqz reconueniri põt. Jnno. i. c.
super. de ordi. cog. in glo. renũtiare.
¶ Omnia interdicta que dantur pro tuenda possef
sione ut interdictum. de iti. actuqz ꝑua. ⁊ de aqua co
ti. et resti. ita demum cõpetunt possessoribus si credũt
uti iure suo non tamen si utũtur alio ui clam uel ꝓca
rio. in interdicto aũt uti possidetis non inspicit nisi q̃
possideat ui claz uel precario. Jn interdicto aũt unde
ui hoc nullatenus inspicitur. Jnno. in. c. cũ ecclesia su
trina. de cau. pos. hoc ultimuz fallit in prelato agente
possessorio contra debitores ecclesie negantes ei solue
re annuam pensionem. nã ei obici põt q̃ nõ fuit cano
nice institutus. uel ui intrauit ecclesiam. no. Jnno. ỏ
resti. spoli. in litteris. in glo. fi.
¶ Licet cõmodatarius nõ agat interdicto recupan
de quia non possidet. uerum est principaliter sed acces
sorie sic. quia allegat se spoliatũ domo sua cũ reb⁹ ibi
existentibus inter quas erant alique depposite aliq̃ cõ
modate. Jnno. in. c. cum super. de causa poss. et pro
prieta. in glosa penul.
¶ Contra singularem successorem non datur interdi
ctum unde ui nec actio in factũ nec conditio ex canõe
reintegranda. Jnno. in. c. cũ ad sedem. in glo. intẽdum
⁊. c. sepe in glo. ciuiles. de resti. spoli.
¶ Tunc dñs tenetur ex facto familie interdicto unỏ
ui quando ad eum aliquid peruenit ex tali facto. alias
secus. de resti. spoli. cum ad sedem. uide quod nota. i
c. i. eodem titulo.
¶ Si ego interdicto recuperande. quia me deiecisti ⁊
succumbo possum agere quia ratam habuisti deiectõ
nem. Jnno. i. c. iter dilectos. de dona. gl. dissimilib⁹
Jnteresse. Qualiter probetur interesse. no. i
l. ii. § . condẽnatio. ff. de tab. exhi.
et ibi Bartholus.
¶ Quid sit interesse. Ly. ⁊ bar. in. l. i. C. ỏ sen. que
pro eo quod inter. prose.
¶ Jn actione furtiua danda uel deneganda cõsidera
tur interesse ratiõe iuris realis trñ. uide Bart. i. l. is
cui. ff. de furtis.
¶ An is qui agit ad interesse teneatur in libello exp̃
mere certam quantitatem. bar. in. l. item apud. § . pe
nulti. ff. de iniur.
¶ Si sine causa seu culpa actoris interesse non ẽ pro
batum pendente iudicio fit cõdẽnatio reseruata taxa
tione. ff. de aqua plu. ar. l. si tertius. § . officiũ. bar. in
l. semp. § . in hoc interdicto. ff. qỏ ui aut clã.
¶ Qualiter probetur interesse singulare. uide Bar.
in. l. nemo. ff. de duo. reis. glo. et doc. in. l. i. C . ỏ sẽ.
que pro eo quod interest.
¶ An interesse põt certificari ⁊ declarari i executõe
bar. in. l. ii. ff. iudi. sol.
¶ Quando interfit principali q̃ conueniatur fideius
sor. uide in. l. fideiussoris. ff. de pac.
¶ Interest nostra liberare fideiussores nostros etiam
nobis exñtib⁹ obligatis. ff. de pac. l. si un⁹. § . si cũ reo
¶ Jn delictis que fũt in nõ faciẽdo nõ uenit intereẽ i
trinsecũ. bar. in. l. liber homo. § . decẽ. ff. de ỽ. ob.
¶ An in obligationibus que sunt in faciendo ueniat
interesse intrinsecum. bar. in. l. liber homo. § . decem
ff. de ỽerbo. obliga.
¶ Quando pena est apposita in contractu an põt pe
ti pticulare interesse. uide bar. in. l. continuus. § . itez
qui in insulam. ff. de ỽ. obli.
¶ An ⁊ quo respectu consideretur interesse habẽdi
plures reos. no. bar. in. l. nemo. ff. de duo. reis.
¶ Interest heredis implere uolũtatem defuncti. ff. ỏ
condi. ⁊ demon. l. quibus diebus.
¶ Quotuplex sit interesse. specu. ti. de fru. ⁊ inter.
⁊ ibi Jo. an. in addi. magna que incipit ⁊ scias. uide
no. in. l. i. ff. de ac. emp. per Jnno. de sen. ex. sacro. ꝓ
Jo. an. in. c. i. eo. ti. li. vi.
¶ Jn penis non attendimus interesse. ff. de ỽ. ob. l.
stipulatio ista. § . alteri. de quo dic ut ibi no. in. l. fuuf
ff. de ser. expor.
¶ An in interesse ueniat lucrum. uide notata in. l. i.
C. de sen. que pro eo quod inte. prose. Ry. in regula
mora. libro sexto.
¶ An ⁊ quando quis prestando interesse liberet. gl.
⁊ doc. in. l. i. ff. de actio. emptio. bar. in. l. stipulatões
non diuidũtur. ff. de ỽ. ob. Hosti. de fi. instru. cuz Jo
hannes. Jnno. ⁊ Jo. an. ỏ censi. cũ olim.
¶ An interesse singulare possit excedere duplũ cõis
interesse. Bar. q̃ ñ. i. l. i. C. de sẽ. q̃ ꝓ eo qỏ inte. pse.
¶ Qualiter interesse in iudiciũ deducat. uide nõta i
d. l. i. ubi uide etiam bar. quare in obligatõe facti suc
cedit obligatio ad interesse nõ i obligatõe dãdi ỏ quo
etiam per eũ plene in. l. stipulationes nõ diuidũt. ⁊ in
l. eadem. § . cato. ff. de ỽbo. ob.
¶ An ⁊ qñ interfit nostra hãe aliquã rem ꝓpter affe
ctionẽ antiquorũ uel aliquo alio respectu. gl. in. l. si in
emptione. ff. de mino.
¶ Quando interesse prouenit ex delicto põt probari
per iuramentum. ii. q. i. in primis. C. unde ui. l. si qñ
⁊ in. c. fi. qỏ metus cã. quando uero ꝓuenit ex cõtra
ctu tunc debet aliis legitimis probatõibus cõstare. ff
de preto. stipu. l. fi. glo. in pal. l. si in emptiõe. ff. ỏ mi
no. de hoc est glo. no. iii. q. iii. offeratur. sup ỽ. iurauit
¶ De mã interesse scribit late inter canonistas. do.
car. flo. in. c. sacro. de sen. ex. adde quod no. Jnno. in
c. cum ecclesiastice. de excep.
¶ Qualiter probetur iteresse domus destructe. no.
bar. in. l. cũ ẽptor. § . deducto. ff. ỏ dã. infec.
¶ Ille qui prohibetur actum facere ꝓhibetur etiam
aliis facientibus. C. de epis. ⁊ cleri. placet. ⁊ aut. int
dicimus ne cleri. uel mo. no. c. pe. in cle. i. § . porro.
de regu. ⁊ in cle. i. de bap. sed an ille qui interest eque
puniat sicut ille q̃ faceret. no. Jnno. i pal. c. pe.
¶ Allegans suũ interesse debet admitti etiã ad ꝓbã
dũ. de testi. uenies. ii. de re iudi. cum super. et quod
ibi notat Jnnocentius.
¶ Jn quo differt interesse a damnis et expensis. no.
de so. compe. dilecti. in glo. ulti.
¶ Interesse quod prouenit ex contractu non petitur
officio iudicis sed iure actõis. gl. i. c. p. ⁊. g. ỏ of. del.
¶ An ualeat sntia in qua iudex condẽnat ad interesse
non expressa quantitate. Guil. de suza. q̃ nõ. i. l. certi
conditio. in prin. ff. si cer. peta. Ry. instr. de act. § . cu
rare. et in. l. i. C. de sen. q̃ ꝓ eo qỏ ite. pse.
¶ Exceptio de non intereẽ est dilatoria. Jnno. de ac
cusa. sup his. dixi ỏ sub dcõe exceptio.
¶ An ⁊ quando in causis ecclesiasticis uel aliis peti
possit intereẽ. uide specu. ti. de fru. ⁊ inte. § . ii. ⁊ qỏ

UVA. BHSC. IyR_001

dicatur intereſſe ⁊ quid ueniat ⁊ ad quid ꝑputeſ. uide eo.ti.§.iii.adde glo. C.de ſen.que ꝓ eo quod inte. ꝓfeſ. glo.penul.et ibi Ly.

¶ Quotuplex ſit intereſſe ⁊ quando maius ⁊ qñ minus ꝓeſtetur.no.ff.de re.iur.l.quatenus.ff.ſo.ma. l.i.in.glo.⁊ rei publice.⁊ in.l.i.C.de ſen.que ꝓ eo quod inte.ꝓfe.⁊ ibi Ly.i.ii.q.de iiur.i nña.i gl.i

¶ Uſq; ad quam quantitatē peti pōt intereſſe.no.C de ſen.que ꝓo eo quod inte.ꝓfeſ.l.i.i glo. cōtracti bus.⁊ in glo.uel naturaz.et ibi Ly.i.iii. q.uide no. ff.de tab.exhi.l.locū.§.cōdēnatio.

¶ Qualiter intereſſe deducatur ut iudiciū.no.Li. in.l.i.i.iii.q.C.de ſen.que ꝓo eo quod ite.Specu. ti.de fruc.⁊ inte.§.finali.ver.ſed qualiter formabit petitio.et ibi Jo.an.

¶ Qua actione petatur intereſſe.no.in.l. certi cōdi tio.in ꝓi.i glo.ff.ſi cer.peta.bar.i.l. ſtipulationes ñ diuidūtur.i ꝓi.ulti.q.ff.de v.ob.Ly.C.ꝺ ſen. que ꝓo eo quod inte.ꝓfeſ.l.i.ſpecu. ti.de fruc.⁊ inter. §.uiſo.v.hoc aūt fallit.

¶ Si deſinit itereſſe an deſinat actō competere.no. ff.ſi quis cau.l.qui aūt.§.i.alias.l.qui eū.§. qui in iuriarū.bar.in.d.l.qui eum.§.i.eo.ti.Ly.i.l.ad cō parandas merces.C.mā.By.ff.de impe.i re.do.l. ⁊ i totum.bar.i.d.l.ad cōpandas.

¶ An et qualiter ꝓbetur itereſſe.no.ff.de in litem iurā.l.ii.i glo.ii.C.de ſen.que ꝓo eo quod inte.l.i. in glo.ſubtilitatem.⁊ ibi Ly.i.v.q.no.iſti.de v.ob. §.non ſolū i glo.ꝓbari.Ly.i.l. ſi quādo. C.unde ui.in.ii.q.ſpecu.ti.de fruc.⁊ inter.§.uiſo.v.ſed quō ff.de ui ⁊ ui arma.l.interdicto.in gl.i.ff.quod ui aut clam.l.ſemper.§.hoc iterdicto. i glo.iurauit.et ibi bar.idem i.l.quidam tabularium.ff.de fur.ff. de du obus reis.l.nemo eſt qui neſciat.no.quod me. cauſa c.ſi.in glo.i.de ſo.cōpe.dilecti.i glo. moderatis.ali quid dixi de hoc ſupra.

¶ Qualiter feratur ſnia ſuper intereſſe. Ly.in.d.l. i.C.de ſen.que ꝓo eo quod inte.§.uiſo.v.ſz qliter.

¶ An qñ obligatio ſuccedit ad itereſſe tollatur ꝑma uel quid iur.uide bar.in.l.ſtipulationes nō diuidunt ff.de v.ob.in.vii.q.

¶ An intereſſe ſit i obligatione ita ut ſolum poſſit pe ti.no.ff.de ac.emp.l.i.in.glo.ii.ff.de re iudi.l. ſi qs ab alio.§.i.in gl.ſi.⁊ uide bar.ff.de uſur.uideamus ⁊.ff.de uſufru.lega.l.ſi uſufructus mihi.

¶ An intereſſe liberet a ꝓſtatione rei.no.ff.de ac.ēp. l.i.in.glo.ii.iſti.de dona.§.perficiūtur.i gl.uēditōis inſti.de emp.⁊ uē.§.ꝓcium.i glo.tradatur.

¶ A quo tempore ueniat intereſſe.no.ff. de actō. emp.l.ratio.§.ſi.in glo.uenit.

¶ Quod intereſſe uenit in actione exempto.no.ff.ꝺ ac.empti.l.ratio.§.fina.in glo.iulianus.⁊ gl.inſuit adde.l.ſi ſterilis.§.cū p uenditorē.i gl.ff.eo.

¶ Quo tempore extimet intereſſe in uenditōe. no. ff.loca.l.ſed addes.§.i.i glo.excuſata.

¶ An accipiendo rem quis uideatur remittere iter eſſe.no.ff.de dolo.l.eleganter.§.i.i gl.ꝺ dolo.i fine.

¶ Intereſſe cōputat ꝑ fructu.no.ff.ſi ſer.uen.l.loci corpus.§.i cōfeſſorio.i glo.nō ꝓhiberi.

¶ Intereſſe quod ē in tempore iure actionis non inſpi citur.no.ff.de.caſtren.pecu.l.pater qui caſtrenſe. et ff.de v.ob.l.q bis idē ⁊ utrobiq;.bar.

¶ Intereſſe actionis ꝓuilegiate attendit.ut.ff.de re iudi.l.diuortio ad fi.

¶ Intereſſe lucri ceſſantis non attendit quando alibi tantūdem eſt lucratus uel per eū ſteterit.tex.⁊ glo.ff.ꝺ of.aſſeſ.l.diem fūcto.ubi bñ ꝓbat.

¶ Intereſſe ex lucro ꝓ pecunia etiā debita non attēdi tur.C.de ꝓcu.⁊ cōmo.rei uen.l.fi.uide in.l.nūmis ff.de in litem iuran.

¶ Quandoq; agitur contra doloſū ad intereſſe extra rem etiam in lucro ubi res non capit intereſſe intrinſecū ff.de eo qꝺ cer.lo.l.iii.§.nūc de officio.lz glo.dicat contra.i.l.nūmis.ff.de in litē iuran.

¶ Debet haberi rō ad intereſſe ⁊ petitur etiā ultra de bitum forte in arbitrariis.ut.ff.de in litē iurā.l.ii.ff. de eo quod cer.lo.l.iii.§.ulti.

¶ Ut habeatur rō intereſſe reſpectu lucri oportz ſem per inſpicere conditionem perſone an ſic eēt conſueta lucrari.ut.d.l.iii.§.nūc de officio.in tex.⁊ glo.ff.de eo quod cer.lo.

¶ Intereſſe affectionis cōſideratur etiā i reſtitutōe in integ.ff.de mino.l.ſi in emptōe.

¶ Attenditur intereſſe moleſtationis ⁊ iueniēdis ſi deiuſſoribus ⁊ ne uocetur ad iudicium.glo.ff.de ꝓ cur.l.pōpō.§.ſi ſtipuletur.quod no.

¶ Quando ius agendi fūdatur ſuper intereſſe an ſuf ficiat ꝙ mea pōt intereſſe licet ad hoc agere nō poſſum glo.ꝙ ſic.in.l.i.ff.de alie.iudi.mu.cā fac.

¶ Quandoq; intereſt mea plus habere rem ꝙ extria tionem.nec hoc intereſſe tollitur licet poſſim iurare in litem ꝓpter reſeruationem iudicis. ut no.in.d.l.i. ff.de alie.iudi.mu.cā fac.in glo.in fi.

¶ Pro intereſſe non agitur conditione certi uel ex ſti pulatu.ff.de arbi.l.diem.in fi.uide Jo.an. in addit. ſpecu.ti.de fruc.et inte.§.uiſo.v.ſz qliter.⁊.§. ſeqtur

¶ Qualiter in actiōe ex ſtipulatu pōt ſimul ⁊ ſemel conſiderari intereſſe actoris ⁊ rei.uide ſpecu. in.d.§. ſequitur.v.et ut hic.

¶ Ubi ius agendi cauſatur ſup intereſſe quia alteri te nentur ſi nō ſit ſoluendo nō dicitur ſua intereſſe ut agē poſſit.bonus tex.ff.na.cau.ſta.l.ſed ⁊ ipſi.

¶ Tertius cōparens pro ſuo itereſſe admittit ſi uelit aſiſtere liti ⁊ appellare.ff.de inoffi.teſta.l.ſi ſuſpecta. in ꝑn.pōt etiam teſtes producere ut ibi dicit.glo. ad idem.glo.ff.de euic.l.ſi ſuus.

¶ Juramentū in litem potius dicit continere penaz ꝙ uerū itereſſe.gl.ff.de peri.here.l.nec ullā.§.itē ſi qs

¶ Intereſſe incertum licet eē poterit nō tamen habe tur ratio.puta ſi ſunt rupta retia et non habetur ratō de piſcibus uel de auibus quos uel quas capere potu iſſz.ut.ff.ad.l.acq̄.l.quēadmodū.§.itē labeo.

¶ Ubi lex facit mentionez de intereſſe intelligit de pe cuniario.ff.ad exhi.l.ſi liber.§.i.

¶ An ſufficiat ſemel intereſſe.uide.ff.de ſer.corrupt. l.ut tantū.§.i.qui tex.probat ꝙ habet rō dignitatis ⁊ fame domus diminute qꝺ eſt bñ norandū.

¶ Ubi quis cauſat actionem ſuper intereſſe non agit ſed habet actionē ad cōſequendū ab alio ꝙ ſua intere rat.ff.ſi meſ.fal.modi.dixe.l.ſi duobus.§.i.

¶ Intereſſe ꝓpter culpam ꝓbatur per teſtes.no.ff. de in lit.iuran.l.ii.in glo. facit quod dixi ſ ⁊ dicā.ſ.

¶ An itereſſe ꝓpter lucrū debeat attēdi.dic aut agi tur ex non facto ⁊ non uenit.l.ſi ſterilis.§.cū per uē ditorem.ff.de act.emp.aut agitur ex facto ⁊ tūc ſi fa ctum aſcribitur culpe non dolo eius contra quē agit

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ non uenit ut.l.ii.§.portio.ff.ad.l.ro.de iac.ꝛ.l. sciendum.ff.ex qui.cau.ma.si aũt agitur ex facto do loso tunc aut intereſſe lucri uenit cũ aliena iactura ꝛ ſi attenditur.ut.l.ſi is.§.ſi eius rei.ff.de furt.aut uẽit abſq; alicuius iactura.et tunc conſideraſſ.ff.de fur.l. ſi quis uxori.§.fi.et ibi no.uide no.in.l.ne actoribus ff.de in litem iuran.

¶ Si ago contra te quia non reſtituis rem alienam quam dedi tibi an ſolnz habetur ratio intereſſe iure qõ habeo in re uel magis totius extimatiõis. uide Buil. ff.cómo.l.commodare.

¶ In intereſſe attenditur etiam ptãs retinendi rẽ ratiõe nãlis obligatiõis.ff.de pigno.acti.l.cũ debitore

¶ Intereſſe ꝛ damnũ quod cauſa utilitatis alterius conſecutus ſum mihi eſt reſarciẽdũ.ut.l.ii.§.i.ff.ad l.rodi.de iac.ubi uide multas cõcor.in glo.

¶ Q̃q; attenditur intereſſe affectionis.ut.ff.de ſer. expor.l.ſi uenditor.ꝛ.l.ſi ſeruꝰ.ea.lege.ꝛ.ff.de euic. l.pater.uide bar.in.l.cũ ſeruus.ff.mandati.

¶ Attenditur intereſſe maioris idoneitatis pſone.ff de in diem adiec.l.ubi aũt.§.cũ agitur.

¶ An intereſſe extra rẽ ueniat in contractu.uide.ff. de acti.emptio.l.iulianus.in ꝑn.adde q; tale intereſſe extra rẽ ſiue i dãno ſiue lucro ñ uẽit i obligatoꝛibꝰ facti ff.de ac.empti.l.ſi ſterilis.§.cũ p uenditorem.

¶ Intereſſe expenſarũ non dz excedere duplũ extiationis cõis rei.ff.de acti.empti.l.ticius.

¶ Intereſſe extra rem non dicitur illud quod ſequit rem.ff.de euic.l.uenditor.licet glo.dicat cõtriũ.in.l.i. C.de ſen.que ꝑ eo qõ inte.profer.

¶ Intereſſe honoris attenditur ꝛ prefertur alteri utilitati.ut.l.iulianus.ff.ſi qs omiſ.cã teſtamẽ.

¶ Vbi agitur ad itereſſe licet ñ ꝓbet per ptes iudex debet arbitrari.ff.de ac.ẽpti.l.uenditor.ꝛ ibi bar.

¶ Dicitur intereſſe mea q; aliquid non fiat. quia ita mihi placet q; non fiat ꝛ ſic paciſcor.inſti.de actio. § preterea.no.Ly.in.l.ſi.C.de pac.inſt ẽp.ꝛ uen.

¶ Habetur ratio intereſſe geſtationis delectatõiſ ꝛ recordationis que q̃q; pditur.uide tex.in.l.competit §.i.ff.quod ui aut clam.

¶ Non debet quis admitti ad petendũ in iudicio q; ſua non intereſt.ꝛ ſi petat põt repelli.ut.l. uti frui.in prin.ff.ſi uſufr.peta.l.poſtumus.§.ſi quis ex his.ff. rũſo.ff.de inof.teſta.ꝛ.l.ad probationem.C.ò ꝓba.

¶ Be non intereſſe põt opponi actioni ꝓceſſui ꝛ pſone ſm Inno.de accuſa.ſup his.ꝛ de teſti. ſuper his. uide bal.in.l.pater filiũ.C.de inof.teſta.

¶ Contra hominẽ doloſum intereſſe probatur ꝑ iuramentũ.no.do.pe.de anch.in cle.i.ò cã poſ.ꝛ ꝓp. per.c.ſi.q; me.cauſa.ꝛ.l.ſemper.§.hoc interdicto. ff.quod ui aut clam.facit quod no.ò fo.cõp. dilecti.

¶ Licet a principio mote litis interſit actoris.ꝛ ꝑ pterea iudex eũ admiſit.ſi tamen poſtea deſinit intereſſe non debet eũ ulterius audire.inſti.de perpe.ꝛ tẽ. ac.§.fi.bar.i.l.ita ſtipulatus.i fi.ff.de v̊.ob.

¶ Hec enim exceptio tua non intereſt repellit a limine iudicii.ut.l.ſi iõ.ff.de euic.ꝛ.l.i.ff.de ap.reci.

¶ Qui petit intereſſe petit fructus.de quo ꝑ bar.in l.ſi quid.C.de ſerui.ꝛ aqua.adde q; intereſſe ꝑ fructu computatur.ut.l.loci corpus.§.in cõfeſſoria.ꝛ ibi no.glo.q̃ incipit.ꝓhiberi.ff.ſi ſer.uen.

Interlocutoria Quidam in reptoriis ſuis tractant hic materiaz ſententie interlocutorie.ego ponam infra ſub dictõne ſnia.ubi uiſum ẽ mihi cõuenientius cadere.

Interfector. Interficiens. Si aliquis interfectus fuit a pluribus an oẽs debeant repelli a ꝑmotione uel quis.uide no.xi.q.iii.nolite.i glo.ꝛ ibi uide remiſſio.

¶ Eorũ qui ſeipſos interficiunt bona fiſco applicant xxiii.q.iiii.diſplicet.et ibi no.uide in.l.i.ff.ò bo.eo. qui ſi.mor.conſci.

¶ Eque punitur interficiens ſeruũ ſicut liberũ. no. xxiii.q.iii.ſi eccleſia.inſti.de bis qui ſunt ſui uel alie. iur.§.i.et ibi glo.

¶ Interficiens malos miniſter dei eſt.de ſen.ex.ppẽ dimus.in glo.iii.q.v.miles.ꝛ.c.q malos.

¶ Nemini licet interficere quenq̃ niſi habeat gladii ptãtem.de quo uide.glo.xxiii.q.v.i ſũma.

¶ Interficere dicitur qui aliũ facto precepto ꝛ conſilio interficit.no.de cle.pug.in duello.hereticus.tex.i c.ſi quis uiduam.l.diſ.ꝛ in.c.ſicut dignũ ò hõici.

¶ Interfectio dicitur mors uiolenta.ſm.s.tho.ſup quarto ſniarũ.in prohemio.

Intermiſſio. Intermiſſio eſt incboati dimiſſio.ff.de neg.geſt.l.nam ꝛ ſeruus.§.pe.in glo.intermittere.

Interminatio. Interminatio ideſt pena. uide in ꝑma conſtitutione ff.§.hoc aũt.ꝛ.§.illud uero.ꝛ uide.ff.de of.pfec.uigi.l.iii.§.cognoſcitur.

¶ Quid importent illa uerba ſub interminatiõe maledictionis eterne. uide quod dixi ſupra ſub dictione anathema et excõicatio.

Interpellatio. Si creditor dicit debitori. egeo pecunia an dicatur intẽpellare.uide bar.in.l.ſi quis mihi bona.§.ſed quid ſi mandauerit.ff.de acqui.here.tex.facit q; ſic.in.l.etiam.ff.de leg.i.ꝛ ibi bar.

¶ Si promitto ſoluere decẽ hinc ad paſca.ꝛ deinde in poſterũ ad mei petitionem lapſus diei paſcalis iterpellat et conſtituit in mora.ita dicit glo.nõ.ꝛ ibi bar. in.l.cũ ſtipulatus ſum mihi a proculo.ff.de v̊.ob.ad de bal.in.l.i.§.preterea. C.de iure dot.ubi etiã dicit q; ſi ſtatuto cauetur q; debitores non poſſint exigi infra annũ curſus talis anni interpellat ꝛ conſtituit i mora.uide in ſimili no.i.c.potuit.de loca.

¶ An interpellatio debeat fieri i iudicio uel ſufficiat extra.bar.in.l.ex legati cã.ff.de v̊.ob.

¶ Adminiſtrator qui interpellatur ſoluere debz certificari de debito per oſtenſionẽ ꝓbationũ.bar. in prealleg.l.ſi ex legati.ꝛ.l.qò te.ff.ſi cer.pe.

¶ An ad conſtituendũ debitorẽ in mora ſufficiat intẽpellatio ad domũ.uide bar.i.l.itẽ illa.ff.ò ꝓſti.pecu.

¶ Interpellatione facta in termino uidetur recedi a penis poſt terminũ. glo.magna in.l.emilius.ff. ò minori.et ibi bar.

¶ Interpellatio extraiudicialis non conſtituit eum i mora qui iudicis officio debet conueniri.uide no.i.l. cũ poſtulaſſem.ff.de dã.infec.

¶ An interpellatio ſemp ſit neceſſaria.uide.C.ò pigno.l.debitores.ff.de ſeruitu.ur.pdi.l. q̃dã ẏberius

Interpretatio. Interpres. Interpretatio priuilegii põt fieri lite pendente ſed nõ modificatõ

UVA. BHSC. IyR_001

ita no. Inno. in. c. cū olim. de v. sig.

¶ Interpretatio rescriptorum debet concordare cuz iure cōmuni. ita no. Inno. in. c. i. ut lite penden. sētit glo. in. c. si aduersarius. de eo q̄ mit. in pos.

¶ Eius est interpretare cuius est condere. l. omni nouatione. C. de sa. san. ec. de iudi. cū uenissent. cum glo. C. de legi. l. ul. ff. de iudi. l. si quis intentione. de sen. excōica. inter alia.

¶ Que sunt necessaria ad interpretatiōem. uid̄ tex. z quod ibi no. i. l. ab oībus i p̄n. ff. de lega. i.

¶ Quis potest interpretari sententiaz et an in interpretatione sententie requiratur citatio z de multis similibus questionibus. uide Bartho. in. l. ab executore. ff. de assess.

¶ Quotuplex sit interpretatio z quot modis sumatur in iure. uide bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. z iure. z qnod no. gl. xi. q. i. §. his oībus. C. ō legi. l. i

¶ Quando lex procedit per modū interpretationis omnia que dicuntur in. l. interpretata intelliguntꝰ repetita. in. l. interpretante. uide bar. in. l. ait pretor. §. si quis aduento. ff. de v. ob.

¶ Quando ambiguitas oritur in iudicio uel alibi cōtra quem fit interpretatio. uide in. l. ueteribus. ff. de pac. bar. in. l. inter stipulantem. §. i. ff. de vb. ob. dñs car. flo. in. c. ex litteris. i. de spōsa.

¶ An illud quod est ex mente z sententia legis dicatur uenire ex interpretatiōe. uide bar. i. l. ii. ff. ō pub.

¶ Que sunt consideranda in interpretatione dubii. no. ff. de pac. l. ueteribus. By. in regula inspicim⁹. li. vi. Archi. xxii. q. ii. is aūt.

¶ Quot modis sumatur hoc nomen interpretatio. no. bar. i. l. oēs populi. ff. de iusti. z iure. bal. i. l. gall⁹ §. q̄ si is. ff. de libe. z postu. faciunt que dixi ō sub dictione declaratio. adde de multiplici interpretatione. quod no. glo. de postu. pla. c. i.

¶ Statuta ecclesiastica recipiunt interpretationē a iure canonico non ciuili. tex. z ibi nō. ō osti. ex līis.

¶ An liceat interpretari uerba apostoli. glo. q̄ sic. ii q. vii. Paulus. xxxiii. q. ii. quos deus. xxii. q. v. bo vī

¶ An z quando interpretatio sit facienda i meliorez partem. no. glo. xli. di. c. i. xcvi. di. in scripture. xi. q. iii. absit. ubi bona glo. quandoq̄ tamen fit i peiorē. ō de cleri. non resi. c. i. glo. de elec. c. i. z ibi uide. adde q̄ interpretatio debet fieri in partem benignioꝛē z ut res ualeat magis q̄ pereat. ff. de rebus dub. l. quotiens. z de fide instru. inter. de accusa. cū dilecti. de re. iur. estote. xi. q. iii. absit.

¶ Qui concessit priuilegiū pōt illud interpretari etiam partibus nō uocatis. Inno. in. c. olim. de v. sig. adde glo. i. l. ab executore. ff. de ap.

¶ An credatur soli interpreti. uide i. l. i. §. fi. ff. ō v. ob. z quod ibi nota.

¶ Locutio q̄ñq̄ est interpretanda ſm uerba loquentis. xxvi. di. deinde in glo.

¶ An magis sit standum interpretationi q̄ proprie uerborū significationi. uide. ff. de v. ob. l. quicqd. glo. in. l. i. ff. de ori. iur. que dicit q̄ interpretatio est ꝓprie uocis significatō. arg. l. ii. ff. de iur. z fac. igno.

¶ Interpretatio fit plena in contractibus. plenior in testamentis. plenissima in beneficiis. ff. de consti. p̄n. l. i. z. ii. z de dona. cū dilectus.

¶ Q̄ñq̄ rōne odii fit larga interpretatō. ff. ad macedoni. l. si filius. z quod ibi no.

¶ Ratione necessitatis q̄ñq̄ fit larga interp̄tatō. ff. de neg. gest. l. iii. §. hec aūt uerba. ff. de leg. iii. l. predi is. et quod ibi nota.

¶ Interpretatio nō ualet nō uocatis his quos negocia tāgit. specu. ti. de rescrip. p̄ñta. §. nono. v. ité q̄d.

¶ Interpretatio rescriptorū debet concordare cū iure cōmuni. no. Inno. ut lite pendē. c. i. z c. fi. de eo q̄ mit. in pos. facit de consue. cum dilectus. z quod ibi no. uide in. c. cām. de rescrip.

¶ Interpretatio rescriptorū uel priuilegiorū debet fieri ſm uniuersalē intentionē concedentis. no. ō ꝓcu. petitio. in glo. fi. ubi etiā uide doc.

¶ Is qui interpretatur malitiose uel astute rescriptū p̄ncipis fit infamis. de verbo. signifi. olim. in glo. de p̄ uilegi. ut priuilegia.

¶ Pars interpretatur uerba dubia in iudicio plata casus ē de accusa. cū dilecti. de resti. spo. cū ad sedē.

¶ Quis interpretetur uerba dubia testamēti. uide no. i. l. heredes palā. in p̄n. ff. de testa.

¶ Testis debet interpretari dictum suū non aūt ps. glo. de proba. in presentia. de v. sig. in his. adde quod dicam. j. sub dictione testis.

¶ Interpretatio est facienda ſm nām contractus. ff de procu. l. z iperpetuū. de cōsti. ex līis de rescrip. oli de ꝓcario. c. ulti. de cōmo. c. i.

¶ Interpretatio est triplex. C. de legi. l. i. xi. q. i. § his omnibus.

¶ In interpretatione dubii que sunt considerāda. vide. ff. de pactis. l. ueteribus. By. in regula inspicim⁹ li. vi. quod no. Archi. xxii. q. ii. is aūt.

¶ Lex interpretans debet intelligi in eisdē casibus i quibus lex interpretata. no. i aute. de fi. ant. dota. in stru. na. §. fi. colla. iii. no. ff. de legi. l. nō ē nouū. Joan. de elec. ut circa. li. vi. idem in addi. spec. ti. de succes. ab intest. §. i. v. z quia de gradibus. uide no. i cle. constitutionem. de elec.

¶ Interpretatio iuramenti pertinet ad papaz. de iureiuran. petitō. de elec. c. uenerabilē.

¶ Interpretatio. i. expositio. C. de p̄fes. qui in urbe cons. l. i. in glo. interp̄tari. z an sit adiectio. no. de ofdele. super q̄nū. in glo. iii.

¶ Interpretatio vborū dubiorum legis debet fieri per principē. no. ff. de legi. l. z iō. in glo. cōtra iusti. z. C. de legi. l. i. z ibi Ly.

¶ Que sit interpretatō probabilis que necessaria z q̄ in scriptis redigenda. no. ff. de re. iur. l. in testis. C. de legi. l. i. in fi. de postu. prela. c. i. i fi. i gl. inter̄p̄tatus

¶ Si interpres interuenit int̄ ignorantes linguā. q̄d operetur. et an credatur ei. notat Bartho. ff. de ver. obligatio. l. i. §. finali.

¶ Interpretatio q̄ñq̄ sumitur pro interrogatōe. ff. ad tertul. l. i. §. qui operas. q̄ñq̄ pro artatione seu derogatione. ff. de v. ob. l. derogatur. z. l. uerbis in fine quandoq̄ pro expositōe seu declaratione. ff. de v. ob. l. i. in fine. quandoq̄ pro additione seu ad nouū casuz extensione. in aurē. qui. mo. natura. effi. legi. in p̄n. ff de v. ob. l. si seruus. z ibi no. ff. de legi. l. ō quib⁹. bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. z iure.

¶ Interpretatio propie sumitur pro apta uocabuli significatione. latius ponitur pro correctione z artatione seu propagatione. ff. de orig. iur. l. i. z in. l. fi. C. de legi. et ibi no.

¶ An z quando iudex pōt suā sentētiā interpretari.

UVA. BHSC. IyR_001

no.bar.in.l.ii.ff.de appel.dicam infra ſub dictiõib⁹ iudex et ſentẽtia.adde bal.in.l.ea q̃.C.cõmi.uł epiſ.

¶ Interpretatio deſiderat equitatẽ et ſemper fieri ð bet de bono ⁊ equo.tex.eſt notabilis in.l.in his.ff.ð condi.et demon.adde Bal.i.l.cũ allegas.C.ð uſu.

¶ Interpretatio non debet fieri ad litterã ſed ad ſen ſum.caſus eſt in.l.iii.C.de libe.ꝓte.⁊ ibi uide Bal. quot modis et quis eſt interpres.

¶ Si aliquis poteſt eſſe ſpurius ⁊ legitimus.ff.de adul.l.miles.§.defuncto.adde bal.in.l.fi.C.ð cõ. ſer.manumiſſ.

¶ Interpretari et corrigere ſunt diuerſa.tex.in.l.ii. §.deinde exactis.ff.de ori.iur.⁊ ibi uide q̃ interꝑta ri idem eſt quod exponere.

¶ Differentia eſt inter interpretari ⁊ nouiter condẽ ff.de legi.l.et ideo.⁊ ibi uide tex.⁊ glo.q̃ ſolius prin cipis ẽ interpretari leges ut ſeruent ꝑ iure.

¶ Interpretari dicitur etiam ſtatuens uel declarans ut.l.nulla iuris rõ.ff.de legi.

¶ Super interpretatione legis prius recurrendũ eſt ad conſuetudinẽ.ff.de legi.l.minime.⁊.l.ſi de interꝑ tatione.ſecũdo ad principem ſi põt haberi eius copia ff.de legi.l.cũ de nouo.⁊.l.et ideo.tertio ad hominiſ interpretationem qui debet eligere partẽ benigniorẽ ff.de legi.l.benignius.⁊.l.in ambigua.⁊ ſi dubitetur de benignitate ſtabitur ſignificato uerbi.ff.de condi.⁊ demon.l.publius.§.i.quarto procedẽdũ ẽ de ſimi libus ad ſimilia.glo.ff.de legi.l.non pñt.

¶ Uerbum ſemel poſitũ ſi ad diuerſa referatur põt i telligi proprie et improprie ſm naturã adiũcti.uid.ff. de offi.proconſul.l.ii. et ibi glo.ff.ſi cer. peta.l.certi conditio.ff.de manu.teſta.l.ticia.C.ð uſufr.c.ii.C qñ ciui.actio preiudi.crimi.l.i.fallit.l.nam quod.ff. de penu.lega.⁊.l.labeo.ff.ſup.lega.⁊.l.i.ff.de rebuſ dubi.facit de conſue.cũ dilectus.

¶ Uerbũ quod ſignificat preteritũ ⁊ futurũ intelligi tur in futurũ uel in preteritũ ſm ſubiectam mãm ⁊ vt potius actus ualeat q̃ pereat.glo.in.l.cũ tale.§.fin. ff.de condi.et demon.glo.in.l.i.ff.de condi. ex lege. de ſen.ex.a nobis.de ỽ.ſig.abbate.glo.de reſcrip.ſta tutum.libro ſexto.

¶ Ubi lex dubia tranſit in conſuetudinẽ non licet eã ſm nouũ intellectum interꝑtari alias ſecus.tex.⁊ gl. in.l.minime.ff.de legi.

¶ Jus nõ ſcriptũ trahitur per interꝑtationẽ ad ſcri ptum et ecõtra.ff.de legi.l.quod uero.uide glo.in.l. de quibus.eo.ti.

¶ Jterpretationũ quedam probabilis quedam nõ.q̃ dam probabilis et neceſſaria.glo.ff.de legi.l.ſi. bal. in.l.i.ff.de conſti.prin.

¶ Si ſcriptura facta lĩis grecis producatur Brixie ubi preter me non eſt niſi unus qui ſciat illud interpre tari ſufficit illius interpretatio ꝓpter neceſſitatẽ dum modo ſit honeſta perſona.quia iſtud non eſt teſtificari ſed exponere.tex. eſt unicus in. l.i.in fi.ff.de ỽ. obl. qui eſt oibus notus quibus nõ recedit puluis ſuper li bro.ſm bal.in.l.directis.C.de ma.teſta.

¶ Si exceptio eſt dubia ut quia põt habere ſe ad de lictum et non delictũ põt et debet interꝑtari in melio rem partem.ita no.Jo.an.in.c.duduz.el.ii.ſup ỽbo obiecta.de elec.quod limito quando talis exceptõ ve niret probanda per teſtes.ſecus ſi per confeſſionẽ illi⁹ contra quem excipitur.quia tunc interpretatur in de teriorem partem niſi ipſe confitens probet q̃ in melio rem.caſus notabilis in.c.cũ dilecti.de accuſa.ubi ha bes de epiſcopo qui confeſſus eſt ſe abſtuliſſe res i nau fragio quod poteſt eſſe ad bonũ ⁊ ad malũ.unde ſi cõ feſſus eſt ſimpliciter ſe abſtuliſſe ſtatur illi ꝓfeſſioni cõ tra eum ſcilicet q̃ in malam partem abſtulit niſi pro bet contrarium.ut ibi.

¶ In iterpretanda traditione ⁊ conceſſione quãdoq; attẽditur modus quo res peruenit ad cõcedẽtẽ.Ja. butri.i.l.fi.ff.de conſti.pri.idez ibi Buil.qui allegat l.i.in princi.ff.de fun.inſtru.iũcta.l.fi.ff.ð ſup.le.

¶ Uerba debent interpretari ut aliquid addant ulti mis uoluntatibus.in contractibus aũt ubi ſequũtur actum precedentem determinatum potius intelligun tur inculcare q̃ q̃ aliquid agant ad preiudiciũ contra bentium.ff.de au.⁊ ar.lega.l.pediculis.§.labeo.no ta.in.l.ꝓterea.ff.de offi.ꝓcura.ceſa.

¶ Futurum ſubiũctiui notat tempus preteritũ ⁊ ac tum perfectum de preterito quo ad uerba põt tamen ex mente notare actum prout eſt in fieri.tex.eſt. ff.de iuriſ.om.iudi .l. ſi q̃s id qð.§.qõ ſi dũ ꝓpõit.⁊ uid oino Ja.bu.et bar.ibi.

¶ Uerba ꝓteriti tpis intelligũtur cũ effectu ñ ỽbote nus.ff.q̃ q̃ſq; iur.l.i.§.hoc aũt.

¶ Uerba iperſonaliter ꝓlata iperſonaliter intelligũt ff.q̃ q̃ſq; iur.l.ſi q̃s.§.hec pena.

¶ Interpretatio legis ualet etiam contra naturam ỽ borum et quam uerba non patiuntur.glo.in.l.q̃uis ff.de in ius uo.

¶ Ubi ex forma ſtatuti partes neceſſitantur ad con trahendum ſi de modo contrahendi inter eas dubita tur interpretatio eſt cõſuetudinis ſi non apparet ſtat interpretationi iudicis.glo.in.l.de die.ff. qui ſatiſd. cogan.⁊ ibi nide bar.qui inducit ad ſtatuta cogentia ad cõpromiſſũ ſi dubitat de mõ cõpromittendi.

¶ In dubiis ſtipulationũ iudicialiũ interꝑtatõ perti net ad iudicem.ff.de preto.ſtip.l.pretorie.in extraiu dicialibus nõ.ff.de ỽ.ob.l.i cõuentionalibus.⁊.l.ita ſtipulatus.uide glo.⁊ Bartho.in palle.l.de die.ff. qui ſatiſda.cogan.

¶ Sermones intelligũtur ſm ſubiectam materiam ff.loca.l.ſi uno.§.i.ff.de verbo.obligati. l.ſtipulatio iſta.§.hi qui.

¶ Lex noua ſimpliciter loquens determinatur ⁊ di ſtinguitur per antiquam.glo.in.l.ſciendum.ff.qui ſa tiſda.cogan.quod nõ pro reformationibus .pro quo uide no.inſti.de here.que ab inteſ. circa principiũ.in glo.ſuper ver.uacua.

¶ Qõ dicitur uerba interꝑtari ut aliquid opentur uerum ſi poſſint.ff.ad.l.acqui.l.ſi ſeruus ſeruũ.§.i quit.ff.ſi q̃s cau.l.ſed ⁊ ſi q̃s.§.illud.

¶ Uerba in dubio intelliguntur in ſuo genere ſimpli ci.l.queſitum.§.illud.ff.de leg.iii.niſi ratione profe rentis aliud dicatur.ff.de pac.l.iuregentiuz.§.quin immo ubi appellatõe pacti uenit pactũ nudũ.

¶ Pro interpretatione ſeu declaratione contractus põt adiri iudex.tex.in.l.ſtipulatio iſta.§.ſtipulatio. ff.de ỽ.ob.⁊.l.cum queritur.ff.de re.dubi.bar.in.l. ueteribus.ff.de pactis.

¶ Statutũ loquens de re intelligitur de ꝑncipaliori ff.nau.cau.ſta.l.i.§.nautam.

¶ Appellatõne rei que imediate ⁊ mediate põt dici cõprehenditur in dubio mediata. ff.de vul. et pupil.

UVA. BHSC. IyR_001

l.qui liberis.ff.de v̄.sig.l.sciendū.

¶ Verbū obscurū in uno capite interpretatur ⁊ declaratur per caput alterius.uide.ff.ad.l.acquil.l.quem admodum.§.finali.

¶ Vbi ius loquitur super v̄bo aliquo a iure interpretato intelligitur p̄m q̄ lex illud cōiter interpretaf .ff. ad.l.acqui.l.lege.§.deinde.

¶ Verba que non possunt proprie intelligi attēta natura materie improp̄antur et interpretātur p̄m subiectam materiam.ut.ff.de usufr.l.pculus.

¶ Statutū loquens de faciente intelligitur de imediate faciente.no.de eo qui mediāte alio facit.tex. est in l.qua actione.§.proide.⁊.§.celsus.⁊.§.si obstetrix ff.ad.l.acqui.in cōtrariū uide.ff.si qua pau.fe.di. l.i §.sin aūt.⁊.§.sed quia.

¶ Interpretatio cadit super dubio nō super certo.vide guil.ff.si cer.pe.l.i.de iudi.cū uenissent.⁊.ff. ō v̄. obli.l.continuus.§.cū ita.

¶ Si dico tolle istam pecuniam an interpretabitur domum uel mutuum.uide.ff.si certum petatur.cum quid.et ibi Dy.

¶ Contractus declaratur ex uerbis mediatoris uel partiū q̄ p̄cesserunt.p̄m glo.in.d.l.cū q̄d.

¶ Obligatio ⁊ contractus i dubio sic debent intelligi ut non sint inanes.ff.de v̄.ob.l.ticia.§. idē respondit.ff.de eo quod cer.lo.l.nō utiq;.

¶ Verba a contrahentibus prolata intelligūtur grosso modo prout sunt prolata non p̄m legis intellectuz ⁊ significatum subtilem.bar.in.l.si necessarias. §.si annua.ff.de pigno.actio.

¶ In obligatione quantitatum dubia semper interp̄tantur de exiguis.non sic in speciebus.uide glosaz.ff. man.l.fideiussorem.

¶ Verba prolata in contractib⁹ que possunt referri ad cām mediatam ⁊ imediatam in dubio de imediata intelliguntur.ff.pro socio.l.iii.§.i.ubi bar.

¶ Interpretatio in dubio fit contra uenditorem seu uerba proferentem.ff.de cōtraben.ēpti.l.labeo.la.i.

¶ Verbū p̄teriti imperfecti optatiui uel coniunctiui modi trahitur ad futurum.ff.de contraben.empti.l. si debitor.§.i.

¶ Pactum ambiguum interpretatur contra profe rentem.ff.de pac.l.ueteribus.ff.de contraben.emp. l.cum manussata.

¶ Verba statuti intelliguntur p̄m rubricā ⁊ materiā in qua loquit.ff.de in di.adiec.l.impatores.

¶ In interpretanda mente contrahentiū erga pacta opponenda inspicitur tempus ipsius contractus. ff. de here.uel acti.uen.l.ii.§.i.⁊ ibi concor. Item inspicitur consuetudo religionis.l. quod si nolit. §. q̄ assidua.ff.de edil.edicto.p̄cor.sunt in glo.

¶ Ex conditione persone aliquando interp̄trabit cō tractus aliter q̄ interpretaretur uel sonet.ff.de picu. ⁊ cōmo.rei uen.l.hoc ita.

¶ In contractu uerba prolata contra naturā cōtractus imp̄opriantur ⁊ trahuntur ad naturā contract⁹ ff.loca.l.si uno.et ibi no.

¶ Verba dupliciter intelligibilia in dubio intelliguntur prolata in significatione magis proportionabili nature contractus.i dicta.l.si uno.§. sed et si verbo donationis.ff.loca.

¶ Verba simpliciter prolata de qualitate in aliquo non intelliguntur superlatiue sed mediocriter .ff. de edil.edic.l.sciēdū.§.illud.⁊.l.p̄cipiūt.§.fi.eo.ti.

¶ Stipulatio apposita in contractu animo nouandi in dubio intelligitur ⁊ restringitur ad limites contractus si p̄t.ff.de usur.l.sciendū.

¶ Interpretatione uocabuli ethimologia da proprium significatū uocabuli.ff.ad.l.acq̄.l.ita vulnerat⁹.

¶ In legibus attenditur propria et stricta v̄borū significatio non cōmunis usus loquendi.tex.est in pal.l. ita vulneratus.ff.ad.l.acqui.ratio est.quia leges fuerunt edite ut generales tori orbi in quo non est idē cōmunis usus loquendi. In statutis autem serua quod habes in.l.omnes populi.ff.de iusti.⁊ iure.Aduerte quia uidetur q̄ uerba legis debent interpretari secundū cōem usum loquendi.ut.l.librorū. §.q̄ tñ cassius ff.de lega.iii.⁊.l.in vulgari.⁊.l.alphenus.ff. de ver. significati.et.l.anniculus.eo.titu.de quo uide bar.in l.non dubium.C.de legi.

¶ Illa uerba que apponantur in contractibus uidelicet cum et p̄missa intelliguntur bona fide ⁊c. interp̄tantur p̄mo secūdū opportunitatē seu equitatē naturalem.ff.de reli.⁊ sūp.fu.l.⁊ si quis.§.hec actio.

¶ Rescripta contra ius debent interpretari ut quāto minus possunt ledant ius.ut.l.quod uero.ff.de legi.et ibi nota.

¶ De interpretatione huius uerbi uolo ⁊ quomodo disponat.hētur in.l.i.C.de sa.san.ec.ff. ō pac.dotal.cum dos.dicā.j.sub dictōe uolūtas.

¶ Verba que possunt itelligi executiue ⁊ dispositiue in dubio uident notare executionē uel dispositionem prout magis res ualet.glo.insti.de actionibus. §.sic itaq;.nota.in.l.tale pactū.ff.de pactis.

¶ Verba recipiūt interpretatōnē ex qualitate psone cū qua quis loquitur.ut.l.plenū.§.equicti.ff.de usu et habi.adde glo.in.l.si quando.C.de ioffi.testa. de transla.p̄la.inter corpalia.⁊ de v̄.sig.cū olim. ff.de testamen.milli.l.ex militari.

¶ Mens testatoris ⁊ cuiuslibet alterius interpretat̄ habito respectu ad id quod habet in opione uel ad id quod est in ueritate.ff.de cōdi.inde.l.seruo manumisso.et quod ibi no.glo.⁊ bar.⁊ guil.

¶ Verba in dubio naturaliter intelligunt̄ ⁊ ubi p̄sūt intelligi p̄m p̄mordialem naturā non intelliguntur secundum accidentalem.ff.de cōdi.inde.l.si id q̄.

¶ Ex prefatione statuti aliquando intelligitur mens statuentis.ff.ad macedo.l.i.⁊ ibi bar. querit an is q̄ cōposuit statutū qui amplius non ē in officio sit uocādus ad interpretationem statuti quod ipse composuit uel non.sed stetur aliorū interp̄tationi.

¶ Verba intelligi debent cum aliquo tempamento. de acti.empti.l.quicq̄d.

¶ Ee precedentibus datur intellectus ad sequentia ff.de edil.edic.l.sin aūt.

¶ Si dicit statutū q̄ uerba debeant intelligi proprie nullo extrinsecus addito non intelligitur statutuz ad modū loquendi.q2 hic est sensus extrinsecus dicit bar. C.de fi.instru.l.istrumentis.

¶ Interp̄tatio.i.aperta verbi declaratio.tex.⁊ glo. ff.de iur.⁊ fac.igno.l.in oi parte.

¶ Quod ē ex interp̄tatione nō ē ex p̄prietate uocabuli.ff.de ritu nup.l.adoptiu⁹.§.fi.

¶ Verba prolata in preterito et futuro in dubio itelliguntur prolata p̄m subiectam materiam. no.in.l.i. §.de quibus.C.de no.co.cōpo.i gl.fuerit.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An et quando in.l.loquente generaliter põt fieri interpretatio restrictiua.uide bar.plene in.l.nõ dubium.C.de legi.

¶ An ꝛ quando in legibus ꝛ statutis habeat locum interpretatio extensiua.uide bar.in preal.l.non dubium.ꝛ quod no.per ipsum ꝛ do.Jo.de imo.in.l.si vero.§.de uiro.ff.so.ma.dixi ꝺ sub dictõne extensio.dicam infra sub dictõne statutum.

¶ An super lege interpretanda prius recurrat ad ꝑncipem uel trahatur de similibus ad similia.glo.dicit ꝙ prius ꝙ̃ trahatur adiri debet princeps si est presens in.l.non est nonũ.ff.de legi.uide nota.in.l.ꝛ iõ.eo.t.bar.et cõis opio tenet contra.

¶ Aliter interpretantur uerba a ꝓpito ꝛ aliter ab ipe rito.C.de ꝓcu.l.i.ꝛ ibi no.

¶ Interpretari.i.corrigere.ff.ad tertul.l.i.§.q̃ operas.Ly.in.l.fi.C.qui.ca.in inte.resti.non ẽ necess. ubi tex.est ſm eũ.

¶ Uerba legis uerificantur etiam in actu ficto unde iura loquentia de etate intelligũt de uera uel ꝺ ipetrata beneficio principis.C.de temp.in integ.resti.pe.l.ea que.

¶ Ubi idem uerbum prolatum põt iudicare de duobus unũ prius alterum posteriuſ intelligitur primo ꝺ eo quod est prius.ut.l.i.ff.si ager uecti.ꝛ i.l.si ita q̃s §.is cui.ff.de le.i.

¶ Ubi glo.firmat pedem interptanda est pro lege. nisi in contrariũ esset consuetudo que tollit legem sic põt tollere glo.Ja.bu.in.l.i.C.q̃ ꝙ sua iurisdictõne

¶ Ubi factum attribuitur persone illud facere nõ volenti facere expõitur pro declarare.ꝛ fecit.i.primo factũ declarauit.no.C.de fer.l.a nullo.i gl.i v̊.statuit

¶ Idem uerbum ad diuersa relatum potest intelligi proprie ꝛ improprie.no.C.de usufr.l.i.in glo.ꝛ i.l.ii.et quod ibi no.ff.de offi.proconsul.ꝛ l.si possessori §.item si iurauero.ff.de iureiurã.

¶ Tempus pro tempore prolatum interptatur.C.si cer.peta.l.si non singuli.adde.ff.de no.ope.nũci.l.de pupillo.§.qui opus.

¶ Lex nouiter disponens in materia antiqua recipit interpretationes ꝛ limitationes quas materia ab antiquis legibus recipiebat.C.de non nu.pe.l.in contractibus.§.preterea.

¶ Ubi uerba inter contrahentes grosso modo prosferuntur debent trahi ad mentem contrahentiũ.tex.et glo.ꝛ Cy.i.l.cũ inte.C.de dona.ante nup.

¶ Uerba nude et absq; qualificatione prolata nude ꝛ materialiter debent intelligi.ff.de no.ope.nũ.l.pretor ait.§.ait pretor.

¶ Uerba in propria significatione notant rem simpliciter ꝛ absolute.ut.l.si constante.§.i.C.de dona.ante nup.ꝛ.l.fi.§.i.i fi.ff.fami.hercis.ꝛ.l.filia.§.si pater.eo.t.uide.l.filiusfa.§.q̃uis.ff.de dona.ti

¶ Ubi uerba proferunt geminata geminatũ habent intellectum ꝛ in dubio debent intelligi ut potius uoluerit facere plures dispositiones q̃ pauciores.ff.ꝺ manumis.testa.l.ii.bar.in.l.centurio.ff.de vul.ꝛ pupil.ꝛ est casus i.d.l.ii.licet ipe nõ alleget.

¶ Uerba dubia interpretanda sunt pro eo in cuius fauorem sunt prolata.ff.de ma.testa.l.si ita sit scriptũ

¶ Uerba hominis recipiũt interpretationẽ a v̊bis legis.ff.de ma.testa.l.si ita stipulatus.et.ff.de statuliber.l.labeo.

¶ Uerba interpretantur ex eo quod loqui solemus ff.de ma.testa.l.si ita fuerit.

¶ Ubi uerba proferuntur in potentia ꝓpter actũ ex igitur actus et non sufficit potentia.ff.de stat.li.l.statuliberis.§.si quis.ꝛ sic no.casum ad litterã ꝑ determinatione.c.relatum.de cle.nõ resi.

¶ Ex causa faciendi ꝛ modo interptamur factũ.de acqui.re.do.l.qua rõne.§.fi.

¶ Licet aliquando incongrue loqui quo ad maiorẽ intelligentiam.ff.de acqui.re.do.l.isula.in fi.

¶ Uerbũ inuenerit intelligitur.i.ceperit uł apprehẽderit.C.ꝺ fideiuſ.l.si barsatorã.bar.i.l.i.ꝺ acq̃.poſ.

¶ Uerbum quod põt sumi in ꝓteritũ et futurũ sub iunctiui qualiter sumatur.uide glo.in.l.iii.§.ex pluribus.ff.de acqui.pos.uide bar.ibi.et i.l.ut gradati ff.de mu.et bono.

¶ Ubi edictum loquitur in rem comprehendit facientem per se et per alium.ff.ex qui.cau.in pos.ea.l hoc aũt.§.fina.

¶ Ubi uerba patent late sunt intelligenda.ut.l.i.ff. que in frau.cre.

¶ Ubi statutum loquitur per verbum facti uerificatur in facto licet non habet iuris effectum.ff.de tab. exhibẽ.l.i.§.sin autem.etiam si defectus fit ex uitio persone agentis.

¶ Uerba cũ determinatione prolata debẽt cũ determinatione intelligi.l.i.§.nõ aũt.ff.de flumi.ꝛ referr̃ ad ea quibus determinatio proportionabilis ẽ nõ ad alia.uide in.l.i.§.ait pretor.ff.ne q̃d in lo.pub.

¶ Uerba in statutis prolata causa exempli nõ restringunt regulã.l.i.ff.uti possi.dixi ſ sub dictõe exẽpluꝫ

¶ Statutũ loquens de re uel actu uerificat̃ in uero ꝛ naturali ꝛ nõ in ficto ꝛ accidentali.ꝛ iõ si statutum prohibet portare plas intelligitur de ueris perlis.ff. de fonte.l.i.§.hoc interdictũ.ꝛ ibi bar.

¶ Uerba impersonaliter prolata cõprehendũt per se et per aliũ facientem.ff.quod ui aut clam.l.aut q̃ aliter.§.hec uerba.et ibi no.

¶ Mens in dubio non extenditur ad casũ in qua dispositio nulla esset ex defectu ptãtis disponentis.licet uerba simpliciter prolata sint.ff.de v̊.ob.l.stipulatio ista.habere licere.

¶ Uerba impersonaliter prolata in cõtractibus ꝛ actibus hominum i dubio impersonaliter intelliguntur ꝛ restrigũtur ad personam agentis.C.de contraben.ꝛ cõmit.stipu.l.i.unde si dico promittis intelligit̃ mihi.et sic persona extrinseca nõ intelligitur.l.si ita stipulatus.§.grisogonus.ff.de v̊.ob.uide eundẽ in.l.qui rome.§.augerius.eo.ti.

¶ Ubi uerba sunt dubia ibi cadit interpretatio.secꝰ ubi sunt certa.ut.l.ille aut ille.§.cũ in v̊bis.ff.de le.iii.Jnno.de testi.cũ clamor.glo.ff.de v̊.ob.l.quicqd astringende.uide in.c.si debitus.ꝺ of.dele.li.vi.

¶ De preteritis pluscq̃perfectis in quo sensu prolata esse uideantur.uide bar.in.l.centesimis.§.finali. de verbo.obligatio.

¶ Ex precedentibus determinantur sequentia.ff.ꝺ ver.obli.l.ticia.§.idem respondit.

¶ Uerba que possunt itelligi ciuiliter et naturaliter a contrahentibus prolata naturaliter intelliguntur. maxime quando in ciuili uerificari non possunt.ff.de v̊.obli.l.ex ea.§.fi.ubi multe concor.ꝛ ibi uide bar. ꝛ eo.ti.l.qui rome.§.augerius.glo.de cõsti. ut aiaꝫ

UVA. BHSC. IyR_001

§.i.li.vi.de ſen.excõi.a nobis.bar.in.l. cum ſtipulatus.ff.de ver.obli.

¶ Materiam interpretationum ſtatutorũ. uide per bar.ꝛ bal.in.l.oẽs populi.ff.de iuſti.ꝛ iure.uide i.l. ut gradatim.§.ſed ſi.l.ff.de mu.ꝛ bono.Jo. de imo in repetitione.l.ſi uero.§.ỏ uiro.ff.ſo.ma.Saly.ponit in.l.ii.C.de noxa.do.pe.de anch.in.c.ut animarum.de conſti.li.vi.

¶ Nomina uerbalia interpretantur actiue ꝛ paſſiue ff.de duo.re.l.i.uide glo.ꝛ bar.ff.de teſta.l.ſi filius. et.l.teſtamenti factio.

¶ In penis ſtrictiſſimam facimus interpretationem regula in penis.li.vi.glo. C. de muri.l.qui teſtamenta.libro undecimo.

¶ Ubi uerba edicti non adaptant ibi nõ habet locũ edictum.ut.l.ita aũt.§.geſſiſſe.ff.de admi.tut. l.iiii §.preto.ff.de dã.infec.ꝛ ibi bar.

¶ Uerba ſtatuti dubia intelliguntur ſm qꝫ in alia pte ſtatuti ſũpta ſunt.uide in.l.ſi ſeruus pluriũ.§.fi.ꝛ quod ibi no.ff.de le.i.uide in.l.ſi heredes palam.§.i ff.de teſtament.

¶ In interpretandis uerbis teſtatoris attendit tempus teſtamenti et non mortis.ut.l.ſi ita ſcripſiſſet.ff. de leg.ii.adde.ff.de teſta.l.hĩdes palã.§.i.

¶ Uerba prolata a ſtatuto de herede intelligũtur de herede imediato ꝛ nõ de mediato facto ex legis diſpoſitione.ut.l.cum filio.et.l.qui liberis.§.hec uerba. ff.de vul.et pupil.

¶ Primũ caput teſtamenti põt interpretari per ſecundũ ꝛ duo capita ſtatuti poſſunt ſimul adiũgi ad illud interpretandum.ut. l.gallus.§.ꝛ q̃d ſi tantum. de liber.et poſtu.

¶ Uerba ſtatuti teſtamenti uel inſtrumenti declarãt ex his que poſtea ſecuta ſunt ut in illo intellectu ſumãtur precedentia.in quo diſponens ſequentia accipit. i l.qui non militabat.§.i.ff.de here.inſti.ꝛ.l.illud.§. tractari.ff.de iure codi.ꝛ.l.q̃ filiabus.ff.de le.i.

¶ Diſpoſitio generalis reſtringitur ad capacia.tex.i l.que ſub conditione.ff.de condi.inſti.l.i.iniũcta gl. C.de ſa.ſanc.ec.et uide in.l.ut gradatim.§.ſed ſi.ff de muneri.et honori.

¶ Uerba intelliguntur ſub qualitate perſone ad quã diriguntur et maxime quando ei ſub noie qualitatis loquitur.ff.de teſta.mili.l.ex militari.ff.de uſu ꝛ habi.l.plenum.§.equicii.ff. de iudi.l. ſed ſi ſuſceperit. faciunt que dixi ſupra.

¶ In penalibus ſtatutis uerba ſingularia trahuntur ad plurale.tex.et glo.i.l.ſi ſeruus.§.ait preto.ff.de acquiren.heredi.

¶ Si ſtatutum ponit plura an ſufficiat alterũ. uide ff.ad ſillei.ſi q̃s i graui.§.ſi q̃s i tabulas.ꝛ. §.ſi aliỏ

¶ Ubi mẽs unllo modo põt proportionari uerbis ñ attenditur mens in diſpoſitione etiam larga.fallit niſi ex precedenti deſtinatione contrahentiũ uel diſponentium uel conſuetudine unũ pro reliquo ſumatur.uide ff.de leg.i.l.ſi quis in fundi uocabulo.tex.et glo.i.l. libroꝝ.§.quod tamen caſſius.ff.de le.ii.

¶ Affectio aliquando attẽdit diſpoſitõnẽ ultra uim uerboꝝ.ff.de le.i.l.ſi q̃s filiabus.

¶ Interpretatio verborum non trahitur ad oino ex traneũ ſonum v̀borum.tex.cum glo.in.l.cũ pater.§. cum imperfecta.ff.de le.ii.ꝛ.d.l.liboꝝ.§.ꝙ tamen caſſius.ff.de le.iii.

¶ Uerba teſtatoris que aliter põt intelligi relata ad tempus teſtamenti et aliter relata ad tempus mortis intelliguntur ſm tempus teſtamenti.ff.ỏ le.iii.l.uxorem.§.teſtamento.

¶ Si ſtatutũ dicat uerba ſtatuti debere intelligi ſecũdum proprium ſignificatum an itelligatur ſm cõmunẽ uſum loquendi.bar.in.l.cum delationis.§. aſinam. ff.de fund.inſtru.

¶ An interpretatio ſit adiectio.uide de offi.dele.ſuper q̃onum.in glo.iii.

¶ Quando lex ꝓcedit per modũ iterpretationis oia que dicuntur in.l.interpretata intelligunt repetita.in l.interpretante.Bartho.in.l.omnes populi.in.xxv. colla.ff.de iuſti.et iure.

Interrogatio Interrogatorium.

Interrogatio facta teſtatori an uellet ticiuꝫ ſibi heredem inſtituere et ipſe reſpõdit qꝫ ſic facit qꝫ teſtamentum ualeat ac ſi dixiſſet talez heredẽ inſtituo.glo.eſt ſingularis in.l.iubemus.C.de teſta. idem ſi interrogatur a teſtibus uel ab ipſo herede. gl. in.l.pamphilo.§.propoſitum.ff.de lega.iii. adde qỏ dicã.j.ſub dictione teſtñ.

¶ An ꝛ quando poſſint fieri interrogationes in iudicio per iudicem uel partem.no.glo.xxx.q.ultima.iudicantem.ff.de interrogato. actio.per totum ꝛ maxime in.l.ubicunq;.adde qꝫ iudex põt facere multas interrogationes partibus ante litem conteſ.de q̃bus uide quod no.Jo.an.ỏ iudi.c.i.ſuper v̀bo interrogat facit qỏ no.de iura.calũ.c.pe.

¶ Si interrogatus an uelit dimittere bona ſua tali. reſpondet cui alio uolo uel debeo dimittere.uidetur illi dimittere.bar.in.l.i.§.ſi q̃s ita.ff.de v̀.ob.

¶ Interrogatiua locutio non ſemp includit negatio né ſed qñq; difficultatẽ qñq; charitatẽ.ff.de dolo.l.ſz dolo.ff.loca.l.ſed damno.ỏ peni.di.i.ſi ſacerdos.ad de in prima conſtitutione.ff.ibi quis enim amplius q̃ nos.quaſi dicat nullus.ꝛ in.§.ibi.quis enim ludos. ff.de iuriſdic.om.iud.l.ſi p erroꝛẽ.

¶ Interrogatio qñq; habet uim ſuggeſtionis.ff.de q̃ ſtionibus.l.i.§.qui qõni.

¶ Si interrogatio fit eo caſu quo nõ debet an reſpõſio preiudicet.uide.ff.de pe.here.l.ſi quis libertatez. ii.q.i.in p̀mis.de of.dele.cũ oli.ꝛ ibi no.

¶ Judex põt interrogare ubicũq; ſibi uidetur de fi.inſtru.cũ Johannes.xxx.q.ul.iudicantẽ.adde glo.i.l. i.ff.de interro.acti.ꝛ dic qꝫ etiam poſtq̃ concluſio eſt in cauſa põt iudex interrogare.ut in.d.l.ubicũq;.no. do.An.in.c.i.de iudi.et etiã ad petitionẽ tertii. ſm glo.in.d.l.quicunq;.

¶ Qualis preceſſit interrogatio talis intelligit ſecuta reſponſio.C.de diuer.reſcrip.l.i.ff.ỏ v̀.ob.l.ticia §.item reſpondit.ff.ſi cer.pe.l.lecta.de fi.inſtru.inter dilectos.§.ceterũ.de p̀ui.ſi papa.i fi.li.vi.de re iud. abbate.eodẽ libro.

¶ Teſti non eſt faciendum interrogatoriũ niſi an credat uel ſciat ꝛ maxime in generalibus interrogatoriis quia ſepe in hoc decipientur.ut no.Jo.an.in.c.inquiſitionis.de accu.ſup v̀.credulitatẽ.

¶ Be interrogatoriis fiendis teſtibus.uide quod notat ſpe.ti.de teſte.§.iam de interrogatoriis.ꝛ de teſti. preſentiũ.§.teſtes.li.vi.ꝛ co.ti.c.ii.ꝛ ibi Innocẽ.et Hoſti.Archi.ii.q.i.i p̀mis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Si interrogatus an possideat rez neget se possidere cũ tñ possideat quid iuris. uide qð no. de testa. raynaldus. in fi. et ibi ꝓcor.

¶ Interrogatio in iudicio an quis possideat quo tẽpore debeat fieri. nota. ff. de rei uen. l. qui petitorio. i glosa utitur.

¶ An interrogatio possit propoñ simnl cũ ꝑncipali no. ff. de interro. acti. l. i. in gl. ii.

¶ Quot sunt necessaria ut interrogatio fiat pro qua parte quis sit heres. notatur. ff. de interro. actio. l. i. in glosa actio.

¶ Quandoq; interrogationes fiunt ante litem cõtestaram ad iudicii ordinationem. et de istis loquitur titulus de interro. acti. et maxime in. l. ð etate. §. q̃ tacuit. et. §. nihil interest. eo. ti. et causas quare tales interrogationes fieri possint. ponit gl. magna i. l. i. e. ti.

¶ Interrogatio quam facit iudex debet esse clara nõ obscura. ut. l. de etate. §. nihil iterest. ff. de inter. act.

¶ Interrogatio iudicis cũ precepto de respondendo ꝛc̃. est peremptoria ꝛ una sufficit. ut. l. ticia. §. usuras ff. de leg. ii. ꝛ. l. i. C. de dilati.

¶ Interrogatio que fit parti ut respondeat articulis fit post litem contes. et de tali loquitur. c. si post prestitum. de confes. li. vi. ꝛ quot requirũtur in ea. uide ibi glo. de his interrogatiõibus que fiunt parti. uiõ bar. ꝛ bal. in. l. eius qui delatorem. ff. de iure fis. per alios doc. in. l. ii. C. de iuramen. calũ. do. Anto. in. c. pe. de iura. calũ. Jo. an. in. c. ii. de confes. li. vi. Jo. an. in addi. specu. ti. deposi. §. fi. ad fi.

¶ Quot sunt interrogationes ꝛ quãdo fiant ante li. contesta. no. ff. de interro. acti. l. i. in glo. damni. ff. de rei uen. qui petitorio. in glo. utitur. specu. ti. de interroga. actio. §. i. no. de iuramen. calum. cum causam in glosa finali.

¶ An interrogatio fiat de credulitate uel ð ueritate no. ff. de interro. actio. l. i. i glo. damni.

¶ In petitione hereditatis qualiter fiat interrogatõ no. C. de peti. here. l. cogi. in glo. ii. in fi. et ibi By. i v. q. specu. ti. de inter. acti. §. i. v. sciendũ.

¶ An interrogatio debet proponi ante libellũ uel pꝰ specu. titu. de interroga. §. i. ver. sed nunquid prius et ibi Jo. an.

¶ Si interrogatoria non fuerũt facta testibus an possint iterum examinari. uide bar. in auc. qui semel. C. de proba. in penul. q. Jo. an. in. c. cũ causam. ð testi. Spe. ti. de testi. §. iã de interrogatoriis. v. itẽ caute.

¶ Interrogatio põt fieri a pte ꝛ a iudice ꝛ i quo differat. no. xxx. q. ul. c. fi. in gl. interrogãdi.

¶ Ex qualitate interrogationis datur intellectꝰ rñsioni. ff. de interroga. acti. l. celsus. §. qui interrogatus et. l. si defensor. §. i. eo. titu. insti. de. iuti. sti. §. pterea

¶ In dubio uidetur quis ad interrogatoria respõdere si aliud non apparet. tex. et gl. in. l. i. §. si quis simpliciter. ff. de v. ob. nec requiritur q̃ uerba oino ꝓcordent ut dicatur recte responsum. sed sufficit q̃ ex his mens colligatur uere uel interpretatiue. ut. d. l. i. §. si quis. ꝛ i. d. §. pterea. insti. de inuti. stipu.

¶ Tacens uel obscure respondens interrogatõi tũc uidetur confiteri quando aliqué terminũ ad deliberãdũ habuit sic limitatur. l. de etate. §. qui tacuit. ff. de inter. ac. ſm Jnno. in. c. cũ in cũctis. de elec. in glosa. diuerso. ver. nam qui tacet.

¶ Interrogatio omissa in ꝓncipio cause põt suppleri in quacunq; parte iudicii ſm bal. in pal. l. ubicũq;. ff. de interro. actio. p illam legem.

¶ Judex laicus põt interrogare sup matrimonio uel clericatu. ſm spec. ti. de conuen. et recõuen. ꝛ si interrogatus confiretur tenet confessio q̃ fit de plano nõ per modũ contradictionis. facit quod no. Archi. liiii di. frequens. ꝛ bal. refert i. d. l. ubicũq;. ꝛ sic nõ obstat. de ordi. cog. q; intelligit de ꝓtentiosis.

¶ Respondens interrogationi cui uel quando nõ debet sibi preiudicare. in. c. prout. de do. ꝛ contu. nisi respondeat premissa protestatione de ipertinentia. ut in l. pretor. ff. de dam. infec. bal. in. l. si fine. ff. de interr. actio. qui etiam ibi dicit q̃ interrogationi aduocati ẽ respondendum licet cum eo non fundetur iudiciũ per glo. ibi positam. facit. l. i. §. peritiam. ff. ð postulan.

¶ Interrogationes preparatorie fiunt uiua uoce imploato iudicis officio sine libello. etiam nondum i cã pozzecto ſm bal. i. l. si curatoris. C. de iure deliber.

¶ An interrogatio possit extorqueri a socio criminũ accusato uel etiam non accusato. no. C. de accusa. l. fi. in glo. fi. bar. ff. de qõni. l. repeti. §. i. specu. ti. ð teste. §. i. v. item q̃ est socius criminis. no. de cõfes. c. i. in glo. ii. de testi. ueniens. i. in glo. penul. et no. eo. ti. quoniam. in glo. ii.

Interruptio. An et quando actus ualid? habeat impedire interruptionem prescriptionis. uide bar. in. l. accusaturus. ff. de adul. et qð ibi no.

¶ Si amitto possessionem ꝛ statim recupero an uiðatur interrupta prescriptio. Bar. in. l. qui possessionẽ ff. de ui ꝛ ui ar.

¶ Qualiter interrũpatur prescriptio indicta a statuto. uide bar. in. l. in oibus. ff. de ac. ꝛ ob.

¶ An interruptio ꝑscriptionis facta contra ꝓncipẽ preiudicet fideiussori. bar. in. l. cũ qs. §. si qs pro. eo. ff. de solutio. adde glo. in. l. si fideiussor. in fi. ff. man. uide no. in. l. fi. ff. de duo. re.

¶ Qualiter interrũpatur prescriptio in corpalibus bar. in. l. naturaliter. ff. de usuca. dñs Anto. late examinat in reperi. c. fi. de cã pos. ꝛ ppie.

¶ Interruptio est duplex. s. ciuilis et naturalis. ff. ð acqui. pos. l. qui uniuersas. ff. de usuca. l. naturaliter. C. pro dona. l. ii. de prescripti. illud. xvi. qõne. iii. §. de prescriptionibus.

¶ Interruptio possessionis nõ interrũpit effectuz tituli ueri sed ficti ſm bar. i. l. cũ solus. ff. de usuca.

¶ An per exceptionem uel lit. contes. factam coram non suo iudice uel coram arbitro fiat interruptõ prescriptionis. no. Archi. xvi. q. iii. §. ð prescriptoribus.

¶ Quotuplex fit interruptio ꝛ quiꝰ prosit. no. C. de prescrip. lon. temp. l. ii. melius. C. de prescripti. xxx. an. l. cum notissimi. §. sed ꝛ si quis. in glo. inouatam. bar. ff. de usucap. l. naturaliter. ꝛ. l. celsus. v. sed pone q̃ alius possidet. uide de prescrip. illud. in glosa fina. xvi. q. iii. §. placuit. ꝛ §. de prescriptionibus. in glo. interrupta. Hosti. in summa de prescrip. rez ino bi. §. quibus modis interrũpat.

¶ An interruptio super una re perpetuet quo ad omnes si plures habet. uota. C. de anna. except. l. finali in glo. i. et ibi Ly.

¶ An interruptio possessionis interrũpat usucapionem et non effectum precedentis tituli interrũpat et sic duret titulus in precedente apprehensione. no. ff.

UVA. BHSC. IyR_001

de usucapi. l. si is pro emptore. §. pe. in glo. fin. et ibi bar. in. l. eũ qui edes. eo. ti. ⁊ ibi etiam bar.

¶ An interruptio fiat in criminalibus uel etiaz in ciuilibus per oblationem libelli male concepti. no. baz. in. l. accusaturus. ff. de adul.

¶ Sola missione in possessionẽ iterrũpitur usucapio ⁊ pscriptio. ff. de re iudi. l. a diuo pio. §. si super reb⁹ secũdũ unã lec. de q⁹ ibi uide baz i. l. missio. ff. p ẽptoz

¶ Interruptio facta contra unũ ex reis debẽdi nocz aliis et facta ab uno ex reis credendi prodest aliis. cassus est sing. in. l. fi. C. de duo. reis.

Interuallum. ¶ Multa licent ex interuallo que non licent incontinenti et econtra. ff. de solu. l. modestinus. C. de usu. l. p retentionem. ff. de priuileg. credi. l. si uentri. ⁊ interuallo presumitur quis consentire. ff. de usur. l. cũ q̃dã. et in pal. l. si uentri. C. qꝺ me. cã. l. cũ te.

¶ Modicũ interuallũ non uiciat. C. de testamen. l. cũ antiq̃tas. ff. de v. ob. l. i. §. cũ aũt addicit.

¶ Quis dicatur habere dilucida interualla. uide i. l furiosum. C. q̃ testa. fa. pos.

¶ Qualiter intelligũtur ista vba p interualla ppetentia ⁊c̃. no. de sen. ex. pstõnem. li. vi.

Interuerto. ¶ Quis dicatur interuertere. uide de acqui. pos. l. si quis rem.

Intestatus. Intestabilis. ¶ Si q̃s accusatur et condẽnatur de crimine capitale ⁊ fit illi exp̃ssa condemnatio bonorum etiam si appellet ⁊ pẽdẽte appellatione decedat postea heres in causa appellatiõis succũbat. an iste efficiatur intestatus. bar. i. l. qui a latronibus. §. si q̃s. ff. de testa.

¶ An is qui non potest facere testamentũ dicatur decedere ĩtestat⁹. tex. ⁊ ibi bar. i. l. i. ff. ꝺ suis ⁊ legit.

¶ Casus in quibus bona decedentis intestati ⁊ non habentis heredem non applicantur fisco. uide in. l. iubemus. C. de ꝓpo. sa. pa. li. xii.

¶ Intestatus decedit qui solum condidit codicillos C. q̃n die. lega. ced. l. fi.

¶ Quid importent hec dictiones intestatus ab intestato ⁊ an inter eas sit dĩa. uide bar. in. l. centurio. ff de vulga. et pup. ⁊ in. l. i. ff. de suis ⁊ legi. ubi bo. tex. bal. in. l. generaliter. in prin. C. de instĩ. et substi. sub condi. fac. ⁊ in. l. antiquioribus. C. de iure deliberã. ubi glo. et in. l. ii. C. de testamen. mili. in aut. ꝓterea. C. unde uir ⁊ ux. et in. c. i. de feu. succe. colla. x. adde ꝺ succes. ab intes. cũ dilectus. glo. in. l. ut liberis. C. de colla. do. Anto. de butri. in consil. suo. xxviii. adde insti. de here. que ab inte. in ꝓn. ff. de v. signifi. l. intestatus. Adde Jo. an. in addi. spe. ti. de succes. ab intes. super rubrica. Itẽ adde dñm Ange. i cõsilio suo. xxv et in consilio. ccxv.

¶ An statuta loquentia in successionibus ab intestato habeant locũ in his q̃ motiũ intestabiles. uiꝺ bal. in. c. i. de suc. feu. col. x.

¶ Capella uel altare in quo clericus est intitulatus succedit ei ab intestato. non aũt ecclesia in qua ẽ dicta capella siue altare. Jo. an. i. c. i. de suc. ab intes. ubi uiꝺ

¶ Quamdiu est locꝰ successioni ex testõ cessat successio ab intestato. ff. de acq̃. here. l. q̃diu.

¶ In successionibus ab intestato hodie non ẽ dĩa agnatõnis uel emancipationis ⁊ patrie ptãtis. in aut. ꝺ here. q̃ ab intes. §. ii. secus in successione ex testamẽto ut no. in aut. ex cã. C. de lib. ꝓte. uel exhereda.

¶ An quis põt pro parte decedere testatus ⁊ p pte intestatus. no. ff. de inoffi. testa. l. nam ⁊ si parentibus in glo. fi. et. l. mater. eo. ti. ff. de re. iur. l. id quod nostrum. fallit ad pias causas. secundum bar. in. l. i. C. de sa. san. ec.

¶ Impubes non decedit propzie intestatus sed intestabilis. ꝑm glo. in. l. cũ antiquioribus. C. de iure delibe. ⁊ in. l. ii. C. qui testa. fa. pos. Ly. in. l. i. C. quãdo impa. inter pu. ⁊ uidu. adde bal. in. l. si arrogator. ff. de adop. in. vi. colla. et quod no. Bartho. in. l. ii. ff. de lega. i.

¶ Successio ex testamento etiam in parte includit successionem intestati preterq̃ quo ad specifice obtenta. ff. de inoffi. testa. l. si nõ mortis. §. fi.

¶ An statutũ disponens q̃ in successionibus ab intestato agnati preferantur matri habeat locũ in pupillo et ipsum cõprehendat. uide Saly. plene in. l. cũ antiquioribus. C. de iur. delibe.

¶ Ubi quis priuatur herede ꝓpter suũ delictũ nõ dicitur decedere intestatus sed intestabilis. ubi uero propter etatem furorem uel prodigalitatẽ an ꝓprie dicat intestatus. glo. est ordi. in. l. cum antiquioribus. C. de iure delibe.

Intimatio. ¶ Intimatio debet fieri alicui potius in eo loco ubi plus habitat q̃ alibi. ut no. Joban. andr. in clemen. causam. de elect. super ver. habitare.

¶ Que sit forma intimationis alicui faciende siue in causã appellationis siue in aliis causis. uide in preal. cle. cãm. §. i. ⁊. §. ii. ꝺ elec. ⁊ q̃ ibi no.

¶ Qualiter debeat fieri intimatõ uniuersitati uel collegio. glo. in. ꝺ. cle. causam. glo. in. c. bone. ꝑmo. ꝺ elect. super vbo singulares. glo. in. c. si capitulo. de concess. prebẽ. li. vi. adde q̃ dicã. j. sub dcõe vniuersitas.

¶ Verbum intimare habet in. l. ea que. C. de tẽp. in integ. resti. pet.

Intimiditas. ¶ Est peccatum ꝑm. s. tho. secũda secũde. q. cxxvi. ar. ii.

Intollerabile. ¶ Quando aliquid dicat in tollerabile ⁊ quando nõ. uide Jo. an. post Archidi. in. c. uenerabilibus. §. p⁹ q̃. super vbo patenter expressum. de sen. ex. li. vi. ⁊ ꝺ offi. deleg. cũ contingat, ⁊ de sen. ex. p tuas. ⁊. c. solet. i. rñso. eo. ti. li. vi.

In totum. ¶ Hec dictio ponitur ꝓ oino. no. ff de reg. iur. l. in totum.

Intra. ¶ De significato huius dictõis no. bar. et bal. in. l. i. ff. de offi. pfec. ur. ⁊ in. l. i. §. dies. ff. de succes. edic. ⁊ in. l. si ita stipulatus fuero. x aut. v. iuncta. l. qui hoc anno. ff. de v. ob. in. l. in uendítione. ff. de ac. ẽp. ⁊ i. l. si q̃s sic. ff. de v. sig.

¶ Intra ideſt citra. ff. de ali. et cibaria. lega. l. alio. et in l. fina. C. de li. prete. ⁊ ibi p do. meũ Rapha. ful.

¶ Hec dictio intra q̃nq̃s includit ut intra centesimũ diem. tunc includitur centesimus. ff. de adul. l. pater in ꝓn. ff. de suc. edic. l. i. §. quod dicimus. C. quõ et quando iudex. aut. qui semel. de excep. pia. li. vi. quã doq̃s excludit. ff. de v. ob. l. qui rome. §. calimacꝰ. et l. si ita quis. §. seya. eo. titu.

¶ Hec dictio intra ponit pro ante. ut. l. i. in ꝓn. ff. ꝺ vul. ⁊ pup. facit. l. si intra. ff. de pac.

¶ Si lego tibi omnia intra talem arborẽ an intelligat

UVA. BHSC. IyR_001

ipſa arbor incluſa. Buil. tenz q̄ ſic. per. l. i. §. dicim⁹ ff. de ſucce. edic. bar. in. l. i. ff. de offi. pfec. urb. bal. in l. fundi. ff. de contraben. empti. uide quod habet in. l anniculus. ff. de v̄bo. ſig.

¶ Si lex imponat penā niſi quid fiat intra annū nō incurrit penā niſi elapſo anno. uide in aut. de here. ab inteſt. §. ante inicium.

¶ De hac dictione uide in. l. ii. C. de pac. inter ēpt. ⁊ uendi. ⁊ in. l. qmcq̄d aſtringende. ff. de v̄. ob. ⁊ i au ten. quod locuz. C. de do. cau. ⁊ nō nu.

¶ Dictio intra pōt intelligi q̄ reſpiciat initiū ⁊ finez tēporis. quod nota. p⁊o teſtibus. uide in. l. iiii. §. ſi in tra. ff. de dam. infec. intra. i. poſt. ff. de v̄. ob. l. inſulā. ⁊ intra tempus notat omne tempus ul' tempozis par tem cui adiungit. ff. de ma. teſta. l. ſi ita. §. fi. facit. ff. de v̄. obli. l. ante diem.

¶ De hac dictione uide. ff. de ſtatulib. l. ſi intra. ⁊. l. q̄ ſi intra. ff. qui ⁊ a quibus. uide no. per Bar. in. l. ſi tamen dic. ff. de condi. ⁊ demon.

Intranſitiua De intranſitiua locutōne. vi de tex. in. l. i. ff. de re. diui. in v̄. obligatione.

Intricatio Intricatio bonoꝝ dicitur fieri quando quis obligat cōſumit uel donat. glo. in. l. ſumma cū ratione. ff. de pecu. ⁊ talis intricatio ſi fiat ab habente creditoꝝes preſumit fraudulenta. ubi eſt bonus tex.

Intrinſeca Intrinſeca magis attendi debēt q̄ extrinſeca. ar. ff. ſi cer. pe. l. cū qd. in fi. C. de uſur. l. i.

Introductum Exponitur. i. intuſ ductū ff. de iuſti. ⁊ iure. l. ex hoc iure. ff. de legi. l. nam ut ait.

Intruſus Intruſus non eſt in poſſeſſione tol lerandus. Inno. in. c. qualiter. de accu. bal. in. l. pe. C. de pigno. acti.

¶ Quicūq̄ aliquo modo adheret alicui intruſo a ſe de apoſtolica eū excōicatus ⁊ omni dignitate honoze atq̄ ordine priuatus. xxiii. di. in noie dñi.

¶ Quis dicatur intruſus in beneficio. uide Jo. an. ⁊ moder. in. c. cum ſatis. de offi. Archi. ⁊ in. c. uenies de accu. c. cū noſtris. ⁊. c. litteras. de conceſ. preben. Hoſti. de reſti. ſpoli. in litteris. Inno. de elec. nihil. ō reſti. in inte. cum ueniſſent. adde tex. et quod ibi no. de preben. cum iā dudū. Inno. et doc. i. c. tranſmiſſā de elec. bonus tex. de conceſ. preben. quia diuerſitatē ubi ille dicitur intruſus qui preter ſupiozis auctozitatem ingreditur beneficium. Item ille dicitur intruſus qui beneficium a ſuperioze interdicto uel priuato. de exceſ. prela. tanta. uide tex. in. c. eum qui. ō pbē. li. vi

¶ An intruſo ſit a ſubditis obediendum ⁊ an ſoluentes intruſo debita ratione beneficii liberentur. Inno. et Hoſti. in. c. in litteris. de reſti. ſpoli. Archi. de preben. eum qui. li. vi. Inno. ⁊ do. Ant. in. c. nihil. ō electi. adde bal. in. l. falſus. C. de furtis.

¶ An platus intruſus poſſit abſoluere. uide no. i. c. dudū. ii. de elec. ⁊ ibi gl.

¶ An ea q̄ fiūt ab intruſo ualeāt uide. vii. q. i. factuſ ē cornelius. xxv. q. i. oē qō.

¶ Si intruſus aliqua debet eccleſie an illa ſint reſtituenda. uide. xxii. di. c. pe. in glo. ii.

¶ Intrudere ſe in beneficio ul' retinere beneficiū quo aliquis canonice eſt priuatus ſunt paria. de purga. ca no. cum dilectus.

¶ Si cauſa cōmittitur alicui epiſcopo. puta ueronē ſi et unus eſt intruſus qui tamen poſſidet alter eſt legitimus non tamen poſſidet cognoſcit de cauſa is q̄ poſſidet ſm Vincen. qui ita notat in. c. per uenerabilem q̄ ſi. ſint legi. dixi ō ſub dictōe delegatio.

Intus Eccleſia non poteſt eſſe intus et foris. quonia meſt una tantum. xxiiii. q. i. ci prianus. ⁊. c. dicimus.

Inuaſoꝝ Inuadere Non licet alicui e tiā eccleſie iuadē res alienas. xii. q. ii. ſicut eccleſia.

¶ Inuadere. i. rape uel occupare imobilia. C. ad exhib. l. inſtīa. C. de ac. ēp. l. ii.

¶ Inuaſoꝝ dicitur qui iniuſte rē debitā detinet. xvi. q. i. decime. no. de elec. generali li. vi. ⁊ eo. ti. dudum ii. in gloſa.

¶ Inuaſoꝝes qualiter puniant. uide. C. unde ui. l. i uaſoꝝ. et. l. meminerit.

¶ An inuaſoꝝ teneatur de interitu. no. C. unde ui. ſi de poſſeſſione. in glo. fi. uide Ly. C. de his q̄ ui metuſue cau. fi. l. i.

¶ Si fiat iuaſio rei uacantis an ⁊ quando iuaſoꝝ teneat. no. C. unde ui. p totū.

¶ Inuaſoꝝ rerū eccleſiaſticarū ⁊ perſonaruz an ſit excōicatus uel excōicandus. no. de ſo. compe. cōqueſt⁹ in gloſa finali.

¶ Quis dicatur inuaſoꝝ. nota. ff. de peti. here. l. itē ueniunt. § . preter hec. et. l. ſed et ſi lege. §. quod ut ſenatus. eo. titu.

¶ Differentiam inter inuadere ⁊ occupare ponunt docto. quia iuaſio refertur ad imobilia occupatio ad mobilia. glo. C. de rei uen. l. domū. uide in. l. ii. C. ō actio. empti. unde qui rem mobilem accipit impzope dicitur iuadere. C. ad exhi. l. inſtrumēta.

Inuariabile Jus naturale ſemper manet ⁊ eſt oino iuariabile. i. diſ. iuſ naturale. inſti. de iure natura. gen. ⁊ ciui. §. ſz nālia.

¶ Inuariabilia ſunt oia pcepta legis mozalia que ad nature ius pertinēt. vi. di. bis itaq̄. adde bonā glo. in c. i. de deci. li. vi.

Inuecta ⁊ illata An inuecta et illata p ſecundum conductoꝝez ſint obligata primo locatoꝝi. no. ff. loca. l. ſi in lege. § ſi colonus. in glo. manet. uide no. in. l. certi. ff. loca.

¶ An iuecta et illata ſint tacite obligata domino. nota. C. in qui. cau. pig. ta. contra. l. ſi non inducta. in glo. i. C. loca. l. certi iuris. in gloſa finali. et ibi uide Ly. et alios.

¶ Si res aliena uel minoꝝis ſit inuecta an ſit obligata. uide Ly. in. d. l. certi iuris. in ulti. q. ubi tractat quo iure agatur p ta'ibus inuectis et illatis.

Inuentoꝝ Inuenire Qui inuenit rē alienam ⁊ non reſtituit furtū facit. xiiii. q. v. ſi quid iueniſti. ⁊. c. multi ſunt. et ibi nota.

¶ An inueniens rem alicuius deperditam licite poſſit a dño petere mercedem inuētionis. uide bar. in. l. falſus. §. qui alienum. ⁊. §. ſe. ff. de fur. adde doc. in c. dudum. ii. de elec.

¶ An inueniens rem non ſuā cuius tamen dominū ignoret poſſit eam licite retinere. dic ut no. in palle. l falſus. §. qui alienum. Hoſti. in ſumma de uſuris. §

UVA. BHSC. IyR_001

§.pena.v.quid si nullus apparet. Idē in sūma de penis.§.quibus.v.q̄d si q̄s inuenit.

¶ An iueniens thesaurum i solo uel agro alieno sibi lucra faciat.habetur insti.de re.diuisi.§. thesaurus. C.de thesau.l.nemo.ff.ad exhib.l. thesaurus. glo. xiiii.q.v.si quid inueneristi.et distinguitur an casu inuenerit et tunc diuiditur inter dominū soli ⁊ inuentorē an ex proposito ⁊ cedit lucro dñi soli.

¶ Quid sit agendū de rebus alienis inuentis.uide sanctum Tho.secunda secunde.q.lxvi.ubi ualde pulchre distinguit in materia.

¶ Inuentionis uocabulo rei apprehensio continetur ut institu.de re.diui.§.thesaurus.C.de fideiusso.l. si barsatoram.

¶ Qui inuenit rem alienam si vult euadere penā furti.debet facere eā pconizari.Hosti.⁊ Jo.an. de elec. dudū.ii.super glo.⁊ ibi doc.

¶ Quid sit inuentio.nota.C.de thesauris.l.i.li.x. in glo.inuenient.no.ff.de acqui.re.do.l.nūq̄.§. thesaurus.et ibi bar.

¶ Inueniri quis dicitur quando pōt apprehendi.iō si statuto debet puniri inuentus cū armis non dicitur inuentus solūmodo uisus est.By.⁊ Bal.in.l.i.ff.de re.diui..nec etiam datur premium sic inuenienti.C. de fideiuss.l.si barsatoram.et si statutū daret premiuz inuenienti malefactorem intelligi debet de inuento et habito.glo.ff.de condi.sine cā.l.si fullo.

¶ Inuentus dicitur in crimine qui crimen cōmisit lz in fraganti crimine non fuerit reptus. quod est ueruz quando inuentio non facit crimen absq̄ eo quod fit.⁊ ideo si statutum punit inuentum portare arma uel inuentum de nocte non punietur nisi iueniatur per familiam.licet reuera de nocte iuerit ⁊ arma portauerit. ar.in auten.de san.epis.§.reuerendissimis. et ibi no. in lec.colla.ix.

Inuentarium. Portuo episcopo ab intestato debet fieri inuentariū omniū bonorū suorū et si quis aliqd subtraxerit debet de furto puniri.xii.q.v.sic ubi.

¶ Inuentarium debet fieri ab ecclesia.glosa.in.c.ii. de testamen.

¶ Omissio inuentarii inducit presūptionem contra heredem q̄ surripuit res hereditarias.tex. in autē.de here.et fal.§.sancimus.

¶ Inuentarium non recipit probationem in contrariū allegatur tex. quem dicūt non esse alibi in .l.noia C.arbi.tute.⁊ quod ibi no.

¶ An et quādo litigans cū tutore uel curatore debeat hīe copiā inuentarii.bar.in.l.i.ff.de cura.bo.dan.

¶ Aliqua circa materiam inuentarii uide p bal. in.l filium qué habentē.C.fami.her.

¶ An exceptio inuentarii prosit fideiussori succedenti reo principali.uide Bartho.in.l.stichuz.§ .q vulgo.ff.de solutio.

¶ An prelatus teneatur facere inuentarium de bōis suis ⁊ de bonis ecclesie.dicā infra sub dictōne platus

¶ De diuersis formis inuentariorū. uide specu.tit. de instrumen.edict.§.finali.et i.§.dicto.v.q̄d si hīs

¶ An heres usurarii qui non fecit inuentarium tenetur ad soluendas usuras ultra uires hereditatis.no. glo.de usur.tua.de rapto.in litteris.de usur.q̄q̄.li.vi.ubi Jo.an.adde do.Anto.de bu.⁊ moder.in.c.ō bitores.de iureiuran.i ulti.q.⁊ ibi dixi i repe.illi?.c.

¶ An curator datus bonis teneatur facere inuentarium.glo.q̄ sic.in.l.i.ff.de cura.bo.dan.tex.in.l.i.circa finē.ff.de uen.in pos.mit.adde his plene p Albe. in.l.de creationibus.C.de epi.audi.

¶ An curator datus ad litem teneatur facere inuentarium.dic q̄ non .glo.in.l.de creationib?.C.ō epi. audi.bar.in.l.⁊ si ad spēs.ff.rē pu.sal.so.

¶ An heres qui non fecit inuentariū priuetur tribellianica.bar.in.l.marcellus.ff.ad trebel.Ly.⁊ bal.in aut̄.sed cum testator.C.ad legem falci.bal.in.l.cum tale.§.ticius.ff.de condi.et demon.faciunt notata i aut̄.de here.⁊ falc.§.si uero non fecerit.

¶ An inuentarium factum a pupillo instituto prosit substituto ut non teneatur ad solida legata.⁊ an substitutus pupillaris faciens inuentarium teneatur in eo describere omnia bona taz patris q̄ pupilli uide ō bis bar.in.l.in ratione.§.q̄ vulgo.ff.ad.l.falci.

¶ An fideicōmissarius uniuersalis teneatur facere inuentarium sicut heres.bar.in.l.i.ff.de iur.deliber.⁊ in.d.l.in rōne.§.q̄ vulgo.ff.ad legē falc.

¶ An heres qui non fecit iuuentariū teneat̄ in foro conscie ultra uires hereditatis.bar.super rubrica .ff. de acqui.here.et in.l.i.C.de sa.sanc.ec.bal.in. l.filium quem habentem.C.fami.herci.Jo.an.in.c.q̄q̄ de usur.li.vi.bal.in.l.fi.in prin.C.de iure deliberā. ubi per Ange.⁊ in.l.more.ff.de acqui.here.uide omnino bal.in.l.i.C.de bis qui pe.no.i.ix.q.⁊ in.l.uoluntatis.C.de fideicō.Inno.de imu.eccle. quia plerīq̄.Alde do.Anto.de butri.⁊ moder.in.c.fi.de solu.⁊.c.fi.de sepul.adde glo.xii.q.ii.epus qui filios. dixi ō sub dictione heres.

¶ Confectio inuentarii prodest in obligatione int̄ uiuos.gl.ē sin.fm bal.⁊ Ang.i.l.q̄ dotis.ff.solu.ma.

¶ Quando incipiat currere tempus conficiendi iuētarium heredi substituto.Jo.an.in addi.spec. ti.de instrumen.edic.§.dicto.v.q̄d si heres.

¶ Confectio inuentarii pōt remitti per testatorē. ut l.fi.C.arbi.tute.adde nota.in. l.tutores. C. de admi.tu.in glo.publicarū.Ly.in.l.fi.§.illo.C. arbi. tute.bar.in.l.in confirmando.ff.de confir.tu.specu. ti.de tu.§.fi.v.hoc aūt.et ibi Jo.an.adde qō dicā.i

¶ Inuentariū tutoris non requirit uocationē creditorum.secus in inuentario heredis. glo.est ordinaria in.l.tutores .in v.personarū.C.de admi.tuto .insti. de suspec.tu.§.generaliter.

¶ An exceptio inuentarii possit opponi post sentētiā ad impediendam executionē.uide specu.ti.de instru. edic.§.fi.v.sed nunquid heres.et ibi Jo.an. in addi. adde bar.in.l.ex diuerso.ff.solu.ma.l.nensenius .ff. de re iudica.

¶ Qualiter teneatur heres conficiens inuentarium et an possit precise cōpelli ad quantitatē debitaz vl legatam.uide bar.in.l.in ratione.§.diligenter.ff.ad.l fal.ubi de hac materia.

¶ Materia inuentarii faciēdi ab herede an et qñ ⁊ a quo factū alteri proficiat.uide bar .in.d.l .in ratione §.quod vulgo.

¶ Tempus conficiendi inuentarii per heredes computatur a die adite hereditatis.uide in.l.fi.§.i. ⁊.§ in cōputatione.C.de iur.delibe.bar.in.l.si in diem. in pn.ff.de condi.et demon.ad materiam.adde no.i l.fi.§.sin aūt dubius.C.de iure deli.in glo.delatam ⁊ ibi Ly.in prima.q.⁊ no.in.§.se.uide Ly.in.d.l.

UVA. BHSC. IyR_001

fi.§.ſi uero poſtq̃.bar.ff.de ſtatuli.§.ſi q̃s hereduz. ſpecu.ti.de inſtru.edic.§.fi.v̇.i hᵒ aũt.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Valet iuentariũ etiã ſi in eo omittaᵗ ſignũ crucis. uide in prealle.l.fina.ꝛ bar.ponit in.l.ii.§.prius.ff. de vul.ꝛ pupil.adde Ly.in.l.fi.§.ſi aũt dubius. C de iure delibe.bar.ff.de uen.inſpi.l.i.§.qȯ aũt. ſpe. ti.de iſtrumẽ.edic.§.fi.v̇.i hᵒ aũt.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Unde dicatnr inuẽtariũ.no.i.l.fi. C .de iur.deli be.doc.in.c.iRaynaldus.de teſtamen.glo.in.c.quia contingit.de reli.domi.

¶ Tutor qui non fecit inuentariũ quod facere pote rat perdit hereditatẽ.bar.in.l.ii.ff.de cõfir.tuto.ubi etiã tractat an tutor datus ad unũ articulũ teneaᵗ fa cere inuẽtariũ. Itẽ an eo ipſo poſſit repelli tutor qᵘ fu it in mora faciendi iuentariũ. Itẽ que res poni debeãt in iuentario ꝛ qᵘ non eſt neceſſe ponere i iuentario no men debitoris.de quo nõ apparet inſtrumentum ꝛ qᵘ res ſint deſcribende in inuẽtario ꝑ uocabula ꝛ demõ ſtrationes ſicut in libello. Item qᵘ anteq̃ tutor incipi at adminiſtrare oportet iuentariũ eẽ perfectũ. de his omnibus uide bar.in pal.l.ii.

¶ Prohibitus a teſtatore facere iuentariũ põt ad il lud cogi per iudicẽ.bar.in.l.in cofirmando. ff. de cõ fir.tuto.uide quod ꝺ dixi.

¶ An filius non faciens iuentariũ perdat legitimaz uide Ly.et bar.in auᵗ.ſed cuz teſtatore. C.ad.l.fal.

¶ Fiſcus ꝛ qui utiq̃ iure ſuo nõ teneᵗ facere iuentari um.bar.in.l.i.§.an bona.ff.de iure fiſ.

¶ Be inuentario faciendo per ꝛconomũ de rebus ec cleſie cedente uel decedente prelato.uide Jo.an. in.c ut preterite.de elec.

¶ Contra inuentariũ publice confectũ nõ admittun tur teſtes.i ꝺriũ allegaui ꝺ caſũ ſingularẽ cui adde qȯ no.in.c.fi.de proba.in glo.ul.

¶ Eccleſia cui fit unio debet facere iuentariũ de bõiſ eccleſie unite.ꝺ reli.domi.qz monaſteriũ.

¶ Infra quod tempus debet fieri iuentariũ per here dẽ.nota.inſti.de here.qua.ꝛ di.§.extraneis.in gloſa preſtiterit. C.de iure delib.l.fi.§.ſin aũt dubiᵒ.ꝛ ibi doctores.ſpecu.ti.de inſtru.edic.§.fi.v̇.in hᵒ aũt.ꝛ ibi Jo.an.in addi.

¶ Infra quantũ tempus debeat fieri iuentariũ ꝑ tu torẽ et de eius materia.nota. C.de admi.tut.l. tuto res.in glo.i.ꝛ ibi Ly.in.i.ii.ꝛ.iii.q.bar.in.l.tutor. qui reptoriũ.in ꝓn.ff.de admi.tuto. Spec.ti.de tu. §.fi.v̇.fiet aũt.ꝛ ti.de inſtru.edic. §.fi. ꝛ.§.edicio.

¶ An fideicõmiſſarius uniuerſal poſſit uti beneficio inuentarii cõfecti ab herede reſtituente.de quo dixi ꝺ ꝛ an heres non conficiẽs inuentariũ ſi reſtituat heredi tatẽ non retenta trebellianica teneatur ultra uires he reditarias ſi fideicõmiſſarius fecit iuentariũ.uiꝺ An ge.in conſilio ſuo.xxx.

¶ An heres faciens iuentariũ poſtea cõpromittens in cã creditoris uel legatarii põt cõdẽnatuſ uti benefi cio iuentarii.uide Ang.i pal.ꝓſilio.xxx.

¶ Propter obmiſſam cõfectionẽ iuentarii nõ ꝓpte rea heres ipediᵗ detrahere debita.uide Ang.in ꝓſilio ſuo.lxii.qȯ incipit.qm̃ nihil.

¶ Que ſit forma iuentarii heredis ponit ſpecu.de i ſtrumẽ.edic.§.fi.v̇.nũc dicamus.ꝛ ſe.adde no.i.l.fi nali.§.ſin aũt dubius.in glo.ceterorũq̃.ꝛ glo.ſe. C de iure delibe.ꝛ ibi bar.plene. C.de bo.ꝓſcrip.l.ſi q̃ſ intra.in glo.iii.et ibi Ly.

¶ Forma inuentarii tutoris.uide per ſpecu.ti. de in ſtru.edic.§.fi.in ꝓn.

¶ An pater teneatur facere inuentariũ de rebus filii in quibus habet uſumfructũ.ſpecu.ti. de inſtru.edi. §.fi.v̇.quid de patre.ubi de hoc.

¶ An iuentariũ poſſit fieri elapſo termino. Ly.i.l. fi.§.ſin aũt dubius. C.de iure delibe.in.v.q.bar.ff. de admi.tuto.l.tutor q̃ reptoriũ.

¶ Inuentariũ debet fieri coraꝫ iudice ut per ipſuz ap probetur.no.Li.in.l.tutores.in.iii.q. C .de admi. tuto.ꝛ ibi gl.bar.ff.de ad.tu.l.cirographiſ.ꝛ ibi no. glo.ſpec.ti.de inſtru.edic.§.fi.v̇.pe.

¶ An per iuentariũ probentur res. C.arbi.tute.l. fi.in prin.in glo.inſcripſerit.ꝛ idem Li.ibi. in prima oppoſi.ſpecu.ti.de inſtru.edic.§.fi.v̇.q̃d ſi heres.

¶ An ꝛ qualiter debeat fieri copia iuentarii.no.ff.ꝺ cura.bo.dan.l.i.§.pe.ꝛ ibi bar.ff.ꝺ admi.tuto.l.tu tor qui repertoriũ.in ꝓn. C.qñ ꝛ qui.quarta parſ de be.l.ii.ad fi.li.x.ꝛ ibi bar.

¶ Si fiat iuentariũ in quo prodeſt ꝛ in quo ſi nõ fiat nocet.nota.in auᵗ.de here.ꝛ falci.§.ſi uero expſſim. i glo.lucrari.uide nõ.i.l.fi. C.de iure delibe.

¶ Qui teneᵗ facere iuentariũ.no.ſpecu.ꝛ ibi Jo. an.ti.de inſtru.edic.§.fi.uide bar.in.l.i rõne.§.qȯ vulgo.ff.ad.l.falci.

¶ An ille qui celauit aliquid gaudeat beneficio iuen tarii.no.bar.ff.ad.l.falci.l.paulus.et. C .de iure de libe.l.finali.§.licentia.

¶ An confectio inuentarii debeat fieri eodem cõtex tu.dic qᵘ non.ꝛ qᵘ plures notarii nõ pñt particulatiz perficere idẽ iuentariũ.glo.in auᵗ.de here.ꝛ falci. §. ſi uero abſunt.in v̇.inuẽtariũ.

¶ Adminiſtrator etiã unius negocii debet conficere iuentariũ.bonus tex.ẽ. C.de epi.ꝛ cleri.l.nulli. ubi Jaco.butri.qui querit an tutor datᵒ ad auctoritatez pſtandã debeat pficere iuẽtariũ.

¶ An q̃ ſemel fecit iuẽtariũ poſſit illud mutare. uiꝺ i.l.oibus iudicibus. C.de ſportul.

¶ Inuentariũ concernit illos ꝛ ab illis tm̃ debeat fi eri qui habent reddere rationẽ.bal.in.l.cuz oportet. §.i. C.de bo.q̃ libe.qui allegat.l.orphanotrophos. C.de epiſ.et cleri.

¶ An litiganti cũ tutore debeat dari copia iuentarii uide in.l.i. C.de cura.bo.dan.

¶ Actor ad cauſam uel curator ad litem nõ tenẽtur facere iuentariũ. Guil.de ſuza. C.ꝺ procurato.l.neq̃.

¶ Si heres per errorẽ poſuit i iuentario plures res q̃ debeat.uide bal.i auᵗ.ſed cũ teſtatore. C.ad.l.fal.

¶ An heres rogatus de reſtituendo debeat facere in uentariũ pro tota hereditate uel pro ſola quarta quã retinet ꝛ ꝑ qua tenetur creditoribus ꝛ legatariis. ui de Jo.an.i addi.ſpe.ti.de inſtrumen.edic. §.fi.ver. nunc dicamus.

¶ Sufficit iuentariũ fuiſſe cõpletũ debito tẽpore lz ñ fuerit debito tpe inchoatũ.uide i.d.§.fi.

¶ Nec ruſticis nec mulieribus nõ cõficientibus iuẽ tariũ.uel minus ſufficiẽter cõficientibus ſubueniᵗ. ſi cut nec militibus.ar. C.de iur.ꝛ fac.igno.l.finali.et quod nota.eo.titu.l.i.bal.in.l.finali.in principio. C de iure delibe.

¶ Si eccleſia cepit hereditatem damnoſã ſine bene ficio iuentarii põt ipſã dimittere ſine alia reſtitutione in integrũ. C.de ſa.ſanc.eccle.auᵗ.ſicut alienatio.qȯ

UVA. BHSC. IyR_001

est bene notandū ſm bal. in pal. l. fi. in pn. uide bart. super rubrica. ff. de acq. here. docto. in. d. l. fi. ⁊ in. l. fi. C. de repu. uel absti. here.

¶ Etiam locuplete hereditate expedit heredi habeꝛ beneficia iuentarii que multa sūt. ut. l. fi. §. et si præfatam. ⁊. §. in cōputatione. C. de iure delibe. ar. ff. ad trebel. l. quia poterat. ibi. nec interest. bal. in. d. l. fi. §. q̄ tñ refert Li. ⁊ Ricar. malū. dixisse ōriū.

¶ Ad inuentarii confectionē non debent citari credi toꝛes absentes. sicut legatarii. glo. in auth. sed cū testatoꝛ. C. ad. l. fal. ⁊ uide in. d. l. fi. §. ⁊ si pfatā. ibi. cuz satis ꝛc. ⁊ ibi bal. i. d. l. fi. §. i. dicit q̄ nō sufficit citari procuratoꝛes absentiuz. per glo. iii. §. si uero absūt in auth. de here. ⁊ fal.

¶ Per nō confectionē inuentarii delictū arbitrarium nō efficit solidi executiuū. ⁊ sic nō desinit eē arbitrarium. bal. i. l. uolūtatis. C. de fideiuss.

¶ Si in loco cōfectōnis iuentarii seruatur ex consuetudine minoꝛ solennitas q̄ requiraꝛ de iure cōmuni illa intelligitur subrogata in locū alterius. ⁊ hoc sufficit constare ex inspectione iuentarioꝝ aliter consuetudine nō pꝛobata. hoc colligit ex his que no. bal. in. l. i. C. ad uellei. uide eūdē in. l. fi. in pn. C. de iure delibe. ubi dicit sufficere si fiat inuentariū ſm consuetudinē. Itē uide eūdem i auth. sed cū testatoꝛ. C. ad. l. fal.

¶ An heres conficiēs iuentariū possit capi p debito defuncti. bal. i. l. fi. §. ⁊ si pfatā. C. de iure delibe.

¶ Si heres omittit facere inuentariū ita perdit trebellianicā sicut falcidiā. in auth. de here. ⁊ falc. §. iozdinatū. ⁊. §. hinc nobis. pꝛo quo uide tex. in. c. raynaldus. de testa. in fi. arguendo a rōne finali cessante. Jaco. tñ de bel. in auth. de here. ⁊ fal. ⁊ bar. in. l. marcell⁹ ff. ad trebel. tenuerūt cōtrariū. ⁊ Jo. an. i addi. spec. ti. de instru. edic. §. fi. v. nūc dicamus.

¶ Inuentariū heredis differt ab iuētario tutoꝛis. qz iuentariū heredis nō pōt remitti sed tutoꝛis sic. bal. in. l. fi. §. i. C. de iure delibe.

¶ Beneficiū inuentarii nō tollitur per statutū. ita dicit glo. in. l. fi. §. i cōputatione. C. de iure delibe. q̄a cum tractatur de dāno uitādo statutū debet restringi p ius cōmune. ut. l. si serui nostri. C. de noxa.

¶ Primū beneficiū inuētarii est ſm rationē nālē uidelicet q̄ quis nō obligetur nisi ſm uires hereditatis ⁊ iō ſm ius canonicū non ē necessariū iuentariū sz sufficit sola iusticia et equitas naturalis. ut no. de usur. q̄q̄. li. vi. ⁊ ideo statutū quod debet intelligi ſm naturalem rationē cōgrue posset hanc interptationē recipere. ar. ff. de excu. tuto. l. scire opoꝛtet. §. sed ⁊ si maxime. quod nota. alia aūt beneficia iuentarii que non cōcernunt iusticiā naturalē sed tantū ius positiuū. exēplū in pal. l. fi. §. donec. ⁊. §. licentia. credo posse tolli p statutū cum ⁊ ipsa equitas canonica qñq̄ talia beneficia nō admittat. ut no. xiiii. q. v. nō sane. ⁊ ibi Archidi. bal. i. l. cū a matre. i fi. C. de rei uen.

¶ Protestatō que apponit in iuentario. s. q̄ si apposuit nō apponenda hñtur pꝛo nō appositis nihil reluat nisi auctoꝛitate iudicis admittat in causa cognita quia ex quo sunt apposita pꝛesumit q̄ dēant apponi. ut in. l. fi. C. arbi. tute. ⁊ ibi bal.

¶ Si tutoꝛ i iuentario nō loquatur pcise sed dubitatiue dicēdo. credo q̄ sit i bonis talis res in iudicio et apud acta tātū opabitur uerbū credo quantū uerbuz pꝛecisū. ut no. in. l. ii. §. quod obseruari. C. de iura. calū. ita dicit bal. i. d. l. fi. C. arbi. tute.

¶ Si testatoꝛ iussit solui legata de bonis suis tūc hīs etiā qui nō fecit iuentariū nō tenetur ultra uires hereditatis. dictū ē bal. multū singu. in. l. i. C. de his qui pe. no. q̄ ppetuo no.

¶ Heres qui repitur dolo res hereditatis celasse oli ſm ius. ff. pꝛiuabit tantū beneficio. l. fal. quo ad illas res. ut. ff. ad trebel. l. paulus. de iure uero. C. duplū restituebat. ut. C. de iure deli. l. fi. §. illo pculdubio. hodie uero de iure aūt pdit totā fal. legatoꝛ. ut i auth. de here ⁊ fal. §. sancimus. ⁊ ibi glo. bar. ⁊ bal. in auth. sed cū testatoꝛ. C. ad. l. falci.

¶ Si unita res sola subtrahat per heredē ruit totū i uentariū. nec illius beneficio heres gaudet. bal. in. d. auten. sed cū testatoꝛ. v. ſz q̄ro an hic subtraxit.

¶ Non ualet iuentariū in quo deficit foꝛma. bal. i. l. uniuersa. C. de pci. impa. offer. pꝛeterq̄ si omittat signū crucis. de quo dixi ō ſm bar. ⁊ bal. in. d. l. fi. §. sin aūt dubius. C. de iure deli.

¶ An heres possit facere iuentariū per pcuratoꝛez. dic q̄ sic. ex iusta cā. ⁊ idē in iuentario tutoꝛis. no. i. l si infanti. C. de iure delibe.

Inuestitura. ¶ Quis dicitur iuestiri altero ō quatuoꝛ mōis secundum Jn no. in. c. p tuas. de dona.

¶ Inuestitura nō transfert possessionē sed dat licētiā intrandi in eam pꝛopa auctoꝛitate. de cōsue. ex līis. ō quo dicā plenius infra.

¶ Olim concessū erat impatoꝛibus ut epi ab eis reciperēt inuestituraꝝ. lxiii. di. adrianus. ⁊ i. c. in sinodo quod postea fuit reuocatum. de quo dixi supꝛa sub dictione imperatoꝛ.

¶ Recipiēs iuestituraꝝ alicuius dignitatis de manu laici ē excōicat⁹. xvi. q. vii. qñ iuestituraꝝ.

¶ An et quādo per iuestituraꝝ transferat possessio uel nō. uide glo. de consue. c. ii. de dona. p tuas. de his q̄ fiūt a ma. par. ca. c. ex oꝛe. de instī. auctoꝛitate. de pꝛebē. p illoꝛū. ⁊. c. accedēs. Jnno. de restī. spo. in līis. By. i regula. i. li. vi. no. de elec. transmissā. ⁊ est pclusio q̄ aut fit inuestitura ante aliq̄ō ius translatuz aut post. ⁊ si post aut possessio ē uacās aut nō. ⁊ si sic aut i eo pſente aut absente. adde ad materiā quod no. Jo. an. de consue. ex litteris. xvi. q. vii. si q̄s deinceps. ad de q̄ duplex ē inuestitura. quedā uera quedā abusiua. Abusiua est p traditōnē annuli uel alterius signi. Uera est per traditionē possessionis. de quo dic ut hētur x. colla. q̄d sit iuestitura. in pn. ⁊ no. p moder. eadem colla. q̄ succe. tene. c. i. i pn.

¶ Inuestitura est institutōnis confirmatio uel declaratio. Jo. an. ō instī. auctoꝛitate. Hosti. ō pſue. c. ii.

¶ An quis possit inuestiri pꝛo absēte ⁊ an p hoc acq̄ratur possessio absenti. uide de instī. accedēs. de pbē. pꝛo illoꝝ. de his que fi. a ma. p. ca. ex oꝛe. ſm Jnno. ō cōces. pꝛebē. ppositi. ⁊ de elec. cū inter.

¶ Quid sit iuestitura ⁊ in quo pueniat ⁊ differat ab institutōe. no. de instī. auctoꝛitate. in glo. ii. Jo. an. in addi. ti. de instī. sup rubrica.

¶ Inuestitura feudi infra q̄tū tēpus debeat peti per uasallū a successione domini. uide. x. colla. quo tēpo. mili. inuesti. pe. de. in glo. mēsez. ⁊ glo. infantia. ō feu. c. ii. in glo. fi. de iureiur. ueritatis. in glo. fi. Specu. ti. de feu. §. quoniā. v. xxvii. ad finē. ⁊ ibi Jo. an. i addi. uide quod plene habetur in tex. ⁊ glo. ⁊ ibi p doc.

UVA. BHSC. IyR_001

in.c.i.que fuit ꝑma cā benefi.amit.

¶ Jnuestitura ꝓbatur per duos testes.x.colla .si i ter dñm ⁊ uasallū fue.ꝓtrouer.c.ii.in glo.penul.

¶ An petens renouari inuestituꝝ teneaꝯ ostēdere antiquā.bal.in.l.ii.C.quō ⁊ qñ iudex.do.Ja .ō alua. x.colla.de cōtrouer.inuesti.in ꝓn. Jo.an.in addit. ſpecu.ti.de ſen.§.i.in ꝓn.

¶ Qualiter debeat peti iuestitura ⁊ q̄d iuris si dñs differt.no.x.colla.ꝑ quos fiat iuesti.in glo.fi.

¶ Si fiat iuestitura nō expꝛessō modo an intelligaꝯ ꝙ sint ꝓsentes inuestiti.Jo.an.i addi.ſpe.ti. de ēp. ⁊ uendi.§.i.v.nūc aūt fozmā.

¶ Jnuestitur quis dignitate per cingulū.in auteˉ .ut iudi.ſine quoquo ſuſ.§.cogitatio.colla.ii.

¶ Jnuestitura ꝓbatur ⁊ ꝓsumitur si uasallus ꝑstet seruitia consueta dño acceptanti ultra annū. bal.i.l. i.C.de fideicōmiſ.adde ꝙ inuestitura feudi noui nō pōt ꝓbari niſi per pares curie.x.colla.q̄ test. neceſ. c.i.no.plene per glo.quid ſit iuesti.c.i.in ꝑn.per gl.i c.i.in ꝑn.de cōten.inter do.et uaſal.

¶ Per iuestituꝝ pure factā transit dñium et poſſeſ ſio et nō per conditionaleˉ.Jnno.in.c.ex oze.de bis q̄ fi.a ma.par.ca.in glo.iſimū.

Jnueteratum. ¶Res dicitur iueterata que ¶a centū annis eſt facta.ꝑ.l. fi.C.de ſa.ſanc.eccle.al ii dicūt iueteratū eē cuius ñ eſt memozia.ut.l.i.in fine.ff.de aqua.plu.ar.et. ff.ō aqua cotī.et eſti.l.i.§.ductus aque.adde glo. ff.ō le gi.l.de quibus.

Jnuidia. ¶Clericus iuidus ꝓmoueri non de ¶bet.xlvi.di.clericus.

¶ Qui accuſat fratres plus agitatur inuidia q̄ cari tate.vi.q.i.ſi omnia.

¶ Jnuidie uiciū hūilitatis remedio curaꝯ.de pe.diſ. ii.ſi q̄s ſemel.qō qualiter ſit intelligendū. uide ꝑ ſcm̄ tho.ſcōa ſcēe.q.xxxvi.

¶ An inuidia ſit peccatū moztale.s.tho. ubi .s̄.qui dicit ꝙ iuidia ex ſuo genere ē peccatū moztale.q2 contrariaꝯ charitati que gaudet ō bono ꝓximi. ſi tſi ſit iperfecta ratio iuidie.ſ.in motu ſenſualitatis.tunc eſt peccatū ueniale.uide ibi.

¶ Jnter pares maxime regnat inuidia. ff. quod metus cauſa.l.ſi cum exceptione.§.penul.ff. de acqui. poſ.l.i.§.ueteres.

¶ Que d̄ria ſit inter inuidū ⁊ iuidioſū.uiō ꝑ Jo.an. de imu.eccle.c.i.li.vi.

¶ Jnuidia differt a zelo.s.Tho.ſecunda ſecūde.q. xxxvi.ar.ii.⁊ ibi uide q̄d ſit iuidia.

¶ Jnuidia opponiꝯ indifferenter clementie ⁊ miſeri cozdie.in ꝑalle.q.ar.iii.

¶ Jnuidia eſt uiciū capitale.idē ſecunda ſecunde.q. xxxvi.ar.iiii.⁊ in.q.de malo.q̄.x.ar.iii.⁊ eſt grauiſſi mū peccatozū.i ꝑalle.q.xxxvi.ar.iiii.ubi uiō eiꝰ filias

¶ Jnuidentia fraterne gratie é ſpēs peccati i ſpiritū ſanctū.Jdem ſecunda ſecunde.q.xiiii.arti.ii.et qōne xxxvi.articu.iiii.

Jnuitans. ¶An inuitans aliquē ad aliquē ac ¶tum puta ꝓrandiū uel ad diſputationē debeat hoza debita mittere ꝑ inuitatis.Archi. xxiii.q.iiii.diſplicet.Jo.an.i.c.q̄dā.de renū.

¶ Non ualet pactū ꝙ quis inuitaꝯ ad delinquendū. ff.de pact.do.l.conuenire.ff. de pact.l. ſi unus. §. illud .cum ſimili.

Jnuitus. ¶Nullus debet ozdinari iuiꝰ.lxxiiii di.epus.⁊.c.conſuluit.uec debz teneri iuitus i loco i quo ē ozdinatꝰ.lxxiiii.di.quozūdā

¶ Nullus inuitus ad ēpatum debz trahi.lxxiiii. di. ubi.⁊.c.honozatus.in contrariū.viii.q.i.i ſcripturis et.c.qui epiſcopatum.

¶ Jnuito q̄q̄ eſt accipiendū quod ipſe uolens non vult dare.xiiii.q.v.nō ſane.

¶ Jnuitus habitū religionis aſſumēs ñ ꝓiuaꝯ bī ditate.xx.q.iii.ꝑſens clericus.

¶ Nullus pōt eē bonꝰ iuiꝰ.xxiii.q.vi.uides.

¶ Jnuite nuptie ſolent hīe malos euētus.xxxi. q.ii de neptis.de ſpon.reqſiuit.

¶ Que d̄ria ſit inter iuitū ⁊ reclamāteˉ.gl.lxxiii.diſ. c.i.docto.de ſpō.ueniēs.i.⁊.c.ad id qō.

¶ Jnuitus diciꝯ qui non conſentit.ff.de ꝓcura.l.filius.§.inuitus.ff.de ſeruitu.urb.ꝓe.l.inuitū.By.i regula qui tacet.li.vi.

¶ Jnuitus non obligaꝯ neq̄ delinquit neq̄ meretur C.de nego.geſt.l.fi.C.man.l.ſi ꝓto te.v.diſ. ad eiꝰ uero.et ibi nota.

¶ Jnuitus magis diciꝯ pati ꝙ agere.vi.di.teſtamentum.viii.q.i.audacter.

¶ Jnuito non queriꝯ obligatio.ff.de dona.l. hoc iure.§.non poteſt.

¶ Jnuitus quis nō cogitur creſcere.lxxiiii.di. geſta et ibi no.Archi.Jo.an.de ſta.regu.c.i.li.vi.lxi.diſ. cathanienſ.in gloſa.

¶ Jnuitus diciꝯ qui nō ꝓbatur conſenſiſſe. ſpecu. ti.de loca.§.nūc aliqua.v.lxxiiii.

¶ An inuitus pōt cogi ad cōcozdiaz uel cōpoſitōnē no.glo.de elec.uenerabileˉ.

¶ An inuitus cogaꝯ ad bonū.no.de ui.et ho.cleri. clericis.et ibi uide concoz.

¶ Multa bōa q̄q̄ fiūt iuitis.xlv.di.⁊ q̄ emendat.

¶ Jnuito nō queriꝯ beneficiū.xlv.di.q̄ emendat. ff. de dona.l.hoc iure.§.nō pōt.xxiii.q.v.nō uos. Archi.xxiii.q.vi.uides.regula iuito.ff.de re.iur.

¶ Non debet quis ꝓmiū repoztare ex eo qō fecit i uitus.ff.de condi.⁊ demō.l.ii.in fi.ff.ad trebelli.l.ſi patroni.§.ſed nec illud.xvii.q.iiii.ſūt q̄ opes.xv. q. i.nō eſt.de baptiſ.maiozes.§.vultis.

¶ Quare heretici iuiti ꝓpellaꝯ ad fideˉ.uiō Archi. ⁊ Jo.an.i.c.ii.de hīti.li.vi.i.ver.hīticos.ubi plene.

¶ Jnuito creditozi aliud ꝓ alio ſolui non pōt. ff.ſi cer.pe.l.ii.§.i.ſpecu.tit.de inſtru.edic.§.edicto.v. ſed adhuc.⁊ ibi Jo.an.in addi.ſpecu.⁊ ti.de ſen.ex. §.ſequitur.v.ſi aūt ꝑſonali.

¶ Ubi opus eſt expreſſo conſenſu tacens diciꝯ inuitus nō tantū ſi contradicat ſed ſi expreſſe nō conſentit.ut.ff de ꝓcura.l.filius.§.iuitus.ff.de ritu nup.l.in.eo.§ deinde.ubi aūt ſufficit tacitus tūc demū diciꝯ iuitus cū cōtradicit expreſſe.ff.de adopti.l.in adoptionib⁹. in auˉ.de nō alie.§.illud.⁊ ibi no.

¶ Jnuito auditoze nēo libēˉ refert.vi.q.i.ex merito

¶ Jndicium redditur in inuitum.ff.de v.ob.l.inter ſtipulantem.§.i.

¶ An pōt quis inuitus facere quod pōt ignoꝛāte et econtra.no.ff.de arbitris.l.ſi in tres.in glo.nō ualet ff.de acti.empti.l.i.in glo.intereē.ff.de reg. iur. l.q̄ pōt inuito.⁊ ibi bar.

¶ An inuitus quis cogatur defendere.nota.ff. ō regu.iuris.l.inuitus.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Inuitus dicitur sciens ⁊ non consentiēs. ff. de ser. ur. prędi. l. inuitus.

Inuocatio. Inuocatio nois christi in quoli bet principio fieri debet. ut in p̄ ma consti. ff. in aut. de quest̄. § . i. in. l. in noie dñi. C de offi. pfec. preto. affri.

¶ Judeus nō debet iuocare nomen dñi. quia p̄sumi tur in cōtemptū facere. C. de iude. l. iudeos.

¶ In inuocare demones sapiat heresiz. uide Jo. ann in addi. Specu. titu. de sorti. super rubrica.

Inutile. Paria sunt non esse ⁊ iutiliter esse. ff. de v. obli. l. si dari dominus. adde q̄ i utile et nullū equipantur. ff. q̄ cuiusq̄ uniuersi. l. i . § penul. ff. de dolo. l. eleganter. § . seruū. ff. qui satisda. cogan. l. quotiēs. de transla. prela. inter corpalia. imo melius est habere iutile q̄ nullū. arg. ff. arbo. fur. ce. l itē arbores. § . i. ff. de libe. ⁊ postu. l. si q̄s postumos.

¶ In per inutile uicietᵉ utile. uide bar. in. l. i. § . si q̄s simpliciter. ff. de v. ob. ⁊ in. l. grece. § . illud. ff. de fide iuss. in regula utile. li. vi. dicam infra sub dictōe utile.

¶ Q̄nq̄ aliquid est inutile ad id quod agit et tamē est utile ad aliud. ff. cōmo. l. si is qui insti. de adop. § finali. de offi. dele. super questionū. § . si uero.

¶ Inutile per utile cōfirmat. ff. de dol. excep. l. apō celsū. § . idem labeo. insti. de inuti. sti. § . alteri.

¶ Utile trahit ad se iutile. ff. q̄ ad lib. p. ñ li. l. fi. ff. cōia p̄di. l. p̄p̄ū. uiō no. ff. ō no. op. nū. l. i. § . nūciatō

¶ In ex iutili mīmonio aliō seq̄ pōt. uiō. ff. de ritu nup. l. pfectᵍ. no. i cle. gie. ō rescrip. in glo. penul.

¶ Inutiles sūt ab officiis repellendi. in auten. de san ctis episcopis. § . interdicimus. colla. ix.

¶ In inutile firmetur per iuramentū. uide. C. si ad uer. uen. autē. sacraméta. C. de legi. l. nō dubiū. dy. in regula nō ē obligatoriū. li. vi. ⁊ i. c. ii. de pac. co. li.

Inumbratum. In aliquis dicitur habere in umbratū quietē. ff. de acq̄ ren. pos. l. quod meo. § . q̄ si furioso. et. C. qui testa. fa. pos. l. furiosū. uide quod dixi sub dictōe interuallū

Inundatio. In inundatio imuret dñiuz ul̄ possessionē. uide. ff. de acquirē. rerum domi. l. adeo. § . aliud. et. l. ergo. § . aluuio. ff. de flumi. l. i. ver. ripa autem.

Jocus. Joculator. Clericus ioculatō debet ab officio ō poni. xlvi. dis. clericum.

¶ Donare ioculatoribus uiciū est nō uirtus. lxxxvi. di. donare. dixi supra sub dictione donatio.

¶ Turpibus iocis clerici nulla ratōne debent inten dere. de conse. di. v. nullus p̄biterorū. adde no. in. c. i. de ui. et honesta. cleri. li. vi. et in clemen. i. eo. titu.

¶ In ioculatores sint infames. uide. ff . de his q̄ no. i fam. l. ait pretor. § . fi. iiii. q. i. c. i. et ibi In rchidia.

¶ Qua pena puniant ioculatores qui ducūt ursos. apros. aut leones. seu alias bestias siluestres p̄ ciuita tē si illa animalia occidant uel vulnerēt aliqué uel ali as dānū dent. dic q̄ est pena ducentorū solidorū. tex. uidetur esse in. l. qui vulgo. cū duabus legibus p̄cedē tibus. ff. de edili. edic. ad hanc māz uide q̄ dixi ō sub dictione bystrio. et quod dicā. j. sub dictōe ludus.

¶ Ea que ioco fiunt non obligant. de ac. et ob. l. ob ligationum substantia.

Johannes. Sanctus Johānes euangelista cū esset adolescēs fuit a dño ō nu ptiis uocatᵍ i apostolatuz. lxxviii. di. p̄biter autem.

¶ Idem Johannes euāgelista unacuz Petro et Ja cobo consecrarūt Jacobum in episcopum Jherosoli morum. uide. lxvi. di. de epis. et quod ibi habetur.

¶ Johannes euangelista exiuit de balneo aduenīēte corintho excōicato dans nobis exemplum ut cum ex cōicatis uel precisis non cōicemus. xxiiii. q. i . ois q̄.

¶ O pa Johānis crisostomi epi cōstātinopolitani sūt approbata per ecclesiam. xvi. dis. sancta romana.

Joseph. Suspicatᵍ Mariā adulterā nolebat eā ducere. ii. q. i. si peccauerit.

¶ Inter Joseph ⁊ beatam uirginē Mariam fuit ue rū matrimoniū. xxvii. q. ii. § . sed obiciē. ⁊ c. genuit. dicā plenius infra sub dictione mīmoniū.

¶ Joseph ⁊ Maria nato dño uotū perpetue castita tis corde ⁊ ore emisserūt quod Maria antea solo cor de ⁊ ꝓposito fecerat. xxvii. q. ii. qō aūt interrogasti.

¶ Si Joseph Mariam cognouisset dñs illā pendēs i cruce Johāni euāgeliste uirgini ñ cōmēdasset. xxvii q. ii. si enim cognouisset.

¶ Idcirco uoluit dñs ut mater sua disponsareᵗ Jo seph ⁊ eiᵍ uirginitas diabolo celareᵗ. xxvii. q. ii. iuēta

Josue. Josue iuramētū factū gabaonitis cōtra diuinū p̄ceptū obseruauit. xxii. q. iiii . § sed cū his oibus. de quo qualiter excusēᵗ habeᵗ. xxii. q. iiii. inocēs. dixi ō sub dictōe gabaonite.

Jota. Est minor ceteris līis. apex ē i sūmitate ip sius pricula. ita dicit Augustinus sup illō Mathei. v. Jota unū ⁊c̄. de apex uiō ō i dcōne aper.

¶ Et de littera Jota uide supra. glo. ii. in. c. noli. i. i ix. dis. et tex. in. c. ulti. xv. dis. et Arch . i phemio. vi.

Jpocrita. Jpocrisis. Jpocrita ē pe ior q̄ apte ma lus. xii. q. i. certe ego. et talis magis nocet ecclesie. lxxxiii. di. nemo.

¶ Jpocrisis ē spēs supbie ⁊ ipocrita ē ois q̄ peccatū suū excusat ⁊ negat. de pe. di. i. taciturnitas.

¶ Jpocrite uerā uirtutē nō habēt quā uideuᵗ habeē de peni. di. ii. citius. ad hec. ⁊ ibi dicit tex . q̄ ipocrite in apparētia sūt aurū sz in existentia lutū.

¶ Jpocrita est omnis q̄ uerecūdia ductus diuidit cō fessionē. de pe. di. v. ꝓsideret.

¶ Jpocrite per bonā apparentiā aliis p̄ficiunt sed p mala opera ipsos p̄dūt et eorū finalis casus debet esse cautela bonorū. de pe. di. ii. citius ad hec.

¶ In ipocrisis sit semp peccatū mortale. uide sanc. Tho. secūda secūde. q. iii. ar. iiii.

¶ Jpocrita primo eice trabē de oculo tuo. postea fe stucā deduces de oculo fratris tui. Mathei. vii. i. q. i multi. in p̄n. iii. q. vii. § . idē testat. de sta. mona. c. fi. in glo. Luce. vi. xxxii. q. vi. in p̄n.

¶ Jpocrita cōtra suos iudicat ut bonus reputeᵗ. no ta. de cōcess. p̄ben. c. i. in gl. pe. li. vi.

¶ Quis dicatur p̄prie ipocrita. s. tho. i. iiii. di. xvi. ar. xxv. alias di. xxv.

Jpostasis. Jpostasis dicitur eo q̄ substat om nibus accidentibus ⁊ oia acciden tia ad se recipit ⁊ a nullo informat. ⁊ greci utunᵗ hoc uocabulo prout nos ponimus p̄sonā. de quo uide per theologos in p̄mo sententiarū. di. xxvii . glo. in cle. i. de sū. tri. in v. ipostasis.

Jpoteca. Qualiter formetur libellus in actōe ipothecaria ⁊ q̄d habeat necesse pro

UVA. BHSC. IyR_001

bare creditor agens ipothecaria. uide bar. in. l. rẽ alie nã. ff. de pigno. ac. Saly. in. l. cũ res. C. de ꝓba.

¶ Ipotheca eſt obligatio rei imobilis. inſti. de ac. §. inſ pignus. ff. de pig. ac. l. i. et no. i. c. nullus. de reb⁹ alie. nõ alie. i glo. ipotheca.

¶ Quo iure ſit introducta ipothecaria. uide Ange. in cõſi. ſuo. cciiii. qõ icipit i qõne.

¶ Alu iuri tacite ipothece mulier renũtiare poſſit. vi de i. l. meuia. §. fũdus. ff. ſo. ma.

¶ An ipothecaria tollaſ uſucapione uel ꝓſcriptõne ⁊ quãto tẽpore. no. ff. de pigno. l. i. §. cũ ꝓdũ. in gl. C. ſi aduer. credi. l. i. in glo. fi. ⁊ ibi Ly. C. de ꝓſcri. xxx. an. l. ſicut. in glo. poſſidente. ⁊. l. cũ notiſſimi. in glo. ii. eo. ti. uide. C. de cenſi. in. l. fi. in glo. li. xi. ſpe. ti. de ꝓſcrip. v. ſed ô ipothecaria. no. in auſ. ut eccle. ro. gau. ſpa. cen. anno. i glo. longiora.

¶ Qñ datur utilis ⁊ qñ directa. no. ff. ô pig. l. grece §. cũ pignori. in glo. utilis.

¶ In quo differt ipotheca a pignore. no. ff. ô diſtra. pig. l. ſi creditor. in glo. ipothecaria.

¶ An põt ꝓhiberi legatariis ꝑ teſtatorẽ. no. C. ut i poſ. le. l. ii. et ibi Ly.

¶ An ꝓcedere põt ꝓncipalẽ obligationẽ. no. Ly. C de bo. q̃ libe. l. cũ oportet. §. fi. i fi.

¶ Si creditor agit ipothecaria cõtra tertiũ poſſiden tẽ an debeat ꝓbare debitorẽ dñm uſ titulũ ⁊ an bonã fidẽ tantũ. no. Ly. C. ſi res ali. pig. da. ſit. l. cũ res. i ii. q. ⁊ ibi bar. ad fi. C. de dona. ante nup. l. de rebus bar. ff. de pig. ac. l. rẽ alienã. C. de iure fiſ. l. i. li. x. et ibi glo. ꝓbat. Specu. titu. de obli. ⁊ ſolut. §. i. v. ſed quid debet. et ibi Jo. an.

¶ Si ipotheca ſit contracta ſub conditione ⁊ interi bona alienentur et poſt ueniat condictio an põt agi õ emptorem. Jo. an. in addi. Specu. ti. de teſtamẽ. §. i. in additio. magna.

¶ An dãnatus ipothecaria poſſit debitũ offerre. ſpe cu. ti. de ſen. ex. §. fi. et pe. et in ti. de obli. et ſolu. §. i v. quid ſi te mihi.

¶ An antea poſſit agi contra poſſeſſorẽ q̃ cõtra ꝓn cipalẽ debitorẽ et an ſi ſint multi poſſeſſores poſſit eli gi unus a creditore. bar. ff. de iure fiſ. l. moſchis.

¶ A quo tẽpore cõtrahaſ i dote. no. C. qui potio. in pignor. habea. l. aſſiduis. in glo. et ibi Ly. in. i. q. ſpecu. ti. de obli. et ſolu. §. i. v. pe.

¶ An ea que teneſ debitor ꝓriori creditori ſit eadẽ i eſſentia cũ ea qua teneſ ſecũdo creditori qui ſuccedit in locũ ꝓrimi. no. C. de his qui in ꝓri. credi. loc. ſuc. l. i. in gl. fi. et ibi Ly. ff. que res pig. obli. poſ. l. ariſto in glo. penultima.

¶ An in ea reincidant bona poſtea queſita que cõſẽ ſu creditor fuerũt ꝑ debitorẽ alienata. no. de remiſſi. pigno. l. fi. et ibi Ly.

¶ Quando quis duobus creditoribꝰ ipotecauit bo na ꝓſentia et futura quia ꝓferaſ in bonis poſtea queſi tis. no. ff. de iure fiſ. l. ſi is qui. i glo. et ibi bar. et i. l. iii. C. eo. li. x. Ly. et bar. C. qui po. in pig. habe. l. ly uide. C. de remiſ. pig. l. iii. et ibi Ly. ſpecu. ti. de ob li. et ſolu. §. i. v. itẽ pone. et ibi Jo. an. i addi.

¶ An tollatur ſublata ꝓncipali obligatione. no. C. de luici. pigno. l. intelligere. i glo. fi. et ibi Ly.

¶ An põt credi ſine ꝓncipali. no. C. de bere. uel ac. uen. l. fi. in gl. pateat et ibi Ly. in. i. q. bar. ff. de fide iuſ. l. fideiuſſor obligari. in ꝓn. ſpecu. ti. de ceſ. actio. §. i. v. ſed q̃d. et ibi Jo. an.

¶ An ea poteſt agere creditor ſi cadit a poſſeſſiõe rei quam retinebat propter impenſas tm̃. no. bar. ff. de furt. l. creditores.

¶ Que ꝓferanſ ipothece fiſci. no. ff. de iure fiſc. l. ſi is qui mihi. in glo. magna. et ibi bar.

¶ An in ea fiat miſſio ⁊ an tribuat poſſeſſionẽ. ſpec. ti. de contuma. §. ſequitur. v. ſed nũquid hodie. ⁊ ibi Jo. an. Ly. in. l. cum ꝓponas. C. de bo. auc. iudic. poſſ. in. xv. queſtione.

¶ Alias plures queſtiones circa ipothecaz uide per ſpecu. ti. de obli. ⁊ ſolu. §. i. v. ſed q̃d debet creditor. uſq; ad fi. ⁊ ti. de acti. et pet. §. ii. v. cetex.

Ipſo facto. ¶ Quis mentiẽ ipſo facto renũci at quis ipſo facto. Itẽ quiſ ne gat deũ ipſo facto. de ſen. ex. cũ contingat. in glo. i. de offi. deleg. cũ ſuper. de renũc. lecte. de uita ⁊ honeſta. cleri. c. ul. xi. q. iii. exiſtimãt.

¶ An ipſo facto intelligaſ epus diſpenſare. uide q̃ plene no. Jo. an. de ſi. ꝓſbi. ueniens.

Ipſo iure. ¶ Ipſo iure. i. ſine ope exceptionis. ita exponiſ de reſcrip. c. i. ⁊ c. ſta tutũ. li. vi. ⁊ in cle. i. co. t. unde ipſo iure. i. abſq; mini ſterio bois. de elec. auaritie. ⁊. c. q̃ ſit. li. vi.

¶ Quid ſignificet ipſo iure. uide. ff. ꝓ ſocio. l. ſed et ſocius. §. fi. uide bar. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de ap pel. Li. C. de inceſtis nupt. auſ. iceſtas. plene ꝑ bar. in. l. i. ff. de bis q̃ no. infa.

Ira Iracundia. ¶ Judex ductus ira nihil debet iudicare. xi. q. iii. illa. uide in. c. cũ eterni. de re iudi. li. vi.

¶ Ira non debet pater filiuz ꝓiuare hereditate. xiiii q. i. quiſquis.

¶ Ira in deo nõ eſt animi ꝓturbatio ſicut in nobis. ſed tranquilla delictorũ punitio. ô pe. di. iii. ꝓmptior In his multũ errauit lactantius in libro quẽ intitula uit de ira dei. adde. s. tho. in. i. ꝑ. q. xix. ar. ul.

¶ Iraſcitur contra nos deus nõ ut ꝓdat ſed ut con uertat. de pe. di. i. ſed ecõtrario ⁊ nõ iraſciẽ hoibus. ſed magis uiciis. de pe. di. i. q̃obrẽ. cõſiliũ.

¶ Ira dei ex malorũ clericorũ ꝓcibus magis augeſ ſeu irritaſ q̃ placeſ. xlix. di. ecce a quibus. de mã ire uide Archi. xi. q. iii. ira.

¶ Ira ipedit diſcretionẽ. v. q. ii. relatũ. ⁊. c. ſeruet. ⁊. c. ira. xi. q. iii. ⁊ ibi Archi.

¶ An ira ſit peccatũ mortale. uide. s. tho. ſecũda ſe cũde. q. clviii. adde q̃ ira ſemp eſt peccatũ ſed nõ mor tale. nec grauiſſimũ. ut i palle. q. clviii. ar. ii. iii. ⁊. iiii ⁊ in. q. de malo. q. xii. ar. ii. iii. ⁊. iiii. ⁊ eſt uiciũ capita le. ut in. d. q. clviii. ar. vi. et in pal. q. xii. ar. v. ⁊ de eiꝰ filiabus. uide i pal. q. clviii. ar. vii.

¶ Ira ꝓbatur ex qualitate uerboꝝ. uide i. c. dudũ de conuer. coniug.

¶ Non uoſmetipſos uindicatis cariſſimi ſed date lo cũ ire. ix. q. iii. c. ira. xxiii. q. i. §. i. et. c. niſi bella. ⁊ ea ca. q. fina. §. i. ad ro. xii.

¶ Ira poteſt eſſe bona et mala. vii. q. i. aduerſitas. ⁊ quod ibi nota. Archidia. Et illud pſal. Iraſcimini ⁊ nolite peccare.

¶ Calor iracũdie q̃q; excuſat. ff. de diuor. l. diuorti um. ff. de publi. l. licitatio. in ꝓn. C. de iniur. l. ⁊ ſi ñ cõuicti. et ibi Ly. dicit q̃ nõ excuſat a toto ſed a tãto ar. C. de adul. l. grachus. ff. de ſicca. l. i. §. diuus. ii.

UVA. BHSC. IyR_001

q.iii.ſi q̃s irat⁹.lv.di.c.fi.ꝛ ibi plene de ira.ꝑ Arch. uide.ff.de reg.iur.l.q̃cq̃d caloze.

¶ Ira ipedit diſcretionē.v.q.ii.relatū.xi.q.iii. ſuã dū.ꝛ in.c.ira.ubi Archi.

¶ Iraſci non debet iudex contra delinquentes.ff.de iudi.l.obſeruandum.

¶ Ira non ipedit actum uoluntate regulatum.ut.l. in ipſius.C.fami.herciſ.

¶ Ira eſt paſſio ſpecialis.s. Tho.in ꝑma ſecūde.q xlvi.ar.i.ꝛ eius obiectū eſt malū ubi s̄ ar.ii.ꝛ ē paſſio iraſcibilis.ubi s̄.ar.iii.ꝛ cū ratione. Idē ar.iiii. ꝛ eſt melioz cōcapiſcentia.ubi s̄.ar.v.

¶ Ira nō eſt grauioz odio.idē in ꝑallega.q.xlvi. ar. vi.ꝛ in.q.de malo.q.xii.ar.iiii.ꝛ eſt ſolū ad illos ad quos eſt iuſticia.in ꝑallega.q.xlvi.ar.vi.ꝛ habet treſ ſpēs.ubi s̄ ar.viii.idem ſecūda ſecūde.q.clviii. ar.v. ubi uide de tribus eius gradibus.

¶ Ire cauſa ſemp eſt aliqud contra factuz.idez ꝑma ſcē.q.xlvii.ar.i.ꝛ ei⁹ motiuū ē deſpectō.ubi s̄ ar.ii

¶ Ira cauſat delectationem.ꝓma ſcē.q.xlviii.ar. i.ꝛ feruoꝛē.ubi s̄.ar.ii.ꝛ taciturnitatē.ar.iiii.

¶ Ira poteſt eſſe licita.in ꝓallega.q.xlviii.ar.v.et ſecunda ſecunde.q.clviii. arti. i.et in.q.de malo.q. xii.articulo.i.

¶ Ira ipedit rationē.ꝑma ſecūda.q.xlviii.artic.iii.

¶ Quomodo differunt ira ꝛ odium. Idem ſecunda ſecunde.q.lxxii.ar.iiii.

¶ Ire aliud uicium opponitur. Idem ſecunda ſecun de.q.clviii.ar.viii.

¶ Iraſcibilis non eſt in angelis. Idem in ꝓma par te.q.lix.articulo.iiii.

¶ Ire defectus q̃n eſt peccatū et cā peccatoꝛū.uide i ꝑalle.q.clviii.ar.viii.

¶ Iraſcibilis in homine obedit rationi. Idem in ꝑi ma parte.q.lxxx.ar.vii.alias.iii.et in.q. de ueritate q̃ne.cxv.articu.iiii.

¶ Iraſcibilis ꝛ cōcupiſcibilis ſūt tantū in appetitu ſ ferioꝛi.idē in.q.de ueritate.q.xxxv.ar.iii.ꝛ ſūt ſubie cta v̄tutis.s.tho.i.ſcē.q.lvi.ar.iiii.

¶ Iraſcibilis nō eſt magis corrupta q̃ concupiſcibil Idem in q̃ne de ueritate.q̃ne.xxxv.articu.vi.

¶ Iraſcibilis eſt altioꝛ cōcupiſcibili ꝛ ꝓpiquioꝛ ra tioni.ſanctus Thom.in tertio.diſ.xxvi.articulo.ii.

Ire. ¶ An quis poſſit ire per alienum fundum .no tatur.C.ō ſeruitu.et aq̃.l.ꝑ agrū.ꝛ ibi Ci.

¶ Que ſit differentia inter ire et ambulare. uide in l.i.§.i.C.de ſeruitu.ruſti.prædit

Irregularis Irregularitas.

¶ Nemo dicendus eſt irregularis niſi quatenus i iu re reperiatur expreſſum. de ſen.excōi. is qui.lib. vi.

¶ An epus uel alius iudex eccleſiaſticus ipones pe nā carceris in quo clericus moꝛitur .efficiat irregula ris.uide Lau.et Benze.in cle.i.de peni.ꝛ remiſ.no. de iudi.intelleximus.

¶ Que ſunt delicta ex quibus incurrit irregularitaſ uide doc.de renū.niſi.§.ꝓpter cōſciam. de iudi.at ſi clerici.ꝛ in.c.cū nō ab hoie.eo.ti.

¶ An clericus interficiēſ iuadētē ſe ꝛ ſua q̃ nō po terat aliter euitare ſit irregularis.glo.de homici.c. ii ꝛ.c.ſicut dignū.in cle.ſi furioſus.de homi. ꝛ.c.i. de coꝛ.uicia.xxiii.q.viii.in ſūma.bonus tex.cū glo.xxiii q.v unū ē.adde glo.v.diſ.de his clericis.xxiii. q.iii. in ſūma.tex.cū glo.i.c.ſi homicidiū ē.xxiii.q.v.

¶ Quid de clerico percutiente uel mutilāte aliquez ꝓ defenſione dñi ſui an efficiaꝫ irregularis. uideꝫ q nō.xxiii.q.viii.c.i.in glo.ii.

¶ An notoꝛius fornicatoꝛ celebꝛans incurrat irregula ritatē.doc.ꝛ moder.q ſic.in.c.ſi celebꝛat.de cle. ex. miniſ.ō coha.cle.ꝛ mult.ſicut.nā ē ipſo iure ſuſpēſus ab officio.xxxii.di.nullus.ꝛ.c.ꝑter hoc.adde q̃ no. Innocē.in.c.i.de ſen.excōi.lib.vi. Archidia. xxxii. diſtinctione.ad hoc.

¶ An clericus ſcribens litteras ꝑ captione hois ex quibus poſtea ſecuta ē moꝛs ſit irregularis.Jo.an.q ſic.in.c.ſententiā.ne cle.uel mo.facit de homi.is qui li.vi.idē ē in legēte.ſm Jo.an.i.d.c.ſniam.

¶ Sicut excōicatus celebꝛādo fit irregularis.ō cle. ex.mi.ſi quis preſbiter.ſic cū ingerit ſe celebꝛatiōi di uinoꝛū.de cle.ex.mi.illud.

¶ An ex ſola intereſſentia actui moꝛtis clericꝰ incur rat irregularitatē. Inno.q nō.in.c.ſententiā. ne cle. uel mo.niſi forte opē uel conſiliū ſuū prebuerit. ſpec. ti.de lega.§.iuxta.v̄.quid ſi epus.uide oino Lau.et Benze.in cle.ne in agro.§.pozzo.ſuꝑ v̄.intereſſe.de ſta.mo.ꝛ ibi do.car.flo.in.iii.q.

¶ An clericus accuſans laicū coꝛā iudice ſeculari de crimine ex quo uenit iponēda pena ſanguinis incurrat irregularitatē.no.de homi.poſtulaſti.glo.xxiii.q.iii. maximianus.faciūt no.de homic.c.ii.li.vi. ubi uide tur caſus q nō facta ꝓteſtatiōe.de qua ibi.adde tex. cū glo.xxiii.q.v.circūcelliones.cū duobus.c.ſequē. ubi ſunt boni tex.adde.c.ex litteris.de exceſſ.prelat. et quod ibi nota.

¶ An inhabilitatus uel ſuſpenſus a collatione bene ficii uel ſuſceptione ſi cōferat uel ſuſcipiat efficiaꝫ irre gularis.doc.q nō.in cle.i.§.ſi q̃s aūt.de ſta.mo.et ibi do.car.flo.ad quod faeit quod no.Inno.de renū. niſi.in glo.irregularitas.in fi.

¶ Quid ſit irregularitas.no.Inno.ꝛ Hoſti.de cle. ex.mi.c.ii.ꝛ in.c.ſi celebꝛat.e.t.ō renū.niſi.§.pſone

¶ Sonans cāpanas in loco interdicto altero celebrā te uel apiens ianuas eccleſie incurrat irregularitatē. de exceſ.prela.tanta.

¶ An celebꝛans uel imiſcens ſe diuinis uel admini ſtrans in oꝛdine ſuo poſt ſentētiā ſuſpēſionis uel excōi cationis cōtra ſe latā efficiꝫ irregularis.habeꝫ de cle. ex.mi.ſi celebꝛat.ꝛ ꝑ totū illū titulū.et in.c.cū eterni de re iudi.li.vi.de ſen.ex.cū medicinalis.eo.li.ꝛ.c.if cui.ubi eſt tex.q irregularitas non incurritur niſi i caſi bus exꝑſſis a iure.ad materiā uide quod no.doct.de cle.ex.mini.illud.de exceſ.pla.c.fi.glo.in cle.ii.de ꝑ uile.Archi.xi.q.iii.ſi q̃s epuſ.ꝛ Archidi.xxviii.di. preſbiterū.in aut.talis celebꝛans incurrit alias penas habeꝫ de cleri.ex.mi.c.i.ꝛ.c.clerici.ꝛ.c.latoꝛes. xi. q.iii.in ſūma.ꝛ.c.uiſū.de eta.ꝛ quali.cū bone.de ſē. excōi.c.i.li.vi.

¶ An irregularis pōt dicere diuinū officiū. no. Ar chi.de re iudi.cū eterni.li.vi.ubi dicit q non pōt i ec cleſia ſeu loco ſtallo uel oꝛdine ſuo ſed ꝑuate tantū. ut de Inno.de exceſ.pla.tanta.

¶ An irregularis poſſit audire diuina i eccleſia. no. Archi.de ſen.ex.c.i.li.vi.Hoſti.in.d.c.tāta.ubi eti am per dñm Anto.adde quod nō.Archi.in.c.bis q̃ de ſen.ex.li.vi.ad ꝑdicta uide glo.de cleri.ex.mi.illō ꝛ.c.ſi quis epus.Benze.in cle.ut ꝑſſores. de reg.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ in cle. graui. de celeb. miſ.

¶ Omne crimen lz ſit mediocre ſi tñ ē notoziū indu cit irregularitatē. de tēpo. ordi. c. fi.

¶ An epus exercens pontificalia uel conferēs ſacīa eccleſiaſtica ſine miſſa ſit irregularis. uide in. c. tanta. de exceſſ. prelat.

¶ Celebrans uel benedicens aquā cū ſolēnitate tpe interdicti ē irregularis. de exceſ. pla. tanta. ſimiliť be nedicēs calicē paramēta corpalia uel candelas ſeu oli uas in feſto palmarū ē irregularis. ut no. i. d. c. tanta

¶ Quod dicitur q ſuſpēſus celebrans icurrat irre gularitatē intelligiť de ſuſpēſo ab officio. ſecus ſi a be neficio tantū. qz tūc licet imiſceat ſe diuinis nō efficiť irregularis niſi in caſu. c. cupiētes. §. ceterū. de elec. li. vi. ita no. do. car. flo. in cle. ut hi qui. de eta. et ql̄i. in ulti. q. ubi ponit rationē diuerſitatis. adde Jnno. de renū. c. niſi. §. i. glo. de cleri. ex. latores. Laud. in d. cle. ut hi qui. glo. xxviii. diſ. pſbiterū.

¶ An ingreſſus religionis tollat irregularitatē que contrahitur ex delicto ꝛ que cōtrahiť ex defectu pſo ne. no. de iudi. cū deputati. glo. ꝛ doc. de apoſ. c. ii. ō eo qui fur. oz. recepit. c. fi. de fi. preſbi. c. fi. in glo. no. lv. di. ſi euangelica. in glo.

¶ An celebrans ſcienter in eccleſia interdicta licz nō ſit publicatū iterdictū icurrat irregularitatē. no. Ar chidi. in. c. is qui. de ſen. ex. li. vi. glo. in cle. grauis. ō ſen. ex. in v. ſuppoſitis.

¶ Quid de celebrante in eccleſia in qua indicta ē ſu ſpenſio uel ceſſatio adminiſ. no. Archi. in. d. c. is qui de ſen. ex. li. vi. dicā. j. plenius.

¶ An peccatū occultū iducat irregularitatē. no. gl. et docto. in. c. niſi. §. perſone. de renun. plene in. c. fi. de tempo. ordi.

¶ In materia irregularitatis ꝓcedit regula affirma tiua. uidelicet q quilibet preſumiť habilis ꝛ idoneus niſi prohibitus repiatur. doctores de corp. uicia. ex par. ii. facit de ſen. ex. is qui. li. vi. ubi caſus. adde qō no. Jnno. de homici. ad audiētiā. in fi. ubi dicit q in dubio potius ē interpꝛandū q ꝗs nō ſit irregularis.

¶ An in occulto criminoſo irregularitas tollať ꝑ ſo lā pniam. no. Hoſti. de biga. c. penul. ubi tenet q ſic ſecus in publico notorio uel manifeſto.

¶ Que pnia ſit iponēda pro irregularitate. no. xi. q iii. c. pe. ubi bonus tex.

¶ An celebrans in eccleſia in qua indicta ē ceſſatio diuinorū icurrat irregularitatē. dic q ſi eſt ceſſatō ge neralis incurrit. quia illa equipanť interdicto. ſecus ſi ſpēalis. ut no. in cle. i. de ſen. ex. et in. c. ſi canonici. de offi. oz. in. c. irrefragabili. §. ceterū. eo. ti. Jnno. ō ſpon. non eſt. de ap. dilectis.

¶ An clericus recipiēs depoſitiones teſtiū uel auté tice ſcribens in cā ſanguinis ſit irregularis. no. Jnn. de cle. uel mo. ſententiā. ubi etiā doc. tenent q ſic ſi in de moꝛt ſequať ul̄ mutilatō alias nō ex ſola ſcriptura

¶ An clericus nō occidēs aut mutilās. ſed ſoluz de bilitans ſit irregularis. no. do. car. flo. in. c. i. q̄ cleri. uel uouen. ꝛ eſt concluſio q nō. tutius tñ eſt q petat abſolutionē uel diſpēſationē.

¶ An ille qui nō pōt ab irregularitate abſolueī ſicut inferioꝛ a papa. de re iudi. c. i. li. vi. de ſen. ex. c. i. eo. libzo. poſſit abſoluere a peccato. cuius cā contracta ē irregularitas. do. car. q ſic. in cle. dudū. §. ſtatuim?. v. ac deinde. in. viii. q. de ſepul.

¶ Licet ordinatus a non ſuo epo ſine lnia ſui epi ñ habeat executionē ordinis celebranſ. tñ nō incurrit ir regularitatē. glo. eſt nota. i. c. ii. de tē. ordi. li. vi. in v. ſtatuūt. ꝛ in. c. puida. de elec. eo. li.

¶ An tranſiens de ſua religione ad latioꝛē licentia ñ obtenta efficiatur irregularis. no. de eta. et quali. itel leximus. de tēpo. oz. ex pte.

¶ An aliq̄ irregularitas ſit ō iure diuino. Jn. de tē. ordi. ex tenoꝛe. ꝛ. c. fi. dicit q non. ſed ois irregulari tas eſt de iure poſitiuo. adde doctoꝛes de renū. niſi. § pſone. de homici. ad audientiā.

¶ An irregularitas priuet aliquē ipſo iure benefici is eccleſiaſticis. Jnno. q nō. de cōceſ. prebē. cū noſtriſ et in. c. ſi celebrat. de cleri. ex. mi. Lōpo. de reſcrip. c capitulū. de elec. q ſicut. adde quod dixi ſupꝛa ſub di ctione homicida.

¶ An beatus Petrus qui tēpoꝛe paſſionis domini abſcidit auriculā fuerit irregularis. no. glo. xxiii. q. iii. pro membris.

¶ An clericus preſtans patrociniū i cā ſanguinis ſit irregularis. dic q ſic. ſi ex illa cā ſequiť moꝛs aliaſ nō Jnno. ꝛ doc. in. c. ſniam. ne cle. uel mo.

¶ An ex actu meritoꝛio inducať irregularitas. dic q ſic. de ſpon. inter opa. et in cle. i. de homicid. et ibi no. glo. li. di. aliquantos. dictū ē Jnnoc. in. c. gaude mus. ad fi. de diuoꝛ.

¶ An ſi clericus uidet unū paratū ad ſe interficiēdū ipſe aūt nō expectans ut ille ꝓcutiat ꝓmo inuaſoꝛē p cutit ſit ꝓpter hoc irregularis. uide Lau. in cle. i. de homici. glo. vi. q. i. in ſūma. ꝛ no. eo. titu. ſignificaſti. Archi. l. di. de his. de quo uide ibi.

¶ Inquiſitoꝛ heretice prauitatis pronūtiaus quē he reticū etiā ſi ſciat eū ſtati moꝛti tradēdū nō eſt ꝓpter hoc irregularis. Archi. xxiii. q. viii. ſuper glo. ſūme ſpecu. ti. de lega. §. iuxta. v. poꝛro.

¶ An ſi iudex ſecularis aufert furē de manibus cleri ci quē clericus ceperat ꝛ eū ſuſpendat clericus ſit ir regularis. glo. q nō. xiii. q. vi. c. i. ſup v. tradere.

¶ An clericus tradēs iudici ſeculari publicuz latro nē fugientē ad eccleſiā. quē poſtea iudex tradit moꝛti ſit irregularis. uide Archi. xvii. q. iiii. diffiniuit.

¶ An ſi clericus ducit aliquos ſecū ꝑ ſecuritate ſua quia habet trāſire per loca piculoſa ſi ea occiſione ali quis interficiat in itinere ſit irregularis. uide gl. xxiii q. iii. maximianus. tex. xxiii. q. v. de occidendis.

¶ An faciens legē p quā ipoſuit penā moꝛtiſ ſi ex ea lege poſtea ſequať moꝛs icurrat irregularitatem. Ar chi. xxiii. q. v. officia. Jo. an. in. c. i. de ſagitta. ſup gl.

¶ An clericus vulnerās ſit irregularis. Jnno. ō ho mici. petitio. Pau. in cle. i. de homi. Archi. xxiii. q. ulti. c. ulti. tex. de homici. ſignificaſti. ii. et eo. ti. tua. ſpe. ti. de lega. §. iuxta.

¶ An clericus extrahens ſagittā de vulnere ex quo quis cito moꝛiť ſit irregularis. ſpecu. i palle. §. iuxta v. ſi aūt. Lau. in cle. i. de homici.

¶ An occidens iuaſoꝛē qui expectauit eū et nō fugit ſit irregularis. Henr. in clemen. i. de homici. ubi uiō dominum cardina.

¶ Clericus etiā in minoꝛibus depoſitus ſi in ſuo of ficio adminiſtrat efficiť irregularis. no. de cle. ex. mi. c. iii. in glo. penul.

¶ An celebrans in eccleſia interdicta ꝓpter pollutō nem ſit irregularis. no. in. c. ſi celebrat. de cle. ex. mi.

UVA. BHSC. IyR_001

et in.c.is qui.de ſen.ex.li.vi.

¶ Celebrantes in loco interdicto tanq̃ ſuſpenſi ſunt irregulares.de exceſ.prela.tanta.de priuileg. ex tuaꝛ de cleri.exccommunica.miniſtran.poſtulaſti.

¶ Celebrans in eccleſia in qua de iure certis caſibuſ celebrari non debet irregularis.de exceſ.pla.tanta.ꝛ ibi uide alios caſus.

¶ An epus cui interdicta ſunt põtificalia ſi celebrat in ordine inferiori incurrit irregularitatẽ. Jo.mo.tz q nõ.in.c.i.de ſen.ex.li.vi.

¶ An clericus ſe liberando latronẽ interficiẽs incurrat irregularitatẽ.uide ȯ homici.c.ii.xxiii.q.v.cũ bõ

¶ An ex homicidio contracto ante baptiſmũ q̃s incurrat irregularitatẽ.ꝛ ſi ſic an deleaꝛ per baptiſmũ. Archi.xxi.di.ſuper glo.ſũme.adde q̃ ois irregularitas tollitur per baptiſmũ.ut no.xxvi.di.ȯ iude. i gl.

¶ An mandãs aliquẽ v̈berari ꝓhibendo ne interficiae ſi v̈berans interficiat ſit mandãs irregularis. uide Jo.an.de homic.c.fi.li.vi.

¶ An conſulens de iure ꝓ crimine cõmiſſo penam mortis debere iponi ſi ex illo conſilio ſequaꝛ mors ſit irregularis.glo.xxiii.di.nũc aũt. Hoſti.de exceſ.pla. c.ex litteris.glo.ꝛ Archi.xxiii.q.viii.peſſimaꝛ. Jo. an.ne cle.uel mo.ſniam.

¶ An clericus portans inſtͣa quibus interficiaꝛ dãnatus ad mortẽ ſit irregularis.doc.de homic.ſicut dignũ.ſpecu.ti.de lega.§.iuxta ꝓponis.

¶ An clericus ꝓſens in duello in quo quis interficiꝛ ſit irregularis. Laud.in clemen.ne in agro.§.porro. de ſtat.regular.

¶ An mutilans ſeipſum ſit irregularis,uide Laud. in clemẽ.i.de homici.

¶ An ſi vulneratuſ nõ letaliter ex iperitia medici ſit mortuꝰ vulneranſ ſit irregularis. Lau.i cle.i.ȯ hõic.

¶ An clericus conſulens alicui ut defendat iura ſua uel ut pugnet ꝓ patria ſi ide ſequaꝛ mors ſit irregularis.Archi.xxiii.q.ul.ſup ſũma.Jo.an.de homic. ad audientiam.

¶ An ſonans campanã ꝓ cõdẽnatione alicuius ad mortẽ ſit irregularis.Jo.an.de homici. Johannes. facit tex.i.diſ.ius militare.

¶ An ſi quis ẽ cũ multis bellantibus ꝛ ibi aliq̃s interficiaꝛ ſit irregularis.Archi.xxiii.q.ul.c.ul.Jnno.ȯ reſti.ſpoli.oli ꝑmo.glo.ꝛ Archi.li.di.ſi q̃s. Johan. an.de homici.petitio.

¶ An ſi duo vulnerẽt aliquẽ ſimul et ex vulnere ſeq̃ꝛ mors an ãbo uel alter tantũ ꝛ quis eoꝝ ſit irregularis.Jo.an.de homi.ſignificaſti.ii.

¶ An clericus qui intereſt bello uel ſuadet ſit irregularis.tex.glo.et doc.de peni.q̃ in dubiis.glo.xxiii.q viii.ergo.et.c.hortatu.et.c.de epis.Jnno,de hõici. c.pe.ꝛ glo.vii.q.i.ſciſcitaris.glo.ꝛ Archid.lxxxvi. di.ſi q̃s.Jnno.de reſti.ſpo.oli. glo.ꝛ archidi. xxxvi. diſtinctio.c.finali.

¶ An ſi clericus habeat gladiũ in manu ꝛ aliq̃s iſultat eũ et ſe occidat uel gladius ȯ manu cadẽs occidat aliquẽ clericum clericus ex hoc ſit irregularis. Archidia.l.diſ.quia te.

¶ An clericus uolens occidere qui tñ nõ occidit ſit irregularis.glo.q̃ nõ.de pe.di.i.periculoſe.Jo.an.ȯ homici.ſi aliquis.uide i regula in penis.li.vi.Jo.an. de homici.ſignificaſti.glo.ꝛ archi.l.di.ſi q̃s.glo.i.c. finali.xxiii.q.viii.

¶ An clericus cõmittens homicidiũ ꝓ defenſione ſocii ſui ſit irregularis.glo.q̃ ſic.xxiii.q.viii.c.i.glo. in clemen.i.de homici.

¶ An clericus agens ciuiliter coꝝ iudice ſeculari ꝑ delicto ex quo iudex ipõit penã mortis ſit irregularis glo.q̃ nõ.xxiii.q.iii.maximianus.de hõic.c.ii.li.vi.

¶ An ſi clericus rixaꝛ cũ uno et eius frater ipſo ꝓhibente illũ interficit ſit irregularis.glo.xxiii.q.viii.c fi.Jo.an.de homic.petrus.

¶ An minoꝛ.xiii.annoꝝ alias tñ doli capaꝛ ſit irregularis qui cũ eſſet familiaris alicuius ꝓtis unacuꝫ aliis iuit ad capiẽdũ malefactoꝛe qui demũ ſine facto ſuo ſuſpenſus eſt.Fre.de ſenis tenet q̃ eſt irregularis nec põt cũ eo ꝓlatus ſuus diſpẽſare.ꝓſi.ſuo.clxi.

¶ An epus habẽs dñiũ tẽporale uocãs homines ad pugnã ſi inde ſequaꝛ mors ſit irregularis.glo.q̃ non xxxiii.q.iii.maximianus.glo.fi.l.di.miroꝛ.glo.fina. xvi.q.vi.c.ii.in glo.fi.Jo.an.de elec.generali.li.vi. archi.xxiii.q.viii.ſuper ſũma.Jo.an.ȯ homic.ad audiẽtiã.glo.xxxvi.di.c.fi.Jo.an.de ſen.ex.dilcõ.li.vi

¶ An clericus miniſtrans arma bellantibus ſit irregularis.glo.in.c.ita quoꝝdã.de iude.Jnno.ne cler. uel mo.ſniam.archid.xxxvi.di.c.fi.

¶ An irregularis ſit depoſitus a beneficio ꝛ officio ipſo iure.Jnno.tenet q̃ nõ.de cõceſ.ꝑben.cũ noſtris uide tex.in cle.i.§.ſi q̃s.de ui.ꝛ ho.cleri.

¶ An celebrans poſt ſuſpenſionẽ incurrat irregularitatẽ.doc.q̃ ſic.de cle.ex.mi.ſi celebraꝛt.glo. i v̈.ſtatutũ de tẽpo.oꝝ.eos.li.vi. Jdẽ Hoſti.de ſolu.c.ii. Jnno. tenet contrariũ de coha.cle.ꝛ mulie.ſicut. idẽ de ſẽ. ex.uenerabilibus.li.vi.Jo.an.de ui.ꝛ ho.cle.ut cleri coꝝ. Jdem Jo.an.in.c.i.de ſen.ex.li.vi. archidiac. xxxii.di.ad hoc.ſuper glo.

¶ Excõicatus faciens ſibi celebrari preſtando auctoritatẽ efficitur irregularis.doc.de cle.ex.mi. illud de exceſ.pla.c.fi.glo.in cle.fi.de priuileg.i v̈. pontificalibus.archid.de ſen.ex.c.i.lib.vi.

¶ Celebrans poſt ſniam excõicationis ſi de ea ꝑſum ptiue ſit certioratuſ icurrit irregularitatẽ.uide Lap. in.c.i.de conceſ.ꝑbẽ.li.vi.ꝛ ibi Jo.an.

¶ An epus ſuſpenſus tantũ a pontificalibꝰ ſi poſtea in aliis celebraꝛt incurrat irregularitatẽ.dixi aliq̃d ſ. cõmuniter tenetur q̃ nõ.uide Jo.an.de offi.delega. c.ii.li.vi.ſpecu.ti.de lega.§.iuxta.v̈.q̃d ſi epus. Jnno.in.c.i.de ſen.ex.li.vi. Jo.cal.in tractatu ſuo ȯ eccleſiaſtico interdicto.in.iiii.q. Jo.an. de teſti.cõſtitutus.glo.ꝓma.i.q.i.ſi qui.

¶ Quid de ſacerdote ſuſpenſo a celebratione miſſaꝝ an adminiſtrans in aliis ſit irregularis.doc.q̃ nõ.de cle.ex.mi.c.ii.glo.l.di.ꝑbiterũ.

¶ An excõicatus celebrans neſpas ꝛ alia diuina officia ꝓter miſſas incurrat irregularitatẽ. doc. q̃ ſic.de cleri.ex.mi.c.clerici.archidi.de re iudi.c.i.li. vi.xi. q.iii.ſi quis epus.ii.

¶ Suſpenſus ab ingreſſu eccleſie ſi eccleſiã intrat et audit diuina non incurrit irregularitatẽ. Lap. de ſenten.excõica.c.i.li.vi. Jo.an.de ſen.ex. c.penul. Archidia.x.q.ii.c.ii.

¶ An celebrans poſt ſniam excõicationis iniuſtam i currat irregularitatẽ.glo.xi.q.iii.nõ debet.

¶ An excõicatus qui celebrans icurrit ſemel irregularitatẽ ſi iterũ celebꝛet icurrat iterũ irregularitatez. Jnno.dicit q̃ non.in.c.ſi celebraꝛt.de cleri.excõi.mi.

UVA. BHSC. LyR_001

Archidi.lvi.di.apostolica.

¶ Suspensus in diuinis nec in ecclesia nec extra põt celebrare et celebrans incurrit irregularitatẽ. de sen. excõi.c.i.li.vi.

¶ Omnis irregularitas tollit eo ipso q̃ quis se deputat obsequio Jesu xpi.de iudi.cũ deputati. in glo. de aposta.c.ii.

¶ Habens ordines et carens executione si se imisce at diuinis incurrit irregularitatẽ. Inno.ꝛ Jo.an.de sen.excõi.c.i.li.vi.

¶ An actus homicidii ubi deficit uolũtas ꝛ culpa. faciat hominẽ irregularẽ. uide de homici. dilectus. ꝛ c.ad audientiam.

¶ An omnis homicida siue facto siue cõsilio uel auxilio siue casu sit irregularis. uide de homicidi. p̃sbiterũ.et.c.ad audientiam.

¶ An leuis culpa precedens homicidiũ casualeducat irregularitatẽ. de homic. ptinebat.

¶ An clericus tradens furẽ captũ curie seculari uel de furto agens cõtra eũ uel denũtiãs uel insignia furis tradens uel eũ ostendẽs aut contra eũ testes inducens si per iudicẽ fur interficiat sit irregularis. uide xiiii.q.vi.c.i.de homic.tua nos.ꝛ.c.postulasti.xxiii q.iii.maximianus.ꝛ.q.v.de occidẽdis.faciũt no. de homi.c.ii.li.vi.dixi sparsim s̃.

¶ Suspensus ab ingressu ecclesie si celebrat extra ecclesiã non est irregularis.doc.de sen.ex.c.i.li.vi.glo. eo.ti.et libro.is cui.Archi.v.q.ii.c.ii.

¶ An suspensus a pticipatione sacramentoꝝ si pticipat in illis sit irregularis.doc.in pal.c.i.ò sẽ.ex.li.vi

¶ An suspensus uel excõicatus benedicẽs mensam incurrat irregularitatẽ.dic q̃ nõ.de excess.prela.c.fi.de sen.ex.c.i.li.vi.ubi notãt doc.

¶ An suspensus uel excõicatus benedicẽs aquã incurrat irregularitatẽ.dic q̃ sic.de excess.pla.c.fi.ꝛ in pre al.c.i.de sen.ex.li.vi.

¶ Celebrans post sniam excõicationis quã probabiliter putat nullã non incurrit irregularitatẽ lz postea detegatur ualida. Lap.de sen.ex.solet.li.vi.

¶ An suspensus officio in foro penitẽtiali tantuz celebrans nõ incurrat irregularitatẽ. Jo.cal.de cle.ex. ministran.si celebrat.

¶ Irregularitas põt contrahi etiã ex actu tpali.gl.i c.per tuas.de simo.ꝛ ibi Jo.an.

¶ Irregularitas nõ tollit in foro pniali. ut dicit gl. in palle.c.p tuas.

¶ Qui sibi ipsi mẽbrũ abscidit efficit irregularis etiam si dabat opam rei licite. Inno.de coꝛ.uicia. significauit.in glo.magne.Archi.xxiiii.di.maritũ.

¶ Qui se scit per famã uel credit esse excõicatũ si celebrat efficitur irregularis.uide de cler. ex.mi. illud. et quod ibi nota.

¶ Qui tẽpore interdicti absoluit solennit ab excõicatione dicẽdo oz̃ones psalmũ pnialẽ cũ stola efficit irregularis.no.de excess.pla.tãta.idẽ de sacerdote qui recipit mulierẽ in ecclesia soleniter post ptũ cũ psalmis et aliis oz̃onibus.no.in.d.c.tanta.neqz spergẽs aquã benedictã tpe interdicti.ut ibi no.i.d.c.tanta.

¶ Sacrista exercẽs officiũ suũ tẽpore interdicti non est irregularis.no.in.d.c.tanta.

¶ An de irregularitate quis cogat se purgare. uide specu.ti.de aboli.§.ii.v.itẽ etiã nõ.

¶ Si oneratus plus debito deponẽdo onus aliũ occidit efficit irregularis.quia fuit in culpa onerando se plus debito.ff.ad.l.acq̃.l.q̃ actõe.§.sed si q̃s.

¶ Irregularis est dans gladiũ furtiuũ alicui ut se occidat uel dans uenenũ lz nõ sit mediatus occisoꝛ.ut i prealle.l.q̃ actione.§.celsus.ꝛ.§.sed si q̃s.

¶ Precipitans quẽ de ponte est irregularis siue icõtinenti fuit mortuus siue postea.ut in palleg.l.q̃ actõne.§.sed si quis de ponte.

¶ Si medicus iperite curauit et ex hoc moꝛs sequatur efficit irregularis.ut.d.l.qua actione.§.fi.

¶ Fame necans homines efficit irregularis.ut.l.itẽ si obstetrix.§.si quis hominẽ.ff.ad.l.acq̃.

¶ Stimulans equũ in quo aliq̃s sedet ꝓpter stimulationẽ sedens moriat efficit irregularis.ut in. d.l.si obstetrix.§.si seruũ.

¶ Ducens aliquẽ ad insidias.si postea occidat est irregularis.uide.ff.ad.l.acqui.l.si seruꝰ seruũ.§.si q̃s

¶ Si aliquis ludendo pcusserit manũ barbitonsoꝛis et propterea ille qui radebat pcussus ꝛ mortuus ẽ ludens est irregularis.ut.ff.ad.l.acq̃.itẽ mella.

¶ Si unus tenuerit et alter occiderit si solũ occidẽs sed etiã tenẽs ẽ irregularis.ut i pal.l.itẽ mella.§.i.

¶ Incitãs canẽ ut aliquẽ moꝛdeat si ex illo moꝛsu seq̃at moꝛs censet homicida ꝛ irregularis. ut in.d.l. itẽ mella.§.itẽ cũ eo.

¶ Irregularis ẽ is ex cuius curru lapides ceciderũt et occiderũt hominẽ si male lapides iposuerat.ut.ff. ad.l.acq̃.l.si seruus seruũ.§.si q̃s seruũ.

¶ Si aliquis faciens foueã in qua cadens hõ mortuus est an sit irregularis.uide.ff.ad.l.acquit.l.qui foueas.et.l.sequenti.

¶ Si duo currant equos ꝛ unus eoꝛũ in cursu se pcipitauit an alter sit irregularis.uide. ff. ad.l.acq̃.l. quẽadmodũ.§.si nauis.

¶ Vulnerans nõ mortifere nõ ẽ irregularis si postea culpa sua uel medicoꝛũ mortuus ẽ.ff.ad.l.acqui.l.q̃ occidit.§.si.ꝛ.l.si ex plagis.§.fi.

¶ An ad pilã ludẽs si aliquẽ interfecerit uel debilitauit sit irregularis.uide in pal.l.si ex plagis.§.fi.

¶ An sepeliens mulierẽ grauidã nõ extracto partu sit irregularis.uide.ff.de moꝛ.infe.l.negat.

¶ Si naute culpa aliq̃s in mari perit nauta ẽ irregularis.ff.loca.l.item queritꝛ.§.si magister.

¶ Quilibet occidẽs hominẽ cũ pacto uel sine pacto incurrit irregularitatem.dictum est Inno.i.c.gaudemus.de diuoꝛ.

¶ Si mando tibi ut ticiũ occidas et dũ uadis ad homicidiũ cõmittendũ occideris nõ efficioꝛ irregularis quia tale homicidiũ nõ mandaui fieri ꝑm Inno.in.c ad audientiã.de homic.in glo.fin.

¶ Non reuelans tractatũ factũ per aliquẽ de aliquo occidende si postea ille occidit nõ est ꝓpterea irregularis. Inno.de homic.c.de cetero.

¶ Si medicus per iperitiã dat malã medicinã unde moꝛs sequat an efficiat irregularis uel aliter ueniat puniendus. Inno.plene de homic.tua nos.

¶ Si consului castrũ insultari uel furtiue capi ꝛ dein de sequat moꝛs incurrã irregularitatez.uide qđ no. doc.moder.in.c.fi.de homici.li.vi.

¶ Occidens aliquẽ necessitate ineuitabili ut q̃ moꝛtẽ aliter euadere nõ põt nõ efficit irregularis. ꝛ idẽ i furioso infante uel dormiente.ut in cle. si furiosus.de homici. Jo.an.in addi.spec.ti.de lega.§.iuxta.ver.

UVA. BHSC. IyR_001

qđ si aliquis. et v. se.
¶ An fugans aliqué efficiat irregularis. uide no. p Inno. c. exhibita. de homici.

Irrefragabilis. Quid est irrefragari seu contradici. no. de offici. ordin. irrefragabili. Idem uerbum habes de constit. c. ul. C. de legi. l. fi. de elec. nihil. ꝛ ibi uide concord.

Irrenarche. Irrenarche sunt qui ad prouiciarū tutelā quieté ꝛ pacez deputantur. ut. C. de irrenar. l. i. li. x. ff. de mu. ꝛ hon. l. finali. § . irrenarche.

Irrepserit. Irrepserit expōit. i. attēte ualuerit. uide ō elec. cū ecclesia.

Irritum. Irrita é dānatio eporū absq; lnia sedis aplice. iii. q. vi. irritum.
¶ Oratio peccatorū magis irritat deū ꝙ placat. iii. q. vii. in graubus. xlix. di. ecce a qbus.
¶ Irrite sūt ordinatiões intrusorū. xii. q. ii. aliéatões
¶ Ex penitentia simulata deus nō placat sed irritatur. de pe. di. iii. inter hec.
¶ Irritū et irritare multis modis sumit. de quo p Jo. an. de elec. in genesi.
¶ Irritū. i. recisū. C. de resti. mili. l. q̄ a patre.

Ironia. Ironice. An ironia que é cum quis de se miora dicit sit peccatū ꝛ q̄le. uide. s. tho. scđa scđe. q. cxiii.
¶ De expositõe hr vbi ironice uide ō p̄sūp. scribam.

Jspania. Jspani. De ispania no. Arc. xcviii. dist. c. i. ubi laudat ispanos de animositate.
¶ An ispani subsint imperori. uide glo. lxiii. dis. adrianus. in fi. pe. glo. que est aditio. tex. xi. q. i. § . hec si quis. Oldra. q. xviii. Bomi. in. c. grandi. de supplé. negligen. prelato. li. vi.
¶ Imperor ispanus fuit uerus imperor qr a nullo nisi a deo gladium habuit. Jo. an. in. c. causaz que qui fili. sint legitti.
¶ Jspania plurima regna sub se continet. Albertus magnus in li. de natura loci ex lōgi. ꝛ lati. probat ptolomeus in libro quadriptito. c . iii. in ii . tractatu . ibi ispanieqz regiones. ꝛc̄.
¶ Jspanieqz regiones sagitario et ioui assimilant . et ob hoc qui in illis habitant libertatē appetūt sūtqz sani corde ꝛ amant mūditiā atqz nitiditatem. uerba sūt Ptholomei in loco prealle. ex hoc no. ꝙ esse i ispania sodomlā repugnat constellationibus celestibus.
¶ De imaxima pietate erga parētes plurimū laudā tur ispani teste ualerio maximo li. v. c. de pietate erga parentes. cuius v̄ba sunt hec. ad illos duos fratres ispanos uos quoqz fratres memoria cōplelectat quorū animus origine fuit nobilior si quidé ad modū būiles in ispania nati pro parentū alimentis spūm erogando specioso exitu uite inclaruistis ꝛc̄. itaqz in tumulis etiam nūc uiuitis quia pentū senectutē tueri ꝙ uestrā spectare sanctius esse duxistis.

Jsteron proteron. Jsteron proteron é quedam figura grammatice ꝛ exponit latine ordo conuersus. ff. de re. di. uisi. l. riparū. et quod ibi no. et insūit. eo. § . lictorum. et quod ibi notatur.

Jta. De significato huius dictiõis. no . glo. in. c. fi. de offi. archip̄i. et in. c. inquisitionis. de. accu. ff. pro socio. l. si unus. § . i. ff. de contraben. ept. l. si fundi. insti. qui mo. re ob. obli. § . pterea.
¶ Hec dictio ita notat similitudinē in substātia. ut. ff de aqua coti. ꝛ esti. l. i. § . illud tñ. ꝛ ibi concor.

Jta demum. Jsta dictio qñqz adicit et pro maxime ponit. ff. pro socio. l. si unus. § . i. ff. de ob. hen . empti. l. si fundi. ff. de excu. tuto. l. amplissimi. insti. qui. mo. re con. obli. § . ptea et. l. ita demū. . C. de pcu.

Jtalia. Jtalia est dña et p̄nceps omniū puintiarū. glo. in. l. fi. C. sine cen. uel reli. sz Albericus dicit ibi ꝙ é ancilla ancillarum. cās uide p arbidi. xxiii. q. v. non uos.
¶ An italia debet recognoscere impatorē. glo . dicit ꝙ sic. saltē in tributis. xi. q. i. magnū. nūc é in italia in ciuitate senarū iperator Federicus tertius de domo austrie qui uenit pro corona sua Rome accipiēda cuius mentē disponat dñs ad pacē ꝛ q̄tē ecclesie.
¶ Qui sunt fines italie ꝛ quis dicat eē extra italiam no. glo. in. c. nihil. § . cetez de elec.
¶ De italia habes. ff. de censi. l. i. et. l. ulti. de elec. nihil. de temp. or. c. i. li. vi.
¶ Italia habet eadé priuilegia que habet prouitia tā ꝙ mater et dña. no. in auť. qua in prouitia. C. ubi de cri. agi opor. in glo. in prouintia.
¶ Italia nō est prouintia sed est prouitiarū dña. i auten. ut obe. iudi. prouin. § . hoc considerantes. in glo. prouintias. colla. v.
¶ Italia fm aliquos claudit a roma circūquaqz per centesimū miliarū. ar. l. i. ff. de offi. prefect. urb. i glo. ii. sed ibi glo. dicit ꝙ imo extendit usqz ad galliā et ciciliā. ff. de v. sig. l. notionē. § . i.

Jtaque. Hec dictio ponit pro igit . uide in p hemio digestorū. ibi. itaqz. de hac dictione uide. ff. de his qui sūt sui uel alie. iur. l. iii. ff. de lega. iii. l. i repetēdis. spe. ti. de teste. § . nūc uidendū. v. in primo aūt. ꝛ ibi concor.

Jta tamen. Hec uerba determinant pceden tia ꝛ restringūt. ut. ff. ad trebel. l. lucr. § . q̄ hēbat. ꝛ. ff. de māu. testa. l. libert. § . ii.

Jta uidelicet. An he due dictões simul iūcte iportent modū uel cōditionē. no. Jo. an. de reli. do. constitutus.

Jtem. An ꝛ qñ dictio itē inducat repetitōnem. bar. in. l. i. in p̄n. ff. de publi. adde qđ no. idē bar. in. l. in repetendis. ff. de leg. iii. doct. in. c. pastoralis. § . itē. de offi. deleg. Jaco. de bei. i aut. ut cū de ap. co. in p̄n. colla. viii. adde. ff. de his qui sunt sni uel alie. iur. l. ii. ꝛ. ff. de lega. iii. l. repetende. specu. t. de teste. § . nūc uidendū. v. primo aūt. adde ꝙ hec dictio itē iplicat. ff. de pac. l. itē quia. ff. de sta. ho. l. itez in prāte. Item adde ꝙ hec dictio itē est coniūctiua ñ aduersatiua. ut in. d. l. in repetendis. ff. de leg. iii. nō bal. plene in. l. si fortidianū. C. de lega. adde gl . in. l. iii. § . si procurator. ff. ꝙ quisqz iuris.

Jterum. An ꝛ qñ hec dictio inducat repetitōnem precedentium. bar. in. l. i repetē dis. ff. de lega. iii.
¶ Jterū. i. sepius saltē uiua uoce. ut . l. uelut. ff. de eden. de fer. l. oīone. in glo. iterū.
¶ Jterū ꝛ de nouo significāt unā uicē. C. de p̄ci. impera. offe. l. aduersus.
¶ Jterū. i. quatenus opus é. ff. de dā. ifec. l. si finita in prin. ff. de eden. l. si quis ex argentariis. in fi. ff. de

UVA. BHSC. IyR_001

pręto. ſtip. l. pretorie ſtipulationes. ⁊ de hac dictõe ĩ de in. l. lucius. la prima. ff. de leg. ii.

Iter Iter eſt uia recta pręter deuiationẽ. uide in l. qui fiſcales. C. de nauicula. li. xi.

¶ In culpa eſt habens tẽpus nauigandi ſi differt ad tẽpus hyemale. ut. C. de nauicula. l. fi. li. xi.

¶ Quid ſit iter. dic ut habet. ff. de ſeruitu. urba. p di. l. i. et. l. iter.

¶ Be itinere arripiẽdo habes de ap. perſonas. ⁊. c. peruenit. ii. et ibi cõcor.

¶ Publice intereſt itinera eſſe ſecura. ff. de his qui ꝺ ie. uel effude. l. i.

¶ Qui iter ingredit et ꝓſequit tẽpore incõgruo dicitur eſſe in culpa. ff. ad. l. rodi. de iac. l. fi. C. de nau fra. l. ii. li. xi. ff. de rei uen. l. q̃ petitorio.

¶ Qui ex iprouiſo iter facit in culpa ẽ. ff. de re mili. l. iii. §. ſed ſi ex improuiſo.

¶ An et quãdo itineris arreptio hẽatur ꝓ appellatione uide de ap. ut debitus. Archi. xi. q. iii. ſi epus. di xi ꝺ ſub dictõe appellatio.

¶ An debeant reuocari que fiũt poſt iter arreptum. ſpe. ti. de ap. §. xii. v. pe.

Iteratio Iteratio nõ debet fieri ſine cã. ff. q̃ ſatiſda. cog. l. de die. §. ſi fideiuſſor. ff. ꝺ fer. l. oratione. C. de ſi. inſtru. l. fi.

¶ Que nõ iure fiũt ſũt iteranda. ff. qui ſatiſda. cog. l. quotiens. et. l. de die. §. i. i. q. vii. daybertum. ⁊ quod ibi notatur.

¶ Non dicitur iteratũ qꝺ ambigit eẽ factũ de ꝓbi. nõ bapti. c. fi. de ꝛe. di. i. ſolẽnitates.

¶ An iteratio actus ſeu delicti inducat iterationem pene. no. in cle. i. de ꝓuileg. in glo. ſup v. uel aliqd. ſpecu. ti. de ſen. §. ii. v. ſed pone in ſtatuto.

¶ An iteratio grauius puniat. de pe. di. i. vulgaris vi. q. i. imitare. et ibi Archidi. no. in. l. nemo. C. de epiſ. audi. no. de adulte. ſi uir. in glo. ul.

¶ Iterata ualent que alias non ualerẽt. C. ſi ꝯ ius uel uti. publi. l. finali. de plus peti. c. i. §. fin. ⁊. C. ad uelle. l. ſi mulier.

Jubemus Jubere Hoc uerbũ iubemus eſt precepti ut no. glo. in cle. preſenti. de cenſi. ad qꝺ facit omnes leges que incipiũt iubemus.

¶ Jubere aliquando ponit pro conſulere. xxxiiii. di. fraternitatis. in glo. fi. i fi. uide. xxxv. q. iii. ꝯdicim?.

¶ Differentiã inter iubere ⁊ ꝓcipere. uide ꝓ Jo. an. in. c. i. de iudic. li. vi.

Jubileus De anno iubileo no. vii. diſ. i glo. ſũme ⁊ ſignificat plenã remiſſionẽ que fit in eccleſia. de peni. di. i. §. econtra. et ibi in gl. ad euidentiam.

¶ De indulgentia que concedit in anno iubilei dixi ꝺ ſub dictione indulgentia.

Judas Jude licet proditori dñs in cena cõicauit. i. q. i. chriſt?. xxiii. q. iiii. q̃ magnũ de offi. or. ſi ſacerdos.

¶ Jude proditori ꝓputat is qui aliqd furat de eccleſia. xx. ii. q. iiii. qd ergo uoluit.

¶ Si iudas pniam egiſſet ueniã apud deũ meruiſſet de pe. di. i. his ptãtis. unde exemplo falſa pnia nullo modo ꝓmeret ueniã. de pe. di. iii. iudas penituit.

¶ Judas ſceleratior fuit omnibus aliis ratiõe deſperationis. de pe. di. iii. ſceleratior.

¶ Quia in iudã intrauit diabolus poſt ſũptionẽ buc celle pãis datur intelligi q̃ euchariſtia plus nocet malis q̃ ꝓſit. de cõſe. di. ii. ſicut iudas.

¶ Judas accedẽs ad thamar an excuſet a peccato. uide p. s. tho. ſcõa ſcõe. q. cliiii. ar. ii.

Judeus Lex xpiana tollerabilior ẽ lege ⁊ ceremoniis iudeorũ. xii. di. oia talia.

¶ Judei nõ ſunt cogendi ad fidẽ noſtrã recipiendam xlv. di. quid aũt. ⁊. c. de iudeis. Jnno. de regu. conſuli. dicam infra melius. adde. s. tho. ſcõa ſecũde. q. x. dicam infra melius.

¶ Judei nõ ꝑñt habere ſuos xpianos ne ſub his xpiana polluat religio. liiii. di. mãcipia.

¶ An iudeus poteſt eſſe doctor. bar. dicit q̃ non. in l. omnes. et. l. generaliter. C. de decu. libro. x. et. i. l. finali. C. de iudeis.

¶ An iudeus poteſt eſſe miles. uide in. l. fina. C. qui mili. non poſ. li. xi.

¶ An liceat iudeo intrare ſcolas xpianorũ ⁊ audire philoſophiã uel medicinam uel alias artes liberales. Ego alias dixi q̃ ſic. quia non repitur iudeus ꝓhibitus hoc facere nec tale cõmerciũ repitur ꝓhibitũ inter iudeũ ⁊ xpianũ. Itẽ quia iudeis non eſt prohibitũ exercere artẽ medicine. Reperio tñ do. Nico. de ſcicilia tenere cõtra. in. c. i. de iudeis. qui nihil boni allegat. iõ eſt bene cogitandũ.

¶ An heretico pagano uel iudeo baptizante uel leuãte de fonte ſacro oriat cognatio ſpũalis. uide Jo. an. i regula ex eo li. vi. in mercuri. adde do. car. flo. de cognatione ſpiri. ſup rubrica. glo. de conſecra. di. iiii. in baptiſmate. ⁊. c. uos ante oia.

¶ An iudeus põt eſſe rex uel imperator. bar. q̃ nõ. in rubrica. ff. glo. in. l. ſpadonẽ. §. iã aũt. ff. de excu. tu. facit rex. et quod ibi no. in. c. uenerabilẽ. de elec. un? deutro. xvii. ⁊ in cle. romani. de iureiur. in ꝑn. ubi doctor. allegãt multa iura.

¶ An iudei debeant baptizari ſi nõ reſtituant uſuras glo. tenet q̃ nõ. de conſe. di. iiii. iudei. ubi etiã uide ꝺ modo baptizandi eos. ⁊ in. c. nec abſit. ea. diſ. Idem Jo. an. in. c. debitũ. de baptiſ.

¶ Quanto tẽpore dẽant ꝓbari iudei anteq̃ baptizẽtur. uide de conſe. di. iiii. iudei. ⁊. c. quod abſit.

¶ An iudeo põt dari penitentia licite ut baptizetur. nota. de ſimo. cum dilectus. ſuper gloſa penul.

¶ An iudeus põt cõtrahere matrimoniũ cũ xpiana uel eꝯ. dic q̃ nõ. xxviii. q. i. caue. et ibi gl. tex. ⁊ quod ibi no. de diuor. q̃to. ⁊. c. gaudemus.

¶ An liceat comedere cũ iudeo uel pagano. no. xi. q. iii. ad menſaz. de iude. q̃ ſit. adde canonẽ concilii agateneſi. xxviii. q. i. oẽs. ⁊. c. nullus. ubi etiã prohibent xpiani accipere medicinam a iudeis et lauari cũ illis.

¶ An iudei teneant ad ſolutionẽ decimarũ. no. in. c de terris. de deci. et in. c. quanto. de uſur. glo. xxvi. q. i. decime. dixi ꝺ ſub dictõe decime.

¶ Judei ſunt ab eccleſia ſuſtinẽdi ⁊ tollerandi quãto fieri põt ſine contumelia creatoris. de teſti. iudei. no. Jnno. de uoto q̃ ſup. xi. q. iii. ad menſã. xxiii. q. vii. ſi de rebus. Archi. xiv. di. qui ſincera. ubi bonus tex. glo. xxviii. q. i. iudeorũ.

¶ An iudei poſſint licite ſpoliari rebus ſuis. no. gl. in preallega. c. ſi de rebus. ubi concluditur q̃ non.

¶ Nulla officia publica ſũt iudeis concedenda. liiii. di. nulla. xvii. q. iiii. conſtituit. ubi cõtrafaciens ceſſet

UVA. BHSC. IyR_001

sacrilegus.ad materiã facit de iude.c.pe.et. C.ȯ iu de.l.fi.adde no.ff.de decuri.l.generaliter.§.fi. ⁊ ibi bar.⁊.l.omnes qui. C.eo.

¶An iudeus edificans eccleſiã acquirat ſibi ius patronatus.dixi ē ſub dictione eccleſia.dicam infra ſub dictione patronus.

¶An iudeus confugiens ad eccleſiam gaudeat īmunitate.glo.q̄ ſic.de īmu. eccle.inter alia.no. xvii. q. iiii.iudas. C.de his qui ad eccle.confu.l.i.ubi tex.uidetur contra.et ibi glo.in aut.de man.p̄n.§.publico ꝛū.Archidi.xvii.q.iiii.diffiniuit.Quid aūt de ſeruis iudeoꝛū confugiētibus ad eccleſiam.habetur.liiii.di. ſi quilibet iudeoꝛū.et eſt palea.

¶An ſepulchra iudeoꝛū poſſint īpune uiolari. dic q̄ nō.de iude.ſicut.in fi.ubi tex.

¶An iudeus qui cōuertit ad fidē debeat dimittere oia ſua.dic q̄ nō.licet quidā dicūt cotrariū.uide tex. de iude.iudei.ii.et ibi no.per doct.de uſur. cū tu.de diuoꝛ.gaudemus.in p̄n.

¶An et quibus legibus ciuilibus uł canonicis tenentur iudei uel nō.no.glo.et doct.de diuoꝛ.gaudem⁹ de uſur.poſt miſerabilē.et.c.q̄to.cle.i. de teſti. et in c.iudei.de teſti.⁊ de iude.iudei.adde.xii.di.oia.glo. et Archidi.viii.di.c.fi. Hoſti.de re.ec.nō alie.ſi q̄s.

¶An iudeus uel alius infidelis poſſit eſſe aduocat⁹ dic q̄ nō.de pe.di.i.nēo.et ibi no.glo.

¶An iudei uel ſciſmatici ſeu heretici ſint admittēdi ad īgreſſum eccleſie.no.glo.xxxv.q.iii.de his qui ȯ conſe.di.i.epūs nullū.glo.de conſe.di.iiii.iudei.

¶Que ſit pena iudei circūcidentis filiū ſuū uel ſuuz ſiue aliū xp̄ianū.no. C.ȯ iu.iudei. C.ne māci. xp̄ia. l.i.de conſe.di.iiii.plericq̄. C.de eunuch.l.i. Quid de iudeo baptizato qui filiū circūcidit .de conſecrati. diſtinctio.iiii.plericq̄.

¶An ignoꝛantia iudeoꝛū qui credūt meſſiaz nōduz ueniſſe ſit aliquo modo excuſanda.dic q̄ nō.tex.⁊ gl. i.q.iiii.§.notandū.

¶An ſit tollerandū q̄ iudei ſeruent feriας.ritus⁊ ceremonias ſuas.dic q̄ ſic.xlv.di.qui ſincera.de teſtib. iudei. C.de iude.l.fi.

¶An filii iudeoꝛū cōuerſi ad fidē ſint ſoluti uinculo patrie poteſtatis.glo.q̄ ſic.xxviii.q.i.iudeoꝛū.q̄ etiā dicit q̄ non ꝓpterea p̄nt p̄iuari paterna ſucceſſione. uide etiā ibi apud quē dēant tales filii ꝑmanere.

¶Si iudeus debeat p̄ſtare cautionē iuratoꝛiā qualit̄ p̄eſtet.uide Archid.xvii.q.iiii.diffiniuit.ad q̄ uide quod dicā.j.ſub dictōe iuramentū.

¶An iudeus poſſit accuſare xp̄ianū.glo.ii.q.vii.pagani.de ſimo.ſi dñs.⁊ ibi glo.

¶An iudex eccleſiaſticus pōt punire iudeū.gl.xvii. q.iiii.conſtituit.glo.xxviii.q.i.ſepe.doc.in cle.i.ȯ teſti. Pau.in cle.paſtoꝛalis.in p̄n.de re iudi.aliq̄d.per doc.de rapto.in archiep̄atu.glo.de uſur.poſt miſerabilē. Jo.an.de hereti.cōtra xp̄ianos.li.vi. Innoc.de uoto.q̄ ſup his. Jo.an.de diuoꝛ.gaudemus.

¶Quare cū iudeis poſſum⁹ loqui ⁊ nō comedere. gl.xxviii.q.i.oēs deiceps.adde gl.de iude.q̄ ſit.

¶An iudeus pōt contrahere matrimoniū cuz pagana.archid.xxviii.q.i.§.uerū.

¶An chriſtianus poteſt emere iudeum. gloſa q̄ ſic. liiii.diſ.mancipia.

¶Si iudeus oꝛdinetur an recipiat caracterem. Jo. an.in.c.tranſlato.de conſti.

¶Judei ⁊ pagani conuerſi ad fidē debent accipe ecclesiaſtica ſacramenta ubi habent domiciliū. Archi. x.q.iii.nec numerus.

¶Judei conuinci p̄nt p̄ teſtes xp̄ianos.uide ȯ teſti. iudei.et quod ibi nota.

¶Qualiter iurare debeant iudei.ſpecu.ti. de iura. calū.§.reſtat uidere.v.ſed pone iudeus. de quo uide in.l.iii.§.fi.et.l.ſe.ff.de iureiur.dicā infra ſub dictō ne iuramentū.ſed pone iudeus litigat cū xp̄iano an iurando de calūnia ſup euangelia ualeat.uidet q̄ ſic. C de iude.l.iudei.xxii.q.i.monet te.ar.contra.ff.de iureiur.l.nō erit.xlv.di.qui ſincera.de quo uide ſpecu. ti.de iura.calū.§.reſtat.v.pen.ubi ponit multas foꝛmas q̄bus iudex dz deferre iuramētū iudeis.

¶An filius iudeus pōt ſuccedere patre xp̄iano.uidȯ C.de epiſ.et cle.l.deo nobis. C.de heret.l.iiii.xxxii q.iiii.recurrat.ff.de excu.tuto.l.ſpadonē.§. iā autē xxvi.diſ.de iude.xxx.di.c.i.et quod ibi nota.lxxxvi. diſtinctio.non ſatis.

¶An iudei uel pagani ſint de iuriſdictione eccleſie. Archi.ii.q.i.multi. xxxv.q.i.§.i.de iude.iudei. et quod nota.viii.di.c.fi.

¶An p̄nceps pōt auferre bona iudeoꝛū.uide archi. xlv.diſtinc.qui ſincera.liiii.di.fraternitatem.xxiii.q. vii.ſi de rebus.

¶Judei poſſunt antiquas ſinagogas reficere ſed nō conſtruere nouas.de iude.conſuluit.et.c.iudei. C.ȯ iudeis.l.finali. C .de ſum.trī.l.ii.i p̄incipio.in glo. obſtinationis.et ibi Ly.

¶An licitum ſit emere merces a iudeis.glo.tenz q̄ ſic.xxviii.q.i.nullus.

¶An iudei poſſint miſſas audire.glo. in v.inter cathecuminos.xxxv.q.iii.de inceſt.⁊.c.ſe.ubi glo.ȯ cō ſe.di.epūs.⁊ di.iiii.iudei.no.xxv. di. plectis. i gl.i.

¶Unde dicant iudei et ebrei.archidi.lvi.diſ. dñs. Jo.an.de iude.ſup rubꝛica.

¶An iudei poſſint p̄ſcribere cōtra chriſtianos.gl. xvi.q.iii.porro.

¶An filii iudeoꝛū poſſint baptizari iuitis parentib⁹ uide no.in cle.i.de iude. Jo.xxv.viii.q.i.iudeoꝛ. xlv di.qui ſincera.ubi archi. Jo.an.de iude. ſicut iudei. s.tho. ſa ſe.q.iiii.archi.xlv.di.de iudeis.

¶Judei in diebus lamentationū et dñice non debēt in publicū ꝓdire neq̄ tenere hoſtia aut feneſtras aptas de iudeis in nōnullis.⁊.c.quia ſup his.

¶Judei ſūt cogendi deferre habitū q̄ ab aliis manifeſte diſcernat.ut i.d.c.in nōnullis.

¶An licet dñis terrarū exactionē facere cōtra iudeos dixi ē.uide.s.tho.in quadā epiſtola ad dñam duciſſam Burgundie. Jo. an.in addi. Specu. titu. de iudeis.ſuper rubꝛica.

¶Quid ſi iudei nō habent niſi uſuras quō reſtituāt illa que male fuerunt acceqta ab eis.uide ſanctū tho. in palle.epla cuius uerba ponūtur in ſūma piſana ſub hac dictōe iudeus.v.q̄d ſi iudeus.

¶An xp̄iano aliq̄ liceat ſeruire iudeis.uide ȯ iud. iudei.⁊.c.ad hoc.⁊.c.⁊ ſi iude⁹.

¶An iudeus ſeruus xp̄iani ſi baptizet conſequatur libertatē.dic q̄ nō.ut no.in palle.ſūma.ſub hac dicti one iudeus.§.ulti.

¶Filii iudeoꝛū ab ipſis ſunt ſepandi et in curā xp̄ianoꝛū dandi ne parentū iuoluant errorib⁹.xxviii. q.i. ſepe.⁊.c.iudeoꝛū.de cōſe.di.iiii.pleri q̄.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Judei ad fidē conuersi non debent cū infidelibus conuersari. d. c. sepe.

¶ Judei nō cōpelluntᵉ ad restitutionē usurarū p pe nā lateranē. concilii. quia nō cadit in eos sed indirecte per subtractionem conuicii chr̄istianorum. ut notatur de usur. quanto.

¶ Judeo nō pōt aliquid relinqui in testō. de iude. iu dei. xxiiii. q. ii. sane.

¶ Judei nō pñt excōicari directe sed indirecte. ut in cle. i. de testi. de iude. iudei. ⁊. c. ⁊ si iudeos.

¶ An filii iudeorū per baptismū soluantᵉ a patria po testate. dic q̄ sic. nec per hoc p̄uantᵉ paterna succes̄sio ne. no. xxviii. q. i. iudeorū. et ibi glo. econtra aūt si patᵉ efficitur xp̄ianus ⁊ filius remanet iudeus nō soluitur patria ptās. tex. in. c. ex litteris. de conuer. infide. et hoc tenet Hosti. in sūma. de conuer. infi. imo pōt eus repetere si ē maior triennio. bonus aūt iudex arbitra ri pōt apud quē stare debeat ne fidei insidietur duran te pupillari etate. ad qō facit gl. in. d. c. ex lr̄is.

¶ Seruū xp̄ianū iudei tenere nō debent nec ecōtra xp̄iani p̄uū iudeū. de iude. c. fi.

¶ Si pater iudeus fit xp̄ianus matre i iudaismo re manente filii nō doli capaces debēt ee apud p̄em xp̄i anū p̄m doc. in. c. ex lr̄is. de conuer. infide. secus si sūt doli capaces. ut ibi habetur.

¶ Judea mulier nō habet dotis p̄uilegia. uide i aut. itē dotis p̄uilegiū. C. de hereti.

¶ Judeus nō pōt habere iurisdictionē aliquam aut administrationē supra xp̄ianū. tex. iūcta glo. in autē. iusiur. quod p̄sta. ab his. colla. ii. tex. in. c. cū sit nimis absurdum. de iudeis.

¶ Judeo est pena adulterii cognoscere xp̄ianā etiam sub coloze matrimonii. C. de iude. l. nemo. ⁊. l. iudei et. l. ne quis xp̄ianam.

¶ An patria ptās sit apud iudeos quod ē dicere an iudei habeant filios in ptāte. uide nō. p moder. in. l. ii. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

¶ Judei iuocando crucē uel ea utendo uidentᵉ facere i cōtēptū xp̄iane religionis. uide. C. ō iude. l. iudeos

¶ Judeus non potest trahi ad iudicium die sabbati. C. de iude. l. die.

¶ Edificiū factū per iudeū ubi nō licet cedit eccles̄ie et factum per paganus cedit fisco temporali. ut. C. de paga. l. omnia.

¶ Mulieres xp̄iane nō pñt filios iudeor nutrire nec eis fuire in domo. de iude. ⁊ si iudeos.

¶ Judei nō pñt eē testes cōtra xp̄ianos de iure licet qñq̄ de facto recipianᵉ. de testi. iude. et ibi no. gl. i. c. i. ⁊. c. licet. de testi. ⁊ an papa pōt p p̄iuilegiū induce re q̄ iudei admittāᵉ in testes cōtra xp̄ianos. uide tex. in cle. i. de testi. ⁊ ibi no. p do. pe. de anc.

¶ An appellatione socii contineatᵉ iudeus soci?. uide bar. ⁊ Ange. in. l. i. ff. ad. l. iul. maiest.

¶ Si concessū est p̄uilegiū iudeis ut credaᵉ ō christi anos libris eorū eodē iure uti debēt cōtra se si q̄d scri ptū ē in libris xp̄ianorū contra eos. ita alias dixi per no. i. c. iudei. de testi. facit. ff. q̄ q̄sq̄ iuris. l. i.

¶ Collegiū iudeorū nō est iprobatū ratiōe secte. tex. est no. in. l. spadonē. §. iā aūt ⁊ iudei. ff. de excu. tut. ⁊ ista est ratio. quia licet nō possit legari collegio iude orū uel beres instituī. ut in. l. i. C. de iude. tī singulis iudeis sic. ut ibi no. glo. et bar. in. l. cū senatus. ff. de re. dub. quod non esset si eorū collegiū eēt reprobatū ratione secte. ut in. l. iiii. C. de hereti.

¶ An modus scribendi iudeorū sit licitus ⁊ an meli ori rōne fulciaᵉ q̄ modus noster. uide bar. i tractatu de insig. ⁊ armi. v. pro eius declaratione premitto il lam questionem.

¶ Relictū factū iudeis de certa ciuitate puta de pu sio uidetur factum ut singulis nō aūt ut collegio. bar. in. d. l. cum senatus.

¶ An iudeus transiens ad secta sarracenorū pōt pu niri p ecclesiā. uide Jo. an. in addi. spe. tit. de iudeis.

¶ Filii iudeorū conuersi debent a patribus ali. bal. i l. neq̄ mater. C. de iure dot. ⁊ ibi remittit ad notata in. c. fi. de conuer. infide. uide qō dixi ē.

¶ Judei pñt per diuortiū dissoluere eorū matrimoni um ⁊ aliud contrahere. no. bal. in. l. si qua ex feminis C. de secū. nupt. uide in. c. quanto. ⁊. c. gaudem?. et quod ibi nota. de diuor.

¶ An iudei dicantᵉ ciues illius ciuitatis uel terre in qua manēt. bar. i. l. i. ff. ad mūici. ⁊ i tracta. repsaliaꝝ

¶ An iude? possit eē arbit. uiō. C. de iude. l. iudei.

¶ An iudeus pōt eē tutor. uide in. l. spadonē. §. iaꝫ aūt. ff. de excu. tu. et ibi bar.

Judex Judex pōt informari de fama alicuius sine ordine iudiciario ⁊ sine testib? i for ma iudicii rerceptis. ita dicit notabili. Jnno. l. c. cuꝫ in tua. de sponsa.

¶ Si iudex dicit cōmittimus tibi uices nostras ex ui istorū uerborū nō potest reuocare cōmissionē neque ad se reassumere. ita no. Jnno. i. c. ueniēs. de of. dele. ubi tex. ⁊ eo. ti. c. fi. ⁊ ibi etiā Jnno.

¶ Judex appellationis nō pōt iudicare ex primis ac tis nisi ꝑducantᵉ ⁊ si iudicaret actis nō uisis nō recte faceret. ita no. Jnno. in. c. bertoldus. de re iudi. uide no. p bal. i. l. is apud quē. post p̄n. ff. de eden.

¶ Judici nō debent eē clausa uel occulta dicta testiū Jnnocē. in. c. cuꝫ clamor. de testi. Bal. in preallega. l. is apud quem.

¶ Judex pōt dare licentiam creditori ut capiat debi torē. etiam nō citatū quando timetᵉ de fuga. ita dicit Ja. bu. i aut. qui semel. C. quō ⁊ qñ iudex. uide no. in. l. si quis curialis. C. de epis. et cleri.

¶ Judex occidēs aliquē iniuste puniᵉ capite. tex. est in. l. iii. ff. ad. l. iul. repe.

¶ Judex i una cā nō debet cōsulere aduocatos illi? cāe. gl. i. l. prime. ff. de bis que in testa. delen.

¶ Judex superior pōt adiri tam ꝑpter sniam ratōe ordinis nulla q̄ rōne incōpetentie iudicis. glo. est i ab sentem. C. de accusa.

¶ Judex incōpetens sup aliquo genere cārū nō pro pterea uidetur incōpetens sup aliis causis. glo. est i. l i. C. de offici. prefec. urb.

¶ Judex pōt statuere terminū peremptoriū parti ut producat testes uel instrumenta alias non audietᵉ. gl. est in. l. ea quidē. C. de accu.

¶ Si iudex recusetur quia sit seruus uel infamis nō admittitur talis recusatio. Jnno. in. c. sciscitatus. de rescrip. et in. c. cū sup. de of. dele.

¶ Nemo pōt eē iudex in cā familie sue quā hz in po testate uel in suo obsequio sed pōt in re modica. quia tunc ꝑpter familiaritatē nō repelliᵉ ⁊ facilius repelli tur iudex q̄ testis. ut no. Jnno. i. c. isinuāte. ō of. delᵉ.

¶ An iudex possit pnūciare super deducto in iudi cio per mediū cause ⁊ de effectu talis snie uide Jnno.

UVA. BHSC. IyR_001

de cā poſ.cū eccleſia.ꝛ.c.cū oli.idē aliq̄d ponit in .e. eū uintonien.in gl.de elec.

¶ An iudex in cā criminali pōt cōponere inter ptes uide glo.ii.q.vii.quapropt.gl.ꝛ archid.v.q.ii.ſi pri mates.xc.di.c.i. ꝛ.c. ſtudendum.glo. xxiii.q .ulti. ſi quis membrorum.

¶ Judicibus ordinariis ꝛ aliis adminiſtratorib⁹ pro pter caſus emergētes licet leges trāſgredi.ita no. In no.in.c.i.de conſti.uide.l.ſi q̄s filio.§.hi aūt.ff.de i iuſ.rup.et irri.teſta.

¶ Litigantes quantūcūq; ſint honorabiles pſone ñ debent ſedere cū iudice qñ pro tribunali ius dicit inf eos.no.iiii.q.iiii.nullus.ii.in glo.

¶ Si iudex reuocat delegationē ptes non pñt etiaz de cōi concordia ꝓcedere coꝛā reuocato.ita dicit In no.in.c.cū contingat.de reſcrip.

¶ Pro diſcretis iudicibus ſemp prima facie p̄ſumē dū eſt.ita dicūt Jnno.ꝛ Hoſti.in.c.accedens. ut lite nō cōteſ.bene facit.l.berēnius.§.gaya.ff.de euic.et c.niſi eſſent.de pben.ꝛ in.c.in noſtra.de ꝓcu.

¶ Aſſertioni iudicis nō creditur de proceſſu .ita di cit Jnno.in.c.cū dilecti.de elec.

¶ Licet iudex poſſit cōueniri ex maleficio uel quaſi tamen qñ proceſſus eius petitur caſſari non agit con tra eū ſed contra illos quorū intereſt et cū illis debet fundari iudiciuz. Jnno.in.c.in noſtra de ꝓcurat.qđ eſt uerū quando iudex ꝓceſſit ad inſtantiam ptis ꝛ tu lit ſniam inter partes.ſecus quādo ex officio. qz tūc ſi petitur eius proceſſus caſſari ipſe debet citari ſm Jnn.i.d.c.in noſtra.quod no.

¶ Ad iudicē qui cognoſcit de p̄ncipali ſemp ſunt re mittendi qui ueniūt ex tranſuerſo.ita no.Jnno.in.c. humilis.de ma.et obe.et dicitur uenire ex trāſuerſo is contra quē non agitur.ut.l.uenditor.ff.de iudi.

¶ An is qui ſe pronūciauit iudicē reddat ſe ſuſpectū dic ut habetur p Jnno.in.c.paſtoralis.de reſcriptiſ.

¶ Judex pōt ſuam ſniam defendere quia ſua intereſt no.Jnno.et Hoſti.in.c.dilectus.in fi.de reſcriptis.

¶ Judex pōt ex officio procedere inquirendo ubi ac cuſator eſt illegitimus.Jnno.de accu.cū oporteat.

¶ Judex pōt ex officio ſuo repellere agentē qui non habet ius agendi licet a forma ſtatuti actori nō poſſit obici talis exceptio p conuentū.glo.in.l.ubi pactum C.de tranſac.adde aliā gl.ii.q.vii.alieni.

¶ Judex pōt ſupplere defectū actoris etiā in actib⁹ contentioſe iuriſdictionis.glo.eſt in.l.ſi curatorē hñs C.de in inte.reſti.mino.

¶ Judex nō pōt p̄cipere ſub bāno ei qui nō ē ſub iu riſdictione ſua.glo.in.l.preſes. C.de ſuſpe.tuto.

¶ Judex qui pronūciat debitorē obligatū ad quanti tatē.puta.x.ſoluere aut maſſaz auri uel argenti nō eſt reprehendendus.et tenet eius ſnia.ut.l.ticie amice.ff de auro et argen.lega.

¶ Judex debet ex officio poſitiones ꝛ articulos icō petentes reicere.tex.eſt in.l.ſi duo patroni.§.idez re ſcribit.ver,nec pati.ff.de iureiuran.facit gloſa in.l.i. ff.de offic.aſſeſſo.

¶ Judex pōt iuriſdictionē ſuā denegare contumaci. glo.in.l.ſed ſi per pretorem.§.ſed et fidum decreto. ff.ex qui.cau.maio.

¶ Judici eſt pena ſi eius ꝓceſſus uel ſententia caſſet no.in clemen.ii.de ap.

¶ Quis nō tenet rīdere ſuo aduerſario niſi de man dato iudicis.ſed ſi ſua ſponte reſpondet ſibi p̄iudicat ita no.Jnno.in.c.put.de do.et cōtu.

¶ Quis nō poteſt ipetrare unū iudicē in cauſa peti torii ꝛ aliū in cauſa poſſeſſorii.Jnno.in.c.i. de cauſa poſ.et proprieta.

¶ Si ſemel fuerit pronūciatū quē eē iudicē ꝺ cetero querela nō ſui iudicis adiri non debet. Jnno.in.c.pa ſtoralis.de reſcriptis.quod intellige p ea que no.glo. in auten.habita. C.ne fi.p pa.

¶ Judex ſecularis teneť ſeruare ſniam bannū iudiciſ eccleſiaſtici ꝛ excōicationē eṕi ꝛ euitare excōicatū eū q̄s repellere ab actibus iudicialibus ꝛ ecōtra eṕus te neť ſeruare ſniam iudicis ſecularis.in hoc tamē ē dif ferentia.quia eṕus pōt cōpellere iudicē ſecularē p cē ſurā eccleſiaſticaz ad ſeruandā ſniam nō econtra.quia nedum ptās capitaneus uel ballius ſubeſt eṕo ſed eti am rex quo ad cenſurā eccleſiaſticā que licet ſit uera ñ tamē cogitur iudex ſecularis ad mandatū eṕi ꝓcedeť et condēnare uel econtra. predicta no.Jnno.in.c.i.ꝺ offi.dele.faciūt no.in.c.i.de of.or.glo.de ſo.cō.cum ſit.Jo.an.de dilat.c.fina.qꝺ no.glo.ꝛ Archi. xxiii. q.v.adminiſtratores.

¶ Judex appellatōis pōt corrigere ꝛ reformare ea q̄ fiūt ifra diē iudicii.no.Jnno.ꝺ ap.bone.

¶ Licet iudex i ſe recipiat ꝓmiſſū nō tñ p hoc de rogat iuriſdictōi ſue.Jnno.de arbi.inotuit.

¶ In quibus caſibus iudex omiſſo rigore ibi poſſit iudicare ſm eq̄tatē.Jnno.i.c.i.de ꝓſtitu.

¶ An ꝛ qñ iudex ordinarius uel delegatus pōt teſti ficari i cā illis cōmiſſa.Jnno.in.c.dilecto. de teſti.ui de infra ſub dictōe teſtis.

¶ An iudex poſſit ſuam ſententiaz tēperare.Jnno.et Hoſti.tenent q; ſic.in.c.i.de conſti.itē pōt interptari ut no.Bar.in.l.ab executore.ff .de appella. quod in tellige de ordinario.

¶ An iudex cōmittens cauſam audiendā uideať cō mittere etiā diffiniēdam.gl.in cle.auditis.de reſcrip. Bar.in.l.a diuo pio.§.i.ff. de re iudi. uide que dixi ſub dictione delegatus.

¶ Judex nō pōt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio uel nō quando p̄ter iuriſdictionē aliquod emolumentuz ſibi ꝓueniret ex cauſa.glo.eſt in.l.ꝺ iure.ff. ad muni cipa.per quā limitať.l.ſi q̄s ex aliena.ff.de iuriſdict. om.iudi.uide no.per Jnno.et modernos i.c. p̄terea de dila.hinc ať.dixi auditori meo qui a ptibus ex con ſuetudine habet ſportulas q; nō pōt ſup his ꝓnuncia re ſe iudicē competētē.adde ad materiā quod no.gl. de ap.ad audientiā. Jnno.de iudi.ceterū.de v. ſign. ex parte.contrariū habes de p̄uile.cū pſone.li.vi.ad de glo.de reſcrip,ſtatutū.eo.li.ſuper v.copia. Jnno. de cenſi.uenerabili.doc.in.c.ſecūdo req̄ris.de appel. Jnno.de of.dele.ſuſpitionis et.c.paſtoralis.ꝛ.c.cuz ſuper.dicam ifra cū querā an ꝛ qñ iudex pōt recogno ſcere ſi ſua eſt iuriſdictio.

¶ An iudex poſſit ex officio ſuo procedere in cauſis miſerabiliū perſonarum.uide in.l.mulierē.et ibi Cy. C.ſi man.ita fue.alie.

¶ Judex contra accuſatorē contra quē non fuit ꝓba tū de crimine pōt per inquiſitionē procedere.glo.in.l i.C.de aboli.ꝛ i.l.ii.C.de lati.libe.tollē.

¶ Judex non pōt facere q; ſententia que eſt ipſo iure nulla ſit aliqua.uide tex.in.l.ſi expreſſim .ff.de app. quē dicūt doc.nō eē alibi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Judex secularis pōt citare clericū ut cōpeat corā eo ad insinuandū testamētum in quo est heres institutus a laico. Bal. in. l. testaméta. C. de testa.

¶ Judex ferens sententiaz quādo ꝓcessus est nullus non dicit grauare partē nec facere litem suā. glo. est i. l. si iudex. ff. de ua. et extra. cogni. dixi. supra. sub dictione incidens uel incidenter.

¶ Judex ecclīastic⁹ pōt et debet punire usurpatores bonorū et iurium ecclie. no. de priuile. c. ii.

¶ Judex ciuitatis in qua quis deliquit nō pōt facere capi malefactorē i alia ciuitate. ut. l. quid sit fugitiu⁹ §. idem cecilius. ff. de edīc. edic.

¶ Licet pluribus rebus inter partes litigiū sit iudex tñ potest de consensu partium de una tm̄ re iudicare. glo. est nōbilis in. l. si cōuenerit. ff. de re iudi.

¶ Judex delegatus qui absoluit reum ab obseruatō ne iudicii non est functus officio suo. Jnno. in. c. consuluit. de offi. delegatis.

¶ An iudex qui tulit sñiam a qua est appellatum sit citandus. Bal. in. l. nam ita diuus. ff. de adopti.

¶ Judex potest ex officio testē infamē repellere Jnn. in. c. intimauit. de testi. Bal. in. l. quos ꝓhibet. ff. de postulan. glo. in. l. i. C. de mag. conu.

¶ Judex lata sñia non est functus officio suo quo ad reuocationē. bal. in. l. furti. ff. de bis q̄ no. infa.

¶ Ubi sunt duo iudices pares vn⁹ preuenit aliū i cognoscēdo factū ab altero i eodē negocio ualet ⁊ tenet nisi appellet. Jnno. in. c. cū. M. de consti. in contrarium facit quod no. in glo. in. l. magistrat⁹. ff. ad mūici pa. uidetur casus in. l. i. §. sane. ff. de offi. consul. dic melius ut no. Hosti. i pal. c. cū. M.

¶ Judex ex sola cōminatione excusari nō pōt. ita dicit Jnno. in. c. si quādo. de rescriptis.

¶ Si iudex dubitat an rescriptū sibi ꝓsentatū sit uerū uel nō ⁊ nihilominus de facto ꝓcedit ualet ꝓcess⁹ si re uera rescriptū sit uerū ita. no. Jnno. in. c. sup litteris. de rescriptis.

¶ An iudex in decidēdo ⁊ puniēdo sequi debeat cōsuetudinē fori actoris uel rei uel sui. dic q̄ actoris uel rei. Jnno. ⁊ doc. de consue. sup rubrica. glo. xii. di. illud. Jo. an. in. c. fi. de excep. li. vi. quod limitat quando iudex ꝓcedit ad instantiā partis agentis uel accusantis secus si ex officio. quia tūc sequit consuetudiez fori sui. quod nota.

¶ Si iudex iudicat ultra suā iurisdictōnē ⁊ nihil sibi opponit ualet ꝓcessus et sñia nisi sit error exp̄ssus. ita no. Jnno. in. c. cū sup. de of. dele.

¶ Judex pōt parcere contumaci ut nō ꝓnūciet contra eū ex contumacia ꝑm bal. in. l. sancimus. C. ō iudic. sed nō in expēsis quas iudex nō pōt remittere cū sit interes ptis. no. Jnno. i. c. consuluit. de of. delega.

¶ Judex a quo nō pōt citare appellantē. no. Jnno. in. c. pastoralis. de of. deleg.

¶ Judex secularis pōt delegare cām epō uel alteri iudici ecclesiastico et ab ipso appellabit ad delegantē. dictū est nōbile bal. i aut. si ꝙs litigantiū. C. de epi. autex. in. c. in archiepatu. de rap.

¶ Judex nō pōt refrenare multitudinē testiū post iuramentū ipsoz̄. secus ante ⁊ sic limitat. l. iii. ff. de testi. dictū est bal. in. l. uidemus. §. fi. ff. de in li. iuran.

¶ Judex nō pōt admonere aduocatū q̄ pars respōdet positioni. Jnno. in. c. pastoralis. de of. dele. bal. in l. nō solū. ff. de procu.

¶ Judex debet dictare accusationē parti si ps nō reperit aduocatū uel ꝓcuratorē qui eam dictet. ut. l. fi. C. ut nemo priua.

¶ Judex qui tulit sñiam contra consuetudinē ita facit litē suā ac si tulisset cōtra legē. istud est dictū bal. i aut. iubemus. C. de iudi.

¶ Forma quā iudex mandare debet rñdenti positionibus est ut confiteatur ueritatē si scit si nescit dicat illud quod credit. tex. ē nōbilis i. c. p̄sentiū. de testi. li. vi. bal. in. l. i. C. de confes.

¶ Si statutū prohibet querelas bannitoz̄ audiri iudex pōt ex officio suo repellere bannitū. bar. i. l. quos prohibet. ff. de postulan.

¶ Unus iudex ordinarius nō tenet exequi sñiam alterius iudicis ordinarii quā uidet eē iniustā ⁊ iniquā. no. in. c. licet. de offi. dele. in gl. fi. ⁊ i. c. cū i iure. e. t.

¶ Licet iudex iuret ⁊ teneat seruare legē si tamē eā transgredit auctoritate legis nō dicit periur⁹. Jnn. de consti. c. i. bal. in. l. q̄d ergo. §. pena grauioz. ff. de bis qui no. infa.

¶ Judex i sñia pōt reseruare alicui factionē testamēti siue instrumenti sui. tex. ē notabilis in. l. si q̄s. in pncipio. testamenti. §. miles. ff. de le. iii.

¶ Judex ecclesiasticus semp pōt adiri a laico cū allegatur fraus uel dolus. ⁊ hoc in. cā miserabiliū ꝓsonaꝝ dictū est Jnno. in. c. cū sit generale. de fo. cōpe. bal. in aut. ad hec. C. de usuris.

¶ Judex ecclesiasticus pōt adiri per laicū si ꝓsona ō quā agit ē talis et ita potēs q̄ nō pōt constringi p iudicē laicū. dictū ē Jnno. in. c. licet. de fo. cōpe.

¶ Judex ꝓpter consuetudinē pōt transgredi formaz statuti. bal. in. d. l. q̄d ergo. §. pena grauioz. ff. de bis qui notan. infamia.

¶ Judex pōt reuocare sñiam latā super expēsis uigore iuramenti necessarii si sibi uidet iiusta. secus si sit lata uigore instrumenti iudicialis. Jnn. in. c. cū dilect⁹ quod metus causa.

¶ Judex donec constet sibi uigore appellatōnis q̄ sit iudex nō pōt mittere inhibitoriā. ita no. Jnno. i. c. pastoralis. de offi. deleg.

¶ Judex qui de facto et iuris ordine nō seruato transtulit possessionē meā i aliū pōt etiā illam i me transferre illo nō citato. glo. i. c. querelā. ō elec. per. l. si pacto quo. C. de pac.

¶ Judex ita facit litem suā ex obmissione sicut ex cōmissione. xi. q. iii. si epus.

¶ Judex super causa nullitatis pōt cōdemnare ⁊ absoluere. Jnno. in ꝓallegat. c. pastoralis. de of. delega. uide. l. uerū. §. ex facto. ff. de mino.

¶ Judex tueri debet suam iurisdictiōem. no. Jnno. i. c. ex parte. de ẏbo. sig. uide i. c. dilecto. et quod ibi no. de sē. ex. li. vi.

¶ Judex cui nihil ē ꝓbatū nihil pōt mādare. no. Jnno. i. c. solet i fi. de sē. ex. li. vi.

¶ Si iudex male cōdemnauit i expēsis pōt errorem suū reuocare. no. inocē. i. c. sacro. de sē ex. ⁊ i. c. fi. q̄ō metus cā. ⁊ i. c. auditis. de ꝓcura.

¶ An ⁊ quādo iudex pōt cognoscere de iniuria sibi facta. ino. i. c. ex parte. de ẏ. signi. adde quod dixi supra sub dictione iniuria.

¶ Judex ad quē debet sequi consuetudinē partium item pōt addere ⁊ supplere. ino. i. c. raynutius. de testamē. de of. dele. pastoralis. facit. l. ãpliorē. C. ō ap.

UVA. BHSC. IyR_001

ff. quod cū eo. l. ticianus. emendat eni tā in dicto q̄ in ratione. ſm bal. ibi uide in. l. fi. C. qñ ꝓuoca. non eſt neceſſe. adde quod no. inoc. i. c. bone. i fi. de ap. Ly. i. l. i. C. de alie. mutā. iudi. cau. fac.

¶ Si iudex nō admiſit exceptionē quia putabat eā nō eſſe uerā ualet ꝓceſſus ipſo iure nec ꝓpter hoc dicitur inordinatus. ita no. inocē. i. c. poſt electōnem. de conceſſ. prebend.

¶ Judex etiam ſine aliquo libello pōt decernere poſſeſſorē tuendū in ſua poſſeſſiōe quādo ex narratōe partiū conſtat de poſſeſſione. ita dicit Jnno. i. c. cū ueniſſet. de inſti. adde tex. ſm bal. in. l. inter me et te. ff. de ſeruitu. urb. predi.

¶ Licet iudex citetur ad defendēdū ſuū ꝓceſſū non tamen ꝓpter hoc dicit eē pars ſed magis cōparet ut inſtruatur iudex appellationis. uide ino. i. c. cum ſpeciali. de appellatio.

¶ Judex nō pōt ſolū abbreuiare ſed i totū reuocare dilationē datam reo ſi timet de eius fuga. dictū ē nō. Ly. in. l. ſiue pars. C. de dilatio.

¶ Judex debet prius audire actorē anteq̄ citari faciat reum ꝛ ſi ex narratione ſua cōperit eū nō habere ali quod ius pōt denegare citationē. hoc tenet odof. i. l. cū clericis. C. de epiſ. et cle.

¶ Judex carens iuriſdictione quo ad deciſionē ſed ñ quo ad ꝓceſſū pōt punire cōtumacē. uide tex. ꝺ of. lega. c. fi. in principio.

¶ Judex cuius officiū eſt poſtulatū nō tenet iuitus illud ꝑpendere ſi perēs illud potuit ab alio iudice poſtulare. tex. eſt ſingularis. i. l. iiii. §. fi. de dā. infec.

¶ Si iudex dicit condēno ticiū ſi eſt probatū poſtea repitur q̄ nō eſt ꝓbatū niſi ꝑ unū teſtē. ita q̄ debeat deferri ſacramentū an dicat iudex condēnaſſe. dic q̄ nō imo debet reus abſolui. ita dicit bar. in. l. ait ꝓtor §. fi. ff. de re iudi.

¶ Si iudici conſtat de ſuboꝛnatione teſtiū uel deꝯ utilitate non dꝫ ſequi dicta eorū etiā ſi nō excipiatur. Jnno. in. c. cām. de re iudi.

¶ Judex pōt abſoluere partē a termino eiſ aſſignato ita dicit Jnno. i. c. i. de re iudi.

¶ Qñ iudex ꝓcedit ex ꝓſūptionibus multū debet tēperare ſniam ad mitiorem partē. Jnnocen. in. c. quia ueriſimile. de preſumptio.

¶ Judex cuius arbitrio cōmiſſa eſt pena pecuniaria nō debet arbitrari niſi uſq; ad. xl. ſol. gl. xvi. q. i. ſtatuimus. Albe. i. l. i. C. de poſtulā.

¶ An iudex q̄ nō tulit ſniam ſup expēſis pōt appellatione pendente cōueniri q̄ fecerit litē ſuā. uide Albe. in. l. ꝓperandū. §. huiuſmōi. C. de iudi.

¶ Judex ſuperior cognoſcēdo ſup nullitate cāe uidet ad ſe iuriſdictionē reuocare ſuper illa cauſa. Jnnocē. in. c. cum. ℳ. de conſti.

¶ Judex delegatus nō pōt exeq̄ ſniam manu militari. hoc tenet Jnno. i. c. cū oli. de ꝓcule.

¶ Judex qui fecit litē ſuā pōt etiā pendente appellatione ſindicari. Jnno. in. c. ſepe. de appella. et in. c. paſtoralis. de offi. delega.

¶ Judex appellationis nō pōt iudicare de eo qō ñ ē peritū. ita no. ino. i. c. cū cōtingat. ꝺ of. deleg.

¶ Judex pōt defendere ſuū ꝓceſſū. ita no. ino. i. c. de ceſo. ꝺ trāſac. ino. ꝛ hoſti. i. c. dilect⁹. de reſcrip.

¶ Judex ad quē pōt ꝑmā ſniam ꝑ appellante latā cōfirmare licet ille appellans ignoret ꝓ ſe latā. tex. i l. ticie amice. ff. de aur. et argen. lega. qui allegat ꝓ ſingulari. uide bal. i. l. i. C. qñ ꝓuo. nō ē neceſ.

¶ Judex qui delinq̄t i officio pōt ex eodē ꝓceſſu puniri crimialiter ꝛ ciuiliter. tex ē nota. i aut. ut iudi. ſine quoq; ſuffra. §. oꝫ. uide bal. in. l. uenales. C. qñ ꝓuoca. non eſt neceſ.

¶ Judex pōt facere citare agnatos ꝛ cognatos defuncti ſi uolūt adire hereditatē alias ueniet fiſcus. gl. ē i l. ſancimus. §. pe. C. ad trebel.

¶ An iudex qui nō ſupplet ex officio cū pōt faciat litē ſuā. dic q̄ nō. ſpec. ti. de of. iudi. v̄. ꝛ ſi iudex.

¶ Judex ita facit litē ſuā ſi nō cōdemnat in acceſſorii ſicut nō condēnat in ꝓncipali. glo. in. l. nō quicqd. §. i. ff. de iudic.

¶ Caſus in q̄bus quiſ pōt ꝓꝓa auctoritate recedere a iudice ſuo ponit glo. i. c. cū nō liceat de preſcrip. Jnno. de cohabita. cleri. ꝛ muli. ueſtra. ubi ꝑ moder. in repetitōe. ino. i. c. tanta. de ſimo.

¶ Judex ſemper habet neceſſe ꝓbare cām qñ aliqd ſupplet ex officio ſuo. glo. eſt ſingularis. xxx. q. ul. iudicantē. bal. in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de biſ qui notan. infam.

¶ An iudex ſemp debet iudicare ſm allegata ꝛ ꝓbata. no. in. c. i. de of. oꝛ. Albe. in. l. i. C. ut que deſunt aduo. adde qꝺ ſ̄ dixi ſub dictōe allegatio.

¶ Judex maleficiorū cū ē ſibi denūciatū maleficium pōt ſtati mittere ad domū malefactoꝝ ꝛ facere deſcribi res. bal. in. l. i. C. de req. re.

¶ An iudex datus a papa poſſit recuſari. hēt. xciii di. c. i. Alberi. i. l. nemo. C. de iuriſ. om. iudi.

¶ Judex ſine iquiſitione pōt ꝓcedere i cā miſerabilium ꝑſonarū. glo. in. l. i. C. ſi mā. ita fue. alie. Alber. in. l. i. C. qñ ipera. inter pu. ꝛ uidu.

¶ Judex qui nō legitime inquiſiuit contra aliquē debet in expenſis cōdemnari. Ly. in. l. ꝓperandū. §. huiuſmodi. C. de iudi.

¶ Judex laicus pōt incidenter cognoſcere de crimie quod obiicit clerico qui ꝓducit in teſtē nō ad finē ut ipſum puniat ſed ut repellat a teſtimonio. hoc tꝫ Jn. in. c. uerū. de fo. cōpe. uide Alb. i. l. quot. C. ꝺ iudi.

¶ In quibus caſibus iudex eccleſiaſticus pōt ſe immiſcere de cauſis ꝓphanis. Jnno. ꝛ moderni plene ꝺ iudi. nouit. de fo. cō. licet.

¶ Ubi iudices extraordinarii debeant ſedere ꝛ iudicare et quis puniat officiales eorum. uide Jnno. in. c. cum contingat. de fo. compe.

¶ Judex pōt ferre ſententiaꝫ etiam in re que non eſt ſue iuriſdict. ita no. Jnno. in. c. poſtulaſti. de fo. cōpe. ꝛ in. c. a nobis. el picolo. ꝺ ſen. ex. facit. no. per Bar. in. l. i. C. de ſum. trini.

¶ Ubi requirit ſemiplena cognitō non eſt neceſſe q̄ iudex ſedeat. Jo. an. i addi. Spe. ti. ꝺ poſi. §. ii.

¶ Quando iudex contra cōtumacem ꝓnūciat ſe iudicem nō poteſt cōtumax appellare licet nō ſit iudex nō. Jnno. in. c. preterea. de dila.

¶ Judex poteſt ex officio ſuo aliqua facere in fauorē litigatorum que tamē ſi non facit non poteſt ꝓpterea ab eo appellari. ita no. Jnno. in. c. i. de feriis.

¶ Quilibet iudex tenetur ſeruare ferias ſui fori non autem ferias litigantiū. Jnno. in. c. fi. de feriis et ita ſeruat curia. dixi ſub dictione ferie.

¶ Judex laicus non pōt cognoſcere de aliquo ſpirituali actu nec principaliter nec incidentaliter ſed cām

UVA. BHSC. IyR_001

illam debet remittere ad epm. Jnno. de or. cog. tuã

¶ Si aliquis habz actoz ad. l. 7 peciit. c. an sufficiat nũcium pronũciare de. l. Bar. tenet q non in. l. si cõ stante. §. fi. ff. so. ma.

¶ Judex qui tulit sententiaz ꝓpter inimicitias uidet per sordes tulisse. et ideo opꝰ est restitutione i integrũ Bal. in. l. uenales. C. qñ ꝓuo. nõ ẽ necef.

¶ Arbitrio iudicis cõmittitur an. quis habeat iustã cãm litigandi uel non. glo. in. l. non ignorat. C. ỏ fru cti. et lit. expen.

¶ Judex potest finita instantia condẽnare partes in expensis et absoluere ab obseruatione iudicii. ino. i. c finem. de do. et contu. Ly. in. l. i. C. ut infra cer. tẽ. qõ crimina. ter. Ly. 7 Alber. in. l. properandum. §. huiusmodi. C. de iudi.

¶ Judex qui admittit instrumentũ qỏ ñ debz admit tere nõ solũ facit litẽ suã sed etiaz tenet ex edicto q qs qz iuris. ino. in. c. uenerabilem. de elec. prout recitat. bal. in. l. fi. C. si cer. peta.

¶ An iudex excusetur ut nõ faciat litẽ suam si parsꝫ quã tulit iniquã sententiam nõ appellauerit. dic q nõ quia lz pars fuerit i negligẽtia nõ appellando ipse fuit tñ in dolo male iudicãdo et dolus preponderat culpe ut. l. si mora. ff. so. ma. uide in. l. i. §. qui magistratuz ff. quod quisqz iur.

¶ Judex in causis leuioribus 7 breuioribus põt per se scribere acta si est notarius 7 eis fides adhibebituz bar. in. l. i. C. de sa. san. eccle.

¶ In his que iudex licite facit pro sui officii executõ ne põt petere conseruationẽ indẽnitatis. bal. ita dicit in. l. i. in fi. C. de pena iudi. q male iudi.

¶ An iudex qui nõ vult audire aduocatos seu eoꝝ allegationes dicatur grauare partes. dicq non. quia presumitur esse sapiẽs per se. ita no. ino. in. c. pastoralis de cã pos. 7 ꝓprie.

¶ Si iudex condẽnauit in ꝑncipali 7 nõ in fructibus aut interesse. an super illis poterit agi nouo iudicio. Jnnocẽ. dicit q nõ. in. c. grauis. de restitu. spoli. dixi sub dictione fructus.

¶ Judex debet laborare ut intercipiat testẽ si uidet sibi suspectus. ita no. Jnno. in. c. causaz ad fin. ỏ test. azo in summa. §. de testi.

¶ Licet iudex deleget cãm nõ poterit tñ in illa cozã delegato testificari. quia delegatus fungit uice delegã tis. ino. in. c. dilecto. de testi.

¶ Judex põt cõmittere examinationẽ testiũ notario ita no. ino. in. c. quoniã. de ꝓba. 7 in. c. cũ bertoldus de re iudi. no. in. c. ii. de iureiur. li. vi. et cle. i. de offi. deleg. 7 in. c. cũ causam de testi. et hanc cõmissionem põt scribere ipsemet notarius. ita dicit bar. in. l. ex sẽ tentia. ff. de testa. tute. cautius tamen est ut dictã cõ missionẽ faciat scribi per aliũ notariũ ꝑm iohã. an. et Hosti. in. d. c. quoniã sine spẽali uero cõmissione iudi cis notarius nõ põt examiare. quia examinatio testiũ pertinet ad solũ iudicẽ. C. de testa. l. hac consultissima. §. pe. ff. de excu. tuto. l. scire oz. §. pe. adde qỏ dicã. ꝑ sub dictione testis.

¶ Si citat iudex aliquẽ per cedulã suo sigillo sigilla tã licet non sit scripta manu notarii sed priuate ꝑsone ualeat. no. ino. i. c. ii. de fi. instru. facit. l. si publican?. §. de rebus. ff. de publi.

¶ An iudex habens duas uias seu potestates iuris dictionales põt ex utraqz procedere 7 quid si eligit ꝓ cedere una uia. põt postea redire ad aliã. ino. in. c. cũ ex officii. ỏ pscrip. dixi ꝑ sub dictõe delegat?.

¶ An iudex cause appellationis qñ tertius appellat pronũciare debeat pro appellãte sibi nõ fieri ꝓiudiciũ uel rescindere in totũ sniam etiã qno ad ꝑncipalẽ qui snie acquieuit. uide ino. in. c. cũ sup. de re iudi.

¶ Judex põt dicere in snia ego ꝓnũcio uel nos ꝓnũ ciamus licet sit unus solus. no. in. c. ad apostolice. et ibi per Jnno. de re iudi. li. vi.

¶ Judex põt reseruare ius de quo nõ ẽ actũ. Jnno. in. c. cũ dilectus. de ẽp. 7 uen.

¶ Judex potest corrigere errorẽ suũ si errauit in pro cessu uel interlocutoria. etiã in causa criminali. no. in no. i. c. qualiter. i. de accus.

¶ Si iudex procedit contra aliquẽ nõ subditũ nõ vz processus nec tacitus consensus illuz potest ualidare. ita no. ino. i. c. ad petitionẽ. de accu. secus si eẽt cõsẽ sus expssus ita bẽtur in. l. ii. C. cõia utriusꝫ iudi. dicã infra sub dictione ꝓrogatio.

¶ Judex recipit cautionẽ pro securitate sui officii. in no. in. c. quia frustra. de usur. bar. in. l. si quis uxori. §. si fugitiuũ. ff. de fur.

¶ Si iudex laicus tenet aliquẽ incarceratũ qui dicit se eẽ clericũ an teneat eũ dimittere 7 qñ. Jnno. de sẽ. ex. contingit. hodie dic ut habet in. c. si iudex laicus. de sen. excõica. li. vi.

¶ Judice mortuo uel eius officiali quis exerceat ip sius iurisdictionẽ ante aduentũ successoris. uide inoc. in. c. ad abolendã. de hereti.

¶ An iudex põt post litẽ contestatã reuocare interlo cutoriã añ per ipsũ latã. uide ino. i. c. sepe. de ap.

¶ Judex nõ potest iudicare nec cogere aliquẽ ad ali quid faciendũ sine cause cognitõe alias non ualet eius snia. ino. i. c. solicitudinẽ. de ap.

¶ Si ecclesia peteret se restitui in itegrũ debet iudex ecclesiasticus de causa cognoscere. no. ino. i. c. cum sit generale. de fo. cõ.

¶ Judex ecclesiastic? cognoscit de qualibet oppressi one pauperũ. 7 de crimine sacrilegii. ino. i. d. c. cũ sit.

¶ Judex ecclesiasticus cognoscit de cãis uiduarũ et earũ iurisdictio ad ipsũ pertinet. licet de gẽa speciali ỏ ferat iudici b? secularibus ut 7 ipsi cognoscãt. no. ino cen. i. c. licet. de fo. cõpe. adde nota. per Jo. an. in. c. significantibus. de offi. dele. 7 in. l. i. C. qñ impera. inter pu. et uidu.

¶ An iudex teneatur ferre sniam ꝑm consiliũ sapien tis. uide doc. de ꝓsue. ad nãz. de of. de. si ꝓ debilitate

¶ Qualiter iudex debeat interrogare litigantes i iu dicio. 7 de qbus uide glo. fi. i. c. pe. de iura. calũ.

¶ Judex ecclesiasticus cognoscit de causa dotis 7 ad ulterii. no. ino. i. c. i. ut li. non ꝓtesta.

¶ Judex nõ repellitur ꝓpter omnẽ inimicitiã sed so lũ ꝓpter grandes. ut in. c. cum. p. manconella. de ac cusa. dixi aliquid supra.

¶ Licet iudex mittat in prima citatione peremptoriũ per hoc non grauat partẽ. quia in quacũqz citatõe iu dex si vult põt citare pẽptorie. no. ino. i. c. i. de dila.

¶ Judex potest iudicare de his que ueniũt in iudiciũ per quandã consequentiã licet specifice petita nõ sint in libello. ita no. Jnno. i. c. querelã. de elec. ff. de mino ri. l. si iudex. C. de sen. l. cũ eoz.

¶ Qualiter intelligat q iudices sedebũt usqz ad ue speras. uide i. l. nõ minorẽ. C. de transac. Jnno. i. c.

UVA. BHSC. IyR_001

conſuluit. de of. deleg. in aut. de iudi. §. ſedebũt.

¶ Si iudex pronunciat appellationẽ fuiſſe deſertam iſta pronũciatio non eſt interlocutoria ꝛ ideo ab ea dz i ſcriptis appellari. uide no. in cle. fi. de appel. facit. l. ſi preſes. C. quõ et qñ iu. ꝛ quod no. Innocen. in. c. paſtoralis. de offi. dele.

¶ Iudex inferior non cognoſcit de nullitate ſnie ſup i oris. ino. i. c. cũ in iure. de offi. deleg. facit. l. minor ãt ff. de mino. xxi. di. in tantũ.

¶ Iudex poteſt ſuã iuriſdictionẽ defendere cũ gladio ſi eſt euidens et notoria iuriſdictio ita notat ino. i. c. dilectus. de peni. melius. in. c. olim. de reſtit. ſpol. bo nus tex. in. c. dilecto. de ſen. ex.

¶ Iudex ſuperior in aliquo territorio põt cognoſcẽ de oĩbus caſibus de quibus põt iudex iferior in eodẽ territorio. ita no. Inno. i. c. cũ ab eccleſiarũ. de of. or. C. de of. prefec. ur. l. i. in fi. quod intellige niſi cõſue tudo loci certũ ordinẽ daret in cognoſcendo inter illoſ iudices ſm Inno. in. d. c. cũ ab eccleſiarũ. quia tunc ille ordo ſeruandus eſſet ꝛ factum cõtra non ualeret. quod eſt menti tenendũ.

¶ Si iudex male taxat expenſas poterit illã taxatio nẽ reuocare. ita no. Inno. in. c. ſup eo. quod me. cã. ꝛ in. c. ſepe de appella.

¶ Iudex põt diffinire ex pluribus ꝓſũptionib⁹ ſimul iũctis. dicit Inno. in. c. illo nos. de pign. By. ꝛ bar. in. l. ii. ff. de ex. tu.

¶ An iudex deſinat eẽ iudex eo ipſo q contra euz op ponitur q nõ eſt iudex ita q ꝓceſſus poſtea per eũ fa ctus nõ ualeat. Inno. de ap. cũ ſpeciali. dicit q nõ re cordatur ſe legiſſe q nõ ualeat. ſed bar. dicit ſe legiſſe i l. i. C. ſi qua predi. po. ubi dicit eẽ caſũ. ſed dñs bal. dicit ibi eſſe ſpeciale.

¶ Unus iudex põt alteri mandare q recipiat ꝓba tiones uice et nomine ſuo. no. Abb. in. c. conſtitutus de fideiuſſoribus.

¶ An iudex põt ſibi eligere aſſeſſorẽ partibus iuitis Inno. q̃ ſic. in. c. ſuper queſtionũ. §. fi. de offi. deleg. glo. pe. in. c. uenerabili. e. t.

¶ Iudex põt ex cauſa reuocare terminũ aſſignatum partibus ſicut interlocutoriam. Innocen. in. c. ſignifi cantibus. de appellatio.

¶ Iudex in beneficialibus cognoſcit de meritis cau ſe etiam deſerta appellatõe. Ab. i. c. cõſtituti. ꝛ ap.

¶ Iudex cõmiſit alicui cauſam cognoſcendaz ꝛ deci dendam habito conſilio cũ quodã ſapiẽte ſi ille ꝓnun ciauit omiſſo conſilio non eſt opus appellatione. quia ſententia eſt ipſo iure nulla. ita no. Jo. an. in. c. non ẽ. de conſuetu. libro ſexto.

¶ Quandocũq; iudex iudicat ut bonus uir nunquã põt ab eius ſnia appellari. ino. i. c. põti. de reſcriptis.

¶ Iudex põt ſupplere de facto circa ignorantiam rei tam in ciuili q̃ in criminali ubicunq; abſens põt cõdẽ nari. ff. de publi. iudi. l. pe. §. ad crimen.

¶ Iudex põt accipere ptes rei ꝛ actoris. bar. in. l. li bellorũ. §. fi. ff. de accu.

¶ An iudex põt ſtatuere terminũ ptibus ad agẽduz ſeu accuſandũ uel defendendũ. bar. in. l. ticia. ff. de ac cuſa. idẽ in. l. ii. ff. de re. dub. By. in regula indultum li. vi. glo. in. l. ii. C. ut nemo iuitus. uide. l. ſi q̃s inſti tuaſ. ff. de here. inſti. ꝛ. ff. de op. le. l. mãcipior.

¶ An iudex ciuilis põt punire teſtes uacillantes uel debeat ipſos remittere. bar. in. l. ſi q̃s obrepſerit. ff. de fal. lati⁹ i. l. hᵒ iure. §. fi. ff. ỏ aq̃. quoti. ꝛ eſti.

¶ An iudex qui ſemel cepit inq̃rere ſi poſtea deſiſtat incidat in turpil. barth. in. l. ſenatus. ff. de adul. dixi ſub dictione inquiſitio.

¶ Judex ex officio ſuo põt in criminalibus teſtes ꝓ ducere ꝛ examinare etiã parte nõ petente. bar. in. l. i. §. ſi quis ultimo. ff. ỏ queſtionib⁹. Saly. in. l. is apỏ quẽ. C. de eden.

¶ An iudex teneatur de mortuo in tormentis. bar. i l. queſtionẽ. ff. de qõ. ꝛ eſt cõcluſio q ſi exceſſit modũ conſuetũ et quez debebat adhibere ſm qualitatẽ per ſone tenetur alias non.

¶ Judex qui accepit pecuniã ꝓ ſnia dicenda ſiue iu ſta ſiue iiuſta tenetur pena falſi. bar. in. l. i. ff. de falſ. tex. in. l. ii. ff. de condi. ob tur. cãm.

¶ An iudex ex officio ſuo põt repellere excõicatum uel bannitũ etiã nemine opponente. tex. in ar. q ſic. ſe cũdũ oldra. in. l. itẽ apud labeonẽ. §. q ait pretor. ff. de iniur. dixi ſub dictõe bãnitus ꝛ excõicatus.

¶ Judex nõ dicitur ꝓpꝛie niſi ſit iuſtus. glo. i. di. iuſ generale. ſuper v. iuſtum.

¶ Pro iudicibus nõ terminãtibuſ cauſas infra tem pus debitũ ꝛ requiſitũ. uide no. per bar. i. l. ꝓperãdũ §. ſin aũt utraq;. C. de iudi.

¶ Qualiter teneatur parti leſe qui ꝓ iperitiã iudica uerit. uide bar. in. l. de eo. C. ỏ pe. iu.. qui. ma. iudi. no. in. c. i. de re iudi. li. vi.

¶ An iudex cui liquet poſt ſniam condẽnatũ nõ eſſe culpabilẽ põt ſniam corrigere. uide bar. in. l. ꝛ ſi ſeue rior. C. ex qui. cau. infa. irro.

¶ An iudex cui notũ eſt reũ abeẽ põt eũ per contũa ciam tanq̃ confeſſum condẽnare uigore ſtatuti. uide bar. in. l. abſentẽ. ff. de pen.

¶ Ubi ſtat per iudicẽ quo minus aliquid fiat tutiuſ eſt ꝓreſtari. Bar. in. l. i. §. dies. ff. qñ ap. ſit.

¶ Qualiter ꝓbetur metus iudicis. uide bar. i. l. de pupillo. §. ſi q̃s ipſi ꝓtor. ff. de no. op. nũc.

¶ Judex ſupplet de facto ubi uerſatur publica utili tas. uide bar. in. l. ꝓtor. §. hoc iterdictũ. ff. de no. op. nũ. uide no. i. c. lz cãm. de ꝓba. i v. aſſcripſerunt.

¶ Delinquentẽ coram iudice in officio ſibi cõmiſſo pu nit iudex ordinarius. ſecus in delegato. ỏ peñ. dilect⁹ facit. C. de teſti. l. nullũ.

¶ Si delinquens in uno territorio capiaſ in alio iu dex territorii delicti poteſt captum repetere. de vbo. ſignificatio. ex parte. i.

¶ Delinqũs in preſentia iudicis ſedentis pro tribu nali põt ſtatim eũ punire ac ſi probatũ eſſet delictũ ꝓ teſtes. no. ii. q. ii. §. ultimo.

¶ Judex non debet incipere ab executione. tex. ỏ de poſi. c. i. de conſti. eccleſia. C. de execu. rei iudi. l. i. ff de re iudi. l. cum nulla.

¶ Verba dubia ꝓlata a iudice referũtur ad effectuz ff. de dam. infec. l. iiii. §. pretor. ꝛ. l. miles. §. decem. ff. de re iudi. ꝛ ibi bar.

¶ Quid ſi iudex nõ facit ſed denegat aliquod quod poterat ab aliquo eque quotidie poſtulari. bar. in. l. iiii. §. ſi tam uicinũ. ff. de dã. infec. ubi etiã querit an ſupueniente maiori iudice minor debeat ſtare.

¶ Si iudex pronũciat ultra ſuã iuriſdictionẽ ꝛ nihil ſibi opponitur ualet ſnia niſi ſit error expreſſus. de of fi. dele. cũ ſuper. ſm Inno.

¶ Qualis debeat eẽ practica ſiue modus cuz iudex

UVA. BHSC. IyR_001

mittitur ad locū siue agrimessor. bar. in. l. qui bona. ff. de dam. infecto.

¶ Quando iudex appellationis nō ē i ciuitate loco ei⁹ succedit ordo ciuitatis. ff. de tuto. ⁊ cu. da. ab hīc l. ubi absūt. ⁊. l. quotiēs. ff. ad mūicip.

¶ An protestatio iudicis conseruet ius partis. doc. de of. dele. cū contingat. de elec. quia diligentia. i gl. i cle. constitutionē. de elec. de despon. ipu. od dissoluendum. archi. xxvii. di. c. i. ⁊. iii. q. vi. §. exceptio.

¶ An assertio iudicis dicentis se tulisse sniaz p pecuniā piudicet parti. uide bar. in. l. iiii. §. i. ff. ad sill.

¶ Quid operent illa v̄ba que quotidie dicūtur p iudices admitto si ⁊ inquātū de iure debeo. uide bar. in l. si quando. in pncipio. ff. de lega. i. docto. in. c. cum contingat. de offi. deleg.

¶ Judex ex officio suo debet extimare rē licet ei⁹ ualor seu extimatio sit probata. uide bar. in. l. si quid ex pamphila. ff. de lega. ii.

¶ Sufficit semel iterpellare iudicē ut uideat postea perpetuo stare per eum. uide Bartho. in. l. ticia seyo ff. de legatis. ii.

¶ Judex qui condēnat nō condēnandū incidit in pnā statuti disponentis cōtra iudicē cōdēnantē aliquē plus q̄ debuerat. Bartho. in. l. si seruus legatus. §. si ita scriptū. ff. de lega. i.

¶ Judex ex officio suo pōt supplere ⁊ iuuare partez in his que parti nō licēt allegare. bar. in. l. post legatū ff. de his qui. ut indig.

¶ An iudex in ciuilibus possit de facto supplere obiciendo exceptionē parti cōpetentē. bar. in. l. si unus. §. pactus. ff. de pac. ⁊ in. l. i. C. ut que desunt aduo. par. ⁊ in. c. bone. de postu. pla. ubi glo. ⁊ doc. in. l. lecta. ff. si cer. pe. glo. xxx. q. ul. iudicantē. Adde glo. in c. cū nobis. de elec. de excep. exceptionē in glo. fi. gl. de ap. constitutus. i. glo. in. c. cupientes. §. ceterum. de elec. li. vi. in v̄. excludentes. Inno. i. c. cū super. de concess. pbē. iiii. q. iiii. cū nullus.

¶ An ualeant gesta p iudicē ignorātē sibi inrisdictionē nec cōpetere. bar. i. l. multū. ff. de condi. ⁊ demon.

¶ An iudex laicus pōt statuere terminū parti ad petendū i foro ecclesiastico exceptionē ꝓpositā. uidē bar. in. l. ii. ff. de re iudi.

¶ Judices q̄cq̄ per negligentiā remouētur. ut. l. q° riens. C. de of. prefe. p. ori. et illi.

¶ Judex minor pōt punire officialē iudicis maioris deliquentē in suo territorio. ut. l. iiii. C. de of. rec. p.

¶ Judex qui iniuste absolvit ab obseruantia iudicii. licet per hoc nō pereat ius neq; actio cōpetens parti facit nihilominus litē suam. bar. in. l. si quis in cōscribendo. C. de pac. quod no.

¶ Judex secularis pōt cognoscere de cā matrimonii incidenter si de ea nō in modū disceptationis sed summarie. et de plano debet cognoscere. specu. in ti. de cō. ⁊ recōuen. §. nūc dicamus. in pn. quod dicit bal. no tandū in. l. quotiēs. C. de iudi. de quo ego dubito p ea que no. Bartho. in. l. ticia. ff. so. ma. et dixi supra sub dictione incidens.

¶ Judices qui conducūtur a rectoribus indubio intelligūtur conducti expensis rectorū nisi aliud appareat in contrariū. bar. ī. l. super. C. de iure fis. li. x.

¶ An iudex negligens debet perdere salariū. bar. in l. iudices. C. de āno pub.

¶ Pro iudicibus nō habentibus iurisdictionez neq; cognitionē nisi usq; ad certā q̄titatē. uide tex. no. i. l ampliorē. §. sed cū scimus. C. de ap. ō quo tex. bar. facit ibi magnū festū.

¶ An si iudex aditiat in sententia condemnatoria q̄ condēnatus soluat infra. x. dies ad penā quadrupli valet talis aditio. bar. in. l. i. C. de usur. fisca.

¶ An iudex electus ad aliquod officiū dēat allegare ipsius ipotentiā respectu infamie uel alicuius uicii p sone sue. uide bar. in. l. fi. C. si ser. aut lib. ad decu. aspira. ubi ponit uerba.

¶ An ⁊ q uando unus iudex requisitus pōt exequi sniam alterius. bar. in. l. a diuo pio. §. i. ff. de re iudi. dixi sub dictione executor.

¶ An iudex qui tulit sniam ſm consiliū habitū ō uolūtate partium faciat litē suam. bar. in. l. si cōuenerit ff. de re iudi. ubi etiā dicit q̄ illa regula que vult q̄ iudex debeat de toto iudicare nō habet locuz ubi aliud esset de uoluntate partium.

¶ Q̄n duo iudices ꝓnūciant diuersimode uidelicet delegatus ⁊ ordinarius cuius snia prevaleat. uidē bar. in. l. duo iudices. ff. de re iudi.

¶ An et quādo ex pluribus iudicibus unius cāe pōt quilibet per se ꝓnūciare. no. bar. in. l. pōpo. §. si uni ex pluribus. ff. de re iudi.

¶ Si ex tribus iudicibus unus condēnat alter absoluit a tota alter ab obseruatione iudicū cuius snia valeat. bar. in. l. inter pares. ff. de re iudi.

¶ An quilibet iudex corā quo fit falsitas pōt eā pūire. uide bar. in. l. diuus. ff. de fal.

¶ An partes possint litigare corā ñ suo iudice sine licentia sui iudicis. bar. in. l. i. §. ⁊ post operis. ff. ō no. op. nū. doc. de fo. cōpe. postulasti.

¶ Quando iudex denegat facere iusticiā quod sit remediū. Bartho. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi ptor. ff. de no. oper. nunci.

¶ An accusat⁹ corā nō suo iudice dēat saltē cōparē allegaturus priuilegiū suū. bar. in. l. neq;. §. q̄ ergo. ff. de fideicommissa. lib.

¶ De illo generali quod facit iudex uidet facere ps no. bar. in. l. eleganter. in pn. ff. de pig. acti.

¶ An iudex ordinarius possit recusari. gl. bar. ⁊ doct. C. de iudi. l. apertissimi. uide notata in. c. cum speciali. de appellatio.

¶ Judex nō pōt cōmittere notario que sunt iurisdictionis contentiose. secus in his que sunt uolūtarie iurisdictionis. sed si est notarius et iudex poterit ea per se expedire. bar. in. l. i. C. de iure fis. ⁊ in. l. cōperim⁹ C. de probi. facr. scri. li. xii. facit quod dixi supra de examinatione testium.

¶ An iudex pōt occidentē aliquē corām se sine aliq̄ exceptione punire. uide glo. ii. q. i. deus oipotēs. specu. ti. de noto. cri. §. iā de notorio. v̄. penul. et sequē. et ibi Jo. an. in addi.

¶ Judici facienda ē probatio nō parti. glo. in. l. qui quaginta. ff. de proba.

¶ Judex debet iudicare ſm allegata ⁊ pbata nō autem ſm priuatā ipsius conscīam. bar. in. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offi. presi. ⁊ in. l. i. C. ut que desunt aduo. Sal. de cal. in. c. pastoralis. §. quia uero. de offi. dele. adde. iii. q. vii. iudicet. in glo. glo. xi. q. iii. sumoperet ⁊ xv. q. v. presbyter. in glo. de pe. di. ii. nō ꝓbi beat. glo. xxiii. q. i. parat⁹. xxx. q. v. §. his ita. in gl. super v̄. credēdi. in glo. super v̄. legē. uide do. car. flo.

UVA. BHSC. IyR_001

in.d.c.paſtoralis.§.quia uero.Itē adde.ii.q.i. unꝰ ⁊.c.ſi peccauerit.itē adde per ſanctum tho.ſa ſe.q. lxvii.dixi ſupra ſub dictōne allegatio.

¶An liceat reſiſtere iudici.uide.ff.de iuſti.et iur.l. ut uim.C.de ap.l.quoniā iudices.de ſen.ex.dilecto li.vi.de temp.or.ad aures.

¶An iudex ſuccedens litigatori poſſit ſuā ſniam impugnare.uide in.l.de die.§.ſi fideiuſſor.ff.q̄ ſatiſda. cog.no.iii.q.vii.§.quāuis.

¶Judices nihil poſſunt recipere a ptibus p̄ꝛeꝰ eſculentū et poculentū.ff.de offi.p̄ꝛeſi.l.plebiſcito.de ui. ⁊ ho.cle.cū ab omni.de reſcriptis.ſtatutū.§.inſuper li.vi.archi.iii.q.iii.offeratur.

¶Si iudex ⁊ notarius diſcordāt in actis cui magiſ debet credi.uide de ꝓba.quoniā.de fi.inſtru.cū Johannes.de ꝓſcrip.ad audientiā.

¶An iudex ſit dandus ad petitionē partis.uide.ff. de iudi.l.obſeruandū.de offi.dele.cū ſup.de fo.cōp. c.i.de re iudi.cū oli.xi.q.i.iudices.

¶Judex nō cōpellitur parti aduerſe dare copiā eoꝝ que ſibi dantur ad inſtructionē ſuā.dictū eſt aureum. Inno.in.c.per tuas.de teſti.

¶Judex nō debet p̄ꝛocedere ad declarationē pene q̄ ponitur ipſo iure niſi cū cauſe cognitione ⁊ parte uocata.no.glo.antepenul.in cle.i.de pe.

¶An iudex laicus cognoſcet de periurio. uide Jo. an.in.c.fina.de fo.cōpe.li.vi.

¶Judex nō tenetur ſequi conſiliū de iure.bar. in.l. i.§.ſi plures.ff.de exercito.et in.l.ii. i fi.ff. manda. uide in.c.cuz oli.de arbi.⁊ i.c.i.ne ſe.ua.li.vi. uide bar.i.l.i.C.de rela.Adde nōbilia uerba.do. An.ō bu.i.c.uenerabili.de offi.delega.dixi ſub dcōe ꝯſiliū.

¶Judex monetur recte iudicare.ut in.c.cuz eterni. de re iudica.li.vi.

¶Judex ratione amicitie pōt remittere penā ſed nō ratione pecunie.glo.in.c.niſi.de offi.delega.

¶Judex pōt ſniam a ſe latā declarare.uide Jo.an. i addi.ſpe.ti.de teſte.§.nūc uidendū.v.hoc etiaz nō

¶Judex appellationis pōt condēnare in expēſis etiam ſi nō ſit petitū.ut.l.fi.C.q̄ ꝓuo.nō ē neceſ.qō p̄ꝛofecto uidetur eē mirū.

¶An de partiū conſenſu poſſit iudex alibi q̄ in loco maiorū ſuorū iudicare.Ly.q̄ ſic.imo etiā citra territoriū ſuū donec a iudice illius ſibi inhibeaf.ita dicit Ly.in.l.ſi quis ex conſenſu.C.de epi.au.facit.l.pe. ff.de iuſti.et iure.

¶An iudex pōt ſtipulari in releuatione ꝓcuratoris. Ly.in.l.cū per liberā.C.per quas pſo.no.acqui.

¶De materia officii iudicis no.bal.in.l.nec quicq̄ §.ubi decretū.ff.de offi.ꝓcon.⁊ leg.glo.⁊ docto. in c.i.et.ii.de offi.iudi.

¶Stante ſtatuto q̄ iudex debeat oēs cauſas determinare infra meſem pone iudex tantū ſe artauit q̄ ñ pōt p̄ꝛonūciare abſoluendo uel condēnando quid faciat. dicūt doc.q̄ debet cōdēnare ſub conditione ſi aduerſarius p̄ꝛobauit.bar.in.l.iudex.ff.de re iudic.Ly.et bal.in.l.cū iudex.C.de ſen.per quod limitaf dictuz bar.in.l.platā.C.de ſen.ubi tenet q̄ ſententia lata ñ uiſis actis eſt nulla.

¶Multa ſtant in pectore ⁊ arbitrio iudicis quibus nō pōt dari certa regula.ff.de iur.deli.l.i.i fi. de of. deleg.de cauſ.de homic.ſicut.de tranſacti.c.fi.ff.de uſur.l.moza.ff.de teſti.l.i.⁊.l.iiii.§.tu magis.⁊.ff. de v̄.ob.l.continuꝰ.§.cū ita.de ſpon.cū in tua.

¶An ⁊ quibus caſibus iudex eccleſiaſticus poſſit cognoſcere de cā ſeculari.uide de iudi.nouit de fo.com. licet.⁊.c.cū ſit generale.qui fi.ſint legi.per uenerabilem.⁊.c.cauſam.⁊.c.latoz.⁊ glo.xi.q.i.in ſum ma. et.lxxxix.di.iudicatum.

¶An iudex eccleſiaſticus poſſit ex cā p̄ꝛiuare ſeculare iudicē dignitate ſua.dic q̄ ſic.xl.q.i.nullus eps et ibi glo.xxxii.q.v.p̄ꝛeceptum. Adde quod dicam ſub dictione papa.

¶An iudex eccleſiaſticus pōt p̄ꝛo crimine eccleſiaſtico laicū incarcerare.Jo.an.dicit q̄ nō.in addi.ſpec. ti.de of.oz.ſuper rubꝛica.niſi eſſet crimen hereſis. de hereti.ut cōmiſſi.et in.c.ut inquiſitionis.li.vi.⁊ i clemen.i.de here.⁊ quod ibi no.

¶An iudex qui ſecutus eſt cōem opionē doctoꝛuz i aliquo paſſu male iudicauit pōt ſe excuſare. quia illa erat cōis opio.bar.in.l.cū p̄ꝛolatis.ff.ō re iudi.bal. in.l.ii.C.qñ ꝓuo.nō eſt neceſ.doc.in.c.i. de conſti. faciūt no.in.c.fi.de do.⁊ contu.uide do.car.flo.i.c. in calūniam.de pe.ii.q.i.in p̄ꝛimis.faciunt nota.in.c ex litteris.de ſpon.

¶Quotuplex ſit officiū iudicis ⁊ an expiret poſt ſēteriā.no.in.l.iii.C.de poſ.l.centū capue.⁊.l.fi.ff. de eo qō cer.lo.faciūt no.i.c.i lītis.de of.dele.

¶An conſanguineus clerici poſſit eſſe iudex in cā eccleſie illius clerici.uide in.c.inſinuante.de offi.dele. et in.c.i.de poſtu.

¶Judex datus ad uniuerſitatē cāruz cēſetur eē ſiꝰ ordinario.glo.de ap.cām.de reſcriptis.ſtatutū.§.in ſuper.li.vi.de accu.qualiē.i.i.gl.i.

¶An iudex pōt cōueniri eo q̄ nō vult facere iuſticiā petenti.no.de p̄ꝛiui.dilecti.in glo.i.que allegat iura. xxiii.q.ii.dñs.de fo.cō.cū ſit.C.de pac.l.ſi qs.

¶Judex pōt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio. de qꝰ dic ut hētur.ff.de iudi.l.ſi qs ex aliena.no. de reſcriptis ſuper litteris.de dila.ſterea.de accu.uenies,qō eſt uerū quādo de hoc ē contentio inter ptes. ſecus ſi inter partē ⁊ iudicē.glo.in.c.ſtatutū.§.i.in v̄. copia de reſcriptis li.vi.Inno.de v̄.ſig.ex pte.itē ueruz eſt. hoc q̄ ex tali p̄ꝛonūciatione aliud cōmodū non uenit applicandū iudici.alias ſecus.hanc limitationē etiaz poſui ē.⁊ ibi dictis.adde ino.in.c.uenerabili.de cēſi. de fo.cō.uerū.glo.i.c.ad audiētiā.de appel.

¶An ille qui caret aliquo ſenſu coꝛpoꝛeo poſſit eſſe iudex.glo.in.c.cū uiceſimū.de of.dele.uide.iii.q.vii §.tria.Adde glo.in.c.ſciſcitatus.de reſcriptis.uide no.per Abba.i ꝓhemio gregorii.

¶Generaliter que ſunt ipedimenta quibus aliquis ipeditur a iudicando.uide in.l.cū p̄ toz.§.nō aūt omnes.ff.de iudi.iii.q.vii.§.tria.

¶An per p̄ꝛoceſſū unius iudicis in aliqua cā ipediatur p̄ꝛoceſſus alterius in eadē cā.uide Inno.in.c.cū M.in fi.de conſti.

¶Quando dicaf iudici conſtare de aliqua re.no.in l.fi.C.ſi per uim uel ali.mo.de reſtitu.in inte.ex lītis in.l.ex cauſe.§.cā eni cognita.ff.de mio.⁊ de offi.de leg.conſultatōibus.⁊ ibi no.doc.⁊ eſt concluſio qō illud ꝓpꝛie dicitur iudici cōſtare quod conſtat ſibi pñtibus ptibus.et altera cōtumaciter abſēte. Adde tex. cū glo.ii.q.i.deus oīpotens.xv.q.v.p̄reſbyter ubi illud dicif conſtare iudici quod liquet ex legitimis pꝛobationibus uel etiā ex ꝓfeſſione.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Mandatū iudicis nō est conténendū ⁊ contēnens ab ipso iudice punitur. xix. di. c. i. xi. q. iii. si aūt bon⁹ tex. et ibi glo. in. c. i. de ma. contrac. contra. inter. ec. ff. ne quid in loco pub. l. fi. ff. si quis ius di. nō obtē. l. i. specu. ti. ō iurisdic. om. iu. i fi. ⁊ ibi Jo. an. i addi.

¶ Quando ministri peccent exequentes sniās iudicū iniuste latas contra inocentes. uide. s. tho. 2a 2e. q. lxx. et. q. lxiiii. ar. vi.

¶ An citatus coꝝā nō suo iudice possit cogi per illuꝫ ad ꝓstandū cautionē de respondēdo coraꝫ suo iudice. specu. in ti. de satisda. § . ii. v̄. sed nūq̄d. no. i. c. ꝓout. de do. ⁊ contuma.

¶ Conuentus coꝝā uno iudice si postea transmittat domiciliū efficitur de iurisdictōe alterius tenet nihi lominus coꝝā primo prosequi cām. xiii. q. ii. ubicūq; in glo. fi. ⁊ de fo. cōpe. c. penul.

¶ Judex ecclesiasticus pōt mittere in possessionē coꝛ porale rerū super q̄bus pronūciat licet litigantes sint laici. tex. de pigno. cū contra. ⁊ de offi. deleg. significa sti. et quod ibi no. doc.

¶ An iudex exceptione criminis repellat a iudican do. doc. de cleri. ex. mini. si celebra. Jnno. in. c. sciſci tatus de rescriptis. in. c. sup lītis. e. ti. et in. c. cuꝫ sup de offi. dele. in glo. magna. ⁊ per eū in. c. insinuāte. e. ti. in glo. iii. Adde Jnno. in. c. si celebrat. de cle. exc. mi. de elec. nihil. gl. iii. q. vii. in sūma.

¶ An iudex datus sup ꝓprietate possit cognoscere super possessione et econtra. uide ō sequel. pos. ⁊ fruc. c. i. de cā pos. ⁊ ꝓprie. pastoralis. ubi Jo. an. uide i. l. naturaliter. § . nihil cōe. ff. de acq̄. pos. ⁊ qō ibi no.

¶ Conūcta sunt eodē iudice expediēda. C. de iudi. l. nulli. de rescrip. ex tenore. ⁊. c. fi. e. t. dispēdia. li. vi.

¶ Qualiter puniat is qui trahit aliquē nō ad suū iu dicē. uide in. l. crimiali. C. de iurisd. om. iu. Jnnoc. de rescriptis. c. finali. Compo. eo. titu. ex tenore. Jnn. de appella. preterea.

¶ Judex pōt ex officio suo etiā in ciuilibus ꝓcedere quando agit de iniqua cōsuetudie extirpāda. de con sue. cū inter. de insti. ex frequētib⁹.

¶ Qui sunt iudices habentes in romana curia ordi nariā iurisdictionē. glo. in cle. auditor. de rescrip. Ar chi. xi. q. i. expientie. specu. ti. de iudi. or. § . i.

¶ An si iudici interdicit uel ꝓhibet officiū iudicādi si illud nihilominus exerceat ualeant gesta p illū. no. Jo. an. in addi. spe. ti. de sen. prola. § . iuxta. v̄. itē q̄ ē nulla ratione litigatorū. facit quod no. specu. ti. de in stru. edi. § . resta. v̄. sed cum dixeris. faciunt notata ne cleri. uel mona. sicut.

¶ Quid si iudex est priuatus uel remotus ipse tamē ignorans agit ut iudex an ualeat. no. iii. q. vii. § . uel ix. q. i. ordinationes. ff. de offi. ꝓsi. l. si forte. ff. de pro cura. l. fi. Jnno. de rescriptis. cū contingat. de cōces. preben. c. i. li. vi. dixi sub dcōe ignorātia.

¶ An iudex pōt statuere terminū parti ad agēdū uel defendendū. ⁊ q̄ post nō audiatur. Jnno. q̄ sic. si fiat cā cognita. qui fi. sint legi. lator. et quod ibi no. in gl. q̄ hoc. C. de remis. pig. l. si eo tēpore. ff. de ope. le. l. mancipiorū. de ꝓba. licet. de fi. istru. accepimus. ut lite nō contes. quoniā. § . i. facit qō dixi ō.

¶ An et qñ iudex secularis debeat credere ꝓcessui fa cto per ecclesiasticū. bar. in. l. diuus. ff. de custo . reo. faciūt nota. xxiii. q. v. administratores. ⁊ ibi archidi. uide no. per doc. in. c. i. de offi. or. ubi uide si petit exe cutio sniē late per ecclesiasticū coꝝā seculari ⁊ opponi tur de nullitate an secularis cognoscat uel supsedeat ℓ exequat. de quo etiā uide per do. car. flo. in cle. i. ō re iudi. in. vii. q. quid aūt econuerso. uide per eūdē ibi in viii. q. Adde quod no. specu. ti. de sen. exe. § . nunc di cendum. ver. sed pone.

¶ An ⁊ quibus casibus quis pōt eē iudex in causa ℓ sibi ius dicere. no. in. l. i. C. ne quis in sua cā. bar. i. l si quis forte. § . si quos. ff. de pe. specu. ti. de actore. § i. v̄. item fallit. no. de iudi. cū uenissent.

¶ Judices appellant porte. tex. et ibi doc. q̄ si. sint le gi. per uenerabilem.

¶ An si p̄ncipale effugit cognitionē iudicis pōt cog noscere de accessorio. dictū est Jnno. in. c. i. de seq̄str. facit. l. terminato. C. de fruc. ⁊ li. expen. uide glo. in c. de prudentia. de dona. inter ui. ⁊ ux.

¶ An iudex pōt sibi eligere assessorē. dic q̄ sic dūmo do nō suspectū partibus. docto. ō offi. dele. prudētiā Archi. in. c. statutū. § . isup. ⁊. § . assessorē. de rescrip tis. li. vi. de ui. ⁊ ho. cle. c. cū ab oi.

¶ Quid de epo uel de alio iudice existente in dignita te uel iudice habente stipēdiū ex publico ut reddat ius an pōt assessorē uel cōsiliū peritorū petere expensis li tigantiū uel suis. doc. moder. in cle. i. de eta. ⁊ quali. concludūt q̄ expensis suis ideo epus habet beneficiū ut substineat onera epalia inter que est administratio iusticie. quod no. specu. ti. de assesso. § . salarium. ver. sed nunquid. et sequen.

¶ An et quādo iudex pōt mitigare uel augere penā a iure statutam. no. glo. ii. q. iii. § . notādū. tex . bon⁹ cū glo. xxiii. q. v. circūcelliones. quē tex . notat quia vult q̄ iudex debeat esse misericors ⁊ pius. ⁊ ad idem xlv. di. disciplina. ⁊. c. oēs q̄. ubi sunt pulchri tex.

¶ Judex carens iurisdictione quo ad decisionē ſz nō quo ad processum pōt punire contumaceꝫ. tex. de re gu. c. finali. et ibi nota.

¶ Casus in quibus quis pōt ꝓpria auctoritate rece dere a suo iudice. uide per glo. in. c. cū non liceat. ō p scrip. Jnno. de coha. cleri. et mulie. uestra. Jnnocen. in. c. tanta. de simo.

¶ An iudex ciuilis cause pōt cognoscere de crimine incidenti coꝝā eo. bar. q̄ sic i. l. hoc iure. § . aq̄. ff. ō aq̄ quot. ⁊ esti. dixi aliq̄d ē.

¶ An iudex pōt simul in possessionē mittere cōdem nare et taxare expensas. uide Joban. de lig. in clemē. i. de dolo et contuma.

¶ Punitur iudex qui mādat solui alteri q̄ cui debe tur. bar. in. l. duos. C. de suscep. li. x. pōt tamē leues cōdemnationes applicare aptatōi camere. sm bart. in. l. diuus. ff. de bo. dā.

¶ Judex in relatione sua debet de oibus coꝝā eo agi tatis facere mentionē. de ꝓcu. in nostra. et ibi glo . de elect. dudum. in primo.

¶ Judex secularis pōt cōpellere usurarios ad restitu tionē usurarū. glo. in cle. dispendiosā. de iudi. Archi. xiii. q. iiii. quid dicam.

¶ Judex ex causa pōt augere uel minuere penā. ut. l quid ergo. § . pena grauior. ff. de his qui no. infa. et i c. iii. de pe. dixi ē. ⁊ quid si facit sine cā qualiter dēat puniri. Hosti. i. c. de causis. de offi. dele. tenet q̄ icur rat infamiā. allegat. l. seruos qui. i fi. C. ad. l. iuli. de ui pu. uel ꝓua. Item uidetur q̄ eo casu iudex sit puni endus illa pena qua reus. tex. uidetur ln. l. iiii. in fine

UVA. BHSC. IyR_001

C.ne ſacr.bap.rei

¶ Judex cui cõmiſſa eſt examinatio teſtiũ nõ põt re probatorios teſtes recipere ſi hoc nõ ſit ei ſpẽaliť cõ miſſum.tex.de ꝓba.licet.ꝛ ibi doc.adde quod no.in clemẽ.i.de offi.dele.

¶ An iudex poſſit in ſententia reſeruare ſibi ptãtem cõmutandi uel minuendi penã.uideť q nõ.ff.de re iu di.l.paulus.de offi.delega.in lĩis.Inno.de do.ꝛ cõ tu.finẽ.niſi in caſu.c.ut cõmiſſi.de hereti.li.vi.ꝛ. C de epiſ.et cle.auť.interdicimus.

¶ An iudex in ſnia poſſit conſeruare famã cõdẽnato uide.ff.de fur.l.nõ põt.ff.ſi quis cauť.l.ſed ſi q̃s.ar chi.ii.q.iii.§.hinc colligitur.

¶ An iudex qui cõmiſit cãm conſulendã poſſit reuo care et cognoſcere.etiam partibus inuitis .bar.in. l. a principe.de appella.

¶ Quando uerba legis uel ſtatuti dirigũtur ad iudi cẽ ſuper alicuius repulſione uel nõ admiſſione põt iu dex illũ repellere etiã ſi nõ opponať.glo.i. l. ſi ſoror. C.ꝺ col.gl.i cle.i.de re iudi.ubi ꝑ do.car.flo.q.xix

¶ Judex dicitť cõpetens ſi habet iuriſdictionẽ cũ ex ercitio.etiã ſi poſſit elidi per exceptionẽ.gl.notabiliſ i cle.i.ut li.pen.ubi uide quis dicať iudex cõpetens et ibi uide do.car.flo.i.iii.q.qui dicit q̃ quilibet eſt cõpetens.adde no.de of.dele.cũ ĩR.de iudi.cauſaz.

¶ An iudex qui tulit ſniam poſſit eã reuocare et ite rũ de cã cognoſcere.dic q̃ ordinarius põt delegatus nõ.de quo per bar.in.l.iudex.ff.de re iudi.Ly.in.l. abſentẽ.C.de accu.et in.l.preſes.C.quõ ꝛ qñ iud. doc.in.c.in lĩis.de of.dele.ubi uide an ordinario re uocante et iterũ cognoſcente ſit neceſſe q̃ priuſ cogno ſcat ꝛ pronũciet de nullitate q̃ de cauſa principali. de quo etiã bar.in.l.iudex.ꝛ in.l.conquerebať.ff. de re iudi.ꝛ an ex eiſdẽ actis poſſit iudex de cauſa iterato cognoſcere.no.glo.in.c.ad ꝓbandũ.de re iudi. bonꝰ tex.de elec.dudũ.ii.Ly.in ꝑalle.l.abſentẽ.et.l. ſi ac cuſatoribus.C.qui accu.non poſ.ꝛ.l.ꝓſes.C.quõ ꝛ qñ iu.bar.in ꝑalle.l.iudex.ꝛ.l.cũ querebať.Adde per eũ plenius in.l.ſi exꝓſſuz.ff.de ap.ꝛ qꝺ no.gloſa de accuſa.qualiter.

¶ Judex ꝙ exceptionẽ ptis reicit dz in ſua interlocu toria inſerere cãm.de ꝓba.lz.

¶ Si iudex iudicat ſup re ſua in cã que uertiť int̃ ali os nõ ꝓpterea ſibi ꝓiudicat.de re iudi.ſuborta.de fiꝺ inſtru.inter dilectos.

¶ Si iudex facit iniuriã parti nõ dicitur amplius iu dex de v̇.ſig.foxus in ſi.nota.in.c.fina.de iura. calũ. li.vi.in glo.ii.

¶ Judex cuius iuriſdictio eſt tẽpore peritura põt ꝓ cedere diebus feriatis in fauorẽ hominũ.no.de iudi. c.finali.in glo.ultima.

¶ Judices eccleſiaſtici debent laicis exhibere iuſticiã de clericis.in.c.qualiter.de iudi.

¶ An iudex põt ſuã ſniam interpretari.uide .de v̇b. ſignifica.ex parte.ii.

¶ Judex qui habet iuriſdictionẽ licet nõ exercitium an põt alii cãm cõmittere.uide.ff.de offi.ꝓcon. l.ali quãdo.ubi uidetur q̃ ſic niſi forte ex inhabilitate ꝑſo ne ꝓueniat ipedimẽtũ exercitii.de offi.uica.c.i. li.vi

¶ An iudex põt ꝓcipere ſub pena ſolutionẽ fieri.ſpe cu.ti.de ſen.ꝓla.§.ii.v̇.ſed nũq̃d.

¶ Judex nõ põt partẽ contumacẽ condẽnare i expẽ ſis in preiudiciũ aduerſarii.ꝺ of.deť.ꝓſuluit .ꝛ ibi no.

¶ Si iudex ferat ſniam que per aliqꝺ ius põt iuſtifi cari et ipſe exprimat q̃ hoc faciat auctoritate alterius iuris nõ roborantis ſniam nõ ualet ſentẽtia.no.de cõ ceſ.ꝑben.ex parte.Inno.uideť dicere contrariũ.in.c cũ ex officii.de preſcrip.

¶ Judex nõ põt reuocare interlocutoriaz poſtq̃ tra dit apoſtolos.ſm Archi.i.c.i.de ap.li.vi.

¶ Judex nõ põt reuocare interlocutoriã niſi re inte gra.glo.no.de ap.cũ ceſſante.

¶ An iudex ſupior poſſit cãz ceptã coꝛã inferiore ad ſe reuocare.ff.de iudi.l.iudiciũ ſoluitur.de maiori.ꝛ obe.c.i.li.vi.de ſen.ex.uenerabilibus.§.ubi aũt.eo. li.de of.or.cũ ab eccleſiarũ.xi.q.i. de perſona.et. q. iii.qui reſiſtit.

¶ Judex uidetur tacite pronũciare quãdo nõ habito reſpectu ad exceptiones ꝓcedit ad ulteriora.tex.ꝺ iu ra.calũ.lĩas.in fi.de reſcriptis.dilectus filius.ꝛ.c.ſi gnificante.adde glo.ii.in cle fi.de ap.glo.de of.dele. cum ſuper.doc.in.c.i.de or.cog.do.Anto.in.c.ſup litteris.de reſcriptis.tex.de reſti.ſpo.freq̃ns.li.vi.

¶ An ſi iudex ꝓcedit pendente requiſitione conſilii ualeant acta.uide bar.in.l.i.ff.niſi no.appella.pen.

¶ Qui ſunt iudices qui poſſunt iterponere decreta Inno.de preben.dilecto.in glo.hoc certum.glo. vii. q.i.quia frater.

¶ An inferiores iudices poſſunt mittere in poſſeſſio nẽ.uide Inno.in.c.tue.ut li.non conteſt.ꝛ in.c.dile cto.de v̇bo.ſig.ubi idẽ Inno.

¶ Judex põt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.ꝺ quo dic ut habetur.ff.de iudi.l.ſi quis ex aliena.no.de re ſcriptis ſuper litteris.de dila.preterea'.de accuſa.ue niens.quod eſt uerũ q̃ de hoc eſt contentio inter ꝑteſ ſecus ſi inter parteꝫ iudicẽ.glo.in.c.ſtatutũ.§.i.i v̇. copia.de reſcrip.li.vi.Inno.de v̇.ſig.ex parte.Item hoc eſt uerũ quando ex tali pronũciatione aliquod cõ modũ nõ ueniret applicandũ iudici.alias ſecus.banc limitatõnẽ poſui ſupra.et ibi dicit Inno.in.c.uenera bili.de cenſi..de fo.competen.uerum.gl.in.c.ad au dientiam.de appel.

¶ Qui ſũt iudices hñteſ iuriſdictionẽ cũ adminiſtra tõe.no.in.l.i.§.pe.ff.de poſtu.ꝛ i.l.fi.C.ubi ꝛ apꝺ quos.glo.in.c.pe.de reſti.in integ

¶ An iudex põt ex officio ſuo cõpellere ꝓcuratoreꝫ ad exhibendũ mandatũ uel cauendũ de rato.no.glo.i v̇.abſentia.de elec.c.i.li.vi.

¶ An iudex ſit uocandus ad defendendũ ꝓceſſũ ſuũ uide Inno.de tranſac.de cetero.de ꝓcura.in noſtra. de re iudi.duobus.glo.in.c.ſollicitudinẽ.de app.eo. ti.cũ ſpẽali.ſuper v̇.cõmuniter.tex.de ſen.ex.uenera bilibus.li.vi.dixi ĩ ſub dictione citatio.Adde glo.ꝺ re iudi.q̃uis.glo.in v̇.conſtitit.de ſen.ex.ſi uero.Ar chidi.ii.q.vi.hoc etiã.

¶ Judicis officiũ põt iplorari etiã ubi cõpetit actio qñ officiũ ordinariũ implorať ſecus ſi extraordinariũ uide Inno.in.c.conqueréte.de of.or.Jo.an. i addi. ſpecu.in ti.de reſti.in integrũ.§.ſi quis poſſit.ver.et ſcias modum.

¶ Judex qui procedit ad inſtantiã partis nõ dz actũ iudiciariũ facere uel ſniam proferre niſi parte petente tex.de elec.cũ inter.ĩR.in ꝑn.glo.de reſcriptis.c. fi. tex.de elec.cũ dilectus.et de dila.expoſuit.circa ꝑn.

¶ An iudicis officiũ cõpetens actori tranſeat ad ſin gularẽ ſucceſſorẽ.bar.i.l.ſi tertiꝰ.§.i.ff.ꝺ aq̃ plu.ar.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Judicis officiū nō expirat in his q̄ mero officio ex pediuntur etiā per ſniam diffinitiuā quo ad facultatē reuocandi. bar. in. l. i. ff. de ꝓto. ſtipula.

¶ An iudex pōt iudicare ad arbitriū ſuū. gl. et doc. in. c. i. de conſti.

¶ Quas interrogationes pōt facere iudex ex officio ſuo. glo. in. l. pe. de iura. calū. dixi ſub dcōe interrogatō

¶ Judex nō debet ante ſniam pandere intentionē ſuam partibus. Jnno. in. c. cām de teſti. in glo. multitudinē. Adde q̄ nec aliquis debet dicere partibus ꝑ q̄ō appareat q̄ ſentiat de iuribus ipſarū. Hoſti. de teſti. ſignificauerūt. tex. i. l. ubi. C. de fal.

¶ An iudicare ſit honoris uel oneris. tex. de of. del. paſtoralis. glo. eo. ti. ſi contra unū. li. vi. in v. ꝓbari glo. de ap. cū appellationibus. e. li. glo. in. c. ad audiē tiā. de ap. Jnno. de cenſi. cū uenerabilis. de v. ſign. ex parte. iii. Jo. an. in. c. is cui. de ꝓcura. lib. vi. tenet q̄ ſit oneris et non honoris.

¶ Si iudex ſecundus ſurrogat̄ loco primi habet totū tēpus datū. primo glo. in. c. dilecto. de teſti. adde q̄ unus iudex qui ſurrogat̄ alteri in aliqua cā debet incipere ubi alter dimiſit. glo. vii. q. i. nihil. de teſti. cū ueniſſent. glo. in. l. fi. §. i. C. de iureiur. tex. de offi. del. paſtoralis. ii. rūſo. Itē addimus q̄ ſi primus iudex deberet ꝓcedere ſūmarie ſic etiā debz qui ſurrogat̄ loco illius. Jnno. de conſti. cū. M. in glo. pe. de ap. cū ſpeciali. de or. cog. tua. q̄ ſi. ſint legi. latoꝝ. qō no.

¶ An iudex pōt z dēat ſemp pnūciare de eo ō quo cognouit. tex. cū glo. de ca. poſ. cum ſuper. de excep. c. finali. libro ſexto.

¶ Judex non procedit ad utilitatē ptis niſi pte petēte. tex. de dila. expoſuit. glo. de reſcriptis. c. ſi. tex. de fi. inſtru. g. perpetuus. Jo. an. de ſo. cōpe. dilecti. gl. fi. de priui. dilectus. bar. in. l. iiii. §. hoc aūt. ff. ō dā. i fec. dixi aliquid ſupra.

¶ De his que iudex ꝑpendit ex actis deficere que ō iure ſunt req̄ſita pōt ſupplere. doc. i. c. p tuas. ō teſti.

¶ An contra iudicē q̄ male ꝓnūciauit poſſit agi poſt q̄ ſnia tranſiuit in rem iudicatā. glo. q̄ ſic. in. c. paſtoralis. de offic. delega.

¶ An iudex debeat magis iudicare ſm rigorē q̄ ſm equitatē. doc. de tranſac. in. c. fi. glo. in. c. ſi poſtq̄ de elec. li. vi. dixi ſub dictione equitas.

¶ Judex pōt cognoſcere de cauſa i loco i quo melius hīi pōt ꝓbatiōes. gl. xxiiii. q. i. pudēda.

¶ Judex qui iudicat ſubditū alienuz dz iniuriari ſuo iudici. tex. z ibi doc. ii. q. iiii. ménam.

¶ Judex qui pronūciauit in cā ptextu unius qualitatis ſuper ea ꝓnūciare pōt ſi eſt effectus iudex ex alia q̄litate per quā de eodē pōt cognoſcere. glo. de elect. q̄ relā. Jnno. in. c. irrefragabili. de of. or.

¶ An iudex in iudicando debeat ſequi opionē pluriū. Jo. an. de conſti. c. i. tex. z glo. in. c. i. de ſūma trini. tex. in. c. q̄to. de conſue.

¶ Actus geſtus per iudicē extra locū iudicii. uz quādo in actu ſufficit ſūmaria cognitio ſecus ſi plena req̄ritur. glo. eſt. ff. de inter. acti. l. i. facit. l. a procedente C. de dilatio.

¶ Si ſtatutū eſt tempus ad agendū. et poſt illud iudex procedat an ualeat proceſſus. uide glo. in cle. i. de in integ. reſti. Pau. in cle. i. de deci. bal. x. col. ō pac. conſtā. in v. impedimento.

¶ Ubi iudex pōt ex officio ꝓcedere an actor excluſ? a proſecutione iudicii admittatur tanq̄ adiūctus. gl. ſuper v. officio. in. c. indēnitatibus. ō elec. li. vi.

¶ Judex pōt ꝓcedere in cauſis fiſcalibus licet actor et reus ſint cōtumaces. bartho. in. l. ii. §. ſenatus. ff. de iure fiſ. quod no.

¶ Judex nō debet ire ad partes. ut. l. ii. ff. quis or. i bo. poſ. ſer. Hoſti. in. c. accedens. ut li. non conteſ. fallit in caſu. no. per eundē Hoſti. in. c. cū dilecti. de do. z contu. z ibi Jo. an. glo. que incipit per ſe ipſos. i. l. omnes. C. de epi. z cle. z. eo. ti. l. iubemus. §. fi.

¶ An iudex pōt iudicare ad arbitriū ſuū diffinitiuā quo ad facultatē reuocādi. bartho. i. l. i. ff. de ꝑ. ſtip.

¶ Judex pōt relinquere cauſam intractaz z ꝓcedere ex officio q̄n intenditur utilitas publica nō ꝑuata. in no. in. c. licet de ſimo. in. c. cū clamor. de teſti. in glo. magna. glo. de ꝓba. lz cām.

¶ Judex nō pōt pronūciare an ſua ſit iuriſdictio q̄n opponitur defectus cōcernens perſonā iudicis nō exercitiū tantū iuriſdictōnis. Archi. iii. q. v. quia ſuſpecti. plene per bar. in. l. quidā conſulebant. ff. ō re iud.

¶ An iudex qui cōmiſit cauſam pōt ſine cauſa illam reuocare. Hoſti. in. c. pe. de iura. calū. tex. de reſcriptis. paſtoralis. in fine.

¶ Si iudiciū ageret̄ cū totaliter inhabili et poſtea repellatur pōt iudex ex inſtantia inchoata proſequi z finire iudiciū ſi eſt cauſa in qua ex officio procedere pōt glo. in. c. cupientes. §. ceterū. de elec. li. vi. in v. excludentes. glo. in. c. ut circa. z. c. ſi forte eo. ti. z li. bar. in. l. diuus. ff. de cuſto. reo. cōtrariū tenet ſpecu. ti. de ac. z peti. §. ſuper petitōibus. v. ſed ſi reus. Archid. ii. q. i. inuiti.

¶ Proceſſus iudicis habentis habitū iuriſdictiōnis ſed ligatum exercitiū nō ualet etiam ſi nō opponat̄ exceptio. Jo. an. i. c. plures. de of. del. li. vi.

¶ An iudex qui condēnat in parte uideatur abſoluere in altera parte. uide in. l. i. C. ſi aduer. rē iudi. ff. ō doli excep. l. apud celſū. §. idē queritur. ff. fam. herc. l. in hoc iudicio. z in. l. i. C. ſi plu. una ſen. fue. cōdē. de re iudi. ſubozta. z Archi. xii. q. ii. ſi quos.

¶ An iudices qui uadūt cōiter per italiā cū ptātib? terrarū habeant ordinariā. uide Jo. an. in addi. ſpec. in ti. de aſſeſſo. §. officiū.

¶ Judex debet moderare ſalariū aduocatoꝝ notario cū z aſſeſſoꝝ. de reſcriptis. ſtatutū. li. vi. et ibi nota. ſuper ver. officium.

¶ Judex debet curare ne copia probationū pereat ō teſti. dilecto. in glo. ii. ut li. nō ꝓteſ. qn̄. i gl. v.

¶ Si iudex adiudicet alicui beneficiū uidetur in euz conferre z ſibi illud confirmare ſm Archi. in. c. ut qs duas. de elec. li. vi. facit cle. auditor. et quod ibi notatur de reſcriptis.

¶ Judex pōt mulctare ex officio. de offi. dele. conſuluit. ſup v. gīam. de ꝓba. licet in glo. i.

¶ Judex preſūptionē habens uel ſuſpitionē cōtra excipientē pōt euz cōpellere ut obliget ſe ad certā penā ſi nō ꝓbet. glo. z Jo. an. i. c. q̄ō ſicut. de elec.

¶ Judex in his que reddūt iudiciū nullū pōt ſupplēre de facto. tex. eſt de iudi. cauſam. z. c. examinata. tex. de lib. obla. c. i. itē in concernētibus decretū ſunz pōt ſupplere. de iudi. c. i.

¶ An iudex debeat dare opam ut ptes concordēt. ſpecu. ti. de prepa. iudi. §. i. in fi. et ibi Jo. an. i addi. tex. de mu. pe. c. i. de proba. cū bone. de teſti. cauſam

UVA. BHSC. IyR_001

ii. de transac. c. fi. glo. in v. pacē. in. c. ad apostolice. ō re iudi. li. vi. doc. de elec. cū inter. ℞. glo. de elect. ue nerabilē. de depos. c. i. glo. xc. di. studendū.

¶ An et quādo iudex pōt iudicare de futuris hoc est dicere an ⁊ qñ tractus futuri tempis pertineat ad iu dicē. glo. et docto. de procura. auditis. de sepul. i nīa de homi. c. ii. li. vi. in glo. super v. prouideri. de offic. deleg. cū olim. ⁊ ibi doc. glo. in. c. romana. § . caueāt de sen. ex. li. vi. dixi ē sub dictōne futurū.

¶ Judex nō debet exemplis iudicare. C. de sen. et i terlo. om. iudi. l. pe. de spon. duo. licet tex. et ibi doc. in. c. i causis. de re iudi. dixi sub dictōe exemplū.

¶ An iudex pōt cognoscere de exceptionibus exclu dentibus ipsum inhabilē. Jo. an. de ex. prela. c. i. lib. vi. ℙau. iii. q. v. quia suspecti. et ibi Archi. Jnno. de censi. uenerabili. in glo. magna.

¶ An iudex repellatur a iudicando propter impitiā glo. de rescriptis scisciatus. de re iudi. c. fi. li. vi. facit c. fina. de consang. et affi.

¶ An iudex pōt in ciuilibus procedere ex officio. Jn no. de censi. cū oli. de iureiur. ad nostrā. Lau. i cle. i. de offi. or. dixi aliquid ē.

¶ An ⁊ qñ iudex ecclesiasticus pōt intromittere se ō delicto laici. glo. ⁊ doc. de pur. ca. inter. pau. in cle. i. de of. or. per Jo. an. in. c. pro humani. de homi. li. vi adde quod dixi ē. Jtem aduerte q laicus ō consuetu die pōt remitti ad iudicē. ecclesiasticū. gl. ii. q. vi. c. ii

¶ Judex pōt exercere extra territoriū ea que nō sūt contentiose iurisdictionis. glo. ⁊ doc. in. c. nouit. ō of. lega. glo. in cle. ℚuis. de so. cōp. in v. iurisdicti. glo. in v. remotis. in. c. statutū. de pben. li. vi. gl. i. c. penul. de peni. et remissi.

¶ An iudex qui ñ est iudex faciat se iudicē ex tacita pronūciatione que surgit per ꝓcessū ad ulteriora. gl. q nō. in. c. rodulphus. in fi. de rescriptis.

¶ An ad iudicē secularē primo loco pertineat punīr laicos uerberantes clericos. no. Archi. xvii. q. iiii. de presbiterorū. super glo. item. in. c. felicis. de pe. li. vi. glo. fi. in. c. prochianos. de sen. ex. ⁊ qō ibi no. doc.

¶ Casus in quibus iudex ecclesiasticus pōt iudicare inter puros laicos. glo. in. v. de iure. in. c. fi. ō excep. li. vi. glo. xi. q. i. in sūma.

¶ An si reus consentit in iudicē nō suū quē putabat suū ualeat processus. specu. in ti. de cōpe. iudi. adi. § regulariter. ver. quid si duo. glo. pe. in. l. i. C. ubi de crimi. agi opor.

¶ An iudex ecclesiasticus pōt adiri ⁊ cognoscere de causa hereditatis. doc. in. c. prudētiā. de dona. inē ui. ⁊ uxo. ⁊ in. c. cām. qui fi. sint legi.

¶ An iudex laicus pōt cognoscere de cā ꝓphana uł seculari inter clericos. gl. q sic. ii. q. vi. omnes causas quod forte non est uerū.

¶ Judex qui nō pōt cōdēnare pōt tñ declarare quē ex debito condemnandum. glosa. ii. q. vi. biduum. in ver. annotauerit.

¶ ℚuid si plures iudicēs in una cā inuicē discordāt an sufficiat q fit a maiori parte. glo. uidet tenere q sic in. l. aliud. § . refertur. ff. de reg. iur. de quo dic ut per bal. in. l. fi. C. de aucto. ꝓstan. doc. in. l. q maior. ff. ad municip. Jnno. de maio. ⁊ obe. humilis. qualiter aūt hoc casu capiat maior ps. glo. ⁊ doc. in. l. pōp . si uni. ff. de re iudi. ff. de tuto. et cu. dat. ab his . l. ubi. bar. in. l. heredes mei. § . peto. ff. ad trebel. plene per bal. in. l. i. ff. de offi. consul.

¶ Cora iudice maleficiorū pōt incidēter peti debitū ciuile. bar. in. l. interdū. § . qui furē. ff. de fur. in. l. ii. ff. ui bo. rapto. non autem ꝓncipaliter. ut. l. defuncto § . fi. ff. de publi. iudi.

¶ Judex ecclesiasticus ē cōpetens iudex sup obꝑuati one ꝓmissionis facte per laicū clerico super re spūali. uel illā concernente. uide in. c. cum essent. de simon. et quod ibi notatur.

¶ Clericus pro auctorizando contractū emancipati onis uel donationis uel aliū similē in bonis suis tem palibus debet adire iudicē ecclesiasticū. Jnn. in. c. ad hoc. de of. Archi. in v. ardua. bona gl. in v. huiusmōi in. c. fi. de iudi. li. vi.

¶ Clericus pōt adire iudicē secularē super prestāda auctoritate alimentorum. uide Jo. an. in. c. ii. de fo. competen. libro sexto.

¶ Judex secularis qui negligit facere iusticiā clerico ipso facto est excōicatus. glo. xxiii. q. v. administrato res. Jo. an. in. c. fi. de excep. li. vi.

¶ An iudex domicilii pōt per uiā requisitionis. pro cedere cōtra subditū qui cōmisit delictū extra territo riū suū. Jo. an. in addi. specu. in ti. de cōpe. iudi. adi. § . i. v. longe prius. bar. in. l. sepulchri. ff. ō sepul. uio.

¶ An iudex habens iurisdictionē in personas absq territorio pōt pūire subditū suū ubicūq exītē. Laud. in cle. dudū. § . nos aūt. de sepul.

¶ An si laicus conuentus cora iudice seculari nomi ner dñm clericū in iudicio debeat ille clericus rīdere cora iudice seculari. specu. ti. de primo ⁊ secūdo decre to. § . restat. v. quid si dīs. Albe. in auē. qua in ꝓuin tia. C. ubi de cri. agi opor. Jo. an. in. c. quoniā. § . q si super. ut lite non contesta.

¶ An iudex ecclesiasticus sit iudex rusticorū eccleſie glo. lxxxix. di. iudicatū. glo. xvi. q. i. § . nouarū. spec. ti. de compe. iudi. adi. § . regulariter. § . xxvii. glo. xi. q. i. in summa.

¶ An iudex beneficii pōt priuare clericū beneficio ꝓ pter sententiā super crimine ab alio iudice latā. uide Jnnocen. in. c. qualiter. ii. de accusa. in glosa magna. ver. credimus autem.

¶ An si est dubiū inter diuersos iudices quis eor sit iudex potest unus alteri inhibere. Johan. an. in. c. pa storalis. § . i. de rescriptis.

¶ Judex laicus pōt se opponere ne subdit? su? cōue niat cora ecclesiastico. Jo. an. i. c. fi. de of. Archi.

¶ An iudex pōt cōpellere partes ad soluēdū ꝓ assef sore si dicat eo indigere quia ignorat iura. uide ℙau. in cle. i. de eta. et qualita.

¶ ℙosito q iudex ecclesiasticus pōt penā pecuniari am imponere. de quo in. c. iii. de pe. ⁊. c. ii. de delict. pue. Jo. an. in. c. i. de homi. li. vi. cui sit hec pena ap plicanda. dic q medietas est ecclesie ⁊ medietas iudi ci. casus ē singularis i. c. ii. de pe. qō bene no.

¶ An iudici credatur de his que acta sunt cora eo. no. de testi. cū a nobis. et. eo. ti. romana. li. vi. ⁊. ii. q. vi. statuendū. in glo. preses.

¶ Licet sit regulare q iudex de qua re cognouit de ea etiā debeat iudicare. ff. de iudi. l. de qua re. ō cau. pos. cum super. in fi. hoc tamen fallit in certis casibus qui no. in. c. ut inquisitionis. de hereti . li. vi. in glosa nota. quia licet.

¶ An maior iudex pōt prohibere minori ne de causa

UVA. BHSC. IyR_001

cognoſcat et quis et qñ. uide no. per Jo.an. in c. di lecto. de of. Archi. ſup v. cõueniri.

¶ Judex iudicans ſubditos ſuos extra territoriũ in caſibus ſibi p̃emiſſis a iure iudicabit tã ſuũ ius com mune q̃ ꝑm conſtitutões ſuas. no. in cle. q̃uis. ò fo. cõpe. in glo. tempozalem.

¶ An iudex põt punire reos qui ſibi intulerũt iiuri am durante officio. no. Jnno. et Hoſti. in. c. dilectus de pe. ⁊. e. t. c. i. li. vi. ⁊ ibi Archi. Jnno. de v. ſign. ex parte. xlv. di. ⁊ qui emendat. ii. q. vii. ſi quis erga. et c. ſi quis ab epo. xxiii. q. iiii. inſ q̃relas. dixi aliq̃d ꝺ.

¶ An ſi p̃eter rationes allegatas iudici alia ratõ eũ plus moueat poſſit ꝑm illã ꝓcedere. de conceſ. ꝓben. ex parte aſten. in glo.

¶ Judex debet cauere ne iudiciũ reddat deluſoꝛium de iudi. cãmq. de elec. cupiẽtes. §. ceterũ. li. vi. i glo.

¶ Si ex tribus iudicibuſ duo ꝓnũciant ꝑ uno ⁊ ter tius ꝑ alio an illi duo pñt exequi ſñiam tertio irrreq̃ ſito. uide i. c. ii. de do. ⁊ con. li. vi.

¶ Si iudex ꝓcipit homicide q̃ intraret monaſteriũ ille intrauit ſed uxoꝛ eũ repetiit an ſit reddendus et ſi ſic. uide. xxvi. q. ii. agathoſa an ſit poſtea decapitãduſ uide. xxii. q. ii. agathoſa. nec rediens ad ſecũdũ debet interfici. quia non uidet exiſſe uolũtarius. vii. q. i. ſan ctitũ. et. c. mutationes. ſi tñ iudex minetur ei moꝛtez habet exceptionem contra muli eré. de reſti. ſpol. li⁹ in fine. et. c. ex tranſmiſſa.

¶ Judex repellens exceptionẽ dubiã que põt eſſe ue ra ⁊ non uera grauat partẽ adeo q̃ põt appellari. tex. de reſti. ſpol. ſolite. in ꝓncipio. tex. de ꝓba. licet cãm. Jnno. i. c. ſup eo. de ap. in glo. pe. ubi de hoc

¶ An ubi plures iudices pñt de una cã cognoſcere ò beat eligere actoꝛ uel reus. uide Jo. an. i. c. i. de ꝓuil. li. vi. aliquid per doc. in. c. quãto. de of. oꝛ. et in. c. ſa ne. de fo. cõpe. Adde tex. ⁊ quod ibi no. in auſ. hita. C. ne fili. pro patre.

¶ An iudex carens iuriſdictõe quo ad ꝓncipale põt nihilominus punire cõtumacẽ. dic q̃ ſic. ꝑ tex. i. c. fi. in ꝓn. de regu. dixi ꝺ.

¶ An ualeat ꝓceſſus iudicis ſecularis factus ꝺ cleri cũ ignoranté. uide Jo. an. in regula. ſcienti. lib. vi. Ar chi. xv. q. iiii. c. ii. ſpecu. ti. de cita. §. contra citatio nem. circa finem.

¶ Si quis non habet niſi unũ iudicẽ coram quo põt conueniri. intelligitur tam ò criminali q̃ de ciuili. bar. in. l. ex eo. C. de agen. in re. li. xii.

¶ An patronus poſſit eẽ iudex inter libertos. uide i nocẽ. in. c. dilecti. de arbi.

¶ Coꝛã quo iudice terminetur queſtio de ciuitate vl de ciue. uide bar. in. l. de iure. ff. ad mũicip.

¶ Ubi conceditur q̃ iudex adire põt inſtantia appel latõis ſup cã que alias nõ deuoluebat ꝑ appellationẽ poterit etiã adiri per uiam querele ſup tali cauſa. glo. in cle. i. de cau. poſ.

¶ An iudex põt totaliter relaxare penã ei quẽ reum eẽ cognouit. uide. s. tho. ſa ſe. q. lxvii.

¶ Judex laicus etiã de conſuetudine põt ſibi acq̃reꝛ iuriſdictionẽ etiã in clericos. uide do. de rot. ꝯcluſiõe cclxxix. alias. cclxxxix.

¶ An clericus ciratuſ coꝛã iudice ſeculari debeat ire ſaltẽ allegaturus ꝓuilegiũ ſuũ. glo. xxiii. q. viii. conue nioꝛ. in v. congrueret. ꝑau. in cle. i. de exceſ. ꝓla. gl. ix. q. i. nullus. ii. ⁊. c. clericꝰ. dixi ſub dcõe ciratio.

¶ An quis põt eſſe iudex contra ſe. Jnno. dicit q̃ ñ de ꝓben. ꝓo illoꝛum. in contrarium uidetur tex⁹ xxi. di. nunc autem.

¶ An iudex eccleſiaſticus põt damnare clericũ ꝓtex tu ſnie late per iudicẽ laicũ cõtra ipſũ clericũ lꝫ nullit glo. ii. q. i. multi. ⁊ de iudi. at ſi clerici.

¶ An iudex eccleſiaſticus uel ſecularis cognoſcat ò eũ qui pendente lite fecit ſe clericuꝫ. uide no. de obli. ad ratio. c. i. bar. i. l. i. ff. de pe. arch. xi. q. i. nẽo vnq̃

¶ Judex eccleſiaſticus põt cognoſcere ò nullitate ꝓ ceſſus ſecularis agitati inter clericũ ⁊ laicũ. tex. de cõ ſti. eccleſia. facit de iudi. c. fi.

¶ An ſocietas diſciplinatoꝛũ ſubſit iudici eccleſiaſti co l̃ ſeculari. uide bar. l. ſub ꝓtextu. ff. de extraoꝛ. cri.

¶ An illi ò tertio ordine ſancti frãciſci ⁊ milites gau dentes ſint conueniendi coꝛã iudice eccleſiaſtico uel ſe culari. uide bar. in. l. pe. in fi. ff. de iur. imu. qò no. q̃ dicit q̃ coꝛam eccleſiaſtico.

¶ An iudex põt mutare locũ tribunalis ꝓ libito uo lũtatis. bal. x. col. de ꝓbi. feu. alie. ꝓ frede.

¶ An ſi delinquens negat locũ delicti cõmiſſũ ſubeẽ iudici ꝓcedenti in cã poſſit iudex de hoc cognoſcere. uide Jo. an. poſt glo. in. c. ii. de reſcriptis. ſpecu. t. de cõpe. iudi. adi. §. i. v. ſed qm̃.

¶ An iudex ſecularis cognoſcat de crimie obiecto ꝺ clericũ ꝓductũ in teſté coꝛã eo. uide Jnno. de fo. cõ. uerũ. glo. ii. q. i. multi.

¶ Caſus in quibus iudex laicus cognoſcit de factis clericoꝛum. uide glo. xxiii. q. v. principes. Frederi. de Se. conſilio ſuo. xxix.

¶ Coꝛam quo debeant ꝓbari exceptiones concer nentes inhabilitatem iudicis. dixi ꝺ ſub dcõe exceptõ

¶ An uadens ad territoriũ alienũ cauſa ſolacii poſſit ibidem coꝛã illo iudice conueniri. glo. in v. reſideant. in. c. i. de ꝓuile. li. vi.

¶ An iudex laicus cognoſcẽs inter clericos ⁊ laicos debeat iudicare ꝑm leges uel ꝑm canones. uide no. in c. i. de conſti. de fo. cõpe. clericus. Jnno. de conſue. ſu per rubꝛica. aliq̃d ꝑ glo. in v. oimodam. in cle. quãuis de foꝛo competen.

¶ Judex loci põt punire tractãtes de maleficio alibi cõmittendo. bar. in. l. ⁊ ſi amici. ff. de adul.

¶ An ubi iudex nõ põt cognoſcere niſi de certa quã titate ſi unus tenetur in pluribus quãtitatib⁹ quarũ ſingule nõ excedũt illã ſũmã ſed ſimul iũcte. ſic poſſit ille iudex cognoſcere. uide gl. ii. i. c. pe. de dona.

¶ Quis iudex cognoſcit et punit delictũ cõmiſſum in confinio duoꝛũ territoꝛioꝛum. no. Jo. an. in addit. Specu. titulo. de rapto.

¶ Judex iudiciũ et iuſticiã uendere non debet. i. q. i. inhibemus cũ multis capitulis ſe. pulcher tex. in. c. cũ eterni. de re iudi. li. vi. Adde q̃ ille iudex dicit iu ſticiã uendere qui muneribus allectus iudicat etiã in ſte. xi. q. iii. qui recte. xiiii. q. v. nõ ſane. ⁊ an dans pe cuniã iudici etiã ut iuſte iudicet peccet. ⁊ an põt repe tere. no. in ꝓeal. c. qui recte. xi. q. iii. nonlicet. xiiii. q v. non ſane.

¶ Ad iudicẽ non ſuũ nullus debet trahi inuitus. ii. q. i. ſi quis in hoc.

¶ Judex mala que audit debet ꝓius diligent exami nare. deide ꝯdẽnare. ii. q. i. deus oipotens.

¶ Judex abſq̃ ordine iudiciario põt illos condẽnaꝛ quos euidentia operũ reos eſſe oſtẽdit. ii. q. i. quãdo

UVA. BHSC. IyR_001

autem. et. c. scelus.

¶ Judici negligenti iputantur peccata indiscussa ⁊ i punita. ii. q. vii. sicut inqt.

¶ Judex nō debet sic unā partē audire ut alteri faci at ꝓiudicium. iii. q. ix. necesse.

¶ Judex nō debet respicere ad multitudinē testiū ꝫ ad sinceram fidē ipsoꝝ. iii. q. iii. c. si testes.

¶ Clericus trahens clericū coram iudice seculari p dit causam et excōicatur. xi. q. i. inolita. uide no. i. c. si diligenti. de fo. cōpe.

¶ Judex nō dz moueri ire ipetu sed ꝫ rōnē oia agē xi. q. iii. illa ꝓpositoꝝ.

¶ Judex condēnans reū debet tamen semp ad eū ha bere charitatē. xxiii. q. v. prodest. non tamē dicit sine charitate aut crudelis qui crudeles cōdēnat. ea. cā ⁊ q. nō est crudelis. imo iudex qui occidit malos dicit minister dei. ut habet. xxiii. q. v. q malos. ⁊. c. iudex unde iudices seculares ideo gladiū portant ut malos puniant. ea. causa ⁊. q. sunt q̄dā.

¶ Clerici nō pñt esse iudices ubi sanguinis tractat effusio. xxiii. q. viii. sepe. ⁊. c. bis a quibus. ne cle. uel mo. sniam dixi s̄ sub dictōe irregularis.

¶ An iudex pōt aliquē sine accusatore iudicare. uide in. l. rescripto. §. si quis. ff. de mu. et ho. Adde sactū Tho. secūda scē. q. lxi.

¶ Presumendū est pro iudice q̄ ñ grauet ⁊ q̄ cōtra iura non facit maxie si est religiosus ⁊ honestus. Hos. de pur. ca. c. ul. ii. q. vi. hoc etiam. de appel. cū specia li. de probati. quoniam.

¶ An iudex qui ꝓnūtiat se nō esse iudicē pōt ꝓcede re in cā. uide de ꝓben. dilectus. de offi. delele. significā tibus. i gl. i. bar. in. l. qō iussit. ff. de re iudi.

¶ Judex intēdū pōt ꝓcedere de facto ad qō no. Jo. an. de iurepatro. qz clerici. i fi.

¶ Judex post depositū officiū debet certo tpe rema nere in loco. ut de his que gessit i officio possit cōueni ri. no. i. q. vii. sanctimus. ō imu. ec. aduersus.

¶ An stetur relationi unius iudicis uel pluriū cōtra aliquē. no. Hosti. de purg. ca. cū dilectus.

¶ An iudex cui cōmissa est cā expedienda intra cer tū tēpus si ul rima die pronūciat potest postea execui. no. de offic. delega. pastoralis. in glosa. et. co. tit. de cauſ. xxvii. q. i. si bō. in glo. fi.

¶ Judex citauit ad audiendaz sniam postea delegat causam an pars debeat iterum citari. Archi. in. c. de illicita. xxiiii. q. iii. tz q̄ ñ. allegat. c. ꝓsuluit. ō of. dele.

¶ Judex extra territoriū habetur pro priuato. ff. de offi. presi. l. iii. ff. de iurisdic. om. iudi. l. fi. de offi. leg. nouit. Archi. xi. q. i. si q̄sq̄.

¶ Si iudex associat sibi aliū iudicē an ualeat ꝓcessus uide no. i. c. cū sup. i gl. fi. de of. dele.

¶ Judex pōt conueniri si non vult facere iusticiā. no ta. de priuile. dilecti. i glo. i.

¶ Si iudex dat⁹ sub noie dignitatis ⁊ recusatus ut suspectus moriē an successor potit ꝓgnoscere. uiō no. deleg. iudex. li. vi. ⁊ in. c. qm̄ abbas. co. t.

¶ Judex exigit iuramentum quotiens sibi de uerita te aliter constare non potest. no. de elec. cum dilecti. in glosa. si igitur.

¶ Judex simpliciē ꝓmittēdo uices suas i totū ꝓmisis se uidet. de of. dele. cū sup. i gl. sup v. uices.

¶ Judex pōt abbreuiare terminuz qui dat condēna tis in personali si est consuetudo alias non. de procu. dilectus. in glo. finali.

¶ Judicis ptās uel iurisdictio quot mōis finiat hēt ff. de iudi. l. iudicium soluitur. glo. et docto. de offic. delegat. in litteris.

¶ Judex ex officio suo pōt facere interlocutoria sup quibus examinandi sunt testes si receptio testiū fiat ꝫ absentē ñ ꝓtumacē. ut li. ñ otes. qm̄. ⁊ ibi no.

¶ Si secūdi iudices ignorātes de ꝓmo rescripto pro cedant ualet ꝓcessus. de resti. spol. audita.

¶ Judex tenetur interdicto unde ui. qñ spoliat ptez extra iudiciū nulla cognitōe ꝓmissa. de resti. spoli. con querente. ⁊ quod ibi no.

¶ Judex debet ꝓuidere parti de loco tuto. de resti. spol. ex trāsmissa. de spō. cū locū.

¶ Judex ex officio suo punit ꝓcuratores formā mā dati transgrediētes. no. de elec. inotuit.

¶ Judex pōt pronūciare super uno articulo dilatata pronunciatione super altero. de elect. inter. R. de re iudi. cum inter.

¶ Judicē ipetratrū quē alias habui ꝓcuratorē non possū recusare. de cau. pos. cū oli. in glo. ii.

¶ Si iudex est necessarius ad ferenduz testimonium potest peti q̄ remoueatur a iudicādo. de testi. dilecto et quod ibi notatur.

¶ Judex ex officio suo potest prouidere parti impedi te producere testem culpa aduersarii. uide de testi. cō stitutus. et quod ibi no.

¶ Judex in preiudicium partis lese non potest proce dere in notorio sicut in occulto. no. de iureiurā. ad no stram. in glosa. sed nōne.

¶ Judex nō potest reicere legitimā ꝓbatōnē nec par tē grauare onere ꝓbandi ultra iuris formā. no. glo. ⁊ doc. in pal. c. ad nostram.

¶ An iudex cōdemnando in parte petita uideatur i aliis absoluere et an ualeat talis sententia. uide in. c. ut inter nos. de re iudi.

¶ Judices ordinarii q̄ nō habent iurisdictionē insoli dū debent oēs citare. ⁊ sufficit postea si due ptes sunt presentes. de arbi. c. i. li. vi.

¶ Si pendente lite coram uno iudice actor trahat reū super eadē causa ad aliuz iudicē perdit cām. C. de iu risdictio. omni. iudic. l. in criminali. de rescriptis. ex tenore. et. c. finali.

¶ Qualiter et quando puniat trahens aliquē ad iu dicē non suū. uide in preallega. l. in criminali. Inno. ō rescriptis. c. fi. Lōpo. eo. ti. ex tenore. et eo. tit. statu tū. li. vi. Inno. de dila. preterea.

¶ An iudicis protestatio conseruet ius partis. uide de of. deleg. cū contingat. de elec. quia diligētia. i cle. constitutionē. de elec. de despon. ipu. ad dissoluendū. Adde qō dicā. ĵ. sub dcōe ꝓtestatio.

¶ Judicis auctoritas facit ualere quod alias nō ua leret. ff. de mino. l. ait pretor. §. quid tamē. C. si ꝓpt pub. pens. l. fi. no. doc. de ꝓcura. licet. facit. ff. ō acq̄. pos. l. iuste. cum simili.

¶ An iudex debeat dari ad petitionē partis. uiō. ff. de iudi. l. obseruandū. de offi. dele. cū. R. de so. cōp. c. i. de re iudi. cū oli. xi. q. i. iudices.

¶ Quis dat iudicē ordinariū ⁊ quis delegatū. uide ff. de iurisdic. om. iudi. l. ⁊ quia. C. eo. l. priuatorum de of. ordi. cū ab eccesiarū. dicā. ĵ. sub dcōe iurisdictō

¶ Que etas requirat in iudice. uide. ff. de arbi. l. cū lex. dixi sub dictōne etas.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Iudex põt ꝓcedere ex officio ſuo ubi actor ẽ illegi timus nõ accuſationẽ ꝓſequẽdo ſed alias inq̃rẽdo. de accu. cũ oporteat. ſm Inno.

¶ Si iudex recipiat in ſe cõpromiſſum ꝓpterea tñ ñ derogatur ſue iuriſdictioni ſm Innocẽ. in. c. innotuit de arbi. et ibi nota.

¶ Si iudex iudicat extra ſuam iuriſdictionẽ ⁊ nihil ſibi oppõit ualz niſi ſit error exꝑſſus. de of. del. cũ ſup

¶ Iudex ſuperior in aliquo territorio põt cognoſcẽ de oĩbus cauſis de q̃bus põt inferior in ipſo territorio de of. or. cũ ab eccleſiarũ. C. de offi. prefect. urb. l. i. hoc uerum niſi conſuetudo terre ꝓfigeret certũ ordiez in cognoſcendo ſm Inno. in dicto. c. cũ ab eccleſiarũ qui dicit q̃ ipſo iure nõ ualet q̃ fit contra conſuetudinẽ cõfortantẽ iuriſdictõnẽ ⁊ õ ordinẽ ꝓſuetũ.

¶ Iudex põt iudicare ex pluribus ꝓſũptionibus. de pignoribus illo nos. ſm Inno.

¶ Iudex in cauſis beneficialibus cognoſcit ex ſuo officio de meritis cauſe etiam appellatione deſerta. ꝺ appel. conſtitutus. ſm Inno.

¶ Iudex rogare poteſt alium iudicez ubi ſunt teſtes ut recipiat teſtes et eos examinet ſed non compellere no. Jo. an. de of. dele. ſup q̃nũ. i glo. ſic ergo.

¶ Iudex licet põt ius meum differre nõ tñ auferre. Hoſti. de of. dele. ꝓſuluit.

¶ Iudex debet honorari ꝓpter dignitatez officii. ut no. de ap. ut debitus.

¶ Quis dicatur iudex maximus. magnus. medius et infimus ſm leges ⁊ canones. uide ſpecu. in ti. de iu riſdic. om. iudi. in ꝑn. uſq; ad v̈bũ notandũ.

¶ Quando ſunt plures iudices ordinarii uel delegati. an in ferendo ſniam dẽant oẽs loqui. bar. i. l. ſi uni alias incipit põponius ſcribit. ff. de re iudic. facit glo. in. l. tũc aũt. e. ti. ⁊ in. l. cũ a magiſtratu. C. q̃n ꝓuo. non eſt neceſ. et in auten. ut iu. non expe. ſa. iuſſio. §. ſi autem duo.

¶ Iudex aliquando põt uti ſuo conſenſu. no. ꝺ cõſti. c. i. in glo. ſi. ⁊ ibi Inno.

¶ An iudex põt iudicare inter ſuos. no. ff. ꝺ iuriſdi. om. iudi. l. qui preeſt iuriſdictioni. ff. de arbi. l. q̃n eti am. no. ff. de iniur. l. lex cornelia. in glo. eorũ. de offic. deleg. inſinuante. in glo. i. ⁊. c. cãm que. eo. ti. de ap. poſtremo. de fo. cõpe. cũ cõtingat. in glo. ii.

¶ Aliquis põt ſe aliq̃n facere iudicẽ indefectuz iudicis. no. C. de decur. l. generaliſ. li. x. in glo. refutãtez C. de iudeis. l. nullus. in glo. ſi.

¶ Iudex qui male abſoluit uel condẽpnauit ad quid tenetur. no. ff. de eden. l. argentarius. §. ſi. in glo. iſti. de ob. que. ex qua. delic. in ꝑn. in glo. i. ⁊. ii. ⁊. iii. C. de pe. iudi. qui male iudi. l. fi. in glo. de fo. cõpe. cum ſit generale. in glo. de re iudi. c. i. li. vi. ii. q. vi. hoc etiam placuit. in glo. ii.

¶ Non ualet conſuetudo q̃ ad iudicandũ uocent peritos ⁊ impios ut interrogentur q̃d de eis uideꝝ. de conſue. ad noſtrã. iſta conſuetudo adhuc uiget mutine in patria fori iulii in curia capitanei et tales uocant aſtãtes. ⁊ licet. d. c. ad noſtrã. loquatur i cauſis eccleſiaſticis. idẽ tamen eſt in aliis cauſis ſm Inno. ⁊ alios doctores. in dicto. c.

¶ An iudex nullitatis põt ſniam i melius reformare uide Ang. i cõſilio ſuo. xxxiiii.

¶ De iudice negligente facere iuſticiã. uide bar. in. l. ſi iudices. ff. de ua. ⁊ extraor. cog. ⁊ Ange. in conſilio ſuo. clxxxviii. q̃ incipit uiſis.

¶ Iudex magis debet ſequi ueritatẽ q̃ iuris rigorez ꝓpter quod q̃libz ſolet errari. ut. l. ſi ſeruũ. §. ſequit. ff. de v̈bo. obliga. uide Ange. in conſilio ſuo. ccxxv. quod incipit arbitror.

¶ Iudex nõ debet eſſe acceptor ꝑſonarũ. de iudi. no uit. ff. de offi. preſi. l. illicitas. §. v̈tras.

¶ An credatur iudici dicenti ſe corruptam tuliſſe ſẽtẽtiã. uide Ange. in conſilio ſuo. cccii. q̃ icipit factum.

¶ Iudex qui habet de bono ⁊ equo iudicare nõ ꝺz ꝺ apicibus iuris diſputare ſm bal. i. l. ſi ꝑ ea. C. mã.

¶ Qua pena puniat iudex q̃ iudicat cõ cõſtitutiones principũ. no. C. ad. l. iul. maieſta. l. i. in glo. fi.

¶ Qui dedit uel promiſit aliq̃d iudici ut ferat ſniaz pro ſe qua pena puniatur. ⁊ an incidat in crimẽ falſi. bar. ff. de furt. l. ſi quis uxori. §. ſi fugitiuũ. uide. C. ad. l. iul. repe. l. oẽs cognitões. q̃ no.

¶ Si iudex abſoluit uel condẽnat indebite ⁊ ab eius ſnia ſit appellatũ. an i ſindicatu põt cõueniri. no. bar. ff. de admi. tuto. l. ſi minores. bar. in. l. fi. ff. de ua. et extraordina. cog.

¶ An iudex põt eſſe teſtis de actis coram ſe. no. ff. de proba. l. quotiens. §. fi. in glo. heredẽ. C. de arbi. l. i arbitrũ. in glo. et ibi Ly. i. ii. q. ff. de teſti. l. ob carmẽ §. i. in glo. ſpecu. in ti. de teſti. §. i. v̈. item q̃ ſint. aliaſ incipit. quid ſi ſint tres. de elec. cũ dilecti. in glo. ꝺ teſti. cũ a nobis. in glo. de accuſa. cũ dilecti. in glo. ii. q. vi. ſtatuendũ. in glo. uide Jo. an. in addi. ſpecu. titu. ꝺ dila. §. finali. v̈. penul.

¶ Si iudex laicus negligit facere iuſticiã põt cõpelli per iudicẽ eccleſiaſticũ. no. de iude. iudei. ii. in glo. de bereti. excõicamus. in glo. neglexerit. uide. xxiii. q. ii dominus. in glo. ciuitas.

¶ An iudex põt cõpelli ad iudicandũ. no. ff. ꝺ iudi. l. de qua re. in glo. i. no. C. quõ ⁊ q̃n iu. l. i. ⁊. C. de proꝛ. ſa. ſcri. l. ii. li. xii. i gl. ꝓſenſu. ⁊ ibi bar.

¶ Iudex põt ſtatuere terminũ infra quẽ ſi q̃s nõ agit uel accuſat nõ auditꝝ. C. qui accu. nõ poſ. l. ſi ea. i gl. i. ⁊ ibi Li. ⁊ in. l. ob cõmiſſa. C. de adul. no. de inge. ma. l. diffamari. in gl. pe. ⁊. l. ſi eo tempore. C. de remiſ. pig. in glo. ſi. bar. in. l. ticia. ff. de accu. ⁊. l. pupillus. C. de uſu. pupi. uide ſpecu. ti. de actore. v̈. penꝝ. ⁊ ibi Jo. an. de reſti. ſpoli. frequens. §. ſolet. li. vi.

¶ Si iudex pronũciat condẽnandũ ubi ſapiẽs dixit condẽnandũ. an talis ſit condẽnatus. no. Li. C. ſi aduer. lib. l. i. in. i. q. ſpecu. ti. de excep. §. uiſo. v̈. porro in italia. ⁊ ibi Jo. an. plene.

¶ An iudex maleficiorũ qui nõ põt cognoſcere ꝺ criminali põt cognoſcere de ciuili incidenti. no. Li. C. ad. l. iuꝝ. de ui. pub. l. ſi quis a ſe fundũ. bar. ff. ꝺ furt. l. iterdũ. §. qui fure. ff. ꝺ pub. iu. l. defũcto. ⁊. l. medicus. ff. de ua. ⁊ extraor. cog.

¶ An iudex maleficiorũ põt inquirere de maleficio. etiã quãdo paſſus nõ poſſit agere criminaliter. no. ff. de iniuri. l. nõ ſolũ. §. quãq̃.

¶ An iudex iudicãs prout credit ſed male ſm leges peccet. no Li. C. de iudi. aut. hodie.

¶ An iudex pedaneus poſſit citare. no. Li. C. de iudi. l. ſanctimus. in. iii. oppo.

¶ Si iudex dicatur ſuſpectus an debeat interrogari de cauſa ſupitionis coram arbitro. no. in. c. i. in glo. ſiue confeſſi. et in. c. paſtoralis. de excep. ſpecu. in ti. de reuſa. in fine. bart. ff. ad trebel. l. q̃ poterat. ⁊ ibi glo.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An post litē contestatā pōt peti ut associet aliusꝫ iudici. no. i aut. de exhibi. re. §. illud. colla. v.

¶ Si iudex procedat per inquisitionē contra aliquē ⁊ inquisitus absoluatur an iudex teneat illi ad expensas. no. Li. C. de ex. tuto. l. amplissimi. C. de iudi. l sanctimus. in. xv. q. Adde bal. in. l. obseruare. §. pfi cisci. in. xvi. q. ff. de of. pcon. ⁊ legat.

¶ Qñ iudex pōt procedere sine accusatione p inquisitionē. no. C. si mā. ita fue. ali. l. ii. in. gl. i. ⁊ ibi Cy. plenius in. l. ii. §. si publico. ff. ð adul. in gl. ⁊ ibi bar. plene in extrauag. ad reprimen. in glo. inquisitis. no. ut ecclē. bene. c. unico. de accu. qualiter. glo. in. c. manifesta. ii. qōne. i.

¶ An ex pluribus iudicibus possit unꝰ sine alio iudicare. no. C. qñ ꝓuo. nō est ne. l. cū a magistratu. C. de iure fis. l. i. in fi. ff. de re iudi. l. si uni ex pluribus. ⁊ ibi bar. ⁊ in. l. si duo ex tribus. de offi. dele. prudentiā in glo. ⁊ ibi Inno. ⁊ Jo. an. specu. ti. de sen. §. sequit v. ii. ⁊ se. uide de arbi. c. fi. in glo. fi. li. vi.

¶ Judex pōt prohibere ne quis uadat ante domū alterius si sit guerra inter eos uel alia iusta causa. no. ff. de re iudi. l. qð iussit. in glo. i. ⁊ ibi bar.

¶ An iudex debeat requirere defensiones reoꝝ absentiū. no. bar. ff. de pe. l. absentē. uide no. de offi. deleg. consultationibus. de eo q̄ mit. in pos. c. fi. in glo. fi.

¶ An iudex minor amittat iurisdictionē psente maiore. no. C. de dona. l. in hac. in gl. pe. ⁊ ibi Li. bar. in. l. iiii. §. pe. ff. de dā. infec. adde qð dixi ē.

¶ Ubi iudex debet audire ⁊ iudicare. no. in aut. ð testi. §. multe aūt. in glo. illic.

¶ Si iponitur pena iudici nō recipienti accusationē intelligitur de legitima ⁊ legitime instituta. bal. in. l. i §. hoc aūt. ff. de offi. pfec. ur.

¶ Que dīa sit inter ius dicētem ⁊ iudicantē. glo. ff de iurisdic. om. iudi. l. i. Adde quod no. gl. in. l. i. C. qui le. perso. et ibi. Li.

¶ Judex maleficienti pōt per priuatū resisti. ut. l. p hibitū. C. de iure fis. l. omnes. C. de decur. l. deuotū C. de meta. li. xii. ⁊ utrobiq; p bar.

¶ Factū iudicis reputat factū partis. C. de euic. l. si ob cām. bal. in. l. i. C. cōi. utriusq;. iudi

¶ Judex maleficiorū pro aptādo camerā suā uel promittendo nūcio ad inuestigandū aliqua maleficia si nō pōt habere pecuniā a cōmuni licite pōt expendere pecunias que rediguntꝰ ex quibusdā mulctis extraordinariis paruis. ar. l. diuus. ff. de bo. dān. ꝑm bar.

¶ Contra iudicē qui tulit sniam iniquā a qua est appellatū pōt peti ut in eius sindicatu uel condēnatione habeat respectus ad illā litē que nōdū est decisa ꝙ pēdet per appellationē. unde condēnabit iudex in futurū euentū. ar. l. nouissime. §. pōponius. ff. quod fal. tu. auc. ⁊ dicit bal. ibi q̄ ñ ē tex. i iure qui ita bene faciat ad hoc sicut ille. glosa. aliquid tangit in. l. ii. ff. quod quis. iur.

¶ Judices debent esse ꝓmpti ad puniendū qñ ostat de maleficio nec debent pōderare oēs iuris solēnitates quia fauor publicus suadet ut maleficia puniant. l. li citatio. §. quod illicite. ff. de pub. ita di. bal. in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. acqui.

¶ Judex nō pōt aliquē damnare ad perpetuā custodiam viōl; carcerē qz ñ pōt iponere genera penarū. de quibus lex nō meminit. ut. l. aut damnū. §. solent ff. de pe. unde dicit glo. notabilis. l. q̄ morituro non pōt iudex dare electionē mortis sed ipse debet eligere xxi. q. ii. in summa. ita dicit Bal. i. l. i. C. q̄ ad liber. perue. non po.

¶ Si quis coꝝ iudice obtulit iura sua et ceperit probare ⁊ ipse noluit eū audire ꝓpter hoc ē in aperta malicia ⁊ debet puniri ꝑm Innocē. in. c. cū uenerabilis. in glosa de censibus.

¶ An sua sit iurisdictio ita q̄ iudex nūq̄ pōt iudicaꝝ anteq̄ de principali constet. puta si epus vult monasteriū uisitare. et opponit q̄ non ē iudex cōpetens propter exceptionē monasterii sic limitat. l. ii. cū cōcor. ff. si quis in ius voca. nō ie. ꝑm Inno. in. c. uenerabil de censi. in glo. i. ð. hoc locū habet.

¶ Idē debet esse iudex iudicii prepantis ⁊ iudicii ꝓparati. l. ordinarii. C. de rei uend. ⁊ per hoc dicit ibi bal. q̄ si quis dicit ōctum simulatū uel usurariū petit absolutionē iuramenti coꝝ epo si vult post absolutionē agere de simulatione uel usuris debet agere coram epo. bal. in. d. l. ordinarii. facit. l. nulli. C. de iudic. et l. qui de crimine. C. de accu.

¶ Judex in dubio nō uidetur uelle alteri preiudicaꝝ Inno. in. c. quoniā. ut lite non contesta. bal. in. l. edcō in. xvi. col. C. de edic. di. adri. tol. alias est in. l. edita C. de edendo.

¶ Judicē non excusat pretensa conscientia qui debet omnia facere ꝑm leges ⁊ iniuriā facit legibus q̄ vult videri ipsis legibus melior ꝑm bal. in. l. hac. l. C. de sē. ex peri. reci.

¶ Fatuus est ille iudex qui iurauit seruare statutū et non seruat. dz eni facere illud qð ē securius ꝓ curia. se cūdū bal. i. l. data opa. C. q̄ accu. nō pos. i. vi. col.

¶ Judex aliqñ pōt ex officio citare actoꝛē ⁊ reū contumacē absoluere ab obseruatione iudicii. ut no. in. l. ii. §. senatus. ff. de iure fis.

¶ Judex interdū supplet illud in quo lex deficit. ff. ð testi. l. quesitū. facit. ff. de postula. l. quos ꝓhibet.

¶ Omne uerbū iudicis faciens ad cāz dici pōt interlocutoria ꝑz gl. sing. i aut. de litigio. §. ad excludēdas

¶ Non est necesse q̄ iudex pronūciet citatū esse cōtumacē sed sufficit apud acta in scriptis redigi nuncii relationē. bal. dicit glo. eē in. l. sanctimus. §. cū aūt. C ad trebel. bar. contra in. l. pretor. §. habet. ff. de no. ope. nūci. pro glo. uidetur casus in. l. tutorē a patruo ff. de confirma. tuto.

¶ Unde dicatur iudex uide per sanctū tho. ſa ſe. q. lx. articulo primo.

¶ An ⁊ qñ iudex possit ul nō possit iudicare sibi subditū uel nō subditū delinquentē in territorio suo. uide p eūdē ſa ſe. q. lxvii. ar. i. et. ii.

¶ An ⁊ quando iudex possit relaxare penam. uide ubi supra. ar. iiii.

Judicare. Judicari. Judicare qñq; sumitur ꝓ extimaꝝ ut. C. ð secū. nup. l. hac edictali. §. bis illō. ⁊ ibi no.

¶ Judicari debet ꝓ illo ꝓ quo plures faciūt rōnes. specu. ti. de disputa. et alle. §. iii. v. studeat.

¶ Quod iudicatur de pluribus cōcurrentibus in diuersis ꝑsonis hoc iudicat si concurrant in una. de testa. officii. ⁊. c. requisisti. ⁊. c. raynutius. viii. q. i. in scripturis. de concess. ꝓben. postulasti.

¶ Omnis qui recte iudicat stateram in manu portat. c. omnis qui. xlv. dis. Specu. titu. de disputa. et allega. §. iiii. v. sic igitur.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Qui aliū iudicat nō minus ipse iudicabit. ſpecu. in ti. de ſen. §. v. in ꝑn.

¶ Judicatus. i. condēnatus. ff. ad uellei. l. ſi ꝓ alio ff. ſi quis cau. l. queſitū in fi. C. qui bo. ce. poſ. l. i. qñ ꝙ iudicatus eſt dignitas. ut iudicatus calaguritanus de ꝓſcrip. ſi diligenti.

¶ Res iudicata ꝓ ueritate habet. ff. de re iudic. l. res iudicata. cū ibi no. ⁊ i. l. ingenuū. ff. de ſta. ho.

¶ Quando dicatur res iudicata. no. glo. ff. de ꝓdi. inde. l. eleganter. §. i. ff. ⁊. C. de re iudi. ſup rubꝛica. Jo. an. eo. ti. in rubꝛica. ⁊. c. qō ad conſultatōnē. Archi. ii. q. vi. §. ſi ſententia.

Judicatum ſolui.

¶ In cā ſpirituali libertatis ſiue ſubiectōis alicuius eccleſie nō habet locū cautio de iudicato ſolui endo. ut no. ſpec. ti. de ſatiſda. §. pe. v. in ſūma.

¶ Sindicus uniuerſitatis uel collegii nō ꝓſtat hanc cautionē. ut no. de ꝓcu. l. mādato. in glo. i.

¶ Quid cōꝓhendit clauſula iudicatū ſolui. no. ff. de ꝓcura. l. ſi defūctus. in glo. clauſula. Jtē continet incertū ante ſniam ⁊ certū poſt. no. ff. de ꝓto. ſtipu. l. ii. in glo. iudicatū ſolui.

¶ Qualiter ꝓſtetur hec cautio ⁊ a quo ⁊ an ab hñte mandatū. no. ff. iudi. ſolui. ſup rubꝛica. ⁊ ibi bar.

¶ An exceptio de defendendo que cōtinet in hac ſtipulatione cōmittatur ſi defenſor ex cā non defendat. no. ff. iudi. ſol. l. uir bonus. ⁊ ibi bar.

¶ An ſi ſemel eſt cōmiſſa pōt amplius cōmitti. uide bar. in. l. fi. ff. iudi. ſol.

¶ Stipulatio de iudi. ſol. facta coꝝ collega an uicietur ſi agatur coꝝ alio collega diſtigue an ſit facta ꝓ ꝓio noie uel appellatiuo. uide de offi. dele. quoniā. ff de cōdi. et demō. l. nūq̄. ff. de lega. i. l. ſi heredē. caſ⁹ uidet i. l. ſi apō ſempꝛoniū. ff. iudi. ſol. quē tex. bñ nō

¶ Cautio de iudi. ſol. nō cōmittit ſine ꝓſona iudicis ſiue res ſiue cauſa ſiue actio mutet. ff. de iudi. l. non a iudice. §. i. per quod dicit bal. q̄ fideiuſſor accuſatōis nō tenet de inquiſitōe. idē ſi mutet inſtantia ſm bar. in. d. l. nō a iudice. §. i.

¶ In cautione iudi. ſol. uenit dolus futurus non de preterito ante cautionē cōmiſſus. ff. de dolo. l. ſi te ticio. et quod ibi nota.

Judicium.

¶ Quatuoꝛ modis puertit hūanū iudiciū. xi. q. iii. quatuoꝛ.

¶ In re dubia debet ꝓualere iudiciū plurimoꝝ. lxv. di. ſane. ⁊. c. ſe. ⁊. c. epūs. unde rectius ē iudiciū quod plurimoꝝ ſententiis compꝛobatur. de offici. dele. prudentiam. in principio.

¶ Judiciū eccleſie militantis qñq̄ fallit ⁊ fallit. i. q i. ut euidenter. de ſen. ex. a nobis. ii.

¶ Judicū ordo iō inſtitutus ē ut inocētia nō patiat calūniā ⁊ culpa nō effugiat penā. ii. q. i. manifeſta.

¶ Omne iudiciū requirit quatuoꝛ genera ꝓſonaruꝫ uidelicet et iudicis actoꝛis rei ⁊ teſtis. iiii. q. iiii. null⁹ et de verbo. ſignifi. foꝛus.

¶ Judicium liberum non habet is quem ligat cupiditas. viii. q. ii. dilectiſſimi.

¶ Judicio noſtro multa approbam⁹ q̄ deus ſuo iudicio repꝛobat. xi. q. i. ſacerdotibus. in fi.

¶ In ultio iudicio talis ꝓſentabit anima q̄lis hic recedit. xxv. di. qualis hinc.

¶ In ultimo iudicio nullus poterit bñe alicuiuſ defē ſoꝛis uel accuſatoꝛis ſubſidiū. ix. q. iii. aliꝝ.

¶ Judiciū dei locū nō haberet ſi i ꝓſenti oia peccata punirentur. xv. q. vi. ſi ſacerdotibus. ver. peſſimum. vi. q. i. ſi omnia.

¶ In ultimo iudicio oia dānatoꝝ peccata erūt oīb⁹ manifeſta. de pe. di. i. nūc aūt.

¶ Que ſit differētia inter iudiciū bone fidei ⁊ ſtricti iuris quo ad cautionē preſtandā in caſu legis i oībus §. fi. ff. de iudi. uide bar. i. l. i. ff. ſo. ma.

¶ An iudiciū ab initio nullū reconualeſcat ſi illo pēdente ſupueniat ius actoꝛi uel reo. Ci. i. l. i. C. ō ali. iudi. mu. ca. fac. in. vi. q. bar. in. l. nō pōt. ff. de iudic. ⁊. l. ſi rē. §. fi. ff. de pig. actio. ⁊ in. l. i. ff. de acti. ⁊ ob li. et in. l. ſi matri. §. fi. ff. de ex. re. iudic. docto. in. c. abbate ſane. de re iudi. li. vi. dñs Anto. ⁊ moder. i. c. examiata. de iudi. ⁊ in. c. fi. ut li. pen.

¶ An iudiciū reddatur nullū ſi i cauſa ubi oꝛdo iuriſ nō erat neceſſarius illū iudex uolūtarie aſſūpſit nec ꝓ uauit. no. i cle. ſepe. de v. ſig. tex. i. c. bōe. el. i. ō elect.

¶ Quot modis ſumat hoc nomen iudiciū. dic aliqñ ꝓ diſcretōe. iii. q. vii. §. tria. aliquādo ꝓ tēpoꝛe. lv. di. ꝓcepta. aliquādo ꝑ ſentētia. lxi. di. neophit⁹ aliquando ꝓ examinatione. lix. di. c. ii. aliquādo ꝑ pena. l. di. et purgabit. aliquando ꝑ dānatione. de cō ſe. di. ii. timoꝛē. aliqñ quicq̄d diffinitiuā ſniam ꝓcedit ii. q. i. ſicut. de his uide Archi. ⁊ docto. i. c. ſtatutū. §. iſuper. de reſcrip. li. vi. uide glo. i regula i iudiciis. li. vi. doc. i rubꝛica de iudiciis.

¶ In iudiciis debet ſeruari equalitas. de mu. pe. c. ii C. de ꝓꝛi. ſacr. ſcri. l. i ſacris. de excep. cū iter. qō i tellige. ut no. glo. ſingu. i cle. i. de teſt.

¶ Judiciū dicitur durare uſq̄ ad cōcluſionē i cauſa glo. i. c. i. de mu. pe. Adde glo. i. c. ſtatutum. ō reſcriptis. li. vi. in ver. iudicium.

¶ Si actoꝛ nō potuit finire iudiciuꝫ ifra tēpus ſtatutū ex facto iudicis uel aduerſarii ſibi nō iputat. glo. i cle. i. de reſti. i iteg. ſpec. i ti. de iudi. dele. §. reſtat. v. quid ſi i ſtatuto. Pau. i cle. i. de deci.

¶ An iudiciū reddat i iuitū. tex. facit q̄ nō. ii. q. i. i primis. ubi uide Archb. contrariū hēt i. l. it ſtipulatē §. i. ff. de v. ob. glo. de iudi. c. i. ⁊ ibi docto.

¶ In iudiciis nō ualet ueritas niſi ꝓbetur. Inno. in c. ſolet. i fi. de ſen. ex. li. vi.

¶ Judiciū quod fit de re tēpoꝛe pitura debet eē bñe ut res nō pereat. l. i. ff. de feri.

¶ An ſi ihabilis ex toto ad tractandū iudiciū admittatur de facto pōt repelli quandocūq̄ durāte iudicio. gl. in v. excludētes. i. c. cupiētes. §. ceteꝝ. ō elec. li. vi

¶ An poſt diē iudicii generalis et ultimi erūt hoies nudi uel ueſtiti. Archi. de cōſe. di. i. nemo.

¶ Judicium. i. teſtamentū. C. de ſa. ſanct. eccle. l. i. qñq̄ ꝓ diſcretōe. ut iſti. q nō eſt permi. fa. teſta. §. preterea. vii. q. i. §. tria. dixi ō. quandoq̄ iudiciuꝫ. i. actio. ff. de do. l. ii. ff. de i ius uo. l. pe. qñq̄ iudiciū. i. iſtantia ſeu ordiatō cauſe. ff. de iudi. l. iudiciū ſoluitur ⁊ de aliis modis uide ō. Jtē iudiciū. i. pnicies. ꝑma ad Loꝛi. xi. ⁊. i. q. i. per yſaiā. cū ſimi. de plurib⁹ aliſ ſignificatis. no. Archb. lv. di. ꝓcepta. Jo. mo. de iudi. li. vi. ſup rubꝛica. Jo. an. i regula i iudiciis. li. vi.

¶ Judiciū nō debet eē i pendenti. ff. de iudi. l. ñ quē admodū. no. de teſta. raynaldus. i glo.

¶ An ea uenire pñt i iudiciū de q̄bus nō eſt dictū ne q̄ cogitatū. uide de cā poſ. cū eccleſia.

¶ Licet de iure ciuili nō pōt eſſe iudiciū iter patrem

UVA. BHSC. IyR_001

⁊ filiũ nisi i certis casibus. ut. l. lis nulla. ff. de iudi. tñ de iure canonico uidetur ꝙ ex quacũqꝫ cā possit eē in diciũ iter eos. glo. xxiii. q. iiii. si ecclesia. ii. q. vii. q̃ri tur. ubi etiā glo. uide aliā glo. i. c. fi. de iudi. lib. vi. de quo alias multum dubitaui.

¶ In his que i iudicio agũtur p̄sumit̄ bona fides. C de p̄edi. curia. l. i. li. x. ff. que i frau. credi. l. qui autē §. apud labeonem.

¶ In iudiciis quasi contrahit̄. ff. ꝺ pecu. l. iii. §. idē scribit. Archi. xvi. q. iii. post quigētos.

¶ In duplicibus iudiciis unus sustinet uices duoꝝ. ff. de p̄cu. l. si defūctus. i fi. ff. de iudi. l. i tribus.

¶ Ea que pendente iudicio eueniũt iudicis officio fi niũtur. ff. de edil. edic. l. ediles. §. itē. et. l. quod si no lit. §. si mancipiũ. eo. titu.

¶ In iudiciis ispicimus finem nō aūt p̄incipium. de elect. dudum.

¶ In iudicio nō solũ ueniũt expressa sed etiā nō exp̄s sa dūmodo actũ non sit ne ueniant de cā pos. cum ec clesia. de proba. ex litteris.

¶ An iudicium pōt ichoare cōtra eũ qui tñ ciuilit̄ possidet. do. Anto. in. c. quoniam. contra. § . ꝙ si su per. ut lite non contesta.

¶ Iudiciũ limitatũ ad instātiā pimit̄ perēpta istātia uide tex. ⁊ ibi docto. de rescrip. ex parte. s.

¶ Peruersio ordinis iudiciarii de cā ad cām nō uici at iudiciũ. glo. et doc. de or. cog. cũ dilectus. de mu. pet. c. i. ii. q. i. i sūma. Jo. an. de censi. c. i. li. vi. quod est uerũ in ordine dato a iure secus i dato ab hoie. ꝺa tūc non ualet de rescriptis. cũ dilecta. de resti. spol. pi sanis. de offi. dele. uenerabili.

¶ An si mutant̄ persone iudicii debēt oia acta reite rare. bar. i. l. si añ acceptũ. ff. iudi. sol.

¶ Peruersio ordis iudiciarii eiusdē rei ad seipsā uici at p̄cessũ. de iudi. exhibita. de rescrip. cām que.

¶ Iudiciũ est actus iusticie ⁊ est licitũ. s. tho. secūda secunde. q. lx. ar. i. ⁊ . ii. ⁊ ibi uide quot requiruntur ad ipsum iudicium.

¶ Iudicium aliquando est licitũ ex suspitione. ubi su p̄a articulo. iii.

¶ Iudiciũ de dubiis debꝫ etiā in partē mitiorē inīp tari. Idem ubi supra. ar. iii. ⁊ debet esse secundũ leges scriptas. ubi supra. ar. v.

¶ Iudicium peruertitur per usurpationem. in p̄eal lega. q. lx. arti. vi.

¶ Iudicium uniuersale est futurum quo iudicabunt̄ uiui et mortui. sanctus Tho. in. iii. parte. q. lix. arti. v. et in. iiii. dis. xlvii. articu. i. et in summa contra gen tiles. libro. iiii. q. xcvi.

¶ Iudicium uniuersale fiet per locutionem uocalem Idem in. iiii. di. xlix. ar. i.

¶ Tempus iudicii uniuersalis est incognitũ. uide in p̄ealle. dis. xlix. et in. q. de potentia. q. v. articu. vi. et in. iiii. dis. xlvii. arti. i.

¶ In p̄efato iudicio aliqui iudicabũt cum christo. i p̄eallega. di. xlvii. ar. i.

¶ In iudicio illo uniuersali erunt tā homies boni q̃ mali et etiam angeli iudicabũtur. s. tho. in. iii. parte. q. lix. ar. iiii. v. ⁊. vi. ⁊ i. iiii. di. xlvii. ar. iii.

¶ Iudiciũ p̄ecedent signa q̃ bñt̄ Luce. iiii. de q̃bus uide. s. tho. in. iiii. di. xlviii. ar. iiii.

¶ Iudiciũ uniuersale erit in ualle ioſaphat. Idē i. iiii di. xlvii. ar. iiii. ⁊ i. q. de quolibet. q. ix. ar. ii.

¶ An iudiciũ in causa p̄opria sit nullũ. gl. ⁊ Hosti. de appel. dilecti ⁊. c. ad audientiā. eo. ti. in glo.

¶ Si iudiciũ dicatur ceptũ. uide in. l. si pecuniā. ff. de condi. ob cau. no. in. c. gratũ. ⁊. c. relatũ. de offi. ꝺ le. adde no. in. l. ⁊ quia. ff. de iurisdic. om. iudi. in gl. pe. in aut. de litigi. §. si uero apud. in glo. uitiũ. coll. viii. de v. sig. ex parte. in glo. fi.

¶ Si iudiciũ ordinariũ cũ extraordinario pōt con currere. specu. ti. de inqui. §. nūc tractemus. v. porro si p̄oceditur. ⁊ ibi Jo. an.

¶ An per solā rescripti p̄esentationē uel citationez dicatur inchoatũ iudicium. uide de offi. delega. gratũ de rescriptis. c. ii.

¶ An uideatur in mora qui patus est subire iudiciũ uide. ff. de condi furt. l. fi. ff. de usu. l. si quis solutōnē et de eo ꝙ mit. in pos. c. i.

¶ Quid sit iudiciũ contradictorum. no. de ver. sig. abbate. in glo. et. c. forus.

¶ Judiciorum alia sunt generalia alia uniuersalia alia cōia alia specialia. specu. ti. de iudi. in p̄n. no. de libel. obla. c. ii. de cā pos. cum ecclesia. de offi. or. conquerē te. de sepul. certificari.

¶ Res uidetur deducta in iudiciũ post simplicē editi onē uel petitionem actoris. ut nota. in. c. i. de lit. con testa. in glosa p̄ima.

¶ De iudiciis cōibus in q̃bus censet̄ uterqꝫ actor et reus. uide de proba. ex litis.

¶ Quando iudiciũ pōt esse de futuro. no. ff. de iudi. l. nō quēadmodũ. i glo. iii. Cy. in. l. i. C. ꝺ alie. iudi. mu. cau. fac. in. vi. q. ⁊. C. in q̃. cau. colo. censi. l. i. in glo. p̄ohibeatur. li. xii. bar. in. l. ubi aūt non apparet §. qui sortem. ff. de verbo. obli. Specu. in titu. de ac. seu pe. §. ii. ver. finali.

¶ Qualiter fiat translatio iudicii no. ff. de p̄cur. l. in causę. §. si ex parte. in glo. transferri. uide tex. in. l. p̄etor. ff. de noxa.

¶ Judicia sunt stricti iuris ⁊ non bone fidei. Ci. i. l. petende. C. ꝺ tē. in integ. resti.

¶ Judiciuꝫ futurũ est ante litē contestatā post sniam dicit̄ factũ. ff. de except. l. si post litē p̄ bar.

¶ In quot partes diuidatur iudiciũ. uide in. l. i. §. i. ff. si quis ius di. non obtem.

Jugi. Jugi. exponit̄. i. continuo. ut habet̄ in p̄ hemio. vi. super v. iugi.

Jumentum. Quid contineatur appellatō ne iumentorũ. uide. ff. de edil. edic. l. ediles. §. iumentorũ. ⁊. ff. de leg. iii. l. legatuꝫ. §. pe. ⁊. e. t. l. legatis. §. iumentis.

Jurgium. Dicitur quasi iuris gariũ eo quia bi qui cām dicũt iure disceptār. ꝺ v. sig. forus. ꝺ of. archi. ad hec. sup vbo iurgia. ubi no ta ꝙ appellatione iurgiorũ miores cāe p̄tinent.

Juramentuꝫ. Jurare ē teste deo aliq̃d di cē. xxii. q. i. i sūma. ⁊ ibi gl.

¶ Jurans seruare iura ⁊ honorē alicuius non p̄ohi betur rem illius p̄escribere. de p̄escrip. si diligenti. et quod ibi notatur.

¶ Non uidetur uenire contra iuramētũ qui ex iusta causa deserit illud. ff. qui satisda. cog. l. fi. C. de trās acti. l. si ex falsis. sed an cessan te cā uel iusto ipedimen to teneatur illud seruare. no. Inn. de pig. significāte de of. dele. c. pe. xxxii. q. i. apud.

¶ Conuēto accusatione famosa nō pōt deferri iura

UVA. BHSC. IyR_001

mentum. uide de iureiur. c. fi.

¶ Licet quis iurauerit tenere secretū adulteriū ꝓ̄ali ud crimen tamen cor̄ā iudice teneť eū ꝓpalare. glo. in. c. qualiter. de accusa. ꝟm Inno. licet secus sit in sacerdote. quia illud scit nō tanq̄ hō sed tanq̄ deus. ut no. in. d. c. qualiter. et. c. omnis. in fi. de pe. ⁊ remiſ. Adde q̄ iuramentū de nō reuelando secreto intelligitur nisi ex iusta causa. ino. i. d. c. qualiter. el. i.

¶ Sufficit iuramentū ad ꝓbandū res que cā studii portanť. glo. est nota. in cle. presenti. de censi. in v̄. nō negociandi. bal. in auť. habita. C. ne fi. ꝑ pa.

¶ Juramentū prestitū in supplementū ꝓbationis nō inducit actionē neq̄ exceptionē. ⁊ ideo a sententia lata ꝓtextu talis iuramenti pōt appellari. uide Inno. in. c. cū dilectus. q̄ me. cau.

¶ Juramentū necessariū non habet locū qñ lex loq̄ť in superlatiuo gradu. glo. est singu. in. l. finali. in prin cipio. ff. quod me. causa.

¶ Juramentum in litē nunq̄ defertur nisi petať in libello. glo. est nota. in. l. arbitro. ff. de dolo.

¶ Juramentū nō confirmat alienationē factā ꝑ minorē prohibitū alienare alia causa q̄ ratione minoris etatis. no. in. l. nō dubium. C. de legi. bar. in. l. si quis ꝑ eo. ff. de fideiuſ. doc. in. c. cū contingat. de iureiur. dixi in repe. c. debitores. eo. ti.

¶ Juramentū taxatū ⁊ iuramentū expensarū nō producūt actionē dicit Inno. in. c. super eo q̄ me. cā. docto. in. c. cum contingat. de iureiuran. dixi in repe. c. debitores. eo. titu.

¶ Juramentū in litē non habet locū in actionibus ꝺ̄rūs. ut. l. i. §. indepositi. ff. depoſi. nisi agať de fiō rupta. gl. é nōbilis. i. l. si pignore. §. pe.. ff. de pig. acti.

¶ Juramentū ⁊ cōfessio hūt parā executionē. ff. de iureiur. l. sed ⁊ si possessori.

¶ Juramentū generale nō extendiť ad iiusta uel illicita. ut. l. nō uidetur. §. qui iussu. ff. de regu. iur. bonus tex. in. c. i. de iureiurā. li. vi.

¶ Juramentū in litē habet locū etiā cor̄ā arbitro. ut ff. de arbi. l. nō ex oibus. in glo.

¶ Juramentū in litē nō habet locū qñ iplorať officium iudicis. glo. i. l. barū in fi. ff. si ser. uen.

¶ Ea que consistūt i animo ⁊ intētione declarant ꝑ iuramentū. glo. insti. de acti. §. alie. quā limita ꝟm ea que no. bar. in. l. i. inter omnes. §. recte. ff. de furt. facit que no. glo. in. c. statutū. §. assessorē. in v̄. relinq̄ť de rescriptis. li. vi. uide ꝺ̄ i dcōe animus.

¶ Si iurans de calūnia periurat nō puniť de periurio quia solū deū habet ultorē. ut insti. de pena teme. liti. §. fi. uide i. l. ū. C. de iureiurā.

¶ Juramentū in litē nō habet locū quotiēs res erat uenalis. glo. in. l. nō eni ē equū. ff. re. amo.

¶ Si duo iurant iuicē aliquid facere unus alteri nō seruante iuramentū an alter seruare teneať. Inno. dicit q̄ nō. de iureiuran. puenit. facit. ff. de lo. pub. fruē l. i. i fi. ff. loca. l. quero. §. inter locatorē. C. de ñ nūera. pecu. l. fi. ff. de acti. ēpti. l. iulian⁹. §. offerri. Alb. in. c. sicut. de iureiur. dicit q̄ nō é periurus qui periuro ñ seruat. fidē. facit l. dōatōis. C. ꝺ̄ ꝺ̄bē. ēp. ꝟm bal.

¶ Juramento firmato de iure nil debet addi nec minui quia habet certos terminos. ita no. Innoc. in. c. dilecti. de maio. et obe.

¶ Jurari debet iterato de calūnia ꝓpter ꝑsūptam malitiā. no. Inno. i. c. cū dilectus. de elec.

¶ Jurare pōt de ueritate etiā ille qui nō uidit. no. ꝺ̄ iura. calū. cū cām. per Inno. ubi tractat nūquid pars iurans teneať reddere causam dicti sui sicut testis. et uidetur dicere q̄ non.

¶ Juramentū minoris facit eū uideri maiorē nō esse tialiť. quia hoc esset ipossibile sed per fictionez iuris. Inno. in. c. cū cām. de iura. calū. quod qualiter fit intelligendū uide Ly. in. l. si quis maior. C. de trāsac. quod est uerū nisi fraus iteruenit. ut no. in. l. i. ff. ꝺ̄ cō tra. iudicio tute.

¶ Jurans in aiam alicuius debet respondere id qꝺ̄ domino uidetur nō id quod sibi. ita no. Inno. in. c. fi. de iura. calū. ⁊ in. c. ad hec. de testi. ⁊ de hoc iuramento prestando in aiam alicuius uide. lxiii. di. tibi dño.

¶ Jurare possunt de calūnia sine spēali mandato oēs qui administrationē habent a lege uel iudice. ita no. i no. in. c. impatorū. de iura. calū.

¶ Juramentū ueritatis succedit loco iuramēti calū nie in causis spūalibus. ita dicit Inno. i. c. līas. de iuramen. calū. idē in crimialibus. ut in. c. cū dilecti. de accu. quod tamē hodie uidetur correctū. in. c. i. circa fi. de iura. calū. li. vi.

¶ Si quis iurat dare aliquid ⁊ facere ⁊ nulla interuenit stipulatio. an ex tali iuramento oriať actio. Inno. dicit q̄ nō. de iudi. nouit. sed tm̄ denūciatio.

¶ An iuramentū quod est ꝑstitū alicui tāq̄ officiali sit seruandū illo remoto ab officio. Host. in. c. uenerabilē. de elec. dicit q̄ nō per illū tex. i fi. ubi uideť casꝰ Adde glo. xv. q. vi. auctem.

¶ Juramentū turpe nō est seruandū sed ꝑstitū turpiter, sic. donec absoluať iurans. ita no. ino. i. d. c. uenerabilē. de elec. et in. c. cū inter. de renūc.

¶ Si quis metu ꝛpulsus iurat aliquid facere ad qꝺ̄ etiā tenetur. pōt petere absolutionē a tali iuramento. dictū est Jo. an. de iureiur. ad nostrā.

¶ An prelatus possit deferre iuramentuz in causa ecclesie. Archi. xv. q. iii. super glo. sūme. tex. de elec. cū nobilissimi. ad finē.

¶ Juramentū accusatoris cū agitur crimialiter ē sufficiens ad torturā presuppoſito statuto ciuitatis q̄ de roboria facta stetur iuramēto accusatoris licet tale iuramentū in crimialibus nō faciat plenā fidē. dictum ē bal. in. l. fi. ff. de in lit. iuran.

¶ Juramentū de calūnia nō exigiť quādo factū ē notorīū. dictū est spec. i ti. de iura. calū. §. ii. v̄. qd si cā.

¶ Juramentū nunq̄ defertur i supplementū ꝓbationis quādo uenit quis ad ipugnandū sniam. uide bal. in. l. fi. C. si mino. se. ma. di.

¶ Quid contineat in se iuramentū calūnie. gl. ꝺ̄ iur. calū. c. i. gl. insti. de pena te. liti. §. i.

¶ Juramentū nonūq̄ defertur in defectū ꝓbatōnis cū arguitur dolus alicuius. glo. est singu. in. l. iii. §. i. ff. de mino. uide bal. i. l. i. C. q̄ ⁊ aduer. quos.

¶ Juramentū hoc mō. iuro per deū. uel deus sit mihi testis. perinde hētur ac si dictū esset iuro q̄ ita est. glo. in auť. q. mo. natura. effi. sui. §. quāq̄. uide bal. super rubrica. ff. de iureiuran.

¶ Juramentū extortū per metū semp ē relaxandum secus si per dolū nisi esset talis dolus qui etiā prudentissimos fallat. uide Inno. in. c. cū dilectus. q̄ me. cā in glosa fraternitatis.

¶ An ⁊ quando iuramentū per uim uel metuz extortū sit obligatoriū. glo. ⁊. doc. in. c. si uero. de iureiur.

UVA. BHSC. IyR_001

ꝛ.c.abbas.ꝛ.c.ad aures.ꝙ me.cã.ꝛ cõis opinio est ꝙ tale iuramentum est obligatoziũ.tex.ꝛ ibi no.in.c. sacris.quod me.cã.glo.xv.q.vi.auctoritatem.

¶ An contraueniens iuramento per uim aut metuz extorto peccet moztaliter aut uenialiter.Jo.an.tenet ꝙ uenialiter.alii contra.de quo in pal.c.si uero.ꝛ.c. uerum.de iureiuran.

¶ Juramentũ prestitũ sicut uotũ põt in melius commutari.no.Jnno.in.c.debitozes.de iureiurando.

¶ Jura simpliciter parere mandatis alicuius tenet obedire in qualibet re licita que uerisimiliter potuit cogitari.si autẽ iurauerit aliquid in spẽ tunc i foro aie statur intentioni iurantis .i foro uero cõtẽtioso statur iure interptationi.no ino.i.c.ueniẽs.de iureiurã. ad de quod no.ff.de reg.iur.l.nõ uidet.§.qui iussu .C de usuris.l.eos.

¶ Juramentum eni licet simplicit sit pstitũ debet tñ itelligi ꝟz arbitriũ bõi uiri.facit.l.libert⁹.ff.ỏ op.lib.

¶ Juramẽtũ de obseruando oia statuta edita ꝛ eden da restringit tantum ad licita.no.Jnno.in.c.clericus de iureiuran.glo.in.l.eos.C.de usu.hodie est casus in.c.i.de iureiuran.li.vi.

¶ Juramentum quod precipit a iure prestari intelligitur solenniter tactis manibus sacrosanctis scripturis seu euangeliis.in auten.ut hi qui obe.§.penulti. ita no.ino.in.c.et si xp̃us.de iureiurã. Jo.an.in.c. ut circa.de elect.li.vi.de quo etiam dicam infra.

¶ Juramentum debet seruari ꝟz sit i iudiciuz rei familiaris.secus si est in iudiciũ anime.ita no.ino. i.c quẽadmodũ.et.c.cum contingat.de iureiuran.

¶ Juramentum cadens super debito est seruandum. licet sit per uim extortum.ita dicit Jnno.in.c .ad nostram..in.iii.de iureiuran.

¶ Juramentum est personale ex parte eius cui iuratur nisi aliud expressum fuerit .ita dicit ino.de iureiuran.ueritatis.dicam plenius infra de hoc.

¶ Jurans nõ appellat.poterit nihilominus appellaz ꝓpter cãm superuenientẽ.ita no.ino.in.c.ad hec .de appel.facit.c.ex transmissa.de renũcia.

¶ Jurans non alienare ea que sunt de mẽsa intelligitur iurasse de postea quesitis.ita no.ino.in.c. cuz super.de re.eccle.non alie.

¶ Juramentũ de ueritate dicenda potest prestari per procuratorem.doc.in.c.fina.de iura.calũ.li.vi.bar. in.l.q̃ bona.§.si alieno.ff.de dã.infec.

¶ Si quis iurauerit nõ uẽdere neqz alienare aliquã rẽ an si contrafaciat ualeat contractus non obstãte iuramento.Jnno.ꝛ Jo.an.dicunt ꝙ sic.in.c. dilecto. de preben.ad materiã facit glo.singu.in.c.fi.de ꝓcu. li.vi.quod no.pro principibus.qui sepe iurant qũ donant castrũ ꝙ illud nunq̃ exibit.de corona regali ꝛ tñ sepe contraueniũt.intellige tamen ꝙ hoc casu tenet alienatio si fuerit moderata.alias secus.ut no.Jnno.i c.intellecto.de iureiuran.

¶ Quis debeat primo iurare de calũnia actor uel reus.doc.de iura.calũ.c.i.li.vi.isti.ỏ pe.teme.li.§.i.i glo.ꝛ.in.l.ii.§.i.de iura.calũ.tex.optimus in.c.presentiũ.§.i.de testi.li.vi.Jo.an.i.c.i.de iura.calũ.

¶ Jurans nõ accusare aliquẽ põt nihilominus denũciare ad correctionẽ.ita no.Jnno. de accu. uenienspbonus tex.i. c.quẽadmodũ.i fi.de iureiurã.

¶ Juramentũ defuncti in extremo pstitũ afficit heredẽ ꝛ facit eũ de foro ecclesie.ita no.Abb.in.c .parrochiano.de sepul.secus si esset iuratũ in contractu.naz per hoc heres nõ efficitur de foro ecclesie nisi iã ceptũ esset iudiciũ cũ defuncto.ita no.Jo.an.in.c.fi.de fo. cõpe.li.vi.facit.l.cum pater.§.filius matrem.ff.de lega.ii.secundum Bal.

¶ Jurans seruare consuetudinem nõ intelligitur iurare nisi laudabilem et prescriptam.Jnnocen.in.c.dilecti filii.de maio.et obe.

¶ An iurans dicere ueritatẽ põt eam dicere per aliũ uide ino.i.c.ad hec.de testi.

¶ An in relaxatione iuramenti fienda ad hoc ut contractus possit dici simulatus uel usurarius sit ps uocanda.dic ꝙ nõ.quia illa relaxatio nil aliud facit nisi quia dat licentiã ueniendi cõtra iuramentũ absq̃ periurio non aũt tangit uires contractus.ita no.Jo.an. ꝛ do.Anto.i.c.debitozes.de iureiuran.

¶ Licet periurus non potest exercere spũalia põt tñ exercere tẽporalia.Jnno.de preben.dilectus.bal.i auten.hoc inter liberos.C.de testa.

¶ An iuramentũ calũnie exigi possit post ꝯclusionez i cã.Jo.an.de iura.calũ.c.i.li.vi.

¶ An iuramentũ calũnie põt prestari ante litẽ contestatã.uide glo.in ver.sũmatim.in.c.quoniam.§.ꝙ si super.ut lite non contesta.

¶ Juramentũ est seruandũ in forma specifica de iure iuran.ad nostrã.ꝛ qỏ ibi no.

¶ Juramentum habet uim casus expressi.bald .in.l i.in.iiii.col.C.depositi.

¶ Juramento assertorio non statur ubi lex statuit de uero actu ꝓbatõis.bal.i aut.si q̃ mulier. C.ad uell.

¶ Juramentũ astringit testẽ ad ueritatẽ dicendã taz super facto ꝙ super circũstantiis.uide Abba.in.c.cũ causam.de testibus.

¶ Si iurauí stare mandatis tuis nõ per hoc poteris iponere mihi aliquod graue ꝛ insolitũ.Ab.in.c. uenies de iureiurã.facit lex fistulas.§.pe.ff.de cõtrahẽ. emp.uide.i.c.quitauallis.de iureiuran.

¶ Si iurauí nõ esse contra ecclesiã si ipsa est ꝓtra me possum non obstante iuramento me defendere.quia i generali iuramento nõ uideor defensioni mee renũciasse.ita no.Ab.i.c.petitio.de iureiuran.

¶ Juramentũ fidelitatis extenditur ad futura.abb. in.c.clericus.de iureiuran.in glosa ordinaria. in. l.si cuius.ff.de usufruct.

¶ Juramentũ non est deferendũ ei quẽ uerisimiliter scimus incursurũ periuriũ.ar.l.ii.C.de indi.ui.tol. ego soleo allegare bonã glo.in.c.clericos.de coha.cleri.et muli.adde ꝙ suspecto de periurio non ẽ facile dandũ iuramentũ.glo.ꝛ doc.qui cleri.uel uouen.c.ii.ad premissa est bona glo.xxii.q.i.q̃uis.

¶ Que sit pena facientis eũ iurare quẽ scit debere piurare.hẽtur.xxii.q.v.ille qui.ꝛ.c.se.glo.xv .q.v.pbiter.uide de hoc Archi.in pal.c.ille qui.

¶ Is qui frequenter iurat facile incurrit periurium xxii.q.i.non est.

¶ Jurans sophistice ẽ periur⁹.xxii.q.v.q̃cũq̃ arte.

¶ Ille cui iurauí aliqd facere uel dare põt me absoluere a iuramẽto.ỏ iureiur.q̃ntauallis.ꝛ i.c.debitozis

¶ An iuramentũ calũnie possit omitti uꝛ remitti.ui de bar.i.l.de pupillo.§.q̃ opus.ff.de no.op.nũci.

¶ An sindicus uniuersitatis põt iurare super cõtractu inito sindicario nomine.bar.in.l.iiii.§.hoc autem ff.de damno infect.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An ad iurandū de calūnia requiratur speciale mā datū. uide bar. i. l. qui bona. §. si alieno. ff. ꝺ dā. ifect.
¶ An iuramentū procuratoris prestitū sup contractu obliget dñm. uide bar. i palle. §. si alieno.
¶ An in causis criminalibus sit locus delationi iuramenti. bar. in. l. lex cornelia. ff. de iniur. ⁊ i. l. marituſ ff. de questio. ubi etiā glo. et glo. in. l. iii. ff. de iureiur. et ibi bar. Item bal. ⁊ saſ. in. l. in bonefidei. C. de re. cre. glo. ⁊ doc. in. c. tā litteris. de testi. et. c. fi. de iure iuran. ⁊ i. l. admonēdi. ff. eo.
¶ An ex iuramento oriatur actio ⁊ quid de iure ciuili ⁊ quid de iure canonico. uide bar. in. l. si quis ꝑ eo. in prin. ff. de fideiuſ. doc. de iureiuran. cū contingat. ⁊ in. c. quāuis. de pac. lib. vi. bal. in. l. actori. C. de re. cre. Inno. in. c. cū uenissent. de insti. ubi per do. car. sto. Inno. tenet q nō. de iudi. nouit. Hosti. ⁊ doct. de arbi. per tuas. et de pac. c. i. adde quod no. Archid. xii. q. ii. quicunq;.
¶ An iuramentū testis possit pstari p procuratorem bal. in rubrica de iureiurā. tenuit q nō. per tex. in. l. ꝺ minore. §. tormenta. ff. de qō. sed do. de rota dū hec questio corā eis uerteretur dixerūt ⁊ recte. q testiſ poteſt iurare per ꝓcuratorē dū nihilominus ipse deponz corā iudice. ⁊ sic non obstat. §. tormenta. opionē bal. secutus est. do. Anto. in. c. licet ex quadā. de testi. per illū tex. i ꝺ. proprio iuramento. Jo. an. in. c. ut circa. de elec. li. vi. tenuit contra. ⁊ ad. c. licet. respondet q licet dicat tex. proprio iuramento nō tamē sequit q ñ pōt prestari p procuratorē. per aut. principalis. C. de iura. calū. nā iuramētū procuratoris hñtis spēale mādatū censetur iuramentū domini. de iureiur. c. fi. li. vi ⁊ ita reperio decisū esse per do. de ro. uide bar. in. l. q bona. §. si alieno. ff. de dā. infec. q uidetur tenere opinionē bal. ego semp tenui decisionē rote. et per eam semel decisi in una magna cā. et ad dictū bar. rñdeo q ibi bar. ꝓculcat iurare et deponere quo casu uerū ē q utrunq; nō potest fieri per ꝓcuratorē p allegat. §. tō menta. et per. l. iii. §. diuus. ff. de testi. nos aūt loquimur in solo iuramento quod dicimus posse testem p stare per procuratorem.
¶ An ille qui iurat soluere dicat cōpensando satisfecisse iuramento. bar. i. l. āplius. ff. rē ra. ba.
¶ De materia iuramenti de quo fit mētio. in aut. sacramenta puberū. C. si aduersus uen. uide bar. in. l. uranius. ff. de fideiuſ. ⁊. l. si qs ꝑ eo. e. t.
¶ An creditor pōt remittere debitori iuramentū de soluendo infra terminum. Bartho. in. l. si quis cū debitore. ff. de iureiuran.
¶ An sufficit iuramentū actoris uel partis ad ꝑbandū extimationē rei cuius respectu ꝺz iponi pena criminalis. bar. in. l. fi. ff. de in litē iurā.
¶ An testes qui iurauerūt infra terminum possunt deponere post terminum. uide bartho. in. l. damni. § sabini. ff. de dam. infec.
¶ An ⁊ qñ qs pōt recusare uel suscipe iuramentū. uide bar. in. l. lex cornelia. §. hac lege. ff. de iureiur.
¶ An ⁊ qñ iuramentū delatū pōt referri uel nō. uiꝺ barth. i. l. marcellus. ff. re. amo. uide in. l. manifeste turpitudis. ⁊ qꝺ ibi no. ff. de iureiur.
¶ An filia excluſa a successione patris per renūciatō nē iuratā. excludantur etiam eius filii. uide bar. in. l. per supstitis. ff. de acqui. here. bal. in. l. pactū. C. de colla. in. ii. q. doc. i. c. q̄uis. de pac. li. vi.
¶ An ⁊ qñ pacta ualida uel iualida firmēt iuramēto. uide in. l. seyus et augerius. ff. ad. l. fal. ⁊. l. si quis pro eo. i prin. ff. de fideiuſ.
¶ Juran s sibi ꝓiudicat super facto sup quo iurauit nec requirit q sciat ius. no. i. l. sciendū. ff. de ꝺ. obli.
¶ Juramentū de ueritate calūnia ⁊ de malitia pstat etiā i sumariis. no. glo. i cle. sepe. de ꝺ. sig.
¶ Juramentū patrie non ligat filiū. Jo. an. in. c. ueritatis. de iureiuran.
¶ Juramentū de calūnia pōt prestari per procuratorē habentē spēale mandatū. de iura. ca. c. fi. li. vi. uiꝺ bar. i. l. qui bona. §. si alieno. ff. de dā. ifec.
¶ An iuramentū calūnie excuset a condēnatione expensarū. no. glo. in aut. de iudi. §. oportet. glo. in. c. fi nē. de do. et contu. ii. q. i. in primis. specu. ti. ꝺ expē. §. nūc uidendū. circa pn. ⁊ ibi Jo. an. in addi. Ci. in aut. generaliter. C. de epi. ⁊ cleri. in. l. pperandū. §. fin aūt. C. de iudi. bar. in. l. i. §. i. ff. ad turpi. ⁊ in. l. i. ff. si mul. uen. no. et in. l. qui solidū. §. etiā. ff. de le. ii. Sali. plene i. l. q de crimie. C. q acc. nō pos. i. v. q
¶ Cui deferri debeat iuramentū in supplementū probationis actori uel reo. uide Jo. an. in regula cū sit p tium. li. vi. glo. et bar. in. l. admonēdi. ff. de iureiurā. glo. et doct. in. l. in bonefidei. C. de iureiuran. glo. et doc. in. c. fi. de iureiuran.
¶ De conditionibus que intelligūtur in iuramēto de futuro. no. in. c. debitores. et. c. quēadmodū. de iureiuran. ubi gl. et doc. uide in. l. impialis. C. ꝺ nup. xxii. q. iiii. Innocēs. glo. nota. xxxii. q. ul. c. fi.
¶ An iuramentū prestitū per receptū in aliqua eccle sia tēpore receptionis de seruandis statutis ⁊ consuetudinib⁹ illi⁹ ecclesie ꝓiudicet gratie uel ꝓcessioni illi⁹ habenti clausulā non obstante cōsuetudine uel statuto uide Jo. an. in regula inspicim⁹. li. vi.
¶ Juramentū appositū in contractu habet uim clausule rato manente pacto. glo. pe. in. l. cuz proponas. C. de transac. et in. l. si quis maior. e. t.
¶ Que sit forma iuramenti uasallorū. uide spec. tit. de feu. §. pe. xxii. q. v. de forma. lxiii. di. tibi dño.
¶ Que sit forma iuramenti testiū. glo. in. c. fraternitatis. de testi. i. c. ex lris. de iureiur. gl. ii. q. v. c. fi.
¶ Qualiter et quando petatur absolutio a iuramento. Jo. an. c. fi. de iureiur. li. vi. quis autem potest absoluere a iuramēto. dicā plene ifra.
¶ An obseruantia iuramenti excuset ꝺ iussū pāis uel epi. uide Jo. an. in regula. i malis. li. vi.
¶ Juramentū debet habere comites. s. ueritatē iudiciū ⁊ iusticiā. glo. in aut. q eis. C. de nup. tex. in. c. ⁊ si christus. de iureiur. tex. xxii. q. ii. c. aiaduertendū. ⁊ c. iurabūt. s. tho. ba be. q. lxxxix.
¶ Quodlibet iuramentū seruādū ē quod seruari potest sine i nteritu salutis eterne. hoc est sine detrimēto aie. de iureiur. si uero. ⁊. c. cū contingat. C. si aduer. uen. aut. facta. specu. ti. de testi. in integ. §. si qs autē per. sed nunquid.
¶ Debitor iurauit creditori non exire districtuz sine eius licentia. filiuſſa. uocatus est a patre uel beneficiatus reuocatus ab epo ad residentiā qui exit nō obtenta lnīa a creditore an sit periur⁹. uide Jo. an. c. semel malus. de reg. iuris. li. vi.
¶ Juramentū nō addit consensū sed religionis uinculū. ff. de op. liber. l. libertus. ⁊ iō nō se extendit ultra ꝓpensū. ut ibi. ⁊. ff. de acti. ⁊ ob. l. obligatōnū substātia

UVA. BHSC. IyR_001

in fi. ⁊. ff. de his q̃ no. ifa. l. lucius.

¶ An iurans super aliquo libro vulgari uel poetico credens illud esse euangeliuz obligeť. no. glo. in auť. iusiuran. quod presta. ab his. in p̃n. ar. ff. de feri. l. inť oēs. xxii. q. v. §. itē obiicit. ubi de hoc.

¶ Ubi in iuramento nō est apposita certa forma dz iurare super euangelia. in auť. sed iudex. C. de epis. et cleri. Imo. de iureiuran. ⁊ si xp̃us. Archi. de elec. ut circa. li. vi. uide. xxii. q. i. si aliqua.

¶ Juramentū non confirmat ea que sui natura sunt illicita ⁊ quorū obseruantia nutrit peccatū. de iureiuran. ad nostrā. ⁊. c. ueniens. ⁊. c. quitauallis. ⁊. c. cuz contingat. de his que fi. a ma. p. ca. c. i. Archi. in. c. q̃uis. de pac. li. vi.

¶ Que differentia sit inter iuramentū quod p̃statur ab eo qui petit se absolui ad cautelā ⁊ in eo q̃ petit se absolui simpliciter. uiď i. c. uenerabilib⁹. ď sē. ex. li. vi

¶ Juramentū fidelitatis quater⁹ exigit ultra formā ē ipo iuī nullū. ď of. arch. dilecto. ⁊. c. dilecti. ď of. or.

¶ Juramentū de nō infeudādo qō p̃stant plati intelligit ut nō constituāt rē feudalē que nūq̃ fuit feudalis ſm Jnno. ⁊ Hosti. de feu. c. ii.

¶ Juramentū elidit p̃sūptionē cōtumacie. qui mal. accu. pos. cum in tua.

¶ Jurans dicere purā et merā ueritatē nō pōt v̄buz dubiū a se prelatū declarare. de resti. spoli. cū ad sedē de accu. cum dilecti.

¶ Nemo ante etatē legitimā. i. ante annos. xiiii. cogendus est iurare. ut. xxii. q. v. puuli. C. si aduersus uen. auť. facta puberū. de delic. pue. c. i. glo. in. c. uēiens. de eo qui cog. cōsang. uxo. sue. adde glo. ⁊ doc. ď spon. ex litteris. ii. de iura. calum. c. pe. bal. x. col. de pac. iuī. fir. §. item sacramenta. in quibus uide que etas requiratur in iure.

¶ Quilibet deputatus ad aliquid referenduz debet iurare. bar. in. l. theopōpus. ff. de do. prele. C. de testi. l. iureiurandi. do. Anto. plene i repe. c. quintauall §. quarta dūa. de iureiurā.

¶ Juramentū non debet deferri contra id qō proba ri nō pōt. bar. in. l. diuus. ff. de qō. ⁊ i. l. i cōtractib⁹ §. illis. ff. de nō nu. pe.

¶ Juramentū recipit illas conditiōes quas pactū uł factū super quo iurať. de iureiurā. ad nām. ⁊. c. uenientes. bar. in. l. si q̃s p eo. ff. de fideius.

¶ An si mutet actio iuramentū ď calūnia debeat reiterari. uide glo. in. l. ii. §. i. C. de iu. calū.

¶ Que sit forma iuramenti ponēdi i fi. cōtractus vt habeat patam executionem. uide bar. in. l. ii. in fine. ff. de iureiuran.

¶ Seyus iurat ticio dare decem si ticius dabit sibi stichū et ticius iurat dare stichū seyo si dabit decē. q̃s eoz p̃mo dēat iplere. uiď Jo. an. i regula frustra. li. vi

¶ An minor iurans de nō cōtraueniēdo cōtractui ď beat certiorari de beneficio restitutōis in itegrū sibi p petenti. bar. in. l. sciendū. ff. de v. obli. Li. ⁊ bal. in. l. ii. C. de rescin. uendi. aliquid per bar. in. l. si duo patroni. §. idē iulianus. ff. de iureiuran. ⁊ doc. de emp. ⁊ uen. c. pe. adde no. uerbū. Archi. i. c. q̃uis. de pac. li. vi. uidelicet q̃ ubi in contractu interuenit iuramentū semp p̃sumitur certiorario. facit quia iuramentuz est intelligendū in pleniori forma. l. cū pater. §. filius matrē. ff. de le. ii. Adde q̃ dictū Archi. sequitur do. Anto. in. c. si diligenti. de fo. compe. et uide quod dicam sub dictione mulier.

¶ An metropolitanus possit exigere iuramentum a suffraganeis suis. et que sit eius forma. no. de maio. ⁊ obe. dilecti. de priuil. antiq̃.

¶ Quot sunt spēs iurameuti. Laud. in cle. romani §. i. de iureiur. distinguit principaliter duas. uidelz assertoriū ⁊ promissoriū. Primū dicit esse triplex. uoluntariū. necessariū. ⁊ iudiciale. de quo est glo. ff. de iure iuran. sup rubrica. Secūdū ē quadruplex. nā q̃q̃ iuratur licite super re licita. quandoq̃ illicite sup re illicita. q̃q̃ licite sup re illicita. q̃q̃ illicite sup re licita uide do. car. i. d. cle. romani. §. i. in. i. q. addimus ad materiā. quod no. s. tho. i. iiii. di. iii. ⁊ ba de. q. lxxxix

¶ An sterur iuramento illius qui iduxit aliquas res in nauē uel tabernā ⁊ postea dixit aliq̃s perdidisse ibi. no. in. l. i. ff. nau. cau. sta. faciūt no. in. c. fi. q me. cau. hanc questionē formar in terminis do. car. flo. in cle. i §. sane. ii. de sta. mo. Adde q̃ no. specu. titu. de furt. versicu. quid si res.

¶ An iuramentum de nō mutando testamentū iā factū adeo obliget iurantē ut testamētū postea factū sit nullū. no. bar. in. l. si quis. in p̃n. testameti. ⁊ ibi tex. ff. de lega. iii. Albe. in. l. i. C. de sacro sanc. eccle. ubi allegat bona dicta canonistarū. uiď. xiii. q. ii. ultima nolūtas. Specu. in ti. de instru. edi. §. cōpendiose. v. quid si quis iurauerit. glo. de cele. mis. cū marthe. in glo. que icipit ambulatoria. bene faciūt no. p Jo. an. de preben. dilecto. ⁊ ibi p Jnno. ⁊ doc. Jo. an. i regula quod semel. li. vi. ubi generaliter uide per euz an ualeat actus factus contra iuramentū.

¶ An ⁊ quando sit necessarū ad ualiditatē iuramenti q̃ iuretur tactis sacrosanctis scripturis. no. glo. in cle. i. de hereti. facit glo. in auť. iusiur. quod p̃stať abbis. col. i. addi. glo. in cle. romani. §. ponzo. de iureiuran. que dicit q̃ q̃n iuratur fidelitas etiā per epm uel iperatorē debent tangi scripture. de quo per Jnno. in c. ⁊ si xp̃us. de iureiurā. quā glo. no. quia limitat. c. fi. de iura. calū.

¶ An illis casibus q̃bus necessario habet iurās tangere scripturas sufficiat quocunq̃ mēbro tangat. no. glo. in. c. ut circa. i v. corpali. de elec. li. vi.

¶ An uariato iudice seu mutata instātia sit iterū iurandū de calūnia. Specu. in ti. de iura. calū. §. sequitur. v. q̃d si iudex. Li. i. l. ii. C. de iura. calū.

¶ De multiplici iuramento iudeorū qualiter debeāt iurare. uide specu. de iura. calū. §. restat. v. sed pone. Laud. in cle. i. de testi. uiď q̃d dixi ē sub dcōe iudeo.

¶ Quis pōt absoluere a iuramento. no. de rescrip. constitutus. de elec. uenerabilē. de uo. c. i. xv. q. v. auctoritatē. lxxxv. di. florentinū. ubi glo. ⁊ Archi. spec. ti. de le. §. nūc ostendendū. v. xviii. in v. hoc quoq̃. ⁊ ti. de iureiuran. ad fi. v. quid si is. adde no. de iureiu. c. i. de spō. c. ii. de censi. significauit. ubi uidetur q̃ iuramentū p̃stitū parti pōt per partē remitti. adde no. de iureiur. debitores. et quod dicit Jnno. in. c. ad aures. quod me. cau. Jo. an. in. c. cū quidā. de iureiur. Anto. i. c. quāto. eo. t. adde q̃d dicā. j. sub dcōe papa

¶ An solus notarius pōt deferri iuramentum testi. bar. q̃ nō. nisi illud deferat presente iudice. ut. l. uideamus. §. deferre. ff. de i litē iurā. do. Anto. ⁊ moder. in. c. tuis. de testi. adde q̃d dixi ē sub dcōe iudex.

¶ Juramentuz intelligit rebus stantibus sicut stant tēpore iuramenti. glo. de hereti. c. fi. in glo. fi. bonus

UVA. BHSC. IyR_001

tex. de renũ. cũ inter. p. de iureiuran. ad nostram, secũ dum unum intellectum.

¶ An aduersus iuramẽtũ detur restitutio. no. Inn. ⁊ doc. de iureiuran. c. ii.

¶ De forma iuramenti quod ꝓstat maritus recon cilians sibi uxorẽ que ab eo recesserat ꝓpter ipsi⁹ mi nas uel seuiciã. no. xxxii. q. i. de benedicto. xvii. q. iiii metuẽtes. specu. ti. de spon. § . postremo. ⁊. xxxv. q. vi. ab isto die. ii.

¶ De forma iuramenti quod ꝓstant sepandi inuicẽ antea mũmõialiẽ cõiũcti. no. xxxv. q. vi. ab isto die. i.

¶ An detentus in carceribus et cuꝫ iuramento rela xatus teneatur postea redire. glo. est singu . in clemẽ. pastoralis. in v. notoriũ. de re iudi. que concludit ꝙ ñ si iniuste detinebaẽ. alias sec⁹. ꝺ quo uiꝺ no. ibi ꝑ doc.

¶ De forma iuramenti tutorũ ⁊ curatorũ. glo. i cle. quia contingit. § . illi etiã . de reli. do. C. de epis. au. l. de creatõibus. C. ꝺ cura. furio. l. fi. spe. t. de tuto.

¶ Juramentũ de calũnia prestanduꝫ a parte parti ñ põt tolli consuetudine. ſm Hosti. ⁊ Jo. an. de so. cõ. romana. li. vi. casus ẽ in. c. ceterũ. de iura. calũ.

¶ Juramentũ temerariũ nõ infamat nec reddit quẽ ineligibilẽ. xxii. q. iiii. diffinitio. in glo. fi. uide. lxxv. di. florentinum. de simo. ex diligenti. ꝺ iureiura . sicut nostris. glo. vi. q. i. quicũqꝫ.

¶ Jurans cũ ipetu uerborũ peccat uenialiter. nota. xxii. q. iiii. necesse. in glo. i. et tale iuramentũ nõ ẽ ser uandũ. ſm Archi. i. c. ii. de pac. li. vi.

¶ An iuramentũ possit pro parte tenere ⁊ ꝑ parte ñ uide no. in. c. dilecti. de maio. ⁊ obe.

¶ Si quis iurat ꝙ si unq̃ eligetur in epm uel abba tẽ uel aliã dignitatẽ nunq̃ acceptabit. si postea eligaẽ et dicat ꝙ non põt acceptare quia iurauit . quid fiet. uide glo. in. c. diffinitio. xxii. q. iiii. que uidetur dicẽ ꝙ tale iuramentũ non ẽ seruandũ. cõtrariũ uideẽ ueri us ꝑ. l. fi. ff. ad muni.

¶ De forma iuramenti quod impator prestat pape. tex est nota. in cle. romani. de iureiur. spe. eo. ti. § . i. v. illud aũt. ubi uide uarias formas iuramẽtorũ.

¶ An stante nullitate contractus põt ualere iuramẽ tũ super eo. dic ꝙ sic per tex. in. c. cũ contingat . ⁊. c. debitores. de iureiuran.

¶ An equiparenẽ iuramentũ ⁊ fidei prestatio. no. ꝙ me. cau. ad aures. de arbi. peruenit. ⁊. c. cũ tempore. ⁊. c. ex parte. ne prela. ui. suas. querelã . de constit. ex litteris. no. de fideiuss. peruenit . facit. xxii. q. v. iura menti. Jnno. pulchre in. c. ⁊ si xp̃us. de iureiuran. ui de in. c. preterea. de spon.

¶ An sit differentia inter iurare ad sacra euangelia ⁊ iurare sub fide sua. dicendo iuro sub fide mea. doc. di cunt ꝙ sic. quia primus non seruans est periurus qꝺ non est in secũdo. no. de spon. c. ii. facit quod no . Jn no. de iureiur. et si xp̃us ubi dicit ꝙ iurãs sub pericu lo aie sue est obligatus. per. c. fraternitatis. de frigi. ui de. c. querelã. ne prela. ui. suas. de arbi. peruenit. Ar chi. de sepul. c. i. li. vi. sup v. fide interposita. Adde ꝺ spon. pterea. et quod ibi no.

¶ De forma iuramẽti quod ꝓstat sacerdos curatus uel nõ curatus suo episcopo. Jnno. de iureiuran . tua nos. doc. eo. ti. ego enim.

¶ Quot modis iuramentũ dicatur licitũ. no. gl. xxii q. iiii. in summa.

¶ An ualeat iuramentũ de non fideiubẽdo pro aliis no. Jo. an. de iureiurã. cũ quidam. et ibi co. Zinzo. de so. cõpe. cũ. c. laicus. li. vi. Jo. an. in addi. spec. ti. de iureiurã. post ꝓnci. Archi. xxii. q. i. c. ii. xi. q. ii. te quidẽ. ⁊. c. se. vbi optim⁹ tex.

¶ An iuramentũ alias licitũ prestitũ cũ calore iracũ die sit obligatoriũ. no. doc. de iureiuran. sicut ex litte ris. adde no. xxii. q. iiii. qꝺ dauid. ⁊. c. unusq̃sq̃.

¶ An ⁊ qñ iuramentũ ꝓstitũ alicui trãseat ad succes sores tã iurantis q̃ recipientis dixi aliquid ꝺ. quod iu ramentũ est personale. adde no. de iureiurã . ueritatis Fre. de se. consilio. cclii. glo. lxiii. di. tibi dño. que dic ꝙ qui semel iurauit fidelitatẽ alicui nõ tenetur iurare successori. uide do car. flo. in cle. romani. § . porro. de iureiuran. in. vi. q. facit quod no. Hosti. ⁊ Jo . an. i. c fi. de sepul. Jnno. in. d. c. ueritatis. qui dicit ꝙ iuram tũ ex parte iurantis est personale. adde quod no. do. car. flo. i. d. cle. romani. § . nos itaq̃. ꝺ iureiu. i. iii. q.

¶ An duobus iuramentis contrariis ꝓstitis ualeat secundũ contra primũ. no. Jo. an. in addi. spe. in ti. ꝺ conuer. coniug. idẽ in. c. ex publico. eo. ti. uide plene i c. ueniens. de iureiurã. ubi uide quid si ꝓcedit solẽnis promissio ⁊ ualida sine iuramẽto ⁊ secuta est cõtraria cũ iuramento q̃ ꝓualeat. ⁊ ibi ꝺriant Jnno. ⁊ Hosti.

¶ In obligationibus facti iurantis quis potest ꝓcise cõpelli ad factũ licet secus in nõ iurante. ita limitaẽ. l stipulationis non diuidũtur. cũ materia sua. ff. de vb. obli. de quo est glo. i. q. vii. quotiens cozdis cõtrariũ no. Jnno. ⁊ doc. de arbi. per tuas.

¶ An is qui iurauit nõ recedere de loco sine licentia alicuius põt recedere petita licentia q̃uis non obtẽta uide Fre de se. consilio. clxxxvi. do. Anto . ⁊ moder. tractãt de hoc i. c. uenies. de iureiur. ⁊ ꝓcludũt ꝙ nõ

¶ An iuramentũ sit intelligendũ ſm intentionẽ dan tis uel prestantis. no. glo. de iureiuran. uenientes. ubi dicit ꝙ in foro contentioso intelligitur ſm intentionẽ dantis in foro conscie ſm intentionẽ prestantis seu in rantis. uide. s. tho. ſa ſe. q. lxxxix.

¶ An clericus iurans stare mandatis episcopi tenea tur renũciare beneficio suo si illud mandat sibi epus. doc. de iureiuran. ueniens. facit de insti. cũ ueniſſent. qui est bonus textus.

¶ Justa causa concedendi absolutionẽ a iuramento ẽ si aliquis doceat se passũ eẽ magnã ⁊ enormẽ lesioneꝫ in bonis suis tẽporalibus pretextu iuramenti. glo. fi. in. c. veniens. de iureiurã.

¶ Juramentũ habet in se tacitã conditionẽ ut seruetur omni meliori mõ ⁊ uia quibus põt. de iureiurã. quanto. l. cũ pater. § . filius matrẽ. ff. de leg. iii. adde bar. in. l. si quis ꝑ eo. § . i. ff. de fideius.

¶ An sit licitũ iurare per creaturas. glo. de iureiur. et si xp̃us. tex. cũ glo. xxii. q. i. considera. adde quod scribit. s. tho. ſa ſe. q. lxxxix.

¶ An iuramentũ ꝓstitũ per falsos deos sit seruandũ uide in. l. non erit. § . ul. ff. de iureiuran. xxii. q. i. mo net. et ibi nota.

¶ Que sit forma iuramenti qꝺ prestant vasalli roma ne ecclesie in manibus legatorũ. vide in Specu. ti. de feu. § . qñ. v. vos vero.

¶ An iurans defendere aliq̃d contra oẽs teneaẽ cõ tra patriã suã. glo. ꝙ non. xxii. q. v. de forma. q̃ etiam notanter dicit ꝙ talis iurans non teneẽ defendere cõ tra papã. Adde quod no. in. l. inq̃sitio. C. ꝺ sol. tex. ⁊ ibi glo. de iureiurã. petitio.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An per ꝓrogationē termini factā a creditore libe ret debitor a periurio si nō soluit in termino in quo iu rauerat soluere. no. ray. in sūmma de iureiurā. §. itez pone. ꝛ. §. nūc ostendendū. vide no. per doc. de app. preterea. vide quod no. specu. ti. de fideiuss. §. i. v. illō aūt. de his vide car. flo. in cle. romani. §. nos itaq; i. v. q. de iureiur. de usu. ꝓsuluit. ꝛ ibi no.

¶ Iuramentum delatū parti debet prestari ꝑz id qō inter partes conuenit secus in iuramento quod defer tur ex necessitate. Inno. de iureiuran. ꝛ si xp̄us. no. i clemen. i. de hereti.

¶ An electus in epm excludatur ex eo q̄ iurauit nō uelle eligi in epm. no. lxxxv. di. florentinū. in glo. xxii q. iiii. inocens. adde quod dixi ē.

¶ Debitor offert creditori. x. que dicit ab eo mutuo recepisse ꝛ repetit pignus suū creditor negat mutuuz ꝛ pignus et iurat debitor econtra. ꝓbat mutuū ꝛ pig nus. an creditor possit contra iuramentū suū recipere pignus. specu. ti. de excep. §. uiso. v. sed quid ecōuer so ubi dimittit insolutū. tu dic q̄ sic. quia contra iura mentū reprobatū per sniam quis pōt uenire. ita no. do. Anto. ꝛ moderni i. c. mulieri. de iureiur. facit qō no. glo. xxx. q. i. §. is itaq; glo. in aut. itē si possessor. C. qui pot. in pig. ha.

¶ An liceat alicui aliquo casu uenire cōtra propriuz iuramentū. no. Inno. de iureiur. quāto. adde no. xxii q. iiii. per totū. Quid aūt si ueniat quis cōtra ꝓpriū iuramentū de mandato superioris. no. Jo. an. ꝛ doc. de censi. significauit. glo. et ibi doc. in cle. pastoralis. ver. rursus. de re iudi.

¶ An obligatus per iuramentū soluere. x. alicui sit liberatus si iudex ꝓcipit ne soluat. doc. in. d. cle. pasto ralis. v. rursus. ubi etiam uide quid si bona debitoris sint confiscata an talis debitor iuratus liberetur soluē do fisco. et concluditur in. d. v. rursus. q̄ sic. per. l. fi. ff. ad. l. iul. maie. ꝛ. l. fi. C. de bo. dam. ꝛ. ff. ō bo. eo. qui. si. mor. con. l. i. ꝛ. ii. ꝛ. ff. de iur. fis. l. in fraudem ad materiā adde oino quod no. Inno. ꝛ doc. de cēsi. significauit. Specu. in titu. de soluti. §. nunc aliqua. versicu. illud autem.

¶ Si brixiensis contraxit uerone cū aliquo brixiensi prestito iuramento. deinde ab epo ueronensi vult pete re absolutionē an epus pōt citare alteraz partē existē tē brixie. dic q̄ sic per casū in. l. in cōtractibus. §. in omni. C. de nō nu. pe. no. in. l. ii. ff. de eo quod cert. lo. do. Anto. no. in. c. postulasti. de fo. cōpe. ubi dicit esse casū q̄ iuramentū tollit nālem obligationē de uo lūtario et iudiciali non est dubiū q̄ sic. ff. de solu. l. sti chū. §. nālis. et quod ibi no.

¶ Qualiter iuret uniuersitas. uide in. l. ii. §. q̄ autē C. de iura. calū. Innocē. de iudiciis pastoralis. de te sti. presentium. li. vi. v. q. iii. c. finali. dicam infra sub dictione uniuersitas.

¶ An iuramento rei illicite possit quis ꝓpria aucto ritate contrauenire. glo. xxii. q. iiii. inocens. que uide tur concludere q̄ nō. de materia no. de elec. uenerabi lē. Lau. in cle. romani. super v. respondit. de iureiur. et ibi per do. car. flo. i. ii. q.

¶ Consuetudine induci nō pōt ut iuramētū calūnie nō p̄stet. de fideiuss. ꝓstitut⁹. de iura. calū. ceterū.

¶ Licet iudex pōt in sūmariis ꝓcedere plenarie. ut no. in cle. sepe. de v. sig. in glo. fi. et in cle. dispendiosā de iudi. tamen nō pōt se ad hoc iuramento astringere sicut nec pōt q̄ in notoriis ꝓcedat iuris ordine nō ser uato. tex. iūcta glo. in. c. ad nostrā. iii. de iureiurā.

¶ An in cā matrimoniali sit locus delationi iuramē ti in defectum probationis. glo. q̄ non. in. l. iii. §. qua cunq; ff. de iureiuran. et in. c. mulieri. eo. ti. uide i. c. causam. de rapto.

¶ An et quando dubitatur de facto dependente ab i tentione alicuius standū sit eius iuramento. glo. q̄ sic insti. de act. §. alie. glo. in. c. si uero. ii. de sen. excō. de homici. significasti. idē si nō dependet ab eius intenti one sed est factū alii non preiudiciale. no. glo. in. c. pe. de cri. fal. in cle. i. de pe. primū dictū limito nisi ex ac tu gesto presumeretur de intentione. presūptione iurīs et de iure per tex. in. c. uidua. de regu. et ibi no. doct. Idē adde q̄ in actibus dependentibus a conscia non statur iuramento alicuius in foro contentioso quādo agitur de ꝓiudicio alterius. doc. in cle. i. de homicid. glo. in v. nō habita. in clemen. i. de priui. adde bo. gl. i v. nō negociādi. i. c. i. de reli. do. li. vi. gl. i cle ostitutō nē. de elec. gl. i cle. pāti. de cēsi.

¶ An qui iurauit nō cognoscere aliquam uel nō du cere in uxorem potest non obstante iuramēto illaz du cere. glo. xi. q. iii. quod predecessor. et. xxxi. q. i. illud nota. xxxv. q. i. q̄ quis. ff. de iure patro. l. adigere. §. quāuis. facit quod no. glo. et docto. de eo qui dux. in matri. cum haberet.

¶ An super eadē re possit quis cogi ad p̄standū iura mentū bis. no. glo. xxiii. q. viii. ut prīdē. alia est in. c. se. in glo. sup. v. denuo. i. c. uenerabilē. de elec.

¶ An semel periurus admittatur iterū ad iurandū in eadē causa uel alia. no. glo. de ap. questioni. Inno. ꝛ Jo. an. de presūp. litteras. Archi. xxii. q. v. paruuli genze. in clemen. i. de regu. et in. c. accusatus. §. licet de hereti. libro. vi.

¶ De forma iuramenti notariorū quando creantur uide specu. ti. de istru. edi. §. restat. ver. sed quero sub qua. Jo. an. ne cle. uel mo. sicut. glo. in cle. frequens. de excess. prela. in ver. conficiant. et in cle. multorum. ver. notarii. de hereti.

¶ An ualeat reuocatio procuratoris facta per dīm q̄ iurauit non reuocare. no. gl. in. c. fi. de ꝓcu. li. vi. fa ciūt no. in. l. si quis. in p̄n. ff. de lega. iii.

¶ An et que sit differentia inter iuramentū prestitū deo et prestituz parti. Jo. an. ꝛ do. car. flo. in. c. ii. de spon. in ul. q. dixi late in repe. c. debitores. de iureiu ran. adde quod no. do car. i. c. cū uenissēt. de isti.

¶ De forma iuraméti quod p̄stat ille qui petit se ab solui a sententia excōmunicationis. no. glo. in. c. i. q̄ me. cau. glo. in. c. ex tenore. de sen. ex. plene per doc. in. c. cū desideres. eo. ti. faciunt no. per doc. in. c. pru dentiā. §. sexta. de of. dele.

¶ An iuramentū extortū per maritū ab uxore q̄ p⁹ eius mortē non transiliit ad secūda uota sit obligatori um et an mulier illud nō obseruans debet priuari reli cto. no. in. l. ii. C. de indi. uid. tol. ubi tex. de boc. et i aut. cui relictū. eo. ti. faciūt no. de coba. cle. ꝛ mulie. clericos. de sen. ex. ex tenore. de p̄sūp. litteras. ō ma. ꝛ obe. cū in ecclesiis.

¶ De forma iuramenti quod epi p̄stant pape. uide ō iureiurā. ego eni. de feu. c. ii. de re. eccle. nō alie. ut su per. adde q̄ epi qui iurant nō alienare bona mēse epi scopalis inconsulto papa. de quo per doc. in. c. pasto ralis. de his que fi. a prela. ꝛ i. c. ut sup ō re. ec. nō ali.

Ꝛ Ꝛ

UVA. BHSC. IyR_001

¶ An iuramentū de non alienādo incōsulto romano pontifice. intelligat tantū de alienatione illicita uel cō prebendit etiā licitā. no. de eccle. edifi. c. fi. ubi cōclu ditur q cōprebendit licitā alias iuramentū nihil ope tur. bene facit de imu. ec. aduersus. an autē talis pōt uendere fructus. uide i. l. fi. §. quatuor. ff. de le. ii.

¶ An ualeat iuramentū eius q̄ iurat nunq̄ fieri mo nachus uel sacerdos. dic q̄ sic. quia pōt seruare sine i teritu uite eterne. xxii. q. iiii. innocēs. i fi. an aūt non obstante iuramento potest fieri sacerdos uel monach⁹ no. glo. xxii. q. v. de forma.

¶ De forma iuramenti quod p̄stant canonici epo. tex. et ibi glo. in. c. cuz clerici. de v̄bo. signi. Hosti. in c. antiqua. de priuil.

¶ An et qñ sit uel nō licitū iurare ⁊ an iurans falsū quod putabat uerū sit periurus. no. de iureiuran. ⁊ si xp̄us. de resti spol. oli. in gl. plene. xxii. q. i. ⁊. ii. p totū

¶ An alienatio rei dotalis firmetur iuramento. no. bar. in. l. si quis pro eo. ff. de fideius. ⁊. l. cū lex. eo. ti. bal. in. l. duobus. §. que iurauit. ff. de iureiurā. glo. i l. i. §. et cū lex. C. de re. uxo. act. doc. in. c. cū contin gat. de iureiurā. et in. c. licet mulieres. eo. ti. li. vi. di xi plene in repe. c. debitores. eo. ti.

¶ An ex temerario iuramento inducatur peccatum mortale. tex. q̄ sic. et ibi no. doc. in. c. i. de his que fi. a maio. par. capitu.

¶ Que pena iponi debeat pro temerario iuramento no. xxii. q. iiii. qui facīa. ⁊. c. necesse. et. c. si quis p̄uen tus. de iureiur. sicut nostris. qui cleri. uel uo. rursus. adde gl. xxv. di. §. crimis. in fi. in glo. sup v̄. iuram⁹.

¶ An capitulū ecclesie possit uenire contra statutuz per singulos sine metu periurii. glo. xii. di. in his. ple ne per doc in. c. i. de his que fi. a ma. par. ca. de mate ria. in. c. constitutus. de rescriptis. ⁊ in cle. i. de regu. ℙau. et do. car. ibi. in. iii. q. uide no. in. c. dilecto. de preben. Archi. in. c. duobus. de rescriptis. li. vi. ⁊ i. c si a sede. de preben. eo. li.

¶ An iurans nō alienare sine licentia superioris habe at necesse in petitione licētie facere mētionē de iuram to. Jo. an. ⁊ doc. de re. ec. non alie. ut sup.

¶ An pactū. l. cōmissorie in pignoribus firmet iura mento. Jnno. tenet q̄ sic. in. c. significante. de pigno. Jo. an. ⁊ doc. de re. ec. nō alie. ut sup.

¶ An clericus pōt iurare laico. tex. q̄ nō. xxii. q. ul. nullus. no. xxii. q. iiii. in glo. sūme. no. in. c. i. de iura. calū. adde quod dixi sub dictōe clericus.

¶ Ubi iuramentū est illicitū ex parte recipientis pōt cōpelli recipientes ad absoluendū iurantē. de iureiu. c. i. sed an sup tali cōpulsione iudex secularis sit iudex competēs. Fre. de se. tenet q̄ sic. consilio suo. clxvi. ui de in. c. licet. et de iureiuran. libro sexto.

¶ Juramentū habetur loco probationis. ut. l. ñ erit §. dato. ⁊. l. sed et si. §. pe. ff. de iureiuran. nota. de re scriptis. statutū. §. cū uero. li. vi. ⁊ ibi Archi. ar. con tra. ff. de iureiuran. l. eum qui. in prin. ff. ō ritu nupt. l. in eo. in principio.

¶ Recusans ꝓpter conscia iurare ueritatē est rep hendendus. glo. de simo. et si questiones. circa princ. de hereti. excōicamus. §. si q̄ uero.

¶ An coniuges possint iurare inuicē perpetuā conti nentiā. glo. ⁊ doc. de regu. ueniēs. xxxiii. q. v. qō deo pari. Jn. de ꝙuer. cōiu. ducū. ⁊ de iureiur. tua nos. ii

¶ Si aliquis iurauit intrare religionē deide iurauit contrahere matrimoniū uel ecōtra. quod istoruz iura mētorū est seruādum. no. Jo. an. i addi. spec. ti. de cō uer. cōiu. ⁊ i. c. ex publico. eo. t. ō spō. cōmissū. ubi vi detur q̄ utrūq; sit seruādū si primo iurauit contrahē ⁊ postea ingredi religionem.

¶ Quid sit iuramentū fidelitatis ⁊ in quo consistat uide. xxii. q. v. de forma. plene p glo. ⁊ doc. in clemē. romani. §. ceterū. de iureiur.

¶ An eo ipso q̄ aliquis princeps iurat fidelitatē ali cui superiori suo puta dux regi uel comes. aut baro du ci subditi iurantis censeant subiecti illi cui iurat ℓ eius fideles. glo. singularis dicit q̄ nō i pal. cle. romani. § ceterū. quā ego allegaui in anglia pro flandrensibus. qñ dux burgūdie fuit absolutus a iuramēto quo tene batur regi āglie. auctoritate sanctissimi do. nostri Eu genii pape. iiii. cuius uices tūc gerebā i regno anglie. quod est bene notandū. quia pluries pōt contingere i ter magnos principes.

¶ An ⁊ quādo ꝓmittens factū alienū p iuramētuz obligetur. glo. et doc. de spō. ex lr̄is. ii. ⁊. c. sicut. glo. est singularis. i. q. vii. quotiēs cozdis.

¶ Asserens pertinaciter in re licita nō esse licitū iu rare est hereticus. glo. i. de resti. spo. oli. primo. ⁊ ibi doc. de iureiurā. ⁊ si xp̄us.

¶ Qualiter purgent cōpurgatores alicuius. no. de purga. cano. quotiēs. ⁊. c. fi.

¶ Qualiter iuret. vii. manus ꝓpinquoz̄. dic ut no. gl. de frigi. laudabilē. ubi dicit q̄ iurat se credere illō esse uerū quod principalis dixit. idem glo. xxxiii. q. i. quod aūt interrogasti. sup v̄. iurauerāt.

¶ De forma iuramenti quod prestat abnegās scisma uel heresim. no. spe. ti. de iureiurā. v̄. illud aūt omittē dū. tex. i. q. vii. quotiens cozdis.

¶ An ⁊ qñ sacerdos debeat iurare uel nō. habet de iura. calū. c. i. ii. q. iiii. c. i. ⁊. ii.

¶ Que sit pena periurii habetur in. l. ii. C. de reb. credi. vi. q. i. quicūq;. in tex. ⁊ glo. lxxxv. di. florētinū in glo. xxiii. q. v. rex debet. ubi bona glo.

¶ Quot modis iuramentū dicit illicitū. no. glo. xxii q. iiii. in summa.

¶ Quis habet cognoscere an iuramentuz sit obliga toziū uel nō. et de crimine periurii. et an aliquo casu talia possint tractari coz̄ iudice seculari. no. de fo. cō pe. c. fin. li. vi. in glo. ⁊ ibi per Jo. an. adde quod no. do. Anto. in. c. cū sit. de fo. cōpe. facit quod hētur in c. licet. de iureiuran. li. vi.

¶ Periurū nō excusat aliquē a iuramento oneroso sed a fauorabili sic. doc. in. c. lr̄as. de p̄sūp. ⁊ in. c. i. de purga. cano. glo. fi. xxii. q. v. puuli. glo. in. c. questiōi de ap. Jo. an. in. c. cū i ecclesiis. de maio. ⁊ obe. glosa xxiii. q. viii. aut p̄idem.

¶ Forma absolutōis a iuramēto. uide. xv. q. vi. auc toritatē. glo. in. c. quanto. de iureiur. Jnno. i. c. cum iter. de renū. glo. xxii. q. iiii. si aliq̄d. glo. i. c. cōstitut⁹ de rescriptis.

¶ Jnfamatus infamia iuris repellitur a qualibet spe tie iuramēti prestandi iudicialiter ad cōmodū suū. ui de tex et glo. de pur. ca. c. i.

¶ Epus uel alius nō debet absoluere a iuramēto eti am in casibus sibi pmissis nisi p̄cedente cause cogniti one. Jnno. i. c. ad aures. quod me. cau. facit quod idē no. in. c. ii. de arbi. Jo. an. in addi. specu. titu. de iure iuran. in fine rubrice.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Juramentū iocose factū nō illaqueat ad mortale. gl. xxv. di. §. criminis. Archi. xxii. q. i. c. ii. ubi uide
¶ Juramentū excludit psūptionē iuris. tex. ⁊ ibi gl. qui maio. accu. pos. cum in tua. glo. in. c. ex litteris. de resti. in integrum.
¶ Abiuratione beneficii licet perdatur ius nō perdi tur possessio. doc. de rescrip. c. ii. Jnno. de renū. ueni ens. do. de ro. conclu. clxxxix.
¶ Juramentū prestitū super materia iuris cōis limi tabitur ⁊ interptabitur per omnia sicut ius cōe. tex. et glo. in. c. ex parte. de cle. nō resi. Jnno. de arbi. per tuas. de iureiur. ueniēs. ⁊. c. ad nostrā. iii.
¶ Juramentū generale multas recipit conditōnes. glo. de iureiuran. quēadmodū. de cle. non resi. ex pte. de sponsa. preterea. xxii. q. ii. beatus. glosa. xi. q. iii. quod predecessor.
¶ Procurator iurat in aiam domini constituentis. glo. in. c. ii. de iura. calū. li. vi. in v. ab ipsis. Jo. an. in c. presentiū. de testi. eo. li. in ver. animas. adde glo. fi. in clemē. ii. de procurato.
¶ Que sit forma iuramenti quod prestatur in animā alterius. uide Jo. an. in. c. presentium. de testi. lib. vi. in ver. in animas.
¶ An iurās i aiam alterius sit periur⁹ uel alias pec cet si scit illud quod iurat non esse licitū siue uerū. ui de Laud. et genze. in cle. i. de iureiurā. in ver. infideli tatis. ⁊ qō no. moder. ibi.
¶ An iurans soluere i certo termino si nō pōt ppt pauptatem sit periur⁹. bal. dicit q sic. x. col. si de feu. fu. contro. c. i. ōriū. no. in. c. querelā. de iureiuran.
¶ Formā iuramenti prestandi per nūciū iudicis. uiō per specu. ti. de cita. §. sequitur uidere in ver. hoc au tem. quod nota.
¶ Formā iuramenti prestandi per abbates. uide ō si mo. nec dei ecclesia per canonicos. uide de v. signi. cū clerici. ⁊ dixi s. de iuramento prestando per rectorem ecclesie. uide de iureiu. tua. dixi supra de his. adde gl. xxii. q. v. de forma. alia glo. ē. xxiii. di. quanq.
¶ Quid sit iuramentū temerariū. gl. lxxxv. di. florē tinū. tex. xxii. q. iiii. quod dauid. gl. ea. causa ⁊. q. dif finitio. glo. xxv. di. §. alias aūt ea demū.
¶ An periurus sit infamis. doc. q sic. glo. est in. c. fi na. de iureiur. li. vi. glo. eo. ti. querelā. ⁊ in. c. quanto in glo. fi. glo. i. v. periuriū. in. c. uenerabilē. ō elec. do cto. in cle. i. de iureiurā. glo. xvi. q. i. quicūq. tex. vi. q. i. infamis. glo. xxii. q. v. si quis conuictus. Archi. xv. q. vi. auctoritatē. ⁊. c. infames. optimus tex. iii. q v. statuimus. glo. magna. ii. q. vii. ipsi apostoli. in ō riū facit tex. de testi. testimoniū.
¶ An clerici cōpellantur iurare obedientiā in mani bus platorū suorū. glo. ⁊ doc. in. c. iii. de ma. ⁊ obe.
¶ Jurans aliquid contra ius ē piurus. tex. ⁊ gl. i. c ad nostrā. iii. de iureiuran. de his que fi. a ma. par. ca pi. c. i. glo. lxxxv. di. florentinū. glo. xxii. q. iii. diffini tio. tex. ⁊ glo. de iureiur. sicut. glo. fi. e. t. c. i. li. vi.
¶ Qui est de uniuersitate si recusat iurare in uniuer sitate perdit priuilegiū. Bald. x. colla. de controuer. feu. apud pa. ter.
¶ Juramentū obligat ad periuriū licet non fuerit ser uata forma iuramenti. Jo. an. in addi. spe. in ti. de te ste. §. sequitur. v. quid si.
¶ An pater pōt reuocare iuramentum filii. glo. xxii q. ii. puella.
¶ Late periurus dicitur is qui temerarie iurat. gl. fi. in. c. i. de iureiuran. li. vi.
¶ Si is qui est de consilio ciuitatis uel pncipis iurat non reuelare secreta consilii: an possit reuelare absq; metu periurii secreta consilii illicita. dic q sic. glo sin gu. in. c. ego enim. de iureiurā. in v. nulli pandā. facit c. i. de iureiuran. li. vi. in glo. glo. xiii. di. nerui.
¶ Juramenta illicita uel temeraria non sūt seruāda. de iureiuran. quēadmodū. ⁊. c. sicut nostris. ⁊. c. cū q dam. ⁊. c. sicut ex litteris. Jtē que prioribus piudicāt eo. t. tua. ⁊. c. intellecto. et. c. eam te. ⁊. xxii. q. iiii. diffinitio. et. c. in malis.
¶ Jn quibus casibus uel diebus licite iurat uel nō. nota. de elec. significasti. de feri. c. i. de iureiuran. nul lus. xxii. q. v. decreuit.
¶ Si quis iurat nō uenire contra uenditionē an au dietur tanq; deceptus ultra dimidiā iusti precii. uide de empt. et uen. cum cām.
¶ Jn quibus casibus debet quis iurare se similia nō facturū. uide de pur. ca. inter. de sen. ex. ex tenore.
¶ Juramentū prestitū collegio nō obligat iurantem singularib⁹. Jnno. de v. sig. cū clerici.
¶ An ex iuramento uniuersitatis ligent successores uel absentes de uniuersitate. Jo. an. q nō. de sen. ex. si sententia. li. vi. super glo. antepe. adde quod scribit s. tho. ꝑa ꝑe. q. xcix.
¶ Juramentū potest suscipi per procuratorē. tex. de elec. significasti. ⁊ etiā pstari. uide i cle. i. ō iureiurā.
¶ Si peto a te. x. et tu iuras ea non debere ⁊ nihilo minus tu eras debitor in quinq; tu es piurus. bar. in l. si qs cū totū. §. i. ff. de ex. rei iudi.
¶ An iurans uerū credens illud eē falsū sit periurus do. Anto. in. c. quanto. de iureiurā. quid ecōtra. Jn no. ⁊ Hosti. in. c. fi. de iuramen. calū.
¶ An is qui uouit non iurare pōt cōpelli per iudicē ad iurandū. Jo. an. in. c. quia plerisq; de of. or. lib. vi. tenet q sic. facit glo. in. c. cū ecclesia. de imu. eccle. in v. effusione. specu. in ti. de iura. ca. §. sup. v. qd si re⁹.
¶ An ueniens contra fidē prestitā sit periurus et ifa mis. dixi s. adde specu. ti. ō arbi. §. fi. v. sed pone. gl. ne prela. ui. suas. c. fi. in glo. glo. in. c. constitutus. de transac. et an talis pōt priuari beneficio sicut piurus. Rota tenet q nō concluſi. cxxxii. Archi. xxii. q. v. iu ramenti. Jo. an. in. c. i. de sepul. lib. vi. glo. in. c. cleri cus. de iureiuran.
¶ Juramentū de ueritate dicenda non excludit iurā tē quādo pōt respondere de his que nouit per crude litatē iudubitatā. uide Jnno. in. c. fi. de iura. calū. et i c. ex līis. de iureiurā. Archi. iii. q. ix. testes.
¶ An priuilegiū uel statutū tollens omnia impedimen ta contra ea facientia tollat etiā iuramentū in contra riū prestitū si de eo non fit mentio. uide glo. ⁊ doc. in c. cum non doceat. de elec. lib. vi. uide in. c. cum aliq bus. de rescriptis. eo. li.
¶ An lite finita per iuramentū admittant probatio nes in contrariū. Jo. an. in. c. eos. de temp. or. li. vi. tex. ⁊ glo. in. c. et si xpus. de iureiurā. tex. et glo. vi. q iii. quod semel. quod no. de elec. quia ppter. Jo. an. de rescriptis. i. c. statutū. §. ii. li. vi.
¶ An iuramentū per quod quis inducit ad peccan dū uenialiter obliget iurantē. glo. q nō. xxii. q. iii. si aliqd. doc. de pac. c. ii. li. vi.
¶ An ualeat statutū inualidans iuramentū pstitū sup

UVA. BHSC. IyR_001

contractu. uide no. de iureiur. cū cōtingat.

¶ An electus debeat iurare statuta ecclesie ante con firmationē uel post. glo. viii. q. iii. in sūma. Jo. an i. c i. de iureiurā. li. vi. tex. in cle. i. e. ti. lxiii. di. quia sanc ta. tex. c. di. cārum. glo. ea. di. in cā. tex. xxiii. di. q̄ q̄ xxviii. di. de siracusane.

¶ Periurus priuari pōt beneficio. glo. in. c. fi. de iu reiuran. li. vi. e. ti. querelā. 7. c. tua nos.

¶ Juramentū prestitū super materia dubia nō inter pretatur ꝑm intellectū iurantis in foro contentioso se cus in penitentiali. Jnnocen. de iureiuran. ueniens. facit quod dixi supra.

¶ Juramentū semp debet stricte interꝓtari ꝓpt eui tationē periurii. Arch. xxii. q. ii. ne ꝺs arbitret. glo. et doc. in. c. cū clerici. de v̄. sig.

¶ Quotiēs quis uenit contra iuramētū totiēs uide tur cōmisisse peririū. gl. vi. q. i. imitare. c. ad apostoli ce. de re iudi. li. vi. xxv. q. i. c. ii. in cōtrariū. tex. in. c. cū haberet. de eo q̄ du. i ma.

¶ An si iurauī nō impetrare priuilegiū 7 postea illō ipetro postū illo uti. uide de iureiur. petitio.

¶ An in iuramento intelligat excepta auctoritas iu dicis. glo. in. c. cū i ecclesiis. de imu. eccle. Archidi. xv. q. vi. auctoritatem. specu. ti. de citatio. ꝧ. contra citationem. in fine.

¶ Tutor nō iurat in aīam pupilli sed suā. Jo. an. in c. presentium. de testi. li. vi. bar. in. l. q̄ bona fide. ꝧ. si alieno. ff. de dam. infec.

¶ An pupillus in causa sua possit iurare de calūnia. glo. in. l. ii. ꝧ. quod obseruari. C. de iura. calū. Jnn. in. c. fi. de iura. calū. do. Anto. eo. ti. c. pe.

¶ Quid in tutore diuersoū pupillorū litigantiū an iuret pio utroq; de calūnia. uide glo. in. d. l. ii. ꝧ. qꝺ obseruari. C. de iura. calū.

¶ An iuramentū prestituz sub una re comprehendat species illi⁹ rei. gl. 7 doc. in. c. accusatus. de hēri. li. vi

¶ An epus q̄ pstat iuramentū debeat tangere scri pturā. dic q̄ nō. per. c. fi. de iura. calū. adde no. in. c. ut circa. de elec. li. vi. ubi glo. pau. i cle. ꝑstitutionē. ꝧ i. de elec. dixi sub dictōe epus. 7 dixi s̄.

¶ An iuramentū relatū ad actū uerū uerificet etiā i actu ficto. glo. q̄ sic. in. c. ex parte. de cle. nō resi.

¶ An iuramentū obtineat uim ſnie. Jnno. in. c. fin. qꝺ me. cā. Jo. an. in. c. eos. de tēp. or. li. vi. gl. in v̄. fi nita. in. c. i. de lit. cōtes. eo. li.

¶ Qualiter iurare debeat uniuersitas. dixi s̄. uide bal. x. col. quo tēpo. mi. iue. c. i.

¶ Juramentū non ē ꝓprie ꝓbatio sed quasi. bal. x. col. de consue. rec. feu. c. i. 7. de feu. cognitō. c. i. ꝧ. sci endū. et de pa. iu. fir. ꝧ. cōuēticula.

¶ Quid sit iurare uide glo. xxii. q. i. in summa. tex. ii. q. vi. si quis presbiter. Bald. x. colla. de pa. iu. fir. ꝧ. item sacramenta.

¶ Quare fuit inuentū iuramentū. uide glo. xxii. q. i in sūma per. s. tho. ſa ſe. q. lxxxix. qui dicit q̄ iurare est deū testem iuocare seu adducere. De causis uero i stitutōis iuramenti. uide in summa pisana sub dictōe iuramentū. i. in ꝓncipio.

¶ An ꝓcurator excōicati admittat ad iurandū. uiꝺ glo. de excep. dilecti. Archi. iiii. q. vi. oibus. vi. q. i. quicūq; Jo. an. in. c. i. de lit. cōtes. li. vi. do. Anto. ꝺ iudi. intelleximus. tex. et glo. xxii. q. v. paruuli. glo. i c. accepta. ꝺ resti. spol. 7 ibi uiꝺ. dixi ꝺ iudi. itellexim⁹

¶ Appellatio non suspendit executionem iuramēti quod pōt seruari sine interitu salutis eterne. Jnno. ꝺ maio. 7 obe. dilecti. in fine.

¶ Plus ualet iuramentū q̄ presūptio. glo. in. c. fin. qui maio. accu. pos.

¶ In dubio presumit q̄ iurans uelit seruare iuramē tū. bar. in. l. ii. ff. de capt.

¶ Non dī piurus qui quātū in se ē seruat iuramētū lz nō bēat effectū. tex. xxii. q. ii. querit.

¶ An iurans id nō credere quod probat postea fit p iurus. Jo. an. in. c. finali. de iura. calum. glosa in. c. is autem. xxii. q. ii.

¶ Non dicitur uenire contra iuramentū q̄ id seruat quo ad mētē lz nō quo ad v̄ba. xi. q. iii. añcesso. 7 ibi Archi. ubi etiā glo. 7 in. c. se.

¶ An iurans nō exire domū debeat uenire si citatur a iudice. Archi. q̄ sic. xv. q. vi. auctoritatē. Lap. ꝺ p ben. si cui. lib. vi. Specu. in titu. de cita. ꝧ. contra ci tationem. in fine.

¶ An iurans aliquid indifferēs quod pōt esse bonū et ex tempore uel alia causa potest esse malū si eueniat casus q̄ sit malū pōt ꝺuenire iuramēto. Archi. xxii. q. ii. sup glo. sūme. idē ea. cā. q. iiii. si aliq̄d.

¶ Quod dicatur incautum iuramentum. uide tex. xxii. q. iiii. tribus.

¶ Juramentū prestitum parti non obligat nisi parte consentiente. Archi. xxii. q. v. quacūq;. Jo. an. in. c. sicut. iii. de iureiuran.

¶ Juramentū pstitū nō suo iudici nihilominus ē ser uandū. Jnno. in. c. cū inter. de renū.

¶ An iuramentū spōte oblatū plene probet. Jo. an. i. c. ii. de cle. pcus. Hosti. de resti. i inte. ex līis.

¶ Juramentū prestitū contra ꝓhibitionē statuti lai calis dirigentis prohibitionē ad personā non obligat iurantē. bar. in. l. is cui bonus. ff. de v̄. ob. bal. x. col. de pac. iu. fir. ꝧ. itē sacia.

¶ An iuramētū calūnie dēat in eadē cā iterari. tex. in. c. ut circa. in fi. de elec. li. vi. glo. in. c. līas. de rest. spol. in v̄. iuramenta.

¶ An imperator pōt sua lege tollere iuramētū. Jo. an. i. c. tua. i. de deci. uide. in. c. quēadmodū. de iure iuran. do. Anto. i. c. cū contingat. e. ti.

¶ An ueniens contra iuramentū suū peccet mortali ter. Archi. xxii. q. i. considera. 7. c. berēnius. gl. xxii. q. iiii. qui sacramento.

¶ Qñ sacramentū dicatur ducere aliq̄d i deteriorē exitū. Archi. xxii. q. iiii. si aliquid.

¶ Jurās aliquid seruabile sine periculo aie pōt petē absolutionē a iuramēto ut ui nō teneat adiplere. Archi. viii. di. que contra.

¶ An iuramentū quod fit subditis ꝑ superiorē habet uim iuramenti. Archi. ii. q. v. si quis presbiter.

¶ An ubi requirit proprium iuramentū pōt prestari ꝑ procuratorē. glo. et ibi Jo. an. in. c. ut circa. de elect. li. vi. de rescriptis. statutū. ꝧ. cū uero. eo. li. glo. in. c. ii. de iureiuran. e. li. adde quod dixi supra.

¶ Jurans dicere ueritatē non debz dicere ea que sūt occulta. Laud. in ꝓhemio cle. sup v̄. scrutinio.

¶ In possessorio recupande etiā in beneficialibus de fertur iuramentū in supplementū probationis. tex. et glo. de procurato. ex insinuatōe.

¶ Relatio iuramenti in defectum semiplene probati onis non fit quando aduersarius vult plene probare

UVA. BHSC. IyR_001

oppositū. uide Jo. an. in pal. c. ex insinuatõe.

¶ An et quando iuramentū dicatur principale uł ac cessoriū ad contractū uide. bal. x. col. de pa. iu. fir. §. item sacramenta.

¶ Juramentū põt prestari solo sermone absq; alio tactu scripture. ii. q. iiii. quãto. ꝛ. c. se. de iura. calū. c. fi. pau. in cle. i. de here. bal. in. d. §. itẽ sacramẽta.

¶ Juramentū prestitū super iure pertinẽti ad tertiū non obligat iurantẽ. tex est in. c. si diligenti. de pscrip. glo. in. c. cõstitutus. de rescrip.

¶ An in cã monachatus et matrimoniali deferatur iuramentū in supplementū ꝓbationis. uide Archi. ii q. iiii. si ꝙs presbiter. uide i. l. iii. §. iii. i gl. ff. ꝺ iuriu.

¶ Quis põt esse piurus in foro contentioso et nõ in foro penitentiali. uide glo. de iureiur. breui.

¶ Quis põt cognoscere de iuramẽto et an iudex laicus põt cognoscere et nũquid epus põt cognoscere ꝺ iuramento iudeorũ uel hereticorũ inter se prestito. uiꝺ bal. x. col. de pa. iu. fir. §. itẽ sacramenta. ubi etiã tractat an iuramentū prelati ualideꝫ contractū ꝺ ecclesiã de quo per Jo. an. in. c. grauis. de depo.

¶ An iuramentū pstitū cõtra ꝓhibitionẽ iudicis ualideꝫ actū. uide bal. in. d. §. itẽ sacramẽta. ubi etiã tractat an iuramentū filiifamilias uel fui sit obligatoriū

¶ In omni iuramento sufficit dicere uerũ �means conscientiã. uide bal. x. col. de pa. constã. in v. concessa. Jo. an. in. c. presentiũ. de testi. li. vi. tene etiã menti quod dicit bal. in pal. v. concessa. q; si officialis debet iurare in ingressu officii et nõ iurat põt repelli. qꝺ no.

¶ An post conclusionẽ in cã põt deferri iuramentū in supplementū ꝓbationis. bal. x. col. de cõtrouer. in uest. §. antepe. ubi notabiliter dicit q; illis casibus q̃ bus a iure requiritur certus numerus testiũ nõ babꝫ locũ delatio iuramenti in supplementū ꝓbationis. ui de Lodo. in repe. l. admonẽdi. ff. de iureiurã.

¶ An decisо aliquo articulo per iuramentuꝫ partis admittat ꝓbatio in contrariũ. Jo. an. in. c. ii. de tẽ po. oꝛ. li. vi. de rescriptis. statutũ. §. cũ aũt. eo. li.

¶ Qui sunt illi qui nõ admittũt ad iuramẽtũ. et an sacerdotibus liceat iurare. uide sanctum Tho. secunda secunde. q. lxxxix.

¶ An liceat iurare ꝑ mẽbra dei. uideꝫ q; nõ. xxii. q i. si quis per capillũ. no. in autẽ. ut nõ luxu. contr. natu. in rubro et nigro. Mathe. v. xxii. q. i. si aliq̃. de iureiuran. et si christus.

¶ Si debitoꝛ iurat se soluere certo tẽpoꝛe et ipeditus non soluit an sit periurus. dixi de hoc supra. adde. s. Tho. ꝑa ꝑe. q. lxxxix. et. xcviii.

¶ An paganus qui iurat per falsos deos teneat. dixi supra. uide in. l. iii. §. fi. cũ. l. se. ff. de iureiurã. adꝺ sanctũ Tho. secunda secunde. q. xxviii. uide in. c. mouet. xxii. q. i.

¶ An clericus qui iurat seruare statuta edita i eccle sia sua si postea fiat nouũ statutũ teneatur illꝺ seruare uide. s. tho. ꝑa ꝑe. q. xcviii. qui dicit q; non. quia iuramentū non extendit ad futura. tñ tenet illud seruare si est licitũ tanq̃ statutũ ecclesie.

¶ An is cui aliquid permittit per iuramentū possit iurantẽ liberare a uinculo iuramenti. dixi ꝺ in diuerꝭ locis. adde. s. tho. ꝑa ꝑe. q. lxxxix. ubi etiã tractat an in iuramento possit dispẽsari et per quẽ.

¶ Juramentū quod ꝺz facere electus in epm añ suã consecrationẽ ponit. xxiii. di. quãq̃.

¶ Juramentū debet prestare archiepus anteq̃ palliuz capiat. c. di. prisca. et. c. optatū. uide in. c. significasti. de elec. et quod ibi no.

¶ Sacerdotes nõ debent iurare pro leui cã. ii. q. iiii si quis pbiter. et. c. uerũ.

¶ Subditi non tenent iurare superioribus suis excõicatis. xv. q. vi. nos sanctoꝛũ predecessoꝛũ et. c. iuratos adde quod dixi sub dictõe excõicatio.

¶ Juramentū nõ ẽ fugiendũ tanq̃ malũ. nec appetẽ dũ tanq̃ bonũ. xxii. q. ita ergo.

¶ Qui frequenter iuramentū facit facile incurrit ꝑ iuriũ. xxii. q. i. ita ergo. et. §. itẽ nõ uobis. et. §. ex p̃ missis. ea. causa et. q.

¶ Jurare nõ est malũ sed iuramentū recipere maluz est quod ẽ peccatũ sed pena peccati. xxii. q. i. exp̃mit sis. uide de iureiuran. et si xp̃us.

¶ Jurare per demones ueraciter minus malũ est q̃ iurare per deũ fallaciter. xxii. q. i. mouet. et. §. omnis a deo potestas.

¶ An omnis iurans falsũ est piurus nisi sit in dolo. xxii. q. ii. aiaduertendũ.

¶ Non seruens iuramentū illicitū nihil inde trahit culpã ex periurio sed dolore debꝫ q; male iurauit. xxii q. iiii. §. ex his itaq;.

¶ Jurare cogens aliquẽ reus est criminis illius si ille periurat. xxii. q. v. qui cõpulsus.

¶ Prelatus qui iurauit nõ repetere rẽ quẽ alienauit uel qua spoliatus est et põt nõ obstante iuramento eã repetere. de re. ec. nõ alie. si quis pbiterorũ. de insti. cũ uenissent. et de iureiurã. peruenit. et ibi no.

¶ Juramentū calũnie est cũ quis iurat bona fide et ñ animo calũniandi cãm mouisse. uel q; putans se bona iustitia uti ad reluctãdũ. C. de iura. calũ. l. ii. §. i.

¶ An sufficiat solũ iuramentū citati qui non apparuit in termino ad faciendũ fidẽ de ipedimento. no. iiii. q. v. quisq̃s. in fi. de resti. in inte. c. i. de dolo et cõtu. c. i. li. vi. super glo. ii. et plenius ibi per Jo. an. super ver. condemnare.

¶ De iuramento in litem ꝛ quõ fozmetur in eo libellus et sententia. uide in specu. ti. de iureiurando. §. i. ver. ut autem. et se.

¶ Plures casus in quibus quis compellitur iurare nota. de elec. significasti. et ibi docto. ponunt ver. pax et fama fides. ꝛc.

¶ Juramentū calũnie in se continet plura capitula q̃ no. in. c. i. de iura. calũ. ubi ponũt v̈sus.
Jstud iuretur q; lis sibi iusta uidetur.
Et si queretur uerum non inficietur.
Nil promittetur ut falsa ꝓbbatio detur.
Ut lis tardetur dilatio nulle petetur.

¶ An ille qui iurauit nõ alienare põt cõpromittere. uide Hosti. et Jo. an. de arbi. cũ tẽpoꝛe.

¶ Clericus productus in testẽ coꝛam iudice seculari debet iurare in manibus clerici sacerdotis. ꝛ si iurat i manibus laici an per hoc uicietur iudiciũ. no. ꝺ iura. calũ. c. i. et in glo. fi. que dicit q; non. adde q; clericus debet iurare coꝛã iudice ecclesiastico. xiiii. q. ii. quãq̃ specu. in ti. de teste. §. sequit. v. q̃d de pbitero.

¶ Juramentū sponte oblatū minoꝛis est auctoꝛitatis q̃ delatū a iudice. de hoc per Jo. an. de resti. in integ. ex lis. de cle. peg. c. ii.

¶ Juramentum legitur deum sepe fecisse. xxii. q. iiii incommutabilis.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Juramentū calūnie pōt tacite obmittti ſed non remitti exp̄ſſe. de iura. calū. c. i. li. vi.

¶ Juramentū malitie recipit iudex q̄ſcūq; ſibi placz c. ii. de iura. calū. et ibi glo. li. vi.

¶ Jurans de calūnia dz rn̄dere p v̄bū credit. no. ō iura. calū. cū cām in glo. i. de ꝓba. qm̄ ō. i glo. ſup v̄. interrogationes. de re iudi. c. i. li. vi. in glo. pe.

¶ Jurat in executionibus ſi non eſt iuratū in p̄ncipali. de iura. calū. c. ul. li. vi.

¶ An iuramentū calūnie ſit ſup excōicatōe p̄ſtandu3 no. de reſti. ſpol. līas. in glo. magna.

¶ Juramētū dz p̄cedēt taxatōne. uid ō elec. c. i. li. vi de p̄cu. p̄ſtitut⁹. i gl. pe. q̄ me. cau. c. fi. in glo. pe.

¶ Ubi iuramento nō ē addita certa forma debet iurari ſup euangelia. i aut. ſi iudex. C. de epiſ. et cle. no. Jnno. de iureiurā. et ſi xp̄us. Archi. de elec. ut circa li. vi. uide. xxii. q. i. ſi aliqua.

¶ Juramentū et tranſactio ſe habens ut excedentia et exceſſa. ff. de iureiuran. l. ii.

¶ Contra iuramentū p̄ꝛiū ñ daſ reſtitutō ſz abſolutio. de iureiu. puenit. i. ſz ō iuramentū alienū daſ reſtitutio. ff. de iureiurā. l. nā et poſtea. § . ſi minor.

¶ Laſſato p̄ceſſu p̄pter iuris ordinē nō ſeruatuz i quo fuerat iuramentū p̄ſtitū debet in nouo iudicio idē iuramentū repeti. de elec. dudū. ii.

¶ Jurans ſeruire alicui ſi poſtea religionē ingreditur non tenetur ſeruire. et ideo non ſeruiendo non eſt piurus. de iureiuran. peruenit. ii.

¶ Jurans ſoluere pecuniā debitori nō pōt ei cōpēſationē obiicere nec dicere ſorte extenuatā ex fructuū p̄ceptione. de iureiurā. ad noſtrā. el p̄mo.

¶ Jurans de cetero nō eſſe contra aliquē aſtringitur ui iuramenti nō offendere eū nec in p̄ſona nec in rebuſ de iureiurā. petitō. pōt tñ eē ō illū defendendo iura eccleſie uel ſua p̄p̄ria. ut ibi no.

¶ An iurās dicere purā et merā v̄itatē poſſit ſuā p̄feſſionē reuocare. uide de accu. cū dilecti.

¶ Non uidet uenire contra iuramētū qui ex iuſta cā deſerit illud. ff. qui ſatiſda. cog. l. fi. C . de tranſact. l. ſi ex falſis. Jnno. de pigno. ſignificante. cū ſi.

¶ An aduocat⁹ dēat iurare de calūnia. uide. C. ō iudi. l. rē ñ nouā. § . p̄ꝛoni. et de iu. ca. in pertractādis.

¶ Si quis iurauit reſidere i eccleſia an pōt p ſuiſ negociis abeſſe et qualiter interp̄randū ſit tale iuramētū nota. de cle. non reſi. ex parte.

¶ An quis debeat iurare ieiunus. xxii. q. ii. honeſtū de teſti. c. i. et ibi nota.

¶ An iuramentū ſit loco ſolutionis. no. ff. de iureiurā. l. duob⁹. § . i. in glo. ii. adde. l. tutor. in glo. ii. e. t. et glo. in. l. ſi actor. C. eo. ti.

¶ Juramentū non ſolū requirit tactū ſcripturaꝝ ſed etiā v̄ba illoꝝ q̄ iuraī dñt dicit bar. i. l. q̄ iuraſſe. i p̄n. ff. ō iureiur. q̄ allegat. § . ſz neq;. i aut. ō mā. p̄nci.

¶ An p̄pter iuramentū quis impediatur opponere q̄ donatō nō eſt inſinuata. uide Ange. in cōſilio. lxii. q̄ incipit. quia filia.

¶ Juramentū nō durat extincto p̄ncipali p p̄ſcriptōnē. uide Ange. in conſilio ſuo. liiii. quod incipit ex pacto de re uendendo.

¶ An iuramētū minoris firmet diuiſionē. uide Ange. in conſilio ſuo. xlviii. quod incipit in themate.

¶ Juramentū nō confirmat p̄tractū neq; obligat q̄ ſtatutū p̄ſumit illū ſimulatū p̄pter aliquā ſolēnitatē omiſſā ita q̄ nō requirat aliā facti p̄bationē ut nōbiliter dicit bal. i. l. nec p̄ꝛonus. C . de op. lib. idem dicit bal. quō ſtatutū p̄ſumeret cōtractū metu uel dolo factū. in aut. ſacra puerū. C. ſi aduer. uen. et ibi dicit bal. q̄ eſt bona cautela. et idē ibi dicit Saly. et cōiter doc. iuris ciuilis. ſed canoniſte tenēt ōriū. q2 ſemp in directe poſſit tolli v̄tus iuramēti p ſtatutū. et pelne dicit Jo. de imo. i. c. cū cotingat. de iureiur. faciūt ō dictā cautelā. c. quāuis. de pac. li. vi. de elec. uenerabilē et de iudi. nouit. et quod ibi no.

¶ Quibus cauſis et litibus poſſit deferri iuramētuz no. de iureiurā. l. iii. § . iii. in glo. C. eo. ti. l. i bone. in glo. ii. et ibi Ly. in. i. q. bar. in. l. maritus. ff. de q̄ſti. de teſti. tam līis. in glo. ii. de iureiur. c. fi.

¶ An iuramentū unius noceat alteri. no. ff. ō iureiuran. l. iii. in glo. penul. et. c. quāto. e. t. l. et. quia . eo. t.

¶ Juramento delato et p̄ſtito nihil aliud queri debz et ſic habet paratā executionē. tex et ibi no. in. l. ñ erit § . dato. ff. de iureiur. et ibi bar.

¶ An iuramentū informet pactū. no. in. l. iuregenti um. § . quinimo. ff. de pac. no. C . de op. li. l. i. in gl. ī poſite. et ibi Ly. in. q. v.

¶ An iuramentū delatū popularib⁹ actōib⁹ p̄iudicz aliis. uide i. l. eū q̄. § . i popularib⁹. ff. de iureiuran.

¶ An iuramentū delatū poſſit deferri. no. ff. de iure iurā. l. iuſiurādū. § . daſ. i gl. i. ff. de re. āmo. l. marcellus. § . fi. i gl. ſpecu. ti. de offi. iudi. § . fi. v. vi. no. C. de iureiurā. l. delata. i glo. pe. no. C. eo. l. gnālit. § . ſinaūt. i gl. petitōez. et i. c. fi. e. t. in glo. famoſa.

¶ An iuramētū delatū poſſit recuſari. no. ff. de iure iurā. l. manifeſte turpitudinis. C. e. l. generaliter. in glo. fina. no. de iureiuran. c. fi. in glo. i.

¶ An iuramētū p̄ſtaſ ubi actor plene ꝓbauit intētionē ſuā reus ſemiplene executionē. Li. in. l. in bone fidei. in ul. q. C. de iudiu. Jo. an. i. c. fi. e. t. bar. i. l. ad monēdi. ff. e. ſpe. t. ō iureiu. v. q̄d ſi actor. et ibi io. an.

¶ Plures q̄nes ſup obſeruatōe iuramēti p̄oit Jo. an. i addi. ſpe. i ti. de iudiur. ſup rubrica.

¶ An iuramētū p̄ſtitū ō legē ualeat. no. C. de legi. l nō dubiū. in glo. fi. et ibi Ly. i. xvi. q. no. i regula. ñ ē obligatoriū. li. vi. et de iureiu. cū p̄tingat. in glo. ii.

¶ An iuramēnto ſteſ ō uillā ubi ſtatutuz dicit q̄ uilla reſartiat dānū. no. Ly. i. l. ſi q̄ñ. i fi. C. unde ui.

¶ An cā deciſa p iuramētū retracteſ p̄textu piurii. no. C. de iureiurā. l. i. et ibi Li. et. l. fi. e. t. i gl. doc. i. l admonēdi. ff. de iureiur. no. i aut. ut li. ma. et aui. § . q̄ ā nobis. i gl. teſtioniū. ō pur. ca. c. ex tuaꝝ. i gl. fi.

¶ An exceptio iuramēti i dubio ſit i rē uel i p̄ſonaz. no. ff. q̄. re. ac. ñ da. l. i. § . ſi fideiuſſor. i glo. in rē.

¶ An iuramātū calūnie p̄eſtitū a domino releuet p curatorē a ſatiſdando de rato. no. ff. de p̄cura. l. pomponius. § . ſed et his. in glo. iudicatū.

¶ An iuramentū de calūnia p̄ſteſ plus q̄ ſemel. no. iſti. de fideiuſ. i glo. iurauit. ff. de ꝓba. l. cū de idebito § . i. i gl. obſuandū. uide bar. ff. de dā. infec. l. q̄ bona. § . ſi q̄s ſtipulatus. et ibi gl. i aut. de bis q̄ igre. ad ap. § . fi. col. v. i aut. de iſtru. cau. § . ſi vo moriaſ. i. gl . p ferēti. col. vi. i aut. de teſti. § . ſi vo deducēs. in glo. ſacramento. col. vii. no. de elec. cū dilecti. in gl . iuramēto. de iura. calū. c. i. et. ii. li. vi.

¶ In q̄bus cāis p̄ſteſ iuramētū ō calūnia et an i criminalibus. no. C. de iura. ca. l. i. in glo. ii. et ibi Ly. i ii. q. ſpecu. de iura. calū. § . ii. de iura. calū. c. i. in glo.

UVA. BHSC. IyR_001

magna. et in. c. ii.

¶ An iuramentū calūnie p̄estetur in cauſis ſpūalib⁹ no. de elec. cū dilecti. in glo. de iura. calū. litteras. hoc die eſt deciſum q⁹ ſic. in. c. i. de iuramen. calū. li. vi.

¶ An iuramentū calūnie p̄ſtet̄ i cā appellatōis. no. bar. in. l. qui bona. §. ſi q̄s ſtipulatur⁹. ff. de dā. infec. i ii. oppo. ⁊ ibi glo. C. de iura. calū. l. ii. §. q⁹ ſi actor. i glo. nouiſſime. ſpecu. titu. ō iura. calū. §. ii. v. quid ō cauſa appellationis. et de iura. calū. c. ii. li. vi.

¶ A quo p̄eſtetur iuramentū calūnie in caſibus i q̄ bus pater habet uſūfructū an a patre uel filio. no. C de bo. ma. l. i. in glo. legitima. uide in. l. ii. §. q̄ō obſer uari. in glo. perſone. C. de iura. calū. et ibi Cy. in. i. q. ſpecu. eo. titu. §. reſtat. ver. ſed an pater.

¶ An iuramentū calūnie poſſit p̄eſtari per ꝓcurato ꝛē. no. Cy. C. ſi aduer. uen. aut. ſacra. in. ix. q. et i. l. ii. §. hoc aūt. in fi. C. de iura. calū.. ſpecu. in. d. ti. §. hoc aūt. in fi. ſpecu. eo. ti. §. reſtat. v. quid ergo. de iu di. c. i. in glo. fi. li. vi. de iura. calū. c. finali. eo. li. bar. in. l. qui bona fide. §. ſi alieno. ff. de dam. infec.

¶ An iuramentū calūnie remittatur clericis. no. in aut. de his q̄ igre. ad ap. §. fi. in gl. contēdētes. coll. v. C. de epi. et cle. l. ut clerici. in glo. iurare. no. de iu ra. calū. l. ii. §. ſed quia ueremur. i gl. remitti. ⁊ de iu ra. calū. c. i. i glo. magna. ſpecu. eo. tit. §. reſtat. ver. ſed nunquid clericus.

¶ An anteq̄ p̄ſtet̄ tale iuramentū calūnie poſſit peti terminus ad deliberandū. no. Cy. C. de iura. calū. l. ii. in p̄n. in. v. q. ſpecu. eo. ti. §. fi. ⁊ ibi Jo. an. no. de iura. calū. c. cū cām. in glo. et in ſpecu. de poſ. §. vi. v. item nota. et ver. ſe.

¶ Hoc iuramentū de calūnia excuſat de calūnia p̄ſū pta non ab euidēti. no. bar. ff. ad turpi. l. i. §. i. et in. l qui ſolidū. §. tertiā. ff. de le. ii.

¶ Hoc iuramentū de calūnia debet p̄ſtari ab actore e tiā ſi reus non exiſtat. no. in aut. ō exhi. re. §. q⁹ uero in gloſa. colla. v.

¶ Condēnatus q⁹ noluit iurare de calūnia p̄ōt appl lare. ſpe. ti. de iura. calū. §. fi. v. i. ⁊ ibi Jo. an. no. C eo. l. ii. §. q̄ō ſi actor. i gl. ꝓ ꝓfeſſo. ⁊ ibi Cy.

¶ Quis debet p̄ius iurare de calūnia actō uel reus no. C. de iura. calū. l. ii. in p̄nc. in glo. actor. Specu. eo. ti. §. ii. v. pone quod pero.

¶ In quibus rebus p̄eſtetur iuramentū in litē. no. ff. de in li. iu. l. nūmis.

¶ An iuramentū in litē retractet̄. no. ff. de in li. iur. l. in actōibus. iūcta. l. cū furti. e. ti.

¶ P̄eſtito iuramento in litē ꝓpter culpā q̄d intereſ ſe ueniat. no. ff. de in li. iuran. l. in actōibus. in glo. et C. eo. ti. l. alio. in glo. ḋo. malo.

¶ An iuramentū in litē deferatur ratōne doli uł cul pe. ⁊ an tm̄ contra doloſū uel eius heredē. uide Ang. in conſilio ſuo. cccx. quod incipit pozzo. adde no. i. l. ii. in glo. ii. C. de in li. iuran.

¶ Juramentū habet illā intrinſecā v̄tutez quā hz ipſa p̄ncipalis obligatio ⁊ eandē conditionē ⁊ naturā. ut i l. fi. ff. qui ſatiſda. cog. ⁊ l. fi. C. de nō nu. pecu. de re nū. cū iter. neq; ultra aſtrigit iuramētū q̄ illud quod ſub iuramento cōtinetur. facit quod dicit bal. i. l. nec patronus. C. de ope. li. ⁊ in. l. ēptione. C. plus uale. q̄ō agi. adde tex. i. l. indubitati. C. de nō nu. pecu.

¶ Forma libelli et ſnie de iuramento in litez. uide in ſpecu. ti. de iureiurā. v. ut aūt pleniꝰ.

¶ Juramentū iudei ñ dz eē ꝓ xp̄m q̄ p̄ſumeret̄ i ꝛtē ptū. bar. ⁊ bal. i. l. p̄ma ꝓſtōne. ff. ſi tū iurat tenet̄ ſua re ſm bar. ibi q̄ allegat Jnno. i. c. et ſi xp̄us. de iuꝛiu.

¶ Ubi ōctus uel actus nō ualet. ꝓpter gnālitatē q⁹ ſpēalis exigit̄ expreſſio. ualet tm̄ iuramētū ⁊ obligat ō iure canonico. quia ſufficit illa gnāliſ cogitatō ut aſtri gat̄ iuramēto eq̄tate cē nonū. ff. ſi quis cau. l. ſed et ſi quis queſitū. et ibi bar.

¶ An iurans ſeruare ſtatuta ſi ex illa cā tranſgredi⁹ ſit piurus. uide Jnno. de cōſti. c. i. facit. l. pe. ff. ō fer. ⁊ l. ſi q̄s filio. ff. de iiuſ. rup. ⁊ ir. teſta. bal. i. l. obꝑuaī §. p̄ficiſci. in. xi. q. ff. de of. ꝓconſu. ⁊ lega.

¶ In quolibet iuramēto cenſet̄ excepta legitia cā. ff. qui ſatiſda. cog. l. fi. niſi aliud diſponat̄ per p̄ncipē. ff. ad munici. l. impatozes. in p̄n.

¶ Ubicūq; peius ē iuramētū ſeruare q̄ nō ſeruare ñ ualet. q⁹ ñ tēdit ad deterioꝛē exitū q̄ō cōtigit ſex mōis de q̄bus late p bal. i. l. ſi ad excludendā. C. ō re. cre.

¶ Juramentū habet uim litis conteſtate. ff. de iudi. l. ſed ⁊ ſi reſtituat̄. §. i. et. l. nam et poſtea. §. ſed et ſi quis. ff. de iureiuran.

¶ Impatoꝛ p̄ōt ſuper piurio diſpenſare. Cy. C. ſi ō ius uel uti. pub. l. fi. ubi recitat alios tenētes ōriū.

¶ Jura mentū habet executionē parā ſicut ſentētia. ff. de iureiur. l. nā ⁊ poſtea. §. pe. exp̄ſſius. §. de re iu di. l. poſt rē. bar. i. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſoꝛi. §. fin. ff. de iure iurā. ff. q̄. mo. pig. uel hypothe. ſol. l. pe.

¶ In iuramēto ꝓſcie uel purgatōis nō hz locū relatō ff. de iureiurā. l. i. et ibi Guil. tex. in. l. marcellus. ff. re. ām. gl. C. de his q̄ ad ec. cōſu. l. p̄ſenti. §. ſic vbi

¶ Si detuli tibi iuramentū ut iureſ ꝓ deū et tu iuraſ per filiū. an ualeat. gl. in. l. nō erit. ff. eo.

¶ Juramentū p̄ōt deferre q̄ hz adminiſtratōnem bo noꝛū. l. iuſiurandū. qō ex quentione. §. i. ff. ō iureiur. itē is cui ſolui p̄ōt. ut. l. ſeruus. ⁊ l. ſe. e. t. Jtē q̄ p̄ōt alienare ⁊ rē in iudicium deducere. ut. d. l. iuſiurāduꝫ quod ex conuentione. §. ſi tutoꝛ.

¶ Juramētū hz ui pacti. ff. de iureiu. l. ſz ⁊ ſi ꝺuus. Jtē ſolutōis. ut. e. t. l. tutoꝛ. §. ꝓdig⁹. itē acceptilatō nis. ut. e. t. l. iuſiurādū a debitoꝛ. viō. C. e. l. gnāliter

¶ Juramētū ꝓ quod auferet̄ libera facultas teſtādi ñ p̄eiudicat iuranti. ff. de iurepa. l. ſi iurauero. bar. i. l. eū qui. §. ſi libertus. ff. de iureiur. faciūt no. in. l. ſi q̄s in p̄n. teſtamēti. ff. de leg. iii.

¶ Juramētū i dubio itelligit̄ delatū ut iuret̄ ꝓ deū. ff. de iureiur. l. q̄ per ſalutē. hodie intelligit̄ delatū ut iuret̄ ad ſancta dei euāgelia. dictum ē Jo. an. i. c. et ſi xp̄us. de iureiurā. bar. in. d. l. q̄ ꝓ ſalutē.

¶ Aldminiſtratoꝛ ciuitatis uel p̄elat⁹ nō cōpellit̄ ꝓ ſtare iuramentū. Jnno. de iureiur. c. pe. p̄ōt tm̄ ſi vult nec exigit̄ ſpēale mandatū. q⁹ ſufficit q⁹ ſit ꝓcuratoꝛ. ff. de iureiur. l. nā ⁊ poſtea. §. iuſiurandū.

¶ An deferens iuramentū poſſit penitere. uide. ff. ō iureiur. l. ſi non fuerit.

¶ Ex delatione iuramenti quis quaſi contrahit. ut ff. de pecul. l. depoſiti. §. i.

¶ Ubi malicia p̄ſumit̄ purgari p̄ōt ꝓ iuramentū. ff. ad. l. iul. repe. l. fi. Cy. C. de ꝓcura. l. q̄ ſtipēdia.

¶ Ad hoc ut iuramētū roboꝛet cōtractū dz ſpecifice p̄ſtari ſup ōctu ak̄. generale ñ roboꝛat. Cy. i aut. ſacra mēta pubeꝛ. C. ſi aduer. uē. ⁊ ibi bar.

¶ Si ſtatutū p̄ohibet ōbere puta q⁹ nullus ōbit cuz minoꝛe abſq; conſenſu duoꝛ ꝓſanguineoꝛ iuramētum

UVA. BHSC. IyR_001

eo caſu nō obligat ſm bar.i.d.auť.ſacża puberū.

¶ Libertus promittens patrono obligať ex iuramē to.ff.de libe.cau.l.fi.ff.de ma.teſta.l.ſed ante.uide i l.ut iuriſiurandi.ff.de op.liber.

¶ Si petebā centū ⁊ ꝓbaui de.l.uolo deferre iuram tū de aliis.l.aduerſariuſ vult iurare ſup toto et nō ali ter an ſit audiēdus.Buil.dicit ꝙ nō.ff.de tribu.l.q̄d in heredē.§.eligere.

¶ Juramentū minoris nō ſolū ualidat ōctū ſz etiā di ſtractū ut quietationē.glo.in.l.ii.ff.de cōtrahē.ēpt. bar.in auť.ſacża.C.ſi aduer.uen.

¶ Si cōtractus deficit.qz nō interuenit auctoritas tutorū an per iuramentū ualidetur.Li.tenet ꝙ ſic.in d.auten.ſacramenta.in.vii.q.

¶ In diſpoſitio dicte auť.ualidet ōctuz fideiuſſoris pupilli.Li.ꝙ non.quia odioſa et ſic non extenditur. bar.contra quia fauorabilis anime.

¶ Juramentū corporaliter preſtitū .eſt maioris poten tie q̄ nō corporaliť pſtitū.tex.i.l.ſi alteriuſ.C.ſi mi . ſe.ma.dixe.

¶ Regulariť ñ ſtať iuramēto alicꝰ niſi hēat pſūptōez ꝓ ſe.fallit ubi ē difficil ꝓbatō ut i expēſ ⁊ i rebꝰ.abla tis p vi.glo.i.l.ꝓperandū.§.⁊ ſi q̄dē.i v.ſacramēto. C.de iudi.dic ut ibi.⁊ i.c.fi.qō me.cā.

¶ De multiplici effectu iuramenti.uide nōbiliter i.l generaliter.C.de re.cre.in glo.in v.ꝓbatōes.

¶ Juramentuz qñq̄z preſtatur alicui altari tacto.ut dicta.l.generaliter.

¶ Sicut tranſactio nō pōt fieri ſup teſtamento inco gnitis uerbis teſtamenti ſic nec iuramentum preſtari poteſt.tex.eſt et glo.in.l.fina.C.de iureiuran.

¶ Ubi non ualet pactum non ualet etiam iuramētū uide Li.in.l.i.in.iiii.q.C.de pig.acti.

¶ Juramentū de non faciēdo habet in ſe tacitā renū ciationē.uide Li.in.l.ii.C.de reſcin.uen.

¶ Juramentū nō trahitur ad ea que nō ſūt ueriſimi liter cogitata.uide.C.de non nu.pe.l.fi.ff. ad muni cipa.l.fina.ff.de iurepa.l.adigere.§.finali.

¶ Juramentū in dubio uidetur ad plenioꝛē cām pſti tū.glo.in.l.i.§.fideiuſſoꝛ.ff.qua.re.ac.non da.

¶ Juramentū geminat contentū in iuramento ⁊ eq̄ pollet illi clauſule ſi non ualet qō agiť ⁊c.bart.in.l.i. §.ſi quis ita.ff.de v.obli.qui allegat.l.cū pater.§.fi lius matrē.ff.de leg.ii.

¶ Ubi ꝛgrue aliq̄ ꝓbatō bꝛi ñ pōt ſtať ꝓbatōni p iu ramūtū.uide.C.qñ ł q̄.q̄rta ps debe.l.ii.li.x.

¶ Juramentū de ñ ꝓueniēdo recipit ꝓditōnē niſi aliꝰ caſus euenerit ex quo uoluerit ueriſimiliter iurās ꝓue nire.bar.in.l.ticia.§.imperatoꝛ.ff.de le.ii.

¶ Juramentū eſt ſeruandū in ſua foꝛma ſpecifica. un de ſi promitto ⁊ iuro tibi dare.x.infra ānū nō poſſuz cōpenſare cū alio debitoꝛe te ūito.ꝓbatur in.c.ad no ſtrā.i.de iureiu.⁊ ibi doc.tenēt hoc ꝛz bar.dixerit con trarium.in.l.amplius.in fine.ff.rem ra.ba.

¶ In obligationibus facti ſi interuenit iuramentuz quis pōt cogi preciſe ad factū per promiſſū.dixi aliq̄d ſ.nec liberať ſoluendo intereſſe.ar.d.c.ad noſtraz .fa cit de elec.uenerabilē.ad fi.pro hoc eſt glo.nōbilis in l.ſi pecuniā.in pn.ff.de cōdi.ca.data.idē tenet bald. x.col.in uſi.feu.in pn.in.ii.char.Bo.Anto.in.c.ex reſcripto.de iureiuran.facit.l.fideicōmiſſa.§.ul.ff.ō leg.iii.quod adde ad ea que diximus ſupra.

¶ Differentia eſt inter iurare ſeruare ſtatuta et cōtē ta in ſtatutis.ut no.i.c.i.de his que fi.a ma.par.ca. bal.in uſi.feu.in pꝛin.circa fi.ſecunde carte.

¶ Ratione iuramenti ad obſeruantiam contractus preſtiti quis efficitur de foꝛo eccleſiaſtico.ut in.c.fi.ō fo.cōpe.li.vi.non tamen heres iurantis.ut no.Inn. et Jo.an.de iureiuran.ueritatis.

¶ Ubi interuenit iuramentum etiam inter laicos ñ ſeruatur in curia epiſcopi ius ciuile ſed canonicum.vt in.c.ii.de pac.li.vi.et in.c.licet mulieres.de iureiur. eodem libꝛo.Bal.in.l.i.C.de re.cre.

¶ Licet ille cui pſtitum eſt iuramentū poſſit illud re mittere.ut dixi ſupꝛa.tamen poſt incurſum periurii ñ poſſet remittere periurium ēt penam infamie.no.bal. in auten.quod eis.C.de nup.quod nota

¶ Juramētū bz tacitā ꝓditōnē nccitatiſ urgētiſ.Jo. an.i addi.ſpe.t.ō ſta.mo.§.i.v.xx.q̄riť .facit.l. ipa toꝛes.in pꝛin.et quod ibi no.Bar.ff.ad municipa.

¶ Juramentum extinguitur moꝛte iurantis ſm Jn no.in.c.ueritatis.de iureiura.dixi ſupꝛa.et ideo moꝛ tuo iurante non eſt neceſſe q̄ heres eiuſ petat ſe aſolui ſm bal.in auten.ad hec.C.de uſur.

¶ Licet ꝑs iurauerit ſup poſitōib⁹ rīdere vitatē.po terit tñ ſuā rīſionē ut erroneā reuocare nō tñ eā iterꝑ tari uel excuſare.Inno.in.c.cum dilectus.de accu.

¶ Juramūtū pſtitū ō aliq̄ re petēda itelligiť iuito illo cui iurať.vñ ſi ille uelit pōt peti.Inno.i.c.i.de renū.

¶ Juramentū preſtitū per ſindicū uniuerſitatiſ ſup ō ctu uniuerſitatis ipſius opatur ut ipſa uniuerſitas ñ reſtituať in integrū ſicut in minoꝛe ſm bal.in.l.genera liter.in.ii.coll.C.de re.cre.

¶ Juramentū non inducit obligationē ubi nō intēta tur factū obligatoꝛiū.bal.in.l.fi.C.de fideiuſ.

¶ Si ſtatuto cauetur q̄ in cauſis dānoꝝ datoꝛ ſuffi ciat ꝓbatio p iuramētū ſufficit iuramentū etiā ad pꝛo bandū dñiū rei ſecuſ ſi dicat q̄ ſufficiat iuramētū dñii nā tūc dēat ꝓbari dñiū.uiō bal.i.l.i.C.de iureiurā.

¶ Juran s ſeruare ꝓſuetudinē teneť tñ ad laudabilē et pſcriptā ſm Jnno.i.c.dilecti.de maio.⁊ obe.

¶ Si platus uel officialis iurauerit mihi dare aliq̄d eo remoto a platura uel officio nō teneť.de no.oper. nūc.c.ii.de iureiur.quēadmodū.ff.de ſo.l.cum quis dominus Anto.in.c.uenerabilem de elec.

¶ Quando obligationem tollat iuramentum.no .ff de ſolu.l.ſticbum.§.naturalis.bar.ff .de iureiuran.l tutoꝛ.§.fi.et ibi nota.in glo.finali .Adde nota. in.l. generaliter.C.eo.in glo.pꝛobationis.

¶ Juramento ineſt multis modis tacita cōditio q̄ ñ impleta nō incurriť piuriū .Primo ineſt hec cōditio ſi pactū ſeruaueris.C.de nō nu.pec.l.fi.facit. l.q̄ro §.inter.ff.loca.Secūdo ſi iudex nō ꝑcipiat cōtra.ut l.mulier.ff.de lege cōmiſ.Tertio niſi fuero abſoluruſ de iureiurā.c.i.⁊.c.ſicut.Quarto ſi iuro ſtare māda tis iudicis uel arbitroꝝ itelligiť ſm q̄ bonus uir mā daret.ff.de reg.iur.l.nō uidetur.§.q̄ iuſſu.no.de iuꝛ iuran.quitauallis.Quito ex natura rei ut ſi iuro ſol uere doteē intelligitur conditio ſi nuptie ſequanť.ff.ō iu.do.l.ſtipulatōnē.⁊.l.tali.niſi foꝛte pꝛomiſſoꝛ uolu erit pure teneri.et ita intellige no.in.l.ticio centū. § ticio genero.ff.de cōdi.⁊ demō. Sexto ex qualitate perſone ut ſi iuro ſoluere officiali ad tēpus ⁊ interim remoueatur nō teneoꝛ.ff.de ſolu.l.quod ſi foꝛte.§.i. et dixi ſ. Septimo ſi res in eodē ſtatu pmanſerit.ar. l.quod ſi ſeruus.ff.de condi.ob.cau.dixi ſ. Octauo

UVA. BHSC. IyR_001

si iuro factū alienū intelligitur quod faciam et curabo iuxta posse. de spon. ex litteris.

¶ Generalis intellectus et cōis psūptō hominū dat intellectū iuramento. Inno. de spon. ueniés. ff. de aq̄ plu. ar. l. si prius. §. placuit recte. ff. de fun. instruc. l. cum delanionis. §. asinam.

¶ Iuramentū calūnie pōt priuilegio remitti. glo. ff. si quis cau. l. si ꝓurator.

¶ Iuramentum in dubio exponit. ampliatur. restringitur. astringit ꝑm ius. ut no. Jo. an. in. d. c. ueniens ff. qui satisda. cog. l. fi. C. de nō nu. pe. l. fi.

¶ Juramētū calūnie nō iterat quādo aliquod nouū in iudicio incidenter petitur officio iudicis. secus si iure actionis. l. si unus. §. i. ff. de pac.

¶ Juramentū calūnie est de substantia ita demū si petatur. ff. de iureiuran. l. iusiurandū. et ad pecunias. § qui iusiurandum.

¶ Licet oli pluries iurarēt i iudicio hodie tñ nō iuratur nisi semel. C. de iura. calū. aut. in isto facto. unde bar. in. l. qui bōa. §. si q̄s stipulatur⁹. ff. de dā. infec.

¶ Juramentū calūnie debet prestari a iudice. ff. de in litē iuran. l. uideamus. §. de fer.

¶ Licet minor nō iuret de calūnia iurat tñ de ꝟitate dicēda. ut no. i. l. ii. §. qō obseruare. C. de iura. ca.

¶ Juramentū calūnie prestari debet in initio uel statim post ingressū iudicii. no. glo. in. l. i. C. de iura. calū. que dicit q̄ prestatur ante litē cōtestatā. ꝛ sic ps ñ pōt petere postea. pōt tñ iudex ex officio suo cōpellere ut pstetur ꝑm Li. in. l. ii. e. t. in. vi. q.

¶ Quo iure fuerit introductū hoc iuramētū calūnie unde Li. in. l. ii. C. e. in. i. q. ꝛ ibi bar.

¶ Que pſone debēt iurare de calūnia ꝛ q̄ sit eius forma. unde Li. ꝛ bar. i. d. l. ii. ꝛ qd si sit talis pſona quā nō deceat uenire ad iudiciū. unde in. d. l. ii. ꝟ. sinautē.

¶ An procurator in rē suā iuret de calūnia. unde i. d l. ii. §. sin autem.

¶ Ubi cā agit̄ per ꝓcuratorē dñs dz iurare et etiam ꝓcurator q̄ solus dñs iuret dicit bar. in. d. ꝟ. sin aūt. hodie dic ut habet̄ in. c. fi. de iura. calū. li. vi. ꝛ exigit̄ q̄ ꝓcurator hēat spēale mandatū ꝑm bar. in. l. q̄ bona §. si alieno. ff. de dam. infec.

¶ Abbas tanq̄ legitimus administrator iurat de calūnia. glo. in. l. ii. §. hoc etiā. C. de iura. calū.

¶ Si aliquis iurauit nō iurare an sit ei deferendū iuramentū calūnie. Li. in. d. l. ii. §. qō si actor.

¶ An in actione accumulata sit iterū iurandū de calūnia. no. bar. i. l. qui bona. §. si quis stipulatur⁹. ff. ꝺ dā. ifec. doc. C. ꝺ iura. cal. l. ii. ꝛ i. l. edita. C. ꝺ edē.

¶ Si iuramentum calūnie petatur et non pstet̄ que sit pena. no. in. d. l. ii. §. q̄ si actor. in glo. cedat. spec. eo. ti. §. fi. ubi unde.

¶ Quod dicitur in arbitrariis iurari in litē ē uerū qū contumacia est in restituendo secus si in nō parēdo tex. ꝛ glo. in. l. nō ex oibus. ff. de arbi.

¶ Juramentū calūnie non est loco ꝓbatōis nec ꝓbat glo. in. l. thezaurus. ff. ad exhi. bal. in addi. spec. ti. de iura. calū. §. q̄ iuramentū. et ideo stanto statuto q̄ dāno dato stetur iuramento accusatoris nō sufficit tē pore producte accusationis iurare eā uerā esse ñ calūnioſam. quia istud ē iuramentū calūnie nō ꝓbatōis q̄ debet fieri post rñsionē rei et ideo opus est nouo iuramento quod prestari debet infra terminū datū ad probandū. ita dixit ibi bal.

¶ In realibus nō iurat̄ in litē si pstat̄ res licet nō pstetur cautio. quia cautio uenit incident̄ officio iudicis mercenario. ꝛ iō nō iurat̄ in litē. glo. in. l. barū. ff. si ꝑ ui. uē. ꝛ ibi dicit bal. q̄ hoc alibi nō reperitur.

¶ Juramentū in litē prestat̄ in actiōe stricti iuris ubi cūq̄ cōtinetur maiestas iudicis. ff. ne quis eū qui in ius uo. l. si per aliū. in glo. item ubicūq̄ auctoritas ꝓtoris. tex. et glo. ff. fini. regū. l. fz ꝛ loci. §. fz ꝛ si q̄s.

¶ Si querit̄ an res uel interesse pōt extimari per iuramentū et qualiter. uide no. in. l. si quando. C. unde ui. bar. in. l. in actōibus. ff. de in lit. iurā. ꝛ in. l. num mis. eo. ti. Inno. in. c. fi. q̄ō me. cā.

¶ An tutor cogatur iurare i litē. hētur i. l. uideam⁹ in ꝓn. ff. de in litē iuran.

¶ Deferre iuramentū in litē uel nō pendet a potestate iudicantis. ut in. d. l. uideamus. §. deferre. dicit tñ ibi bar. q̄ ad hoc pōt iplorari iudicis officiū.

¶ Quātitas in iuramento in litē pōt taxari in p⁹ iuramentū ꝛ ante. uide i. d. l. uideamus. §. iurare.

¶ Pretextu instrumentorū retractat̄ snia lata ad ꝓbationē iuramenti in litē. ff. de in lit. iurā. l. uideam⁹ §. pe. ubi oino uide bar.

¶ Juramentū in litē pōt pstari per ꝓcuratorē. bar. i l. vulgo. ff. de in lit. iurā. Inno. de iura. calū. cū cām. uide. ff. de iureiuran. admonendi.

¶ An quis cogatur de necessitate subire iuramentū in litē. no. i. l. semp. §. hoc interdicto. ff. q̄ō ui aut clā bar. tenet q̄ nō. in. l. fi. ff. de in lit. iuran.

¶ Non ꝓbat̄ extimatio rei etiaz per iuramētū i litē contra delinquentē ubi agitur criminaliter. sic limito l. si quādo. C. unde ui. bar. in. l. fi. ff. de in litē iuran. sic limita. c. fi. q̄ me. cau.

¶ An in actione contraria ubi agit̄ de fide rupta iuretur in litē. glo. ff. de pig. ac. §. si post distractū. unde in. l. i actōib⁹. ff. de in lit. iuran. ꝛ. ff. depo. l. ꝛ apud.

¶ Ut possit contra aliquē iurari in litē sufficit q̄ nō probetur q̄ possederit tempore litis cōtestate. q̄ postea presumitur q̄ dolo desierit possidere ꝛ pōt cōtra eū iurari in litē. ut. l. nō ignorabit. C. ad exhiben.

¶ Juramentū in litez pōt soluz dolum etiaz cessante difficultate ꝓbandi dare ad ꝓbandū uerum interesse. ff. quod ui aut clam. l. semp. §. hoc interdicto. ꝛ si sit talis q̄ nō pōt iurare officio iudicis extimat̄ ut ibi. i cōtrariū facit. l. si quādo. C. vnde ui. ubi glo. ꝛ doc. uident̄ uelle duo requiri scilicet doluz et difficultatez probandi.

¶ Periurus admittit̄ ad agendū siue ad accusāduz ꝓ ecclesia sua. Archi. iiii. q. vi. in summa.

¶ Quid sit iuramentū et quod sit licitū per sanctuz Tho. uide scōa fe. q. lxxxix. ar. ii. et. i. et in. iii. di. xxxix. articu. i. ii. et. iii. ubi uide q̄ iuramentum habet tres comites.

¶ Juramentum est actus latrie. Idem in prealle. q. lxxxix. arti. iiii.

¶ Juramentū nō obligat quantū notū in preallega. q. lxxxix. ar. viii. et in. iii. di. xxxix. ar. iii.

¶ Juramentū nō est apperandū uel frequentanduz. scōa scōe. q. lxxxix. arti. v. et in. iii. di. xxxix. ar. ii.

¶ Juramēntuz recipit dispensationē ex parte temporis et persone. uide in preallega q. lxxxix. ar. ix. et. x.

¶ Non licet querere iuramentuz ab eo qui creditur priuare. Idem in. ii. di. xxxix. ar. v.

¶ Juramentum per creaturas est licitum. Idem in

UVA. BHSC. IyR_001

preallega. qõe. lxxxix. arti. vi. dixi supra.

¶ Ille cui facta est ꝓmissio ꝑ iuramẽtũ põt absoluẽ ꝓmittentẽ. ubi. s. ar. ix. ubi etiam uide qõ iuramẽtuꝫ debeat seruari et quod nõ absqꝫ dispensatione.

¶ In quo iuramento possũt epi dispensare et in quo adeundus est papa. uide in preallegato articulo. ix.

¶ Añ iuramentũ per deũ ẽ maius qꝫ ꝑ euangelia. et qñ eõ. Idẽ ba fe. q. lxxxix. ar. x.

Jurisdictio. Si iurisdictõ est cõmissa alicui ꝓpealiter an deroget ordinario generali. uide Inn. in. c. recepimus. de priuileg. bene facit. c. pastoralis. de offi. ordi.

¶ Jurisdictio nõ põt prorogari in foro penitẽtiali qꝛ magis ẽ officiũ iurisdictio. no. Alb. in. c. de causis. de of. dele. uide nota. ꝑ eũdẽ in. c. p. et. g. e. t.

¶ Jurisdictio tollitur contraria consuetudine et prescriptione. ita no. Inno. in. c. ad nostrã. in fine. de ap. uide nota. in. c. auditis. de ꝓscrip.

¶ Quanto tẽpore tollatur iurisdictio non utendo ea tractat bar. i quodã suo ꝓsilio. qõ icipit. ꝑmo queritꝫ.

¶ Jurisdictionis sũt tres spẽs ꝑncipales. uidelꝫ merũ impiũ. mixtũ. et iurisdictio. et usus unius spẽi non porrigitur ad aliã licet per exerciciũ unius speciei quẽ libet articulũ sub ipsa spetie cõprehensum qꝫ uideatur exercere. ita no. Inno. in. c. dilectus. de cap. mo. qõ no. quia forte nõ reperies ita bñ alibi.

¶ Qualiter acquiratur exerciciũ iurisdictionis. ad quod uide nota. per bar. in. l. fi. ff. uti possi. ubi uidet uelle q ꝑ solũ exerciciũ nõ probatur quasi possessio iurisdictionis nisi ꝓbetur sciẽtia eius ad quẽ pertinet ad materiam etiam adde quod no. in cle. i. de fo. cõ. in glo. finali.

¶ Jurisdictio reincidit in iudicẽ a quo ipso iure cum deserta fuit appellatio. licet nõ dũ lata sit sentẽtia sup desertione. dictũ est guil. de suza. in auten. si ꝙs litigantiũ. C. de epi. audi. uide bal. ibi. uide no. in. c. cum sit romana. et. c. personas. de ap.

¶ Jurisdictio iudicis delegati qui absoluit partẽ ab obseruatione iudicii non expirat. uide Inno. in. c. consuluit. de offici. deleg.

¶ Jurisdictio eius qui citauit unũ ex personis cõtentis in rescripto nõ est perpetuata nisi quo ad illũ articulũ uel illam personam. Inno. in. c. licet. de offi. del. de here. ne aliqui. li. vi. et ibi glo.

¶ Qualiter super iurisdictõe sit formãdus libellus. no. specu. in ti. de cã pos. §. retinẽde. et v. sequit. ⁊ v. ceterũ. ⁊ ti. de reli. domi. v. qd si petat.

¶ Quedã pulchra in materia iurisdictionis. uide in l. i. C. de eman. lib. bar. in. l. i. §. cũ igitur. ff. de ui et ui ar. ⁊ in. l. i. §. hoc interdictũ. ff. uti possi.

¶ Que iurisdictio dicatur uolũtaria ⁊ que contenti osa. no. glo. in. l. ii. ff. de of. procon. ⁊ le. uide glo. in. c nouit. de offi. lega.

¶ An et quot modis plures possint hãe iurisdictõnẽ in loco eodẽ. bar. in. l. fi. ff. uti possi. glo. in. c. ꝓudẽtiam. de of. dele. do. car. flo. in cle. fi. de ꝓbẽ. in. i. q.

¶ An uendito castro nõ facta mentione aliqua de iurisdictione transeat in ẽptorẽ iurisdictio quã uẽditor habet in homies dicti castri. Dy. et bar. ff. de acqui. re. do. l. ergo. bar. in. d. consilio. bar. ff. de acqui. possi. l. inter eos. adde quod no. spec. ti. de iurisdic. om. iudi. v. que aũt. ⁊ ibi Jo. an. in addi. Bar. i. d. consilio quod incipit. primo queritur. Adde quod dixi sub dictione castrum.

¶ An mota controuersia super iurisdictione impedia tur iudex exercere singulares actus iurisdictiõis. uiõ bar. in. l. post litẽ. ff. de excep.

¶ Añ qs eicit ꝑ uim de iurisdictione an eã amittat uide bar. in. l. sequitur. §. si uiã habeã. ff. de usuca.

¶ Quando plures habent iurisdictionẽ ordinariam an omnes habeant insolidũ. bar. in. l. si unus. ff. de re iudica. Adde bar. in. l. fi. ff. uti pos. uide docto. in. c. prudentiam. de offi. delega.

¶ An ei qui deiectus est a quasi possessione iurisdictionis competet iurisdictio. Bartho. in. l. i. §. unde vi ff. de ui et ui ar.

¶ Quando grauatur uel leditur iurisdictio ecclesiastica recurritur ad rectores ciuitatis et si illi negligũt recurritur ad epm. uide bar. in quodã suo consilio qõ incipit domini priores artiũ. adde quod no. Jnno. in c. i. de of. ordi. dixi sub dictione iudex.

¶ An ualeant gesta ꝑ iudicẽ q̃ ignorabat sibi cõpetẽ iurisdictionẽ. bar. in. l. multũ. ff. de condi. et demõ.

¶ Quando pupillus uel adultus succedat regi duci uel comiti quis exerceat iurisdictionẽ. bar. in. l. q̃daꝫ consulebant. ff. de re iudi. adde de sup. negli. pla. grandi. li. vi. et quod ibi no.

¶ An iurisdictio defensorũ ciuitatis sileat per alienatum presidis. dic q̃ non. bar. in. l. cũctos iudices. C de mera. et epido. li. xii. facit quia per aduentũ legati nõ cessat iurisdictio episcopi. adde qñ iurisdictõ minoris cesset per aduentũ maioris. quod nota. ô of. le. no lentes. de priuile. antiqua. in glo. pe.

¶ Quid sit iurisdictio et qui dicantur eã habere. nota. glo. ordinaria in auẽ. de defen. ciui. §. nulla. in gl. super v. iurisdictione. col. iii. adde no. in. l. i. ⁊. ii. ff. ô iurisdic. om. iudi. ⁊. l. imperiũ. adde q̃ iurisdictio qñ qꝫ sumit ꝑ legali dispositione. ut. l. antiq̃. C. ad uell.

¶ An per citationẽ nullã perpetuet iurisdictio. Arbi. q̃ non. ii. q. vi. c. non ita. no. de of. dele. uenerabili. super glo. fi.

¶ An iurisdictio distinguatur in mari sicut in terra. no. bar. in. l. i. C. de classi. li. xi. ⁊ in tractatu suo tiberiadis. et in. l. cesar. ff. de publi.

¶ An iurisdictio cohereat territorio. bar. in. l. i. ⁊ in l. fi. ff. de iurisdic. om. iudi. uide bar. in. l. i. C. si a nõ cõpe. iudi. facit. l. pupillus. §. territoriũ. ff. de v. sig.

¶ Participans in crimine cũ aliquo subicitur iurisdictioni eius cui ille est subiectus. de postu. pla. c. i. de sen. ex. ⁊ si concubine. de cohabi. cleri. et mulie. c. ii. et ibi no. per modernos.

¶ An apud infideles sit uel esse possit aliqua iurisdictio de iure. Jnno. plene de uoto. quod super. glo. xi. q. iii. cui est illata.

¶ An concessa alicui iurisdictione pleno iure intelligatur concessa spiritualis ⁊ tpalis. no. glo. in. c. conq̃stus. de fo. cõ. de ꝓui. cũ ⁊ plãtare. §. i ecclesiis.

¶ Quid si conceditur alicui omnimoda iurisdictio. no. glo. in. cle. i. de fo. cõpe. dominus Anto. in. c. cõquestus. de fo. cõpe.

¶ An auditor camere habeat in curia ordinariam iurisdictionẽ. glo. in. cle. auditor. de rescriptis. dixi sub dictione auditor.

¶ Quis põt dare ordinariam iurisdictionem. doct. in. c. cũ ab ecclesiarũ. de of. or. glo. in. c. suspitionis. ô of. dele. in. c. pastoralis. et in. c. ceteruꝫ. de rescriptis.

UVA. BHSC. IyR_001

faciunt nota. in. c. ab arbitris. de of. dele. li. vi. glo. in c. p. et. g. eo. ti. ne prela. ui. suas. c. ii. glo. in. l. fi. ¶ de iurisdic. om. iudi. in v. pertinet. et ibi doc. gl. i. l. z q. ff. ō iurisdic, om. iudi. faciūt no. p doc. i. c. sua. de of. uica. adde q̄ quādo iurisdictio datur a lege censet ordinaria. glo. in. c. in singulis. de sta. regula.

¶ An appellatione iurisdictionis simpliciter intelligatur de ordinaria. dic q̄ sic. gl. in v. iurgia. xxv. di. p lectis. no. in. c. licet. de of. uica. li. vi. in glo. faciūt nora. per doc. in. c. sua. de of. uica.

¶ Quando cognoscatur iurisdictio ordinaria. no. ō resti. in inte. c. penul. do. flo. in. c. quoniam abbas. de offic. delega.

¶ Iurisdictio ordinaria est fauorabilis. delegata vo est odiosa. glo. in. c. statutū. de rescrip. li. vi. no. in. c. si contra unū. de of. dele. eo. li. in glo. in v. uel cōuentōis glo. in. c. dispendia. §. reus quoq3. de rescriptis. e. li. no. in. c. i. eo. ti. et li. in glo. in v. processus. glo. i cle. fi. de of. or. adde quod ō dixi sub dcōe extraordiaria.

¶ Quando et unde aut a quo tempore icipit iurisdictio. Inno. dicit se nescire in. c. quod sup his. de uoto uide eundē i. c. licet. de fo. cōpe. doct. de iudi. nouit. Host. qui si. sint legi. cām. z. c. per uenerabilē. Adde q̄ iurisdictio causarū spiritualium processit a deo temporaliū uero a papa ſm Inno. in. c. de causis. de of. ō leg. glo. de transla. pre. c. i. uide gl. i. d. c. nouit.

¶ An emolumenta iurisdictionis possint uendi. uiō quod dicam iufra sub dictione uenditor.

¶ An ipsa iurisdictio pōt uendi. bal. x. col. de pa c. iur. fir. §. finali.

¶ Iurisdictio laicalis est proprie imperatorum. uide bal. in prealle. §. fi. ubi etiam tractat qualiter iurisdictio dicitur esse in magistratu z qualiter in territorio.

¶ Impediens iurisdictionem iudicis pōt excōicari. no. de spon. ueniens. in glo. fi.

¶ Actus qui non tenet. iurisdictionē non dat. de of. dele. cū plures. li. vi. in glo. fi. z de elec. bone. ii.

¶ Iurisdictio non pōt locari sub anno. uide glo. in. c fi. ne prela. uices suas.

¶ Iurisdictio pōt sola uoluntate et nudo vbo demā dari. no. de consecra. ec. uel al. aqua. in glo. ii.

¶ An iurisdictio perdatur per non usū. Innocen. dicit q̄ non. i. c. dilectus. de capel. mo. ubi de hoc notabiliter dicit.

¶ Ecclesiasticus ordo confundit si sua unicuiq3 iurisdictio non seruet. c. peruenit. xi. q. i.

¶ An iurisdictio que datur a iure ordinariis in exēptos certis casibus sit ordinaria uel delegata. no. in. c. ad abolendam. de here. in cle. quia regulares. de sup. negli. pla. ubi per do. car. flo. in. v. oppo. qui tenet q̄ est delegata. Idem dicit glo. in dicto. c. ad abolendaz et in. c. irrefragabili. §. ceterū. de of. or.

¶ An per illa uerba moneas et iducas datur iurisdictio. Archi. q̄ sic de preben. si pauper. lib. vi. Jo. an. ibi tenet ōriū quod est uerius. uide in. c. cū nostris. et quod ibi no. glo. fi. de concef. pben.

¶ An per uerba hortamur detur iurisdictio. cōiter tenetur q̄ sic. per. c. i. de testa. adde quod no. specu. titu. de rescrip. psenta. §. ratione forme. in fine. in v. itē si papa. de his plene per dominū car. flo. i cle. i. ō of. delega. in. xi. q.

¶ An ad perpetuādū iurisdictionē sufficiat citatio licet nō perueniat ad citatū z an per aliquē actū prioré citatione perpetuetur iurisdictio. uide de offi. del. gratū. z. c. relatū. z. c. licet. glo. in cle. i. in v. z ad partē. ut lit. pen. de materia nota. i. c. fi. de of. le.

¶ An et quando iurisdictio inferiorū prelatorū de dioce. sit accumulatiua ad iurisdictionem dioceſani epi uel exclusiua. dic ut no. de of. or. cum ab ecclesiarum eo. ti. cū epus. li. vi. de offi. Archi. c. ulti. de pben. in lateranensi. de cap. mo. c. dilectus. de censi. cū uenerabilis. in cle. quia contingit. v. in quo si forte. de relig. domi. glo. in. c. pastoralis. de of. or.

¶ Dubiū iurisdictionis non facit ualere processuz ō tertium licet econtra partes litigantes sic. de quo per doc. de of. dele. ex lītis. z. c. cū in iure.

¶ Que requirantur ad prorogandū iurisdictionē nō sui iudicis. uide de fo. cōpe. significasti. p doc. Archi. xi. q. iii. inolita.

¶ An prorogatio iurisdictionis possit fieri de loco. bar. in. l. quero. ff. de solu.

¶ An in loco prorogante iurisdictionē nō sui iudicis requirat consensus proprii iudicis. Host. in. c. per uenerabilē. §. insuper. qui si. sint legiti. Inno. in. c. ceterū. de iudi. Host. in sūma. de fo. cōpe. §. i. v. q̄d si.

¶ An ordinarius possit prohibere subditis ne prorogent iurisdictionem nō sui iudicis. Jo. an. in addi. specu. ti. de cōp. iudi. adi. §. regulariter. v. sed generali? Idem Jo. an. in. c. fi. de of. or.

¶ Si laici prorogant iurisdictionē episcopi debēt iudicare ſm canones. Lap. in. c. fi. ō excep. li. vi. faciūt no. in. c. quod clericis. de fo. cōpe.

¶ An in prorogāda iurisdictione requiratur expref sus consensus. Inno. q̄ sic. in. c. ii. de resti. in inte. uiō c. accedens. de accusa. contra. no. doct. de offi. dele. p. et. g. Inno. e. t. prudentiā. in v. excōicatōis. z in. c dilecto. de of. Archi. in v. puniri.

¶ Ratione delicti uel contract? non prorogatur iurisdictio iudicis non habentis territoriū. uide Inno. de off. archidia. dilecto Frede. de se. in cōsilio suo. cxlvi. Inno. in. c. cum contingat. de fo. compe. Specu. ti. de compe. iudi. adi. §. i. v. ratione criminis.

¶ An comparens coram iudice incompetenti uideatur prorogare iurisdictionem si petit aliquid. glo. ii. q vi. biduuz. tex. iii. q. iii. offeratur. glo. in. c. si a iudice. de appel. li. vi.

¶ Ubi citatus non potest sua uoluntate iurisdictiōez sui iudicis prorogare ibi comparitio cuz taciturnitate non prorogat. Jo. an. in regula scienti. li. vi. glo. pe. de fo. compe. si diligenti.

¶ Clericus etiam depositus remanet sub iurisdictione ecclesie. tex. xxi. q. v. c. ii. Spe. ti. de compe. iudi. adi. §. regulariē. v. in q̄busdam.

¶ Habens dominiū castri regulariter nō includit iurisdictionem. Bal. x. col. qui. mo. fe. amit. c. i. in fine.

¶ An prestans cautionez de iudicato soluendo uideatur prorogare iurisdictionem. Bart. in. l. uir bonus ff. iudi. sol.

¶ Prorogatio iurisdictionis nō fit ex sola pacientia procedendi sed requiritur actus positiuus. tex. in. c. ad petitionem. de accusa.

¶ An iurisdictio prorogata per non subdituz expiret mortuo iudice. uide de off. dele. nouit.

¶ Ubi due iurisdictiones concurrūt maior et minor an maiore cōpetente particulariter et distributiue sit locus preoccupationi. dic q̄ sic. i. c. cum ab ecclesia p.

UVA. BHSC. IyR_001

de offi. or. Inno. in. c. in lateranēnſi. de preben. Pau. et Lau. in clemen. i. de cele. miſ.

¶ Inferior a papa non poteſt dare iuriſdictionem ordinariam per uiam priuilegii. doct. de fo. compe. cum contingat.

¶ Dubium iuriſdictionis non facit ualere proceſſus contra tercium licet ſit contra litigantes principales. doct. de off. dele. ex litteris. et. c. cum in iure.

¶ Iuriſdictio ordinaria eſt firmior ſed delegata digni or. de off. dele. ſane. no. Archi. ii. q. vi. ſi epus.

¶ Iuriſdictio limitata habet effectum limitatū facit l. in agris. de acqui. re. do. Ange. in conſilio ſuo. cxxx vi. quod incipit uiſis.

¶ Quid ſit iuriſdictio et quottuplex. no. in auten. ꝺ defen. ciui. § . oportet. in glo. iuriſdictionē. glo. in cle. quamuis. de fo. compe. Specu. in ti. de iuriſdic. om. iudi. v. notandum.

¶ Que iuriſdictio et quando poteſt demandari. no. ff. de re iur. l. nemo poteſt gladii. Li. in. l. placet. C. de pedanei. iudici. et ibi glo. no. ꝺ off. ordi. quod ſedeꝫ in glo. i. in fi. Specu. in ti. de iuriſdic. omni. iudi. vſi. notandum quoqꝫ . xxiii. qōne. iiii. illud in glo. finali. ubi uide.

¶ Iuriſdictio ex cauſa denegatur. no. ff. de iureiur. l iuſiurandū. et ad pecunias. § . ait prētor. in glo. nō dabit. ff. ex qui. cau. ma. l. ſed. et ſi.

¶ An iuriſdictio ſit ante lit. conteſ. nota. ff. de iudi. l. ii. § . proinde. in glo. et puto. de offi. deleg. c. finali. in gloſa finali.

¶ Qualiter iuriſdictio probetur per teſtes. Specu. ti. de teſte. § . i. v. ſed nunquid.

¶ Si ſunt plures hītes iuriſdictionē an unus uēdēs partē ſuā emens ſit exemptus a iuriſdictione alterius non uendentis. Bartho. ff. de excu. tu. l. cū ex ordine.

¶ In iuriſdictione uolūtaria nō pōt procedi altera pte inuita. no. in auth. qui. mo. na. ef. ſui. § . generaliter. in glo. non eſt. colt. vii.

¶ An iuriſdictio poteſt preſcribi. no. in. l. fina. ff . uti poſſi. et in. l. i. v. ſi quis hoc interdicto. ff. de itī . actu qꝫ priua. bar. in. l. ſequitur. § . ſi uiam. ff. de uſuca. et l. ſi aliena. eo. ti. et. l. iuſto. § . non mutat. eo. ti. Inn. in. c. dilectus. de cap. mo. in gl. poſſeſſoriū.

¶ Ubi iuriſdictio cōpetit pluribꝰ. ut pluribus ⁊ ſingulis quilibet inſolidū habet iuriſdictōnis exercicium. ſecus ſi pluribus ut collegio ſm bar. in. l. ſi unus. alias incipit pōponius. ff. de re iudi.

¶ Habens ius uniuerſalis iuriſdictionis dicitur dns quo ad ius non quo ad obiectū ad quod iuriſdictio applicatur. ter eſt iuncta glo. in. i. conſti. digeſtorū. in v. noſtre. ⁊ in v. ſanctionē. uide bar. in. l. i. ff. de iuriſdic. om. iudi. in ulti. q.

¶ Poteſtates habentes iuriſdictionē debent in pncipio regiminis proponere edicta generalia in quibus inſtruant populum in quem ius reddere debent ⁊ de qbus. ut habetur in. l. ii. § . deinde quia difficile . ff . de orti. iuris.

¶ Iuriſdictio transfertur per uiam legis. ff. de orig. iuris. l. ii. § . ex actis. ii.

¶ De iuriſdictōne arguitur ad dominium et ecōuerſo. ff. de ſta. ho. l. qui furere.

¶ Propter nimiā ſeuitiā priuatur quis iuriſdictōne ff. de his qui ſunt ſui uel alieni iuris. l. ii . C. de aque duc. l. eos. li. xi.

¶ In his que ſunt uoluntarie iuriſdictionis pōt iudicare quis in facto proprio. ff. de adop. l. ſi conſul.

¶ Iuriſdictio et eius quaſi poſſeſſio ꝓbatur per acta ⁊ ſnias. ut. ff. de of. prefec. ur. l. i.

¶ Ubi iuriſdictio limitatur ad certos terminos non pōt iudex ultra illos ſe intromittere. ut in preallega. l i. § . cum urbem.

¶ Iuriſdictio in territorio eſt materialiter ⁊ paſſiue. ſed in magiſtratu formaliter et actiue. C. ubi et apud quos. l. fi. bal. in. l. i. ff. de offi. prefec. urb. bar. plene i l. i. ff. de iuriſdic. om. iudi. in ul. q.

¶ Iuriſdictio ſupueniens in ſolo exercicio ubi eſt alius defectus q̄ conſenſus non trahitur retro ad tēpus uicii ſed incipit exercicium ut ex tēpore ſupuenientis exercicii. ff. de of. pcon. l. obſeruare. § . fi.

¶ Iuriſdictio non dicitur uoluntaria per reſpectum ad iudicem ſed ad partem. Bar. in. l. imperium. ff. ꝺ iuriſdic. om. iudi.

¶ Iuriſdictio extincta per pronūciationem nō pōt o ſenſu ptū reaſſumi. de of. dele. iudex. li. vi.

¶ Habens generalē iuriſdictionē in populo licet ſtet per tantū tēpus cuius inicii memoria non exiſtat q̄ iuriſdictionē non exerceat nō propterea perdit eā. etiaꝫ ſi alius poſtea exerceat niſi ſuſpicet ſe poſſe repelli uel reuerſus nō fuerit admiſſus. Inno. in. c. dilectus . de cap. mo. in glo. poſſeſſoriū.

¶ Qualiter probetur iuriſdictio ⁊ qualē rationē debent reddere teſtes deponentes de iuriſdictione . uide bal. in. l. data opera. C. q̄ ac. nō poſ. in. iiii. charta.

¶ Habens iuriſdictōnē uolūtariā ab alio q̄ ab imperatore nō pōt eam exercere extra territoriū concedētis. et ideo tabellio creatus a rege non pōt inſtrumēta cōficere extra regnū. ar. l. apud conſulē . alias apud filiū ff. de manu. uindic. et ibi bar. et plenius p eū. in. l. ii. ff. de offi. pconſu. et le.

¶ Poſſeſſio generalis iuriſdictionis acquirit per exerciciū unius actus tm̄ dūmō ſim buius propoſiti q̄ generaliter uelim iuriſdictionē acquirere. Inn. de capel. mo. dilectus. in glo. poſſeſſoriū.

Jus ¶ An minor pōt exequi iura corpalia et aiata uide bar. i. l. de pupillo in pn. ff. de no. operis nunciatio.

¶ An ius ingrediendi propria auctoritate cedi pōt. uide bar. in. l. i. in pn. ff. de no. ope. nū.

¶ Jus futurū non pōt tolli per ſententiā quādo i iudicium deduci nō pōt ſed per pactū ſic. bar. in. l. q̄uiſ ff. ſo. ma. ⁊. l. i. C. de pac.

¶ Quid contineatur noie iuris. hētur in. l. quod dicitur. ff. de ipe. circa re. do. fac.

¶ An eo ipſo q̄ quis pōt ſuccedere alicui cōiūcto dicatur ex hoc habere aliquod ius. uide bar. in. l . is pōt ff. de acqui. here.

¶ Juri futuro non pōt quis renūciare licet ius futurū pōt pacto remitti. bar. in. l. ſed et ſi quis. § . queſtum. ff. ſi qs cau. ⁊ i. l. i. C. de pac.

¶ Jus eſt nomē generale ⁊ equiuocū ad multa. no. Jo. an. in. c. cupiente. de elec. li. vi. Jo. an. ſup rubrica de regu. iuris. adde Inno. in. c. epi. de re. ec. ñ ali.

¶ An iura uel actones cōputentur inter mobilia uel imobilia. uide bar. i. l. centurio. ff. de vul. ⁊ pupil. ſpecu. in ti. de fruc. et intereſſ. § . i. v. ſed quid ſi debeo. dixi plene ē ſub dictione actio. et ibi uide.

¶ An ius ſuperueniēs actori poſt iudiciū ꝓſit . uide

UVA. BHSC. IyR_001

in.l.ſolet.ꝛ nō pōt.ff.de iudi.in.c.abbate ſane .ꝛ qō ibi no.de re iudi.lib.vi.

¶ Juris appellatio itelligitur de iure cōi.gl.de elec. cumana.et ibi uide quid de ſtatuto an ueniat appella tione iuris.no.inſti.de iuſ.et iur.§.ius aūt ciuile.faci unt nota.in.l.ſi ſocietatē.§.arbitroꝝ.ff.pro ſo.adde quod no.Jo.an.in addi.ſpecu.i ti.de arbi.§.excipiē ṽ.itē q tulit corꝛuptus.Item adde quod pulchꝛe di cit Ange.in diſputatione ſua que incipit. duo litigan tes.ad materiā uide glo.i phe.cle.in ṽ.iuris.

¶ Non uidet dolo facere qui utitur iure ſuo .ff.ō cō di.ob cau.l.ſi donatarius.ff.de ſerui.ur.prę.l. fiſtolā ff.de regu.iur.l.nullus.ꝛ.l.factū.§.non uidetur.de elec.cum eccleſia.

¶ Illud poſſumus quod de iure poſſumus. ff.de iu di.l.cū prętoꝝ.§.non autē.et in.l.ſi petitoꝝ.eo. ti.ff. de uſur.l.cū quidā.§.ſi pupillo.

¶ Jus deductū in iudicio per uiaꝫ agendi poteſt illo pendente deduci ab eodem per uiam excipiendi ꝛ ecō uerſo.no.de oꝛ.cog.ſup ſpoliatione.

¶ Jura quibus pōt renuntiari.uide per glo .in aut. ut ſine prohi.ma.credi.et debi .§.ſi uero. no. tex.et do.Anto.et moder.de ſo.compe.ſi diligenti Bar.in l.ſi quis in cōſcribendo. C.de pact.

¶ In quo differunt ius in re et ius ad rem. uide no. in.c. penꝰ.et ul.de preben .li.vi.in.c.ul. de conceſſ. preben.eo.ti.in clemen. auditoꝝ.de reſcript.adde no ta.in clemen.gracie eo.ti.glo.in.c.ſi pauper. de pre ben.libro.vi.

¶ Per remotionem unius iuris non concluditur re motio alterius omnino diuerſi. tex.in.l.puberem.et in.l.ſuum. C.de iure deli.et quod ibi no.

¶ De iure gentium quicquid calcauerat pes meus meum eſt.glo.in.l.i.ff.de acqui.poſ.in gl.ii.in prin.

¶ An reſponſio principis ad cōſultationē ſemper fa ciat ius commune .dic q ſic glo.in.c. conſultationi. de tempo.ordi.et de filiis preſbi.ex tua bonus tex.de uo.ex multa.

¶ An cauſa que inter duos clericos aut inter laicuꝫ et clericum debeat terminari ſecundum ius ciuile uel canonicum no.in.c.i.et.c.in eccleſiarum. de conſti. Johan.an.in addi.Specu.eo.ti.in regula ſine culpa li.vi.Cy.in.l.i.C.que ſit longa conſuetudo et in.l. cum clericis.C.de epi.et cleri.plene per do.Anto. in.c.quod clericis de ſo.compe.

¶ An quis poteſt tranſferre plus iuris in alium quā ipſe habet .nō.in.l.traditio.ff.de acquir.re.do.in.l. quod noſtrum.ff.de uſufruc.de elec.ſuffraganeis et i regula nemo poteſt plus.li.vi.et in.c. cum nuper.de do.inter ui.et uxo.

¶ Quid ſit ius deliberādi.Bar.in.l.qui duos.ff.ō re.du.ꝛ in.l.quod diximus.ff.quod me.cau.

¶ An ad tranſmiſſionem iuris deliberandi ſufficiat ſcientia tutoris etiam ante confectionem inuentarii. Bartho.in.l.tutor qui repoꝛtoꝝium.in principio. ff. de admi.tuto.

¶ Si ius deliberandi tranſmittitur ad pluresſan oēſ habeant neceſſe ſimul adire uel repudiare.bar.i.l.cuꝫ ſolus.ff.de acqui.here.

¶ Materiam iuris deliberandi tractat bar.p mltas qōnes.in.d.l.qui duos.ff.de re.dubi.ꝛ.C.de iuꝰ de li.per totum.et maxime in.l.fi.credo dixiſſe ſub dicti one deliberatio.

¶ Jus conſtitutionis incepit a moyſe.ius uero ꝯſue tudinis incepit a cayn qui edificauit ciuitatem quaꝫ ex nomine filii ſui uocauit enoch.vi.di.§.ul.i gl.tex. et glo.vii.di.in ſumma.

¶ Que ſunt de iure gentiuꝫ ꝛ que ſūt de iure milita ri.no.i.di.ius militare.

¶ Jure diuino oia ſunt cōia.viii.di.quo iure .ꝛ faci unt no.in.l.ex hoc iure.ff.de iuſ.et iur.

¶ Quid ſit ius ciuile.i.diſ.ius ciuile. habetur in.l. omnes populi.ff.de iuſ.ꝛ iure.

¶ Jus naturale optinet pꝛimatū inter oia iura digni tate et tempoꝛe.v.di.nūc ad differentiā.

¶ Quid ſit ius quiritum.dic ius romanoꝝum.i.di. ius quiritum.

¶ Jus ſuū perdit qui de re ſua ſibiipſi iuſticiam facit xvi.q.vi.placuit.in.l.ſi quis in tantā.C.unde ui.de pꝛeben.eū qui.li.vi.

¶ Que contra ius fiunt habentur pro infecta. xxv. q.ii.iperiali.uide no.in.l.nō dubiū.C.de legi.

¶ Si ius cōmune reducitur in pactū nō eſt repꝛoba tum neqꝫ ſimoniacū.ita no.Jnno.et Hoſti.de reſcrip tis.ad audientiam.

¶ Quando pōt opponi de iure tertii.uide bal. in.l. cū ſeruū.C.de ſer.fugi.idez in.l.ſi cui.C. de non nu mera.pecu.

¶ An et quando ius ſuperueniens actoꝛi meo pꝛoſit mihi.uide bar.in.l.cū uir.ff.de uſuca.et.l. ſeruū filii in pꝛin.ff.de le.i.

¶ Jura ſpēalia non trāſeunt cū uniuerſitate rerū tem poꝛaliū etiā ſi ſit appoſitū ſignū uniuerſale.no.Jnno. in.c.ex lēis.de iure patro.

¶ Quando iura ſunt paria ſtatur potētioꝝi.dicit Jn no.in.c.i.de reſcriptis.

¶ Illud ꝑm ius fit quod ꝑm ꝯſuetudinē fit. ita dicit Jnno.in.c.cū ueniſſent.de eo q̄ mit.in poſ.

¶ Jus deliberandi non datur ei qui non pōt ſentire i commodum.l.nec nō.ff.de iure deli.

¶ Quid ſit finis iuris ciuilis et canonici.Jo.and.in regula peccatum.in mercu.ṽſi. ad audientiam.li.vi. et idem in.c.cum ſit ars artium.de eta.et quali.et in c.cum contingat.de iureiuran.et ibi glo.

¶ Jure publico non poteſt derogari pacto priuatoꝝ C.de iuriſdic.om.iudi.l. priuatoꝝum.l.nec ex preto rio.et.l.neqꝫ pignus.§.priuatoꝝum.ff.de reg.iur.

¶ Jus naturale uel diuinum ſeu mozale eſt immuta bile.glo.in pꝛohemio clemen. no.de conſuetu.c.ulti. v.di.in prin.et ibi.Archidi. faciūt nō.in.c.i.de deci. li.vi.in glo.

¶ An ſolum principem ſpectat interpretari ius ſcrip tum an ſit equum uel iniquum.C.de legi.l.i.

¶ Regulariter nemo poteſt ſibi ius dicere. C.de iu. l.nullus.C.ne quis in ſua cauſa.l.i.de elec.bone.ti. fallit in caſibus quos no.Specu.ti.de actoꝛe.§.i.ṽ. item q in re pꝛopria.dixi ſub dictione iudex.

¶ Juris pꝛomiſſio non debet trahi ad iniquum .no. de ap.ſuggeſtum.in glo.ulti.

¶ Sex modis cognoſcitur ius commune.no.ō elec. ut circa.li.vi.in glo.ppetuo.

¶ Jus publicum eſt quod conſiſtit in ſacris ſacerdo tibus et magiſtratibꝰ.ff.de iuſti.et iure.l.i.§.ius pub licum.et.i.di.ius publicum.

¶ Quod quiſqꝫ iur.ſtatuit in alterum eodem et ipſe utat.ff.q quiſqꝫ iuris i rubꝛo et nigꝛo.ō cōſti.cū oēs.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Quid ſit iuris prudentia. uide. ff. de iuſti. et iure. l. iuſticia.

¶ Quibus cõpetat ius reuocandi domũ et qbus ñ no. de fo. cõpe. licet. v. q. ii. c. i. in glo. de fo. cõpe. c. fi nali. in glo ulti. ubi uide ex quib⁹ cauſis cõperat tale ius. nota. in. l. ii. ff. de iudi.

¶ Jus naturale eſt imutabile per uiam ſubiectõis ut deſinat eſſe de iure naturali quod prius fuit. vi. di. §. ul. alias aũt ius naturale qñq; mutatur ꝑ poſitiuũ no. Jo. an. de ꝓſue. c. fi. adde quod dicã infra.

¶ Jura ſunt concordanda per ſuppletiones non aũt corrigenda. de appel. ut debitus. ſm Hoſti. de elect. cum non deceat. li. vi.

¶ Aliquando quis priuatur iure ſuo ſine culpa. non tamen ſine cauſa. de conſti. cognoſcentes. in glo. i. uiõ in. c. qñ frequenter. §. qõ ſi ſup. ut li. nõ conteſ.

¶ An agens iure domini uel quaſi tenetur eligere al teram partẽ. no. de re iudi. abbate. in ꝓn. li. vi. ſpecu. ti. de fo. cõpe. §. nũc dicendũ. circa fi.

¶ Res dicitur ad quem pertinere pleno iure cuius habet dominiũ et poſſeſſionẽ etiã ſi ali⁹ habet i ea ius pignoris. ff. qui. et a qui. l. i. §. generaliter. Jtẽ ꝫ ali⁹ habeat uſũfructum. C. de epiſ. et cle. l. raptores. §. bona. de quo dubito. quia uſusfructus eſt pars domi nii. ff. de uſufru. l. iiii.

¶ An iuri cõi quis põt renũciare cõtrarium actũ ex ercendo. Ci. in. l. uolũtarie. C. de excu. tu. in. vi. q. ò of. deleg. gratum. in glo. fina.

¶ In quo differunt ius et iuſticia ⁊ iuris prudentia. no. C. ne quis in ſua cauſa. l. i. et ibi Ci. glo. in v. no ticia. inſti. de iuſti. et iure. in prin.

¶ Jus ſuperurniens in perſona actoris cõfirmat ex ceptione. ut. l. apud celſũ. §. ſi a ticio. ff. ò do. except.

¶ Quando cõmittitur alicui ut de cauſis cognoſcat de iure. intelligitur de iure ſpeali illius ciuitatis. ar. l que conditio. §. fi. ff. de condi. et demon. ⁊ ibi bar. et in. l. i. C. de ſa. ſan. eccle. adde q; bal. uidetur aliter dice re in. l. quicũq;. C. de ſer. fugi. idem in. l. i. ff. ò cõdi. inſti. item uide bar. in. l. rerũ. ff. rerũ amo.

¶ Qui tertio aliquod ius queſiuit nõ põt penitẽtia illud reuocare ſm bal. in. l. cũ a ſocero. in fi. C. de iuꝛ do. idem bal. in. l. iii. C. de ſer. expor. ⁊. x. coll. an ag na. in rubrica. adde tex. in. l. bonorũ. ff. rem ra. habe. et quod no. idem bal. in auten. ſi quas ruinas. C. de ſa. ſanc. ec. facit quod hẽtur in. l. ſi mihi. ff. de v. obl.

¶ Eo iure quod quis impetrauit contra aliũ põt ali us tertius impetrare contra eũ uel uti contra eũ. Ci. in. l. ratas. C. de reſcin. uendi.

¶ An ius ſupueniens actori confirmet ius ueteris ꝫ ctus. bar. ff. de uſucap. l. cũ uir.

¶ An ſufficiat ſi ius ſuperueniat actori poſt litẽ cõte ſtatã. no. de pigno. ac. l. ſi rem. §. fi. in glo. fi.

¶ An ius ciuile uel canonicũ preualeat. no. inſtit. de nup. in glo. i. Ci. in aut. caſſa. C. de ſa. ſanc. ec. et idẽ in. l. fi. C. de inter. ma. inter tu. et pu. idem in. l. i. C de ſecun. nup. no. in aut. de eccl. ti. §. i. in glo. i. coll. ix. de ſecun. nup. c. pe. et ulti. ſpecu. ti. de diſpu. et al lega. §. porro. v. ſed nunquid.

¶ Jus publicũ quot modis dicatur. no. ff. de pac. l. ius publicũ. in glo. ii. iũcta. l. fi. in glo. ii. C. de ſacro ſanc. eccle.

¶ An ius publicũ pactione tolli poſſit. no. ff. ò pac. l. ius publicũ. no. ff. de reg. iur. l. neq; pignus. §. ꝑua torũ. de fo. cõpe. ſi diligenti. in glo. i. ⁊ ibi uide doct.

¶ Quot modis dicitur ius naturale. glo. i. di. iuſ na turale. no. ff. de iuſti. et iure. l. i. §. ius naturale. in gl. natura. inſti. de iure nᵃ tura. in glo. i.

¶ Finis iuris ciuilis eſt quies populorũ. ff. de offi. ꝓ fec. ur. l. i. §. cura.

¶ Jus naturale primeuũ differt a iure gentiũ. ff. de ɔ di. inde. l. ſi id quod dñs.

¶ Quod dicitur ius ciuile nõ poſſe tollere naturale eſt uerum in ſuo genere totaliter. põt tñ diſtinguẽdo ⁊ reſtringendẽ in ſpetie contra illud diſponere. glo. in. l. manumiſſiones. ff. de iuſti. et iu. e. t. l. ius aũt ciuile.

¶ Ubi dubiũ eſt quod ius ſeruetur in loco ꝓſumẽdũ eſt q; ius cõe tanq; fauorabilius ⁊ cõius. et intellige ò iure cõi. i. gentiũ per quod dicit bal. ſe cõſuluiſſe teſta mentũ factũ apud barbaros coram ducbus teſtibus ualere. ita dicit in. l. ius ciuile. ff. de iuſti. et iure.

¶ Vinculũ iuris ſurgit ex auctoritate condẽtis. ff. ò iuſti. ⁊ iure. l. ius aũt. §. ius ꝓtorũ.

¶ Q mne quod dictat ratio naturalis bois eſt bonũ et equũ. l. ius gentiũ. ff. de iuſti. ⁊ iu. l. omnes populi et quod ibi no. glo. et doc. e. ti.

¶ Jus qñq; ponitur pro ſententia qñq; pro edicto. ff de iuriſdic. om. iudi. l. eſt receptũ.

¶ Jus. i. poteſtas. ff. de ori. iur. l. ii. §. nouiſſime. ad de ius. i. facultas. ut. e. l. §. et populus.

¶ Proximior agnatus ſi moritur pendente dubio et poſtumus naſcat non tranſmittitur ius deliberandi. ut. l. cũ antiquioribus. C. de iure deli. licet ſciat teſta torem defũctum. ꝙuia nõdũ ſibi hereditas eſt delata. ut. l. uentre. in ꝓn. ff. de acq. here. ⁊ ibi bar. i. i. oppo.

¶ Effectus iuris habetur non ex ſcientia ſed ex com paratione et executione magiſtratuũ. ut. l. ii. §. p⁹ ori ginẽ. ff. de ori. iur.

¶ Parũ eſt eſſe ius niſi ſint qui ius reddere poſſint. tex. in dicto. §. poſt originẽ.

¶ An appellatione iuris cõprehendatur conſuetudo uide. ff. de legi. l. de quibus. ff. de teſta. mili. l. eius mi litis. §. militia miſſus. C. ad uel. l. antique.

¶ Jus naturã imitatur. l. iii. §. ex õrio. ff. de acquiꝛ poſ. ⁊. l. ſi ad certũ. ff. loca. l. ſi ut certo. §. ſi duobus ff. cõmo. ⁊ de adop. l. adoptio.

¶ Jus aliud bonũ quod producit exceptionẽ. aliud melius quod producit officiũ iudicis. aliud optimus quod producit actionẽ. uide in. l. ii. C. quando et q. quar. pars debe. li. x.

¶ Quando ſuper uno paſſu iuris inter legiſtas ſunt opiniões et una illarũ opinionũ reperitur deciſa p ius canonicũ tali deciſioni ſtandũ eſt etiam in terris impe rii et in foro ciuili. tex. in. c. per uenerabilẽ. qui fi. ſint legit. de fo. cõpe. licet ex ſuſcepto. et hoc tenet ibi glo. et Jo. an. in. c. raynutius. de teſta. licet. Ci. dicit õriũ in. l. quãq;. C. ad. l. fal. et hoc refert do. Jo. de imo. i l. centurio. ff. de vul. et pupil. in. v. carta. et diuiditur in naturale et ciuile. ut ò.

¶ Jus eſt obiectum iuſtitie. s. Tho. ſa ſe. q. lvii. ar ticulo primo.

¶ Jus dicitur multipliciter. ſa ſe. q. lvii. arti. i. et eo dẽ modo põt diuidi ius diuinũ. ibidẽ. ar. ii.

¶ Jus gentiũ nõ eſt idẽ cũ nãli ubi ò. ar. vi.

Juſſus. Juſſus debet precedere actum ſecun dũ Bar. in. l. fina. ff. de aqua plu. ar. glo. in. l. ait prẽtor. §. ꝓmittitur. ff. de minori. et adde

UVA. BHSC. IyR_001

quod no.bar.in.l.si qs mihi bona.§.iussum.ff.de ac qui.heredi.

¶ Que differentia sit inter iussū mandatū auctoritatē et ratihabitionē.no.bar.in prealleg.l.si quis mihi bona.§.iussum.bar.in.l.fi.§.necessitate.C.de bo.q̄ libe.glo.in.c.i.de re.ec.non alie.li.vi.no.glo.in cle.i de iudi.super v̄.mādante que uidetur uelle q̄ idez sit iussus et mandatum.de quo uide do.car.in.c.quoniam abbas.de of.de.in cle.fi.de procura.adde no.C. quod cum eo.l.ii.in.gl.et quod no.Ly.in.l.i.§.sed si ego.in gl.quēadmodū.ff.quod iussu.

¶ Si statutū dictat q̄ filius non possit obligari sine iussu patris an si pater et filius simul sunt obligati sit satisfactum statuto.uide bar.in.l.cū pater.§.libertis ff.de le.ii.bal.in.l.is qui heres.§.fi.ff. de acq̄.here. ⁊ in.l.fi.C.ad mace.

¶ Jussus necessitatem importat.ff.quod iussu.l.i.in prin.ff.quod cum eo.l.etiam.Archi.xiiii.q.i.c.fin. no.ii.q.iiii.mandastis.An is qui patitur uideatur iubere.uide.ff.de bis qui no.infa.l.liberorū.§.fi.in gl. pe.ubi uide.⁊.ff.de noxa.l.iii.§.is qui.

¶ Quibus casibus secundus iussus expectari dēat uide Jo.an.de excess.prela.c.i.li.vi.

¶ An iussus pris excuset filiū.no.ff.de bis qui no.infa.l.liberorū.§.fi.in glo.pe.

¶ An iussus maioris excuset.no.ff.de nup.l.non est matrimoniū.C.de appro.l.qm̄ iudices.in glo.fin.in regula.quod quis mandato.li.vi.ff.de aqua plu.ar. l.quāq̄.et ibi sunt concor.in glo.adde.ff. de iurisdictio.om.iu.l.si qs id quod.§.doli.ff.de mino.l.ait p tor.§.permittitur.

¶ Ad quē debet iussus dirigi.no.ff.quod iussu.l.i.i glo.i.insti.quod cū eo.§.ii.in glo.iussu.⁊.C.qō cuz eo.l.etiam.in.glo.i.

¶ Jussus patris i quibus bonis requiratur.no.insti. ad tertull.§.i.in glo.iussu.

¶ Jussus aliqñ sumitur pro consensu.nota.x.col.de feu.sine cul.nō amit.c.ii.in gl.sine iussu.

¶ Voluntas preambula parit iussum nō ratihabitō ff.de in rē uer.l.si res.§.i.

Justicia. Justus. ¶ Quid operatur illa clausula petēs sibi iusticiam ministrari.no.in.c.ii.de ordi.cog.adde quod dicam sub dictione libellus.

¶ Quis tenetur ante litem contestatā iustificare personam.no.specu.ti.de instru.edi.§.nūc dicamus circa mediū.et ibi Jo.an.in addi.bar.i.l.postq̄.§.si dies.ff.ut le.no.ca.et.l.si duo.ff.de solu.⁊.l. qui stipē dia.C.de procura.

¶ Justiciam cū misericordia debz seruare ois q̄ iuste iudicat.xlv.di.omnis q̄ iuste.et rigor iusticie qñq̄ p misericordiam relaxatur.i.q.vii.requir itē.⁊.c.necessaria.et.c.hi qui.qñq̄ propter multitudinem peccantium.i.q.i.quoties.

¶ Quilibet iustus compatiatur miseris ⁊ indignat peccatoribus.xlv.di.uera.lxxxvi.di.item amputetis et.c.non satis.

¶ Justi nomen non perdit peccator qui resurgit p penitentiam.de pe.di.iii.septies.

¶ Justiciarius est vulgare apulie. de quo uide in.c. qm̄.de imu.ec.li.vi.⁊.c.ex lris.de pigno.

¶ Justū.i.legitimū.ff.pro soc.l.iiii.iustū.i. uerū. ff. de sta.ho.l.pupill⁹.iustū. i.bonū.xiiii.q.iii.q̄d dicā.

¶ Jta est uni iusticia facienda ne alteri iniusticia fiat. de so.cōpe.ex tenore.et de sta.mo.in singulis.§.por 20.de rescriptis.ad aures.de accu.qualiter.

¶ Justum est quod non ꝓbat iniustū.ff. de fideicō. li.l.si eum.§.ex iusta.

¶ Justiciam dissimulare mortale peccatū est.lxxxiii. di.error.de priuile.quanto.de senten.excōi. quante. de iudi.nouit.

¶ In dubio actus presumitur iuste factus.ff. pro so. l.merito.bal.in aut.ingressi.C.de sa.sanc.ec.⁊ bar. in.l.non solum.§.sed ut probari.ff.de no.ope.nunc. no.in.c.ueniens.de spon.et.c.q̄ sicut.§.sup.ō elec. item.uide bal.in.l.ex facto queritur.de vul.⁊ pupil.

¶ Justa.i.uera.de sta.ho.l.libertini.item iusta.i.solennis.ff.de sta.li.l.i.et ibi glo.⁊.ff.de testa.l.i.⁊ ibi glosa et bartho.

¶ Quid sit iusticia ⁊ quotuplex sit iusticia.s.comitatiua et distributiua.et de eorū obiectis plene tractat philosophus in.vi.ethi.uide etiam per.s.Tho.ibi.⁊ ha he.q.lviii.ar.i.et.ii.

¶ Justicia est virtus generalis que etiā dicitur legal ubi supra.ar.v.et est uirtus mōalis.Idē ar.iii.⁊.iiii. ⁊ in.i.he.q.lxi.ar.iii.et in.iii.di.xxxv.ar.v.⁊.viii.

¶ Ad iusticiā pertinent actus omniū uirtutū. Idem secunda secunde.q.lxviii.ar.v.et.vi.

¶ Justicia est uirtus particularis et que habet partī cularē mām.ubi ō.arti.viii.⁊ non est circa passiones. Idem ar.viii.et in prima secūde.q.clx.ar.iiii.

¶ Quod est iusticie mediū. Idem secūda secūde. q. lviii.ar.x.et in.ii.di.xxxiii.ar.viii.

¶ Justicie actus est reddere unicuiq̄ quod suum est. Idem in preallega.q.ar.xi.

¶ Justicia est precipua uirtutū moraliū.ubi ō.ar. xii et in prima secunde.q.lx.ar.iiii.

¶ Justicie due sunt species ut dixi proxime.s.comitatiua ⁊ distributiua.ha he.q.lxi.ar.i.et in.ii.di.xxvii. ar.iii.nec habent eandē materiā nec eodē modo hñt mediū.ut in prealle.q.lxi.ar.i.et.iii.

¶ Virtutes iusticie conuenienter assignatur.secunda secunde.q.lxxx.articu.i.

¶ Justicia duplex poterat homini conueniri. Idem in.ii.di.xx.articu.v.

¶ Justicia creaturarum solum est a diuina uoluntate Idem in.q.de ueritate.q.xxiii.articu.vi.

¶ Que sit ꝓpa mā iusticie.idē i.ii.di.xxxiii.ar. xix.

¶ An iusticia sit in deo et qualiter et quid sit.dixi supra sub dictione deus.ubi uide.

Justificatio. ¶ Est peccatorum remissio.sanctus Tho.prima secunde.q. cxiii.ar.xvi.et in.iiii.dis.xv.ar.iii.et in.q.de ueritate q.xxviii.articu.ii.et in summa cōtra gēti.li.iii.q.clv

¶ Justificatio requirit gratie infusionē.in prealleg. q.cxiii.ar.ii.et in aliis locis supra proxime allegata.

¶ Justificatio req̄rit motū ꝓprii arbitrii in deuz ⁊ ō peccatū.in ballega.q.ar.iii.er.v.et in.iiii.di.xxviii. ar.iii.et in.q.de ueritate.q.xxviii.ar.iii.iiii.et.v.

¶ Justificatio requirit motum fidei. Idem secunda secunde.q.cxiii.ar.iiii.et in.iiii.di.xvii.arti.iii.

¶ Justificatio fit in instanti.in preallega.q.cxiii. ar. vii.et non est miraculum. Idem articu.x.

¶ Justificatio prius hz gracie infusionē q̄ peccati expulsionē.in palle.q.cxiii.artic.viii. et in.iiii.di.xvii. ar.iiii.et.v.et in summa contra genti.li.iii.q.clvi.

UVA. BHSC. IyR_001

¶ Justificatio est idem q̄ uocatio uel sanatio mentis uel reuocatio et pertinet ad misericordiam. Idem in iiii.dis.xvii.arti.i.

Juuare. Juuare debet episcopus ecclesias et oues suas ⁊ non opprimere.xvi.qō.i.nulli episcoporum.

¶ An quilibet teneatur iuuare illum qui assaltatur uel occiditur i ei⁹ p̄sentia.uide Guil.de cu.i.l.ut uim ff.de iustit.et iure. Bartho.in.l.i.§. idem erit.ff.ad sill̄.et.l.si quis in prouintia .ff.de furt.adde bonaz gl. de senten.ex.quante.

¶ Juuare dicitur is qui robur tribuit ad operationē exercitii.ff.de pac.l.legitima.

¶ An iuuās aliquē in bello uel rixa teneatur.uide.ff de ui et ui ar.l.cū fundū.⁊.ff.ad.l.coz.de ficca.l.iii. adde que dicta sunt sub dictōne auxiliū.

Juuenis. Juuenis dicitur qui iuuenilibus desideriis est occupatus et nulla moz grauitate constringitur.xxxiiii.dist.quorundam .et quod ibi nota.

¶ Juuenibus non est imponenda solennis penitentia ut habetur.l.di.penitentes.

¶ Juuenes increpare possūt et corrigere malos senes ii.q.vii.paulus dicit.

¶ Juuenes debent per magistrum senem gubernari. xii.q.i.omnis etas.

¶ Quilibet licet senex debet paratus esse discere a iuuene.xxiiii.q.iii.si habes.

¶ Juuenis dicitur a.xxv.annis usq; ad.xl.no .in.l. non aliter.ff.de le.iii.Jo.an.in phemio.vi.li.Adde q̄ iuuenis dicitur minoz.xxv.annis.ff.de mino.l. p̄i §.i.Adde quod dixi sub dictione etas.Adde q̄ iuuenis est qui adolescentie excessit etatem.ff.de transla. l.cum hi.§.mod⁹.alias dicit iuuenis qui infra adultam etatem est.ut.ff.de mino.l.patri.§.i.et.ii. et.iii alias dicitur qui in pupillari etate est constitutus .ff. de appel.l.fi.

¶ Juuenis aliter exponitur.i.nimis crudelis.ff.solma.l.si cum dotem.§.eo autem tempoze.

¶ Juuenes dociliozes sunt q̄ senes.ff.de edi.edic.l. p̄cipiunt ediles.et quod ibi no.i.q.i.q̄busdā.

Juuencula. Juuencula dicitur que est mioz annis. xl.xx.q.i. iuuenculas. xxvii.q.i.diaconissam.

Juxta. De significato huius dictionis.uide i.l. qui edes.ff.de incen.rui.na.et i.l. decernimus.C.de aqueduc.bal.in.l.scire oportet.§.i.ff. de excu.tu.uide de maio.et obedi.solite.§ .hoc aūt. q̄nq; iuxta.i.fm.de v.sig.abbate.

¶ Juxta proprie est aduerbium locale.ff.de dam .infec.l.qui bona.§.si quis iuxta.

¶ Idem est de eo qō est.et de eo quod est iuxta.ff.iudi.sol.l.iam tamē.§.in hac.no.ff.de procu.l.ad legatum.ar.contra.ff.de reli.l.sepulchra.§.prophana.et quod ibi no.xxii.q.iiii.innocens.

¶ Juxta non notat idemptitatem sed similitudinem unde iuxta formam.idest ad instar forme.C.de ioff. do.l.i.item iuxta.i.fm.C.de acti.emp.l.si traditō.

¶ Si res distat ab alia per decem pedes non dicitur stare iuxta.ut.l.decernimus.C .de aqueduc.lib .xi. et ibi Bartho.

¶ Quandoq; dictio iuxta stat relatiue.ut in.l.i.C. de epis.et cleri.quandoq; localiter et designatiue .ut ff.de ser.ur.pre.l.fistulam.et.l.quidam.et.C.de iuri.l.custodiam.quandoq; absolute profertur.ut .l.scire.§.scire.ff.de excu.tuto.

Alendarium. Kalendarius quid sit.uide in.l.qui filium.ff. de le.iii.et.l.prediis.eo.titu.

¶ Kalendarium est liber positionū.C.de cōpen.l.iii. itez alio mō sumit̄.x.col.q̄ sint ūga.c.fi.

Kalende. Quid sint Kalende.no.ff.de v.sig nifi.l.cum bisextus.de cōsecra.dist.i.si quis.de v.sig.quesiuit.et ibi no.uide. xviii.dist .p p̄t.uide etiam in rationali diuinoz̄ officiorum in.viii par.in rubrica de anno.⁊ singulis septi.§.sane. i quo libet mense.Jo.an.super data.vi.in glo.ii.

¶ Si stipuloz Kalendis intelligitur de proximis.ff. de verbo.obli.l.eum qui Kalendis.facit de preben.ñ potest.li.vi.et ibi no.glo.antepenul.

Karolus. De Karolo magno et eius statura et moribus et conditionibus.uide per Vincen.in Specu.historiali.li.v.c.i.et sequen.⁊ Jo.an.in.c.uenerabilem.de elect.in ver.Karoli.

¶ Quo tempoze in personam Karoli fuit translatus imperium.uide in.d.c.uenerabilem.

Kasma. Kasma q̄d sit.dic q̄ ē ruina v̄sus abissū.ff.de mino.l.uerū.§.si locupleti.

Kathelina. Kathelina est ꝓpriū nomē uiri. qō hētur.xli.di.in fi. de hoc. de elect.cum in cunctis.in glosa.i.uide super ea.Jo.an.

Kirieeleyso. De hac dictōe uid Spe.d sē tē. §.ut autem.v .pozro.⁊ in rationali diuinozum officiozum.

VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_001

a
Uacat.
Incipit.
scriberes.
quos hec.
In actibus.
b
Bald.in.l.
parti suis.
hoc ius.
iudi.examinata
c
Nullus.
la.iii.
Aditio.
pig.da.
d
in loco.
inuestiga.§.
Quãdo debentur
alias et uide
e
Qđ populus.
Ampliate.
in prima parte.
Quare episcopi.
f
An a grauamine.
An appellans.
Que sit pena.
In apellatione.
g
Arbitrium.
non extenditur
C.de appella.
per totum.
h
superioris.
uide.adde
nota.infamia.
§.marcellus.
i
allegatur.
de excessi
ipso consenciente.
illo dimisso.
k
An canonicus.
Canonicus.
An simplex.
An capitulum
Captiuus.
k l
liberorum.
de epi.et cleri.
Cautela bonoruz.
§.ulti. de offi.
l
ibi not.glo.
An in ꝯmissis.
veniant.
Quanto tempore
m
distin.xxiii.
possit exigere.
in quo differat.
dicitur ꝙ uerbuz.
n
ille dicitur.
Que dicatur.
adde quod no.
in condemnando.
o
fallit in.
ticius se.
reuelandi.
De confinib⁹.
p
quod no.bart.
An et quando.
autentica.
Quando glo.
q
punitus.
uide Jo.an.
teneantur.
de eo per quem
r
Datium.
cipiente.
ꝙ non in.l.
opponitur.
s
Deformis.
et ibi nota.
ꝙ sic in.c.
Quis ꝓprie.
t
Sacerdos.
ꝛ in loco.
Si destruitur.
q.xxxix.
u
assignate
non.per no.
An de iure.
no.bart. in.
x
animo rema.
ff.de fur.
bonis ut.
nota.barth.
y
An fideiussor.
filia eo.titu.
Dos ꝓfectitia.
A
Eatenus.
congregari.
consulatur.
eo natus.
B
libro.vi.in.c.
de dec.c.ii.
significantibus
addimus
C
ut dixi supra.
in fideicõmiss.
In altari
dyocesi glo.
D
erit et alibi.
opinionem.
curatis.
Euentus.
E
uel non eius
Differẽtiaz.
Exceptio.
An exceptõ
F
dispensare.
An uerberans.
uel ratam.
Executio.
G
glo.in.c.coram
An exẽpt⁹.
Exhortor.
rescrip.li.vi
H
In extiatoria.
de testa.
Factum alteri⁹
Facinus
I
Qui dicantur.
fieri die feriato.
prohibita.
deuoluendum.
K
per bart.
sicut fideiussor.
nume.pecu.
Ubi exceptio
L
ff.de inoffi.
in cestu.nup
Firmam.
In publicatione.
LL
gatur inter.
baris.C.
xxii.que incipit
partus ancille.
M
Gabionite.
glo.est in
gabella
Genitus
N
nem sicut.
incipit pro.
ex suphabundanti
solu.et.l.post.
O
est Innocen
producitur.
An homicidium.
dicit Au.gelius
P
confes.adde
Error uel.
Imbreuiatura
Impenitẽti
Q
Jura icorporalia.
ut patet de electio
atis post restitu
Ex industria.
R
Iniuria.
uide fre.de
Deus facit.
inseri aut apponi.
S
siue tituli
indig.bal
An obtinens.
talia contractus.
T
hominez
dicatur.
ita no.Innocẽ.
l.qui liberis
U
Inuitus
q.iii.si quis
et in.c.is qui.
quid si aliquis
X
in dicto.c.
C.ne sacr.
ii.de transac
autem et.c.
XX
An per ꝓroga.
Juramentum.
oppositum.
magna et
si iuro.

UVA. BHSC. IyR_001

UVA. BHSC. IyR_001

UVA. BHSC. IyR_001

UVA. BHSC. IyR_001

47.

PETRI
Brixiensis
Repertorium.

Biblioteca de Santa Cruz
IyR 1

UVA. BHSC. IyR_001

REPERTORIVM BRIXIENSE

UVA. BHSC. LyR_001